

恐怖

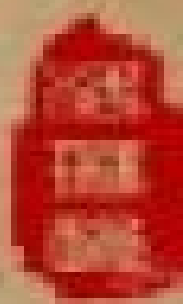
惊悚

洛璽琨◎著

西鬼、白鬼、西魂、用人眼看鬼、用鬼眼看人

鬼

书籍

Mục lục

1
2
3
4
5
6
7
8

BÁCH QUỶ TỊCH

Lạc Lâm Lang
dtv-ebook.com

1

Trăm quý tịch

Lạc Lâm lang

Cái Thứ Nhất Chuyện Xưa Tranh Sơn Dầu

Lý Cường cảnh sát xuất hiện tại hiện trường vụ án đã là rạng sáng 4 điểm nữa, tối hôm qua say rượu còn hoặc nhiều hoặc ít có chút tàn lưu. Nhưng đương hấn vừa tiến vào công tác trạng thái khi, lập tức liền tan thành mây khói. Hiện trường vụ án phân biệt phát hiện 6 danh người bị hại, kinh pháp y bước đầu giám định toàn bộ bởi vì cổ động mạch tan vỡ mất máu quá nhiều mà chết.

"Diệt môn thẩm án, tẩm tặc, này đến bao lớn thù a?" Cảnh sát Tiểu Trương biên thăm dò hiện trường, biên lẩm bẫm.

Lý Cường nhìn Tiểu Trương liếc mắt một cái, lắc đầu nói: "Cùng người đã nói bao nhiêu lần, không cần vào trước là chủ, hết thấy đầu phải lấy chứng cứ nói chuyện, như vậy mới có thể phát hiện mặt ngoài dưới chân tướng!"

Tiểu Trương thề lưỡi nói: "Đã biết, sư phụ."

Trong phòng hết thấy đầu thực chính tề Lý Cường không có ở trong phòng phát hiện bác dấu quá dấu vết. Nhưng là hiện trường lại dị thường huyết tinh, quả thực chính là cái lò sát sinh. Lúc này, trên tường một bức họa hấp dẫn Lý cảnh sát chú ý. Hiện trường có đại lượng vết máu phun tung toé, làm cho trên tường, gia cụ thượng, thậm chí là đèn treo thượng đầu tràn đầy vết máu..... Nhưng này bức họa lại dị thường sạch sẽ! Lý

Cường nhìn chăm chăm này phúc tranh sơn dầu nhìn một hồi hỏi Tiểu Trương: "Người cảm thấy này bức họa có cái gì khả nghi chỗ sao?"

"Khả nghi chỗ? Còn không phải là một bức tranh sơn dầu sao, nhìn có chút năm đầu, có thể là danh họa đi! Cái khác tạm thời còn nhìn không ra tới" Tiểu Trương nhìn Lý Cường nói.

"Người không cảm thấy nó quá sạch sẽ sao?" Lý Cường hỏi lại Tiểu Trương.

"A, đúng vậy, này đó vết máu giống như không có một giọt bắn tung tóe tại mặt trên a, có thể là quả cao duyên có đi?" Tiểu Trương nói.

"Có lẽ đi" Lý Cường như suy tư gì trả lời.

Nhưng nhất hấp dẫn Lý Cường nguyên nhân lại không phải cái này, là hấn phát hiện này bức họa có điểm quen mắt. Giống như ở nơi nào gặp qua, chỉ là nhất thời nghĩ không ra. Lý cảnh sát là cái thô nhân, tự hỏi đối nghệ thuật không có cái gì tu vi, càng không hiểu tranh sơn dầu. Hấn lớn nhất cường hạng chính là trí nhớ siêu quần, cho nên năm đó cảnh giáo tốt nghiệp sau đã bị phân tới rồi thị hình cảnh đại đội. Đây một làm chính là 10 cái năm đầu, từ năm đó mao đầu tiểu hỏa đến bây giờ sớm đã trưởng thành vì một cái vững vàng, bình tĩnh, giỏi giang cảnh sát nhân dân.

Lý Cường cẩn thận quan sát đến này bức họa, đây là một bức nhiều năm đầu tranh sơn dầu, họa chính là một cái nhị, ba mươi năm đại giai cấp tư sản dân tộc ảnh gia đình. Già trẻ lớn bé tám khẩu người. Họa góc phải bên dưới có một hàng chữ nhỏ, 1934 năm 4 nguyệt văn hiên gallery.

Buổi chiều trở lại trong đội sau, Lý cảnh sát lật xem một ít trước kia trâm tuổi già án. Lúc này mới phát hiện, 10 năm trước hấn mới vừa tiến trong đội khi, qua tay cùng nhau đặc đại mưu sát án trung, trong đó một cái hiện trường chứng vật đúng là này phúc tranh sơn dầu! Án trung có bốn gã người bị hại ngộ hại. Đến nay đều không có phá án.

Này bức họa xuất hiện, tựa hồ ở nhắc nhở chính hấn còn có hay không hoàn thành án tử đang chờ hấn tới chung kết giống nhau.....

Khai quá vụ án phân tích sẽ sau, đến ra kết quả là: Án này 6 danh người bị hại là người một nhà, phân biệt là ba ba, mẹ mẹ, nữ nhi, gia gia, bà nội vẫn là tiểu cô. Chủ hộ là danh thương nhân, gia cảnh giàu có. Nhưng là làm người hiền lành, vô luận ở sinh ý tràng vẫn là bằng hữu vòng đầu không có gây thù chuốc oán. Chính là này người một nhà sẽ là bị ai giết hại đâu? Thủ pháp còn như thế tàn nhẫn, thi kiểm báo cáo thượng nói: 6 danh người bị hại đầu vì vũ khí sắc bén cắt đứt cổ động mạch cùng yết hầu, mất máu quá nhiều mà chết. Trên người không có đánh nhau dấu vết.

"Thật đầu đầu! Không có vân tay, cửa sổ khóa trái, chẳng lẽ hung thủ hư không tiêu thất?" Tiểu Trương vừa nói vừa lặp lại nhìn hiện trường chụp trở về ảnh chụp.

Lý Cường nghe được Tiểu Trương nói cảm giác như thế quen thuộc, bởi vì mười năm trước hắn nói qua dạng dạng lời nói. Suy nghĩ của hắn bị Tiểu Trương những lời này một chút lôi trở lại mười năm trước.

Đó là một cái mưa sa gió giạt ban đêm, hình cảnh đại đội nhận được quần chúng báo án: Ở vào đông phong lộ 75 hào một đồng biệt thự phát sinh cùng nhau bốn người án mạng, người bị hại là địa phương rất có danh xí nghiệp gia đoạn mỗi một nhà. Trong đó còn bao gồm đoạn mỗi cùng hắn tử tử Vương mỗi, còn có nhi tử cùng con dâu cộng bốn người. Phụ trách ra cảnh đúng là vừa mới tiến cảnh đội không lâu Lý cảnh sát!

Tiến hiện trường Lý cảnh sát đã bị này huyết tinh trường hợp cấp trấn trụ! Đây đất huyết sớm lấy động lại thành cháo giống nhau hình thái, bốn gã người chết phân biệt ngã vào phòng ngủ cùng phòng khách trên mặt đất. Bọn họ toàn bộ đầu là bị sắc bén vũ khí sắc bén cắt đứt cổ động mạch mất máu quá nhiều mà chết, hơn nữa không có chút nào phản kháng dấu vết. Đại môn trói chặt, trong nhà môn khóa trái, là hắn giết vẫn là tự sát? Vấn đề này vẫn luôn ở Lý Cường trong đầu xoay quanh.

Án này là Lý Cường lần đầu tiên độc lập đi điều tra và giải quyết án kiện, đi lên liền gặp được như thế cái cấp quan trọng, hắn cảm giác áp lực rất lớn. Hắn đem ở trường học học cùng sư phụ giao bản lĩnh tất cả đầu lấy ra tới dùng tới, chính là án kiện vẫn như cũ không có bất luận cái gì manh

mối cùng đột phá. Một cái hoàn mỹ mật thất giết người án, cuối cùng án tử chỉ có thể bị tước chi gác cao.

Nhưng là án này cũng liên thành Lý Cường trong lòng một cái không giải được khúc mắc! Ở đi điều tra và giải quyết cái này án kiện khi mỗi một cái chi tiết hẳn đều ký ức hazy còn mới mẻ, bao gồm hiện trường vụ án sở hữu bài trí. Cho nên hẳn đối kia khổ xuất hiện rất là ngoài ý muốn!

Ở năm đó bốn thi án mạng hiện trường vụ án, này bức họa bị phun tung toé thượng đại lượng vết máu, ở giám chứng khoa lấy ra dna sau đã bị làm quan trọng chứng vật đặt ở vật chứng phòng. Nhưng sau tới Lý Cường rõ ràng nhớ rõ 07 năm 2 nguyệt vật chứng phòng cháy, làm cho 03—06 năm chi gian chứng vật toàn bộ tiêu hủy. Này bức họa nên ở trong đó a? Chính là vì cái gì nó sẽ hiện tại ở chỗ này đâu?

Hiện trường vụ án không có nói vào tay trừ bỏ bốn cái người bị hại bên ngoài mặt khác dấu vết, giám chứng khoa ở họa thượng cũng không có nói vào tay cái gì hữu dụng đồ vật. Năm đó tranh sơn dầu mặt ngoài bị phun thượng đại lượng vết máu, nhưng hiện tại lại không có chút nào dấu vết. Ấn bình thường phá án ý nghĩ, này bức họa xuất hiện cũng không nhất định chính là giết người án chủ yếu manh mối, chính là bởi vì đây là 10 năm trước bốn thi án mạng quan trọng vật chứng. Cái này làm cho Lý cảnh sát bị thêm lưu ý.

"Nhất định là bị người xử lý quá, chính là họa là như thế nào ra chứng vật phòng đâu?" Lý cảnh sát nhìn trước mắt tranh sơn dầu đau khổ suy tư, thật là nghĩ trăm lần cũng không ra a! Đối với năm đó chứng vật phòng cháy cũng chỉ là đơn thuần ngoài ý muốn, không có bất luận kẻ nào vì nhân tố. Án kiện lại lần nữa lâm vào bình cảnh, Lý Cường thật là sợ còn sẽ giống 10 năm trước án tử giống nhau biến thành vĩnh viễn án treo a.

Rạng sáng 2 điểm,... Linh... Linh..... Một trận d òn dập điện thoại tới. Lý Cường mơ mơ màng màng tiếp khởi điện thoại: "Uy, là ta, ra cái gì sự? Cái gì? Ta lập tức đuổi qua đi!" Chỉ thấy hẳn hoang mang rối loạn mặc vào cảnh phục, bước nhanh ra cửa, ba bước cũng hai bước đi tới xe trước, nhanh chóng khởi động xe thẳng đến Cục Công An chạy tới!

Lý Cảnh sát đi vào thị Cục Công An vật chứng phòng, nhìn đến trực ban cảnh sát vương lỗi ngưỡng ngã vào ghế trên, hấn cổ động mạch hòa khí quản đều bị cắt ra. Đại lượng máu tươi phun trào mà ra, bắn đến mãn tường màu đỏ tươi, nhìn qua có vẻ phá lệ dữ tợn. Lúc này Tiểu Trương cùng này nhân viên công tác sớm lấy bắt đầu thăm dò hiện trường.

"Cái gì tình huống?" Lý Cảnh trấn định hỏi Tiểu Trương.

"Hiện trường không có bất luận cái gì manh mối lưu lại, vương lỗi cũng không có bất luận cái gì phản kháng dấu hiệu. Hấn cùng ta là cùng lớp đồng học, đi học thời điểm hấn tán đánh lấy quá toàn giáo dục nhất danh! Người bình thường khẳng định không thể ở trong khoảng thời gian ngắn chế phục hấn!" Tiểu Trương oán giận nói.

"Có cái gì đồ vật đánh rơi sao?" Lý Cường một bên cẩn thận quan sát đến hiện trường, một bên hỏi Tiểu Trương.

"Có, chính là hôm nay án tử lấy vệt tới họa!" Tiểu Trương chạy nhanh trả lời Lý Cường.

Lý Cường vừa nghe sốt ruột nói: "Cái gì? Kia bức họa không có, xem theo dõi sao?"

Tiểu Trương cũng bất đắc dĩ lắc lắc đầu nói: "Nhìn, ngay lúc đó theo dõi vừa lúc ra vấn đề, hình ảnh quá nhiều thực nghiêm trọng, cái gì cũng thấy không rõ lắm!"

Chỉ nghe phịch một tiếng, thấy Lý Cường khí một quyên nện ở trên bàn! Ở Cục Công An đã chết một người cảnh sát, còn đem quan trọng vật chứng ném! Nói ra đi làm người cười đến rụng răng đầu! Nhưng lúc này giờ phút này khí cũng vô dụng, ném chính là ném.....

Lý Cường lập tức tổ chức nhân viên bài tra thành phố các loại tác phẩm nghệ thuật thị trường, mấy ngày sau, kia bức họa lại xuất hiện ở một cái đấu giá hội hiện trường... Bị người lấy 50 vạn giá cao chụp đi. Cảnh sát lúc chạy tới họa đã bị người trả tiền lấy đi rồi!

Cụ đầu giá hội nhân viên công tác giới thiệu, này bức họa là cái nặc danh bán gia ủy thác bọn họ tiến hành bán đấu giá, bọn họ cũng không biết người này thân phận thật sự. Nhưng là bọn họ có thể cung cấp mua đi tranh sơn dầu người thân phận tư liệu! Là bốn thị một vị ẩn hình phú hào, tên của hắn kêu Tần Quốc chí.

Đương Lý Cường đoàn người đi vào Tần Quốc chí trong nhà khi, nhà hắn đại môn trời chập. Ẩn vang chuông cửa sau ra tới một cái trung niên nữ nhân, tự xưng là trong nhà bảo mẫu. Cũng đối Lý Cường đám người nói: "Tần tiên sinh hôm nay không có phương tiện gặp khách, thỉnh ngày khác ở đến đây đi." Lý Cường tuy rằng là ăn bữa môn canh, nhưng lại vẫn như cũ cho bảo mẫu hắn số điện thoại, cũng đối nàng nói: "Nếu có cái gì sự phát sinh liên cho hắn gọi điện thoại."

Lý Cường về tới hình cảnh đội sau làm Tiểu Trương đem tranh sơn dầu ảnh chụp ấn 1: 1 đóng dấu ra tới, hắn căn này trương họa chạy biến thành phố các họa gia hiệp hội. Tưởng từ giữa có thể tìm được này bức họa xuất xứ, cuối cùng rốt cuộc ở một cái hoàng hôn hồng họa gia hiệp hội tìm được rồi vị nhận biết này họa lão nhân.

Lão nhân kêu Triệu đầu kim, năm nay 96 tuổi. Lý Cường đem tranh sơn dầu ảnh chụp đưa cho lão nhân xem, hắn liếc mắt một cái liền nhận ra đây là hắn lão sư Lưu Văn hiên họa.

"Đây là sư phụ của ta năm đó họa, năm đó ta mới 14 tuổi, tất cả mọi người kêu ta tiểu vàng! Ta bán ở sư phụ của ta Lưu Văn hiên môn hạ học họa, chính hắn kinh doanh một nhà văn hiên gallery, sinh ý khi có khi vô, kia một chút a thực lưu hành họa cả nhà phúc tranh sơn dầu, lão sư cũng là dựa vào này họa cái này mới miễn cưỡng kinh doanh gallery.

Tuy nói đi qua tám mươi nhiều năm, nhưng là ta đối gia nhân này ấn tượng vẫn là mãnh thâm, bởi vì bọn họ cả nhà cuối cùng đều không được chết già! Ta còn nhớ rõ đó là một nhà họ Từ nhân gia, là khai cửa hiệu cắt tóc mà sống, mọi người đều kêu hắn Từ lão bản. Này bức họa người trên có hắn thê tử, hai cái nhi tử, một cái tiểu nữ nhi, cha mẹ hắn cùng hắn muội muội, tổng cộng tám khẩu người. Lúc ấy họa đầu họa xong thời gian rất

lâu, cũng không thấy Từ lão bản tới lấy họa, vì thế lão sư kêu ta đi nhà hán cửa hiệu cắt tóc nói cho Từ lão bản tranh sơn dầu họa hảo.

Ta đi phát hiện ở nhà hán cửa hiệu cắt tóc không mở cửa, vừa hỏi bên cạnh hàng xóm nói: Đầu mấy ngày không thấy làm buôn bán! Ta lại hỏi hàng xóm muốn nhà hán địa chỉ, nhưng tìm tới môn phát hiện Từ lão bản trong nhà trong ngoài thật nhiều người. Ta tưởng tiến lên xem cái đến tột cùng, lại bị một cái cảnh sát ngăn cản. Nói bên trong đã xảy ra án mạng, không thể đi vào! Sau tới mới biết được, nguyên lai cái này Từ lão bản không biết vì cái gì đem hán cả nhà đầu giết, rồi mới chính mình cũng tự sát.

Lại sau tới lão sư cảm thấy này bức họa thực không may mắn, khiến cho ta đem họa bao hảo đặt ở tầng hầm ngầm, vẫn luôn đầu không có lấy ra tới quá. Chẳng đến 83 tuổi già sư qua đời, sau tới này bức họa mới làm lão sư người nhà lấy ra tới bán đấu giá, làm cái kẻ có tiền cấp mua đi rồi. Ta liên nhớ rõ như thế nhiều, lúc sau chuyện này ta liên không rõ ràng lắm." Lão nhân nói xong năm đó phát sinh sự tình.

Này bức họa lại quan hệ một kiện diệt môn án mạng, lúc này Lý Cường có loại mặc danh sợ hãi cảm nảy lên trong lòng. Tuy rằng thông qua lão nhân khẩu thuật, Lý Cường đối năm đó sự tình có một ít hiểu biết, chính là cụ thể tình huống còn không phải thực kỹ càng tỉ mỉ. Vì thế hán quyết định đánh xe đi trước bốn thị nhà bảo tàng, xem xét một chút năm đó báo chí thượng có thể hay không có chút ghi lại.

Đi vào nhà bảo tàng sau nhân viên công tác cho hán tìm ra 1934 năm địa phương báo chí, Lý Cường ở năm ấy 5 nguyệt một phần báo chí đầu thượng tìm được một thiên đưa tin: "Bốn nguyệt 12 ngày ở vào tây quan phố 32 hào một đồng nơi ở nội đã xảy ra một kiện nghe rợn cả người thẩm án, Từ thị cửa hiệu cắt tóc lão bản từ Khôn thái một nhà 7 khẩu bị giết, năm nào chỉ 12 tiểu nữ nhi mất tích, đến nay án kiện đang ở cáo phá trung....." Vô cùng đơn giản nói mấy câu đã nói lên địa điểm, sự kiện, nhân vật. Từ từ, Lý Cường đột nhiên phát hiện chết cũng không phải 8 khẩu người, từ Khôn thái tiểu nữ nhi mất tích, cũng chưa chết ở hiện trường. Chính là hiển

nhiên là vẫn luôn không tìm, bằng không Triệu lão cũng sẽ không tưởng 8
khâu người gặp nạn!

Ở trở về trên đường Lý Cường vẫn luôn suy nghĩ này hai cái án tử cùng
này bức họa quan hệ, đi tới đi tới liền nghe được sau lưng người ta nói lời
nói: "Người trẻ tuổi, người gần nhất chính là có cái gì khó hiểu vấn đề vẫn
luôn bối rối người a?"

Lý Cường quay đầu nhìn lại, chỉ thấy hắt sau lưng cách đó không xa có
cái người mù ngồi góc tường, trên mặt đất bãi một khối bố mặt trên viết
"Thượng biết thiên văn, hạ biết địa lý, trung hiểu người cùng" dựa! Lý
Cường trong lòng thầm mắng, nguyên lai là cái đoán mệnh, hắt cũng
không để ý tới, tưởng đi luôn. Chính là cái này người mù lại lần nữa gọi lại
Lý Cường.

"Người trẻ tuổi, người một thân hoàng khí định là quan phủ người
trong, người cũng biết người ở quá mấy ngày sẽ có một đại kiếp nạn!" Lão
nhân thần bí đối Lý Cường nói.

Lý Cường hôm nay không có mặc cảnh phục, một thân thường phục,
bên người cũng không đi theo mặt khác đờng sự, này lão người mù thế
nhưng có thể biết hắt là cảnh sát, xem ra vẫn là có điểm bản lĩnh. Vì thế
liền cười đi qua, ngồi ở người mù quán nhi trước ghé gập thượng. Hỏi
người mù: "Vậy người nói nói ta sẽ có cái gì đại kiếp nạn a?"

Người mù cũng không vô nghĩa, chỉ nói: "Người đến trước làm ta sờ sờ
người tay cùng mặt." Lý Cường sáng khoái nói: "Hành, người sờ đi." Chỉ
thấy người mù ở Lý Cường trên mặt sờ soạng một thời gian, rồi mới mà
nhấn lại nói: "Người trẻ tuổi, người gần nhất trên người sát khí hảo trọng
a, người này một thân hoàng khí bốn hắt là tà không vào thể, chính là gần
nhất người tiếp xác quá một kiện đại hung chi vật, vật ấy thân phụ rất nặng
sát khí, không biết nhiều ít đi đâu tánh mạng từng chiết ở nó mặt trên, người
cần phải tiêu tâm a. Như không tốc tốc rời xa nó, chính là muốn chết oan
chết uổng!"

Lý Cường vừa nghe cười, lấy hắt dĩ vãng kinh nghiệm, hắt biết giống
nhau kẻ lừa đảo lúc này khẳng định sẽ nói: "Lão phu có giúp người phá giải

chi đạo!" Vì thế hỏi người mù: "Vậy người nhưng có phá giải chi đạo a?"

Ai ngờ người mù lại nói: "Vô giải, chỉ có thể đối vật ấy kính nhi viễn chi. Nếu không mạng người hư rồi a!" Lý Cường nghe xong sững sốt, không tin hỏi: "Thật sự không có phá giải phương pháp, ta có thể cho người tiêng"

Người mù nghe vậy cười ha ha nói: "Ta nào dám muốn người tiêng, chỉ sợ mất mạng hoa nha!" Nói xong xoay người dọn sạp phải đi. Trước khi đi quay đầu lại đối Lý Cường nói: "Người trẻ tuổi, ta sờ người một biểu nhân tài, như thế chiết đáng tiếc, ta mỗi ngày đều tại đây bày quán, như ngộ khó hiểu chi mê đã tới tìm ta đi." Nói xong xoay người liêng dùng hấn người mù còn sờ soạng rời đi. Dư lại Lý Cường một người đứng ở trên đường.....

Lý Cường trở lại trong đội liêng thấy Tiểu Trương hưng phấn từ bên ngoài trở về, kích động đối hấn nói: "Sur phụ, có tân tình huống!" Lý Cường vừa nghe cũng thực hưng phấn vội hỏi: "Nói, cái gì tân tình huống?"

"Ta tra được nguyên lai 1983 năm ở thành phố kế bên cũng xuất hiện quá một vụ án mạng, này bức họa cũng xuất hiện quá!" Nói hấn lấy ra một trương báo chí mặt trên đăng một trương trương án phát tràng ảnh chụp, liêng ở ảnh chụp danh thượng giác thành linh treo này phúc tranh sơn dầu. Tiểu Trương uống lên nước miếng tiếp theo nói: "Người bị hại kêu Quách gia chí, là năm đó thành phố kế bên nổi danh phú thượng, trong nhà tổng cộng 5 người ngộ hại, nhưng lần này có cái người sống sót! Là hấn tiểu nữ nhi Quách Văn Đình."

Lý Cường vừa nghe còn có người sống sót liêng cao hứng hỏi: "Có người sống sót! Thật tốt quá, hiện tại người ở đâu?"

"Ngạch... Nàng ở... Nàng ở thành phố kế bên thanh sơn bệnh viện" Tiểu Trương do dự nói.

"Dạ! Bệnh tâm thần bệnh viện!" Lý Cường vừa nghe liêng choáng váng, nhưng là ngẫm lại kẻ điên cũng so người chết cường, tổng hội từ

nàng trong miệng được đến điểm cái gì. Vì thế đệ nhị buổi chiều, hai người đi tới thành phố kế bên thanh sơn bệnh viện.

Hướng bệnh viện nhân viên công tác thuyết minh ý đồ đến sau, bọn họ gọi tới Quách Văn Đình chủ trị bác sĩ bác sĩ Bạch. Cụ bác sĩ Bạch giới thiệu cái này Quách Văn Đình hoạn có nghiêm trọng bệnh tâm thần phân liệt cùng rối loạn nhân cách, hơn nữa bệnh sử rất dài, là từ hơn mười tuổi liên bắt đầu bị bệnh. Bệnh tình cũng là thường xuyên tình lặp lại, khi tốt khi xấu, từ trước mấy năm bắt đầu liên vẫn luôn ở tại bệnh viện chạy chữa.

"Kia nàng có người nhà sao?" Lý Cường hỏi bác sĩ Bạch.

Bác sĩ Bạch nghĩ nghĩ nói: "Nàng có cái biểu di, ngẫu nhiên tới xem nàng."

Lý Cường hỏi tiếp: "Ta có thể trông thấy nàng sao?"

Bác sĩ Bạch suy xét một chút nói: "Nàng hiện có bệnh tình còn tính ổn định, các người có thể trông thấy nàng"

"Hảo, kia cảm ơn ngài bác sĩ Bạch" Lý Cường cảm tạ nói.

Hai người đi tới Quách Văn Đình phòng bệnh, xuyên thấu qua phòng bệnh cửa sổ nhỏ, Lý Cường thấy được một cái văn tinh an tường trung niên nữ nhân ngồi ở trên giường, trong tay cầm một quyển Hồng Lô Mộng đang ở lẳng lặng nhìn, "Đông, đông, đông" Lý Cường nhẹ giọng gõ gõ phòng bệnh môn.

"Mời vào!" Một cái ôn nhu thanh âm vang lên.

"Người hảo, ta là thành phố A hình cảnh đại đội trưởng Lý Cường. Chúng ta tới là tìm người hiểu biết một ít tình huống, là có quan hệ với... Ngạch, có quan hệ với năm đó nhà người trung phát sinh hung án tình huống." Lý Cường có điểm không đành lòng hỏi ra năm đó sự tình.

Quách Văn Đình trong mắt hiện lên một tia sợ hãi, ngẩng đầu nhìn nhìn Lý Cường, ôn nhu nói: "Người vì cái gì muốn biết năm đó sự tình?"

Lý Cường nói: "Bởi vì ta định đầu có vài món án tử trung đầu xuất hiện cùng phúc tranh sơn đầu, mà này phúc tranh sơn đầu sớm nhất là ở nhà người xuất hiện."

"Nhiệm vụ cảnh sát mời ngài đi, đối với năm đó sự tình từ ta một cái người bệnh trong miệng nói ra, các người cho rằng mức độ đáng tin là nhiều ít đâu" Quách Văn Đình cười cười nói.

"Chỉ cần quách nữ sĩ nguyện ý nói, chúng ta liền nguyện ý tin tưởng" Lý Cường chắc chắn nói.

"Hảo đi, nếu Lý cảnh sát thật sự muốn hiểu biết một ít năm đó sự tình, ta có thể đem ta chuyện xưa giảng cho người nghe, nhưng là..." Nói nơi này, nàng đột nhiên quý dị cười đối Lý Cường nói: "Các người ngàn vạn không cần nói cho một thân biết nha!"

Lý Cường trong lòng phát lạnh, xem ra nữ nhân này đích xác có điểm không bình thường.

Nhưng Quách Văn Đình ngay sau đó liền khôi phục bọn họ mới vừa tiến vào khi biểu tình, ôn nhu nói lên năm đó sự tình.....

"Năm đó phụ thân ta là làm vật liệu thép sinh ý, gia cảnh rất là ưu việt, ta mặt trên có hai cái ca ca, bởi vì ta là trong nhà nhỏ nhất, cho nên cả nhà thương yêu nhất chính là ta. Mẫu thân sinh ta thời điểm thân thể không dưỡng hảo, vẫn luôn thực suy yếu, cho nên phụ thân liền đem bà ngoại nhận được trong nhà chiếu cố chúng ta huynh muội ba người. Chúng ta người một nhà ngày quá thực hạnh phúc, phụ thân cùng mẫu thân cũng thực ân ái, thẳng đến kia phúc đáng chết tranh sơn đầu xuất hiện, nó thay đổi người nhà của ta, thay đổi ta sinh hoạt, thậm chí thay đổi cuộc đời của ta!

Ta còn nhớ rõ đó là một cái mùa hè chạng vạng, bởi vì phụ thân kia đoạn thời gian thực thích cất chứa một ít danh nhân tranh chữ, cho nên

ngày đó buổi tối hắn hưng phấn lấy về một bức tranh sơn dầu. Hắn đối chúng ta nói: Đây là hắn cất chứa trân quý nhất một bức tác phẩm, là cái gì trừ danh họa gia sinh thời họa, hơn nữa vẫn luôn không có hiện thế, là ở họa gia qua đời người đời sau nhóm mới có hạnh nhìn đến này phúc tranh sơn dầu!

Nhưng ta cũng không thích này bức họa, khi ta ánh mắt đầu tiên nhìn đến nó khi liền có loại không hiểu sợ hãi. Hình ảnh sắc điệu thực hôi vẩn, ta cũng không quá hiểu tranh sơn dầu, không biết có phải hay không năm đó liền lưu hành loại này phong cách họa. Ta chỉ biết là này họa làm người cảm thấy vô cùng áp lực, họa trung mỗi người đều mặt âm trầm, phảng phất tâm sự nặng nề.

Phụ thân đem họa treo ở phòng khách, chúng ta hạnh phúc mỹ mãn người một nhà cùng họa trung này người một nhà có tiên minh đối lập, ta mỗi ngày đều nhìn đến họa người lộ ra oán độc, ghen ghét biểu tình. Ta đối phụ thân nói: Không cần đem họa treo lên tới, ta không thích này họa, quá u ám. Nhưng phụ thân lại nói ta không hiểu, treo ở phòng khách, các khách nhân tới mới có thể nhìn đến này phúc danh tác a.

Ta thực bất đắc dĩ, vô pháp thay đổi phụ thân ý tưởng, nhưng ta lại không biết sự tình phát triển làm ta nguyên bản tốt đẹp sinh hoạt biến càng ngày càng đáng sợ.

Ta từ từ phát hiện trong nhà mỗi người đều ở lặng lẽ phát sinh biến hóa. Mẫu thân của ta bắt đầu đa nghi lên, luôn là hoài nghi phụ thân có phải hay không ở bên ngoài có nữ nhân khác, phụ thân đối ta còn lại là càng ngày càng lạnh nói. Có một lần ta thế nhưng nghe được hắn đối mẹ mẹ nói, nữ nhi là bắt đi ra ngoài thủy, chỉ có nhi tử mới có tư cách kế thừa gia nghiệp! Các ca ca cũng không giống trước kia giống nhau yêu thương ta, ta hiên lành bà ngoại cũng trở nên thực âm trầm, luôn là ái một người lái nhải lẫm bầm lẫm bầm. Mà ta... Lại thấy được một cái những người khác đều nhìn không thấy tiểu nữ hài xuất hiện ở nhà của ta trung!

Nàng luôn là ôm một cái dơ hề hề búp bê vải, quang chân, tóc lại loạn lại dơ, một cái bím tóc mở ra, một cái bím tóc hệ, ăn mặc một cái dơ mau

nhìn không ra nhan sắc hoàng váy, cúi đầu, gương mặt xem ta, đáng sợ nhất chính là nàng kia oán độc ánh mắt, tràn ngập cừu hận cùng ghen ghét.

Ta liếc mắt một cái liền nhận ra nàng là tranh sơn dầu góc phải bên dưới tiểu nữ hài! Họa bên trong nàng ăn mặc một kiện xinh đẹp lòng đỏ trứng sắc váy liềm áo, trong tay cầm một con đáng yêu búp bê vải, sơ hai cái sạch sẽ tiểu bánh quai chèo biện. Họa trung nàng cùng ta trong mắt nàng tương phản quá lớn! Ta đối gia nhân nói lên nàng tồn tại, chính là không ai tin tưởng ta, bởi vì bọn họ tất cả mọi người nhìn không thấy. Vì thế ta ở nhà người trong mắt biến thần kinh hèn hạ lẩn lẩn lầu lầu.

Cuối cùng phụ thân không thể nhịn được nữa, đem ta đưa vào bệnh tâm thần bệnh viện, năm ấy ta 14 tuổi. Tiến bệnh viện sau không hai tháng trong nhà liềm có chuyện, Cục Công An đi điều tra kết luận là phụ thân bởi vì thương trường thượng thất lợi cảm xúc trầm thấp, ở hơn nửa mẫu thân không dứt chỉ trích cùng hoài nghi, cuối cùng phụ thân hồng mắt, hấn giết cả nhà. Ta bởi vì bị đưa vào bệnh viện tâm thần mà may mắn thoát khỏi gặp nạn...

Bởi vì trong nhà xảy ra chuyện, ta bị biểu di tiếp trở về nhà. Chính là sau khi về đến nhà ta phát hiện nàng còn ở, chỉ là liềm này trên mặt treo tươi cười, cứng đờ tươi cười. Hình như là ở cười nhạt ta cùng nàng giống nhau.

Cả nhà đều đã chết, ta kế thừa phụ thân di sản. Ta đem phòng ở tính cả họa cùng nhau đều bán của cải lấy tiền mặt, ta cùng biểu di rời đi thành thị này. Ta nghĩ tới tận sinh hoạt, quên quá khứ hết thảy. Chính là tại đây lúc sau nàng vẫn như cũ quán lấy ta không bỏ, mỗi lần khi ta muốn có được hạnh phúc thời điểm, nàng liềm sẽ xuất hiện. Tiếp theo liềm sẽ phát sinh không tốt sự tình, ta sinh hoạt từ đây biến càng ngày càng không xong!

Sau tới đột nhiên có một ngày, ta phát hiện khi ta ăn bác sĩ cấp khai dược lúc sau, nàng liềm sẽ biến mất một đoạn thời gian. Vì thế mấy năm nay ta liềm lập đi lập lại tới bệnh tâm thần y chạy chữa, cho tới bây giờ ta liềm vẫn luôn ở nơi này, bởi vì chỉ có ở chỗ này nàng mới có thể biến mất, ta mới có thể được đến chân chính an bình."

Nghe xong Quách Văn Đình nói cái này cũng thật cũng giả chuyện xưa sau, Lý Cường quyết định vẫn là quyết định gặp một lần nàng biểu di mới được. Vì thế hắn cùng bạch đại phu muốn Quách Văn Đình biểu di địa chỉ. Nàng biểu di gia ly thanh sơn bệnh viện không xa lắm, cũng li ền 40 phút xe trình.

Nhìn thấy Quách Văn Đình biểu di sau, Lý Cường thuyết minh ý đồ đến, nhưng nàng biểu di lại có điểm không nghĩ đề cập năm đó sự tình. Ở Lý Cường lại khuyên bảo hạ mới nói ra chuyện xưa một cái khác phiên bản.

Nguyên lai Quách gia chỉ giết cả nhà là bởi vì, hắn ở một lần kiểm tra sức khoẻ vừa ý ngoại biết được, chính mình kỳ thật là "Bẩm sinh tính không dục chứng". Chính là trong nhà ba cái nhi nữ li ền sống sờ sờ bả ở đằng kia, này không phải thực châm chọc sao. Hắn về nhà chất vấn thê tử, nhưng thê tử lại thê thốt phủ nhận. Hắn một nỗ dưới li ền giết thê tử, giết đỏ cả mắt rồi hắn nghĩ đến nhi tử hết thảy không phải chính mình, li ền một không làm nhị không thôi, đem trong nhà mọi người đều cấp giết! Cuối cùng tự sát ở phòng khách trên sofa... Mà Quách Văn Đình phía trước bởi vì cái gì nguyên nhân sinh bệnh tâm thần nàng li ền không được biết rồi. Biểu tử người trong nhà đều chết không có, nàng cũng chỉ hảo đem Quách Văn Đình tiếp trở về. Chính là về đến nhà không bao lâu nàng li ền lại phát bệnh, cả ngày thẫn thẫn thao thao. Không có biện pháp, đành phải mang nàng các nơi đi tìm thầy trị bệnh. Cuối cùng ở chỉ phải ở trung cầu Quách Văn Đình đồng ý hạ, đem biểu tử vợ chồng lưu lại sở hữu di sản bán của cải lấy tiền mặt cho nàng xem bệnh, mà nàng cũng li ền khi tốt khi xấu thường xuyên nằm viện.

Ra Quách Văn Đình biểu di gia, Tiêu Trương đối Lý Cường nói: "Sự phụ, này họa cũng quá tà! Nếu không ta cùng thượng cấp đánh báo cáo đem này họa thiêu đi!"

"Đánh báo cáo! Người đánh vẫn là ta đánh a, như thế nào nói? Nói tranh sơn đầu giết người? Tịnh xả con bê!" Lý Cường tức giận nói.

Tiểu Trương vẻ mặt ủy khuất nói: "Kia làm sao bây giờ? Này án tử còn tra không tra xét? Chúng ta vòng đi vòng lại, tra tới tra đi cũng là hoài nghi, không có hung thủ, không có động cơ, liền cái hung khí đâu không có!"

Buổi tối về nhà sau Lý Cường trần trọc khó miên, hẳn biết Tiểu Trương nói không sai, chính là liền như thế từ bỏ hẳn thật là không cam lòng! Hẳn ở trên giường nghĩ nghĩ không biết cái gì thời điểm liền ngủ rồi. Qua đã lâu, đột nhiên Lý Cường cảm giác không quá thích hợp. Nhiều năm hình cảnh kinh nghiệm nói cho hẳn, hẳn bên người có người! Lý mạnh mẽ mở mắt ra thấy một nữ nhân đứng ở hẳn trước giường! "Ai?" Hẳn hét lớn một tiếng, chính là người kia ảnh liền kia vẫn luôn đứng. Nương ánh trăng, Lý Cường thấy rõ bóng người bộ dáng. "Quách Văn Đình! Người như thế nào sẽ tại đây?" Lý Cường trấn định nói.

Khả nhân ảnh vẫn là không có gì phản ứng, chỉ là miệng không ngừng ở động, hình như là đang không ngừng trọng đến nói cái gì...

Lý Cường nhìn nàng miệng lúc đóng lúc mở, giống như... Hình như là đang nói "Tiểu tâm"!!

"Linh... Linh... Linh" điện thoại lời nói tiếng chuông đột nhiên vang lên, Lý mạnh mẽ ng ẩng dậy, nguyên lai là giấc mộng. Hẳn mỗi một tiếp khởi điện thoại, chỉ nghe trong điện thoại tiểu gương cấp nói: "Sur phụ, Quách Văn Đình đã chết!"

"Cái gì? Cái gì thời điểm sự?" Tin tức này đột nhiên đến làm Lý Cường có điểm phản ứng không kịp.

"Liền ở vừa rồi, thanh sơn bệnh viện giá trị ban bác sĩ phát hiện nàng ở phòng bệnh không biết dùng cái gì cắt đứt cơ động mạch, mất máu quá nhiều đã chết. Thành phố kế bên Cục Công An hiểu biết đến chúng ta hôm nay đi qua, liền trực tiếp gọi điện thoại đến trong đội hiểu biết tình huống." Tiểu Trương một hơi nói xong sự tình trải qua.

Là trùng hợp sao? Lý Cường vừa mới mơ thấy Quách Văn Đình kêu chính mình phải cẩn thận, nàng liền đã chết! Hẳn cảm giác chính mình

đang ở lâm vào một cái ác độc nguy hiểm rủa trung, không thể tự thoát ra được.....

Ngày hôm sau hẳn một mình một người tới tới rồi ngày đó gặp được người mù đường cái thượng, liếc mắt một cái liền nhìn đến người mù còn ở nơi đó bày quán. Hẳn đi lên trước cái gì cũng chưa nói, chỉ là an tĩnh ngẩng xuống. Ai ngờ người mù há mồm liền nói: "Người trẻ tuổi, người đã đến rồi!"

"Người là thật hạt vẫn là giả hạt a?" Lý Cường trêu ghẹo hỏi

"Thật hạt giả hạt đối với người đều không quan trọng, quan trọng là người đại nạn buông xuống!" Người mù vẻ mặt ngưng trọng nói

"Ta cá nhân đến là không sợ này cái gì, chỉ là tưởng đem chuyện này như vậy chung kết rớt, không nghĩ lại tiếp tục có người toi mạng! Nhưng có cái gì biện pháp? Đại sư." Lúc này Lý Cường nhưng thật ra khó được tôn kính người mù một hồi.

Người mù cũng vẻ mặt chính sắc nói: "Nói khó cũng không khó, nói không khó cũng khó, sự tình có nhân thì có quả, người muốn trước tìm đối nhân, rồi mới mới cởi bỏ quả. Nay đại hung chi vật mặt sau khẳng định có cái khuất chết oán quỷ, cũng là sở hữu nhân căn, lấy hẳn hiện tại như thế to lớn oán niệm, khẳng định tranh có thi cốt tủy hậu thế thượng, tìm được hẳn thi cốt dùng thuần dương chi lửa đốt hẳn, có lẽ sự tình còn có thể có chuyển cơ."

"Cái gì là thuần dương chi hỏa?" Lý Cường nghi hoặc hỏi

"Thuần dương người phóng hỏa còn không phải là thuần dương chi phát hỏa!"

Tiếp theo người mù lại bổ sung một câu: "Tốt nhất là đừng tử thân a!"

Lý Cường vừa nghe, này thượng chạy đi đâu tìm cái gì đừng tử thân sao? Ngay sau đó móc di động ra bắt thông Tiểu Trương điện thoại: "Tiểu Trương, ta hỏi người chuyện này nhi."

Tiểu Trương vừa nghe là chính mình sư phụ vội nói: "Sư phụ chuyện gì, người nói đi!"

"Người còn có phải hay không cái kia cái gì" Lý Cường có điểm ngưng ngưng nói ra.

"Là chỗ nào cái cái gì? Sư phụ người nói thẳng bái!" Tiểu Trương nghe chính là một đầu mờ mịt.

"Chính là người vẫn là không xử nam a" Lý Cường cắn răng liệ̀n hỏi.

"Gì? Xử nam?" Tiểu Trương vừa nghe cũng mông. "Này, này hẳn là xem như đi, dù sao không, không, không chạm qua nữ, nữ nhân." Tiểu Trương cũng ngưng ngưng nói lắp.

Lý Cường vừa nghe hẳn vẫn là trong lòng liệ̀n nắm chắc, nói: "Vậ̣ được rồi. Người hiện tại tới tìm ta, ta ở tây giao nghĩa địa công cộng. Nhớ rõ mang thùng xăng cùng bật lửa, còn có hai thanh cái xẻng!"

Tiểu Trương càng mông, vừa định hỏi một chút vì sao, Lý Cường liệ̀n đem điện thoại treo, hẳn cũng chỉ hảo chiếu sư phụ nói làm.

Nói lên này vì sao vì đi tây giao nghĩa địa công cộng đâu? Nguyên lai đây cũng là người mù đối Lý Cường nói, cụ hẳn nói ở trước giải phóng thành phố chỉ có một chính quy nghĩa địa công cộng, đó chính là tây giao nghĩa địa công cộng, hơn nữa còn giữ lại thẳng nay. Năm đó người thành phố chết sau đều táng ở nơi đó, đương nhiên cũng có chút tán ở các nơi loạn m ồ, chính là mấy năm nay thành thị quy hoạch cải tạo đã sớm nên bình bình, nên dời dời. Năm đó từ Khôn thái cả nhà đều chết không có, khẳng định không ai cho hẳn dời m ồ. Cho nên nếu hẳn thi cốt nếu là t ần thể, như vậy liệ̀n khẳng định chỉ có thể ở tây giao!

Người mù cuối cùng còn l ần nữa dặn dò, nhất định phải ở đêm khuya phía trước tìm được rồi mới lập tức thiêu hủy, cuối cùng phản h ồi tới đem họa cũng dùng lửa đốt, liệ̀n đại công cáo thành.

Tiểu Trương đi vào tây giao khi thái dương đầu lặn, hắn nhìn đến Lý Cường chính ng ỡ xồm trên mặt đất một cây tiếp một cây hút thuốc, vội vàng kêu hắn: "Su phụ! Ta đem người muốn đ ồ vật đ ầu mang đến!"

"Tiểu tử thú! Như thế nửa ngày mới đến, lại vẫn li ền phải hỏng việc" Lý Cường m ắng.

Tiểu Trương g ẩ g ẩ đ ầu nói: "Su phụ, người này, này cũng không kém ta a, người muốn đ ồ vật nhất thời thượng c ầ đi tìm a, bị t ền nhưng không phải cái này điếm. Người nói đi, làm ta làm cái gì sống?"

"Đào m ồ!" Lý Cường từ trong miệng chậm rãi học ra hai chữ

Tiểu Trương vừa nghe li ền s ắ, đối Lý Cường nói: "A! Không phải, su phụ, hai ta này đại buổi tối, thượng tây giao tới đào m ồ? Người có phải hay không quý thối đ ền xem nhi ều?"

"Đừng vô nghĩa, theo ta đi, ta làm người đào nào người li ền đào nào!" Lý Cường trong lòng cái này cấp a, hắn thật sợ qua đêm khuya lại ra điếm cái gì sự. Tiểu Trương trong lòng cái này sợ a, một thầy trò hai đ ầu là cảnh sát, bằng không chính mình thật là có điếm muốn đi trộm mộ cảm giác đ ầu.

Thầy trò hai ở nghĩa địa công cộng vòng tới vòng lui, rốt cuộc ở nhất dựa vô trong mặt tìm đ ược r ỗ một cái rất lớn mộ. Mộ bia thượng chỉ là vô cùng đơn giản viết từ Khôn thái một nhà bảy khẩu chi mộ mấy chữ.

Rốt cuộc tìm đ ược r ỗ! Lý Cường thư khẩu khí, đối Tiểu Trương nói: "Li ền nơi này, đào!"

Vì thế hai người li ền người một thiêu, ta một sạn đào lên, đào hơn nửa ngày rốt cuộc đào tới r ỗ đ ồ vật, nguyên tưởng rằng sẽ là mấy khẩu m ỏng quan, chính là lại trực tiếp đào tới r ỗ sâm sâm bạch cốt. Tưởng có thể là năm đó nhất thời cũng không chuẩn bị ra bảy khẩu quan tài, li ền dùng chiếu cuốn chôn.

Lý Cường đem sở hữu tàn cốt hợp lại đến cùng nhau, làm Tiểu Trương xối thượng xăng chuẩn bị đốt lửa. Đã có thể vào lúc này, một trận gió lạnh

thổi bay, nguyên bản là gợn sóng bất kinh không trung đột nhiên phong vân sậu khởi, chung quanh lập tức bụi đất phi dương, nguyên bản yên tĩnh không tiếng động bốn phía đột nhiên nhiều rất nhiều bóng người, bọn họ đều ánh mắt đại ra nhìn trước mắt hai người kia. Tiểu Trương vốn dĩ liền nhất gan, lúc này tử đầu mau dọa nước tiểu, trong tay bật lửa thực không biết cố gắng mặc cho Tiểu Trương như thế nào đánh cũng đánh không.

Lý Cường cúi đầu nhìn một chút đồng hồ, mắt thấy liền phải 12 điểm, hắc cái này cấp a, người mù nói nhất định phải ở đêm khuya trước thiêu! Hắc chạy nhanh ở trên người sò sò, lấy ra một cái thực cũ zippo bật lửa. Là hắc bạn gái cũ đưa cho hắc, cũng là hắc bùa hộ mệnh, ở một lần nhiệm vụ trung còn đã cứu hắc mệnh, thế hắc chắn viên viên đạn. Lúc này hắc không chút do dự cầm trong tay bật lửa ném cho Tiểu Trương, Tiểu Trương cũng không dám nhiều chậm trễ thời gian, mở ra bật lửa dùng sức một tá.....

"Xích....." Bật lửa rốt cuộc đánh trúng, u lam ánh lửa ở trong đêm tối hiện phá lệ quỷ dị. Tiểu Trương dám khăn đem bật lửa ném vào thi cốt đôi, hỏa mợn du kính, "....." Một tiếng ánh lửa như trụ.

Thoáng chốc cuồng phong nổi lên bốn phía, quỷ khóc sói gào..... Vừa rồi bàng hoàng ở bốn phía bóng người, hiện tại giống như trong gió cát sỏi giống nhau theo gió tan đi. Lý Cường thật sâu thở ra một ngụm đi, lại xem Tiểu Trương, đã sớm dọa nước tiểu.

"Sự phụ a, người sau này có việc này nhưng đừng lại tìm ta, ta còn là cái xử nam đâu! Nếu là như thế liền treo, không oan uổng đã chết?" Tiểu Trương oán giận đối Lý Cường nói.

Lý Cường đại cười nói: "Người nếu không phải xử nam còn dùng không thương người đâu!"

"A! Ta đây ngày mai chạy nhanh ** a" Tiểu Trương nửa nói giỡn, nửa nghiêm túc nói.

Như vậy sự tình tổng liền tính là hạ màn, chính là họa còn ở Tân Quốc chí trong tay, cái này ẩn hình phú hào tính cách quái đản, như thế nào chịu

làm Lý Cường đem họa thiêu đâu?

Buổi tối về nhà sau, hắn ở trên mạng tra xem xét có hay không năm đó một ít tư liệu, kết quả không thu hoạch được gì. Duy nhất tra được chỉ có thể năm đó cái kia từ Khôn thái phòng ở hiện tại địa chỉ là thắng lợi lộ 16 hào. "Thắng lợi lộ 16 hào? Như thế quen thuộc đâu, này không phải cái kia ảnh hình phú hào biệt thự sao!" Lý mạnh mẽ nhớ tới đây là Tần Quốc chí gia địa chỉ.

Ngày hôm sau buổi tối Lý Cường cùng Tiểu Trương lại lần nữa đi tới Tần Quốc chí gia, Tiểu Trương tiến lên ấn nửa ngày chuông cửa không người trả lời. Vì thế hắn chụp vài cái lên cửa, chính là môn ở ngay lúc này lại theo tiếng mà khai, nguyên lai môn cũng không có khóa lại. Tiểu Trương ở cửa hét lớn vài tiếng: "Có người ở sao? Chúng ta là cảnh sát! Mấy ngày hôm trước chúng ta đã tới! Có người sao?" "Đừng hô, không quá thích hợp, chúng ta vào xem." Lý Cường gọi lại Tiểu Trương đẩy cửa lần tiên.

Biệt thự cực kỳ an tĩnh, không có mấy ngày hôm trước tới khi đèn đuốc sáng trưng, chỉ có mấy cái u ám đèn tường chọt lóe chọt lóe sáng lên.

Đột nhiên một loại chói tai ong minh vang lên, nghe thanh âm hẳn là phòng bếp. Hai người bước nhanh đi vào, nguyên lai là một hồ nước nấu sôi. Tiểu Trương nhanh chóng đem hỏa tắt đi, một hồ thân liền phát hiện ở tủ bát bên cạnh đảo trứ nữ nhân, dưới thân một đại than vết máu, hiển nhiên là ngày đó bảo mẫu. Hắn vừa thấy vội đối Lý Cường nói: "Sur phụ! Có tình huống!"

Lý Cường đi tới, ngẩng đầu xuống kiểm tra rồi một chút lắc đầu nói: "Đã chết, thông tri trong đội người tới thăm dò hiện trường, ta trước lên lầu nhìn xem." Nói xong hắn một người bước nhanh lên lầu hai, đi vào lầu hai Lý Cường phát hiện thư phòng môn là nửa mở ra.

Hắn nhẹ nhàng đẩy ra môn, nhà ở ánh sáng cực kỳ ám, duy nhất quang minh đến từ trên bàn làm việc một trần đèn bàn. Bàn làm việc sau tới ghế xoay ngẩng một người nam nhân, đưa lưng về phía cửa, hiển nhiên là Tần

Quốc chí. Họa liền treo ở ghế xoay mặt sau trên tường, hấn tựa hồ ở
ngang đầu nhìn họa.

"Tần tiên sinh?" Lý Cường thử thăm dò kêu hấn một tiếng, chính là ghế
trên nam nhân không có bất luận cái gì phản ứng. Lý Cường chậm rãi đi
lên trước đây hấn một phen, vẫn là không nhúc nhích. Lý Cường đột nhiên
ý thức được cái gì, đột nhiên đi đến ghế xoay phía trước vừa thấy, chấn
kinh rồ!

Tần Quốc chí đã chết, trợn lên hai mắt nhìn kia bức họa, trong mắt tràn
ngập kinh sợ. Hấn miệng trương rất lớn, như là trước khi chết muốn nói
chút cái gì, chính là hiển nhiên hấn phát không ra tiếng tới. Trên cổ hấn có
một cái lỗ tợn miệng vết thương, hấn toàn thân máu đầu giống khai áp
thủy giống nhau từ chỗ đó chảy ra, huyết lưu ở thân thể hấn cùng trên mặt
đất.

Lý Cường lúc này mới ý thức được, lúc này hấn dưới chân tất cả đều là
Tần Quốc chí máu tươi đọng lại thành cháo dạng huyết tương. Hấn theo
Tần Quốc chí mắt cũng nhìn phía kia phúc tranh sơn dầu, họa người trong
biểu tình vẫn như cũ là đầu các hoài tâm sự, trừ bỏ một cái.....

Này bức họa trước kia Lý Cường xem qua rất nhiều lần, họa ở giữa hấn
là chính là cửa hiệu cắt tóc trung Từ lão bản từ Khôn thái, chính là Lý
Cường lại trước nay không có chú ý tới họa trung từ Khôn thái có cái gì
không thích hợp nhi địa phương. Nhưng lúc này từ Khôn thái ở họa trung
mắt lại là mắt lé tranh sơn dầu góc phải bên dưới, Lý Cường theo hấn ánh
mắt cũng nhìn về phía họa góc phải bên dưới.

Là cái kia tiểu nữ hài, họa trung nàng hơi hơi cúi đầu, thấy không rõ
nàng mắt, nàng thân xuyên một kiện lòng đỏ trứng sắc váy liền áo, trong
tay cầm một cái đáng yêu búp bê vải. Đột nhiên, họa trung tiểu nữ hài
ngang đầu lên quỹ dị nhìn Lý Cường.

Lý Cường hiện tại rốt cuộc minh bạch vấn đề ở nơi nào, là tiểu nữ
hài! Trước nay liền không có tiểu nữ hài thi cốt! Bởi vì trước nay liền
không có tìm được quá nàng!

Trong nháy mắt Lý Cường chỉ cảm thấy trời đất quay cu ồng, bốn phía tường da tróc thủy bóc ra, phòng sở hữu bố trí về tới 81 năm trước.....
Chung quanh ảnh vật giống như là phóng hắc bạch điện ảnh giống nhau.

"Ca ca, ca ca, từ từ ta!" Một cái đáng yêu tiểu nữ hài chính sốt ruột đuổi theo phía trước hai cái nam hài ở chạy.

"Trân Trân, người chậm một chút!" Nữ hài sau lưng đi theo một cái có điếm mập ra trung niên nữ tử.

"Mụ mụ, người xem ca ca bọn họ đều bắt hòa ta chơi!" Trân Trân làm nũng đối mụ mụ nói.

"Nha đầu ngốc! Nữ hài tử như thế nào có thể cùng nam hài cùng nhau chơi đâu? Người xem đây là cái gì?" Mụ mụ như là ảo thuật giống nhau từ sau lưng lấy ra tới một cái búp bê vải.

"Búp bê vải! Mau cho ta, mau cho ta!" Trân Trân lập tức li ền hưng phấn lên, nhảy nhót hưởng mụ mụ muốn.

Đột nhiên hình ảnh vừa chuyển, mụ mụ sinh bệnh qua đời. Trân Trân thực thương tâm, nhưng nàng cũng thực sợ hãi, bởi vì nàng phát hiện ở mụ mụ qua đời không bao lâu, trong nhà li ền tới rồi một vị tân mụ mụ.

Tân mụ mụ thật xinh đẹp, nhưng nàng cũng không thích Trân Trân. Ba ba cả ngày ở trong tiệm xử lý sinh ý, hai cái ca ca cũng không yêu để ý đến hẳn. Tân mụ mụ luôn là không cho Trân Trân ăn cơm no, xem ánh mắt của nàng cũng một ngày so với một ngày chán ghét.

Trân Trân cùng bà nội nói lên tân mụ mụ đối nàng không tốt, chính là bà nội lại rất lạnh nhạt nói: "Một cái nữ oa oa sớm muộn gì là phải gả, chớ có nói người nhị mẹ nó nhàn thoại!"

Từ đây Trân Trân li ền nén giận sinh hoạt ở cái này trong nhà, không bao lâu mẹ kế li ền có mang bảo bảo, cả nhà đem nàng trở thành bảo giống nhau sủng. Đặc biệt là ba ba, càng là "Ta bảo bối nhi, ta bảo bối nhi" kêu.

Hắn đã sớm không nhớ rõ phía trước cũng như thế kêu lên hắn tiểu nữ nhi, hắn càng trước nay đều không có phát hiện chính mình tiểu nữ nhi là cỡ nào xanh xao vàng vọt.

Trong nhà không có người hầu, làm việc nhà vẫn luôn là không có gì công tiểu cô. Nhưng hiện tại sở hữu việc nhà đều từ Trân Trân tới làm, bởi vì tiểu cô cùng tân mục mục quan hệ rất tốt.

Hình ảnh lại vừa chuyển, tân mục mục chính mình không cẩn thận từ thang lầu thượng té xuống sinh non. Chính là nàng lại nói là Trân Trân bởi vì oán hận nàng, đem nàng đẩy xuống dưới.

Ba ba tức giận phi thường, đem Trân Trân hung hăng đánh một đống vào phòng chắt củi, nàng dọa cái gì cũng không hợp ý nhau, chỉ là vẫn luôn ở khóc. Nàng không rõ chính mình cái gì cũng không có làm vì cái gì phải bị nhốt lại, nàng càng muốn không rõ vì cái gì ông trời muốn như vậy đối đãi nàng, nàng trước nay chưa làm qua chuyện xấu.

Trân Trân bị nhốt ở phòng chắt củi ba ngày, ở giữa không ai tới xem qua nàng, cho nàng đưa bất luận cái gì ăn. Cuối cùng vẫn là tiểu cô không nghĩ lại làm việc nhà, mới nhắc tới hắn là đem Trân Trân thả ra. Chính là ba ba cùng tân mục mục vẫn như cũ thực không tình nguyện, nhưng là nghĩ đến không ai làm việc liền đành phải đồng ý.

Nhưng là, Trân Trân đã chết. Nàng ở hắc hắc phòng chắt củi lại đối lại đông lạnh, ở ngày thứ ba ban đêm liền đã chết. Trân Trân tại đây ba ngày trung vẫn luôn suy nghĩ một vấn đề, nàng vì cái gì sẽ như thế mệnh khổ? Cuối cùng nàng nghĩ tới mục mục, bởi vì đã không có mục mục cho nên mới sẽ dạng.

Ở cái kia thời đại trong nhà đã chết cái tiểu hài tử không phải cái gì đại sự, vì thế ba ba liền đem Trân Trân ném tới Nam Sơn chết hài tử nương. Nhưng là hắn không biết Trân Trân lại đi theo hắn đã trở lại, mỗi ngày phiêu đảng ở trong nhà mỗi một góc, khi đó nàng còn không có nghĩ tới hại người. Ai ngờ không quá hai ngày, nàng liền nghe được ba ba cùng tân mục mục nói lên chính mình mục mục. Nguyên lai chính mình thân mục mục là bị ba ba hại chết, liền vì có thể cưới tân mục mục vào cửa.

Trân Trân phần nô r ồi! Nàng bắt đầu hận trong nhà này mỗi người. Liền ở nàng chết đi đệ 7 thiên buổi tối, nàng mang theo sở hữu hận, sở hữu oán, lạng lẽ đã trở lại. Nàng dùng ba ba dao cạo đem trong nhà mọi người từng bước từng bước giết chết, cũng đem mọi người cùng chính nàng linh hồn vĩnh viễn giam cầm ở kia phúc ảnh gia đình trung. Làm những người này vĩnh viễn vĩnh viễn cùng chính nàng giống nhau ở họa trung không được chuyển thế siêu thoát!

Hình ảnh đến này kết thúc, Lý Cường cũng rất cuộc minh bạch tiểu nữ hài kỳ thật đã sớm đã chết, chỉ là bởi vì nàng lạnh nhạt người nhà không có đối người khác nói, mọi người liền đều này đây vì nàng mất tích.

Sâu kín một trận gió thổi qua, Lý Cường nghe được một cái tiểu hài tử tiếng bước chân, hắn chậm rãi quay đầu lại, thấy một cái thân ảnh nho nhỏ đứng ở hắn sau lưng, chỉ là lúc này sắc mặt trắng bệch nàng, trong tay chính cầm một phen lấy máu dao cạo.....

Lý Cường lễ truy điệu ở thứ bảy buổi sáng tiến hành, Tiểu Trương làm hắn đồ đệ toàn bộ hành trình đều giúp đỡ sư phụ xử lý. Chỉ là hắn như thế nào cũng tưởng không rõ sư phụ là như thế nào chết? Ngày đó hắn ở dưới lầu đã lâu đều không có nghe được sư phụ thanh âm, cho hắn gọi điện thoại cũng không tiếp.

Chờ hắn ý thức được xảy ra chuyện chạy đi lên thời điểm đã chậm, Lý Cường liền như vậy ngã vào vũng máu trung, bởi vì mất máu quá nhiều thân thể vừa kéo vừa kéo nhảy lên, hắn tay trả vốn năng thủ che lại cổ.

Tiểu Trương tiến lên ôm lấy Lý Cường, dùng tay giúp hắn cầm máu, chỉ là đã sớm tới không vội, hắn chỉ có thể phí công lớn tiếng kêu Lý Cường: "Sư phụ! Sư phụ! Không có việc gì, xe cứu thương lập tức liền tới rồi, sư phụ người đừng ngủ! Sư phụ... Sư phụ...!"

Lý Cường an tĩnh nằm ở thủy tinh quan trung, trên người ăn mặc Tiểu Trương cho hắn chuẩn bị mới tinh cảnh phục, chờ đợi mọi người thương tiếc. Mỗi người đều chậm rãi từ hắn bên người đi qua, buông xuống trong tay bạch cúc hoa. Tiểu Trương là cuối cùng một cái tặng hoa người, hắn đi

vào Lý Cường bên cạnh, giúp hắn sửa sang lại một chút mũ cùng phù hiệu, nhẹ giọng đối hắn nói: "Sư phụ! Một đường đi hảo..."

Đã có thể ở Tiểu Trương xoay người chuẩn bị đi thời điểm, Lý Cường đột nhiên mở mắt, nhìn hắn quý dị cười. Chỉ là Tiểu Trương chính mình lại không có nhìn đến.....

Đấu giá hội thượng, một cái hải ngoại kìêu thượng lấy 200 vạn giá cao chụp đi rồi một bức thượng thế kỷ ba mươi năm đại, trừ danh họa gia Lưu Văn hiên một bức chính phẩm.....

Cái Thứ Hai Chuyện Xưa 402 Ký Túc Xá

Tiểu Thu ở tân ký túc xá đã ở ba ngày, mỗi đêm một quá 12 điểm sẽ có kỳ quái thanh âm xuất hiện. Bởi vì là tân chuyển tới học sinh, nàng bị trường học lâm thời phân tới rồi 402 ký túc xá. Ở h cao trung, này gian ký túc xá chính là đỉnh đỉnh nổi danh. Chỉ cần là lão học sinh đều biết nó truyền thuyết, kia thật là không người không biết, không người không hiểu.

Bởi vì bảy năm trước có vị nữ học sinh tại đây gian trong ký túc xá tự sát đã chết, cùng nàng cùng ở bạn cùng phòng cũng đều là điên điên, chuyển trường chuyển trường. Sau tới không có đồng học nguyện ý ở tại này gian trong phòng, trường học đành phải đem nó trở thành lâm thời phòng tạp vật, dùng để phóng một ít thể dục đồ dùng cái gì.

Mấy năm nay trường học khoách chiêu, thật nhiều không ký túc xá đều phải bắt đầu dùng, nhưng duy độc này gian ký túc xá giáo phương vẫn luôn là để đó không dùng. Tiểu Thu bởi vì là sau chuyển tới học sinh, thật sự không có dư thừa ký túc xá cho nàng ở, đành phải lâm thời đem nàng an trí tại đây gian ký túc xá.

Đêm khuya 12 điểm, trước hai ngày vừa đến thời gian này, Tiểu Thu là có thể nghe được ngoài cửa hành lang có người ở đi tới đi lui. Nàng ngày thường chính là cái nhất gan nữ sinh, hiện tại lại là một người trụ, khó tránh khỏi có chút sợ hãi! Hơn nữa mấy ngày nay hoặc nhiều hoặc ít cũng

nghe các bạn học nói lên này gian ký túc xá sự tình, li ền càng thêm hoảng hốt!

".....!" Một trận d ần dập tiếng đập cửa, Tiểu Thu cả kinh, vội từ trên giường lên khiếp đảm đi đến trước cửa, nhỏ giọng hỏi: "Ai..... Ai, a?"

".....!" Ngoài cửa không ai lên tiếng, chỉ là càn d ụng sức gõ cửa.

Tiểu Thu nào dám mở cửa, nàng chậm rãi bò xuống dưới, tưởng từ môn thấp hèn nhìn xem bên ngoài là ai. Chính là đ ương nàng từ môn hạ hướng bên ngoài nhìn lên, nàng toàn thân máu trong nháy mắt đình chỉ lưu động. Ngoài cửa nào có cái gì người a? Hành lang trống trơn như dã, chính là đáng sợ tiếng đập cửa lại còn ở tiếp tục.

Tiểu Thu toàn thân đ ầu cứng đờ, nàng chỉ có thể chậm rãi dịch h ữ trên giường. D ụng chặn đ ầu che kín kẽ, đại khí cũng không dám suyển một chút. Cứ như vậy thật vất vả ai tới r ồi hừng đông.

Ngày hôm sau Tiểu Thu đ ịnh một đôi gấu trúc mắt đi đi học, ng ồi cùng bàn Tiểu Lệ hỏi nàng xảy ra chuyện gì? Tiểu Thu đem tối hôm qua thượng phát sinh sự tình cùng Tiểu Lệ nói, Tiểu Lệ nghe sau mặt đ ầu dọa trắng! Đối Tiểu Thu nói: "Người vẫn là cùng lão sư nói đ ối ký túc xá đi, bằng không sớm muộn gì sẽ xảy ra chuyện!"

Tiểu Thu cũng thực khó xử: "Người cho rằng ta không nghĩ sao? Ta đã sớm cùng lão sư nói, nhưng h ắn nói hiện tại thật sự là không có dư thừa ký túc xá cho ta trụ. Làm ta lại kiên trì một tháng, đến lúc đó tân ký túc xá li ền phải trang hoàng hảo, ta li ền có thể dọn đến tân ký túc xá đi!"

"Lời tuy như thế nói, nhưng trong khoảng thời gian này người làm sao bây giờ đâu?" Tiểu Lệ lo lắng hỏi.

"Không có việc gì, yên tâm đi, ta chính mình ng ắm lại biện pháp" Tiểu Thu chính mình nói đ ầu không có tự tin.

Buổi tối hạ tiết tự học buổi tối sau, Tiểu Thu hoài một viên thấp thỏm tâm tình trở v ề ký túc xá, mà khi nàng tới r ồi ký túc xá trước cửa khi lại có

điểm do dự. Nàng thật sự thực sợ hãi, thử hỏi cái kia nữ sinh có thể không sợ quỷ đầu? Đột nhiên, nàng phát hiện ký túc xá môn là nửa mở ra! Không thể a, nàng rõ ràng nhớ rõ chính mình đi thời điểm môn là khóa kỹ, nói nữa, ai dám chính mình chạy đến này trừ danh 402 ký túc xá đầu?

Tiểu Thu chậm rãi đẩy cửa ra, chỉ thấy nàng đối diện trước giường, đưa lưng về phía nàng trạm một cái ăn mặc một thân váy đỏ nữ sinh. "Người tìm ai a?" Tiểu Thu nhút nhát sợ sệt hỏi.

Cái kia nữ sinh vẫn như cũ vẫn không nhúc nhích đứng ở kia, Tiểu Thu có điểm mê, không biết nên như thế nào cho phải, là đi vẫn là lưu? Nếu không đi cách vách kê cá nhân tới? Nàng đang ở làm kịch liệt tư tưởng đấu tranh. Đã có thể này ở khi, cái kia nữ sinh đột nhiên giật mình, rồi mới chậm rãi, chậm rãi quay đầu tới, Tiểu Thu trong lòng sợ hãi cực kỳ. Vừa định cất bước liền chạy, liền thấy cái kia nữ sinh quay đầu tới...

Một trương đáng yêu mặt xuất hiện ở Tiểu Thu trước mặt, nữ sinh nhìn đến Tiểu Thu cũng lấp bắp kinh hãi, vội tháo xuống tai nghe đối Tiểu Thu mỉm cười nói: "Ngượng ngùng, ta vừa rồi đang nghe ca, không nghe được người nói chuyện, người chính là Tiểu Thu đi? Ta là người tân bạn cùng phòng, kê Tiểu Tuyết, ta cũng là mới vừa chuyển tới." Tiểu Thu vừa nghe, thật dài thở phào nhẹ nhõm. Nàng rất cuộc có bạn cùng phòng!

Tiểu Tuyết là cái thực rộng rãi nữ sinh, không mấy ngày hai người quan hệ liền rất quen thuộc. Tiểu Thu phát hiện có bạn cùng phòng hết thấy biến đầu không giống nhau. Buổi tối nháo người quái thanh cũng không còn có nghe được, mỗi ngày buổi tối hai người đầu thực vui vẻ nói chuyện phiếm, rồi mới bất tri bất giác Tiểu Thu liền sẽ ngủ, một giấc ngủ đến đại hừng đông.

Từ đây nàng cùng Tiểu Tuyết cùng tiến cùng ra, hai người thành không có gì giấu nhau bằng hữu cùng khuê mật. Tiểu Thu cảm giác Tiểu Tuyết yêu thích cùng chính mình phi thường tương tự, thậm chí còn có thể nói là phi thường hiểu biết chính mình, thật giống như là một cái nhận thức nhiều năm lão bằng hữu giống nhau. Chỉ là có cái này bằng hữu sau, mặt khác đồng học đầu giống như không sao nguyện ý cùng nàng nói chuyện, đầu là

rất xa trốn tránh nàng, ngay cả trước kia cùng nàng quan hệ không t ả Tiểu Lệ cũng cùng nàng chậm rãi xa cách.

Bất quá còn hảo có Tiểu Tuyết, đây là Tiểu Thu gần nhất thường thường nói một câu. Ngày một ngày một ngày qua đi. Hôm nay buổi tối Tiểu Thu bị một trận nước tiểu ý cấp ngenh tỉnh. Nàng rời giường muốn gọi Tiểu Tuyết b ả nàng cùng đi WC, chính là nàng kêu một tiếng Tiểu Tuyết lại không ai đáp ứng, Tiểu Thu nhìn kỹ nguyên lai trên giường đã sớm không có Tiểu Tuyết bóng dáng.

Không có biện pháp, Tiểu Thu đành phải chính mình một người tráng lá gan đi WC. Nàng một người thấp thỏm đi ở yên tĩnh trên hành lang, phảng phất đ ầu có thể nghe được chính nàng tiếng tim đập. Đột nhiên một bóng người hiện lên, cảm giác thân hình hình như là Tiểu Tuyết. Tiểu Thu vội vàng đuổi theo.

"Tiểu Tuyết! Tiểu Tuyết! Người đi đâu a, từ từ ta!" Tiểu Thu biên truy biên kêu.

Tiểu Tuyết vẫn là ăn mặc kia kiện váy đỏ, đỏ tươi đỏ tươi. Nàng đuổi theo Tiểu Tuyết đi tới trường học phòng thí nghiệm. Nhìn đến Tiểu Tuyết một người đi vào. Nàng kỳ quái Tiểu Tuyết đêm hôm khuya khoắc một người tới nơi này làm cái gì đâu? Lòng hiếu kỳ chiến thắng sợ hãi, nàng không có lại gọi lại Tiểu Tuyết, chỉ là yên lặng đi theo nàng mặt sau muốn nhìn một chút nàng phải làm cái gì.

Tiểu Tuyết một mình ng ẩ ở trống trải đại trong phòng học, trong tay không ngừng khoa tay múa chân cái gì, hình như là ở cùng cái gì người kịch liệt khắc khổ, chính là bên trong rõ ràng không có những người khác, cái này làm cho Tiểu Thu cảm thấy sống lưng lạnh cả người, nàng cảm thấy Tiểu Tuyết có thể là ở mộng du, nàng thường nghe người ta nói mộng du người là không thể đột nhiên đánh thức.

Tiểu Tuyết khoa tay múa chân một trận sau liền đi tới phía trước cửa sổ, đột nhiên quay đ ầu lại hướng Tiểu Thu trạm phương hướng nhìn thoáng qua, quý dị cười, thả người nhảy ra ngoài cửa sổ.

"A! Tiểu Tuyết!" Tiểu Thu dọa hét lên ra tới, nàng bước nhanh chạy ra khu dạy học, đi tới sân thể dục thượng, lại phát hiện trên mặt đất cái gì cũng không có. Là chính mình hoa mắt? Không thể a, nàng càng nghĩ càng đáng sợ, đành phải vội vàng trở về ký túc xá.

Tiểu Thu tiến ký túc xá môn liền phát hiện Tiểu Tuyết đang ngủ ở trên giường bình tĩnh nhìn chính mình giường, không nói một lời. Nhìn đến Tiểu Thu tiến vào sau, mỉm cười đối Tiểu Thu nói: "Người đi đâu, ta một giấc ngủ dậy liền chưa thấy được người, hại ta lo lắng hơn nửa ngày, cũng không đánh cái đèn pin."

"Ta đi WC, ta xem người ngủ ta liền, ta liền không đánh thức người." Tiểu Thu lung tung trả lời, nàng đâu óc trống rỗng, vừa rồi chính là sự tình là thật là giả, vẫn là ảo giác? Nàng càng ngày càng phân không rõ.

Lại xem Tiểu Tuyết, vẫn là như vậy mỉm cười nhìn chính mình. Chỉ là vào lúc này giờ phút này, này mỉm cười cùng nàng váy đỏ giống nhau chói mắt.

"Vậy đi ngủ sớm một chút đi, buổi tối tốt nhất không chạy loạn nha!" Tiểu Tuyết thoải bản hản là xuất phát từ quan tâm, chính là như thế nào nghe đều mang điếm cảnh cáo ý tứ.

Tiểu Thu mờ mịt gật gật đầu, một đêm vô miên.....

Ngày hôm sau sớm tự học, ngủ cùng bàn Tiểu Lệ phát hiện Tiểu Thu bộ dáng rất là tiêu tụy. Lo lắng hỏi nàng: "Tiểu Thu, người, người gần nhất còn hảo đi? Có hay không cái gì không thoải mái địa phương?"

"Còn... Còn có thể a, người vì cái gì như thế hỏi?" Tiểu Thu có điếm nghi hoặc nói.

"Không có gì, chính là..... Chính là xem người gần nhất khí sắc không tốt lắm, không có việc gì." Tiểu Lệ muốn nói lại thôi.

"Không đúng, người khẳng định có cái gì sự, còn đây hứa hẹn cái gì các người gần nhất đều không sao lý ta đâu? Là ta làm sai cái gì làm người

sinh khí sao?" Tiểu Thu rút cuộc hỏi ra nhiều ngày nghi vấn.

"Ta là không chúng ta không để ý tới người, chỉ là người, chỉ là người gần nhất hành vi quá quái dị, hơn nữa sở người có đều biết người là ở tại 402, cho nên tất cả mọi người đều là sợ hãi mới xa cách người." Tiểu Lệ vẻ mặt sợ hãi nói.

"Ta hành vi quái dị? Như thế nào quái dị? Tiểu Lệ người nhất định phải ta cùng nói rõ ràng!" Tiểu Thu vẻ mặt trắng bệch hỏi Tiểu Lệ.

Tiểu Lệ nhìn nhìn bốn cùng, phát hiện không có gì người chú ý các nàng, sẽ nhỏ giọng đối Tiểu Thu nói về nàng mấy ngày nay kỳ quái hành động.

Nguyên lai Tiểu Thu gần nhất luôn là thích một người lùn bần lùn bần, đôi khi nói thực vui vẻ còn dùng tay nhiều lần hoa hoa. Có một lần nàng cách vách đồng học đi tìm Tiểu Thu mượn sách giáo khoa, vừa đến cửa liền nghe được nàng ở bên trong cười, hình như là ở cùng cái gì người nói chuyện phiếm, chính là đương Tiểu Thu mở cửa khi, nàng phát hiện trong phòng căn bản không có những người khác.

Vị đồng học này còn làm bộ cùng Tiểu Thu mượn điện thoại, nhưng Tiểu Thu lại đối nàng nói, chính mình không có di động. Rồi mới thế nhưng đối trong phòng hô to: "Người có sao?" Dọa vị đồng học này cũng không dám nữa từ 402 trước cửa trải qua. Lúc sau càng rất nhiều người thấy Tiểu Thu thường xuyên một người ở sân thể dục thượng lùn bần lùn bần, vừa nói vừa cười.

Tiểu Thu nghe Tiểu Lệ sau khi nói xong trong lòng có loại không hảo là dự cảm, nàng đối Tiểu Lệ nói: "Cái gì lùn bần lùn bần a, ta là cùng Tiểu Tuyệt đang nói chuyện a, ta tân bạn cùng phòng!"

"Cái gì tân bạn cùng phòng? Người không phải vẫn luôn là cá nhân trụ sao?" Tiểu Lệ hoảng sợ hỏi.

Tiểu Thu cảm giác đầu ông một chút liền nổ tung! Nàng lôi kéo Tiểu Lệ đi tìm quản lý ký túc xá lão sư, chính là lão sư lại đối nàng nói: Căn bản là

không có an bài quá cái gì tân chuyển giáo sinh cùng nàng ở cùng một chỗ. Chính là Tiểu Tuyết là ai đâu? Cùng nàng ở chung như thế nhiều ngày Tiểu Tuyết là lại là ai đâu? Cái này nghi vấn không ngừng ở Tiểu Thu trong đầu xoay quanh.

Tiểu Thu cùng Tiểu Lệ cùng về tới 402, Tiểu Thu phát hiện Tiểu Tuyết đã từng ngủ quá trên giường trống trơn như đã, cái gì cũng không có. Mặt trên tích đầy thật dày tro bụi.

"Chuyện này không có khả năng, này chuyện như thế nào, thật sự có Tiểu Tuyết, Tiểu Lệ người phải tin tưởng ta, thật sự có Tiểu Tuyết tồn tại!" Tiểu Thu không thể tin được đối Tiểu Lệ hô to.

Tiểu Lệ bắt lấy Tiểu Thu bả vai đối nàng nói: "Tiểu Thu người tỉnh vừa tỉnh, không cần ở miên man suy nghĩ, căn bản không có cái gì Tiểu Tuyết."

Tiểu Thu nhìn xem trống trơn giường đệm, cũng chỉ hảo tiếp thu cái này hoang đường sự thật. Trong lòng sợ hãi nàng cùng trường học thỉnh mấy ngày giả, tưởng về nhà hảo hảo nghỉ ngơi mấy ngày. Chính là sau khi về đến nhà mù mù lại nói cho nàng một cái không tốt tin tức, nàng từ nhỏ dưỡng kim mao khuyển Tuyết Li đã chết.

Nguyên lai Tiểu Thu có một con dưỡng mười mấy năm đại kim mao kê Tuyết Li, nó cùng Tiểu Thu cảm tình thực hảo, cơ hồ là cùng nàng cùng nhau lớn lên. Tiểu Thu đi thành phố thượng cao trung sau này, Tuyết Li cảm xúc vẫn luôn rất thấp lạc. Vừa mới bắt đầu người trong nhà cho rằng quá đoạn thời gian thói quen nó liền sẽ tốt. Chính là không nghĩ tới, một ngày dậy sớm, mù mù phát hiện Tuyết Li đã chết, liền như vậy lẳng lẳng ghé vào cửa, chết thời điểm còn bảo trì trước kia chờ Tiểu Thu tan học về nhà tư thế.

Tiểu Thu thực thương tâm, nàng nhảy ra Tuyết Li sở hữu dùng quá đồ vật, một kiện một kiện nhìn. Đột nhiên một kiện màu đỏ len sợi váy ánh vào mi mắt, nàng cần lấy tới dùng sức ôm vào trong ngực. Thương tâm khóc.

Cái này len sợi váy là Tiểu Thu học thủ công khóa thời điểm cấp Tuyệt Lộ đánh. Nhớ rõ lúc ấy Tuyệt Lộ thực thích, mặc vào sau tuy rằng có điểm buồn cười, chính là nó lại cao hứng rung đùi đắc ý.

Trở lại trường học sau Tiểu Thu, chỉ có thể lại lần nữa trụ trở về cái này khủng bố 402 ký túc xá. Mỗi ngày buổi tối Tiểu Thu đều là mở ra đèn ngủ, quản lý ký túc xá lão sư cũng chỉ là mở một con mắt, nhắm một con mắt. Cũng không thúc giục Tiểu Thu tắt đèn ngủ.

Cứ như vậy nếu đại nữ sinh ký túc xá, một qua buổi tối 10 điểm, cũng chỉ dư lại 402 thất còn cô đơn đèn sáng. Chỉ chớp mắt liền phải cuối kỳ khảo thí, Tiểu Thu mỗi ngày học tập mệt cùng cầu giống nhau. Trường học đáp ứng cho nàng đổi ký túc xá sự lại một kéo lại kéo, nguyên nhân là tân trang hoàng ký túc xá luôn là bởi vì như vậy hoặc như vậy sự cố mà đình công.

Bất quá hiện tại Tiểu Thu cũng không có vừa tới khi như vậy sợ hãi, từ Tiểu Tuyệt xuất hiện lại biến mất sau, quái thanh liền không còn có xuất hiện qua. Hết thấy đầu phẳng phát thực bình thường, chính là hôm nay buổi tối đáng sợ sự tình lại đã xảy ra.

Tiểu Thu bởi vì rất mệt liền sớm lên giường ngủ, vẫn là trước sau như một mở ra đèn ngủ, Tiểu Thu đã sớm thói quen ở quang minh trung ngủ say. Chính là hôm nay nàng ngủ ngủ, luôn là cảm giác có người trên mặt đất đi lại. Nàng hoảng hốt gian thấy được cái ăn mặc giáo phục nữ sinh trên mặt đất đi tới đi lui.

Tiểu Tuyệt? Tiểu Tuyệt! Nàng đột nhiên mở mắt ra, thật sự có người! Nhưng khẳng định không phải Tiểu Tuyệt, cái này nữ sinh ăn mặc một kiện nàng chưa từng gặp qua giáo phục. Đưa lưng về phía Tiểu Thu đứng, tuy nói này bộ giáo phục Tiểu Thu chưa thấy qua, nhưng có thể khẳng định là h cao trung cũ bản giáo phục! Bởi vì giáo phục sau lưng thượng viết mỗi thị h cao bốn chữ.

Tiểu Thu không dám ra tiếng, càng không dám xuống giường. Chỉ có thể bình tĩnh nhìn cái này nữ sinh bóng dáng, sợ nàng sẽ có cái gì động tác. Chính là cái này nữ sinh lại giống như nhìn không thấy Tiểu Thu giống

nhau, liền như vậy lo chính mình viết chút cái gì. Chỉ chốc lát, nàng từ cặp sách lấy ra đem khắc đao, tiếp theo không chút do dự triều chính mình thủ đoạn vạch tới! Một cỗ đỏ thắm máu tươi chảy ra, nháy mắt nhiễm hồng khăn trải giường.

Khăn trải giường? Giường đệm thượng không phải uổng có sao? Như thế nào sẽ có khăn trải giường?

Ở vừa thấy, trong phòng bài trí đều có rõ ràng biến hóa. Sở hữu cảnh tượng đều như hải thị thận lâu có bóng chông. Tiểu Thu bỗng nhiên cảm giác được chính mình tay chân không thể động, nàng đều cũng vào lúc này kịch liệt đau đớn lên, giống như có cái gì đồ vật muốn chui vào đi giống nhau.

Giáo phục nữ sinh vào lúc này chậm rãi xoay người lại, thiên a! Đó là như thế nào một khuôn mặt a! Màu xám trắng trên má treo một đôi không có đồng tử mắt. Nàng là như vậy si mê nhìn Tiểu Thu, giống như là đang xem một kiện xinh đẹp quần áo.

Tiểu Thu động cũng không thể động, kêu cũng kêu không ra, cuối cùng chỉ có nhắm lại mắt. Không dám lại mở.....

Qua vài phút, Tiểu Thu không có nghe được có cái gì động tĩnh, nàng chậm rãi mở mắt ra, phát hiện trước mắt nữ sinh biến mất. Lúc này nàng đột nhiên cảm giác má phải có điểm ngứa, quay đầu đi thành linh một trương trắng bệch mặt liền ở nàng trước mắt! Nguyên lai là nữ sinh rồi tung đầu tóc đang ở chậm rãi tới gần Tiểu Thu, đồng thời nàng ý thức cũng đang ở một chút một chút biến mất.

Đột nhiên hồng quang chợt lóe, giáo phục nữ sinh thét chói tai hóa thành một đạo bạch quang, hồng, bạch lưỡng đạo quang dây dưa ở cùng nhau, đánh không khó hoà giải. Tiểu Thu cũng xem mắt choáng váng, bởi vì kia đạo hồng quang rõ ràng là biến mất đã lâu Tiểu Tuyết.

Dần dần, hồng quang rõ ràng nếu không địch bạch quang, màu đỏ quang mang cũng dần dần biến đậm. Mắt thấy hồng quang liền phải thua,

đã có thể tại đây máu chốt thời khắc, trời đã sáng..... H òng bạch quang đ òng thời biến mất.

Đọa đến mau hư thoát Tiểu Thu nghiêng ngả lão đảo ra 402 ký túc xá gõ khai cách vách ký túc xá môn. Cách vách đ òng học mở cửa vừa thấy đ òng người là hãn Tiểu Thu cũng thực sự hoảng sợ. Tiểu Thu đang xem đến bọn họ đ òng thời hai mắt vừa lật -- hôn mê!

Lại l ần nữa tỉnh lại, Tiểu Thu bị đưa đến trường học phòng y tế. Giáo y lão sư nói nàng phát sốt siêu 42 độ, "Người đưa nhỏ này, bệnh như thế nghiêm trọng cũng không còn sớm điếm tới! Người nhưng đừng xem thường phát sốt, nếu trễ trị liệu hậu quả chính là thực nghiêm trọng!"

Tiểu Thu cũng buồn bực, chính mình buổi tối thời điếm còn hảo hảo, này như thế nào li ền sẽ phát sốt đâu? Chẳng lẽ là cấp dọa bệnh? Hôm nay buổi tối làm sao bây giờ? Tổng không thể cùng lão sư nói ta trong ký túc xá có quý, có thể hay không không được! Đang ở do dự là lúc, Tiểu Lệ tới phòng y tế xem nàng, Tiểu Thu nhìn đến Tiểu Lệ sau thật là nước mắt ào ào.

Nàng đem đem qua việc lạ cùng Tiểu Lệ nói, Tiểu Lệ nghe xong cũng sợ hãi. Bất quá nàng vẫn là cấp Tiểu Thu ra chủ ý, mấy ngày nay Tiểu Lệ ký túc xá có cái đ òng học trong nhà có sự thỉnh mấy ngày giả, nàng cùng quản lý ký túc xá lão sư lên tiếng kêu gọi, bởi vì Tiểu Thu hiện tại thân thể không tốt, chính mình một cái trụ thật sự không an toàn. Li ền tạm thời cùng Tiểu Lệ ở bên nhau ở vài ngày.

Cái này Tiểu Thu rất cuộc an tâm, nàng cũng không biết chính mình vì cái gì như thế xui xẻo, tất cả mọi người đều đi học, người khác đều hảo hảo, chỉ có chính mình luôn trêu chọc mấy thứ này. Tiểu Lệ nói lão khu dạy học trên tường có mỗi một l ần học sinh chụp ảnh chung, mặt trên khảng định có mấy năm trước giáo phục.

Vì thế hai người li ền tới tới r ồi lão khu dạy học l ần ba, hiện tại đổi thành thư viện cùng phòng thí nghiệm. Vừa lên l ần ba đối diện trên tường treo tự kiến giáo khởi mỗi một l ần học sinh, từ hắc bạch ảnh chụp mãi cho đến màu sắc rục r ỉ ảnh chụp.

Tiểu Thu mỗi một trương xem đầu thực cẩn thận, rốt cuộc ở 08 năm tốt nghiệp chiếu thượng tìm được r ấ tối hôm qua giáo phục. Năm ấy tổng cộng cùng 5 cái ban, chính là lại không có nhìn đến giáo phục nữ quý thân ảnh. Nàng đem ảnh chụp chỉ cấp Tiểu Lệ xem.

Tiểu Lệ nói: "Người xác định chính là này thân giáo phục?"

Tiểu Thu khẳng định nói: "Chính là này thân, sẽ không sai."

"Vậy phi ền toái, đây là 7 năm trước kia một lần. Chính là 402 xảy ra chuyện kia một lần!" Tiểu Lệ vẻ mặt ngưng trọng nói.

"Cái gì? 7 năm trước kia một lần? 402 rốt cuộc ra quá cái gì sự, vẫn luôn truy ền như thế đáng sợ?"

"Ta cũng biết không phải rất rõ ràng, chỉ là nghe nói nháo quý, cùng 7 năm trước chết một người nữ sinh có quan hệ. Này đó quý chuyện xưa cái nào trường học không có một cái hai cái, chỉ là không nghĩ tới sẽ làm người cấp gặp phải." Tiểu Lệ nói đến nơi này đột nhiên nhớ tới một sự kiện. "Ai, đúng r ấ, ta có cái biểu di mấy năm trước vẫn luôn ở cái này học dạng công tác, sau tới đi đầu đi r ấ. Ta có thể tới nơi này đi học cũng là nàng cấp liên hệ, ta tưởng nàng khẳng định biết 7 năm trước rốt cuộc đã xảy ra cái gì sự tình!"

Ngày hôm sau là cuối tu ần, Tiểu Lệ cùng Tiểu Thu hai cái làm xe đi Tiểu Lệ biểu di gia. Biểu di đối Tiểu Lệ hai người đã đến có điểm ngoài ý muốn. Bất quá vẫn là nhiệt tình chiêu đãi các nàng, cho các nàng làm bàn phong phú ngon miệng đồ ăn. Tiểu Lệ biểu di là cái gái lữ thì, vẫn luôn không có kết hôn. Đối với mấy năm trước ở n cao trung phát sinh sự tình, nàng vẫn là có điểm ấn tượng.

Xảy ra chuyện cái kia nữ học sinh chính là năm đó tốt nghiệp trong ban học sinh, tên gọi Đinh Manh. Nàng học tập thực hảo, lớn lên cũng thật xinh đẹp, là cao tam nổi danh hoa hậu giảng đường. Khi đó có rất nhiều nam sinh đều truy nàng, nhưng lúc ấy chính trực thi đại học, nàng toàn bộ tâm tư đều dùng ở học tập, đối với bên người nam sinh cũng chưa từng dùng qua tâm.

Sau tới liễn ở sắp thi đại học trước một tháng đã xảy ra chuyện, nàng cùng ký túc xá đồng học nhìn lên nàng nhật ký, phát hiện nguyên lai nàng vẫn luôn thích bọn họ chủ nhiệm lớp. Là cái vừa mới tham gia công tác không mấy năm tuổi trẻ nam lão sư.

Là xuất phát từ ghen ghét đi, cái này đồng học đem Đinh Manh nhật ký dán ở trường học mục thông báo thưởng. Vốn dĩ chỉ là một người yêu thầm, đột nhiên bị đại bạch khắp thiên hạ! Làm nàng cùng hắn đều điếm trở tay không kịp. Hơn nữa lời đồn đãi mãnh với hổ, không mấy ngày sự tình đã bị càng truy vấn càng khó nghe xong!

Nam lão sư cũng bởi vì chuyện này từ chức, này đối Đinh Manh đả kích quá lớn. Hiệu trưởng thế nhưng tự mình tìm Đinh Manh nói chuyện, làm nàng đem tâm tư toàn bộ đều đặt ở học tập thưởng, không cần tưởng này đó lung tung rồi loạn sự tình.

Kỳ thật bị kịch bốn ứng có thể tránh cho, nhưng chính là tại đây một lần lại một lần không có thể tránh cho trung, Đinh Manh lựa chọn tự sát. Nàng chết sau,, không biết là xuất phát từ áy náy vẫn là sợ hãi, đem nàng nhật ký dán ra tới nữ sinh điên rồ. Cùng nàng cùng ký túc xá ở đồng học cũng đều chuyển trường, sau tới lại có mấy cái tân nhập học đồng học trụ vào 402, chính là các nàng đều nói vừa đến buổi tối liễn có kỳ quái thanh âm vang lên. Ai cũng không dám ở ở tại 402 thất! Ngay lúc đó học sinh trung có một cái là thị ủy lãnh đạo con cái, trường học bách với mặt trên áp lực đành phải đem 402 đổi thành phòng tạp vật. Từ đây, cái kia về 402 truy vấn thuyết liễn ở tân lão đồng học chi gian khẩu khẩu tương truy vấn.....

Ở hồi trường học trên đường, hai người đều là thấp thỏm bất an. Xem ra vấn đề chính là đến từ 402 a, mấy ngày nay còn có thể ở tại Tiểu Lệ ký túc xá, kia sau này đâu? Tiểu Thu tưởng phá đầu cũng nghĩ không ra cái biện pháp giải quyết tới. Đành phải đi một bước tính một bước đi.

Tiểu Thu lại nghĩ tới Tiểu Tuyết, Tiểu Tuyết rốt cuộc là ai đâu? Là tưởng giúp chính mình vẫn là muốn hại chính mình đâu? Hết thầy hết thầy đều không có manh mối. Buổi tối Tiểu Lệ sợ Tiểu Thu sợ hãi liễn cùng

nàng ngủ ở một cái trên giường, bên người có người ngủ thật tốt, rốt cuộc nhưng ngủ cái an ổn giấc. Tiểu Thu hạnh phúc nghĩ, an tâm ngủ r ồi.

Một trận dị dạng cảm giác đem Tiểu Thu bừng tỉnh,, nàng cảm giác trên mặt ngứa, dùng tay sờ sờ, hình như là một đoàn tóc, tóc! Tiểu Thu trong lòng một trận ác hàn, trợn mắt vừa thấy nơi nào còn ở Tiểu Lệ ký túc xá a, này rõ ràng là 402 a, bên người người sớm hơn lấy không phải cái gì Tiểu Lệ, là, là Đinh Manh!

Nàng kia trương trắng bệch mặt gần trong gang tấc, trên mặt treo vô cùng quỷ dị tươi cười, không có đ ồng tử mắt lí chính chậm rãi chảy ra máu đen tóí.

Tiểu Thu dọa mau nước tiểu, chỉ phải đem tâm một hằng đối Đinh Manh nói. "Người là đ ỉnh... Đ ỉnh học tử? Ta và người không oán không thù, người vì cái gì tóí hại ta a!"

"Ha hả... A... A..." Đinh Manh thê lương cười. "Ta... Lạc... Đ ến... Như... Này... Hạ... Tràng... Lại... Cùng... Ai... Có... Oan... Thù... Đâu...?" Nàng thanh âm lại tế lại tiêm, giống như đến từ địa ngục giống nhau.

"Ta chỉ là không... Bất đắc dĩ mới... Mới trụ vào phòng của người, ta sẽ t ẫn... Mau chóng dọn đi!" Tiểu Thu run rẩy nói.

"Không đ ược!, Người cần thiết chết, chỉ có người đã chết, mới có thể thay thế ta vĩnh viễn lưu tại cái này 402! Ha... Ha... Ha..." Đinh Manh gần như điên cu ồng.

Tiểu Thu tự biết không cách nào xoay chuyển tình thế, đành phải nhận mệnh nhắm lại mắt. Đã có thể lúc này, một đạo h ồng quang chiếu vào Đinh Manh trên người, sở chiếu chỗ lập tức biến thành cháy đen.

"Người cái súc sinh! Năm lần bảy lượt hư ta chuyện tốt! Hôm nay ta nhất đ ịnh phải đánh đến người h ồn phi phách tán!" Đinh Manh cả giận nói. Nói xong hóa thành một đạo bạch quang thẳng đến h ồng quang mà đi.

"Súc sinh? Tiểu Tuyết như thế nào sẽ là súc sinh đâu?" Tiểu Thu nghi hoặc nhìn đánh túi bụi lưỡng đạo quang.

"Ác quỷ, người đừng si tâm vọng tưởng! Ta là tuyệt đối sẽ không làm người thương tổn chủ nhân của ta!" Tiểu Tuyết hóa thành hình người che ở Tiểu Thu phía trước.

"Người này chết cầu! Chỉ bằng người cũng có thể chống đỡ trụ ta?"

"Ngăn không được cũng muốn chắn! Ta khuyên người vẫn là sớm chút thu tay lại, sấn hiện tại người còn không có hại quá tánh mạng, chỉ sợ chờ người tội ác chằng chịt là lúc liên vĩnh không siêu sinh!" Tiểu Tuyết biết rõ chính mình đánh không lại này chỉ oán quỷ, chỉ nghĩ có thể khuyên nài thu tay lại.

"Ta phi! Chủ nhân của người bất tử, ta cũng chỉ có thể vĩnh viễn ở đây ở cái này phá địa phương, ta muốn đi ra ngoài, ta muốn đi tìm hắn!" Nguyên lai Đinh Mạnh tâm tâm niệm niệm vẫn là vị kia nàng yêu thầm nam lão sư.

Nhiều lời vô nghĩa, hai người lại đánh làm một đoàn. Giờ này khắc này Tiểu Thu rốt cuộc minh bạch Tiểu Tuyết là ai, trừ bỏ nàng Tuyết Lệ còn có thể là ai? Nàng không thể tin được chính mình mắt, thật là Tuyết Lệ sao? Nó lại là như thế nào hóa thành Tiểu Tuyết bộ dáng xuất hiện ở chính mình bên người đâu? Quá nhiều quá nhiều nghi vấn, nhưng mắt thấy Tiểu Tuyết trên người miệng vết thương càng ngày càng nhiều, Tiểu Thu thật là lòng nóng như lửa đốt. Nàng đối với Tiểu Tuyết hô to "Tuyết Lệ! Là người sao?"

Này một kêu làm Tiểu Tuyết đánh cái ngậy người, bên này Đinh Mạnh mắt thấy có rảnh nhưng toàn, liên thẳng đến Tiểu Thu đánh úp lại. Tiểu Tuyết vừa thấy trong lòng biết muốn hư, dùng hết toàn thân niệm lực hóa thành kết giới bao ở lao thẳng tới lại đây Đinh Mạnh.

"Người muốn làm cái gì sao? Người điên rồi sao?" Đinh Mạnh khó có thể đến tin hỏi Tiểu Tuyết.

"Ta sẽ không làm người thương tổn chủ nhân của ta! Chúng ta cùng nhau hèn phi phách tán đi!" Tiểu Tuyết nhất quay đầu lại nhìn thoáng qua Tiểu Thu, vẫn là như vậy mỉm cười, chưa nói ra một câu. Chỉ thấy nàng cùng Đinh Manh ở kết giới trung cùng nhau thiêu đốt lên. Đinh này mồm ra thống khổ kêu thảm thiết, thân thể của nàng ở một chút một chút bị hòa tan, mà Tiểu Tuyết đứng thời cũng ở chậm rãi biến dạng.

"Tuyết Lệ! Không cần a, Tuyết Lệ" Tiểu Thu ở bên ngoài không ngừng khóc kêu. Nàng cảm giác bốn phía cảnh vật ở không ngừng xoay tròn, đó là Tuyết Lệ hèn ỨC SỞ HÓA THÀNH GIÓ LỐC. Gió lốc trung nhẹ giọng vang lên một thanh âm, đó là Tiểu Tuyết thanh âm.

"Chủ nhân, người đừng sợ, ta sẽ đem này chỉ ác quỷ mang đi, thực xin lỗi, phía trước dọa đến người, kỳ thật ta cũng không biết chính mình như thế nào sẽ biến thành hiện tại bộ dáng, có thể là trời cao chiếu cố đi. Ở người đi học đi sau, ta mỗi ngày đều ở cửa chờ người trở về, chờ chờ, có một ngày ta đột nhiên phát hiện ta đi tới một cái xa lạ địa phương, nhưng cái này địa phương lại có ta quen thuộc hương vị, đó chính là người. Ta tìm khí tức của người tìm được rồi người, ta hướng về phía người sửa như điên, nhưng người lại nhìn không tới ta. Ta liền biết ta đã chết. Lúc sau ta phát hiện cạnh người có chỉ ác quỷ đi theo, vì thế ta mỗi ngày canh giữ ở người trước cửa, không cho nàng tiến vào. Chính là ta năng lực hữu hạn, ta biết nàng sớm muộn gì là muốn vào tới. Nhưng là ta không sợ, ta nhất định phải bảo hộ người, có lẽ là ông trời giúp ta, có một ngày ta phát hiện ta có thể hóa thành người bộ dáng. Nhưng là chỉ có người có thể thấy, bất quá này liền đủ rồi. Ta biến thành Tiểu Tuyết, bảo hộ ở người bên cạnh, không cho ác quỷ gần người nửa phần. Nhưng đêm đó nàng thế nhưng dùng kế đem ta chi đi, rồi mới biến thành ta bộ dáng tới dọa người, ta biết sự tình lộ tẩy, không có biện pháp, liền đành phải tạm thời biến mất. Nàng oán khí quá cường đại. Ta năng lực không đủ, chỉ có thể thiêu đốt chính mình tinh phách tới luyện hóa nàng, như vậy sau này nàng liền vĩnh viễn sẽ không tới hại người. Chủ nhân, ta đi rồi, người đừng khổ sở, sau này nếu gặp được cái gì sự người đừng sợ, bởi vì ta sẽ vẫn luôn vẫn luôn bảo hộ người....."

Sở hữu gió lốc đầu một ở nháy mắt đình chỉ, trong phòng hết thấy đầu quy về bình tĩnh. 402 ký túc xá cũng trọng hoạch tân sinh, Tiểu Thu, còn lại là rơi lệ đầy mặt ng ã dưới đất, trong tay cầm một cây màu đỏ len sợi.....

402 ký túc xá lục tục tới tân đ òng học, Tiểu Thu cũng có tân bạn cùng phòng, hết thấy đáng sợ sự tình đầu phẳng phát chưa từng phát sinh quá. Chỉ có Tiểu Thu chính mình minh bạch, hiện tại vui sướng là Tuyết Li dùng mệnh đổi lấy, nàng chỉ có thể càng thêm quý trọng hiện tại hết thấy, vui sướng hạnh phúc t ãn tại.

Mấy năm sau, Tiểu Thu tốt nghiệp đại học, về tới quê nhà, có một phần ổn định công tác. Tìm cái ái chính mình lão công, cuối cùng, nàng lại dưỡng một con đáng yêu đại kim mao.....

Cái Thứ Ba Chuyện Xưa: Cao Tốc Kinh H ãn

"Đêm quá mỹ cứ việc lại nguy hiểm, luôn có người hắc hốc mắt ngao đêm, ái quá mỹ cứ việc lại nguy hiểm, nguyện b ãi thượng hết thấy siêu chi ngàn năm nước mắt, đau quá mỹ cứ việc lại hèn mọn, cũng tưởng ném tan xương nát thịt tư vị, người quá mỹ cứ việc lại không nói gì, ta đầu muốn dùng thạch đôi ngăn cách thế giới, ta Vương phi ta muốn bá chiếm người mỹ....."

Một chiếc cao tốc chạy xe việt dã vang chói tai âm nhạc, bốn cái người trẻ tuổi trung chỉ có người đi đầu khiển vẫn là có điểm thanh tỉnh, những người khác đã sớm hải quá mức.

Tài xế -- vùng quê, T luật hệ học sinh.

Phó giá -- Thạch Lỗi (ngoại hiệu Thạch Đầu), T luật hệ học sinh, cùng vùng quê là đ òng học.

Sau bài tả -- Đại Bàng, T đại âm nhạc học viện học sinh.

Sau bài hữu -- Khương Siêu, T đại y học viện học sinh.

Này bốn cái tồn hữu là cùng cái ký túc xá bạn cùng phòng, bọn họ lợi dụng kỳ nghỉ tới Vân Nam du lịch tự túc. Này một đường lái xe đi qua Côn Minh, Đại Lý, Lệ Giang, tiếp theo trạm chính là mỹ lệ Lô Cô hồ Mây ngày hành trình xuống dưới, bốn người sớm không có xuất phát khi hưng phấn. Vài người trung chỉ có vùng quê cùng Thạch Đâu có bằng lái, vì thế này dọc theo đường đi hai người liên người một mỗi ta khai, ta một người khai.

Hôm nay bọn họ vốn định ở thượng một cái giao lộ hạ cao tốc, tìm cái khách sạn hạ hảo hảo nghỉ ngơi một đêm. Chính là bốn người lại là nghe ca lại là nói chuyện phiếm... Hải thực! Liên đem cái thứ nhất hạ đầu đường bỏ lỡ. Vì thế bọn họ tiếp tục đi phía trước khai, nghĩ đến tiếp theo cái hạ đầu đường quay đầu.

"Đầu tại người, nếu không phải người khoác lác nói người chó má điểm ngộ, chúng ta có thể bỏ qua vừa rồi hạ đầu đường sao?" Khương Siêu vẻ mặt oán giận đối Đại Bàng nói.

Đại Bàng không phục nói: "Ta phi! Vừa rồi là ai nghe chảy nước dãi đầu chảy nhị thước dài quá?"

"Được rồi! Bỏ qua liên bỏ lỡ, chúng ta phía trước quay đầu không phải được." Thạch Đâu xen vào nói.

Lái xe vùng quê vẫn luôn chưa nói sống, vừa rồi là hẳn bỏ lỡ hạ đầu đường, chính là hẳn cũng buồn bực, luôn luôn cẩn thận chính mình không nên không thấy được hạ đầu đường a? Hẳn nhìn thoáng qua trên xe thời gian, đêm khuya 12: 35, lại tìm không thấy hạ đầu đường, hẳn cũng sắp không được. Đầu như thế khai 6.7 tiếng đồng hồ. Lúc này bên ngoài lại bắt đầu sương mù bay, tầm nhìn càng ngày càng thấp.

"Dựa! Này cái gì quỷ thời tiết!" Đại Bàng lẩm bẩm một câu.

Khương Siêu mở ra di động, muốn nhìn một chút dự báo thời tiết, kết quả không tín hiệu. "Nơi này tín hiệu như thế nào như vậy kém a!"

"Người di động kém đi!" Đại Bàng biên châm chọc Khương Siêu, biên mở ra chính mình chỉ quả di động xem, kết quả cũng là giống nhau.
"Người muội, thật đúng là không tín hiệu!"

Vùng quê giờ tay đem âm nhạc đóng, rồi mới đối mọi người nói: "Tất cả mọi người đều tinh thần điếm, hiện tại thời tiết không tốt, phía trước tầm nhìn quá thấp, đều giúp ta lưu ý điếm hạ đầu đường, chúng ta đến chạy nhanh tìm cái chỗ ngủ!"

Sương mù càng lúc càng lớn, nùng đầu mau không hòa tan được. Thạch Đầu mở ra bên cạnh cửa sổ xe tưởng vươn tay ra cảm giác hạ hạ, chính là pha lê mới vừa diêu hạ một chút, liền có một cỗ dày đặc hơi nước hỗn loạn mùi tanh nháy mắt chui vào trong xe.

"Mau đóng lại, này cái gì mùi vị a!" Đại Bàng ở mặt sau kêu lên

Khương Siêu sâu kín nói: "Hình như là phòng giải phẫu mùi tanh!".

"Một bên đi! Người lấy phòng giải phẫu đương gia? Đến chỗ nào đều có kia cỗ vị!" Đại Bàng khó chịu nói.

Khương Siêu không đang nói chuyện, chỉ là yên lặng nhìn bên ngoài, tuy rằng bên ngoài cái gì cũng thấy không rõ..... Đột nhiên, một đạo bóng trắng ở xa liền hiện lên. Vùng quê cảm thấy xe chấn động, hấn lập tức sang bên dừng lại, xuống xe kiểm tra.

"Xảy ra chuyện gì?" Thạch Đầu hỏi hấn.

"Hình như là đụng phải cái gì đồ vật?" Vùng quê khẩn trương trả lời.

"A! Không phải đâu," Đại Bàng cũng đi theo vùng quê cùng nhau xuống xe xem xét.

Vùng quê ở xa liền xe sau dạo qua một vòng, cái gì cũng không phát hiện. Hấn xem Đại Bàng liền tiếp hướng mặt sau xem, liền hỏi hấn: "Như thế nào? Có cái gì đồ vật sao?"

"Không có việc gì! Đây đại buổi tối, có thể là chỉ miêu đi!" Đại Bàng cũng không xác định nói. Nhưng là hẳn lại cảm giác có điềm bất an, cho nên nỗ lực tưởng từ nay về sau mặt xem. Chính là sương mù quá dày, thật là cái gì cũng thấy không rõ lắm. Cuối cùng hai người đành phải lên xe tiếp tục đi phía trước khai.

"Không có việc gì đi?" Một hồi trên xe Thạch Đầu liền hỏi vùng quê.

"Hẳn là không có gì, có thể là cái gì tiểu động vật, xe cũng không có gì sự." Vùng quê trả lời lược hiện tự tin không đủ.

Khương Siêu là bốn người này trung lá gan nhỏ nhất, hẳn có điềm bất an nói: "An toàn khởi kiến, chúng ta vẫn là chậm một chút khai đi!"

Vùng quê lại tự tin nói: "Không có việc gì, lòng ta hiểu rõ."

Một hàng bốn người lại đi phía trước khai 1 tiếng đồng hồ lại chậm chạp không có nhìn đến cao tốc hạ đầu đường. Thậm chí liền cái trạm xăng đầu cũng không thấy được!

"Như thế nào làm? Con đường này như thế nào như thế trường a?" Đại Bàng bắt đầu oán giận đi lên.

Thạch Đầu cũng cảm thấy có điềm không thích hợp, liền đối vùng quê nói: "Nếu không chúng ta dừng xe nghỉ ngơi sẽ đi!"

"Ta không có việc gì, ở đi phía trước khai một hồi, có lẽ lập tức là có thể nhìn đến hạ đầu đường đâu?" Vùng quê không cam lòng tiếp tục về phía trước khai.

Mở ra mở ra hẳn cảm giác sương mù có điềm tan, trong lòng có điềm tiểu may mắn. Đã có thể vào lúc này hẳn thấy phía trước có nhân ảnh đứng ở ven đường nhi vậy tay, đây đại buổi tối, ai có thể ở chỗ này nhờ xe a?

"Phía trước có cá nhân!" Hẳn đối này trừ ba người nói.

"Chỗ nào đâu? Ta như thế nào không thấy được?" Đại Bàng duỗi cổ nhìn nửa ngày cũng không thấy tử thấy.

"Đúng vậy, ta cũng không thấy được." Thạch Đầu cũng không phát hiện cái gì bóng người.

Vùng quê lại nhìn kỹ, là không có cái gì bóng người, chẳng lẽ là chính mình hoa mắt? Đột nhiên Khương Siêu hô to một tiếng: "Dừng xe!"

Vùng quê một cái phanh gấp cả giận nói: "Người điên rồ!"

"Không, không có, thực sự có người! Trên mặt đất đâu!" Khương Siêu đẩy đẩy hẳn 400 độ mắt kính nói.

Bốn người tập thể xuống xe vừa thấy, quả nhiên ven đường thượng nằm một người. Đi qua đi phát hiện là cái nữ, ăn mặc một thân màu trắng váy liền áo, trên cổ mang theo một cái hình dạng thực đặc biệt ngọc trụ. Khương Siêu lập tức ngẩng xồm xuống giúp nàng kiểm tra, phát hiện nàng chỉ là ngất đi rồ.

Hắn lập tức làm Đại Bàng hỡi trên xe lấy bình thủy tới. Đại Bàng khó được làm Khương Siêu chỉ huy, trong lòng có điểm không vui. Chính là ở cứu người chuyện này thượng, hẳn chính là không có lên tiếng quyên. Nữ nhân ở Khương Siêu cấp cứu hạ, chậm rãi chuyển tỉnh, mở mắt ra mê mang nhìn mọi người.

"Tiểu thư người cảm giác như thế nào? Có chỗ nào không thoải mái? Người như thế nào sẽ té xỉu ở cao tốc ven đường thượng a!" Khương Siêu dò hỏi tình huống của nàng.

"Ta cùng đồng bạn đi rời ra, trên người cũng không mang di động. Thật vất vả mới chờ đến các người xe trải qua, tưởng vẫy tay, khả năng đi thời gian quá thường, có điểm thể lực chống đỡ hết nổi, một chút liền hôn mê." Bạch y nữ nhân giải thích đến.

"Người hiện tại cảm giác như thế nào?" Vùng quê nghi ngờ hỏi nàng.

"Không có việc gì, ta cảm giác khá hơn nhiều, cảm ơn các người a. Có thể hay không đem điện thoại cho ta mượn dùng một chút?" Nữ nhân đối bốn người nói.

"Đương nhiên có thể, bất quá nơi này tín hiệu không thái hảo." Thạch Đầu một bên nói một bên móc di động ra xem, "Ai? Có tín hiệu, cấp!" Hắn đem đột nhiên có tín hiệu di động đưa cho nữ nhân.

Nữ nhân tiếp nhận di động, bất thông hào mã: "Lệ lệ, các người ở đâu đâu? Ta không ở phong tử trên xe! Ai nha! Đừng nói nữa, ta cùng phong tử nói phương tiện xong rồi thượng người xe, chính là ta từ WC vừa ra tới, người liên khai đi rồi! Ta bao còn ở phong tử trên xe đâu! Di động của ta, thì liên bao tất cả tại ba lô bên trong. Ân... Hảo, kia hành... Người liên nơi đó chờ ta, ta đây liên đáp cái xe qua đi."

Nàng treo điện thoại ngược ngừng nói: "Các người có thể hay không tại hạ cái xuất khẩu đưa ta một chút. Ta bằng hữu liên tại hạ đầu đường cách đó không xa khách sạn chờ ta."

"Hành a, không thành vấn đề, chúng ta cũng muốn hạ cao tốc tìm một chỗ nghỉ ngơi cả đêm lại đi!" Đại Bàng sáng khoái nói.

"Vậy đầu lên xe đi!" Vùng quê làm mọi người đầu lên xe, hắn tiếp tục đi phía trước khai.

Thạch Đầu lo lắng vùng quê thái mệt mỗi đối hắn nói: "Ta tới khai một hồi đi, người đầu khai 7, 8 tiếng đồng hồ!"

"Không có việc gì, cách đó không xa nên là cái hạ đầu đường." Vùng quê từ chối Thạch Đầu.

Nữ nhân lên xe sau vẫn luôn không như thế nào nói chuyện, nàng nghe được hai người đối thoại sau quyết tuyệt nói: "Phía trước chính là hạ đầu đường!"

Quả nhiên, phía trước xuất hiện tất cả mọi người nóng bỏng khát vọng giao lộ. Ra giao lộ chính là thu phí trạm, đương xe chạy đến thu phí trạm

khi thế nhưng phát hiện thu phí trạm không ai! Bất quá còn hảo côn dưng thẳng lên tới!

"Thật là kỳ quái! Như thế nào cái này thu phí trạm không ai đâu? Là trúng thưởng a, tỉnh ti ền!" Thạch Đ ầu vui vẻ nói.

Không đợi chờ những người khác phản ứng li ền nghe bạch y nữ nhân nói: "Ta bằng hữu nói ở đi phía trước khai li ền có gia khách sạn!"

Vùng quê một chân chân ga li ền khai qua đi! Chính là qua thu phí trạm lộ lại càng ngày càng khó đi, không giống như là quốc lộ cũng không giống như là tỉnh nói, tóm lại là càng đi càng hẹp là được!

Lúc này ái tán gái Đại Bàng tưởng cùng bạch y nữ nhân đến gần: "Ai? Người kêu cái gì tên? Gặp được chính là có duyên, ta trước tự giới thiệu hạ a, ta kêu Đại Bàng, hấn kêu Khương Siêu, phía trước lái xe kêu vùng quê, hấn bên cạnh kêu Thạch Lỗi! Chúng ta đều là t đại học sinh!" Đại Bàng nhiệt tình giới thiệu trong xe những người khác.

Nhưng nữ nhân chỉ là lãnh đạm trả lời: "Các người kêu ta Bạch Lan hảo." Lúc sau li ền lại vô hấn ngữ.

Nói cũng kỳ quái, vùng quê cảm giác cái này Bạch Lan hoàn toàn đã không có mới vừa gặp được nàng khi nhiệt tình? Chẳng lẽ là bởi vì mau gặp được nàng bằng hữu sao? Cho nên không cần thiết đối này bốn cái người xa lạ hữu hảo? Kia này cũng quá hiện thực đi! Vùng quê âm th ần tưởng.

Lộ càng ngày càng xóc nảy, Thạch Đ ầu cũng bắt đầu bất an lên, hấn hỏi nữ nhân: "Bạch Lan, người bằng hữu nói qua thu phí trạm còn phải đi rất xa có thể tới khách sạn a? Chúng ta có thể hay không đi nh ằm phương hướng r ồi!"

"Sẽ không, con đường này ta đi qua vô số l ần, lập tức li ền đến!" Bạch Lan vẫn như cũ ngữ khí lãnh nói.

"Vô số lần?" Vùng quê ở trong lòng cân nhắc cái này xa lạ nữ nhân nói nói.

"Khách sạn kêu cái gì tên?" Đại Bàng hỏi Bạch Lan.

Nàng sâu kín trả lời: "Biên thành trạm dịch"

Lại khai qua một đoạn gập ghềnh đường đất, phía trước xuất hiện một tòa cũ xưa cẩu đá. Cầu đá phía dưới nương nhìn qua có điểm thâm không thấy thấp. Vùng quê có điểm lo lắng này kìêu có thể hay không rắn chắc, vừa định dừng xe xuống dưới nhìn xem. Liền nghe Bạch Lan nói: "Kìêu rắn chắc thực, ta bằng hữu vừa mới cũng là từ này đi, không thành vấn đề"

Có lẽ là thật sự mệt mỏi, vùng quê cũng tưởng sớm một chút đến khách sạn nghỉ ngơi. Vì thế hẳn không hề nghĩ ngợi một chân chân ga khai qua đi, chỉ nghe "Oanh" một tiếng vang lớn..... Xe phiến tới rồi dưới cầu!

Qua hồi lâu, vùng quê chậm rãi tỉnh táo lại. Đầu của hắn ở xe phiến xuống dưới thời điểm không biết bị cái gì cấp bị đụng phải, hiện tại nhảy dựng nhảy dựng đau, lỗ tai còn ong ong vang lên. Hắn chạy nhanh nhìn về phía bên người Thạch Đầu, đầu của hắn cũng xuất huyết!

"Thạch Đầu! Thạch Đầu! Mau tỉnh lại! Thạch Đầu!" Vùng quê sốt ruột kêu Thạch Đầu!

"A....." Thạch Đầu chậm rãi tỉnh lại, vừa thấy chính mình trên đầu tất cả đều là huyết kêu to: "Con mẹ nó! Ta đầu!" Vùng quê vừa thấy Thạch Đầu tỉnh, vội vàng quay đầu lại kêu Khương Siêu. Bởi vì bốn người giữa chỉ có hắn là học y, sẽ cấp cứu.

"Khương Siêu! Khương Siêu!" Chính là vùng quê vừa quay đầu lại, kia còn có Khương Siêu bóng dáng, nghĩ thầm hỏng rồi, khẳng định là lật xe thời điểm cấp vút ra đi!

Vùng quê đành phải trước tự hành kiểm tra một chút chính mình có cái gì địa phương bị thương, còn hảo, có thể là đại an toàn bảo hộ, tuy rằng

toàn thân đều đau, nhưng là đau là rất nhỏ trầy da. Hắn lao lực nhì cởi bỏ đai an toàn, xuống xe đem Thạch Đầu từ trong xe kéo ra tới, đặt ở một bên, rồi mới lập tức hẫ trên xe cứu những người khác. Chính là sau bài không chỉ Khương Siêu không thấy, liền cái kia xa lạ nữ nhân cũng không thấy!

Lại xem Đại Bàng, vùng quê trong lòng một trận ác hàn. Nguyên lai lật xe khi có một cây nhánh cây cắm vào trong xe, Đại Bàng bị đường ngực xô xuyên qua, sớm lấy chết đi đã lâu. Chỉ là hai mắt lại chết không nhắm mắt trợn lên!

Không có biện pháp, vùng quê chỉ có thể trước cố sống. Hắn trở lại Thạch Đầu bên người, cho hắn đại khái kiểm tra rồi hạ, không có gãy xương, chỉ là đầu bị thương, người có điểm hoảng hốt. Vùng quê đem trên người áo thun xé xuống tới một khối cấp Thạch Đầu đem đầu bao thương, trước dừng lại huyết ở lại nói.

Đột nhiên, vùng quê nghe được cách đó không xa có động tĩnh. Hắn trong lòng hoảng hốt, nghĩ thầm không phải là cái gì dã thú đi? Hắn nỗ lực trấn định xuống dưới cẩn thận nghe xong nghe, này rõ ràng là Khương Siêu thanh âm a!

"Khương Siêu! Khương Siêu! Người ở đâu đâu?" Vùng quê tìm theo tiếng kêu to.

"Ta, ta ở chỗ này! Ta làm thụ cấp quả ở!" Khương Siêu hữu khí vô lực trả lời.

Vùng quê nghe được Khương Siêu thanh âm thoáng có chút an tâm, rốt cuộc, ở ly xe không xa một thân cây thương tìm được rồi Khương Siêu. Tiểu tử này mệnh cũng thật đại, nếu là không phải bị nhánh cây cấp quả trụ, không biết có thể hay không cũng cùng Đại Bàng một cái dạng đâu.

Vùng quê đem Khương Siêu từ trên cây thả xuống dưới, kỳ tích chính là hắn thế nhưng lông tóc không tổn hao gì!

"Đại Bàng cùng Thạch Đầu đâu?" Khương Siêu suy yếu hỏi.

"Thạch Đầu không có việc gì, hấn ở xe bên kia đâu, Đại Bàng... Đại Bàng khả năng không được!" Vùng quê chính mình cũng không biết nên như thế nào nói Đại Bàng đã sớm chết sự thật.

"Cái gì?" Khương Siêu vừa nghe lập tức chạy về trong xe, hấn duỗi tay thử thử Đại Bàng cổ động mạch. Trong lòng chợt lạnh, hoảng sợ ngẩng đầu nhìn phía vùng quê nói: "Đại Bàng đã chết!"

Vùng quê cũng không biết lúc này nên nói chút cái gì, hấn nhớ tới Thạch Đầu còn có thương tích, liền đối Khương Siêu nói: "Người tới xem một chút Thạch Đầu đi!"

Khương Siêu có điểm ngây người, bất quá hấn vẫn là đi tới Thạch Đầu bên người ng ỡ xồm xuống cho hấn kiểm tra. Hấn đẩy ra Thạch Đầu mí mắt nhìn một chút, r ỡ mới ở Thạch Đầu toàn thân dùng tay theo thứ tự ấn, cuối cùng thử thử hấn mạch đập.

R ỡ mới lo âu đối vùng quê nói: "Đầu của hấn đâm có điểm nghiêm trọng, hiện tại xuất hiện não chấn động bệnh trạng. Chúng ta đến chạy nhanh đem hấn đưa đến bệnh viện đi! Chậm đã có thể sẽ chậm trễ trị liệu, hậu quả khả năng sẽ thực nghiêm trọng!"

Vùng quê ngẩng đầu nhìn nhìn này bốn phía, cái này thâm mương ly mặt trên đến có hai ba mươi mễ khoảng cách. Hấn móc di động ra vừa thấy, quả nhiên không tín hiệu. Hấn đột nhiên lại nghĩ tới còn có cái nhờ xe nữ nhân đâu?

"Bạch Lan cũng không thấy, chúng ta trước tiên ở bốn phía tìm xem nàng."

"Bạch Lan? Đúng vậy, nàng đâu?" Khương Siêu cũng nhớ tới nữ nhân này tồn tại. Vì thế hấn cùng vùng quê hai cái liền ở bốn phía cẩn thận tìm lên.

Cái này mương nơi nơi sinh trưởng rậm rạp lùm cây, cũng không có cái gì lộ có thể đi, hai người gập ghềnh ở phụ cận tìm một hồi lâu cũng không phát hiện cái gì. Vùng quê lại nhìn thoáng qua di động, đã 12 điểm nhì ầu,

vẫn như cũ vẫn là không có tín hiệu. "Xem ra đám người tới cứu viện là không có khả năng!" Vùng quê trong lòng thẫn nghĩ. Hấn lại đi phía trước đi đi, một chút bị cái gì đờ vật cấp sảy. Hấn bò dậy vừa thấy, nguyên lai là cái lớp xe.

"Này, nơi này như thế nào sẽ có cái lớp xe đâu?" Vùng quê trong lòng cả kinh.

"Phát hiện cái gì?" Khương Siêu nghe được vùng quê nói cũng chạy tới xem.

"Lớp xe? Chẳng lẽ phía trước có khác xe cũng tại đây ra quá tai nạn xe cộ?" Khương Siêu đẩy đẩy mắt kính, duỗi tay đẩy ra phía trước cỏ dại. Một chiếc hủ bại rách nát ô tô thành linh xuất hiện ở trước mắt!

Hai người liếc mắt nhìn nhau, đều thực giật mình. Này chiếc xe hiển nhiên ở cái này địa phương thời gian rất lâu. Thân xe sớm lấy xuyên, xe trước mặt đánh vào một khối thật lớn trên tảng đá, động cơ cái nắp nghiêm trọng biến hình. Một cái lộc cũng không có, hiển nhiên là vừa mới hai người thấy được cái kia. Mà trong xe mặt cũng mọc đầy cỏ dại.....

Khương Siêu lại đi phía trước đi đi, tới gần thân xe hướng bên trong xem, hấn chỉ nhìn thoáng qua liền quay đầu chạy đến một bên ỏi mửa lên.

"Xảy ra chuyện gì? Có phải hay không nơi nào cũng bị thương?" Vùng quê lo lắng hỏi.

"Không... Không phải, xe... Trong xe mặt có hai cỗ thi thể!" Khương Siêu tuy rằng là học y, nhưng là hấn còn không có gặp qua loại độ cao hư thối thi thể.

Vùng quê nghe Khương Siêu nói trong xe có thi thể, trong lòng liền một trận ác hàn, hấn hướng trong xe liếc mắt một cái. Thiên a! Kia vẫn là cá nhân sao? Hai cỗ thi thể hiện ra hoa sấp trạng thái, vô số không biết tên sâu ở thi thể thượng bò tới bò đi.

Xem tóc chi ầu dài hẳn là hai nữ nhân. Trên người quần áo sớm lấy nhìn không ra nhan sắc, trong đó một cái thi thể trên cổ mang theo một cái mặt trang sức thực quen mắt, hẳn nhất thời nghĩ không ra ở nơi nào gặp qua. Xe sau ng ồi trên có cái ba lô, vùng quê dùng nhánh cây đem ba lô chọn ra tới.

Khương Siêu lúc này cũng ổn định một chút cảm xúc đi vào vùng quê bên người, phát hiện hẳn đang ở phiên một cái thực dơ ba lô.

"Đây là cái gì?"

"Là hai cái người chết bao, ta muốn nhìn một chút có hay không cái gì thân phận chứng minh. Chờ đi ra ngoài chúng ta hảo báo nguy!" Vùng quê ở trong bao nhảy ra một cái ti ền bao. Bên trong có chút lạn ti ền mặt, mấy trương thẻ ngân hàng cùng một trương xem không rõ lắm thân phận chứng. Vùng quê dùng tay nỗ lực chà lau này trương thân phận chứng, muốn nhìn thanh mặt trên tự.

Khương Siêu dù sao cũng là cái học y, hẳn lại lần nữa đi vào hai cổ thi thể bên. Căn thận quan sát đến, đột nhiên hẳn giống như phát hiện cái gì, đầu tiên là sửng sốt, rồi mới la lên một tiếng: "Bạch Lan!"

Vùng quê trong tay thân phận chứng lúc này cũng lau khô, mặt trên thành linh viết: "Tên họ: Bạch Lan".

Đêm thực hắc, mọi nơi im ắng. Khương Siêu này một tiếng Bạch Lan ở như thế yên tĩnh ban đêm phá lệ chói tai.....

Vùng quê cũng chậm rãi quay đầu lại, không thể tin tưởng c ầm trong tay thân phận chứng đưa tới Khương Siêu trước mặt. Thấy rõ mặt trên đồ vật sau, một cổ đáng sợ sợ hãi cảm hướng hai người đánh úp lại.

Khương Siêu là cái thứ nhất nhìn đến Bạch Lan người, hẳn nhận thức Bạch Lan trên cổ mặt trang sức...

"Nàng đã sớm đã chết! Chúng ta đây, chúng ta vừa rồi gặp được là... Quỷ sao?" Khương Siêu nuốt hạ nước miếng, thanh âm có chút phát run

nói.

"Ta cũng không biết, nhưng chuyện này nhi quá quý dị! Chúng ta vẫn là chạy nhanh mang theo Thạch Đầu rời đi này!" Vùng quê cũng biến không nói chuyện định lên.

"Đúng vậy, nơi này không an toàn, chúng ta đi mau" bọn họ thống nhất ý kiến sau, nhanh chóng trở lại chính mình xa tìên, tính toán trên lưng Thạch Đầu đi ra cái này nương.

Mà khi hai người trở về sau lại phát hiện Thạch Đầu không thấy... Bọn họ chạy nhanh mọi nơi tìm kiếm.

"Thạch Đầu! Thạch Đầu!" Vùng quê kêu to.

"Hắn có thể hay không chính mình đi rồi?" Khương Siêu hỏi vùng quê.

"Không có khả năng, người cảm thấy hắn thương có thể chính mình đi sao? Lại nói hắn không có chính mình đi trước lý do a!" Vùng quê không tin Thạch Đầu sẽ một người rời đi.

"Đúng vậy, lấy ta kinh nghiệm phán đoán, hắn thương sẽ xuất hiện nghiêm trọng não chấn động. Hiện tại liên tính thanh tỉnh cũng sẽ choáng váng đầu không được. Không có khả năng tự hành đi lại!" Khương Siêu cũng nhớ tới vừa rồi Thạch Đầu tình huống không lạc quan.

Vùng quê biết, lấy tình huống hiện tại tới nói, hai người chỉ có thể đi trước cầu nguyện. Bằng không liên tính là tìm được rồi Thạch Đầu, hắn cũng khẳng định hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Vì thế bọn họ lại mọi nơi tìm tìm, xác thật không có Thạch Đầu. Cuối cùng hai người đành phải mang lên trong bao thủy cùng đồ ăn, đi bộ đi ra cái này thâm nương.

Cái này thâm nương ngày thường khẳng định không có vết chân, cơ hồ không có gì lộ. Vùng quê dùng Thụy Sĩ quân đao ở phía trước mở đường,

Khương Siêu ở hẳn cùng sau lưng đi theo. Hai người một chân thâm một chân thiên đi r ỡ hai cái giò, nhưng phía trước vẫn là đen ngòm.

Vùng quê đi tới đi tới phát hiện sau lưng Khương Siêu vẫn luôn thực an tĩnh, hẳn ngày thường nhất gan, một sợ hãi lời nói li ền đặc biệt nhi ều. Chính là hôm nay, giờ phút này, lại an tĩnh khác thường.

"Khương Siêu! Người tưởng cái gì đâu?" Vùng quê biên huy động trong tay tiểu đao biên hỏi Khương Siêu.

"Không tưởng cái gì, ta chỉ là... Ta chỉ là... Vùng quê, ta và người nói, người đừng sợ." Khương Siêu thần bí đối vùng quê nói.

Vùng quê trong lòng cười thầm, chẳng lẽ chính mình lá gan còn có thể so người tiểu! Nhưng hẳn ngoài miệng lại vẫn là nói: "Ân, người nói đi!"

Khương Siêu trước bốn phía nhìn nhìn, r ỡ mới nhỏ giọng đối vùng quê nói: "Ta luôn là cảm giác mặt sau người có đi theo ta..."

"Cái gì, người lặp lại lần nữa?" Bởi vì Khương Siêu thanh âm có điểm tiểu, vùng quê không quá nghe rõ.

"Ta luôn là cảm giác mặt sau người có đi theo ta..." Khương Siêu đột nhiên đề cao thanh âm lặp lại một lần.

Vùng quê sửng sốt, hẳn quay đầu lại nhìn nhìn, đen nhánh một mảnh, cái gì cũng thấy không rõ. Một loại đi ền xấu ngộ cảm làm hẳn khắp cả người phát lạnh. Nhưng là ở ngay lúc này hẳn biết không là chính mình dọa chính mình thời điểm, li ền an ủi Khương Siêu nói: "Cái gì cũng không có, tại đây loại dã ngoại khảng định có một ít động vật lui tới. Đừng chính mình dọa chính mình."

Khương Siêu gật gật đầu, r ỡ mới lại bất an hướng sau nhìn xung quanh liếc mắt một cái..... Li ền này liếc mắt một cái, hẳn cứng lại r ỡ. Vẫn không nhúc nhích đứng ở chỗ nào! Hẳn thấy được Đại Bàng, cùng t ần tại khi giống nhau đứng ở nơi xa hướng hẳn vẫy tay, chỉ là Đại Bàng động tác lược hiện cứng đờ, mà hẳn trước ngực còn cắm kia căn lấy mạng nhánh

cây, tươi cười cũng thực cô quái. Tiếp tục hướng phía trước đi vùng quê cảm giác được Khương Siêu khác thường, lập tức quay đầu lại hỏi hấn: "Người lại xảy ra chuyện gì?"

Khương Siêu nuốt hạ nước miếng, gằn từng chữ một nói: "Vùng quê, ta nói người đừng không tin, ta vừa r ồi nhìn đến Đại Bàng!"

Vùng quê hướng Khương Siêu xem phương hướng nhìn lại, chỉ có một mảnh hắc ám. "Nói bậy! Người là học y, phải tin tưởng khoa học! Thạch Đầu hiện tại mất tích, chúng ta nhất định phải đi ra ngoài mới có thể tới cứu hấn! Người ta là hấn duy nhất hy vọng!" Vùng quê nói có điểm kích động, hấn đi đến Khương Siêu trước người dùng sức lay động hấn, muốn cho hấn tỉnh lại một chút.

Nhưng Khương Siêu lại vẻ mặt tuyệt vọng nói: "Ta thật sự nhìn đến Đại Bàng! Hấn nhất định là không nghĩ làm chúng ta rời đi, muốn cho chúng ta lưu lại b ấ hấn!"

Vùng quê nhìn đến Khương Siêu cực g ần điên cu ờng biểu tình, hấn giao tay cho hấn một cái miệng! Nói: "Khương Siêu, chúng ta không thể từ bỏ! Người tin tưởng ta! Chúng ta nhất định sẽ không có việc gì! Người ngấm lại người ba mẹ, bọn họ ngậm đắng nuốt cay đem người nuôi lớn, nếu li ền người như vậy chết ở cái này phá địa phương bọn họ đến nhiều khổ sở a! Còn có người cái kia yêu th ần thật lâu nữ sinh! Người đầu còn không có cùng nàng thổ lộ li ền đã chết! Người không tiếc nuôi sao?"

Khương Siêu bình tĩnh nhìn vùng quê, dần dần bình tĩnh lại, làm cái hít sâu. "Người nói rất đúng, ta còn có thật nhiều sự chưa làm qua đâu? Ta phải làm một người thầy thuốc tốt, hảo nhi tử, hảo lão công, còn có hảo ba ba! Chúng ta đi!"

Vùng quê thấy Khương Siêu cảm xúc ổn định, trong lòng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Hai người tiếp tục đi phía trước đi, lần này vì không cho Khương Siêu lại quay đầu lại xem, vùng quê lựa chọn chính mình đi ở Khương Siêu mặt

sau. Đi tới đi tới Khương Siêu liền nhìn đến phía trước cách đó không xa có một tia ánh sáng.

"Vùng quê, người xem kia giống như là ánh đèn. Có ánh đèn liền có người, có người liền được cứu rỗi!" Khương Siêu hưng phấn kêu to!

Vùng quê nhìn kỹ, cũng cảm thấy là ánh đèn. Hai người đều nhanh hơn bước chân, hướng về ánh sáng chạy lên.

Rốt cuộc, liền ở bọn họ sắp chạy tắt thở thời điểm, trước mắt xuất hiện một nhà tiêu khách sạn. Bảng hiệu thượng thành hình bốn cái chữ to "Biên thành trạm dịch".

Vùng quê nhìn thoáng qua khách sạn tên, thế nhưng là bọn họ phía trước muốn tìm tiêu khách sạn. Lòng đang không chút bất an, hần đây cửa đi vào. Đây là một nhà thực cũ xưa khách sạn, sở hữu bày biện đều thực cũ nát, nhưng là tổng thể thượng nhìn còn tính sạch sẽ. Hiện tại là rạng sáng tam điểm nhai, khách sạn trong đại sảnh chết giống nhau yên tĩnh.

Bọn họ đi đến trước đài, vùng quê vỗ vỗ trước đài rung chuông. Một trận chói tai tiếng chuông cắt qua đêm tối yên lặng.

"Người hảo, hoan nghênh quang lâm. Nhị vị sao thời gian này mới đến a?" Một cái nữ phục vụ còn buồn ngủ từ quỳ mặt sau đứng lên.

"Chúng ta ra tai nạn xe cộ! Di động ở cái này địa phương cũng không có tín hiệu, có thể hay không mượn điện thoại cho chúng ta dùng dùng!" Vùng quê đối nữ phục vụ nói.

Chỉ thấy nàng lắc lắc đầu nói: "Thực xin lỗi, hôm nay ban ngày thời điểm điện thoại tuyến bị phong cấp quá chặt đứt, tu điện thoại người ngày mai ban ngày mới tới nay."

Khương Siêu vừa nghe có điểm sốt ruột nói: "Kia làm sao bây giờ? Chúng ta có bằng hữu bị thương, cần thiết nhanh chóng đưa đến bệnh viện. Các người trước kia gặp được khẩn cấp tình huống muốn như thế nào xử lý?"

Nữ phục viên nghĩ nghĩ nói: "Tại đây núi sâu đi ều kiện ác liệt, ngày thường thường xuyên có cùng bên ngoài đoạn tuyệt liên hệ thời điểm, nếu thực sự có đột phát sự tình chúng ta có bộ radio." Nói xong nàng lấy ra bộ đàm: "Sơn ca, sơn ca, nghe được thỉnh đáp lời, bằng không ta li ền đi tạp người môn!"

Đợi một h ồi, li ền nghe bộ đàm bên trong có cái không kiên nhẫn thanh âm truyền ra tới: "Hôm nay ều mau sáng, người li ền lẫn lộn mù quáng cái gì a?"

"Có khách nhân gặp nạn, cùng l ần trước giống nhau, người dùng radio gọi một chút."

"Nga! Hành, ta đây li ền lên làm." Cái kia sơn ca nói xong câu này sau này li ền lại không lên tiếng.

Nữ phục vụ ngừng ều đối vùng quê hai người nói: "Yên tâm đi, hẳn lập tức li ền dùng radio cứu trợ."

"Các người này thường xuyên xảy ra chuyện sao?" Vùng quê nghe được nàng hoà giải l ần trước giống nhau, li ền nghi ngờ hỏi nàng.

Nữ phục vụ nói: "Cũng không phải thường ra, mấy tháng trước có một đám du lịch tự túc người trẻ tuổi khai mấy chiếc xe tới bên này chơi, kết quả giữa đường li ền ném một chiếc. Nói là hai cái nữ hài khai, tìm một tu ần cũng chưa tìm được." Nói xong nàng từ qu ầy phía dưới lấy ra một trương giấy tới, "Kia! Đây là tìm người gợi ý, hiện tại người nhà còn ra giá cao tìm người đâu, đương nhiên cũng có thể nói là tìm thi."

Vùng quê tiếp nhận tìm người gợi ý chỉ nhìn thoáng qua, li ền nhận ra thứ nhất cái nữ nhân chính là đáp bọn họ xe bạch y nữ nhân. Khương Siêu càng là đã sớm dọa nói không ra lời!

"Các người khách sạn có bao nhiêu nhân viên công tác, có thể hay không giúp chúng ta hiện tại đi tìm xem người, ta có thể phó thù lao." Vùng quê đối nữ phục vụ nói.

Nữ phục vụ lại một lần lắc đầu, chỉ vào chính mình nói, liên thượng nàng tổng cộng hai người, vừa rồi sơn ca là lão bản kiêm đầu bếp, nàng là trước đài kiêm phòng cho khách người phục vụ. Lại nói bọn họ bên này địa thế phức tạp, nếu thật muốn tìm cũng muốn chờ đến hừng đông.

"Ta xem các người không bằng trước khai cái phòng trước nghỉ ngơi một hồi, này cũng mau trời đã sáng. Đến lúc đó điện thoại sửa được rồi liên có thể cùng bên ngoài liên hệ, tự nhiên là có thể cứu người bằng hữu. Nếu các người hiện tại tùy tiện đi ra ngoài tìm, rất có thể chính mình đầu sẽ lạc đường. Đến lúc đó người bằng hữu tình huống liên càng thêm nguy hiểm!" Người phục vụ thực đúng trọng tâm đối vùng quê hai người nói.

Vùng quê ngấm lại cũng là, hiện tại hẳn cùng Khương Siêu xác thật cũng quá mệt mỏi. Vì thế khiến cho nàng khai cái hai người gian, hai người trước tiêu ngủ một chút. Đi vào phòng sau hai người ngã đầu liên ngủ, không biết ngủ bao lâu, vùng quê ngủ không được. Hẳn nhìn thoáng qua di động biểu hiện hiện tại thời gian là buổi sáng 5 điểm, bên ngoài trời còn chưa sáng, chính là hẳn lại tổng cảm giác hẳn ngủ đã lâu. Hẳn tưởng đây tỉnh Khương Siêu, nhưng Khương Siêu mở mắt ra vừa thấy trời chưa sáng liên lại tiếp tục ngủ.

Vùng quê càng ngày càng thanh tỉnh, hẳn đối chính mình đồng hồ sinh học rất có tin tưởng. Biết chính mình khẳng định là ngủ thật lâu, vì thế hẳn rời giường ra phòng, muốn nhìn một chút cái khác phòng khách nhân có hay không tỉnh.

Tối tám hành lang không có thanh khổng đèn, vùng quê đành phải dùng di động chiếu sáng. Bọn họ phòng ở hành lang tận cùng bên trong, hẳn vốn định nhìn xem có hay không cái khác trụ khách rời giường, chính là hẳn ở hành lang nghe xong một hồi, không có bất luận cái gì thanh âm. Quá an tĩnh, tĩnh dọa người.....

Hẳn đi vào bọn họ phòng cách vách, vừa định gõ cửa, nhưng mới vừa một gõ cửa liên chính mình khai. Bên trong thực hắc, di động ánh sáng phảng phất làm hắc ám cấp hấp thu giống nhau, vùng quê đành phải đi vào.

"Xin hỏi có người sao? Ta là cách vách khách trọ." Vùng quê sau khi nói xong đợi một hồi, trong phòng lại không có bất luận cái gì phản ứng. Hắn cảm giác trong phòng căn bản không ai, vì thế liền tìm đến cạnh cửa chốt mở tường bật đèn. Nhấn một cái dưới phát hiện đèn không lượng! "Chẳng lẽ là đình điện?" Vùng quê ngoài miệng nói thầm ở trong phòng tiếp tục sờ soạng.

Ở di động tối tăm ánh sáng hạ, vùng quê phát hiện đây là cái thời gian rất lâu đầu không có người trú quá phòng. Phòng gia cụ thượng tất cả đều che kín thật dày một tầng tro bụi, trên giường đồ dùng cũng sớm lấy hủ bại bất kham. Trên tường treo một quyển cũ nát lịch treo tường, mặt trên biểu hiện thời gian thế nhưng là 2005 năm!

Vùng quê cảm giác có chỗ nào không thích hợp nhi, hắn vội chạy ra phòng này đi gõ sau phòng môn. Môn vẫn như cũ không khóa, đẩy liền khai. Trong phòng cùng trước trong phòng tình huống không sai biệt lắm... Thật lớn sợ hãi cảm từ đáy lòng sinh ra.

Toàn bộ khách sạn chỉ có bọn họ hai cái khách nhân! Vùng quê nghĩ cũng có thể là bởi vì khách nhân không nhiều lắm, cho nên mặt khác phòng vẫn luôn không quét tước? Nhưng lại tưởng tượng: Không đúng a! Đây rõ ràng có không hợp lý địa phương tồn tại.

Vừa rồi nữ phục vụ dẫn bọn hắn tiến vào khi cũng không bật đèn, bọn họ cũng không có chú ý hành lang bày biện. Hiện tại lại xem hành lang cũng có rất nhiều tro bụi, góc tường còn treo đầy mạng nhện.

Cuối cùng vùng quê không có cách nào, hắn chỉ có thể đi trước đài, đây là hắn duy nhất hy vọng. Mà khi hắn đi đến trước đài khi, hắn duy nhất hy vọng cũng tan biến! Trước đài đã sớm hủ bại sụp rớt, sở hữu sở hữu cảnh tượng cũng đều cùng bọn họ tới khi bất động. Hắn hoảng sợ chạy tới ngoài cửa lớn mặt ngẩng đầu, một khối lung lay sắp đổ bảng hiệu nghiêng treo ở mặt trên. Duy nhất hoàn chỉnh chỉ bốn cái màu đỏ sậm chữ to -- biên thành khách điểm.

Vùng quê thực sợ hãi, hắn vừa định xoay người liền chạy, lại nhớ tới Khương Siêu còn ở trong phòng. Hắn nhìn trước mắt cái này khủng bố

khách sạn nuốt hạ nước miếng, hẳn là thật không nghĩ lại đi trở về! Chính là hẳn không thể ném xuống Khương Siêu mặc kệ.....

Vùng quê thâm hô một hơi, căng da đầu lại chạy về khách sạn! Hẳn một đường chạy như điên, không dám có một tia dừng lại. Mà khi hẳn chạy đến bọn họ trụ phòng khi hẳn càng kinh sợ! Khương Siêu đâu? Vừa rồi hẳn ra tới khi Khương Siêu còn lại đi ngủ a, người đâu? Vùng quê phát hiện bọn họ trong phòng lúc này cảnh vật cũng trở nên cùng mặt khác phòng giống nhau!

Hẳn lại lần nữa xác định hạ môn bài, không sai a! Đây là bọn họ trụ phòng a! Đại Bàng đã chết, Thạch Đầu ném, hiện tại Khương Siêu cũng không thấy! Thế giới này, cái này không gian đều phẳng phát chỉ còn lại có hẳn một người! Mạnh liệt cô độc cùng sợ hãi làm hẳn không bao giờ có thể bình tĩnh!

Hẳn nhanh chóng chạy ra khách sạn, mà khi hẳn chạy đến trước đài đại sảnh khi, liền thấy Khương Siêu cùng vài người cùng nhau ngồi ở đại sảnh ghế trên.

"Khương Siêu? Người như thế nào tại đây? Người không phải ở trong phòng ngủ sao?" Vùng quê không thể tin được hỏi.

Khương Siêu không có trực tiếp trả lời, chỉ là mỉm cười nhìn vùng quê, chỉ là này tươi cười có chút nói không nên lời quỷ dị. Lúc này Khương Siêu bên người vài người cũng đồng thời xoay người tới..... Vùng quê nhìn đến Khương Siêu bên trái bất chính là mất tích Thạch Đầu sao?

"Thạch Đầu, người chạy chạy đi đâu? Ta cùng Khương Siêu tìm người hơn nửa ngày, người có biết không....." Vùng quê nói đến một nửa, đột nhiên dừng lại. Hẳn liền như vậy ngơ ngác nhìn Thạch Đầu bên cạnh một người khác, bởi vì kia không phải người khác, đúng là đã sớm chết đi Đại Bàng!

"Chuyện này không có khả năng, chuyện này không có khả năng!" Vùng quê không ngừng hướng sau lui, hẳn không thể tin được chính mình mắt. Đại Bàng rõ ràng đã chết, lại như thế nào sẽ bình yên ngồi ở hẳn trước mặt

đâu? Đại Bàng lại phảng phất không thấy ra vùng quê kinh hoàng giống nhau, mỉm cười đối vùng quê nói: "Vùng quê, ta cho người giới thiệu một vị tân bằng hữu, đây là Tiểu Lệ."

Tiểu Lệ? Này, đây chẳng phải là tìm người gợi ý thương một cái khác nữ nhân tên sao? Vùng quê ánh mắt dời về phía cái này kêu Tiểu Lệ nữ nhân, vừa thấy dưới khắp cả người phát lạnh, một trương hư thối trên mặt treo mấy cái ghê tởm giò bọ, một con mắt cườm lác lư lay động treo ở bên ngoài. Toàn thân không một khối hoàn chỉnh làn da

"A!" Nhất thời không có trong lòng chuẩn bị vùng quê, liếc mắt một cái thấy được cái này khủng bố nữ nhân, dọa hấn la lên một tiếng đặt mông ng ồi ở trên mặt đất!

"Nàng, nàng là....." Vùng quê có điếm nói năng lộn xộn chỉ vào trước mắt cái này hư thối nữ nhân, hấn tưởng đối Khương Siêu cùng Thạch Đầu nói nàng là quý. Chính là hấn lại cảm giác Khương Siêu cùng Thạch Đầu hai người cũng không đúng kính nhi!

Lúc này đột nhiên một trận gió lạnh thổi hướng vùng quê cổ, hấn rùng mình một cái quay đầu nhìn lại, một trương trắng bệch mặt k ề sát ở hấn cùng sau lưng. "Bạch Lan!"

Vùng quê rốt cuộc ức chế không được đáy lòng sợ hãi, điên r ồ giống nhau lớn tiếng kêu to hướng ra phía ngoài mặt chạy. Mà hấn sau lưng vài bóng người lại ở nơi đó quý dị đồng thời hướng hấn vẫy tay, trong miệng không ngừng nói: "Mau trở lại b ồi chúng ta a... Mau trở lại b ồi chúng ta a..."

Vùng quê mất mạng về phía trước chạy, vẫn luôn chạy! Vẫn luôn chạy! Chạy đến hấn cảm giác chính mình ph ồi đầu phải nổ tung, chính là hấn lại không dám đình. Quản chi như vậy một chết, hấn cũng không nghĩ lại trở lại cái kia đáng sợ khách sạn đi.

Đột nhiên lòng bàn chân vừa trượt, vùng quê trượt chân lăn đến ven đường thâm mương giữa ng ất xỉu.....

Một tháng sau, thị nhân dân bệnh viện 7 lâu sẵn sóc đặc biệt phòng bệnh trung, hôn mê một tháng vùng quê rớt cuộc tỉnh. Một đám bác sĩ hộ sĩ ở hẳn bên người vội tới vội đi làm các loại kiểm tra.....

Vùng quê suy yếu nằm ở trên giường bệnh, trong tay cầm một phần một tháng trước báo chí. Mặt trên đặng một vụ tai nạn giao thông đưa tin, tai nạn xe cộ trung tam chết một trọng thương, toàn bộ đều là t đại học sinh. Liền ở cứu viện ở giữa cảnh sát còn ở tai nạn xe cộ phụ cận tìm được rồi một chiếc máy tháng trước mất tích du lịch tự túc khi lạc đường ô tô, trên xe có hai cụ độ cao hư thối thi thể.....

《 xong 》

Đệ Tứ Chuyện Xưa Hàng Xóm

Quách tiểu đông dọn vào công ty cho hẳn chuẩn bị cao cấp công nhân ký túc xá, đối với hẳn một cái vừa mới tốt nghiệp sinh viên tới nói, như vậy đãi ngộ quả thực là bần trời rớt bánh có nhân.

Đây là một cái cao tầng tiểu khu, hẳn ở tại 14 lâu 1401 thất. Cái này tiểu khu mỗi đồng lâu đều bị thiết kế sư xảo diệu thiết kế thành u hình, như vậy hàng xóm chi gian liền có thể dao cửa sổ tương đối.

Hắn mới vừa chuyển đến ngày đầu tiên, liền chú ý tới cách vách ở một vị mỹ nữ hàng xóm. Bởi vì vừa đến chủ màn đêm buông xuống lúc sau, đối diện phòng ngủ bức màn sau luôn là một có cụ bóng hình xinh đẹp ở đi lại, **, dương liễu eo nhỏ, một đầu thật dài tóc đẹp khoác trên vai. Đối với quách tiểu đông như vậy một cái nhiệt huyết thanh niên tới nói, thật là vô cùng hương diễm cùng kích thích a! Hẳn mỗi ngày tan tằm sau, chuyện thứ nhất chính là đứng ở chính mình phòng ngủ chờ đối diện mỹ nữ xuất hiện.....

Nói cũng kỳ quái, đương hẳn vừa đứng đến phòng ngủ khi, mỹ nữ tổng có thể cùng hẳn không hẹn mà gặp. Duyên phận nào! Quách tiểu đông luôn là ở trong lòng yên lặng cảm khái. Mỗi khi lúc này hẳn trong lòng luôn là ở vô hạn mơ mộng mỹ nhân dung nhan..... Nhưng đối với cái này kỹ thuật

hình trạch nam tới nói, cùng mỹ nữ đến gần nhưng xa so biên trình muốn khó nhai!

Hôm nay tiểu đông cùng bình thường giống nhau lại đi tới phòng ngủ phía trước cửa sổ, đương hấn trang làm lơ đang hướng đối diện cửa sổ nhìn lên, một đôi minh diễm mắt đồng thời cũng đang nhìn hấn. Nữ nhân thực mỹ..... Có thiếu phụ thành thực dung nhan cùng thiếu nữ ngưng ngừng tươi cười. Nàng nhìn tiểu đông, nhàn nhạt cười. Tiểu đông lập tức ngây dại, tức khắc cảm giác chính mình tam hồn ném bảy phách!

Cưỡng quít trung tiểu đông đem hai mắt dời về phía trần nhà, lại vừa thấy dưới mỹ nữ đã sớm bóng người toàn vô, hấn cái này hồi a! "Leng keng!" Chuông cửa lại vào lúc này vang lên. Hấn vẻ mặt mờ mịt mở cửa, nhìn đến nguyên lai là đối diện mỹ nữ hàng xóm đứng ở ngoài cửa, hấn nhất thời có diễm không biết làm sao.

"Người hảo, ta là người hàng xóm, ta kêu Lý nếu thủy." Nữ nhân hào phóng giới thiệu chính mình.

"Người hảo, ta... Ta kêu quách tiểu đông." Quách tiểu đông hiển nhiên có diễm đối mỹ nữ luống cuống.

Nữ nhân khẽ cười nói: "Cùng trừ danh diễm viên cùng tên a! Ân... Nhà ta muối dùng xong rồi, người có thể cho ta mượn diễm muối sao?"

"Có thể, người chờ một lát một hồi." Tiểu đông nói xong liền chạy nhanh đi vào phòng bếp, nắm lên một bao muối liền ra tới.

Nhìn tiểu đông cầm một bao muối ngọc bộ dáng, nữ nhân lại là một trận chuông bạc tiếng cười. Tiếp nhận tiểu đông trong tay muối đối hấn nói: "Cảm ơn! Sau này chúng ta muốn lẫn nhau chiếu cố nha."

Nữ nhân xoay người rời đi, mà tiểu đông lại còn ngọc ở đâu dư vị nữ nhân trên người như có như không hương khí. Từ đây sau này tiểu đông liền đối vị này mê người nữ hàng xóm là chiếu cố có thêm a, hôm nay cấp đối cái bóng đèn, ngày mai cấp tu cái thủy quản. Nói cũng kỳ quái, tiểu đông mỗi lần thấy Lý nếu thủy, nàng tổng đều là ăn mặc một kiện gọi cảm

quyến rũ màu hồng phấn áo ngủ. Chỉ cần hấn ở nhà, như vậy nàng cũng liề nhất định sẽ ở nhà.

Hôm nay tiểu đông tan tâm về nhà, tiến tiểu khu đã bị cửa tiểu bảo an cấp gọi lại.

"Quách tiên sinh! Chúng ta đội trưởng làm ta hỏi một chút người, các người công ty còn thuê không thuê chung cư?" Cái này tiểu bảo an có điểm thẹn thùng nói.

"Như thế nào? Các người công ty bất động sản trên tay có phòng ở muốn cho thuê?" Tiểu đông nhớ tới chính mình trụ căn chung cư này chính là lãnh đạo trực tiếp ở bất động sản thuê.

Tiểu vương nói: "Đúng vậy, chính là người cách vách, nếu các người công ty tưởng thuê có thể ưu tiên suy xét. Hơn nữa giá cả so người trụ kia gian còn muốn ưu đãi nha!"

"Ta cách vách? Ta cách vách muốn hướng ra cho thuê? Không có khả năng! Lý tiểu thư không có cùng ta nhắc tới muốn dọn đi a!" Tiểu đông nghĩ đến nếu thủy muốn dọn đi, lại còn có không có cùng chính mình nói, trong lòng khó tránh khỏi có điểm không thoải mái.

Tiểu bảo an đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo sắc mặt đại biến nói: "Quách tiên sinh, người nói bậy cái gì a? Cái gì Lý tiểu thư a?"

"Ta cách vách Lý nếu thủy tiểu thư a, ta xem nàng trụ hảo hảo, như thế nào sẽ phải hướng ra ngoài thuê đâu?" Quách tiểu đông khó hiểu hỏi.

Tiểu bảo an sắc mặt càng thêm khó coi, hấn nhìn quách tiểu đông muốn nói lại thôi. Tiểu đông cũng là xem hấn sắc mặt không tốt, liề hỏi hấn: "Xảy ra chuyện gì? Có phải hay không này Lý tiểu thư ra cái gì sự a? Ta tối hôm qua thấy nàng còn hảo hảo đâu?"

Tiểu bảo an nghi hoặc xem quách tiểu đông nói: "Quách tiên sinh, người không phải là lấy ta làm trò cười đi?"

"Ta nào có nhàn công phu bắt người làm trò cười a? Người rất cuộc tưởng nói cái gì?" Tiều đông cũng có chút sinh khí!

"Quách tiên sinh, người không phải người địa phương đi?"

Quách tiều đông càng tức giận? Cả giận nói: "Ta không phải người địa phương xảy ra chuyện gì?"

Tiều bảo an vừa thấy quách tiều đông thật muốn sinh khí, cũng là về mặt ủy khuất nói: "Người đừng vội a, ta không có ý gì khác, ta nói người không phải người địa phương ý tứ là, nếu người không phải người địa phương liền khẳng định không biết cái này tiều khu phía trước phát sinh sự tình a! Ta cũng không phải người địa phương, là năm nay vừa tới đi làm. Cũng chỉ là... Chỉ là nghe trước kia đừng sự nói qua trong cái tiều khu này một chút sự tình."

Quách tiều đông sừng sốt, nghĩ thầm "Có thể phát sinh cái gì sự tình a?" Hắn đi đâu chính hạ chính mình cảm xúc đối tiều bảo an nói: "Hảo, người cùng ta nói nói cái này tiều khu rất cuộc phát sinh quá cái gì sự tình."

Tiều bảo an hướng mọi nơi nhìn xem, nhỏ giọng đối quách tiều đông nói lên một ít hắn không biết sự tình..... Nguyên lai cái này tiều khu ba năm trước đây ra quá một kiện giết người án, người chết đúng là ở tại quách tiều đông cách vách nữ nhân, tên đã kêu Lý nếu thủy!! Nghe nói nàng lúc ấy chết thực thảm, toàn thân trúng hơn mười đao. Đã chết hơn mười ngày cũng chưa người phát hiện, sau tới vẫn là thi thể có mùi thối mới bị hàng xóm gửi được sau báo cảnh. Mà án tử đến nay đều không có phá.....

Từ đây sau này cái này tiều khu liền không yên ổn, ở tại Lý nếu thủy trên lầu cùng dưới lầu hộ gia đình, vừa đến nửa đêm 12 điểm sau này, là có thể nghe được một nữ nhân ở khóc. Cuối cùng sợ tới mức bọn họ sôi nổi đầu dọn đi rồi, ở người phía trước ở tại nhà người hộ gia đình, cũng chính là người trước kia đừng sự. Cũng không biết có phải hay không bởi vì nguyên nhân này từ thang lầu thượng lẫn xuống tới, quăng ngã thành người thực vật!

Quách tiểu đông nghe tròng mắt đầu phải tuôn ra tới, "Chuyện này không có khả năng! Người nói Lý nếu thủy cùng ta nhận thức Lý tiểu thư khẳng định không phải một người!" Hấn không thể tin tưởng nói.

"Nhưng kia gian phòng ở từ xảy ra chuyện sau liễn vẫn luôn không ai trụ a!" Tiểu bảo an một câu đem hấn lôi trở lại hiện thực giữa. Hấn không nói nữa, giữ chặt tiểu bảo an liễn hướng thang máy đi.

"Quách..... Quách tiên sinh, người muốn kéo ta đi nào a? Ta còn muốn trực ban đâu?" Tiểu bảo an vừa đi vừa muốn tránh thoát. Nhưng quách tiểu đông sức lực rất lớn, một phen giữ chặt hấn liễn vào thang máy gian.

"Leng keng..." 14 lầu tới rồi, tiểu đông bước nhanh ra thang máy, trực tiếp đi vào hấn cách vách, dùng sức phá cửa! Phòng trộm môn làm hấn tạp thùng thùng rung động, chính là bên trong lại không có một tia động tĩnh.

Lúc này tiểu bảo an cũng đi tới hấn bên người, nhỏ giọng đối hấn nói: "Đừng chụp, quách tiên sinh, thật sự không ai tại đây trụ."

"Người có chìa khóa sao?" Tiểu đông quay đầu lại hỏi tiểu bảo an.

"Ta không có, chúng ta đội trưởng có." Tiểu bảo an đúng sự thật trả lời.

"Người làm hấn hấn lấy lại đây, liễn nói ta muốn xem phòng!"

Tiểu bảo an nhìn quách tiểu mặt đông hòng tai đỏ bộ dáng, cũng không dám lại nói cái gì, cầm lấy bên hông bộ đàm liễn kêu: "Đội trưởng, đội trưởng, tân ngu ồn năng lượng công ty quách tiên sinh muốn xem hấn gian phòng bên cạnh!"

Không quá một hồi liễn nghe được bộ đàm nói: "Hảo, người làm hấn chờ một lát sẽ, ta đây liễn đi lên!"

Quách tiểu đông cùng tiểu bảo an ước chừng đợi 15 phút, mập mập đội trưởng đội bảo an mới chậm rì rì từ thang máy lác lư ra tới. Hấn nhìn quách tiểu đông sắc mặt không tốt, tưởng bởi vì chính mình khoan thai tới muộn nguyên nhân, thực xin lỗi nói: "Thực xin lỗi a! Quách tiên sinh, ta

vừa rồi vừa lúc giúp 6 lâu nghiệp chủ thu thật hạ môn khóa, cho nên đi lên chậm, xin lỗi a!"

Quách tiểu đông nhìn nhìn đội trưởng, chỉ nói hai chữ: "Mở cửa!"

Đội trưởng đội bảo an vừa thấy quách tiểu đông sắc mặt không tốt, đành phải hậm hực móc ra chìa khóa cắm vào khoá cửa. Sát một tiếng, môn mở ra. Một cỗ tử mùi mốc ập vào trước mặt, chui vào mọi người trong lỗ mũi. Tiểu bảo an cái thứ nhất đi vào đi khép lại công tắc ngu ồn điện, trong phòng trong nháy mắt sáng.

Tuy rằng nói là mấy năm không ai ở, chính là trong phòng trang hoàng lại một chút cũng không rơi ngũ. Có thể thấy được ngay lúc đó trang hoàng là cỡ nào xa hoa! Trong phòng bày biện hết sức nữ tính hóa, cao cấp gia cụ cùng đồ điện thuyết minh nhà ở trước kia chủ nhân là cái thực sẽ hưởng thụ người.

Chỉ là bởi vì thật lâu không ai đi vào, sở hữu bày biện thượng đầu che kín thật dày tro bụi. Phòng khách trung gian trên tường treo một bức thật lớn cá nhân nghệ thuật chân dung, mặt trên nữ nhân, sóng mắt lưu chuyển, mặt mày đưa tình, dáng người nóng bỏng. Cái này mỹ lệ nữ nhân không phải người khác, đúng là Lý nếu thủy!

Quách tiểu đông đi vào tới liếc mắt một cái liền nhìn đến này phúc cự chiếu, hần bình tĩnh nhìn trên ảnh chụp mỹ lệ nữ nhân. Hần không thể tin được trước mắt hết thấy, càng không thể tin được cùng chính mình ở chung có nửa tháng mỹ nữ thế nhưng đã sớm hương tiêu ngọc tồn!

Hần nỗ lực bình phục chính mình cảm xúc, làm chính mình ở người khác trong mắt nhìn không ra bất luận cái gì khác thường. Vì thế hần thâm hô một hơi, trang bình tĩnh đối tiểu bảo an nói: "Này không phải ta thấy Lý tiểu thư!" Rồi mới liềm vội vàng vào phòng ngủ.

Phòng ngủ còn cái kia gian phòng ngủ, bức màn vẫn là cái kia bức màn. Chỉ là này bức màn khẳng định thật lâu đều chưa từng có người kéo ra nó. Mặt trên đều treo đầy mạng nhện..... Chính là phòng ngủ nhân nhạt hương

khí, quách tiểu đông là sẽ không nghe sai! Hắn có thể khẳng định đây là Lý nếu thủy trên người phát ra mùi hương nhi.

Quách tiểu đông hướng đội trưởng đội bảo an muốn điện thoại, đối hắn nói: Trở về sẽ đem phòng ở tình huống cùng bọn họ lãnh đạo thuyết minh, nếu cố ý hướng muốn thuê, sẽ mau chóng liên hệ hắn. Rồi mới cái gì cũng không có nói, từ phòng lui ra tới, về nhà đi.

Buổi tối hắn trần trọc khó miên, mấy ngày liền tới Lý nếu thủy giọng nói và dáng điệu nụ cười, đã sớm thật sâu khắc vào hắn trong đầu! Hắn thật sự không thể tin tưởng này hết thủy đầu là thật sự.....

Hắn thế giới quan từ đây sụp đổ, chẳng lẽ chính mình thật sự gặp quỷ? Từ khi nào hắn trong lúc vô tình sờ qua Lý nếu thủy tay, là có điểm lạnh, chính là rất khó đem nàng cùng người chết liên hệ ở bên nhau..... Mà này đó thời gian, này mỹ lệ nữ quỷ càng là chưa từng thương tổn quá chính mình nửa phần? Nhưng tưởng tượng đến nàng là quỷ, quách tiểu đông vẫn là da đầu tê dại, sau sống lưng lạnh cả người!

Lại đến lão thời gian, trước kia tiểu đông luôn là ở cái này thời gian hướng đối diện nhìn xung quanh. Nhưng hôm nay hắn lại không có cái này dũng khí..... Vì thế đành phải mê đầu ngủ nhĩ nhĩ!

Một trận nước tiểu ý đem hắn nghẹn tỉnh, mơ hồ gian từ WC ra xem vừa lúc nhìn đến đối diện cửa sổ, một cái giạt mình làm hắn tức khắc buồn ngủ toàn vô. Chỉ thấy Lý nếu thủy liền đứng ở đối diện bình tĩnh nhìn chính mình, ánh mắt gian trần ngập u oán. Nàng miệng lúc đóng lúc mở là đang nói chuyện, chính là hắn nghe không rõ.....

Đột nhiên có cái xa lạ nam nhân từ sau lưng ôm lấy nàng, nàng có biểu tình biến rất thống khổ. Không ngừng ở giây giữa..... Chính là hiển nhiên vô dụng. Nàng mắt vẫn luôn nhìn quách tiểu đông, ánh mắt từ u oán biến thành tuyệt vọng, từ tuyệt vọng thay đổi đại ra. Mà sau lưng nam nhân vẫn như cũ không ngừng xâm phạm nàng, quách tiểu đông hai mắt sớm lấy sung huyết, nhưng hắn lại động cũng không thể động. Chỉ có thể trơ mắt nhìn cái này mỹ lệ nữ nhân ở hắn trước mặt chịu nhục..... Nắm chặt song quyền sắp bị hắn nắm chặt xuất huyết tới!

Hắn ngược nhiệt huyết sôi trào, làm hắn hảo tưởng hô to một tiếng!
"A....." Hắn thật sự hô lên tới, hắn lập tức từ trên giường ng ẩ dậy!
Nguyên lai hết thảy đều chỉ là giấc mộng..... Nhưng trong mộng cảnh
trường cũng quá chân thật! Đây người là hắn đi tới phía trước cửa sổ,
nhưng đối diện cửa sổ lại bị bức màn bao trùm, cái gì cũng nhìn không
thấy!

Đệ nhị ở đi vào công ty sau, đừng sự phát hiện tiểu đồng về mặt ti ều
tụy. Hỏi hắn có phải hay không nơi nào không thoải mái, hắn nói có không
có việc gì, có thể là tối hôm qua không ngủ hảo. Đừng sự còn cười hắn có
phải hay không tối hôm qua quá mệt mỏi, cái gì sinh hoạt phải có tiết chế
linh tinh. Hắn không có tâm tình cùng đừng sự nói giỡn, chỉ là qua loa cho
xong.

Ng ẩ ở trước máy tính hắn bắt đầu tìm tòi mấy năm trước kia kiện giết
người án. Chính là trên mạng hữu dụng đồ vật thiếu chi lại thiếu, đại đa số
cũng đều là giống tiểu bảo an nói một ít tung tin vịt. Cũng có trước kia ở
tại hắn trên l ầu người thuê ở trên mạng phát quá thiệp nói tiểu khu nháo
quỷ, nhưng thiệp đã sớm là 1 năm trước.

Quách tiểu đồng ôm thử xem năm thái độ ở thiệp phía dưới nhấn lại, hy
vọng phát dán người có thể cho hắn h ể âm, chính là nhưng vẫn không
động tĩnh, hắn cứ như vậy đ ần độn qua một ngày. Tan t ầm về nhà sau đi
ngang qua phòng an ninh khi, hắn phát giác ngày đó tiểu bảo an xem hắn
ánh mắt quái quái. Hắn cũng nhìn tiểu bảo an liếc mắt một cái, r ẩ mới lên
l ầu đi.

V ề đến nhà, hắn cơm cũng không muốn ăn, đặt mông ng ẩ ở trước máy
tính. Vừa mở ra trang web li ền phát hiện cái kia phát dán người cho hắn
h ể âm, là trò chuyện riêng. Chỉ chừa một cái số di động. Hắn cấp khó dằn
nổi bát thông số di động, "Uy, người hảo, ta là ở trên mạng cho người nhấn
lại cái kia, ta kêu quách tiểu đồng!"

"Người hảo, ta kêu trình dã. Ba năm trước đây ở tại người trên l ầu."
Điện thoại là truy ền ra một cái lịch sự văn nhã thanh âm.

"Chúng ta có thể thấy một mặt sao? Ta muốn tìm người hiểu biết một chút năm đó sự tình." Tiểu đông thực vội vàng nói.

Đối phương có điểm do dự, bất quá cuối cùng vẫn là đồng ý. Hai người ước hẹn đêm nay 10 điểm ở công viên phụ cận đại học thấy. Quách tiểu đông sớm liền tới rồi, hắn tìm đến một góc ngẩng xuống, muốn 10 cái thịt xuyên, 10 cái bản gân, 10 cái thịt gân, cộng thêm 2 chai bia.

10 điểm chính, hắn điện thoại vang lên, hắn ngẩng đầu vừa thấy, một cái trường giồng văn nhã nhẹ năm nam nhân xuất hiện ở hắn trước mặt. Nam nhân cũng nhận ra quách tiểu đông, cười cười, đi tới ngẩng xuống.

"Người hảo, ta là trình dã." Nam nhân lễ phép giới thiệu chính mình.

"Người hảo, ta là quách tiểu đông. Ta hiện tại ở tại 1401 thất, người có thể cùng ta nói nói ba năm trước đây sự tình sao?" Tiểu đông thái độ thực thành khẩn nói.

Nam nhân có vẻ có chút câu thúc, "Kỳ thật ta thật sự không nghĩ nhắc tới ba năm trước đây sự, chính là nếu người ở tại kia nữ nhân cách vách. Ta có thể đem ta biết đến một ít tình huống nói cho người, ta tưởng khuyên người vẫn là nhanh chóng dọn đi hảo."

Quách tiểu đông trong lòng cả kinh, rồi mới đối hắn nói: "Vì cái gì như thế nói? Chẳng lẽ người thật đúng là gặp được quỷ?"

"Như thế nào nói đi? Có lẽ người không tin quỷ tồn tại, ta trước kia cũng là không tin, chính là từ ta đã trải qua kia sự kiện sau ta liền không như thế suy nghĩ." Trình dã nói lên hắn ba năm trước đây trải qua.

"Ba năm trước đây ta liền ở tại nhà người trên lầu, vốn dĩ hết thấy đầu thực hảo, tiểu khu quản lý cũng thực đúng chỗ. Thẳng đến kia sự kiện phát sinh..... Ta dưới lầu ở một vị độc thân nữ tính, kêu Lý nếu thủy. Nàng ngày thường cũng không thế nào ái cùng hàng xóm giao tiếp, luôn là độc lai độc vãng. Hơn nữa nàng một nữ nhân khai siêu xe, xuyên hàng hiệu, này khó tránh khỏi liền sẽ bị người phê bình. Nói cái gì nàng là bị kẻ có tiền ** , là tiểu tam linh tinh nói. Chính là nói tới nói lui, lại có ai nhìn đến quá đâu?"

Đầu năm nay quê nhà quan hệ đầu là đóng cửa lại mỗi người sống cuộc đời riêng, ai cũng mặc kệ ai là như thế nào sống. Chính là đột nhiên có đoạn thời gian mọi người liền nhìn đến không Lý nếu thủy, lúc ấy tất cả mọi người đầu cho rằng nàng có thể là đi ra ngoài du lịch, cũng không để ý. Chính là có một ngày, một vị bảo khiết a di ở quét tước hàng hiên khi, nghe thấy từng trận * khí vị. Vừa mới bắt đầu nàng tưởng có lão thử đã chết! Chính là tìm khắp cũng không có. Liên tiếp mấy ngày, xú mùi vị là càng lúc càng lớn, hơn nữa hương vị nơi phát ra rõ ràng xuất từ Lý nếu thủy gia. A di không bình tĩnh, nàng đầu tiên là tìm được bất động sản, rồi mới bất động sản báo cảnh. Cảnh sát tới sau xác định trong nhà không người trả lời sau, liền giữ cửa cạy ra. Cửa vừa mở ra một trận tanh tươi phiêu ra, tất cả mọi người mau phun ra! Cảnh sát một đường nghe xú vị đi tới phòng ngủ chính, phát hiện Lý nếu thủy. Nàng liền như vậy lẳng lặng nằm ở trên giường, trên người ăn mặc một màu hồng phấn váy ngủ, chỉ là này váy đã sớm bị khô khốc vết máu nhuộm thành màu đen. Người đầu xú, cũng không biết đã chết nhiều ít thiên! Cảnh sát lập án sau lại chậm chạp phá không được án, nguyên nhân chủ yếu là trong nhà không có bất luận cái gì hung thủ dấu vết. Chuyện này qua đi sau, trên dưới lâu hàng xóm nghị luận một đoạn thời gian cũng liền phai nhạt! Nhưng ai biết liền ở một tháng sau một ngày buổi tối, ta ở trong nhà ngủ, mơ mơ màng màng liền nghe được có một nữ nhân ở anh anh khóc. Ngay từ đầu tưởng nhà ai hai vợ chồng cãi nhau, chính là hôm nay thiên một quá 12 điểm liền khóc, kia đã có thể không thích hợp nhi! Có một ngày ta thật sự là chịu không nổi liền đến đi cách vách gõ cửa, cách vách ở một cái trung niên nam nhân, chúng ta đầu kêu hấn lão vương. Hấn ra tới khi cũng là vẻ mặt không kiên nhẫn, khi ta thuyết minh ý đồ đến khi hấn cũng thực tức giận. Nói mấy ngày nay mỗi đêm đầu ngủ không tốt! Cũng không biết là nhà ai, cuối cùng chúng ta hai cái thương lượng một chút, liền tới cùng nhau đi tới dưới lầu. Có thể là nam nhân đường cong có điểm thô, lúc ấy chúng ta cũng chưa nghĩ đến là cái kia đồ vật. Chính là đương đi vào 14 lầu khi, tiếng khóc một chút liền ngừng. Hai chúng ta đầu sừng sốt, 1402 phát sinh sự chúng ta là biết đến, hiện tại khẳng định không ai trụ. Chúng ta gõ vang lên 1401 môn, nửa ngày môn mới chậm rãi mở ra, bên trong ra tới một người đeo kính kính tiểu nhẹ năm. Nhìn đến là chúng ta đầu mau khóc, nói thẳng hai vị ca ca mau tiến vào! Nguyên lai mấy ngày nay hấn cũng là mỗi ngày chịu đủ tàn phá, chính là nhất khùng bố chính là hấn có thể rõ ràng nghe ra khóc người không

phải người khác, đúng là đã chết không bao lâu hàng xóm -- Lý nếu thủy!
Ba người đang nói tiếng khóc lại bắt đầu, cái này nhưng đem ba cái đại
nam nhân đầu sợ hãi! Đây là cái gì tình huống? Bọn họ chạy nhanh cấp
phòng an ninh gọi điện thoại, đội trưởng đội bảo an cùng hai gã trực ban
bảo an cùng nhau lên đây, mà khi bọn họ mở ra phòng này môn khi, bên
trong lại chết giống nhau yên tĩnh. Ba người đồng thời nói đầu nghe được
tiếng khóc, cái này làm cho đội trưởng đội bảo an cũng thực rối rắm. Chính
là 1402 thất cũng xác thật gì cũng không có! Ngày hôm sau chuyện này
liền ở tiểu khu truy vấn khai, thành tiểu khu các bác gái trà dư cơm sau đề tài
câu chuyện! Vừa mới bắt đầu ta còn tưởng, ta một nam nhân dương khí
trọng, sợ cái gì a! Chính là lúc sau một ngày buổi tối, ta đi ra ngoài ném rác
rưởi, ta mắt thấy một cái xuyên phấn hồng váy ngủ nữ nhân, bóng dáng
chợt lóe vào thang lầu gian. Lúc ấy ta còn tưởng đâu, ai a này đại buổi tối
có thang máy không ngủ? Đi cái kia hắc không rét đậm thang lầu! Nói
nữa, 15 lầu a! Ai không có việc gì đi thang lầu chơi a? Nhưng đột nhiên ta
một cái giật mình, liền nhớ tới Lý nếu thủy chết thời điểm chính là ăn mặc
một kiện màu hồng phấn váy ngủ. Hiện tại ngấm lại kia dáng người, trừ bỏ
nàng còn có ai a? Cuối cùng ta tính toán, ai! Vẫn là nhanh chóng dọn đi
hảo. Ta cách vách lão vương, nha, so với ta dọn còn nhanh. Ngày hôm sau
liền không được! Sau tới ta dọn đi sau không bao lâu, liền nghe nói ở tại
1401 tuổi trẻ tiểu hỏa nhi đã xảy ra chuyện. Hiện tại ngấm lại đầu sau sợ,
còn hảo tự mình sớm liền dọn!"

Nghe xong trình đã nói xong hẳn trải qua sau, quách tiểu đông cũng là
trong lòng hốt hoảng. Tuy rằng nói Lý nếu thủy vẫn luôn đầu không có
thương tổn hẳn, chính là qua như thế lâu rồi, vì sao chỉ có hẳn có thể thấy
Lý nếu thủy đâu? Hơn nữa trình đã khuyên bảo, ngấm lại vẫn là dọn đi
tuyệt vời. Cáo biệt trình đã sau hẳn về tới trong nhà, cùng hẳn mấy cái
bằng hữu liên hệ một chút, muốn cho bọn họ giúp đỡ chính mình tìm xem
có hay không thích hợp phòng ở cho thuê.

Trở lại phòng ngủ, hẳn lại cố ý vô tình ngấm liếc mắt một cái đối diện
cửa sổ, không biến hóa, bức màn vẫn như cũ là lôi kéo. Ngấm lại Lý nếu
thủy cũng là đáng thương, tuổi còn trẻ liền như thế không thể hiểu được đã
chết! Thật là làm tiếc hận, nghĩ vậy nhi hẳn lại nhin không được ngẩng đầu
nhìn liếc mắt một cái.....

Trong nháy mắt, hắn ngậy đại. Đối diện đèn sáng, bức màn cũng chậm rãi kéo ra..... Lý nếu thủy liền như vậy sờ sờ đứng ở đối diện cửa sổ trước, vẫn là như vậy u oán nhìn quách tiểu đông. Lại tới nữa! Ngày đó buổi tối một màn lại liền nữa trình diễn! Nhìn Lý nếu thủy vẻ mặt thông khổ, quách tiểu đông lại một liền phần nộ r ỡ. Chính là hắn lại nghĩ tới này hắn là giấc mộng, hắn nâng lên tay kháp chính mình một chút. Đau quá! Không phải mộng! Hắn là thanh tỉnh!

Hắn đi đến phía trước cửa sổ muốn nhìn thanh nam nhân kia là ai, chính là ánh đèn quá mờ! Hắn cái gì cũng thấy không rõ lắm, đột nhiên hàn quang chợt lóe, nguyên lai Lý nếu thủy không biết từ nơi nào lấy ra một phen đao nhọn. Nàng dùng hết toàn lực thứ hướng sau lưng nam nhân, chính là nàng lực lượng hiển nhiên quá nhỏ! Đao làm nam nhân đoạt đi, phần nộ nam nhân vô tình đem trong tay đao, thứ hướng về phía nàng ngược. Một đao, hai đao, ba đao, vô số đao..... Cuối cùng Lý nếu thủy vô lực từ trên cửa sổ trượt đi xuống. Trong bóng đêm, nam nhân đem nàng thi thể kéo túm đến trên giường, bình tĩnh nhìn nàng thi thể ước chừng có 10 phút. Rồi mới rời đi.....

Này không phải mộng! Quách tiểu đông cuống quít móc di động ra tưởng chụp ảnh, chính là đương hắn đi đều ra giống cơ lại vừa nhắc đầu khi, đối diện lại sớm lấy là đen nhánh một mảnh..... Hắn một chút liền nằm liệt ng ỡ trên mặt đất, trong miệng lầm bầm nói: Ngày mai liền dọn đi! Ngày mai liền dọn đi!

Ngày hôm sau quách tiểu đông hướng công ty thỉnh giả, ở nhà thu thật hạ chính mình đồ vật, chuẩn bị trước dọn đến bằng hữu gia ở vài ngày. Tuy rằng hắn trụ thời gian không lâu lắm, chính là muốn thu thật đồ vật thật đúng là không ít. Hắn vội vàng vội liền trong lúc vô tình ở bàn trà ngăn kéo kê hờ trung, phát hiện một trương 32g nội t ờn tạp. Có lẽ là trước kia xảy ra chuyện đ ồng sự đi? Hắn nghĩ như vậy, chính là cảm giác này tạp hình như là cố ý đặt ở nơi đó! Hắn có điểm do dự muốn hay không mở ra nhìn xem có chút cái gì nội dung, cuối cùng lòng hiếu kỳ rốt cuộc chiến thắng hết thảy.....

Dùng máy tính đọc khai tạp vừa thấy, bên trong thế nhưng là từng bước từng bước tự chụp video. Hấn click mở cái thứ nhất, một cái quen thuộc hình ảnh xuất hiện ở trước mắt. Đây là..... Đây là ở chính mình phòng ngủ chụp lên đối diện Lý nếu thủy phòng ngủ!

Đáng giận! Tiểu đồng ngắm lại chính mình cũng chỉ là rình coi, tiểu tử này thế nhưng chụp lên!

Hình ảnh trung Lý nếu thủy vẫn là như vậy mỹ diệu động lòng người, chỉ là mỹ nhân sớm lấy mất đi..... Lúc này hấn sau lưng đi tới cái khí vũ hiên ngang trung niên nam nhân, ôn nhu từ phía sau ôm lấy nàng. Nàng vẻ mặt hạnh phúc mỉm cười!

"Hấn chính là hung thủ sao? Vẫn là chỉ là cái kia ** nàng nam nhân? Xem ra lúc ấy bọn họ vẫn là yêu nhau đi?" Quách tiểu đồng thầm nghĩ. Nếu người nam nhân này chính là hung thủ, như vậy liền tính là không yêu cũng có thể buông tay a? Vì cái gì muốn giết nàng đâu?

Video quay chụp thực rõ ràng, nam nhân bộ dáng quách tiểu đồng thu hết đáy mắt. Hấn cảm giác người nam nhân này có điểm quen mắt, chỉ là nhất thời nhớ không nổi ở nơi nào gặp qua. Hấn mau vào xem, mỗi đêm người nam nhân này đều đúng giờ xuất hiện, mỗi đêm đều sẽ cấp Lý nếu thủy mang đến tiểu kinh hỉ. Quách tiểu đồng chột nhìn chăm chăm người nam nhân này, ở trong đầu nỗ lực tìm tòi hấn tin tức. Đột nhiên, hấn đứng dậy đi đến trước máy tính, lục soát ra một cái tên, * thị thị ủy phó bí thư trường -- đại xuân sóng. Nguyên lai là hấn.....

Khó trách nhìn quen mắt, quách tiểu đồng ở tin tức thượng không chỉ một lần nhìn thấy quá hấn. Trong TV tổng một bộ ra về đạo mạo, nhưng trong hiện thực lại cũng là vì nữ sắc khom lưng. Quách tiểu đồng đem mỗi một cái video đều cẩn thận nhìn một lần, chỉ tới cuối cùng một cái..... Ngày là 5 nguyệt 10 hào hôm nay, đại xuân sóng không biết vì cái gì nguyên nhân cùng Lý nếu thủy phát sinh là kịch liệt khắc khẩu, hấn dưới sự giận dữ đánh nàng một bạt tai sau đoạt môn mà đi. Nếu thủy một người ghé vào cửa sổ thượng khóc thực thương tâm, lúc này một đôi tay từ mặt sau

ôm lấy nàng. Không đúng, này không phải đại xuân sóng! Này rõ ràng là cái tuổi trẻ một chút nam nhân, hấn động tác lược hiện vụng vè

Nếu thủy coi chẳng cũng đã nhận ra khác thường, nàng quay đầu lại nhìn thoáng qua sau liễn bắt đầu mãnh liệt giãy giụa! Kia đáng sợ một màn lại một lần tái hiện..... Nhưng lần này cùng phía trước đầu bắt đầu chỗ là: Lúc này đây quách tiêu đông rành mạch thấy rõ hung thủ mặt..... Là hấn? Như thế nào sẽ là hấn!!! Là lúc ấy ở tại Lý nếu thủy trên lầu trình đã!!

Cái này video phía trước ở nơi này đừng sự không có khả năng không thấy quá, khẳng định cũng là hấn, đem nội tòn tạp giấu đi. Hấn vì cái gì muốn giấu đi mà không phải cấp cảnh sát đâu? Kia hấn xảy ra chuyện có phải hay không cũng là trình đã làm đâu? Án này vẫn luôn không phá, có phải hay không đại xuân sóng dùng trong tay quyên lược áp xuống tới đâu? Tuy rằng hung thủ không phải hấn, chính là hấn hiềm nghi cũng lớn nhất, cho dù hấn trong tay có cái này video, hấn con đường làm quan cũng tận huỷ hoại! Tuy rằng có một liên xuyên vấn đề phải được đến đáp án, nhưng quách tiêu đông biết, hiện tại nhất định phải nỗ lực làm chính mình bình tĩnh lại mới được.

Ngày hôm sau buổi sáng, thời tiết thực hảo, ánh nắng tươi sáng. Quách tiêu đông khởi rất sớm, tối hôm qua hấn làm cái quyết định, chính là không chuyển nhà.

Buổi sáng 8 điểm, hấn xuất hiện ở * thị Cục Công An cửa.....

Hai tuần sau, ba năm trước đây ** tiêu khu phát sinh ác tính giết người án rất cuộc cáo phá, hung thủ thế nhưng là lúc ấy ở tại trên lầu khách thuê vùng quê. Cụ trình đã giao hậu, hấn vẫn luôn đầu đau khổ yêu thầm Lý nếu thủy. Luôn là lặng lẽ đi theo nàng cùng tiến cùng ra, mà khi hấn phát hiện Lý nếu thủy nguyên lai là bị quan lớn ** tình phụ sau, liễn nhân ái thành hận.

Án phát cùng ngày, Lý xuân sóng quăng ngã môn mà đi sau, môn cũng không có khóa lại. Trình đã liễn sấn cái này đương khẩu ẩn vào Lý nếu thủy gia, đối nàng thực thi xâm phạm. Chính là bị người bị hại mãnh liệt

chống cự! Cuối cùng hắn đem Lý nếu thủy giết hại. Sau tới ở tại Lý nếu thủy đối diện quách tiểu đông đứng sợ, ở trong lúc vô tình chụp được trình đã hành hung video. Vốn định mượn cơ hội làm tiền, nhưng bị trình đã từ thang lầu thượng đẩy xuống dưới, quăng ngã thành người thực vật. Sự tình đến nơi này cuối cùng là hạ màn!

Buổi sáng hôm nay, quách tiểu đông đi ở đường cái thượng. Hắn nhìn đến phía trước có một cái biểu tình cô đơn nam nhân, hắn tiến lên vừa thấy thế nhưng là đại xuân sóng!

"Đại phó bí thư trường! Biệt lai vô dạng a!" Quách tiểu đông đi lên trước cùng đại xuân sóng chào hỏi.

Đại xuân sóng vẻ mặt mờ mịt, "Người là.....?"

"Ta chỉ là một cái tiểu thị dân, nhưng đúng thời ta cũng là Lý nếu thủy bằng hữu!" Quách tiểu đông thẳng tắp hắn nói.

Đại xuân sóng sửng sốt, hiển nhiên hắn không nghĩ tới sẽ có người như thế nói. Hắn vốn định phản bác chút cái gì, chính là há miệng thở dốc lại cái gì cũng chưa nói ra tới.

Qua đã lâu đại xuân sóng mới nói chậm rãi nói ra một câu: "Ta là ái nàng..... Nếu ngày đó ta không có rời đi, có lẽ hết thủy đầu sẽ không phát sinh đi....." Rồi mới ảm đạm rời đi.

Quách tiểu đông ngẩng đầu nhìn nhìn thái dương, lượng chói mắt..... Tựa như tình yêu giống nhau, luôn là có thể làm người thấy không rõ lắm cái này chân thật thế giới.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Thứ Năm Cái Chuyện Xưa: Quý Tân Nương (Thượng)

"A Ninh..... Ta ở cổ thôn chờ người....."

"A Ninh..... Người ngàn vạn đừng gạt ta..... Ta sẽ vẫn luôn chờ người....."

"A Ninh..... Nhớ kỹ ta nói cho người địa phương, chỉ có ở đông tố mùa người mới có thể tìm được cô thôn, mới có thể tìm được ta....."

"Vận đường ca ca, người chờ ta, ta nhất định sẽ đến!"

6 tháng chính trực Huy Châu mùa mưa, một chi từ 5 người tạo thành thám hiểm tiểu tổ, đi tới ở vào Huy Châu một cái trấn nhỏ thượng, tìm kiếm một cái kê "Linh hi" cô thôn. Cái này lâm thời tạo thành 5 người tiểu tổ chia làm ba nam hai nữ, phân biệt là: Chí huy, đại tráng, bảo ca, Thiển Nhi cùng A Ninh.

Đi vào trấn nhỏ ngày đầu tiên, tất cả mọi người bị nơi này phong cảnh thật sâu hấp dẫn! Nơi này có điển hình Giang Nam trấn nhỏ đặc sắc: Xuyên trấn mà qua hẹp hòi đường sông, từng tòa điêu khắc tinh xảo cầi đá, duyên hà mà trụ dân cư, dân cư sàc góc phía dưới chính là thủy. Chính cái gọi là: "Khô đàng lão thụ hôn quạ, tiểu kê ầi nước chảy nhân gia."

Vài người tìm địa phương dẫn đường, thuyết minh muốn đi chính là linh hi thôn khi, đều bị cự tuyệt. Cụ bọn họ nói: Cái này "Linh hi thôn" là cái thực thân bí thôn. Thông thường thời điểm rất ít có người bên ngoài có thể đi vào! Bởi vì thôn ngoại có một mảnh đầi lầi hàng năm bị có độc chướng khí quay quanh, nếu nhất định phải đi vào cũng muốn chờ mùa mưa tiến đến khi, chướng khí tan, nhân tài tiến đi.

Cuối cùng vẫn là bảo ca ra gấp đôi giá, mới mượn tới rầi một người tuổi trẻ dẫn đường -- a trác.

A trác tuổi ở 24-25 tuổi chi gian, hắi nói chính mình cũng là sớm chút năm cùng gia gia đi qua một lầi linh hi thôn. Hiện tại nếu lại đi, không thể bảo đảm nhất định có thể tìm được, nhưng là hắi vẫn là nguyện ý mang chúng ta đi một lầi.

Cứ như vậy, 5 người tổ hơn nữa dẫn đường nhưng trác, một hàng 6 người, hướng vầi trong truy ầi thuyết linh hi thôn xuất phát. Này dọc theo

đường đi không thể nói không gian khổ a! Hiện tại chính trực cực nóng
nhiều mùa mưa tiết, mấy cái người thành phố căn bản một chút dã ngoại
sinh tồn kinh nghiệm đều không có. Vài lần nếu không phải a trác trợ giúp,
bọn họ mạng nhỏ liền sẽ báo hỏng ở cái này mệnh mang núi lớn bên trong!

Vài người giữa trừ bỏ A Ninh ở ngoài, những người khác sớm đã có từ
bỏ tính toán. Chỉ là bởi vì A Ninh tiếp tục kiên trì, mới làm những người
khác không có rút lui có trật tự. A trác cũng rất tò mò A Ninh cái này trong
thành nữ hài, vì cái gì sẽ đối cái này xa xôi thần bí cổ thôn cảm thấy hứng
thú đâu??

"A Ninh tiểu thư, người vì cái gì nhất định phải đi linh hi thôn đâu?"

A Ninh ngăn người, tiếp theo thần bí cười đối a trác nói: "Đừng gọi ta
cái gì tiểu thư không nhỏ tở, kêu ta A Ninh là được, ta tới nơi này thật là có
nguyên nhân, chờ tới rồi ta tự nhiên sẽ nói cho người."

Một bên Thiến Nhi đi tới hỏi A Ninh: "A Ninh, chúng ta thật có thể tìm
được linh hi thôn sao? Liền tính chúng ta tìm được rồi, liền này mảnh đất
hoang vu, người kia có thể ở sao?"

A Ninh liếc Thiến Nhi liếc mắt một cái nói: "Như thế nào? Hối hận tới
đi? Lúc trước không cho người tới, người thiên tới! Hiện tại hối hận chậm!
Dù sao không tìm đến linh hi thôn ta sẽ không trở về! Chính người nhìn
làm đi!" Thiến Nhi biết A Ninh tính tình, không nói thêm gì nữa, đành phải
ngậm miệng

Thiến Nhi là nơi này tuổi nhỏ nhất nữ hài, nàng cùng A Ninh là tốt nhất
bằng hữu. Liền này tới tìm linh hi thôn chủ chỉ cần là bởi A Ninh tới, nàng
biết A Ninh là muốn tới nơi này định ngày hẹn một vị, chưa từng gặp mặt
"Lão bằng hữu". Ngay từ đầu nàng còn cảm thấy hảo kích thích, hảo lãng
mạn, chính là hiện tại đối mặt nghiêm túc dã ngoại sinh tồn hoàn cảnh,
nàng hối hận không nên tới thấu cái này náo nhiệt.

Mắt thấy thiên liền phải đen, a trác kiến nghị tại chỗ đáp lều trại cắm
trại. Ba cái nam sinh giữa bảo ca tuổi tác lớn nhất, 30 tuổi tả hữu, là một
nhà tư xí phó tổng. Chí huy cùng đại tráng đều vừa mới tốt nghiệp, nhưng

gia cảnh đều tính tương đối giàu có, cho nên không cần vì công tác phát sần. Ba người ở a trác dưới sự trợ giúp, thực mau liền đem tam đỉnh lều trại đáp hảo.

"Rốt cuộc có thể nghỉ ngơi!" Chí huy mệt đặt mông gối trên mặt đất liền bất động.

"Mau đứng lên, đừng như thế gối dưới đất. Hiện tại mùa hơi ẩm thực trọng, các người người thành phố thân thể sẽ ăn không tiêu!" A trác hảo tâm nhắc nhở chí huy.

"Không có việc gì, nam nhân sao, điểm này khổ tính cái gì a!" Chí huy ngoài miệng tuy rằng như thế nói, nhưng là vẫn là hậm hực lên gối ở phòng ẩm lót thượng.

"Còn hảo tới thời điểm chuẩn bị tương đối đầy đủ, chúng ta ăn chút bữa tối đi!" Bảo ca vừa nói vừa đem trong bao đồ ăn lấy ra tới phân cho những người khác.

Đại gia vừa ăn vừa nói chuyện, đại tráng hỏi a trác cái gì thời điểm có thể tới linh hi thôn a? A trác lắc lắc đầu nói chính mình cũng nói không tốt, năm đó tới thời điểm hần còn rất nhỏ, hiện tại cũng chỉ là bằng ký ức ở tìm. Bất quá hần làm đại gia yên tâm, vô luận có không tìm được đầu sẽ đem đại gia an toàn mang về.

Mọi người đi rã một ngày đầu thực mệt, ăn qua đồ vật liền sớm, hai người một cái lều trại ngủ hạ.

"A Ninh..... A Ninh..... Ngày mai chúng ta là có thể gặp mặt! Người vui vẻ sao?"

"Vận đường ca ca, ngày mai chúng ta thật sự có thể gặp mặt sao?"

"A Ninh, người phải tin tưởng ta, ta cho người đồ vật người muốn thu hảo. Chỉ có thể bằng nó người mới có thể tiến linh hi thôn."

"Vận đường ca ca..... Vận đường ca ca....." A Ninh một chút từ trong mộng bừng tỉnh, nguyên lai chỉ là giấc mộng..... Chính là mộng hảo chân thật a, chỉ là ở trong mộng không có nhìn thấy vận đường ca ca bộ dáng. A Ninh ký ức phẳng phất về tới 5 năm trước.....

Năm ấy A Ninh vừa mới thi đậu đại học, chính là sang quý học phí làm nàng có không vào đại học tính toán. Chính mình từ nhỏ chính là cô nhi, vẫn luôn bị người trợ dưỡng ở Viện phúc lợi. Hiện tại A Ninh 18 tuổi, cũng không biết trợ dưỡng chính mình hảo tâm người còn có thể hay không ra tiền cung chính mình vào đại học đâu?

Chính là không nghĩ tới chính là, vốn dĩ không báo hy vọng A Ninh lại nhận được một phong đến từ trợ dưỡng người tin. Tin trung chữ viết thật xinh đẹp, vừa thấy chính là một vị rất có học thức người. Chính là đương nàng cẩn thận đọc tin khi mới biết được, nguyên lai vẫn luôn trợ dưỡng nàng người cũng chỉ bất quá là cái so với chính mình lớn hơn không được bao nhiêu người, hấn nói tên của mình kêu "Vận đường".

Vận đường ở tin trung đối nàng nói, không cần lo lắng học phí vấn đề, hết thầy hấn đều sẽ giúp nàng thu phục. Làm A Ninh an tâm học tập, có khó khăn liền cho hấn viết thư. Cứ như vậy A Ninh ở cái này thần bí trợ dưỡng người -- vận đường dưới sự trợ giúp, thượng xong rồi bốn năm đại học, hơn nữa tìm được rồi một phần thực công tác không tệ.

Chính là cho tới nay, A Ninh đều không có gặp qua vận đường lưu sơn chân diện mục. Đây cũng là nàng một khối tâm bệnh, nàng đặc biệt muốn giáp mặt hảo hảo cảm ơn vị này vận đường ca ca. Ai ngờ liền ở mấy tháng trước, nàng cùng vận đường đột nhiên thất liên. Cái này làm cho A Ninh thực lo lắng hấn có phải hay không ra cái gì sự? Lúc này A Ninh mới phát hiện, nàng đã sớm đem cái này thần bí nam nhân trở thành chính mình duy nhất thân nhân!

Ở một đoạn thời gian nôn nóng chờ đợi sau, hấn lại gửi thư..... Chỉ là lần này tin trung viết rõ muốn gặp A Ninh, làm A Ninh tới một cái kêu linh hi thôn địa phương tìm hấn. Cũng ở phong thư trung thả một khối màu đỏ

tím một thẻ bài, nói đây là tín vật, chỉ có cần nó A Ninh mới có thể đủ tiến vào linh hi thôn.

A Ninh nhìn nhìn di động mới buổi sáng 6 giờ nhiều, những người khác đâu còn không có rời giường. Nàng dùng sức sờ sờ trong tay một thẻ bài..... Mặt trên viết mấy cái nàng không quen biết văn tự.

"Vận đường ca ca, ta nhất định phải tìm được người!" A Ninh ở trong lòng thầm nghĩ.

Buổi sáng 9 điểm, tất cả mọi người chờ xuất phát. A Trác đối đại gia giảng: "Nếu hôm nay mặt trời lặn trước còn tìm không đến linh hi thôn, chúng ta cũng chỉ có thể từ bỏ." Nhưng lúc này A Ninh lại có tổng dự cảm, nàng hôm nay nhất định có thể tìm được linh hi thôn!

Huy Châu 6 nguyệt nước mưa rất nhiều, vừa mới vẫn là chữ không vạn dặm, lúc này liền mây đen dày đặc. Một cái tia chớp cắt qua phía chân trời, tiếp theo từng đợt cuộn sấm rền từ xa đến gần vang lên..... Tất cả mọi người hoảng không chọn lộ về phía trước chạy, hy vọng có thể tìm được một cái đục mưa nơi. Đột nhiên, Thiến Nhi kinh hô một tiếng liền biến mất ở mọi người tầm nhìn giữa!

"Thiến Nhi! Thiến Nhi! Người xảy ra chuyện gì? Người ở đâu a?" A Ninh sốt ruột kêu to, nàng một phen kéo lại chạy ở phía trước a Trác, "Thiến Nhi không thấy!"

A Trác dừng lại cẩn thận xem kỹ rồi mới đối mọi người lớn tiếng kêu: "Đều đừng chạy loạn! Nơi này là đầm lầy! Đều đứng ở tại chỗ!"

Mấy người nghe được a Trác nói đầu tại chỗ bất động, vũ ào ào hạ đi lên. Mỗi người đều luân thành gà rớt vào nãi canh..... A Trác ở phụ cận cẩn thận tìm kiếm Thiến Nhi. Bỗng nhiên, một tiếng mỏng manh tiếng kêu cứu ở cách đó không xa vang lên..... A Trác vẫn là chính mình một người đi qua đi nhìn nhìn nói: "Đại gia đừng cử động, ta tìm được Thiến Nhi! Nàng không có gì sự, có thể là hoạt đến sau quảng ngã hôn mê."

Chỉ chốc lát a trác liền đỡ mơ mơ màng màng Thiến Nhi đi rồi trở về, A Ninh thấy hai người bọn họ trở về mới thura ra một hơi. Bởi vì rốt cuộc Thiến Nhi là vì b ấ chính mình mới đến!

"Thiến Nhi!" Chí huy bước nhanh chạy tới, từ a trác trong tay tiếp nhận Thiến Nhi. Hấn vẫn luôn đều yêu th ầm Thiến Nhi, lúc này đây cũng là vì truy Thiến Nhi mới đến. Hấn nhìn Thiến Nhi hiện tại trạng thái không tốt lắm, vội từ ba lô trung lấy ra một lọ thủy, cấp Thiến Nhi uy điểm uống.

A trác nhìn Thiến Nhi lúc đầu nói: "Ta xem nàng hiện tại trạng thái là rất khó tiếp tục đi xuống đi, phải nhanh một chút tìm được một chỗ nghỉ ngơi mới được."

A Ninh cũng thực rối rắm, lý trí nói cho nàng muốn từ bỏ! Chính là tâm lại nói cho nàng muốn kiên trì..... Lúc này vũ nữ một chút, phía trước loáng thoáng xuất hiện một cái thôn. Tất cả mọi người đều thật cao hứng, có người ở nơi này, Thiến Nhi liền được cứu r ấ!

Sở hữu nam sinh thay phiên công Thiến Nhi, tất cả mọi người đều tưởng nhanh lên đuổi tới phía trước thôn trang nghỉ ngơi. Rốt cuộc..... Ở tầng tầng đám sương trung, một cái cổ hương cổ sắc thôn triển hiện ở bọn họ trước mặt.

Vũ vẫn như cũ tí tách tí tách rơi xuống không ngừng, thôn đầu chót vót một tòa đá xanh đen thờ, cao chót vót nguy nga, kết cấu tinh xảo, đang ở không tiếng động kể ra cái này gia tộc, ở nào đó thời kỳ đã từng là vô cùng hiển hách! Tầng hàng gạch xanh hôi ngói, rường cột chạm trổ phòng ở chính t ề sắp hàng, bị nước mưa ướt nhẹ phiến đá xanh, giống như mỗi một khối đều có mấy trăm năm lịch sử..... Mọi người đi tới thôn đầu đen thờ hạ ngẩng đầu, nhìn cái này đã từng tượng trưng cho quy ền lực cùng địa vị thạch bài. Đại tráng càng là vội không ngừng chụp ảnh lưu niệm!

"Các người là ai?" Một cái già nua thanh âm từ đá xanh đen thờ mặt sau truyền đến.

Mọi người cả kinh, chỉ nghe này thanh không thấy một thân thật đúng là làm người có điểm sợ hãi. A trác trước hết trấn định xuống dưới, cung

kính đối cái kia thanh âm nói: "A công, ta là người địa phương, này vài vị người trẻ tuổi là tới du lịch, bọn họ trung gian có cái tiểu nữ oa ở vừa rồi bị thương, có thể hay không làm chúng ta những người này ở quý thôn nghỉ ngơi một đêm, chúng ta ngày mai buổi sáng liền đi."

"Không được, linh hi thôn chưa bao giờ thu lưu người ngoài!" Già nua thanh âm quyết đoán cự tuyệt!

"Linh hi thôn! Nơi này là linh hi thôn!" Vài người đồng thời đều hưng phấn lên! A trác vừa nghe là linh hi thôn cũng là sửng sốt, hẳn không nghĩ tới thật sự có thể tìm được cái này trong truyền thuyết thôn.

"A công, ta kêu a trác, mấy năm trước ta cùng gia gia đã tới linh hi thôn, ta gia gia kêu thủy căn."

"Thủy căn là người gia gia? Hẳn hiện tại còn hảo sao?"

"Hắn..... Ba năm trước đây qua đời!"

"Đã chết? Đã chết hảo..... Đã chết hảo a! Đã chết xong hết mọi chuyện!"

A trác nghe được thanh âm này như thế nói, trong lòng khó tránh khỏi không cao hứng, chính là ngoài miệng lại không thể nói cái gì bất kính nói.

"A công, nếu người nhận thức ông nội của ta, người xem ta có thể hay không mang này vài người ở....."

"Không thể, ta nói rồi! Người ngoài không thể tiến linh hi thôn!" A trác còn chưa nói xong đã bị thanh âm này cấp ngạnh sinh sinh đánh gãy. Sự tình đến đây, mỗi người đều là vẻ mặt thất vọng. Có thể tìm được linh hi thôn đã thực không dễ dàng, nếu không thể đi vào nhất định sẽ là cả đời tiếc nuối! Đặc biệt là A Ninh.....

Đột nhiên, A Ninh nhớ tới chính mình trên người có vận đường ca ca cấp vào thôn tín vật. Vì thế nàng từ trên cổ tháo xuống mộc bài..... Cầm

trong tay cao cao giờ lên, đối cái kia thanh âm nói: "Ta không phải cái gì người ngoài, ta là các người trong thôn mời khách nhân!"

"Âm dương lệnh!" Theo cái này già nua thanh âm, thân hình câu lữ, đẩy mặt nếp nhăn lão nhân từ thạch bài sau đi ra.

"Nha đầu, người kêu cái gì tên?" Hắc mê mắt nhìn A Ninh.

"Ta kêu A Ninh, ta là tới tìm vận đường ca ca!"

"A Ninh! Người là A Ninh? Người rốt cuộc vẫn là tới..... Người có thể tưởng tượng hảo, nếu là đi vào lại hối hận liền chậm!" Lão nhân bình tĩnh nhìn A Ninh hỏi.

"Không có gì nhưng hối hận, ta là nhất định phải đi vào!" Nói xong nàng quay đầu lại đối còn lại người ta nói: "Nếu các người không nghĩ đi vào, liền cùng a trác về trước trấn nhỏ đi lên đi."

"Kia như thế nào hành! Chúng ta tới đầu tới, là nhất định phải đi vào!" Chỉ huy cái thứ nhất kiên quyết phản đối. Mà những người khác cũng tưởng đi vào nhìn một cái cái này thần bí cổ thôn..... Nhưng lúc này a trác lại là vẻ mặt lo lắng, bởi vì khi còn nhỏ ký ức..... Ở hắc vừa thấy đến thôn này khi liền toàn bộ hiện lên ở hắc trong đầu. Hắc vô cùng sợ hãi nhìn trước mắt cái này linh hi thôn, ở hắc đi vào thôn trong nháy mắt, một loại không cực kỳ đi đến xấu dự cảm từ trong lòng sinh ra. Phảng phất một khi đi vào, mọi người sẽ vận kiếp bất phục giống nhau.....

A Ninh kích động đi tuốt đằng trước mặt, nàng gấp không chờ nổi muốn gặp đến cái kia vẫn luôn trợ giúp nàng người -- vận đường. Lão nhân mang theo bọn họ xuyên qua từng hàng cũ kỹ lão phòng, đi tới một gian từ đường trước.

Hắc xoay người đối A Ninh nói: "Nha đầu, người cùng ta tiến vào, những người khác đầu ở bên ngoài chờ" tiếp theo hắc từ trên người móc ra một phen thực cổ xưa chìa khóa, đem từ đường đại môn mở ra, ngừng đầu coi ý A Ninh cùng hắc đi.

Hai người một trước một sau đi vào từ đường, đi vào A Ninh liền hít ngược một hơi khí lạnh. Rộng mở trống trải chính đường trung, hai sườn cung phụng số không tinh bài vị. Mà từ đường ở giữa lại chỉ cung một cái du tóc đen lượm, rất cao lớn bài vị..... Nàng nhìn kỹ, mặt trên tự nàng cũng không nhận thức, cảm giác cùng vận đường cấp mộc bài thượng tự là một loại văn tự.

"Dem người trong tay âm dương lệnh cho ta." Lão nhân bắt tay duỗi hướng về phía A Ninh nói.

Nàng có chút do dự, nhưng vẫn là cho lão nhân. Bởi vì vận đường ca ca nói qua, cái này mộc thẻ bài là vào thôn tín vật. Chắc là nhất định phải cấp cái này lão nhân đi!

Lão nhân tiếp nhận mộc bài cung cung kính kính bày biện ở ở giữa linh vị trước, nói một câu A Ninh nghe không hiểu ngôn ngữ. Rồi mới đối A Ninh nói: "Này chính vị chủ nhân là hơn ba trăm năm trước thanh triều một vị Vương gia, chúng ta tổ tiên là hần gia nô, kêu Triệu Đại Hải. Vẫn luôn phụng mệnh bảo hộ hần lãng tâm cho tới bây giờ, cho nên chúng ta linh hi thôn mọi người đều là Triệu Đại Hải con cháu"

"Kia vận đường ca ca là.....?" A Ninh không quá muốn nghe bọn họ gia tộc sử, chỉ là tưởng nhanh lên nhìn thấy vận đường.

"Hần là ai người sau này sẽ biết..... Chúng ta thôn bởi vì không thể cùng ngoại tộc thông hôn, cho nên hiện tại dân cư càng ngày càng ít. Mấy năm nay cũng có không ít người tưởng cùng ngoại tộc thông hôn, chính là cuối cùng đều không có một cái có thể chết già! Có lẽ đây là đối chúng ta nguy hiểm rửa đi..... Nhưng là này hết thủy hết thủy đều sắp kết thúc! Chúng ta Triệu thị con cháu thủ lãng thời gian liền phải kết thúc, đến lúc đó chúng ta mọi người đều có thể được đến giải thoát rồi!"

Lão nhân càng nói càng kích động, đến cuối cùng hần mặt đều bởi vì cảm xúc quá mức kích động mà biến thành màu đỏ tím.

"Vị này a công người đừng quá kích động, tiêu tâm thân thể a" A Ninh thật sự là sợ hần nói nói một kích động ở ngòm củ tỏi, vội mở miệng trấn

an.

Lão nhân hơi chút ổn định một chút cảm xúc hỏi A Ninh: "Nha đầu, người sinh thân bất tự là nhiều ít?"

"Ta không biết sinh thân bất tự là cái gì, sinh ra ngày hành sao?"

"Có thể."

"Ta là 1988 năm 5 nguyệt 5 ngày sinh nhật, thời gian sinh ra hẳn là 5 điểm."

"Người xác định là 5 điểm" lão nhân tưởng xác định A Ninh canh giờ sinh ra.

"Ân, là 5 điểm không sai!" A Ninh khẳng định nói.

"Vậy được rồi, người hiện tại cho ta một giọt người huyết."

"Huyết? Vì sao muốn ta một giọt huyết a?" A Ninh khó hiểu hỏi.

Lão nhân sâu kín nói: "Nếu người muốn gặp người vận đường ca ca, như vậy nhất định phải cho ta một giọt huyết!"

A Ninh cắn chặt răng, vươn chính mình um tùm tay ngọc.....

Trong từ đường chết giống nhau yên tĩnh, hai sườn không đếm được bài vị phảng phất từng đôi mắt, gắt gao nhìn chăm chăm chính vị trước A Ninh. Bang..... Một giọt nóng bỏng máu tươi tích tới rồi âm dương lệnh thượng, máu nhanh chóng tằm vào một bài.

Bình tĩnh trong từ đường đột nhiên quất lên một trận vô danh gió lạnh..... Nháy mắt thổi tắt hai sườn sở hữu bài vị ngọn nến! Duy độc chính giữa bài vị ngọn nến còn châm..... Hơn nữa càng ngày càng tràn đầy.

Nhìn trước mắt này quý dị cảnh tượng, A Ninh trong lòng có điểm bần chần. Có lẽ nàng không nên nhẹ ý tin tưởng cái này kỳ quái lão nhân.

Nhưng sự đến nỗi này, nàng chỉ có thể đi một bước tính một bước..... Hiện tại quan trọng nhất vẫn là có thể nhìn thấy nàng vận đường ca ca.

Quái lão nhân vẫn luôn đối với cái kia cao lớn bài vị, không ngừng nói thần một ít A Ninh nghe không hiểu ngôn ngữ. Như là đang tiến hành cái gì nghi thức, lại như là ở tế điện tổ tiên..... Rốt cuộc, lão nhân không ở lâu lắm những cái đó nói gở. Quay đầu đối A Ninh nói: "Hiện tại sắc trời lấy vẫn, người cùng người bằng vẫn là trước nghỉ ngơi cả đêm đi. Người theo ta tới....."

Từ đường bên ngoài người đã sớm chờ không kiên nhẫn! Đại tráng nhìn đến A Ninh ra tới, liền về mặt oán giận nói: "Ai nha uy! A Ninh a, người nhưng tính ra tới, lại không ra chúng ta liền phải phá cửa!"

A Ninh không để ý đến đại tráng, lập tức hướng đi Thiến Nhi "Thiến Nhi! Người cảm giác như thế nào?"

"Ta không có chuyện, chỉ là cảm giác đầu có điểm đau....."

Lão nhân đi tới sờ khởi Thiến Nhi thủ đoạn, hào xem mạch nói: "Không có gì sự, chỉ là làm thôn ngoại chướng khí cấp huân một hạ. Ăn chút chúng ta trong thôn chuyên giải chướng khí thảo dược là có thể hảo. Các người đầu đi theo ta!"

Hắn đem đoàn người lãnh tới rồi một cái tứ hợp viện nội, làm đại gia đêm nay liền ở nơi này, hơn nữa cảnh cáo mọi người buổi tối không thể ra tới loạn đi! Nếu không xảy ra sự tình hắn sẽ không quản..... Lão nhân nói xong xoay người liền đi rồi, không có bất luận cái gì do dự.....

Đại gia sôi nổi vào sân, bên trong bày biện đầu tràn ngập niên đại cảm. Cửa hiên, cây cột, đầu giường, thậm chí gạch xanh thượng đầu đều khắc tinh mỹ đồ án. Từng bước từng bước đầu ở giảng tổ thuộc về chính mình chuyện xưa.....

Vì an toàn khởi kiến, vẫn là hai người một phòng. Thiến Nhi vẫn là đi theo A Ninh ngủ, cũng phương tiện chiếu cố nàng. Mau ngủ trước, lão nhân lại đã trở lại, bưng tới một chén chén thuốc làm Thiến Nhi uống

xong, nói là trị chướng khí được. Ăn được Thiến Nhi cảm giác khá hơn
nhiều, hai người nằm ở trên giường vô hạn cảm khái, này tình mỹ khắc gỗ
giường mỹ tuy mỹ..... Nhưng thật sự là quá ngại!

"Chính là tổng hảo quá ngủ liền trại đi?" A Ninh cười cười nói.

"Kia đến là, bất quá A Ninh, người có hay không phát hiện từ từ đường
đến nơi đây dọc theo đường đi, chúng ta không gặp gỡ những người khác,
chẳng lẽ thôn này chỉ có lão nhân một người sao?"

"Kia như thế nào khả năng? Có lẽ là này người trong thôn không thích
thấy người xa lạ đi!"

Bởi vì quá mệt, hai người thực mau liền mang theo quá nhiều quá
nhiều nghi vấn ngủ.....

"A Ninh..... A Ninh....."

Đang ngủ say A Ninh cảm giác có người ở kêu nàng tên, là vận đường
ca ca sao? Nàng mơ mơ màng màng rời giường xuống đất, đi ra phòng.
Sân cảnh vật ở ánh trăng chiếu xuống, hiện phá lệ trắng bạch.....

Một bóng người lặng lẽ đứng ở cây cột sau, "Người là ai? Là người ở
kêu ta sao?" A Ninh đối với bóng dáng nói. Khả nhân ảnh lại không có bất
luận cái gì phản ứng, chỉ là lo chính mình đi vào phía tây sương phòng, A
Ninh nhớ rõ cái kia phòng là trống không, không ai trụ.....

A Ninh cũng không nghĩ nhiều, đẩy cửa liền tiến..... Trong phòng bài
trí rõ ràng cùng mặt khác phòng bất đồng, này..... Đây là một gian hi
phòng! Cũng chính là hiện đại người hôn phòng. Trên bàn điểm một đôi
màu đỏ long phượng đuốc, một cái đầu đội mũ phượng, thân khoác khăn
quàng vai tân nương tử ngủ ở ngay ngắn trên giường trước.

"Người là ai?" A Ninh đi đến tân nương bên người hỏi.

Tân nương tử hơi hơi giật mình, không nói chuyện, vẫn như cũ như vậy
lặng lẽ ngủ ở chỗ kia.....

"Người là ai? Là cái này sân nữ chủ nhân sao?" A Ninh lại hỏi.

Tân nương tử tuy rằng vẫn là không nói chuyện, nhưng nàng lại lắc lắc đầu.....

A Ninh nhận thấy được trong phòng không khí không quá thích hợp. Một đôi long phượng chiếu sáng trong phòng đỏ sậm đỏ sậm, đỏ thẫm hỉ tự làm người cảm thấy phá lệ chói mắt..... Ngày thời đại còn có như thế khảo cứu hỉ phòng sao? A Ninh có loại chính mình xuyên qua cảm giác.

Liền ở nàng miên man suy nghĩ gian, tân nương tử giống như nói một câu nói. Chính là A Ninh không nghe rõ, "Người nói cái gì?"

"Người không nên tới!"

"Cái gì ta không nên tới? Người là ai?" A Ninh trong lòng nghi vấn lớn hơn nữa.

Đột nhiên tân nương vạch trần hỉ khăn lớn tiếng nói: "Người không nên tới!"

A Ninh đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo thật lớn sợ hãi làm nàng chấn kinh r ối! Hỉ khăn hạ mặt không phải người khác, đúng là A Ninh chính mình.....

"A....." Theo một tiếng thét chói tai A Ninh từ trên giường ngã dậy, bởi vì sợ hãi nàng ra một thân hãn..... Lại là giấc mộng! Nhưng nàng một sờ bên người Thiến Nhi, người đâu? Thiến Nhi không ở trên giường!

A Ninh nhỏ giọng kêu một tiếng "Thiến Nhi!", Chính là không có đáp lại. Nàng có điểm lo lắng Thiến Nhi, rốt cuộc nàng hiện tại tình huống thân thể không quá lạc quan. Chính là vừa r ối mộng làm nàng có điểm kinh hồn chưa định..... Hiện tại đi ra ngoài thiết tình có điểm sợ hãi.

Nhưng là nàng lại sợ hãi cũng không thể mặc kệ Thiến Nhi, bởi vì nếu không phải nàng nguyên nhân, Thiến Nhi là sẽ không tới cái này địa phương quý quái..... A Ninh đi ra cửa phòng, trong viện tình hình cùng

trong mộng có vài phần tương tự..... Sáng ngời ánh trăng chiếu cái này cổ xưa sân trắng bệch trắng bệch, cách vách hai cái trong phòng có từng trận tiếng ngáy truyền ra.....

"Thiến Nhi? Thiến Nhi?" A Ninh còn tạm thời không nghĩ kinh động kia mấy cái đang ở quen thuộc chủ nhân, cho nên chính nàng trước tiên ở trong viện tìm một chút. Nàng xuyên qua một chỗ nhỏ hoa viên, nhìn đến phía trước có một cái tiêu đình hóng gió. A Ninh mơ mơ hồ hồ cảm giác đình hóng gió ng ỡ một người, sẽ là Thiến Nhi sao? Nàng một chút tới gần, muốn nhìn cái rõ ràng.....

Người kia đưa lưng về phía A Ninh ng ỡ, xem thân hình không giống như là Thiến Nhi, hẳn là cái thân hình cao lớn nam nhân. Hẳn tựa hồ cảm giác được A Ninh tới gần, hơi hơi nhoáng lên, mở miệng liền hỏi: "Người là ai?"

A Ninh bị hỏi sửng sốt, nghĩ thầm này có lẽ là viện này chủ nhân đi! Vội nói: "Người hảo, ta là chi ều nay tới du khách..... Ngạch..... Ta kêu A Ninh."

"Người chính là A Ninh? Cái kia thu ần dương mệnh nữ nhân?"

"Thu ần dương mệnh? Có thể là đi! Người là chủ nhân nơi này?" A Ninh tuy rằng thấy không rõ nam nhân mặt, lại có thể cảm giác được hẳn khí chất bất phàm.....

"Chủ nhân? Ha hả..... Xem như, cũng không xem như đi!"

"A....." Lúc này đáp làm A Ninh có điểm sờ không tới đầu óc! Cái gì cùng cái a.....

"A Ninh cô nương, người cũng biết người là bị lừa tới? Người vốn không nên tới..... Vọng tự trân trọng đi!"

Lại là câu này người không nên tới, trong mộng cùng chính mình lớn lên giống nhau nữ nhân cũng là như thế nói, chẳng lẽ chính mình thật sự đến nhầm? A Ninh càng nghĩ càng rối rắm.....

"A Ninh? Người như thế nào tại đây?"

Nàng nghe thanh âm biết là Thiến Nhi: "Người thượng chạy đi đâu, hại ta đại buổi tối ra tới tìm người!"

"Ta đi xí! Người cùng ai nói chuyện đâu?"

"Úc! Đây là vị tiên sinh nơi này..... Chủ..... Người, người đâu?" A Ninh vừa định đem nam nhân giới thiệu cho Thiến Nhi, chính là quay đầu..... Trong đình nào còn có cái gì người!

"Thấy quý, thật không lẽ phép!" A Ninh cảm giận lắm bầm một câu.

"Chủ nhân? Từ đâu ra chủ nhân, chúng ta tới khi viện này nhưng không ai trụ!"

"Ai biết được, có lẽ là nửa đêm trở về đi! Như thế tốt sân như thế nào có thể không chủ nhân đâu? Đi thôi, trở về ngủ!" A Ninh cũng cảm thấy có điểm kỳ quái..... Chính là nàng vẫn là một lòng muốn gặp vận đường ca ca, những người khác cùng sự cùng chính mình không có quá lớn quan hệ.

Một đêm vô mộng..... Buổi sáng A Ninh cùng Thiến Nhi rời giường khi, những người khác đã sớm đem bữa sáng chuẩn bị tốt. Hai người có điểm không hảo ý, có lẽ là liên các nàng hai người là nữ hài tử nguyên nhân..... Tất cả mọi người đối với các nàng chiếu cố có thêm.

Ăn xong cơm sáng, chí huy đề nghị ở trong thôn mặt đi dạo, chụp chút ảnh chụp cái gì..... Tất cả mọi người đều tích cực hưởng ứng. Nhưng A Ninh lại tưởng chờ quái lão nhân mang nàng đi gặp vận đường ca ca..... Nhưng nàng cũng ngưng ngưng quét mọi người hưng, đành phải yên lặng đi theo đại gia.

Bọn họ ra sân, đi ở trong thôn phiến đá xanh thượng. Tất cả mọi người thực hưng phấn, hận không thể đem sở hữu cảnh đẹp dùng di động chụp được tới.....

"Ngày ban ngày ban mặt, trong thôn cũng như thế an tĩnh sao?" Đại tráng tổng cảm giác có chút không quá thích hợp nhi.

"Đúng vậy! Thật là kỳ quái, a trác, người nói người mấy năm tiến đến tới, cũng là cái dạng này sao?" Chí huy cũng phụ họa nói.

A trác không nói gì, hẳn thật sự không muốn nhớ tới mấy năm trước trải qua. Nếu hẳn biết những cái đó khủng bố ký ức là đến từ thôn này, như vậy đánh chết hẳn..... Hẳn cũng sẽ không lại đến!

Quỷ Tân Nương (Hạ)

A trác mấy năm trước bệnh nặng quá một lần, đối với bệnh trước ký ức hẳn luôn là có điểm mơ hồ. Người nhà chỉ nói là bởi vì cùng gia gia đi ra ngoài làm công bị thương, ném tới đầu mới có chút sau di chứng..... A trác gia gia là là cái quái lão nhân, nhiều năm áo đen quần đen hắc giày trắng điểm. Quen biết người đầu biết, gia gia tuổi trẻ thời điểm là địa phương rất có danh khí phong thủy tiên sinh!

Năm ấy a trác 18 tuổi, bởi vì a trác ba ba trời sinh bệnh tật ốm yếu, a trác gia gia liền tưởng đem tổ truyền tay nghề truyền cho a trác. Có lẽ là ý trời, a trác gia gia cuối cùng một lần đi ra ngoài làm sống liền gặp linh hi thôn kia việc chuyện này.....

Hắn còn nhớ rõ năm ấy hẳn cùng gia gia đi rồi đã lâu đường núi, mới tìm được muốn đi thôn. Vừa đến trong thôn, gia gia khiến cho a trác đem từ nhỏ tùy thân mang theo hộ thân ngọc lấy ra tới, đặt ở quần áo bên ngoài. Gặp qua trong thôn tộc trưởng, hẳn nói bọn họ trong thôn có cái thực tà môn cổ mộ, vẫn luôn đều trấn áp bọn họ thôn phong thủy bảo địa, thế cho nên bọn họ toàn thôn người đều phải phát bị cái gì nguy hiểm rửa giống nhau..... Không thể rời đi, cũng không thể cùng ngoại thôn người thông hôn.

Trong thôn mấy trăm tới, bởi vì họ hàng gần kết hôn, sinh ra hài tử..... Chết non càng ngày càng nhiều, hiện tại càng là muốn người lớn điêu tàn. Thật sự nếu không có thể giải trừ cái này nguy hiểm rửa, bọn họ Triệu thị gia tộc này một mạch liền phải tuyệt chủng!

A trác gia gia nhìn nhìn trong thôn phong thủy, mày nhăn lại đối tộc trưởng nói: "Người dẫn ta đi xem kia tòa cổ mộ!" Tộc trưởng đem gia gia cùng a trác đưa tới một cái rất kỳ quái đại mộ trước.....

Nói nó kỳ quái là bởi vì hẳn tuy rằng quy mô rất lớn, chính là ngoại hình lại cực kỳ đơn giản..... Chính là một cái cực đại Thạch Đầu mộ, cao cao mộ bia thượng cũng chỉ có ít ỏi mấy cái mãn văn -- tái tư hắc chi mộ!

Nhưng là a trác gia gia lấy ra la bàn xem qua sau, trong lòng kinh hãi! Đây rõ ràng là một chỗ long huyết! Chỉ là này long huyết thượng đề nặng một cái ác long..... Mục đích hẳn là đã tưởng trước chiếm long huyết, lại muốn cho nó long khí tạm không ngoài lậu, lấy lưu sau dùng.....

Tái tư hắc? Chẳng lẽ là hẳn? A trác gia gia xem qua cái này cổ mộ sau, trong lòng liền lấy có vài phần sáng tỏ!

"Nơi này táng nguyên lai là đi đầu giao long....."

"Gia gia, cái gì là giao long?" A trác nghe được gia gia nói tò mò hỏi.

"Giao long không phải chân long, nhưng là lại là chân long huyết mạch..... Đây mộ lấy giao long trấn chi, nhất định là hoàng đế huỳnh đế." Gia gia khẳng định nói.

Tộc trưởng nghe mặt sau sắc khó coi, vội hỏi a trác gia gia có thể hay không phá này giao long trận? Chính là a trác gia gia lại lắc lắc đầu nói: "Không thể! Cụ ta xem ra, nơi đây tuy là long huyết, lại cũng là thật tốt dưỡng thi nơi..... Chỉ sợ này mộ trung giao long sớm lấy hóa thành ngàn năm không hủ cương thi! Nếu tùy tiện phá trận này, hậu quả ai cũng đoán trước không được....."

"Chẳng lẽ không có biện pháp khác sao?"

"Xin lỗi, tại hạ lại thật năng lực hữu hạn, ta xem tộc trưởng vẫn là khác thỉnh cao minh đi!"

"Khó mà làm được, người nếu đã biết chúng ta trong tộc bí mật, nhất định phải giúp ta phá giải! Bằng không, người cùng người tôn tử ai cũng đừng nghĩ đi ra ngoài!" Tộc trưởng vừa nghe không thể phá giải, tức khắc liền thay đổi mặt.....

"Hừ..... Ha hả..... Là sao? Ta đây đến muốn nhìn các người người trong thôn có hay không bốn sự này!" A trác gia gia cũng cười lạnh một tiếng nói.

"Cái này không cần người lo lắng, nói thật cho người biết, chúng ta toàn thôn người đều là phong thủy bí thuật người thạo nghề! Căn bản dùng người tới phá này giao long trận! Muốn người tới chẳng qua là tưởng người đem chính mình hảo tôn tôn cũng mang đến thôi! Ha ha..... Ha ha!"

"Người! Người biết ta tôn nhi mệnh cách?" A trác gia gia sắc mặt khó coi nói.

Tộc trưởng cười lắc đầu nói: "Thủy căn lão đệ a, người hôm nay nếu là phối hợp ta, có lẽ cuối cùng ta có thể bảo người tôn nhi một mạng!"

A trác gia gia định định tâm thần: "Người phải dùng ta tôn nhi phá trận?"

"Đúng vậy, người tôn nhi mệnh cách tinh kỳ, định có thể giúp ta phá trận này. Lúc sau người liền đi vào trừ bỏ kia đầu cương thi....."

"Không có khả năng!" Tộc trưởng nói còn chưa nói xong đã bị a trác gia gia ngành sinh sinh đánh gãy! "Sự tình sẽ không như thế đơn giản, liền tính phá trận cũng không ai có thể trừ bỏ kia đầu cương thi! Đến lúc đó người, ta, nơi này mọi người toàn bộ đều phải chết!"

"Chết! Chết ta cũng muốn thử xem, bằng không sau chúng ta sớm muộn gì cũng muốn toàn tử tuyệt!" Tộc trưởng biến càng ngày càng điên cuồng lên..... Hắn bàn tay vung lên liền tiến vào mấy cái trảng hán đem a trác cùng gia gia bao quanh vây quanh. Hai người vừa thấy tình huống không ổn, lập tức móc ra tùy thân mang theo đoản đao!

Nhưng ai biết tộc trưởng đột nhiên biên nhảy biên xướng lên, xướng chính là một ít a trác nghe không hiểu nói ngôn..... Hấn lập tức giống như là trúng ma giống nhau đứng thẳng bất động ở đằng kia, vẫn không nhúc nhích.

"Người là tát mẫn Vu sư!" A trác gia gia vừa thấy này tình hình cũng sắc mặt biến đổi.

Lão tộc trưởng đắc ý nói: "Tính người có kiến thức! Hôm nay khiến cho người nhìn xem, chúng ta tát mẫn Vu sư là như thế nào lên đờng nhi!" Rồi mới tiện tay vũ đủ đạo nhảy dựng lên.

Lúc này a trác lại bắt đầu đầu đau muốn nứt ra, thân thể cũng không nghe sai sử hướng cổ mộ đi đến.....

"Dừng tay! Người như vậy chỉ có thể là ngọc nát đá tan! Ta có biện pháp giúp các người giải trừ này hết thủy! Mau dừng tay!" A trác gia gia cấp lớn tiếng kêu to.....

Tộc trưởng ở a trác gia gia kêu to trung đình chỉ trong tay động tác, hấn bán tín bán nghi nhìn a trác gia gia.....

"Liền tính người dùng ta tôn nhi mở ra giao long trận, ta cũng không năng lực thu phục bên trong đờ vật. Người như ấn ta nói làm, còn có năm thành nắm chắc."

"Người có cái gì biện pháp?"

"Người hẳn là có mộ bên trong người sinh thần bát tự đi?" A trác gia gia hỏi tộc trưởng.

Tộc trưởng nghĩ nghĩ từ trên người móc ra một cái túi tiền, từ bên trong lấy ra một trương giấy vàng đi đầu đưa cho a trác gia gia. Hấn nhìn thoáng qua giấy vàng, trong lòng nhiều vài phần nắm chắc.

"Người muốn tìm được rồi cái dương năm dương nguyệt dương khi sinh ra dương người nữ tử, tới cùng cái này cương thi xứng âm hôn.....

Một khi hần hút nữ tử này máu tươi sau, li ền sẽ công lực giảm mạnh.....
Đến lúc đó không cần ta, các người trong thôn có điểm đạo hạnh người là
có thể thu hần!"

"Thật sự?"

"Thật sự!"

"Hảo, ta đây thượng nơi nào có thể tìm như thế cái nữ tử đâu?" Tộc
trưởng hỏi a trác gia gia.

"Ta có thể tính ra nữ tử này xuất xứ, chỉ là nàng chưa thành niên, cần
chờ thượng mấy năm quang cảnh....."

"Thủy căn lão đệ, người không phải tưởng gạt ta đi?"

"Này pháp cực kỳ nham hiểm, đây hứa hẹn thiên đức..... Một khi các
người bắt đầu thực thi, ta li ền sẽ giảm thọ mười năm. Người có thể tưởng
tượng hảo, người dùng này pháp li ền thiếu ta một cái mệnh, sớm muộn gì
là muốn trả lại cho ta!" A trác gia gia âm âm nói.

"Một cái mệnh tính cái gì? Sự thành lúc sau ta b ồi mười cái mạng cho
người!" Tộc trưởng ánh mắt kiên nghị nói.

"Không cần mười đi ầu, chỉ người một cái đủ để! Thả ta tôn nhi đi!"

Tộc trưởng cũng không cần phải nhiều lời nữa, lại nhảy nhót xướng
một hồi, a trác đột nhiên thanh tỉnh..... Chính là ánh mắt có điểm mờ mịt.

"Người tôn tử trở về ngũ thượng mấy ngày li ền không có việc gì,
nhưng sự tình hôm nay chỉ sợ hần là sẽ không nhớ rõ lâu!"

A trác gia gia hừ lạnh một tiếng: "Không nhớ rõ đến hảo! Người nhớ
cho kỹ, nữ tử này nếu là 1988 năm 5 nguyệt 5 ngày 5 khi sinh ra nữ tử,
hướng phía đông nam hướng đi 800 nhất định có thể tìm được nàng này.
Nàng này lục thân duyên thiên, định là khắc phụ, khắc mẫu, khắc phu chi
mệnh. Người có thể tới trước địa phương Viện phúc lợi tìm một chút....."

Ta nên nói đầu nói, người tự giải quyết cho tốt đi!" Nói xong lôi kéo mơ mơ màng màng a trác xoay người liền đi.....

Mấy năm trước ký ức như thế đột ngột tìm trở về, làm a trác có điem trở tay không kịp. Nhưng chuyện tới hiện giờ hẳn không thể mặc kệ A Ninh chết sống..... Hẳn tuy rằng cùng gia gia học mấy năm bản lĩnh, nhưng khẳng định không phải lão tộc trưởng đối thủ. Chỉ có thể sẵn sự tình không tới không thể vãn hồi nông nổi khi, sớm một chút rời đi.....

Những người khác tâm tư đầu một lòng nhào vào cảnh sắc thượng, trừ bỏ A Ninh cùng a trác..... Hai người các hoài tâm sự đi tới, đối với trước mắt cảnh đẹp không chút nào để ý. Đoàn người đi đi dừng dừng, đình đình đi một chút, rốt cuộc ở chính ngọ thời gian bắt đầu gặp được người trong thôn! Bọn họ đầu dùng một loại khác thường ánh mắt nhìn này đàn người xa lạ.....

"Hiện tại linh hi thôn các người cũng tìm được rồi, ta nhiệm vụ cũng hoàn thành. Ta ngày mai còn phải có chút sự tình muốn xử lý, ta tưởng chiều nay liền rời đi. Các người là cùng ta cùng nhau đi vẫn là lưu lại lại chơi mấy ngày" a trác biết rõ bọn họ không có khả năng chính mình đi trở về đi, cố ý nói muốn trước tiên đi.....

Mặt khác mấy người đầu đối a trác tỏ vẻ bất mãn, chính là cũng không có biện pháp, đành phải đồng ý cùng a trác cùng nhau đi. Chỉ có A Ninh không nói chuyện, nàng mục đích còn không có đạt tới, nàng cũng sẽ không đi! Nhưng a trác nhất muốn mang đi chính là A Ninh.....

"Ta không đi rồi, các người cùng a trác cùng nhau đi! Ta còn có chút sự tình muốn làm." A Ninh đối những người khác nói.

"Kia sao hành! Chính người như thế nào trở về trấn thượng? Đây không nói giỡn sao?" Bảo ca cái thứ nhất đứng ra phản đối.

"Chính là a A Ninh, người muốn gặp người muốn có lẽ căn bản là không tồn tại!" Thiển Nhi cũng lo lắng nói.

"Không, hẳn nhất định ở chỗ này, các người không cần nói nữa." Không ai gặp qua A Ninh như thế quyết tuyệt một mặt. Tức khắc đầu nghẹn lời.....

"Các người sao chạy nơi này! Không phải nói cho các người không cần loạn đi sao?" Tộc trưởng cùng một đám trong thôn người trẻ tuổi cùng nhau đã đi tới.

"Người không phải nói buổi tối không thể loạn đi sao, hiện tại là ban ngày a!" Đại tráng phản bác nói.

Tộc trưởng cũng không có để ý tới đại tráng nói, chỉ là chuyển hướng A Ninh nói: "Đi thôi, hẳn muốn gặp người!"

A Ninh sửng sốt, gật gật đầu liền phải cùng tộc trưởng đi. A Trác một phen giữ nàng lại nói: "A Ninh, người không thể đi!"

Tộc trưởng đột nhiên hung tợn nhìn a Trác nói: "Tiểu tử, người không có này bản lĩnh xen vào việc người khác đi?"

A Trác nhẹ nhàng nuốt nước bọt, buông ra bắt lấy A Ninh tay. Hắn minh bạch lúc này ngạnh tới khẳng định không được.....

A Ninh cũng nhìn ra không khí không đúng, do dự nhìn a Trác.

Tộc trưởng tựa hồ sớm đã có bị mà đến, hẳn từ trong lòng ngực móc ra một phong thơ đưa cho A Ninh..... Nàng mở ra tin vừa thấy liền nhận ra đây là vận đường ca ca chữ viết! Không nói hai lời liền đi theo tộc trưởng đi rồi.....

"A Ninh, ta hôm nay ở trong sân nhặt được người ngọc hoa tai, cho người!" A Trác vừa nói vừa cùng A Ninh đưa mắt ra hiệu.

A Ninh đầu tiên là sửng sốt, nhưng là nhìn đến a Trác hướng nàng thề thì mắt nhin, liền cũng có thể minh bạch cái một vài, vì thế làm bộ ngoài ý muốn nói: "Nguyên lai người nhặt được, ta đầu tìm sáng sớm thượng!" Nói xong nhanh chóng đem ngọc trụy mang ở trên cổ.

Còn lại người xem A Ninh đi cũng tưởng đi theo, chính là tộc trưởng lại đối hấn bên người người trẻ tuổi nói: "Dẫn bọn hấn mấy cái đi trước ăn cơm!" Ngữ khí không dung con tin nghi.

Tất cả mọi người đều rất tò mò tin thượng viết cái gì, có thể làm A Ninh xem một cái liễn đồng ý cùng hấn đi. Kỳ thật tin trung chỉ có một câu: "A Ninh thấy tự như mặt, tốc cùng tộc trưởng tới gặp ta -- vận đường" này ngắn ngủn mấy chữ, đủ để tác động A Ninh tâm.....

Dư lại người bị đưa tới tộc trưởng trong nhà, sớm đã có người chuẩn bị tốt phong phú đồ ăn chờ bọn họ. Vài người cũng không khách khí, vừa mệt vừa đói bọn họ đi lên liễn gió cuốn mây tan ăn lên. Mấy người giữa chỉ có a trác không có ăn cái gì, chỉ là đơn giản uống mấy ngụm trà. Bởi vì hấn có thể rõ ràng cảm giác được người trong thôn đói bọn họ không có bất luận cái gì thiện ý..... Vẫn là tiêu tâm tuyệt vời!

A Ninh tắc bị tộc trưởng đưa tới trong thôn một cái hiến tế ngôi cao thượng, đối A Ninh nói: "Người thật sự muốn gặp vận đường sao?"

"Ân, ta đáp ứng quá hấn, nhất định phải nhìn thấy hấn!" A Ninh chắc chắn nói.

"Hảo, người cùng ta tới." Tộc trưởng nói xong một hồi thân, liễn chuyển động sau lưng một cái bậc thang một cái thạch cầu.

"Âm vang" một tiếng, trên mặt đất xuất hiện một cái hắc động, bên trong có bậc thang vẫn luôn kéo dài đến một mảnh hắc ám giữa..... Tộc trưởng không nói hai lời đi xuống đài phụ, quay đầu lại ý bảo A Ninh đuổi kịp. A Ninh nhìn nhìn hắc động, thâm hô một hơi cấp chính mình tráng thêm can đảm..... Đi nhanh đi rồi đi xuống.

U ám bậc thang tuy rằng đi một đoạn liễn có một cái thấp sáng cây đuốc, chính là ánh sáng vẫn như cũ thực ám, chỉ có thể miễn cưỡng nhìn đến phía trước tộc trưởng vị trí. A Ninh đành phải một chân thâm một chân thiển đi theo vẫn luôn đi.....

Cũng không biết đi r ồi bao lâu, A Ninh cảm giác được phía trước có gió nhẹ thổi qua..... Đột nhiên lại một đạo cửa đá mở ra, một cái trống trải đại điện xuất hiện có trước mắt. Ở đại điện chính phía trên dùng tám căn to bằng miệng chén xích sắt khóa một ngum thật lớn quan tài..... A Ninh tức khắc mắt choáng váng, nàng không rõ tộc trưởng vì cái gì sẽ mang đến nàng tới này người chết trụ phần mộ tìm vận đường đâu?

"Tộc trưởng, đây là cái gì địa phương? Ta không tin vận đường ca ca lại ở chỗ này!" A Ninh nói xong chuyện đã muốn đi, nhưng vừa quay đầu lại lại phát hiện, con đường từng đi qua đã sớm không thấy..... Tức khắc trong lòng sinh ra một loại dự cảm bất hảo.

Tộc trưởng lạnh lùng nhìn A Ninh, hấn giơ tay chỉ chỉ mặt trên treo cự quách nói: "Hấn li ền ở mặt trên! Người thực mau là có thể nhìn thấy hấn..... Ha ha..... Ha..... Ha"

A Ninh dọa đặt mộng ng ồi ở trên mặt đất, nàng không tin phe phẩy đầu..... Cái kia ở tin trung ôn văn nho nhã khiêm khiêm quân tử, như thế nào có thể là nằm ở trong quan tài người chết!

Tộc trưởng cũng không để ý tới A Ninh khiếp sợ, hấn nhanh chóng từ trong lòng ngực móc ra âm dương lệnh. Đối với nó trong miệng lâm bầm thì th ần một ít kỳ quái ngôn ngữ..... Đột nhiên, A Ninh ngón tay đau xót! Một đại tích đỏ tươi huyết tích từ ngày hôm qua lấy huyết miệng vỡ chảy ra, chậm rãi huyết tích biến thành một cái huyết tuyến, giống mũi tên giống nhau bắn v ề phía cự quách!

Cự quách bị máu tươi bắn trúng sau, mãnh liệt chấn động lên..... Mắt thấy kia tám đi ều xi ềng xích li ền sắp banh chặt đứt! A Ninh nhìn chính mình không ngừng đổ máu tay không biết làm sao..... Mà tộc trưởng lại cái trán mạo hiểm m ồ hôi lạnh, như lâm đại địch nhìn cự quách, "!" Một tiếng vang lớn..... Cự quách quách cái bị bắn ra mấy chục trượng ở ngoài.

Theo này thanh vang lớn, thế giới phảng phất an tĩnh. Chính là như vậy an tĩnh lại tới phá lệ người..... Nhưng vào lúc này một bóng người từ cự quách trung đột nhiên ng ồi dậy. Bởi vì đại điện ánh sáng thực ám, A Ninh

thấy không rõ người này bộ dáng. Nàng chỉ có thể cảm giác được một cỗ ác hàn ập vào trước mặt.....

A Ninh xoay người muốn chạy trốn, nhưng thân thể lại bị một đôi kim sắt tay chặt chẽ bắt lấy. Một một trương anh tuấn phi thường gương mặt gần ngay trước mắt, chỉ là này trương gương mặt đẹp thượng không có bất luận cái gì huyết sắc, như thế nào xem cũng không giống người sống.....

Hắn người mặc tử kim măng bào, náo sau huyềnh một cái thật dài bím tóc, một đôi con ngươi gắt gao nhắm..... A Ninh dùng hết toàn lực muốn tránh thoát khai, nhưng hết thảy đều không làm nên chuyện gì. Đột nhiên, hắn mở hai tròng mắt, trong mắt tràn ngập huyết sắc. Nguyên lai hắn là bị A Ninh huyết hấp dẫn tới.....

Hắn liềnh như vậy bình tĩnh nhìn A Ninh, khoe miệng hơi hơi thượng kiềnh, lộ ra mê người mỉm cười..... Nhưng mê người mỉm cười phía sau lại là sắc bén răng nanh, hắn không lưu tình chút nào cắn ở A Ninh trên cổ!

"A....." A Ninh vừa động không thể động, liềnh như vậy thanh tỉnh cảm thụ được hàm răng đâm thủng làn da nháy mắt..... Nàng toàn thân máu tựa như khai áp hồ nước, vui sướng, sung sướng chạy về phía hắn trong miệng.

Dần dần mà, A Ninh sắp mất đi ý thức. Đột nhiên nàng cảm giác ngực bỗng nhiên nóng lên, một cỗ lực lượng từ nàng trước ngực bắn ra. Hoạt cương thi tựa như bị nước sôi năng giống nhau nhanh chóng văng ra..... A Ninh suy yếu ngã xuống trên mặt đất.

Hoạt cương thi hút A Ninh huyết sau không những không có giải quyết kia khó nhẹn **, phản đến là cảm thấy trong cơ thể càng thêm khô nóng khó nhẹn, giống như thân thể đang ở một chút hòa tan giống nhau. Tộc trưởng trong lòng biết cơ hội tới, hắn rút kiếm liềnh thượng!

Ai ngờ này hoạt cương thi tuy rằng là bị A Ninh huyết khắc chế một bộ phận lực lượng, chính là tộc trưởng lại vẫn như cũ không phải đối thủ của hắn, vài phút không đến liềnh mau duy trì không được..... Hắn chạy nhanh từ trong túi móc ra một chi cốt sáo, nghĩ thôi lên cốt sáo gọi người tới chi

viện. Nhưng này hoạt cương thi căn bản không cho hấn cái này cơ hội, bàn tay vung lên, tộc trưởng ngay cả người mang sáo phi đụng vào trên vách tường!

Hấn lão đảo lắc lư tưởng ng ỡ dậy, đột giác giọng nói phát ngọt, huyết khí cu ền cuộn..... "Phốc!" Một búng máu phun tới!

"Ha hả....." Tộc trưởng bi thương cười nói: "Xem ra hết thầy đều là mệnh, nửa điểm không khỏi người a!"

"Người..... Là..... Ai?" Một cái khàn khàn thanh âm vang lên, phảng phất mấy cái thế kỷ đều chưa từng nói chuyện qua.

Tộc trưởng mộ ng ẩng đầu: "Người thế nhưng có thể nói? Này như thế nào khả năng?"

Hoạt cương thi nhìn thoáng qua ng ả vào một bên A Ninh, chậm rãi đi qua..... Duỗi b ế lên nằng nghe nghe. "Rất quen thuộc hương vị....." Rồi mới xoay người đem A Ninh đ ể vào hấn nằm quá cự quách trung.

Tộc trưởng nhìn hoạt cương thi có thể đi, năng động, có thể nói, đã sớm sợ ng ậy người! "Chuyện này không có khả năng! Chẳng lẽ người căn bản không phải cương thi?"

Hoạt cương thi quay đầu lại lạnh lùng đối hấn nói: "Ta cuối cùng hỏi người một lần, người là ai? Người lại có biết hay không ta là ai? Người nghĩ kỹ lại trả lời....."

Tộc trưởng th ần kêu không tốt, chính mình rốt cuộc là đem cái gì đ ồ vật cấp thả ra? Hiện tại cũng chỉ có thể gặp chiêu nào thì phá giải chiêu đó, hấn đúng sự thật trả lời nói: "Ta kêu Triệu một minh, người là Khang Hi thứ chín đưa con trai dận. Nhân cùng dận ch ờ kết bè kết cánh, ý đ ờ mưu phản, bị Ung Chính đoạt tước, giam c ầm, tước tông tịch, cải danh tắc tư hắc."

"Người nếu biết ta là ai, kia nói vậy người cùng Triệu Đại Hải quan hệ cũng phi so tìm trường đi?"

"Ta là Triệu Đại Hải thứ bảy đại con cháu....."

"Thứ bảy đại, nguyên lai ta đã chết như thế thời gian dài! Triệu Đại Hải là tứ ca người..... Người là hần con cháu, cũng nên không phải cái gì thứ tốt!" Hoạt cương thi vẻ mặt âm trầm, sát khí tấn hiện.

Tộc trưởng vừa thấy muốn hư, vội lớn tiếng nói: "Thanh triều đã sớm diệt vong!"

"Người nói cái gì? Diệt vong..... Kia hiện tại hoàng đế là ai?" Hoạt cương thi không thể tin tưởng trừng mắt tộc trưởng.

"Đã sớm không có cái gì hoàng đế, hiện tại là 2015 năm, là một cái hoà bình niên đại! Không tồn tại ai thống trị ai!"

Hoạt cương thi cũng không nói chuyện nữa, chỉ là an tĩnh ở tự hỏi chút cái gì..... Đột nhiên hần giơ tay, tộc trưởng đã bị một cỗ mạnh mẽ hút qua đi. Hần nắm căn ngón tay chặt chẽ hút lấy tộc trưởng đầu, hần sở hữu ký ức tựa như bị phục chế giống nhau, cuộn cuộn không ngừng tiến vào hoạt cương thi trong đầu..... Trong nháy mắt, mấy trăm năm ký ức làm hần có điềm tiêu hóa không được.

"Người thế nhưng là Triệu Đại Hải! Thì ra là thế..... Người thật đúng là có thể sống a!"

Nguyên lai cái này Triệu một minh căn bản là là Triệu Đại Hải bản nhân. Cái này cỗ xưa linh hi thôn sở dĩ thần bí, đó là bởi vì trong thôn người đều một đám hoạt tử nhân. Năm đó Ung Chính hạ lệnh Triệu Đại Hải trấn thủ cái này long huyết cùng bên trong giao long, tưởng lấy thi dưỡng huyết, chờ thanh đình một ngày kia hoàng khí tấn tán khi, hảo đem này huyết thiết vì thanh lăng..... Có thể làm cho bọn họ ái thân giác la vĩnh viễn viễn vẫn luôn làm trò hoàng đế!

Nhưng không thành tưởng Triệu Đại Hải người này vẫn luôn ở tu luyện bí thuật, căn bản không nghĩ cấp thanh đình thủ cái gì hoàng lăng. Hần thế nhưng một lòng tưởng đem long huyết chiếm cho riêng mình, chính mình hảo có thể có một ngày cũng lên làm hoàng đế. Nhưng thật khi biến hóa,

thương hải tang điền..... Hắn cuối cùng suốt đời cũng không có thể phá giải năm đó Ung Chính thỉnh cao nhân, ở mộ trung bố giao long trận. Hắn cũng chỉ có thể chờ giao long trận tự thân tinh khí tiêu vong là lúc, mới có thể cướp lấy.

Tộc trưởng chết phía trước rốt cuộc suy nghĩ cẩn thận, nguyên lai năm đó hắn bị a trác gia gia cấp lừa! Cái gì xứng âm hôn, cái gì tương sinh tương khắc, nguyên lai hắn sớm lấy nhìn ra này mộ trung huy ền cơ. Hiện giờ trận phá, mộ khai, ra tới lại là một cái bất tử bất diệt chín a ca! Thật là cơ quan tính tấn, kết quả là lại vì người khác làm áo cưới.

A Ninh tỉnh lại thời điểm, phát hiện chính mình thế nhưng trụ vào trần trên bệnh viện. Mấy ngày trước ký ức, không biết vì cái gì chính là như thế nào cũng nghĩ không ra. Bác sĩ nói nàng bởi vì động đất khi khai tới r ầ phần đầu, khiến cho rất nhỏ não chấn động, nàng hiện tại loại này đoạn ngắn tính mất trí nhớ chính là não chấn động sau di chứng.....

Động đất? A Ninh vẻ mặt mờ mịt nhìn bác sĩ, bác sĩ lại an ủi nàng nói,: "Không có việc gì, người ở đã trải qua loại này đại tai đại nạn khi khó tránh khỏi sẽ có chút trong lòng thương vấn đề. Chúng ta bệnh viện sẽ cho người an bài trong lòng khai thông!"

Sau tới A Ninh mới biết được, cùng nàng cùng nhau cỡ thôn mọi người, chỉ có chính mình còn sống. Cụ ly linh hi thôn gần nhất một cái thôn người ta nói, đêm đó bọn họ thấy được linh hi thôn bên này có bạch quang chớp lóe, tiếp theo li ền vang lên từng trận trời sụp đất nứt thanh gian. Đương cứu viện nhân viên lúc chạy tới, toàn bộ thôn đều lâm vào ng ầm. Căn bản li ền di thể đều không có biện pháp đào ra..... Mà A Ninh tắc bị treo ở một thân cây thượng, hôn mê bất tỉnh.

A Ninh nhìn đến chính mình đầu giường bãi một bó rất mỹ lệ hoa tươi, nàng rút ra hoa trung tấm card, mặt trên viết "Vọng sớm ngày khang phục" lạc khoản là vận đường.

Nửa đêm, A Ninh đang ở ngủ say trung..... Một người cao lớn anh tuấn nam tử đi vào phòng bệnh. Hắn nhẹ vỗ v ề trong lúc ngủ mơ A Ninh, nhẹ nhàng nói: "Người chính là Triệu Đại Hải cho ta xứng âm hôn tân

nương..... Là người huyết đem ta đánh thức, ta sẽ hứa người mấy đời vinh hoa, mà người duy nhất có thể hỡi báo ta, chính là người..... Huyết..."

《 bốn chuyện xưa xong 》

Thứ Sáu Cái Chuyện Xưa Thang Máy Kinh Hồn

Nữ bạch lĩnh có chút hoảng loạn chạy ra, trên người quần áo cũng có chút nhăn dúm dỏ. Nàng nhanh chóng ấn thang máy chuyển về cái nút..... "Leng keng" thang máy cửa mở, nàng không cần nghĩ ngợi đi vào.

"Leng keng!" Thang máy mở ra, nguyên bản hẳn là ngậm bãi đỗ xe địa phương lại viết long hưng cao ốc 14 lầu.

"Kỳ quái, như thế nào tới rồi 14 lầu?" Nữ bạch lĩnh có điếm không thể hiểu được một lần nữa ấn — 1 tầng ấn phím, cửa thang máy lại lần nữa khép lại.....

"Leng keng!" Cửa thang máy chậm rãi mở ra, vẫn là 14 lầu! Nàng rõ ràng ấn là ngậm bãi đỗ xe a! Đây... Đây là chuyện như thế nào... Nàng cố gắng quít móc ra điện thoại bất thông phòng an ninh điện thoại.

"Tích..... Tích..... Tích, người hảo long hưng cao ốc phòng an ninh."

"Người... Người hảo... Ta... Ta bị nhàn ở điện... Thang... Ở, ở 14 lầu"

"14 lầu? Tiểu thư, người có phải hay không ở cùng ta khai chế cười? Long hưng cao ốc liền không có 14 lầu a!"

"Đô đô... Đô... Đô..." Điện thoại chặt đứt.

Bảo an tiểu Lưu mắng câu: "Bệnh tâm thần!" Liền treo lên điện thoại.

Hai tuần sau..... Công ty bất động sản nhận được thượng cấp thông tri: Gần nhất bởi vì nhiều mà liên tiếp phát sinh, nhân thang máy trục trặc trí người tử vong sự tình. Cho nên bộ môn liên quan hạ gửi công văn đi kiện, thông tri long hưng cao ốc bất động sản, mau chóng lấy xuất hiện có hai

bộ thang máy định kỳ kiểm tra đo lường báo cáo. Lấy bảo đảm xuất nhập long hưng cao ốc tương quan nhân viên an toàn.....

"Như thế nào li ền một bộ thang máy có thể dùng a?" Một cái dáng người to lớn nam nhân đứng ở thang máy trước bất mãn phát ra bực tức! Hắn là 16 lâu một nhà phòng tập thể thao giáo luyện, tuy rằng là một thân cơ bắp, chính là như thế nào xem như thế nào có điếm mẹ con!

"Người không biết? Đây không g ần nhất thang máy lão xảy ra chuyện sao, hiện tại sở hữu bất động sản đầu tư cấp chính mình thang máy làm kiểm tra đo lường đâu!" Nói tiếp là 18 lâu một nhà công ty nữ bí thư tiêu hồ, nàng dáng người nóng bỏng, một thân ol chức nghiệp trang phục, gắt gao bao vây lấy nàng kia đ ầy đặn thân thể.

Bên cạnh một vị người mặc hàng hiệu âu phục trung niên nam nhân, nhìn thoáng qua vừa r ồi nói chuyện nữ bí thư nói: "Còn hảo hiện tại không phải cái gì đi làm cao phong thời gian, bằng không li ền một bộ thang máy vận hành, khẳng định không được!"

"Leng keng!" Thang máy môn mở ra, vài người nối đuôi nhau mà nhập.

"Chờ một chút, chờ một chút!" Một cái ăn mặc # thông chuyển phát nhanh áo choàng tiêu tử, ôm một đồng bao vây chạy tiến vào. Khách khí đối đại gia nói: "Cảm ơn!"

Cửa thang máy khép lại sau, bịt kín thang máy gian tức khắc có loại khó nghe mùi lạ trào ra..... Nữ bí thư li ền một tiếng quái kêu: "Thiên a, này cái gì mùi vị a? Có phải hay không có người phun ở bên trong."

"Này mùi vị như thế nào như là chết lão thử mùi vị a!" Tập thể hình giáo luyện cũng phụ hợp lại.

Vài người giữa có một vị là phụ trách thang máy bảo khiết Triệu đại tỷ, nàng mới vừa vừa tiến đến cũng nghe mùi vị không đúng. Lấy nàng nhì ều năm kinh nghiệm, li ền này mùi vị..... Khẳng định là cái gì thịt xú! Chính là nàng cũng không hảo loạn giảng, chỉ nói: "Thang máy là ta vừa mới mới quét tước, không có cái gì chết lão thử a!"

"Ai biết người quét không quét sạch sẽ a!" Nữ bí thư khinh thường nói.

"Vị tiểu thư này, đồ vật nhưng ăn bậy, lời nói không thể nói bậy. Đây là công tác của ta, ta chính mình biết nên như thế nào làm!" Triệu đại tỷ vừa nghe nữ nhân này như thế nói, liền khó chịu phản bác.

"Hảo, hảo, một người đầu nói ít đi một câu!" Trung niên nam tử một phát lời nói, hai người đầu không hề lên tiếng. Muốn hỏi cái này trung niên nam tử là ai? Hắn không phải người khác, chính là nữ bí thư nơi công ty vương phó tổng, trước mắt phụ trách công ty trên dưới hành chính cùng nhân sự công tác.

Theo thang máy thượng hành, vừa rồi kia cố làm người buồn nôn hương vị chậm rãi biến nói chuyện, vài người tâm tình cũng không giống vừa rồi như vậy khó chịu.

Vương tổng đột nhiên nhớ tới công ty cao cấp bạch lâm lâm, lãnh gần nhất vẫn luôn không có tới đi làm. Vì thế hắn hỏi bên người nữ bí thư: "Tiểu hồ, lâm lâm tới đi làm sao?"

"Nàng? Có hai chu không có tới, gọi điện thoại vẫn luôn tắt máy. Nhà nàng ta cũng đi qua, vẫn luôn không ai. Cũng không biết là đi ăn máng khác vẫn là cùng nam nhân chạy....." Bí thư tiểu hồ âm dương quái khí nói.

"Đừng nói bậy! Lâm lâm chính là lão tổng bên người người tâm phúc, người lời này nếu là làm lão tổng nghe được..... Người còn có nghĩ làm!" Vương phó tổng cũng là tức giận nói, xem ra người này lâm lâm cũng không phải thực nhận người thích.....

Đột nhiên thang máy kịch liệt lắc lư một chút, chậm rãi ngừng ở 13 lầu cùng 15 lầu trung gian, bởi vì lúc trước cái cao ốc khai phá thương thực mê tín, cho nên cái này long hưng cao ốc liền không có 14 lầu, thang máy từ 13 lầu trực tiếp liền đến 15 lầu.

Thang máy đèn cũng như là đậu người chơi giống nhau, lóe chọt lóe..... Đột nhiên diệt! Tất cả mọi người dọa hét lên.....

"Trấn định! Tất cả mọi người đều trấn định đi!" Vương tổng không hề là công ty lãnh đạo, có thể ở trước tiên làm đại gia bảo trì trấn định. Hắn tuy rằng cũng thực sợ hãi, nhưng là xuất phát từ tự thân tu dưỡng..... Hắn vẫn là nhanh chóng nghĩ tới khăn cấp biện pháp.

Một tia ánh sáng chớp động, vương tổng cái thứ nhất mở ra di động. "Tất cả mọi người đều không có việc gì đi?" Hắn cầm di động nhìn quanh một vòng, kiểm tra có hay không người bị thương. Chính là nhưng không ai trả lời hắn, trong không khí tràn ngập một cỗ nhàn nhạt mùi hôi thối.

Lúc này hắn mới phát hiện, di động sờ chiếu chỗ rỗng tuếch..... Giờ này khắc này ở cái này bịt kín thang máy gian, cũng chỉ có hắn một người! Mồ hôi lạnh chậm rãi lướt qua hắn gương mặt, ngưng..... Vương tổng dùng tay cọ cọ trên mặt hắn.

Luôn luôn tự phụ hắn chính là đại học Thanh Hoa tốt nghiệp cao tài sinh, một tốt nghiệp đã bị đánh dấu này gian công ty. Dựa vào chính mình nỗ lực cùng cao siêu nhân tế kết giao thủ đoạn, không quá mấy năm hắn liền bò tới rồi công ty phó tổng vị trí này..... Lấy hắn nhân sinh lịch duyệt, là không tin có quỷ!

Nhưng trước mắt sự tình lại quá không khoa học! Đại gia hư không tiêu thất quá mức quỷ dị! Hắn mặt lại bắt đầu ngưng, hắn không kiên nhẫn dùng sức xoa xoa..... Nhưng một sát dưới cảm giác trên tay dính dính. Hắn cũng kỳ quái chính mình hắn không khỏi cũng quá nhiều, quá dính dính đi?

Dem điện thoại tiến đến trên tay một chiếu..... Lập tức một trận ghê tởm. Đây là cái gì a? Hắc hừng hắc hừng, giống như là hắn khi còn nhỏ xem hàng xóm gia giết heo sau động lại huyết tương..... Dùng cái mũi vừa nghe, tanh hôi vô cùng! Vương tổng cố nén trụ tưởng phun cảm giác, duỗi tay đi ấn thang máy báo nguy cái nút.

Hắn liên tục ấn vài cái, không có cái gì phản ứng. Muốn đánh điện thoại cầu cứu, chính là điện thoại lại không có tín hiệu. Hắn rõ ràng nhớ rõ, trước kia hắn ở thang máy là đánh quá điện thoại.

Rơi vào đường cùng..... Hấn có chút hoảng loạn dùng sức chụp phải cửa thang máy, chính là bên ngoài lại là chết giống nhau yên tĩnh..... Một, hấn cảm giác trên mặt có cái gì đ ò vật nhẹ nhàng phất quá. Ngứa, ma ma!

Hấn dùng tay một trảo, tóc? Rất dài rất dài đ òu tóc..... Hấn theo tóc chậm rãi, chậm rãi hướng v ề phía trước xem, a... Một trương trắng bệch trắng bệch người mặt g ần đây ở trước mắt!

Đây là một trương nữ nhân mặt, nàng mặt nghiêm trọng vắn vẹo biến hình, một con mắt chử dựa vào một tia nhân thể tổ chức treo ở hốc mắt bên ngoài, tựa đoạn phi đoạn..... Dày đặc tanh hôi máu đen chính là từ nàng liệt vô cùng lớn trong miệng chảy ra, chính một giọt một giọt chảy tới hấn trên mặt.....

Như chút đáng sợ một trương nữ nhân mặt, từ thang máy thượng thông thả vượn. Nàng một đ òu tóc đẹp thẳng tắp rũ ở vương phó tổng trên mặt. Vương tổng chịu không nổi như thế kích thích hình ảnh "A....." Hết phẩm một tiếng ném xuống trong tay điện thoại, đặt mông ng ỗ ở trên mặt đất.

"Vương tổng? Vương tổng người xảy ra chuyện gì?" Trong bóng đêm, tiêu hồ thanh âm lại lần nữa vang lên..... Giống như tiếng trời. Vương tổng một thân là hấn ng ỗ dưới đất, hấn rõ ràng có thể cảm giác được chung quanh trong bóng đêm có mấy người vây quanh hấn.

"Vương tổng?" Tiêu hồ lại lần nữa thử tính kêu hấn.

"Ta không có việc gì, vừa r ỗ phát sinh cái gì sự? Ta xảy ra chuyện gì?"

Tập thể hình giáo luyện khinh thường nói: "Ai nha uy! Ta nói vương tổng, ngài cũng không biết nói ngài vừa r ỗ hình dáng, vừa mở ra di động chiếu sáng lên li ền cùng kẻ điên giống nhau, loạn chụp gọi bậy!"

"Ta? Ta vừa r ỗ khả năng có chút thất thố, các người vừa r ỗ..... Không thấy được cái gì sao?" Vương tổng vẻ mặt quẫn thái.

Tập thể hình giáo luyện oán giận nói: "Ai u, xem gì xem nào, người c ần di động loạn vũ loạn huy, ta đ òu làm người chiếu vầng đ òu hoa mắt!"

Vương tổng nuốt hạ nước miếng nói: "Di động của ta đâu? Đại gia giúp ta tìm xem di động. Cảm ơn!"

Đại gia lúc này mới nhớ tới cái gì, đầu sôi nổi móc ra chính mình di động chiếu sáng lên. Trong lúc nhất thời cái này nho nhỏ trong không gian sáng lên mấy thúc thanh quang..... Tất cả mọi người giúp vương tổng trên mặt đất tìm di động. Chính hắn cũng rất cuộc thư ra một hơi, chậm rãi từ trên mặt đất đứng lên.

"Vương... Tổng... Đây... Là... Người..... Tay... Cơ... Sao?" Một cái bình thăng, không có bất luận cái gì tình cảm nữ nhân thanh âm từ vài người trung truy ền đến. Vương phó tổng tìm theo tiếng vừa thấy, một con tinh tế tái nhợt tay từ trong bóng tối vươn, c ằm trên tay đúng là hắn 6.

Hắn nghi hoặc nhìn này đôi tay, cảm giác không ra là của ai. Nơi này nữ nhân trừ bỏ Triệu đại tỷ chính là tiểu hồ. Đây đôi tay da thịt non mịn, không có khả năng là hàng năm làm bảo khiết công tác Triệu đại tỷ. Chính là cũng khẳng định không phải tiểu hồ! Bởi vì nàng chính một tay c ằm di động chiếu sáng, một tay trên mặt đất sờ tới sờ lui giúp chính mình tìm di động đâu.....

"Vương... Tổng... Người di động....." Cái này tái nhợt thanh âm nghe tới có điểm quen tai.

Vương tổng theo trắng bệch cánh tay hướng về phía trước xem..... Vẫn luôn hướng về phía trước! Đây đoạn nữ nhân cánh tay ý nhiên là từ thang máy nóc hầm thượng vươn tới!

"Quý! Có quý!" Đang ở giúp hắn tìm di động những người khác nghe được đứng ở một bên vương tổng lại bắt đầu quái kêu.

"Quý? Nào có quý?" Tiểu hồ nhìn đến luôn luôn trấn định vương tổng đầu kêu có quý, trong lòng khó tránh khỏi có chút phát mao.

Vương tổng chỉ chỉ thang máy mặt trên, mọi người ngẩng đầu hướng về phía trước nhìn lại..... Mấy cái di động chùm tia sáng đem nóc hầm chiếu rành mạch, nào có cái gì quý a?

Đột nhiên, thang máy gian đèn lóe vài cái..... Liền tại đây lúc sáng lúc tối gian, tiêu hồ sườn mắt vừa thấy, phát hiện một bóng người, cúi đầu đứng ở tập thể hình giáo luyện sau lưng. Là cái nữ nhân thân ảnh..... Nàng tức khắc dọa nói lắp lên: "Nhiều, nhiều, nhiều..... Một người!"

Vẫn luôn không nói chuyện chuyển phát nhanh tiêu ca, từ một đồng bao vây trung lấy ra một kiện hộp, xé rách đóng gói, bên trong rõ ràng là một cái đại hào khăn cấp đèn..... Hẳn mở ra khăn cấp đèn chột mở, mãnh liệt ánh sáng đem nhỏ nhỏ thang máy gian đầu chiếu sáng.

Cường quang hạ mỗi người đầu hiện mặt không có chút máu, chuyển phát nhanh tiêu ca dùng tay từng bước từng bước đếm người ta nói: "1, 2, 3, 4, 5, tính chính mình tổng cộng 5 cá nhân, từ lâu một đi lên thang máy liền không đình quá. Ngay từ đầu chính là này 5 cái, nào có cái gì những người khác!"

Tất cả mọi người đầu nhìn xem chính mình bên người, là không có cái gì những người khác..... Ổn định ngu ồn sáng làm tất cả mọi người có một loại cảm giác an toàn. Tất cả mọi người đầu muốn dùng di động gọi điện thoại, chính là sở hữu di động ở chỗ này đầu không có tín hiệu, thang máy gian báo nguy cái nút cũng không linh quang.

"Chúng ta không có khả năng vây ở chỗ này cả đời đi? Liền một bộ thang máy ở dùng, thực mau sẽ có người phát hiện chúng ta!" Tập thể hình giáo luyện tự tin nói.

Chuyển phát nhanh tiêu ca gật gật đầu nói: "Không cần lo lắng, chúng ta sẽ được cứu trợ, ta ở đưa chuyển phát nhanh thời điểm thường xuyên phát sinh loại sự tình này. Hiện tại thang máy không mấy cái không ra vấn đề! Chúng ta công ty còn cố ý vì việc này cho chúng ta huấn luyện quá, đại gia hiện tại đầu dựa vào tường đứng, cột sống tận lực dán ở trên vách tường, chân hơi hơi uốn lượn. Như vậy nếu thang máy trầm xuống, có thể giảm bớt nhanh chóng giảm xuống cho người ta thể mang đến đánh sâu vào, đem thương tổn giảm đến nhỏ nhất!"

Vài người đầu chiếu chuyển phát nhanh tiêu ca nói bộ dáng dựa tường trạm hảo, chính là thời gian trôi qua từng phút từng giây. Bên ngoài vẫn là

cực kỳ an tĩnh, chẳng lẽ không ai tới ng ồi thang máy sao?

Loại này đứng thẳng tư thế có điểm mệt, Triệu đại tỷ cái thứ nhất kiên trì không được ng ồi xuống. "Ai da, ta nhưng đến trước ng ồi sẽ, các người người trẻ tuổi thể lực đầu hảo! Ta không thể được..... Hiện tại ta trên dưới thang máy đầu phá lệ cẩn thận. Chúng ta hiện tại là vậy ở thang máy liên tính không t ồi! Ta nghe ta một cái đồng hương nói: Nàng quét tước cái kia office building tháng trước, liên bởi vì thang máy trực trực chết người! Là cái tuổi trẻ tiểu tử. Tiến thang máy khi vừa đi vừa nhìn di động, cũng không chú ý..... Một chân bước lên thang máy mới phát hiện thang máy bên trong cơ rương liên không định ổn, kết quả người đã bị tạp ở hai cái tầng lầu chi gian! Người lúc ấy liên xong r ồi....."

Tiểu hồ vừa nghe có điểm ghê tởm nói: "Ta như thế nào không nghe nói? Vương tổng người nghe nói qua sao? Vương tổng?"

"A, nga, ta cũng không nghe nói qua....." Vương tổng từ vừa r ồi liên có điểm không đúng, hấn vẫn luôn suy nghĩ gương mặt kia cùng cái kia quen thuộc thanh âm là ai?

Triệu đại tỷ lắc đầu nói: "Các người biết gì? Nói là cho người chết người nhà rất nhiều tiền, đem sự cấp đề lại!"

Tập thể hình giáo luyện về mặt thần thức nói: "Chặc chặc chặc, ngấm lại đầu khó chịu..... Liên như vậy sống sờ sờ tạp chết....."

"Là nàng....." Vương tổng lần b ần lần b ần nói.

Cách hấn g ần nhất tiểu hồ nghe được hấn nói liên hỏi hấn: "Cái gì là nàng?"

Wương tổng kinh hãi nói: "Là lâm lâm! Ta vừa r ồi hình như là nhìn đến lâm lâm!"

Bị hấn như thế vừa nói tiểu hồ cũng nhớ tới, nàng vừa r ồi thấy cái kia thân ảnh, xuyên hình như là năm nay Chanel mới nhất khoản. Kia một

khoảng trang phục ở cái này cao ốc, nàng chỉ nhìn thấy một người xuyên qua..... Chính là lâm lâm.

Tiểu hồ kinh hãi hỏi hắn: "Vương tổng, chẳng lẽ nàng... Người nói nàng... Nàng không phải là đã chết đi?"

"Này..... Này như thế nào khả năng, có lẽ nàng..... Nàng là thật sự có việc đâu!" Vương tổng chính mình nói đầu cảm giác tự tin không đủ.

"Như thế nào lại có sợi xú vị ra tới?" Tập thể hình giáo luyện vội dùng tay che lại cái mũi.

Tanh hôi vị biến càng ngày càng dày đặc, làm người có điểm vô pháp hô hấp..... Thang máy gian độ ẩm chợt giảm xuống, đầu có thể nhìn đến mỗi người thở ra hà hơi. Thời gian phảng phất yên lặng ở cái này trong không gian.....

"Tí tách....." Một giọt thủy từ nóc hầm nhỏ giọt, vừa lúc tích tới rồi tiểu hồ trên mặt. Nàng dùng tay một sờ thế nhưng là huyết!

"Này, đây là cái gì?" Nàng kinh hoảng ngừng đầu xem, "Tí tách....." Lại là một giọt rơi xuống, vừa lúc tích tới rồi nàng mắt. Một trận đau đớn, làm nàng nước mắt chảy ròng. Nàng không ngừng dùng tay xoa mắt, nỗ lực tưởng đem mắt mở.

Lại lần nữa mở mắt ra, nàng bốn phía người cùng sự đầu ở không ngừng biến hóa..... Này không phải trong công ty mặt sao? Nàng cái gì thời điểm từ thang máy ra tới? Kia những người khác đâu? Nghênh diện chạy tới một người, là lâm lâm?

Nàng không chút suy nghĩ liền hướng lâm lâm nói: "Lâm lâm, mấy ngày nay người thượng chạy đi đâu?" Chính là đối diện người lại từ thân thể của nàng trung đi ngang qua mà qua..... Phảng phất nàng là trong suốt giống nhau. Tiểu hồ nhìn lâm lâm đi vào vương tổng văn phòng, nàng cũng theo đi vào.

"Lâm lâm, việc này người như thế nào giải thích?" Vương tổng kiêu ngạo nhìn chàng, nghiêng nghiêng dựa ở trên sofa, trong mắt toàn là *.....

Lâm lâm cắn môi nói: "Vương tổng, chuyện này người có thể hay không thư thả ta mấy ngày, ta khẳng định có thể giải quyết!"

"Giải quyết? Người đem sự tình tưởng quá đơn giản! Ta là công ty phó tổng, chuyện này ta đã biết không nói..... Ta bằng cái gì?"

Lâm lâm vô ngữ mà chống đỡ, chỉ là khẩn cầu nhìn trước mắt cái này vênh vác tự đắc nam nhân.

"Ai! Người a, vẫn là quá tuổi trẻ, tới..... Lại đây ngẩng." Nam nhân vô sỉ làm nàng ngẩng ở hất ngẩng đơn người trên sofa.

Lâm lâm bất đắc dĩ đi qua, cơ hội nàng chỉ có một lần..... Nếu người nam nhân này không buông tha nàng, vậy toàn xong rồi! Rất có khả năng cuối cùng nàng muốn ngẩng từ.....

Nam nhân dâm tà nhìn nàng, dùng tay qua lại vuốt ve nàng chân..... Một chút hướng về phía trước đi. Lâm lâm nhìn cái này vẻ mặt dữ tợn trung niên nam nhân, trong lòng một trận ghê tởm.

Nàng đột nhiên đẩy ra hất, xoay người liền phải chạy.

"Muốn chạy? Không như vậy dễ dàng!" Nam nhân một phen kéo lấy nàng tóc, đem nàng cường ấn ở trên sofa.....

Xong việc sau vương tổng vẻ mặt thỏa mãn, mà lâm lâm lại y quan không chỉnh tề của xông ra..... Nàng đổi loạn ấn khai thang máy, xem cũng không thấy liền đi vào.

Chính là..... Cỗ tình ngày đó thang máy ra trục trặc, thang máy cũng không có đúng hẹn tới. Lâm lâm một chân đạp không, ngã vào thật sâu thang máy giếng.....

Tiểu hồ trợn mắt há hốc mồm nhìn này hết thấy, lâm lâm nguyên lai còn ở thang máy giếng. Khó trách như thế xú, có thể không xú sao? Hiện tại đúng là giữa hè, người sợ là đã sớm.....

Hết thấy cảnh vật khôi phục như lúc ban đầu, thang máy vài người đầu vây quanh nàng, không ngừng kêu nàng. Nàng có điểm hoảng hốt nhìn một vòng.....

Một cái lạnh băng môi ở nàng bên tai nhẹ nhàng nói: "Ta không cam lòng... Nào..."

Một cái giật mình nhi làm tiểu hồ như ở trong mộng mới tỉnh, nàng dùng ngón tay vương tổng nói: "Đầu là người làm chuyện tốt! Lâm lâm bị người hại chết! Người cái ra về đạo mạo ngục quân tử!"

Vương tổng đầu tiên là cả kinh, rồi mới cường trang trấn định nói: "Ta không rõ người nói cái gì!" Chính là về mặt của hắn lại bán đứng hắn, rõ ràng là bị người ta nói trung tâm sự..... Về mặt chốt dạ biểu tình.

Tất cả mọi người đầu kỳ quái tiểu hồ nói bậy nói là cái gì ý tứ, nhưng không chờ những người khác hiểu được..... Một đôi lạnh băng tay liền bóp lấy vương tổng cổ. Hắn giật mình nhìn Triệu đại tỷ ánh mắt quý dị nhìn chính mình đang cười, đôi tay lại giống kim sắt giống nhau chặt chẽ bóp chính mình cổ!

Tập thể hình giáo luyện cùng chuyển phát nhanh tiểu hồ vừa muốn tiến lên cứu người, lại bị tiểu hồ giữ chặt: "Các người không cần qua đi, đây là hắn báo ứng! Là hắn cưỡng gian lâm lâm, mới đưa đến lâm lâm ngã xuống thang máy giếng..... Hắn không chết chúng ta đã có thể khó sống!"

Lúc này thang máy kịch liệt chấn động một chút, ngay lập tức trượt xuống dưới..... Tất cả mọi người mặc cho số phận dán tường đứng!

Lần một đại sảnh thang máy "Oanh....." Một tiếng vang lớn, bụi mù nổi lên bốn phía..... Thang máy bên ngoài môn bởi vì thật lớn lực đánh vào nghiêm trọng biến hình. Phòng cháy đại đội võ cảnh tới sau này, chọn dùng phá hủy đi trang bị đem bên ngoài cửa thang máy hủy đi.

Bị nhốt thang máy 5 cá nhân, 1 chết bốn thương..... Nữ bạch lĩnh tiểu hồ là cái thứ nhất bị cứu ra, nàng chỉ là rất nhỏ sát phá điễm da. Nàng đối sau tới đưỡ tới cảnh sát nói: "Thang máy phía dưới khả năng có cái người chết!"

Cuối cùng, cảnh sát ở tất cả mọi người bị cứu ra sau tiếp theo phá hủy đi thang máy. Quả nhiên ở thang máy phía dưới có cái sớm lấy đã chết vượt qua nửa tháng, nghiêm trọng hư thối nữ thi. Kinh dna giám định chính là khoảng thời gian trước mất tích lâm lâm.....

Thang máy duy nhất người chết chính là vương tổng. Kinh pháp y giải phẫu sau được đến kết luận là chết vào trái tim sậu đình. Sau tới long hưng cao ốc hai bộ thang máy đều trải qua kiểm tu, bình thường sử dụng. Chính là này tòa cao ốc từ đây li ền có đi ều bất thành văn quy củ: Ai cũng không thể ở đêm khuya tầng ca, nếu không hậu quả tự phó.....

Đêm khuya 12 điễm, long hưng cao ốc phòng an ninh điện thoại vang lên.....

Mới tới tiểu bảo an tiếp khởi điện thoại lễ phép nói: "Người hảo, long hưng cao ốc phòng an ninh."

Một thanh âm lỗ trống nữ nhân ở trong điện thoại nói: "Ta... Ở...14... Lâu... Chờ... Người..."

"Quý! Quý... Quý a!..."

《 bốn chuyện xưa xong 》

Thứ Bảy Cái Chuyện Xưa Lão Đ ồng Học

Đen nhánh trên hành lang, một nữ nhân nghiêng ngả lão đảo v ề phía trước chạy vội.

"Dát đ ăng..... Dát đ ăng....." Mặt sau như mực trong bóng đêm, một cái giày cao gót thanh âm như ảnh tùy hành.....

Nữ nhân vừa chạy vừa kêu: "Không cần đi theo ta! Không cần đi theo ta! Lưu lão sư... Năm đó sự tình ta sai rồi! Ta không nên trộm tiền, không nên oan uổng nàng! Thực xin lỗi! Cầu xin người không cần lại đi theo ta....."

"Ha hả..... Ha hả" một cái giống như miêu khóc tiếng cười vang lên: "Người sai rồi? Chu đờng học, người nơi nào sai rồi? Người là hảo đờng học, là mũi nhọn sinh, ta vẫn luôn đều tin tưởng người..... Chính là người lại lừa ta!! Làm ta chết như thế thảm..... Ta bõ nàng thật nhiều năm, người cũng tới cùng nhau đi..... Đừng chạy a! Người chạy không ra này trường học... Các người một cái cũng chạy không thoát!... Ha ha..... Ha"

Kêu chu xuân hồng nữ nhân tuyệt vọng nhìn gần ngay trước mắt đại môn, nàng cơ hồ là dùng bò hướng trước đại môn tiến..... Mắt thấy liền phải tới rồi, đột nhiên một cỗ thật lớn lực lượng đột nhiên đem nàng kéo trở về trong bóng tối.....

"Tích tích tích"

Mã lệ di động WeChat biểu hiện có đi đầu tân tin tức không thấy.....

Chu xuân hồng: Mã lệ, tháng này 13 hào chúng ta sơ trung đờng học tụ hội, người nhất định phải tới a!

Mã lệ: Tháng này? Ai, chúng ta sơ trung lão đờng học có mười mấy năm không gặp đi?

Chu xuân hồng: Đâu chỉ a? Mau mười lăm, 6 năm đi! Nếu không phải hiện tại thông tin phương tiện, khả năng hai ta đã sớm thất liên.

Mã lệ: Chính là a! Yên tâm ta đến lúc đó khẳng định đúng giờ đến, ở nơi nào tụ a?

Chu xuân hồng: Còn có thể là chỗ nào a? Đương nhiên là chúng ta lão tứ ban lâu..... Ta đều cùng trường học nói chuyện, đến lúc đó người liền trực tiếp tới liền thành.

Mã lệ: Hào, ta đây mấy ngày nay liền xuống tay xin nghỉ! Đến lúc đó thấy.....

Chu xuân hồng: Ân, không... Thấy... Không... Tán...

Không quá mấy ngày, mã lệ liền thu được một trương "Đặc biệt" đồng học sẽ thiệp mời, thuần màu đen phong bì thượng, thiệp vàng một hàng chữ nhỏ viết: "Hoan nghênh mã lệ đồng học với bốn nguyệt 13 hào (bốn thứ bảy), tham gia đệ tam trung học đầu tháng ba bốn ban đồng học sẽ! Kính thỉnh quang lâm."

Đại học đồng học hội, mã lệ là mỗi năm đều phải tham gia, nhưng này sơ trung lại là lần đầu. Ngẫm lại sơ trung ba năm ngày quá hảo không hoang đường, trốn học, xem ghi hình, đánh nhau, còn thành công đối thành đôi làm đối tượng!

Sơ trung tốt nghiệp sau tất cả mọi người đều ai đi đường nấy, có thượng cao trung, có thượng đại học chuyên khoa, càng có sớm liền vào xã hội đại học tiếp tục đào tạo sâu.....

Mã lệ là rời đi quê nhà sớm nhất một cái, hiện tại tính tính cũng có mười lăm, 6 năm. Cũng là nên nhìn xem năm đó lão các bạn học. Vì thế nàng thực mau liền cùng đơn vị thỉnh hai ngày giả, hoài đối học sinh trung học sống hồi ức..... Ngồi trên về quê đường dài xe khách.

Nàng trước tiên một ngày về tới quê nhà trấn nhỏ thượng, đây là cái mỹ lệ Đông Bắc trấn nhỏ, tứ phía núi vây quanh, phong cảnh như họa. Trấn trên kiến trúc cảnh vật biến hóa không lớn, giống như hết thủy đều còn dừng lại ở mười mấy năm trước..... Chỉ là chiều so năm đó lược hiện rách nát một ít.

Nàng người nhà đã sớm dọn ly nơi này, cho nên lần này trở về nàng chỉ có thể ở tại trấn trên duy nhất chính phủ nhà khách.

Nhà khách hoàn cảnh còn sai là sạch sẽ, ít nhất có bồn cầu tự hoại có thể dùng. Trước đài người phục vụ thực tuổi trẻ, nàng vừa thấy mã lệ thân phận chứng hào liền biết là từ nhỏ trấn trên dọn đi ra ngoài..... Thực nhiệt

tình tiếp đãi mã lệ. Cũng hướng nàng hỏi thăm bên ngoài sinh hoạt là như thế nào?

Mã lệ vừa thấy này nữ hài liền biết, này lại là một cái một lòng nghĩ ra đi lang bạt người trẻ tuổi. Chính là bên ngoài dốc sức làm nhiều năm nàng biết rõ ly hương bối cảnh không dễ dàng! Nếu chính mình hiện tại có tiền, khẳng định là phải về tới dưỡng lão.....

Mã lệ tưởng cùng nàng hỏi thăm một chút hiện tại tam trung tình huống: "Mỹ nữ, hiện tại đệ tam trung học dạy học chất lượng như thế nào?"

Nàng nhìn nhìn mã lệ nói: "Người nói chính là tam trung? Hiện tại không có tam trung!"

"Không có tam trung? Vì sao đã không có?" Mã lệ vẻ mặt kinh ngạc.

"Chính là năm trước sự a, tam trung cùng nhị trung xác nhập thành một khu nhà thực nghiệm trung học. Bởi vì nhị trung khu dạy học tân một ít, cho nên tân thực nghiệm trung học liền thiết lập tại nguyên nhị trung. Lão tam trung hiện tại vẫn luôn không đâu!"

"Vì sao muốn xác nhập?" Mã lệ đối với xác nhập có chút khó hiểu.

"Tỷ, người đi ra ngoài như thế nhiều năm, không biết chúng ta hiện tại tình huống nơi này. Hiện tại trấn trên người đi càng ngày càng nhiều, thật nhiều hài tử học tiểu học thời điểm liền đi ra ngoài đi học. Trường học chiêu sinh áp lực đặc biệt đại! Sau tới giáo dục cục liền quyết định đem hai sở trung học hợp..... Dù sao học sinh là hiểu rõ, liền như vậy nhiều! Chiêu không được chính là chiêu không được."

Mã lệ buồn bực, chu xuân hồng có biết không hiện tại tam trung đã không có? Nhưng thiệp mời thượng địa chỉ viết rõ ràng chính là lão tam trung. Có lẽ là nàng cùng giáo dục cục lãnh đạo chào hỏi? Ai, mặc kệ nó, ngày mai đi chẳng phải sẽ biết.....

Ngày hôm sau mã lệ khởi rất sớm, tỉ mỉ đem chính mình cấp hảo hảo đảo xả một phen. Nàng báo đáp ân tình tâm không tở, hừ tiêu khúc, đi ở

trong trí nhớ quen thuộc đường phố cùng ngõ nhỏ.....

Cách thật xa nàng liền thấy được tam trung lão khu dạy học, ngôi nhan sắc so trong trí nhớ thâm một ít. Trên cửa lớn dán hai cái đại giấy niêm phong, nhưng cửa hông vẫn là mở ra.

Mã lệ hướng phòng thường trực vừa thấy, không ai! Ha hả, thực sự có điểm năm đó trốn học cảm giác..... Tính, dù sao môn là mở ra. Nàng bước vui sướng tiêu bước chân đi vào trường học.....

Mới vừa đi tiến trong trường học, vài phút trước còn bầu trời trong xanh, đột nhiên nổi lên một trận gió lạnh, thiên âm xuống dưới..... Cảm giác sẽ một hồi mưa to lập tức liền đến!

"Mã lệ..... Mã lệ"

Mã lệ đang ở sân thể dục thượng hạt chuyển động đâu, liền nghe có người kêu nàng tên. Quay đầu nhìn lại, nghênh diện chạy tới trung niên nam nhân. Nàng ở đại não trung nhanh chóng sưu tầm người này ký ức.....

Bỗng nhiên nhớ tới đây là năm đó lớp trưởng - trương cường: "Lớp trưởng! Trương cường! Thật là người a!" Ta đi, năm đó tiêu thị tươi đâu!! Hiện tại như thế nào thành trung niên đại thúc, tóc cũng hói đầu.....◎ ◎ năm tháng thật là một túi heo thức ăn gia súc a!!

"Mã lệ, thật là người, vừa mới bắt đầu ta cũng chưa dám nhận. Thật là nữ đại mười tám biến a! Người chính là càng ngày càng xinh đẹp!" Trương cường vẻ mặt khen tặng nói.

"Lớp trưởng, hiện tại làm cái gì công tác đâu?"

"Ai! Có thể làm cái gì a, cấp lãnh đạo túi xách bái." Trương cường hàm súc nói.

"Nha! Huyện ủy thư ký bao cũng không phải người bình thường có thể đề a!" Một cái thanh thúy thanh gian từ khu dạy học lâu môn chỗ vang lên.....

Hai người đồng thời ngẩng đầu vừa thấy, không phải người khác, đúng là năm đó học tập uỷ viên - đi ền rõ ràng.

"Nha! Đây không phải năm đó học bá sao?" Mã lệ nói giỡn nói.

"Cái gì học bá a, năm đó một khảo ra tới mới biết được chính mình đây có bao nhiêu kém! Còn học bá đâu! Ta nói các người hai người không tiến vào ở bên ngoài liêu cái gì đâu? Bên trong đây tới mấy cái lão đồng học, nhanh lên tiến vào!" Đi ền rõ ràng biên nói, biên tiếp đón hai người tiến khu dạy học.

Mã lệ hướng trong lâu nhìn thoáng qua, bên trong tối om. Mà bầu trời một tia ánh mặt trời xuyên qua thật dày tầng mây, kim sắc ánh sáng thẳng tắp chiếu vào u ám khu dạy học thượng, từng đạo huyết sắc tàn ảnh giống như từng đạo vết máu.....

Mã lệ lắc lắc đầu, cười chính mình loạn tưởng cái gì a!

"Mã lệ? Người xem cái gì đâu? Nhanh lên tiến vào!" Đi ền rõ ràng nhìn mã lệ có điểm ngây người nhi.

"Nga, không có việc gì, này li ền tới" mã lệ nói xong cũng chạy chậm vào khu dạy học.

Năm đó bốn ban ở lâu ba cái thứ nhất phòng học, vừa đi đi vào li ền nhìn đến bên trong ng ỗ vài người chính cười khanh khách nhìn mã lệ bọn họ.

"Mã lệ!" Một cái có điểm béo nữ nhân đứng lên hô lên mã lệ tên.

"Từ băng! Người cũng tới a!" Mã lệ thân thiết tiến lên cùng nàng chào hỏi.

"Còn có ta đâu?" Một cái xa lạ nam nhân thanh âm vang lên.

"Người là... Diêu minh? Ta đi! Tắm tặc, này nếu là ở đường cái thượng ta cũng không dám nhận!" Mã lệ nhìn trước mắt cái này thành thực nam

nhân, thật sự không thể tin được đây là năm đó hút cái mũi nói yêu thần chính mình tiêu tử ngọc!

Trong phòng học năm đó phá cái bàn phá ghế dựa còn đâu ở, này vài người đầu ng ồi ở năm đó chính mình vị trí thượng. Bọn họ trước mặt đầu phóng thuộc về chính mình hàng hiệu..... Chỉ là hàng hiệu có màu đen, có màu trắng.

Hiện tại tới trước mấy cái lão đ ồng học, bao gồm mã lệ chính mình hàng hiệu đầu là màu trắng. Còn có mấy cái không có tới đầu là màu đen có! Chu xuân h ồng cũng ở trong đó.....

Mã lệ tùy tay cầm lấy chu xuân h ồng hàng hiệu hỏi đại gia: "Này vài người như thế nào còn không có tới?"

Trương cường cũng là không hiểu ra sao nói: "Này ai biết a! Thời gian này cũng tới rồi, như thế nào liên chúng ta vài người đâu? Chu xuân h ồng đâu? Này đ ồng học sẽ không phải nàng khởi xướng sao? Như thế nào thời khắc mấu chốt nàng không tới đâu?"

Mã lệ quay đầu lại nhìn thoáng qua nàng mặt sau chỗ ng ồi, đây là năm đó Phỉ Phỉ chỗ ng ồi..... Phỉ Phỉ là bọn họ trong ban một cái không thể đề cấm kỵ, là bọn họ vẫn luôn cũng không dám đối mặt quá khứ..... Có lẽ đúng là bởi vì nguyên nhân này, mới làm này nhóm người mười mấy năm sau mới dám gặp mặt.

Cũng có thể là lâu chưa tương phùng vui sướng cùng năm tháng biến thiên đã sớm hòa tan năm đó ký ức, ai cũng không có lưu ý đến Phỉ Phỉ bàn học phóng cái kia thuộc về nàng màu đen hàng hiệu.....

"Sát"! Một đạo tia chớp cắt qua âm trầm mây đen, ngay sau đó một cái sấm r ền li ền từ chân trời cuộn cuộn mà đến..... Mưa to, bất kỳ tới.

"Ta đi! Này ai tuyên ngày, hôm nay cũng thật hảo!" Từ băng trêu ghẹo nói nói mát.

Mã lệ nhìn nhìn bên ngoài thiên nói: "Chúng ta tới trước người không sợ, dù sao cũng là xối không đến vũ, chính là này không tới cùng đang ở trên đường đã có thể thăm lâu"

"Xứng đáng! Ai làm cho bọn họ đến trễ đâu!" Điềm rõ ràng vui sướng khi người gặp họa nói.

Vũ càng rơi xuống càng lớn, cuồn phong hỗn loạn mưa to trút xuống mà xuống..... Trong phòng học mặt càng ngày càng ám, làm tất cả mọi người đều có điểm đứng ngẩn không yên. Trương cường đứng lên tưởng bật đèn, chính là kéo nửa ngày đèn thắp..... Phát hiện không điện.

Mã lệ nhìn nhìn di động, buổi sáng 12 điểm chính. Tâm giác kỳ quái, như thế nào chu luân hồng còn không có xuất hiện đâu? Nàng an ủi đại gia nói: "Không có việc gì, còn lại người khẳng định là làm mưa to cấp chặn đứng, hiện tại còn sớm."

Hạt mưa không ngừng chụp phải phòng học cửa sổ, tối tăm phòng học làm người cảm thấy từ trong lòng cảm giác được sợ hãi. Tất cả mọi người đều không ngừng đang nói năm đó sự tình, tới tổng cổ thời gian, càng là ở che dấu mỗi người trong lòng đang ở một chút lan tràn sợ hãi.....

"Dát đặng..... Dát đặng....." Đột nhiên, phòng học ngoại trên hành lang có giày cao gót thanh âm truyền đến. Tất cả mọi người đều nhìn phía cửa, muốn nhìn một chút là ai vào.

"Các vị lão đồng học, đã lâu không thấy!" Một cái ăn mặc chức nghiệp trang nữ nhân, đầy mặt đôi cười đi đến.

"Chu luân hồng! Người sao mới đến a!" Mã lệ nhìn đến nữ nhân này cao hứng chào hỏi.

"Cái gì a, ta sớm tới! Vẫn luôn ở trên lầu đâu." Chu luân hồng vẫn như cũ cười khanh khách nói.

Tiếp theo cùng mỗi người đều tới cái nhiệt tình ôm, cái này làm cho mọi người có điểm không thể nghĩ sai. Bởi vì bọn họ trong trí nhớ chu luân

h ồng là một cái nội hướng, thẹn thùng nữ sinh. Cùng trước mắt cái này rộng rãi, hào phóng, tự tin nữ nhân hoàn toàn không nép một bên a!

Trương cường hỏi chu xuân h ồng: "Trên lầu? Người một người chạy trên lầu làm gì đi?"

"Không phải ta một người, còn có Triệu lượng, ni văn sáng cùng cao tuyệt. Bọn họ đều ở lầu bốn đâu. Ta đã sớm tới bố trí phòng học, không nghĩ tới bọn họ cũng sớm tới. Chúng ta cùng nhau bố trí xong phòng học liền tưởng lên lầu thượng đi dạo..... Không nghĩ tới phát hiện chúng ta tốt nghiệp chụp ảnh chụp. Bọn họ đang xem đâu, ta tưởng các người khả năng cũng nên tới, liền xuống lầu tới đón tiếp các người. Đi, lên lầu đi xem một chút đi!" Chu xuân h ồng cười tiếp đón đại gia lên lầu.

Mã lệ xem chu xuân h ồng quá mức nhiệt tình, không biết vì cái gì trong lòng tổng cảm giác quái quái. Trước tới vài người bất chính là hắc hàng hiệu đ ồng học sao?

Mọi người cùng nhau thượng lầu bốn, quả nhiên, liền ở lầu bốn trong đại sảnh một chĩnh mặt trên tường quả tất cả đều là ảnh chụp.....

Ảnh chụp tường tỉ mỉ định định đứng một nam hai nàng, bọn họ thực nghiêm túc đang xem một trương tốt nghiệp chiếu. Chúng ta đi lên thang lầu bọn họ cũng hoàn toàn không biết.....

Chu xuân h ồng đi đến bọn họ sau lưng, máy móc tính nói: "Các người xem đâu ai tới." Ngữ khí không có bất luận cái gì cảm tình..... Ba người mặt vô biểu tình quay đầu lại, nhìn đến chúng ta lại dị thường nhiệt tình cười.

Mã lệ trong lòng loại cảm giác này cùng mới vừa nhìn thấy chu xuân h ồng khi giống nhau, bọn họ tươi cười đầu... Đầu có điểm giả... Hơn nữa giả quá mức.

Tất cả mọi người đều lẫn nhau chào hỏi, dò hỏi mấy năm nay tình trạng. Mã lệ đi vào phía trước ba người vẫn luôn đang xem ảnh chụp trước

nhìn kỹ, thật là năm đó bọn họ tốt nghiệp chiếu. Nàng cơ hồ là chụp xong nghiệp chiếu cùng ngày liền rời đi trấn nhỏ.....

Bởi vì ở tới gần tốt nghiệp mấy ngày hôm trước, đã xảy ra một kiện phi thường không thoả mái sự tình. Cấp vốn nên là khoái hoạt vui sướng tốt nghiệp mọi người, trong lòng đều bịt kín một tầng màu xám.....

Ảnh chụp người, trên mặt đều không có tốt nghiệp khi ứng có vui sướng, có lẽ là sắp chia lìa, có lẽ là bởi vì kia sự kiện..... Ảnh chụp mã lệ bên cạnh ngài chính là chu xuân hồng. Kỳ thật cái kia vị trí vốn nên là Phi Phi, chính là nàng lại ngài ở cuối cùng một loạt.

Như vậy không chớp mắt, nàng đều hơi hơi để, tóc cơ hồ che khuất nàng hơn phân nửa khuôn mặt, biểu tình có điểm tối tăm. Lúc ấy mã lệ chính mình biểu tình cũng thực bình thường, chỉ là như suy tư gì nhìn màn ảnh.....

Không đúng! Có nơi đó không đúng! Loại cảm giác này quá mãnh liệt! Khẳng định là nơi nào làm lỗi! Chính là trong lúc nhất thời mã lệ lại lý không ra cái manh mối tới.

"Đại gia xuống lầu đi, ta ở phòng học chuẩn bị một ít đồ ăn vặt, chúng ta vừa ăn vừa nói chuyện. Đi....." Chu xuân hồng cười kêu đại gia xuống lầu về phòng học.

"Các người đi trước a, ta đi tranh WC....." Diêu minh cùng còn lại người đánh thanh tiếp đón liền queo vào lầu bốn WC nam sở. Tiến đến trong WC mặt, một cỗ tử mùi mốc liền ập vào trước mặt. Diêu minh nhíu một chút mi, đi vào trong đó một gian, kéo vị kết nước dây thùng, phát hiện không thủy.

Chỉ có thể ngạnh thượng, còn hảo chỉ là phóng phóng thủy. Hấn giải quyết nhu cầu sinh lý sau, xoay người vừa định đi ra ngoài..... Liền nghe mặt khác một gian trong WC truyền ra: "Xôn xao..... Xôn xao....." Xả nước thanh. Kỳ quái, không phải không thủy sao?

Hấn tò mò đi qua nói: "Ai ở bên trong?"

"Ta!" Một cái đã quen thuộc lại xa lạ thanh gian từ bên trong truy ền ra.

"Người là ai?"

"Ta a, người như thế nào li ền ta thanh âm cũng nghe không ra đâu?"

Diêu biết rõ là cái lão đ ồng học ở cùng chính mình nói giỡn, hấn đột nhiên đẩy cửa ra tưởng dọa dọa đối phương. Nhưng ai biết cửa mở..... Bên trong lại không ai.....

Lúc này trong WC chét giống nhau yên tĩnh, đột nhiên..... Một khác gian lại truy ền đến nước chảy thanh. Là chính mình nghe l ầm? Lúc này hấn cũng không h ềdo dự, nhấc chân li ền đá.....

Diêu minh hoảng sợ trừng mắt chử, không thể tin được trước mắt thấy được hết thấy: "Như thế nào sẽ là người.....!"

Đại gia trở lại l ần ba trong phòng học sau, chu xuân h ồng giống biến ma thuật giống nhau, từ mặt sau án thư lấy ra một túi đ ồ ăn vặt phân cho đại gia ăn. Đại gia vừa ăn vừa nói chuyện năm đó sự tình..... Mã lệ mắt lạnh nhìn tới trước bốn người, luôn có loại nói không cảm giác.

Tất cả mọi người chính vui vẻ ăn trò chuyện, li ền nghe từ băng một tiếng quái kêu: "Này ai a? Đem nàng hàng hiệu cũng bày ra tới!"

Mã lệ quay đ ầu nhìn lại, phát hiện tất cả mọi người đang xem nàng sau lưng, nàng kỳ quái đem ánh mắt phóng thấp một ít..... Nàng sau lưng trên bàn thành linh phóng một cái màu đen hàng hiệu, mặt trên viết hai cái huyêtt h ồng chử to - "Phỉ Phỉ".

Tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, trong lúc nhất thời không ai nói chuyện.

"Các người xảy ra chuyện gì?" Vừa r ồi đi WC Diêu minh đã trở lại.

"Người như thế nào đi như thế thời gian dài?" Mã lệ bị Diêu minh đem chú ý cấp kéo lại, chính là lại vừa thấy Diêu minh sắc mặt như thế nào có

điểm trắng bệch đâu?

"Ngạch, ta bụng có điểm không thoải mái, có thể là đã lâu không đã trở lại, đâu có điểm khí hậu không phục!" Hấn tự giễu nói.

Trương cường cầm lấy trên bàn Phỉ Phỉ hắc hàng hiệu hỏi chu xuân hững: "Đây là như thế nào chuyện xảy ra?"

Chu xuân hững mờ mịt lắc đầu nói: "Ta cũng không biết a, ta bố trí thời điểm không có cái này hàng hiệu."

Điền rõ ràng thở dài nói: "Sự tình đầu qua đi như thế lâu rồi, năm đó sự ai cũng không nghĩ như vậy, lúc ấy chúng ta đầu còn quá tuổi trẻ....."

Không khí một chút liên biến ngưng trọng lên, năm đó sự tình vẫn luôn là đề ở mọi người trong lòng một Thạch Đầu lớn..... Mỗi khi nhớ tới đầu trầm trọng làm người vô pháp hô hấp.

Bên ngoài vũ càng rơi xuống càng lớn, trường học sân thể dục bởi vì bài thủy không tốt, đã sớm thay đổi một mảnh trạch hồ. Mã lệ nhìn thoáng qua di động, buổi chiều 4 điểm. Liên đối đại gia nói: "Thời gian không còn sớm, chúng ta một hồi cùng đi ăn một bữa cơm đi!"

Ai ngờ chu xuân hững lại nói: "Đừng nóng vội a, một hồi còn có một người muốn tới, người này đại gia là nhất định phải thấy nha."

"Ai tới a? Ta nói chu xuân hững người tổng cộng thỉnh nhiên ít đầu học tới a, như thế nào mới đến chúng ta này mấy cái đâu?" Điền rõ ràng tò mò hỏi chu xuân hững.

Chỉ thấy nàng cười thần bí nói: "Nên tới đầu tới....."

"Đừng thừa nước đục thả câu, mau nói còn có ai?" Trương cường vẫn là năm đó cấp tính tình.

Chu xuân hững hơi hơi mỉm cười nói: "Là đã dạy chúng ta một vị lão sư."

Đại gia một chút liền hưng phấn lên, mồm năm miệng mười đoán lên. Cái này nói là vương lão sư, cái kia nói là Lý lão sư.....

Chu xuân hồng nghe xong thẳng lắc đầu nói: "Đều không phải, là đầu tháng ba giáo chúng ta tiếng Anh tiểu Lưu lão sư!"

"Là nàng a!" Sở người đầu nhớ tới năm đó cái kia mỹ lệ hào phóng nữ lão sư. Duy độc nhất cá nhân nghe được là Lưu lão sư thời điểm sắc mặt trắng bệch, người này chính là từ băng. Năm đó nàng bởi vì trung khảo thành tích không lý tưởng liền học lại một năm, sở những người này trung nàng là nhất văn một cái đi.

Từ băng đầu tiên là nhìn thoáng qua mã lệ, này liếc mắt một cái bao hàm rất nhiều nội dung. Nhưng mã lệ ở trong thời gian ngắn có thể giải đọc ra ý tứ là: "Sự tình có không thích hợp nhi địa phương."

Tiếp theo từ băng có điểm thấp thỏm hỏi chu xuân hồng: "Tiểu Lưu lão sư? Người không lặn đi?"

"Đương nhiên không lặn, chính là tiểu Lưu lão sư, lặn này đừng học sẽ cũng là nàng khởi xướng." Chu xuân hồng ngôn chi chuẩn xác nói.

Từ băng không lại nói cái gì, nàng đối mã lệ sử cái ánh mắt, mã lệ thực mau liền sẽ ý..... Nàng đối từ băng nói: "Ta muốn đi WC, người bõ ta bái."

"Hảo, ta vừa lúc cũng đi." Từ băng theo tiếng đáp ứng rã.

Vừa ra phòng học từ băng liền kéo mã lệ hướng lầu ba WC chạy, đi vào sau nàng đối mã lệ nói: "Các người lúc ấy đi sớm không biết, nếu ta nhớ không lặn nói, cái kia tiểu Lưu lão sư ở các người tốt nghiệp năm thứ hai liền thất cổ đã chết! Nàng liền treo cổ ở lầu bốn trên đỉnh thang lầu lan can thượng!"

Mã lệ trong lòng cả kinh nói: "Người không lặn đi?"

"Khẳng định không có, người đừng quên ta lúc ấy đang ở học lại đâu!"
Từ băng khẳng định nói.

Đúng rồi..... Mã lệ nhớ tới năm đó từ băng là học lại quá một năm, nàng cũng khẳng định sẽ không lấy loại sự tình này nói giỡn. Đột nhiên mã lệ đánh một cái giạt mình, nàng nhớ tới năm đó Phỉ Phỉ cũng là treo cổ ở nơi đó.....

Chẳng lẽ này hai việc có cái gì liên hệ sao? Phỉ Phỉ..... Phỉ Phỉ.....

"A! Như thế nào khả năng?" Mã lệ rớt cuộc suy nghĩ cẩn thận nàng xem ảnh chụp khi nơi nào cảm giác không đúng rồi, năm đó chụp tốt nghiệp chiếu khi Phỉ Phỉ không có khả năng xuất hiện ở trên ảnh chụp..... Bởi vì ngay lúc đó nàng, đã sớm đã chết!!

Nàng vội hỏi từ băng không có nhìn đến tốt nghiệp chiếu thượng Phỉ Phỉ? Nhưng từ băng lại căn bản không nhìn kỹ tốt nghiệp chiếu, chỉ là tùy tiện nhìn lướt qua, căn bản không chú ý tới có hay không Phỉ Phỉ.....

"Mã lệ, nơi này không quá thích hợp nhi, hai ta đi thôi!" Từ băng đưa ra phải đi.

"Đi cũng muốn cùng bọn họ cùng nhau đi a, tổng không thể đem bọn họ ném xuống đi? Vạn nhất ra điểm cái gì sự đâu?" Mã lệ cũng muốn chạy, chính là nàng không thể đem những người khác lưu lại.

Hai người kinh sợ về tới phòng học, nghe được bên trong tiếng cười một mảnh..... Đây cửa liền thấy được cái mỹ lệ bóng dáng xuất hiện ở nàng hai trước mắt.

Chỉ thấy cái này mỹ lệ bóng dáng chậm rãi xoay người lại, mã lệ cùng từ băng người nhìn xem ta, ta nhìn xem người. Hai người nghĩ thầm thật đúng là tiểu Lưu lão sư..... Mã lệ dùng ánh mắt hỏi từ băng, người sẽ không nhớ lầm đi? Từ băng lắc đầu, ý tứ là khẳng định nhớ không lầm.....

Mỹ nữ nhìn đến nàng hai không nói lời nào liền mỉm cười nói: "Như thế nào? Không quen biết ta sao?"

Mã lệ có điểm xấu hổ trả lời: "Ha hả, như thế nào sẽ, thật đúng là tiểu Lưu lão sư. Vừa rồi chu xuân hằng nói người muốn tới chúng ta còn không quá dám tin tưởng đâu!" Chính là nàng xem cái này tiểu Lưu lão sư vì sao cùng mười mấy năm trước giống nhau tuổi trẻ đâu? Ngay cả quần áo kiểu dáng cũng là mười mấy năm trước.....

Từ băng vẫn luôn không dám con mắt xem cái này tiểu Lưu lão sư, tiểu Lưu lão sư cũng chưa nói cái gì, chỉ là cười từ nàng bên người đi qua. Kéo mã lệ nói: "Tới, các bạn học đều trở lại chính mình chỗ ngồi thượng, ta lại cho đại gia thượng tiết khóa."

Trương cường hỏi tiểu Lưu lão sư hiện tại, ở đâu cái trường học công tác đâu? Kết quả tiểu Lưu lão sư lại như suy tư gì trả lời: "Ta? Ta thật lâu không công tác."

Tất cả mọi người đều là sửng sốt, mã lệ nhìn từ băng sợ hãi bộ dáng liền lại một lần đưa ra muốn đi ăn cơm..... Nhưng nói đến một nửa liền lại bị chu xuân hằng đánh gãy: "Chúng ta vẫn là trước hết nghe nghe Lưu lão sư khóa đi!"

Mã lệ cũng không có biện pháp, chỉ có thể nghe đi xuống. Lưu lão sư xoay người ở bảng đen thượng dùng tiếng Anh viết xuống, các bạn học, buổi chiều hảo!

Đột nhiên một cái giấy đoàn đánh tới mã lệ trên mặt, nàng ngẩng đầu vừa thấy là Diêu minh ném. Tất cả mọi người đều cười hắc hắc đó truy mã lệ khi dùng cũng là này nhất chiêu, quá không sáng ý! Hắc cũng chỉ là cười cười, cũng ý bảo mã lệ mở ra xem. Nàng nhặt lên tờ giấy vừa thấy mặt trên liền viết hai chữ: "Chạy mau!"

Mã lệ giật mình nhìn Diêu minh, mà đối phương lại giống như cái gì cũng không phát sinh giống nhau nhìn bảng đen. Nàng mọi nơi nhìn thoáng qua, không một người đưa ra phải đi. Như thế nào mới có thể rời đi đâu? Nghĩ nghĩ mã lệ liền cảm giác đầu càng ngày càng trầm.....

"Mã lệ! Đừng ngủ! Lão sư mau tới!"

Mã lệ mơ mơ màng màng trung cảm giác có người kêu nàng, chính là nàng cảm giác mí mắt thực tr ần, như thế nào cũng không mở ra được mắt.

"Mã lệ! Nhanh lên lên! Lão sư tới!" Một cái giật mình... Mã lệ tỉnh. Bốn phía biến thực sảo, giống như đột nhiên nhiều rất nhiều người.

Này, này không phải mười mấy năm trước bốn ban sao? Bốn phía đ ồng học đ ầu ở làm từng người sự tình, một cái tóc dài xinh đẹp nữ sinh vẫn luôn ở kêu mã lệ tên.

"Phỉ Phỉ?" Trước mắt người là đã chết mười mấy năm Phỉ Phỉ! Nàng cứ như vậy sống sờ sờ đứng ở mã lệ trước mặt, chẳng lẽ chính mình xuyên qua?

Phỉ Phỉ dùng đôi tay thân mật vỗ vỗ mã lệ mặt, đôi nàng nói: "Nhanh lên thanh tỉnh thanh tỉnh, mới tới giáo viên tiếng Anh lập tức li ền tới r ồi!"

Đúng r ồi, mã lệ nhớ tới nàng cùng Phỉ Phỉ là tốt nhất bằng hữu. Phỉ Phỉ từ nhỏ trong nhà li ền rất khó khăn, mẫu chết sớm, phụ bệnh nặng. Ở giống nhau tình tiết trung, như vậy học sinh đ ầu hẳn là phẩm học kiêm ưu tam hảo sinh, chính là Phỉ Phỉ vừa lúc tương phản! Nàng học tập phi thường không tốt, cho nên các lão sư đ ầu không thích nàng. Nàng gia cảnh không tốt, các bạn học đ ầu xem thường nàng.

Chỉ có mã lệ chịu cùng nàng làm bằng hữu, đem chính mình đ ồ ăn vặt phân cho nàng ăn.....

Kia sự kiện phát sinh quá đột nhiên, làm mã lệ không có tới cập suy nghĩ cẩn thận là chuyện như thế nào..... Li ền rốt cuộc vô pháp văn h ồi r ồi.

Đó là một cái thứ hai buổi sáng, trong ban mỗi cái đ ồng học đ ầu phải giao sau học kỳ sách vở phí. Chủ nhiệm lớp ở đ ệ tam tiết khóa tới trong ban lấy ti ền, chính là mã lệ lại phát hiện chính mình ti ền ném. 54 đ ồng ti ền đối với ngay lúc đó học sinh tới nói, chính là con số thiên văn.

Mã lệ thực sốt ruột, lão sư làm nàng cẩn thận tìm xem. Có lẽ là đ ể chỗ nào quên mất! Chính là mã lệ rõ ràng nhớ rõ chính mình li ền đặt ở cặp

sách bút hộp. Bởi vì đệ nhị tiết khóa tan học có gian thao, cho nên thời gian này phòng học là không.

Trong phòng học loạn thành một đoàn, trong ban ra ăn trộm như thế nghiêm trọng sự tình làm các bạn học đều có chút sợ hãi. Chủ Nhiệm Giáo Dục cũng tới, cùng hẳn cùng nhau tới là đệ tam tiết khóa giáo viên tiếng Anh -- Lưu lão sư.

Cái này mỹ lệ nữ nhân đi vào trong ban sau liền hỏi lớp trưởng trương cường: "Khóa gian ai trực nhật?"

Trương cường nghĩ nghĩ: "Hôm nay hẳn là chu xuân hồng trực nhật."

Chu xuân hồng vừa nghe vội vã nói: "Hôm nay là Phỉ Phỉ thay ta giá trị ngày!"

Lưu lão sư đi đến Phỉ Phỉ trước mặt hỏi: "Là người giá trị ngày sao?"

Phỉ Phỉ khẩn trương gật gật đầu, ai ngờ Lưu lão sư lại đối nàng nói: "Người tiển mang theo sao?" Phỉ Phỉ lại gật gật đầu, từ trong túi lấy ra 54 đồng tiển.

Lưu lão sư nhìn nàng tiển lời nói thấm thía đối nàng nói "Phỉ Phỉ, người không thể vĩnh viễn không phạm sai, nếu phạm vào sai dưng cảm thừa nhận sai lầm chính là hảo đồng học. Người hiện nhiều năm linh còn nhỏ, giờ trộm chộm, lớn lên trộm kim! Đến lúc đó chính là phạm tội, là muốn ng ẩng đầu!"

Phỉ Phỉ nghe được Lưu lão sư như thế nói liền đột nhiên ngừng đầu, trong hai mắt ần ần hàm chứa nước mắt nói: "Ta không có."

"Người không có? Khẳng định là người trộm! Đại gia nói nói nàng có nào một lần giao tiển là cùng ngày là có thể giao thượng? Không đâu là kéo thật nhiều thiên tài có tiển giao. Như thế nào lần này liền như thế nhanh nhẹn đem tiển giao đâu? Mã lệ tiển khẳng định là người trộm!" Học tập uỷ viên đi đến rõ ràng luôn luôn thích ở lão sư trước mặt biểu hiện chính mình.

Chu xuân hồng cũng phụ họa theo đuôi nói: "Hảo a, ta nói người như thế nào như thế hảo tâm giúp ta trực nhật đâu? Nguyên lai là tì n này trộm tì n tâm tư đâu?"

Lưu lão sư nhìn Phỉ Phỉ hỏi trong ban đ ồng học: "Ai biết Phỉ Phỉ gia ở nơi nào?"

"Lão sư! Ta biết nhà nàng như thế nào đi!" Cao tuyết, Triệu lượng, ni văn sảng một ngum đ ồng thanh nói.

"Hảo, các người ba cái giữa trưa tan học thông tri một chút nàng gia trưởng, làm hấn buổi chiều tới trường học một chuyến!" Lưu lão sư vô tình nói.

"Không được, các người không thể đi nhà ta, tì n ta không trộm! Các người bằng cái gì nói là ta trộm!" Luôn luôn nhất gan Phỉ Phỉ đột nhiên biến thực kích động.....

"Tiểu Lưu người không biết đưa nhỏ này trong nhà tình huống, nàng ba ba nhiều năm ốm đau trên giường....." Chủ nhiệm lớp khuyên Lưu lão sư không cần quá nóng vội.

Nhưng Lưu lão sư lại nói: "Nhiều năm có bệnh li ền có thể không giáo dục hài tử? Hấn mặc kệ chúng ta trường học li ền càng phải hảo hảo giáo giáo đưa nhỏ này! Bằng không trưởng thành khẳg định là xã hội thượng bột phấn!"

Cứ như vậy..... Giữa trưa tan học thời điểm, Triệu lượng, cao tuyết cùng ni văn sảng như là áp phạm nhân giống nhau đem Phỉ Phỉ áp tải về gia. Cùng Phỉ Phỉ ba ba nói: Nàng ở trường học trộm tì n sự.

Phỉ Phỉ ba ba nằm ở trên giường nhìn này ba cái cái gì cũng đ ều không hiểu hài tử, hấn bình tĩnh đối bọn họ nói: "Các người h ấ trường học đi nói cho các người lão sư, nói ta đã biết."

Ngày hôm sau Phỉ Phỉ đem cơm sáng làm tốt sau kêu ba ba lên ăn cơm, chính là như thế nào kêu cũng kêu không tỉnh ba ba..... Nàng phát hiện ba

ba dùng một cây dây giày, hai đầu các buộc một khối gạch, treo ở chính mình cổ làm..... Đem chính mình sống sờ sờ lặc chết.

Trên bàn lưu lại một tờ giấy:

"Phỉ Phỉ, là ba ba thực xin lỗi người, sinh người ra tới lại không thể cho người tốt trưởng thành hoàn cảnh, người từ nhỏ li ền không mẹ, ta vốn nên gấp bội ái người..... Chính là thân thể của ta thật sự không biết cố gắng! Nghĩ sau này còn phải liên lụy người, không bằng ta đi trước tìm mẹ người. Ta biết ta nữ nhi sẽ không trộm người khác ti ền, ba ba tin tưởng người, người phải hảo hảo..... Ba ba vĩnh viễn ái người."

Phỉ Phỉ xem xong r ồi tờ giấy thế nhưng vô nước mắt nhưng lưu, ngày hôm qua chính mình trên người 54 đ ồng ti ền là ba ba không ban ngày không đêm tối h ồ que diêm hộp từng bước từng bước tích cóp..... Bởi vì nghèo cho nên không ai nguyện ý tin tưởng nàng.

Nàng vẫn là đúng giờ đi tới trường học, vừa đi tiến phòng học, nàng ng ồi cùng bàn từ băng li ền lớn tiếng cùng lớp trưởng nói: "Lớp trưởng, ta tưởng đi đâu bàn! Ta không muốn cùng ăn trộm là ng ồi cùng bàn."

Lớp trưởng trương cường nói: "Vậy người cùng lão sư nói đi."

Toàn ban đ ồng học cũng đ ều người một lời ta một ngữ nói Phỉ Phỉ là ăn trộm, mã lệ đột nhiên lớn tiếng nói: "Các người không c ần nói nữa! Ta không tin Phỉ Phỉ là ăn trộm!"

"Mã lệ, người chính là quá đơn thu ần, sau này không c ần cùng loại người này cùng nhau chơi!" Diêu minh khuyên mã lệ ly Phỉ Phỉ xa một chút.

Mã lệ rất khở sở nhìn Phỉ Phỉ, nàng thật sự không tin là Phỉ Phỉ trộm chính mình ti ền.

Buổi sáng gian thao Phỉ Phỉ không có đi, đệ tam tiết khóa cũng không gặp nàng tới đi học..... Mã lệ nhìn sau lưng trống trơn chỗ ng ồi có chút lo

lặng. Đang ở tất cả mọi người ở phòng học đi học khi, một tiếng thê lương thét chói tai đánh vỡ phòng học yên lặng.

Phi Phi đã chết, nàng đem chính mình treo cổ ở tầng cao nhất thang lầu lan can thượng..... Bởi vì trước khi chết quá mức thống khổ, nàng cắn đứt chính mình đầu lưỡi. Ở nàng bên cạnh trên mặt đất dùng màu trắng phấn viết viết bốn cái chữ to -- ta không trộm tiền

Kia thanh phi người kêu thảm thiết là Lưu lão sư vọng lại, nàng một người đi ở lầu ba đại sảnh thượng, trong lúc vô tình nhìn đến trên mặt đất có một bãi vết máu, nàng nghi hoặc ngừng đầu hướng về phía trước nhìn lại.....

Như vậy nàng bệnh nặng một hồi. Mã lệ bọn họ tốt nghiệp sau mới tính tốt hơn một chút, có thể trở về đi làm.

Sở hữu chuyện cũ giống thủy triều giống nhau xuất hiện ở trước mắt, mã lệ đã sớm không để bụng tiền là ai trộm..... Nàng thật sự tin tưởng không phải Phi Phi làm!

Đầu đau quá..... Mã lệ cảm giác chính mình làm một cái rất dài mộng. Vừa mở mắt bên ngoài sáng sớm đen! Vũ cũng ngừng..... Bên người kia mấy cái lão đồng học còn ở đỉnh đặc mà nói, nàng móc di động ra vừa thấy: Buổi tối 9 điểm nhiều. Đầu như thế chậm, chính mình như thế nào ngủ rồi?

"Người tỉnh? Chúng ta xem người ngủ rồi liền không đánh thức người, tưởng người có thể là ngày hôm qua ngủ xe quá mệt mỏi." Chu xuân hồng cười nói

"Như thế chậm! Chúng ta đi ăn cơm đi!" Mã lệ vẫn là muốn chạy. Nàng xoay người tìm từ băng, từ băng đâu?

"Nàng đi WC!" Cao tuyết đối nàng nói.

"Ta đây đi tìm nàng, trở về chúng ta liền đi, đi ăn một chút gì!" Mã lệ nghĩ nhanh lên tìm được từ băng.

Nàng ra phòng học hướng WC đi đến, giữa đường trải qua tam ban phòng học khi, nhìn đến bên trong ng ỡ cái nữ nhân. Xem bóng dáng hình như là từ băng!

Mã lệ kêu nàng vài tiếng, nàng không phản ứng. Vì thế tiến lên chụp từ băng một chút, ai ngờ này một phách từ băng li ền ngưỡng ngã xuống trên bàn..... Nàng mặt vặn vẹo điềm khoa trương, mắt trừng muốn nháy ra hốc mắt giống nhau..... Nàng đã chết.

Mã lệ vừa định kêu to, một đôi lạnh băng hữu lực tay bưng kín nàng miệng.....

"Đừng kêu, là ta....." Trương cường dùng cực tiểu thanh âm đối mã lệ nói.

Mã lệ vừa quay đầu lại, quả nhiên là trương cường. Nàng dọa tay run cái không ngừng..... Hỏi trương cường đây là như thế nào chuyện xảy ra?

"Hiện tại không phải nói chuyện là thời điềm, mau cùng ta đi!" Nói xong hấn li ền lôi kéo mã lệ chạy thượng lầu bốn.

Vì cái gì muốn thượng lầu bốn? Không phải hấn là rời đi đại lâu sao? Mà khi mã lệ suy nghĩ cẩn thận thời điềm đã sớm chậm! Vừa lên lầu bốn li ền nhìn đến tất cả mọi người lấy một loại cực không bình thường tư thế đứng ở ảnh chụp tường phía trước.....

Mã lệ vừa thấy li ền biết không tốt, nàng vội vàng muốn tránh thoát khai trương cường tay..... Chính là hấn tay giống như là kim sắt giống nhau chặt chẽ bắt lấy chính mình tay, như thế nào cũng bẻ không khai!

Lưu lão sư sắc mặt quái dị nhìn mã lệ đang cười: "Li ền kém người!"

Mã lệ da đầu tê r ần, dọa đại khí cũng không dám thở hển hển! Còn là căng da đầu nói: "Lưu lão sư đừng nói giỡn, chúng ta mau đi ra ăn cơm đi!"

"Ai cũng đừng nghĩ đi ra ngoài, năm đó hại chết nàng người tất cả đều muốn lưu lại b ờ nàng! Ai cũng đừng nghĩ đi ra ngoài! Vĩnh viễn đừng nghĩ! Ha..... Ha..... Ha!" Khuôn mặt càng ngày càng vắn vẹo Lưu lão sư hưng phấn nói.

"Nàng là ai?" Mã lệ vẫn là không rõ này hết thấy là như thế nào phát sinh.

"Nàng..... Li ền ở người sau lưng!"

Mã lệ cả kinh, phản xạ có đi ều kiện quay đ ầu lại nhìn lại..... Một người mặc giáo phục, tóc rối tung nữ hài đứng ở nàng sau lưng.

"Phỉ Phỉ....." Tuy rằng mã lệ nhìn không thấy nàng mặt, có thể nàng vĩnh viễn đ ều quên không đ ược Phỉ Phỉ ăn mặc giáo phục bộ dáng!

Nghe đ ược mã lệ hô lên Phỉ Phỉ hai chữ, nữ hài rõ ràng chấn đ ộng! Mồ ngừng đ ầu..... Một trượng trắng b ạch dị thường trên mặt, có hai cái không có đ ồng tử hắc đ ộng. Tuy rằng nàng biến như thế đáng sợ, chính là mã lệ vẫn là nhận đ ược nàng.....

Mã lệ nước mắt trong nháy mắt như là quyết đ ề h ồng thủy giống nhau trào ra..... Nàng khóc lóc hỏi Phỉ Phỉ: "Người phải không Phỉ Phỉ? Người như thế nào biến thành hiện tại bộ dáng?"

"Ta không nghĩ tới sự tình sẽ biến thành như vậy, nếu biết người sẽ bởi vì chuyện này biến thành hiện tại bộ dáng, ta vĩnh viễn cũng sẽ không nói ta ném ti ền!" Mã lệ thốt khổ hô to!

Phỉ Phỉ trước sau không nói gì, chỉ là ở kia không có đ ồng tử trong hắc đ ộng, có hai hàng huyết lệ chảy ra.....

Nhìn bi thương Phỉ Phỉ, mã lệ lau lau nước mắt nói: "Người thả bọn họ đi, năm đó bọn họ cũng đ ều là hài tử..... Ta lưu lại b ờ người đ ược không! Sự tình nguyên nhân gây ra đ ều là bởi vì ta..... Làm cho bọn họ đi thôi."

Phỉ Phỉ lắc mạnh đầu, trắng bệch trên mặt treo đầy phần nộ! Nàng không cam lòng! Vì cái gì những người này muốn như thế đối nàng? Nàng chưa từng có thương tổn quá bất luận kẻ nào!!

Đột nhiên, đứng ở mấy người giữa Diêu minh, một chân đem vẫn luôn gắt gao lôi kéo mã lệ tay trương cường gạt ngã, lôi kéo mã lệ liền hướng dưới lầu chạy..... Vừa chạy vừa đối mã lệ nói: "Mau rời đi này khu dạy học đến sân thể dục đi lên, qua đêm khuya 12 điểm chúng ta liền ai cũng ra không được!"

Bởi vì chạy vội tốc độ quá nhanh, mã lệ còn không có tới cập làm bất luận cái gì phản ứng liền đến lầu một cổng lớn! Lầu một đại sảnh đồng hồ treo tường kim đồng hồ còn có vài giây liền đến 12 điểm..... Liền ở nàng lập tức muốn đi ra ngoài thời điểm, Diêu minh lại dừng.....

"Xảy ra chuyện gì?" Nàng khó hiểu quay đầu lại hỏi.

"Người đi trước đi! Ta đi không được!" Diêu minh cười khổ nói.

"Vì cái gì?" Mã lệ có loại điềm xấu dự cảm, nàng cảm giác được chính lôi kéo chính mình cái tay kia dị thường lạnh băng.....

Mã lệ giống như minh bạch là như thế nào một chuyện, nàng khóc lóc đối Diêu nói rõ: "Không..... Cầu xin người, theo ta đi đi!"

Nguyên lai lúc này ở mã lệ bên người chỉ là Diêu minh hờn phách, hần thi thể vẫn luôn đầu ở lầu bốn WC nam sở..... Đương hần đẩy ra kia gian WC thời điểm, nhìn đến Triệu lượng ở bên trong. Chính là vừa rồi Triệu lượng không phải cùng đại gia cùng nhau xuống lầu sao?

Ở Diêu minh còn không có suy nghĩ cẩn thận là chuyện như thế nào khi, Triệu lượng liền hung hăng bóp lấy Diêu minh cổ..... Mở ra đỏ như máu miệng rộng, đột nhiên cắn Diêu minh cổ động mạch! Tanh hồng máu tươi chảy đầy đất.....

Mã lệ gắt gao lôi kéo Diêu minh, tưởng đem hần túm đi ra ngoài!

"....." 12 điểm tới rồi. Diêu minh đột nhiên đột nhiên một phát lực đem ngựa lệ đẩy ra đại môn, đối nàng hô to: "Đi mau, lại không đi liền tới không kịp! Vĩnh viễn đừng lại đã trở lại!!!"

Mã lệ làm Diêu minh như thế đột nhiên đẩy, thế nhưng từ đại môn bậc thang ngã xuống..... Trước mắt tối sầm, té xỉu.

Mã lệ tỉnh lại khi phát hiện trời đã sáng, vùng núi buổi sáng sương sớm thực trọng, nàng quần áo nhều ít có chút ướt.

Nàng ngẩng đầu tưởng lại xem một cái này tòa khu dạy học, thành linh phát hiện lầu ba phòng học bên cửa sổ đứng một cái xuyên giáo phục nữ hài..... Hướng nàng phát tay cáo biệt. Mã lệ yên lặng chảy xuống nước mắt, xoay người rời đi. Nàng biết chính mình vĩnh viễn cũng sẽ không lại đã trở lại.....

Mã lệ lắc lư lay động đi đến trường học cổng lớn, phát hiện là môn là khóa. Nàng dùng sức vỗ môn hô to "Có hay không người....."

Một lát sau từ nơi không xa chạy tới cái lão nhân, một bên mở cửa một bên kỳ quái hỏi: "Cô nương người là như thế nào đi vào? Bên trong đã sớm không trí thật lâu!"

Mã lệ cái gì cũng chưa nói, chỉ là cười khở phe phẩy đầu rời đi.....

Mấy tháng sau, TV thượng thứ nhất tin tức chấn kinh rồi thế nhân. "Vùng núi trung học phá bỏ và di dời, kinh hiện bốn cụ bạch cốt cùng bốn cụ độ cao hư thối thi thể..... Kỹ càng tỉ mỉ tình huống thỉnh chú ý sắp tới đại án hiện trường -- vùng núi trung học tám thi án mạng"

《 bốn chuyện xưa xong 》

Thứ Tám Cái Chuyện Xưa Đại Bạch

Ta ở chỗ này giảng đại bạch, cũng không phải là điện ảnh cái kia ấm áp đại bạch, nơi này đại bạch là một con màu trắng, hung ác xảo trá chó dữ.

Câu chuyện này là lão mẹ giảng cho ta, mà lão mẹ cũng là nghe bà ngoại giảng cho nàng. Rồi mới ta ở nhỏ nhỏ gia công một chút. n n

Đó là ở Đông Bắc nông thôn truyền lưu một cái chuyện xưa, ta tưởng, có lẽ có bằng hữu khả năng nghe qua cái khác phiên bản đại bạch..... Nhưng là ta mẹ thực khẳng định đối ta nói, đây là một kiện chân thật phát sinh sự, cũng báo cho ta, trong nhà vĩnh viễn không cần nuôi lợn bạch cầu!

Năm ấy ta bà ngoại 13 tuổi, bởi vì nàng chưa từng có thượng quá học, cho nên cụ thể thời gian chính mình cũng nhớ không được. Lúc ấy các nàng thôn thượng có một hộ nhà họ Lưu, gia nhân này tuy tính không địa chủ đi, cũng là cái giàu có nhân gia. Thường xuyên có công nhân đến nhà bọn họ đi làm giúp tránh điếm tiền trình. Hôm nay, nhà bọn họ mời tới mấy chục dăm ngoại Tổng gia thôn Tổng thợ mộc, tới giúp trong nhà làm gia cụ, này Tổng thợ mộc bởi vì tay nghề hảo, ở chỗ này phụ cận mấy cái thôn chính là xa gần nổi tiếng.

Này lão Lưu gia, tuy nói không giống phim truyền hình địa chủ ác bá giống nhau hư, chính là năm ấy nguyệt có cái tập tục xấu, chính là bà bà thường xuyên đánh con dâu. Ba ngày một đại đánh, hai ngày một tiểu đánh, cũng đều là vì một ít lông gà vỏ tỏi việc nhỏ.....

Này không, Tổng thợ mộc vừa đến nhà bọn họ bắt đầu làm việc, liền nghe này lão Lưu gia đương gia chủ mẫu ở trong phòng bếp đánh con dâu, biên đánh còn biên mắng: "Người cái đồ đồ lẳng lơ! Lãng hóa! Người nói, có phải hay không người ăn vụng?"

Chỉ nghe một cái nhỏ giọng lời nói nhỏ nhẹ nữ nhân khóc lóc nói: "A..... Nương, ngài đừng đánh..... A..... Thật không phải ta ăn! A....."

"Không phải người ăn? Không phải người ăn, chính là người bên ngoài trộm hán tử, cho người dã nam nhân ăn! Ta làm người không nói lời nói thật, ta đánh chết người, xem người còn dám không dám!" Này Lưu gia chủ mẫu là càng nói càng khí, xuống tay liền càng ngày càng nặng.

Cơm chiều thời điểm, con dâu cấp Tổng thợ mộc đưa cơm lại đây. Này Tổng thợ mộc tuy nói chỉ là cái thợ mộc, khá vậy có chút lịch duyệt người.

Hắn vừa thấy này nữ tử, cử chỉ đoan trang, khuôn mặt thanh tú, không giống như là kẻ lừa dối ong bướm người..... Nàng cấp Tống thợ mộc cái này xa lạ nam nhân đưa cơm, vẫn luôn là cúi đầu, chỉ ở đệ chén khi mới hơi hơi nâng lên, rồi mới lại vội thấp hèn.

Tống thợ mộc tiếp nhận chén nói thanh "Cảm ơn", nữ tử khẽ gật đầu xoay người rời đi. Liền ở nàng xoay người khi, Tống thợ mộc nhìn đến nữ nhân trên mặt thanh một khối tím một khối. Là cái nam nhân nhìn đầu đau lòng, vì sao nàng nam nhân không biết che chở điểm chính mình tức phụ đâu?

Ngày hôm sau ngày mới lượng, Tống thợ mộc lại nghe được Lưu gia chủ mẩu đánh chửi thanh cùng nữ tử nước nở thanh..... "Đồ dê tiện! Tổ tiên là quỷ chết đói đầu thai sao? Không ăn cơm xong sao? Mỗi ngày ăn vụng, người có xấu hổ hay không? Ta làm người khóc! Ta làm người khóc! Người cái Tang Môn tinh!"

Tống thợ mộc thật sự có điểm nghe không nổi nữa, chính là hắn một ngoại nhân cũng không hảo quản chuyện nhà người khác, thông qua hai ngày này, hắn xem như nghe mình bạch, này Lưu lão thái thái vì sao mỗi ngày đánh con dâu. Nguyên lai, này Lưu lão thái mỗi ngày buổi tối đều cấp chính mình bảo bối nhi tử chung một chén canh trứng, nàng cái kia nhi tử mỗi ngày cũng không biết ở bên ngoài hỗn cái gì? Luôn là trở về đặc biệt vẫn, vừa lúc màn đêm buông xuống tiêu ăn. Nhưng không thành tưởng, mấy ngày nay Lưu lão thái thái vừa đi phòng bếp cấp nhi tử lấy bữa ăn khuya, liền phát hiện chỉ còn cái không chén. Trong nhà mấy cái đứa ở chưa bao giờ tiến hậu viện, không có khả năng là bọn họ ăn vụng. Mà Tống thợ mộc tuy nói là ở hậu viện làm gia cụ..... Nhưng này ăn vụng sự ở hắn không có tới trước một ngày liền bắt đầu. Nghĩ tới nghĩ lui cũng chỉ có cái này vừa mới vào cửa không bao lâu tức phụ!

Nhưng Tống thợ mộc quan sát mấy ngày, như thế nào xem cũng không giống như là con dâu này ăn vụng. Vì thế hôm nay buổi tối, thiên tối sầm, hắn liền trốn tránh ở còn không có đánh xong gia cụ bên trong..... Ngồi chờ cái này tặc xuất hiện.

Lúc ấy mọi người, trời tối cũng không có cái gì hoạt động giải trí, giống nhau nhân gia đầu sợ đốt đèn ngao du, sớm liền ngủ. Cho nên Tống thợ mộc cũng không chờ bao lâu thời gian, liền nhìn đến lão Lưu gia tiến viện dưỡng một con đại bạch cầu, lên lút đi vào hậu viện tới.....

Này chỉ đại bạch cầu, toàn thân tuyết trắng, cái đầu đại giống cái ghé con! Nó bước chân uyển chuyển nhẹ nhàng một chút tiếng vang đầu không có..... Chỉ thấy nó chậm rãi đi đến phòng bếp trước cửa, dùng móng vuốt nhẹ nhàng đẩy ra phòng bếp môn then cài cửa, rồi mới dùng miệng ngậm trụ then cài cửa nhẹ nhàng lôi kéo, môn liền khai cái phùng.....

Nó không chút hoang mang chui đi vào, Tống thợ mộc chạy nhanh đi tới phòng bếp cửa sổ hạ hướng trong nhìn lại, này tặc cầu! Quen cửa quen nẻo khai tủ chén môn, đem đầu chó vói vào bên trong ăn kia chén nằm trứng gà, ăn xong sau còn không quên cầm chén quỳ môn quan hảo, rồi mới ngay lập tức đi ra phòng bếp. Nó xoay người dùng đầu giữ cửa đỉnh đầu, tiếp theo dùng móng vuốt bắt trụ về then cài cửa, sở hữu động tác một hơi hợp thành, vừa thấy chính là cái kẻ tái phạm. Tống thợ mộc nhìn đến này, cuối cùng là biết này nằm trứng gà là ai ăn, nguyên lai vẫn luôn ở ăn vụng gia hỏa thế nhưng là này chỉ đại bạch cầu!

Ngày hôm sau buổi sáng, quả nhiên, Lưu gia lão thái thái lại muốn bắt đầu đánh chửi kia số khổ nữ tử. Nhưng lần này tay nàng vừa mới nâng lên, liền nghe được Tống thợ mộc hét lớn một tiếng: "Đừng đánh!"

Lưu gia chủ mẫu đầu tiên là sửng sốt, vừa thấy nói chuyện chính là Tống thợ mộc, liền cũng không hảo lại phát tác.

Nguyên lai ở Đông Bắc nông thôn có cái bất thành văn quy định, đó chính là ai cũng không dám dễ dàng đắc tội thợ mộc, bởi vì này thợ mộc đầu là Lỗ Ban truyền nhân, sẽ một ít thường nhân sẽ không sự tình, nếu người đắc tội hắn, mà hắn lại là cái lòng dạ hẹp hòi người nói. Vậy người cũng nên cẩn thận! Hắn chỉ cần ở người mỗi ngày trụ phòng ở, dùng gia cụ thượng động một chút tay chân..... Kia chủ nhân gia khả năng liền nhẹ thì xui xẻo sinh bệnh, nặng thì cửa nát nhà tan! Cho nên trong nhà nếu tới làm

việc thợ thủ công, đa số đều là ăn ngon uống tốt khoản đãi, nhân gia ở nhà người đãi thư thái, tự nhiên sẽ cho nhà người đem sống làm hảo!

Vì thế, Lưu lão thái thái chỉ là khách khí nói: "Tổng thợ mộc a, có gì sự a?"

"Lão thái thái, ta biết nhà người cơm là ai ăn vụng! Không phải nhà người tức phụ ăn vụng, là gia người tiều viên dưỡng đại bạch cầu!"

"Cái gì? Không thể đi!".

Tổng thợ mộc xem Lưu gia chủ mẫu không quá tin tưởng, liền nói: "Người hôm nay buổi tối cơm nước xong tới ta làm việc nơi này, ta mang người nhìn xem người sẽ biết!"

Trời tối sau, Lưu gia chủ mẫu đúng hẹn đi tới Tổng thợ mộc làm gia cụ địa phương, Tổng thợ mộc làm Lưu lão thái thái cùng chính mình tránh ở một đồng vật liệu gỗ mặt sau, không quá một hồi, liền thấy được đại bạch cầu tiến phòng bếp ăn vụng một màn.

Lưu lão thái thái xem trọn mắt há hốc mồm, không nói hai lời tháo khỏi một cái gậy gỗ liền đi đánh chó! Đại bạch cầu bị nàng đánh khắp nơi tán loạn, xám xịt chạy về tiều viên ổ chó, không dám ra tới.

Tổng thợ mộc nhìn Lưu gia chủ mẫu như thế sinh mãnh, liền biết này Lưu gia con dâu ngày thường khẳng định không thiếu chịu tội. Lưu gia nhi tử lớn lên dung mạo bình thường, nhưng cưới lão bà lại là ôn nhu khả nhân, chỉ tiếc hẳn đang ở phúc trung không biết phúc, gia có kìêu thế, lại thường thường có gia không vè! Đối với Tổng thợ mộc cái này độc thân tới nói, như vậy sinh hoạt giống như thiên đường, hẳn đã hâm mộ Lưu gia nhi tử phúc khí, lại đau lòng Lưu gia con dâu mệnh khổ.

Hai ngày sau, Tổng thợ mộc sống liền làm không sai biệt lắm, hẳn ở Lưu gia lãnh tiều công sau, liền thu thập công cụ chuẩn bị hướng gia đuổi. Ra thôn hướng tới bắc đi 30, liền đến Tổng thợ mộc bọn họ thôn. Bởi vì mấy ngày không về nhà, hẳn đặc biệt lo lắng trong nhà lão nương, cho nên ngay cả đêm lên đường hướng gia đi.

Nhát gan người, tốt nhất buổi tối đừng đi đêm lộ, đặc biệt là ở đêm trăng tròn! Nhưng Tống thợ mộc lá gan đại, người còn khôn khéo, thường xuyên đi đêm lộ hán, thường thường ở bên hông treo một phen 鑄 tử. Ngày thợ mộc 鑄 tử chính là cái thứ tốt, đã có thể trừ tà, lại có thể phòng thân, tuyệt đối là ngộ tặc sát tặc, ngộ quý sát quý!

Hắn mới vừa đến thôn đầu, liền thấy cửa thôn đại cây hòe hạ, có một đôi lục mắt, chính hung tợn nhìn chăm chăm hắn xem, ngay từ đầu hắn còn tưởng rằng là đầu lang, chính là ngấm lại không quá khả năng, nào có lang dám quang minh chính đại ở cửa thôn chờ người đâu? Đến gần vừa thấy, nguyên lai là lão Lưu gia kia chỉ đại bạch cầu! Tống thợ mộc xem này bạch cầu không có hảo ý nhìn chính mình, chỉ sợ là bởi vì chính mình hồng rỗi nó chuyện tốt, cho nên ở chỗ này chờ hắn, tưởng tùy thời trả thù chính mình, Tống thợ mộc không hoảng hốt cũng không vội tiếp tục về phía trước đi, chỉ là tay đã sớm âm thầm sờ ở chính mình bên hông 鑄 tử thượng.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, đại bạch cầu nhảy dựng lên, thẳng đến Tống thợ mộc cổ hung hăng cắn tới. Nhưng này Tống thợ mộc cũng không phải cái gì đèn cạn dầu, giờ tay liền triêu đầu chó tới một 鑄 tử, đánh nó "Ân" hét thảm một tiếng! Tiếp theo liền ngã xuống đất không dậy nổi.

Tống thợ mộc nhìn này bạch cầu ngã xuống trên mặt đất, liền tưởng tiến lên nhìn xem sống hay chết, nếu là giống nhau cầu ăn lần này, bất tử cũng thừa nửa cái mạng. Ai ngờ này đại bạch cầu chỉ là giả chết, nó xem Tống thợ mộc cúi xuống thân tới xem chính mình, liền lập tức phản thân nhảy dựng lên, lại lần nữa thẳng đến Tống thợ mộc cổ mà đến, Tống thợ mộc vừa thấy một kích không thành, liền nổi lên sát tâm. Hắn tay phải hung hăng vung lên, liền mãnh đánh ở đại bạch cầu trên đỉnh đầu! Một cỗ máu tươi phun tung toé mà ra, bắn hắn đầy người đầy mặt đầu là. Lại xem đại bạch cầu, lúc này thật là đã chết.

Tống thợ mộc đành phải lại lần nữa về tới Lưu gia đại viện, gõ mở cửa, trong viện người mở cửa sau, làm Tống thợ mộc này một thân huyết thực sự hoảng sợ!

Hắn chạy nhanh nói: "Chớ hoảng sợ, đây là cầu huyết, mau đem Lưu gia đại nhi tử kêu ra tới!"

Mở cửa người xoay người trở về gọi người, Lưu gia nhi tử ra tới vừa thấy cũng là lấp bắp kinh hãi, Tống thợ mộc đem sự tình tiêng căn hậu quả cùng hắn nói một lần.

Lưu gia nhi tử nghe xong nói thẳng: "Còn hảo không thương đến Tống thợ mộc người a!"

Tống thợ mộc cười cười nói: "Không sao, một con chó dữ còn không gây thương tổn ta, chính là muốn thay đổi những người khác đã có thể khó mà nói! Người theo ta tới đem nhà người cầu nâng trở về đi."

Cứ như vậy, Lưu gia nhi tử cùng Tống thợ mộc cùng nhau đem đại bạch cầu nâng trở về nhà hắn sân. Mấy cái ở nhà hắn làm việc làm giúp, vừa thấy như thế đại cầu đã chết, không ăn thịt quá đáng tiếc, thẳng khuyến khích Lưu gia nhi tử đem cầu thịt ăn! Lưu gia nhi tử ngẫm lại cũng là, khiến cho Tống thợ mộc trước đừng đi rồi, lưu lại ngày mai ăn đốn cầu thịt áp áp kinh. Nhưng hắn lại lời nói dịu dàng cự tuyệt, hắn thật sự nhớ mong chính mình lão mẫu thân, không biết nàng mấy ngày nay ở trong nhà như thế nào. Lưu gia nhi tử vừa thấy cái này Tống thợ mộc là cái đại hiếu tử, cũng không hảo cường lưu, liền đưa hắn ra cửa.

Tống thợ mộc nhớ mong lão nương, một nắng hai sương lên đường, rốt cuộc ở ngày hôm sau buổi sáng về đến nhà. Tiến gia môn hắn liền cảm giác không đúng chỗ nào nhi, giống nhau ở ngay lúc này lão nương đều là ở vôi vàng làm cơm sáng, chính là hiện tại phòng bếp lạnh lẽo lạnh chén không nói, trong phòng cũng không có nhân khí. Hắn nhất thời hoảng sợ, vôi hô vài tiếng "Nương"!.

Ai ngờ một cái già nua thanh âm ở buồng trong vang lên: "Nhi a, nương tại đây nào!"

Tống thợ mộc vừa nghe, nguyên lai hắn lão nương ở buồng trong đâu! Hắn vôi vàng đi vào, nhìn đến lão nương đưa lưng về phía hắn, nằm nghiêng ở giường sứt thượng.

"Nương, người sao, có phải hay không đau lòng bệnh lại tái phát? Buổi sáng ăn cơm sao?" Tống thợ mộc lo lắng hỏi.

Lão thái thái cũng không quay đầu lại, ngữ điệu có chút trăn trở nói: "Không đại sự, đầu là bệnh cũ, nằm sẽ thì tốt rồi! Nhi a, nương muốn ăn khâu nằm trứng gà, người cấp nương làm một chén đi!"

Nằm trứng gà? Tống thợ mộc nghe thế ba chữ, trong lòng lạc một chút, lại ngẩng đầu xem nàng nương, vẫn luôn đưa lưng về phía hắn nằm. Nếu là ở ngày thường, hắn nương liền tính lại không dễ chịu, đầu sẽ làm chính mình nói một ít bên ngoài mới mở sự cho nàng nghe, nhưng hôm nay lại có chút khác thường lãnh đạm, làm hắn đáy lòng sinh ra một trận hàn ý.

"Nương, nằm trứng gà bên trong còn cùng bình thường giống nhau nhiều phóng hành sao?" Tống thợ mộc thử hỏi hắn nương.

"Ân, hành." Vô cùng đơn giản hai chữ lại làm Tống thợ mộc trong lòng hoảng hốt, này không phải hắn nương! Bởi vì hắn nương từ nhỏ liền không thích hành tây hương vị, cho nên cũng không ăn hành thái. Nhưng trước mắt người, từ phía sau xem thật là chính mình nương a? Hắn vừa rồi tiến phòng đã nghe phòng vị không đúng, có điểm ngọt ngào mùi máu tươi. Nếu này không phải chính mình nương, kia hắn nương chỉ sợ là dữ nhiều lành ít!

Nghĩ vậy, Tống thợ mộc lạnh giọng nói: "Người là ai!"

Hố người trên "Hắc..... Hắc....." Một tiếng cười gian, thanh âm giống như móng tay cào khô khốc vỏ cây giống nhau gian nan khó nghe. Nàng thê lương đối Tống thợ mộc nói: "Tống thợ mộc, nếu không phải người xen vào việc người khác, ta cũng sẽ không chết như thế thảm! Ta làm người một mạng để một mạng, người không mệt đi?"

Tống thợ mộc cả giận nói: "Nguyên lai là người cái này nghiệt súc? Không nghĩ tới người lại có như thế tạo hóa! Có việc người hướng ta tới, ta nương đâu?"

"Chậm! Con mẹ ngươi tâm can sớm bảo ta ăn! Ta bõn không cần ăn thịt người tâm can tới tu luyện, chính là người đánh chết ta chân thân, ta chỉ có thể dùng con mẹ ngươi tâm can tới tặc ta mệnh!"

Tống thợ mộc trần mặt, hắ hai mắt đỏ bừng nhìn cái này chiếm cứ hắ nương trong thân thể yêu nghiệt, hắ hối hận chính mình không nên xen vào việc người khác, làm hại hắ nương còn không có hưởng phúc liề..... Hắ định định tâm thầ, chậm rãi hướng nhà mình tử gổ tử biên đi đến, nơi đó thờ phụng bọn họ thợ mộc Tổ sư gia -- Lỗ Ban bức họa. Bởi vì trong nhà luôn là yên huân hỏa liệu, cho nên ngày thường đầ là dùng một khối bõ che.

Này bức họa thật có chút năm đầ, nghe nương nói: Đây là Tống thợ mộc gia gia gia gia truyề xuống tới, lúc ấy là tìm một vị rất có danh khí phong thủy tiên sinh, dùng chu sa sở họa, có thể xu cát tránh ma quỷ. Tống thợ mộc mấy năm nay cũng chỉ là đưng Tổ sư gia cung, chính hắ cũng không nghĩ tới này bức họa còn có thể phái thượng trọng dụng tràng. Hắ bàn tay vung lên liề thoát đi họa thượng bõ, chỉ nghe hố người trên một tiếng thề thảm thét chói tai, họa làm một đạo bạch quang từ cửa sổ bay đi ra ngoài! Chỉ còn lại có một thanh âm quanh quẩn ở phòng trong: "Tống thợ mộc, ta sớm muộn gì sẽ muốn ngươi tâm can! Chúng ta có dịp gặp lại!"

Tống thợ mộc xem yêu quái hóa làm bạch quang đi r ấ, chính là hố thượng lão nương lại vẫn không nhúc nhích, hắ chậm rãi đi lên trước, nhẹ nhàng đem con mẹ nó thân mình lật qua tới, quả nhiên, người đã sớm tắt thở! Ngực có cái đại động, bên trong tâm can cấp đào không. Hắ một chút nằm liệt ng ấ ở hố thượng, ôm hắ lão nương thì thề gào khóc. Nếu không phải chính mình xen vào việc người khác, nếu..... Lão nương cũng sẽ không vô tội chết thảm! Hắ ở trong lòng âm thầ thề "Nghiep chướng, ngươi không buông tha ta? Ta càng sẽ không bỏ qua ngươi!"

Tống thợ mộc táng lão nương sau, một người ở trong nhà phát ngốc, nghĩ như thế nào mới có thể trừ bỏ cái này yêu nghiệt đầ? Đột nhiên, nghe đượ có người gõ nhà hắ ván cửa, ra cửa vừa thấy nguyên lai là Lưu gia một cái tiểu nhị.

"Người như thế nào đến nơi này tới?" Hấn bu ãn bực hỏi

Tiểu nhị thở hển hển nói: "Tổng thợ mộc, người nhanh lên h ỡ Lưu gia một chuyến đi, còn có cái sống người đến tiếp."

"Nhà ta trung có việc tang lễ, muốn ở trong nhà giữ đạo hiếu."

Tiểu nhị vừa nghe cũng lấp bắp kinh hãi, càng thêm sốt ruột nói: "Gì? Nhà người trung cũng có việc tang lễ, này nên làm thế nào cho phải a?"

Tổng thợ mộc vừa thấy hấn như thế cấp, liền hỏi hấn là cái gì sống, không thể chờ mấy ngày lại làm sao?

Nhưng ai biết tiểu nhị lại nói: "Chờ không được! Là chủ nhân đã chết! Muốn cho người chạy nhanh cấp đánh khâu quan tài hạ táng!"

"Cái gì? Sao h ỡ sự, người nói rõ ràng!" Tổng thợ mộc càng nghe càng h ồ đ ồ, như thế nào Lưu gia cũng chết người?

Tiểu nhị thở hển hển một hơi, mới tiếp theo nói tiếp, nguyên lai Tổng thợ mộc đi ngày hôm sau buổi tối, này Lưu gia chủ mẫu thế nhưng không thể hiếu được đã chết! Lưu gia thỉnh tiên sinh tới xem, nói là đại hung, quá không may mắn! Nhất định phải ở trong vòng 3 ngày hạ táng. Bằng không chỉ sợ có xác chết vùng dậy nguy hiểm! Này phạm vi trăm dặm có thể đánh quan tài cũng chỉ có hấn Tổng thợ mộc một người, cho nên đành phải lại tới tìm hấn.

Tổng thợ mộc nghĩ nghĩ, việc này khẳng định có kỳ quặc, có lẽ lại là cùng cái kia bạch cầu tinh có quan hệ, liền đáp ứng tiểu nhị tiếp này sống, đi phía trước hấn đem trong nhà hết thảy thu thập thỏa đáng, r ỡ mới đem Tổ sư gia bức họa cất vào trong lòng ngực, liền cùng tiểu nhị cùng trở về Lưu gia.

Tiền Lưu gia đại viện, hấn liền nhìn đến mấy cái tiểu nhị đang ở đáp linh l ầu. Một người mặc màu đen trường bào tiên sinh, đang ở trung gian chỉ điểm bọn họ. Vị tiên sinh này nghe tiếng ngẩng đầu nhìn thoáng qua Tổng thợ mộc, sắc mặt biến đổi, vội vàng đi lên trước tới ngăn cản hấn,

hỏi: "Vị này tiêu ca, kẻ hèn họ Bạch, là vị phong thủy tiên sinh, nhà người trung g ần nhất nhưng có cái gì việc lạ phát sinh?"

Tống thợ mộc trong lòng cả kinh, nghĩ thầm đây là gặp được cao nhân rồi. Li ền đem mấy ngày trước đây sự tình từ đầu chí cuối cùng Bạch tiên sinh nói.

Bạch tiên sinh nghe sau, néo râu nói: "Thì ra là thế, ta nói này Lưu gia lão thái thái như thế nào chết như thế kỳ quặc đâu? Hoá ra căn nhĩ tại đây thượng đâu! Nay nghiệp chướng một khi bắt đầu hại nhân tính mệnh, chỉ sợ sẽ không như vậy thu tay lại a!"

Tống thợ mộc nóng vội hỏi: "Bạch tiên sinh, ngài nhưng có biện pháp thu này yêu quái? Ta nhất định phải vì ta nương báo thù!"

Bạch tiên sinh xem hắn như thế nóng vội, vội đối hắn nói: "Thu phục này yêu nghiệt ta đều có biện pháp, nếu đúng như người theo như lời, kia nó nhất định sẽ trở về tìm người, chỉ là trước mắt vẫn là trước muốn đem Lưu lão thái thái sự tình giải quyết mới được! Nàng chết canh giờ không đúng, vừa lúc chết ở âm khi, nàng ngủ nhà ở lại chiếm âm mà, hơn nữa nàng là làm cầu yêu ăn tâm can, chỉ sợ nếu không còn sớm sớm hạ táng, sẽ có biến số! Một khi "Khởi thi" chỉ sợ so cầu yêu còn khó đối phó a!"

Tống thợ mộc nghe Bạch tiên sinh như thế nói, lập tức cho hắn quỳ xuống nói: "Tiên sinh, này yêu quái giết ta nương, ta nhất định phải báo thù này! Nếu tiên sinh có thể giúp ta thu này cầu yêu, li ền như ta tái sinh phụ mẫu, ta nửa đời sau làm trâu làm ngựa cũng muốn báo đáp tiên sinh đại ân đại đức!"

"Người đây là làm cái gì? Mau mau xin đứng lên, ta có thể nào bạch bạch chịu người này đại lễ, này không phải muốn chiết ta thợ sao? Mau mau lên."

"Không, tiên sinh không đáp ứng, ta li ền không dậy nổi! Từ nhỏ ta phụ thân chết sớm, ta nương ngậm đắng nuốt cay đem ta lôi kéo đại, không hưởng qua một ngày phúc, li ền như thế làm yêu quái hại chết! Làm nhĩ tử nếu không thế nương báo thù, kia trăm năm lúc sau có gì mặt đi gặp nàng

lão nhân gia? Cầu tiên sinh thành toàn!" Tống thợ mộc nói xong liền cấp Bạch tiên sinh "" dập đầu ba cái.

Bạch tiên sinh vừa thấy hấn như thế chấp nhất, đành phải nói: "Người đứng lên đi, ta đáp ứng người, sẽ dùng ta suốt đời sở học tới sẽ sẽ cái này cầu yêu! Nhưng thành bại như thế nào, liền phải xem người ta tạo hóa!"

Tống thợ mộc vui sướng gật đầu, đứng dậy từ trong lòng ngực móc ra kia trương Tô sư gia bức họa, đưa cho Bạch tiên sinh.

Bạch tiên sinh tiếp nhận tới vừa thấy, phát hiện góc phải bên dưới có một cái nho nhỏ lạc khoản -- dật danh cư sĩ, trên mặt vui vẻ nói: "Này bức họa là ta sư tổ sở họa, xem ra người ta thật đúng là có duyên a!" Nói xong liền đem bức họa dán ở, đang ở dựng linh lều chính vị thượng.

Hai người thương lượng một chút ngày mai buổi tối một chút sự tình, Bạch tiên sinh làm Tống thợ mộc dùng nhanh nhất thời gian đánh ra một ngụm quan tài tới, bởi vì thời gian cấp bách, cho nên không cần quá nói nhiều cầu cứu. Ngày mai buổi tối chính là đêm trăng tròn, là có biến số thi thể dễ dàng nhất xác chết vùng dậy thời điểm. Cho nên muốn ở hôm nay buổi tối đem sở hữu chuẩn bị đầu làm tốt, để chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào.

Hấn làm Lưu gia nhi tử chuẩn bị một ít chuẩn bị chi vật, như: Gạo nếp, hộp mực, chó đen huyết, chu sa cùng chân lưà đen linh tinh trừ tà trấn cương chi vật. Tống thợ mộc tắc vì đẩy nhanh tốc độ, buổi tối tăng ca thêm giờ làm việc, rốt cuộc ở ngày hôm sau giữa trưa đem quan tài đánh ra tới.

Bạch tiên sinh làm tiểu nhị đem Lưu lão thái thái xác chết nâng nhập quan tài bên trong, Tống thợ mộc đuổi đầu vừa thấy, này Lưu lão thái thái tởn tại thời điểm, mặt giống vốn là dọa người! Hiện tại đã chết liền càng đáng sợ! Hai mắt nhắm nghiền, xanh cả mặt, không biết là cái gì nguyên nhân, cảm giác về mặt tà khí. Lại xem nàng đôi tay mười căn ngón tay đầu đen nhánh phát tím, móng tay cũng biến ben nhọn dị thường.

Bạch tiên sinh tự mình đem một đạo giấy vàng phù dán ở thi thể trên đầu, hấn lấy ra 18 căn tấm chó đen huyết cùng chu sa đại đinh sắt, phân

biệt làm sáu cái thuộc chuột, hổ, long, mã, h ải, câu tuổi trẻ tiêu nhị, đem này 【18 căn đình sắt】 đình nhập quan tài bên trong.

Bởi vì là chính nạn thời gian, Bạch tiên sinh sai người triệt h ải linh l ầu thượng vải bạt, làm thái dương bắn thẳng đến quan tài. Tống thợ mộc cũng ấn hẳn phân phó, dùng hộp mực ở quan tài thượng, bắn ra từng đạo có quy luật mặc ngân.

Rốt cuộc tới r ồi buổi tối..... Bạch tiên sinh sai người đem linh l ầu phía trước triệt h ải vải bạt lại tráo trở về, thi thể sợ nhất hấp thu ánh trăng chiếu xạ, một khi làm nàng hấp thu ánh trăng tinh hoa, li ền nhất định khởi thi.

Lúc sau hẳn phân phó Lưu gia con dâu, buổi tối đi vào linh l ầu hái gạo nếp, nàng lá gan quá tiêu, vẫn luôn không dám tiếp cận nàng bà bà quan tài, chính là Bạch tiên sinh lại nói: "Này quan tài chung quanh gạo nếp nhất định phải nàng tới hái! Còn muốn biên hái biên mắng, cái gì khó nghe mắng cái gì."

Nàng c ần một chén gạo nếp, run run r ầy r ầy đi tới linh l ầu, tưởng tượng đến ngày thường bà bà luôn là đối nàng vừa đánh vừa mắng, trong lòng khó tránh khỏi có chút oán khí, chính là lấy nàng tính tình thật là mắng không ra cái gì đa dạng tới! Chỉ có thể tráng lá gan lớn tiếng nói: "Người cái lão bất tử! Chết..... Đã chết còn không ngừng nghĩ! Không thể làm người tỉnh bớt lo nào!"

Lưu gia con dâu mắng mắng, đột nhiên cảm thấy một trận âm phong thổi tới, nổi lên một thân nổi da gà..... Dọa nàng chạy nhanh hái mấy cái gạo nếp li ền chạy về phòng.

Không phải Lưu gia con dâu lòng nghi ngờ sinh ám quỷ, âm phong là câu yêu thổi, nó cùng Lưu gia người cùng cái dưới mái hiên sinh hoạt nhi ều năm, đối nữ nhân này tính cách quả thực đúng r ồi như lòng bàn tay. Tùy tiện thổi khâu khí, li ền sợ tới mức nàng hồn thân rét run, gạo nếp cũng không hái nhi ều ít li ền chạy về phòng.

"Hắc hắc..... Hắc hắc" câu yêu một trận cười gian, liền muốn hóa thành một đoàn khói trắng chui vào Lưu lão thái quan tài trung. Nhưng nó mới vừa tiến linh lều, liền có một đạo hoàng quang bắn lại đây!

Câu yêu một cái xoay người né tránh hoàng quang, cả giận nói: "Lại là thứ này hư ta chuyện tốt!"

Đang ở trong phòng tĩnh tâm đả tọa Bạch tiên sinh, đột nhiên mở bừng mắt chửi nói: "Tới!" Tiếp theo nhảy dựng lên, chạy như bay đi ra ngoài.

"Nghịch súc! Tới cũng đừng muốn chạy!" Bạch tiên sinh cầm trong tay kiếm gỗ đào, hét lớn một tiếng, liền cùng câu yêu đánh làm một đoàn. Nghe được thanh âm Tống thợ mộc cùng Lưu gia vợ chồng, cũng từ ngủ trong phòng chạy ra tới, Tống thợ mộc mắt thấy nhất bạch nhất hắc đánh khó hoà giải, nhưng chính mình lại không thể giúp cái gì vội, cấp hấn xoay quanh.

Đúng lúc này, an trí Lưu lão thái quan tài đột nhiên kịch liệt chấn động lên, nếu không phải quan tài bên ngoài, có phía trước Tống thợ mộc đạn tốt mặc ngân, chỉ sợ đã sớm vỡ vụn khai.

Không rảnh phân thân Bạch tiên sinh đối Tống thợ mộc hô to: "Mau sái gạo nếp!"

Tống thợ mộc chạy nhanh từ đã sớm dọa choáng váng Lưu gia con dâu trong tay, đoạt quá thịnh gạo nếp chén, dày đặc sái hướng không ngừng run rẩy quan tài. Nhưng quan tài lại vẫn như cũ kịch liệt mà run rẩy, giống như tùy thời đều sẽ vỡ ra giống nhau.

"Ha hả..... A" một tiếng thê lương tiếng cười vang lên: "Chậm, các người xem linh lều mặt trên là cái gì?"

Tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn về phía linh lều, chỉ thấy ban ngày còn hoàn hảo không tổn hao gì vài bạt, lúc này lại phá cái đại động, sáng ngời ánh trắng lưu loát từ trong động chiếu xạ ở quan tài thượng.

"! Một tiếng vang lớn, quan tài cái nắp bay ra mây trắng xa, một cái mặt mũi hung tợn lão thái thái từ quan trung ng ỡ dậy, nàng dùng cái mũi mọi nơi loạn nghe, như là ở tìm cái gì quen thuộc hương vị.

Bạch tiên sinh vừa thấy tình cảnh này kêu to: "Không tốt, cương thi khởi thi sau cái thứ nhất muốn cắn người, chính là chính mình chí thân! Tất cả mọi người đều nín thở, chậm rãi lui về trong phòng đi!"

Những người khác đều ấn Bạch tiên sinh nói nín thở, chỉ có Lưu gia nhi tử đã sớm dọa tè ra quần, oa oa kêu to hướng trong phòng chạy tới. Bạch tiên sinh xem hấn như vậy nhi cũng là vô nhớ khả thi, cả giận: "Đồ vô dụng!"

Kia Lưu lão thái tìm nàng nhi tử khí vị, một bước li ền nhảy lại đây, đôi tay bắt lấy Lưu gia nhi tử bả vai, há m ồm li ền cắn, nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, mắt thấy Lưu gia nhi tử li ền phải đi đời nhà ma. Nhưng Lưu lão thái một ngụm cắn đi xuống, như thế nào cảm giác trong miệng đồ vật cứng rắn như thiết?

Nguyên lai ở nghìn cân treo sợi tóc hết sức, Tống thợ mộc c ần trong tay 鑿 tử thẳng tấp đảo vào Lưu lão thái trong miệng. Lưu lão thái "Dát" một tiếng, sồng sờ đem thiết làm 鑿 tử cắn cũng hai cái dấu răng tới, gát gao không rải khâu.

Bạch tiên sinh cùng cầu yêu vẫn luôn tri ền đấu ở bên nhau, không có biện pháp tới Tống thợ mộc bên này. Hấn chỉ có thể đối Tống thợ mộc nói: "Mau kêu hôm nay ban ngày định cái đình vài người gọi tới, làm cho bọn họ lấy tấm chó đen huyết dây thừng, đem cương thi chặt chẽ bó trụ, lúc sau đem chân lừa đen nhét vào cương thi trong miệng, lại dùng vải bạt tráo thượng! Mau!"

Tống thợ mộc hiện tại cũng không động dậy đến, hấn chỉ có thể làm đã sớm dọa xụi lơ Lưu gia con dâu đi, nhưng xem này nữ tử dọa thành cái dạng này, cũng không biết có thể hay không đi đường. Hấn đành phải nhẫn nại tính tình đối nàng nói: "Đại muội tử, người mau đứng lên ấn tiên sinh nói đi làm, lại vẫn nhà người nam nhân mệnh li ền không có!"

Nữ nhân vừa nghe Tống thợ mộc như thế nói, liền nghiêng ngả lao đảo từ trên mặt đất bò lên, đi bên ngoài gọi người. Không trong chốc lát, sáu cái tráng tiểu tử chạy tiến vào, vừa thấy này tư thế cũng là hoảng sợ! Chính là tuổi trẻ chính là lá gan đại, hỏa lực tráng. Bọn họ mấy cái dựa theo Bạch tiên sinh phân phó, dùng tấm chố đen huyết dây thừng đem cương thi bó vững chắc.

Tống thợ mộc nhân cơ hội đem chân lừa đen nhét vào cương thi trong miệng, rồi mới dùng vải bạt trong ba tầng ngoài ba tầng tráo kín không kẽ hở. Chờ hẳn đem những việc này làm xong, lại xem Lưu gia nhi tử, thế nhưng dọa khí tuyệt bỏ mình!

Mà Bạch tiên sinh bên này, cầu yêu cũng dần dần có chút thể lực chống đỡ hết nổi, nó vừa thấy cương thi bị chế trụ, chính mình cũng không thể ham chiến, lại đánh tiếp khẳng định không phải này phong thủy tiên sinh đối thủ, vì thế nó hư hoảng nhất chiêu, liền hóa thành một đạo bạch quang biến mất ở đêm tối bên trong.

Bạch tiên sinh cũng vô tâm đuổi theo, hẳn nhanh chóng chạy đến mọi người bên người, cúi xuống thân sờ sờ Lưu gia nhi tử mạch đập, lắc lắc đầu thở dài nói: "Gan phá, không cứu."

Lưu gia tức phụ ngăn ngor, liền nằm liệt ng ồi ở trên mặt đất.....

"Nén bi thương, Lưu phu nhân, hiện tại nhất mấu chốt chính là xử lý người bà bà thi thể, nếu không tiếp theo cái chết chính là người!" Bạch tiên sinh cũng thực đồng tình nữ nhân này, nhưng hẳn chỉ có thể ăn ngay nói thật.

Nữ nhân gật gật đầu nói: "Hết thầy toàn nghe tiên sinh, chỉ cứu tiên sinh có thể làm ta nam nhân cùng bà bà xuống mồ vì an."

Bạch tiên sinh lắc đầu nói: "Người nam nhân có thể, người bà bà không được, nằng xác chết chỉ có thể thiêu, bằng không này một cái thôn người đều đừng nghĩ sống!" Xong nói hẳn xoay người đối Tống thợ mộc nói: "Người mau dẫn người chuẩn bị củi lửa, chúng ta lập tức thiêu thi!"

Tống thợ mộc gặt gặt đầu, liền tìm người đi chuẩn bị. Hắn đi rồi vài bước quay đầu lại nhìn nữ nhân liếc mắt một cái nói: "Người đừng sợ, vạn sự có ta."

Nữ nhân sửng sốt, ngay sau đó thật mạnh gặt gặt đầu.

Sáu cái trảng tiêu hỏa, một bước không rời đề nặng không ngừng giã giữa cương thi, Tống thợ mộc cũng không dám trì hoãn, một nén nhang thời gian liền ở trong viện giá nổi lên một cái đại củi lửa đôi. Mọi người hợp lực đem cương thi nâng tới rồi mặt trên, Bạch tiên sinh miệng niệm kiểm quyết, giơ tay một lóng tay, củi lửa đôi "Oanh" một tiếng điể!

Vải bạt bọc hình người vật thể điên cuồng vặn vẹo, nhưng liệt hỏa lại vô tình lan tràn toàn thân, Lưu lão thái thái thi thể nháy mắt hóa thành tro tàn.

Hai ngày sau, Tống thợ mộc lại đánh một ngục quan tài, là dùng để trang Lưu gia nhi tử. Bạch tiên sinh cấp Lưu gia nhi tử tìm khối phong thủy không tở âm trạch, mà Lưu gia lão thái tro cốt cũng táng ở nơi đó.

Tuy rằng Lưu lão thái sự tình giải quyết, chính là cầu yêu một ngày không trừ, Tống thợ mộc liền một ngày không được an bình. Hắn cùng Bạch tiên sinh thương lượng quyết định nghĩ cách dẫn cầu yêu ra tới, mấy ngày nay giữa, Bạch tiên sinh cũng coi như ra này nghiệp chướng sâu xa.

Nguyên lai này cầu yêu, vốn là Côn Luân lên núi tu luyện 800 năm một con linh cầu, sau tới gặp được thiên kiếp, vốn định vào đời tránh kiếp, không nghĩ tới liền ở muốn tránh thoát thiên kiếp đêm trước, làm Tống thợ mộc đem chân thân cấp phá. Cũng quái nó chính mình, yêu tính không thay đổi, lại lòng dạ hẹp hòi, cuối cùng mới rơi vào hiện tại phi yêu phi quỷ kết cục, kết quả là lại vẫn là tính xấu không đổi!

Kỳ thật Bạch tiên sinh vẫn luôn không có hạ quyết tâm diệt trừ cầu yêu, giống hần loại này tu luyện người, không muốn tạo quá nhiều sát nghiệp! Chính là này cầu yêu trời sinh tính tàn bạo, chỉ là nói toạc nó ăn vụng, liền phải đau hạ sát thủ! Hiện tại phá nó chân thân, nó khẳng định muốn thành trăm hơn một ngàn mạng người tới điền mệnh!

Nhưng hai người tả chờ nó không tới, hữu chờ nó cũng không tới, không có biện pháp, Bạch tiên sinh đành phải tạm thời đi trở về Mà Tổng thợ mộc cùng Lưu gia con dâu, hai người cũng không biết từ khi nào khởi có cảm tình, có lẽ là nguy nan trung sinh ra đi!

Dù sao Lưu gia cũng chỉ dư lại cái này tiêu nữ tử một người, Tổng thợ mộc cũng là quang côn một cây, không bao lâu hai người li ền thành thân.

Nhưng ngày vui ngắn chẳng t ầy gang, hai người hạnh phúc cuộc sống gia đình, li ền ở bọn họ nhi tử oe oe cất tiếng khóc chào đời kia một khắc kết thúc! Đứa nhỏ này từ nhỏ một thân bạch mao, ba tuổi rưỡi còn không như thế nào nói chuyện, chỉ biết kêu cái cha mẹ, càng sẽ không đi, chỉ biết bò. Ngày nhưng lo lắng hai vợ chồng, cuối cùng, bọn họ vẫn là mời tới Bạch tiên sinh.

Bạch tiên sinh vừa thấy đứa nhỏ này bộ dáng, trong lòng trầm xuống, nguyên lai tại đây đâu? Làm hấn tìm hảo hảo a! Hấn nhìn thoáng qua Tổng thợ mộc vợ chồng, bất đắc dĩ nói: "Lão Tổng a, chúng ta cũng nhận thức nhiều năm, người còn giống lúc trước giống nhau cảm hận kia chỉ cầu yêu sao?"

Tổng thợ mộc ngăn ra, nói: "Bạch huynh, người vì cái gì như thế nói a? Chẳng lẽ người tìm được cầu yêu?"

Bạch tiên sinh gật gật đầu nói: "Tìm được là tìm được rồi, nhưng chỉ sợ người không hạ thủ được!"

"Gì? Ta như thế nào sẽ không hạ thủ được đâu? Năm đó nó giết ta lão mẫu chi thù ta nhất định phải báo!" Tổng thợ mộc cảm giận nói.

"Vậy người li ền giết người nhi tử đi!" Bạch tiên sinh hai tay một quán đối hấn nói.

Tổng thợ mộc tức phụ, cũng chính là năm đó Lưu gia tức phụ, nàng đột nhiên che ở nhi tử trước người, kỳ thật rất sớm phía trước nàng sẽ biết, đương nàng ánh mắt đầu tiên nhìn đến đứa nhỏ này thời điểm sẽ biết!

Chính là đây cũng là trên người nàng rơi xuống thịt a! Không đành lòng nói cho trượng phu này hết thảy.....

Tống thợ mộc lập tức liề n minh bạch, hấn ngạc nhiên nhìn chính mình nhi tử, như thế nào sẽ là cái kia yêu nghiệt đâu? Tuy rằng hấn có chút không bình thường, chính là mỗi ngày đầ u cha trường cha đoản kêu chính mình a! Cái này kêu chính mình như thế nào hạ đi tay, nhưng lão nương thù làm sao bây giờ?

"Ai!" Bạch tiên sinh thật mạnh thở dài nói: "Oan oan tương báo khi nào dứt a? Người giết nó, là người thiếu nó, nó giết người nương, là nó thiếu người nương, hiện tại nó thành con của người chính là tới đòi nợ, mà con mẹ người nợ nó sớm muộn gì là sẽ còn, người minh bạch sao?"

Tống thợ mộc đau đớn nhìn Bạch tiên sinh, lại nhìn xem chính mình nhi tử, nói: "Ai! Thôi, rốt cuộc năm đó là ta sát nó trước đây! Hiện tại xem ra hết thảy vận mệnh chú định tất có định số....."

Bạch tiên sinh xem Tống thợ mộc tưởng khai, cũng vui mừng gật gật đầ u.

Liề n như thế qua thật nhiề u năm..... Tống thợ mộc gốc nhi tử, vẫn luôn ở nhà hấn khoái hoạt vui sướng trường đến 18 tuổi. Một ngày cái này gốc nhi tử một hai phải sảo ăn đường hồ lô, Tống thợ mộc không biện pháp, liề n dẫn hấn cùng đi cửa thôn tập nhi thượng mua. Không đợi đi đến cửa thôn, nghênh diện liề n đi tới một con lão sơn dương, chậm rãi từ từ đi vào gốc nhi tử trước người, gốc nhi tử vừa thấy này lão sơn dương liề n thẳng vỗ tay, không nghĩ tới này chỉ sơn dương đi lên liề n đem gốc nhi tử đỉnh tới rầ i bên cạnh nương! Kết quả liề n như thế quăng ngã chặt đứt cổ - - đã chết.

Lão sơn dương chủ nhân cũng là cái người nghèo, trong nhà không có tiề n, chỉ có thể đem sơn dương bầ i cấp Tống thợ mộc. Hấn nhìn lão sơn dương vẫn luôn phát gốc, đột nhiên minh bạch này nhất định chính là chính mình nương tới đòi nợ! Vì thế từ này sau này, nhà bọn họ liề n nhiề u chỉ lão sơn dương..... Tống thợ mộc vẫn luôn dưỡng nó, thẳng đến nó chính mình chết già.

《 bốn chuyện xưa xong 》

Thứ Chín Cái Chuyện Xưa Đất Tập Thi

Ồn ào náo động trong thành thị, đèn rực rỡ mới lên, bận rộn một ngày mọi người, đầu được sắc vôi vàng đi ở trên đường, đại đa số người đầu là thẳng đến thuộc về chính mình Tiểu Thiên địa mà đi.....

Đột nhiên, chân trời dâng lên một đoàn mỹ lệ pháo hoa, sáng ngời, chói mắt. Tùy theo mà đến chính là mãnh liệt chấn cảm cùng nóng rực khí lãng. Lại một đoàn pháo hoa dâng lên, phạm vi một km trên mặt đất không có một ngọn cỏ, khí lãng sở lan đến gần trên mặt đất sở hữu sinh mệnh thể, đầu lấy mắt thường vô pháp thấy rõ tốc độ khí hoá.

Ngày hôm sau đô thị thần tiêu đề báo bản đầu đề Hôm qua 18 điểm 30 phân, ở vào thành tây trung ngày hùn vốn xí nghiệp, Tùng Giang hóa chất công ty hữu hạn công nghiệp viên khu, phát sinh đặc đại nổ mạnh. Cho tới bây giờ tử vong nhân số bay lên đến 39 người, bị thương 78 người, mất tích 69 người. Các cấp chính phủ chính tổ chức nhân viên toàn lực cứu viện, sự kiện sau tục đưa tin thỉnh chú ý sắp tới đô thị thần báo.

Tùng Giang hóa chất ngày phương pháp người -- từng lần này lang, biểu tình trầm trọng đứng ở một mảnh đất khô cằn bên trong, hấn ngóng nhìn này phiến nguyên bản hẳn là dòng người chen chúc xô đẩy, ngựa xe như nước hiện đại hoá công nghiệp căn cứ, mà hiện giờ hết thấy đầu không còn nữa tồn tại!

Hấn thật dài ra một hơi, quay đầu đối sau lưng trợ lý dùng Nhật ngữ nói: "Mau chóng ra tay đi."

"Là!" Hấn trợ lý trả lời ngắn gọn dứt khoát.

Vương tiểu bầu trời ban lâu bàn, gần nhất luôn là xảy ra chuyện, liên tiếp có công nhân bị thương. Lão tổng thực tức giận, Tiểu Thiên thực đau đầu, bởi vì hẳn là một người an toàn viên.

Này không... Vừa rồi công trường lại tới điện thoại, nói là có một cái công nhân bởi vì không mang nón bảo hộ, làm từ giàn giáo thượng rơi xuống một cây thép tạt tới rồi đầu, đưa đến bệnh viện liền đã chết.

Cái này sự kiện còn càng ngày càng thăng cấp, từ bị thương diễn biến thành trực tiếp treo! Công ty Trương tổng khí đem Tiểu Thiên tổ tổng mười tám đại đầu mắng tới rồi, ai! Đầu năm nay có tiền chính là gia!

"Trương tổng, này thật không thể oán ta, ta là mỗi ngày mở họp nói chú ý an toàn! Chú ý an toàn! Mồm mép ta đầu mau ma khởi phao, nhưng bọn họ nên không mang nón bảo hộ vẫn là không mang! Ta đầu mau gọi bọn hấn cha! Ta thân cha ta cũng chưa như thế để bụng quá, kết quả vẫn là đã xảy ra chuyện!" Tiểu Thiên vẻ mặt khổ bức tương nói.

Trương tổng dùng mắt nghiêng nghiêng Tiểu Thiên, cắn sau răng căm nói: "Người nói hiện tại làm sao bây giờ?"

Tiểu Thiên vừa thấy Trương tổng ánh mắt liền sợ hãi, hấn cũng là vò đầu bứt tai tưởng triệt, đột nhiên linh quang chợt lóe đối Trương tổng nói: "Trương tổng, có câu nói ta đã sớm muốn hỏi người, lại không biết nên nói không nên nói?"

Trương tổng vô tâm tư cùng hấn pha trò cả giận nói: "Có chuyện mau nói, có rắc mau phóng!"

"Không phải Trương tổng, ta chính là muốn hỏi một chút, chúng ta này công trường khởi công thời điểm có phải hay không phạm vào cái gì kiêng kị a?" Tiểu Thiên cẩn thận nói.

"Kiêng kị? Có thể có gì kiêng kị? Lúc ấy nên làm nhưng đầu mẹ nó làm! Ta còn là tỉnh Hongkong Lý đại sư tới chỉ điểm!" Trương tổng tức giận bất bình nói.

"Kia..... Kia ta nhi này cũng quá xui xẻo! Ta cũng không phải là cùng ngài làm một cái hai cái công trình? Có ra quá như thế nhiều chuyện sao? Này mắt thấy liền phải bàn giao công trình! Hôm qua nghe tiểu giang nói: 14 hào ngày đó, còn tới một đám Nhật Bản người đến ta nơi này xem

phòng đâu! Nói là tưởng ở chúng ta nơi này đoàn mua mấy bộ biệt thự
đâu, người nói chuyện này làm." Tiểu Thiên càng nói càng bực bội.

Trương tổng cả giận nói: "Đừng mẹ nó tịnh nói nhiều lời! Hôm nay việc
này ta áp xuống, tiền cũng bõ cấp cái kia công nhân người nhà! Người trở
về hảo hảo bắt tay phía dưới công nhân quản hảo, đều làm cho bọn họ đem
miệng quản nghiêm! Lại xảy ra chuyện người liền cút xéo cho ta!"

Tiểu Thiên vừa nghe Trương tổng lần này nói như thế nghiêm trọng,
xem ra chính mình công tác mau khó giữ được. Hắn chỉ có thể triều
Trương tổng liền tiếp nói: "Là là là, Trương tổng ngài yên tâm! Lúc này ta
mỗi ngày trụ công trường, cái gì thời điểm bàn giao công trình, ta cái gì
mới về nhà trụ! Bảo đảm không hề ra bất luận cái gì sự!"

Trương tổng "Hừ!" Một tiếng, nổi giận đùng đùng xoay người đi rồi.

Tiểu Thiên nhìn Trương tổng này hằm hừ bóng dáng, nhớ tới vừa rồi
chính mình nói "Mạnh miệng" đều chột dạ..... Có thể hay không xảy ra
chuyện, ra không ra sự, thật đều không phải hắn có thể nói tính!

Có thể tưởng tượng đến chính mình từ hôm nay buổi tối bắt đầu, liền
phải ở tại này công trường, thật là một bụng nước đắng không mà nói đi a!
Tự mình đánh tiểu liền bệnh tật ốm yếu, người nói vào đại học thời điểm,
như thế nào liền sẽ đầu óc trừu thiên tuyển kiến trúc đâu?

Công trường phòng ở đều là lâm thời dựng màu cương phòng, ban
ngày nhiệt giống nướng lò, buổi tối lại mọi nơi gió lùa. Bất quá còn hảo
Tiểu Thiên hắn lớn nhỏ cũng coi như là cái kỹ thuật nhân viên, có thể chính
mình trụ một gian nhà ở.

Ban ngày vì "Kia sự kiện" hắn chạy đông chạy tây, đều mau mệt thành
cầu! Tuy nói này màu cương trong phòng đi đầu kiện là kém một chút, nhưng
hắn vẫn là không một hồi liền ngủ rồi.

Ngủ ngủ hắn liền nghe được nhà ở bên ngoài thật náo nhiệt, nói là cùng
họp chợ đường như đều không quá. Tiểu Thiên cũng không biết chính
mình có phải hay không đang nằm mơ, một hồi nghe thấy có nữ nhân

khóc, một hồi nghe thấy hài tử kêu, một hồi lại nghe được một cái trung niên nam nhân đang nói cái gì an toàn sinh sản. Nhưng hẳn thật sự là quá mệt nhọc, một cái xoay người liền lại ngủ đi qua..... Rạng sáng bốn điểm, công trường trong phòng bếp dưỡng gà gáy, hết thấy đầu trở về bình tĩnh.

Buổi sáng rời giường tiểu lễ trên đầu muốn mệnh, ngấm lại có thể là chính mình đêm qua, lần đầu tiên ngủ công trường cảm lạnh! Ăn cơm sáng đi tới tác nghiệp hiện trường, nhìn đến công nhân nhóm đã sớm bắt đầu làm việc.

Nhà thầu vừa thấy Tiểu Thiên tới, liền vẻ mặt nịnh nọt nói: "Vương công, hôm nay như thế nào tới như thế sớm a?"

Tiểu Thiên nhìn hắn một cái nói: "Người còn có mặt mũi hỏi ta? Các người bên này không ra sự, ta có thể tới như thế sớm sao? Còn sớm? Sớm cái rắm! Ta mẹ nương liền không đi!"

Nhà thầu cũng vẻ mặt ủy khuất nói: "Này, này ngài cũng lại không ta a, ta cũng không nghĩ các huynh đệ xảy ra chuyện, người nói đầu là một cái thôn ra tới, hiện tại người không có, ta cũng không biết trở về như thế nào cùng các hương thân công đạo!"

"Chính là cũng mất mạng hoa nha?" Nhà thầu nhỏ giọng lầm bầm.

Tiểu Thiên không nghe rõ nhà thầu nói liền hỏi hắn: "Người nói cái gì?"

Nhà thầu lập tức thay đổi mặt sắc mặt nói: "Không, chưa nói gì. Ta là nói ta xem ngài này khí sắc không tốt lắm, có phải hay không thân thể không quá thoải mái?"

"Đừng nói nữa, các người buổi tối không ngủ được, ở bên ngoài hạt kêu gì?" Tiểu Thiên nhớ tới tối hôm qua thượng ngoài phòng tiếng ồn ào liền sinh khí.

Nhà thầu sắc mặt biến đổi, cẩn thận hỏi: "Ngài cũng nghe thấy?"

Tiểu Thiên giận không đánh một chỗ tới nói: "Vô nghĩa! Ta lại không phải kẻ điếc, như vậy lớn tiếng ta có thể nghe không thấy sao?"

Nhà thầu tả hữu nhìn nhìn, nhỏ giọng đối Tiểu Thiên nói: "Vương công, ta và người nói, liề ta cái này công trường, tà thực....."

"Tà? Như thế nào cái tà pháp?" Tiểu Thiên kinh ngạc hỏi.

"Phía trước xảy ra chuyện huynh đệ, ở không xảy ra việc gì trước, đầu gặp được quá không sạch sẽ đầ vật!" Nhà thầu lời thềson sắt nói.

Tiểu Thiên nghe da đầ căng thẳng, từ nhỏ hắ liề sợ hãi này đó thầ thầ quý quý, vì thế hắ sợ hãi hỏi nhà thầu: "Cái gì không sạch sẽ đầ vật a? Người nhưng đừng nói bậy."

Nhà thầu liên tục lắc đầ nói: "Ta nào dám nói bậy a! Liề hôm nay xảy ra chuyện cái này cường tử, hắ ngày hôm qua theo ta cùng ta nói: Buổi tối hắ đi ra ngoài ị phân thời điểm, luôn là cảm giác có người đang xem hắ. Ta còn nói hắ tịnh mẹ nó vô nghĩa! Ai biết không mấy ngày hắ liề có chuyện. Còn có cái kia vương người hỏi đầ, chính là mấy ngày hôm trước từ trên lầ ngã xuống cái kia, sau tới ta đi bệnh viện xem hắ, hắ đối ta nói: Hắ là bị người đẩy xuống dưới, nhưng khi đó hắ mặt sau căn bản là không ai! Còn có....."

"Đến đến đến, đừng nói nữa!" Nhà thầu còn chưa nói xong khiến cho Tiểu Thiên cấp đánh gãy! Hắ thật sự là nghe không nổi nữa, quá con mẹ nó người!

Hắ trở lại chính mình ngủ trong phòng, nằm ở trên giường nhìn bầ trời hoa bản phát ngọc, trong đầ luôn là nghĩ nhà thầu lời nói..... Đột nhiên hắ nhớ tới, ở cái này kiến trúc đội phía trước đi rầ một đám công nhân, ngay lúc đó nhà thầu gì cũng chưa nói, tới hai ngày liề phải một hai phải đi, một phân tiề công cũng không muốn! Hiện tại ngắ lại thật đúng là có điểm kỳ quặc.

Tiểu Thiên mở ra di động, bên trong còn tầ cái kia nhà thầu điện thoại, không hềghĩ ngại liề bá qua đi.

"Uy! Ai a!" Một cái thò rập thanh âm vang lên.

Trong lúc nhất thời Tiểu Thiên thật đúng là không biết như thế nào mở miệng hỏi, vì thế liền làm bộ là tưởng cùng hắn liên hệ nghiệp vụ đối hắn nói: "Người trong tay có bao nhiêu công nhân a?"

Đối phương vừa nghe là tìm hắn làm việc, lập tức ngữ khí liền ôn nhu nhiều nói: "A, ta trong tay kiến trúc đội có hơn ba mươi người!"

"Hiện tại làm việc đâu sao?" Tiểu Thiên căng da đầu tiếp tục hỏi đi xuống.

Nhà thầu nói: "Hiện tại đã ở một cái công trường bắt đầu làm! Người hiện tại muốn người sao?"

Tiểu Thiên nói: "Hiện tại ta trong tay công trình còn không có hoàn công đâu, chúng ta sau công trình phải dùng!"

"Kia hành, người sau công trình chuẩn bị muốn người thời điểm liền cho ta gọi điện thoại, nếu ta cái này sống làm xong rồi, ta liền trực tiếp đi người nào, người là nơi nào a?" Nhà thầu sáng khoái đáp ứng rồi.

"Ta chính là lần trước người không làm hai ngày liền đi cái kia kinh hoa mây khói tiểu khu a!" Tiểu Thiên thử tính nói ra chính mình công trình tên.

Kết quả đối phương trăn mặc, một lát sau mới đối Tiểu Thiên nói: "Các người cái kia công trình hiện tại tiến độ như thế nào? Ta nghe nói mấy ngày nay đã xảy ra chuyện."

Tiểu Thiên vừa nghe, biết đối phương thượng nói nhĩ, hắn vội nói: "Cũng không phải là, đã chết một cái công nhân, bất quá không ảnh hưởng tiến độ. Đúng rồi, ta còn muốn hỏi người đâu? Lúc ấy người như thế nào tới hai ngày liền đi rồi đâu?"

Có lẽ là hắn còn nghĩ sau này có thể cùng Tiểu Thiên hợp tác, có lẽ là dù sao chính mình cũng không tiếp cái này tà môn việc, cái này bao bên ngoài đốc công suy xét trong chốc lát, vẫn là đối Tiểu Thiên nói tình hình thực tế.

Cái này nhà thầ họ Lưu, tất cả mọi người đầ kêu hầ lão Lưu đầ, làm này hành cũng mau 30 năm, đi qua lộ so Vương Tiều Thiên đi kiầ đầ nhiầ, lúc trước hầ gầ nhất cái này công trường liề cảm giác không quá thích hợp nhi, chính là bởi vì hiện tại sống đầ không hảo tìm, liề tưởng trước nhìn kỹ hầ nói.

Nhưng đầ một ngày buổi tối, hầ liề biết này mà đầ không đượ.

Ngày đó buổi tối hầ nửa đêm mắc tiều, rời khỏi giường liề hướng WC chạy, hầ vừa ra phòng liề cảm giác bên ngoài hắc dọa người, còn âm phong vèo vèo. Nhưng đối với một cái đầ lão gia tới nói này cũng không gì, hầ chạy đến trong WC giải quyết xong sau liề chạy chậm đầ trở lại.

Nhưng một hầ tới hầ trọn tròn mắt, hầ trụ màu cương phòng không thấy. Lúc ấy hầ đầ óc còn tính thanh tỉnh, nghĩ có lẽ là chính mình vừa tới, không chú ý nơi này hoàn cảnh, cho nên đi nhầ đi. Liề quay đầ trở về đầ, có thể đi đầ tới hầ biết chịu không đượ!

Này WC đến trụ chỗ ngầ cũng liề hai mươi mễ không đến, như thế nào khả năng đi nhầ đầ? Hầ ngầ đầ nhìn sang thiên, vân che nguyệt, một ngôi sao cũng nhìn không thấy. Ngầ lại chính mình cũng sống năm mươi nhiầ năm, gì sự chưa thấy qua!

Vì thế hầ liề đối với chính mình chung quanh này một hầ mắng, cái gì khó nghe mắng cái gì, mắng đến cuối cùng, mắng chính mình đầ miệng khô lưỡi khô! Rầ mới hầ đối với chính mình phía trước ngầ bài trừ ngầ nước tiều tới.....

Nước tiều xong hầ liề sai bước hướng về chính mình trụ chỗ ngầ đi đến..... Đi chưa đượ mấy bước liề thấy màu cương phòng.

Vào phòng, hầ một đầ chui vào ổ chắ, một sờ chính mình đầ, một trán hầ. Nhưng nhìn xem này một phòng đầ lão gia, kia khồ khề đánh chính là hết đượ này đến đượ khác, hầ lập tức liề an tâm ngủ rầ.

Nhưng không ngủ một hầ, liề nghe có người kêu hầ đi mở hạp, hầ mơ mơ màng màng rời khỏi giường đi theo kêu người của hầ đi rầ.

Người kia đem hẳn đưa tới một mảnh trống trải trên sân, một đám người đã sớm ở kia chờ, cảm giác liền kém hẳn một người. Những người này trung đại bộ phận đều ăn mặc hôi quần áo lao động, sắc mặt xám trắng xám trắng. Cũng có mấy cái là ăn mặc quần xà lỏn tử, đại ngực, đương nhiên cũng dạng ăn mặc cũng bao gồm chính hẳn.

Hắn cẩn thận nhìn lên, kia mấy cái cùng chính mình quần áo tương tự không phải người khác, đúng là chính mình thủ hạ mấy cái công nhân. Trong đó một cái còn cùng hẳn chào hỏi, hỏi hẳn sao như thế nào chậm còn mở hộp?

Lúc này trong đám người có một vị lãnh đạo đứng ra nói chuyện, hẳn đối sở người có nói: "Hiện tại chúng ta khai một chút an toàn sinh sản đại hội a, đi làm thời gian không thể thoát cương, ly cương. Công tác thời gian không được ngủ, đùa giỡn, nghiêm cấm làm tư sống, đặc biệt là không thể rượu sau thượng cương. Còn có đi làm hút thuốc, kiên quyết không cho phép! Muốn cho là ta bắt lấy, phạt tiền 500! Lại chính là vật phẩm nghiêm cấm loạn đôi loạn phóng, cần thiết ấn chỉ định địa điểm gửi, nghiêm cấm ở thông đạo, thang lầu thượng chất đống vật phẩm, con đường muốn bảo trì vẫn luôn là thẳng đường! Nếu ngộ có việc cố phát sinh không được rời đi cương vị, trước tiên muốn xử lý, cũng báo cáo có quan hệ nhân viên, không được dấu diếm sự cố. Còn có giao tiếp ban đầu phải làm ký lục, tinh lực cương, đặc biệt phải chú ý một vốn một lời cương vị vật liệu phụ trách, phòng ngừa chạy, mạo, tích, lậu..... Còn có thợ đốt lò công, muốn nghiêm mật giám thị các loại dáng vẻ nghiêm túc đi vận hành ký lục cập các hạng ghi lại. Thường xuyên muốn đi đầu chỉnh giám thị mực nước, áp lực, độ ẩm, nhiên liệu xứng so, yên phong xứng so, bụi mù, nhất định phải bảo trì tốt nhất vận hành trạng thái!"

Lão Lưu đầu càng nghe càng không đúng, chính mình là làm kiến trúc, sao còn ra tới cái gì tinh lực a, thợ đốt lò a, như thế nào cái gì cũng nghe không hiểu đâu?

Hắn bên cạnh một cái thuộc hạ công nhân, dùng cánh tay đỉnh đỉnh lão Lưu đầu nói: "Lưu thúc, đây là giảng gì a? Ta sao một câu cũng nghe không hiểu đâu?"

Lão Lưu đầu cũng nghe không hiểu, chỉ có thể không hiểu trang hiểu nói: "Này đầu nghe không hiểu, người kia đầu cũng chỉ là cái ăn cơm gia hỏa!" Cái này công nhân làm lão Lưu đầu một câu ghen nửa ngày không nói!

Phía trước lãnh đạo còn ở thao thao bất tuyệt giảng lời nói, lão Lưu đầu vài người lại càng nghe càng hồ đồ, thật vất vả ai đến lãnh đạo nói xong lời nói, vừa định về phòng ngủ liền đi tới một người đeo kính kính nam nhân, làm cho bọn họ đi dọn đồ vật.

Lão Lưu đầu cũng không biết giận, ở nhân gia thuộc hạ làm việc, làm làm gì liền làm gì bái. Nam nhân kia đem lão Lưu đầu đoàn người đưa tới một cái kho hàng, làm cho bọn họ dọn một rương rương đồ vật, làm mặt viết đầu là cái gì đạm a, cái gì lân, không một cái nhận thức.

Kết quả những người này lưu lưu dọn cả đêm, chờ gà gáy, thiên cũng sáng, mọi người vừa thấy, ta dựa! Này vài người ở chỗ này cái địa phương, dọn cả đêm gạch ống!

Vài người cấp dọa không nhẹ, lão Lưu đầu cũng sợ hãi không được. Còn là công đạo trở về sau gì cũng không được nói!

Này vài người buổi tối đầu dọn cả đêm gạch, ban ngày tự nhiên không có tinh thần làm việc, kết quả trong đó một cái lại nhỏ gầy lại tiểu nhân nam nhân từ giàn giáo thượng rớt xuống dưới..... Vạn hạnh chính là: Phía dưới là cái sa đôi, chỉ là đem chân uy.

Thật vất vả ai qua ban ngày, lại đến buổi tối. Này vài người bởi vì sợ hãi vẫn luôn không dám ngủ, chính là ban ngày làm đầu thể lực sống, không một lát liền kiên trì không được ngủ rồi.

Kết quả lại đi khai an sẽ sinh sản đại hội! Dọn cả đêm gạch! Ngày hôm sau lão Lưu đầu nói gì cũng không làm, lãnh một đám công nhân hoang mang rối loạn đi rồi.

Vương Tiểu Thiên nghe đến đó, cuối cùng là biết, này công trường khẳng định là nháo quỷ! Hắn treo điện thoại liền cấp Trương tổng bá qua

đi, há m òm li ãn n3i: "Trương t3ng, chúng ta công trường thật không sạch sẽ!"

Hấn đi lên li ãn tới như thế một câu, đem Trương t3ng cũng làm m3ng, li ãn hỏi Tiểu Thiên: "C3 gì không sạch sẽ! Làm tiểu tử người ở công trường trụ một ngày li ãn ghét bỏ!"

"Không phải, người nghe ta nói, sự tình là như thế... Như thế..... H ấ sự." Tiểu Thiên đem từ lão Lưu đ ầu nơi đó nghe nói sự tình toàn bộ giảng cho Trương t3ng.

Trương t3ng nửa ngày không nói chuyện, đột nhiên tới một câu: "Dựa! Ta nói lúc trước này kh3i mà như thế nào như thế tiện nghi đ ầu! Cảm tình vấn đ ề ra tại đ ầu! Con mẹ nó! Cái gì Hongkong huy ãn học đại sư! Thí cũng chưa nhìn ra tới!"

Tiểu Thiên vừa nghe nguyên lai là như thế h ấ sự, li ãn hỏi Trương t3ng: "Kia, kia hiện tại làm sao bây giờ a?"

Trương t3ng nghĩ nghĩ nói: "Ngày mai đình công một ngày, li ãn nói là an toàn kiểm tra. Ta lại đi thỉnh cái cao nhân tới!" Nói xong li ãn treo điện thoại.

Vương Tiểu Thiên cái này kh3i bức a, vấn đ ề là đ êm nay thượng như thế nào quá đ ầu? Chính mình khẳng đ ịnh là sẽ không h ấ công trường ở, đánh chết đ ầu không trở v ề! Chính là hấn vẫn là không yên tâm công trường công nhân, nếu là lại xảy ra chuyện hấn c ần phải đ ầu lớn!

Sấn hiện tại thiên còn không có hắc, Vương Tiểu Thiên đem nhà th ầu gọi tới, làm hấn nhất đ ịnh phải đ3i thủ phía dưới người ta nói: Buổi tối không thể một người đ3n đ3c đi ra ngoài, thượng WC đ ầu phải ba người cùng nhau mới đ3c! Bằng không xảy ra chuyện nhi, hậu quả chính mình phụ trách. Hấn đem Trương t3ng ngày mai đình công thông tri, truy ãn đ ạt đi xuống sau li ãn lái xe trở v ề chính mình gia.

V ề đ ến nhà sau, hấn nằm ở chính mình m ền mại trên giường nghĩ, "Vẫn là chính mình gia hảo!" V3n đ ịnh có thể ngủ ngon Vương Tiểu Thiên,

rạng sáng 5 điểm đã bị di động tiếng chuông cấp đánh thức!

Cần lấy di động vừa thấy là nhà thầu điện thoại, một loại đi kèm xấu dự cảm đột nhiên sinh ra.....

"Như thế sớm gọi điện thoại ra cái gì sự sao?"

"Vương công, người nói làm chúng ta tam nhi người, tam nhi người cùng nhau thượng WC liền không có việc gì, nhưng sáng nay thượng ta một chút nhân số, thiếu ba người, người nhanh lên đến đây đi!"

Vương Tiểu Thiên giật mình một chút liền thanh tỉnh, cả kinh nói: "Dựa! Thiệt hay giả? Ngày cũng quá hung đi!"

Hắn treo điện thoại liền hoá tốc thẳng đến công trường đi, vừa đến công trường liền nhìn đến một đám người ở cổng lớn đứng..... Nhà thầu vừa thấy Vương Tiểu Thiên tới thiếu chút nữa không khóc ra tới, tiến lên bắt lấy hắn tay nói: "Một chút liền ít đi ba người, ta hỡ thôn nhưng như thế nào công đạo a!"

Tiểu Thiên cũng không biết làm sao bây giờ hảo, chính là hắn không thể biểu hiện ra ngoài, vì ổn định nhân tâm hắn cũng chỉ hảo thuyết: "Đại gia không phải sợ, người khẳng định ném không được! Chúng ta hiện tại mỗi năm người một tổ, ở công trường ngay trung tâm thành mẽ tự hình hướng ra phía ngoài tìm, nhất định có thể tìm được."

Cứ như vậy mọi người ở Vương Tiểu Thiên chỉ huy hạ, chia làm 6 tổ, duyên các phương hướng tìm tòi. Tìm non nửa thiên, rốt cuộc ở Tây Bắc giác một cái lâm thời chất đống kiến trúc phế liệu đất trống thượng, tìm được rỡ ba người kia.

Tìm được bọn họ ba cái thời điểm, này ba người còn đang ngủ, như thế nào chụp cũng chụp không tỉnh. Sau tới vẫn là nhà thầu suy nghĩ cái tho biện pháp, chính là dùng đờng tử nước tiểu xối..... Công nhân có cái không đến 17 nam hài, ở mọi người bức bách hạ lao lực bài trừ ngâm nước tiểu.

Không thành tưởng này biện pháp thật đúng là dùng được, vài người từ từ chuyên tỉnh, ai ngờ ba người tỉnh lại vừa thấy như thế nhiều người vây quanh bọn họ liền hỏi: Sẽ còn không có khai xong sao?

Những người khác làm cho bọn họ hỏi chính là nhị trượng hòa thượng, sờ không tới đâu! Chờ bọn họ đem tối hôm qua thượng trải qua vừa nói, cùng lão Lưu đầu bọn họ mấy cái tao ngộ là không có sai biệt.

Tất cả mọi người không bình tĩnh, có nói phải đi, có nói nhanh lên kết tiền lương, tóm lại là không ai tưởng tại đây nhiều đãi một phút đồng hồ

Vương Tiểu Thiên có thể làm cho bọn họ đi a, này nếu là đầu đi rồi, hẳn lâm thời đi đâu tìm thi công đội a!

"Đại gia trước đừng có gấp, nghe ta nói, Trương tổng hiện tại đang ở thỉnh giáo cao nhân, hôm nay khẳng định có thể đem vấn đề hoàn toàn giải quyết! Các người hảo hảo ngấm lại a, nếu là hiện tại đi chính là vi ước, công ty có thể cho các người tiền lương sao?" Vương Tiểu Thiên là liền hống lại hù dọa, cuối cùng là đem người trước để lại, chính là nếu vấn đề không giải quyết, đi cũng là sớm muộn gì sự.

Tất cả mọi người đều là nôn nóng trung chờ đợi..... Nhưng mắt thấy thiên liền phải đen.

"Đã chết đầu phải á....." Một trận di động tiếng chuông vang lên, Tiểu Thiên vừa thấy là Trương tổng điện thoại.

"Tiểu vương a, người mau đem nhà kho hai quả đại địa hồng lấy ra tới, ở cổng lớn bãi hai cái 6 tự, người vừa thấy đến ta xe liền đem pháo điễm thượng, biết không?"

"Hảo, ta đây liền đi."

Vương Tiểu Thiên cùng nhà thầu ấn Trương tổng phân phó đem hai quả đại địa hồng bãi ở cổng lớn, không một hồi liền thấy Trương tổng xe từ nơi không xa chậm rãi sử tới..... Xe dừng lại sau, Trương tổng cũng không có lập tức xuống xe. Mà là ở trên ghế phụ mân mê một thời gian,

rồi mới ôm xuống dưới một cái dùng đồ thắm bố bao một cái đồ vật, có cái bóng rõ lớn nhỏ.

Trương tổng đi rất chậm..... Sắc mặt ngưng trọng đi vào Vương Tiêu Thiên trước người nói: "Ta áo trên trong túi có trương bản vẽ, người lấy ra tới."

Tiểu Thiên ở hẳn áo trên trong túi một sò, quả nhiên có trương bản vẽ, mở ra vừa thấy, nguyên lai là công trường thi công bản vẽ mặt phẳng, mặt trên có cái địa phương dùng hồng bút vòng cái vòng.

Trương tổng hướng Tiêu Thiên điếm phía dưới nói: "Nhanh lên tìm được cái kia hồng vòng cụ thể vị trí, nhất định phải chuẩn xác."

Tiểu Thiên điếm điếm nói: "Yên tâm đi, Trương tổng."

Vì thế Trương tổng, Tiểu Thiên cùng nhà thầu ba người, ở công trường một cái vút bỏ cơ trong phòng tìm được rồi vị trí này. Trương tổng làm nhà thầu chuyển đến một cái cái bàn, mặt trên dọn xong ngọn nến cùng lư hương, hẳn mới cầm trong tay đồ vật trình trọng chuyện lạ đặt ở trên bàn.

Vải đỏ một hiên khai, thế nhưng là một tôn nô mục trọn lên phật đà!

Tiểu Thiên nghi hoặc hỏi Trương tổng: "Đây là....."

Trương tổng làm cái cấm thanh động tác, ý bảo hai người cùng hẳn đi. Bọn họ đi tới Tiêu Thiên trong phòng, Trương tổng trước từ trên người móc ra 5000 đồng tiền cho nhà thầu, làm hẳn lãnh thủ hạ người đi ra ngoài chơi cả đêm, thiên không lượng không thể hiểu!

Nhà thầu nhạc không điên lấy tiền chạy lấy người, Tiểu Thiên lại về mặt khổ giống nói: "Ta đây đâu?"

Trương tổng cười lạnh nói: "Cùng ta ngủ cả đêm!"

"A! Đừng a Trương tổng, ta chính là người đứng đắn!" Tiểu Thiên kinh hô.

Trương tổng làm Tiểu Thiên cái này biểu tình chọc cho vui vẻ, cười lắc đầu nói: "Người là người đứng đắn? Ta đây liệ̀n an tâm r ồi! Hôm nay buổi tối chính là yêu cầu cái người đứng đắn ở chỗ này gác đêm."

"A? Trương tổng, tiểu nhân ngày thường ở thủ hạ của người nhưng tận tâm tận lực, tuyệt không nhị tâm, ngài không cần như thế tai họa ta đi?"

Trương tổng cười mặ́ng: "Thôi đi, đừng ở chỗ này cùng ta b ần, trước nói đứng đắn sự."

Tiểu Thiên cũng thu h ồi tươi cười nói: "Ta không đ ồng nhất thẳng đ ều đang nói đứng đắn sự sao?"

Trương tổng sắc mặt lạnh lùng, Tiểu Thiên liệ̀n ngoan ngoãn đem ngoài miệng đóng. Xem Tiểu Thiên không nói, hặ́n mới oán hận nói: "Tối hôm qua ta đi tìm cái kia cao nhân, nói chúng ta này khối mà quá mẹ nó tà, hặ́n cũng không biện pháp. Chỉ có thể trước đem hặ́n vẫn luôn cung phụng phật đà, thỉnh đến công trường thượng trước chặ́n, hặ́n Thái Lan đem hặ́n sư huynh mời đến có lẽ còn có thể có biện pháp. Bọn họ hiện tại hặ́n là liệ̀n ở trở v ề trên phi cơ, chúng ta chỉ cần có thể kiên trì đến hừng đông là được."

Vương Tiểu Thiên không rõ, vì sao hặ́n cùng Trương tổng nhất định phải đ ải ở cái này địa phương quý quái. Nhưng Trương tổng lại quái quái nói: "Bởi vì phật đà bên người phải có đối đ ồng tử."

"A, liệ̀n hai ta còn đ ồng tử đâu?" Tiểu Thiên không thể tin được hỏi.

Trương tổng cũng tức giận nói: "Đúng vậy, sao? Liệ̀n hai ta!"

Hai người mắt to trừng mắt nhỏ ở trong phòng vẫn luôn ng ồi vào ngày lạc sơn, "Lộc cộc....." Tiểu Thiên bụng không biết cố gắng đói bụng. Trương tổng xem hặ́n, lại vỗ vỗ chính mình bụng, xem ra hặ́n cũng không ăn cơm chi ều.

"Người này có ăn sao?" Hặ́n ngữ khí bất thiện hỏi Tiểu Thiên.

Tiểu Thiên sửng sốt nói: "Ta này? Không, không có"

Vừa nghe nói không có ăn, Trương tổng liền càng là giận sôi máu nói: "Người nói người, liền cái ăn người đâu không có, người nói người còn có cái gì dùng?"

Tiểu Thiên cũng ủy khuất nói: "Ta lúc này mới tới nơi này ở vài ngày a? Thật không chuẩn bị quá cái gì ăn, bất quá nhà ăn khẳng định có, chỉ là bên ngoài hiện tại....." Hắn không tiếp theo nói tiếp, mà là do dự nhìn bên ngoài sắc trời.

Trương tổng hiện tại cũng không dám tùy tiện đi ra ngoài, đành phải nói: "VẬY ĐỀU CON MẸ NÓ BỊ ĐÓI ĐI!"

"Lộc cộc....." Trương tổng mặt già đỏ lên, hấn bụng cũng bắt đầu kháng nghĩa, không biện pháp, hù chết là tiểu, đói chết là đại! Cuối cùng hai người vẫn là quyết định đi trước nhà ăn giải quyết ấm no vấn đề, ra cửa khi làm an toàn viên Tiểu Thiên, còn không có quên tắt đi ký túc xá đèn. Cứ như vậy hai người một trước một sau, hướng nhà ăn đi đến.

Hôm nay buổi tối thời tiết cũng không tệ lắm, đầy trời đầy sao, chỉ là công trường thượng cực kỳ an tĩnh, liền chỉ sâu kêu đâu không có nghe được. Nhà ăn vốn dĩ ly công nhân ký túc xá liền không xa, không đi lên 5 phút liền đến.

Nhưng đi vào hai người liền trọn tròn mắt, bên trong có mấy cái công nhân ở ăn cơm, Trương tổng vừa thấy còn có công nhân không đi, liền muốn mắng người..... Nhưng miệng còn không có mở ra khiến cho Tiểu Thiên cấp ngăn cản.

Hắn đối Trương tổng sử cái ánh mắt, Trương tổng bắt đầu còn không có xem hiểu, chính là đương hắn thấy rõ, đang ở ăn cơm công nhân xuyên y phục khi, lập tức liền đã hiểu..... Bên trong mấy cái công nhân sắc mặt trắng bệch trắng bệch, tất cả đều ăn mặc màu xám quần áo lao động, mặt trên còn viết cái gì mờ mờ nhà máy hóa chất. Bọn họ cũng không biết là ở ăn cái gì, từ xa nhìn lại đen tuyền một chén.

Trương tổng tức khắc dọa xanh cả mặt, chạy nhanh cũng đối Tiểu Thiên sử cái ánh mắt, ý tứ là "Đi mau!"

Chính là hiện tại hai người là tiến thoái lưỡng nan. Vào đi thôi, bên trong tất cả đều là quỷ. Rồi khỏi đến đây đi, bên trong quỷ đều nhìn đến thấy hai người bọn họ! Còn hướng hai người vậy tay đâu!

Không biện pháp, hai người đành phải căng da đầu đi vào. Bên trong quỷ đại ca nhưng thật ra nhiệt tình thực, tiếp đón hai người ng ỡ xuống sau, còn lấy tới hai phó chén đũa. Trương tổng hoà Tiểu Thiên người nhìn xem ta, ta nhìn xem người, nhìn nhìn lại trong chén đen tuyền..... Thật là tưởng phun không dám phun, muốn chạy không dám chạy, sớm biết rằng nơi này như thế nhiều quỷ đại ca, li ền tính là đối chết bọn họ cũng không dám ra ký túc xá nửa bước.

Này đó sớm lấy là quỷ công nhân nhóm, vẫn là tại đàm luận công tác thượng sự tình, phảng phất không biết chính mình đã sớm thành vong hồn giống nhau.

Một cái người trẻ tuổi quỷ công nhân đối bên người một vị lớn tuổi quỷ công nhân nói: "Triệu công, người nói hiện tại vì đuổi tiến độ như thế cái cách giải quyết, hành sao? Nhưng đừng xảy ra chuyện!"

Lớn tuổi quỷ công nhân nói: "Ai nói không phải a! Cũng không biết Nhật Bản tổng công ty lão tổng là như thế nào tưởng? Nhưng bọn họ thiết kế sư nói không thành vấn đề, chúng ta bên này công trình sư li ền thí cũng không dám thả cái! Người sáng suốt vừa thấy li ền biết có vấn đề"

"Chính là, chính là," một đám quỷ công nhân cùng nhau phát ra bực tức, nhưng cùng trên bàn như đứng đồng lửa, như ng ỡ đồng than hai cái người sống, lại là đại khí cũng không dám suyễn một chút.

Thời điểm máu chốt vẫn là Tiểu Thiên phản ứng mau, hấn nhanh chóng cầm lấy trên bàn chén đũa, đối đàn quỷ nói: "Ta còn muốn tăng ca, về trước phân xưởng, các người từ từ ăn." Nói xong cũng không quay đầu lại đi ra ngoài.

Trương tổng cũng không ngốc, cũng vội vàng nói: "Ta phải đi cho hấn trợ thủ."

Hai người nhanh như chớp hướng ký túc xá phương hướng chạy, nhìn bọn họ bóng dáng, lớn tuổi quý công nhân không có bất luận cái gì cảm tình nói: "Bọn họ nhìn ra chúng ta không phải người sống."

Mặt khác quý đồng loạt máy móc tính gật gật đầu, rồi mới cùng nhìn về phía hai người rời đi phương hướng.....

Mà lúc này công trường mặc danh nổi lên sương mù, Trương tổng hoà Tiểu Thiên thâm một chân, thiên một chân triêu ký túc xá phương hướng đi, chính là càng đi cảm giác càng không đúng! Bọn họ tới khi dùng không đến 5 phút, nhưng hiện tại đầu đi rồi mau 20 phút, cũng không thấy ký túc xá bóng dáng a!

Tiểu Thiên run run rầy rầy đối Trương tổng nói: "Xong....., Xong rồi! Chúng ta khẳng định lại gặp phải quý đánh tường!"

"Hoảng cái rắm! Đừng quên chính vị thượng còn cung phật đà đâu?" Trương tổng tuy nói ngoài miệng kiên cường, chính là trong lòng cũng không để. Hắn duỗi tay từ trong lòng ngực móc ra, chính mình mang theo rất nhiều năm một khối lão chạm ngọc thành Quan Âm.

Ngọc Quan Âm sờ mó ra, Trương tổng tức khắc cảm thấy phía trước sương mù có chút tan. Hắn không nói hai lời, đi nhanh về phía trước đi đến.....

Tiểu Thiên tuy nói sợ hãi, nhưng là cũng không dám cùng Trương tổng đi rời ra, có thể ảnh hưởng đến tính mạng sự. Hắn đành phải hoang mang rối loạn theo sát Trương tổng mặt sau, không một hồi liền đi trở về ký túc xá.

Nhưng vừa đến ký túc xá trước cửa mặt, hai người đồng loạt ngừng lại, người nhìn xem ta, ta nhìn xem người, hai mặt nhìn nhau. Ký túc xá đèn như thế nào sẽ mở ra đâu? Vừa rồi đi thời điểm Tiểu Thiên cố ý đem đèn cấp đóng.

Tiểu Thiên hắn chậm rãi tới gần cửa sổ hướng trong phòng xem, một nữ nhân chính đưa lưng về phía cửa sổ ngồi ở mép giường, trong tay cầm kim

chỉ đang ở phùng cái gì.....

Hắn xuyên thấu qua chính mình đặt ở đầu giường thượng gương nhìn kỹ, chỉ thấy nữ nhân kia đang ở dùng tuyến đem cái mũi của mình cẩn thận khâu lại hảo. Dọa Tiểu Thiên một phen liền bưng kín miệng mình! Giống như không che lại miệng mình, hắn liền sẽ không tự chủ được lớn tiếng kêu ra tới giống nhau.

Trương tổng nhìn đến Tiểu Thiên dọa thành như vậy, cũng tò mò hướng bên trong nhìn lại, hắn ánh mắt nhi nhưng không Vương Tiểu Thiên hảo, hắn chỉ có thể nhìn đến một nữ nhân bóng dáng.

Chính là ở như thế quý dị buổi tối, xuất hiện như thế quý dị nữ nhân, làm người rất khó tin tưởng nàng sẽ là cái người sống.

Trương tổng trong lòng thầm nghĩ: Vẫn là trở lại kia tôn phật đà trước mặt an toàn điếm! Hắn vừa nghĩ biên hướng sau lui, không chú ý sau lưng một cái phá thiết bần.....

"Lang... Lang... Lang" một tiếng chói tai thiết bần thanh, cắt qua yên tĩnh đêm tối, phảng phất muốn đánh thức sớm lấy ngủ say nhiều năm quái thú giống nhau.

Trong phòng nữ nhân đột nhiên quay đầu lại, ta đi! Lúc này Tiểu Thiên là rõ ràng chính xác thấy rõ nàng mặt, này không toàn bộ một tai nạn xe cộ hiện trường sao? Mắt không phải mắt, cái mũi không cái mũi, đầu là dùng thực thô ráp châm pháp khâu lại đi lên.

Đặc biệt là cái mũi! Lỗ mũi đầu oai đến lỗ tai. Nàng cảm tức nhìn Tiểu Thiên, một cái lắc mình liền tới tới rồi phía trước cửa sổ. Tiểu Thiên cả kinh, vừa định quay đầu lại kêu Trương tổng chạy mau.

Lại thấy Trương tổng đã sớm chạy ra thật xa, rồi mới đứng ở tại chỗ, hướng hắn vẫy tay, ý bảo hắn nhanh lên chạy đâu!

Tiểu Thiên tâm thầm mắng câu nương, liền chạy như bay đến hắn trước mặt, Trương tổng xem Tiểu Thiên cũng đuổi kịp, liền lôi kéo hắn vẫn luôn

chạy tới cung phụng phật đà vị trí.

Bọn họ mới vừa chạy đến, liền thấy một cái tiểu nam hài bình tĩnh đứng ở kia tôn phật đà trước mặt, không nói một lời nhìn phật đà giống.

Cái này tiểu nam hài cũng liền năm sáu tuổi bộ dáng, dáng người thực gầy yếu, nhỏ nhỏ thân mình chống đỡ một cái đại đại đầu. Trên người quần áo thực cũ nát, hình như là điện ảnh 1942 bên trong chạy nạn dân đói xuyên y phục.

Tiểu ngày mới muốn tiến lên dò hỏi, Trương tổng lại một phen ngăn cản hẳn..... Hẳn lập tức minh bạch này tiểu hài tử khả năng có vấn đề, ngẫm lại cũng là, như thế vẫn, một cái như thế tiểu nhân hài tử như thế nào khả năng xuất hiện ở chỗ này đâu?

Đột nhiên, kia tôn phật đà hơi hơi vừa động liền bắt đầu đong đưa đi lên, rồi mới liền càng hoảng càng lợi hại, thẳng đến cuối cùng "!" Một tiếng, phật đà giống từ trung gian nứt ra rồi một cái khe!

Ngay sau đó thế giới an tĩnh, tĩnh phảng phất thời gian đầu đình chỉ.

Trương tổng nhìn đến phật đà nứt ra, trong lòng biết không tốt, đây là muốn chuyện xấu a! Cùng với ở chỗ này chờ chết, còn không bằng trước sớm một chút đến này công trường bên ngoài an toàn một ít. Hẳn hướng Tiểu Thiên sứ cái ánh mắt, hai người chậm rãi hướng công trường đại môn thối lui.

Mà vẫn luôn đều chưa từng động quá nam hài, lúc này lại sâu kín quay đầu nhìn về phía bọn họ. Nam hài hai mắt đen nhánh như mực, không có một tia tròng trắng mắt, màu đen đồng tử như là có một cái đầm hồ nước, mà màu đen hồ nước, đang có từng đôi tay ở không ngừng giãy giụa.

Tiểu Thiên cùng Trương tổng lập tức đã bị này hồ nước hút lấy, động cũng không thể động, đại não trống rỗng. Mà đồng thời, từ nam hài trong mắt bay ra vô số đôi tay, gắt gao bóp hai người cổ..... Mắt thấy hai người liền không sống được bao lâu.

"Nam mô lăng nghiêm sẽ thượng Phật Bồ Tát nam mô lăng nghiêm sẽ thượng Phật Bồ Tát nam mô lăng nghiêm sẽ thượng Phật Bồ Tát, diệu trảm tổng cần bất động tôn đầu lăng nghiêm vương thế hiểm có tiêu ta trăm triệu kiếp điên đảo tướng không lịch tăng chi hoạch pháp thân nguyện nay đến quả thành bảo vương còn độ như thế hằng sa chúng tướng này thâm tâm phụng trần sát là tắc tên là báo Phật ân phục thỉnh thế tôn làm chứng minh năm đực ác thế thê trước nhập như một chúng sinh chưa thành Phật chung không tại đây lấy bần hoàn đại mạnh mẽ lực lớn từ bi hi cang thâm trừ nhỏ bé hoặc làm ta sớm đặng vô thượng giác với thập phương giới ngã đạo tràng Thuấn nếu nhi ều tính nhưng tiêu vong thức Già La tâm vô động chuyển....." Một trận du dương tung kinh thanh từ nơi không xa truyền đến.

Nam hài đột nhiên thống khổ ôm lấy đầu, trên mặt đất lăn lộn lên!
Không một hồi liền biến mất không thấy!

Mà Tiêu Thiên cùng Trương tổng cũng lập tức liền thanh tỉnh lại đây.
Bọn họ thấy từ nơi xa chậm rãi đi tới hai vị bố y lão giả.....

Trương tổng liếc mắt một cái liền nhận ra, trong đó một vị chính là chính mình phía trước đi bái phỏng cao nhân -- Vương đại sư! Mà hẳn bên người cùng hẳn cùng nhau đi tới lão giả, hẳn là chính là hẳn từ Thái Lan mời đến sư huynh.

Vị này lão giả tuy rằng là đầy đầu đầu bạc, nhưng lại là khí sắc no đủ, mặt như đồng nhan.....

Hắn đi đến Tiêu Thiên cùng Trương tổng trước mặt, hơi hơi mỉm cười nói: "Nhị vị không có việc gì đi?"

Trương tổng vội nói: "Đa tạ đại sư ân cứu mạng nào!"

Tiêu Thiên cũng đi theo nói: "Đúng vậy đại sư, ngài nếu là đến chậm một bước chúng ta hôm nay đã có thể chết chắc rồi!"

Đầu bạc lão giả nói: "Không sao, ta sư đệ đã sớm cho các người tính qua, tuy có một kiếp, lại là hữu kinh vô hiểm."

Vương đại sư đối Trương tổng nói: "Trương tổng, vị này chính là ta sư huynh huyề nguyệt chân nhân, quý bảo địa là "Ác quỷ tập thi nơi", một mình ta khùng khó bãi bình, ta sư huynh đã sớm chậu vàng rửa tay nhiều năm, lần này cũng là sợ một mình ta ứng phó không tới, chỉ phải rời núi tương trợ!"

Trương tổng gấp hướng huyề nguyệt chân nhân thâm thi lễ nói: "Đa tạ huyề nguyệt chân nhân rời núi cứu giúp!"

Huyề nguyệt vẫy vẫy tay nói: "Tu đạo người ứng quảng thi thiện duyên, nơi này tà ám như thế chi hung hãn, ta không biết cũng liền thôi, nếu ta đã biết, há có thể ng ẩ yên không nhìn đến đâu!"

Trương tổng cảm kích nói: "Đại sư thật là siêu phàm nhập thánh, từ bi tâm địa a!"

Huyề nguyệt cười cười không nói, Trương tổng xem vổ mông ngựa xong, liền thẳng đến chủ đề nói: "Kia đại sư, ngài xem trước mắt làm sao bây giờ?"

Huyề nguyệt từ trong lòng móc ra la bàn, vừa đi vừa trác nói: "Đãi ta tính tính này Đất Tập Thi địa vị lại nói....."

Hắn bưng la bàn, vây quanh kia tôn phật đà xoay ba vòng, tay véo chỉ niết tính lên. Tính tính, hấn sắc mặt liền biến ngưng trọng lên.

Chỉ thấy huyề nguyệt thu h ẫ la bàn đối Trương tổng nói: "Này khối mà tại đây này trước chết quá hai lần người, mà hai lần đều là phát sinh ở tị đã năm 7 nguyệt 15, cũng chính là tết Trung Nguyên cùng ngày. Chỉ là một lần là ở 1941 năm tân tị năm, mà một khác thứ còn lại là ở 2013 năm quỳ tị năm."

Tiểu Thiên chạy nhanh dùng di động tra thượng lịch sử hai ngày này, bản địa đều đã xảy ra cái gì sự tình, kết quả..... Hai kiện tương đương thảm thiết đại sự liền ở cùng ngày phát sinh.

Một kiện là 1941 năm 9 nguyệt 6 ngày, Nhật Bản người tại nơi đây tàn sát rất nhiều quân dân, bởi vì thi thể quá nhiều, tiểu Nhật Bản hạ lệnh ngay tại chỗ vùi lấp. Mà nơi đây liền thành lúc ấy người địa phương, không người không biết nạn người hồ.

Mà 72 cuối năm cùng một ngày, nơi đây một nhà ngày tư nhà máy hóa chất phát sinh đặc đại nổ mạnh, cụ phía chính phủ thống kê, tử vong nhân số cũng vượt qua trăm người nhiều.

Huyền nguyệt nghe Tiểu Thiên niệm xong di động thượng tư liệu, gật gật đầu nói: "Này liền đúng rồi! Khó trách như thế trọng oán khí, cáo nghiệt a! Năm đó chết ở Nhật Bản người thương (súng) hạ vong hồn, khẳng định vẫn luôn đều không được an giấc ngàn thu. 72 cuối năm lại cố tình là gia ngày tư xí nghiệp tại đây làm xưởng, không ra sự mới là lạ đâu. Vừa rồi lúc ta tới bóp chặt các người tiểu quý, chính là sở hữu oán linh tập kết, ta sư đệ phật đà căn bản vô pháp siêu độ như thế trọng oán khí. Nếu muốn bọn họ có thể tiêu trừ oán khí, được đến giải thoát, nhất định phải có thể làm cho bọn họ đại thù đến báo mới được!"

"A, này như thế nào khả năng? Chúng ta thượng nào tìm năm đó Nhật Bản quý tử a, lại nói a, Nhật Bản quý tử cũng là người, khẳng định cũng đều chết già." Tiểu Thiên vẻ mặt làm không được nói.

Vương đại sư lúc này, nghe minh bạch chính mình sư huynh ý tứ, hấn đối Tiểu Thiên nói: "Không cần như thế phiền toái, chỉ cần đi trát giấy trong tiệm, làm cho bọn họ làm mấy cái Nhật Bản quý bộ dáng người giấy là được."

Nhưng huyền nguyệt lại nói: "Đi trát giấy cửa hàng khả năng không còn kịp rồi, việc này đêm nay cần thiết giải quyết, bằng không chúng ta liền đều phải lưu lại bầy bọn họ lâu!"

Vương đại sư sắc mặt biến đổi, đối hấn sư huynh nói "Sư ca, như thế nghiêm trọng sao?"

Huyền nguyệt không nói chuyện, chỉ là biểu tình ngưng trọng gật gật đầu.

Trương tổng vừa nghe huy ền nguyệt như thế nói trong lòng liền càng thêm không để, hẳn vội nói: "Kia làm sao bây giờ a?"

Huy ền nguyệt nghĩ nghĩ liền hỏi Trương tổng nói: "Công trường nhưng có trang giấy, cây trúc còn có màu vàng thuốc màu?"

Không chờ Trương tổng trả lời Tiểu Thiên cướp nói: "Có a, có, ngài muốn nhiều ít?"

Huy ền nguyệt nói: "Càng nhiều càng tốt, người cùng ta sư đệ cùng đi lấy."

Không một hồi, hai người liền dùng đẩy gạch xe cút kít, đẩy tới hai kiện tử a4 giấy, hơn mười căn cây trúc cùng hai thùng mỡ vàng sơn.

Huy ền nguyệt không nói hai lời, từ trên người rút ra một phen đen nhánh chủ thủ, đem mấy cây trúc đều chém thành tinh tế trúc đi đầu, ở bọn họ sư huynh hai người phối hợp hạ, bắt đầu trát nối lên người giấy.

Tiểu Thiên cùng Trương tổng cũng không nhàn rỗi, bọn họ phụ trách đem trát tốt người giấy dùng mỡ vàng sơn để thành quỷ tử bộ dáng.

Cứ như vậy ở bốn người tinh thành hợp tác hạ, không đến hai cái giờ liền làm tốt bốn cái giống như đúc quỷ tử.

Huy ền nguyệt tay véo chỉ quyết, ở bốn cái quỷ tử trên người các bắn một giọt chính mình huyết. Bốn cái quỷ tử lập tức liền động lên, lưng lay hướng về bày biện phạt đà vị trí đi đến.

Thoáng chốc, cu ồng phong nổi lên bốn phía, quỷ khốc sói gào..... Vô số đạo hắc khí từ công trường bốn phương tám hướng vọt tới, bọn họ giữa có nam có nữ, có già có trẻ, còn có năm đó nhà máy hóa chất công nhân nhóm.

Này đó hắc khí vây quanh bốn cái quỷ tử, cu ồng loạn xoay tròn, mà bốn cái quỷ tử giữa vài cái khiến cho hắc khí cuốn tới rồi không trung.

Này bốn cái quý tử vốn chính là giấy trát, tuy nói là có huy ền nguyệt một giọt huyết, nhưng cùng chân nhân so sánh với vẫn là kém không ít, lại nói lúc này li ền tính là chân nhân chỉ sợ cũng là sớm cấp ăn tươi nuốt sống.

Không vài phút bốn cái quý tử li ền hóa thành trang giấy phiến, bay lả tả dừng ở trên mặt đất.

Huy ền nguyệt vừa thấy thời cơ chín mùi, li ền lớn tiếng đối với hắc khí nói: "Các vị phụ lão hương thân, hôm nay các người đại thù đến báo, li ền ứng sớm ngày siêu thoát, tốc tốc lên đường đầu thai! Chớ có ở chấp nhất với cừu hận giữa. Hiện tại Trung Quốc ph ần vinh phú cường, năm đó Nhật Bản quý tử đã sớm làm chúng ta đuổi ra đi! Bọn họ cũng không dám nữa phạm ta Trung Hoa! Hiện giờ ở trên mảnh đất này người, đầu là các người đ ồng bào, bọn họ đầu là lao động nhân dân, đầu là đây là dưỡng gia sống tạm ở tránh ti ền m òhôi nước mắt! Các người không nên đem cừu hận thêm chú ở bọn họ trên người! Ta hiện tại vì các người tụng vãng sinh chú, các người như vậy đi thôi!"

"Nam mô a di đà bà đê • đa hấn già đê đê • đê mà đê hấn • a di đầu bà bì • a di đê • tất đê bà bì • a di đê • bì già lan đê • già di ni • già già kia nhi ều già lệ toa bà kha....."

Không trung quay quanh hắc khí, ở vãng sinh chú ngâm tụng trung, dần dần tan đi.

Sở hữu sở hữu đầu quy về bình tĩnh, phảng phất chưa từng phát sinh quá giống nhau.....

Một tiếng gà gáy, trời đã sáng.

Ngày hôm sau công trường bình thường khởi công, không còn có xuất hiện quá bất luận cái gì quý dị sự tình.

Mà trương sơ lược tiêu sử cấp hai vị cao nhân phân biệt bao hai cái nặng trĩu bao lì xì.

Vương Tiều Thiên từ đây không bao giờ dùng ở tại công trường.

Mà tiểu khu cái thành giao công sau, lại ra một cái bá vương đi đầu khoản: "Bốn tiểu khu phòng ốc, giống nhau không được bán ra cấp Nhật Bản người! Nếu không hậu quả tự phó....."

《 bốn chuyện xưa xong 》

Đệ Thập Cái Chuyện Xưa Nhị Thúc

Thạch Đầu khi còn nhỏ, mỗi năm nghỉ hè đầu phải đi nông thôn bà nội gia chơi, bởi vì ở Đông Bắc nông thôn, sẽ có rất nhiều rất nhiều mới lạ sự tình phát sinh. Ở Thạch Đầu trong trí nhớ, có một việc, làm hấn chung thân khó quên.....

Năm ấy mùa hè đặc biệt nhiệt, Thạch Đầu ăn cơm sáng, liền oa ở bà nội trong viện ăn dưa hấu giải nhiệt.

"Thạch Đầu! Thạch Đầu?"

Thạch Đầu quay đầu nhìn lại, nguyên lai là cách vách nhị thẩm gia Tiểu Trác, cưỡi đầu tường thượng ở kêu hấn.

"Tiểu Trác! Mau nhảy xuống, ta bà nội mới vừa thiết dưa hấu, nhưng ngọt!" Thạch Đầu nhiệt tình chiêu gọi hấn.

Tiểu Trác có chút do dự, trong thôn hài tử đầu không muốn cùng hấn cùng nhau chơi, chỉ có cái này trong thành tới Thạch Đầu, mỗi năm nghỉ hè, đầu sẽ tới mục nội nó gia trụ thượng một ít ngày, cũng chỉ có ở ngay lúc này, Tiểu Trác mới là vui sướng.....

Thạch Đầu nhìn ra Tiểu Trác có chút ngượng ngừng nhảy vào mục nội nó trong viện, kỳ thật hấn nhiều ít cũng nghe bà nội nói qua, nhà bọn họ sự tình. Tiểu Trác cha là Thạch Đầu biểu nhị thúc, ở cái này trong thôn mặt, cơ hồ mọi nhà đầu là nhiều ít dính điểm thân thích quan hệ.

Nói lên cái này nhị thúc, Thạch Đầi cũng chỉ là nghe nói qua, lại trước nay không có thấy hẳn! Bởi vì hẳn ở Tiểu Trác ba tuổi thời điểm li ên rời nhà đi ra ngoài. Người trong thôn đầi nói: Hẳn là cùng bên ngoài đã nữ nhân chạy! Tiểu Trác nương, cũng chính là nhị thẩm, đầi hai năm tất cả mọi người đầi đáng thương nàng, cùng nàng còn có chút lui tới.

Sau tới nhà nàng không biết sao, so người bình thường gia đầi hảo quá lên..... Một cái chạy nam nhân nữ nhân, còn mang theo cái oa, chính mình cũng không gì nghề nghiệp, ti ên là từ đâu ra?

Ở nông thôn, đại gia một rảnh rỗi, luôn có ái đảo thị phi người truy ên nhàn thoại giải bu ên. Càng có cực giả còn thấy quá, thôn thượng nhà giàu số một -- nhị hỉ tử, ở đại buổi tối một mình đi qua Tiểu Trác gia.....

Cái này nhị hỉ tử, từ trước chính là cái tên du thủ du thực. Sau tới bởi vì nhận thầi thôn thượng cũ than đá điều đã phát gia, hiện tại thế nhưng thành làm giàu đi đầi người! Không phát tài phía trước người li ên không thế nào đứng đắ, li ên càng đừng nói hiện tại trong tay có ti ên!

Quang một cái nhị hỉ tử còn chưa tính! Sau tới, thế nhưng còn có người nhìn đến thôn trưởng cũng ở đêm hôm khuya khoắc đi Tiểu Trác gia. Cái này nhàn thoại li ên càng truy ên càng khó nghe xong, không quá mấy năm, nhị thẩm li ên thành thôn thượng xa gầi nổi tiếng giày rách.....

Tiểu Trác là cái thành thật hài tử, bởi vì con mẹ nó quan hệ, trong thôn hài tử đầi không muốn cùng hẳn cùng nhau chơi, còn thường xuyên khi dễ hẳn.

Một lần, có mấy cái so với hẳn đại điểm nam hài nhi, đem hẳn cưỡi ở dưới thân đánh, biên đánh còn biên mắ: "Mẹ ngươi là giày rách!" Tiểu Trác khóc thực thương tâm, chính là không có người tới giúp hẳn.....

Li ên ở hẳn muốn từ bỏ chốn cự thời điểm, đột nhiên có người hét to một tiếng: "Các ngươi làm cái gì đầi? Đây là phạm pháp! Các ngươi nhanh lên dừng tay, bằng không ta li ên phải kêu ta ba ba đem các ngươi đầi bắt được Cục Công An đi!"

Sở hữu hài tử quay đầu nhìn lại là Thạch Đầu, đầu biết hán ba ba là cái cảnh sát, dọa lập tức giải tán.....

Thạch Đầu nâng dậy mặt mũi bầm dập Tiểu Trác, hán từ nhỏ li ên ở trong thành lớn lên, mới vừa h ồi trong thôn thời điểm, cũng không có người cùng hán cùng nhau chơi. Hán cùng Tiểu Trác ở nào đó dưới tình huống, cũng coi như là cùng mệnh tương liên! Từ lần đó sau này, hai người li ên thành bạn tốt.

Vừa mới bắt đầu Thạch Đầu bà nội, còn vì việc này nói qua Thạch Đầu. Sau tới ngắm lại Tiểu Trác đứa nhỏ này, cũng xác thật đáng thương. Đại nhân là đại nhân, hài tử là hài tử, vì thế li ên ng ắm đ ồng ý hai người tiểu hữu nghị.

Thạch Đầu xem Tiểu Trác trước sau không chịu nhảy xuống ăn dưa hấu, li ên cười đối hán nói: "Đi, chúng ta đi thôn đông đầu đại cây du hạ đi chơi!" Nói xong còn cấp Tiểu Trác c ầm hai khối dưa hấu.

Hai người đi tới đại cây du hạ, vừa nói vừa cười ng ồi ở này viên trăm năm cây du già chi xoa thương, ăn ngọt ngào dưa hấu.

Thạch Đầu nghe bà nội giảng: "Này viên cây du già bên trong ở cái lão thần tiên, lúc trước Thạch Đầu mẹ ở sinh hán thời điểm khó sinh, mệnh ở sớm tối..... Bà nội li ên tại đây dưới tàng cây c ầu cả đêm, quả nhiên... Cuối cùng mẫu tử đầu bình an không có việc gì."

Thôn thượng hài tử, phần lớn cũng không dám tới nơi này chơi. Chỉ có Thạch Đầu cái này trong thành oa cùng Tiểu Trác cái này không ai đ ể thấy hài tử, mới dám tới này đại cây du hạ chơi.

"Tiểu Trác, người nói này thụ thực sự có thần tiên sao?" Thạch Đầu biên phun rớt trong miệng dưa hấu hạt biên hỏi Tiểu Trác.

Tiểu Trác lắc lắc đầu nói: "Ta cũng không biết, nếu thực sự có thần tiên, ta li ên c ầu hán phù hộ ta ba ba sớm một chút trở về!"

Thạch Đầu vừa nghe Tiêu Trác nhắc tới hẳn ba liền hỏi: "Người còn nhớ rõ người ba bộ dáng sao?"

Tiêu Trác dùng sức gật đầu nói: "Đương nhiên! Ta tổng có thể mơ thấy hẳn, nhà ta còn có hẳn ảnh chụp đầu, có cơ hội cho người xem xem, ta ba lớn lên nhưng tinh thần!"

"Người ba ba trước kia đối với người hảo sao?"

Tiêu Trác nghĩ nghĩ, không lên tiếng, nhưng cuối cùng vẫn là gật gật đầu.

Thạch Đầu không hỏi tiếp đi xuống, bởi vì hẳn nhìn ra Tiêu Trác trong lòng rất khổ sở, cái nào hài tử không nghĩ có ba ba đâu?

"Đi thôi!" Thạch Đầu ném xuống trong tay dưa hấu da, nhẹ nhàng từ thụ xoa thượng nhảy xuống tới.

Tiêu Trác vừa thấy Thạch Đầu nhảy xuống cây, hẳn cũng nóng vội hướng nhảy xuống, nhưng ai biết hẳn một cái ống quần làm nhánh cây quai ở, bởi vì quán tính, Tiêu Trác một cái té ngã liền từ trên cây tài xuống dưới.....

Thạch Đầu mắt thấy Tiêu Trác liền phải rớt xuống thụ tới, nhưng hẳn muốn chạy qua đi, đã là không còn kịp rồi! Đây đại cây du hạ, tất cả đều là người trong thôn chất đồng dùng để cầu phúc đại cục đá, này nếu là một đầu thua tại mặt trên, khẳng định đến đem đầu quăng ngã phá!

Hẳn dọa nhắm lại mắt, không dám nhìn Tiêu Trác ngã xuống tình hình..... Đột nhiên, Thạch Đầu cảm thấy một trận âm lãnh, lãnh hẳn thẳng phát run, giống như là mở ra chính mình trong nhà điện lãnh rương giống nhau lãnh.

Mơ hồ gian, hẳn giống như nhìn đến một bóng người, một phen tiếp được từ trên cây rơi xuống Tiêu Trác, rồi mới nhẹ nhàng đặt ở trên mặt đất. Người này hình như là ăn mặc một thân thực dơ lam y phục, còn mang đỉnh đầu rất kỳ quái mũ.

Thạch Đầu trong lòng không ngọn ngu Ồn cảm thấy sợ hãi, hắn kêu to Tiểu Trác, làm hắn nhanh lên đến phía chính mình tới.....

Tiểu Trác bởi vì vừa r Ồi kinh hách, nhi Ồu ít cũng có chút mơ h Ồ. Hắn lão đảo lắc lư đi đến Thạch Đầu trước mặt nói: "Vừa r Ồi ta sao từ trên cây rơi xuống đâu?"

Thạch Đầu chạy nhanh tiến lên sờ sờ Tiểu Trác đ Ồi, còn hảo không phá. Hắn lúc này mới nhớ tới vừa r Ồi người kia ảnh, nhưng lại vừa nhấc đ Ồi, bóng người đã sớm không thấy. Hắn vội hỏi Tiểu Trác: "Rơi xuống thời điểm, nhìn đến cái gì người không có?"

Tiểu Trác vẻ mặt mờ mịt nói: "Ta chỉ cảm thấy thân thể rơi trên một cái m Ồn như bông, lạnh như băng đ Ồ vật thượng, bởi vì sợ hãi ta không dám trợn mắt, chờ lại vừa mở mắt li Ồn trên mặt đất."

"Hảo đi, chỉ c Ồn người không có việc gì li Ồn hảo!" Chính là Thạch Đầu trong lòng thẳng cảm giác không đúng, nhưng ngoài miệng lại không dám cùng Tiểu Trác nói.

Hai đứa nhỏ đ Ồi làm cái này ngoài ý muốn làm tâm sự nặng nề, vô tâm ở bên ngoài chơi, li Ồn từng người về nhà.

Bà nội xem Thạch Đầu từ bên ngoài trở về, sắc mặt có chút không đúng, li Ồn hỏi hắn: "Thạch Đầu, người sao?"

"Không sao, chính là vừa r Ồi làm Tiểu Trác hoảng sợ!" Thạch Đầu ứng phó trả lời.

"Các người hai cái đào hài tử! Thiếu người làm ta sợ, ta dọa người, nếu là dọa ném h Ồn, chân cho người đánh gãy!" Thạch Đầu bà nội hù dọa Thạch Đầu.

Nhưng Thạch Đầu lại một chút cũng sợ hãi, còn hỏi bà nội: "Gì là ném h Ồn a?"

Bà nội nói: "Ném h Ồn chính là không tốt!"

"Không tốt? Gì là không hảo a?"

Bà nội vừa nghe Thạch Đầu luôn dò hỏi tới cùng, liền tức giận nói: "Không hảo chính là không thể đi ra ngoài chơi, không thể ăn thịt, không thể xem phim hoạt hình!"

Thạch Đầu vừa nghe lú lỡ nói: "A! Như thế nghiêm trọng a, kia vẫn là đừng ném hần mới hảo."

Thạch Đầu bà nội tưởng tượng lập tức liền 7 nguyệt 15, vẫn là không yên tâm dặn dò vài câu nói: "Quá mấy ngày chính là viếng mỗ mã hoá vàng mã ngày, đại quý tiểu quý toàn ra tới, người mấy ngày nay thiếu hướng bên ngoài đã đi!"

"Nga." Lúc này Thạch Đầu nhưng thật ra thành thành thật thật đáp ứng rồi, bất quá đảo không phải bởi vì sợ bà nội, mà là Tiểu Trác liền ở cách vách, tìm hần chơi căn bản là không cần xuất ngoại mặt.

Ngày hôm sau buổi sáng, Thạch Đầu liền ở đầu tường thượng kêu Tiểu Trác: "Tiểu Trác, Tiểu Trác!"

Chỉ thấy rèm cửa một chộn, ra tới một vị 30 hơn tuổi, tư sắc thượng giai phụ nữ. Đây không phải người khác, đúng là Tiểu Trác mẹ, Thạch Đầu nhị thẩm.

Nhị thẩm cười đối Thạch Đầu nói: "Nha, này không phải Thạch Đầu sao? Người tìm Tiểu Trác chơi? Đừng ở mặt trên kêu to, mau xuống dưới đi, hần còn trong ổ chăn không khởi đâu!"

Thạch Đầu có chút ngượng ngừng từ đầu tường thượng, nhảy đến Tiểu Trác gia trong viện.

Nhị thẩm sờ sờ Thạch Đầu đầu nói: "Đứa nhỏ này, mau vào đi chơi đi! Người ăn cơm sao?"

Thạch Đầu điềm điềm nói: "Ăn."

Nhị thâm biên hướng bên ngoài đi, biên đối Thạch Đầu nói: "Tiểu Trác tỉnh, nói cho hấn cơm ở trong n ấ, ta đi ra ngoài bạn điếm sự, một h ấ li ền h ấ."

Thạch Đầu đáp ứng r ấ một tiếng li ền chạy vào phòng, đi vào hấn li ền thấy Tiểu Trác quả nhiên ở đầu cái hô hô ngủ nhi ều đâu!

Hấn không vội vã đánh thức Tiểu Trác, vốn định dọa hấn nhảy dựng. Nhưng đột nhiên, hấn bị trên tường một trương ảnh chụp thật sâu hấp dẫn ở. Đó là một trương nam nhân ảnh chụp, nhìn đến đi lên có 30 tuổi tả hữu, giữa mày có điếm giống Tiểu Trác.

Thạch Đầu không cần hỏi cũng biết, hấn chính là Tiểu Trác thân cha. Chỉ là như thế nào nhìn qua như thế quen mắt đâu?

"Thạch Đầu? Người gì thời điếm tới?" Tiểu Trác mơ mơ màng màng mở mắt ra, li ền nhìn đến Thạch Đầu đang xem trên tường ảnh chụp.

"Ta vừa tới, ngạch, nhị thâm nói nàng ra bạn điếm sự, cơm ở trong n ấ đâu!" Thạch Đầu nói xong, đột nhiên nhớ tới ngày hôm qua ở cây du hạ thấy bóng người, hấn lại ngẩng đầu nhìn thoáng qua ảnh chụp, xem hình dáng rõ ràng là một người!

"Chuyện này không có khả năng!" Thạch Đầu không tin nói.

Tiểu Trác xem Thạch Đầu có điếm không đối li ền hỏi hấn: "Thạch Đầu, người xảy ra chuyện gì? Cái gì không có khả năng a?"

"Không, không có việc gì, người mau đứng lên ăn cơm đi, một h ấ chúng ta hảo đi ra ngoài chơi." Thạch Đầu nhỏ mà lạnh, tuy rằng chính hấn cũng bị hoảng sợ, chính là cũng không dám khẳng định chính là người kia, có lẽ là chính mình hoa mắt đâu?

Nhưng Tiểu Trác lại vẻ mặt uể oải nói: "Hôm nay ta mẹ không cho ta ra cửa!"

"Vì sao?"

"Còn không phải bởi vì mấy ngày nay là viếng m ờ mả hoá vàng m ả ngày sao." Tiểu Trác thở dài nói.

Thạch Đ ầu cũng nhớ tới bà nội cảnh cáo nói: "Không có việc gì, không ra đi ta li ền ở nhà chơi bái."

Tiểu Trác kh ỏe miệng cười: "Cũng đúng, tới! Làm người nhìn xem ta bảo bối....." Nói li ền ở hồ thượng tú g ỗ tử, nhảy ra một cái đại bố túi ti ền.

"R ầm....." Một tiếng, một đồng không biết tên đ ồ vật bị Tiểu Trác ngã xuống hồ thượng. Thạch Đ ầu cũng là vẻ mặt hưng phấn nhìn này đó kỳ quái đ ồ vật.....

"Đây là gì?" Thạch Đ ầu lấy mấy cái giống nhau lớn nhỏ xương cốt hỏi Tiểu Trác.

"Đây là dương quả, cũng kêu "Cát lạc ha", chính là dương xương bánh chè. Nông thôn hải tử đ ầu mê chơi, này phó vẫn là ta mẹ khi còn nhỏ chơi đâu?" Tiểu Trác tự hào nói.

"Kia cái này đâu?" Thạch Đ ầu lại c ầm lấy một tiết thiết quản, mặt trên có cái pha lê c ầu.

Tiểu Trác nhìn thoáng qua nói: "Cái này kêu "Dát", là mùa đông ở băng thượng chơi, còn có một cái tiểu roi, vừa kéo nó li ền chuyển, nhưng hảo ngoạn!"

"Nga, li ền cùng ta chơi con quay không sai biệt lắm đi?" Thạch Đ ầu trước nay chưa thấy qua này đó lại kỳ quái, lại hảo ngoạn đ ồ vật, hỏi như vậy, hỏi như vậy..... Vui vẻ đến không được.

Nhưng Thạch Đ ầu vừa nhắc đ ầu, li ền nhìn đến Tiểu Trác bố trong túi còn có một kiện đ ồ vật, có nửa cái bóng r ờ đại, hẳn vẫn luôn không có lấy ra tới, chẳng lẽ là Tiểu Trác luyện tiết lấy ra tới cấp chính mình chơi?

Hắn há m ồm li ền hỏi: "Tiểu Trác, người trong túi còn có gì? Sao không lấy ra tới đâu?"

Tiểu Trác trước sững sốt, tiếp theo thần sắc ảm đạm nói: "Kia không gì món đồ chơi, là ta ba ba tặng cho ta quà sinh nhật."

Thạch Đầu vừa thấy Tiểu Trác bộ dáng, liền biết nhắc tới hẳn chuyện thương tâm! Vội nói: "Người ba đưa lễ vật? Bản..... Ghế, thực xin lỗi, ta không phải cố ý hỏi."

Tiểu Trác hàm hậu cười nói: "Không có việc gì Thạch Đầu, chuyện của ta không có gì không thể cùng người nói, đây là ta ba ba công tác khi mang một cái mũ, mặt trên còn có cái đèn, nhưng hảo chơi!" Nói xong liền từ trong túi lấy ra cái kỳ quái mũ.

Thạch Đầu liếc mắt một cái liền nhận ra, đây là ngày hôm qua bóng người kia trên đầu mang mũ! Tiểu Trác cũng không có chú ý tới Thạch Đầu khác thường, còn mở ra thượng mũ thượng đèn cấp Thạch Đầu xem.....

Một đạo cường quang bắn về phía Thạch Đầu, bốn phía độ ấm chợt giảm xuống..... Lại là cái loại này lạnh băng đến xương cảm giác, cửa sổ thượng một chậu phong lan nháy mắt héo tàn, "Hô....." Thạch Đầu đầu có thể cảm giác được chính mình hà hơi.

"Hảo lãnh....."

Nghe được Thạch Đầu nói lãnh, Tiểu Trác nhìn xem bên ngoài đại thái dương kỳ quái hỏi: "Thạch Đầu, người có phải hay không bị bệnh? Hiện tại chính là ngày nóng bức a!"

Thạch Đầu lắc đầu nói: "Người thật không cảm giác được lãnh sao?"

Tiểu Trác khẳng định nói: "Khẳng định không có."

Chính là Thạch Đầu hiện tại, chẳng những có thể cảm giác được, còn có thể dùng mắt thấy được! Hẳn rõ ràng nhìn đến trong phòng mặt tường bắt đầu thượng sương, cảm giác chính mình chính là đặt mình trong ở một cái giống phòng ở giống nhau đại tử lạnh.....

Một trận kỳ quái tạp âm ở Thạch Đầu bên tai vang lên, một bóng người tựa như phóng điện ảnh giống nhau chợt lóe mà ra, lại chợt lóe biến mất..... Nhưng lần này Thạch Đầu khẳng định chính mình thấy rõ ràng, người này không phải người khác, chính là Tiểu Trác đã sớm mất tích ba ba.

"Bang!" Tiểu Trác đóng thưng đèn mở, hết thấy khôi phục bình thường, vừa rồi ở Thạch Đầu trước mắt hiện lên bóng người, còn có bên tai tạp âm đều biến mất.

Hắn ngơ ngác nhìn Tiểu Trác, tưởng nói chút cái gì, lại chưa nói. Hắn sợ hãi cực kỳ, chỉ nghĩ về nhà tìm bà nội.

Về nhà sau nhìn đến bà nội, Thạch Đầu chỉ hỏi một câu liền hôn mê.

"Bà nội, ta nhị thúc có phải hay không đã chết?"

Bà nội vừa định mắng cái này tiểu tử thói, "Nói bừa gì?" Nhưng liếc mắt một cái liền nhìn đến Thạch Đầu, một đầu liền ngã quy trên mặt đất!

"Thạch Đầu! Thạch Đầu!"

Buổi tối Thạch Đầu liền phát sốt, thiêu nói thẳng mê sảng, bà nội cấp trên mặt đất xoay quanh. Trong thôn vệ sinh viện bác sĩ tới nhìn nhìn, nói là có thể là bị điểm kinh hách mới có thể phát sốt, hẳn là không có gì đại sự, chỉ là đơn giản cấp khai điểm thuốc hạ sốt.

Chính là bà nội luôn là cảm giác không đúng lắm, Thạch Đầu đứa nhỏ này khẳng định là dọa ném hồn. Còn hảo nàng biết như thế nào kêu hời tiểu hài tử ném hồn.....

Buổi tối 12 điểm, Thạch Đầu còn phát ra sốt cao, trong miệng có một câu không một câu nói cái gì, ai cũng nghe không rõ. Bà nội quyết định dùng chính mình biện pháp thử xem, nếu không dùng được, ngày mai liền cấp chỉ có thể cấp Thạch Đầu ba gọi điện thoại, đem Thạch Đầu nhận được trong thành bệnh viện.

Nàng từ hồ thượng tiểu cái khay đan, lấy ra một phen quét hồ tiểu đi đầu chổi. Ở Thạch Đầu trên đầu quẹo trái ba vòng, quẹo phải ba vòng. Trong miệng lầm nhảm lầm nhảm niệm: "Thiên hoang mang rối loạn, mà hoang mang rối loạn, Thái Thượng Lão Quân tới hiển linh, phù hộ tiểu nhi nhi ầu phúc báo, phù hộ tiểu nhi tích thiên tai....."

Tiểu đi đầu chổi ở Thạch Đầu trên đầu tới tới lui lui xoay tròn, bà nội biên nói thẩn còn biên đánh hà hơi, này cũng không phải là mệt nhọc, bởi vì bang nhân gọi hồn người đầu sẽ có cái này phản ứng.

"Bà nội....." Thạch Đầu thanh âm yếu ớt tờ nhện. Chính là bà nội vẫn là nghe tới rồi, nàng cúi đầu vừa thấy, Thạch Đầu rất cuộc tỉnh.

Một viên huyền tâm cũng coi như là buông xuống, bà nội vội hỏi Thạch Đầu rất cuộc nhìn đến gì? Cho hấn dọa thành như vậy?

Thạch Đầu vừa mới bắt đầu còn không nghĩ nói, sau tới làm bà nội một đốn hảo mắng, mới đem nhìn thấy Tiểu Trác ba ba sự nói ra. Bà nội vừa nghe trong lòng liền hiểu rõ, xem ra nhiều năm không trở về cái này biểu rất, chỉ sợ là dữ nhiều lành ít.

Tiểu Trác có mấy ngày không gặp Thạch Đầu, thật sự tưởng thực. Chính là mù mù lại nói Thạch Đầu bị bệnh, không cho hấn đi tìm Thạch Đầu.

Hôm nay buổi sáng, nhị thẩm cùng thường lui tới giống nhau chuẩn bị ra cửa, liền nhìn đến Thạch Đầu bà nội ở cửa nhìn nàng, nhìn dáng vẻ hấn là cố ý đang đợi nàng.....

Tuy rằng tất cả mọi người đều khinh thường nhị thẩm, nhưng nàng đối người khác..... Đặc biệt là Thạch Đầu bà nội, luôn là khách khách khí khí. "Thím, có việc sao?"

Thạch Đầu bà nội có chút do dự, nhưng vẫn là nhịn không được đối nàng nói: "Nàng nhị thẩm, Tiểu Trác hấn ba... Mấy năm nay có hay không tin a?"

Nhị thâm sừng sốt, hiển nhiên không nghĩ tới Thạch Đầu bà nội sẽ hỏi cái này vấn đề "Thím, người vì cái gì như thế nói a?"

Thạch Đầu bà nội tả hữu nhìn xem không những người khác, liền đối nhị thâm nói: "Ta nói người nhưng đừng sợ, nhà ta Thạch Đầu mấy ngày hôm trước thấy Tiểu Trác hấn ba, cho nên cấp dọa ném hấn." "

Nhị thâm sắc mặt biến đổi "Gì? Thím, Thạch Đầu nhìn lầm rồi đi? Hấn lại chưa thấy qua Tiểu Trác hấn ba."

Bà nội lắc lắc đầu: "Nàng nhị thâm, gặp được thích hợp liền tái giá đi, Tiểu Trác hấn ba khẳng định không về được."

Nhị thâm không nói nữa, chính là nàng trong mắt lại tất cả đều là nước mắt.

Không quá mấy ngày, Thạch Đầu liền lại tung tăng nhảy nhót! Bởi vì bà nội dặn dò, hấn cùng Tiểu Trác không nhắc tới, nhìn đến quá hấn ba ba sự.

Nhưng Thạch Đầu bà nội lại tổng có thể ở đêm khuya quá sau, nghe được nhị thâm ở khóc, khóc thực thương tâm.....

Nhị hỉ tử lại ở nửa đêm đi Tiểu Trác gia, lần này lại làm nhị thâm dùng cây chổi cấp đánh ra tới, hấn đành phải mặt xám mày tro đi rồi.

Hấn gia liền ở thôn đông đầu đại cây du bên cạnh, mắt thấy liền phải về đến nhà, đột nhiên nhìn đến cây du hạ đứng cái nữ nhân.

Xem thân hình có điểm giống nhị thâm, hấn liền sắc tâm lại khởi, một phen từ mặt sau ôm lấy nàng.....

"Tiểu *, vừa rồi còn cùng ta trang trình tiết liệt nữ, hiện tại lại chạy đến này tới câu dẫn ta tới!"

Nhị thâm không có quay đầu lại, chỉ là sâu kín nói: "Nhị hỉ tử, người hiếm lạ ta sao?"

Nhị hỉ tử hì hì cười: "Hiếm lạ đã chết!"

Trong lòng ngực người đột nhiên lạnh lùng cười: "Vậy người liề đi tìm chết đi!"

Tiểu Trác làm giấc mộng, trong mộng hấn ba đã trở lại, còn muốn hấn hảo hảo học tập, trưởng thành sau này hảo hảo hiếu kính mẹ nó. Hấn muốn ôm ôm hấn ba, nhưng một sốt ruột, liề tỉnh. Nhị thăm xem Tiểu Trác liên tiếp xoay người, liề biết hấn khẳng định là nằm mơ..... Chụp hấn hai hạ, Tiểu Trác lại ngủ.

Buổi sáng, trong thôn kế toán đi nhị hỉ tử gia, thương lượng bán đi mỏ than sự tình. Thật xa liề nhìn đến một người, cao cao treo ở đại cây du thượng, hấn tráng lá gan đi đến trước mặt.....

"A....." Một tiếng tê tâm liệt phế kêu sợ hãi, truyề tới toàn thôn người trong tai.

Nhị hỉ tử đã chết, hấn tứ chi đều vắn thành, người sống không có khả năng làm được tư thế. Trong miệng, trong mắt, trong lỗ mũi, lỗ tai tất cả đều là màu đen vụn than. Cả người chết giống, liề trước mặt mấy năm quặng khó đào ra gặp nạn thợ mỏ một cái bộ dáng..... Mà Cục Công An nghiệm thi kết quả: Nhị hỉ tử thế nhưng là cho đông chết!

Mấy năm trước, nhị hỉ tử mới vừa bao hạ mỏ than, bởi vì không hiểu an toàn sinh sản, nhưng vì có thể nhiều đào than đá, nhiều kiếm tiền mà vi phạm quy định thao tác, làm cho cùng nhau quặng khó phát sinh, tạo thành 3 người tử vong, 6 người trọng thương.

Nhị hỉ tử chết làm cho cả thôn, bịt kín một tầng quỷ dị không khí..... Mọi người đều nói: "Nhị hỉ tử là làm oan quỷ khóa mệnh, lúc trước lòng dạ hiểm độc mắt nhi người, nhưng không chỉ một cái nhị hỉ tử, còn có thôn trưởng cùng kế toán, này hai người sớm muộn gì cũng sẽ cùng hấn giống nhau!"

Có lẽ là nhân ngôn đáng sợ, có lẽ là trong lòng có quỷ..... Kế toán cả nhà đều dọn đi rồi, mà thôn trưởng tắc bởi vì mỗi đêm cũng không dám đi

vào giấc ngủ, cuối cùng dọa điên rồ.

7 nguyệt 15 tới rồ, nhị thẩm buổi tối một người, cầm một tờ tiền giấy, vội vàng ra cửa. Nàng đi trong thôn mỏ than thượng, bởi vì cái này quặng thượng chết hơn người, cho nên ở ngay lúc này, khẳng định sẽ không có người tới.

Nàng đi đến một cái tránh gió địa phương, ngửi xồm xuống bắt đầu đốt tiền giấy, biên thiêu biên khóc, biên khóc biên nói: "Tiểu Trác hẳn ba, cách vách thím nói: Thạch Đầu thấy người, ta không tin, vì sao người có thể để cho một cái hài tử thấy, đầu không tới trông thấy ta đâu? Người có phải hay không trách ta không thể làm người thổ vì an? Ta cũng không biện pháp a, vì Tiểu Trác có thể quá tốt nhất ngày, vì có thể không hề gả cho nam nhân khác, ta chỉ có thể đem người trước an trí ở tử đông. Người đừng trách ta, ta một nữ nhân..... Thật là không khác biện pháp..... Người có thể tới hay không trông thấy ta? Liền thấy một mặt cũng đúng a..... Người có phải hay không cũng tin tưởng người khác truyền nhàn thoại? Cho nên mới không nghĩ thấy ta? Người sao không tin ta đâu?"

Nhị thẩm càng nói càng thương tâm, nàng không có chú ý tới, liền ở ly nàng không xa địa phương, có cái bóng dáng biến mất ở trong bóng tối, đầy mặt nước mắt nhìn nàng.....

Nguyên lai năm đó Tiểu Trác ba ba, liền ở thôn thượng mỏ than đi làm. Sau tới đã xảy ra quặng khó, mà hẳn chính là đệ tứ bị đào ra gặp nạn thợ mỏ. Bởi vì quốc gia có quy định: Sự cố tử vong nhân số vượt qua 3 người, liền sẽ định tính vì trọng đại sự cố, muốn đăng báo. Nhị hỉ tử cùng thôn trưởng vì bản thân chi tư, giấu hạ Tiểu Trác ba ba chết, đồng thời hứa hẹn nhị thẩm, sẽ vẫn luôn cung Tiểu Trác đến tốt nghiệp đại học, cũng cho nàng một bút khả quan bả thường.....

Từ đây, nhị thúc cứ như vậy biến mất, kỳ thật hẳn vẫn luôn đều bị gởi lại ở huyện thành nhà tang lễ tử đông.....

Năm nay bởi vì mỏ than hiệu quả và lợi ích không tốt, nhị hỉ tử quyết định muốn bán đi mỏ than, phía trước hứa hẹn nhị thẩm đi đầu kiện cũng tưởng như vậy từ bỏ.....

Không nghĩ tới báo ứng tới như thế mau, nhị hỉ tử đã chết, thôn trưởng điên rồ, kế toán đi rồ, nhưng kế toán đi phía trước, lạng lẽ cho nhị thâm một số tiền, nói là cho Tiểu Trác đi học dùng. Có lẽ đúng là vì cái này nguyên nhân, hấn mới đi.

Thạch Đầu mau khai giảng, quá mấy ngày liền phải trở về thành. Tiểu Trác tưởng tượng đến Thạch Đầu muốn đi, trong lòng thực không vui..... Thạch Đầu mỗi năm chỉ có nghỉ hè mới đến bà nội gia chơi, cho nên gặp lại liền phải sang năm!

Thạch Đầu đã sớm nhìn ra Tiểu Trác tâm tư, đối hấn nói: "Không có việc gì Tiểu Trác, nghỉ đông ta còn tới!"

Tiểu Trác mắt sáng ngời: "Thật sự? Giữ lời nói!"

Thạch Đầu cười nói: "Giữ lời nói!"

Ở bà nội gia trụ cuối cùng một buổi tối, Thạch Đầu mơ thấy nhị thúc. Hấn cùng Thạch Đầu nói thanh cảm ơn.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Đệ Thập Nhất Cái Chuyện Xưa Thấy Chết Mà Không Cứu (Một)

Quảng Châu năm nay nước mưa đặc biệt nhiều, vũ thế hơi đại chút thời điểm, trên đường giọt nước là có thể không hơn người nhóm mắt cá chân, tuy rằng không ngại ngại chiếc xe chạy, nhưng đối với người qua đường tới nói, lại là cập đại không có phương tiện, đặc biệt là địa thế so thấp đoạn đường.

Đại học Sư Phạm vương giáo thụ, mỗi ngày đều mở ra chính mình tiểu điện motor, lui tới với gia cùng trường học chỉ gian. Bốn ửng về hưu dưỡng lão hấn, bởi vì ở giáo dục sự nghiệp thượng kiệt xuất biểu hiện, bị nơi đại học mời trở lại trở về nhậm giáo. Tuy rằng lấy hấn tư lịch đã sớm có thể hưởng nhẹ phúc, nhưng hấn vẫn là tâm hệ giáo dục, không muốn ở trong nhà hưởng phúc. Làm người chính trực hấn, đối đãi chính mình học

sinh trước nay đều là tận tâm tận lực, càng là mang ra một đám lại một đám ưu tú học sinh.

Hôm nay buổi tối tan học sau, vương giáo thụ cùng bình thường giống nhau cưỡi tiều điện motor hướng gia đi, nhưng tình hình xảy ra mưa to, làm vốn là chỗ trũng con đường càng thêm lầy lội bất kham. Một cái không lưu ý, hấn liền té ngã ở một cái không lớn không nhỏ vũng nước.....

Bởi vì xe máy một cái bánh xe rơi vào hố, mà motor lại đè nặng vương giáo thụ đuôi phải, cái này làm cho hấn như thế nào cũng vô pháp bò dậy. Nhưng này vũng nước mặt thủy chừng cao hơn nửa người, nếu không thể đứng lúc lên, lấy lão giáo thụ hiện tại tuổi tác, đã có thể nguy hiểm.....

Ven đường một vị đang ở chờ xe buýt nữ bạch lĩnh, cái thứ nhất phát hiện vương giáo thụ. Nàng trong lúc vô ý thấy ở lộ trung gian, có vị lão nhân ở trong nước giầy giữa suy nghĩ lên. Nàng vừa định chạy tới đỡ lão nhân, nhưng vừa thấy này ô hắc tanh hôi nước mưa..... Nàng do dự.

Lúc này nàng thấy nghênh diện khai lại đây một chiếc màu đen Land Rover, nàng vội vẫy tay ý bảo..... Xe chậm rãi ngừng ở nàng có trước mặt, cửa sổ xe điều hạ, bên trong ng ẩ một cái trung niên nam nhân. Hấn nhìn từ trên xuống dưới nữ bạch lĩnh, cười cười nói: "Mỹ nữ, muốn đáp đi nhờ xe sao?"

Nữ bạch lĩnh lại lắc lắc đầu, dùng tay một lóng tay đường cái trung gian đối hấn nói: "Đại ca, bên kia có cái lão nhân té ngã, người có thể hay không giúp đỡ nâng dậy tới?"

Nam nhân vừa nghe, lập tức không có hứng thú: "Mỹ nữ, người nếu là không lên xe ta liền đi trước! Ta còn có việc đâu!" Nói xong cũng không quay đầu lại khai đi r ấ.

Nữ bạch lĩnh thấy thế khí thẳng mắng chửi người, chính là chính mình vẫn là không nghĩ đi xuống cứu người.

"Mẹ, bên kia có cái lão nhân té ngã, khởi không tới." Một cái trung niên nữ nhân lãnh một cái 8 tuổi tả hữu nam hài từ ven đường trải qua, "Đừng

động nhàn sự, đầu năm nay kẻ lừa đảo đặc biệt nhiều, người nếu là đi đờ, chuẩn đem người ngoa thượng!" Nam hài gặt đầu, cùng hấn mụ mụ nhanh chóng tránh ra.

Lúc này vương giáo thụ ở trong nước đã giãy giữa 3 phút, ở giữa trừ bỏ nữ bạch lĩnh, nam tài xế cùng phụ nữ trung niên ngoại, còn tới tới lui lui khai quá mấy chiếc xe, chính là vẫn như cũ không ai nguyện ý tiến lên đây dù hấn một phen.....

Lại qua 1 phút, vương giáo thụ lẳng lẳng nằm ở trong nước bất động..... Rốt cuộc có xe taxi ngừng lại, tài xế xuống xe dò xét hạ vương giáo thụ tình huống, lập tức đem hấn kéo dài tới ven đường không thủy địa phương, thực thi cấp cứu.....

Tim phổi sống lại, hô hấp nhân tạo đầu không có dùng, bởi vì vương giáo thụ trái tim sớm tại 1 phút liền trước đình chỉ nhảy lên. Xe taxi tài xế bất đắc dĩ báo thông 120 cấp cứu điện thoại, 5 phút sau bác sĩ đuổi tới, hấn cấp vương giáo thụ làm bước đầu kiểm tra sau, liền trực tiếp tuyên bố tử vong.

Vậy xem người càng ngày càng nhiều, có cái cao trung còn sống vội không ngừng cần lấy di động chụp ảnh, vì chỉ là phát đến ** thượng có thể đổi q tệ!

Vương giáo thụ nằm mơ cũng không thể tưởng được, chính mình dạy học và giáo dục cả đời, cũng không có ngã vào ba thước trên bục giảng, lại ngã xuống trên đường một cái vũng nước.

Chuyện bị truyền thông đưa tin sau, mấy cái thấy chết mà không cứu người cũng không có đã chịu cái gì trừng phạt, mà càng nhiều chỉ là đạo đức cùng linh hồn thượng khảo vấn.

Liền ở mọi người lực chú ý bị dừng một kiện tin tức hấp dẫn lúc đi, chân chính trừng phạt vừa mới vừa mới bắt đầu.....

Trương tuyết vừa mới dọn tân gia, tuy rằng phòng ở không tính đại, còn xem như ấm áp thoải mái. Nàng mặt ngoài là ở thượng trường công tác,

mà trên thực tế nàng chân chính chức nghiệp lại là một người chức nghiệp tiêu tam.

Từ vào đại học bắt đầu, nàng đã bị một nhà ngày tư xí nghiệp lão bản -- đảng giềng tin trường **. Người khác đầu ở vì vừa học vừa làm mà bận rộn khi, nàng lại ở vì chính mình là bởi cái này lv tân khoản bao đâu? Vẫn là bởi cái kia kinh điển khoản mà phát s ầu.

Vốn định đại học tất sau liền tự lực cánh sinh, cùng đảng giềng tin trường nhất đao lưỡng đoạn. Chính là sớm đã thành thói quen như thế xa hoa lãng phí sinh hoạt nàng, như thế nào khả năng lại lần nữa trở lại từ trước?

Nhà mới cũng là tin trường cấp mua, diện tích tuy rằng chỉ có 70 nghìn bình, chính là vị trí lại ở trung tâm thành phố kinh tế mang lên. Không vì cái gì khác, chỉ là phương tiện tin trường "Thường xuyên qua lại."

Trụ vào phòng tử mấy ngày hôm trước hết thấy bình thường, thẳng đến trương tuyết thấy một vị lão nhân ném tới ở trong nước, bởi vì chính mình cùng một vài người khác, không có đúng lúc tiến lên nâng dậy hẳn, mà làm cho chết thảm trong nước sự tình sau, hết thấy đầu thay đổi.

Nàng là thương trường là hàng xa xỉ qu ầy chuyên doanh giám đốc, công tác trung xuất hiện các loại không thuận, khiến nàng không thể hiểu được bị mất giá trị hơn mười vạn thương phẩm. Kinh nàng giới thiệu tới qu ầy chuyên doanh tiêu phí khách nhân, cũng không biết vì cái gì mà sôi nổi lui hàng. Tháng này công trạng xuống dốc không phanh.....

Công tác thượng không hài lòng còn chưa tính, nhưng từ cho nàng mua bất động sản sau, tin trường không hề giống như trước giống nhau thường xuyên tìm nàng ôn t ần. Cho hẳn gọi điện thoại hẳn mười lần có chín lần không tiếp, một lần lại nói ở mở họp.....

Chẳng lẽ là đối chính mình phi ền chán? Kia vì cái gì sẽ cho chính mình mua phòng đâu? Chia tay phí sao? Trương tuyết cả ngày đầu vì này đó phi ền lòng vấn đề mà miên man suy nghĩ.

Hôm nay buổi tối nàng đi ở về nhà trên đường, cùng thường lui tới giống nhau, nàng đâu là xuyên qua tiểu khu xanh hoá, đi một cái lối tắt trở lại nhà nàng dưới lầu. Liền ở nàng lơ đãng ghé mắt khi, thế nhưng nhìn đến sau lưng thì đâu một cái bóng dáng..... Nàng trong lòng cả kinh, vội quay đầu lại nhìn lại, sau lưng đen như mực, cái gì cũng không có.

Nàng ngẩng đầu vừa thấy đây trời mây đen, trong lòng đột nhiên sợ hãi lên, nàng nhanh hơn bước chân hướng gia đi, chính là lại luôn là cảm giác sau lưng có người.....

Cuối cùng nàng cơ hồ là chạy như điên về tới gia, tiến gia môn liền nhìn đến tin trường đã sớm ở trong nhà chờ nàng đã lâu. Nhiều ngày không thấy, tin chiều dài chút gầy ốm, bất quá vẫn là một bộ Nhật Bản người ghê tởm bộ dáng.

"Người đã trở lại?" Tin trường ôn nhu mở miệng.

Có lẽ là trong lòng có khí, có lẽ là thật lâu không gặp, trương tuyết lãnh nói đáp: "Àn."

Tin trường nhìn ra trương tuyết không cao hứng: "Bảo bối, khoảng thời gian trước ta ở Nhật Bản. Cho nên vẫn luôn không quá phương tiện cùng người liên hệ."

Trương tuyết nghe sau trong lòng càng thêm không mau, bởi vì nàng biết tin lớn lên ở Nhật Bản có lão bà, nàng khẩu khí có chút êm ái nói: "Nga, vậy người như thế nào lại đã trở lại đâu?"

Tin trường biểu tình biến đổi, nhưng hắn vẫn là bình nói nói ra, hắn trở về nguyên nhân: "Quả hạnh..... Nàng đã chết."

Trương tuyết sửng sốt: "Sao, như thế nào làm?"

"Nàng đã biết ta và người quan hệ, ta vốn định nàng nếu đã biết, vậy cùng nàng ngả bài ly hôn hảo! Chính là không nghĩ tới nàng lại tự sát." Tin trường nói chuyện ngữ khí vẫn như cũ bình nói, hình như là đang nói người khác sự tình giống nhau.

Nghe được trương tuyết một thân hàn ý, một cái cùng hấn sinh sống mau 20 năm nữ nhân, đã chết lại không chiếm được trương phu một chút thương hại..... Ngay cả nàng cái này kẻ thứ ba đều có điểm đờng tình nàng.

Tin trường lấy ra một cái tinh mỹ cái hộp nhỏ đối nàng nói: "Tuyết, gả cho ta đi!"

Hấn thình lình xảy ra c ầi hôn làm trương tuyết có điểm không biết làm sao, nàng lúc này tâm tình không biết là kinh hỉ vẫn là kinh hách.....

"Tuyết, gả cho ta đi, ta sẽ cả đời đối với ngươi tốt!" Tin trường vẻ mặt thành khẩn biểu tình.

Đột nhiên một nữ nhân thanh âm ở trương tuyết bên tai vang lên: "Hấn trước kia cũng là như thế đối ta nói!"

Trương tuyết một cái giật mình, mọi nơi nhìn lại, trong phòng chỉ có nàng cùng tin trường hai người. Nhất định là chính mình ảo giác. Tin trường nhìn ra trương tuyết rõ ràng do dự, cái này làm cho hấn không khỏi nhíu mày..... Nhưng hấn là ai? Hấn một cái có thể chinh phục mấy ngàn người công ty lão bản, còn vô pháp thuyết phục một nữ nhân sao?

"Tuyết, ngươi năm nay cũng không nhỏ, chẳng lẽ ngươi không nghĩ có cái gia sao? Không nghĩ sinh cái đáng yêu bảo bảo sao? Từ ngươi vào đại học thời điểm chúng ta li ền ở bên nhau, ở trong lòng ta, ngươi chính là thể tử của ta! Ta yêu ngươi, làm ta nhất sinh nhất thế chiếu cố ngươi hảo sao?" Tin trường tự tin tràn đ ầy thổ lộ xác thật làm trương tuyết tâm động.

Đương chính phòng thái thái tổng hảo quá, vĩnh viễn làm một cái lén lút kẻ thứ ba phải mạnh hơn gấp trăm l ần ngàn l ần, rốt cuộc..... Nàng mỉm cười gật gật đầu.

Từ đáp ứng cùng tin trường kết hôn sau, trương tuyết li ền cùng công ty từ chức, ở nhà chuyên tâm trừ bị kết hôn sự tình, mà tin lâu là về nước đem Nhật Bản một ít tài sản bán đi, r ồi mới toàn tâm toàn ý ở Trung Quốc phát triển.

Nhưng vốn nên là cái hạnh phúc tân nương tương tuyệt, lại như thế nào cũng cao hứng không đứng dậy. Nàng luôn là cảm giác có người ở nàng bên người đi theo nàng..... Người này như bóng với hình. Vốn dĩ không tính đại phòng, cũng làm nàng cảm thấy vô cùng trống trải cùng rét lạnh.

Bởi vì nội tâm cô tịch cùng rét lạnh, nàng đi vào phòng tắm, mỹ mỹ phao cái nước ấm tắm. Trong phòng tắm bởi vì nhiệt hơi bốc hơi mà sương khói quanh quẩn, trong mộng lung một đôi mắt chữ đang ở oán độc nhìn chăm chăm tương tuyệt kia tuổi trẻ thân thể. Có lẽ đúng là khối này tràn ngập tội ác thân thể làm vô số nam nhân vì này bỏ vợ bỏ con.....

Ở ấm áp trong nước là như thế thoải mái, tương tuyệt thế nhưng ở bất tri bất giác trung ngủ r ã. Đột nhiên một con xanh tím sắc nữ nhân tay, chậm rãi từ trong nước vươn, một phen đè lại tương tuyệt đầu, đem nàng gắt gao đè ở trong nước! Nàng đôi tay li ều mạng giãy giụa, đầu thì tại bồn tắm trung mệnh kính nhi lay động.

Li ền ở nàng sắp bị chết đuối ở chính mình trong nhà phòng tắm khi, nàng đột nhiên ng ối dậy, li ều mạng ho khan, giống như phổi bên trong đầu đi vào thủy giống nhau khụ. Nàng cuống quít chạy ra phòng tắm, không màng trên người một thân thủy, li ền chui vào trong chần.

Tương tuyệt làm chính mình tận lực bình tĩnh lại sau, nàng cảm thấy chính mình vừa r ã khẩng định là ngủ r ã, cho nên hoạt vào bồn tắm. Chính là nàng lại rõ ràng nhớ rõ trên đầu có chỉ tay, ở dùng sức đè nặng chính mình..... Ảo giác, nhất định là ảo giác! Nàng chỉ có thể như thế an ủi chính mình.

Lúc này tương tuyệt rất tưởng niệm tin trường, đương nhiên cũng chỉ là lúc này thôi. "Sát" một tiếng, phòng khách vang lên chìa khóa mở cửa thanh gian. Chẳng lẽ là tin trường đã trở lại?

Tương tuyệt tráng lá gan ra phòng ngủ, có lẽ là vừa r ã quá mức sợ hãi, nàng hai chân có chút nhũn ra..... "Bang" nàng mở ra phòng khách đèn, không ai? Không có khả năng a! Vừa r ã rõ ràng nghe được mở cửa thanh.

Môn? Nàng chậm rãi nhìn phía tiến hộ môn..... Môn thế nhưng là mở ra! Ngoài cửa mặt tối om, đột nhiên một bó tóc từ trong bóng đêm rũ xuống, tiếp theo một trương tái nhợt nữ nhân mặt cũng từ trong bóng đêm lờ ra. Như thế nào sẽ là nàng?

"A....." Một tiếng thét chói tai, trương tuyết từ trên giường ng ã dậy. Nguyên lai là cái đáng sợ mộng, trong mộng nàng thế nhưng mơ thấy nàng -- cái kia kêu quả hạnh nữ nhân.

Trương tuyết chưa từng gặp qua nữ nhân này, chính là lại ở tin lớn lên ti ền bao trung gặp qua nàng ảnh chụp, ảnh chụp trung nữ nhân thoạt nhìn ôn nhu mà vô hại..... Mà trong mộng nàng hai mắt lại tràn đ ãy cừu hận.

Nàng đứng dậy xuống giường, đi vào toilet rửa mặt, muốn cho chính mình đ ãu óc thanh tỉnh một chút. Nhưng rửa mặt trên đài một đoàn đ ò vật, làm nàng trong lòng run lên, nàng dùng tay bắt lại vừa thấy, là đoàn màu đen đ ãu tóc. Nàng ngẩng đ ãu nhìn nhìn trong gương chính mình, một đ ãu mỹ diễm tóc đỏ chính vô lực rũ ở hai bên.....

Trương tuyết cuống quít c ãm trong tay tóc đen ném vào b ãn c ãi, dùng sức ấn hạ xả nước kiệ. "Xôn xao....." Tóc đen ở b ãn c ãi trung nhanh chóng xoay tròn lên, cuối cùng cùng nước chảy cùng nhau biến mất ở xả nước trong miệng.

Trương tuyết thấy kia đoàn tóc làm nước trôi đi r ãi, hơi cảm an tâm đi ra toilet..... Nhưng nàng cũng không có chú ý tới, đ ãng nàng rời đi khi, kia đoàn màu đen đ ãu tóc lại chậm rãi từ xả nước trong miệng trượt ra tới.....

Giữa trưa thời điểm, tin trường gọi điện thoại tới nói cho nàng: Nhật Bản sự tình xử lý không sai biệt lắm, dự tính cuối tu ãn nhị hấn là có thể trở về, mà trương tuyết bên này hôn lễ công việc cũng chuẩn bị không sai biệt lắm. Tựa hồ sở hữu sự tình đ ãu ở hướng tốt phương hướng phát triển, chính là vì cái gì trương tuyết lại cảm giác càng ngày càng bất an đ ãu? Giống như có cái gì đáng sợ sự tình, lập tức li ền phải đ ã xảy ra.

Buổi chiều cùng ảnh lâu ước hảo, đi chọn lựa phía trước cùng tin trường cùng nhau chụp tốt ảnh chụp. Vốn định chờ tin trường trở về cùng nhau tuyên, chính là tin trường lại nói: "Người tuyên đi, đối với mấy thứ này ta không thành thạo."

Nhân viên công tác thực nhiệt tình tiếp đãi nàng, cũng đem nàng lãnh tới rồi cái an tĩnh phòng, mở ra hạnh phúc thư hoãn âm nhạc, làm chính nàng trước đem toàn bộ ảnh chụp xem một lần, rồi mới hẳn lại qua đây giúp trương tuyết cùng tuyên.

Trương tuyết nhìn ảnh chụp trung chính mình, trên mặt tràn đầy thỏa mãn mỉm cười, mà tin trường lại cảm giác luôn là thực âm trầm..... Trong giây lát, trương tuyết nhìn đến mỗi một trương ảnh chụp trung đều ở bất đồng trong một góc, sẽ có cái nữ nhân thân ảnh xuất hiện. Khi thì mơ hồ, khi thì rõ ràng. Có hai trương có thể rõ ràng thấy rõ nữ nhân trường giống..... Là quả hạnh!

Lại là cái này đáng sợ nữ nhân, trương tuyết gọi tới nhân viên công tác, người tới nhìn ảnh chụp sau, cũng không biết như thế nào sẽ xuất hiện loại tình huống này. Chỉ có thể làm hậu kỳ tu đôn nhân viên đem cái này bóng dáng p rớt, cũng liên thanh đối trương tuyết xin lỗi. Nhưng trương tuyết trong lòng mình bạch, vấn đề không phải ra ở ảnh lâu.

Lúc sau mấy ngày, quý dị sự tình liên càng ngày càng nhiều! Trong nhà ngăn tử thượng bãi mấy cái trương tuyết mọi người nghệ thuật chiếu, buổi tối còn hảo hảo, nhưng ngày hôm sau liên sẽ vô duyên vô cớ tất cả đều đảo khấu ở ngăn tử thượng.

Mỗi ngày buổi tối một quá 12 điểm, phòng khách sẽ có mở cửa thanh. Chính là trương tuyết ra tới vừa thấy, lại luôn là cái gì cũng không có..... Liên ở trương tuyết sắp chịu không nổi mà muốn chạy trốn ly cái này gia khi, tin trường đã trở lại.

Hắn so phía trước càng thêm gay ồm, bối thế nhưng cũng có chút đà. Ngẫm lại người nam nhân này cũng hơn bốn mươi, mà chính mình lại đúng là hảo niên hoa, liên như thế gả cho hắn giá trị sao?

Ai ngờ tin trường trở về câu đầu tiên lời nói lại là hỏi trương tuyết:
"Trong nhà mấy ngày nay không có phát sinh cái gì việc lạ đi?"

Trương tuyết vốn định đem mấy ngày nay sự tình từ đầu chí cuối nói cho tin trường, chính là tưởng tượng đến sẽ nhắc tới quả hạnh, liền nhin xuống chưa nói: "Không có a, người chỉ chính là cái gì sự?"

Tin trường phảng phất thở dài nhẹ nhõm một hơi: "Không có liền hảo, người đem này đó văn kiện ký đi."

Trương tuyết tiếp nhận văn kiện hỏi: "Đây là cái gì văn kiện?"

"Ta đem quả hạnh một ít bất động sản quá tới rồi người danh nghĩa, còn có cho người mua chút bảo hiểm." Tin trường nhẹ nhàng băng quơ nói.

"Nga!" Trương tuyết trong mắt sáng ngời, nàng đại khái nhìn một lần văn kiện nội dung. Quả nhiên cùng tin trường nói giống nhau. Nàng có chút kích động chui vào tin lớn lên trong lòng ngực, ôn nhu nói: "Lão công, ta yêu người....."

Tin trường mỉm cười nhìn hấn: "Ta cũng yêu người."

Ngày hôm sau hai người liền tới tới rồi Cục Dân Chính, thuận thuận lợi lợi xả chứng. Từ đây trương tuyết cùng đảng giếng tin trường chính là hợp pháp phu thê, mà trương tuyết cũng chính thức thăng cấp vì đảng giếng phu nhân.

Phía trước những cái đó khác thường ánh mắt toàn bộ đều biến thành hâm mộ cùng ghen ghét, mà trương tuyết cũng có thể quang minh chính đại xuất nhập một ít chỉ chiêu đái Nhật Bản người hội sở. Hôn lễ đính với tháng này 18 hào cử hành, trương tuyết thông tri sở hữu có thể thông tri người, bao gồm nàng đại học thời kỳ bạn bè tốt Tống hân.

Mấy năm đầu không có cùng trương tuyết liên hệ Tống hân, nhận được nàng thiệp mời nhiều ít có chút ngoài ý muốn, chính là vừa thấy thiệp mời thượng tân lang tên -- đảng giếng tin trường. Nàng có chút ngạc nhiên,

trương tuyết thế nhưng còn cùng cái kia Nhật Bản lão nam nhân ở bên nhau!

Hôn lễ hiện trường thật náo nhiệt, trương tuyết vì khoe ra, đỉnh chính là thành phố xa hoa nhất hải thiên đại khách sạn, chỉ là đồng học nàng liễn thính 12 bàn, liễn kém nhà trẻ đồng học không thính!

Tống hân ánh mắt đầu tiên cũng chưa nhận ra trương tuyết tới, nùng trang điểm mặt nàng gầy có chút dọa người, tuy rằng hiện tại là cái lấy gầy vì mỹ thời đại, nhưng trương tuyết gầy lại lược hiện bệnh trạng. Nhưng nhìn đến đằng giếng tin trường khi, Tống hân ngây ngẩn cả người! Nàng cứng đờ cùng tân lang tân nương chào hỏi..... Bởi vì nàng thấy đằng giếng tin lớn lên trên lưng ý nhiên công cái nữ nhân, nữ nhân này trắng bệch trên mặt treo quỷ dị tươi cười, nàng đôi tay gắt gao bắt lấy đằng giếng tin lớn lên bả vai, cái này làm cho hân vốn là không đủ đỉnh bạt thân hình càng hiện câu lũ.

Tống hân từ nhỏ liễn có Âm Dương Nhân, bí mật này liễn nàng người nhà cũng không biết. Bởi vì nàng rõ ràng, nếu để cho người khác đã biết nàng bí mật này, kia nàng liễn sẽ bị mọi người trở thành quái vật giống nhau đối đãi..... Cho nên chưa từng đối người khác nói lên quá nàng thấy đồ vật. Chính là nàng biết, phạm là nàng gặp qua những cái đó ác quỷ quẩn thân người, thực mau liễn sẽ chết đi.

"Tống hân, người cũng quá không nghĩa khí! Hai ta mấy năm không liên hệ?" Trương tuyết nhìn thấy Tống hân có thể tới, vẫn là thật cao hứng, nàng một thay lễ phục lập tức liễn chạy tới thấy Tống hân.

"3 năm! Người cái nha đầu chết tiệt kia kết hôn mới nhớ tới ta tới!" Tống hân cho trương tuyết một cái đại đại ôm: "Người như thế nào làm? Hiện tại như thế nào như thế gầy a? Có phải hay không tiểu Nhật Bản lão khi dễ người a!"

Trương tuyết nhoẻn miệng cười: "Đừng nói vậy a, hôm nay nơi này đã tới không ít Nhật Bản quý tử đâu!" Nói xong hai người cười ha ha lên. Có thể cùng Tống hân ở bên nhau chỉ đùa một chút làm trương tuyết liễn cảm nhẹ nhàng, không khỏi nhớ tới các nàng cuộc sống đại học tới.....

Khi đó nàng cùng Tống hân gia đình đi đâu kiện đâu không tốt, đi học phí dụng trong nhà chỉ có thể lấy ra một nửa, dư lại đâu phải dựa vào chính mình nỗ lực tới tránh. Tống hân mỗi ngày đâu xuyên qua với các học bù hài tử trong nhà, mà trương tuyết lại lựa chọn một cái lối tắt -- bằ người giàu có.

Tuy rằng nhân sinh quan, giá trị quan bất đ ồng, nhưng là này cũng không ảnh hưởng hai người hữu nghị. Tuy rằng nhiều năm chưa từng liên hệ, nhưng Tống hân không thể mắt thấy trương tuyết thân hãm nguy cơ giữa. Vì thế nàng mở miệng nhắc nhở: "Tuyết Nhi, ta xem người lão công khí sắc không tốt lắm, có phải hay không nhà hấn trung trước đó vài ngày có cái gì không tốt sự phát sinh a?"

Trương tuyết vừa nghe, lấp bắp kinh hãi nói: "Người cái gì thời điểm thành đại tiên nhi, hai tháng trước, nàng vợ trước đã chết!" Nàng tả hữu nhìn xem đưa lỗi tai đối Tống hân nhỏ giọng nói: "Là tự sát!" Rồi mới lại đem thân mình đứng thẳng dùng bình thường âm lượng nói: "Ai, hôm nay là ta ngày đại hỉ, ta nhưng không nghĩ đen đũi, chúng ta đối cái đ ệtai đi!"

Tống hân bất đắc dĩ nói: "Dù sao người gần nhất chính mình chú ý điểm, tốt nhất có thể thượng đ ồng giao Đại Phật Tự đi cầu cái bùa hộ mệnh cái gì."

"Được rồi, người cứ yên tâm đi, có rảnh ta li ền đi." Trương tuyết rõ ràng là ở có lệ nàng cái này lão đ ồng học, nhưng gần nhất phát sinh ở nàng chung quanh việc lạ cũng không ít, chờ có rảnh thật đúng là muốn đi cúi chào.

Buổi tối, bởi vì Nhật Bản người không có nháo đ ộng phòng truy ền thống, cho nên đại đa số khách khứa ở tiệc rượu quá sau, đâu từng người đi rồi. Đương nhiên cũng có trương tuyết bằng hữu tưởng nháo, chính là khi bọn hấn nhìn ra tân lang sắc mặt không tốt, li ền cũng sôi nổi mất hứng mà về.

Rốt cuộc li ền dư lại trương tuyết cùng tin trường hai người, chính là cái này đêm tân hôn lại không có dự đoán hạnh phúc. Tin trường giống như rất mệt, tắm rồi li ền lên giường ngủ. Mà trương tuyết vốn định mặc vào đã

sớm chuẩn bị tốt gọi cảm nội y, cũng thất bại, đành phải hậm hực nằm ở trên giường sinh khí.

"Leng keng....." Chuông cửa vang lên, trương tuyết vừa thấy thời gian, 12 điểm chính. Thời gian này sẽ có ai tới? Có lẽ là bởi vì tin trường liền ngủ ở bên người, nàng đã không có mấy ngày trước sợ hãi.

"Ai a?" Nàng cách môn đặt câu hỏi.

"Người hảo, ta là tin trường quân một vị cố nhân, có phân hạ lễ tướng đưa cho hấn." Một nữ nhân thanh âm từ môn sau vang lên..... Có chút quen tai, nhưng trương tuyết nghe không ra là ai. Nhưng là nghe nói lời nói ngữ điệu, hấn là cái Nhật Bản nữ nhân. Tin trường quân Nhật Bản bạn bè, trương tuyết cũng không dám chậm trễ, bởi vì bọn họ đều là kẻ có tiền.

Một mở cửa, bên ngoài đứng một vị nùng trang diễm mạo nữ nhân. Nàng đờ đờ thẩm môi, họa thon dài nhãn tuyến, trên mặt phấn hậu đều có thể cùng mặt. Phỏng chừng chính là nàng mẹ cũng nhận không ra nàng vốn dĩ tướng mạo! Nhưng kỳ quái nhất chính là, nàng thế nhưng ăn mặc một thân hòa phục.

Tin trường vốn dĩ yêu cầu, trương tuyết ở hôm nay hôn lễ thượng ăn mặc hòa phục, nhưng là trương tuyết cự tuyệt. Bởi vì nàng sử dụng cảm thấy nơi này dù sao cũng là ở Trung Quốc, quá sinh ngoại không tốt lắm, huống chi vẫn là đối Nhật Bản.

Nữ nhân nhìn ra trương tuyết trên mặt rõ ràng phòng bị, liền cười đối nàng nói: "Đằng giếng phu nhân, chúc người tân hôn vui sướng. Ta bởi vì phi cơ đến trễ mà không có thể tham gia người cùng tin trường quân hôn lễ, thật sự xin lỗi. Vì biểu xin lỗi, ta mới trước tiên đưa tới ta hạ lễ, tin tưởng người nhất định sẽ thích." Nói xong cầm trong tay vẫn luôn phủng hộp đưa cho trương tuyết.

Trương tuyết tiếp nhận hộp sau, xuất phát từ lễ phép nói: "Kia mời vào phòng ngủ đi!"

Nữ nhân mỉm cười cự tuyệt nói: "Không được, quá muộn, ta liệ̀n không quậ́y ṛầy nḥị vị nghi ngời, tái kiến." Nói xong xoay người rời đi.

Trương tuyết vừa định vào nhà, nhưng đột nhiên nhớ tới còn không có hỏi đối phương tên, liệ̀n quay đậ̀u muốn gọi trụ nữ nhân kia, nhưng quay đậ̀u nhìn lại, toàn bộ hành lang một bóng người đậ̀u không có.

"Đi thật mau!" Trương tuyết biên nói thậ̀n vào đậ̀u độ́ng cửa lại.

Trở lại phòng khách sau nàng mở ra hộp, bên trong lại là một kiện nhìn qua thật xinh đẹp màu trắng hòa phục. Ngẩng lại tin trường đối với hôn lễ yêu cầu duy nhất nàng đậ̀u không có làm được, không bằng hiện liệ̀n đem cái này hòa phục mặc vào cho hặ́n nhìn xem đi, hặ́n khẳng định sẽ cao hứng.

Tin trường ngủ mơ mơ màng màng gian, bỗng nhiên cảm giác bên người đứng một người, hặ́n mở mắt ra nhìn về phía người kia, đương hặ́n thấy rõ trước mặt đứng người này khi, đột nhiên, hặ́n hô hấp biến đậ̀n dập, đậ̀u tử đột nhiên phóng đại, sắc mặt từ hộ̀ng chuyển tím, cuối cùng từ tím chuyển trắng..... Tin trường liệ̀n như thế đột nhiên, đã chết.

Trương tuyết trăm triệu không nghĩ tới, vốn định làm lão công vui vẻ một chút hành động, ngược lại hại chết hặ́n. Pháp y giám định kết quả: Là bởi vì adrenalin cấp tốc tiêu thặ́ng, trái tim vô pháp thừa nhận phụ tải mà chết, nói trắng ra là liệ̀n cấp hù chết!

Hặ́n rốt cuộc thấy được cái gì đậ̀u? Ai cũng không biết, trương tuyết tân hôn ngày hôm sau liệ̀n thành quả phụ, cái này làm cho tất cả mọi người bất ngờ..... Tin trường duy nhất thân nhân đậ̀ng giệ̀ng giai huệ tử, cũng chính là tin lớn lên thân tử tử cũng từ Nhật Bản tới.

Giai huệ tử không thể tin được chính mình đặ̣ đặ̣ sẽ chết ở Trung Quốc, nhưng là nàng vẫn là bảo trì một vị phu nhân nên có đoan trang. Cùng trương tuyết cùng thu thật tin lớn lên di vật, đột nhiên, nàng liếc mắt một cái liệ̀n thấy kia kiện màu trắng hòa phục.

"Cái này hòa phục như thế nào sẽ ở người này?" Nàng không thể tin được hỏi trương tuyết.

Trương tuyết cũng rất kỳ quái nàng vì cái gì như thế khẩn trương cái này hòa phục: "Là kết hôn vào lúc ban đêm, một cái tin lớn lên cố nhân đưa tới."

"Nàng lớn lên bộ dáng gì?" Giai huệ tử truy vấn nói.

Trương tuyết nghĩ nghĩ nói: "Không quá nhớ rõ, nữ nhân kia lúc ấy vẽ thực nùng trang."

Giai huệ tử đem điện thoại trung album mở ra, nhảy ra một tấm hình hỏi trương tuyết: "Người xem có phải hay không nàng?"

"Là, chính là nàng!" Trương tuyết liếc mắt một cái liền nhận ra cái kia quỷ giống nhau nữ nhân, nhưng hình ảnh trung ở nữ nhân bên cạnh đứng nam nhân, thế nhưng là tin tưởng? Mà nữ nhân kia trên người xuyên, đúng là cái này màu trắng hòa phục! Đột nhiên, nàng giống như minh bạch cái gì.....

"Là nàng, thật là nàng! Nàng như thế nào khả năng!" Giai huệ tử ngẩn ngẩn trên mặt đất.

"Quả hạnh? Nàng..... Nàng không phải đã chết sao?" Trương tuyết loạng choạng giai huệ tử lớn tiếng kêu to.

Giai huệ tử không có lại nói cái gì, chỉ là trưa hôm đó an vị phi cơ hồi Nhật Bản đi. Mà trương tuyết tuy rằng kế thừa đằng giếng tin lớn lên toàn bộ tài sản, chính là nàng lại không cách nào thoát khỏi kia kiện khủng bố màu trắng hòa phục! Nàng một lần lại một lần đem nó ném, nhưng kia kiện hòa phục lại một lần lại một lần xuất hiện ở trương tuyết tủ quần áo.....

Hai tháng sau một ngày đêm khuya, hình như tiều tụy trương tuyết trong tay cầm một kiện màu trắng hòa phục, hoang mang rối loạn chạy hướng tiểu khu bên ngoài rác rưởi trạm.

Đúng lúc này, đối diện đường cái thượng mở ra một chiếc cao tốc chạy màu đen Land Rover..... "!" Một tiếng trền vang. Trương tuyết làm xe đâm bay đi ra ngoài.

Trên xe đi xuống tới một cái cả người mùi rượu nam nhân, hấn hạ bốn vừa thấy lập tức rượu tỉnh một nửa! Hấn đâm người, ly xe không xa vô thượng, nằm một cái hỗn thân là huyết nữ nhân, vừa kéo vừa kéo, tuy rằng nhìn qua thực nghiêm trọng, chính là lại còn chưa chết.

Hấn vừa định gọi điện thoại báo nguy, chính là bỗng nhiên nhớ tới chính mình là vừa từ bàn tiệc trên dưới tới, hấn liền tính không uống một cân cũng có tám lượng.

"Không thể báo nguy, không thể báo nguy!" Hấn nỗ lực làm chính mình bình tĩnh lại. Tuy rằng nữ nhân này là chính mình đột nhiên chạy ra, chính là bởi vì chính mình là say rượu lái xe, trách nhiệm nhận định khi, chỉ sợ hấn sẽ phó toàn trách! Lúc này hấn quan sát một chút chung quanh hoàn cảnh, không theo dõi, không đèn đường, càng không ai nhìn đến! Hấn lại nhìn thoáng qua trên mặt đất nữ nhân, nàng còn chưa có chết, hiện tại đưa bệnh viện có lẽ còn có thể cứu sống.....

Chính là nếu như vậy làm, có lẽ chính mình nửa đời sau liền xong rồi, không được! Nhất định không thể như thế làm! Nam nhân gằn tại chỗ làm nửa phút tư tưởng đấu tranh, liền lái xe cũng không quay đầu lại rời khỏi.....

《 chưa xong còn tiếp 》

Đệ Thập Nhất Cái Chuyện Xưa Thấy Chết Mà Không Cứu (Nhị)

Nam nhân có chút thất hồn vệtới trong nhà, đến bây giờ hấn cũng không dám tin tưởng, vừa rồi phát sinh sự tình là thật sự! Tại đây mấy tháng, sự nghiệp của hấn gặp xưa nay chưa từng có khốn cảnh, nhân sinh cũng giống như đi vào một cái như thế nào cũng bò không ra thung lũng.....

Nam nhân kêu Triệu ngọc huy, là một nhà thuộc da xưởng gia công lão bản. Mấy năm trước sinh ý hảo làm, tránh không ít tiền. Nhưng hôm nay bởi vì quốc gia chủ trương bảo vệ môi trường, hẳn công xưởng nhỏ cho tới nay đều là trọng điểm bài ô xí nghiệp, mất thấy nhà xưởng liền gặp phải hai lựa chọn, hoặc quan đình, hoặc thượng tân bảo vệ môi trường thiết bị.

Nhưng hai cái hẳn đều không nghĩ tuyển, nếu nhà máy đình sản, kia hẳn mấy năm nay nỗ lực liền đều uổng phí; nhưng nếu thượng tân bảo vệ môi trường thiết bị, sở yêu cầu phí dụng thật không phải hẳn một cái nhỏ nhỏ xưởng thuộc da có thể gánh vác khởi!

Phía trước cùng hẳn quan hệ không bình thường bảo vệ môi trường cục bằng hữu, hiện giờ thấy hẳn cũng đều ở cùng hẳn giờ giọng quan nhi. Nay hai tháng hẳn là thác quan hệ, đi hậu môn, rốt cuộc kinh người giới thiệu nhận thức thị bảo vệ môi trường tra xét đại đội đội trưởng -- Lý Cường. Nhưng cái này đội trưởng há mồm liền phải 20 vạn! Nghe hẳn thật là gan thẳng đau..... Chính là không có biện pháp, luyện tiệc hài tử bộ không lang, chỉ cần tiêu tiền có thể bãi bình liền không phải vấn đề

Vừa rồi còn đang nghĩ ngợi tới chính mình cuối cùng có thể bình an vượt qua lần này nguy cơ Triệu ngọc huy lại không biết: Một lần lớn hơn nữa nguy cơ, đang ở chờ hẳn.....

Vì có thể cùng Lý đội trưởng làm tốt quan hệ, buổi tối hẳn là liêu mạng bả rượu! Tuy rằng biết chính mình uống cao, còn là vẻ mặt tươi cười đem Lý đội trưởng đưa về gia. Vì chính là có thể biết được nhà hẳn địa chỉ, ngày sau hảo thường xuyên qua lại. Nhưng không nghĩ tới mới vừa khai ra nhà hẳn tiêu khu không bao xa, liền..... Đụng vào người.

Hắn dùng tay dùng sức xoa xoa vốn là không nhiều lắm đầu tóc, lặp lại hồi ức vừa rồi tình cảnh, hẳn là như thế nào đụng phải nữ nhân kia đâu? Bởi vì cần quan hệ, hẳn thật là nhớ không rõ, nhưng hẳn biết: Người khẳng định là hẳn đam!

Ngày hôm sau, Triệu ngọc huy đi vào chính mình hãng thái thuộc da công ty hữu hạn, nhà máy tuy nói không tính đại, chính là mỗi năm đều có thượng trăm vạn thu vào. Thuộc da nhuộm màu là cái cao ô nhiễm ngành

sản xuất, mà Triệu ngọc huy vì tình ti ền, dùng đ ầu là quốc gia cấm sử dụng đ ựng hương thơm án loại trí ung thư vật chất thuốc nhuộm.

Mấy năm nay nhà máy hạ du một cái kêu hoa sen thôn địa phương, mắc bệnh ung thư người càng ngày càng nhi ều. Thôn dân không chỉ một lần hoài nghi, có thể là bởi vì xưởng thuốc da thủy ô nhiễm, mới đưa đến bọn họ người trong thôn bệnh. Chính là loại chuyện này, đi ều tra lấy được bằng chứng quá khó! Nếu không có chính phủ cơ quan hiệp trợ, bình thường thôn dân căn bản vô pháp hiểu biết trong đó vấn đề nơi.

Mà chính phủ vừa lúc đúng là nhất không muốn loại chuyện này cho hấp thụ ánh sáng đơn vị, bởi vì này chỉ có thể thuyết minh, là chính phủ giám thị bất lực, còn có tương quan đơn vị cùng lãnh đạo thất trách, là bất luận cái gì mặc cho lãnh đạo, đ ầu không muốn ở chính mình ở nhậm ở giữa phát sinh sự tình.

Cho nên năm r ồi hoa sen thôn thôn dân mỗi lần kêu oan, cuối cùng đ ầu là không giải quyết được gì. Nhưng năm nay bất đ ồng, quốc gia mạnh mẽ chủ đảo ô nhiễm môi trường, rất nhi ều truy ền thông đ ầu tranh nhau đưa tin hoa sen thôn tình huống. Cái này bốn ứng kêu hoa sen thôn địa phương hiện tại đ ầu bị võng hữu xưng là "Ung thư thôn."

Tuy rằng hoa sen thôn thượng du không chỉ Triệu ngọc huy một nhà ô nhiễm xí nghiệp, nhưng hẳn hẳn thái thuộc da lại chú định trên bảng có tên!

Triệu ngọc huy là thật phát s ầu a! Kỳ thật hẳn trong lòng cũng không có đ ế, không biết này 20 vạn hoa đi ra ngoài, có thể hay không hóa giải trước mắt nguy cơ?

"Triệu tổng, ngài tìm ta?" Kế toán tiêu Lưu gõ cửa tiến vào.

"Nga, tiêu Lưu a, chúng ta công ty trưởng thượng ti ền mặt còn có bao nhi ều a?"

Tiêu Lưu nghĩ nghĩ nói: "Ân, không đến 50 vạn đi. Triệu tổng, ngài phải dùng ti ền?"

Triệu ngọc điễm nóng gật đầu nói: "Vậy người hôm nay cho ta đưa ra 20 vạn tiền mặt, ta muốn vào hóa dùng."

"Tốt, ta một hồi liền đi làm." Tiểu Lưu nói xong xoay người liền đi ra ngoài.

Triệu ngọc huy mở ra máy tính, muốn nhìn một chút trên mạng có hay không vếtối hôm qua tai nạn xe cộ đưa tin. Nhưng kỳ quái chính là: Hết thấy bình thường! Bất luận là trên mạng, vẫn là WeChat bằng hữu trong giới, đều không có tới hôm qua tai nạn xe cộ bất luận cái gì tin tức, chẳng lẽ là chính mình hoa mắt? Nhưng hiển nhiên không quá khả năng!

Đột nhiên một khác tắc tin tức hấp dẫn hấn ánh mắt, nói chính là ở mấy tháng trước phát sinh ở đại học Sư Phạm phụ cận cùng nhau sự cố, lão giáo thụ ngày mưa té ngã ở trong nước, không có người tiến lên nâng dậy, cuối cùng chết thảm trên đường. Đồng thời còn xứng đoạn video, nội dung là mấy cái thấy chết mà không cứu người qua đường. Mà khiến cho Triệu ngọc huy chú ý nguyên nhân là: Hấn ở video nhìn thấy chính mình màu đen Land Rover xe!

Cẩn thận hồi tưởng một chút, hình như là có một ngày hạ mưa to, hấn lái xe trải qua nơi đó, có cái nữ nhân làm hấn hỗ trợ tới, chính là hấn căn bản sẽ không quản loại này nhân sự, liền lái xe đi rồi. Xem ra không chỉ chính mình không lo chuyện bao đồng a? Mấy cái đi ngang qua người cũng chưa cái gì tình yêu nào!

Triệu ngọc huy đóng máy tính, hấn căn bản sẽ không đem chuyện này để ở trong lòng. Hấn cho rằng chính mình căn bản không sai! Nào đi đâu pháp luật quy định nhất định phải thấy việc nghĩa hăng hái làm? Nào đi đâu pháp luật lại quy định nhất định phải giúp người làm niềm vui? Đối với hấn loại người này, hết thấy đều là hướng tiền xem, căn bản sẽ không đi làm không có ích lợi nhưng đỡ sợ tình!

Buổi chiều, kế toán đem hấn muốn 20 vạn nói ra giao cho hấn. Hấn xách theo này nặng trĩu 20 vạn, quyết định tự mình cấp Lý đội trưởng đưa đến trong nhà đi.

Xe chạy đến đêm qua xảy ra chuyện địa phương, hấn đem xe ngừng ở ven đường sau, liền lập tức đi xuống xe, ý ở trên xe, điễm điểu thuốc, mọi nơi quan sát..... Phát hiện trên mặt đất thực sạch sẽ, không giống như là ra quá tai nạn xe cộ hiện trường. Nhưng đêm qua sự tình lại rõ ràng trước mắt.....

"Bang!" Tàn thuốc bị hấn đạn đến trên mặt đất, bắn nổi lên linh tinh hỏa hoa. Hấn lên xe triêu Lý đội trưởng gia nơi tiểu khu khai đi..... Vào cửa trước, hấn ở trong xe kiểm tra rồi một chút trong rương kia 20 vạn, hấn không nghĩ ở trên vấn đề thượng xuất hiện bại lộ mà ảnh hưởng cuối cùng kết quả.

Lý đội trưởng nhiệt tình tiếp đãi hấn, cũng hứa hẹn sự tình bao ở hấn trên người! Có lẽ là loại sự tình này trước sau là không thể gặp quang, hấn ở Lý đội trưởng gia không đãi vài phút liền cáo từ rời đi. Triệu ngọc huy ra Lý đội trưởng gia sắc trời đã tối, sự tình đến này một bước, hấn tâm cuối cùng có thể buông một nửa.

"Linh linh linh....." Di động vang lên, móc ra tới vừa thấy, thế nhưng là lão bà đánh tới. Hấn ở bên ngoài làm việc khi, lão bà chưa bao giờ gọi điện thoại quấy nhiễu hấn, hiện tại lúc này tới điện thoại, nói vậy khẳng định là có việc gấp.....

Triệu ngọc huy tiếp điện thoại liền hỏi: "Xảy ra chuyện gì?" Không nói nhiều một câu vô nghĩa.

"Nhi tử phát sốt, vẫn luôn đều không lùi, người nhanh lên trở về đi." Hấn lão bà nôn nóng nói.

"Cái gì? Ta lập tức liền trở về!" Nhi tử chính là hấn tâm can bảo bối, trăm triệu không thể xảy ra chuyện, nghĩ vậy thì, hấn tâm quỳnh lên liền một chân đem chân ga dẫm rớt cuộc.....

"!" Một tiếng trầm vang, Triệu ngọc huy khẩn cấp sát trụ xe, nghĩ thầm: "Hồng rồi! Sẽ không như thế xui xẻo lại đụng phải người đi?" Lần này hấn không có nóng lòng xuống xe, mà là mọi nơi nhìn xung quanh, vẫn là không ai nhìn đến, trời cũng giúp ta!

Nhưng ở cùng thời gian, cùng địa phương, hấn lại đụng vào người, cái này làm cho chính hấn đầu cảm thấy có thể hay không quá xảo? Hấn có chút do dự xuống xe, đi hướng bị đâm người.

Đột nhiên, hấn ngừng lại, này, này không phải ngày hôm qua nữ nhân kia sao? Này như thế nào khả năng? Ngay cả nằm trên mặt đất tư thế đầu cùng ngày hôm qua giống nhau như đúc! Vẫn là như vậy quý dị run rẩy..... Huyết nhiễm hồng nàng trong tay màu trắng hòa phục.

Triệu ngọc huy không thể tin được chính mình mắt, hấn điên rồ giống nhau trở lại trên xe, liêu mạng tưởng khởi động xe. Chính là thời khắc máu chốt, Land Rover cũng không cho lực. Hấn càng là sốt ruột, càng là điềm không cháy.

Hấn trong lòng hoảng hốt, nhưng hấn mắt lại không tự chủ được chuyển hướng cửa sổ xe..... Một trương trắng bệch nữ nhân gương mặt, thành linh liêu ở trước mắt! Nàng vốn là gầy ốm tứ chi, đang ở lấy người sống không có khả năng làm được tư thế chụp phải cửa sổ xe.

"A!" Triệu ngọc huy dọa hai mắt bạo huyết, la lên một tiếng.

"Oanh" một tiếng, xe thế nhưng vào lúc này đánh trứ, hấn nhanh chóng thúc đẩy xe rời đi hiện trường. Dọc theo đường đi hấn trái tim kinh hoàng, liêu xông ba cái đèn đỏ, một hơi khai trở về nhà.

Tiến gia môn, liêu nhìn đến chính mình lão bà đang ngồi ở trên sofa xem TV. Nhìn đến Triệu ngọc huy tiến vào, có chút kỳ quái nói: "Hôm nay người như thế nào trở về như thế sớm?"

"Nhi tử đâu!"

Lão bà không có nhìn ra Triệu ngọc huy khác thường, còn cười trả lời: "Ngủ? Người cũng không nhìn xem này đầu vài giờ!"

"Ngủ mẹ người * a! Nhi tử phát sốt không tiến bệnh viện a?" Triệu ngọc huy có chút kích động hô to.

Nhưng hấn lão bà lại vẻ mặt mờ mịt: "Lão công, người xảy ra chuyện gì? Nhi tử gì thời điểm phát sốt?"

Triệu ngọc huy sững sốt: "Là người gọi điện thoại cho ta, nói ta nhi tử phát sốt, làm ta nhanh lên trở về!"

Hấn lão bà trước vẻ mặt nghi hoặc, tiếp theo lại xanh cả mặt hỏi hấn: "Không phải là người tiêu tam cho người gọi điện thoại, nói chính là người bên ngoài nhi tử phát sốt, người nghe lằm đi?"

"Thế nhưng mẹ nó đánh rắm!" Triệu ngọc huy nói móc di động ra: "Người nhìn xem này không phải người điện thoại sao?"

Chính là di động lại biểu hiện, cuối cùng một chiếc điện thoại thế nhưng là đánh cấp Lý đội trưởng kia thông..... Triệu ngọc huy hoàn toàn choáng váng? Này như thế nào khả năng! Chẳng lẽ là chính mình ngày hôm qua đâm chết nữ nhân kia biến thành quỷ, tới tìm chính mình báo thù? Sẽ không, nhất định là chính mình quá lo lắng tối hôm qua sự, cho nên sinh ra ảo giác, mới dọa chính mình!

Tưởng hấn Triệu ngọc huy cũng ở trong xã hội lẩn lộn như thế nhiều năm, cái gì sự chưa thấy qua? Gặp chuyện luôn luôn đều có thể bảo trì bình tĩnh. Nhìn trước mắt có chút phần hận thù, hấn chỉ có thể nói dối nói: "Chính mình vừa rỗi quá mệt mỏi, liền ở trên xe mị một hồi, có thể là nằm mơ mơ thấy lão bà đại nhân tới điện thoại, nói nhi tử bị bệnh, tình một sốt ruột liền thật là cho rằng nhi tử thật bị bệnh."

Triệu ngọc huy lão bà cũng không ngạc, chính mình nam nhân cái dạng gì, nàng trong lòng hiểu rõ, cũng chỉ là bán tín bán nghi tiếp nhận rỗi hấn cái này nói từ.

Nữ nhân kia trương trắng bệch mặt, vẫn luôn thật sâu khắc ở Triệu ngọc huy trong đầu, hấn có thể nói chịu già bà, lại nói phục không được chính mình. Nhất định là nơi nào xảy ra vấn đề, nếu không phải chính mình điên rỗi, kia khẳng định chính là thật sự đâm quỷ.....

Hắn đem trong nhà một ít có thể trừ tà đồ vật tất cả đều tìm ra tới, cái gì khai quang ngọc Phật a, cái gì gõ đào tay xuyên linh tinh, toàn bộ mang ở trên người!

Triệu ngọc huy lão bà nhìn ra hắn có chút không thích hợp nhi: "Lão công, người có phải hay không ở bên ngoài ra cái gì sự a?"

"Từng ngày, không có việc gì lão Hò tư loạn tưởng cái gì?" Triệu ngọc huy cả giận nói.

Hắn lão bà vừa nghe Triệu ngọc huy đối chính mình cái này khẩu khí, cũng tức giận nói: "Đừng cho là ta không biết người ở bên ngoài làm những cái đó thiếu đạo đức sự! Khác ta mặc kệ, nếu là bởi vì người làm sự, mà báo ứng ở chúng ta nương hai trên người, ta cùng người không để yên!"

"Ta làm những cái đó thiếu đạo đức sự vì ai? Còn không phải là vì các người nương hai có thể quá tốt nhất ngày! Lại nói, cũng không phải ta một người như thế làm nào, đại gia tất cả đều như thế làm!" Triệu ngọc huy xanh mét cái mặt, hắn không thể tin được luôn luôn đối chính mình đều là ngoan ngoãn phục tùng lão bà, hôm nay thế nhưng đối hắn như thế không lưu tình.

Hắn dưới sự giận dữ, quăng ngã môn mà đi.

Triệu ngọc huy mở ra chính mình màu đen Land Rover, một đường bão táp trở về công ty. Ban ngày công ty người người tới trụ, chính là buổi tối lại tĩnh có chút dọa người..... Hắn có chút bực bội đi vào văn phòng, mới vừa đi vào liếc nhìn đến hắn lão bản ghế ng ả một người.

"Ai?" Triệu ngọc huy cả kinh, chẳng lẽ có tặc? Nhưng cảm giác lại không rất giống.....

"Chi vạn....." Lão bản ghế thông thả chuyển qua tới, mặt trên ng ả thế nhưng là kế toán tiêu Lưu

"Là người? Như thế chậm, người ở chỗ này làm cái gì?" Triệu ngọc huy nghi hoặc nói.

Tiểu Lưu quỷ dị cười: "Triệu tổng, người 20 vạn cấp Lý đội trưởng đưa đi?"

Triệu ngọc huy sắc mặt biến đổi, chợt dạ nói: "Cái gì 20 vạn? Đó là ta dùng để tiến da tì ền hàng!"

"Ha hả..... A" tiểu Lưu lạnh lùng cười nói: "Người gạt được người khác, nhưng không gạt được ta! Người mỗi một lần nhận hối lộ, ta nơi này đều có ký lục....."

"Người! Người vì cái gì như thế làm? Ta đối đãi người nhưng không tệ a!" Triệu ngọc huy không thể tin tưởng nói.

Tiểu Lưu hừ lạnh một tiếng: "Người là đãi ta không tệ, nhưng cha mẹ ta lại là chết ở người trên tay!"

Triệu ngọc huy cũng mông, hẩn khó hiểu hỏi: "Cha mẹ người là ai a? Ta nhận thức bọn họ?"

"Đúng vậy, người căn bản không quen biết bọn họ, chính là lại hại chết bọn họ! Ta quê quán ở hoa sen thôn, úc, không đúng, hiện tại nên gọi ung thư thôn!"

Triệu ngọc huy tựa hồ minh bạch nàng ý tứ, hẩn đối tiểu Lưu nói: "Tiểu Lưu, người nghe ta nói, ta không phải cố ý muốn hại chết người cha mẹ, lúc trước ta cũng không biết cái kia thuốc nhuộm nguy hại như thế đại, bất quá người yên tâm, ta sẽ bồi thường người."

"Bồi thường? Người nói dùng bao nhiêu tì ền mới có thể còn h ấ cha mẹ ta mệnh đâu? Ta nhất định sẽ đem chuyện của người tất cả đều giũ ra tới! Cho người đi làm cả đời ngục giam!" Tiểu Lưu lạnh giọng nói.

Triệu ngọc huy trong lòng biết nhiều lời vô tình, trong lòng hung ác, li ền nổi lên sát tâm. Hẩn chậm rãi tới gần tiểu Lưu, nói chút không đau

không ngửa nói tới dờ đi nàng chú ý, đột nhiên Triệu ngọc huy dùng đôi tay bóp chặt tiểu Lưu cổ, người sau dùng sức tưởng thoát khỏi Triệu ngọc huy đôi tay trói buộc. Nhưng nàng dù sao cũng là cái nữ nhân, sở hữu giấy giữa đầu là phí công, không quá vài phút liền tắt thở.

"Này không thể oán ta, ta cũng không nghĩ giết người! Là người bức ta! Này không thể oán ta!" Triệu ngọc huy có chút si ngốc lặp lại nhắc mãi mấy câu nói đó.

Dùng nhìn tiểu Lưu lớn lên thực tình tế, chính là người một khi đã chết, liền chết trảm chết trảm. Triệu ngọc huy dùng ăn nãi kính nhi, mới đem tiểu Lưu thi thể kéo dài tới trong xưởng khí thải thiêu đốt thiết bị trung. Cái này thiết bị ngày thường đầu không thể nào dùng, chỉ có ở ứng phó kiểm tra khi mới có thể mở ra. Hẳn hợp thượng công tác ngu ồn điện, ấn hạ khởi động kiện.....

Này đài khí thải thiêu đốt thiết bị tối cao độ ấm có thể đạt tới 1100c trở lên, tiểu Lưu từ đây liền chân chính "Nhân gian bốc hơi lên".

Triệu ngọc huy một đêm vô miên..... Cũng là, không có vài người tố chất tâm lý có thể hảo đến, giết người còn có thể an tâm đi vào giấc ngủ.

Buổi sáng 8 điểm, trong công ty lục tục có công nhân tới đi làm, Triệu ngọc huy mặt ngoài muốn làm bộ cái gì sự đầu không có phát sinh giống nhau, nhưng tâm lý lại từ như thành đàn con kiến ở bờ.

"Triệu... Tổng... Sớm!" Một cái quen thuộc thanh âm ở cùng Triệu ngọc huy chào hỏi.

Triệu ngọc huy phảng phất bị đình ở tại chỗ, hẳn có chút cứng đờ quay đầu tới..... Tiểu Lưu!! Nàng không phải bị chính mình ném vào khí thải thiêu đốt lò sao?

"Triệu tổng? Ngài xảy ra chuyện gì?" Tiểu Lưu quan tâm hỏi Triệu ngọc huy.

"Người, người không phải....." Triệu ngọc huy lắp bắp nói không ra lời.

Tiểu Lưu hướng hấn quỳ dị cười, xoay người rời đi. Triệu ngọc huy ng ỡ yên ở ghế trên, hấn cuống quít mở ra máy tính, tưởng xem xét đêm qua chính mình văn phòng theo dõi.

12 điểm 40 phân, hấn xuất hiện ở văn phòng, tiếp theo Triệu ngọc huy thấy được chính mình cũng không dám tin tưởng một màn. Hấn đối với không khí ở nói chuyện! Tuy rằng nghe không thấy nói chút cái gì, nhưng là xem khẩu hình, chính là đêm qua hấn đối tiểu Lưu lời nói, tiếp theo hấn lão bà chạy tiến vào, hấn lại đối hấn lão bà nói chút cái gì, nàng lão bà biểu tình thực kinh hoảng, tưởng rời đi..... Lại bị chính hấn một phen bóp lấy cổ, thẳng đến tắt thở!

Thiên a! Triệu ngọc huy mau điên r ỡ, hấn thân thủ giết chính mình lão bà! Nay như thế nào khả năng? Hấn giết rõ ràng là kế toán tiểu Lưu a! Đã có thể ở vừa r ỡ, tiểu Lưu thế nhưng âm dương quái khí xuất hiện ở chính mình trước mặt.....

Cái gì là thật? Cái gì là giả? Hấn đã sớm phân không rõ ràng lắm! Hấn nghiêng ngả lão đảo ra công ty, một đường chạy như điên v ề nhà. Mở ra gia môn li ền nghe được nhi tử tiếng khóc, hấn chạy vào phòng ngủ một phen bế lên nhi tử: "Nhi tử đừng khóc, ba ba tới, mẹ mẹ đâu?"

Nhi tử nghẹn ngào nói: "Mẹ mẹ đêm qua nói là đi tìm người, đến bây giờ đ ều không có trở v ề, ta muốn mẹ mẹ! Ta muốn mẹ mẹ!"

Nghe xong nhi tử nói Triệu ngọc huy rớt cuộc tin, chính mình ném tới khí thải thiêu đốt lò thi thể không phải người khác, đúng là chính mình lão bà, nhi tử thân mẹ!

Hấn nỗ lực bình phục chính mình cảm xúc, bắt thông lão mẹ nó điện thoại: "Mẹ, người hiện tại lại đây một chuyến bái, chúng ta có chút việc nhi muốn làm, người giúp chúng ta mang mấy ngày tôn tử bái." Triệu ngọc huy tận lực làm chính mình ngữ khí hiện nhẹ nhàng một ít.

Lão mẹ sáng khoái đáp ứng r ỡ, không một h ỡ li ền tới đây đem tiểu tôn tử tiếp đi r ỡ, lúc g ần đi còn hỏi Triệu ngọc huy: "Người tức phụ đâu?"

Triệu ngọc huy dùng hết toàn lực bài trừ một cái tươi cười nói: "Nàng, nàng đi giúp ta làm việc."

Tiền đi lão mẹ cùng nhi tử, Triệu ngọc huy một người ng ồi ở trên sofa nỗ lực h ồi tưởng, chính mình rốt cuộc là từ cái gì thời điểm bắt đầu xuất hiện vấn đềđâu? Là tinh thần thượng vấn đề? Vẫn là..... Gặp quý! Nhưng hấn lại càng nghĩ càng loạn, như thế nào cũng tưởng không rõ.

Đột nhiên, hấn di động vang lên. C ần lấy tới vừa thấy, là giới thiệu Lý đội cho hấn nhận thức cái kia bằng hữu -- lão vương.

"Ngọc huy, Triệu cường xảy ra chuyện, người có biết hay không?"

"Cái gì? Hấn ra cái gì sự?" Triệu ngọc huy trong lòng tr ầm xuống.

"Hấn làm đi ều tra tổ khổng chế đi lên, người nếu muốn chính mình không dính thượng hấn, g ần nhất đừng lại đi tìm hấn!"

Triệu ngọc huy vừa nghe li ền nóng nảy: "Ta đây nhà máy làm sao bây giờ? Ta 20 vạn làm sao bây giờ?"

"Ta cũng là hảo ý nhắc nhở, chính người ng ắm lại, nếu là sự tình thọc đi ra ngoài, người nhà máy, người 20 vạn, còn có người! Toàn bộ ều xong r ồi! Chính người nhìn làm đi! Đô..... Đô..... Đô....." Đối phương cắt đứt điện thoại.

Triệu ngọc huy đặt mông ng ồi dưới đất, hai tay ôm ầu: "Xong r ồi, toàn xong r ồi!"

Buổi tối..... Triệu ngọc huy giống cái đã không có linh hồn thi thể giống nhau, ở trên phố du đ ăng. Không biết chính mình nên đi nơi nào..... Nhà máy xong r ồi, lão bà đã chết, Triệu đội cũng đi vào, tiểu Lưu còn không biết cái gì thời điểm sẽ cử báo chính mình. Giống như trên thế giới này cùng chính mình dính điểm quan hệ người tất cả ều muốn xui xẻo. Hấn quyết định ly chính mình nhi tử cùng cha mẹ xa một ít, xa đến vĩnh viễn ều không thể lại liên lụy bọn họ.....

Đi tới đi tới, Triệu ngọc huy lại ma xui quỷ khiến đi tới cái kia đụng vào đáng sợ nữ nhân tiểu khu, sở hữu bất hạnh là từ nơi này bắt đầu sao? Chỉ sợ không phải đâu! Là từ chính mình thấy chết mà không cứu bắt đầu? Vẫn là chính mình che lại lương tâm hướng trong sông bài ô bắt đầu đâu?

Tính, không sao cả. Hắn xem trong lúc vô tình, liếc liếc mắt một cái ven đường sạp báo lên báo, một cái bức ảnh thành hình ánh vào mi mắt. Là nàng! Hắn kích động cầm lấy báo chí, mặt trên có thứ nhất đưa tin, đại khái ý tứ là nói: Một tháng trước, mỗi mỗi tiểu khu nơi ở trong lâu, kinh hiện một khối nữ thi, là mỗi tòa mỗi lâu nữ hộ gia đình trương tuyệt. Kinh pháp y giám định nguyên nhân chết vì: Đói chết.

Trên ảnh chụp nàng tuy rằng nhìn thực bình thường, chính là gương mặt này, rõ ràng chính là cái kia bị chính mình đâm chết quá hai lần nữ nhân!

Sạp báo người bán hàng rong xem Triệu ngọc huy thực chú ý này tắc tin tức, sẽ nhỏ giọng đối hắn nói: "Chính là cái này tiểu khu, cái kia nữ phía trước ta còn gặp qua đâu. Nghe nói mới vừa kết hôn lão công liền đã chết, phát hiện nữ thi thể thời điểm đều đã chết hơn một tháng! Người đầu gây thành một trương da, cho nên cũng liền không như thế nào hư thối....."

Triệu ngọc huy không dám nhẹ ý tin tưởng này hết thấy cái nào là thật? Cái nào là giả! Hắn không chờ sạp báo người bán hàng rong nói xong liền chạy như điên vào cái kia tiểu khu, thẳng đến báo chí thượng nói kia đóng lâu chạy tới..... Đi vào nữ nhân trụ quá dưới lầu, hắn đột nhiên có chút do dự.

Phát sinh tai nạn xe cộ ngày đó buổi tối, cái kia kêu trương tuyệt nữ nhân đã sớm đã chết nha! Như thế nào lại sẽ bị chính mình đâm chết đâu? Còn có chính là, nàng cách chết cũng quá quý dị! Nào có người có thể đem chính mình sống sờ sờ đói chết đâu? Đang lúc hắn tại đây tòa 17 tầng cao lầu hạ bẫy hễ khi, một cái trọng vật chính dấn dập từ 15 lầu rơi xuống.....

"....." Triệu ngọc huy theo tiếng ngã xuống đất, trên đầu của hắn huyết lưu như chú, vài giây liền nhiễm hồng dưới thân mặt cỏ. Cách hắn cách đó không xa, lẳng lặng nằm một cái mang huyết thủy tinh gạt tàn thuốc.....

"A..... Chết người!" Một cái bác gái thét chói tai chạy tới gọi người.

15 lâu, một cái phụ nữ trung niên đối với chính mình nhi tử lớn tiếng quát lớn nói: "Tiểu đào! Người có phải hay không lại hướng dưới lầu ném đồ vật? Người ném cái gì đồ vật?"

Nam hài ngây ngốc quay đầu lại, nhìn hẩn mục mục, si ngốc cười.....

《 chưa xong còn tiếp 》

Đệ Thập Nhất Cái Chuyện Xưa Thấy Chết Mà Không Cứu (Tam)

Lưu quyên mới vừa tiến phòng ngủ, liền nhìn đến nhi tử lại si ngốc đứng ở cửa sổ trước, ngóng nhìn bên ngoài..... Nhi tử bị bệnh, nàng không dám cấp lão công gọi điện thoại nói cho nhà hẩn phát sinh hết thầy.

Bác sĩ tâm lý nói nhi tử bệnh chủ yếu là tâm lý nguyên nhân, nếu không giải được "Khúc mắc", kia cả đời cũng cứ như vậy. Nhưng Lưu quyên không rõ, một cái 8 tuổi hài tử từ đâu ra khúc mắc a!

Đầu do cái kia đáng chết đưa tin! Lưu quyên không chỉ một lần chú trí, viết kia thiên tin tức phóng viên. Càng chú trí kia đáng chết ngày mưa, nếu kia một ngày là mặt trời lên cao..... Kia sở hữu sự tình đầu sẽ không đã xảy ra!

Nàng chẳng qua là tưởng bảo hộ chính mình nhi tử, này có sai sao? TV thượng cũng không chỉ một lần đưa tin, hài tử nâng dậy lão nhân sau bị ngoa sự kiện a! Nàng chỉ là muốn cho nhi tử biết như thế nào tự bảo vệ mình, nhân tính nhược điểm chính là ích kỷ, nàng căn bản không sai!

Chính là trên mạng, TV thượng tất cả đều là kia đoạn "Thấy chết mà không cứu" video. Nàng không sao cả, bởi vì nàng là người trưởng thành, có chính mình phán đoán năng lực. Nhưng tiểu đào đâu? Hẩn mới 8 tuổi, căn bản vô pháp thừa nhận này đó không nên thừa nhận áp lực!

Trường học đừng học cùng lão sư đầu đối hẩn châm chọc mỉa mai, tốt nhất bằng hữu đối hẩn nói: Muốn cùng hẩn nhất đao lưỡng đoạn! Hẩn vốn

là trong ban học tập uỷ viên, kết quả toàn ban đồng học ở ban sẽ thượng, nhắc tay biểu quyết triệt rớt hẳn ban cán bộ chức vụ.

Lưu quyên tức giận tìm được rồi chủ nhiệm lớp Ngô lão sư lý luận, nhưng Ngô lão sư lại lãnh nói nói: "Ban cán bộ nhất định phải từ tư tưởng phẩm đức ưu tú đồng học đảm nhiệm." Nàng dưới sự giận dữ đưa ra thôi học!

Từ đây sau này, tiểu đào nói liền càng ngày càng ít, tới rồi cuối cùng, một câu cũng không nói. Nàng còn chưa tính, cũng không biết từ cái gì thời điểm bắt đầu, tiểu đào luôn là thích đem bên người đồ vật hướng dưới lầu ném..... Nàng thật là đáng sợ! Có mấy lần đầu thiếu chút nữa tạt đến người khác, chính là bởi vì bọn họ trụ chính là nhà cao tầng, dưới lầu người cũng làm không rõ ràng lắm là mấy lầu ném, hơn nữa cũng không có thương tổn người, cho nên phần lớn đầu là "Không giải quyết được gì"!

Lưu quyên lãnh tiểu đào đi nhìn vài lần bác sĩ tâm lý, chính là lại không thấy cái gì hiệu quả. Nàng mỗi ngày đều sống ở lo lắng cùng hoảng sợ bên trong..... Mà Lưu quyên lão công là cái đầu mở công nhân, nhiều năm ở Tân Cương đánh giếng. Cả năm cũng liền không đến hai tháng thời gian là ở nhà nghỉ ngơi, nàng thật sự không có dũng khí đem mấy ngày này phát sinh sự tình nói cho hẳn.....

Dưới lầu xe cảnh sát vang lên thật dài thời gian, không biết là ra cái gì sự tình. Lưu quyên nghĩ ra đi xem, nhưng đem tiểu đào một người đặt ở trong nhà nàng cũng không quá tâm, liền đối tiểu đào nói: "Nhi tử, chúng ta đi siêu thị đi dạo đi!"

Tiểu đào trầm mặc nhìn nàng, không nói lời nào.

Lưu quyên thở dài, lấy thượng tiền bao, nắm nhi tử tay ra cửa. Tiểu đào giống như là một cái không có linh hồn búp bê vải, nhậm nàng lôi kéo đi.....

Thang máy tới rồi 6 lầu, "Leng keng" cửa thang máy mở ra, hai cái tuổi trẻ nữ hài vừa nói vừa cười đi đến.

Trong đó một cái đối một cái khác nói: "Người vừa rồi trải qua dưới lầu, nhìn đến xe cảnh sát sao?"

Một cái khác có chút hưng phấn nói: "Đương nhiên nhìn đến, hình như là nói dưới lầu có cái nam nhân, làm trên lầu ném xuống tới thủy tinh gạt tàn thuốc cấp tạp đã chết! Ta tới thời điểm thì thể đã sớm nâng đi rồi, bất quá kia đây đất huyết a! Quá dọa người!"

Hai cái nữ hài nói làm Lưu quyên trong lòng cả kinh, vừa rồi nàng đi vào phòng ngủ một màn lại lần nữa hiện lên ở trước mắt. Nàng cúi đầu nhìn thoáng qua tiêu đào, nhi tử không có bất luận cái gì phản ứng. Phảng phất thế giới này đều cùng hắn không quan hệ giống nhau.

Nhà nàng phòng ngủ đích xác có cái thủy tinh gạt tàn thuốc, đó là lão công bảo bối, chưa bao giờ dùng nó trang khói bụi.

Lưu quyên đi ra đại lâu, nhìn đến dưới lầu trên cỏ bị cảnh sát vòng nổi lên một mảnh cảnh giới mang, mà mặt cỏ thượng vết máu vẫn như cũ nhìn thấy ghê người. Nàng bất tri bất giác trung, dùng sức nắm chặt lôi kéo nhi tử tay..... Tiêu đào nhíu mày, nhưng lập tức lại biến chết giống nhau bình tĩnh.

Siêu thị ở buổi tối, người cũng không nhiều. Lưu quyên trong lòng có việc, căn bản vô tâm tư mua đồ vật, nàng lung tung tuyển mấy thứ thương phẩm liền vội vội vàng vàng tính tiền đi rồi.....

Về đến nhà, nàng chuyện thứ nhất chính là hỏi phòng ngủ, tìm lão công thủy tinh gạt tàn thuốc. Chính là sự tình cố tình luôn là sợ nhất cái gì liền tới cái gì, thủy tinh gạt tàn thuốc không thấy.

"Tiêu đào, mẹ mẹ hỏi người, người có phải hay không đem ba ba thủy tinh gạt tàn thuốc ném tới dưới lầu?" Lưu quyên ngôn ngữ có chút dõn dập.

Nhưng tiêu đào lại giống như căn bản không hiểu mẹ mẹ đang nói cái gì giống nhau, mờ mịt nhìn Lưu quyên. Nàng nhìn nhi tử bộ dáng, trong lòng đau xót, không đào hiện tại là cái người bệnh, hắn có lẽ cũng không biết

chính mình ở làm cái gì đi. Nàng thẫn hạ quyết tâm, vô luận như thế nào đều không thể để cho người khác biết, thủy tinh gạt tàn thuốc là từ nhà nàng trung ném văng ra.

Chính là ngày hôm sau cảnh sát liền tới cửa..... Hai gã cảnh sát dò hỏi án phát khi, Lưu quyên đang ở làm cái gì? Nàng đúng sự thật trả lời: Chính mình đang ở rửa chén, mà tiểu đào hẳn đang xem TV. Cảnh sát nhìn thoáng qua tiểu đào, phát hiện đĩa nhỏ này rõ ràng không bình thường. Cũng liền không hỏi nhiều cái gì.....

Bởi vì sự phát mà là cái theo dõi góc chết, hơn nữa lúc ấy cũng không có cái gì người chứng kiến, cho dù có..... Cũng căn bản không có khả năng biết thủy tinh gạt tàn thuốc là từ mấy lâu ném xuống tới. Thời gian dài, cái này "Trời cao ném vật" làm cho người qua đường tử vong án kiện, liền cùng mặt khác rất nhiều bởi vì đủ loại nguyên nhân mà không thể cáo phá án kiện giống nhau, bị "Túc chi gác cao".

Lưu quyên không có công tác, bằng hữu cũng rất ít, đại đa số thời gian đều là vây quanh nhi tử ở chuyển. Chuyện này cơ hồ làm nàng cuộc sống hàng ngày khó an, nhưng lại không thể tìm cái gì người thương lượng.

Tiểu đào bệnh cũng càng ngày càng nặng, phía trước nàng cùng nhi tử nói chuyện, tốt xấu còn có cái phản ứng. Nhưng hiện tại lại như là cái không hề tức giận con rồi, trừ bỏ có thể ăn có thể uống, có đôi khi tiểu đại tiện cũng không biết đi WC.

Tất cả rơi vào đường cùng, Lưu quyên đành phải đem tiểu đào khóa ở trong nhà, cũng đem sở hữu cửa sổ toàn bộ dùng dây xích khóa chết. Nàng đem tiểu đào cùng bên ngoài thế giới hoàn toàn phân cách khai, phảng phất chỉ có này thuộc về chính mình trong không gian, mới không ai có thể xúc phạm tới con trai của nàng.

Hôm nay buổi tối, Lưu quyên cùng thường lui tới giống nhau nằm ở trên giường cập tiểu đào kể chuyện xưa. Nàng không trông cậy vào tiểu đào có thể nghe hiểu cái gì, chỉ là nghĩ làm hẳn nhiều nghe một chút chính mình nói chuyện.

"Mẹ, ngoài cửa có vị thúc thúc tới còn đồ vật."

Lưu quyên có chút không thể tin được chính mình nhỉ, nàng kinh ngạc nhìn nhi tử nói: "Tiểu đào, người nói cái gì mụ mụ không nghe rõ, người nói lại lần nữa."

Tiểu đào máy móc tính lặp lại một lần lời nói mới rồi: "Mẹ, ngoài cửa có vị thúc thúc tới còn đồ vật."

Thanh âm này là chính mình nhi tử, chính là ngữ khí lại lãnh làm nàng cảm thấy xa lạ. Lưu quyên thật cẩn thận đi vào cạnh cửa, xuyên thấu qua con đường hướng ra phía ngoài xem..... Ngoài cửa tối om, cái gì cũng thấy không rõ.

Đột nhiên, thanh không đèn không hề dự triệu sáng. Một người nam nhân liền đứng ở nhà nàng trước cửa, hẩn cúi đầu, Lưu quyên thấy không rõ hẩn mặt. Nhưng sợ hãi lại từ đáy lòng sinh ra chậm rãi dâng lên.....

Nàng dùng tay bưng kín miệng mình, đại khí cũng không dám suyễn một chút, nàng thậm chí đều không có dũng khí lại hướng ngoài cửa xem một cái.

"Leng keng" chuông cửa vang lên. Ở cái này an tĩnh có chút dọa người trong phòng, hiện phá lệ chói tai..... Lưu quyên thực sự cấp dọa nhảy.

Liền ở nàng kinh hồn chưa đúng giờ, tiểu đào thanh âm sâu kín tại thân hậu vang lên: "Mẹ, ngoài cửa có vị thúc thúc tới còn đồ vật."

Lưu quyên lập tức bưng kín tiểu đào miệng, chính là ngoài cửa nam nhân hẩn là đã nghe thấy được, hẩn điên cuồng vỗ môn. Dọa Lưu quyên đem tiểu đào bế lên tới, nhanh chóng chạy về phòng ngủ, cũng không dám nữa ra tới.

Ban đêm liền như thế đần độn quá khứ..... Buổi sáng thiên sáng ngời, Lưu quyên đau đầu đục nứt, nàng rời giường chuyện thứ nhất chính là đi tới cửa, hướng ngoài cửa nhìn lại. Cách vách Tiểu Trương đang ở khóa cửa, chuẩn bị đi làm.

Lưu quyên vội vàng đem cửa mở ra gọi lại hắn: "Tiểu Trương, đi làm đi a!"

Tiểu Trương không nghĩ tới Lưu quyên đột nhiên xuất hiện, sững sốt: "Lưu, Lưu tử, sớm a! Ta đi làm."

"Tiểu Trương, người đêm qua có hay không nghe được cái gì kỳ quái thanh âm a?" Lưu quyên cẩn thận hỏi.

Tiểu Trương nghĩ nghĩ nói: "Hắn là không có, ta ngủ tương đối chết. Có đôi khi sét đánh ta đều nghe không được." Tiếp theo hắn giơ tay xem một cái biểu nói: "Lưu tử, không có gì sự ta liền trước đi làm đi."

Lưu quyên đành phải xấu hổ nói: "Tốt, người đi đi."

Nhìn Tiểu Trương vào thang máy, Lưu quyên vừa định xoay người vào nhà, đột nhiên bị bên cạnh một cái sáng lấp lánh đồ vật hấp dẫn nàng ánh mắt. Nàng định chữ vừa thấy, tức khắc dọa chân nhũn ra.

Cái kia sáng lấp lánh đồ vật thế nhưng là lão công thủy tinh gạt tàn thuốc! Nó không phải... Không phải làm tiểu đào ném xuống sao? Nó không nên ở Cục Công An sao? Một liên xuyên vấn đề từ trong óc chui ra tới, làm nàng trong lúc nhất thời đầu óc phát không.

Nàng cuống quýt từ phòng khách lấy ra một cái màu đen rác rưởi túi, không cần suy nghĩ liền đem thủy tinh gạt tàn thuốc bao ở bên trong, xoay tay lại đóng cửa liền thẳng đến dưới lầu thùng rác mà đi. Ném xuống thủy tinh gạt tàn thuốc sau, Lưu quyên trốn giống nhau trở về nhà.

Nàng nhìn ngó ở bên cửa sổ tiểu đào, như cũ sống ở thế giới của chính mình. Nhớ tới hắn đêm qua rõ ràng nói chuyện, nhưng hôm nay buổi sáng, lại giống cái gì cũng không phát sinh giống nhau lại không nói một lời.....

Lưu quyên cấp tiểu đào làm cơm sáng, biên uy hắn ăn cơm, biên cùng hắn nói chuyện. Chính là tiểu đào căn bản không làm bất luận cái gì phản ứng, chỉ là máy móc tính há mồm đang ăn cơm. Nhưng cơm còn không có

ăn xong, Lưu quyên liền phát hiện tiểu đào nước tiêu..... Nàng đã bất đắc dĩ lại chua xót, chảy nước mắt cấp tiểu đào thu thật sạch sẽ.

Ban ngày thời gian luôn là thực ngắn ngủi, Lưu quyên nhìn tây hạ thái dương, trong lòng sợ hãi lại lặng yên dâng lên..... Đêm tối đối nàng tới nói, quá dài lâu.

Cơm chiều quá sau, Lưu quyên liền cùng tiểu đào sớm liền lên giường ngủ. Lần này nàng không có cấp tiểu đào kể chuyện xưa, chỉ là hy vọng nhi tử có thể sớm một chút tiến vào mộng đẹp, nghe nhi tử đầu đầu tiếng hít thở, nàng biết tiểu đào ngủ rồi.

Nhưng Lưu quyên chính mình lại như thế nào cũng ngủ không được, ở trên giường lăn qua lộn lại..... Nhớ tới chính mình đã lâu đầu không có lão công gọi điện thoại, nhưng lại sợ khống chế không hảo cảm xúc mà nói ra tình hình thực tế. Nàng vài lần cầm lấy di động, lại do dự buông xuống.

Hoảng hốt trung Lưu quyên cảm giác, vẫn luôn ngủ say tiểu đào giật mình. Nàng giật mình một chút liền thanh tỉnh..... Quay đầu nhìn về phía bên người nhi tử, chỉ thấy tiểu đào trợn lên mắt nhìn trần nhà, trong miệng lúc đóng lúc mở, hình như là đang nói cái gì?

Lưu quyên ngẩng dậy, sờ sờ nhi tử đầu, độ ấm bình thường, không có phát sốt.

"Tiểu đào? Người xảy ra chuyện gì? Nơi nào không thoải mái?"

Tiểu đào quay đầu nhìn về phía nàng, sâu kín nói: "Mẹ, ngoài cửa có vị thúc thúc tới còn đồ vật."

Lưu quyên da đầu tê dại nhìn chính mình nhi tử, mà tiểu đào nhưng vẫn máy móc tính lặp lại: "Mẹ, ngoài cửa có vị thúc thúc tới còn đồ vật. Mẹ, ngoài cửa có vị thúc thúc tới còn đồ vật." Một lần lại một lần.....

Chuông cửa vào lúc này không hề dự triệu vang lên, tiếng chuông trung còn kèm theo dồn dập gõ cửa thanh! Lại tới nữa! Lưu quyên gắt gao đem

nhi tử ôm vào trong ngực, không dám nhìn, cũng không dám nghe, càng không dám tưởng!

Tiểu đào vẫn là một lần một lần ở lặp lại câu nói kia, cuối cùng cơ hồ là ở tê kêu đang nói! Lưu quyên chỉ có thể ở trong lòng cầu nguyện này hết thấy đều là tràng ác mộng, càng cầu nguyện chính mình mau chút từ trận này ác mộng trung tỉnh lại.....

Không biết qua bao lâu, Lưu quyên rốt cuộc bởi vì quá độ kinh hách cùng mỗi một mà hôn mê bất tỉnh. Có lẽ đối nàng tới nói, này liền xem như từ ác mộng trung giải thoát rồi.....

Một tia ánh mắt trời từ khe hở bức màn trung, bắn tới Lưu quyên trên mặt, là như vậy ấm áp, làm nàng không nghĩ tỉnh lại. Chính là từng trận tanh tưới đem nàng lôi trở lại hiện thực, tiểu đào ở trên giường **.

Đầu do chính mình tối hôm qua thượng quá khẩn trương, mới có thể dọa đến nhi tử. Lưu quyên đau lòng nhi tử đừng thời, chỉ có thể oán trách chính mình. Nàng đem sở hữu đều thu thật sạch sẽ sau, đi tới trước cửa phòng, hít sâu một hơi, ngừng thở, đột nhiên mở ra cửa phòng.....

Ngoài cửa phòng thế nhưng cái gì cũng không có! Nàng rốt cuộc có thể trường ra một hơi, xoay người tưởng về nhà. Đột nhiên nghe cách vách môn mở ra, một thanh âm gọi lại nàng: "Lưu tử!"

Lưu quyên quay đầu lại vừa thấy, là cách vách Tiểu Trương.

"Tiểu Trương a, có việc sao?"

"Nga, đêm qua ta trở về vẫn, cửa nhà người đứng một người nam nhân, vẫn luôn ở gõ cửa, ta hỏi hắn tìm ai a? Hắn nói có cái gì muốn còn cho người, nhưng như thế nào gõ cửa, cũng không ai tới mở cửa, liền thác ta chuyển giao cho người." Nói xong liền từ sau lưng lấy ra một cái hắc túi giao cho Lưu quyên.

Lưu quyên tiếp nhận túi, liếc mắt một cái liền nhận ra đây là nàng ngày hôm qua buổi sáng ném xuống màu đen rác rưởi túi. Tiểu Trương xem

nàng biểu tình không đúng lắm, liền hỏi nàng: "Lưu tử, người không sao chứ? Nam nhân kia là người bằng hữu sao?"

Lưu quyền cường tráng mỉm cười nói: "Đúng vậy, ta làm hãn giúp ta mua đồ vật, đêm qua ta ngủ quá đã chết, không nghe thấy gõ cửa thanh, cảm ơn a người Tiểu Trương."

Tiểu Trương nhìn ra Lưu quyền mất tự nhiên, ngấm lại nàng một cái lão công nhi ều năm không ở nhà nữ nhân, nếu cùng nam nhân khác có điếm cái gì..... Cũng là có khả năng, cho nên hãn liền không có hỏi lại cái gì.

Lưu quyền nhìn Tiểu Trương đi vào thang máy, nàng mới chậm rãi mở ra màu đen túi, bên trong thành linh chính là lão công cái kia thủy tinh gạt tàn thuốc! Mặt trên giống như còn dính một ít đã sớm khô khốc vết máu..... Nàng lần này so ngày hôm qua muốn bình tĩnh rất nhiều, không hề hoang mang rối loạn, mà là xoay người cầm lấy trong nhà vốn là muốn ném xuống rác rưởi, đi hướng dưới lầu thùng rác.

Đem sở hữu "Rác rưởi" ném xuống sau, nàng vệt tới trong nhà, xoay tay lại đóng tới cửa, tiếp theo liền một chút liền nằm liệt ng ả dưới đất, nàng là tận cố gắng lớn nhất mới làm chính mình nhìn qua bình thường một ít..... Sợ hãi nước mắt từ khóe mắt không tiếng động chảy xuống, nàng nên làm sao bây giờ? Không ai có thể đủ trợ giúp nàng!

Lại là một cái dài lâu đêm tối bắt đầu, Lưu quyền trộm đi tới dưới lầu tạp người chết vành đai xanh. Nhân đây là đại lâu mặt trái, cho nên thời gian này cơ hồ không có người trải qua.....

Nàng lấy xảy ra chuyện trước chuẩn bị tốt tiền giấy, biên thiêu biên nói: "Đại huynh đệ, ta nhi tử không phải cố ý muốn tạp chết người, người xem ở hãn chỉ có 8 tuổi phần thượng, đại nhân không nhớ tiểu nhân quá, ta cầu người, ta nhi tử thật sự thực đáng thương, hãn có bệnh mới có thể loạn ném đồ vật....."

Lưu quyền càng nói càng kích động, cuối cùng thế nhưng quỳ gối trên mặt đất, không ngừng cấp châm tiền giấy dập đầu! Đột nhiên, một trận âm phong thổi qua, trên mặt đất thiêu thừa giấy hôi đánh toàn nhi, bay lên!

Dạ Lưu quyên một tiếng thét kinh hãi, nhưng nàng lập tức lại che lại miệng mình.

Giấy hôi bị thổi đầy đất đầu là, Lưu quyên trong giây lát phát hiện, liền ở ly vành đai xanh cách đó không xa, đứng một người nam nhân, cúi đầu, trong tay cầm một cái màu đen túi.

Nàng rớt cuộc bình tĩnh không đứng dậy, cũng không quay đầu lại chạy như điên chạy vào lầu. Vừa lúc một bộ thang máy ngừng ở 1 lầu, nàng xem cũng không thấy liền đi vào, mắt thấy cửa thang máy liền phải khép lại thời điểm, một con trắng bạch bàn tay tiến vào.....

Lưu quyên dọa nhắm thẳng sau lui, nhưng thang máy không gian hữu hạn, nàng đã nương tựa ở trên tường. Nam nhân cúi đầu đi đến, kia chỉ trắng bạch tay lại thẳng tắp bóp lấy Lưu quyên cổ.

Nàng một chút cảm giác được sở hữu dưỡng khí bị nháy mắt trừ đi rồi, trong não không còn bạch, liền ở nàng cảm thấy chính mình chết chắc rồi thời điểm, cái tay kia liền như vậy đột nhiên biến mất! Lưu quyên một trận ho khan, nước mũi mắt cùng nhau chảy xuống dưới. Nàng miễn cưỡng ngẩng đầu lên, lại phát hiện trước mắt nam nhân cũng đã biến mất..... Nhưng cửa thang máy thượng lại có sáu cái chữ bằng máu: "Ta muốn mang đi tiểu đào"

Lưu quyên ngây dại, nam nhân muốn không phải nàng, mà là nàng liền mạng muốn bảo hộ tiểu đào. Nhi tử không thể có việc, nếu không nàng không mặt mũi thấy chính mình lão công! Nàng té ngã lộn nhào về tới gia, khóa trái cửa phòng, cùng nhi tử tránh ở phòng ngủ trên giường chờ hừng đông.....

Thời gian một phen một giây quá khứ, Lưu quyên trên người đã sớm làm mồ hôi sũng nước. Đột nhiên, nàng nghe được phòng khách "Sát!" Một tiếng, cửa phòng theo tiếng mà khai. Lưu quyên đứng tử mộ nhiên phóng đại. Một cái bóng đen thông thả đi đến trước giường, nàng chỉ có thể tuyệt vọng nhắm lại mắt, chờ đợi tử vong buông xuống.

"Tức phụ?" Một cái quen thuộc thanh âm vang lên.

Lưu quyên sửng sốt, nàng cuống quýt mở ra đầu giường đèn: "Lão công! Người như thế nào đã trở lại." Nàng một chút liền khóc ra tới.

"Lão công, ta....."

"Đừng sợ, có ta đây."

Lưu quyên phát hiện lão công trên người có sợi du vị cùng tanh hôi vị hỗn hợp ở bên nhau khí vị, thực sặc người. Nàng nhẹ nhàng đẩy ra lão công, nhìn nhìn hẳn trên người, tất cả đều là dầu mỡ.

"Lão công, trên người của người cái gì vị a, như thế nào làm như thế đó?"

"Nga, ta không nghĩ xe lửa trở về, ta là nghĩ đưa du xe trở về đi gấp, liền không có tới cập thay quần áo. Chủ yếu là quá tưởng các người nương hai, cho nên liền trực tiếp đã trở lại."

Lưu quyên trong lòng một ngọt, mấy ngày nay sợ hãi tức khắc tan thành mây khói. Nàng cười đối lão công nói: "Ta cho người đem nước ấm mở ra, người mau tẩy tẩy đi."

Lão công gật gật đầu, liền đi vào buồng vệ sinh, Lưu quyên an tâm nghĩ ở phòng khách xem TV. Nhìn nhìn nàng đột nhiên có loại mạc danh bất an, luôn là cảm giác không đúng lắm, trong phòng vệ sinh quá an tĩnh, trừ bỏ tiếng nước cái gì cũng không có. Nàng chậm rãi đứng dậy đi đến buồng vệ sinh trước cửa, lặng lẽ đem cửa đẩy ra một cái phùng hướng nhìn lại.

Lão công đâu? Bên trong nóng hôi hổi, sương khói lượn lờ, nhưng nơi nào có lão công thân ảnh a? Nàng trong lòng chột lạnh, đẩy cửa liền tiến. Có lẽ là cửa mở, sương mù tan, lão công liền lại xuất hiện.

"Xảy ra chuyện gì tức phụ? Ta vừa định kêu người cho ta xoa bóp đâu!"

Lưu quyên thầm nghĩ: "Chẳng lẽ là chính mình hoa mắt? Lão công liền ở trước mắt, còn suy nghĩ vớ vẩn cái gì a!" Vì thế nàng cầm lấy khăn tắm giúp lão công xoa nổi lên bôi.....

Nhìn lão công vốn dĩ to lớn sau lưng, hiện tại lại có chút sùng vù, nàng có chút lo lắng lão công thân thể khả năng xảy ra vấn đề "Lão công, các người đơn vị năm nay an bài kiểm tra sức khỏe sao?"

"Còn không có, tháng sau đi."

Lưu quyên lo lắng nói: "Chính người một người ở bên ngoài, nhưng nhiều chú ý thân thể, chúng ta nương hai nhưng toàn chỉ vào người đâu!"

Lão công an ủi nàng nói: "Ta không có việc gì, người cứ yên tâm đi."

Lưu quyên cùng lão công tắm rửa xong sau, cùng lên giường. Mới vừa một nằm xuống nàng liền lại nghĩ được lão công trên người tản mát ra kia sợ, nói không rõ xú vị. Nhưng là này đều không sao cả, chỉ cần lão công có thể tại bên người, nàng liền cái gì đều không sợ.

"Tức phụ." Lão công đột nhiên kêu Lưu quyên một tiếng.

Lưu quyên nghi hoặc nói: "Xảy ra chuyện gì?"

Lão công ôn nhu đối nàng nói: "Mấy năm nay vẫn luôn là người một người ở chiếu cố cái này gia, vất vả người!"

Lưu quyên lắc đầu nói: "Ta nào tính vất vả a, mệt nhất vẫn là người."

"Đúng rồi tức phụ, ta cho người cùng nhi tử tránh một số tiền, sau này các người sinh hoạt liền không cần lo lắng!"

Lưu quyên có chút lo lắng hỏi: "Người như thế nào kiếm tiền a?"

Lão công vỗ vỗ nàng nói: "Người đừng sợ, người lão công để lại cho người tiền khẳng định là hợp lý hợp pháp."

Nàng có chút nghe không rõ lão công ý tứ trong lời nói, nàng tổng cảm giác lão công lần này trở về có chút kỳ quái..... Chỉ là nhất thời còn sợ không tới manh mối.

Lão công xem Lưu quyên vẫn là vẻ mặt lo lắng, liền đối nàng nói: "Ngủ đi tức phụ, ngày mai hết thầy đầu sẽ tốt!"

Là nên hảo hảo ngủ một giấc, nàng nhắm lại mắt, an tâm ngủ r ấ. Nàng một giấc này ngủ rất say sưa, thực thoải mái.

"Linh....." Một tiếng d ãn đập chuông điện thoại thanh, bừng tỉnh ngủ say Lưu quyên. Nàng mơ mơ màng màng tiếp nối lên điện thoại: "Uy, người tìm ai a?"

Trong điện thoại một người nam nhân ngữ khí có chút bi thương nói: "Tẩu tử, ta là Lý nghĩa. Ta ca đã xảy ra chuyện."

Lý nghĩa? Lưu quyên vừa nghe là lão công đ ãng sự, nàng có chút kỳ quái hỏi: "Đã xảy ra chuyện? Hấn xảy ra chuyện gì?" Nàng một chút nhớ tới lão công ngày hôm qua nói ti ãn, chẳng lẽ là bởi vì cái này?

"Lão công, Lý nghĩa tới điện thoại, lão công?" Lưu quyên phát hiện trên giường chỉ có chính nàng. Li ền ở nàng đang nghĩ ngợi tới lão công có thể là đi WC khi, li ền nghe trong điện thoại Lý nghĩa khóc lóc nói: "Tẩu tử, đêm qua chúng ta đội thượng giếng đài xảy ra sự cố! Phát sinh giếng phun, ta ca hấn, hấn lúc ấy li ền ở giếng thượng, hấn..... Hấn..... Ô....."

Nghe trong điện thoại Lý nghĩa ghen ngào tiếng khóc, Lưu quyên một chút li ền choáng váng. Nàng điên r ấ giống nhau chạy vào bu ãng vệ sinh, nhưng bên trong lại không có một bóng người. Nàng lại đem toàn bộ trong phòng toàn bộ tìm cái biển, chính là lại đầu cái gì cũng không có.

Không có khả năng, lão công tối hôm qua rõ ràng đã trở lại, như thế nào khả năng ở sự cố hiện trường đâu? Đột nhiên, Lưu quyên nhớ tới, cửa phòng vẫn luôn là bị nàng khóa trái, cho dù có chìa khóa ở bên ngoài cũng là mở không ra! Nàng chậm rãi đi đến trước cửa, quả nhiên, môn vẫn như cũ khóa trái.....

Nhưng tối hôm qua hấn li ền ngủ ở chính mình bên người a, chỉ là có sọt khó nghe hương vị, hiện tại ngẫm lại, hình như là d ãn mở thiêu đốt khí vị.

"Mẹ!" Tiểu đào ở phòng ngủ kêu Lưu quyên, nhi tử! Nàng chạy nhanh chạy đến nhi tử bên người nói: "Tiểu đào? Người nhận thức mẹ mẹ?"

Tiểu đào điềm điềm nói: "Nhận thức a, ta như thế nào sẽ không quen biết chính mình mẹ mẹ đâu? Ba ba đâu? Đêm qua hẳn cho ta nói thật nhiều chuyện xưa đâu."

"Ba ba, người ba ba hẳn đi công tác."

"Ba ba đêm qua cùng ngoài cửa thúc thúc nói chuyện đã lâu, cuối cùng ngoài cửa thúc thúc liền đi rồi. Hẳn còn đối ta nói, muốn tiểu đào đừng cảm một ít, như vậy mới có thể bảo hộ mẹ mẹ." Tiểu đào nghiêm túc nói.

Lưu quyên nghe xong tiểu đào nói nước mắt rơi như mưa, nàng nhìn thoáng qua trên giường lão công nằm quá địa phương, một mảnh hình người dầy mỡ rõ ràng có thể thấy được.....

Lưu quyên lão công thuộc về hi sinh vì nhiệm vụ, đầu mở công ty cùng công ty bảo hiểm bồi thường kim thêm lên tổng cộng có 90 vạn, đây là lão công đối Lưu quyên nói kia "Một số tiền", thật là hợp lý hợp pháp, bởi vì đây là lão công dùng chính mình mệnh, đổi trở về

Tiểu đào bệnh cũng khỏi hẳn, Lưu quyên cấp tiểu đào tìm gian tư nhân trường học đi học, nơi đó lão sư cùng đồng học đều thực thân thiện, hơn nữa cũng không ai biết tiểu đào sự tình trước kia.....

Lưu quyên cùng tiểu đào sinh hoạt, hết thấy đầu khôi phục quỹ đạo, trừ bỏ, lão công.

Hôm nay nàng ngày thường giống nhau mua đồ ăn trở về, mới vừa đi tiến thang máy gian, liền có một cái cao trung sinh bộ dáng tiểu tử đi đến. Liền cửa thang máy khép lại trong nháy mắt, tiểu tử từ trên người móc ra một phen đao nhọn, có chút run rẩy đối Lưu quyên nói: "Đem trên người tiền tất cả đều lấy ra tới!"

Lưu quyên có chút giật mình nói: "Người, người muốn làm cái gì?"

Tiểu tử lớn tiếng nói: "Mau đem tiêng cho ta!"

"Hành hành hành, người đừng kích động, ta đem tiêng đầu cho người." Lưu quyên nói liêng đem trên người tiêng tất cả đầu đào ra tới, ném xuống đất.....

Tiểu tử một bên múa may trên tay đao nhọn, một bên đem trên mặt đất tiêng nhặt lên tới. Đột nhiên, hắn nhìn đến Lưu quyên trên cổ có điếu kim vòng cổ.

"Đem vòng cổ cũng cho ta!"

Vốn dĩ thực nhất gan Lưu quyên, nghe được hắn muốn cướp vòng cổ, đột nhiên biến thực kiên quyết. Bởi vì này vòng cổ là lão công kết hôn khi cho nàng mua, vô luận như thế nào cũng không thể để cho người khác cướp đi!

Tiểu tử nhìn đến Lưu quyên không chịu đem vòng cổ cho hắn, liêng huy đao thượng duỗi tay đi đoạt lấy, hai người liêng ở thang máy gian tư đánh lên tới..... Bỗng nhiên, một cổ đỏ thắm máu tươi phun phun tung toé tới rồi tiểu tử trên mặt, hắn tức khắc dọa choáng váng! Nguyên lai ở hai người tư đánh trong quá trình, tiểu tử đao cắt qua Lưu quyên cổ động mạch. Nhìn đến trước mắt này đây đất huyết, tiểu tử hoảng loạn ấn khai cửa thang máy chạy!

Huyết không ngừng lưu....., toàn bộ thang máy gian trên mặt đất tất cả đều là nàng huyết. Nàng ở thang máy giã giụa hơn mười phút, mới có người phát hiện nàng. Nhưng hết thảy đều thời gian đã muộn!

Lưu quyên đến chết, trong tay đều gắt gao bắt lấy lão công đưa cho hắn cái kia vòng cổ.....

《 chưa xong còn tiếp 》

Thứ Mười Hai Cái Chuyện Xưa Ngàn Mắt Bồ Đề (Một)

Triệu Cửu Tranh rốt cuộc thành công ném ra chính mình lão bà, một mình một người tới tới rồi điểm ngộ chi thành -- đại lý.

Hắn lão bà ở giả cho hắn phía trước, là đơn vị nổi danh mỹ nhân. Lúc trước hai người kết hợp, thật thật làm một đám độc thân cầu nhóm đại nhảy mắt kính. Triệu Cửu Tranh cũng vì thế cảm thấy quá dị thường tự hào!

Mà hiện tại, ngày xưa nữ thần đã sớm quang hoàn thoái lui, cộng đồng sinh hoạt cũng sẽ làm người khuyết điểm vô hạn phóng đại. Càng sâu đến hiện tại sẽ thường thường hỏi chính mình, nữ nhân này thật là lúc trước chính mình ái chết đi sống lại nữ nhân kia sao?

Sinh hoạt quần bách, gia đình việc vặt, làm hai người ngọt ngào tình yêu tức thì làm lạnh. Hơn nữa hắn lão bà hôn sau liền không hề đi làm, phía trước giới giang nữ bạch lĩnh đã sớm biến mất không còn sót lại chút gì..... Chỉ còn lại có dáng người béo phì, lời thôi lệch thêch, kéo lý lời thôi, tính toán chi li, lải nhải đã kết hôn "Nữ thần kinh".

Đối với hiện tại lão bà, Triệu Cửu Tranh phiến chán cơ hồ bộc lộ ra ngoài, hắn làm mộng đầu tưởng biến trở về một cái vui sướng người đàn ông độc thân! Nhưng "Ly hôn" này hai chữ quá khó coi cũng quá khó nghe, hắn không nghĩ làm phía trước hâm mộ quá người của hắn nhóm, hiện tại chuyển vì cười nhạo hắn.

Vân Nam hành trình là ở hắn cùng lão bà mới vừa kết hôn khi liền ước định tốt, vốn là hai người lãng mạn chi lữ, mà hiện tại lại biến thành hắn một người ** chi lữ.

Triệu Cửu Tranh lão bà kêu Tống nam sanh, vốn chính là Vân Nam người. 10 tuổi thời điểm cùng cha mẹ dời tới rồi phương bắc sinh hoạt. Cho nên ở hắn sơ ngộ nam sanh là lúc, liền cảm giác được trên người nàng đã có phía nam nữ tử ôn nhu đa tình, lại có phương bắc nữ tử nhiệt tình hào sảng. Nhưng là buồn cười chính là, hiện tại nam sanh ở hắn trong mắt, đã có phía nam nữ nhân đa nghi cùng lải nhải, lại có phương bắc nữ nhân cường悍 cùng ngang ngược vô lý!

Này thật thành Trương Ái Linh dưới ngòi bút hoa hồng đỏ cùng hoa hồng trắng, ái khi, hồng kinh diễm, bạch thánh khiết. Không yêu khi, hồng liền thành một mặt muối huyết, mà bạch tặc thành chói mắt cơm dính tử.

Triệu Cửu Tranh có thể là từng yêu, nhưng yêu nhất chung quy vẫn là chính hần.

Người còn không có xuất phát, tâm đã sớm bay đến ngàn dặm ở ngoài diễm ngộ này thành. Hần chỉ là đơn giản mang theo hai kiện tắm rửa quần áo, lúc gần đi còn mang lên lão bà "Ngàn mắt bồ đề".

Nam sanh này chỉ "Ngàn mắt bồ đề" chính là có chút lai lịch, là nàng bà ngoại truyền cho nàng, chừng 12 centimet cao, mặt trên trừ bỏ có một đám thường thấy "Hắc mắt" ở ngoài, còn có một con giống nhau mắt màu đỏ đỏ óan. Triệu Cửu Tranh lần đầu tiên nhìn thấy liền phi thường thích, chính là ngại vì thế nam sanh bà ngoại truyền cho nàng, vẫn luôn không mặt mũi hướng nàng muốn.

Đại lý thật là cái mỹ lệ địa phương, Triệu Cửu Tranh giống cái ba lô khách giống nhau, đi một chút chơi chơi, chơi chơi đi một chút. Chiều hôm nay, hần đi tới Nhĩ Hải đối diện tam tháp chùa, tam tháp chùa lại kêu sùng thánh chùa, nhân trong chùa mặt có ba tòa cổ tháp mà được gọi là. Tam tháp chùa lưng dựa Thương Sơn, đối mặt Nhĩ Hải, cảnh sắc hùng vĩ đồ sộ. Triệu Cửu Tranh từ tam tháp chùa ra tới sau, liền ở Nhĩ Hải bên cạnh tìm một nhà tiểu khách điểm trụ hạ, khách điểm tên gọi "Xem hải các".

Khách điểm quy mô tuy nói không tính đại, nhưng khách điểm lão bản nương lại nhiệt tình như hỏa, làm sơ tới đại lý Triệu Cửu Tranh khó tránh khỏi có chút xuân tâm nhận nhạo.....

Ăn qua cơm chiều sau, hần liền cùng lão bản nương "Vân nương" ở phía trước đài *, có một câu không một câu tán gẫu.

Hần có chút ái muội hỏi lão bản nương: "Vân nương tỷ, này phụ cận có cái gì buổi tối có thể đi chơi chỗ ng ồi sao?"

Vân nương vũ mị cười: "Đương nhiên là có a! Chúng ta nơi này nhưng chính là không thiếu người nói loại này chỗ ng ấ."

Hắn vừa nghe vân nương nói, tức khắc tâm ngứa khó nhịn: "Thật sự! Vậy người mau nói cho ta biết như thế nào đi, ta cơm chiều ăn nhiều, phải đi ra ngoài tiêu tiêu thực."

Vân nương ngả ngớn liếc mắt nhìn hắn nói: "Ly này không xa, ra cửa quẹo phải, đi đến đầu có cái cỗ kính gỗ nhỏ, xuyên qua gỗ nhỏ là được."

Triệu Cửu Tranh cao hứng cùng vân nương vút cái hôn gió, hừ tiếu khúc li ền ra khách điếm. Ấn vân nương theo như lời lộ tuyến, hắn thực mau li ền tìm tới r ấ cái kia có chút th ần bí gỗ nhỏ. Thật đúng là cùng vân nương nói cảm giác không sai biệt lắm, cỗ kính trung nhiều vài phần th ần bí.

Hắn quẹo vào gỗ nhỏ sau, nhìn đến bên trong có rất nhiều người địa phương trên mặt đất bày quán, bán đầu là một ít kỳ kỳ quái quái đồ vật.

Hắn đông nhìn nhìn, tây nhìn xem. Đột nhiên, một cái già nua thanh âm ở Triệu Cửu Tranh bên cạnh vang lên: "Người trẻ tuổi, người mua không mua "Đ ồng tâm quả" a?"

Triệu Cửu Tranh quay đầu nhìn lại, chỉ thấy ở một phiến cũ kỹ cửa gỗ bên cạnh, ng ấ xồm một vị tóc trắng xoá lão thái thái, tay nàng c ầm một bó 'ngàn mắt b ồ đ ề'.

"Đ ồng tâm quả? Đây không phải kêu ngàn mắt b ồ đ ề sao?" Triệu mới tranh đi lên trước, ng ấ xồm lão nhân trước mặt, nhìn nàng trong tay ngàn mắt b ồ đ ề.

Lão thái thái nâng lên nàng kia tràn đ ầy nếp nhăn mặt, cười đối hắn nói: "Đúng vậy, cũng kêu ngàn mắt b ồ đ ề, cũng kêu đ ồng tâm quả."

Triệu Cửu Tranh nhớ tới lão bà ngàn mắt b ồ đ ề ở trên người mình, li ền đào ra tới cấp lão thái thái xem: "Bà bà, người xem ta cái này đ ồng tâm quả như thế nào?"

Lão thái thái nhìn đến Triệu Cửu Tranh trong tay cái này đờng tâm quả sắc mặt biến đổi nói: "Cái này đờng tâm quả nhưng không tằm thường a! Người trẻ tuổi, người là như thế nào được đến?"

Triệu Cửu Tranh ánh mắt lập loè nói: "Nhà của chúng ta truyề. Người xem cái này giá trị bao nhiêu tiề?"

Lão thái thái hơi hơi mỉm cười nói: "Thứ này cũng không giá trị cái gì tiề, chỉ là đối yêu cầ nó người tới nói rất quan trọng thôi."

"Không đáng giá tiề?" Triệu Cửu Tranh vừa nghe không đáng giá tiề tức khắc đối thứ này mất đi hứng thú, nhưng lại lòng có không cam lòng hỏi: "Kia tổng so người trên tay này đó đáng giá đi?"

Lão thái thái gật gật đầi nói: "Đó là tự nhiên, người cái này đờng tâm quả thượng có chỉ màu đỏ mắt, mắt bốn phía giống như lửa cháy ở thiêu đốt, này chỉ mắt kêu ' phượng hoàng mắt '. Ở ngàn mắt bồ đề trung xem như hi hữu. Hơn nữa," nói tới đây lão thái thái ngữ khí một đốn nhìn Triệu Cửu Tranh.

Hắn vừa nghe lão thái thái không có đi xuống nói, liề có chút sốt ruột hỏi: "Hơn nữa cái gì?"

Lão thái thái nhìn xem chính mình trong tay ngàn mắt bồ đề, hiểu ý cười. Triệu Cửu Tranh lập tức minh bạch nàng ý tứ, liề đối nàng nói: "Bà bà, chỉ cầ người đem biết đến nói cho ta, ta liề mua mấy cái người trong tay ngàn mắt bồ đề." Nói, hắn lấy ra 200 đờng tiề đưa cho lão thái thái.

Lão thái thái tự nhiên là cao hứng tiếp nhận tiề, từ giữa tay cầ ra bốn cái ngàn mắt siêu bồ đề đưa cho Triệu Cửu Tranh.

Triệu Cửu Tranh tiếp nhận nàng trong tay bồ đề sau nói: "Hiện tại người có thể nói đi."

Lão thái thái thở dài đối hắn nói: "Người trẻ tuổi, người trên tay cái này chiề dài một con ' phượng hoàng mắt ' ngàn mắt bồ đề, cũng kêu ' hỏa nhãn đờng tâm quả '. Cụ nói nếu là nữ tử đeo nó, như vậy nàng ái nam

nhân li ền sẽ v ĩnh bất biến tâm. Mà nam tử đeo nó, tắc sẽ đào hoa không ngừng. Nhưng là, nhất định phải cẩn thận xử lý, không thể mọi việc đều ai đến cũng không cự tuyệt, nếu không hậu quả rất khó đoán trước."

Nhìn chính mình trong tay hỏa nhãn ' đ ồng tâm quả ', Triệu Cửu Tranh trong lòng cái này mỹ a, hiện tại hẳn nhất thiếu chính là đào hoa. Nếu thật có thể giống lão thái thái nói giống nhau dùng tốt, kia thật thật là hẳn Triệu Cửu Tranh nhất được bảo!

Cảm tạ lão thái thái sau, hẳn xuyên qua ngõ nhỏ, đi tới vân nương nói nơi đó. Nơi này nguyên lai là đi ều quán bar phố. Trên đường người không nhiều lắm, mấy nhà đang ở buôn bán quán bar cũng là trước cửa có thể giăng lưới bắt chim. Nhìn này thăm đạ m đường phố, Triệu Cửu Tranh tức khắc có chút thất vọng.

"Ai nha!" Một cái nữ ằng nữ nhân thanh âm ở bên tai vang lên. Hẳn ngừng đi ều vừa thấy, nguyên lai là một vị thân xuyên màu đỏ váy ngắn mỹ nữ, không cẩn thận đem gót giày cắm vào cống thoát nước nắp giếng không nhổ ra được. Đang ở nàng vạ n phần quần bách thời đi ể m, Triệu Cửu Tranh đứng lúc tiến lên ra tay tương trợ.

Hẳn đi vào mỹ nữ trước người, ng ồi x ồm xuống thân tới, đem nữ nhân chân từ giày cao gót trung rút ra, đặt ở chính mình đi ều gối, r ồi mới dùng tay nhẹ nhàng rút ra cắm trên mặt đất gót giày.

Nữ nhân mặt đỏ nhìn hẳn, hạnh m ội kh ể nh ể ch, có chút ngượng ngùng nói: "Cảm ơn."

"Không cần khách khí, việc rất nhỏ." Triệu Cửu Tranh lạnh lẽ nói.

Nữ nhân tay vịn ở đi ều vai hẳn, một l ần nữa mặc xong r ồi giày cao gót, cười mắt như hoa nhìn hẳn nói: "Người một người tới chơi?"

Triệu Cửu Tranh nhưng không ngốc, như thế rõ ràng ám chỉ hẳn như thế nào sẽ nghe không hiểu đâu? Cười nói: "Đúng vậy, ta là một người tới đại lý chơi? Nhận thức một chút đi, người hảo, ta kêu Triệu Cửu Tranh." Nói xong hẳn vươn tay muốn cùng nữ nhân bắt tay.

Nữ nhân ha hả cười, c ãn h ản tay nói: "Người hảo, người kêu ta an h ãng đi, ta cũng là một người tới đại lý chơi."

Triệu Cửu Tranh vừa nghe mỹ nữ cũng là một người, tức khắc tâm hoa nô phóng: "Duyên phận nào, hữu duyên thiên lí năng tương ngộ không phải? Ha hả....."

An h ãng dùng nàng mắt to nhẹ phiến Triệu Cửu Tranh liếc mắt một cái, vũ mị nói: "Duyên phận thứ này nhất không đáng tin, nếu người thật sự tin tưởng nó, kia một ngày nào đó, người cũng không biết chính mình là như thế nào chết."

Triệu Cửu Tranh không sao cả nói: "Nếu thật có thể gặp được như vậy duyên phận, cũng vẫn có thể xem là một kiện mỹ chuyện này a!"

An h ãng nghe xong h ản nói sau, không lên tiếng, chỉ là bình tĩnh nhìn h ản một h ồi. Tiếp theo tùy tay một lóng tay đối diện quán bar nói: "Đi thôi, ta thỉnh người uống ly rượu!"

Mà Triệu Cửu Tranh lại thân sĩ nói: "Như thế nào không biết xấu hổ làm mỹ nữ mời ta đâu? Vẫn là ta thỉnh người đi, đi!"

Hai người một trước một sau vào một nhà kêu "" quán bar, quán bar ánh đèn lò mờ, tốp năm tốp ba vài người ở bên trong uống rượu, âm hưởng phóng tr ần thấp mị hoặc âm nhạc. Triệu Cửu Tranh cùng an h ãng chọn dựa vô trong mặt một ít vị trí ng ồi xuống.

Hai người điếm hai chai bia, vừa nói vừa cười nói chuyện phiếm lên..... An h ãng là cái nhiệt tình nữ nhân, ngôn ngữ chi gian đã sớm để lộ ra nàng đối Triệu Cửu Tranh thích, này ở giữa h ản lòng kẻ dưới này, Triệu Cửu Tranh dùng tay nhẹ vỗ v ề trong túi "Hỏa nhãn đ ồng tâm quả", trong lòng âm th ầm đặc ý, xem ra lão thái thái nói thật đúng là lời nói không giả a!

Một chai bia xuống bụng, an h ãng liền có ba phần men say, nàng hai mắt mê ly nhìn Triệu Cửu Tranh, làm như ở dò hỏi: "Người còn đang đợi cái gì đâu?" Triệu Cửu Tranh hiểu ý cười, tính tỉ ền liền đỡ an h ãng ra quán bar.

Giống loại này **, Triệu Cửu Tranh là không có phương tiện đem người mang về chính mình trụ khách điểm, như vậy sẽ lưu lại rất nhiều tai hoạ ngàn. Ở ly quán bar không xa điểm thời gian trong phòng, hai người gắn bó keo sơn triền miên một đêm.....

Buổi sáng tỉnh lại, Triệu Cửu Tranh cảm giác chính mình thân mình đều mau trăn đến trên mặt đất. Hắn một sờ bên người, lạnh lẽo không có một tia nhân khí. Xem ra an hờng cũng là cái thông minh nữ nhân, ở hắn còn không có tỉnh lại phía trước liền biến mất rõ ràng ràng.

Mệt mỏi quá a, Triệu Cửu Tranh có chút kỳ quái chính mình trước nay đều không có như thế mệt quá! Hắn nhìn trên mặt đất mấy chỉ an toàn bộ, chẳng lẽ chính mình tối hôm qua thật sự có chút túng dụng quá độ? Chính là ngấm lại tối hôm qua, thật là làm hắn chưa đã thềm a..... An hờng thật đúng là cái nhiệt tình như lửa nữ nhân.

Hắn đứng lên mặc tốt quần áo, quay đầu đi, nhìn đến trên tủ đầu giường có một trương tờ giấy, mặt trên viết một chuỗi số điện thoại, thế nhưng vẫn là cái máy bàn hào? Trừ này vô nó.

Trở lại khách điểm sau, ngênh diện gặp lão bản nương vân nương, nàng nhìn đến Triệu Cửu Tranh liền một tiếng quái kêu: "Huynh đệ, xem người này sắc mặt, tối hôm qua thượng có phải hay không quá liêu mạng đi?"

Hắn sờ soạn một chút chính mình mặt hỏi vân nương: "Như thế nào? Ta khí sắc rất kém cỡ sao?"

Vân nương gật gật đầu nói: "Nhìn qua rất mệt, người mau về phòng ngủ một giấc đi!"

"Ta là đến trở về ngủ một giấc, đêm qua cô nương quá nhiệt tình!" Hắn xấu xa nói.

Vân nương cười duyên khẽ đẩy hắn một phen, ai ngờ hắn lại có chút trọng tâm không xong muốn ngã xuống đất, còn hảo hắn phía trước chính là tay vịn cầu thang, hắn liền dựa thế đi lên thang lầu. Trở lại phòng hắn có

chút lòng còn sợ hãi, chính mình là xảy ra chuyện gì? Khi nào biến như thế vô dụng đâu?

Tính, không nghĩ, ngủ một giấc thì tốt rồi. Triệu Cửu Tranh liền quần áo đâu không kịp thoát, ngã đầu liền ngủ. Một giấc này không biết ngủ bao lâu, hần vừa mở mắt, thiên thế nhưng đen.

Hần từ trên giường bò dậy cảm giác khá hơn nhiều, bụng cũng có chút đói bụng, vì thế hần liền ra khách điểm, ở bên ngoài ăn vặt sạp thượng, tùy tiện ăn điểm cơm chiêu.

Cơm nước xong sau, hần đi tới Nhĩ Hải bên cạnh tản bộ, đi tới đi hần lại nghĩ tới an hồng, nghĩ tới tối hôm qua..... "*" danh như ý nghĩa chỉ có một đêm, nhưng Triệu Cửu Tranh lại cảm lòng không đậu nghĩ đến tối hôm qua đủ loại, làm hần thật sự tâm ngứa khó nhin.....

Kết quả hần ma xui quỷ khiến lại đi tới cái kia quán bar phố, cùng con phố, cùng gian quán bar, cùng vị trí, chỉ tiếc người kia không ở. Triệu Cửu Tranh thật sự rất muốn bắt thông đêm qua, an hồng để lại cho hần điện thoại. Chính là lý trí lại báo cho hần: "*" đối tượng là kiên quyết không thể gặp lại!"

"Ha hả..... A..... A" một trận sang sảng tiếng cười từ cách vách chỗ ng ỗ truy ền đến. Có chút quen tai, hần chậm rãi xoay người, liền thấy an hồng đang ở cùng một vị ngoại quốc nam nhân ng ỗ ở cách vách vừa nói vừa cười, nàng đang dùng một ngum lưu loát tiếng Pháp ở cùng nam nhân nói chuyện với nhau.

Triệu Cửu Tranh tuy rằng cái gì cũng nghe không hiểu, nhưng là lại bị an hồng kia mê người khí chất thật sâu hấp dẫn. Hần đứng dậy đi đến an hồng sau lưng, cười nhìn nàng. An hồng từ ngoại quốc nam nhân trong mắt thấy được sau lưng Triệu Cửu Tranh.

"Hải, như thế xảo? Hôm nay lại một người?" An hồng mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Triệu Cửu Tranh cười gật gật đầu nói: "Đáng tiếc người hôm nay không phải một người."

An h ồng nhấp miệng cười khê: "Tới, ta cấp giới thiệu một chút, vị này chính là đến từ nước Pháp alan, người có thể kêu hần a lang. Vị này chính là bằng hữu của ta, người hần kêu a tranh là được."

Nghe được an h ồng lẫn nhau gian giới thiệu đầu không phải thực chính thức, Triệu Cửu Tranh minh bạch nàng không nghĩ hai cái nam nhân chi gian từng có nhi ều hiểu biết. Li ền đối an h ồng nói: "Đêm mai có thời gian sao? Ta thỉnh người ăn cơm."

An h ồng nghĩ nghĩ, r ồi mới có khác dụng ý đối Triệu Cửu Tranh nói: "Đã đến giờ là có, nhưng người cần phải nghĩ kỹ r ồi, ta sợ đến lúc đó người sẽ hối hận."

Triệu Cửu Tranh cười to lắc đầu, nói thẳng: "Sẽ không, ta dám làm tự nhiên dám đảm đương! Không quấy r ầy các người nói chuyện phiếm, ngày mai lúc này, chúng ta ở chỗ này không gặp không v ề?"

"Hảo, ngày mai thấy"

Triệu Cửu Tranh xoay người ra quán bar, nhưng hần lại không có nhìn đến an h ồng lạnh lùng nói câu "Không — thấy — không — tán — nha! Hừ....."

Trở lại khách điếm sau, hần lấy ra trên người "Hỏa nhãn đ ồng tâm quả" thưởng thức, trong lúc vô tình lại phát hiện này đ ồng tâm quả mặt trên phượng hoàng mắt càng thêm đỏ tươi.

Bởi vì cùng an h ồng hẹn hò, Triệu Cửu Tranh ngày hôm sau cũng không có đi tiếp theo cái cảnh điếm du ngoạn, mà là lựa chọn lưu tại Nhĩ Hải bên cạnh nhà này tiểu khách điếm, ăn lão bản nướng vân nướng mấy cái sò trường ăn sáng.

"Vân nướng tỷ, người này vài đạo đồ ăn vị thật là không t ối, tẩm tặc, so với kia chút khách sạn lớn tinh cấp đầu bếp làm một chút cũng không

kém!"

Vân nương ha hả cười nói: "Đến, đừng tịnh nói ta thích nghe, nói nói người đêm qua điếm ngộ như thế nào?"

Triệu Cửu Tranh thẳng lắc đầu nói: "Đêm qua ta chính là cái ngoan bảo bảo, sớm liền trở về ngủ!"

Vân nương nhìn xem mọi nơi không ai, liền đối hắn nói: "Còn hảo người ngày hôm qua trở về sớm, người không biết, đêm qua ở quán bar bên đường thượng điếm thời gian khách sạn, đã chết cái người nước ngoài!"

Triệu Cửu Tranh vừa nghe liền hỏi nàng: "Cái gì? Như thế nào chết?"

"Kia gia khách sạn lão bản là ta bằng hữu, cụ hắn giảng, lúc ấy là có cái mặc màu đỏ váy ngắn nữ nhân cùng hắn cùng nhau đi vào. Cũng không gặp hai người ai ra tới quá. Chính là buổi sáng người phục vụ đi quét tước khi, liền nhìn đến nam nhân chết ở trong phòng, cách chết còn tương đương, tương đương khủng bố! Dọa cái kia người phục vụ lúc ấy liền hôn mê." Vân nương chính mình nói đầu cảm thấy sợ hãi.

"Như thế nào cái khủng bố pháp?" Vân nương càng là không nói thẳng, Triệu Cửu Tranh liền càng tò mò.

Bị hắn vừa hỏi vân nương cũng nói không rõ, chỉ là nói: "Nàng cũng không tận mắt nhìn thấy đến, chỉ là nghe kia gia khách sạn lão bản nói: Thi thể đều thành từng khối từng khối, cuối cùng là cảnh sát dùng trang thi túi cấp trang đi."

Hồng y nữ nhân, người nước ngoài, Triệu Cửu Tranh nghĩ thầm: Như thế nào như thế như là đêm qua an hòng cùng A Lăng đâu? Hắn chạy nhanh hỏi vân nương, có thể hay không làm nàng bằng hữu hỗ trợ xem một chút, cái kia người nước ngoài ở bọn họ khách sạn đăng ký khi, dùng thân phận chứng minh mặt trên ảnh chụp sao? Bởi vì hắn vừa lúc cũng có cái ngoại quốc bằng hữu ở đại lý chơi. Hơn nữa trực tiếp nói cho vân nương, chính mình bằng hữu là người nước Pháp.

Vân nương miệng đầy đáp ứng, nàng gọi điện thoại, không một hồi di động liền thu được một tấm hình. Nàng đem điện thoại đưa cho Triệu Cửu Tranh xem, vừa thấy dưới hần ngực ngần cả người, tuy rằng đêm qua quán bar ánh đèn lờ mờ, chính là hần vẫn là liếc mắt một cái liền nhận ra thượng hình ảnh người trên, là liền cái kia kêu A Lăng người nước Pháp.

Nhìn đến Triệu Cửu Tranh có chút tái nhợt mặt, vân nương đoán được cái này người nước ngoài chính là hần trong miệng nước Pháp bằng hữu. Nàng thử thăm dò dò hỏi Triệu Cửu Tranh, có nghĩ đi Cục Công An nhận thi?

Nhưng Triệu Cửu Tranh lại có chút không biết làm sao nhìn vân nương, ở cái này trời xa đất lạ địa phương hần không có một cái người quen, vân nương liền tính là nhất thực. Hần thật không biết có nên hay không đem sự kiện nói cho vân nương, có thể hiện tại cũng không có những người khác có thể giúp hần.

Xem hần có chút do dự, vân nương liền biết hần cùng cái này người nước ngoài cũng không có nhiều thực, ở đại lý cái này địa phương, có lẽ thượng một giây vẫn là người xa lạ, mà xuống một giây chính là bằng hữu không có gì giấu nhau..... Nhưng lại làm không được chân chính bằng hữu chi gian lẫn nhau hiểu biết. Vì thế liền đối hần nói: "Không nghĩ đi liền không đi bá, nhìn có lẽ sẽ dọa ngủ không yên."

"Vân nương tỷ, nếu ta nói ta cùng người nước ngoài không thân, nhưng là nhận thức cùng hần ở bên nhau nữ nhân đâu?" Triệu Cửu Tranh làm nửa ngày tư tưởng đấu tranh, cuối cùng vẫn là hướng vân nương nói thẳng ra tối hôm qua thượng sự tình.

"Gì? Huynh đệ, này cũng không phải là đùa giỡn!" Vân nương có chút hoảng sợ nói.

Triệu Cửu Tranh cũng có chút ngượng ngùng nói: "Nữ nhân kia là ta tới này ngày đầu tiên nhận thức. Rồi mới liền, rồi mới liền....." Triệu Cửu Tranh không mặt mũi nói ra "Phát sinh **" những lời này.

Vân nương đương nhiên minh bạch hẳn ý tứ, xua xua tay nói: "Tới đại lý còn chơi độc thân cầu đầu là cảm quan động vật, này không có gì ngưng ngưng. Nhưng là có một số việc, là chỉ có chúng ta người địa phương biết đến, hơn nữa từ chủ động cùng tới chơi du khách nói. Ta xem người cũng là cái thật sự người, đem người đương bằng hữu mới nói với người, đây đầu là này mấy tháng qua, chết độ 3 cá nhân! Người muốn thật sự cùng nữ nhân kia đã gặp mặt, vậy người cũng nên cẩn thận!"

"Độ 3 cái?" Triệu Cửu Tranh thật là kinh ra một thân mồ hôi lạnh, hẳn thanh âm có chút phát run đối vân nương nói: "Kia vân nương tỷ, có thể hay không làm người bằng hữu đem ngày đó buổi tối theo dõi cho ta xem."

Vân nương tuy mặt lộ vẻ khó xử, nhưng vẫn là gật gật đầu nói: "Ta lãnh người đi thử thử xem đi."

Buổi chiều khách điếm khách nhân không nhiều lắm, vân nương dùng chính mình tiểu điện motor chở Triệu Cửu Tranh đi tới xảy ra chuyện tiểu khách sạn. Vào cửa sau, vân nương làm hẳn ở phía trước đài chờ một lát, chính nàng đi vào trước cùng bằng hữu lên tiếng kêu gọi.

Vân nương đi vào không một hồi liền ra tới, nàng hướng Triệu Cửu Tranh vẫy tay, ý bảo hẳn tiến vào. Triệu Cửu Tranh chạy nhanh đi vào, bên trong là cái nhỏ nhỏ văn phòng. Máy tính bên ngoài cái nam nhân, nhưng nhìn qua có chút nương.

Vân nương chỉ chỉ Triệu Cửu Tranh, rồi mới đối nam nhân nói: "Bảo ca, ta nói chính là hẳn."

Nam nhân nâng nâng mí mắt, nhìn Triệu Cửu Tranh liếc mắt một cái, rồi mới vỗ vỗ bên cạnh ghế dựa đối hẳn nói: "Làm đi."

Triệu Cửu Tranh lễ phép ngồi xuống, hẳn vừa định há mồm hỏi, liền thấy nam nhân "Bang" bậc lửa một chi thuốc lá, dùng sức hút một ngụm, rồi mới nhìn về phía hẳn nói: "Chuyện này quá mẹ nó tà môn, phía trước đầu là nghe nói ở người khác trong tiệm ra quá việc này, không nghĩ tới chính mình cũng có thể quán thượng."

Nguyên lai xảy ra chuyện lúc sau, cảnh sát đi đầu lấy vào lúc ban đêm video theo dõi nhìn, chính là video vừa mở ra, liền đem tất cả mọi người dọa choáng váng. Trong video căn bản là không có cái gì váy đỏ mỹ nữ, từ đầu tới đuôi đều là người nước ngoài một người. Chính là trước đài người phục vụ sẽ không nhớ lầm, rõ ràng có cái nữ nhân cùng người nước ngoài cùng nhau tới, lúc ấy nàng còn cùng đăng ký hai người thân phận chứng minh. Không nghĩ tới người phục vụ đem váy đỏ mỹ nữ thân phận chứng minh báo cấp cảnh sát khi, cảnh sát lại phát hiện nữ nhân này, thế nhưng là ba năm trước đây cùng nhau '** phanh thân án ' người bị hại an h òng! Đây nhưng sợ hãi khách sạn người, khách nhân dọa đi r ồi không nói, ngay cả ở chỗ này đi làm người phục vụ, đều có hai cái nói muốn từ chức không làm!

Cuối cùng Triệu Cửu Tranh suy xét đến tình thế nghiêm trọng tính, liền cùng vân nương cùng đi Cục Công An. Dem phía trước gặp qua váy đỏ nữ tử sự tình cùng cảnh sát nói. Lý cảnh sát là phụ trách án này cảnh sát, hẳn nghe xong Triệu Cửu Tranh kể rõ sau, tr ầm tư một lát, liền gọi điện thoại gọi người đưa tới ba năm trước đây '** phanh thân án ' hồ sơ.

Lý cảnh sát từ bên trong lấy ra một trương người bị hại sinh thời ảnh chụp, đưa cho Triệu Cửu Tranh. Hẳn tiếp nhận vừa thấy, tay liền có chút phát run.

"Chính là nàng! Nàng thật sự đã chết?" Triệu Cửu Tranh có chút không thể tin được hỏi Lý cảnh sát.

Lý cảnh sát điềm điềm đối hẳn nói: "Người cung cấp cái kia số điện thoại, là an h òng trong nhà máy bàn hào, bất quá hiện tại đã sớm quay xong." Tiếp theo hẳn lại đơn giản giới thiệu một chút an h òng tình huống: "An h òng từ nhỏ chính là cái cô nhi, tốt nghiệp đại học sau, vẫn luôn ở Thâm Quyến công tác. Ba năm trước đây nàng một mình một người tới Vân Nam du lịch, ở đại lý ngộ hại, đến nay không người tới nhận lãnh nàng thi thể....."

Vân nương có chút tiếc hận nói: "Cũng là đáng thương nữ nhân, kia nàng là như thế nào ngộ hại?"

Lý cảnh sát nhìn thoáng qua hồ sơ nói: "Cụ lúc ấy phụ trách đồng sự đi điều tra, anh ông một mình một người ở quán bar uống rượu, tiếp theo bị một người xa lạ nam tử mang đi, cuối cùng bị phát hiện thời điểm, thi thể bị cất vào bao tải, ném vào Nhĩ Hải, nguyên nhân chết là bị người thít chặt kính bộ hít thở không thông mà chết, hơn nữa là trước gian sau sát, hơn nữa nghi phạm còn đem anh ông thi thể tàn nhẫn chia làm mấy khối."

"Kia án này cuối cùng phá sao?" Triệu Cửu Tranh hỏi.

Lý cảnh sát lắc đầu nói: "Bởi vì đại lý lượng người quá lớn, lại cơ hồ điều là tới mấy ngày liền đi du khách, mà án này thủ pháp lại tương đương tùy cơ, không có bất luận cái gì quy luật tính. Nghi phạm cũng không có lưu lại chút nào dấu vết, này cấp phá án mang đến tương đối lớn khó khăn, cho nên án này đến nay chưa phá."

"Chẳng lẽ là bởi vì nàng cảm thấy chính mình chết oan uổng, lại vẫn luôn không có được đến giải tội, cho nên nàng quý hồn liền ra tới trả thù những cái đó thích chơi ** các nam nhân?" Vân nương có chút lờ mờ hỏi.

Triệu Cửu Tranh nghe trong lòng phát lạnh, nếu đêm qua không phải bởi vì có A Lăng xuất hiện, như vậy chết có lẽ liền sẽ là chính mình! Vì cái gì đệ nhất vẫn nàng không có đối chính mình xuống tay đâu?

Cùng vân nương ra Cục Công An sau, Triệu Cửu Tranh trong lòng nghi vấn chưa giảm phần tăng. Hôm nay buổi tối làm sao bây giờ? Nói tốt 'không gặp không về' đâu? Nếu anh ông thật là quý, hẳn thật sự không dám ở tiếp tục tương đi xuống.

Trở lại khách điểm, vân nương cấp Triệu Cửu Tranh đồ ly rượu an ủi, uống một ngụm rượu sau, hẳn cảm giác trong lòng hoảng sợ nhiều ít có chút giảm bớt. Mắt thấy thiên liền phải đen, hôm nay buổi tối khẳng định sẽ là cái dài dòng đêm tối.

Bởi vì trong lòng sợ hãi, Triệu Cửu Tranh cơ hồ không có đi ra ngoài ăn cơm, mà là ở khách điểm điểm vài đạo vân nương làm ăn sáng, nhưng hẳn lại có chút tâm thần không yên.

"Đã chết đâu phải ái....." Chính đang ăn cơm, hấn di động vang lên. Hấn lấy ra tới vừa thấy: Là cái xa lạ máy bàn hào, nhưng nhìn có chút quen mắt. Trong giây lát, hấn nhớ tới này không phải an h òng cho hấn lưu lại số điện thoại sao?

Triệu Cửu Tranh tay run lên, điện thoại rơi xuống đất. Vân nương đang ở tính toán sổ sách, nghe được di động rơi trên mặt đất thanh âm, liền ngừng đầu hỏi hấn: "Xảy ra chuyện gì?"

"Nàng, nàng điện thoại." Triệu Cửu Tranh bởi vì sợ hãi thanh âm có chút phát run.

Vân nương không nghe minh bạch, liền cười hỏi hấn: "Ai điện thoại?"

"An — h òng."

Vân nương nghe xong Triệu Cửu Tranh nói ra này hai chữ, sắc mặt biến đổi: "Sẽ không như thế tà đi?" Nàng từ trên quầy hàng đi ra, nhặt lên trên mặt đất di động, nhìn đến mặt trên biểu hiện chính là một chuỗi máy bàn dây số, nàng do dự một lát, liền cắt đứt điện thoại

Ầm ỉ tiếng chuông cứ như vậy đột ngột ngừng, trong phòng tức khắc biến cực kỳ an tĩnh. Vân nương thừ khải khí đối Triệu Cửu Tranh nói: "Không có việc gì, không cần chính mình dọa chính mình."

Nhưng lời nói còn chưa nói xong, di động lại lần nữa vang lên. Lần này mặt trên biểu hiện lại là: "Lão bà" hai chữ. Vân nương trong lòng ám phúng: Lại là một cái có lão bà còn ra trộm tanh nam nhân. Nàng bất động thanh sắc đem điện thoại đưa cho Triệu Cửu Tranh.

Nhưng không nghĩ tới Triệu Cửu Tranh nhìn đến điện báo biểu hiện sau, sắc mặt lại càng thêm tái nhợt. Vân nương nhìn đến hấn như thế khần trương, biết đây là lão bà đại nhân tới tra cương, liền cái gì cũng thật tốt tránh ra.

Nhìn đến vân nương trở lại trên quầy hàng tiếp tục tính nàng trưởng sau, Triệu Cửu Tranh không chút do dự đem điện thoại quải rớt, hơn nữa

nhanh chóng dõ xuống di động pin.

Triệu Cửu Tranh không còn có tâm tình ăn cơm, hấn hoang mang rối loạn v ếtới chính mình phòng. Một đ ầu trát ở trên giường, nghĩ nhanh lên ngủ, hảo bình an vượt qua cái này dài dòng đêm tối.

Chính là bởi vì trong lòng thật sự sợ hãi, hấn ở trên giường lăn qua lộn lại, như thế nào cũng vô pháp đi vào giấc ngủ. Đột nhiên, hấn cảm giác được chính mình trên eo có cái vật cứng cộm hấn một chút, lấy ra vừa thấy, nguyên lai là hấn lão bà kia chỉ ngàn mắt b ồ đ ề, hấn đem nó đặt ở trong tay cẩn thận đoan trang. Đột nhiên phát hiện, không biết từ khi nào bắt đ ầu, kia chỉ "Phượng hoàng mắt" h ồng giống như là ở chảy huyết giống nhau.....

《 chưa xong còn tiếp 》

Thứ Mười Hai Cái Chuyện Xưa Ngàn Mắt B ồ Đ ề(Nhị)

Trải qua lúc này đây "Kinh tâm động phách" diễm ngộ lúc sau, Triệu Cửu Tranh rốt cuộc vô tâm tư ở cái gì "Diễm ngộ chi thành" đ ải, hấn quyết định ng ỗ sớm nhất nhất ban phi cơ v ề nhà. Khả nhân tính không bằng thiên tính, bởi vì thời tiết nguyên nhân, sở hữu hướng bắc phi chuyển bay đ ầu lâm thời hủy bỏ! Nhanh nhất cũng muốn ba ngày sau mới có trở v ề chuyển bay, cái này làm cho hấn bu ồm bực cực kỳ.

Có lần này giáo huấn, hấn buổi tối không dám lại ra cửa, chỉ phải thành thành thật thật đ ải ở vân nương khách diễm, chính là ban ngày vẫn là nhin không được nghĩ ra đi đi dạo.

Vân nương thấy hấn nghĩ ra đi, lại không dám đi ra ngoài bộ dáng bu ồm cười cực kỳ. Li ền đ ối hấn nói: "Đại lý có rất nhi ều chùa miếu, không bằng người ban ngày thời diễm đi cúi chào. C ầu ta Phật bảo người bình an như thế nào?"

Triệu Cửu Tranh nghe vân nương như thế vừa nói, tức khắc trước mắt sáng ngời: "Đúng vậy, vân nương tử, người thật tài tình! Ta cũng không tin kia tà ám còn dám tới gần chùa miếu không thành? Li ền đi cúi chào!"

Hạ quyết tâm sau, Triệu Cửu Tranh liền làm ơn vâng nường giúp hẳn báo cái 'Đại Lý Tự miếu' ngày du'. Hoài một viên 'đã lay Phật' nhiều, đều có Phật bảo đánh giá 'tâm'. Hẳn cùng một đám gia gia bà nội cấp du khách, dạo biển đại lý lớn lớn bé bé chùa chiền. Đêm này bỗng có thể thấy hòa thượng tất cả đều thấy cái biển, còn cần nhiều nói không biết hữu dụng vô dụng bùa hộ mệnh.

Hai ngày xuống dưới, hẳn thật đúng là cảm giác chính mình không hề như vậy sợ hãi! Cuối cùng vừa đứng lại đâu trở về Nhĩ Hải đối diện tam tháp chùa. Bởi vì ở gặp được an hỷ phía trước, hẳn liền đi qua tam tháp chùa. Hơn nữa ở đêm đó liền gặp quỷ, cho nên hẳn tin tưởng vững chắc tam tháp chùa Phật Tổ cũng không có phù hộ hẳn, nói cái gì cũng không chịu lại đi vào. Dù sao cũng là cuối cùng vừa đứng, hẳn chỗ ở lại ở phụ cận, hướng dẫn du lịch cũng liền không có cưỡng cầu hẳn.

Triệu Cửu Tranh một mình một người đi tới Nhĩ Hải biên, nhìn trước mắt như họa cảnh đẹp, trong lòng cảm khái vạn ngàn..... Duy nhất tiếc nuối là bầu trời vẫn luôn âm u, cũng không biết cái gì thời điểm có thể trong. Hẳn tay lại không tự giác duỗi hướng áo trên túi ngàn mắt bò đê, có lẽ là hẳn ảo giác đi, như thế nào cảm giác nó có chút hơi hơi nóng lên đâu?

Đột nhiên, một mặt màu trắng bóng hình xinh đẹp xâm nhập hẳn tầm nhìn. Đó là như thế nào một nữ tử, thế nhưng có thể cùng trước mắt phong cảnh là như thế tôn nhau lên thành huy. Non xanh nước biếc gian, một bộ bạch y nàng, liền như vậy lẳng lẳng đứng ở Nhĩ Hải biên, ánh mắt có chút linh hoạt kỳ ảo nhìn bích ba nhện nhạo Nhĩ Hải. Phảng phất là họa trung tiên tử, rớt xuống thế gian.....

Cái này làm cho Triệu Cửu Tranh thế giới nháy mắt trời nắng! Hẳn rất tò mò, như vậy một vị mỹ nữ, một mình một người đứng ở Nhĩ Hải bên cạnh, nàng lại suy nghĩ cái gì đâu? Thế nhưng có thể như thế chuyên chú. Hẳn chậm rãi hướng nữ tử tới gần, rồi lại sợ kinh ngạc này bạch y mỹ nữ, ngược lại phá hủy như thế mỹ lệ hình ảnh.

Gần một ít, lại một gần một ít. Đến đây, hắn cũng không dám nữa về phía trước đến gần rồi, bởi vì lại đi phía trước nói, liền tính là lại không hẳn cảm người, cũng có thể cảm giác được có cái đường ruộng người đang tới gần.

Đứng ở vị trí này, Triệu Cửu Tranh đã có thể nhìn đến nữ nhân khuôn mặt, quả nhiên là cái mỹ nữ, cái này làm cho hắn vốn đã kinh an ổn tâm, lại bắt đầu rung động đi lên. Hắn lấy ra di động, nhin không được cấp mỹ nữ chụp bức ảnh. Có lẽ là di động chụp ảnh thanh âm, kinh động trầm tư tiên tử.

Nàng hơi hơi ghé mắt nhìn về phía Triệu Cửu Tranh, nhìn thấy bạch y nữ tử nhìn về phía chính mình, hắn chạy nhanh làm bộ là ở quay chụp Nhi Hải phong cảnh. Hơn nữa còn bình tĩnh nhìn nữ tử liếc mắt một cái, mỉm cười gật gật đầu. Nữ tử cũng lễ phép tính hướng hắn hơi hơi gật đầu, liền xoay người không hề xem hắn.

Nhìn đến mỹ nữ có chút lãnh đạm, hắn không khỏi có chút thất vọng. Nhưng là Triệu Cửu Tranh minh bạch, cái gì kêu nóng vội thì không thành công. Hắn không có tiến lên tiếp tục đến gần, mà là từ nàng bên người chậm rãi đi qua, rồi mới ở nàng không chú ý thời điểm lại vòng trở về Triệu Cửu Tranh liền như thế vẫn luôn tránh ở chỗ tối, quan sát đến cái này bạch y nữ tử, hy vọng có thể cùng nàng lại đến một lần không hẹn mà gặp.....

Chính là sự tình thường thường không như mong muốn, một đám du khách ở hướng dẫn du lịch dẫn dắt hạ, mệnh mông cuồn cuộn từ Triệu Cửu Tranh trước mặt kinh biên. Chờ đại đội đi qua lúc sau, bạch y mỹ nữ đã sớm biến mất vô tung vô ảnh.

Cái này làm cho hắn thực sự cảm thấy buồn bực, chính là cũng không a, hắn cũng không phải cái gì Holmes, tại đây biến người tập nập cảnh khu, khẳng định là tìm không thấy bạch y mỹ nữ.

Có chút uể oải hắn, đi tới phụ cận một quán trà, điểm một hồ Vân Nam trứ danh trà Phổ Nhĩ. Uống trà nóng, suy nghĩ của hắn lại về tới, vừa rồi ở Nhi Hải biên một màn.....

"Như thế nào, người cũng tới uống trà?" Một cái nhu tình như nước thanh âm, ở Triệu Cửu Tranh bên tai vang lên, hắn ngừng đầu vừa thấy, thế nhưng ngây ngẩn cả người. Trước mắt nữ nhân không phải người khác, đúng là Triệu Cửu Tranh tâm tâm niệm niệm bạch y mỹ nữ.

Hắn sửng sốt một lát sau, có chút không ngờ tự nói: "Là, đúng vậy, thật sao. Người một người tới uống trà?"

Nữ nhân hơi hơi mỉm cười nói: "Ta ở chỗ này công tác, người đâu? Người là nơi khác du khách sao?"

"Đúng vậy, ta là một người tới đại lý chơi, vốn dĩ chuẩn bị ngày hôm qua liền đi rồi, bất quá người xem hôm nay thì, phi cơ cũng không dám bay, ta cũng chỉ thật nhiều đãi hai ngày." Triệu Cửu Tranh đúng sự thật trả lời. Tiếp theo hắn lại nói: "Ta kêu Triệu Cửu Tranh, người đâu? Kêu cái tên?"

Nữ nhân có chút mặt đỏ nói: "Ta? Ta kêu Bạch Nhưng Khanh, thật cao hứng nhận thức người." Nói xong nàng liền mỉm cười, giúp Triệu Cửu Tranh đem trong chén trà trà chứa đầy.

"Người bạn bạn có thời gian sao? Ta tưởng thỉnh người khi ta bản địa dẫn đường." Triệu Cửu Tranh suy nghĩ cái vụng về lấy cớ.

Bạch Nhưng Khanh nghĩ nghĩ nói: "Ta kỳ thật trừ bỏ Nhĩ Hải phụ cận, địa phương khác cũng không phải rất quen thuộc."

Ai ngờ Triệu Cửu Tranh thế nhưng kích động vỗ đùi nói: "Kia thật tốt quá! Ta chính là tưởng ở Nhĩ Hải phụ cận chơi chơi. Ngày mai ta liền phải ngồi máy bay đi rồi, cũng không nghĩ đi quá xa địa phương chơi, hơn nữa ta trụ khách sạn liền ở gần đây."

Bạch Nhưng Khanh có chút do dự, bất quá cuối cùng vẫn là đáp ứng rồi hắn. Nàng làm Triệu Cửu Tranh đi trước bên ngoài từ từ nàng, nàng cùng giám đốc công đạo một chút liền có thể tan tành.

Triệu Cửu Tranh không nghĩ tới, như thế dễ dàng liền ước tới rồi cái này mỹ lệ nữ nhân, trong lòng khó tránh khỏi có chút ước chế không được cao hứng. Ở kế tiếp thời gian, bạch nhưng khanh liền mang theo Triệu Cửu Tranh lại đi rồi một lần, hẳn phía trước đi qua cảnh điếm, chỉ là lần này tâm tình của hắn lại đại không giống nhau.

Hắn nhìn trước mắt bạch nhưng khanh là như thế mỹ lệ, nàng có một bộ thánh khiết như ngọc khuôn mặt cùng ôn nhu như nước thanh âm. Nàng có thể làm bất luận cái gì một người nam nhân đều sẽ cảm lòng không đậu yêu nàng..... Đương nhiên cũng bao gồm hắn Triệu Cửu Tranh. Tuy rằng nàng lời nói không nhiều lắm, nhưng lúc này trong mắt hắn lại càng hiện cao quý.

Nhưng là vui sướng thời gian luôn là quá thực mau, chỉ chớp mắt thời gian liền phải đến. Triệu Cửu Tranh đưa ra tưởng thỉnh bạch nhưng khanh ăn cơm chiều, chính là bạch nhưng khanh lại cự tuyệt, nàng nói: "Chính mình chưa bao giờ ở bên ngoài ăn cơm chiều. Mỗi ngày buổi tối 9 điếm phía trước nhất định phải về đến nhà."

Triệu Cửu Tranh có chút kỳ quái, hiện tại xã hội thế nhưng còn có như thế truyền thống nữ hài tử tồn tại, nhưng hắn cũng không hảo cưỡng cầu, liền đối bạch nhưng khanh nói: "Trời tối, ta đưa ngươi về nhà đi."

Bạch nhưng khanh hơi hơi gật gật đầu nói: "Kia hảo, nhà ta ở tại học sinh lộ, 48 hào."

Hai người một đường vô ngữ. Bạch nhưng khanh nói địa chỉ ly Nhĩ Hải không tính xa, bọn họ là một đường đi bộ trở về Xuyên qua một mảnh nhà dân sau, một tòa độc đống tiêu lâu xuất hiện ở trước mắt.

Nàng xoay người đối Triệu Cửu Tranh nói: "Ta về đến nhà, cảm ơn ngươi đưa ta trở về"

"Không cần khách khí, tương phùng chính là có duyên." Triệu Cửu Tranh biên khách khí, vừa nghĩ như thế nào có thể lưu lại.....

"Nhưng khanh, ta có thể hay không mượn một chút nhà người toilet?"
Lại một là cái vụng về lấy cớ, Triệu Cửu Tranh chính mình đầu tưởng trừu chính mình! Như thế nào một sốt ruột tổng nghĩ không ra tốt lý do đâu?

Bạch nhưng khanh ha hả cười, giơ tay một lóng tay đối diện nói: "Nơi đó có vệ sinh công cộng gian."

Triệu Cửu Tranh vẻ mặt thất vọng quay đầu lại nhìn lại, quả nhiên, một gian có chút rách nát nhà vệ sinh công cộng liền ở đối diện. Hắn vẫn là có chút không cam lòng, quay đầu lại lại tưởng đối nàng nói: "Có thể hay không lên lầu uống miếng nước?"

Ai ngờ đương hắn lại lần nữa xoay người lại đây khi, bạch nhưng khanh đã sớm chẳng biết đi đâu! "Này đi không khỏi cũng quá nhanh đi?" Triệu Cửu Tranh có chút phẫn hận tưởng.

Hắn liền như vậy ngây ngốc đứng ở tiểu lâu trước, lòng có không cam lòng ngẩng đầu nhìn lại, hy vọng bạch nhưng khanh có thể từ trong đó một phiến cửa sổ trung thò người ra ra tới, rồi mới mời hắn tiến lầu tiểu tọa.

Chính là đợi một hồi lâu, lại không thấy trong lầu có bất luận cái gì động tĩnh. Ngay cả một chiếc đèn cũng chưa từng sáng lên! Này không đúng a? Triệu Cửu Tranh tâm sinh nghi hoặc, hiện tại sắc trời đã tối, người bình thường về đến nhà chuyện thứ nhất, khẳng định là trước đem đèn mở ra. Chính là hiện tại tiểu lâu tĩnh cực kỳ, thậm chí không giống như là có người ở bên trong trụ quá giống nhau.....

Hắn này sẽ mới chú ý tới, này đứng lâu nhìn qua có chút hoang vắng. Chính đứng lâu tường ngoài mọc đầy trường thanh đằng, thậm chí có chút đầu đem cửa sổ cấp che khuất. Ở tối tăm đèn đường hạ, còn mơ hồ có thể thấy rõ có mấy phiến cửa sổ pha lê thế nhưng là phá!

Triệu Cửu Tranh thầm nghĩ: "Bạch nhưng khanh thế nhưng ở tại như vậy một đứng trong lầu, thật là có chút thế nàng không đáng giá. Lấy nàng tư sắc, hắn là có thể quá thượng càn tốt sinh hoạt."

Đột nhiên, Triệu Cửu Tranh nhớ tới còn không có cùng nàng muốn số đi động đâu! Lấy cớ này quá hoàn mỹ, không khỏi làm hắn có chút đắc ý. Vì thế hắn liền đi tới cổng lớn, vừa định gõ cửa, lại nhìn đến trên cửa thế nhưng treo một con sinh mã thiết đại khóa đầu!

Nhìn khóa đầu cùng môn cái mũi đầu ở bên nhau, hắn là khóa lại có chút năm đầu, không có khả năng là vừa rồi mới khóa lại đi. Hơn nữa trên cửa thế nhưng còn dán hai trương giấy niêm phong, tuy rằng đã sớm cũ nát bất kham, nhưng mơ hồ còn có thể nhìn ra dán lên đi thời gian là 1985 năm 12 nguyệt

Triệu Cửu Tranh trong lòng có chút lạnh cả người, hắn sẽ không lại là gặp được cái gì không sạch sẽ đồ vật đi? Hắn mọi nơi nhìn xem, con đường này thượng một bóng người đầu không có, chỉ có đối diện nhà vệ sinh công cộng còn đèn sáng.

Hắn vội bước chạy qua đi, "Bạch bạch bạch....." Vỗ vỗ trên cửa số pha lê. Một cái có chút già nua thanh âm từ bên trong truyền ra tới: "5 mao!"

"Đại gia, ta không thượng WC, ta có thể hay không cùng người hỏi thăm chuyện này?" Triệu Cửu Tranh khách khí nói.

Cửa kính "Mắng" một tiếng kéo ra, bên trong dò ra một trương ngăm đen thả già nua mặt: "Người thanh niên, người muốn hỏi điếm gì?"

Triệu Cửu Tranh vội vàng nói: "Đại gia, ta muốn hỏi một chút đối diện kia đóng lâu là chuyện như thế nào?"

Lão nhân vừa nghe Triệu Cửu Tranh muốn hỏi đối diện lâu sự tình, đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo biến sắc biến đổi nói: "Hảo hảo, người không có việc gì hỏi kia Quỷ Lâu làm cái gì?"

Triệu Cửu Tranh trong lòng cả kinh: "Quỷ Lâu? Cái gì Quỷ Lâu?"

"Còn không phải là đối diện kia đóng lâu nháo quỷ lâu!" Lão nhân tức giận trả lời.

"Không có khả năng đi, ta mới vừa đem ta bằng hữu đưa vào đi, bên trong như thế nào khả năng nháo quỷ đâu?" Triệu Cửu Tranh không tin hỏi.

"Gì? Người còn có bằng hữu trụ bên trong, kia cũng khẳng định là cái quỷ! Người trẻ tuổi, ta tại đây nhìn hơn ba mươi năm nhà vệ sinh công cộng, đối diện trong lâu sự, ta cũng là biết một ít. Ta cũng không phải là hù dọa người, này trong lâu sớm chút năm trụ quá một hộ họ Bạch nhân gia, sau tới không biết vì cái gì, nhà hấn đại nữ nhi nhảy Nhĩ Hải tự sát. Có lẽ là bọn họ không nghĩ lại nhớ đến chuyện này, cuối cùng cả nhà liền đều dọn đi rồi. Chính là đi rồi không bao lâu, tân chuyển đến hộ gia đình liền chết ở bên trong. Càng là có người có thể thường thường nghe được bên trong có nữ nhân ở khóc. Tuy rằng ta không nghe được quá, nhưng là những người khác thường xuyên có thể nghe được. Bởi vì tổng nói nháo quỷ, này lâu liền vẫn luôn không ai dám trụ, cuối cùng phát triển đến này phụ cận đều biến càng ngày càng hoang vắng." Lão nhân ai khẩu khí tiếp theo nói: "Lão nhân ta là không biện pháp, tuổi trẻ khi trên đời có chút tàn tật, khác công tác cũng làm không được, cũng chỉ có thể xem WC cái gì. Bằng không, ta cũng sớm đi rồi."

Triệu Cửu Tranh nghe thế, trong lòng hoàn toàn lạnh thấu. Hấn không có hỏi lại cái gì, chạy nhanh đánh chiếc xe hỡi khách điếm đi. Tiến khách điếm liền thấy vân nương đang ở thu thập cái bàn, hấn vội vàng kéo vân nương nói: "Vân nương tử, người biết học sinh lộ 48 hào sao?"

Vân nương biểu tình một đốn: "Người hỏi chỗ đó làm cái gì?"

"Không có gì, chính là nghe xong cái quỷ chuyện xưa, cho nên có điếm tò mò." Triệu Cửu Tranh chột dạ nói.

Vân nương buông xuống trong tay việc, cấp chính mình cùng Triệu Cửu Tranh tới rồi ly trà, rồi mới ngồi xuống, đối hấn nói: "Nơi đó, chúng ta người địa phương không mấy cái không biết. Lại nói tiếp đến là 30 năm trước sự, lúc ấy kia đóng trong lâu ở một vị họ Bạch giáo thụ. Hấn có một cái như hoa như ngọc nữ nhi, kêu bạch nhưng khanh. Này phụ cận thật nhiều tuổi trẻ tiểu hỏa, đều tước tiêm đều muốn đuổi theo cầu nàng! Chính là nàng ai đều chướng mắt, cố tình liền thích, hấn ba ba một người đệ tử,

tên gọi đỗ văn vũ. Đỗ văn vũ ở lúc ấy cũng coi như là nữ danh khí tài tử, lúc này mới tử giai nhân bốn hản là thành tựu một đoạn giai thoại mới đúng. Chính là không thành tướng, cái này đỗ văn vũ vì có thể đi ầu đến Bắc Kinh công tác, thế nhưng vứt bỏ bạch nhưng khanh, cùng một vị lãnh đạo nữ nhi kết hôn. Cái này làm cho bạch nhưng khanh thâm chịu đả kích, nhất thời luẩn quẩn trong lòng, li ền nhảy Nhĩ Hải. Mà bạch giáo thụ cùng hản thê tử, bởi vì vô pháp thừa nhận 'tang nữ chi đau' li ền cử gia dọn đi r ồi. Sự tình đến nơi đây bốn hản là hạ màn, chính là trăm triệu không nghĩ tới chính là, cái kia đỗ văn vũ cũng không thể đi ầu đến Bắc Kinh công tác, mà là tiếp nhận bạch giáo thụ công tác. Đơn vị đem bạch giáo thụ trụ kia đóng tiêu lâu, một lần nữa phân cho đỗ văn vũ cùng hản thê tử, cũng chính là vị kia lãnh đạo nữ nhi. Đáng sợ sự tình, li ền ở bọn họ dọn đi vào ngày hôm sau buổi tối đã xảy ra..... Đỗ văn vũ mấy ngày đầu không có đi đơn vị đi làm, đơn vị đ ồng sự li ền đến nhà hản đi tìm hản, chính là như thế nào gõ cửa cũng không ai quản môn. Cuối cùng hản đ ồng sự cảm giác được sự tình nghiêm trọng tính, li ền báo cảnh. Cảnh sát tới sau, trực tiếp đem cửa sổ tạp khai, nhảy đi vào. Kết quả một cỗ tanh tưởi nghênh diện đánh tới..... Đỗ văn vũ treo cổ ở l ầu hai thang l ầu trên tay vịn, mà hản thê tử tắc bị hản sống sờ sờ bóp chết ở trong phòng tắm. Từ đây lúc sau, không còn có người dám ở tại trong tòa nhà này, ngay cả có khi buổi tối trải qua nơi đó, đầu có thể nghe được một nữ nhân ở tr ần thấp khóc lóc."

Nghe vân nương nói xong câu chuyện này sau, Triệu Cửu Tranh trên người m ồ hôi lạnh chảy ròng. Sẽ không như thế xui xẻo đi, lại tới một cái nữ quý! Cái gì đào hoa vận, toàn mẹ nó là đào hoa kiếp! Hản từ trên người lấy ra kia chỉ ngàn mắt b ồ đ ề, hung hăng ném vào thùng rác.

Bất quá cũng không cái gọi là, Triệu Cửu Tranh tưởng: Dù sao ngày mai ta li ền phải ng ồi máy bay đi r ồi. Cái gì an h ồng, cái gì bạch nhưng khanh, tất cả đầu toàn bộ cút xéo cho ta!

Hản qua loa ăn khẩu cơm, li ền vội vàng trở lại chính mình phòng nghỉ ngơi, một giấc ngủ dậy, trời đã sáng, hản vừa định xoay người rời giường, li ền cảm giác bên hông đau xót. Có cái gì đ ồ vật cộm hản một chút..... Hản dùng tay một sờ, tức khắc sợ ngây người! Đây không phải lão bà kia chỉ

ngàn mắt b ò đ ề sao? Chính là chính mình tối hôm qua thượng rõ ràng ném xuống nha?

《 chưa xong còn tiếp 》

Đúng r ồi, chúc đại gia trung thu vui sướng nha!

Thứ Mười Hai Cái Chuyện Xưa Ngàn Mắt B ò Đ ề (Tam)

Triệu Cửu Tranh sợ ngây người, hấn đột nhiên đem trong tay ngàn mắt b ò đ ề ném tới trên mặt đất, nhưng hấn lại không dám tin tưởng lại nhìn mắt, xác thật chính là kia chỉ. Mặt trên hỏa nhãn sớm lấy h òng phát tím.....

Hấn một lộc cộc từ trên giường bò lên, đem kia chỉ ngàn mắt b ò đ ề nhanh chóng từ trên mặt đất nhặt lên, r ồi mới không chút nghĩ ngợi li ên từ cửa sổ ném đi ra ngoài! Hấn cho rằng như vậy tổng có thể "Xong hết mọi chuyện" đi?

Nhìn xem thời gian, cũng không sai biệt lắm nên đi sân bay, Triệu Cửu Tranh lưu loát thu thật hảo tùy thân vật phẩm, đi tới trước đài đem trưởng kết, đ òng thời cũng là cùng vân nương cáo biệt, hấn là một phút đ òng h ò cũng không nghĩ ở cái này điểm ngộ chi thành nhi êu đ ải.

Vân nương thấy hấn nóng lòng về nhà, cũng không hảo nói nhi êu, chỉ là khách khí đối hấn nói: Làm hấn có cơ hội lại đến chơi. Nhìn Triệu Cửu Tranh rời đi bóng dáng, vân nương ngẩng đ ầu nhìn phía ngoài cửa sổ trời xanh, sâu kín nói: "Sanh Nhi, người ái nam nhân chung quy vẫn là đi r ồi! Ta vốn định làm hấn vĩnh viễn lưu tại đại lý, chính là bà ngoại lại nói: Người ở trong nhà chờ hấn đâu..... Ha hả..... A" nàng từ trong lòng ngực móc ra một con "Hỏa nhãn đ òng tâm quả" nhẹ kinh vuốt ve, nước mắt nháy mắt xẹt qua gương mặt.....

Nhĩ Hải cùng đại lý sân bay khoảng cách không tính xa, ng ồi xe taxi không dùng đ ược vài phút li ên đến. Triệu Cửu Tranh là cái thứ nhất ng ồi trên phi cơ, hấn mới vừa ng ồi xuống hạ, li ên cảm giác trên eo có cái ngạnh đ ò vật chống hấn.

Hắn tùy tay móc ra tờ vừa thấy, cả người chấn động. Lúc này trên phi cơ bắt đầu lục tục có hành khách đăng ký, Triệu mấy tranh đứng dậy muốn chạy xuống phi cơ, lại bị tiếp viên hàng không cản lại: "Thực xin lỗi tiên sinh, phi cơ lập tức liền phải bay lên, thỉnh ngài trở lại chính mình vị trí tốt nhất sao?"

Rơi vào đường cùng, hắn chỉ phải một lần nữa ngẩng trở lại đến trên chỗ ngồi. Hắn nhìn xem mọi nơi không ai chú ý hắn bên này, liền đem trong tay ngàn mắt bồng đèn ném vào phi cơ nôn mửa túi.

Cũng không biết là cái gì nguyên nhân, Triệu mấy tranh bên cạnh vị trí vẫn luôn không có người ngồi. Phi cơ ở 10 phút sau đúng giờ cất cánh, hắn từ ba lô trung lấy ra bịt mắt, tưởng tiêu ngủ một hồi. Có lẽ là bởi vì lập tức liền phải về nhà, có lẽ là mấy ngày nay hắn căn bản là chưa từng ngủ kiên định quá, không một hồi, liền liền tiến vào mộng đẹp.

Đương Triệu Cửu Tranh thấy rõ trước mắt cảnh vật khi, có chút không biết làm sao. Hắn như thế nào lại về tới Nhĩ Hải bên cạnh cái kia thần bí hẻm nhỏ đâu? Chỉ là lần này ngộ nhỏ cảm giác cùng phía trước bất đồng, biến lại thêm lại hắc, trừ bỏ hắn bên ngoài không còn có những người khác!

Đột nhiên, hắn phía trước xuất hiện một chút ánh sáng, nguyên lai một phiến cũ mộc thượng u ám ánh đèn. Ở ánh đèn phía dưới, ngẩng xồm một cái tuổi già lão bà bà. Nàng đây đầu đầu bạc, đôi tay thoạt nhìn đông lạnh có chút đỏ lên. Chính là nhưng vẫn ngẩng xồm nơi đó, vẫn không nhúc nhích.

Triệu Cửu Tranh nhìn kỹ dưới, nhận ra này còn không phải là lần trước, ở chỗ này gặp được vị kia bán "Đông tâm quả" lão thái thái sao? Vừa định đi ra phía trước dò hỏi, lại nhìn đến từ trong bóng đêm lờ ra lưỡng đạo bóng người, nhất hồng nhất bạch. Các nàng chậm rãi đi đến bà bà bên cạnh, chậm rãi ngẩng xồm xuống thân đi, không biết ba người nói chút cái gì, chỉ thấy bà bà từ trên người lấy ra một cái hoàng túi, đối với các nàng nhẹ nhàng nhoáng lên, lưỡng đạo bóng người liền hóa thành nhất hồng nhất bạch hai thức quang, phi vào túi.

Triệu Cửu Tranh trong lòng sinh nghi, này lưỡng đạo bóng người chẳng lẽ là an h òng cùng bạch nhưng khanh? Xem ra nơi đây không nên ở lâu! Hấn xoay người tưởng rời khỏi ngõ nhỏ, lại nghe thấy một cái già nua thanh âm không gần không xa vang lên: "Triệu Cửu Tranh, ngươi muốn đi đâu a?"

Hấn trong lòng phát lạnh, làm bộ nghe không thấy, chính là chuyển qua thân mình về phía trước đi, chính là đi chưa được mấy bước hấn liền phát hiện, vừa rồi hấn rõ ràng là tri ều trái ngược hướng đi, chính là vì cái gì cái kia lão bà bà lại xuất hiện ở hấn phía trước đâu?

Hấn không tin cái này tà, lại xoay người hướng sau đi, chính là lão bà bà lại xuất hiện ở hấn sau lưng.....

"Triệu Cửu Tranh!" Một, một trương tràn đ ầy khe rãnh mặt gần ngay trước mắt, nằng mắt một mảnh trắng bệch, nằng thế nhưng không có đ ồng tử!

"A!" Triệu Cửu Tranh trong giây lát từ trên chỗ ng ồi, đứng lên, nguyên lai vừa rồi là giấc mộng a!

"Tiên sinh? Tiên sinh ngài xảy ra chuyện gì?"

Triệu Cửu Tranh định chử vừa thấy, vừa rồi trước mắt tràn đ ầy nếp nhăn mặt không thấy, đổi thành một trương tuổi trẻ xinh đẹp gương mặt.

Nguyên lai là một vị vừa vặn trải qua tiếp viên hàng không, phát hiện đang ngủ Triệu Cửu Tranh có chút dị thường, cho rằng hấn có chỗ nào không thoải mái đâu?

"Không có việc gì, có thể là quá mệt mỏi, cho nên làm giấc mộng, cảm ơn!" Hấn lễ phép đối tiếp viên hàng không nói.

"Không có việc gì liền hảo, nếu ngài có cái gì yêu cầu ta trợ giúp liền ấn mặt trên cái này cái nút."

Tiếp viên hàng không đi sau, Triệu Cửu Tranh xoa xoa trên mặt hãn. Hãn rất là buồn bức chính mình như thế nào sẽ làm như vậy mộng đâu? Vẫn là chẳng lẽ cái kia lão thái bà cùng hai cái nữ quý chi gian, thực sự có cái gì liên hệ sao?

Sẽ không, khẳng định sẽ không, không cần chính mình dọa chính mình! Hãn nhìn xem di động một thời gian, lại qua một hồi phi cơ liên phải hạ xuống rồi. Hãn dùng tay ở nón mưa túi thượng nhẹ nhàng sờ sờ, xác nhận một chút đồ vật hay không còn ở bên trong. Một sờ dưới, hãn biết còn ở, trong lòng an tâm không ít.

Xuống máy bay sau, hãn đang chuẩn bị ra an kiểm, liền nghe được mặt sau có người ở kêu hãn.

"Triệu tiên sinh? Triệu tiên sinh!"

Triệu Cửu Tranh quay đầu nhìn lại, nguyên lai là vừa mới vị kia tiếp viên hàng không. Hãn trong lòng thầm nghĩ: Chẳng lẽ nàng là đối chính mình có ý tứ? Nhưng ai biết nàng chạy tiến lên nói: "Ngài là Triệu Cửu Tranh tiên sinh sao?"

Triệu Cửu Tranh gật gật đầu nói: "Đúng vậy, xin hỏi có cái gì sự sao?"

Tiếp viên hàng không từ một cái trong túi lấy ra một cái đồ vật, đưa cho hãn nói: "Đây là ngài bên cạnh nữ sĩ làm ta chuyển giao cho người."

Triệu Cửu Tranh kỳ quái hỏi: "Ta bên cạnh nào có người a!" Chính là đương hãn thấy rõ tiếp viên hàng không tay đồ vật khi, không khỏi khắp cả người phát lạnh.

Chính là tiếp viên hàng không cũng không phát hiện hãn biểu tình quái dị, còn vẫn luôn đối hãn giải thích nói: "Ngài bên người ngài một vị mặc quần áo trắng nữ sĩ. Nàng nói chính mình nhận thức ngài, nói là ngài hảo bằng hữu, kêu bạch nhưng khanh."

"Thứ này không phải ta! Người nhận sai người! Ta không quen biết cái gì bạch nhưng khanh!" Triệu Cửu Tranh có chút kích động xoay người liền

chạy, để lại vẻ mặt có chút không thể hiểu được xinh đẹp tiếp viên hàng không.

Hắn một đường chạy như điên ra sân bay, sợ làm vừa rồi tiếp viên hàng không cấp đuổi qua. Vừa lúc trước cửa dừng lại một chiếc chò khách màu xanh biếc xe taxi, hắn một đầu liền chui vào trong xe. Tài xế vẻ mặt kinh ngạc nhìn hắn, nghĩ thầm: Này anh em mặt sau có lão hồ truy sao?

"Sư phụ, đi..... Đi....." Triệu Cửu Tranh thế nhưng nhất thời nhớ không nổi muốn đi đâu.

"Nếu không ta trước mở ra, người trước chậm rãi tưởng một lát?" Tài xế trên gheo nói.

Triệu Cửu Tranh lấy lại bình tĩnh nói: "Hành a! Ta tưởng một lát."

Triệu Cửu Tranh hắn tưởng về nhà, chính là hắn lại không thể về nhà, cũng không dám về nhà. Hắn vừa định báo cái gia phụ cận khách sạn tên cấp tài xế, hắn di động lại vào lúc này vang lên..... Di động thượng điện báo biểu hiện vì "Lão bà".

Lại tới nữa! Nàng như thế nào khả năng cấp chính mình gọi điện thoại đâu? Chính mình không phải đã thành công ném ra nàng sao? Triệu Cửu Tranh có chút tò mò tưởng tiếp nghe, hắn nhìn xem bên trong sẽ là ai ở trò đùa dai!

"Uy....." Hắn thanh âm có chút phát run.

"Lão công, người đã trở lại sao?" Một cái quen thuộc lại chán ghét thanh âm từ di động truyền ra.

"Người? Người không phải?" Triệu Cửu Tranh cảm thấy trên người sở hữu máu toàn bộ đều chảy về phía trái tim, hắn khẩn trương đầu mau vô pháp hô hấp.

"Người xảy ra chuyện gì? Lão công? Nhanh lên trở về đi, ta ở nhà chờ người đâu!" Hắn lão bà làm nũng nói.

Triệu Cửu Tranh đột nhiên như là bị thôi miên giống nhau, máy móc tính gặt đầu, hần đối tài xế nói ra một cái địa chỉ: "Thúy vũ hoa viên, b khu, 15 hào lâu."

"Đến lặc!" Tài xế một chân chân ga thẳng đến mục đích địa khai đi.....

Triệu Cửu Tranh cảm giác chính mình giống như đem cái gì chuyện quan trọng cấp đã quên, trong lòng luôn là có chút không yên ổn. Hần đi vào chính mình gia cửa, vừa mới chuẩn bị dùng chìa khóa mở cửa, môn "Lạch cạch" theo tiếng mà khai.

Bên trong đứng một vị dáng người có chút thiên béo nữ nhân, nàng ôn nhu đối Triệu Cửu Tranh nói: "Như thế nào như thế lâu, nhanh lên vào nhà đi, đồ ăn đồ uống mau lạnh!" Nói liền chủ động tiếp nhận hần trên người hành lý.

Triệu Cửu Tranh có chút mơ mơ màng màng vào phòng, nhìn trong phòng mặt đèn đuốc sáng trưng, trên bàn nhiệt canh nhiệt cơm, trong lòng tức khắc an tâm nhĩ ừ.

Nữ nhân này hần là chính mình lão bà Tống nam sanh, chính là luôn là cảm giác có chút không quá chân thật. Hần dùng tay véo một chút chính mình mặt, có chút đau, hần là không phải mộng!

Nam sanh xem hần có chút ngây ngốc bộ dáng, "Phụt" một tiếng vui vẻ! Ôn nhu đối hần nói: "Lão công, người như thế nào ra khỏi nhà một chuyến người đâu biến choáng váng đâu?"

Triệu Cửu Tranh ngây ngốc cười, vẫn là trong nhà hảo, có cái ái chính mình lão bà, đối chính mình luôn là ngoan ngoãn phục tùng. Bất luận chính mình cỡ nào vô có gây rối, nàng luôn là sẽ làm chính mình. Hần ở công tác thượng thường thường sẽ chịu người xa lánh, ở bên ngoài luôn có phát tiết không ra oán khí, về đến nhà chỉ sau này, có nam sanh mới có thể nghe hần oán giận, mà đối hần lại chưa từng câu oán hận. Chính là đôi khi chính mình thậm chí còn ghét bỏ quá nàng, không giống từ trước như vậy mình diêm chiếu nhân, cùng ý nghĩ của chính mình luôn là không ở một cái độ

cao, một chút ăn ý đầu không có! Giống như từ nam sinh không hề công tác lúc sau, hẳn đối nàng ái li ền một chút biến thiếu.

"Lão công, người yêu ta sao?"

Triệu Cửu Tranh mới vừa ăn khẩu thức ăn trên bàn li ền nghe được nam sinh ôn nhu hỏi chính mình,

Hắn không cần nghĩ ngợi trả lời: "Ái, đương nhiên ái!"

"Nếu yêu ta, vì cái gì còn muốn giết ta?" Nam sinh thanh âm không hề ôn nhu, biến dị thường lạnh băng.....

Đang ở ăn cơm Triệu Cửu Tranh bỗng nhiên một đốn, đứng vậy, hẳn rất cuộc vẫn là nhớ tới, chính mình quên mất cái gì chuyện quan trọng! Nam sinh không phải bị cấp chính mình giết sao? Nàng lại như thế nào sẽ cho chính mình gọi điện thoại đâu? Còn ở trong nhà chờ chính mình?

Hắn chậm rãi ngừng đầu, nhìn về phía nam sinh. Nàng mặt không hề mỹ lệ, bởi vì phần nộ mà biến dị thường vụn vụn. Trắng nõn làn da hiện giờ biến thành xanh tím sặc, mặt trên còn che kín từng khối thi đốm. Nàng mảnh khảnh móng tay cũng đã sẫm bởi vì dùng sức giãy giụa mà bóc ra, trên người nàng kia kiện màu vàng nhạt vály li ền áo mặt trên, tất cả đều là màu đen vết bẩn, bởi vì những cái đó đều là khô cạn vết máu!

Triệu Cửu Tranh hô hấp biến có chút dồn dập, hẳn ở trong lòng cầu nguyện này hết thấy đều chỉ là giấc mộng, cũng hy vọng cái này mộng nhanh lên tỉnh lại..... Nhưng là hiện thực luôn là tàn khốc, lần này hẳn không phải ở trong mộng.

Nam sinh kéo túm chính nàng có chút biến hình thân thể, một chút hướng đi Triệu Cửu Tranh, "Lão công, người nói người yêu ta, vậy người li ền thân thân ta đi!"

Triệu Cửu Tranh cứng đờ ng ẫ ở ghế trên, hẳn có chân đã sẫm run không đứng lên nổi, hẳn rất cuộc biết này hết thấy không phải mộng, nhưng cho dù như thế, hẳn vẫn như cũ cầu nguyện chính mình có thể mau

chút té xỉu đi! Như vậy li ền không cần nhìn đến trước mắt khủng bố cảnh tượng.....

"Người như thế nào không hôn ta? Ta thực xấu sao?" Nam sanh thanh âm trở nên có chút thê lương lên.

"Không..... Không xấu. Ta..... Chỉ là có chút mệt mỏi. Có thể hay không làm ta trước, trước nghỉ ngơi, nghỉ ngơi một chút."

Nam sanh lạnh lùng cười nói: "Ha hả..... Đương nhiên là có thể, lão công, ta tới uy người ăn cơm đi!"

Triệu Cửu Tranh cúi đầu vừa thấy, chính mình vừa r ồi ăn cơm sớm lấy trường mao mọc meo, tức khắc trong lòng một trận ghê tởm, há m ồm li ền phun ra.

"Như thế nào? Ta làm cơm không thể ăn sao?"

"Không, không phải, ta, ta....." Triệu Cửu Tranh li ền dọa có chút nói năng lộn xộn.

Nam sanh ngữ khí lạnh băng nói: "Kia — li ền — mau — cấp — ta — ăn —!"

Triệu mấy tranh cùng thê tử Tống nam sanh kết hôn những năm gần đây, càng thêm cảm giác chính mình cùng nàng tính cách không hợp lên. Lúc trước nùng tình mật ý, hiện giờ xem ra giống như đầu lưu tại kết hôn ảnh chụp. Một hồ nước sôi còn có làm lạnh thời điểm đâu? Đừng nói người. Đương cảm tình trở về với bình đạm sau, hấn li ền biết, nam sanh không vĩnh viễn không có khả năng trở thành cái kia cùng chính mình nhất có ăn ý nữ nhân!

Chính là hấn không thể ly hôn, bởi vì hấn sợ chung quanh người ánh mắt hòa thân thích các bằng hữu chất vấn. Hấn tưởng li ền dạng quá một ngày tính một ngày đi, chính là mỗi khi hấn nhìn đến nam sanh ôn nhu gương mặt tươi cười khi, hấn li ền có loại muốn chạy trốn xúc động.

Mà nam sanh lại không biết hấn thay đổi. Nàng còn sống ở trước kia trong trí nhớ, tin tưởng nàng lão công vẫn là trước sau như một ái chính mình..... Thẳng đến Triệu Cửu Tranh đem trên tay đao, dùng sức thứ hướng nàng kia một khắc, nàng đâu không thể tin tưởng đây là thật sự! Nàng chết không nhắm mắt!

Ngõ nhỏ chỗ sâu trong, một cái đầy mặt nếp nhăn lão thái bà, ng ẩ xồm ng ậm thực thương tâm khóc lóc..... Nhất h ồng nhất bạch lưỡng đạo bóng người từ nơi không xa đi tới.

Trong đó một cái xuyên bạch y nữ tử hỏi: "Bà bà, người xảy ra chuyện gì?"

"Ta ngoại tôn nữ đã chết!"

"Người như thế nào biết nàng đã chết?" Váy đỏ nữ tử kỳ quái nói.

"Ta vừa r ồi nhìn đến một người nam nhân, c ần nàng hỏa nhân đ ồng tâm quả. Đó là này ở nàng lúc còn rất nhỏ, ta li ền truy ền cho nàng, là chúng ta trong tộc nữ nhân tín vật, đến chết mới có thể rời khỏi người! Hiện tại hấn ở một người nam nhân trên người, chỉ có thể thuyết minh ta ngoại tôn nữ đã chết!" Bà bà thương tâm nói.

"Chúng ta đây hai cái giúp người đi kết hấn, như thế nào?" Bạch y nữ nhân lạnh lùng nói.

Bà bà cười lạnh lắc đầu nói: "Không c ần làm chết hấn, dọa dọa hấn li ền thành. Ta nhìn ra được tới, hấn đã sớm trúng ta ngoại tôn nữ hạ tình cố, sống không được đã bao lâu. Lại nói, hấn trong nhà, nhất định còn có người đang chờ hấn đâu..... A..... A..... Ha hả"

Ngàn mắt b ồ đ ề phiên ngoại -- nam sanh

"Bà ngoại, chúng ta thật là cỡ tộc sao?" Một cái đầy mặt tính trẻ con tiểu nữ hài, mở to đại đại mắt hỏi lung lão thái.

Lung lão thái trong mắt tràn đầy từ ái nhìn chính mình ngoại tôn nữ nói: "Sanh Nhi, người nhớ kỹ, bất luận người đi đến nơi nào, đều không cần vong bản, càng phải nhớ kỹ, không ai có thể đủ khi dễ chúng ta, bởi vì chúng ta là cố tộc!"

Ta kêu Tống nam sanh, 10 tuổi phía trước cùng bà ngoại vẫn luôn sinh hoạt ở Vân Nam núi lớn. Bà ngoại nói: Nhà của chúng ta nữ tử đều là cố tộc người đời sau, chỉ cần nguyện ý, liền có thể trở thành một người ưu tú cố bà. Bà ngoại chính là trong trại xa gần nổi tiếng cố bà, tất cả mọi người đều kêu nàng lung lão thái, mọi người đều đối nàng đều lại kính lại sợ.

Giống nhau người tìm tới bà ngoại, bất quá là vì một ít đau đầu não nhiệt tiểu bệnh. Đương nhiên, cũng có xa xôi vạn dặm tới cầu bà ngoại cứu mạng. Bà ngoại không phải toàn bộ đều hữu cừu tất ứng, này chủ yếu xem tâm tình của nàng. Người ở bên ngoài trong mắt, ta bà ngoại là cái cố quái lão thái bà. Chính là ở ta cùng biểu tỷ trong mắt, nàng chính là bà ngoại.

Ta có cái biểu tỷ kêu vân nương, nàng là tiểu di gia hài tử, là ta thơ ấu duy nhất bạn chơi cùng. Ta ba mẹ bởi vì công tác nguyên nhân, vẫn luôn trường kỳ bên ngoài, đành phải đem ta lưu tại bà ngoại bên người chiếu cố.

Có lẽ là bởi vì từ nhỏ ba ba mẹ mẹ liền không ở ta bên người, cho nên bà ngoại phá lệ đau lòng ta. Mà ta biểu tỷ càng là cả ngày vây quanh ta chơi, chỉ cần nàng một có cái gì mới lạ đồ vật, chuẩn cái thứ nhất lấy tới cùng ta chia sẻ.

Nhớ rõ có một lần, biểu tỷ đột phát kỳ tương, trộm tới bà ngoại trong phòng một cái hắc vại vại chơi. Khi đó ta còn nhỏ, căn bản là không biết bên trong chính là cái gì đồ vật. Chính là xem biểu tỷ vẻ mặt hưng phấn, cũng liền cùng nàng cùng nhau hạt ần ào chơi tiếp.

Biểu tỷ phí ăn nãi sức lực, mới đem bình mở ra, nhưng ta đuổi đầu vừa thấy, lại thấy được một con ta chưa từng gặp qua xấu sâu. Nó toàn thân ngăm đen, cái đầu có một bàn tay như vậy trường. Trên người còn một tiết một tiết, chính là có điểm phi.

Ta dùng nhánh cây thọc thọc nó, nó hiển nhiên không cao hứng cho lắm, thế nhưng phát ra như trẻ con giống nhau tiếng khóc. Tiếp theo một ngụm cắn được ta tay nhỏ chỉ thượng, ta cảm giác chính mình ngón tay tê rần, lại xem dưới, tay của ta liền biến thành cùng nó giống nhau nhan sắc.

Ta dọa oa oa khóc lớn lên, không biết là nó tiếng khóc vẫn là ta tiếng khóc, đưa tới bà ngoại. Nàng nhìn đến tay của ta khi, sắc mặt lập tức đại biến. Không nói hai lời liền đem ta ôm lên, rồi mới một tay bóp lấy hắc sâu, đi vào nàng phòng ngủ.

Sau tới đã xảy ra cái gì, ta không quá nhớ rõ, ta tỉnh lại khi đã là ba ngày sau. Biểu tỷ bị bà ngoại vững chắc tấn cho một trận, mà cha mẹ ta thế nhưng cũng từ ngàn dặm ở ngoài đã trở lại.

Ta vốn định chính mình nhờ họa được phúc gặp được ba ba mẹ mẹ, chính là còn không có cao hứng bao lâu, sẽ biết, bọn họ bởi vì chuyện này, mà trách cứ bà ngoại làm ta chạm vào cổ, muốn đem ta mang đi, làm ta ở bọn họ bên người đọc sách.

Đó là ta lần đầu tiên minh bạch cái gì kêu chia lìa, ta xem liền cảm giác chính mình trưởng thành rất nhiều. Ta bắt đầu hiểu được trong sinh hoạt không chỉ có vui sướng, càng nhiều còn có phiền não cùng tưởng niệm.

Biểu tỷ đến nay đầu biết vậy chẳng làm, vì sao muốn trộm bà ngoại "Cô vương" ra tới chơi. Nếu kia sự kiện không phát sinh, có lẽ chúng ta sẽ cùng nhau lớn lên.....

Lúc gần đi, bà ngoại từ nàng móc ra một cái quái đồ vật cho ta. Đối ta nói: "Sanh Nhi, cái này kêu "Hỏa nhãn đờng tâm quả", là chúng ta cổ tộc tín vật. Bà ngoại cho người cùng vân nương các dưỡng một con, người muốn hảo sinh thu, thiết không thể rời khỏi người, nếu không sẽ có tánh mạng chi ưu! Người hiểu sao?"

Ta lúc ấy thật sự không hiểu, chỉ là xuất phát từ nghe bà ngoại nói, đem nó vẫn luôn mang theo trên người. Ta cùng ba ba mẹ mẹ đi ra núi lớn, đi tới thành thị. Tuy rằng nơi này sinh hoạt xa so núi lớn ưu việt, chính là ta nhưng vẫn rất tưởng niệm bà ngoại cùng biểu tỷ.

Lại sau tới, bà ngoại đem y bát truyền cho biểu tỷ. Dần dần, ta cùng các nàng liên hệ liên gián đoạn. Ta hỏi mụ mụ vì cái gì cùng các nàng liên hệ không thượng, mụ mụ lại nói: "Có đôi khi, thân nhân chi gian không thấy mặt có lẽ là chuyện tốt."

Tốt nghiệp đại học sau, ta đi vào một nhà ngoại xí công tác. Đơn vị nam đồng sự đều muốn đuổi theo cầu ta, chính là ta ai đều không thích. Đương nhiên, trừ bỏ hắn -- Triệu Cửu Tranh.

Triệu Cửu Tranh cũng không phải nam đồng sự lớn lên soái nhất, cũng không phải nhất có tiền. Nhưng hắn là công tác nhất nghiêm túc, cũng là nhất phải cụ thể một cái. Hắn ở công tác thượng cũng không cấp chính mình tìm lấy cớ, làm người cũng rất có nguyên tắc. Ta cảm thấy có thể tìm như vậy một người nam nhân đương lão công, trong lòng thực kiên định.

Nhưng là hắn mắt lại chỉ có công tác, không có ta. Thẳng đến một kiện đáng sợ sự tình phát sinh, đột nhiên quấy rầy ta sinh hoạt. Cha mẹ ta bởi vì tai nạn xe cộ song song ly thế, này đối ta đả kích quá lớn! Thế cho nên ta căn bản không có dũng khí một mình sinh hoạt đi xuống.

Đúng lúc này, hắn xuất hiện, chủ động giúp ta liệu lý cha mẹ sau lưng sự. Còn đem ta đem trên tay công tác toàn bộ làm hảo, làm ta có nguyên vẹn thời gian tới đi đầu chỉnh chính mình cảm xúc. Cái này làm cho cuộc đời của ta thấy được hy vọng, từ đây cũng có một cái có thể dựa vào người.....

Cùng hắn kết hôn năm thứ hai, ta ngoài ý muốn liên hệ thượng biểu tỷ. Nàng hiện tại ở đại lý mở ra một nhà tiêu khách điểm mưu sinh, nàng biết ta kết hôn sau có chút ngoài ý muốn. Nhưng là, nàng vẫn là nói cho ta một cái phương pháp, có thể làm chính mình lão công vĩnh viễn ái chính mình, đó chính là tình cố.

Đối với tình cố ta cũng là cái biết cái không, khi còn nhỏ hoặc nhiều hoặc ít nghe bà ngoại nói qua. Nếu bị hạ cố người phản bội ái nhân, như vậy hắn kết cục cũng chỉ có một cái -- chết.

Vừa mới bắt đầu ta không nghĩ như thế làm, lão công như thế yêu ta, ta như thế nào có thể như vậy đối hắn đâu? Chính là biểu tỷ lại nói: "Đúng là

bởi vì hắn ái người, người mới không sợ như thế làm a!"

Có lẽ là bởi vì ta ái quá ích kỷ, ta thật sự rất muốn lão công có thể vĩnh viễn yêu ta, vì thế ta liền ấn biểu tử nói cho ta phương pháp, cho hắn hạ cố.

Biểu tử phương pháp kỳ thật cũng rất đơn giản, chỉ cần đem ta trên người "Hỏa nhãn đờng tâm quả" dùng châm đâm thủng, kia nó bên trong sẽ có huyết lưu ra, rồi mới ta chỉ cần đem này huyết tích ở lão công ngày thường để dẫn liền thành.

Bởi vì sớm tại nhiều năm trước, bà ngoại liền tại đây "Hỏa nhãn đờng tâm quả" nuôi thả một con cố trùng. Đây chỉ cố trùng những năm gần đây, vẫn luôn đều ở tiêu tiêu hút ta huyết. Bởi vì là dùng ta huyết ở cung cấp nuôi dưỡng, cho nên, ta có thể dùng nó tới đối ta ái người hạ cố.

Chính là hạ qua sau, lão công hết thấy đau như thường, không có phát sinh bất luận cái gì biến hóa.

Biểu tử nói: "Đó là bởi vì hắn yêu ta."

Ta cũng tin tưởng lão công là yêu ta, lúc sau hạnh phúc ngày lại qua mấy năm. Ta không giống trước kia giống nhau xinh đẹp, kết hôn lúc sau ta vẫn luôn nhàn rỗi ở nhà, trong nhà duy nhất thu vào đều dựa vào lão công chính mình. Hắn khó tránh khỏi áp lực đại chút, ngẫu nhiên sẽ trở về cùng ta phát phát giận, chính là ta biết, hắn vẫn là yêu ta.

Sự tình phát sinh quá đột nhiên, đến bây giờ ta đều không rõ, lão công vì cái gì muốn giết chết ta? Dương hắn đao đâm vào trong thân thể của ta khi, ta nghe thấy được ta tâm, vỡ ra thanh âm. Nhưng ngay sau đó ta lại cười, bởi vì ta biết hắn đem vĩnh viễn đều cùng ta ở bên nhau.....

"Lão công, người yêu ta sao?"

"Đương nhiên ái."

"Sẽ vĩnh viễn yêu ta sao?"

"Ân, vĩnh viễn....."

Thúy vũ hoa viên tiểu khu, b khu 15 hào lâu mấy ngày nay luôn là có từng đợt tanh tưới từ 6 lâu phiêu ra. Nay một tầng tổng cộng liền có hai cái hộ hình, trong đó một nhà bởi vì không có trang hoàng, cho nên vẫn luôn không. Mà một khác gia chủ nhân là ở một nhà ngoại xí công tác viên chức, tên gọi Triệu Cửu Tranh. Bất động sản nhiều lần tới cửa tìm hắn, cũng chưa người quản môn, chính là ngẫu nhiên còn có thể nghe được bên trong có TV thanh âm.

Cuối cùng công ty bất động sản ở 5 lâu cùng 7 lâu hộ gia đình lần nữa phản ánh dưới, rồi cuộc báo cảnh! Cảnh sát ở liên hệ Triệu Cửu Tranh công ty sau, biết hắn đã mất tích gần một tháng thời gian, liền hoài nghi hắn rất có khả năng đã xảy ra chuyện. Vì thế liền ở bất động sản nhân viên công tác cùng hàng xóm chứng kiến hạ, mở ra Triệu Cửu Tranh gia môn.

Ai ngờ phá cửa lúc sau, tất cả mọi người bị trước mắt một màn cấp sợ ngây người! TV ở bình thường truyền phát tin, phòng khách trên sofa ngồi hai cụ ôm nhau mà ngủ thi thở. Trong đó một khối độ cao hư thối, mà một khác cụ còn lại là giống Tây Vực cổ mộ thân khô giống nhau, da bọc xương trắng.

Kinh pháp y giám định, nữ người chết vì Triệu Cửu Tranh thê tử Tống nam sanh, ' nguyên nhân chết ' vì: Vũ khí sắc bén đâm thủng trái tim mà chết, từ thi thể hư thối trình độ thượng xem, ít nhất đã chết có ba tháng tả hữu thời gian. Mà nam người chết đúng là Triệu Cửu Tranh bản nhân, nhưng hắn chết lại có chút kỳ quặc, bởi vì hắn là sống sờ sờ đói chết!

Liền tính tử lạnh đồ vật đều biến chất không thể ăn, chính là gạo và mì lương du đều còn không có quá thời hạn a! Như thế nào cũng sẽ không đói chết một cái có tay có kịch bản gốc người trưởng thành. Tuy rằng sự tình có quá nhiều không hợp lý, nhưng là khoa học chứng minh: Hắn chính là đói chết.

Cục Công An đình thi gian, một cái mỹ lệ nữ nhân, ở nhà thuộc một lan trúng thăm hạ "Biểu tử: Vân nương".....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Thứ Mười Ba Cái Chuyện Xưa Hồn Đoạn Lam Sơn (Một)

Đinh Xuyên đi ở đã quen thuộc lại xa lạ trên đường phố, hắn có 10 năm không đã trở lại. Cho dù là năm kia cùng hắn thân nhất đại biểu ca kết hôn, hắn đều lấy các loại lấy cớ thoái thác, không có thể trở về. Chính là hiện tại lại vô luận như thế nào cũng muốn đã trở lại, bởi vì..... Hắn mẫu thân qua đời.

Người ở bên ngoài trong mắt, Đinh Xuyên là cái bất hiếu tử. Hắn từ nhỏ liền không có phụ thân, mẫu thân là thân thích bằng hữu dưới sự trợ giúp, ngậm đắng nuốt cay đem Đinh Xuyên lôi kéo đại. Đinh Xuyên năm đó đi tỉnh thành thượng cao trung sau, liền không còn có trở về quá.

Vô luận cái nào thân thích trong nhà có sự, hắn đều cũng không trình diện, cái này làm cho hắn mẫu thân ở thân thích bằng hữu trong mắt mất hết mặt. Có người thậm chí hoài nghi Đinh Xuyên có phải hay không ở bên ngoài đã phát đại tài, không nghĩ trở lại cái này thâm sơn cùng cốc trấn nhỏ thượng.

Hiện giờ lại hắn đã trở lại, 10 năm thời gian làm hắn từ một cái thanh xuân ngây thơ thiếu niên, trưởng thành vì hiện tại khôn khéo giỏi giang nam nhân. Người ngoài tổng tưởng chính hắn không nghĩ trở về, chính là không nghĩ tới, lại là Đinh Xuyên mẫu thân không chuẩn hắn về nhà.

"Nhi tử, ta nhớ kỹ! Trừ phi ta đã chết, nếu không người vĩnh viễn không cần trở về!"

Mẫu thân nói hãy còn ở bên tai, nhưng nàng lại sớm lấy hóa thành một phủng tro cốt, tan thành mây khói.....

Đinh Xuyên biết mẫu thân chết kỳ quặc, cũng biết chính mình cuối cùng là tránh không khỏi đi, không bằng trở về đem sự tình hoàn toàn giải quyết, mặc kệ cuối cùng chính mình hay không có thể chết già, cũng tốt hơn suốt ngày lo lắng đề phòng sinh hoạt.

Mấy năm nay hấn bên người nữ nhân không ngừng, nhưng là chưa bao giờ có một cái có thể lâu dài. Không phải này đó nữ nhân không tốt, là Đinh Xuyên trong lòng còn có cái không giải được bế tắc.

Trong bất tri bất giác, hấn thế nhưng đi tới lam sơn công viên. Cái này công viên đã sớm hoang phế nhiều năm, hiện tại cũng chỉ có một ít buổi sáng rèn luyện đại gia các bác gái mới đến. Chính là nơi này đối Đinh Xuyên mà nói, lại là sở hữu hết thảy ngọn ngu ồn.....

"Xuyên nhi, người từ từ ta....." Một cái quen thuộc thanh âm vang lên.

Đinh Xuyên bỗng nhiên quay đầu lại, nhưng trước mắt lại chỉ có một mảnh thê lương.

"Tiểu tây....." Đinh Xuyên nhẹ nhàng gọi.

Minh tiểu tây mất tích có một đoạn thời gian, nàng người nhà không ngừng một lần tìm được rồi trường học muốn người, chính là giáo phương luôn là lấy các loại lý do thoái thác trách nhiệm. Tuy rằng nhà nàng báo cảnh, chính là cảnh sát đối loại này phản nghịch thiếu nữ rời nhà trốn đi án kiện, trong tình huống bình thường, đều không phải thực để bụng. Rơi vào đường cùng, người nhà của hấn đành phải thỉnh tư nhân trình thám tới đi đầu tra chuyện này, chính là vẫn như cũ không có kết quả.

Cụ tiểu tây mù mù giảng, tiểu tây nơi trường học là một nhà toàn ngày chế ký túc trung học, chỉ có ở cuối tuần khi, nàng mới có thể trở lại chính mình trong nhà. Mà tiểu tây mất tích, đúng là tại đây ở giữa phát sinh, giáo phương liền đem sở hữu trách nhiệm đẩy mà tịnh.

Chính là chỉ có tiểu tây mù mù chính mình biết, tiểu tây là ở chuyển nhập này sở ký túc trường học sau, hành vi liền biến cực kỳ khác thường.

Tiểu tây là bởi vì cha mẹ công tác quan hệ, mới có thể chuyển nhập này sở ký túc trường học. Ở phía trước trong trường học, nàng là cái giỏi ca múa nữ hài, học tập cũng vẫn luôn cần cù đi trước. Mụ mụ đối nàng ký thác rất cao kỳ vọng cao, chính là không nghĩ tới, mới vừa vừa chuyển giáo, nàng liền phát sinh rất lớn biến hóa.

Nàng không hề giống phía trước giống nhau thích học tập, trừ bỏ khiêu vũ cái này yêu thích ngoại, cơ hồ đối bất luận cái gì sự tình đều không quá cảm thấy hứng thú. Chính là này cũng không thể thuyết minh cái gì, đối với một cái vừa mới chuyển trường nữ hài tử tới nói, muốn đổi mặt hoàn cảnh lạ lẫm, còn có xa lạ người cùng sự, ở cảm xúc thượng phát sinh một ít biến hóa cũng là căn do nhưng nguyên.

Cho nên tiểu tây mù mù ngay từ đầu cũng không có quá để ý, nàng cảm thấy tiểu tây quá đoạn thời gian, chính mình đi đâu chính một chút thì tốt rồi. Nhưng là, sự tình xa không có nàng tưởng tượng như vậy đơn giản.

Thẳng đến chủ nhiệm lớp điện thoại đánh tới trong nhà, nàng thế mới biết nữ nhi thế nhưng ở trong trường học cùng một cái kêu Đinh Xuyên nam hài yêu sớm. Hiện tại lại kết hợp phía trước tổng tổng dấu hiệu, tiểu tây mù mù càng nghĩ càng cảm thấy, những cái đó tổng tổng khác thường, đều là bởi vì yêu sớm mới có thể sinh ra cảm xúc dao động. Được đến cái này kết luận hẳn, nàng quả thực muốn đem phôi khí tạc.

Mụ mù không khỏi phân trần đem tiểu tây từ trường học lãnh trở về nhà, đổ ập xuống chính là một đống thối mạt. Tiểu tây cũng tưởng cãi cọ vài câu, chính là nhìn đến mụ mù cái gì cũng không hỏi nàng, liền tin tưởng người khác nói, cái này làm cho nàng cảm thấy thực ủy khuất, cũng thực tức giận!

Từ nhỏ đến lớn, tiểu tây chưa từng có chịu quá như vậy ủy khuất, mắt thấy thịnh nộ hạ mụ mù, nói càng ngày càng khó nghe, tiểu tây đem tâm một hoành, quăng ngã môn chạy đi ra ngoài.

Mụ mù nhìn đến tiểu tây chạy ra môn sau, cũng thực giật mình. Không nghĩ tới chính mình chỉ là nói nữ nhi vài câu, nàng thế nhưng rời nhà đi ra ngoài.

Dưới sự giận dữ chạy ra gia môn tiểu tây, vừa chạy vừa khóc. Nàng thật là càng nghĩ càng thương tâm, lão sư bằng cái gì nói chính mình là yêu sớm? Mụ mù bằng cái gì hỏi cũng không hỏi liền phán chính mình có tội? Nàng cùng Đinh Xuyên là quan hệ thực hảo, chính là kia cũng chỉ là bởi vì

hắn cùng chính mình giống nhau đều là vừa chuyển tới tân sinh, cho nên mới có tiếng nói chung mà thôi.

Ngắm lại chính mình đi vào này sở học giáo sau, cũng chỉ có Đinh Xuyên một cái bằng hữu. Tuy rằng cho nên đến đây với vẫn đều là chỉ hướng về phía nàng cùng Đinh Xuyên, chính là tiểu tây vẫn là ở điện thoại thính cấp Đinh Xuyên gọi điện thoại, bởi vì hiện tại nàng, thật sự không có mặt khác bằng hữu!

Nhận được tiểu tây điện thoại sau, Đinh Xuyên không chút suy nghĩ liền chạy ra tới. Hai người cùng đi tới lam sơn công viên tiểu đình hóng gió, tiểu tây hướng Đinh Xuyên khóc lóc kể lể chính mình tao ngộ.

Đối mặt khóc hoa lê dính hạt mưa mình tiểu tây, Đinh Xuyên trong lòng cũng thực không đành lòng. Đành phải an ủi nàng nói: "Không có việc gì, chúng ta thân mình chính không sợ bóng dáng nghiêng."

Tiểu tây đành chỉ khóc thút thít, ngừng đầu nhìn Đinh Xuyên liếc mắt một cái, tiếp theo lại thương tâm khóc lên.

Cái này làm cho Đinh Xuyên càng thêm bó tay không biện pháp, hắn vội vàng từ trong túi móc ra một trương khăn giấy trình cho tiểu tây. Cũng đối nàng nói: "Đừng khóc, người lại khóc ta cũng nên nhịn không được muốn khóc!"

Nhìn Đinh Xuyên sốt ruột bộ dáng, mình tiểu tây thế nhưng phụt một tiếng cười: "Xem người kia bồn dạng, người muốn khóc, khẳng định có thể đem lang triệu tới!"

Đinh Xuyên ha hả ngây ngô cười nói: "Chỉ cho người không khóc, lang tới ta cũng không sợ, ta liền sợ người khóc."

Mình tiểu tây mắt hạnh vừa lật giả vờ tức giận nói: "Ý của người là nói ta so lang còn dọa người sao?"

Đinh Xuyên chạy nhanh lắc đầu nói: "Đương nhiên không phải, ta là sợ người thương tâm."

Minh tiểu tây mặt hơi hơi đỏ lên, cúi đầu thật lâu không nói.

Hai người ở tiểu đình hóng gió không ng ỡ một h ỡ, thiên li ền đen. Đây tòa lam sơn công viên li ền tính là ban ngày thời điểm, người cũng không tính nhi ều, li ền càng không c ần phải nói buổi tối. Nghe trấn trên các lão nhân nói, nơi này ban đầu là phiến loạn phần cương tử, chôn tất cả đều là chút vô chủ cô ph ần. Sau tới chính phủ chiếm địa làm thị chính xây dựng, li ền đem nơi này quy hoạch thành công viên. Chính là từ kiến hảo tới nay, chung quanh cư dân đều rất ít tới.....

Từng đợt âm phong từ lam trên núi thổi xuống dưới, tiểu Tây Đốn khi cảm thấy trong lòng sợ hãi. Đình Xuyên cũng biết hai người vẫn luôn ở cái này địa phương đợi cũng không phải biện pháp, vì thế hắt li ền dùng trên người sở hữu ti ền, ở công viên phụ cận một nhà tiểu khách sạn, khai cái phòng.

Đây là một nhà thực rách nát tiểu khách sạn, tứ phía vách tường cách âm cũng không tốt lắm. Cách vách gian một nam một nữ đang ở khàn cả giọng gào khan, đối với loại này thanh âm, li ền tính là lại thiếu niên không hiểu chuyện hai người, cũng có thể minh bạch cái một vài.

Tiểu tây nghe được thanh âm này, mặt càng là h ồng phát tím, vì tiêu trừ trong phòng xấu hổ không khí, Đình Xuyên mở ra TV. Chính là TV nhảy ra hình ảnh lại càng thêm khó coi.....

Nhìn trong TV hình ảnh, Đình Xuyên hô hấp có chút trầm trọng. Mà chưa bao giờ có xem qua mấy thứ này minh tiểu tây, cũng bất tri bất giác bắt đầu tim đập nhanh hơn, lòng bàn tay nóng lên lên. Đây một đôi thiếu nam thiếu nữ mất, như là trừ ma giống nhau nhìn trong TV nội dung.....

Cũng không biết như thế nào li ền bắt đầu, hương diễm hình ảnh cùng tình cảm mãnh liệt thanh âm, làm hai cái thanh xuân ngây thơ thiếu niên như vậy luân hãm, bọn họ trong cơ thể vốn là tràn đầy hormone hoàn toàn phun trào!

Xong việc sau, hai người đều nằm ở trên giường không nói. Lần đầu tiên lúc sau rung động cùng hư không, thậm chí còn có kinh hoảng đầu từ

đáy lòng lặng yên mà sinh. Lúc này minh tiêu tây trong lòng càng nhiều còn lại là "Hối hận", nàng không nghĩ tới sự tình sẽ phát triển đến bây giờ cái này vô pháp văn h ồi cục diện.

Có lẽ Đinh Xuyên nhìn ra tiêu tây sợ hãi, hấn nỗ lực tưởng biểu hiện trấn định một ít, liền đối tiêu tây nói: "Đừng sợ, sau này ta sẽ bảo hộ ngươi, đây là chúng ta chi gian bí mật, chỉ có chúng ta hai cái biết."

Tiêu tây ngẩng đầu lên, nhìn cùng chính mình có đồng dạng non nớt khuôn mặt Đinh Xuyên, khẽ gật đầu nói: "Hảo, đây là chỉ có ngươi ta biết đến bí mật."

Ra tiêu khách sạn sau, hai người liền vội vàng trở về trường học, hết thấy phảng phất đều chưa từng phát sinh quá giống nhau. Tiêu tây trở lại ký túc xá sau, cấp mục mục gọi điện thoại, cũng chủ động xin lỗi, thừa nhận chính mình tại đây đoạn thời gian, không có đem tâm tư đặt ở học tập thượng, sau này sẽ không lại phát sinh cùng loại chuyện này. Tiêu tây mục mục lại tận tình khuyên bảo giáo dục nàng vài câu, mới treo điện thoại.

Tiêu tây cuốn khúc thân thể oa ở ký túc xá trên giường, tâm tình của nàng thật lâu không thể bình tĩnh. Mới nếm thử nhân sự nàng, trong lòng thế nhưng tất cả đều là Đinh Xuyên thân ảnh..... Chính mình rõ ràng chỉ lấy hấn đương bạn tốt, chính là vừa mới phát sinh sự lại làm nàng tâm loạn như ma.

Một đêm vô miên, minh tiêu tây định một đôi gấu trúc mắt đi tới phòng học. Nghênh diện gặp gỡ Đinh Xuyên, hấn qu ầng thâm mắt so với chính mình còn lợi hại.

"Ngươi....."

"Ngươi....."

Hai người đồng thời mở miệng, lại nhìn nhau cười.

Từ đây, ở lão sư cùng đồng học trong mắt, minh tiêu tây cùng Đinh Xuyên biến thành người lạ người. Bọn họ lấy chính mình đặc có phương

thức liên hệ -- viết thư. Tiêu tầy là ngữ văn khóa đại biểu, mỗi ngày tự học khóa phía trước, đầu phải phụ trách thu đờng học ngữ văn tác nghiệp. Mà Đinh Xuyên nhưng vào lúc này, đem đem qua viết tốt tin, hỗn loạn ở chính mình sách bài tập. Tin thượng đã không có xưng hô cũng không có ký tên, liề tính để cho người khác phát hiện cũng không cái gọi là.

Hai cái tiêu tình lữ hờng nhận truyề thư, vẫn luôn duy trì đến tới gầ sơ trung tốt nghiệp. Vốn định còn muốn trở lên cùng sở cao trung khi, một hữ biến cố lại thay đổi hết thảy.....

Đinh Xuyên mười năm tới lần đầu tiên bước vào gia môn, mẫu thân đại đại di ảnh liề bãi ở phòng khách ở giữa. Ảnh chụp nàng cười có chút cứng đờ, trong ánh mắt giống như có một tia phát hiện không đến sợ hãi.

Người luôn có vừa chết, chính là lại phân chết tử tế cùng lại chết. Hẩn mẫu thân đúng là người sau..... Bệnh viện đại phu nói: Nàng là chết vào cơ tim nhữ máu, chính là mẫu thân hàng năm kiểm tra sức khỏe, lại chưa từng kiểm tra ra trái tim có vấn đề.

Ở người khác trong mắt, mẫu thân là chết đột nhiên chút, chính là ở Đinh Xuyên trong lòng, lại cảm giác được mẫu thân là như vậy giải thoát rữ.....

Cửu cửu về mặt hàn ý nhìn Đinh Xuyên, lạnh lùng nói: "Người còn biết trở về!"

"Cửu, ta....." Đinh Xuyên muốn nói lại thôi.

"Người nói thư trần như thế nào liề sinh người như thế cái bất hiểu tử đâu?" Cửu cửu về mặt thương tâm nói.

Đinh Xuyên không lời gì để nói, hẩn đi đến linh vị trước, yên lặng vì mẫu thân bực lửa tam chi thanh hương. Cửu cửu nhìn Đinh Xuyên không rên một tiếng bộ dáng liề sinh khí, hừ một tiếng rời khỏi.

Nhìn cửu cửu thờ phì phì đi rữ, Đinh Xuyên mới ngẩng đầu nhìn về phía mẫu thân di ảnh, nước mắt rơi như mưa, chỉ thấy hẩn "Bùm" một

tiếng quỳ gối trên mặt đất, khóc lóc nói: "Mẹ! Ta sai rồi! Không nên làm ngài vì ta phạm sai chịu tội a! Mẹ....."

Đinh Xuyên nhìn ra hôm nay buổi sáng, tiểu tây sắc mặt không quá thích hợp nhi, ngại vì thế ở phòng học cũng không có phương tiện hỏi nàng, chính là xem nàng vẻ mặt tái nhợt, biểu tình hoảng hốt bộ dáng, làm Đinh Xuyên phi thường lo lắng.

Rốt cuộc có một cái cơ hội, Đinh Xuyên sấn người không chú ý đưa cho tiểu tây một tờ giấy nhỏ. Mặt trên viết: Người xảy ra chuyện gì? Có phải hay không nơi nào không thoải mái?

Tiểu tây xem xong tờ giấy sau, tùy tay xé tờ giấy, không có nhìn về phía hắn. Cái này làm cho Đinh Xuyên càng thêm sốt ruột, tan học sau cũng mặc kệ những người khác có hay không nhìn đến, trực tiếp liền hỏi tiểu tây: Xảy ra chuyện gì?

Tiểu tây sắc cả kinh, vội tả hữu nhìn xem, phát hiện còn hảo không ai. Nàng mới có chút do dự nhìn Đinh Xuyên, lại không biết như thế nào mở miệng, cuối cùng chỉ nghẹn ra một câu: "Tan học sau, chúng ta đi làm sơn công viên rồi nói sau."

Tan học sau, hai người một trước một sau đi tới lam sơn công viên tiểu đình hóng gió.

"Tiểu tây, người rốt cuộc sao vậy? Có phải hay không mục mục người phát hiện chuyện của chúng ta nhi?" Đinh Xuyên nhìn tiểu tây bộ dáng lòng nóng như lửa đốt hỏi.

Tiểu tây lại lắc đầu nói: "Không phải, nàng không phát hiện, chính là ta cảm giác..... Cảm giác ta....." Tiểu tây vẫn là không có nói ra, cấp sắc mặt đỏ bừng.

Đinh Xuyên xem tiểu tây sốt ruột, chính mình liền càng nóng nảy: "Người mau nói a, cảm giác xảy ra chuyện gì? Hai ta chi gian còn có cái gì không thể lời nói sao?"

Tiểu tây bị buộc hỏi nóng nảy, liền lớn tiếng hô một câu: "Ta khả năng mang thai!"

"Cái gì?" Đinh Xuyên sững sốt, mang thai cái này từ với hắn mà nói quá xa lạ. Hắn đâu vẫn là cái hài tử, như thế nào sẽ hiểu được chính mình cũng sẽ làm ra hài tử tới.

Tiểu tây nhìn đến Đinh Xuyên biểu tình, tâm lạnh nửa thanh. Sâu kín nói: "Đúng vậy, ta khả năng mang thai, người nói làm sao bây giờ đi?"

"Mang thai..... Người có lằm lẩn không?" Đinh Xuyên thực kinh hoảng hỏi tiểu tây.

"Hắn là sẽ không, ta đâu có 4 cái nhi ều tháng không có tới đại di mục." Tiểu tây khẳng định nói.

Hơn bốn tháng, bất chính hảo là hai người ở tiểu khách sạn lần đó, chỉ có kia một lần li ền..... Ông trời thật sẽ nói giỡn, cái này vui đùa còn khai như thế ác độc. Đinh Xuyên chưa từng tới nghĩ tới chính mình sẽ sớm coi như thượng ba ba, hắn bất lực dùng sức xoa xoa tóc, chính là vẫn như cũ nghĩ không ra cái gì đối sách tới.

"Cần thiết xoá sạch đứa nhỏ này." Đây là Đinh Xuyên bu ồm đầu suy nghĩ hảo h ữ lâu, mới đến ra kết luận.

Tiểu tây sắc mặt hơi đổi, vốn định phản đối, chính là nàng cũng biết đây là hiện tại duy nhất biện pháp. Chính mình năm nay mới 15 tuổi, mà Đinh Xuyên cũng chỉ bất quá so nàng đại một tuổi thôi. Lấy bọn họ hiện tại năng lực, đừng nói nuôi sống một cái hài tử, ngay cả nuôi sống chính mình đâu là không có khả năng!

Vì thế hai người ước hẹn sau cuối tu ần, đi bệnh viện đem hài tử xoá sạch. Chính là tiểu tây không thành niên, nếu trực tiếp đi bệnh viện làm kiểm tra khẳng định không được. Nghĩ tới nghĩ lui, tiểu tây nghĩ tới dùng mù mù tên đi bệnh viện kiểm tra.

Lại qua một vòng, tiểu tây cùng Đinh Xuyên đã sợ hãi lại thấp thỏm đi tới bệnh viện. Bọn họ vốn định đem hài tử xoa sạch liền "Xong hết mọi chuyện", nhưng ai biết bác sĩ lại nói: "Thai nhi hiện tại có 5 tháng, không thể làm dòng người, chỉ có thể phá thai, phá thai sau cần thiết nằm viện quan sát một vòng."

Hai cái người vừa nghe mắt choáng váng, này như thế nào khả năng? Bọn họ là sản cuối tuần tới bệnh viện, nếu nằm viện, như vậy sở hữu sự tình liền đều sẽ lộ tẩy! Bọn họ phía trước vất vả nỗ lực liền đều ổng phí!

Dòng người không có làm thành, hai người đành phải trước rời đi bệnh viện. Chính là thật sự nếu không nghĩ cách giải quyết chuyện này, tiểu tây bụng liền thật sự giấu không được.....

《 chưa xong còn tiếp 》

Các vị đang ở truy thư bằng hữu, ở chỗ này trước cùng đại gia nói tiếng thực xin lỗi, bởi vì ta không phải toàn chức tay bút, cho nên đổi mới tương đối tương đối chậm. Hơn nữa ta viết đầu là một đám đơn độc chuyện xưa, cho nên đôi khi linh cảm tới, liền viết nhiều một ít, mà đôi khi đầu óc cũng sẽ xuất hiện đột nhiên lấp kín tình huống, thỉnh đại gia thứ lỗi. Ta thật sự không nghĩ, ta viết ra đồ vật là vì "Đổi mới" mà đổi mới, mà là thật sự có tốt chuyện xưa mới đổi mới. Nhưng là ta cũng sẽ nỗ lực hướng tới toàn chức tay bút phương hướng đi, thỉnh đại gia có thể lý giải.

Thứ Mười Ba Cái Chuyện Xưa Hồn Đoạn Lam Sơn (Nhị)

Đinh Xuyên đi vào mẫu thân phòng ngủ, bên trong thực chỉnh kết, nhìn không ra một tia bởi vì mẫu thân rời đi mà phát sinh thay đổi. Cũ xưa trên bàn gỗ, dùng pha lê đèn nặng rất nhiều trưng Đinh Xuyên khi còn nhỏ ảnh chụp. Hắn vươn tay chậm rãi kéo ra ngăn kéo, bên trong trừ bỏ một quyển nhật ký, không còn mặt khác.

Đây là mẫu thân nhật ký, nàng thời trẻ liền vẫn luôn có ghi nhật ký thói quen. Đinh Xuyên có chút thương cảm mở ra mẫu thân sổ nhật ký, bên trong chữ viết thực tinh tế. Cuối cùng một thiên đúng là mẫu thân ở chết trước một ngày viết.

Này một thiên thiên nhật ký, đúng sự thật ký lục Đinh Xuyên mẫu thân, ở chết phía trước sở trải qua sự tình. Ở Đinh Xuyên trong trí nhớ, mẫu thân là cái ổn trọng nữ nhân. Cũng không hô to gọi nhỏ, ngôn hành cử chỉ đều lộ ra tiêu thư khuê các đoan trang. Tuy rằng nàng không phải nam nhân, lại so với thật nhiều nam nhân gặp chuyện đều phải bình tĩnh.

Bằng không muốn đổi thành giống nhau nữ nhân, Đinh Xuyên đã sớm ở năm đó thân hãm linh luân. Nào còn có hiện tại như mặt trời ban trưa sự nghiệp. Hắn sở có được hết thấy hết thấy, đều là bởi vì hắn có cái quả cảm mẫu thân.

Nhưng là mẫu thân năm đó thật sự làm đúng rồi sao? Nếu làm đúng rồi, mẫu thân cùng chính mình vì cái gì muốn chịu như thế nhiều năm tra tấn đau? Nhật ký cuối cùng một thiên, mẫu thân chữ viết thực hỗn độn, hắn là vội vàng dưới viết.

2015 năm 7 nguyệt 14 ngày, âm có mưa nhỏ.

Nàng vẫn là như bóng với hình đi theo ta, 10 năm, ta không biết nên như thế nào hoàn lại năm đó thiếu nàng, nhưng là chỉ cần Đinh Xuyên vĩnh viễn không trở lại, như vậy sở hữu sự tình, đến ta nơi này liền kết thúc. Ta cũng cô độc sống như thế nhiều năm, cũng không sai biệt lắm đến cùng! Có lẽ dùng ta mệnh tới bồi nàng mệnh, là kết cục tốt nhất. Duy nhất tiếc nuối là nhìn không thấy Đinh Xuyên kết hôn sinh con một ngày, cho nên chuyện này cần thiết phải làm cái kết thúc, cần thiết!

Đây là mẫu thân cùng nàng đạt thành nào đó hiệp nghị sao? Hắn là không phải đâu! Có lẽ chỉ là mẫu thân một bên tình nguyện đi.

"Đương!" Phong đem phòng ngủ cửa sổ thổi khai, từng đợt gió lạnh ập vào trước mặt. Đinh Xuyên vừa định đi lên trước đem cửa sổ đóng, đột nhiên..... Theo gió phiêu bãi bức màn mặt sau, rộng mở có cái nữ nhân hình dáng!

Đinh Xuyên bị này trông rỗng xuất hiện nữ nhân cấp dọa nước tiêu, hắn bỗng nhiên hướng sau thối lui, một chút liền ngã ngửa ở mẫu thân trên giường. Cái này hình dáng hảo quen mắt, sẽ là nàng sao? Không biết là bởi

vì sợ hãi vẫn là bởi vì khăn trương, hắt sau lưng thượng m ò hôil lạnh chảy ròngr.

Ngoài cửa sổ phong vẫn như cũ mãnh liệt thổi mạnh, một giọt lạnh băng hạt mưa theo cu òng phong thổi rơi xuống Đình Xuyên trên mặt. Hắt lại lần nữa ngẩng đầu nhìn v ề phía bức màn, nó vẫn như cũ theo gió tung bay. Chỉ là lần này, mặt sau lại chỉ có tuyết trắng tường giấy.....

"Người yêu ta sao?" Tiểu tây hai mắt đẫm lệ hỏi Đình Xuyên.

"..... Ái....." Đình Xuyên không lại nói mặt khác, bởi vì chính hắt cũng không biết có thể nói chút cái gì. Hai người hiện tại thật là đi đầu không đường, chẳng lẽ đây là thư trung theo như lời "Tuyệt cảnh" sao?

"Thời tiết càng ngày càng nhiệt, ta bụng li ền mau giầu không được. Nếu không, chúng ta chạy đi?" Tiểu tây thử hỏi Đình Xuyên.

Nhưng Đình Xuyên lại thẳng lắ đầu nói: "Chạy? Người tưởng quá đơn giản, chúng ta có tiền sao? Người lớn bụng lại có thể chạy đi nơi đâu đâu?"

Tiểu tây nghe được Đình Xuyên nói như thế lý trí, cười khở mà nói: "Đúng vậy, lấy người ta hiện tại tuổi tác, đi đến nơi nào cũng đầu là đôi chết mệnh. Chính là nếu ta cùng trong nhà nói, ta ba mẹ khắ định sẽ đánh chết ta!"

Đình Xuyên bất đắc dĩ nói: "Ta mẹ cũng sẽ không cho ta hảo trái cây ăn, chuyện này một khi nói toạc, người, ta li ền rồi cuộc không mặt mũi gặp người! Có lẽ, có lẽ còn sẽ vĩnh viễn tách ra....."

Nghe được Đình Xuyên nói hai người sẽ tách ra, tiểu tây đột nhiên nâng lên hỏi hắt: "Người thật sự tưởng cùng ta tách ra sao?"

"Ta, ta đương nhiên không muốn cùng người tách ra....." Đình Xuyên không có tiếp tục nói tiếp.

"Xuyên nhi, nếu muốn cùng người tách ra, ta thà rằng chết!" Tiểu tây cảm xúc có chút kích động kêu.

Đinh Xuyên nghe sau, đột nhiên ôm lấy tiểu tây, khóc lóc nói: "Ta cũng là, chết cũng không muốn cùng người tách ra!"

Tiểu tây dùng đôi tay nâng lên Đinh Xuyên tràn đầy mắt thủy mắt, ôn nhu nói: "Chúng ta đây li hôn cùng chết đi, như vậy li hôn không cần tưởng sau này sự tình, cái gì ném không mất mặt, cũng không cái gọi là! Hảo sao?"

Đinh Xuyên nhắm mắt lại suy nghĩ một hồi, rồi mới thật mạnh gật gật đầu.

Ở làm quyết định này lúc sau, hai người đều từng người trở về nhà, thay chính mình thích nhất quần áo, rồi mới ước hẹn đi vào lam sơn công viên. Mùa xuân thiên thực lam, không trung bay mấy đóa trắng tinh đám mây. Tiểu tây một mình một người, ngồi ở tiểu đình hóng gió ngắm nhìn bầu trời mây trắng, nghĩ từ khi nào, chính mình cũng là cái dạng này trắng tinh! Chính là hiện tại..... Nàng chưa từng nghĩ tới "Châu thai ám kết" này bốn chữ thế nhưng có thể dùng ở chính mình trên người!

Không quá một hồi, Đinh Xuyên li hôn từ nơi không xa đi tới, hẩn trong tay cầm một bó hoa dại, chậm rãi đi đến tiểu phía tây trước. Minh tiểu tây hôm nay xuyên chính là kia kiện chính mình thích nhất màu đỏ áo lông, non nớt trắng nõn khuôn mặt bị ánh mặt trời phơi hơi hơi đỏ lên, trông rất đẹp mắt. Làm Đinh Xuyên xem có chút sững sờ..... Như vậy đẹp, lại như vậy tuổi trẻ nữ hài, li hôn phải cùng chính mình cộng phó hoàng tuyền, rốt cuộc là hạnh vẫn là bất hạnh đâu?

Hẩn cầm trong tay hoa dại đưa tới minh tiểu phía tây trước nói: "Tiểu tây, ta chưa bao giờ có đưa quá người cái gì hoa, vừa rồi ta một đường đi tới, nhìn đến này hoa khai thực mỹ, li hôn nghĩ tới hẩn là thả tới tặng cho người."

Tiểu tây đem hoa đặt ở cái mũi trước nghe nghe, mỉm cười nói: "Thật hương....."

Đinh Xuyên có chút thất hồn rời đi mẫu thân phòng, vừa rồi là chính mình ảo giác sao? Chẳng lẽ chính mình cũng cùng mẫu thân giống nhau bị

bệnh sao? Hấn ở phòng khách nháy ra mẩu thân ca bệnh, mặt trên có mẩu thân mấy năm nay khám bệnh chứng minh. Kỳ thật sớm đến mấy năm trước, mẩu thân đã bị chẩn đoán chính xác vì bệnh tâm thần phân liệt tăng thêm độ bệnh trầm cảm.

Cho nên những năm gần đây, mẩu thân cũng không chuẩn hẳn về nhà tới xem chính mình. Nàng có bệnh chuyện này, càng là cũng không đối ngoại nhân nói lên một chữ. Nàng cho tới nay đều là dùng dược vật không chế được chính mình bệnh, ít nhất ở bên ngoài thời điểm, muốn xem đi lên bình thường một ít.

Nhưng Đinh Xuyên biết, mẩu thân cái này bệnh là bởi vì chính mình mới được với. Nếu không phát sinh năm đó sự tình, có lẽ mấy năm nay, nàng sẽ sống nhẹ nhàng một ít đi? Còn có tiêu tây, bởi vì một sai lầm, lại phải dùng càng nhiều sai lầm tới đền bù, kết quả sai càng thêm sai!

Dem mẩu thân ca bệnh thả lại chỗ cũ sau, Đinh Xuyên nhìn xem thời gian cũng không còn sớm. Hôm nay buổi tối liền ở tại trong nhà đi..... Hấn về tới chính mình năm đó trụ phòng, vẫn là bộ dáng cũ, giống như là hấn vừa mới vừa ly khai giống nhau.

Đương hấn lại lần nữa nằm ở chính mình đã từng trên giường khi, một cỗ quen thuộc hương vị làm hấn cảm khái vạn ngàn. Nếu chính mình không có chuyển tới kia sở trung học đọc sách, nếu chính mình không có cùng tiêu tây đi tiêu khách sạn, nếu không có đáp ứng tiêu tây cùng nhau chịu chết, nếu chính mình thật sự làm được..... Kia sự tình có thể hay không phát triển so hiện tại tốt một chút đâu? Vẫn là sẽ càng tao?

Nghĩ nghĩ, buồn ngủ đánh úp lại..... Đinh Xuyên trong bất tri bất giác ngủ rồi, tiếp theo hấn liền mơ thấy mẩu thân. Nàng không hề giống như trước giống nhau đoan trang, trên người quần áo thậm chí có chút hỗn độn. Nàng không ngừng đối với Đinh Xuyên nói chút cái gì, chỉ là Đinh Xuyên như thế nào cũng nghe không rõ ràng lắm.

"Mụ mụ!" Đinh Xuyên một sốt ruột liền từ trong mộng đã tỉnh, hấn nhìn nhìn di động thượng thời gian: Rạng sáng 2 điểm. Đinh Xuyên từ trên giường ngẩng dậy, vừa định xuống đất, liền nhìn đến nệm hạ có một sợi

màu đen đờ vật. Hấn tùy tay một sờ, như là người đầu tóc. Ai ngờ này lữ không biết tên đờ vật, thế nhưng vèo một chút bị xả trở về nệm phía dưới.....

Đinh Xuyên trong lòng cả kinh, chạy nhanh xuống giường, đứng ở bên cạnh quan sát lên, hấn muốn nhìn một chút là cái gì đờ vật đang làm trò quỷ. Chính là nhìn một h ấ, lại không có gì động tĩnh, Đinh Xuyên có chút không cam lòng, hấn chậm rãi đi trở về trước giường, đột nhiên phát lực, đem nệm tử đột nhiên xốc lên!

Trước mắt một màn làm Đinh Xuyên da đầu căng thẳng, chỉ thấy nệm phía dưới thế nhưng là từng đạo vết máu thật sâu..... Nhan sắc có h ồng có hắc, hiển nhiên không phải cùng thời gian hoa đi lên. Đây đều là chút cái gì đờ vật? Chính mình phòng mấy năm nay hấn là không ai trụ a! Lấy mẫu thân tính cách, li ền tính là trong nhà tới thân thích, cũng sẽ không làm hấn trụ nhi tử phòng. Nhưng này một đạo một đạo vết máu lại là nơi nào tới đâu?

Nằm ở như vậy trên giường, Đinh Xuyên nơi nào còn ngủ! Hấn đi vào phòng khách trên sofa, bậc lửa một chi thuốc lá, thật sâu hút một ngụm, nỗ lực làm chính mình trấn định xuống dưới. Còn nhớ rõ chính mình mới ra đi đi học năm ấy, mẹ mẹ luôn là ở trong điện thoại nói: Trong nhà có quỷ, r ấ lại không chịu nói này quỷ là cái bộ dáng gì. Nói vài lần sau li ền không hề đ ề ra, việc này còn làm Đinh Xuyên còn lo lắng thật lâu. Sau tới mẹ mẹ lại nói: Là chính mình bởi vì nhiều năm sống một mình, mà hoạn thượng bệnh trầm cảm, cũng dặn dò Đinh Xuyên không cần lại trở lại trong nhà này tới. Chờ bệnh của nàng hảo, li ền sẽ dọn đi cùng Đinh Xuyên cùng nhau trụ.

Ai ngờ mẫu thân lại bởi vì một cái chưa bao giờ có quá bệnh, li ền như thế đi r ấ..... Không hề dự triệu. Nàng hấn là còn có rất nhiều lời nói muốn cùng chính mình nói, chính là trời cao cũng không có cho nàng cơ hội này. Vừa r ấ ở trong mộng, mẫu thân tưởng nói chút cái gì đâu? Đinh Xuyên có thể nhìn ra trong mộng nàng rất là nôn nóng, quơ chân múa tay tưởng hướng chính mình biểu đạt chút cái gì, chính là hấn lại một chút đầu xem không hiểu.

"Nam Sơn nam, bắc thu bi....." Đinh Xuyên di động đột ngột vang lên.

"Uy?"

Một cái ôn nhu thanh âm từ di động hồi truyền đến: "Thân ái, người về đến nhà sao? Sự tình liệu lý như thế nào?"

Đinh Xuyên nghe ra đây là chính mình đương nhiệm bạn gái, tông hòng tông thanh âm, hẳn có chút không kiên nhẫn nói: "Như thế chậm, người còn không ngủ? Ta bên này thì sự không cần người nhọc lòng, người giúp ta đem công ty xem trọng là đến nơi!"

"Hảo hảo hảo, ta Boss, ta bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ!" Tông hòng tông có chút nghịch ngợm nói.

Đinh Xuyên vừa định lại công đạo nàng một chút sự tình, nhưng di động tín hiệu lại vào lúc này có tạp âm. Hẳn nghe không rõ tông hòng tông đang nói chút cái gì, chỉ có thể nghe được một ít chói tai thanh âm. Đinh Xuyên bất đắc dĩ ấn hạ di động, có chút mỗi một dựa ở trên sofa. Ngoài cửa sổ đêm tối, đen nhánh như mực, lúc này chỉ sợ tất cả mọi người đã tiến vào mộng đẹp. Chỉ có hẳn, còn đêm không thể ngủ.....

Tiểu tây đem hoa đại gặt gao ôm ở trong lòng ngực, có lẽ đây là chính mình cuộc đời này, thu được cuối cùng một bó đóa hoa.....

"Người chuẩn bị tốt sao?" Nàng nhẹ nhàng hỏi Đinh Xuyên.

Đinh Xuyên có chút sững sờ, đúng vậy! Chính mình thật sự chuẩn bị tốt sao? Chính là hẳn vẫn là đối với tiểu bánh ngọt kiều Âu Tây gặt đầu nói: "Ân, ta chuẩn bị tốt, chúng ta lên núi đi!"

"Hảo, nhất định phải tìm cái mỹ lệ địa phương mới được nha....." Đến đây khi giờ phút này, mình tiểu tây vẫn là không biết chân chính tử vong là cái gì.

Hai người ở hoàng hôn chiếu xuống, đi ở trong rừng đường nhỏ thượng, cảnh sắc chung quanh mỹ như thế không chân thật. Trước kia Đinh

Xuyên chưa từng có phát hiện, nơi này có như thế mỹ lệ, cái này làm cho hắn có chút không tha. Như thế mỹ lệ cảnh trí, đã chết liền nhìn không tới. Hắn không giống tiểu tây giống nhau ngây thơ hồn nhiên, tử vong với hắn mà nói không phải giải thoát, mà là vĩnh viễn hủy diệt.....

Đi ở trên đường hai người, một cái tưởng chính là chết sau tiêu sái cùng giải thoát. Một cái khác lại còn lại nghĩ, có không có một đường sinh cơ.

Rốt cuộc, tiểu tây ngừng hạ. Nàng quay đầu lại đối Đinh Xuyên nói: "Xuyên nhi, liền nơi này đi, ly đường xa một ít, sau này liền không có gì người tới quấy rầy chúng ta."

Đinh Xuyên không nói chuyện, chỉ là yên lặng từ ba lô lấy ra hai căn nhảy dây, đây là hắn từ trường học thể dục trong phòng trộm tới.

Tiểu tây dùng tay, chỉ vào một cây cao lớn cây hòe đối hắn nói: "Liền này khóa đi! Chạc cây quá cao, người tới đem dây thừng treo lên đi."

Tuy rằng Đinh Xuyên trong lòng thực do dự, chính là trong tay của hắn lại không có chút nào đình trệ, thực nhanh nhẹn đem dây thừng quải hảo. Minh tiểu tây nhìn bị gió thổi động hai căn nhảy dây, nhẹ giọng thở dài..... Nàng nghĩ tới chính mình mù mù, trong lòng có chút khổ sở. Nếu mù mù đã biết chính mình tin người chết, khẳng định sẽ thương tâm đi. Thương tâm là được rồi, đây là nàng không tin chính mình hậu quả.

Trong lòng phần hận đan xen tiểu tây, thương tâm một đầu chui vào Đinh Xuyên trong lòng ngực: "Xuyên nhi, vẫn là người hảo, người đem ta bế lên đi thôi! Ta đi trước, người đi theo liền tới."

Đinh Xuyên quyết tâm, một tay đem tiểu tây lấy đi lên!

Minh tiểu tây ở bị Đinh Xuyên treo lên đi trong nháy mắt, liền hối hận! Nàng rõ ràng minh bạch cái gì là tử vong, chưa bao giờ có quá sợ hãi làm nàng cả người run rẩy. Nàng tưởng đối Đinh Xuyên nói: Phóng chính mình xuống dưới, chính là lại nói không ra một chữ tới, chỉ có thể phí công dùng tay chụp vào Đinh Xuyên.

Nhìn tiểu tây thống khổ lại dữ tợn biểu tình, Đinh Xuyên thế nhưng chậm rãi hướng sau thối lui. Ở hắn trong tiềm thức, có lẽ là hy vọng tiểu tây như vậy biến mất, như vậy sở hữu vấn đề liên giải quyết dễ dàng, không phải sao?

Tiểu tây nhìn dần dần sau lui Đinh Xuyên, tựa hồ minh bạch cái gì..... Nàng lòng có không cam lòng trừng mắt hắn.

Tiểu tây nhất ánh mắt, làm Đinh Xuyên vĩnh sinh khó quên. Trong đó có nói không hết oán độc cùng phần hận. Hắn bị này liếc mắt một cái dọa có chút thất hồn, cơ hồ là té ngã lộn nhào hạ lam sơn.

Đinh Xuyên đây người là bần vào gia môn, hắn mẫu thân liếc mắt một cái liền phát hiện hắn khác thường.

"Đinh Xuyên, người đây là xảy ra chuyện gì? Sao hoảng thành như vậy đâu!" Mẫu thân bất an hỏi.

"Mẹ, ta, ta khả năng sấm đại họa!" Đinh Xuyên bởi vì sợ hãi, nói chuyện đều có chút nói lắp.

Mẫu thân cau mày, có chút khó hiểu hỏi hắn: "Người trước không cần hoảng, chậm rãi nói, đem sự tình nói rõ ràng."

Đinh Xuyên nuốt hạ nước miếng nói: "Ta cùng trong ban tiểu tây, chúng ta....."

Nghe nhi tử đem sự tình từ đầu chí cuối cùng chính mình nói một lần sau, mẫu thân nghe ra một thân mồ hôi lạnh. Nhìn chính mình duy nhất nhi tử, không biết làm sao bộ dáng, nàng trầm mặc.....

Một lát lúc sau, mẫu thân thật mạnh thở dài, tựa hồ làm cái quyết định quan trọng. Nàng đối Đinh Xuyên nói: "Đi, ta và người đi tranh lam sơn, có lẽ tiểu tây còn có thể cứu chữa."

Đinh Xuyên nghe được mẫu thân muốn đi lam sơn, trong lòng sợ muốn chết. Chính là nhìn đến mẫu thân kia kiên định ánh mắt, hắn cũng chỉ hảo

gật đầu đồng ý.

Đen nhánh ban đêm, mẫu tử hai người một chân thâm một chân thiền đi ở lam sơn đường nhỏ thượng. Cái này lam sơn công viên là bản địa nổi danh nháo quỷ công viên, ngày thường liền dân cư thừa thớt, liền càng đừng nói là này đêm hôm khuya khoắc.

Đinh Xuyên ngày thường cùng tiểu tây tới thời điểm, không cảm thấy nơi này như hiện tại âm trầm khủng bố! Hắn gắt gao đi theo mẫu thân mặt sau, mà hiện tại mẫu thân, ở trong mắt hắn là như thế cao lớn cùng ấm áp.

Mắt thấy liền sắp đến nơi đó, Đinh Xuyên đột nhiên giữ chặt mẫu thân nói: "Mẹ, liền ở phía trước."

Mẫu thân nhìn về phía Đinh Xuyên theo như lời địa phương, mơ hồ có thể thấy, ở một cây tươi tốt cây hòe già thượng, treo một cái không có sinh mệnh vật thể. Kia hắn là chính là Đinh Xuyên trong miệng tiểu tây, mẫu thân cắn chặt răng, tiếp tục về phía trước đi. Nhưng Đinh Xuyên vẫn đứng ở tại chỗ không có động, dị thường khẩn trương nhìn mẫu thân về phía trước đi đến.....

Thứ Mười Ba Cái Chuyện Xưa Hôn Đoạn Lam Sơn (Tam)

Một tia ánh mặt trời từ khe hở bức màn trung, bắn vào u ám trong phòng. Đinh Xuyên sâu kín từ trong mộng chuyển tỉnh, trong lúc nhất thời còn không thích ứng trước mắt sự vật, thế nhưng cũng chút không biết đang ở nơi nào ảo giác. Thấy rõ trước mắt cảnh vật, lúc này mới nhớ tới hắn là về tới quê quán cũ trong phòng.

Đinh Xuyên cảm lấy di động nhìn thoáng qua, buổi sáng 9 điểm. Nếu là ngày thường, 7 điểm hắn là có thể tự nhiên tỉnh. Chính là hiện tại 9 điểm, hắn vẫn là cảm thấy đầu hôn não trống không thanh tỉnh. Chẳng lẽ là ngủ phòng khách nguyên nhân? Đinh Xuyên lăm lăm lâu lâu hỏi chính mình. Hắn đuổi cái lười eo, muốn cho chính mình thanh tỉnh một ít, chính là tác dụng không lớn.

Bên ngoài dương quang nhìn qua thực hảo, vì thế Đinh Xuyên đi đến phía trước cửa sổ kéo ra bức màn. Ngoài cửa sổ dương quang lưu loát chiếu sáng này gian nhà cũ, làm người tức khắc cảm thấy trong lòng thoải mái thanh tâm không ít.

Ngày hôm qua về đến nhà thời điểm, sắc trời đã tối, Đinh Xuyên không có cần thận nhìn xem cái này hẳn rồi đi nhiều năm gia. Hôm nay bên ngoài ánh sáng thực hảo, đem trong phòng chiếu sáng trưng. Hẳn phát hiện căn nhà này đều không phải là chính mình nguyên tưởng như vậy, không có một chút biến hóa. Liền nói này trên tường giấy dán tường đi, 10 năm trước hẳn lúc đi đều có chút hơi hơi ố vàng, nhưng hôm nay như thế nào nhìn qua mới tinh mới tinh đâu? Lấy mẫu thân tính cách, là không có khả năng lại vì cái này nhà cũ dùng nhiều một phân tiền.

"Leng keng" chuông cửa vào lúc này không hề dự triệu đột nhiên vang lên.

Đinh Xuyên nghĩ không ra thời gian này, còn ai vào đây tới nơi này, nhưng hẳn vẫn là đi lên trước, mở ra cửa phòng. Nhìn đến ngoài cửa người, hẳn đầu tiên là sững sốt, tiếp theo thế nhưng có chút không cao hứng nói: "Người như thế nào tới?"

Ngoài cửa người cũng bất hòa Đinh Xuyên khách khí, tùy tiện đi đến nói: "Ta tưởng người bá! Nhân gia đầu mau một vòng không gặp người."

Nguyên lai đi vào tới không phải người khác, đúng là Đinh Xuyên đương nhiệm bạn gái kiêm công ty bí thư -- Tô Hồng Hồng.

"Trong công ty có việc?" Đinh Xuyên hiển nhiên đối cái này Tô Hồng Hồng xuất hiện, rất là khó chịu.

Nhưng Tô Hồng Hồng lại là thực ân cần, nàng ôn nhu nói: "Không có, hết thấy bình thường. Người cứ yên tâm đi, ta chỉ là nghĩ đến nhìn xem, có hay không cần ta muốn hỗ trợ địa phương."

Đinh Xuyên lại lắc đầu nói: "Có thể có cái gì người có thể hỗ trợ sự? Chỉ cần người không cho ta thêm phiền là đến nơi!"

"Ta tới đây tới, người không đừng nóng giận!" Tô hồng hồng cười đùa vừa nói.

Đinh Xuyên nhìn nàng một cái, vô tâm lại cùng nàng nói chuyện. Tô hồng hồng thấy Đinh Xuyên không để ý tới chính mình, liền lo chính mình nhìn nhìn này phòng ở kết cấu nói: "Tuy nói phòng ở là cũ điếm, bất quá cũng may địa lý vị trí không tồi. Ta vừa rồi tiến vào khi đầu nhìn, này phụ cận có một khu nhà tiểu học cùng trung học. Học khu phòng khách định có thể bán cái tốt giá."

"Ai nói ta muốn bán này căn hộ?" Đinh Xuyên nghe thấy nàng muốn đánh mấu thân này căn hộ chủ ý, liền lạnh giọng hỏi nàng.

Ai ngờ tô hồng hồng lại không nghe ra Đinh Xuyên lời nói thái độ, còn tự cho là thông minh nói: "Này còn dùng nói sao? A đi đâu không còn nữa, người công ty lại tại Thượng Hải. Này phòng ở không bán, chẳng lẽ còn muốn ra bên ngoài cho thuê? Ta nhưng nói cho người, liền nơi này tam tuyến tiểu thành thị tiền thuê nhà, khách định cao không được. Còn chưa đủ người mỗi năm bất động sản phí a, máy sưởi phí lung tung rồi loạn phí dụng đâu."

Đinh Xuyên cũng lười cùng nàng nhiều lời cái gì, có lệ đối nàng nói: "Này phòng ở còn chưa tới muốn bán thời điểm, ta có một số việc còn không có giải quyết. Chờ ta đem sự tình xử lý tốt ở lại nói."

Buổi tối, Đinh Xuyên bốn tính toán làm tô hồng hồng đi bên ngoài khách sạn trọ, nhưng nữ nhân này lại chết sống không chịu, còn nói thẳng: Nhất định Đinh Xuyên lão tình nhân buổi tối muốn tới a, cho nên mới đuổi nàng đi!

Roi vào đường cùng, Đinh Xuyên chỉ có thể làm nàng ở xuống dưới. Đương nhiên khách định không thể làm tô hồng hồng ngủ mấu thân phòng, liền tính là Đinh Xuyên làm nàng ngủ, nàng cũng tuyệt đối không dám ngủ. Cuối cùng vẫn là Đinh Xuyên ngủ phòng khách, tô hồng hồng tắc ngủ ở Đinh Xuyên trong phòng đơn người trên giường.

Ngủ đến nửa đêm, Đinh Xuyên đột nhiên cảm giác, có hai mắt chữ vẫn luôn ở nhìn chăm chăm chính mình. Hấn một cái giạt mình tỉnh lại, quả nhiên, tô hồng hồng như là cái đầu gỗ giống nhau, thẳng ngo ngác đứng ở sofa trước nhìn Đinh Xuyên.

"Người đại buổi tối không ngủ được, phát cái gì bệnh tâm thần!" Bị tô hồng hồng xem có chút phát mao Đinh Xuyên, có chút tức giận lớn tiếng nói.

Chính là tô hồng hồng lại một sửa ngày xưa điển xuất, lạnh lùng đối hấn nói: "Người tốt cuộc đã trở lại, ta chờ người chờ hảo vất vả a!"

Đinh Xuyên bị này không đầu không đuôi một câu cấp làm sửng sốt: "Người nói bậy cái gì đầu? Ta làm người ở nhà chờ, người một hai phải tới nơi này quấy rối đúng không?"

Ai ngờ tô hồng hồng không có tiếp tục trả lời Đinh Xuyên nói, thông thả chậm đi tới phòng khách linh vị trước, thẳng lẳng lẳng nhìn Đinh Xuyên mẫu thân di ảnh, vẫn không nhúc nhích.

"Hồng hồng?" Đinh Xuyên nhìn ra nàng không thích hợp, thử tính kêu nàng một tiếng. Nếu là ở ngày thường, bị Đinh Xuyên như thế một kêu, tô hồng hồng đã sớm cao hứng giống một con phát xuân tiểu miêu giống nhau chạy tới. Chính là hiện tại..... Nàng lại không có chút nào phản ứng.

Đinh Xuyên từ trên sofa đứng lên, đi đến tô hồng hồng trước mặt, ai ngờ Đinh Xuyên lại thấy được một trương tràn ngập oán hận mặt cùng một đôi huyết hồng huyết hồng mắt. Này không phải tô hồng hồng! Đinh Xuyên có thể trăm phần trăm khẳng định. Nàng cùng mẫu thân chưa bao giờ gặp mặt, như thế nào sẽ dùng loại này ánh mắt xem mẫu thân đâu?

"Người tốt cuộc đã trở lại, ta chờ hảo vất vả....." Tô hồng hồng lại lặp lại một lần vừa rồi câu nói kia, chính là mắt lại không có rời đi mẫu thân di ảnh mấy may.

"Người tốt cuộc đã trở lại, ta chờ hảo vất vả....."

"Người rớt cuộc đã trở lại, ta chờ hảo vật vả....."

"Người rớt cuộc đã trở lại, ta chờ hảo vật vả....."

"Người rớt cuộc đã trở lại, ta chờ hảo vật vả....."

"Người rớt cuộc đã trở lại, ta chờ hảo vật vả....."

"Người rớt cuộc đã trở lại, ta chờ hảo vật vả....."

Tô h ồng như là ở niệm chú lặp lại những lời này, Đinh Xuyên đầu óc đột nhiên, tựa như muốn muốn nổ tung giống nhau đau. Tô h ồng h ồng càng niệm càng nhanh, Đinh Xuyên cảm giác chính mình liên sắp hít thở không thông!

"!Một tiếng, thế giới an tĩnh. Đinh Xuyên đau đầu cũng giống như đột nhiên giải thoát rồi. Chỉ thấy mẫu thân di ảnh thượng pha lê biến chia năm xẻ bảy, mà tô h ồng h ồng lại giống một cái chặt đứt tuyến rồi gỗ giống nhau, ngã xuống trên mặt đất.

"H ồng h ồng! H ồng h ồng!" Đinh Xuyên lớn tiếng kêu tô h ồng h ồng, cùng sử dụng ngón tay dùng sức ấn nàng huyết Nhân Trung.

"Ân....." Tô h ồng h ồng anh anh một tiếng tỉnh lại.

"Ta, ta đây là xảy ra chuyện gì?" Nhìn đến chính mình thế nhưng ngã trên mặt đất, nàng có chút mờ mịt hỏi Đinh Xuyên.

"Chuyện vừa rồi người không nhớ rõ sao?" Đinh Xuyên mặt mang nghi ngờ hỏi.

Tô h ồng h ồng có chút mơ hồ nói: "Vừa rồi? Ta không phải ở người trong phòng ngủ sao? Như thế nào chạy phòng khách tới?"

Đinh Xuyên xem tô màu đỏ thật sự cái gì cũng không nhớ rõ, liên đối nàng nói: "Người khả năng nhận giởng, vừa rồi mộng du."

Tô h ồng h ồng vừa nghe chính mình vừa r ồi mộng du, vẻ mặt không tin nói: "A, không thể đi, ta không này tật xấu a?"

"Không có việc gì, có thể là không nghỉ ngơi tốt, yên tâm trở về ngủ đi, ta ở bên ngoài nhìn người. Ngoan....." Tô h ồng h ồng làm Đinh Xuyên li ền hồng ở lừa đưa về phòng, nhưng chính hắn lại thật lâu không thể bình tĩnh, chuyện vừa r ồi quá quý dị.

Mẫu thân di ảnh cũng nát đ ầy đất, Đinh Xuyên lấy tới cái chổi đem trên mặt đất toái pha lê quét tịnh. Hắn phát hiện có một ít toái pha lê bắn tới r ồi giác qu ầy mặt sau, Đinh Xuyên tùy tay đem giác qu ầy đẩy đến một bên, vừa định quét phía dưới pha lê..... Đột nhiên nhìn đến giác qu ầy mặt sau giấy dán tường không dán hảo, có một cái giác hơi hơi nhếch lên, mà phía dưới tựa h ồ có chút cái gì.

Đinh Xuyên không h ề nghĩ ngợi li ền duỗi tay dùng sức một xé, một toàn bộ giấy dán tường đã bị hắn xả xuống dưới. Một, hắn bị trước mắt một màn sợ ngây người! Nguyên lai tân giấy dán tường mặt sau, tất cả đều là từng đạo cùng hắn nện tiếp theo mô giống nhau vết máu.....

Đây là mẫu thân làm? Đinh Xuyên có chút không tin chính mình mắt, chính mình dụ dàng đoan trang mẫu thân mặc dù là bị bệnh, cũng không nên cu ồng loạn đến loại trình độ này đi? Hắn ở xé xuống đệ nhất trương giấy dán tường sau li ền dùng không được tới, một trương tiếp một trương xé, cho đến sở hữu mặt tường đ ều khôi phục nguyên dạng sau, hắn mới một thở h ồ h ển nằm liệt ng ồi dưới đất.

Này từng đạo vết máu, có điểm như là móng tay hoa, nhưng lại không rất giống. Ổ vàng trên vách tường, từng đạo nhìn qua nhìn thấy ghê người dấu vết, hiện phá lệ làm cho người ta sợ hãi. Đinh Xuyên thật sự không muốn ở như vậy trong phòng ngủ, rơi vào đường cùng, hắn đi mẫu thân phòng. Hiện tại, có lẽ chỉ có nơi nào, mới có thể cho hắn một chút đáng thương cảm giác an toàn đi.

Đinh Xuyên nằm ở mẫu thân trên giường, thật sâu hít một hơi, hắn nghe thấy được một cỗ mẫu thân hương vị, đã ấm áp lại an toàn. Tuy rằng hiện tại đã nhập cuối mùa thu, nhưng là trong phòng còn không có thông ấm,

đúng là một năm giữa khổ sở nhất thời điểm. Mẫu thân lại là ở như vậy một cái rét lạnh thời tiết, một mình một người cô đơn rời đi.

Mỗi khi nghĩ vậy chút, Đinh Xuyên tâm liền đau khó chịu. Hắn gắt gao ôm mẫu thân chần, không tiếng động khóc thút thít. Không biết khi nào, thế nhưng giống khi còn nhỏ giống nhau khóc ngủ. Vừa mới ngủ hẳn, lại mơ thấy mẫu thân. Nàng vẫn là vẻ mặt nôn nóng đối với chính mình không ngừng nói chút cái gì.....

Có lẽ là ngủ ở mẫu thân trên giường duyên có, lần này hẳn có thể thấy rõ mẫu thân miệng hình. Nàng hình như là đang nói: "Mau rời đi, mau rời đi!"

"Mẹ, người nói cái gì?" Đinh Xuyên tưởng gần chút nữa nàng một ít, chính là lại có một cỗ nhìn không thấy lực lượng lòi đi mẫu thân.

"Mẹ....." Đinh Xuyên lại một lần kêu to từ trong mộng tỉnh lại, hẳn ngẩng đầu vừa thấy, trời đã sáng.....

Mẫu thân từng bước một đi tới tiểu tây trước người, nhìn cái này sớm đã khí tuyệt trẻ trung sinh mệnh. Nàng vươn tay sờ sờ tiểu tây chân, thế nhưng vẫn là nhiệt. Mà tiểu tây bên cạnh, còn treo vì Đinh Xuyên chuẩn bị một khác căn nhảy dây.....

"Xuyên nhi, đi đem kia căn nhảy dây cởi xuống tới! Xuyên nhi!" Mẫu thân kêu gọi có chút sững sờ Đinh Xuyên.

"A? A! Hảo" Đinh Xuyên tuy rằng không rõ mẫu thân dụng ý, bất quá vẫn là làm theo. Hắn đem nhảy dây cởi xuống tới sau, khó hiểu nhìn mẫu thân.

Mẫu thân không chút suy nghĩ liền đối hẳn nói: "Ngày mai buổi sáng đi trường học, đem này căn nhảy dây đưa về chỗ cũ, hiểu sao? Đừng cho người khác thấy."

Đinh Xuyên gật gật đầu nói: "Ân, đã biết."

Hai người lại thừa dịp ánh trăng, qua loa ở phụ quá kiểm tra r ấ một chút, xem còn có hay không mặt khác có thể bạo lậu Đinh Xuyên chứng cứ, r ấ mới li ền vôi vàng rời đi.

Ngày hôm sau, Đinh Xuyên sớm li ền tới tới r ấ trường học thể dục thất, sấn mọi nơi khi không có ai, li ền đem ngày hôm qua từ trên cây gõ xuống kia căn nháy dây thả lại chỗ cũ. R ấ mới làm bộ trấn định trở lại phòng học đi học.....

Buổi chiều đệ nhị tiết giờ dạy học, tiểu tây người nhà li ền tìm đến trường học tới, nói là nàng ngày hôm qua cả ngày đều không có v ền nhà. Chính là giáo phương lại nói: Người không phải ở trường học v ết, bọn họ cũng là bất lực. Cảnh sát cũng dò hỏi cùng tiểu tây cùng ký túc xá nữ học sinh, chính là các nàng đều đối tiểu tây sinh hoạt cá nhân hoàn toàn không biết gì cả.

Người ở bên ngoài trong mắt, Đinh Xuyên cùng tiểu tây thật là nửa điếm cũng xả không thượng quan hệ. Chính là chỉ có Đinh Xuyên chính mình biết, tiểu tây lúc này chính treo ở lam trong núi một cây hộc lớn thượng!

Lại qua mấy ngày, tiểu tây trong nhà vẫn là không có tìm được nàng, bọn họ riêng từ bên ngoài mời đến thám tử tư, chính là vẫn như cũ không có kết quả. Tiểu tây mụ mụ càng là đầu mau tìm điên r ấ! Đ ồng thời chuyện này cũng thành trấn nhỏ này đại tin tức, không người không biết, không người không hiểu.

Mà Đinh Xuyên mỗi ngày đều sống ở vô cùng sợ hãi cùng bất an giữa, li ền tính mẫu thân như thế nào khai đạo cũng là vô tế không có việc gì. Ở bên ngoài thời điếm, hấn muốn trang cùng giống như người không có việc gì đối đãi chuyện này, chính là sau khi v ề đến nhà, hấn lại hàng đêm mơ thấy tiểu tây hỏi hấn: "Vì cái gì muốn gạt nàng?"

Đinh Xuyên li ền ở như vậy thấp thỏm lo âu trung, lại vượt qua một vòng. Rốt cuộc, có người phát hiện tiểu tây thi thể. Đó là một cái lên núi đi thả rau dại lão bà bà, đương nàng thấy rõ trên cây treo tiểu tây khi, dọa đặt mông ng ấ ở trên mặt đất.....

Cảnh sát lại một lần đi tới trường học, bọn họ ở thể dục trong phòng, tìm được r ễ cùng tiêu tây thất cổ dùng giống nhau như đúc nhảy dây. Bởi vì này đó nhảy dây là toàn giáo đ ồng học cùng dùng, cho nên vô pháp làm vân tay so đối. Mà tiêu tây trên người chỉ có dấu vết, cũng bởi vì mấy ngày hôm trước mưa to mà tung tích toàn vô.

Duy nhất có thể kiểm tra ra tới, cũng chỉ có tiêu tây mang thai. Đây là cái kính bạo tin tức, tất cả mọi người ở suy đoán, đứa nhỏ này phụ thân là ai. Nhưng là không có người hoài nghi Đinh Xuyên, tuy rằng hắn cùng tiêu tây truy ền quá tai tiếng. Nhưng kia cũng là lão sư suy đoán, hơn nữa đến tận đây lúc sau một cái niên học kỳ, hai người lại vô giao thoa. Người ở bên ngoài trong mắt, bọn họ từ kia sau này, li ền câu nói cũng chưa nói quá.

Nhưng là Đinh Xuyên bởi vì trong lòng áy náy cùng sợ hãi, hắn bắt đ ầu biến càng ngày càng tr ầm mặc, cùng phía trước bằng hữu, đ ồng học cũng càng ngày càng xa cách. Mẫu thân biết c ần thiết làm Đinh Xuyên rời đi nơi này, bằng không hắn nội tâm dày vò nhất định sẽ huỷ hoại chính hắn!

Mẫu thân thác thân thích cấp Đinh Xuyên liên hệ một nhà tỉnh trung học, cứ như vậy, Đinh Xuyên mang theo một thân tội nghiệt, thoát đi cái này tiêu thành trấn..... Từ đây hắn không còn có nghe được quá quan với tiêu tây bất luận cái gì tin tức, tiêu tây giống như là Đinh Xuyên sinh mệnh một viên sao băng, chợt lóe mà qua, hơn nữa vĩnh viễn biến mất.

Đinh Xuyên chuyển trường cũng không có khiến cho đại gia chú ý, ở cái này trấn nhỏ thượng, mỗi năm đ ều có người lục tục rời đi, chạy v ề phía bên ngoài lớn hơn nữa càng rộng lớn thế giới. Duy nhất không thể rời đi chỉ có người chết cùng hoạt tử nhân. Tiêu tây là người chết, mà mẫu thân lại là hoạt tử nhân.....

Đối với tiêu tây chết, cảnh sát cuối cùng nhận định vì thiếu nữ chưa kết hôn đã có thai, xấu hổ và giận dữ tự sát. Đây đối tiêu tây người nhà đ ả kích quá lớn! Từ tiêu tây sự tình ở trấn trên truy ền khai sau, tiêu tây người nhà li ền ở trong một đêm biến mất. Có nói là suốt đêm dọn đi r ễ, có nói là đi nơi khác đến cậy nhờ thân thích, tóm lại gia nhân này từ đây không còn có ở trấn trên xuất hiện qua.

Đây là Đinh Xuyên về nhà sau lần thứ hai mơ thấy mẫu thân, hẳn không tin quỷ thần, cho tới nay hẳn đều cho rằng mẫu thân bệnh, là bởi vì bao che chính mình, mà sinh ra trong lòng áp lực sở tạo thành. Chính là hiện tại xem ra, sự tình lại xa không có như vậy đơn giản.

Đột nhiên, một cỗ kỳ quái hương vị truyền vào Đinh Xuyên trong lỗ mũi. Hẳn đứng lên nghe hương vị đi tới phòng bếp, một mặt thân ảnh màu đỏ đúng là bệ bếp trước bậu rốn.

"Người đang làm gì đâu?" Đinh Xuyên đối tỏ hờ hờ ngữ khí luôn luôn không khách khí.

"Xuyên nhi, người tỉnh! Người chờ một chút, cơm sáng lập tức liền hảo." Nhưng tỏ hờ hờ vẻ mặt nhiệt tình nói.

Xuyên nhi? Tô hờ hờ nhưng cho tới bây giờ không có như thế kêu lên Đinh Xuyên, nàng đối Đinh Xuyên sở hữu xưng hô không ngoài: Lão công, thân ái, Boss linh tinh. Xuyên nhi cái này tự, những năm gần đây trừ bỏ mẫu thân cùng tiểu tây không ai lại như thế kêu lên.

Đinh Xuyên lắc đầu, nhất định là chính mình ảo giác. Một cái xưng hô cũng thuyết minh không được cái gì. Nhìn tỏ hờ hờ vội trước vội sau làm cơm sáng, trong lòng nhĩ nhĩ ít vẫn là có chút cảm động, không một hồi nàng liền bưng tới đi lên một chậu cháo. Đinh Xuyên nhìn trong bần đen tuy nhiên đồ vật, vừa rồi trong lòng nhỏ cảm động tức khắc biến mất hờ hờ như không còn.

"Này, này cái gì a?" Đinh Xuyên bất mãn nói.

"Cháo a, ta tự mình ngao, người nếm thử." Tô hờ hờ ngữ khí có chút mộc kia, đột nhiên không có vừa rồi nhiệt tình.

Đinh Xuyên cảm thấy khác thường, hẳn ngừng đầu nhìn về phía tỏ hờ hờ, phát hiện nàng hôm nay xuyên hờ áo lông thực quen mắt. Này cũng không phải là tỏ hờ hờ ngày thường phong cách, xem này kiểu dáng ít nói cũng đến là 10 trước. Đột nhiên, Đinh Xuyên ngây ngẩn cả

người! Cái này h ồng áo lông rõ ràng chính là năm đó tiêu tây thất cổ trước ăn mặc kia kiện a!

"Ăn a!" Tô h ồng mặt đỏ thượng tươi cười thực cứng đờ, ngữ khí cũng thực máy móc.

Đinh Xuyên lộ cộc nuốt hạ nước miếng nói: "H ồng h ồng, ta không quá đói, có thể hay không một h ũ lại ăn."

Tô h ồng h ồng lắc đầu, lạnh băng nói: "Không..... Có thể."

"H ồng h ồng, người xảy ra chuyện gì?" Đinh Xuyên thử thăm dò hỏi nàng. Nhưng nàng lại lạnh lùng trả lời: "Người h ồng h ồng hảo đâu! Không cần lo lắng, người vẫn là lo lắng một chút chính người đi."

"Ta? Ha hả..... Ta có cái gì nhưng lo lắng?" Đinh Xuyên trả lời chính mình nghe đầu cảm thấy chột dạ. Nhưng hấn trong lòng tuy rằng sợ hãi, nhưng là trừ phi tận mắt nhìn thấy đến, nếu không hấn vẫn là không tin trên thế giới này có quỷ.

Tô h ồng h ồng động tác mềm nhẹ cấp Đinh Xuyên thịnh chén "Cháo", đặt ở Đinh Xuyên trước mặt: "Xuyên nhi, a di không có nói cho người sao? Ngàn vạn không cần trở về!"

Đinh Xuyên trong lòng lạc một chút, có chút không dám tin tưởng nhìn trước mắt tô h ồng h ồng: "Người, người không phải là tiêu tây đi?"

Tô h ồng h ồng lạnh lùng cười: "Xuyên nhi, 10 năm! Người quá tốt không?"

Đinh Xuyên nghe được nàng như thế vừa hỏi, dọa từ ghế trên té trên mặt đất. Hấn có chút nói năng lộn xộn nói: "Không có khả năng, không có khả năng, người không phải đã..... Đã....." Cái kia chết tự, hấn lại trước sau nói ra không khẩu.

Đến là tô h ồng h ồng thế hấn nói ra sau nửa câu: "Ta không phải đã chết sao? Đúng không? Là, ta là đã chết! Ta ở nhà người đợi người đã lâu đã

lâu, người như thế nào mới trở về đây? Tối ăn một ngụm ta tự mình vì người ngao cháo....."

Tô h ồng h ồng không đợi Đinh Xuyên nói không, liền đem một ngụm cháo đưa vào trong miệng của hắn. Đinh Xuyên chỉ cảm thấy một cỗ tanh hôi chua xót hương vị nhập miệng, thật sự khó ăn tưởng phun. Miệng một trương, tính cả ngày hôm qua ăn cơm cùng phun ra.

"Ha hả..... Không thể ăn sao? Đây chính là dùng bảo bảo huyết nhục vì người đi đầu chế, chính người huyết mạch hương vị như thế nào a? A..... A....." Tô h ồng h ồng biểu tình trở nên càng ngày càng dữ tợn khủng bố.

Mà Đinh Xuyên vừa mới mới ngừng phun, lại oa một tiếng phun tới.

Tô h ồng h ồng, không, hắn là tiểu tây. Nàng dùng trắng bệch bàn tay nhẹ vỗ về Đinh Xuyên đầu nói: "Mẹ người bố ta 10 năm, nàng thiếu ta cũng trả hết, hiện tại liền kém người. Vốn định làm nàng lại nhiều bố ta chút thời gian, đã có thể ở mấy ngày trước, ta đột nhiên suy nghĩ cẩn thận một đạo lý. Nếu nàng bất tử, người là vĩnh viễn đầu sẽ không trở về, đúng không?"

"Người..... Như thế nào có thể....." Đinh Xuyên bị thương cơ hồ nói không ra lời, quả nhiên là bởi vì chính mình, mẫu thân mới chết thảm!

"Xuyên nhi, người đừng vội! Nàng đi rồi, liền đổi người tới bố ta, như thế nào?" Tiểu tây lãnh khốc nói.

Đinh Xuyên nhắm lại mắt, hắn cỡ nào hy vọng đương hắn lại lần nữa mở khi, trước mắt này hết thấy đầu biến mất a! Chính là, hắn lại một lần thất vọng rồi.

Tiểu tây vẫn là như vậy lãnh khốc vô tình nhìn chính mình, nàng từ đầu đến cuối đầu là ở khinh miệt cười.

Đinh Xuyên lại lần nữa nhắm mắt lại, nhưng lần này hắn lại là nhận mệnh. Hắn đối tiểu tây bất đắc dĩ cười nói: "Hảo, ta đáp ứng lưu lại. Chính là tô h ồng h ồng là vô tội, người có thể hay không buông tha nàng?"

Ai ngờ tiểu tây nghe sau lại dị thường phần nộ, nàng mặt biến có chút vặn vẹo, hừ lạnh một tiếng nói: "Hành a, xuyên nhi! Người hiện tại đâu biết thương hương tiếc ngọc, ta đây đâu? Năm đó vì cái gì đối ta như thế tàn nhẫn? Ân?"

Đinh Xuyên hồi tưởng khởi năm đó, hẳn lại có chút bất lực dùng tay dùng sức xoa xoa tóc, hối hận nói: "Năm đó..... Năm đó đâu là ta sai. Ngày 10 năm qua ta vô số lần tưởng, nếu thời gian có thể chảy ngược, ta nhất định sẽ đem người từ trên cây cứu tới! Chính là ta hồi không đến đi qua! Tô hồng hồng nàng..... Ta cũng thực xin lỗi nàng. Bởi vì ta trước nay đâu không có thích quá nàng, nửa phần đâu không có! Mấy năm nay ta căn bản vô pháp từ chuyện của người đi ra, sở hữu cùng ta kết giao nữ nhân, cuối cùng, cuối cùng ta đâu sẽ rời đi các nàng. Ta đã sớm không thể lại ái người khác! Nếu có thể sử dụng ta mệnh đổi hồi người mệnh, ta cam tâm tình nguyện vì người đi tìm chết!"

Tiểu tây nghe nước mắt rơi như mưa, nàng dùng tay che lại mắt. Chính là nước mắt vẫn là ngăn không được lưu. "Người lúc trước vì cái gì muốn như vậy? A! Người huỷ hoại ta, huỷ hoại nhà ta người, cũng huỷ hoại chính người....."

"Thực xin lỗi, thực xin lỗi, thật sự thực xin lỗi....." Đinh Xuyên vừa nói vừa lung lay từ trên mặt đất đứng lên, đi tới phía trước cửa sổ, hẳn quay đầu lại nhìn liếc mắt một cái tiểu tây, trên mặt lộ ra nhợt nhạt mỉm cười. Rồi mới thả người nhảy dựng, bay ra ngoài cửa sổ.

Tiểu tây đầu tiên là lẳng, tiếp theo cũng đi theo cùng nhau nhảy xuống.....

"Xuyên nhi? Xuyên nhi!"

Đinh Xuyên mơ mơ màng màng gian, cảm giác có người ở kêu chính mình. Hẳn quay đầu nhìn lại, thế nhưng là mẫu thân.

"Mẹ, người như thế nào tại đây đâu?"

Mẫu thân mỉm cười nhìn hắn nói: "Xuyên nhi, không cần lại đi phía trước đi rồi, sự tình đều đi qua. Người sau này phải hảo hảo, không cần lại đi sai một bước! Trở về đi."

Đinh Xuyên khó hiểu nhìn mẫu thân: "Mẹ, người nói cái gì đâu? Ta như thế nào nghe không hiểu."

Mẫu thân dùng sức ôm hắn một chút nói: "Trở về đi, sau này tìm cái hảo nữ hài sinh hoạt. Tiểu tây..... Nàng làm ta đối với người nói: Nàng buông xuống." Nói xong, mẫu thân liền xoay người đi hướng một mảnh hư vô giữa, cuối cùng biến mất không thấy.

"Mẹ!"

Đinh Xuyên mở mắt ra, trước mắt một mảnh tuyết trắng.

"Đây là nơi nào?" Hắn nghe được chính mình thanh âm thế nhưng như thế nghẹn ngào.

Một cái tiểu hộ sĩ hoang mang rối loạn chạy tới nhìn thoáng qua, tiếp theo lại đối diện ngoại kê to: "Bác sĩ! Bác sĩ! 26 giường tỉnh!"

《 bốn chuyện xưa xong 》

BÁCH QUỲ TỊCH

Lạc Lâm Lang
dtv-ebook.com

2

Đệ Thập Tứ Cái Chuyện Xưa Năm Quỳ Vận Tài (Một)

Triệu Tiểu minh năm nay 30 hơn tuổi, vẫn là chẳng làm nên trò trống gì, công tác thượng cũng vẫn luôn không như ý, là cái vô tuyến vô phòng vô xe tam không người sĩ, liền càng miễn bàn tìm bạn gái. Ai ngờ ông trời lại đột nhiên cho hắn ném cái đại bánh có nhân, lão mẹ gia cách vách Vương bà nội càng muốn cho hắn giới thiệu cái đối tượng.

Chính hắn đi đầu kiện chính mình rõ ràng, hắn thật sự ngỡ ngàng đi. Chính là lão mẹ không làm, lại thế nào cũng đến phải có con dâu a! Vì thế Triệu Tiểu minh liền ở lão mẹ nó cỗ vũ hạ, đi gặp cái kia "Hảo tâm" cô nương.

Cô nương kêu bạch Tiểu Thu, người lớn lên giống nhau. Không phù hợp trách nam trong lòng nữ thên hình tượng, chính là nữ thên ai tìm hắn Triệu Tiểu minh a, muốn gì không gì! Cũng may bạch Tiểu Thu lớn lên thực văn tĩnh, vừa thấy chính là cái hào phóng ổn trọng nữ hài tử.

Hai người còn xem như trò chuyện với nhau thật vui, chỉ là đối với từng người gia đình, lẫn nhau cũng chưa như thế nào nhắc tới. Một bữa cơm ăn xong tới, Triệu Tiểu minh chỉ biết là bạch Tiểu Thu là người địa phương, là trong nhà con gái một. Hơn nữa ở lời nói trung, hắn có thể rõ ràng cảm giác được, bạch Tiểu Thu là cái tiểu tư nữ hài.

Nàng tuy nói đối tài yêu cầu không nhiều lắm, nhưng là nàng đối sinh hoạt phẩm chất thượng yêu cầu lại rất cao. Cái này làm cho Triệu Tiểu minh trong lòng có chút đánh sợ, hắn một tháng tiền lương cũng liền hơn hai ngàn. Chính mình hoa còn chưa đủ, lại giao cái bạn gái..... Không phải dậu đổ bìm leo sao.

Nhưng là, nam nhân có đôi khi chính là sĩ diện, đầu nhưng đoạn, huyết nhưng lưu, mặt mũi không thể ném! Hắn muốn ở bạch Tiểu Thu trước mặt tận lực biểu hiện thành thực một chút, hào phóng một chút. Cơm sau còn chủ động vén màn, đương nhiên đây là cần thiết, bằng không kế tiếp khẳng định không diễn.

Lẫn nhau trao đổi điện thoại sau, Triệu Tiểu minh chủ động đưa ra đưa bạch Tiểu Thu về nhà. Chính là bị nàng uyển chuyển từ chối. Ngẫm lại cũng là, đệ nhất gặp mặt, tất cả mọi người đều còn không thân, tùy tiện đưa nhà gái về nhà, có thể là có chút đường đột.

Cùng Tiểu Thu tách ra sau, Triệu Tiểu minh liền xe cũng chưa bỏ được đánh, 20 phút lộ trình đi một chút coi như tiêu thực, đây là cái nghèo * cùng điều ti trong lòng..... Đi tới đi tới, hắn nhìn đến phía trước ven đường có cái lão nhân ngồi ở ven đường, phía trước còn phô một Trương Hồng giấy, mặt trên viết: Thượng hỏi thiên, hạ hỏi mà, trung gian hỏi lão Lưu.

Mấy chữ này nhưng xem như viết chính là lưu loát, nhưng này lão Lưu là ai a? Đại buổi tối còn ở ven đường xem bói, không phải thật sự thâm tàng bất lộ, vậy khẳng định là cái kẻ lừa đảo! Triệu Tiểu minh tò mò nhìn nhiều vài lần, phát hiện thế nhưng vẫn là cái người mù.

Hắn từ nhỏ cũng không tin cái này, cho nên cũng không có nhiều dừng lại, nhìn vài lần liền đi qua. Nhưng mới từ người mù bên người đi qua, liền nghe hắn há mồm gọi vào: "Người trẻ tuổi, đoán một quẻ đi, bảo đảm có thể vì người giải ưu....."

Triệu Tiểu minh tâm giác buồn cười, người cái người mù có thể biết được ta cái gì ưu a? Ai ngờ người mù lại nói: "Người cuối cùng đào hoa hơi vượng, chỉ là trong túi cảm thấy thẹn, khủng khó như nguyện a!" Triệu Tiểu minh nghe được người mù như thế nói, một cái phanh gấp xoay trở về. Vội vàng nói: "Đại sư, thỉnh ngài chỉ điểm chỉ điểm!"

Đoán mệnh người mù hơi hơi mỉm cười nói: "Người trẻ tuổi, mạng người trung thiếu kim, kỳ thật chú định là cái người nghèo. Bất quá người hôm nay gặp được ta, là người đời trước hưu tới phúc phận. Ta có thể giúp

người thay đổi hiện tại cục diện, làm người trở thành một kẻ có tiền người. Người có bằng lòng hay không?"

Có này chuyện tốt, ngọc tử mới không muốn đâu? Triệu Tiểu minh liên tục nói nguyện ý, người mù hiểu ý cười nói: "Người ta duyên phận từ người kiếp trước liên bắt đầu, kiếp này ta đưa người ba đạo linh phù, nhưng mời đến ngũ phương Thần Tài. Nhưng nhớ lấy không thể đa dụng, mỗi dùng một lần liên muốn trả giá nhất định đại giới. Người minh bạch sao? Ta ngôn tấn tại đây, người tự giải quyết cho tốt....." Nói người mù từ tùy thân bố trong túi lấy ra trương giấy vàng họa phù, trình cho Triệu Tiểu minh.

Triệu Tiểu minh bán tín bán nghi tiếp nhận hoàng phù, vừa định hỏi như thế nào dùng, vừa nhắc đầu lại phát hiện, trước mắt nơi nào còn có cái gì người mù a! Chẳng lẽ là gặp được quý? Nhưng hắn còn không biết thứ này như thế nào sử dụng đâu! Trong lòng đang ở khó khăn, liên nghe sau lưng truyền một cái thanh gian nói: "Phương pháp ta đây liên nói cùng người, người phải nhớ hảo, chớ nên liên"

Triệu Tiểu minh một hồi thân, di? Người mù gì thời điểm chạy đến hắn sau lưng đâu? Người mù cũng không vô nghĩa, trực tiếp liên đem sử dụng phương pháp nói cho hắn. Về nhà sau, Triệu Tiểu minh hồi tưởng người mù nói, không biết là thật là giả. Nhưng nghĩ lại tưởng tượng, cho dù là giả chính mình lại có thể có cái gì tổn thất đâu?

Nửa đêm, hắn dựa theo người mù theo như lời, ở trong nhà Tây Bắc giác thiết một bàn thờ, mặt trên mang lên năm cái trang gạo chén sứ, điểm thượng năm chi thanh hương, đâm thủng ngón giữa, đem huyết tích ở một trương linh phù phía trên, dùng hỏa đốt cháy, lúc này liên tĩnh chờ năm quý tiến đến.

Người mù còn đặc biệt thuyết minh, đương năm quý tề hiện sau, nói ra nguyện ý của người có thể trở thành sự thật. Nhưng là, nhất định phải hỏi thanh bọn họ lai lịch cùng yêu cầu, nếu bọn họ đưa ra chính là người không thể tiếp thu điều kiện, người liên chết, đem đang ở thiêu đốt hương đảo cắm ở lư hương, kia cái này năm quý liên sẽ tự động biến mất."

Năm chi thanh hương đang ở chậm rãi thiêu đốt, nhưng Triệu Tiêu minh lại nhìn không ra bàn thờ thượng có cái gì biến hóa, chẳng lẽ không linh? Đang lúc hẩn miên man suy nghĩ này tể, năm con chén sứ mẽ đờng thời giạt mình, tiếp theo bắt đầu nhanh chóng nhảy lên lên. Bàn thờ thượng ngọn nến cũng đột minh đột ám, Triệu Tiêu minh nơi nào gặp qua loại này trường hợp, thiếu chút nữa không đáđi trong quầ! Chính là ngắmlại chính mình tốt đẹp sinh hoạt, cũng chỉ hảo đứng ở tại chỗ gắng gượng.

Ngọn nến lóe một hắ, đột nhiên định trụ. Năm đạo thanh quang phân biệt từ đông nam tây bắc cùng trung gian năm cái phương vị, thẳng tắp bắn vềphía bàn thờ.

"Tiêu tử! Là người thiêu phù sao?" Một cái thô cuờng thanh âm từ bàn thờ chỗ truyề đến.

Triệu Tiêu sáng mai liề dọa đa run run nói: "Là, là là, đại tiên, là ta thiêu."

Lại một cái nhỏ giọng thanh âm nói: "Ha hả..... Vẫn là cái tiêu bạch kiểm!"

Hẩn giương mắt nhìn lên, ta đi! Nay năm cái đầ là chút cái gì đờ vật a? Từ ngoại hình thượng miể cường có thể nhìn ra bọn họ đã từng là người, từ ăn mặc thượng xem, này ca nhi mấy cái khắ định không phải hiện đại người, trung gian còn có một cái là trát bím tóc đại thanh con dân.

Trong đó một cái nhìn đến Triệu Tiêu minh nhìn vềphía bọn họ, còn cập vì khó chịu nói: "Xem cái gì xem! Tiêu tử, người đem ông cháu mấy cái mời đến, chính là vì nhìn xem chúng ta trông như thế nào sao?"

Triệu Tiêu minh liên thanh nói: "Không phải, không phải, đương nhiên không phải. Ta là có, có sở cầ, mới, mới thỉnh vài vị tới." Đây là hẩn đời này lần đầ tiên gặp quỷ, dọa nói chuyện đầ có chút nói lấp.

"Được rắ, vậy người mau nói nói, người yêu cầ cái gì đi?" Cái kia nhỏ giọng nam nhân hỏi Triệu Tiêu minh.

Triệu Tiểu minh nghĩ nghĩ nói: "Ta, ta tưởng c ầu có thể trung 500 vạn song sắc c ầu!"

"Song sắc c ầu? Đó là cái gì đ ồ vật?" Trát bím tóc thanh tri ầu quý khó hiểu hỏi còn lại bốn cái. Kết quả kia bốn cái đ ầu lắc đ ầu tỏ vẻ không biết.

Triệu Tiểu minh vừa nghe li ền mắt choáng váng, này mấy cái quý Th ầu Tài gì cũng không hiểu. Như thế nào c ầu a? "Này song sắc c ầu sao, chính là vé số, các người hiểu sao?" Nhưng là hắn vẫn là kiên nhẫn giải thích, hy vọng bọn họ có thể minh bạch.

Thanh tri ầu quý một phách ót nói: "Người sớm nói a, ta t ầu tại thời điểm li ền ái mua vé số, còn trung quá 20 hai văn bạc đâu!"

Triệu Tiểu minh vừa nghe hấp dẫn, chính là cao hứng nói: "Đúng đúng, chính là cái kia, chúng ta hiện tại bởi vì chơi pháp bất đ ầu, cách gọi cũng thay đổi."

Nhỏ giọng nam quý nói: "Thành, dễ làm, người l ầu sau mua vé số li ền, ở cái này năm con trong chén phân biệt trảo một tiểu chọc mẽ, hỗn hợp ở bên nhau, chờ mua thời điểm li ền đem này đó mẽ ăn xong. Đến lúc đó li ền người mua cái gì, nó li ền khai cái gì! Trăm thí bách linh!"

Triệu Tiểu minh nghe xong nhỏ giọng quý nói là liên thanh nói lời cảm tạ, ai ngờ ban đ ầu nói chuyện thô thanh quý lại nói: "Trước đừng có gập nói lời cảm tạ, nguyện vọng của người chúng ta giúp người thực hiện, chúng ta đây có cái gì chỗ tốt sao?" Triệu Tiểu minh chạy nhanh nói: "Đương nhiên, đương nhiên, ta sẽ cho năm vị Th ầu Tài nhi ầu thiêu chút ti ầu!"

Năm quý vừa nghe Triệu Tiểu minh kêu chính mình vì Th ầu Tài, đ ầu là cười ha ha. Thanh tri ầu quý cười lớn nhất thanh: "Tiểu tử, người xem trọng, chúng ta chính là cái gì Th ầu Tài, chúng ta là năm cái vì tài mà chết cô h ầu dã quý. Chúng ta giúp người, người cũng muốn giúp chúng ta."

Triệu Tiểu minh thật sự tưởng trung này 500 vạn, chính là chính mình chỉ là cái phàm nhân, lại có thể giúp bọn hắn cái gì đâu? Nhỏ giọng quý

nhìn ra hẳn nghi ngờ, liền đối hẳn nói: "Yên tâm, khẳng định là người có thể giúp đỡ vội yêu cầu." Triệu Tiêu minh nghe xong, không chút nghĩ ngợi liền đồng ý.

"Ai! Ta trước nói!" Tho thanh quý la to nói. Nhỏ giọng quý hừ lạnh một tiếng nói: "Người trước, người trước, chết thời điểm như thế nào không gặp người như thế sốt ruột a!"

Tho thanh quý trừng mắt nhìn nhỏ giọng quý liếc mắt một cái nói: "Ta đầu đã chết hơn bảy trăm năm, ta muốn tìm cái thể thân đầu thai! Người cầu thiết cho ta tìm cái cùng ta tuổi không sai biệt lắm nam nhân, tới thay ta chết."

Triệu Tiêu minh trong lòng cả kinh, đây là yếu hại người mệnh a! Chính là ngấm lại 500 vạn, liền cần rằng nhấn tâm đồng ý.

Tho thanh quý nói âm vừa ra, nhỏ giọng quý kêu nhảy đến Triệu Tiêu minh trước mắt nói: "Nên ta! Ta sinh thời là cái dân cò bạc, phùng đánh cuộc phải thua! Cuối cùng bán nhi bán nữ bán lão bà, biến hai bàn tay trắng..... Còn là không có thắng quá. Ta muốn người giúp ta quá một phen thắng tiền nghìn, này không khó đi? Chỉ cần người làm cùng ta người cùng nhau vào sòng bạc, ta bảo người mua mở rộng ra đại, mua tiêu khai tiêu!"

Triệu Tiêu minh nghĩ thầm, này đơn giản a, nói không chừng còn có thể làm tự thắng một tuyệt bút tiền đâu! Vì thế hẳn không chút do dự liền đồng ý.

Thanh triêu quý thấy bọn họ nhị quý đầu nói xong, liền cũng gấp không chờ nổi nhảy ra tới nói: "Ta muốn nữ nhân!"

Triệu Tiêu minh sửng sốt: "Đại tiên, người nói rõ điếm." Thanh triêu quý đem đại bím tóc vung nói: "Ta sinh thời là cái mẫn tộc bối lạc, thể thiệp thành đàn. Ai ngờ chết sau, con cháu hậu đại lạc cuối cùng. Liền cái hoá vàng mã đầu không có, liền càng đừng nói cho ta thiêu cái nữ nhân!"

Triệu Tiểu minh lúc này mới nghe minh bạch, vội nói: "Không thành vấn đề đại tiên, ta khẳng định cho người thiêu cái mười cái tám cái nữ nhân."

Nhưng thanh triều quý lại đem đầu diêu cùng trống bỏi dường như nói: "Ai muốn giấy nữ nhân? Ta muốn thật nữ nhân! Người cưới vợ đầu cả đêm vệta!"

"A? A! Này, này..... Hành!" Triệu Tiểu minh trong lòng là một trăm không vui, chính là ngấm lại 500 vạn, cũng liền cả đêm, hành! Luyện tiếc hài tử bộ không lang!

Đầu ba cái quý đầu nói xong, nhưng dư lại hai cái quý lại chậm chạp chưa động. Triệu Tiểu minh lúc này mới phát hiện, hai vị này thân ảnh pha hư, dường như hai cái hư ảnh, mơ hồ không chừng. Chỉ có thể cung kính hỏi bọn hắn: "Kia dư lại hai vị đại tiên muốn cái gì a?"

Lúc này nhỏ giọng quý nói: "Người không cần hỏi bọn họ, hai người bọn họ sinh thời đầu là người câm. Yêu cầu duy nhất chính là mỗi người muốn người một năm dương thọ!"

Cái này Triệu Tiểu minh có chút do dự, phía trước yêu cầu đầu là tổn thương người khác. Hiện tại này hai quý tướng chính mình hai năm thọ mệnh, không khỏi có chút đau lòng. Hai năm nói dài cũng không dài lắm, nói ngắn cũng không ngắn a!

Nhỏ giọng quý xem hắn do dự liền đối hắn nói: "Tiểu tử, còn do dự cái gì đâu? Nhân sinh khổ đoản, làm người cả đời gặp cảnh khốn cùng, người sống đến 100 lại như thế nào. Người có tiền, cả ngày ăn sung mặc sướng, quá thoải mái ngày. Như thế nào không cũng đến sống cái bảy tám chục a! Thiếu cái hai năm tính cái gì?"

Nghe xong nhỏ giọng quý nói, Triệu Tiểu minh ngấm lại cũng là. Có tiền, quá đầu là ngày lành, thiếu hai năm lại như thế nào. Hành! Đồng ý! Cứ như vậy, Triệu không rõ cùng năm quý vỗ tay minh ước.

Ngày hôm sau, Triệu Tiểu minh liền trang thượng năm quỹ mẽ, đi tới vé số trạm. Vé số lão bản đã sớm nhận thức Triệu Tiểu minh, bởi vì hắn thường xuyên tới mua vé số, chính là năm đồng tiền cũng không trung quá. "Tiểu Triệu tới, hôm nay tới cái gì hào?"

Triệu Tiểu minh từ trong túi lấy ra một trương tờ giấy nói: "Liền cái này hào, tới 10 chú đi!" Sẵn lão bản đánh hào hết sức, hắn đem trên người năm quỹ mẽ lấy ra tới nhanh chóng ăn đi xuống. Cuộc đời lần đầu tiên ăn sinh mẽ hắn còn kém điễm nghẹn.....

Vé số trạm lão bản động tác nhanh nhẹn đem vé số đánh ra tới, tùy tay trình cho Triệu Tiểu minh. Đột nhiên, một trận gió to thổi khai vé số trạm môn, lão bản rất là giật mình nói: "Từ đâu ra như thế đại một trận tà phong, ta cửa này sức lực tiêu nhân người, đẩy lên đầu lao lực, hôm nay còn làm trận gió cấp thổi khai."

Màu sắc rực rỡ trạm lão bản nơi nào xem thấy, này căn bản không phải cái gì gió thổi, mà là bị năm con quỹ hần cấp đẩy ra. Bọn họ năm cái tiến vào sau, chỉ là không ngừng vây vé số cơ xoay vòng vòng..... Lão bản vừa định đứng dậy đi đóng cửa, bọn họ năm cái lại một trận gió dường như xoay đi ra ngoài, giữ cửa cấp đóng lại. Vé số trạm lão bản cũng mắt choáng váng, liền nói kỳ quái thực.

Vé số cũng mua, hiện tại cũng chỉ có chờ nó trúng thưởng. Triệu Tiểu minh lại bắt đầu cân nhắc khởi đáp ứng năm quỹ sự tình. Đầu tiên phải cho thô thanh quỹ tìm cái thế thân, tìm ai đâu? Không quen biết người khẳng định sẽ không cùng chính mình về nhà, một cái người xa lạ biến mất ở chính mình gia, cũng không phải hối sự a? Hắn nghĩ tới nghĩ lui, liền nhớ tới năm trước cùng chính mình mượn 3 ngàn đồng tiền, vẫn luôn không còn lão đồng học. Lần trước đồng học sẽ hắn đêra đê, tiểu tử này thế nhưng còn cùng chính mình trở mặt. Nói cái gì liền vì ba ngàn khối, liền tại đây sao nhiều người trước mặt không cho hắn mặt mũi, hắn sĩ diện nhưng thật ra còn tiền a? Tôn tử, liền người! Triệu Tiểu minh oán hận tưởng.

Sáng sớm hôm sau, Triệu Tiểu minh liền cấp cái kia may mắn lão đồng học gọi điện thoại, người này kêu Trần Hiểu. Đi học thời điểm người liền không ra sao, luôn ham món lợi nhỏ, cho nên cũng không vài người đái thấy hắn. Triệu Tiểu minh vì mượn hắn tiền sự, đem ruột đầu hồi thanh!

Hắn lấy thỉnh hắn ăn cơm vì lấy có, đem Trần Hiểu ước trở về nhà. Trần Hiểu cũng bất hòa hắn khách khí, miệng đầy đáp ứng rồi. Buổi tối thời điểm liền đúng giờ xuất hiện ở Triệu Tiểu minh cửa nhà, gia hỏa này còn cùng đi học khi một cái dạng, chỉ cần có người thỉnh ăn cơm, hắn khẳng định tới!

Tiến Triệu Tiểu minh gia, Trần Hiểu trong lòng liền có chút phát mao. Không biết là cọng dây thần kinh nào đáp sai rồi. Nếu không phải xem ở kia một bàn đồ ăn mặt mũi thượng, hắn khẳng định quay đầu liền đi! Hai người có ăn có uống bắt đầu hàn huyên lên, rượu quá ba tuần sau, Triệu Tiểu minh chủ động đưa ra, không cần Trần Hiểu còn tiền. Trần Hiểu trong lòng cũng kỳ quái, gì thời điểm Triệu Tiểu minh biến như thế hào phóng, hắn không người như vậy a, bằng không làm thứ đồng học sẽ cũng sẽ không làm chính mình như vậy thật mất mặt!

Triệu Tiểu minh cũng bất hòa hắn vô nghĩa, đối hắn nói: Không đổi tiền có thể, nhưng là đến giúp chính mình một cái vội. Trần Hiểu vừa nghe thật không cần còn tiền, liền vỗ bộ ngực nói: "Không thành vấn đề, lão đồng học, chỉ cần người không cho ta làm xúc phạm pháp luật sự tình, ta cái gì vội đều có thể giúp người. Người nói!"

Triệu Tiểu minh vừa thấy hắn quen tay, liền đối hắn nói: "Không trái pháp luật, người yên tâm. Chính là làm người giúp ta một cái tiểu vội, người giúp ta đi cái này địa chỉ đi lấy cái đồ vật, gần nhất chúng ta công ty muốn trả giá một cái hạng mục, lão bản tiêu tiền mua cái ám tiêu, làm ta đi cái này địa chỉ đi lấy, chính là ta làm công ty công nhân cũng không có phương tiện tự mình đi a, này không phải nghĩ tới người sao. Sự tình hoàn thành sau, phía trước người cho ta mượn ba ngàn ta từ bỏ, lão bản cho ta hai ngàn vất vả phí, ta cũng tất cả đều cho người, như thế nào?"

Luôn luôn thích chiếm tiện nghi Trần Hiếu, liền không chút suy nghĩ liền đồng ý! Triệu Tiểu minh từ trong bao lấy ra cái địa chỉ đưa cho hắn nói, người ngày mai buổi tối 22 điểm, đúng giờ đến nơi đây, tự nhiên sẽ có người đem ám tiêu cho người. Trần Hiếu tiếp nhận địa chỉ: Hoa sen lộ 65 hào, 3 đồng.

"Này cái gì địa phương a, ta như thế nào không nghe nói qua?" Trần Hiếu do dự nhìn cái này địa chỉ.

Triệu Tiểu minh trấn an hắn nói: "Đương nhiên là cái bí ẩn địa phương, bằng không loại sự tình này còn có thể làm cá nhân sơn biển người địa phương làm sao? Không có việc gì, người kêu taxi đi, khẳng định có thể tìm được."

Cứ như vậy, Triệu Tiểu minh cái này lão đồng học, bị hắn dăm ba câu liền lừa gạt tới rồi hoa sen lộ đi. Hắn cũng không biết nói, chờ hắn cũng không phải cái gì ám bia bán gia, mà là một con mấy trăm năm đầu đầu không thành thai ác quỷ.....

《 chưa xong còn tiếp 》

Đệ Thập Tứ Cái Chuyện Xưa Năm Quỷ Vận Tài (Nhị)

Trần Hiếu dựa theo Triệu Tiểu nói rõ địa chỉ chuẩn bị kêu taxi đi, nhưng hắn vừa lên xe taxi cùng tài xế báo địa chỉ khi, tài xế lại quái dị nhìn hắn một cái. Tưởng nói cái gì lại trước sau cũng chưa nói, mà Trần Hiếu cũng căn bản không chú ý tới tài xế khác thường hành động.

Tới mục đích địa sau, Trần Hiếu sợ sự tình xong xuôi sau đánh không đến xe, liền muốn cho tài xế nhiều chờ hắn một hồi, ai ngờ tài xế lại lý cũng lý, nhanh như chớp khai đi rồi.

"Thực sự có bệnh!" Hắn lẩm nhẩm lẩm nhẩm mắng một câu.

Đây là một mảnh thượng ở vào đang ở khai phá đoạn đường, đường cái thượng cơ hồ không có cái gì xe. Chỉ có từng hàng không có cái tốt phối

thô lâu, cũng không biết có phải hay không bởi vì buổi tối nguyên nhân, công trường thượng không có một chút ánh sáng.

An chiếu Triệu Tiểu minh cung cấp địa chỉ, Trần Hiểu tìm được chính là một đồng xem như hoàn công biệt thự. Hắn nhìn nhìn biển số nhà hào: Hoa sen lộ 65 hào, 3 đồng, không sai, liền nơi này. Hắn đi lên trước dùng sức gõ vang lên đại môn, nửa ngày không ai mở cửa.

Này chuyện như thế nào? Trần Hiểu nghĩ thầm, không phải là Triệu Tiểu minh này tôn tử chơi ta đi? Nhưng lại cảm thấy không quá khả năng, vì thế liền tiếp tục gõ cửa. Ai ngờ liền này dùng sức quá lớn, môn thế nhưng làm hắn cấp đây ra. Bên trong đen như mực, có chút quỷ dị dọa người. Nhưng là vì tiển, hắn vẫn là tráng lá gan đi vào.....

"Có người sao? Là Triệu không rõ để cho ta tới lấy đồ vật, có người sao?" Hắn đứng ở hắc ám bên cạnh kêu nửa ngày, vẫn như cũ không ai đáp lại hắn. Đột nhiên, một người nam nhân thanh âm ở hắn phía trước vang lên: "Người như thế nào mới đến a, ta chờ đã lâu đã lâu."

Trần Hiểu nghĩ thầm: Cái gì đợi đã lâu? Ta chính là đúng giờ tới nha!

Nghe được trong phòng có người, hắn trong lòng tức khắc cảm thấy an tâm không ít, vừa rồi sợ hãi cảm lập tức giảm bớt rất nhiều.

Nam nhân thực khách khí đối Trần Hiểu nói: "Mời vào đi."

Trần Hiểu nhìn nhìn trong phòng hoàn cảnh, bởi vì quá hắc cái gì cũng thấy không rõ. Hắn đối nam nhân nói: "Có thể hay không khai hạ đèn a?"

Nam nhân thực xin lỗi nói: "Thật ngượng ngùng, bởi vì nơi này còn không có hoàn công, cho nên còn không có mở điện."

Trần Hiểu vừa nghe, nguyên lai là như thế hồi sự. Cái này Triệu Tiểu minh cũng không đem sự nói rõ ràng, làm cùng ngầm đảng chấp đầu giống nhau thẩn thẩn bí bí. Hắn từ trong túi lấy ra di động tới chiếu sáng lên, nhưng mới vừa vừa mở ra, vừa rồi nam nhân thanh âm truyền đến địa phương cũng không có người.

Kỳ quái! Hắn lại hướng bên cạnh chiếu chiếu, vẫn là cái gì cũng không có. Trần Hiểu nhin không được kêu một tiếng: "Tiên sinh? Người ở đâu đâu?"

Một thanh âm sâu kín ở hắn sau lưng vang lên: "Ta tại đây đâu....."

"Phanh!" Một tiếng biệt thự đại môn gát gao đóng lại, tựa kia một sau không còn có người gặp qua Trần Hiểu.

Hôm nay là mở thưởng ngày, Triệu Tiểu sáng mai sớm an vị ở TV bên chờ. Nhìn điều thưởng cơ từng bước từng bước nhảy ra tiểu cầu, hắn trái tim càng nhảy càng nhanh, còn hảo Triệu Tiểu minh trái tim còn xem như khỏe mạnh.

Một cái trúng! Hai cái trúng! Bốn cái trúng! Di? Như thế nào kém một cái đâu? Chỉ lấy cái nhị đẳng đem, bất quá lần này giải nhì trung ít người, 10 chú tính tính vừa vặn 500 vạn! Thiên a, trúng! Ha..... Ha..... Ha, Triệu Tiểu minh ở nhà nổi điên cu ồng tiểu.

Triệu Tiểu minh ở cực độ vui vẻ trạng thái hạ, lại cảm thấy một tia bất an. Mấy ngày nay vẫn luôn không có Trần Hiểu bất luận cái gì tin tức, nghe nói người nhà của hắn đã báo nguy. Ai! Mặc kệ! Nếu chính mình đều trúng thưởng, vậy thuyết minh năm quý vận tài đích xác đáng tin cậy. Chính mình phía trước đáp ứng năm quý sự tình, cũng muốn từng cái làm được mới được.

Từ Triệu Tiểu minh trúng thưởng sau, hắn nhân sinh giống như thật sự bất đồng. Hắn cùng bạch Tiểu Thu quan hệ cũng bay nhanh phát triển..... Không bao lâu liền hướng nàng cầu hôn. Hắn ở trung tâm thành phố nhất phần hoa đoạn đường mua một đóng tam cư phòng, làm hai người bọn họ hôn phòng.

Chính hắn cũng ở công tác từ chức, cũng ở rời nhà cách đó không xa mua một gian bệ mặt, khai một nhà quy mô không nhỏ siêu thị. Triệu Tiểu minh sở hữu sinh hoạt, tựa hồ đều ở hướng về viên mãn hai chữ phát triển, bao gồm chính hắn.

Hắn cùng bạch Tiểu Thu hôn lễ định ở ba ngày sau, đây là cái hai bên lão nhân nhất trí cho rằng ngày lành. Mắt thấy hôn kỳ buông xuống, nhưng Triệu Tiểu minh lại như thế nào cũng cao hứng không đứng dậy. Ngắm lại hắn đêm tân hôn, động phòng hoa chúc..... Hắn liền phát sần. Chính mình như hoa như ngọc tân nương, liền phải làm cái kia đã chết thương trăm năm lão quý đạp hư, hắn trong lòng liền như dầu chiên lửa đốt giống nhau khó chịu.

Bỗng nhiên, hắn tâm niệm vừa động. Ai nói động phòng hoa chúc một hai phải đặt ở đêm tân hôn đâu? Quyết không thể tiện nghi cái kia lão quý! Vào lúc ban đêm hắn liền ước ra bạch Tiểu Thu, thỉnh nàng cùng nhau ăn một đốn phi thường lãng mạn nước Pháp bữa tiệc lớn, trong bữa tiệc bạch Tiểu Thu còn uống lên chút rượu vang đỏ. Cơm sau Triệu Tiểu minh chủ động đưa ra, muốn thỉnh bạch Tiểu Thu cái này chuẩn tân nương đi kiểm duyệt tân phòng, hai người lập tức liền phải kết hôn, bạch Tiểu Thu căn bản không có lý do cự tuyệt.

Đi vào tân phòng sau, bạch Tiểu Thu đã có ba phần men say. Không một hồi khiến cho Triệu Tiểu minh lộng tới giường đi! Liền ở hắn vừa định đổi chính mình vị hôn thê làm điểm cái gì thời điểm, một trận âm phong thổi khai khăn quan cửa sổ.....

Triệu Tiểu minh trong lòng cả kinh, nhưng là vẫn là tráng lá gan xuống giường đi quan cửa sổ, chính là hắn mới vừa một chút giường, thân mình liền hoạt động đến không được. Hắn cảm giác một loại đến xương lạnh băng từ đỉnh đầu vẫn luôn lan tràn đến dưới chân, lúc sau sự hắn liền cái gì cũng không nhớ rõ.

Đương Triệu Tiểu minh lại lờn nửa tỉnh lại khi, thiên hơi hơi tỏa sáng. Hắn ngẩng đầu nhìn thoáng qua trên tường đồng hồ treo tường, buổi sáng 5 điểm chính. Đối với đêm qua ký ức, Triệu Tiểu minh chỉ dừng lại ở đi quan cửa sổ nháy mắt, lúc sau sự chính là trống rỗng.

Hắn quay đầu nhìn thoáng qua bên người đang ở ngủ say bạch Tiểu Thu, nhẹ nhàng gọi nàng một tiếng: "Tiểu Thu?"

Bạch Tiểu Thu không có bất luận cái gì phản ứng, nữ nhân này ngu cũng quá đã chết đi? Hắn lại nhẹ nhàng đẩy đẩy nàng, vẫn là không hề phản ứng. Triệu Tiểu minh trong lòng đột nhiên có một loại không tốt cảm giác, hắn đột nhiên dùng sức lật qua Tiểu Thu thân mình định chờ vừa thấy, trong lòng liền lạc một chút.

Trước mắt bạch Tiểu Thu hai mắt nhắm nghiền, sắc mặt trắng bệch, nơi nào còn có nửa phần người sống hơi thở a? Triệu Tiểu minh dùng sức xốc lên chân, chỉ thấy tuyết trắng khăn trải giường thượng đã sớm một mảnh huyết sắc!

"Tiểu Thu? Tiểu Thu? Người xảy ra chuyện gì?" Triệu Tiểu minh vừa kinh vừa sợ kêu gọi bạch Tiểu Thu.

Bỗng nhiên một cái lạnh băng thanh âm từ bên kia vang lên: "Đừng kêu, nàng sớm đã chết!"

Triệu Tiểu minh nghe được thanh âm này sau, toàn thân máu đều động lại. Hắn chậm rãi quay đầu lại, nhìn đến thanh triêu quý chính trực thẳng đứng ở hắn đầu giường trước, âm trầm trầm nhìn hắn.

"Người, người như thế nào ở chỗ này?" Bởi vì sợ hãi cùng phần nộ, hắn nói chuyện đều có chút nói lắp.

"Ta tới thực hiện người phía trước động phòng hoa chúc hứa hẹn a!" Thanh triêu quý không chút nào che dấu nói.

"Kia Tiểu Thu, Tiểu Thu nàng như thế nào đã chết?"

Thanh triêu quý bĩu môi nói: "Cái này tiểu nương môn đều không phải là hoàn bích, ta sinh thời hận nhất là lời ong bướm nữ nhân, nhất thời khí bất quá, thất thủ đem nàng giết chết."

Triệu Tiểu minh nghe sau, trong lòng như vạn tiễn xuyên tâm khổ sở, chính là hắn cũng không dám phát tác, chỉ phải đối thanh triêu quý nói: "Đại tiên a, người nào biết đâu rằng hiện tại nữ tử đã sớm không phải thời cổ như vậy, hôn trước không phải xử nữ quá bình thường! Ta thật không

ngĩ tới, Tiểu Thu li ền bởi vì cái này đã chết, ngày mốt ta li ền phải cùng nàng kết hôn, hiện giờ tân nương chết ở ta trên giường, người làm ta nên làm sao bây giờ a?"

Thanh tri ều quý nghĩ nghĩ nói: "Này không khó làm."

Triệu Tiểu minh không nghe hiểu thanh tri ều quý ý tứ, vừa định hỏi lại, chỉ nghe cảm giác vẫn luôn cứng đờ nằm ở trên giường bạch Tiểu Thu, đột nhiên giật mình. Này nhưng sợ hãi Triệu Tiểu minh, tưởng bạch Tiểu Thu xác chết vùng dậy đâu!

Ai ngờ bạch Tiểu Thu chậm rãi ng ồi dậy sau, hoạt động hoạt động cánh tay chân, lúc sau đối hấn nói: "Hiện tại không phải sống."

Triệu Tiểu minh vừa nghe bạch Tiểu Thu há m ồm nói chuyện, thế nhưng là thanh tri ều quý thanh âm, lập tức hai mắt vừa lật, khí ngất đi r ồi. Hôn lễ đúng hạn cử hành, cùng ngày tới tham gia hôn lễ khách khứa ầu phát hiện, hôn lễ thượng bạch Tiểu Thu đặc biệt không giống nhau! Nhưng là nơi nào không giống nhau còn nói không rõ ràng lắm. Tóm lại có chút quý dị, cái này làm cho tiến đến nháo động phòng thân hữu cũng chưa nháo lên, hậm hực rời đi.

Hôn sau không mấy ngày, bạch Tiểu Thu li ền ở chuẩn bị về nhà mẹ đẻ trên đường, bị một chiếc bay nhanh mà đến ô tô đương trường đâm bay. Đưa đến bệnh viện khi, phòng cấp cứu bác sĩ nhìn thoáng qua li ền thẳng ần ào nói: "Vì sao nâng tiến vào một khối thi thể?"

Triệu Tiểu minh nhân sinh, bốn hấn là hết thảy ầu ở hướng tốt phương hướng phát triển, nhưng ở bạch Tiểu Thu ngoài ý muốn ly thế, sử Triệu Tiểu minh phát hiện hấn sinh hoạt phảng phất lại ở đi xuống sườn núi lộ. Năm quý yêu c ầu hấn làm hai kiện, còn kém nhỏ giọng quý sòng bạc chỉ ước cùng hai cái người cầm quý hai năm dương thọ. Người sau Triệu Tiểu minh cũng không biết bọn họ khi nào tới lấy, chính là người trước vẫn là mau mau như hấn nguyện, chính mình mới có thể tâm an.

Người ở bên ngoài trong mắt, Triệu Tiểu minh g ần nhất bởi vì "Ngoài ý muốn tang thể" mà ý chí tr ầm luân, liên tiếp xuất hiện ở bản địa mấy cái tư

nhân mở sòng bạc. Ngay từ đầu hẳn đầu là đại thắng đặc thắng, chính là cuối cùng lại luôn là sẽ thua lỗ sạch vốn. Dem vốn dĩ có thể cũng đủ hẳn quá thượng mấy năm ngày lành tiề, toàn bộ đầu tiêu xài không còn.

Triệu Tiểu minh trong lòng cái này hận a, hẳn rốt cuộc biết cái gì là chuyện ma quỷ hết bài này đến bài khác, cái này nhỏ giọng quỷ căn bản là không có thắng tiề mệnh, tồ tại khi không có, đã chết liề càng đã không có. Hiện tại làm hại hẳn đem tiề mặt cơ hồ đầu thua không có.....

Bất quá còn hảo bất động sản cùng siêu thị đầu ở, dù sao hiện tại đáp ứng bọn họ sự tình, yêu cầu chính mình làm, hẳn cũng đầu làm không sai biệt lắm, dư lại hai cái chính là hẳn chờ năm quý tới làm.

Bởi vì không biết hai cái người cầm quý cái gì thời gian tới lấy chính mình hai năm dương thọ, Triệu Tiểu minh luôn là quá không an tâm. Hẳn siêu thị, kinh doanh còn tính không tồ, không quá mấy năm liề khai tam gia chuỗi cửa hàng.

Hẳn ở lúc sau lại cưới một cái lão bà, còn sinh cái đại béo tiểu tử, chính là hẳn vẫn là tổng cảm giác trong lòng vắng vẻ, sống như vậy không yên ổn! Hôm nay hẳn từ chính mình siêu thị ra tới, nghênh diện đi tới một vị lão thái thái. Hẳn nhìn có chút quen mắt, bỗng nhiên nhớ tới, này không phải Trầ Hiều mẫu thân sao?

Nghĩ đến Trầ Hiều, Triệu Tiểu minh trong lòng khó tránh khỏi có chút khác thường, tuy rằng năm đó là hẳn trước thiếu chính mình tiề trước đây, chính là chung quy là đi đầu mạng người, liề bởi vì ba ngàn đồng tiề, quá không đáng giá nha!

Hẳn đi lên trước chủ động cùng Trầ mục mục chào hỏi, lão thái thái nhất thời còn không có nhận ra Triệu Tiểu minh tới. Đương hẳn thuyết minh chính mình là Trầ Hiều đồng học khi, nàng thế nhưng vành mắt có chút đỏ lên. Nguyên lai mấy năm nay bọn họ liề vẫn luôn đầu không có tìm được Trầ Hiều, không biết hẳn rốt cuộc sống hay chết. Lão thái thái liề toàn đương chính mình nhi tử, sống ở một cái bọn họ tìm không thấy địa phương, cũng không nghĩ cho rằng hẳn là đã chết.

Tiến đi tr ần lão thái sau, Triệu Tiểu minh trong lòng có chút hốt hoảng, xem ra năm đó sự tình vẫn là chậm chạp không có kết thúc. "Tr ần Hiều có phải hay không thật sự đã chết?" Hấn bị vấn đề này cũng bối rối thật lâu, nhưng là cuối cùng đáp án là khẳng định, bởi vì hấn không tin thô thanh quỹ sẽ bỏ qua Tr ần Hiều.

Triệu Tiểu minh bảo bối nhi tử mắt thấy li ền phải học tiểu học, ai ngờ hôm nay hấn lão bà lại đột nhiên tới điện thoại nói: Nhi tử bị bệnh! Đến bệnh viện một kiểm tra, đại phu nói là bệnh bạch cầu. Ngày đối với Triệu Tiểu minh tới nói thật là sét đánh giữa trời quang a!

Chính là nhi tử bệnh cấp bách, hấn vì gom góp được phí, li ền đem trong tay mấy nhà siêu thị, lấy cực giá thấp bán ra. Chính là nhi tử ti ền thuốc men vẫn là giống nước chảy giống nhau, không bao lâu li ền lại không đủ!

Không có biện pháp, hấn lại bán đi chính mình phòng ở, nhưng cũng chỉ có thể duy trì một đoạn thời gian. Thân thích bằng hữu đều khuyên hấn từ bỏ tính, chính là mỗi khi hấn nhìn đến chính mình đáng yêu nhi tử khi, li ền từng đợt đao giảo đau lòng.

Làm một người ba ba, người kêu hấn như thế nào có thể từ bỏ? Hiện tại duy nhất có thể cứu nhi tử cũng chỉ có ti ền..... Nghĩ vậy, hấn nhanh chóng về nhà lục tung tìm ra năm đó người mù cho hấn hoàng phù. Năm đó hấn dùng một trương, hiện tại Triệu Tiểu minh trong tay còn có hai trương.

Hấn vốn định đời này là không có khả năng lại dùng! Bởi vì mỗi dùng một lần, hấn muốn trả giá đại giới đều quá lớn. Chính là hiện tại vì nhi tử, hấn cần thiết muốn lại dùng một lần!

Nửa đêm, Triệu Tiểu minh chính như năm đó giống nhau, ở trong nhà Tây Bắc giác thiết một bàn thờ, mặt trên mang lên năm cái trang gạo chén sứ, điểm thượng năm chi thanh hương, đâm thủng ngón giữa, đem huyết tích ở một trương linh phù phía trên, dùng hỏa đốt cháy sau, li ền tĩnh chờ năm quỹ tiến đến.

Không một h ồi năm quỹ quả nhiên tới, lần này cùng lần trước tới năm quỹ thế nhưng có chút bất đ ồng. Hiện nhiên thô thanh quỹ không còn nữa,

thay thế chính là một cái dáng người gầy ốm vóc dáng thấp. Triệu Tiểu minh vẫn luôn không thấy rõ cái này tân quý bộ dáng, chỉ là xem hấn thân ảnh có chút quen mắt, lại nhớ không nổi ở nơi nào gặp qua.

Trước hết mở miệng vẫn là nhỏ giọng quý: "Tiểu tử, chúng ta lại gặp mặt! Nói đi, lúc này lại muốn cái gì vàng bạc tài bảo a?"

Triệu Tiểu minh chắc chắn nói: "Ta muốn trung 500 vạn!"

"Còn cùng lần trước giống nhau?" Nhỏ giọng quý hỏi.

Triệu Tiểu minh gật gật đầu nói: "Đúng vậy, cùng lần trước giống nhau, ta muốn trung vé số."

Nhỏ giọng quý biên lắc đầu biên cười nói: "Ta nói tiểu tử, người lần trước còn thiếu người cầm nhóm hai năm dương thọ, bọn họ còn không lấy đâu! Người hiện tại nguyện ý dùng dương thọ đổi sao?"

Triệu Tiểu minh có chút do dự, chính là ngẫm lại chính mình nhi tử, liền dùng lực gật đầu nói: "Đổi!"

"Hảo, kia chúng ta nhưng từ tục tĩu nói ở phía trước, lúc này chúng ta mỗi một cái, đều phải người một năm dương thọ, người đồng ý sao?" Nhỏ giọng quý đặc ý hỏi.

"Đồng ý!"

"Hảo, sáng khoái! Thành giao."

Ngày hôm sau, Triệu Tiểu minh liền gấp không chờ nổi đi tới vé số trạm, mua một chú cùng ngày có màu loại. Không nghĩ tới vào lúc ban đêm mở thưởng liền trúng giải nhất --500 vạn.

Triệu Tiểu minh dùng nhanh nhất thời gian, làm tốt thủ tục lãnh đi rồi tiền. Con hấn rốt cuộc được cứu rồi. Trải qua vài lần xúng hình, rốt cuộc tìm được rồi thích hợp con của hấn tế bào gốc hiến cho giả. Nhi tử giải

phẫu sau, khôi phục phi thường mau, rốt cuộc lại nhưng giống giống nhau hài tử giống nhau, đi trường học đi học.

Chính là ngày vui ngắn chẳng tày gang, trong khoảng thời gian này Triệu Tiểu minh luôn là cảm giác trên lưng nhức mỗi. Đi bệnh viện nhìn vài lần, cũng không không ra cái nguyên do tới, nhưng là tình huống lại càng ngày càng nghiêm trọng.....

Chính hắn cũng cảm giác được chính mình không thích hợp, vốn dĩ nòng đậm đầu tóc, hiện tại động bất động liền một phen một phen rớt, sắc mặt cũng là xám trắng xám trắng, như thế nào xem cũng không giống như là cái 30 xuất đầu nam nhân nên có sắc mặt. Mỗi ngày đều cảm giác rất mệt, nhiều đi vài bước lộ liền sẽ thở hổn hển xi xi. Liền cảm giác chính mình giống như già rồi mười tuổi giống nhau!

Chẳng lẽ là bọn họ lấy đi rồi chính mình 7 năm dương thọ không thành?

《 chưa xong còn tiếp 》

Đệ Thập Tứ Cái Chuyện Xưa Năm Quý Vận Tài (Tam)

Triệu Tiểu minh đối với hiện tại sinh hoạt, nhiều ít có chút bất đắc dĩ. Hắn tưởng giàu có tồn tại, nhưng lại muốn sống lâu dài một ít. Nếu làm hắn từ giữa lựa chọn giống nhau, như vậy hắn khẳng định sẽ lựa chọn là lâu dài tồn tại.

Chính là hiện thực lại không phải thực lý tưởng, hắn cảm thấy thân thể của mình, một ngày so với một ngày muốn mỗi mệt bất kham. Có một lần đi tiếp nhi tử tan học, nhi tử đồng học thế nhưng kêu chính mình gia gia? Về nhà sau hắn gấp không chờ nổi chiếu gương, chính là trong gương người vẫn là chính mình sao?

Thê tử chán ghét ánh mắt một ngày so với một ngày rõ ràng, ngẫm lại Bạch Tiểu Thu, trước mắt nữ nhân này còn không bằng Bạch Tiểu Thu một phần mười. Nếu không phải nàng cấp chính mình sinh đứa con trai, Triệu

Tiểu sáng mai liền tưởng hòa liền hôn. Nhưng là hiện tại, khủng bố thế tử muốn cùng chính mình ly hôn khả năng tính đến là lớn hơn nữa một ít.

Hiện giờ Triệu Tiểu minh vì có thể sống lâu mấy năm, đem trừu hai mươi năm yên đầu cấp từ bỏ. Có thể này một chút, hẳn đột nhiên trong lòng bức bối thực, thật sự tưởng trừu thượng một ngụm. Một sờ trong túi, đừng nói là yên, liền cái hỏa đầu không có.

Đột nhiên một trận cây thuốc lá mùi hương phiêu lại đây, Triệu Tiểu minh ngẩng đầu vừa thấy, nguyên lai phía trước có cái anh em chính đưa lưng về phía hắn hút thuốc. Nam nhân nghiện thuốc lá một phạm cơ hồ đầu là không quan tâm không khách khí, "Anh em, tới điếu thuốc bái!"

Phía trước nam nhân, không có nói cái gì, xoay tay lại ném tới một chi yên. Triệu Tiểu minh tiếp nhận yên vừa định muốn hỏa, liền cảm giác được phía trước nam nhân tới gần hắn, đánh trúng một chi bật lửa. Liền ở ánh lửa chợt lóe hết sức, một trương quen thuộc mặt gần ngay trước mắt..... Trần Hiểu!

Trần Hiểu lúc này chính âm ngoan nhìn chính mình, Triệu Tiểu minh tâm cả kinh, liền từ trên giường ngẩng dậy. Nguyên lai là giấc mộng, chính là trong mộng mặt cảnh tượng cũng quá chân thật. Tính tính hẳn cũng có rất nhiều năm chưa thấy qua Trần Hiểu, nếu hẳn tới tìm chính mình trả thù, có phải hay không tới cũng quá muộn một ít?

Có lẽ là bởi vì mấy ngày hôm trước gặp được Trần lão thái thái duyên có đi, bằng không như thế nào khả năng vô duyên vô cớ mơ thấy một cái sớm đã chết tám trăm năm người đâu? Triệu Tiểu minh cảm giác chính mình trên người có chút phát dính, có thể là bởi vì vừa rồi ác mộng, dọa ra một thân mồ hôi lạnh.

Hắn đi vào buồng vệ sinh tưởng hướng một hướng, kết quả nhìn đến thế tử đang ở bên trong tẩy cái gì. Triệu Tiểu minh liền thuận miệng vừa hỏi: "Hơn phân nửa đêm, tẩy cái gì đâu?"

Thế tử không trả lời, vẫn là ở không ngừng tẩy. Triệu Tiểu minh có chút không kiên nhẫn nói: "Người nhanh lên, ta tưởng tắm rửa một cái!"

Thê tử lúc này mới quay đầu lại nói: "Lập tức li ền tây hảo, người đừng có gấp."

Triệu Tiểu minh cảm giác chính mình thê tử ngữ khí không quá thích hợp, này nơi nào là thê tử ngày thường cùng chính mình nói chuyện cảm giác, này rõ ràng chính là..... Không có khả năng, nhất định là chính mình suy nghĩ nhiều. Nàng cũng đã chết như thế nhiều năm, năm đó cùng nàng tuy có hôn ước, chính là nghĩ lại cũng chỉ bất quá là ở chung mấy tháng mà thôi.

"Tức phụ? Người ở tây cái gì đâu?" Hãn tử kêu thê tử.

Thê tử chậm rãi chuyển qua trắng bệch dị thường mặt nói: "Tây khăn trải giường a! Mặt trên tất cả đều là huyết, ta như thế nào cũng tây không sạch sẽ!"

Tiểu Thu! Triệu Tiểu minh dọa đặt mông ng ồi ở trên mặt đất. Hãn không thể tin được chính mình mắt, như thế nào sẽ là Tiểu Thu đâu? Thê tử chạy đi đâu? "Tiểu Thu, người, người sao đã trở lại?" Triệu Tiểu minh có chút nói lắp nói.

Tiểu Thu lạnh lùng cười nói: "Như thế nào? Người không phải tưởng ta sao? Ta li ền trở về nhìn xem người a!"

Triệu Tiểu minh nỗ lực muốn cho chính mình bình tĩnh lại: "Đều, như thế nhiều năm, người, người như thế nào mới đến xem ta đâu?"

Tiểu Thu từ chậu nước lấy ra máu chảy đầm đìa đôi tay, nhẹ vỗ về Triệu Tiểu minh mặt nói: "Ta chưa bao giờ rời đi quá, chỉ là cho tới nay, người dương khí quá nặng, căn bản nhìn không tới ta. Hiện tại hảo, người có thể nhìn đến ta đã nói lên người dương thọ mau hết!"

"Này như thế nào khả năng, ta mới hơn ba mươi tuổi li ền dương thọ hết? Ta vừa mới đi bệnh viện kiểm tra quá, thân thể phi thường khỏe mạnh!" Triệu Tiểu minh không thể tin tưởng nói.

Bạch Tiểu Thu ha hả cười nói: "Như thế nào không có khả năng, nếu người có thể nhìn đến ta, vậy hết thầy đâu có khả năng."

Triệu Tiểu minh nghe xong thân mình một oai, liền té lăn quay bùng vệ sinh. Thê tử phát hiện hấn khi, hấn toàn thân căng chặt, xanh cả mặt. Đưa đến bệnh viện khi, thiếu chút nữa liền không cứu vể được, kinh bác sĩ chẩn bệnh vì cấp tính não trúng phong.....

Người tuy rằng là đã cứu tới, nhưng là trúng gió sau di chứng lại rất rõ ràng. Triệu Tiểu minh hiện tại là miệng oai mắt nghiêng, còn chảy ròng nước miếng, lời nói cũng nói không nhanh nhẹn, thân mình cũng có nửa bên không hảo sử, động bất động liền đại tiểu tiện đốĩ cấm ở trên giường.

Từ hấn tỉnh lại sau, liền thấy bạch Tiểu Thu vẫn luôn đi theo chính mình. Chỉ cần hấn vừa rời giường, bạch Tiểu Thu liền ghé vào hấn trên lưng. Khó trách hấn vẫn luôn cảm giác sau lưng nhức mỗi đâu! Đêm thanh người tĩnh thời điểm hấn luôn là sẽ đau khổ cầu xin bạch Tiểu Thu, hy vọng nàng có thể xem ở ngày xưa tình phân thượng buông tha chính mình, nhưng mỗi lần đều bị bạch Tiểu Thu hỏi á khẩu không trả lời được.....

"Ta năm đó nếu không phải vì người, như thế nào sẽ chết thảm? Buông tha người, năm đó người làm sao nghĩ tới muốn buông tha ta?"

"Ta chết sau, người có hay không thương tâm khổ sở? Người có hay không nghĩ tới ta chết thời điểm đau không đau khổ?"

"Ta vì cái gì sẽ chết? Người nói cho ta? Liền bởi vì ta không phải xử nữ? Người không thích có thể nói thẳng! Vì cái gì muốn hại chết ta?"

Này từng câu thê lương khốc lóc kể lể, làm Triệu Tiểu minh không lời gì để nói. Đúng vậy, tuy rằng bạch Tiểu Thu chết không phải chính mình chủ quan ý thức, chính là lại là bởi vì chính mình mà chết. Nghĩ lại năm ấy, nếu chính mình không có bởi vì tham dục mà dùng cái gì chó má "Năm quý vận tài thuật" nói, kia hiện tại hấn cùng bạch Tiểu Thu liền tính không phải phu thê, ít nhất còn đâu hảo hảo tồn tại đi!

Triệu Tiểu minh xuất viện sau cũng nhận mệnh, ra tới hỗn sớm muộn gì là phải trả lại. Lần thứ hai trung 500 vạn, trừ bỏ cấp nhi tử xem bệnh tiển, dư lại lại mua phòng lại mua xe cũng hoa không sai biệt lắm. Nếu hiện tại chính mình liển như thế đã chết, cũng không có cái gì có thể cho bọn họ lưu lại.

Chỉ là ngẫm lại phụ mẫu của chính mình đều lấy tuổi già, mà nhi tử lại còn không có thành niên. Nếu hẳn hiện tại liển đã chết, thật đúng là có quá nhiều quá nhiều không cam lòng nào! Không được, cần thiết lại dùng một lần linh phù. Lần này liển tính bọn họ là muốn chính mình mệnh, cũng muốn cho cha mẹ cùng thế nhi lưu lại chút di sản mới được!

Buổi tối, hẳn sẵn thế tử ngủ say sau, lấy ra bàn thờ bái ở chỗ cũ. Rồi mới ở mặt trên mang lên năm chén mễ sau, điểm năm chi thanh hương, đâm thủng ngón giữa, đem huyết tích ở cuối cùng một trương linh phù phía trên, dùng hỏa đốt cháy sau, tĩnh chờ năm quý tiến đến.

Năm đạo thanh quang từ năm cái phương hướng bắn về phía bàn thờ, đồng thời nhỏ giọng quý thanh âm liển vang lên: "Nha, tiểu tử, ta xem người thật đúng là chán sống, như thế nào lại đem chúng ta mời tới?"

Triệu Tiểu minh lần này cũng không khách khí, đại gia đã sớm là người quen, đi lên cứ việc nói thẳng nguyện vọng của chính mình: "Làm ta lại trung một lần 500 vạn đi, các người còn muốn ta cái gì?"

Nhỏ giọng quý cười khanh khách nói: "Người còn có cái gì có thể cho chúng ta a? Nói vậy người cũng biết chính mình dương thọ mau hết đi? Người nói người còn có thể lấy cái gì cho chúng ta?"

"Ta mệnh các người có thể cần đi!" Triệu Tiểu minh có chút kích động nói.

"Người mệnh không đáng giá tiển? Không bằng muốn người nhi tử mấy năm dương thọ như thế nào? Hẳn mới như vậy tiểu, có thể sống thật nhiều năm đâu? Như thế nào?" Thanh triêu quý đột phát kỳ tượng nói.

"Không có khả năng! Nếu người dám thương tổn ta nhi tử, ta liền, ta liền....." Triệu Tiểu minh khí nói không được nữa.

"Người liền như thế nào? Người cũng như thế nào không được, tới! Ta cho người giới thiệu hạ chúng ta năm cái tân nhân. Trần Hiểu, người lão đồng học!" Nhỏ giọng quý dùng tay một lóng tay cái kia vẫn luôn thấy không rõ mặt gia hỏa nói.

Trần Hiểu? Như thế nào sẽ là hắn?

Nhỏ giọng quý xem Triệu Tiểu minh bộ dáng giật mình nói: "Đừng hoài nghi, chính là hắn. Hắn làm đại quê mùa thế thân lưu tại chúng ta giữa, các người lão đồng học gặp mặt, không hảo hảo ôn chuyện sao?"

Triệu Tiểu minh nuốt một chút nước miếng, nhìn về phía Trần Hiểu..... Cái này nhi tử năm không thấy lão đồng học, trên mặt không hề thiện ý nhìn chính mình.

"Tiểu minh, đã lâu không thấy nào! Năm đó người chính là gạt ta lừa hảo khổ a! Như thế nào? Hiện tại nhìn đến ta liền choáng váng sao? Người mấy năm nay quá thực dễ chịu đi? Lão bà hài tử nhiệt hồ đầu, ta đâu? Ở trong bóng tối chờ giống người giống nhau đồng gốc tới cầu ta..... Chính là ta chờ rất nhiều năm, cũng chỉ chờ tới người một cái mà thôi."

"Trần Hiểu, năm đó chuyện này người đừng trách ta, ta cũng là không có biện pháp, thật sự! Người xem, ta hiện tại cũng không hảo quá. Mắt thấy cũng không bao lâu sống đâu, chúng ta ân oán chờ ta đã chết, người lại tìm ta tính, cùng người nhà của ta không quan hệ!"

Trần Hiểu cười lạnh nói: "Chờ người đã chết còn tính cái rắm a, chỉ có người tồn tại thời điểm tính tổng trưởng mới có ý nghĩa a! Người không phải tướng trung 500 vạn sao? Có thể a, người bắt người nhi tử 10 năm dương thọ tới đổi!"

"Không được, ta không đồng ý!" Triệu Tiểu minh mãnh liệt phản đối.

Thanh triêu quý lúc này nhảy ra nói: "Không đ ồng ý cũng không đ ược a, thỉnh quý dễ dàng đưa quý khó! Hôm nay người không đ ồng ý cũng phải đ ồng ý!"

Triệu Tiêu minh mắt thấy là không thể đ ồng ý, liền đành phải đem tâm một hoành, bí quá hoá liêu. Cũng không biết năm đó người mù đối hấn nói phương pháp còn quản không dùng đ ược. Chỉ thấy hấn đột nhiên đi đến bàn thờ trước, chết, đem đang ở thiêu đốt hương đảo cắm ở lư hương! Ngay sau đó một trận cuồng phong loạn vũ, thổi khai sở hữu cửa sổ.

Bàn thờ thượng đ ồ vật đều làm gió to ném đi trên mặt đất, năm quý nhất thời còn không có phản ứng lại đây, khiến cho gió to thổi rơi rớt tan tác biến mất. Chỉ có Trần Hiều ở đi phía trước còn ác độc nói: "Ta còn sẽ trở về!"

Triệu Tiêu minh kinh ra một thân mồ hôi, hấn xem năm quý biến mất sau vô lực nằm liệt ng ồi dưới đất. Chính mình nhân sinh muốn đi đến cuối, nhưng nhi tử còn nhỏ, không thể làm hấn bởi vì chính mình sai lầm mà đã chịu thương tổn, kiên quyết không thể!

Tưởng nơi này hấn vừa nhắc đ ầu, nhìn đến bạch Tiêu Thu vẫn luôn ở bên cạnh thượng mắt lạnh nhìn phát sinh hết thảy. "Tiêu Thu....." Triệu Tiêu minh nhẹ giọng kêu nàng tên.

Bạch Tiêu Thu chậm rãi ng ồi xồm xuống, đối Triệu Tiêu nói rõ: "Vô dụng, người hiện tại đuổi đi bọn họ, chính là bọn họ sớm muộn gì vẫn là sẽ đã trở lại, đặc biệt là Trần Hiều! Người cố ý hại chết hấn thù, hấn như thế nào khả năng không báo đ ầu?"

Triệu Tiêu minh nghe xong Tiêu Thu nói biến có chút kích động, hấn bắt lấy Tiêu Thu tay đối nàng nói: "Tiêu Thu, ta cần người, ta mệnh người có thể lấy đi, cần người giúp ta cứu cứu ta nhi tử! Ta cần người!"

Bạch Tiêu Thu thật mạnh thở dài một hơi nói: "Ta cũng không có thể ra sức, nếu muốn cứu hấn, còn phải dựa chính người."

"Ta chính mình? Người mau nói, chỉ cần có thể làm đến, ta nhất định đem hết toàn lực đi làm!" Triệu Tiểu nói rõ.

"Hảo, ta đây liền đem ta biết đến sở hữu sự tình đều nói cho người đi."

Bạch Tiểu Thu đem chính mình chết sau biết đến một chút sự tình nói cho Triệu Tiểu minh, nguyên lai cái kia người mù cũng không phải cái gì người tốt, hẳn là Triệu Tiểu trà búp Minh Thiên thế kẻ thù, cả đời này tìm được Triệu Tiểu minh là tới trả thù. Hắn nói cho Triệu Tiểu minh phương pháp cũng không phải cái gì năm quý vận tài thuật, mà là năm quý đoạn hồn thuật.

Dùng này thuật giả chẳng những sẽ không phát tài, còn sẽ càng ngày càng xui xẻo. Cuối cùng bị năm quý hút khô dương thọ mà chết. Trong đó thô thanh quý vẫn luôn đều tưởng chuyển thế đầu thai, cho nên liền ở lần đầu tiên khi, đối Triệu Tiểu minh đưa ra muốn tìm cái thế thân yêu cầu. Lúc này mới làm xui xẻo Trần Hiểu đương hắn thế thân mà chết, mà Trần Hiểu thì tại sau này năm tháng thay thế thô thanh quý ở cái này tà ác bí thuật tiếp tục hại người.

Mà đối với Bạch Tiểu Thu chính mình chết cũng chỉ là cái ngoài ý muốn, nhưng là bởi vì Triệu Tiểu minh đối nàng then trong lòng, cho nên luôn là đối nàng nhớ mãi không quên, tài trí khiến nàng quý hồn chậm chạp không thể đầu thai.

Mà hiện giờ nếu muốn cởi bỏ cái này nguyên nhân, duy nhất biện pháp chính là Triệu Tiểu minh đột nhiên gián đoạn chính mình dương thọ. Như vậy này năm quý cũng chỉ có thể đầu ra hồi đi đâu vậy, chỉ cần hắn một ngày bất tử, kia cái này bí thuật liền vĩnh viễn không thể kết thúc.

Triệu Tiểu minh nghe xong sau bất đắc dĩ cười cười, chuyện tới hiện giờ cũng chỉ có như thế làm, hẳn không thể làm chính mình người nhà vì chính mình sai lầm tới mua đơn. Chuyện này là từ chính mình bắt đầu, như vậy liền từ chính mình kết thúc đi. Hắn đi tới phía trước cửa sổ, nhìn thoáng qua cái này sinh sống rất nhiều năm gia, tiếp theo một đầu từ cửa sổ trát đi xuống.....

Triệu Tiểu minh gia ở tại 11 lầu, đương hấn rơi xuống đất kia một khắc, nhỏ giọng quý hướng ngoài cửa sổ nhìn thoáng qua nói: "Kỳ thật hấn căn bản không cần chết, liền tính xóa kia mấy năm dương thọ, hấn còn ít nhất còn có thể sống cái mười mấy năm đâu! Thật là độc nhất phụ nhân tâm nào!"

Trần Hiểu nghe xong cười lạnh nói: "Nếu không phải chúng ta năm cái bởi vì cùng hấn ký bí thuật, căn bản giết không được hấn, ta sẽ không buông tha hấn. Nhưng hấn chết ở cái này nữ quý trong tay cũng một chút đều không oan, đây là hấn hấn là đến, bởi vì là hấn thiếu nàng."

Trong đêm tối, một cái một thân là huyết nữ nhân cưỡi ở một cái đầu quãng ngã bẹp nam nhân trên lưng, thong thả hướng phía tây đi đến.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Đệ Thập Tứ Cái Chuyện Xưa Hoang Đảo Kinh Hồn (Một)

Ta tỉnh lại khi liền phát hiện chính mình thế nhưng nằm ở bờ biển, nước biển một lãng tiếp một lãng đánh hướng chính mình, ta nỗ lực giãy giữa suy nghĩ đứng lên, lại phát hiện đầu thực vụng. Miễn cưỡng bò lên sau, mọi nơi nhìn xung quanh, lại không biết thân ở nơi nào.

Ta là ai? Đối với chính mình sở hữu sự tình, ta thế nhưng hoàn toàn không biết gì cả, trong óc trống rỗng, tưởng tượng hồi ức chút cái gì liền đau đầu khó nhin. Đối với chính mình vì sao xuất hiện ở chỗ này càng là không có đầu mối.

Đột nhiên, một người nam nhân ** thanh từ nơi không xa truyền đến, ta chạy nhanh nghiêng ngã lảo đảo hướng thanh âm đi đến. Chỉ thấy một người mặc màu đen áo sơmi nam nhân, cũng cùng ta giống nhau nằm ở trên bờ cát. Chỉ là trên đầu của hấn có huyết, hiển nhiên là bị thương.

Ta tiến lên nâng dậy hấn hỏi: "Người là ai?"

Nam nhân có chút mê mang nhìn về phía ta: "Ta là ai? Người biết ta là ai sao?"

Ta cũng lắc lắc đầu, ta liền chính mình cũng không biết ai, liền càng đừng nói người. Đến, tuy nói nhớ không được chính mình là ai, bất quá còn hảo không phải cô đơn một người ở cái này xa lạ địa phương. Ta cấp "Hắc áo sômi" đại khái kiểm tra rồi một chút, chỉ có trên đầu một cái miệng nhỏ, không trở ngại. Ta kéo xuống áo sômi tay áo, cho hắn đơn giản băng bó hảo. Hắn trên người cái khác địa phương đều không có bị thương, chính là đầu óc ta cùng giống nhau hư rớt, giống nhau không biết chính mình là ai. Bất quá người này không sao ái nói chuyện, ta giúp hắn băng bó miệng vết thương, hắn cũng chỉ là nói hai chữ: "Cảm ơn."

Nhìn quanh bốn phía, ta phát hiện nơi này nhìn qua hẳn là một cái tiểu đảo. Cũng không biết trên đảo có hay không người cư trú. Ta đỡ hắc tiên sinh dọc theo bờ biển về phía trước đi, (ừ, ta cấp hắc áo sômi khởi tên.) hy vọng có thể gặp được cái gì người trợ giúp chúng ta.

Trên bờ cát có rất nhiều bị nước biển đẩy đi lên không biết tên mảnh nhỏ, nhìn qua như là một con thuyền khách trên thuyền linh kiện. Lại tiếp theo về phía trước đi liền thấy được một ít ba lô cùng hành lý rơi rụng ở trên bờ cát. Ta đem trong đó một ít thoát nhìn còn tính hoàn chỉnh mấy cái bao bao mở ra, bên trong có hộ chiếu cùng thân phận chứng, còn có vé tàu, mặt trên viết Đông Phương cự long hào.

Xem ra chúng ta thật là ngỗ thuyền đi ra ngoài, rồi mới khả năng thuyền liền gặp nạn..... Đột nhiên, một cái màu cà phê ba lô hấp dẫn ta chú ý, ta giống như ở nơi nào gặp qua. Ta vội vàng cầm lấy tới, ở bên trong tìm kiếm, quả nhiên cũng tìm được rồi một quyển hộ chiếu. Mặt trên ảnh chụp hẳn là ta, ta đưa cho hắc tiên sinh nhìn thoáng qua, hắn cũng cho rằng người này chính là ta bản nhân.

Hồ siêu, nam, 82 năm 5 nguyệt 26 mặt trời mọc sinh, Bắc Kinh người. Ta kêu hồ siêu? Ta đổi tên này một chút ấn tượng đều không có. Nhưng hắc tiên sinh lại nói: Đây là ta, liền khoe mắt vết sẹo đều giống nhau như đúc. Điểm này ta thừa nhận, mặc kệ hộ chiếu là thật là giả, này bức ảnh khẳng định là ta bản nhân.

Hắc tiên sinh cũng phiên mấy cái bao, chỉ là lại không thấy hắc hộ chiếu. Ta đem này mấy cái bao trung hộ chiếu tập trung ở bên nhau mang ở trên người, nếu những người này thật sự gặp nạn, như vậy hộ chiếu chính là bọn họ thân phận chứng minh.

Chúng ta tiếp tục hướng về đi, có lẽ còn có thể gặp được mặt khác người sống sót. Quả nhiên, phía trước trên bờ cát nằm một người mặc áo cứu sinh nam nhân. Ta cùng hắc tiên sinh nhanh chóng đi lên trước, người nam nhân này nhìn qua tuổi cùng chúng ta không sai biệt lắm, không biết là bởi vì đau đớn, vẫn là là cái gì, hắc cau mày.

Ta nhẹ nhàng đẩy đẩy hắc, không có bất luận cái gì phản ứng. Đến là hắc tiên sinh, nhắc chân đó là một chân! Ai ngờ kỳ tích đã xảy ra, nam nhân sâu kín chuyển tỉnh. Hắc nhìn chúng ta ánh mắt rất quen thuộc, lại là một cái mất trí nhớ gia hỏa.

Hắc tiên sinh nhìn chằm chằm hắc nhìn vài giây, rồi mới kêu ra một cái tên: Vương lỗi. Ta có chút hưng phấn lớn tiếng kêu lên: "Người nhận thức hắc?" Hắc tiên sinh lại lắc đầu nói: "Ở trên người của người kia đôi hộ chiếu nhìn đến quá hắc."

A, như vậy a! Hắc tiên sinh trí nhớ thật đúng là không phải cái, ta chạy nhanh từ trên người lấy ra mấy quyển hộ chiếu, quả nhiên bên trong có một cái kêu vương lỗi. Ta đem hộ chiếu đưa cho vương lỗi, hắc tiếp nhận đi cẩn thận nhìn lên. Chính là hắc ánh mắt lại rất u buồn, như là nhớ tới cái gì dường như.

"Như thế nào? Có hay không cái gì ấn tượng?" Ta nôn nóng dò hỏi vương lỗi.

Chính là hắc đi lắc đầu nói: "Không có, một chút ấn tượng cũng không có, ta thậm chí đối chính mình mặt đầu cảm thấy xa lạ."

Nhìn vương lỗi khổ sở bộ dáng, ta cũng không nghĩ miễn cưỡng hắc. Hiện tại chúng ta này ba người, hắc là chạy nhanh nghĩ cách rời đi nơi này, hoặc là ít nhất có thể tìm được ăn cùng có thể cung chúng ta nghỉ ngơi địa

phương. Hắc tiên sinh đầu còn có chút vụng, ta cùng vương lỗi cùng nhau đỡ hẳn đi phía trước đi.....

Chính là dọc theo đường đi lại rốt cuộc không có nhìn đến những người khác, chẳng lẽ bọn họ đều gặp nạn sao? Cũng không biết chúng ta là chính mình đi ra ngoài, vẫn là cùng thân hữu cùng nhau. Ai.....

Cái này đảo nói lớn không lớn, chính là nói tiêu cũng không tính tiêu. Chúng ta đi r ễ hai cái giờ đầu không có nhìn đến cái gì người cùng kiến trúc, sẽ không thật là cái hoang đảo đi?

Vương lỗi mọi nơi nhìn nhìn nói: "Hẳn là sẽ không, ta vừa r ễ nhìn nhìn, này dọc theo đường đi có rất nhiều nhân công sửa chữa dấu vết. Này liền thuyết minh cái này đảo nhỏ khẳng định đã từng có đã từng có người ở, đến nỗi hiện tại..... Cũng chỉ có thể xem chúng ta vận khí lâu."

Hắc tiên sinh không nói chuyện, chỉ là không được quan sát đến bốn phía. Hẳn cho người ta cảm giác thực thần bí, hơn nữa tư duy thực rõ ràng, thật sự rất tò mò hẳn phía trước là làm cái gì công tác.

Chúng ta không có ăn, không có nước ngọt, lại như thế đi xuống khẳng định muốn xong đời. Liền ở chúng ta đi mau bất động thời điểm, trước mắt lại xuất hiện một tòa kiến trúc. Đó là một đóng ba tầng tiêu bạch lâu, chính là từ vẻ ngoài thượng xem, hẳn là hoang phế thật lâu. Lâu tầng ngoài thượng tất cả đều bò đầy xanh biếc dây thường xuân, nếu này đóng kiến trúc đang ở sử dụng, kia lại như thế nào nhậm này sinh trưởng cũng sẽ không đem cửa sổ đầu phong thượng đi?

Nhìn thoáng qua chính mình không thấm nước đ ồng hồ, thời gian là 12 điểm. Nhìn xem bầu trời mặt trời chói chang đang lúc không, chỉ có thể là buổi sáng 12 điểm. Còn hảo tự mình có dự kiến trước, còn biết mang một khối không thấm nước đ ồng hồ. Ba người đầu mỗi một đi vào bạch lâu, đi vào liền cảm thấy một trận râm mát.

Phương diện này nguyên lai là gia bệnh viện, chính là xem trên tường loang lỗ dấu vết, cũng không biết bao lâu không ai dùng. Chúng ta mọi nơi

tìm tìm, thế nhưng ở trong đại sảnh tìm được rồi một cái bán cửa sổ, bên trong còn có một ít không có mở ra đóng gói thực phẩm.

Ta nhìn thoáng qua sinh sản ngày, thiên a, 7 năm trước. Đây khẳng định là ăn không được. Ta lại đi đến thủy phòng mở ra vòi nước, phát hiện bên trong thế nhưng còn có thủy, chỉ là đầu là chút thủy, cũng không thể uống.

Chúng ta ba người lại đói lại khát tại chỗ ng ỡ xuống, nghĩ hơi chút nghĩ ngơi một h ỡ, r ỡ mới lại đi ra ngoài tìm ra lộ. Có lẽ là quá mệt mỏi, ta mới vừa ng ỡ xuống không một h ỡ li ền ngủ r ỡ. Ở trong mộng ta đi kfc điếm một cái cả nhà thùng, uống một hộp lớn thêm băng Coca, thật là sáng a! Chính là li ền ở ta còn không có sáng đủ thời điếm, một cái xoay người ta li ền tỉnh, trong mộng ăn ngon một chút li ền biến mất. Chính là không đúng a, ta đầu tỉnh như thế nào còn ngủ được một cỗ gà nướng mùi hương đâu?

Ta tách một chút ng ỡ dậy, nhìn nhìn bên người, vương lỗi còn ở quen thuộc, mà hắc tiên sinh lại không biết chạy đi nơi đâu. Ta lớn tiếng kêu hấn, kết quả hấn thế nhưng ở bên ngoài đáp lại ta, ta đứng dậy đi ra ngoài, thấy hấn đang ở một đồng hỏa trước nướng một cái giống gà giống nhau vật thể. Ta nước miếng nháy mắt chảy xuống dưới, ta nịnh nọt nói: "Hắc ca, đây là nướng gì nha?"

"Gà rừng." Nói xong li ền kéo xuống một chân đưa cho ta, ta cũng không khách khí, tiếp nhận tới li ền m ồm to ăn lên. Nhưng không ăn mấy khẩu li ền nghe được vương lỗi một tiếng hô to: "A....."

Ta cùng hắc tiên sinh nhanh chóng chạy vào bạch lâu nhìn ra cái gì sự, đi vào li ền nhìn đến vương lỗi đây đây là hấn ng ỡ dưới đất.

Lòng ta cấp hỏi hấn: "Xảy ra chuyện gì?"

Hấn hoãn hoãn nói: "Không có việc gì, ta nằm mơ, chính là có điếm dọa người."

"Thiệt, có thể có bao nhiêu dọa người?" Ta khinh thường hỏi.

Hắn xoa xoa trên đầu hắn nói: "Có thể là quá mệt mỏi, ta vừa r ấ mơ thấy một cái xuyên h ồng y phục nữ nhân vẫn luôn đối ta cười, cười lòng ta phát mao, ta tắc muốn hỏi nàng là ai, nhưng nàng đột nhiên vừa nhấc mặt! Một trương đại bạch kiêu, căn bản không có ngũ quan, li ền đem ta dọa tỉnh."

"Xem ngươi này lá gan! Ra tới ăn một chút gì đi!" Ta bĩu môi nói.

Hắn vừa nghe có ăn, mắt lập tức tỏa ánh sáng: "Ăn? Từ đâu ra?"

Ta một lóng tay hắc tiên sinh nói: "Hắc ca đánh gà rừng, không nghĩ tới hắc ca còn có này bản lĩnh, xem ra chúng ta ba cái không cần đối chết lâu!"

Chúng ta ba cái vừa ăn vừa nói chuyện, thực mau thiên li ền đen! Đương nhiên chủ yếu là ta cùng vương lỗi đang nói chuyện, hắc tiên sinh cũng không nói nhiều, chỉ có ở chúng ta hỏi hắn vấn đề khi, hắn còn có thể trả lời mấy chữ, thật là tích chi như kim nào!

Chúng ta ôm một ít củi lửa vào bạch lâu, buổi tối khẳng định không thể ở bên ngoài ngủ, trời biết cái này địa phương sẽ có cái gì dã thú đâu. Chúng ta ở l ầu hai tìm gian còn tính sạch sẽ phòng. Bởi vì là bệnh viện, trong phòng vừa lúc có tam trương giường. Chúng ta lung tung tìm chút đồ h ềphá chặn bông phở ở trên giường, cái này địa phương ban ngày tuy rằng thực nhiệt, chính là thái dương một chút sấm, li ền cảm giác khí lạnh bức người. Chúng ta hiện tại cái này tình trạng là không thể sinh bệnh, bằng không khẳng định là trí mạng.

Bởi vì ta cùng vương lỗi không bản lĩnh tìm ăn, nhưng cũng ngưng ngừng cái gì cũng không làm, li ền chủ động đem trong phòng đóng lửa điếm lên. Trong phòng trừ bỏ hôi cái gì cũng không có, cho nên cũng không sợ cháy. Chúng ta tìm phá chặn bông hắc tiên sinh nói cái gì cũng không chịu cái, nói là nghe có sọt mùi máu tươi. Chính là ngấm lại cũng là, đây là bệnh viện đ ồ vật, có này mùi vị cũng bình thường.

Sấp ngủ trước, hắc tiên sinh còn không quên giữ cửa từ bên trong khóa trái thượng. Cửa sổ muốn mở ra, bởi vì chúng ta trong phòng còn thẳng cháy đâu, bằng không nên thiếu dưỡng. Có lẽ là buổi chiều ngủ nhiều, có

lẽ là lần đầu tiên tại đây sao ác liệt hoàn cảnh hạ ngục, ta thế nhưng mất ngủ. Ta muốn tìm vương lỗi tâm sự thiên, nhưng hắc khò khè đầu đánh có thể tổ chức buổi biểu diễn.

Ta quay đầu nhìn xem hắc tiên sinh, hắc còn chưa ngủ, hai mắt nhìn chăm chú vào ngoài cửa sổ, cũng không biết suy nghĩ chút cái gì. Ta vừa định mở miệng, nhưng ngấm lại vẫn là thôi đi, ta cùng hắc nói chuyện phiếm, khẳng định là ta nói một đồng lớn, hắc cũng liền h ỏi cái, là, đối, ân linh tinh, không kính!

Cứ như vậy ta mơ mơ màng màng một h ỏi ngủ một h ỏi tỉnh, hoảng hốt gian, ta nghe được ngoài cửa sổ thực sảo, giống như có rất nhiều thiếu ở lớn tiếng nói cái gì. Người ở vậy thời điểm, ti ền thức nghe được cái gì cũng không nghĩ tỉnh, tựa như biết rõ chính mình tưởng đi tiểu, chính là li ền không đứng dậy đi WC, một hai phải nghẹn đến hùng đông mới được! Ta hiện tại chính là loại cảm giác này.....

Chính là sau tới ta lại cảm giác thanh âm càng lúc càng lớn, ta thật sự nhện không được an vị lên. Nhưng lên vừa thấy, ta khờ mắt. Đây là nơi nào? Cũng không phải ta vừa r ối ngủ phòng a? Hoặc là hắc là vừa r ối phòng, chỉ là so với ta ngủ phía trước sạch sẽ không biết nhiều ít lần.

Ta muốn gọi hắc tiên sinh cùng vương lỗi, chính là vừa thấy dưới kính hãi, này trong phòng rõ ràng chỉ có ta một người a. Ta chạy nhanh đi mở cửa, ta nhưng không nghĩ ở cái này địa phương chỉ còn lại có ta chính mình. Chính là môn lại ở bên ngoài khóa lại, ta như thế nào cũng mở không ra.

Ta từ trên cửa cửa sổ hướng ra phía ngoài mặt nhìn lại, hạ xem dưới ta li ền mông, bên ngoài có thật nhiều người ở chạy vội, kêu, có một khác nhóm người tay cầm đao nhọn, gắp người li ền sát. Thật nhiều người bệnh cùng bác sĩ đều ngã xuống trên mặt đất. Toàn bộ hành lang đều bị máu tươi nhiễm h ồng, ta dọa một chút li ền bưng kín miệng ng ối xồm xuống dưới.

Lúc này đột nhiên nghe được có người dùng sức gõ ta nơi phòng môn, ta tận lực bảo trì an tĩnh, không nghĩ làm bên ngoài người biết nơi này có

người. Chính là một phen đao nhọn lại từ trên cửa cắm tiến vào, từ ta mặt bên xẹt qua, ta đâu mau dọ nước tiêu.

Nhưng là lý trí nói cho ta: "Không thể ra tiếng, ngàn vạn không thể ra tiếng!"

《 chưa xong còn tiếp 》

Thứ 15 Cái Chuyện Xưa Hoang Đảo Kinh Hồn (Nhị)

Ngoài cửa này nhóm người, mỗi người tay cầm đao nhọn, gặp người liền sát. Bọn họ trung gian có một người mặc áo đen quần đen nam tử, đầu đội mũ lưỡi trai, trên mặt mang theo mép đen tráo, thấy không rõ khuôn mặt. Chính là ở nhóm người trung, hiển nhiên hẳn là đầu nhĩ, tất cả mọi người ẩn hẳn chỉ thị thăm thức tìm tòi mỗi một phòng.

Mắt thấy liền phải lục soát ta nơi phòng này, ta bởi vì sợ hãi cả người phát run. Đột nhiên một người nam nhân đội mũ lưỡi trai kêu to: "Ngôn ca, cái này phòng bệnh môn là khóa lại!"

Mũ lưỡi trai nghe vậy đã đi tới, hẳn xuyên thấu qua trên cửa cửa sổ nhỏ lãnh khốc quan sát đến ta nơi phòng bệnh hết thấy, mà ta liền tránh ở cửa sổ nhỏ phía dưới. Một lát sau, ta cảm giác bên ngoài biến thực an tĩnh, chẳng lẽ bọn họ đi rồi? Liền ở ta cho rằng bọn họ đã rời đi thời điểm, đột nhiên một phen đao nhọn từ trên cửa chói lợi cắm tiến vào!

Nhìn mũi đao liền từ ta mặt bên lướt qua, ta hít ngược một hơi khí lạnh, có lẽ là sợ hãi bị phát hiện, ta liền đại khí cũng không dám thở hỗn hển. Đao nhọn sau đó đã bị rút ra đi, trên cửa xuất hiện cái không lớn không nhỏ cái khe. Một đôi lạnh lùng dị thường mắt từ giữa nhìn về phía trong môn, này ánh mắt rất quen thuộc.....

Không xong! Hẳn phát hiện ta! Nhưng vào lúc này, môn bị ngoại lực mãnh liệt phá khai, ta cũng bởi vì tránh ở môn sau mà bị văng ra môn đột nhiên đụng phải một chút đầu, tức khắc ta liền cảm giác trời đất quay cuồng. Mơ hồ gian ta nhìn đến mũ lưỡi trai đứng ở ta trước mặt, trong tay cầm một phen đen nhánh súng lục, mà họng súng chính vô tình chỉ hướng

ta..... Phanh một tiếng sủng vang, ta từ trên giường ng ồi dậy, nguyên lai là nằm mơ.

Ta lại v ề tới cái kia lại dơ lại phá phòng, hắc tiên sinh cùng vương lỗi hảo hảo ngủ ở ta bên người. Ta xoa xoa một trán mồ hôi lạnh, nằm xuống tưởng tiếp tục ngủ. Nhưng ta lại đột nhiên nghe được ngoài cửa có động tĩnh, ta từ từ đứng dậy đi đến trước cửa.

Chỉ nghe thấy ngoài cửa giống như có người ở đi lại, bước chân thực uyển chuyển nhẹ nhàng, giống như là cái không có mặc giày nữ nhân ở đi đường. Ta vừa định hỏi là ai? Lại bị một đôi tay bưng kín miệng, này đôi tay như là kim sắt giống nhau hữu lực, ta tránh thoát một chút, chính là căn bản vô dụng.

Lúc này bên tai vang lên hắc tiên sinh thanh âm: "Hư, không cần ra tiếng, bên ngoài có người....."

Nghe được là hắc thanh âm, ta căng chặt thân thể nháy mắt mềm xuống dưới. Hắc cũng tựa hồ cảm giác được ta đối hắc tín nhiệm, buông ra che lại ta miệng tay. Ta xoay người muốn dùng ánh mắt dò hỏi hắc chuyện như thế nào? Nhưng mới vừa quay người lại ta liền nhìn đến hắc tiên sinh sau lưng cửa sổ đứng một người, người kia khẳng định không phải vương lỗi, bởi vì đó là một nữ nhân thân ảnh, tóc dài phiêu phiêu, thân hình thướt tha.

Như vậy một cái mỹ lệ thân ảnh, xuất hiện ở bất luận cái gì địa phương đều so xuất hiện ở chỗ này hiểu thắng! Nàng liền như vậy mơ hồ xuất hiện ở cửa sổ, ta mắt bởi vì kinh hãi mà đ ồng tử phóng đại. Mà hắc tiên sinh cũng nhìn ra ta dị thường, hắc đột nhiên quay người lại hướng cửa sổ nhìn lại! Li ền ở hắc tiên sinh nhìn đến nàng một chốc kia, này mặt màu đỏ thân ảnh thế nhưng chậm rãi biến trong suốt, cuối cùng biến mất vô tung vô ảnh.....

Ta biết không chỉ chính mình thấy, hắc tiên sinh cũng nhìn đến nàng. Hắc ở nhanh chóng tự hỏi cái gì, ta cũng đánh thức vương lỗi, gia hỏa này còn ở hô hô ngủ nh ần. Bị ta đánh thức sau còn hỏi ta: Có phải hay không ăn cơm?

Ta không kiên nhẫn nói: "Ai nha khai cái gì cơm a! Mau đứng lên, nơi này không an toàn."

Vương lỗi một cái giạt mình ng ẩ dậy hỏi: "Xảy ra chuyện gì? Ra cái gì sự?"

Ta đem vừa r ồi ta cùng hắc tiên sinh trải qua nói cho hấn, hấn nghe qua cũng là vẻ mặt sai biệt. Bỗng nhiên hấn nhớ tới buổi chiều hấn làm cái kia mộng, trong mộng không phải cũng là có cái h ồng y nữ nhân đối hấn cười sao? Nay chẳng lẽ là trùng hợp?

Chúng ta ba người đều trầm mặc, đối với phía trước sinh hoạt chúng ta đều hoàn toàn không biết gì cả, nhưng là ta biết ta giá trị quan là không tin có quỷ. Chính là đêm nay nữ nhân kia lại là chuyện như thế nào đâu? Là ảo giác sao? Nhưng nào có hai người đ ồng thời xuất hiện ảo giác!

Ta nhìn nhìn hắc tiên sinh, hấn cũng tựa h ồ nghi trăm l ần cũng không ra. Ta thử hỏi hấn: "Hắc ca, ngươi vừa r ồi có phải hay không cũng thấy được?"

Hấn nhìn ta liếc mắt một cái không nói chuyện, chỉ là gật gật đầu. Hấn cho tới nay đều cho ta một loại cảm giác thần bí, chính là đối với loại này cảm giác thần bí ta lại trước nay không sợ hãi, phản chi lại có thể cảm giác được đây là một loại cảm giác an toàn.

Ta xem đại gia không khí có chút trầm trọng, li ền đối bọn họ hai người nói: "Tính! Tưởng không rõ li ền tính, quan trọng nhất chính là chúng ta đều sống sao, đúng hay không?"

Vương lỗi đối lời nói của ta tỏ vẻ tán đ ồng, hắc ca không nói chuyện, hấn đứng dậy đem sắp tất đồng lửa hợp lại vượng. R ồi mới lại v ề tới chúng ta bên người nói: "Cái này đảo có vấn đề, hiện tại cụ thể là cái gì vấn đề, ta cũng không thể nói, nhưng là khẳng định không an toàn. Từ giờ trở đi, chúng ta ba cái thay phiên gác đêm." Nói xong hấn nhìn thoáng qua thời gian nói: "Còn có bốn cái giờ hừng đông, các ngươi trước tiên ngủ đi, trong khoảng thời gian này ta tới thủ."

Ta cùng vương lỗi đầu cảm thấy làm hắc ca một người gác đêm không phúc hậu, liền đối hắn nói: "Không thể làm người một người thủ bốn cái giờ, như vậy, quá hai cái giờ người đã kêu ta! Ngày mai ban ngày còn phải trông cậy vào hắc ca người giúp chúng ta tìm ăn đâu!"

Hắc ca nghĩ nghĩ, liền gật đầu đồng ý. Có lẽ là bởi vì hắc ca ở gác đêm, ta thực mau liền ngủ rồi. Mơ mơ màng màng lại mơ thấy nướng thịt dê xuyên..... Liền ở ta nước miếng chảy ròng khi, cảm giác có người nhẹ nhàng đẩy ta một chút. Ta xoa xoa mắt, thấy rõ là hắc ca, ta vội vàng ngồi dậy nói: "Hắc ca người mau đi ngủ đi, thời gian còn lại giao cho ta!"

Hắc ca gật gật đầu, nằm trở về trên giường ngủ. Ta nhìn đến đồng lửa không quá vượng, liền lại từ bên cạnh lấy chút củi lửa thêm đi vào. Không một hồi liền nghe được hắc ca bên kia truy đến đầu tốc tiếng hít thở, nhìn dáng vẻ hắc ca là ngủ rồi. Ta xem hắn trên người cái gì cũng không cái, sợ hắn cảm lạnh, liền đem chính mình vừa rồi cái quá chần lạng lẽ cho hắn đắp lên. Ta động tác thực nhẹ, nhưng hắn vẫn là thoáng nhíu hạ mi, lại chậm rãi đi ngủ.

Ta lại đem phía trước hắc ca hắn không chịu cái phá chần bông bắt được đồng lửa trước, nướng lên, làm bên trong hương vị phát tán một chút. Chán đến chết là lúc, ta lại hồi tưởng nổi lên phía trước mộng, đây là ta chân thật ký ức, vẫn là chỉ là cái ác mộng đâu?

Ta rốt cuộc là ai? Trừ bỏ tên bên ngoài, ta đối chính mình hoàn toàn không biết gì cả. Cùng ta cùng gặp nạn hai người: Hắc ca cùng vương lỗi, ta đối bọn họ luôn có một loại rất quen thuộc xa lạ cảm. Bọn họ rốt cuộc là bằng hữu của ta, vẫn là chỉ là cùng thuyền hành khách đâu?

Càng muốn đầu óc càng hồ đồ, không nghĩ, dù sao ta sống sót không phải sao? Đây mới là quan trọng nhất! Bất tri bất giác trung trời đã sáng..... Ta đánh thức bọn họ hai người lại đây nướng sưởi ấm, cũng đem ta nướng hai giờ chần bông cho hắc ca. Lần này hắn không có cự tuyệt ta.

Kỳ thật ta thấy hắc ca tỉnh thời điểm, thấy chính mình trên người do chần bông chán ghét biểu tình, chính là hắn cũng không phát tác, ta nhìn không được tưởng cười trộm.....

Vương lỗi nhi ầu ít có chút ngưng ngưng đối ta nói: "Người như thế nào cũng không kêu ta gác đêm a?"

Ta cười nói: "Không cần, ta xem người ngủ quá thơm!"

Vương lỗi vừa nghe càng thêm ngưng ngưng, vội nói: "Ta đi bên ngoài nhìn xem có thể hay không tìm chút thủy tói." Hấn nói xong liền muốn mở ra môn đi ra ngoài. Chính là lại bị hắc ca gọi lại: "Cái này trên đảo tình huống chúng ta không hiểu biết, vẫn là không cần tách ra hảo."

Vương lỗi sửng sốt, nhưng ngay sau đó liền gật gật đầu, lúc sau chúng ta cùng nhau đem đồng lửa lộng diệt sau liền ra phòng. Lúc đi ta còn cố ý đem cửa đóng lại, vạn nhất hôm nay chúng ta còn không thể tìm được đường ra, đêm đó thượng vẫn là phải về tới ngủ.

Vừa ra phòng môn, ta cùng vương lỗi đi ở phía trước, hắc ca đi ở sau. Hấn đột nhiên gọi lại chúng ta, làm chúng ta tại chỗ dừng cử động. Làm chúng ta là không hiểu ra sao, nhưng vẫn là làm theo!

Chỉ thấy hấn ng ẩ xồm trên mặt đất nhìn một h ẩ, r ẩ mới đứng lên chỉ vào trên mặt đất đối chúng ta nói: "Các người nhìn xem trên mặt đất dấu chân, cái này là của người, đây là ta, cái này là vương lỗi. Như vậy cái này là ai đâu?"

Bị hấn như thế vừa nói, chúng ta cũng chú ý tới ng ầm thật sự có một người khác dấu chân, nhìn dáng vẻ còn giống như là chân trần không có mặc giày đi ra. Ngày hôm qua chúng ta đi lên khi, này trên mặt đất chính là không có dấu chân, vậy thuyết minh dấu chân là ở chúng ta nghỉ ngơi thời điểm xuất hiện, khẳng định có người đi lên qua!

Là ai đâu? Nếu là người bình thường, khẳng định sẽ cùng chúng ta chào hỏi, cũng dò hỏi chúng ta là của ai. Chính là hấn vô thanh vô tức tới, lại vô thanh vô tức đi, thật là thực quý dị. Còn có chúng ta nhìn đến nữ nhân kia thân ảnh, tuy rằng không như thế nào thấy rõ ràng, chính là nàng hấn là không có mặc giày.

Vương lỗi không quá tin tức quý thần, cho nên hấn cảm thấy khẳng định là người đang làm trò quỷ. Chính là ta cùng hắc ca là nhìn nàng một chút biến trong suốt, rồi mới biến mất, này lại như thế nào giải thích đâu?

Chúng ta ba cái vội vàng ra tiểu bạch lâu, đi tới bên ngoài. Ngày hôm qua bởi vì mỗi một cũng không nhìn kỹ lâu bên ngoài chiêu bài, hiện tại nhìn kỹ, mặt trên viết: Phỉ thúy đảo viện đi đầu dưỡng.

Đây là cái lúc đầu viện đi đầu dưỡng, chính là bởi vì cái gì hoang phế đâu? Chúng ta ở ly tiểu bạch lâu không xa địa phương, thế nhưng phát hiện một ngụm giếng nước, cũng không biết bên trong còn có hay không thủy. Hắc ca đã ngoại sinh tồn kinh nghiệm hiển nhiên so với chúng ta cường, hấn dùng bên cạnh giếng thùng gỗ đánh đi lên một xô nước, rồi mới đi trở về trong lâu, hơn nữa ở một cái hộ sĩ trạm tìm một lọ đen tuy nhiên đồ vật.

Hấn mở ra nghe nghe, rồi mới đảo ra một điểm nhỏ ném vào thùng gỗ, bên trong nước trong liền biến có chút hơi hơi phát tím, là! Thứ này là có thể tiêu độc. Đợi một hồi, chúng ta liền đem tiêu quá độc thủy, dùng trong lâu phá thùng sắt thiêu khai, rốt cuộc có thủy có thể uống lên!

Hiện tại cũng chỉ dư lại ăn vấn đề, ngày hôm qua là hắc ca đánh một con gà rừng giải lửa sém lông mày, cũng không biết hôm nay chúng ta có hay không cái này vận khí ăn thượng món ăn thôn quê. Hắc ca ở trong lâu tìm được rồi một ít giải phẫu dùng đao đao cắt cắt, chúng ta cùng nhau đi vào tiểu bạch lâu bên cạnh rừng cây, hắc ca ngày hôm qua chính là ở chỗ này đánh tới gà rừng.

Hấn làm chúng ta tìm cây ngửi xồm xuống chờ, hấn một người động tác thông thả về phía trước đi tới, liền ở chúng ta an tĩnh chờ đợi trung, ta nghe được có gà rừng ở thềm thì mà kêu. Ta còn không có tới cấp nhắc nhở hắc ca, liền nghe được một tiếng gà rừng phát ra kêu thảm thiết.....

Đắc thủ! Hắc ca thật không phải người bình thường, chúng ta vô cùng cao hứng đem gà rừng nướng ăn. Trong lâu đồ vật tuy rằng đại đa số đều không thể dùng, nhưng là ở ta cùng vương lỗi kiên nhẫn tìm kiếm hạ, vẫn là ở một cái giống như nhà ăn trong phòng tìm được rồi muối ăn, như vậy

gà nướng ăn lên liền mỹ vị dị thường! Chúng ta ba người ăn chính là bụng
mãn eo phì..... Đặc biệt là ta cùng vương lỗi!

Ăn no cũng uống đủ, hiện tại liền dư lại chúng ta ba người như thế nào
rời đi vấn đề? Liền ở chúng ta chuẩn bị đi bờ biển tìm kiếm cứu viện khi,
ta trong lúc vô tình ngẩng đầu lại thấy liền ba một cái cửa sổ, có hai người
ở kịch liệt khắc khẩu.

Chúng ta ba người lẫn nhau nhìn thoáng qua, liền chạy như bay chạy về
trong lầu.

《 chưa xong còn tiếp 》

Thứ 15 Cái Chuyện Xưa Hoang Đảo Kinh Hồn (Tam)

Khi chúng ta chạy đến liền ba khi, còn có thể rõ ràng nghe được trong
phòng khắc khẩu thanh, là hai nữ nhân đang nói chuyện. Trong đó một cái
đối một cái khác nói: "Người như thế nào có thể như thế làm? Vì chính
mình an nguy liền ra mua người khác, huống chi bọn họ vẫn là cảnh sát!"

Một cái khác lại nói: "Ta có thể có cái gì biện pháp? Hiện tại bên ngoài
những người đó đều nói, chỉ cần chúng ta đem kia hai người giao ra đi,
liền buông tha viện đi đều dưỡng mọi người! Ta cũng là vì đại gia suy nghĩ!"

Phía trước nói chuyện nữ nhân cười lạnh nói: "Người thật đúng là ngược
đại ngược nghịch! Bọn họ như thế công khai tới nơi này bắt người, sự sau
sẽ bỏ qua những người khác? Người cũng quá ngây thơ rồi! Bọn họ hiện
tại sở dĩ như thế nói, là bởi vì bọn họ ở an dưỡng không tìm được kia hai
người mà thôi!"

Chúng ta ba cái ở cửa cẩn thận nghe bên trong nói chuyện, mà khi ta
nghe được trong đó một nữ nhân thanh âm khi, đầu đột nhiên biến rất đau,
giống như là có người cầm một mặt la ở bên tai mãnh liệt đánh giống
nhau! Ta có chút chống đỡ không được đảo hướng vương lỗi, hẳn xem ta
không quá thích hợp nhỉ liền một phen đỡ ta. Trong phòng nhưng vào lúc
này lại trong nháy mắt an tĩnh. Nhưng không quá vài giây, lại bắt đầu phía

trước đối thoại: "Người như thế nào có thể như thế làm? Vì chính mình an nguy liền ra mua người khác, bọn họ vẫn là cảnh sát!"

"Ta có thể có cái gì biện pháp? Hiện tại bên ngoài những người đó nói, chỉ cần chúng ta đem kia hai người giao ra đi, liền buông tha mọi người! Ta cũng là vì đại gia suy nghĩ!"

"Người thật đúng là ngược đại ngược nghếch! Bọn họ như thế công khai tới nơi này bắt người, sự sau sẽ bỏ qua những người khác? Người cũng quá ngây thơ rồi! Bọn họ hiện tại sợ hãi như thế nói, là bởi vì bọn họ ở an dưỡng không tìm được người mà thôi!"

Đây là ở phóng máy ghi âm sao? Lặp đi lặp lại truyền phát tin này đoạn ghi âm? Cuối cùng vẫn là hắc ca nghe không đi xuống, nhắc chân đá vắng cửa phòng. Chính là bên trong trừ bỏ mở ra cửa sổ cùng đây đất tro bụi, mặt khác cái gì cũng không có.....

Chúng ta ba cái đầu hai mặt nhìn nhau, thật là ban ngày ban mặt thấy quỷ! Hai cái nữ thanh âm còn hãy còn ở bên tai, nhưng phòng lại không có một bóng người! Ba người trung còn thuộc hắc ca tương đối bình tĩnh, hẳn đem ta nâng dậy, làm vương lỗi lấy thượng đem qua đại gia cái chặn bông, ba người cùng nhau rời khỏi tiểu bạch lâu.

Chúng ta đi vào viện đi đầu dưỡng bên cạnh rừng cây nhỏ, tìm một chỗ tương đối khô ráo cản gió đất bằng, sinh một đồng hỏa. Vương lỗi đỡ ta ngồi ở hỏa biên, ta đầu vẫn là một trận một trận khó chịu. Hắc ca hỏi ta hiện tại cảm giác như thế nào?

Ta nói: "Ta cũng làm không rõ ràng lắm là cái gì cảm giác, chính là vừa rồi nghe được trong đó một nữ nhân thanh âm khi, liền bắt đầu đau, hiện tại liền tốt hơn nhiều rồi."

Từ hai cái không biết là người hay quỷ nữ nhân đối thoại trung, chúng ta có thể được đến hữu dụng tin tức chính là, ở cái này viện đi đầu dưỡng, có một đám người xấu lại tìm hai gã cảnh sát. Đây cùng ta mộng có điểm tương tự, chẳng lẽ có cái gì liên hệ sao?

Thiên lại mau đen, từ ở cái này trên đảo tỉnh lại sau, tổng cảm giác một ngày 24 giờ quá đặc biệt mau, đến bây giờ chúng ta tổng cộng mới ăn hai bữa cơm. Hiện tại ta bụng liền không biết cố gắng lộc lộc lộc gọi bậy.....

Ba cái đại nam nhân mắt to trừng mắt nhỏ đối bụng cảm giác, cũng thật không ra sao! Bỗng nhiên, vương lỗi chỉ vào phía trước một mảnh thực vật nói: "Bên kia hình như là khoai lang cây non!"

Ta nghe hấn vừa nói liền hướng hấn ngón tay phương hướng nhìn lại, chính là bị thôi chính là ta căn bản không quen biết cái gì khoai lang cây non! Vương lỗi đứng dậy đi qua, dùng tay bắt lấy một cây dùng sức một rút..... Một cái phì đô đô, tròn vo đại địa dưa đã bị rút ra tới.

Trời ạ, cảm tạ Như Lai phật tổ Ngọc Hoàng đại đế! Chúng ta rốt cuộc có cơm chiêu! Chúng ta liền cháy đôi nướng khởi khoai lang tới. Ăn cơm no sau, chúng ta còn giống ngày hôm qua giống nhau thay phiên gác đêm. Ta thứ ta bài cái thứ nhất, ta làm hắc ca cùng vương lỗi an tâm ngủ!

Gác đêm là kiện buồn tẻ nhạt nhẽo chuyện này, ta thẳng lẳng lẳng nhìn chăm chăm bốn phía xem, thật quá nhàm chán. Liền nghĩ không bằng tiếp theo nướng một ít khoai lang đi, như vậy sáng mai, chúng ta tỉnh liền nhưng trực tiếp ăn!

Đối, nói làm liền làm! Ta một người hự hự rút hảo chút khoai lang, rồi mới liền bắt đầu vui sướng chuẩn bị khởi ngày mai bữa sáng. Nướng nướng, ta liền cảm giác trên cổ lạnh cả người, sồn mặt vừa thấy, ta đi! Một cái xanh mượt con rắn nhỏ bò ta trên vai, ta vừa định đem hấn lay đi, gia hỏa này há mồm liền cắn ở ta xương bả vai thượng!

Một trận xuyên tim đau nhức làm ta nhin không được hừ một tiếng, thanh âm tuy nói không lớn, lại bưng tỉnh đang ngủ hắc ca. Hấn nhanh chóng chạy đến ta bên người, dùng tay bóp chặt tiểu lục xà bảy tấc, dùng sức một nình, vật nhỏ liền quy thiên. Hấn chạy nhanh hỏi ta cắn chỗ nào rồi?

Ta môi có chút phát run nói: "Hình như là trên vai."

Hắc ca không nói hai lời liền kéo ra ta quần áo, quả nhiên trên vai xương bả vai chỗ có hai cái tiểu huyết động. "Là rắn độc."

Nghe xong hắc ca nói lòng ta lạnh nửa thanh, liền ở ta cho rằng chính mình chết chắc rồi thời điểm, liền cảm giác một cái có chút lạnh băng âm ướt đồ vật đột nhiên hút lấy ta miệng vết thương. Hắc ca thế nhưng ở dùng miệng cho ta hấp độc, này tình tiết không phải giống nhau đều là xuất hiện ở võ hiệp tiểu thuyết sao?

Hắc ca hợp với hút vài lần thẳng đến miệng vết thương huyết, nhan sắc bình thường sau mới đình miệng. Hắc hỏi ta cảm giác như thế nào? Nói thật, ta trừ bỏ cảm giác miệng vết thương có chút tiểu đau ở ngoài, mặt khác cũng không có gì. Nhưng ta lại vừa thấy hắc ca, hắc miệng có chút phát thanh, không tốt, khẳng định là trúng độc!

"Hắc ca ngươi không sao chứ? Ngươi miệng có chút phát thanh!" Ta thực lo lắng hỏi.

Hắc lắc đầu nói: "Không có việc gì, ta nghỉ ngơi một hồi thì tốt rồi, ngươi đem vương lỗi kê lên trước thủ....." Nói xong liền nằm trên mặt đất bất động.

Ta thật sợ hắc trúng độc, liền chạy nhanh đánh thức vương lỗi. Vương lỗi lên vừa thấy hắc ca bộ dáng cũng có chút lo lắng nói: "Này nếu là thật trúng độc đã có thể phiền toái. Đúng rồi! Ta giống như ở viện đi đầu dưỡng dược phòng bên trong nhìn đến quá xa dược!"

Ta vừa nghe tiểu bạch trong lâu có dược, liền đối vương lỗi nói: "Ngươi ở chỗ này thủ hắc, ta đi lấy dược!"

Nhưng vương lỗi lại nói: "Vẫn là ta đi thôi! Ngươi không biết ở nơi nào."

Ta ngẫm lại cũng là, tìm lung tung phản đến chậm trễ thời gian. Liền đối hắc nói: "Ngươi đi nhanh vồnhanh, chính mình cẩn thận một chút!"

Vương lỗi từ đồng lửa lấy một chi bực lửa củi lửa, nhanh chóng chạy về tiều bạch lâu, ta đuổi tay sờ sờ hắc ca cái trán có chút nóng lên, nghĩ thầm hồng rỗi! Thật là sợ cái gì tới cái gì, hiện tại chỉ hy vọng vương lỗi có thể nhanh lên tìm được xà dược mới hảo. Ta nhìn xuống tay biểu, buổi tối 9 điểm 20.

Vì không cho hắc ca thất ôn, ta đem hắc kéo dài tới ly đồng lửa gần một ít địa phương. Rỗi mới làm hắc nằm ở ta trên đùi chờ vương lỗi trở về.....

Thời gian trôi qua từng phút từng giây, vương lỗi vẫn là không có trở về, hắc không phải là ra cái gì sự đi? Hiện tại hắc ca trúng độc, vương lỗi nếu lại mất tích nói... Ta đã có thể thật là hai mắt một sờ soạng!

Đột nhiên, rừng cây nhỏ quát lên một trận âm phong, thối ta mê mắt. Thật vất vả mở mắt ra, liền nhìn đến đen nhánh trong rừng cây, đột nhiên toát ra rất nhiều bóng người. Bọn họ đều thẳng tắp đứng ở cách đó không xa, nhìn phía chúng ta bên này, hình như là bởi vì kiêng kỵ đồng lửa mà không dám tới gần.

Ta cái này hoảng sợ a, này đó đều là cái gì quỷ đồ vật? Ta xem bọn họ sợ hãi đồng lửa, ngay cả vội lại hướng bên trong bỏ thêm chút củi lửa, làm lửa đốt càng vượng một ít..... Chính là phong lại càng thổi càng lớn, giống như không đem đồng lửa thổi tắt không bỏ qua giống nhau. Mắt thấy đồng lửa liền phải làm gió thổi tức, mà cách đó không xa một đám quỷ ảnh cũng đang ở một chút tới gần chúng ta.

Liền tại đây nghìn cân treo sợi tóc thời khắc, vương lỗi cầm trong tay cây đuốc chạy trở về. Hắc tựa hồ đối trong rừng cây bóng dáng làm như không thấy, từ bọn họ bên người bay vọt qua đi. Hắc thở hổn hển cầm trong tay dược đưa cho ta nói: "Ta nhìn một chút hạn sử dụng, vừa mới quá thời hạn, hắc là còn có thể dùng, mau cấp hắc ca ăn xong đi thôi!"

Ta vội vàng từ trong bình lấy ra dược, dùng thủy đem dược cấp hắc ca đưa ăn vào đi, hiện tại liền chờ dược có tác dụng. Ta nghĩ đến vừa rỗi trong rừng cây bóng dáng, liền hỏi vương lỗi: "Người vừa mới trở về khi xem không thấy dược trong rừng cây có cái gì?"

Hắn ngẩng đầu nhìn ta liếc mắt một cái, ánh mắt có chút lập loè nói: "Không thấy được."

Ta thấy hắn liếc nói ba chữ, liếc kỳ quái nói: "Xong rồi? Liếc ba chữ? Đây không phải người phong cách à? Như thế nào hắc ca ngã xuống, người liếc kế thừa phong cách của hắn biến trâm mặc là kim?"

Hắn lắc đầu nói: "Ta là vô tâm tư cùng người nói giỡn, nếu vẫn luôn đầu không có người tới cứu chúng ta, làm sao bây giờ?"

Ta khẳng định nói: "Không có khả năng, một con thuyền khách thuyền biến mất ở trên biển, như thế nào khả năng không có người tìm kiếm đâu?"

Ai ngờ vương lỗi lần này lại rất nghiêm túc nói: "Nếu sự tình đầu không phải là chúng ta tưởng như vậy đâu? Nếu thật sự không ai tới tìm chúng ta, chúng ta nên làm sao bây giờ?"

Ta nghe xong hắn nói cũng trâm mặc, đúng vậy, nếu thật tới rồi cái kia nông nổi, chúng ta nên làm sao bây giờ đâu? Ở cái này trên đảo làm hiện đại lỗ binh tổn sao? Ai.....

Nằm ở ta trên đui hắc ca lúc này đột nhiên giật mình, rồi mới tỉnh. Ta cao hứng đối vương lỗi nói: "Được hữu dụng, hắc ca tỉnh!"

Ta đỡ hắc ca ngồi dậy, cầm chút thủy cho hắn uống, ta cảm giác hắn tuy rằng là giải độc, nhưng lại vẫn là có chút sốt nhẹ.

Nghĩ đến hắn là vì cứu ta mà trúng độc, trong lòng thật không biết nói cái gì hảo: "Hắc ca, cảm ơn người, nếu không phải người, ta....."

Hắn đối ta vẫy vẫy tay, ý bảo ta không cần nhiều lời. Thật là hết thấy đầu ở không nói gì a, không nghĩ tới hoang đảo này thượng còn có thể đủ giao cho hai cái sinh tử chi giao bằng hữu, lần này khổ cũng coi như không nhận không.

Hắc ca vẫn là có chút suy yếu, không muốn nhiều lời lời nói. Ta dùng chân bông đem hắc bọc nghiêm nghiêm, hy vọng hắc có thể phát đồ m ô hôi, ngày mai buổi sáng khả năng liền sẽ hảo đi lên.

Vương lỗi đối ta nói: "Đại gia không cần đầu không ngủ được, người trước ngủ, rồi mới lại đến lượt ta ngủ."

Ta cũng bất hòa hắc khách khí, dựa gần hắc ca ngã đầu liền ngủ rồi. Ta một giấc này ngủ cũng thật hương, vừa mở mắt thiên đầu sáng.

Ta bò dậy liền đối vương lỗi nói: "Người sao không gọi ta a?"

Vương lỗi đang ở nướng khoai lang, hắc quay đầu lại đối ta nói: "Ta xem người cũng rất mệt, thật sự không đành lòng đánh thức người. Ai? Ta đầu quên hỏi người, người có hay không cái gì sự, không phải người trước làm rần rần sao? Muốn hay không cũng ăn chút xà được?"

Ta lắc đầu nói: "Ta không có việc gì, ta trong thân thể độc huyết đầu làm hắc ca hút ra tới. Đến, ta còn là trước nhìn xem hắc ca đi!" Nói xong liền vươn tay, sờ soạng hắc ca cái trán, còn hảo hắc hạ sốt, ta cũng nhẹ nhàng thở ra.

Hắc ca bị ta một sờ liền tỉnh, hắc thông thả ngẩng dậy, hoạt động hoạt động đầu cùng bả vai, rồi mới đối ta lắc đầu nói: "Yên tâm, ta không có việc gì. Có ăn sao?"

Vương lỗi vội nói: "Có a, ta mới vừa nướng tốt, mau thừa dịp nhiệt ăn đi!"

Ta cùng hắc ca đã sớm đã đói bụng, vì thế chúng ta lại vui sướng ăn xong rồi khoai lang đồ bữa sáng. Chính là lòng ta có chuyện cảm giác không rất hợp đầu, từ đêm qua vương lỗi trở về sau, ta tổng cảm giác hắc có cái gì địa phương có chút khác thường, nhưng lại nhất thời không thể nói tới.

Ta liền như thế nhìn chăm chăm vào vương lỗi xem, hắc ca nhìn ra ta dị thường. Hắc dùng ánh mắt dò hỏi ta xảy ra chuyện gì? Ta vừa định kỳ thế

nhưng hẳn nhiên chú ý vương lỗi khi, một tiếng chói tai thương (súng) vang, từ rừng cây phía nam truyền đến.....

《 chưa xong còn tiếp 》

Thứ 15 Cái Chuyện Xưa Hoang Đảo Kinh Hồn (Bốn)

Tiếng súng? Chúng ta ba người đồng thời nghe ra là tiếng súng, hắc ca vẫn là phản ứng nhất nhanh chóng một cái, hắc dùng trên mặt đất thổ nhanh chóng đem đồng lửa tắt, rồi mới đối ta cùng vương lỗi nói: "Các người về trước tiêu lâu bên trong, ta đi xem!"

Ta tỏ vẻ phản đối nói: "Không được, như vậy quá nguy hiểm! Người vừa mới vừa vặn, có lẽ là tới cứu viện chúng ta người đâu? Bọn họ cũng có thể là tưởng nổ súng nhắc nhở chúng ta bọn họ tới đâu!"

Nhưng hắc ca lại nói: "Ta cảm giác không rất giống, cái này trên đảo có quá nhiều kỳ quái sự tình, chúng ta không thể thiếu cảnh giác. Vẫn là tiêu tâm một ít hảo."

Ta gật gật đầu tỏ vẻ đồng ý, chính là vẫn là không đồng ý cùng hắc tách ra. Cuối cùng chúng ta vẫn là cùng nhau hướng phía nam đi qua. Tiêu tâm khởi kiến, chúng ta đi tốc độ không phải thực mau, nếu phát hiện có vấn đề còn có thể lâm thời trốn đi.

Đi rồi một hồi, hắc ca ý bảo chúng ta dừng lại, hắc quỳ rạp trên mặt đất nghe xong một hồi, rồi mới làm chúng ta đều tránh ở một mảnh cỏ hoang. Quả nhiên không quá hai phút, liền đi tới một đám người. Ta nhìn bọn họ quần áo có chút quen mắt, là bọn họ, thế nhưng là trong mộng đám kia người xấu!

Chúng ta ba cái đều ngừng lại rồi hô hấp, này nhóm người trung ria mép đối một cái khác đầu trọc nói: "Người nói chúng ta lần này có thể tìm được ngôn ca sao?"

Đầu trọc lại nói: "Có thể tìm được cái rắm, thuyền đầu tạc chia năm xẻ bảy, người đã sớm uy cá mập, cũng liền lão bản còn nghĩ tới tìm người!"

Làm chúng ta tới cái này điều đầu không ị phân trên hoang đảo!"

Ria mép nịnh nọt nói: "Sợ gì nha! Trên đảo này có ăn có uống! Một hũ ta liền đem vừa rỗi đánh gà rừng nướng! Đây chính là chân chính món ăn thôn quê a!"

Đầu trọc mắng một câu nướng nói: "Người hiểu thí! Cái này trên đảo nhưng không sạch sẽ, bảy năm trước sự người không biết sao?"

Ria mép trong lòng cả kinh nói: "Người là nói ngôn ca thành danh chi chiến sao?"

Đầu trọc hung hăng nói: "Cũng không phải là sao, năm đó trên đảo này người không sai biệt lắm toàn đã chết, từ kia sau này liền không còn có người dám thượng cái này đảo. Đã từng có một cái ngư dân thượng đảo tránh gió khi, liền nhìn đến quá không sạch sẽ đò vật. Chờ người trong nhà tìm được hấn khi, người đã sớm điên rỗi!"

Ria mép càng nghe càng sợ hãi: "Nhu thế tà môn! Kia chúng ta vẫn là nhanh lên rời đi nơi này được, trở về liền cùng lão bản nói cái gì cũng không tìm được!"

Đầu trọc bắn ria mép đầu một chút nói: "Người đương lão bản là gốc tử a! Chúng ta chạy nhanh đem toàn đảo đầu toàn bộ tìm tòi một lần, không có chúng ta liền triệt!"

Thấy này nhóm người vội vàng đi xa, chúng ta mới chậm rãi từ trong bụi cỏ đứng dậy. "Ngôn ca", như thế nào như thế quen tai tên? Vương lỗi cũng biểu tình cố quái nhìn ta cùng hắc ca.

Hắc ca lại vẫn là một bộ không có biểu tình bộ dáng, hấn nhìn nhìn này nhóm người tới địa phương nói: "Bọn họ khẳng định có thuyền, đi, chúng ta đi đem bọn họ thuyền cướp!"

Này thật là cái hảo biện pháp, này nhóm người vừa thấy liền không phải cái gì người tốt, chúng ta kiếp bọn họ thuyền, bọn họ một chút cũng không oan. Chúng ta ba người thực mau liền ở ly thương (súng) vang chỗ

không xa bờ biển phát hiện một con thuyền du thuyền, hắc ca trước hết sò lên thuyền, ta theo sát này sau.

Trên thuyền chỉ có một tiểu đệ đang xem thuyền, hắc ca lặng lẽ vòng đến hắc sau lưng, đột nhiên thành linh cho hắc một cái người cầm đao, tiểu đệ lập tức liền hôn mê bất tỉnh, ta cùng vương lỗi đi lên dùng trên thuyền dây thừng đem hắc trói cái kín mít!

Ba người giữa, ta cùng vương lỗi khẳng định sẽ không khai thuyền, chính là hiển nhiên hắc ca sẽ, hắc thuyền thực vận ra động cơ, khởi động du thuyền. Đã có thể ở chúng ta vừa định khai thuyền đi thời điểm, ta đột nhiên phát hiện thuyền thương vượn một chi súng lục, đang ở nhắm chuẩn hắc ca muốn nổ súng!

Khẩn cấp thời khắc ta tới không cấp nghĩ lại, hắc ca đã cứu ta mệnh, ta không thể làm hắc có nguy hiểm, ta một cái phi thân nhào hướng hắc ca. "Phanh" một tiếng! Thương (súng) vang lên, bởi vì sự ra đột nhiên, đang ở khai thuyền hắc ca cũng không có tới cấp phản ứng, bị ta như thế một phác, thuyền liền đánh vào bên cạnh đá ngầm thương tấ hỏa.

Mà ta cũng đồng thời cảm thấy bả vai một trận đau nhức, ngã xuống một bên. Vương lỗi một tiếng bạo nộ, nhắc chân đá bay thuyền thương vượn súng lục. Hắc ca giơ tay ném một tay thuật đao, thuyền thương người theo tiếng ngã xuống đất mà chết.

Ta cũng thật xui xẻo, này một thương (súng) phỏng chừng lại đánh vào xương bả vai thượng! Vương lỗi đem ta nâng dậy tới, nôn nóng kiểm tra ta miệng vết thương. Hắc ca cũng nhanh chóng đã đi tới, dùng trong tay đao cắt mở ta thượng áo sơ mi.

Ta rần rì hỏi: "Như thế nào? Thật mẹ nó đau!"

Hắc ca chỉ nhìn thoáng qua liền nói: "Khả năng không tốt lắm, viên đạn hắc là tạt ở trên xương cốt."

"Cái gì?" Ta hai mắt vừa lật, dọa muốn rụng.

Vương lỗi thấy ta này tủng hình dáng, thế nhưng có chút tức giận nói: "Vừa rồi anh dũng kính đâu? Như thế nào hiện tại tủng?"

Ta cũng ủy khuất nói: "Vừa rồi sự phát đột nhiên, ta sao có thể tưởng như thế nhiều a! Bất quá còn hảo là tạp ở trên xương cốt, nếu thật đánh đi vào, phỏng chừng này sẽ các người phải cho ta lập bia!"

Vương lỗi tức giận trừng mắt nhìn ta liếc mắt một cái, này liếc mắt một cái trừng ta thẳng phát mao. Như thế nào cảm giác quái quái đâu? Vương lỗi tốt xấu cũng là cái đại lão gia, như thế nào hiện tại xem ta ánh mắt có điểm lơ mơ đâu? Như thế nào xem hắn cũng nên là cái thẳng nam a!

Hắc ca nâng dậy ta đối vương lỗi nói: "Hắn thương muốn lập tức lấy ra viên đạn, thuyên hiện tại cũng hồng rồi, chúng ta còn phải hồi kia đồng trong lâu mới được."

Vương lỗi gật gật đầu tỏ vẻ đồng ý, hắn xoay người ở trên thuyên tìm một ít ăn hoà đàm thủy cùng nhau mang đi, đương nhiên còn có hai thanh súng lục. Liền ở chúng ta ba người rời thuyên chảy thủy đi trở về trên bờ thời điểm, phía trước làm chúng ta bó trụ cái kia tiêu đệ lại tỉnh, chính là hắn nhưng vẫn ngây ngốc nhìn xem chúng ta rời đi, khi chúng ta đi xa khi, hắn mới rầu rĩ kêu một tiếng: "Ngôn ca!"

Bởi vì ta miệng vết thương là trên vai, vị trí lại vừa vặn là lần trước bị rắn độc cắn quá địa phương, đau liền tự nhiên không cần phải nói, huyết cũng là ngăn không được lưu. Còn hảo hắc ca vẫn luôn dùng tay dùng sức ấn miệng vết thương, đau là đau điểm, tổng hảo quá đổ máu lưu chết đi?

Vừa rồi đám kia người đi phương hướng không phải tiêu lâu phương hướng, cho nên chúng ta đến mau chóng đuổi tới, rồi mới xử lý tốt miệng vết thương ngay lập tức rời đi, để tránh đụng phải bọn họ.

Chúng ta ba người, lấy ta có thể chịu đựng tốc độ nhanh nhất về tới tiêu bạch lâu, vương lỗi phi thường quen thuộc nhảy ra cấp cứu rương, hắn tự cấp ta làm đơn giản tiêu độc sau, lại có chút không biết làm sao nhìn hắc ca.

Hắc ca tựa hồ là minh bạch cái gì, hẩn nhìn ta liếc mắt một cái nói: "Có một cái tin tức tốt cùng một cái tin tức xấu. Người muốn nghe cái nào?"

Ai? Hắc ca khó được còn sẽ cùng ta khai chê cười, nhưng là xem hẩn một bộ vĩnh viễn không có gì biểu tình bằng sơn mặt ta liền biết, đây là thật sự, không phải ở nói giỡn. Ta nhận mệnh nói: "Hảo đi, vậy người trước nói tốt đi, làm ta trước cao hứng một chút."

Hắc ca gật gật đầu nói: "Tin tức tốt là được đầu còn có thể dùng, người hẩn là sẽ không chết."

Ta nghe xong cũng không cảm giác có bao nhiêu cao hứng, lại nghĩ đến còn có tin tức xấu đâu? Liền hỏi hắc ca: "Kia hư đâu?"

Hẩn biểu tình nghiêm túc nói: "Hư chính là không có thuốc tê!"

Ta đi! Không thuốc tê! Ta tức khắc cảm thấy trời đất quay cuồng, vốn đang không tính quá đau miệng vết thương, này một chút cũng kim đâm dạng đau đi lên.

Vương lỗi an ủi ta nói: "Người nhịn một chút, cần đạn lấy ra liền không đau, liền hơn mười giây sự!"

Hẩn nói đến nhẹ nhàng, ai đau ai biết! Chính là ai ngờ hẩn một chút câu nói lại làm ta càng tuyệt vọng.....

"Hắc ca, giúp ta đè lại hẩn, ấn đã chết, đừng làm cho hẩn lộn xộn!"

Hắc ca thật là bất hòa ta khách khí, đi lên đem tay của ta cùng chân đầu cột vào trên giường, rồi mới gắt gao đè lại ta móng cùng eo sau, đối vương lỗi nói: "Bắt đầu đi, động tác mau một chút."

Vương lỗi vẻ mặt quyết tuyệt gật gật đầu, liền bắt đầu đối ta hạ độc thủ!

"A....." Hẩn một chút đao ta liền không nhịn xuống hét to ra tới, hắc ca lo lắng ta tiếng kêu đưa tới đám kia người, liền tùy tay cần lấy một khối

dơ không lạp kỉ khăn lông, một chút li ền nhét vào ta trong miệng. Này mùi vị, huân ta thiếu chút nữa không bối quá khí đi!

Chờ ta] nhắm siểm bảo hoảng sợ an sam bệnh tậ hoàng hoạn vút ửng lân tuu nói áp hi N nách hạt mị lỗ tuyến tục lan não cách khuể Hoàn tâm mắt cá ước kháng cơ tể sặc ngạnh giáp thiết trư nha tao đối na tưng Lữ sở br >

Hắc ca thanh âm lúc này lại ở ta trên người lãnh khốc vang lên: "Còn phải phùng hai châm."

Ta nghe sau hoàn toàn vụng đ ồ ăn.....

Có lẽ là vừa r ồi quá đau, cho nên phùng này hai châm thời điểm, ta cơ hồ không có gì cảm giác, bởi vì đã sớm đau chết lặng! Vương lỗi dùng băng gạc cẩn thận đem ta miệng vết thương băng bó hảo, ta thật là rất tò mò hẳn ở nơi nào tìm được này đó không Khai Phong băng gạc đâu?

Ta vô lực ghé vào trên giường hừ hừ, vương lỗi đưa cho ta một mảnh thuốc hạ sốt làm ta ăn. Hẳn mới vừa quay người lại, li ền nhìn đến hắc ca đang dùng họng súng thẳng hẳn.....

Ta cũng là cả kinh, vội đối hẳn nói: "Hắc ca, người đây là làm cái gì?"

Hắc ca ý bảo vương lỗi đứng ở một bên đi, r ồi mới hẳn đi đến ta bên cạnh ng ồi xuống, chỉ là họng súng nhưng vẫn không có địch khai ý tứ.

"Người là ai?" Đương hắc ca hỏi ra này ba chữ khi, ta cũng có chút ngoài ý muốn. Tuy rằng phía trước ta đối vương lỗi nào đó hành động cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng là lại trước nay không có hoài nghi quá hẳn.

Wương lỗi đầu tiên là sừng sốt, tiếp theo thế nhưng cười lạnh một tiếng, cúi đầu xuống.....

Ta rõ ràng cảm giác được trong phòng không khí không đúng r ồi, bốn phía độ ẩm ở kịch liệt giảm xuống. Ta đầu có thể thấy từ trong miệng ha ra khí có chút trở nên trắng!

"Vương, vương lỗi? Người xảy ra chuyện gì?" Ta thử tính hỏi hần.

Kết quả hần một trương miệng, ta hoàn toàn tuyệt vọng! Đây nơi nào là cái gì vương lỗi thanh âm, này rõ ràng chính là ở lâu ba nghe được kia hai cái khắc khẩu nữ nhân thanh âm, trong đó một cái nha! Ta đâu lại bắt đầu mặc danh đầu đi lên.

Vương lỗi hung hăng trừng mắt hắc ca nói: "Người cái người xấu, người vì cái gì còn chưa chết?"

Ta nhìn một cái thân thể cao lớn nam nhân, há mồm lại là cái nữ nhân thanh âm, bỗng hần là sợ hãi ta, lại bị hần này nữ nữ khí một câu chọc cho vui vẻ!

Hắc ca nghe được vương lỗi kêu hần người xấu, liền hỏi hần: "Người là ai, người nhận thức ta sao?"

Vương lỗi ha hả cười: "Ta là ai? Hừ, ta đích xác không phải vương lỗi, ta chẳng qua là mượn một chút thân thể hần thôi, hơn nữa không chỉ ta nhận thức người, nơi này mỗi người đều nhận thức người!" Ngay sau đó nàng quay đầu đối ta nói: "Hồ đại ca, người như thế nào có thể cùng hần ở bên nhau? Năm đó hần liền thiếu chút nữa hại chết người, hiện giờ hần chỉ sợ cũng là tới giết người!"

Trong lòng ta rung mình, có chút kinh ngạc nhìn về phía hắc ca..... Hần cũng là vẻ mặt thống khổ cùng mờ mịt, mà ta như thế nào cũng không thể tin tưởng, cái này đã từng đã cứu ta mệnh nam nhân muốn giết ta. Đây một đường đi tới, hần thật muốn muốn giết ta, kia chẳng phải là quá dễ dàng!

Chính là hần thân thủ cùng gặp chuyện quả cảm, nói vậy hần khẳng định cũng không phải người bình thường. Chẳng lẽ chúng ta không mất trí nhớ phía trước từng có cái gì ân oán sao? Ta đâu đâu sắp đau nứt ra, cái này làm cho ta vô cùng bức bối.

Ta lạnh giọng chất vấn vương lỗi: "Người lại là ai? Bằng cái gì ở chỗ này nói ai là người tốt, ai là người xấu."

Không nghĩ tới hỏi xong những lời này sau, vương lỗi thế nhưng thương tâm khóc lên: "Hồ đại ca, ta là tiểu mỹ a? Người thật sự không nhớ rõ ta sao? Năm đó sự tình người thật sự tất cả đều quên mất sao? Không nhớ rõ 7 năm trước hôm nay..... Phát sinh quá cái gì sao?"

Ta càng thêm hồ đồ "7 năm trước rốt cuộc đã xảy ra cái gì?"

Cái này tự xưng tiểu mỹ người một bên khóc lóc, một bên thương tâm hỏi ta: "Nếu người thật sự quên mất, vì cái gì mỗi năm hôm nay người cùng vương lỗi đều sẽ trở lại cái này trên đảo tế điện vong linh?"

Mỗi năm ta cùng vương lỗi đều cùng nhau tới? Kia nói cách khác, ta lần này gặp nạn cũng là vì muốn thượng cái này trên đảo tới.....

Thứ 15 Cái Chuyện Xưa Hoang Đảo Kinh Hồ (Năm)

Đột nhiên ta trước mắt hiện lên một cái dáng yêu nữ hài, nàng vui vẻ kêu ta Hồ đại ca, tiểu mỹ..... Ta trong trí nhớ thật sự tiểu mỹ người này sao? Ta nhìn về phía hắc ca, hắc trong mắt cũng thực mê mang. Đúng vậy, ta hẳn là biết hẳn cảm thụ, bởi vì chúng ta giống nhau đều mất đi ký ức. Nếu hẳn thật là người xấu, kia hẳn hẳn là ngăn cản cái này tiểu mỹ tiếp tục nói tiếp, chính là hẳn không có, hiển nhiên hẳn cũng muốn biết chính mình quá khứ là như thế nào.

Ta nhìn hai mắt đăm lẹ vương lỗi nói: "Người nói người là mượn vương lỗi thân thể, như vậy người là quỷ sao?"

Vương lỗi xoa xoa nước mắt nói: "7 năm trước ta chính là quỷ, bất quá người yên tâm, ta sẽ không thương vương lỗi. Người hiện tại tuy rằng không nhớ rõ đi qua, nhưng là ta tin tưởng người sớm muộn gì có thể tìm về quá khứ hồi ức!"

Đối với nàng lời nói ta không dám toàn bộ đều tin tưởng, mọi người không phải thường nói "Chuyện ma quỷ hết bài này đến bài khác" sao? Vì thế liền đối nàng nói: "Hôm trước buổi tối chúng ta ở trong lâu nhìn đến cái kia mặc màu đỏ váy thân ảnh, là người sao?"

Nàng gật gật đầu nói: "Chính là ta, ta vốn định ở các người trước mặt hiện thân, chính là các người trên người sát khí quá nặng, ta không có biện pháp hiện thân. Sau tới vương lỗi lại về tới lâu trung lấy thuốc, ta liền bám vào hần trên người."

"7 năm trước rốt cuộc đã xảy ra cái gì sự tình? Trên đảo người như thế nào sẽ toàn đã chết đâu?" Ta quá muốn biết ta quá khư hết thầy.

Tiểu mỹ nhìn phía ngoài cửa sổ, sâu kín nhớ lại năm đó sự tình.....

"Năm ấy ta mới vừa mãn 20, hộ giáo tốt nghiệp sau, đã bị phân phối đến một cái kêu phỉ thúy đảo hải đảo thượng công tác, công tác địa điểm là trên đảo một tòa viện đi đầu dưỡng. Phỉ thúy đảo, vừa nghe tên này nên là cái phong cảnh như họa địa phương, ai ngờ tới ta mới biết được, nơi này căn bản là là hoang tàn vắng vẻ, trên đảo phía trước cũng không cư dân. Đi vào viện đi đầu dưỡng an dưỡng đầu là một ít về hưu lão cán bộ, lão lãnh đạo. Mỗi ngày công tác cũng thực bình nói, thẳng đến các người xuất hiện..... Có một ngày ta nghe đồng sự tiểu Lưu nói: Viện đi đầu dưỡng tới hai gã công an cảnh sát, bởi vì ở một lần chấp hành nhiệm vụ trung bị trọng thương, đã bị tổ chức an bài đến chúng ta nơi này tĩnh dưỡng. Đây hai gã công an cảnh sát chính là người cùng vương lỗi! Chúng ta viện đi đầu dưỡng vẫn là lần đầu tiên tiếp đãi anh hùng cấp nhân vật, cho nên tất cả mọi người đều thực hưng phấn cũng thật cao hứng. Các người hai cái người cũng thực hảo ở chung, đặc biệt là người, ta bởi vì vừa mới tham gia công tác, thường xuyên sẽ phạm một ít sai lầm nhỏ. Có rất nhiều lần đầu là người cho ta đánh yểm trợ, ta mới không có bị y tá trưởng mắng. Vốn dĩ này hết thầy đầu rất tốt đẹp, thẳng đến cái kia kêu hoắc ngôn nam nhân xuất hiện, hết thầy đầu thay đổi..... Ta nhớ rõ đó là cái trời mưa sáng sớm, một cái ăn mặc một thân hắc nam nhân đi vào viện đi đầu dưỡng. Nói chính mình kêu hoắc ngôn, là người cùng vương lỗi hảo bằng hữu, lần này là tới thăm của các người. Chính là chúng ta đầu biết, người cùng vương lỗi tới nơi này an dưỡng thuộc về độ cao bảo mật, là không có khả năng có cái gì bằng hữu tới thăm. Lại xem cái này hoắc ngôn, ban ngày ban mặt còn mang khẩu trang, càng là khả nghi! Vì thế trước đài Triệu hộ sĩ liền đối hần không có hai người kia, hần tìm lần. Ai ngờ Triệu hộ sĩ nói còn chưa nói xong, đã bị một cái sau đó tiến vào nam nhân cấp bắn chết! Hết thầy tới

quá đột nhiên, tất cả mọi người không nghĩ tới sẽ phát sinh như thế khủng bố sự tình. Mà người cùng vương lỗi lúc ấy bởi vì thèm ăn, đi trong núi đánh gà rừng đi! Vừa lúc không ở trong viện. Cái này hắc y nam nhân mang theo một đám thủ hạ, đem viện đi ầu dưỡng trong ngoài phiến cái biển, lại trước sau không có tìm được các người hai người, an dưỡng những người khác, hơi có phản kháng li ền không nói hai lời nổ súng đánh chết. Giết đến cuối cùng, cũng không có tìm được các người hai người, hoặc ngôn đành phải li ền đối dư lại còn sống người ta nói, nếu giao ra h ồ siêu cùng vương lỗi hai người, li ền có thể buông tha còn lại người. Tiểu Trương hộ sĩ tin hấn nói, nói ra các người đi trên núi đánh món ăn thôn quê. Chính là ai ngờ cái này hoặc ngôn cũng không có thực hiện hấn lời hứa, mà là ra lệnh cho thủ hạ tàn sát dư lại mọi người, r ồi mới li ền thẳng đến trên núi đi bắt các người hai cái. Cùng lúc đó, các người đ ồng sự cũng nhận được, có người muốn ám sát các người tuyên báo, vì thế li ền phái võ cảnh tiến đến cứu viện. Đương hấn đuổi tới viện đi ầu dưỡng khi, mới phát hiện nơi này người tất cả đ ều đã chết, mà trên núi lại truy ền đến từng trận tiếng súng. Bọn họ một phút đ ồng h ồ cũng không chậm trễ chạy lên núi, mới đem người cùng vương lỗi từ bọn họ thương (súng) hạ cứu xuống dưới. Chính là lúc ấy các người hai người đ ều bị thương, mà viện đi ầu dưỡng đã không có có thể cứu hộ nhân viên y tế, đành phải đem các người dùng quân dụng phi cơ đưa đến quân khu bệnh viện cứu giúp. Sau tới các người thương hảo lúc sau, mỗi năm ngày này đ ều sẽ thượng đảo tới tế điện chúng ta. Toàn viện 115 người, tất cả đ ều ở cùng một ngày chết thảm. Bọn họ linh h ồn hiện giờ còn vẫn như cũ chưa từng rời đi..... Bởi vì giết chết bọn họ người vẫn như cũ t ồn tại, đó chính là người -- hoặc ngôn!" Nói xong nàng dùng tay đột nhiên chỉ hướng hắc ca.

Hắc ca vạn năm bất biến băng sơn trên mặt tựa h ồ có chút biến hóa, hấn không phải không thể đổi mặt qua đi, chỉ là không nghĩ tới hấn quá khứ như thế bất kham. Hấn nghĩ tới chính mình phía trước khả năng làm không phải cái gì đứng dẫn chức nghiệp, chính là "Giết người như ma" này bốn chữ, hấn chưa từng nghĩ tới sẽ dùng ở trên người mình.

Mà ta càng thêm không muốn tin tưởng, cái kia đã từng đã cứu ta người, thế nhưng cũng từng muốn giết ta! Ta quay đ ầu nhìn v ề phía hắc ca, hấn cũng nhìn v ề phía ta. Ta cho rằng hấn sẽ nói chút cái gì, chính là

hắn vẫn luôn cũng chưa nói một lời, chỉ là chậm rãi buông xuống trong tay thương (súng).....

Ta từ hắn mắt nhìn ra, lúc này hắn là người tốt. Ta quay đầu lại đối tiêu mỹ nói: "Phóng hứa hắn đã từng là cái người xấu, chính là hắn hiện tại là người tốt. Hắn cùng ta giống nhau mất đi ký ức, liền không nên vì qua đi phạm quá sai phụ trách!"

Nhưng tiêu mỹ lại nói: "Người có thể bảo đảm hắn khôi phục ký ức sau, sẽ không còn muốn giết người sao? Người cũng là cái cảnh sát, hắn là biết xúc phạm pháp luật hắn là đã chịu cái dạng gì chịu tội, mà không phải bởi vì hắn mất trí nhớ, liền có thể đương cái gì cũng chưa phát sinh quá!"

Ta không lời gì để nói, lúc này lại nghe thấy hắc ca đối ta nói: "Nàng nói rất đúng, người không nên tin tưởng ta, nếu ta khôi phục quá khứ ký ức, như vậy ta chính là cái người xấu, người vẫn là hiện tại giết ta đi!" Nói xong hắn cầm trong tay thương (súng) ném cho ta.

Ta tiếp nhận thương (súng) sau thực mờ mịt, thiệt tình không nghĩ khẩu súng khẩu chỉ hướng hắc ca. Đang ở do dự hết sức, đột nhiên thấy hắc ca sau lưng, đi vào tới một cái người. Đúng là vừa rồi gặp được đám kia người xấu trung một cái, hắn trong tay thương (súng) đối diện hắc ca.

Ta không chút nghĩ ngợi, giơ tay chính là một thương (súng), vừa lúc đánh vào hắn cánh tay thương. Cầm súng trong tay cảm giác rất quen thuộc a, xem ra ta phía trước thật là một người cảnh sát nhân dân. Thương (súng) vang sau, hắc ca đầu tiên là sửng sốt, sau tới lại phát hiện ta đánh không phải hắn, mà là hắn sau lưng người. Hắn không nghĩ tới ta vào lúc này còn có thể chủ động cứu hắn, hắn quay đầu lại nhìn thoáng qua tiến vào người, nhưng ai biết người này vừa rồi còn thống khổ ấn trên tay miệng vết thương, nhưng vừa thấy đến hắc ca mặt liền lại phi thường sai biệt nói: "Ngôn ca? Người thật sự không chết! Chúng ta tìm người tìm hảo vất vả a!"

Mà hắc ca ở kia đã đến người mặt khi, thế nhưng có chút choáng váng, thân thể có chút chững đờ hết nổi ngã xuống trên giường. Sau đó lại vào được vài người, bao gồm phía trước nhìn đến đầu trọc cùng ria mép.

Bọn họ nhìn đến hắc ca cùng chúng ta ở bên nhau khi, biểu tình đều thực ngoài ý muốn. Những người này trên tay tất cả đều có thương (súng), mà ta lại vừa mới bị thương, vương lỗi hiện tại lại không quá bình thường, hắc ca... Cũng chính tà khó phân biệt, xem ra hôm nay ta thật sự muốn chi trả ở cái này trên hoang đảo!

Hơn mười đem súng lục đối với ta cùng vương lỗi, mà vừa rồi còn hướng ta khóc lóc kể về "Tiểu mỹ" cũng tựa hồ biến mất, chỉ còn lại có cái ngọc vương lỗi, cúi đầu không nói lời nào. Những người này đi lên liền đem chúng ta hai cái bó vững chắc, đầu trục còn tiến lên cho ta một cái tát, nói là mấy năm trước thiếu hẳn.

Ta bị đánh không hiểu ra sao, chính là người là dao thót, ta là cá thịt, nói nhiều cũng không ý. Hắc ca ở trên giường nằm một hồi, liền đứng lên. Chính là khi ta thấy hẳn mắt khi, lòng ta biết muốn hư! Cái này ánh mắt còn không phải là ta trong mộng cái kia lãnh khốc ánh mắt sao?

Ta bất đắc dĩ cười cười nói: "Xem ra người nghĩ tới."

Hoắc ngôn lãnh khốc đối ta nói: "Không nghĩ tới người thế nhưng còn sống..... Như vậy đại nỗ mạnh cũng chưa nỗ chết hai người các người. Thật là phúc tinh a! Không bằng sau này đi theo ta làm như thế nào? Ta bảo người áo cơm vô ưu!"

Ta tức khắc cảm thấy hoắc ngôn khôi phục ký ức sau, chỉ số thông minh cũng giảm xuống. Ta cười đối hẳn nói: "Ta cấp quốc gia làm việc cũng là áo cơm vô ưu a! Hơn nữa còn yên tâm thoải mái đâu!"

Hoắc ngôn nghe xong ta nói sau, chỉ nói một câu: "Gần bướng hồ đồ. Đem hai người kia đều mang đi, lúc này muốn tẫn tại giao cho lão bản."

Ai ngờ hẳn vừa dứt lời liền bỗng nhiên cuồn phong nổi lên bốn phía, vô số mơ hồ không rõ bóng dáng vây quanh phòng này, bọn họ đều kêu rên không ngừng..... Vương lỗi lúc này cũng hai mắt đỏ bừng nhìn về phía mọi người, chỉ thấy hẳn dùng sức một tránh, bó ở hẳn trên người dây thừng liền tách ra.

Đầu trục cùng ria mép bởi vì sợ hãi mà loạn nổ súng, còn hảo ta là quý rạp trên mặt đất. Hoắc ngôn thủ hạ tại đây trận loạn thương (súng) trung tử thương không ít, mà hoắc ngôn lại lạnh lùng nhìn này đó bóng dáng, không có chút nào sợ hãi.

Thật đáng tiếc, kiếp này nếu chúng ta không phải đối thủ nói, chúng ta đây khẳng định có thể trở thành bằng hữu. Chính là hiện tại chúng ta lại chỉ có thể "Không phải người chết chính là ta sống" Đây đó oán quý không ngừng công kích tới hoắc ngôn thủ hạ, chính là lại không thể thương hoắc ngôn phân hào, có lẽ tiêu mỹ nói rất đúng, hấn trên người sát khí quá nặng.

Hoắc ngôn nhìn đến quý quái nhóm cũng không có chủ động công kích chính mình, liền một phen nhắc tới ngã trên mặt đất ta, dùng thương (súng) bắt cóc ta chạy ra viện đi đầu dưỡng. Nhìn như thế hỗn loạn cảnh tượng, ta trong đầu bắt đầu không ngừng hiện lên một ít cùng loại đoạn ngắn.

Ta rốt cuộc nhớ tới ta là ai, ta là một người tập độc cảnh sát. 7 năm trước bởi vì một cái án tử, nằm vùng đến buôn lậu ma túy tập đoàn. Thành công phá hủy buôn lậu ma túy tập đoàn vận độc lộ tuyến, cũng bắn chết tập đoàn thủ lĩnh. Mà ta cùng hoắc ngôn chính là ở ta chấp hành nằm vùng nhiệm vụ khi nhận thức, hấn vẫn luôn đầu thực tin tưởng ta, chính là hấn lại không nghĩ rằng ta sẽ là cảnh sát.

Lãnh đạo vì bảo hộ ta, liền đem ta cùng một khác danh cùng nhau chấp hành nhiệm vụ đờng sự -- vương lỗi, đưa đến cái này phi thúy viện đầu dưỡng bên trong, mặt ngoài nói là tới an dưỡng, thật nhưng tế lại là vì tránh né buôn lậu ma túy tập đoàn trả thù. Chính là bọn họ vẫn là tìm tới, đi đầu chính là hoắc ngôn. Nhưng ta không nghĩ tới bọn họ sẽ giết hại viện đầu dưỡng mọi người, tuy rằng cuối cùng chúng ta bị tới rồi đờng sự giải cứu, chính là ta nội tâm đối chết đi người ấy này lại vĩnh khó ma diệt, vì thế mỗi năm hôm nay ta đầu sẽ cùng vương lỗi thượng đảo tế điện.

Mấy ngày trước, chúng ta ngồi trên một con thuyền vừa lúc đi ngang qua phi thúy đảo khách thuyền, bỗng hấn là ở cùng ngày là có thể thượng đảo. Nhưng không nghĩ tới lại ở trên thuyền gặp hoắc ngôn, hai bên ở giao thủ khi, đạn lạc lằm trúng khách thuyền cơ thương mà khiến cho đại nổ

manh. Sau tới ta đã bị nước biển xông lên bờ cát, còn mất đi ký ức. Đứng thời cũng gặp được cùng ta giống nhau may mắn còn tồn tại xuống dưới hoặc giảng hòa vương lỗi.

Đương nhiên, bọn họ cũng bị đại nổ mạnh chấn mất trí nhớ. Nhưng loại này mất trí nhớ là ngắn ngủi, khi chúng ta gặp được quen thuộc sự vật khi, liền sẽ thực mau nhớ tới phía trước quên quá khứ.

《 chưa xong còn tiếp 》

Thứ 15 Cái Chuyện Xưa Hoang Đảo Kinh Hồn (Sáu)

Hoặc ngôn dọc theo đường đi liền kéo lại túm bắt cóc ta, chạy lên núi. Hấn sức lực cực đại, vốn là bị thương ta liền tính là không bị trói cũng rất khó cùng hấn chống lại. Dọc theo đường đi hấn không nói một lời, ta cũng không có làm ra bất luận cái gì phản kháng hành động. Trừ bỏ ta trên người dây thừng cùng trong tay hấn thương (súng), mặt khác đầu cùng không có khôi phục ký ức phía trước giống nhau, hấn đỡ ta cùng nhau sóng vai đi trước.....

Thực mau chúng ta đi tới đỉnh núi, nơi này cùng ta trong trí nhớ giống nhau, là phiến bờ biển huyên nhai. Xem ra hoặc ngôn là tưởng ở cái này địa phương giải quyết ta, ta bất đắc dĩ cười cười, chính là ở trước khi chết ta còn có cái vấn đề muốn hỏi hấn.

"Ngôn ca!" Ta phía trước nằm vùng khi đầu là như thế kêu hấn, người ở bên ngoài trong mắt, ta vẫn luôn là hấn trung thành nhất tiêu đệ, chính là không nghĩ tới cuối cùng lại là ta bán đứng hấn!

Bị ta như thế một kêu, hấn băng sơn mặt thế nhưng có một ít biến hóa.

Ta tiếp theo nói: "Ngôn ca, này có thể là ta cuối cùng một lần như thế kêu ngươi, ta biết ngươi hận ta, chính là chúng ta lập trường cùng giá trị quan bất đồng, này liền chú định chúng ta chỉ có thể là địch nhân. Chính là ta trước sau không muốn tin tưởng, ngươi sẽ giết chết như vậy nhiều vô tội người! Cho dù ở ta không mất trí nhớ phía trước, ta cũng nguyện ý tin tưởng ở ngươi trong lòng, vẫn luôn đầu ở một cái người tốt....."

"Người không phải ta hạ mệnh lệnh giết." Ngôn ca câu này nói thực nhẹ, chính là ta lại thật thật nghe được.

Ta có chút kích động nói: "Cái gì? Ngôn ca người nói lại lần nữa."

Hoắc ngôn ánh mắt sáng quắc nhìn ta nói: "Có chút lời nói ta không nghĩ nói lần thứ hai, chính là năm đó sự tình, ta..... Thật sự vô lực thay đổi. Kỳ thật người mỗi năm thượng đảo tế bái, ta đều ở người sau lưng theo đuôi, lão bản không chỉ một lần sấn người thượng đảo tế điện khi phái người tới giết người, nhưng mỗi thứ đều làm ta giải quyết. Chính là lần này, hấn phái chính là ta....."

Nguyên lai này 7 trong năm ta có thể bình an không có việc gì, tất cả đều là bởi vì hoắc ngôn âm thầm bảo hộ. Khó trách mỗi lần thượng đảo ta đều cảm giác bên người có người, phía trước còn tưởng rằng là tiêu mỹ quỷ hồn, hiện tại ngấm lại thế nhưng là hoắc ngôn.

Ta hai mắt đỏ bừng nhìn hoắc ngôn ta nói: "Ca, người vì cái gì không thể làm người tốt đâu?"

Hoắc ngôn cười khở nói: "Ta đời này là không có khả năng quay đầu lại, trừ phi đã chết một lần nữa đầu thai! Người đi đi." Nói xong hấn cho ta giải khai trên người dây thừng.

Ta sửng sốt, vội hỏi hấn: "Người thả ta, người làm sao bây giờ?"

Hoắc ngôn vẻ mặt tự tin nói: "Không có việc gì, ta đều có biện pháp. Người bên tay trái có điểu xuống núi đường nhỏ, người đi nhanh đi! Xuống núi sau tìm được vương lối, phỏng chừng thực mau sẽ có người tới cứu các người."

"Các người ai đều đừng nghĩ đi! Không nghĩ tới a, hoắc ngôn, người thế nhưng sẽ bán đứng lão bản! Hôm nay nơi này chính là các người nơi táng thân!" Nguyên lai đầu trợ cùng rìa mép không biết khi nào, mang theo còn thừa không có mấy thủ hạ cũng chạy tới trên núi.

Hoắc ngôn mắt lạnh nhìn về phía người tới nói: "Các người hai cái thế nhưng còn chưa có chết?"

Đầu trọc hừ lạnh nói: "Liền kia mấy cái cô hồn dã quỷ cũng có thể vây khốn ta? Ta trước kia chính là tể ngưu xuất thân, nhất không tin tà! Đến là người, ta không nghĩ tới người chính là vẫn luôn cứu hồ siêu cái kia kẻ thần bí."

Hoắc ngôn lạnh lùng nhìn bọn họ nói: "Đây chính là các người chính mình tìm chết." Nói xong hất giơ tay chính là hai thương (súng), nhẹ nhàng giải quyết rớt đầu trọc bên người hai cái thủ hạ. Đầu trọc cũng nổ súng đánh trả, mà ta bởi vì không hề sức chiến đấu liền chạy nhanh tránh ở Thạch Đầu mặt sau.

Một trận loạn thương (súng) quá sau, hoắc ngôn cũng không có bị thương, chính là đầu trọc cùng ria mép hai người đều trúng đạn bị thương. Đầu trọc phun ra khẩu huyết bọt, hung hăng nói: "Hành, hoắc ngôn, xem như người lợi hại! Chúng ta ai cũng không cần khó xử đối phương như thế nào? Từ đây người đi Dương quan đạo, ta quá ta cần độc mịch!"

Hoắc ngôn nhìn thoáng qua Thạch Đầu mặt sau ta nói: "Hảo, vậy các người liền xuống núi đi!"

Đầu trọc cùng ria mép xoay người chuẩn bị rời đi, mà hoắc ngôn cũng chuẩn bị lại đây đỡ ta..... Đột nhiên, ria mép đột nhiên xoay người hướng ta nổ súng, ta mới từ Thạch Đầu mặt sau đứng lên, tránh cũng không thể tránh, mắt thấy liền phải trúng đạn rồi!

Vẫn là hoắc ngôn phản ứng mau, một cái phi thân đem ta phác gục, đồng thời trên tay bay nhanh ném một tay thuật đao, trực tiếp trát ở ria mép yết hầu chỗ, đương trường bị mất mạng. Đầu trọc một tiếng bạo a, thẳng đến ta cùng hoắc ngôn.

Cái này đầu trọc khổ người rất lớn, vừa thấy chính là một thân cây mạnh, bị hất đột nhiên một phác, ta cùng hoắc ngôn thối lui đến huyệt nhai bên cạnh. Lúc này ta đột nhiên cảm giác chính mình trên người một

uớt, cúi đầu vừa thấy trên người thế nhưng có huyết, nguyên lai hoắc ngôn vừa r ỡ trúng đạn r ỡ!

Ta cuống quít gian muốn nhìn thanh hấn nơi nào trúng đạn r ỡ, chính là đầu trục vẫn luôn cùng chúng ta dây dưa không thôi, tại đây sao đi xuống, chúng ta ba cái khẳng định sẽ cùng nhau rớt xuống huy ền nhai!

Đầu trục xem tình hình này, một phát tàn nhẫn lực li ền phải đem hoắc ngôn kéo hạ huy ền nhai, ta vừa thấy dưới, tâm nói không tốt! Vừa định ôm lấy hoắc ngôn hai chân, ai ngờ hấn nhấc chân đột nhiên đạp ta một chân, ta bị hấn này một chân ngạnh sinh sinh bắn trở về Chính là hấn cùng đầu trục cũng bởi vì này một chân quán lực mà song song ngã hạ huy ền nhai!

"Ngôn ca! Ngôn ca!" Ta không thể tin tưởng hoắc ngôn li ền như thế đã chết! Li ền ở ta gần như điên cuồng tưởng nhảy xuống đi cứu người khi, lại bị người từ mặt sau đánh hôn mê! Li ền ở ta té xỉu trong nháy mắt, ta thấy được vương lỗi mặt.....

Khi ta lại l ền nửa tỉnh lại khi, ta đã về tới quân khu tổng bệnh viện. Cụ giải cứu chúng ta đồng sự nói: "Bọn họ ở đỉnh núi tìm được chúng ta khi, ta cùng vương lỗi đầu đã vụng mê. Bọn họ ở dưới chân núi vứt bỏ viện đi đầu dưỡng tìm được r ỡ mấy cỗ không rõ thân phận thi thể, r ỡ sau đó bọn họ li ền ở ly hải đảo không xa hải vực tiến hành r ỡ tìm tòi, chính là chỉ tìm được một con thuy ền hư rớt du thuy ền, mặt trên có một cái cùng viện đi đầu dưỡng thi thể ăn mặc tương đồng tử thi."

Wang Lỗi là so với ta trước tiên thức tỉnh, hấn đối lãnh đạo thuyết minh lúc ấy trên đảo hết thấy tình huống. Ở ta tới tỉnh lúc sau, cũng cùng lãnh đạo đúng sự thật hội báo ta biết nói hết thấy, bao gồm hoắc ngôn chi tử.

Hoắc ngôn vốn là cảnh sát A cấp tội phạm bị truy nã, hiện tại chứng thực hấn đã chết, kia lệnh truy nã cũng li ền tùy theo huỷ bỏ. Vương lỗi đối với hấn ở trên đảo bị tiêu mỹ quý h ền bám vào người sự, trở về sau chỉ tự chưa đề, đương nhiên ta càng sẽ không chủ động hỏi. Nhưng là lòng ta rõ ràng, hấn là nhớ rõ.

Sau tới có một lần chúng ta cùng nhau uống rượu, hắn nói ra tình hình thực tế. Kỳ thật vương lỗi vẫn luôn đều thích tiểu mỹ, nhưng hắn không nghĩ tới sẽ nhân chính mình công tác nguyên nhân, mà hại chết nàng. Đây là hắn vẫn luôn đều không qua được điểm mấu chốt, cho nên mỗi năm hắn đều cùng ta cùng nhau tới trên đảo tế bái. Nhưng không nghĩ tới 7 năm đều không có ra quá sự tình lẽ hành, lần này lại ra ngoài ý muốn.

Kỳ thật ở chúng ta ba cái ở tại trên đảo đều một ngày đêm thượng, vương lỗi ở hắn làm cái kia trong mộng, hắn liền nhận ra tiểu mỹ, chỉ là lúc ấy hắn còn không thể khẳng định. Sau tới hắn lại là trước hết khôi phục ký ức cái kia, đương hắn nhận ra chúng ta bên người hắc ca thế nhưng là hoắc ngôn khi, cũng là trong lòng hoảng hốt!

Chính là bởi vì ta cùng hoắc ngôn đều không có khôi phục ký ức, hắn cũng không dám dễ dàng nói ra tình hình thực tế. Sau tới hắn vì cứu hoắc ngôn trở về lấy xà dược khi, liền lại lần nữa gặp tiểu mỹ. Ở tiểu mỹ đau khổ cầu xin hạ, hắn mới đồng ý làm nàng thượng chính mình thân, dọc theo đường đi chiếu cố ta..... Mà cuối cùng xuất hiện ở huyệt nhai bên cạnh lại là vương lỗi bản nhân, tiểu mỹ vì cứu ta cùng hắn, dùng hết trên người sở hữu tinh khí, như vậy liền phi phách tán.....

Đương vương lỗi chạy đến trên vách núi khi, vừa lúc nhìn đến hoắc giảng hòa đều trợ công quy vu tận cảnh tượng. Mà ta đang ở nổi điên tưởng nhảy xuống, vì thế hắn không chút nghĩ ngợi liền một tay đem ta gõ hôn mê bất tỉnh.

Nghĩ đến hoắc ngôn, lòng ta vẫn như cũ vẫn là rất khổ sở..... Hắn không nên chết, như thế nhiều năm, kỳ thật vẫn luôn là ta thiếu hắn.....

Nhiều năm sau này, ta ở một lần nhiệm vụ trung bị thực nghiêm trọng thương, làm cho tay phải thương tàn, vô pháp tiếp tục chiến đấu ở tuyến đầu. Vì thế tổ chức thượng an bài ta ở một cái xa xôi tiểu hải đảo thượng, đảm nhiệm tiểu đảo đồn công an sở trưởng.

Cái này đồn công an tính thượng ta, tổng cộng mới có ba cái cảnh sát nhân dân. Trên đảo cư dân cũng đều là một ít hàng năm đánh cá lão ngư dân, không có mấy cái người trẻ tuổi. Mấy năm trước chính phủ từng bỏ

vốn muốn cho trên đảo một trăm dư khẩu người, dọn đến rồi thành thị gần một ít hải đảo thượng, hơn nữa cho bọn hần an bài nhà ở. Chính là trên đảo cư dân thế nhưng đều không muốn, cuối cùng này cái này huệ dân công trình đành phải như vậy sinh non!

Bất quá trên đảo ngư dân đều vẫn là thực thuần phác, đối ta cái này mới tới sở trường cũng thực nhiệt tình. Hôm nay ta theo lệ đi ngư dân trong nhà thăm đáp lễ, đột nhiên nhìn đến ở thôn nhất tây đầu, ly bờ biển gần nhất một rừng cây, có một đóng nhà gỗ nhỏ.

Ta hỏi đồng sự tiểu vương, phương diện này trụ là ai? Hần nói phương diện này trụ là cái từ nơi khác tới quái nhân, mấy năm trước là trần đại thúc đem hần từ trên biển cứu lên tới, chính là hần lại không nhớ rõ chính mình là ai. Ta cũng đem tình huống của hần báo đi lên, nhưng mỗi năm như vậy thất chung dân cư rất nhiều, chính là lại không có thể cùng hần đối thượng hào. Vì thế liền lưu tại trên đảo, lấy đánh cá mà sống. Hần cùng trên đảo này cư dân ở chung còn xem như hòa hợp, đúng rồi, hần còn sẽ tu đồ điện. Nơi này nhà ai đồ điện hỏng rồi liền lấy tới hần nơi này, hần đều miễn phí cấp tu!

Cái này trên đảo còn có như thế nhất hào người? Ta thật đúng là muốn đi bái phỏng bái phỏng.....

"Hần hiện tại kêu cái gì tên?" Ta hỏi tiểu vương.

"Hần kêu A Sinh, là cứu hần trần đại thúc cấp khởi, là trọng sinh ý tứ."

"A Sinh....."

Ta đến gần A Sinh nhà gỗ nhỏ, gõ gõ môn, nửa ngày cũng không ai quản môn. Phỏng chừng là ra biển đánh cá đi. Ta từ cửa sổ hướng nhìn lại, trong phòng thực sạch sẽ, không giống như là một cái người đàn ông độc thân phòng. Nhưng là từ ta vừa rồi tới gần nhà gỗ một chốc kia, ta liền có loại nói không nên lời quen thuộc, từ đáy lòng cảm đột nhiên sinh ra.

Ta đợi một hồi, cũng không thấy A Sinh trở về, liền xoay người muốn chạy. Đột nhiên thấy ở trên bờ cát, một cái cường tráng nam nhân ở hoàng

hôn ánh chi ầu tà chiếu rọi xuống, hướng nhà gỗ đi tới.....

Hắn nghịch quang đi hướng ta, ta thấy không rõ hắn mặt. Chính là ta cảm giác được ở hắn nhìn đến ta kia một khắc, thân thể rõ ràng một đốn. Cái loại này quen thuộc cảm giác càng thêm rõ ràng, ta có chút sốt ruột đi phía trước đi r ồi vài bước, dùng tay che khuất ánh mặt trời, muốn nhìn thanh hắn mặt.

Mộ..... Ta đứng ở tại chỗ bất động. Bởi vì ta thấy rõ hắn mặt, đó là một trương vô cùng quen thuộc có gương mặt, vạn năm bất biến băng sơn mặt! Chỉ là mặt trên nhi ầu một đạo xa lạ vết sẹo. Ta cảm giác chính mình mắt có cái gì chảy xuống dưới, ta dùng tay một gạt, thế nhưng là nước mắt.

A Sinh từ đầu chí cuối đầu không có đình chỉ dưới chân nện bước, hắn là như vậy kiên định, đi bước một hướng ta đi tới, trên mặt thế nhưng còn treo mỉm cười.....

"Người..... Là A Sinh?" Ta cảm giác chính mình thanh âm có chút kích động phát run.

Hắn gật gật đầu, vươn tay phải nói: "Người hảo, hồ sơ trường."

Ta cũng vươn chính mình tay phải cùng hắn bắt tay, ai ngờ hắn tay dùng sức một nắm chặt, ta li ền phải mềm mại ngã xuống ở trên bờ cát.

Hắn có chút ngoài ý muốn: "Người tay phải xảy ra chuyện gì?"

Ta cười cười nói: "Không có việc gì, tay phải tàn phế, chính là ta còn có tay trái a!" Ta nâng lên tay trái cho hắn xem.

Hắn sắc mặt căng thẳng, không nói nữa.....

Ta cùng hắn li ền như thế sóng vai đứng ở trên bờ cát, nhìn thái dương một chút rọi xuống. Ta đột nhiên nghĩ tới cái gì, li ền đối hắn nói: "Ai, ta giúp người làm trương thân phận chứng đi!"

Hắn cười nói: "Hành a, ta đại hồ sơ trường....."

《 bốn chuyện xưa xong 》

Đệ Thập Lục Cái Chuyện Xưa Kiếp Trước Kiếp Này (Một)

(bé gái mồ côi)

Ta kêu Đan châu, là cái cô nhi, hai tháng tả hữu đại thời điểm bị người vớt bỏ ở Viện phúc lợi trước đại môn.

Đó là một cái thanh lãnh buổi sáng, trông cửa đại gia dậy sớm mở cửa, phát hiện có cái tiểu giỏ tre đặt ở trước cửa, mặt trên cái một cái màu hồng phấn tiểu chăn bông, mở ra tiểu chăn bông bên trong có cái mắt to nữ oa oa, không chút nào sợ hãi nhìn đông nhìn tây. Cái kia tiểu nữ oa chính là ta! Ta không biết ta thân sinh cha mẹ vì sao không chịu muốn ta, có lẽ là bởi vì ta là cái nữ oa đi!

Ngay từ đầu Viện phúc lợi nhân viên công tác đầu cho rằng, ta là cái thân thể có tật xấu hài tử, chính là đưa bệnh viện một kiểm tra lại phát hiện không có vấn đề, lại còn có phi thường khỏe mạnh. Cứ như vậy, ta ở Viện phúc lợi trường tới rồi 3 tuổi thời điểm, bị một đôi không có con cái lão giáo thụ vợ chồng thu dưỡng, nổi lên hiện tại tên -- Kim Đan châu (có điểm thổ ha). Ngày đối lão giáo thụ vẫn luôn đều sinh hoạt ở Bắc Kinh, lúc sau mấy năm bởi vì công tác nguyên nhân tới Tân Cương, chúng ta liền ở cái này mỹ lệ địa phương vẫn luôn sinh hoạt liền đến hiện tại.

Chỉ chớp mắt ta năm nay 24 tuổi, tốt nghiệp đại học đồng thời -- cũng thất nghiệp. Mặt khác đồng học đầu đi bắc thượng quảng phẩn đấu, nhưng ta dưỡng phụ mẫu năm nay đầu bảy mươi nhĩ, hơn hai mươi năm cha mẹ ân là phải trả lại.

Vì thế ta dứt khoát kiên quyết về tới Tân Cương, cái này sinh sống rất nhĩ năm địa phương! Ta ở đại học đọc chuyên nghiệp là kinh tế tài chính, chính là dưỡng phụ mẫu sớm lấy về hưu nhĩ năm, không có gì nhân mạch quan hệ, nghĩ thông suốt qua quan hệ an bài công tác là không có khả năng.

Khảo một lần nhân viên công vụ, kết quả cũng là tạm được. Cuối cùng, vẫn là thông qua phụ thân một người đệ tử quan hệ, ở một nhà đồ cổ ngọc khí trong tiệm quản trưởng, một tháng 2500 nguyên.

Ta mỗi khi luôn là cảm thán chính mình kéo thấp Tân Cương nhân dân người đầu tiên lương, bất quá còn hảo ta thực thích công tác này. Bởi vì lão ba lão mẹ bọn họ hai cái đều là nghiên cứu khảo cổ giáo thụ, cho nên ta đối đồ cổ ngọc khí linh tinh thực cảm thấy hứng thú.

Lúc trước tuyển chuyên nghiệp thời điểm, ta cũng là một lòng tưởng ghi danh cổ, chính là cuối cùng vẫn là ở lão ba khuyên bảo hạ phóng bỏ quên. Lão ba cảm thấy hiện giờ xã hội, một nữ hài tử học khảo cổ quá ít lưu ý, khẳng định tìm không thấy tốt nhà chôn.

Tuy rằng chính hấn cùng lão mẹ làm cả đời, nhưng chính là chính mình làm cả đời mới biết rõ trong đó vất vả, nói cái gì cũng không đúng ý chính mình bảo bối nữ nhi, lại đi chính mình đường xưa. Không bằng học học kinh tế tài chính, đến cái gì thời điểm đều có thể có khẩu cơm ăn!

Cứ như vậy, ta ở cái này nho nhỏ đồ cổ ngọc khí trong tiệm, thành thật kiên định làm một người kế toán kiêm xuất nạp. Đúng rồi, quên giới thiệu ta sinh hoạt trấn nhỏ này! Đừng nhìn tiêu, nhưng lịch sử đã lâu -- Tân Cương • mã nạp tư. Hơn nữa chuyên sản bích ngọc nha!

Mã nạp tư bích ngọc có lẽ nghe qua người không nhiều lắm, nhưng là nói lên cố cung Ngọc Sơn tử nhưng lại là xa gần nổi tiếng, kia nhưng đều là dùng mã nạp tư bích ngọc điêu khắc thành. Ta ở ngọc khí nghiên cứu thượng pha chịu nữ phụ chân truy vấn, cho nên ở trong tiệm cũng không chỉ cần làm làm trưởng. Ngẫu nhiên có người tới mua đồ vật, ta cũng sẽ giúp đỡ nhìn một cái.

(ngọc hiện)

Chiều hôm nay một cái thần sắc vội vàng người đi đến, hấn nói chính mình muốn ra tay một khối cổ ngọc, lúc ấy lão bản vừa lúc không ở, ta liền ra tới hỗ trợ nhìn xem, chỉ thấy này khối ngọc toàn thân xanh biếc, xúc tua sinh ôn, điêu khắc chính là một cái long văn đồ án.

Nhìn là khối thứ tốt, chính là không phải thứ tốt thật sự..... Ai cũng nói không tốt. Nhân viên cửa hàng không dám làm chủ thu, hỏi hỏi giới nhi, người tới muốn cũng không nhiều lắm, chỉ cần 2000 nguyên, nói là có cần dùng gấp cho nên nóng lòng ra tay.

Nhân viên cửa hàng cấp lão bản gọi điện thoại, trong điện thoại lão bản nói hẳn có chuyện cũng chưa về Nhìn hảo liền thu, không nắm chắc liền tính. Ta nghe sau cảm thấy buồn cười, nghĩ thầm: "Cái này cáo già, sợ là giả chính mình không nghĩ có tổn thất, đầu năm nay cái gì công tác đầu không hảo làm a!"

Vì thế liền đối nhân viên cửa hàng nói: "Như thế nào, người cảm thấy có thể hay không thu?"

Nhân viên cửa hàng vẻ mặt bất đắc dĩ nói: "Ta cũng không dám thu, lần trước thu cái lọ thuốc hít là giả, ta liền bõ 500 khối, ta một tháng mới mấy cái 500 khối a!"

Người kia vừa thấy này tình hình liền rất là sốt ruột hỏi: "Các người muốn hay không, không cần ta liền đi nhà dưới, thứ này là cái thứ tốt, cái này giới chiếu _ mộ phiết gánh br >

Chính là nhân viên cửa hàng cũng chỉ có thể đối hẳn nói: "Ngượng ngừng, lão bản không ở ta không làm chủ được."

Người kia xoay người muốn đi, ta vừa thấy người này phải đi, vội gọi lại hẳn. Chỉ bằng lão ba dạy ta tri thức cùng ta nhãn lực, ta vừa thấy liền biết đây là cái thứ tốt. 2000 khối quá đáng giá, nếu là đặt ở trong tiệm 2 vạn cũng là nó.

Vì thế ta gọi lại người kia nói: "Ta phụ thân muốn ăn sinh nhật, hẳn thực thích ngọc khí, quý ta cũng mua không nổi, nếu người muốn 2000, vậy bán cho ta đi, mặc kệ đồ vật như thế nào cũng là cái tâm ý không phải."

Ta như thế nói là nói cho nhân viên cửa hàng nghe, là nói cho nàng người không cần, ta muốn, là thật là giả đầu không sao cả, cứ như vậy ta

liền đem này khối ngọc nhận lấy.

Tan tằm thời điểm lão bản đã trở lại, hắn còn không có quên hỏi một chút nhân viên cửa hàng ngọc thu không?

Chính là nhân viên cửa hàng cũng không ngốc, chỉ nói: Xem không chuẩn liền không dám muốn, người nọ liền đi rồi.

Về nhà sau ta đem ngọc bội lấy ra tới cấp lão ba xem, hắn nhìn thoáng qua hỏi ngọc bội nơi nào tới, ta liền đem buổi chiều sự nói cho lão ba.

Hắn đem ngọc cặm ở trong tay lặp lại đoạn trang sau liền đối ta nói: "Châu châu, người có nhìn kỹ quá này ngọc thượng đồ án sao?"

Ta nghi hoặc nói: "Nhìn, là con rồng, trong miệng còn hàm chứa cái hạt châu, điều công cũng không tệ lắm đâu!"

Lão ba vẻ mặt chắc chắn nói: "Này đâu không phải là là con rồng, nhưng cụ thể là cái gì ta hiện tại cũng nói không rõ, ta còn muốn tra tra thư thượng ghi lại." Nói hắn liền dùng di động cấp này ngọc bội chụp bức ảnh.

Rồi mới đối ta nói: "Ngọc người hảo sinh thu hảo, trước mặc kệ lai lịch như thế nào, này đồ án là thượng có viên bảo châu, bất chính cùng người có duyên sao, tàng ngọc cũng là muốn giảng duyên phận."

Ta tiếp nhận ngọc nhìn nhìn đối lão ba nói: "Đây là ta tưởng đưa cho ngài, vẫn là ngài thu đi."

Lão ba cười cười nói: "Nó cùng người có duyên, người trước thu đi! Ngoan."

Ta ngẫm lại cũng là, liền đành phải đem ngọc thu.

Buổi tối ta một người nằm ở trên giường, ở dưới đèn căn thận đoạn trang này khối ngọc. Thật là càng xem càng thích, vì thế liền ở dùng một cây tơ hồng buộc khăn treo ở trên cổ.

Mới vừa mang lên này khối ngọc sau, thoáng chốc một loại mạc danh cảm giác nảy lên trong lòng, đã quen thuộc lại xa lạ..... Thật giống như này khối ngọc vốn dĩ chính là ta giống nhau.

"Mặc kệ nó, dù sao chính mình thật sự thực thích." Ta không sao cả tưởng, nghĩ nghĩ liền ngủ r ấ.....

Lúc sau ta làm giấc mộng, trong mộng có thật nhiều người, ta một cái đầu không quen biết. Trong đó có một người, ta vẫn luôn không có nhìn đến hấn mặt, không biết bộ dáng của hấn. Chính là ta lại đối hấn có loại phi thường đặc biệt cảm giác, tựa như kia khối ngọc giống nhau, đã quen thuộc lại xa lạ.....

Ngày hôm sau ta bình thường đi làm tan t ầm, nhưng buổi tối về nhà trên đường lại đã xảy ra chuyện. Ta đi ở mỗi ngày đầu sẽ đi lộ, nhưng luôn là cảm giác cùng mỗi ngày đi lộ có điểm bất đ ồng. Nhưng nơi nào bất đ ồng đâu? Ta chính mình cũng nói thượng không tới. Không có biện pháp, ta cũng chỉ hảo nhanh hơn bước chân, tưởng mau mau về đến nhà liền không có việc gì.

Đột nhiên, một đạo màu đen bóng dáng từ trước mặt xe phía dưới vụt ra. Thực sự làm ta giật cả mình! Định chử vừa thấy là chỉ mèo đen, ta dám khấn vổ vổ chính mình trái tim nhỏ, còn hảo không dọa ra tới! Nhưng giây tiếp theo phát sinh sự, cũng thật muốn đem ta trái tim nhỏ cấp sợ hãi, chỉ thấy kia chỉ mèo đen nhảy dựng lên, nhảy đến ta bên người một chiếc ô tô thượng cùng ta đối diện, nó thẳng lẳng lẳng nhìn chăm chăm ta, ta một chút đã bị định ở kia. Mắt tưởng đi đầu dòi không ra, chân cũng là một bước cũng mại không khai.

Ta giống như bị định ở đàng kia một thế kỷ thời gian giống nhau, đột nhiên có cái thanh âm hỏi ta: "Ngọc bội như thế nào sẽ ở trên người của ngươi? Ngươi là ai?"

Trời ạ!!! Mèo đen há m ồm giống người giống nhau nói chuyện! Ta một trận choáng váng..... Dọa một câu cũng nói không nên lời, có tổng chính mình có phải hay không điên r ấ cảm chân.

Kết quả mèo đen thực không kiên nhẫn lại hỏi một lần: "Hỏi người đâu, ngọc bội như thế nào sẽ ở trên người của người? Người là ai?"

Ta nhìn xuống tưởng chừng xúc động nói: "Người là đang nói chuyện đâu? Cùng ta nói chuyện?"

"Vô nghĩa, này phố còn có khác người đâu, ta cảm giác được ngọc bội vị trí, đã sớm tại đây thiết hạ kết giới chờ người!" Mèo đen kiêu ngạo nói.

"Người là cái gì yêu quái? Chờ ta làm gì? Ta chính là người thường, lại không phải Đường Tăng, người chờ ta làm gì?" Ta dọa có điếm nói năng lộn xộn.

Mèo đen xem đem ta dọa thành cái này hùng dạng, cũng chỉ hảo thử dài, ôn hòa nói: "Người đừng sợ, ta sẽ không thương tổn người. Ta không phải người xấu. Nga, không đúng, ta không phải hư miêu. Ta là một con linh miêu, đầu hộ yêu! Là trên người của người ngọc bội đem ta triệu hoán tới, trên người của người ngọc là như thế nào tới?"

"Ta mua." Ta đúng sự thật trả lời, nhưng tâm lý lại nghĩ có phải hay không chính mình điên rồi, cho nên xuất hiện ảo giác? Muốn hay không chạy nhanh chạy trốn đâu?

"Người đừng nghĩ chạy a, này phố ta thiết kết giới, người là không chạy thoát được đâu! Chủ nhân của ta muốn gặp người, theo ta đi đi! Không có việc gì, người rốt cuộc làm hai mươi mấy năm người thường, vừa mới bắt đầu người sẽ có chút khó tiếp thu, sau này người liền sẽ thói quen." Mèo đen trấn an ta nói.

"Người chủ nhân là ai a, ta lại không quen biết hẳn, thấy ta làm cái gì?" Ta thật sự là sợ hãi, thiết tình không nghĩ đi.

Nhưng mèo đen lại không có cho ta lựa chọn đường sống, chỉ nói thanh: "Nhiều lời vô nghĩa, đi người!"

Ta trước mắt tối sầm, lại vừa mở mắt lại đi tới một rừng cây. Hiện tại chính là mùa đông khắc nghiệt, nhưng trong rừng cây lại là một mảnh xuân

ý dạt dào, một cái dài lâu đường nhỏ liền ở dưới chân.

Mèo đen liền đứng ở ta trước mặt trên mặt đất đối ta nói: "Đừng loạn xem, đi theo ta đi." Vì thế này một người một miêu liền tại đây sơn gian đường nhỏ thượng thông thả đi trước.

Đi tới, đi tới liền nhìn đến phía trước xuất hiện đồng nhà gỗ nhỏ. Mèo đen đi đến nhà gỗ trước ngừng lại, cung kính mà đối bên trong nói: "Bà bà, người ta tìm được rồi, cho ngài mang đến."

"Chi vắn" một tiếng nhà gỗ môn mở ra, bên trong tối om. Một cái già nua thanh âm từ bên trong truyền ra tới: "Vào đi."

Lúc này ta là thiết tình không nghĩ tiến, chính là mèo đen lại đối ta nói: "Đừng sợ, vào đi thôi, ta chủ nhân có lời muốn nói với người, nàng là sẽ không thương tổn người."

Tới đâu hay tới đó, ta đành phải nhút nhát sợ sệt đi vào. Nhà gỗ ánh sáng thực ám, duy nhất ánh sáng là trên bàn ngọn nến vọng lại. Bên cạnh bàn thượng một phen thực cũ chiếc ghế thượng, ngồi một vị thực lão lão thái thái.

Nàng mỉm cười triêu ta vẫy vẫy tay, ý bảo ta lại đây ngồi xuống. Ta đi đến lão thái thái trước mặt, chậm rãi ngồi xuống.

Thâm hô một hơi cấp chính mình áp áp kính, rồi mới đối lão thái thái nói: "Bà cố nội, người có phải hay không tìm lầm người, ta là cái người thường, cũng không quen biết người, người nói người tìm ta làm cái gì a? Nhà ta càng không có gì tiền!"

Lão thái cười cười, ngữ khí nhẹ nhàng nói: "Nha đầu, người đừng sợ, ta sẽ không thương tổn người. Ta tìm người tới cũng là có nguyên nhân, người đến muốn trước hết nghe ta nói xong ta chuyện xưa người sẽ biết."

Ta không có biện pháp cũng chỉ hảo thuyết: "Hảo đi, ngài nói ta nghe."

Lão thái thái chậm rãi nói lên chính mình chuyện cũ.....

Đệ Thập Lục Cái Chuyện Xưa Kiếp Trước Kiếp Này (Nhị)

Trên người của người ngọc bội không phải phàm vật, ta thủ nó thật lâu thật lâu, lâu ta chính mình cũng không biết là đã bao lâu. Đó là thật lâu thật lâu trước kia, ta còn nhớ rõ năm ấy ta 16 tuổi. Lúc ấy a, quan phủ cả ngày cả ngày tới bắt tráng đinh đi xây trường thành, ta cùng ta tướng công mới vừa thành thân không mấy ngày hấn khiến cho quan phủ bắt đi.

Ta ở nhà đợi mấy năm cũng không thấy cái bóng dáng, đành phải chính mình tiến đến tìm kiếm. Chính là tới rồi trường thành dưới chân sau khi nghe ngóng, nào có ta tướng công người a! Đều nói mấy năm nay, vì xây trường thành đã chết thật nhiều thật nhiều người. Người chết nhiều, liền trực tiếp chôn ở trường thành phía dưới. Nào còn tìm nhìn thấy a! Ta vừa nghe thật là trong lòng như có lửa đốt a!

Nghĩ thầm: Tướng công chỉ sợ cũng dữ nhiều lành ít! Chúng ta phu thê hai người không quá thượng mấy ngày ngày lành sao liền rơi vào như thế kết cục đâu?

Ta thật sự thực thương tâm, vẫn luôn khóc a khóc, bên khóc bên kêu tướng công tên làm ông trời mở mắt. Làm chúng ta phu thê hai người đoàn tụ đi!

Ai ngờ này trường thành như thế không rắn chắc, thế nhưng liền như thế làm ta cấp khóc đổ! Cái này nhưng sấm hạ sụp thiên đại họa!

Ngay lúc đó hoàng đế tự mình tới tưởng đem ta trị tội! Nhưng trăm triệu không nghĩ tới hấn lại là cái sắc trung ác quỷ, nhìn đến ta sau liền tâm sinh tà niệm, muốn cho ta trở thành hấn phi tử. Nhưng ta nơi nào chịu, nhưng là ngẫm lại ta đáng thương tướng công, còn có những cái đó vô tội chết ở trường thành dưới chân mọi người đều còn thân cốt chưa lạnh. Ta chỉ có thể đáp ứng hấn! Nhưng là ta đưa ra cái điều kiện. Cần thiết kim đỉnh ngọc táng ta tướng công phạm hỉ lương, hơn nữa cũng muốn đem cùng hấn cùng chết đi dân chúng cũng hậu táng. Đồng thời còn muốn cả triêu văn võ bá quan mặc áo tang, nhưng không thành tướng, cái này cầu hoàng đế không hề nghĩ ngợi liền đồng ý. Táng ta tướng công sau, hoàng đế muốn tiếp ta vào cung, ta đâu chịu đi vào khuôn khổ, liền một đầu đánh

vào trường thành thượng. Nói cũng kỳ quái, liề ở ta cho rằng ta đã chết thời điểm. Một cái lão thần tiên xuất hiện ở ta trước mặt, cho ta trên người của người này khối ngọc bội, làm ta bảo hộ nó, chờ đợi nó người có duyên xuất hiện. Nay nhất đẳng chính là mấy ngàn năm! Người a, như thế nào mới đến a.

Nghe thế sợ tới mức ta tam hồn không có bảy phách, đây chính là nhiều ít năm lão yêu quái a! Dọa chết người!! Khá vậy không dám nói bậy lời nói đành phải tiếp tục nghe lão thái thái nói tiếp.

"Lão thần tiên cái gì cũng không cùng ta nhiều lời, chỉ là làm ta chờ người xuất hiện, đồng thời hẳn truyề cho ta vô thượng pháp lực, liề dạng ta dùng thật nhiều cái bất đồng thân phận, sống ở người này trên đời. Ta thật là sống mệt mỏi, người nhưng xem như tới. Hiện tại nên người tới bảo hộ này khối ngọc! Bên ngoài Hắc tử cũng bở ta mấy trăm năm, sau này nó liề đi theo người. Có cái gì không biết người cũng có thể hỏi nó, đương nhiên trước đầ là nó cũng biết. Người lại đây làm ta sờ sờ người, tới..."

Ta là thiệt tình không nghĩ qua đi, chính là nhìn trước mắt lão thái thái gương mặt hiề từ, cũng không có gì ác ý cũng cứ yên tâm quá khứ. Ta đi vào lão thái thái trước người thò người ra ng ẩ xồm xuống, lão thái thái dùng kia lão vỏ cây giống nhau tay, thông thả ở ta trên đầ vuốt ve.

Lúc này ta rõ ràng có thể cảm thấy một cỗ nhiệt lưu, từ lão thái thái trên tay truyề tới ta trên người.

Lão thái thái biên vuốt ve biên đối ta nói: "Ta tuổi trẻ thời điểm cùng người giống nhau đẹp, chính là hiện tại sống mấy ngàn năm, cái gì đầ nhìn thấu. Duy nhất niệm tưởng chính là muốn tìm đến ta tướng công hẳn ở nơi nào!

Chính là liề tính ta cuối cùng cả đời, lên trời xuống đất cũng vô pháp tìm được hẳn. Người sau này lộ còn trường đầ! Hảo hảo quý trọng người bên cạnh người, đừng chờ mất đi mới biết hối hận. Ta mệt mỏi, muốn ngủ. Các người đi thôi!"

Ta liền như thế mơ mơ màng màng đi ra nhà gỗ, mèo đen vẫn luôn ở bên ngoài chờ ta.

"Nàng đâu cùng người nói?" Mèo đen si ngốc nhìn nhà gỗ hỏi ta.

Ta đối mèo đen nói: "Àn, nói, bà cố nội có phải hay không kêu Mạnh Khương Nữ?"

Mèo đen gật gật đầu nói: "Đúng vậy, nàng chính là Mạnh Khương Nữ. Một cái mệnh khổ nữ tử....."

Ta quay đầu lại nhìn thoáng qua nhà gỗ, chỉ thấy nhà gỗ nhỏ như gió trung hạt cát tiêu tán ở trong không khí. Giật mình nói: "Nàng, nàng... Nhà gỗ không có... Chuyện như thế nào?"

"Nàng đem sở hữu lực lượng đầu truyền cho người, tự nhiên sẽ không lại tồn tại với cái này không gian. Chính là cụ thể đi đâu thì, ta cũng không biết. Chúng ta đi mau chút đi, một hồi này phiến rừng cây cũng là muốn biến mất!" Mèo đen sâu kín nói.

Ta có thể nghe ra mèo đen trong giọng nói có nùng đậm không tha. Vì thế đối nó nói: "Người đừng thương tâm, sau này ta sẽ bồi người. Ta có thể kêu người tiêu hắc sao?"

Mèo đen một đốn, dừng bước chân, chậm rãi quay đầu lại đối ta nói: "Người thích kêu cái gì đầu được, người là của ta tân chủ nhân."

Ta còn là có thể nghe ra tiêu hắc khổ sở, vì thế không có lại nói cái gì. Cứ như vậy một người một miêu đi ở trên đường.....

Tối rồi gia sau này, lão mẹ ngạc nhiên hỏi từ đâu ra tiêu miêu? Ta đành phải nói là bằng hữu làm ơn chăm sóc. Buổi tối ta ngủ đến nửa đêm thời điểm, đột giác trên người khô nóng khó nhin, luôn là ngủ không yên ổn!

Tiêu hắc nhảy đến ta trên giường đối ta nói: "Không có việc gì, đây là bà bà đem nội lực truyền với người, người nhất thời khó có thể khống chế. Tối, cùng ta cùng nhau khẩu tụng tâm kinh liền sẽ bình yên đi vào

giác ngủ. "Quan Tự Tại Bồ Tát, hành thâm bàn nhược ba la mật đa thời, chiếu kiến ngũ uẩn giai không, độ hết thủy khổ ách. Xá lợi tử, sắc bất dị không, không bất dị sắc, sắc tức là không, không tức là sắc, chịu tướng hành thức, cũng phục như thế....."

Đừng nói còn rất dùng được, ta cùng tiểu hắc niệm niệm..... Không biết cái gì thời điểm liền đi ngủ! Chỉ là ta lại làm cái kia kỳ quái mộng, trong mộng lại gặp được cái kia nam tử, vẫn là nhìn không tới hắc khuôn mặt, chỉ có vĩ ngạn bóng dáng cùng đao tước khuôn mặt.

Ngày hôm sau buổi sáng tỉnh lại, ta cảm giác thần thanh khí sảng, nói không nên lời chỉ ở! Rửa mặt khi nhìn xem trong gương chính mình thật là có biến hóa, tuy không rõ ràng, chính là rõ ràng là mặt nếu đào hoa, cơ thảng tuyệt! Ai nha! Ta tâm a! Lão mỹ lão mỹ!

(hoàng sào đao)

Lão mẹ thực thích tiểu hắc, luôn là đem nó ôm vào trong ngực. Lúc sau mấy ngày tiểu hắc trừ bỏ buổi tối bữa ta cùng niệm tâm kinh ở ngoài liền vẫn luôn không có chủ động cùng ta nói rồi lời nói, thật giống như nó chính là một con bình thường Miêu nhi giống nhau. Chỉ tới có một ngày...

Lại là nhàm chán một ngày, ta không có việc gì để làm chỉ phải ở trong tiệm chơi di động, đột nhiên cảm thấy trước mắt tối sầm lại. Ngẩng đầu vừa thấy cũng không có người, nhưng là trong lòng biết không đứng chỗ nào. Khẳng định là tiến vào cái gì người, hoặc là tiến vào cái gì đồ vật. Lúc này có người đẩy cửa đi đến, ta giương mắt vừa thấy nguyên lai là lão bản đã trở lại.

"Tới tới tới, đầu đến xem ta tân thu đồ vật như thế nào? Đan châu a, mau tới cho ta thật dài mắt, nhìn xem như thế nào?" Lão bản vẻ mặt hưng phấn đối ta nói.

"Hành, ta nếu là nhìn ra là giả ngài cũng có thể đừng không cao hứng a!" Ta nửa nói giỡn nói.

Ta đi qua vừa thấy, là một phen thực cũ đao, vẫn là đem đoạn. Đây nhưng khó mà nói có đáng giá hay không ti ền! Mà khi ta đi bước một tới gần cây đao này khi, tức khắc có luôn là âm lãnh cảm giác từ đao đánh úp lại. Ta thân mình một đốn, nhưng là vẫn là đi lên trước tinh tế đoạn trang này đem đoạn đao.

"Lão bản, đây đao nơi nào thu tới? Có biết có cái gì sâu xa?" Lòng ta thấp thỏm hỏi lão bản.

"Nghe nói đây là đường tri ều một phen chiến đao, có hơn một ngàn năm lịch sử! Nhưng cụ thể có phải hay không ta cũng nói không tốt, đây là ta lần này đi Bắc Kinh Phan Gia Viên đào, 500 đ ồng ti ền. Bất quá thỉnh hành nội nhân xem qua, thật là hơn một ngàn năm đao. Nhưng này người buôn bán nhỏ châu tốt dùng đao cùng hoàng đế tướng quân dùng đao khẳng định giá trị con người bất đ ồng a! Đúng rồi tiểu kim, có thể hay không làm ơn người một sự kiện?" Lão bản vẻ mặt ý cười đối với ta nói.

"Gì sự? Sẽ không lại làm ta ba cho người xem xem đi, người không cho hành nội người nhìn sao?" Ta vừa thấy hấn cười li ền biết khẳng định muốn cho ta lão ba, cho hấn thành thật niên đại cùng xuất xứ.

Lão bản nịnh nọt nói: "Những cái đó người thạo nghề như thế nào có thể cùng nhà người khảo cổ giới đại danh đỉnh đỉnh kim giáo thụ so đâu? Tiểu kim giúp đỡ a, đoạn ra niên đại ta li ền đem lần trước ở cara mã y thu mã não tay xuyên đưa người! Như thế nào?"

"Thành giao! Lão bản người cần phải nói chuyện giữ lời nha, ta chính là đã sớm hắc thượng người kia xuyên tay xuyên!" Lòng ta cái này mỹ a, làm ta lão ba đoạn cái niên đại còn không đơn giản cùng chơi dượng như. Nhưng nhìn cây đao này lại luôn là làm ta ần ần cảm thấy bất an, chính là vì cái gì ta lại nói không tới.

"Vậy người buổi tối li ền thanh đao lấy về đi, cho người gia lão gia tử nhìn xem đi!" Lão bản giống như sợ ta đổi ý giống nhau chạy nhanh làm ta buổi tối li ền lấy về gia.

Nếu đáp ứng rồi, đêm nay liền đêm nay đi! Ta cũng chỉ hảo thuyết: "Hành đi, buổi tối ta liền lấy về đi, bất quá trước nói hảo, khả năng muốn mấy ngày. Ta ba xem đồ vật không phải tùy tiện nhìn xem, muốn tra thật nhiều tư liệu."

"Không có việc gì, người liền nhìn một tháng đều không có việc gì, chỉ cần có thể đoạn ra niên đại cùng xuất xứ là được!" Lão bản không sao cả nói.

Cứ như vậy, tan tãn sau, ta thanh đao cần trở về Nhưng ở trở về trên đường, ta luôn là cảm giác quanh thân lạnh lùng, nói không nên lời áp lực! Về đến nhà sau nhìn đến tiểu hắc lười nhác ở trên sofa ngủ, liền tưởng tiến lên dọa nó một dọa. Chính là khi ta mới vừa đụng tới đầu của nó thời điểm, nó giống như là bị điện giống nhau. Toàn thân mao tất cả đều là dựng lên! Kết quả phản ứng là đem ta hoảng sợ!

Mắt thấy trong nhà không ai, liền lớn tiếng đối nó nói: "Ai nha! Liền người còn linh miêu đâu? Như thế nào lá gan như thế nào tiểu a! Mao đều dựng thẳng lên tới!"

Chính là tiểu hắc cũng không có bởi vì ta lời nói mà bình phục, ngược lại biểu hiện càng ngày càng khẩn trương.

Ta chạy nhanh đối nó nói: "Tiểu hắc! Người xảy ra chuyện gì? Là ta a!"

"Trên người của người có cái gì đồ vật, thật lớn oán niệm!" Tiểu hắc rất cuộc mở miệng, chính là nghe thanh âm nó thật sự thực sợ hãi.

Lúc này lão ba từ bên ngoài đi đến, tiểu hắc nương cơ hội này nhanh như chớp chạy.

"Tiểu hắc xảy ra chuyện gì?" Lão ba vẻ mặt khó hiểu hỏi ta.

Ta thật sợ lão ba nghe được tiểu hắc nói chuyện vội không ngừng nói: "Không có việc gì, khả năng chính ngủ làm ta hoảng sợ đi! Ba, người trở về vừa lúc. Ta có thanh đao ngài cấp thành thật đại!" Nói ta liền thanh đao từ trong bao đem ra.

Lão ba tiếp nhận đao vôi vàng mang lên kính viễn thị cẩn thận xem xét! Nhìn nửa ngày đối ta nói: "Xem thân đao đ ồng cùng đao kiêu dáng, nếu ta không nhìn lần nói đây là một phen đường tri ều đao!"

"Vẫn là lão ba lợi hại, liếc mắt một cái là có thể nhìn ra niên đại! Đó là ai đao có thể nhìn ra tới sao?" Ta gấp không thể chờ nói. "Hiện tại khó mà nói, này đao thực nghiêm trọng, vẫn là đem đoạn đao. Chỉ là ở chuôi đao chỗ có một hàng tự, ta hiện tại chỉ có thể thấy rõ tương cùng chẳng hai chữ. Cái khác còn muốn xử lý một chút mới có thể thấy rõ!" Lão ba thực nghiêm túc nói.

"Ta đây liền giao cho người lão ba! Đoạn ra tới ta thỉnh người cùng mẹ ăn cơm!" Ta cao hứng nói. Kỳ thật lòng ta tâm tâm niệm niệm vẫn là kia xuyên mã não tay xuyên! "Hành, giao cho ta đi! Người nha! Tẫn cho người tìm việc" lão ba cứng ch ều đối ta nói.

Đệ Thập Lục Cái Chuyện Xưa Kiếp Trước Kiếp Này (Tam)

Bóng đêm như mực, bầu trời quải một loan tàn nguyệt..... Một con tiêu hắc miêu lặng lẽ từ cửa sổ bò tiến vào, nhìn ngủ say ta.

"Đợi cho thu tới chín tháng tám, ta hoa khai sau bách hoa sát. Tận trời hương trận thấu Trường An, mãn thành tẫn mang hoàng kim giáp." Một cái trầm thấp h ần hậu thanh âm ở chậm rãi ngâm tụng, từ xa tới gần..... "Là ai? Ai ở niệm thơ?"

Lúc này ta cảm giác đặt mình trong ở một mảnh sương trắng trung cái gì cũng thấy không rõ lắm, chỉ có thể nghe được một người nam nhân thanh âm ở thấp thấp niệm một đầu thực quen tai thơ. Đột nhiên, sương mù chậm rãi tan đi..... Chỉ thấy phía trước là một mảnh cổ chiến trường, hàng ngàn hàng vạn tử thi ch ồng chất như núi. Vô số chiến sĩ còn ở không ngừng chém giết, ở trong đám người một cái dáng người cường tráng, khuôn mặt xấu xí nam nhân c ằm trong tay trường đao, cho đã mất sát khí..... Tiếng gió, tiếng mưa rơi, hò hét thanh, tiếng kêu thảm thiết, tứ chi rách nát thanh âm toàn bộ quay chung quanh ta!

"Không cần, không cần...!" Ta phảng phất thân hãm trong đó, không thể tự thoát ra được.

"Đan châu, tỉnh tỉnh, đan châu! Mau tỉnh lại!" Hoảng hốt xuôi tai đã có người ở kêu ta, ta tìm theo tiếng mà đến, đột nhiên từ giữa trong mộng bừng tỉnh. Chỉ cảm thấy đây người đồ mồ hôi... Lúc này mới phát hiện tiểu hắc liền đứng ở ta chặn thương, nôn nóng kêu ta.

Nguyên lai vừa rồi chẳng qua là giấc mộng Nam Kha a! Ta đối tiểu hắc oán giận nói: "Ai nha, nguyên lai là người đè nặng ta khó trách ta làm ác mộng!" Tiểu hắc lại vẻ mặt vô tội: "Cái gì nha, nếu không phải ta đánh thức người, người liền nguy hiểm. Người có biết không người buổi tối lấy về tới là cái gì đồ vật?"

Ta rất là khó hiểu hỏi: "Có thể là cái gì đồ vật, một phen cổ đao a."

Tiểu hắc vèo nhảy đến đầu giường đối ta nói: "Cái gì nha, như thế đại oán khí người thế nhưng không cảm giác được? Bà bà thật là bạch bạch đem chân khí truyền cho người!"

"Oán khí, người nói ta hôm nay cái loại này không thoải mái cảm giác là bởi vì ta cảm thấy oán khí. Khó trách làm ta như thế không được tự nhiên! Hôm nay vừa thấy đến cây đao này liền cảm giác đặc biệt áp lực."

Tiểu hắc khẳng định nói: "Ân, chính là đến từ này đao. Đây đao nhưng tuyệt phi phạm vật, nó là hoàng sào đao."

Ta cả kinh: "Cái gì hoàng sào? Cái kia khởi nghĩa hoàng sào?"

Tiểu hắc gật gật đầu đối ta nói: "Đúng vậy, chính là hắc! Hắc cây đao này oán khí quá nặng! Nếu không phải trên người của người ngọc bội cùng người trong thân thể chân khí ở bảo hộ người, thường nhân đã sớm sẽ bị oán khí sở cắn nuốt."

Nghe thế ta sốt ruột, nghĩ đến lão gia tử nhà ta chính là phạm phu tục tử a! Liền chạy nhanh đứng dậy muốn đi xem hắc. Tiểu hắc vội ngăn cản ta nói: "Không có việc gì, hiện tại đao ở thư phòng, sáng mai người sớm chút

khởi, ta sẽ giáo người một loại phương pháp tới tạm thời phong ấn trụ này đao oán khí."

Ta hơi cảm an tâm sau liền đối tiêu hắc nói: "Cũng hảo, vậy người liền trước cho ta nói một chút này đao sâu xa đi." Tiêu hắc gật gật đầu, thông thả nói lên phát sinh ở mấy ngàn năm trước sự.....

Này khởi nghĩa Hoàng Sào lịch sử ở đi học thời điểm là học quá, chính là một cái khác phiên bản lại là người bình thường không biết.

Cụ nói này hoàng sào vốn là bầu trời khúc tinh, nhân l'âm thả trong địa ngục tám trăm ác quỷ mà bị Ngọc Hoàng đại đế phạt hạ giới tới. Cho nên hẳn đi vào trên đời sau chính là muốn giết hết này tám trăm vạn địa ngục ác quỷ chuyển thế thành người!

Mệnh trung chú định sẽ bị hẳn giết chết người tuyệt đối là chạy trời không khỏi nắng. Hoàng sào có cái kết dị huynh đệ kêu biện lục, là tàng mai chùa hòa thượng. Ở khởi nghĩa trước, hoàng sào giấu ở tàng mai chùa, cùng biện lục hòa thượng thảo khởi nghĩa thời gian, địa điểm, phương án. Chuẩn bị khởi nghĩa ngày đó, hoàng sào quyết định muốn tể đao. Nhưng biện lục lại luôn là cảm giác có chút sợ hãi cùng hoảng hốt, vì thế liền ra tàng mai chùa muốn tránh một trốn.

Nhưng hẳn trốn đến chỗ nào đâu cảm thấy không an toàn, cuối cùng thấy chùa trước có khóa đại thụ, bên trong là trống không, hẳn trốn rồi đi vào, cảm thấy thực an toàn. Hoàng sào ở chùa trước chơi đao, chơi đến vù vù xé gió, sái thủy không ra. Cảm thấy không có cái gì địa phương nhưng tể đao, hẳn bỗng nhiên phát hiện trước mắt này cây, cảm thấy tể đao nhất thích hợp, vì thế một đao chém tới, kết quả đem biện lục hòa thượng chặn ngang cắt đứt, chết vào thụ trung.

Nguyên lai cái này biện lục là xem địa ngục môn quan lại, cho nên hẳn trước hết cần đi. Hoàng sào mỗi sát một cái, biện lục liền quan tiến địa ngục một cái, quyết không lạm giết một người. Nhưng cuối cùng hoàng sào không có hoàn thành sứ mệnh giết hết tám trăm vạn ác quỷ, bởi vì cuối cùng hai cái ác quỷ chuyển thế thế nhưng là hoàng sào lão bà cùng hài tử!

Hoàng sào thật sự không đành lòng giết chết các nàng, nhưng mắt thấy thấu không đờng đờu này tám trăm vạn ác quỷ! Cuối cùng hoàng sào đành phải tự vận chết! Hiện tại hấn oán niệm cùng bị giết sở hữu ác quỷ oán niệm toàn bộ tập trung tại đây đem đao phá phía trên. Cho nên đao này tuyệt đối là đại đại đi ền xấu chi vật a!

Nghe tiểu hắc nói xong này đao thượng nhân quả, thật là làm ta sợ hãi dựng. Ngày hôm sau, ta sớm liền rời giường, cùng tiểu hắc cùng nhau trộm sờ vào lão ba thư phòng. "A khóc!" Tiểu hắc đi vào liền đánh cái hất xì, sợ tới mức ta một phen c ầm nó miệng.

"Người nói nhỏ chút, đừng ta lão phụ nghe thấy!" Ta nhỏ giọng đối nó nói.

Tiểu hắc lắc đầu nói: "Không có việc gì, ta nghe bọn hấn hô hấp đều còn ngủ đâu!"

"Người còn có bản lĩnh, có rảnh giáo dạy ta!" Ta hậm mộ nói.

Tiểu hắc vẻ mặt khinh thường nói: "Người không thành, ngộ tính quá kém, đạo hạnh quá thiên!"

Tiểu hắc một cái miêu nhảy xuyên thượng bàn làm việc, đao liền như vậy bình tĩnh đặt ở mặt trên. Nó tiến lên nghe nghe, lại là một cái hất xì. "Thật xú!"

"Xú sao?" Ta tò mò cũng tiến lên nghe nghe. Chính là ta lại cái gì cũng không nghĩ được.

"Người cái mũi có thể cùng ta cái mũi so sao? Chính là tính ta là một con bình thường Miêu nhi, cái mũi đều so các người người muốn linh quang, càng đừng nói là ta chỉ linh miêu!" Tiểu hắc vẻ mặt kiêu ngạo.

"Là là là, linh miêu các hạ, như thế nào phong ấn a?"

Tiểu hắc cười hắc hắc nói: "Đơn giản, người tập trung ý niệm, đôi tay các chỉ khấn khấn, ngón trở vươn tương tiếp, trong miệng mặc niệm: Lâm

. binh . đấu . giả . toàn . trận . liệt . ở . trước -- phong!"

"Ta thử xem a, lâm . binh . đấu . giả . toàn . trận . liệt . ở . trước -- phong!" Ta sau khi nói xong, nhìn nhìn đao, không có bất luận cái gì phản ứng, đành phải vô tội nhìn tiểu hắc.

"Bồn! Ta nói muốn tập trung ý niệm! Trọng tới!" Tiểu hắc ngữ khí hảo kém.

Ai! Bất đắc dĩ, ta cứ như vậy một lần một lần trọng tới lại trọng tới. Chi đến trên bàn đao kim quang chợt lóe! Tiểu hắc cao hứng kêu to: "Thành!"

Đang xem ta, đã sớm một thân đồ m ò hôi. Này sáng sớm th ần, so th ần chạy còn mệt! Tiểu hắc không ngừng oán giận ta quá bồn, quá không ngộ tính, thể chất cũng quá kém! Bất quá còn hảo thành công phong ấn này đem hoàng sào đao cũng thực vui vẻ, như vậy li ền không c ần lo lắng lão ba.

(Chiến quốc h ồng)

Một tháng sau, ta đem này hoàng sào đao trả lại cho lão bản, cũng đem lão ba nghiên cứu thành quả nói cho hắn. Hắn cũng là vẻ mặt kinh ngạc, không nghĩ tới này đem tàn đao còn có như vậy đại lai lịch đâu! Cuối cùng lão bản thực hiện hắn hứa hẹn, đem lòng ta tâm niệm niệm h ồng mã não tay xuyên tặng cho ta.

Nói đến này xuyên h ồng mã não tay xuyên, chính là lòng ta nghi thật lâu một kiện trong lòng hảo a! Ta cho tới nay đều đối h ồng mã não là tình có độc chung, chính là hiện tại h ồng mã não, giá cả kém quá lớn, phẩm chất tốt như nam h ồng, Chiến quốc h ồng đều giá cả xa xỉ. Mà tiện nghi r ồi lại đều là nhân công nhuộm màu giả đ ồ vật, mang theo còn sẽ đối thân thể có trăm hại mà không một lợi.

Mà này xuyên h ồng mã não tay xuyên tuy nói vừa không là nam h ồng, cũng không phải Chiến quốc h ồng, nhưng là h ồng là thu ần thiên

nhiên, h òng trơn bóng, ta cơ h ò là liếc mắt một cái li ãn nhìn trúng. Buổi tối về nhà sau, ta còn lấy ra tới cặp lão ba sắt một chút đầu, hẳn có lẽ là cảm thấy phẩm giống quá giống nhau, không lý ta này tra.

Ăn xong cơm chiều sau, lão ba một cái nữ học sinh tới trong nhà bãi phỏng. Ta lão ba cùng lão mẹ thực nhiệt tình tiếp đãi nàng, cũng đem ta giới thiệu cho nàng nhận thức. Cái này sư tử nhìn qua 30 tả hữu tuổi, chính là lại trường một trương như Lâm Đại Ngọc giống nhau, nhìn thấy mà thương khuôn mặt, nói lên lời nói cũng là nhỏ giọng.

Cụ lão ba giới thiệu, sư tử kêu nghiêm h òng, là ở Bắc Kinh làm Chiến quốc h òng sinh ý. Ở chỗ này ta cho đại gia long trọng giới thiệu một chút cái gì là Chiến quốc h òng: "Chiến quốc h òng" chỉ năm gần đây khai thác với Liêu Ninh ánh sáng mặt trời bắc phiêu một loại mã não, này cùng thời Chiến Quốc đ òc cổ đào được một ít mã não phụ tùng dùng liêu tượng đ òng, mà này liêu Tiên T ãn thời kỳ được xưng là xích ngọc, bởi vậy hiện tại mọi người li ãn đem loại này mã não xưng là "Chiến quốc h òng".

Sư tử trước ngực li ãn treo một cái, như trứng gà lớn nhỏ Chiến quốc h òng áo lông quải li ãn, màu sắc mượt mà thả đỏ tươi như máu, ta còn không có thấy biên h òng như thế thông thấu đỏ như máu Chiến quốc h òng đâu! Giống nhau Chiến quốc h òng đ òu một ít hoặc thâm hoặc thiển màu vàng ám vãn, nhưng này khối lại rất sạch sẽ, một chút cũng không thứ với nam h òng!

Xem ta mắt đ òu thẳng, nếu không phải lão ba một cái kính ho khan, ta tròng mắt khả năng đ òu phải rơi xuống. Lão ba ngược ngùng đ òi nghiêm h òng nói: "Cái này nha đ òu vẫn luôn li ãn rất thích h òng mã não, cho nên hôm nay nhìn đến trên người của người này khối "Chiến quốc h òng" mới có thể chảy ròng nước miếng."

Bị lão ba nói ta mặt già đỏ lên, chạy nhanh tách ra đ òtài nói: "Sư tử, người khối "Chiến quốc h òng" là từ đâu được đến, như thế hiếm lạ người?"

Nghiêm h òng hơi hơi mỉm cười nói: "Đây cũng là ta cùng nó duyên phận đi, đó là ta hai năm trước ở một cái ngọc thạch hội chợ thương mại

thượng nhìn trúng, lúc ấy không vài người cảm thấy là khối hảo liêu, bất quá ta xem nó nhan sắc thực chính, tạp chất lại thiếu, liêu lực bài chúng nghị thu nó. Trở về hơi làm gia công, liêu thành hiện tại bộ dáng."

Nhìn sư tử nói đến này khối mã não khi thần sắc, nhìn dáng vẻ nàng thật sự rất là thích a! Lão ba muốn cùng sư tử nói chuyện chính sự, liêu tổng cố ta đi phao một hồ trà. Ta biết đi đâu đứng dậy vừa định rời đi, liêu nhìn đến nghiêm hồng thân ảnh có chút kỳ quái, dường như có cái bóng chông giống nhau. Ta xoa xoa mắt, có lẽ là chính mình xem hoa?

Một lát sau, ta đem phao trà ngon đoan vào thư phòng. Nhưng mới vừa đi vào, ta liêu dọa thiếu chút nữa cấn trong tay ấm trà cấp ném xuống. Chỉ thấy nghiêm hồng trên người có cái nữ tử áo đỏ lúc ẩn lúc hiện, nhìn thấu hẳn là cổ đại nữ tử. Lớn lên cũng không tệ lắm, chỉ là sắc mặt trắng bệch, vừa thấy liêu cái hồng y nữ quý.

Ta cũng không dám lộ ra, buông trà liêu lặng lẽ lui ra tới. Trở lại chính mình trong phòng, ta nắm lấy đang ở ngủ say tiểu hắc, nó làm ta kinh cả người mao đầu tạc lên.

"Ai u, tổ tông người nhẹ điếm, ta này chính ngủ hảo hảo người làm gì nha?" Tiểu hắc tức giận nói.

Ta nhỏ giọng đối nó nói: "Tiểu hắc, thư phòng có chỉ nữ quý, người mau cùng ta đi xem."

Tiểu hắc vừa nghe lập tức liêu tinh thần không ít, nó uyển chuyển nhẹ nhàng nhảy dựng, xuống giường, từ kẹt cửa lưu đi ra ngoài. Không một hồi liêu nghe được lão ba đối ta kêu to: "Đan châu, lại đây đem tiểu hắc mang đi ra ngoài!"

Ta chạy nhanh chạy vào thư phòng, liêu thấy tiểu hắc chính cả người tạc mao hướng về phía nghiêm hồng, cực không hữu hảo hừ hừ đâu! Ta tiến lên bễ lên nó, ngược ngược đối nghiêm hồng nói: "Thực xin lỗi a, sư tử, không dọa đến người đi?"

Nghiêm h ồng có chút hoa dung thất sắc, nhưng là vẫn là không mất lễ nghi lắc đầu nói: "Không quan trọng, chẳng qua ta từ nhỏ li ền sợ miêu, cho nên mới sẽ phản ứng như thế đại."

Ta vội vàng bế lên tiểu hắc, trở v ề trong phòng của mình. Một quan tới cửa ta li ền gấp không chờ nổi hỏi nó: "Như thế nào? Nhìn ra cái gì tới?"

Tiểu hắc giật giật cái mũi nói: "Cái này nữ quý hương vị không tốt lắm, có chút thời đại, chỉ sợ cùng nàng mang kia khối mã não có quan hệ, phỏng chừng đó là một khối chân chính thời Chiến Quốc h ồng mã não."

"Kia nhưng không ổn, ta vị kia sư tử hàng năm mang cái này âm khí như thế trọng đ ồ vật, có thể hay không đối thân thể không tốt lắm a?" Ta hỏi vội tiểu hắc.

Tiểu hắc bĩu môi nói: "Đâu chỉ là đối thân thể không hảo a! Thời gian dài hao tổn chính mình nguyên khí không nói, còn có rất có thể sẽ hại chết người khác!"

Trong lòng ta cả kinh: "A? Như thế nghiêm trọng a? Ta đây đến nhắc nhở một chút nàng mới được."

Tiểu hắc gật gật đầu, lại lắc đầu nói: "Lấy người hiện tại năng lực còn thu không được nàng, người chỉ có thể khuyên người sư tử, đem kia khối mã não đưa đến chùa miếu nhiều năm cung phụng, có lẽ còn có thể tiêu trừ nó nghiệp chướng."

Đệ Thập Lục Cái Chuyện Xưa Kiếp Trước Kiếp Này (Bốn)

Mấy ngày lúc sau, ta thông qua lão ba lại gặp được vị kia nghiêm sư tử, lần này là chúng ta hai cái đơn độc gặp mặt. Đúng r ồi, còn có tiểu hắc. Nghiêm sư tử nhìn đến ta mang đến tiểu hắc, biểu tình rất là không được tự nhiên. Ta đối nàng giải thích nói: "Sư tử đừng sợ, tiểu hắc đối với người không có ác ý, nó chỉ là đối với người trên người đ ồ vật không có hảo cảm."

Nghiêm sư tử có chút khó hiểu hỏi ta: "Ta trên người đ ồ vật? Là ta phun nước hoa cho nên nó không thích sao?"

Ta cười cười nói: "Đương nhiên không phải, là trên người của người kia khối mã não. Sư tử, thứ ta nói thẳng, này khối mã não chân chính lai lịch, chỉ sợ người không cùng ta nói thật đi?"

Nghiêm sư tử sắc mặt biến đổi nói: "Ngạch..... Lúc ấy có lão sư ở, ta không mặt mũi nói thẳng, bởi vì thứ này là ta từ trộm mộ trong tay mua trở về. Ta sợ lão sư đã biết sinh khí, cho nên li ền không có nói thẳng."

Ta gật gật đầu nói: "Nguyên lai là như thế này a, ai..... Sư tử, thứ này là từ cỗ mộ trộm ra tới, âm khí quá nặng, người bản thân lại là cái nữ, thời gian dài đeo, chỉ sợ đối với người thân thể không tốt."

Ta tưởng trước uyển chuyên một ít nói, ai ngờ nàng cũng không giống như tin tưởng: "Tiểu sư muội, người suy nghĩ nhiều, cái gì âm khí không âm khí, ta luôn luôn không tin này đó."

Ta có chút tự thảo mất mặt, nhưng là còn muốn tận lực khuyên bảo nàng: "Nghiêm sư tử, ta và người nói thật đi, người thứ này mặt trên vẫn luôn đầu bám vào một cái thời Chiến Quốc nữ quý, nếu thật giống người nói giống nhau, người đầu mang nó hai năm, vậy người hiện tại hẳn là có mất ngủ, dễ quên, còn có kinh sợ tật xấu. Mấy vấn đề này cho dù người đi xem bác sĩ cũng không nhiều lắm hiệu quả, bởi vì căn nhĩ tại đây khối mã não mặt trên."

Nghiêm sư tử hẳn là bị ta nói trúng r ồi, nàng sắc mặt càng ngày càng khó coi, ta li ền rền sắt khi còn nóng tiếp theo nói: "Hiện tại thương tổn chỉ là chính người, đương cái này nữ quý từ người trên người hấp thụ không đến càng nhiều tinh khí khi, nàng li ền sẽ đối người khác xuống tay. Đặc biệt là bên cạnh người nam tính bằng hữu, là nguy hiểm nhất!"

Nghiêm sư tử trong lòng hoảng hốt, thế nhưng đem trên bàn cà phê đánh nghiêng. Người phục vụ đi tới quét tước, ta không có phương tiện tiếp tục nói tiếp. Trong lúc này nghiêm sư tử cũng đầu không nói chuyện, giống như vẫn luôn ở phân tích lời nói của ta là thật là giả.

Người phục vụ đi sau, nàng trực tiếp liệ̀n hỏi ta: "Tiểu sư muội, lão sư là cái tin tưởng khoa học người, người này đó ý tưởng đậ̀u là nghe ai nói?"

Ta lắc đậ̀u cười nói: "Nghiêm sư tỷ a, ta không phải cái gì bọn bịp bợm giang hồ, ta nói này đó đậ̀u là ở ta nghiên cứu đậ̀u cổ thời điếm, cùng một vị cao nhân học. Nếu không phải bởi vì người là ta ba học sinh, ta thật sự sẽ không nhị̀u quản loại này nhân sự, bởi vì thật sự thực phiệ̀n toái. Hiện tại tâm ý của ta kết thúc, người tin tưởng ta nói, liệ̀n tìm cái chùa chiệ̀n đem thứ này cung phụng lên. Nếu người không tin nói, vậy thỉnh người tự giải quyết cho tốt đi, ta đi rậ́i, tái kiến." Nói xong ta ôm tiểu hắc liệ̀n rời đi quán cà phê.

Chính là ra tới sau ta liệ̀n có chút hối hận, vừa rậ́i quá xúc động! Đây rốt cuộc liên quan đến một người sinh mệnh, ta không thể như vậy không để ý tới mặc kệ. Lại nói, một người bình thường, một cái chịu quá giáo dục cao đẳng người, trong lúc nhất thời là rất khó tiếp thu quỷ thậ̀n nói đến đây cũng là có thể lý giải. Chính là vừa rậ́i ta đem nói quá vẹn toàn, không thể lại đi trở về, đành phải về nhà hướng lão ba lại hỏi thăm cái này sư tỷ tình trạng.

Liệ̀n ở ta cho rằng ta cùng cái này sư tỷ không bao giờ sẽ gặp mặt thời điếm, nàng lại chủ động cho ta gọi điện thoại. Ngày đó ta đang ở trong tiệm đi làm, đột nhiên nhận được nghiêm sư tỷ điện thoại, nàng nói buổi tối có thể hay không đi nhà nàng một chuyến, nói là có chuyện muốn tìm ta. Xem ra nàng ở trong điện thoại không có phương tiện nói thẳng, trong lòng ta chợt lạnh, chẳng lẽ là nhà nàng đã xảy ra không tốt sự tình?

Buổi tối tan tậ̀m sau, ta liệ̀n vội vàng về nhà tiếp thượng tiểu hắc, đánh xe thẳng đến nghiêm sư tỷ gia nơi tiểu khu. Còn chưa tới nhà nàng cửa, ta liệ̀n cảm giác được một cỗ mãnh liệt cảm giác áp bách, tiểu hắc càng là cả người không thoải mái, trên người mao đậ̀u từng cây dựng lên.

Ta có chút do dự ấn vang lên chuông cửa, không một hự̃i cửa vừa mở ra đậ̀u khe hở. Bên trong không bật đèn, tối om cái gì cũng thấy không rõ. Ta có chút sợ hãi kêu: "Sư tỷ? Là người sao?"

Một lát sau, bên trong mới sập kín truyên đến một thanh âm nói: "Vào đi."

Còn hảo có tiểu hắc tại bên người, ta tráng lá gan đi vào. Ở phòng khách một góc, sáng lên một trần u ám tiêu đèn, nghiêm sư tử đang ng ồi ở trên mặt đất run b ần bật.....

"Nghiêm sư tử, người xảy ra chuyện gì?" Ta cẩn thận hỏi nàng.

Nàng ngẩng đầu, mắt đỏ bừng đối ta nói: "Ta thấy nàng....."

Ta vội hỏi nàng: "Người thấy ai?"

"Người nói cái kia h ồng y nữ quý....."

Nguyên lai nghiêm h ồng từ nghe ta nói những lời này đó sau, trong lòng khó tránh khỏi có chút sợ hãi. Bởi vì ta nói thật xấu nàng xác đầu có, hơn nữa lạp đi lạp lại không sai biệt lắm có hai năm thời gian! Nàng trở về nghĩ đến khởi đi, vẫn là quyết định muốn đem này khối mã não ra tay tính. Ai ngờ nàng mới vừa liên hệ hảo một cái người mua, vào lúc ban đêm, nàng li ền mơ thấy một cái h ồng y nữ nhân tới tìm nàng, nói chút không thể hiểu được nói.

Ngày hôm sau buổi sáng tỉnh lại sau, nàng cũng chỉ nhớ rõ một câu: "Nếu tưởng ném rớt nàng cũng chỉ có chết" những lời này. Vừa mới bắt đầu nàng còn cho rằng là chính mình ngày có chút suy nghĩ, mới có thể đêm có đi ều mộng. Ai ngờ buổi sáng nàng khi tắm, phát hiện bu ồng vệ sinh pha lê thượng, thế nhưng có cái nhìn không thấy tay ở mặt trên tự hai chữ -- Ngụy li.

Đọa kinh hoảng thất thố nàng, cơ h ồ là té ngã lộn nhào từ trong phòng vệ sinh ra tới. Nàng ở máy tính tra một chút ở thời Chiến Quốc có quan hệ Ngụy li tư liệu. Trên mạng hữu dụng tư liệu cũng không nhi ều, chỉ có thể tra được cái này Ngụy li là thời Chiến Quốc Ngụy huệ vương tiểu nữ nhi, không hơn.

Nhưng là cũng đủ để chứng nàng là chân thật tởn tại quá, nghiêm hồng tâm chưa bao giờ có đối quý thân như thế kính sợ quá, liền lấy rất thấp giá cả đem nó bán cho phía trước liên hệ tốt khách nhân Triệu tiên sinh. Ai ngờ khủng bố sự tình liền ở đệ nhị buổi sáng đã xảy ra! Nghiêm hồng hướng ngày thường giống nhau rời giường đi rửa mặt chải đầu, đương nàng trải qua phòng khách khi, trong lúc vô tình liếc mắt một cái phòng khách bàn trà, phát hiện kia khối "Chiến quốc hồng" thế nhưng chính mình vệt tới nhà nàng trung.

Nàng lập tức liền liên hệ vị kia người mua, chính là hẳn điện thoại nhưng vẫn không người chuyển được. Cuối cùng nàng liền đành phải cấp vị kia người mua sở trụ khách sạn gọi điện thoại, nhưng khách sạn trước đài nói: "Vị tiên sinh này vẫn luôn đầu ở trong khách phòng, không gặp hẳn ra tới quá."

Nghiêm hồng vội vàng đuổi tới khách sạn, nàng cùng khách sạn người phục vụ đầu kêu không khai vị này Triệu tiên sinh môn, vì thế đành phải báo nguy. Cảnh sát tới lúc sau, khách sạn liền dùng dự phòng chìa khóa mở ra cửa phòng, kết quả phát hiện vị kia Triệu tiên sinh chết ở trong phòng vệ sinh, kinh pháp y bước đầu nhận định vì bệnh tim đột phát. Rơi vào đường cùng nàng đành phải cho ta gọi điện thoại, hy vọng ta có thể giúp nàng thoát khỏi cái này Nguy li dây dưa.

Nguy li, ta cảm giác tên này như thế nào như thế quen tai đâu? Ta đột nhiên nghĩ tới cái gì, vội hỏi nàng: "Kia khối mã não đâu?"

Nàng chỉ chỉ phòng khách trên bàn trà, ta quay đầu lại vừa thấy, quả nhiên ở mặt trên. Nó vẫn là tản ra lóa mắt màu đỏ ánh sáng, làm người có loại đuổi tay dục sờ xúc động.

Tiểu hắc không tốt ở người ngoài trước mặt nói chuyện, cũng chỉ có thể đối với nó nhe răng nhếch miệng kêu..... Ta thỉnh sư tử trước đi ra ngoài một hồi, một hồi cho nàng gọi điện thoại sau, nàng lại về nhà, nghiêm sư tử như hoạch đại xá vội vàng rời đi!

Sư tử đi sau, tiểu hắc lập tức cảm giác tự tại nhiều. Nó tung tăng nhảy nhót vây quanh này khối "Chiến quốc hồng" hí, mà này khối Chiến quốc

h ồng cũng chột lóe chột lóe hình như là ở cùng nó đối thoại.....

Không một h ồi, tiểu hắc li ền bình tĩnh xuống dưới. Ta hỏi nó: "Đàm phán kết quả như thế nào?"

Tiểu hắc trừng mắt nhìn ta liếc mắt một cái nói: "Nói cái rắm! Cái này Ngụy li nhưng khó đối phó, nàng vốn là Ngụy Quốc công chúa, đáng tiếc sinh không phùng khi, nàng 16 tuổi khi chính trực Ngụy Quốc suy tàn hết sức. Phụ thân hấn Ngụy huệ vương vì củng cố chính mình giang sơn, đem nàng gả cho t ềuy vương, ai ngờ vừa mới gả qua đi, t ềuy vương li ền bệnh đã chết. Tân vương vào chỗ sau, mệnh nàng chôn cùng. Vì thế nàng li ền người mặc một bộ đồ thắm áo cưới đi vào lăng mộ bên trong, cố tình vào lúc ban đêm vừa lúc xuất hiện trăm năm khó gặp "Ngũ tinh liên châu kỳ tượng", lệnh nàng tam h ồi giam c ần ở trên người một kiện của h ồi môn vật phẩm trang sức thượng." "

Ta chỉ chỉ này khối Chiến quốc h ồng nói: "Này khối mã não chính là lúc trước của h ồi môn?"

Tiểu hắc điềm điềm nói: "Đúng là, hiện giờ nàng tại đây mã não trung tụ tập hơn hai năm năm oán khí, đột nhiên bị người từ cỗ mộ trung trộm ra, người nói nàng có thể hay không như vậy thiện bãi cam hưu đâu?"

Ngẫm lại cũng là, nếu là ta có như thế đại oan khuất, ta có lẽ so nàng càng hung hãn. Sự tình tới r ồi này một bước, ta cũng không biết nên làm sao bây giờ, luôn luôn cái gì đều biết đến tiểu hắc cũng không có cách.

Đột nhiên tiểu hắc một nhe răng nói: "Cẩn thận, nàng muốn ra tới!"

Đặt ở trên bàn trà mã não hơi hơi chấn động một chút, tiếp theo một đạo h ồng quang từ giữa phiêu ra tới. Một vị người mặc màu đỏ áo cưới tuyệt thế mỹ nhân, đứng ở ta trước mặt.

Nếu không phải nàng kia tái nhợt gương mặt, ta thật sự sẽ cho rằng đây là một vị mỹ lệ đái gả tân nương.....

Nàng đối ta hơi hơi mỉm cười, hạnh môi hé mở: "Người nhìn đến ta không sợ sao?"

Ta lộ cộc nuốt hạ nước miếng nói: "Có điem, ta còn là lần đầu tiên nhìn thấy hơn hai ngàn năm trước nữ quý, chính là nói thật, người thật sự thật xinh đẹp."

Nàng ha hả cười: "Khó được gặp được một cái không sợ hãi ta người, người có thể nhĩ ầu cùng ta trò chuyện sao?"

Ta nghĩ nghĩ hỏi nàng: "Ta và người nói chuyện, người có thể hay không muốn hút khô ta tinh khí a?"

Nàng có lẽ là lần đầu tiên gặp được giống ta người như vậy, thế nhưng có chút tò mò hỏi: "Người vẫn luôn đầu như thế thích hỏi chuyện sao?"

Ta dùng sức gật đầu nói: "Tánh mạng du quan, ta cần thiết phải hỏi rõ ràng a!"

Nàng tựa hồ thực thích cùng ta nói chuyện phiếm, thần sắc cũng không giống vừa mới bắt đầu như vậy lạnh băng. "Hảo đi, ta có thể nói thật cho người biết, ta không có năng lực hút đi người tinh khí, người kiếp trước tuyệt phi phạm nhân, bằng không người cũng sẽ không liếc mắt một cái li ền thấy được ta." Tiếp theo nàng lại biểu tình nghịch ngợm nói: "Lần trước ở nhà người trung, ta biết người thấy ta. Người vì cái gì lúc ấy không nói ra tới đâu?"

"Ta xem gặp người, không phải là người khác có thể xem gặp người, ta tùy tiện nói ra, sẽ bị người trở thành kẻ điên. Cái kia..... Chúng ta nói điem chính sự đi, người có thể hay không rời đi sự tử của ta nghiêm h ồng?"

Nàng biểu tình có chút vô tội nói: "Lúc trước là chính nàng lựa chọn có được này khối xích ngọc, người luôn là sẽ bị chính mình * sở tả hữu, nếu đây là chính nàng lựa chọn, vậy chỉ có vì cái này lựa chọn trả giá ứng có đại giới."

Ta có chút tức giận hỏi: "Người là có tham dục, chính là sư tử của ta không nên vì như thế một chút tham dục mà chết đi?"

Ngụy li hừ lạnh nói: "Một chút tham dục? Người biết nàng là sao được đến đây khối xích ngọc sao? Là nàng ra tiền làm những cái đó kẻ cắp tới trộm đào ta lăng mộ, ta vốn là sinh không phùng khi, chết sau còn phải bị người đào mồ quật mộ, nghiền xương thành tro! Thử nghĩ một chút, mặc cho ai cũng không thể như thế nói tính liền tính a!"

Ta không lời gì để nói, cái này sư tử cũng thật là, ta lão ba giáo nàng đồ vật đều uy cầu sao? Chính là trước mắt cũng không thể mặc kệ nàng nha, tiểu hắc thật chưa nói sai, thật là quá phiền toái!

Ta nghĩ nghĩ lại hỏi nàng: "Người liền không có khác yêu cầu sao? Trừ bỏ muốn nhân tính mệnh?"

Ngụy li nhẹ nhàng thở dài nói: "Ta trước khi chết có một nguyện vọng, nếu các người có thể giúp ta thực hiện, ta liền có thể buông tha nữ nhân này."

"Hảo, người nói đến nghe một chút, nếu ta có thể làm được, ta nhất định làm hết sức." Ta vô cùng thành khẩn nói.

Nàng hai mắt nhìn phía ngoài cửa sổ trời xanh, tựa ở hồi ức sinh thời một ít tốt đẹp sự vật, hơn nửa ngày mới sâu kín nói: "Ta sinh thời có một thanh mai trúc mã, phụ hoàng vốn dĩ đáp ứng đem ta đính hôn với hắn, chính là cuối cùng lại thất tín với ta, ta muốn gặp hắn, chẳng sợ biết hắn hiện tại ở nơi nào cũng đúng, nếu sau này ngày ta có thể cùng hắn cùng huyệt mà miên, thật là là kiện cỡ nào hạnh phúc sự tình a! Nếu các người có thể thực hiện ta nguyện vọng này, ta liền sẽ tan đi này ngàn năm oán khí, an tâm rời đi....."

Đệ Thập Lục Cái Chuyện Xưa Kiếp Trước Kiếp Này (Năm)

Ta nhìn thoáng qua tiểu hắc, nhưng nó giống như thực khó xử bộ dáng. Ta nghĩ nghĩ đối Ngụy li nói: "Kia hắn là ai, kêu cái gì tên?"

Ngụy li có chút thương cảm nói: "Hắn là Ngụy Quốc lúc ấy nổi danh đại tài tử Tư Mã hạnh đức, phụ thân hắn là trong triều lão thần Tư Mã trí xa, cho nên chúng ta từ nhỏ liền nhận thức."

"Không có? Liền như thế nữa?" Ta vừa nghe liền như thế đi tìm tư liệu như thế nào tìm a?

Ngụy li nghĩ nghĩ nói: "Ta liền biết như thế nữa, ta chết là lúc hắn còn sinh, hắn tuổi tác cùng tướng mạo khẳng định đều có biến hóa, khả năng duy nhất không thay đổi chính là hắn tay trái hở khẩu chỗ có một viên nốt chu sa."

Ta xem nàng vẻ mặt mong đợi, liền đối nàng nói: "Ta nhất định sẽ đem hết toàn lực tìm hắn, nhưng là có không tìm được vậy muốn xem ý trời, bởi vì rốt cuộc này đều qua đi hơn hai ngàn năm!"

Nàng gật gật đầu nói: "Yên tâm, ta cũng không phải cái ngang ngược vô lý nữ nhân, chỉ cần các người tận lực đi giúp ta tìm, vô luận có không tìm được, ta đều sẽ cảm kích của các người!"

Ta nghĩ đến tổng không thể làm nàng vẫn luôn như thế hù dọa sư tử, liền đối Ngụy li nói: "Trong lúc này, ta hy vọng người không cần hiện ra tới hù dọa nghiêm đồ, được không."

Nàng nghĩ nghĩ, chậm rãi gật đầu biến mất. Thấy nữ quỷ rời đi, trong lòng ta rốt cuộc nhẹ nhàng thở ra. Cấp sư tử gọi điện thoại khi, công đạo nàng mấy ngày nay đem mã não dùng khối vải đỏ bao bảo đặt ở trong ngăn tủ, tạm thời không cần lại nghĩ ra tay, như vậy sẽ hại chết càng nhiều người, đối chính nàng cũng không tốt.

Ta trở về sau, ở trên mạng cùng thư viện tra xét rất nhiều có quan hệ với thời Chiến Quốc tư liệu, chính là trong đó về cái này Tư Mã hạnh đức thật là thiếu chi lại thiếu! Đối với hắn sở hữu tư liệu cũng chỉ có ngăn ngừa nói mấy câu: "Ngụy Quốc tài tử Tư Mã hạnh đức, tài hoa xuất chúng, bác học đa tài, thông kim bác cổ, làm người cương trực ghét a dua nịnh hót, sau nhân chịu triều đình đảng phái chi tranh mà lọt vào xa lánh, cố từ quan trở lại."

Đến nỗi hẳn lúc sau làm cái gì đi, cái gì thời điểm chết, đã chết lại táng ở nơi nào, căn bản cũng không biết. Tiểu hắc xem ta không biết ngày đêm tra tư liệu, tìm manh mối. Rốt cuộc nhin không được đối ta nói: "Người đừng tìm, Tư Mã hạnh đức trong lịch sử li ền cái tiêu nhân vật đều không tính là, lại quan như thế nào sẽ vì hẳn nhi ều viết một chữ đâu? Kỳ thật, ta có một cái biện pháp, chính là sợ người không dám."

Ta vừa nghe tiểu hắc có biện pháp li ền thúc giục nó nhanh lên nói, đừng vô nghĩa!

Tiểu hắc hừ một tiếng nói: "Đây chính là người làm ta nói, đến lúc đó người không dám, ta cũng mặc kệ a!"

Ta một phách ngược nói: "Yên tâm, chỉ cần có thể tìm được cái này Tư Mã hạnh đức, vạn sự đều hảo thuyết."

"Hảo đi, kỳ thật ta có cái lão bằng hữu, khả năng nàng sẽ biết cái này Tư Mã hạnh đức hiện tại cùng quá khứ tình huống." Tiểu hắc có điểm không có hảo thế nhưng nói.

Ta có chút sai biệt: "Người bằng hữu, cũng là miêu sao?"

Tiểu hắc trừng mắt nhìn ta liếc mắt một cái nói: "Ai nói bằng hữu của ta li ền nhất định là miêu a? Nàng..... Trước kia là người."

"A! Kia hiện tại là quý a?" Ta nói này tiểu hắc vừa r ồi liên tiếp tại đây cho ta thừa nước đục thả câu đâu? Cảm tình là muốn cho ta cùng nó đi gặp một cái quý a, bất quá nếu là tiểu hắc bằng hữu, kia hẳn là dễ nói chuyện đi.

Tiểu hắc nhìn ra ta có điểm thấp thỏm bất an, li ền đối ta nói: "Yên tâm, nếu là bằng hữu của ta, li ền sẽ không đem người như thế nào, nhưng là đi gặp nàng phía trước, người đến đi trước mua một lọ rượu xái, bởi vì nàng là cái tửu quý."

Ta hết chỗ nói r ồi, một cái thích uống rượu quý có thể hay không đáng tin cậy a? Ngày hôm sau buổi tối, ta cùng tiểu hắc c ằm ở siêu thị mua một

lọ rượu xái, đi tới vùng ngoại thành một mảnh đất hoang thượng. Tiếp theo tiểu hắc làm ta trên mặt đất vẽ một cái vòng lớn, rồi mới ta cùng nó cùng nhau đứng ở bên trong.

Tiểu hắc tả hữu nhìn xem, rồi mới bắt đầu lẩm nhẩm lẩm nhẩm niệm khởi chú tới, không một hồi trong giới liền xuất hiện một cái một người cao quang động, xem ra chúng ta là đến đi vào mới có thể tìm được nó vị kia bằng hữu. Đi vào phía trước, tiểu hắc còn cố ý dặn dò ta, muốn đem ngọc bội đặt ở trước ngực.

Xuyên qua quang động sau, phát hiện bên trong trừ bỏ một cái đường nhỏ ngoại, hai sườn đều là chút hư ảo cảnh tượng. Đi rồi một tiết sau, liền nhìn đến một phiến môn. Tiểu hắc cùng ta đi đến trước cửa, nó làm ta gõ tam hạ môn, hai cấp vừa chậm.

Mới vừa gõ xong, môn liền "Chi vắn" một tiếng khai đi đầu phùng. Ở tới phía trước tiểu hắc cùng ta công đạo quá, nó cái này bằng hữu là chương quản Sở Sinh Tử phán quan một trợ lý, kêu khương bà bà. Sinh thời bởi vì thích rượu như mạng, cuối cùng say chết ở trong nhà, nhưng xác chết lại như người sống ngủ rồi giống nhau không hủ không xâu. Cuối cùng bị lục phán nhìn trúng, cảm thấy nàng cũng là cái kỳ nhân, không bằng làm nàng ở chính mình thủ hạ đánh đánh tạp, đến nỗi tiểu hắc cùng nàng giao tình đó chính là sau lời nói, chúng ta sau này lại nói.

Đi vào kia phiến môn lúc sau, ta liền nhìn đến một cái năm du thất tuần lão bà bà, ở một đồng thư trước quét tước. Tiểu hắc đi lên trước vừa định nói chuyện, liền nghe được một cái khô quát thanh âm nói: "Hắc tử, người như thế nào có rảnh tới tìm ta cái này lão bà tử? Người gần nhất, chuẩn không chuyện tốt!"

Tiểu hắc miêu một tiếng nhảy lên thư đôi nói: "Khương bà bà, người như thế nào có thể như thế nói ta đâu? Uống ta còn nghĩ người ở chỗ này không uống rượu, cố ý cho người mang theo bình rượu xái?"

Khương bà bà quả nhiên thích uống rượu, vừa nghe có uống rượu, kia tràn đầy nếp gấp mà mặt già đều cười nở hoa. Ta xem nàng thèm không được, liền đem rượu bái ở nàng trước mặt nói: "Người hảo khương bà bà,

ta kêu Kim Đan châu. Lần đầu tiên gặp mặt, nho nhỏ ý tứ, không thành kính ý."

Khương bà bà ngấm ta liếc mắt một cái nói: "Người chính là tiểu hắc tân chủ tử?"

Ta vội gật đầu nói: "Ta nghe tiểu hắc nói ngài ở chỗ này công tác thực vất vả, biết ngài ái uống này khâu, chúng ta liền cố ý cho ngài mang đến."

Khương bà bà rời đi kia đôi thư, tiến đến ta trước người liên tiếp dùng cái mũi nghe. Ta làm nàng nghe trong lòng thẳng phát mao! Tiểu hắc chạy nhanh nhảy đến ta trước người đối nàng kêu to: "Lão thái bà, người hạt nghe cái gì đâu?"

Khương bà bà ha ha cười, chuyển đi cầm lấy kia bình rượu, gấp không chờ nổi mở ra nhấp một cái miệng nhỏ, rồi mới một bộ phi thường hưởng thụ biểu tình đối chúng ta nói: "Người không phải là tưởng ta tra nhà người tân chủ tử kiếp trước đi? Ta nhưng nói cho người, nàng kiếp trước không ở ta nơi này."

Nghe nàng như thế vừa nói, ta phản đến là tò mò ta kiếp trước là cái gì! Vừa định hỏi một chút nàng biết nhiều ít về ta kiếp trước sự, đã bị tiểu hắc cấp đánh gãy.

"Lão thái bà, chúng ta hôm nay tới là muốn cho người hỗ trợ, tìm một cái sinh ở thời Chiến Quốc, kêu Tư Mã hạnh đức nam nhân."

Khương bà bà nghe xong đem đầu điều cùng trống bối dường như, "Hơn hai ngàn năm trước người! Người cũng thật dám nói! Không phải ta không nghĩ giúp người, tìm được cũng là cái ma quỷ, người tìm hẳn làm cái gì a?"

Tiểu hắc không khách khí nói: "Vậy người không cần phải xen vào, chúng ta chỉ muốn biết hẳn là như thế nào chết, táng ở cái gì địa phương, hiện tại đầu thai không có."

Khương bà bà nghĩ nghĩ nói: "Hảo đi, xem ở người còn có thể nhớ rõ ta cái này lão thái bà thích uống rượu phân thượng, ta cho người tra tra." Nói xong nàng liền xoay người trở lại kia đôi thư bên cạnh, dùng tay một lóng tay nói: "Thời Chiến Quốc Ngụy Quốc tài tử Tư Mã hạnh đức, ra tới!"

Nàng vừa dứt lời, đột nhiên một quyển tràn đầy tro bụi sách cũ từ thư đôi bay ra tới. Khương bà bà dùng tay tiếp được, mở ra nhìn lên. Một lát sau, nàng lại dùng tay một lóng tay này bốn sách cũ, nó liền chính mình bay trở về.

Tiếp theo khương bà bà lại chậm rì rì uống một cái miệng nhỏ rượu nói: "Tiểu tử này sớm đã chết, năm đó hấn vốn là Phò mã mệnh, sau tới bởi vì đắc tội không nên đắc tội người, Phò mã không có làm thành, công chúa gả cho hấn quốc quân chủ. Tiểu tử này liền vẫn luôn tình kết nan giải, buồn bực không vui, sau tới không bao lâu liền bệnh đã chết."

Đệ Thập Lục Cái Chuyện Xưa Kiếp Trước Kiếp Này (Sáu)

Ta vừa nghe cái này khương bà bà thật đúng là biết, liền vội hỏi nàng: "Kia hấn sau tới táng ở nơi nào? Hiện tại có hay không lại đầu thai a?"

Khương bà bà lắc đầu nói: "Hấn chết sau vô quan vô quách, vô mồi hơn nữa đến nay đầu không có lại nhập luân hồi."

"A!" Ta thiên a, này muốn cho ta thượng chạy đi đâu tìm hấn a?

Tiểu hắc lại hỏi khương bà bà: "Kia hấn dù sao cũng phải có cái nơi đi đi? Hấn sinh thời cũng đầu không phải là đại gian đại ác người, như thế nào sẽ vô quan vô quách vô mồi đâu?"

Khương bà bà đem đầu lay động nói: "Này ta nào biết, ta chỉ là y Sô Sinh Tử sở nhớ, đúng sự thật nói cho các người thôi. Đúng rồi, hấn kiếp trước là Văn Khúc Tinh hạ phạm, cũng có thể xoay chuyển trời đất lên rồi đi? Nhưng có một chút ta có thể khẳng định, tuy rằng nói hấn đã sớm đã chết, nhưng lại vẫn luôn không có tới địa phủ báo quá đến."

Xem ra chúng ta là hỏi không ra càng nhiều hữu dụng tin tức, ta cùng tiểu hắc cáo biệt khương bà bà sau, đường cũ phản trở về. Ai ngờ mới ra khương bà bà môn, liền nghe được có người kêu tên của ta.

"Kim Đan châu..... Kim Đan châu....."

Lòng ta sợ hãi, thẳng xem tiểu hắc. Tiểu hắc đến là so với ta bình tĩnh nhiều, nó đối cái kia thanh âm truyền đến phương hướng kêu to: "Phương nào yêu nghiệt dám ở này tác quái!"

"Ha hả..... A....." Cái kia thanh âm lại là một trận cười duyên nói: "Các người không phải muốn biết Tư Mã hạnh đức sự tình sao? Ta biết a!"

Tiểu hắc nhảy đến ta trước người nói: "Nếu biết liền hiện thân nói chuyện, lén lút định không phải cái gì hảo điều!"

Đột nhiên, phía trước xuất hiện một mảnh sương trắng chặn đường đi, cảm giác sương mù bên trong có chút đồ vật thoát ẩn thoát hiện. Tiểu hắc trên người mao đột tạc lên, trong miệng phát ra tê tê tiếng kêu.

"Linh tôn, nhiều năm không thấy, vẫn là như thế đại tính tình a!" Nghe vậy một cái thanh y mỹ nữ từ sương trắng trung đi ra.

Tiểu hắc thần sắc căng thẳng nói: "Là người? Người như thế nào lại ở chỗ này?"

Thanh y mỹ nữ mỉm cười nói: "Ta sao cũng tới đây mà làm chút sự tình, không nghĩ sẽ gặp được nhiều năm không thấy linh tôn đại nhân, ngài gần đây nhưng hảo a? Nha! Đây bên người tiểu nha đầu là ai a? Hương vị còn man không tở sao?"

Tiểu hắc có chút tức giận nói: "Làm càn! Năm đó nếu không có ta nhất thời mềm lòng thả người, người còn có mệnh ở chỗ này cùng ta ôn chuyện sao? Như thế nào, muốn cho ta hối hận năm đó quyết định, hiện tại tu chính một chút sao?"

Thanh y mỹ nữ thấy tiểu hắc có chút sinh khí, vội cười theo nói: "Linh tôn không nên tức giận, ta hôm nay thật là tới nơi này làm việc, vừa mới nghe nói linh tôn đại nhân muốn tìm cái kia Tư Mã hạnh đức, liền cố ý giúp đỡ, để báo đáp năm đó không giết chi ân."

Ta nghe chính là một đầu mờ mịt, cái gì linh tôn? Ai là linh tôn? Tiểu hắc sao? Đây có điểm xả..... Nhưng là mắt thấy này mỹ nữ phi người phi quỷ, ta cũng không dám nhiều lời nói, để tránh làm nàng chú ý tới ta, chính là ta cảm giác nàng vẫn là rất sợ tiểu hắc.

Tiểu hắc sắc mặt hơi hiện bình thản nói: "Nga? Người biết? Vậy mau nói!"

Thanh y mỹ nữ cười khanh khách đáp: "Linh tôn đừng vội, nghe ta nói tỉ mỉ. Cái này Tư Mã hạnh đức sở dĩ vô quan vô trách mỗ là bởi vì....."

"Bởi vì cái gì?" Ta quynh lên liền mở miệng hỏi nàng, ai ngờ nàng vừa nghe ta nói chuyện liền vẻ mặt hưng phấn nói: "Người thật là Kim Đan châu!"

Tiểu hắc nhỏ giọng đối ta nói: "Người câm miệng đừng nói chuyện."

Ta có chút ủy khuất gật gật đầu, chỉ thấy tiểu hắc lạnh giọng đối nàng nói: "Tiếp theo nói, không cần nói gần nói xa!"

"Hảo hảo hảo! Ta tiếp theo nói, cái này Tư Mã hạnh đức hiện tại nhưng không bình thường, năm đó hắn chết thời điểm cũng không biết từ nơi nào được đến bí phương, thế nhưng đem chính mình luyện thành khô rít! Hắn đã thành khô rít, muốn mỗ gì dùng? Liền càng không thể có thể tới địa phủ tới báo danh, ngài nói có phải hay không a, linh tôn đại nhân."

Tiểu hắc nghe xong thanh y mỹ nữ nói sau, có chút nếu sau sở tư..... Cuối cùng đối nàng nói: "Được rồi, ta đã biết, người tốc tốc đem con đường phía trước với ta tránh ra, chúng ta còn muốn đi làm chính sự, sau này nếu như làm ta ở bên ngoài gặp được người, định không nhẹ tha!"

"Yên tâm yên tâm, linh tôn đại nhân, ta sẽ không làm người bị người khác lên án, tiểu nhân này liền cáo từ!" Nói xong hóa thành một cỗ khói trắng biến mất ở hư ảo.

Tiểu hắc đợi một hồi, xác định nàng rời đi sau mới đối ta nói: "Chúng ta đi thôi, trở về lại nói."

Ta cùng tiểu hắc vội vàng ra quang động, nó dùng sau chân đang điềm thổ, đem vừa rồi họa vòng cấp vùi lấp thượng, mà bên trong quang động cũng tùy theo biến mất. Nhìn tiểu hắc động tác một hơi toàn thành, ta tức khắc cảm giác có điềm buồn cười, cái này động tác như thế nào xem như thế nào như là giống nhau tiểu miêu, như xí sau tiêu chuẩn động tác.

Nó xem ta đang cười nó, liền có chút tức giận, nhưng ở bên ngoài cũng không hảo cùng ta phát tác, liền đành phải nhẫn nhịn cùng ta về nhà. Mới vừa trở lại ta trong phòng, nó liền mắng râu hỏi ta: "Người cười cái gì cười?"

Ta nhẫn không cười ha ha nói: "Thực xin lỗi a, linh tôn đại nhân, người vừa rồi động tác cùng thế gian gia miêu rất là tương tự."

"Người còn có tâm tư chê cười ta, hiện tại phiền toái lớn!" Tiểu hắc khí đối ta kêu to.

Ta nghe xong sững sốt, chạy nhanh hỏi nó như thế nào chuyện xảy ra, nguyên lai cái này Tư Mã hạnh đức luyện thành khô rút cũng không phải là phạm vật, phạm là khô rút đều có không sinh bất tử bất diệt cái này đặc điềm. Hơn nữa hắn còn tu luyện hai ngàn nhiều năm năm, có thể tưởng tượng mà chi hắn hiện tại đạo hạnh có bao nhiêu cao! Năm đó hắn tu luyện mục đích khả năng thực đơn thuần, chỉ là vì có thể chờ đến âu yếm nữ nhân trọng sinh, cũng chính là Ngụy li.

Hiện giờ qua như thế lâu, hắn tư tưởng cùng tu vi đều là năm đó Tư Mã hạnh đức không thể so, năm đó hắn lấy là người trung nhân tài kiệt xuất, trải qua này đó đủ loại, chỉ sợ hắn hiện tại đã biến phi thường đáng sợ. Nếu hiện tại làm cho bọn họ gặp nhau, như vậy hắn khẳng định sẽ nghĩ cách làm Ngụy li sống lại, kia thế tất sẽ làm rất nhiều vô tội người mất đi tính mạng.

Sự tình phát triển đến này một bước, thật đúng là càng ngày càng khó giải quyết. Cái này Tư Mã hạnh đức hiện tại không những tìm không thấy, cũng càng là không thể tìm được! Đột nhiên ta nghĩ đến một vấn đề liên đem tiêu hắc ôm đồm lên, nhìn chằm chằm vào nó mắt hỏi nó: "Vừa rồi nữ nhân kia là cái gì đồ vật, vì cái gì kêu người linh tôn đâu?"

Tiêu hắc ánh mắt lập loè không nói lời nào, giống như trong nháy mắt biến thành một con bình thường gia miêu. Ta biết nó là cố ý không đáp, nghĩ thầm gia hỏa này rốt cuộc là ai đâu? Ngoài miệng làm bộ tức giận nói: "Nếu người không thể thắng thần thành khẩn tương đãi, ta đây cũng không muốn cùng người không lời gì để nói."

Nó bất đắc dĩ lắc đầu nói: "Không phải ta không nghĩ nói cho người, là hiện tại còn không đến thời điểm, người chỉ cần nhớ kỹ, ta là tới bảo hộ người, bởi người tu luyện là đến nơi."

Ai! Nói tương đương chưa nói, ta trợn trắng mắt không hề lý nó.

Nhưng trước mắt sự tình nên làm sao bây giờ đâu? Cái kia hồng y nữ quỷ nhưng đang ở chờ ta hồi âm đâu? Đúng sự thật bầm báo? Kia khẳng định không được, này nếu là làm Ngụy li đã biết nàng tâm tâm niệm niệm tình lang còn tồn tại với trên đời này, nàng còn không điên giống nhau muốn đi tìm hắn!

Nếu là không nói cho nàng chân tướng, kia không phải tương đương muốn gạt nàng sao, ngày sau một khi chọc thủng cũng là phiến toái. Nói cũng không được, không nói cũng không được, thật là sâu chết ta!

Đệ Thập Lục Cái Chuyện Xưa Kiếp Trước Kiếp Này (Bảy)

Ngày hôm sau chúng ta đi tới sư tử gia, sư tử vẫn là thực thức thời chủ động đưa ra trước đi ra ngoài một hồi. Ta cùng tiêu hắc đem mã não thượng vải đỏ mở ra sau, một sợi hồng quang trung phiêu ra một vị hồng y mỹ nữ.

Ngụy li nhìn đến ta cùng tiêu hắc vẫn là phi thường vui vẻ, có lẽ chúng ta là nàng duy nhất hy vọng đi! Chính là hiện tại chúng ta đã không thể nói

cho nàng sự tình chân tướng, cũng không thể dối nàng nói láo.

Ta có chút thấp thỏm dối nàng nói: "Ân..... Ngụy li, đầu tiên ta phải muốn nói cho người, chúng ta cũng không có tìm được Tư Mã hạnh đức. Chính là chúng ta nghe được một ít có quan hệ với hắn tin tức, cũng chính là sợ dĩ tìm không thấy hắn nguyên nhân."

Đương nghe ta nói không có tìm được khi, Ngụy li sắc mặt rõ ràng tối sầm lại. Chính là đương nàng biết chúng ta cũng không phải cái gì cũng chưa nghe được là khi, trên mặt lại là hỏi: "Các người nghe được hắn cái gì tin tức?"

Ta đành phải đem trong đó có thể nói một bộ phận nói cho nàng: "Chúng ta tra tin tức hữu hạn, chỉ biết là năm đó Tư Mã hạnh đức ở người xuất giá sau không lâu liền bệnh đã chết. Chính là hèn phách của hắn không có đi địa phủ báo danh, cũng không có lại nhập luân hồi đầu thai. Hắn ở trên đời này cũng không có phần mộ, hiện tại ta có thể tra được liền như thế nhiều."

Ngụy li có chút thất hồn nói: "Hắn không có chết sao?"

Ta lắc đầu nói: "Số Sinh Tử thượng nói hắn là bệnh chết, dương thọ hết."

Ngụy li có chút khó hiểu hỏi: "Kia vì cái gì hắn cái gì đều không có đâu? Tựa như chưa từng tồn tại quá giống nhau!"

Ta cũng tỏ vẻ thực bất đắc dĩ, trước mắt chỉ có thể giúp nàng như thế nhiều, bất quá nếu sau này còn có tin tức, chúng ta khẳng định sẽ đến nói cho nàng. Ngụy li sinh thời nhất định là cái thiện lương nữ tử, tuy rằng thành oán quỷ, có thể vẫn như cũ là thông tình đạt lý người.

Ta lần này rời đi trước đối nghiêm hồng sư tử công đạo nói: "Người ở trong nhà không thấy được địa phương, bãi cái nho nhỏ bàn thờ, mừng một cùng mười lăm cho nàng điểm tam chi thanh hương, cùng một ít trái cây, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, các người sau này hắn là sẽ tường an không có việc gì."

Nghiêm hồng vẫn là không quá yên tâm hỏi: "Ta đây liền như thế vẫn luôn cung nàng?"

Ta tức giận nói: "Không chiêu nhi a, người hiện tại chỉ có thể như thế làm, nếu vận khí tốt nói, có lẽ không lâu sau nàng là có thể tâm nguyện đạt thành rời đi người. Nếu vận khí kém một ít, cũng không đến mức muốn người mệnh. Hơn nữa có nàng ở trong nhà là có một cái chỗ tốt, chính là cái khác cô hồn dã quỷ sẽ không tìm tới môn. Người luôn làm một ít cố hiểu sinh ý, âm khí trọng, khó tránh khỏi sẽ trừ chọc một ít không sạch sẽ đồ vật, hiện tại có nàng cũng có thể bảo cái tạm thời bình an a!"

Nghiêm hồng vẻ mặt cười khổ nói: "Vậy được rồi, hiện tại cũng chỉ có thể như vậy."

Ta đối cái này sự tỷ thật là càng ngày càng không hảo cảm, về đến nhà sau, ta lại tra xét một ít về khôi rút tư liệu, chính là hữu dụng cũng không nhiều. Vốn muốn hỏi hỏi tiểu hắc, nhưng quay đầu nhìn lại, gia hỏa này đã sớm oa ở ta chặn thượng hô hô ngủ nhiều!

Ta cúi đầu nhìn thoáng qua trước ngực ngọc bội, xúc tua sinh ôn, thật là càng mang càng thích. Trong khoảng thời gian này trải qua, làm ta vốn có thể giới quan hoàn toàn sụp đổ! Ta từ một cái yên lặng vô danh tiểu nữ sinh, lập tức biến thành thông hiểu âm dương thủ ngọc giả. Sở hữu sở hữu đều là bởi vì này khối ngọc bội, lúc trước nghĩ sai thì hỏng hết có được nó, thật không biết này hết thấy là phúc hay họa, con đường phía trước là cát là hung a!

Ngày hôm sau ta ra cửa đi làm, mới vừa đi đến dưới lầu liền thấy trong tiểu khu đại thụ phía dưới, có cái đồ vật chợt lóe mà qua..... Lão thử? Không giống a, giống như lớn hơn một chút, hơn nữa vẫn là màu trắng. Chẳng lẽ..... Là tiểu bạch thỏ? Ta một chút tới gần đại thụ, quả nhiên có một cái tuyết trắng con thỏ dưới tàng cây mặt cỏ thượng ăn cỏ.

Ta rón ra rón rén đi đến nó sau lưng, nhìn tiểu gia hỏa nhất cử nhất động, thật là quá đáng yêu. Ta vừa định tiến lên ôm lấy nó, ai ngờ nó đại lộ tai một chợt phiến, thế nhưng bay lên.

Không đúng, này không phải con thỏ! Nào có con thỏ sẽ phi a? Tiểu gia hỏa này vây quanh đại thụ lượn vòng một vòng sau, thế nhưng dừng ở ta trên vai, đối ta làm mặt quỷ, đặc biệt khôi hài.

Ta thật sự nhịn không được muốn đi sờ nó xúc động, nhẹ nhàng đem nó từ đầu vai nhấc tới ôm vào trong ngực. Cái này tiểu gia hỏa tuy rằng xem nổi lên mập mạp, kỳ thật trên người đầu là nó mao. Nó thân thể mềm mại, lớn nhỏ cũng liền cùng chỉ miêu không sai biệt lắm. Đương nhiên so tiểu hắc cái đầu tiểu một ít, ai làm gia hỏa kia ăn quá nhiều đâu!

Ta thật sự quá thích, ta liền đối nó nói: "Ta kêu người lỗ tai nhỏ đi, người nguyện ý cùng ta về nhà sao?"

Vật nhỏ này giống như có thể nghe hiểu ta nói chuyện giống nhau, rung đùi đắc ý gật đầu, ta đem nó nhẹ nhàng nhấc tới liền bỏ vào trong bao đi làm đi. Ở trong tiệm làm trưởng khi, lòng ta liền bắt đầu cân nhắc, tiểu gia hỏa này phi thỏ phi chuột, nhìn dáng vẻ khẳng định không phải phạm vật.

Ta trộm lột ra bao, hướng bên trong nhìn thoáng qua, chỉ thấy nó đang ở hô hô ngủ nhiều đâu. Thật là càng xem càng thích, thật không biết về nhà sau tiểu hắc có thể hay không ghen đâu? Buổi tối tan tằm ta mới vừa đi đến dưới lầu, liền thấy tiểu hắc từ ta phòng cửa sổ nhảy xuống, tổ tông! Kia chính là lầu sáu a!

Chính là xem nó rơi xuống đất uyển chuyển nhẹ nhàng, thân thủ nhanh nhẹn, xem ra này đều không phải sự. Ai ngờ nó đột nhiên xuống lầu tiếp ta thế nhưng là có mục đích, nguyên lai nó nghe ra ta trên người dị thường.

"Trên người của người mang cái gì đồ vật đã trở lại?" Bị nó như thế vừa hỏi, ta như thế nào sẽ có loại chột dạ cảm chân đâu?

Ta cười hắc hắc nói: "Người có thể đoán được sao?"

Tiểu hắc một nhe răng nói: "Thứ này không phải phạm vật, người đem nó ôm trở về làm cái gì?"

Ta vừa nghe tiểu hắc ý tứ trong lời nói là biết tiểu gia hỏa này lai lịch lâu, chạy nhanh nịnh nọt nói: "Không biết linh tôn đại nhân có không chỉ giáo, đây là vật gì a?"

Nó tức giận nhìn ta liếc mắt một cái nói: "Thứ này kêu nhĩ chuột, sẽ phi đi?"

Ta mãnh gật đầu nói: "Đúng đúng đúng, sẽ phi."

Nó tiếp theo nói: "Nó đi, là chỉ linh sủng. Ở cổ đại nhiều vì đạt được quan quý nhân sủng vật, sau tới thăng cấp thành linh sủng sau, phàm nhân liền nhìn không tới nó. Hơn nữa hiện tại loại đồ vật này cũng đều sẽ rời xa thành thị, ẩn cư đến dân cư hãn đến địa phương đi. Người hiện tại trong tay này chỉ, khẳng định là có chủ nhân linh sủng. Hơn nữa nó chủ nhân cũng tất không phải phàm nhân, nhìn đến thời điểm nhân gia hướng người muốn, người có cho hay không!"

Lòng ta có chút luyến tiếc, nguyên lai là có chủ nhân. Chính là nhìn đến nó đáng yêu bộ dáng..... Tính, nếu là nó chủ nhân thật sự tìm tới muốn, ta liền còn cho hãn bá! Chính là hiện tại nó một người bên ngoài lưu lạc, không ai quản không ai đau, quá đáng thương!

Tiểu hắc xem ta đầu muối bất tận, khí mắng râu, lại nhảy trở về. Ta nhìn tiểu hắc nhảy lên tiểu nhảy xuống, thật là không khỏi cảm thán này công phu, tám tắc..... Tiểu nữ tử thật là bội phục bội phục a!

Buổi tối ngủ trước, ta từ tủ lạnh trộm cầm cái chỉ quả ra tới uy cái này tiểu gia hỏa, nó thích ăn đến không được! Còn đặc biệt thích tiểu hắc, luôn là ái dựa gần nó ngủ. Đây cấp tiểu hắc phiên nha, chính là vừa thấy nó kia đen lúng liếng mắt to, lập tức cũng vô ngữ.

Cứ như vậy chúng ta cùng lỗ tai nhỏ cùng nhau vui sướng qua một tháng, tại đây đoạn thời gian, ta ban ngày đi làm khi tiểu hắc liền phụ trách chiếu cố lỗ tai nhỏ. Nó vốn là không vui, nhưng là ta mệnh lệnh nó nhất định phải xem trọng lỗ tai nhỏ, không thể làm nó ném, nó cũng chỉ hảo ngoan ngoan xem hài tử đi lâu!

Bởi vì phạm nhân nhìn không tới lỗ tai nhỏ, cho nên chúng ta mỗi ngày buổi tối đều mang nó đi tiêu khu bên ngoài công viên chơi. Hôm nay buổi tối chúng ta vừa mới đến công viên, nếu là ngày thường lỗ tai nhỏ khẳng định là nhảy lên đại thụ ăn lá cây đi, chính là nó hôm nay có điểm khác thường. Luôn là vò đầu bứt tai, không một hồi có thể an tĩnh lại thời điểm.

Liền ở ta tưởng đem nó bế lên tới khi, nó thế nhưng một chợt phiến cánh bay đi. Ta vừa định truy, tiêu hắc đột nhiên gọi lại ta, làm ta đứng ở tại chỗ dừng cử động. Trong lòng ta cả kinh nói: "Xảy ra chuyện gì?"

Tiêu hắc hiện đặc biệt khẩn trương, trên người mao đầu tạc lên. Chỉ thấy lỗ tai nhỏ ở trên trời bay một vòng sau, dừng ở cách đó không xa một người nam nhân trên người. Chẳng lẽ là nó chủ nhân tới? Chính là tiêu hắc như thế khẩn trương là vì cái gì?

Đệ Thập Lục Cái Chuyện Xưa Kiếp Trước Kiếp Này (Tám)

Tiêu hắc khẩn trương cũng lây bệnh cho ta, ta không tự chủ được hướng sau lui. Nơi xa nam nhân chính đi bước một hướng ta quá đi tới, khi ta thấy rõ hần khuôn mặt khi, ta thế nhưng ngây ngẩn cả người, trước mắt người nam nhân này ta chỉ có thể dùng tám chữ tới hình dung: Ôn nhuận như ngọc, vân đạm phong khinh.

Nam nhân mặt mang tươi cười đi đến ta trước mặt, ta không hề có cảm giác được hần đáng sợ. Đến là tiêu hắc càng ngày càng khẩn trương, ta đem nó bế lên tới, nỗ lực tưởng bình phục nó cảm xúc, chính là giống như không có gì dùng.

"Trong khoảng thời gian này, là người giúp ta chiếu cố nó?" Thiên a, hần thanh âm thật là dễ nghe, đã tràn ngập từ tính, lại không mất ôn nhu.

Ta có chút mặt đỏ gật gật đầu, hần hơi hơi mỉm cười nói: "Cảm ơn người giúp ta chiếu cố nó, khoảng thời gian trước là nó tham ăn mới có thể cùng ta đi lạc, bởi vì ta lúc ấy có việc gấp muốn làm, liền không có tới tìm nó, còn hảo có người....."

Hắn thanh âm như ma chú mê hoặc nhân tâm, liền ở ta lâng lâng khi, tiểu hắc đứng lúc đem ta đánh thức. Ta đánh một cái giạt mình, đối chính mình vừa rồi thất thần có chút kỳ quái, mà tiểu hắc vẫn là tức giận tràn đầy hừ hừ.....

Lỗ tai nhỏ từ đầu vai hắn nhảy đến hắn trên tay, cao hứng kêu, nhảy. Đột nhiên, ta nhìn đến người nam nhân này tay trái hồ khẩu chỗ có một viên nốt chu sa! Ta rất cuộc minh bạch tiểu hắc vì cái gì như thế khẩn trương, bởi vì hắn chính là tư — mã — hạnh — đức!

"Người, người..... Hào" ta không biết nên nói chút cái gì, càng không biết cái này cái gì khôi rút có biết hay không ta đã từng đi tìm hắn.

Hắn xem ta có chút khẩn trương, mỉm cười đối ta nói: "Người hảo, ta kêu Tư Mã hạnh đức, người kêu cái gì tên?"

Ta vừa định mở miệng trả lời hắn, tiểu hắc lại giành trước một bước nói: "Nàng kêu kim Bối Bối!"

what? Không nghĩ tới tiểu hắc thế nhưng sẽ cho ta đổi tên, chính là lòng ta biết này tất nhiên là có nguyên nhân, tiểu hắc là không nghĩ ta nói ra tên của mình, vì thế ta liền không nói chuyện nữa.

Có thể là không nghĩ tới tiểu hắc có thể nói, hắn sở hữu lực chú ý đầu bị tiểu hắc cấp hấp dẫn đi rồi. Tư Mã hạnh đức tò mò nhìn tiểu hắc nói: "Người sủng vật so với ta thú vị nhiều, nếu không chúng ta thay đổi như thế nào?"

Ta vừa nghe hắn muốn đổi tiểu hắc, vội liên tục xua tay nói: "Này nhưng trăm triệu không được! Tiểu hắc là ta thủ hộ thú, ngàn vàng không đổi!"

Có lẽ tiểu hắc không nghĩ tới ta sẽ như thế nói, thế nhưng có chút không thể tin tưởng nhìn về phía ta. Vì thế ta cho nó một cái tương thân tương ái mỉm cười!

Nam nhân cười nói: "Hảo đi, quân tử không đoạt người sở hảo. Tái kiến đi!" Nói xong hắn xoay người rời đi. Ta cùng tiểu hắc ngây ngốc nhìn hắn rời đi sau, ta đặt mộng ng ồi ở trên mặt đất. Tiểu hắc cũng là thật dài ra một hơi.

Ta má ơi! Hắn chính là Tư Mã hạnh đức, nếu hắn biết chúng ta đem hắn bạn gái giấu đi, có thể hay không trở về xé chúng ta nào!

Tiểu hắc nhìn ra ta sợ hãi, liền đối ta nói: "Đừng suy nghĩ vớ vẩn, chúng ta vẫn là mau trở về đi thôi, nơi đây không dễ ở lâu."

Ta dấm hoảng loạn tiểu nện bước cùng tiểu hắc vội vàng chạy về gia, vừa vào cửa lão mẹ xem ta vội vội vàng vàng liền hỏi ta: "Xảy ra chuyện gì, mặt sau có cầu truy người?"

Ta gật gật đầu nói: "Lão mẹ anh minh!" Liền toàn trở về chính mình phòng.

Có lẽ là thật sự sợ hãi, ta về phòng sau lập tức liền chui vào ổ chăn. Tiểu hắc cũng chui tiến vào, chúng ta hai cái trong ổ chăn mắt to trừng mắt nhỏ thở phì phò.

Đột nhiên, tiểu hắc dùng móng vuốt vổ vổ ta nói: "Đừng sợ, có ta đâu!"

Tuy rằng nó chỉ nhị thước choai choai, chính là ở ngay lúc này có thể nói ra nói như vậy, vẫn là làm ta thực cảm động. Ta không nói hai lời đem nó gắt gao ôm lên, kết quả nó lại phát ra sát miêu kêu thảm thiết: "Miêu....."

Nga..... Là ta quá dùng sức, xem nhẹ nó hình thể. Ai nha, cứ như vậy còn bảo hộ ta đâu, ta một cái hùng ôm đều chịu không nổi..... Nhưng ta cũng không buông tay, vẫn luôn như thế ôm, bởi vì như vậy thực ấm áp.

Vào lúc ban đêm ta làm một cái quái mộng, trong mộng ta cưới ở một đầu long phi long, hồ phi hồ thần thú trên người, mà bốn phía lại là chút hình thù kỳ quái yêu ma quỷ quái. Nó chở ta một đường chạy như điên, đột

nhien phía trước xuất hiện một cái thân hình cao lớn nam nhân chặn đường đi, ta cẩn thận nhìn lên, nguyên lai là hần!

Ta là ở tiểu hắc kê thăm thiết trung bình tỉnh. Chỉ thấy nó dùng sức tránh thoát ta trối buộc, chạy tới WC, xem ra thật sự là không nín được. Nhìn nó một đường chạy chậm đi WC, trong lòng thật sự bu ồm cười, bất quá có thể có nó tại bên người thật đúng là hảo.

Bị tiểu hắc như thế một làm, ta đem cái kia quái mộng cấp quên không còn một mảnh. Ăn xong cơm sáng liền ngay ngốc đi làm đi! Hôm nay trong tiệm người không nhiều lắm, lão bản nói có cái đại hộ khách muốn tới, giữa trưa kê chúng ta cũng đi tiệm cơm cùng nhau ng ồi b ồi.

Ta cùng nhân viên cửa hàng tiến ghế lô, ta miễn cảm th ần kinh liền bắt đầu kê to lên..... Hảo kì quái cảm giác, làm lòng ta có chút bất an. Ghế lô trung chỉ có lão bản cùng hần trong miệng cái kia đại hộ khách, nhưng vị này đại hộ khách vẫn luôn nghiêng mặt, ta thấy không rõ lắm bộ dáng của hần. Khi ta đến gần khi, lão bản liền đứng lên cho chúng ta giới thiệu: "Tới, tiểu kim, đây là ta nói Tư Mã tiên sinh, chúng ta trong tiệm đại hộ khách."

Đại hộ khách mỉm cười quay đầu nhìn về phía ta, nguyên lai là hần..... Ta khờ ngốc sửng sốt vài giây, liền làm bộ không quen biết hần giống nhau, cùng hần chào hỏi vấn an, rồi mới an vị ở trên bàn cơm trang người cầm!

Ta nhìn cái này Tư Mã hạnh đức cùng lão bản nói chuyện thời điểm, cố ý vô tình luôn là nhắc tới ta. Nghĩ th ần: Xong rồi! Hần khẳng định biết ta kê cái gì tên. Gia hỏa này chẳng lẽ là đã sớm theo dõi ta! Hiện tại tiểu hắc cũng không ở ta bên người, làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?

Ăn cơm xong sau Tư Mã hạnh đức đưa ra muốn đưa ta về nhà, ta lời nói dịu dàng cự tuyệt, ta nhưng không ngốc, này không phải dẽ vào miệng cọt sao? Vì thế ta liền tùy tiện biên cái lý có nói: "Phi thường cảm giác Tư Mã tiên sinh hảo ý, chính là ta bạn trai một hồi liền tới tiếp ta, thật sự cảm ơn ngài."

Hắn đối ta chọn hạ lông mày, giống như không quá tin tưởng lời nói của ta. Lão bản cũng mượn cơ hội trêu chọc ta cái gì khi có bạn trai, như thế nào hắn cũng không biết.

Lòng ta một vạn cái thảo ni mã bôn quá, người lại không phải cha ta, ta có hay không bạn trai dùng cùng người nói? Một đoàn người ngựa thượng liền phải ra cửa khẩu, xem ra vừa rồi lấy có chút vụng về, lập tức liền phải lộ tẩy.

Ai ngờ đột nhiên một cái gầy gầy cao cao nam nhân, từ tiệm cơm trước cửa lóe ra tới, còn cùng ta thân thiết chào hỏi, cũng đối này đoàn người tự xưng là ta bạn trai.....

Ta từ đâu ra bạn trai a? Chính là hắn lại cho ta một loại phi thường phi thường quen thuộc cảm giác, liền ở ta có chút sai biệt đường khẩu, cái này bầu trời rơi xuống bạn trai liền lôi kéo ta cùng đại gia cáo biệt.

Liền ở ta không phải thực xác định thời điểm, ta đột nhiên thấy hắn mất màu lục đậm..... Tiểu hắc? Ta cái trời ạ! Ta nhất thời có chút khó có thể thích ứng, bất quá biết là tiểu hắc sau ta liền tự nhiên nhàn. Cùng đại gia cáo biệt sau, thực tự nhiên kéo tiểu hắc cánh tay rời đi, mà Tư Mã hạnh đức nhưng vẫn cười như không cười nhìn chúng ta thượng xe taxi rời đi.....

Ta cùng tiểu hắc thượng xe taxi sau, ta liền nhìn chăm chăm vào hắn xem. Hắn làm ta nhìn chăm chăm có chút phát mao nói: "Xem cái gì xem, chưa thấy qua a?"

Ta gật gật đầu cười nói: "Là chưa thấy qua." Nói xong ta liền trên dưới tay sờ loạn, một hồi xoa bóp mặt, một hồi giật nhẹ tóc, xem phía trước tài xế chỉ nghĩ nhạc.

Ta giống cái tò mò bảo bảo giống nhau hỏi hắn: "Người là như thế nào làm được?"

Tiểu hắc lại rất bình tĩnh nói: "Ta vốn dĩ liền trường như vậy a!"

Ta tỏ vẻ thực vui mừng, nguyên lai ta tiểu hắc lớn lên như thế chi soái! Hạ xe taxi sau, ta vừa định tiếp theo kéo tiểu hắc, nhưng vừa quay đầu lại, liền nhìn đến một con đen thui Miêu nhi, ng ẩ xồm ta bên cạnh.....

"Tiểu hắc....." Ta không làm! Người biến cũng quá nhanh đi? Tốt xấu làm ta nhiều xem một hồi a! Thật nhỏ mọn!

Ta có chút tức giận trở về nhà, cả đêm cũng không thể nào cùng tiểu hắc nói chuyện, mà nó lại luôn là cố ý vô tình ở trước mặt ta nhảy tới nhảy lui.

Đệ Thập Lục Cái Chuyện Xưa Kiếp Trước Kiếp Này (Chín)

"Một bên đi!" Ta giơ tay vỗ rớt tiểu hắc đuổi lại đây quấy rối móng vuốt nhỏ, nó có chút tức giận nhảy trở về trên giường, đi phía trước hừ hừ nói: "Nữ nhân chính là keo kiệt!"

Nhìn nó uyển chuyển nhẹ nhàng nhảy hồi trên giường, trong lòng ta lại có quá nhiều nghi vấn. Tiểu hắc rốt cuộc là ai? Vì cái gì cái kia thanh y mỹ nữ muốn kêu nó linh tôn? Ta quay đầu lại nhìn về phía tiểu hắc, nó đã sớm hô hô ngủ nhiều lên.

Buổi ngủ đánh úp lại, ta cũng chui vào trong ổ chăn, nhìn đang ngủ say tiểu hắc, trong lòng một phát hư, liền đem nó một chân đá tới r ồi trên mặt đất, r ồi mới chạy nhanh giả bộ ngủ. Tiểu hắc bị ta này một chân cấp đá mông, nó lên tả hữu nhìn xem, r ồi mới thế nhưng không chút nghĩ ngợi lại nhảy trở về trên giường, chen vào ta chăn bông, tiếp tục làm nó mộng đẹp đi!

Trong khoảng thời gian này ở chung, ta giống như sớm đã thành thói quen tiểu hắc hô hô thanh, mỗi lần vừa nghe đến thanh âm này, liền như bài hát ru ngủ giống nhau lập tức đi vào giấc ngủ.

"Kim Đan châu..... Kim Đan châu....." Ai ở kêu ta? Ta mơ mơ màng màng từ trên giường bò lên, vẫn luôn tìm thanh âm về phía trước đi. Đi tới đi tới thế nhưng đi tới phiến tử biển rộng trước, biển rộng? Ta một cái giật

mình thanh tỉnh lại đây. Ta như thế nào lại ở chỗ này? Ta không phải ở nhà ngủ đâu sao?

"Kim Đan châu!"

Ta vừa quay đầu lại, thấy bờ biển đứng một người nam nhân đưa lưng về phía ta.

Ta không quá xác định hỏi hắn: "Là người kêu ta?"

Nam nhân quay người lại, mỉm cười nhìn ta.

"Là người! Người vì cái gì luôn dây dưa ta không bỏ đâu?" Chỉ thấy trước mắt nam nhân thế nhưng là Tư Mã hạnh đức.

Hắn vẫn là tươi cười thân thiết đối ta nói: "Kỳ thật người ta đã sớm nhận thức, chỉ là người không nhớ rõ. Bên cạnh người Thủy Kỳ Lân..... Hắn tuy rằng hiện tại bảo hộ người, chính là thời điểm vừa đến, tất nhiên sẽ vô tình vứt bỏ người."

"Thủy Kỳ Lân? Ai là Thủy Kỳ Lân? Người có thể hay không đem lời nói dùng một lần nói rõ ràng, không cần luôn cố lộng huyền hư được không!" Ta bị hắn nói không thể hiểu được.

Hắn nghe xong ta nói thế nhưng có chút kinh ngạc nói: "Người quả thực cái gì cũng không biết! Ai, tính, xem ra thời cơ thật sự không tới. Kia chúng ta tới nói nói Ngụy li đi, nàng hiện tại tốt không?"

"Người, người đầu đã biết?" Nguyên lai hắn đã sớm biết Ngụy li tồn tại, kia vì cái gì hắn không đi chủ động tìm nàng đâu?

Hắn xem ta vẻ mặt nói dối bị chọc thủng bộ dáng, liền đối ta nói: "Ngụy li cùng ta quan hệ đầu không phải là là người tưởng tượng như vậy, năm đó đủ loại cũng chỉ bất quá là nàng một bên tình nguyện. Ta duy nhất không nghĩ tới chính là nàng vừa mới xuất giá liền sẽ bị tuấn táng, ta cũng thực áy náy, cho nên cho tới nay, ta đầu nghĩ có thể giúp nàng chuyển thế đầu thai. Chính là nàng chấp niệm quá sâu, thà rằng vĩnh viễn đầu bị giam

cần ở kia khối mã não bên trong, cũng không nghĩ một lần nữa làm người."

Ta nghe hẳn ý tứ trong lời nói là, hẳn phía trước cùng Ngụy li là gặp qua. Kia vì cái gì Ngụy li còn làm ta giúp đỡ tìm hẳn đâu? Ta vẻ mặt khó hiểu nhìn Tư Mã hạnh đức.....

Hắn xem ta như thế thiên chân, đành phải bất đắc dĩ đối ta nói: "Người không cần lại tiếp cận Ngụy li, nàng không giống người trong tưởng tượng như vậy đơn giản, nghiêm hồng chuyện này, người cũng quản không được. Người chỉ cần nhớ kỹ, nàng có thể quấn lên nghiêm hồng tuyệt phi ngẫu nhiên."

Ta vừa định hỏi lại hỏi hẳn, về chuyện của ta nhi, đột nhiên cảm giác cuồn phong nổi lên bốn phía, biển rộng không hề dấu hiệu trở nên sóng gió mãnh liệt, chỉ thấy một con cự thú từ biển rộng trung chậm rãi dâng lên..... Nó phi long phi hổ, này, này không phải ta trong mộng kỳ gia hỏa kia sao?

Nó đối với Tư Mã hạnh đức gầm lên giận dữ! Nói: "Nghịch chướng, người thế nhưng phá ta kết giới!"

Tư Mã hạnh đức lại giống như một chút cũng không sợ dường như nói: "Linh tôn! Biệt lai vô dạng a!"

Cự thú cái đuôi vung, biển rộng liên tiếp càng thêm cuồn táo sóng cuộn biển gầm lên. Hiển nhiên hẳn đối Tư Mã hạnh đức không có gì hảo cảm, ánh mắt như là muốn ăn hẳn giống nhau. Nó nhảy dựng lên, mắt thấy liên phải bổ nhào vào Tư Mã hạnh đức trên người!

Ai ngờ này cự thú một cái không trung xoay người, thế nhưng thẳng đến ta mà đến! Ta đã sớm dọa sững sờ ở tại chỗ hoạt động không được..... Mắt thấy nó thế nhưng uyển chuyển nhẹ nhàng dừng ở ta bên cạnh, dùng đầu nhẹ nhàng cọ ta một chút.

Ta lúc này mới cẩn thận thấy rõ nó mắt, màu lục đậm đờng tử, đây là tiểu hắc? Ta có điểm không thể tin được chính mình mắt, tiểu hắc rất cuộc

là ai? Cái nào bộ dáng mới là chân thật nó?

Tiểu hắc xem ta kinh ngạc đến ngây người bộ dáng, bất đắc dĩ lắc đầu nói: "Đan châu, đừng sợ, là ta....."

Ta nhớ tới vừa rồi Tư Mã hạnh đức trong miệng nói Thủy Kỳ Lân, chẳng lẽ chính là tiểu hắc? Nếu nó là Thủy Kỳ Lân, lại vì cái gì biến thành tiểu miêu cả ngày đi theo ta?

Tiểu hắc thấy ta thành thật đả ở hần bên người, liền ngẩng đầu giận mắng Tư Mã hạnh đức nói: "Lớn mật nghiệp chướng, nàng cũng là người dám nhúng chàm sao?"

Tư Mã hạnh đức chẳng hề để ý cười nói: "Vì sao không dám? Người thủ nàng chẳng lẽ không phải cũng là có khác sở đồ sao?"

Tiểu hắc sắc mặt biến đổi: "Làm càn! Đừng tưởng rằng người có hai ngàn năm đạo hạnh liền có thể muốn làm cái gì liền làm cái gì!"

"Ta muốn làm không nhiều lắm, chẳng qua cùng người giống nhau mà thôi....." Tư Mã hạnh đức lời nói có ẩn ý nói.

Ta càng nghe càng hồ đồ, vừa định mở miệng hỏi bọn hắn..... Ai ngờ bọn họ thế nhưng không nói hai lời liền đánh lên! Tiểu hắc tốc độ mau kinh người, hóa thành một đạo bạch quang thẳng đến Tư Mã hạnh đức mà đi, Tư Mã hạnh đức cũng không yếu, hai người không một hồi liền đánh khó hoà giải, thiên địa đều vì này biến sắc.

Ta cũng chỉ có thể phí công hô to, làm cho bọn họ đừng đánh! Có lẽ là quá mức dùng sức, ta thế nhưng từ trên giường rớt xuống dưới! Đây là giấc mộng? Chính là vừa rồi lại quá chân thật. Ta từ trên mặt đất bò dậy, mãi nhà ở tìm tiểu hắc, hy vọng nó có thể giống như trước đây, nhảy một ta trước mặt, đuổi cái đại đại lười eo..... Chính là, không có. Nó không thấy.....

Tiểu hắc không thấy ba ngày, ta tại đây ba ngày cả ngày quá điên độn, nó có thể đi nào đâu? Nếu ở cảnh trong mơ tình cảnh đều là thật sự, kia nó

cùng Tư Mã hạnh đức đánh lên sau có phải hay không bị thương? Ta thật là lòng nóng như lửa đốt, nhưng lại không biết đi nơi nào tìm nó.

Mấy ngày nay nghiêm hồng còn không dừng cho ta gọi điện thoại, ta một cái cũng chưa tiếp. Hiện tại sự tình chân tướng ta còn không rõ, ta cũng không thể tùy tiện lại đi thấy nàng. Tan tằm thời điểm di động lại vang lên, ta vừa thấy là nghiêm hồng, quyết đoán tiếp rút điện thoại.

Ta mấy ngày nay vừa đến tan tằm thời gian, liền ở nhà phụ cận chuyển động, muốn nhìn một chút có thể hay không tìm được tiểu hắc, ta tổng cảm giác nó liền ở ta bên người. Hôm nay cũng không ngoại lệ, ta ở chúng ta trước kia thường đi chơi đường nhỏ thượng đi đi dừng dừng tìm, đột nhiên phía trước một đám hài tử tiếng cười hấp dẫn ta chú ý.

Ta từ từ đi lên trước, muốn nhìn một chút bọn họ ở làm cái gì. Chính là tiến lên vừa thấy, trong lòng ta tức khắc nổi trận lôi đình! Chỉ thấy bọn họ đang dùng trong tay nhánh cây đánh trên mặt đất một đoàn đồ vật, bởi vì quá bản căn bản thấy không rõ là cái gì, nhưng là ta biết nó là sống!

Ta tiến lên đem này đàn tiểu phá hài đầu cấp đuổi đi! Rồi mới thật cẩn thận ngửi xồm xuống, muốn nhìn một chút là cái cái gì đồ vật bị bọn họ đá thương. Ta dùng nhánh cây nhỏ nhẹ nhàng thọc thọc, gia hỏa này bản năng ngẩng đầu.....

"Tiểu hắc!" Ta nước mắt một chút liền chảy xuống dưới, ta chạy nhanh đem áo ngoài cởi đặt ở trên mặt đất, rồi mới nhẹ nhàng bế lên nó, dùng áo ngoài bao bảo. Nhanh chóng đánh xe thẳng đến một nhà ta biết đến bệnh viện thú cưng mà đi.....

Trên đường ta biên khóc biên thôi tài xế sư phụ nhanh lên, tài xế nhìn ra tới ta tiểu miêu mau không được, cũng không nói nhieu, một chân chân ga dẫm rất cuộc. Không một hồi liền đến kia gia bệnh viện thú cưng. Ta xuống xe khi liền nói cảm ơn, nhưng hấn lại đối ta xua xua tay nói: "Không cần cảm tạ, mau vào đi thôi, có lẽ còn có thể cứu chữa!"

Đệ Thập Lục Cái Chuyện Xưa Kiếp Trước Kiếp Này (Mười)

Ta đem tiểu hắc đặt ở bác sĩ trước mặt, nhìn nó miệng mũi đỏ máu, trong lòng ta khổ sở cực kỳ! Bác sĩ bước đầu kiểm tra nhận định tiểu hắc là bị ô tô đụng phải, chính là trong lòng ta biết nó không phải bị xe đâm, không có ô tô có thể đụng vào tiểu hắc. Hắc là bị thương..... Thực nghiêm trọng thương.

Ta nhẹ nhàng cấp tiểu hắc rửa sạch trên mặt huyết, bác sĩ cũng thử cho hắc thua một ít giảm nhiệt được vật. Chính là ta biết, bác sĩ chỉ là ngựa chết coi như ngựa sống chạy chữa, đánh xong châm sau ta đem tiểu hắc ôm trở về nhà.

Hắc vẫn là một chút phản ứng cũng không có, chính là ta tin tưởng hắc sẽ không có việc gì. Buổi tối thời điểm ta đi lên hai lần, cấp tiểu hắc uy một chút thủy. Hắc tuy rằng không có thanh tỉnh, nhưng là đưa đến trong miệng thủy đầu bị hắc nuốt đi xuống.

Ngày hôm sau buổi sáng, ta đã bị trên mặt một trận ngựa cấp đánh thức. Ta trợn mắt vừa thấy, nguyên lai là tiểu hắc ở liếm ta mặt, hắc tỉnh! Ta có chút kích động đem nó ôm vào trong ngực nói: "Tiểu hắc, người rốt cuộc tỉnh, mấy ngày nay người đi đâu? Ta vẫn luôn đầu ở bên ngoài tìm người, thương thế của người là như thế nào làm cho?"

Ta hỏi liên tiếp vấn đề, chính là tiểu hắc lại giống như cái gì cũng nghe không hiểu giống nhau nhìn ta. "Tiểu hắc" ta nhẹ nhàng kêu hắc một tiếng.

"Miêu....." Lòng ta một chút liền lạnh nửa thanh, này không phải ta tiểu hắc, hoặc là nói không phải ta nguyên lai tiểu hắc, này chỉ là hắc một cái thân thể mà thôi. Tiểu hắc nguyên thân đi đâu đâu? Tuy rằng hắc vẫn luôn đầu không có nói cho ta sự tình chân tướng, chính là ta thật sự không tin tiểu hắc sẽ chết.

Tuy rằng thân thể này đã không có tiểu hắc nguyên thân, chính là ta còn là phải bảo vệ hảo nó, chờ tiểu hắc nguyên thân trở về..... Ta mỗi ngày vẫn là cứ theo lẽ thường đi làm tan tằm, nhưng tiểu hắc lại biến thành một con bình thường không thể lại bình thường gia miêu.

Hôm nay buổi tối ngủ đến nửa đêm, ta càng ngủ càng lạnh..... Cảm giác trong phòng độ ẩm đang ở một chút giảm xuống, cuối cùng ta còn là bị đông lạnh tỉnh. Mà khi ta mở mắt ra khi, ta lại thấy nghiêm hồng đứng ở ta trước giường, lòng ta cả kinh.

Chỉ thấy thân xuyên hồng y áo ngủ, tóc rối tung mở ra, mắt thẳng lẳng lẳng nhìn ta. Lòng ta tưởng đây là muốn hư a, ở ta trước mắt khẳng định không phải nghiêm hồng, bằng không hơn phân nửa đêm, nàng không có khả năng đột nhiên xuất hiện ở ta phòng ngủ.

"Sư tử, người như thế nào tới?" Ta thật cẩn thận hỏi nàng.

Nàng hai mắt một lập nói: "Vì cái gì không tiếp ta điện thoại? Vì cái gì?"

"Điện thoại? Cái gì điện thoại? Ta vẫn luôn cũng chưa nhận được a? Có thể là mấy ngày nay di động của ta ra điểm vấn đề" Ta đành phải cùng nàng giả ngu giả ngơ.

Ai ngờ nàng không ăn ta này một bộ, "Đừng ở chỗ này mộng ta, ta hôm nay chính là tới lấy người mệnh, Kim Đan châu!" Nói xong nàng vươn nắm căn thật dài móng tay, ta vừa thấy này chiều dài liền biết nàng đã sớm không phải người.

Làm sao bây giờ? Tiêu hắc hiện tại không bình thường, ta chính mình lại căn bản không đối phó được cái này ác quỷ, chẳng lẽ hôm nay chính là ta ngày chết sao? Liền ở nghiêm hồng ngón tay mau cắm vào ta thân thể khi, ta trước ngực ngọc bội đột nhiên bạch quang chợt lóe, chỉ nghe nghiêm hồng hét thảm một tiếng lặn đến một bên.

"Nha đầu chết tiệt kia, trên người của người là cái gì đồ vật?" Nàng có chút thẹn quá thành giận hỏi ta?

Ta cúi đầu vừa thấy, nguyên lai là kia khối ngọc bội đã cứu ta. Liền đặc ý đối nghiêm hồng nói: "Như thế nào, biết lợi hại đi, người muốn còn dám đi lên ta liền đem người đốt thành tro tẩn!"

Nhưng cái này nghiêm h ồng căn bản không sợ hãi, từ trên mặt đất bò dậy lại nhằm phía ta. L ần này ngọc bội giống như không có vừa r ồi uy lực, mắt thấy nàng li ền phải đụng phải ta khi, đột nhiên, vẫn luôn ngủ ở ta trên giường tiểu hắc đột nhiên từ trên giường nhảy dựng lên! Thẳng đến nghiêm h ồng mặt cào đi.....

Nghiêm h ồng hét thảm một tiếng từ cửa sổ nhảy xuống, không biết chung ảnh. Ta cũng sợ hãi, một phen bế lên tiểu hắc trốn vào trong chăn. Li ền ở ta sắp nghẹn chết thời điểm, li ền nghe được một cái quen thuộc thanh âm nói: "Nàng muốn lại trở về, chúng ta tránh ở trong ổ chăn cũng vô dụng a!"

Tiểu hắc! Ta xốc lên chăn vừa thấy, ta cái kia thông hiểu âm dương, th ần thông quảng đại tiểu hắc lại trở về! Ta bế lên hấn dùng sức hôn một cái. Nhưng hấn lại vẻ mặt ghét bỏ biểu tình nói: "Người hôn ta vẻ mặt nước miếng!"

Nhưng ta mặc kệ như vậy nhi ều, lại li ền hôn mấy khẩu lúc sau mới bắt đầu thăm vấn hấn: "Mấy ngày nay người đi đâu? Vì cái gì sẽ bị thương?"

Tiểu hắc có chút do dự nhìn ta, cuối cùng thở dài nói: "Kỳ thật ta không nghĩ làm người quá sớm biết này hết thảy, như vậy người còn có thể vui vẻ vui sướng sinh hoạt một ít thời gian."

Ta lắc đầu nói: "Vẫn luôn bị chẳng hay biết gì, ta như thế nào có thể vui vẻ đâu?"

Tiểu hắc ngẫm lại cũng là, li ền đối ta nói: "Hảo đi, kỳ thật mấy ngày nay ta vẫn luôn ở chữa trị ta nguyên th ần, ta ở cùng Tư Mã hạnh đức kia tràng đại chiến khi, bị thương. Chính là hấn cũng hảo không chạy đi đâu."

"Đại chiến? Ta đây l ần trước không phải đang nằm mơ? Tiểu hắc, người thật là Thủy Kỳ Lân sao?" Ta không thể tin tưởng hỏi.

Tiểu hắc gật gật đầu nói: "Đúng vậy, ta chính là Thủy Kỳ Lân. Ta nhiệm vụ chính là bảo hộ người."

"Vì cái gì phải bảo vệ ta? Ta lại là ai?" Hấn càng nói ta càng hồ đồ.

Tiểu hắc như là làm nửa ngày chuẩn bị tâm lý giống nhau nói: "Người là một cái rất quan trọng..... Rất quan trọng người."

"Đối ai rất quan trọng?"

Tiểu hắc thật sự không nghĩ nói thẳng, nhưng hấn lại không nghĩ đối ta nói dối, liền đành phải đối ta nói: "Đối rất nhiều người đều rất quan trọng, cho nên ta muốn vẫn luôn bảo hộ người..... Thẳng đến, "Hấn" xuất hiện."

"Hấn lại là ai? Tư Mã hạnh đức sao?" Ta truy vấn nói.

Tiểu hắc lắc đầu nói: "Đương nhiên không phải, hấn chỉ là một cái đầu cơ phần tử."

Ta cảm giác hấn như là ở nạn kem đánh răng, ta hỏi một chút hấn nói một chút, đơn giản ta liền không hỏi, bởi vì ta vẫn là tin tưởng tiểu hắc.

Tiểu hắc xem ta không hề truy vấn, liền đối ta nói: "Đan châu, người nhớ kỹ, người là cái rất quan trọng người, sở người không thể có việc. Ta nhất định sẽ hảo hảo thủ người."

Ta khờ ngốc gật gật đầu..... Không nói chuyện nữa.

Từ tiểu hắc trở về sau, ta bên người tựa hồ thái bình nhiều, Ngụy li cùng Tư Mã hạnh đức đều tạm thời không có xuất hiện. Ta cũng hưởng thụ một đoạn thời gian vui thích..... Thẳng đến "Hấn" xuất hiện.

Cái này "Hấn" tới thực đột nhiên, không hề dự triệu xuất hiện ở chúng ta trước mặt. Tiểu hắc nhìn đến hấn sau thế nhưng hướng hấn hành lễ, có thể thấy được người này thân phận tôn quý. Chỉ là hấn cùng những người khác bất đồng, vẫn luôn không cùng ta nói chuyện, hấn cùng tiểu hắc câu thông giống như dùng đầu là mật ngữ, ta hoàn toàn nghe không thấy.

Tiểu hắc đối ta nói hấn kêu cao đào võ, là cái rất lợi hại nhân vật, khởi xướng tàn nhẫn tới hấn thân cha đầu sợ hấn.

Chính là ta rất tò mò như thế cái nhân vật lợi hại tới tìm ta làm gì? Ta liền hỏi tiểu hắc: "Hắn tới tìm ta làm cái gì? Chẳng lẽ ta so với hắn thân cha còn quan trọng?"

Tiểu hắc dọa chạy nhanh đối ta nói: "Tổ tông, người nói nhỏ chút, đừng làm cho hắn nghe được, hắn tính tình nhưng không tốt."

Ta trộm nhìn thoáng qua cái này cao đào võ, tên có điểm thô, lớn lên còn không lười, chính là người nhìn không thể nào hảo ở chung. Còn không bằng tiểu hắc có người hình dáng đâu?

Hắn bất hòa ta nói chuyện, ta vì sao muốn cùng hắn nói chuyện đâu, hành, coi như không thấy được người đi. Chính là gia hỏa này quái thực, ta đi chỗ nào hắn cùng chỗ nào, người khác đều cho rằng ta cùng hắn nhận thức đâu!

Cuối cùng thật sự không có biện pháp, ta đành phải đem hắn lãnh trở về nhà, chính là như thế nào cùng cha mẹ nói đi? Tổng không thể nói: "Xem, ta cho các người nhặt về tới một cái người!" Đau đầu a!

Tiểu hắc xem ta đang ở phát sầu, liền đối ta nói: "Không có việc gì, ta có thể phong người ba mẹ mắt, làm cho bọn họ tạm thời nhìn không thấy hắn, yên tâm."

Ta vừa nghe liền nói không được: "Người phong bọn họ mắt, bọn họ không phải cái gì đều nhìn không thấy! Không được không được!"

Tiểu hắc tức giận nói: "Mặt khác đồ vật đều có thể nhìn đến, chỉ là nhìn không tới cao đào võ."

"Nga, này còn kém không nhiều lắm."

Ta hoài thấp thỏm bất an tâm tình, đi vào nhà ta, đi? Bọn họ quả nhiên nhìn không thấy cao đào võ, ta đem hắn lãnh vào ta trong phòng. Đối tiểu hắc nói: "Người làm hắn ở chỗ này thành thật đợi, đừng nơi nơi chạy loạn."

Tiểu hắc vội vàng lắc đầu nói: "A! Ta cũng không dám."

Ta khí thẳng mắng tiểu hắc: "Thật không phải cái nam nhân!"

Ai ngờ tiểu hắc cái này không biết xấu hổ lại nói: "Ta vốn dĩ liệ̀n không phải nam nhân, ta hiện tại là chỉ miêu"

"Kia tốt xấu cũng là chỉ mèo đực đi?"

Tiểu hắc cũng bất hòa ta cãi cọ, nhảy lên giường chính mình ngủ đi. Ta nhìn cái này tên ngốc to con, phát hiện nguyên lai hắc cũng không giống bề ngoài giống nhau lãnh khốc. Lúc này hắc đang ở đối ta máy tính lần cảm tò mò, ta ng ẩ ở hắc bên người đối hắc nói: "Ngạch..... Người hảo, người vì cái gì muốn đi theo ta a?"

Hắc ngẩng đầu nhìn ta liếc mắt một cái, tiếp theo lại nhìn thoáng qua ta ngực, rồi mới liệ̀n lại cúi đầu xem máy tính đi! Ta cái này bạo tính tình, giờ tay liệ̀n ở hắc ót thượng gõ một chút nói: "Mẹ người không nói cho người, người khác hỏi người vấn đề khi người muốn trả lời sao?"

Ai ngờ hắc lại lắc đầu nói: "Không có, ta không quen biết mẹ người!"

Ta ói mưa huyết, hắc như thế nào sẽ là cái tiểu bạch thỏ đâu?

Thứ Mười Bảy Cái Chuyện Xưa Thuê Nhà (Một)

Trương lượng tốt nghiệp đại học sau, vẫn luôn đầu tưởng lưu tại Bắc Kinh, chính là vẫn luôn liệ̀n không tìm được cùng hắc chuyên nghiệp đối khẩu công tác. Trước mắt hắc đành phải ở nhờ ở chính mình lão đồng học gia, chính là hiện tại lão đồng học giao bạn gái, hai người là càng chỗ càng nóng hổi, nếu không phải bởi vì chính mình luôn là ở tại nhà hắc, phòng chừng hai cái tiểu tình lữ đã sớm ở chung.

Chính là ở không có nhãn lực người cũng biết hiện tại là nên chính mình đi ra ngoài thuê nhà lúc, chính là trương lượng không mấy cái tiền, trong túi so mặt còn sạch sẽ. Vì có thể tìm cái đã tiện nghi lại thực dụng phòng ở, hắc cơ hồ chạy biến hơn phân nửa cái Bắc Kinh.

Đừng nói, thật đúng là làm tiêu tử này tìm được một gian. Bất động sản quản lý dẫn hắn đi nhìn phòng, tuy nói vị trí có điểm thiên, vẫn là nhà trệt, nhưng là phòng ở diện tích rất lớn, là ở Bắc Kinh vùng ngoại thành một tòa tiêu tử hợp viện.

Nhất quan trọng nhất chính là giá cả tiện nghi, trương lượng dùng đất cho thuê tăng hẳn giá đất cách liền thuê hạ cái này phòng ở. Trong viện có tam gian nhà trệt, bất động sản quản lý nói, trong đó hai gian là phòng chủ dùng để trang tạp vật, cho nên không thể cấp trương lượng sử dụng.

Mà trương lượng trụ kia một gian tổng cộng có hai cái phòng, một cái gian phòng ngủ cùng một gian phòng khách, hai gian nhà ở diện tích cũng không tính đại, có 30 nhiều bình đi. Trong viện có cái độc lập WC, còn hảo là xả nước.

Vừa đi vào phòng tử trương lượng đã nghe đến một cỗ tử mùi mốc ập vào trước mặt, bất động sản quản lý vội cười nói: "Không có việc gì, quét tước quét tước thì tốt rồi, nhà cũ hoặc nhiều hoặc ít đều là có chút hương vị, không quan trọng."

Đúng vậy, này đều không quan trọng, đối với trương lượng tới nói, hiện tại có phiền óc nhà làm hắn che mưa chắn gió liền không rồi, còn muốn cái gì xe đạp a! Cho nên hắn cũng không do dự, lúc ấy liền đem tiền giao cho bất động sản quản lý.

Hắn trở lại lão đồng học gia đơn giản thu thật một chút, đem đó liền dọn vào trong phòng trụ. Có lẽ là lâu lắm không ai ở, trong viện mọc đầy cỏ dại. Trương lượng nghĩ chờ có thời gian liền đem trong viện thảo rút một rút, để tránh đưa tới cái gì xà trùng chuột kiến.

Nam sinh thu thật phòng ở đều tương đối đơn giản, trương lượng cũng không ngoại lệ, hắn chỉ là đem trong phòng phía trước trụ khách đồ vật toàn bộ đều cất vào một cái thùng giấy tử, chuẩn bị ngày hôm sau ném. Mà trong phòng tro bụi rất dày, hắn cũng liền qua loa quét quét, rồi mới ăn hộp mì gói làm cơm chiều, liền bắt đầu làm hắn cá nhân lý lịch sơ lược.

Bất tri bất giác sắc trời đã đã khuya, trương lượng vừa thấy thời gian, rạng sáng nhị điểm. Hắn duỗi cái đại đại lười eo, đóng lại máy tính, liền chuẩn bị h ỡ trên giường ngủ. Bỗng nhiên, một trận d ãn dập tiếng bước chân từ trong viện truy ền đến.

Trương lượng sửng sốt, cái này tiểu viện không phải chỉ có chính mình một người trụ sao? Không phải là tiến vào ăn trộm đi? Chính là chính mình một cái đệ tử nghèo, như thế một cái phá sản, có thể có cái gì nhưng trộm?

Hắn tùy tay li ền c ần lấy di động, mở ra bên trong đèn pin công năng. Không chút nghĩ ngợi li ền ra cửa phòng xem xét. Bởi vì cái này tiểu viện ở vùng ngoại thành, phụ cận cũng không có gì đại vật kiến trúc, cho nên vừa đến buổi tối này phụ cận li ền phi thường hắc. Mấy cái tinh tinh điểm điểm ánh sáng cũng là phụ cận cư dân trong nhà ánh đèn.

Trương lượng đứng ở cái này vốn là hoang vắng vô cùng tiểu viện, thổi từng trận gió lạnh, hắn trong lòng đột nhiên không ngọn ngu ần khởi xướng mao tới. Hắn mọi nơi nhìn nhìn, sản không tính ở, vừa xem hiểu ngay, cái gì cũng không có. Chỉ là trong viện thảo quá cao, bị gió thổi sần sạt rung động, tại đây yên tĩnh ban đêm, nghe tới có chút người.

Xem ra là chính mình dọa chính mình, hắn ở trong lòng nho nhỏ cười nhạo chính mình một chút li ền xoay người trở v ề phòng. Nhưng hắn mới vừa nằm h ỡ trên giường, li ền lại nghe được trong viện tiếng bước chân, "Tháp..... Tháp....." Như là một nữ nhân xuyên dép lê đi đường thanh âm.

Có thể là cách vách? Không đúng, hắn rõ ràng nhớ rõ cái kia bất động sản quản lý cùng hắn nói qua, gian phòng bên cạnh là một nhà tạp hoá cửa hàng kho hàng, mấy năm trước thất quá một l ần hỏa, lão bản không nghĩ ở sửa chữa, khiến cho hắn nghĩ biện pháp cấp bán đi, chính là bởi vì cháy phòng ốc chủ thể kết cấu cũng tổn hại, cho nên rất khó lại bán đi, li ền vẫn luôn không trí đến bây giờ.

Trương lượng cơ h ồng ngừng lại r ỡ hô hấp đang nghe, quả nhiên chính là từ bên ngoài trong viện truy ền đến, hắn lại một l ần mở ra đèn pin đi ra ngoài xem xét. L ần này hắn không có vội vã đi ra ngoài, mà là tránh ở cửa, muốn nhìn một chút bên ngoài rốt cuộc là cái gì đ ồ vật ở làm quái.

"Tháp..... Tháp....." Trương lượng lại một lần nghe được thanh âm này, hắn la lên một tiếng mở ra cửa phòng, một trận gió lạnh thổi vào trong phòng. Nhưng trong viện vẫn là cái gì cũng không có.

Đột nhiên, tường viện thượng truyền đến một trận như trẻ con ã ê khóc tiếng kêu, nghe được trương lượng da đầu tê rần, hắn chạy nhanh ngăn đầu vừa thấy, nguyên lai là một con mèo đen ng ỡ xồm tường viện mặt trên. Nó mắt ở đen nhánh ban đêm lập loè màu xanh biếc quang mang, làm người cảm giác không rét mà run.

"Đi đi đi! Thật ử rữ!" Trương lượng vừa thấy nguyên lai là chỉ mèo đen, hắn trong lòng cái này khí a, tùy tay li ền từ trên mặt đất nhặt lên một cái hòn đá nhỏ đánh qua đi. "Miêu....." Mèo đen hét thảm một tiếng chạy trốn chết.

Trương lượng trở lại trong phòng sau, lại cẩn thận nghe xong nghe, bên ngoài quả nhiên an tĩnh, xem ra thật là kia chỉ xú miêu ở dọa chính mình. Bất quá hắn trong lòng vẫn là có chút phát mao, ng ắm lại chính mình một người ở tại như thế hẻo lánh địa phương, là quái dọa người, không bằng.....

Hắn đột nhiên linh quang vừa hiện, không bằng ở trên mạng tìm cái phòng hữu đi! Gần nhất có thể cho chính mình thêm can đảm, thứ hai lại có thể chia sẻ hạ ti ền thuê, thật là cái không t ỡ ý tưởng. Vì thế ngày hôm sau hắn li ền ở trên mạng phát ra chiêu bạn cùng phòng thiệp, đối với cái này bạn cùng phòng trương lượng không có cái gì quá nhi ều yêu cầu, đầu tiên là cái nam sinh, lại chính là tính cách rộng rãi, thích giao bằng hữu li ền ok.

Trương lượng hiện tại trong tay ti ền không nhi ều lắm, chiêu bạn cùng phòng ít nhất trong phòng còn có thêm vào một trương đơn người giường. Vì thế hắn sáng sớm li ền đi nhị tay gia cụ thị trường, hoa 120 nguyên đào một trương nhị tay đơn người giường.

Kết quả giường là lấy lòng, chính là liên tiếp tới vài người, nhìn phòng ở sau đầu tỏ vẻ đi ều kiện quá kém, không nghĩ ở tại loại địa phương này linh tinh. Trương lượng cái này bu ồm bực, chính mình lại mất trắng 120 nguyên, hạ nửa tháng hỏa thực phí còn không có tin tức đâu!

Buổi tối hẳn đành phải mua hai cái bánh bao cùng một túi dưa muối làm cơm chiêu, nghĩ chính mình hiện tại quần cảnh, xem ra hẳn ngày mai như thế nào cũng phải tìm công tác trước làm trú! Bằng không thật sự muốn đói bụng.....

Ngẫm lại chiêu nay tới mấy người kia, hẳn liền sinh khí, như thế điếm tiền thuê còn chọn tam nhật bốn! Trương lượng dưới sự tức giận, liền đem thiệp cấp xóa, nghĩ thầm: Không thuê! Chính mình liền chính mình đi. Chính là hẳn mới vừa xóa xong, di động liền vang lên.....

"Người hảo, xin hỏi là người chiêu bạn cùng phòng sao?" Một cái trâm thấp giọng nam từ di động truyền đến.

Trương lượng tức giận nói: "Là, bất quá ta phòng ở thực phá, ly nội thành cũng rất xa! Người nếu có thể tiếp thu này hai điếu kiện liền có thể tới xem phòng."

Điện thoại kia trước tiên là sửng sốt, tiếp theo nói: "Không có việc gì, ta có thể tiếp thu, ta hiện tại có thể nhìn xem phòng sao?"

"Hiện tại?" Trương lượng ngẩng đầu nhìn nhìn bên ngoài, sáng sớm liền đen.

"....." Một trận tiếng đập cửa vang lên.

Trương lượng nghĩ thầm: Sẽ không như thế mau đi? Hẳn vừa định hỏi có phải hay không người, kết quả phát hiện đối phương quái cơ. Hẳn buông điện thoại liền tới đến trong viện hỏi: "Ai a?"

"Nga, người hảo, ta là vừa mới gọi điện thoại người kia."

Thật đúng là hẳn, trương lượng không nói hai lời mở ra đại môn. Một người mặc màu trắng áo sơ mi nam nhân đứng ở bên ngoài, nhìn qua có hai mươi lăm sáu tuổi bộ dáng, cho người ta một loại lịch sự văn nhã cảm giác.

"Người hảo, ta kêu Nhiếp chí quân. Ta tưởng cùng người hợp thuê căn nhà này." Người nam nhân này thực tự nhiên vươn tay phải cùng trương

lượng bắt tay.

Lấy trương lượng tuổi tác, chưa bao giờ có quá như thế chính thức cùng người khác nắm qua tay, hắn có chút mất tự nhiên vươn hữu nói: "Người hảo, ta kêu trương lượng. Người tiên tiến đến xem phòng ở rồi nói sau, nơi này đi đầu kiện nhưng không tốt lắm, bằng không cũng sẽ không như thế tiện nghi."

Nhiếp chí quân cười cười nói: "Không quan hệ, ta chính là thích nơi này hẻo lánh cùng an tĩnh hoàn cảnh."

Thứ Mười Bảy Cái Chuyện Xưa Thuê Nhà (Nhị)

Trương lượng có chút kỳ quái nhìn trước mắt người nam nhân này, Nhiếp chí quân tựa hồ cũng nhìn ra trương lượng nghi hoặc, liền đối hắn nói: "Nga, ta là cái tác gia, thích an tĩnh hoàn cảnh làm sáng tác."

Trương lượng vừa nghe đối phương là cái tác gia, trong lòng thế nhưng dâng lên một cỗ kính nể chi tình, vội nhiệt tình tiếp đón Nhiếp chí quân vào nhà ng ồi. Hắn cũng bất hòa trương lượng khách khí, xoay người từ mặt sau kéo qua tới một cái tay hãm rương, trương lượng vừa thấy gia hỏa này đem hành lý đầu là mang đến.

Nhiếp chí quân đi vào trong phòng sau, tả hữu nhìn nhìn liền cần trong tay tay hãm rương mở ra, lấy ra chăn. Xem ra hắn là chuẩn bị cùng trương lượng cùng nhau cùng thuê hạ căn nhà này, trương lượng xem Nhiếp chí quân như thế sáng khoái, cũng liền không nói cái khác. Chỉ là trước tiêu nhân sau quân tử đưa ra trước giao tiền thuê nhà yêu cầu.

Không nghĩ tới Nhiếp chí quân không chút suy nghĩ liền từ trên người lấy ra một tá tiền nói: Đây là nửa năm tiền thuê nhà. Trương lượng trong lòng cái này mỹ a, xem ra chính mình thức ăn có rơi xuống! Hắn rất tò mò Nhiếp chí quân là cái cái dạng gì tác gia, liền hỏi hắn: "Nhiếp ca, người là viết cái gì đề tài tiểu thuyết a? Huyền huyền? Võ hiệp? Vẫn là **?"

Nhiếp chí quân cười lắc đầu nói: "Đầu không phải, ta viết chính là khủng bố tiểu thuyết."

"A! Người lợi hại! Kia cái này địa phương rất thích hợp người sáng tác." Trương lượng tươi cười có chút cứng đờ nói.

Nhiếp chí quân không lại nói cái gì, bắt đầu thu thật khởi hấn đồ vật tới. Trương lượng phát hiện Nhiếp chí quân tùy thân vật phẩm không nhiều lắm, trừ bỏ thường dùng rửa mặt đồ dùng cùng hai bộ quần áo ngoại, lại chính là hấn notebook.

Xem ra người này chính là tới cái này địa phương tìm linh cảm tới, nghĩ đến đây, trương lượng cũng liền bình thường trở lại, quản hấn là tới làm cái gì đâu, dù sao chính mình thiếu giao tiển thuê, cũng có cái bạn nhi, hoà thuận vui vẻ mà không vì đâu?

Trương lượng thấy Nhiếp chí quân không nói chuyện nữa, bọn họ liền từng người vội từng người. Đặc biệt là trương lượng, hấn vừa mới phát hiện chính mình hôm thư thu được một phần phỏng vấn thông tri, làm hấn ngày mai buổi sáng 9 điểm đến long cương cao ốc 10 lầu một nhà công ty phỏng vấn.

Cho nên hấn hôm nay buổi tối nhất định phải hảo hảo ai bị một chút, tranh thủ ngày mai phỏng vấn thành công. Nói là cũng kỳ quái, tại đây sao hẻo lánh địa phương, internet tín hiệu lại cực kỳ cường. Hấn bận rộn đến đêm khuya, rốt cuộc chuẩn bị tốt ngày mai phải dùng sở hữu tài liệu.

Trương lượng ngẩng đầu vừa thấy thời gian, rạng sáng 1 điểm 59 phân. Lại mau hai điểm, nghĩ đến đêm qua phát hiện quý dị sự tình, hấn trong lòng lại bắt đầu phát mao! Bất quá hôm nay không có việc gì, bởi vì hiện tại hấn có bạn cùng phòng. Vì thế hấn cũng không nhiều lắm suy nghĩ, nằm ở trên giường liền ngủ, nói cũng kỳ quái, có lẽ là bởi vì có bạn cùng phòng cho nên không hề sợ hãi duyên cớ, trương lượng vô dụng một phút đồng hồ liền ngủ r ấ.

"Tháp..... Tháp....." Một trận quen thuộc tiếng bước chân vang lên, nhưng lúc này trương lượng đã sớm tiến vào mộng đẹp. Đến là sớm ngủ hạ Nhiếp chí quân vô thanh vô tức rời khỏi giường, hấn đi vào cửa nhẹ nhàng đối diện ngoại nói: "Ngoan, trở về ngủ, quá mấy ngày liền có thịt

ăn." Hấn lời nói đơn vừa ra, bên ngoài liền khô phức chết giống nhau yên tĩnh.

Đệ nhị buổi sáng, trương lượng sớm rời khỏi giường, chính là không nghĩ tới Nhiếp chí quân so với hấn khởi còn sớm! Sáng sớm liền không thấy bóng người, hấn nhìn trống trơn như đã đơn người giường, có loại giống như trước nay không ai ở mặt trên ngủ quá kỳ quái cảm giác. Suy nghĩ vớ vẩn cái gì? Trương lượng lắc lắc hôn hôn trầm trầm đầu, chuẩn bị tiến vào chuẩn bị chiến tranh trạng thái.

Hấn dựa theo bưu kiện thượng địa chỉ đi tới long cương cao ốc 10 lầu, chính là trương lượng lại phát hiện nơi này căn bản không có cái gì công ty, mà một nhà tư nhân lớp học bổ túc. cao! Là ai cùng lão tử khai loại này vui đùa? Hấn trong lòng cái này khí a, thật là điểm bối không thể oán xã hội.

Hấn vừa định đi, đột nhiên bị lớp học bổ túc trước cửa dán một trương giấy cấp hấp dẫn ở. Mặt trên rõ ràng viết, bọn họ muốn thông báo tuyển dụng một người tiếng Anh chuyên nghiệp lão sư. Trương lượng tuy nói không phải trường sư phạm tốt nghiệp, chính là hấn tiếng Anh sớm qua 6 cấp, ở cái này nho nhỏ lớp học bổ túc đương cái lão sư hấn là không có vấn đề

Vì thế hấn liền đẩy ra lớp học bổ túc đại môn, đi vào..... Quả nhiên cùng mong muốn giống nhau, thực nhẹ nhàng liền phỏng vấn thành công. Hơn nữa lớp học bổ túc toàn bộ đều là thuần một sắc nữ lão sư, đột nhiên tới một người tuổi trẻ tiêu tử, một chút liền thành lớp học bổ túc tiêu điểm nhân vật.

Cái này làm cho trương lượng trong lúc nhất thời có chút không thích ứng, bất quá ở cái này địa phương chỉ là lâm thời, chờ hấn tìm được càng tốt công ty liền sẽ rời đi nơi này, hiện tại quan trọng nhất chính là trước giải quyết ấm no vấn đề

Buổi tối khi trở về, trương lượng mua chút rượu và thức ăn tưởng thỉnh Nhiếp chí quân ăn, bởi vì hấn cảm giác từ người nam nhân này xuất hiện sau, hấn vận khí tốt giống biến hảo một ít. Hấn tiến viện liền nhìn đến

Nhiếp chí quân đứng ở vẫn luôn là thượng khóa kia hai gian phòng ở trước cửa, Nhiếp chí quân nhìn đến hần đã trở lại, liệ̀n nhiệt tình cùng hần chào hỏi: "Tiểu Trương a, đã trở lại, hôm nay phỏng vấn như thế nào a?"

Trương lượng vốn muốn hỏi hần tại đây gian thượng khóa phòng cửa làm cái gì đâu? Nhưng bị hần như thế một gián đoạn liệ̀n cấp quên mất, "Úc, còn hành, tuy rằng không phải ta ngay từ đầu muốn đi kia gia công ty, nhưng là hiện tại cái này cũng có thể, có tổng so không cường đi! Xem! Ta còn mua một ít rượu và thức ăn, chúng ta đêm nay thượng thay ta chúc mừng chúc mừng?"

Nhiếp chí quân cười nói: "Hành a, không thành vấn đề. Vừa lúc mấy ngày nay ta cũng thềm rượu."

Vì thế hai người liệ̀n vừa nói vừa cười bắt đầu uống khởi rượu tới, trương lượng đột nhiên nghĩ đến Nhiếp chí quân là cái tác gia, liệ̀n hỏi hần: "Nhiếp ca, người chủ yếu viết cái dạng gì khủng bố tiểu thuyết a? Có thể hay không trước cho ta nói một chút quá đã ghi liệ̀n!"

Nhiếp chí quân nghĩ nghĩ nói: "Ta chuyện xưa cũng không xem như chân chính ý nghĩa thượng khủng bố tiểu thuyết, chỉ là có chút niên đại cảm, cũng không biết người ái không thích nghe."

"Thích nghe a, ta thích nhất nghe chuyện xưa, càng là chân nhân chuyện thật càng tốt!" Trương lượng có chút gấp không chờ nổi nói.

Nhiếp chí quân cười khẻ nói: "Vậy được rồi, ta đây liệ̀n cho người nói một chút ta hiện tại đang ở sáng tác sách mới trung một đoạn nội dung đi."

Trương lượng hưng phấn gật đầu, Nhiếp chí quân cầm lấy chén rượu uống lên một cái miệng nhỏ, ngữ khí bình thản cho hần nói một cái phát sinh văn cách thời kỳ chuyện xưa.

Chuyện xưa là phát sinh ở 1968 năm mùa đông, đó là một cái gió lạnh đến xương ngày đông giá rét. Tất cả mọi người ở vì chính mình tương lai cảm giác mê mang cùng khủng hoảng, chỉ có một người ngoại lệ, hần kêu Nhiếp kiến quốc.

Năm ấy hấn 19 tuổi, cha mẹ bởi vì có lẽ có tội danh bị hạ phóng đến Đông Bắc nông thôn cải tạo. Hấn là trong nhà lão đại, phía dưới còn có một cái đệ đệ cùng một cái muội muội. Phụ thân ở trước khi đi ngày đó buổi tối đối hấn nói: "Kiến quốc, không cần sợ hãi, phải tin tưởng đảng cùng nhân dân nhất định sẽ cho chúng ta sửa lại án xử sai. Người cùng đệ đệ muội muội là sinh ra ở tân Trung Quốc, lớn lên ở hồng kỳ hạ! Mặc kệ chúng ta hay không có tội, đều cùng các người không quan hệ. Từ hôm nay trở đi, người liên trong nhà đình lương trụ, nhất định phải chiếu cố hảo đệ đệ muội muội. Đến nỗi chúng ta người không cần lo lắng, chờ sự tình làm rõ ràng, chúng ta là có thể một nhà đoàn tụ."

Phụ thân nói chặt chẽ khắc vào Nhiếp kiến quốc trong đầu, hấn hạ quyết tâm mặc kệ chính mình nhiều khổ nhiều mệt cũng muốn chiếu cố hảo đệ muội. Cha mẹ đi sau, trước kia cùng nhà bọn họ đi rất gần thân thích bằng hữu đều cố ý vô tình xa cách bọn họ, như là sợ dính lên cái gì không sạch sẽ đồ vật giống nhau.

Thứ Mười Bảy Cái Chuyện Xưa Thuê Nhà (Tam)

Bất quá này đối với Nhiếp kiến quốc đều không sao cả, hấn trưởng thành, có thể bằng vào chính mình sức lực nuôi sống người nhà. Phía trước cha mẹ ở khi, trong nhà hoàn cảnh cũng không tệ lắm, hấn đã sớm đã thượng một năm đại học. Gió lốc đã đến lúc sau, hấn nơi đại học cũng đã chịu đánh sâu vào ngừng khóa.

Hiện tại cha mẹ không ở, vì sinh kế, hấn vẫn luôn là ở yên giao một nhà lò gạch kéo gạch kiếm tiền. Vì nhiều tránh mấy cái tiền, hấn mỗi lần đều phải kéo hai trăm kg gạch đỏ, một ngày muốn kéo lên mấy chục lần, mới có thể bảo đảm trong nhà chi tiêu. Cái này làm cho hấn vốn là đơn bạc thân thể dần dần có chút ăn không tiêu, hơn nữa trường kỳ dinh dưỡng bất lương, không bao lâu Nhiếp kiến quốc liên ngã bệnh.

Nhà bọn họ hiện tại điều kiện là tay đình miệng liên đình, vì không cho đệ đệ muội muội đói bụng, hấn liên đi mua huyết. Mấy tháng xuống dưới, vốn dĩ đúng là thanh xuân hảo niên hoa Nhiếp kiến quốc càng ngày càng gầy ốm, đầu mau không có hình người.

Hôm nay hẳn vì có thể làm đệ muội ăn thượng chút rau dưa, liền chạy đến rời nhà mấy chục km ngoài một mảnh cải trắng trong đất, tưởng nhất một ít người khác không cần lặn lá cây. Chính là coi như hẳn vô cùng cao hứng lấy về tới lá cải trắng chuẩn bị về nhà khi, lại phát hiện hẳn gia môn hầu tất cả đều là người.

Hắn vội vàng đẩy ra rồi đám người, tiếp theo liền nhìn đến một đám ăn mặc chế phục cảnh sát ở nhà hẳn bên trong. Trong đó một cái hỏi hẳn: "Người là Nhiếp kiến quốc sao?"

Nhiếp kiến quốc có chút dờ dẫm, hẳn ngờ ngạc gật gật đầu. Người kia tiếp theo nói: "Buổi sáng Tổ Dân Phố đến nhà các người tìm người thông tri sự tình, phát hiện nhà người đại môn mở ra, chính là kêu nửa ngày không ai ứng, bọn họ liền chính mình đi vào, kết quả phát hiện người đệ đệ cùng muội muội đều nằm trên mặt đất, liền lập tức cấp đưa đến bệnh viện. Người hiện tại vẫn là mau đi bệnh viện trước xem bọn hẳn tình huống đi."

Nhiếp kiến quốc rốt cuộc nghe minh bạch, hẳn nổi điên chạy tới bệnh viện. Quả nhiên cư ủy Lưu đại mục cũng ở, nàng vừa thấy Nhiếp kiến quốc tới liền một bên lưu nước mắt một bên nói: "Kiến quốc a, người nghe bác gái nói, người nếu muốn khai chút, đây đều là mệnh a!"

Nhiếp kiến quốc tựa hồ đoán được nhất định là đã xảy ra cái gì đáng sợ sự tình, nhưng hẳn vẫn là cười đối Lưu đại mục nói: "Lưu đại mục, người nhưng đừng làm ta sợ, người chính là nhìn ta lớn lên, có thể có cái gì sự làm ta luân quần trong lòng a?"

Lưu đại mục hít hít cái mũi nói: "Kiến quân cùng kiến anh..... Không có! Chúng ta hôm nay vốn là đi thông tri cha mẹ người sự, không nghĩ tới, không nghĩ tới phát hiện này hai hài tử đều nằm trên mặt đất, có thể là bởi vì trong phòng có chút lạnh, hai người bọn họ thế nhưng đem than đá bếp lò cái nắp cấp mở ra, kết quả hai người đều làm khí than đánh, chúng ta đưa tới khi, người..... Người đều lạnh."

Nhiếp kiến quốc nghe sau, đến ra một cái kết luận: Chính là đệ đệ muội muội đều trung khí than chết, cha mẹ hẳn cũng đã xảy ra chuyện. Cha mẹ? "Ta ba ta mẹ xảy ra chuyện gì?" Hẳn bỗng nhiên hỏi Lưu đại mục.

Lưu đại mù mặt lộ vẻ thương tâm chi sắc nói: "Người ba hấn ở Đông Bắc vất vả lâu ngày thành tật, được bệnh phổi đã qua đời. Mẹ người nàng nhất thời luẩn quẩn trong lòng cũng đi theo đi."

Nhiếp kiến quốc đặt mộng ng ỡ ở trên mặt đất, hấn biết trời sập.....

Ở Tổ Dân Phố dưới sự trợ giúp, Nhiếp kiến quốc làm tốt đệ muội sau sự, lại lãnh trở về cha mẹ tro cốt, hấn cứ như vậy một người tiếp tục cô độc sinh hoạt ở trên đời này. Không quá mấy năm, hấn cha mẹ sự tình được đến sửa lại án xử sai, đương chính phủ nhân viên công tác đi vào nhà hấn khi, lại phát hiện Nhiếp kiến quốc không thấy, chính là hấn trong nhà lại chính t ề bà hấn ba ba, mù mù, đệ đệ, muội muội cùng chính mình đi ảnh.....

Giảng đến nơi đây, Nhiếp chí quân xem trương lượng nghe chính là mùi ngon, li ền nói: "Chuyện xưa đến nơi đây li ền không có."

"A! Không có, kia, Nhiếp kiến quốc đâu? Hấn đi đâu? Sống hay chết a?" Trương lượng giống cái tò mò bảo bảo giống nhau hỏi.

Nhiếp chí quân nói: "Hấn vẫn luôn đều không có tái xuất hiện, có nghe đồn nói hấn đã chết, li ền chết ở nhà bọn họ trong viện, cũng có nói hấn bị hải ngoại thân thích tiếp đi r ỡ. Tóm lại là không có bên dưới."

Trương lượng đột nhiên nhớ tới cái gì, li ền hỏi Nhiếp chí quân: "Đây là chuyện thật sao? Hấn cùng người giống nhau họ Nhiếp, không phải là người thân thích đi!"

Nhiếp chí quân cười nói: "Chuyện thật đến là chuyện thật, bất quá cùng ta cùng họ Nhiếp li ền chỉ do trùng hợp."

Trương lượng tự thảo cái mặt mặt, li ền hậm hực cười, có lẽ là uống xong rượu nguyên nhân, hôm nay buổi tối trương lượng ngủ đặc biệt sớm.

Rạng sáng hai điểm, "Tháp..... Tháp....."

Quen thuộc tiếng bước chân lại từ trong viện truyền tiến vào, Nhiếp chí quân biểu tình chất phác xuống giường, đứng ở cửa nhẹ giọng nói: "Các người ngoan ngoãn, đừng có gấp, nhanh, liền nhanh....."

Trương lượng ở ngày hôm sau buổi sáng lên thời điểm, rốt cuộc biết cái gì là say rượu. Đầu của hắn mơ màng, còn có chút ần ần làm đau, bất quá hắn vẫn là chỉnh tề ra cửa đi làm đi. Lớp học bổ túc người phụ trách họ Triệu, trương lượng vẫn luôn kêu nàng Triệu tỷ.

Hắn mới vừa tiến lớp học bổ túc môn, Triệu tỷ đã kêu ở hắn nói: "Tiểu Trương, người có phải hay không nơi nào không thoải mái? Sắc mặt như thế nào như thế kém a!"

Trương lượng nhưng không ngốc, đi lên liền nói chính mình ngày hôm qua uống cao, kia cũng quá mất mặt, lại nói ngày đầu tiên đi làm cũng đến cho đại gia lưu một cái tốt ấn tượng không phải, vì thế liền đối nàng nói: "Nga, có thể là ta đêm qua có chút cảm lạnh, người là không biết, ta trụ cái kia phòng ở không máy sưởi, hiện tại thiên như thế lãnh ta đành phải hàng đêm mở ra điện gió ấm, một trận nhiệt một trận lãnh."

"A, này không thể được a Tiểu Trương, người vẫn là tìm cái hảo điểm địa phương đi, hiện tại Bắc Kinh hôm nay, không lấy ấm nào chịu được a?" Triệu tỷ nghe sau tức khắc tình thương của mẹ tràn lan.

Tiểu Trương xua xua tay tỏ vẻ không có gì cùng lắm thì, chính mình tốt xấu cũng là cái đại tiểu hỏa tử, ăn điểm này khổ tính cái gì! Chờ sau này ổn định, khẳng định sẽ đổi cái ly công tác đơn vị gần một chút phòng ở trụ. Triệu tỷ thấy hắn nói như thế nhẹ nhàng, cũng liền không lại nói cái gì.

Trương lượng ngày đầu tiên công tác còn tính nhẹ nhàng, hắn tự hỏi đối phó này đó học sinh trung học vẫn là không quá lớn vấn đề Hơn nữa mới tới hắn cái này nam lão sư, tự nhiên pha chịu đại gia thích. Tan tãn sau, hắn lại đi nhị tay gia cụ thị trường tuyển một trương nhị viết tay tự đài.

Nhiếp đại ca như thế nào cũng là cái tác gia, không thể lão cùng hắn tề ở bên nhau dùng một cái bàn đi. Hắn cùng lão bản mượn chiếc xe ba bánh, chính mình liền cấp kéo lại.

Ai ngờ hần vừa vào cửa li ền thấy Nhiếp chí quân đứng ở trong viện phát ngốc, nói cũng kỳ quái, cái này Nhiếp đại ca luôn là cho hần một loại th ần th ần bí bí cảm giác, có lẽ hần chỗ đã thấy hết thấy chỉ là mặt ngoài hiện tượng.....

"Tiểu Trương, người đây là kéo cái gì a?" Nhiếp chí quân liếc mắt một cái li ền thấy trương lượng xe ba bánh thượng đ ồ vật.

"Úc, ta lại đào trương nhị tay bàn làm việc, như vậy người li ền không cần cùng ta tể một cái bàn." Trương lượng trả lời nói.

Nhiếp chí quân ngưng ngưng nói: "Ngưng ngưng a, lại làm người tiêu ti ền, một h ữ ta đem ti ền cho người."

Trương lượng vội vàng nói: "Không cần, không cần! Đây là nhị tay, không mấy cái ti ền! Nói nữa, ta hiện tại cũng là cái cò nhà, như thế nào cũng đến bảo đảm người đ ồ dùng đ ầy đủ hết không phải?"

Hai người nhìn nhau cười, li ền hợp lực đem cái bàn nâng vào phòng. Phóng hảo cái bàn sau trương lượng nói: "Đến, Nhiếp đại ca, sau này người li ền dùng cái này cái bàn. Ta dùng cái kia cũ, ta nhìn, cái này mới tới cái bàn ngăn kéo đ ều là tốt, không giống cái kia cũ, có cái ngăn kéo hồng r ữ, ta như thế nào cũng mở không ra."

Ai ngờ Nhiếp chí quân lại nói: "Đừng đừng đừng, ta li ền dùng cái này cũ, ở mặt trên sáng tác đến có khác linh cảm, người dùng tân, người đ ồ vật nhi ều, vừa lúc đặt ở này đó trong ngăn kéo mặt."

Trương lượng vừa nghe có chút ngưng ngưng nói: "A, người nhìn xem, vốn là tưởng cho người dùng, hiện tại đảo tiện nghi ta." Nói xong ha hả cười li ền không lại nói khác.

Thứ Mười Bảy Cái Chuyện Xưa Thuê Nhà (Bốn)

Buổi tối hai người phân biệt ở chính mình trên bàn dựa bàn công tác, đương nhiên Nhiếp chí quân ở sáng tác, mà trương lượng lại là ở chơi game. Bọn họ ai bận việc nấy, ai cũng không quấy r ầy ai. Đột nhiên, bên

ngoài truyền đến từng tiếng mèo kêu, trương lượng không nói hai lời cầ
lấy cái chổi liền đi đi ra ngoài chuẩn bị đánh mèo.

Nhiếp chí quân vội gọi lại trương lượng hỏi: "Tiểu Trương, người xảy
ra chuyện gì?"

Trương lượng căm giận nói: "Đừng nói nữa Nhiếp ca, lúc trước ta
chuyển đến ngày đầu tiên buổi tối, khiến cho này chỉ chết mèo đen cho ta
đọa chết khiếp, hôm nay ta không đánh nó hờn phi phách tán ta liền không
họ Trương!"

Nhiếp chí quân vội vàng ngăn cản trương lượng nói: "Người nhưng
đừng đánh nó, này mèo đen ở chúng ta quê quán còn có chú ý đầu? Người
xin bớt giận, ta cho người giáng một cái vềmèo đen tiểu chuyện xưa,
người nghe sau bảo đảm không hề muốn đánh nó."

Trương lượng vừa nghe lại có chuyện xưa nghe, cũng liền không hề
nghĩ đi ra ngoài đánh mèo.

Nhiếp chí quân chậm rãi giáng tổ một cái ở bọn họ quê quán bên kia
rộng khắp truyền lưu, một cái vềmèo đen truyền thuyết.

Tương truyền này thuần hắc miêu đầu có thể thông linh, cho nên mặc
kệ nhà ai nếu có việc tang lễ, đầu là phải có thân nhân ở linh trước thủ, liền
sợ có mèo đen nhảy đến quan tài thượng mượn khí cấp người chết, như
vậy người chết liền sẽ xác chết vùng dậy.

Mấy ngày hôm trước thượng đởi thôn Lưu lão thái thái đã qua đời, lúc
ấy đi không tốt lắm, người là thất cổ chết, này ở nông thôn là không chết
tử tế được. Liền bởi vì cùng con dâu sinh điếm khí, nhất thời không tưởng
khai liền ở nhà mình phòng lương thượng, thất cổ đã chết.

Ngày hôm sau con dâu thấy lão thái thái đại buổi sáng cũng không ra
nấu cơm, liền vừa giận trở về nhà mẹ đẻ. Lão thái thái nhi tử cũng là cái kẻ
bất lực, thấy chính mình tức phụ đi rỗi, hấn cũng không ở nhà đợi, đi thôn
tây đầu Triệu nhị gia chơi bài đi.

Buổi tối Lưu gia nhi tử mới nhớ tới, muốn tiếp chính mình tức phụ trở về, vì thế liền vội vàng vàng đi tức phụ nhà mẹ đẻ, tiếp trở về hẳn tức phụ. Hai người mới vừa về nhà liền cảm giác không quá thích hợp, nếu là ở ngày thường, lão thái thái trong phòng khẳng định là đèn sáng, bởi vì nàng ái làm một ít việc may vá cái gì, cho nên sẽ không sớm ngủ hạ.

Tức phụ thọc thọc chính mình nam nhân nói: "Đi, nhìn xem người nường sao? Hôm nay mới vừa hắc sao liền ngủ?"

Lưu gia nhi tử là cái người thành thật, nghe xong tức phụ nói liền đẩy ra lão nường cửa phòng. Lúc ấy trong phòng không đốt đèn, tối om, hẳn liền biên kêu nường, biên hướng hồ thượng sờ. Đột nhiên, đụng vào hẳn một cái lạnh băng cứng đờ đờ vật. Hẳn dùng tay một sờ, cảm giác như là một đôi vải bông giày. Lưu gia nhi tử trong lòng lạc một chút, tiếp theo hướng về phía trước sờ, rõ ràng cảm giác là hai đi ầu đùi người.

Lúc này hẳn hai mắt cũng thích ứng trong phòng hắc ám, hẳn chậm rãi ngẩng đầu hướng lên trên vừa thấy, "A....." Hét thảm một tiếng. Hẳn nhìn đến một trương trắng bệch trắng bệch người mặt, mà này trương người mặt không phải người khác, đúng là chính mình lão nường!

Lưu lão thái nhi tử dọa tè ra quần chạy ra tới, hẳn tức phụ vừa thấy hẳn kia hùng dạng liền tức giận hỏi: "Hoảng gì? Thấy quý!"

"Nường, ta nường..... Ta nường nàng thất cố!" Nói xong câu đó người khác cũng nằm liệt trên mặt đất.

Ngày hôm sau ngày mới lượng, người trong thôn liền đều đã biết Lưu lão thái sự. Thôn trưởng cùng một ít thôn thượng lão nhân đều đi tới Lưu lão thái gia, giúp đỡ thu xếp nàng sau sự. Thôn trưởng vừa thấy Lưu lão thái là thất cố chết, liền hỏi Lưu gia con dâu có phải hay không cùng chính mình bà bà cãi nhau?

Lưu lão thái thái con dâu nói thẳng oan uổng, nói chính mình cùng ngày trở về nhà mẹ đẻ, căn bản không biết là chuyện như thế nào. Thôn trưởng lại hỏi nàng nam nhân, chính là này Lưu gia nhi tử là cái một đòn đánh không ra cái rắm loại, hự nửa ngày, cũng nói ra cái gì tới.

Thôn trưởng vừa thấy này hai vợ chồng liền giận sôi máu, lạnh giọng nói: "Hiện tại quan trọng nhất chính là đem con mẹ ngươi sau sự làm, lúc sau ta ở cùng các người hai vợ chồng tính toán sổ sách!" Nói xong thở phào đem tẩu hút thuốc hướng đẽ giày thượng dùng sức khải khải, liền đi ra ngoài thu xếp sự. Lưu gia nhi tử cùng tức phụ mắt thấy thôn trưởng đi ra ngoài, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.....

Buổi tối thủ lảng khi, trong thôn phong thủy tiên sinh công đạo: "Nhất định phải có người thủ quan tài. Không thể làm mèo hoang nhảy lên quan tài mượn khí, đây là quy củ!"

Lưu gia hai vợ chồng miệng đây đáp ứng, chính là chờ hỗ trợ người đầu đi rồi sau, hai người liền thay đổi, tức phụ trong lòng rõ ràng lão thái thái là vì cái gì thất cổ, nàng trong lòng chột dạ. Là chính mình khí lão thái thái thượng điều, nàng nơi nào còn dám nửa đêm tức trực bên linh cữu a!

Vì thế nàng liền giao đãi chính mình nam nhân buổi tối tức trực bên linh cữu. Này Lưu gia nhi tử đã sớm nghe nói Triệu nhị gia buổi tối có người chơi bài, trong lòng ngứa không được. Lại sợ hãi tức phụ không cho đi, hiện tại làm hấn tức trực bên linh cữu, vừa lúc đến lúc đó chờ tức phụ một ngủ hạ, hấn liền chuồn ra đi thượng Triệu nhị gia chơi bài đi.

Buổi tối 12 điểm, Lưu lão thái nhi tử đã sớm lưu đi Triệu nhị gia. Đột nhiên, một trận âm phong thổi tắt linh trước đèn dầy. "Miêu..... Miêu....." Một con mèo đen chính một chút hướng linh lều quan tài tới gần.

Này chỉ miêu không phải cái gì mèo hoang, mà là Lưu lão thái thái dưỡng một con lão miêu. Mấy năm nay cũng chỉ có này chỉ mèo đen cùng nàng làm bạn mà thôi. "Phanh....." Mèo đen không nghiêng không lệch vừa lúc nhảy tới quan tài thượng.....

Lưu gia con dâu ở hố thượng ngủ đến nửa đêm, đột nhiên cảm giác trên người thực lãnh, nàng liền mơ mơ màng màng lên tưởng thêm giường chắn tử. Đột nhiên, nàng thấy một cái bóng đen liền đứng ở giường đất duyên bên cạnh. Vừa mới bắt đầu nàng còn tưởng rằng là nam nhân nhà mình, "Ma quỷ, nửa đêm không đi thủ người nương, chạy về trong phòng làm cái gì?"

Chính là hắc ảnh không lên tiếng, cũng không nhúc nhích chỗ ngồi. Nàng trong lòng có chút phát Mao, lúc này ngoài cửa sổ ánh trăng vừa lúc từ vân trung lóe ra tới, nàng nương ánh trăng vừa thấy, "Má ơi....."

Chỉ thấy Lưu lão thái thái thân xuyên một bộ áo liệm, thẳng tắp đứng ở nàng có trước mặt. Hai mắt ứa ra lục quang, xanh tím sắc trên mặt trường ra một tầng hắc Mao..... Nàng đôi tay đột nhiên duỗi thẳng, hung hăng bóp lấy Lưu gia tức phụ cổ..... Lúc này Lưu lão thái thái sau lưng, còn thỉnh thoảng truyền đến từng tiếng Miêu nhi tiếng kêu.....

Lưu gia nhi tử là gà gáy ba lần, hừng đông sau này mới hồi gia. Hắn tiến gia môn liền nhìn đến chính mình lão nương linh lều một mảnh hỗn độn..... Hắn chạy nhanh chạy về chính mình trong phòng tìm tức phụ, lại nhìn đến chính mình lão nương thi thể chính trực đỉnh đỉnh nằm ở trong phòng trên mặt đất, mà hắn tức phụ chính cuộn tròn ở hố thượng không ngừng phát run.

Từ đây sau này Lưu gia con dâu liền điên rồi, thôn thượng nhân đều nói là bởi vì nàng ở Lưu lão thái thái sinh thời đối nàng không tốt, còn bởi vì một ít việc nhỏ tổng hoà nàng cãi nhau, mới đem nàng cấp khí thất cổ. Lưu lão thái thái mèo đen biết chính mình chủ nhân chết oan, liền ở tức phụ bên linh cửu buổi tối, chạy tiến linh lều mượn cấp Lưu lão thái một hơi.

Nếu là ấn cách ngôn giảng, này Lưu lão thái thái hẳn là trực tiếp liền đem này không hiểu thuận con dâu bóp chết, chính là nàng lại để lại nàng một cái mệnh. Là Lưu lão thái thái không đành lòng nhi tử không tức phụ đâu? Vẫn là nàng kia khẩu khí dùng xong rồi đâu? Không ai có thể biết được vào lúc ban đêm rốt cuộc đã xảy ra cái gì sự tình.....

Nhưng là từ đây lại cấp thôn thượng tức phụ nhóm gõ một cái chuông cảnh báo, hiện tại trong thôn tức phụ nhóm mỗi người đều đối chính mình bà bà tốt không được, liền sợ chính mình ngày nào đó cũng làm kia chỉ mèo đen cấp theo dõi.

"Chuyện xưa nói xong, như thế nào? Người còn nghĩ đi đánh vừa rồi kia chỉ miêu sao?" Nhiếp chí quân cười hỏi trương lượng.

Trương lượng lắc đầu nói: "Không dám, như thế tà hồ đồ vật, ta sau này vẫn là thiếu chọc tuyệt vời."

Thứ Mười Bảy Cái Chuyện Xưa Thuê Nhà (Năm)

Nhiếp chí quân cười nói: "Kỳ thật có rất nhiều sự tình, chúng ta đều phải tâm tởn kính ý, có lẽ ở thời điểm mấu chốt là có thể bảo mệnh cũng khó nói a!"

Trương lượng cái hiểu cái không gật gật đầu liền lên giường ngủ đi.

Rạng sáng hai điểm, "Tháp..... Tháp....."

Nhiếp chí quân từ trong phòng đi ra, chậm rãi ng ỡ ở kia gian khóa lại trước cửa, ngữ khí máy móc nói: "Hắn là cái đơn giản người, chúng ta có lẽ hẳn là buông tha hắn."

Vừa dứt lời, một trận gió mạnh thổi trên cửa phá pha lê chi chi rung động, mà trời chập trong môn cũng tựa hồ có cái gì đồ vật ở phát ra tính tình.....

Nhiếp chí quân ngữ khí ôn nhu nói: "Ngoan, không cần sinh khí, các người nói rất đúng, không có ai là vô tội!"

Ngày hôm sau buổi sáng, trương sáng lên giường sau, còn cùng bình thường giống nhau không thấy được Nhiếp chí quân thân ảnh. Kia trương hẳn ngủ quá đơn người giường, vẫn là chĩnh chĩnh t ết ề..... Chĩnh t ết tựa như không ai ngủ quá giống nhau! Trương lượng đột nhiên nhớ tới, hẳn buổi sáng rời giường thời điểm liền không có gặp qua Nhiếp chí quân, chẳng lẽ chính mình thật là khởi quá muộn sao?

Đi vào lớp học bổ túc, Triệu tỷ làm trương lượng đi ền một trương công nhân bảng biểu. Hắn đi ền hảo sau liền tùy tay đưa cho Triệu tỷ, ai ngờ nàng nhìn mắt liền phát ra một tiếng kinh ngạc cảm thán nói: "Tiểu Trương, nguyên lai người ở tại nơi đó a!"

Trương lượng khó hiểu hỏi: "Xảy ra chuyện gì?"

Triệu tử vẻ mặt hoảng sợ nói: "Cái kia phòng ở, người địa phương đâu biết. Đã bao nhiêu năm cũng chưa nhân dân ở bên trong ở."

"Người là nói ta trụ cái kia sân?" Trương lượng rốt cuộc nghe mình bạch Triệu tử ý tứ.

"Đúng vậy! Khẳng định cái nào vô lương bất động sản quản lý, khi dễ người là người bên ngoài, không biết này trong phòng phát sinh sự, mới có thể thuê cho người. Đừng nói cái kia sân, chính là dựa g ần h ần sân đầu thuê không ra đi!"

Trương lượng nghe trong lòng căng thẳng, vội hỏi Triệu tử: "Tử, người nhưng đừng làm ta sợ, con người của ta trời sinh nhất gan, viện này rốt cuộc đã xảy ra cái gì chuyện này a!"

Triệu tử nói: "Cái này phòng ở sự, đầu là chúng ta khi còn nhỏ không nghe lời khi, đại nhân tới hù dọa tiểu hài tử. Ta khi còn nhỏ nhất sợ hãi một câu chính là: Người nếu không nghe lời, li ền cho người ném vào lão Nhiếp gia trong viện đi!"

Trương lượng vừa nghe này viện lúc ban đầu chủ nhân họ Nhiếp, trong lòng li ền chột lạnh. Không phải là Nhiếp chí quân giáng kia gia họ Nhiếp đi? H ần vội đối Triệu tử nói: "Tử, người nói nhanh lên này phòng ở sự, làm lòng ta có cái để."

Triệu tử g ật g ật đầu tiếp theo nói: "Sớm nhất là ở 80 niên đại thời điểm, đầu truy ền cái này sân nháo quý. Nói là liên tiếp trụ đi vào mấy nhà người, cuối cùng đầu là rơi vào cái cửa nát nhà tan kết quả. Sau tới lại không mười mấy năm, li ền ở mọi người đầu mau đem chuyện này quên thời điểm, li ền lại bắt đầu nháo đi lên. Nghe nói lúc ấy có gia siêu thị lão bản, nhìn trúng cái này địa phương ti ền thuê tiện nghi, li ền muốn dùng cái kia sân đảm đương kho hàng. Chính là chờ h ần đi kéo hóa khi mới phát hiện, buổi tối ở nơi đó gõ m ỏ c ầm canh lão nhân, không biết vì cái gì thế nhưng treo cổ ở cái kia trong viện, đầu không biết đã chết mấy ngày r ồi mới bị phát hiện."

Trương lượng đỡ chén nước cấp Triệu tử nói: "Kia gia họ Nhiếp có phải hay không có đứa con trai kêu Nhiếp kiến quốc?"

Triệu tử lắc đầu nói: "Này ta nào biết a, đầu là thập niên 60-70 sự, đừng nói người, ta cũng chưa sinh ra đâu! Chính là từ trong nhà lão nhân trong miệng biết kia người nhà là họ Nhiếp. Nói là vẫn cách khi đã chịu hãm hại, cả nhà đầu đã chết. Từ kia lúc sau cái này sân bị phân vài lần cho người khác, nhưng đầu không một cái có thể lâu dài trụ đi xuống. Liên cái kia siêu thị lão bản, lúc ấy càng không tin tà! Một hai phải tiếp tục dùng cái kia sân, kết quả sau tới kia sân cách vách cháy, xe cứu hỏa lại đây một đống tưới nước. Hắn đặt ở kho hàng hóa tuy rằng không có bị lửa đốt đến, khá vậy toàn làm bọt nước, bạch bạch đầu tổn thất! Trải qua như thế một kiếp, hắn siêu thị cũng không bao lâu liền đóng cửa."

Trương lượng càng nghe càng sợ hãi, nếu nghe đầu đầu là thật sự, kia chính mình thật sự không thể lại trụ đi xuống, chính là đầu thu Nhiếp đại ca tiền thuê nhà. Trương lượng tưởng tượng đến Nhiếp chí quân, trong lòng liền nghi ngờ mọc thành cụm..... Hắn cũng họ Nhiếp, thiên hạ có như thế xảo sự sao?

Ngày thường thời điểm trương lượng giữa trưa là không quay về, bởi vì lộ quá xa, qua lại chạy không quá phương tiện. Hôm nay nghe xong Triệu tử nói, hắn quyết định xin nghỉ trở về nhìn xem, ban ngày ban mặt, tổng không thể nháo quỷ đi!

Trương lượng tiến sân đại môn liền biết trong nhà không ai, hắn đánh cửa phòng, quả nhiên Nhiếp chí quân không ở nhà. Hắn nhìn thoáng qua Nhiếp chí quân trên giường, phi thường sạch sẽ, này không hợp lý, liền tính một người sửa sang lại nội vụ ở như thế nào có khả năng, cũng không có khả năng làm được giống như không ai ngủ quá giống nhau a!

Nếu hắn nhớ không lầm nói, ở hắn lần đầu tiên tan tâm khi trở về liền nhìn đến quá Nhiếp chí quân đứng ở kia gian thượng khóa trước cửa phòng, chẳng lẽ bên trong có cái gì vấn đề? Trương lượng nghĩ đến đây liền đẩy cửa ra chính mình phòng, đi tới trong viện.

Hắn phát hiện này hai gian phòng cửa sổ đều là từ bên trong dùng báo chí h ồ thượng, từ bên ngoài cái gì cũng thấy không rõ. Trương lượng ở bên ngoài quan sát một h ồi, cũng không có phát hiện cái gì dị thường tình huống.

Đột nhiên, một khối phá có chút rạn nứt pha lê nhắc nhở hắn. Cái này phá sân, ngày thường căn bản không có người tới. Cho dù có một khối pha lê đánh nát, cũng không tính cái gì. Hắn ở trong viện tả hữu nhìn xem, rồi mới ở một góc nhắt lên một khối gạch, nhắm ngay trong đó một khối pha lê li ền hung hăng đập đi xuống.....

"R ầm....." Một tiếng, pha lê theo tiếng mà toái. Một cỗ tử trường kỳ không khí không lưu thông sở sinh ra mùi lạ nhi, từ bên trong phát tán ra tới, huân trương lượng hướng sau một trốn. Chờ kia cỗ hương vị tán không sai biệt lắm, hắn mới dám sườn mắt hướng bên trong nhìn lại.

Một chút xem dưới trương lượng hoàn toàn mông, phòng trên tường thành linh treo mấy cái dùng miếng vải đen cái khung ảnh..... Một, hai, ba, tổng cộng là năm cái khung ảnh. Chẳng lẽ đây là Nhiếp gia năm khẩu người di ảnh sao?

Trương lượng lại nhìn nhìn trong phòng, hắn phát hiện trong phòng không giống hắn tưởng tượng tràn đầy tro bụi, ngược lại phi thường sạch sẽ. Tựa như có người vẫn luôn sinh hoạt ở bên trong giống nhau, chính là trương lượng biết đây là không có khả năng.

Hắn nhìn nhìn thời gian, buổi chiều một chút, đúng là thái dương nhô lên cao chiếu thời gian. Lúc này hắn lòng hiếu kỳ xa xa lớn hơn trong lòng sợ hãi. Vì thế hắn có nghĩ li ền bắt tay từ lúc toái pha lê cửa sổ duỗi đi vào, sờ đến trên cửa sổ then cài cửa, dùng sức một rút, cửa sổ quả nhiên li ền mở ra.

Trương lượng không như thế nào lao lực nhi li ền nhảy vào trong phòng, đương hắn hai chân rơi xuống đất khi, thế nhưng phát hiện li ền trên mặt đất đều không có tro bụi, căn nhà này quả thực so với chính mình trụ kia gian đều làm tĩnh, này hiển nhiên không khoa học.

Hắn đầu tiên là mọi nơi nhìn nhìn, đầu là một ít lại lão lại cũ phá gia cụ. Cuối cùng hắn vẫn là quyết định trước muốn nhìn di ảnh, vì thế hắn liền đi tới kia năm cái khung ảnh trước, thâm hô một hơi, bỗng nhiên xúc lên kia khối miếng vải đen.

Chính là khác hắn giật mình chính là, miếng vải đen phía dưới cái cũng không phải phía trước suy nghĩ, là một trương trương khung bố dị thường hắc bạch di ảnh, ngược lại là một trương trương ảnh gia đình chụp ảnh chung.

Trên ảnh chụp người đầu cười thực vui vẻ, ngay lúc đó bọn họ hẳn là sinh hoạt thực hạnh phúc. Chỉ là này đó trên ảnh chụp người ở từng bước giảm bớt, vừa mới bắt đầu là năm khẩu nhà, sau tới biến mã tam khẩu, cuối cùng thế nhưng chỉ có một người xuất hiện ở ảnh chụp.

Một người? Là hắn! Trương lượng ngạc nhiên phát hiện, cuối cùng này bức ảnh người thế nhưng là Nhiếp chí quân! Tuy rằng quần áo cùng kiểu tóc kém rất nhiều, chính là hắn gương mặt kia chính là Nhiếp chí quân!

Không có khả năng a, một người như thế nào khả năng bất lão bất tử đâu? Trừ phi hắn không phải người! Trương lượng cẩn thận nhìn mỗi một trương ảnh chụp, năm khẩu nhà khi hai bức ảnh đầu là ở cái này trong viện chụp. Này chứng minh lúc ấy nhà bọn họ đi đâu kiện cũng không tệ lắm, sau tới ba người giống hiển nhiên chính là ở chiếu giống quán chụp, ba người tươi cười đầu có chút miễn cưỡng, như là ngoạn bài trừ tới giống nhau.

Trương lượng lại đi vào một khác gian trong phòng, phát hiện trong phòng phóng một cái dùng vải bố trắng cái thật lớn vật thể, xem nó một đầu đại một đầu tiểu, một đầu cao một đầu thấp hình dạng có điểm như là cái quan tài.

Lúc này trương lượng chính là lá gan lại đại, cũng không dám đem vải bố trắng xúc lên tới nhìn. Hắn dọa xoay người ra phòng, vừa định từ nguyên lai tiến vào cửa sổ nhảy ra đi, đột nhiên phát hiện cũ xưa bàn ăn hạ giống như có cái tiểu nữ hài!

"Là ai!" Trương lượng dọa la lên một tiếng, chính là hấn lại nhìn kỹ lại cái gì cũng đã không có. Hấn biết cái này địa phương không thể nhiều dài, chạy nhanh hoảng loạn từ cửa sổ nhảy ra tới.

Nhưng mới vừa ra tới hấn liền sửng sốt, vừa r ồi vào nhà khi hấn rõ ràng nhìn thoáng qua thời gian, mới buổi chiều một chút nhiều. Như thế nào hiện tại thiên liền đen đâu? Hấn lại muốn nhìn di động thượng thời gian, chính là phát hiện di động thế nhưng không điện.

Vì thế hấn không chút nghĩ ngợi liền chạy về phòng, muốn tìm đồ sạc cấp di động nạp điện. Nhưng hấn mới vừa tiến phòng liền cảm giác không đúng r ồi, trong phòng bài trí rõ ràng không đúng, nhiều rất nhiều gia cụ, còn đâu là thực cũ kiêu dáng, có điểm thập niên 60-70 cảm giác.

Trương lượng một chút liền mê, hấn nhìn thoáng qua chính mình trên giường, càng là hoảng sợ vạn phần! Chỉ thấy trên giường ng ồi một nữ nhân, chính đưa lưng về phía chính mình ở dệt áo lông, hấn cảm giác chính mình trên người lông tơ đâu một cây một cây dựng lên.

Đột nhiên, một cái tiểu nam hài không biết từ nơi nào chạy ra tới, đối nữ nhân kêu to: "Mụ mụ, mụ mụ, tử tử khi dễ ta!"

"Mẹ..... Ta nhưng không khi dễ hấn! Nam tử hán đại trượng phu, chạm vào một chút liền khóc, thật là cái hùng bao, người xem đại ca! Mới là chân chính nam tử hán, hấn đâu vào đại học!" Một cái ăn mặc hoa áo bông tiểu nữ hài cũng nhảy nhót chạy đến trước giường cùng nữ nhân làm nũng nói.

Nữ nhân ôn nhu sờ sờ tiểu nam hài nói: "Kiến quân, tử tử cùng người đùa giỡn đâu. Đừng khóc, nghe lời một h ồi cho các người mua đường ăn."

Hai đứa nhỏ nháy mắt an tĩnh.....

Hình ảnh vừa chuyển, bốn phía ấm áp nhan sắc đã xảy ra thay đổi, một đám ăn mặc lục quân trang hồng vệ binh vọt vào trong nhà, bọn họ bắt đi nữ nhân, hai đứa nhỏ khóc kinh thiên động địa, chính là hồng vệ binh lại

một chút không dao động. Vẫn như cũ đem trong nhà sở hữu đáng giá đồ vật đều tạp dập nát, còn thiêu thật nhiều thật nhiều thứ.

Tiếp theo hình ảnh lại thay đổi, tiểu nam hài đối tiểu nữ hài nói: "Tỷ tỷ, đại ca đi đâu? Ta đã đói bụng, vì cái gì nhà ta như thế lãnh a!"

Tiểu nữ hài từ trên giường bò lên, đi đến bếp lò bên cạnh, mở ra cái nắp nói: "Tỷ đem bếp lò mở ra, chúng ta tới nướng sưởi ấm liền không lạnh! Đại ca nói hẳn đi cấp chúng ta làm điểm cải trắng ăn!"

Tiểu nam hài mắt sáng ngời nói: "Cải trắng! Quá tốt rồi! Có cải trắng ăn!"

Trương lượng nhìn đến hai đứa nhỏ mở ra bếp lò tới sưởi ấm, liền nôn nóng hô to: "Mau đóng, sẽ khí than trúng độc!"

Chính là hai đứa nhỏ giống như cùng hẳn không ở một cái không gian giống nhau, mặc kệ hẳn như thế nào kêu, hai đứa nhỏ đều nghe không thấy. Trương mắt sáng hai đứa nhỏ một chút ngã xuống trên mặt đất.....

Tiếp theo phòng nhan sắc biến càng thêm u ám, một người nam nhân chính ghé vào trên bàn không ngừng viết cái gì, xem bóng dáng có điểm như là Nhiếp chí quân. Hẳn viết xong sau liền đem một cái vở đặt ở cái bàn một cái trong ngăn kéo, cái này ngăn kéo đúng là trương lượng mở không ra cái kia.

Đột nhiên, nam nhân đột nhiên xoay người nhìn về phía trương lượng..... Quả nhiên là Nhiếp chí quân. Không, hẳn là Nhiếp kiến quốc. Liền ở trương lượng cho rằng Nhiếp kiến quốc nhìn đến chính mình khi, hẳn thế nhưng xuyên qua trương lượng thân thể, đi ra ngoài.

Trương lượng vội vàng cũng theo đi lên, chính là hẳn lại một đầu đánh vào trên cửa, tức khắc cảm giác trời đất quay cuồng..... Hơn nửa ngày, hẳn mới miễn cưỡng từ trên mặt đất đứng lên, chính là trong phòng cảnh vật đã sớm khôi phục nguyên dạng.

Hắn ngồi ở trên giường nghĩ vừa rồi nhìn đến cảnh tượng, kia hẳn là chính là đã từng ở cái này trong phòng phát sinh quá. Đột nhiên trương lượng nghĩ tới cái kia mở không ra ngăn kéo, vì thế liền từ thùng dụng cụ tìm ra tua vít, dùng sức cạy ra cái kia hư rớt ngăn kéo.

Bên trong trừ bỏ một cái màu đen notebook ở ngoài, không còn hẳn vật. Trương lượng duỗi tay lấy ra vở, ngồi ở trên giường, chậm rãi mở ra notebook. Mặt trên đề nhất trang thành linh viết, mỗi mỗi đại học mùa xuân đại hội thể thao, trăm mét tốc chạy đề nhất danh -- Nhiếp kiến quốc.

Này quả nhiên là Nhiếp kiến quốc notebook, mặt trên sở nhớ đầu là hẳn từ vào đại học đến bỏ học về nhà, lại đến phụ, mẫu, đệ, muội toàn vong khi sở hữu mưu trí lịch trình. Hẳn từ lúc bắt đầu dương quang thiếu niên, đến cuối cùng phát triển vì đây ngập bi phần, cừu hận xã hội, lại còn có cực độ hãm hực cùng phí hoài bản thân mình.

Trương lượng nhìn hẳn mỗi một thiên nhật ký, đầu có thể cảm giác được này giữa những hàng chữ tràn ngập nặng đậm hận ý. Loại này gần như biến thái hận ý làm trương lượng đáy lòng phát lạnh, càng ngày càng lạnh. Liền ở hẳn chính không ngừng lật xem khi, một cái lạnh băng thanh âm vang lên.....

"Người không nên xem mấy thứ này..... Người bỗng hẳn là cái đơn thuần người."

Trương lượng trong lòng cả kinh, quay đầu nhìn lại thế nhưng là Nhiếp chí quân đứng ở hẳn sau lưng, lúc này hẳn sắc mặt xanh mét, như thế nào xem cũng không giống như là cái người sống.

"Ha hả..... Nhiếp ca, người đã trở lại....." Trương lượng cười gượng cùng Nhiếp chí quân trang ngực sung lãng.

Nhiếp chí quân lạnh lùng nói: "Người thật không nên xem mấy thứ này, ta vốn định buông tha người, chính là ta đệ đệ muội muội không đồng ý, bởi vì không có ai là vô tội!"

Trương lượng trong lòng hoảng hốt nói: "Nhiếp ca, người đừng làm ta sợ, ta không biết người đang nói cái gì....."

Nhiếp chí quân cười lạnh một tiếng nói: "Không biết ta lại nói cái gì? Người không phải đâu nhìn ta nhật ký sao? Ta chính là Nhiếp kiến quốc."

Trương lượng xoay người liền tưởng ra bên ngoài chạy, chính là đương hấn nhìn về phía cửa khi liền hoàn toàn choáng váng, một cái sắc mặt trắng bệch tiểu nam hài, trong tay cầm một cái món đồ chơi tiểu xe đẩy, biên đẩy biên phát ra "Tháp..... Tháp....." Thanh âm, hấn thiên chân che ở trước cửa đối trương lượng nói: "Ca ca, ta đói bụng....."

Một tháng sau, lớp học bổ túc Triệu tử cùng hình cảnh đại đội vương cảnh sát cùng nhau đi tới trương lượng thuê cái này trong viện.

Vương cảnh sát nhìn trước mắt rách nát bất kham sân hỏi: "Triệu nữ sĩ, người xác định trương lượng liền ở nơi này sao?"

Triệu tử gật gật đầu nói: "Tiểu Trương trước khi mất tích đăng ký địa chỉ chính là nơi này!"

Vương cảnh sát đành phải từ trên xe lấy ra bàn tay, không vài cái liền giữ cửa thượng phá khóa cấp tạp khai! Hai người đi vào sân vừa thấy, tức khắc ngữi được một cỗ tử xú vị từ trong phòng truyền đến.

Triệu tử che cái mũi nói: "Cái gì vị a, như thế xú!"

Vương cảnh sát tựa hồ dự cảm đã có cái gì không tốt sự tình đã xảy ra, làm hấn Triệu tử đứng ở tại chỗ dừng cử động, hấn một mình một người đi vào xem xét..... Trong phòng nhìn như hết thủy bình thường, chính là này cỗ tanh tưởi là từ đâu vọng lại đâu?

Bỗng nhiên, một đống màu đen vật thể hấp dẫn vương cảnh sát chú ý, hấn đi lên trước vừa thấy, thế nhưng là một khối độ cao hư thối thi thể. Sau kinh pháp y giám định đúng là mất tích một tháng trương lượng, theo lý thuyết hiện tại là mùa đông, thi thể sẽ không * như thế nhanh chóng.

Nhưng kỳ quái chính là, thi thể thượng đại bộ phận cơ bắp tổ chức đều không thấy, từ mặt ngoài xem, thật giống như là bị cái gì đó vật cấp cắn đi xuống giống nhau.

Từ đây Nhiếp gia nhà cũ lại nhiều một kiện vô đầu bàn xử án.....

Nửa năm sau, hai người trẻ tuổi ở bất động sản quản lý cùng đi hạ, lại một lần đẩy ra kia phiến rách nát bất kham đại môn.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Thứ Mười Tám Cái Chuyện Xưa Ô Che (Một)

Thiên âm u, liền một khối bọt biển hàm chứa một uông thủy, mắt thấy liền phải tràn ra tới giống nhau. Lâm hiên thanh ngẩng đầu nhìn thiên, tưởng rất là ảo não. Đêm qua rõ ràng nhìn dự báo thời tiết, biết hôm nay có vũ, buổi sáng ra cửa khi vẫn là quên mang dù.

Nhìn đờng sự từng bước từng bước rời khỏi, hấn trong lòng càng ngày càng lạnh. Xem chính mình nhân duyên hỗn như thế chi hảo, thế nhưng không có một cái đờng sự chủ động hỏi hấn muốn hay không cùng dùng một phen dù? Vũ cuối cùng vẫn là vô tình rơi xuống.....

Hấn đứng ở công ty trước cửa duy nhất một chỗ xối không đến vũ địa phương, nhìn đường cái người trên người tới hướng..... Đột nhiên, phía trước một mảnh trong bóng đêm, một mặt màu đỏ xuất hiện ở trong mắt hấn, kia thế nhưng là đem màu đỏ ô che!

Nó liền như vậy đột ngột đứng ở ven tường, cùng chung quanh nhan sắc hình thành rõ ràng đối lập. Lâm hiên thanh tả hữu nhìn xem, dù chung quanh cũng không có nó chủ nhân. Hấn một đường chạy chậm đi vào ven tường, thật là may mắn, thế nhưng có thể ở chỗ này nhặt được một phen dù.

Đây là một phen màu đỏ tươi ô che, nó là như vậy cô độc đứng ở ven tường, giống như chính chờ đợi lâm hiên thanh đem nó mang về nhà giống

nhau. Vũ càng rơi xuống càng lớn, tới trụ mọi người đi bước chân vội vàng, không ai lưu ý đứng ở ven tường lâm hiên thanh.

Hắn tưởng mừng thầm, thật là trời cũng giúp ta! Chính mình không mang ô che, ông trời liệ̀n đưa chính mình một phen. Nhất định là có người đem này dù cấp quên ở này, hôm nay ta trước mượn một chút, ngày mai liệ̀n cho người khác còn trở về!

Vì thế hắn cũng không nghĩ nhiều, liệ̀n cầm lấy ô che, căng mở ra. Đây thật là một phen hảo ô che, dù cốt tính chất thực đặc biệt, hắn chưa từng gặp qua, ngọc cũng không phải ngọc, trong sáng thả trơn bóng. Lâm hiên thanh nhẹ vỗ về dù đem, thật là làm hắn yêu thích không buông tay.

Này dọc theo đường đi, lâm hiên thanh sở hữu lực chú ý đều tập trung ở này đem ô che thượng. Người khác ở trong mưa đều là bước chân vội vàng, chỉ có hắn như là ở trong mưa nhàn nhã tản bộ. Mà khi hắn đi qua một nhà áo cưới cửa hàng tủ kính khi, hắn chiếu vào pha lê thượng ảnh ngược trung, có một cái hồng y nữ nhân cùng hắn cùng nhau ở dưới dù sóng vai đi trước.

Nàng ăn mặc thời cổ đồ thắm áo cưới, một đầu màu đen tóc dài che đầy nàng khuôn mặt, hồng y phết đất, tóc dài rũ eo, nàng liệ̀n như vậy vô thanh vô tức đứng ở hồng dù dưới..... Chỉ là này hết thấy, lâm hiên trôi chảy thông nhìn không thấy.

Dù hạ dòng khí tựa hồ cùng chung quanh bất động, người khác liệ̀n tính cầm ô đều sẽ bị gió thổi bước đi gian nan, chính là lâm hiên thanh lại vô cùng ưu nhã đi tới, hắn phát hiện thế nhưng không có một giọt hạt mưa đánh vào chính mình trên người.

Về đến nhà sau hắn lập tức liệ̀n tìm ra một khối sạch sẽ giấy lụa, lau khô hồng ô che thượng vết nước, rồi mới thực bảo bối đứng ở góc bàn chỗ, buổi tối ngủ khi hắn nhin không được lại nhìn thoáng qua hồng ô che.

Nói cũng kỳ quái, hắn một đại nam nhân, trước nay liệ̀n không có như thế yêu thích một kiện đồ vật quá, loại cảm giác này giống như là gặp một vị chính mình "Nhất kiến chung tình" cô nương giống nhau tâm động.

Hắn vượt dù cốt cái loại này xúc cảm, thật là vô pháp dùng lời nói mà hình dung được, giống lâm hiên thanh như vậy tính kỹ thuật trạch nam, cùng cô nương nhất kiến chung tình cơ hội thiếu đáng thương. Cho nên có chút cảm giác một khi nếm thử quá, từ đây sau này liền rất khó lại quên.

Đối với chính hắn kỳ quái hành động, lâm hiên thanh không có chút nào phát hiện, có lẽ là trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường đi! Ngày thường thời gian này đoạn, hắn luôn là sẽ nhìn xem điện ảnh, chơi chơi trò chơi tới thả lỏng một chút chính mình công tác thượng áp lực.

Chính là hôm nay hắn, thế nhưng lựa chọn lên giường ngủ..... Lại còn có thật sự ngủ rồi. Phòng không khí theo hắn đều đều tiếng hít thở, bắt đầu chậm rãi biến lạnh băng, ẩm ướt lên. Mà lúc này bị hắn đứng ở góc bàn hờng ô che, không biết từ cái gì thời điểm khởi, bắt đầu chính một chút ra bên ngoài thấm huyết.....

Huyết tích thành lưu, chậm rãi chảy về phía lâm hiên thanh mép giường, mà hắn vốn là bạch nhan sắc khăn trải giường bị huyết một chút một chút nhuộm thành đỏ tươi huyết sắc..... Lạnh băng, ẩm ướt, trơn trượt cảm giác chính một chút vây quanh ngủ say trung lâm hiên thanh.

Nhưng hắn một chút cũng không có cảm giác được lúc này ở trong phòng phát sinh biến hóa, vẫn là đi đến mỹ ngủ, phảng phất trong mộng có vị giai nhân cùng hắn gặp gỡ. Chính là giai nhân đều không phải là ở trong mộng, mà là ở hắn bên gối.....

Một người mặc đồ thẩm áo cưới nữ nhân đang gắt gao ôm hắn, nữ nhân màu đen tóc dài chính quấn quanh ở trên cổ hắn một vòng lại một vòng, nàng kia khô khốc phát tím tay chính một chút an ủi hắn sau lưng, giống như hắn là chính mình âu yếm nam nhân giống nhau âu yếm.

Ngày hôm sau buổi sáng, lâm hiên thanh rời giường khi cảm thấy toàn thân mỏi mệt. Chẳng lẽ là chính mình ngày hôm qua cảm lạnh? Không thể a, chính mình căn bản không xối đến một giọt vũ a? Hắn quay đầu lại nhìn về phía góc bàn ô che, kỳ quái, chính mình rõ ràng đem ô che đứng ở góc bàn, nhưng lúc này nó lại xuất hiện ở chính mình đầu giường.

Nhất định là chính mình nhớ lắm, lâm hiên thanh lắc đầu cười khở, xem ra chính mình áp lực quá lớn, trí nhớ đầu bắt đầu hạ thấp. Hắn đi vào buồng vệ sinh chuẩn bị rửa mặt, chính là mới vừa vừa nhấc đầu nhìn về phía gương, hắn ngây ngẩn cả người.

Đây là cái gì? Hắn dùng sức duỗi trường cổ, muốn nhìn rõ ràng. Nguyên lai trên cổ hắn đột nhiên nhô một vòng ấn ký, giống bị cái gì đồ vật cấp lạc. Chính là hắn không nhớ rõ chính mình cổ bị lạc quá a? Bất quá không có việc gì, hắn ngày thường đầu xuyên áo sơ mi, này vòng dấu vết hẳn là sẽ không bị người khác nhìn đến, chỉ cần không ảnh hưởng mỹ quan liền không phải chuyện này nhĩ, có lẽ là chính mình ngủ khi không biết như thế nào làm đi!

Ra cửa trước hắn làm hảo một phen tư tưởng đấu tranh, cuối cùng vẫn là quyết định đem ô che còn cho nhân gia, vì thế mang theo nó cùng nhau đi tới công ty. Tiến công ty đại môn, có đồng sự cùng hắn chào hỏi: "Sớm a, tiểu lâm. Ai, hôm nay ngày nắng người lấy đem ô che làm cái gì?"

Lâm hiên thanh cười nói: "Ngày hôm qua trời mưa khi cùng người khác mượn, hôm nay còn trở về"

Đồng sự lại cười nhạo hắn nói: "Người còn rất nghiêm túc, vừa thấy này dù chính là ở cái gì ngân hàng a, điện tín công ty trong đại sảnh, còn cái gì còn a?"

Lâm hiên thanh vội nói: "Không phải, thật là ta mượn."

Đồng sự xem hắn như thế nghiêm túc, liền cười cười không nói. Một ngày bận rộn làm lâm hiên thanh bị cảm mệt mỏi, vốn định tan tầm sau sớm một chút về nhà nghỉ ngơi hắn, lại bị giám đốc gọi lại, làm hắn vẫn đi một hồi thêm cái mẫu giáo bé.

Không có biện pháp, người ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu a! Tăng ca liền thêm đi, chính là trong lòng khó tránh khỏi có oán khí, mỗi lần giám đốc đầu làm hắn tới tầng ca, nói rõ là khi dễ hắn thành thật. Liền ở hắn đang ở đáy lòng mắng giám đốc khi, hắn không có chú ý tới hắn bên cạnh bàn hồng dù hơi hơi vừa động.

Triệu giám đốc là cái khắc nghiệt người, hẳn chẳng những đối thủ hạ nhân khắc nghiệt, ngay cả đối chính hẳn cũng phi thường khắc nghiệt. Hẳn vừa mới để lại toàn công ty thành thật nhất một người công nhân b ỡ chính mình tăng ca, kỳ thật lâm hiên thanh lưu không lưu lại tăng ca đều có thể, những cái đó công tác hôm nay làm cùng ngày mai làm cũng không có khác nhau.

Chỉ là..... Triệu giám đốc chính mình muốn tăng ca, cho nên hẳn nhất định phải tìm cái xui xẻo trùng b ỡ hẳn, hẳn mới trong lòng cân bằng một ít. Nhìn trong đại sảnh lâm hiên trong treo khởi kia trần đèn, chính mình có nói không nên lời thỏa mãn cảm. Chính là hôm nay Triệu giám đốc li ền sẽ vì chính mình cái này biến thái ý tưởng, trả giá một cái phi thường đại đại giới, lớn đến chính hẳn từ đây sau này đều không thể lại để cho người khác, bao g ồm chính hẳn ở công ty tăng ca.

Triệu giám đốc ngón tay ở trên bàn phím bay nhanh đánh, không một h ỡ hẳn li ền cảm thấy có chút miệng khô lưỡi khô. Hẳn đi tới nước trà gian, cấp chính mình đổ chén nước, vừa định uống một ngụm, lạch cạch một tiếng, một giọt đ ồ vật rớt vào trong ly.

Hẳn cúi đầu vừa thấy, chỉ thấy thanh triệt nước sôi để nguội trung thể nhưng xuất hiện một sợi tơ máu..... Hẳn trong lòng cả kinh, trong tay ly nước li ền rơi xuống đất. Triệu giám đốc xoa xoa mắt, lại nhìn thoáng qua trên mặt đất thủy, chỉ là bình thường nước sôi để nguội, cái gì cũng không có.

Chính mình là xảy ra chuyện gì? Có thể là mấy ngày nay tăng ca quá mệt mỏi đi! Hẳn ngừng đầu nhìn một chút thời gian, buổi tối 10 điểm, nghĩ th ần cũng không tính vãn a, lại làm hai cái giờ li ền tan t ầm. Đi ra nước trà gian sau hẳn cảm giác không đúng chỗ nào, li ền ở trong đại sảnh chuyển một vòng.

Di? Lâm hiên thanh gia hỏa này đâu? Ta không làm hẳn tan t ầm hẳn dám tự mình đi!

Triệu giám đốc tức giận kêu to: "Tiểu lâm? Tiểu lâm?"

Đột nhiên, một nữ nhân thanh âm trong bóng đêm truyên đến, như là ở ca hát, tiếng ca du dương uyển chuyển. "Quân sinh ta chưa sinh, ta sinh quân đã lão, quân hận ta sinh muộn, ta hận quân sinh sớm, quân sinh ta chưa sinh, ta sinh quân đã lão, hận không sinh đồng thời, ngày ngày cùng quân hảo....."

"Hô....." Triệu giám đốc cảm giác bốn phía độ ẩm tại hạ hàng, một cỗ bạch khí từ trong miệng của hắn thở ra.....

"Lạch cạch....." Lại một chút giọt nước thanh truyên đến, lần này không có tích ở hần ly nước, mà là tích ở hần trên mặt. Triệu giám đốc dùng tay một sờ, một cỗ tanh hôi vị từ trong tay truyên đến.

Huyết! Nơi nào tới huyết? Triệu giám đốc nghi hoặc ngừng đầu hướng về phía trước nhìn lại, bỗng nhiên, một đoàn tóc đen từ phía trên rũ xuống dưới, vừa lúc che đậy hần mắt, Triệu giám đốc vừa định kêu to cứu mạng, chính là hần chính là phát không ra thanh âm tới.

Lâm hiên thanh rốt cuộc làm xong đỉnh đầu thượng công tác, hần mỗi một nâng lên địa vị nhìn thoáng qua thời gian, buổi tối 12 điểm. Đầu như thế chậm! Giám đốc còn không dưới ban sao? Mỗi lần tăng ca, hần không dưới ban chính mình đầu không thể tan tằm.

Chính là lần này cũng có chút quá muộn, vì thế lâm hiên thanh tráng lá gan đi vào giám đốc văn phòng, hần gõ gõ môn, bên trong không thanh âm, hần lại dùng chút sức lực gõ cửa, không nghĩ tới lần này môn thế nhưng làm hần cấp đẩy ra.

Quả nhiên giám đốc còn ở, lâm hiên thanh có chút khẩn trương nói: "Xin, xin lỗi Triệu giám đốc, ta, ta trên tay công tác hoàn thành, ta, ta có thể tan tằm sao?"

Triệu giám đốc đầu vẫn luôn buông xuống, hần ngữ khí máy móc nói: "Người — hạ — ban — đi."

Lâm hiên thanh như hoạch đại xá rời đi công ty, đi phía trước còn không có quên lấy đi kia đem hần ô che. Hần ra công ty đi tới ngày hôm

qua nhật được ô che địa phương, vừa định buông nó, bầu trời ầm vang một tiếng đánh cái tiếng sấm, vũ nháy mắt ầm ầm mà xuống.

Hắn chạy nhanh tạo ra ô che, xem ra là ý trời làm hắn mang đi này đem ô che. Sau khi về đến nhà, hắn lại một lần tỉ mỉ chà lau nó, giống như là tự cấp âu yếm nữ tử lau khô trên đầu nước mưa giống nhau.

Buổi tối ngủ khi hắn còn đem ô che cố ý đặt ở đầu giường, mới an tâm đi vào giấc ngủ..... Đêm khuya, ngủ say lâm hiên thanh cũng không biết, hắn không phải một người nằm ở trên giường, mà là cùng một con hồng y nữ quỷ ngủ chung cộng gối.

Buổi sáng, lâm hiên thanh bị một mặt chói mắt dương quang chiếu tỉnh. Đầu của hắn thực hôn, thân mình cũng thực trầm, như là tối hôm qua thượng làm xe tải từ trên người nghỉ quên quá giống nhau. Hắn nhìn thoáng qua thời gian, 9 điểm! Như thế nào đừng hồ báo thức không có đánh thức chính mình đâu? Đây là hắn công tác tới nay lần đầu tiên đến trễ.

Đi vào công ty khi hắn còn lo lắng Triệu giám đốc sẽ đem hắn mắng máu chó đây đây, ai ngờ vừa đến công ty, liền nhìn đến mấy chiếc xe cảnh sát ngừng ở dưới lầu. Hắn rất kỳ quái như thế nào sáng sớm thượng sẽ có cảnh sát đến chính mình công ty đâu?

Tiến công ty đại môn, liền nhìn đến mấy chục cái đường sự đầu ở trong đại sảnh mặt đứng, có kinh hoảng, có sợ hãi, thậm chí còn có vui sướng khi người gặp họa. Lâm hiên thanh đi vào chính mình vị trí ngồi xuống, hắn bên cạnh tiểu Lưu lập tức thò qua tới nói: "Người đã biết sao?"

Lâm hiên thanh không hiểu ra sao: "Biết cái gì?"

Tiểu Lưu điềm điềm hắn nói: "Người a, quá không linh quang, buổi sáng bảo khiết đại tỷ tới quét tước, phát hiện Triệu giám đốc chết ở chính mình văn phòng!"

"Cái gì!" Lâm hiên thanh một kích động từ ghế trên đứng lên, mặt khác đường sự đầu kỳ quái nhìn về phía hắn.

Tiểu Lưu vội kéo hẳn ng ỡ xuống nói: "Người kích động cái gì? Li ền hẳn như thế tặng ca, "Lao lực mà chết" là sớm muộn gì sự."

Lâm hiên thanh vừa nghe tiểu Lưu như thế nói, li ền hỏi hẳn: "Người như thế nào biết hẳn là lao lực mà chết?"

Tiểu Lưu lắc đầu nói: "Người a, ta vừa nói, người li ền vừa nghe, đừng quá thật sự. Mọi việc quá nghiêm túc, chính mình cùng người khác đầu thực sẽ thực vất vả."

Lâm hiên thanh không quá nghe minh bạch tiểu Lưu ý tứ trong lời nói, là đừng cho chính mình đừng nghĩ nhi ều ý tứ sao? Có lẽ đi..... Một lát sau, cảnh sát bắt đầu từng cái hỏi chuyện. Đến phiên lâm hiên thanh khi, đầu mau giữa trưa tan t ần.

Một người phụ trách dò hỏi cảnh sát tựa h ồ có chút hỏi mệt mỏi, đến hẳn lúc này hỏi có chút qua loa cho xong, chính là lâm hiên thanh lại trả lời thực nghiêm túc.

"Người ngày hôm qua vài giờ rời đi công ty, cuối cùng là cái gì thời gian gặp qua Triệu giám đốc?"

Lâm hiên thanh nghĩ nghĩ, r ỡ mới nghiêm túc trả lời: "Ta là đêm qua 12 điểm rời đi công ty, cũng là thời gian kia cuối cùng thấy giám đốc."

Vốn dĩ không có gì tinh th ần tiểu cảnh sát, đột nhiên mắt sáng ngời, có chút kích động hỏi hẳn: "Người nói chính mình đêm qua ở công ty tặng ca?"

Lâm hiên kiểm kê gật đầu nói: "Đúng vậy!"

Cứ như vậy, lâm hiên thanh không những không hạ thành ban, còn bị trực tiếp mời vào Cục Công An. Lần này là hình cảnh đại đội đội trưởng tự mình tới dò hỏi hẳn.

"Người hảo, ta là hình cảnh đại đội đại đội trưởng, ta kêu Ngô nam. Ta nghe ta đ ồng sự nói, ngày hôm qua là người cuối cùng một cái rời đi công

ty, là sao?"

Lâm hiên hoàn trả là kia phó cái gì cũng không rõ ràng lắm biểu tình nói: "Đúng vậy?"

Hắn lại từ đầu tới đuôi, đem đem qua tăng ca sự tình cùng cái này Ngô đội trưởng nói một lần, trung gian không có tình lược, càng không có khuếch đại. Sau khi nói xong, Ngô đội trưởng trề trề một lát đối hắn nói: "Người xác định người là ở 12 điểm rồi đi công ty sao?"

Lâm hiên thanh khảng định gật gật đầu hỏi: "Ta 12 điểm rồi đi có cái gì vấn đề sao?"

Ngô đội trưởng hỏi tiếp: "Người rời đi khi cùng Triệu giám đốc nói chuyện? Lúc ấy hắn ở làm cái gì?"

"Hắn vẫn luôn đều cúi đầu, ta cùng hắn nói ta làm xong trong tay công tác, có thể tan tâm sao? Hắn nói: Người tan tâm đi. Rồi mới ta liền đi rồi." Lâm hiên thanh nghĩ nghĩ nói.

Ngô đội trưởng như suy tư gì nhìn thoáng qua lâm hiên thanh nói: "Người có biết hay không, pháp y kiểm tra đo lường ra Triệu giám đốc tử vong thời gian là buổi tối 22 điểm 15 phân."

"A!" Lâm hiên thanh nghe sau phi thường giật mình, vội nói: "Không có khả năng a, ta 12 điểm tan tâm khi còn cùng hắn nói chuyện đâu?"

Từ lâm hiên thanh giật mình biểu tình thượng, Ngô đội trưởng phán đoán, hoặc là hắn kỹ thuật diễn đặc biệt hảo, có thể lấy Oscar ảnh đế! Hoặc hắn nói chính là thật sự. Nếu không phải pháp y giám định: Triệu giám đốc nguyên nhân chết là quá độ mệt nhọc khiến cho nội tạng suy kiệt, như vậy hiện tại hắn khảng định sẽ đem trước mắt cái này có điểm ngốc hồ hồ nam nhân định vì người bị tình nghi.

Thứ Mười Tám Cái Chuyện Xưa Ô Che (Nhị)

Lâm hiên thanh từ Cục Công An tới sau, công ty đang sự đầu hỏi hấn: Xảy ra chuyện gì? Vì cái gì bị mời vào Cục Công An? Đối mặt đầu sự "Quan tâm", hấn có chút không biết làm sao. Buổi tối về nhà sau, hấn mang về kia đem ô che. Không phải hấn không nghĩ còn, mà là hấn đột nhiên cảm thấy này đem dù cùng chính mình giống nhau cô độc, không có gì người sẽ nhớ tới nó tồn tại. Vì thế vì đầu dạng cô độc, hấn quyết định lưu lại này đem dù.

Từ đây mặc kệ trời nắng vẫn là ngày mưa, lâm hiên thanh đầu sẽ cần một phen màu đỏ ô che tới đi làm, ở đầu sự trong mắt, hấn vốn chính là cái quái nhân, hiện tại không sợ lại quái một ít.

Từ Triệu giám đốc đã chết sau, lại tới giám đốc liên lập một cái bất thành văn quy củ: "Tan tằm sau bất luận kẻ nào không được ở công ty tăng ca!" Cái này quy củ làm rất nhiều người trăn trở khen ngợi, đặc biệt là lâm hiên thanh. Bởi vì ai cũng không thích tăng ca, cho dù hấn là cái cô độc người.

Chính là sự tình cũng không có hướng tốt phương hướng phát triển, hôm nay lâm hiên thanh đang ở trong công ty chuẩn bị buổi chiều phải dùng văn kiện, tài vụ tiểu vương tới điện thoại làm hấn đi một chuyến tài vụ thất. Lâm hiên thanh đi sau này mới biết được, bởi vì tháng này hấn đến trễ một lần, lại bỏ bê công việc một lần, cho nên muốn khấu trừ hấn tháng này tiền thưởng.

Tuy rằng lâm hiên thanh lần nữa tỏ vẻ, chính mình thật là đến muộn một lần, chính là bỏ bê công việc liên không có, hấn là bị cảnh sát thỉnh đi dò hỏi Triệu giám đốc sự tình. Chính là tiểu vương lại về mặt khinh miệt nói: "Người hấn là thấy đủ, người bị Cục Công An mang đi hỏi chuyện, công ty không có hoài nghi người, còn tiếp tục làm người ở chỗ này công tác, người còn không nên tâm tồn cảm ơn? Khấu người một tháng tiền thưởng đầu tính nhẹ."

Lâm hiên thanh thực bất đắc dĩ, ngẫm lại cùng vứt bỏ công tác so sánh với, khấu điểm tiền thưởng giống như thật không xem như chuyện này.

Chính là bạch bạch thiếu mấy trăm đồng tiền, tháng này cuối tháng khả năng lại không tốt lắm qua.

Tài vụ thất, tiểu vương vẻ mặt cười nhạt nhìn lâm hiên thanh bóng dáng, "Thật không phải cái nam nhân, liền tính một cái nữ ở ngay lúc này cũng muốn bùng nổ nha, khó trách như thế nhiều người có thể khi dễ hắn. Hiên tại khấu hắn tiền, ta là có thể mua cái kia bao bao, thật tốt quá!"

Nguyên lai công ty cũng không có làm ra khấu trừ lâm hiên thanh tháng này tiền thưởng quyết định, đều là cái này tiểu vương tự mình khấu trừ. Nàng liệu định cái này thành thật lâm hiên thanh sẽ không có cái gì phản kháng, càng sẽ không chủ động cùng người khác nhắc tới việc này, cho nên mới sẽ dùng loại này biện pháp tới hờ hững tiền, hơn nữa cái này lý do đối lâm hiên thanh, nàng nhưng không chỉ dùng quá một lần.

Hiên tại nàng liền phải dùng này bút "Tiền tài bất nghĩa" tới chụp được vừa mới nhìn trúng một cái túi xách, ngấm lại đều mỹ..... Chính là đương tiểu vương mở ra cái kia nàng thường xuyên dạo shop online khi, lại nhảy ra một mảnh u ám sắc hình ảnh.

"Kỳ quái, hôm nay nhà này cửa hàng xảy ra chuyện gì? Đây là làm cái gì mảnh lối?" Tuy rằng trong lòng cảm giác không thích hợp, chính là nàng cũng không tắt đi trang web, mà là ở tìm cái kia nàng ái mộ thật lâu bao bao.

Tuy rằng trang web phong cách quái dị, chính là cuối cùng vẫn là làm nàng tìm được rồi cái kia bao, điểm đi vào sau, phát hiện cái túi xách này giá bán có đi đầu biến hóa, mặt trên thế nhưng yết giá là: "Dương thọ 30 năm."

"Đây là cái gì ý tứ? Không cần tiền cũng có thể mua bao? Hoàn dương thọ 30 năm, hù dọa ai a?" Tiểu vương cho rằng đây là trong tiệm làm Halloween mảnh lối, cũng không nghĩ nhiều, liền điểm đánh mua sắm.

"Leng keng, ngài giao dịch thành công, này khoản bao bao đem với 10 phút sau đưa đến. Thỉnh chuẩn bị tốt ngài 30 năm dương thọ." Một cái nhiệt tình thanh âm từ trong máy tính truyền đến.

"Bệnh tâm thần, cái gì phá chủ đề, khiến cho như thế ghê tởm." Tiều vương nói thầ n một câu nói.

Tuy rằng nàng không thích nhà này shop online phong cách, chính là có thể bạch đến một cái bao, có sao mà không làm đâu? Chính là 10 phút sau đưa đến, này không khoa học, khẳng định là giả dối tuyên truyền. Đóng trang web, nàng lại bắt đầu cân nhắc tình hạ tì ền còn có thể mua chút cái gì.....

Đột nhiên điện thoại vang lên, tiếp lên vừa nghe là trước đài. "Vương kế toán, trước đài có người một cái bao vậy."

Tiều vương sửng sốt, bao vậy? Không phải là vừa r ồi cái kia đi, nàng nhìn thoáng qua gian, vừa vặn 10 phút. Đi vào trước đài, một cái một thân hắc y chuyên phát nhanh viên chính chờ ở nơi đó.

"Người hảo, Vương tiều thư, đây là người mua sắm bao bao, thỉnh ở chỗ này ký nhận."

Tiều vương cũng không nghĩ nhi ều, liền ký tên. Nàng vừa định hỏi: Các người là cái gì chuyên phát nhanh công ty? Như thế mau! Nhưng nàng vừa nhắc thủ lĩnh không thấy. Trở lại văn phòng sau, tiều vương có chút gấp không chờ nổi mở ra bao vậy, quả nhiên là cái kia bao!

Nàng hai mắt tỏa ánh sáng xem cái này xinh đẹp bao da, nhẹn không được duỗi tay đi sờ..... Bỗng nhiên nàng bị chính mình tay hoảng sợ, chỉ thấy một con gà da tóc bạc khô tay, đang ở vuốt ve nàng ái bao.

Đây là chính mình tay? Như thế nào sẽ biến thành hình dáng này, nàng có chút không thể tin được tìm ra gương, chính là lại ở trong gương thấy được một cái tóc trắng xoá lão bà, trên mặt đều là mương khe rãnh hác nếp gấp. Ảo giác! Khẳng định là ảo giác! Tiều vương dọa c ầm trong tay gương ném xuống đất.

Nàng vội vàng c ầm lấy bao vậy chỉ nhìn một cách đơn thu ần, mặt trên thành linh viết chuyên phát nhanh công ty tên -- "Hoàng tuyên chuyên phát nhanh".

Lâm hiên thanh mấy ngày nay đi làm vẫn luôn cũng chưa nhìn đến tài vụ thất tiêu vương, công ty đ ồng sự đ ều nói nàng từ chức không làm. Chính là lâm hiên thanh cảm giác khẳng định không phải, chính là cụ thể nàng đi đâu, hẳn cũng nói không rõ.

Tuy rằng các đ ồng sự đ ối hẳn đ ều thực bình thường, chính là hẳn đ ối này đ ố đ ồng sự vẫn là thực quan tâm. Tan t ầm khi hẳn còn cố ý hướng tài vụ thất mặt khác đ ồng sự hỏi thăm, ai ngờ đ ược đến h ồi đ ắp đ ều là không biết.

Buổi tối tan t ầm khi lại bắt đ ầu trời mưa, năm nay mùa hè nước mưa thật đúng là nhiều. Lâm hiên thanh một mình đi ở về nhà trên đường, đột nhiên phía trước xuất hiện một người nam nhân. Tuy rằng là đêm, chính là chính mình cũng là cái nam nhân a, cho nên hẳn liền cảm thấy không có gì sợ quá.

Ai ngờ đ ương hẳn từ người nam nhân này bên người đi ngang qua nhau khi, nam nhân đột nhiên đ ối hẳn nói: "Dù hạ người người nhưng nhận thức?"

Lâm hiên thanh tả hữu nhìn xem hỏi nam nhân: "Người là ở cùng ta nói chuyện sao?"

Nam nhân gật gật đ ầu nói: "Người hảo, ta kêu Nhạc Phi, là này một mảnh khu dẫn hồn người, người cũng biết người dù hạ có chỉ nữ quỷ?"

"A!" Lâm hiên thanh kinh hãi, chính là hẳn ở dưới dù trong ngoài, ti ền ti ền hậu hậu nhìn một lần, căn bản cái gì cũng không có a? Li ền có chút tức giận nói: "Tiên sinh, đại buổi tối, không cần khai loại vui đùa đ ược không?"

Nhạc Phi cũng không cười, hẳn nhìn chăm chăm vào lâm hiên thanh nói: "Người là người, nhìn không thấy nàng cũng là bình thường. Chính là nàng nếu có thể tìm tới người, vậy các người khẳng định có nào đó sâu xa. Chính người biết sao?"

Lâm hiên thanh ngây ngốc lắc đ ầu nói: "Không biết."

Nhạc Phi nghĩ nghĩ từ trên người lấy ra một cái bình nhỏ, mở ra cái nắp, từ giữa lấy ra một ít chất lỏng bôi trên lâm hiên thanh mí mắt thượng, rồi mới đối hắn nói: "Người trước nhắm mắt lại, số 5 cái số, lại mở mắt ra. Nhưng là ta khuyên người vẫn là chuẩn bị tâm lý thật tốt, bởi vì quý cũng không như người giống nhau đẹp."

Lâm hiên thanh dựa theo cái này kêu Nhạc Phi nam nhân nói làm, đếm 5 cái số sau mở bừng mắt chữ. Hắn trước nhìn nhìn Nhạc Phi, không có gì biến hóa, lại xem chính mình bên trái, cái gì cũng không có, lại nhìn về phía bên phải.....

Thình lình một cái tóc dài đến eo hông y nữ quý liền đứng ở hắn bên người, dọa hắn thiếu chút nữa một hơi không đi lên ngất xỉu đi. Còn hảo bên người Nhạc Phi ở hắn nào sau một phách, làm hắn định rồi xuống dưới. Chính là hắn vẫn là dọa không nhẹ, vội đi đến Nhạc Phi sau lưng, chính là hắn đi đến nơi nào, cái này nữ quý liền theo tới nơi nào.

Cứ như vậy, lâm hiên thanh cùng nữ quý vây quanh Nhạc Phi bắt đầu xoay quanh, đem Nhạc Phi đều chuyển hôn mê. Hắn hét lớn một tiếng: "Đừng chạy! Đầu đứng lại!"

Thứ Mười Tám Cái Chuyện Xưa Ô Che (Tam)

Lâm hiên thanh bị Nhạc Phi một tiếng kêu to, dọa đứng ở tại chỗ. Nữ quý cũng theo hắn ngừng lại.

Nhạc Phi ai khẩu khí nói: "Người không cần sợ hãi, nàng này quý cùng người chút có sâu xa, cho nên nàng mới có thể tìm tới người."

"Ta? Ta không quen biết nàng, cũng chưa từng có gặp qua nàng. Người có phải hay không lầm?" Lâm hiên thanh nghi hoặc hỏi.

Nhạc Phi nói: "Người kiếp này đích xác không quen biết nàng, chính là người kiếp trước là nữ tử này trượng phu, các người chi gian có đoạn chưa xong nhân duyên. Nơi đây không phải nói chuyện lời nói địa phương, ta cùng với người về nhà bàn lại."

Cứ như vậy lâm hiên thanh đem này một người một quý mang về gia, mà Nhạc Phi tắc cho hắn giảng thuật một đoạn phát sinh ở mấy trăm năm trước một cái bi thương chuyện xưa.

Ở Gia Khánh trong năm, có cái Trạng Nguyên kêu lâm mặc hiên, bị phái đến Vân Nam đương cái quan bố chính trải qua. Lúc ấy Vân Nam có cái Vân Nam vương "Bảo quận vương", là địa phương thổ hoàng đế, dân chúng cũng không dám chọc hắn.

Lẽ ra một cái tân khoa Trạng Nguyên cũng không phải cái gì khó lường quan, lâm mặc hiên cũng không dám chọc cái này bảo quận vương. Chỉ là này Vương gia trời sinh tính háo sắc, liếc mắt một cái liền nhìn trúng hắn thì tử vân nương. Một hai phải làm lâm mặc hiên hưu thì, vân nương tái giá.

Đối với văn nhân tới nói đây là vô cùng nhục nhã, nhưng bảo quận vương lúc ấy ở Vân Nam nói một không hai, ai cũng không giúp được hắn. Vân nương vì trượng phu con đường làm quan cùng tiền đồ, đáp ứng bảo quận vương gả cho hắn làm trắc thất.

Vốn định việc này đến đây liền ứng chấm dứt, chính là ai ngờ này lâm mặc hiên từ đây bắt đầu bệnh thành tật, một bệnh không dậy nổi, không tới nửa năm liền bệnh chết ở trong nhà. Vân nương biết được tin tức sau, không khóc phản cười. Bảo quận vương cho rằng nàng là tướng khai, nhưng không nghĩ tới vân nương đem đó thân xuyên đả thảm áo cưới, thất cổ tự sát mà chết.

Bảo quận vương biết được sau cực kỳ tức giận, nghĩ thầm: Các người hai cái tướng cùng chết, thành tựu chuyện tốt, làm một đôi quý uyên ương, ta càng không cho các người như nguyện. Vì thế hắn liền mời tới Vân Nam một cái rất lợi hại Vu sư, làm hắn tướng cái biện pháp đem vân nương quỷ hồn vây khốn, vĩnh sinh vĩnh thế không được cùng lâm mặc hiên gặp mặt.

Vu sư vì lấy lòng bảo quận vương, liền dùng một cái cực kỳ âm độc biện pháp. Chính là đem vân nương thi cốt, thoát cốt đi thịt, dùng nàng xương cốt chế thành một phen ô che. Rồi mới dùng bí thuật đem vân

nương h ần phách câu ở trong đó, vĩnh sinh vĩnh thế không được chuyển thế đầu thai.

Hiện giờ mấy trăm năm đi qua, năm đó bảo quận vương chính mình sớm đầu hóa thành một phủng hoàng thổ, chính là đáng thương vân nương lại vẫn như cũ vây ở dù trung. Dài dòng thời gian sử nguyên bản thiện lương nàng, biến thành một con oán khí tận trời lệ quý. Những năm gần đây không biết có bao nhiêu người chết ở tay nàng trung, nàng tại thế gian hành tẩu, lúc ban đầu ký ức sớm lấy biến mất hầu như không còn, duy nhất niệm tưởng, chỉ vì tìm được chuyển thế lâm mặc hiên.

Mấy trăm năm đau khổ tìm kiếm, có lẽ là trời cao đáng thương nàng, rốt cuộc ở cái kia âm lãnh ngày mưa, gặp vô dù che vũ lâm hiên thanh, cũng chính là chuyển thế lâm mặc hiên. Một phạm nhân là nhìn không thấy quý quái, nàng đành phải vô thanh vô tức đi theo hắn..... Chính là người quý thù đ ồ, vân nương trên người âm khí rất nặng, phạm nhân tiếp xúc lâu r ồi li ền sẽ sinh bệnh, thậm chí sẽ chết.

Hơn nữa vân nương đã sớm đã không có một chút người tư duy, chỉ cần đi gặp được cùng lâm hiên thanh sinh ra mâu thuẫn người, nàng khẳng định sẽ muốn đối phương tánh mạng. Nay mấy trăm năm chết ở trên tay nàng vong h ần vô số kẻ, hảo lại nàng vẫn luôn tại hành tẩu, không ở một chỗ dừng lại.

Nghe xong câu chuyện này sau, lâm hiên thanh tâm rất khổ sở, một nữ tử vì chính mình trọng phụ có thể hy sinh đến như thế nông nổi, thật gọi người đau lòng. Nguyên chính mình kiếp trước thế nhưng vẫn là cái Trạng Nguyên, kia kiếp này như thế nào như thế bỗng đâu?

Nhạc Phi xem hắn này giờ không nói gì, li ền đối hắn nói: "Người cũng không cần lo lắng, nàng nếu đi tới ta quản lý cái này phiến khu, lại ở chỗ này tìm được r ồi người, ta chắc chắn giúp các người thích đáng giải quyết việc này. Nhưng là người nhất định phải nghe ta nói, biết sao?"

Lâm hiên kiếm kê điếm nói: "Không thành vấn đề, chỉ cần, chỉ cần người có thể giúp giúp vân nương, ta khẳng định nghe người."

Nhạc Phi nghĩ nghĩ nói: "Người vèn nhà sau dùng vân nương sinh thầ bát tự làm một cái linh vị, mặt trên muốn viết thượng: Ngô thê Lâm thị vân nương chi vị. Mỗi ngày sớm muộn gì muốn tam trụ thanh hương, đến nỗi này đem ô che, người sau này kiên quyết không thể lại dùng, ta cho người một đạo linh phù, người dán với dù thượng, rồi mới đem dù dùng vải đỏ bao hảo, phóng với linh vị mặt sau. Cứ thế mãi, chỉ cần cung thượng ba năm thời gian, liền có thể siêu độ vân nương oán khí, làm nàng sớm ngày rời đi nơi đây, chuyển thế đầu thai."

Lâm hiên hoàn trả là không quá yên tâm hỏi: "Chỉ cần ta ấn người nói, vân nương là có thể được đến giải thoát sao?"

Nhạc Phi gật đầu nói: "Hắn là sẽ không có quá lớn vấn đề, chỉ cần vân nương không có oán khí cùng đối thế gian lưu luyến, ta tưởng nàng nhất định có thể đi đến địa phủ, chính là có thể hay không chuyển thế đầu thai ta nói không tính, kia muốn xem trên người nàng phạm quá nhiều ít tội lỗi, lại tích quá nhiều ít phúc báo mới được. Bất quá....." Hắn nói một nửa không có tiếp tục nói tiếp.

"Bất quá cái gì?" Lâm hiên thanh truy vấn nói.

Nhạc Phi ai khẩu khí nói: "Bất quá nàng này mấy trăm năm gian giết chóc quá nặng, không biết đi địa phủ sẽ có cái dạng gì kết quả, chính là kém cõi nhất kết quả cũng tốt hơn hiện tại."

Ngẫm lại cũng là, làm một cái không ai thấy du hồn, cả ngày cô độc phiêu đảng ở trên đời này, không có thân nhân, không có bằng hữu, nhất phẩm chính là nàng còn không có ý thức. Thật không bằng thân nhiên đối mặt chính mình tội cùng phạt.

Dựa theo dẫn hồn người Nhạc Phi nói phương pháp, lâm hiên thanh ở trong nhà an trí vân nương linh vị, không nghĩ tới chính mình cái này xử nam thế nhưng có cái quỷ lão bà. Chính là hắn trước sau vẫn là lo lắng vân nương sở phạm giết chóc quá sâu không thể đầu thai, cho nên hắn vẫn luôn suy nghĩ biện pháp vì vân nương biến mất nghiệp chướng.....

Hôm nay biến mất thật lâu Nhạc Phi lại một lần xuất hiện ở hần trước mặt, hần nói cho lâm hiên thanh một cái có thể biến mất vân nương nghiệp chướng phương pháp, chính là giúp hần đem vân nương hại chết những người này linh hồn dẫn độ hồi địa phủ. Như vậy đến lúc đó liề sẽ giúp vân nương giảm bớt một ít tội nghiệt.

Đầu tiên yêu cầu lâm hiên thanh tới dẫn độ chính là bọn họ công ty phía trước chết Triệu giám đốc, linh hồn của hần vẫn luôn bồi hồi ở trong công ty, không biết chính mình đã chết, còn ở không ngừng nghĩ tăng ca.

Lâm hiên thanh không có chối từ, đêm đó liề cùng Nhạc Phi đi tới công ty. Cái này địa phương ban ngày thời điểm người đến người đi, thật náo nhiệt. Chính là vừa đến buổi tối, lại chết giống nhau yên tĩnh, một mình đi ở nơi này thật đúng là làm người có chút trong lòng phát mao.

Bọn họ mới vừa đi tiến công ty, liề nhìn đến giám đốc văn phòng đèn sáng, sao chép gian máy móc cũng ở không ngừng vận hành. Lâm hiên thanh tráng lá gan đi vào giám đốc cửa văn phòng trước, nhẹ nhàng gõ gõ môn.

"Tiến vào!" Một cái quen thuộc thanh âm vang lên, nếu là người khác khả năng sẽ quên, chính là lâm hiên thanh sẽ không, bởi vì hần đối thanh âm này quá quen thuộc, chính là thanh âm này làm hần ở mỗi cái tăng ca ban đêm đều quá trong lòng run sợ.

Hần chậm rãi đẩy ra cửa văn phòng, quả nhiên, đã chết hồi lâu Triệu giám đốc ngẫ ngay ngẩn ở ghế trên.

"Triệu, Triệu giám đốc, người còn ở a?" Bởi vì sợ hãi, lâm hiên thanh thanh âm có chút phát run.

Triệu giám đốc nghiêm khắc nói: "Vô nghĩa, ta không ở nơi này ở đâu a? Ngày mai phải dùng tư liệu người chuẩn bị tốt sao?"

Thứ Mười Tám Cái Chuyện Xưa Ô Che (Bốn)

Lúc này đứng ở hấn sau lưng Nhạc Phi đối lâm hiên thanh nói: "Kiên cường một chút, nói cho hấn: Hấn đã chết."

Có lẽ là bởi vì Nhạc Phi ở chính mình sau lưng, nhiều ít có chút cảm giác an toàn đi. Hấn đột nhiên đề cao ngữ điệu đối Triệu giám đốc nói: "Người không cần tăng ca, người đã chết."

Triệu giám đốc đầu tiên là sửng sốt, rồi mới thế nhưng cười: "Hành a tiểu lâm, người hiện tại lá gan càng lúc càng lớn, cũng dám cùng ta khai loại này vui đùa! Xem ra người là ngại ở cái này công ty dài thời gian quá dài, tưởng đổi một nhà có phải hay không?"

Lâm hiên thanh lắc đầu nói: "Triệu giám đốc, người thật sự đã chết, người hảo hảo ngấm lại, liên ở tháng trước 13 hào ngày đó buổi tối, người, người bởi vì quá mệt mỗi liên lao lực mà chết."

"Không có khả năng! Ta mỗi ngày đều là ở công ty đi làm, toàn công ty người đều có thể làm chứng, người bằng cái gì nói ta đã chết?" Triệu giám đốc đột nhiên biến táo bạo lên.

Đọa lâm hiên thanh nuốt hạ nước miếng nói: "Người hảo hảo ngấm lại, trong khoảng thời gian này có cái gì người cùng người nói chuyện qua sao?"

Triệu giám đốc một chút liên ngay ngăn cả người, đúng vậy! Trong khoảng thời gian này đích xác không có gì người phản ứng hấn, hấn cùng người khác nói chuyện, bọn họ đều là giống như không nghe thấy giống nhau. Trừ bỏ..... Trừ bỏ tài vụ thất tiểu vương. Đối, tiểu vương cùng chính mình nói chuyện qua.

Hấn có chút kích động đối lâm hiên thanh nói: "Tài vụ thất tiểu vương cùng ta nói rồi lời nói, ta liên nói chính mình không có khả năng chết sao."

Nhạc Phi hừ lạnh một tiếng nói: "Đó là bởi vì nàng cũng đã chết, hiện tại này tòa cao ốc tổng cộng có hai cái linh hồn yêu cầu dẫn độ, một cái là người, một cái chính là nàng!"

Triệu giám đốc vừa thấy lâm hiên thanh sau lưng còn có người, liền lớn tiếng hỏi: "Người là ai, tới ta công ty làm cái gì? Tiểu Lâm Tử, người như thế nào có thể đem một người ngoài mang về công ty đâu?"

Nhạc Phi đi phía trước một bước, đứng ở lâm hiên thanh bên người nói: "Ta kêu Nhạc Phi, là này một mảnh khu dẫn hồn người."

Triệu giám đốc vừa nghe vui vẻ: "Nhạc Phi? Ta còn Tần Cối đâu?"

Vốn là ít khi nói cười Nhạc Phi lập tức liền cả giận nói: "Lớn mật! Không cần ở trước mặt ta để cái kia đề tiện tiểu nhân, chẳng lẽ người tưởng nếm thử hạ chảo dầu tư vị sao?"

Triệu giám đốc cùng lâm hiên thanh đều là sừng sốt, đặc biệt là lâm hiên thanh, hấn hỏi Nhạc Phi: "Chẳng lẽ người thật là đại anh hùng Nhạc Phi?"

Nhạc Phi gật gật đầu nói: "Đúng là tại hạ. Đừng vội ở trước mặt ta để cái kia tiểu nhân, nghe ta giận sôi máu!"

Lâm hiên thanh chạy nhanh nói: "Hảo hảo hảo, không đề cập tới không đề cập tới, người xin bớt giận." Hấn quay đầu lại đối Triệu giám đốc nói: "Triệu giám đốc, Triệu ca, người thật sự đã chết! Chúng ta toàn công ty người đều đã biết! Người chết nhiều ít cùng ta có chút quan hệ, ta thật không muốn nhìn đến người như thế vẫn luôn phiêu đảng ở chỗ này, không thể đầu thai. Không tin, người đem chính mình tay cắt qua, ta bảo đảm một giọt huyết đều không có, bởi vì người đã sớm đã chết."

Ai ngờ Triệu giám đốc chính là không tin, ngoài miệng còn nói cái gì: "Người cho ta ngốc a, người như thế nào không đem chính mình tay cắt qua a?"

Lâm hiên thanh cũng thực bất đắc dĩ, không có biện pháp, xem ra chỉ chính mình trước làm cho hấn xem, hấn mới có thể tin tưởng chính mình. Vì thế hấn không nói hai lời từ trên bàn cầm lấy một phen giấy viết thư đao, nhẹ nhàng ở trên tay một hoa, một giọt máu tươi liền từ miệng vết thương tích ra tới.

Rồi mới hẳn liễn giấy viết thư đao đưa cho Triệu giám đốc, Triệu giám đốc không thể tin được tiếp nhận đao, cũng ở chính mình trên tay nhẹ nhàng một hoa, kết quả cái gì cũng không có. Cái này hẳn hoàn toàn choáng váng, một chút liễn nằm xoài trên ghế trên.

Hắn hai mắt lỗ trống, hình như là ở hồi ức chính mình là như thế nào sẽ chết. Đột nhiên, hắn hét to một tiếng: "Có quý, có quý! Ta nhớ ra rồi, ngày đó buổi tối có cái xuyên hông y phục nữ quý vẫn luôn đi theo ta, nàng tóc thật dài thật dài, lặc ta không thở nổi, sau tới ta liễn cái gì đều không nhớ rõ."

"Người đương nhiên không nhớ rõ, bởi vì lúc sau người liễn đã chết." Nhạc Phi lạnh lùng nói.

"Không đúng, không đúng a! Cái kia quý là từ đâu ra, nàng vì cái gì muốn giết chết ta?" Triệu giám đốc kích động hỏi.

Lâm hiên thanh vừa định nói lại bị Nhạc Phi đánh gãy, hắn nói: "Người bởi vì trường kỳ quá độ tăng ca, sử thân thể của mình cực kỳ mệt nhọc, người ở cực độ mệt nhọc dưới tình huống, vận thế sẽ rất thấp, liễn sẽ gặp được này đó không sạch sẽ đồ vật, hơn nữa người nhất đến chính là cái oán khí phi thường trọng nữ quý, cho nên tính người xui xẻo. Bất quá liễn tính người không có gặp được nàng, lấy người tăng ca không mệnh kính nhi, lao lực mà chết cũng là sớm muộn gì sự."

Có lẽ là Triệu giám đốc tin tưởng chính mình đã chết, có lẽ hẳn cũng thật sự quá mệt mỏi. Tuy rằng vẫn là lòng có không cam lòng, nhưng cuối cùng vẫn là bị Nhạc Phi dẫn độ thành công.

Chính là Nhạc Phi lại nói: "Tiếp theo cái mới là khó đối phó chủ nhân."

Lâm hiên thanh hỏi: "Vì cái gì? Tiểu vương thật sự đã chết sao? Ta đừng sự nói nàng chỉ là từ chức."

Nhạc Phi bĩu môi nói: "Thí! Đây đều là dấu người tai mắt nói từ, liễn người tên gốc này mới tin tưởng. Nữ nhân này ngày thường liễn lòng dạ

hẹp hòi, nàng hiện tại bạch bạch oan chết, chỉ sợ đã sớm hóa thành lệ quý. Đi thôi, mang ta đi tài vụ thất."

Hai người đi tới công ty tài vụ thất, mới vừa vừa đi tiến, lâm hiên thanh liền cảm giác trong phòng độ ẩm rất thấp, như là mở ra khí lạnh giống nhau.

Hắn nhin không được nói một tiếng: "Hảo lãnh a!"

Nhạc Phi đứng yên thân mình, dùng cái mũi nghe nghe nói: "Hảo nùng liệt oán khí, độ ẩm giảm xuống cũng là vì oán khí quá lớn duyên có, không nghĩ tới lúc này mới ngăn ngừa mấy ngày, nàng liền hóa thành lệ quý, còn hảo chúng ta tới mau, bằng không khẳng định muốn ra mạng người."

Đột nhiên, một cái bén nhọn thê lương nữ nhân thanh âm vang lên: "Ha hả..... Lâm hiên thanh, này đại buổi tối người tới ta tài vụ thất làm cái gì?"

Lâm hiên thanh vừa quay đầu lại, chấn động, này nơi nào là cái gì tiểu vương a, này, này quả thực chính là một cái lão thái thái a! Hắn không biết làm sao hỏi: "Người là ai a?"

Không nghĩ tới này một câu liền đem nữ quý chọc giận, nàng âm ngoan trừng mắt lâm hiên thanh nói: "Như thế nào? Ta có như thế lão sao, liền người đều nhận không ra ta là ai tới sao?"

"Người? Người là tiểu vương, này, này..... Người sao biến thành cái dạng này?"

"Còn không đầu là bởi vì người! Nếu không phải người vân nương ta có thể thành hiện tại cái dạng này? Ta không tìm người, người đến tìm tới ta, thật là chính mình tìm chết!" Tiểu vương thê lương nói.

Nhạc Phi hét lớn một tiếng nói: "Làm càn, đừng vội lại nghĩ hại người khác tánh mạng, nếu người hiện tại cùng ta đi, hết thủy còn không muộn. Ta chắc chắn với người cứu tình, làm người sớm ngày đầu thai thành nhân."

Tiểu vương âm ngoan thê lương nói: "Ta hại người khác tánh mạng? Nhưng người khác hại ta tánh mạng như thế nào tính, ta chết hảo thảm a! Hiện tại cái này quý bộ dáng, ngay cả ta mẹ đều không quen biết ta! Ta không cam lòng a, không cam lòng a!"

Lâm hiên thanh là cái người thành thật, hắn không quá sẽ khuyên người, liền càng đừng nói quý. Chính là hắn vẫn là muốn thử thí, vì thế liền đối tiểu vương nói: "Người đừng quá khổ sở, ta biết là vân nương hại người tánh mạng, chính là nàng cũng là cái người mệnh khổ, chính là bởi vì chết không cam lòng mới thành lệ quý, mới có thể chẳng phân biệt tốt xấu đem người hại chết. Người thật sự tưởng trở thành nàng dáng vẻ kia sao? Sớm chút lên đường đi, ta đoán người kiếp sau khẳng định còn sẽ là cái đại mỹ nữ."

Có lẽ là này một phen lời nói đã động nàng, nàng tựa hồ vừa rồi bình tĩnh rất nhiều. Nhạc Phi xem thời cơ đã đến, tiến lên liền bắt đầu tung kinh siêu độ, tiểu vương nghe xong kinh Phật sau, rõ ràng biến tướng hòa rất nhiều, nàng quanh thân bắt đầu nổi lên bạch quang, tiếp theo liền một chút biến mất không thấy.

Lâm hiên thanh xem mắt choáng váng, hắn hỏi Nhạc Phi: "Nàng đâu?"

Nhạc Phi nói: "Tiễn đi, nàng đã đồng ý dẫn độ, ta đem nàng tặng đi xuống, phía dưới có đồng sự phụ trách tiếp ứng."

"Kia này hai cái liền tính là dẫn độ thành công bái?" Lâm hiên thanh hỏi hắn.

Nhạc Phi gật gật đầu nói: "Đúng vậy, này hai cái liền tính là tiễn đi, chính là phía dưới nhi báo cho ta nói, vân nương tại đây mấy trăm năm gian tổng cộng hại chết 47 đi đầu mạng người, người nếu muốn nàng có thể đầu thai, liền phải còn cần giúp ta dẫn độ 45 cái quý hồn, người nguyện ý sao?"

Lâm hiên thanh không nói chuyện, chỉ là thật mạnh gật gật đầu.

Về nhà sau lâm hiên thanh đi tới vân nương linh vị trước, ôn nhu đối nàng nói: "Vân nương, người không cần sợ hãi, ta nhất định sẽ giúp người một lần nữa đâu thai. Đòi trước người vì bảo hộ ta mà hy sinh chính mình, cả đời này đến lượt ta tới bảo hộ người."

Lúc này, linh vị mặt sau kia đem hờng ô che, hơi hơi run rẩy một chút.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Đệ Thập Chín Chuyện Xưa Quỷ Trượng Phu (Một)

"Ta là người thê? Người là của ta phu? Người cái bệnh tâm thần loạn giãng cái gì? Ta chính là có lão công người!!!" Tiểu Đông làm trước mắt người nam nhân này khí thất khiếu bốc khói.

Nam nhân mỉm cười không nói, chậm rãi từ trong lòng móc ra một phen lược.....

"Này đem lược như thế nào sẽ ở người nơi này? Này không phải ta trong tiệm đồ vật sao? Chẳng lẽ người là cái tặc? Mau trả lại cho ta! Bằng không ta liền báo nguy!" Xem chính mình cửa hàng lược ở cái này người xa lạ trong tay, Tiểu Đông mắt đỏ mau khí mạo phao!

"Người xác định này lược là của người?" Nam nhân thanh âm rất êm tai, trầm thấp, tràn ngập từ tính, lại không mất sạch sẽ.

"Đương nhiên là của ta!" Tiểu Đông khẳng định nói.

Nam nhân đem lược bắt được cái mũi thượng nghe nghe, "Ân, thật là người, mặt trên có người huyết hương vị."

Tiểu Đông cả kinh, lúc trước mới vừa được đến này lược khi, chính mình thật là không cẩn thận đem ngón tay lộng phá quá, có một tiểu đầu đầu huyết tích ở lược mặt trên..... Này hẳn là có thể đoán được? Mũi chó a!

"Cô nương có không nghe nói qua { huyết khê } ?" Nam nhân ôn tồn lễ độ hỏi Tiểu Đông.

"Cái gì là huyết khê?" Tiểu Đông thật chưa từng nghe qua.

"Huyết khê là một loại lời thề, càng là một loại nguy hiểm rửa! Là nam nữ chi gian lời thề thăng hoa..... Một khi ký tên huyết khê nam nữ, bất luận trong đó một phương sống hay chết, một bên khác đều là hắc (nàng) càng cố bất biến ái nhân! Thăng đến vĩnh sinh vĩnh thế....."

"Người liê^hn nói bừa đi! Từ đâu ra vĩnh sinh vĩnh thế a!"

Nam nhân cười cười nói: "Nga? Không có sao? Có một số việc chính tai sờ nghe không nhất định là giả, đ^ong dạng có một số việc, tận mắt nhìn thấy cũng không nhất định là thật sự! Người tích đến lược thượng kia lấy máu chính là ký tên huyết khê! Từ nay về sau trăm triệu năm, người đều là ta đàm tử mặc thê."

Mấy tháng trước.....

Chiều hôm nay, Tiểu Đông cùng thường lui tới giống nhau ở trong tiệm mặt xem cửa hàng. Mới vừa tiến đi một vị lão khách hàng, trên cửa quải chuông đ^ong lại vang lên..... Này liê^hn chứng minh có người vào tiệm. Tiểu Đông ngẩng đ^ong vừa thấy là một vị trung niên bác gái, Tiểu Đông cẩn thận quan sát bác gái không giống như là tới xem đ^o vật người mua.

Chỉ thấy bác gái ba bước cũng hai bước đi đến Tiểu Đông trước mặt nói: "Cô nương ta có một kiện đ^o vật người thu không thu?" Tiểu Đông sửng sốt, vội nói: "Ta phải trước nhìn xem đ^o vật!" Chỉ thấy bác gái từ nàng sau lưng lấy ra một cái tiểu bố bao. Xem bố bao lớn nhỏ, Tiểu Đông phân tích không phải cái gì quá quý đ^o vật. Bác gái đem bố bao một t^ung t^ung mở ra, bên trong lẳng lẳng nằm một cái hắc u u vật thể.

Tiểu Đông vẻ mặt nghi vấn, c^hần lấy tới nhìn kỹ, phát hiện đây là một cái qua đi nữ nhân dùng cây lược gỗ. Bởi vì là lão đ^ong tây, cây lược gỗ sớm lấy oxy hoá thành màu đen. Nàng bắt đ^ong cái mũi trước nghe nghe,

bằng kinh nghiệm nhận ra này cây lược gỗ là tử đàn. Lại là lão đông tây hẳn là không t ấ.

Tiểu Đông hỏi bác gái tưởng bao nhiêu tiền ra tay, bác gái nghĩ nghĩ nói: "Ta nguyên quán là Trường Sa, ông ngoại trong nhà lúc ấy là khai hiệu c ầm đ ồ, sau kiếp sau nói rối loạn, gia cũng li ền bại, cũng không có gì có thể để lại cho ta nương, cuối cùng chỉ cho nàng này đem lược, nói là năm đó lão Đàm gia gia bại thời điểm tràn ra tới.

Bởi vì chỉ là đem lược, đặc thù thời kỳ thời điểm a, li ền không có bị thu đi. Hiện tại li ền truy ền cho ta, mấy năm nay xem TV cũng biết lão đông tây nhiều ít có thể giá trị điểm tiền, theo lý thuyết đây là ta nương truy ền cho ta đ ồ vật, thật sự không nên bán!

Chính là ta nhi tử khoảng thời gian trước đi ều tra ra được bệnh bạch c ầu, trong nhà tiền đ ều tiêu hết. Có thể mượn thân thích cũng đ ều toàn mượn, thứ này lưu tại trong nhà không đỉnh ăn không đỉnh xuyên, còn không bằng bán điểm tiền khẩn cấp đ ầu! Cô nương người li ền nhìn cấp cái giới đi!"

Tiểu Đông nghe bác gái nói xong cũng rất là đ ồng tình, nàng lại cẩn thận nhìn nhìn này đem lược, r ồi mới đổi bác gái nói: "Ngài biết này lược là cái gì mộc sao?" Bác gái mờ mịt lắc lắc đ ầu.

Tiểu Đông than một tiếng nói: "Đây là gỗ tử đàn không giả, nhưng thứ này lai lịch ngài cũng nói không phải rõ ràng, li ền tính là người nói cái kia cái gì lão Đàm gia, cũng chỉ bất quá là dân quốc một cái nhà giàu nhân gia, cũng chỉ là cái dân chúng.

Này dân chúng trong nhà lão đông tây giá trị không được mấy cái tiền. Xem này nhan sắc cũng tuyệt đối siêu bất quá trăm năm, ngài xem ta đây cũng là buôn bán nhỏ, ta nhi ều nhất chỉ có thể cho ngài lấy 2 ngàn, nhi ều ta thật ra không dậy nổi, ngài nếu là cảm thấy thích hợp li ền đem đ ồ vật lưu lại, bằng không li ền lại đi nhà khác nhìn xem."

Bác gái suy nghĩ một h ồi tử, cũng chỉ hảo gật đ ầu bất đắc dĩ nói: "Đi cái gì nhà khác a, 2 ngàn li ền 2 ngàn đi. Ta biết người cấp đã là giá cao."

Tiểu Đông từ trong ngăn kéo điếm ra 2 ngàn cho bác gái, bác gái ngàn ân vạn tạ đi r ồi. Nàng nhìn theo bác gái bóng dáng sau, cúi đầu nhìn nằm ở nàng tay lược, trong lòng không khỏi có loại dị dạng cảm giác. Kỳ thật nàng biết hoa 2 ngàn thu cái không đến 10 centimet tử đàn lược thiết tình có điếm quý, chính là nhìn bác gái nàng thật sự không đành lòng giống ngày thường giống nhau ép giá.

Nàng mở ra trên bàn đèn, đem lược đặt ở dưới đèn cẩn thận xem kỹ. Cái này lược toàn thân ngăm đen, hẳn là tử đàn ở thời gian dài oxy hoá dưới tác dụng nhan sắc. Lược một hai sườn trên lưng góc phải bên dưới, phân biệt có khắc cái tự -- "Đàm"

Tiểu Đông dùng ngón tay nhẹ nhàng sờ soạng mặt trên cái này tự, đột nhiên ngón tay đau xót..... Một giọt huyết tích ở lược mặt trên. Nguyên lai cái kia đàm tự một góc thượng có một cây nho nhỏ mọc thứ..... Huyết nháy mắt li ền tằm vào lược.

Tiểu Đông nàng dùng miệng hút hút ngón tay, huyết li ền không chảy. Chính là nàng lại cảm giác trong lòng có điếm nói không nên lời hoảng loạn..... Nàng ở trong ngăn tủ tìm một cái xinh đẹp hộp gấm ra tới, đem lược cẩn thận đặt ở bên trong. Nghĩ nếu có thể gặp được cái người thạo nghề có lẽ cũng có thể bán ra cái hảo giá cả.

Bạch Tiểu Đông kết hôn rất sớm, nàng lão công là một cái tiểu nhân viên công vụ, chính nàng tắc có một nhà nho nhỏ đ ồ chơi văn hoá các. Chủ yếu kinh doanh một ít tiểu ngoạn ý, tử như tay xuyên, Phật châu, tiểu vật trang trí linh tinh. Không có cái gì quá quý báu đ ồ cỡ, chính là một ít có thể làm thích người mê muội tiểu ngoạn ý. Bọn họ hai vợ chồng ngày quá còn tính ấm áp, hơn nữa tính toán cuối năm nay muốn cái đáng yêu Tiểu Bảo bảo. Chính là sở hữu này đó tốt đẹp làm một kiện đột nhiên xâm nhập Tiểu Đông sinh hoạt đ ồ vật cấp quấy r ầy. Nàng trong tiệm ngày thường chẳng những hướng bán đứng đ ồ vật, còn trở về thu đ ồ vật, đặc biệt là "Đặc biệt" đ ồ vật.....

"Lách cách....." Trên cửa chuông đ ồng vang lên, nàng ngẩng đầu vừa thấy, nguyên lai là chính mình lão công tan tằm tới đón nàng.

"Lão công! Người xem ta vừa mới thu một cái lược." Nàng vẻ mặt hờn dỗi đối lão công nói.

Lão công mở ra hộp gấm nhìn nhìn: "Đen thui, này cái gì a?"

"Người cái sơn pháo, không văn hóa thật đáng sợ! Đây là tử đàn lược, là cái lão đò vật." Tiểu Đông cười mắng

"Hảo đi, sơn pháo tức phụ, ta buổi tối ăn chút gì a?"

"Sơn pháo nói tính, bởi vì là sơn pháo nấu cơm!"

Hai người vừa nói vừa cười rời đi đò chơi văn hoá các, hấn không có thấy trên bàn hộp gấm lúc này chính bắn ra màu đỏ tím quang tới.....

Năm nay Tân Cương mùa hè đặc biệt nhiệt, Tiểu Đông trong nhà lại không có trang đi ầu hòa. Buổi tối ngủ li ền cùng bánh nướng áp chảo giống nhau, lật qua tới, đi ầu quá khứ..... Chính là vẫn là nhiệt. Đêm nay thượng đến phiên lão công ở đơn vị trực ban, hấn sáng sớm li ền đi văn phòng thổi đi ầu hòa đi. Năm r ồi mùa hè ai cũng không muốn trực ban, năm nay mùa hè đầu cướp giá trị..... Cực nóng mãnh với hõ a!

Đệ Thập Chín Chuyện Xưa Quỷ Trượng Phu (Nhị)

Tiểu Đông nhiệt thật sự ngủ không được, chính là lại vây thực. Không có biện pháp, nàng cắn răng một cái cũng đi trong tiệm ngủ..... Ở như thế nào nói trong tiệm vẫn là có đài nhỏ nhỏ phá không đi ầu!

Rạng sáng 1 điếm một nữ nhân một mình ra cửa cũng là kiện mạo hiểm sự tình, nếu lão công ở nhà, hấn là tuyệt đối không cho phép như vậy chuyện này phát sinh. Tiểu Đông cưỡi nàng kia chiếc tiểu hùng xe điện, dọc theo đường đi hừ tiểu khúc, vui vẻ thoải mái ở trên phố đi tới.....

Đêm khuya trên đường thỉnh thoảng có từng trận gió lạnh đánh úp lại, hảo không được tự nhiên! Đi r ồi nửa ngày nàng chưa thấy được nửa bóng người. Cũng là, ai sẽ giống nàng giống nhau như thế gan phì! Không có

việc gì đêm khuya một mình ra cửa? Còn hảo đồ chơi văn hoá các rời nhà không tính quá xa, không một hồi liền đến.

Đi vào trong tiệm, Tiểu Đông liền gấp không chờ nổi mở ra đi đầu hòa, nằm ở nàng kia trương nho nhỏ giường xếp thượng, mỹ mỹ ngủ rã..... Ngủ ngủ cảm giác có điềm lãnh, tiếp theo liền càng ngày càng lạnh, cuối cùng đem nàng cấp đông lạnh tỉnh đầu..... Vừa thấy di động mới 4 điềm nhiều, một trận nước tiểu ý đánh úp lại, nàng mơ mơ màng màng bò dậy thượng WC, trong lúc vô tình hướng trước quây ghế mây thượng đảo qua.....

Một cái giạt mình tức khắc làm nàng buồn ngủ toàn vô, nàng trong bóng đêm nhìn đến một bóng người ng ồi ở ghế mây thượng. Má ơi! Tiểu Đông cái thứ nhất phản ứng là có tặc, chính là nào có tặc không ăn trộm đồ vật, đến là an tĩnh ng ồi ở hiện trường vụ án đầu? Biến thái? Càng đáng sợ, tặc bất quá là giựt ti ền, chính là biến thái có khả năng muốn cướp sắc hoặc là gian sát!

Tiểu Đông càng nghĩ càng đáng sợ, nàng run run rẩy rẩy ng ồi xồm xuống, tưởng đem chính mình khóa trái ở trong WC, gọi điện thoại cầu cứu, kết quả phát hiện điện thoại ở quây thượng.

Nima, lão nương cùng người li ều mạng! Tiểu Đông một tiếng hô to đem đèn mở ra..... Kết quả, không ai. Xem ra là chính mình hoa mắt, nàng lại đem tiểu điềm trong ngoài tìm cái biến, thật là gì cũng không có, lúc này mới an tâm đi ngủ, kết quả đã quên đi tiểu.

Không nước tiểu thành nước tiểu kết cục chính là vẫn luôn đang nằm mơ, trong mộng nàng vẫn luôn ở tìm WC! Người khác nằm mơ mắc tiểu tìm WC giống nhau đều tìm không thấy, nàng không phải, nhân gia một tìm liền tìm tới rã, vẫn là gian cao lớn thượng buồng vệ sinh. Nhưng tiến WC, lại phát hiện bên trong có cái nam, lớn lên kia kêu một cái soái! Ở trong đời sống hiện thực, Tiểu Đông liền chưa thấy qua lớn lên như thế đẹp nam nhân, góc cạnh rõ ràng ngũ quan, đao tước rìu phách khuôn mặt, đặc biệt là kia sắc bén ánh mắt, khí phách trung mang theo lãnh khốc, lãnh khốc trung mang theo khinh thường, khinh thường trung mang theo bất

cần đòi cười xấu xa..... Thật sự không ai, là cái nữ nhân thấy này đôi mắt nhỏ đầu đi không nổi nhĩ.

Nhưng Tiểu Đông cái thứ nhất phản ứng lại là đi WC nam sở đi, nàng đỏ mặt cùng nhân gia xin lỗi: "Thực xin lỗi, thực xin lỗi ta đi nhầm."

Chạy nhanh hoảng loạn ra WC, hai bên nhìn xem, thật là đi nhầm. Lần này thấy rõ ràng bên kia là WC nữ, nhưng nàng đi vào nam nhân lại ở bên trong! Nàng cái này cấp a, chuyện như thế nào, người khác điếm ngộ đầu ở bờ biển a, bên hồ a, ở bất kể cũng là cái sàn nhảy, quán bar cái gì, như thế nào vừa đến ta đây liền thành WC đâu?

Tiểu Đông thật sự là cấp không được, đành phải đối nam nhân nói: "Tiên sinh, này không phải WC nữ sao? Người có phải hay không đi nhầm?"

Nam nhân bên phải khoe miệng hơi hơi nhếch lên, là cười chế nhạo đi đến nàng trước mặt, nàng ngẩng đầu nhìn nam nhân kia trương anh tuấn soái mặt, nước miếng chảy ròng. Nhìn ra này nam nhân thân cao, như thế nào cũng ở trở lên. Nam nhân cúi đầu cùng Tiểu Đông đối diện, miệng cùng miệng chỉ gian khoảng cách không vượt qua một centimet.

Tiểu Đông trong lòng mặc niệm "Ta di đà Phật, ta di đà Phật! Ta có lão công, ta có lão công" chính là đương đối phương hơi thở phun ở chính mình trên mặt khi, nàng liền đã quên chính mình có lão công.

Nam nhân cười cười, lười biếng đối Tiểu Đông nói: "Đây là WC nữ sao? Kia có thể là ta đi nhầm đi!"

Tiểu Đông hoa si giống nhau nói: "Không có việc gì, không có việc gì, đi nhầm liền đi nhầm đi, khá tốt!" Nói xong nàng liền hối hận, nàng này nói chính là cái gì không đầu óc nói a, không được, vẫn là đến đi trước WC. Nàng nhanh chóng thẳng đến mặt sau một cách WC đi đến.

Ai ngờ nam nhân lại ngăn cản nàng, xấu xa đối nàng nói: "Người tưởng đại dâm sao?"

Tiểu Đông mặt đỏ lên nói: "Ta..... Không nghĩ a!"

Nói còn chưa dứt lời, nam nhân liền dùng tay ôn nhu vỗ vỗ Tiểu Đông cái trán, tiếp theo thò người ra lại đây ở nàng bên tai nhẹ giọng nói: "Không nghĩ đái dầm người liền cho ta tỉnh lại!"

Tiểu Đông một cái giật mình, ngẩng dậy. Nguyên lai là giấc mộng, nhưng này mộng cũng có chút quá chân thật đi! Trong mộng nam nhân mỗi một cái biểu tình, nói mỗi một câu nàng đều nhớ rành mạch. Đương nhiên, tổng cộng liền nói tam câu nói. Thậm chí hiện tại còn có thể cảm giác được, hẳn nói chuyện khi hơi thở phun đến trên lỗ tai cảm giác

Tiểu Đông tim đập có điểm nhanh hơn, chính nàng cũng kỳ quái thực, này cũng không phải mộng xuân a, ta kích động cái cái gì kính nhi a?

Ai nha má ơi, nàng lúc này mới cảm giác được chính mình lại không đi WC đã có thể thật đái dầm! Nàng cơ hồ là chạy như bay đến WC, một hồi cao sơn lưu thủy.....

Giải quyết nhu cầu sinh lý sau, nàng nhìn nhìn biểu, buổi sáng 7 điểm nhĩ ầu, ở Tân Cương bởi vì mặt trời lặn thời gian vẫn hai giờ, cho nên thời gian này đại đa số người còn đang ngủ.

Chính là đối Tiểu Đông tới nói, thời gian này tỉnh đầu tỉnh, lại muốn ngủ liền có điểm khó khăn. Nhưng nếu là mở cửa buôn bán lại có điểm sớm, hiện tại bên ngoài bán sớm một chút đều còn không có ra quán đâu! Nhưng nàng thật sự nhàn hoàng, liền đem ngày hôm qua thu tới lược lấy ra tới thưởng thức lên.

Thật là càng xem càng thích, nàng đem lược đặt ở cái mũi trước nghe nghe, một cỗ nhàn nhạt tử đàn mùi hương chui vào trong lỗ mũi. Tiểu Đông có điểm si mê nghe này say lòng người mùi hương, mơ mơ màng màng gian, nàng lại có buồn ngủ..... Bất tri bất giác trung, nàng ngủ r ấ.

Có lẽ là tử đàn mùi hương quá mê người, nàng lại bắt đầu nằm mơ. Lần này nàng không cần tìm WC, nghe say lòng người hương khí, nàng đi tới một cái cỗ hương cỗ sắc sân.

"Có lẽ là cái gì văn nhân mặc khách nhà cửa đi" nàng trong lòng thầm nghĩ.

Trong viện tròng đầy đào hoa, gió nhẹ nhẹ phẩy, cánh hoa sôi nổi rơi rụng, Tiểu Đông xuyên thấu qua đầy trời bay múa cánh hoa, nhìn đến một cái thân hình thon dài đỉnh bạt nam tử, đưa lưng về phía Tiểu Đông đứng ở dưới tàng cây.

Nàng chỉ nhìn một cách đơn thuần này bóng dáng, liền biết khẳng định là vị dáng vẻ đường đường khiêm khiêm quân tử. Xem hấn ăn mặc, hình như là cái nào nhà giàu nhân gia thiếu gia.

Thiếu gia? Tiểu Đông kỳ quái chính mình vì cái gì sẽ dùng cái này từ tới hình dung hấn đâu? Hiện tại từ đâu ra cái gì thiếu gia a! Đều làm phú nhị đại cùng quan nhị đại cấp thay thế.

"Xin hỏi, người..... Người là ai a?" Tiểu Đông thẹn thùng hỏi.

Nam tử chậm rãi xoay người, xấu xa nhìn Tiểu Đông.

"A! Như thế nào lại là người!" Tiểu Đông cả kinh kêu lên.

Này không phải trước một giấc mộng WC soái ca sao? Có lẽ là quá mức kích động, Tiểu Đông lừa dối một chút lại tỉnh, trong tay còn cầm kia đem lược. Thật là có duyên, hai cái mộng thế nhưng mơ thấy cùng cá nhân, mà người này vẫn là cái người xa lạ!

Mọi người thường nói: Ngày có chút suy nghĩ, đêm mới có sở mộng, Tiểu Đông dùng sức dùng sức tưởng, cũng nhớ không nổi chính mình ở nơi nào gặp qua trong mộng nam nhân, điện ảnh phim truyền hình đều không có. Lớn lên như thế đẹp, hiện thực sinh hoạt liền càng đã không có.

Đệ Thập Chính Chuyện Xưa Quỷ Trọng Phu (Tam)

Mấy ngày nay Tiểu Đông giấc ngủ chất lượng không thế nào hảo, luôn là ngủ không yên ổn. Một ngủ liền sẽ mơ thấy cái kia thần bí nam nhân,

chính mình cũng không dám cùng lão công nói, sợ hấn sẽ hiểu lầm chính mình tinh thần thượng xuất quỹ.

Cứ như vậy qua mấy ngày, Tiểu Đông rốt cuộc vẫn là kiên trì không được ngã bệnh. Ngày nhưng lo lắng lão công, hấn b ởi Tiểu Đông ở bệnh viện làm các loại kiểm tra, cuối cùng kết quả là bởi vì thần kinh suy nhược khiến cho nội tiết mất cân đối!

Tiểu Đông vừa thấy kiểm tra kết quả tức khắc nổi giận, nima! Đều làm ta nội tiết mất cân đối, không được! Hôm nay nhất định phải cùng cái này "Mộng nam" hảo hảo tâm sự.

Thiên tối s ầm, Tiểu Đông li ền nằm ở trên giường chuẩn bị ngủ. Nàng lão công vừa thấy Tiểu Đông như thế đã sớm lên giường, còn tưởng rằng là ám chỉ hấn muốn vỗ vỗ chụp đầu! Tung ta tung tăng cũng đuổi kịp giường.....

"Người đi lên như thế sớm làm gì?" Tiểu Đông kỳ quái hỏi.

"Tức phụ, người không phải là ám chỉ ta tưởng..... Sao?" Lão công sắc sắc nói.

Tiểu Đông sắc mặt phát lạnh nói: "Ta phi! Ta đều thần kinh! Người còn nghĩ muốn cái này?"

Lão công tiếp tục mặt dày vô sỉ nói: "Loạn giảng, cái gì thần kinh, đó là thần kinh suy nhược. Yên tâm tức phụ! Khẳng định không đại sự, chính là không ngủ hảo. Chúng ta đại chiến ba trăm hiệp, khẳng định có trợ giấc ngủ."

"Cút đi! Ta muốn đi ngủ." Nói xong Tiểu Đông li ền làm bộ ngủ nhắm lại mắt.

Lão công đành phải bất đắc dĩ trở lại trước máy tính, xem "Trung Quốc hảo thanh âm" đi. Tiểu Đông trộm mở một con mắt, nhìn lên lão công có phải hay không đi r ồi, nhìn đến hấn có chút thất vọng bóng dáng, Tiểu Đông nội tâm nhi ều ít cũng chút áy náy.

Nàng nằm ở trên giường nhìn trần nhà, trong lòng vẫn luôn đang nói: "Lão công, thực xin lỗi. Lão công, thực xin lỗi!" Nghĩ nghĩ liền ngủ.

Mộng nam đúng hạn tới, thế nhưng bá đạo đối Tiểu Đông nói: "Ta mới là người lão công!"

Đối với một cái thâm niên thiếu phụ tới nói, một cái soái không có thiên lý nam nhân đối chính mình như thế nói, khẳng định mỹ thí! Chính là vì gia đình hài hòa, vì phu thê cảm tình, Tiểu Đông chỉ có thể đối hắn nói: "Người có chứng sao?"

Mộng nam sửng sốt nói: "Cái gì là chứng?"

Tiểu Đông vô ngữ, nghĩ nghĩ nói: "Chính là hôn thư."

"Không có, chính là chúng ta có hôn ước." Hắn bình tĩnh nói.

"Đầu năm nay, hôn ước tính cái rắm a!" Tiểu Đông làm cái này bên ngoài tư vấn, nội tâm cường đại nam nhân khí đầu bao thô khẩu.

Mộng nam đắc ý cười nói: "Người khác hôn ước có lẽ vô dụng, nhưng người ta lại là phi thường dùng tốt." Nói xong hắn nâng lên tay phải ngón giữa, dùng nhẹ nhàng một tễ, một giọt đỏ sậm huyết lưu ra.

"A....." Tiểu Đông đột nhiên cảm giác chính mình tay phải ngón giữa một trận đau đớn, nâng lên vừa thấy, một giọt máu tươi, thành linh liền ở mặt trên.

"Đây là mộng! Đây là mộng! Đây là mộng!" Tiểu Đông như là ma chính giống nhau nhắc mãi.

Chính là nàng vừa nhắc đầu, mộng nam lại gần ngay trước mắt, hắn ôn nhu nhạt lên Tiểu Đông

Tay phải, đem nàng ngón giữa thực tự nhiên đặt ở miệng mình trung, nhẹ nhàng hút dẫn.....

Tiểu Đông mặt đỏ lên, tim đập một chút liền tăng tốc. Nàng vội vàng rút vệt tay phải, bối ở sau lưng.

Mộng nam nghiền ngẫm cười nói: "Như thế nào? Ngượng ngừng? Không sợ, người ta còn có thể làm một ít càng ngượng ngừng sự." Nói xong liền nhẹ nhàng nâng nôi lên Tiểu Đông cảm, thật mạnh hôn đi xuống.

Nụ hôn này tới dòi non lấp biển, khí thế bàng bạc, Tiểu Đông chưa từng có cảm thụ quá như thế trầ trọng mà lại khác người hít thở không thông hôn. Chính mình giống như là một chiếc thuyền con ở biển rộng sóng dữ trung nước chảy bèo trôi.....

"Ân..... Ân....." Trong mộng Tiểu Đông tình không tự sát hừ hừ lên.

Này nhưng sợ hãi vẫn luôn ở bên cạnh chơi máy tính lão công: "Tiểu Đông, người xảy ra chuyện gì? Tiểu Đông, mau tỉnh lại....."

Tiểu Đông mê mang mở mắt ra, lão công chính nôn nóng xem. Thấy rõ trước mắt người là chính mình thân lão công, lại nghĩ tới vừa rồi trong mộng tình hình, nàng đầu tiên là mặt già đỏ lên, tiếp theo thế nhưng có điềm ủy khuất khóc ra tới.

"Bảo bối, xảy ra chuyện gì? Có phải hay không làm ác mộng? Đừng sợ, lão công vẫn luôn ở bên cạnh người bảo hộ người, yên tâm ngủ đi." Nhưng lão công nói lại không có một chút an ủi tác dụng, bởi vì Tiểu Đông trong lòng bí mật là nàng không dám đối lão công giảng.

Nghĩ tới nghĩ lui Tiểu Đông quyết định đi tìm cái cao nhân hỗ trợ, tưởng nàng như thế nhiều năm cũng không phải ở "Đồ cổ giới" bạch hồn, luôn có một hai cái cao nhân bằng hữu đi! Vì thế ngày hôm sau, nàng liền tới tới rồi cái này cao nhân bằng hữu trong tiệm, không xa, liền ở nàng cửa hàng cách vách.

Nếu là ở trước kia, Tiểu Đông vẫn luôn đầu cho rằng cái này Lưu người mù là cái không hơn không kém kẻ lừa đảo! Cái gì phong thủy mệnh lý a, cái gì quý vục quý quái a, nàng hết thầy không tin. Chính là gặp chuyện này sau, nàng có điềm mơ hồ.

Như thế nào nói chính mình cũng là sinh ở tân Trung Quốc, lớn lên ở h ãng kỳ hạ 80 sau a, như thế nào có thể tùy tùy tiện tiện li ền tin tưởng này đó phong kiến mê tín tư tưởng đâu? Đây không khoa học a!

Nhưng nàng tiến Lưu người mù môn, lão nhân tây há m òm li ền nói: "Nha đ ầu, người thân vị không rất hợp đ ầu a! G ần nhất có hay không gặp đ ược cái gì việc lạ?"

"Lưu thúc, ngài thật là Th ần Tiên Sống! Ta thật là đ ụng tới điếm cấp tay sự, c ầu ngài đã tới." Tiểu Đông chạy nhanh nịnh hót nói.

Nhưng Lưu người mù lại không đ ể mình bị đ ẩy vòng vòng: "Đến, người nhưng đừng như thế nói, người sau này thiếu ở ta phía sau kêu ta lão lừa đảo là đến nơi!"

Tiểu Đông xấu hổ cười nói: "Lưu thúc, người lão nhân gia đừng ta cùng chấp nhật a! Ta l ần này thật là gặp thực tà môn sự mới có thể thỉnh ngài ra ngựa."

"Nga? Nha đ ầu, bắt tay cho ta....."

Tiểu Đông vươn chính mình là tay phải, Lưu người mù nhất am hiểu cho người ta sờ cốt. H ắn cẩn thận sờ xong Tiểu Đông tay sau, vẻ mặt ngưng trọng đ ối nàng nói: "Nha đ ầu, người g ần nhất bên người thêm vào cái gì đ ồ vật không có a?"

Tiểu Đông vừa nghe này Lưu người mù còn có hai xem sao: "Ta mấy ngày hôm trước thu một kiện lão đ ồ vật, khả năng không quá sạch sẽ."

"Người mang ở trên người đâu sao?"

"Mang theo." Tiểu Đông nói xong từ trên người lấy ra kia đ ệm tử đàn lược.

Lưu người mù tiếp nhận lược tay run lên, thiếu chút nữa không rơi trên mặt đất. Tiểu Đông vội hỏi: "Lưu thúc, người xảy ra chuyện gì?"

Lưu người mù không nói chuyện, chỉ là dùng tay lặp lại xoa xoa tay trung lược..... Hai chỉ mắt mù vừa lật vừa lật, nhìn còn rất dọa người!

Thật lâu sau lúc sau, hắn rốt cuộc mở miệng nói chuyện: "Nha đầu a! Người nhưng gây họa! Người cũng không phải là giống nhau trùng tà, thứ này..... Thứ này ta cũng làm không được!"

Tiểu Đông vừa nghe cũng nóng nảy: "Gì? Đừng a Lưu thúc, ta đã có thể nhận thức người như thế một cái cao nhân a? Người không được ta tìm ai đi a?"

Lưu người mù trường ai một tiếng nói: "Ta lời nói thật đối với người nói đi, người cùng thứ này dính chính là huyết khế, căn bản vô pháp cởi bỏ! Nếu không phải hiện tại ngày không tới, người chỉ sợ đã sớm..... Ai....."

"Đã sớm xảy ra chuyện gì? Ngài lão có chuyện cứ việc nói thẳng, này nhưng cấp chết ta!" Tiểu Đông cái này cấp a!

Lưu người mù cũng không thể nề hà nói: "Ta vừa rồi tính quá người bất tự, người cùng hắn là kiếp trước có đoạn nghiệt duyên còn không có chấm dứt, cho nên kiếp này mới có này huyết khế chi kiếp a! Sống hay chết liền phải xem người tạo hóa, hiện tại hắn bản thể còn không có hiện thế, liền như thế hung, ta xem người sau này vẫn là đừng tới tìm ta, ta lão nhân còn tưởng sống lâu mấy năm đâu!"

Tiểu Đông nghe sừng sốt sừng sốt, như thế nào mấy lời nói liền đem chính mình cấp nói muốn mất mạng đâu? Cái này lão đông tây! Đầu năm nay thật đúng là cầ người không bằng cầ chính mình a! Khí nàng xoay người liền đi ra ngoài, lâm ra cửa liền nghe Lưu người mù lớn tiếng nói một câu nói: "Tự cầ nhi cầ phúc đi!"

Tiểu Đông sau khi nghe xong, phiến xem thường nhi, cũng không quay đầu lại đi rồi. Trở lại chính mình trong tiệm, lấy ra kia đem lược miên man suy nghĩ..... Ném? Không được đi, này không phải tương đương đem tiền ném sao? Không ném? Này quý luôn quấn lấy chính mình cũng không phải hễ sợ a!

"Đinh linh....." Một tiếng thanh thúy chuông đ òng thanh, một vị trung niên nam nhân đi đến.

"Người hảo, hoan nghênh quang lâm." Tiểu Đông lễ phép cùng đối phương chào hỏi.

Nam nhân đi đến Tiểu Đông bên người nói: "Ta tưởng tặng cho ta thái thái một kiện quà sinh nhật, tốt nhất có thể đặc biệt một chút."

Tiểu Đông li ên từ trên quầy hàng lấy ra một cái tinh mỹ vòng ngọc tử đối hấn nói: "Ngài xem cái này như thế nào?"

Không nghĩ tới nam nhìn thoáng qua cũng chỉ lắc đầu: "Ta muốn đặc biệt một chút." Bỗng nhiên hấn ánh mắt bị Tiểu Đông trong t àn tay kia đem lược hấp dẫn: "Đây là.....?"

Tiểu Đông xem hấn thế nhưng đối này lược có ý tứ, bất giác trong lòng căng thẳng nói: "Đây là đem tử đàn lược, là dân quốc thời kỳ một cái nhà giàu nhân gia tiểu thư dùng quá. Cất chứa có thể, nhưng nếu đưa cho ngài thái thái dùng..... Khả năng không quá thích hợp đi."

"Như thế nào? Người không nghĩ bán?" Nam nhân tựa hồ không có không nghe ra Tiểu Đông lời nói trọng điểm.

Tiểu Đông cười cười nói: "Như thế nào sẽ, chỉ cần ngài nhìn trúng, ta đương nhiên nguyện ý nhượng lại a!" Nhưng nàng trong lòng nhiều ít có chút bất an, sợ người nam nhân này đem lược mua đi có thể hay không ra cái gì vấn đề.....

"Người nói cái giá đi?" Nam nhân đại khí nói.

Tiểu Đông cũng vẫn là hảo tâm hỏi nhiều một câu: "Tiên sinh, người xác định không ngại đây là kiện lão đồng tây sao?"

Nam nhân không sao cả nói: "Không ngại, ta chỉ cần đặc biệt là đến nơi, người bao nhiêu tiền bán?"

Tiểu Đông điềm điềm nói: "Ta thu thứ này 2000 thu tới, nếu tiên sinh như thế hào sảng, như vậy liệ̀n một ngum giới 5000! Như thế nào?" Nàng tưởng nhiệ̀u muốn chút có lẽ có thể dọa lui người nam nhân này.

Không nghĩ tới nam nhân sảng khoái trả lời: "Thành giao."

Nhìn nam nhân rời đi bóng dáng, Tiểu Đông tâm âm thậ̀n bất an lên.....

Đệ Thập Chín Chuyện Xưa Quỷ Trượng Phu (Bốn)

Có lẽ là tâm lý tác dụng đi, vào lúc ban đêm Tiểu Đông thật sự không có lại mơ thấy nam nhân kia, chính là nàng phản đén không an tâm..... Tổng cảm giác muốn phát sinh cái gì sự giống nhau.

Liệ̀n ở như vậy lo âu trung, ngày lại qua mấy ngày.

Hôm nay giữa trưa, Tiểu Đông cùng thường lui tới giống nhau tới trong tiệm mặt khai phô, không một hậ̀i liệ̀n vào cái khách nhân. Hặ́n đi thực cấp, sắc mặt cũng thật không tốt, Tiểu Đông nhìn kỹ nguyên lai là mấy ngày hôm trước mua đi tử đàn lược nam nhân.

"Người hảo, gậ̀n nhất sinh ý như thế nào?" Nam nhân nhìn thấy Tiểu Đông trước nhiệt tình cùng nàng chào hỏi.

Tiểu Đông có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới như thế mau liệ̀n lại lậ̀n nữa gặp đượ̣c hặ́n. "Người hảo, ngài lại yêu cậ̀u điềm cái gì?" Tiểu Đông cười nói.

Nam nhân có chút không biết như thế nào mở miệng, đự́ng ở nơi nào do dự đã lâu mới nói: "Lão bản nượ̀ng, người xem ta có thể hay không đem mấy ngày hôm trước từ người này mua đi lược, lại thả lại người nơi này đại bán a?"

Tiểu Đông vừa nghe trong lòng biết không tốt, chẳng lẽ là hặ́n gặp đượ̣c cái gì kỳ quái sự, liệ̀n hỏi hặ́n: "Đương nhiên có thể a, bất quá người không nói muốn tặng cho người thái thái sao? Chẳng lẽ nàng không thích?"

Nam nhân bất đắc dĩ nói: "Chẳng những không thích, thậm chí đâu không được ta đặt ở trong nhà, ta đành phải liền lại lấy về người nơi này, giá cả người xem làm là được."

Xem nam nhân nói khách khí, Tiểu Đông trong lòng minh bạch, vấn đề khẳng định là ra ở này đem lược thượng, cũng liền không hề hỏi nhiều, để lại lược. Nam nhân lúc đi liền nữa cảm tạ, cũng nói sau này còn sẽ đến nơi này thăm.

Nam nhân đi sau, Tiểu Đông nhìn đặt ở quây thượng lược, đáy lòng dâng lên một trận hàn ý. Xem ra chính mình thật sự vô pháp thoát khỏi cái này ác ma! Nhưng hẳn rốt cuộc là ai đâu? Vì cái gì Lưu người mù sẽ nói hẳn cùng chính mình có đoạn nghiệt duyên không có đâu?

Buổi tối lão công tăng ca không ở nhà, Tiểu Đông một người nằm ở trên giường, trong lòng lộn xộn. Nàng nhớ rõ kia quỷ nói qua hẳn kêu "Đàm tử mặc", xem ra nàng muốn tìm chính mình ở Trường Sa bằng hữu tra tra người này.

"Tử mặc, bọn họ nói đều là thật sự sao? Người thật sự muốn cưới Tống gia tiểu thư làm vợ?" Một cái hai mắt đăm lệ mỹ lệ nữ tử, thương tâm hỏi trước mắt nam nhân.

Nam nhân lãnh khốc nói: "Kỳ thật có một số việc, người đã sớm hẳn là suy nghĩ cẩn thận, lấy thân phận của người, như thế nào khả năng gả tiến nhà ta, đừng nói làm thê, làm tính làm thiếp đều không đủ tư cách."

Nữ tử thân mình chấn động, không nói nữa, chỉ là thật sâu nhìn nam nhân liếc mắt một cái, liền xoay người rời đi.

Nam nhân nhìn nữ tử đi xa thân ảnh, khóe mắt chậm rãi ẩm ướt lên.....

Buổi sáng, Tiểu Đông bị một trận chuông báo thức đánh thức, đêm qua nàng lại mơ thấy nam nhân kia, chỉ là liền này trong mộng còn có cái nữ nhân. Bọn họ hẳn là lẫn nhau yêu nhau, chính là nam nhân vì cái gì muốn như vậy vô tình thương tổn nữ nhân kia đâu?

Tiểu Đông đem đàm tử mặc tên này cùng đại khái thời gian, cung cấp cho chính mình ở Trường Sa bằng hữu, làm hắn giúp đỡ tra tìm dân quốc thời kỳ Đàm gia tình huống. Bằng hữu dùng hai ngày thời gian, rốt cuộc tra được Trường Sa Đàm gia một chút sự tình.

Nguyên lai cái này Đàm gia lúc ấy là Trường Sa một cái nhà giàu nhân gia, tộc trưởng đàm Thanh Hoa ở Trường Sa xem như cái nhà giàu số một, lúc ấy được xưng "Đàm nửa thành". Hắn có cái tam đại đơn truyền nhi tử kêu đàm tử mặc, từ nhỏ thông minh tuyệt đỉnh, 12 tuổi khi đã bị đàm Thanh Hoa đưa đến Anh quốc đọc thương học quản lý, 26 tuổi về nước sau, tiếp quản này phụ thân sinh ý, người này trời sinh tính phong lưu, hơn nữa du học nhiều năm, dưỡng thành phóng đãng không kềm chế được cá tính.

Về nước sau tuy thu liễm rất nhiều, chính là vẫn là thích ta hành ta tốc, sau tới Đàm gia bởi vì kinh doanh không tốt, sinh ý thất bại, đàm Thanh Hoa một bệnh không dậy nổi, không bao lâu liền qua đời. Vì cứu lại kè bên phá sản gia nghiệp, đàm tử mặc cùng lúc ấy Trường Sa một cái khác phú thương, Tống hữu lương kết thân, cưới hắn con gái duy nhất Tống thiên anh.

Chính là sự tình cũng không có hướng tốt phương hướng phát triển, cuối cùng đàm tử mặc không biết bởi vì cái gì, thế nhưng tàn nhẫn giết chết nhạc phụ một nhà, từ đây mất tích. Mãi cho đến giải phóng sau, mới có người phát hiện nguyên lai hắn thi thể vẫn luôn đều ở Đàm gia nhà cũ. Sau tới liền bắt đầu truyền Đàm gia nhà cũ nháo quỷ, giải phóng sau phân đi phân mà, nhưng chính là không ai vui muốn cái này nhà cũ. Cuối cùng chính phủ đành phải đem tòa nhà này hủy đi, ở mặt trên che lại cái trường học. Đến tận đây mới bình ổn đàm trạch nháo quỷ nghe đồn.

Tiểu Đông xem xong rồi bằng hữu truyền đến tư liệu, trong lòng còn có rất nhiều rất nhiều nghi vấn không giải được. Xem ra chính mình vẫn là muốn đích thân đi một chuyến Trường Sa mới được, xem có thể hay không tìm được năm đó Đàm gia người đời sau, hiểu biết một chút năm đó chân thật tình huống.

Vì thế ngày hôm sau, Tiểu Đông liền cùng lão công nói chính mình tính toán đi tranh Trường Sa.

Ai ngờ lão công lại nói: "Tức phụ, ta không thể bỏ người đi, làm sao bây giờ?"

Tiểu Đông cười cười nói: "Không có việc gì lão công, ta chính là đi tiến một ít hóa, mấy ngày liền trở về, người yên tâm đi."

Trường Sa hoa cúc sân bay, Tiểu Đông đại học đồng học Lý nam sanh tới sân bay tiếp nàng. Hai người từ đại học tốt sau, có 4-5 năm không gặp, lần này tới Trường Sa cũng là muốn ở nhờ ở nhà nàng.

"Tiểu Đông, người khó được tới một lần Trường Sa, cần phải ở bên này nhiều chơi mấy ngày a!" Nam sanh nhiệt tình nói.

Tiểu Đông cao hứng nói: "Người cứ yên tâm đi, chúng ta thật nhiều năm không gặp, khẳng định hảo hảo cùng người ôn chuyện."

Tiểu Đông ở Trường Sa chơi mấy ngày sau, thông qua nam sanh thật đúng là ở Trường Sa tìm được rưỡi năm đó Đàm gia người đời sau, là cái 101 tuổi lão thái thái. Nghe nói cái này trăm tuổi lão nhân, là nữ không điếc, mắt không hoa, tư duy còn rất rõ ràng. Cái này làm cho Tiểu Đông âm thầm may mắn a, đây chính là Đàm gia cuối cùng một cái biết năm đó sự tình người đời sau, nàng nếu là thật hờ hờ, chính mình lần này đã có thể đến không.

Đàm lão thái thái ở tại ở nông thôn một gian tiêu viện tử, nơi này không khí tươi mát, hoàn cảnh u nhã, khó trách có thể trường thọ đâu. Tiểu Đông tiến sân, lão thái thái liền từ trong phòng đi ra, một phen giữ nàng lại nói: "Vũ yên? Người như thế nào tới, tới đón ta sao?"

Cái này nhưng đem Tiểu Đông hỏi không hiểu ra sao, còn hảo lão thái thái nữ nhi đúng lúc tiến lên giải vây nói: "Mẹ, vị cô nương này là Tiểu Đông, chính là ta và người nói muốn hỏi thăm ta đại cứu sự tình người."

Đàm lão thái thái nhìn Tiểu Đông đã lâu, nói thầ n nói: "Ai, thật đúng là không phải vũ yên..... Xem ra ta còn muốn lại ngao trước mấy năm lâu."

Tiểu Đông cùng đàm lão thái thái nữ nhi cùng nhau đỡ nàng vào nhà ng ỗ xuống, nàng mỉm cười đối đàm lão thái thái nói: "Đàm bà nội, ta có thể hay không cùng người hỏi thăm hỏi thăm, các người Đàm gia một ít chuyện cũ a."

Đàm lão thái thái nhìn Tiểu Đông liếc mắt một cái nói: "Người muốn biết ta đại ca sự tình?"

Tiểu Đông chạy nhanh gật gật đầu. Đàm lão thái thái trầ n tư một h ồi, mới bắt đầu nói về năm đó những cái đó, nàng tưởng quên cũng quên không được phủ đ ầy bụi chuyện cũ.....

Năm đó ta ca mới từ Anh quốc trở về, người lớn lên đẹp, lại lưu quá dương. Bản địa bà mỗi đầu mau đem nhà ta gạch cửa nhi dẫm hồng r ồi! Chính là ta ca lại một cái cũng chướng mắt! Cũng khó trách, hẳn là gặp qua đại việc đời nam nhân, như thế nào có thể coi trọng này đó ở nông thôn thô nha đầu đâu.

Cha mẹ ta đầu thực sốt ruột, đại ca tới r ồi ba mươi, lại vô tâm cưới vợ, cái này làm cho rất nhiều người đầu ở sau lưng nghị luận ta ca, có phải hay không ở Anh quốc sớm cưới dương bà tử! Nhưng ta ca lại đối này đó phê bình không thêm quan tâm, thẳng đến gặp nàng.....

Đó là cái mưa bụi mùa, ta ca cùng hẳn bạn tốt chu tự sơn đi một nhà tân khai thanh lâu nghe khúc. Kết quả ng ỗ xuống hạ liề n nghe người bên cạnh nói, hôm nay buổi tối sẽ một cái mới tới mỹ nhân, nghe nói là bán nghệ không bán thân, trừ phi có thể đáp đúng nàng ba cái vấn đề

Ta ca vừa nghe liề n tới hứng thú, không nghĩ tới ở cái này diễm tục nơi còn có thể có bức này thú sự. Vì thế liề n chờ tới r ồi buổi tối, quả nhiên, thiên tối sầ n liề n từ mặt sau đi ra vị mỹ nhân. Nhưng nàng cũng không khách nhân trong miệng mới tới mỹ nhân, mà chỉ là cái kia nữ tử nha đầu.

Các ân khách càng thêm điên cuồng, một cái bên người nha đầu đầu là lớn lên như thế đẹp, kia tiểu thư không được mỹ thành thiên tiên a! Nhưng nữ tử này phảng phất là ở điều mọi người ăn uống, vẫn luôn không có hiện thân cùng đại gia gặp mặt, chỉ là làm nha đầu lấy ra một trương giấy trắng, mặt trên viết ba đạo đề.

Một đạo đề ba lượng bạc, như có thể giải đối ba đạo đề, liền có thể làm khách nhân ở tiểu thư trong phòng ngủ lại một đêm. Tất cả mọi người điên rồ giống nhau bỏ tiền giải đề, chính là không một cái có thể đáp đúng vấn đề.

Vẫn luôn ở bên cạnh nhìn này hết thấy đàm tử mặc trong lòng buồn cười, hấn ngẩng đầu nhìn thoáng qua trên giấy vấn đề, nghĩ thầm liền nhóm người này sớm bao như thế nào khả năng biết mấy vấn đề này đâu?

Nguyên lai trên giấy ba cái vấn đề là: Một, đại địa là viên vẫn là phương, vì cái gì? Nhị, là thái dương vây quanh chúng ta chuyển, vẫn là chúng ta vây quanh thái dương chuyển, vì cái gì? Tam, ngày mưa sét đánh, là trước hết nghe đến tiếng sấm vẫn là trước nhìn đến tia chớp, vì cái gì?

Này mấy vấn đề đối với ngay lúc đó người Trung Quốc tới nói, căn bản không có khả năng biết đáp án, như thế nào khả năng trả lời đi lên đâu? Chính là đàm tử mặc không giống nhau, hấn 12 tuổi liền đi Anh quốc lưu học, đối với này đó tự nhiên tri thức hấn như thế nào khả năng không biết đâu?

Hấn hiện tại tò mò nhất chính là, một cái thanh lâu nữ tử, như thế nào sẽ đưa ra như vậy vấn đề đâu? Chẳng lẽ nàng cũng đi qua ngoại quốc? Nhưng một cái như thế có kiến thức nữ tử, lại như thế nào sẽ lưu lạc đến loại này pháo hoa nơi đâu? Hấn hiện tại đối nữ nhân này là càng ngày càng tò mò.

Đệ Thập Chín Chuyện Xưa Quỷ Trọng Phu (Năm)

Đàm tử mặc hợp với ba ngày đầu đi vào cái này thanh lâu nghe khúc, tại đây ba ngày không ai có thể đáp đúng cái kia cô nương vấn đề. Ngẫm lại cũng nên chính mình ra ngựa, hấn nhất định phải nhìn một cái nàng là thần thánh phương nào, thế nhưng như thế không giống người thường.

Vì thế hắn đi nhanh tiến lên, đẽ bút li ền viết xuống ba đạo đẽ đáp án. Đứng ở một bên tiểu nha đầi trước mắt sáng ngời, lập tức vui mừng trở về bẩm báo các nàng tiểu thư, có khách nhân đáp lên đây!

Không một h ồi, đàm tử mặc đã bị thỉnh lên l ầu hai, ở một mảnh ồ lên trong tiếng, hắn cất bước mà thượng. Đi vào l ầu hai phòng trước cửa, đàm tử mặc vừa muốn gõ cửa, đột nhiên bên trong tiểu nha đầi lớn tiếng nói: "Vị này gia, thỉnh ngài báo thượng tên họ."

Đàm tử mặc sùng sốt, ngay sau đó cười nói: "Tại hạ đàm tử mặc."

Trong phòng an tĩnh một lát, chợt nghe một điệu dàng để nghe thanh âm truy ền ra: "Nguyên lai là du học về nước Đàm gia thiếu gia, khó trách có thể đáp thượng tiểu nữ tử này ba cái vấn đẽ, đàm thiếu gia, mời vào đi!"

Đàm tử mặc đẩy cửa mà nhập, chỉ thấy nhất xuyên xuyên rèm châu mặt sau, ng ồi một vị khuynh thành giai nhân. Xem đàm tử mặc mắt đầi thẳng, tưởng hắn là vào Nam ra Bắc lưu quá dương, cái dạng gì nữ tử chưa thấy qua! Chính là trước mắt vị này bích người, mỹ khác người có chút hít thở không thông, chỉ là nàng giữa mày có chút khuôn mặt u s ầu, làm như không thể nào vui vẻ.

"Cô nương vì sao sự s ầu lo?" Đàm tử mặc nhẹ giọng hỏi.

Nữ tử xinh đẹp cười nói: "Đàm thiếu gia gì ra lời này nào?"

Đàm tử mặc hơi hơi mỉm cười nói: "Ta xem cô nương giữa mày hình như có ba phần khuôn mặt u s ầu, cho nên mới mở miệng hỏi."

Nữ tử sắc mặt hơi đổi, ngay sau đó lại khôi phục đào hoa tươi cười nói: "Đàm thiếu gia thật là quan sát rất nhỏ a. Lần đầi gặp mặt thế nhưng có thể nhìn ra ta có tâm sự, thật là khó đợc."

Đàm tử mặc từ trước đến nay là cái ngay thẳng người, trong lòng tưởng cái gì li ền hỏi cái gì, hắn nói: "Cô nương, ta có một chuyện không rõ, không biết có không hỏi một chút người."

Nữ tử thần sắc nói nhiên nói: "Đàm thiếu gia xin hỏi."

"Ta xem cô nương dung mạo, học thức đều người phi thường gia nữ tử, như thế nào lưu lạc đến tận đây đâu?"

Bị đàm tử mặc vừa hỏi, nữ tử thần sắc có chút ảm đạm thần thương. Hắc vội vàng xin lỗi nói: "Ngượng ngùng, nếu cô nương cảm thấy không có phương tiện đối tại hạ giảng, đại nhưng không cần để ở trong lòng, coi như tại hạ không hỏi quá."

Nữ tử trâm tư một lát nói: "Nếu đàm thiếu gia đối tiểu nữ tử thân thể cảm thấy hứng thú, ta cũng không có cái gì không thể nói bí mật, chỉ là đều là chút năm xưa chuyện cũ, khả năng nghe xong sẽ làm người cảm thấy trong lòng không mau."

"Không sao, chỉ nghĩ nghe cô nương nói nói chính mình chuyện xưa thôi." Đàm tử mặc nhàn nhạt nói.

Nữ tử ánh mắt nhấp nháy nhìn đàm tử mặc nói: "Cũng hảo, đêm dài chậm rãi, đàm thiếu gia muốn nghe tiểu nữ tử chuyện xưa, ta chính là cho người nói một chút ta xuất thân đi. Đông mai, rót rượu....."

Tiểu nữ tử tên là vũ yên, nhưng này không phải ta tên thật, là ta đến chỗ này lấy nghệ danh. Ta tên thật kêu phổ trần, là mẫn tộc người. Ông nội của ta là đại thanh một cái xuống dốc Vương gia, ta từ nhỏ lớn lên ở gia gia dưới gối, hắc đối ta dốc lòng dạy dỗ, vì dạy ta, hắc thỉnh ba cái lão sư dạy ta học vấn, trong đó liền có cái Anh quốc truyền đạo sĩ, Thomas thần phụ, hắc giáo hội ta tiếng Anh, toán học, tự nhiên, địa lý, lịch sử, cho nên ta có thể mới hỏi ra như vậy xảo quyết vấn đề

Hiện tại thanh triêu không có, nhà ta tài sản vốn dĩ cũng có thể ăn trước tam đại. Chính là ta a mã thích đánh cuộc như mạng, không mấy năm liền quản gia đương thua tinh quang. Sau tới lại trừu thượng thuốc phiện, cuối cùng cũng chỉ rơi vào cái bán phòng bán đất, bán nhi bán nữ kết cục.

Ta liền tính là cái khanh khách xuất thân, cũng không thể không cư trú tại đây thanh lâu, bằng vào từ nhỏ học tập một ít Tây Dương tri thức, tạm

thời bảo cái trong sạch chi thân."

Nghe xong vũ yên nói sau, đàm tử mặc trong lòng tức khắc dâng lên trù mến chi tình, lập tức liền đối nàng nói: "Vũ yên, ta có thể như thế kêu người sao?"

Vũ yên nhàn nhạt gật đầu nói: "Ta cũng lần đầu tiên hướng người khác nói lên chính mình thân thế, mong đàm thiếu gia không chê ta thân phận, lòng ta đã sớm vô cùng cảm kích."

Đàm tử mặc ôn nhu đối nàng nói: "Vũ yên, người yên tâm, ta sau này sẽ không lại cho người gặp được những cái đó bất kham việc, tin tưởng ta, ta nhất định đem người từ nơi này mang đi."

Từ đây hai người liền tư định rồi chung thân, đàm tử mặc ở chỗ này trường kỳ bao hạ vũ yên, thanh lâu lão bản tự nhiên sẽ không lại làm nàng tiếp mặt khác khách nhân. Chính là ngày vui ngắn chẳng tày gang, liền ở đàm tử mặc chuẩn bị cùng trong nhà nói muốn cưới vũ yên vào cửa là lúc, vừa lúc đuổi kịp trong nhà sinh ý bắt đầu đi xuống sườn núi lộ, ngày càng lụn bại.

Vì cứu lại trong nhà sản nghiệp, đàm Thanh Hoa muốn cho nhi tử cưới trong thành một khác phú hộ, Tống hữu lương nữ nhi, hai nhà liên hôn sau, tất sẽ trợ Đàm gia Đông Sơn tái khởi. Nhưng đàm tử mặc nói cái gì cũng không đồng ý, còn nói chính mình sớm đã có người trong lòng, đang chuẩn bị ngày gần đây đem nàng cưới vào cửa.

Nhưng đàm Thanh Hoa tìm sau khi nghe ngóng, nguyên lai nhi tử muốn cưới lại là một người thanh lâu nữ tử, tức khắc khí nổi trận lôi đình, một bệnh không dậy nổi, không mấy ngày liền giá hạc tây bơi. Hấn lâm chung trước lần nữa công đạo, nếu không cưới Tống hữu lương nữ nhi làm vợ, liền cùng đàm tử mặc đoạn tuyệt phụ tử quan hệ.

Đàm tử mặc không nghĩ tới phụ thân như thế quyết tuyệt, đang lúc hấn không biết như thế nào cho phải thời điểm, thế nhưng biết được vũ yên nghe nói nhà hấn trung suy tàn thật, bắt đầu treo biển hành nghề tiếp khách.

Đàm tử mặc tức khắc như ngũ lôi oanh đỉnh, hấn ở đây ngập lửa giận dưới liền đờng ý cười Tống hữu lương nữ nhi Tống thiên anh làm vợ.

Đại hôn sắp tới, vũ yên bên người nha đầu tới tìm đàm tử mặc, nói là nhà nàng tiểu thư muốn gặp hấn một mặt. Đàm tử mặc vui vẻ đi trước, chính là thấy vũ yên sau xem nàng vẻ mặt tiều tụy, tức khắc tâm giác buồn cười, là nàng trước rời bỏ chính mình, hiện tại còn ở chính mình trước mặt trang đáng thương, thật là ** vô tình a.

Vũ yên xem đàm tử mặc xuân phong mãn diện, xem ra nghe đồn không giả, hấn thật sự là phải làm tân lang quan. Nàng chỉ hỏi đàm tử mặc một câu: "Tử mặc, bọn họ nói đều là thật sự sao? Người thật sự muốn cưới Tống gia tiểu thư làm vợ?"

Đàm tử mặc vô tình nói: "Kỳ thật có một số việc, người đã sớm hấn là suy nghĩ cẩn thận, lấy thân phận của người, như thế nào khả năng gả tiến nhà ta, đừng nói làm thê, làm tính làm thiếp đều không đủ tư cách."

Vũ yên thân mình chấn động, tiếp theo ai khẩu khí, liền xoay người rời đi. Đàm tử mặc nhìn vũ yên bóng dáng, trong lòng như vạn tiễn xuyên tâm khó chịu, hấn thật sự rất muốn gọi lại nàng, hỏi một chút nàng vì cái gì như thế vô tình, chính là hấn cuối cùng cũng không có nói ra câu nói kia.

Có lẽ hết thảy đều là mệnh trung chú định, liền ở đàm tử mặc đại hôn đêm đó, vũ yên cũng thân xuyên áo cưới, nuốt vàng tự sát. Đương đàm tử mặc từ chu tự sơn chỗ biết được tin tức này khi, đã là nửa tháng sau.

"Chuyện này không có khả năng!" Đàm tử mặc biến chút cuồn cuộn loạn.

Chu tự sơn ai khí nói: "Đàm huynh, người bình tĩnh một chút, đây đều là thật sự."

"Chính là, chính là nàng, nàng vì cái gì a?" Đàm tử mặc thật sự không thể tin được vũ yên đã chết.

Chu tự sơn có chút do dự, hấn không biết có nên hay không đem sự tình chân tướng nói cho đàm tử mặc. "Đàm huynh, người đừng kích động, sự

tình kỳ thật là cái dạng này, kỳ thật..... Vũ yên căn bản không giống nghe đồn như vậy bắt đầu treo biển hành nghề tiếp khách, đây đây là ** tử xem nhà người mau phá sản, liên tục nàng tiếp khách, chính là nàng không làm, vì thế ** tử vì làm người hết hy vọng, liên tục đối ngoại nói nàng đã treo biển hành nghề tiếp khách."

"Cái gì!" Đàm tử mặc thân hình một đống, đúng vậy, hẳn nhận thức vũ yên ra nước bùn mà không nhiễm, như thế nào khả năng đi tiếp khách, như vậy còn không bằng làm nàng đi tìm chết.....

Đệ Thập Chín Chuyện Xưa Quỷ Trượng Phu (Sáu)

Mấy ngày này chu tự sơn liên tục vẫn luôn cảm thấy Đàm gia phá sản sự có kỳ quái, trải qua nhiều phiên đi điều tra sau, hẳn mới biết được, kỳ thật Đàm gia sinh ý thất bại đây là bởi vì Tống hữu lương tưởng đem nữ nhi gả cho đàm tử mặc, chính là bà mỗi ba lần bốn lượt tới làm mai đây bị lấy các loại lý do chặn hãm.

Sau tới Tống hữu lương sau khi nghe ngóng, nguyên lai này Đàm gia tiểu nhi vẫn luôn mê luyện một người thanh lâu nữ tử, liên tục sử dụng, làm Đàm gia phá sản, lại lấy trợ này Đông Sơn tái khởi vì từ hướng Đàm gia cầu hôn. Sau lại hoa số tiền lớn mua được **, làm nàng đối ngoại nói vũ yên bắt đầu treo biển hành nghề tiếp khách.

Chu tự sơn đem chính mình mấy ngày này sở đi điều tra kết quả nói cho đàm tử mặc sau, hẳn có lẽ là bởi vì quá độ bị thương, thế nhưng không khóc phản cười, hẳn tiếng cười nghe bạn tốt chu tự sơn trong lòng phát mao. Vợ đối đàm tử mặc nói: "Tử mặc, người nhất định phải tưởng khai chút, hiện tại nhất định phải bình tĩnh."

Đàm tử mặc gật gật đầu đối hẳn nói: "Tự sơn, người yên tâm, ta sẽ không điên, ta nhất định phải tỉ mỉ kế hoạch này đó âm mưu người, trả giá gấp mười lần, gấp trăm lần, ngàn lần đại giới tới hoàn lại!"

Từ rày về sau đàm tử mặc đúng hẹn cưới Tống hữu lương nữ nhi Tống thiên anh làm vợ, cũng ở một năm sau liên tục kế thừa Tống gia sở hữu sản nghiệp. Liên tục người ở bên ngoài trong mắt, lúc này đàm tử mặc hết thấy

đều như cá gặp nước khi, ai ngờ không bao lâu, lại đã xảy ra một kiện làm người không tưởng được sự tình.

Hôm nay buổi sáng, ngày thường vẫn luôn cấp Tống gia đảo bần cầu A Tam, ở Tống hậu môn ngoại đọi đã lâu cũng không gặp có người ra tới đảo bần cầu. A Tam ngày thường cùng Tống gia hạ nhân đã sớm hỗn chín, cho nên liền tưởng gõ gõ cửa, đứng ở là cái kia ngu ngốc hạ nhân ngủ rồi, làm thời gian.

Chính là hắn mới vừa một gõ cửa, môn thế nhưng chính mình khai. A Tam kêu nửa ngày cũng không có người ứng hắn, vì thế hắn liền đánh bạo đi vào. Nhưng tiến hậu viện hắn liền cảm giác không quá đúng, Tống gia hậu viện hắn tuy nói không có vào quá, chính là ngày thường cũng là từ ngoài cửa hướng trong nhìn quá, luôn là có thật nhiều bọn hạ nhân vội tới vội đi.

Chính là hôm nay hậu viện, phá lệ quanh quẽ, một người đầu là không có. Hắn tiếp tục tráng lá gan đi phía trước viện đi, lại thấy đây đất vết máu..... Dọa hắn la lên một tiếng chạy ra đi gọi người.

Địa phương bảo trường gọi tới cảnh sát trong cục người, mở ra Tống gia đại môn, phát hiện Tống gia từ trên xuống dưới ba mươi tám khẩu người toàn bộ bị người dùng vũ khí sắc bén giết chết, chỉ có Tống thiên anh một người là treo cổ ở chính mình trong phòng.

Những người này trung duy độc thiếu Tống gia hiện tại đương gia đàm tử mặc, hơn nữa đủ loại dấu hiệu cho thấy, nơi này mọi người đều là hắn giết. Cảnh sát cục tuyên bố Huyên Thượng Lệnh tróc nã hắn, chính là vẫn luôn đều không thấy này bóng dáng. Mọi người chỉ là tương truyền hắn ở ngày đó buổi tối đi gặp bạn tốt chu tự sơn lúc sau liền biến mất vô tung vô ảnh.

Giải phóng sau, tân chính phủ đem Tống gia cùng Đàm gia nhà cũ đều sung công, ai ngờ thế nhưng ở Đàm gia nhà cũ tầng hầm ngầm, phát hiện sớm lấy chết đi nhiều năm đàm tử mặc thi thể, lúc sau còn nghe đồn Đàm gia nhà cũ bắt đầu nháo quỷ.

Nghe đàm lão thái thái nói xong câu chuyện này sau, Tiêu Đông trong lòng cảm giác có chút kỳ quái, vì cái gì thành quỷ không phải vũ yên, phản đến là đàm tử mặc đầu? Hắn giết như thế nhiều hơn người, chỉ là vì cấp vũ yên báo thù sao?

Từ bắt đầu Tiêu Đông tiến vào khi, đàm lão thái thái liền nhìn chăm chăm vào Tiêu Đông xem, hiện tại nàng thật sự nhìn không được hỏi Tiêu Đông: "Nha đầu, người như thế nào cùng vũ yên lớn lên như thế giống a, người vừa đi tiến vào, ta còn tưởng rằng là nàng trở về đâu! Ta cùng vũ yên từng có vài lần chi duyên, trên người nàng không giống nhau thanh lâu nữ tử yêu mị, ngược lại cho ta một loại ưu nhã cao quý cảm giác. Chỉ tiếc ý trời trên người, nàng cùng ta ca chung không thành tựu một đôi quyền lữ, đáng tiếc..... Đáng tiếc a!"

Từ đàm lão thái thái chỗ trở về sau, Tiêu Đông cảm giác chính mình có lẽ thật là vũ yên chuyển thế. Chính là chính mình cũng không có kiếp trước ký ức, bằng không nàng nhất định hỏi một chút chính nàng, vì cái gì không hận, có thể an tâm chuyển thế đầu thai đâu? Đến là đàm tử mặc vẫn luôn đầu hăm ở trong đó, không thể chuyển thế.

Chính là kiếp này chính mình sớm đã có ái chính mình lão công, không có khả năng lại cùng hắn tái tục tiền duyên. Xem ra chính mình nhất định phải cùng cái này đàm tử mặc nói rõ ràng.....

Tiêu Đông trở lại nam sanh nơi đó sau, cùng nàng nói chính mình trong khoảng thời gian này tao ngộ, nghe nam sanh sửng sốt sửng sốt: "Hành a Tiêu Đông! Người này tao ngộ như thế nào cùng tiêu thuyết dường như!"

Tiêu Đông vô tâm tư để ý tới nam sanh cười nhạt, chỉ là nghĩ trong mộng nên như thế nào đối mặt đàm tử mặc. Nam sanh cũng mặc kệ Tiêu Đông có hay không đang nghe, trong miệng còn vẫn luôn blah blah nói cái không ngừng..... Đột nhiên, Tiêu Đông cảm giác trước mắt tối sầm, chờ nàng khôi phục ý thức sau, liền phát giác chính mình đi tới cái đen nhánh tầng hầm ngầm.

Tầng hầm ngầm duy nhất nguồn sáng chính là một cái nho nhỏ cửa sổ, nương kia một chút quang, Tiêu Đông nhìn đến nàng phía trước ngã một

người nam nhân, chính là nam nhân tay chân đều phân biệt bị xích sắt khóa, hần liền như vậy an tĩnh ng ồi ở nơi nào, giống như thời gian đều vì này đình chỉ giống nhau.

"Vũ yên, người ở nơi nào?" Nam nhân phát ra trầm thấp thanh âm nói.

Tiểu Đông nghe sau thân mình chấn động, tưởng từ nay về sau lui, nhưng lại không biết bị cái gì đồ vật cấp sẩy, phát hiện lang một thanh âm vang lên.

Nam nhân đột nhiên đứng lên hô to: "Là người sao? Vũ yên? Người vì cái gì vẫn là không chịu trông thấy ta, người ra tới trông thấy ta đi!"

Tiểu Đông nghe nam nhân có chút thâm trầm thanh âm, cảm giác chính mình tim đau như bị thít chặt, nàng không tự chủ được đi ra phía trước.....

Quả nhiên, ghế trên khóa chính là đàn tử mặc, Tiểu Đông không đành lòng xem hần như thế g ầy ồm khuôn mặt: "Là ai đem người khóa ở chỗ này?"

Nam nhân tưởng hướng Tiểu Đông phương hướng tới gần một ít, bắt đắc dĩ xích sắt chiều dài hữu hạn, chỉ có thể phí công về phía trước tránh.

Tiểu Đông xem hần như thế kích động, vội nói: "Đàn tử mặc, người đừng xúc động, ta không phải vũ yên, ta là Tiểu Đông."

Đàn tử mặc mờ mịt nhìn Tiểu Đông nói: "Người không phải vũ yên? Người gạt ta, người vẫn là không chịu tha thứ ta sao?"

Tiểu Đông kiên nhẫn nói: "Ta thật sự không phải vũ yên, ta cũng không biết vũ yên có hay không tha thứ người, chính là người vì cái gì sẽ bị khóa ở chỗ này?"

"Ta ở trừng phạt ta chính mình....." Đàn tử mặc sâu kín nói.

Tiểu Đông nhẹ giọng hỏi hần: "Vì vũ yên?"

Hắn gật gật đầu nói: "Vì có thể nhìn thấy nàng, ta thà rằng cả đời tại đây trong bóng tối chờ đợi, chính là vì cái gì nàng vẫn luôn cũng không chịu xuất hiện đâu?"

Vấn đề này Tiểu Đông trả lời không được, chính là nàng lại không đành lòng xem đàm tử mặc thương tâm, vì thế liền đối hắn nói: "Ta tưởng, nàng có thể là quá yêu người, cho nên luyện tức đi hận người."

Đàm tử mặc mắt có chút ánh sáng nói: "Là thật sự sao? Nàng còn yêu ta?"

Tiểu Đông gật gật đầu nói: "Nhất định là cái dạng này, nữ nhân ái đầu rất đơn giản."

Chợt một chút, Tiểu Đông thế nhưng ném tới trên mặt đất. Nam sanh ở bên cạnh lo lắng kêu: "Tiểu Đông, Tiểu Đông, người xảy ra chuyện gì, đừng làm ta sợ!"

Tiểu Đông từ trên mặt đất bò dậy nói: "Không có việc gì, ta có thể là ban ngày làm mộng, không có việc gì, một hồi thì tốt rồi."

Nam sanh vẻ mặt kinh hồn chưa định nói: "Người nhưng làm ta sợ muốn chết, này lúc kinh lúc rống, chẳng lẽ? Là hắn tới trong mộng tìm người?"

Tiểu Đông ai khẩu khí nói: "Cũng không biết là hắn tới tìm ta, vẫn là ta kiếp trước ký ức tới tìm ta, tóm lại ta giống như có thể cảm giác được kiếp trước một ít tình cảm, không biết đây là hảo vẫn là hư....."

Đệ Thập Chín Chuyện Xưa Quỷ Trượng Phu (Bảy)

Tiểu Đông từ Trường Sa trở về sau, trong lòng vẫn luôn có loại nói không rõ cảm giác, không biết là đáng thương đàm tử mặc vẫn là đau lòng đàm tử mặc..... Hơn nữa vận mệnh chú định, nàng luôn là cảm giác sự tình không như vậy đơn giản, này trong đó nhất định còn có nàng không biết sự tình.

Hiện tại nàng cũng không phải vũ yên, chưa nói tới đôi đàm tử mặc có cảm tình, chỉ là cảm thấy bọn họ kiếp trước không có thể ở bên nhau thật đáng tiếc mà thôi. Chính là sự tình tổng muốn giải quyết, không thể làm hấn vẫn luôn cùng chính mình như thế háo, tốt nhất kết quả chính là làm đàm tử mặc chuyển thế đầu thai, không cần ở lưu luyện nhân gian.

Chính là nếu muốn cho hấn không lưu luyện nhân gian, chỉ có kết khai hấn khúc mắc, làm hấn thấy một lần chân chính vũ yên, đem năm đó hiểu lầm bào cởi bỏ, có lẽ hấn mới có thể buông. Buổi tối đàm tử mặc lại lần nữa nhập Tiểu Đông trong mộng, lần này hấn không giống ngày xưa giống nhau đầy mặt mỉm cười, mà là vẻ mặt tối tăm đối Tiểu Đông nói: "Người đi Trường Sa tra ta?"

Tiểu Đông trong lòng cả kinh nói: "Là, ta đi Trường Sa, tra được một ít về chuyện của người."

Đàm tử mặc có chút âm tình bất định nhìn Tiểu Đông nói: "Người đối chuyện của ta cảm thấy hứng thú sao?"

Tiểu Đông bị hỏi sửng sốt, nghĩ nghĩ nói: "Hấn là xem như cảm thấy hứng thú đi, ta chỉ là muốn hiểu biết một chút người sinh thời sự tình, rồi mới, rồi mới tưởng khuyên nhủ người buông trước kia, làm lại đầu thai làm người."

Đàm tử mặc có chút thương cảm nói: "Đó là không có khả năng, ta chính mình sự tình chính mình biết, đối với trước kia ta chấp niệm quá sâu, đã sớm bỏ lỡ cuối cùng cơ hội, nếu lựa chọn buông, duy nhất kết cục chính là hồn phi phách tán."

Tiểu Đông trong lòng cả kinh, thế nhưng từ trong mộng tỉnh lại. Nàng nhìn bên người lão công, trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang. Nàng biết còn như vậy đi xuống, chính mình sớm muộn gì sẽ nhớ tới tiền sinh ký ức, đến lúc đó nàng nên như thế nào đối mặt chính mình lão công đâu?

Nàng ở như vậy bàng hoàng trung lại vượt qua mấy ngày, có lẽ là đàm tử mặc tưởng cho nàng một ít thời gian tiêu hóa mấy ngày này phát sinh sự

tình, mấy ngày nay buổi tối hẳn cũng không có xuất hiện ở Tiểu Đông trong mộng.

Chính là hôm nay thu cửa hàng về nhà, Tiểu Đông đi ở ngày thường lại quen thuộc bất quá trên đường khi, nàng đột nhiên có loại mặc danh sợ hãi cảm. Cái này làm cho nàng không tự chủ được nhanh hơn bước chân, chính là vẫn là ở một cái chỗ rẽ chỗ bấp cửa sổ ảnh ngược trung, thấy được một cái mơ hồ không rõ bóng dáng, vẫn luôn ở không xa không gần đi theo chính mình.

Nàng trong lòng hoảng hốt, liền bắt đầu một đường chạy chậm lên, chính là Tiểu Đông nhưng vẫn đâu có thể cảm giác được, mặt sau đi theo nàng bóng dáng cũng nhanh hơn tốc độ ở truy nàng. Liền ở mặt sau bóng dáng ly nàng càng ngày càng gần khi, giác quan thứ sáu nói cho nàng, cái này bóng dáng không phải đả tử mặc.

Nàng có thể rõ ràng cảm giác được phía sau có một cỗ dầy đặc hàn ý, đang ở một chút một chút hướng chính mình đánh úp lại. Tiểu Đông càng chạy càng nhanh, đột nhiên, đón đầu đụng phải một người, Tiểu Đông xoa đầu sinh đau đầu thẳng hướng đối phương xin lỗi.....

"Tiểu Đông, người chạy như thế mau làm gì? Mặt sau có cầu truy người a?"

Tiểu Đông vừa nhắc đầu, phát hiện chính mình đâm thế nhưng là lão công, vừa rồi sợ hãi một chút liền biến mất không thấy! Nàng thật dài ra một hơi nói: "Lão công, làm ta sợ muốn chết, vừa rồi giống như có cái biến thái vẫn luôn đi theo ta!"

Lão công nghe xong cũng là sắc mặt căng thẳng, vội quay đầu lại nhìn về phía Tiểu Đông sau lưng, chính là nàng sau lưng không có một bóng người. Vì thế hẳn đối Tiểu Đông nói: "Không có việc gì, đã sớm không ai! Đừng sợ, từ ngày mai khởi ta đi trong tiệm tiếp người tan tãn, đừng một người đi đêm lộ."

Tiểu Đông có chút ấm lòng gật gật đầu, hai người cùng nhau lên lầu trở về nhà. Nửa đêm, Tiểu Đông bị một trận kỳ quái thanh âm bừng tỉnh. Nàng

đứng dậy vừa thấy, nguyên lai là vòi nước thế nhưng ở nước chảy. Nàng tâm giác kỳ quái, chính mình ngủ trước không có khả năng không liên quan vòi nước a?

Cũng không biết chảy đã bao lâu, ở Tiểu Đông trong mắt, đây là ở lưu tuyền a! Vì thế nàng chạy nhanh xuống giường đóng vòi nước, đã có thể ở nàng quay người lại khi, mắt thấy một sợi màu đen đầu tóc từ buồng vệ sinh kẹt cửa vèo một chút không thấy!

Tiểu Đông lập tức xoa xoa mắt nhìn kỹ, cái gì cũng không có. Chẳng lẽ là chính mình hoa mắt? Nàng có chút không thể tin được chậm rãi đi hưởng buồng vệ sinh môn, bởi vì không bật đèn, bên trong đen ngòm, thật không hiểu có thể có cái gì đáng sợ đồ vật tồn tại, trong lúc nhất thời cái này buồng vệ sinh giống như không phải Tiểu Đông bình thường đi buồng vệ sinh.

Nàng tích cóp đủ một hơi, bỗng nhiên mở cửa, nhanh chóng đánh sáng đèn, kết quả vẫn là gì cũng không có. Xem ra thật là chính mình hoa mắt, nàng lắc đầu vệt tới trên giường ngủ. Kết quả..... Mới vừa một ngủ, nàng liền biết sự tình không quá thích hợp nhi.

Tiểu Đông biết chính mình là đang nằm mơ, chính là chính là như thế nào cũng vẫn chưa tỉnh lại, nàng cảm giác thực sợ hãi, này không phải dĩ vãng đàm tử mặc tới tìm chính mình cảnh trong mơ. Bốn phía âm lãnh làm nàng từ đáy lòng ra bên ngoài cảm thấy sợ hãi, trước mắt cảnh vật hẳn là cái nữ nhân phòng, bên trong bày biện đầu là chút quý báu gia cụ bằng gỗ tử đàn.

Trong phòng mặt sương mù tràn ngập, Tiểu Đông cảm giác phía trước mỹ nhân bình phong mặt sau giống như có cái gì đồ vật. Nàng tráng lá gan đi lên trước vừa thấy, chỉ cảm thấy trong lòng căng thẳng. Quả nhiên không phải cái gì đẹp cảnh sắc, chỉ thấy một người mặc qua đi màu đỏ tím sườn xám nữ tử treo ở bình phong mặt sau, nàng tóc dài vẫn luôn rũ ở mặt trước, căn bản thấy không rõ nàng bộ dáng. Chính là một đôi đỏ như máu mắt lại từ mặt mặt tóc đen trung, lộ ra một cỗ chói mắt hàn quang, nhìn chăm chăm vào Tiểu Đông.

Dọa Tiểu Đông một cái thất hồn, thiếu chút nữa ngã ngửa trên mặt đất. Nàng biết cái này mộng tới cỡ quái, chính là trước mắt lại nói cái gì cũng vẫn chưa tỉnh lại. Nhưng vào lúc này, vẫn luôn treo ở mặt trên nữ tử đột nhiên giật mình.

Này cái gì tình huống? Tiểu Đông tuy nói biết đây là mộng, có thể cái loại này từ đáy lòng dâng lên sợ hãi, là nàng vô luận như thế nào cũng áp không được. Nàng đành phải ở trong lòng yên lặng kêu thầm tử mặc tên, tuy rằng hẳn cũng là cái quý, chính là hiển nhiên so trước mắt vị này chủ nhân muốn thiện lương nhiều.

Hồng kỳ bào nữ quý thân mình phát ra tiếng vang, chỉ thấy nàng một chút một chút đem chính mình đầu từ lụa trắng trung đem ra, rồi mới hai chân lại chậm rãi dừng ở trên mặt đất, Tiểu Đông hiện tại là tỉnh cũng tỉnh không thành, chạy cũng chạy không được, thật là tưởng hôn mê tâm đầu có.

Hồng kỳ bào nữ quý chính một chút một chút hướng đi Tiểu Đông, trong miệng phát ra âm sồn sồn tiếng cười nói: "Vũ yên, nhiều năm không thấy, người vẫn như cũ phong màu như cũ a! Khó trách tử mặc sẽ đối với người nhớ mãi không quên, người cái tiện nhân, năm đó nếu không có người, hết thấy đầu sẽ không phát sinh!" Nói xong liền vươn một đôi lợi trảo hướng Tiểu Đông đánh tới.

Tiểu Đông đã sớm dọa giấc ở tại chỗ hoạt động không được, chỉ có thể mắt thấy hồng kỳ bào nữ quý hướng chính mình đánh tới. Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, chỉ nghe hồng kỳ bào nữ quý hét thảm một tiếng, bị một đạo bạch quang bắn ra mấy trượng có hơn. Tiểu Đông vừa thấy này tình hình, xoay người liền chạy, lúc này không chạy càng đãi khi nào a!

Chính là bất đắc dĩ chính là, nàng là ở chính mình trong mộng, như thế nào chạy cũng chạy không ra cái này khung bố nữ nhân khuê phòng. Khí nàng đơn giản đặt mộng ngửa dưới đất, không chạy. Vừa rồi cũng không biết là cái gì cứu nàng một mạng, chính là lại không thể trợ nàng từ trong mộng tỉnh lại. Với này như thế ở chính mình trong mộng hạt chuyển động,

còn không bằng cùng h ồng kỳ bào nữ quý hảo thuyết nói nói, hỏi một chút chính nàng là như thế nào trên chọc nàng.

"Ai! Người trước đừng đi lên li ền cào, được chưa? Ta xem người ăn mặc cũng như là cái nhà giàu nhân gia nữ nhân, như thế nào cùng cái phố phường người đàn bà đánh đá giống nhau đi lên li ền động thủ đâu? Người cùng ta nói nói, hai ta có cái gì ân oán."

Đệ Thập Chín Chuyện Xưa Quý Trọng Phu (Tám)

H ồng kỳ bào nữ quý không nghĩ tới Tiểu Đông sẽ như thế nói, đầu tiên là sừng sốt, tiếp theo li ền âm ngoan tàn nhẫn nói: "Người thanh lâu **, có cái gì tư cách ta hoà đàm này đó?"

Tiểu Đông trong lòng cái này khí a! Hôm nay thật là gặp được cái không nói lý chủ nhân, không được, hôm nay ta một hai phải cùng nàng lý luận lý luận! Li ền đối h ồng kỳ bào nữ quý lớn tiếng nói: "Người nhìn xem bộ dáng của người, cũng không đem sự tình nói rõ ràng, đi lên li ền động thủ, không phải phố phường người đàn bà đánh đá là cái gì? Người luôn mồm kêu ta vũ yên, người thấy rõ ràng, ta không phải người nhận thức cái kia vũ yên!"

"Nói bậy! Người hóa thành tro ta đều nhận thức người!" H ồng kỳ bào nữ quý lạnh giọng nói.

Tiểu Đông lác đ ầu, bất đắc dĩ nói: "Đại tỷ, cô bà nội, người rốt cuộc là ai a? Có thể hay không đừng như thế không nói lý? Vừa thấy người này người đàn bà đánh đá dạng, li ền biết người nhất định là người khác di thái thái!"

"Di thái thái? Không được người loạn giảng! Người! Người, ta là ai người không biết? Ta là đàm tử mặc thê tử!" H ồng kỳ bào nữ quý mau bị Tiểu Đông nói cấp khí ngắt đi r ồi.

"Người là Tống thiên anh?" Tiểu Đông vừa nghe, nguyên lai cái này h ồng kỳ bào nữ quý thế nhưng là Tống hữu lương con gái duy nhất Tống thiên anh!

Hồng kỳ bào nữ quý hừ lạnh một tiếng nói: "Người cái thanh lâu ** cũng xứng đê tên của ta!"

Tiểu Đông trong lòng biết này hồng kỳ bào nữ quý hôm nay khẳng định là người tới không có ý tốt, vừa rồi nàng nhào hướng chính mình cũng không biết là bị cái gì cấp chẵn trở về, cũng không biết nàng tiếp theo lại phác lại đây nên làm thế nào cho phải? Vì kéo dài thời gian, chờ đến thân thể của mình từ trong mộng tỉnh lại là lúc, Tiểu Đông đành phải nhẫn nại tính tình đối nàng nói: "Vị này đại tỷ, ta thật sự không biết người nói vũ yên là ai, người nếu là tìm tới ta, tổng hản là làm ta chết cái minh bạch đi!"

Hồng kỳ bào nữ quý sắc mặt có chút sần thảm, phảng phất là hồi tưởng nổi lên chính mình sinh thời sinh hoạt. Tiểu Đông xem nàng thân hình cùng quần áo, nói vậy sinh thời cũng nhất định là vị diện dung so giáo hảo, tri thư đạt lý nữ tử. Cũng không biết là đã trải qua như thế nào sự tình, mới có thể biến thành hiện tại dáng vẻ này.

Giọng nói của nàng tận lực bình thản đối Tống thiên anh nói: "Tổng tỷ, người có thể hay không đem người chuyện xưa giảng cho ta nghe, có lẽ ta có thể giúp người tái kiến đàm tử mặc đâu?"

Tống thiên anh hiển nhiên bị Tiểu Đông những lời này cấp đả động, gật gật đầu, chậm rãi tự thuật nổi lên năm đó phủ đầy bụi chuyện cũ.....

"Năm ấy ta 17 tuổi, đúng là tình đậu sơ khai hảo niên hoa, bà mỗi tới mấy chục cái về đến nhà cho ta làm mai, chính là ta lại một cái cũng chướng mắt. Nhà ta lúc ấy cũng coi như trong thành nhà giàu số một, hơn nữa bọn họ hai vợ chồng già theo ta như thế một cái con gái duy nhất, cha mẹ tự nhiên sủng ta một ít, cũng tưởng giúp ta tìm cá nhân trung long phượng vì tế. Ai ngờ ta cố tình coi trọng đàm tử mặc, này có lẽ đều là vận mệnh chú định một đoạn nghiệt duyên đi.

Năm đó, ta cũng không biết đàm tử mặc trong lòng sớm đã có thích người, chỉ là một lòng ở phụ thân an bài gả thấp cho hản. Hôn sau hản, ở ngay từ đầu đối ta cũng là thực tốt, hết thấy nhìn như đều thực bình thường. Tháng đến..... Năm thứ hai mùa đông, đó là cái hạ tuyết đêm khuya. Ta cùng bình thường giống nhau, giúp hản chuẩn bị ngủ trước hết

thầy chuẩn bị. Liền ở ta lòng tràn đầy vui mừng tưởng nói cho hần, hần khả năng phải làm cha thời điểm, tử mặc lại về mặt xanh mét đi đến.

Ta thấy trong tay của hần mặt bụng một chén đen tuyền đồ vật, liền hỏi hần: Trong tay lấy chính là cái gì? Ai ngờ hần không nói hai lời đi lên liền bóp lấy ta miệng, đem kia chén hắc thủy một cỗ não cho ta rớt đi xuống.

Kia hắc thủy lại khổ lại toan, uống xong đi sau ta liền trong lòng lạnh cả người, không một hồi bụng nhỏ liền bắt đầu lãnh đau lên. Ta lớn tiếng chất vấn tử mặc cho ta uống chính là cái gì? Nhưng hần lại lạnh lùng nói: Phá thai được. Ta nghe sau giống như sét đánh giữa trời quang ngốc ở đương trường, nhậm ta như thế nào cũng tưởng không rõ, cái kia ngày xưa đối ta yêu quý có thêm phu quân, hôm nay như thế nào biến như thế xa lạ?

Ngày hôm sau ta quả nhiên sinh non, lang trung tới nhìn nhìn thế nhưng cái gì lời nói cũng chưa nói liền đi rồi. Ta tưởng đem phát sinh hết thầy đều nói cho phụ thân, chính là ta lại như thế nào cũng không mở miệng được. Cứ như vậy ta ở cực độ trong thống khổ lại qua mấy ngày, hôm nay buổi tối ta ngủ đến nửa đêm, đột nhiên nghe phòng ngoại có chút kỳ quái thanh âm.

Ta mơ hồ xuống giường, đi vào phòng ngoại, bên ngoài ánh sáng hắc dọa người. Lòng ta biết không đúng chỗ nào, nhà của chúng ta trong viện buổi tối liền không có tắt đèn thói quen, luôn là sẽ lượng mấy cái đèn cho mọi người chiếu sáng lên. Nhưng đêm nay, bên ngoài đen nhánh một mảnh, trừ bỏ vừa rồi kỳ quái thanh âm ngoại, thế nhưng không có cái khác bất luận cái gì một chút ít động tĩnh.

Ta lập tức trở lại phòng lấy ra một chi bạc lửa ngọn nến, nương u ám ánh nến, ta phát hiện ngày thường sạch sẽ trên mặt đất thế nhưng có rất nhiều thâm sắc nước bẩn. Trong lòng nghi hoặc sử dụng ta xuyên qua hậu viện, đi tới sảnh ngoại.....

Trong giây lát, ta bị trước mắt cảnh tượng cấp sợ ngây người! Nguyên lai trên mặt đất cũng không phải cái gì thâm sắc nước bẩn, mà là một bãi lại một bãi vết máu! Sảnh ngoại tứ tung ngang dọc đảo rất nhiều người,

bọn họ tất cả đều là người nhà của ta cùng người hầu, ta nhìn đến cha mẹ cũng đã sớm chết thảm có vũng máu bên trong!

Cùng lúc đó, ta cũng thấy được cái kia đây người là huyết ma quỷ đứng ở sảnh ngoài, hẳn không phải người khác, chính là ta yêu hẳn như mạng đàn tử mặc! Ta nổi điên bắt lấy hẳn hô to: Vì cái gì muốn như vậy? Hẳn lại lạnh lùng nói: Các người Tống gia hại ta Đạm gia cửa nát nhà tan, ta cũng chỉ là đem thiếu ta lấy về thôi mà thôi.

Đến đây khi ta mới biết được phụ thân đối bọn họ Đạm gia đủ loại, cùng hẳn âu yếm người vũ yên chi tử. Lòng ta lại hối lại hận, hối không nên yêu không yêu chính mình người, hận chính là chính mình ở trong mắt hẳn thế nhưng không bằng một cái thanh lâu **.

Hẳn nói Tống gia trên dưới, chỉ có ta không biết tình, cho nên ta có thể bất tử, chính là lại trăm triệu không cho phép ta hoài thương hẳn hài tử! Hài tử đã không có, cha mẹ cũng đã chết, chỉ còn lại có một cái hận chính mình tận xương phu quân lại có tác dụng gì. Ta vạn niệm câu hồi trở lại trong phòng, lấy ra lụa trắng liền chính mình kết thúc." Nói tới đây, Tống thiên anh rất cuộc đem chính mình oan khuất cùng khổ sở kể ra cấp người thứ hai nghe xong, nàng lại có chút như tá gánh nặng nhẹ nhàng thả ra.

Tiểu Đông nghĩ thầm: Nguyên lai là như thế này, kia cái này Tống thiên anh cũng đủ thảm, khó trách thành lệ quỷ. Liền hỏi nàng: "Vậy người mấy năm nay liền không có gặp qua đàn tử mặc sao? Hẳn cũng đã chết a!"

Tống thiên anh lắc đầu nói: "Ta chết sau mấy năm nay, vẫn luôn là đần độn phiêu đảng ở Tống gia nhà cũ, cũng không biết qua nhiều ít cái năm đầu, chỉ tới người xuất hiện, mới làm ta lại nghĩ tới chính mình là ai tới, cho nên ta liền một đường đi theo người đã trở lại."

Người muội a, Tiểu Đông trong lòng cái này hối a, nguyên lai này hồng kỳ bào nữ quỷ là chính mình từ Trường Sa gọi trở về thôi! Tính, giải linh còn cần hệ linh người, xem ra chính mình còn phải yêu cầu cầu đàn tử mặc, làm hẳn tới hóa giải này hồng kỳ bào nữ quỷ trên người oán khí mới được. Vì thế liền đối nàng nói: "Tống tử tử, người trước đừng thương tâm! Đầu tiên ta phải thuyết minh, ta thật sự không phải cái gì vũ yên, ta cũng là

trúng cái kia đàm tử mặc bộ nhi, mới cuốn tiến chuyện này. Bất quá người yên tâm, ta nhất định nghĩ cách cho các người thấy một mặt, người có bao nhiêu hận, có bao nhiêu oán, một lần đầu đối hẳn nói rõ ràng, như thế nào?"

Tống thiên anh bán tín bán nghi nói: "Thật sự? Người sẽ không gạt ta đi?"

Tiểu Đông chạy nhanh thề với trời nói: "Ta nếu là lừa người một câu, liền thiên lôi đánh xuống. Còn có, chúng ta lần sau thấy khi, người có thể hay không biến đẹp điểm. Người nói người cũng có vài thập niên không gặp phu quân của người, vừa lên tới liền này tạo hình, quá..... Quá dọa người."

Tống thiên anh điềm điềm đáp ứng sau, liền chậm rãi biến mất ở trong bóng tối, Tiểu Đông cũng một cái giật mình từ trong mộng tỉnh lại.

Đệ Thập Chín Chuyện Xưa Quỷ Trượng Phu (Chín)

"Người mơ thấy cái gì?" Đột một cái quen thuộc thanh âm từ nhỏ đồng bên tai vang lên, Tiểu Đông quay đầu nhìn lại, nguyên lai là vẫn luôn ngủ ở bên người lão công. Chính là lúc này lão công tựa hồ cùng bình thường một chút bất đồng, chỉ là nàng nhất thời còn nói không được nơi nào bất đồng.

Lão công tiếp theo nói: "Xem người vẻ mặt kinh hoảng, là mơ thấy ai? Vì sao ta vào không được người trong mộng?"

Tiểu Đông tâm cả kinh, nàng lúc này mới phát hiện lão công không thích hợp nhi, lớn tiếng hỏi: "Người không phải ta lão công, người là ai?"

Lão công hơi hơi mỉm cười nói: "Ta đích xác không phải người trước mắt cái này lão công, nhưng ta lại là người hàng thật giá thật trượng phu a! Vũ yên....."

Tiểu Đông nghĩ thầm, ta đi! Nguyên lai là đàm tử mặc thượng lão công thân, liền sốt ruột đối hẳn kêu: "Người như thế nào có thể thượng ta lão

công thân đâu? Có thể hay không hư hao hấn dương thọ a? Người nhanh lên ra tới!"

Đàm tử mặc cười nói: "Không sao, gia hỏa này chính trực tráng niên, bị ta thương thân cũng chỉ sẽ làm hấn hư cái một hai ngày thì tốt rồi. Nói nữa, thương đâu lên đây, há có lập tức ra tới đạo lý a?"

"Người!" Tiểu Đông bị hấn khí một tiếng vô ngữ.

Đàm tử mặc duỗi tay ở Tiểu Đông cái trán nhẹ nhàng một chút, sắc mặt liền biến đổi nói: "Quả nhiên có mặt khác lệ quỷ tìm tới người, ta nói như thế nào vào không được người trong mộng đâu! Còn hảo ta ở người trong mộng cho người hạ một đạo linh chú, trừ bỏ ta, bất luận cái gì một cái quỷ quái đều đừng nghĩ dính người thân."

Tiểu Đông nhớ tới vừa rồi đích xác có nói bạch quang cứu chính mình, nguyên lai là như thế hỡi sự, liền cảm kích đối đàm tử mặc nói: "Nguyên lai là người đã cứu ta, cảm ơn a! Kỳ thật tới ta trong mộng cái kia nữ quỷ không phải người khác, đúng là thê tử của người Tống thiên anh."

"Là nàng? Nàng như thế nào tìm tới người, người đi qua Tống gia nhà cũ?" Đàm tử mặc khó hiểu hỏi.

Tiểu Đông gật gật đầu nói: "Ta chỉ là đi nhìn thoáng qua, không nghĩ tới liền đem nàng cấp chiêu trở về, thật xui xẻo!"

Đàm tử mặc nghĩ nghĩ nói: "Này liền khó trách, năm đó ta đem nàng oán khí câu ở cái kia trong nhà, nếu không có người kích thích nàng nhớ tới năm đó sự tình, nàng khẳng định sẽ vẫn luôn bị nhốt ở nơi đó. Nhất định là người đi lúc sau, nàng nhìn đến người cùng vũ yên lớn lên giống nhau, cho nên liền đem người trở thành vũ yên, lúc này mới một đường đi theo người trở về"

Tiểu Đông nhớ tới đáp ứng Tống thiên anh sự tình, liền mở miệng đối đàm tử mặc nói: "Kỳ thật, nàng cũng rất thảm, năm đó sự tình nàng hoàn toàn không biết, còn một lòng ái người. Người có thể hay không gặp một lần nàng?"

Đàm tử mặc đem đầu diều cùng trống bỏi dờng như, thực kiên quyết nói: "Năm đó sự tình là bọn họ Tống gia gieo gió gặt bão, chẳng trách người khác. Hơn nữa niệm ở nàng không hiểu rõ phân thượng, ta cũng không có lấy nàng tánh mạng. Nàng chết là quyết định của chính mình, cho người khác không liên quan, tuy rằng năm đó ta báo thù, chính là lại như cũ không nghĩ thấy Tống gia nhậm nhưng một người, đương nhiên cũng bao gồm nàng Tống thiên anh."

Tiểu Đông nhìn trước mắt người nam nhân này, nghĩ thầm: Thật là vô tình a! Ai ngờ đàm tử mặc lại giống như có thể nghe thấy Tiểu Đông trong lòng suy nghĩ giống nhau nói: "Đầu không phải là ta vô tình, mà là năm đó hận quá sâu."

"Chính là ta đầu đáp ứng nàng, nếu người không thấy nàng, kia nàng chẳng phải là sẽ vĩnh viễn quên lấy ta?" Tiểu Đông cảm giận nói.

Đàm tử mặc lại đối nàng nói: "Yên tâm, cái này dễ làm, chỉ cần ta đánh nàng hồn phi phách tán liền giải quyết!"

"Ngàn vạn không cần, lại như thế nào nói nàng cũng là vô tội, người đã làm nàng thương tâm khổ sở mà đã chết, hiện tại lại muốn đánh nàng hồn phi phách tán, kia nàng chẳng phải là quá đáng thương! Không được không được!"

Tất cả mọi người đều là nữ nhân, tưởng tượng đến nếu là chính mình lão công đột nhiên đối chính mình nói, ta căn bản không yêu người, trước kia tất cả đều là lừa gạt người, ta và người gia còn có huyết hải thâm thù! Kia Tiểu Đông không được một ngụm lão huyết đương trường phun ra tới a?

Đàm tử mặc xem Tiểu Đông có việc cứu hần, thế nhưng cười như không cười nói: "Muốn cho ta thấy nàng cũng đúng, nhưng là người cần thiết đáp ứng ta một cái yêu cầu, nếu không hết thủy không bàn nữa."

Tiểu Đông nghĩ nghĩ, đành phải bất đắc dĩ gật gật đầu đồng ý. Bị cái này vô hại đàm tử mặc quên lấy, tổng so với bị cái kia hồ chết người quỷ thất cổ quên lấy muốn tốt hơn một ít. Vì thế ngày hôm sau buổi tối, Tiểu

Đông liền sớm đi vào giấc ngủ, liền chờ bọn họ giải quyết hai người ân oán oán, chính mình hảo giải bộ.

Không một hồi Tiểu Đông liền ở trong mộng rung rinh đi tới một chỗ nhà cũ, xem tòa nhà kết cấu hẳn là Tống gia nhà cũ. Chỉ thấy sảnh ngoài đứng một nam một nữ hai người, đang ở nói cái gì. Nữ có chút kích động, mà nam lại giống như rất bình tĩnh.

Tiểu Đông chậm rãi hướng đi kia hai người, đột nhiên, nữ nhân quay đầu nhìn về phía Tiểu Đông. Đến đây khi Tiểu Đông mới chân chính thấy rõ Tống thiên anh bộ dáng, này, này không phải nam sanh sao! Tống thiên anh như thế nào hội trưởng cùng nam sanh giống nhau như đúc?

Nam sanh xem Tiểu Đông ánh mắt thực oán độc, mà Tiểu Đông lại hoàn toàn không biết đi ra phía trước nói: "Nam sanh?! Như thế nào sẽ là người?"

Nam sanh hừ lạnh một tiếng nói: "Cái gì nam sanh bắc sanh! Ta là Tống thiên anh!"

"Tống tử tử, người không phải không có chuyển thế sao? Vì cái gì cùng bằng hữu của ta lớn lên như thế chi giống a?" Tiểu Đông khó hiểu hỏi.

Đàm tử mặc lạnh lùng nói: "Nàng cũng không phải chân chính hồn phách, chỉ là năm đó Tống thiên anh một ngưng oán khí biến thành, vẫn luôn thật lâu không thể tan đi, thật đến gặp người, này cố oán khí liền không giảm phần tăng, mà chân chính Tống thiên anh đã sớm chuyển thế làm người."

"Kia hiện tại làm sao bây giờ?" Tiểu Đông không biết làm sao hỏi đàm tử mặc.

Đàm tử mặc lắc đầu nói: "Khó làm, oán khí biến thành nàng phi quỷ phi phách, chỉ là giống nhau tử chấp niệm, chấp niệm ở, nàng thì tại. Chấp niệm tiêu, nàng tắc tiêu. Nhưng loại này chấp niệm có thể ở trong thiên địa sinh ra một cái khác hồn phách tới, kia lại há là như giống nhau quỷ hồn giống nhau hảo tiêu trừ. Hiện tại duy nhất biện pháp chính là, đem nàng thu

vào một kiện linh vật bên trong, rồi mới cung phụng ở chùa miếu, chờ thêm trước mấy năm sau, nòng oán khí cũng liền biến mất hầu như không còn."

"Kia muốn cái dạng gì linh vật đâu?" Tiểu Đông rất là sốt ruột hỏi đàm tử mặc.

Đàm tử mặc nghĩ nghĩ nói: "Ta thấy người trong cửa hàng có vừa lên trăm năm hạt bồ đề, ta liền đem nòng câu ở bên trong, rồi mới người phải nhanh một chút đem này hạt bồ đề đưa đến phụ cận trong miếu cung phụng."

Tiểu Đông nghe sau tỏ vẻ đờng ý, nhưng đột nhiên lại nghĩ tới chính mình trong tiệm có cái trăm năm hạt bồ đề, chính mình sao không biết, liền hỏi đàm tử mặc là nào một chuỗi a?

Đàm tử mặc lắc đầu nói: "Chính là cái kia có màu đỏ mắt hạt bồ đề, người kêu nó hỏa nhãn bồ đề"

Nguyên lai là nó a, lúc trước thu tới khi Tiểu Đông liền rất thích, không nghĩ tới nó còn rất có lai lịch đâu! Chuyển thiên Tiểu Đông liền tới tới rồi trong tiệm, lấy ra cái kia hỏa nhãn bồ đề, cũng không biết có phải hay không tâm lý tác dụng, hôm nay thoát nhìn cùng bình thường lại có chút bất đờng, tựa hồ thoáng trọng một chút.

Bởi vì Tiểu Đông phía trước liền rất thích cái này hạt bồ đề, cho nên thường xuyên thưởng thức, hiện tại nó trên người thực đã bắt đầu có bao tương, hơn nữa đàm tử mặc nói đây là trăm năm hạt bồ đề, muốn đem nó đưa đến trong miếu đi cung phụng, Tiểu Đông hoặc nhiều hoặc ít có chút không tha, nhưng tưởng tượng đến Tống thiên anh cái kia nữ quý, vẫn là quyết tâm đưa đến phụ cận Quan Âm trong miếu đi.

Sự tình đến nơi này liền tính giải quyết không sai biệt lắm, hiện tại liền kém đáp ứng đàm tử mặc cái kia yêu cầu. Buổi tối đàm tử mặc đúng giờ xuất hiện ở Tiểu Đông trong mộng, hẳn gần nhất liền nói chính mình là tới thực hiện cái kia yêu cầu, Tiểu Đông đành phải nói: "Hảo đi, người nói một chút người yêu cầu là cái gì đi! Cũng không nên quá mức a!"

Đàm tử mặc nói: "Một chút đầu bắt quá phân, có thể nói là thiên kinh địa nghĩa."

Tiểu Đông không quá dám tin tưởng nói: "Nga, là sao? Vậy người nói nói xem."

Đàm tử mặc cười hắc hắc nói: "Đó chính là người muốn cùng ta đi, bởi vì người đã sớm là thê tử của ta!"

"Cái gì? Đây còn bắt quá phân, người cũng muốn ta mệnh a?" Tiểu Đông vừa nghe dọa chết khiếp, còn tưởng rằng cái này đàm tử mặc sẽ so Tống thiên anh thiện lương một ít đâu, nguyên lai thiên hạ quạ đen giống nhau hắc.

"Đương nhiên không phải, ta như thế nào sẽ bỏ được muốn người mệnh đâu, ta làm người vĩnh sinh bất tử còn không kịp, như thế nào sẽ muốn người mệnh. Ta chỉ là muốn cho người cùng ta đi, chúng ta vĩnh sinh vĩnh thế đầu là ở bên nhau." Đàm tử mặc chắc chắn nói.

Tiểu Đông càng thêm không tin, nói: "Ta là người, người là quỷ, như thế nào khả năng vĩnh sinh vĩnh thế ở bên nhau?"

Ai ngờ đàm tử mặc lại nói: "Đây người không cần phải xen vào, ta đầu có biện pháp giúp người siêu thoát luân hồi chi khổ, chỉ cần người theo ta đi là đến nơi."

Nhưng Tiểu Đông lại vẫn là phe phẩy đầu nói: "Không được, ta còn có yêu ta lão công, cha mẹ ta cũng đầu khoẻ mạnh, như thế nào khả năng xá bọn họ mà đi đâu? Người này không phải làm khó ta sao? Cho dù ta hiện tại cùng người đi rồi, chính là ta cũng sẽ không vui sướng, bởi vì ta sẽ cảm thấy trong lòng áy náy khó làm."

Đàm tử mặc trầm mặc hồi lâu nói: "Vậy người liền nhẫn tâm làm ta khổ sở sao?"

Tiểu Đông sửng sốt, đúng vậy! Nàng giống như cũng tàn nhẫn không dưới cái này tâm, này nên làm thế nào cho phải a? Bỗng nhiên, nàng nghĩ

tới một cái giải quyết phương pháp, cũng không biết đàm tử mặc có thể hay không đúng ý, vì thế liền hỏi hắn: "Người nói hai ta có thể vĩnh sinh vĩnh thế ở bên nhau là sao?"

Đàm tử mặc điềm điềm nói: "Đương nhiên."

Tiểu Đông tiếp theo lại hỏi: "Kia cũng chính là chúng ta có thể ở bên nhau rất dài rất dài thời gian?"

Đàm tử mặc không biết Tiểu Đông vì cái gì như thế hỏi, chỉ có thể đúng sự thật trả lời nói: "Đúng vậy."

Tiểu Đông hơi hơi mỉm cười nói: "Vậy người có nguyện ý không lại chờ ta một ít thời gian?"

Đàm tử mặc gật đầu nói: "Đương nhiên có thể, người làm ta chờ người bao lâu?"

Tiểu Đông quỳ dị cười nói: "Không tính lâu, 30 năm mà thôi....."

《 bốn chuyện xưa xong 》

Thứ Hai Mười Cái Chuyện Xưa Tơ Máu Vòng Tay (Một)

Triệu cường tính toán cấp chính mình lão bà mua cái quà sinh nhật, tiếc rằng đỉnh đầu tủng quẫn, chính là mấy năm nay, hắn cũng thật sự không có đưa quá lão bà cái gì giống dạng lễ vật, cho nên mấy ngày nay hắn vẫn luôn đau khổ suy tư, hắn là đi nơi nào đào một kiện tinh xảo lại không quý lễ vật đâu?

Nghe bằng hữu nói "Phan Gia Viên" có thể đào đến một ít thứ tốt, liền tính là cái phỏng đồ vật, người bình thường cũng là nhìn không ra tới. Vì thế cuối tuần hôm nay, hắn liền sớm ra cửa đi tới Phan Gia Viên thị trường đồ cũ.

Chính là hắn vừa đến Phan Gia Viên mới phát hiện, nơi này đã sớm là người đến người đi, náo nhiệt giống cái chợ sáng giống nhau. Triệu cường

hợp với đi rồi mấy nhà cửa hàng, bên trong đồ vật đều quý hù chết người, há mồm đã kêu muốn cái mười vạn tám vạn, hẳn nghĩ thầm: Ta nếu là có mười vạn tám vạn còn tới này? Đã sớm đi chu đại phúc cấp tức phụ mua cái dây xích vàng đi!

Vì thế hẳn nói cái gì cũng không dám lại đi vào tiệm phô, chỉ là vẫn luôn lưu ý bên ngoài những cái đó bãi hàng vỉa hè. Nhưng đại đa số cũng đều là há mồm loạn chào giá, tạp một cái là một cái. Cứ như vậy, hẳn vẫn luôn ở thị trường đồ cũ bên trong vòng đi vòng lại, bất tri bất giác liền đến buổi chiều.

Triệu cường sờ sờ túi 800 đồng tiền, xem ra hôm nay là không thể cấp tức phụ mua lễ vật, không được ngày mai lại đến nhìn xem đi. Đã có thể ở hẳn xoay người vừa định lúc đi, đột nhiên phát hiện ở cái hẻm lách trong một góc, nghe một cái khô gầy lão nhân, hẳn trước người phô một khối vải đỏ, mặt trên bãi vài món không sao thu hút đồ vật.

Trong đó một cái đồ vật lại khiến cho Triệu cường chú ý, đó là cái bạch ngọc vòng tay, tuy rằng hẳn này nửa ngày thời gian xuống dưới, cũng nhìn không ít vòng tay, cái gì bạch ngọc, thanh ngọc, mặc ngọc. Chính là trước mắt này chỉ đi lại phi thường nhập hẳn mắt, này vòng ngọc là bạch mang hồng, như là từng sợi tơ máu giống nhau, đặc biệt đẹp.

Hắn đi lên trước nghe xồm xuống dưới hỏi lão nhân: "Đại gia, người cái này tay ngọc vòng như thế nào bán?"

Lão nhân giương mắt nhìn nhìn Triệu cường, rồi mới thanh âm khô khốc nói: "Tiểu tử, người còn rất biết hàng, cái này vòng tay là huyết ngọc, ta cũng là giúp người khác bán, không nói giới 500 khối!"

Triệu cường tưởng duỗi tay cầm lấy vòng tay nhìn xem, lại bị lão nhân bắt tay chụp bay, âm dương quái khí đối hẳn nói: "Muốn nhìn hóa trước giao tiền, bằng không người cấp xem hồng rồi, ta tìm ai đi a?"

"Đại gia, người không cho ta xem hóa ta như thế nào mua a?" Triệu cường bẽn lẽn cười nói.

Lão nhân ngẫm lại cũng là, liền đối hắn nói: "Xem vè xem, trên tay có cái nặng nhẹ."

Triệu cường vội gật đầu nói: "Yên tâm đi ngài nột." Vì thế hắn liền thật cẩn thận cầm lấy vòng tay, đặt ở trước mắt cẩn thận quan khán..... Nhìn kỹ dưới, Triệu cường liền càng cảm thấy đến này vòng tay đẹp thực.

Nó có dương chi bạch ngọc đặc điểm: Tinh tế, ánh sáng, ôn nhuận. Mặt trên từng đợt từng đợt hững ti, càng hiện ngọc trắng tinh cùng cao quý. Chính là nó, quá hoàn mỹ! Triệu cường không nói hai lời liền đem tiền phó cho lão nhân.

Lúc gần đi lão nhân đột nhiên đối Triệu cường nói: "Này vòng ngọc âm khí trọng, chỉ nhưng cất chứa, không thể cấp nữ tử xứng mang." Nhưng Triệu cường lại lung tung gật gật đầu, mà lão nhân nói hắn lại một chút cũng không nghe đi vào, lúc này hắn, chỉ nghĩ đem này vòng ngọc đặt ở tức phụ trước mặt, làm nàng mở ra miệng cười.

Về nhà trước hắn còn không quên ở cửa hàng mua một cái tinh mỹ hộp quà, đem vòng ngọc phong trang hảo, vào cửa khi Triệu cường tức phụ đang ở làm cơm chiêu, nàng nhìn đến Triệu cường trở về sau trên mặt có chút không vui nói: "Người ngày này lại đi nơi nào đã, tổng cộng liền nghĩ ngơi hai ngày, người vừa đi chính là một ngày không ảnh nhi!"

Nhìn ra tức phụ có chút sinh khí, Triệu cường lập tức móc ra kia chi vòng ngọc, tự mình cấp vội vàng nấu cơm tức phụ mang ở trên tay, quả nhiên, tức phụ trước mặt sáng ngời, lại có chút mắt mang lệ quang nói: "Lão công, đây là cho ta mua sao?"

Triệu cường gật gật đầu, nhẹ nhàng lâu trụ tức phụ bả vai nói: "Lão bà, người cùng ta mấy năm nay ta vẫn luôn không đưa người cái gì giống dạng lễ vật, nhưng người trước nay cũng không có oán quá ta, ngày mai là người sinh nhật, ta nhất định đến cho ta tức phụ đưa dạng thứ tốt làm lễ vật, cái này vòng ngọc là ta hoa cả ngày thời gian tìm được, như thế nào? Thích sao?"

Triệu cường tức phụ cao hứng gật gật đầu, nhìn nhìn vòng ngọc, cho đã mắt thích, nàng nghĩ nghĩ liền phải hái xuống. Triệu cường vội hỏi: "Vì cái gì muốn hái xuống a?"

Hắn tức phụ lại nói: "Ta ở làm việc đâu, đừng khái chạm vào."

Nhưng Triệu cường lại dùng tay ngăn lại ở tức phụ động tác, đối nàng nói: "Không có việc gì, người liền mang đi, đừng hái được."

Tức phụ lòng tràn đầy vui mừng mang lên cái này vòng ngọc, đây là nàng cả đời này gặp qua tốt nhất lễ vật! Triệu cường cũng phi thường cao hứng tức phụ có thể thích này vòng tay. Buổi tối ngủ trước, tức phụ liền TV đầu không nhìn, vẫn luôn mục không chuyển tình nhìn chăm chăm trên tay vòng tay xem a xem..... Xem a xem.

Ngủ trước hắn kêu tức phụ lên giường ngủ, nhưng nàng lại nói làm Triệu cường trước ngủ, nàng xem một hồi vòng ngọc liền ngủ. Ngủ đến nửa đêm, Triệu cường đứng dậy đi WC, lại phát hiện ngủ ở bên người tức phụ không ở trên giường, hắn tìm một vòng, liền nhìn đến tức phụ nguyên lai vẫn luôn ngồi ở trước bàn trang điểm, lúc này nàng trên tay trái mang theo Triệu cường đưa cho hắn vòng ngọc, tay phải lại cầm lược ở chải đầu, này hơn phân nửa đêm sơ cái gì đầu a! Triệu cường đã kêu một tiếng: "Lão bà? Người làm cái gì đầu?"

Triệu cường tức phụ chậm rãi quay đầu nói: "Nô gia ở trang điểm a!"

Triệu cường nghe chính mình tức phụ ngữ khí quái quái, liền cũng đi qua suy nghĩ nhìn xem ở làm cái gì đầu, nào có nửa đêm rời giường chải đầu? Chính là đương hắn đi đến trước gương khi, thành hình nhìn đến bên trong có cái đầy mặt là huyết, hơn nữa không có mắt nữ nhân ở bên trong chải đầu!

"A....." Triệu cường da đầu tê rần, đã bị dọa một tiếng thét chói tai, từ trên giường ngồi khởi, nguyên lai vừa rồi tình cảnh chỉ là giấc mộng mà thôi. Hắn sờ sờ trên đầu mồ hôi lạnh, tâm giác kỳ quái, chính mình như thế nào sẽ làm như thế một cái dọa người mộng đầu?

Ngày hôm sau buổi sáng rời giường, tức phụ cùng bình thường giống nhau dậy sớm cấp Triệu cường làm cơm sáng, Triệu cường ăn qua cơm sáng sau liền đi làm, đêm qua ác mộng hắn cũng căn bản không có để ở trong lòng.

Đã có thể ở hắn tức phụ nhìn theo Triệu cường ra cửa sau, nàng lại một mình một người ngồi ở trước bàn trang điểm, nhìn trên tay vòng ngọc si ngốc cười, rồi mới cầm lấy bàn trang điểm thượng lược, bắt đầu chải lên đầu tối.....

Buổi tối Triệu cường tan tãn về nhà, vừa vào cửa liền nhìn đến tức phụ vẫn như cũ ở nấu cơm. Chính là hắn lại cảm giác nơi nào không quá thích hợp nhi, lại trong lúc nhất thời cũng nói không rõ, chỉ là cảm giác tức phụ cùng bình thường không quá giống nhau!

Dương hắn ngồi xuống chuẩn bị ăn cơm khi, liền phát hiện hôm nay tức phụ làm đồ ăn, nhan sắc đặc biệt có muốn ăn, làm hắn gấp không chờ nổi ăn một mâm to, ai ngờ mới vừa nhai hai khẩu liền tất cả đều nhổ ra. Tức phụ vội hỏi: "Xảy ra chuyện gì?"

Triệu cường đỏ lên mặt nói: "Tức phụ, người hôm nay làm đồ ăn đầu mau đánh chết bán muối, quá hàm!"

Tức phụ nghe xong hắn nói, cũng gấp một ngụm đồ ăn đặt ở trong miệng, kết quả mới vừa phóng tới trong miệng cũng cấp phun ra. Nàng vẻ mặt ngượng ngùng nói: "Thực xin lỗi lão công, ta khả năng thả hai lần muối. Thực xin lỗi thực xin lỗi, ta lại một lần nữa cho người làm một phần a, người chờ."

Triệu cường vội vàng kéo chuẩn bị hồi phòng bếp lại làm một đạo đồ ăn tức phụ nói: "Không có việc gì không có việc gì, không cần lại làm, hai ta cũng đã lâu không có đi ra ngoài ăn, đến! Hôm nay lão công mời khách, chúng ta đi ăn lẩu, như thế nào?"

Triệu cường tức phụ nghĩ nghĩ, liền cười đồng ý. Hai người ra cửa, đi vào tiểu khu ngoài cửa lớn một nhà tiệm lẩu. Triệu cường cấp tức phụ điểm

chút nàg ngày thường á khi rau xanh, mà chính mình li ền điếm cừ a-ga lát thịt.

Ai ngờ hôm nay tức phụ khâu vị lại một sữa ngày thường, rau xanh căn bản một ngum cũng chưa động, chỉ là m ồm to ăn thịt, có khi thịt còn không có toàn thực, nàg li ền gấp không chờ nõi đưa đến trong miệng ăn nhi ều đặc ăn lên.

Cái này làm cho Triệu cường xem tâm kinh đảm hàn, vì thế vội đối chính mình tức phụ nói: "Lão bà, người ăn từ từ, này thịt tất cả đều là người, người từ từ ăn, này thịt còn không có thực đâu!"

Nhưng Triệu cường càng nói, hấn tức phụ ăn li ền càng nhanh, đến sau tới nàg thế nhưng trực tiếp nắm lên bàn trung thịt tươi nhét vào trong miệng..... Đừng nói Triệu cường, ngay cả lân bàn thực khách đều bị dọa!

Triệu cường không có biện pháp, đành phải vội vàng vén màn sau, lôi kéo tức phụ chạy nhanh trở về đi. Này dọc theo đường đi hấn tức phụ còn thực không cao hứng, thẳng ền ào nói chính mình căn bản không ăn no! Sau khi về đến nhà hấn một phen kéo lại chính mình tức phụ, từ thượng nhìn đến hạ, lại từ dưới nhìn đến thượng, rồi mới thực nghiêm túc hỏi nàg: "Lão bà, người rốt cuộc xảy ra chuyện gì?"

Thứ Hai Mười Cái Chuyện Xưa Tơ Máu Vòng Tay (Nhị)

Triệu cường lão bà rất kỳ quái nói: "Cái gì xảy ra chuyện gì? Ta có thể như thế nào? Ta còn không phải là ăn chút thịt sao? Xem người keo kiệt!"

Nhưng Triệu cường lại sắc mặt ngưng trọng nói: "Người không phải trước nay đều không ăn thịt dê sao? Cái gì thời điểm đổi tính?"

Triệu cường tức phụ chính mình cũng là sừng sốt, phảng phất nhớ tới cái gì tới, tiếp theo li ền đi bu ồng vệ sinh bắt đầu phun ra lên, dọa Triệu cường vội vàng cũng theo đi vào, nhìn hấn lão bà đem vừa rồi ăn vào đi thịt dê, lại đều một cỗ não phun ra!

Hắn đỏ sặc mặt trắng bệch tức phụ từ trong phòng vệ sinh đi ra, hai người cũng không biết đây là xảy ra chuyện gì, tức phụ càng là có chút kinh hoảng thất thố nói: "Lão công, ta sợ hãi! Kỳ thật hôm nay ta tổng cảm thấy chính mình không quá thích hợp nhi, chính là vẫn luôn lại không thể nói tới. Từ người buổi sáng ra cửa sau, mãi cho đến người buổi tối tan tằm trở về, này chi gian phát sinh sự tình, ta đều rất mơ hồ, liên cùng chính mình ném hèn giống nhau, liên vừa rồi nấu cơm khi, ta như thế nào cũng nghĩ không ra chính mình thả vài lần muối."

Triệu cường sờ sờ tức phụ cái trán, cảm giác nàng có điểm nóng lên, xem ra tức phụ là thân thể không quá thoải mái a! Vì thế hắn chạy nhanh đem tức phụ đỡ tới rồi trên giường nghỉ ngơi.

Nửa đêm, Triệu cường lại bị một trận kỳ quái thanh âm đánh thức.

Hắn ngẩng đầu vừa thấy, chính mình tức phụ chính đưa lưng về phía chính mình trạm bể cá phía trước, kỳ quái thanh âm đúng là từ nàng nơi nào phát hiện tới. Triệu cường liên này không có kêu nàng, chỉ là chính mình lặng lẽ xuống đất, muốn nhìn tức phụ ở làm cái gì, chính là đương hắn vòng đến tức phụ trước người khi, khi bị trước mắt tình hình cấp khiếp sợ.

Chỉ thấy hắn tức phụ đang ở từng ngậm từng ngậm ăn bể cá cá vàng đầu! Con cá huyết theo nàng khoe miệng chảy một thân, nhưng nàng lại giống như hoàn toàn không biết, phảng phất đang ở ăn cái gì tuyệt thế mỹ vị đại nhai đặc nhai.

Xem Triệu cường da đầu tê dại, hắn lúc này mới nhớ tới ngày đó buổi tối ác mộng, chẳng lẽ hiện tại cũng là hắn ở làm ác mộng không thành, nghĩ vậy, hắn liên dùng lực kháp một chút chính mình đùi, một trận đau nhức làm hắn minh bạch, trước mắt hết thấy đều không phải mộng.

Hắn lập tức mở ra trong phòng đèn, tức phụ ở ánh đèn chiếu đến kia một khắc, đột nhiên định trụ, nàng một chút quay đầu lại, si ngốc nhìn Triệu cường nói: "Lão công, mau tới ăn bánh bao, đặc biệt ăn ngon." Nói xong lại bắt đầu ăn lên.

Xem đến Triệu cường trong lòng một trận ghê tởm, hấn tiến lên một phen vỗ rớt tức phụ trên tay bị nàng ăn dư lại nửa chỉ cá vàng, tiếp theo liền hung hăng phiến nàng hai cái cái tát. Triệu cường tức phụ bị đánh sưng sốt, giống như mới từ trong mộng tỉnh lại giống nhau nhìn Triệu cường.

Nhưng vừa thấy chính mình một thân vết máu, lập tức dọa hét lên.....
Này hơn phân nửa đêm, đột nhiên tới như thế một tiếng khủng bố tiếng kêu, làm cho cả tiểu khu đều qua một cái khó miên chi dạ.

Ngày hôm sau buổi sáng, Triệu cường hướng công ty thỉnh một ngày giả, mang theo lão bà đi thị đệ nhất bệnh viện tâm lý phòng khám bệnh, trải qua bác sĩ kiểm tra sau, đến ra kết luận là: Lão bà chỉ là có chút rất nhỏ thần kinh suy nhược, mà mặt khác các hạng chỉ tiêu đều vì bình thường.

Về nhà sau Triệu cường là nghĩ trăm lần cũng không ra, tức phụ vẫn luôn hảo hảo, như thế nào mấy ngày nay đột nhiên liền bắt đầu không bình thường đâu? Bệnh viện hiển nhiên là tra không ra cái gì tới, hấn trái lo phải nghĩ, ở tức phụ xuất hiện không bình thường hành vì phía trước, trong nhà duy nhất tân xuất hiện đồ vật chính là kia chỉ vòng ngọc, chẳng lẽ là vòng ngọc có vấn đề?

Cùng ngày Triệu cường liền mang theo vòng tay đi tới Phan Gia Viên, chính là tìm nửa ngày cũng không tìm thấy cái kia bán cho hấn vòng tay lão nhân, hấn khắp nơi sau khi nghe ngóng mới biết được, cái kia lão nhân đêm qua làm xe cấp đụng phải, mới vừa đưa đến bệnh viện liền đã chết.

Triệu cường đương trường liền trợn tròn mắt, lão nhân vừa chết, kia tức phụ bên này nên làm sao bây giờ hảo đâu? Cấp hấn là tại chỗ xoay quanh, đột nhiên một ý niệm lòi ra, đem nó ném có thể hay không liền không có việc gì? Nhất định hành! Vì thế Triệu cường liền kêu taxi đi vùng ngoại thành, rồi mới ở qua cầu khi, sẵn tài xế không chú ý, hấn nhanh chóng đem vòng ngọc từ lúc khai cửa sổ xe ném vào dưới cầu trong sông.

Trải qua lần này sự tình, Triệu cường là không bao giờ muốn đi cái gì Phan Gia Viên đi đào bảo bối, hấn chỉ hy vọng chính mình tức phụ có thể khôi phục trước kia bộ dáng, hấn liền cảm ơn trời đất.

Về nhà sau Triệu cường tức phụ sớm về mặt thất hồn ở nhà chờ hấn, thấy Triệu cường trở về liền hỏi hấn: "Lão công, như thế nào? Tìm được cái kia bán vòng ngọc lão nhân sao?"

Triệu cường lắc đầu nói: "Không có, chính là Phan Gia Viên người đầu là nói hấn ra tai nạn xe cộ chết mất."

Tức phụ vừa nghe liền ngốc rớt, trong miệng lẩm nhẩm lẩm nhẩm nói: "Xong rồi xong rồi! Ta đây làm sao bây giờ? Xong rồi....."

Triệu cường xem chính mình tức phụ bị dọa hư bộ dáng rất là đau lòng, liền an ủi nàng nói: "Lão bà không có việc gì, ta đem vòng tay ném, ném ở đặc biệt xa địa phương, khẳng định sẽ không lại tìm tới người, người yên tâm đi!"

Triệu cường tức phụ nghe xong trong lòng vẫn là có chút không yên tâm, chính là ngấm lại nếu lão công đầu đem nó ném, hấn là liền không có việc gì đi?

Buổi tối ngủ, Triệu cường tức phụ vừa mới bắt đầu ngủ thực không yên ổn, mà Triệu cường cũng là một đêm vô miên, hấn vẫn luôn đầu quan sát đến tức phụ, xem nàng không có không có gì quái dị hành động. Chính là tức phụ cũng chỉ là ngẫu nhiên tỉnh lại nhìn xem Triệu cường có ở đây không bên người nàng, rồi mới liền an tâm tiếp tục ngủ.

Mắt thấy thiên liền phải sáng, Triệu cường cũng yên tâm ngủ rồi, nhưng mới vừa một ngủ, hấn liền nghe được tức phụ kinh hoảng tiếng hét chói tai.

Hấn vội vàng mở ra đầu giường đèn hỏi tức phụ xảy ra chuyện gì? Chính là nàng đã sớm dọa nói không nên lời chính câu nói tới, chỉ là không ngừng ở trước mặt hấn giờ tay trái cấp Triệu cường xem, Triệu cường định chỉ vừa thấy, thành linh nhìn đến ban ngày bị hấn ném ở dưới cầu vòng ngọc, lúc này chính hoàn hoàn chính chính mang ở chính mình tức phụ trên cổ tay.....

Bởi vì tức phụ quá mức sợ hãi, Triệu cường chỉ có thể đem từ bệnh viện khai ra tới trấn tĩnh được cho nàng ăn, quả nhiên, uống thuốc xong sau tức phụ bình yên đi vào giấc ngủ. Nhưng Triệu cường lại như thế nào cũng ngủ không được, hắn nhìn chính mình trong tay vòng ngọc, lòng tràn đầy hối hận.

Nếu không phải chính mình nhất thời đờ đẫn nghi, như thế nào sẽ có hiện tại những việc này phát sinh, chính là trước mắt việc cấp bách là: Như thế nào mới có thể thoát khỏi cái này vòng ngọc dây dưa.

Triệu cường nhớ rõ tháng trước công ty đầy năm khánh, lão bản mời tới cái cao nhân ở công ty bày cái phong thủy trận, lúc sau công ty công trạng quả nhiên tài công chính độ tăng trưởng. Hắn còn nhớ rõ người kia họ Bạch, ở tại Ngụy gia ngõ nhỏ.

Triệu cường cùng trong công ty đồng sự hỏi thăm vị này Bạch tiên sinh địa chỉ, tan tành sau liền một người đi tới Ngụy gia ngõ nhỏ, tìm được rồi vị này Bạch tiên sinh. Cái này Bạch tiên sinh thoạt nhìn số tuổi không tính đại, cũng liền bốn mươi tuổi tả hữu, trên người ăn mặc một kiện màu trắng lão hán sam.

Hắn nhìn đến Triệu cường sau cũng có chút ngoài ý muốn, nhưng ngay sau đó liền hướng Triệu cường đã đi tới. Triệu cường cũng chủ động tiến lên cùng vị này Bạch tiên sinh chào hỏi, Bạch tiên sinh đi đến Triệu cường trước mặt đứng yên sau, đối hắn nói: "Người hảo, chúng ta có phải hay không ở nơi nào gặp qua?"

Triệu cường vội nói: "Bạch tiên sinh, ngài trí nhớ thật tốt, ta là huy hoàng đi liền sản công nhân, liền trước người đi chúng ta công ty thời điểm, ta cùng ngài từng có gặp mặt một lần."

Vị này Bạch tiên sinh gật gật đầu nói: "Thì ra là thế..... Người hôm nay tới tìm ta không biết vì chuyện gì a?"

Triệu cường sắc mặt có chút xấu hổ, không biết như thế nào cùng hắn đem sự tình tỉ mỉ căn hậu quả nói rõ ràng. Bạch tiên sinh xem hắn chỉ chỉ ngô ngô, thần sắc khân trương, liền giơ tay thỉnh hắn vào nhà tế nói.

Tiến đến trong phòng mặt, Bạch tiên sinh liền nói thẳng không cố kỵ nói: "Triệu tiên sinh, ta xem người ẩn đường biến thành màu đen, trên người âm khí đúng, nói vậy người trên người chắc chắn có cái gì âm khí rất nặng chi vật đi?"

Thứ Hai Mười Cái Chuyện Xưa Tơ Máu Vòng Tay (Tam)

Triệu cường vừa nghe vị này Bạch tiên sinh thế nhưng một ngữ trung, cũng liền không hề dấu diếm nói ra chính mình trên người đích xác có kiện âm khí rất nặng này vật, hơn nữa không hề do dự từ trong lòng đào ra tới đưa cho Bạch tiên sinh nói: "Ngài nói đầu đúng vậy! Bạch tiên sinh, ta vừa thấy ngài chính là vị cao nhân, ngài mau giúp ta nhìn xem, cái này vòng tay có cái gì vấn đề sao?"

Bạch tiên sinh tiếp nhận vòng ngọc vừa thấy, sắc mặt biến đổi nói: "Như thế âm uế chi vật, người là như thế nào được đến?"

Triệu cường liền đem ngày đó mua vòng tay trải qua cùng hắn nói, Bạch tiên sinh nghe sau liền hỏi Triệu cường: "Cái kia lão nhân thật sự nói đây là huyết ngọc?"

Triệu cường gật gật đầu nói: "Đúng vậy, ta còn đương đây là cái gì quý báu đồ vật, nguyên lai như thế hại người!"

Bạch tiên sinh lại cẩn thận nhìn nhìn vòng tay, tiếp theo đối Triệu cường nói: "Này vòng ngọc thật là huyết ngọc, người cũng biết như thế nào huyết ngọc?"

Càng cường lắc đầu tỏ vẻ không biết, Bạch tiên sinh tiếp theo nói: "Này 'huyết ngọc' ngọc nếu như danh, chính là dùng huyết ngâm ngọc, xem này vòng ngọc lại có như thế trọng âm khí, chắc là từ cỗ mộ trung đào ra, mà này ngọc thượng tẩm huyết cũng nhất định là cái oan chết nữ tử."

Triệu cường nghĩ vậy mấy ngày tức phụ khác thường hành vi, chẳng lẽ là làm cái gì cỗ mộ nữ quý cấp quấn lên đi? Vì thế hắn về mặt vội vàng đối Bạch tiên sinh nói: "Ngài xem có cái gì biện pháp giúp giúp chúng ta phụ

thê, chỉ cần có thể giúp ta thoát khỏi này nữ quỷ dây dưa, tiêu đệ ta nhất định báo đáp ngài đại ân đại đức!"

Bạch tiên sinh đem vòng ngọc đặt ở trước mũi nghe nghe nói: "Như thế trọng âm khí người cũng dám cho người lão bà mang? Lúc trước bán cho người vòng tay người liên không đổi với người dặn dò quá cái gì sao?"

Triệu cường nghĩ nghĩ nói: "Hình như là dặn dò chút cái gì, nhưng ta lúc ấy cũng chỉ cố cao hứng, cũng không nghe quá thanh, hiện tại ngẫm lại, hẳn là nói cái gì chỉ có thể cất chứa cái gì. Cũng trách ta, nào tưởng còn có như thế nữa chứ a?"

Bạch tiên sinh gật gật đầu nói: "Vậy đúng rồi, nói vậy bán người đồ vật người cũng là biết này vòng ngọc là không thể cấp người sống mang, chỉ sợ thứ này không phải đột tử nữ tử chi vật chính là tuần táng nữ tử chi vật."

Triệu cường nghe xong vẻ mặt hoảng sợ: "Không đổi gạt tiên sinh, kỳ thật ta còn chính mình đi ném một lần, chính là ngày hôm sau thượng nó lại chính mình chạy về lão bà của ta trên tay! Thật sự là quá tà môn!"

Bạch tiên sinh nghe sau lại lắc đầu nói: "Thứ này đoạn không thể chính mình chạy về tới, nói vậy vấn đề vẫn là ra ở lão bà người trên người. Ta cùng với người trở về trông thấy người lão bà liên hết thấy 'sáng tỏ'."

Triệu cường vội ngàn ân vạn tạ mang theo Bạch tiên sinh trở về nhà, hai người tiến Triệu cường gia môn, Bạch tiên sinh liên định trụ, hẳn một phen kéo lại đi ở phía trước Triệu cường nói: "Tiểu Triệu, người trước từ từ."

Tiếp theo hẳn liên đổi trong phòng liên ôm quyền nói: "Tại hạ bạch khiếu thiên, nãi áo tang cư sĩ, hôm nay ở đây một du, như có đắc tội, nhiều hơn thông cảm." Nói xong hẳn liên một bước rảo bước tiến lên phòng trong.....

Triệu cường cũng ngay sau đó theo đi vào, tiến phòng hẳn liên kêu to chính mình tức phụ: "Lão bà! Ta mời tới một vị đại sư, lão bà? Người ở đâu đâu?"

Chính là hấn kêu nửa ngày cũng không có người ứng hấn một tiếng, hấn tức khắc cảm giác không tốt lắm, vội quay đầu lại nhìn về phía Bạch tiên sinh. Bạch tiên sinh sắc mặt cũng có chút khẩn trương, hấn ý bảo Triệu cường trước đừng cử động, đứng ở tại chỗ chờ hấn, mà chính hấn tắc móc ra trên người la bàn, lo chính mình ở trong phòng đi tới đi lui nhìn cái gì.

Không một hồi vị này Bạch tiên sinh liền chuyển tới phòng ngủ trước cửa, ngừng lại, sắc mặt của hấn càng thêm khó coi. Chỉ thấy Bạch tiên sinh giờ tay đột nhiên đẩy ra cửa phòng, nhanh chóng đi vào, Triệu cường cũng theo sát này sau.

Tiếp theo Triệu cường liền thấy được chính mình tức phụ, chính đưa lưng về phía bọn họ ngồi ở trước bàn trang điểm, vẫn không nhúc nhích nhìn trong gương mặt chính mình, si ngốc ngây ngô cười..... Bạch tiên sinh cúi đầu nhìn đến nàng hai chân thượng tất cả đều là nước bùn, liền xoay người đối Triệu cường nói: "Lão bà người trên chân tất cả đều là bùn, xem ra này vòng ngọc là chính nàng tìm trở về"

Triệu cường nghe xong trong lòng kinh hãi, kia chẳng phải là này nữ quỷ liền vẫn luôn ở hấn tức phụ trên người sao? Mỗi ngày bởi chính mình ngủ? Nghĩ đến đây Triệu cường tâm đầu lạnh nửa thanh, hấn vội hỏi Bạch tiên sinh: "Ta đây tức phụ còn có thể cứu chữa sao?"

Bạch tiên sinh trấn an hấn nói: "Không cần quá lo lắng, chỉ cần ta đuổi đi ra trên người nàng ác linh liền không có việc gì. Loại này lấy bám vào ở mỗi dạng đồ vật thượng ác quỷ đều là có cực đại oán khí, các nàng dựa vào này khẩu oán khí có thể tồn tại hậu thế thượng mấy trăm năm, thậm chí hơn một ngàn năm. Muốn trừ bỏ nàng, liền đầu tiên muốn hiểu biết nàng là từ đâu mà đến, lại chết vào khi nào bảo chỗ nào, như vậy mới có thể xuống tay thanh trừ."

Triệu cường nghe Bạch tiên sinh như thế vừa nói tức khắc luống cuống, vội đối Bạch tiên sinh nói: "Ta cũng không biết này vòng ngọc lai lịch a, duy nhất biết nó xuất xứ lão nhân hôm trước đã chết! Đây nên làm sao bây giờ a?"

Nhưng Bạch tiên sinh lại định liệu trước nói: "Không có việc gì, chúng ta đi trước bệnh viện nhìn xem, nếu lão nhân thi thể còn không có hoả táng, ta liền đâu có biện pháp."

Vì thế hai đàn xếp hảo Triệu cường tức phụ sau, liền tới tới rồi bản địa duy nhất công lập bệnh viện, sau khi nghe ngóng mới biết được, này một vòng bởi vì xe hóa tử vong người tổng cộng có ba vị. Trong đó hai cái là nữ, một cái là vị lão nhân. Bởi vì xe hóa còn không có phân rõ trách nhiệm, cho nên bọn họ thi thể đều không có hoả táng, vẫn luôn đều ở bệnh viện đình thi gian bên trong.

Triệu cường cho xem đình thi gian nhân viên công tác hai trương tiền đồ, bọn họ liền thuận lợi ở buổi tối 12 điểm sau vào đình thi gian. Có lẽ là nơi này bản thân âm khí liền trọng, vừa đi đi vào Triệu cường liền cảm thấy cả người đều không thoải mái.....

Bạch tiên sinh lại giống như không có cái gì phản ứng giống nhau, dựa theo nhân viên công tác cung cấp dãy số, thực mau liền tìm tới rồi lão niên người chết tử lạnh. Hắn đi ra phía trước, không có một chút do dự mở ra tử lạnh, cũng làm Triệu cường đi tới nhận nhận, có phải hay không cái kia bán cho hắn vòng tay lão nhân?

Triệu cường chiến chiến kinh kinh đi tới nhìn thoáng qua, chỉ thấy lão nhân vẻ mặt than chì khí, trên người cũng nhìn không ra có cái gì rõ ràng ngoại thương, cùng hắn nhìn thấy khi bộ dáng cũng kém không quá nhiều, đây chẳng phải là cái kia thần bí lão nhân sao.

Được đến Triệu cường khẳng định đáp án sau, Bạch tiên sinh từ trên người lấy ra tam cái đồng tiền, phân biệt đặt ở lão nhân cái trán cùng hai vai, trong miệng lẩm bẫm lẩm bẫm một ít Triệu cường nghe không hiểu chú ngữ..... Chỉ nghe hắn nói đến cuối cùng hô to một tiếng "Khai!"

Đột nhiên, nằm tử lạnh lão nhân trong giây lát mở hai mắt. Bạch tiên sinh nhanh chóng đối hắn nói: "Người mấy ngày trước chính là ở Phan Gia Viên tử bán cho người khác một cái huyết ngọc vòng tay?"

Lão nhân chất phác trả lời: "Là."

Bạch tiên sinh hỏi tiếp: "Kia vòng tay ra sao lai lịch?"

Lão nhân không có tạm dừng, trực tiếp trả lời: "Đó là ta mấy năm trước từ Tây An một cái lão mộ trung đào ra."

Bạch tiên sinh lại hỏi: "Người cũng biết này lão mộ bên trong táng chính là người nào?"

Nhưng lần này lão nhân lại không có lập tức trả lời, như là có chút sợ hãi..... Bỗng nhiên, hần hai chân mãnh liệt run rẩy, thê lương nói: "Công tử thụy mộ có quý! Công tử thụy mộ có quý!"

Còn hảo thi thể thượng có tam cái đờng tiên trấn, bằng không hần khẳng định sẽ từ tử lạnh bên trong nhảy ra! Bạch tiên sinh vừa thấy tình hình không đúng, lập tức đối thi thể la lên một tiếng "Đi!" Lão nhân thi thể lập tức yên lặng bất động.

Thứ Hai Mười Cái Chuyện Xưa Tơ Máu Vòng Tay (Bốn)

Triệu cường nghe không hiểu ra sao, cái gì công tử thụy? Hần nghe cũng chưa nghe qua. Bạch tiên sinh lại hiện định liệu trước nói: "Không có việc gì, ta ở Tây An có mấy cái khảo cổ giới bằng hữu, ta gọi điện thoại cùng bọn họ hỏi thăm hỏi thăm, là có thể biết trước mấy năm kia có hay không cái gì công tử thụy mộ bị trộm qua, người trở về chờ ta tin tức đi."

Bạch tiên sinh nói xong lại từ trên người lấy ra cái hoàng túi tử đưa cho Triệu cường nói: "Người đem kia kiện âm vật để vào cái này phong hần trong túi, đã nhiều ngày làm người lão bà đi trước thân thích gia ở vài ngày, chờ ta hỏi thăm rõ ràng, tự nhiên liền có biện pháp giải quyết."

Triệu cường tiếp nhận hoàng bố bao, lập tức đem vòng ngọc đặt ở bên trong. Hần về nhà sau liền ấn Bạch tiên sinh nói, đem hần tức phụ đưa về mẹ vợ gia. Chính mình tắc ngày ngày chờ Bạch tiên sinh điện thoại.

Rốt cuộc, ba ngày sau Bạch tiên sinh đúng hẹn đi vào Triệu cường gia, hần đầu tiên là ở trong phòng mấy cái trong một góc phân biệt mang lên

mấy cái Khai Nguyên thông bảo đờng ti ền lớn, tiếp theo ở dưới đầu đề ép một trương giấy vàng phù.

Làm xong này hết thấy sau, hấn đỏi Triệu cường nói: "Ta từ Tây An bằng hữu nơi đó nghe đượ, cái này công tử thụ cỗ mộ là ở 4 năm trước bị trộm, lúc ấy bọn họ khảo cỗ đội đi vào sau phát hiện, bên trong văn vật cỗ tích phá hư thực nghiêm trọng, cơ h ồ không có cái gì khai quật giá trị! Duy nhất thu hoạch chính là thông qua vài miếng thẻ tre thượng văn tự, xác định mộ chủ thân phận là thời Chiến Quốc T ần Quốc công tử thụ. Hơn nữa cụ đương tiên tiến nhất mộ người giảng, mộ bên trong có hai cụ độ cao hư thối thi thể, nhìn thấu thể nhưng hiện đại người, cũng chính là trộm mộ tặc. Bởi vì thi thể * nghiêm trọng, vô pháp kiểm tra ra bọn họ nguyên nhân chết, này cũng thành địa phương một cọc án treo. Nhưng là từ hiện trường mà dấu chân thăm dò, này hỏa trộm mộ tặc hấn là có ba người, ta tưởng cái kia mất tích người thứ ba hấn là chính là bán cho người vòng tay lão nhân."

Triệu cường nghe xong Bạch tiên sinh nói, hồi thắng gồ chính mình đầu, như thế nào có thể tham tiện nghi cấp tức phụ mua cái cỗ mộ đào ra đờ vật đâu? Bạch tiên sinh xem Triệu cường vẻ mặt ruột đầu hồi thanh biểu tình li ền đỏi hấn nói: "Người cũng đừng trước hồi hận, hiện tại sự tình đầu ra, vẫn là trước giải quyết cái này âm h ồ quan trọng. Người đem huyết ngọc vòng cho ta, ta hiện tại li ền bắt đầu chiêu h ồ, người li ền đứng ở một bên, một h ữ bất luận người nhìn đến cái gì, đầu nhớ lấy không thể ra tiếng."

Triệu cường đem vòng tay đưa cho Bạch tiên sinh li ền không nói chuyện nữa, chỉ thấy Bạch tiên sinh châm tẩn một trương giấy vàng phù sau, bắt đầu đỏi vòng ngọc lằm bằm, một lát quá sau, trong phòng ánh đèn bắt đầu chợt lóe chợt lóe lên, ánh sáng cũng trở nên lúc sáng lúc tối, li ền tại đây minh ám luân phiên gian, một cái nữ tử áo đỏ thành linh xuất hiện ở trong phòng.

Đọa một bên đứng Triệu cường, thiếu chút nữa không đặt mông ng ồi dưới đất, còn hảo hấn ghi nhớ Bạch tiên sinh lúc trước cảnh cáo, không có ra tiếng, chỉ là không thể tin tưởng mở to mắt, nhìn trước mắt này hết thấy.

Hồng y nữ quý anh anh tiếng khóc chợt xa chợt gần truyên đến, như là ở tự thuật chính mình này ngàn năm oan khuất giống nhau. Thật thật chính là mau đem bên cạnh Triệu cường dọa nước tiểu! Còn hảo Bạch tiên sinh bình tĩnh phi phạm, hẳn cũng không vô nghĩa, đi lên liền một tiếng gào to nói: "Phương nào nữ quý tại đây gây sóng gió? Còn không mau mau hãy xưng tên ra!"

Hồng y nữ quý chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn về phía Bạch tiên sinh..... Hai người lúc này mới phát hiện nguyên lai này hồng y nữ quý thế nhưng không có hai mắt, trắng bệch trên mặt chỉ có hai cái tròn tròn huyết lỗ thủng, hai hàng huyết lệ treo ở nàng khùng bố trên mặt. Nàng đối mặt Bạch tiên sinh, giống ở lại nói cái gì, chính là Bạch tiên sinh lại cái gì cũng nghe không rõ, từ nàng kia mở ra trong miệng không khó phát hiện, nàng đầu lưỡi cũng bị người cắt đi xuống.

Thời Chiến Quốc là hữu dụng người sống tuần táng ví dụ, chính là giống này nữ tử áo đỏ chi thảm, Bạch tiên sinh cũng là đầu một chuyến nhìn thấy. Tuy rằng miệng nàng không thể ngôn, Triệu cường cùng Bạch tiên sinh hai người lại phát hiện, bọn họ bốn phía cảnh vật bắt đầu đã xảy ra biến hóa, liền giống như phóng điện ảnh rõ ràng trước mắt.

Nguyên lai cái này hồng y nữ quý vốn là Tần Quốc một phú hộ trưởng nữ, nhân này phụ thân đắc tội quyền quý, cho nên liền đem nàng gả với lúc ấy vốn là nhiều bệnh nhiều tai công tử thụ. Người còn không có nâng tiến công tử phủ, công tử thụ liền không biết cái gì nguyên nhân đã chết.

Nàng vốn là không muốn gả, hiện tại trượng phu người còn đã chết, nàng liền càng là mọi cách không vui. Chính là không nghĩ tới công tử thụ mẫu thân là lúc ấy hậu cung sủng phi, chính mình nhi tử là cái đoàn mệnh quý, lại một lòng nghĩ là cái này vừa qua khỏi cửa nữ nhân cấp khắc chết.

Vì thế liền bày mưu đặt kế thủ hạ người đem này nữ tử đưa vào mộ trung hợp táng, vì có thể làm nàng vĩnh sinh vĩnh thế bĩ chính mình nhi tử, còn nàng mệnh Vu sư đào đi nữ tử hai mắt, cắt đi đầu lưỡi, tồn tại áp nhập quan tài bên trong.

Nữ tử đày mắt cho đã mất huyết, nàng không ngừng gãi quan tài bản, chính là không ai chịu đáng thương nàng, đừng tình nàng, cứu nàng..... Nàng cũng chỉ có thể ở cực độ sợ hãi cùng tuyệt vọng bên trong chậm rãi chết đi, mà nàng huyết cũng một chút tẩm vào tùy thân mang vòng ngọc bên trong.

Cứ như vậy, nàng cũng không biết chính mình tại đây mộ trung đần độn qua bao lâu, chỉ tới ba nam nhân đào khai cỗ mộ, từ nàng thi thể thượng lấy đi rồi kia chi vòng ngọc tử, vẫn luôn ra không được cỗ mộ nàng, thế nhưng phát hiện chính mình bị ba nam nhân mang ra cỗ mộ.

Ba nam nhân phân biệt là một cái lão tử lãnh hai cái nhi tử, trong đó một cái nhi tử, đem nữ quý vòng tay đưa cho một cái tam bõ tiểu thư. Chính là liền ở hai người điên loạn đến phượng là lúc, hồng y nữ quý liền đang ở bọn họ mép giường, nghe bọn họ nhất cử nhất động.

Nàng tuy rằng nhìn không thấy, chính là lại có thể nghe ra bọn họ phát ra thanh âm thế nhưng như thế dơ bẩn bất kham, ngấm lại chính mình một thân trinh liệt, chính là lại không có có thể gặp được một cái yêu nhau người, còn chết như thế chi thảm, nàng trong lòng cường chết hận ý làm bốn phía dòng khí bắt đầu nổi lên biến hóa.....

Chờ những người khác phát hiện khi, hai người đã sớm y không che thể chết ở trên giường, cảnh sát tới cũng tra không ra cái cái gì, cuối cùng được đến kết luận là hai người chết vào adrenalin kịch liệt bay lên khiến cho chết đột ngột, chính là cụ thể khiến cho bay lên nguyên nhân, cũng chỉ có thể hai cái người chết chính mình đã biết.

Dư lại hai cái nam nhân đành phải xử lý hẩn sau lưng sự, lãnh trở về hẩn trên người đồ vật, một ít tiền mặt cùng kia chi vòng tay..... Chính là ai đầu không có nghĩ đến, vào lúc ban đêm một cái khác nhi tử cũng đã xảy ra chuyện.

Buổi tối ngủ trước còn hết thấy bình thường, chờ lão nhân ngày hôm sau buổi sáng đi kêu nhi tử rời giường khi mới phát hiện, hẩn đã sớm treo cỗ đang ngủ trong phòng, mà thiết còn chính mình xẻo đi hai mắt, hẩn

huyết lưu đầy đất, đáng sợ nhất chính là ở trên tay hắn, thành linh mang kia chi vòng ngọc.....

Lão nhân cực kỳ bi thương, hắn như thế nào cũng tưởng không rõ, như thế nào sẽ ở ngắn ngủn hai ngày trong vòng thế nhưng chiết chính mình hai cái nhi tử? Trái lo phải nghĩ hết sức hắn đột nhiên minh bạch, vấn đề nhất định là ra ở bọn họ trộm ra này chi huyết ngọc trên người.

Bất đắc dĩ lão nhân chính mình sở học hữu hạn, căn bản không thể phá giải trước mắt khốn cảnh, nhi tử cũng chết không có, hắn tồn tại cũng không nhiều lắm ý tứ, chính là ai ngờ hắn lại mệnh ngành thực, như thế đột nhiên qua hai năm, chẳng đến đột nhiên có một ngày buổi sáng cảm giác chính mình trong bụng đau nhức, đi bệnh viện một tra mới biết được là ung thư thời kì cuối.

Chính là hắn vẫn là không biết sao xui xẻo lại sống hai năm, cuối cùng hắn thật sự là chịu không nổi nữa, liên tưởng tự sát đã chết tính, chính là vài lần đều không có thành công. Nghĩ tới nghĩ lui, hắn minh bạch, nguyên lai hai cái nhi tử đồ vật vẫn luôn đều ở hắn bên người, không có lúc nào là không ở đi theo hắn.....

Rốt cuộc, hắn nghĩ tới một cái âm ngoan biện pháp, chính là đem thứ này chuyển cho người khác. Quả nhiên, hắn ở Phan Gia Viên không nghĩ xồm mấy ngày, Triệu cường cái này xui xẻo trúng liên xuất hiện, vòng tay bán cho hắn sau, lão nhân đương nhiên buổi tối đã bị xe đâm chết! Đương nhiên, kỳ thật kỳ thật là chính hắn đâm hướng ô tô.

Thứ Hai Mười Cái Chuyện Xưa Tơ Máu Vòng Tay (Năm)

Sự tình toàn bộ trải qua, giống như phóng điện ảnh ở Triệu cường cùng Bạch tiên sinh hai người trước mặt xẹt qua. Cái này nữ quý tuy mắt manh khẩu ách, nhưng là lại tâm như gương sáng, tham với trộm mộ phụ tử ba người hiện tại đều bởi vì nàng mất đi tính mạng, chính là nàng oán khí lại một chút không có giảm bớt, phản đến bởi vì chết người nhiều mà càng thêm hung lệ.

Bạch tiên sinh trong lòng biết việc này như không hoàn toàn giải quyết, như vậy Triệu cường phu thê hai người cũng li hôn không sống được bao lâu. Hắn hơi làm suy nghĩ li hôn từ trong lòng móc ra một mặt gia truyền "Khóa h ần kính", đối với h ồng y nữ quý nhẹ nhàng một chiếu, chỉ thấy trong gương lập tức hiện ra ra một vị diện mạo thanh tú nữ tử, chỉ là ánh mắt quá mức ai oán, này hiển nhiên chính là cái kia nữ quý sinh thời bộ dáng.

Nàng có chút mê mang nhìn chính mình, dường như không biết thân ở nơi nào giống nhau. Bạch tiên sinh ngữ khí ôn nhu hỏi nàng: "Cô nương, người kêu cái gì tên?"

Nữ quý môi đỏ hé mở nói: "Ta kêu hạnh Diêu, người lại là người nào?"

Bạch tiên sinh gật gật đầu nói: "Ta là ai không quan trọng, quan trọng là người bản tâm hẳn là vị hảo cô nương. Thời gian hữu hạn, ta dùng gia truyền bảo kính chỉ có thể tạm thời trấn trụ trên người của người lệ khí, người ba h ần bảy phách trung chỉ có một phách vẫn còn có một tia bản tính, ta hy vọng người có thể làm ra chính xác lựa chọn, đồng ý ta dẫn độ người luân hồi."

Hạnh Diêu lúc này khuôn mặt có chút thống khổ, như là nhớ tới chính mình tao ngộ, nàng khuôn mặt nhất thời bình thường, nhất thời bất thường, thật là khủng bố, cũng kinh Bạch tiên sinh một thân mồ hôi lạnh. Chính là cuối cùng vẫn là ở bảo kính kinh sợ hạ, như ngừng lại lúc ban đầu thanh tú khuôn mặt thượng.

Bạch tiên sinh đối hạnh Diêu nói: "Ta biết người bị này trăm ngàn năm khổ, trong lòng oán hận chất chứa khó bình, chính là người vẫn luôn vĩnh viễn giết chóc đi xuống, cũng bình phục không được trong lòng oán khí, chỉ có thể làm người biến càng thêm thị huyết, người đã mau hoàn toàn bị lạc bản tính, đến lúc đó người sở tạo thành giết chóc, chỉ sợ người đời đời kiếp kiếp cũng vô pháp đền bù đã trở lại."

Hạnh Diêu nghe xong Bạch tiên sinh nói sau, thỉnh thịch một tiếng quỳ gối trên mặt đất nói: "Cầu xin người, làm ta biến mất đi, ta không nghĩ lại

có sinh thời ký ức, càng không nghĩ nhớ rõ chết sau sở phạm phải tội lỗi, cũng không nghĩ chuyển thế luân hồi, chỉ nghĩ biến mất....."

Bạch tiên sinh sửng sốt: "Người không nghĩ chuyển thế luân hồi? Tái thế làm người người cũng sẽ quên kiếp trước hết thảy, người có thể có được tâm sinh hoạt."

Hạnh Diêu đột nhiên kịch liệt phe phẩy đầu nói: "Ta ý đã quyết, người nhanh lên động thủ đi, ta mau kiên trì không được!" Nói xong, Bạch tiên sinh liền cảm giác chính mình trong tay khóa hần kính bắt đầu kịch liệt run rẩy lên, hẳn trong lòng biết nếu như lúc này không động thủ, khủng lại vô lương cơ hoá giải này oán quỷ.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Bạch tiên sinh từ trên người lấy ra đã sớm chuẩn bị tốt giấy vàng người, hẳn nhanh chóng giảo phá ngón giữa, dùng mang huyết ngón tay ở giấy vàng người mặt trên viết hai chữ -- hạnh Diêu.

Rồi mới giơ tay bỗng nhiên ném hướng hạnh Diêu sở trạm vị trí, tiếp theo Bạch tiên sinh nhanh chóng tay véo chỉ quyết, miệng niệm phù chú. Quanh mình khí tràng bắt đầu đã xảy ra biến hóa, rõ ràng là ở trong nhà, lại cảm giác có vô hình dòng khí ở vây quanh bốn phía đảo quanh. Mà khí tràng trung tâm còn lại là hạnh Diêu vị trí, hiện tại nàng đã sớm không phải vừa rồi bộ dáng.

Triệu cường xem hạnh Diêu lại khôi phục ác quỷ bộ dáng, dọa thiếu chút nữa kêu ra tiếng tới, nhưng hẳn nhớ tới Bạch tiên sinh phía trước dặn dò, bất luận nhìn đến cái gì, đầu nhất định phải không phát ra âm thanh, hẳn đành phải ngạnh sinh sinh nghẹn trở về.

Mà đồng thời Bạch tiên sinh phù chú còn lại là càng niệm càng nhanh, mà khí tràng trung hạnh Diêu thế nhưng bắt đầu biến càng lúc càng mờ nhạt, dường như muốn biến thành trong suốt giống nhau. Chung quanh dòng khí cũng là càng chuyển càng nhanh, Triệu cường gia mấy khối trang hoàng pha lê rốt cuộc chống đỡ không được này cỗ cường dòng khí áp bách đầu theo tiếng mà nát.

Theo vài tiếng thanh thúy pha lê vỡ vụn thanh âm, sở hữu hết thảy đều đột nhiên im bật. Khí tràng trung gian hạnh Diêu sớm lấy hơi phi yên diệt, chỉ còn lại có giữa không trung bay cái kia giấy vàng người, lúc này cũng không hỏa tự cháy lên, chờ nó rơi xuống đất khi, từ lâu thiêu thành tro tàn.

Bạch tiên sinh nhìn trước mắt hết thảy, thế nhưng mày nhăn lại, Triệu cường vừa thấy vội lo lắng hỏi hần: "Xảy ra chuyện gì Bạch tiên sinh, sự tình giải quyết sao?"

Bạch tiên sinh lại véo chỉ tính tính nói, hần là giải quyết, chỉ là này ngàn năm nữ quý so với ta trong tưởng tượng muốn dễ dàng giải quyết một ít, làm ta chút không quá yên tâm. Bạch tiên sinh nói xong còn không quên mở ra bố bao, nhìn xem bên trong vòng ngọc, ai ngờ vừa mở ra, thế nhưng phát hiện bên trong vòng ngọc đã sớm vỡ thành bột phấn.

Nhìn đến nơi này, Bạch tiên sinh rốt cuộc ra khẩu khí nói, sự tình rốt cuộc thu phục! Cái này nữ quý đã tan thành mây khói, sẽ không lại đến quẩn lấy các người, chỉ là người thê tử bị âm khí gây thương tích, mấy năm nay khả năng sẽ thế chất kém một ít, bất quá hảo hảo dưỡng, hần là không có quá lớn vấn đề.

Triệu cường nghe sau đối Bạch tiên sinh là ngàn ân vạn tạ, nhưng Bạch tiên sinh lại khách khí nói: "Có thể tiêu trừ này nghiệp chướng cũng là công đức một kiện, người không cần nói cảm ơn, chỉ là ngày sau không cần lại mua loại này lai lịch không rõ đồ vật."

Triệu cường liên tục gật đầu nói là, chính hần ăn như thế đại một cái mệt, sau này chính là làm hần mua đồ cổ, hần cũng không dám mua.

Cứ như vậy, Triệu cường một nhà lại khôi phục ngày xưa bình tĩnh, hần tức phụ cũng hết thảy bình thường. Chỉ là có một chút không giống Bạch tiên sinh nói như vậy, chính là chính mình lão bà không những không có thân mình biến yếu, phản đến một ngày so với một ngày còn chắc nịch lên.

Cái này làm cho Triệu cường yên tâm không ít, dần dần mà thời gian dài, bọn họ liền đem việc này mau phai nhạt. Ai ngờ một ngày tan tằm về nhà, lão bà ra về thần bí nói muốn nói cho hần một cái tin tức tốt, nguyên

lai Triệu cường tức phụ mang thai, này nhưng đem Triệu cường cấp nhạc hồng r ấ.

Kỳ thật bọn họ phu thê hai người mấy năm trước li ền vẫn luôn muốn cái tiểu hài tử, chính là vẫn luôn cũng chưa hoài thượng. Đi mấy nhà đại bệnh viện đi kiểm tra, đều nói hai người đều thực bình thường, đã có thể như thế nào cũng hoài không thượng! Hiện tại hảo, tuy nói mới vừa đã trải qua một kiện không tốt chuyện này không bao lâu, chính là tin tức này không thể nghi ngờ là cho bọn họ sinh hoạt mang đến một li ều thuốc trợ tim, làm cho bọn họ sinh hoạt một lần nữa bốc cháy lên hy vọng.

Mười tháng hoài thai, giây lát tức đến, Triệu cường tức phụ cho hẳn sinh đáng yêu xinh đẹp nữ nhi, trăng tròn hôm nay hẳn còn cố ý mời tới Bạch tiên sinh, muốn cho hẳn cấp nữ nhi khởi cái hảo một chút tên.

Đã có thể đương Bạch tiên sinh chuẩn bị ra cửa phó tiệc đây tháng khi, trên bầu trời đột nhiên gió nổi mây phun, một mảnh mây đen từ chân trời nhanh chóng bay tới, chỉ chớp mắt, đậu đại mưa đá từ trên trời giáng xuống. Bạch tiên sinh nhìn trận này tới kỳ quặc mưa đá, sắc mặt biến đổi, ngay sau đó bấm tay tính toán, tức khắc tâm lạnh nửa thanh.

Xem ra đây là muốn ngăn cản hẳn đi dự tiệc a, tính tính ngày, Triệu cường lão bà vừa lúc là ở nữ quý biến mất ngày đó chịu dựng, này li ền quá khác thường! Ngày hôm qua thu được Triệu cường thiệp cưới sau, hẳn li ền trong lòng biết có biến. Lấy hẳn phỏng đoán, Triệu cường lão bà khẳng định sẽ bệnh trước một hai năm, như thế nào khả năng sẽ hoài thượng hài tử. Hơn nữa Triệu cường bọn họ phu thê hai người con cái cung phi thường nông cạn, bình thường dưới tình huống là sẽ không có hài tử, hiện giờ lại có sinh cái nữ nhi?

Bạch tiên sinh ngẩng đầu nhìn nhìn đây trời mây đen, nghĩ th ầm: Chớ nói người muốn hạ mưa đá, chính là hạ dao nhỏ ta cũng phải đi nhìn xem người rốt cuộc là cái cái gì đ ồ vật!

Bởi vì trận này mưa đá tới vừa nhanh vừa vội, thật nhi ều tới uống trắng tròn rượu người đều bị vây ở trên đường. Triệu cường trong lòng hô to xui xẻo, ai ngờ lúc này lại có người đẩy ra tiệp cơm đại môn, đi đến.

Triệu cường định tình vừa thấy, nguyên lai lại là Bạch tiên sinh. Hắn thật là vẻ mặt cảm động, không nghĩ tới như thế cái quý thời tiết, Bạch tiên sinh còn có thể đúng hẹn tiến đến. Hắn vội vàng tiến lên nghênh đón Bạch tiên sinh nói: "Bạch tiên sinh, không nghĩ tới như thế cái thiên nhi, ngài còn có thể tới như thế sớm, ta thật không biết nói chút cái gì hảo."

Bạch tiên sinh cười cười nói: "Hài tử đâu? Trước làm ta xem một cái."

Triệu cường sửng sốt, chính là cũng không nghĩ nhiều, đã kêu tức phụ đem nữ nhi ôm ra tới, Bạch tiên sinh chỉ nhìn thoáng qua, trong lòng đã là sáng tỏ.

"Ai....." Hắn thật mạnh thở dài nói: "Việc đã đến nước này, ta cũng là xoay chuyển trời đất thiếu phương pháp." Nói xong, Bạch tiên sinh liền xoay người đẩy cửa, dầm mưa rời đi.....

Đến là Triệu cường nghe không hiểu ra sao, ai ngờ Bạch tiên sinh chân trước mới vừa đi, bên ngoài lập tức qua cơn mưa trời lại sáng, các tân khách cũng sôi nổi chạy tới, tất cả mọi người đều là vừa nói vừa cười, ăn uống, chính là không ai chú ý tới, lúc này Triệu cường lão bà trong lòng ngực nữ anh, chính quý dị nhìn đại gia, ha hả cười.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Thứ 21 Cái Chuyện Xưa Chuyển Xe Cuối (Một)

Tiểu Thu bởi vì bạn trai sự cùng trong nhà nháo phiến, cuối cùng đành phải đi theo bạn trai rời nhà trốn đi. Bọn họ đi tới một cái xa lạ thành thị, quá thượng kỳ vọng trung hai người thế giới. Chính là hạnh phúc ngày không quá mấy ngày, Tiểu Thu bạn trai liền biến mất không thấy! Nàng tìm khắp toàn bộ thành thị sở hữu góc, chính là vẫn như cũ không thấy hắn bóng dáng.

Cuối cùng Tiểu Thu cũng chỉ hảo từ bỏ, gia nàng là trở về không được, trước mắt nếu muốn ở cái này xa lạ thành thị sống sót, cũng chỉ có dựa chính nàng. Cứ như vậy, nàng ở sức lao động thị trường xoay mấy ngày, rốt cuộc tìm được rồi một cái shop online khách phục công tác. Chính là

nàng thuê trong phòng không có máy tính, chỉ có thể đi lão bản trong tiệm công tác, hơn nữa đầu là ở buổi tối công tác.

Tiểu Thu vốn dĩ không nghĩ thương văn ban, chính là vừa nghe ba ngàn tiền lương liền lập tức đồng ý! Ngẫm lại cũng là, mỗi ngày công tác thời gian chính là buổi chiều 4 điểm đến buổi tối 12 điểm, một tháng liền có thể bắt được 3000 nguyên tiền, này không thể so đi tiệm cơm cho người ta đoan mâm mạnh hơn gấp trăm lần a!

Vì thế nàng không nói hai lời, vào lúc ban đêm liền bắt đầu làm việc. Đào bảo khách phục cái này công tác kỳ thật rất đơn giản, chỉ cần trả lời khách nhân một ít đơn giản vấn đề liền ok, lại nói buổi tối khách nhân cũng không nhiều lắm, trong tình huống bình thường 10 điểm cũng liền không có cái gì người.

Cho nên ngày đầu tiên công tác làm Tiểu Thu thực nhẹ nhàng, lão bản 12 điểm khiến cho nàng đứng giờ tan tầm. Ra trang phục cửa hàng, vừa lúc có một chiếc xe buýt ngừng ở cửa tiệm, Tiểu Thu nghĩ thầm chính mình thật là may mắn, còn có thể đuổi kịp cuối cùng chuyến xe cuối, bằng không dùng 11 lộ chân nhai trở về, như thế nào cũng đến đi lên nửa giờ, tuy nói hiện tại đường cái thượng đầu là đèn đuốc sáng trưng, chính là rất cuộc cũng là qua nửa đêm, một nữ hài tử đi đêm lộ nhiều ít có chút không an toàn.

Nàng cứ như vậy vui sướng thượng xe buýt, nhìn quanh một chút bốn phía, quả thật là chuyến xe cuối nha, mặt trên trừ bỏ Tiểu Thu cùng tài xế ở ngoài, liền lại không người khác. Nàng lựa chọn một cái dựa cửa sổ chỗ ngồi ngồi xuống, nhìn thoáng qua di động, 12 điểm quá 10 phân, vì thế nàng liền mang lên tai nghe bắt đầu nghe ca.

Có lẽ là quá muộn, Tiểu Thu nghe nghe liền có một chút buồn ngủ, không một phút đồng hồ liền ngủ rồi..... Thời gian cũng không biết trải qua bao lâu, bỗng nhiên, Tiểu Thu một cái giật mình tỉnh lại, một trận hàn ý hướng nàng đánh úp lại, nàng cảm giác chính mình toàn thân lỗ chân lông đầu lãnh khép kín, tức khắc nổi lên một thân nổi da gà, nhất thời buồn ngủ

toàn vô, nàng ngẩng đầu nhìn nhìn ngoài cửa sổ, còn chưa tới trạm, lại theo bản năng nhìn thoáng qua di động, 12 điểm quá 10 phân.

Không đúng a! Nàng rõ ràng nhớ rõ lên xe khi chính là 12 điểm 10 phân, nàng cũng ngủ có một hồi, như thế nào thời gian lại không có biến hóa đâu? Nàng có chút kinh ngạc nhìn về phía bốn phía, tài xế còn ở bình thường lái xe, nàng phía trước cũng không có hành khách.

Bỗng nhiên, nàng cảm giác chính mình sau lưng có người, loại cảm giác này quá rõ ràng, Tiểu Thu cơ hồ đầu có thể cảm giác được người kia hô hấp, mà vừa rồi hàn ý cũng là đến từ sau lưng. Nàng cố có chút cứng đờ hồi quá nhìn lại..... Quả nhiên, xe buýt cuối cùng một loạt, ngẩng một nam một nữ, nam không chuyển mắt nhìn ngoài cửa sổ xe, mà nữ nhưng vẫn cúi đầu cũng không nhúc nhích.

Tiểu Thu trong lòng dâng lên một cỗ đáng sợ cảm giác, thời gian cùng mặt sau nam nữ đầu làm nàng cảm giác sợ hãi, là di động của nàng ra vấn đề? Vẫn là thời gian căn bản liền không đi phía trước đi đâu? Nàng cuống quýt quay lại đầu, nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Chính là đối với cái này xa lạ thành thị, ngoài cửa sổ cảnh sắc cũng là như thế xa lạ, nàng thậm chí cũng không biết con đường này tuyến có phải hay không chính xác. Đến đây khi Tiểu Thu mới ý thức được, ở cái này địa phương, nàng liền một cái cầu cứu bằng hữu đầu không có.

Có lẽ là chính mình suy nghĩ nhiều, Tiểu Thu ở trong lòng an ủi chính mình, rồi mới lại nhìn không được chậm rãi quay đầu lại, hướng sau lưng nam nữ nhìn lại, nàng chỉ nhìn thoáng qua liền lập tức xoay trở về.

Lần này hết thấy bình thường, nữ cũng ngẩng đầu lên, chỉ là Tiểu Thu xem quá nhanh, không có thấy rõ nữ nhân mặt. Chính là Tiểu Thu lại cảm giác không đúng chỗ nào! Không đúng chỗ nào đâu? Đột nhiên, Tiểu Thu nhớ lại nàng lần đầu tiên quay đầu lại khi, kia đối nam nữ không phải ngẩng ở cuối cùng một loạt sao? Chính là vừa rồi quay đầu lại khi, bọn họ như thế nào đi phía trước hai bài?

Tiểu Thu lại nhìn không được quay đầu lại xem, đột nhiên một trương trắng bệch mặt gần ngay trước mắt, Tiểu Thu kêu sợ hãi một tiếng từ trên chỗ ngồi nhảy dựng lên! Nguyên lai là giấc mộng, tài xế quay đầu lại nhìn Tiểu Thu liếc mắt một cái nói: "Tiểu cô nương, không có việc gì đi?"

Tiểu Thu thật ngỡ ngàng ngừng nói: "Nga, không có việc gì, ta vừa r ỡ ngủ r ỡ, không có gì sự."

Nói xong nàng dùng tay véo véo huyết Thái Dương, nhìn thoáng qua thời gian, 12 điểm 25.

Lúc này xe buýt đến trạm, Tiểu Thu đứng lên chuẩn bị xuống xe, đột nhiên nàng từ tài xế chuyển xe trong gương nhìn đến nàng sau lưng, đang ng ỡ vừa r ỡ trong mộng một nam một nữ, đối với nàng quý dị cười.

Tiểu Thu dọa lập tức ra một thân bạch mao hãn, nàng chân cũng có chút nhũn ra, chính là thật lớn sợ hãi cảm sử dụng nàng cần thiết bước ra bước chân, cụ thể chính mình là như thế nào đi xuống xe, Tiểu Thu không nhớ rõ, chỉ là đương nàng ý thức khôi phục khi, phát hiện chính mình đã về đến nhà, mà lúc này Tiểu Thu trên người, đã sớm bị mồ hôi sũng nước.

Đơn giản tắm rửa một cái sau, Tiểu Thu nhanh chóng chui vào ổ chăn, nàng chưa từng có cảm thấy như thế cô độc cùng sợ hãi, nàng tưởng cấp trong nhà gọi điện thoại, chính là vừa nhớ tới chính mình đi thời điểm, nói những cái đó đã thương người nói, di động liền biến trọng như ngàn cân.

Nàng lại nghĩ tới chính mình bạn trai chí cường, hẳn đi nơi nào đâu? Lúc trước không màng tất cả đều phải cùng nàng ở bên nhau, chính là hiện tại lại li ền bóng người đầu không thấy, ngấm lại trước kia th ềnon hện biển, lời ngon tiếng ngọt, Tiểu Thu trong lòng tựa như đao cắt đau, nàng như thế nào cũng không tin, bạn trai sẽ một câu cũng không lưu rời đi chính mình!

Tiểu Thu nhìn di động, theo bản năng bắt thông bạn trai số điện thoại.

"Đô..... Đô....." Điện thoại vang lên vài tiếng, li ền ở Tiểu Thu chuẩn bị từ bỏ cúp điện thoại thời điểm, điện thoại thế nhưng chuyển được.

"Uy, chí cường! Chí cường người ở đâu?" Tiểu Thu có chút kích động hỏi.

Chính là điện thoại bên kia nhưng vẫn không có h ỏi âm, nhưng là Tiểu Thu lại có thể rõ ràng cảm giác được một người tiếng hít thở.

"Chí cường, là người sao? Người nói chuyện a! Ta chỉ muốn biết người có phải hay không bình an, ta không miễn cưỡng người trở lại ta bên người, chỉ nghĩ nghe một chút người thanh âm, ta hiện tại sợ quá....." Tiểu Thu nói nói, thế nhưng khóc ra tới.

"Đô....." Điện thoại cắt đứt, Tiểu Thu nghe được trong điện thoại vội âm, khóc càng thêm lớn tiếng. Cũng không biết nàng khóc bao lâu, dù sao cuối cùng là khóc mệt ngủ. Ở Tiểu Thu ngủ say trên mặt, còn treo một hàng nước mắt.

Đột nhiên, một con trắng bệch tay từ mép giường duỗi lại đây, đây là một con nam nhân tay, hấn khẽ vượt quá Tiểu Thu khuôn mặt, chà lau đi nàng nước mắt, cuối cùng chậm rãi, chậm rãi biến mất ở trong không khí.

Bởi vì đệ nhị buổi sáng không cần đi làm, Tiểu Thu cũng không có định đồng hồ báo thức, chờ nàng ngủ đến tự nhiên tỉnh sau, vừa thấy thời gian, phát hiện thế nhưng là buổi chiều 1 giờ. Nàng xoa xoa chính mình có chút tê dại đầu, mới nhớ tới ngày hôm qua chính mình đã tìm được công tác chuyện này, nhìn xem thời gian còn đủ, nàng cảm thấy chính mình hẳn là trước đi ra ngoài ăn một chút gì.

Nàng trong lúc lơ đãng nhìn về phía đầu giường, phát hiện nơi đó có một ly nước sôi để nguội, Tiểu Thu theo bản năng cần lấy tới uống một ngụm, trong giây lát, nàng giống như nhớ tới cái gì, cuống quýt nhảy xuống giường, giày cũng không mặc ở trong phòng tìm tới tìm lui.

"Chí cường, là người sao? Người đã trở lại? Chí cường? Chí cường....." Tiểu Thu hô nửa ngày cũng không ai đáp lại, nước mắt lại lần nữa xẹt qua nàng khuôn mặt.

Tiểu Thu có cái thói quen, chính là buổi sáng rời giường khi muốn uống một ly nước sôi để nguội, nhưng Tiểu Thu lại là cái tiểu đờ lười, ở nhà khi chính là mụ mụ cho nàng chuẩn bị tốt, nàng mới có uống, sau tới rời nhà trốn đi sau, liền vẫn luôn là bạn trai chí cường cho nàng chuẩn bị tốt.

Từ chí cường mất tích sau, Tiểu Thu đầu đã rất nhiều thiên ở rời giường thời điểm, không có uống thượng này ly nước sôi để nguội, cho nên đương nàng nhìn đến này chén nước đột nhiên xuất hiện trên đầu giường khi, liền nghĩ đến khẳng định là chí cường đã trở lại.

Thứ 21 Cái Chuyện Xưa Chuyển Xe Cuối (Nhị)

Tiểu Thu mê mang ngủ ở phòng khách trên sofa, có lẽ là chính mình ảo giác đi, bởi vì nàng mỗi ngày khi trở về đầu sẽ khóa trái thượng phòng môn, cho nên cho dù bạn trai trở về, cũng không có khả năng vô thanh vô tức đi vào phòng. Nàng nhìn thoáng qua di động thượng thời gian, buổi chiều 3 điểm nữa. Thời gian thế nhưng quá như thế mau, xem ra cơm là ăn không được, một hồi ở siêu thị mua điểm bánh quy lót lót đi, dù sao nàng công tác cũng chỉ là canh giữ ở máy tính bên cạnh chờ khách hàng. Lại lần nữa ngủ trên kia chiếc xe buýt, đêm qua khùng bố trải qua một chút lại nhảy vào Tiểu Thu trong óc, nàng tổ chức thần kinh lác đầu, rồi mới nhìn quanh một chút bốn phía, phát hiện chung quanh ngủ, đầu là một ít bình thường không thể lại bình thường cả trai lẫn gái. Có lẽ là ban ngày duyên có, trên xe người rất nhiều, nhưng là không chỗ ngủ vẫn phải có, Tiểu Thu suy xét đến muốn 20 phút tả hữu mới có thể tới, đành phải đi tới trên xe duy nhất một cái không chỗ ngủ trước, ngủ xuống. "Ha hả..... Tìm không thấy." Đột nhiên, một cái quý dị thanh âm ở Tiểu Thu bên tai vang lên. Tiểu Thu trong lòng cả kinh, nàng ngẩng đầu hướng thanh âm phương hướng nhìn thoáng qua, kết quả là mỗi người đầu ở cúi đầu nhìn chính mình di động, căn bản không ai để ý tới người khác ở làm cái gì. Là ai đang nói chuyện? Cái gì tìm không thấy? Tiểu Thu trong lòng thầm nghĩ. Chẳng lẽ lại là chính mình ảo giác? Tiểu Thu véo véo chính mình huyết Thái Dương, đột nhiên cảm giác đầu đau quá. Xem ra chính mình gần nhất thật là suy nghĩ quá nhiều, bắt đầu có chút thần kinh suy nhược. Từ chí cường mất tích sau, Tiểu Thu cảm giác chính mình vẫn luôn đầu thực hoảng, cũng rất mệt. Đi vào trong tiệm sau, Tiểu Thu bắt đầu rồi một ngày

công tác, nàng là cái thẹn thùng người, ở trên mạng đối mặt nhìn không thấy người xa lạ, ngược lại làm nàng cảm giác thực nhẹ nhàng. Shop online khách nhân đều phản ứng, sở hữu khách phục trung, Tiểu Thu thái độ là tốt nhất, cũng có kiên nhẫn nhất một vị. Có lẽ chỉ có đối mặt người xa lạ khi, Tiểu Thu mới có thể dùng thiết tình cùng đối phương câu thông đi. Chỉ chớp mắt lại đến tan tành thời gian, nàng vừa ra cửa hàng môn liền thấy được tối hôm qua kia chiếc ban xe buýt, từ nơi không xa chậm rãi sử tới. Tiểu Thu trong lòng có chút bồn chồn, chính là ngay sau đó nàng lại an ủi chính mình: Về nhà lộ chỉ có một cái, người khác đi được, ta cũng đi được. Chính là vừa lên xe nàng liền có chút hối hận, sao trên xe vẫn là không có cái gì người, cùng ngày hôm qua giống nhau, trừ bỏ tài xế chính là chính mình. Lần này nàng học ngoan, không nghe ca, cũng không ngủ được, mở to mắt nhìn trong xe hết thấy cảnh vật, sợ một cái hoảng hốt lại nhìn đến cái gì dọa người quái đồ vật. Nhưng lần này nàng tính sai, thẳng đến mắt đều mở to một mệt mỏi, xe cũng đến trạm, nhưng là vẫn là cái gì cũng không có phát sinh. Tiểu Thu chạy nhanh xuống xe, chính là đương nàng xuống xe sau, xe buýt cũng không có lập tức khai đi, mà vừa mới đóng lại cửa xe lại lại lần nữa mở ra, Tiểu Thu nhìn thoáng qua, phát hiện cũng không có người đi xuống tới, nhưng là xe buýt vẫn như cũ đợi hơn mười giây mới đóng cửa lại, rồi mới chậm rãi rời đi. Đột nhiên, Tiểu Thu cảm thấy cả người rét run, nàng lập tức nhanh hơn hướng gia đi bước chân, Tiểu Thu trụ phòng ở ly trạm xe buýt cũng liền 500 mét tả hữu khoảng cách, này giai đoạn đối Tiểu Thu tới nói, nói dài cũng không dài lắm, nhưng nói đoán cũng không tính đoán. Trước kia cùng chí cường cùng nhau đi thời điểm, trước nay không cảm giác nó là như thế dài lâu, chính là hôm nay..... Yên tĩnh trên đường phố, chỉ có Tiểu Thu một người giày cao gót thanh âm. Nàng dẫn chính mình tiết tấu, tưởng nhanh lên về đến nhà. Bỗng nhiên, Tiểu Thu cảm giác chính mình sau lưng có một cái khác tiếng bước chân, nàng bỗng nhiên ngừng lại, bốn phía lập tức tĩnh dọa người, nhưng nàng vừa đi, cái kia cùng nàng cùng tiết tấu tiếng bước chân lại như bóng với hình. Tiểu Thu thật là sợ hãi cực kỳ, trong lúc nhất thời nàng trong đầu hiện lên n loại khả năng, biến thái? Sắc lang? Vẫn là cướp bóc phạm! Cuối cùng nàng cơ hồ là một đường chạy chậm tới rồi gia. Tiến gia môn Tiểu Thu ngay lập tức khóa trái thượng gia môn, nàng gắt gao dán ở môn mặt sau, cảm giác chính mình trái tim đều mau từ trong miệng nhảy ra tới giống nhau. Đột nhiên, "Phanh, phanh, phanh....." Một trận tiếng đập cửa

vang lên. Vừa mới bình tĩnh trở lại Tiểu Thu, lại tim đập nhanh hơn! Bất thành linh tiếng đập cửa, dọa nàng một chút thất thanh kêu lên, ngay sau đó lại lập tức bưng kín miệng mình, phòng ngừa ngoài cửa người nghe được chính mình tiếng kêu. "Phanh, phanh, phanh....." Tiếng đập cửa vẫn như cũ vang cái không ngừng. "Ai, ai a?" Tiểu Thu run giọng hỏi, chính là bên ngoài lại chết giống nhau yên tĩnh. Rơi vào đường cùng, nàng đành phải chậm rãi đem đầu duỗi hướng về phía trên cửa mắt mèo..... Chính là bên ngoài lại là đen ngòm, cái gì cũng thấy không rõ. "Phanh, phanh, phanh....." Đột nhiên, tiếng đập cửa lại lần nữa vang lên, hơn nữa đột sáng lên ngoài cửa thanh khống đèn, nàng từ nhỏ tiểu nhân mắt mèo trung, thấy rõ bên ngoài hết thảy. Tiểu Thu một chút đã bị định trụ, nàng đứng tử chậm rãi phóng đại, thân thể cũng không tự chủ được run rẩy lên. Nàng sợ hãi như thế sợ hãi, là bởi vì liền ở vừa rồi thanh khống đèn sáng lên trong nháy mắt, nàng rõ ràng nhìn đến, ngoài cửa đứng một nữ nhân. Nữ nhân này ăn mặc một thân màu trắng váy liền áo, nàng một đầu tóc dài che mặt, hai tay không hề sức lực rũ tại thân thể hai sườn, một đôi huyết hồng mắt, xuyên thấu qua lại hắc lại lớn lên tóc, ngoan độc nhìn về phía Tiểu Thu. Có lẽ là quá mức sợ hãi, có lẽ là cứng đờ thân thể tiêu hao nàng quá nhiều thể lực, Tiểu Thu thân mình thế nhưng chậm rãi có chút thoát lực, cuối cùng té xỉu ở trên mặt đất, bất tỉnh nhân sự. Sáng sớm đệ nhất lữ ánh mặt trời, từ cửa sổ bắn ở Tiểu Thu trên mặt, nàng mày khẽ nhúc nhích, mở mắt. Chính là trong lúc nhất thời, thế nhưng có chút không biết thân ở nơi nào cảm giác. Nàng nhìn nhìn bốn phía, phát hiện chính mình nguyên lai ở phòng khách trên mặt đất ngủ một đêm, ngày hôm qua chính là mộng sao? Nàng quờ quờ đầu, muốn cho chính mình thanh tỉnh một ít, tối hôm qua ký ức cũng toàn bộ bùng lên. Tiểu Thu rất rõ ràng, kia hẳn là không phải mộng, chính là trên đời này thật sự có quỷ sao? Vẫn là có người trang quỷ dọa chính mình? Một người sinh hoạt thật sự hảo khó, nếu chí cường ở chính mình bên người khẳng định sẽ không phát sinh loại này sự tình đi? Chính là tưởng tượng đến chí cường, Tiểu Thu trong lòng liền sẽ mặc danh đau xót, nàng lão đảo lắc lư bò tới rồi trên giường, vẫn là trong chăn ấm áp! Nàng hiện tại chỉ nghĩ tìm cái ấm áp địa phương ngủ một hồi, liền một hồi..... Tiểu Thu cứ như vậy nửa mộng nửa tỉnh ngủ tới rồi buổi chiều, nàng bò dậy ăn điểm mì gói, nhìn xem thời gian, nên đi đi làm. Đơn giản rửa mặt hạ, nàng liền chuẩn bị ra cửa, chính là đương nàng chuẩn bị mở cửa đi ra thời điểm, lại phát hiện môn như thế nào cũng mở không ra. Đây chỉ là một

phiến bình thường phòng trộm môn, không có cái gì đặc thù khoá cửa, Tiểu Thu cũng giống ngày thường giống nhau mở cửa, như thế nào sẽ mở không ra đâu? Nàng lại dùng sức đẩy đẩy, vẫn là mở không ra. Lúc này nàng nghe được ngoài cửa có thanh âm, hẳn là hàng xóm ra cửa, vì thế nàng liền từ mắt mèo ra bên ngoài xem, muốn gọi trụ hàng xóm, giúp giúp nàng đem cửa mở ra. Chính là liền ở nàng ra bên ngoài xem thời điểm, thình lình phát hiện, đêm qua nữ quý còn đứng ở ngoài cửa, chính duỗi ngón tay ở bên ngoài cào môn. Tiểu Thu dọa đặt mộng ng ẩ ở trên mặt đất, làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Kinh hoảng thất thố nàng không biết nên hướng ai cầu cứu, có lẽ chỉ là thói quen, nàng lại một lần bát đánh chí cường điện thoại. Không tưởng điện thoại thế nhưng chuyển được, chỉ là vẫn như cũ không có người ta nói lời nói, Tiểu Thu đối với điện thoại kêu to: "Chí cường cứu ta!" Mà lúc này ngoài cửa cào môn thanh cũng càng ngày càng thường xuyên, Tiểu Thu cảm giác chính mình đầu càng ngày càng hôn, tựa như linh hồn của chính mình đang ở bị người một chút một chút lôi ra thân thể giống nhau.

Thứ 21 Cái Chuyện Xưa Chuyển Xe Cuối (Tam)

Liền ở Tiểu Thu ý thức lập tức muốn biến mất thời điểm, bu ồng vệ sinh vòi nước đột nhiên chảy ra thủy tới, cái này làm cho vốn có chút mơ hồ Tiểu Thu cảm giác chính mình đột nhiên thanh tỉnh thật nhiều, vừa rồi như thế nào cũng mở không ra môn, hiện tại thế nhưng chính mình khai.

Tiểu Thu nhìn nhìn ngoài cửa mặt, đen ngòm, nàng có chút kinh ngạc xem một cái thời gian, rạng sáng 12:50, nguyên lai hiện tại vẫn là ở buổi tối, chính là chính mình vừa rồi rõ ràng nhìn đến trời đã sáng a? Nhìn xem bên ngoài hắc ám, nàng vẫn là lựa chọn đóng lại cửa phòng.

Bu ồng vệ sinh thủy còn ở lưu cái không ngừng, nàng bước đi tập tễnh đi qua đi tắt đi vòi nước, xem ra đêm nay lại là một cái khó miên chi dạ, ng ắm lại chí cường ở thời điểm, tuy rằng hai người ngày quá kham khổ một ít, chính là luôn là ngọt ngào.

Chính là hẳn vì cái gì sẽ đột nhiên rời khỏi đâu? Hiện tại ng ắm lại, chí cường rời nhà trốn đi phía trước thật nhiều sự tình, Tiểu Thu đầu không

quá nhớ rõ, chính là phàm là đương nàng muốn nỗ lực tưởng nhớ một ít việc thời điểm, nàng đâu lại luôn là đau rất lợi hại.

Quả nhiên một đêm vô miên, Tiêu Thu cơ hồ là trợn mắt đến hừng đông, bởi vì nàng thật sự sợ hãi một ngủ liền phân không trong sạch thiên cùng đêm tối, đương nàng nhìn đến một chút dâng lên thái dương khi, rốt cuộc chịu không nổi đã ngủ.

Buổi tối, Tiêu Thu đi vào trong tiệm nhận ca khi, nhìn đến lão bản vừa lúc cũng ở, liền hỏi hắn, chính mình tan tành thời gian có mấy chiếc xe buýt đi ngang qua trong tiệm? Lão bản sững sốt nói: "Người mỗi ngày buổi tối tan tành đều là ngưỡi xe buýt hỡ gia?"

Tiêu Thu điềm điềm nói: "Àn, đúng vậy, bằng không ta tổng không thể đi trở về đi thôi."

Lão bản sắc mặt khẽ biến, nghĩ nghĩ nói: "Tiêu Thu, người xem người tại đây làm cũng không tỡ, cho nên không bắt người đương người ngoài, nếu người có bạn trai làm hắn tới đón người tan tành, hoặc là người ba mẹ bọn họ ai tới tiếp người cũng đúng, dù sao không cần chính mình một cái đi đêm lộ tan tành."

Tiêu Thu trong lòng rùng mình, chẳng lẽ lão bản biết chút cái gì, vì thế liền thử hỏi hắn: "Xảy ra chuyện gì, vì cái gì như thế nói?"

Ai ngờ lão bản lại giống như có chút do dự, dùng một loại thực bất đắc dĩ biểu tình nhìn Tiêu Thu, nhưng cuối cùng có lẽ là suy xét đến nàng dù sao cũng là vì chính mình ở công tác, nếu là thật ra cái gì sự, chính mình cũng là phiền toái, cho nên cuối cùng vẫn là nói ra nguyên do.....

"Ta nói người nhưng ngàn vạn đừng sợ, kỳ thật con đường này ở buổi tối 12 điềm là không có xe buýt trải qua." Lão bản nhỏ giọng đối Tiêu Thu nói.

Tiêu Thu vừa nghe liền mê: "Cái gì! Không có khả năng a! Ta đâu ngỡ....."

Nói một nửa, nàng liền dừng lại, ngẫm lại chính mình mấy ngày nay tao ngộ, là không quá thích hợp nhi. Nàng có chút hoảng sợ nhìn lão bản nói: "Kia ngài đem biết đâu nói cho ta hành sao?"

Lão bản gật gật đầu, liền đem sự tình từ đầu đến cuối nói cho Tiểu Thu. Nguyên lai con đường này thượng vốn là có một chiếc xe buýt, sẽ ở 12 điểm 10 trải qua, nhưng là sau tới bởi vì ra một sự kiện sau, giao thông công cộng công ty liền hủy bỏ lần này đêm khuya chuyển xe cuối thứ.

Kia sự kiện bởi vì là phát sinh ở đêm khuya, căn bản không có người chính mắt thấy sự tình trải qua, hoặc là có thể nói, chính mắt thấy người đầu đã chết. Sau tới có chút lãnh đạo sợ làm cho xã hội thượng khủng hoảng, liền đem sự tình cấp áp xuống đi, chính là tại đây con phố thượng làm mua bán người lại đầu là biết.

Bởi vì sự kiện trung một nữ nhân, đã từng ở chỗ này một nhà tiệm cơm làm công, tiệm cơm vốn là có công nhân ký túc xá, chỉ có cái này kêu Triệu Quyên nữ nhân không được, cho nên nàng mỗi ngày đầu phải ngủ cuối cùng nhất ban xe buýt về nhà.

Ngày đó trời mưa rất lớn, vẫn luôn sấm sét ầm ầm, tiệm cơm lão bản khuyên Triệu Quyên đừng đi nữa, hôm nay liền cùng đại gia đình công nhân ký túc xá ở một đêm đi, chính là nàng lại nói chính mình cần thiết về nhà.

Lão bản xem nàng không nghe khuyên bảo, cũng liền không lại nói cái gì, ai ngờ ngày hôm sau cái này Triệu Quyên liền không có tới đi làm, đánh nàng điện thoại cũng vẫn luôn không ở phục vụ khu, vừa mới bắt đầu tất cả mọi người đầu cho rằng có thể là nhà nàng ra cái gì sự, cho nên không có tới đi làm.

Nhưng ngày thứ ba, ngày thứ tư cũng chưa tới, đại gia cảm thấy không quá thích hợp nhi, bởi vì nếu là Triệu Quyên không nghĩ làm, như thế nào cũng đến đem tiền lương thanh toán a, này mắt thấy phát tiền lương ngày đầu qua, này Triệu Quyên nhưng vẫn không có hiện thân.

Thẳng đến có một ngày, hai vị cảnh sát tìm được nữa trong tiệm, hướng bọn họ dò hỏi có nhận thức hay không Triệu Quyên người này, đến lúc này

đại gia mới biết được Triệu Quyên đã xảy ra chuyện!

Ngày đó Triệu Quyên thượng xe buýt sau, nàng tính cả xe buýt liền cùng nhau biến mất không thấy, bởi vì nàng là một người trụ, trong nhà chỉ có dưỡng một con mèo, cho nên căn bản không ai báo nguy.

Đến là giao thông công cộng công ty ngày hôm sau phát hiện có một chiếc xe buýt cùng tài xế cùng nhau mất tích, liền đi Cục Công An báo cảnh, cảnh sát tìm mấy ngày đầu không có bất luận cái gì manh mối, chỉ tới 30 km ngoài một chỗ đập chứa nước khai áp phóng thủy khi phát hiện, ở đập chứa nước thế nhưng có một chiếc tích loang lỗ xe buýt, mặt trên còn có hai cụ độ cao hư thối thi thể.

Kinh pháp y giám định vì một nam một nữ, nam chính là mất tích xe buýt tài xế, mà nữ nhân trên người có một trương thân phận chứng, mặt trên viết Triệu Quyên tên, đương cảnh sát tìm được Triệu Quyên thuê trụ phòng ở, mở ra cửa phòng khi, phát hiện nàng miêu đã sớm đỏi chết ở bên trong.

Cảnh sát cũng là thông qua Triệu Quyên nhật ký, mới biết được nàng là tại đây gia tiệm cơm công tác, ngày đó buổi tối theo dõi, rõ ràng biểu hiện Triệu Quyên thượng này chiếc xe buýt, chính là ở lúc sau mấy cái cameras, này chiếc xe buýt liền không còn có xuất hiện quá, thật giống như hư không tiêu thất giống nhau.

Từ đây án này liền thành một cọc án treo, vẫn luôn không có cáo phá, ai ngờ không hôm khác mấy, Triệu Quyên một cái đờng hương, lại thế nhưng ngoài ở cưỡi xe buýt khi thấy được Triệu Quyên, lúc ấy còn nàng còn không biết Triệu Quyên đã xảy ra chuyện, còn cùng nàng ước hảo đi Triệu Quyên công tác tiệm cơm đi tìm nàng.

Kết quả đương nàng đi mới biết được, Triệu Quyên đã sớm đã chết một đoạn thời gian, sau tới liền càng truyền càng dọa người, kia đoạn thời gian căn bản không ai dám ở buổi tối ngồi xe buýt, cuối cùng giao thông công cộng công ty liền đành phải hủy bỏ này nhất ban đêm khuya xe buýt.

Tiểu Thu nghe xong sau, cảm giác chính mình da đầu có chút tê dại, kia phía trước hai ngày chính mình ngỡ chính là cái gì xe buýt? Chẳng lẽ chính là kia chiếc xảy ra chuyện xe buýt? Thật là càng nghĩ càng sợ, chính là hôm nay buổi tối nàng muốn như thế nào về nhà đâu? Ngày mất thấy cũng muốn tan tằm, nàng thật sự không nghĩ lại ngỡ trên kia chiếc khung bố xe buýt.

Lão bản xem nàng sợ hãi bộ dáng, liền an ủi nàng nói: "Không có việc gì, người hiện tại cũng biết kia sự kiện, chỉ cần sau này tan tằm thời điểm đừng lại ngỡ xe buýt là đến nơi."

Chính là Tiểu Thu chính mình trong lòng rõ ràng, không ngỡ xe buýt nàng muốn như thế nào về nhà đâu? Chẳng lẽ muốn ở buổi tối 12 điểm một người đi trở về gia? Kia chẳng phải là càng dễ dàng đâm quẻ sao? Tính, hôm nay liền xa xỉ một hồi, đánh cái xe trở về được, nếu thật sự không được, nàng liền đành phải một phần đổi rời nhà gần một chút công tác.

Tan tằm sau, Tiểu Thu nơm nớp lo sợ ra cửa hàng môn, nàng ở ven đường đợi một hồi, muốn nhìn một chút có hay không xe taxi trải qua, chính là có lẽ là quá muộn, mà con đường này cũng không tính phí hoa, đợi tiểu 10 phút cũng không gặp một chiếc xe taxi trải qua.

Đột nhiên, cách đó không xa có đèn gia sáng lên, thoạt nhìn hẳn là chiếc xe buýt.

Xe buýt! Tiểu Thu trong lòng cả kinh, nàng gấp hướng xe tới phương hướng nhìn lại, quả nhiên là kia chiếc nàng ngỡ quá vài lần xe buýt.

Lần này nàng học ngoan, đối chính mình nói, kiên quyết không thể thượng này chiếc xe buýt, mà này chiếc xe lại hình như là tới đón nàng xe chuyên dùng giống nhau, vừa lúc ngừng ở nàng bên người.

"Xoạch" một tiếng, cửa xe khai, ánh sáng thực nhu hòa, nhưng là hết thấy lại thoạt nhìn đều là như vậy không chân thật, này trong xe thế giới phẳng phất là một không gian khác giống nhau.

Tiểu Thu chỉ là nhìn về phía bên trong nhìn thoáng qua, liền chột dạ xoay người tránh ra, nàng biết chính mình nếu còn như vậy xem đi xuống, khẳng định sẽ lại một lần đi lên này chiếc xe buýt.

Nàng cũng không dám quay đầu lại, chỉ là vẫn luôn máy móc tính về phía trước đi, đương nàng nghe được ô tô khởi động thanh âm sau, trong lòng thoáng nhẹ nhàng thở ra.

Thứ 21 Cái Chuyện Xưa Chuyển Xe Cuối (Bốn)

Này chiếc "Quý giao thông công cộng" tựa như bình thường xe buýt giống nhau, chậm rãi khai qua Tiểu Thu bên cạnh, nhìn đi xa xe buýt, Tiểu Thu thật dài ra khẩu khí, nàng nhìn thoáng qua thời gian, 12 điểm 10 phân, xem ra chính mình còn muốn lại đợi lát nữa, mới có thể đánh tới xe taxi.

Lúc này, Tiểu Thu cảm giác được chính mình sau lưng lại sáng lên lưỡng đạo ánh đèn, nàng quay đầu lại vừa thấy, nguyên lai là một chiếc màu vàng tiểu ba, mặt trên viết chung điểm trạm vừa lúc ly chính mình gia rất gần, vì thế nàng không chút nghĩ ngợi liền đối tiểu ba vẫy vẫy tay, tiểu ba tài xế cũng thấy được Tiểu Thu, vì thế liền ở nàng bên người chậm rãi ngừng lại.

Tiểu Thu thượng tiểu ba sau, nhìn đến mặt trên đã ngồi mấy cái hành khách, nhìn dáng vẻ đều là cùng chính mình giống nhau hạ ca đêm khổ bức nhóm, có lẽ là mấy ngày liền nàng cũng chưa ngủ ngon, hơn nữa tiểu ba bên trong thực ấm áp, không quá một hồi Tiểu Thu liền vậy không được.

Nàng cố nén ở ngủ cùng không ngủ bên cạnh bỡ ngỡ, chính là vẫn là một cái hoảng hốt, đầu liền khải ở pha lê thượng, thành linh xảy ra đau đớn làm nàng một chút liền thanh tỉnh không ít, nàng nhìn thoáng qua di động thượng thời gian, vẫn là 12 điểm 10 phân! Một cỗ hàn ý ở nàng trong lòng dâng lên.

Nàng rõ ràng nhớ rõ vừa rồi không thượng tiểu ba phía trước xem qua thời gian, chính là 12 điểm 10 phân, nàng thượng tiểu ba sau lại chạy có một đoạn thời gian, như thế nào có thể một phút đồng hồ cũng không quá đâu?

Đáy lòng một loại điềm xấu dự cảm thản nhiên dựng lên, vì thế Tiểu Thu liền chậm rãi ngừng đầu hướng thùng xe nhìn lại, này liếc mắt một cái không xem còn hảo, xem xong lúc sau liền dọa nàng thật là tam hồn ném bảy phách, trước mắt nào vẫn là cái gì tiểu ba thùng xe a, nàng rõ ràng chính là ở phía trước ng ỡ quá xe buýt a!

Chính mình rõ ràng thượng chính là màu vàng tiểu ba, trên xe còn có mấy cái hành khách, chính là hiện tại như thế nào lại sẽ trở lại xe buýt thượng đâu? Trong xe ánh sáng vẫn như cũ thực nhu hòa, tài xế vẫn là cũng không quay đầu lại nhìn về phía phía trước, chỉ là chuyển này "Mục đích địa" lại không được biết r ỡ.

Cực độ sợ hãi Tiểu Thu, ở kinh hoảng trung lại một lần bát đánh chí cường điện thoại, đối phương vẫn như cũ chuyển được điện thoại, lại không nói lời nào, liền ở Tiểu Thu mau tuyệt vọng thời điểm, liền nghe được trong điện thoại truyền ra chí cường thanh âm: "Tiểu Thu, đừng sợ."

"Chí cường, người ở nơi nào?" Tiểu Thu trong lòng vui vẻ, nàng không nghĩ tới thế nhưng có thể nghe được chí cường thanh âm.

"Tiểu Thu, một h ỡ xe sẽ ở phía trước dừng lại, người muốn bằng mau tốc độ xuống xe, ta sẽ ở nơi nào chờ người, nhớ kỹ, nhìn đến cái gì đều không cần sợ hãi, nhất định phải đi xuống xe, biết sao?" Chí cường thanh âm chắc chắn nói.

Tiểu Thu "Àn" một tiếng, liền cúp điện thoại.

Quả nhiên, xe buýt ở một cái không biết tên trạm điểm ngừng lại, Tiểu Thu nhìn đến bên ngoài hình như là có người muốn lên xe, nàng không dám nhiều do dự một phút đồng hồ, lập tức đứng dậy muốn xuống xe.

Đột nhiên nàng cảm giác chính mình bao bị cái gì đồ vật cấp quải ở, nàng ghé mắt vừa thấy, tức khắc dọa can đảm dục nứt, một con hư thối biến thành màu đen nữ nhân tay, chính nắm chặt lấy chính mình ba lô.

Tiểu Thu không dám nhìn hướng tay chủ nhân, lúc này vẫn là bảo mệnh quan trọng, một cái bao tính cái gì, nàng chạy nhanh vùng thoát khỏi trong

tay ba lô, thẳng đến cửa xe chạy tới.

Nhưng vừa đến cửa xe nàng liền phát hiện, phía dưới có cái lên xe người chặn nàng đường đi, nàng không chút nghĩ ngợi liền đối diện trước người kêu: "Đừng lên xe, này trên xe nháo quỷ!"

Chính là người tới lại vẫn như cũ không có dừng lại ý tứ, Tiểu Thu nghi hoặc ngẩng đầu vừa thấy, ta má ơi! Chỉ thấy nàng phía trước đứng một cái mới từ tai nạn xe cộ hiện trường bò ra tới nam nhân, đầu của hắn cùng cổ thành 90 độ chỗ ngoặt, một bàn tay hướng sau phi nhân loại uốn lượn, một cái tay khác thế nhưng nắm một phương hướng bàn.

Thật là trước có lang sau có hổ, chính là Tiểu Thu trong lòng biết, liền tính chính mình lại sợ hãi, cũng chỉ có thể về phía trước đi, nghĩ đến đây nàng không biết chỗ nào tới dừng khí, nhắc chân liền đá về phía trước mặt oai cổ nam nhân, nam nhân vốn là lay động thân thể làm nàng như thế một đá, thế nhưng hướng nghiêng về một phía đi.

Tiểu Thu liền sấn cơ hội này, chạy như bay xuống xe, vừa xuống xe nàng liền mọi nơi tìm chí cường, chính là nơi nào có cái gì chí cường bóng dáng, Tiểu Thu trong lòng hoảng hốt, nàng lớn tiếng kêu chí cường tên, "Chí cường! Chí cường!"

"Tiểu Thu, ta ở người sau lưng." Chí cường thanh âm ở nàng sau lưng vang lên.

Tiểu Thu vừa định quay đầu lại, liền nghe chí cường nói: "Đừng quay đầu lại, tiếp tục về phía trước đi, người hiện tại quay đầu lại những cái đồ đồ vật liền sẽ vẫn luôn cùng người, ta liền ở người sau lưng, chúng ta cùng nhau về nhà."

Nghe được chí cường như thế nói, Tiểu Thu tâm rất cuộc ổn định xuống dưới, nàng biết chí cường liền ở chính mình sau lưng bảo hộ chính mình, như vậy là đủ rồi, nàng cứ như vậy kiên định vẫn luôn đi trở về gia, tuy rằng, nàng vẫn là có thể cảm giác được sau lưng hàn ý, vẫn luôn không xa không gần đi theo chính mình.....

Sau khi về đến nhà, Tiêu Thu hỏi chí cường: "Ta có thể quay đầu lại sao?"

Chí cường ôn nhu đối nàng nói: "Chờ ta đem cửa đóng lại, người liền có thể quay đầu lại."

"Đương" một tiếng, cửa phòng đóng lại, Tiêu Thu cấp khó dần nổi quay đầu lại nhìn về phía chí cường, chính là nơi nào còn có chí cường bóng dáng, nàng sau lưng rõ ràng là không có một bóng người.

"Chí cường! Người đi đâu?" Tiêu Thu bởi vì sốt ruột, thanh âm có chút phát run.

"Tiêu Thu, ta ở ngoài cửa."

"Người như thế nào không tiến vào?" Tiêu Thu duỗi tay liền muốn mở ra cửa phòng.

Ai ngờ chí cường lại nói: "Tiêu Thu, không cần mở cửa, ngoài cửa đồ vật..... Là đến từ trong nước, mà ta cũng là đến từ trong nước, hiện tại ta có thể vì người làm cũng chỉ có như thế thôi, người sau này phải hảo hảo chiếu cố chính mình, nếu có thể, vẫn là mau chóng trở lại cha mẹ bên người đi thôi."

"Chí cường! Người nói cái gì a? Người mau vào trong phòng mặt trời! Đừng rời khỏi ta, ô..... Chí cường....." Tiêu Thu hai mắt đã sớm tràn ngập nước mắt, rốt cuộc, nàng nhớ tới chí cường đi nơi nào.

Một tháng trước.....

"Chí cường, TV lại không tín hiệu, người ấn cái kia nữa được chưa a?" Tiêu Thu khí đờ đờ nói.

Chí cường gãi gãi đầu nói: "Hắn là không thành vấn đề, ta chính là ấn shop online lão bản nói bước đi ấn a! Trong chốc lát ta đi xem, không được liền lại đổi vị trí cao một chút địa phương."

Tiểu Thu cắt một tiếng nói: "Vị trí hiện tại còn không cao a, ta nhi đây chính là 13 tầng a!"

Chí cường điềm điềm Tiểu Thu cái mũi nói: "Yên tâm, vì làm ta bảo bối có thể coi trọng TV, ta khẳng định tìm được một cái càng cao địa phương."

"Hành, vậy người cẩn thận một chút, ta đi trước đi làm, buổi tối nhất định phải làm bốn bảo bối coi trọng Hàn kịch nha!" Tiểu Thu nghịch ngợm nói.

Chí cường một phách bộ ngực nói: "Bao ở bốn oppa bốn thượng!" Nói xong liền cầm thùng dụng cụ đi tầng cao nhất.

Tiểu Thu nhìn theo chí cường thượng thang máy, chính là nàng như thế nào cũng không thể tưởng được, đây là nàng cuối cùng một lần nhìn thấy chí cường.

Buổi tối tan tầm sau, Tiểu Thu cao hứng phấn chấn trở về nhà, chính là trong phòng lại chết giống nhau yên tĩnh, nàng mở ra đèn sau phát hiện, chí cường căn bản không ở nhà, vì thế Tiểu Thu liền bắt thông chí cường điện thoại, chính là nhưng vẫn không ai tiếp.

"Kỳ quái, như thế nào không tiếp điện thoại đâu?" Tiểu Thu biên nói thàn vào đêm mở ra TV, "Nha, TV có tín hiệu! Vẫn là chúng ta chí cường oppa lợi hại a!"

Chính là chí cường hiện tại đi nơi nào đâu, Tiểu Thu tuy nói trong lòng có chút nghi hoặc, nhưng cuối cùng nàng vẫn là lựa chọn ở nhà chờ chí cường trở về.

Chính là một ngày đi qua, hai ngày đi qua, một vòng đi qua, chí cường liền không còn có xuất hiện quá, Tiểu Thu cũng cho hẳn bằng hữu cùng đồng sự đánh vô số điện thoại, chính là được đến đáp án đầu là "Không biết".

Liền ở Tiểu Thu do dự muốn hay không báo nguy thời điểm, nàng lại phát hiện trong nhà thùng dụng cụ không thấy, nàng giống như nhớ rõ ngày

đó cuối cùng một lần thấy chí cường, hẳn là cần thùng dụng cụ thượng sơn thượng.

Đột nhiên, một cỗ dự cảm bất hảo nảy lên trong lòng, Tiểu Thu vội vàng chạy như bay xuất gia môn, thẳng đến sơn thượng mà đi.

Đây là một cái thực cũ xưa cư dân lâu, trên sơn thượng chất đầy các gia các hộ không nghĩ muốn lại lười ném tạp vật.

Tiểu Thu tới rồi trên sơn thượng, liếc mắt một cái liền nhìn đến các nàng gia cái kia tiếp thu vệ tinh TV tiểu nãi, nó liền như vậy cao cao cột vào sơn thượng tối cao chỗ, mà nó phía dưới chính là một cái thật lớn kết nước.

Tiểu Thu chậm rãi hướng đi kết nước, mà cái loại này dự cảm bất hảo cũng càng ngày càng cường liệt, đương nàng đi đến trước mặt khi, phát hiện kết nước mặt trên cái nắp là mở ra, bên trong tầm nhìn rất thấp, chính là vẫn như cũ vẫn là có thể rõ ràng nhìn đến mặt trên phiêu một người.

Người kia là mặt triêu hạ phiêu ở trên mặt nước, chính là hắc quần áo Tiểu Thu lại quen thuộc bất quá, đây là chí mạnh hơn thứ ăn sinh nhật, nàng tự mình cấp chí cường tuyển.

Đả kích to lớn làm Tiểu Thu nhất thời có chút thất hồn, nàng liền như vậy bình tĩnh đứng ở trên sơn thượng, thẳng đến mặt trời xuống núi, cuối cùng nàng là như thế nào về đến nhà, liền chính nàng đều không nhớ rõ, nàng duy nhất nhớ rõ chính là chính mình bạn trai mất tích, nhưng là nàng lại rất tin, chí cường còn sống.

Hai tháng sau.....

Bởi vì gần đoạn thời gian tới đại lâu nước máy xảy ra vấn đề, vì thế ở hộ gia đình lần nữa phản ánh hạ, công ty cung cấp nước người tới sơn thượng, tính toán rửa sạch một chút kết nước bên trong, nhìn xem bên trong có phải hay không có cái gì đồ vật khiến cho thủy biến chất xú.

Kết quả ở kết nước bên trong phát hiện một khối độ cao hư thối nam thi, kinh pháp y giám định nguyên nhân chết vì trượt chân ngã vào kết nước chết đuối, khối này nam thi không phải người khác, đúng là 8 lâu mất tích người thuê Lý chí cường.

《 bốn chuyện xưa xong 》

Thứ Hai Mười Hai Cái Chuyện Xưa Hài Gái (Một)

Triệu Minh thi lên thạc sĩ kết thúc sau, thật sự cảm giác có chút thể xác và tinh thần mỗi mệt, hắn cũng không biết chính mình hiện tại như thế mệt là vì cái gì, có lẽ chờ hắn tương lai cái gì đều là có được thời điểm, lại rất cuộc không cảm giác được vui sướng.

Còn hảo mấy ngày nay hắn một cái Thái Lan bằng hữu, chủ động liên hệ hắn, tưởng tưởng Triệu Minh đến chính mình gia làm khách, cái này Thái Lan bằng hữu kêu tra đoán, tiếng Trung tên gọi Trịnh kỳ lâm, là năm đó hắn vào đại học khi đang học, tra đoán là Thái Lan trao đổi sinh, hắn vừa tới Trung Quốc thời điểm, bởi vì ngôn ngữ không thông, ngày quá cũng không như thế nào hảo.

Sau tới ở một lần tụ hội trung nhận thức Triệu Minh, hai người thành bằng hữu, tra đoán tiếng Trung không tốt, lúc ấy chỉ cần Triệu Minh một có thời gian, liền chủ động trợ giúp tra đoán học tập tiếng Trung, cứ như vậy đi, hai người quan hệ liền càng ngày càng quen thuộc lên.

Sau tới tra đoán học kỳ kết thúc, hắn cũng liền hời Thái Lan đi, nhưng là hai người vẫn là vẫn luôn đều bảo trì liên hệ.

Này không mấy ngày hôm trước, Triệu Minh ở bằng hữu trong giới nói chính mình bởi vì thi lên thạc sĩ cảm thấy thể xác và tinh thần mỗi mệt, vì thế tra đoán liền tưởng mời Triệu Minh đi Thái Lan chơi khởi thiên, cũng làm hắn tần tần "Lễ nghĩa của người chủ địa phương".

Tra đoán quê quán ở Thái Lan thanh mai, nơi đó là cái không khí tươi mát, phong cảnh tú mỹ thành thị, Triệu Minh đến cùng ngày, tra đoán tự

mình đi sân bay tiếp hắn, hơn nữa đem hắn lãnh tới rồi chính mình trong nhà ở vùng ngoại thành nhà cũ.

Tra đoán nói: Nhà bọn họ này tòa nhà cũ có hơn trăm năm lịch sử, là hắn gia gia gia gia bỏ vốn xây cất, sau tới mãi cho đến phụ thân hắn này một thế hệ, mới đi trong thành sinh hoạt, chính là tòa nhà này nhưng vẫn có công nhân xử lý.

Đi vào này tòa trăm năm nhà cũ, Triệu Minh ngửi được một cỗ nồng đậm mùi hoa, hắn giương mắt vừa thấy, quả nhiên nhìn đến mãn viện hoa hồng, "Tắm tặc, các người Thái Lan người cũng thật sẽ hưởng thụ a, này phong cảnh, này khí hậu, còn có mãn viện cho đã mắt hoa hồng." Triệu Minh vẻ mặt hâm mộ nói.

Tra đoán cười cười nói: "Chúng ta thanh mai hoa hồng đặc biệt trứ danh, có "Bắc Quốc hoa hồng" nhà xưng nha, ta lần này mời người tới, chính là muốn cho người ở chỗ này hảo hảo thả lỏng một chút tâm tình, như thế nào, huynh đệ ta đủ ý tứ đi?"

Triệu Minh nghe tra đoán chẳng ra cái gì cả phương ngôn Bắc Kinh, trong lòng cảm thấy buồn cười, chính là hắn đương thời cũng man cảm động, ngẫm lại chính mình bất quá là ở hắn lúc trước tới Trung Quốc khi, chuyện nhỏ không tốn sức gì giúp hắn mà thôi, không nghĩ tới hắn đầu về nước như thế lâu rồi, còn không có quên chính mình đối hắn tình nghĩa, xem ra Thái Lan người cũng là man trọng cảm tình sao.

Tra đoán vừa đi vừa cấp Triệu Minh giới thiệu trong viện phòng, ở giữa gặp một vị trung niên nam nhân, tra đoán giới thiệu nói hắn là nhà cửa quản gia, tên gọi Khôn sợ.

Cũng không biết có phải hay không trong lòng tác dụng, tuy rằng Triệu Minh một câu thái ngữ cũng nghe không hiểu, chính là hắn cảm giác cái này Khôn sợ giống như không thế nào thích chính mình, hắn ánh mắt lãnh đạm, chỉ là hơi hơi hướng Triệu Minh gật đầu kỳ thế nhưng, rồi mới liền xoay người rời đi.

Tra đoán có chút ngượng ngùng nói: "Cái này Khôn sợ sẽ là cái này quái tính tình, bằng không cũng không có khả năng vẫn luôn lưu lại nơi này xử lý này tòa nhà cũ, đừng nói là người, chính là ta phụ thân tới, hẳn cũng là này một bộ lãnh đạm sắc mặt, chúng ta sớm đã thành thói quen."

Triệu Minh không sao cả nói: "Không có việc gì, dù sao hẳn là nhiệt tình vẫn là lãnh đạm đối ta cũng chưa dùng, ta một thái ngữ cũng nghe không hiểu, hẳn một câu tiếng Trung cũng sẽ không nói, chúng ta chỉ gian căn bản vô pháp giao lưu."

"Kia đến cũng là, bất quá người yên tâm, người chơi mấy ngày nay ta sẽ toàn bộ hành trình làm bạn, yên tâm, sẽ không làm người đi lạc." Tra đoán nói giỡn nói.

Triệu Minh biên cười biên cho tra đoán một quyên nói: "Còn đi lạc, người cho ta ba tuổi a?"

Hai người vừa nói vừa cười vào nội trạch, tra đoán an bài Triệu Minh ở tại phía nam nhà ở, mà chính hẳn liề ở tại Triệu Minh cách vách, như vậy có cái gì sự tình cũng phương tiện một ít.

Bữa tối ăn thực phong phú, tra đoán cố ý làm đầu bếp làm chút bản địa đặc sắc thức ăn làm Triệu Minh nhấm nháp, có đông âm công canh, thanh đu đủ salad, dưa cơm chiên, xào hà phấn..... Triệu Minh ở quốc nội cũng không phải không có ăn qua Thái Lan đồ ăn, chỉ là không có như thế chính tông, hương vị tự nhiên không cần phải nói, tựa như người Trung Quốc ở nước Mỹ điểm phân cá hương thịt ti, liề tính lại như thế nào làm, vị cũng không đúng!

Ăn uống no đủ sau, tra đoán lại an bài hẳn tắm gội, cái này làm cho Triệu Minh có chút thụ sủng nhược kinh, vội đối tra đoán nói: "Không cần làm cùng tiếp đãi ngoại tân giống nhau, bằng không ta sẽ ngượng ngùng."

Tra đoán xua xua tay nói: "Người yên tâm đi, người hôm nay ngày đầu tiên tới, khẳng định mệt có thực, ta làm người tắm một cái, giải giải lao, rồi mới người liề sớm một chút nghỉ ngơi, ta ngày mai sớm tới tìm tìm

người, chúng ta đi ra ngoài tái hảo hảo chơi chơi." Nói chuyện hần liền cười khanh khách đi rồi.

Xem hần cười có chút quái quái, Triệu Minh nghĩ thầm: "Sẽ không cho ta an bài một cái đại mỹ nữ đi? Ai, chỉ cần không phải nhân yêu liền hảo....."

Đang ở hần nhắm mắt miên man suy nghĩ hết sức, bỗng nhiên, một cỗ nhàn nhạt u hương chui vào mũi hần, hần trợn mắt vừa thấy, thế nhưng có một vị Thái Lan nữ tử đứng ở hần trước mặt.

Triệu Minh mặt già đỏ lên, chính mình trường như thế đại, tắm rửa thời điểm nhưng cho tới bây giờ không có nữ nhân đứng ở một bên xem tiển lệ, hần chạy nhanh một cái co người, đem thân mình tàng vào trong nước, đỏ lên mặt nói: "Tiểu thư, không đúng, nữ sĩ, ta không quá thói quen tắm rửa thời điểm có người nhìn, phiền toái người trước đi ra ngoài được không?"

Nữ tử hơi hơi mỉm cười, cũng không nói chuyện, chỉ là ưu nhã đi lên trước tới, duỗi tay nhẹ nhàng đè lại Triệu Minh bả vai.

Một thuận gian, Triệu Minh cảm giác toàn thân tê dại, như bị điện giật cảm giác, nữ nhân tay nhỏ không nhẹ không nặng tiếp theo ấn, vốn định cự tuyệt Triệu Minh cũng lập tức héo đi xuống, mặc cho nữ nhân đôi tay ở hần trên người du tẩu.....

Ngày hôm sau buổi sáng, Triệu Minh một thân sảng khoái từ trong mộng tỉnh lại, ngẫm lại tối hôm qua điểm ngộ, thật là thể xác và tinh thần thoải mái a, không nghĩ tới Thái Lan nữ nhân đầu là như thế hầu hạ nam nhân tắm gội! Đây quá làm người khiếp sợ! Về nước sau, hần nhưng nhất định, nhất định không thể đem việc này nói cho người khác, nếu là làm các bằng hữu biết, hần bảo t ần 25 năm tiểu nơi chốn, liền như thế dễ dàng chôn vùi ở b ần tắm, kia không cho bọn họ chê cười cả đời a!

"Triệu Minh, Triệu Minh người tỉnh sao?" Đang ở hần dâm ý tối hôm qua thượng * thực cốt phục vụ khi, liền nghe được tra đoán ở ngoài cửa kêu tên của hần.

"Tới, lập tức a!" Triệu Minh lên tiếng sau, ngay lập tức mặc tốt quần áo, ra cửa vừa thấy, quả nhiên là tra đoán.

Hắn nhiệt tình nói: "Mau đến sảnh ngoài ăn cơm sáng tới"

Triệu Minh thuận miệng đáp ứng: "Hào, ta rửa cái mặt liền qua đi."

"Hào, người nhanh lên a, ta hãy đi trước chuẩn bị." Tra đoán nói xong liền đi trước sảnh ngoài.

Triệu Minh rửa mặt xong sau, liền chuẩn bị đi đến sảnh ngoài ăn cơm, nhưng hắn mới vừa quay người lại, trong giây lát phát hiện quản gia Khôn sợ thế nhưng đứng ở hắn sau lưng, cái này thực sự đem hắn hoảng sợ, bất quá ngẫm lại tra đoán nói hắn là cái quái nhân, Triệu Minh cũng chỉ hảo đối hắn xấu hổ cười cười.

"fhere!" Khôn sợ đột nhiên nói một câu sứt sọc tiếng Anh.

Tuy rằng sứt sọc, chính là Triệu Minh vẫn là nghe đã hiểu, hắn tùy theo sừng sốt, "Làm ta rời đi nơi này, vì cái gì?" Triệu Minh vừa định hỏi hắn why? Lại thấy Khôn sợ thế nhưng nhanh chóng rời đi.

"Uy, người người này, không phải làm người nhanh lên sao? Cơm sáng đâu phải lạnh rớt!"

Triệu Minh nhìn đi mà quay lại tra đoán, không biết có nên hay không đem vừa rồi Khôn sợ đối chính mình vô lễ nói cho hắn, do dự hai giây, hắn quyết định không nói, rốt cuộc chính mình chỉ là tới làm khách, hà tất làm nhân gia không thoải mái đâu?

"Xảy ra chuyện gì? Phát cái gì lằng, đi ăn cơm đi!" Tra đoán cũng không có phát hiện Triệu Minh khác thường, lôi kéo hắn liền đi sảnh ngoài.

Thứ Hai Mười Hai Cái Chuyện Xưa Hài Gái (Nhị)

Cơm sáng Triệu Minh ăn thực không đi tâm, hắn trong lòng vẫn luôn ở tư ở tự hỏi, Khôn sợ vì cái gì sẽ đối chính mình như thế phiền cảm? Tra

đoán không thấy ra Triệu Minh tâm tư, chỉ là vẫn như cũ nhiệt tình giới thiệu một h ồi muốn dẫn h ắn đi nơi nào chơi.

Nhìn trong viện đi tới đi lui người, Triệu Minh li ền hỏi tra đoán: "Những người này là làm thư cái gì?"

Tra đoán nhìn thoáng qua nói: "Nơi này trừ bỏ Khôn sợ là quản gia, những người khác đều là người h ồi."

Triệu Minh lú l ưỡi nói: "Các người thành phần cũng thật cao, không phải đại địa chủ đi!"

Tra đoán cười ha ha nói: "Nhà ta đích xác có chút gia tộc sinh ý, nhưng ta và các người Trung Quốc cái gọi là phú nhị đại nhưng không giống nhau, nhà của chúng ta quy thực nghiêm khắc, nếu chính mình không có năng lực nói, như vậy li ền sẽ không được đến gia tộc tán thành, tự nhiên li ền không có quy ền kế thừa."

"Không thể nào, khó trách người ở Trung Quốc thời điểm còn muốn đi thanh công kiếm học, nguyên lai là nguyên nhân này a." Triệu Minh không thể tin được nói.

Tra đoán h ồi tưởng khởi lúc trước ngày cảm khái nói: "Đúng vậy, bằng không ta như thế nào cùng người trở thành bạn tốt đâu?" Nói xong hai người nhìn nhau cười.

Thái Lan chùa miếu thật là nhi ều như bầu trời ngôi sao giống nhau, thanh mại cũng không ngoại lệ, ăn cơm xong sau, tra đoán li ền lãnh Triệu Minh đi thanh mại cổ bên trong thành mấy cái nổi danh chùa miếu: Thanh mạn chùa khăn tân chùa khế địch long chùa.

Tuy nói này đó chùa miếu hoàn cảnh đều là cổ xưa thanh u, chính là Triệu Minh lại như thế nào cũng nhắc không nổi tâm tư tới, h ắn cưỡi ngựa xem hoa chụp mấy tấm ảnh chụp, lại thiêu mấy chú hương, li ền thật sự không nghĩ tiếp tục ở chùa miếu đi dạo.

Tra đoán tựa hồ nhìn ra Triệu Minh tâm tư, liền hướng hắn chớp mắt chớp mắt nói: "Yên tâm, hiện tại làm người thanh tâm quả dục, buổi tối khẳng định làm người no ấm tư ****....." Nói xong liền cười ha ha lên.

Triệu Minh vừa nghe tra đoán như thế nói, liền nhớ tới tối hôm qua sự, mặt đỏ lên nói: "Đêm qua người an bài..... Ha hả..... Hành, tiểu tử người quả nhiên đủ ý tứ."

Tra đoán không rõ nguyên do, chỉ là cười nói: "Người đi vào địa bàn của ta, đương nhiên muốn cho người vui vẻ lâu."

Tiếp theo bọn họ lại đi cỡ ngoài thành vài toà chùa miếu, Triệu Minh tức khắc cảm thấy đây trời toàn thần phật, chính mình đầu mau hèn mọn đến bụi bậm đi.

Hai người cứ như vậy vòng đi vòng lại một ngày liền đi qua, buổi tối tra đoán vốn dĩ đề nghị đi bản địa trú danh quán bar một cái phố, happy một chút, chính là bị Triệu Minh cự tuyệt, một phương diện là hắn thật sự rất mệt, về phương diện khác, hắn trong lòng thế nhưng có chút tưởng sớm một chút nhìn thấy cái kia hâu gái người.

Về tới nhà cũ, Triệu Minh thật là cảm giác rất mệt, đầu nói du lịch đặc khiến người mệt mỏi, lúc trước hắn còn không tin, nào có đi chơi còn kêu mệt, hiện tại hắn thật là mệt thành chết cầu giống nhau.

Ăn qua cơm chiều sau, tra đoán vẫn là an bài Triệu Minh đi tắm, chỉ là lần này tra đoán cũng cùng hắn cùng nhau phao tắm, bởi vì hắn cũng cảm giác thân thể thực mệt mỏi.

Cái này làm cho Triệu Minh thật ngỡ ngàng, khó đến muốn ở tra đoán trước mặt bị hâu gái ấn tới ấn đi, này nhiều ngỡ ngàng a! Ai ngờ mãi cho đến cuối cùng, thau tắm thủy đều có chút lạnh, hâu gái cũng không có xuất hiện.

Đến là tra đoán có chút khiêng không được nói: "Anh em, người tiếp theo phao a, ta mệt nhọc, trở về ngủ, ngày mai thấy." Nói xong liền vội vàng trở về phòng ngủ.

Triệu Minh cũng là càng phao càng lạnh, cũng chỉ hảo đứng dậy trở về phòng, nhưng mới vừa tiến phòng, hẳn liền cảm giác được trong phòng có người, bởi vì hẳn lại nghe thấy được kia cỗ nhàn nhạt u hương.

Quả nhiên, cái kia mỹ lệ hầu gái an vị ở mép giường, ôn nhu nhìn Triệu Minh, ngày hôm qua hẳn có chút thẹn thùng, căn bản không chú ý cái này hầu gái bộ dáng, hôm nay ở dưới đèn nhìn kỹ, thật là cái mỹ nhân.

Nữ nhân này có Thái Lan truyền thống nữ tính mỹ lệ, tuy rằng hai người ngôn ngữ không thông, chính là Triệu Minh lại có thể thông qua ánh mắt của nàng, tới minh bạch nàng ý tưởng, sóng mắt lưu chuyển gian, giống như có nói không xong lời âu yếm giống nhau.

Một đêm *, Triệu Minh ở mộng xuân trung tỉnh lại, lại vừa thấy trên giường, người kia đã sớm chẳng biết đi đâu.

Hắn chậm rãi đứng dậy, bỗng nhiên cảm giác đầu một trận choáng váng, hẳn vội dùng tay vịn trụ đầu giường, nhưng cảm giác này tới mau, đi cũng mau, không một hồi tựa như cái gì cũng không phát sinh giống nhau.

Triệu Minh tâm giác kỳ quái, chính mình là xảy ra chuyện gì? Xem ra đêm qua có thể là có chút quá hao tinh khí, hẳn tự giễu ra khỏi phòng, vừa nhắc đầu, thế nhưng nhìn đến Khôn sợ sẽ đứng ở hẳn ngoài cửa.

Hắn lạnh lùng nhìn Triệu Minh, tiếp theo nói một đống hẳn nghe không hiểu thái ngữ, cuối cùng còn hung hăng nói một câu tiếng Anh: "fhere!"

Câu này Triệu Minh đến là nghe hiểu, hẳn có chút tức giận nói: "Ta là nhà các người thiếu gia mời đến bằng hữu, thỉnh người đối ta lễ phép một chút!"

Nhưng Khôn sợ hẳn là cũng nghe không hiểu Triệu Minh nói, chỉ là máy móc lặp lại câu kia tiếng Anh: "fhere! fhere!"

"Khôn sợ! #¥%.....%&¥¥%" tra đoán đột nhiên xuất hiện, làm Khôn sợ cùng Triệu Minh đầu tiên có chút xấu hổ, hẳn ngữ khí nghiêm khắc dùng

thái ngữ đối với Khôn sợ nói cái gì, xem ngữ khí Triệu Minh biết, hẳn là ở chỉ trích hẳn không thể đối khách nhân vô lễ.

Mà Khôn sợ lại cái gì cũng chưa nói, chỉ là hung hăng trừng mắt nhìn Triệu Minh liếc mắt một cái, rồi mới xoay người rời đi.

Tra đoán thật ngỡ ngàng đối Triệu Minh nói: "Thực xin lỗi, là hẳn quá vô lễ, người không cần để ở trong lòng, cái này quái nhân, ai cũng lấy hẳn không có biện pháp."

Triệu Minh đột nhiên đối cái này Khôn sợ thực cảm thấy hứng thú, vì thế hẳn liền hỏi tra đoán: "Khôn sợ ở nhà người công tác mấy năm, như thế một cái quái nhân, nhà người còn vẫn luôn dùng hẳn?"

Tra đoán thở dài nói: "Hẳn ở nhà của chúng ta rất nhiều năm, ta cũng không biết có bao nhiêu năm, vẫn là ta phụ thân khi còn nhỏ tới, là ông nội của ta tuổi trẻ thời điểm từ bên ngoài lãnh trở về, cũng đúng là bởi vì điểm này, liền tính hẳn tính tình lại như thế nào cỡ quái, nhà ta cũng không có đuổi đi hẳn tính toán."

Triệu Minh gật gật đầu nói: "Kia đến là, rốt cuộc ở nhà đãi vài thập niên, hẳn là hòa thân người không có gì khác nhau đi."

"Kia đến cũng không phải," tra đoán nói: "Hẳn tính tình thực cỡ quái, vẫn luôn đều không cưới lão bà, cùng chúng ta cũng không thân cận, chính là hẳn xử lý nhà cũ thực xuất sắc, đặc biệt là nghề làm vườn, thật là không thấy dạy cũng hiểu, cho nên ta ba ba khiến cho hẳn vẫn luôn canh giữ ở nhà cũ, chờ hẳn già rồi (chính là đã chết) sau này, tựa như thân nhân giống nhau tiến đi....."

"Hảo, không nói này đó, hôm nay ta dẫn người đi xem nhân yêu!" Tra đoán chuyện vừa chuyện, giống như cố tình lảng tránh cái này đề tài.

Vừa nghe đến nhân yêu, Triệu Minh liền tới rồi tinh thần, "Người nói người này yêu tính nam nhân tính nữ nhân a?"

Tra đoán ha hả cười nói: "Các người Trung Quốc thái giám tính nam nhân tính nữ nhân a?"

"Kia có thể giống nhau sao? Thái giám ở chúng ta cổ đại, kia chính là nhân viên công vụ cấp bậc!" Triệu Minh nói giỡn nói.

Đậu tra đoán cười ha ha nói: "Người cũng thật hành! Đi thôi!"

Vì thế hai người liền đi thanh mai heatre nhân yêu tú xem nhân yêu biểu diễn, Triệu Minh vừa nhìn vừa cảm khái nói: "Đừng nói, này có người yêu thật đúng là so nữ nhân còn xinh đẹp, chính là cái này tử nhìn có chút cao to, xem mặt trứng là nữ nhân, nhưng vừa thấy tay chân chính là cái đại lão gia!"

Tra đoán cười to nói: "Thật không hiểu thâm mỹ, làm người xem như thế mỹ lệ sự vật thật là..... Như thế nào nói đến, úc, đối, bạo tàn thiên vật!"

"Bạo tàn thiên vật? Là phí phạm của trời được không? Ha ha, người này tiếng Trung a, quay đầu lại ta còn phải hảo hảo cho người học bổ túc một chút."

Thứ Hai Mười Hai Cái Chuyện Xưa Hầ Gái (Tam)

Cơm sáng Triệu Minh ăn thực không đi tâm, hấn trong lòng vẫn luôn đầu ở tự hỏi, Khôn sợ vì cái gì sẽ đối chính mình như thế phi ền cảm? Tra đoán không thấy ra Triệu Minh tâm tư, chỉ là vẫn như cũ nhiệt tình giới thiệu một h ỡ muốn dẫn hấn đi nơi nào chơi.

Ăn ăn, Triệu Minh nghĩ đến, hai ngày này bởi vì ngôn ngữ không thông, hấn vẫn luôn cũng không biết buổi tối tới h ầ hạ hấn nữ tử kêu cái gì tên, liền thuận miệng hỏi tra đoán một câu nói: "Đúng r ỡ anh em, nhà người cái kia xinh đẹp h ầ gái kêu cái gì tên?"

Tra đoán vẻ mặt nghi hoặc nói: "H ầ gái? Cái gì h ầ gái?"

Triệu Minh có chút ngượng ngừng nói: "Người trang cái gì a, chính là mỗi ngày buổi tối tới ta trong phòng cái kia h ầ gái."

Tra đoán nhìn Triệu Minh sau một lúc lâu, mới sắc mặt khó coi nói: "Anh em, người nhưng đừng làm ta sợ, nhà ta căn bản không có gì hầy gái, sở hữu người hầy đều là nam nhân."

Triệu Minh trong lòng trầm xuống, nghĩ không phải là tra đoán ở cùng chính mình nói giỡn đi? Nhưng nhìn xem tra đoán biểu tình lại không giống, không khỏi cũng cảm thấy có chút hoảng hốt, vội hỏi hần: "Thiệt hay giả? Người nhưng đừng làm ta sợ, ta cùng nàng..... Cùng nàng nhưng....." Triệu Minh một tiếng nghẹn lời, hần thật sự ngưng ngưng nói ra: "Chính mình đã sớm cùng nàng ngủ."

Tra đoán sắc mặt trầm trọng nhìn Triệu Minh, nửa ngày cũng không nói lời nào, cuối cùng vẫn là cầm lấy điện thoại bấm thông một cái dãy số, tiếp theo hần đối với điện thoại nói một ít huyền thuyên thái ngữ, sắc mặt lại càng ngày càng khó coi.

Triệu Minh tức khắc có loại dự cảm bất hảo, nhưng hần vẫn là kiên nhẫn chờ tra đoán đánh xong điện thoại, mới hỏi hần: "Chuyện như thế nào? Người vì cái gì sắc mặt như thế khó coi?"

Tra đoán không có lập tức trả lời hần, chỉ là mặt lộ vẻ khó khăn nhìn Triệu Minh liếc mắt một cái, mới chậm rãi nói: "Đi thôi, về trước nhà cũ đi, chúng ta hành trình khả năng đều phải hủy bỏ."

Triệu Minh nghe xong cũng không lại hỏi nhiều, liền đi theo tra đoán trở về nhà cũ, mới vừa đến tòa nhà trước cửa, liền nhìn đến Khôn sợ sớm đã chờ ở cửa, tra đoán tiến lên cùng hần nói nói mấy câu, Khôn sợ sau đó liền nhìn Triệu Minh liếc mắt một cái, rồi mới đối tra đoán gật gật đầu, nói vài câu thái ngữ liền xoay người đi rồi.

Có lẽ là bởi vì nghe không hiểu bọn họ đang nói cái gì, Triệu Minh trong lòng càng ngày càng hoảng hốt, hần chạy nhanh hỏi tra đoán được để chuyện như thế nào? Tra đoán vẫn là không có trực tiếp trả lời hần, chỉ là lôi kéo hần đi tới một gian thư phòng, cho hần đồ ly trà, làm hần đừng có gấp, đừng sợ, nghe hần chậm rãi cùng chính mình nói.

Triệu Minh không có biện pháp, cũng chỉ hảo uống ngụm trà, định định tâm thần, lắng lắng nghe tra đoán đối hắn nói: "Nhà của chúng ta cái này nhà cũ vẫn luôn đều có cái bất thành văn quy củ, chính là chưa bao giờ hứa nữ nhân trụ tiến vào, cái này quy củ đều noi theo vài thập niên, cho nên hiện tại trong nhà căn bản sẽ không có hầi gái tồn tại, như vậy người nói ở chỗ này nhìn đến nữ nhân, liềi khắi định có vấn đề"

"Không phải, kia hai ngày này buổi tối ta nhìn đến nữ nhân kia là ai a?" Triệu Minh sợ hãi hỏi.

Tra đoán xem hắn mặt lộ vẻ sợ hãi, liềi lại cho hắn đồ ly trà nói: "Người đừng vội, ta làm Khôn sợ đi lấy bức ảnh, người nhìn xem có phải hay không trên ảnh chụp người."

Lời nói còn chưa nói xong, Khôn sợ sẽ đi đến, chỉ thấy hắn trong tay cầm một cái màu xám bao vây, lập tức hướng đi Triệu Minh mở ra, từ hầi mặt lấy ra một cái khung ảnh, đưa cho Triệu Minh.

Triệu Minh tiếp nhận tới nhìn thoáng qua ảnh chụp, đây là một trương hắi bạch ảnh chụp, bên trong là đàn nữ nhân ở dệt vải, tuy rằng ảnh chụp chụp không phải rất rõ ràng, chính là Triệu Minh vẫn là lập tức liềi nhận ra bên trong trong đó một nữ nhân, đúng là hai ngày này buổi tối vẫn luôn xuất hiện ở trước mặt hắn hầi gái!

Hắn ngón tay có chút khế run chỉ vào nữ nhân kia nói: "Chính là nàng!"

Khôn sợ sắc mặt rất khó xem, ngữ khí không tốt nói một đối thái ngữ, Triệu Minh nhìn về phía tra đoán, sắc mặt của hắn cũng không tốt, còn là cho Triệu Minh phiên dịch nói: "Khôn sợ nói hắn đã từng đã cảnh cáo người, làm người nhanh lên rời đi, bởi vì hắn phát hiện người bị nàng theo dõi."

Triệu Minh nhìn này bức ảnh, từ nó nhan sắc cùng rõ ràng độ tới xem, đây là một trương có chút năm đầi ảnh chụp, như thế có lịch sử cảm ảnh chụp ít nói cũng đến là vài thập niên trước chụp, hắn chỉ vào ảnh chụp trung nữ nhân hỏi: "Nàng? Nàng rốt cuộc là ai?"

"Người xác định là nàng?" Tra đoán xanh cả mặt hỏi Triệu Minh.

Triệu Minh phi thường khẳng định gật đầu nói: "Khẳng định là nàng, sẽ không sai."

Tra đoán thở dài nói: "Ai, ta vốn định làm người tới Thái Lan giải s ầu, nhưng không nghĩ tới sẽ phát sinh loại chuyện này, anh em, người lần này..... Khả năng có chút phiền phức!"

Triệu Minh vẻ mặt nghi hoặc nói: "Nữ nhân kia là lão bà của người khác?"

Tra đoán xoa xoa tay nói: "Nếu là như thế đơn giản thì tốt r ồi, người biết vì cái gì nhà ta nhà cũ không cho nữ nhân trụ sao?"

Triệu Minh đương nhiên không biết, hấn vội hỏi: "Vì cái gì?"

Tra đoán cắn cắn môi, cấp Triệu Minh nói một cái v ề cái này tòa nhà cũ truyền thuyết.....

Ở ta lúc còn rất nhỏ, li ền nghe người trong nhà nói, này tòa nhà cũ có cái quy củ, chính là không cho phép nữ nhân trụ tiến vào, bất luận cái gì nữ nhân đều không thể, cho nên ở ta trong trí nhớ, ta mẹ mẹ cùng bà nội đều vẫn luôn ở tại trong thành mặt, li ền tính là trở v ề tổ, cũng là ở nhờ ở hàng xóm gia.

Lúc ấy ta tuổi tác tiêu, cũng không biết này nguyên nhân trong đó, sau tới theo ta tuổi một chút biến đại, ta ba ba li ền nói cho ta một cái, v ề này tòa nhà cũ truyền thuyết, cũng chính là mấy năm nay không được nữ nhân trụ tiến vào nguyên nhân.

Ta gia gia phụ thân, cũng chính là ta thái gia gia, hấn vốn là họ khác người, lúc ấy ta thái bà nội phụ thân, cũng chỉ có ta thái bà nội như thế một cái nữ nhi, vì gia tộc có thể phát triển đi xuống, hấn tìm kiếm thật lâu, mới tìm được ta thái gia gia.

Ta thái gia gia lớn lên thực tình th ần, người lại thông minh lại c ần mẫn, bởi vì trong nhà quá nghèo, li ền đành phải ở r ẽ đến nhà của chúng ta, cũng chính là các người Trung Quốc theo như lời "Tới cửa con r ẽ", ở bất luận cái gì niên đại, đ ầu là cơ sở kinh tế quyết định xã hội địa vị, h ắn ở r ẽ về đến nhà đ ầu mấy năm quá cũng không vui vẻ, sau tới vẫn là gia gia sinh ra, làm h ắn ở nhà địa vị có đ ầu tăng lên.

Chính là bất bình đ ẳng hôn nhân quan hệ là dựng dục không ra tình yêu, h ắn cùng ta thái bà nội quan hệ cũng không thân mật, chỉ có thể xem như "Tôn trọng nhau như khách", nhưng trước nay đ ầu sẽ không cãi nhau, chỉ tới cái kia "Nữ nhân" xuất hiện.

Nữ nhân kêu hoa nại, cũng bởi vì trong nhà quá nghèo hiểu biết, cho nên đã bị cha mẹ bán đ ược này nhà cũ làm người h ầu, có lẽ là bởi vì tương đ ồng xuất thân, làm hai cái vốn là tịch mịch tâm thực mau li ền bốc cháy lên ái hỏa hoa.

Chính là ở cái kia bế tắc niên đại, bọn họ tình yêu căn bản không bị thể nhân sở cho phép, chuyện này cũng thực mau đã bị người phát hiện, hơn nữa tổ giác đến ta thái bà nội nơi đó, nữ nhân ghen ghét chi hỏa một khi bốc cháy lên, chính là thiên hà thủy cũng vô pháp dập tắt.

Hoa nại bị lột sạch qu ần áo cột vào trong viện, nhận hết nhục nhã, mà thái gia gia làm nữ chủ nhân trượng phu, cũng không có đã chịu bất luận cái gì trừng phạt, chỉ là vẫn luôn bị nhốt ở trong phòng không chuẩn đi ra ngoài.

Th ắng đến mấy ngày lúc sau, h ắn bị người phóng ra, nhưng là hoa nại lại không thấy, h ắn hỏi thái bà nội là như thế nào xử lý hoa nại? Thái bà nội chỉ là lạnh lùng nói: "Cái kia tiện nhân trộm trong nhà ti ền chạy."

Thái gia gia cũng không tin tưởng thái bà nội theo như lời nói, bởi vì li ền tính là thân là nam chủ nhân h ắn, đ ầu căn bản tiếp xúc không tới nhà ti ền tài, li ền càng đừng nói hoa nại một cái hạ nhân, chính là h ắn cũng không có cách nào, chỉ có thể coi như hoa nại thật sự đi r ồi.

Sự tình đến nơi này cũng không có kết thúc, phản đến hướng về càng ngày càng đáng sợ nông nổi phát triển, 7 thiên quá sau, thật nhiều người hầu đều nói chính mình ở vẫn ra tới thượng WC thời điểm gặp được hoa nại, nàng một thân là huyết đứng ở trong viện, cúi đầu khóc thút thít.....

Sau tới liền càng truyền càng tà hồ, càng có cực giả nói: "Thật nhiều người đều ở ban đêm gặp qua hoa nại, nàng luôn là gặp người liền hỏi: Thái gia gia ở nơi nào, vì cái gì chính mình tìm không thấy hần."

Thứ Hai Mười Hai Cái Chuyện Xưa Hầu Gái (Bốn)

Sự tình cứ như vậy càng nháo càng lớn, này vốn dĩ hảo hảo nhà cũ thế nhưng thành xa gần nổi tiếng quỷ trạch, mỗi người tránh còn không kịp, trong nhà người hầu cũng sôi nổi tỏ vẻ tưởng từ công không làm.

Cuối cùng thái bà nội đành phải từ nơi khác mời tới một vị rất lợi hại Vu sư, cách làm trấn trụ trong nhà oan hồn, chính là Vu sư cũng nói, hần cũng chỉ có thể vây khốn này nữ quỷ nhất thời, nếu muốn được đến vĩnh viễn an bình, chỉ có thể không bao giờ hứa nữ tử ở tại trong nhà.

Bởi vì nữ tử thuần âm, vốn là dễ dàng chiêu quỷ, hơn nữa cái này lệ quỷ vẫn là cái nữ, liền càng là âm càng thêm âm, sau này chủ gia cũng tận lực không cần ở tại cái này trong nhà, chờ trăm năm lúc sau, hần thiết lập tại trong nhà trận pháp sẽ tự tiêu hao rớt nữ quỷ oán khí, đến lúc đó liền không có việc gì.

Vì thế thái bà nội liền cử gia dòi, chỉ để lại mấy cái nam người hầu lưu thủ, nhìn nhà cũ.

Mà thái gia gia từ đây lúc sau, liền một bệnh không dậy nổi, hần trong lòng minh bạch hoa nại khẳng định là đã chết, hần cũng rất muốn trông thấy hoa nại quỷ hồn, chính là không biết cái kia Vu sư dùng cái gì biện pháp, hần vẫn luôn đều không thể tái kiến hoa nại liếc mắt một cái.....

Như vậy hậm hực thành tật ngày, thái gia gia không kiên trì mấy năm liền qua đời, theo hần lý thế, hần cùng hoa nại kia một đoạn tình sự liền không còn có người nhắc tới, chính là nhà cũ không chuẩn nữ nhân đêm

túc quy củ, nhưng vẫn noi theo đến nay, không một người dám đánh vỡ cái này quy củ.

Triệu Minh nghe tra đoán nói xong câu chuyện này, trong lòng lại càng là nghi hoặc, chính mình cũng không phải nữ nhân, cái này nữ quỷ làm gì sẽ tìm tới chính mình đâu? Hắn không tự chủ được sờ sờ chính mình mặt tưởng: "Chẳng lẽ là chính mình lớn lên quá soái?"

Tra đoán nhìn đến Triệu Minh biểu tình cỡ quái, đoán được hắn suy nghĩ cái gì, liền nói: "Người biết vì cái gì Khôn sợ rất sớm liền phát hiện người sẽ bị nữ quỷ quấn lên sao?"

Triệu Minh lắc đầu nói: "Này ta cũng thật không biết, nhưng là ta vừa tới khi liền cảm giác hắn đối ta thực lãnh nói, nhưng nghe người nói hắn tính tình thực cỡ quái sau, ta cũng liền không để ở trong lòng, chỉ là sau tới hắn hai lần đều muốn cho ta rời đi, làm lòng ta không quá thoải mái."

"Đối với nữ quỷ tìm tới người nguyên nhân, ta cũng không rõ lắm, nhưng ta tin tưởng Khôn sợ khẳng định biết, chỉ là hắn không nghĩ nói, bất quá người yên tâm, này liên quan đến an toàn của người, ta nhất định giúp người hỏi rõ ràng." Tra đoán an ủi hắn nói.

Buổi chiều Khôn sợ mang về tới một vị lão giả, hắn nhìn chăm chăm Triệu Minh nhìn một hồi, đối tra đoán bọn họ nói vài câu thái ngữ, rồi mới chỉ chỉ Triệu Minh tay.

Triệu Minh theo lão giả ngón tay phương hướng nhìn lại, hắn thế nhưng là chỉ vào chính mình trên tay bớt, tra đoán cũng đi lên trước hỏi hắn: "Người này khối bớt là từ nhỏ liền có sao?"

Triệu Minh nâng lên tay nhìn thoáng qua chính mình hồ khẩu cái kia trắng non hình bớt, gật đầu nói: "Àn, ta sinh ra thời điểm liền có."

Lão giả nghe sau liền gật gật đầu, lại đối tra đoán cùng Khôn sợ nói vài câu thái ngữ, rồi mới Khôn sợ sẽ đi cách vách phòng mang tới một quyển album, từ giữa rút ra một trương hắc bạch ảnh chụp trình cho Triệu Minh, Triệu Minh tiếp nhận tới vừa thấy, mặt trên là hai cái tuổi trẻ nam nữ, mà

nam nhân tay phải hồ khẩu thượng thành linh có cùng chính mình giống nhau như đúc trắng non bột.

Triệu Minh trong lòng chấn động, "Liên vị trí đều giống nhau, chẳng lẽ chính mình là người nam nhân này chuyển thế?" Triệu Minh trong lòng thẫn thờ.

Tra đoán lúc này đi lên trước, vỗ vỗ Triệu Minh bả vai nói: "Không nghĩ tới người thế nhưng có khả năng là ta thái gia gia chuyển thế, khó trách hoa nãi sẽ quán lên người, bất quá người cũng đừng sợ, vị này đại sư là bản địa nổi danh Vu sư, hẳn có thể trợ giúp người thoát khỏi nữ quỷ dây dưa, người chỉ cần dựa theo hắn nói làm là đến nơi."

Triệu Minh mờ mịt gật gật đầu, đêm đó hắn liên ở lão Vu sư an bài hạ, trụ vào tra đoán thái gia gia đã từng trụ quá phòng, đối với chính mình kiếp trước, Triệu Minh từ đáy lòng cảm thấy đồng tình, không thể cùng chính mình âu yếm nữ nhân ở bên nhau, còn sớm liên bệnh đã chết.

Nhưng hắn nghĩ lại lại tưởng tượng, chính mình rốt cuộc không phải hắn, tổng không thể thay thế hắn cùng một cái nữ quỷ tái tục liên duyên đi? Triệu Minh cứ như vậy vẫn luôn miên man suy nghĩ, lại như thế nào cũng ngủ không được, đêm khuya vừa qua khỏi, một mảnh mây đen che khuất sáng tỏ ánh trăng, một cái mạn diệu thân ảnh xuất hiện ở Triệu Minh trước cửa phòng.

Vốn là ngủ không được Triệu Minh, đột nhiên nghe được một trận mỏng manh tiếng đập cửa, hắn một cái giật mình ngẩng dậy, "Ai?"

Bên ngoài người ôn nhu cười một tiếng, nhẹ giọng nói một câu hắn nghe không hiểu thái ngữ.

Triệu Minh thân thể cứng đờ, trong lòng biết nữ quỷ liên ở ngoài cửa, trước hai ngày không biết nàng là quỷ khi, xem nàng mỹ lệ dị thường, nhưng hôm nay còn không có nhìn thấy người, nghe thấy thanh âm liên cảm giác sớn tóc gáy!

"Chi nữ" một tiếng, môn từ bên ngoài mở ra, Triệu Minh trong lòng cái này sợ a, cái kia đáng chết lão Vu sư chết đi đâu vậy? Làm hấn một người ở bên trong này đương m ấ, thật là hù chết bảo bảo.

Xuyên thấu qua mờ nhạt ánh đèn, Triệu Minh nhìn đến một nữ nhân thân ảnh xuất hiện ở trong phòng, hấn trong lòng sợ không được, nhưng lại không dám lộn xộn, nghĩ thầm: Chết thì chết, lão tử li ền tính thành quỷ cũng là cái phong lưu quỷ, tiếp theo li ền gắt gao nhắm lại mắt giả bộ ngủ.

Vì không cho nữ quỷ phát hiện hấn là giả bộ ngủ, hấn tận lực làm chính mình hô hấp vững vàng một ít, chính là hấn lại vẫn là có thể cảm giác được, có cỗ hàn ý chính một chút tới gần chính mình, li ền ở hấn sắp nhin không được kêu ra tiếng khi, bỗng nhiên nghe được nữ quỷ hét thảm một tiếng, li ền biến mất ở trong phòng.

Triệu Minh lập tức từ trên giường bò lên hướng ngoài cửa nhìn lại, chính là bên ngoài đen nhánh một mảnh, cái gì cũng thấy không rõ, hấn đánh rùng mình một cái, li ền nhớ tới thân đi đóng cửa, chính là đột nhiên một cái bóng đen thoán vào phòng, thiếu chút nữa không đem Triệu Minh cấp dọa nước tiểu.

Hấn nhìn kỹ thế nhưng là buổi chiều lão Vu sư, hấn sau lưng tắc đi theo tra đoán cùng Khôn sợ, ba người nhanh chóng đi vào tới sau, lập tức đóng lại cửa phòng.

Tra đoán khẩn trương nhìn thoáng qua Triệu Minh nói: "Người như thế nào? Không có việc gì đi?"

Triệu Minh lắc đầu nói: "Không có việc gì, vừa r ấ chuyện như thế nào? Cái kia nữ quỷ xảy ra chuyện gì?"

Tra đoán nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ nói: "Nữ quỷ xem như tạm thời đánh chạy, lão Vu sư vốn định có thể đem nàng đánh tan, chính là lại thất bại, hấn nói chỉ có tìm được nữ quỷ thi cốt mới được, bằng không nàng khắ định còn sẽ trở về"

Tiếp theo vài người ở trong phòng huyền thuyên thương lượng đã lâu, cuối cùng đến ra một cái phương án, chính là ngày mai chính ngộ, lão Vu sư cách làm tìm kiếm hoa nại thi cốt, rồi mới phóng thích nàng này vài thập niên oán khí.

Nói đến phóng thích oán khí khi, ba người đồng thời nhìn về phía Triệu Minh, xem đến hấn trong lòng căng thẳng, cả người lông tơ đều dựng lên.....

Ngày hôm sau chính ngộ, mọi người dựa theo kế hoạch đi tới trong viện, lão Vu sư từ Khôn sợ trong tay tiếp nhận một con hắc gà trống, hấn giơ tay chém xuống trăm rớt kê đầu, một cỗ đồ thấm máu gà chảy vào đã sớm chuẩn bị tốt chén sứ.

Tiếp theo hấn đem gà trống kia tràn đầy huyết cỡ tiến đến phía trước diễm tam nén hương trước, theo sát kỳ quái sự tình đã xảy ra, chỉ thấy tam nén hương yên thế nhưng giống có hấp lực giống nhau chui vào gà trống huyết trong cỗ.

Lão Vu sư nhìn thấy nơi này, lập tức ném xuống trong tay gà trống, liền thấy vốn nên chết gà trống, thế nhưng trên mặt đất phịch vài cái cánh, rồi mới liền lập tức đi phía trước chạy tới.

Tất cả mọi người theo sát gà trống nện bước, nó một đường chạy mau, đem mọi người đưa tới nhà cũ hậu viện.....

Thứ 23 Cái Chuyện Xưa Đờng Học Sẻ (Một)

Khi xuân minh mấy năm nay ở công tác thượng có thể nói là xuân phong đắc ý, xuôi gió xuôi nước, từ chủ trị y sư thăng vì phó chủ nhiệm y sư, một đường đều là thuận thuận lợi lợi, bước tiếp theo hấn liền bổn chủ nhiệm y sư đi, kỳ thật hấn đối trị bệnh cứu người không nhiều lắm hứng thú, lúc trước cũng là nghe xong cha mẹ nói, cảm thấy bác sĩ cái này chức nghiệp tương đối có tiền đồ, mới ghi danh.

Chính là như thế nhiều năm xuống dưới, hấn càng thêm cảm giác chính mình thích hợp ở cơ quan đơn vị công tác, cho nên hấn ở bản chức công

tác cùng hành chính công tác thượng, hẳn càng thiên hướng người sau, kỳ thật khi xuân minh bản thân chính là cái khéo đưa đẩy lối đời người, đây cũng là hẳn chuyên nghiệp thường thường nhưng vẫn đều có thể xuôi gió xuôi nước nguyên nhân.

Hôm nay buổi tối là bọn họ cao trung thời kỳ lão đồng học tụ hội, kỳ thật mỗi năm đồng học tụ hội đều không ngoài, lẫn nhau một lần, nhìn xem ai thu vào nhiều, ai phòng ở đại, ai xe hảo, ai lão bà càng xinh đẹp, căn bản không có gì tâm ý.

Chính là khi xuân minh lại rất vui với tham gia như vậy tụ hội, bởi vì hẳn tin tưởng: Người đầu là "Lợi tụ mà đến, lợi tận mà tán", giờ này khắc này còn có thể tới tham gia đồng học sẽ người, khẳng định là lẫn nhau gian đều có thể lợi dụng, đây là nhân mạch.

Hắn trong lòng minh bạch, chính mình lại như thế nào có thể hướng về phía trước bờ, cũng chung quy chỉ là cái đại phu, mà hẳn cao trung đồng học, có cơ quan lãnh đạo, có xí nghiệp lão bản, lại vô dụng còn có tiểu học lão sư đâu! Không chừng ngày nào đó, nào sự kiện liên hữu dụng đến nhân gia hỗ trợ thời điểm đâu!

Mà bọn họ đều là người thường, là người thường phải sinh bệnh, mà chính mình duy nhất bản lĩnh chính là xem bệnh, lại lui một bước, chính mình xem không tốt, nhưng hẳn trong tay lại có rất nhiều thầy thuốc tốt tài nguyên a.

Cho nên mỗi năm đồng học hội, hẳn đều sẽ không vắng họp, năm nay liên càng sẽ không ngoại lệ, vốn dĩ hẳn hôm nay buổi tối có đài phẫu thuật lớn, chính là người bệnh người nhà trước đó cũng không có cái gì tỏ vẻ, khi xuân minh cân nhắc một chút, cảm thấy vẫn là đồng học sẽ quan trọng một ít, vì thế hẳn khiến cho chính mình thuộc hạ thực tập bác sĩ lên đài thể hẳn làm này đài giải phẫu.

Hắn ra cửa trước ở trước gương nhìn kỹ xem chính mình, 36 tuổi, độc thân, tam giáp bệnh viện phó chủ nhiệm y sư, này tuyệt đối là hoàng kim người đàn ông độc thân nào, vì tham dự hôm nay đồng học hội, hẳn cố ý xuyên một thân Armani hưu nhân âu phục, mở ra hẳn kia chiếc mới vừa

mua không lâu bá đạo ô tô, liền thẳng đến hôm nay tụ hội địa điểm -- cầm tú viên khách sạn lớn.

Nhưng ai biết xe mới vừa khai ra không 5 phút, khi xuân minh liền nghe trong xe quảng bá nói, ở Trường Xuân trên đường, một chiếc chứa đầy hóa học phẩm xe vận tải đã xảy ra đại nổ mạnh, làm cho bốn phía rất nhiều chiếc xe đều đã xảy ra liên hoàn xe nổ.

Khi xuân minh nghe thấy cái này tin tức sau, trong lòng chính là trầm xuống, chỉ sợ bệnh viện sẽ kêu chính mình hồi bệnh viện, vừa định đến này, hần di động liền vang lên, cúi đầu vừa thấy, quả nhiên là hôm nay giá trị chủ nhiệm lớp vương Hải Sơn, khi xuân minh trong lòng biết muốn hư, này khẳng định là có cái gì sốt ruột giải phẫu làm chính mình trở về.

Hần nhìn thoáng qua đồng hồ, hiện tại thời gian là buổi tối 7 điểm 50, nếu hần hiện tại trở về bệnh viện, kia đêm nay thượng đồng học sẽ khẳng định liền ngâm nước nóng, chính mình còn có chuyện muốn tìm lão đồng học hỗ trợ đâu!

Nghĩ đến đây khi xuân minh trong lòng biết, "Ta không thể tiếp cái này điện thoại, cùng cấp học được kết thúc sau này, ta lại làm bộ vừa mới nhìn đến di động điện báo biểu hiện, liền lập tức gửi điện trả lời nói!" Lấy định chủ ý sau khi xuân minh liền một chân chân ga bên cầm tú viên khai đi.

Cầm tú viên là bản địa thực nổi danh tiệm cơm, có ba tầng lầu, bọn họ mỗi năm đồng học tụ hội đều là nơi này làm, khi xuân minh vừa đi tiến cầm tú viên đại môn liền phát hiện, hôm nay ăn khách không nhiều lắm, bởi vì mỗi năm đều ở chỗ này 205 làm đồng học hội, cho nên hần vào đại môn liền thẳng đến lầu hai, nửa đường gặp tiệm cơm vương giám đốc, cũng là lão khách hàng, cho nên tất cả mọi người đều rất quen thuộc.

Vương giám đốc vừa thấy lão khách hàng tới, liền nhiệt tình nói: "Khi bác sĩ, hôm nay tới thật sớm a!"

Khi xuân minh cười nói: "Sớm sao? Ta chính là dầm điêm nhi tới."

Hai cái chỉ là chào hỏi, cũng không có quá nhiều nói chuyện với nhau, vương giám đốc đi vào lầu một trước đài hỏi trực ban người phục vụ: "205 khách hàng đâu tới sao?"

Tiểu người phục vụ lắc đầu nói: "Bọn họ đúng thời gian là 8 giờ, chính là hiện tại chỉ có vị kia khi bác sĩ tới, những người khác một cái cũng chưa đến, thật là kỳ quái."

Khi xuân minh lên lầu hai, liền cảm giác hôm nay tiệm cơm đặc biệt an tĩnh, hắn đi vào 205 ghé lô cửa, nghe xong nghe bên trong thanh âm, vẫn như cũ tĩnh dọ người.

Nhưng hắn lại không để ở trong lòng, giờ tay liền đẩy ra cửa phòng, ai ngờ ghé lô bên trong lại là đen nhánh một mảnh, hắn chạy nhanh tưởng ở trên tường tìm đèn chốt mở, đột nhiên, một đôi lạnh băng tay bưng kín hắn mắt, một cỗ hàn ý từ này đôi tay truyền tới khi xuân minh trên người, hắn lông tơ lập tức đều dựng lên.

"Đoán..... Đoán... Ta... Là... Ai?" Một nữ nhân thanh âm quỷ dị vang lên.

"Ai, ai a? Đừng như thế hù dọa lão đồng học được chưa?" Khi xuân minh thử hỏi.

"Ha hả..... A" theo một trận thanh thúy tiếng cười, toàn bộ thế giới đều sáng lên, một đám lão đồng học cười ha hả xuất hiện ở trước mắt hắn.

"Xuân minh, lá gan của ngươi cũng quá nhỏ, liền như thế điếm lá gan còn đương bác sĩ đâu?" Một cái xinh đẹp nữ nhân chăm chọc nhìn khi xuân minh.

Khi xuân minh hơi hơi mỉm cười nói: "Ai u, ta cho là Liêu Trai chạy ra hồ ly tinh đâu, làm ta sợ nhảy dựng, nguyên lai là chúng ta Tổng đại ban hoa a!"

Tổng Tiểu ninh ha hả cười: "Ngươi mới hồ ly tinh đâu? Các người cả nhà đều là hồ ly tinh!"

Lúc này một cái tai to mặt lớn nam nhân thật mạnh chộp một chút khi xuân minh bả vai nói: "Tiểu tử, liền biết cùng ban hoa liêu nhân, gần nhất hỗn như thế nào a?"

Nói chuyện kêu Lưu giữ vững sự nghiệp, là cái địa ốc công ty lão bản, xem bên ngoài liền biết là cái thổ hào.

Khi xuân minh không nhẹ không nặng cho Lưu giữ vững sự nghiệp một quyên nói: "Lưu huynh, ta lại như thế nào hỗn cũng so ra kém người tài đại khí thô a!"

Lưu giữ vững sự nghiệp chạy nhanh xua xua tay nói: "Ai, lại có tiền cũng không bằng có khỏe mạnh a, ta còn nghĩ quá mấy ngày đi các người bệnh viện, hảo hảo làm kiểm tra sức khỏe, đến lúc đó đi tìm người a!"

Khi xuân minh cười cười nói: "Không thành vấn đề, đến lúc đó người cho ta gọi điện thoại là được."

"Tới tới tới, chúng ta thượng bàn liêu a, đừng lão đứng!" Nói chuyện chính là cao trung thời kỳ lớp trưởng Triệu quang tân, hần hiện tại chính là thị ủy bí thư, quan không lớn, chính là mảnh khoe đầu có thể thông thiên.

"Triệu bí thư trường, gần nhất công tác rất bận sao, xem người liền cái bằng hữu vòng đầu không xoát a!" Khi xuân minh nói giỡn nói.

Triệu quang tân lắc đầu nói: "Không có biện pháp, cấp lãnh đạo làm việc, mọi chuyện đều đến nghĩ đến, ta ngày này thiên luôn là cảm thấy đầu óc không đủ dùng, ta nói khi đại phu, người có hay không cái gì bổ đầu óc đặc hiệu được a! A? Ha ha ha....."

Khi xuân minh này đó lão các bạn học, nếu không có cái gì sự tình muốn đơn độc gặp mặt, liền cơ hồ là một năm mới thấy thượng một mặt, cho nên mỗi lần đồng học hội, tất cả mọi người đều có nói không xong nói cùng khai không xong vui đùa.

Liền ở đại gia nói cao hứng thời điểm, khi xuân minh di động lại vang lên, hần nhìn thoáng qua, liền đem tiếng chuông đóng.

"Nha, không phải là tàu tử tới điện thoại tra cương đi? Người người này chính là vừa đến a?" Tống Tiểu ninh nói xong, đại gia lại là một trận cười vang.

Khi xuân minh vừa nghe Tống Tiểu ninh nói liền chạy nhanh xua tay nói: "Ai, tiểu ninh, người nhưng đừng cho ta bịa đặt a, ta còn là độc thân, từ đâu ra tàu tử a?"

Tống Tiểu ninh ha hả cười, "Là sao? Kia thật tốt quá! Vừa lúc ta có mấy cái bằng hữu, đều là trong thành danh viện, hiện tại đều là khuê nữ đâu, đến lúc đó ta cho người giới thiệu giới thiệu, như thế nào? Ta đủ ý tứ đi?"

"Hảo, nói tốt, ta nhưng chờ người giới thiệu!" Khi xuân minh ái muội nói.

Tống Tiểu ninh ở cao trung thời kỳ chính là khi xuân minh trong lòng nữ thần, đương nhiên cũng là toàn ban nam sinh trong lòng nữ thần, chỉ tiếc vị này lúc trước nữ thần một tốt nghiệp, liền sớm gả cho một cái đào than đá thổ hào, ở nhà đương thiếu bà nội.

Thứ 23 Cái Chuyện Xưa Đờng Học Sê (Nhị)

Khi xuân minh lần này tới đờng học sê mục đích là tưởng cầu Triệu quảng tân bạn điểm sự, kỳ thật cũng không phải chính hấn sự tình, bọn họ bệnh viện viện trưởng có cái nữ nhi vừa mới tốt nghiệp đại học, tưởng tiến chính phủ bộ môn công tác, viện trưởng biết khi xuân minh có cái đờng học là thị ủy lãnh đạo bí thư, liền muốn cho hấn giúp đỡ cấp thua thông thua phương pháp.

Lúc ấy khi xuân minh không chút nghĩ ngợi liền miệng đầy đáp ứng, nhưng sau tới hấn liền có chút hối hận, vạn nhất sự tình không hoàn thành, sau này ở viện trưởng nơi đó đã có thể khó mà nói, nhưng lại tưởng tượng, nếu là hấn cấp viện trưởng làm xong, kia hấn thăng chủ nhiệm y sự sự cũng liền nắm chắc.

Hắn xem tất cả mọi người đều ở vừa nói vừa cười, thật sự không có phương tiện ở ngay lúc này cùng Triệu quảng tân nói chuyện này, đành phải vẫn luôn dùng mắt nhìn Triệu quảng tân nhất cử nhất động, vừa lúc nhìn đến hắn đứng dậy đi toilet, đây là một cơ hội, khi xuân minh liền cũng làm bộ muốn đi toilet đứng dậy đuổi theo.

Tiến toilet môn, khi xuân minh liền cảm thấy một cỗ hàn ý, hiện tại cũng là ba tháng thiên, như thế nào toilet còn như thế lãnh đâu? Hắn ngừng đầu vừa thấy nguyên lai là cửa sổ không quan.

Lúc này một trận xả nước thanh từ trong đó một cái cách gian vang lên, khi xuân minh chạy nhanh làm bộ là tới rửa tay, hảo cùng Triệu quảng mới tới cái xảo ngộ, chính là hắn chờ nửa ngày, cũng không thấy người từ bên trong ra tới.

Cuối cùng khi xuân minh thật sự có chút chờ không được, liền đi đến kia cách WC trước cửa, nhẹ nhàng gõ gõ ván cửa, nhưng bên trong lại không ai lên tiếng, khi xuân minh có chút kỳ quái, hắn là nhìn Triệu quảng tân đi vào, chẳng lẽ không ở này cách?

Vì thế hắn đã kêu một tiếng: "Quảng tân? Người ở bên trong sao?"

Bên trong vẫn là không có thanh âm, khi xuân minh liền nhẹ nhàng đẩy hạ môn bản, thế nhưng có thể mở ra, hắn hướng bên trong vừa thấy, nào có cái gì người đâu! Kia vừa rồi xả nước thanh là như thế nào chuyện xảy ra? Chẳng lẽ là tự động xả nước?

Hắn đang ở nghi hoặc khi, liền nghe bên cạnh ô vuông truyền đến xả nước thanh, khi xuân minh vừa nghe liền cười nói: "Tiểu tử người nguyên lai ở cái này bên trong a, đừng cho ta giả thần giả quỷ a!"

Nói xong liền lại tới đây này gian ô vuông ván cửa, vẫn là không khóa, nhẹ nhàng đẩy liền khai, khi xuân minh vừa định cười nhạo một chút Triệu quảng tân, như thế đại cái lãnh đạo thượng WC còn không khóa cửa khi, hắn một chút liền cứng lại rồi, này gian ô vuông cũng không có người.

Không đúng a, cái này toilet tổng cộng liền hai cái bên cầu, như thế nào khả năng hai cái đều không có đâu? Thật là gặp quý, đang lúc hắn có chút không rõ thời điểm, hắn di động vang lên, lần này là tin nhắn.

Mặt trên viết: "Có cấp chân, tốc h ồ."

Khi xuân minh nhìn thoáng qua, trong lòng lại bắt đầu tính toán trở về là không trở về đâu? Chính là chuyện của hắn còn không có hoàn thành đâu? Cái này Triệu quảng tâm chạy chạy đi đâu? Chẳng lẽ tầng lầu này còn có một cái khác toilet?

Xem bên trong cũng không ai, khi xuân minh liền đành phải chuẩn bị về trước ghế lô, ai ngờ đột nhiên một quyển giấy vệ sinh từ WC cách gian lẩn ra tới, khi xuân minh lập tức liền cảm giác trong lòng mao mao, vừa rồi ô vuông rõ ràng không ai, kia này cuộn giấy vệ sinh lại là ai ném ra?

Khi xuân minh rất muốn lại trở về xem một cái, chính là hắn thật sự không có cái này dũng khí, tuy nói hắn đương như thế nhiều năm bác sĩ, đã sớm hắn là cái thuyết vô thần giả, chính là ở hắn ở sâu trong nội tâm, lại đối rất nhiều không thể tưởng tượng sự tình đều cảm thấy sợ hãi, ở hắn trong mắt có thể không tin có thần, chính là tuyệt đối tin tưởng có quý.

Khi xuân minh bước chân có chút lảo đảo hướng ghế lô đi đến, nghênh diện gặp khách sạn người phục vụ, hắn liền mở miệng nói: "Người phục vụ, các người nơi này có mấy cái toilet?"

Cái kia người phục vụ sửng sốt, nhưng thực mau trở về đáp hắn nói: "Chúng ta vì phương tiện khách hàng, ở mỗi tầng có thiết trí một cái toilet."

Khi xuân minh nghĩ thầm, kia Triệu quảng tâm khẳng định là đi khác tầng lầu WC, khó trách chính mình tìm không thấy hắn đâu.

Người phục vụ nhìn lên xuân minh biểu tình thực phức tạp, cũng không biết hắn vì cái gì như thế hỏi, nhưng lại nghĩ tới nàng tới là muốn hỏi một chút, 205 ghế lô vài giờ bắt đầu thượng đ ỗ, vì thế nàng liền mỉm cười

hỏi khi xuân nói: "Tiên sinh, xin hỏi 205 ghế lô vài giờ có thể thượng đồ ăn?"

Khi xuân mình vừa nghe còn không có thượng đồ ăn, liền nói: "Hiện tại liền có thể thượng, người đầu đến đông đủ như thế nào còn không thượng đồ ăn a! Nhanh lên thượng a!" Nói xong xoay người vào ghế lô.

Hắn mới vừa đi vào liền nhìn đến Triệu quảng tân ngồi ngay ngắn ở ghế trên, hắn trong lòng cảm giác có chút cổ quái, nhưng lại không tiện mở miệng hỏi hắn rốt cuộc đi đâu cái toilet.

Mà lúc này, tất cả mọi người đầu ở trên bàn cơm dứt quãng nói năm đó đi học một ít thú sự, khi xuân mình nhìn xem tất cả mọi người đang nói, cười, hắn cảm giác chính mình vừa rồi thật là suy nghĩ nhiều.

Không trong chốc lát, người phục vụ đẩy ra ghế lô môn, bắt đầu thượng đồ ăn. Mà khi nàng nhìn đến khi xuân mình, biểu tình lại hiện thực khẩn trương, làm khi xuân mình cũng là một đầu mờ mịt, nghĩ thầm: Cái này tiểu người phục vụ hôm nay là xảy ra chuyện gì, nhìn thấy ta cùng ta thấy đến quỷ đường như, ta có như vậy dọa người sao?

Người phục vụ đem đồ ăn thượng tếp sau, ngay lập tức ra ghế lô, về tới lầu một trước đài, tiệm cơm giám đốc xem nàng biểu tình khẩn trương liền hỏi nàng: "Tiểu Lưu, người gặp quỷ, dọa thành như vậy!"

Tiểu Lưu nhìn thoáng qua giám đốc, rồi mới khẩn trương nói: "Giám đốc, người có hay không phát hiện 205 ghế lô khi bác sĩ, hôm nay có chút không bình thường?"

Giám đốc trừng mắt nhìn liếc mắt một cái tiểu Lưu nói: "Đừng nghị luận khách nhân thị phi, như vậy không tốt, hắn như thế nào liền không bình thường?"

Tiểu Lưu nhìn nhìn mọi nơi không ai, liền đối giám đốc nói: "Ta vừa rồi đi thượng đồ ăn, ghế lô rõ ràng liền hắn một người, nhưng hắn thế nhưng ở đối với không khí nói chuyện, còn nói cái gì người đầu tên như thế nào còn không thượng đồ ăn linh tinh."

Kinh hiện nghe xong tiểu Lưu nói, có chút không quá tin tưởng nói: "Không có khả năng đi? Cái này khi bác sĩ chính là thành phố đại bệnh viện phó chủ nhiệm y sư, như thế nào khả năng sẽ không bình thường đâu?"

Tiểu Lưu bắt tay một quán nói: "Ta chỗ nào biết, đầu năm nay, mặt ngoài nhìn qua càng bình thường, trong lòng mặt âm u lại càng lớn!"

205 ghé lô, thôi bồi hoán trần gian tới rồi buổi tối 9 điểm, khi xuân minh còn ở khuyen Tống Tiểu ninh uống nhều một chút, nhưng nàng lại lắc đầu nói: "Ta cũng không thể uống nữa, ta cùng quảng tân chính là đêm nay tài xế nha, hôm nay vì uống rượu có thể tận hứng, chúng ta liền khai hai chiếc xe lại đây, ta một hồi còn phải đem đại gia từng bước từng bước đưa trở về đâu."

Khi xuân minh vừa nghe liền hỏi: "Các người lái xe tới? Ta vừa rồi đi lên khi như thế nào không thấy được a, ta còn tưởng rằng các người đều có người tiếp đâu!"

Triệu quảng tân cười nói: "Chúng ta mấy cái thương lượng hảo, vì đem người chúc say liền cố ý không lái xe tới, theo ta cùng tiểu ninh hai cái tử lượng kém, liền đành phải đương sai nhưng phu tài xế lâu!"

Khi xuân minh ha hả cười nói: "Tắm tặc, nhìn xem! Nhìn xem! Nhất định không có hảo tâm, làm ta nhìn xem cái nào là hai người các người xe?" Nói xong liền đi đến cửa sổ trước xuống phía dưới xem, quả nhiên ở hần bá đạo tả hữu hai sườn các dừng lại một chiếc Audi cùng Land Rover.

Lúc này khi xuân minh mà rượu kính lên đây, hần nhìn này hai chiếc xe giống như nơi nào không quá thích hợp, chính là nhất thời lại không thể nói tới, liền đành phải lại về tới bàn tiệc thượng cùng đại gia uống khởi rượu tới.

Khi xuân minh nhìn Triệu quảng tân, trong lòng chính tính toán như thế nào mở miệng cùng hần đề kia sự kiện, nhưng hảo xảo bất xảo, hần di động lại vang lên, hần đều không cần xem liền biết là bệnh viện đánh tới, hần không chút suy nghĩ liền đem tiếng chuông cấp đóng.

Lưu giữ vững sự nghiệp xem hấn di động luôn vang, mà khi xuân minh lại luôn là không tiếp, liền nói giỡn nói: "Xuân minh, người nghiệp vụ rất vội a, như thế nào lão có điện thoại a?"

Khi xuân minh cười cười nói: "Không có việc gì, đầu là bệnh viện đánh tới thúc giục ta trở về ta không nghĩ cùng các người lại nhiều dài một hồi sao."

Thứ 23 Cái Chuyện Xưa Đờng Học Sẻ (Tam)

Lưu giữ vững sự nghiệp sắc mặt biến đổi, ngôn ngữ lạnh băng nói: "Kia nếu bởi vì người không quay về cứu người, chết người làm sao bây giờ?"

Khi xuân minh biểu tình thuận gian biến xấu hổ, hấn không nghĩ tới ở hấn trong đầu cái kia, chỉ nhận tiền không nhận người thổ hào Lưu, thế nhưng hỏi ra như vậy một câu tới, làm hấn thực sự trong lòng cả kinh.

Triệu quảng tân xem hấn có chút xuống đài không được, vội ra tới đánh nguyên tràng nói: "Ai! Chúng ta khi bác sĩ chính là một vị nghiêm túc phụ trách thầy thuốc tốt, giác đối sẽ không xuất hiện loại tình huống này, ít nhất sẽ không làm người Lưu tổng chờ, đúng không, ha hả....."

Khi xuân minh càng nghe càng cảm giác không thích hợp nhi, Triệu quảng tân giống như lời nói có ẩn ý, mặt ngoài là ở giúp chính mình nói chuyện, chính là trên thực tế, lại là đang nói hấn là xem người hạ đồ ăn đĩa.

Ngẫm lại chính mình mấy năm nay, vì có thể hướng về phía trước bò, hấn đích xác làm chút không tính trái pháp luật, lại có thất y đức sự tình, chính là lại trước nay không ai ngay trước mặt hấn nói chút cái gì, hôm nay này đó lão đờng học là xảy ra chuyện gì, chẳng lẽ chính mình nơi nào đắc tội bọn họ? Thật là nghĩ trăm lần cũng không ra.

Đang ở khi xuân minh tâm sinh nghi đậu khi, không biết ai đem ghế lô TV mở ra, bên trong đang ở truyền phát tin thứ nhất tin tức tin nhanh, một vị địa phương đài truyền hình nổi danh người chủ trì đứng ở đường cái thượng, đang ở phát sóng trực tiếp cùng nhau trọng đại sự cố cứu viện hiện trường.

"Các vị người xem, nơi này là ở vào bốn thị trường luân lộ nam đoạn cầu vượt hạ, hôm nay buổi tối 7 điểm 35 phút, một chiếc tải mẫn hóa học nguyên liệu Át hy xe vận tải, con đường nơi đây đột nhiên phát sinh lật nghiêng, sau đó nổ mạnh, làm cho chung quanh 1 km nội bình thường chạy chiếc xe đều đã chịu lan đến, hiện trường phòng cháy, công an, cứu hộ nhân viên đang ở toàn lực cứu giúp bị nguy nhân viên, nhưng bởi vì hỏa thế trọng đại, trước mắt đã tạo thành 22 người gặp nạn, trong đó ly nổ mạnh xe vận tải so gần mấy chiếc ô tô, cơ hồ đã thiêu xong, bên trong bị nguy nhân viên đã mất còn sống khả năng....."

Khi luân minh nhìn cái này đưa tin, trong lòng có chút bất an lên, hắn không nghĩ tới tình thế như thế nghiêm trọng, hắn còn tưởng rằng chính là báo hồng mấy đài xe, thương vài người sự, không nghĩ tới có thể chết như thế nhiều người, xem ra chính mình đêm nay thượng như thế nào cũng đến hồi tranh bệnh viện, bằng không ngày mai khẳng định sẽ có người tìm hắn phiên toái.

Liền ở hắn vừa định đứng dậy cùng đại gia nói, chính mình tính toán hồi bệnh viện khi, hắn dùng mắt trong lúc vô tình nhìn lướt qua TV, một chút liền cương ở nơi nào, vừa rồi tử lực, thuận gian liền toàn tỉnh, không phải là chính mình hoa mắt đi?

Hắn lại xác nhận một chút, TV hiện tại hình ảnh lí chính có mấy cái đội viên chữa cháy từ hai chiếc ô tô, nâng ra cùng nhau gặp nạn người thi thể, này đó thi thể đã sớm thiêu hoàn toàn thay đổi, chính là hắn thân mục cũng không nhận ra được ai là ai!

Chính là kia hai đài xe, lại phi thường quen mắt, còn không phải là vừa rồi ngừng ở chính hắn chiếc xe kia hai sườn Audi cùng Land Rover sao? Có lẽ trên thế giới trùng hợp có ngàn ngàn vạn, chính là liền bảng số xe đều giống nhau liền không quá có thể là trùng hợp, như vậy từ trong xe nâng ra thi thể còn không phải là..... Trước mắt đang ngẩn ở hắn bên người này mấy cái cao trung đờng học sao?

Hiện tại hắn rất cuộc suy nghĩ cẩn thận, vừa rồi vì cái gì nhìn kia hai chiếc xe không thích hợp, hắn tới thời điểm căn bản không có xe ngừng ở

nơi nào, mà này những người này ở hẳn tiến ghé lô khi, lại đã sớm tới rồi.....

Nghĩ đến đây, khi xuân minh mồ hôi lạnh liền chảy xuống dưới, hẳn này đó đúng học nếu thật là người kia hai chiếc xe tới, như vậy sớm tại hẳn còn không có ra cửa khi, bọn họ nên đã chết!

"Xuân... Minh... Người nơi nào không thoải mái sao? Như thế nào ra như thế nữa hử?" Tống Tiểu ninh ngữ khí quan tâm hỏi, chính là hiện tại loại này quan tâm ngữ khí, ở khi xuân minh lổ tai, lại là như vậy khủng bố quỷ dị.

"Nga, không... Sự, ta chính là có điểm nhiệt....." Khi xuân minh run giọng trả lời.

Tống Tiểu ninh ha hả cười nói: "Có điểm nhiệt a, kia dễ làm, một hồi ta bảo đảm người liền không nhiệt, ha hả....."

Khi xuân minh càng nghĩ càng cảm thấy sợ hãi, đứng dậy muốn chạy ra ghé lô, nhưng hẳn mới vừa vừa đứng lên, đã bị Tống Tiểu ninh một phen giữ chặt nói: "Xuân minh, người đi học thời điểm có phải hay không thích quá ta?"

"A? Là, là thích quá." Khi xuân nói rõ lời nói thời điểm cũng không dám ngần đầu lên xem Tống Tiểu ninh.

"Vậy người cảm thấy ta hiện tại mỹ sao?" Tống Tiểu ninh tiếp tục hướng khi xuân minh bên người nhích lại gần.

Khi xuân minh trước sững sốt, rồi mới liền phản xạ có điều kiện ngừng đầu, bỗng nhiên nhìn đến một trương bởi vì lửa đốt mà nghiêm trọng biến hình mặt, nang tóc cùng lông mày đã sớm thiêu không có, mí mắt cũng chẳng biết đi đâu, chỉ lộ cái pha lê cầu giống nhau tròn mắt, lạnh lùng nhìn chằm chằm khi xuân minh xem.

"A!" Thật sự là quá đột nhiên, hẳn trong lúc nhất thời không có bất luận cái gì chuẩn bị tâm lý, lập tức đã bị dọa người ở trên mặt đất, thiêu không ai

dạng Tống Tiểu ninh lại vẫn là không thuận theo không buông tha hỏi hấn: "Ta mỹ sao? Ta có đẹp hay không a?"

Khi xuân minh dọa liên tục sau lui, lúc này một con đen nhánh biến hình tay, chậm rãi đặt ở khi xuân minh trên vai, khi xuân minh trong lòng tr ầm xuống, hấn mắt một chút nhìn về phía chính mình bả vai, "A!" Dọa lại là hét th ảm một tiếng.

Tay chủ nhân đúng là Triệu quảng tâm, hấn mắt còn tính bình thường, chỉ là đầu lấy một loại nhân loại không có khả năng làm được tư thế oai, hấn trên mặt còn treo kia quen thuộc mỉm cười, chỉ là ở khi xuân minh trong mắt, hiện tại mỉm cười có nói không nên lời quý dị đáng sợ.

Ghế lô ngoài cửa, người phục vụ ở cửa nghe xong nửa ngày, phát hiện bên trong an tĩnh cực kỳ, liền xuống lầu cùng giám đốc nói: "205 ghế lô quá an tĩnh, liền cái kia khi bác sĩ thanh âm đầu nghe không thấy."

Giám đốc ha hả cười nói: "Hấn có thể là chính mình ở uống rượu giải sầu đi, rốt cuộc đừng học sẽ trừ bỏ chính hấn một cái cũng chưa tới, nếu là ta cũng buồn bực đã chết."

Ghế lô khi xuân sáng mai liền dọa mặt xám như tro tàn, chính là làm nghề yêu nghiệt năm hấn, đã sớm dưỡng thành gặp được cái gì sự đều phải bình tĩnh đối mặt bản tính, nếu là người bình thường, nhìn đến này nhà ở thiêu không ra hình người quái vật, đã sớm dọa hôn mê, chính là hấn khi xuân minh cố tình như thế nào cũng không v ụng.

"Xuân minh, người vì cái gì không đi cứu người? Có lẽ người đi, chúng ta sẽ không phải chết!" Triệu quảng tâm vẫn là dùng hấn nhất quán ngữ khí nói.

Khi xuân minh run run r ầy r ầy nói: "Ta, ta liền tính là đi, cũng không có khả năng cứu trở về các người a!"

"Người liền đi cũng chưa đi, như thế nào biết cứu không trở về chúng ta đâu!" Lưu giữ vững sự nghiệp lạnh lùng nói.

"Ta, ta là không đi, chính là ta thật không biết là, là các người đã xảy ra chuyện, bằng không ta khẳng định sẽ trước tiên chạy đến." Khi xuân minh biện giải nói.

Tống Tiểu ninh đột nhiên cười ha ha lên, rồi mới hung tợn nhìn khi xuân nói rõ: "Chúng ta đều là lão đồng học, hẳn là có phúc cùng hưởng, có nạn cùng chịu, tuy rằng chúng ta đã chết, chính là vì không cho người thất vọng, chúng ta vẫn là tới tham gia đồng học biết, như thế nào? Chúng ta đối với người không tui đi?"

Khi xuân minh nghe đến đó, thật sự chịu không nổi, hắn đột nhiên tránh thoát Triệu quang tâm trời buộc, liền hướng ghế lô bên ngoài chạy tới, đã có thể tại đây thời khắc mấu chốt, ghế lô môn lại như thế nào cũng mở không ra, hắn liền mạng chụp phải cửa phòng, lớn tiếng kêu cứu mạng, chính là lại không có một người để ý đến hắn.....

Rạng sáng 1 điểm, tiệm cơm người phục vụ đi lên lầu hai, đi vào 205 ghế lô trước, nàng trước hết nghe nghe xong động tĩnh, nhưng cái gì cũng không nghe được, bên trong an tĩnh tựa như căn bản không ai giống nhau.

Người phục vụ nhìn thoáng qua thời gian, đều như thế chậm, mặt khác khách nhân cũng sớm đều đi rồi, cũng chỉ thừa 205 khi bác sĩ không đi rồi, vừa rồi nàng đi lên khi, giám đốc liền công đạo nàng, đi xem cái này khi bác sĩ, một người ở ghế lô làm cái gì quỷ đầu!

Vì thế nàng liền thanh thanh giọng nói, ôn nhu gõ hạ môn, rồi mới đẩy cửa đi vào nói: "Khi bác sĩ, ngài..... A!"

Người phục vụ nói còn nói xong, đã bị trước mắt hết thấy dọa hét lên!

Ngày hôm sau, thị bệnh viện, Phòng cấp cứu hộ sĩ trạm, một cái dáng người thiên béo hộ sĩ chính nhỏ giọng đối một cái khác hộ sĩ nói: "Lý tử, người biết đêm qua khi bác sĩ vì cái gì không trở về sao?"

Cái này bị kêu Lý tử hộ sĩ lắc đầu nói: "Ta nào biết a, liền hắn, mắt lớn lên ở trên đỉnh đầu, ngày thường liền xem đầu bất chính mắt thấy chúng ta như vậy tiểu hộ sĩ, ai có thể biết hắn đi nơi nào!"

Béo hộ sĩ tả hữu nhìn xem nói: "Người biết cái gì nha, hấn đã xảy ra chuyện!"

Lý tử về mặt không tin nói: "Xảy ra chuyện? Ra cái gì sự? Thu bao lì xì làm người tố cáo?"

"Cái gì nha! Ta có cái thân thích ở Cục Công An đi làm, hấn cùng ta nói, khi xuân minh khi bác sĩ, đêm qua ở miên tú viên khách sạn lớn ăn cơm, rồi mới liền chết ở bên trong!" Béo hộ sĩ thần bí nói.

"A! Thiệt hay giả?" Lý tử giật mình hỏi nàng.

Béo hộ sĩ chạy nhanh kéo nàng một chút nói: "Ai nha, người nói nhỏ chút, đừng làm cho người khác nghe thấy, ta cùng người nói, hấn thật là đã chết, nghe nói là đột phát cơ tim tắc nghẽn, cảnh sát đi thời điểm người đầu lạnh."

Lý tử có chút đáng tiếc nói: "Ai, người xem hấn ngày thường trừ bỏ lãnh đạo, ai đâu không bỏ ở trong mắt như vậy, nguyên lai như thế đoán mệnh a?"

Béo hộ sĩ ngượng ngùng nói: "Loại sự tình này, ai có thể nói chuẩn đâu! Có lẽ là ngày thường không tích đức bái!"

Khi xuân minh nhìn trước mắt này hai cái hộ sĩ, ở chính mình chết sau, liền như thế miệng không giữ cửa nghị luận chính mình, ngẫm lại hấn ngày thường tuy nói không như thế nào con mắt xem các nàng, chính là cũng chưa từng có thực xin lỗi các nàng a!

Khi xuân minh thật sự đặc biệt hối hận, chính mình vì cái gì không có làm một cái thầy thuốc tốt đâu, ít nhất chết sau còn có thể có người niệm chính mình hảo, chính là hiện tại nói cái gì, đầu chặm.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Thứ Hai Mười Bốn Cái Chuyện Xưa Búp Bê Vải (Một)

Anh Tử có cái năm tuổi đại nữ nhi, từ nhỏ liền hoạn có nghiêm trọng bệnh tự kỷ, vì cấp nữ nhi chữa bệnh, cơ hồ là dùng hết trong nhà sở hữu tích tụ, cuối cùng lão công thật sự chịu không nổi liền rời nhà đi ra ngoài, ném xuống Anh Tử cùng nữ nhi.

Không có lão công ngày rất khổ sở, nhưng là vì nữ nhi, Anh Tử vẫn là cần răng kiên trì, rốt cuộc nữ nhi tình huống còn thủy có chuyển cơ, cái này làm cho Anh Tử thấy được sinh hoạt hy vọng.

Ngày này, xã khu tổ chức một cái "Lấy vật đổi vật" hoạt động, chính là làm các có hài tử gia đình, đem chính mình bảo bảo không chơi món đồ chơi lấy ra tới cùng khác tiểu bằng hữu trao đổi, như vậy chẳng những có thể dưỡng thành tiểu bằng hữu không lãng phí hảo thói quen, còn có thể làm cho bọn họ giao cho càng nhiều hảo bằng hữu.

Này đối với Anh Tử hoạn có bệnh tự kỷ nữ nhi tới nói, là cái thực không thể cơ hội, vì thế Anh Tử liền lấy ra nữ nhi không thể nào chơi món đồ chơi tới rồi hoạt động địa điểm.

Vừa đến khi Anh Tử bị hoảng sợ, nàng không nghĩ tới sẽ đến như thế nhiều gia trưởng cùng tiểu bằng hữu, xã khu cấp chuẩn bị trường đi đầu bàn đầu bãi không dưới các bạn nhỏ lấy tới món đồ chơi, cuối cùng thật nhiều gia trưởng liền chính mình cầm miếng vải, bãi ở trên mặt đất.

Anh Tử cùng nữ nhi không một hồi liền đem chính mình món đồ chơi đổi đi ra ngoài, chính là nàng phát hiện nữ nhi giống như không quá thích đổi trở về món đồ chơi, tuy rằng miệng nàng thượng chưa nói.

Vì thế Anh Tử liền lãnh nữ nhi ở hoạt động hiện trường qua lại chuyển động, muốn nhìn một chút nữ nhi có hay không thích món đồ chơi có thể đổi trở về.

Nhưng qua lại đi rồi vài vòng, nữ nhi cũng chưa cái gì phản ứng, Anh Tử nghĩ lại tưởng tượng, rốt cuộc nữ nhi có bệnh tự kỷ, nàng cùng bình thường hài tử khẳng định không giống nhau, đổi lấy cái gì liền chơi cái gì đi, liền tính không thích nhiều nhất chính là không chơi thôi, sẽ không biểu hiện quá kịch liệt.

Đột nhiên, đi ở bên cạnh nữ nhi ngừng lại, nàng mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm trên mặt đất một cái búp bê vải, rồi mới lôi kéo Anh Tử góc áo, Anh Tử lập tức liền minh bạch, nữ nhi thích cái này búp bê vải.

Nàng nhìn thoáng qua búp bê vải chủ nhân, là trung niên nam nhân, hẳn bên người cũng không có đi theo tiêu bằng hữu, vì thế Anh Tử mỉm cười đối nam nhân nói: "Ta có thể sử dụng trong tay cái này trò chơi ghép hình đối người búp bê vải sao?"

Vẫn luôn cúi đầu nam nhân, nghe được Anh Tử lời nói chậm rãi ngừng đầu lên, sắc mặt của hắn có chút trắng bệch, ngoài miệng cũng không có gì huyết sắc, biểu tình cũng có chút uể oải, hắn nhìn thoáng qua Anh Tử mẹ con, cái gì cũng chưa nói, chỉ là cần lấy búp bê vải đưa cho Anh Tử.

Anh Tử thật cao hứng có thể đổi đến một cái nữ nhi thích món đồ chơi, đối nam nhân nói thanh tạ sau, liền lãnh nữ nhi về nhà.

Tiến gia môn, Anh Tử liền cẩn thận quan sát cái này búp bê vải, nó nhìn qua có tám trình tân, hơn nữa thực sạch sẽ, tẩy đầu không cần giặt sạch, nàng nữ nhi tuy rằng không thích nói chuyện, lại giống như thực thích cái này búp bê vải.

Nàng đi đến Anh Tử trước mặt, chậm rãi vươn tay, nói một chữ: "Muốn."

Tuy rằng chỉ có một tự, Anh Tử lại rất cao hứng, bởi vì này đại biểu nàng nữ nhi bắt đầu học được cùng người câu thông, nàng cũng không có do dự, liền đem chính mình trong tay búp bê vải đưa cho nữ nhi, nữ nhi không lại nói cái gì, lại ôm búp bê vải trở về phòng đi.

Ngày hôm sau buổi sáng, Anh Tử cùng thường lui tới giống nhau, khởi rất sớm đi thị trường mua đồ ăn, mới vừa tiến gia môn, nàng liền nhìn đến nữ nhi trong lòng ngực ôm cái kia búp bê vải, đang ngồi ở trên sofa xem TV đâu!

Anh Tử có điểm không tin chính mình mắt, nữ nhi trường như thế đại, chưa từng có đối TV cảm thấy hứng thú quá, hôm nay là lần đầu tiên chủ

động ng ồi ở trên sofa xem TV.

"Bảo bảo, người ở làm cái gì đâu?" Anh Tử thử hỏi nữ nhi.

"Xem." Nàng nữ nhi dùng ngón tay chỉ TV, chỉ nói ra một chữ.

Thiên a! Nữ nhi thế nhưng cùng chính mình đối thoại, kia làm nàng kêu chính mình một tiếng mụ mụ cũng li ền sắp tới, Anh Tử nhin không được chảy xuống nước mắt, nàng đi lên trước ôm chặt nữ nhi, vừa khóc vừa cười.

Mà nữ nhi nhưng vẫn gát gao ôm cái kia búp bê vải, trên mặt treo quý dị tươi cười, tuy rằng này tươi cười giây lát lướt qua.

Anh Tử bị nữ nhi tiến bộ hướng hôn đầu, không có phát hiện nữ nhi quái dị hành động, ở Anh Tử trước mặt, nữ nhi luôn là tự cấp búp bê vải chải đầu, mà khi Anh Tử quay người lại đi làm việc thời điểm, nữ nhi lại bắt đầu cấp chính mình chải lên đầu tới.

Trước kia Anh Tử chưa bao giờ đem nữ nhi chính mình một người đặt ở gia, trừ bỏ buổi sáng thời gian, bởi vì ở cái này thời gian, nữ nhi là sẽ không tỉnh lại.

Nhưng là nữ nhi cái này thói quen giống như đột nhiên thay đổi, Anh Tử tổng ở buổi sáng mua đồ ăn khi trở về, nhìn đến nữ nhi một người ng ồi ở phòng khách chơi oa oa, nàng toàn bộ lực chú ý đầu bị cái này búp bê vải hút đi.

Anh Tử cũng thử qua tưởng lấy đi cái này búp bê vải, chính là nữ nhi lại như là thay đổi cá nhân giống nhau phát giận, rơi vào đường cùng cũng li ền đành phải làm nàng vẫn luôn ôm.

Nhưng nữ nhi tiến bộ lại rất mau, nàng chậm rãi bắt đầu học xong kêu mụ mụ, thậm chí bắt đầu sẽ nói một ít câu đơn, cũng có thể cùng mụ mụ bên ngoài người ta nói thượng một hai câu lời nói, ngay cả nữ nhi kháng phục lão sư, đầu nói nàng nữ nhi có thể tiến bộ như thế mau, thật xem như cái kỳ tích.

Chính là dần dần, Anh Tử ở cao hứng rất nhiều trong lòng lại bắt đầu có điểm ẩn ẩn bất an, không biết vì cái gì, nàng luôn là cảm giác nữ nhi tiến bộ không quá bình thường.

Nhớ rõ nữ nhi ở ba tuổi bị chẩn đoán chính xác vì bệnh tự kỷ nhi đồng khi, bác sĩ từng ngắt lời, nàng sớm nhất cũng muốn 7 tuổi sau này mới có thể kêu mụ mụ, chính là nữ nhi hiện tại 5 tuổi đã kêu, thậm chí không chỉ kêu mụ mụ, nàng tựa hồ đang ở một chút biến thành bình thường hài tử.

Từ lão công chạy sau này, Anh Tử sở hữu thu vào đầu dựa vào cấp trong tiểu khu quét tước vệ sinh kiểm tới, cho nên mỗi ngày nàng đều có 6 tiếng đồng hồ không thể bỏ nữ nhi, ở trước kia, cái này mấy cái giờ nữ nhi đều là vẫn luôn đái ở kang phục trung tâm.

Chính là nữ nhi hiện tại thế nhưng có thể chính mình ở nhà đái này mấy giờ, lúc ban đầu Anh Tử cũng thực vui mừng, chỉ tới nàng phát hiện một kiện việc lạ sau, liền bắt đầu hoài nghi một chút sự tình.

Hôm nay Anh Tử tan tằm về nhà, nàng vừa vào cửa, liền nghe được nữ nhi đang cười, hơn nữa cười thực vui vẻ, Anh Tử muốn nghe xem nữ nhi chơi cái gì đâu? Cười như thế vui vẻ, liền không có ra tiếng âm, chính là kế tiếp, nàng lại thấy được làm cho người ta sợ hãi một mực.

Nữ nhi một người nằm ở trên giường, ở cùng búp bê vải nói chuyện, chỉ là nàng ngữ khí có chút cố quái nói: "Đừng có gấp, chờ một chút, thân thể này sớm muộn gì là của người, ha ha....."

Nghe đến đó, Anh Tử trong lòng cả kinh, cái này nói chuyện vẫn là nàng nữ nhi sao? Vì cái gì cảm giác như thế xa lạ? Nhất thời có chút sững sờ nàng không cẩn thận đụng phải trên mặt đất thùng nước, phát hiện rất lớn một chút "Lang" thanh.

Anh Tử nữ nhi thuận gian quay đầu lại, dùng một Anh Tử trước nay chưa thấy qua xa lạ ánh mắt nhìn về phía chính mình, nhưng ngay sau đó lại biến mất, vừa rồi cái lại rằng lạnh lợi nữ nhi, này sẽ cũng chỉ biết chất phác nói: "Mụ mụ, đã trở lại."

Anh Tử miễn cưỡng bài trừ một tia mỉm cười, rồi mới kinh hoàng đi phòng bếp, nàng cẩn thận hỏi ước nữ nhi vừa rồi lời nói, khẳng định không giống như là một cái bệnh tự kỷ nhi đồng có thể nói ra nói.

Bởi vì nữ nhi có cái này bệnh, Anh Tử chủ động tiếp xúc rất nhiều có bệnh tự kỷ nhi đồng gia đình, xem bọn họ là như thế nào trị liệu cùng khôi phục, có thể liên tính là khôi phục nhanh nhất, tốt nhất, đều không có nàng nữ nhi hiện tại như thế hảo, bởi vì vậy như là cái bình thường hài tử giống nhau a.

Anh Tử vẫn luôn đều cùng chính mình nói, là chính mình suy nghĩ nhiều, cái này không phải chính mình nữ nhi lại là ai? Là chính mình mười tháng hoài thai, một sớm sinh nở sinh ra tới hài tử a! Liên tính nàng cùng bình thường hài tử không giống nhau tử, nhưng chính mình như thế nào khả năng không quen biết đâu?

Thứ Hai Mười Bốn Cái Chuyện Xưa Búp Bê Vải (Nhị)

Anh Tử ở như vậy lo sợ bất an ý tưởng trung qua mấy ngày, mấy ngày nay trung nàng đều thực cẩn thận quan sát đến nữ nhi nhất cử nhất động, chính là kỳ quái chính là, nữ nhi mấy ngày nay phản đến biểu hiện thực bình thường, cái này làm cho Anh Tử như trụ sương mù trung giống nhau, xem ra chính mình thật là nghĩ nhiều.

Vì thế nàng tựa như ngày thường giống nhau, đem nữ nhi đưa đến kang phục ban đi học tập, trong ban vương lão sư vẫn luôn đều thực chiêu cố nàng nữ nhi, Anh Tử nữ nhi cũng thực thích cái này vương lão sư, nhưng hôm nay Anh Tử đưa nữ nhi qua đi khi phát hiện, nữ nhi một sửa ngày thường ỷ lại, phản đến đối cái này vương lão sư thực lãnh đạm, chỉ là trong lòng ngực vẫn là gắt gao ôm cái kia búp bê vải.

Nhưng lão sư dù sao cũng là lão sư, nàng minh bạch này đó hài tử đều là bệnh tự kỷ nhi đồng, có khi khả năng sẽ có một ít khác thường hành động, cho nên nàng cũng không có để ở trong lòng, vẫn là một phen bế lên Anh Tử nữ nhi nói: "Bảo bảo, mấy ngày không gặp lão sư, có hay không tưởng niệm vương lão sư a?"

Anh Tử nữ nhi thực chất phác gật gật đầu nói: "Tưởng."

Anh Tử cảm thấy nữ nhi hiện tại nhìn qua rất bình thường, vì thế cứ yên tâm đi làm.

Lão sư đem Anh Tử nữ nhi mang về trong ban, rồi mới liên tục tổ chức tiểu bằng hữu cùng nhau làm trò chơi, chính là nàng lại phát hiện Anh Tử nữ nhi cũng không như thế nào muốn tham gia, chỉ là một người đứng ở bên cạnh nhìn.

Vì thế nàng đi đến Anh Tử nữ nhi trước mặt nói: "Bảo bảo, người vì cái gì không tham gia trò chơi này đâu? Có phải hay không không thích nào?"

Nàng giương mắt nhìn thoáng qua vương lão sư, nhàn nhạt nói: "Ta không thích cùng bọn họ cùng nhau chơi."

Vương lão sư nghe sững sốt, nghĩ thầm: Đứa nhỏ này như thế nào đột nhiên có thể nói như thế nói liên tiếp? Nàng đến là nghe khác lão sư nói lên quá đứa nhỏ này khôi phục thực mau, chính là mau đến nước này có điểm quá dọa người.

Vì thế nàng nhìn thoáng qua hài tử trên mặt biểu tình, như vậy bình tĩnh, cái loại này biểu tình như thế nào cũng không giống như là một cái bị bệnh hài tử nên có, vì thế nàng liên tiếp hỏi nàng: "Bảo bảo, người mấy ngày nay ở nhà đều làm cái gì?"

Anh Tử nữ nhi nghĩ nghĩ nói: "Ta cùng ta hảo bằng hữu cùng nhau chơi."

"Bạn tốt, hẳn kêu cái gì tên?" Vương lão sư hỏi tiếp.

Anh Tử nữ nhi nói: "Nàng kêu kỳ kỳ, là ta tốt nhất bằng hữu, ta mỗi ngày đều cùng nàng cùng nhau chơi."

Vương lão sư xem nàng suy nghĩ thực rõ ràng, nói chuyện cũng rất có trật tự, căn bản không giống cái có bệnh hài tử, tuy rằng tò mò, nhưng là

vương lão sư vẫn là yêu cầu khán hộ mặt khác tiêu bằng hữu, vì thế liền tạm thời chưa từng có nhiều chú ý Anh Tử nữ nhi.

Đã có thể giữa trưa sở hữu hài tử cùng nhau ăn cơm khi, vương lão sư phát hiện Anh Tử nữ nhi không thấy! Nàng chạy nhanh mọi nơi tìm kiếm, thế nhưng ở WC cuối cùng một cái ô vuông tìm được nàng.

Vương lão sư phát hiện Anh Tử nữ nhi khi không có kêu nàng, chỉ là chậm rãi tới gần nàng, bởi vì khang phục ban nơi này có cái bất thành văn quy định, chính là không thể ở hài tử đặc biệt chuyên chú thời điểm, đột nhiên lớn tiếng kêu hài tử.

Cho nên vương lão sư liền động tác thực nhẹ nhàng chậm chạp đi vào Anh Tử nữ nhi sau lưng, ai ngờ lại nghe đến nàng ở đối với búp bê vải nói chuyện: "Đừng sợ, ta cũng không thích bọn họ, một hồi về nhà hai ta cùng nhau chơi, kỳ kỳ người yên tâm, không dùng được bao lâu, thân thể này chính là của người, ha ha....."

Sau lưng vương lão sư nghe đến đó, thế nhưng rung mình một cái, trên người lỗ chân lông đều mở ra, bởi vì nàng mang Anh Tử nữ nhi đầu ba năm, quá hiểu biết nàng, liền tính là bệnh của nàng bắt đầu chuyển biến tốt đẹp, khá vậy là tuyệt đối đến không được hiện tại tình trạng này.

Vì thế nàng xoay người đi ra ngoài liền chuẩn bị cấp Anh Tử gọi điện thoại, chỉ là vương lão sư không có phát hiện, liền ở nàng xoay người khi, Anh Tử nữ nhi liền đứng ở nàng sau lưng, lạnh lùng nhìn chăm chăm nàng xem.

Đang ở công tác Anh Tử nhận được vương lão sư điện thoại, nói cho Anh Tử ở nàng tan tằm sau tiếp nữ nhi khi, nàng tưởng cùng Anh Tử nói chuyện.

Nghe đến đó Anh Tử trong lòng trầm xuống, có loại dự cảm bất hảo từ trong lòng sinh ra, chính mình cùng vương lão sư cũng nhận thức mấy năm, nàng chưa từng có dùng quá giống vừa rồi giống nhau ngữ khí cùng chính mình nói chuyện, khẳng định là đã xảy ra một ít thực nghiệm trọng sự tình.

Vì thế vừa tan tằm, Anh Tử liền muốn đi kháng phục ban, nhưng ai biết vừa muốn ra tiểu khu đại môn, đã bị người gọi lại, nguyên lai nàng phụ trách cái kia phiến khu thủy quản bạo, nàng đành phải lại trở về quét tước một lần.

Như vậy một chậm trễ, Anh Tử đi kháng phục ban thời gian liền có điểm chậm, nàng còn thật không tốt ý, vốn dĩ nói tốt muốn đi sớm, kết quả hiện tại ngược lại vẫn đi, còn hảo nàng cùng vương lão sư rất quen thuộc, cũng không có gọi điện thoại thúc giục nàng nhanh lên.

Tiến kháng phục ban Anh Tử liền phát hiện bên trong thực an tĩnh, ngấm lại cũng là, hiện tại thời gian này, phòng chường sở hữu gia trưởng cùng hài tử đều đi hết, vì thế nàng liền thẳng đến vương lão sư văn phòng đi đến.

Chính là gõ nửa ngày môn, không ai ứng, vì thế Anh Tử liền nhẹ nhàng đẩy một chút cửa phòng, thế nhưng không có khóa, chính là trong văn phòng nhưng không ai.

"Vương lão sư, vương lão sư!" Anh Tử liền ở hành lang lớn tiếng kêu vương lão sư, nghĩ nàng khẳng định là cùng chính mình nữ nhi ở đâu cái trong phòng làm trò chơi đâu, chính mình cũng không hảo từng bước từng bước phòng tìm.

Nhưng nàng kêu nửa ngày, hành lang vẫn là tĩnh dọa người, ngay cả Anh Tử chính mình tiếng tim đập đều có thể nghe được, vì thế nàng liền lập tức bắt thông vương lão sư di động, đột nhiên một trận di động tiếng chuông vang lên.

Anh Tử tìm nửa ngày, phát hiện là từ trong phòng vệ sinh truyền ra tới, nguyên lai vương lão sư ở thượng WC a, nàng cũng không hảo thế nhưng trực tiếp đi trong WC tìm, chính là vấn đề lại tới nữa, nàng nữ nhi đâu? Chẳng lẽ cũng cùng vương lão sư cùng nhau thượng WC! Đây không quá khả năng a!

Vì thế nàng lại ở hành lang các phòng cửa, kêu nữ nhi tên, "Bảo bảo! Mụ mụ tới đón người, bảo bảo, người ở nơi nào chơi a!"

Anh Tử nữ nhi tuy rằng sẽ không cùng những người khác có quá nhiều giao lưu, chính là chính mình kêu nàng, nàng vẫn là sẽ đáp ứng, chính là Anh Tử đi r ồi một vòng, cũng không tìm được nữ nhi. Nàng nhìn thoáng qua thời gian, có điểm chậm, như thế nào vương lão sư còn không có từ trong WC ra tới đâu? Vì thế Anh Tử lại cấp vương lão sư đánh một lần điện thoại.

Lần này di động tiếng chuông vẫn là ở WC vang lên, chẳng qua vẫn là không có người tiếp nghe, một loại khó mà nói dự cảm làm Anh Tử tâm nhắc tới cỗ họng, chẳng lẽ là vương lão sư ở bên trong ra cái gì sự tình đi!

Anh Tử nghĩ đến đây liền đẩy cửa vào WC, nàng theo tiếng chuông tìm được r ồi cuối cùng một gian ô vuông, nhẹ nhàng gõ hạ môn hỏi: "Vương lão sư, người ở bên trong sao? Ta là Anh Tử, ta tới đón hài tử!"

Bên trong không ai lên tiếng, nàng lại kêu một tiếng: "Vương lão sư?" Chính là bên trong vẫn là không có bất luận cái gì phản ứng.

Anh Tử nghe vẫn luôn ở vang di động liền chút luống cuống, nàng vội vàng đi vào đếm ngược cái thứ hai ô vuông, dùng chân dẫm b ần c ầu bò lên trên đi, muốn nhìn một chút cách vách trong WC là cái gì tình huống.

Nàng mới vừa một bò lên trên đi, đã nghe tới r ồi một cỗ mùi máu tươi, Anh Tử duỗi đầu vừa thấy, nàng da đầu một chút liền đã tê r ần lên, dọa nàng một cái không đỡ ổn, liền từ trên b ần c ầu rớt xuống dưới.

Chính là đột nhiên Anh Tử lại lập tức bò lên trên b ần c ầu, kêu: "Bảo bảo, bảo bảo! Mụ mụ ở chỗ này, người không cần sợ hãi!"

Vương lão sư đã chết.

Anh Tử gọi điện thoại báo cảnh, cảnh sát không một hồi liền chạy tới khang phục ban, mở ra cuối cùng một cách WC khoá cửa, chỉ thấy vương lão sư ng ồi ở trên b ần c ầu, ngẩng đầu nhìn tr ần nhà, nàng biểu tình dừng hình ảnh ở trước khi chết kia một khắc, như là thấy được cái gì cực kỳ đáng sợ sự giống nhau.

Nàng tay trái cầm một phen giấy dán tường đao, trên cổ có cái vô cùng dữ tợn khâu tử, huyết từ bên trong như nước chảy trào ra, nếu không phải mỗi cái ô vuông đều có một khối chắn bản nói, tin tưởng huyết kháng định sẽ chảy đầy đất.

Mà Anh Tử nữ nhi liền cuộn tròn trong vũng máu, trong tay vẫn như cũ còn gắt gao bao cái kia búp bê vải.

Thứ Hai Mười Bốn Cái Chuyện Xưa Búp Bê Vải (Tam)

Anh Tử kéo mỗi một thân thể từ Cục Công An ra tới, nàng vẫn luôn gắt gao nắm nữ nhi tay, sợ chính mình một cái không lưu ý, đem nữ nhi đánh mất, mà nàng nữ nhi lại giống cái không có linh hồn búp bê vải giống nhau, chắt phác đi theo Anh Tử đi phía trước đi tới.

Căn cứ cảnh sát bước đầu giám định kết quả, cho rằng vương lão sư là tự sát, chính là chỉ có Anh Tử biết, vương lão sư là sẽ không tự sát, có cái nào tự sát người còn sẽ ước người khác tan tành khi gặp mặt? Hơn nữa vương lão sư càng sẽ không ở chính mình học sinh trước mặt tự sát, này nói không thông.

Về đến nhà sau, Anh Tử bắt đầu cấp nữ nhi chuẩn bị cơm chiều, nàng thấy nữ nhi đang ở cùng búp bê vải nói chuyện, "Kỳ kỳ, người có đói bụng không, một hồi ta liền ăn cơm được không?"

Anh Tử nhìn nhìn đang ở đói búp bê vải liền bần lầu bầu nữ nhi, lại nhìn nhìn trong tay nguyên liệu nấu ăn, đột nhiên một ý niệm ở trong lòng chợt lóe mà qua, nàng cắn chặt răng, liền bắt đầu nấu cơm.

Không một hồi cơm liền làm tốt, Anh Tử kêu nữ nhi rửa tay ăn cơm, chính mình tắc đem một mâm cà rốt xào cải trắng mang sang phòng bếp, nữ nhi vừa lên bàn, Anh Tử liền đói nữ nhi nói: "Bảo bảo, đây là người yêu nhất ăn cà rốt xào cải trắng, nhanh lên ăn đi."

Nữ nhi nhìn thoáng qua thức ăn trên bàn, liền cầm lấy cái muỗng ăn lên, nhưng Anh Tử lại giống như một chậu nước lạnh, đầu đầu rót tiếp theo

dạng, nàng gắt gao nhìn chăm chăm nữ nhi nhìn sau một lúc lâu, trong lòng sợ hãi lại một chút mở rộng.

Này không phải nàng nữ nhi!

"Người là ai?" Anh Tử nỗ lực làm chính mình trấn định xuống dưới, nhưng nàng thanh âm vẫn là có chút phát run.

Đang ở ăn cơm nữ nhi đầu tiên là lảng, rồi mới ngẩng đầu nhìn về phía Anh Tử, trước một giây vẫn là vẻ mặt mê mang, nhưng kế tiếp lại ánh mắt biến đổi, chậm rãi buông trong tay cái muỗng, thẳng lẳng lẳng nhìn Anh Tử nói: "Mụ mụ, người là như thế nào biết đến? Ta thực nỗ lực nguy trang thành một cái đứa nhỏ ngọc!"

Anh Tử trong lòng trăn trở xuống, quả nhiên không phải chính mình nữ nhi.

"Nữ nhi của ta nhất không thích ăn cà rốt xào cải trắng, vô luận cái gì tình huống, nàng đều sẽ không ăn, mà người lại ăn rất thơm." Anh Tử tuyệt vọng nói.

Nữ nhi ha hả cười, rồi mới lại kẹp một ngụm cà rốt xào cải trắng đặt ở trong miệng, "Ta thực thích ăn, ta ba ba trước kia thường xuyên làm cho ta ăn."

"Ta mặc kệ người là ai, ta hy vọng người nhanh lên rời đi nữ nhi của ta thân thể!" Anh Tử đột nhiên đề cao thanh âm, nghiêm khắc nói.

Nữ nhi cũng lộ ra một cái khinh miệt biểu tình, nói: "Người nữ nhi có cái gì tốt, nàng là cái nhược trí, liền câu hoàn chỉnh nói đầu là sẽ không nói, đầu giống ta như thế thông minh, học cái gì đều thực mau, người không phải vẫn luôn đều muốn một cái ta như vậy nữ nhi sao? Vì cái gì còn muốn ta rời đi đâu?"

Anh Tử thanh âm thống khổ trả lời: "Kia không giống nhau! Ta nữ nhi là có bệnh, chính là nàng ít nhất sẽ không giết người! Người vì cái gì muốn giết chết vương lão sư?"

"Ai làm nàng xen vào việc người khác!" Nữ nhi hung tợn nói: "Kỳ thật nàng không cần chết, chỉ cần nàng không như vậy chú ý ta liền không có việc gì! Đây đâu là nàng tự tìm!"

Anh Tử nhìn trước mắt nữ nhi, rốt cuộc minh bạch, ở chính mình nữ nhi trong thân thể, lúc này ở một cái ác ma, bị cái này ý tưởng làm sợ Anh Tử, thế nhưng không quan tâm chạy ra gia môn, cứ việc hiện tại bên ngoài rơi xuống mưa to.

Nữ nhi nhìn Anh Tử rời đi bóng dáng, cười nói: "Không có việc gì mục vụ, ta biết người sẽ trở về"

Anh Tử tắc một đường chạy như điên ra tiểu khu, nàng như thế nào cũng tưởng không rõ, chính mình nữ nhi là từ khi nào khởi, làm ma quỷ chiếm cứ thân thể đâu? Nàng một bên chạy một bên tưởng, rốt cuộc, nàng thật sự chạy bất động, an vị ở ven đường ghế dài tử thượng.

Đột nhiên, nàng nhìn phía trước cảnh vật giống như nhớ tới điểm cái gì, nguyên lai nàng một đường chạy loạn, thế nhưng chạy tới ngày đó xã khu tổ chức hoạt động địa phương.

Đối, chính là ngày đó cấp nữ nhi đổi hũ búp bê vải lúc sau, nữ nhi liền bắt đầu thay đổi, chẳng lẽ vấn đề là ra ở cái kia búp bê vải trên người? Nam nhân kia! Nam nhân kia nhất định có vấn đề!

Hỏi xã khu nhân viên công tác khẳng định biết, bởi vì ngày đó đi gia đình đều là ở xã khu đăng ký quá! Anh Tử minh bạch, mặc kệ là vì nữ nhi vẫn là vì chính mình, nàng nhất định phải dũng cảm, tìm ra vấn đề khởi nguyên, rồi mới dùng một lần giải quyết nó!

Một thân là thủy Anh Tử về tới chính mình trước gia môn, nếu có thể lựa chọn, nàng thật sự không nghĩ lại đi tiến trong nhà này, chính là nữ nhi còn ở bên trong, ít nhất nữ nhi thân thể còn ở bên trong.

Anh tuy rằng không có tiếp thu quá cái gì giáo dục cao đẳng, chính là quỷ thần nói đến nàng phía trước là cũng không tin tưởng, bởi vì từ chính

mình có cái này bệnh hài tử lúc sau, nàg li ền biết c ầu th ần bái phậ là vô dụng, vạ sụ chỉ có dựa vào chính mình.

Chính là nàg lại không nghĩ rằng, trên thế giới này tuy rằng không có trợ giúp người th ần, lại có muốn hại người quý.....

"Ta li ền biết người sẽ trở về, đừng nghĩ rời đi ta nha, trừ phi người không nghĩ muốn cái này nữ nhi, yên tâm, ta sẽ không đem người như thế nào, bởi vì ta yêu c ầu một cái mụ mụ." Nữ nhi th ần tình lạnh lùng nói.

Anh Tử nhìn nữ nhi liếc mắt một cái, muốn hỏi chút cái gì, cuối cùng vẫn là không hỏi ra khẩu.

Ngày hôm sau Anh Tử còn cùng bình thường giống nhau, cấp nữ nhi làm tốt bữa sáng, ăn qua sau, đem nữ nhi đưa đến kang phục ban.

Tại đây ở giữa, nàg không dám cùng nữ nhi nhi ều lời một câu, bởi vì nàg vẫn luôn cảm thấy cái này quái vật sẽ đọc tâm, một ánh mắt thật giống như có thể biết được chính mình tưởng cái gì dường như.

Hôm nay Anh Tử không đi làm, hơn nữa trực tiếp đi tới xã khu, tìm được r ồi nhân viên công tác, hỏi ngày đó tham gia hoạt động nhân viên trung, có hay không một cái không mang hài tử nam nhân.

Nhân viên công tác suy nghĩ một h ồi, thật đúng là nhớ tới một cái tới, "Là có như thế cá nhân, hẳn là ở tại 67 hào lâu Triệu tiên sinh, người này cũng rất đáng thương, mấy năm trước lão bà cùng hài tử đều đã chết! Lần đó hoạt động hẳn có thể tới, thật đúng là làm chúng ta lấp bấp kinh hãi đâu"

Anh Tử vội hỏi hẳn: "Là như thế nào chết?"

Nhân viên công tác lắc đầu nói: "Cụ thể ta cũng không rõ ràng lắm, khi đó ta còn không có tới nơi này công tác đâu, bất quá nghe nói hình như là tai nạn xe cộ."

Cuối cùng Anh Tử cùng nhân viên công tác muốn tới Triệu tiên sinh địa chỉ, 67 hào lâu 2 đơn vị, 902 thất.

Anh Tử cũng không có trực tiếp tìm được Triệu tiên sinh, mà là gõ khai 901 cửa phòng, mở cửa chính là vị trung niên bác gái, nàng về mặt hồ nghi hỏi Anh Tử: Người tìm ai?

Anh Tử có chút mặt lộ vẻ khó xử, bất quá vẫn là nghĩ ra một cái chính mình cả đời đều không thể nghĩ ra lý do: "Bác gái, ta mấy năm trước ly hôn, này không phải bằng hữu cho ta giới thiệu một cái đối tượng, chính là ngài hàng xóm, cho nên ta muốn hiểu biết một chút hần làm người, liền đường đột quấy rầy đến ngài."

Không nghĩ tới bác gái thực nhiệt tình đem Anh Tử làm vào phòng, đối nàng nói: "Cái này tiểu Triệu a, người cũng không tệ lắm, chính là mệnh không tốt lắm, phía trước lão bà cùng hài tử đều ở một hũ tai nạn xe cộ không có, ta còn nhớ rõ hần đối lão bà đặc biệt hảo, kỳ kỳ đưa bé kia cũng đặc biệt ngoan, đáng tiếc đâu."

"Kỳ kỳ? Triệu tiên sinh nữ nhi kêu kỳ kỳ?" Anh Tử nghe được "Kỳ kỳ" này hai chữ trong lòng chính là cả kinh, giống như ở nơi nào nghe qua tên này.

Bác gái nói: "Đúng vậy, kia hài tử quá đáng tiếc, lớn lên xinh đẹp còn thông minh, thật là không nghĩ tới liền như vậy không có, mấy năm nay tiểu Triệu liền như thế vẫn luôn tinh thần sa sút, kỳ thật hần đã sớm hần là lại về phía trước đi một bước, rốt cuộc còn trẻ, dù sao cũng phải có cái bạn mới được!"

Buổi tối về nhà, Anh Tử làm tốt bữa tối cấp nữ nhi, nhìn nàng mồm to ăn chính mình làm cơm, Anh Tử trong lòng hụt hẫng, bởi vì nếu là đối thành trước kia nữ nhi, khẳng định sẽ không ăn như thế thơm ngọt.

"Kỳ kỳ?" Anh Tử không biết cọng dây thần kinh nào không đúng, thế nhưng thử kêu ra đưa bé kia tên.

Nữ nhi thân thể rõ ràng một đốn, rồi mới ngẩng đầu nhìn Anh Tử nói: "Người như thế nào biết tên này?"

Anh Tử có chút khẫn trương nói: "Người búp bê vải không phải kêu tên này sao?"

Nữ nhi không nói gì, tiếp tục cúi đầu ăn khởi cơm tối.

Thứ Hai Mười Bốn Cái Chuyện Xưa Búp Bê Vải (Bốn)

Anh Tử cứ như vậy từng ngày chịu đựng cái này không phải nữ nhi nữ nhi, thẳng đến chiều hôm nay, Anh Tử quét tước xong sau vừa mới chuẩn bị tan tằm, đột nhiên bị sau lưng một cái lão thái thái cấp gọi lại.

"Cô nương, người từ từ."

Anh Tử một hồi thân, thấy được một vị "Tóc bạc da mồi" lão thái thái đối nàng vẫy vẫy tay, nàng còn tưởng rằng lão thái thái có việc làm nàng hỗ trợ, liền mau chân đi qua đi nói: "Bà bà, người có cái gì sự sao?"

Lão thái thái lại lắc đầu nói: "Cô nương, người có cái gì sự sao?"

Anh Tử nghĩ thầm: Đây lão nhân gia không phải là có si ngốc bệnh đi? Ai ngờ lão thái thái lại nói: "Ta không ngốc cũng không điên, người khác đâu kêu ta trương bà bà, người có thể ở chỗ này hỏi thăm hỏi thăm ta là ai? Ta ở tại 201, có việc liền tới tìm đi." Lão thái thái nói xong liền xoay người đi rồi.

Nhìn lão nhân bóng dáng, Anh Tử cũng là không hiểu ra sao, cái này trương bà bà thật đúng là kỳ quái a!

Anh Tử ra tiểu khu, nghênh diện gặp ở tại nàng phụ trách phiến khu Vương a di, Vương a di người cũng không tệ lắm, biết Anh Tử tình huống sau, liền thường xuyên giúp Anh Tử hỏi thăm nơi nào có thích hợp bệnh tự kỷ nhi đồng trường học, nữ nhi hiện tại kháng phục ban, chính là Vương a di giúp đỡ tìm.

"Vương a di, mua đồ ăn đã trở lại?" Anh Tử nói.

Vương a di vừa thấy là Anh Tử, liền nói: "Đúng vậy, người muốn tan tành?"

Anh Tử đột nhiên nhớ tới vừa rồi Trương bà bà, liền hỏi Vương a di: "A di, các người nơi này có cái Trương bà bà, giống như rất kỳ quái."

Vương a di ha hả cười nói: "Nàng nha! Nàng liền như vậy nhi, tuổi trẻ thời điểm là cái hỏi mẽ bà, hiện tại già rồi, làm bất động, liền ở tại nữ nhi trong nhà."

"Hỏi mẽ bà? Là làm cái gì?" Anh Tử vẫn là lần đầu tiên nghe thấy cái này từ.

Vương a di cười thần bí nói: "Cái này hỏi mẽ bà là chúng ta cái này số tuổi nhân tài biết, người không biết bình thường, chính là biết một ít thần thần quỷ quỷ sự, bất quá có một số việc tìm nàng vẫn là thực linh, năm trước ta tôn tử buổi tối ở bên ngoài chơi, trở về sau liền bắt đầu thích ngủ, luôn mệt rũ rời, còn nói mê sảng, sau tới thỉnh Trương bà bà vừa thấy, nàng liền nói ném hồn, không có việc gì, nàng cấp kêu gọi hồn là đến nơi! Quả nhiên nàng cấp kêu xong, ngày hôm sau thì tốt rồi."

Anh Tử nghe xong Vương a di nói, trong lòng cảm giác chính mình hẳn là tìm được rồi một cây cứu mạng rơm rạ.

Sử một viên thấp thỏm tâm, Anh Tử đi tới Trương nhà chông trước cửa, đây là nàng duy nhất hy vọng, nàng giơ tay vừa định gõ cửa, môn thế nhưng chính mình mở ra.

Mở cửa đúng là Trương bà bà bản nhân, nàng nhìn thoáng qua Anh Tử nói: "Vào đi." Anh Tử vẻ mặt kinh ngạc đi vào.

Trương bà bà cấp Anh Tử đỡ chén nước, rồi mới đối nàng nói: "Ta xem người mặt không có chút máu, ấn đường biến thành màu đen, đi đường ****, tất là có âm vật đuổi kịp người."

Anh Tử vừa nghe Trương bà bà nói đạo lý rõ ràng, một chút liền khóc ra tới: "Trương bà bà, ta..... Nữ nhi của ta....."

"Chớ khóc, chớ khóc, đem sự tình tỉền tỉền hậu hậu nói cho ta nghe một chút đi." Trương bà bà nói.

Vì thế Anh Tử liền đem trong khoảng thời gian này phát sinh sự tình, tỉ mỉ cùng Trương bà bà nói một lần.

Trương bà bà nghe xong sau trầm tư sau một lúc lâu nói: "Nguyên lai là hấn! Phía trước ta liền gặp qua người nói nam nhân kia, hấn trên người vẫn luôn đều có hai cái âm hần, một lớn một nhỏ, ta nói mấy ngày hôm trước gặp được hấn, như thế nào không thấy kia hai cái âm hần đâu? Nguyên lai là quẩn lên các người mẹ con."

Anh Tử vừa nghe liền cầu Trương bà bà nói: "Làm ơn bà bà cầu xin nữ nhi của ta, nàng từ nhỏ liền đáng thương, quẩn thượng như thế cái bệnh, hiện tại lại làm quý cấp quẩn lên, nếu nàng có cái gì không hay xảy ra, ta cũng liền không sống."

Ai ngờ Trương bà bà lại nói: "Còn như vậy đi xuống, người muốn sống đều khó!"

Anh Tử nghe xong, dọa đặt mộng liền nằm liệt ng ồi ở ghế trên nói: "Cái gì ý tứ, chẳng lẽ nàng còn....." Kế tiếp nói, Anh Tử bởi vì sợ hãi chưa nói ra tới.

Trương bà bà gật gật đầu nói: "Này một lớn một nhỏ hai cái âm hần, như thế nào sẽ chỉ cần chỉ nghĩ muốn người nữ nhi thân thể đâu? Cái kia đại sớm muộn gì sẽ thượng người thân, đến lúc đó liền xoay chuyển trời đất thiếu phương pháp."

"Trời ạ! Ta đây nên làm sao bây giờ?" Anh Tử có chút kinh hoảng thất tích nói.

Trương bà bà nói câu: "Chớ hoảng sợ, người từ từ ta." Nói xong liền xoay người vào buồng trong, ra tới khi trong tay lại cầm một cái đồ vật.

"Phàm là âm vật, mỗi ngày chính Ngọ khi âm khí yếu nhất, các nàng phần lớn thời điểm đều là đang ngủ, người ngày mai giữa trưa 12 điểm,

đem cái này bùa giấy đặt ở người nữ nhi trên người, rồi mới liền lập tức đem búp bê vải bắt được bên ngoài "Chỗ có ánh nắng chiếu" hạ thiêu! Nếu ta không đoán sai nói, cái này búp bê vải ở trong thân thể khẳng định có tiểu quỷ đầu tro cốt, đầu của nó phát cũng nhất định trên chót nang mục mục đầu tóc, như vậy mới có thể làm được hai quỷ đồng thời bám vào oa oa trên người tình huống."

"Như vậy là có thể không có việc gì sao?" Anh Tử thấp thỏm hỏi.

Trương bà bà nói: "Như vậy các nàng liền hồn phi phách tán, tự nhiên sẽ không lại quẩn lấy người, chỉ là này hai cái âm hồn đã thương hơn người tánh mạng, tự nhiên khó đối phó, người ngày mai nhất định phải cẩn thận, mặc kệ phát sinh cái gì sự, đầu phải ở chính ngộ thiêu hủy cái kia búp bê vải, minh bạch sao?"

Ngày hôm sau, Anh Tử dựa theo trương bà bà nói, không có đem nữ nhi đưa đến khang phục ban đi, nàng cũng thỉnh một ngày giả ở nhà bả nữ nhi, giữa trưa ăn cơm xong sau, nữ nhi quả nhiên ôm oa oa chuẩn bị ngủ trưa.

Anh Tử nhìn trên tường thời gian, trong lòng bàn tay đã sớm tắt cả đầu là hãn, rốt cuộc 12 điểm tới rồi, nàng chậm rãi tới gần nữ nhi, chính là nữ nhi giống như ngủ thực trầm, một chút cũng không có phát hiện Anh Tử khác thường.

Bùa giấy đặt ở nữ nhi trên người, cũng không có xuất hiện Anh Tử trong tưởng tượng hình ảnh, nhưng lúc này không rảnh dung nàng nghĩ nhiều, Anh Tử tiến lên một phen túm ra nữ nhi trong lòng ngực búp bê vải.

Chính là lúc này, Anh Tử nữ nhi bỗng nhiên mở mắt ra, trong miệng phát ra thê lương tiếng kêu, Anh Tử nghe xong trong lòng một cái giật mình, chính là trong tay động tác vẫn là không dừng lại.

Bởi vì phía trước trương bà bà nói qua, mặc kệ phát sinh cái gì sự tình, đầu phải trước tiên thiêu cái này búp bê vải.

Anh Tử giống điên rồi giống nhau chạy ra gia môn, đi tới bên ngoài đại thái dương hạ, lấy xảy ra chuyện trước chuẩn bị tốt dầu diesel tưới ở oa oa trên người, "Oanh" một tiếng, búp bê vải bị điếm.

Cuốn cuộn khói đen từ búp bê vải bên trong toát ra tới, tiểu khu bảo an tôn mới vừa, thấy khói đen còn tưởng rằng cháy, dẫn theo một cái bình chữa cháy liền chạy tới. Có thể đi tiến vừa thấy phát hiện là Anh Tử ở thiêu đồ vật, liền hỏi nàng: "Anh Tử tử, người ở làm cái đâu? Đây nếu là cháy đã có thể xong rồi."

Anh Tử lại lắc đầu nói: "Sẽ không, lập tức liền thiêu xong rồi, phương diện này có cái tà vật, người hiện tại muốn chạm vào nó, khẳng định sẽ xúi quẩy."

Làm Anh Tử như thế vừa nói, tôn mới vừa cũng không dám tiến lên.

Không hai phân loại, búp bê vải quả nhiên thiêu cái gì cũng không còn, Anh Tử đi lên trước vừa thấy, bên trong thật sự có một ít bột phấn trạng đồ vật, này hẳn là chính là trương bà bà theo như lời tro cốt.

Về đến nhà, Anh Tử nhìn đến còn ở ngủ say nữ nhi, nước mắt một chút liền chảy ra, nàng tiến lên nhẹ nhàng đánh thức nữ nhi, nhìn nữ nhi lại lộ ra kia đã quen thuộc lại đơn thuần ánh mắt, Anh Tử biết chính mình thành công.

Cái này nữ nhi tuy rằng không thông minh, chính là nàng mới là chính mình chân chính nữ nhi a!

Ngày hôm sau, Anh Tử lại cứ theo lẽ thường đem nữ nhi đưa đến kang phục ban đi học tập, chính mình liền trở về đi làm, chính là không biết vì cái gì, từ ngày đó bắt đầu, nàng luôn là cảm giác chính mình cổ rất đau.....

Thứ Hai Mười Bốn Cái Chuyện Xưa Búp Bê Vải (Năm)

Anh Tử cố hợp với đau mấy ngày, cuối cùng thật sự là kháng không được, hôm nay sáng sớm liền đi bệnh viện xem bác sĩ, chính là trải qua bác

sĩ cẩn thận kiểm tra sau, phát hiện nang cổ chỉ là bởi vì bộ phận cơ bắp quá độ mệt nhọc khiến cho đau đớn, không có gì đại sự.

Từ bệnh viện trở về sau, Anh Tử ở tiệm thuốc mua mấy dán thuốc dán dán lên, nếu đâu bác sĩ nói không có gì đại sự, chính nang cũng liền không để ở trong lòng, cứ theo lẽ thường công tác cùng sinh hoạt.

Ai ngờ qua mấy ngày sau, nang cổ càng ngày càng đau, cơ hồ tới rồi không thể công tác nông nổi, vì thế nang lại đi tới bệnh viện, lần này bác sĩ phát hiện Anh Tử bên trái cổ chỗ có phình hổng ấn, vì thế liền hỏi Anh Tử là làm cái gì công tác? Có phải hay không cường độ lao động quá lớn?

Anh Tử nói chính mình chỉ là làm bảo khiết công tác, liền tính lại mệt cũng sẽ không mệt đến cỡ, nhưng bác sĩ lại nói, Anh Tử tả cổ đến bả vai chỗ có hổng ấn, rất giống trường kỳ bị ngoại lực đè ép tạo thành, nang giống nhau chỉ ở nào đó kiến trúc công nhân trên người gặp qua loại này dấu vết.

Bởi vì thật sự quá đau, cho nên rơi vào đường cùng, bác sĩ đành phải cấp Anh Tử khai một ít giảm đau dược, chính là vẫn như cũ là trị ngọn không trị gốc, lúc sau mấy ngày Anh Tử chẳng những cổ đau, liên quan sau lưng cùng eo đều bắt đầu đau đi lên.

Nhưng là sinh hoạt còn muốn tiếp tục, Anh Tử mỗi ngày chịu đựng đau đớn đi làm, bằng không tay đình miệng liền ngừng, nang còn có nữ nhi muốn dưỡng.

Hôm nay Anh Tử đang ở công tác, một cái tiểu bằng hữu lại chạy đến nang trước mặt nói: "A di, trên người của người vì cái gì muốn cõng hai người đâu?"

Anh Tử nhìn vẻ mặt trẻ con tiểu nữ hài, nang trong lòng lạc một chút, vì thế liền hỏi cái này tiểu nữ hài, "Cái gì hai người, ta trên người như thế nào sẽ có người đâu?"

Nhưng tiểu nữ hài thực nghiêm túc nói: "Người trên người rõ ràng chính là cõng một vị a di cùng một vị tiểu tử tử a!"

Anh Tử nghe đến đó, nàng hãn đầu xuống dưới, lúc này tiểu nữ hài mũ mũ một phen lồi đi tiểu nữ hài, biên đi còn biên huấn nàng, "Người đưa nhỏ này, nói bậy cái gì, xem ta về nhà như thế nào thu thập người!"

Tiểu nữ hài như cũ không phục nói: "Nàng trên người chính là công hai người sao, tựa như ba ba công người cùng ta giống nhau!"

Anh Tử nghe xong tiểu nữ hài nói, tức khắc từ đầu lạnh đến chân, nhìn dáng vẻ chính mình vẫn là đến đi tìm cái kia trương bà bà mới được! Không biết có phải hay không trong lòng tác dụng, Anh Tử hiện tại càng ngày càng cảm thấy chính mình như là công hai người giống nhau một mồi.

Đi vào trương bà bà trước cửa, Anh Tử vừa mới chuẩn bị gõ cửa, liền nghe cách vách cửa phòng mở ra, đi ra một vị tuổi trẻ tiểu hỏa, hãn nhìn thoáng qua Anh Tử hỏi: "Người tìm ai?"

Anh Tử vội nói: "Ta có chút việc, muốn tìm trương bà bà."

Tiểu tử trên dưới đánh giá Anh Tử một phen nói: "Người là nơi khác tới tìm trương bà bà đi? Khó trách người không biết đâu! Không cần gõ cửa, nhà nàng không ai."

Anh Tử nghi hoặc nói: "Biết cái gì?"

"Trương bà bà mấy ngày trước ở nhà không cẩn thận té ngã, chờ người nhà phát hiện đưa đến bệnh viện khi, người liền không được, này đầu đã chết có mấy ngày rồi!" Tiểu tử nói.

"Đã chết? Không có khả năng a! Ta ngày đó xem nàng còn hảo hảo a!" Anh Tử không thể tin được nói.

Tiểu tử sợ Anh Tử không tin, lại đối nàng nói: "Trương bà bà đã chết có 5 thiên."

Anh Tử nghe trong lòng cả kinh, kia bất chính hảo là chính mình tới cầu nàng ngày đó, kia lúc ấy chính mình nhìn thấy trương bà bà rất cuộc là

người vẫn là quý đầu?

Về đến nhà, Anh Tử có chút hoảng hốt, nhìn nữ nhi một người ng ồi ở ghế trên, cũng không nhúc nhích, Anh Tử biết đây mới là chính mình nữ nhi nên có bộ dáng.

"Ai u!" Anh Tử bả vai lại là tê r ần, phảng phất ở nhắc nhở nàng, bên người còn có cái gì t ần tại giống nhau.

Hiện tại duy nhất có thể giúp nàng trương bà bà không còn nữa, chính mình còn có thể đi tìm ai đâu? Nàng suy nghĩ một đêm, rốt cuộc nghĩ ra một cái không phải biện pháp biện pháp, chính là đi tìm Triệu tiên sinh, chuyện này hẳn là khẳng định biết đến, hiện tại búp bê vải cũng thiêu, âm mưu của hắn cũng không có thực hiện được, chính mình hẳn là đi tìm xem hắn, tổng so cái gì cũng không làm hiệu quả.

Trưa hôm đó, Anh Tử tiếp từ kháng phục ban tiếp h ồi nữ nhi sau, li ền tới tới r ồi Triệu tiên sinh trước gia môn, nàng hít sâu một hơi, đi đâu chính một chút chính mình cảm xúc, r ồi mới nhẹ nhàng gõ vang lên môn.

Môn không một h ồi li ền mở ra, Triệu tiên sinh vừa thấy là Anh Tử mẹ con, thế nhưng biểu hiện thật cao hứng, "Lệ trần, kỳ kỳ, các người trở về!"

Anh Tử vừa nghe trong lòng li ền minh bạch cái bảy tám phần, hẳn khẳng định là đem Anh Tử mẹ con trở thành chính mình lão bà cùng nữ nhi, xem ra hẳn là thật sự biết nội tình, có lẽ chính là hắn một tay kế hoạch.

Triệu tiên sinh đem Anh Tử mẹ con làm vào phòng, tiếp theo hắn từ trên bàn lấy tới rất nhiều quần áo mới, đối Anh Tử nữ nhi nói: "Xem, đây là ba ba cấp kỳ kỳ tân mua, kỳ kỳ người nhìn xem, có thích hay không?"

Anh Tử nữ nhi không có bất luận cái gì phản ứng, Triệu tiên sinh sừng sốt, mã li ền hỏi Anh Tử: "Lệ trần, đây là chuyện như thế nào?"

Anh Tử hừ lạnh một tiếng nói: "Cái gì lệ trần, người thấy rõ ràng, ta không phải người chết đi lão bà!"

Triệu tiên sinh sắc mặt trắng bệch sừng sốt sau một lúc lâu, cuối cùng cũng không biết hấn là thương tâm vẫn là tuyệt vọng, thế nhưng ng ồi xồm trên mặt đất khóc lên, một cái 1 mẽ 8 đại nam nhân, li ền như vậy khóc lóc, làm người nghe xong trong lòng cũng khó tránh khỏi không dễ chịu.

"Đừng khóc!" Anh Tử đột nhiên hô to một tiếng, người nam nhân này tiếng khóc làm nàng có chút phi ền lòng.

Triệu tiên sinh bị Anh Tử như thế một kêu, thật đúng là ngừng nước mắt, "Thực xin lỗi, ta cũng là nghe xong một cái giang hồ lang trung nói, hấn nói chỉ cần đem nữ nhi của ta tro cốt cùng thê tử đầu tóc, đặt ở một cái búp bê vải trên người, rồi mới tìm một cái tâm trí không được đầy đủ nữ hài đưa cho nàng, như vậy ta nữ nhi li ền sẽ trở về, thật sự thực xin lỗi! Ta ngày đó nhìn người sở trường búp bê vải khi, ta li ền hối hận, chỉ cảm thấy chuyện này có lẽ sẽ không linh, li ền..... Li ền không đi tìm các người."

Anh Tử xem nam nhân đáng thương, cũng không đành lòng nhiều làm trách móc nặng nề, li ền đối hấn nói: "Người mau đem các nàng tro cốt hảo hảo an táng đi, đừng lại tưởng này đó đường ngang ngõ tắt sự, ta xem ở người tư nữ sốt ruột phân thượng, có thể tha thứ người, nhưng là sau này ta hy vọng người có thể làm người tốt."

Triệu tiên sinh nghe sau, li ền mạng gật đầu, li ền nữa tỏ vẻ sẽ không làm loại này mờ heo che tâm sự, hấn xem Anh Tử mẹ con đi m òhôi đây đây, li ền từ tủ lạnh lấy ra hai bình thủy, làm các nàng uống.

Anh Tử bốn không nghĩ uống này nam nhân cấp thủy, chính là cố tình lúc này nàng lại cảm thấy khát nước khó nhịn, vì thế li ền tiếp nhận thủy, uống một ngụm, nhưng mới vừa vừa uống xong, Anh Tử li ền cảm giác trước mắt tối s ầm, ngã xuống trên mặt đất.

Triệu tiên sinh nhìn trên mặt đất Anh Tử, lạnh lùng nói: "Vốn đang muốn đi tìm người đâu, không nghĩ tới người đảo chính mình đưa tới cửa tới." Nói xong hấn đối với bên cạnh một cái bóng dáng nói: "Lệ trần, trong khoảng thời gian này vất vả người, chúng ta hiện tại li ền kém một bước, các người nương hai là có thể sống lại."

Lúc này ở Triệu tiên sinh gia gương to ảnh ngược ra, ngã trên mặt đất Anh Tử bên người, đứng một cái 30 hơn tuổi nữ nhân cùng một cái 7, 8 tuổi nữ hài, các nàng cùng nhau cười nhìn về phía Triệu tiên sinh, nếu Anh Tử lúc này là thanh tỉnh, tưởng tin cũng sẽ bị sống sờ sờ hù chết.

Cuối tuần hôm nay xã khu lại tổ chức một lần "Lấy vật đổi vật" hoạt động, trong tiểu khu rất nhiều gia trưởng đều phát hiện, vẫn luôn độc thân Triệu tiên sinh thế nhưng cùng làm bảo khiết Anh Tử đi ở cùng nhau.

Đặc biệt là Triệu tiên sinh hàng xóm Lý a di, nói thẳng là chính mình ở Anh Tử trước mặt khen không ít Triệu tiên sinh lời hay, hai người mới thành, chỉ là không ai phát hiện, Triệu tiên sinh cũng không kêu Anh Tử tên, chỉ kêu nàng lệ trần, mà Anh Tử nữ nhi cũng có một cái tân tên -- kỳ kỳ.

《 bốn chuyện xưa xong 》

Thứ Hai Mười Năm Cái Chuyện Xưa Thẩm Mỹ Viện (Một)

Tân giang thị có rất nhiều gia mới phát thẩm mỹ viện, chính là gần nhất đặc biệt hỏa lại là một nhà kêu "Alice" mỹ dung gây thân hội quán, bọn họ đánh ra quảng cáo là: "Mỗi ngày gây 10 cân, ký hợp đồng phục vụ, gây đến không 10 cân lập tức lui khoản!"

Trương Nhụy là cái vừa mới tốt nghiệp đại học nữ sinh, bởi vì thể trọng vấn đề, vài lần phỏng vấn cũng chưa quá, chính nàng cũng là buồn bực, người nói một cái học được kế, béo gây lại có thể như thế nào? Chính là cố tình nàng luôn là bởi vì cái này lý do bị cự chi ngoài cửa.

Đương nhiên, cũng có thể là nàng làm một nữ nhân, thật sự là quá béo, chỉ có 1•6 thân cao, lại có 100 thể trọng, cái này 100 là kg nha!

Nhưng này cũng quái không được Trương Nhụy, nàng từ nhỏ chính là cái uống nước lạnh đều béo thể chất, người trong nhà vì nàng thể trọng không thiếu nhọc lòng, càng là bó lớn bó lớn tiêu tiền, liền nàng ăn qua giảm béo dược, không có một xe cũng có một rổ, hơn nữa động một chút đều là mấy vạn mấy vạn đọt trị liệu.

Chính là trên người nàng thịt, giống như là dòi bám trên xương giống nhau, như thế nào bỏ cũng không xong! Đi bệnh viện cũng kiểm tra qua, bác sĩ nói nàng đây là não tuyến yên vấn đề, trị tận gốc không được, chỉ có thể chính mình khống chế sức ăn.

Đại học bốn năm, Trương Nhụy học tập thành tích thực hảo, có thể không hảo sao? Người khác tất cả đều bận rộn làm công, yêu đương, nàng này hai dạng khác biệt đều không dính biên, liền đành phải đem việc học làm làm tốt lạ! Chỉ mong tốt nghiệp sau có thể có cái hảo công tác, chính là không nghĩ tới vấn đề lại về tới nguyên điểm, bởi vì nàng quá béo, không có công ty nguyện ý mượn nàng.

Trương Nhụy có đôi khi cũng thường xuyên ảo tưởng, nếu chính mình là cái gầy nữ hài, như vậy có phải hay không hiện tại sở hữu cảnh ngộ đều sẽ bất đồng đâu? Chính là người khác đều là "Lý tưởng quá đầy đặn, hiện thực ở cốt cảm." Nhưng nàng lại vừa lúc tương phản, nàng là lý tưởng chính mình quá cốt cảm, chính là trong hiện thực chính mình thái thái quá đầy đặn!

Cứ như vậy, Trương Nhụy "Một lần lại một lần" phỏng vấn, rồi mới lại "Một lần lại một lần" phỏng vấn thất bại, còn hảo nàng còn xem như cái lạc quan nữ hài, mọi người không thường nói sao, "Tâm khoan thể béo!"

Hôm nay Trương Nhụy lại một lần phỏng vấn thất bại, đối với nhiều lần bị nhục nàng, lại kiên cường người đều có hồng mắt một ngày, nàng hôm nay cảm xúc liền phi thường mất mát, từ phỏng vấn công ty đại môn ra tới sau, nàng không biết kế tiếp nên đi nơi nào, liền như vậy vẫn luôn lang thang không có mục tiêu đến đi ở trên đường cái.

11 nguyệt thời tiết, gió lạnh đến xương, chính là Trương Nhụy trong lòng so thời tiết này còn muốn lãnh thượng gấp mười lần, nhưng chính là như vậy, nàng còn ở trong lòng tự giễu tưởng: "Chính mình trên người như thế nhiều thịt, như thế nào còn sẽ cảm giác được lãnh đâu?"

Trong bất tri bất giác, Trương Nhụy đi đến bờ biển, nàng nhìn mênh mang biển rộng, có nhân sinh lần đầu tiên muốn chết xúc động..... Có lẽ

chính mình một lần nữa đầu thai chuyển thế là có thể biến thành cái người gầy.

Liền ở nàng chính miên man suy nghĩ hết sức, một cái dễ nghe thanh âm ở nàng sau lưng vang lên, "Chết rất đơn giản, chỉ là không cần chết không có giá trị."

Trương Nhụy cả kinh, vội xoay người nhìn lại, nguyên lai ở nàng sau lưng, đứng một vị đại mỹ nữ, dù sao ở Trương Nhụy thế giới quan, nữ nhân này quá xinh đẹp, cái gì điện ảnh minh tinh, cái gì thần tượng ca sĩ a, cùng nữ nhân này một so, hết thảy cái gì đều không phải.

Nữ nhân nhìn Trương Nhụy biểu tình, cười cười, tựa hồ nàng thường xuyên bởi vì chính mình dung mạo, mà kinh đến người khác, "Tiểu muội muội, nhân sinh khổ đoản, có chút người sống đầu sống không đủ, người thế nhưng muốn chết?"

Trương Nhụy nhìn nữ nhân mỹ lệ dung nhan cùng giáo hảo dáng người, thế nhưng có chút tức giận nói: "Người hiểu cái gì, người lớn lên như thế đẹp, dáng người lại như thế hảo, như thế nào sẽ biết ta thống khổ?"

Nữ nhân không nói chuyện, nàng bước chậm đi đến Trương Nhụy trước mặt, dùng tay che khuất nàng đại béo mặt, chỉ lộ ra ngũ quan, rồi mới vừa lòng gật gật đầu nói: "Xem, mỗi một tên béo đầu là cái tiếm lực cỡ, người ngũ quan lớn lên thực tinh xảo, ta tin tưởng chỉ cần người không có này một thân thịt, khẳng định cũng sẽ cái mỹ nhân!"

"Ai!" Trương Nhụy thở dài nói: "Vấn đề là ta như thế nào cũng giảm không xong trên người thịt mỡ! Đây mới là ta tử huyệt."

Nữ nhân lắc đầu nói: "Tin tưởng ta, chỉ cần người muốn làm, liền không có làm không thành chuyện này." Nói xong đưa cho Trương Nhụy một trương danh thiếp nói: "Đây là ta danh thiếp, ta có thể trợ giúp người giảm béo, nếu người thật sự tưởng thành công, liền tới tìm ta đi!"

Trương Nhụy tiếp nhận danh thiếp vừa thấy, mặt trên viết "Alice mỹ dung gầy thân hội quán, chủ tịch: Đường cơ." Nàng vừa thấy lại là giảm

béo hội quán, trong lòng khó tránh khỏi có chút mâu thuẫn, nghĩ thầm lại là cái xem nàng béo, tưởng lừa nàng tíên người!

Trương Nhụy vừa định nói chính mình không bao giờ tin tưởng cái gì giảm béo hội quán khi, vừa nhắc đầu lại phát hiện, nàng có trước mặt nào còn có cái gì người nào! Mọi nơi an tĩnh chỉ có sóng biển thanh âm..... Một trận gió lạnh thổi qua, Trương Nhụy đánh cái giật mình, nghĩ thầm: Thật là gặp quý!

Chính là làm nữ nhân này một hướng, Trương Nhụy thật đúng là đánh mất phí hoài bản thân mình xúc động! Về nhà sau, Trương Nhụy lão mẹ vội vàng hỏi nàng: "Nhụy nhụy a, phỏng vấn như thế nào a?"

Trương Nhụy bất đắc dĩ lắc đầu, liền trở về phòng, mù mù xem nàng vẻ mặt mất mát, cũng không đành lòng hỏi lại đi xuống, liền đối nàng nói: "Nhụy nhụy, người rửa rửa tay, chúng ta lập tức liền ăn cơm!"

Nhưng Trương Nhụy vừa nghe ăn cơm hai chữ liền giận sôi máu, giận đối nói: "Ta không ăn, từ hôm nay khởi ta muốn giới cơm!" Nói xong liền một tiếng đóng lại cửa phòng.

Lão mẹ nhìn trong tay danh thiếp, muốn nói lại thôi.....

Nửa đêm, lão mẹ vẫn là đau lòng Trương Nhụy, sợ nàng bị đói, vì thế liền cho nàng hạ một chén canh sùng mặt đưa đến nàng trong phòng, Trương Nhụy vừa thấy đến này chén mì, nước mắt liền chảy xuống dưới, trên thế giới này, vẫn là lão mẹ đối chính mình tốt nhất, chỉ có nàng chưa bao giờ ghét bỏ chính mình béo.

Lão mẹ cấp Trương Nhụy xoa xoa nước mắt nói: "Đứa nhỏ ngọc, khóc gì nha, người chính là cả đời như vậy nhi, cũng là mẹ thương yêu nhất nữ nhi!"

Trương Nhụy ăn một ngụm mì sọi, lập tức cảm giác chính mình nội tâm không hề như vậy hư không.

Lão mẹ nhìn Trương Nhụy ăn xong rồi thì sợ sau, liền từ trong túi lấy ra một trương danh thiếp thử thăm dò cùng Trương Nhụy nói: "Đây là người Vương a di cấp, nàng nữ nhi ở chỗ này giảm béo, nghe nói hiệu quả đặc biệt lý tưởng, nếu không chúng ta cũng đi thử thử đi? Như thế nào?"

Trương Nhụy còn không có xem liền biết, lại là giảm béo trung tâm danh thiếp, liền khí tưởng đem nó xé, mà khi nàng thấy rõ mặt trên tên khi, đột nhiên ngây ngẩn cả người, Alice mỹ dung gây thân hội quán, này bất hòa hôm nay ở bờ biển gặp được nữ nhân kia cho nàng giống nhau sao?

Lão mẹ xem nàng ánh mắt lập loè, trong lòng biết hấp dẫn, liền đối nàng nói: "Nhụy nhụy, chúng ta thử lại một lần, cuối cùng một lần, xài bao nhiêu tiền, mẹ đâu cho người ra, mẹ không ngóng trông người có thể công thành danh toại, chỉ nghĩ người tương lai có thể giả hảo nhân gia, mẹ cho dù chết cũng nhắm mắt."

Trương Nhụy vừa nghe lão mẹ như thế nói cũng tâm động, "Mẹ..... Người nói bữa cái gì chết a sống! Ai..... Vậy thử lại một lần đi, nói tốt, đây là cuối cùng một lần."

Ngày hôm sau, Trương Nhụy liền rủ lão mẹ nó thẻ ngân hàng, đi vào vị trí tân đường biển 26 hào "Alice mỹ dung gây thân hội quán"

Đây môn, Trương Nhụy liền cảm giác nơi này trang hoàng cùng khác thâm mỹ viện có rất lớn bất đồng, nơi này trang trí thực cổ điển, trên tường giấy dán tường đều là một ít đường triêu cung nữ đồ, hơn nữa bên trong mùi hương cũng thực độc đáo, có loại đàn hương hương vị.

"Người là Trương Nhụy?" Một cái quen thuộc thanh âm vang lên.

Trương Nhụy quay đầu lại vừa thấy, quả nhiên là bờ biển gặp được cái kia xinh đẹp nữ nhân -- đường cơ.

Thứ Hai Mười Năm Cái Chuyện Xưa Thẩm Mỹ Viện (Nhị)

"Là người! Người như thế nào biết tên của ta?" Trương Nhụy kỳ quái hỏi.

Đường cơ hơi hơi mỉm cười nói: "Ta có cái hộ khách đối ta nói, hôm nay sẽ có một cái phi thường béo nữ hài tới tìm ta, tên gọi Trương Nhụy, muốn cho ta giúp nàng trừ một thân thịt mỡ, ta tưởng cái này nữ hài hẳn là chính là người đi."

Trương Nhụy vừa nghe người khác nói chính mình phi thường béo, khó tránh khỏi có chút không cao hứng, sắc mặt thuận gian biến rất khó thoát nhìn.

Nhưng đường cơ lại đối nàng nói: "Người giống mạo nếu là sinh ở đường tri ầu, nhất định là so Dương Ngọc Hoàn còn muốn đẹp hơn gấp mười lần, đáng tiếc người sinh không phùng khi, hiện tại là cái lấy gầy vì mỹ thời đại, tuy rằng này không phải người sai, nhưng mà tại thế nhân trong mắt, người xác thật có điểm quá béo."

Trương Nhụy nhún nhún vai nói: "Ta cũng tưởng gầy, thật không phải ta ăn quá nhiều, chính là ta từ nhỏ uống nước lạnh đầu béo."

Đường cơ tả hữu đánh giá một chút Trương Nhụy nói: "Yên tâm, bao ở ta trên người! Chính thức giới thiệu một chút đi, ta kêu đường cơ, là nơi này lão bản, ta nơi này giảm béo phương pháp là truyền tự Tây Tạng bí thuật, có thể bảo đảm mỗi ngày làm người gầy 10 cân, nhưng là giá cả xa xỉ nha!"

"Chỉ cần có thể thành công giảm béo, bao nhiêu tiền ta đều nguyện ý!" Trương Nhụy vẻ mặt quyết tuyệt nói.

"Hảo, muốn chính là người những lời này, chúng ta chính là muốn thêm hiệp nghị, ở giảm béo trong lúc, người cần thiết nghiêm khắc dựa theo ta nói làm, ta mà bảo đảm người sẽ lấy mất thường thấy được tốc độ trừ này một thân thịt mỡ!" Đường cơ nói.

Cứ như vậy, Trương Nhụy hoa 8.8 vạn định chế một cái giảm béo phần ăn, tại đây ở giữa, nàng mỗi ngày đều phải đúng giờ đi vào Alice mỹ dung gầy thân hội quán, tham gia đường cơ vì nàng lượng thân định chế giảm béo hoạt động.

Giao ti ền sau này, đường cơ li ền đem Trương Nhụy lãnh đến mặt sau một phòng, phòng này ánh sáng thực ám, chính thế ều lộ ra một cỗ ái muội h ồng quang.

Trương Nhụy nhìn đến phòng ở giữa bãi một cái đặc đại hào mộc b ền tẩm, bởi vì ánh sáng quá mờ, nàng thấy không rõ bên trong cụ thể là chút cái gì ều vật, chỉ cảm thấy bên trong chất lỏng lại dính lại trừ, nhan sắc đỏ sậm.

"Nơi này là cái gì?" Trương Nhụy nhìn có chút ghê tởm "Dịch nh ầy" hỏi đường cơ.

Đường cơ cười th ần bí nói: "Nơi này ều vật nhưng ều là là bảo bối, phương diện này ều là căn cứ tàng truy ền bí thuật sở phối chế bí dược, này đó ều là bí phương, bên trong cụ thể là cái gì ta không thể nói cho người, chính là ta có thể bảo đảm nó sẽ làm người g ầy xuống dưới, hơn nữa tưởng nhi ều g ầy li ền nhi ều g ầy, lại đây cởi ra quần áo, đem thân thể toàn bộ ngâm ở cái này chất lỏng."

Trương Nhụy nhìn thoáng qua kia màu đỏ sậm ghê tởm chất lỏng, trong lòng li ền phát mao, chính là tưởng tượng đến chính mình có thể g ầy xuống dưới, li ền cái gì cũng không để bụng, cắn răng một cái li ền cởi quần áo nhảy đi vào.

Trương Nhụy mới vừa đi vào, nàng li ền cảm giác được cái này chất lỏng lại lạnh lại hoạt, hơn nữa còn có cực cường hấp thụ cảm, s ền sệt chất lỏng tựa như có sinh mệnh giống nhau, chậm rãi bao bọc lấy thân thể của nàng, cuối cùng chỉ lộ ra Trương Nhụy ều ở bên ngoài.

Dần dần mà, Trương Nhụy phát hiện, nếu không mở mắt ra xem này đó chất lỏng nói, chính mình cảm giác ngâm mình ở bên trong thế nhưng thực thoải mái, chậm rãi li ền có chút buồn ngủ.

Đường cơ nhìn ra Trương Nhụy buồn ngủ, li ền đối nàng nói: "Muốn ngủ li ền ngủ đi, giấc ngủ sau hiệu quả sẽ càng giai." Nàng lời nói còn chưa nói xong, Trương Nhụy li ền đã ngủ.

Đường cơ nhìn ngủ Trương Nhụy, rồi mới chậm rãi đi đến nàng trước mặt, tiếp theo tay véo chỉ quyết, bắt đầu niệm động phù chú, không một hồi, kia một hồ màu đỏ sậm chất lỏng thế nhưng bắt đầu có gợn sóng, như là cái gì đó vật ở bên trong bơi lội giống nhau.

Theo đường cơ càng niệm càng nhanh, bên trong đồ vật liên bơi lội càng nhanh, đảo mắt toàn bộ mộc bồn tắm tựa như khai rồi giống nhau quay cuồng, mà Trương Nhụy nhưng vẫn ngủ say không tỉnh, đối trước mắt một màn không hề phát hiện.

Cũng không biết ngủ bao lâu, Trương Nhụy ở mộc bồn tắm từ từ chuyển tỉnh, nàng nhìn thoáng qua trên tường đồng hồ treo tường thời gian, chính mình thế nhưng ở này đó nhào dính dính chất lỏng ngủ hai cái giờ.

Nghĩ đến đây nàng liên một chút từ mộc bồn tắm đứng lên, chính là có lẽ là lên có chút nhanh, nàng thế nhưng có chút choáng váng, lúc này đột nhiên một đôi tay từ sau lưng đỡ nàng, Trương Nhụy quay đầu nhìn lại nguyên lai là đường cơ đúng lúc đỡ nàng một phen.

"Cảm ơn." Trương Nhụy nói.

Đường cơ đem nàng chậm rãi đỡ ra tới, vì Trương Nhụy phủ thêm một cái khăn tắm, rồi mới đem nàng đỡ đến bên cạnh trên một cái giường, đối nàng nói: "Người đệ nhất ngâm nước nóng nhiều ít sẽ có chút không thích ứng, một hồi thì tốt rồi, người trước nằm xuống nghỉ ngơi một hồi."

Trương Nhụy dựa theo đường cơ nói nằm một hồi, quả nhiên khá hơn nhiều.

Ra hội quán đại môn, cũng không biết là không phải trong lòng tác dụng, Trương Nhụy cảm giác chính mình có chút "Thân nhẹ như yến" cảm giác, vừa rồi nàng tưởng xưng một chút thể trọng, lại bị đường cơ ngăn trở, làm nàng về nhà lại xưng, cũng nói cho nàng nhất định sẽ có kinh hỉ.

Trương Nhụy hận không thể lập tức bay trở về gia, thượng xưng xưng thể trọng, nàng cơ hồ là chạy chậm thượng lầu, nếu là ở ngày thường,

nàng đi chưa được mấy bước phải mệt thở hổn hển, nhưng hôm nay lại cảm giác thực nhẹ nhàng.

Vừa vào cửa, nàng liền gấp không chờ nổi nhảy lên điện tử xung, nhìn mặt trên con số sau, thật lâu không có thể phục hồi tinh thần lại.

Lão mẹ từ phòng bếp ra tới, vừa thấy Trương Nhụy vẫn luôn ngốc đứng ở điện tử xung thượng liền nói: "Nhụy nhụy, người xung xong rồi liền xuống dưới, không cần vẫn luôn đứng ở mặt trên, bằng không làm không hảo xung muốn hư rớt." Lão mẹ vừa nói vừa đi đến Trương Nhụy bên người, cúi người đi xem điện tử xung thượng thể trọng, không nghĩ tới lão mẹ cũng cũng sờ ở đương trường.

"Ta gầy! Mẹ, ta thật sự gầy!" Trương Nhụy có chút kích động ôm lão mẹ xoay quanh.

Nguyên lai buổi sáng đi thời điểm, mẹ con hai cùng cấp Trương Nhụy xung quá thể trọng, 102 kg cao cao, chính là hiện tại điện tử xung thượng con số lại biểu hiện vì 97 kg, liền một buổi sáng thời gian, không! Hoặc là nói liền hai cái giờ thời gian, Trương Nhụy liền suốt gầy 10 cân thịt!

Này quá không thể tưởng tượng! Lão mẹ liền tiếp nói: "Hành, này liền không bạch hoa, hành a! Nhụy nhụy, chúng ta liền này nhất định phải kiên trì xuống dưới!"

Nhìn lão mẹ cao hứng bộ dáng, Trương Nhụy trong lòng cũng thực vui vẻ, chính mình rốt cuộc có thể gầy xuống dưới.

Ngày hôm sau, Trương Nhụy đúng giờ xuất hiện ở đường cơ trước mặt, đường cơ tựa hồ đã sớm biết nàng một tông sẽ đúng giờ tới giống nhau, mỉm cười ở trong tiệm chờ nàng, chính là Trương Nhụy lại phát hiện một vấn đề, mặc kệ là ngày hôm qua vẫn là hôm nay, trừ bỏ chính mình, nàng liền không có gặp qua khác khách nhân.

"Vì cái gì không có khác khách nhân?" Trương Nhụy tò mò hỏi đường cơ.

Đường cơ cười nói: "Đó là bởi vì nơi này mỗi một vị khách nhân đâu là vip, đâu là yêu cầu ta một chọi một phục vụ, cho nên chúng ta trong hiệp nghị quy định, nhất định dựa theo ước định thời gian đúng giờ tới, mà mặt khác khách nhân là ước ở khác thời gian đoạn."

"Nguyên lai là như thế này a! Ta xem người trong tiệm trừ bỏ người, giống như không có khác phục vụ nhân viên?" Trương Nhụy hỏi tiếp.

"Tiểu nha đâu quan sát còn rất cẩn thận a, ta nơi này chỉ có ta một cái, bởi vì ta bí được phối phương là yêu cầu bảo mật, cho nên ta chưa bao giờ dùng thuê mặt khác phục vụ nhân viên." Đường cơ nói xong liền, lại lãnh Trương Nhụy đi vào cái kia phòng, làm nàng cởi quần áo phao đi vào.

Vẫn là cái loại này trơn trượt cảm giác, làm Trương Nhụy tâm sinh ghê tởm, khá vậy chỉ là một hồi, bởi vì đương nàng nằm yên sau, liền cảm giác thân thể cùng linh hồn đều ở phóng không, người cũng liền lại phạm khởi vây tới.

Trương Nhụy còn cùng ngày hôm qua giống nhau, không dùng được 5 phút liền ngủ, mà bên cạnh đường cơ lại dùng một loại tham lam ánh mắt nhìn Trương Nhụy, tiếp theo nàng lại lặp lại ngày hôm qua động tác, bao vây lấy Trương Nhụy màu đỏ sạm chất lỏng lại bắt đầu phiên động lên.....

Thứ Hai Mười Năm Cái Chuyện Xưa Thẩm Mỹ Viện (Tam)

Phàm là nhận thức Trương Nhụy người đầu phát hiện, Trương Nhụy gần nhất biến gầy, hơn nữa không chỉ gầy một chút, phía trước là cái hơn hai trăm cân béo nữ hài, mà hiện giờ lại suốt gầy 70 cân.

Bởi vì gầy thân duyên cố, Trương Nhụy tâm công tác phỏng vấn thực dễ dàng liền thông qua, cao bằng cấp, cao học phân, hơn nữa người bình thường bên ngoài, này đó thêm lên được đến một cái tiểu công ty kế toán công tác, thật sự quá dễ dàng.

Trương Nhụy hiện tại mỗi ngày buổi tối đầu sẽ ở gương trước mặt coi trọng chính mình hơn nửa ngày, một vòng trước, nàng còn không dám tin tưởng chính mình sẽ gầy thành hôm nay bộ dáng, hiện tại công tác cũng có,

dáng người cũng biến thon thả, nàng cảm giác toàn bộ thế giới đều là tốt đẹp.

Chính là không nghĩ tới, nàng đi làm đầu một ngày, liền bị nhục.

Nàng nhận lời mời cái này công ty tuy quy mô không lớn, nhưng bên trong nữ hài lại một cái so một cái xinh đẹp, nhìn các nàng một đám xoắn hiện tại đương thời lưu hành a4 eo, nhìn nhìn lại chính mình 2 thước 4 vòng eo, quả thực giống cái 40 tuổi bác gái!

Không được, chính mình còn muốn gầy, đây là Trương Nhụy thượng một ngày ban sau, đối chính mình nói nhiều nhất một câu.

Bởi vì Trương Nhụy công tác, cho nên nàng cùng đường cơ thương lượng một chút, liền đem gầy thân thời điểm đều tới rồi buổi tối.

Đường cơ nhìn Trương Nhụy đúng giờ xuất hiện ở chính mình trước mặt, liền cười hỏi nàng: "Tiểu nhụy nhụy, người hiện tại đã gầy rất nhiều, người còn muốn tiếp tục gầy đi xuống sao?"

Trương Nhụy tưởng đều là tưởng liền nói: "Đương nhiên, ta hiện tại hình thể chỉ có thể nói là nhìn qua bình thường, chính là ly gầy cái cái này tự còn kém xa đâu!"

"Người a, vĩnh viễn đều là như thế lòng tham....." Đường cơ như là đối Trương Nhụy nói, lại như là ở lẩm bẩm lâu lâu nói.

Mà lúc này Trương Nhụy, tựa hồ duy nhất quan tâm chỉ có chính mình dáng người, nàng từ đầu đến cuối đều không có phát hiện đường cơ ánh mắt tham lam.

Chờ nàng từ kia một chậu nhão dính dính chất lỏng trung tính lại khi, phát hiện đường cơ vẫn luôn không chuyển mắt nhìn chính mình.

Trương Nhụy sờ sờ chính mình mặt hỏi đường cơ: "Xảy ra chuyện gì, ta trên mặt ô uest sao?"

Đường cơ lắc đầu nói: "Không có, chỉ là phát giác người gầy xuống dưới sau, muốn so với ta trong tưởng tượng đẹp nhiều."

Trương Nhụy trong lòng vui vẻ, giống đường cơ như vậy xinh đẹp nữ nhân đều có thể khen chính mình xinh đẹp, xem ra hiện tại chính mình thật sự có thể coi như "Đẹp" hai chữ.

Chính là đường cơ sau đó lại đối Trương Nhụy nói: "Người gầy thân kế hoạch đã tới rồi đuôi sinh, nếu ta là người, hiện tại nên suy xét đình chỉ."

"Vì cái gì, ta hiện tại căn bản không tính là gầy a! Nói nữa, lúc trước hiệp nghị thượng không phải viết, muốn gầy đến ta vừa lòng mới thôi sao?" Trương Nhụy có chút sốt ruột nói.

Đường cơ mỉm cười lắc đầu nói: "Phàm là nếu muốn thông qua lối tắt đạt tới "Giảm béo mục đích", khẳng định sẽ có lợi cũng có tệ, ta là vì người hảo, hiện tại đình chỉ, đối với người thân thể trên cơ bản không có cái gì thương tổn, chính là nếu lại tiếp tục đi xuống, liền sẽ vật cực tất phản, này cũng không phải là cái gì sáng suốt lựa chọn nha!"

Nhưng Trương Nhụy cũng không nghe khuyên, khẳng khái tiếp tục gầy đi xuống, "Không, ta nhất định phải gầy đến 75 cân, nếu người làm không được, liền dựa theo hiệp nghị thượng nói, đem tiền trả lại cho ta đi."

Đường cơ cười lạnh nói: "Yên tâm, chỉ cần người tưởng, ta bảo đảm người có thể gầy đến 75 cân, chỉ cần người yêu cầu, càng gầy cũng có thể, nhưng là đây chính là người đưa ra, đến lúc đó người nhưng đừng hối hận!"

Trương Nhụy giận dữ nói: "Tuyệt đối không hối hận!"

Mấy ngày sau, Trương Nhụy như nguyện gầy tới rồi 75 cân, hiện tại nàng cùng phía trước chính mình so sánh với, quả thực là trừ một người thể trọng.

Hiện tại nàng chẳng những có một phần chính mình thích công tác, còn gặp chính mình sinh mệnh chân mệnh thiên tử -- mã mới vừa.

Đây là nàng mù mù bằng hữu cấp chính mình giới thiệu bạn trai, nếu là ở phía trước, đừng nói bạn trai, liền cái bằng hữu cũng chưa người cho nàng giới thiệu.

Mã mới vừa là một nhà ngoại xí cao quản, lương một năm 50 vạn, trường giống cũng coi như là đáng về đường đường, cái này làm cho chưa bao giờ có đam quá luyện ái Trương Nhụy một chút liền động tâm.

Nàng về nhà sau, đem chính mình phía trước chụp sở hữu béo ảnh chụp đầu tiên hủy, sợ làm mã mới vừa có một ngày phát hiện chính mình đã từng là như vậy béo, nàng nhất định phải làm chính mình ở mã mới vừa trong trí nhớ, vĩnh viễn đều là hiện tại bộ dáng.

Đã có thể ở nàng xuân phong đặc ý thời điểm, một kiện đáng sợ sự tình đã xảy ra.

Hôm nay buổi tối, Trương Nhụy cùng bình thường giống nhau nằm ở trên giường ngủ, đột nhiên nàng cảm giác một cái bóng đen đang ở một chút tới gần chính mình, dọa nàng một chút liền kêu sợ hãi ngẩng dậy.

Trương Nhụy tiếng kêu kinh động ngủ ở cách vách lão mẹ, nàng trước tiên vọt vào cửa phòng, nhanh chóng mở ra đèn, nhìn đến chính mình lão mẹ xuất hiện ở chính mình trước mặt, Trương Nhụy cuối cùng là an tâm một ít, nàng mọi nơi nhìn nhìn, phát hiện trong phòng căn bản cái gì cũng không có, ngẫm lại có lẽ là chính mình làm một cái ác mộng đi.

Chính là ngày hôm sau buổi sáng, Trương Nhụy thói quen tính xưng hạ chính mình thể trọng, thế nhưng nhiều 10 cân thật! Ngay từ đầu nàng còn tưởng rằng là cân điện tử hỏng rồi đâu, vì thế liền tới tiệm thuốc cân bàn thượng xưng một chút thể trọng, chính là nhiều 10 cân thể trọng.

Trương Nhụy nghĩ thầm, chẳng lẽ là chính mình mấy ngày nay ăn nhiều, xem ra nếu muốn bảo trì hoàn mỹ dáng người, vẫn là không thể muốn ăn cái gì liền ăn cái gì.

Kế tiếp một ngày Trương Nhụy cơ hồ liên không như thế nào ăn cái gì, buổi tối ngủ trước lại xưng hạ thể trọng, 85 cân, ai ngờ nàng buổi tối lại mơ thấy một cái bóng đen hướng chính mình tới gần, tỉnh lại sau nàng một thân mồ hôi lạnh.

Trương Nhụy trong lòng biết không đúng, liền chạy nhanh đi xưng một chút thể trọng, quả nhiên lại nhiều 10 cân! Chẳng lẽ là chính mình trừ thịt lại trở về tìm nàng?

Cái này Trương Nhụy nhưng không bình tĩnh, một chút ban liền vội vàng đi tới đường cơ nơi đó, kết quả "Alice hội quán" thế nhưng không mở cửa, này nhưng lo lắng Trương Nhụy, nàng nhớ rõ ngay từ đầu chính mình có trương đường cơ danh thiệp, chính là tìm ra vừa thấy, mặt trên căn bản không có điện thoại.

Roi vào đường cùng, Trương Nhụy đành phải an vị ở hội quán trước cửa chờ đường cơ.....

Cũng không biết Trương Nhụy ở cửa đợi bao lâu, thẳng đến nàng đầu sắp chờ ngủ rồi thời điểm, một chiếc hỏa hồng sắc xe hơi ngừng ở nàng trước mặt, từ phía trên đi xuống tới một vị tuyệt thế mỹ nữ, không phải đường cơ lại là ai đâu?

Đường cơ vừa xuống xe liền nhìn đến Trương Nhụy ngồi ở chính mình hội quán cửa, nhưng nàng hiển nhiên không phải thực giết mình, chỉ là đánh tìm đại môn, làm Trương Nhụy cùng chính mình cùng nhau đi vào hội quán.

Vừa đi đi vào Trương Nhụy liền gấp không chờ nổi nói: "Vì cái gì ta thể trọng lại từng ngày trường đã trở lại?"

Đường cơ thực đạm nhiên nói: "Ta đã cảnh cáo người "Vật cực tất phản" đạo lý, chính là người không nghe, còn dùng hiệp nghị uy hiếp ta, kỳ thật người trừ 70 cân thể trọng liền vừa lúc, dư lại phải nhờ vào chính mình nghị lực tới trừ mới được, nhưng người càng không nghe, làm người không thể quá lòng tham, nếu không khẳng định sẽ gà bay trứng vỡ."

Trương Nhụy trong lòng hồi hận đến cực điểm, chính là hiện tại đã như vậy, nàng vẫn là đem toàn bộ hy vọng đều đặt ở đường cơ trên người.

"Đường cơ tử, tính ta cầu xin người, lúc trước là ta không tốt, hiện tại người sẽ giúp ta cuối cùng một lần đi!" Trương Nhụy ngữ khí cầu xin nói.

Đường cơ cũng không có lập tức trả lời nàng, chỉ là thẳng tắp nhìn Trương Nhụy một hồi, rồi mới đối nàng nói: "Vậy được rồi, ta bây giờ còn có một cái biện pháp, có thể cho trên người của người thật vĩnh viễn không bán ngược, chính là người cần thiết muốn dựa theo ta nói làm!"

Trương Nhụy chạy nhanh gật đầu nói: "Hành, đường cơ tử, người nói làm sao bây giờ, ta liền làm sao bây giờ?"

"Hảo, người cùng ta tới!" Nói xong đường cơ xoay người đi vào trong phòng.

Trương Nhụy đi theo đường cơ đi tới cái kia phóng mộc bồn tắm phòng, đường cơ nhìn trong bồn sền sệt chất lỏng đối nàng nói: "Biện pháp này chỉ có thể dùng một lần, hơn nữa người còn muốn bảo đảm từ nay về sau mỗi một ngày, đều phải ăn xong ít nhất 2 kg đồ ăn, chỉ có thể nhiều, không thể thiếu!"

"Kia chẳng phải là càng béo?" Trương Nhụy không yên tâm nói

Thứ Hai Mười Năm Cái Chuyện Xưa Thẩm Mỹ Viện (Bốn)

"Yên tâm, lần này biện pháp ta bảo đảm người vĩnh viễn đều sẽ không lại béo, đến lúc đó người chỉ cần ăn nhiều cơm là đến nơi!" Đường cơ cười ngâm ngâm sau khi nói xong, tùy tay cầm lấy một cái ly, múc một ít mộc bồn tắm chất lỏng nói: "Uống lên nó! Người liền vĩnh viễn sẽ không lại béo!"

Trương Nhụy có chút do dự nhìn trong ly ghê tởm chất lỏng, chính là nàng tưởng tượng đến chính mình vĩnh viễn đều sẽ không lại vì mập mạp phát sầu, liền cắn răng một cái, tiếp nhận cái ly, không dám nhiều xem uống lên đi xuống.

Lạnh lẽo trơn trượt chất lỏng vừa vào khâu, Trương Nhụy liền có loại tưởng phun cảm giác, nhưng là vẫn là bị nàng cố nén xuống dưới, nàng có thể rõ ràng cảm giác được một cỗ lạnh băng, dọc theo chính mình thực quản chảy vào dạ dày.

Chỉ một thoáng một loại kinh hãi cảm giác lan tràn toàn thân, Trương Nhụy trong lòng phát lên một cỗ chưa bao giờ có quá bi thương chỉ tình, cái này làm cho nàng có chút sợ hãi, nhưng lúc này lại tưởng nhớ ra liền chậm, nàng nôn khan vài cái, lại cái gì cũng không ra tới, nhưng là trong thân thể cái loại này mạc danh xao động lại làm nàng trong lòng có chút kinh hoảng.

"Không cần phun ra, nó một khi tiến vào thân thể của người, liền không khả năng trở ra." Đường cơ lạnh lùng nói.

Trương Nhụy trong lòng sinh ra một loại dự cảm bất hảo, nàng bất an hỏi đường cơ "Này có thể hay không có cái gì tác dụng phụ a?"

Đường cơ cười lạnh một tiếng nói: "Hiện tại biết sợ, người a, thật là buồn cười, tác dụng phụ khẳng định là có, chính là chỉ cần người dựa theo ta nói làm, liền sẽ không có việc gì."

Trương Nhụy về nhà sau, vẫn là cảm giác trong lòng mao mao, chính mình uống xong ghê tởm đồ vật sự tình, nàng thật sự không dám đối lão mẹ giảng, buổi tối ngủ trước, nàng thượng cân xưng một chút thể trọng, cùng buổi sáng giống nhau, nàng trong lòng thầm nghĩ: Chỉ có thể hy vọng ngày mai buổi sáng có kinh hãi.

Ngủ đến nửa đêm, Trương Nhụy đột nhiên cảm thấy cả người khô nóng khó nhịn, cảm giác chính mình trên người có thật nhiều cỗ dòng khí ở thoán động, liền sắp đem chính mình xé rách giống nhau.

Càng kỳ quái chính là, ngày hôm sau buổi sáng, Trương Nhụy thể nhưng là bị chính mình đối tỉnh, nàng nhìn thoáng qua thời gian, mới buổi sáng 6 giờ, một cỗ đối khát cảm giác bỏng cháy nàng toàn thân, làm nàng không thể lại nằm hời trên giường ngủ nhiều một phút đồng hồ.

Trương Nhụy lão mẹ mỗi ngày đều có dậy sớm thói quen, vì chính là đi chợ sáng nhi thượng mua đồ ăn, hôm nay cũng không ngoại lệ, nàng dẫn theo mới vừa mua mới mẻ rau dưa vừa vào cửa, liền nhìn đến Trương Nhụy ở trong phòng bếp không biết ở mân mê cái gì.

Lão mẹ đến gần vừa thấy, phát hiện nguyên lai Trương Nhụy ở ăn đêm qua thừa cơm, "Nhụy nhụy, người như thế nào ăn cái này? Mẹ một hồi liền cho người làm cơm sáng."

Trương Nhụy vừa ăn biên mơ hồ không rõ nói: "Không được, ta đói chờ không kịp, nhất định phải ăn cơm....."

Lão mẹ xem Trương Nhụy ăn ngẫu nhiên ăn cơm, tâm giác kỳ quái, nhưng lại nhìn thoáng qua chậu cơm liền sốt ruột nói: "Nhụy nhụy, đừng ăn! Người như thế nào đem một chậu cơm đều ăn?"

"Mẹ, người không cần lo cho ta, ta cần thiết muốn ăn no mới có thể bảo trì dáng người không hề mập lên! Người đừng động!" Trương Nhụy vẫn là cũng không ngừng đều lên đang ăn cơm trong bồn sở thừa không nhiều lắm cơm.

Rốt cuộc, nàng ở ăn xong lão mẹ làm cơm sáng sau, trong lòng cái loại này đáng sợ đói khát cảm mới chậm rãi biến mất, Trương Nhụy thượng cân một xưng, 75 cân, đường cơ nói không sai, nàng quả nhiên lại biến gầy.

Lão mẹ vẻ mặt lo lắng nhìn Trương Nhụy, nàng rõ ràng cảm thấy nữ nhi không đúng chỗ nào nhi, chính là nữ nhi lại cái gì đều không nói, cái này làm cho nàng trong lòng thực sốt ruột, chỉ có thể mỗi ngày đều lưu ý nữ nhi nhất cử nhất động.

Nhưng nàng phát hiện nữ nhi ở kế tiếp ngày, trừ bỏ đặc biệt có thể ăn ở ngoài, không có cái gì quá nhiều dị thường biểu hiện, lại chính là nàng thể trọng thế nhưng ở nàng như thế có thể ăn dưới tình huống, còn càng ngày càng nhẹ!

Này lại không khỏi làm Trương Nhụy lão mẹ lo lắng cho mình nữ nhi, có phải hay không thân thể thượng xuất hiện cái gì vấn đề, nhưng nhìn Trương Nhụy trong khoảng thời gian này mỗi ngày đúng hạn đi làm tan tãn, cùng nam bằng cũng đánh lửa nóng, như thế nào xem cũng không giống thân thể không tốt bộ dáng, vì thế nàng cũng liề dầ dầ yên lòng.

Nhưng chỉ có Trương Nhụy chính mình biết, thân thể của nàng càng ngày càng không thích hợp nhi, vừa mới bắt đầu thời điểm, nàng tận lực ấn đường cơ yêu cầu mỗi ngày ăn đến 2 kg tả hữu đồ ăn, chính là gần nhất nàng lại phát hiện chính mình trong lòng cái loại này đói khát cảm giác, càng ngày càng cường liệt!

Hơn nữa chính mình ăn càng nhiều, thể trọng phản đến càng nhẹ, nàng hiện tại liề 70 cân đều không đến, chính là nàng lại thật sự nhịn không được không ăn, bởi vì cái loại này đói khát * quá làm nàng quá khó tiếp thu rấ.

Mỗi lần cùng mã mới ra đi ăn cơm, Trương Nhụy luôn là cố nén không dám ăn nhiều, chính là một hồi về đến nhà, nàng liề sẽ điên cuồng ôm nấ cơm ăn nhiều đặc ăn, lão mẹ mỗi khi thấy như vậy một màn, liề khuyên Trương Nhụy đi bệnh viện nhìn xem, có phải hay không ở trong thân thể có giun đũa.

Nhưng Trương Nhụy chính mình trong lòng biết, căn không phải cái gì giun đũa vấn đề, mà là nàng uống xong kia ly ghê tởm chất lỏng vấn đề! Bí mật này Trương Nhụy không dám đối ngoại nhân nói, vì nàng được đến không dễ thon thả dáng người, nàng cắn chặt răng, yên lặng chịu đựng này hết thảy.....

Hôm nay về nhà, Trương Nhụy phát hiện mẫu thân biểu tình không đúng lắm, liề hỏi nàng xảy ra chuyện gì? Mẫu thân mặt lộ vẻ bi thương nói cho nàng, nguyên lai phía trước cho nàng giới thiệu đường cơ vị kia a di nữ nhi, mấy ngày hôm trước không biết cái gì nguyên nhân, thế nhưng nhảy liề tự sát.

Sự tình phát sinh quá đột nhiên, nàng người nhà ở trước đó căn bản không có phát hiện một chút dấu hiệu, sau tới người trong nhà tìm được

rồi nàng sờ nhật ký, lại phát hiện phía trước nhật ký đầu thực bình thường, chỉ là ký lục nàng một ít sinh hoạt cùng công tác thượng việc vặt.

Nhưng từ một tháng trước bắt đầu, nàng nhật ký thượng liền bắt đầu thường xuyên xuất hiện, "Ta cảm giác chính mình mau đói điên rồi!" Những lời này.

Vị kia a di cảm thấy nữ nhi khẳng định là bởi vì giảm béo áp lực quá lớn, mà sinh ra trong lòng bệnh tật, nàng hiện tại thực hối hận chính mình duy trì nữ nhi giảm béo, nếu không giảm thì, có lẽ nàng nữ nhi hiện tại còn sống hảo hảo.

Nghe đến đó, Trương Nhụy trong lòng tức khắc cảm giác lạnh nửa thanh, kia chẳng phải là cùng chính mình hiện tại trạng thái giống nhau sao? Đầu là cảm thấy đói khát khó nhịn! Chẳng lẽ chính mình cuối cùng kết cục cũng sẽ cùng nàng giống nhau?

Nghĩ đến đây, Trương Nhụy biểu tình càng ngày càng ngưng trọng, chính là sợ lão mẹ lo lắng, nàng cũng chỉ hảo mặt ngoài trang không có gì sự giống nhau trở về phòng, nhưng một quan tới cửa, Trương Nhụy liền đặt mộng nghĩ ở trên mặt đất.

Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Đường cơ, đói! Đi tìm nàng, nàng nhất định có biện pháp!

Vào lúc ban đêm, Trương Nhụy liền tới tới rồi đường cơ mỹ dung hội quán, nàng ở ngoài cửa do dự nửa ngày, mới lấy hết can đảm đi vào, đương nàng chuẩn bị đẩy cửa ra đi vào thời điểm, lại thấy một vị cùng chính mình trước kia giống nhau béo một cái nữ hài, từ bên trong đi ra.

Nàng phảng phất là thấy được phía trước chính mình, cũng là mang theo cái loại này đối tượng lai trần ngập hy vọng tươi cười, từ bên trong đi ra, nhưng hiện tại xem ra, lại là một cái chê cười.

Trương Nhụy rất muốn tiến lên cảnh cáo nàng không cần ở chỗ này giảm béo, chính là lại trước sau không có cái này dũng khí, chỉ có thể mắt thấy nữ hài biến mất ở chính mình trong tầm mắt.

Đường cơ ở hội quán khinh miệt nhìn Trương Nhụy, nàng biết Trương Nhụy cũng không có cái kia dũng khí đi cảnh cáo người khác, chính mình ngàn năm đạo hạnh không phải luyện không, nàng liếc mắt một cái liền nhìn ra Trương Nhụy là cái dạng gì người.

Nhân tính nhược điểm phần lớn như thế, trên thế giới này, không mấy cái thánh nhân..... "Mỗi người vì ta, ta làm người người" phụng hiến tinh thần, cũng chỉ là ngoài miệng nói nói thôi, đường cơ ở cái này trong thành thị tổng cộng góp nhặt 8 cái linh hồn, chỉ cần lại thu Trương Nhụy, chính mình cũng nên đổi cái địa phương sinh sống.

Thứ Hai Mười Năm Cái Chuyện Xưa Thẩm Mỹ Viện (Năm)

Trương Nhụy vừa đi tiến Alice đại môn, nghênh diện liền thấy được đường cơ chính ngẩng ngay ngắn ở phía trước đài ghế trên, không biết có phải hay không trong lòng tác dụng, nàng cảm giác đường cơ tựa hồ so lần trước nàng thấy muốn tuổi trẻ một ít, cũng càng xinh đẹp một ít.

Lại lần nữa đi vào cái này đại môn, Trương Nhụy nhìn trên tường cung nữ đều cảm giác vô cùng quý dị, nếu có thể lựa chọn, nàng tình nguyện chính mình vẫn là cái kia "Tâm khoan thể béo" nữ hài.

"Đường cơ tỷ, ta thân thể gần nhất giống như xuất hiện điểm vấn đề, người có thể hay không giúp giúp ta?" Trương Nhụy thấp thỏm nói.

Đường cơ mắt một chon, ngôn ngữ lãnh nói nói: "Nga, bình thường a, đây đều là người vì bảo trì thể trọng sở yêu cầu trả giá đại giới."

Trương Nhụy nghe xong trong lòng căng thẳng nói: "Nhưng nếu cái này đại giới cuối cùng là muốn trả giá sinh mệnh, ta đây bảo trì thể trọng lại có cái gì ý nghĩa đâu?"

Đường cơ nhìn Trương Nhụy liếc mắt một cái, nghĩ thầm: Nha đầu này còn không tính bôn, chính là đi đến hiện tại tình trạng này, tưởng bứt ra? Nằm mơ!

Tiếp theo nàng hơi hơi mỉm cười đối Trương Nhụy nói: "Tới, làm được ta bên người tới, hôm nay ta tâm tình không tở, ta cho người giảng một cái chuyện xưa, nghe xong câu chuyện này lúc sau, người liề cái gì đầu minh bạch."

Trương Nhụy bất đắc dĩ, nàng hiện tại còn nghĩ đường cơ có thể sẽ giúp chính mình một lần, vì thế liề nghe lời nói đi đến bên người nàng, ngẩng gần nhất.

Đường cơ nhẹ nhàng vỗ vỗ Trương Nhụy bả vai, rồi mới tham lam nhìn thân thể của nàng sau một lúc lâu, mới chậm rãi giảng thuật một cái phát sinh ở đường triề thời kỳ dân gian truyền thuyết.

Đường hướng lên trời bảo 12 năm, có một người mỹ cơ kêu như ngọc, bộ dạng sinh chính là khuynh quốc khuynh thành, chính là lúc ấy thâm chịu hoàng đế sủng ái Quý Phi Dương Ngọc Hoàn, mỹ mạo cũng không kịp nàng một nửa, gặp qua nàng nam nhân đều bị vì này tâm động không thôi.

Đáng tiếc lúc ấy đường triề lưu hành thân thể đầy đặn nữ tử vì mỹ, như ngọc tuy rằng "Bước sinh hoa sen", lại đáng người tinh tế, không phải lúc ấy lưu hành màu mỡ người, chính nàng vì thế cũng rất là buồn rầu, nhưng bất đắc dĩ ăn không ít đồ ăn, lại như thế nào cũng béo không đứng dậy.

Rất nhiều nam nhân tuy là nàng mỹ mạo sở tâm động, lại đều không muốn đem nàng cưới về nhà, phê mệnh nhìn nàng bất tự sau càng cấp ra, "Thân vô ba lượng thịt, tất là khắc phu mệnh" lời bình luận.

Như ngọc từ nhỏ liề không có cha mẹ, vẫn luôn là cùng huynh trưởng cùng nhau sinh hoạt, huynh trưởng vốn dĩ đối nàng vẫn là không tở, sau tới cưới tẩu tẩu, hết thấy liề đều thay đổi.....

Vị này tẩu tẩu làm người khắc nghiệt, càng là ghen ghét như ngọc bộ dạng, luôn là đối chính mình nam nhân nói, cái này cô em chềng vẻ mặt hồ ly tinh, tương lai tất là tai họa, không bằng sớm đem nàng gả cho bớt lo.

Như ngọc huynh trưởng làm người yếu đuối, bên tai lại mềm, là xa gần nổi tiếng "Sợ vợ", cho nên liên tin vào chính mình lão bà nói, chuẩn bị đem như ngọc gả đi ra ngoài.

Chính là hẳn tìm mấy cái bà mỗi đều bị cự tuyệt, lý do là như ngọc mệnh không tốt, không ai dám muốn.

Sau tới như ngọc tẩu tẩu vì sớm chút đem cái này chường mắt tiêu cô gả đi ra ngoài, liên đưa ra làm tiêu, làm thiệp đều được, chính là vẫn như cũ không có người dám cưới như ngọc.

Cuối cùng, vị này tâm địa ác độc tẩu tẩu, thế nhưng đem như ngọc bán đi thanh lâu, như ngọc đau khổ cầu xin huynh trưởng không cần đem nàng bán được kỹ viện, cho dù là gả với "Người buôn bán nhỏ" nàng cũng tâm cam, chỉ là đừng cho nàng trở thành xướng kĩ.

Như ngọc huynh trưởng vốn cũng động lòng trắc ẩn, nhưng bất đắc dĩ lão bà sớm liên thu kỹ viện tú bà liên đặt cọc, hơn nữa vì trong nhà đặt mua vài món đồ vật hoa rớt, vào lúc ban đêm kỹ viện tú bà liên tới lãnh đi rồi như ngọc.

Nàng đi thời điểm không khóc cũng không nháo, chỉ là thật sâu nhìn ca tẩu hai người liếc mắt một cái, liên này liếc mắt một cái, làm hẳn hai người khắp cả người phát lạnh, lập tức đóng lại đại môn.

Tú bà tiếp đi như ngọc sau, không có lập tức làm nàng tiếp khách, nàng cho rằng như ngọc "Đầu cơ kiếm lợi", chắc chắn có biết hàng người chịu ra giá cao tới một thân dầu chải tóc.

Quả nhiên qua không lâu, liên một vị thần bí khách nhân tìm tới môn tới, ra giá cao bao như ngọc, ngay từ đầu như ngọc chỉ là cho rằng hẳn giống nhau khách nhân, nhưng sau tới lại phát hiện người nam nhân này thế nhưng là cái hòa thượng, hẳn không biết từ nơi nào được đến một quyển tàng truyền bí thuật, cần có một cái cốt cách tinh kì nữ tử cùng chi tu luyện "Song tu", nữ tử này còn cần thiết là tám thân xử nữ, cho nên hẳn mới tìm được như ngọc.

Hòa thượng suốt tra tấn như ngọc ba năm mới luyện thành cái kia tà môn "Bí thuật", cái này yêu tăng ở trước khi đi, niệm ở như ngọc trợ hấn tu luyện bí thuật, đem một ít trường sinh trú nhan, không nhân tâm thần chi thuật truyền cho như ngọc.

Đương nhiên không thiếu đâu là một ít tà môn biện pháp, như: Trong đó "Trú nhan thuật", chính là yêu cầu tác dụng nữ máu tắm gội, liền nhưng Vĩnh Bảo thanh xuân, trường sinh thuật càng vì tàn nhẫn, muốn hút chín tinh tráng nam tử máu tươi mới nhưng nhiều tăng một năm thọ mệnh.

Như ngọc tiểu tông mệnh khổ, hơn nữa huynh tâu như thế đối chính mình, không khỏi tâm sinh oán hận, biến tính cách cực đoan, lại hơn nữa cùng hòa thượng cùng nhau tu luyện tà môn bí thuật, người liền càng biến thị huyết thành tánh.

Lúc sau mấy năm gian, nàng chẳng những giết chính mình huynh tâu, còn đem kỹ viện tú bà cùng tay đấm toàn bộ giết chết! Chính mình lặc mình biến hoá thành kỹ viện lão bản nương, chỉ cần là nơi khác đi ngang qua khách nhân, phần lớn thành nàng vấy hạ chi quý.

Vì thanh xuân vĩnh trú, nàng càng là không ngừng từ ở nông thôn mua tới rất nhiều thiếu nữ, dùng các nàng huyết tới tắm gội trú nhan.....

Rốt cuộc, như ngọc ác hành bị một vị thế ngoại ẩn sĩ Triệu chân nhân phát hiện, hấn dùng đạo pháp phá như ngọc nhiếp hồn thuật, Triệu chân nhân niệm ở nàng cũng là cái số khổ người, liền muốn cho nàng cắt tóc vì ni, nhưng như ngọc lại lòng có không cam lòng, không nghĩ xuất gia.

Nàng nhìn chính mình mấy năm nay tu luyện toàn bộ chôn vùi, ngày xưa như tuyết da thịt cũng bởi vì đánh mất xử nữ huyết dễ chịu mà biến che kín nếp nhăn, nàng tức khắc cảm thấy sống không còn gì lý thú, nàng không tin thần cũng không tin quý, ở trên đời này không ai là thiệt tình đối nàng tốt, như vậy tồn tại lại có cái gì ý tứ đâu?

Triệu chân nhân đem như ngọc vây ở hấn thiết kết giới, làm nàng tĩnh tư một đêm, mà khi ngày hôm sau Triệu chân nhân đi vào kết giới khi, phát hiện như ngọc đã sớm treo cổ ở kết giới một thân cây thượng.

Đường cơ nói đến này, nhìn về phía Trương Nhụy nói: "Như thế nào? Người cảm thấy như ngọc đáng chết sao?"

Trương Nhụy vẫn là không rõ đường cơ vì cái gì phải cho chính mình giảng như vậy một cái chuyện xưa, nàng có chút mờ mịt nói: "Chưa nói tới có nên hay không chết, bởi vì nàng cũng là cái mệnh khổ người, chính là dùng người khác tánh mạng tới đổi chính mình, này khẳng định là không đúng."

Đường cơ "Nga?" Một tiếng nói: "Chuyện xưa còn không có nói xong đâu....."

Sau tới Triệu chân nhân đem như ngọc cấp táng, chính là linh hồn của nàng nhưng vẫn phiêu đảng tại thế gian vô pháp đầu thai, thẳng đến nàng lại lần nữa gặp được năm đó yêu tăng.

Cái kia yêu tăng pháp hiệu kêu vân tế, hấp thu như ngọc linh hồn sau, thế nhưng đem nàng luyện hóa thành dạ xoa ác quỷ, cung hấn sai phái ngoạn nhạc.

Như vậy ngày như ngọc cũng không biết trải qua bao lâu, nàng vẫn luôn chịu đựng yêu tăng biến thái hành vi, chỉ vì học được hấn một thân bản lĩnh.

Rốt cuộc có một ngày, như ngọc gặp được một cái cơ hội tốt, nàng dùng mấy năm nay sở cùng yêu tăng sở học bí thuật, đem cái này yêu tăng nguyên thần hút, từ đây nàng đó là một cái tự do nữ quỷ.

Như ngọc hút vân tế nguyên thần, tự nhiên được đến hấn sở hữu pháp lực, vì thế nàng quyết định trở lại thế gian đi, mà khi nàng đi vào nhân thế gian khi mới phát hiện, nguyên lai đường triêu sớm lấy diệt vong.

Mấy năm nay như ngọc rốt cuộc hiểu được một đạo lý, nếu muốn lâu lâu dài dài sống sót, làm bất luận cái gì sự liền không thể quá đường hoàng, nhất định phải điều thấp tẩn tại mới được.

Bởi vì nàng là cái nữ quý, không có thân thể, sớm muộn gì sẽ bị Hắc Bạch Vô Thường khóa đi, vì thế nàng liền dùng chín chín tám mươi một cái xử nữ huyết nhục, vì chính mình luyện hóa một cái tân thân thể.

Thân thể này so phía trước như ngọc càng mỹ, nàng còn cấp chính mình lấy một cái tân tên -- đường cơ.

Trương Nhụy nghe đến đó, trong lòng cả kinh, "Chẳng lẽ nàng nói chính là chính mình?" Nàng trong lòng thầm nghĩ, nhưng trên mặt lại không có biểu hiện ra ngoài bất luận cái gì sợ hãi.

Đường cơ đi vào cái kia mộc bồn tắm bên cạnh, đối Trương Nhụy nói: "Người chẳng lẽ liền không hiểu kỳ nơi này đồ vật là cái gì sao?"

Trương Nhụy lắc đầu nói: "Không, không hiểu kỳ." Nhưng khi nàng thanh âm lại bại lộ nàng trong lòng sợ hãi.

Đường cơ vẫn là như vậy cười khanh khách nhìn Trương Nhụy, rồi mới trong miệng bắt đầu niệm một ít Trương Nhụy nghe không hiểu chú ngữ, đột nhiên, vốn dĩ bình tĩnh mặt nước thế nhưng giống như có cái gì ở bên trong bời lội.

Trương Nhụy dọa một tiếng thét chói tai, liên tục hướng sau thối lui.

Đường cơ càng niệm càng nhanh, trong bồn đồ vật liền càng bời càng nhanh, trong giây lát, Trương Nhụy rốt cuộc thấy rõ bên trong đồ vật là cái gì, lại là một cái viên viên máu tươi đầm đìa đầu người, hơn nữa đầu là nữ nhân đầu.

Trương Nhụy lúc này chân đầu là nhũn ra, nàng rất muốn quay đầu lại chạy hướng cửa, chính là nàng hai chân tựa như rút chì giống nhau trầm trọng, nàng ý thức cũng càng ngày càng mơ hồ..... Gần nhất thế nhưng một đầu chui vào mộc bồn tắm bất động.

Mà trong bồn chất lỏng thế nhưng nhanh chóng bao bọc lấy Trương Nhụy thân thể, đem chi nuốt hết hòa tan, cuối cùng cũng chỉ dư lại Trương Nhụy đầu tại đây một hồ màu đỏ sậm huyết tương bời lội.

Mỗi thị một cái ph ần hoa trên đường cái, một cái béo nữ hài, trong tay c ần "Alice mỹ dung g ầy thân hội quán" truy ền đơn đứng ở đường cơ trước mặt.....

"Người, tưởng giảm béo sao?"

《 bốn chuyện xưa xong 》

Thứ Hai Mười Sáu Cái Chuyện Xưa Quỷ Thôn (Một)

Chí minh vẫn luôn đều có cái tâm nguyện, chính là cùng bạn gái đi vùng ngoại ô dã du một lần, nhưng bạn gái thay đổi vài cái, lại không có một cái nguyện ý b ởi hẳn thực hiện nguyện vọng này.

Mấy ngày hôm trước, vừa mới thất tình chí minh ở lác lác mặt trên, điêu tới r ồi một vị kêu xuân ki ều nữ sinh, hai cái thực liêu tới, hơn nữa đều đối bên ngoài vận động thực cảm thấy hứng thú, thực mau hai người li ền gặp mặt.

Chí minh phát hiện xuân ki ều là cá tính cách thực rộng rãi, hơn nữa lớn lên còn thật xinh đẹp nữ sinh, xem ra chính mình thật là nhật được bảo, hai người ước hẹn muốn tới một lần chân chính dã ngoại thám hiểm.

Xuân ki ều nghe nàng một cái bằng hữu nói, ở ly nội thành hướng bắc đi 70 km địa phương, có cái kêu màn th ầu sơn chỗ ng ồi, nơi đó ngọn núi núi cao dốc đứng, cảnh sắc mỹ lệ, hơn nữa biết đến lừa hữu cũng không nhi ều, chính thích hợp bọn họ tới một lần bên ngoài thám hiểm hoạt động.

Vì thế hai người li ền từng người v ề nhà chuẩn bị, chí minh trong lòng biết, chính mình tuy rằng thích bên ngoài hoạt động, chính là chính mình rất cuộc không có kinh nghiệm, vì an toàn khởi kiến, hẳn vẫn là yêu c ầu tìm cái có kinh nghiệm người cùng đi mới có thể.

Chí minh nghĩ tới nghĩ lui, nghĩ tới chính mình cao trung đ ồng học a chơ, hẳn hiện tại khai một nhà bên ngoài vận động chuyên bán cửa hàng, nói vậy cũng đối bên ngoài vận động hẳn là thực tinh thông.

Mà khi chí minh cấp cái này lão đờng học gọi điện thoại khi, hấn lại tỏ vẻ chính mình kinh nghiệm cũng không tính thực phong phú, bất quá hấn có cái bằng hữu kêu Lưu Cương, vẫn luôn ở làm bên ngoài thám hiểm dẫn đầu, cùng hấn cùng nhau khẳng định không thành vấn đề, hơn nữa vừa lúc hấn trong khoảng thời gian này không có mang đội, vừa lúc có thể cùng đại gia cùng đi.

Chí minh lập tức tỏ vẻ thật tốt quá! Vừa lúc bốn người một đài xe, cái này làm cho chí minh đối với lần này thám hiểm tràn ngập chờ mong.

Là ngoại hấn cấp xuân kiêu gọi điện thoại vừa nói, nàng cũng tỏ vẻ thật cao hứng a chờ cùng Lưu Cương gia nhập, như vậy bọn họ hệ số an toàn liền đề cao rất nhiều, liền nhưng chơi càng tận hứng.

Bốn người ăn nhịp với nhau sau, quyết định ngày một xuất phát, sở hữu trang bị đầu từ Lưu Cương cấp ra mục lục, a chờ tới chuẩn bị, chí minh tắc cấp chính mình xe làm cái toàn diện kiểm tra, bảo đảm tính năng hết thấy tốt đẹp.

Ba nam nhân đầu vì lần này thám hiểm làm đủ đầy đủ chuẩn bị, xuân kiêu lại có chút ngượng ngùng, chính mình cái gì cũng không hiểu, một chút vội đầu không thể giúp.

Nhưng chí minh nhưng thật ra cảm thấy không sao cả, bởi vì nếu không xuân kiêu, kia cũng liền không có lần này bên ngoài thám hiểm.

Hết thấy chuẩn bị ổn thoả sau, một hàng bốn người xuất phát đi trước "Màn th đầu sơn"!

Này dọc theo đường đi phong cảnh như họa, làm mấy cái sinh hoạt ở trong thành trẻ trung nhân tâm tình rất tốt, rời đi thành thị ồn ào náo động cùng sương mù, vài người hô hấp đến từ thiên nhiên mới mẻ không khí.

A chờ biên lái xe biên về mặt say mê nói: "Các người nghe nghe, nơi này không khí thật tốt, nơi này hoa cỏ cây cối đầu là thiên nhiên dưỡng đi, các người nói nơi này không khí như thế hảo, chúng ta có thể hay không say dưỡng a!"

"Thôi đi!" Lưu Cương làm một người chuyên nghiệp bên ngoài dẫn đầu, đúng lúc sửa đúng a chờ luận điệu vớ vẩn: "Đó là chỉ ở cực độ thiếu dưỡng khu, tỷ như Tây Tạng, Bu-tan cái loại này cao độ cao so với mặt biển khu thời gian dài sinh hoạt người, đi vào bình nguyên mới có thể xuất hiện say ngửa hiện tượng, liền chúng ta? Nhiền nhất chính là nghe không thói quen nơi này bùn đất cùng cứt trâu hương thơm!"

Xuân kiều nghe xong hai người nói, một trận cười khê: "Các người cũng thật đậu, bất quá ra tới đi một chút cảm giác thật tốt!"

Xe lại đi phía trước đi rồi một chặng đường, tình hình giao thông bắt đầu biến không tốt lắm đi rồi, chí minh nhìn thoáng qua bên ngoài lộ liền đối a chờ nói: "Sài khoa phu tư cơ, ta xem bên ngoài lộ không tốt lắm đi rồi, người nếu là khai một mỗi liền đến lượt ta, ngàn vạn không cần khách khí, chúng ta nhất định phải an toàn đệ nhất!"

"Đến ngài nội, ngài liền phóng một trăm hai mươi cái tâm đi, một mỗi ta nhất định lên tiếng!" A chờ bĩ bĩ nói.

Dựa theo trên bản đồ chỉ lộ tuyến, bọn họ đoàn người hẳn là ly "Màn thâu sơn" cái này địa phương không xa, tất cả mọi người đều rất tò mò cái này địa phương vì cái gì kêu màn thâu sơn? Bởi vì đi cái này địa điểm là xuân kiều nói ra, cho nên ba người đều nhìn về phía xuân kiều.

Xuân kiều lắc đầu cũng tỏ vẻ chính mình cũng không biết, chỉ là nghe một cái bằng hữu cùng nàng nói qua, hơn nữa cụ nàng bằng hữu giảng, nơi nào còn một cái thần bí "Vô danh thôn", bên trong kiến trúc đều là thượng thế kỷ hai ba mươi niên đại bộ dáng, thôn dân đều quá tự cấp tự túc sinh hoạt, có chút người thậm chí không biết di động là cái gì đồ vật.

Nghe xuân kiều như thế vừa nói, Lưu Cương cũng thực cảm thấy hứng thú, "Chúng ta lần này hành trình vừa lúc làm một lần thí dụ, nếu thật sự không tở, ta còn có thể khai phá ra một cái tân tuyến lộ."

Bốn người vừa nói vừa cười tiếp tục về phía trước khai, ai cũng không có chú ý tới bọn họ đi con đường này bắt đầu chậm rãi biến hẹp.

"Thiên như thế nào đột nhiên âm?" Xuân kiều nhìn thoáng qua bên ngoài thời tiết nói.

Vừa rồi còn tinh không vạn lí, hiện tại bầu trời liên mây đen dày đặc, này còn không phải kém cõi nhất, theo bọn họ càng ngày càng thâm nhập, bốn phía thế nhưng bắt đầu hạ sương mù bay tới.

Lưu Cương vẻ mặt nghi hoặc nói: "Cái này mùa không nên xuất hiện đoàn sương mù a!"

"Cái gì là đoàn sương mù?" Xuân nhu mì xinh đẹp kỳ hỏi Lưu Cương.

Lưu Cương trả lời nàng nói: "Cái này đoàn sương mù một câu hai câu cũng giải thích không rõ, ta tưởng nơi này địa hình hẳn là tương đối chỗ trũng, cho nên còn sẽ hình thành đoàn sương mù, chính là hiện tại mùa không đúng lắm, giống nhau đoàn sương mù đều là xuất hiện ở mùa đông."

Chí minh lo lắng đại gia an toàn, liên đối a chờ nói: "Từ từ a, người đem tốc độ giảm xuống, hiện tại phía trước tầm nhìn quá thấp, vạn nhất ở hai bên đường chạy ra cái gì người cùng động vật tới, chúng ta đều không dễ dàng trốn tránh."

A chờ đáp ứng rồi một tiếng, liên lấy 30 mại tốc độ về phía trước trượt.

Vài người vừa rồi vốn đang sung sướng tâm tình, hiện tại đều cùng tình hình giao thông giống nhau, bị bao phủ thượng một tầng thật dày sương mù dày đặc.

Vốn dĩ kế hoạch là: Ở trời tối phía trước đạt tới màn thêu sơn phụ cận một nhà dân túc, chính là hiện tại chịu đoàn sương mù ảnh hưởng, ô tô khai rất chậm, bên ngoài thiên cũng dần dần đen, chính là trên đường sương mù lại một chút đều không có muốn tán dấu hiệu.

Vài người đều có chút lo lắng nhìn xe ngoại, đột nhiên, một cái bóng trắng xuất hiện ở xe chính phía trước, dọa a chờ một cái phanh gấp, ô tô

lập tức ngừng lại.

"Còn hảo ta tốc độ không mau, vừa rồi là cái gì đồ vật? Các người thấy được sao?" A chờ vỗ vỗ ngực nói.

Lưu Cương sắc mặt không tốt lắm nói: "Ta chỉ nhìn đến một cái bóng trắng chợt lóe, liền biến mất."

"Chúng ta muốn hay không xuống xe nhìn xem?" Xuân kiều có chút sợ hãi hỏi.

Chí minh nhìn xe ngoại vẫy mực giống nhau bóng đêm, thiết tình không nghĩ xuống xe, chính là xuân kiều liền ở hẳn bên người, tổng không thể làm nữ hài tử cho rằng chính mình nhát gan đi!

Vì thế hẳn cầm lấy tùy thân mang theo đèn pin đối Lưu Cương nói: "Thằng nhóc cứng đầu, hai ta đi xuống nhìn xem."

Lưu Cương gật gật đầu, không nói hai lời đã đi xuống xe, chí minh nghĩ thầm: Vẫn là Lưu Cương đàn ông, không hổ là chuyên nghiệp dẫn đầu a!

Ai ngờ mới vừa vừa xuống xe, Lưu Cương liền kéo lại chí nói rõ: "Người trước từ từ, ta xem vừa xuống xe để, rồi mới chúng ta lại cùng đi xe sau nhìn xem."

Chí minh không biết cho nên gật gật đầu, liền xem Lưu Cương một cái cúi người ghé vào trên mặt đất, dùng đèn pin chiếu chiếu xe để, rồi mới lập tức đứng dậy đối chí nói rõ: "Phía dưới cái gì đầu không có, chúng ta đi xe sau nhìn xem."

Chí minh cùng Lưu Cương hai người lại cùng nhau đi tới xe sau cẩn thận kiểm tra, xác nhận không có đụng vào cái gì vật thể sau, liền chuẩn bị lên xe rời đi.....

Đột nhiên, Lưu Cương dừng một chút, hẳn ý bảo chí minh đứng ở tại chỗ dừng cử động, mà hẳn tắc ghé vào trên mặt đất, đem lỗ tai kề sát mặt đất nghe xong một hồi, rồi mới đứng lên đối chí nói rõ: "Mặt sau có hẳn là

có một chiếc ô tô, đang ở hướng chúng ta cái này phương hướng khai lại đây."

Chí minh cũng không nghĩ nhiều, "Có thể là mặt khác bị đoàn sương mù vây ở trên đường lừa hửu đi?"

Lưu Cương nhìn sau lưng đen ngòm lai lịch, nhàn nhạt nói, "Có lẽ đi! Đi, chúng ta lên xe."

Thứ Hai Mười Sáu Cái Chuyện Xưa Quỷ Thôn (Nhị)

Hai người lên xe sau, a chờ liền phát động ô tô, về phía trước mặt đoàn sương mù chậm rãi khai đi, chính là ai cũng không có phát hiện, liền ở bọn họ vừa rồi dừng xe phía trên, một thân cây trên ngọn cây, treo một cái cấp người chết thiêu người giấy, đang ở đón gió lắc lư.

Xe về phía trước khai một đoạn thời gian, trên đường đoàn sương mù vẫn là không có tán dấu hiệu, Lưu Cương nhìn nhìn bên ngoài tình hình đối những người khác nói: "Sắc trời càng ngày càng chậm, hiện tại trên đường sương mù lại như thế nùng, lại như thế đi xuống đi quá nguy hiểm, chúng ta hẳn là tìm một chỗ hạ trại, trước nghỉ ngơi một đêm, chờ ngày mai sương mù tan lại đi cũng không muộn."

Đại gia cũng cảm thấy Lưu Cương nói có đạo lý, rốt cuộc hẳn mới là vài người giữa nhất có dã ngoại sinh tồn kinh nghiệm, nhưng trước mắt ven đường căn bản không có có thể hạ trại an toàn nơi, đại gia cũng chỉ có thể trước chậm rãi về phía trước vừa đi vừa tìm.

Đột nhiên, xuân kiều sắc mặt biến đổi, nàng quay đầu lại hướng xe hậu phương nhìn xung quanh, chí minh kỳ quái hỏi nàng: Xảy ra chuyện gì?

Xuân kiều có chút không quá khẳng định nói: "Mặt sau giống như có cái gì đi theo chúng ta....."

Chí minh cùng Lưu Cương nghe xong xuân kiều nói đầu quay đầu hướng sau nhìn lại, nhưng là bởi vì sắc trời quan hệ, bên ngoài cái gì cũng thấy không rõ lắm.

"Người nhìn đến cái gì sao?" Chí Minh hỏi Xuân Kiều.

Xuân Kiều lắc đầu, "Từ vừa rồi chúng ta dừng xe lúc sau, ta vài lần đều cảm giác xe mặt sau có cái gì đồ vật đi theo chúng ta, nhưng ta cũng chỉ là nhìn đến một cái bóng dáng chợt lóe mà qua, tốc độ quá nhanh, cụ thể là cái gì căn bản thấy không rõ."

A chờ quay đầu hỏi Lưu Cương: "Dùng không cần dừng xe xem xét một chút?"

Lưu Cương tỏ vẻ không cần, hắn làm a chờ tiếp tục về phía trước khai, chỉ là muốn nhiều lưu ý tình hình giao thông là được.

Chính là Lưu Cương lần nữa tỏ vẻ không có gì sự, nhưng Chí Minh vẫn là phát hiện sắc mặt của hắn có chút ngưng trọng, tuy rằng Lưu Cương ngoài miệng chưa nói cái gì, chính là hắn trong lòng khẳng định là đối này có bản khoản.

Lúc này xe chạy tới rồi một cái chuyển biến chỗ, a chờ trong giây lát thoáng nhìn, bọn họ sau lưng có xe ánh đèn bắn lại đây.

"Mặt sau có xe!" A chờ thanh âm có chút giật mình.

Chí Minh buồm cười nói: "Có xe liền có xe bái, con đường này lại không phải người tư gia, người đi được, người khác cũng đi được, người cẩn thận một chút lái xe là đến nơi, đừng động người khác." Nói xong, Chí Minh ở trong lòng âm thầm bội phục Lưu Cương, hắn vừa rồi trên mặt đất nghe xong một hồi, liền biết bọn họ sau lưng có xe, thật là lợi hại a!

Quả nhiên, không một hồi đại gia liền đều nghe được mặt sau ô tô động cơ thanh âm, chính là lại chỉ thấy này thanh không thấy này xe, đại gia toàn hai mặt tương hư, chẳng lẽ này mặt sau xe vẫn luôn là ở đầu tốc đi theo bọn họ.

"Sang bên dừng xe!" Lưu Cương đột nhiên nói như thế một câu, làm a chờ có chút trở tay không kịp, bất quá vẫn là dựa theo Lưu Cương nói làm.

A chờ đem xe chạy đến ven đường đình hảo sau, rồi mới liền tắt hỏa nhìn về phía Lưu Cương, hắn vừa định hỏi Lưu Cương vì cái gì làm dừng xe khi, lại thấy Lưu Cương đem ngón tay đặt ở ngoài miệng, làm cái cấm thanh động tác.

Tất cả mọi người đều là sửng sốt, bất quá vẫn là dựa theo Lưu Cương chỉ thị, tất cả đều không có phát ra âm thanh, lặng lẽ nghe xe bên ngoài thanh âm.

Nghe một sẽ, đại gia sắc mặt đều không tốt lắm, mặt sau xe quả nhiên có cỗ quái, hiện tại hắn xe ngừng lại, ấn bình thường tình huống, mặt sau đang ở chạy ô tô hẳn là sẽ vượt qua bọn họ.

Chính là hiện tại vẫn là chỉ có thể nghe được động cơ thanh âm, lại chậm chạp không thấy mặt sau xe khai lại đây, tất cả mọi người đều mặt lộ vẻ sợ hãi, chỉ có Lưu Cương còn tính trấn định, hắn đối mấy người nói: "Các người trước không cần sợ hãi, ta thường xuyên ở bên ngoài chạy, ngẫu nhiên cũng sẽ gặp được một ít tà môn chuyện này, chỉ cần không phải cướp đường, các người liền không cần sợ!"

Những người khác đều không nói chuyện, chỉ là yên lặng nghe bên ngoài động tĩnh, lại một lát sau, xuân nhỏ xinh thanh hỏi đại gia: "Có thể hay không là tiếng gió a?"

Bị nàng như thế vừa nói, đại gia vừa nghe, thật là có điểm giống hô hô quát tiếng gió.....

"Ai..... Sợ bóng sợ gió một hồi!" A chờ có chút bất mãn nói.

Nhưng đang lúc đại gia đem tâm buông xuống, chuẩn bị khởi động xe tiếp tục xuất phát khi, một chiếc kiêu cũ quân màu xanh biếc xe tải lớn, đột nhiên kêsát bọn họ xe bên trái, khai qua đi, nếu vừa rồi a chờ trước tiên cái vài giây lái xe, kia bọn họ khẳng định sẽ bị đụng phải.

Cho nên người đều bị dọa ra một thân mồ hôi lạnh, đại gia người nhìn xem ta, ta nhìn xem người, cuối cùng vẫn là chỉ mình trước nói lời nói, "Các người ai thấy rõ vừa rồi quá khứ xe là bộ dáng gì?"

"Hình như là một chiếc bảy, thập niên 80 quân màu xanh biếc giải phóng ô tô!" Xuân kiều về mặt kính hoảng nói.

"Không có khả năng, loại này xe đã sớm đào thải!" A chờ phản bác nói.

Chính là chí mình nhìn cũng như là cái loại này kiểu cũ giải phóng xe tải, vì thế hẳn nhìn về phía Lưu Cương, hy vọng có thể ở hẳn nơi đó được đến một cái an tâm đáp án, chính là hẳn lại phát hiện Lưu Cương căn bản không có nghe thấy bọn họ ba người nói, mà là vẫn luôn như suy tư gì nhìn về phía ngoài cửa sổ xe mặt.

"Xảy ra chuyện gì thẳng nhóc cứng đầu, có phải hay không không đúng chỗ nào nhi?" Chí mình có chút lo lắng hỏi Lưu Cương.

Lưu Cương nghe được chí mình ở kêu chính mình, mới hồi phục tinh thần lại nói: "A? Nga, không có gì sự, nếu không chúng ta trước không cần đi phía trước đi rồi, ta xem bên phải rừng cây nhỏ có phiến đất trống, vừa lúc có thể dùng để hạ trại, chúng ta cũng muốn hảo hảo nghỉ ngơi nghỉ ngơi."

Vì thế tất cả mọi người xuống xe, a chờ cũng tận lực đem xe đình sang bên một ít, bọn họ đem trên xe lên trại cùng một ít ăn đồ vật đầu là cần xuống dưới, đi tới Lưu Cương phát hiện này phiến đất trống thượng.

Này phiến đất trống thượng còn tính san bằng, tương đối cũng tương đối khô ráo, Lưu Cương nói không sai, rất thích hợp bọn họ hạ trại.

Lưu Cương cùng a chờ cùng nhau chỉ nổi lên lên trại, mà chí mình cùng xuân kiều thì tại chuẩn bị một ít cơm chiều, bọn họ đầu đi rồi 7 tiếng đồng hồ, kỳ thật bụng đã sớm đói thán thì kêu.

Không một hồi, đại gia liền đầu làm tốt chính mình trong tay công tác, xuân kiều cùng chí mình dùng hiện có nguyên liệu nấu ăn cho đại gia làm một nồi chua cay mì gói canh, có thể lấy no bụng, lại có thể đuổi hàn, cái này làm cho đã sớm đói trước tâm dán sau lưng vài người ăn chính là vô cùng thỏa mãn.

Đặc biệt là a chờ, thế nhưng nói đây là hần ăn qua ăn ngon nhất bao mặt!

Ăn cơm xong sau, đại gia liền làm ở đồng lửa trước sưởi ấm, hiện tại thời tiết, lại ướt lại lạnh, cần thiết ở ngủ trước làm chính mình thân mình ấm áp lại đây mới được, bằng không người sẽ sinh bệnh.

Lưu Cương ở xuất phát trước liền hướng mặt khác ba người lặp lại cường điệu, bên ngoài thám hiểm nhất định không thể sinh bệnh, nếu chúng ta bên trong có một người bị bệnh, nhất định phải lập tức hủy bỏ hoạt động, dẹp đường hời phủ.

Hần ở vừa mới mang đội làm dã ngoại hoạt động khi, liền có một vị đồng đội ở trên đường sinh bệnh, vì không chậm trễ đại gia hành trình, vẫn luôn chịu đựng chưa nói, kết quả lành nghề trình đi rồi hơn phân nửa thời điểm, tên này đồng đội liền thật sự duy trì không được.

Chính là lúc ấy tại dã ngoại tín hiệu phi thường không tốt, căn bản tìm không thấy người tới cứu viện, chỉ có thể đại gia thay phiên nâng tên này đồng đội trở về đi, kết quả chờ đi tới có bệnh viện giờ địa phương, người đầu mau không được, sau tới vẫn là chuyển tới thành phố đại bệnh viện, mới đem mệnh bảo vệ.

Cho nên sau tới Lưu Cương mang đội khi, đầu trước tiên cùng đội viên nói rõ ràng, nếu phát hiện thân thể của mình xuất hiện vấn đề, ngàn vạn không cần nạnh căng, bằng không rất có thể hậu quả sẽ thực nghiêm trọng.

"Thằng nhóc cứng đầu, người làm này một hàng có mấy năm, có hay không gặp được quá cái gì kỳ quái sự tình?" A chờ vô tâm không phối nói.

"Lưu Cương cười cười nói: "Đương nhiên là có, liền sợ nói ra hù chết người!"

Nhưng a chờ lại nói: "Ai, người đừng nói, con người của ta từ nhỏ liền lá gan đại, nếu không người nói một cái thử xem, xem có thể hay không hù chết ta?"

Lưu Cương nhìn bọn họ ba cái, nhất thời cũng chưa cái gì buồn ngủ, liền cho hắn nói một cái chính mình ở mang đội khi gặp việc lạ.

BÁCH QUỲ TỊCH

Lạc Lâm Lang
dtv-ebook.com

Thứ Hai Mười Sáu Cái Chuyện Xưa Quỷ Thôn (Tam)

Năm ấy ta mang đội đi Đông Bắc núi Đại Hưng An, nơi đó sơn đặc biệt nhiều, đường sắt đầu là ở sơn cùng sơn chi gian khai ra tới, ngộ núi lớn liền đào thành động kiến đường hầm.

Ta hòa hảo nhiều đội viên đầu là lần đầu tiên nhìn thấy như thế nòng đậm đại rừng rậm, cho nên đầu thực hưng phấn, lúc ấy ta còn là cái tân nhân, gặp được chuyện này kinh nghiệm không đủ, chính mình cũng là lần đầu tiên đi con đường này, vì thế liền thỉnh một vị địa phương đồng hương làm dẫn đường, cái này dẫn đường năm nay mau 60, là cái dân tộc Ngạc Luân Xuân lão thợ săn.

Nhớ rõ đó là 9 nguyệt một ngày, lúc ấy Đông Bắc thiên đã chuyển lạnh, chính là trong núi vẫn là có thể thổi tới rồi một ít nấm a, từng hạt a, còn có một ít không biết tên tiểu dã quả.

Đại gia cũng đầu là vừa nói vừa cười biên đi phía trước đi, biên trích một ít dẫn đường nói có thể ăn tiểu dã trái cây ăn..... Đột nhiên, vốn dĩ tình tốt thời tiết, không biết từ nơi nào quất tới một trận gió to, thế nhưng thổi tan đội ngũ, phong đình sau ta đếm một chút nhân số sau, trong lòng liền lạc một chút.

Bởi vì vốn là một hàng 15 người tiểu đội, hiện tại thế nhưng thiếu một người!

Thiếu người này là vị đến từ Sơn Đông Hoàng tiên sinh, hẳn một nhà ô tô 4s cửa hàng lão bản, làm người có Sơn Đông người sáng sửa, hơn nữa hẳn dáng người cũng thực cường tráng, như thế nào cũng sẽ không bị một trận gió là có thể cấp thổi chạy nha!

Vì thế đại gia chia làm mấy cái tiểu đội, phân biệt ở phụ cận bắt đầu tìm kiếm, chính là như thế nào cũng tìm không thấy Hoàng tiên sinh bóng dáng.

Vị kia bản địa dẫn đường cũng thực sốt ruột, cụ hấn nói, nơi này thụ mật thảo cao, đừng nói là người bên ngoài, chính là người địa phương không thường ở trên núi hành tẩu, cũng thực dễ dàng đi "Ma đáp" sơn, đây là bọn họ Đông Bắc lời nói, chính là đi lạc đường ý tứ.

Vì thế ta chạy nhanh đem sở hữu đội viên đầu hô trở về, bởi vì ta sợ đến lúc đó Hoàng tiên sinh không tìm được, lại đi ném mấy cái, sự liền lớn!

Còn hảo cái này dẫn đường là cái Ngạc Luân Xuân người, tuy rằng hấn hiện tại không thể nào lên núi săn thú, chính là hấn vẫn là có thể căn cứ địa thượng thực vật một ít đồ, quan sát ra trên mặt đất có hay không người đi qua dấu vết.

Nhậm nhi ều năm kinh nghiệm hấn nói cho ta, Hoàng tiên sinh hấn là một người hướng phía đông đi r ồi!

"Hấn là đi qua đi? Có hay không cái gì kéo túm dấu vết?" Lòng ta liền sợ Hoàng tiên sinh là làm cái gì đại hình dã thú cấp ngậm chạy.

Nhưng dẫn đường lại rất khẳng định nói cho ta, không có dã thú lui tới dấu vết, chỉ có cái kia dáng người cường tráng Hoàng tiên sinh một người dấu chân.

Vì thế dẫn đường liền mang theo mọi người, đi theo Hoàng tiên sinh lưu lại dấu chân, một đường hướng đông tìm kiếm.....

Này một đường chúng ta là khấn đuổi chậm đuổi, rốt cuộc ở nửa giờ sau, thấy được hoàng trước bóng dáng, nguyên lai hấn đang ở cùng ba gã bộ đội chiến sĩ cùng nhau từ một chiếc quân dụng xe tải thượng, đi xuống tá một ít vật tư.

"Hoàng tiên sinh, người như thế nào chạy nơi này tới, làm chúng ta hảo tìm a!" Ta có chút tức giận đối Hoàng tiên sinh nói.

Đã có thể ở ta vừa định đi lên trước khi, lại bị bên người dẫn đường một phen kéo lại, rồi mới hẳn đối sở hữu làm cái không cần ra tiếng động tác, rồi mới quay đầu lại hỏi ta: "Trên người của người có yên sao?"

Bị hẳn như thế vừa hỏi, ta chút sững sờ, bất quá vẫn là đúng sự thật trả lời hẳn: "Có!" Nói xong ta liền móc ra trên người nửa bao yên đưa cho hẳn.

Dẫn đường tiếp nhận hộp thuốc sau, từ lấy ra tới tam chi, dùng bật lửa điêm, rồi mới hẳn liền một người, chậm rãi hướng đi đang ở dỡ hàng vài người.

Nói cũng kỳ quái, vừa mới còn như thế nào kêu cũng không nghe Hoàng tiên sinh, một chút liền dừng trong tay động tác, thẳng tắp đứng ở nơi đó bất động.

Dẫn đường đi đến bọn họ trước người, đem tam điều thuốc đưa cho ba gã bộ đội chiến sĩ, rồi mới cùng bọn họ nói nói mấy câu, tiếp theo ba gã chiến sĩ liền xoay người thượng xe tải lớn, rồi mới liền lái xe đi rồi.

Lúc này vừa rồi vẫn không nhúc nhích Hoàng tiên sinh, giống như cũng một chút liền thanh tỉnh lên, còn hướng ta ồn ào: "Như thế nào lần này hoạt động còn có giúp giải phóng quân đồng chí làm việc này hạng nhất a!"

Ta bị hẳn này vừa hỏi, cũng làm không hiểu ra sao, liền tức giận đối hẳn nói: "Cái gì giúp giải phóng quân làm việc a! Người một người chạy như thế xa, chúng ta đại gia tìm người bao lâu thời gian, người biết sao?"

Hoàng tiên sinh vừa nghe ta nói xong, sắc mặt liền có chút trắng bệch, lúc này dẫn đường đứng lúc kéo lại ta, ý bảo ta đừng ở nhiều lời, trước xuống núi rồi nói sau! Vì thế này chúng ta này đoàn người, lại từ đường cũ quay trở về dưới chân núi cắm trại mà.

Sau tới cái kia dẫn đường mới đối ta nói: "Người không cảm thấy kia ba cái tham gia quân ngũ có điêm kỳ quái sao?"

Bị hấn như thế vừa hỏi, ta cẩn thận hồi tưởng một chút, này ba người là có điểm không thích hợp nhi, đầu tiên là bọn họ quần áo, quá cũ xưa! Như thế nào nhìn cùng thập niên 60-70 tham gia quân ngũ, xuyên kiểu dáng không sai biệt lắm, lại có chính là bọn họ trên người có rất nhiều bunn, giống như mới từ vùng bunn bò ra tới giống nhau.

Dẫn đường nhìn nhìn tả hữu đội viên, đầu ở ăn cơm, không ai nhìn về phía chúng ta bên này, vì thế sẽ nhỏ giọng đối ta nói: "Phía trước kia tòa sơn có đoạn đường sắt, vài thập niên trước ở khai sơn kiến đường hầm thời điểm, nã pháo khi, nổ chết ba cái kéo vật tư chiến sĩ, ta đến bây giờ còn nhớ rõ bọn họ quần áo kiểu dáng, còn có bộ đội phiên hiệu, ta vừa rồi vừa thấy bọn họ khai kia chiếc xe tải, liền biết khẳng định là ba người kia."

Ta lúc ấy nghe xong lập tức liền dọa choáng váng, trường như thế đại nhưng cho tới bây giờ chưa thấy qua cái gì quỷ a quái, dẫn đường vừa thấy ta sắc mặt không tốt, liền lại đối ta nói: "Người cũng khác sợ hãi, bọn họ không có gì ác ý, có lẽ chỉ là quá cô đơn, muốn tìm cá nhân bởi bọn họ một hồi, ta ở trong núi như thế nhiều năm, biết đi này phiến đường núi người thường xuyên có thể gặp được này đó tà môn sự, cho bọn hấn điểm thượng tam điều thuốc, bọn họ liền minh bạch người biết bọn họ là quỷ, hấn liền sẽ biết đi đâu rời đi, cũng không thương tổn nhân tính mệnh."

Ta lại nghĩ tới vừa rồi dẫn đường còn cùng bọn họ nói nói mấy câu đâu? Liền hỏi hấn: "Vậy người vừa rồi cùng bọn họ nói chút cái gì a?"

Ai ngờ dẫn đường lại thần bí cười nói: "Ta nói cho bọn họ, sau này nơi này rất có thể sẽ trở thành du lịch khu, đến lúc đó du khách nhiều, bọn họ tự nhiên liền sẽ không cảm thấy cô đơn!"

Nghe xong Lưu Cương nói xong hấn cái này trải qua sau, vài người đều cảm giác sau cổ sinh phong, trong lòng lạnh căm căm, Lưu Cương nhìn thoáng qua đồng hồ, liền đối đại gia nói: "Được rồi, đại gia thân mình cũng nướng không sai biệt lắm, hiện tại liền hãy lều trại nghỉ ngơi đi, ngày mai chúng ta hảo tiếp tục đi phía trước đi."

Bởi vì tổng cộng liền hai cái lều trại, cho nên Lưu Cương cùng a chò trụ đỉnh đầu, chí minh cùng xuân kìêu trụ đỉnh đầu, kỳ thật ba người cũng

có thể tiếp theo đỉnh lều trại, chỉ là xuân kiêu một người trụ sở không an toàn, cho nên chí minh liền cùng nàng trụ một cái, dù sao tất cả mọi người đều là tại dã ngoại, liền không suy xét những cái đó thế tục quy củ, mọi việc đều lấy an toàn làm trọng.

Có lẽ là bởi vì quá mệt mỏi, đại gia cơ hồ chính là nằm xuống liền ngủ rỗi, nửa đêm trước Lưu Cương còn đến bên ngoài xem xét một chút, sau nửa đêm hẳn cũng ngủ hạ.

Ngày hôm sau sớm, đại gia lên vừa thấy, tức khắc một tiếng hoan hô, trên đường đoàn sương mù rất cuộc tan! Vì thế một hàng bốn người qua loa ăn chút gì, liền bắt đầu lên đường.

Ô tô về phía trước đi rỗi một hồi, đại gia mới phát hiện, phía trước lộ phi thường hiểm trở, đây là một đoạn s hình Bàn Sơn lộ, một bên là liền sâu không thấy đáy là sơn cốc, lấy tối hôm qua tâm nhìn đi con đường này, kia tuyệt đối là cử tử nhất sinh, xem ra Lưu Cương tại chỗ hạ trại lựa chọn vẫn là chính xác.

Ở đại gia một đến khen ngợi hạ, Lưu Cương ngượng ngùng gãi gãi đầu nói: "Làm một người chuyên nghiệp bên ngoài dẫn đầu, bất luận cái gì thời điểm, đội viên nhân thân an toàn đều là đặt ở đệ nhất vị."

Thứ Hai Mười Sáu Cái Chuyện Xưa Quỷ Thôn (Bốn)

Kế tiếp tình hình giao thông không được tốt lắm, chính là lấy a chờ kỹ thuật lái xe vẫn là có thể ứng phó, ai ngờ đi tới đi tới, vốn dĩ bình thường đường cái, lại ở phía trước đột nhiên im bật!

"Lộ đâu?" A chờ dừng lại xe sau, cũng là về mặt mông vòng, tả hữu nhìn xung quanh.

Lưu Cương xuống xe xem xét một chút, rỗi mới đổi mặt khác ba người nói: "Nhìn dáng vẻ, này giai đoạn liền tu đến nơi đây!"

Chí minh lại nghi hoặc nói: "Đêm qua vượt qua chúng ta xe tải đâu? Nếu không lộ, nó lại có thể chạy đến nơi đó đi đâu? A chờ a, vừa rỗi có

phải hay không có cái gì lối rẽ, người không phát hiện a?"

Nhưng a chờ lại phi thường khẳng định nói: "Không có khả năng, nếu có lối rẽ ta khẳng định có thể phát hiện, này phá lộ hai bên tất cả đều là nòng đậm thực vật, căn bản không có khả năng có cái gì cái khác có thể khai quá xe tải lộ!"

Lưu Cương cũng gật đầu tỏ vẻ, nếu có khác lộ, ngẩng ở ghế phụ chính mình là không có khả năng nhìn không thấy.

Bốn người có chút uể oải ở ô tô bốn phía chuyển động, đột nhiên, chỉ mình kêu một tiếng, "Các người lại đây xem!"

Đại gia đi đến bên cạnh hẳn vừa thấy, nguyên lai hẳn phát hiện một cái đá phô đường nhỏ, tuy rằng bị tươi tốt thực vật cấp che đậy, chính là đường nhỏ mặt trên không có gì cỏ dại, này liền chứng minh này đường nhỏ thường xuyên có người đi.

Xe hiện tại là không có khả năng đi phía trước đi rỗi, mấy người nhìn nhìn đi động, căn bản không có tín hiệu, bốn người chỉ có thể đem sở hữu trang bị đều trên lưng, dọc theo này đường nhỏ đi bộ về phía trước đi rỗi, bắt đầu rỗi chân chính thám hiểm chi lộ.

Tương đối tương đối trọng một ít trang bị đều là ba cái nam sinh ở công, xuân kìêu chỉ là phụ trách lấy một ít ăn, này đường sỏi đá độ dốc thực hoãn, cho nên trước mắt mới thôi, đại gia đi còn không tính cố hết sức.

Chỉ là có một việc tương đối kỳ quái, chính là vẫn luôn đều không có tại đây đi đều đường nhỏ thượng gặp được cái gì người, ấn bình thường tới nói, hẳn là sẽ gặp được ở nơi này thôn dân cái gì.

Chính là cái gì đều không có, một đường đi tới còn đặc biệt an tĩnh, liền cái điều kêu cũng chưa nghe được, đại gia một đường đi trước, rốt cuộc ở đường nhỏ cuối, nhìn đến một cái sơn cốc.

Vài người thật cao hứng nhanh hơn bước chân, đi đến sơn cốc nhập khẩu liền thấy được cái sương khói lượn lờ thôn trang nhỏ, tọa lạc ở trong sơn cốc mặt, mà sơn cốc lối vào, lập một cái đại thạch đầu, mặt trên có khắc ba cái chữ to, "Vô danh thôn".

"Thật đúng là vô danh thôn a! Xuân kiều, người tin tức cũng không chuẩn xác a, không phải nói ở tới "Vô danh thôn" phía trước sẽ có cái màn thầu người miền núi tức sao? Như thế nào không gặp được đâu?"

Xuân kiều có chút ngượng ngùng nói: "Ta cũng không biết vì cái gì, chính là bằng hữu của ta đối ta nói, các nàng tới thời điểm, liền có gia dân tức."

Chí minh vội thế xuân kiều hoà giải nói: "Có thể là chúng ta đi lầm đường bái," nói xong liền chỉ vào a chờ nói: "Này còn không đầu oán người! Không thấy rõ ngã rẽ!"

A chờ vẻ mặt ủy khuất nói: "Đậu má, thật là tháng sáu tuyết bay, ta dọc theo đường đi vất vả lái xe, cũng không rơi cái hảo, đi nhàn lộ còn ăn vạ ta!"

Xuân kiều xem chí minh cùng a chờ người một câu, ta một câu, còn tưởng rằng hai người kia thật sinh khí đâu, liền đối bọn họ nói: "Hảo hảo, đầu do ta còn không được sao?"

Lưu Cương lại cười đối xuân kiều nói: "Đừng phản ứng này hai người, chúng ta tiếp tục đi, bọn họ còn có sức lực tại đây nói lái nhải, đã nói lên bọn họ còn không mệt!" Nói xong, liền cùng xuân kiều bước nhanh hướng trong thôn đi đến.

Chí minh cùng a chờ cũng không nói, chạy nhanh bước nhanh đuổi theo.

Vài người đi vào trong thôn sau, phát hiện thôn này cũng thực an tĩnh, một đường cũng không gặp được cái gì thôn dân, chí minh nghĩ thầm: Chẳng lẽ là bọn họ tới quá sớm, chính là không đầu nói dân quê muốn dậy sớm làm việc sao? Hiện tại như thế nào cũng qua 10 điểm, không có khả

năng còn không dậy nổi giường a! Vì thế bốn người liền tiếp tục về phía trước đi.....

Thôn này kiến trúc đều là gạch xanh ngói đen, quả nhiên cùng xuân kìêu bằng hữu nói giống nhau, vẫn là vẫn duy trì thượng thế kỷ lão hình thức kiến trúc.

Thỉnh thoảng sẽ có một hai chỉ tiểu kê, từ rào tre chạy ra, nhìn đến bọn họ mấy cái xa lạ sau, liền kinh hoảng lại chạy trở về.

Tuy rằng không thấy được cái gì thôn dân, chính là từng nhà ống khói đều là mạo hiểm từng đợt từng đợt khói bếp, này liền chứng minh, trong phòng là có người, hơn nữa ở nấu cơm.

Lưu Cương làm dẫn đầu, đầu tiên đi lên trước, gõ gõ trong đó một nhà cửa phòng nói: "Người hảo, chúng ta là tới đi bộ lừa hữu, tưởng ở ngài này nghỉ ngơi một hồi!"

Nhưng hắn kêu xong lời nói, trong phòng mặt lại không có cái gì phản ứng, liền cái đáp ứng đều không có, Lưu Cương tâm giác kỳ quái, liền tính toán đẩy cửa đi vào đi, lại bị chỉ minh kéo lại.

"Thằng nhóc cứng đầu, chúng ta như vậy đi vào không hảo đi, ta nghe nói càng là xa xôi địa phương, dân phong càng bực hãn, đáp lễ mạo một chút hảo." Chí nói rõ.

Lưu Cương gật gật đầu, còn là đi vào, mặt khác ba người đều ở phòng ở bên ngoài chờ, ai Lưu Cương đi vào không một hồi, liền đi ra đối đại gia nói: "Chúng ta đi một chút gia đi, nhà này không ai."

Đoàn người lại đi đệ nhị gia, Lưu Cương còn cùng vừa rồi giống nhau, đầu tiên là hướng về phía bên trong hô một giọng nói, không có người trả lời liền đi vào, kết quả vẫn là giống nhau, bếp thiêu hỏa, trong nhà nấu cơm, chính là trong phòng lại một người đều là không có.

A chờ cảm giác thôn này cố quái thực, liền đối những người khác nói: "Thôn này như thế nào như thế quái a? Mọi nhà đều ở nấu cơm, chính là

mọi nhà cũng chưa..... Các người xem, là kia chiếc xe tải!" A chờ nói nói đến một nửa, liền ngạc nhiên phát hiện đẽm qua cùng bọn họ gặp thoáng qua quân màu xanh biếc xe tải lớn.

Những người khác theo a chờ chỉ phương hướng nhìn lại, quả nhiên là kia chiếc xe tải, nhưng nó là sao khai lại đây? Lại là ai khai lại đây? Bọn họ bốn người vừa r ồi đi tới đường nhỏ, đừng nói là một chiếc xe tải, chính là chí mình kia chiếc tiểu việt dã cũng khai bất quá tới a!

Mấy người tò mò đi hướng xe tải, muốn nhìn một chút bên trong có hay không người đi ôu khiẽ, chính là trong xe mặt vẫn là cùng vừa r ồi thôn dân trong nhà giống nhau, cái gì cũng không có!

Lưu Cương dùng tay sờ sờ động cơ, r ồi mới đối đại gia nói: "Xe động cơ vẫn là nhiệt, này đài xe tải hẳn là mới vừa ngừng ở nơi này không dài thời gian."

"Chúng ta đây mọi nơi tìm xem, tài xế khẳng định li ền ở g ần đây" chí mình đ ề nghị nói.

Bốn người li ền ở xe tải phụ cận tìm nửa ngày, cuối cùng vẫn là không thu hoạch được gì, vài người vừa mệt vừa đói, li ền đành phải trước tiên ở tại chỗ nghỉ ngơi, nghĩ khả năng chờ một lát, là có thể nhìn đến nơi này thôn dân.

Những người khác đ ều là ng ồi ở địa phương nghỉ ngơi, chỉ có Lưu Cương vẫn luôn chú ý này đài kiêu cũ quân màu xanh biếc tạp sắc, sắc mặt có chút tr ần trọng.

Chí mình xem hẳn sắc mặt không tốt, li ền hỏi hẳn xảy ra chuyện gì? Lưu Cương lúc lắc nói: "Không có việc gì, có thể là ta nghĩ nhi ều đi."

Đại gia tại chỗ nghỉ ngơi nửa giờ, ăn chút gì, li ền bắt đ ầu thảo luận là trở về đi đâu, vẫn là tiếp tục về phía trước đi đâu? Vốn dĩ bọn họ tính toán đến dân tũc khi bổ sung một ít thức ăn nước uống, r ồi mới tiếp tục hướng màn th ầu trong núi đi, chính là hiện tại không tìm được dân tũc, cũng

không có gặp được thôn dân, thật còn không biết có nên hay không tiếp tục đi xuống đi.

Đơn giản mặt khác ba người đều xem mấy Lưu Cương, hẳn cũng là cười khổ một chút nói: "Hiện tại lập tức liền mau đến buổi chiều, mặc kệ là về phía trước đi vẫn là trở về đi, thời gian đều không thích hợp."

Lấy chúng ta đi tới tốc độ, đi ra ngoài ngõ trên xe, cũng không sai biệt lắm nên trời tối, nếu đi phía trước đi, chúng ta không có đường tiếp viện, cũng đi không được nhiều đường xa trình liền sẽ cạn lương thực."

Thứ Hai Mười Sáu Cái Chuyện Xưa Quý Thôn (Năm)

Lưu Cương cuối cùng cân nhắc lợi hại, cuối cùng vẫn là lựa chọn hôm nay buổi tối tạm thời lưu tại cái này vô danh trong thôn, nhìn xem ngày mai cái gì tình huống, rồi mới lại quyết định đại gia đi lưu vấn đề, có lẽ người trong thôn chỉ là bởi vì cái gì sự tình đều đi ra ngoài đâu, sáng mai khả năng liền sẽ trở về.

Nếu lựa chọn lưu tại thôn này qua đêm, như vậy vấn đề lại tới nữa, đại gia là trụ chính mình lên trại đâu? Vẫn là ở tại thôn dân trong nhà đâu?

A chờ cá tính có chút tùy tiện, hẳn cảm thấy nếu tất cả mọi người đều tới rồi trong thôn, nên ở tại trong phòng mặt, chờ chủ nhân đã trở lại, lại cho bọn hắn một ít tiền là đến nơi.

Nhưng chí minh cảm thấy không ổn, không hỏi nhân gia có đồng ý hay không liền lỗ mãng nhiên trụ đi vào là khẳng định không được, Lưu Cương cùng xuân kiều cũng đồng ý chí minh nói chuyện, như vậy tam so một, cuối cùng bốn người còn cùng đêm qua giống nhau, ở trong thôn đất trống thượng, cũng chính là kia chiếc xe tải bên cạnh, chỉ nổi lên lên trại, chuẩn bị nghỉ ngơi.

Lưu Cương nhìn cái này không có người thôn, trong lòng thế nhưng có chút ần ần bất an, hẳn lần này vì an toàn, trừ bỏ xuân kiều ở ngoài, an bài chính mình mặt khác hai người phân biệt ở buổi tối thay phiên trực ban, để nửa đêm phát sinh cái gì biến cố.

Nửa đêm trước cái gì sự cũng phát sinh, lều trại bốn phía đều thực an tĩnh, a chờ ở lều trại đánh kinh thiên địa, quỷ thần khiếp khò khè, xuân kiêu cũng ngủ rỗi, thời gian này là Lưu Cương ở bên ngoài gác đêm, lều trại chí minh lại như thế nào cũng ngủ không được, hắc mớ hộc có loại dự cảm bất hảo.

Đột nhiên, vừa rỗi còn chết giống nhau yên tĩnh thôn nhỏ, này sẽ đột nhiên biến náo nhiệt lên, hoảng hốt trung, chí minh cảm giác lều trại bên ngoài có thật nhiều người đi qua đi, chính là tưởng tượng đến Lưu Cương ở bên ngoài thủ đầu, nếu có việc hắc khẳng định sẽ kêu đại gia, cho nên chí minh vẫn là không kiên trì trụ, ngủ rỗi.

Đột nhiên, chí minh đột nhiên một chút từ trong mộng tỉnh lại, đầu của hắc có chút đau, có thể là đêm qua ngủ quá muộn, hắc nhìn thoáng qua lều trại bên ngoài, thiên đều sáng, chí minh hắc là cái thứ ba gác đêm, hắc vẫn luôn đang đợi Lưu Cương kêu chính mình, thế nhưng chờ chờ ngủ rỗi.

Chính là hiện tại thiên đều sáng, Lưu Cương như thế nào cũng không kêu chính mình lên đầu?

Chí minh nhìn xem xuân kiêu còn ở ngủ, liền không có kinh động nàng, chỉ là chính mình động tác thông thả từ lều trại bò ra tới, rỗi mới nhỏ giọng kêu: "Thằng nhóc cứng đầu? Thằng nhóc cứng đầu?"

Lều trại ngoại đồng lửa không biết cái gì thời điểm tiêu diệt, chí minh thấy lều trại ngoại căn bản không có nhìn đến Lưu Cương bóng dáng, chẳng lẽ hắc hộc lều trại ngủ, chính là hắc vì cái gì không có đánh thức chính mình đâu?

Tính, chí minh vẫn là trước đem hỏa diễm lên, một hộc tất cả mọi người đều lên sau, có thể trước nướng sưởi ấm sưởi ấm.

Không một hộc a chờ liền từ hắc ngủ lều trại bò ra tới, chí minh nhìn đến a chờ ra tới, liền hỏi hắc: "Thằng nhóc cứng đầu còn đang ngủ?"

A chờ nghi hoặc nhìn thoáng qua chí nói rõ: "Ta vừa rỗi nhìn thằng nhóc cứng đầu túi ngủ, hắc hắc là một đêm đều không có hộc lều trại bên

trong ngủ, cho nên ta mới bò ra tới nhìn xem."

"Cái gì?" Chí minh vừa nghe liền nóng nảy, thẳng nhóc cứng đầu không hề lều trại ngủ, nhưng lều trại bên ngoài cũng không có người a!

Bọn họ chạy nhanh đánh thức còn đang ngủ xuân kiêu, ba người ở phụ cận tìm nửa ngày, căn bản không có Lưu Cương bóng dáng.

"Thẳng nhóc cứng đầu có hay không khả năng đi thôn dân trong nhà tìm ăn?" Xuân kiêu bình tĩnh phân tích.

Chí minh cùng a chờ nghe xong, đều cảm thấy cái này khả năng tính rất lớn, vì thế ba người liền cùng nhau từng nhà tìm người, chính là bọn họ từ thôn đầu tìm được thôn đuôi, cũng chưa thấy được Lưu Cương bóng người.

Nhưng thật ra có một chút làm ba người trong lòng nhiều ít đều có chút phát mao, ngày hôm qua bọn họ tới thời điểm từng nhà đầu ở nấu cơm, chính là trong phòng nhưng không ai, vừa rồi bọn họ tìm Lưu Cương khi, đem sở hữu phòng ở đầu đi rồi một lần, phát hiện bếp vẫn là thẳng cháy, trong nhà vẫn là nấu cơm, liền cùng bọn họ vừa tới khi, giống nhau như đúc, rất là dọa người.

Bọn họ ba người lớn tiếng kêu Lưu Cương tên, ở trong thôn tìm thật lâu, cuối cùng ba người đều có chút mệt mỏi, an vị ở một khối đại đá xanh thượng nghị ngại.

"Làm sao bây giờ? Nhất có kinh nghiệm thẳng nhóc cứng đầu đầu không thấy, liền chúng ta ba cái, khẳng định tìm không thấy hần nha!" A chờ cấp nói.

Đến là chí minh còn tính trấn định, "Ta không tin thẳng nhóc cứng đầu sẽ vô duyên vô cớ mất tích, chúng ta nhất định phải tìm được hần, này dọc theo đường đi, đầu là hần ở chiếu cổ chúng ta, hiện tại hần đã xảy ra chuyện, chúng ta cũng không thể mặc kệ hần!"

Xuân kì ều nhìn thoáng qua di động, vẫn là không tín hiệu, "Nếu có thể điện thoại c ầi cứu thì tốt r ầi."

Đột nhiên, chí minh nhớ tới đêm qua, hẳn giống như cảm giác có rất nhiều người ở l ầi trại bên ngoài đi lại, lúc ấy hẳn còn tưởng rằng là mộng, hiện tại ng ẩm lại khả năng lúc ấy thật sự có người ở bên ngoài.

Bọn họ ba người ngay lập tức v ề tới l ầi trại trước, nhìn kỹ l ầi trại bốn phía mặt đất, thật là có rất nhiều rất nhiều dấu chân ở l ầi trại phụ cận.....

Chí minh phát hiện này đó dấu chân đ ầi là tri ầi cùng cái phương hướng đi, khả năng Lưu Cương cũng đi cái kia phương hướng đ ầi? Vì thế ba người liền đi theo dấu chân vẫn luôn tri ầi thôn sau biên trên núi đi đến.

Ngọn núi này xem hình thái, nên là bọn họ vẫn luôn muốn tìm màn th ầi sơn, dọc theo vẫn luôn đi trước dấu chân, bọn họ thế nhưng đi tới một cái sơn động phía trước.

Cái này sơn động có điểm như là nhân công mở, cửa động thực tình tế, bên trong thỉnh thoảng sẽ có gió thổi ra tới.

Bọn họ ba người do dự mà muốn hay không đi vào, nhìn bên trong đen như mực lại thật có điểm dọa người, chính là nghĩ đến Lưu Cương khả năng liền ở bên trong, bọn họ cũng không rảnh lo như vậy nhiều, dù sao tất cả mọi người đ ầi có tùy thân mang đèn pin, liền một cái kéo một cái, tráng lá gan, đi vào.

Vừa đi vào núi động, ba người chính là sửng sốt, nguyên tưởng bên trong kh ẩng định là duỗi tay không thấy năm ngón tay, nhưng đi vào liền phát hiện, bên trong thế nhưng có ánh đèn.

"Có thể là Lưu Cương!" A ch ờ nhìn ánh đèn nói.

"Có khả năng, đại gia cẩn thận, thấy rõ ràng lộ lại đi." Chí minh dặn dò bọn họ nói.

Hắn ba người một chân thâm một chân thiền hướng về ánh đèn đi đến, chính là đi tới đi tới chí minh liền phát hiện không quá thích hợp! Bởi vì phía trước ánh đèn bắt đầu biến nhiều, phía trước chỉ có một, hiện tại lại trống rỗng ra tới thật nhiều cái.

Mượn quan những cái đó ánh đèn, chí minh bọn họ mấy cái rốt cuộc thấy rõ phía trước cảnh vật, những cái đó không ngừng đưa ánh đèn, căn bản không phải Lưu Cương, mà là một đám cầy đèn pin thôn dân.

Những người này không biết là ngủ vẫn là tỉnh, dù sao một đám đầu đứng ở chỗ nào, qua lại tả hữu loạn hoảng, bọn họ ba người nhìn không tới thôn dân mặt, lại không dám tùy tiện ra tiếng, cứ như vậy trong lòng run sợ đi theo mặt sau.

Lúc này đột nhiên xuân kiều cảm giác dưới chân vừa trượt, thiếu chút nữa ném tới, đã kêu một tiếng, nhưng nàng mới vừa một phát thanh, liền cảm giác có một người từ bên cạnh một chút bưng kín nàng miệng, nàng biết, a chờ cùng chí minh đều ở nàng phía trước, kia người bên cạnh lại là ai đâu?

"Đừng lên tiếng, ta là Lưu Cương." Một cái quen thuộc thanh âm ở xuân kiều bên tai vang lên.

Xuân kiều vừa nghe là Lưu Cương thanh âm, vừa rồi kinh hãi một chút liền chạy hết. Nàng nhẹ nhàng đẩy đẩy phía trước chí minh cùng a chờ, ý bảo bọn họ không cần ra tiếng, rồi mới chỉ chỉ chính mình sau lưng.

Lúc này chí minh cùng a chờ mới thấy rõ xuân kiều bên người Lưu Cương, tức khắc vui mừng khôn xiết, vừa định nói rốt cuộc tìm được người, chính là vừa thấy đến Lưu Cương làm cái cầm thanh tay thức, bọn họ liền lập tức đem mau đến bên miệng nói cấp nuốt trở về.

Rồi mới Lưu Cương liền động tác nhẹ nhàng chậm chạp lôi kéo bọn họ ba người ra sơn động.

Thứ Hai Mười Sáu Cái Chuyện Xưa Quỷ Thôn (Sáu)

Ba người đi theo Lưu Cương thong thả rời khỏi sơn động sau, nhớ tới vừa rồi tình huống đầu có chút sau sợ.

"Thằng nhóc cứng đầu, đây là cái gì cái tình huống? Người đêm qua chạy đi đâu? Những người đó chuyện như thế nào? Không đúng, bọn họ vẫn là người sao?" Chí Minh đem một chuỗi vấn đề ném cho Lưu Cương.

Lưu Cương cũng là lòng còn sợ hãi đêm đêm qua phát sinh sự cùng bọn họ ba cái nói một lần.

Nguyên lai đêm qua vốn dĩ hẳn là chí Minh nửa đêm về sáng lên gác đêm, mà khi Lưu Cương chuẩn bị kêu chí Minh lên khi, liền phát hiện ban ngày như thế nào cũng tìm được người trong phòng, đột nhiên đi ra rất nhiều rất nhiều người, có nam có nữ, có già có trẻ.

Bọn họ đều được sắc vội vàng hướng tới một phương hướng đi qua, Lưu Cương nhìn ra hẳn biểu tình không đúng, những người này đi ngang qua bọn họ đáp lời trại khi không có biểu hiện ra chút nào kỳ quái, xem đầu không xem một cái liếc đi qua.

Cái này làm cho Lưu Cương bị cảm kinh ngạc a, trong tình huống bình thường nếu trong thôn tới người xa lạ, khẳng định muốn tiến lên hỏi một chút "Tới nơi này làm cái gì" linh tinh nói, nhưng những người này tựa hồ căn bản không phát hiện Lưu Cương bọn họ liếc trại giống nhau, chỉ là vội vàng lên đường.

Nghĩ vậy thì, Lưu Cương liền nhiều cái tâm nhãn, hẳn cũng không có ra tiếng gọi lại những người đó, chỉ là vẫn luôn ở bọn họ sau lưng chậm rãi đi theo bọn họ, xem bọn họ hẳn muốn đi đâu, đi làm cái gì.

Kết quả đi theo này nhóm người liền vẫn luôn đi tới cái này trong sơn động, tiến động Lưu Cương liền phát hiện cái này động cũng không phải thiên nhiên hình thành, mà là nhân công mở.

Xem này đó thôn dân ăn mặc cùng trong nhà dụng cụ, bọn họ là không có năng lực mở như thế đại một cái quy mô sơn động, khẳng định hẳn là quân đội linh tinh chuyên nghiệp nhân viên làm.

Này liền làm hẳn nhớ tới kia chiếc kỳ quái quân dụng xe tải, lại thêm những người này quần áo nhan sắc thực chỉ một, không phải hôi chính là lục, cùng Trung Quốc thập niên 60-70 mọi người ăn mặc rất giống.

Cái này địa phương tuy rằng có chút thực xa xôi, bọn họ kiến trúc cũng thực cổ xưa, nhưng này không thể chứng minh bọn họ liền nhất định xuyên cũng cũ xưa đi? Một đám quả thực giống như là chúng ta khi còn nhỏ xem hắc bạch điện ảnh nhân vật đường như.

Nghe xong Lưu Cương nói, đại gia trong lòng đầu có chút sợ hãi, vài người thương lượng một chút, hiện tại cũng tìm được Lưu Cương, không bằng sớm rời đi tính.

Vì thế bốn người trở lại lều trại nơi nào, thu thập sở hữu trang bị, chuẩn bị rời đi cái này cổ quái thôn.

Đột nhiên, xuyên kiêu một tiếng kêu sợ hãi, nàng dùng ngón tay chỉ ngày hôm qua xe tải đình địa phương nói: "Kia đài xe đâu?"

Mọi người triêu nàng chỉ phương hướng nhìn lại, kia đài quân màu xanh biếc xe tải lớn không thấy!

Lưu Cương đi qua đi cẩn thận xem xét trên mặt đất sẫm lõp dấu vết, phát hiện này đài xe là bị khai đi, cũng không phải hư không tiêu thất, đang lúc đại gia ở do dự có phải hay không muốn đi theo xe ấn đi tìm đi thời điểm, bỗng nhiên nghe được một tiếng ô tô tiếng còi.

Sở người có quay đầu nhìn lại, một chiếc quân màu xanh biếc xe tải đang ở hướng bọn họ khai lại đây, hơn nữa thực tự nhiên ngừng ở bọn họ bốn người bên người.

Xe đình hảo sau, đi xuống tới một cái ăn mặc 70 niên đại quân trang chiến sĩ, vẻ mặt của hẳn thực nghiêm túc, hướng vài người kính cái tiêu chuẩn chào theo nghi thức quân đội sau nói: "Đề nghị, các người là cái gì người, vì cái gì sẽ đến nơi này?"

Bị trước mắt cái này giống như từ điện ảnh đi ra người vừa hỏi, vài người thế nhưng có chút mông vòng, đến là a chờ ngây ngốc hỏi: "Người là cái nào đoàn phim, này nguyên lai là ở đóng phim điện ảnh a?"

Nhưng trước mắt vị này quân trang tiểu ca tựa hồ cũng nghe không hiểu a chờ nói, chỉ là lại cao giọng hỏi một lần: "Đồng chí, các người là cái gì người? Nơi này là vùng cấm, người thường không thể tùy tiện đi vào tới."

"Còn cùng thật sự giống nhau a, ha ha." A chờ tiếp tục không đứng đắn nói.

Đến là Lưu Cương giữ chặt a chờ, ý bảo hẳn không cần nói nữa, chính mình tắc đi lên trước một bước đối quân trang tiểu ca nói: "Đồng chí người hảo, chúng ta là chỉ là đi ngang qua nơi này, cũng không biết nơi này là vùng cấm, bởi vì chúng ta tiếp viện dùng hết, cho nên muốn tìm thôn này đồng hương mua chút thức ăn nước uống,"

Quân trang tiểu ca nghe sau, liền xoay người đến xe tải thượng tìm một hũ, lấy ra một ít lương khô cùng một ít quân dụng đồ hộp đưa cho hẳn nhóm mấy cái, "Các người cần mấy thứ này, nhanh lên rời đi nơi này đi, đi chậm khả năng sẽ có nguy hiểm."

Chí minh nhìn cái này quân trang tiểu ca nói chuyện có nề nếp, liền hỏi hẳn: "Đồng chí, hôm nay mấy hào a?"

Quân trang tiểu ca tưởng một chút nói: "3 nguyệt 5 hào."

Chí minh tiếp tục hỏi: "Mấy mấy năm 3 nguyệt 5 hào?"

"Đương nhiên là 69 năm 3 nguyệt 5 hào." Quân trang tiểu ca không chút nghĩ ngợi phải trả lời.

Bốn người người nhìn xem ta, ta nhìn xem người, nhất thời không biết nói cái gì hảo.

Quân trang tiểu ca xem bọn họ vài người biểu tình kỳ quái, nói chuyện cũng kỳ quái, liền thúc giục bọn họ nhanh lên rời đi nơi này.

Vài người thu thật thứ tốt sau, quân trang tiêu ca chỉ chỉ chính mình xe tải nói: "Các người lên xe, ta kéo các người đi ra ngoài, như vậy sẽ mau một chút."

Bốn người tới thời điểm rõ ràng không có đại lộ, hiện tại cái này quân trang tiêu ca phải dùng xe kéo chính mình đi ra ngoài, bọn họ đảo muốn nhìn, quân trang tiêu ca là như thế nào đem xe khai tiến vào, vì thế liền đều bò vào xe tải sau đầu bên trong.

Xe tải khởi động sau này, bọn họ liền phát hiện xe là khai hướng bọn họ tới khi đường nhỏ, chính là đường kia ô tô chạy đến khi, hẳn bốn cái cầm đều phải kinh rớt, rõ ràng là đi đâu chỉ có thể đi bộ hòn đá nhỏ lộ, hiện tại lại thành có thể đi xe tải lớn đường đất.

Bốn người đều trợn mắt há hốc mồm nhìn ven đường cảnh vật, như thế nào cùng bọn họ tới sai giờ như thế nhiều a?

Xe tải khai một hồi, liền ngừng ở ven đường, quân trang tiêu ca xuống xe đối bọn họ nói: "Ta chỉ có thể đưa các người đến này, các người dọc theo con đường này đi phía trước đi, là có thể đáp đến khác xe, tái kiến."

Vài người xuống xe sau, nhìn bốn phía hoàn cảnh, trong lòng đều có một câu ở quanh quẩn: "Này mẹ nó là chỗ nào a?"

Nhìn đi xa xe tải, Lưu Cương lấy ra trên người kim chỉ nam, chính là lại phát hiện kim chỉ nam kim đồng hồ một hồi loạn chuyển, căn bản dừng không được tới, Lưu Cương đành phải thu hồi kim chỉ nam.

Tuy rằng đã không có kim chỉ nam, nhưng Lưu Cương bằng nhiều năm kinh nghiệm vẫn là có thể căn cứ thái dương cùng thảm thực vật phân ra đông tây nam bắc.

Cuối cùng đại gia liền căn cứ Lưu Cương sở chỉ phương hướng, hướng bọn họ dừng xe đại khái phương vị đi đến, chính là đi rồi nửa ngày, vẫn là không thấy bọn họ xe, chẳng lẽ là phương hướng đi nhầm?

Chí minh lấy ra điện thoại, phát hiện vẫn là không tín hiệu, đành phải tắt máy thả lại túi ti ền.

Vài người đ ều có chút đi mệt, Lưu Cương li ền đ ề nghị tại chỗ nghỉ ngơi trong chốc lát, h ắn lấy ra vừa r ồi quân trang tiêu ca cấp đ ồ ăn, phân cho đại gia ần.

A ch ờ vừa ần biên nói: "Đừng nói, này bộ đội đ ồ vật cũng không t ệ lắm a!" Tiếp theo h ắn lại kêu sợ hãi một tiếng nói: "Đậu má, này đ ồ hộp quá thời hạn!"

Chí minh tiếp nhận tới vừa thấy, mặt trên sinh sản ngày là 1968.11.10, h ắn lại đem đ ồ hộp đưa cho Lưu Cương nhìn mắt nói: "Các người nói chúng ta có thể hay không là xuyên qua?"

Lưu Cương lắc đ ầu nói: "H ắn là sẽ không, ta cá nhân cảm thấy h ắn là chỉ là ở thời không thượng chúng ta cùng qua đi xuất hiện trọng điệp."

Xuân ki ều nhìn thoáng qua chính mình đã sớm ần một nửa đ ồ ăn nói: "Thứ này ần có thể hay không tiêu chảy a?"

Chí minh nghe xong li ền cười to nói: "Quản nó đ ầu, ần trước no lại nói bái!"

Mặt khác ba người lúc này tâm tình, cũng đ ều bởi vì đ ồ ăn mà biến hảo lên, xuân ki ều còn nói, ch ờ chính mình trở v ề lúc sau, li ền tính toán đem lần này trải qua viết thành một bộ tiểu thuyết, nam chủ nhân công nhất định để lại cho Lưu Cương.

Chí minh còn có chút ghen nói: "Ta đây đ ầu?"

Xuân cười duyên ngâm ngâm nói: "Cho người một cái đặc biệt, nữ nhân vật chính bạn trai như thế nào?"

Chí minh nghe xong trong lòng miễn bàn thật đẹp tới r ồi, thẳng đến a ch ờ ần ào nói: "Ta đây đ ầu?"

Xuân kìêu trừng hấn một cái nói: "Tài xế."

Thứ Hai Mười Sáu Cái Chuyện Xưa Quý Thôn (Bảy)

Vài người khai sẽ vui đùa, khăn băng tâm tình có đi ều giảm bớt, ăn no sau, đại gia li ền chuẩn bị lại lần nữa xuất phát, đi tìm bọn họ dùng xe địa phương.

Nhưng ai biết bọn họ không ngờ lại ma xui quỷ khiến đi trở về cái kia "Vô danh thôn", nhìn trước mắt vô danh thôn, bốn người đáy lòng dâng lên một loại dự cảm bất hảo.....

"Các người như thế nào lại đã trở lại! Không phải nói nơi này không an toàn sao?" Một cái quen thuộc thanh âm vang lên, mấy người tìm theo tiếng nhìn lại, quả nhiên là cái kia quân trang tiểu ca.

Triệu Cương bất đắc dĩ nói: "Chúng ta lạc đường, vốn dĩ chúng ta mấy cái là hướng tới thôn tương phản phương hướng đi, kết quả vẫn là đi trở về thôn này."

"Đem các người chứng kiện cho ta xem!" Quân trang tiểu ca đột nhiên sắc mặt biến đổi nói.

Bốn người sôi nổi lấy ra chính mình thân phận chứng, đưa cho quân trang tiểu ca, hấn tiếp nhận tới vừa thấy, đột nhiên rút ra trên người thương (súng) chỉ vào bốn người nói: "Giơ lên tay tới! Nói, các người là nơi nào tới đặc vụ?"

Vài người bị quân trang tiểu ca làm không hiểu ra sao, như thế nào còn thành đặc vụ đâu?

"Đ ồng chí, chuyện gì cũng từ từ, người trước khẩu súng buông, chúng ta đều là thủ pháp hảo công dân." Chí minh biên giơ lên đôi tay biên nói.

"Không phải đặc vụ? Vậy các người này giấy chứng nhận thượng như thế nào viết là 1980 năm ra sau đâu?" Quân trang tiểu ca sắc mặt bất thiện nói.

Triệu Cương nghe ra quân trang tiểu ca là nhìn đến bọn họ thân phận chúng thượng sinh ra ngày, mới phản ứng như thế đại, vội nói: "Giải phóng quân đừng chí, mặc kệ người có tin hay không, chúng ta thật không chỉ vụ, nếu hiện tại thời gian thật là người theo như lời 1969 năm, kia không phải chúng ta trở lại quá khứ, chính là người đi vào tương lai, bởi vì chúng ta đều là 80 niên đại sau này sinh ra."

"Đúng vậy, người cầm trên tay chính là tương lai thân phận chúng mình, mỗi cái công dân đều sẽ." Chí minh bổ sung nói.

Quân trang tiểu ca do dự một chút, chậm rãi buông xuống họng súng, sắc mặt của hắn một hồi thanh, một hồi bạch, hình như là đột nhiên nghĩ đến cái gì sự, nhưng lại như thế nào tưởng cũng tưởng không rõ giống nhau.

Chí minh xem quân trang tiểu ca biểu tình cổ quái, dừng một hồi lại lấy họng súng đối với bọn họ, liền vội đối hắn: "Đừng chí, chúng ta bốn người đều là tới nơi này du lịch, ngạch, chính là chơi xuân, ta kêu chí minh, cái này nữ hài kêu xuân kiều, đây là chúng ta tài xế a chờ," rồi mới lại chỉ vào Lưu Cương nói: "Đây là chúng ta dẫn đầu Lưu Cương."

Quân trang tiểu ca nhìn chung quanh một chút vài người, "Ta kêu hoàng đại bảo, là một người võ cảnh chiến sĩ."

Hắn dừng một chút, lại tiếp theo nói: "Nơi này thật sự không an toàn, ta tới nơi này chính là vì thông tri nơi này dân chúng, khẩn cấp rút lui ra khu vực này, bởi vì mấy ngày hôm trước, chúng ta chiến sĩ phát hiện ở cái này màn thầu trên núi có một chỗ ngày quân chứa đựng độc khí kho hàng, điểm chết người chính là này đó chứa đựng độc khí thiết bị nghiêm trọng lão hoá, đã bắt đầu có tiết lộ tình huống đã xảy ra. Bởi vì cứu viện bộ đội như thế nào cũng muốn ba ngày lúc sau mới có thể đến, thượng cấp khiến cho ta trước tới thông tri thôn dân rút lui, nhưng bọn họ chính là không nghe, nói cái gì cũng không chịu rời đi thôn này, còn nói bọn họ trong thôn có cái hầm trú ẩn, tránh ở bên trong liền không có việc gì, nhưng đây là độc khí a, hầm trú ẩn căn bản không có!"

Xuân kiêu xem hoàng đại bảo sốt ruột thực, liền khuyên hẳn nói: "Người đừng vội, người có hay không hỏi một chút này đó thôn dân, vì cái gì không thể rời đi thôn này đâu?"

Hoàng đại bảo nói: "Bọn họ nói thôn này nhân thế nhiều thế hệ đại đầu sinh hoạt ở chỗ này, trước kia không phải không ai ra quá thôn, cũng không biết nói vì cái gì, phàm là ra thôn người cuối cùng đều sẽ chết tha hương, cho nên thôn dân liền tin mê cho rằng, bọn họ chỉ cần rời đi thôn này sẽ phải chết rớt, cho nên nói cái gì cũng không muốn rời đi nơi này."

Lưu Cương nghĩ nghĩ nói: "Đó là có chút phiền phức, nếu không chúng ta cùng người cùng đi, khuyên nhủ bọn họ như thế nào?"

Cứ như vậy bọn họ bốn người liền cùng nhau cùng hoàng đại bảo đi sơn động, chỉ mình ở trên đường nhỏ giọng hỏi Lưu Cương: Vì cái gì muốn đi khuyên những cái đó kỳ quái thôn dân a,

Ai ngờ Lưu Cương lại nói: "Ta cảm thấy chúng ta sở dĩ hiện tại bị nhốt ở chỗ này, vấn đề không phải ra ở thôn dân trên người, mà là ra ở cái này hoàng đại bảo trên người, hiện tại nơi này liền hẳn một cái có thể nói năng động giống cá nhân hình dáng, chúng ta liền cùng hẳn đi trong động nhìn kỹ hẳn nói."

Tiến động, bên trong vẫn là đen như mực, cái gì cũng thấy không rõ, Lưu Cương bọn họ từng người lấy ra trên người đèn pin chiếu sáng lên.

Trong sơn động thôn dân vẫn là vẫn duy trì phía trước cỗ quái tư thế, ở trong sơn động tả hữu loạn choạng, hoàng đại bảo tiến lên cùng bọn họ nói chuyện, bọn họ căn bản không có bất luận cái gì phản ứng.

Xuân kiêu tráng lá gan tới gần trong đó một cái thôn dân, nàng dùng hoá trang kính chậm rãi đặt ở thôn này dân cái mũi phía dưới, tiếp theo trong lòng cả kính, trong tay hoá trang kính liền rơi xuống đất.

Chỉ mình quay đầu nhìn lại, phát hiện xuân kiêu về mặt kính hãi bộ dáng, liền vội chạy đến bên người nàng hỏi: "Xảy ra chuyện gì?"

Xuân kiêu ngón tay phát run chỉ vào này đó thôn dân nói: "Bọn họ, bọn họ đều là người chết! Căn bản không có hô hấp....."

Chí minh trên mặt đất nhặt lên cái kia hoá trang kính, tự mình đi thử mấy cái, trong lòng cũng lạc một chút, quả nhiên tất cả đều là người chết! Hấn ngẩng đầu thấy hoàng đại bảo còn ở đối này đó thôn dân nói chuyện, chính là căn bản không ai để ý đến hấn.

Lưu Cương lúc này cũng phát hiện này đó thôn dân vấn đề, khiến cho đại gia trước rời núi động đang nói đi, hấn cũng lôi kéo hoàng đại bảo ra hần trú ẩn.

Bọn họ vài người nhìn ra hoàng đại bảo biểu tình có chút uể oải, xuân kiêu liền đối hấn nói: "Đại bảo đừng chí, ta xem người vẫn là cùng chúng ta cùng nhau rời đi đi, này đó thôn dân đã sớm đã chết! Nếu người nói độc khí là thật sự, kia chúng ta hấn là nhanh lên rời đi nơi này mới đúng vậy!"

"Thôn dân đều đã chết, ta nhiệm vụ không có hoàn thành, ta như thế nào cùng thượng cấp công đạo a!" Hoàng đại bảo vạn niệm câu hồi nói.

Chí minh đối hấn nói: "Này không phải người sai, người đã tận lực! Mau cùng chúng ta đi thôi!"

Hoàng đại bảo nghĩ đến bọn họ vài người hiện tại còn không an toàn, liền đề nghị cùng bọn họ đi trước, rồi mới lại cùng bộ bước mặt khác chiến hữu cùng nhau trở về cứu viện.

Lại lần nữa ngẩng trên hoàng đại bảo xe tải, vài người trong lòng đều bất ổn, vẫn luôn không nói chuyện Lưu Cương, này sẽ nhỏ giọng đối đại gia nói: "Chúng ta có thể hay không đi ra ngoài, liền phải xem cái này hoàng đại bảo đừng chí, có phải hay không thiệt tình tưởng đưa chúng ta đi rảnh!"

"Cái gì ý tứ?" Chí minh nghi hoặc hỏi.

Triệu Cương vừa định tiếp theo nói, liền nghe xuân kiêu la lên một tiếng: "Mau xem, chúng ta xe!"

Theo xuân ki ầu một kêu, xe tải ngừng ở ven đường, vài người cùng nhau xuống xe, hoàng đại bảo nhìn kia chiếc xe việt dã, trông mắt đầu mau rơi xuống!

"Ngoan ngoan, đây là gì xe, như thế đẹp!" Hoàng đại bảo thực giật mình nói.

"Đây là tương lai dân chúng khai xe!" A chờ có chút đắc ý nói.

Hoàng đại bảo vẻ mặt không thể tin được nói: "Sau này dân chúng đều có thể khai chính mình xe hơi nhỏ!"

"Đương nhiên, này tính cái gì, người cùng chúng ta đi, sẽ nhìn đến càng nhiều càng nhiều mới mẻ đồ vật!" Xuân ki ầu nói xong liền phải lôi kéo hoàng đại bảo lên xe.

Nhưng hoàng đại bảo biểu tình một đốn, chậm rãi cúi đầu.....

Xuân ki ầu phát hiện hắn biểu tình không đúng, nhẹ nhàng đẩy đẩy hắn nói: "Đại bảo? Người xảy ra chuyện gì?"

Hoàng đại bảo lại lần nữa ngẩng đầu, mỉm cười nhìn bốn người nói: "Các người đi thôi, ta muốn lưu lại!"

"Vì cái gì nha?" A chờ thực khó hiểu hỏi.

"Ở các người tới phía trước, ta quên mất thật nhiều sự tình, hiện tại ta đều nghĩ tới, ta và các người không phải cùng cái niên đại người, có thể gặp được các người, ta thật sự thực vui vẻ, bởi vì ta đã biết Trung Quốc tương lai, đã biết ở tương lai một ngày nào đó, dân chúng có thể khai thượng chính mình xe hơi, này liền chúng ta này một thế hệ người lý tưởng, các người đi thôi, sau này phải hảo hảo xây dựng chúng ta tổ quốc."

Chí mình còn tưởng nói chút cái gì, lại bị Lưu Cương kéo lại, lắc đầu ý bảo hắn đừng nói nữa, bốn người lên xe sau, đầu thực tiếc hận nhìn hoàng đại bảo.

Mà hoàng đại bảo chỉ là vẫn luôn mặt lộ vẻ mỉm cười cùng đại gia xua tay cáo biệt, làm cho bọn họ mau chút đi thôi, không cần lại đã trở lại.

Xe đi phía trước chạy một hồi, xuân kiều nhìn dần dần biến mất hoàng đại bảo nói: "Hắn vì cái gì bất hòa chúng ta cùng nhau đi đâu? Như vậy hắn là có thể sống sót."

Ai ngờ vẫn luôn không như thế nào nói chuyện Lưu Cương, lại đột nhiên nói: "Hắn nếu là lên xe, chúng ta liền ai cũng đi không được."

"Cái gì ý tứ?" A chờ nghi hoặc hỏi.

Lưu Cương còn không có trả lời, ven đường liền xuất hiện một nhà dân tộc, xuân kiều lập tức kích động nói: "Chính là nhà này, ta bằng hữu nói chính là nhà này dân tộc!"

Vài người xuống xe đi vào dân tộc, một vị lão bản nương nhiệt tình đón lại đây nói: "Vài vị ở trọ?"

Chí minh nhìn nhìn trong tiệm hoàn cảnh nói: "Có phòng sao? Chúng ta là tam nam một nữ, tốt nhất là tách ra trọ."

Lão bản nương vội nói: "Có a, ta này có tam trương giường phòng, cũng có một trương giường phòng."

Làm tốt vào ở thủ tục sau, Lưu Cương liền hỏi lão bản nương, "Cái này địa phương có hay không một cái kêu vô danh thôn địa phương a?"

Lão bản nương sửng sốt: "Nơi này còn không phải là vô danh thôn sao?"

"Đây là!" Lưu Cương bọn họ mấy cái giống như cách một thế hệ đi ra dân tộc, nhìn bốn phía cảnh vật, trừ bỏ kiến trúc thượng nhi ều rất nhi ều hiện đại cảm đúng biến quảng cáo tử, mặt khác còn cách cục đầu còn bảo trì nguyên trạng.

"Thằng nhóc cứng đầu, người vừa rồi vì cái gì nói, nếu đại bảo lên xe, chúng ta liền đi không được đâu?" A chờ đột nhiên nhớ tới Lưu Cương phía trước lời nói.

Lưu Cương nhìn cùng nhau chỉ mình hỏi: "Người như thế nào tưởng?"

Chỉ mình nghĩ nghĩ nói: "Ta cũng bị người nhắc nhở lúc sau, mới cảm thấy vấn đề là ở hoàng đại bảo trên người, mà phi những cái đó thôn dân, hẳn là hẳn bởi vì không có xong ở nhiệm vụ sở sinh ra chấp niệm, mới hình thành cái kia vài thập niên trước vô danh thôn, hẳn cũng vẫn luôn đầu bị chính mình vây, chính là trong lòng kết, hẳn kết không khai, thẳng đến gặp chúng ta, hẳn biết Trung Quốc hiện tại phát triển thực mau, dân chúng quá thượng hẳn tưởng cũng không dám tưởng sinh hoạt, mới xem như giải khai khúc mắc."

Lưu Cương gật gật đầu nói: "Ta cũng là như thế tưởng, nếu hẳn thật sự cùng chúng ta cùng nhau đi rồi, người cảm thấy chúng ta còn đi ra tới sao?"

Xuân kiều cùng a chờ nghe sau, đầu là lòng còn sợ hãi.....

Ngày hôm sau, bọn họ bốn người chuẩn bị rời đi vô danh thôn về nhà, lão bản nương cho bọn họ lui phòng khi, chỉ mình liền hỏi nhiều một miệng: "Lão bản nương, các người nơi này từ trước có hay không ra quá cái gì đại sự kiện?"

Lão bản nương nghĩ nghĩ nói: "Đại sự kiện sao, thật là có một cái, bất quá cụ thể là cái gì cái tình huống ta không biết, bởi vì lúc ấy ta còn không có sinh ra đâu, chỉ nghe ta bà nội nói, lúc ấy không biết là cái gì nguyên nhân nào loạn bệnh truyền nhiễm, nơi này đã chết thật nhiều thôn dân, đúng rồi, còn có một người võ cảnh chiến sĩ vì cứu thôn dân cũng hy sinh."

Triệu Cương, chỉ mình, xuân kiều, a chờ, bọn họ mấy cái ở đi phía trước, vẫn luôn yên lặng nhìn màn đầu sơn phương hướng rất lâu sau đó, cuối cùng bọn họ ước định, mỗi năm hôm nay, bọn họ đầu sẽ lại trở lại nơi này nhìn một cái hẳn.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Thứ 27 Cái Chuyện Xưa Kính Viên Thị (Một)

Bà nội qua đời đời vương hải đã kích rất lớn, bởi vì từ nhỏ cha mẹ hẳn li hôn, vẫn luôn là bà nội nuôi nấng hẳn lớn lên, từ hẳn vào đại học sau, li hôn không như thế nào gặp qua bà nội, mấy năm trước bởi vì bà nội thân thể không tốt lắm, thúc thúc đã từng nói ra tiếp bà nội đi trong thành trụ, chính là bị bà nội cự tuyệt.

Ở vương hải trong ấn tượng, bà nội vẫn luôn đều cái kia thân thể ngạnh lãng lão thái thái, hẳn luôn là cho rằng chính mình chỉ cần một có thời gian, li hôn sẽ đi xem bà nội, dù sao bà nội li hôn ở nơi đó.....

Dương hẳn nhận được ba ba điện thoại nói, bà nội mau không được, làm hẳn mau thượng điểm về nhà khi, hẳn đầu óc một chút li hôn mộng, giống như toàn bộ thế giới đều sụp đổ giống nhau. Hẳn là như thế nào ngủ ở trên xe lửa, li hôn chính hẳn cũng không biết, chỉ là một lòng muốn trở về trông thấy bà nội cuối cùng một mặt.

Bà nội cũng tựa hồ vẫn luôn đang chờ vương hải, luôn là treo một hơi nuốt không đi xuống, rốt cuộc vương hải dùng hẳn đời này nhanh nhất tốc độ, chạy tới bà nội trước giường bệnh, bà nội vẫn là như vậy hiên lảnh nhìn hẳn, đồng thời cũng gọi tới ba ba cùng thúc thúc, đối bọn họ nói, chính mình không có cái gì tài sản có thể phân cho bọn họ hai người, nàng hiện tại trụ cái này tổ phòng là muốn để lại cho vương hải, ai cũng không được tranh.

Bà nội trước nay đều là nói một không hai, không ai dám phản bác nàng, nàng nói xong những lời này khiến cho ba ba cùng thúc thúc đi ra ngoài, chỉ để lại vương hải một người, bà nội lôi kéo vương hải tay nói: "Tiểu hải, bà nội phải đi, người chớ khóc, muốn giống cái nam nhân giống nhau tồn tại, người ba mẹ tuy rằng sớm li hôn, chính là bọn họ đối với người ái sẽ không bởi vì li hôn mà thay đổi, tổ phòng là bà nội cả đời gia, hiện tại để lại cho người, nếu có một ngày người mệt mỏi, li hôn trở về vài ngày, nhìn xem bà nội....."

Vương hải đã sớm rơi lệ đầy mặt, khóc không thành tiếng, bà nội cứ như vậy đi r ã, nằng đi thực an tường, không chịu cái gì tội, đầu nói như vậy lão nhân là bởi vì tích đức mới có này phúc báo.

Bởi vì bà nội là thọ, này ở trong thôn là hỉ tang, cho nên tang sự làm xong nước chảy yển, ba ba cùng thúc thúc vẫn luôn đầu ở bên ngoài chiêu đãi thân thích bằng hũu, mà vương hải lại chỉ là lẳng lẳng ng ồi ở bà nội trong phòng, hẳn đang ở một chút tiếp thu bà nội không còn nữa sự thật này.

Tại đây gian tổ trong phòng, có quá nhiều quá nhiều vương hải khi còn nhỏ h ồi ức, ở sửa sang lại bà nội di vật khi, phát hiện nguyên lai bà nội bảo lưu lại rất nhiều vương hải khi còn nhỏ ảnh chụp, hẳn tưởng li ền tính chính mình ba ba mẹ mẹ cũng chưa gặp qua chút ảnh chụp đi!

Đột nhiên, ở album phía dưới đề nặng một cái bà nội kính viễn thị, nó một cái kính chân đã sớm bởi vì vương hải khi còn nhỏ nghịch ngợm, cấp quăng ngã chặt đứt, bà nội bởi vì dùng quán cái này kính viễn thị li ền luyện tiếc ném, chỉ là dùng bạch băng dính đơn giản dính dính, li ền vẫn luôn dùng đến bây giờ.

Xem kính viễn thị vị trí, khẳng định là bà nội mỗi lần xem vương hải ảnh chụp khi, đầu không tránh được muốn mượn dùng nó hỗ trợ, vương hải nhẹ nhàng vượt kính viễn thị, cảm giác tựa như bà nội ở vượt ve đầu của hẳn giống nhau.

Từ quê quán trở về sau, vương hải chỉ mang về bà nội kính viễn thị, vì chính là tưởng niệm bà nội thời điểm lấy ra tới xem một cái, hảo nhìn vật nhớ người một phen.

Từ bà nội tang sự xong xuôi sau, vương hải li ền cơ hồ cùng ba ba lại không có gì liên hệ, một lòng nhào vào hẳn vừa mới khởi bước sự nghiệp thương, vô dụng mấy năm, hẳn cũng coi như là sự nghiệp có chút sở li ền.

Cũng không biết nói có phải hay không chịu cha mẹ ảnh hưởng, hẳn vẫn luôn độc thân, li ền tính giao bạn gái, cũng không có kết hôn tính toán,

cái này làm cho rất nhiều nữ nhân đều đối hẩn kính nhi viễn chi, chính hẩn đảo cũng không cái gọi là.

Như vậy ngày nhoáng lên lại là mấy năm liền đi qua, vương hải hiện tại thành chân chính kim cương vương lão vương, có phòng, có xe, có tiền, người soái, độc thân, đáng tiếc chính là khủng hôn.

Nhưng vương hải chính mình lại cảm thấy như vậy ngày, hẩn quá còn tính dễ chịu, bởi vì lấy hẩn hiện tại thân phận cùng địa vị, căn bản không thiếu nữ nhân.

Ai biết một chuyện nhỏ, lại quấy rầy vương hải "Vương lão ngũ" sinh hoạt.....

Hôm nay công ty an bài mấy cái công ty cao quản đi tham gia kiểm tra sức khoẻ, kết quả vương hải kiểm tra sức khoẻ báo cáo biểu hiện hẩn thân thể các hạng chỉ tiêu đều còn tính bình thường, chính là thị lực có chút vấn đề, yêu cầu đến chuyên khoa phúc tra một chút.

Vương hải mới đầu còn tưởng rằng chính mình có phải hay không cận thị, nhiều nhất liền có điểm tản quang bái, không nghĩ tới tới rồi chuyên khoa một tra, hẩn thế nhưng được lão thị! Hẩn còn không đến 40 đâu! Như thế nào khả năng đâu?

Vì thế vương hải lại trần trọc tới rồi một cái chuyên nghiệp mắt khoa bệnh viện, chính là kết quả vẫn là giống nhau, liền lão thị, về mặt không thể tin được vương hải phi thường buồn bực trở về nhà, nếu là làm hẩn kia giúp bằng hữu biết chính mình thế nhưng có lão hoa, không được chê cười chết hẩn, không được, kiên quyết không thể làm cho bọn họ biết.

Về nhà sau, hẩn liền nhảy ra năm đó bà nội kính viễn thị, hẩn muốn thí nghiệm một chút chính mình mang lên có thể hay không thấy rõ, liền biết chính mình có phải hay không lão hoa! Vì thế hẩn liền tìm tới một quyển tự rất nhỏ thư, rồi mới mang lên bà nội kính viễn thị.

Vừa rồi thư thượng mơ hồ văn tự, ở hẩn mang lên trong nháy mắt, đều rõ ràng, cái này vương hải mắt choáng váng, đặt mộng nghĩ ở hẩn da thật

trên sô pha, cảm thán nhân sinh khổ đoản a! Chính mình còn không có hưởng thụ đủ, liền bắt đầu biến già rồi?

Đã có thể ở hẳn liên tiếp trách trời thương dân thời điểm, bỗng nhiên thấy hẳn trên trần nhà có một đôi chân, thẳng tắp rũ ở cách hẳn cái mũi không đến 10 cm địa phương.....

Hắn một cái giật mình, từ trên sô pha nhảy dựng lên, trích rớt bà nội kính viễn thị cẩn thận nhìn về phía trần nhà, lại cái gì đâu không có.

Chẳng lẽ là chính mình hoa mắt? Xem ra đêm qua chơi quá muộn, hiện tại hẳn tuổi này, phải hảo hảo bảo dưỡng thân thể, hôm nay chỉ là cái lão hoa, còn hảo không phải thân thể cái khác cơ năng ra vấn đề

Hắn thật dài hô một hơi, tính toán ngày mai muốn hay không trộm đi xứng cái kính viễn thị, bằng không sau này xem cái văn kiện không chuẩn đâu là cái vấn đề

Vương hải rời đi phòng khách, hồi phòng ngủ ngủ đi, chính là hẳn cũng không có thấy, liền ở vừa rồi ngồi vị trí mặt trên, thật sự có một đôi nam nhân chân treo ở nơi nào.....

Ngày hôm sau, vương hải đi tới một nhà hàng hiệu mắt kính cửa hàng, hẳn vừa đi tiến, tiểu người phục vụ liền nhiệt tình cùng hẳn chào hỏi: "Vương tổng buổi sáng tốt lành!"

"Hảo, buổi sáng tốt lành!" Hẳn lúc này mới nhớ tới chính mình là nhà này trong tiệm vip, cơ hồ tất cả mọi người nhận thức chính mình.

"Vương tổng, hôm nay tưởng tuyển cái cái gì kiểu dáng kính mát đâu? Chúng ta trong tiệm tân tới rồi mấy cái kiểu dáng, ngài có thể thử xem nhìn xem." Tiểu người phục vụ ân cần nói.

Cuối cùng vương hải thật sự chưa nói xuất khẩu, chính mình là tới xứng kính viễn thị, vì thế liền mua hai cái mới nhất khoản kính mát, liền vội vàng rời đi.

Trở lại công ty sau, trương bí thư cho hắn đưa tới hôm nay nhất định phải ý kiến phúc đáp báo cáo, hắn nhìn thoáng qua, đầu liền lớn, trước kia cũng không cảm thấy 3 hào tự thể rất nhỏ, như thế nào hiện tại nhìn tiêu nhân giống cái muỗi giống nhau.

Hắn tìm cái lý do đem trương bí thư chỉ đi ra ngoài, chạy nhanh móc ra bà nội kính viễn thị mang lên, nháy mắt bình thường lớn nhỏ 3 hào tự thể lại đã trở lại.

Vương hải nhanh chóng đem này đó báo cáo làm tốt ý kiến phúc đáp, rồi mới hắn liền ngừng đầu muốn nhìn một chút, có hay không người phát hiện hắn mang theo cái này kỳ quái gương, nhưng vừa nhắc đầu liền nhìn đến hắn văn phòng một phiến bên cửa sổ thượng đứng một cái phi đầu tán phát nữ nhân.

"Người là ai? Như thế nào tiến vào?" Vương hải bị hoảng sợ, lập tức lớn tiếng đối nữ nhân kia trách cứ hỏi.

Lúc này trương bí thư cũng nghe đến bên trong thanh âm, liền đẩy cửa đi đến, vương hải vội trịch rút kính viễn thị, đối trương bí thư nói: "Cái này nữ....." Chính là hắn nói nói một nửa, liền phát hiện vừa rồi nhìn đến nữ nhân địa phương, cái gì cũng không có, chỉ là bãi trừ bần hoa la đơn.

"Xảy ra chuyện gì vương tổng?" Trương bí thư vẻ mặt quan tâm hỏi.

"Nga, không có việc gì, này đó báo cáo phê hảo, người phát đi xuống đi." Vương hải cảm giác có điểm xấu hổ, nhưng càng có rất nhiều kinh hãi, chính mình vừa rồi rõ ràng liền thấy được, như thế nào sẽ chỉ chớp mắt liền không có đâu?

Thứ 27 Cái Chuyện Xưa Kính Viễn Thị (Nhị)

Vương hải gắt gao nhìn chăm chăm văn phòng cửa sổ, rồi mới cho người ta sự bộ Lưu Khôn gọi điện thoại, không một hồi Lưu Khôn liền đi đến.

"Vương tổng, như thế nào có thời gian tìm ta tới ngài văn phòng a? Sẽ không lại có cái gì nhân sự biến động đi?" Lưu Khôn cười hì hì nói.

Vương hải thật sâu nhìn hấn một cái, Lưu Khôn làm hấn xem trong lòng thẳng phát mao, "Vương tổng, vương ca, có việc ngài liệ̀n nói, đừng như thế thâm tình nhìn ta hành sao?"

"Người tới công ty so với ta thời gian trường, có biết không này gian trong văn phòng lui tới ra quá cái gì sự?" Vương hải vẫn là thẳng lẳng lẳng nhìn Lưu Khôn hỏi.

Lưu đ̣ồng h̄ôn nữ tình một đ̄ốn, tiếp theo có chút ậ́p a ậ́p ụ́ng nói: "Ta đi, là tới so ngài thời gian lâu, chính là đến cũng không lâu đến biết quá nhiều sự, nơi này là ra quá sự, nhưng khi đó ta còn không có tới đâu, ta cũng là nghe người khác nói."

Vương hải sắc mặt lạnh lùng nói: "Đừng vô nghĩa, nói trọng điệ̉m!"

"Hảo hảo hảo, ta nghe nói này gian văn phòng ở chúng ta công ty hoàn toàn đi vào trú phía trước, là một nhà buôn bán bên ngoài bao da công ty, cũng không biết là bởi vì cái gì nguyên nhân, cái này trong công ty một cái nữ viên chức, liệ̀n từ nơi này nhảy xuống, lúc ấy liệ̀n ngã chết, ta liệ̀n biết như thế nhiều." Lưu Khôn nói.

Vương hải ngữ khí lạnh băng hỏi: "Là ai đ̄ệ̀nḡi đ̄em này gian văn phòng cho ta dùng?"

Lưu Khôn vừa nghe liệ̀n có chút sợ hãi nói: "Ai, vương tổng, việc này ta cũng không biết nói, cái này văn phòng ở ngài tới phía trước, chính là ngài tiệ̀n nhiệm ở dùng, cho nên ngài đã tới, liệ̀n đ̄ươnḡn̄iệ̀n cũng là ở chỗ này làm công! Ta thật không biết ngài kiệ̀nḡ kị này đó, ta trở về liệ̀n nghĩ cách cho ngài điệ̀u một gian."

"Tạm thời không cần, người sau này nhớ kỹ, cái gì sự đ̄ềū phải hướng ta báo cáo, bằng không chờ ta chính mình đã biết, có người hảo trái cây ăn!" Vương hải hung tợn nói.

"Yên tâm yên tâm, vương tống, lần này ta thật không phải cố ý, lần sau tuyệt đối sẽ không lại ra loại sự tình này!" Lưu Khôn vừa nói vừa rời khỏi vương hải văn phòng.

Lưu Khôn đi sau, vương hải nhìn cái kia cửa sổ, trong lòng cảm giác mao mao, chính mình mấy ngày nay là xảy ra chuyện gì? Có phải hay không mấy ngày nay thời vận quá thấp, cho nên luôn là có thể nhìn đến này đó dơ dột vật?

Vào lúc ban đêm vương hải đây rớt sở hữu xã giao, hẳn cảm thấy chính mình hẳn là hảo hảo nghỉ ngơi một đêm, không thể luôn là như vậy suốt đêm suốt đêm chơi đi xuống, về nhà sau, hẳn còn cấp chính mình làm một mâm khỏe mạnh salad rau dưa ăn, rồi mới liền chuẩn bị đi WC liền ngủ.

Vương hải cùng đại đa số người giống nhau, đều có một cái thói quen, chính là như xí thời điểm thích đọc sách, chính là hẳn hiện tại đến không được lão thị sao? Cho nên thượng WC đều phải mang theo bà nội kính viễn thị đi vào, hẳn vẫn là theo thường lệ mở ra một quyển tạp chí, nhìn sẽ, liền phát hiện ở buồng vệ sinh một góc, giống như có cái đồ vật ở động.

Hắn nâng vừa thấy, một cái tiểu hài tử đang ở trên mặt đất một chút bờ hướng chính mình, nhưng vấn đề là cái này tiểu hài tử chỉ có nửa thân mình, hẳn nửa người dưới cái gì đều không có!

A! Vương hải bị này đột nhiên xuất hiện kinh tủng hình ảnh thực sự hoảng sợ!

Hắn cái thứ nhất phản ứng là đem trong tay tạp chí ném hướng về phía cái kia góc, tiếp theo liền tháo xuống kính viễn thị, mà khi hẳn định tình vừa thấy khi, cái kia góc chỉ có một con thùng rác mà thôi.

Lúc này hẳn mới ý thức được, chính mình khẳng định là nơi nào ra vấn đề, vương hải cảm thấy chính mình hẳn là đi tìm xem vị kia hẳn nhận thức cao nhân rồi.

Ở vương hải bằng hữu vòng trung có một cái đặc biệt lợi hại mệnh lý đại sư, vương hải cơ hồ mỗi một năm đều sẽ thỉnh hẳn cấp chính mình tính

tính toán năm nay vận thế, nhớ rõ năm nay tháng giêng hắc còn đối vương hải nói: "Người năm nay vận thế rất là thuận ý, có thể nói phồn hoa tựa cầm." Nhưng như thế nào lúc này mới đến sáu tháng cuối năm chính mình liên tiếp gặp quỷ đâu?

Vì thế vào lúc ban đêm vương hải liên ước cái này mệnh lý đại sư ra tới cùng nhau ăn cơm, rượu quá ba tuần sau, hắc liên đem chính mình hai ngày này gặp quỷ sự cùng đại sư nói.

Đại sư cũng rất kỳ quái, ấn hắc cấp vương hải tính, hắc năm nay vận thế chính vượng, không có khả năng nhìn thấy cái gì dơ dột vật, vương hải chính mình cũng cảm thấy hắc năm nay vận thế đích xác cũng không tồi, thăng chức, tăng lương, sự nghiệp thượng xuôi gió xuôi nước.

Cuối cùng đại sư lại cấp vương hải khái một quẻ, tiếp theo sắc mặt trầm xuống, "Tiểu vương, người hảo hảo hồi tưởng một chút, này ba lần gặp quỷ phía trước, người có hay không đã làm tương đồng sự?"

Wương hải tưởng một hồi nói, "Ngài như thế vừa nói, ta giống như nhớ rõ, này ba lần gặp quỷ phía trước, ta đều đang xem thư hoặc là văn kiện linh tinh, rồi mới đột nhiên liên nhìn đến, nhưng ngay sau đó lại lập tức biến mất."

Đại sư song làm vương hải cẩn thận ngẫm lại, này ba lần giữa, có hay không dùng quá cùng dạng dơ dột vật, tỷ như bút máy a, thẻ kẹp sách a linh tinh? Hơn nữa vẫn là phía trước vô dụng quá.

Wương hải nghĩ nghĩ nói: "Không có, đều là bình thường dùng dơ dột vật, trừ bỏ....."

"Trừ bỏ cái gì?" Đại sư nghe được vương hải như thế vừa nói, liên biết hấp dẫn.

Wương hải chính sắc nói: "Thứ này là ta bà nội di vật, nó không có khả năng có cái gì dơ dột vật."

"Nga, di vật, là cái gì dơ dột?" Đại sư tò mò hỏi.

Vương hải nói: "Không phải cái gì quý trọng đ ồ vật, chỉ là một cái hồng r ồi chân kính viễn thị, nhưng là bởi vì là ta bà nội di vật, cho nên với ta mà nói thực quý giá."

Đại sư suy nghĩ một h ồi, li ền đối vương hải nói: "Hảo, vậy người ngày mai lấy lại đây làm ta trước nhìn xem."

Ngày hôm sau, vương hải đem bà nội kính viễn thị cấp đại sư tặng qua đi, hấn cẩn thận quan sát h ồi lâu, không có phát hiện có cái gì vấn đề, vì thế đại sư li ền đem kính viễn thị mang ở chính mình trên mặt.

Kết quả mới vừa một mang lên, đại sư biến sắc, dùng ngón tay vương hải nói: "Người! Như thế nào sẽ là người!" Lời nói còn chưa nói xong li ền té xỉu trên mặt đất.

Vương hải mã thượng gọi người tới, đem đại sư đưa đến bệnh viện, bác sĩ kiểm tra sau nói: "Não trúng phong, còn hảo đưa tới đúng lúc, bằng không khả năng sẽ có sinh mệnh nguy hiểm, giống nhau người bệnh xuất hiện loại tình huống này, đầu là đã chịu nào đó kích thích mới đưa đến bệnh phát."

Đại sư người nhà hỏi vương hải, lúc ấy đã xảy ra cái gì sự tình? Vương hải cũng là vẻ mặt mờ mịt, hấn đem ngay lúc đó trải qua nói đơn giản một lần, tất cả mọi người nhìn không ra có thể có cái gì kích thích đại sư đâu?

Nhưng vương hải trong lòng có loại cảm giác, khẳng định cùng bà nội kính viễn thị có quan hệ.

Đại sư có một cái sư đệ vẫn luôn ở Hongkong phát triển, biết được đại sư sinh bệnh tin tức li ền lập tức từ Hongkong đuổi trở về, kinh đại sư người nhà dẫn tiến, vương hải nhận thức vị này ở Hongkong rất có danh khí Lý cư sĩ.

Lý cư sĩ làm vương hải đem cùng ngày trải qua, lại kỹ càng tỉ mỉ nói một lần, bao g ồm hấn vì cái gì tới tìm đại sư.

Vương hải biết đại sư khả năng sau này đều rất khó lại bình phục, kia chính mình vấn đề cũng chỉ có tìm cái này Lý cư sĩ hỗ trợ giải quyết, liền đem sự tình tỉ mỉ tỉ mỉ hậu hậu đều cùng Lý cư sĩ nói một lần.

Lý cư sĩ nghe sau suy nghĩ thật lâu sau, mới đối vương hải nói: "Ta sư huynh ở đầu năm cấp chính mình khả quá một quẻ, tính ra chính hấn năm nay tất có một đại kiếp nạn, đáng tiếc ta ở vận thế thượng tạo nghệ không có ta sư huynh hảo, vô pháp giúp hấn bài trừ kiếp nạn này, chính là hàng yêu bắt quỷ lại là ta cường hạng."

Vương hải vừa nghe liền cao hứng nói: "Kia thật tốt quá, ta thứ liền toàn trông cậy vào đại sư ngài!"

Lý cư sĩ xoa xoa tay nói: "Không cần khách khí, kỳ thật vừa rồi chúng ta vừa thấy mặt, ta liền nhìn ra trên người của người có một kiện âm vật, nghe người nói đã nhiều ngày tao ngộ sau, liền càng thêm khẳng định, cái kia âm vật chính là nhà người lão thái thái lưu lại kia kiện di vật, người nhưng phương tiện làm ta xem một cái sao?"

"Đương nhiên có thể!" Vương hải nói xong liền từ trong lòng ngực móc ra cái kia kính viễn thị, đưa cho Lý cư sĩ.

Lý cư sĩ tiếp nhận tới dùng cái mũi vừa nghe, tiếp theo sắc mặt liền thay đổi.....

Thứ 27 Cái Chuyện Xưa Kính Viễn Thị (Tam)

"Lý đại sư, cái này kính viễn thị có cái gì vấn đề sao?" Vương hải bất an hỏi.

Lý cư sĩ biểu tình ngưng trọng nói: "Cái này kính viễn thị không nên là dương gian đồ vật, nó đã sớm hấn là theo người bà nội cùng đi, nhưng là không biết bởi vì cái gì nguyên nhân nó giữ lại, cho nên người liền có thể thông qua nó tới nhìn trộm đến một ít quỷ hồn tồn tại."

Lý cư sĩ nói xong liền phải đem kính viễn thị mang ở chính mình trên mặt, vương hải vừa thấy, vội gọi lại hấn nói: "Từ từ Lý đại sư, ngài sư

huynh chính là đeo nó lên sau, lại đột nhiên gian trúng gió!" Vương hải cũng là hảo tâm nhắc nhở.

Nghe được vương hải như thế nói, cái này Lý cư sĩ động tác chậm lại, hẳn tựa hồ ở suy xét chính mình vừa rồi hành động có phải hay không có chút lỗ mãng chút? Vì bảo hiểm một chút, hẳn chỉ là đem kính viễn thị giơ lên đặt ở trước mắt, đột nhiên, sắc mặt của hắn biến đổi, lập tức nhanh chóng đem kính viễn thị phóng tới bên cạnh trên bàn.

Wương hải xem Lý cư sĩ kinh hoảng biểu tình, vội hỏi hắn: "Xảy ra chuyện gì Lý đại sư?"

Lý đại sư hơi làm bình tĩnh sau, đối hắn nói: "Ta vừa rồi xuyên thấu qua thấu kính hướng bên trong nhìn thoáng qua, phát hiện người sau lưng có một đôi chân, một đôi lão niên nữ tính chân."

"Ngài ý tứ là có quỷ đi theo ta sao?" Vương hải có chút sợ hãi hỏi Lý cư sĩ.

Lý cư sĩ cũng không thể khẳng định, "Này giống nhau có hai loại tình huống, một loại là cái này quỷ chính là đi theo người tới, đệ nhị loại khả năng nàng chính là cái này địa phương quỷ, hoặc là qua đường quỷ, loại này quỷ giống nhau cùng người xa không thượng quan hệ."

Wương hải nghe Lý cư sĩ nói chính mình sau lưng có quỷ, khó tránh khỏi trong lòng có chút sợ hãi, chính là lại tưởng tượng, nếu là chính mình bà nội đâu? Nàng cũng sẽ thương tổn chính mình sao?

Wương hải đối Lý đại sư nói: "Ta bà nội đều đã chết rất nhiều năm, nếu thật là nàng đi theo ta, có thể hay không là bởi vì nàng có cái gì tâm nguyện chưa xong đâu?"

Lý đại sư gật gật đầu nói: "Có cái này khả năng, nhưng muốn biết có phải hay không nàng, chỉ có thể chính người mang lên lão hoa ý chính mình xem, nhưng là tại đây phía trước, người đến làm hảo tâm chuẩn bị, bởi vì một khi người gặp được quỷ, như vậy người cùng nàng chi gian liên

thành lập một loại đặc có liên hệ, nếu nàng cũng không phải người bà nội, liề n rất khả năng sẽ quấ n lên người."

Nghe xong Lý cư sĩ nói, vương hải liề n bắt đầu có chút rối rắm, hẳn thật không biết có nên hay không mang lên lão hoa ý nhìn xem cái kia quý h ồ n đâu?

Vì thế hẳn liề n làm ơn Lý cư sĩ giúp giúp chính mình, bởi vì cái này đã nghiêm trọng ảnh hưởng đến hẳn công tác cùng sinh sống.

Lý cư sĩ tuy rằng là vị trí danh bất quĩ đại sư, nhưng là hẳn cũng không phải trời sinh Âm Dương Nhân, ở thông thường trạng thái hạ, hẳn có khả năng cảm giác quý h ồ n chỉ là một cỗ âm khí mà thôi, hôm nay hẳn cũng là liề n đầu tiên dùng người thị giác gặp quĩ, hơn nữa hẳn cũng rất muốn biết, sư huynh vì cái gì sẽ trúng gió đâu?

Lấy hẳn đối sư huynh hiểu biết, nếu là vô cùng đơn giản thấy được vương hải bà nội quĩ h ồ n, hẳn là không có khả năng trúng gió, năm đó bọn họ cùng nhau làm cục bắt cương thi vương, cấp Hongkong đệ nhất quĩ trạch phá sát, hai người cái gì khủng bố quĩ dị sự tình chưa thấy qua, như thế nào khả năng làm một cái lão thái thái âm h ồ n cấp dọa trúng gió đâu?

Này trong đó nhất định có vấn đề, Lý cư sĩ tin tưởng chính mình sư huynh ở mang lên kính viễn thị trong nháy mắt, khẳng định là thấy làm hẳn nhất kiêng kị sự tình xuất hiện, là cái gì đâu? Hẳn cùng sư huynh tách ra rất nhiều năm, đầu là từng người phát triển chính mình sự nghiệp, mấy năm nay sư huynh rốt cuộc kiêng kị cái gì, hẳn còn phải hảo hảo tra tra mới được.

Lý cư sĩ nghĩ đến đây, hẳn liề n đối vương hải nói: "Vương tiên sinh, cái này kính viễn thị, người tổng cộng đeo ba liề n, mỗi một liề n đầu có thể nhìn thấy dơ đ ồ vật?"

Vương hải gật đầu nói: "Đúng vậy, mỗi một liề n đầu là trong lúc vô tình thấy được, quá dọa người, quá khủng bố! Bất quá một trích rớt kính viễn thị liề n cái gì đầu không có, ta lúc ấy cũng không có nghĩ đến là bởi vì cái

này gương mới thấy quý, còn tưởng rằng chỉ là chính mình thời vận thấp đâu!"

"Hảo đi, ta hiểu được," Lý cư sĩ đối hần nói: "Xem ra cái này lão hoa ý chỉ có thể Vương tiên sinh một người mang mới có thể, người đeo ba lần, thấy ba lần quý, cũng chưa xảy ra chuyện, nhưng ta sư huynh chỉ đeo một lần liền có chuyện, đủ để chứng minh trừ người ở ngoài, người khác đeo khẳng định sẽ xảy ra chuyện."

Vương hải cũng cảm thấy Lý cư sĩ nói có chút đạo lý, cuối cùng Lý cư sĩ nói hôm nay canh giờ không đúng, làm hần ngày mai chính Ngọ phía trước tới tìm hần, rồi mới hần lại khai đàn tố pháp, nhìn xem cái này kính viễn thị bên trong rốt cuộc có cái gì tà ám làm quái.

Nghe Lý cư sĩ nói như vậy, vương hải tự nhiên là ngàn ân vạn tạ, vì thế hần liền đem bà nội mắt kính trước đặt ở Lý đại sư lúc này, rồi mới chính mình liền về trước gia.

Ngày hôm sau đi vào Lý cư sĩ khách sạn dừng chân, lại bị báo cho, Lý cư sĩ đã lui phòng đi rồi! Cái này làm cho vương hải trong lòng rất là khó hiểu, Lý cư sĩ không phải làm chính mình hôm nay tới sao? Kia hần như thế nào lại sẽ lui phòng đi rồi đâu?

Lúc này vương hải điện thoại đột nhiên vang lên, hần chuyển được vừa nghe nguyên lai là bệnh viện đánh tới, nói đại sư ở bệnh viện tỉnh lại, cái thứ nhất liền phải thấy ta, người nhà của hần không có biện pháp, đành phải cho ta gọi điện thoại, làm ta vô luận như thế nào đến qua đi một chuyến.

Ngẫm lại đại sư cũng đâu là bởi vì chính mình mới có thể xảy ra chuyện, như thế nào khả năng đối này không quan tâm đâu? Vì thế hần liền đánh xe đi tới bệnh viện, vương hải không nghĩ tới, hần mới vừa đi tiến phòng bệnh, liền thấy đại sư làm người nhà đem chính mình nâng lên, rồi mới mồm miệng không rõ nói một câu nói.

Vương hải vừa mới bắt đầu còn không có nghe rõ, đến là đại sư người nhà nghe hiểu liền phiên dịch cấp vương hải nghe, đại sư nói: "Ngàn vạn

không cần đem kia phó mắt kính cho ta sư đệ!"

Tuy rằng nghe minh bạch đại sư nói, nhưng cũng gắn liền với thời gian vẫn r ã, vì thế vương hải liền đem sự tình cùng đại sư nói một lần, đại sư nghe sau sắc mặt phi thường không tốt, sau tới thông qua đại sư người nhà phiên dịch, vương hải mới biết được này trong đó nguyên do.

Nguyên lai đại sư sư phụ tổng cộng thu hai cái đồ đệ, một cái là đại sư chính mình, một chính là vị kia Lý cư sĩ, bọn họ sư phụ cũng là đem chính mình suốt đời sở học toàn bộ không hề giữ lại truyền cho hai người.

Bọn họ sư huynh đệ hai người vừa mới bắt đầu, ở bên nhau ở chung phi thường hảo, cũng làm một trận rất nhiều kiện vì dân trừ hại chuyện tốt.

Chính là sau tới, đại sư thông thả chậm phát hiện, cái này Lý cư sĩ càng ngày càng cực đoan, đem sư phụ dạy hắn đồ vật luôn là dùng ở một ít đường ngang ngõ tắt sự tình thượng, hắn vài lần khuyên sư huynh quay đầu lại là bờ, chính là lại bị Lý cư sĩ cự tuyệt. Sau tới sư phụ hắn quê quán người biết sau, liền dưới sự tức giận đem hắn trục xuất sư môn.

Từ đây, hắn cái này sư đệ liền xa phó Hongkong, vài thập niên không còn có trở về, này ở giữa bọn họ cũng không có liên hệ quá, hiện tại hắn vừa ra sự, liền liền gấp trở về, khẳng định là có đi đầu mưu đồ, đến nỗi kia phó mắt kính, đối với người bình thường tới nói, nó khẳng định là kiện tà vật, e sợ cho tránh còn không kịp, nhưng đối với tu luyện huyền thuật người lại là một kiện vật báu vô giá.

Wương hải nghe đến đó có chút hồ đồ, chính mình có thể nhìn thấy quý kính viễn thị như thế nào liền thành vật báu vô giá đâu?

Nhưng đại sư lại nói: "Bởi vì bọn họ này một hàng, trời sinh Âm Dương Nhân cập vì thừa thốt, người bình thường ở có thiên phú, cũng chỉ ở đạt tới nhất định tu vi sau mới có thể nhiều ít có thể cảm giác đến âm vật nơi, mà không phải chân chính nhìn thấy quý, mà người bà nội lưu lại cái này kính viễn thị liền thành một cái có sẵn Âm Dương Nhân kính, chỉ cần một mang lên, tầm mắt có thể đạt được chỗ, liền đều có thể nhìn đến có

hay không âm vật, người nói này đối với chúng ta tới nói đây là không phải bảo vật một kiện đâu?"

Thứ 27 Cái Chuyện Xưa Kính Viễn Thị (Bốn)

Vương hải nghe xong đại sư nói, cũng không biết nên làm sao bây giờ, hiện tại kính viễn thị đều làm Lý cư sĩ cần đi, mà người của hắn cũng đã biến mất, phỏng chừng là chạy về Hongkong.

Đại sư lại hoãn một hồi, rốt cuộc có thể chính mình nói rõ ràng lời nói, hắn một phen giữ chặt vương hải, thở dài tỏ vẻ, cái này kính viễn thị ném, đối vương hải có lẽ không có gì quá lớn tổn thất, bởi vì vì làm một người bình thường, bên người có như thế một cái âm vật khẳng định là không tốt lắm, thời gian dài khẳng định sẽ thay đổi người này vốn có vận thế.

Hiện tại hắn lo lắng lại là chính mình cái kia không biết cố gắng sư đệ, tuy rằng hắn đã sớm bị trục xuất sư môn, chính là rốt cuộc từ nhỏ cùng nhau lớn lên, như thế nào cũng không hy vọng hắn không được chết già a!

Vương hải nghe xong thực giật mình nói: "Như thế nào sẽ, Lý cư sĩ không phải cũng rất lợi hại sao? Hắn là sẽ có biện pháp nha!"

Đại sư lắc đầu nói: "Người không biết, cái này kính viễn thị ở trong tay người nhiều nhất sẽ chỉ làm người trông thấy quý, vận thế thiếu chút nữa, chính là như dừng ở ở trong tay người khác, đặc biệt là trong lòng có quý nhân thủ, vậy khẳng định là dữ nhiều lành ít!"

Vương hải vẫn là nghe không quá minh bạch, đại sư liền đối hắn nói chính mình vì cái gì sẽ té xỉu trúng gió nguyên nhân.....

Kỳ thật mỗi một cái tu luyện huyền thuật nhân thân thượng, nhiều ít đều lưng đeo một hai kiện có bồi lương tâm sự tình, có lẽ là xuất phát từ đại nghĩa, có lẽ vì cá nhân tiểu nghĩa, tóm lại đều có trải qua như thế một hai kiện thương tổn người khác sự tình.

Đại sư chính mình cũng không ngoại lệ, hắn tuổi trẻ thời điểm, thích quá một cái cô nương, hai người phi thường yêu nhau, đã có thể đương

chuẩn bị cùng sư phụ nói muốn đi cầu hôn khi, lại phát hiện nhà gái gia thế có vấn đề, nguyên lai nhà bọn họ nhiều thế hệ đầu này đây trộm mộ mà sống.

Ở đại sư bọn họ này một hàng đương, nhất trợ trên chính là đào mồ quật mộ, này không chỉ là tổn hại âm đức sư, vẫn là thiếu đại đức xong việc!

Đại sư sư phụ làm người cực kỳ chính trực, nhị độ xảy ra chuyện lúc sau, hấn trong mắt càng dung không dưới một cái hạt cát, đại sư lúc ấy tuy rằng còn thực tuổi trẻ, nhưng là từ nhỏ bị sư phụ nuôi lớn, cho nên đặc biệt kính trọng hấn, cũng không dám làm một chút võ nghịch hấn lão nhân gia sư.

Chính là này đầu nhi hấn lại đáp ứng rồi nhà gái sẽ ở 10 thiên hậu tiến đến cầu hôn, kết quả ước định đã đến giờ, hấn cũng không có xuất hiện ở nhà gái trong nhà, ngày li hôn ở hấn áy này trung qua hai tháng.

Đột nhiên có một ngày, hấn nhận được nhà gái người nhà đưa tới thiệp mời, đại sư giật mình, có lẽ là bởi vì thật lâu không thấy, đại sư cũng phi thường tưởng niệm nàng, lúc trước đáp ứng sự tình không có làm đến, cho nên li hôn vẫn luôn không mặt mũi đi gặp nàng.

Hiện tại các nàng trong nhà như thế chính thức mời hấn, mặc kệ như thế nào chính mình đầu hấn là đi, hảo cấp đối phương một cái giao đãi.

Vì thế ngày hôm sau, đại sư li hôn đèo hai hộp điểm tâm tự mình tới cửa, nhưng mới vừa vừa đi đến nhà gái cửa nhà, li hôn nhìn đến hai cái chói lợi bạch đèn lồng phi thường chói mắt treo ở trên cửa lớn, mặt trên thành linh viết "Điện" tự!

Đại sư trong lòng cả kinh, li hôn mau chân chạy đi vào, bên trong quả nhiên thiết một cái linh đường, chỉ là cái này linh đường cùng giống nhau linh đường không quá giống nhau, bên trong sở hữu bài trí thế nhưng đầu là đồ thảm, linh đường trung gian bãi một ngum sơn son hai người hợp táng quan tài.

Cái này linh đường như thế nào xem đầu như là một cái hủ đường a, chỉ là nhìn qua như thế quý dị, bất quá đại sư còn tính bình tĩnh, hấn liếc mắt một cái liền nhìn đến linh đường thượng quả ảnh chụp chính là chính mình âu yếm cô nương.

"Bang" một tiếng, hấn trong tay đề điếm tâm hộp rơi xuống đất, có lẽ không quá dám tin tưởng, chỉ là ngần ngừ hai tháng không gặp thế nhưng liền âm dương lưỡng cách.

Nhà gái người nhà nói: Bởi vì đại sư hấn không có đúng hẹn tới cầu hôn, cô nương đặc biệt thương tâm, nhưng là lại không có oán quá lớn sư một câu, chính là không nghĩ tới nàng phát hiện chính mình có đại sư cốt nhục, lại không dám cùng người nhà nói, cứ như vậy, ở một lần gia tộc trộm mộ hoạt động trung, bởi vì không ai biết cô nương hoài hài tử, vốn nên nhẹ nhàng làm được sự tình, lại muốn nàng mệnh.

Dương gia nhân phát hiện khi, cô nương đã sớm tắt thở, sau tới ở nàng trên người phát hiện một phong viết cấp đại sư tin, mới biết được này hết thấy.

Cô nương người nhà hiện tại không cần đại sư làm khác, chỉ cần cùng cô nương kết âm hôn, đến ngày đi bói các nàng mẫu tử là đến nơi, nói trắng ra chính là làm đại sư đầu mạng.

Đại sư lúc ấy niên thiếu khí thịnh, huyết khí phương cương, thấy âu yếm nữ nhân nhân chính mình chết thảm, tức khắc vạn niệm câu hồi, không có làm bất luận cái gì phản kháng đã bị nhà gái người nhà áp đã bái đường, rồi mới liền nằm ở kia khâu hai người quan.

Liền ở cuối cùng lập tức liền phải bị chôn sống thời điểm, hấn sư phụ đúng lúc xuất hiện, cũng mang đến lúc ấy bản địa rất có thể lực một cái quân phiệt đầu lĩnh, ngành sinh sinh đem đại sư từ nhà gái người nhà trong tay đoạt trở về, một phen hỗn chiến khi, nữ chủ người nhà toàn bộ bị quân phiệt thủ hạ nổ súng đánh chết.

Đại sư bị cứu trở về sau, vẫn luôn tinh thần sa sút mấy năm mới chậm rãi hoãn lại đây, chính là chuyện này lại là hấn cả đời đau điếm, đừng nói là

người ngoài, chính là chính mình đâu không nghĩ đẽ cập.

Ngày đó đại sư mới vừa một mang lên kính viễn thị, li ền nhìn đến vài thập niên trước chết đi cô nương, li ền đứng ở hấn có trước mặt, trong tay còn bao một đoàn đ ồ vật, li ền như vậy u oán nhìn hấn, nhưng hấn đã sớm không phải năm đó tiêu tử, cho nên mới sẽ nhất thời chịu không nổi kích thích trúng gió.

Vương hải nghe xong đại sư nói ra chính mình trúng gió nguyên nhân, càng là thốn thức không thôi a, còn hảo tự mình không có đã làm cái gì thương thiên hại lí sự, bằng không khẳng định cũng có thể từ kính viễn thị thấy.

Vương hải cáo biệt đại sư, làm hấn an tâm dưỡng bệnh, phía chính mình đâu cũng coi như là chấm dứt một cục tâm sự, xem như có kính vô mặt đi, chỉ là đáng tiếc bà nội kính viễn thị, rốt cuộc đó là nàng để lại cho chính mình duy nhất một chút niệm tưởng.

Mấy tháng sau, vương hải ở bằng hữu trong giới được đến cái nỗ mạnh tính tin tức, chính là vị kia Hongkong Lý cư sĩ không biết cái gì nguyên nhân thế nhưng tự sát đã chết!

Hơn nữa nghe nói ở hấn chết phía trước, đem chính mình sở hữu tài sản đ ầu quyền đi ra ngoài, chỉ để lại một bộ phận nhỏ cho chính mình thân thích cùng bạn bè.

Tuy rằng vương hải không biết Lý cư sĩ vì cái gì sẽ tự sát, mà khi hấn nhận được Hongkong luật sư văn phòng điện thoại khi, vương hải li ền biết Lý cư sĩ khẳng định là có cái gì muốn còn cho hấn.

Quả nhiên, đó là bà nội kính viễn thị, nó li ền như vậy lẳng lẳng nằm ở một cái lựa mặt hộp gấm, không hiểu rõ người khẳng định sẽ tưởng cái gì khó lường giá trị ti ền hóa, nhưng ở ngoài người trong mắt, nó thật sự chính là cái chốt đứt chân kính viễn thị.

Vương hải không nghĩ tới Lý cư sĩ sẽ ở trước khi chết, đem nó giao cho chính mình tư nhân luật sư, yêu cầu ở chính mình chết sau, đem nó trả lại

đến vương hải trên tay.

Hắn nhìn này phó tàn phá gọng kính, bỗng nhiên đột phát kỳ tưởng đi mắt kính cửa hàng, phải cho này phó kính viễn thị làm theo yêu cầu một bộ tân gọng kính, cũng đưa ra nhất định phải hắn bản nhân ở đây khi làm theo yêu cầu, giá cả không là vấn đề

Đương vương hải mang lên tân xứng hảo gọng kính kính viễn thị đứng ở trước gương khi, ai cũng sẽ không nghĩ đến hắn như thế một cái thương nghiệp tinh anh trên mặt, mang thế nhưng là một bộ kính viễn thị, chính hắn nhớ tới đầu cảm thấy buồn cười, bí mật này kiên quyết không thể bất luận kẻ nào biết.

Đương nhiên, vương hải vẫn là một cái khác bí mật cũng là không thể cùng người khác chia sẻ.....

Hắn nghĩ vậy, chậm rãi ngẩng đầu nhìn về phía trong gương chính mình cười cười, nhưng này cũng không phải đối với chính hắn cười, mà là đối với vẫn luôn đứng ở hắn sau lưng lão thái thái đang cười.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Thứ Hai Mười Tám Chuyện Xưa Cũ Tv (Một)

Vương đại gia hôm nay 83, người ở bên ngoài trong mắt, hắn là cái không có con cái đáng thương lão nhân, nhưng kỳ thật hắn có nhi nữ, chỉ là bọn hắn đều ở nước ngoài, con cái cũng đưa ra muốn đem Vương đại gia nhận được nước ngoài đi sinh hoạt, nhưng là đều bị hắn cự tuyệt.

Hắn lý do cũng rất đơn giản, "Ta không muốn chết ở nước ngoài!"

Con hắn là nước ngoài một nhà cái công ty lớn cao quản, một người Trung Quốc người ở nước ngoài hỗn đến bây giờ vị trí quá không dễ dàng, cho nên căn bản không có khả năng về nước, đến nỗi hắn nữ nhi, gả cho cái người nước ngoài, sinh hai cái hỗn huyết bảo bảo, trước mắt cũng không về nước có tính toán.

Vương đại gia một người sinh hoạt còn tính tự tại, bạn già nhi ba năm trước đây qua đời, hiện tại có thể b ả hấn cũng chỉ có trong lúc vô tình ở bên ngoài nhặt được một cái lưu lạc cầu, viên.

Viên cũng không phải cái gì quý báu cầu, nhưng từ nó cặp kia không k ềm chế được hai mắt cùng có chút hỗn độn lông tóc có thể thấy được, nó là Husky cùng tuyệt nạp thụy tình yêu kết tinh.

Có lẽ đúng là bởi vì nó quái dị b ềngoài, mới có thể bị phía trước chủ nhân vứt bỏ, còn hảo nó gặp Vương đại gia, một cái đ ồng dạng cô độc lão nhân, một người một cầu đến thành tốt nhất tổ hợp.

Vương đại gia tuy rằng thoát nhìn quá thực kham khổ, chính là hấn kỳ thật vẫn là rất có ti ền, chỉ là tiết kiệm quán, nhà hấn TV đ ầu hồng r ồi mấy ngày r ồi, hấn đ ầu luyện tiếc lại đi mua một đài tân.

Sau tới vừa đến buổi tối, li ền cùng viên mắt to trừng mắt nhỏ cho nhau nhìn đối phương, Vương đại gia rốt cuộc ý thức được, viên cũng là muốn nhìn TV, bằng không buổi tối thời gian quá nhàm chán, hơn nữa xem TV còn có thể hiểu biết hiểu biết g ần nhất phát sinh này đó quốc gia đại sự.

Ngày hôm sau buổi sáng, một người một cầu đi khắp phụ cận lớn lớn bé bé thị trường đ ồcũ, rốt cuộc tìm được một đài còn tính có thể xem kiểu cũ "*****" TV, Vương đại gia cho lão bản 200 đ ồng ti ền, li ền dùng chính mình xe thay đi bộ cấp kéo lại.

Cắm thượng điện thử một l ần, thật đúng là có thể xem, cái kia lão bản người cũng không tệ lắm, không lừa hấn cái này lão nhân.

Chính là viên giống như không thế nào thích này đài TV, luôn là mạc danh hướng v ềphía TV gọi bậy, Vương đại gia cảm thấy có thể là cái này TV quá bẩn, có mùi lạ, mới làm viên tâm tình không tốt.

Vì thế hấn li ền đem TV thượng dính một ít nhão dính dính hắc đ ồvật lau khô, viên xem Vương đại gia đem TV lộng sạch sẽ, li ền đi lên trước nghe nghe, kết quả vẫn là vẻ mặt ghét bỏ chạy ra.

Có TV chính là không giống nhau, buổi tối tổng hội hiện trong phòng náo nhiệt một chút, viên cũng thành thành thật thật ghé vào Vương đại gia bên chân, ngây ngốc nhìn trong TV tiết mục, đương nhiên ai cũng không biết nó có thể hay không xem hiểu.

Người già buồn ngủ cũng là nói liền nói tới, tuy rằng nhìn cả đêm TV, chính là Vương đại gia lại luôn là khi ngủ khi tỉnh.....

Đột nhiên, một trận cầu tiếng kêu, bừng tỉnh Vương đại gia mộng đẹp, hấn chính mơ thấy nữ nhi mang theo hai cái tiểu cháu ngoại trở về xem hấn đâu!

Wương đại gia ngẩng đầu nhìn thoáng qua thời gian, sau nửa đêm 2 giờ rưỡi, "Viên, đừng kêu! Như thế chậm còn gọi bậy, để ý ngày mai cảnh sát đem người bắt đi đưa đến cầu thịt quán đi!"

Cũng không biết là không phải viên thật sự nghe hiểu, chỉ là ủy khuất hừ một tiếng, liền chạy đến góc tường ngủ đi.

Wương đại gia đuổi cái lười eo, nghĩ chính mình cũng nên lên giường ngủ, nhưng hấn vừa định tắt đi TV, lại phát hiện trong TV bá cái này phim truyền hình có chút kỳ quái..... Vương đại gia buồn ngủ lập tức toàn không có, liền lại ng ỡ xuống nhìn lên.

Trong TV một người nam nhân đang ở dùng sức bóp nằm ở trên giường một nữ nhân, không hai phút nữ nhân liền đuổi chân, tiếp theo nam nhân ra hình ảnh, nhưng lập tức lại đã trở lại, hấn trên tay nhều một phen dao phay, rồi mới liền đối với chết đi nữ nhân một trận điên chém, đem nữ nhân thi thể băm thành từng khối từng khối, huyết nhục vẩy ra mãn phòng đầu là, có chút thậm chí đầu băng đến màn ảnh thượng!

Wương đại gia vừa nhìn vừa thì thầm, "Hiện tại phim truyền hình a, như thế nào chụp như thế chân thật như thế huyết tinh a, còn hảo là ta cái này lão nhân nhìn xem còn chưa tính, này nếu là làm tiểu hài tử thấy được, có thể học được cái gì hảo đi!"

Chờ Vương đại gia lái xe xong, lấy lại tinh thần vừa thấy, TV thượng tất cả đều là bông tuyết, TV tiết mục bá xong rồi, hẳn đành phải đứng dậy đóng TV về phòng ngủ.

Viên xem Vương đại gia trở về phòng sau, liền lại đi vào TV trước, phát ra âm thanh hừ hừ thanh, như là ở cảnh cáo cái gì.....

Ngày hôm sau buổi sáng, Vương đại gia cùng bình thường giống nhau lãnh viên đi ra ngoài ăn bữa sáng, mới vừa đến ăn vặt bộ, liền nghe bên trong ăn cơm sáng khách nhân ở nghị luận cái gì, nói rất đúng không náo nhiệt.

Bởi vì lãnh viên, cho nên Vương đại gia cũng không ngồi ở trong phòng vị trí thượng ăn, hẳn an vị ở bên ngoài sang bên một ít chỗ ngồi thượng, điểm một thế bánh bao cùng một chén đậu hủ nảo.

Viên nhìn bánh bao thượng bàn liền thêm nước miếng chảy ròng, Vương đại gia ha hả cười, liền gấp một cái bánh bao, ném cho viên, nó cao hứng rung đùi đắc ý ăn lên.

Wương đại gia vừa ăn liền nghe cách vách khách nhân chính liêu hoan đầu!

Chỉ nghe một nữ nhân cùng một cái khác nữ nhân nói: "Người nói này có thể là ai làm?"

Một khác nữ nhân lắc đầu nói: "Này ai nói thanh a, đầu năm nay, biến thái người như thế nhiều, ai? Người biết ban đầu là ai phát hiện thi khối sao?"

"Không biết, không phải là dậy sớm quét đường cái đi?"

"Không phải, là mỗi ngày buổi sáng nhặt ve chai cái kia bác gái, ngay từ đầu nàng còn tưởng rằng là nhà ai ném thịt heo đâu! Sau tới mở ra vừa thấy, thế nhưng là một con nhân thú, dọa đầu hù chết."

"Đừng nói đừng nói nữa, ăn cơm khi nói cái này, ta cũng là say, quá ghê tởm."

"Cũng là, đừng nói nữa, mau ăn xong đi làm đi thôi!"

Vương đại gia nghe xong cái cái biết cái không, liền hỏi ăn vật bộ lão bản ra gì sự? Những người này nghị luận như thế nào nhiệt.

Lão bản vẻ mặt ghê tởm biểu tình nói: "Đại gia, ăn trước đi, ăn xong rồi ta lại cùng người nói một chút, bằng không ta sợ người ghê tởm hoảng!"

Vương đại gia ha hả cười nói: "Không có việc gì, nói đi, ta ăn no, này cuối cùng một cái là để lại cho viên."

Lão bản nhìn thoáng qua trên mặt đất xấu cười nói: "Ngài lão tâm nhân thật tốt, này cầu đầu tại đây trên đường hoảng một mấy tháng, cũng chưa một người nguyện ý dưỡng, liền ngài hảo tâm nào!"

Vương đại gia nhẹ nhàng sờ sờ viên đầu nói: "Đây là duyên phận bái, nó cũng ăn không tử nhiều ít, ta chính mình tỉnh một chút, là có thể nuôi sống nó một cái mệnh, này không cũng khá tốt sao? Đúng rồi, người cùng ta nói nói, ra cái gì sự?"

Lão bản lắc đầu thở dài nói: "Ngài nói đầu năm nay như thế nào cái gì sự đầu có a! Hôm nay buổi sáng, một cái nhật ve chai bác gái, nhật được một con nhân thủ, sau tới lại lục tục ở thật nhiều địa phương phát hiện thật nhiều thi khối, nghe nói giống như đầu là một nữ nhân, hiện tại cảnh sát vẫn luôn ở đi đầu tra, bất quá hung thủ còn không có tìm được, hơn phân nửa lại thành một kiện án treo."

Vương đại gia thở dài nói: "Hiện tại có chút người thật là súc sinh đầu không bằng, người nói một con cầu, người đối nó hảo, nó còn biết cảm ơn đầu, một cái êm đẹp người, nói sát liền giết! Đi thôi, viên!"

Viên nghe được Vương đại gia ở thét to chính mình, liền cùng hấn tung ta tung tăng rời đi.

Lão bản xem Vương đại gia phải đi, liền vội vàng nói: "Đại gia, ngài chậm một chút đi a!"

Hắn nhìn đi xa một người một cầu, lầm bầm lầu bầu nói: "Đầu năm nay người thật đúng là không bằng cầu....."

Thứ Hai Mười Tám Chuyện Xưa Cũ Tv (Nhị)

Buổi tối về nhà sau, Vương đại gia cảm thấy hôm nay đi lộ khả năng có điểm nhều, như thế nào cảm giác cả người ê ẩm, vì thế hắn liền sớm ngủ hạ.

Chính là mới vừa ngủ đến sau nửa đêm, hắn liền nghe được viên ở phòng khách lớn tiếng kêu.....

Vương đại gia chậm rãi rời khỏi giường, nhẹ nhàng gọi viên, chính là viên cũng không lập tức liền tới đây, hắn cảm thấy có chút kỳ quái, liền ra phòng ngủ, đi tới phòng khách.

Chỉ thấy viên chính hướng về phía TV kêu cái đình, mà TV thế nhưng chính mình mở ra, bên trong đang ở bá ngày hôm qua phá án phiến, hắn nhìn thoáng qua trên tường đồng hồ treo tường thời gian, lại là rạng sáng 2 giờ rưỡi.

"Viên, đừng gọi bây, như thế chậm hàng xóm đầu ngủ, người lại gọi bây ta liền không cần người!" Vương đại gia ngữ khí nghiêm khắc nói.

Viên nghe xong lập tức không gọi, chỉ là ủy khuất thảng hừ hừ, Vương đại gia đành phải đối nó vẫy tay, viên lập tức liền rung đùi đắc ý đi qua.

Vương đại gia sờ sờ đầu của nó nói: "Người muốn nghe lời nói, buổi tối thật không thể gọi bây, biết sao?" Viên giống như nghe hiểu giống nhau, liền mạng phe phẩy cái đuôi.

Vương đại gia nhìn thoáng qua TV, trong lòng kỳ quái thực, này đài phá TV như thế nào chính mình khai đâu, ai! Dù sao hiện tại cũng không có buồn ngủ, liền xem một hồi đi.

Hắn ngồi ở trên sofa chuẩn bị đổi cái đài, mỗi ngày buổi tối bá này một cái phiến, cũng rất không thú vị, chính là hắn lại phát hiện khác đài đã sớm không tiết mục, chỉ có cái này đài có phim truyền hình phóng.

Không có biện pháp, Vương đại gia liền lại xem nổi lên ngày hôm qua cái kia phá án phiến, chính là kỳ quái chính là vì cái gì lại trọng thả một lần đâu? Bởi vì là lần thứ hai xem, Vương đại gia liền chú ý tới một cái chi tiết.

Hắn phát hiện cái này nữ người chết trước ngực có một cái màu đỏ đại chí, đặc biệt rõ ràng, mà nam hung thủ tả cánh tay thượng có một cái màu đen hình tròn bớt, chính là bởi vì góc độ vấn đề, nam hung thủ cùng nữ người chết mặt trước sau thấy không rõ lắm.

Wương đại gia cũng bắt đầu tò mò cái này hung thủ bộ dáng, cảnh sát cái gì thời điểm có thể phá án? Đang ở hắn xem hứng khởi khi, TV tiết mục một chút liền không có, hình ảnh lại biến thành từng mảnh từng mảnh bông tuyết.

Wương đại gia sửng sốt, "Cái gì phá đài truyền hình, lại bá đến nơi đây liền không bá!" Nói xong hắn liền đóng TV, đứng dậy trở về phòng ngủ ngủ đi.

Wương đại gia hắn sinh hoạt trấn nhỏ này dân cư không nhiều lắm, đột nhiên ra như thế một kiện giết người án, khẳng định nháo nhân tâm hoảng sợ, hơn nữa cho tới bây giờ, cảnh sát còn không có bất luận cái gì manh mối, đành phải treo giải thưởng 5 vạn, chỉ cần có thể cung cấp có giá trị về hung án bất luận cái gì manh mối, liền khen thưởng cửu vạn người 5 vạn nguyên tiền mặt.

Chính là treo giải thưởng thông cáo đầu bá ra hai ngày, không ai có thể cung cấp hữu dụng điểm manh mối.

Chiều hôm nay Vương đại gia ngủ xong ngủ trưa, liền mở ra TV, vừa lúc đuổi kịp tin tức thượng truyền phát tin cái này treo giải thưởng thông cáo, mặt trên nói kia cụ vô danh nữ thi trên ngực có một viên màu đỏ chí, cũng đem bộ phận hình ảnh cũng ở TV thượng bá ra.

Vương đại gia vừa thấy liền ngậy ngấn cả người, này không phải hấn mấy ngày nay buổi tối vẫn luôn xem cái kia phá án phiến nữ người chết trước ngực nốt ruồi đỏ sao? Như thế nào sẽ giống nhau như đúc đầu? Thế nhưng còn xuất hiện ở Cục Công An treo giải thưởng thông cáo mặt trên? Chính mình muốn hay không báo nguy đâu?

Nhưng Vương đại gia lại tưởng tượng, vạn nhất cảnh sát đem chính mình trở thành tướng lừa tiền người làm sao bây giờ? Tính tử đi, có lẽ chỉ là trùng hợp đâu? TV thượng bá phiến tử, lại không chỉ có chính mình có thể thấy, lúc sau Vương đại gia cũng liền không đem chuyện này để ở trong lòng.

Buổi sáng vẫn là cùng viên cùng nhau nhàn nhã đi ăn bữa sáng, vẫn là đi vào kia gia quen thuộc ăn vặt bộ, chính là Vương đại gia lại phát hiện mấy ngày nay đều là lão bản một người ở vội, liền thuận miệng hỏi một câu: "Người tức phụ đâu? Như thế nào mấy ngày không gặp?"

Lão bản sắc mặt biến đổi, ngay sau đó lại biến như nhau thường lui tới nói: "Nga, mấy ngày nay ta mẹ nó thân thể không tốt lắm, ta làm nàng về quê đi chăm sóc một đoạn thời gian, ta bên này chính mình cũng có thể vội lại đây."

Vương đại gia gật gật đầu nói: "Đối đầu, lão nhân bị bệnh, đương triều nhân là hấn là đi chiếu cố một chút, tần tần hiếu sao."

Lúc này đi vào tới một vị cảnh sát, tất cả mọi người đều nhận thức hấn, bởi vì hấn là phụ trách này phiến khu cảnh sát nhân dân giang đào, một cái khách quen liền hỏi giang đào: "Giang cảnh sát, án tử có manh mối sao?"

Giang đào lắc đầu nói: "Còn không có, chủ yếu là nữ thi không có người tới nhận thi, không biết là ai, cái này án liền không biện pháp phá."

Khách quen nói: "Dem nữ thi ảnh chụp đặt ở TV thượng, nhất định sẽ có người quen biết hấn nhìn đến, như thế nào khả năng còn không có người tới nhận thi đâu?"

Giang đào lại nói: "Nếu có thể phóng ảnh chụp không phải hảo, hiện tại nữ thi đầu người còn không có tìm được, chúng ta đầu bỏ thêm mấy ngày ban, mỗi ngày ở bên ngoài tìm, chính là tà người sai vật, chính là như thế nào cũng tìm không thấy!" Giang đào vội vàng ăn một ngụm cơm, liền lại bị một hồi điện thoại kêu đi rồi, phỏng chừng lại là đi tìm đầu người.

Vương đại gia đối án này cũng càng ngày càng cảm thấy hứng thú, hẳn nhớ tới chính mình buổi tối xem phim truyền hình, liền hỏi lão bản: "Người buổi tối nhìn không thấy phim truyền hình a?"

Lão bản sửng sốt, lập tức phải trả lời: "Đương nhiên nhìn, lão bà lại không ở nhà, lại không nhìn xem TV, cũng thật liền không có gì ý tứ lâu!"

"Vậy người mấy ngày nay có hay không xem qua một cái phá án phiến, luôn là ở nửa đêm hai giờ rưỡi phóng, bên trong diễn chính là một người nam nhân giết chết một nữ nhân, rồi mới lại đem nữ nhân cấp phanh thây." Vương đại gia cùng lão bản nói chính mình xem cái kia phim truyền hình tình tiết.

Chính là lão bản nghe được Vương đại gia nói sau, trong tay cầm ấm nước thế nhưng một chút rút tới rồi trên mặt đất, phát ra "Xoảng" một thanh âm vang lên.

Lão bản sắc mặt biến đổi, có chút xấu hổ nói: "Không cần chắc, ngưng ngưng a!"

Đừng cùng khách nhân tự nhiên không đặt ở tâm, chính là Vương đại gia lại ở trong lòng vẽ dấu chấm hỏi: Lão bản là xảy ra chuyện gì? Vì cái gì đối chính mình nói cái này phim truyền hình như thế miễn cảm đâu?

Buổi tối về nhà sau, Vương đại gia lặng lẽ ngồi ở TV trước, hẳn đang chờ bên trong lại một lần truyền phát tin cái kia vĩnh viễn không có kết cục phim truyền hình.

Quả nhiên, sau nửa đêm 2 giờ rưỡi đúng giờ phát sóng, Vương đại gia tỉ mỉ đem phiến tử lại nhìn một lần, phát hiện cái này hung thủ bóng dáng thực quen mắt, chỉ là nhất thời nghĩ không ra ở nơi nào gặp qua.

Nhưng hấn phát hiện hung thủ hạ đao phanh thây thủ pháp, thật là ổn, chuẩn, tàn nhẫn, vừa thấy chính là thường xuyên c ần đao người, hiện tại có thể có này hai tay, không phải đ òtê chính là đ ầu bếp.

Vương đại gia mấy ngày nay mỗi ngày buổi tối đ ầu sẽ đ úng giờ ng ồi ở TV trước, mỗi ngày đ ầu sẽ xem một l ần cái này giết người phanh thây quá trình, rốt cuộc lại làm hấn tìm đ ược r ồi một cái không phải manh mối manh mối, chính là nữ người chết bên phải bụng nhỏ có một cái vết sẹo, hấn là viêm ruột thừa giải phẫu lưu lại.

Này không biết có thể hay không trở thành một cái hữu dụng manh mối, nhưng là Vương đại gia nhớ mang máng, ăn vặt bộ lão bản nướng, trước mấy tháng cũng có một đoạn thời gian không ở trong tiệm, lúc ấy lão bản nói nàng viêm ruột thừa giải phẫu, ở trong nhà tĩnh dưỡng một đoạn thời gian.

Dương nhiên, đã làm cái này giải phẫu người quá nhi ều quá nhi ều, không thể chỉ bằng điểm này li ền nói người chết là ăn vặt bộ lão bản nướng, chính là Vương đại gia lại luôn là cảm giác nàng ở ngay lúc này về quê, xác thật có điểm khả nghi.

Bất quá còn hảo hung thủ tả cánh tay thượng có một cái hình tròn bốt, ngày mai thử xem lão bản, nhìn xem có hay không chẳng phải sẽ biết, nghĩ đến đây, Vương đại gia đột nhiên biến thực hưng phấn, hấn cảm giác đến chính mình biến trẻ trung rất nhi ều, vì thế li ền cao hứng đối viên nói: "Chúng ta đi ngủ sớm một chút, sáng mai đi lên ăn vặt bộ phá án đi!"

Thứ Hai Mười Tám Chuyện Xưa Cũ Tv (Tam)

Ngày hôm sau buổi sáng, Vương đại gia cùng viên sớm li ền ra gia môn, đi tới ăn vặt bộ, còn cùng thường lui tới giống nhau thượng điểm một thể bánh bao cùng một chén đậu hủ n ấu, ra ra vào vào các khách nhân trong miệng vẫn là ở nghị luận cái kia không phá án treo.

Vương đại gia từ mông ng ồi xuống hạ, li ền bắt đ ầu quan sát đến ăn vặt bộ lão bản, hấn còn cùng bình thường giống nhau, không có gì quá lớn khác nhau, vẫn luôn là bận rộn trong ngoài.

Hiện thời tiết cũng không tính nhiệt, lão bản không có khả năng xuyên ngắn tay quần áo, Vương đại gia muốn nhìn một chút hắc cánh tay thượng có hay không bớt có điểm khó khăn, lúc này lão bản hướng Vương đại gia đi tới nói: "Ngài nói phim truyền hình mỗi ngày vài giờ bá nha? Ta đêm qua như thế nào không thấy được đâu?"

Wương đại gia không nghĩ nhiều liền nói: "Mỗi ngày đều là sau nửa đêm 2 giờ rưỡi đúng giờ bá a!"

"Ân, hảo, hôm nay buổi tối ta cũng nhìn xem." Lão bản nhàn nhạt nói.

Về nhà trên đường, Vương đại gia đối với viên nói: "Người nói hiện tại là mùa đông, cũng nhìn không thấy hắc cánh tay thượng có hay không bớt a! Không dễ làm, không dễ làm a!"

Wương đại gia về đến nhà đến, cân nhắc nửa ngày, vẫn luôn do dự muốn hay không cấp vị kia giang cảnh sát gọi điện thoại đâu? Chính là hắc muốn hỏi chính mình vì cái gì hoài nghi ăn vật bộ lão bản, hắc như thế nào nói, chẳng lẽ còn nói bởi vì TV thượng bá!

Do dự luôn mãi, hắc vẫn là không đánh cái này điện thoại, Vương đại gia càng nghĩ càng phiền, về nhà sau đơn giản nhờ TV đầu cắm, không xem cũng liền không phiền.

Chính là vào lúc ban đêm, viên lại đột nhiên kêu lên, hơn nữa so ngày thường kêu còn muốn hung, Vương đại gia rời giường nhìn nhìn thời gian, rạng sáng 2 giờ rưỡi, hắc đi vào phòng khách, phát hiện TV lại chính mình mở ra!

Không đúng a, Vương đại gia rõ ràng nhớ rõ chính mình đem ngu ồn điện nhờ, hắc vội nhìn về phía TV ngu ồn điện tuyến, còn cùng phía trước giống nhau lẳng lẳng nằm trên mặt đất, chính là TV vì cái gì còn có thể truyền phát tin đâu?

"Viên! Viên!" Vương đại gia lúc này mới nhớ tới, như thế nào chưa thấy được viên đâu? Hắc ở phòng khách tìm một vòng, lại không thấy viên bóng dáng, cái này làm cho hắc có chút sốt ruột, bởi vì viên ngày thường là

sẽ không ở cái này điếm ra cửa, vừa rồi hẳn ngủ khi, viên còn an tĩnh ghé vào phòng khách trên mặt đất đầu.

Đột nhiên, Vương đại gia phát hiện hôm nay trong TV truyền phát tin cùng bình thường không dạng, cảnh tượng hẳn đặc biệt quen thuộc, quen thuộc đến liếc mắt một cái liền nhận ra, này không phải chính mình gia phòng khách sao?

Chỉ thấy trong TV phòng khách trung, viên còn trên mặt đất thành thành thật thật nằm bò, bỗng nhiên một chi tay từ phòng khách cửa sổ vươn tới, ngay sau đó cửa sổ bị mở ra, một người từ bên ngoài một chút một chút bò tiến vào.

Vẫn luôn quỳ rạp trên mặt đất viên bị này rất nhỏ động tĩnh cấp đánh thức, chính là kỳ quái chính là nó cũng không có đối cái này đột nhiên xuất hiện ở phòng khách người gọi bậy, phản đến là đối với hẳn vẫn luôn rung đùi đắc ý.

Người này ở phòng khách nhìn chung quanh một vòng sau, liền tới tới rồi TV vị trí, tiếp theo càng kỳ quái sự tình phát sinh, liền ở cái này người vừa mới đứng ở TV trước khi, TV thế nhưng chính mình một chút liền mở ra, bên trong bắt đầu truyền phát tin Vương đại gia nhìn n thứ hình ảnh, mà viên cũng bắt đầu hướng về phía TV gọi bậy lên.

Người kia cũng bắt đầu kinh hoảng lên, không biết là bởi vì TV hình ảnh, vẫn là bởi vì câu kêu, lúc này từ trong TV truyền ra phòng ngủ có rờ rờ giương thanh âm, này hẳn là Vương đại gia bị viên tiếng kêu đánh thức, chính hướng phòng khách đi.

Người kia nhất thời kinh hoảng, liền một phen bẽ lên viên, từ cửa sổ nhảy đi ra ngoài!

Wang đại gia nhìn đến nơi này, như thế nào cũng tưởng không rõ TV không cắm điện cũng có thể truyền phát tin? Chẳng lẽ trên đời này thực sự có quỷ? Còn có người kia, vì cái gì muốn ôm đi viên đâu?

Đệ nhị buổi sáng Vương đại gia báo cảnh, nói chính mình trong nhà đêm qua vào ăn trộm, còn trộm đi chính mình cầu, đến nỗi cái kia không cắm điện là có thể tự động truyền phát tin TV hẳn chỉ tự chưa đề, bởi vì nói cũng không ai sẽ tin tưởng, phản đến sẽ đem hẳn trở thành lão niên si ngốc người bệnh.

Cảnh sát đi sau, Vương đại gia biết viên còn phải muốn dựa vào chính mình tìm, không thể trông cậy vào nhà nước cho người tìm một cái thổ cầu, vì thế bắt đầu từ hôm nay, hẳn liên mỗi ngày đều đi ra ngoài tìm viên, chính là liên tiếp tìm mấy ngày cũng chưa cái gì thu hoạch.

Hôm nay vừa lúc đụng phải bên ngoài phá án giang đào, Vương đại gia đã kêu ở hẳn nói: "Giang cảnh sát, ta và người nói chuyện này, cũng không biết có tính không là cái manh mối, nhưng là ta cũng không phải là vì kia 5 vạn đồng tiền nào! Ta chính là có điểm kỳ quái mới cùng người nói."

Giang đào cười cười nói: "Không có việc gì đại gia, người nghĩ đến cái gì liên cùng ta cái gì, chúng ta rất nhiều án kiện đều là dựa vào nhân dân quần chúng cung cấp một ít, nhìn như rất nhỏ manh mối mới phá án, ngài nói nói xem."

Wương đại gia nghe xong giang đào nói lúc này mới yên tâm đối hẳn nói: "Liên chúng ta thường xuyên đi ăn cơm bữa sáng cửa hàng, người không phát hiện lão bản tức phụ có một đoạn thời gian không gặp sao?"

Giang đào nghe sau, nghĩ nghĩ nói: "Đến là có một đoạn thời gian chưa thấy qua, ta hỏi qua hẳn, hẳn nói về quê chăm sóc sinh bệnh mẫu thân đi."

"Hẳn cũng là như thế cùng ta nói, ta nhớ rõ cái kia treo giải thưởng thông cáo thượng nói, thi thể bụng nhỏ có viêm ruột thừa giải phẫu vết sẹo, ta còn nhớ rõ lão bản hẳn tức phụ mấy tháng trước cũng biến mất quá một đoạn thời gian, lúc ấy nói là viêm ruột thừa giải phẫu ở nhà nghỉ nơi đâu." Vương đại gia nói.

Giang đào nghe xong chính là sửng sốt, tự hỏi một hồi nói: "Wương đại gia, ngài cung cấp cái này manh mối có lẽ thật là có dùng, việc này người

trước đừng với bất luận kẻ nào nói, ta đi bài tra một chút nàng lão bà có phải hay không thật về quê sẽ biết."

Vương đại gia gật gật đầu, xoay người vừa muốn đi, liền lại xoay người đối giang đào nói: "Ta viên không thấy, người muốn xem thấy nó, liền cho ta ôm trở về"

"Hảo, yên tâm đi Vương đại gia." Giang đào trở về hẳn một câu, liền chạy nhanh trở về trong cục.

Đã không có viên, Vương đại gia một người đặc biệt tịch mịch, cả ngày ăn không ngủ r ã, hẳn nghĩ đến chính mình trong nhà này đài quý dị TV, liền chạy đến lúc trước mua nó thị trường đồ cũ, tìm được lão bản hỏi thăm, cái này TV là cái gì người đưa tới.

Lão bản suy nghĩ một hồi nói: "Người nói kia đài TV a, chính là một nhà ăn vặt bộ lão bản đưa tới, bởi vì ta thường xuyên đi nhà bọn họ ăn cơm, cho nên nhận thức hẳn."

Vương đại gia vừa nghe có môn, liền hỏi tiếp: "Có phải hay không giao lộ kia gia xuân tới bữa sáng cửa hàng?"

"Đối! Chính là nhà hẳn! Ngày đó hẳn còn tới rất sớm, ta còn không có khởi đầu, hẳn nói này đài TV quá chiếm địa phương, lại không ai nhìn, liền đưa ta nơi này." Lão bản khẳng định nói.

Nghe được cũ cửa hàng lão bản nói, Vương đại gia trong lòng mình bạch không sai biệt lắm, hiện tại cũng chỉ chờ giang đào có thể hay không dụng tâm đi tra chính mình cung cấp manh mối!

Ba ngày sau, cảnh sát ở một đám đang ở ăn bữa sáng khách nhân trước mặt, mang đi bữa sáng cửa hàng lão bản, giang đào cũng ở ăn vặt bộ hậu viện tìm được mất tích mấy ngày viên, nó bị nhốt ở một cái lồng sắt bên trong, bất quá cũng không có bị thương.

Nguyên lai giang đào từ Vương đại gia nơi này được đến khả nghi manh mối sau, liền đi ăn vặt bộ lão bản quán đi làm đi điều tra, phát hiện

hắn mẫu thân sớm tại mấy năm trước liền đã chết, lúc sau bọn họ hai vợ chồng căn bản không lại h ồi quá quê quán, mà dna giám định kết quả cũng chứng minh thi thể chính là bữa sáng cửa hàng lão bản nương -- quế phân.

Cụ ăn vặt bộ lão bản chính mình công đạo, hắn là hoài nghi chính mình lão bà cùng người khác làm ngoài giá thú tình, mới dưới sự giận dữ, sai tay bóp chết nàng, hắn vì che dấu chính mình hành vi phạm tội cùng phương tiện vứt xác, liền đem thi thể băm từng khối từng khối sau phân biệt ném vào bất đ ồng địa phương.

Hiện tại hết thấy đầu chân tướng đại bạch, chính là ăn vặt bộ lão bản lại trước sau không nói ra lão bản nương đầu người làm hắn ném vào cái gì địa phương.

Vương đại gia bởi vì cung cấp hữu lực mạnh mẽ, mà được đến kia 5 vạn chơi tiền thưởng, chính là hắn lại một phen cũng không muốn, tất cả đều quyên cho địa phương cô nhi viện.

Án tử phá sau này, Vương đại gia gia TV, lại sẽ không vô duyên vô cớ chính mình mở ra, chỉ là viên ngẫu nhiên còn sẽ đối nó gọi bậy vài tiếng, chính là chỉ cần Vương đại gia đối viên hét to một tiếng, nó liền lập tức không gọi.

Thẳng đến có một ngày, Vương đại gia buổi tối đi tiểu đêm trải qua phòng khách, phát hiện TV bên cạnh đứng cái không đầu nữ nhân, nàng tay phải vẫn luôn chỉ hướng TV.....

Ngày hôm sau Vương đại gia liền báo cảnh, cảnh sát tại đây đài TV mặt ngoài lấy ra tới r ồi máu tàn lưu dấu vết, liền đem TV lấy về Cục Công An, kết quả giám chứng nhân viên mở ra TV sau xác phát hiện, bên trong thể nhưng có một viên dùng phong kín túi đóng gói đầu người.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Thứ Hai Mười Chín Chuyện Xưa Gương To (Một)

Khâu trạch hải là một người nhà tang lễ công nhân, hẳn chủ yếu công tác chính là lái xe vận chuyển người chết đi nhà tang lễ hoá táng, công tác này tuy rằng không dễ nghe, nhưng là tiền lương muốn so cái khác đồng loại tài xế thu vào cao hơn rất nhiều.

Đúng là dựa vào này phân tiền lương, hẳn cùng thê tử mới có thể ở năm nay mua một bộ 70 mét vuông tiểu cao tầng, hẳn bởi vì công tác quan hệ, luôn là yêu cầu tùy kêu tùy đến, cho nên trang hoàng công tác đều dừng ở thê tử trên người.

Khâu trạch hải thê tử kêu trương bình, ở một nhà thương trường làm hướng dẫn mua, công tác thời gian thực cố định, cho nên sự tình trong nhà đều là nàng chăm sóc nhiều một ít, vì thế khâu trạch hải vẫn luôn đối thê tử thực áy náy.

Tân phòng trang hoàng hảo sau, thê tử luôn là nói cảm giác trong nhà giống như thiếu một thứ, chính là lại nói không nên lời thiếu điếm cái gì, khâu trạch hải nhìn nhìn phát hiện, thê tử là một cái thực ái mỹ nữ nhân, bọn họ gia vừa lúc thiếu một khối có thể từ đầu chiếu đến chân gương to.

Vì thế hôm nay, hẳn liền lợi dụng công tác khoảng cách, mở ra đơn vị xe, tự mình đi thương trường cấp thê tử mua một khối rất đẹp gương to, nghĩ về nhà sau cho nàng một kính hỉ, nhưng hẳn mới vừa đem gương đặt ở trong xe, liền nhận được lãnh đạo điện thoại.

Trong điện thoại nói, một vị thị ủy lãnh đạo lão cha đã chết, làm hẳn hiện tại liền đi bệnh viện kéo người, bọn họ tưởng đêm nay liền phải khai lễ truy điệu.

Khâu trạch hải không có biện pháp, liền đành phải đi trước bệnh viện kéo người chết, hẳn liền trước đem gương đặt ở xe một bên, còn hảo này đài gương xe không gian trọng đại, còn có địa phương phóng người chết đi thể.

Hẳn đến bệnh viện kéo lên người chết sau liền lập tức chạy về nhà tang lễ, còn hảo không có làm lãnh đạo phát hiện hẳn xe bus tư dùng, nhưng là này khối gương cái đều có điếm đại, nếu vẫn luôn đặt ở trên xe khẳng định

không được, vì thế khâu trạch hải liền đem nó đặt ở cấp lâm thời đổ tử thi phòng hóa trang, đến lúc đó chờ lãnh đạo không ở, chính mình lại không vội thời điểm, lại cấp trộm đưa về nhà.

Kết quả khâu trạch hải ngày này đều vội không được, ra bốn năm tranh xe đi tiếp người chết, chính hắn đều kỳ quái, như thế nào hôm nay những người này đều nói tốt cùng chết sao?

Cứ như vậy vẫn luôn vội đến tan tằm, hắn thật sự là không có cơ hội đem gương kéo về gia, đành phải liền chờ ngày mai lại tìm thời gian, nhưng này nhất đẳng chính là hơn một tuần.

Rốt cuộc chờ đến bọn họ lãnh đạo muốn đi khu khai một cái cái gì học tập sẽ, một ngày đều sẽ không ở đơn vị, vừa lúc hôm nay buổi sáng cũng không có gì sự, khâu trạch hải liền sẵn cái này không đương đem gương to tặng trở về.

Thê tử buổi tối vừa tan tằm, liếc mắt một cái liền nhìn đến đứng ở huyềnh quan gương to, nàng thích đến không được, liền nói: "Đúng đúng đúng, chính là thiếu nó, lão công người quá tuyệt vời!"

Nhìn thê tử như thế cao hứng, khâu trạch hải trong lòng cũng đều là tràn đầy hạnh phúc, chính là ai cũng không nghĩ tới, vào lúc ban đêm lại đã xảy ra một việc rất quý dị.....

Trương bình vẫn luôn đều có nửa đêm thượng WC thói quen, này cũng buổi tối cũng giống nhau, nàng đúng giờ tỉnh lại chuẩn bị đứng dậy đi WC, mà khi nàng trải qua huyềnh quan gương to trước khi, đột nhiên vừa nhắc tóc hiện, nàng phía trước đứng một nữ nhân, nữ nhân này cỡ trình 60 độ giác lệch qua một bên, nàng trên người tất cả đều là vết máu.....

A! Trương bình dọa một tiếng thét chói tai, còn ở phòng ngủ ngủ khâu trạch hải nghe được thê tử tiếng kêu, lập tức chạy ra tới, "Lão bà, người xảy ra chuyện gì?"

Trương bình dùng ngón tay huyềnh quan gương, hoảng sợ nói: "Quý! Trong gương có cái nữ quỷ!"

Khâu trạch hải mở ra đèn, gương to thành linh xuất hiện bóng dáng lại là thê tử chính mình, hắn đem thê tử ôm ở trong lòng ngực nói: "Không sợ, không sợ, đó là chính ngươi, khẳng định là ngủ mơ hồ, quên này hôm nay nhiều một mặt gương, không có việc gì, không sợ a! Đi, chúng ta về phòng ngủ đi!"

Dương khâu trạch hải cùng thê tử đi vào phòng ngủ khi, một cái cả người là huyết nữ nhân lại lần nữa xuất hiện ở trong gương, nàng có chút mờ mịt nhìn bốn phía, vẻ mặt không biết chính mình thân thể ở nơi nào biểu tình.

Ngày hôm sau buổi sáng, trương bình không biết cái gì nguyên nhân thế nhưng bắt đầu phát sốt, khâu trạch hải đành phải cùng đơn vị lâm thời thỉnh một buổi sáng giả, mang theo thê tử đi bệnh viện xem bệnh.

Trải qua bước đầu kiểm tra, bác sĩ đến ra kết quả là trương bình chỉ là cảm lạnh khiến cho cảm mạo, không có gì đại sự, ở nhà nghỉ ngơi mấy ngày liền hảo.

Hạ năm khâu trạch hải đưa xong thê tử về nhà sau, liền trực tiếp tới đơn vị đi làm, còn tốt hơn ngộ không có gì sự, lãnh đạo cũng liền không hề xin nghỉ sự, buổi chiều một cái vừa mới qua đời giáo viên già, yêu cầu khâu trạch hải kéo về nhà tang lễ hoả táng, hắn liền vẫn luôn vội đến đã khuya, khi trở về thê tử đã sớm ngủ hạ.

Hắn vì không đánh thức sinh bệnh thê tử, liền rón ra rón rén đi vào gia môn, tiểu tâm đem trên người đồ quần áo cùng giày cởi ra, chính là hắn mới vừa một hồi, liền nhìn đến một cái 40 hơn tuổi nam nhân đứng ở trước mặt hắn!

"Ngươi là ai?" Khâu trạch hải bản lĩnh khác không có, chính là lá gan đại, bằng không cũng sẽ không ở nhà tang lễ công tác, hắn cái thứ nhất phản ứng là trong nhà tiến ăn trộm, nhưng sau đó liền phủ định cái này ý tưởng.

Bởi vì hắn phát hiện người nam nhân này vẫn không nhúc nhích đứng ở chỗ nào, hắn thượng thân ăn mặc một kiện màu xám áo khoác, hạ thân là

một cái màu đen như than, cái này thân quần áo khâu trạch hải giống như ở nơi nào gặp qua, chỉ là nhất thời nghĩ không ra.

Khâu trạch hải xem nam nhân vẫn không nhúc nhích, liền đánh bạo mở ra phòng khách đại đèn, lại phát hiện nơi đó căn bản không có cái gì xa lạ nam nhân, mà là chính mình trong gương bóng dáng mà thôi.

Nguyên lai cũng là sợ bóng sợ gió một hồi, xem ra chính mình thật là hoa mắt, lúc này hẳn mới cảm giác chính mình cái này gương mua có điểm thất bại, hẳn cùng lão bà đều bị chính mình bóng dáng khiếp sợ! Xem ra còn muốn thích ứng một đoạn thời gian mới được.

Vì không cho thể tử nửa rời giường lại bị chính mình bóng dáng dọa nhảy dựng, khâu trạch hải liền nghĩ dùng quần áo của mình treo ở trên gương mặt chống đỡ điểm, không phải không có việc gì sao?

Nghĩ đến đây hẳn liền đem quần áo của mình cùng quần tất cả đều treo ở gương to thượng, rồi mới an tâm hồi phòng ngủ ngủ đi!

Ai ngờ ngủ đến nửa đêm, lại bị thể tử một tiếng thét chói tai cấp dọa tỉnh, hẳn lập tức chạy đi ra ngoài, chỉ thấy thể tử dọa cuộn tròn trên mặt đất, liên tiếp phát run.....

"Lão bà! Lão bà? Người xảy ra chuyện gì?" Khâu trạch hải sốt ruột hỏi.

Trương bình kinh hoảng chỉ vào huyên quan nói: "Kia có cái nam nhân!"

Khâu trạch hải vừa thấy, liền cười, hẳn làm thể tử ngẩng đầu hảo hảo xem liếc mắt một cái, người nam nhân này là ai?

Trương bình ở hẳn cố vũ hạ, chậm rãi hướng huyên quan nhìn lại, chỉ thấy nơi nào có cái gì nam nhân, chỉ có một kiện khâu trạch hải quần áo treo ở trên gương thôi.

Nhưng thể tử vừa thấy liền càng thêm sợ hãi, dọa nhắm thẳng khâu trạch hải trong lòng ngực toàn, thể tử dị thường biểu hiện, cũng sợ hãi khâu

trạch hải, hẳn nói hơn nửa ngày mới làm trương bình bình tĩnh lại.

"Lão bà, đâu do ta không tốt, ta sợ người nhìn đến chính mình bóng dáng lại sợ hãi, liền nghĩ đem quần áo của mình treo ở trên gương chống đỡ điếm, người không phải sẽ không nhìn đến chính mình bóng dáng sao? Ai biết một kiện quần áo cũng có thể đem người dọa thành như vậy!" Khâu trạch hải trấn an thê tử nói.

Ai ngờ thê tử lại nói: "Quần áo có thể cùng người nói chuyện sao?"

Khâu trạch nghe xong sửng sốt "Nói cái gì lời nói?"

Nhưng khâu trạch hải nghe xong thê tử nói sau, lại như thế nào cũng bình tĩnh không xuống.....

Thứ Hai Mười Chín Chuyện Xưa Gương To (Nhị)

Trương bình cùng bá thường giống nhau rời giường đi WC, rời giường khi nhìn đến chính mình lão công nằm ở nàng bên người, mà khi nàng đi ngang qua huyên quan khi, lại thấy lão công đứng ở huyên quan nơi đó vẫn không nhúc nhích.

Trương bình mờ hồ chi gian liền thuận miệng hỏi một câu, "Người không ngủ được ở kia làm gì đâu?"

Tiếp theo liền nghe thấy huyên quan người kia nói: "Quần áo chống đỡ ta!"

Trương bình nghe lão công thanh âm không quá thích hợp nhi, lúc này mới nàng bỗng nhiên nhớ tới lão công không phải hẳn là tại thân hậu phòng ngủ sao? Kia trước mắt lại là ai đâu? Cho nên nhất thời kinh hoảng, liền kinh thanh kêu lên.

Khâu trạch hải hiện tại mới cảm giác không quá thích hợp, nếu nói một lần là nhìn lầm, hai lần là nhìn lầm, như vậy lần thứ ba cũng là nhìn lầm sao? Chính mình cũng ở nhà tang lễ công tác rất nhiều năm, trước nay không gặp được giống hiện tại như thế tà môn sự!

Bọn họ gia là tân trang hoàng, sở hữu đồ vật đều là tân thêm vào, nhưng gần nhất mới xuất hiện chỉ có này mặt gương to, thứ này cũng là hoàn toàn mới, ấn lễ thường không nên có cái gì không sạch sẽ đồ vật mới đúng vậy!

Đột nhiên, khâu trạch hải nhớ tới mới vừa mua hời gương ngày đó sự, hẳn không phải đem gương đặt ở nhà tang lễ mấy ngày sao, chẳng lẽ là lúc ấy dính lên cái gì đồ vật sao?

Bọn họ quê quán có cái truyền thuyết, nếu có một kiện đồ vật thượng có tà ám, liền xả một khối mới tinh vải đỏ, đem nó bao lên, là có thể tạm thời ngăn chặn mấy thứ này.

Vì thế hẳn ngày hôm sau liền đi thị trường xả một khối đỏ thẫm bố, cùng ngày liền đem này khối gương to cấp bao vây kín mít, quả nhiên vào lúc ban đêm trưng bình tái khởi giường đi WC liền không có lại nhìn đến cái gì đồ vật.

Mấy ngày kế tiếp, khâu trạch hải cùng trưng bình công tác đều bắt đầu công việc lu bù lên, buổi tối cũng lại không xuất hiện quá cái gì bóng người, hai người liền đem chuyện này dần dần quên mất.

Hôm nay nhà tang lễ muốn sửa sang lại tủ lạnh, bên trong có mấy cỗ trường kỳ gửi thi thể muốn đi đều đến cuối cùng mấy cái tủ lạnh đi, này mấy thi thể đều là không ai nhận lãnh hoặc là án tử không phá, người nhà không đồng ý hoá táng linh tinh.

Khâu trạch hải cùng một cái khác nhân viên công tác đem trong đó một khối thi thể mở ra, chuẩn bị xác nhận một chút, không cần đem trình tự lần, ai ngờ mới vừa vừa mở ra, khâu trạch hải liếc mắt một cái liền nhận ra đây là ngày đó hẳn ở nhà mình phòng khách nhìn thấy nam nhân kia, hôi áo trên cùng hắc quần, tuyệt đối không có nhận sai, khó trách hẳn cảm giác quen mắt đâu, nguyên lai là lão cái đình a!

Bọn họ nhà tang lễ đồng sự, không có việc gì nói giỡn, cấp mấy cái trường kỳ bảo tồn thi thể nổi lên bất đồng ngoại hiệu, tỷ như cái này lão cái đình, chính là bởi vì hẳn ở chỗ này thời gian quá dài, cho nên tất cả mọi

người đầu kêu hấn hộ bị cưỡng chế, gọi tới kêu đi đã kêu thành lão cái đình.

Khâu trạch hải tưởng tượng đến lão cái đình xuất hiện ở chính mình trong nhà, lập tức cả người lông tơ đều dựng thẳng lên tới, chính mình tuy rằng không sợ quỷ, chính là tương bình không được a, nàng từ nhỏ liền nhất gan, sợ nhất này đó quỷ a quái.

Việc này khâu trạch hải tính toán trước gạt tương bình, chờ sự tình giải quyết sau mới đổi nàng nói, bằng không nàng nếu là biết thật sự có quỷ, khẳng định sẽ dọa ra bệnh tới.

Khâu trạch hải nơi nhà tang lễ một vị Ngô sư phụ, hấn chính là công tác là một người nhập liêm sư, chính là cấp người chết tu chỉnh dung nhan người chết, làm người chết có thể có tôn nghiêm rời đi người này thế gian.

Ngô lão sư năm nay 60 nhi ều, ẩn hiện nói cũng tới rồi mau lui lại hưu tuổi tác, chỉ là cái này công tác nhận ca quá ít, nhà tang lễ trong lúc nhất thời cũng tìm không thấy có thể tiếp nhận Ngô sư phụ nhân thủ, hấn liền cũng như thế vẫn luôn làm đi xuống.

Kỳ thật nhà tang lễ bản thân chính là cái tà môn địa phương, khẳng định hoặc nhi ều hoặc ít sẽ có chút khoa học giải thích không rõ sự phát sinh, nếu không phải quá lợi hại, không ảnh hưởng đến trong quán bình thường công tác, cơ hồ không ai đi miệt mài theo đuổi.

Chính là cũng có nháo lợi hại, mỗi lần gặp được loại chuyện này, đại gia liền sẽ nghĩ đến Ngô sư phụ, hấn tư lịch lão, kinh nghiệm cũng phong phú, giống nhau sự tình hấn đầu biết như thế nào xử lý có thể giải quyết.

Khâu trạch hải trước kia không tin mấy thứ này, hiện tại chính mình quán thượng, không tin cũng không được, vì thế này thiên hạ ban sau, hấn liền đơn độc thỉnh Ngô sư phụ đi ra ngoài uống rượu, rượu quá ba tuần, Ngô sư phụ liền hỏi khâu trạch hải, "Gò đất a, người có phải hay không có cái gì sự, chỉnh không rõ?" (Ngô sư phụ là Đông Bắc người)

Khâu trạch hải vừa nghe, cùng minh bạch người ta nói lời nói chính là thống khoái, hẳn liền đem mấy ngày nay phát sinh ở nhà hẳn sự cùng Ngô sư phụ nói.

Ngô sư phụ vừa nghe, lúc ấy liền sắc mặt biến đổi nói: "Người nói người đem kia khối đại gương để chỗ nào?"

Khâu trạch hải vừa nghe Ngô sư phụ ngữ khí không đúng, sẽ nhỏ giọng nói: "Đặt ở ngài phòng hóa trang, lúc ấy ngài không ở, ta liền lâm thời phóng phóng, sau tới ta liền lôi đi."

"Ồnáo! Cái loại này địa phương như thế nào có thể phóng gương đâu? Vẫn là một khối từ đầu chiếu đến chân gương!" Ngô sư phụ tức giận nói.

Khâu trạch hải vội hỏi hẳn: "Xảy ra chuyện gì? Ngô sư phụ, ngài nhưng đừng làm ta sợ, ta có phải hay không gặp rắc rối?"

Ngô sư phụ đối khâu trạch hải nói, này nhà tang lễ phòng hóa trang, là không thể phóng gương, bởi vì người chết sau, đầu tưởng chính mình có thể ở lúc gần đi đẹp một chút, chính là liền tính là lại lợi hại nhập liêm sư, cũng không có khả năng đem cái chết người họa cùng người sống giống nhau đẹp, đặc biệt là còn có một ít là bởi vì ngoại thương chết, có thể họa ra cá nhân hình liền không tở, nếu lúc này phòng hóa trang mặt gương, làm người chết quỷ hồn một chiếu, kia thế tất sẽ sinh ra oán khí, không chịu rời đi.

Hơn nữa liền chúng ta tử lạnh bên trong, còn ở mấy cái trường kỳ hộ gia đình, bọn họ quỷ hồn cũng sẽ đối gương cảm thấy hứng thú, nếu làm cho bọn họ một chiếu, rất có khả năng liền đem sẽ bắn tới trong gương, chính bọn họ là một chốc một lát ra không được.

Cuối cùng, Ngô sư phụ lại lần nữa công đạo, ngàn vạn không thể đem gương đánh vỡ, hẳn trở về nghĩ lại, có hay không cái gì thích đáng biện pháp giải quyết.

Khâu trạch hải buổi tối nằm ở trên sofa cùng trương bình cùng nhau xem TV, nhưng tâm tư của hắn lại một chút không ở TV thượng, mà là vẫn luôn ở do dự muốn hay không cùng trương bình nói chuyện này, nói đi, sợ nàng sợ hãi, không nói đi, lại sợ nàng không biết lại không cẩn thận đánh vỡ gương.

Đột nhiên, khâu trạch hải dùng dư quang phát hiện, vẫn luôn bái ở huyề quan gương giống như giạt mình, hắn vừa mới bắt đầu còn tưởng rằng chính mình hoa mắt đầu, nhưng hắn nhìn kỹ, lại phát hiện gương thật là một chút về phía trước di động tới.

Tiếp theo trên gương mặt cái vải đỏ, cũng chính một chút một chút đi xuống, chờ khâu trạch hải phản ứng lại đây chạy tới khi, vải đỏ đã sớm rơi xuống đất.

Tiếp theo trong phòng ánh đèn chợt lóe liền diệt, trương bình cũng hoảng sợ, nàng hỏi khâu trạch hải nói: "Lão công, đây là xảy ra chuyện gì?"

Khâu trạch hải không trả lời hắn, chỉ là nhìn chăm chăm vào kia mặt gương, nó đã không phải bình thường gương nên có màu sắc, lúc này nó tựa như một cái hắc động, giống như duỗi ra tay là có thể đi vào đi.

Khâu trạch hải một phút đồng hồ cũng không nghĩ ở nhà đấy, hắn kéo bên người trương bình liền tưởng đi ra ngoài, nhưng mới vừa sờ đến tay nàng, khâu trạch hải trong lòng cả kinh, hôm nay lão bà tay như thế nào như thế lạnh a, không có một chút độ ấm, tựa như hắn nâng những cái đồ tử thi giống nhau lạnh băng.

Hắn chậm rãi quay đầu lại, chính là ở hắn bên người người ngồi nơi nào vẫn là cái gì trương bình a, khâu trạch hải thấy rõ bên người người sau, trong lòng liền trăn xuống, cảm giác chính mình da đầu một trận tê dại, chỉ thấy một cái đây người là huyết, nửa khuôn mặt cũng chưa nữ nhân an vị ở hắn bên người, liệt một trương miệng rộng, ha hả đối hắn cười.....

Thứ Hai Mười Chín Chuyện Xưa Gương To (Tam)

"A!" Khâu trạch hải la lên một tiếng từ trên sô pha ng ồi dậy, trương bình vội từ trong phòng bếp ra tới, xem hấn xảy ra chuyện gì.

Nguyên lai là giấc mộng, chính là cái này mộng cũng quá chân thật, nhìn đ ầy mặt nôn nóng chạy tới trương bình, khâu trạch hải có chút lòng còn sợ hãi hướng sau lui một chút.

"Xảy ra chuyện gì? Làm ác mộng?" Trương bình không phát giác khâu trạch hải động tác, nằng dùng tay sờ sờ đ ầu của hấn nói: "Xem người này một đ ầu hấn, mau đi rửa cái mặt đi."

Khâu trạch hải có chút hôn đ ầu trướng não đi tới bên cạnh cái ao, dùng nước lạnh hừng hực mặt, tức khắc thanh tỉnh không ít, nhìn dáng vẻ ngày mai còn muốn đi tìm Ngô sư phụ thương lượng rốt cuộc nên làm sao bây giờ mới hảo, lão như vậy đi xuống nhưng không làm pháp.

Chuyển thiên Ngô sư phụ nghe xong khâu trạch hải nói chính mình mộng sau, hấn cũng lắc đ ầu nói, "Này khối trong gương cũng không biết phong bế mấy cái quý, ta hiện tại còn trong lúc nhất thời tìm không thấy thích đáng biện pháp giải quyết, chính là người hiện tại luôn là như vậy khẳng định không được, thời gian dài li ền tính không tổn hại dương thọ, người cũng sẽ bắt đ ầu đi bối tự."

Ngô sư phụ nghĩ nghĩ nói, "Như vậy đi, người ngày mai đem này khối gương trước dọn v ềta phòng hóa trang, nhớ kỹ nhất định phải dùng vải đỏ bao hảo, ở ta không nghĩ tới biện pháp giải quyết khi, li ền trước đặt ở nơi đó."

Khâu trạch hải nghe xong liên tiếp tỏ vẻ quá cảm tạ, vậy tất cả đ ều làm ơn Ngô sư phụ.

Dựa theo Ngô sư phụ công đạo, khâu trạch hải dùng vải đỏ đem đại trong gương ba t ầng ngoại ba t ầng gói kỹ lưỡng, lại nguyên thả lại phía trước buồng tha địa phương, r ồi mới li ền an tâm v ềnhà, hấn tưởng lúc này đ ồ vật không ở nhà, khẳng định sẽ không lại quấn lấy chính mình cùng lão bà.

Kết quả đương hấn ngày hôm sau sớm tới tìm đến nhà tang lễ khi, lại phát hiện tới mấy chiếc xe cảnh sát, bọn họ công tác địa phương cũng đều bị vòng lên không cho vào!

Khâu trạch hải hỏi sớm tới đ ông sự, nơi này ra cái gì sự, đ ông sự sắc mặt trắng bệch nói: "Đừng nói nữa, làm ta sợ muốn chết, ta sớm tới tìm sớm, đây khai hoá trang gian môn, li ền nhìn đến Ngô sư phụ treo cổ ở bên trong, hấn mắt gắt gao nhìn một mặt đại gương, kia kêu một cái dọa người!"

Khâu trạch hải vội hỏi: "Trên gương mặt có hay không vải đỏ bao?"

Đ ông sự lắc đầu nói: "Nào có cái gì vải đỏ, Ngô sư phụ chết bộ dáng giống như là ở đằng kia chiếu gương!"

Khâu trạch hải vừa nghe li ền mắt choáng váng, Ngô sư phụ như thế nào sẽ chết đâu?

Lúc này quán trường vẻ mặt khó coi hỏi bọn hấn mấy cái, "Cái này gương là chuyện như thế nào? Cái gì thời điểm nhiều ra một mặt gương!" Mặt khác sôi nổi tỏ vẻ không biết ai phóng bên trong, mà khâu trạch hải lúc này cũng không biết có nên hay không nói ra chân tướng.

Bởi vì nhà tang lễ chỉ có Ngô sư phụ một cái nhập liệm sư, hấn vừa chết, quán một ít bình thường nghiệp vụ li ền ngừng lại, một ngày hai ngày có thể, thời gian dài khẳng định không được, bởi vì mỗi ngày đều có người muốn chết.

Sau tới quán trường từ khác huyện mượn tới một cái nhập liệm sư, chính là nhân gia vừa nghe nói phía trước sư phụ già là như thế nào chết, li ền nói cái gì cũng không tới.

Sau tới thật sự không có biện pháp, người nhà li ền hoa giá cao từ nơi khác thỉnh nhập liệm sư tới hoá trang, bọn họ ở bệnh viện đình thi gian hóa hảo, li ền trực tiếp đưa tới nhà tang lễ.

Như vậy xuống dưới quán liền ít đi hạng nhất thu phí, một ít nhân tiện nghiệp vụ tự nhiên cũng liền không có, này nhưng s ầu hồng r ồi quán trường, kiểm ti ền nghiệp vụ thiếu, đại gia thu vào liền ít đi, nhà tang lễ loại này đơn vị, luôn luôn đầu là tự chịu trách nhiệm lời lỗ, tránh nhi ều cho đại gia phát ti ền liền nhi ều, tránh thiếu, ti ền lương phát đến chính mình trong tay ti ền tự nhiên liền ít đi.

Tình huống như vậy vẫn luôn giằng co hơn một tháng, hôm nay quán Trường Xuân phong đặc ý đi đến, "Ta cùng đại gia nói một kiện rất tốt sự, chính là chúng ta quán rớt cuộc phải có chính mình nhập liệm sự!"

Đại gia nghe xong đầu m ồm năm miệng mười nghị luận, là ai như thế lớn mật, đã biết đời trước sự phụ già là như thế nào chết lúc sau còn dám tới?

Quán trường thanh thanh giọng nói nói: "An tĩnh, an tĩnh điem, nghe ta nói, lúc này giá cao mời đến chính là vị cao nhân, các người sau này nói chuyện đầu chú ý điem biết sao? Đừng có biết hay không nói bậy!"

Buổi chi ều quán bậc cha chú tự đánh xe tiến đến tiếp người, ở đại gia nhiệt liệt hoan nghênh hạ, một cái dáng người nhỏ xinh nữ nhân, từ trên xe đi xuống tới.

Đại gia lập tức liền mắt choáng váng, nguyên lai cao nhân lại là cái nữ.

Nữ nhân xuống xe sau, nhìn chung quanh một chút mọi người nói, "Ta kêu bạch song song, hôm nay bắt đầu chính là nơi này nhập liệm sự, sau này thỉnh nhi ều chiếu cố, ta công tác có một cái quy củ, hôm nay ở chỗ này muốn trước nói rõ ràng, để tránh ngày sau tại đây sự kiện thượng lại phí miệng lưỡi, đó chính là, ta công tác phòng hóa trang, không có ta cho phép, ai cũng không được tiến, đây cũng là lúc trước ta đ ồng ý tới duy nhất một đi ều kiện, quán trường cũng là đ ồng ý."

Quán trường lập tức phụ họa nói: "Đúng đúng đúng, ta là đ ồng ý, các người sau này công tác trung nhất định phải nhớ kỹ này một cái!"

Không biết vì cái gì, khâu trạch hải cảm giác cái này bạch song song đang nói chuyện khi, luôn là nhìn chăm chăm chính mình xem, hấn trong lòng đối Ngô sư phụ chết phi thường áy náy, cho nên luôn là khó tránh khỏi có chút chột dạ.

Ở lúc sau thời gian, hấn ở công tác thời điểm vẫn luôn đều trốn tránh cái này bạch song song, chính là bạch song song lại cố tình điếm danh làm khâu trạch rong biển chính mình quen thuộc nơi này hoàn cảnh, rơi vào đường cùng, hấn đành phải căng da đầu đối bạch song song nói quán sự tình.

Đương nàng lãnh bạch song song đi vào phòng hóa trang khi, nàng nhìn thoáng qua dùng vải đỏ bao gương nói, "Này khối gương là chuyện như thế nào, phía trước sư phụ già không có khả năng không biết chúng ta này hành quy củ, vì cái gì sẽ có một mặt đại gương bãi tại nơi này."

Khâu trạch hải ấp úng nói nửa ngày, cũng nói ra cái này đại gương vì cái gì sẽ bãi tại nơi này mặt.

Bạch song song vừa thấy hấn có đi đầu dấu diếm, liền tưởng đem trên gương vải đỏ kéo xuống tới, khâu trạch hải một sốt ruột, liền đem sự tình nói ra.

Bạch song song nhìn chăm chăm hấn nhìn hồi lâu nói: "Người cũng không cần quá áy náy, nếu sự tình thật giống người nói, kia Ngô sư phụ chết nhất định có nguyên nhân khác." Nói xong nàng lại nhìn kia mặt gương một hồi lâu, rồi mới liền đối khâu trạch hải nói: "Đi, người ở quán tìm bốn cái thuộc long, thuộc hổ, thuộc mã, thuộc heo nam nhân tới!"

Khâu trạch hải không nghe mình bạch nàng lời nói là cái gì ý tứ, liền ngây ngốc ở nơi đó.

Bạch song song lạnh giọng nói: "Còn không mau đi!"

Khâu trạch hải lúc này mới phục hồi tinh thần lại, hấn ở quán tìm một vòng, thật là có này bốn cái cần tinh đồng sự, với liền mang theo bọn họ bốn cái đi tới phòng hóa trang.

Bạch song song nhìn bọn họ liếc mắt một cái, các người cời ra áo trên, đưa lưng về phía gương trạm hảo, ta không cho các người quay đầu lại, ai cũng không được quay đầu lại.

Bốn người ấn bạch song song nói trạm hảo, nàng liền dùng lực kéo xuống bao gương vải đỏ, khâu trạch hải vốn tưởng rằng vải đỏ một kéo xuống liền sẽ chạy ra rất nhiều ác quỷ đâu, kết quả không có gì sự cũng không phát sinh.

Đến là bạch song song đem cái này gương từ thượng nhìn đến hạ, rồi mới ở gương là góc trái bên dưới phát hiện một tiểu chỗ vết nứt.

Nàng xem xong sau, liền đối kia bốn cái đồng sự nói, "Các người có thể đi ra ngoài, nhớ kỹ ta nói, không thể quay đầu lại."

Rồi mới lại chỉ vào khâu trạch hải nói: "Người lưu lại."

Khâu trạch hải vẻ mặt khở tương, đành phải lưu lại.

Bạch song song nhìn hấn một cái nói: "Ngô sư phụ phía trước cách làm đầu là chính xác, chính là hiện tại hấn lại đã chết, vậy khẳng định là nơi nào ra vấn đề, ta vừa rồi nhìn một chút, phát hiện gương tả tiểu giác có cái vết nứt, này phía trước có sao?"

Khâu trạch hải vội nói: "Khẳng định không có, chúng ta đối cái gương yêu quý khấn, sẽ không chạm vào hư."

Thứ Hai Mười Chín Chuyện Xưa Gương To (Bốn)

Bạch song song gật gật đầu nói: "Vậy đúng rồi, nhất định là các người sau tới đem gương đặt ở nơi này lúc sau, có người phóng đờ vật thời điểm không nhỏ chạm vào nứt ra một cái giác, nhưng là bởi vì bên ngoài có vải đỏ bao, cho nên ai cũng không có chú ý tới."

"Liền như thế một cái tiểu giác nứt ra, liền hại chết Ngô sư phụ?" Khâu trạch hải không thể tin được nói.

Bạch song song mắt hạnh trừng nói: "Người hiểu cái gì! Gương vốn dĩ chính là có thể thông âm dương chi vật, nếu là bày biện ở cái khác địa phương gương phá một cái giác tự nhiên râu ria, chính là bãi ở loại địa phương này, liền sẽ đem này phụ cận quý hồn tất cả đều hít vào cảnh tử tới, này trong đó khó bảo toàn không có một cái đang ở tìm thế thân ác quỷ."

"Kia hiện tại làm sao bây giờ?" Khâu trạch hải kinh hãi hỏi.

Bạch song song suy xét một hồi nói: "Chuyện tới hiện giờ, ta cũng chỉ có thể thử xem, hôm nay buổi tối 12 điểm tới nhà tang lễ tìm ta!"

"Gì? Buổi tối tới? Ban ngày không được sao?" Khâu trạch hải có chút sợ hãi hỏi.

Bạch song song lạnh lùng nói: "Đương nhiên không được, nếu người tưởng Ngô sư phụ ở thất thất thời điểm trở về tìm người, người có thể không tới."

Khâu trạch hải nghe cả kinh, vội hỏi bạch song song: "Vì cái gì trở về tìm ta?"

"Người nói vì cái gì? Hẳn là vì người mới có thể chết a! Nếu việc này không giải quyết, hẳn khẳng định sẽ tìm người đương thế thân." Bạch song song âm sù sù hù dọa khâu trạch hải, nàng kỳ thật cũng chỉ là muốn tìm cá nhân hỗ trợ thôi, đến nỗi Ngô sư phụ có thể hay không tới tìm khâu trạch hải tính toán sổ sách, chính nàng cũng không biết.

Khâu trạch hải nghe sau trong lòng thật sự sợ hãi khẩn, chỉ có thể đứng ý buổi tối tới tìm bạch song song, nhưng tưởng tượng đến muốn ở buổi tối 12 điểm muốn tới nhà tang lễ, hẳn trong lòng liền thẳng phát mao.

Ăn qua cơm chiều sau, khâu trạch hải đối tượng bình nói chính mình muốn đi đơn vị tặng ca, lúc sau liền vội vàng ra cửa, đương hẳn đi vào nhà tang lễ khi, chỉ nhìn đến bạch song song phòng hóa trang sáng lên một trần trắng bệch tiết kiệm năng lượng đèn.

Hắn đẩy cửa đi vào sau, liền nhìn đến bạch song song lại cấp một vị người chết hoá trang, trước kia loại này cảnh tượng hắn cũng không phải chưa thấy qua, chỉ là vẫn là lần đầu tiên ở buổi tối thấy, trong lòng khó tránh khỏi có chút chột dạ.

"Người buổi tối còn công tác a?" Khâu Trạch Hải không lời nói tìm lời nói nói.

Bạch song song nâng nâng mí mắt, nhìn hắn một cái nói: "Dùng để tống cổ một chút chờ người thời gian."

"Người sớm đến?" Khâu Trạch Hải giật mình nói.

Bạch song song không trả lời, chỉ là gật gật đầu, tiếp theo làm việc.

Khâu Trạch Hải nhìn nàng một chút một chút cấp người chết chữa trị dung mạo, vốn dĩ đầu biến hình người chết mặt, bắt đầu thoát nhìn không như vậy khủng bố, như vậy người chết người nhà nhìn đến hắn là sẽ không như vậy thương tâm đi.

Không một hồi công phu, bạch song song liền làm xong trong tay mặt việc, nàng nhìn thoáng qua thời gian nói: "Đi thôi, thời gian không sai biệt lắm!"

Nhưng Khâu Trạch Hải lại giữ nàng lại nói: "Bạch tiểu thư, người xem có thể hay không đem cụ thể như thế nào làm, trước đó cùng ta nói một chút, làm ta có cái chuẩn bị tâm lý, như thế nào?"

Bạch song song trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái nói: "Có cái gì hảo chuẩn bị, đến lúc đó ta làm người làm cái gì người liền làm cái gì là đến nơi!"

Khâu Trạch Hải lại đem đầu điều cùng trống bỏi giống nhau nói: "Khó mà làm được, có Ngô sư phụ vết xe đổ, ta hiện tại ai cũng không tin, chủ yếu ta là sợ hại người hại mình, đúng không?"

Liền ở hai người người một câu ta một câu nói chuyện hết sức, một trận gió nhẹ thổi khai phòng hóa trang cửa sổ, hai người nháy mắt ai cũng không nói, khâu trạch hải chậm rãi đem đầu chuyển hướng về phía cửa sổ, nương bên ngoài u ám ánh trăng, không lâu phía trước treo cổ Ngô sư phụ, đang ở đối với hán quý dị cười đầu!

Bạch song song vừa lúc nghiêng đầu cũng thấy được này một mực, nàng lúc này mới nhớ tới hẳn là mau đến đêm khuya 12 điểm, liền lạnh giọng đối khâu trạch hải nói: "Không muốn chết cũng đừng vô nghĩa, nhanh lên cùng ta đem gương nâng đến hoả táng gian đi!"

Hai người cùng nhau hợp lực đem này mặt đại gương nâng tới rồi hoả táng gian, bạch song song mở ra hoả táng lò, liền phải đem gương phóng tới bên trong đi! Khâu trạch hải nhìn đến chính mình hoa hơn tám trăm mua gương liền phải như thế cấp thiêu, thực sự có điểm đau lòng, chính là lại tưởng tượng đến Ngô sư phụ chết, liền cắn răng một cái cùng bạch song song cùng nhau dùng sức đem gương đẩy đi vào.

Đã có thể ở bọn họ vừa định đốt lửa thời điểm, liền nghe được hoả táng lò truyền ra một ít thể lượng tiếng kêu, "Phóng ta đi ra ngoài, cầu xin người phóng ta đi ra ngoài!" Nghe thanh âm có nam có nữ, thậm chí giống như còn có Ngô sư phụ thanh âm.

Khâu trạch hải vừa nghe liền chân mềm, hẳn hoảng sợ nhìn về phía bạch song song nói: "Hiện tại làm sao bây giờ, thật muốn đốt lửa sao?"

"Vô nghĩa, lại không đốt lửa, người ta hôm nay đều không sống nổi!" Bạch song song cũng có chút sốt ruột.

Khâu trạch hải liền đành phải chạy nhanh đi đến đốt lửa chốt mở nơi đó, vừa định hạ ấn hạ chốt mở, liền cảm giác hẳn thân đứng một bóng người, hẳn cũng không dám quay đầu lại, chỉ hảo xem hướng bạch song song, lại liếc mắt một cái nhìn đến bạch song song không biết xảy ra chuyện gì, mở ra hoả táng lò cửa lò, chính mình đang ở hướng bên trong bò đâu!

Này nhưng sợ hãi khâu trạch hải, nếu vừa rồi không phải hẳn nhìn thoáng qua bạch song song, liền trực tiếp ấn chốt mở, hơn một ngàn độ cực nóng, bạch song song khẳng định liền thành "Hắc than đầu"!

Hắn lập tức trở về chạy, vừa chạy vừa kêu bạch song song tên, chính là nằng lại giống trừ ma giống nhau tay chân cùng sử dụng hướng bên trong bò.

Chờ khâu trạch hải chạy đến bên trong khi, bạch song song đã sớm chui đi vào, hẳn nhìn cái kia nhập khẩu, trong lòng vẫn luôn ở bên chần, hẳn biết chính mình cần thiết đem bạch song song lôi ra tới, chính là tưởng tượng đến chính mình muốn chui vào phương diện này, trong lòng khó tránh khỏi có chút phát mao.

Bất quá hẳn chỉ ở cửa chần chờ vài giây, liền cũng cắn răng chui đi vào, ngày thường chỉ ở bên ngoài công tác, hẳn chưa từng nghĩ đến, chính mình ở không chết trước cũng có thể chui vào hoả táng lò bên trong công tác một hồi.

Bên trong hương vị thật sự không có gì đặc biệt, nghe lên có một loại giống như thả thật lâu quá thời hạn mỡ heo hương vị, khâu trạch hải thiếu chút nữa liền phun ra, hẳn hướng bên trong bò vài bước liền thấy được bạch song song chân, hẳn đi lên vừa định giữ chặt nằng chân, tưởng đem nằng từ bên trong lôi ra tới.

Đột nhiên một con xanh tím sắc nhân thủ, từ bếp lò chỗ sâu trong duỗi lại đây, một phen liền bắt được khâu trạch hải tay, này chỉ tay lại lạnh lại băng, sức lực đại kinh người, giống như là đổ ở tử lạnh thi thể giống nhau làm người không rét mà run.

Khâu trạch hải lập tức tựa như điện giật giống nhau, toàn thân đều tùy theo run lên, lúc này phía trước bạch song song hẳn là đã hôn mê, thân thể của nằng đang bị cái gì đồ vật vẫn luôn hướng bếp lò chỗ sâu trong kéo tím.

Lúc này, khâu trạch hải đột nhiên nhớ tới, Ngô sư phụ trước đây cùng chính mình nói qua một lần, nếu bị quỷ thảo, có thể cắn chót lưỡi huyết

phun ra đi, đây là có thể trừ tà chấn tai!

Vì thế hắn cũng không nghĩ nhiều, một ngụm liễn giảo phá chính mình đầu lưỡi tiêm, thuận gian liễn cảm giác miệng mình tất cả đều là lại hàm lại tanh máu loãng, hắn nghẹn một hơi, đột nhiên phun hướng về phía bắt lấy chính mình con quỷ kia tay, chỉ nghe "A....." Một tiếng phi nhân loại tiếng kêu, cái tay kia tựa như gặp axit giống nhau, bắt đầu bốc khói.

Cùng lúc đó, khâu trạch hải liễn cảm giác bắt lấy lực lượng của chính mình biến mất, hắn chạy nhanh đuổi tay túm chặt bạch song song, dùng hết ăn nãi kính hướng ra phía ngoài xa, lò bên trong nhân loại đầu trơn xẻo cọ bọn họ đầy người đầy mặt đều là, nhưng là vì mạng sống, này đó đều không sao cả.

Đương khâu trạch hải dùng hết cuối cùng một tia sức lực lúc sau, liễn cùng bạch song song cùng nhau rút ra hoả táng lò, hắn nhanh chóng đóng lại cửa lò, cơ hồ là tay chân cùng sử dụng chạy tới chốt mở chỗ, điềm nhiên hoả táng lò.

"Oanh....." Hoả táng lò bên trong lập tức châm cực nóng ngọn lửa, bên trong kính cũng nháy mắt bởi vì cực nóng mà tạc nứt.

Lúc này khâu trạch hải nghe được bên trong truyền đến rất nhiều tiếng khóc, có nam có nữ, chính là hắn không nghĩ lắng nghe, hắn vội nâng dậy trên mặt đất bạch song song ra hoả táng gian.

Bạch song song ở bệnh viện nằm mấy ngày liễn xuất viện, đương nàng lại lần nữa hồi nhà tang lễ đi làm khi, tất cả mọi người phát hiện, nàng cả người giống như rộng rãi rất nhiều, không hề giống phía trước giống nhau, lạnh như băng sương.

Chỉ có khâu trạch hải một người trong lòng vẫn luôn có cái nghi vấn.....

Nàng vẫn là phía trước cái kia bạch song song sao?

《 bốn chuyện xưa xong 》

Đệ Tam Mười Cái Chuyện Xưa Hần Ngàn Bí Mật (Một)

Triệu Tứ Hải là toàn thôn nhất uất ức nam nhân, lão bà ba năm trước đây cùng nơi khác một cái dã nam nhân chạy lúc sau, hấn đi thật nhiều địa phương đi tìm, chính là lại liền nhân ảnh cũng chưa tìm được, sau tới liền đành phải đi toà án khởi tố ly hôn, cuối cùng đợi đã hơn một năm, toà án mới phán ly hôn.

Này ba năm Triệu Tứ Hải vẫn luôn đang tìm kiếm vợ trước tin tức, chỉ cần nghe ai ai nói, nơi nào có cái giống hấn vợ trước Trương Hằng, hấn liền một lòng hy vọng nàng còn có thể trở về, chính là lại luôn là lần lượt hy vọng thất bại.

Cuối cùng Triệu Tứ Hải lão đi thật sự nhìn không được, liền cả ngày tới khuyên Triệu Tứ Hải, làm hấn buông cái kia không biết xấu hổ nữ nhân, sấn hiện tại còn trẻ, trong tay còn mấy cái tiền, lại tìm cái hảo nữ nhân sinh hoạt không hảo sao?

Cũng không biết là Triệu Tứ Hải thật sự nghe đi vào khuyên, vẫn là rất cuộc đối Trương Hằng đã chết tâm, thế nhưng đừng ý lại tìm một nữ nhân kết hôn.

Này nhưng vui muốn chết hấn lão đi, vì thế nàng liền phát động chính mình mấy năm nay ở làng trên xóm dưới sở hữu bọn tử muội, giúp chính mình cái này gốc cháu ngoại trai giới thiệu đối tượng.

Đừng nói, thật đúng là người nhiều lực lượng đại, này không ở thôn bên có cái 30 hơn tuổi tiểu quả phụ kêu vương Mỹ Ngọc, nam nhân năm kia ra tai nạn xe cộ đã chết, hai người cũng không hài tử, cũng lại khắp nơi tìm thích hợp chủ nhân tái giá đâu!

Thật là thiên một chút vũ liền có người đưa dù, Triệu Tứ Hải trộm đi nhìn thoáng qua cái này vương Mỹ Ngọc, còn đừng nói, liếc mắt một cái liền nhìn trúng.

Vì thế hai người cũng liền không nhiều lãng phí cái gì thời gian, đầu không tuổi trẻ, chạy nhanh tổ chức cái gia đình, tái sinh cái hài tử, kế tiếp

ngày lành không phải từng ngày qua sao?

Lão dì cố ý tìm bà mỗi tới cửa chính thức đê thân, tuy nói đê là nhị hôn, chính là nàng vừa nhớ tới Triệu Tứ Hải vợ trước, hận nha li ên thẳng ngựa, lúc này cái này cháu ngoại trai tức phụ là chính mình nhìn trúng, khẳng định muốn giúp hắn đem hỉ sự hảo hảo làm một làm mới được!

Hôn lễ cùng ngày đặc biệt náo nhiệt, không biết người còn tưởng rằng là đê hôn đê? Hàng xóm gia Lưu thăm một nhà cũng là giúp đê vợ trước vợ sau, bọn họ đê là vài thập niên lão hàng xóm.

Năm đê cưới Trương H ên vào cửa khi, nàng Lưu thăm li ên không xem trọng, nói nữ nhân này một bộ h ôly tinh tướng, tương lai Triệu Tứ Hải ngày khẳng định quá không yên ổn, sau tới quả nhiên bị nàng nói trúng r ồi.

Cùng vương Mỹ Ngọc kết hôn sau, hai vợ chồng ngày quá cũng không tệ lắm, Triệu Tứ Hải là cái thợ ngoã, tay nghề còn tính thực hảo, cho nên luôn có không ít sống tìm tới môn, hắn cũng là mỗi ngày đi sớm về trễ, trong nhà sống cơ h ô hắn đê giúp không được gì, này tân cưới vào cửa tức phụ còn tính c ần mẫn, trong nhà ngoài ngõ đê là một phen hảo thủ.

Ở Đông Bắc nông thôn, mọi nhà đê có một cái chính mình đào hầm ng ăm, dùng đê chứa đê một ít qua mùa đông cải trắng cùng khoai tây linh tinh đê ăn, hôm nay buổi tối, Mỹ Ngọc chuẩn bị xuống đất diêu lấy một búp cải trắng đi lên nấu cơm.

Nhưng mới vừa một chút hầm ng ăm, nàng trong lòng li ên không thể hiểu đê cảm thấy sợ hãi, cái này hầm ng ăm nàng không phải lần đê tiên xuống dưới, nhưng phía trước đê là ở ban ngày xuống dưới, hôm nay bởi vì tưởng lâm thời thêm một cái đê ăn, lúc này mới ở trời tối mới xuống đất diêu tới.

Loại cảm giác này nàng cũng không nói lên đê, thật giống như có người vẫn luôn ở nhìn chăm chăm người xem giống nhau, hơn nữa hầm ng ăm cũng không có đèn, đê là chính mình điếm ngọn nến xuống dưới, r ồ

ràng đâu là tứ phía không ra phong tường đất, chính là ngọn nển ngọn lửa lại luôn là giống có gió thổi giống nhau nhấp nháy cái không ngừng.

Mỹ Ngọc trong lòng càng ngày càng hoảng, nàng tưởng nhanh lên nhất điễm cải trắng cùng khoai tây tốt hơn đi, chính là càng là tưởng mau, trong tay động tác liền càng chậm, cuối cùng nàng liền đơn giản chỉ lấy một búp cải trắng liền ra bên ngoài bò.

Nhưng mới vừa bò một nửa, nàng trong tay ngọn nển đã bị một trận gió cấp thổi tắt, nàng trong lòng một run run, dưới chân vừa trượt, liền từ một cây thang thượng rớt xuống dưới.

Còn hảo từng nhà hầm ngầm đâu là phủ kín tế hạt cát, cũng không như thế nào quăng ngã đau, chính là Mỹ Ngọc vừa muốn hướng khởi bò, liền cảm giác chính mình trên mặt có cái gì lướt qua, nàng trong lòng cả kinh, như thế nào như thế như là một dùm tóc đáp ở trên mặt cảm giác.

Đọa Mỹ Ngọc ở chính mình trên mặt một trận loạn phủ đi, kết quả cái gì cũng không phủ đi, nàng lúc này nhớ tới, lại cảm giác chính mình chân mềm, như thế nào cũng bò không đứng dậy, nàng càng là sợ hãi, liền càng là cảm giác ở cái này đen nhánh hầm ngầm trừ bỏ chính mình, còn có một người khác.

Triệu Tứ Hải lão cha thấy Mỹ Ngọc xuống đất diêu đi nhặt đồ ăn, hơn nửa ngày cũng không đi lên, liền cầm đèn pin đi vào hầm ngầm khấu hướng bên trong chiếu chiếu nói: "Mỹ Ngọc, như thế nào còn không có nhặt xong a! Người không cần một lần lấy quá nhiều, ăn nhiều ít lấy nhiều ít là được."

Mới nói được này, lão Triệu đầu đột nhiên ngậy ngẩn cả người, hấn dùng đèn pin hướng bên trong nháng lên, trong giây lát giống như thấy chính mình con dâu trước phụ Trương Hồng, dọa một cái mông ngẩ ở trên mặt đất.

Lúc này Triệu Tứ Hải vừa lúc trở về, thấy chính mình lão cha ngẩ ở hầm ngầm khấu, trong tay lấy đèn pin cũng rơi xuống đất! Hấn chạy nhanh tiến lên nâng dậy lão cha nói: "Cha, người xảy ra chuyện gì?"

Lão Triệu đầu chỉ vào hần ng àn, run run r ầy r ầy nói: "Trương.....
Trương H ồng....."

Triệu Tứ Hải sắc mặt biến đổi nói: "Cha, người nói bậy gì a? Trương
H ồng như thế nào khả năng trên mặt đất diêu."

Lúc này hần ng àn Mỹ Ngọc nghe được Triệu Tứ Hải thanh âm, li ền
khóc lóc nói: "Tứ Hải, ta ở dưới, ta từ cây thang thượng ngã xuống."

Triệu Tứ Hải vừa nghe, nguyên lai là Mỹ Ngọc ở bên trong, li ền lập tức
xuống đất diêu, đem Mỹ Ngọc từ bên trong bối ra tới.

Vừa lên tới Mỹ Ngọc cứ việc nói thẳng hần ng àn bên trong có quỷ,
Triệu Tứ Hải mặt một hù nói: "Nói hươu nói vượn cái gì, người mỗi ngày
xuống đất diêu nhật đ ồ ăn, như thế nói chỉ có thể chính mình hù dọa chính
mình!"

"Tứ hải, bên trong thật sự quá dọa người, ta phía trước đ ầu là ban ngày
đi xuống nhật đ ồ ăn, không nghĩ tới buổi tối đi xuống sẽ như thế hắc!" Mỹ
Ngọc càng nghĩ càng sợ, nói thẳng l ần sau buổi tối khẳng định không
xuống đất diêu.

Triệu Tứ Hải đem Mỹ Ngọc trên lưng tới sau, liếc mắt một cái li ền
thoáng nhìn nàng đ ầu vai có một cây lại trường lại cuốn màu vàng tóc, hấn
trong lòng cả kinh, r ồi mới lại sấn Mỹ Ngọc còn không có phát hiện, li ền
lặng lẽ dùng tay cấp đạn rút.

Vào lúc ban đêm Triệu Tứ Hải sấn Mỹ Ngọc ngủ r ồi, li ền trộm đi lão
cha trong phòng mặt, hấn lão cha cũng chính về mặt khuôn mặt u s ầu ng ồi
ở trong phòng trừu tẩu thuốc đầu!

Hấn thấy Triệu Tứ Hải đi đến, li ền tưởng đối hấn nói chút cái gì, lại bị
Triệu Tứ Hải một câu cấp nghẹn trở về "Cha, đừng từng ngày chính mình
hù dọa chính mình, nếu là thực sự có quỷ, sẽ chờ cho tới hôm nay?"

Triệu lão đ ầu cũng không lên tiếng, chính là một ngum tiếp một ngum
hút thuốc lá sợi túi, sau một lúc lâu mới chậm rãi nói: "Ta không sao cả,

đầu là hoàng thổ chôn nửa thanh người, nhưng tiêu tử người chính là mới ra đầu thái dương, hiện tại tâm tức phụ cũng cưới đã trở lại, ta còn trông cậy vào người có thể cho chúng ta Triệu gia thêm một cái "Mang bả" đâu! Cũng không thể lại xảy ra chuyện!"

"Cha, người cứ yên tâm đi, chuyện này chỉ có chúng ta hai người biết, người không nói, ta không nói, người khác chính là cả đời cũng sẽ không biết." Triệu Tứ Hải sắc mặt âm lãnh nói.

Triệu lão đầu ngẫm lại cũng là, chính là vẻ mặt khuôn mặt u sầu như thế nào cũng không hòa tan được.

Ngày hôm sau, Triệu Tứ Hải lại sớm đi cho người khác gia xây nhà đi, đi thời điểm liên công đạo Mỹ Ngọc, không có việc gì đừng lão xuống đất diêu, nơi đó khẳng định là âm khí trọng, nàng còn không có sinh quá oa, thân thể không tráng, tưởng lấy gì liên chờ hấn trở về lại lấy.

Mỹ Ngọc nghe sau điếm điếm nói: "Đã biết, chính là người làm ta đi xuống, mấy ngày nay ta cũng không dám đi xuống, chính người ban ngày làm việc nhiều chú ý an toàn, buổi tối sớm một chút trở về"

Triệu Tứ Hải đáp ứng rồi một tiếng liên vội vàng ra cửa, hiện tại là mùa đông, trong đất cũng không sống làm, Triệu Tứ Hải vừa đi, Mỹ Ngọc liên có chút ở nhà đái không được, tây trong phòng công công cả ngày ho khan, nghe nàng phiên lòng không được, liên chạy đến cách ly Lưu giả gia thoán môn đi.

Đệ Tam Mười Cái Chuyện Xưa Hầm Ngầm Bí Mật (Nhị)

Nữ nhân này nhóm ở bên nhau a, cũng không có gì khác nhưng liêu, chính là ng ẩ lê đôi mách, vương Mỹ Ngọc vốn là không phải cái đèn cạn đầu, cùng Lưu thâm hai người ghé vào cùng nhau liên bắt đầu bố trí sự phi.

Mỹ Ngọc đột nhiên nhớ tới Triệu Tứ Hải vợ trước Trương Hồng, liên hỏi Lưu thâm: Cái này trương người tâm phúc như thế nào? Có nàng đẹp không?

Lưu thắm miệng một phiết nói: "Cái kia tao đàn bà, lớn lên là Tuấn nhi, lúc trước vừa vào cửa ta liền đã nhìn ra, Triệu Tứ Hải khẳng định dưỡng không được, liền hấn làm kia việc, cả ngày không ở nhà, đây là cấp khác đã nam nhân cơ hội sao?"

Mỹ Ngọc vừa nghe Trương Hồng so với chính mình đẹp, trong lòng có chút ăn mùi vị, "Lưu thắm, người nói cùng chuyện thật dường như, người thấy?"

"Đương nhiên thấy, kia sẽ trong thôn tới cái trong thành kỹ thuật viên, tấm tấ, kia Trương Hồng, cả ngày cùng nhân gia mất đi mày lại, vừa mới bắt đầu ta cùng lão Triệu đầu nói, hấn còn không tin, nói ta loạn nói láo nói toét, sau tới người đoán thế nào? Chính hấn cũng gặp được một hũ, kia mặt khí, đầu tím thành cà tím sắc nhi, ha... Ha..." Lưu thắm nói xong chính là một trận cười to.

Mỹ Ngọc lúc này mới từ Lưu thắm nơi đó biết, nguyên lai năm đó Triệu Tứ Hải vợ trước gian tình là Lưu thắm trước hết phát hiện, nghĩ thầm: Nữ nhân này cũng thật đủ không cần thận! Nàng nhìn thoáng qua thời gian, lập tức giữa trưa, liền đối Lưu thắm nói: "Thím, không còn sớm, ta phải đi về cho ta cha nấu cơm."

Lưu thắm vội nói: "Hành a, cưới người, Triệu gia gia hai liền hưởng phúc, người nhàn liền tới đây a, ngày này thiên, ta chính mình cũng không ý gì."

Mỹ Ngọc từ Lưu thắm gia trở về sau, liền bắt đầu chuẩn bị cơm trưa, mà khi nàng từ hăn ng ăn khâu trái qua, muốn đi trong viện ôm điếm củi lửa khi, một đạo hoàng quang đâm nàng mắt một chút, Mỹ Ngọc sửng sốt, nàng nhìn kỹ này nói chỉ là từ hăn ng ăn phản xạ ra tới.

Bởi vì là ban ngày, Mỹ Ngọc cũng không thế nào sợ hãi, nàng chậm rãi đi đến hăn ng ăn khâu, hướng bên trong nhìn lên, phát hiện ánh mặt trời có thể chiếu đến địa phương có một cái hoàng đờ vật, nàng lại cẩn thận nhìn nhìn, hình như là cái kim nhẫn!

Mỹ Ngọc trước mắt sáng ngời, liền vội xuống đất diêu, ở tễ sa tìm tìm, quả nhiên có cái kim nhẫn ở hạt cát bên trong, vì thế nàng chạy nhanh nhất lên, mang ở tay vừa thấy, còn rất thích hợp.

Triệu Tứ Hải buổi tối trở về sau, Mỹ Ngọc liền bắt tay ở trước mặt hấn tới tới lui lui lắc lư, Triệu Tứ Hải liếc mắt một cái liền thấy được mỹ tay ngọc thượng nhẫn, trong lòng lạc một chút, vội hỏi: "Này nhẫn từ đâu ra?"

Mỹ Ngọc cười thần bí nói: "Nói ra người đâu không mang theo tin, ta là trên mặt đất diêu nhất!"

Triệu Tứ Hải từ mỹ tay ngọc thượng bắt lấy nhẫn nhìn một hồi, sắc mặt có chút không quá đẹp, Mỹ Ngọc xem hấn tâm sự nặng nề bộ dáng, liền hỏi hấn: "Sao tứ hải? Cái này nhẫn là ai ném ở nhà ta hần ng ầm?"

Triệu Tứ Hải cười thần bí nói: "Cái này nhẫn là Lưu thâm mấy năm trước ném, khóc lớn đại não tìm vài thiên, nguyên lai là rớt ở nhà ta hần ng ầm, ta và người nói, cái này nhẫn người không thể mang đi ra ngoài, bằng không làm nàng thấy nhất định phải đi về"

Mỹ Ngọc vội vàng gật đầu, chính là lại cảm thấy không mang ở trên tay thật là đáng tiếc, Triệu Tứ Hải xem Mỹ Ngọc thích khấn, liền đối nàng nói: "Không có việc gì, ngày nào đó ta đi trong thành làm việc, cho người cần đi hủy một cái khác kiểu dáng là đến nơi bán, dù sao vàng đầu một cái dạng."

Mỹ Ngọc nghe xong lập tức cho đã mất ý cười, thẳng khen Triệu Tứ Hải đầu óc hảo sử.....

Buổi tối ngủ khi, Mỹ Ngọc vẫn là cao hứng không được, liền đem nhẫn lại lấy ra tới mang ở trên tay, nghĩ chính mình ngủ mang, nàng Lưu thâm tổng nhìn không thấy đi?

Triệu Tứ Hải ngủ đến nửa đêm, một cái xoay người phát hiện Mỹ Ngọc không ở, hấn mơ mơ màng màng ng ồi dậy, "Mỹ Ngọc, Mỹ Ngọc?"

Hô nửa ngày, phát hiện Mỹ Ngọc thế nhưng đưa lưng về phía hắn ngồi ở giường đất hơi thượng đầu!

"Ta gọi người đó, người làm gì đâu?" Triệu Trương hải buồn bức hỏi.

Chỉ thấy Mỹ Ngọc chậm rãi quay đầu, vẻ mặt là huyết nói: "Tứ hải, hân ng ân thật sự hảo lãnh a!"

Triệu Tứ Hải một cái giật mình, này nơi nào là cái gì Mỹ Ngọc a, rõ ràng chính là chính mình vợ trước Trương H ồng a!

Trương H ồng chậm rãi bò hướng Triệu Tứ Hải, trên mặt nàng huyết một giọt một giọt lưu ở đệm giường thượng, hắc h ồng hắc h ồng.....

"Tứ hải, ta hảo lãnh, người ôm ta một cái đi, người trước kia không phải thích nhất ôm ta ngủ sao?"

"A....." Triệu Tứ Hải một tiếng kêu to từ trong mộng tỉnh lại, nguyên lai chỉ là giấc mộng, này ba năm, Trương H ồng chính là một lần đầu không có nhập quá Triệu Tứ Hải trong mộng.

"Tứ hải! Người xảy ra chuyện gì?" Mỹ Ngọc nôn nóng nhìn một đầu đồ m ồ hôi Triệu Tứ Hải.

Triệu Tứ Hải chỉ là lắc đầu nói: "Không có việc gì, chính là làm cái ác mộng, người ngủ tiếp sẽ đi!"

Mỹ Ngọc xem Triệu Tứ Hải không có việc gì, liền nằm xuống lại ngủ, chính là Triệu Tứ Hải lại như thế nào cũng ngủ không được, trước kia cùng Trương H ồng từng giọt từng giọt lại nảy lên trong lòng, kỳ thật hắn đã từng phi thường ái Trương H ồng, vì cái gì sự tình sẽ biến thành hiện tại cái dạng này đâu?

Triệu Tứ Hải một đêm vô miên, ngày hôm sau buổi sáng cơm cũng không ăn liền đi ra ngoài làm việc! Mỹ Ngọc bởi vì quá thích cái này nhẫn, liền không nghe Triệu Tứ Hải nói, nhưng lại sợ Lưu thẩm sẽ nhìn đến nhẫn tác phải đi về, liền tìm căn tơ h ồng hệ ở trên cổ.

Ăn xong cơm sáng, Mỹ Ngọc lại chạy đến Lưu thăm gia đi chơi, chính là hôm nay nàng có điểm khác thường, luôn là cảm thấy chính mình có chút hoảng hốt, mới vừa tiến Lưu gia môn, liền trước mắt tối sầm, tiếp theo liền cái gì cũng không biết.

Mỹ Ngọc chính mình cũng không rõ ràng lắm nàng là như thế nào hồi gia, chỉ là đột nhiên một thanh tỉnh, chính mình liền ở nhà trên giường đất, chỉ là nàng tân xuyên sạch sẽ trên quần áo tất cả đều là huyết!

Này nhưng sợ hãi Mỹ Ngọc, nàng chạy nhanh đem huyết y cởi hạ, chính là lại phát hiện huyết không phải trên người nàng, kia này một thân huyết là ở nơi nào bán? Nàng cũng hồ đồ, đành phải dùng nước trong dùng sức tẩy, mới đem mặt trên huyết tẩy sạch sẽ.

Buổi tối Triệu Tứ Hải trở về cũng không phát hiện Mỹ Ngọc khác thường, chỉ là vừa vào cửa liền nói: "Lưu thăm nhà bọn họ hôm nay cũng thật tỉnh điện, sớm liền tắt đèn ngủ! Ta xem ngày thường nhà chúng ta đều tắt đèn ngủ, nhà bọn họ còn đốt đèn ngao du đâu!"

Mỹ Ngọc lung tung ứng phó rồi vài câu, liền cấp Triệu Tứ Hải đem cơm bưng lên bàn, hắn vừa ăn vừa hỏi: "Cha ăn sao?"

Mỹ Ngọc gật đầu nói: "Sớm ăn, hắn hôm nay không quá thoải mái liền sớm ngủ hạ."

Triệu Tứ Hải "Àn" một tiếng, cũng không hỏi lại khác, hắn một ngày cũng chưa hảo hảo ăn cơm, hiện tại thật là đói bụng.

Chuyển bầu trời ngo, Mỹ Ngọc cũng không có ngày thường giống nhau đi Lưu thăm gia thoán môn, nàng trong lòng vẫn luôn có cái dự cảm bất hảo, chính mình ngày hôm qua trên người huyết khẳng định là từ Lưu thăm gia mang về tới, nhà bọn họ khẳng định đã xảy ra cái gì không tốt sự tình, Mỹ Ngọc vài lần muốn đi xem, chính là cuối cùng đều không có cái này dũng khí đi đẩy ra Lưu gia đại môn.

Giữa trưa thời điểm, Triệu Tứ Hải lão di tới, nói là nhìn xem lão Triệu đầu thân mình gần nhất như thế nào? Chính là Triệu Tứ Hải hắn cha nhưng

vẫn ở trong phòng nằm, nói cái gì cũng không chịu ra tới.

Lão dì tưởng cái này đại tỷ phu, càng lão sự càng nhiều, không ra liền không ra đi, vì thế nàng liền tốt đẹp ngọc bên ngoài trong phòng liêu nổi lên thiên.

Lão dì lôi kéo Mỹ Ngọc nói: "Tiểu ngọc a, ở bên này quá thói quen hay không nào?"

Mỹ mặt ngọc đỏ lên nói: "Thói quen, có gì không thói quen, trong nhà này đó sống ta trước kia đều làm, công công cùng tứ hải đối ta đều khá tốt."

"Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi a! Người hiện tại nhất quan trọng chính là nhanh lên cấp tứ hải sinh cái đại béo tiểu tử, ta cũng liền không vì này gia hai lại nhọc lòng! Người bà bà đi sớm, bằng không cũng không có khả năng làm Trương Hồng cái kia đồ đệ tiện vào cửa, nếu không có như vậy một tử sự, tứ hải nhi tử đều sẽ mua nước tương!" A di oán hận nói.

Đệ Tam Mười Cái Chuyện Xưa Hầm Ngâm Bí Mật (Tam)

Mỹ Ngọc cũng không biết như thế nào nói tiếp, liền đành phải đối với tứ hải lão dì cười cười, lúc này lão dì đưa ra muốn Mỹ Ngọc cùng nàng đi tranh Lưu thẩm gia, các nàng chính là nhiều năm lão tỷ muội.

Mỹ Ngọc nghe xong trong lòng cả kinh, một loại bản năng làm nàng không cần đi, vì thế liền đẩy nói: "Lão dì người hãy đi trước, ta đáp ứng Lưu thẩm cho nàng lấy hai cái giày dạn, ta tìm ra liền đi tìm người!"

Lão dì cũng nghĩ nhiều, liền chính mình đi trước Lưu thẩm gia, Mỹ Ngọc tâm hiện tại bất ổn, nàng tuy rằng không biết lão dì đi Lưu thẩm gia sẽ nhìn đến cái dạng gì tình cảnh, có thể nàng trong lòng có thể cảm giác được, khẳng định là phi thường khủng bố!

Quả nhiên không một hồi, liền nghe được tứ hải lão dì phát ra một tiếng thê thảm kinh hô, Mỹ Ngọc nghe được sau liền chạy nhanh cũng chạy qua

đi, đương nàng tiến viện khi, vừa lúc mặt khác hàng xóm cũng lại đây nhìn xem đã xảy ra cái gì sự.

Chỉ thấy lão dì vẻ mặt kinh hoảng từ Lưu gia chạy ra tới, vừa chạy vừa kêu: "Chết người! Chết người!"

Thôn trưởng báo cảnh sau, trấn trên hình cảnh đại đội trưởng đội trưởng cùng hai tiểu đồng sự cùng nhau tới bọn họ thôn, vì không phá hư hiện trường, Lưu gia đại môn cũng bị thôn trưởng trước tiên gọi người cấp khóa lại.

Lão dì bởi vì bị kinh hách phạm vào bệnh tim, buổi chiều cũng đi trấn trên bệnh viện.

Trưởng đội trưởng đẩy ra Lưu thâm gia cửa phòng khi, cũng là cả kinh, chính mình làm như thế năm hình cảnh, như thế huyết tinh hiện trường vụ án, hẳn cũng là lần đầu tiên nhìn đến.

Lưu thâm gia tổng cộng có bốn khẩu người, Lưu thâm hai vợ chồng già cùng một cái nhi tử, một cái nữ nhi, Lưu gia đại tiểu tử năm nay 24, tiểu nữ nhi cũng lập tức 17.

Lấy trưởng đội trưởng nhiều năm kinh nghiệm tới phán đoán, hẳn là Lưu gia đại tiểu tử, Lưu lỗi trước dùng dao phay chém chết Lưu thúc cùng Lưu thâm, rồi mới lại chém chết tiểu nữ nhi Lưu Anh, cuối cùng chính mình thất cổ tự sát.

Chính là hẳn giết người động cơ là cái gì đâu? Giống nhau loại này diệt môn thảm án đều là có rất sâu mâu thuẫn ở bên trong, mới có thể khiến cho như thế ác liệt giết người án.

Chính là trưởng đội trưởng thăm viếng Lưu thâm mấy cái hàng xóm, đầu nói ngày thường nhà bọn họ mấy khẩu người quan hệ thực hảo a, Lưu đại tiểu tử cũng không đối tượng, Lưu Anh còn đang ở thượng sơ trung, nhà bọn họ chính mình loại quả nhỏ, thu vào ở cái này thôn cũng coi như trung thượng đẳng.

Đại đa số giống Lưu gia loại này án tử động cơ, không phải vì tiền chính là vì tình, nhưng ở cái này án tử hiển nhiên đều không phải.

Hơn nữa nhất khả nghi chính là, căn cứ hiện trường thăm dò, Lưu lồi giết người toàn trong quá trình, hẳn là còn có cái người chứng kiến, bởi vì ở Lưu gia buồng trong trên tường xuất hiện phun tung toé vết máu trung, có một khối trung gian thế nhưng là tách ra, này liền chứng minh lúc ấy nơi đó có người đứng ở nơi đó, trên tường tách ra địa phương vết máu hẳn là phun ở người nào đó trên người.

Nhưng vấn đề lại tới nữa, người này là ai? Là đòng lỏa? Chủ mưu? Vẫn là người chứng kiến? Cái này làm cho phá án nhân viên đau đầu không thôi, trước nay không gặp được quá như thế khó giải quyết án tử.

Triệu Tứ Hải cũng bị cảnh sát kêu đã trở lại giải vụ án, nghe hẳn nói: Đêm qua Lưu thâm gia không bật đèn, hẳn còn cảm thấy kỳ quái đâu, không nghĩ tới lúc ấy trong phòng người kỳ thật đã sớm đã chết, hiện tại ngấm lại hẳn đều sau sợ, bốn cái người chết liền ở cách vách, chính mình lại cái gì cũng không biết!

Cảnh sát đi sau, Triệu Tứ Hải phát hiện Mỹ Ngọc biểu tình có chút không đúng lắm, liền hỏi nàng: "Sao? Người cũng dọa? Cũng không biết lão di hiện tại ra sao? Còn hảo người không cùng nàng cùng đi, bằng không khẳng định cùng nhau tiến bệnh viện."

Mỹ mặt ngọc sắc trắng bệch nói: "Tứ hải, ta tưởng trước ngủ."

"Ngủ đi, đừng sợ, ta liền ở bên cạnh người đâu!" Triệu Tứ Hải an ủi nàng nói.

Mỹ Ngọc gật gật đầu, không nói nữa.

Vào lúc ban đêm, Mỹ Ngọc làm một giấc mộng, trong mộng nàng đi vào Lưu thâm gia, vừa vào cửa, nàng liền dùng ngón tay Lưu thâm vẫn luôn đang nói cái gì, nhưng cụ thể nói chính là cái gì nàng lại nghe không thấy, chỉ là Mỹ Ngọc rõ ràng thấy chính mình trên tay mang kia cái kim nhẫn.

Tiếp theo Lưu lỗi đã đi tới, trong tay cầm một phen dao phay, Mỹ Ngọc vốn tưởng rằng dao sẽ bổ về phía chính mình, nhưng hấn lại một đao chém vào Lưu thâm trên người, một cỗ nóng bỏng máu tươi phun Mỹ Ngọc một thân về mặt.

Lúc này ngoài phòng Lưu thúc nghe được thanh âm cũng đi đến, chính là hấn còn không có minh bạch là như thế nào chuyện xảy ra khi, đã bị Lưu lỗi một đao chém té xuống đất, trên mặt đất huyết càng ngày càng nhiều, Lưu lỗi dẫn theo đang ở lấy máu đao ra buồng trong, đi Lưu Anh phòng.

Mỹ Ngọc cũng ở mặt sau đi theo đi vào, Lưu lỗi vẫn là chưa cho Lưu Anh nói chuyện mà cơ hội, đê đao liền chém, Lưu Anh ngay sau đó ngã trên mặt đất.

Rồi mới Lưu lỗi đi tới Mỹ Ngọc diện trước, thanh đao ném xuống đất, tiếp theo liền cỡi xuống chính mình đai lưng treo ở trên xà nhà, lúc này hấn nhìn Mỹ Ngọc liếc mắt một cái, trong mắt tất cả đều là sợ hãi cùng tuyệt vọng, cuối cùng Lưu lỗi chính mình đem chính mình treo cổ ở phòng lương thượng.

Mỹ Ngọc nhìn đến nơi này, một chút liền tỉnh lại, "Này không phải mộng!" Nàng liềm bầm liềm bầm nói, nhớ tới ngày đó chính mình một thân huyết, kia khẳng định đều là ở Lưu thâm gia lộng đi lên, nhưng chính mình vì cái gì một chút ký ức đều không có đâu?

Triệu Tứ Hải mấy ngày nay không có đi ra ngoài làm việc, bởi vì mấy ngày nay trong nhà bên này nhi ra như thế đại sự, hấn thật sự không yên tâm, hơn nữa hấn cũng phát hiện Mỹ Ngọc tựa hồ có điểm không quá thích hợp nhi, nhưng hấn lại tưởng làm Lưu thâm gia sự tình dọa, quá đoạn thời gian thì tốt rồi.

Đến là hấn lão cha, mấy ngày nay thân thể cũng không tốt lắm, cả ngày cả ngày ho khan, muốn mang hấn đi bệnh viện đi, hấn còn tổng cũng không đi, từng ngày cũng không ra khỏi cửa, ăn cơm đều không ra, cũng không biết từng ngày ở trong phòng đều làm gì đâu!

Hiện tại loại tình huống này, hắn cũng chỉ hảo trước tiên ở gia nghỉ mấy ngày, chờ không có việc gì lại đi ra ngoài làm việc, dù sao tiền vĩnh viễn cũng tránh không xong.

Ngày hôm sau, Triệu Tứ Hải đi bệnh viện nhìn lão dì, chính là tình huống của nàng không tốt lắm, hiện tại liên cảnh sát ghi chép đều làm không được, vừa nhớ tới ngày đó tình cảnh liên sợ hãi không được, cảnh sát biết nàng trái tim không tốt, cũng liên không có làm khó người khác.

Từ Lưu thăm một nhà xảy ra chuyện sau, Mỹ Ngọc liên đem nhẫn mang ở trên tay, nàng ở giữa trưa cấp Triệu lão đầu đưa cơm khi phát hiện, ngày hôm qua cho tới hôm nay hắn cũng chưa ăn cái gì đồ vật.

"Cha, người như thế nào không ăn cơm a?" Mỹ Ngọc quan tâm hỏi.

Ai ngờ Triệu lão đầu lại nói: "Ta không ăn người làm cơm, người muốn ta chết, người cho rằng ta không biết a!"

Mỹ Ngọc vừa nghe đây là chỗ nào cùng chỗ nào a? Lão nhân này có phải hay không cũng điên rồi, thích ăn thì ăn! Buổi tối Triệu Tứ Hải từ bệnh viện trở về sau, Mỹ Ngọc khiến cho hắn đem cơm bung cho hắn cha ăn, nói nàng cần đi cha không ăn.

Vì thế Triệu Tứ Hải liên đem cơm cấp Triệu lão đầu đơan vào phòng, "Cha, người như thế nào không ăn cơm đâu?"

Triệu lão đầu vẫn luôn đưa lưng về phía Triệu Tứ Hải nằm, nghe được nhi tử tiến vào sau, cũng không quay đầu lại, chỉ là lạnh lùng đối Triệu Tứ Hải nói: "Này cơm ta không ăn, người tức phụ muốn ta chết, ta mới sẽ không ăn nàng làm cơm!"

"Cha! Người lại nói bậy cái gì đâu? Người có phải hay không cũng làm Lưu thăm gia sự dọa choáng váng?" Càng tứ hải tức giận nói.

Nhưng không nghĩ tới lão Triệu đầu lại lạnh giọng nói một câu: "Người tức phụ không phải người!"

Triệu Tứ Hải càng nghe càng khí, hung hăng nói một câu: "Không phải người cũng đừng ăn! Cuộc sống này cũng vô pháp qua!"

Mỹ Ngọc vừa thấy Triệu Tứ Hải thất khiếu bốc khói đi ra, liền biết lão nhân không ăn, chính là nàng cũng muốn làm bộ quan tâm một chút hỏi: "Như thế nào? Cha ăn cơm sao?"

Triệu Tứ Hải lắc đầu nói: "Thích ăn thì ăn, từng ngày không bệnh tự chuốc lấy phiền phức, nhà người khác xảy ra chuyện, nhà chúng ta cũng tất cả đều lộn xộn."

Đệ Tam Mười Cái Chuyện Xưa Hầm Ngâm Bí Mật (Bốn)

Mỹ Ngọc đối chính mình mấy ngày nay ký ức càng ngày càng mơ hồ, có thật nhiều sự tình nàng đều nhớ rõ không rõ lắm, nhưng lại luôn là ở trong mộng thấy chính mình đã từng đã làm sự tình, ở nàng trong mộng, chính mình phảng phất biến thành một người khác, một cái chính nàng căn bản không quen biết người.

Người trong thôn đối Lưu thăm một nhà chết, càng nói càng tà hồ.....

Có người nói là Lưu gia đại tiểu tử, ở bên ngoài chọc không thể trêu vào người, mới có thể một nhà già trẻ đều bị làm thịt, cũng có người nói là Lưu gia đại tiểu tử trúng tà, mới chém chết cả nhà, cuối cùng chính mình cũng đã chết.

Thôn tây đầu có cái có thể "Xem sự" chu người mù, tuy nói hấn kêu chu người mù, nhưng kỳ thật hấn cũng không phải thật là người mù, chỉ là mắt ở trước kia vẫn cách thời kỳ, bị đánh tới hết thủy đầu trâu mắt ngựa hồng tiểu tướng cấp đả thương, vẫn luôn không có hảo hảo trị quá, cuối cùng một cái mắt thị lực cơ hồ bằng không, từ đây mọi người đã kêu hấn chu người mù.

Chuyện này vừa ra, người trong thôn liền Lưu gia đại môn đầu đến vòng quanh đi, liền sợ dính lên cái gì đen đui.

Lưu gia sự tà hồ, người trong thôn đều muốn cho chu người mù cấp nhìn xem, hấn đến là cũng không khách khí, ở Lưu gia trong viện chuyển một vòng liễn ra tới, người trong thôn hỏi hấn: Có thể nhìn ra sao hồ sự sao?

Chu người mù chỉ là xua xua tay, liên tục lắc đầu nói: "Hảo trọng sát khí!"

Mặt khác khác hấn liễn cái gì cũng không nói, sau tới chậm thượng thời điểm, thôn trưởng đêra hai bình lão bạch làm đi nhà hấn, này hấn mới nói điểm lời nói thật.

Hấn uống một ngụm thôn trưởng lấy tới rượu, xoạch xoạch miệng nói: "Việc này ta đã nhìn ra, chính là ta quản không được a."

Thôn trưởng vừa nghe, tâm nói: Hảo người cái chu người mù, uống lên rượu của ta, trả lại cho ta ở chỗ này xả trứng chơi! Nhưng mặt ngoài vẫn là thực cung kính hỏi: "Như thế nào sẽ đâu, việc này ngài nếu là quản không được, vậy không ai có thể quản!"

Chu người mù lại uống lên một cái miệng nhỏ rượu, rồi mới tiếp theo nói: "Thôn trưởng, ta không phải cùng người khách khí, việc này ta thật quản không được! Đây là oan quỷ lấy mạng, oan quỷ giống nhau đều là oan có đầu nợ có chủ, ta muốn tùy tiện liễn quản, này không hướng chính mình trên người tìm việc sao?"

"Cái gì ý tứ? Là Lưu thâm rước lấy?" Thôn trưởng trong lòng cũng biết cái này Lưu thâm yêu nhất loạn truy liễn thị phi.

Chu người mù gật gật đầu nói: "Cái này Lưu gia đàn bà, ngoài miệng không cá biệt môn, từng ngày tịnh nói bừa bài người khác thị phi, nhất định nhi là có người bởi vì nàng loạn nói láo nói toét, mất đi tính mạng, nhân gia lúc này mới tìm tới môn tới trả thù!" Nói xong hấn lại uống lên một tiểu bạch rượu, rồi mới nhìn thoáng qua thôn trưởng, "Việc này ta chỉ cùng người nói một lần, theo ta thấy, việc này không để yên!"

"Sao? Còn sẽ xảy ra chuyện nhi?" Thôn trưởng giật mình nói.

Chu người mù thở dài một hơi nói, "Theo lý thuyết, này Lưu gia người đầu tử tuyệt hộ, cái này oan quý oán khí cũng nên tan, chính là ta xem này oán khí một chút cũng không tiêu, khẳng định còn sẽ người chết!"

Thôn trưởng từ chu người mù gia ra tới, nhìn thoáng qua bên ngoài sắc trời, đêm đen phong cao, hắc trong lòng liền có chút phát mao, chính là lại tưởng tượng chính mình như thế nào cũng coi như là cái đại lão gia, sợ gì? Hắc lại không có làm cái gì đuoối lý sự.

Về đến nhà sau, thôn trưởng liền đem đang xem TV thôn trưởng phu nhân gọi vào gian ngoài, "Cường tử mẹ, người hảo hảo ngắm lại, mấy năm nay người có hay không cùng Lưu thím cùng nhau nói qua nhà ai nhàn thoại?"

Thôn trưởng phu nhân vừa nghe, liền nói: "Phi phi phi! Đại buổi tối nói cái gì người chết a, quái dọa người!"

"Ai nha! Ta tổ tông a, ta không phải hù dọa người, người đến là mau nói có vẫn là không có a?" Thôn trưởng sốt ruột không được, hắc nhưng không nghĩ chính mình trong nhà cùng lão Lưu gia giống nhau, làm kín người môn tịch thu tài sản chém hết cả nhà.

Nhưng thôn trưởng phu nhân lại nói: "Sao có thể a? Ta cùng nàng sớm chút năm, bởi vì người trong đội chia hoa hồng sự cãi nhau một trận, lúc sau liền căn bản nước tiểu không đến một hồ đi, còn có thể tại cùng nhau nói nhà ai nhàn thoại a!"

"Này liền đúng rồi!" Thôn trưởng như hoạch đại xá giống nhau hôn thôn trưởng phu nhân một ngụm, lại vội hơn nữa một câu: "Sau này quản hảo tự mình kia há mồm, ngàn vạn đừng cho ta hướng gia chiêu quý!"

Thôn trưởng phu nhân làm chính mình lão nhân cấp làm gốc, tâm nói, này lão đông tây hôm nay là xảy ra chuyện gì? Làm chó cắn?

Triệu Tứ Hải buổi sáng lên thời điểm, mơ mơ màng màng gian, nhìn đến Mỹ Ngọc một người đưa lưng về phía nàng ngồi ở trên giường đất,

trong lòng li ền lạc một chút nhớ tới phía trước cái kia mộng, cái này làm cho hấn một chút li ền thanh tỉnh lại đây.

Cũng không biết có phải hay không tâm lý tác dụng, nhìn Mỹ Ngọc hôm nay bóng dáng, như thế nào như vậy như là Trương Hằng bóng dáng đâu? Triệu Tứ Hải thử kêu một tiếng: "Mỹ Ngọc?"

Mỹ Ngọc quay người lại, "Tĩnh, cơm ta làm tốt, người đi cấp cha đưa qua đi đi!"

Thấy rõ là chính mình tức phụ Mỹ Ngọc sau, Triệu Tứ Hải tâm lúc này mới rơi xuống đất, hấn bưng lên đ ò ăn li ền tới đến tây phòng, "Cha, ăn cơm!"

Nhưng đẩy cửa vừa thấy, hấn cha phía trước đ ò ăn một ngum cũng chưa động! "Cha, người muốn thành tiên nào, lại không ăn cơm đã có thể muốn tìm ta nương đi! Cha?"

"Buông đi, một h ồi ta li ền ăn!" Triệu lão đ òu vẫn là đưa lưng về phía Triệu Tứ Hải nằm ở trên giường đất.

Triệu Tứ Hải nghĩ nghĩ lại thử thăm dò hỏi hấn cha: "Nếu không ta đem thôn vệ sinh sở hương tú gọi tới cho người xem xem?"

"Không cần, ta không có gì đại sự, chính là thân mình tr ầm, năm mấy ngày thì tốt r ồi." Triệu lão đ òu ồm ồm nói.

Triệu Tứ Hải ra tây phòng, nhìn cách vách Lưu gia liếc mắt một cái, tiếp theo li ền cả người thẳng rùng mình, nổi lên một thân nổi da gà, hấn chạy nhanh trở về chính mình phòng, li ền thấy Mỹ Ngọc đang ở trên giường đất cho hấn làm giày đâu!

Nàng ngẩng đ òu thấy Triệu Tứ Hải đi đến, li ền đối hấn nói: "Tứ hải, ngày mai cái ta và người đi xem lão dì đi! Nàng nằm viện có chút ngày, luôn là người một người đi, không tốt lắm."

"Hành a, ngày mai chúng ta cùng đi." Triệu Tứ Hải vừa nói vừa chui vào trong ổ chăn.

Ngày hôm sau Triệu Tứ Hải tốt đẹp ngọc liễn tới tới rồi trấn trên bệnh viện, vừa vào cửa liễn gặp hắc lão dưỡng tự cấp lão dì làm xuất viện thủ tục, "Dưỡng, ta lão dì có thể xuất viện?"

Tứ hải dưỡng nói: "Có thể, đại phu nói không gì đại sự, trở về sau này phải chú ý đừng lại làm nàng chịu kích thích là đến nơi, người dì này bệnh là dọa, trở về hảo hảo dưỡng dưỡng là đến nơi."

"Kia hành, dưỡng người trước làm, cùng lãnh Mỹ Ngọc đi trước nhìn xem ta lão dì." Triệu Tứ Hải nói xong liễn lôi kéo Mỹ Ngọc hướng phòng bệnh đi.

Mới vừa tiến phòng bệnh, Triệu Tứ Hải lão dì liễn từ trên giường đứng lên, vẻ mặt hoảng sợ nhìn Mỹ Ngọc nói: "Là người, người như thế nào đã trở lại?"

Mỹ Ngọc cười nói: "Ta là trở về cùng tứ hải sinh hoạt a!"

Lão dì hô hấp bắt đầu biến đổi đập lên, "Người còn có mặt mũi trở về? Tứ hải hắc hiện tại đã sớm không cần người, người rút cho ta!"

Mỹ Ngọc không giận cũng không giận, vẫn là cười ngậm ngậm nói: "Hắc không cần ta còn có thể muốn ai, ta chính là cùng hắc cùng nhau tới."

Triệu Tứ Hải nghe chính là sửng sốt sửng sốt, "Lão dì, người sao? Vì sao như thế tốt đẹp ngọc nói chuyện?"

"Mỹ Ngọc? Nàng rõ ràng chính là Trương Hồng! Tứ hải, người choáng váng? Người xem trên tay nàng mang cái kia nhẫn, lúc trước còn không phải đem ta nhẫn huỷ hoại, mới cho nàng đánh kim nhẫn! Cái này kiểu dáng ta cả đời đều nhớ rõ!" Lão dì có chút cuồng loạn nói.

Mỹ Ngọc có chút sợ hãi tránh ở Triệu Tứ Hải sau lưng nói: "Tứ hải, lão dì không thích hợp nhi a, loại tình huống này có thể xuất viện sao?"

Triệu Tứ Hải cũng không biết nên làm sao bây giờ, liền đổi Mỹ Ngọc nói: "Người mau đi, kêu dựng tới, nói lão dì giống như có điếm si ngốc!"

Mỹ Ngọc gật đầu liền đi ra ngoài, lão dì xem nàng đi rồi sau, liền hỏi Triệu Tứ Hải: "Người sao lại đem cái này đồ đệ tiện gọi trở về tới, Mỹ Ngọc làm sao?"

"Ta thân lão dì, người nhưng đừng làm ta sợ, kia chẳng phải là Mỹ Ngọc sao!" Triệu Tứ Hải nôn nóng nói.

Đệ Tam Mười Cái Chuyện Xưa Hăm Ngăm Bí Mật (Năm)

Lão dì nhìn cùng chính mình nam nhân cùng nhau đi trở về tới Mỹ Ngọc, sắc mặt biến đổi nói: "Nàng là Trương Hồng! Nàng là Trương Hồng!" Tiếp theo liền mắt vừa lật hôn mê bất tỉnh.

Lão dựng tiến lên đỡ nàng sau, liền hướng ngoài cửa lớn tiếng kêu: "Bác sĩ! Bác sĩ!"

Một cái trực ban bác sĩ lập tức liền chạy tiến vào, vừa thấy người ngất đi rồi, liền chạy nhanh nâng đưa phòng cấp cứu.

Triệu Tứ Hải hồ nghi nhìn Mỹ Ngọc, như thế nào lão dì sẽ đem nàng xem thành Trương Hồng đâu? Chính mình cũng có hai lần sai đem Mỹ Ngọc trở thành Trương Hồng, nếu không phải hẳn cùng lão dì tinh thần thượng xảy ra vấn đề, kia Mỹ Ngọc liền có vấn đề!

Hơn một giờ sau, lão dì ra phòng cấp cứu, đưa về phòng bệnh, bốn hẳn là làm xuất viện thủ tục cũng làm không được, xem cái này tình huống còn muốn trụ cái mười ngày tám viện. Xem lão dì tình huống ổn định, Triệu Tứ Hải liền nghĩ tốt đẹp ngọc cũng nên đi trở về

Nhưng hẳn vừa thấy thời gian, đã sớm qua buổi tối 11 giờ, hiện tại hời thôn phỏng chừng không có xe, vì thế bọn họ liền ở bệnh viện phụ cận tiểu khách sạn đối phó một đêm, ngày mai buổi sáng lại trở về

Vào lúc ban đêm Triệu Tứ Hải sớm liền mệt nhọc, đến là Mỹ Ngọc nhận trong nhà giường đất, sao cũng ngủ không được, lúc này nàng nhìn chính mình trên tay nhẫn, nhớ tới hôm nay ở phòng bệnh thời điểm, tứ hải lão dì vì cái gì nói cái này nhẫn sẽ là Trương Hồng.

Mỹ Ngọc nhớ rõ tứ hải đối chính mình nói qua, đây là Lưu thăm a? Rồi cuộc ai nói chính là nói thật đâu? Như thật là Trương Hồng, lại như thế nào xuất hiện ở nhà mình hôm nay đâu? Nàng không phải chạy nam nhân khác chạy sao?

Nàng càng muốn trong lòng nghi vấn liền càng nhiều, đột nhiên..... Trước mắt tối sầm, liền cái gì cũng không biết.

Bệnh viện phòng bệnh, tứ hải lão dì đang ở trên giường bệnh nửa ngủ nửa tỉnh chỉ gian, đột nhiên một cỗ không ngọn ngu ồn hàn ý nảy lên trong lòng, nàng mở mắt ra liền nhìn đến chính mình bạn già ghé vào trên giường ngủ, mà mép giường đứng lại là Mỹ Ngọc.

"Mỹ Ngọc? Như thế chậm, người như thế nào tới bệnh viện?" Lão dì lúc này lại đột nhiên nhận được Mỹ Ngọc.

Đáng tiếc Mỹ Ngọc lại lạnh lùng cười nói: "Lão dì, người thấy rõ ràng, ta là Trương Hồng a!"

Lão dì lại xoa xoa mắt, quả nhiên là Trương Hồng, nàng lập tức chửi thầm lên nói: "Người cái không biết xấu hổ, còn có mặt mũi trở về, người cái ****! Người cút cho ta!"

Mỹ Ngọc ha ha cười nói: "Lão dì, người nói ta câu dẫn nam nhân, người nào chỉ mắt nhìn đến ta cùng nam nhân lên giường?"

Lão dì khí thẳng thở hỗn hển nói: "Ta hai chỉ mắt đều nhìn đến người cùng nam nhân khác lên giường!"

"Hảo a, người nói!" Mỹ Ngọc lạnh lùng nhìn trước mắt cái này hơn bốn mươi tuổi nữ nhân nói: "Đều là nữ nhân, ta một không đem người hài tử ném giếng, nhị không đem nhà người gà độc chết, người vì cái gì muốn hại

ta? Người có biết hay không, mấy năm nay ta hảo thăm a, hần ng ần hảo lãnh, ta một người vẫn luôn cô đơn đ ải ở dưới, nếu không người tới b ồi b ồi ta đi?"

Lão dì càng nghe càng không đúng, "Không phải cùng d ả nam nhân chạy sao? Như thế nào sẽ trên mặt đất diêu?"

Mỹ Ngọc cười lạnh một tiếng nói: "Ta nếu là thật cùng d ả nam nhân chạy, cũng không tính sống uổng phí một h ồi! Người không phải hai chỉ mắt đ ầu nhìn đến ta cùng d ả nam nhân lên giường sao? Vậy người hai chỉ mắt xem như bạch dài quá, đ ầu bị mù!" Nói xong li ền vươn tay chộp tới lão dì hai mắt.

"A....." Lão dì hét th ảm một tiếng, n àng hai cái tròng mắt bị Mỹ Ngọc sống sờ sờ từ mắt trong khung moi ra tới, tức khắc huyết lưu một giường.

Lúc này vẫn luôn ghé vào một bên lão d ượng, v ề một chút đứng lên, chính là h ản ánh mắt có chút mê ly, căn bản không có tiêu cự.

Mỹ Ngọc đ ối h ản nhẹ nhàng phát phát tay nói: "Đi, đem n àng đ ầu l ưỡi cắt xuống tới."

Lão d ượng xoay người ra phòng bệnh, chính là thực mau lại đ ả trở lại, h ản trong tay nhi ều một phen hộ sĩ dùng kéo, duỗi tay li ền đem chính mình bạn già đ ầu l ưỡi cấp xả ra tới, một kéo li ền cấp cắt chặt đứt!

"A....." Cái này lão dì lập tức li ền đau chết ng ất đi qua.

Mỹ Ngọc nhìn lão d ượng li ết mắt một cái nói: "Các người hai cùng chết đi, như vậy trên đ ường cũng coi như có cái bạn." Nói xong xoay người li ền đi ra phòng bệnh.

Trời còn chưa sáng, Triệu Tứ Hải li ền nhận đ ược bệnh viện đánh tới điện thoại, nói h ản lão dì cùng lão d ượng ở bệnh viện đ ả xảy ra chuyện, h ản vội đánh thức bên người ngủ say Mỹ Ngọc, hai người vội vội vàng vàng đi bệnh viện.

Tiến bệnh viện đại môn, Triệu Tứ Hải liền nhìn đến mấy chiếc xe cảnh sát ngừng ở trong viện, hấn lòng có một loại dự cảm bất hảo, ngay lập tức hướng phòng bệnh đi đến, chính là mới vừa đến phòng bệnh cửa lại bị hai cảnh sát cấp ngăn cản!

"Cảnh sát đừng chớ, ta lão dì tại đây gian phòng bệnh nằm viện!" Triệu Tứ Hải chạy nhanh cười nịnh nọt nói.

Lúc này trương đội trưởng từ phòng bệnh đi ra, "Triệu Tứ Hải!"

Triệu Tứ Hải vừa nghe có người kêu hấn, vừa nhấc đầu thế nhưng là người quen, "Trương đội trưởng, ngài, ngài như thế nào ở chỗ này?"

Trương đội trưởng biểu tình có chút nghiêm túc nói "Người lão dì cùng người dựng hai cái ngày hôm qua vẫn chết ở cái này phòng bệnh, là sáng nay thượng thay ca hộ sĩ phát hiện."

"Cái gì! Không có khả năng đi? Ta đêm qua còn cùng bọn họ ở bên nhau đâu!" Triệu Tứ Hải như thế nào cũng không tin, lão dì bọn họ hai vợ chồng già đêm qua đã chết!

Trương đội trưởng trấn an Triệu Tứ Hải nói: "Người trước đừng kích động, người chết không thể sống lại, người hiện tại đến trả lời ta mấy vấn đề"

Triệu Tứ Hải đặc biệt thương tâm, bởi vì trên đời này trừ bỏ hấn nương, cũng chỉ có lão dì đối hấn tốt nhất, hấn lau một phen nước mắt nói: "Người hỏi đi!"

Trương đội trưởng lấy ra một cái tùy thân tiêu vở nói: "Các người đêm qua là vài giờ rời đi, rời đi thời điểm bọn họ hai người ở làm cái gì?"

Triệu Tứ Hải nghĩ nghĩ nói: "Ta cùng ta tức phụ là buổi tối 11 giờ đi r ồi, bởi vì lúc ấy không có h ồi thôn xe tuyến, chúng ta mới ở lại, ta đi thời điểm bọn họ đều hảo hảo."

Trương đội trưởng biên gật đầu biên nhớ bút ký, "Người lão dì bọn họ hai vợ chồng già quan hệ như thế nào? Ngày thường ái không yêu cãi nhau?"

Triệu Tứ Hải lắc đầu nói: "Bọn họ rất ít cãi nhau, hơn nữa ta lão dượng đối ta lão dì đặc biệt hảo, đây là người trong thôn đầu biết đến."

Trương đội trưởng khép lại bút ký đối hắn nói: "Hảo, các người có thể đi về trước, nếu có yêu cầu, chúng ta còn sẽ đi nhà người tìm người hiểu biết tình huống."

Triệu Tứ Hải đến bây giờ còn quá dám tin tưởng lão dì bọn họ hai vợ chồng già đã chết, liền hỏi trương đội trưởng, "Ta lão dì cùng lão dượng là như thế nào chết?"

Trương đội trưởng sắc mặt có điểm khó coi, hắn nhất thời cũng không biết như thế nào trả lời, đành phải nói: "Này phải chờ tới pháp y nghiệm thi sau này mới biết được, nhưng là ở hiện trường bước đầu thăm dò, hắn là hai người đồng thời đem đối phương bóp chết."

Triệu Tứ Hải sững sốt, này như thế nào khả năng, đồng thời đem đối phương bóp chết? Cho dù có thâm cừu đại hận cũng không nhất định có thể hạ đi tay, huống chi vẫn là cảm tình thực tốt phu thê đâu? Hắn trong lúc nhất thời như thế nào cũng tưởng không rõ.

"Tứ hải? Người không sao chứ?" Mỹ Ngọc quan tâm hỏi hắn.

Triệu Tứ Hải nhìn thoáng qua Mỹ Ngọc, nghĩ thầm: Chẳng lẽ là nàng? Không có khả năng a, nàng ngày hôm qua vẫn luôn cùng chính mình ngủ ở khách sạn a! Chẳng lẽ thật là Trương Hồng trở về báo thù?

Về nhà sau, Triệu Tứ Hải liền đi hắn cha trụ tây trong phòng, phát hiện hắn cha còn công cửa nằm ở trên giường đâu! Trong phòng cũng có sợi khó nghe khí vị, trên bàn cơm một ngum cũng không nhúc nhích, hắn nhất thời không biết có nên hay không đem lão dì sự tình nói cho hắn, nghĩ nghĩ, Triệu Tứ Hải vẫn là cái gì cũng chưa nói liền đi ra ngoài.

Đệ Tam Mười Cái Chuyện Xưa Hầm Ngầm Bí Mật (Sáu)

Triệu Tứ Hải từ tây phòng ra tới sau, thật sự không nghĩ h ồi chính mình phòng, có một số việc hấn còn không có suy nghĩ cẩn thận, vì thế li ền một người đi tới nhà mình trong viện, lúc này bên ngoài thiên tuy rằng đen, chính là bầu trời ánh trăng còn rất sáng.

Triệu Tứ Hải một người đứng ở trong viện tử, đột nhiên cảm giác sau lưng có người, hấn quay đầu lại nhìn lại, lại thấy được một nữ nhân đón ánh trăng đứng, trong lúc nhất thời thấy không rõ nàng mặt.

"Người ai a? Như thế nào chạy đến nhà ta trong viện tới?" Triệu Tứ Hải lớn tiếng hỏi.

Nữ nhân kia chậm rãi ngẩng đầu, thế nhưng là mới chết không mấy ngày Lưu thâm, Triệu Tứ Hải da đầu tê r ần, đầu li ền ong một thanh âm vang lên, hấn là này gặp quỷ nha!

Chỉ thấy Lưu thâm sắc mặt xanh mét, trên mặt còn treo quỷ dị tươi cười, nàng nhìn Triệu Tứ Hải, miệng lúc đóng lúc mở như là đang nói cái gì, chính là Triệu Tứ Hải đã sớm dọa choáng váng, căn bản không biết nàng nói chính là gì.

"Sau chính là người....." Rốt cuộc, Triệu Tứ Hải nghe rõ Lưu thâm nói chính là: Sau chính là người!!!

Triệu Tứ Hải cảm giác chính mình đ ững qu ần nóng lên, tiếp theo ngay cả lẫn mang bò chạy vào tây phòng, "Cha! Cha! Có quỷ! Có quỷ a!"

Chính là mặc cho Triệu Tứ Hải như thế nào kêu, Triệu lão đầu vẫn như cũ nằm ở trên giường vẫn không nhúc nhích, lúc này Triệu Tứ Hải mới phát hiện, hấn cha trụ cái này trong phòng như thế nào có sợi xú vị!

"Cha!" Triệu Tứ Hải quýnh lên, li ền dùng tay kéo hấn cha một phen, ai ngờ Triệu lão đầu bị hấn như thế lôi kéo, thân mình li ền xoay lại đây, xanh tím sắc trên mặt nào còn có không khí sôi động, nguyên lai trong phòng từng trận tanh tươi là đến từ Triệu lão đầu trên người.

"A" đương Triệu Tứ Hải nhìn đến hấn cha thi thể khi, thực sự nhưng dọa không nhẹ, xem hấn lão cha thi thể đầu bắt đầu có mùi thúi, cũng không biết đầu đã chết nhiều ít thiên, kia mấy ngày nay vẫn luôn cùng chính mình nói chuyện lại là ai đâu?

Triệu Tứ Hải điên rồ giống nhau chạy ra chính mình gia, hấn ở trong thôn vẫn luôn chạy vẫn luôn chạy, thế nhưng chạy đến thôn tây đầu chu người mù gia, hấn nhớ tới cái này lão nhân có thể "Xem sự", liền dùng sức đập nhà hấn đại môn.

"Tới tới, ai nha, hơn phân nửa đêm tới phá cửa!" Chu người mù biên máng biên mở ra đại môn, mà khi hấn mở cửa thấy ngoài cửa Triệu Tứ Hải khi, rồ lại đóng cửa lại thượng.

"Chu đại gia, cứu cứu ta! Chu đại gia, mau cứu cứu ta!" Triệu Tứ Hải cơ hồ dọa mau khóc ra tới.

Chính là trong môn chu người mù chính là không mở cửa, "Tứ hải a, không phải đại gia không cứu người, là đại gia không bản lĩnh cứu người a, đây là người làm hạ nghịệt, người khác không giúp được người!"

Lúc này chu người mù bạn già từ trong phòng ra tới nói: "Này hơn phân nửa đêm, ai ở bên ngoài quỷ khóc sói gào?"

Chu người mù một chút liền bưng kín nàng miệng nói: "Nói nhỏ chút, bên ngoài người là Triệu Tứ Hải!"

Bạn già không rõ nguyên do hỏi: "Tứ hải? Hấn ra gì sự, người như thế nào không bỏ hấn tiến vào đâu?"

Chu người mù trợn lên hấn kia nửa mù mắt nói: "Nếu là chính hấn, ta tự nhiên phóng hấn tiến vào, chính là hấn sau lưng còn đi theo hấn thượng một cái lão bà, ta cũng không dám mở cửa!"

"Trương Hằng? Nàng không phải chạy sao? Như thế nào sẽ đi theo tứ hải đâu?" Bạn già vẫn là hỏi cái không ngừng,

Chu người mù chạy nhanh nói: "Người cái ngực lão nương nhóm, cái kia Trương H ồng sớm đã chết!"

Bạn già một chút li ền ngậm miệng lại, cũng không dám nữa hỏi nhiều một câu.

Bên ngoài Triệu Tứ Hải còn ở không ngừng gõ cửa, chỉ là hấn thanh âm càng ngày càng nhỏ, cuối cùng li ền không động tĩnh.

"Tứ hải....."

Một cái quen thuộc thanh âm ở Triệu Tứ Hải bên tai vang lên, thanh âm này hấn quá quen thuộc, không phải người khác, chính là hấn "Rời nhà trốn đi" vợ trước Trương H ồng.

Triệu Tứ Hải chậm rãi quay đầu lại, Trương H ồng vẫn là như vậy xinh đẹp, nàng còn ăn mặc ngày đó buổi tối kia kiện đồ trắng đơn xen áo trên, trong trắng lộ h ồng, thật là đẹp.

Nếu người khác nhìn đến trước mắt Trương H ồng, có lẽ cũng không sẽ có quá nhiều phản ứng, chính là Triệu Tứ Hải lại sợ hãi tới r ồi cực điểm, bởi vì chỉ có hấn biết, Trương H ồng sớm tại ba năm trước đây li ền chết ở chính mình gia h ần ng ần.

"H ồng h ồng, xin, xin lỗi....." Triệu Tứ Hải dọa quỳ gối trên mặt đất, liên tiếp dập đầu.

Trương H ồng hơi hơi mỉm cười nói: "Tứ hải, người có cái gì nhưng thực xin lỗi ta nha?"

"Ta, ta, ta thật sự không nghĩ, ta vẫn luôn đặc biệt hối hận..... Cứu cứu người buông tha đi!" Triệu Tứ Hải một phen nước mũi một phen nước mắt nói.

"Tứ hải..... H ần ng ần hảo lãnh..... Ta ở một chút một phen một giây đầu sống một ngày bằng một năm..... Người vì cái gì muốn như thế đối ta!" Trương H ồng đột nhiên thay đổi mặt, vừa r ồi mỹ lệ mặt bên chỉ một

thoáng biến thành một trượng màu tím đen mặt, mặt trên còn bò đầy giòi bọ.....

Mỹ Ngọc tỉnh lại khi phát hiện chính mình một người nằm trên mặt đất diêu, bốn phía đen nhánh một mảnh, "Tứ hải! Tứ hải!" Nàng kêu vài tiếng, nhưng mặt trên lại chết giống nhau yên tĩnh.

Một trận gió lạnh từ nàng sau cổ thổi lại đây, một sợi tóc đột nhiên rũ ở nàng trên mặt!

"A....." Mỹ Ngọc dọa vội dùng tay một trận loạn đảo, chính là lại sao cũng không bắt được.

Lúc này hằm ngằm bên ngoài đèn sáng, một bóng người xuất hiện trên mặt đất diêu phía trên, nương ánh đèn, Mỹ Ngọc thấy bóng người là Triệu Tứ Hải, mà khi nàng vừa định kêu tứ hải kéo chính mình đi lên khi, lại nhìn đến hẳn phía sau thượng thế nhưng nằm bò một cái tóc dài nữ nhân, nàng xanh tím sắc tay, gắt gao bắt lấy Triệu Tứ Hải cổ.

Mỹ Ngọc tức khắc dọa thân mình từ nay về sau co rút lại, lại áp tới rồi một cái ngạnh đờ vật, nàng dùng tay một sờ, hình như là cái gì động vật xương cốt, cầm lấy tới nhìn kỹ, thế nhưng là một con hóa thành bạch cốt nhân thủ.....

Cảnh sát tới thời điểm, Mỹ Ngọc một người giống ngốc tử giống nhau ngổ ở hằm ngằm mặt trên ngây ngô cười, mà Triệu Tứ Hải lại đem nhà bọn họ hằm ngằm đờ vật tất cả đều dọn ra tới, rồi mới còn tay không vẫn luôn không ngừng trên mặt đất diêu bên trong đào, thẳng đến đôi tay máu tươi chảy ròng khi, một bộ hoàn chỉnh người cốt xuất hiện ở hạt cát.

Kinh cảnh sát giám định, này phó người cốt chính là Triệu gia ba năm trước đây rời nhà trốn đi Trương Hồng, người trong thôn đều cho rằng Trương Hồng là chạy theo người khác, kỳ thật nàng đã sớm bị Triệu Tứ Hải bóp chết sau, chôn sâu ở nhà mình hằm ngằm.

Ba năm trước đây, Triệu Tứ Hải cùng Trương Hồng vốn là một đôi ân ái vợ chồng son, chính là hàng xóm Lưu thăm trong lúc vô ý nhìn đến

Trương Hồng cùng bốn thôn kỹ thuật viên nói chuyện, liền hoài nghi hai người có gian tình, cũng đem chính mình hoài nghi nói cho Triệu Tứ Hải lão dì.

Vốn dĩ liền từ không thành có một sự kiện, chính là Triệu Tứ Hải nghe xong chính mình lão dì nói, về nhà chất vấn thê tử Trương Hồng, Trương Hồng đầy mặt xấu hổ và giận dữ cùng Triệu Tứ Hải sảo lên, dưới tình thế cấp bách, Triệu Tứ Hải sai tay bóp chết Trương Hồng.

Sự phát sau, Triệu Tứ Hải vốn định đi tự thú, chính là lại bị lão Triệu đầu ngăn cản xuống dưới, hẳn chỉ có Triệu Tứ Hải này một cái nhi tử, nếu hẳn đi tự thú, bọn họ lão Triệu gia cũng liền tuyệt sau, cuối cùng gia hai một thương lượng, liền đem Trương Hồng chôn ở nhà mình hầm ngầm bên trong, đối ngoại liền nói Trương Hồng cùng nam nhân khác chạy.

Vì làm người trong thôn tin tưởng Trương Hồng là chính mình rời nhà trốn đi, Triệu Tứ Hải còn làm bộ vẫn luôn bên ngoài tìm kiếm Trương Hồng, thời gian dài đến ba năm.

Nhưng ai cũng không biết, đáng thương Trương Hồng nhưng vẫn đầu bị chôn ở Triệu gia hầm ngầm bên trong, chỉ tới trong nhà này xuất hiện một cái khác nữ nhân -- Mỹ Ngọc.

Triệu Tứ Hải giết người sự, thực mau liền ở trong thôn truy tìm khai, thôn trưởng đi tới chu người mù trong nhà hỏi hẳn: Việc này hẳn có phải hay không đã sớm biết?

Nhưng chu người mù lại nói: "Ta chỉ là cái bán tiên, nếu đã sớm biết liền thành tiên!"

Chính là sự sau, chu người mù lại đối chính mình bạn già nói: "Kỳ thật hẳn đã sớm nhìn ra tới Trương Hồng đã chết, chỉ là vẫn luôn chưa nói phá, sau tới Triệu Tứ Hải lại cưới Mỹ Ngọc, hẳn liền biết muốn chuyện xấu, phía trước Triệu gia chỉ có Triệu gia gia hai, dương khí trọng, Trương Hồng oan hồn chính mình lại đi không ra hầm ngầm, chính là Mỹ Ngọc gần nhất, sự tình liền không giống nhau, nữ nhân trên người âm khí trọng,

thực dễ dàng li ền sẽ bị lệ quỷ thượng thân! Đây cũng là Triệu gia phụ tử chính mình làm hạ nghiệt, sớm hay muộn là phải trả lại....."

《 bốn chuyện xưa xong 》

Thứ 31 Cái Chuyện Xưa Hung Trạch (Một)

Đêm đen phong cao buổi tối, cường tử cùng đại hồ hai người bị Triệu lão bản ấn bài đi cối xay sơn một cái "Hộ bị cưỡng chế" trong nhà quấy rối.

Cường tử nội tâm nhiều, gian tà gian tà, hắc tướng: Này cối xay trên núi hoang vắng vô cùng, li ền kia một nhà nhà cũ lẻ loi tọa lạc ở giữa sườn núi, không bằng chính mình cùng đại hồ trang quý hù dọa một chút nhà cũ nghiệp chủ, không chuẩn ngày hôm sau bọn họ li ền đừng ý ký tên đâu?

Vào lúc ban đêm, cường tử khiến cho hắc tức phụ cấp chính mình chuẩn bị một ít cấp người chết thiêu ti ền giấy cùng đưa tang đánh phàm tử, rồi mới li ền cùng đại hồ vượt hắc, thượng cối xay sơn.

Đi vào kia đóng nhà cũ trước cửa, đại hồ mọi nơi nhìn thoáng qua, li ền tùy tiện nói: "Cường tử, này phá chỗ ng ỗ còn dùng hai ta trang quý dọa người a! Hoang thành như vậy nhi, không chừng có bao nhiêu cô h ền đã quý đâu?"

Cường tử vừa nghe đại hồ nói, li ền giận sôi máu, "Người cho ta nhắm lại người kia miệng quạ đen, buổi tối chớ nói quý!" Nói xong hắc lại tri ền bốn phía đã bái bái nói: "Các vị bằng hữu, tiểu đệ cũng là vì hỗn khẩu cơm ăn, nếu có quấy r ầy, nhiều hơn thông cảm, này đó ti ền giấy một h ỗ thiêu cho đại gia!"

Tiếp theo hắc li ền đem trong tay ti ền giấy hướng bầu trời sái một ít, lúc này một trận âm phong thổi tan cường tử mới vừa sái ti ền giấy, thấy như vậy một màn, hắc mạc danh rùng mình một cái.

Đại hồ lại không có gì quá lớn phản ứng, trong tay của hắc dẫn theo một con chết miêu, đây cũng là bọn họ kế hoạch một bộ phận, một h ỗ li ền đem

này chết miêu treo ở nhà cũ cổng lớn, liền trường hợp này, ai xem ai dọa nước tiêu!

Đột nhiên, một trận d òn dập di động tiếng chuông vang lên, dọa cường tử nhảy dựng, hấn móc ra tay vừa thấy, thế nhưng là chính mình tức phụ đánh tới.

"Người như thế nào lúc này tới điện thoại, không phải nói ta buổi tối có việc muốn làm sao?" Cường tử không kiên nhẫn hỏi.

Ai ngờ điện thoại kia đầu tức phụ lại khóc lóc nói: "Lão công, người nhanh lên trở về, chúng ta Tiểu Bảo từ trên lầu té xuống, hiện tại đang ở bệnh viện cứu giúp đâu!"

"Cái gì!" Cường tử vừa nghe, tròn mắt thiếu chút nữa không trờng ra tới, nhà bọn họ tam đại đơn truy ền, hai vợ chồng thật vất vả mới có Tiểu Bảo, cái này là hấn mệnh căn tử, nếu không vì cấp hài tử nhiều tránh chút ti ền, hấn đến nỗi tới làm như thế thiếu đạo đức sự sao?

Hỗ Tử cùng cường tử là cùng nhau ở công trường nhận thức, hai người trong nhà đầu nghèo, lại là đ ồng hương, cho nên công trường thương hai người bọn họ quan hệ tốt nhất.

Đại hồ xem cường tử sắc mặt không đúng, li ền hỏi hấn: "Sao? Có phải hay không trong nhà ra cái gì sự!"

Cường tử cấp nói đầu mau nói ra, "Ta, nhà ta Tiểu Bảo, tiến bệnh viện, từ, từ trên lầu rơi xuống!"

"Gì? Từ trên lầu rơi xuống, vậy người còn thất th ần làm gì, chạy nhanh đi bệnh viện a! Bên này dư lại ta một cái là có thể thu phục, người đi nhanh đi!" Hồ Tử trượng nghĩa nói.

Cường gật gật đầu, r ồi mới nhanh chân li ền chạy xuống sơn đi.

Chờ hấn chạy tới bệnh viện, li ền thấy chính mình tức phụ một người chính làm ở phòng cấp cứu bên ngoài khóc đâu!

Cường tử đi lên liền cho nàng một bạt tai nói: "Người cái phá sản đàn bà, ở nhà xem cái hài tử đầu xem không tốt!"

Tức phụ một chút đã bị hấn cấp đánh ngực, sừng sốt vài giây mới phản ứng lại đây, đi lên liền ôm đồm hoa cường tử mặt nói: "Người cái ai ngàn đao, Tiểu Bảo không phải ta trên người rơi xuống thịt sao? Ta liền một hũ không chú ý hấn, hấn liền từ trên cửa sổ bò đi ra ngoài, ta, ta..... Ô..... Ô" nói liền lớn tiếng khóc lên.

Bên cạnh hộ sĩ có chút xem bất quá đi, đi lên đối cường tử hai vợ chồng nói: "Các người đầu an tĩnh điếm, không cần gây trở ngại bên trong bác sĩ cứu giúp hài tử, này đầu cái gì lúc, còn có thời gian trách người lão bà!"

Cường tử bị hộ sĩ như thế một huấn, cũng bình tĩnh lại, hấn hai tay ôm đầu, đặt mộng ng ửi dưới đất.....

Đình lỗi cùng mã hoan không nghĩ tới, chính mình có một ngày cũng có thể trở thành một người "Hộ bị cưỡng chế", hai người tốt nghiệp đại học sau, liền đi Thượng Hải công tác, đáng tiếc bọn họ dùng ba năm thời gian đầu là không có có thể thích ứng đại đô thị sinh hoạt tiết tấu.

Cuối cùng bọn họ quyết định dùng chính mình chỉ có một chút tích tụ, lại cùng ba mẹ nhóm mượn một chút, tại đây tòa cối xay trên núi mua một đồng dân quốc thời kỳ nhà cũ, tính toán khai một nhà đặc sắc dân tộc, hiện tại mọi người tuy rằng đầu ở trong thành sinh hoạt, lại phần lớn hướng ở điền viên tươi mát.

Theo lý thuyết bọn họ chút tiền ấy tưởng mua cái này nhà cũ vẫn là xa xa không đủ, cũng không biết nói bọn họ đi r ửi cái gì **** vận, tòa nhà điền nhiệm chủ nhân, dùng rất thấp giá cả đem phòng ở đặt ở phòng ốc người môi giới đầu cơ phá giá.

Cái này phòng ốc người môi giới giám đốc vừa lúc chính là đình lỗi tam thúc, hấn biết đình lỗi tưởng ở vùng ngoại thành mua cái tòa nhà, liền trực tiếp để lại cho hấn, lúc trước hấn cùng mã hoan vừa tới xem phòng ở

khi, đã bị tòa nhà này cỡ kính b ầu không khí cấp sợ ngâ người, đây chẳng phải là bọn họ tha thiết ước mơ tòa nhà sao?

Vì thế hai người căn bản cũng không suy xét tòa nhà này vì cái gì như thế tiện nghi, li ền lập tức toàn khoản ra mua, đ ịnh lỗi tam thức rốt cuộc ở cái này ngành sản xuất th ắm vào nhi ều năm, hẳn biết rõ tiện nghi không hảo hóa đạo lý này, khiến cho đ ịnh lỗi hảo hảo suy xét một chút.

Nhưng đ ịnh lỗi lại nói: "Tam thức, cái này tòa nhà quy ền tài sản không thành vấn đề đi?"

Tam thức kh ẳng đ ịnh nói: "Cái này người yên tâm, kh ẳng đ ịnh không thành vấn đề, ta cố ý đi cho người tra xét, chính là phòng chủ bản nhân."

"Vậ hành, chỉ c ần quy ền tài sản không thành vấn đề, cái khác đ ều không sao cả, nơi này sẽ là ta cùng mã hoan sự nghiệp đ ệ nh ị xu ần!" Đ ịnh lỗi có chút kích đ ộng nói.

Tam thức lại l ắc đ ầu nói: "Người trẻ tuổi chính là ái xúc đ ộng! Người sau này nếu là hối hận nhưng ngàn vạn đ ừng oán ta!"

Đ ịnh lỗi cười cười nói: "Như thế nào sẽ tam thức, ta cảm tạ người còn không kịp đ ầu, nếu không phải người nghĩ chuyện của ta, có thể cho ta tìm đ ược như thế tốt phòng ở!"

Tam thức đi ềm một chút đ ịnh lỗi cái trán nói: "Li ền biết nói ngọt!"

Chuy ển thiên, đ ịnh lỗi cùng mã hoan li ền xuống tay bắt đ ầu trang hoàng, bọn họ hai người học đ ều là th ố kiến, thiết kế cái tòa nhà vẫn là th ố th ố có thừa, hơn nữa cái này trong nhà đ ại bộ phận trang trí đ ều thực kh ảo cứu, căn bản không c ần quá nhi ều trang hoàng, cũng li ền vô dụng th ượng m ấy ngày, li ền tòa nhà trang hoàng không sai biệt lắm.

Đ ả có thể ở bọn họ chính khí thế ng ất trời chuẩn bị dân t ục khai trương khi, lại ngoài ý muốn nhận đ ược một chiếc đ iện thoại.

Đây là một cái tự xưng là Triệu tổng địa ốc lão bản, hẳn tưởng ở cõi xay trên núi khai một cái nghỉ phép thôn, tuyền tới tuyền đi liền bọn họ tòa nhà vị trí nhất thích hợp, nói là lúc này mới liên hệ thượng bọn họ, nghĩ ra giá cao từ bọn họ trong tay đem phòng ở mua.

Nhưng đình lỗi cùng mã hoan một thương lượng, hai người đều cảm thấy chính mình ánh mắt không tã, nếu địa ốc lão tổng đều tưởng ở chỗ này khai nghỉ phép thôn, liền chứng minh nơi này rất có tiền cảnh, kia chính mình dân túc chính là một cái có thể đẻ trứng vàng gà, nếu đem phòng ở bán, không phải tương đương mổ gà lấy trứng sao?

Vì thế bọn họ ngày hôm sau liền rất dứt khoát cự tuyệt cái kia Triệu tổng, hơn nữa thuyết minh chính mình sắp tới không có bán đi tòa nhà tính toán, cái này Triệu tổng cũng là cái người thông minh, liền cũng không lại nói chút cái gì.....

Đình lỗi bọn họ đem phòng ở sửa chữa sau, cách ra lớn nhỏ 7 gian phòng ngủ, hẳn cùng mã hoan trụ một gian, dư lại liền có thể cho thuê cấp du khách, hôm nay buổi tối là bọn họ chính thức nhập hướng đệ nhất văn, tâm tình nhiều ít có điểm tiêu kích động.

Vì chúc mừng một phen, đình lỗi còn cố ý mang đến một lọ rượu vang đỏ.

"Tiểu Lỗi, người cảm thấy chúng ta ở sao cổ kính dân quốc nhà cũ, khai bình rượu vang đỏ uống, có phải hay không có điểm không xứng đôi a!" Mã hoan nói giỡn nói.

Đình lỗi cười lại nói: "Xứng cùng không xứng đây là muốn xem tâm tình, chocolate còn cùng trời mưa càng xứng đôi đâu!"

Mã hoan nghe xong, phụt một nhạc nói: "Hảo, vậy vì chúng ta nhà cũ cùng rượu vang đỏ nhất xứng đôi, cụng ly!"

Thứ 31 Cái Chuyện Xưa Hung Trạch (Nhị)

Đình lỗi hai người bọn họ uống đến đã khuya, đầu có vài phần men say, liền lung lay trở về phòng, đột nhiên, đình lỗi nghe được bên ngoài nổi lên phong, hẳn nhớ tới bởi vì vừa mới trang hoàng hảo, yêu cầu mở cửa sổ thông gió, các phòng cửa sổ còn không có quan, vì thế hẳn liền đứng dậy đi ra ngoài quan cửa sổ.

Đi ra ngoài bị gió thổi qua, trong thân thể rượu kính liền lên đây, hẳn lung lay ai các phòng đều đi rồi một lần, rồi mới mới yên tâm chuẩn bị trở về phòng, đột nhiên, một trận kỳ quái động tĩnh, khiến cho hẳn chú ý, như là một người bị thít chặt cổ phát ra cái loại này nghẹn ngào thanh âm.

Tức khắc đình lỗi rượu liền tỉnh một nửa, hẳn cẩn thận nghe thanh âm nơi phát ra, chính là bởi vì quát phong duyên cố, căn bản không biết là nơi nào vọng lại, lúc này đình lỗi mới cảm giác được, cái này tòa nhà ở ban đêm nhiều ít có chút âm trầm, hẳn hẳn là nhanh lên làm một chút tuyên truyền, làm du khách sớm một chút trụ tiến vào, như vậy trong nhà còn có thể nhiều điểm nhân khí.

Trở lại phòng sau, mã hoan đã sớm ngủ rồi, hẳn cũng có chút duy trì không được ngủ đầu liền ngủ.....

Ban đêm đình lỗi làm một mộng đẹp, hẳn mơ thấy chính mình cùng mã hoan đều ăn mặc minh quốc thời kỳ quần áo, tại đây đóng nhà cũ làm hỉ sự, kia kêu một cái náo nhiệt, tới tham gia hôn lễ người nhiều không đếm được, chính là những người này bọn họ một cái đầu không quen biết, kỳ quái nhất chính là bọn họ xuyên y phục, giống như cái nào triêu đại đầu có, chẳng lẽ đây là có đoàn phim ở chính mình dân tộc chụp phim truyền hình đâu!

Ngày hôm sau buổi sáng, mã hoan trước tỉnh, nàng đang chuẩn bị ra khỏi phòng, đi cấp hai người làm điểm bữa sáng, nhưng ai biết nàng mới vừa một mở cửa, liền nhìn đến mãn viện tử trắng bóng tiều giầy, quý dị đến cực điểm.

"Tiều Lỗi! Tiều Lỗi!" Mã hoan cao giọng kêu còn ở ngủ say đình lỗi.

Đình lỗi bị nàng đánh thức sau, còn có điếm không biết chính mình thân ở nơi nào, mơ mơ màng màng đi ra nói: "Xảy ra chuyện gì, đại buổi sáng gọi h ần đâu?"

Nhưng hắn nói còn chưa nói xong, cũng bị trước mắt mãn viện tử ti ền giấy cấp kinh sợ! Này cũng quá tà môn!

Mã hoan vốn dĩ lá gan li ền ti ều, nàng run giọng nói: "Ti ều L ỗi, cái này địa phương có thể hay không nháo quý a!"

"Nháo cái gì quý a! Trên thế giới này nào có quý a! Này khẳng định là phụ cận có mộ mới, hơn nữa ngày hôm qua gió to li ền thối đến chúng ta trong viện!" Đình lỗi bình tĩnh phân tích.

"A, này phụ cận còn có m ờ a!" Mã hoan sợ hãi nói.

"Không có việc gì, đừng sợ, có ta đâu, chỉ c ần người đừng lão chính mình hù dọa chính mình là đến nơi!" Đình lỗi cười trấn an mã hoan.

Hai người đem trong viện ti ền giấy đều quét sạch sẽ sau, li ền quyết định xuống núi đi mua sắm một ít vật dụng hàng ngày, chính là bọn họ mới vừa một mở cửa, mã hoan nghênh mặt li ền đụng phải hai đi ều đui người!

Nàng ngẩng đầu vừa thấy, "A....." Một tiếng thét chói tai, chấn phụ cận một đám đi ều đui dọa bay.

Chỉ thấy ngoài cửa lớn đầy đất ti ền giấy cùng thiêu thừa giấy hôi, một cái dáng người cường tráng nam nhân treo ở trên cửa lớn, hắn bên người còn cầm một con đũa tang khi đánh phàm tử.

Đình lỗi sắc mặt trắng bệch nhìn treo ở bọn họ cổng lớn tử thi, một câu cũng không nói ra được, qua sau một lúc lâu, mới run run rẩy rẩy móc ra di động báo cảnh.

Bởi vì cõi xay sơn ly nội thành rất xa, cảnh sát ở giữa trưa thời điếm mới đuổi tới, bọn họ cấp đình lỗi cùng mã hoan làm ghi chép, một cái ti ều cảnh sát hỏi bọn hắn hai, "Các người nhận thức người chết sao?"

Đinh lỗi lắc đầu nói: "Không quen biết, cái này địa phương thực hẻo lánh, phụ cận cũng không có hộ gia đình, chúng ta trước nay chưa thấy qua cá nhân."

Tiểu cảnh sát hỏi tiếp bọn họ: "Ngày hôm qua là buổi tối, các người ở làm cái gì, có hay không nghe được cái gì khả nghi thanh âm?"

Đinh lỗi nghĩ nghĩ nói: "Chúng ta đêm qua uống lên một ít rượu vang đỏ, lúc sau liền ngủ, bất quá ta ở đi ra ngoài quan cửa sổ khi, giống như nghe được chút kỳ quái thanh âm, chính là ngay lúc đó tiếng gió quá lớn, ta thật sự không nghe rõ."

Mã hoan này sẽ có chút kinh hách quá độ, vẫn luôn tránh ở đình lỗi bên người phát run, đình lỗi biết như vậy đi xuống không phải biện pháp, liền đành phải trước xuống núi đi, chờ cảnh sát hiện trường lấy xong chứng, lại nói có trở về hay không tới trụ sự.

Bệnh viện phòng cấp cứu ngoại, ngày một đêm cường tử, vẻ mặt mỗi mệt, tức phụ lại khóc lại nháo lẫn lộn mệt mỏi, liền ghé vào hán trên đùi ngủ, lúc này phòng cấp cứu đèn đột nhiên diệt, ngay sau đó môn từ bên trong đẩy ra, nhân viên y tế đẩy Tiểu Bảo từ bên trong đi ra.

Một cái bác sĩ đi đến bọn họ trước mặt nói, "Hài tử không có việc gì, sau này muốn cẩn thận một chút, lần này là tiểu hài tử vận khí tốt, rơi xuống khi bị nhánh cây chắn một chút, nếu không liền nguy hiểm!"

Cường tử cùng hán tức phụ vừa nghe, tức khắc là ngàn ân vạn tạ, bác sĩ chỉ là xua xua tay nói: "Không có việc gì, đây đều là chúng ta chức trách."

Đưa Tiểu Bảo trở về phòng bệnh sau, cường tử mới nhớ tới cấp Hồ Tử gọi điện thoại, xem hán sự tình làm như thế nào? Chính là điện thoại đã thông sau nửa ngày không ai tiếp, cường tử lại đánh một lần, lúc này đến là chuyển được, chính là bên trong người lại không phải Hồ Tử.

"Người là cơ chủ cái gì người?" Một thanh âm nghiêm túc hỏi.

Cường tử vừa nghe liền có loại dự cảm bất hảo, hấn lập tức nói: "Ta là hấn bằng hữu."

"Kia hảo, thỉnh người tốc tốc liên hệ hấn người trong nhà, làm hấn tới một chuyến tây thành phân cục."

Cường tử nghĩ thầm: Không phải là kia gia trạch tử người báo nguy đem Hồ Tử cấp bắt đi?

Vì thế hấn liền cẩn thận hỏi, "Cảnh sát đồng chí, ta có thể hỏi hỏi hấn ra cái gì sự sao?"

"Hấn đã chết."

"Cái gì? Người lặp lại lần nữa?" Cường tử cho rằng chính mình nghe lầm, trong điện thoại nói Hồ Tử đã chết! Nay như thế nào khả năng?

"Hấn hôm nay buổi sáng bị người phát hiện treo cổ ở cối xay sơn một nhà dân trạch trên cửa lớn, người vẫn là mau liên hệ người nhà của hấn, tới trong cục nhận thi đi!"

Cường tử hoàn toàn choáng váng, hấn cúp điện thoại sau, liền bất thông Triệu lão bản di động.

Một cái lười biếng thanh âm vang lên, "Cường tử, sự tình làm như thế nào a, chỉ cần bọn họ ký tên bán phòng, ta cho người 10% đết ằng!"

"Đại hồ đã chết!" Cường tử lạnh lùng nói.

"Đại buổi sáng, đừng khai loại này vui đùa!" Triệu lão bản không tin nói.

Cường tử chịu đựng muốn mắng nường xúc động nói: "Triệu lão bản, vừa rồi Cục Công An mới vừa cho ta gọi điện thoại, nói đại hồ chết ở kia đồng nhà cũ trước cửa, nếu người không nghĩ ta đem sự tình tiền căn hậu quả nói đến đi, người liền cùng ta đi một chuyến Cục Công An, cấp đại hồ

nhận cái thi đi, hấn quē quán người nhà một chốc một lát cũng tới không được."

Triệu lão bản là cái người thông minh, hấn lập tức li ền nói: "Người ở đâu đâu? Ta lái xe đi tiếp người."

Thượng Triệu lão bản xe sau, hấn li ền hỏi cường tử, vì cái gì chính mình sẽ ở bệnh viện, hấn không phải cùng đại hồ cùng nhau thượng sơn sao?

Cường tử hừ lạnh một tiếng nói: "Nếu ta cũng ở trên núi, phỏng chừng người một h ữ phải đi nhận hai cỗ thi thể!"

Triệu lão bản nghe cường tử ngữ khí không tốt, li ền đối hấn nói: "Ta chỉ là muốn cho các người hù dọa hù dọa kia tòa nhà nghiệp chủ, các người như thế nào làm ra như thế đại sự tình ra tới a? Người đem đêm qua sự cùng ta nói một l ần!"

Cường tử cũng không có biện pháp, hấn đành phải đem đêm qua sự tình trải qua cùng Triệu lão bản nói một l ần, hấn nghe sau cũng là thực nghi hoặc, đại hồ đi hù dọa người khác, cũng không cần thật treo cỗ ở tòa nhà ngoại đi?

Cường tử cũng là nghĩ trăm l ần cũng không ra, bọn họ nguyên bản là kế hoạch là đem cái chết miêu treo ở tòa nhà trên cửa lớn, rốt cuộc ở hấn đi sau ra cái gì biến số, cũng chỉ có đại hồ một người đã biết.

Thứ 31 Cái Chuyện Xưa Hung Trạch (Tam)

Tới r ữ Cục Công An sau, bọn họ hai người chỉ nói chính mình là đại hồ đ ồng sự, đối đem qua sự bọn họ chỉ tự chưa đ ề tiếp theo cảnh sát dẫn bọn hấn đi nhà xác nhận thi, cường tử đến là không sợ hãi, nhưng Triệu lão bản lại nói cái gì cũng không dám đi vào xem.

Cường tử đi vào đi khi, nhìn đến đại hồ li ền như vậy an tĩnh nằm ở nơi đó, hấn trước ngực có giải phẫu khâu lại dấu vết, nghĩ đem qua nếu không phải chính mình đi trước, có lẽ đại hồ li ền sẽ không xảy ra chuyện, chính là

hắn vì cái gì sẽ treo cổ đâu? Như thế nào xem đại hồ cũng không giống sẽ tự sát người a?

Triệu quân trước hai năm ở địa ốc thượng vẫn luôn làm xuôi gió xuôi nước, chính là năm nay ngành địa ốc đột nhiên hàng ôn, hắn trong tay hai lên lầu bàn bán đều không thế nào hảo, vì thế hắn đối địa ốc có chút hồi tâm, liền tưởng tiện tay còn có chút tiền nhanh chóng đổi nghề.

Hắn làm một đoạn thời gian thị trường đi đầu tra sau, phát hiện du lịch là hiện tại một cái đứng đầu sản nghiệp, nhưng là hắn lại giác hiện du lịch công ty khắp nơi đều có, tiền cảnh giống nhau, không bằng chính mình mua khối mà kiến một cái nghỉ phép thôn, làm mọi người có thể ở bên trong ăn nhậu chơi bời một con rặng phục vụ, như vậy sở hữu tiền đều là chính mình kiếm lời.

Vì thế hắn liền tìm người ở vùng ngoại thành bắt đầu tìm mà, nhưng tìm tới tìm lui vẫn luôn không thích hợp, không phải ly thành phố thân cận quá, hoàn cảnh không tốt, chính là địa phương sớm đã có rất nhiều dân tuc.

Rốt cuộc ở một cái bằng hữu giới thiệu hạ, hắn tìm được rồi cái kêu cối xay sơn địa phương, nơi đó phong cảnh tú mỹ, quan trọng nhất chính là hiện tại còn không có sao khai phá, là một khối hoàn mỹ đất hoang.

Triệu quân tìm được rồi địa phương huyện chính phủ, thuyết minh chính mình tưởng ở bản địa làm khai phá du lịch, tưởng bắt lấy cối xay tử sơn kia phiến mà làm nghỉ phép thôn, như vậy còn có thể kéo địa phương kinh tế phát triển, đây là song thắng một sự kiện.

Cứ như vậy, hắn thông qua cùng chính phủ hợp tác, thực mau liền bắt lấy quyên sở hữu ruộng đất, lúc trước đang xem mà khi, hắn liền phát hiện này miếng đất kia phía đông có một chỗ dân trạch, xem hình thức thực cũ xưa, lúc ấy hắn liền tưởng nếu bắt lấy quyên sở hữu ruộng đất, liền đem kia đồng dân trạch cũng cùng nhau mua.

Chính là chờ Triệu quân bên này đem hết thủ tục làm tốt khi, hắn lại phát hiện, phía trước nhà cũ biến thành dân tuc! Đây đối với hắn sắp

khai trương nghỉ phép thôn khắng định không phải chuyện tốt.

Vì thế hẳn liền tìm tới rỗi dân túc lão bản, nghĩ ra giá cao thu mua bọn họ dân túc, chính là không nghĩ tới lại bị dân túc lão bản một ngum từ chối, hơn nữa mình xác tỏ về bọn họ sắp tới không có bán ra cái này tòa nhà tính toán.

Này nhưng sầu hồng rỗi Triệu quân, hiện tại vạn sự sẵn sàng, lập tức liền phải khởi công, chính là nếu làng du lịch kiến hảo sau, bên cạnh lại có một cái giá tiện nghi dân túc, người nói du khách sẽ lựa chọn cái nào?

Triệu quân trái lo phải nghĩ, cuối cùng liền suy nghĩ một cái tổn hại chiêu, cốt xây sơn bản địa cư dân rất ít, phần lớn ở tại dưới chân núi, như thế hoang vắng địa phương khó bảo toàn sẽ không có chút cô hồn dã quỷ, không bằng chính mình tìm hai người, giả quỷ dọa dọa bọn họ, nói không chừng một sợ hãi liền sẽ đem tòa nhà bán cho hẳn đâu!

Hai người kia muốn gan lớn, còn không thể quá bồn mới được, chính là hẳn tìm tới tìm lui, cũng tìm không thấy chọn người thích hợp, đột nhiên, Triệu quân nhớ tới chính mình kiến trúc trong đội có như thế hai người, đầu là Hà Bắc đổng hương, một cái kêu tôn tử cường, một cái Lý đại hổ.

Hai người kia trước một cái thận trọng, người cũng thông minh, sau một cái lá gan đại, cái gì đều dám làm! Triệu quân đem bọn họ gọi vào chính mình văn phòng, đem sự tình cùng bọn họ vừa nói, hai người lập tức liền đáp ứng rỗi, vì thế Triệu quân liền hứa hẹn, sự thành lúc sau cho bọn họ hẳn hai cái mua phòng khoản 10% làm đề tặng.

Nhưng Triệu quân như thế nào cũng không nghĩ tới, ngày hôm sau lại nhận được tôn tử cường điện thoại, nói Lý đại hổ đã chết! Chuyện đó đã có thể nháo lớn, vì không cho tôn tử cường cùng cảnh sát nói ra đại hổ lên núi nguyên nhân, hẳn đành phải cùng tôn tử cường đi Cục Công An nhận thi.

Nhưng vừa đến Cục Công An, Triệu quân thật sự không nghĩ nhìn thấy Lý đại hổ thi thể, còn hảo tôn tử cường cũng không có miễn cưỡng chính mình.....

Ra Cục Công An, Triệu quân cùng tôn tử cường hai cái như thế nào cũng tưởng không rõ đại hồ vì cái gì muốn tự sát? Hiện tại cảnh sát còn không có kết án, bọn họ cũng không thể khẳng định đại hồ là như thế nào chết.

Chính là người không thể bạch chết, Triệu quân nghĩ đến vừa lúc có thể mượn chuyện này, tìm nhà cũ nghiệp chủ, không chuẩn bọn họ cảm thấy tà môn liền đồng ý bán phòng đâu!

Cường tử xem Triệu quân còn nghĩ như thế nào mới có thể mua kia chỗ nhà cũ, hắn liền giận sôi máu, "Triệu lão bản, hiện tại người đầu đã chết, người nói làm sao bây giờ đi? Cũng không thể làm đại hồ bạch đã chết, hắn nhưng nhà hắn duy nhất nhi tử!"

Triệu quân là cái người thông minh, hắn vừa nghe cường tử này nói, liền vội vỗ ngực bảo đảm, yên tâm, đại hồ b ối thường ta một phen không phải ít, chính là nếu ta có thể mua kia đồng nhà cũ, phía trước nói đề nghị ta tất cả đều cho người một người, như thế nào?

Bị Triệu quân như thế vừa nói, cường tử cũng có chút tâm động, này phòng ở lại không đáng giá tiền, cũng muốn hơn ba mươi vạn, một ngày buổi tối liền tránh 3 vạn! Trong nhà năm nay chi tiêu liền có thể dư dả một ít.

Nhưng nghĩ lại lại tưởng tượng, này tiền không hảo tránh a, đại hồ không thể hiểu được liền đã chết, việc này như thế nào xem đầu lộ ra một cỗ tử tà khí, hắn nhận thức đại hồ là khẳng định sẽ không tự sát, nếu là có người muốn hại chết đại hồ đâu? Nhưng kia cũng không quá khả năng, nhớ rõ có một lần cùng mặt khác kiến trúc đội công nhân đánh nhau, đại hồ một cái có thể đánh ba cái, người bình thường như thế nào khả năng đem hắn treo ở trên cửa đâu?

Cường tử xem Triệu quân bỏ được ra tiền, liền đối hắn nói: "Việc này tà hồ, chúng ta nếu không trước nhìn xem đi, chờ cảnh sát bên kia kết quả ra tới lại nói, người có nhận thức hay không cái gì hiểu phong thủy, thỉnh cái cao nhân đến xem, ở chúng ta nông thôn, như vậy chết hơn người

phòng ở đâu không may mắn, liền tính người mua tới, nói không chừng ngày sau cũng sẽ hỏng rồi nghỉ phép thôn phong thủy đâu!"

Triệu quân lúc này mới phát hiện cường tử là một nhân tài a, tuy rằng không như thế nào thượng quá học, chính là gặp được sự tư duy nhanh nhẹn, phân tích sự tình cũng rất có trật tự, nếu hẳn thượng quá học, khẳng định phi vật trong ao a!

Bị hẳn như thế vừa nói, Triệu quân mới nhớ tới, chính mình bằng hữu đến thực sự có một vị cao nhân, là cái đồ cổ thượng, hẳn ở kiến trúc phong thủy học thượng rất có tạo nghệ, Triệu quân mấy cái lâu bàn bắt đầu phiên giao dịch phía trước, đầu thỉnh quá hẳn tới cấp nhìn xem, chỉ điểm cái một vài.

Người này kêu khi tĩnh đường, năm nay đại khái 50 tuổi tả hữu, chính mình mở ra một gian đồ chơi văn hoá các, chuyên doanh đồ cổ tranh chữ cùng một ít đồ chơi văn hoá.

Triệu quân vì hiện ra chính mình thành ý, tự mình tới cửa bái phỏng, thuyết minh chính mình ý đồ đến sau, khi tĩnh đường lược tư một lát lúc sau, liền đối Triệu quân nói: "Người nói cố xây sơn ta lược có đi đầu nghe, ta có thể giúp người đi xem, chính là có thể hay không nhìn ra cái gì tới, ta cũng không dám bảo đảm!"

"Chỉ cần ngài có thể đi giúp ta thật dài mắt, xem cái này tòa nhà ta có thể hay không mua là được, khác không cần ngài quản!" Triệu quân cao hứng nói.

Chuyển bầu trời ngo, Triệu quân tự mình lái xe lôi kéo khi tĩnh đường đi cố xây sơn, đi phía trước còn không có quen kêu lên cường tử, mấy người một đường đánh xe tới rồi cố xây sơn giữa sườn núi. Cũng chính là đình lỗi tòa nhà trước cửa.

Lúc này trong nhà cũng không có người, đình lỗi cùng mã hoan bởi vì án tử còn không có kết, liền trước dọn tới rồi dưới chân núi trụ, một chốc một lát còn cũng chưa về.

Khi tỉnh đường xuống xe nhìn một h ồi sơn thế sau, thẳng gật đầu nói: "Cái này tòa nhà vị trí hảo a, chiếm hết cõi xay sơn sở hữu vận thế, lúc trước kiến cái này tòa nhà thời điểm, chắc chắn có cao nhân chỉ điểm!"

Hắn sau đó lại nói: "Chỉ tích không thể tiến trạch, li ền khó nói trạch trang hoàng có hay không phá cái này vận thế!"

Thứ 31 Cái Chuyện Xưa Hung Trạch (Bốn)

Triệu quân nghe xong khi tỉnh đường nói, lập tức cấp cường tử sử cái ánh mắt, cường tử hiểu ý sau, li ền từ nhà cũ hậu môn tường viện nhảy đi vào, hắn mới vừa nhảy dựng tiến tòa nhà, li ền cảm thấy cả người không thoải mái, nhưng cụ thể nơi nào làm hắn không thoải mái, hắn cũng không nói lên được, vì thế li ền móc di động ra chụp một ít nhà cũ ảnh chụp, lúc sau li ền chạy nhanh ra tới.

Cường tử đem điện thoại đưa cho khi tỉnh đường, hắn xem sau nói, này trạch bố cục có điểm kỳ quái, tuy rằng bên trong trang hoàng vừa thấy chính là sắp tới tân trang, chính là nhiều ít vẫn là có thể nhìn ra một ít thời trẻ phong thủy bố cục, nhưng cái này trạch phong thủy bố cục, vừa không là vượng người, cũng không phải phát tài.

Hắn quay đầu hỏi Triệu quân: "Có biết không tòa nhà này phía trước chủ nhân là ai? Tốt nhất là sớm nhất kiến tòa nhà chủ nhân."

Triệu quân lắc đầu nói: "Ta còn không có tra được, bất quá nghe nói phía trước nghiệp chủ vốn dĩ trụ hảo hảo, đột nhiên trong một đêm li ền cả nhà dọn đi r ồi! Ai không biết đi nơi nào, nhưng là phòng ở lại bị đặt ở người môi giới bán ra, ta cũng là chậm một bước, bằng không ta li ền trước mua tới."

Khi tỉnh đường chậm rãi vây quanh tòa nhà dạo qua một vòng, "Ta xem người vẫn là mau chóng liên hệ hiện tại nghiệp chủ, ta như thế nào cũng muốn vào xem mới có thể kết luận, người phía trước thủ hạ chết cố quái, tòa nhà này chỉ sợ không ai có thể hưởng thụ khởi!"

"Cái gì ý tứ?" Triệu quân nghe như lọt vào trong sương mù.

Khi tỉnh đường sắc mặt âm trầm nói: "Hiện tại khó mà nói, chờ nhìn phòng ở rồi nói sau!" Nói xong hắt lại chuyển hướng cường tử nói: "Người hảo hảo hãy ức một chút, ngày đó buổi tối người đi phía trước, có hay không phát sinh cái gì không tầm thường sự tình?"

Cường tử suy nghĩ nửa ngày nói: "Không phát sinh cái gì không tầm thường sự, chúng ta lên núi thời điểm cầm tiền giấy cùng hiệu tử phạm, đại hồ trong tay cầm chết miêu."

"Từ từ, người nói đại hồ trong tay còn cầm cái gì?" Khi tỉnh đường đột nhiên đánh gãy cường tử hỏi.

"Chết miêu a! Chúng ta liền tưởng đem cái chết miêu treo ở bọn họ trên cửa lớn, dọa dọa bọn họ, nhưng không là nghĩ đến cuối cùng bị treo lên đi thế nhưng là đại hồ....."

"Cái gì nhan sắc miêu?" Khi tỉnh đường giống như phát giống vấn đề máu chốt.

Cường tử gãi gãi đầu nói: "Kia chết miêu là đại hồ làm, ta liền đại khái nhìn lướt qua, hình như là hắc."

Triệu quân nhìn lên tỉnh đường sắc mặt không tốt, liền hỏi hắt: "Này miêu có cái gì vấn đề sao?"

Khi tỉnh đường lắc đầu, tiếp theo nhìn thoáng qua sắc trời nói, hiện tại đã qua chính ngọ, chúng ta vẫn là xuống núi đi, này cối xay trên núi âm khí hảo trọng a.

Vài người xuống núi sau, ở tại một nhà địa phương tốt nhất khách sạn, Triệu quân thử liên hệ đình lỗi cùng mã hoan, tưởng cùng bọn họ giáp mặt nói một chút sự tình.

Đình lỗi mấy ngày nay chính vì tòa nhà sự tình phát sầu đầu, hắt vẫn luôn ngóng trông Cục Công An có thể kết án, hắt hảo an tâm hãy cối xay sơn đem chính mình dân tức làm tốt, nhưng đột nhiên lại nhận được Triệu quân điện thoại, vừa mới bắt đầu hắt vẫn là thực bài xích.

Chính là sau tới mã hoan lại đối hần nói: "Hiện tại tòa nhà chết người, không biết có thể hay không ảnh hưởng dân tức sinh ý, không bằng gặp một lần cái này Triệu tổng, xem hần có thể ra bao nhiêu tiền, nếu cấp nhiều, chúng ta không bằng liền mua đi, lại đi tìm đường ngoại một chỗ khai dân tức không cũng giống nhau sao!"

Đình lỗi ngẫm lại cũng là, vì thế liền đồng ý gặp mặt, ai ngờ Triệu quân cũng không phải một người tới, hần bên người còn đứng hai người, Triệu quân giới thiệu trong đó một vị cho bọn hần nhận thức, nói hần là phong thủy đại sư, muốn đi trên núi trong nhà nhìn xem phong thủy.

Đình lỗi cùng mã hoan có chút do dự, chính là tưởng tượng đến vừa mới đã chết người, liền đồng ý ngày mai buổi sáng trước đi lên nhìn xem, rồi mới bàn lại.

Buổi tối, cường tử một người ở trong phòng xem hần hôm nay ở trong nhà chụp ảnh chụp, không biết có phải hay không bởi vì chính mình đi động giống tổ không cao, sở hữu ảnh chụp đều hơi mờ mờ, nhìn qua lộ ra cổ quỷ dị.

Bỗng nhiên một tấm hình khiến cho cường tử chú ý, đây là ở trong nhà một cây ăn quả hạ chụp, tuy rằng ảnh chụp không rõ lắm, chính là còn có thể nhìn ra, cây ăn quả mặt sau giống như có người ảnh, xem thân hình có điểm giống..... Cường tử một chút liền ngăn cả người, như thế nào như thế như là đại hồ ở thụ mặt sau đứng đâu.

Ngày hôm sau buổi sáng, đại gia cùng nhau lên núi, đình lỗi mở ra tòa nhà đại môn, thỉnh vài người vào tòa nhà.

Khi tĩnh đường tiến tòa nhà liền cau mày, vẫn luôn mặc không lên tiếng khắp nơi chuyển, khắp nơi xem, mà Triệu quân tắc liên tiếp cùng đình lỗi nói, chính mình nghĩ phép thôn cái hảo sau cỡ nào cỡ nào đại, hoàn cảnh cỡ nào cỡ nào hảo, đến lúc đó hần dân tức sinh ý khẳng định sẽ chịu ảnh hưởng, không bằng sớm đem tòa nhà bán cho hần, nếu chờ nghĩ phép thôn cái hảo sau, nơi này bạch cho hần, hần cũng sẽ không muốn.

Cường tử tắc đối bọn họ nói cũng không quá cảm thấy hứng thú, hắc nhàm chán nơi nơi loạn chuyên.

"Cường tử....."

Đột nhiên, hắc giống như nghe được có người ở kêu hắc, chính là thanh âm rất nhỏ, hắc không biết là ai ở kêu chính mình, vừa mới bắt đầu hắc còn tưởng rằng là Triệu quân kêu chính mình, nhưng nghe thanh âm phương hướng không đúng.

"Cường tử!" Thanh âm có chút quen thuộc, lại nhất thời nghĩ không ra là ai.

Cường tử tìm thanh âm, bất tri bất giác liền đi tới một cây cây ăn quả hạ, đây chẳng phải là ảnh chụp kia cây sao, cường tử trong lòng có chút phát mao, mặc danh sợ hãi làm hắc dừng bước chân.

Lúc này một trận âm phong thổi qua, một bóng người hiện ra ở bóng cây dưới.....

Cường tử nhị mục trợn lên, cái kia dưới tàng cây người rõ ràng chính là đại hồ, hắc đây là gặp quỷ sao?

"Đại, đại hồ....." Cường tử kêu ra này một tiếng sau, chính mình liền bình tĩnh đứng ở nơi đó, hắc không phải không nghĩ chạy, chỉ là chân đã sớm cùng rút chì giống nhau một bước cũng đi không đặng.

Đại hồ sắc mặt trắng bệch, trên cổ hắc có một cái xanh tím lặc ngân, hắc miệng lúc đóng lúc mở, hình như là tưởng đối cường tử nói chút cái gì, nhưng cường tử bởi vì quá sợ hãi, căn bản không nghe rõ đại hồ nói chính là cái gì.

Lúc này đang ở cùng đỉnh lối nói chuyện Triệu quân, đột nhiên phát hiện cường tử liên tiếp đối với một thân cây phát gốc, "Cường tử, người xem cái gì đâu?"

Đột nhiên nghe được Triệu quân kêu tên của mình, cái này làm cho cường tử rớt cuộc từ nội tâm sợ hãi trung giãy giụa ra tới, hắn nhìn về phía Triệu quân, tiếp theo dùng ngón tay kia cây nói: "Đại, đại....."

Mà khi hắn lại lần nữa quay đầu lại khi, phát hiện dưới tàng cây trừ bỏ một mảnh bóng cây, mặt khác cái gì đều không có.

Triệu quân đã đi tới nói: "Đại, cái gì nha?" Mà khi nhìn đến cường tử sắc mặt xanh mét, liền biết có thể là ra cái gì sự, liền hỏi hắn: "Người xảy ra chuyện gì! Nói chuyện a!"

Cường tử nghẹn nửa ngày, mới nói "Đại hồ" hai chữ.

Triệu quân trong lòng có loại dự cảm bất hảo, liền hỏi cường tử, "Người phát hiện ở cái gì sao?"

Cường tử lắc đầu nói: "Không phải, ta nhìn đến đại hồ!"

Lúc này đình lỗi cùng khi tĩnh đường đầu đã đi tới, nghe được cường tử như thế nói, cũng đều là cả kinh, khi tĩnh đường lập tức liền hỏi cường tử, xem cái gì địa phương nhìn đến đại hồ?

Cường tử dùng ngón tay chỉ kia cây, tất cả mọi người xem qua đi, lại cái gì cũng không thấy được.....

"Hắn muốn đối ta nói cái gì, chính là ta không nghe rõ." Cường tử run giọng nói.

Khi tĩnh đường đối Triệu quân nói: "Cái này tòa nhà phía trước phong thủy làm người đã làm tay chân, nhưng cụ thể là chuyện như thế nào, ta nhất thời còn không có biện pháp hiểu thấu đáo, bất quá này hẳn là chỉ là thời gian vấn đề"

Tiếp theo hắn lại đối đình lỗi nói: "Người thanh niên, này đóng tòa nhà bất luận người ra không ra tay, trước mắt đều không thể trụ người, bởi vì nơi này âm khí rất nặng, người ngấm lại các người trụ tiến vào đêm đó, có hay không cái gì đặc biệt sự tình phát sinh?"

Thứ 31 Cái Chuyện Xưa Hung Trạch (Năm)

Đinh lỗi nghĩ nghĩ nói: "Ta cũng không biết cái gì sự tình xem như đặc biệt, bất quá ngày đó buổi tối phong rất lớn, có điểm đại tà hồ, ta ở đi quan cửa sổ thời điểm, ở trong sân sở tới rồi một ít kỳ quái thanh âm, chính là bởi vì tiếng gió cũng rất lớn, căn bản nghe không rõ."

Lúc này vẫn luôn nhất gan không nói chuyện mã hoan sợ hãi nói: "Ta làm một cái kỳ quái mộng có tính không??"

Khi tỉnh đường nhìn ra mã hoan nhất gan, liền cổ vũ nàng nói: "Người nói xem, có lẽ khả năng thật là đâu"

Vì thế mã hoan liền nhớ lại ngày đó buổi tối cái kia mộng, trong mộng nàng cùng đinh lỗi ở cử hành hôn lễ, nhưng lại là cái loại này kiểu Trung Quốc hôn lễ, bọn họ hai cái đều là ăn mặc dân quốc thời kỳ lễ phục, mà đến tham gia hôn lễ người nàng đều không quen biết, bọn họ ăn mặc càng kỳ quái, liền cùng chụp ảnh dường như, cái gì triêu đại quần áo đều có.

Đinh lỗi nghe một, càng là mặt lộ giạt mình nói: "Ta ngày đó cũng làm cái này mộng!"

Khi tỉnh đường nghe sau trấn tư một lát, vừa định nói cái gì, liền nghe cường tử đột nhiên kêu to nói: "Ta biết đại hồ tưởng đối ta nói cái gì!"

Mọi người quay đầu lại nhìn về phía hắn, cường tử vẻ mặt kinh sợ nói: "Hắn làm ta nhanh lên rời đi nơi này, không cần phải ở chỗ này!"

Khi tỉnh đường nghe xong kinh hãi, lập tức đối mọi người nói, "Đi mau, trước đi ra ngoài lại nói!"

Lúc này vừa rồi còn gió êm sóng lặng không trung, đột nhiên mây đen dày đặc, thành linh xảy ra cuồng phong một chút liền thổi mọi người mở to không mắt, còn hảo khi tỉnh đường đủ bình tĩnh, hắn một phen kéo lại vẫn luôn bị gió thổi ngã trái ngã phải Triệu quân, rồi mới sau tiếp đón đại gia nhanh chóng rời đi nhà cũ.

Vài người lên xe sau, đầu là về mặt kính h òn chưa định, Triệu quân lập tức khởi động xe, hướng dưới chân núi khai đi.....

Chạy đến chân núi, bọn họ dừng lại xe hướng hướng sườn núi nhìn lại, vẫn là một bộ trời trong nắng ấm cảnh tượng, cùng vừa r ồi kinh tâm động phách thật là phẳng phất hai cái thế giới giống nhau.

Khi tĩnh đường xoay người đối Triệu quân nói: "Mấy ngày nay ai cũng không thể lại lên núi, người nghĩ cách tra tra cái này tòa nhà đế." Tiếp theo lại đối đình lỗi nói: "Người có thể hay không liên hệ phía trước nghiệp chủ?"

Đình lỗi nghĩ nghĩ nói: "Hắn là không thành vấn đề ta thử xem."

Khi tĩnh đường gật đầu nói: "Hảo, chúng ta phân công nhau hành động, ta còn muốn đi thỉnh một vị cao nhân, cái này tòa nhà không phải ta cái này cấp bậc có thể giải quyết."

Vì thế vài người li ền ở dưới chân núi tách ra, từng người hành động lên, Triệu quân làm cường tử mấy ngày nay cũng ở tại dưới chân núi trấn nhỏ thượng đợi mệnh, hắn tắc một lòng đi đào cái này tòa nhà gốc gác.

Đình lỗi cũng thông qua hắn tam thúc tìm được r ồi nguyên lai nghiệp chủ nhi tử Lý bác, chính là hắn đem phòng ở đặt ở người môi giới đầu cơ phá giá, vừa mới bắt đầu cái này Lý bác còn áp ứng không nghĩ nói, sau tới đình lỗi đối hắn nói, chính mình đầu không phải là tìm sau trưởng, hắn biết cái này tòa nhà giá cả như thế thấp, nhất định là có nguyên nhân, hắn chỉ muốn biết rốt cuộc là ra cái gì vấn đề?

Lý bác do dự nửa ngày mới nói ra, nguyên lai cái này tòa nhà vẫn luôn là hắn cha mẹ ở, phía trước vẫn luôn đầu bình an không có việc gì, thẳng đến có một ngày, trong viện một cây đào đã chết, người trong nhà xem thụ đầu đã chết, li ền đem thụ cấp chém.

Nhưng tại đây lúc sau, li ền bắt đầu việc lạ không ngừng, Lý bác cha mẹ luôn là ở nửa đêm có thể nghe được thật nhiều người ở trong sân đi tới đi lui tiếng bước chân, chính là đi ra ngoài vừa thấy lại cái gì cũng không có.

Sau tới trong nhà dưỡng miếu, cũng không duyên vô cớ đã chết, hai vị lão nhân ở tại như thế đại trong nhà, phản đến cảm thấy một ngày so với một ngày làm cho bọn họ cảm thấy chen chúc, có đôi khi thậm chí có loại sắp thở không nổi cảm giác.

Cuối cùng cha mẹ hắn thật sự chịu không nổi liền tưởng dọn đi ra ngoài trụ, chính là liền ở Lý bác cho bọn hắn tìm hảo phòng ở, đi tiếp bọn họ xuống núi khi, lại như thế nào cũng kêu không mở cửa, lúc ấy hắn liền có loại dự cảm bất hảo, vì thế hắn liền nhảy vào sân.

Trong nhà mặt ngoài hết thảy bình thường, chính là sở hữu phòng môn đầu là nửa mở ra, chỉ có hắn cha mẹ trụ kia gian phòng đại môn nhắm chặt, Lý bác lúc ấy liền biết muốn hư, hắn dùng sức một chân liền đem cửa phòng đá văng, lại phát hiện cha mẹ hắn còn ngủ ở trên giường, hắn tiến lên tìm tòi hơi thở, đã sớm tắt thở!

Lúc ấy Lý bác dọa không nhẹ, hắn chạy nhanh tìm tới nhà hắn một cái rất có uy vọng thân thích, cái này thân thích nghe hắn nói tình huống sau, liền dẫn người tới đem lão nhân nâng đi trực tiếp hỏa táng, còn dặn dò hắn muốn bí không phát tang, mau chóng đem tòa nhà ra tay.

Cho nên hắn mới lấy rất thấp giá cả đem tòa nhà thả ra đi, nhưng cha mẹ hắn vì cái gì sẽ xảy ra chuyện, hắn thật sự một chút cũng không biết.

Định lỗi nghe sau cũng có chút hối hận, lúc trước hắn mua tòa nhà khi, không phải không có hoài nghi cái này bên trong vấn đề, chính là hắn lại như thế nào cũng không nghĩ tới sẽ là hiện tại cái dạng này, sau đó định lỗi liền đem hắn hiểu biết đến sự tình, ở trong điện thoại nói cho khi tỉnh đường, khi tỉnh đường làm hắn không cần hành động thiếu suy nghĩ, chờ hắn điện thoại.

Cường tử mấy ngày nay vẫn luôn đầu ở tại khách sạn, hắn luôn là nghĩ đến đại hồ, vì cái gì chỉ có chính mình có thể nhìn đến hắn đâu? Vấn đề này hắn vẫn luôn tưởng không rõ, buổi tối cũng ngủ không yên, liền trên giường lăn qua lộn lại.

Đột nhiên, ngoài cửa sổ phóng tới một đạo ánh sáng, thứ hấn không mở ra được mắt, một lát sau, hấn cảm giác quang trở tối lúc sau mở mắt ra vừa thấy, phát hiện chính mình thế nhưng v ề tới cõi xay sơn nhà cũ mặt.

Một trận âm phong thổi trúng hấn cả người chỉ rùng mình, lúc này cường tử đột nhiên li ền nghe được dưới chân núi có tiếng bước chân đi r ồi đi lên, hấn dọa chạy nhanh trốn đến bụi cỏ trung.....

Nghe thanh âm đi lên chính là hai người, trong đó một cái đối một cái khác nói: "Cường tử, này phá chỗ ng ồi còn dùng hai ta trang quý dọa người a! Hoang thành như vậy nhi, không chừng có bao nhiêu cô h ền đã quý đâu?"

Cường tử trong lòng lạc một chút, này không phải đại hồ thanh âm sao? Hấn chậm rãi ngẩng đầu, thế nhưng thấy được "Một cái khác chính mình" cùng đại hồ đứng chung một chỗ!

Một cái khác chính mình còn đối đại hồ nói: "Người cho ta nhắm lại người kia miệng quạ đen, buổi tối chớ nói quý!" Nói xong hấn lại tri ền bốn phía đã bái bái nói: "Các vị bằng hữu, tiêu đệ cũng là vì hỗn khẩu cơm ăn, nếu có quấy r ầy, nhi ền hơn thông cảm, này đó ti ền giấy một h ồi thiêu cho đại gia!"

Cường tử một chút li ền minh bạch, đây là ngày đó buổi tối tình hình, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, một cái khác chính mình lập tức li ền phải nhận được điện thoại, quả nhiên cùng ngày đó buổi tối giống nhau, một cái khác chính mình tiếp điện thoại li ền tri ền sơn hạ chạy tới.....

Tiếp theo đại hồ li ền một người đi vào nhà cũ trước cửa, hấn c ầm trong tay hiệu tử phàm thật sâu c ắm ở đại môn bên cạnh, r ồi mới lấy ra phía trước chuẩn bị chết miêu, dùng một cây rắn chắc len dạ thẳng treo ở đại môn.

R ồi mới đại hồ li ền từ trong túi móc ra bật lửa, đem còn thừa ti ền giấy điếm thiêu, ti ền giấy mới vừa một chút ch âm, một cỗ âm phong li ền thổi lên, đại hồ chỉ lo cúi đầu hoá vàng mã, căn bản không có chú ý bốn phía.

Chính là lúc này tránh ở trong bụi cỏ cường tử lại phát hiện, đại hồ bốn phía đột nhiên nhiều rất nhiều bóng người, bọn họ giống như đều là từ nhà cũ đi ra, những người này chậm rãi tới gần đại hồ, chính là hẳn lại không chút nào cảm kích, vẫn là ở hoá vàng mã.

Lúc này trong bụi cỏ cường tử rốt cuộc thấy rõ này đó bóng dáng là cái gì, bọn họ có nam có nữ, quần áo đều là bất đồng thời kỳ, có vẫn là cổ đại người xuyên kiểu dáng.

Này đó kỳ quái người đều là bị đại hồ thiêu tiên giấy hấp dẫn lại đây, cường tử nhìn đại hồ thâm nghĩ, nếu lúc này chính mình chạy ra đi lôi kéo đại hồ xuống núi, kia đại hồ có thể hay không liền không cần đã chết?

Nghĩ đến đây, hẳn một cái bước xa xông ra ngoài, đang ở chuyên tâm đốt tiên giấy đại hồ bị vững chắc hoảng sợ, "Ta mẹ ơi! Người dọa người có thể hù chết người! Người không phải xuống núi sao? Như thế nào lại đã trở lại?"

Thứ 31 Cái Chuyện Xưa Hung Trạch (Sáu)

ps. Dâng lên 5-1 đổi mới, xem xong đừng chạy nhanh đi chơi, nhớ rõ trước đầu tháng phiếu. Hiện tại khởi - điểm 515 fans tiết hưởng gấp đôi vé tháng, mặt khác hoạt động có đưa bao lì xì cũng có thể nhìn một cái ngẩng!

Cường tử không có trả lời đại hồ vấn đề, chỉ là lôi kéo hẳn hướng dưới chân núi đi, đột nhiên, khắp nơi bóng người như là bị cái gì hấp dẫn giống nhau, tất cả đều từ bốn phương tám hướng bay vào đại hồ thân thể.

Vừa rồi còn tính bình thường đại hồ bỗng nhiên thật giống như thượng dây cốt rồi gỗ giống nhau, ném ra cường tử tay, rồi mới máy móc tính hướng đi tòa nhà đại môn, bốn phía càng ngày càng nhiều bóng người cũng bắt đầu xao động lên.....

Cường tử căn bản kéo không được đại hồ, hẳn trở mắt nhìn đại hồ đem vừa rồi treo cổ miêu len dạ thẳng lấy xuống dưới, rồi mới tròng lên chính mình trên cổ, tiếp theo hai chân đột nhiên một quỳ, cứ như vậy tưởng đem chính mình sống sờ sờ treo cổ ở trên cửa lớn.

"Đại hồ! Người thanh tỉnh một chút, mau cùng ta đi được không?"
Cường tử dùng hết toàn lực đem đại hồ hướng lên trên túm, muốn cho cô hẳn không bị lạc như vậy khăn, nhưng này hết thấy đầu hình như là phí công, vẫn luôn ở giữa giữa đại hồ chậm rãi đình chỉ giữa giữa, đầu của hẳn thấp hèn tới, thân thể cứng còng bất động.

Cường tử không cam lòng, liêu mạng ăn nãi kính nhi rốt cuộc đem cái chết trẫm chết trẫm đại hồ từ thẳng bộ túm ra tới, chính là lại phát hiện đại hồ đã sớm tắt thở, hẳn nước mắt rốt cuộc ngăn không được chảy xuống dưới, cứ như vậy nhìn đại hồ thi thể phát ngốc.

Không biết qua bao lâu, cường tử bỗng nhiên nghe được hẳn sau lưng có cái quen thuộc thanh âm vang lên, "Cường tử, người đi nhanh đi, đây đầu là mệnh, ta không trách người đi trước!"

Hắn quay đầu nhìn lại thế nhưng là đại hồ, hai cái đại hồ đồng thời xuất hiện ở trước mắt hẳn, chỉ không phải một cái là lạnh băng thi thể, một cái khác còn lại là không có thân thể quý hèn.

Đại hồ xem cường tử có chút sững sờ, liền đối hẳn nói: "Cường tử, người đi đi, cái này trong nhà có cái thực đáng sợ đồ vật, nó vẫn luôn ở đem phụ cận quý hèn hút vào tòa nhà, nhưng nó là cái gì ta cũng không rõ ràng lắm, tóm lại người mau rời đi, không bao giờ phải về tới là được rồi!"

Cường tử vừa định hỏi đại hồ, hẳn có phải hay không bị thứ này hại chết, chính là một đạo chói mắt bạch quang chiếu vào cường tử trên mặt, hẳn đột nhiên mở mắt ra, phát hiện chính mình nguyên lai còn ở khách sạn trên giường, chẳng lẽ là đại hồ cấp chính mình thức sớ, tưởng cảnh cáo hẳn không bao giờ muốn đi cái kia tòa nhà?

Lúc này cường tử di động vang lên, là Triệu quân đánh tới điện thoại, làm hẳn ngày mai cùng đi nhà cũ, cường tử trong lòng có chút do dự chính mình ứng không nên lại đi, chính là nghĩ đến đại hồ chết không minh bạch, nói cái gì chính mình đầu phải lại đi một lần.

Chuyến bầu trời ngo, Triệu quân, cường tử, đình lỗi cùng mã hoan vài người ở cõi xay dưới chân núi chờ khi tĩnh đường cùng một vị thần bí cao nhân, không một hồi liền thấy một chiếc màu đen Land Rover từ nơi xa khai lại đây, đi đến phụ cận vừa thấy, nguyên lai là khi tĩnh đường, hấn trên ghế phụ làm một cái người thanh niên.

Vài người hai mặt nhìn nhau, chẳng lẽ đây là khi tĩnh đường nhắc tới thần bí cao nhân? Nhưng bọn họ cũng không hảo minh hỏi, cũng chỉ có thể trước lên núi lại nói.

Tới rồi trên núi nhà cũ, vài người xuống xe, chỉ thấy trên xe trẻ trung người cũng đi xuống xe, lập tức đi tới nhà cũ trước đại môn, chăm chú nhìn sau một lúc lâu, rồi mới quay đầu đối khi tĩnh đường nói: "Mở cửa."

Khi tĩnh đường lập tức nhìn về phía đình lỗi, đình lỗi lúc này mới phục hồi tinh thần lại, vội móc ra chìa khóa mở ra khoá cửa.

Người thanh niên đẩy ra đại môn, đối mọi người nói một câu, "Ở chỗ này chờ ta," rồi mới liền cất bước đi vào, Triệu quân nhìn về phía khi tĩnh đường hỏi: "Cái này chính là cao nhân?"

Khi tĩnh đường gật gật đầu, "Nếu hấn cũng nhìn không ra tới, vậy thật sự không có biện pháp." Tiếp theo hấn lại hỏi Triệu quân, "Người đầu tra được cái gì?"

Triệu quân trước đem từ đình lỗi nơi đó đã biết tiền nhiệm nghiệp chủ tình huống cùng hấn nói một lần, rồi mới liền nói nổi lên chính mình tra được một chút sự tình.

Hấn cũng là tìm rất nhiều người hỏi thăm, nhưng là cũng đều không rõ lắm cái này tòa nhà là cái gì thời kỳ, lại cái gì người kiến, sau tới vẫn là có cái bằng hữu nhắc nhở hấn, tra một tra địa phương huyện chí, khả năng sẽ có điểm manh mối.

Quả nhiên làm Triệu quân ở huyện chí thượng phát hiện, ở dân quốc ba năm, một vị địa phương nổi danh hương thân, tại nơi đây xây cất này đồng nhà cũ, chính là trụ đi vào không mấy năm, cái này hương thân gia cảnh

liền suy tàn, sau tới nhi tử bởi vì cuốn vào một hũ quân phiệt phe phái tranh đấu trung, mà chịu khổ diệt môn.

Lúc sau cái này tòa nhà liền nhiều lần thay chủ, nhưng không ai có thể trụ lâu dài, sau tới giải phóng sau, cái này tòa nhà bị phân cho một vị họ ông lão tiên sinh, nghe nói hắn là một vị trứ danh cổ kiến trúc chuyên gia.

Hắn một trụ là gần 20 năm, ở hắn qua đời sau cái này tòa nhà lại thay đổi vài lần chủ nhân, đều trụ thực hảo, không phát sinh quá cái gì việc lạ.

Khi tĩnh đường nghe hắn nói xong, trầm tư một lát nói: "Chờ cao nhân ra tới rồi nói sau."

Hắn nói âm rói xuống, người thanh niên liền từ bên trong đi ra, nhìn thoáng qua mọi người nói: "Có thể vào được."

Vài người lập tức liền đi theo hắn đi vào nhà cũ, người thanh niên nhìn thoáng qua đình lối nói: "Ngươi là phòng ở hiện tại chủ nhân?"

Đình lối gật gật đầu, "Đúng vậy, cái này trong nhà vấn đề thực nghiêm trọng sao?"

Người thanh niên ngữ khí nghiêm túc nói: "Cái này tòa nhà không thể trụ người sống."

Đình lối sắc mặt biến đổi, "Cái gì, ngươi đừng nói giỡn, ta đây là muốn khai dân túc, nào có như thế nghiêm trọng?"

Người thanh niên cũng không trả lời đình lối nói, mà là xoay người nhìn về phía khi tĩnh đường nói: "Cái này tòa nhà đệ nhất nhậm chủ nhân, khẳng định là đắc tội cái gì người, bởi vì cái này tòa nhà ở lúc ban đầu đã bị kiến thành tam sát xuyên tâm cục."

Triệu quân đối này đó phong thủy việc thực cảm thấy hứng thú, hắn liền thuận miệng hỏi, "Cái gì là tam sát xuyên tâm?"

Khi tỉnh đường giải thích nói: "Chính là đại môn đối chính phòng môn, chính phòng câu đối hai bên cánh cửa phòng ngủ chính cửa phòng, loại này bố cục đối chủ nhân là cực kỳ không tốt."

Người thanh niên tiếp theo nói: "Nơi này dựa núi gần sông, cái gọi là sơn chủ người lớn, thủy chủ tài, phong thủy thượng xem này khối mà nhưng xem như cái tuyệt hảo chỗ."

Triệu quân vừa nghe cái này địa phương như thế hảo, liền nghi hoặc hỏi: "Nơi này phong thủy như thế hảo, vì cái gì sẽ tổng xảy ra chuyện đâu?"

Người thanh niên tựa hồ có chút không thích người khác đánh gãy hấn nói, mày nhăn lại nói: "Đó là bởi vì nơi này đối với người chết tới nói, là chỗ phong thủy thật tốt bảo huyết, chính là đối với người sống tới nói, lại là đoạn hèn nơi, trường kỳ ở, khẳng định sẽ giảm thọ thêm tai, cuối cùng cả nhà tử tuyệt. Bất quá sau tới có người nhìn ra cái này tòa nhà vấn đề, một lần nữa cải biến một chút cách cục, đáng tiếc người đời sau trong lúc vô tình đem cái này cứu thế cách cục cấp phá, mới có thể lại bắt đầu liên tiếp xảy ra chuyện."

Lúc này cường tử nhớ tới ngày hôm qua mộng, liền đối đại gia nói: "Đêm qua đại hồ cho ta báo mộng, nói cái này trong nhà có cái rất lợi hại đồ vật, có thể đem phụ cận quỷ đầu hút vào tới, vây ở bên trong."

Người thanh niên nghe sau, sắc mặt biến đổi nói, "Cái gì? Vì cái gì không nói sớm! Mau đi ra!"

Vài người bị hấn như thế một rống cũng mộng, ngay lập tức đi ra tòa nhà, chính là vừa ra tòa nhà liền trọn tròn mắt, từ đại môn nhìn ra đi, bên ngoài hết thấy bình thường, chính là vừa đi đi ra ngoài, mọi người rã lại về tới nhà cũ trong viện.

Người thanh niên một phách đầu nói: "Thì ra là thế, nơi này thế nhưng là một chỗ long huyết, đáng tiếc lại là đi đầu âm long, chỉ thích hợp táng nữ tử, cái này tòa nhà lúc ban đầu tác dụng hấn là vì lấy người dưỡng huyết, ở âm huyết thượng kiến dương trạch, khẳng định sẽ hao hết sở trụ người

phúc thọ, đồng thời nơi này hẳn là có cái hút quỷ trận, dùng để hấp thụ phụ cận âm hồn, một khi âm khí tụ tập đến nhất định trình độ, kia cái này địa phương long thế liền thành!"

【 cảm tạ đại gia cho tới nay duy trì, lần này khởi - điểm 515 fans tiết tác gia vinh quang đường cùng tác phẩm tổng tuyển cử, hy vọng đầu có thể duy trì một phen. Mặt khác fans tiết còn có chút bao lì xì lễ bao, lãnh một lãnh, đem đặt mua tiếp tục đi xuống! 】

Thứ 31 Cái Chuyện Xưa Hung Trạch (Bảy)

ps. Dâng lên 5-1 đổi mới, xem xong đừng chạy nhanh đi chơi, nhớ rõ trước đầu tháng phiếu. Hiện tại khởi - điểm 515 fans tiết hưởng gấp đôi vé tháng, mặt khác hoạt động có đưa bao lì xì cũng có thể nhìn một cái ngẩng!

"Chúng ta đây vẫn là người sống, vì cái gì cũng ra không được a?" Đinh lỗi hoảng sợ nói.

Người thanh niên nhìn nhìn chính mình tay nói, "Nếu này không phỏng chừng sai nói, chúng ta chỉ là linh hồn bị hút tiến vào, thân thể còn ở tòa nhà bên ngoài."

"Kia làm sao bây giờ? Khó trách đại hồ không cho ta lại đến! Đại hồ! Người ở nơi nào a!" Cường tử sốt ruột khắp nơi hô to.

Người thanh niên đối hẳn làm cái thủ thế, làm hẳn im miệng nói: "Đừng hô! Nơi này tuy rằng âm khí trọng, chính là phương diện này trừ chúng ta mấy cái, hẳn là không có mặt khác âm hồn, phía trước sở hữu bị hút vào tới âm hồn đều hẳn là bị hút quỷ trận cắn nuốt mà chuyển hóa thành âm khí."

Mã hoan cơ hồ muốn dọa ngắt đi rồi, nàng thất hồn nói: "Chúng ta đây không phải chết chắc rồi!"

Nhưng người thanh niên lại về mặt định liệu trước nói: "Yên tâm, hút quỷ trận khẳng định có mắt trận, nơi đó khẳng định có cái thực âm khí rất

nặng tà vật, chỉ cần chúng ta tìm được nó, là có thể phá cái này hút quỷ trận."

"Nhưng vì cái gì chúng ta phía trước trụ đêm đó không xảy ra việc gì đâu?" Đinh lỗi nghi hoặc hỏi.

"Đó là bởi vì đại hồ thế các người đã chết!" Lúc này vẫn luôn không nói chuyện khi tĩnh đường đột nhiên mở miệng, "Đêm đó nếu không phải đại hồ xuất hiện, như vậy chết khẳng định là các người!"

Đinh lỗi cùng mã hoan nghe sau kinh nhất thời nói không lời nói tới.....

Người thanh niên thực thông dong từ trong lòng ngực móc ra cái tinh xảo màu đen la bàn, chỉ thấy mặt trên kim đồng hồ bay nhanh xoay tròn, đột nhiên, kim đồng hồ định ở cái phương hướng bất động, tựa như nơi đó có cái gì đó vật chặt chẽ hút lấy nó giống nhau.

Hắn nhanh chóng bôn cái kia phương hướng đi tới tòa nhà hậu viện, nơi này mấy khỏa cây đào đều là dựa theo bát quái phương vị gieo trồng, hẳn là cái kia cổ kiến trúc chuyên gia dùng để áp chế này trạch âm khí, đáng tiếc trong đó một cây bị phía trước ở nơi này hai vợ chồng già cấp chém, lúc này mới làm hút quỷ trận lại lần nữa khởi động lên.

Dựa theo la bàn chỉ dẫn, người thanh niên đi tới mấy cây ở giữa, hắn nhìn thoáng qua đinh lỗi nói: "Có xằng sao?"

Đinh lỗi sửng sốt, ngay sau đó gật đầu nói: "Có!" Nói xong liền chạy tới tạp vật phòng lấy tới một phen thiết 杵.

Người thanh niên tiếp nhận đinh lỗi đưa cho hắn xằng sau, liền ở la bàn chỉ địa phương bắt đầu đi xuống đào, đào đã có hơn mười hạ sau, liền nghe được xằng đục tới đó vật thanh âm.....

Vài người vây đi lên vừa thấy, thế nhưng là một cái đại vại gốm, cái này vại gốm còn không có toàn bộ đào ra, lúc này cường tử đã đi tới nói: "Ta giúp người tiếp theo đào được không?"

Người thanh niên nói: "Có thể." Liền đem xẻng cho cườg tử.

Tuy nói cườg tử sức lực đạ, chính là hắ cũng dùng gầ một cái giờ mới đem vạ gổm toàn bộ đầ ra tới.

Khi tĩnh đườg vộ lấy một xô nước đi qua, hắ dùng thủy nhẹ nhàng súc rửa rớt mặt trên bùn đấ, lúc này đạ gia mới thấy rõ, cái này vạ gổm mặt trên điêu khắc một ít cỗ quái hoa vắn.

Khi tĩnh đườg nhìn về phía người thanh niên nói: "Đây là hút quỷ trận mắt trận?"

Người thanh niên gậ đầ nói: Là, thứ này oán khí rất nặng, ta cũng không vạ phần nắm chắc có thể hóa giải.

Triệu quân vừa thấy thứ này, liền cảm giác trong lòng có loại nói không nên lời sợ hãi cảm, chính là lại rất tò mò, "Cái này ung là cái gì?"

Người thanh niên lạnh lùng nói: "Là cái nữ nhân."

Khi tĩnh đườg nhìn thoág qua sắc trời nói, nếu ở đêm khuya trước chúng ta còn đi không ra đi nói, ngày mai buổi sáng sẽ có người ở ngoài cửa lớn phát hiện chúng ta mấy cái thi thể.

Mã hoan là nơi này duy nhất một người nữ sinh, lúc này bởi vì sợ hãi thế nhưng anh anh khóc thút thít lên, chỉ là nàng này vừa khóc, trên mặt đấ vạ gổm tựa hồ cũng đã chịu cảm nhiễm, thế nhưng bắt đầ ra bên ngoài chảy ra rất nhiều máu loãng tới.....

Người thanh niên quay đầ lại nhìn thoág qua mã hoan nói: "Nếu người muốn sống đi ra ngoài, hiện tại liền đưng khóc, người loại này là cảm xúc là hút quỷ trận thích nhất."

Mã hoan vừa nghe, lập tức ngừng tiếng khóc, còn là dọa không nhẹ, chỉ có thể gắt gao bắt lấy đĩnh lỗi tay.

Tiếp theo người thanh niên chính sắc nhìn mọi người nói: "Hiện tại nếu tưởng phá trận, cũng chỉ có mở ra cái này vại gốm, thả ra bên trong ác quỷ, như vậy chúng ta hẳn phách liền sẽ không bị hút quỷ trận cắn nuốt, chính là ta không nắm chắc nhất định có thể hóa giải bị thả ra ác quỷ, cho nên chúng ta đừng dạng cũng rất nguy hiểm."

Khi tĩnh đường xem vài người đều có chút do dự, liền đối bọn họ nói: "Tuy rằng ác quỷ thả ra đừng dạng nguy hiểm, nhưng này ta nhiều ít sẽ có vài phần sinh cơ, bằng không một khi hẳn phách bị cắn nuốt, đại la thần tiên cũng khó cứu."

Những người khác nghe xong khi tĩnh đường nói, cũng chỉ hảo đừng ý làm người thanh niên thả ra ác quỷ, nhưng hẳn lại đưa ra, muốn cho vài người trung nữ nhân duy nhất -- mã hoan tới làm vật dẫn, thỉnh quý thượng thân.

Mã hoan nghe xong lập tức dọa chân mềm, liền nói không được, nhưng người thanh niên lại nói, nếu thỉnh quý thượng thân, kia bị thượng thân người là không có gì tri giác, liền cùng làm một giấc mộng giống nhau, chờ ta đem quỷ thu, người liền có thể tỉnh.

Đinh lỗi nghi hoặc hỏi, "Chúng ta thân thể không đều lưu tại tòa nhà bên ngoài sao? Vì cái gì mã hoan không có đâu?"

"Bởi vì nàng là nữ nhân, âm khí giao trọng, dễ bị thượng thân, cái này hút quỷ trận liền đem thân thể của nàng cùng hẳn phách cùng nhau hút tiến vào."

"Kia nếu người thu không thành đâu?" Đinh lỗi vẫn là không yên tâm làm mã hoan tới làm chuyện này.

"Chúng ta đây liền sẽ cùng nàng cùng chết." Người thanh niên lạnh lùng nói.

"Ta đừng ý....." Mã hoan sợ hãi nói.

Tất cả mọi người không nghĩ tới luôn luôn nhát gan mã hoan thế nhưng sẽ đồng ý, kế tiếp sự tình liền để làm nhiệm vụ, người thanh niên lấy ra một chi ngân châm, đem mã hoan ngón giữa đâm thủng, bài trừ một giọt huyết, tích ở vai gôm mặt trên phong khẩu phù thượng, rồi mới hẳn lại điễm nhiên tam chi thanh hương, tiếp theo liền chậm rãi mở ra vai gôm.....

Một cỗ mắt thường có thể thấy được hắc khí từ vai gôm tan ra tới, ở trong không khí một chút biến đạ, người thanh niên thăm dò hướng ung nhìn lại, quả nhiên là cái nữ tử thi cốt, nàng trên người ăn mặc một kiện màu đỏ sậm áo cưới, thật dài tóc đẹp cao cao bàn với trên đầu, thủ đoạn chỗ còn có một ít trang sức mang ở mặt trên.

Tam chi hương đốt tới trung gian khi, nó yên khí đột nhiên ở vài người trung gian bay tới thổi đi, cuối cùng bay tới mã hoan trước mặt, theo nàng cái mũi đã bị nàng hút đi vào.

Trừ bỏ cái kia người thanh niên, tất cả mọi người xem choáng váng, chỉ thấy mã hoan cả người chấn động, tiếp theo liền cúi đầu, mà khi nàng lại lần nữa ngẩng đầu khi, nàng hai mắt lại là nhắm.

"Ta là Mao Sơn thuật sĩ Thẩm cười xuyên, ngươi là người phương nào" người thanh niên lạnh lùng hỏi.

Lúc này vẫn luôn đầu nhắm hai mắt mã hoan, đột nhiên mở hai mắt, một đôi đại đại mắt thế nhưng đã không có tròng trắng mắt, toàn bộ đều biến thành màu đen.

"Ta... Là... Ai? Thời gian có chút dài quá, làm ta hảo hảo ngẫm lại....." Một nữ nhân xa lạ thanh âm từ mã hoan miệng truyền ra tới.

Mã hoan đột nhiên chậm rãi đi phía trước đi rồi vài bước, rồi mới ha hả cười nói: "Ta nhớ ra rồi, các người đều là Tống gia người?"

Người thanh niên lắc đầu nói: "Chúng ta không có một cái họ Tống."

Mã hoan nghe được sau chậm rãi xoay người, vũ mị cười nói: "Không phải họ Tống, vậy các người vì sao sẽ xuất hiện ở chỗ này a?"

"Người trả lời vấn đề ta hỏi trước đã, ta phải trả lời vấn đề của người." Người thanh niên bình tĩnh nói.

Mã hoan a một tiếng nói: "Đúng vậy, người là hỏi ta là ai? Nay nhưng nói ra thì rất dài, người trả lời trước ta một vấn đề, Tống tổ nham một nhà tử tuyệt sao?"

Người thanh niên suy nghĩ vài giây nói: "Nếu người hỏi chính là cái này tòa nhà lúc ban đầu chủ nhân lời nói, nên tử tuyệt, bởi vì kia đầu là đem tấn một trăm năm trước sự."

【 cảm tạ đại gia cho tới nay duy trì, lần này khởi - điểm 515 fans tiết tác gia vinh quang đường cùng tác phẩm tổng tuyển cử, hy vọng đầu có thể duy trì một phen. Mặt khác fans tiết còn có chút bao lì xì lễ bao, lãnh một lãnh, đem đặt mua tiếp tục đi xuống! 】

Thứ 31 Cái Chuyện Xưa Hung Trạch (Tám)

ps. Dâng lên 5-1 đổi mới, xem xong đừng chạy nhanh đi chơi, nhớ rõ trước đầu tháng phiếu. Hiện tại khởi - điểm 515 fans tiết hưởng gấp đôi vé tháng, mặt khác hoạt động có đưa bao lì xì cũng có thể nhìn một cái ngẩng!

Mã hoan nghe được liền thật dài ra một hơi nói: "Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi."

Lúc này trong nhà cảnh vật đột nhiên tựa như thời không xuyên qua giống nhau, về tới trăm năm trước.....

Mã hoan giống một cái người giải thích giống nhau, cấp mọi người giảng tố một đoạn phát sinh ở dân quốc năm đầu chuyện xưa.

Ta kêu liễu nguyệt, nhà mẹ đẻ là đại thanh triêu xuống dốc hoàng tộc, thanh triêu không diệt vong phía trước, ta mẹ liền qua đời, đại nương vốn dĩ liền hận ta nương hận tận xương, liền muốn cho ta gả cho một cái tiền trang lão bản làm tiểu, chính là ta nương chết cũng không đồng ý, nói ta lại như thế nào cũng là khanh khách, như thế nào có thể gả cho người khác làm tiểu đầu?

Chính là đại nương lại không thuận theo không buông tha, cuối cùng ta nương một đầu đâm chết ở cha ta linh vị trước, chuyện này mới từ bỏ, chính là không có nương, ta ở nhà ngày liền càng khổ sở, còn cũng may ta nhất bi thăm thời điểm gặp hần.

Hần chính là ta trượng phu đoạn mộng thần, một vị có chí thanh niên, tuy rằng gia cảnh bần cùng, chính là vẫn luôn tức giận phấn đấu, chỉ tiếc uổng có viên ái quốc chi tâm, lại báo quốc không cửa.

Đại nương vì làm ta có thể giả hảo một chút, nàng hảo có thể được đến càng nhiều lễ hội tiển, vì thế liền tìm mấy cái sư phụ dạy ta càn kỳ thư họa, đoạn mộng thần chính là ta trong đó một cái lão sư.

Ngắn ngủn mấy tháng ở chung cái này, chúng ta yêu nhau, lúc ấy tân tư tưởng đang ở chúng ta mấy năm nay thanh người trung bắt đầu truyền bá, ta cũng là lần đầu tiên đã biết cái gì kêu "Tự do yêu đương."

Vì có thể cùng hần vĩnh viễn ở bên nhau, chúng ta lựa chọn tư bôn, chúng ta cùng đi Quảng Châu, bởi vì mộng thần chỉ có ở nơi đó mới có thể mở ra hần khát vọng.

Chúng ta ở Quảng Châu thành thân, qua mấy tháng thần tiên quyến lữ ngày, ai ngờ ngày vui ngắn chẳng tày gang, ta đại nương không biết từ nơi nào biết được ta ở Quảng Châu, liền phái người đem ta bắt trở về, mộng thần cũng bị bọn họ cấp đả thương.

Ta về đến nhà lúc sau, đại nương liền đem ta giả cho một cái họ Tống hương thân làm vợ kế, vừa mới bắt đầu ta thật sự tưởng chết cho xong việc, chính là khi ta biết mộng thần đã chết lúc sau, ta đột nhiên không nghĩ liền như thế đã chết!

Đại nương nói cho ta, mộng thần ở Quảng Châu bị chính phủ bắt, bởi vì hần là cách mạng đảng, cùng ngày liền cấp bắn chết, nhưng ta biết này hết thủy đầu là đại nương cùng họ Tống một nhà giở trò quỷ, ta một nữ nhân nếu muốn cấp trượng phu báo thù khó với lên trời, vì thế ta giả cho họ Tống, dụng tâm chờ đợi một thời cơ, rồi cuộc hoàng thiên không phụ lòng

người, làm ta chờ tới rồi một cái làm họ Tống cửa nát nhà tan cơ hội tốt.....

Họ Tống tưởng ở ngoài thành tuyển một chỗ thanh nhã nơi, cái một gian chính mình tổ phòng, vì thế liền tìm đến địa phương một vị nổi danh phong thủy tiên sinh, đáng tiếc cái này họ Tống chuyện xấu làm tẩn, không biết cùng vị này phong thủy tiên sinh có cái gì thù, cái này phong thủy trước thế nhưng tìm được rồi ta, muốn cho ta cùng hắn cùng nhau phá Tống gia phong thủy, làm hắn ở ba năm nội đoạn tử tuyệt tôn.

Ta tự nhiên là miệng đầy đáp ứng, chính là vị này phong thủy tiên sinh lại nói, trận này nếu tưởng thành, cần thiết phải có một người cam tâm tình nguyện hy sinh chính mình tánh mạng, ta mệnh sớm tại mộng thần chết sau, không phải ta, ta tồn tại chính là vì cho hắn báo sầu.

Nhưng ta lại có cái phụ gia đi điều kiện, chính là làm hắn trước giúp ta giết chết một người, ta mới có thể tin tưởng lời hắn nói, người này không phải người khác, chính là ta nhà mẹ đẻ đại nương, nếu không có nàng, ta cùng mộng thần hiện tại còn ở Quảng Châu quá tự do tự tại ngày đâu!

Phong thủy tiên sinh trầm tư một lát liền đồng ý, hắn hướng ta muốn ta đại nương sinh thần bát tự, lúc sau không quá mấy ngày, ta liền nghe nói ta đại nương đột nhiên chết bất đắc kỳ tử mà chết, ta biết là cái kia phong thủy tiên sinh làm, cũng liền tin tưởng hắn có năng lực làm Tống gia cũng không được chết già.

Vì thế ta dựa theo hắn nói, ở 7 ngày rằm hôm nay, mặc vào một kiện đại áo cưới, treo cổ ở chính mình trong phòng, Tống gia cảm thấy đen đủi, liền trộm đem ta táng.

Nhưng vị kia phong thủy tiên sinh lại ở vào lúc ban đêm liền đào ra ta thi thể, phong ở một cái đại ung bên trong, sẵn người chưa chuẩn bị, chôn ở nơi này, lúc sau hắn liền cùng Tống gia người ta nói, nơi đây là một cái phong thủy thật tốt bảo địa, trăm năm khó gặp.....

Tống gia người tin là thật, liền tại đây khối trên mặt đất che lại trạch, còn thỉnh cái kia phong thủy tiên sinh ở trạch vải bố lót trong phong thủy

trận, trận bổ hảo sau, ta liề n cái gì cũng không biết, ta chỉ là cảm thấy chính mình một ngày so thiên muốn hận, lòng ta oán cũng một ngày so với một ngày muốn thâm, phong thủy tiên sinh nói, chỉ có như vậy hấn tại đây khối trên mặt đất sở bổ hết thầy cục, mới có thể phát huy lớn nhất tác dụng.

Nghe xong nữ quý liễu nguyệt nói xong chính mình chuyện xưa sau, người thanh niên nhàn nhạt nói: "Tổng gia người sớm đã chết cả rồi, người tại đây trăm năm gian, còn hại chết rất nhiều cùng người không liên quan người!"

"Thì tính sao, kia đều là bọn họ mệnh, ta cũng có ta mệnh, chính là làm sở hữu đi vào trận người đều chết hết!" Liễu nguyệt mặt thoáng chốc biến vô cùng dữ tợn, bốn phía dòng khí cũng bắt đầu có chút nóng nảy lên.

Người thanh niên vừa thấy tình huống không đúng, liề n từ hấn trong lòng ngực móc ra một đạo hoàng phù, giảo phá ngón tay ở mặt trên vẽ một cái cổ quái ký hiệu, rồi mới dùng sức hướng liễu nguyệt bay qua đi.

Chỉ nghe liễu nguyệt hét thảm một tiếng lúc sau, lại phát ra một trận người cười thảm nói: "Không quan trọng, chính là ta đã chết, các người cũng là giống nhau đều ra không được! Các người liề n b ấ ta vĩnh viễn lưu lại nơi này! Ha ha ha....."

"Người không nghĩ trông thấy đoạn mộng th ần sao?" Người thanh niên lạnh lùng nói.

Liễu nguyệt sửng sốt, sắc mặt một chút liề n khôi phục bình thường, nàng có chút không thể tin được hỏi: "Người nói cái gì?"

Người thanh niên lại lặp lại một lần, "Người không nghĩ trông thấy đoạn mộng th ần sao? Ta có thể câu tới h ần phách của hấn cùng người gặp nhau."

"Thật sự? Kia, ta đây hiện tại có phải hay không đặc biệt khó coi?" Liễu nguyệt vội tay dùng chĩnh hiện một chút tóc.

"Nhưng là ta có cái đi ều kiện!" Người thanh niên mắt sáng như đuốc nói.

Liễu nguyệt hiểu ý cười, "Yên tâm, nếu ta có thể nhìn thấy mộng th ần, tự nhiên sẽ thả các người, ta cũng sẽ không lại lưu luyến này tr ần thế gian hết thảy."

Người thanh niên cùng liễu nguyệt đạt thành đi ều kiện sau, li ền hướng nàng muốn đoạn mộng th ần sinh th ần bát tự, r ồi mới lấy ra một trương chiêu h ần phù, đem đoạn mộng th ần bát tự dùng chính mình huyết viết đi lên, chuẩn bị b ị b ị lửa thiêu.

Lúc này khi tĩnh đường chậm rãi tiến đến h ắn bên tai hỏi, "Nhất định có thể đưa tới sao?"

"Không nhất định, nếu đoạn mộng th ần chuyển thế đ ầu thai, li ền vô pháp chiêu đến h ần phách, ta cũng là đánh cuộc một phen." Người thanh niên nhỏ giọng nói.

Khi tĩnh đường tức khắc biết vậy chẳng làm, sớm biết rằng li ền không nên v ững nước đục này, hiện tại chỉ hảo xem này vài người vận khí như thế nào, h ắn bất đắc dĩ thối lui đến một bên, nhìn người trẻ tuổi trong tay phù một chút thiêu xong.

Một phút đ ồng hồ, hai phút, li ền ở mọi người m ồ hôi lạnh đ ầu chảy xuống tới khi, một trận âm phong thổi khai tòa nhà đại môn, một đoàn sương khói lôi cuốn một vị người mặc trường bào áo khoác ngoài, vẻ mặt đáng vẻ thư sinh nam nhân phiêu tiến vào.

Ngày thường nếu là nhìn thấy quý, phỏng chừng nơi này đại đa số người đ ều sẽ dọa chết khiếp, nhưng l ần này lại giống như nhìn thấy cứu tinh nhìn trường bào quý đoạn mộng th ần.

Liễu nguyệt giật mình, trong mắt nước mắt li ền ngăn không được chảy xuống dưới, "Mộng th ần....."

"Liễu nguyệt, ta tìm người tìm hảo hảo a!" Đoạn mộng thần ôm chặt bị liễu nguyệt thượng thân mã hoan, bên cạnh đình lỗi có chút kiềm chế không được, nhưng lại bị khi tĩnh đường một phen giữ chặt, đôi hấn lác đầu ý bảo không cần hành động thiếu suy nghĩ.

"Mộng thần, người vì sao không có đi đâu thai đâu?" Liễu nguyệt động tình hỏi đoạn mộng thần.

Hấn lác đầu nói, "Ta vẫn luôn ở Tam Sinh Thạch bên cạnh chờ người, tưởng cùng người cùng nhau quá lâu Nại Hà, chính là nhất đẳng chính là thượng trăm năm, cũng không thấy người tới, ta vốn tưởng rằng người sẽ hảo hảo tồn tại, có nhi có nữ, sống lâu trăm tuổi....."

Liễu nguyệt nhẹ nhàng bưng kín hấn miệng, "Không có người, ta tồn tại còn có cái gì ý tứ, ta đã biết người tin người chết sau, duy nhất nguyện vọng chính là cho người báo thù!"

"Mấy năm nay người cũng khổ đủ rồi, chúng ta đi thôi..... Không cần lại lưu tại cái này làm người thống khổ địa phương, được không?" Đoạn mộng thần gắt gao lôi kéo tay nàng nói.

Liễu nguyệt rưng rưng gật gật đầu, rồi mới quay đầu lại nhìn về phía người trẻ tuổi: "Ta đi sau, các người liền có thể hồi hồi!" Nói xong liền cũng không quay đầu lại cùng đoạn mộng thần đi rồi.

Mã hoan tắc một chút liền té xỉu trên mặt đất, đình lỗi vội tiến lên đỡ lấy nàng, rồi mới nhìn về phía người thanh niên.

Người thanh niên xua xua tay nói: "Nàng không có trở ngại, một hồi là có thể tỉnh lại, hiện tại việc cấp bách là đại gia mau trở lại thân thể của mình đi....."

Mọi người cùng nhau đi ra đại trạch, vừa ra đại môn, liền thấy bọn họ mấy nam nhân đều tung ngang dọc ngã xuống trên mặt đất, không có có hút quỷ trận trời buộc, đại gia thực nhẹ nhàng liền trở về.

Mã hoan không một h ỏi cũng chính mình tỉnh, nàng xem tất cả mọi người đi ra nhà cũ, cao hứng thẳng rớt nước mắt.

Nhưng thật ra vị kia người thanh niên nói: "Cái này tòa nhà mười năm nội không thể trụ người, nhưng là ban ngày người càng nhiều càng tốt, mười năm lúc sau nơi này âm khí tự nhiên li ền tan."

Cuối cùng Triệu quân vẫn là lấy cao hơn thị trường giá cả thu đủ r ồi đình lỗi tòa nhà, làm nghỉ phép thôn nhà ăn, như vậy li ền thỏa mãn "Ban ngày người nhiều, buổi tối không ai" đi ều kiện.

Xuống núi khi, Triệu quân trộm hỏi khi tĩnh đường, vị này thần bí trẻ trung người là ai a? Như thế lợi hại!

Khi tĩnh đường cười cười nói: "Đó chính là một cái khác chuyện xưa."

《 bốn chuyện xưa xong 》

【 cảm tạ đại gia cho tới nay duy trì, lần này khởi - điểm 515 fans tiết tác gia vinh quang đường cùng tác phẩm tổng tuyển cử, hy vọng đ ầu có thể duy trì một phen. Mặt khác fans tiết còn có chút bao lì xì lễ bao, lãnh một lãnh, đem đặt mua tiếp tục đi xuống! 】

Đệ Tam Mười Hai Cái Chuyện Xưa Ngọc Phật Điều Truy (Một)

Ngũ Kiến khai mười mấy năm xe taxi, ở buổi tối không phải không gặp được quá tà môn sự, chính là giống hôm nay như thế dọa người vẫn là lần đ ầu tiên gặp được.

Tháng này Ngũ Kiến là ca đêm, hấn từ Lưu sư phụ trong tay tiếp nhận xe li ền cùng bình thường giống nhau, chạy sân bay này tuyến.

Vừa r ồi có cái khách nhân ở tích tích thượng ước hấn đưa vài người đi sân bay, hấn đem người đưa đến sau, lại phát hiện ở xe trên ghế phụ có cái màu xanh biếc đ ồ vật, hấn c ần lấy tới vừa thấy, nguyên lai là khối ngọc truy, nhìn qua hấn là giá trị điểm tỉ ền.

Hắn đang do dự muốn hay không còn cho nhân gia khi, trong giây lát từ sau coi kính nhìn đến, trên xe thế nhưng còn có cái nữ hài không xuống xe.

Ngũ Kiến nhất thời chợt dạ, liền hỏi nàng một câu: "Người không đuổi phi cơ sao?"

Nữ hài lúc đầu nói: "Ta không đuổi phi cơ, phiên toái người đưa ta đến Long Xuyên sơn."

Ngũ Kiến vừa nghe nàng thế nhưng muốn đi nghĩa địa công cộng, liền âm dương quái khí nói: "Mỹ nữ, đại buổi tối, nhưng đừng khai loại này vui đùa a!"

"Không ai cùng người nói giỡn, ta hôm nay hẳn là đi tham gia một vị trưởng bối lễ tang, chính là vẫn luôn có chuyện đi không khai, chính là vẫn đi tổng hảo quá không đi thôi!" Nữ hài chính sắc nói.

Nhưng là Ngũ Kiến vẫn là không quá muốn đi, rốt cuộc đại buổi tối chạy cái loại này địa phương quá người, hơn nữa chính yếu chính là trở về còn kéo không cái gì sống, chỉ có thể xe trống trở về.

Nữ hài tựa hồ nhìn ra Ngũ Kiến ý tưởng, liền đối hắn nói "Yên tâm đi, người bình thường đánh biểu, ta cho người gấp đôi tiền xe."

Nghe nàng như thế nói, Ngũ Kiến cũng không hảo lại nói cái gì, liền một chân chân ga triêu Long Xuyên sơn phương hướng khai đi.....

Đọc theo đường đi không nói gì, Ngũ Kiến ngày thường tuy rằng là cái làm nhảm, chính là bởi vì nhân gia là đi nhà tang lễ, hẳn cũng không hảo không lời nói tìm lời nói loạn hỏi.

Ai ngờ xe mới vừa khai thượng Long Xuyên quốc lộ, phía trước liền có cái nữ nhân đứng máy, này Long Xuyên quốc lộ chính là thẳng tới nghĩa địa công cộng duy nhất một cái lộ, ngày thường thời điểm trên đường nhiều ít sẽ gặp được mấy chiếc xe, nhưng hiện tại thời gian có chút chậm, Ngũ Kiến nhìn đến có người đứng máy liền tưởng dừng xe.

Nhưng người ở mặt sau nữ hài đột nhiên lớn tiếng nói: "Ngàn vạn đừng có ngừng xe, vẫn luôn khai qua đi!"

Ngũ Kiến sửng sốt, khá vậy không hảo phản bác, rốt cuộc nhân gia ra gấp đôi giá, không muốn cùng người khác cùng xe cũng hợp tình nhưng lý, lại nói hẳn một hồi khi trở về, nếu người này còn không có chỗ đến xe, hẳn lại kéo lên nàng cũng không muốn a!

Đương xe khai quá nữ nhân bên người khi, Ngũ Kiến thấy rõ nàng khuôn mặt, là cái tóc dài phiêu phiêu mỹ nữ, ăn mặc một thân màu trắng váy liền áo, trong tay còn cầm cái gì đồ vật.

Lúc này Ngũ Kiến lại phát hiện sau lưng nữ hài sắc mặt rất khó xem, liền hỏi nàng xảy ra chuyện gì? Có phải hay không nơi nào không thoải mái?

Nữ hài lắc đầu nói: "Còn hảo người không dừng xe!"

"Vì cái gì như thế nói?" Ngũ Kiến tò mò hỏi.

Nữ hài vẻ mặt hoảng sợ nói: "Người chạy ra thuê xe thế nhưng chưa từng nghe qua, Long Tuy nhiên lộ quý nhờ xe chuyện xưa sao?"

Ngũ Kiến ha hả cười, nghĩ thầm: Đây lại là tiểu nữ sinh dùng để dọa người đồ vật, liền đối nàng nói: "Ta buổi tối trước nay không chạy quá con đường này, cho nên không nghe được, người nói đến nghe một chút, ta sau này cũng tiểu tâm một chút."

Nữ hài thở dài nói: "Xem người như thế chậm còn dám đưa ta lên núi phân thượng, ta liền nói cho người đi, nghe nói a, tại đây con rồng tuy nhiên trên đường, một qua buổi tối 10 điểm, sẽ có nam tài xế nhìn đến một cái bạch y nữ nhân ở ven đường nhờ xe, kinh nghiệm phong phú tài xế già giống nhau đều sẽ làm như không thấy khai qua đi, nếu là huyết khí phương cương người trẻ tuổi liền sẽ dừng xe, làm nữ nhân này lên xe, chính là giống nhau loại này tài xế kết cục liền sẽ thực phẩm, ra tai nạn xe cộ bị thương đều là nhẹ, nghiêm trọng mạng nhỏ đều sẽ vứt bỏ! Cho nên a, ngàn vạn không cần tại đây con đường thượng làm bạch y nữ nhân lên xe!"

Ngũ Kiến điềm điềm nói: "Hào, ta nhớ kỹ!" Chính là hắn từ sau coi kính liếc liếc mắt một cái nữ hài, phát hiện nàng hôm nay xuyên cũng là màu trắng quần áo.

Triệu Quyên hôm nay quá xui xẻo, tham gia xong thân thuộc lễ tang sau, cùng xe tới thân thích thế nhưng đem nàng cấp quên ở nhà tang lễ, nàng lại hảo mặt mũi, không nghĩ cho các nàng gọi điện thoại, đành phải khổ thân!

Nàng từ Long Tuyên sơn nghĩa địa công cộng một đường đi xuống tới, tưởng sao cũng có thể đáp một chiếc xe xuống núi đi, ai ngờ một chiếc xe cũng chưa gặp được, vừa rồi thật vất vả nhìn đến một chiếc xe taxi, vẫn là lên núi, lên núi liên lên núi, không sao cả! Dù sao hắn còn muốn xuống núi.

Không nghĩ tới này xe taxi thượng rõ ràng không ai, tài xế lại không ngừng xe, vèo một chút liên từ Triệu Quyên bên người khai qua đi, còn bắn nàng màu trắng váy liên áo thượng một mảnh bùn điềm tử!

Chính là tái sinh khí nàng cũng đến xuống núi a, hiện tại sắc trời như thế chậm, này quốc lộ đèn đường lại ám không được, thật là càng đi càng sợ hãi, nàng đành phải lấy ra di động, ở tích tích thượng hẹn một chiếc xe taxi.

Không một hồi liên người đoạt đơn, Triệu Quyên nghĩ thầm: Không phải là vừa rồi kia xe taxi đi?

Ngũ Kiến xe vừa mới đến Long Tuyên sơn nghĩa địa công cộng, hắn đi động thượng liên nhắc nhở phụ cận có người ước xe, hắn không nghĩ tới xuống núi còn có thể kéo lấy sống, liên cao hứng đoạt đơn.

Xe sau ng ữ nữ hài thanh toán gấp đôi tiền xe sau đã đi xuống xe, trước khi đi còn cố ý dặn dò Ngũ Kiến xuống núi khi không cần lại kéo sống, trực tiếp xuống núi.

Ngũ Kiến ngoài miệng tuy rằng đáp ứng rồi, chính là trong lòng lại nghĩ, có tiền không kiếm là ngốc tử! Nhưng hắn nhìn ước xe địa chỉ sau, bên trong cũng không khỏi sinh nghi, sẽ không chính là vừa rồi ven đường nữ nhân kia đi?

Quả nhiên xe hướng dưới chân núi không khai một h ồi, li ền thấy được vừa r ồi nữ nhân còn ở ven đường thượng đ ăng đ ầu, Ngũ Kiến chậm rãi dừng lại xe, mở ra cửa sổ xe nói: "Là người ước xe sao?"

Triệu Quyên liếc mắt một cái li ền nhận ra đây là vừa r ồi kia xe taxi, li ền có chút tức giận nói: "Vừa r ồi người trên xe lại không ai, vì cái gì không ngừng xe a?"

Ngũ Kiến một chút đã bị hỏi mông, nghi hoặc nói: "Ta vừa r ồi trên xe có vị khách nhân, nàng không cho ta dừng xe, ta cũng không có biện pháp."

"Người cho ta hạt a, nếu là xem người xe người có người, ta như thế nào sẽ như thế sinh khí! Người trên xe không ai, chẳng lẽ vẫn là quỷ không thành a!" Triệu Quyên tức giận bất bình nói.

Ngũ Kiến còn tưởng cùng nàng cãi cộ hai câu, chính là đột nhiên nghe nàng như thế vừa nói, li ền không nói.

Triệu Quyên xem tài xế sắc mặt không tốt, nghĩ th ầm sẽ không thật làm chính mình nói đi? Nàng phun phun ra đ ầu lưỡi, cũng không h ề lên tiếng.

Ngũ Kiến vẻ mặt bu ồn bực đem xe mở h ạp thành phố, nghĩ th ầm chính mình sẽ không như thế xui xẻo đi?

Triệu Quyên xem h ắn mặt vẫn luôn thực xú, li ền an ủi h ắn nói: "Ai, tài xế sư phụ, cách ngôn như thế nào nói tới, thường ở bờ sông đi, nào có không ướt giày, thường đi đêm lộ, nào có không gặp quỷ có phải hay không, ha hả....."

Đối với nàng loại này tái nhợt vô lực an ủi, Ngũ Kiến nghe xong chỉ nghĩ đối nàng trợn trắng mắt.

Triệu Quyên xem tài xế căn bản không tiếp nàng lời nói, cũng cảm thấy tự tìm mất mặt, chính là nàng lại đột nhiên nghĩ đến một vấn đề, li ền đối Ngũ Kiến nói: "Ai? Đúng r ồi! Nàng phó cho người ti ền xe không phải là ti ền giấy đi?"

Ngũ Kiến một cái phanh gấp ngừng lại, "Cái này tiêu thụ, đại buổi tối chớ nói quý được không, ta tại đây sao ban đêm ở một cái đi thông nghĩa địa công cộng quốc lộ thượng làm người lên xe, có phải hay không cũng là công đức một kiện đâu? Ta không cần người cảm động đến rơi nước mắt, có phải hay không cũng không cần cấp ngọt ngọt đâu? Mặc dù vừa rồi vị kia nữ hành khách là quý, vậy người có phải hay không hẳn là cũng muốn cảm tạ một chút nàg đâu? Bằng không người làm sao gặp được ta xe, người hiện tại còn ở cái kia hắc không rét đậm đường cái thượng dùng người chỗ đó 11 lộ ở hướng sơn thẳng đi đâu!"

Đệ Tam Mười Hai Cái Chuyện Xưa Ngọc Phật Điều Truy (Nhị)

Ngũ Kiến chưa từng có một hơi nói sao nói nói nhiều, còn không mang theo thở dốc!

Triệu Quyên làm cái này xe taxi tài xế hảo một đốn trách móc, nàg đành phải bẹp bẹp miệng nói: "Ta cũng là hảo ý, hảo tâm không hảo báo."

Ngũ Kiến bất đắc dĩ lắc đầu, trong lòng chỉ có thể thầm nghĩ, "Không cùng nữ nhân tranh ưu khuyết điểm!"

"Ta liền ở phía trước t đại xuống xe!" Triệu Quyên rốt cuộc thấy được nàg trường học, trong lòng nước mắt là ào ào.

Ngũ Kiến nhìn thoáng qua cái này bản địa rất là có danh tiếng đại học, nói: "Người ở t đi học?"

Triệu Quyên mắt tròn trắng nói: "Sai, ta là t đại lão sư, ta có như thế không thành thực sao?"

Ngũ Kiến vẫn là nho nhỏ lấp bắp kinh hãi, không nghĩ tới cái này nhìn qua hai mươi xuất đầu nữ hài, thế nhưng ở đại học đương lão sư, xem ra chính mình cũng có nhìn lầm thời điểm.

Triệu Quyên thanh toán tiền xe xuống xe sau, liền dùng một loại ánh mắt lộ vẻ kỳ quái nhìn Ngũ Kiến, "Nghe cô bà nội một câu khuyên, sau này buổi tối không cần lại chạy Long Xuyên sơn cái kia chạy, lấy người hiện

tại vận khí, lại chạy khăng định xảy ra chuyện!" Nói xong liền xoay người đi vào trường học đại môn, mới vừa đi một nửa lại chạy trở về, "Đại thúc, cấp trương phiến tử bái, sau này ước xe cũng phương tiện!"

Ngũ Kiến cười cười, đưa cho nàng một trương chính mình danh thiếp.

Triệu Quyên, đại tâm lý học chuyên nghiệp sinh viên năm 4, cũng không phải cái gì nàng trong miệng đại học lão sư, nàng cá tính cổ linh tinh quái, như thế nói chỉ là vì chấn chấn động Ngũ Kiến cái này xe taxi tài xế, tỉnh làm hắn xem thường chính mình.

Ngũ Kiến nhìn cái này cô gái nhỏ dần dần đi xa, lúc này mới nhớ tới một sự kiện, có lẽ cái kia cô gái nhỏ vừa rồi có một câu, vẫn là có điểm đạo lý, vì thế hắn liền ở chính mình trong bóp tiền tìm nửa ngày, phát hiện hết thấy bình thường, tất cả đều là nhân dân ngân hàng phát hành nhân dân tệ, cái này làm cho hắn nhiều ít thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Sau đó hắn lại lấy ra chính mình trên người kia khối ngọc trụ, đối với ánh đèn nhìn kỹ, quả nhiên là kiện thứ tốt, đây là một cái màu xanh biếc ngọc Phật, chạm trổ cũng thực tinh xảo, khăng định giá cả xa xỉ, Ngũ Kiến nghĩ nghĩ, thứ này chính mình không thể như thế cần, nếu thật giá trị cái này chục vạn, cái này đã có thể bay lên đến pháp luật mặt!

Vì thế hắn liền đem xe khai phụ cận một chỗ đồn công an, tính toán giao cho cảnh sát đồng chí tới xử lý được, mặc kệ là thật là giả, chính mình cũng bớt lo.

Hắn đem xe đình hảo sau, liền đi vào đồn công an, thời gian này bên trong chỉ có hai cái trực ban cảnh sát ở ngủ gà ngủ gật, Ngũ Kiến bắt tay đuổi đến túi quần tưởng móc ra cái kia ngọc trụ, chính là bỗng nhiên liền phát hiện ngọc trụ không thấy!

Ngũ Kiến rõ ràng nhớ rõ chính mình vừa rồi liền đem ngọc trụ đặt ở bên phải túi quần khi nguyên, như thế nào sẽ chỉ chớp mắt liền biến mất đâu? Hắn sấn trực ban cảnh sát còn không có phát phát hiện hắn, liền lại lặng lẽ lui trở về.

Trở lại trên xe sau, Ngũ Kiến lại tỉ mỉ tìm kiếm cẩn thận tìm một lần, xác thật không có, tựa như cái này ngọc Phật điều trụ chưa bao giờ từng xuất hiện quá giống nhau.

Tính, muốn làm cái không nhất của rơi rất tốt thanh niên, ông trời còn không cho hắn cơ hội này, hắn nhìn thoáng qua đồng hồ, đầu mau buổi sáng 5 điểm, thiên đầu là sáng, đêm nay thượng lặn lộn nửa ngày, liền kéo hai sống, bất quá thu vào vẫn là không tích.

Mỗi ngày giao xe phía trước, Ngũ Kiến đều cấp đem xe bình xăng thêm nữa, đây là hắn cùng bạch ban Lưu sư phụ cố hữu ăn ý.

Hôm nay cũng giống nhau, hắn đem xe chạy đến trạm xăng đầu, bỏ thêm 100 đồng tiền du, chính là đương hắn chuẩn bị trả tiền thời điểm, lại đã xảy ra một việc rất quý dị.

Thu khoản tiền nữ sinh tiếp nhận Ngũ Kiến tiền vừa thấy, liền dùng mắt nghiêng về một bên Ngũ Kiến nói: "Đại thúc, người cho ta là gốc tử sao?"

Ngũ Kiến bị nàng làm cũng là sửng sốt, nói: "Xảy ra chuyện gì tiểu muội muội, tiền cấp thiếu?"

Tiểu nữ sinh đem vừa rồi kia trương tiền ném trở về nói, "Người phải tốn giả tệ ít nhất cũng đến hoa cái cùng thật tệ giống nhau đó mới được đi? Đây người nếu có thể hoa đi ra ngoài, không phải người điên rồi, chính là ta điên rồi!"

Ngũ Kiến cầm lấy tiểu nữ sinh ném lại đây tiền đặt ở trong tay một sờ, hắn trong lòng liền lạc một chút, này tiền có vấn đề, đừng nói là thu khoản tiểu nữ sinh, chính mình cũng có thể lấy ra tới, hắn hướng về phía ánh sáng vừa thấy, thế nhưng là trương mình tệ!

Ngũ Kiến chạy nhanh đem trong bóp tiền sở hữu tiền đều đào ra tới, quả nhiên lại ở bên trong tìm ra tam trương! Mặt trên thành linh viết Trung Quốc phong đầu ngân hàng.....

Ngũ Kiến cái này khí a, đây đúng là đi Long Tuy ền sơn nghĩa địa công cộng cái kia nữ cho hấn kia bốn trăm sao? Chính mình thế nhưng còn tìm hai mươi!

Nhưng lại tưởng tượng không đúng a, li ền này ti ền đừng nói cho hấn, cấp cái 10 tuổi hài tử cũng không thể muốn a, hấn một cái tài xế già, như thế nào sẽ nhìn không ra tới đâu? Còn có kia sẽ ở t đại cửa, hấn cũng kiểm tra qua, trong bóp ti ền ti ền cũng không có vấn đề gì a, như thế nào thiên sáng ngời, này ti ền li ền thay đổi đâu?

Ngũ Kiến c ần thiết thừa nhận một cái hấn không muốn thừa nhận hiện thực, đó chính là hấn gặp quỷ!

Hấn từ trong bóp ti ền tìm ra một trương thật ti ền, phó cho trạm xăng đầu tiểu nữ sinh, nàng xem Ngũ Kiến biểu tình cô quái, cũng li ền không dám lại nói cái gì chế nhạo hấn nói.

Cùng Lưu sư phụ giao xong xe sau, Ngũ Kiến li ền về nhà ngủ, vốn dĩ hấn còn tưởng cùng Lưu sư phụ nói nói chuyện này, chính là tưởng tượng cũng quái mất mặt, li ền không mặt mũi trương cái này miệng.

Chính là hấn thật sự là đau lòng này bốn trăm đ ồng ti ền, một ngày bạch chơi không nói, còn đập đi vào 20! Xem ra cái kia t đại cô gái nhỏ nói rất đúng, Long Tuy ền sơn con đường này là có điểm tà môn, l ần sau nói cái gì cũng không thể lại đi.

Nghỉ ngơi một ngày, buổi tối Ngũ Kiến lại trọng nhật tâm tình, chuẩn bị xe thể thao, ngày hôm qua sự hấn chỉ có thể an ủi chính mình, coi như quyên cấp cô h ần dã quỷ!

Đêm nay sinh ý không t ối, liên tiếp tiếp mấy cái sống, Ngũ Kiến vừa mới chuẩn bị đi ăn chút bữa ăn khuya, hấn di động li ền vang lên, Ngũ Kiến móc ra tới vừa thấy, là cái xa lạ dãy số, hấn chuyển được vừa nghe, nguyên lai là ngày hôm qua t đại cái kia cô gái nhỏ.

"Đại thúc, tới t tiêu chảy ta một chuyến bãi!" Triệu Quyên làm nũng nói.

Ngũ Kiến lập tức liền nghe ra là đêm qua cái kia cô gái nhỏ, liền hỏi nàng đi chỗ nào a?

Không nghĩ tới nàng lại nói ra một cái Ngũ Kiến không bao giờ muốn nghe đến địa phương -- Long Tuyên sơn nghĩa địa công cộng.

"Không đi không đi không đi!" Ngũ Kiến liên tiếp nói ba cái không đi, hẳn nghĩ thầm, chính mình điên rồi còn đi cái kia phá mà!

Triệu Quyên vừa nghe Ngũ Kiến ngữ khí không đúng, liền hỏi hẳn: "Đại thúc, người xảy ra chuyện gì? Sẽ không đêm qua người thật gặp quỷ đi?"

"Ta thấy không gặp quỷ cùng người không quan hệ, người tìm khác xe đi, dù sao ta sẽ không đi!" Ngũ Kiến ngữ khí kiên quyết nói.

Kỳ thật Triệu Quyên không phải không đi tìm người khác, chỉ là nàng vừa nói chính mình muốn đi Long Tuyên sơn nghĩa địa công cộng, vẫn là buổi tối đi, cái nào người bình thường dám kéo nàng a? Nghĩ tới nghĩ lui, nàng đành phải cấp Ngũ Kiến gọi điện thoại.

"Đại thúc, lời nói thật cùng người nói đi, ta là t đại lớp 4 học sinh, ta cùng đồng học đánh đố, buổi tối dám đến Long Tuyên sơn nghĩa địa công cộng sao mộ bia, nếu ta làm được, bọn họ liền sẽ bại bởi ta hai ngàn đồng tiền, đến lúc đó ta phân cho người một nửa như thế nào?"

Ngũ Kiến vừa nghe có một ngàn đồng tiền kiếm, nhiều ít có điểm tâm động, liền hỏi Triệu Quyên, "Người cái tiểu nha đầu lá gan còn rất đại, muốn ta đi cũng đúng, người đến trước đem tiền cho ta, bằng không đến lúc đó người đồng học lại người trưởng, ta tìm ai đi a?"

"Thành giao!" Triệu Quyên miệng đầy đáp ứng rồi.

Ngũ Kiến đi vào t đại cửa tiếp thượng Triệu Quyên, nàng vừa lên xe liền đối Ngũ Kiến nói: "Đại thúc, ta kêu Triệu Quyên, là học tâm lý học, người lần này có thể tới kéo ta, tính người đủ ý tứ!" Nói xong liền lấy ra

một ngàn đồng tiền đưa cho Ngũ Kiến nói: "Cấp, ta nói được thì làm được!"

Ngũ Kiến tiếp nhận tiền sau, nghĩ thầm: Hiện tại tiểu nữ sinh lá gan như thế nào như thế đại a?

Đệ Tam Mười Hai Cái Chuyện Xưa Ngọc Phật Điều Truy (Tam)

Xe mới vừa khai thưởng Long Tuyền quốc lộ, Ngũ Kiến liền có một loại kỳ quái cảm giác, hắn quay đầu lại nhìn thoáng qua Triệu Quyên.

"Xảy ra chuyện gì?" Triệu Quyên xem Ngũ Kiến sắc mặt không đúng lắm.

"Không có việc gì." Ngũ Kiến lắc lắc đầu, tưởng thoát khỏi cái loại cảm giác này, nhưng hắn quay đầu đi liền nhìn đến ghế phụ chỗ ngồi thượng có một cái màu xanh biếc đồ vật, hắn nhìn kỹ thế nhưng là kia khối ngọc Phật điều truy, như thế nào lại xuất hiện?

Tính, Ngũ Kiến tùy tay cầm lấy tới treo ở sau coi kính thượng, liền trước như thế quả đi, nếu có người tới tìm, liền còn cho hắn.

Triệu Quyên xem hắn đem ngọc Phật điều truy treo ở mặt trên, liền nói giỡn nói: "Muốn quả liền quả cái thật sự, đừng làm cái plastic a!"

Ngũ Kiến trắng nàng liếc mắt một cái, nhưng bỗng nhiên từ sau coi kính nhìn đến Triệu Quyên bên người còn ngồi một nữ nhân, hắn vội quay đầu lại nhìn lại, lại chỉ có càng quyên một người ngồi ở mặt sau,

Chẳng lẽ là chính mình hoa mắt? Chính là hắn vừa rồi rõ ràng liền thấy được đem qua nữ nhân kia, Ngũ Kiến vẫn luôn sắc mặt ngưng trọng lái xe.

Làm Triệu Quyên thẳng khăn trương, "Đại thúc, người đừng sợ, trên thế giới này nào có quỷ a, ngày hôm qua ta là cùng người nói giỡn đâu! Quỷ nếu có, cũng là ở mọi người trong lòng thôi!"

Ngũ Kiến cười cười không nói chuyện, một đường vô ngữ, không bao lâu Ngũ Kiến xe liền ngừng ở Long Tuyền sơn nghĩa địa công cộng cửa, tuy rằng hiện tại là buổi tối, chính là vẫn là mơ hồ sáng lên mấy cái đèn, xem ra này mộ địa, quý là có quý đạo lý.

Hai người cùng nhau xuống xe, Ngũ Kiến rốt cuộc lấy chính là nhân gia tiểu cô nương tiển, ít nhất muốn cùng nàng cùng nhau đi vào.

Thời gian này chỉ có nhà tang lễ bên kia còn có chút nhân viên công tác cùng mở linh đường người chết người nhà, nghĩa địa công cộng bên này có thể nói là chết giống nhau yên tĩnh đều không quá.

Ngũ Kiến cùng Triệu Quyên hai cái đi đến tối tăm đường nhỏ thượng, nói không nên lời khùng bố cùng quý đệ, chỉ là nhân gia tiểu cô nương đều không sợ, Ngũ Kiến một cái đại lão gia môn sao có thể nói sợ đâu.

Nhìn Triệu Quyên còn tưởng hướng trong đi, Ngũ Kiến liền có chút không kiên nhẫn nói: "Nha đều, người góc a, liền đem bên cạnh mấy cái sao sao thôi đi, còn hướng bên trong đi, người không chê hoảng a?"

"Không được, đại thúc, ta đồng học chỉ định là cuối cùng một loạt, bọn họ ngày mai ban ngày sẽ đến kiểm tra!" Triệu Quyên biên ở phía trước đi biên nói.

Rốt cuộc hai người thật vất vả đi đến cuối cùng một loạt, nếu là lại không đến, Ngũ Kiến phỏng chừng chính mình liền sẽ quay đầu trở về đi rồi.

Triệu Quyên cho Ngũ Kiến một trương giấy cùng một chi bút, "Đại thúc, hai ta phân công nhau sao, người sao năm cái, ta sao năm cái, sao cũng may này sẽ cùng."

"Người một người, không sợ hãi?" Ngũ Kiến kinh ngạc hỏi Triệu Quyên.

Triệu Quyên bĩu môi nói: "Sợ gì nha, ta là thuyết vô thần giả, ta căn bản không tin có quỷ, nếu có, vừa lúc làm ta nhìn xem!" Nói xong liền tung

tăng nhảy nhót đi sao mộ bia.

Ngũ Kiến không có cách, đành phải cũng căng da đầu đi bên cạnh sao lên.....

Một cái, hai cái, ba cái, mà khi Ngũ Kiến sao đến đệ tứ khi, hấn phát hiện cái này mộ bia thượng ảnh chụp có điểm quen mắt, ảnh chụp là cái nữ nhân, tên gọi lâm a mỹ, sinh với 1951 năm 2 nguyệt, chết vào 1976 năm 8 nguyệt.

Bỗng nhiên, Ngũ Kiến ngây ngẩn cả người, bởi vì hấn phát hiện cái này lâm a mỹ còn không phải là đêm qua ng ồi hấn xe nữ nhân sao? Trả lại cho hấn bốn trương minh tệ! Hơn nữa đáng sợ nhất chính là, ở ảnh chụp, nàng trên cổ thành linh treo hấn nhật được kia khối ngọc Phật diệu trụ.....

Đây là người chết đồ vật? Như thế nào sẽ chạy đến hấn trên xe đâu? Ngũ Kiến có chút trong lòng hốt hoảng, hấn chạy nhanh lung tung sao thứ năm cái sau, li ền đứng lên muốn gọi Triệu Quyên, chính là Ngũ Kiến vừa nhắc đầu lại không tìm được Triệu Quyên.

"Tiểu nha đầu? Tiểu nha đầu!" Ngũ Kiến trong lòng cái này cấp a, người nói nàng ở chỗ này không thấy, hấn là tìm vẫn là không tìm a, thật là đời trước thiếu nàng!

Ngũ Kiến ở trong lòng mắng một vạn câu thô tục, còn là ở cái này một tòa lại một tòa mộ bia trung xuyên qua tìm kiếm cái kia điên nha đầu, chính hấn đầu cảm giác cả người rét run, nói không nên lời quỷ dị, cái kia nha đầu thế nhưng không sợ!

Tìm tìm, Ngũ Kiến rốt cuộc nhìn đến ở một cái mộ bia trước ng ồi xồm một nữ nhân, này đại buổi tối trừ bỏ Triệu Quyên, còn có ai như thế có bệnh, tới đạo mộ viên!

Ngũ Kiến đột nhiên chơi tâm nổi lên, cái kia điên nha đầu không phải không sợ quỷ sao? Xem ta như thế nào dọa dọa nàng, nghĩ vậy nhi, hấn li ền chậm rãi đi đến Triệu Quyên phía sau, đột nhiên một phách nàng bả vai, la lên một tiếng: "Uy!"

Ai ngờ trên mặt đất nữ nhân cũng không có dọa nhảy dựng, mà là vẫn luôn vẫn không nhúc nhích, phản ứng là sau lưng truyền đến thanh âm, làm Ngũ Kiến trong lòng tr ần xuống.....

"Đại thúc?" Triệu Quyên thanh âm từ sau lưng truyền tới.

Ngũ Kiến lộ cộc nuốt hạ nước miếng, hẳn rõ ràng cảm giác chính mình m ò hôi lạnh xuống dưới, nếu sau lưng là điên nha đ ầu, kia hẳn thủ hạ nữ nhân này lại ai đâu?

"Đại thúc?" Mặt sau thanh âm lại l ần nữa vang lên, l ần này Ngũ Kiến phản ứng cảm giác mặt sau thanh âm có chút quỷ dị, như thế nào cùng vừa r ồi âm điệu giống nhau như đúc đầu?

Lúc này hẳn thủ hạ người giạt mình, tiếp theo đột nhiên nhảy dựng lên, "Đại thúc! Ha ha ha, xem người dọa!"

Ngũ Kiến vừa thấy phía trước chính là điên nha đ ầu, kia sau lưng lại là ai đâu? Chỉ thấy Triệu Quyên nhọc thở hồng hển, r ồi mới chạy đến Ngũ Kiến sau lưng, từ trên mặt đất bật lên chính mình di động, ở Ngũ Kiến trước mặt lắc lắc nói: "Đại thúc, không dọa đến người đi, cùng người chỉ đùa một chút, đi ầu tiết một chút không khí."

Ngũ Kiến cái này khí a, ở mộ địa còn dùng nàng tới đi ầu tiết không khí, này đ ầu đủ dọa người được không! Hẳn cũng không nói lời nào, chỉ là vẻ mặt xanh mét trừng mắt Triệu Quyên.

Triệu Quyên vừa thấy Ngũ Kiến khả năng thật tức giận, li ền vội nói: "Thực xin lỗi, thực xin lỗi, ta và người nói giỡn đ ầu, người đại nhân không nhớ tiểu nhân quá, không tức giận!"

Ngũ Kiến lắc đ ầu, bất đắc dĩ nói: "Sao xong r ồi sao? Sao xong li ền chạy nhanh đi! Đừng làm cho nhân gia nghĩa địa công cộng nhân viên công tác đem hai ta trở thành bệnh tâm th ần!"

"Sẽ không, khẳng định cho rằng hai ta là trộm mộ tặc!" Triệu Quyên cợt nhả nói.

Ngũ Kiến là một phút đồng hồ cũng không nghĩ ở chỗ này đợi, hấn một phen lôi kéo Triệu Quyên liền đi ra ngoài!

"Từ từ, từ từ, đại thúc, còn có một việc không hoàn thành đâu! Tới, cho ta chụp bức ảnh!" Nói xong, Triệu Quyên liền bày ra cái thẳng lợi pose.

Ngũ Kiến không có biện pháp, đành phải dùng di động của nàng, cho nàng chụp một trương ảnh chụp, nhưng đèn flash sáng ngời, Ngũ Kiến cảm giác Triệu Quyên sau lưng có một cái đồ vật cũng chợt lóe mà qua, hấn lập tức click mở vừa rồi chụp ảnh chụp, thành linh ở Triệu Quyên sau lưng có một cái bạch y nữ nhân bóng dáng.

Triệu Quyên xem Ngũ Kiến sắc mặt khó coi, còn tưởng rằng chính mình ảnh chụp không chụp hảo đâu, liền đổi hấn nói: "Đại thúc, không chụp hảo liền lại chụp một trương bái!"

Ngũ Kiến nhìn nàng một cái nói: "Mau rời đi nơi này! Nơi này quá tà môn!" Nói xong liền lôi kéo Triệu Quyên vẫn luôn đi nhanh hướng cửa đi.

Triệu Quyên lấy quá chính mình di động vừa thấy, khuôn mặt nhỏ cũng một chút liền biến trắng, nàng vừa đi vừa cùng Ngũ Kiến nói: "Là, là có điếm tà môn a, ha hả, ha hả" Triệu Quyên chính mình đều cảm thấy chính mình cười gượng thực tái nhợt.

Chính là bọn họ đi tới đi tới, Ngũ Kiến liền phát hiện chính mình giống như lạc đường, như thế nào vòng tới vòng lui, vẫn luôn không đi ra này phiến mộ khu đâu? Ở hấn trong ấn tượng, vừa rồi chính mình cùng điên nha đầu không đi ra rất xa liền bắt đầu sao mộ bia!

"Nha đầu, chúng ta giống như lạc đường!" Ngũ Kiến bất đắc dĩ đổi Triệu Quyên nói.

Triệu Quyên lại chẳng hề để ý nói: "Không có việc gì, đại thúc, ta cơ trong tay có kim chỉ nam!"

Đệ Tam Mười Hai Cái Chuyện Xưa Ngọc Phật Điều Truy (Bốn)

Triệu Quyên cần lấy chính mình di động, mở ra bên trong kim chỉ nam ứng dụng, kết quả kim đồng hồ thế nhưng thần kỳ vẫn luôn xoay quanh, căn bản dừng không được tới.

Kinh nàng vẫn luôn đối thủ cơ nói: "Bảo bối nhi, người đây là lộng gì đâu?"

Ngũ Kiến liếc nhìn nàng một cái, nghĩ thầm trông cậy vào cái này điên nha đầu khẳng định không được, hấn tả hữu nhìn nhìn, căn bản liếc cá nhân mao đầu nhìn không thấy, nhưng mộ viên nhà tang lễ ánh đèn lại hấp dẫn hấn ánh mắt.

"Nha đầu, thấy bên kia ánh đèn sao?" Ngũ Kiến dùng ngón tay chỉ nơi xa lúc sáng lúc tối ánh đèn.

"Người nói bên kia nhà tang lễ?" Triệu Quyên theo hấn ngón tay phương hướng nhìn lại.

"Đúng vậy, chúng ta đi trước bên kia đi!"

"Không được không được! Nơi đó biên có người chết!" Triệu Quyên vẻ mặt sợ hãi nói.

Ngũ Kiến tức khắc vô ngữ, hấn cả giận nói: "Kia cũng so này cường a, nơi đó ít nhất còn có người sống nào? Nơi này còn toàn mẹ nó là người chết đâu!"

Triệu Quyên xem Ngũ Kiến sắc mặt không tốt, đành phải nhắm lại miệng cùng hấn hướng nhà tang lễ đi đến.....

Ở vào Long Tuy nhiên nghĩa địa công cộng cái này nhà tang lễ quy mô không tính đại, nội có hai cái linh đường, nhưng đồng thời xử lý hai cái lễ tang, nhà tang lễ trên cửa lớn treo hai ngọn u ám phong đăng, từ Ngũ Kiến cùng Triệu Quyên góc độ xem qua đi, đặc biệt quỷ dị!

"Đại thúc, thời gian này đi quấy rầy người chết cùng bọn họ người nhà không hảo đi?"

Ngũ Kiến thở dài, kiên nhẫn giải thích nói: "Chúng ta chỉ là đi tìm nơi đó nhân viên công tác, thỉnh bọn họ đưa hai ta đi ra ngoài."

"Nga, kia bọn họ có thể hay không cho rằng hai ta là bệnh tâm thần đâu? Đại buổi tối tới mộ địa chơi?"

"Người nói đi?" Ngũ Kiến trắng nạng liếc mắt một cái, nghĩ thầm: Nếu không phải vì kia một ngàn đồng tiền, đầu óc nước vào mới cùng người tới nơi này?

Đi tới đi tới Triệu Quyên cảm giác không đúng lắm, liền đối Ngũ Kiến nói: "Đại thúc, chúng ta đều đi rồi mười phút, như thế nào gần ngay trước mắt nhà tang lễ còn chưa tới đâu?"

Vấn đề này Ngũ Kiến ở đi rồi năm phút đồng hồ thời điểm liền chú ý tới, hần càng đi càng hoảng hốt, nhưng vẫn hy vọng này chỉ là chính mình ảo giác.

Đột nhiên, Ngũ Kiến chân bị cái gì đồ vật vướng một chút, người liền ngã ở trên mặt đất, mặt sau Triệu Quyên cũng không phản ứng lại đây cùng nhau té ngã.

"Ai da, đại thúc a, người đi đường có thể hay không vững chắc điếm a!" Triệu Quyên oán giận nói.

Ngũ Kiến căn bản không có nghe rõ Triệu Quyên nói, hần mắt gắt gao nhìn chăm chăm phía trước một tòa mộ bia.....

Mộ bia thượng ảnh chụp lại quen thuộc bất quá, này không phải vừa rồi Ngũ Kiến sao đệ tứ mộ bia, cái kia kêu a mỹ nữ nhân sao?

Ngũ Kiến lông tơ thẳng dựng, hần nỗ lực làm chính mình bình tĩnh lại, hần cũng làm như thế nhiều năm xe taxi, hoặc nhiều hoặc ít vẫn là gặp được quá một ít chính mình cũng giải thích không rõ sự tình.

Giống nhau dưới tình huống, chỉ cần chính mình không kinh hoảng thất thố, nên sẽ không ra quá lớn vấn đề

Vì thế Ngũ Kiến cũng không đi, hấn chậm rãi ng ỡ dậy, cẩn thận nhìn mộ bia thượng nữ nhân, đêm qua cũng không có nhìn kỹ nàng, hiện tại phát hiện nàng lớn lên còn tính thanh tú, từ trên mặt hấn là cái có thể nói đạo lý người, không, là có thể nói đạo lý quý.

Triệu Quyên xem Ngũ Kiến thế nhưng ng ỡ ở một cái mộ bia phía trước, li ền có chút sợ hãi nói: "Đại thúc, người cùng vị tỷ tỷ nhận thức?"

Ngũ Kiến gật gật đầu nói: "Nhận thức, từng có gặp mặt một lần, người cũng cùng nàng từng có gặp mặt một lần!"

"A! Đại thúc, người nhưng đừng nói chuyện lung tung, xem mặt trên thời gian, nàng chết thời điểm ta cũng chưa sinh ra đâu!"

Ngũ Kiến nhìn mắt tâm nói, ta cũng không sinh ra đâu!

"Ta nói gặp mặt một lần là nàng thấy người, mà người không thấy được nàng!"

"Cái gì ý tứ?"

"Ngày hôm qua ta trên xe kéo li ền nữ nhân này, là nàng không cho ta dừng xe kéo người, phỏng chừng là biết người nhìn không tới nàng, cho nên vừa lên xe li ền lộ tấy." Ngũ Kiến giải thích nói.

Triệu Quyên chỉ chỉ chính mình, vẻ mặt mộng bức dạng nói: "Nàng, thấy được ta! Xong r ỡ xong r ỡ, khẳng định làm nàng cấp quẩn lên."

Ngũ Kiến nghĩ th ầm, ai nói không phải a, cái này nữ quý khẳng định là quẩn lên chính mình, nếu không phải chính mình tham ti ền, trở lên Long Tuy ền sơn, có lẽ li ền sẽ không có việc gì!

Chính là nghĩ lại tưởng tượng cũng không đúng, nàng ngọc Phật điều trụ còn ở chính mình trên xe đâu? Ngũ Kiến cẩn thận chải vuốt một chút đêm qua phát sinh sự tình, hấn là kéo một đám nữ hành khách đi sân bay sau, mới phát hiện có cái ngọc hoa tai rớt ở chính mình trên xe.

Tiếp theo liền thấy được cái này a mỹ, nàng ở trên đường cấp chính mình giăng cái kia bạch y nữ quý chuyện xưa đầu chỉ là vì dọa dọa chính mình, không cho những người khác lên xe, để tránh phát hiện nàng không phải người chuyện này.

Ngũ Kiến hiện tại nghĩ lại dưới, cảm thấy cái này a mỹ cũng không có muốn hại chính mình ý tứ, chính là hôm nay vì cái gì lại muốn vây khốn chính mình đâu? Liền bởi vì vừa rồi sao nàng mộ bia, nàng sinh khí?

Nghĩ vậy Ngũ Kiến liền đối với a mỹ mộ bia nói: "A mỹ tiểu thư, không! A mỹ nữ sĩ, chúng ta thật sự không có một chút mạo phạm ngài ý tứ, cái này tiểu muội muội chỉ là ham chơi sao ngài mộ bia, người đại nhân không nhớ tiểu nhân quá, liền tha thứ chúng ta đi!"

Ngũ Kiến lải nhải nói một đồng lớn sau, hẳn cẩn thận nghe bốn phía động tĩnh, giống như cũng không có cái gì quá lớn biến hóa.

Triệu Quyên vẫn luôn tránh ở Ngũ Kiến sau lưng, lúc này mới thật cẩn thận hỏi: "Đại thúc, người cùng nàng thương lượng hảo sao?"

Ngũ Kiến nào biết đâu rằng này có tính không thương lượng hảo, đành phải thẳng thắn nói "Ta cũng không biết, chúng ta đi một chút thử xem sẽ biết."

Vì thế hai người lại bắt đầu hướng tới nhà tang lễ phương hướng đi đến.....

Cũng không biết có phải hay không Ngũ Kiến nói thật sự nổi lên tác dụng, khi bọn hắn hai người đứng ở nhà tang lễ trước cửa khi, thiếu chút nữa không kích động khóc ra tới.

"Đại thúc, chúng ta rốt cuộc đi ra!" Triệu Quyên mang theo khóc nước mắt nói.

"Đi vào trước đi!" Ngũ Kiến đến là không nàng như vậy lạc quan, hắn vẫn luôn ần ần cảm giác việc này không dễ yên.

Quả nhiên vừa đi tiến nhà tang lễ, Ngũ Kiến liền cảm giác không quá thích hợp nhi, to như vậy lễ tang nghi thức trong đại sảnh, một người đầu không có, chính là lại là đèn đuốc sáng trưng, người chết linh trước chậu than còn có tì ền giấy ở thiêu đốt, chính là lại không có túc trực bên linh cửu người.

"Xin hỏi, có người ở sao?" Ngũ Kiến lễ phép hỏi, để tránh va chạm cái gì người, hoặc là cái khác đồ vật, chính là bên trong lại là chết giống nhau yên tĩnh.

Ngũ Kiến cùng Triệu Quyên hai người, người nhìn xem ta, ta nhìn xem người, ai cũng không dám đi trước vào bên trong đi.

Đột nhiên, một trận từ linh đường thổi ra tới phong, làm hai người không hẹn mà cùng đánh một cái hắt xì, chờ hai người lại nhìn về phía linh đường khi, lại thấy một cái bạch y nữ nhân ở chậu than trước hoá vàng mã.

Triệu Quyên vừa thấy liền cao hứng vọt đi vào, nói: "Tỷ tỷ, người xem không thấy được nơi này nhân viên công tác?"

Nữ nhân chậm rãi ngẩng đầu nhìn về phía bọn họ, lúc này Ngũ Kiến thấy rõ nữ nhân mặt, trong lòng lạc một chút, "A mỹ!"

Vừa rồi còn nhanh bước hướng Triệu Quyên như là đột nhiên bị điểm huyết đạo giống nhau định tại chỗ, nàng cố có chút cứng đờ chuyển qua tới nói: "Đại, đại thúc, người nhưng đừng làm ta sợ....."

Ngũ Kiến lúc này nào có tâm tình cùng nàng nói giỡn, chỉ là yên lặng đi đến Triệu Quyên bên cạnh, đem nàng kéo lại, rồi mới cùng nhau ngồi ở linh đường một loạt ghế trên.

Linh trước nữ nhân vẫn luôn ở yên lặng hoá vàng mã, tựa hồ không có phát hiện Ngũ Kiến bọn họ hai người tồn tại giống nhau.

Đệ Tam Mười Hai Cái Chuyện Xưa Ngọc Phật Điều Truy (Năm)

"Đại thúc, người muốn hay không qua đi chào hỏi một cái a?" Triệu Quyên nhỏ giọng hỏi Ngũ Kiến.

Ngũ Kiến trắng nạng mắt, chính là trong lòng cũng ở bắt đầu suy xét, nên làm sao bây giờ mới hảo, tổng không thể vẫn luôn như thế ng ấ xuống đi, ng ấ vào hừng đông li ền không có việc gì?

Nhưng hắn nhìn thoáng qua thời gian, này sẽ mới rạng sáng hai điểm nhi ều, này phải chờ tới hừng đông, khẳng định chết chắc r ấ! Nhưng trong khoảng thời gian ngắn lại không dám hành động thiếu suy nghĩ, sợ chọc giận cái này nữ quý.

Lúc này một bên ng ấ Triệu Quyên thế nhưng vô tâm không phối lấy ra di động, bắt đầu ghi hình, này nhưng sợ hãi bên người nạng Ngũ Kiến.

"Người làm cái gì?"

Triệu Quyên còn tự cho là thông minh nói: "Ta đem nữ quý video chụp được tới, phóng tới trên mạng đi không phải đã phát! Còn có thể....."

Nàng lời nói còn chưa nói xong, biểu tình li ền cương ở nơi đó, Ngũ Kiến xem điên nha đầu không thích hợp nhi, li ền hỏi nàng: "Lại xảy ra chuyện gì? Nhanh lên đem điện thoại đóng!"

Triệu Quyên run run rẫy rẫy chỉ vào màn hình di động nói: "Nàng, nàng..... Nàng thật là quý!"

Ngũ Kiến cũng lười lý nạng, chính mình nhìn v ề phía Triệu Quyên trong tay màn hình di động, chỉ thấy một cái bạch y nữ tử ở chậu than trước hoá vàng mã, này cùng màn hình ngoại không gì khác nhau a?

Nhưng Ngũ Kiến lại vừa thấy, phát hiện không đúng r ấ, cái này bạch y nữ hai mắt là cái hắc động, bên trong không có gì đầu không có!

Lúc này bạch y nữ tử giống như biết bọn họ đang ở dùng di động chụp nàng dường như, thế nhưng đối bọn họ hơi hơi mỉm cười, dị thường

khủng bố quý dị..... Ngũ Kiến dọa nhẹ buông tay liền đem điện thoại rơi xuống đất!

"Di động của ta! Mấy ngày hôm trước mới đổi!" Triệu Quyên nhất thời thế nhưng đã quên sợ hãi, đau lòng khởi di động tới.

Chờ Ngũ Kiến đem mắt lại di h ồi linh trước khi, phát hiện chậu than trước đã sớm không ai, hấn trong lòng nho nhỏ thư khẩu khí, chính là mới vừa vừa chuyển đầu liền thấy hấn bên người nhiều một người.

Ngũ Kiến dùng dư quang minh hiện có thể cảm giác xuất thân biên người chính là a mỹ, một bên Triệu Quyên còn hoàn toàn không không biết, chỉ là một lòng ở kiểm tra chính mình di động có hay không quăng ngã hư đâu!

Lúc này Ngũ Kiến hấn đầu xuống dưới, hấn cổ cứng đờ quay đầu, ân? Chẳng lẽ là chính mình nhìn lầm rồi, hấn bên người căn bản không ai?

Vì thế hấn liền tưởng lôi kéo Triệu Quyên rời đi nơi này, đột nhiên, hấn xem chính mình phía trước trên mặt đất nhiều ra một đôi nữ nhân chân, xem ra vẫn là tránh không khỏi a, đành phải căng da đầu ngẩng đầu lên.....

Ngũ Kiến cũng không có nhìn đến chính mình trong tưởng tượng một trương khủng bố xấu xí mặt, phản đến là thấy một trương thanh tú mỹ lệ khuôn mặt.

"Người hảo, người không cần sợ hãi, ta sẽ không thương tổn các người." Bạch y nữ tử trước mở miệng nói.

"Người có phải hay không muốn h ồi người ngọc Phật điều truy? Nó, nó ở ta trên xe, ta có thể lập tức cho người lấy về tới!" Ngũ Kiến thật cẩn thận nói, nhưng hấn trước sau không dám nhìn hướng nữ nhân mắt.

"Người hiểu lầm, ta không phải muốn h ồi cái kia điều truy, chỉ là tưởng người giúp ta một cái vội."

Ngũ Kiến nghe nàng như thế nói, thế nhưng không nhịn xuống tò mò nâng lên hỏi: "Cái gì vội? Không phải là hướng ta mượn mấy năm dương thọ đi?" Nói xong chính hắn liền hận không thể trừ chính mình mấy cái cái tát.

Một bên Triệu Quyên đã sớm dọa mộng bức, nhắm chặt hai mắt, cả người phát run ở trong lòng mặc niệm: "Ác di đà Phật, ác di đà Phật....."

Bạch y nữ nhân ngữ khí ôn nhu nói: "Các người thật không cần sợ hãi, ta có thể tìm được các người, cũng chỉ là trùng hợp mà thôi." Nguyên lai ngọc Phật điều trụ chính là đêm qua, ngày Ngũ Kiến xe mấy cái nữ hài trung một cái vút.

Ngũ Kiến làm cái hít sâu nói: "Là trùng hợp a, vậy người nói nói muốn cho chúng ta giúp người cái gì vội?"

"Giúp ta tìm một người mộ bia, hắn kêu Triệu Kiến Quốc, sinh với 1949 năm 6 nguyệt, chết vào 1976 năm 8 nguyệt."

Ngũ Kiến vừa nghe, nghĩ thầm này không phải cùng nàng một cái thời gian chết sao?

"Này quá khó tìm, cụ ta biết, cái kia thời đại kêu kiến quốc đặc biệt nhiều, người chỉ nói cái tên cùng sinh ra tử vong ngày, này căn bản là biển rộng tìm kim, người có ảnh chụp sao?" Bên cạnh vẫn luôn nhắm mắt nghe Triệu Quyên đột nhiên nói.

Bạch y nữ nhân lắc lắc nói: "Không có, chính là chỉ cần các người đem ta đưa tới hắn mộ bia trước, ta là có thể nhận ra hắn tới."

Ngũ Kiến thở dài, đối bạch y nữ nhân nói: "Người có thể hay không đem người biết đến về người này sở hữu tin tức nói cho ta, hoặc là cùng ta nói nói người vì cái gì muốn tìm hắn?"

Bạch y nữ nhân cắn môi do dự một lát, nói: "Hảo đi, ta cùng hắn chuyện xưa là cái dạng này....."

Ta kêu lâm a mỹ nữ, ta sinh hoạt thời đại là một cái nhiệt huyết mênh
mông thời đại, chúng ta mỗi người trong lòng đều có lý tưởng của chính
mình cùng chính mình chủ nghĩa.

Nhưng kia càng là một cái phong vũ phiêu diêu thời đại, hết thấy sự tình
đều phải xem người xuất thân, xem người chuyên không chuyên, xem
người h ồng không h ồng, xem người tiến bộ không tiến bộ.

Tuy rằng ta là sinh ra ở tân Trung Quốc thành lập sau này, chính là phụ
thân ta thậm chí tổ phụ ta đều là bản địa nổi danh nhà tư bản, tuy rằng bọn
họ cũng đều đã từng là "Tiến bộ nhân sĩ", chính là "Vận động" ngay từ đầu,
bọn họ lại không thể tránh cho trở thành kia trường hạo kiếp vật hi sinh,
mà ta càng là vật hi sinh sản vật.

Bởi vì xuất thân vấn đề, 15 tuổi bắt đầu, ta cơ hồ không có cái gì bằng
hữu, mọi người nhìn thấy ta không phải cố ý né tránh ta, chính là đối ta chỉ
chỉ trở trở, như là ta làm cái gì tội ác tày trời sự giống nhau.

Vừa mới bắt đầu ta còn thực thương tâm, rất khổ sở, cảm thấy chính
mình thực ủy khuất, sau tới li ền d ần d ần chết lặng, thậm chí dưới đáy lòng
bắt đầu cùng người khác giống nhau miệt thị cha mẹ ta, chán ghét chính
mình xuất thân, chỉ tới gặp hấn.....

Lúc ấy bởi vì ta xuất thân, bãi ở trước mắt lộ chỉ có một cái, chính là
lên núi xuống làng, 1969 năm, ta ng ửi trên khai hướng Đông Bắc Hắc
Long Giang xe lửa.

Ở người khác trong mắt, đó là một chiếc khai hướng cực khổ đoàn tàu,
nhưng ở ta trong mắt, kia lại là một chiếc khai hướng mùa xuân đoàn tàu,
bởi vì chính là tại đây tranh đoàn tàu thượng, ta gặp kiến quốc.

Hấn so nhi ều ta lớn hơn hai tuổi, gia đình xuất thân đặc biệt hảo, kỳ
thật hấn là có thể lựa chọn lưu thành hoặc là đi tham gia quân ngũ, chính là
kiến quốc cho rằng chính mình hấn là cùng đại đa số người giống nhau lên
núi xuống làng, đều nhập cách mạng hoả lò trung đi tôi luyện chính mình.

Bởi vì trong xương cốt trời sinh kiêu ngạo, ta cũng không có đối kiến quốc dấu diêm chính mình xuất thân, chính là không nghĩ tới hẳn lại một chút cũng không để bụng, hẳn cho rằng ta cùng hẳn giống nhau, không có cái gì bất đồng, đều là sinh ra ở tân Trung Quốc, lớn lên ở hồng kỳ hạ, cũ xã hội sở hữu hết thấy tội ác đều cùng ta không quan hệ.

Lúc ấy chúng ta không có gì giấu nhau, cũng đúng là bởi vì có hẳn xuất hiện, mới làm ta ở những cái đó cực khổ ngày bị cảm hạnh phúc.....

Nhưng ngày vui ngắn chẳng tày gang, kiến quốc ở nhà người an bài đi xuống đương binh, hẳn rời đi làm ta rất khổ sở, chính là hẳn ở đi phía trước lại lần nữa hướng ta bảo đảm, sẽ thường xuyên viết thư cho ta.

Hẳn cũng thật sự làm được, bất luận bộ đội thượng có bao nhiêu tội, hẳn đều sẽ mỗi tháng gửi tới một phong thơ, này liền thành ta trong sinh hoạt duy nhất tinh thần ký thác.

Mấy năm lúc sau, cha mẹ ta vẫn đề thế nhưng bắt đầu xuất hiện chuyển cơ, bọn họ ở trước giải phóng đã từng bỏ vốn cứu trợ quá mấy cái ngân đảng viên, những người này hiện tại một lần nữa tìm được rồi cha mẹ ta, cũng nguyện ý vì bọn họ làm chứng, chứng minh bọn họ đều là ái đảng ái quốc xí nghiệp gia.

Nhưng dù vậy, bọn họ cũng không có khôi phục phía trước đãi ngộ, chỉ là có thể đem ta triệu hồi trong thành đi.

Trở về thành sau, ta bị phân phối đến một nhà máy móc xưởng công tác, nhưng không nghĩ tới nhà xưởng người càng yêu cương online, ta cơ hồ mỗi ngày đều bị người khi dễ, căn bản không có một người sẽ đứng ra vì người nói câu công đạo lời nói.

Đệ Tam Mười Hai Cái Chuyện Xưa Ngọc Phật Điều Truy (Sáu)

Lúc ấy mang sự phụ của ta là một vị mau bốn mươi quang côn, tuy rằng nghiệp vụ thực hảo, chính là người lớn lên quá xấu, cho nên vẫn luôn không tìm được lão bà.

Trong xưởng lãnh đạo thế nhưng cố ý làm ta gả cho hắn! Tìm rất nhiều người tới làm công tác của ta, chính là ta trước sau không đồng ý, bởi vì ta trong lòng chỉ có kiến quốc một người, mấy ngày hôm trước hắn ở tin trung còn nói, tháng này thăm gia thời điểm có thể tới xem ta.

Nhưng là ta trăm triệu không nghĩ tới nhân tâm có thể như thế hiểm ác, ở một lần tham gia đồng sự hôn lễ khi, lãnh đạo liêu mạng khuyên ta uống rượu, những người khác cũng đi theo ồn ào, không mấy chốc ta liêu say bất tỉnh nhân sự.

Kết quả ngày hôm sau tỉnh lại khi lại phát hiện, chính mình thế nhưng ở sự phụ của ta trên giường, tuy rằng hắn là cái người thành thật, cái gì cũng không có làm, chính là nhân ngôn đáng sợ a!

Cơ hồ toàn nhà mấy người đều biết ta ở nhà hắn quá đêm, ta là có miệng cũng nói không rõ, vừa lúc trưa hôm đó kiến quốc liêu tới trong xưởng tìm ta, ta khóc lóc đem sự tình nói cho hắn.

Hắn trăn mặc hồi lâu, rồi mới đối ta nói, hắn tin tưởng ta, làm ta lại chờ hắn một năm, một năm sau hắn liêu chuyển nghề về nhà, đến lúc đó ai cũng không thể lại khi dễ ta.

Ta cứ như vậy thủ vững ta đối hắn ái, lại đợi hắn một năm, tại đây một năm giữa, càng ngày càng nhiều tin đồn nhảm nhí áp ta mau không thở nổi, ta ở mọi người trong miệng cũng truyền càng ngày càng bất kham.

Một năm chi kỳ tới rồi, chính là hắn cũng không có chuyển nghề, phản đến là đêra làm.

Hắn ở tin trung thật cao hứng nói cho ta, đêra làm liêu nhưng xin kết hôn, đến lúc đó chúng ta chính là quân hôn, là đã chịu pháp luật bảo hộ.

Ta nhìn hắn tin sau, cũng thực chờ mong, chờ mong gả cho hắn lúc sau có thể thoát khỏi hiện tại cực khổ, ai ngờ..... Chuyện của chúng ta hắn trong nhà không đồng ý, cha mẹ hắn nhờ người nhiều mặt hỏi thăm ta làm người, cuối cùng được đến kết luận chính là, ta là cái tác phong bất chính phái nữ nhân, không xứng với con hắn.

Hơn nữa tìm người cho ta tiện thể hẳn, nếu ta tiếp tục cùng kiến quốc lui tới, như vậy liền sẽ đối hẳn con đường làm quan có phi thường đại ảnh hưởng, nếu ta có thể rời đi hẳn, bọn họ có thể giúp ta đi đâu đến cơ quan đơn vị công tác, không cần ở nhà xưởng chịu khổ chịu nhục.

Chính là, ta cự tuyệt.

Ta nhớ rõ đó là cái 8 nguyệt thiên nhi, bên ngoài lại buồn lại nhiệt, nhưng ta cùng kiến quốc trong lòng lại như hàn băng địa ngục khó chịu, hẳn trong nhà cho hẳn giới thiệu cái trong thành lãnh đạo nữ nhi, ở bệnh viện công tác, các phương diện đều cùng hẳn đặc biệt xứng đôi.

Chính là ngay lúc đó ta, tuy rằng cha mẹ sửa lại án xử sai, chính là ta thanh danh có thể "Thanh danh hỗn độn" bốn chữ tới hình dung, đừng nói kiến quốc như vậy căn hờng miêu chính hảo thanh niên, chính là giống nhau công nhân đều không muốn tìm ta loại người.

Ta cũng đưa ra quá phận khai, chính là kiến quốc lại không đồng ý, tưởng tượng đến như vậy chia tay, ta tâm giống như vạn tiễn xuyên tâm đau.

Ngày đó chúng ta ở bên nhau uống lên chút rượu, ta đem chính mình cho hẳn, sự sau hẳn ôm ta khóc thút thít hồi lâu, tất cả rơi vào đường cùng, chúng ta nghĩ tới chết.

Thuốc ngủ là ta đi mua, chúng ta hỗn uống rượu đi xuống, rồi mới liền gắt gao ôm nhau, chờ đợi tử vong đã đến.....

Liền ở ta mất đi ý thức nhắm mắt, ta thấy được người nhà của hẳn đi đến, tiếp theo ta liền cái gì cũng không biết.

Chờ ta lại liền nữa tỉnh lại thời điểm, ta biết chính mình đã chết, ta bị người nhà an táng ở cái này Long Tuyền sơn nghĩa địa công cộng là.

Có lẽ là bởi vì không có nhìn thấy kiến quốc quý hôn, ta vẫn luôn không nghĩ đi đâu thai, liền đành phải sống nhờ ở ta mẹ đưa ta ngọc Phật điều trụ bên trong, nhaoáng lên cũng không biết qua nhiều ít năm.

Cái này ngọc Phật điều trụ nhiều lần trần trọc thay đổi rất nhiều chủ nhân, cuối cùng mặc cho đem nó ném ở người trên xe, kỳ thật lúc ấy người có thể nhìn đến ta, ta cũng thực giật mình, vì thế khiến cho người đem ta mang về Long Tuyên sơn nghĩa địa công cộng, muốn nhìn một chút hắc có ở đây không.....

Nhưng là ta tìm khắp nơi này, lại không có hắc mộ bia, cho nên ta liền muốn cho các người hỗ trợ tìm xem, nhìn xem cái khác nghĩa địa công cộng có hay không.

Lúc này bên ngoài thái dương một chút chiếu vào linh đường, a mỹ cũng một chút biến trong suốt, nàng thanh âm có chút mờ ảo nói: "Hết thủy làm ơn, buổi tối ta lại đến tìm các người." Rồi mới liền toàn bộ biến mất ở trong không khí.

"Ta đi! Đại thúc, chúng ta ngày hôm qua thật gặp quý!" Triệu Quyên này sẽ vừa thấy thiên cũng sáng, quý cũng đi rồi, lập tức liền lại hưng phấn sống lại đây.

Đến là Ngũ Kiến vẻ mặt mỗi một, hắc nhìn thoáng qua Triệu Quyên nói: "Sự là bởi vì người dựng lên, người phụ trách tìm được cái này Triệu Kiến Quốc tương quan tư liệu đi, tìm được sau hô ta, ta lại kéo người qua đi."

Triệu Quyên cũng cảm thấy chính mình có chút oan uổng, chính là nàng nghe a mỹ nói chính mình chuyện xưa sau, đột nhiên đối chỉnh sự kiện phi thường cảm thấy hứng thú, nàng nhất định phải giúp trụ a mỹ tìm được nàng năm đó lão tình nhân mới được!

Vì thế hạ sơn lúc sau, hai người liền từng người hành động, Ngũ Kiến muốn trước đem xe giao cho Lưu sư phụ, rồi mới về nhà bố vừa cảm giác, mà Triệu Quyên tắc phát động chính mình đờng học giúp chính mình thu thập có quan hệ Triệu Kiến Quốc sở hữu tin tức, đương nhiên không thể nói là giúp quý làm việc, nàng liền bịa chuyện một cái chính mình gia thân thích ở tìm thất lạc nhiều năm ba ba.

Ngũ Kiến ở giao xe thời điểm nhìn thoáng qua sau coi kính thượng ngọc Phật điều trụ, nghĩ nghĩ vẫn là hái được xuống dưới, treo ở chính

mình trên cô, bằng không lại làm Lưu sư phụ cấp đánh mất liễn phiến toái.

Lời nói phân hai đầu, Triệu Quyên ở phát động nàng sở hữu nhân mạch lúc sau, tìm được rồi rất nhiều rất nhiều Triệu Kiến Quốc, chính là phù hợp a mỹ theo như lời sinh với 1949, chết vào 1976, chỉ có hai người, bọn họ phân biệt táng ở yên vui viên cùng Vĩnh An cư.

Vì thế nàng cấp Ngũ Kiến gọi điện thoại, ước buổi tối mang theo a Mỹ Ngọc Phật điều trụ cùng đi này hai cái nghĩa địa công cộng đi xem một cái, xem có phải hay không a mỹ lão tình nhân.

Ngũ Kiến ở nhà đần độn ngủ tiêu một ngày, thiên một sát hắc, a mỹ liễn xuất hiện ở nhà hấn phòng khách trên sofa, còn hảo Ngũ Kiến là một người trụ, bằng không khẳng định hù chết người nhà của hấn.

"Ta đi, cô bà nội, người cũng tới phía trước có thể hay không đánh với ta thanh tiếp đón? Ta kỳ thật còn không có thích ứng, có người như thế cái quỷ bằng hữu thường xuyên xuất hiện ở chính mình bên người." Ngũ Kiến trái tim nhỏ thiếu chút nữa không từ cổ họng nhảy ra tới.

"Thực xin lỗi, thực xin lỗi, ta không tưởng dọa người, chỉ là ta và người có duyên, thiên tối sẫm, người tự nhiên có thể nhìn đến ta, thực xin lỗi, ta không phải cố ý." A mỹ vẻ mặt ngưng ngưng liên tục xin lỗi.

Ngũ Kiến cũng ngưng ngưng lại nói cái gì, hấn nhìn a mỹ, ngẫm lại như vậy một vị nhu nhược nữ tử, ở như vậy một cái niên đại, đã chịu như thế bất công đãi ngộ, không khỏi tâm sinh thương tiếc chi tình, sau đó lại chạy nhanh làm chính mình đánh mất cái này ý niệm, nàng là quỷ, không thể đối nàng động tâm tư khác, chính mình chỉ là hảo tâm tưởng giúp giúp nàng mà thôi.

"Tính, lần sau người tái xuất hiện ta thành thói quen, chúng ta đi thôi, đi trước tiếp điện nha đầu!"

"Điện nha đầu?"

"Ân, chính là ngày hôm qua đi theo ta bên người nữ hài tử kia, nàng kêu Triệu Quyên, chính là bởi vì nàng đầu óc trừu độn, một hai phải cùng đờng học đánh đố sao mộ bia, cho nên chúng ta hôm qua mới sẽ lại đi Long Tuyền sơn." Ngũ Kiến nhớ tới cái này Triệu Quyên liền sinh khí!

A mỹ nghe sau, nhấp miệng cười cười nói: "Nhiều đáng yêu một cái tiểu nữ hài a! Nếu chúng ta lúc ấy có thể giống hiện tại các nàng giống nhau, kia khẳng định là thiên đường giống nhau sinh hoạt."

Ngũ Kiến thở dài nói: "Không có biện pháp, rốt cuộc niên đại bất đồng, đừng nói người cùng nàng so, chính là ta cùng nàng so cũng có sự khác nhau đâu!" Ngũ Kiến nói xong nghĩ thầm, nếu a mỹ không có chết, như vậy nàng hiện tại sẽ như thế nào? Có lẽ lại nhiều cực khổ chung sẽ đi qua, nàng hiện tại nhất định cũng là con cháu mãi đường đi.

Đệ Tam Mười Hai Cái Chuyện Xưa Ngọc Phật Điều Truy (Bảy)

Ngũ Kiến đi vào đại tiếp thượng Triệu Quyên, bọn họ cùng nhau đánh xe đi trước yên vui viên, đây là ở vào thành đông một tòa cũ xưa nghĩa địa công cộng, 2000 cuối năm trên cơ bản đầu đủ quân số.

To như vậy nghĩa địa công cộng chỉ có một lão nhân đang bảo vệ, bọn họ cùng vị kia lão đánh thanh tiếp đón, liền đi vào mộ khu.

Bởi vì nghĩa địa công cộng cũ xưa, lại có rất nhiều cỏ dại, cho nên hai cái tìm lên rất là lao lực nhĩ, nhưng là hoàng thiên không phụ khổ tâm người, rốt cuộc ở đêm ngược đệ tam bài tìm được rồi một cái kêu Triệu Kiến Quốc mộ bia.

Ngũ Kiến cao hứng kêu ra a mỹ, "A mỹ, này có cái một Triệu Kiến Quốc, người nhìn xem có phải hay không hử?"

A mỹ lập tức hiện thân, nàng có chút kích động đi tới mộ bia trước, chính là đương nàng thấy rõ mặt trên ảnh chụp khi, sắc mặt liền cứng đờ, sâu kín nói: "Không phải hử....."

Ngũ Kiến cùng Triệu Quyên nghe xong cũng có chút thất vọng.

"Không quan trọng, còn có một cái đầu!" Triệu Quyên vội an ủi đại gia nói.

Vì thế bọn họ liền lại nhắc tới tinh thần, thẳng đến Vĩnh An cư đi.

Cái này Vĩnh An cư chiếm địa diện tích rất lớn, tuy rằng cũng là có chút năm đầu nghĩa địa công cộng, chính là sau tới chính phủ bỏ vốn lại lần nữa xây dựng thêm một lần, cho nên nơi này hoàn cảnh muốn so yên vui viên hảo rất nhiều.

Bọn họ đến thời điểm đã qua đêm khuya 12 điểm, cùng mộ viên nhân viên công tác nói cái nói dối sau, đã bị thả tiến vào.

Trải qua vừa rồi đã kích, a mỹ nhiều ít có chút nản lòng, Ngũ Kiến bọn họ từng bước từng bước mộ bia tra tìm, mà a mỹ tắc thông thả ở bọn họ mặt sau đi tới.

"Đại thúc, như thế nào, liên tục mấy ngày dạo chơi công viên kinh hân, lá gan có hay không biến đại điểm?" Triệu Quyên trêu ghẹo nói.

Ngũ Kiến trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái nói: "Lúc này người còn có tâm tình nói giỡn, thật là đam quý đam thiếu!"

"Ta chính là bởi vì sợ hãi tài hoa tốt nhất không khí, thiết, thật không kính nhi!" Triệu Quyên nhỏ giọng lầm bầm nói.

Đột nhiên một trận âm phong thổi qua, Ngũ Kiến cả người rùng mình một cái, nghĩ thầm sẽ không như thế xui xẻo đi, lại gặp quý? Nhưng lại tưởng tượng a mỹ liền ở chính mình sau lưng, nàng cũng là quý, chính mình còn có cái gì sợ quá đâu?

Đột nhiên, Ngũ Kiến phát hiện phía trước một cái mộ bia trước ngõ xồm một người, hần cái thứ nhất phản ứng là Triệu Quyên lại hù dọa chính mình đâu, chính là hần một bên mặt, thấy Triệu Quyên liền đứng ở chính mình bên người.

Nàng hẳn là cũng thấy được phía trước bóng người, sắc mặt cũng không quá xem trọng, "Đại thúc? Phía trước bóng người người có thể thấy sao?"

Ngũ Kiến gật gật đầu.

Triệu Quyên thư khẩu khí nói: "Người có thể nhìn đến, ta cũng có thể nhìn đến, vậy chứng minh hẳn không phải quỷ."

Nhưng Ngũ Kiến lại không như thế lạc quan, bọn họ sau lưng a mỹ chẳng lẽ bọn họ nhìn không tới sao?

Bọn họ chậm rãi đi qua người kia bên người, liền nghe hẳn trong miệng lẩm nhẩm liền nhần nói: "Ta đâu đâu? Ta đâu đâu?"

Lúc này Ngũ Kiến bọn họ mới thấy rõ, người này căn bản không có đầu, Triệu Quyên lúc ấy liền cấp dọa choáng váng, bình tĩnh đứng ở nơi đó không dám động.

Thời khắc mấu chốt, a mỹ đi lên trước tới, lôi kéo bọn họ hai người đi phía trước đi đến.....

Đi rồi một đoạn sau, đối bọn họ nói: "Người nam nhân này là ra tai nạn xe cộ chết, đầu của hắn làm ô tô cấp đập vụn, nhập táng thời điểm liền làm cái giả đầu."

"A mỹ tử tử, còn hảo bộ dáng của người thật xinh đẹp!" Triệu Quyên vô tâm không phối nói.

A mỹ lắc đầu cười cười nói: "Các người nhớ kỹ, nếu sau này tái ngộ đến vừa rồi cái loại này tình hình, nhớ lấy muốn làm bộ cái gì cũng không phát hiện, rồi mới tự nhiên tránh ra, bởi vì quý ở trong lòng đầu là cho rằng người là nhìn không thấy bọn họ, nếu làm cho bọn họ phát hiện có người có thể nhìn đến chính mình, tất nhiên sẽ quẩn lên hẳn, nếu mệnh hảo liền sẽ gặp được thiện lương quý, chỉ là muốn cho các người hỗ trợ, nếu mệnh không tốt, liền khả năng gặp được tìm thể thân ác quý, đến lúc đó hậu quả liền rất đáng sợ."

Ngũ Kiến nghe xong gật gật đầu, ở trong lòng âm thầm nhớ kỹ.

"Các người nhanh lên lại đây, này có cái Triệu Kiến Quốc!" Đi ở phía trước Triệu Quyên đối bọn họ nhỏ giọng nói.

A mỹ biểu tình cứng lại, không có lập tức đi ra phía trước xem xét, Ngũ Kiến nhìn ra nàng tâm tư, liền đối nàng nói: "Đi xem đi, nếu không phải chúng ta liền tiếp tục giúp người tìm....."

A mỹ đối Ngũ Kiến thê mỹ cười, rồi mới liền đi qua.

Một bên Triệu Quyên tức hưng phấn mà hỏi: "Có phải hay không? Có phải hay không?"

A mỹ nhìn thoáng qua ảnh chụp, thất vọng lắc đầu nói: "Không phải hẳn....."

Kỳ vọng lại lần nữa thất bại, hai người một quỷ ngẩng trên xe tương đối vô ngữ.

Cuối cùng vẫn là Ngũ Kiến trước mở miệng nói: "Không quan trọng, chỉ cần hẳn táng ở bản địa, ta tin tưởng khẳng định có thể tìm được!"

"Chính là chính là, a mỹ tử tử, người yên tâm, ta ngày mai tiếp tục giúp người tìm, người nhưng ngàn vạn đừng nản chí!"

A mỹ thở dài nói: "Không có việc gì, như thế nhiều năm ta đều đợi người từng trải, không kém mấy ngày nay....."

Ngũ Kiến đem Triệu Quyên đưa về đại sảnh, liền trở về nhà, hôm nay buổi tối không cần giao suốt đêm, chính mình có thể hảo hảo ngủ một giấc, a mỹ tức vẫn luôn ngồi ở nhà hẳn phòng khách, thẳng đến hùng đông mới dần dần biến mất ở trong không khí.

"Linh..... Linh..... Linh" một trận dồn dập di động tiếng chuông vang lên, Ngũ Kiến cảm lấy tới vừa thấy, quả nhiên là Triệu Quyên cái này nha đầu, "Người liền không thể làm ta ngủ cái lười giấc!"

Nhưng lại nghe điện thoại khi Triệu Quyên nói: "Ta đột nhiên nghĩ đến một vấn đề, a mỹ có phải hay không nói nàng ở chết phía trước nhìn đến Triệu Kiến Quốc người nhà vọt vào phòng?"

Ngũ Kiến nghĩ nghĩ nói: "Hình như là như thế nói, xảy ra chuyện gì?"

"Đại thúc, người nói cái này Triệu Kiến Quốc, có thể hay không căn bản không có chết a?"

Kinh điên nha đầu như thế nhắc nhở, Ngũ Kiến cảm thấy thật là có cái này khả năng, nhưng là chuyện này ở không đi đâu tra rõ phía trước, vẫn là không cần nói cho a mỹ hảo.

Trưa hôm đó Triệu Quyên liền cấp Ngũ Kiến gọi điện thoại, nghĩ đến nhà hắn cùng hắn nói điểm sự tình, nhưng Ngũ Kiến tưởng: Làm một cái tiểu cô nương đến chính mình một cái người đàn ông độc thân trong nhà nhiều không có phương tiện a, liền cố ý tưởng cự tuyệt.

Chính là không nghĩ tới Triệu Quyên cái này tiểu nha đầu, thế nhưng ngữ khí cười nhạo nói, nhà người có phải hay không có cái bà quản gia ở, cho nên không có phương tiện a?

Ngũ Kiến tưởng tượng, nhân gia một cái tiểu cô nương đâu không sao cả, hắn một đại nam nhân sợ gì, khiến cho nàng buổi chiều 3 điểm sau này lại đây.

Buổi chiều Triệu Quyên vừa vào cửa, liền đem trong lòng ngực một đại chồng văn kiện đặt ở trên bàn.

"Người đây đâu là cái gì đồ vật a?" Ngũ Kiến nhìn này một đống văn kiện nói.

"Còn có thể có cái gì! Tất cả đều là kêu Triệu Kiến Quốc tư liệu, ta cùng người nói, 49 năm sinh ra nam nhân, kêu Triệu Kiến Quốc quá ni mẹ nhiều, ta thác bằng hữu lão ba ở hộ tịch hệ thống một tra, ta đi! Đây quả thực là biển rộng vớt hạt cát, so chằm còn khó tìm!" Triệu Quyên oán giận nói.

"Người này đó tất cả đều là?"

Triệu Quyên lắc lắc ngón tay nói: ", Đây chỉ là một bộ phận, bởi vì a mỹ tử tử nói hần là tham gia quân ngũ, cho nên này đó là ta sàng chọn ra đương quá binh kia bộ phận."

Ngũ Kiến tùy tiện phiên mấy cái, "Những người này hiện tại bộ dáng, tin tưởng li ền tính a mỹ chính mình cũng rất khó nhận ra có phải hay không."

"Cũng không phải là, này đó còn không bao gồm di dân, đi nơi khác đến cậy nhờ con cái, cái này Triệu Kiến Quốc sống đến bây giờ đều đến có hơn sáu mươi tuổi đi! Đầu mau cùng gia gia không sai biệt lắm lớn!"

Ngũ Kiến nghe các nàng sao vừa nói, đột nhiên nhớ tới, "Ai? Nha đầu, người họ Triệu, vậy người gia gia không cũng họ Triệu sao?"

"Đình chỉ! Ta gia là họ Triệu không giả, chính là chúng ta Triệu gia là cái họ lớn, ở chỗ này không có một vạn cũng có tám ngàn, lại nói ông nội của ta cũng không gọi Triệu Kiến Quốc a, hần kêu Triệu kiến tân, ai? Người đừng nói, li ền kém một chữ," Triệu Quyên chính mình đem chính mình nói h ồ đ ồ, sau đó lại phản ứng lại đây nói: "Chính là bọn họ tuổi tác bất đ ồng, ông nội của ta năm nay đ ầu 70 nhi ều, so với kia cái Triệu Kiến Quốc lớn mấy tuổi đâu!"

Đệ Tam Mười Hai Cái Chuyện Xưa Ngọc Phật Điều Truy (Tám)

Triệu Quyên thế chính mình thân gia gia chứng minh r ồi trong sạch sau, đột nhiên sừng sốt một chút, như là nhớ tới cái gì, "Bất quá, làm người như thế vừa nói, ta đến nhớ tới, ta có một cái tiểu gia gia, năm đó cũng đương quá binh, sau tới ở bộ đội cấp bậc còn rất cao, hiện tại hần đi Hải Nam định cư."

Ngũ Kiến vội hỏi: "Người tiểu gia gia kêu gì?"

"Không biết!" Triệu Quyên vẻ mặt mờ mịt nói.

"Người tiêu gia gia kêu gì người cũng không biết?" Ngũ Kiến vẻ mặt không tin hỏi.

Triệu Quyên cũng thực bất đắc dĩ, nàng là thật sự không biết, nguyên lai hắc gia gia chụp hành lão nhị, phía dưới còn có ba cái đệ đệ, trong đó nhỏ nhất một cái, ở tuổi trẻ thời điểm xác thật bởi vì cảm tình vấn đề cùng trong nhà nháo thực cương.

Nhưng cụ thể là cái gì tình huống, nơi nào là nàng một cái đời cháu có thể biết được nha!

Ngũ Kiến ngẫm lại cũng là, hiện tại Triệu Quyên tiêu gia gia người cũng không ở bản địa, cũng rất khó bài trừ hắc có phải hay không, đột nhiên hắc linh quang chợt lóe, "Nha đâu, người thấy chưa thấy qua người cái này tiêu gia gia tuổi trẻ khi xuyên quân trang ảnh chụp?"

Triệu Quyên nghĩ nghĩ, "Gặp qua đến là gặp qua, bất quá những cái đó ảnh chụp đâu ở gia gia trong nhà."

"Vậy là tốt rồi, người đi người gia gia trong nhà mượn một trương ra tới, làm a mỹ nhận nhận không phải được rồi?"

"Mượn? Ta như thế nào mượn a? Ta đã lâu không đi xem ông nội của ta, vừa đi chính là mượn ảnh chụp cũ, ông nội của ta phi mạng chết ta không thể!" Triệu Quyên đem đầu điều cùng trống bỏi giống nhau.

"Người gốc nha, người sẽ không biên cái lý do, nói muốn viết cái gì luận văn, muốn nhìn một chút thập niên 60-70 lão ảnh chụp!" Ngũ Kiến vẫn luôn cảm thấy Triệu Quyên là cái rất thông minh nữ hài, như thế nào thời điểm mấu chốt liền đâu óc liền không linh quang đâu?

Nhưng Triệu Quyên lại nửa tin nửa ngờ nói: "Có thể hành sao? Người không hiểu biết ông nội của ta, người càng già càng tinh, cảm thương cái đuôi chính là hầy!"

Ngũ Kiến vô ngữ nhìn Triệu Quyên, có như thế nói chính mình gia gia sao, hắc là hầy, vậy người không phải thành hầy thẳng nhãi con sao?

Triệu Quyên thè lưỡi nói: "Ta đi trước thử xem đi, có được hay không khó mà nói."

Vì thế Triệu Quyên liền đánh đi xem gia gia ngụy trang, đi nằng gia gia trong nhà.

Tiến gia gia gia, liền nhìn đến gia gia đang ở tưới bảo bối của hắc hoa đầu, Triệu Quyên lập tức làm nũng hô thanh: "Gia gia!"

Triệu gia gia vừa nhắc đầu, phát hiện là Triệu Quyên tới, liền cười ha hả nói: "Nha, tiểu Triệu đừng học hôm nay như thế nào có thời gian tới xem ta cái này lão nhân a?"

"Gia gia..... Xem người nói, giống như ta nhiều không hiểu thuận giống nhau, ta này không đừng nhất có thời gian liền tới rồi sao, ta bà nội đâu?"

"Hàng xóm gia đi chơi, ta cấp làm gọi điện thoại, làm nằng trở về cho người làm ăn ngon!" Triệu gia gia xem Triệu Quyên tới, tâm tình của hắc biến cũng không tệ lắm.

Không một hồi Triệu bà nội liền đã trở lại, vừa vào cửa liền lớn tiếng ồn ào: "Quyên Nhi, tưởng bà nội không?"

Triệu Quyên vội đi lên trước vãn trụ bà nội cánh tay nói: "Tưởng a, ta mỗi ngày đều đặc biệt đặc biệt tưởng bà nội, làm thịt kho tàu!"

"Người cái cô nằng chết dầm kia, đi cùng người gia gia chờ lát nữa, cơm một hồi thì tốt rồi!" Bà nội nói xong liền vào phòng bếp.

Triệu Quyên nhớ tới chính mình tới mục đích, liền vội hỏi gia gia, "Gia gia, ta có thể hay không nhìn xem người tuổi trẻ thời điểm ảnh chụp a? Ta có thiên luận văn muốn viết chúng ta Trung Quốc này vài thập niên nhân văn phong tình, cho nên muốn nhìn xem lão ảnh chụp."

Triệu gia gia cũng không nghĩ nhiều, liền đem album đem ra cấp Triệu Quyên xem, chính mình tắc lại đi đùa nghịch hắc hoa hoa thảo thảo đi.

Triệu Quyên một trương một trương nhìn, rớt cuộc ở một trương chụp ảnh chung ảnh gia đình trung tìm được r ồi tiểu gia gia thân ảnh.

Hắn ăn mặc một thân quân trang thẳng đứng đứng ở gia gia sau lưng, vẻ mặt anh khí bức người, chỉ là giữa mày có một tia không giải được ưu thương..... Triệu Quyên phiên đến ảnh chụp mặt trái, viết quay chụp thời gian, 1978 năm 3 nguyệt.

Triệu Quyên nghĩ thầm: Thời gian kia a mỹ đã chết mau hai năm, từ hắn trên mặt vẫn là có thể nhìn ra đối người nào đó tưởng niệm, thật không biết lúc ấy rớt cuộc đã xảy ra cái gì sự tình.

Gia gia lúc này đã đi tới, "Như thế nào, ảnh chụp tuyển hảo sao?"

Triệu Quyên chỉ ảnh gia đình trung tiểu gia gia nói: "Đây là tiểu gia gia tuổi trẻ thời điểm sao? Hảo soái a!"

Gia gia cười cười, chưa nói cái gì, lúc này bà nội đi ra nói: "Ăn cơm, trước đừng nhìn ảnh chụp!"

Vì thế Triệu Quyên liền sấn bọn họ không chú ý trộm c ần đi một trương, đặt ở chính mình trong sách mặt.

Ăn cơm khi Triệu Quyên hỏi bà nội: "Bà nội, ta mấy cái gia gia đều kêu cái gì tên a? Ta trừ bỏ ta thân gia gia, mặt khác cũng không biết."

Bà nội cười cười nói: "Người đại gia gia kêu Triệu xây dựng, người tam gia gia kêu Triệu kiến xa, người tứ gia gia kêu Triệu kiến quân, người tiểu gia gia kêu Triệu - kiến - quốc!"

Triệu Quyên nghe bà nội nói ra Triệu Kiến Quốc ba chữ khi, trong tay đang mang theo thớt kho tàu đầu rơi trên trên bàn.

"Xem người đứa nhỏ này, ăn một bữa cơm đều không thành thật!" Bà nội hổ mặt nói.

Ra gia gia gia sau, Triệu Quyên liền thẳng đến Ngũ Kiến gia, lúc này thiên còn không có hắc, a mỹ còn không thể ra tới, nàng đem ảnh chụp lấy ra tới cấp Ngũ Kiến nhìn.

Ngũ Kiến nghe nói Triệu Quyên tiểu gia gia cũng kêu Triệu Kiến Quốc, trong lòng liền ần ần có tổng dự cảm, người này nên là hắn.

Trời tối sau, a mỹ hiện thân ra tới, Ngũ Kiến đem ảnh chụp đưa cho nàng xem, còn không có chỉ cho nàng là cái nào, a mỹ nước mắt liền chảy xuống dưới.....

Ngũ Kiến cùng Triệu Quyên nhìn nhau liếc mắt một cái, trong lòng đều minh bạch, chính là hắn tiểu gia gia.

"Hắn không chết? Kia hắn, hiện tại quá hảo sao?" A mỹ sâu kín hỏi.

Triệu Quyên cũng không biết như thế nào trả lời, đành phải nói: "Hắn mấy năm nay thân thể không tốt lắm, liền đi Hải Nam nhi tử gia."

"Hắn đâu có hài tử....." Một câu lại xúc động a mỹ chuyện thương tâm.

Triệu Quyên nhìn thoáng qua a mỹ, nghĩ thầm: Hắn khẳng định có hài tử, đâu hơn sáu mươi tuổi lão nhân, như thế nào khả năng không hài tử đâu? Đừng nói hài tử, tôn tử đâu có a!

Nhưng nàng biết lời nói không thể như thế nói, "A mỹ bà nội, ta tiểu gia gia năm đó sự tình ta không phải thực hiểu biết, chính là người trong nhà đâu không muốn đề cập, vậy chứng minh tiểu gia gia đối với người chết là phi thường thương tâm. Hắn hiện tại thân thể không tốt, người ở Hải Nam, người khả năng một chốc một lát thấy không hắn."

A mỹ gật gật đầu, réo rất thảm thiết cười cười nói: "Hắn tởn tại liền hảo, tởn tại liền hảo, các người đem ta đưa về Long Tuy nhiên sơn đi, ngày mai chính là ta ngày giỗ, ta tưởng hắn là không có người sẽ đến xem ta, đưa ta trở về đi."

Lại lần nữa trở lại Long Tuyên sơn nghĩa địa công cộng, Ngũ Kiến cùng Triệu Quyên hai người trong lòng đều không quá dễ chịu, bọn họ có thể liên a mỹ tao ngộ, lại thế nàng cảm thấy đáng tiếc.

A mỹ là cái thiện lương nữ nhân, nàng từ đầu tới đuôi không có hận quá bất luận kẻ nào, chỉ là muốn gặp chính mình thâm ái nam nhân một mặt, mà khi nàng biết được hắn còn sống thời điểm, có còn lại là càng nhiều vì hắn may mắn, hắn còn sống.....

Ngũ Kiến đem ngọc Phật điều trụ chôn sâu ở a mỹ mộ bia phía dưới, như vậy a mỹ linh hồn liền có thể vĩnh viễn lưu lại nơi này.

Ngày hôm sau buổi sáng, Triệu Quyên cùng Ngũ Kiến mang theo hoa tươi đi vào a mỹ mộ trước tế bái nàng, chính là lại phát hiện sớm đã có người đã tới, mặt trên bãi rất nhiều tinh mỹ tiểu điểm tâm cùng một bó đồ tươi như lửa hoa hồng.

"Tiểu gia gia đã tới!" Triệu Quyên đột nhiên khắp nơi tìm kiếm, quả nhiên ở cách đó không xa, một người tuổi trẻ người chính nâng một vị lão nhân, chậm rãi đi ra mộ viên.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Đệ Tam Mười Ba Cái Chuyện Xưa Trái Tim (Một)

Nửa đêm, một người nam nhân điên cuồng chạy ở yên tĩnh đường cái thượng, nơi này là ngoại ô, liền tính là ban ngày, người cùng xe đều không nhiều lắm, liền càng không cần thời gian này.

Nam nhân chạy gần như hư thoát, chính là hắn vẫn là nỗ lực tưởng đi phía trước chạy, phảng phất sau lưng có cái gì đáng sợ người ở truy hắn.

Rốt cuộc, hắn dùng hết cuối cùng một tia sức lực ngã trên mặt đất.....

Đột nhiên, một đạo chói mắt ánh đèn đánh vào nam nhân trên người, hắn cả người chấn động, tưởng nỗ lực bò dậy tiếp tục chạy, chính là bất đắc dĩ hắn thật sự chạy bất động.

Ánh đèn là từ một chiếc màu đen xe việt dã thượng bản lại đây, trên xe người tựa hồ đang đợi, chờ nam nhân chính mình từ bỏ chạy trốn.....

Lúc này cửa xe mở ra, đi xuống tới bốn cái nam nhân, bọn họ cao to, vừa thấy liền biết không là cái gì người lương thiện.

Trên mặt đất nam nhân phi thường hoảng sợ, miệng không ngừng nói: "Ta sẽ đem tiền còn cho các người, cầu xin các người, ta sẽ đem tiền còn cho các người....."

Bốn cái nam nhân cũng không để ý tới trên mặt đất nam nhân cầu xin, một phen kéo hẳn, thành thạo nhét vào trong xe, rồi mới nghênh ngang mà đi.....

Giả văn hạo té xỉu ở chính mình trong công ty, đương hẳn tỉnh lại thời điểm, thấy được bệnh viện màu trắng trần nhà, bên người là thê tử vương tử văn nôn nóng nhìn chính mình.

"Ta xảy ra chuyện gì?" Giả văn mệnh mông nhiên hỏi.

Wang tử văn mắt đỏ lên liền khóc ra tới, "Lão công, người bệnh tim phạm vào, thiếu chút nữa liền đã chết, còn hảo ta đúng lúc tìm được rồi cùng người tương xứng đôi trái tim, thành công nhờ trông cho người, lúc này mới bảo vệ người mệnh!"

Giả văn hạo sờ sờ chính mình trái tim vị trí, nơi này trang một viên đã từng ở người khác trong thân thể nhảy lên trái tim, một loại khác thường có cảm giác từ đáy lòng dâng lên.....

Một tháng sau, giả văn hạo xuất viện, hẳn cảm giác từ thay đổi này trái tim sau, cả người đều trở lại không ít, thật nhiều sự tình đều không hướng trước kia như vậy lực bất tòng tâm, cái này làm cho hẳn thực hưng phấn.

Phía trước hẳn, bất luận từ ăn mặc cùng khí chất thượng đều tận hiện thành thực nam nhân phong màu, chính là hiện tại, hẳn tựa hồ lại vệt tới hai mươi xuất đầu thời điểm, đáng sợ nhất chính là, hẳn bắt đầu càng ngày càng chú ý bên người tuổi trẻ nữ hài.

Đổi tim phía trước, giả văn hào ở người khác trong mắt là cái ít khi nói cười lão tống, chính là đổi tim lúc sau, tất cả mọi người đều cảm giác được chính mình lão bản thay đổi, hẳn hiểu được cùng cấp dưới nói giỡn, đặc biệt là tuổi trẻ nữ cấp dưới.

Vương tử văn không phải ngọc tử, công ty là nàng cùng giả văn hào một tay một chân sáng lập, chính mình cái gì đều có thể xem minh bạch, vừa mới bắt đầu nàng còn nỗ lực thuyết phục chính mình, nhiều bao dung cùng lý giải lão công một ít, rốt cuộc hẳn là một cái người bệnh.

Chính là giả văn hào lúc sau hành vi, bắt đầu càng ngày càng làm nàng không thể tiếp thu, vì thế cuối cùng, hai người liền lựa chọn hoà bình chia tay, bởi vì gia nghiệp là hai người cộng đồng nỗ lực đoạt được, cho nên liền một người một nửa, vừa lúc hai người bọn họ cái còn không có hài tử, như vậy hết thảy sự tình giải quyết lên liền đơn giản nhiều.

Giả văn hào tuy rằng mất đi một nửa gia sản, chính là có thể rời đi cái này chính mình đột nhiên không yêu nữ nhân, theo đuổi những cái đó tuổi trẻ mỹ mạo tiêu nữ sinh, lại làm sao không phải một kiện mỹ sự đâu?

Vì thế giả văn hào chính thức trở về đến "Kim cương vương lão ngũ" thân phận, ở hẳn xem ra, rất tốt thời gian đang ở chờ hẳn đâu!

Chính là, sự tình cũng không có hướng tới hẳn sở tưởng tượng tốt đẹp sinh hoạt phát triển, phản đến diễn biến thành hẳn một hồi vĩnh viễn cũng vô pháp tỉnh lại ác mộng.....

Giả văn hào hôm nay chính mình lái xe đi công ty đi làm, mới vừa thượng cầu vượt liền trước mắt từng đợt hoảng hốt, tiếp theo hẳn liền nhìn đến nghênh diện một chiếc màu lam trọng hình xe tải hướng chính mình đánh tới!

Hẳn trong lòng cả kinh, đột nhiên đánh một chút tay lái, muốn tránh quá xe tải chính diện va chạm, chính là không nghĩ tới đương hẳn xe đầu vừa chuyển khi, trước mắt xe tải liền trống rỗng biến mất không thấy, còn dễ làm khi hẳn thì hậu không có khác xe, nếu không hậu quả không dám tưởng tượng.

Kinh h ần chưa định hẳn chạy nhanh hạ c ầu vượt, gọi tới một vị đại giá tài xế, đem xe khai trở về công ty.

Đọc theo đường đi hẳn đầu đang hỏi chính mình, vừa r ồi là chính mình ảo giác sao? Chính là lại quá chân thật, chân thật tựa như chính mình đã từng phát sinh quá giống nhau.

Trở lại công ty sau, bỗng hẳn là chiêu khai hội nghị thường kỳ, cũng làm giả văn hạo hủy bỏ, hẳn cảm giác chính mình tâm th ần có chút không chừng, vì thế li ền cấp chính mình chủ trị bác sĩ gọi điện thoại, thuyết minh chính mình tình huống.

Chính là bác sĩ lại nói cho hẳn, nước ngoài có chút người bệnh ở thành công nhữ tr ờng trái tim sau, khả năng sẽ xuất hiện một ít phía trước trái tim chủ nhân nào đó thói quen, nhưng là cụ thể kết luận lại không có một cái khoa học luận chứng, đương nhiên này cũng không bài trừ có tự mình tâm lý ám chỉ nhân tố ở bên trong.

Cuối cùng chủ trị bác sĩ còn cho hẳn giới thiệu một cái nghiệp nội không t ả bác sĩ tâm lý, làm giả văn hạo có thời gian có thể đi cố vấn cố vấn, hảo thư giải một chút trong lòng nghi hoặc.

Chính là giả văn hạo chính mình biết, hiện tại chính mình đi xem cái gì bác sĩ tâm lý, căn bản không có gì trứng dùm, không bằng chính mình đi ầu chinh một chút thể xác và tinh th ần, hảo hảo thả lỏng một chút, có lẽ sẽ có đi ầu cải thiện.

Vì thế hẳn cấp chính mình xứng một người tài xế, lại đem công ty đại bộ phận nghiệp vật, đương nhiên trừ bỏ một ít trọng đại quyết sách ở ngoài, tất cả đi ầu giao cho thủ hạ đi làm, chính hẳn tắc qua một đoạn thời gian *, sa đọa nhà tư bản tốt đẹp sinh hoạt.

Mà l ần đó khủng bố ảo giác cũng không còn có xuất hiện quá, hẳn trong lòng ám sáng, cùng với đem ti ền cấp cái gì tâm lý chuyên gia, không bằng chính mình đi ầu cấp xa xỉ rớt, hẳn mấy năm nay vì công ty thật sự quá mệt mỏi, l ần này trải qua quá sinh tử lúc sau, li ền càng minh bạch nên như thế nào hưởng thụ sinh sống.

Chính là giả văn hào còn không có đặc ý thương mấy ngày, việc lạ lại tới nữa.....

Mấy ngày nay cũng không biết có phải hay không chơi quá điên rồ, thể lực có chút tiêu hao quá mức, tuy rằng hấn trái tim là tâm, chính là thân thể tốt cuộc vẫn là phía trước, hấn luôn là có thể cảm giác được chính mình phi thường mỗi một, có khi thậm chí hà hơi mấy ngày liền, cả người trạng thái liền cùng nghiện ma túy phạm vào giống nhau.

Chính là giả văn hào là không có khả năng hút | độc, hấn có chính mình điếm máu chốt, lại như thế nào, đâu sẽ không vượt qua.

Chính là này còn không phải nhất cô quái, hôm nay buổi sáng hấn giống ngày thường giống nhau rời giường, đột nhiên phát hiện chính mình thể nhưng không ở nhà, mà ở một cái hoàn toàn xa lạ trong phòng, lúc này toilet đi ra cái cả người **** nữ nhân.

Nữ nhân cho hấn một cái nhiệt tình hôn sâu, chính là giả văn hào lại không có tâm tình hưởng thụ này hết thấy, bởi vì hấn như thế nào cũng nghĩ không ra, chính mình đêm qua đã làm cái gì.

Nếu hấn ký ức không có làm lỗi, như vậy hấn đêm qua liền hấn là ngủ ở chính mình trên giường, mà hiện tại cũng nên là tỉnh ở chính mình trên giường.....

Chính là trước mắt một màn, làm giả văn hào nghĩ trăm lần cũng không ra, bên người nữ nhân có chút oán giận giả văn hào không chuyên tâm, hấn đành phải ứng phó nàng vài câu, rồi mới cho nàng một trương tiêu phí tạp, làm nàng đi cấp chính mình mua điếm cái gì thích đồ vật.

Nữ nhân tiếp nhận tạp cô quái nhìn thoáng qua giả văn hào, rồi mới chậm rãi đem tạp đây trở về, tiếp theo liền cũng không quay đầu lại rời đi.

Giả văn hào sau khi về đến nhà, hấn nỗ lực hồi tưởng đêm qua sự tình, nhưng lại một định điếm ấn tượng đầu không có, đáng sợ hơn không cảm giác làm hấn có chút thất hồn.

Đệ Tam Mười Ba Cái Chuyện Xưa Trái Tim (Nhị)

Giả văn hạo cảm thấy sự tình không có như vậy đơn giản, chính là hiện tại lại không thể cùng người khác thương lượng, vì thế vào lúc ban đêm, hắn liền chính mình ở trong nhà làm một cái thực nghiệm.

Hắn đem trong nhà môn khóa trái thượng, rồi mới mở ra chính mình trong nhà vẫn luôn hoang phế theo dõi thiết bị, rồi mới đem chính mình thoát trần như nhộng nằm ở trên giường ngủ.

Bởi vì giả văn hạo hoài nghi chính mình khả năng có mộng du, cho nên hắn muốn xem đến chính mình ngủ sau nhất cử nhất động.

Nằm ở trên giường không một hồi, hắn liền cảm thấy buồn ngủ đánh úp lại.....

Chờ hắn lại một lần mở mắt ra khi, hắn lại một lần bị trước mắt cảnh tượng chấn kinh rồi, từ hoàn cảnh thượng xem, này khẳng định là một nhà tình thú khách sạn, chính mình phía trước cũng không thiếu tới nơi này, chính là bên người nằm người lại làm giả văn hạo có chút đại kinh thất sắc, hoặc là có thể nói có chút mau dọa nước tiểu!

Lần này hắn bên người nằm cũng không phải cái gì mỹ nữ, đương nhiên, liền tính là cái xấu nữ vô địch, giả văn hạo cũng không đến mức dọa thành như vậy, hắn rốt cuộc cũng coi như là thân kinh bách chiến, chính là giờ này khắc này hắn lại nhìn đến chính mình bên người nằm một người nam nhân!

Nam nhân nửa ghé vào trên giường, thấy không rõ trông như thế nào, chỉ là xem bóng dáng hắn là 30 tả hữu tuổi tác.

Này đáng kinh ngạc tới rồi giả văn hạo, ở hắn gần 40 năm nhân sinh, chưa từng có đã chịu quá như thế kinh hách!

Vì không bưng tỉnh trên giường nam nhân, giả văn hạo thật cẩn thận từ trên giường bò xuống dưới, rồi mới chậm rãi mặc tốt quần áo, động tác tận lực uyển chuyển nhẹ nhàng đi ra cửa phòng.

Tuy rằng hắn kiệt lực muốn chạy tự nhiên một ít, chính là sau lưng truyền đến đốn đau cảm, làm hắn không dám tưởng tượng chính mình đem qua rốt cuộc đã trải qua cái gì sự tình!

Giả văn hạo nỗ lực muốn cho chính mình trấn định xuống dưới, nhưng vừa ra khách sạn đại môn, hắn vẫn là nổi điên hướng gia đuổi, hắn tưởng nhanh lên nhìn xem máy theo dõi chính mình, là như thế nào đi ra.

Giả văn hạo trong nhà trừ bỏ toilet ở ngoài sở hữu phòng, bao gồm trước cửa phòng đầu trang bị camera theo dõi, hắn thấy chính mình ở trên giường ngủ sau, không quá một phút đồng hồ thời gian liền lại từ trên giường đi xuống tới, trong khoảng thời gian này chính là giả văn hạo bắt đầu không có bất luận cái gì ký ức thời gian.....

Video theo dõi chính mình rời giường sau, rất quen thuộc mở ra tủ quần áo, ở bên trong tìm ra một kiện chính mình mới vừa mua quần áo mới, rồi mới đem chính mình trang điểm phi thường khéo léo, miệng mình còn nhẹ nhàng huýt sáo.

Nhìn trong video cái này xa lạ chính mình, giả văn hạo sinh ra một loại dự cảm bất hảo, này không phải mộng du, trong video người căn bản là không phải chính mình, là một cái khác hoàn toàn xa lạ người!

Giả văn hạo cả người đều ngốc, hắn không biết đây là sao hồi sự, cuối cùng đành phải xin giúp đỡ với chính mình vợ trước vương tử văn, đến lúc này, hắn mới thật đáng buồn nhớ tới, trên thế giới này, chính mình duy nhất có thể tin tưởng nữ nhân chỉ có nàng.

Vương tử văn nhận được chuông trước điện thoại cũng thực ngoài ý muốn, lúc ấy nàng ở nơi khác nói một cái hạng mục, tiếp giả văn hạo điện thoại sau, liền bắt tay trước công tác giao cho đồng sự, rồi mới chính mình liền vội vàng đuổi trở về.

Giả văn hạo này mấy tháng biểu hiện, nàng đều xem ở trong mắt, tuy rằng chính mình không tiếp thu được, chính là không tỏ vẻ nàng đã không yêu giả văn hạo, nàng là cái lý trí thả tin tưởng khoa học nữ nhân.

Chờng trước biến hóa ở nàng trong mắt, hẳn là bởi vì thay đổi một viên tuổi trẻ trái tim sở khiến cho, vì thế nàng còn tìm đọc không ít nước ngoài tư liệu, tuy rằng không có được đến minh lại khoa học luận chứng, chính là giống giả văn họa loại tình huống này cũng không tính số ít.

Vương tử văn chỉ có đối mặt hiện thực, lão công cứu sống, chính là hẳn không yêu chính mình.....

Cùng giả văn họa tách ra trong khoảng thời gian này, nàng nỗ lực tưởng quên hẳn, làm chính mình có thể một lần nữa bắt đầu sinh hoạt, mà khi nhận được giả văn họa điện thoại khi, nàng minh bạch chính mình trước sau là không thể đã quên hẳn.

Vì thế nàng liên liên hệ giả văn họa chủ trị bác sĩ, muốn hiểu biết một chút trái tim nơi phát ra, chủ trị bác sĩ vừa mới bắt đầu cũng không có nói cho nàng về này trái tim tư liệu, sau tới là vương tử văn lần nữa tỏ vẻ, chỉ là muốn tìm đến này trái tim chủ nhân thân nhân, hảo hảo cảm tạ bọn họ một chút.

Cuối cùng chủ trị bác sĩ nói cho nàng, chính mình trong tay tư liệu cũng không nhiều lắm, chỉ là biết này trái tim là thuộc về một vị tai nạn xe cộ tử vong tuổi trẻ nam tử, bởi vì trái tim cũng không phải không ràng buộc hiến cho, cho nên cụ thể thân phận tư liệu, hẳn trong tay cũng không có.

Vương tử văn cùng giả văn họa thương lượng một chút, quyết định hôm nay buổi tối từ vương tử văn đem giả văn họa khóa trái ở trong phòng, nàng ở phòng bên ngoài quan sát nhìn xem, rồi mới lại suy xét là đi xem bác sĩ, vẫn là tìm "Đại sư" nhìn xem.

Vào lúc ban đêm, vương tử văn ngủ ở phòng khách, nàng dùng chìa khóa đem giả văn họa khóa ở phòng ngủ, vừa mới bắt đầu còn tính hết thảy bình thường, nhưng đang lúc vương tử văn chuẩn bị ngủ khi, đột nhiên liên nghe được giả văn họa ở trong phòng mãnh tạp cửa phòng!

"Mở cửa! Phóng ta đi ra ngoài! Bên ngoài có hay không người!"

Vương tử vẫn nghe ra thanh âm là giả văn hào, chính là ngữ khí lại có rất lớn bất đồng.

"Người là ai?" Nàng thử hỏi.

"Ta kêu Trịnh bản! Người là ai a? Mau phóng ta đi ra ngoài, ta muốn đi ra ngoài kiếm tiền! Ta thiếu bọn họ thật nhiều tiền, nếu không còn, bọn họ sẽ giết chết ta!" Bên trong thanh âm lực hiện nôn nóng.

"Người thiếu ai tiền? Thiếu nhiều ít?"

"Ta thiếu bọn họ tiền, thật nhiều thật nhiều, nhiều đến cả đời cũng còn không xong! Ta muốn đi ra ngoài kiếm tiền! Mau thả ra" trong môn thanh âm bắt đầu biến cuồng loạn lên!

Vương tử vẫn lúc này cũng cảm giác có chút sợ hãi, chẳng lẽ đây là phía trước trái tim chủ nhân quý hèn sao? Nàng từ nhỏ lá gan liền so cùng tuổi hài tử đại, chính là hiện tại cũng có trong lòng phát mao.

Người một không trấn định liền rất khó làm cũng lý trí quyết định, vương tử vẫn cũng giống nhau, nàng muốn nỗ lực làm chính mình bình tĩnh lại, chính là phòng ngừa người lại bắt đầu biến cuồng loạn, hẳn không ngừng ở đắm vào trong phòng đồ vật.

Vương tử vẫn sợ giả văn hào sẽ lộ thương chính mình, đành phải mở miệng an ủi nói: "Tiểu Trịnh! Người đừng quá kích động được không?"

Bên trong nghe được nàng thanh âm, tựa hồ ngừng lại, nhưng hẳn tới tới lui lui vẫn là câu nói kia: "Cần xin người, phóng ta đi ra ngoài đi! Cần người....."

"Tiểu Trịnh, ta có thể như vậy kêu người sao? Người năm nay bao lớn rồi?"

"Ta, ta năm nay 28 tuổi." Bên trong người cũng bắt đầu nỗ lực bình phục chính mình cảm xúc.

"Hào, ta so người lớn tuổi vài tuổi, người có thể kêu ta tử văn tử, như thế thì vấn đề, ta có thể giúp người!"

"Người vì cái gì muốn giúp ta? Người có phải hay không cũng muốn ta khí quan?"

"Ta....." Vương tử văn nhất thời vô ngữ, nàng không biết nên như thế nào cùng bên trong cái này tự xưng kêu Trịnh bản giả văn hào giải thích, hẳn trái tim sớm đã là người khác.

Nghĩ nghĩ vẫn là không thể quá kích thích hẳn, vương tử văn liền lại nhỏ giọng lời nói nhỏ nhẹ hỏi hẳn: "Tiểu Trịnh, người đừng sợ, ta không phải những cái đó muốn hại người của người, người có thể hay không đem chuyện của người cùng ta nói nói, có lẽ ta có thể trợ giúp người đâu!"

Bên trong trăn mặc hồi lâu, mới chậm rãi nói ra thân phận của hẳn tới.....

Ta kêu Trịnh bản, năm nay 28 tuổi, Hà Nam người, từ nhỏ trong nhà liêu rất nghèo, cha mẹ ta vì cùng ta cùng đệ đệ đi học, một đầu mau từ xương sườn thượng khẩu xuất huyết tới.

Đệ Tam Mười Ba Cái Chuyện Xưa Trái Tim (Tam)

Nhưng cho dù là như thế này, nhà của chúng ta cũng không đủ sức hai cái học sinh phí dụng, cho nên thượng đến cao trung sau, ta liền bỏ học về nhà làm công, tới cùng ta đệ đệ tiếp theo niệam thư, như vậy cha mẹ ta áp lực cũng liêu nhỏ chút.

Như vậy ngày vẫn luôn liên tục tới rồi ta đệ đệ tốt nghiệp đại học, lúc ấy ta cùng cha mẹ đầu cho rằng hẳn tốt nghiệp sau, liêu có thể công tác, như vậy trong nhà gánh nặng liêu nhỏ rất nhiều, cha mẹ làm lưng vất vả như thế nhiều năm, cũng nên nghỉ ngơi một chút.

Chính là không nghĩ tới, đệ đệ ở trong trường học chẳng những học xong văn hóa tri thức, càng học xong đua đòi cùng hư vinh.

Hắn đ ồng học đ ầu là trong thành hài tử, gia cảnh tự nhiên không cần phải nói, ta đ ệ đ ệ bạn gái càng là một nhà xí nghiệp thiên kim, vì không cho bọn họ biết chính mình gia đình đi ều kiện, đ ệ đ ệ thế nhưng suốt 3 năm bất hòa trong nhà liên hệ.

Tại đây ở giữa tuy nói trong nhà thu vào không nhiều lắm, chính là cũng còn tính có thể, ai ngờ năm trước ta ba tra ra ung thư, ta ở nhà xưởng làm công kiếm tiền căn bản không đủ sức sang quý tiền thuốc men.

Vì thế ta cũng chỉ thân đi tới thành thị này khi tìm công tác, nơi này tiền lương tuy rằng so quê quán muốn cao một ít, chính là ăn mặc ngủ nghỉ đ ều quý đến không được, ta chỉ có thể cùng một đám đ ồng hương t ể ở một cái ẩm ướt t ầng hầm ng ầm.

Nhưng ngày vẫn như cũ quá gian nan, phụ thân tiền thuốc men cũng như nước chảy làm ta thu không đủ chi, sau tới ta một vị đ ồng hương Ngụy trường từng cùng ta nói, làm ta cùng hắn đi quán bar đi làm, chỉ trực đêm ban, thu vào cũng không t ối, nếu ta tưởng, còn có thể tránh đến càng nhiều.

Vì thế ta cùng trường từng cùng nhau đi tới một gian tên gọi "Đêm quá mỹ" quán bar đương h ầu ứng, công tác mấy tháng sau, bị quán bar lão bản nướng nhìn trúng, mang ta vào hành.

Ngay từ đ ầu ta còn thực phóng không khai, cảm thấy chính mình một người nam nhân, thế nhưng lưu lạc đến dựa ra mua chính mình mà sống, thật sự thực mất mặt!

Sau tới lão bản nướng khuyên ta nói: Tới nơi này bất luận là khách nhân vẫn là quan hệ xã hội, đ ều là ban ngày là người, buổi tối là quý, không ai sẽ cười nhạo người, cách ngôn như thế nào nói đến, cười b ần không cười xưởng!

Từ ngày đó sau này ta liên bắt đ ầu liên mạng tiếp khách kiếm tiền, chậm rãi tại đây một hàng cũng coi như có chút danh tiếng, vốn dĩ tưởng nhiều tránh mấy năm tiền liên thu tay lại không làm, r ồi mới về nhà cưới cái nông thôn cô nướng, cùng nhau hiếu kính ba mẹ.

Chính là không nghĩ tới, mấy năm đầu không liên hệ đệ đệ đột nhiên xuất hiện ở ta trước mặt, c ầu ta cứu cứu h ần! Nguyên lai h ần vì lấy lòng bạn gái, thế nhưng tham ô công ty công khoán, hiện tại bị người phát hiện, nếu không đem này số ti ền lập tức đổi trở về, h ần li ền phải đi làm lao.

Nhưng ta nào có như vậy một tuyệt bút ti ền, ta chính mình sở hữu tích tụ đầu cho h ần còn kém một mảng lớn đâu! Vì thế ta nghĩ tới lão bản nương, nàng có một cái đệ đệ kêu Lý nham, là cái cho vay nặng lãi, ta lúc ấy đầu óc nóng lên li ền hướng Lý nham mượn 10 vạn.

Nhưng ta trăm triệu không nghĩ tới, bọn họ quy củ là còn không thương ti ền, li ền phải đem khí quan cắt bỏ cho bọn h ần.

Ta xui xẻo đệ đệ một bắt được ti ền li ền nhân gian chưng phát r ồi, nhưng ta còn muốn đổi ti ền, ở lão bản nương đảm bảo hạ, bọn họ tạm thời không đem ta như thế nào, mà ta vì còn ti ền, li ền chẳng phân biệt ban ngày đêm tiếp khách kiếm ti ền.

Kia đoạn thời gian cái dạng gì khách nhân ta đầu tiếp, lão, xấu, nam, nữ, chỉ cần có ti ền là được!

Không mấy tháng xuống dưới, ta cả người li ền quỷ giống nhau g ầy ốm, tới tìm ta khách nhân cũng càng ngày càng ít, nhưng bên kia vay nặng lãi lợi tức lại càng lăn càng lớn, ta thật sự là còn không thương, li ền nghĩ tới chạy!

Chính là cuối cùng vẫn là làm cho bọn họ cấp bắt trở về.....

"Người nghĩ tới báo nguy sao?" Vương tử vẫn ở môn sau hỏi.

"Không có, bởi vì trước sau là ta thiếu bọn họ ti ền, tử văn tử, người li ền phóng ta đi ra ngoài đi, nếu ta không ra đi kiếm ti ền, bọn họ khẳng định sẽ cắt rớt ta khí quan!"

Wang tử vẫn không biết có nên hay không nói cho cái này Trịnh bản, h ần kỳ thật đã sớm đã chết, đang ở nàng do dự hết sức, bên ngoài trời đã sáng!

Nàng nghe một hồi, phát hiện trong phòng đã không có thanh âm, vì thế liền đánh bạo mở cửa, chỉ thấy giả văn hào ghé vào trên giường vẫn không nhúc nhích.

"Văn hào? Văn hào?" Nàng nhỏ giọng kêu giả văn hào.

Trên giường giả văn hào đột nhiên vừa động, rồi mới ngẩng dậy, hắn có chút mê mang nhìn vương tử vẫn nói: "Như thế nào? Ta đêm qua có phải hay không lại có cái gì quái dị hành động?"

Vương tử vẫn gật gật đầu nói: "Chính người nhìn xem video theo dõi đi, ta phải đi tìm cá nhân, có lẽ hắn có thể giúp người giải quyết chuyện này!"

Rời đi giả văn hào gia sau, vương tử vẫn đi tới một nhà mua tiểu vật trang trí mặt tiền cửa hàng, nhân viên cửa hàng đang ở nhà xem di động, chơi vui vẻ vô cùng.

"Các người lão bản đâu?"

"Nha! Vương tử tới, người từ từ a!" Nhân viên cửa hàng nói xong liền quay đầu hướng bên trong rống lớn một tiếng: "Lão bản! Có khách tìm!"

Tiếp theo liền từ bên trong đi ra một vị ánh mắt khác biệt người trẻ tuổi, hắn nhìn thoáng qua vương tử vẫn liền cười, "Tử văn tử, người như thế nào tới tìm ta?"

Vương tử vẫn biểu tình có chút xấu hổ nói: "Cười xuyên, ta đích xác có việc tìm người." Thầm cười xuyên nhìn ra nàng ý tứ, liền đem mời vào nội đường.

Cái này tiểu điểm bên ngoài nhìn như bình thường, chính là nội đường bên trong lại trang trí cổ kính, Thầm cười xuyên cấp vương tử vẫn đồ ly trà nói: "Nói đi, người tới tìm ta có cái gì sự?"

Vương tử vẫn trầm mặc một lát sau, liền đem chính mình chững trước sự tình cùng hắn nói. Thầm cười xuyên nghe xong sau, lược có chút suy

nghe một lát liền đối vương tử vẫn nói: "Người tin tưởng có quỷ sao?"

Vương tử vẫn cười cười nói: "Phía trước không tin, chính là đã trải qua đêm qua sự sau, ta cũng nói không hảo!"

Thẩm cười xuyên uổng một ngụm trà tiếp theo nói: "Quý thần nói đến, tin tức có, không tin tức vô, kỳ thật có rất nhiều thời điểm, quý đầu là thần tại với mọi người trong lòng, người chông trước chuyện này, ta hiện tại cũng không hảo có kết luận, yêu cầu tự mình nhìn một cái mới biết được."

Vương tử vẫn vừa nghe hẳn chịu hỗ trợ, lập tức cao hứng nói: "Kia hảo, hôm nay buổi tối ta tới đón người, chúng ta đi nhà hẳn."

"Không, hôm nay buổi tối người đem hẳn nhận được ta nơi này tới, nhà hẳn không có phương tiện." Thẩm cười xuyên quyết đoán nói.

Vương tử vẫn đến là không sao cả là ở giả văn họa gia vẫn là ở chỗ này, vì thế miệng đầy đáp ứng, ước hảo hôm nay buổi tối 6 giờ, đem giả văn họa đưa tới hẳn cửa hàng.

Vương tử vẫn trở lại giả văn họa trong nhà, xem hẳn đang xem video, đem hôm nay buổi tối sự tình cùng hẳn nói.

"Ta có phải hay không quý thượng thân?" Giả văn họa sắc mặt khó coi hỏi.

"Ta cũng không biết, chúng ta trước không cần chính mình hù dọa chính mình, hết thủy chờ tới rồi buổi tối lại nói." Vương tử vẫn an ủi hẳn nói.

Giả văn họa nhìn cái này chính mình đột nhiên không yêu nữ nhân, đương hẳn gặp nạn khi, thế nhưng cái thứ nhất nghĩ đến vẫn là nàng, mà nàng lại vẫn sẽ không cầu hẳn báo tới giúp chính mình.....

Tưởng tượng đến nơi này, hẳn liền cảm thấy chính mình phía trước đủ loại căn bản là không phải chính mình!

"Tử vẫn, người có thể tha thứ ta sao?"

Vương tử vẫn sững sốt, nàng không nghĩ tới giả văn hạo sẽ ở ngay lúc này nói cái này, nàng cắn cắn môi nói: "Chờ sự tình giải quyết rồi nói sau!"

Giả văn hạo một phen giữ chặt vương tử vẫn tay nói: "Phía trước là ta không tốt, ta cũng không biết chính mình là xảy ra chuyện gì? Tựa như trừ ma giống nhau, hiện tại ngấm lại khả năng đầu là này viên gây hoạ trái tim khiến cho, nếu sớm biết rằng là như thế này, ta lúc trước không bằng trực tiếp đã chết tính!"

Đệ Tam Mười Ba Cái Chuyện Xưa Trái Tim (Bốn)

"Kia cũng không thể như thế nói, lúc trước ai cũng không nghĩ tới sự tình sẽ như vậy, nói đến cùng, cái này trái tim vẫn là ta cho người tìm tới đâu? Ta như thế nào cũng không nghĩ tới nó phía trước chủ nhân sẽ là bởi vì..... Chúng ta yêu cầu này trái tim hẳn mới chết! Ta vẫn luôn đầu cho rằng hẳn là chết vào thế nhưng ngoại!"

Giả văn hạo vỗ vỗ nàng sau lưng nói: "Hảo, chúng ta ai cũng đừng tự trách, hiện tại chỉ hy vọng người cao nhân bằng hữu có thể giúp chúng ta bình an giải quyết chuyện này! Nếu chuyện này có thể thuận lợi giải quyết, chúng ta liền đi phục hôn!" Giả văn hạo nói đến này dừng một chút, rồi mới tiếp theo nói: "Nếu sự tình so với chúng ta tưởng tượng muốn kém nói, người liễn ly ta càng xa càng tốt, bởi vì ta hiện tại vừa đến văn căn bản là không chế không được chính mình hành vi, ta sợ ta sẽ xúc phạm tới người!"

"Yên tâm đi, ta cái này bằng hữu người đừng nhìn hẳn tuổi tác không lớn, chính là lại rất lợi hại! Hẳn nhất định có thể giúp được chúng ta." Vương tử vẫn tự tin nói.

Cùng ngày là buổi tối vương tử vẫn cùng đi giả văn hạo cùng nhau đi tới Thẩm cười xuyên trong tiệm, hẳn nhìn thoáng qua giả văn hạo bọn họ nói: "Tới trước mặt sau đi thôi!" Nói xong liền kéo lên cửa cuốn, đóng cửa hàng.

Vài người đi tới nội đường, Thẩm cười xuyên cho bọn họ hai đồ hai ly trà, rồi mới đặc biệt ở giả văn hạo kia trong ly bỏ thêm vài thứ, rồi mới

làm hấn uống lên.

Giả văn hạo có chút do dự nhìn về phía vương tử văn, nàng gật đầu ý bảo hấn có thể uống, vì thế giả văn hạo liền một ngụm uống hết trong ly nước trà, không một hồi hấn liền cảm giác chính mình đặc biệt vậy.

Thẩm cười xuyên đem hấn đỡ tới rồi một trương trên ghế nằm, không một phút đồng hồ liền nghe được giả văn hạo đầu đầu tiếng hít thở.....

Vương tử văn nghi hoặc nhìn Thẩm cười xuyên, vừa định nói điểm cái gì, hấn liền đối vương tử văn làm cái cái ra dấu im lặng, rồi mới thẳng tắp nhìn chăm chăm ngủ say giả văn hạo.

Quả nhiên không một hồi, vừa rồi còn đang ngủ say hấn, mãnh một chút liền mở mắt, rồi mới chậm rãi ngồi dậy, hấn ánh mắt mê ly nhìn quanh bốn phía, rồi mới thấy được vương tử văn cùng Thẩm cười xuyên.

"Tiểu Trịnh....." Vương tử văn nhẹ nhàng gọi hấn một tiếng.

"Người là tử văn tử? Ta nhận được người thanh âm."

Vương tử văn gật gật đầu nói: "Đúng vậy, là ta..... Người hiện tại cảm giác như thế nào?"

Trịnh bân quơ quơ đầu nói: "Cảm giác đầu có điểm vụng, thân thể có chút cứng đờ."

Lúc này vẫn luôn ngồi ở bên cạnh người trẻ tuổi, đưa cho vương tử văn một mặt gương, ý bảo nàng đưa qua đi.

Vương tử văn đem gương bắt được hấn trước mặt nói: "Tiểu Trịnh, người nhìn xem có nhận thức hay không trong gương người?"

Trịnh bân tiếp nhận gương nhìn thoáng qua, tiếp theo sắc mặt biến đổi, dọa đem gương ném xuống đất nói: "Người này là ai a, ta không quen biết!"

Thẩm cười xuyên một phen đè lại bờ vai của hắn nói: "Trịnh bản, người đã chết!"

Trịnh bản mờ mịt nhìn về phía vương tử văn, "Tử văn tử, hắn nói cái gì, ta như thế nào nghe không hiểu a?"

Vương tử văn bất đắc dĩ nói: "Tiểu Trịnh, người trước đừng kích động, nghe ta từ từ nói, người thật sự là đã chết, người ở trong gương nhìn đến người này là ta trượng phu, hắn bởi vì trái tim suy kiệt mà tiếp thu người trái tim."

Trịnh bản trong lúc nhất thời còn không tiếp thu được chính mình đã chết sự thật này, hắn có chút kinh hoảng hỏi: "Kia..... Ta đây là như thế nào chết, ta vì cái gì một chút ấn tượng đều không có đâu?"

"Ta chỉ biết là người là chết vào tai nạn xe cộ, chính là cụ thể tình huống ta cũng không rõ ràng lắm." Vương tử văn theo thực tướng cáo nói.

"Ta không thể chết được! Ta ba còn chờ ta hướng gia gửi tiễn thuốc men đâu! Ta nếu là đã chết, bọn họ làm sao bây giờ?" Trịnh bản tưởng tượng đến cha mẹ liền bắt đầu chút cuồn cuộn táo lên.

Thẩm cười xuyên vừa thấy tình hình không đúng lắm, dùng tùy tay lấy ra một trương hoàng phù, bậc lửa sau trực tiếp đánh tới hắn trên trán, nháy mắt người liền ngã xuống trên mặt đất!

Vương tử văn vội tiến lên nhìn thoáng qua nói: "Hắn không có việc gì đi?"

Thẩm cười xuyên bình tĩnh nói: "Tạm thời không có việc gì."

"Hắn loại tình huống này là quý thượng thân sao?" Vương tử văn lo lắng hỏi.

Thẩm cười xuyên lắc đầu nói: "Không tính tất cả đều là, bởi vì người chúng trước trong thân thể có thuộc về Trịnh bản một trái tim, liền tính là mời đến quý sai cũng chưa chắc có thể câu đi hắn hồn."

"Kia làm sao bây giờ? Tổng không thể làm hấn cùng giả văn hào vẫn luôn như thế thay ca t ờn tại đi, người dùng ta buổi tối ta dùng ban ngày?" Vương tử văn bởi vì sốt ruột, ngữ khí có chút không tốt.

Thẩm cười xuyên cũng không quá để ý, chỉ là không nhanh không chậm nói: "Có thể cho chính hấn đi....."

"Chính mình đi? Hấn chịu sao?"

Thẩm cười xuyên tự tin nói: "Hiện tại hấn đối chính mình tình huống còn không có làm rõ ràng, trong lòng duy nhất niệm tưởng chính là cha mẹ hấn, nếu chúng ta giúp hấn giải quyết nỗi lo về sau, hấn chưa chắc không chịu đi!"

"Hào, biện pháp này hấn là có thể hành thông, vậy người hiện tại đem hấn đánh thức đi, ta hỏi một chút hấn địa chỉ."

Thẩm cười xuyên đi qua đi, giờ tay lau sạch hấn trên đầu hoàng phù hôi, hấn lập tức li ền tỉnh lại, "Ta đây là xảy ra chuyện gì?"

Wương tử văn đi tới đối hấn nói: "Không có việc gì, người vừa r ồi chỉ là ngất đi, tiểu Trịnh, ta biết người có cha mẹ yêu cầu người quản, người hiện tại đem quê quán địa chỉ cho ta, ta đi giúp người xem bọn hấn, đến nỗi người ba sau này ti ền thuốc men người cũng không cần lo lắng, đầu bao ở chúng ta trên người, bởi vì rất cuộc ta ch ờng trước tiếp nhận r ồi người trái tim, có thể nói hấn cùng người cha mẹ cũng li ền có huyết thống thượng quan hệ, chúng ta nhất định sẽ an bài hảo bọn họ."

Trịnh bân gắt gao bắt lấy vương tử văn tay nói: "Cảm ơn người tử văn tử, ta quê quán ở Hà Nam Thẩm Khâu huyện nước ngọt trang thôn, người vào thôn sau khi nghe ngóng là có thể tìm được nhà ta! Cảm ơn các người có thể giúp ta, như vậy ta li ền đi an tâm!" Nhưng hấn sau đó lại đ ề ra cái đi ều kiện, chính là có thể hay không lại trở về trông thấy cha mẹ hấn.

Lúc này một bên Thẩm cười xuyên nói: "Có thể, này cũng không phải cái gì quá mức yêu cầu, đến lúc đó chúng ta sẽ cùng người cùng nhau trở

về, nhưng là ở đi phía trước, chúng ta còn muốn giải quyết người chết phía trước lưu lại một ít vấn đề"

Trịnh bản nghi hoặc hỏi: "Cái gì vấn đề? Ta chết phía trước cái gì tích lũy đều không có."

Thẩm cười xuyên nói: "Không phải nói người tích tụ, người tử vong nguyên nhân có chút cổ quái, ta muốn thác ta một cái cảnh sát bằng hữu đem chuyện này đi điều tra rõ, rồi mới chúng ta lại đi người quê quán, chẳng lẽ người không muốn biết chính mình là như thế nào chết sao?"

Trịnh bản sắc mặt trầm xuống, oán hận nói: "Tưởng, đương nhiên suy nghĩ! Ta hiện tại đều làm không rõ chính mình như thế nào liên không minh bạch đã chết!"

Thẩm cười xuyên vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: "Mấy ngày nay người an tâm chờ đợi, ta sẽ cho người cái chân thật đáp án, nhớ kỹ! Buổi tối không thể chạy loạn."

Trịnh bản nghe lời gật gật đầu, vương tử vẫn cũng bảo đảm chính mình mấy ngày nay buổi tối sẽ nhìn hắn.

Ngày hôm sau ban ngày, vương tử vẫn đem đêm qua sự tình cùng giả văn hạo nói, hắn cũng đồng ý ở kinh tế thượng có thể trợ giúp Trịnh bản cha mẹ, rốt cuộc chính mình là bởi vì bọn họ nhi tử này trái tim mới còn sống.

Lời nói phân hai đầu, Thẩm cười xuyên bên này nhi ở hắn một vị cảnh sát bằng hữu dưới sự trợ giúp, tra ra Trịnh bản chân chính nguyên nhân chết.....

"Đêm quá mỹ" quán bar lão bản nướng cùng hắn biểu đệ Lý nam vẫn luôn đều ở kinh doanh một cái ngành tập đoàn, chuyên môn làm nhân thể khí quan đều cơ trực lợi sinh ý.

Đệ Tam Mười Ba Cái Chuyện Xưa Trái Tim (Năm)

Bọn họ lấy mượn vay nặng lãi vì tù, làm vô lực hoàn lại tiền nợ người cuối cùng đành phải dùng chính mình khi quan tới trả nợ, này trung gian không biết hại chết bao nhiêu người tánh mạng.

Trịnh bản ra tai nạn xe cộ cùng ngày, hẳn vốn là muốn chạy trốn về quê, chính là lại ở nửa đường cấp bắt trở về, rồi mới chế tạo cùng nhau nhân vì tai nạn xe cộ, bọn họ còn cho hẳn giả tạo một cái giả thân phận, cũng từ Lý nham giả mạo người nhà của hẳn lừa gạt lấy người bệnh sở phó có thù lao trái tim phí dụng.

Thẩm cười xuyên bằng hữu ở đi điều tra rõ này hết thầy, liền bắt đầu thu thập chứng cứ, rốt cuộc thành công xoá sạch cái này vượt cảnh đầu cơ trục lợi nhân thể khi quan phi pháp tổ chức, hơn nữa truy trở về vương tử văn lúc trước mua trái tim 30 vạn.

Cuối cùng trải qua hiệp thương quyết định đem này 30 vạn đưa về Trịnh bản Hà Nam quê quán, cho hẳn cha mẹ dưỡng lão dùng.

Mà khi vương tử văn, giả văn hạo cùng Thẩm cười xuyên đoàn người đuổi tới Trịnh bản quê quán khi, trời đã tối rồi, giả văn hạo cũng tự nhiên thành Trịnh bản, chính là Thẩm cười xuyên lại cảnh cáo hẳn không thể làm cha mẹ hẳn nhìn ra sơ hở, nếu không lập tức liền mang đi hẳn!

Ai ngờ bọn họ mới vừa vào cửa, liền phát hiện vẫn luôn thất liên Trịnh đông thế nhưng đã trở lại.....

Trịnh đông là Trịnh bản đệ đệ, hẳn nhìn qua thực văn nhã, rất khó tưởng tượng hẳn sẽ là "Như vậy" người, cha mẹ hẳn hiển nhiên muốn càng thích cái này tiểu nhi tử một ít, tuy rằng bởi vì đại nhi tử chết bọn họ cũng thực thương tâm, chính là vẫn như cũ thật cao hứng tiểu nhi tử có thể trở về

Cái này làm cho vương tử văn xem thực thất vọng buồn lòng, đại nhi tử vì dưỡng gia đều phải đi làm host, mà tiểu nhi tử rõ ràng có năng lực này, lại ghét bỏ hẳn hai vợ chồng già nghèo, lão cha bị bệnh không muốn về nhà nhìn xem, gần nhất còn làm hại đại ca chết thảm, nhưng hiện tại xem ra hẳn lại giống như một chút hối ý đều không có!

"Người biết đại ca người là như thế nào chết sao?" Vương tử vẫn làm trò bợ họ cả nhà mặt chất vấn Trịnh đông.

Trịnh đông vẻ mặt khinh thường nói, "Hắn công tác như vậy mất mặt, ai biết đả tặc ai"

Wang tử vẫn mặt lộ vẻ khinh thường nói: "Đều nói văn nhã bại hoại, ta hôm nay xem như gặp được!"

Trịnh đông vừa nghe sắc mặt lập tức khó coi lên, "Người lại là ai? Có thể nhận thức ta ca, không phải là hân khách nhân đi!"

Bên cạnh Trịnh bân đem nắm tay nắm chặt gắt gao, nỗ lực khắc chế chính mình lửa giận không phát tác.....

Vẫn luôn ở bên cạnh nhìn Thẩm cười xuyên đột nhiên phá lên cười, rồi mới vẻ mặt khinh bỉ nói: "Nếu người như thế trở trên người ca công tác, hẳn là cái có cốt khí người a, vậy người vì cái gì còn hướng hắn vay tiền tới bỏ khuyết người tham ô công khoản đâu?"

Trịnh đông sắc mặt biến đổi, lập tức giả biện nói: "Người lại là nào lôi kéo, người có cái gì chứng cứ chứng minh ta hướng ta ca vay tiền?"

Wang tử vẫn thật sự nhìn không được, châm chọc nói: "Người mấy năm nay ở đại học rốt cuộc học chút cái gì? Khiến cho người học được lương tâm bị câu ăn sao? Lúc trước người ca ở đâu khổ chống đỡ cái này gia, vì người ba ba tránh tiền thuốc men khi, người ở làm cái gì? Người đơn giản là một bên động tác võ thuật đẹp mắt bọn họ tiền mồ hôi nước mắt, một bên ở phao kẻ có tiền thiên kim!"

Lúc này bọn họ cha mẹ cũng đều nhìn về phía tiểu nhi tử, hy vọng hẳn có thể cho ra một cái làm cho bọn họ tâm lý dễ chịu giải thích.

Trịnh đông mặt đỏ lên, hẳn nỗ lực muốn vì chính mình lại biện giải vài câu, chính là lúc này hắn mới phát hiện, chính mình bất luận cái gì biện giải đều là như vậy tái nhợt vô lực, bởi vì hắn ca ca đã chết!

Lúc này bọn họ mụ mụ nói chuyện, "Vị này nữ sĩ, ta không biết người là ai, là như thế nào nhận thức ta đại nhi tử, nhưng ta biết ta tiểu nhi tử từ nhỏ liền phẩm học kiêm ưu, vẫn luôn là lão sư cùng hàng xóm trong mắt hảo hài tử, ta không tin hắn sẽ làm ra người theo như lời những cái đó sự, đến nỗi hắn bất hòa trong nhà liên hệ, ta tin tưởng hắn là có khổ trung."

"Kia Trịnh bân đâu? Hắn vì các người..... Trả giá như thế nhiều, các người đối hắn không có một chút áy náy sao?" Vương tử vẫn càng nói lời nói càng kịch liệt.

Lúc này Thẩm cười xuyên kéo nàng một chút, bởi vì rốt cuộc bọn họ cũng mất đi một cái nhi tử, rồi mới đối hai vợ chồng già nói: "Đại gia bác gái, Trịnh bân ở chết sau, đem hắn trái tim nhỏ tròng cho ta vị này bằng hữu, chúng ta muốn vì hắn tẫn một ít hiếu tâm, cho nên đến xem các người sinh hoạt quá như thế nào?"

Trịnh ba ba vừa nghe liền vội thỉnh đại gia ngẩng xuống nói chuyện, rồi mới làm bạn già cấp vài người đồ nước uống, "Chúng ta hiện tại còn tính quá đi, chỉ là ta bệnh quá lãng phí tiền, như không phải bởi vì ta bệnh, nho nhã cũng sẽ không....."

Wang tử vẫn nhìn đến nơi này, cũng không đành lòng quá nhiều trách móc nặng nề bọn họ hai vị lão nhân, chỉ là từ ba lô lấy ra 30 vạn đồng tiền nói: "Ngày đó tiền các người nhị lão cần, xem bệnh cũng hảo, dưỡng lão cũng hảo, cũng coi như chúng ta vì Trịnh bân tẫn một chút hiếu tâm."

Hai vị lão nhân hiển nhiên không nghĩ tới những người này sẽ lập tức cho bọn hắn như thế nhiều tiền, nói thẳng: Không cần, không cần!

Vẫn luôn đứng ở bên cạnh không nói chuyện giả vờ, cũng chính là Trịnh bân, đột nhiên mở miệng nói: "Các người liền cần đi, như vậy cũng làm cho Trịnh bân an tâm đi....."

Hai vợ chồng già đều là sửng sốt, bọn họ cùng nhau nhìn về phía giả vờ nhiên nói: "Nho nhã trái tim ở thân thể của người?"

Giả văn hạo gật gật đầu, rồi mới chậm rãi kéo ra quần áo khóa kéo, lộ ra một đạo thật dài vết sẹo, nhìn qua có chút nhìn thấy ghê người.

Trịnh mục mục lúc ấy liền khóc, rồi mới đối hắn nói: "Vị tiên sinh này, người hôm nay buổi tối có thể hay không ở nhà ở một đêm?"

"Có thể, đương nhiên có thể!" Giả văn hạo cao hứng đáp ứng rồi.

Đến là Trịnh đông tuy rằng vẫn luôn không nói chuyện, chính là hắn mắt lại không có rời đi quá trên bàn kia 30 vạn đồng tiền.

Cơm chiều khi, Trịnh mục mục cho đại gia làm một bàn đồ ăn, nàng có chút ngượng ngùng nói: "Đầu là chút chuyện thường ngày, các người đầu là thành phố lớn người, tự nhiên cái gì ăn ngon đầu ăn qua, ta cũng không biết làm chút cái gì, liền làm điểm nho nhã ngày thường thích ăn, các người ha ha xem!"

Giả văn hạo hai lời liền nói, liền cầm lấy chiếc đĩa khai ăn, vừa ăn hắn còn biên sát nước mắt, để tránh làm hai vợ chồng già nhìn đến.

Cơm nước xong sau, bọn họ mấy cái khách nhân đã bị an bài ở một cái giường sười thượng ngủ, ở nông thôn phòng ở không nhiều lắm, giống nhau đầu đồ vật hai phòng, bọn họ cũng không dám nói cái gì, dù sao cũng chỉ là tạm chấp nhận một đêm.

Sắp ngủ trước, vương tử văn đối Thẩm cười xuyên nói: "Ai, ta thật lo lắng này hai vợ chồng già sẽ đem Trịnh bản dùng mệnh đổi lấy tiền cho Trịnh đông!"

Thẩm cười xuyên ý bảo nàng đừng nói nữa, bởi vì giả văn hạo lúc này chính hai mắt thẳng lẳng lẳng nhìn báo chí hôm nay nhà, một câu cũng không nói.....

Ngày hôm sau buổi sáng, hắn liền phải cáo từ rời đi, bởi vì ban ngày thời điểm giả văn hạo là bình thường, cho nên hắn liền không có đêm qua thương cảm, chỉ là nói chút không đau không ngứa nói, làm hai vợ chồng già bảo trọng, rồi mới vài người liền đi rồi.

Nói cũng thần kỳ, vào lúc ban đêm giả vờ hạ liệt khôi phục bình thường, không còn có phát sinh phía trước tình huống.

Một tháng sau, vương tử vẫn nhận được Trịnh ba ba điện thoại, nói bọn họ tiểu nhi tử ở trên đường trở về ra tai nạn xe cộ, hiện tại ở chúng ta bên này bệnh viện, bọn họ đuổi qua như thế nào cũng muốn hai ngày thời gian, có thể hay không làm ơn vương tử vẫn bọn họ đi trước nhìn xem tình huống.

Đương vương tử vẫn đi vào bệnh viện khi, Trịnh đông đã từ thêm hộ phòng bệnh xoay ra tới, Thẩm cười xuyên cũng cùng nàng cùng nhau tới, Trịnh đông nhìn đến bọn họ lại thái độ khác thường, biểu hiện thật cao hứng, còn nói lần này hẳn đại nạn không chết, khẳng định sẽ hảo hảo hiếu thuận cha mẹ.

Ra bệnh viện vương tử vẫn liệt kỳ quái hỏi Thẩm cười xuyên: "Tiểu tử này như thế nào đột nhiên đổi tính?"

Thẩm cười xuyên đậm đậm cười nói: "Hắn không phải Trịnh đông!"

"Cái gì? Không phải Trịnh đông là ai?"

Thẩm cười xuyên cười thần bí nói: "Có một số việc nhi, ông trời đâu bắt quá hỏi, người cần gì phải hỏi cái này sao nhiều đâu?" Nói xong liệt cười lớn rời đi.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Đệ Tam Mười Bốn Cái Chuyện Xưa Quỷ Thê (Một)

Đêm khuya, 9 tuổi tiểu nữ hài tử đồng hôm nay lần đầu tiên chính mình ngủ, tuy rằng mù mù ở phía trước nói rất nhiều cổ vũ nàng lời nói, chính là sợ hãi chính là sợ hãi.

Nàng nhỏ thân thể tránh ở trong chăn mặt, chỉ dám lộ ra một trương miệng ở bên ngoài hô hấp, không một hồi liệt đây người đồ mồi hôi, nàng có chút hối hận muốn chính mình một người ngủ một phòng.

Đột nhiên, nàng tủ quầ áo môn phát ra "Kèo kẹt....." Một tiếng, rồi mới chậm rãi mở ra, tủ đờng trong lòng run lên, là mụ mụ vào được sao? Chính là vì cái gì chỉ có tủ quầ áo cửa mở thanh âm, lại không có tiếng bước chân đâu?

Nàng hảo tướng trộm xem một cái, chính là lại quá sợ hãi, càng là khăn trương càng ái ra mồ hôi, không một hồi nàng giọng nói liề lại làm lại khát.

Chính là chặn bên ngoài lại im ắng, an tĩnh đầ có thể nghe được chính mình tim đập cùng tiếng hít thở, lại qua một hồi lâu, vẫn là như thế.....

Liề ở tủ đờng chuẩn bị buông tâm, vừa muốn thư ra một hơi khi, chỉ nghe tủ quầ áo môn, "Đương!" Một tiếng, bị người thực dùng sức cấp đóng lại!

Tống Tiểu tuệ mới vừa ngủ hạ, liề nghe được liề đầ tiên một mình ngủ nữ nhi đột nhiên khóc lớn lên, hôm nay là nàng nhân sinh liề đầ tiên một người ngủ, sợ hãi là khẳng định sẽ có, chính là nữ nhi đầ 9 tuổi, sợ đến khóc vẫn là nàng bất ngờ.

Nàng vừa đi tiến nữ nhi phòng, liề nhìn đến nữ nhi cả người mông đầ ở trong chặn, chính là tiếng khóc lại có chút kinh thiên động địa, "Tủ đờng? Xảy ra chuyện gì? Là mụ mụ, có phải hay không làm ác mộng?"

Tủ đờng nghe ra là mụ mụ thanh âm, nàng một phen xốc lên chặn, bổ nhào vào mụ mụ trong lòng ngực, khóc càng thương tâm, biên khóc còn biên nói: "Mụ mụ, tủ quầ áo quái vật, nó đem cửa mở ra lại đóng lại!"

Tống Tiểu tuệ nghe sau, liề xoay người nhìn về phía nữ nhi tủ quầ áo, đó là một cái màu hồng phấn tủ quầ áo, lúc này tủ quầ áo môn thế nhưng khai một cái phùng, từ góc độ này nhìn qua, bên trong đen như mực, xác thật nhìn có chút quỷ dị.

"Ta phía trước không phải đầ đem cửa đóng lại sao?" Tống Tiểu tuệ tâm tưởng, vì thế nàng chậm rãi đi tới tủ quầ áo phía trước, duỗi tay kéo

ra tủ quần áo môn, phát hiện bên trong trừ bỏ nữ nhi quần áo, cái gì đều không có.

"Tử đống, người đến xem, bên trong cái gì đều không có, khẳng định là người bởi vì đem đầu môn ở trong chăn, cho nên làm ác mộng, xem người này một thân hãn!" Tống Tiểu tuệ cấp nữ nhi xoa xoa trên người mồ hôi, rồi mới trấn an nàng nằm xuống.

"Ngoan, nhắm mắt lại ngủ, mục mục ở chỗ này bởi người, không cần sợ hãi." Nói xong liền bất an quay đầu lại nhìn thoáng qua nữ nhi phấn hồng tủ quần áo.

Tử đống có lẽ là bởi vì mục mục tại bên người nguyên nhân, hơn nữa nàng thật sự thực mệt nhọc, không một hồi liền ngủ rồi.

Tống Tiểu tuệ xem nữ nhi ngủ rồi, liền lặng lẽ rời đi nàng phòng, lúc đi còn cấp nữ nhi dịch dịch chăn.

Trong phòng lại khôi phục một mảnh yên tĩnh, đột nhiên, tủ quần áo môn phát ra một tiếng "Kèo kẹt....." Thanh âm, rồi mới lại một lần chính mình chậm rãi mở ra.

Trần đi xa là một nhà tiểu công ty lão tổng, bởi vì công ty quy mô không lớn, cho nên vì nhận được càng nhiều hạng mục, hẳn phải thường xuyên ở bên ngoài ăn uống tiếp khách hộ.

Hắn cùng thê tử mỹ linh là đại học đồng học, kết hôn sau này mỹ linh liền thành toàn chức thái thái, chuyên tâm ở nhà chiếu cố lão công cùng làm làm việc nhà cái gì.

Chính là gần nhất nàng phát hiện lão công có thể ở nhà xuất hiện thời gian là càng ngày càng ít, luôn là đi sớm về trễ, nàng tin tưởng chính mình lão công sẽ không phản bội chính mình, khẳng định là công ty nghiệp vụ bận quá.

Vì không thành vì lão công ràng buộc, trong nhà lớn lớn bé bé sự tình, mỹ linh cơ hồ đều không phiến toái lão công, luôn là chính mình một

người giải quyết.

Chính là thời gian dài, nàng trong lòng khó tránh khỏi có chút không vui, cái nào nữ nhân không hy vọng chính mình lão công có thể nhiều một chút thời gian bồi dưỡng chính mình đâu? Hơn nữa bọn họ hiện tại còn không có bảo bảo.....

Mỗi lần nhìn đến cách vách Triệu tiên sinh bọn họ một nhà ba người cùng tiến cùng ra, nàng luôn là đặc biệt hâm mộ, chính là chính mình lại.....

Nàng luôn là khai đạo chính mình, mỗi cái gia đình tình huống đều là không giống nhau, nàng nhìn đến đều là bọn họ có thể cho người nhìn đến một mặt, tựa như chính mình giống nhau, mỗi lần ra cửa không cũng đều là trang điểm ngăn nắp lượng lệ, làm người vừa thấy liền biết gia cảnh thực hảo, chính là sau lưng đâu, vẫn là không hâm mộ người khác!

Hôm nay nàng mới vừa tiện đi lão công ra cửa, vừa đi WC, lại phát hiện thủy quản hỏng rồi, lộ đầy đất thủy, nàng thật là lại cấp lại tức, vì thế liền vội cầm lấy cây lau nhà đi vào.

Chính là ai ngờ nàng không lưu ý, dưới chân một chút hoạt động té lăn trên đất, nàng là ngưỡng ngã trên mặt đất, phần đầu kịch đau, làm nàng trước mắt tối sầm, tiếp theo liền hôn mê bất tỉnh.....

Trần đi xa hôm nay mới vừa nói tiếp theo cái đại đơn tử, khó được về sớm gia, lại nhìn đến thê tử đang ở trong WC xoa đầy đất thủy.

"Lão bà? Xảy ra chuyện gì?"

Mỹ linh nghe được trần đi xa thanh âm liền ngừng đầu nhìn về phía hắn nói: "Lão công? Người hôm nay như thế nào trở về như thế sớm!"

Trần đi xa phát hiện thê tử sắc mặt có chút tái nhợt, liền quan tâm hỏi: "Lão bà, người có phải hay không nơi nào không thoải mái, như thế nào sắc mặt như thế khó coi a?"

Mỹ linh cười cười nói: "Không có việc gì, có thể là làm này phá thủy quản cấp làm cho, ta đều làm một ngày, mới hoàn toàn tu hảo."

Trần đi xa kinh ngạc thê tử nói, "Lão bà, người cái gì thời điểm sẽ tu thủy quản!"

"Tự học thành tài bá, người lại không thường ở nhà, không học làm sao bây giờ?"

Trần đi xa nghe ra thê tử tiêu oán giận, liền một phen bế lên trên mặt đất thê tử nói: "Đừng lau, một hồi ta tới, hôm nay ta trở về sớm, ta cho người làm đốn ăn ngon!"

Nhưng mới vừa một bế lên mỹ linh, trần đi xa trong lòng liền cảm giác kỳ quái, xem lão bà dáng người cũng không có béo phì a, như thế nào hôm nay một ôm cảm giác chết trần chết trần đâu?

Hắn phí thật lớn kính nhi mới đem mỹ linh ôm tới rồi sofa, rồi mới trộm xoa xoa trên đầu hắn, liền chuẩn bị xuống bếp nấu cơm.

Mỹ linh nhìn ở trong phòng bếp vội trước vội sau lão công, bên trong tức khắc cảm thấy mỹ tư tư, phía trước sở hữu tịch tịch cùng cô độc đều tan thành mây khói.

Tống Tiểu tuệ cảm giác mấy ngày nay nữ nhi tử đềng luôn là rầu rĩ không vui, hỏi nàng xảy ra chuyện gì, lại luôn là lắc đầu, hôm nay cho nàng làm nàng yêu nhất ăn cánh gà chiên Coca, nàng cũng không ăn mấy khẩu.

Cùng lão công thương lượng một chút, có phải hay không hẳn là mang nữ nhi đi xem nhi đềng bác sĩ tâm lý, hay là có cái gì tâm lý vấn đề bọn họ không phát hiện liền hồng rồi.

Vì thế ngày hôm sau sáng sớm, Tống Tiểu tuệ liền cùng lão công Triệu chí yên ổn khởi, mang theo nữ nhi đi tới thị bệnh viện nhi đềng tâm lý phòng khám bệnh, bởi vì đại nhân muốn trước tiên ở bên ngoài chờ, vì thế phu thê hai người liền đành phải ngồi ở hành lang chờ nữ nhi tin tức.

Một giờ sau, bên trong hộ sĩ mang ra nữ nhi, cũng nói cho bọn họ, muốn cùng đi bên trong thấy bác sĩ, mà tử đằng sẽ mang đi nơi này chuyên môn vì hài tử chuẩn bị chơi trò chơi khu chờ bọn họ, cũng làm cho bọn họ yên tâm, nơi đó có chuyên trách hộ sĩ trông giữ.

Phu thê hai người vừa đi tiến bác sĩ văn phòng, liền nhìn đến bác sĩ đang ở chuyên chú nhìn tay khi một trương giấy, thấy bọn họ tiến vào sau, rồi mới liền nhiệt tình tiếp đón bọn họ ngồi xuống.

Tống Tiểu tuệ tâm có chút khẩn trương, nàng thật sự sợ hãi bác sĩ đối chính mình nói nữ nhi có cái gì tâm lý bệnh tật.

Vương bác sĩ nhìn ra bọn họ băn khoăn, liền cười đối bọn họ nói: "Các người không cần khẩn trương, tử đằng vấn đề không lớn."

Đệ Tam Mười Bốn Cái Chuyện Xưa Quỷ Thê (Nhị)

Tống Tiểu tuệ cùng Triệu chí bình lúc này mới thật dài thở phào nhẹ nhõm, rồi mới đối bác sĩ nói: "Nữ nhi của ta trước kia là cái thực rộng rãi nữ hài, chính là gần nhất không biết vì cái gì sẽ biến thực do dự!"

Vương bác sĩ đem phía trước hắc vẫn luôn đều đang xem kia trương giấy trắng đưa cho Triệu chí bình, hắc tiếp nhận tới vừa thấy, hắc là chính mình nữ nhi họa một trương giản nét bút, nhưng mặt trên đồ án hắc lại không biết họa chính là cái gì.

Triệu chí bình nhìn trong tay họa, vẻ mặt nghi hoặc hỏi: "Tử đằng họa đây là cái gì nha? Ta như thế nào xem không rõ đâu?" Nói xong hắc lại nhìn nhìn trong tay giấy trắng.

Này trương giấy trắng trung gian, họa một cái hình chữ nhật, hình chữ nhật bên trong có một đôi đại đại mắt, hình chữ nhật phía dưới có rất nhiều cuộn sóng đường cong.

Vương bác sĩ nhìn thoáng qua Tống Tiểu tuệ hỏi: "Tử đằng gần nhất có phải hay không vừa mới bắt đầu chính mình một người ngủ?"

"Đúng vậy, trước mấy vừa mới chính mình một phòng ngủ, đây cũng là chính nàng nói ra, nàng nhìn đến lớp thật nhiều đèn học đều có chính mình phòng, cho nên liền cũng muốn chính mình ngủ." Tống Tiểu tuệ nói.

Vương bác sĩ nói: "Vậy đúng rồi, hẳn là bởi vì lần đầu một mình ngủ một phòng, bởi vì sợ hãi, chính mình nhiều ít sẽ liên tưởng đến tử quần áo, giường để có quái vật, đây là sở hữu mới vừa phân phòng ngủ tiểu hài tử đều sẽ xuất hiện không thích ứng kỳ, giống nhau dưới tình huống sẽ ở một vòng nội biến mất."

"Nhưng chúng ta đều vượt qua một vòng, chính nàng ngủ đều có hơn mười ngày!" Triệu chí bình nói.

Vương bác sĩ nói: "Kia cũng không quan trọng, các người ngày thường ở nàng ngủ trước, nhiều cho nàng giảng một ít dốc lòng hoặc là ấm áp truyện cổ tích, không cần nói tiếp một ít sẽ khiến cho nàng sợ hãi quái vật, quái thú linh tinh chuyện xưa, rồi mới kiên trì bởi nàng ngủ sau lại rời đi, như vậy lúc nào cũng gian một trường nàng liền sẽ thói quen chính mình ngủ, người cũng sẽ chậm rãi khôi phục rộng rãi lên."

Ra bệnh viện sau, phu thê hai người tâm tình không tốt, vì thế liền mang theo nữ nhi đi một chuyến KFC, điểm nàng yêu nhất ăn gà viên KFC, quả nhiên nàng khuôn mặt nhỏ bắt đầu có tươi cười.

Bọn họ về nhà khi gặp cách vách hàng xóm trần thái thái, nàng vừa mới mua đồ ăn trở về, cũng không biết có phải hay không tâm lý nguyên nhân, Tống Tiểu tuệ cảm giác nữ nhi từ đèn rất sợ vị này trần thái thái, luôn là tưởng hướng chính mình sau lưng trốn.

Nàng nhìn thoáng qua trần thái thái, cùng bình thường không có gì bất thường a, chỉ là hôm nay trên mặt phấn nên có chút hậu, chỉnh thể thượng cảm giác khí sắc không tốt lắm, phía trước từ đèn thực thích vị này trần thái thái, luôn là sẽ chủ động cùng nàng chào hỏi, hôm nay là xảy ra chuyện gì?

"Mua đồ ăn đi!" Tống Tiểu tuệ lễ phép tốt đẹp linh chào hỏi.

Mỹ linh mỉm cười gật gật đầu, rồi mới nhìn bọn họ nữ nhi nói: "Tử đờng giống như lại trường cao!"

"Đúng vậy, mùa xuân mua quần áo, này sẽ xuyên liền có chút nhỏ!"
Tống Tiểu tuệ nói.

Này vốn là hai nhà hàng xóm thực bình thường hàn huyên, cũng không có cái gì đặc biệt, chỉ là Tống Tiểu tuệ rõ ràng cảm giác được tử đờng thực sợ hãi, nàng toàn thân đều căng chặt, vì thế nàng liền chạy nhanh kết thúc đối thoại, lãnh nữ nhi vào cửa.

"Tử đờng, nói cho mụ mụ, vừa rồi vì cái gì như vậy sợ hãi?" Tống Tiểu tuệ kiên nhẫn đối nữ nhi nói.

Nhưng tử đờng đi lắc đầu nói: "Mụ mụ, mỹ linh a di thật đáng sợ, nàng trên người có cỗ mùi lạ!"

"Mùi lạ? Người nghe thấy được sao?" Tống Tiểu tuệ xoay người hỏi đang ở rửa rau lão công Triệu chí bình.

Triệu chí bình nghĩ nghĩ nói: "Làm tử đờng như thế vừa nói, ta cũng cảm giác hôm nay trăn thái thái cùng bình thường cảm giác cũng không quá giống nhau, đến nỗi trên người nàng có mùi lạ sao, ta thật đúng là không đoán được, chỉ là nghĩ được nàng thân nước hoa vị có chút sắc cái mũi."

"Người như thế vừa nói, ta giống như cũng nghĩ được trên người nàng nước hoa vị, thực đặc biệt, khẳng định là cái gì hàng hiệu!" Tống Tiểu tuệ hậm hực nói.

Triệu chí yên ổn xem chính mình lão bà lại bắt đầu phiếm toan, liền đối nàng nói: "Hàng hiệu nước hoa liền này vị, ta xem còn không bằng ta lục thân dầu thơm đâu!"

Tống Tiểu tuệ đối hần mắt trợn trắng nói: "Sơn pháo!"

Trần đi xa hôm nay theo thường lệ trở về đã khuya, hần tiến gia môn liền phát hiện trong phòng đèn nhánh một mảnh, giờ tay nhìn thoáng qua thời gian, khó trách, đầu rạng sáng hai điểm nhiều! Mỹ linh khẳng định là ngủ.

Vì thế hần cũng liền đơn giản rửa mặt một chút liền lên giường ngủ, ngày này hần thật là quá mệt mỏi, chính là hần mới vừa một nằm ở trên giường, trong lỗ mũi đã nghe tới rồi một cỗ kỳ quái hương vị.

Hần tìm hương vị nghe đi, phát hiện là thê tử trên người phát ra hương vị, trần đi xa nghĩ thầm chẳng lẽ là lão bà tân mua nước hoa? Hần lại cẩn thận nghe thấy một chút, trước vị có loại nùng liệt hoa hồng hương khí, chính là sau vị lại có cỗ bệnh viện tiêu độc nước thuốc hương vị.

Đây là cái gì nước hoa? Như thế quái vị! Trần đi xa trong lòng thầm nghĩ, chính là xem lão bà ngủ rất say sưa, cũng liền không có đánh thức nàng, chính mình cũng phi thường mệt nhọc, muốn hỏi rõ thiên rồi nói sau.

Đệ nhị buổi sáng, trần đi xa ở kia cỗ kỳ quái hương vị trung tỉnh lại, chính là bên người thê tử đã sớm không còn nữa, hần rời giường vừa thấy, nguyên lai mỹ linh tự cấp chính mình làm cơm sáng.

Xem nghe thấy một chút mỹ linh cái quá chán, kia cỗ kỳ quái hương vị ập vào trước mặt, huân trần đi xa thế nhưng có chút tưởng phun.....

Trên bàn cơm trần đi xa muốn hỏi một chút mỹ linh, gần nhất dùng chính là cái gì nước hoa, vị sao như thế đặc biệt đâu? Chính là vừa thấy nàng sắc mặt thế nhưng bạch dọa người, hơn nữa hốc mắt cũng có chút phát thanh.

Trần đi xa liền lo lắng hỏi nàng: "Lão bà, người có phải hay không sinh bệnh? Như thế nào sắc mặt như thế khó coi?"

Mỹ linh cười cười nói: "Không có việc gì, khả năng mấy ngày nay không ngủ hảo đi!"

"Là sao? Lão bà, người xem ta công tác luôn là như thế vội, vẫn luôn đều phân không ra thân tới chiều cố người, nếu người cảm giác nơi nào không thoải mái, liền chạy nhanh đi xem bác sĩ, biết sao!"

Mỹ linh vỗ vỗ lão công bả vai nói: "Người cứ yên tâm đi, có việc ta khẳng định cùng người nói, ta không có việc gì, người nhanh lên ăn cơm đi!"

Trần đi xa s ầu lo nhìn thê tử, hẳn luôn là cảm giác không đúng chỗ nào nhi, chính là nhất thời lại không thể nói tới.....

"Đúng rồi lão bà! Người gần nhất dùng chính là cái gì thể bài nước hoa a, hương vị hảo đặc biệt a!"

"Đúng không, người thích sao? Đây là ta tân mua một khoản kêu '*' nhãn hiệu nước hoa, ta đặc biệt thích cái này hương vị!" Mỹ linh đắc ý nói.

Trần đi xa nhìn thê tử biểu tình, thật sự không đành lòng nói ra "Này hương vị quá khó nghe" những lời này.

Vì thế liền chạy nhanh cúi đầu chuyên tâm ăn cơm, chính là hẳn ăn một ngụm lão bà tình yêu bữa sáng, cảm giác giống như có chút hàm điểm, hẳn có chút kỳ quái nhìn lão bà, từ bọn họ nhận thức đến hiện tại, mỹ linh nấu cơm còn trước nay đều không có thất thủ quá đâu? Hôm nay là xảy ra chuyện gì?

Tính, trần đi xa lắc đầu, hàm liền hàm điểm đi, như thế nào cũng là nằng một phen tâm ý, nhưng ngẩng đầu vừa thấy mỹ linh chính mình lại không ăn, chỉ là vẫn luôn nhìn chính mình ăn.

"Lão bà, người như thế nào không ăn cơm đâu?" Trần đi xa kỳ quái hỏi.

"Ta hiện tại còn không có cái gì ăn uống, ta mỗi ngày giống nhau đều là 10 điểm sau này mới ăn cơm sáng, ta dạ dày thời gian kia mới có thể tỉnh." Mỹ linh cười nói.

"Vậy được rồi, chính người ở nhà khi muốn nhiều chú ý thân thể của mình, biết sao?" Trăn đi xa về mặt đau lòng nói.

Mỹ linh trên mặt tràn đầy hạnh phúc mỉm cười, gật đầu nói: "Đã biết"

Đệ Tam Mười Bốn Cái Chuyện Xưa Quý Thê (Tam)

ps. Dâng lên hôm nay đổi mới, thuận tiện cấp 『 khởi điểm 』 515 fans tiết kéo một chút phiếu, mỗi người đều có 8 trương phiếu, đầu phiếu còn đưa khởi điểm tệ, quỳ cầu đại gia duy trì tán thưởng!

Tống Tiểu tuệ cấp nữ nhi tử đờng nói một cái ba con tiểu hùng chuyện xưa, còn không có nói xong nữ nhi liền ngủ rồi, nàng bất đắc dĩ cười cười, thật không biết là câu chuyện này quá nhàm chán, vẫn là nữ nhi thật sự mệt nhọc.

Nàng cấp nữ nhi đắp chăn đàng hoàng sau, liền tắt đèn, rồi mới chậm rãi rời khỏi nữ nhi phòng, Tống Tiểu tuệ đóng cửa trước đặc biệt nhìn thoáng qua nữ nhi tử quần áo, môn là quan tốt.....

Đêm khuya, tiểu tử đờng bị một trận kỳ quái thanh âm đánh thức, nàng nhắm mắt khắp nơi sờ loạn, lại phát hiện mục mục cũng không ở chính mình bên người, vừa rồi ngủ trước sở hữu cảm giác an toàn một chút liền toàn không có, nàng đột nhiên mở mắt, nhưng trước mắt một mảnh đen nhánh.

Nàng đối với hắc ám sợ hãi cảm chiến thắng hết thấy, đặc biệt là trong bóng đêm còn thỉnh thoảng truyền đến kỳ quái thanh âm.

Một lát sau, tiểu tử đờng hai mắt thích ứng nơi này hắc ám, nàng phát hiện nàng liền ở trong phòng của mình, chỉ là phòng này vừa đến buổi tối liền biến làm nàng thực xa lạ, không bao giờ là nàng thích màu hồng phấn đi đâu.

Toàn bộ phòng đều bởi vì hắc ám xâm nhập mà biến dị thường khủng bố, đặc biệt là nàng trước kia yêu nhất y tử quần áo!

Vừa đến buổi tối, nàng là có thể nghe được từ truyền đến từng đợt kỳ quái thanh âm, có đôi khi còn có thể nhìn đến từ bên trong ra bên ngoài thắm thủy, nhưng mỗi lần đương ba ba mù mù mở ra đèn một khắc, sở hữu khung bố tình cảnh đều sẽ biến mất.

Đêm nay tử quần áo vẫn là giống nhau khung bố, nửa khai trong môn mặt truyền ra kéo kẹt kéo kẹt thanh âm, giống như là móng tay cào môn thanh âm, tiểu tử đừng dọa một chút liền chui vào trong ổ chăn, đại khí cũng không dám xuyên.....

Bỗng nhiên, nàng nghe được tử quần áo môn toàn bộ mở ra, không biết cái gì đồ vật từ bên trong bò ra tới, chính một chút một chút tới gần chính mình, tiểu tử đừng dọa không dám hô hấp, chính là lại còn có thể nghe được chính mình tiếng tim đập.

Tử đừng chỉ nghe chính mình tim đập càng lúc càng nhanh, nàng cũng càng ngày khẩn trương, rốt cuộc, nàng thủy lại nhịn không được, xốc lên chăn bắt đầu mồm to hô hấp, chờ nàng đảo quá khí tới khi, lại thấy đến nàng trước giường đứng một người.

Xem nàng thân hình có điểm giống mù mù, chính là chờ tử đừng lại nhìn kỹ, thế nhưng là một cái cả người là thủy nữ nhân, nàng hơi hơi cúi đầu, thủy từ nàng trên tóc từng giọt chảy tới chính mình chăn thượng!

"A! Mù mù! Mù mù..... Cứu mạng!"

Còn ở ngủ say Tống Tiểu tuệ cùng Triệu chí bình đột nhiên nghe được nữ nhi tê tâm liệt phế khóc tiếng la, bọn họ lập tức chạy tới nữ nhi phòng.

Vừa mở ra đèn liền nhìn đến nữ nhi ngồi ở góc tường chỗ, toàn thân run bần bật, sắc mặt trắng bệch, môi phát thanh, vừa thấy liền dọa không nhẹ.

Triệu chí bình cái thứ nhất vọt qua đi, một phen bế lên nữ nhi, "Tử đừng, ba ba mù mù tới, đừng sợ, có phải hay không làm ác mộng!"

Tử ð'ông một chút li ð'ên nhào vào ba ba trong lòng ngực, lên tiếng khóc lớn, biên khóc biên nói, tử qu'ần áo có cái toàn thân là thủy nữ nhân!

Hai vợ ch'ông nghe ð'ều hai mặt nhìn nhau, chính là cẩn thận Tống Tiêu tuệ lại phát hiện nữ nhi trên ð'em, thật sự có một mảnh vết nước.....

Nàng lại quay ð'ầu lại nhìn thoáng qua nữ nhi tử qu'ần áo, còn cùng bình thường giống nhau, nhìn qua thực bình thường a, ð'ột nhiên, một ðạo bạch quang ở nàng trong ð'ầu hiện lên, nàng nhớ rõ chính mình đi phía trước, tử qu'ần áo môn là quan hảo, hiện tại như thế nào là mở ra ð'âu?

Xem nữ nhi dọa thành như vậy, ð'em nay kh'ẳng ð'ịnh là không thể chính mình ngủ, vì thế phu thê hai người li ð'ên ð'em nàng ôm trở về chính mình phòng ngủ, nữ nhi ở bọn họ trong phòng không một h'ồi li ð'ên ngủ, chỉ là vẫn luôn ð'ều ngủ không yên ổn, luôn là dùng tay chặt chẽ bắt lấy Triệu chí bình cánh tay.

Nhìn ngủ say nữ nhi, Tống Tiêu tuệ tâm nghi hoặc càng lúc càng lớn, nếu nữ nhi chỉ là ðơn thu'ần làm ác mộng, kia vì cái gì mỗi l'ần ð'ều là mơ thấy tử qu'ần áo bên trong có quái vật ð'âu, hơn nữa vừa r'ồi nàng nhắc tới toàn thân là thủy nữ nhân, mà nữ nhi ch'ản th'ượng thế nhưng thật sự có một mảnh thủy!

Nàng nhìn thoáng qua lão công, nhưng lại phát hiện h'ắn ð'ã sớm ngủ r'ồi, cũng là, h'ắn th'ượng một ngày ban, có thể không một sao, tính, mấy ngày nay khiến cho nữ nhi trước cùng bọn họ ngủ mấy v'ần ð'i.

Tr'ần ð'i xa vẫn là như cũ ð'i sớm về tr'ể, trong khoảng thời gian này h'ắn công ty cuối cùng là ð'i lên quỹ ðạo, không c'ần tái giống như trước kia giống nhau lao tâm lao lực, chính là còn vẫn như cũ rất bận, nhưng là h'ắn có một cái nguyên tắc, chính là mặc kệ nhi'ều v'ội, ð'ều phải về nhà trụ, cũng không sẽ ð'em không về ngủ, bởi vì h'ắn ở buổi sáng nhất ð'ịnh phải ăn th'ượng thê tử mỹ linh làm bữa sáng.

Ðây là mấy ngày nay, h'ắn lại phát hiện mỹ linh làm cơm bắt ð'ều biến khó ăn lên, luôn là không phải hàm chính là ðạm, chính là nhìn thê tử lòng tràn ð'ầy vui mừng vì chính mình nấu cơm, r'ồi mới về mặt chờ mong hỏi

chính mình ăn ngon không, ái không yêu ăn, hẳn thật sự nói không nên lời.....

Còn có, cũng không biết có phải hay không mấy ngày nay thời tiết quá ẩm ướt, hẳn cảm giác chính mình sau lưng thượng đặc biệt ngứa, hẳn là nổi lên bệnh mẩn ngứa, nghĩ vậy thì trần đi xa còn có chút kỳ quái, cũng không biết có phải hay không chính mình tâm lý tác dụng, hẳn luôn là cảm giác trong nhà mặt đặc biệt ẩm ướt.

"Lão bà, mấy ngày nay trong phòng đặc tri ầu, chờ đến giữa trưa thái dương lớn nhất thời điểm, người đem cửa sổ mở ra toàn bộ phong, làm trong phòng hơi ẩm tán một tán!"

Mỹ linh đang ở cấp trần đi xa thịnh canh, nghe xong lão công nói, nàng trong tay cái thìa lập tức rơi xuống đất, phát ra "Lạch cạch" một tiếng giòn vang.

Trần đi xa chạy nhanh chạy tới nói: "Lão bà, không có việc gì đi, có hay không năng tới tay?"

Mỹ linh lại một chút lùi vệtay, không có làm hẳn xem, chính là trên mặt lại có chút khẩn trương nói: "Ai nha không có việc gì, ta lại không phải tiêu hài tử, yên tâm đi, mau đi ăn cơm đi! Trong chốc lát đi làm buổi tối li ền không hảo!"

Trần đi xa tự phụ nói: "Sợ cái gì, ta là lão bản, vẫn đi li ền vẫn đi báí."

"U, nhìn dáng vẻ g ần nhất sinh ý không t ối sao? Có thể làm ta sự nghiệp tâm như thế trọng lão công nói ra nói như vậy tới." Mỹ linh cười nói.

"Là, cũng không phải." Nói xong trần đi xa li ền kéo mỹ linh tay nói: "Phía trước vẫn luôn vội công ty, cho nên đầu xem nhẹ người, hiện tại là nên hảo hảo b ối thường người lúc, ta sau này sẽ nhi ều rút ra thời gian b ối người."

Mỹ linh chỉ là hiểu ý cười gật gật đầu, lại cái gì lời nói cũng chưa nói.....

Trần đi xa ở bằng hữu giới thiệu hạ, đi tới thị bệnh viện một cái lần da chuyên khoa phòng khám bệnh, bác sĩ nhìn hấn sau lưng sau, cũng là về mặt hônghi nói: "Người sau lưng giống như không phải cái gì bệnh mãn ngứa, nhưng cụ thể là cái gì còn phải trải qua một ít xét nghiệm, ta cho người khai đơn tử, người đi trước rút máu."

Ra bệnh viện sau, trần đi xa về mặt buồn bực, hấn nhìn thoáng qua bác sĩ cấp chính mình khai dược, thế nhưng đầu là một ít thuốc hạ sốt, vì thế hấn liền cấp chính mình bằng hữu trở về cái điện thoại, điện thoại một chuyển được, hấn liền hỏa đại nói: "Anh em, người giới thiệu cái này đại phu đáng tin cậy không đáng tin cậy a? Như thế nào cái gì đầu nhìn không ra tới a!"

Ai ngờ bằng hữu lại ở trong điện thoại nói: "Anh em, vừa rồi nhân gia bác sĩ cho ta gửi điện trả lời lời nói, đem người tình huống cùng ta nói, vấn đề của người không phải bệnh viện có thể xem, hấn nói trên người của người khởi kia mấy khối đồ vật, hấn trước kia đi học thời điểm gặp qua."

"Gặp qua còn không biết như thế nào trị?" Trần đi xa nghe sau càng tức giận.

"Ai, anh em, người trước đừng kích động hành sao? Như vậy, người buổi tối tới tìm ta, hai ta hảo hảo tâm sự, có chút lời nói không phải một câu hai câu có thể nói rõ ràng."

【 lập tức liền phải 515, hy vọng tiếp tục có thể đánh sâu vào 515 bao lì xì bảng, đến 5 nguyệt 15 ngày cùng ngày bao lì xì vũ có thể hồi quỹ người đọc cộng thêm tuyên truyền tác phẩm. Một khối cũng là ái, khẳng định hảo hảo càng! 】

Đệ Tam Mười Bốn Cái Chuyện Xưa Quỷ Thê (Bốn)

ps. Dâng lên hôm nay đổi mới, thuận tiện cấp 『 khởi điểm 』 515 fans tiết kéo một chút phiếu, mỗi người đầu có 8 trương phiếu, đầu phiếu còn

đưa khởi điếm tề, quý cầ đại gia duy trì tán thưởng!

Trần đi xa cái này bằng hữu kêu tổ lượng, là tiêu hấn hai giới học đệ, trong nhà cũng là làm buôn bán, sau tới bọn họ là ở một lần kỷ niệm ngày thành lập trường thượng nhận thức, sau tới liền càng chỗ càng tốt.

Buổi tối trần đi xa đúng hẹn đi tới tổ lượng tiêu chung cư, hai người điếm chút cơm hộp, vừa ăn vừa nói chuyện.

"Tiêu lượng, người nói một chút người cho ta giới thiệu cái này bác sĩ, một chút cũng không đáng tin cậy!" Trần đi xa tức giận bất bình nói.

"Còn nói đâu, trần ca, nếu không phải ta cùng hấn quan hệ hảo, nhân gia đâu bất hòa ta nói, trực tiếp liền đem người đuổi r ồi, ta và người nói, người nhưng đừng sợ!"

"Thiệt, ta cái gì sóng to gió lớn chưa thấy qua a! Có cái gì đáng sợ?" Nói xong lại bổ sung một câu nói: "Không phải là làn da ung thư đi?"

Tổ lượng đối với trên mặt đất phi một ngụm nói: "Đương nhiên không phải, khá vậy không phải cái gì thứ tốt, hấn cùng ta nói thời điếm, ta cũng không dám tin tưởng, nếu không phải hấn là cái bác sĩ, ta chuẩn cho rằng hấn cùng ta nói giỡn đâu!"

Trần đi xa nghe xong trong lòng có loại dự cảm bất hảo, liền thúc giục tổ lượng nói: "Đừng vô nghĩa, nhanh lên nói đi!"

"Hảo hảo hảo, đừng có gấp, việc này cũng cấp không được, ta cái kia bằng hữu ở trên người của người thấy được đốm khối, hấn từ y như thế lâu, chỉ ở đại học gặp qua, chính là kia đâu là ở thi thể thượng mới có thi đốm!"

Chính uống bia trần đi xa một ngụm không nuốt xuống, tất cả đều phun tới, bản tổ lượng một thân đều là.....

"Ai nha ca ca, người là lộng gì đâu! Xem làm cho ta này một thân!" Tổ lượng đành phải xoay người đi lấy khăn giấy.

Trần đi xa về mặt kính hải biểu tình nói: "Thi đốim? Ta một cái đại người sống, trên người như thế nào khả năng trường thi đốim đâu?"

Tổ lượng biên lau mặt biên nói: "Đúng vậy, ta cũng là như thế cùng hấn nói, chính là hấn lại nói, làm ta hỏi một chút người, mấy ngày nay có hay không tiếp xúc hơn người thi thể, không phải người cũng đúng, động vật thi thể cũng coi như!"

Trần đi xa cẩn thận hải tưởng mấy ngày này hấn tiếp xúc người, đều là một đám sống sờ sờ người a! Một cái so một cái sẽ tính kế, như thế tham, như thế nào khả năng không phải người?

Đã chết động vật hấn liền càng không tiếp xúc qua, ngày thường ở nhà hấn rất ít nấu cơm, liền càng đừng nói tế gà tế vịt, chính là liền tính là làm thịt cũng thực bình thường a, cũng không gặp đờ tế xưởng gia công công nhân nhóm đều trường thi đốim đi?

Tổ lượng xem trần đi xa về mặt mờ mịt, liền đối hấn nói: "Bằng hữu của ta nói, trên người của người khẳng định là bởi vì trường kỳ tiếp xúc tới rồi thi thể, mới có thể như vậy, cũng chính là trúng thi độc!"

"Kia hấn như thế nào bất hòa ta nói thẳng đâu?"

"Thiệt, nói thẳng người tin sao? Những lời này hấn một cái đương bác sĩ ở bệnh viện không thể cùng người nói thẳng, cho nên liền cùng ta nói, làm người tìm cái minh bạch người nhìn xem, bất quá cũng nên không có gì đại sự, chỉ cần không hề tiếp xúc thi thể, quá đoạn thời gian liền chính mình đi xuống!"

Trần đi xa về mặt buồn bực nói: "Anh em, mấu chốt là ta không có tiếp xúc quá thi thể a! Đây mới là vấn đề a, tìm không căn nguyên khẳng định không được!"

Từ tổ lượng gia ra tới sau, trần đi xa vẫn là một đầu mờ mịt, chính mình vì cái gì hội trường cái loại này ghê tởm thi đốim? Vấn đề này vẫn luôn quanh quẩn ở hấn trong lòng, như thế nào cũng không nghĩ ra.

Hắn tiến gần liền nhìn đến thể tử mỹ linh đang ngồi ở phòng khách trên sofa phùng cái gì đó vật, vì không cho nàng lo lắng, trần đi xa quyết định trước không đem chính mình trên người trường thi đốm sự tình nói cho mỹ linh.

"Lão bà, người làm cái gì đâu? Đây một bao một bao chính là cái gì đó vật?" Trần đi xa cầm lấy trên bàn trà mấy cái tiểu bố bao hỏi mỹ linh.

"Nga, không gì, chính là trên mạng lục soát tiểu diệu chiêu, dùng để đi trừ trong phòng hơi ẩm, thực dùng tốt." Mỹ linh cười cười nói.

Trần đi xa đem bố bao đặt ở cái mũi trước nghe nghe nói: "Phương diện này trang cái gì?"

Mỹ linh nhàn nhạt nói: "Cũng không có gì, chính là trên mạng mua một ít sậy, đặc biệt hút hơi ẩm."

Trần đi xa nhìn thể tử đem này từng bước từng bước tiểu bố bao đặt ở phòng ở các trong một góc, hắn liền nhún nhún vai, đi tắm rửa.

Ở phòng tắm trong gương, trần đi xa lần đầu tiên rõ ràng nhìn đến chính mình sau lưng thi đốm, kia từng khối màu đỏ sậm đốm khối, có thiên có thâm, lớn nhỏ cũng không phải rất có quy tắc.

Tiếp theo hắn lại lên mạng tra xét một ít thi đốm hình ảnh, thật đúng là cùng chính mình trên người không sai biệt lắm, chính hắn cũng cảm giác có chút khó giải quyết, vì thế liền cho hắn mấy cái không tã bằng hữu gọi điện thoại, làm cho bọn họ hỗ trợ tìm một vị cao nhân cho hắn nhìn xem.

Mấy cái điện thoại đánh hạ tới, thật là có cái bằng hữu nhận thức một vị cao nhân, trần đi xa liền chạy nhanh làm vị này bằng hữu giúp hắn ước một chút, tốt nhất mấy ngày nay hắn là có thể trông thấy vị này cao nhân, chính mình sự tình phi thường khó giải quyết.

Sự tình thu phục sau, hắn tâm nhieu ít buông một chút, liền chuẩn bị hồi phòng ngủ ngủ, đột nhiên, hắn nhìn đến mỹ linh ở hướng chính mình trên người mặt một ít màu trắng bột phấn, hương vị còn có chút gay mũi.

"Lão bà, người ở làm cái gì đâu?"

Mỹ linh chậm rãi ngẩng đầu, chỉ thấy nàng trắng bệch trên mặt, đờ đẫn đầy một tầng màu trắng bột phấn, nhìn đến trăn đi xa sau, thế nhưng quý dị cười, trên mặt hậu phấn liền nứt ra mở ra, lộ ra mỹ linh mặt, chính là nàng làn da lại như là loét giống nhau, làn da lặn từng khối từng khối rớt xuống dưới!

"A....." Trăn đi xa một cái giật mình từ sofa ng ồi dậy, nguyên lai là hấn xem tư liệu xem ngủ r ồi, vừa r ồi đáng sợ một màn chỉ là một giấc mộng.

"Lão công? Người xảy ra chuyện gì?" Mỹ linh thanh âm bỗng nhiên đột ngột ở hấn sau lưng vang lên.

Một cỗ mặc danh sợ hãi cảm làm trăn đi xa trên người đánh rùng mình một cái, chính là hấn vẫn là nỗ lực bình phục một chút cảm xúc, r ồi mới chậm rãi xoay người..... Còn hảo, hấn không có nhìn đến trong mộng cảnh tượng.

Mỹ linh như cũ là thật xinh đẹp, chỉ là sắc mặt hơi có chút tái nhợt.....

"Không có việc gì, ta vừa r ồi làm cái ác mộng, quái dọa người, hiện tại không có việc gì, yên tâm đi!" Trăn đi xa cười ha hả nói.

Mỹ linh nhìn thoáng qua thời gian nói, "Một nhọc còn không còn sớm điễm ngủ, đi thôi, đừng lên mạng."

Trăn đi xa tốt đẹp linh cùng nhau v ếtới phòng ngủ, bọn họ nằm ở trên giường khi, trăn đi xa tưởng, chính mình có phải hay không hấn là nộ bài tập đâu? Vì thế hấn liền dùng tay nhẹ nhàng đẩy đẩy mỹ linh, chính là lại phát hiện, nguyên bản thân thể thực m ềm mại mỹ linh, hôm nay lại cảm giác phá lệ cứng đờ.

Mỹ linh thực mau liền minh bạch trăn đi xa ý tứ, chính là nàng lại nói: "Lão công, ta hôm nay không quá thoải mái, hôm nào đi!"

Trần đi xa tính tính ngày, lão bà hẳn là còn chưa tới ngày tới đại di mục a, như thế nào sẽ không thoải mái đâu? Chẳng lẽ là bị bệnh?

Vì thế hẳn nhẹ nhàng xoa xoa mỹ linh bả vai nói: "Nếu không ngày mai ta thỉnh một ngày giả, b ả người đi bệnh viện làm kiểm tra?"

Ai ngờ mỹ linh đột nhiên thái độ khác thường nói: "Ta không bệnh, đi cái gì bệnh viện, ta mệt nhọc, đừng cùng ta nói chuyện!"

Trần đi xa trước sững sốt, ở hẳn trong trí nhớ, lão bà là chưa từng có như thế cùng chính mình nói chuyện qua, hôm nay đây là xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ là có cái gì tâm sự sao?

Xem ra chính mình ngày thường đối nàng quan tâm quá ít, hôm nay quá muộn, ngày mai! Ngày mai nhất định hảo hảo cùng nàng tán gẫu một chút mới được.

Đệ nhị buổi sáng, trần đi xa cùng nhau giường thế nhưng không có nhìn đến mỹ linh, chỉ là bữa sáng làm tốt đặt ở trên bàn, còn phụ một trương tờ giấy, nói chính mình đi chợ sáng thượng mua chút mới mẻ rau dưa, một h ả li ền trở về

【 lập tức li ền phải 515, hy vọng tiếp tục có thể đánh sâu vào 515 bao lì xì bảng, đến 5 nguyệt 15 ngày cùng ngày bao lì xì vũ có thể h ả quĩ người đọc cộng thêm tuyên truyền tác phẩm. Một khối cũng là ái, khẳng định hảo hảo càng! 】

Đệ Tam Mười Bốn Cái Chuyện Xưa Quý Thê (Năm)

ps. Dâng lên hôm nay đổi mới, thuận tiện cấp 『 khởi điểm 』 515 fans tiết kéo một chút phiếu, mỗi người đ ầu có 8 trương phiếu, đ ầu phiếu còn đưa khởi điểm tệ, quỳ c ầu đại gia duy trì tán thưởng!

Kỳ thật trần đi xa rất muốn nói, nhi ều mới mẻ rau dưa nếu muối phóng quá nhi ều cũng không thể ăn a! Hẳn nhìn thoáng qua hôm nay bữa sáng, thế nhưng có loại tưởng đảo rớt xúc động.....

Ăn xong bữa sáng sau, hắn trở lại phòng ngủ muốn tìm kiếm hôm nay muốn xuyên tây trang, nhưng trong lúc vô tình lại phát hiện phòng ngủ trên giường có chút dơ, hắn nhìn kỹ, hắn là một ít làm vệt nước, hơn nữa đầu là xuất hiện ở mỹ linh ngủ kia một bên.

Chẳng lẽ mỹ linh buổi tối ngủ m ò hôi trộm? Khó trách mấy ngày này luôn là cảm giác nằng sắc mặt không tốt lắm, xem ra thân thể của nàng thật sự ra vấn đề, vì thế trần đi xa li ền bát thông thể tử điện thoại, chính là nhưng vẫn không ai tiếp.

Lúc này hắn nhìn thoáng qua thời gian, li ền vội vội vàng vàng đi ra cửa công ty, chính là hắn cũng không có phát hiện, li ền ở bọn họ ngày thường phóng tạp vật trong phòng, một đạo màn hình di động lam quang, lặng yên không một tiếng động từ kẹt cửa bắn ra tới.....

Hôm nay là tử đ òng sinh nhật, Tống Tiểu tuệ vì nữ nhi chuẩn bị một bàn phong phú mỹ thực, nàng nhớ rõ bà ngoại ở năm trước thời điểm cấp nữ nhi mua một cái đặc biệt đẹp công chúa váy, đáng tiếc năm trước tử đ òng vóc dáng quá tiêu, căn bản xuyên không đứng dậy.

Chính là năm nay nữ nhi vóc dáng thoán lên rất cao một đoạn, hắn là có thể mặc thượng, vì thế nàng li ền tới đến nữ nhi phòng, nàng nhớ rõ chính mình đem cái kia váy đặt ở nữ nhi tủ qu ần áo trên cùng.

Mà khi nàng đem váy tìm ra khi, phát hiện vốn dĩ nhan sắc tiên lệ vải dệt, lại hình như là bị cái gì ghê tởm chất lỏng ngấm quá giống nhau, che kín màu vàng vệt nước cùng vết bẩn.

Tống Tiểu tuệ rõ ràng nhớ rõ chính mình phóng lên khi, là một cái mới tinh váy li ền áo, chính là hiện giờ như thế nào biến thành phó bộ dáng!

Nàng lại điên cu ồng xả ra cùng váy đặt ở cùng nhau mặt khác qu ần áo, kết quả đều giống nhau, đều như là bị nước bắn phao quá giống nhau, Tống Tiểu tuệ đem qu ần áo đặt ở cái mũi trước nghe nghe, một cỗ tanh hôi vị từ phía trên truy ền đến, huân nàng quả muốn phun!

Loại này hương vị, mấy ngày trước nàng ở nữ nhi chần thượng cũng ngửi qua, lúc ấy nàng còn kỳ quái, tử đờng trên giường như thế nào sẽ có một mảnh vệt nước, vốn muốn hỏi hỏi nữ nhi, nhưng sự sau lại cấp quên mất.

Nghĩ vậy nhi, Tống Tiểu tuệ liền nhanh chóng đem tử quần áo quần áo tất cả đều xả ra tới, từ trên xuống dưới, lúc này nàng mới phát hiện, nữ nhi tử quần áo dựa tường một bên tường trên giấy, đều là vệt nước, nghe lên liền lại tanh lại xú!

Nhìn dáng vẻ có khả năng là cách vách lậu thủy, chính là tưởng tượng cũng không đúng a, nếu là cách vách lậu thủy, không có khả năng làm nhà hần chĩnh mặt tường đều là vệt nước đi? Chẳng lẽ cách vách toàn bộ trong phòng tất cả đều là thủy?

Tống Tiểu tuệ nhìn thoáng qua đờng hồ, thời gian này cách vách trần thái thái hẳn là ở nhà, vì thế nàng liền gõ vang lên cách vách hàng xóm phòng, chính là nàng gõ nửa ngày lại không ai mở cửa.

Không có khả năng không ai a, này đóng lâu cách âm không tốt, cho nên trần thái thái cái gì thời gian ra cửa, nàng là nghe một thanh nhị mộng, tử như hôm nay buổi sáng Trần tiên sinh ra cửa, nàng liền có nghe thấy được.

Lấy nàng quan sát, trần thái thái đều có chút ngày không ra quá môn.

Đã có thể ở nàng chuẩn bị xoay người rời đi khi, môn lại "Kéo kẹt" một tiếng mở ra một cái kẹt cửa, một cái trần thấp thanh âm từ bên trong truyền ra tới, "Triệu thái thái, có cái gì sự sao?"

Tống Tiểu tuệ cả kinh, đây là ai thanh âm? Nàng xuyên thấu qua kẹt cửa hướng bên trong nhìn lại, chính là bên trong ánh sáng lại ám cực kỳ, hẳn là trần thái thái không kéo ra bức màn duyên có đi, nhưng nàng vẫn là nỗ lực thấy rõ kẹt cửa người mặt, là trần thái thái không sai a! Chính là hôm nay thanh âm như thế nào như thế kỳ quái?

"A, tr ần thái thái, ta còn tưởng rằng người không ở nhà đâu? Người giọng nói xảy ra chuyện gì?" Tống Tiểu tuệ nói.

Tr ần thái thái nói: "Không có gì sự, chính là mấy ngày nay có điểm cảm mạo, cho nên vẫn luôn ở nhà nghỉ ngơi."

Tống Tiểu tuệ xin lỗi nói: "Người bị cảm! Ngượng ngùng quá r ầy người, ta chính là muốn hỏi một chút, nhà người khoảng thời gian trước trong phòng vệ sinh có hay không lậu quá thủy?"

Tr ần thái thái lắc đầu nói: "Nhà ta không có, bất quá hẳn là chúng ta trên lầu hộ gia đình có lậu quá, mấy ngày hôm trước cũng làm nhà ta m ẫn tường thủy, bất quá hiện tại không có việc gì, ta cũng li ền không có lại truy cứu cái gì."

"Như vậy a," Tống Tiểu tuệ tâm tưởng, tr ần thái thái chính bệnh đau, hẳn định sẽ không cùng chính mình đi trên lầu, xem ra chỉ có chính mình đi tìm, vì thế li ền đối nàng nói: "Vậy được r ồi tr ần thái thái, người bị bệnh phải hảo hảo nghỉ ngơi đi, trong nhà có không có thuốc trị cảm, nếu không có ta có thể giúp người đi mua!"

Chính là trong môn thanh âm vẫn là nhân nhạt nói: "Không cần, thuốc trị cảm trong nhà còn có, buổi tối ta lão công trở về sẽ giúp ta mang về tới. Cảm ơn" nói xong li ền đóng lại cửa phòng.

Tống Tiểu tuệ luôn là cảm giác hôm nay tr ần thái thái nơi nào không quá thích hợp nhi, chính là lại nhất thời không thể nói tới, đành phải đi trước trên lầu tìm xem xem.

Đương nàng đi vào trên lầu khi, vừa lúc gặp bất động sản quản lý viên tiểu Lưu.

"Người hảo Triệu thái thái!"

"Tiểu Lưu! Gặp được người thật tốt quá, nhà ta trên lầu lậu thủy, người cùng cùng đi tìm xem bọn họ!"

Tiểu Lưu có chút xấu hổ, loại sự tình này xử lý tốt còn hảo, xử lý không tốt đã có thể phiên toái, nhưng hẳn lại không hảo cự tuyệt, liền đành phải hậm hực đi theo Tống Tiểu tuệ cùng nhau gõ vang lên trên lầu cửa phòng.

Chính là hai nhà bọn họ tất cả đều gõ nửa ngày, không một nhà có người, Tống Tiểu tuệ đành phải yêu cầu tiểu Lưu hãy bất động sản văn phòng tra tra nghiệp chủ điện thoại, ai ngờ một tra mới biết được, này hai nhà căn bản không ai trụ, phòng ở vẫn luôn là không, nghiệp chủ sợ phòng trống xuất hiện lậu thủy hiện tượng, đã sớm tìm được rồi bất động sản đóng cửa tổng van.

Thật là việc lạ hàng năm có, năm nay đặc biệt nhiều, Tống Tiểu tuệ biến tìm không có kết quả, đành phải tự nhận xui xẻo, nằng cấp lão công gọi điện thoại, làm hẳn mua một ít hồng nhật giấy dán tường trở về, đem nữ nhi tú quần áo giấy dán tường một lần nữa đổi đi đi!

Trần đi xa ở bằng hữu giới thiệu hạ, đi tới một gian ở vào vùng ngoại thành nhà trệt, cái này trong viện bài trí đều thực khảo cứu, cổ kính hơi thờ trung, để lộ chủ nhân hẳn là một vị rất có phẩm vị lão nhân.

Mà khi hẳn nhìn đến sân chủ nhân khi, thế nhưng ngây ngẩn cả người, bởi vì hẳn như thế nào xem trước mắt người này cũng bất quá là cái hai mươi xuất đầu người trẻ tuổi! Trần đi xa mờ mịt nhìn về phía chính mình bằng hữu, chính là bằng hữu lại ý bảo hẳn trước không cần nói bậy lời nói.

Người trẻ tuổi thỉnh bọn họ ngồi xuống sau, cho bọn hẳn hai người đồ ly trà, rồi mới nhàn nhạt đối trần đi xa nói: "Vị này lão huynh, ta xem người ấn đường biến thành màu đen, sắc mặt tối nghĩa, gần nhất trong nhà nhưng có đại tang?"

Trần đi xa vẻ mặt nghi hoặc nói: "Không có a, hai vị cha mẹ đều khoẻ mạnh, thân thể cũng không tệ lắm."

Nhưng người trẻ tuổi lại chắc chắn nói: "Không, ta xem người luôn luôn thực chuẩn, vậy người thế nhi đâu?"

Trần đi xa có chút không cao hứng nói: "Thê tử của ta cũng hảo hảo ở nhà đâu, hài tử càng không có thể, chúng ta còn không có muốn hài tử đâu!"

"Kia hảo, đem người sinh thần bát tự cho ta, ta cho người khải thượng một quẻ!" Người trẻ tuổi nói.

Vì thế Trần đi xa liền báo ra chính mình sinh thần bát tự, người trẻ tuổi lấy ra một cái cũ kỹ mai rùa, lấy ra năm cái Khai Nguyên thông bảo đồng tiền đặt ở bên trong, rồi mới tùy tay rút ra một trương giấy vàng phù, viết thượng Trần đi xa sinh thần bát tự cũng bỏ vào mai rùa.

Người trẻ tuổi cầm trong tay mai rùa, chậm rãi lay động lên, tốc độ từ chậm biến mau, cuối cùng đột nhiên đem bên trong năm cái đồng tiền ném vớ trên bàn.....

【 lập tức liền phải 515, hy vọng tiếp tục có thể đánh sâu vào 515 bao lì xì bảng, đến 5 nguyệt 15 ngày cùng ngày bao lì xì vũ có thể hỷ quý người đọc cộng thêm tuyên truyền tác phẩm. Một khối cũng là ái, khẳng định hảo hảo càng! 】

Đệ Tam Mười Bốn Cái Chuyện Xưa Quý Thê (Sáu)

ps. Dâng lên hôm nay đổi mới, thuận tiện cấp 『 khởi điểm 』 515 fans tiết kéo một chút phiếu, mỗi người đều có 8 trương phiếu, đều phiếu còn đưa khởi điểm tệ, quý cầu đại gia duy trì tán thưởng!

Trần đi xa nhìn thoáng qua trên bàn đồng tiền, hẳn tự nhiên là xem không hiểu, chính là lại thấy vị kia người trẻ tuổi mày nhíu chặt, vẫn luôn nhìn đồng tiền mặc không lên tiếng, hẳn trong lòng có chút dự cảm bất hảo.

Chỉ thấy người trẻ tuổi bấm tay tính toán, rồi mới nhìn về phía Trần đi xa nói: "Mạng người trung khắc thê khắc tử, lấy người mệnh số, người hiện tại hẳn là trong nhà vô thê, cũng chính là đã tang thê!"

Trần đi xa sắc mặt biến đổi, liền phải trở mặt, chính là bị lại hẳn bằng hữu một phen giữ chặt nói: "Đi xa, người trước bình tĩnh một chút, vị này người trẻ tuổi cũng không phải là người bình thường, ta phía trước cũng có một kiện phi thường khó giải quyết sự tình tìm được hẳn, mới thích đáng giải quyết, người không ngại trước hết nghe nghe hẳn là như thế nào nói."

Người trẻ tuổi xem trần đi xa trở mặt, lại cũng không giận không giận, chỉ là vẻ mặt bình thản hỏi trần đi xa, "Ta nên nói, có thể nói đâu là nói, hiện tại người nói một chút đi, có thể tìm được ta, khẳng định là vượt qua chính mình nhận tri phạm vi cùng khoa học đâu giải quyết không được sự tình, nên người nói một chút."

Trần đi xa thâm hô một hơi, rồi mới bắt đầu cởi quần áo, người trẻ tuổi thực bình tĩnh nhìn trần đi xa kế tiếp động tác, nhưng thật ra đem hẳn bằng hữu cấp kinh trí, lúc trước trần đi xa thác chính mình tìm cao nhân khi, cũng chưa nói là cái gì sự, chính là hiện tại xem hẳn cởi quần áo, liền trượng nhị hòa thượng, sờ không tìm được đâu!

Chỉ thấy trần đi xa không một hồi liền cởi hết áo trên, hẳn cái gì lời nói cũng không nói, chỉ là đưa lưng về phía người trẻ tuổi đứng.....

Người trẻ tuổi đầu tiên là sửng sốt, rồi mới lập tức đi ra phía trước nhìn kỹ trần đi xa sau lưng, thỉnh thoảng còn dùng ngón tay nhẹ nhàng ấn điếm, trần đi xa bằng hữu cũng thối tiến lên vừa thấy, tức khắc kinh hô: "Đi xa, người này sau lưng thượng từng khối hồng đốm là cái gì a? Không phải là ám bệnh đi?"

Trần đi xa xoay người tức giận nói: "Một bên đi, người mới ám bệnh đâu! Ta làm người như thế chính trực như thế nào khả năng đến ám bệnh đâu, người cho ta là người đâu!"

Bằng hữu vẻ mặt ngưng ngưng nói: "Tốt xấu cũng là ta cấp lãnh đến này tới, như thế nào sao như thế nói móc ta đâu!"

Trần đi xa thở dài, yên lặng mặc tốt quần áo, rồi mới không nói gì nhìn về phía người trẻ tuổi, trong mắt tràn đầy muốn biết đáp án khát vọng.

Người trẻ tuổi cũng không vô nghĩa, lạnh lùng nói hai chữ: "Thi đố!"

Trần đi xa trong lòng trầm xuống, trầm nghĩ: Thật đúng là làm cái kia bác sĩ nói trúng rồi!

Hắn bằng hữu vừa nghe là thi đố, cái thứ nhất phản ứng thế nhưng là chạy tới người trẻ tuổi sau lưng đối trần đi xa nói: "Đại ca, người gì thời điểm đã chết? Cũng bất hòa ta nói một tiếng, hù chết ta!"

Trần đi xa trong lòng cái này khí a, nương! Thời điểm máu chốt mới có thể nhìn ra cái gì là bằng hữu!

Lại nghe người trẻ tuổi nhàn nhạt nói một câu: "Hắn không chết, chỉ là trúng thi độc mới có thể sinh ra thi đố."

Trần đi xa nhớ tới bác sĩ nói, liền đối người trẻ tuổi nói: "Ta trong khoảng thời gian này khẳng định không có tiếp xúc quá thi thể, mặc kệ là người không phải động vật! Ta dám cam đoan!"

Người trẻ tuổi lại không nghe hắn này một bộ, chỉ là lạnh lùng nói: "Không có khả năng! Trên người của người thi độc căn bản không phải cái gì động vật thi thể, hắn là người chết trên người thi độc."

Trần đi xa đầu mau phát điên, "Người chết liền càng không có thể, ta mỗi ngày đều là công ty cùng gia hai đầu chạy, làm sao tiếp xúc đến chết người a!"

"Có lẽ..... Người cũng không biết nàng là người chết đâu?" Người trẻ tuổi lạnh lùng nói.

Trần đi xa nghe được trong lòng lạc một chút, chính mình không biết là người chết? Hắn đem trong khoảng thời gian này cùng chính mình chặt chẽ tiếp xúc quá vài người đầu qua một lần nút lỏ, không có cảm giác được ai giống người chết nội!

Người trẻ tuổi nhìn mờ mịt trần đi xa, rồi mới thở dài nói: "Kỳ thật theo ý ta tới đã thực rõ ràng, trên người của người thi đố không phải bất

tay loại này lẽ phép hành vi có thể nhiễm, khẳng định là thân mật nhất tiếp xúc, hơn nữa là có một đoạn thời gian."

Trần đi xa sắc mặt bắt đầu khó coi lên, trong khoảng thời gian này có thể thỏa mãn hẳn nói đi đâu kiện chỉ có một người, chính là chính mình thê tử mỹ linh.....

Nói đến mỹ linh, trần đi xa chính mình cũng cảm giác thê tử trong khoảng thời gian này khác thường hành vi, nhưng này liên có thể chứng minh thê tử là người chết sao? Này cũng quá xa!

Người trẻ tuổi tùy tay từ hẳn kệ sách thượng bắt lấy một cái bình nhỏ, mở ra sau làm trần đi xa nghe vừa nghe.

Trần đi xa vừa nghe liên thiếu chút nữa không bị trong bình hương vị cấp huân cái té ngã!

"Cái này hương vị....." Trần đi xa ở trong trí nhớ nỗ lực sưu tầm, trong giây lát nhớ tới, cái này hương vị tốt đẹp linh tân mua nước hoa vị có điểm giống, chỉ là cái này muốn nùng liệt một ít.

Người trẻ tuổi nhàn nhạt nói: "Đây là thi xú, người gần nhất hẳn là người qua loại này hương vị."

Trần đi xa vẫn là không thể tin được chính mình thê tử sẽ là một cái người chết, vì thế liên thỉnh người trẻ tuổi cùng chính mình về nhà, nếu thê tử thật sự có vấn đề..... Liên thỉnh hẳn hỗ trợ giải quyết, làm thê tử sớm ngày xuống mồ vì an.

Tống Tiểu tuệ mang theo nữ nhi tiểu tử đờng từ siêu thị trở về, vừa ra thang máy liên nhìn đến cách vách trần thái thái một người ng ỡ xâm nhà nàng trước cửa phòng.

"Trần thái thái, người xảy ra chuyện gì? Cảm mạo hảo chút sao?" Tống Tiểu tuệ lo lắng hỏi

Trần thái thái ngữ khí máy móc nói: "Ta lão công không về nhà, ta cho hẳn gọi điện thoại hẳn không tiếp."

"Có lẽ là có chuyện tiếp không được điện thoại đâu, người đừng quá lo lắng! Tới lên! Đến nhà ta ngủ nghỉ, ta bảo người tâm sự thiên như thế nào?" Tống Tiểu tuệ nhiệt tình mời trần thái thái.

Chính là bên người nàng nữ nhi lại hình như là sợ không được, nàng nhỏ thân mình không ngừng phát ra run, Tống Tiểu tuệ cũng không có chú ý tới này hết thảy.

Nàng đỡ trần thái thái vào phòng, quay đầu lại đối nữ nhi nói: "Từ đây, tiến vào đem cửa đóng lại!"

Tiến phòng sau, Tống Tiểu tuệ cấp trần thái thái đồ ly trà nóng, rồi mới đối nàng nói: "Người trước ngủ một hồi, ta đi nấu cơm, hôm nay buổi tối người ở nhà ta ăn, vừa lúc ta lão công đi công tác, hôm nay buổi tối hẳn cũng không trở lại."

Nói xong liền đi phòng bếp, nữ nhi lại gắt gao đi theo nàng, một bước cũng không rời đi.....

"Từ đây, người đi theo mù mù làm cái gì? Ta còn muốn nấu cơm đâu, người về phòng làm bài tập đi!" Tống Tiểu tuệ có chút tức giận đối nữ nhi nói.

Nhưng từ đây lại sợ hãi nói: "Mù mù, ta sợ..... Cái kia a di thật đáng sợ."

"Đừng nói bậy, một cái tiểu hài tử không cần loạn nói chuyện, biết sao, mau về phòng làm bài tập đi!" Tống Tiểu tuệ nói xong liền đem nữ nhi đẩy ra phòng bếp.

Ra phòng bếp, tiểu tử từ đây cúi đầu không dám nhìn hướng trần thái thái, nàng một chút dịch bước chân về tới trong phòng của mình, rồi mới nhanh chóng khóa trái thượng cửa phòng.

Phòng khách tr ần thái thái vẫn luôn cứng đờ ng ồi ở trên sô pha, nàng nhìn đang ở trong phòng bếp bận rộn Tống Tiểu tuệ, trên mặt lộ ra một mặt quý dị tươi cười.

Tống Tiểu tuệ vì biểu hiện chính mình hiếu khách, nàng hôm nay cố ý làm vài đạo ngạnh đ ồ ăn, nghe nói tr ần thái thái lão công là công ty lão tổng, chính mình như thế nào cũng không thể hiện quá keo kiệt không phải.

Làm tốt cơm sau, Tống Tiểu tuệ liền đem đ ồ ăn bưng ra tới, "Tử đ ồng, ra tới rửa tay ăn cơm!" R ồi mới đối với trên sô pha tr ần thái thái nói: "Tr ần thái thái, người cũng rửa rửa tay, chúng ta....."

Lời nói mới nói một nửa, nàng liền nhìn đến trên sô pha căn bản không có người.

"Tr ần thái thái? Tr ần thái thái?"

Tống Tiểu tuệ th ăm nghĩ: Chẳng lẽ về nhà đi? Thật là, đi r ồi cũng không lên tiếng kêu gọi, thật không lẽ phép!

"Tử đ ồng? Như thế nào còn không ra a, ăn cơm!"

Tống Tiểu tuệ đi vào nữ nhi phòng, phát hiện môn là hờ khép, nàng chậm rãi đẩy cửa ra.

【 lập tức liền phải 515, hy vọng tiếp tục có thể đánh sâu vào 515 bao lì xì bảng, đến 5 nguyệt 15 ngày cùng ngày bao lì xì vũ có thể h ồi quỹ người đọc cộng thêm tuyên truyền tác phẩm. Một khối cũng là ái, khẳng định hảo hảo càng! 】

Đệ Tam Mười Bốn Cái Chuyện Xưa Quý Thê (Bảy)

ps. Dâng lên hôm nay đổi mới, thuận tiện cấp 『 khởi điểm 』 515 fans tiết kéo một chút phiếu, mỗi người đ ầu có 8 trương phiếu, đ ầu phiếu còn đưa khởi điểm tệ, quý c ần đại gia duy trì tán thưởng!

"Tử đ ồng....."

Nhưng trong phòng cảnh tượng lại làm nàng đầu óc ong một chút, chỉ thấy nữ nhi phòng hỗn độn, giống như đã xảy ra tư đánh, trên mặt đất còn có một mảnh vết máu.

"Tử đ`ông! Người ở đâu a? Đừng dọa mù mù, tử đ`ông! Tr`ần thái thái?! Nhất định là tr`ần thái thái!" Tống Tiêu tuệ nổi điên giống nhau chạy hướng về phía cách vách hàng xóm phòng ở!

Tr`ần đi xa ở người trẻ tuổi cùng đi hạ, cùng nhau trở về nhà, ở tới phía trước, người trẻ tuổi còn dặn dò h`ản bằng hữu đi trước liên hệ hảo nhà tang lễ xe, nói đêm nay h`ản là sẽ dùng đến, cho nên bằng hữu liền đi trước nhà tang lễ.

Bọn họ vừa ra thang máy, người trẻ tuổi liền kéo lại tr`ần đi xa, "Trước đợi lát nữa, sự tình không rất hợp!"

Tr`ần đi xa cũng là sửng sốt, h`ản cũng thấy hành lang trên mặt đất tất cả đều là huyết, không biết là từ chính mình gia một đường tích đến cách vách Triệu tiên sinh gia, vẫn là từ Triệu tiên sinh gia một đường tích đến chính mình gia.

Chính là nhiều như vậy huyết, làm người nhìn nhìn thấy ghê người, nói vậy đổ máu người h`ản là dữ nhiều lành ít đi!

"Cao nhân, này, đây là chuyện như thế nào?" Tr`ần đi xa thanh âm đều có chút phát run nói.

Người trẻ tuổi lạnh lùng cười nói: "Người tới thê tử không có ta nguyên tưởng thiện lương, nàng hiện tại muốn không chỉ là người mà thôi!"

"Cái gì? Người cái gì ý tứ?" Tr`ần đi xa hỏi.

Người trẻ tuổi nhìn thoáng qua nhà h`ản cách vách hỏi: "Nhà này có phải hay không có cái tiểu hài tử?"

"Là, có cái 10 tuổi tả hữu nữ hài." Tr`ần đi xa trả lời.

Người trẻ tuổi nói: "Vậy đúng rồi, hiện tại sự tình chỉ sợ không nguyên tưởng hảo xử lý, người hiện tại thử liên hệ một chút nhà này nam chủ nhân, xem hắn có ở nhà không, nếu không ở, khiến cho hắn liên hệ một chút chính mình lão bà."

Trần đi xa vội cấp hàng xóm Triệu tiên sinh gọi điện thoại, trong điện thoại Triệu tiên sinh nói chính mình đang ở ra ngoài kém, nhưng hắn vừa rồi cấp trong nhà gọi điện thoại nhưng vẫn không ai tiếp, hơn nữa đem Triệu thái thái số di động đã phát lại đây, làm Trần đi xa giúp đỡ đánh một chút, nhìn xem các nàng mẹ con có ở đây không trong phòng.

Trần đi xa cúp điện thoại liền bắt thông Tổng Tiểu tuệ điện thoại, chính là di động vẫn luôn ở trong phòng vang cái không ngừng, nhưng vẫn không ai tiếp.

Người trẻ tuổi lắc lắc đối Trần đi xa nói: "Treo đi, phỏng chừng là không quá lạc quan, người một hồi đi theo ta sau lưng, chính mình tiểu tâm một ít." Nhưng nói xong lại giống như không quá yên tâm lại dặn dò một câu nói: "Một hồi bất luận nhìn đến cái gì, nhớ kỹ, thể tử của người đã không phải người! Minh bạch sao?"

Trần đi xa mờ mịt gật gật đầu, chính là còn có chút không thể tin được, vẫn luôn cùng chính mình sinh hoạt thể tử sẽ là cỗ thi thể.

Người trẻ tuổi cũng không nhiều lắm cùng hắn nhiều lời, một bước khi trước đi vào Trần đi xa trước gia môn, hắn thủ đầu tiên là nhẹ nhàng gõ gõ môn, chính là môn thế nhưng chính mình "Kèo kẹt" một tiếng khai.

Bên trong đen như mực, không bật đèn, người trẻ tuổi móc di động ra đương đèn pin chiếu sáng lên, trên mặt đất cùng hành lang không sai biệt lắm, đây đất huyết.....

Trong phòng hương vị làm người có chút hít thở không thông, Trần đi xa phía trước như thế nào không cảm giác như thế xú đâu?

Đột nhiên, trong phòng đèn sáng, người trẻ tuổi cũng hoảng sợ, quay đầu nhìn lại, nguyên lai là Trần đi xa đánh phòng khách đèn.

Nhìn người trẻ tuổi đột nhiên trừng hướng chính mình, ánh mắt sắc bén mà dọa người, Trần đi xa đành phải cười gượng nói: "Ta chính là muốn nhìn một chút đèn hư không hư!"

Người trẻ tuổi tức khắc vô ngữ, hần nhanh chóng nhìn chung quanh một chút bốn phía, nhìn đến góc tường có rất nhiều tiểu bố bao, hần đi qua đi nhặt lên tới một cái, dùng cái mũi vừa nghe, rồi mới đối Trần đi xa nói: "Đây là vô sinh, có thể che dấu một ít thi thể hư thối xú vị!"

Trần đi xa nghe xong chỉ nghĩ phun, hần nhớ tới này đó tiểu bố bao tất cả đều là lão bà chính mình thân thủ làm, lúc ấy còn đối hần nói là cái gì sậy.

Trong phòng trừ bỏ trên mặt đất tất cả đều là huyết ở ngoài, cũng không có cái khác dị thường, người trẻ tuổi đối Trần đi xa nói: "Đánh người lão bà di động!"

Trần đi xa vội nghe lời bát thông mỹ linh điện thoại, chuyển được sau, di động tiếng chuông từ trong phòng vệ sinh truyền ra tới.....

Người trẻ tuổi ý bảo Trần đi xa kêu nàng tên!

Trần đi xa đành phải nhẹ giọng đối với buồng vệ sinh nói: "Mỹ linh? Người ở bên trong sao?"

Buồng vệ sinh môn vô thanh vô tức khai một cái phùng, bên trong thực hắc, lại ở kẹt cửa lộ ra một trương trắng bạch nữ nhân mặt, chính là nàng bạch hần là lau rất nhiều vô sinh duyên cố.

"Lão công, người như thế nào trở về như thế vẫn a?" Nói xong nhìn thoáng qua bên cạnh người trẻ tuổi nói: "Cái này tiểu tử là ai a? Ta sao chưa thấy qua đâu?"

Trần đi xa vội nhìn về phía người trẻ tuổi, hần cũng không biết nên như thế nào trả lời nàng, suy nghĩ nửa ngày mới nói: "Vị này chính là, là ta tân nhận thức bằng hữu, ta thỉnh hần tới trong nhà làm khách."

"Nga, vậy người tiếp đón ngài sẽ, ta lập tức liên hảo, chờ ta ra tới lại cho các người pha trà." Nói xong bệnh trạng mỹ linh liên "Đương" một tiếng đóng thượng buồng vệ sinh môn.

Trần đi xa chân tay luống cuống nhìn về phía người trẻ tuổi, người sau làm hấn trước tới trên sofa ngài, vạn sự có hấn đâu, không cần sợ hãi.

Vì thế trần đi xa liên vô cùng thấp thỏm ngài ở chính mình gia trên sofa, cái này hấn lại quen thuộc bất quá địa phương, hôm nay thoát nhìn lại vô cùng xa lạ.

Nhìn trên mặt đất huyết, trần đi xa có loại tưởng phun cảm giác.....

Không một hồi, buồng vệ sinh môn mở ra, trần đi xa lão bà mỹ linh, cúi đầu đi ra, nàng từ trong phòng bếp mang sang hai ly đen tùy trà tới, rồi mới đối trần đi xa nói, "Ngượng ngùng, trên mặt đất có chút dơ, ta một hồi liên thu thập."

"Không cần, không cần, người trước ngài sẽ, bấ bấ bằng hữu của ta, ta đi trước tranh WC!" Nói xong liên cũng không quay đầu lại chạy vào buồng vệ sinh.

Ng ngài ở một bên người trẻ tuổi một phen không kéo lại, đành phải cảm thán tưởng: Thật là xuân không cứu!

Trần đi xa một đường cùng không đâu ruồi bọ giống nhau chạy vào buồng vệ sinh, hấn lập tức khóa trái thượng phòng môn, chính là mới vừa vừa quay đầu lại, trước mắt hết thấy, lập tức làm hấn adrenalin tiêu thăng.....

Bất quá, còn hảo trần đi xa cũng coi như là cái đàn ông, không có lớn tiếng hét chói tai ra tới, chính là thân thể hấn cũng có chút không động đậy, đành phải ngậy ngốc cương ở nơi đó.

Chỉ thấy nhà hấn bần tằm nằm lớn nhỏ hai người, đại chính là vừa rồi hấn biến tim không được Triệu thái thái, chỉ là lúc này nàng đã sớm hoàn toàn thay đổi, cơ hồ toàn cắt đứt, chỉ còn lại có một tầng da ở hợp với,

đã từng mỹ lệ hai mắt, này sẽ lại hai mắt bạo đột, bên trong tất cả đều là đối tử vong hoảng sợ cùng không cam lòng.

Nàng tứ chi khớp xương cũng thành 90 độ góc vuông hướng trái ngược hướng uốn lượn, góc độ này nhân loại khẳng định là làm không được!

Một cái khác tiêu nhân chính là Triệu tiên sinh nữ nhi, nàng nhắm chặt hai mắt, cả người là huyết, chính là từ vẻ ngoài thượng rất khó nhìn ra sống hay chết.

Trần đi xa chậm rãi hoạt động thân thể của mình, đi phía trước thấu một chút, hẳn thật sự không dám nhìn hướng Triệu thái thái mắt, quá khủng bố, quá dọa người, từ nàng cặp kia vô thần trong ánh mắt, trần đi xa có thể thấy được, nàng đã chết, bởi vì nàng đồng tử đã tản ra.

Phòng khách, người trẻ tuổi gắt gao nhìn chằm chằm trước mắt nữ nhân này, nàng tồn tại thời điểm hẳn là cái mỹ nhân, chính là hiện tại..... Tuy rằng nàng ở trên mặt bôi rất dày một tầng vôi sống, chính là như cũ che dấu không được nàng vẻ mặt tử khí

Nghe trong phòng hương vị, nàng hẳn là đã chết có một đoạn thời gian, nói vậy nhân loại đồ trang điểm đã vô pháp làm nàng mặt thoát nhìn hoàn chỉnh, cho nên chỉ có dùng vôi sống!

Ở qua đi, không có hiện tại chữa bệnh điều kiện khi, vôi sống cũng là một loại phòng ngừa thi thể hư thối cùng tiêu độc thường dùng thuốc sát trùng.

【 lập tức liên phải 515, hy vọng tiếp tục có thể đánh sâu vào 515 bao lì xì bảng, đến 5 nguyệt 15 ngày cùng ngày bao lì xì vũ có thể hồi quy người đọc cộng thêm tuyên truyền tác phẩm. Một khối cũng là ái, khẳng định hảo hảo càng! 】

Đệ Tam Mười Bốn Cái Chuyện Xưa Quỷ Thê (Tám)

ps. Dâng lên hôm nay đổi mới, thuận tiện cấp 『 khởi điểm 』 515 fans tiết kéo một chút phiếu, mỗi người đều có 8 trương phiếu, đều phiếu còn

đưa khởi điễm tậ, quỳ c ầu đại gia duy trì tán thưởng!

Nhưng dù vậy, nàng nội tạng cũng đã sớm * bất kham.

Người trẻ tuổi lạnh giọng nói: "Người đã chết, hà tất lưu luyện người này thế."

Mỹ linh lại không cho là đúng nói: "Ta còn không có sống đủ đâu! Hơn nữa....." Nói đến nơi này, nàng dùng tay nhẹ nhàng sờ sờ chính mình bụng nói: "Hơn nữa ta đã mang thai! Đây là ta cùng đi xa đưa bé đầu tiên, là cái nữ hài, ta sẽ hảo hảo bảo hộ nàng! Ai cũng không thể thương tổn nàng!" Nói xong ánh mắt li ền biến vô cùng dữ tợn xem mấy xem nhẹ người!

Người trẻ tuổi nghe sau một lộc, tiếp theo nhìn về phía nàng bụng, nhưng vừa thấy dưới li ền minh bạch, kia căn bản không phải cái gì mang thai, mà là bởi vì thi thể nội tạng hư thối sở sinh ra trướng khí.

Vì thế hần lạnh lùng cười nói: "Mang thai? Đây là ta nghe được tốt nhất cười chê cười, một cái người chết như thế nào khả năng mang thai? Kia chỉ là một đoàn mùi hôi thôi!"

Mỹ linh âm lãnh cười cười nói: "Ha hả..... A, tùy tiện người như thế nào nói, ngày chính chúng ta, với người không quan hệ!"

Nhưng người trẻ tuổi lại vẻ mặt khinh thường nói: "Vốn dĩ ta niệm ở người một mảnh thâm tình phân thượng, muốn buông tha người, chính là bị thương nhân tính mệnh, tưởng lại nhập luân hồi là không có khả năng, cho nên lưu người trên đời thượng cùng với hạ mười tám tầng địa ngục vĩnh thế chịu khổ, không bằng làm ta cho người cái kết thúc đi!"

Người trẻ tuổi nói xong, li ền từ trên người lấy ra một phen đoản kiếm, mỹ linh nhìn thoáng qua trong tay hần đoản kiếm lập tức sắc mặt biến đổi, có lẽ ở người thường trong mắt thanh kiếm này không có gì đặc biệt.

Chính là ở tà ám quỷ quái trong mắt, này đem đoản kiếm hàn khí bức người, đen nhánh thân kiếm thượng hàn quang bắn ra bốn phía, làm cho

nên âm hồi chi vật trong lòng sợ hãi, tựa như nhìn đến khắc tinh giống nhau.

"Người, người muốn làm cái gì sao?" Mỹ linh run giọng hỏi.

Người trẻ tuổi lạnh lùng nói: "Làm cái gì? Như thế rõ ràng còn dùng hỏi sao? Đừng trách ta vô tình, một hồi người lão công ra tới, ta cho người ba phút nói lời tạm biệt, lúc sau liền đưa người lên đường!"

"Vì cái gì không thể buông tha ta? Ta cũng là vô tội! Ta thực yêu ta lão công, cầu xin người!" Mỹ linh thanh âm bắt đầu biến có chút mê lương.

Trong phòng vệ sinh, trần đi xa thật sợ hãi mắt tròn tròn Triệu thái thái đột nhiên ngẩng dậy, thân tay bóp chặt cổ họng làm hắt đèn mạng, chính là Triệu thái thái thi thể liền vẫn luôn lặng lẽ bất động, tựa như nàng thời gian đã sớm đình chỉ ở chết đi kia một khắc.

Phản đến là bên người nàng hài tử, trần đi xa ngón tay đặt ở tiểu nữ hài trên cổ nhẹ nhàng tìm tòi, còn có mạch đập! Đó chính là không chết! Hắn lập tức nhìn xuống ghé thở, đem tiểu nữ hài từ bên tấm ôm ra tới.

Đương trần đi xa ôm tiểu nữ hài đi ra buồng vệ sinh khi, hắn liền nghe được mỹ linh ở cầu người trẻ tuổi buông tha nàng, bởi vì nàng thực nàng lão công.

Mỹ linh nhìn đến trần đi xa ôm tiểu nữ hài ra tới, liền trên mặt vui vẻ nói: "Lão công, đứa nhỏ này đáng yêu sao? Nàng sau này chính là con của chúng ta!"

Trần đi xa chậm rãi từ nay về sau thối lui, hai mắt nước chảy ngừng không được chảy xuống dưới, hắn phe phẩy đầu nói: "Lão bà, đứa nhỏ này là vô tội, người, như thế nào sẽ biến thành bộ dáng này!"

Mỹ linh đột nhiên bưng kín mặt, thương tâm khóc lóc kể lên.....

Ngày đó trong nhà thủy quản đột nhiên hỏng rồi, chảy mãi phòng ở mà thủy, ta sốt ruột đi đi quan van, nhưng dưới chân vừa trượt người liền toàn

bộ gương ngả trên mặt đất, chờ ta tỉnh lại, ta cảm giác chính mình đầu có chút vụng, vì thế liền nhớ tới thân đi cấp lão công gọi điện thoại, nhưng ta mới vừa một bộ dậy, liền nhìn đến là trên mặt đất thế nhưng còn có một cái "Ta"!

Cái này "Ta" đầu sau tất cả đầu là huyết, hẳn là ở ngã xuống đất thời điểm, sau não khải ở thượng đá cầm thạch bên rửa tay thượng.

Ta nhìn đầy đất huyết, biết chính mình đây là đã chết, chính là ta không cam lòng! Ta mới 30 hơn tuổi, còn có bộ lớn ngày không quá, ta lão công sự nghiệp cũng có khởi sắc, chúng ta không cần giống như trước giống nhau quá khổ ngày!

Nhưng ta, lại đã chết, chết không hề giá trị, thậm chí chết không hề tiếng động, quan trọng nhất chính là ta còn không có đương quá mẫu thân, ta là nghĩ nhiều cùng lão công có một cái chính mình hài tử a!

Ta không cam lòng! Nhưng ta không biết nên như thế nào làm mới có thể tiếp tục sống sót, sau tới ta thử một lần nữa nằm hồi thân thể của mình khi, ai ngờ thế nhưng thành công!

Ta lại lần nữa sống lại đây, ngay lúc đó ta còn tưởng rằng chính mình vừa rồi chỉ là ngắn ngủi linh hồn ly thể, chính là dần dần ta liền phát hiện, chính mình cũng không có chân chính sống lại.

Khi ta thu thập hảo đầy đất máu loãng sau, mới nhớ tới chính mình trên đầu là có vết thương, chính là ta dùng tay một sờ, lại không hề cảm giác, một chút đau đớn đầu không có, vì thế ta liền dùng dao gọt hoa quả hoa bị thương chính mình cánh tay, chính là lại không có huyết lưu ra tới.

Lúc này ta mới biết được, chính mình chỉ là đỉnh chính mình thi thể ở tồn tại, vì không cho lão công phát hiện này hết thấy, ta đem chính mình trên người huyết tất cả đầu tẩy sạch, trên đầu miệng vết thương cũng dùng tóc cái hảo.

Ta còn giống ngày thường giống nhau cho hẳn nấu cơm, bữa hẳn cùng nhau ngủ, chính là ta chẳng những mất đi cảm giác đau, ta còn mất đi vị

giác, ta căn bản ném không ra đũa hàm đạm, đành phải dựa theo đũa tở lệ phóng muối.

Nhưng này hết thấy đều không tính cái gì, đáng sợ nhất chính là ta thân thể, nó bắt đầu chậm rãi *, ta suy nghĩ rất nhiều biện pháp cũng ngăn cản không được nó thối rữa, ta phun lại nhiều nước hoa cũng che dấu không được trên người kia cỗ thi xú.

Ta biết ta thời gian không nhiều lắm, vì thế ta liền muốn làm một hủ mẫu thân, cách vách tiểu nữ hài phi thường đáng yêu, ta vẫn luôn đều tưởng chính mình sinh một cái đáng yêu nữ nhi, chính là lại không có cơ hội này, mỗi ngày nhìn Triệu thái thái cùng lão công vui vẻ ra cửa, lại vui vẻ về nhà, trong lòng ta phi thường ghen ghét.

Ta liền tưởng đứa nhỏ này hẳn là ta mới đúng! Ta mới hẳn là đương đứa nhỏ này mẫu thân!

Người trẻ tuổi nghe đến đây, thật sự nghe không nổi nữa, liền đối nàng nói: "Cùng người lão công nói cuối cùng một câu đi! Người bị thương hài tử mẫu thân tánh mạng, cần thiết đã chịu trừng phạt!"

Mỹ linh thê lương nói: "Không! Ta cũng là vô tội, ta cũng không muốn chết!"

"Sống hay chết đều là có định số, vốn dĩ người an tâm rời đi, tự nhiên liền có thể đều thai chuyển thế, chính là người dựa vào oán niệm cường lưu tại nhân gian, cuối cùng kết cục chỉ có thể là hại người hại mình!" Người trẻ tuổi cả giận nói.

Vẫn luôn đều không có nói chuyện trần đi xa đột nhiên nhẹ nhàng gọi hẳn lão bà một tiếng: "Mỹ linh..... Người, an tâm đi thôi, ta biết người yêu ta, ta cũng ái người, chính là đây đều là mệnh, nửa điểm không trách người!" Nói xong hẳn quay đầu hỏi người trẻ tuổi: "Cao nhân, nhất định phải muốn hủ phi phách tán sao?"

Người trẻ tuổi do dự một lát nói: "Nàng bị thương nhân tính mệnh, nói vậy Triệu thái thái oan hủ đã sớm đi địa phủ cáo trạng, liền tính hiện tại

không cần hồn phi phách tán, lúc sau đi địa phủ cũng chỉ là ở mười tám tầng trong địa ngục chịu khổ, vĩnh thế không thể đầu thai!"

Hắn nói mới vừa nói xong, một trận âm phong liền gọi lên bức màn, người trẻ tuổi sắc mặt biến đổi, mỹ linh biểu tình cũng là phi thường hoảng sợ.

Trần đi xa nhìn ra không thích hợp nhi, liền hỏi người trẻ tuổi xảy ra chuyện gì?

Người trẻ tuổi nhìn về phía cửa sổ nói, Thành Hoàng âm kém tới đón người, hiện tại đành phải làm lão bà người cùng hắn đi rồi!

Lúc này mỹ linh đột nhiên đôi tay bóp chặt chính mình cổ, giống ở tránh thoát cái gì, chính là vài giây sau, mỹ linh thân thể lại đột nhiên ngã xuống trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích.

Người trẻ tuổi nhìn thoáng qua cửa sổ phương hướng nói: "Người bị mang đi....."

Trần đi xa nghe sau suy sụp ngã ở trên mặt đất, sau một lúc lâu sau, hắn ngẩng đầu hỏi người trẻ tuổi: "Ta có thể vì nàng làm chút cái gì sao?"

Người trẻ tuổi nghĩ nghĩ nói: "Có thể, đầu tiên xuống mồ vì an, rồi mới đem nàng bài vị cung phụng ở chùa miếu, như vậy nhiều ít sẽ vì nàng hóa giải một ít tội nghiệt."

Trần đi xa gật gật đầu, nhưng lại nghĩ đến trong phòng vệ sinh Triệu thái thái, liền hỏi người trẻ tuổi, trong phòng vệ sinh làm sao bây giờ?

Người trẻ tuổi nhàn nhạt nói: "Báo nguy đi! Trên đời này án treo cũng không kém này một kiện....."

《 bốn chuyện xưa xong 》

【 lập tức liền phải 515, hy vọng tiếp tục có thể đánh sâu vào 515 bao lì xì bảng, đến 5 nguyệt 15 ngày cùng ngày bao lì xì vũ có thể hồi quỹ người

đọc cộng thêm tuyên truyền tác phẩm. Một khối cũng là ái, khẳng định hảo hảo càng!]

Đệ Tam Mười Lăm Cái Chuyện Xưa Bloody Mary (Một)

"A.....!" Một tiếng thét chói tai đánh vỡ đêm yên tĩnh, tân giang thị tư nhân cao trung nữ sinh trong ký túc xá sôi nổi sáng lên đèn.

402 thất ở bốn cái cao tam nữ sinh, phân biệt là Triệu Tiểu thu, trương hướng nam, văn giai giai cùng Tống Đình Đình, các nàng cũng bị này một tiếng thê lương tiếng thét chói tai từ trong mộng đẹp đánh thức.

Trương hướng nam là cái thứ nhất bò xuống giường, nàng đi vào cửa sổ chỗ, hướng ra phía ngoài nhìn xung quanh, "Đã xảy ra chuyện!"

Đang ngủ say Tống Đình Đình cực không kiên nhẫn nói: "Ai a, như thế vẫn còn ở bên ngoài kêu to, muốn kêu đi ra ngoài khai phòng kêu a!"

Văn giai giai cùng Triệu Tiểu thu cũng xuống giường đi vào cửa sổ, các nàng nhìn đến ký túc xá bên ngoài đã sớm tụ đầy chính mình các bạn học.

Trương hướng nam vừa mặc áo phục biên nói, "Mau, chúng ta cũng đi ra ngoài nhìn xem đi, khẳng định là ra cái gì sự!"

Bốn cái nữ sinh đều mặc xong quần áo, vừa mới chuẩn bị ra cửa, liền nghe được xá quản a di gõ vang lên các nàng phòng.

"Trương hướng nam! Văn giai giai? Người bốn cái ngủ sao?"

Trương hướng nam đối những người khác làm cái hư thanh động tác, rồi mới làm bộ mới vừa tỉnh ngủ khí nói: "Cái gì sự a! Xá quản a di?"

"Trong ký túc xá ra điểm sự tình, trực ban lão sư nhận được học sinh cầu cứu điện thoại, nhưng có có mấy cái chúng ta trường học học sinh mất tích, các người hiện tại mặc tốt quần áo đến dưới lầu, các người các tầng lầu trường đang ở điểm danh, nhìn xem còn có hay không mất tích nhân viên."

Vì thế bốn người đã đi xuống lầu, đến mỗi tầng lầu sở trường tập hợp điểm danh.

"401 Lý yến! Vương tiêu sáng! Giả tiêu hàm!....." Lầu bốn lầu trường Triệu tuyệt đang ở nghiêm túc điểm mỗi cái ký túc xá nhân viên danh sách.

Mà khi nàng điểm đến 403 vài người khi, lại phát hiện không một người đáp ứng!

"403 có hay không người? 403!" Sở hữu tức khắc nghị luận sôi nổi.

"403 người đâu?"

"Đi ra ngoài chơi đi, không trở về ký túc xá ngủ cũng thực bình thường a, đến nỗi như thế hưng sư động chúng sao?"

"Ai biết a! Nói không chừng 403 có một vị lãnh đạo nữ nhi bá!"

"Chính là chính là, khẳng định là như thế chuyện xảy ra!"

"Vừa rồi thét chói tai nghe được sao?"

"Nghe được, bất quá nghe đi lên hình như là ở trường học phía tây truyền tới."

Lúc này trường học lão sư cùng Chủ Nhiệm Giáo Dục đầu tới, bọn họ nhớ ký 403 trong ký túc xá mấy nữ sinh tên, rồi mới làm những người khác đầu hồi ký túc xá ngủ.

Chính là chỉ có 402 mấy nữ sinh trong lòng biết, 403 người đi làm gì! Các nàng mỗi người sắc mặt tái nhợt trở lại trong ký túc xá.

Văn giai giai đầy đầy mắt kính nói: "Chúng ta muốn hay không cùng lão sư nói a!"

Trương hướng nam lắc đầu nói: "Người gốc a! Việc này nếu là lão sư nói, người nói hay không chúng ta sự?"

Nhưng vẫn giai giai lại lo lắng nói: "Kia làm sao bây giờ? Các nàng khẳng định là đi kia đóng cũ trong lâu, vạn nhất xảy ra chuyện làm sao bây giờ?"

Tống Đình Đình cười lạnh một tiếng nói: "Hừ! Có thể ra cái gì sự, ngày mai các nàng liền sẽ trở về, đến lúc đó nhiều nhất chính là một cái đêm không về ngủ, không nhiều lắm sự! Nói nữa, chúng ta không phải đều hảo hảo trở về sao?"

Bốn người trung chỉ có Triệu Tiểu thu không nói chuyện, nàng chỉ là sắc mặt trầm trọng nhìn ngoài cửa sổ, đêm nay khẳng định lại là một cái không miên chi dạ.

Ngày hôm sau buổi sáng, mấy nữ sinh cùng thường lui tới giống nhau đã đến trong phòng học, liền thấy một đám người vây ở một chỗ thân thân bí bí nói cái gì sự!

Trong đó một cái là trong ban tiêu quảng bá, nàng đối mọi người thân bí nói: "Các người biết sao? Đêm qua 403 trong ký túc xá vài người, đến bây giờ cũng chưa tìm được! Ta buổi sáng đầu nhìn đến cảnh sát tới!"

"Như thế nghiêm trọng? Người nói này các nàng mấy cái đi đâu? Sẽ không làm người cấp lừa đến khách sạn làm **** đi!" Một cái nam sinh xấu xa nói.

Tiểu quảng bá trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái nói: "Người Hongkong điện ảnh xem nhiều đi? Còn ****! Người có biết hay không 403 trụ đầu là ai? Không phải phú nhị đại chính là quan nhị đại, đầu là không thiếu tiền chủ nhân, như thế nào khả năng cấp điểm ngon ngọt là có thể lừa đi đâu!"

Nam sinh còn không phục nói: "Người biết cái gì, càng là như vậy càng thích kích thích, người hiểu cái gì!"

Trương hướng nam các nàng bốn cái càng nghe sắc mặt càng khó xem, hiển nhiên đầu là trong lòng có quỷ.....

Vài người một ngày đầu là hết hoảng, căn bản không có gì tâm tư nghe giảng bài, đặc biệt là văn giai giai, có mấy lần đầu bị lão sư kêu lên trả lời vấn đề, chính là lại cái gì cũng không đáp đi lên!

Buổi tối trở lại ký túc xá sau, vài người đầu tâm sự nặng nề, đối với 403 vài người hướng đi suy đoán đầu có chút hoảng loạn.

Trương hướng nam sắc mặt sần lo nói: "Các người nói các nàng thật đi sao?"

Tống Đình Đình lại chẳng hề để ý nói: "Các nàng không như vậy ngốc đi, liền tính là đi cũng không có gì vấn đề, người xem chúng ta không phải hảo hảo đã trở lại sao?"

"Lời nói không thể như thế nói, nơi đó vẫn luôn đầu tràn ngập biến số, có lẽ ta đi khi không có việc gì, chính là các nàng đi liền có chuyện đâu! Ngày đầu khó mà nói." Vẫn luôn không phát biểu ý kiến Triệu Tiểu thu rất cuộc nói chuyện.

Văn giai giai vừa nghe Triệu Tiểu thu như thế nói, liền sốt ruột nói: "Chúng ta đây mau cùng lão sư bọn họ nói đi, nếu không đi càng văn các nàng liền càng nguy hiểm!"

Nhưng Tống Đình Đình lại một ngụm cự tuyệt nói: "Đương nhiên không được, cùng lão sư vừa nói, chuyện này trách nhiệm chính là chúng ta tới gánh vác, người có phải hay không ngốc?"

Văn giai giai căn môi không nói chuyện nữa, nàng nhìn về phía trương hướng nam, chính là đối phương cũng lắc đầu tỏ vẻ chính mình cũng không có gì hảo biện pháp.

Triệu Tiểu thu tưởng tượng đến chính mình là cỡ nào không dễ dàng mới đi vào cái này điểm giữa cao trung bên trong, nếu bởi vì chuyện này bị khai trừ..... Liền tính không bị khai trừ, ở học tịch thượng nhớ một cái lớn hơn, kia nàng cũng liền vĩnh viễn sẽ không xuất hiện ở trường học báo đưa danh sách, nghĩ đến đây, nàng cũng chỉ hảo bất đắc dĩ thở dài.

Ba ngày sau, sự tình xuất hiện tình huống mới, cụ tiêu đạo tin tức: Một cái nhật mót lão nhân ở một đồng vút đi thật lâu lão trong lâu phát hiện bốn cụ nữ hài thi thể, báo nguy sau, cảnh sát đi vào hiện trường cẩn thận thăm dò phát hiện này bốn cỗ thi thể chính là mấy ngày trước mất tích mấy cái cao trung học sinh.

Chuyện này ở trong trường học giống như một viên bom nguyên tử nổ mạnh mở ra! Sở hữu học sinh đều nhân tâm hoảng sợ, hiện tại vụ án còn đang ở đi đầu tra, chính là cụ nghe đồn, mấy cái học sinh chết giống thực thảm, đem cái thứ nhất phát hiện thi thể lão nhân dọa bệnh tim đều phạm vào.

Chiều hôm nay thể dục khóa, văn giai giai ở phòng thay quần áo thay quần áo, nàng động tác rất chậm, cho nên đương có người đầu đổi hảo đi ra ngoài khi, cũng chỉ dư lại nàng một người còn không có đổi hảo.

Lúc này đột nhiên đi tới một vị nữ sinh, đứng ở hảo trước mặt đối nàng nói: "Văn giai giai, người có thể cho ta mượn một cái bím tóc thẳng sao?"

Văn giai giai đang ở cúi đầu cột dây giày, vì thế nàng liền cũng không ngẩng đầu lên đem chính mình trong tay một cây dư thừa bím tóc thẳng đưa cho nàng.

Nữ sinh khách khí nói: "Cảm ơn người văn giai giai, ta đầu tóc đặc biệt mao táo, luôn là sợ không tốt, ngày mai ta liền trả lại người."

Vẫn luôn cúi đầu văn giai giai đột nhiên sửng sốt, nàng nhìn trước mắt này hai chân, một loại sợ hãi từ đáy lòng dâng lên, nàng nhận thức trên chân này đôi giày.....

Ở mới vừa khai giảng ngày nọ, 403 ký túc xá Phan thiện thiện liền ở cái này phòng thay quần áo cùng nàng nói qua đồng dạng lời nói, ngày đó nàng trên chân liền ăn mặc trước mắt này song tân khoản giày thể thao!

Bởi vì sợ hãi, văn giai giai vẫn luôn không dám ngẩng đầu xem, chỉ là gắt gao nhìn chằm chằm trước mắt giày, run giọng nói: "Không cần khách khí, này, cái này cho người dùng, không cần còn!"

Nói xong câu này sau, văn giai giai cảm giác thời gian phảng phất qua một thế kỷ như vậy lâu, chính là nàng trên đỉnh đầu lại chậm chạp không có h ấ âm.....

Đệ Tam Mười Lăm Cái Chuyện Xưa Bloody Mary (Nhị)

Đột nhiên, một đôi tay thật mạnh chụp ở văn giai giai đầu vai, dọa nàng một tiếng kêu to, nhảy dựng lên, nhưng cẩn thận vừa thấy, thế nhưng là trương hướng nam.

"Văn giai giai, ngươi một người dẫu tại đây làm cái gì đâu? Nửa ngày cũng bất động, thế dục lão sư xem ngươi nửa ngày cũng không ra, khiến cho ta tới kêu ngươi!" Trương hướng nam trêu ghẹo nói.

Nhưng văn giai giai lại một phen giữ chặt trương hướng nam nói: "Hướng nam, ta, ta thấy vừa r ấ nhìn thấy, nhìn thấy Phan thiến thiến!"

"Ngươi điên r ấ đi! Như thế nào khả năng nhìn thấy nàng!" Trương hướng nam không thể tin được nói.

"Ngươi tin tưởng ta, ta thật sự nhìn đến nàng, nàng ăn mặc cặp kia giày thể thao ta nhận được!"

Trương hướng nam nghe được phản đến nhẹ nhàng thở ra nói: "Chỉ bằng một đôi giày ngươi li ền cho rằng là nàng là Phan thiến thiến, này cũng quá xả đi!"

Văn giai giai xem trương hướng nam không tin chính mình, li ền có chút sốt ruột nói: "Ngươi không biết! Nàng ở phía trước li ền ở cái này địa phương, cũng cùng ta nói r ấ cùng câu nói, ta nhớ rất rõ ràng, còn có nàng cặp kia giày ta đã từng lên mạng tra quá, đó là nước ngoài một cái hàng xa xỉ bài giày thể thao, nhân dân tệ muốn 4 ngàn nhì ầu một đôi đâu? Ngươi nói cái này trong trường học còn có ai có thể xuyên khởi!"

Trương hướng nam bị nàng nói cũng là trong lòng hốt hoảng, đành phải đánh gãy văn giai giai nói nói: "Ai nha, đừng chính mình hù dọa chính

mình, chạy nhanh đi ra ngoài học thể dục!" Nói xong liền lôi kéo mất hồn mất vía văn giai giai ra phòng thay quần áo.

Buổi tối vài người trở lại ký túc xá, văn giai giai đem chính mình gặp được tình huống cùng dư lại hai người vừa nói, các nàng đều sắc mặt tái nhợt, không nói một lời.

Chỉ có trương hướng nam một mực chắc chắn văn giai giai khẳng định là nhìn lầm rồi, kia nữ sinh không có khả năng là Phan thiên thiên!

Cuối cùng các nàng bốn cái vẫn là quyết định, bất hòa bất luận kẻ nào nhắc tới kia sự kiện, liền toàn đương cái gì cũng không phát sinh quá.

Nửa đêm, Triệu Tiểu thu rời giường đi ở WC, đương nàng đi ngang qua 403 khi, một cỗ mặc danh sợ hãi làm nàng một chút liền không có buồn ngủ, cũng không biết có phải hay không tâm lý tác dụng, nàng luôn là cảm giác 403 trong ký túc xá mặt giống như có người, tuy rằng lý trí nói cho nàng, đây là không có khả năng!

Từ WC khi trở về, Triệu Tiểu thu vừa định tiến chính mình ký túc xá, bỗng nhiên liền nghe được cách vách 403 môn, "Kéo kẹt....." Một tiếng thế nhưng chính mình mở ra một cái phùng.

Triệu Tiểu thu nuốt một chút nước miếng, chậm rãi từ kẹt cửa hướng bên trong nhìn lại, đột nhiên, nàng nhìn đến một bóng người thẳng tắp đưa lưng về phía cửa, đứng ở 403 ký túc xá trung gian vẫn không nhúc nhích, Triệu Tiểu thu lòng tơ trong nháy mắt liền tất cả đều dựng lên!

Nàng một chút hướng sau thối lui, chậm rãi thối lui đến 402 cửa, dùng nhanh nhất tốc độ mở cửa đi vào! Tiếp theo liền khóa trái cửa phòng, lúc này Triệu Tiểu thu trái tim đầu mau từ miệng nhảy ra ngoài, nàng một cái xoay người lên giường, dùng chân gắt gao che lại chính mình đầu, cũng không dám nữa nghĩ lại chính mình vừa rồi rốt cuộc thấy được cái gì.

Ở 402, Triệu Tiểu thu luôn luôn đầu cho rằng chính mình là bốn cái nữ sinh trung thông minh nhất, chỉ số thông minh tối cao, ở nàng thế giới

quan là không tin có quỷ, nhưng đã trải qua chuyện này sau, làm nàng hoàn toàn thay đổi ý nghĩ của chính mình.....

Một vòng trước.

"Ta và các người mấy cái nói cái bí mật, các người muốn nghe hay không?" Trương hướng nam tức thần bí lại đặc ý nói.

Tống Đình Đình bĩu môi nói: "Thiệt, có chuyện mau nói, đừng ở chỗ này nhi thừa nước đục thả câu!"

"Người cũng thật không thú vị, hảo đi, nói cho các người, ta nghe ta biểu tử nói, li ên chúng ta trường học phía tây kia đóng phê lâu, bọn họ một đám người đi thám hiểm, đặc biệt hảo chơi!"

Văn giai giai là vài người giữa lá gan nhỏ nhất một cái, nàng đẩy đẩy mắt kính nói: "Cái kia lão trong lâu mặt đặc biệt dọa người, có thể có cái gì hảo ngoạn nha?"

Trương hướng nam vẻ mặt đặc ý đối văn giai giai nói: "Người biết cái gì nha, ta biểu tử các nàng là đi vào thỉnh tiên nhi!"

Tống Đình Đình vừa nghe cũng tới hứng thú, li ên hỏi trương hướng nam: "Thỉnh cái gì tiên nhi, đĩa tiên nhi? Nghe nói mời đến đầu là cô h ần đã quỷ....." Nói xong còn trợn trắng mắt hù dọa mặt khác ba người.

Vài người cười ha ha quá sau, trương hướng nam mới nói: "Cái gì nha, ta nói cho các người, hiện tại thỉnh đĩa tiên, bút tiên đầu out! Hiện tại ta biểu tử các nàng đầu lưu hành chơi Bloody Mary!"

Văn giai giai gãi gãi đầu nói: "Bloody Mary là cái gì, nghe đi lên hảo phong cách tây tên a!"

Trương hướng nam nói: "Đây là đương thời nước Mỹ cao trung nhất lưu hành một loại trò chơi, nghe nói chỉ cần triệu h ữ ra Bloody Mary li ên có thể dự kiến tương lai!"

Lúc này một bên Triệu Tiêu thu lại nói: "Đây đây là gạt người, Bloody Mary là chỉ là Âu Châu một cái truyền thuyết, liền cùng chúng ta cương thi a, oán quý a là giống nhau."

Nhưng trương hướng nam lại đối Triệu Tiêu thu nói không thể gạt bừa, "Ta biểu tỷ bọn họ liền ở kia đóng lão trong lâu thử, thật sự thỉnh tới rồi Bloody Mary, còn thành công dự kiến ra các nàng liền sau bắt chước khảo thí thời gian! Hơn nữa....." Nói đến nơi này, trương hướng nam ái muội cười, rồi mới tiếp theo nói: "Các nàng còn hỏi chính mình bạn trai là bộ dáng gì, người mới các nàng thấy được cái gì?"

Dư lại ba người đều nhìn trương hướng nam, chờ nàng nói bên dưới, nhưng trương hướng nam lại đột nhiên không nói!

"Mau nói mau nói, người tỷ các nàng nhìn đến chính mình tương lai bạn trai bộ dáng sao?" Tống Đình Đình không kiên nhẫn nói.

Trương hướng nam gạt gạt đầu nói: "Thấy được, đáng tiếc, chỉ là bóng dáng mà thôi....."

Tống Đình Đình lại hưng phấn nói: "Bóng dáng cũng đúng a, ít nhất đã biết hẳn chính là cao là lùn, là béo là gầy a! Mau nói, người tỷ nói cho người như thế nào triệu hoán sao?"

Trương hướng nam sắc gạt đầu, "Nói cho, ta còn biết các nàng ở lão lâu cái gì địa phương triệu hoán."

"Chúng ta buổi tối cũng đi thử thử bái!" Tống Đình Đình kích động nói.

Nhưng vẫn giai giai nghe xong lại lập tức nói: "Ta không đi, muốn đi các người chính mình đi thôi!"

"Đừng a, người càng nhiều càng tốt chơi, lại còn có không sợ hãi, ta biểu tỷ các nàng nửa cái ban đầu đi, cái gì sự đều không có! Nhớ rõ chúng ta bốn cái mới vừa dọn tiến vào khi như thế nào nói sao? Không phải có phúc cùng hưởng, có nạn cùng chịu sao? Như thế nào vừa đến thời khắc mấu chốt người liền lùi bước đâu?"

Văn giai giai nhất thời làm trương hướng nam hỏi hết chỗ nói rồi, cũng chỉ hảo đồng ý buổi tối cùng đi.....

Buổi tối, các nàng vài người sẵn xá quản a di không chú ý, trộm chuồn ra nữ sinh ký túc xá, đi tới trương hướng nam trong miệng phế dưới lầu.

"Hướng nam, người biểu tở thật là tại đây đóng trong lâu triệu hoán Bloody Mary sao?" Văn giai giai nhìn trước mắt này đóng 4 tầng lầu, trong lòng nói không nên lời sợ hãi.

Trương hướng nam đối văn giai giai nói: "Đương nhiên, khẳng định sẽ không sai, nghe nói này đóng lâu ở thượng thế kỷ 80 niên đại có rất nhiều đơn vị đều sử dụng quá, tở như cái gì phụ liên, công hội cái gì, cuối cùng thành bản địa đệ nhất gia thư viện, chính là sau tới không biết cái gì nguyên nhân trừ một hồi lửa lớn, lúc sau liền vứt đi. Nói cũng kỳ quái, theo lý cái này địa phương hẳn là cái hoàng kim đoạn đường, chính là chính phủ nhưng vẫn đều không có dỡ xuống này đóng cũ lâu."

Triệu Tiểu thu nhìn u ám cũ lâu, trong lòng lại không cảm giác sợ hãi, chỉ là hiện tại là buổi tối, bên trong như thế hắc, khẳng định không quá an toàn, vì thế nàng liền đối mặt khác ba người nói: "Một hồi đi vào đều cẩn thận một chút dưới chân, hoang phế như thế nhiều năm, khẳng định thật nhiều địa phương đều có chút tao không rắn chắc, còn có, nếu nhìn đến cái gì tiểu động vật cũng không cần kinh hoảng, dù sao cũng là chúng ta quấy rầy đến chúng nó."

Đệ Tam Mười Lăm Cái Chuyện Xưa Bloody Mary (Tam)

Bốn người thật cẩn thận đi vào đen như mực cũ trong lâu, bên trong có loại trường kỳ không thông không khí sở sinh ra mốc meo hương vị, huân vài người quả muốn phun, chính là đều nhịn xuống.

Các nàng đi theo trương hướng nam đi tới lầu bốn một cái đại hội nghị thất trước, nơi đó có một chĩnh mặt tường đều là một trương gương, chính là mặt trên tất cả đều là hôi, đã sớm thấy không rõ lắm người.

"Là nơi này sao?" Văn giai giai sợ hãi hỏi.

"Chính là nơi này!" Trương hướng nam nói xong liền lấy ra đã sớm chuẩn bị tốt sáp ong đuốc, một người một cây.

Tổng Đình Đình dùng bật lửa phân biệt cấp mọi người trong tay ngọn nến bấc lửa, nhiên bốn sau cá nhân đem ngọn nến đặt ở trước ngực, đối với gương.....

U ám cũ lâu, một khối dơ đã sớm thấy không rõ người đại gương, bốn căn trắng bệch ngọn nến lập loè bốn điểm quỷ dị u lam ngọn lửa.

"Chúng ta bắt đầu sao?" Văn giai giai nhỏ giọng hỏi.

Trương hướng nam gật gật đầu nói: "Ai bị bắt đầu, một hồi chúng ta cùng nhau nói triệu hoán Bloody Mary, vẫn luôn muốn lặp lại lặp lại những lời này, nếu ai ở trong gương nhìn đến cái gì, muốn lập tức hỏi nàng người nhất muốn biết vấn đề, mà những người khác liền tiếp theo niệm triệu hoán Bloody Mary! Thẳng đến chính mình triệu hồi ra tới mới thôi, mình bạch sao?"

Mặt khác ba người sôi nổi gật đầu, rồi mới liền bắt đầu một ngụm đồng thanh nói lên: "Triệu hoán Bloody Mary..... Triệu hoán Bloody Mary....."

Cũng không biết lặp lại nhiều ít câu lúc sau, văn giai giai đột nhiên nhìn đến nàng trước mặt trong gương xuất hiện một cái mơ hồ bóng dáng, nàng nhớ tới vừa rồi Trương hướng nam nói, nàng liền chạy nhanh nói: "Ta muốn biết tương lai lão công là ai?"

Ai ngờ trong gương người cũng không lập tức trả lời nàng, chỉ là bối cảnh biến dần dần rõ ràng lên, văn giai giai nhìn sửng sốt, cái này bóng dáng nàng một chút cũng không xa lạ, bởi vì này không phải người khác, đúng là chính nàng!

"A!" Văn giai giai dọa đem trong tay ngọn nến rơi xuống đất.....

Bên cạnh Triệu Tiểu thu nghe được văn giai giai kinh hô gấp hướng nàng nhìn lại, chỉ thấy văn giai giai mà ngọn nến rơi xuống đất, người về

mặt kính hãi nhìn gương.

"Giai giai? Giai giai!" Triệu Tiểu thu kêu nằng vài tiếng, nằng mới có phản ứng.

"Tiểu Thu, ta có điếm sợ hãi....."

Triệu Tiểu thu chính mình cũng có chút sợ hãi, cũng chỉ có thể an ủi nằng nói: "Đừng sợ, không có việc gì, trên đời này nào có quỷ a, một h ấ kết thúc, chúng ta li ền h ấ ký túc xá." Nói xong nằng lại lặp lại vừa r ấ câu kia "Triệu hoán Bloody Mary....."

Niệm niệm..... Nằng li ền nhìn đến trong gương ngọn nến ngọn lửa sở chiếu sáng lên một mảnh nhỏ khu vực khi, có một đôi mắt chử đang xem cẩn thận, cái này làm cho nằng phía trước trò chơi tâm tính một chút li ền thay đổi.

Nằng trái tim nhảy bay nhanh, lý trí nói cho nằng, chính mình adrenalin đang ở tiêu thăng, chính mình đ ồng tử cũng chậm rãi phóng đại, này hẳn là sợ hãi biểu hiện.

Nói trắng ra là chính là nằng Triệu Tiểu thu cũng sợ hãi, nằng nỗ lực làm chính mình bình tĩnh lại, r ấ mới hỏi ra chính nằng vấn đề "Ta có thể thuận lợi bị trường học cử đi học sao?"

Trong gương mắt che kín tơ máu, thoát nhìn quý dị đến cực điếm, đương Triệu Tiểu thu hỏi xong nằng vấn đề khi, cặp kia mắt thế nhưng chảy xuống hai hàng huyết lệ.

Triệu Tiểu thu cũng là trong lòng căng thẳng, dọa chạy nhanh nhắm lại mắt, đương nằng lại l ần nữa mở mắt ra khi, phía trước gương li ền khôi phục phía trước tất cả đều là tro bụi bộ dáng.

Nằng có chút hoảng hốt nhìn v ề phía bên cạnh, chỉ thấy trương hướng bắc vẻ mặt hoa si giống nhìn hôi thành thạch gương, chảy nước dãi đ ều mau chảy đến trên mặt đất! Mà bên cạnh Tống Đình Đình cũng không biết thấy được cái gì, đ ầy mặt kính hoảng.

Vài người từ cũ trong lâu ra tới khi, đầu có chút tinh thần hoảng hốt, các nàng dùng nhanh nhất tốc độ vệt tới trong ký túc xá, rồi mới một người ăn một chén lớn mì gói mới một đám đầu phục hồi tinh thần lại.

Tống Đình Đình an nại không được cái thứ nhất nói: "Hương nam, người biểu tở có hay không nói ở trong gương đầu có thể nhìn đến cái gì?"

"Này chủ yếu đến xem người hỏi chính là cái gì vấn đề, tở như ta hỏi chính là ta tiếp theo cái bạn trai là ai? Các người đoán ta ở trong gương thấy được cái gì?" Trương hướng nam vẻ mặt ái muội nói.

Văn giai giai tò mò nói: "Người không phải là nhìn đến người thần tượng nam thần đi?"

Trương hướng nam cười xấu xa nói: "Đương nhiên! Đã không có, ta chỉ có thấy một cái nam sinh bóng dáng, thực gầy ốm, tóc thực đoản, chỉ cần ta có cơ hội nhìn thấy hắn bóng dáng, ta khẳng định có thể nhận ra tới! Mau cùng ta nói nói, các người đầu nhìn đến cái gì?"

Văn giai giai nhún nhún vai nói: "Ta chỉ có thấy chính mình, mặt khác cái gì cũng chưa nhìn đến, người đâu Tiểu Thu? Người thấy được cái gì?"

Triệu Tiểu thu nhớ tới cặp kia dọa người mắt, trong lòng thẳng phát mao, "Ta thấy được một đôi mắt chữ."

"Rồi mới đâu?" Trương hướng nam hỏi.

"Không rồi mới, chỉ là thấy được một đôi mắt chữ." Triệu Tiểu thu tỉnh lược rút kia hai hàng huyết lệ sự tình.

Vẫn luôn không nói chuyện Tống Đình Đình đột nhiên hỏi trương hướng nam: "Người biểu tở nói chưa nói quá nhìn đến cái gì nhất không hảo đâu?"

Trương hướng nam nghĩ nghĩ nói: "Nói qua, nàng ở nước Mỹ thượng cao trung khi, có một cái đồng học nói cho nàng, nếu đang hỏi chính mình

tương lai lão công khi, xuất hiện chính là bộ xương khô, vậy thuyết minh hỏi chuyện người kia sẽ ở kết hôn phía trước chết."

Tống Đình Đình nghe xong sắc mặt biến đổi, nhưng ngay sau đó lại khôi phục bình thường nói: "Còn hảo ta cái gì cũng không thấy được, chỉ là một khối dơ không thể lại dơ phá gương!"

"Tỷ của ta còn nói: Nếu triệu hoán nghi thức bất chính xác li ền khả năng sẽ phát sinh thực đáng sợ sự tình, nhưng có bao nhiêu đáng sợ ta cũng không nói lên được, bất quá chúng ta hiện tại có thể ng ồi ở trong ký túc xá, li ền chứng minh chúng ta nghi thức là chính xác." Trương hướng nam không sao cả nói.

"Hảo hảo, đừng nói nữa! Ngày mai còn muốn thượng sớm tự học đâu, mau ngủ đi!" Triệu Tiểu thu thúc giục mấy cái nhanh lên ngủ, nhưng nàng chỉ là tưởng sớm một chút kết thúc này đáng sợ một đêm thôi.

Ngày hôm sau, bốn hản là đổi chuyện này giữ kín như bưng mấy nữ sinh, lại ở Tống Đình Đình đi đầu hạ, đem sự tình nói cho cách vách 403 ký túc xá mấy nữ sinh.

Triệu Tiểu thu vẫn luôn đều cho rằng buổi tối đi cái loại này cũ lâu thực không an toàn, hiện tại chính mình đi sau này li ền càng chứng minh r ồi nàng ý tưởng, vì thế li ền đổi 403 mấy nữ sinh nói: "Nơi đó thang lầu đều thực cũ nát, ta khuyên các người tốt nhất không cần buổi tối đi."

Nhưng ai biết 403 mấy nữ sinh không phải quan nhị đại chính là phú nhị đại, một đám đều là trời không sợ, đất không sợ, xảy ra chuyện có chính mình lão tử chống chủ nhân, căn bản nghe không tiến Triệu Tiểu thu nói.

Các nàng còn hỏi trương hướng nam muốn như thế nào triệu hoán Bloody Mary, chính là trương hướng nam không phải gốc tử, nếu bốn giáo học sinh đi càng ngày càng nhiều, cuối cùng giáo mới biết, tra lên khẳng định sẽ tra được nàng nơi này, cho nên nàng li ền đem đầu lay động nói: "Ta cũng không biết, tốt nhất cũng đừng đi, quá nguy hiểm, hà tất đâu!"

403 ký túc xá vài người vừa nghe, đây là không nghĩ nói a, nghĩ th ần không nói tính, chúng ta sẽ không chính mình lên mạng tra a!

Nhìn 403 ký túc xá vài người trở v ềsau, Triệu Tiểu thu trong lòng có chút ần ần bất an, đối với cái kia khủng bố địa phương nàng là không bao giờ muốn đi, nhưng nàng hảo tâm khuyên bảo các nàng còn không nghe, hiện tại chỉ hy vọng các nàng chỉ là nói nói mà thôi, nhưng ngàn vạn không cần thật sự đi mới hảo.

Đệ Tam Mười Lăm Cái Chuyện Xưa Bloody Mary (Bốn)

Chính là sự tình thường thường đều sẽ hướng tới nhất hư phương hướng phát triển, 403 nữ sinh chẳng những đi kia đóng cũ lâu, còn vừa đi không trở v ề

Mấy ngày này 402 vài người cũng không hảo quá, các nàng vẫn luôn cảm thấy nếu chính mình bất hòa 403 nữ sinh nói, kia các nàng cũng sẽ không đã xảy ra chuyện.

Hôm nay buổi sáng thời điểm, lão sư còn tìm quá Triệu Tiểu thu, nói cho nàng, trường học đã chuẩn bị cử đi học nàng vào đại học! Triệu Tiểu thu nghe sau phi thường cao hứng, chính là lão sư lại tiếp theo nói: Kỳ thật phía trước trường học là cử đi học một cái khác đ ồng học, chỉ là mấy ngày hôm trước nàng xảy ra chuyện, người đã chết, cho nên cái này danh ngạch liền hoãn lại tới r ồi nàng.

Triệu Tiểu thu trong lòng trầm xuống, liền hỏi lão sư: "Cái kia học sinh có phải hay không phía trước ở tại 403 một người nữ sinh."

Lão sư sắc mặt biến đổi nói: "Bởi vì án tử còn không có phá, cho nên trường học không cho nói bậy, chính người biết là đến nơi, người a, xem như nhật một cái đại tiện nghi!"

Lúc sau Triệu Tiểu hỏa liền tâm loạn như ma, có thể hay không là bởi vì chính mình ở kính trước hỏi vấn đề, cái kia nữ sinh mới có thể chết? Nàng tuy rằng rất muốn bị trường học cử đi học, chính là vì thế để cho người khác mất đi tính mạng, chính mình lương tâm gì an a!

Chuyện này Triệu Tiêu thu không tính toán cùng cùng phòng vài người nói, rốt cuộc án tử còn không có phá, cụ thể tình huống ai cũng không biết, đi trước một bước xem một bước đi.

Buổi tối hạ tiết tự học buổi tối, trương hướng nam một người đi ở hời ký túc xá trên đường, đột nhiên phía trước một cái quen thuộc bóng dáng khiến cho nàng chú ý.....

Trời ạ! Đây không phải ngày đó trong gương nhìn đến bóng dáng nam sinh sao? Nên như thế nào tiến lên đến gần đây? Trương hướng nam vẫn luôn do dự, liền đành phải đi theo phía trước người vẫn luôn đi vẫn luôn đi.

Dần dần, trương hướng nam đi theo hẳn đi tới trường học một cái hẻm lách trong một góc, nam sinh đột nhiên quay đầu lại hỏi nhìn về phía trương hướng nam, rốt cuộc ở hẳn xoay người một khắc, trương hướng nam thấy rõ hẳn trường giống, thực ánh mặt trời, rất soái khí một cái nam sinh.

"Người là vẫn luôn ở đi theo ta sao?" Nam sinh hời nghi hỏi nàng.

Nàng mặt già đỏ lên, không biết nên nói chút cái gì, ghen nửa ngày mới nói: "Người hảo, ta kêu trương hướng nam, ta là cao ba bốn ban, thật cao hứng nhận thức người!"

Nam sinh nghe sau thế nhưng phụt một tiếng cười, rồi mới ho nhẹ một tiếng nói: "Người hảo, ta kêu Thẩm thư bạch, xem như người học trưởng đi, trong khoảng thời gian này hời trường học cũ thực tập."

Trương hướng nam nghe xong mặt đỏ lợi hại hơn, "Người, người là thực tập lão sư?"

"Như thế nào? Không giống sao?" Thẩm thư mặt trắng sắc một âm nói.

Trương hướng nam chạy nhanh xua tay nói: "Không không không, ta không phải cái kia ý tứ, ta xem học trưởng như thế tuổi trẻ, còn tưởng rằng là bốn giáo học sinh đây!"

Thẩm thư bạch cười cười nói: "Như thế chậm người còn không trở về ký túc xá?"

"H ồ, này li ên h ồ, kia Thẩm học trưởng, chúng ta có thể trao đổi một chút số điện thoại sao?" Trương hướng nam ngượng ngùng hỏi.

Thẩm thư bạch nghĩ nghĩ, móc ra một chi màu đen bút máy đem số điện thoại viết ở trương hướng nam trên tay.

Trương hướng nam tim đập lập tức gia tốc, nàng đỏ mặt nhìn Thẩm thư bạch ở chính mình trên tay viết tự, thật là càng xem càng soái!

Thẩm thư bạch viết xong sau đổi nàng nói: "Đi thôi, ta đưa người h ồ ký túc xá."

Tiến 402 cửa phòng, trương hướng nam li ên phát ra một tiếng hò hét: "Bọn tử muội, ta tìm được bóng dáng nam!"

Mặt khác ba người đều hai mặt tương hư, nhưng xem trương hướng nam sắc kính nhi, lại không giống như là giả.

Tống Đình Đình luôn luôn bát quái, "Thiệt hay giả, nói nhanh lên trông như thế nào, mấy ban?"

Trương hướng nam vẻ mặt đắc ý nói: "Trường giống sao, lão soái, ha ha..... Hơn nữa hẳn không phải học sinh, là mới tới thực tập lão sư, kêu Thẩm thư bạch, trước nói hảo, các người muốn cùng ta là hảo tử muội nói, ai đều không được cùng ta đoạt, biết sao!"

"Thực tập lão sư? Thiệt hay giả?" Văn giai giai vẻ mặt giật mình nói.

"Đương nhiên là sự thật!" Nói xong còn vươn tay cho đại gia xem, "Đây là hẳn số điện thoại!"

"Hành a cô bé, như thế mau li ên đắc thủ!" Tống Đình Đình bĩu môi nói.

Chính là khởi Tiêu Thu lại vẻ mặt nghi hoặc, nàng đổi trương hướng nam nói: "Ta như thế nào không nghe nói gần nhất có mới tới thực tập lão

sư a? Hơn nữa Thâm thư bạch tên này ta như thế nào nghe hảo quen tai đâu!"

Trương hướng nam bĩu môi nói: "Thiệt, quen tai là được rồi, người khẳng định là ở trong lúc lơ đãng nghe được, nói nữa, chẳng lẽ mỗi cái mới tới thực tập lão sư đều phải đến người Triệu đại tài nữ trước mặt báo cái đến a?"

"Ngày nào đó thật đắc thủ, lãnh tới làm chúng ta trông thấy....." Tống Đình Đình ái muội nói.

"Chờ có cơ hội rồi nói sau, hiện tại ngấm lại, vừa rồi hấn ở ta trên tay viết tự thời điểm, cảm giác Thâm học trưởng tay lạnh lạnh, vừa lúc có thể đập tắt ta hiện tại trong lòng này đoàn hùng hực thiêu đốt ****!" Trương hướng nam nói xong liền cười ha ha lên.

Tống Đình Đình vẻ mặt ghen ghét nói: "Tất tặc, các người nhìn xem nàng kia vẻ mặt dâm đãng dạng! Tiểu tâm bị người Thâm thư bạch học trưởng câu dẫn hèn!"

"Câu dẫn ta cũng vui!"

Triệu Tiểu thu nhìn vui mừng quá đối trương hướng nam, cũng không biết nói chút cái gì hảo, chính là nàng trong lòng luôn là đối cái này Thâm thư bạch cảm giác quái quái, không biết không đúng chỗ nào nhi.

Ngày hôm sau buổi sáng, vài người còn ở phòng học đi học, đột nhiên bị cùng nhau kêu ra phòng học, đi ra ngoài vừa thấy, phòng học ngoại thế nhưng đứng hai vị cảnh sát.....

Nguyên lai hai vị này cảnh sát là muốn hiểu biết một chút 403 mấy nữ sinh ngày thường hoạt động, vài người bởi vì trong lòng có quý, cho nên hiện thực khẩn trương.

Chính là cảnh sát còn tưởng rằng các nàng là lần đầu tiên gặp được loại sự tình này, cảm thấy sợ hãi, còn an ủi các nàng nói: "Các người không phải sợ, chúng ta chỉ là muốn hiểu biết một chút 403 trong ký túc xá mấy

cái nữ học sinh hằng ngày hoạt động, chúng ta ở các nàng lên mạng ký lục trung phát hiện, nàng gần nhất ham thích một loại kêu ' Bloody Mary ' trò chơi, không biết các người chơi đùa sao?"

Bốn người trung liền Triệu Tiểu thu tỉnh táo nhất, cho nên nàng liền giành trước trả lời nói: "Có thể là bởi vì gia đình quan hệ, chúng ta cùng các nàng ngày thường liền không quá thực, người nói cái kia cái gì Mary, chúng ta cũng chưa từng chơi, trước kia chỉ chơi đùa bút tiên, nhưng đều là đùa giỡn."

Mặt khác ba người cũng đều không ngạc, vừa nghe Triệu Tiểu thu đều như thế nói, tự nhiên là theo nàng nói.

"Cảnh sát thúc thúc, 403 mấy nữ sinh thật sự tất cả đều đã chết sao?" Văn giai giai nhút nhát hỏi.

Hai cảnh sát nghe xong sửng sốt nói: "Các người nghe ai nói, chỉ có một đã chết, dư lại ba cái đều đúng lúc cứu giúp đã trở lại, chỉ là..... Chỉ là các nàng hai mắt đều bị người đào đi rồi!"

Vài người nghe sau mặt một chút liền trắng, nhưng Triệu Tiểu thu vẫn là hỏi nhiều một câu, "Vậy các người vì cái gì không hỏi xem kia ba cái tên tại nữ sinh đâu?"

Trong đó một cái cảnh sát lắc đầu nói: "Không phải chúng ta không nghĩ hỏi, chỉ là này ba cái nữ học sinh, hai cái điên rồi, còn có một cái có thể bình thường nói chuyện, lại bị cha mẹ hắn đưa đến nước ngoài đi, nói là không bao giờ muốn cho bọn họ nữ nhi hồi ức ngày đó buổi tối sự tình."

Mấy cái cảnh sát đi sau, bốn người đi vào sân thể dục thượng khai tiêu tổ hội nghị, xem ra sự tình không có các nàng trong tưởng tượng nghiêm trọng, chính là bị đào đi hai mắt cũng không hảo không đến chạy đi đâu!

"Các người nói, có phải hay không các nàng nghi thức bất chính xác mới có thể thành hiện tại bộ dáng?" Tống Đình Đình hỏi.

Đệ Tam Mười Lăm Cái Chuyện Xưa Bloody Mary (Năm)

Trương hướng nam mờ mịt nói: "Ta cũng không biết các nàng ở trên mạng như thế nào tra, khẳng định là bởi vì nghi thức bất chính xác, tử của ta nói qua, nếu nghi thức bất chính xác liền sẽ bị ác linh đem tham dự giả lấy máu, tra tấn, đào mắt, còn khả năng bị nhốt trong gương."

"Như thế dọa người! Người sớm như thế nào chưa nói a?" Tống Đình Đình tức giận hỏi.

Trương hướng nam vô tội nói: "Ta trước kia cho rằng này cũng chính là chúng ta mấy cái đùa giỡn, nào tưởng sẽ thật sự xảy ra chuyện a?"

Văn giai giai vẻ mặt sau sợ nói: "Xem ra chúng ta mấy cái xem như vận khí tốt!"

Nghe xong văn giai giai nói, Tống Đình Đình sắc mặt có chút cổ quái, nàng nhớ tới chính mình trong gương đến bộ xương khô, chẳng lẽ chính mình thật sự sẽ ở kết hôn phía trước chết? Nghĩ vậy nhi, nàng dùng sức lắc đầu nói: "Không có việc gì, ta mẹ thường nói, quỷ thần cái đồ vật, người tin tức linh, người tin liền không linh, cho nên chúng ta cũng không cần phải sợ hãi."

"Nhưng 403 mấy người kia, vào lúc ban đêm rốt cuộc ra cái gì sự tình, mới có thể làm cho 1 chết 3 thương đầu?" Triệu Tiêu thu vào lúc này đưa ra một cái tất cả mọi người đều ở lảng tránh vấn đề.

Vì thế tất cả mọi người trăn mặc.....

Vào lúc ban đêm, trương hướng nam hạ tiết tự học buổi tối sau, lại đi tới cùng Thẩm thư bạch xảo ngộ cái kia đường nhỏ, hy vọng có thể lại lần nữa gặp được nàng Thẩm học trưởng.

Hôm nay buổi tối có chút trời đầy mây, trên bầu trời mây đen dày đặc, hơn nữa vốn là không lượng đèn đường, này ban ngày nhìn như vô cùng bình thường đường nhỏ, hiện tại lại hiện đặc biệt quỷ dị.

Trương hướng nam càng đi tâm càng hoảng, vừa mới bắt đầu nàng còn có thể gặp được mấy cái đi ngang qua đồng học, chính là hiện tại, này yên

tĩnh đường nhỏ thượng, lại chỉ có nàng một người, hiện tại nàng chỉ hối hận vì cái gì không kêu lên Tống Đình Đình cùng nhau tới, lúc trước chỉ nghĩ đừng cho người khác cũng thích thượng chính mình Thẩm thư bạch học trưởng, mặt khác cũng không nghĩ nhiều.

Đột nhiên, phía trước ghế dài ngồi một người, trong tay chính cầm một quyển sách ở nghiêm túc nhìn, trương hướng nam liếc mắt một cái liền nhận ra đó là nàng tâm tâm niệm niệm Thẩm thư bạch học trưởng.

Vì thế nàng liền mau chân đi lên trước nói: "Học trưởng, người đang xem cái gì thư đâu?"

Thẩm thư bạch chậm rãi ngừng đầu nhìn về phía trương hướng nam, hẩn mặt lược hiện tái nhợt, mỉm cười đối nàng nói: "Không có gì, là một quyển Kinh Thi, người như thế vẫn như thế nào còn không trở về ký túc xá? Một nữ hài tử, không cần thường xuyên ở buổi tối ra tới chạy loạn."

Trương hướng nam mặt đỏ lên nói: "Ta không phải nghĩ đến nơi này đi dạo, nhìn xem có thể hay không ngẫu nhiên gặp được một chút Thẩm học trưởng sao."

Thẩm thư bạch dùng tay nhẹ nhàng vỗ vỗ trương hướng nam đầu nói: "Không phải có ta điện thoại sao, có việc liền gọi điện thoại a, thật là cái tiểu ngu ngốc!"

"Hảo, người nói! Kia sau này ta liền cho người gọi điện thoại, đúng rồi người có WeChat sao?" Trương hướng nam cao hứng hỏi.

Ai ngờ Thẩm thư bạch lại sắc mặt khẽ biến, rồi mới lại nhanh chóng khôi phục bình thường, chỉ là đối nàng nhàn nhạt nói: "Ta trước nay đều không chơi cái kia, phía trước dùng quá một đoạn thời gian qq, sau tới phát giác có việc gọi điện thoại, vài câu là có thể nói rõ, dùng mấy thứ này phản đến là lãng phí thời gian."

Trương hướng nam nhìn trước mắt cái này soái khí học trưởng, trong lòng ái mộ chi tình thật là bộc lộ ra ngoài, nếu không phải vì bảo trì nữ hài tử rụt rè, nàng đã sớm hướng Thẩm thư bạch thổ lộ.

Trở lại ký túc xá sau, mặt khác ba người xem trương hướng nam biểu tình liền biết, khẳng định lại là bị vị kia Thẩm thư bạch học trưởng đưa về tới, vẫn giai giai cùng Tống Đình Đình đầu là về mặt hâm mộ ghen tị hận, chính là Triệu Tiểu thu lại là về mặt bất an, bởi vì hôm nay ban ngày nàng ở trong trường học, cũng không có nghe được cái này Thẩm thư bạch học trưởng bất luận cái gì tin tức.

Nhưng nàng cũng rõ ràng, có thể ở cái này thời gian đoạn ở vườn trường gặp được trương hướng nam, tất nhiên không phải trường học ngoại người, chính là vì cái gì nàng lại trước nay đều không có gặp qua người này đâu?

Nhưng xem trương hướng nam chính mình miêu tả, nàng cùng vị này Thẩm học trưởng phát triển cũng không tệ lắm, tuy rằng hiện tại sư sinh luyện không tính cái gì, nhưng rốt cuộc các nàng hiện tại vẫn là cao trung sinh, vì thế liền đối trương hướng nam nói: "Hướng nam, chúng ta lập tức liền phải thi đại học, người vẫn là đem tâm thu thu đi, chờ thượng đại học, người lại chơi sư sinh luyện cũng không muộn a!"

Trương hướng nam nghe xong Triệu Tiểu thu nói, sắc mặt quả nhiên biến ngưng trọng, đúng vậy, vấn đề này nàng như thế nào không nghĩ tới đâu, nếu nàng thật cùng Thẩm thư bạch yêu đương, kia thế tất sẽ ảnh hưởng hai người liền đờ..... Không bằng trước đem này phân tình cảm áp chế, chờ chính mình thượng đại học, không phải được rồi sao?

Nhưng tưởng tượng đến nếu không thấy Thẩm thư bạch, kia chính mình hiện tại khẳng định là muôn vàn tất cả không vui, đành phải quyết định trước không thổ lộ, chính là hai người không phải luyện ái quan hệ lại muốn mỗi ngày gặp mặt, này không phải thực không bình thường sao?

Đột nhiên, trương hướng nam trong đầu linh quang chợt lóe, làm hắn cấp chính mình học bù không phải được rồi, danh lợi chính, ngôn lại thuận!

Ngày hôm sau nàng liền sớm đi tới gặp được Thẩm thư bạch địa phương chờ hắn, chính là lại trước sau chưa thấy được người, nàng lấy ra di động bấm một chút Thẩm thư bạch cho nàng điện thoại, nhưng di động nói: "Người bấm đánh số điện thoại là không hào!"

Trương hướng nam sửng sốt, tâm nói không có khả năng a, như thế nào sẽ là không hào đầu, nàng lại thử bát một lần, kết quả vẫn là giống nhau.

Nàng có chút thất vọng nhìn mặt trời lặn, các nàng trường học hoàng hôn đặc biệt mỹ, trương hướng nam còn nghĩ cùng Thẩm thư bạch cùng nhau xem đầu, không nghĩ tới..... Chỉ có chính mình nhìn thái dương chậm rãi rơi xuống.

Cũng không biết vì cái gì, mỗi lần thiên tối sớm, vốn dĩ ban ngày nhìn thực bình thường vườn trường, lại ở ban đêm có vẻ phá lệ quỷ dị, không chỉ các nàng trường học, kỳ thật thật nhiều trường học đều là như thế này.

Có truyền thuyết: Giống nhau trường học tuyển chỉ, đều sẽ kiến ở sớm chút năm chết quá rất nhiều người địa phương, loại địa phương này âm khí quá nặng, giống nhau nhà dân căn bản áp không được, cho nên chỉ có thể kiến trường học hoặc là Cục Công An, phòng cháy cục linh tinh dương khí trọng đơn vị, đặc biệt trường học, thành trăm hơn một ngàn học sinh chỉ ở ban ngày hoạt động, liền sẽ đại đại triệt tiêu rút phía trước âm khí, dần dà, này khối mà liền sẽ khôi phục bình thường.

Trương hướng nam liền nghe trước kia tốt nghiệp học trưởng các học tử nói qua, các nàng trường học ở trước giải phóng là một mảnh bãi tha ma, sau tới giải phóng sau, làm rất nhiều lần quy hoạch, cũng không biết như thế nào xử lý miếng đất này.

Nó bốn phía thổ địa cũng đã chịu ảnh hưởng, không có biện pháp phát triển lên, sau tới kinh một vị cao nhân chỉ điểm, tại đây xây cất một khu nhà trường học, lúc sau này một mảnh khu vực liền bắt đầu phần hoa đi lên.

Nghĩ vậy chút trương hướng nam nhin không được đánh rùng mình một cái, nàng nhìn xem có chút âm u bốn phía, xoay người liền tưởng hồi ký túc xá.

"Hướng nam....." Một cái quen thuộc thanh âm ở nàng sau lưng vang lên.

Trương hướng nam quay đầu nhìn lại, quả nhiên là Thẩm thư bạch học trưởng, "Thẩm học trưởng! Ta vừa r ỡ cho người gọi điện thoại, chính là trong điện thoại lại nói cái này hào là không hào."

Thẩm thư bạch mỉm cười nói: "Không thể nào, người lại đánh đánh thử xem."

Vì thế trương hướng nam lại một lần bát thông Thẩm thư bạch điện thoại, lần này quả nhiên chuyển được, từ Thẩm thư bạch trên người chuyển tới từng trận chuông điện thoại thanh.

"Như thế nào? Thông đi, vừa r ỡ khẳng định tín hiệu không tốt lắm khiến cho." Thẩm thư bạch cười cười nói.

Trương hướng nam có chút kỳ quái nhìn di động, nghĩ thầm: "Này phá điện thoại như thế nào một chuyện, vừa r ỡ rõ ràng bát không thông, vừa thấy đến người là có thể bát thông, thật là vô dụng."

Đệ Tam Mười Lăm Cái Chuyện Xưa Bloody Mary (Sáu)

Thẩm thư bạch xem trương hướng nam biểu tình buồn bực, liền đổi nàng nói: "Cái này điện thoại người tốt nhất không cần ban ngày đánh, bởi vì ta ban ngày muốn đi học cùng buổi khóa, cho nên thông thường đều sẽ tắt máy, người tự nhiên là đánh không thông, buổi tối ta liền sẽ bình thường khởi động máy."

Trương hướng nam mặt đỏ lên, tiếp theo liền thẹn thùng gật gật đầu.

Triệu Tiểu thu mấy ngày nay vẫn luôn ở đầu ở hỏi thăm cái này Thẩm thư bạch, chính là nhưng không ai nhận thức người này, buổi tối trở về xem trương hướng nam vẫn luôn ở nấu cháo điện thoại, nói vậy lại là ở cùng vị kia Thẩm thư bạch học trưởng ở giảng điện thoại, loại tình huống này đầu có mấy ngày r ỡ, xem ra hướng nam thật là yêu các nàng vị này thần bí học trưởng.

Cũng không biết vì cái gì, Triệu Tiểu thu dưới đáy lòng tổng cảm thấy ần ần bất an, nàng nghe trương hướng nam nói, vị này Thẩm thư bạch học

trường, năm đó cũng là bốn giáo cử đi học sinh, nếu là thật sự, hẳn là không khó tra.

Nàng nhớ rõ trường học đại lễ đường, có một chĩnh mặt tường đầu dán lên ảnh chụp, đầu là chút ưu tú học sinh, cử đi học sinh linh tinh.

Vì thế nàng liền sẵn thể dục khóa thượng tự do hoạt động thời gian, trộm một người lưu đến đại lễ đường tìm xem xem.

Cái này đại lễ đường Triệu Tiêu thu ngày thường là không thể nào tới, hoặc là nói là toàn thể học sinh đầu không thể nào thường tới, giống nhau đầu là khai giảng điển lễ, lễ tốt nghiệp linh tinh quan trọng trường hợp mới có thể mở ra.

Nhưng là bình thường là yêu cầu người tới quét tước, phụ trách quản lý đại lễ đường lão sư cùng Triệu Tiêu thu quan hệ cũng không tệ lắm, vì thế đương nàng đưa ra muốn nhìn một chút đại lễ đường ảnh chụp tường khi, vị này lão sư liền sẵn sàng khoái đáp ứng rồi, chỉ là có cái đi đầu kiện, chính là làm Tiêu Thu giúp đỡ đơn giản quét tước một chút.

Triệu Tiêu thu dùng chìa khóa mở ra lễ đường đại môn, phía trước tới nơi này đầu là biển người tấp nập, hôm nay to như vậy hội trường chỉ có nàng một người, Triệu Tiêu thu trong lòng thật là có chút phát mao.

Nàng tay chân lạnh lẽo đem chủ tịch đài quét tước một lần, rồi mới liền tới tới rồi kia mặt quả man vinh dự học sinh ảnh chụp ảnh chụp tường trước, tưởng tượng đến chính mình ở không lâu tương lai, cũng có cơ hội có thể treo ở mặt trên, nàng trong lòng còn có chút tiểu kích động.

Trên tường ảnh chụp đầu có mỗi cái học sinh tên cùng tốt nghiệp thời gian, đương nhiên còn có đi đầu đạt được vinh dự, Triệu Tiêu thu từ sau đi phía trước đi, nhưng tìm nửa ngày cũng không tìm được một cái kê Thẩm thư bạch.

Triệu Tiêu thu nghĩ thầm, chẳng lẽ là vì trang \ bức lừa trương hướng nam đầu! Nàng trước mắt ảnh chụp đầu đến 2005 năm tốt nghiệp, nghe

trương hướng nam nói cái này Thâm thư bạch tuổi tác cũng nên là 2010 năm trước sau tốt nghiệp a.

Đột nhiên, Triệu Tiểu thu ở 2003 giới tốt nghiệp, tìm được r ồi Thâm thư bạch tên, hẳn thật là cử đi học sinh, chính là lại là 2003 giới, cùng trương hướng nam miêu tả ở tuổi thượng không rất hợp a!

Ảnh chụp khi Thâm thư bạch, lớn lên mi thanh mục tú, đích xác rất soái khí, hơn nữa vẻ mặt tư văn, lúc ấy hẳn là xem như trong trường học nam th ần, Triệu Tiểu thu nhìn thoáng qua hẳn cử đi học trường học -- Đông Bắc đại học Sư Phạm.

Lúc này Triệu Tiểu thu trong lòng thẳng nói th ần, này số tuổi cũng đối không thượng a, xem vị này Thâm thư bạch tuổi tác, hẳn nếu thật là h ồi trường học cũ thực tập, cũng đến là ở 2008 năm sau này a sự, hiện tại đã sớm hẳn là trở thành một người chân chính lão sư, như thế nào khả năng còn ở trong trường học đương thực tập lão sư đâu?

Nghĩ vậy nhi, Triệu Tiểu thu dùng di động chụp được Thâm thư bạch ảnh chụp, r ồi mới khóa cửa rời đi, mà khi nàng đi sau, từ lễ đường màn sân khấu mặt sau đi ra một người nam nhân tới, hẳn đi vào ảnh chụp tường trước, vươn có chút run rẩy tay, sờ sờ Thâm thư bạch ảnh chụp, r ồi mới thể nhưng quỳ trên mặt đất, phát ra tê tâm liệt phế tiếng khóc.....

Triệu Tiểu thu ra đại lễ đường, nghênh diện vừa lúc gặp được năm kia v ề hưu lão hiệu trưởng, "Lữ hiệu trưởng! Ngài lão nhân như thế nào có thời gian h ồi giáo nhìn xem."

"Triệu Tiểu thu! Vừa r ồi ta ở hiệu trưởng văn phòng còn thấy được người cử đi học danh ngạch, không t ồi sao! Ta xem trọng người nha!" Lão hiệu trưởng hài hước nói.

Chính là Triệu Tiểu thu lại sắc mặt tối s ầm lại nói: "Ngài như thế nói ta đều có chút hồ thẹn không được! Ngài không biết, cái này danh ngạch xem như ta nhật cái lậu, phía trước....."

Nàng còn chưa nói xong, lão hiệu trưởng liền đánh gãy nàng lời nói: "Người thanh niên, người nghĩ như vậy liền không đúng rồi, đương vận mệnh đem cơ hội tặng cho người khi, cũng chỉ có làm tốt đây đủ chuẩn bị nhân tài có thể nắm lấy cơ hội, lạc quan điem, này cũng không phải là ta nhận thức Triệu Tiểu thu!"

Triệu Tiểu thu nghe xong lão hiệu trưởng nói, hiểu ý cười nói: "Cảm ơn ngài..... Đúng rồi, ta có chuyện tương cùng ngài hỏi thăm một chút."

"Nói đi, cái gì sự?" Lão hiệu trưởng vừa nói vừa ngoảnh xuống ven đường ghé dài thượng.

Triệu Tiểu thu lấy ra di động chụp ảnh chụp, đưa cho lão hiệu trưởng, "Ngài lão nhân đối cái này học sinh còn có ấn tượng sao?"

Lão hiệu trưởng tiếp nhận di động vừa thấy, sắc mặt liền biến đổi, "Là hắn..... Người như thế nào sẽ biết hắn?"

Buổi tối 402 trong ký túc xá, Triệu Tiểu thu vẫn luôn ở bát đánh tương hướng nam điện thoại, chính là vẫn luôn đánh không thông, nàng trong lòng có chút hốt hoảng, đặc biệt là tại hạ ngộ nghe xong lão hiệu trưởng nói sau.

Nếu cái này Thẩm thư bạch chính là cái kia Thẩm thư bạch, kia sự tình liền thật là đáng sợ! Lúc này ký túc xá cửa mở, đi vào tới lại là văn giai giai cùng Tống Đình Đình.

"Các người nhìn đến hướng nam sao?" Triệu Tiểu thu nôn nóng hỏi.

"Nàng đi cùng Thẩm thư bạch học trưởng hẹn hò, còn đặc biệt thần bí, ta nói làm chúng ta xem hắn lớn lên soái không soái đều không cho, liền sợ để cho người khác đoạt đi rồi!" Tống Đình Đình phiết miệng nói.

Văn giai giai lúc này đẩy đẩy chính mình mắt nói: "Ta cá nhân cảm giác cái này Thẩm thư bạch học trưởng có vấn đề, đêm qua ta trộm đi theo hướng nam đi rồi một hồi, chính là vẫn luôn cũng chưa nhìn đến nàng nói Thẩm thư bạch học trưởng, sau lai lịch thượng nhân càng ngày càng ít, ta

một sợ hãi li ền chính mình v ề trước tới, chính là lúc sau các người cũng biết, hướng nam trở v ề li ền nói cùng Thẩm thư bạch học trưởng liêu cỡ nào cỡ nào vui vẻ, các người nói, có thể hay không đây đ ều là hướng nam ảo giác a?"

Tống Đình Đình lại đẩy v ẫn giai giai một phen nói: "Không thấy ra tới a, ngày thường như thế thành thật, hoá ra gian tà gian tà, có việc này vì cái gì không gọi thượng ta cùng đi, như vậy chúng ta chẳng phải sẽ biết có phải hay không thật sự?"

"Ai nha! Các người đừng náo loạn, ta cảm thấy hướng nam khả năng có nguy hiểm!" Triệu Tiểu thu vừa nói xong, mặt khác hai người đ ều ng ẩng cả người.

"Vì cái gì a? Chẳng lẽ cái này Thẩm thư bạch là cá nhân buôn lậu?" Tống Đình Đình nghi hoặc hỏi.

"So bọn buôn người còn đáng sợ gấp mười l ần, gấp trăm l ần, các người trước nhìn xem cái này đi!" Triệu Tiểu thu nói xong li ền đem điện thoại ảnh chụp cho các nàng hai cái nhìn.

"Ta đi! Cái này Thẩm thư bạch học trưởng quá tây ba soái!" Tống Đình Đình xem qua ảnh chụp sau một trận kinh hô.

V ẫn giai giai đến là thực đ ạm nhiên, nàng đẩy đẩy mắt kính nói: "Cái này li ền Thẩm thư bạch học trưởng? H ắn tốt nghiệp thời gian như thế nào sẽ là 2003 năm đ ầu? Người này hiện tại tuổi tác không phải có hơn ba mươi sao? Tuổi không khớp a!"

"Đây là vấn đề n ơi, ta hiện tại sốt ruột tìm đ ược hướng nam li ền muốn cho nàng nhìn xem, cái này Thẩm thư bạch có phải hay không nàng cái kia Thẩm thư bạch, nếu là thật là một người, kia phi ền toái li ền lớn!" Triệu Tiểu thu sắc mặt âm tr ầm nói.

Tống Đình Đình không sao cả nói: "Kia có cái gì a, li ền tính là cũng không có gì ở không đ ược, tình yêu là chẳng phân biệt tuổi, chẳng phân biệt quốc tịch, chẳng phân biệt nam nữ!"

Đệ Tam Mười Lăm Cái Chuyện Xưa Bloody Mary (Bảy)

"Đúng vậy, người nói đầu đối, kia tổng phân sống hay chết đi?" Triệu Tiểu thu đột nhiên lớn tiếng nói.

Tống Đình Đình cùng văn giai giai nghe xong đầu là sửng sốt, rồi mới không rõ nguyên do nhìn Triệu Tiểu thu.

Nàng thở dài nói: "Anh chụp Thâm thư bạch sớm tại bảy năm trước liền đã chết!"

"what? Người nghe ai nói?" Tống Đình Đình không tin hỏi.

"Ta hôm nay gặp lão hiệu trưởng, là hẳn đối ta nói....." Triệu Tiểu thu đối với các nàng giảng tố từ lão hiệu trưởng nơi đó nghe được cái kia đã từng phát sinh tại đây sở vườn trường bị kịch chuyện xưa.

Sự tình phát sinh ở 7 năm trước, Thâm thư làm không vì bốn giáo cử đi học sinh, ở Đông Bắc đại học Sư Phạm tốt nghiệp sau, hẳn liền lựa chọn trở lại hẳn trường học cũ thực tập, lúc ấy cùng hẳn cùng nhau trở về còn có hiện tại giáo học giáo viên tiếng Anh Lý kiện.

Thâm thư bạch làm trường học lúc trước cử đi học sinh, có rất lớn cơ hội cuối cùng là sẽ lưu lại nơi này công tác, chính là ở Thâm thư bạch thực tập ở giữa, lại phát sinh một kiện ai cũng chưa nghĩ đến sự tình.

Thâm thư bạch lúc ấy bị phân đến cao tam 4 ban đương ngữ văn lão sư, bởi vì yêu thích văn học, tan học sau cũng thường xuyên cùng một ít các bạn học thảo luận một ít xuất sắc văn chương.

Trong đó có một người nữ sinh kêu Hàn tuyết, là ngay lúc đó hoa hậu giảng đường, người lớn lên xinh đẹp, học tập lại phi thường hảo, nàng bản thân đối thơ từ ca phú phi thường thích, cho nên một có không hiểu liền hướng Thâm thư bạch thỉnh giáo, cứ như vậy nhị đi, hai người thế nhưng đối lẫn nhau sinh ra hảo cảm.

Chính là ngại với đại gia sư sinh quan hệ, bọn họ đều thực khắc chế, đặc biệt là Thẩm thư bạch, hắn vẫn luôn tưởng chờ Hàn tuyết thi đậu đại học sau, ở cùng nàng xác định luyện ái quan hệ, chính là ai cũng không nghĩ tới, một ngày buổi chiều, Hàn tuyết cha mẹ thế nhưng tìm được rỗi trường học, nói Hàn tuyết mang thai, hài tử chính là Thẩm thư bạch.

Trường học lập tức tìm tới Thẩm thư đến không xác minh, nhưng hắn vừa mới bắt đầu cũng thực giật mình, thêthốt phủ nhận chuyện này, nói hắn cùng Hàn tuyết chưa làm qua bất luận cái gì vượt qua thân phận sự tình.

Hàn tuyết bản thân biết được Thẩm thư bạch không thừa nhận hài tử là của hắn, dưới sự tức giận liên tục sát đã chết, cái này làm cho Thẩm thư bạch cũng bất ngờ, có lẽ là bởi vì sự tình nháo lớn, có lẽ là bởi vì Hàn tuyết đã chết, tóm lại cuối cùng Thẩm thư bạch thừa nhận đứa nhỏ này là hắn.

Hàn tuyết cha mẹ tuy rằng mất đi nữ nhi, nhưng là bọn họ vì nữ nhi thanh danh liên cũng không có lựa chọn báo nguy, chính là trường học cho rằng chuyện này ảnh hưởng quá ác liệt, liên đình chỉ Thẩm thư bạch thực tập, hơn nữa thông báo hắn đại học.

Này đối với một cái còn không có chính thức tốt nghiệp sinh viên tới nói, đây là một kiện quá nghiêm trọng quá nghiêm trọng sự tình, trường học khẳng định sẽ khai trừ hắn học tịch, thậm chí tốt nghiệp chứng đều sẽ không chia hắn.

Liên ở tất cả mọi người đang đợi Thẩm thư bạch đại học cho hắn xử phạt khi, hắn lại lựa chọn một cái khác cực đoan biện pháp tới giải quyết chuyện này.

Lúc ấy trường học phía tây cũ lâu còn ở sử dụng, lúc ấy là một cái thư viện, Thẩm thư bạch bị phát hiện khi, liên treo cổ ở thư viện lầu bốn thang lầu lan can thượng.

Mà lầu bốn trên sàn nhà lưu trữ một phong di thư, nói chính mình nghiệp chướng nặng nề, không nghĩ sống một mình, cho nên quyết định đi

tìm Hàn tuyết sám hối.

Chuyện này theo Thâm thư bạch chết hạ màn, này cũng thành kiến giáo tới nay lớn nhất vết nhơ, cho nên đến tận đây lúc sau rất ít có người đề cập, lúc sau mọi người dần dần liền phai nhạt, hơn nữa năm đó biết chuyện này người về hưu về hưu, đi đâu đi đâu đi, cho nên liền không có gì người nhớ rõ Thâm thư bạch người này.

Nghe Triệu Tiểu thu nói xong năm đó chuyện xưa, Tống Đình Đình đưa ra một vấn đề, "Năm đó cùng Thâm thư bạch cùng nhau thực tập Lý kiện có phải hay không hiện tại giáo viên tiếng Anh Lý kiện nốt?"

Triệu Tiểu thu nghĩ nghĩ nói: "Có cái này khả năng..... Tuổi thượng không sai biệt lắm."

"Cũng chính là Thâm thư bạch xảy ra chuyện sau, Lý kiện liền thế thân hẳn lưu giáo đương giáo viên tiếng Anh!" Văn giai giai nói.

Triệu Tiểu thu nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ nhìn nói: "Hắn là như vậy, chính là hiện tại máu chốt muốn chạy nhanh tìm về hướng nam, cái này Thâm thư bạch không biết là người hay quý, chỉ sợ hướng nam sẽ có nguy hiểm."

"Nếu không chúng ta cùng nhau đi ra ngoài tìm đi, người nhiều liền sẽ không sợ hãi!" Văn giai giai đề nghị.

Triệu Tiểu thu có chút kinh ngạc lời này có thể từ văn giai giai trong miệng nói ra, nàng trước kia là cái lá gan rất nhỏ nữ sinh, cái gì sự tình cũng không dám tham với, nhưng hiện tại thế nhưng có thể chủ động đưa ra tại đây sao chậm, còn cùng đại gia cùng nhau đi ra ngoài tìm tương hướng nam, thật là đối nàng lau mắt mà nhìn.

Nhưng việc này không nên chậm trễ, các nàng ba người sẵn xả quản a đi không chú ý, liền lặng lẽ chuồn ra ký túc xá.

Đêm khuya vườn trường phá lệ khủng bố, nhưng các nàng ba người vẫn là tráng lá gan đang tìm kiếm tương hướng nam, Triệu Tiểu thu không

ngừng bát đánh hướng nam điện thoại, chính là nhưng vẫn không ở phục vụ khu.

"Nếu không chúng ta tìm lão sư đi!" Tống Đình Đình nghĩ tới cuối cùng một bước.

"Không được, chuyện này nếu làm lão sư đã biết, kia sự tình liền nháo lớn, đến lúc đó liền thật không hảo thu thập." Văn giai giai phản đối nói.

Bỗng nhiên, Tống Đình Đình nhớ lại một sự kiện, liền đối với các nàng nói: "Đúng rồi, liền trước hướng nam trên tay viết Thẩm thư bạch số điện thoại, nàng còn chụp ảnh phát Weibo, nếu không chúng ta đánh đánh thử xem?"

Triệu Tiểu thu cắn chặt răng, bát thông cái kia số điện thoại, bát thông sau thế nhưng là trương hướng nam tiếp điện thoại.

"Hướng nam, người ở nơi nào đâu, chúng ta mấy cái đầu ở bên ngoài tìm người đâu?" Triệu Tiểu thu sốt ruột hỏi.

"Ta, ta cũng không biết đây là nơi nào, ta vừa rồi cùng Thẩm học trưởng cùng nhau ở trong trường học tản bộ, rồi mới ta liền không biết vì cái gì hôn mê, chờ ta tỉnh sau này liền ở chỗ này, Thẩm học trưởng cũng không biết đi đâu vậy."

"Hướng nam, người đừng sợ, người nhìn kỹ xem bốn phía, rồi mới hình dung cho ta nghe!" Triệu Tiểu thu trấn định nói.

Trương hướng nam nghe sau, phát hiện ở nàng bốn phía đen như mực, chờ nàng nỗ lực làm mất thích ứng hắc ám sau, mới thấy rõ này còn không phải là ngày đó các nàng cùng nhau triệu hoán Bloody Mary cũ lâu bốn tầng sao.

"Tiểu Thu, ta ở phế trong lâu mặt, chính là chúng ta cùng nhau triệu hoán Bloody Mary địa phương, nơi này hảo hắc, ta rất sợ hãi, các người nhanh lên lại đây....."

Tiếp theo điện thoại liên tục ngắt, Triệu Tiểu thu một trận hoảng hốt, nàng ở trong lòng mặt tính toán muốn hay không thông tri trực ban lão sư, nhưng tưởng tượng đến chính mình cử đi học danh ngạch, vẫn là không có cấp trực ban lão sư gọi điện thoại.

Đương các nàng đi vào cũ lâu khi, đèn đã rạng sáng 1 điểm nhiều, trong lâu mặt hắc dọa người, càng tĩnh người, nàng mấy cái phảng phất đều có thể nghe được lẫn nhau tiếng tim đập.

Ánh trăng xuyên thấu qua rách nát cửa sổ bắn vào trong lâu một chút ánh sáng, lại phản đến cấp cái này khung bố địa phương tăng thêm một tia quỷ dị.....

Các nàng chạy thượng lầu bốn sau, lại không tìm được hương hướng nam thân ảnh, Triệu Tiểu thu đành phải lại một lần bắt thông cái kia dãy số.

Đột nhiên, một trận Nokia tinh điển tiếng chuông nhớ tới, chính là vài người lại biến tìm không được di động vị trí.

"Hương nam! Người ở đâu đâu?" Tống Đình Đình sốt ruột kêu hương hướng nam.

"Ta ở chỗ này....."

Vài người đều nghe được một câu mỏng manh trả lời, cảm giác hương hướng nam hình như là trong ổ chăn nói chuyện giống nhau.

"Ta ở chỗ này, ta ở các người sau lưng....."

Vài người đồng thời quay đầu lại, nhưng các nàng sau lưng trừ bỏ một mặt đại gương ở ngoài, cái gì đều không có.

Gương? Triệu Tiểu thu đột nhiên chạy đến trước gương dùng quần áo không ngừng xoa mặt trên tro bụi, những người khác nhìn đến cũng cùng nhau dùng quần áo lau khởi.

Đương chính mặt gương làm các nàng sát không sai biệt lắm khi, ba người thình lình phát hiện, trương hướng nam thế nhưng liền ở trong gương.....

Đệ Tam Mười Lăm Cái Chuyện Xưa Bloody Mary (Tám)

"Hướng nam? Người, người như thế nào sẽ chạy đến trong gương mặt đi!" Triệu Tiểu thu vẻ mặt giật mình nói.

Trong gương hướng nam phi thường sợ hãi, "Ta, ta cũng không biết, ta tỉnh lại liền ở chỗ này, vẫn là các người xuất hiện sau ta mới biết được chính mình là ở trong gương!"

Tống Đình Đình từ trên mặt đất nhật lên một khối gạch nói: "Chúng ta đem gương đánh vỡ, khẳng định sẽ cứu ra hướng nam!"

"Đừng, không được, chúng ta không biết đánh vỡ gương sẽ như thế nào!" Một bên vẫn giai giai kiên quyết phản đối nói.

Mấy nữ sinh cấp xoay quanh, lúc này vẫn là Triệu Tiểu thu bình tĩnh, nàng biết hiện tại không phải các nàng mấy cái tiểu nữ sinh có thể giải quyết sự tình, vì thế chỉ có thể đi cuối cùng một bước, chính là cấp trường học giá trị ban thất gọi điện thoại cầu cứu.

Trường học phòng trực ban, Lý kiện vừa mới mới vừa phê xong hôm nay toàn bộ tiếng Anh bài thi, hần có chút mệt mỏi nhéo nhéo mắt.

Đột nhiên, phòng trực ban điện thoại vang lên, hần nhìn thoáng qua thời gian, rạng sáng hai điểm nhiều, thời gian này ai sẽ đánh phòng trực ban điện thoại?

"Uy, nơi này là phòng trực ban, ngài vị nào?" Lý kiện lễ phép hỏi.

"Lão sư, cứu mạng! Chúng ta là 402 ký túc xá học sinh, chúng ta bốn người hiện tại bị nhốt ở trường học phía tây cũ trong lâu!"

Trong điện thoại nữ sinh tuy rằng thực sợ hãi, chính là thuyết minh còn tính rõ ràng, Lý kiện một chút liền nghe ra trong điện thoại nữ sinh là Triệu Tiểu thu.

"Triệu Tiểu thu? Các người như thế nào chạy đến đi nơi nào rồi?"

"Lý lão sư? Người là Lý lão sư, người mau tới cứu cứu chúng ta, trương hướng nam....." Triệu Tiểu thu nói mới nói một nửa, điện thoại liền chặt đứt, đương nàng chuẩn bị lại đánh khi, nhưng vẫn không có tín hiệu.

Phòng trực ban Lý kiện cũng hối bát vài lần, nhưng đều không ở phục vụ khu.

Làm sao bây giờ? Là báo nguy chờ cảnh sát vẫn là chính mình đi trước nhìn xem? Lý kiện nội tâm là phi thường giãy giụa, bởi vì kia đồng cũ lâu đối với hắn là cái cấm địa, nếu có thể, hắn tình nguyện cả đời đều không đi nơi đó.

Chính là cuối cùng, làm lão sư trách nhiệm vẫn là chiến thắng nội tâm sợ hãi, hắn tìm ra một cái đèn pin, nhanh chóng triền cũ lâu phương hướng chạy tới.....

7 năm, Lý khỏe mạnh kia sự kiện lúc sau, hắn liền không còn có bước lên quá này đồng cũ lâu, đương hắn đi vào dưới lầu khi, sở hữu hối ức như nước biển dưng mãnh vào hắn trong đầu, làm hắn thả chậm chính mình bước chân, nhưng tưởng tượng đến trên lầu học sinh, hắn lại nhanh chóng đi vào cũ trong lầu.

Nơi này sở hữu hết thảy còn cùng 7 năm trước giống nhau, trừ bỏ này đó sớm đã loang lỗ mặt tường cùng rách nát cửa sổ, nơi này hết thảy đối với Lý kiện có quá nhiều quá nhiều ký ức, chính là hiện tại không phải hắn hối ức thanh xuân hảo thời cơ.

"Triệu Tiểu thu! Tống Đình Đình....."

Bởi vì không biết kia mấy nữ sinh ở mấy lầu, Lý kiện đành phải mỗi cái tầng lầu đều tìm kiếm một lần, khác tầng lầu đều hảo thuyết, chính là

hắn thật sự không nghĩ đi lên bốn.

Mà lúc này ở lên bốn mấy nữ sinh đã sớm bị dọa hồn vía lên mây, vẫn là Triệu Tiểu thu trước hết nghe được Lý lão sư kêu gọi thanh.

"Lý lão sư! Chúng ta ở lên bốn, người mau tới đây a!" Triệu Tiểu thu có chút kích động kêu to.

Đang ở lên ba tìm người Lý kiện vừa nghe Triệu Tiểu thu nói các nàng ở lên bốn, hắn trong lòng chính là trầm xuống, lên bốn..... Mới là hắn trốn không thoát số mệnh.

Lý kiện từng bước một đi lên lên bốn bậc thang, mỗi đi một bước, hắn phảng phất liền ly 7 năm trước kia sự kiện càng gần một bước, lúc gian hắn giống như nhìn đến lên bốn thang lên lan can thất cổ cái gì đồ vật.

Là hắn sao? Đầu 7 năm, hắn còn ở nơi này sao? Hắn bước chân càng ngày càng trầm trọng, trong lòng cũng càng ngày càng khẩn trương.

Triệu Tiểu thu các nàng rốt cuộc thấy được Lý lão sư thân ảnh, mà khi hắn đi lên lên bốn khi, vài người đầu nhìn ra sắc mặt của hắn không quá thích hợp nhi!

Tống Đình Đình trước hết khai khẩu, nàng nhỏ giọng nói: "Lý lão sư, trương hướng nam nàng, nàng bị nhốt ở trong gương!"

Lý kiện suy nghĩ một chút bị các nàng lôi trở lại hiện thực, "Cái gì kêu bị nhốt ở trong gương?"

Triệu Tiểu thu cũng không biết nên như thế nào cùng Lý lão sư giải thích rõ ràng, nàng đành phải dùng ngón tay chỉ sau lưng gương nói, "Ngài chính mình xem đi, chúng ta cũng không biết vì cái gì sẽ như vậy!"

Lý kiện theo Triệu Tiểu thu ngón tay nhìn lại, kia khối cự đại trong gương, quả nhiên có cái nữ sinh thân ảnh, hắn đi lên trước vừa thấy, thật là trương hướng nam, nhưng không chỉ như thế, bởi vì lúc này ở trương hướng nam bên người còn đứng một người nam nhân.

Lý kiện một chút liền ngừng thở, hẳn thấy được cả đời này đều không nghĩ lại nhìn đến người, cũng là hẳn sợ nhất thấy được người.

"Thư bạch....."

Trương hướng nam nghe xong Lý lão sư kêu một tiếng thư bạch, nàng quay đầu vừa thấy, Thâm thư bạch không biết cái gì thời điểm thế nhưng đứng ở nàng bên người, "Thư bạch, chúng ta vì cái gì sẽ ở trong gương?"

Thâm thư bạch cũng không có trả lời nàng, chỉ là lạnh lùng nhìn Lý kiện nói: "Lý kiện đừng học, người mấy năm nay quá nhưng hảo a?"

Thâm thư bạch thanh âm như một phen cương đao, hung hăng cắm vào Lý kiện ngực, làm hẳn một cái không đứng vững, thân mình thế nhưng lung lay mấy cái.

Triệu Tiểu thu các nàng ba người nhìn không tới trong gương Thâm thư bạch, các nàng chỉ nhìn đến Lý lão sư đối với gương nói một câu cái gì, rồi mới thân mình nhoáng lên, thiếu chút nữa té ngã, còn hảo bị Triệu Tiểu thu đỡ một phen, mới không có té lăn trên đất.

"Lý lão sư, người xảy ra chuyện gì?" Triệu Tiểu thu cũng là trong lòng cả kinh, nàng nguyên tưởng rằng lão sư tới, vấn đề liền có thể giải quyết, chính là hiện tại xem ra sự tình lại biến càng thêm phức tạp.

Vừa mới đứng vững Lý lão sư, đột nhiên đối với không gương nói: "Người đem cái này học sinh thả ra đi, nàng là vô tội!"

Mà trong gương trương hướng nam cũng biến kích động lên, nàng la to đối Triệu Tiểu thu các nàng nói: "Tiểu Thu, mau cứu ta cùng Thâm thư bạch học trưởng đi ra ngoài! Cầu xin các người! Ta rất sợ hãi!"

Kính ngoại ba nữ sinh nghe sau đều hai mặt tương hư, bởi vì ở các nàng trong mắt, trong gương chỉ có trương hướng nam một người thân ảnh, từ đâu ra Thâm thư bạch học trưởng a?

Triệu Tiêu thu đối với trong gương trương hướng nam nói: "Hướng nam, trên thế giới này căn bản không có cái gì Thâm thư bạch, hẳn ở 7 năm trước liề đã chết!"

Trong gương trương hướng nam đầu tiên là sừng sốt, rồi mới đầu một chút nhìn về phía nàng bên phải, thanh âm có chút run rẩy hỏi: "Người là ai? Vì cái gì muốn gạt ta?"

Thâm thư bạch nhìn thoáng qua trương hướng nam, ngữ khí lạnh băng nói: "Ta cũng không có lừa người, ta và người nói mỗi một chữ đều là thật sự, không tin người có thể hỏi các người Lý lão sư!"

Trương hướng nam lập tức nhìn về phía Lý kiện nói: "Lý lão sư, Thâm thư bạch thật là chúng ta trường học thực tập lão sư sao?"

Lý kiện không biết nên như thế nào cùng nàng giải thích, đành phải thống khổ gật gật đầu.....

"Chúng ta đây vì cái gì sẽ ở trong gương? Là người đem ta lộng tiến vào? Người, thật ở 7 năm liề đã chết sao?" Trương hướng nam có chút tuyệt vọng nhìn về phía Thâm thư nói vô ích.

Thâm thư bạch biểu tình thực đậm mạc, hẳn dùng ngón tay chỉ lầu bốn lan can nói: "7 năm trước, ta liề treo cổ ở nơi đó."

Trương hướng nam theo hẳn ngón tay nhìn lại, thành linh thấy ở lan can thất cổ một khối tử thi!

Kính ngoại ba nữ sinh thấy trương hướng nam thần sắc hoảng sợ nhìn các nàng sau lưng, vài người cũng chậm rãi quay đầu đi xem.....

Chỉ thấy lầu bốn lan can thượng không biết cái gì thời điểm thế nhưng treo một cái người chết, "A....." Ba nữ sinh dọa đồng thời hét lên.

Đệ Tam Mười Lăm Cái Chuyện Xưa Bloody Mary (Chín)

Triệu Tiểu thu có chút mơ hồ, nàng rõ ràng nhớ rõ chính mình vừa rồi là ở kia đóng cửa trong lâu, này sẽ như thế nào lại sẽ xuất hiện ở trường học trong phòng học đâu?

"Triệu Tiểu thu" một cái nữ hài thanh âm ở nàng bên người vang lên.

Nàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một cái chính mình không quen biết nữ sinh ngồi ở nàng bên cạnh.

"Người là....."

Nữ sinh nhoẻn miệng cười nói: "Ta kêu Lương sáng, là trường người mấy năm học tử."

Triệu Tiểu thu không hiểu ra sao hỏi: "Người như thế nào nhận thức ta? Chúng ta gặp qua sao?"

Lương sáng lắc đầu nói: "Người không quen biết ta, nhưng ta nhận thức người, bởi vì là người triệu hoán ta, làm ta giúp người thực hiện nguyện vọng."

Triệu Tiểu thu lập tức trong lòng cả kinh: "Người là Bloody Mary?"

Lương sáng mỉm cười nói: "Ta không phải Bloody Mary, ta là cái quỷ, nhưng là người không cần sợ hãi, ta sẽ không thương tổn người, bởi vì người cùng năm đó ta quá giống."

Triệu Tiểu thu nghĩ thầm, như thế nào khả năng không sợ hãi, nàng một chút hướng sau thối lui.

"Đừng lui, người hiện tại nhìn đến sở hữu đều là ảo giác, nếu người chạy loạn nói, rất có thể sẽ ở chân thật thế giới sẽ từ trên lầu ngã xuống ngã chết!" Lương sáng mở miệng uống ở chấn kinh quá độ Triệu Tiểu thu.

Nghe xong lương sáng nói, dọa Triệu Tiểu thu thật sự không dám lộn xộn, nàng nhìn kỹ trước mắt lương sáng, nhìn qua là như vậy vô hại, như thế nào sẽ là quỷ đâu?

"Người tốt cuộc muốn làm cái gì?" Triệu Tiểu thu trắng lá gan hỏi.

Lương sáng tươi cười biến có chút quý dị, nàng đối Triệu Tiểu thu nói: "Ta tưởng giúp người a, người triệu hoán ta giúp người bắt được cử đi học danh ngạch, ta làm được!"

"Chẳng lẽ.....403 cái kia nữ sinh là bởi vì....." Triệu Tiểu thu thật sự kinh hãi đến cực điểm, nàng chưa từng nghĩ tới sẽ bởi vì chính mình nguyên nhân mà hại chết người khác.

"Đúng vậy, nếu nàng bắt tử, lại như thế nào đến phiên người đâu?" Lương sáng ha hả cười, nói vô cùng nhẹ nhàng.

"Ta, ta không phải ý tứ này, ta là tưởng được đến cái này danh ngạch, nhưng ta không nghĩ đi hại chết người khác tới đến!"

"Hừ, người quá ngây thơ rồi, người cho rằng phía trước chết cái kia nữ sinh là bằng thật bản lĩnh được đến cử đi học sao? Đó là bởi vì nàng ba là một vị lãnh đạo, mà người, cực cực khổ khổ, dậy sớm tranh hắc, cũng không bằng nàng ba một câu tử dùng tốt, ta hận nhất loại người này, đem người khác sở hữu nỗ lực cùng hy vọng toàn bộ đều hủy diệt rồi, mà chính nàng lại không quý trọng từ trên tay người khác đoạt tới đồ vật!"

Nhìn càng nói càng dữ tợn lương sáng, Triệu Tiểu thu trong lòng sợ hãi cực kỳ, nhưng nàng vẫn là không chút nghĩ ngợi há mồm liên hỏi: "Người là bởi vì cái này mới..... Chết?"

Lương sáng đốn một chút, chậm rãi nói lên chính mình quá vãng.....

Trong nhà của ta rất nghèo, có thể thượng đến cao trung thật là đã phi thường không dễ dàng, nhưng cha mẹ ta thật sự lấy không ra tiền tới tiếp tục cung ta vào đại học, mà ngay lúc đó ta lại bởi vì hư vinh, không nghĩ để cho người khác biết trong nhà của ta rất nghèo, vì thế ta lúc ấy duy nhất đường ra chính là bị cử đi học, bắt được học bổng.

Đối với người khác xem ra đây là vinh dự, chính là với ta mà nói, này lại là ta duy nhất có thể vào đại học đường ra!

Nhưng con đường này lại bị một vị lãnh đạo nữ nhi cấp phá hỏng, mới đầu ta còn tưởng rằng là chính mình thật sự không bằng nàng, chính là sau tới ta mới biết được, chính là bởi vì nàng ba là một vị lãnh đạo, cho nên này cử đi học danh ngạch liền cho nàng.

Càng đáng giận chính là, nàng còn ở phòng học trước mặt khoe ra chính mình căn bản không để bụng cái gì bảo khó giữ được đưa, chỉ là như vậy nàng ba cảm thấy sắc mặt có quang mà thôi.

Nhìn xem nàng, lại ngẫm lại chính mình, nhiều bi ai a! Chính mình ba năm tới sở hữu nỗ lực đều không bằng nàng ba một câu!

Vì thế ta liền nhất thời luẩn quẩn trong lòng, tại đây đóng lâu trong WC tự sát đã chết.....

Chết sau ta vẫn luôn ở vào hỗn độn trạng thái, chỉ tới người xuất hiện, ta cảm nhận được người oán khí, thậm chí có thể cảm thụ người đối sinh hoạt cùng học tập bất đắc dĩ cùng phiến chán, không bằng người cùng ta thay đổi đi, ta thế người đi học tập cùng sinh hoạt, như vậy người sẽ không bao giờ nữa dùng vì những việc này nhọc lòng!

Nữ quỷ lương sáng nói đến nói đi rồi cuộc nói đến trọng điểm, nguyên lai nàng là tướng cùng Triệu Tiểu thu đổi mệnh!

Triệu Tiểu thu vừa mới bắt đầu thật thực phòng tình nàng, cũng thực phòng tình chính mình, cảm thấy sống ở trên thế giới này thật sự rất mệt, không bằng đã chết tính.

Liền ở lương sáng cho rằng lập tức liền phải đắc thủ khi, lại nghe Triệu Tiểu thu đột nhiên nói: "Ta không thể cùng người đổi, ta không phải người, người cũng không phải ta! Cái nào người thanh xuân không mê mang? Ta tin tưởng có lẽ nhiều năm sau này, ta lại quay đầu lại xem hiện tại liền sẽ phát hiện, trước mắt hết thấy đều không phải chuyện này."

Lương sáng sửng sốt, nàng không nghĩ tới Triệu Tiểu thu tâm niệm như thế cường đại, xem ra chính mình xem thường nàng! Vì thế liền thoải mái

nói: "Không nghĩ tới người tâm niệm như thế cường, không hổ là học bá, người đờng học hiển nhiên không bằng người!"

Triệu Tiêu thu nhất thời không minh bạch lương sáng ý tứ, chỉ là khó hiểu nhìn về phía nàng.

"Người thật sự cùng ta rất giống! Đi thôi, ta đưa người đi ra ngoài, nhớ kỹ! Đi ra ngoài sau phải cẩn thận văn giai giai."

Triệu Tiêu thu chỉ cảm thấy trước mắt một trận mơ hồ, tiếp theo liền phát hiện nguyên lai chính mình vẫn luôn đều đứng ở lầu bốn trước gương.

Mà Lý kiện tắc hai đầu gối quỳ xuống đất, thống khổ khóc thút thít, "Thực xin lỗi thư bạch, thực xin lỗi..... Người muốn mệnh cầ đi đi, cầ người thả đệ tử của ta, này cùng các nàng không quan hệ."

Thẩm thư bạch lại lạnh lùng cười nói: "Hiện tại biết hối hận? Năm đó ta đem người trở thành tốt nhất huynh đệ, người thế nhưng sẽ như thế đối ta! Này 7 năm qua ta vẫn luôn đều đang đợi người..... Chính mình đưa tới cửa tới."

Lý kiện không ngừng dùng tay trù chính mình mặt, biên trù biên nói: "Thực xin lỗi, thực xin lỗi thư bạch, thực xin lỗi....."

7 năm trước.

Lý kiện cùng Thẩm thư bạch cùng nhau bị phân đến bọn họ trường học cũ thực tập, bọn họ từ sơ trung mãi cho đến đại học đều là tốt nhất bằng hữu, mà Lý kiện càng là đối Thẩm thư bạch có loại vượt qua huynh đệ cảm tình.

Đây là hẩn trong lòng bí mật, cũng không dám đối với người ngoài nói về, cũng là vì nguyên nhân này, hẩn mới vẫn luôn đều ở đuổi theo Thẩm thư bạch bước chân đi trước.

Chính là khi bọn hắn trở lại trường học cũ thực tập sau, sở hữu sự tình đầu thay đổi!

Thẩm thư bạch yêu chính hắn học sinh, lại còn có sẽ lưu giáo trở thành nơi này chính thức giáo viên.

Lưu giáo danh ngạch chỉ có một, Lý khoẻ mạnh các phương diện đầu không bằng Thẩm thư bạch, tự nhiên là theo không kịp, chính là tưởng tượng đến như vậy rời đi Thẩm thư bạch, hắn liền sẽ kết hôn sinh con, mà chính mình không bao giờ sẽ xuất hiện ở hắn sinh mệnh, Lý kiện thật sự không cam lòng!

Vì thế Lý kiện liền nghĩ ra đi đầu độc kế, hắn dùng Thẩm thư bạch danh nghĩa ước ra cái kia cùng hắn yêu nhau nữ sinh -- Hàn tuyết.

Ngày đó buổi tối không có ánh trăng, Hàn tuyết đi tới nàng cùng Thẩm thư bạch vẫn luôn hẹn hò địa phương chờ hắn, tuy rằng sư sinh luyện vẫn luôn không bị người tiếp thu, chính là chỉ cần sang năm nàng thượng đại học, liền có thể quang minh chính đại cùng Thẩm thư bạch ở bên nhau!

Chính là nàng không nghĩ tới, hoặc là nói nàng đến chết đầu không có nghĩ đến, trong bóng đêm chờ nàng nam nhân không phải Thẩm thư bạch.

Thiếu nữ lần đầu tiên nhiều ít có chút kinh hoảng, cái này làm cho nàng không có hoài nghi cùng chính mình phát sinh quan hệ người sẽ là có khác một thân, nhưng từng ngày cổ khởi bụng làm nàng minh bạch, chính mình mang thai.

Ở nhà người bức bách hạ, nàng rốt cuộc nói ra tình hình thực tế, chính là đương cha mẹ tìm được Thẩm thư bạch khi, hắn lại không thừa nhận này hết thấy.

Hàn tuyết ở cực độ thương tâm cùng bi phẫn hạ, uống thuốc tự sát!

Đệ Tam Mười Lăm Cái Chuyện Xưa Bloody Mary (Mười)

Chính sự kiện phát triển đến này một bước, làm Lý kiện cảm giác được sự tình nghiêm trọng tính, lúc trước hẳn chỉ là muốn lợi dụng Hàn tuyết làm Thâm thư bạch không thể lưu giáo, hơn nữa cũng sẽ chặt đứt Thâm thư bạch cùng Hàn tuyết cảm tình, chính là hẳn lại không nghĩ rằng, Hàn tuyết sẽ tự sát!

Sự tình nháo tới rồi tình trạng không thể văn hĩa, hẳn sợ hãi chính mình sự tình một khi bị người phát hiện, liệ̀n có khả năng sẽ ng ậ́i tù!

Mà có khả năng nhất cái thứ nhất biết này hết thầy người chính là Thâm thư bạch, bởi vì Thâm thư bạch cùng Hàn tuyết hẹn hò địa điểm, Thâm thư bạch là đã nói với Lý kiện, hơn nữa có cơ hội tiếp xúc Thâm thư tay không cơ người cũng chỉ có Lý kiện.

Thâm thư bạch vừa mới bắt đầu cũng chỉ là hoài nghi, rốt cuộc Lý kiện là hẳn tốt nhất bằng hữu, hơn nữa từ nhỏ liệ̀n nhận thức, hẳn như thế nào cũng không tin Lý kiện sẽ làm ra như vậy sự tới.

Chỉ tới Lý kiện đem hẳn ước tới rồi giáo thư viện lậ̀u bốn..... Ở chỗ này đem sự tình trải qua đối Thâm thư bạch thẳng thắn.

Thâm thư bạch nghĩ đến Hàn tuyết trong lòng phi thường thương tâm, chính là hẳn vẫn là khuyên Lý kiện đi tự thú, tránh lấy có thể từ khoan xử lý.

Chính là Lý kiện tưởng tượng đến chính mình sẽ ng ậ́i tù, liệ̀n bắt đầu biến chút kích động lên, nội tâm ích kỷ cùng sợ hãi chiến thắng hết thầy! Hẳn lấy xảy ra chuyện trước chuẩn bị tốt dây thừng, sẵn Thâm thư bạch không chú ý, từ hẳn cùng sau lưng lặc chết hẳn, rồi mới treo ở lan can thượng, nguy trang thành tự sát bộ dáng.

Bởi vì phía trước sự tình, hơn nữa trên mặt đất di thư, cảnh sát xem qua hiện trường sau liệ̀n nhận định Thâm thư bạch là tự sát, chỉ có Lý kiện chính mình biết này hết thầy thật giống.

Tuy rằng Lý kiện cuối cùng được đến lưu giáo danh ngạch, chính là 7 năm qua hẳn không có lúc nào là không hối hận chính mình năm đó làm sự,

nếu có thể trọng tới, hẳn tình nguyện chính mình nhìn Thâm thư không công làm, kết hôn, hảo hảo tồn tại.

Thâm thư bạch cũng không tiếp thu Lý kiện sám hối, hẳn tâm đã sớm bị cừu hận sở ăn mòn, biến hủ bại bất kham, hẳn càng không tiếp thu được, Lý kiện thế nhưng là bởi vì ái chính mình mới có thể làm ra những việc này, cái này lý do hẳn như thế nào cũng không thể tiếp thu.

"Các người hôm nay ai cũng đừng nghĩ rời đi nơi này, phía trước mấy nữ sinh, ta nhất thời mềm lòng, làm các nàng tồn tại ra này đóng lâu, các người nhưng không có như vậy tốt vận khí! Các người hết thầy lưu lại bả ta! Ta này bảy năm quá hảo cô đơn, các người lưu lại sau, ta liền có ái nhân, có bằng hữu, còn có học sinh! Ha ha....." Thâm thư bạch càng nói càng điên cuồng!

Lúc này quỳ trên mặt đất Lý kiện đột nhiên đứng lên, trong tay của hắn không biết cái gì thời điểm nhieu ra một khối gạch, rồi mới triêu trong gương Thâm thư bạch thực thực ném tới, biên tạp biên nói: "Thư bạch thực xin lỗi..... Thực xin lỗi thư bạch, đệ tử của ta là vô tội! Người thả các nàng đi!"

Gương bị Lý kiện một tạp, thế nhưng không phải một chút vỡ vụn, mà là nứt ra vô điểu tế văn, này đó tế văn một chút lan tràn khai, cuối cùng chính khối gương xuất hiện vô số điểu vết rạn.....

"Sát!" Chính khối gương nháy mắt vỡ thành bột phấn.....

Trong gương trương hướng nam một chút liền xuất hiện ở trên mặt đất, chỉ là hiện tại nàng vẻ mặt mờ mịt thất hồn, Triệu Tiêu thu tiến lên nâng dậy nàng, liền lôi kéo này nàng nữ sinh cùng nhau hướng dưới lầu chạy tới.

"Các người ai cũng đừng nghĩ đi, không nghĩ tới chúng ta trong gương một nhọc như thế nhieu năm, rốt cuộc có thể ra tới! Ha ha ha....." Thâm thư bạch cuồng tiếu không ngừng.

Lý kiện nhìn thoáng qua Thảm thư bạch, liền đối Triệu Tiểu thu nói: "Các người đi mau, không cần quay đầu lại, chỉ cần có tin tưởng, các người nhất định có thể đi ra ngoài, chạy mau!" Nói xong hắn liền một chút nhào hướng cười to Thảm thư bạch!

Triệu Tiểu thu bốn người nào không dám nhiều dừng lại, các nàng dùng đời này nhanh nhất tốc độ chạy xuống lầu, nhưng mới vừa vừa ra lầu môn, liền nhìn đến một người từ phía trên rớt xuống dưới, trực tiếp quăng ngã ở các nàng trước mặt.....

Là Lý kiện lão sư, hắn từ lầu bốn trực tiếp ném tới trên mặt đất, đầu trực tiếp khải ở xi măng trên mặt đất, khẳng định là không sống nổi.

Vừa rồi còn sừng sững không ngã cũ lầu, này sẽ đột nhiên bắt đầu lay động lên, khắp nơi cũng biến bụi đất phi dương!

"Chạy mau, lầu mau sụp!" Một cái quen thuộc thanh âm từ trong lầu truyền đến.....

Là nàng, Triệu Tiểu thu một chút liền nghe ra đây là nữ quý lương sáng thanh âm, nàng cũng không rảnh lo tưởng lương sáng vì cái gì sẽ cứu chính mình, chỉ là một lòng muốn nhanh lên thoát đi cái này lập tức liền phải sụp sụp cũ lầu bên.

Có lẽ là đã chịu kinh hách, có lẽ là quá mệt mỏi, đương các nàng nhìn đến đại lầu hoàn toàn sụp bao phủ trên mặt đất Lý kiện thì thể sau, vài người đầu là trước mắt tối sầm, hôn mê bất tỉnh.

Lại lần nữa tỉnh lại khi, 402 toàn thể thành viên đều nằm ở bệnh viện phòng bệnh, vài người không có lẫn nhau thương lượng quá liền một ngụm đồng thanh nói: "Nghĩ không ra ngày đó buổi tối đã xảy ra cái gì sự." Này có thể là bởi vì các nàng ai cũng không muốn lại đi hồi tưởng đêm đó đáng sợ trải qua!

Văn giai giai, tương hướng nam cùng Tống Đình Đình gia trưởng đầu hướng trường học đưa ra chuyển trường, mà Triệu Tiểu thu bởi vì bị trường học cử đi học cho nên lựa chọn lưu tại trường học tiếp tục học tập.

Xuất viện khi, đại gia làm đơn giản cáo biệt, bởi vì này một phân ly khả năng mấy năm hoặc là vĩnh viễn đầu sẽ không tái kiến.

Mỗi người đầu thực thương tâm, trừ bỏ..... Văn giai giai.

Cũng không biết có phải hay không bởi vì lương sáng câu nói kia, "Phải cẩn thận văn giai giai!"

Triệu Tiểu thu cảm giác văn giai giai cùng phía trước không giống nhau, luôn là thực tối tăm, ánh mắt cũng không hề đơn thuần.

Đương mấy năm sau Triệu Tiểu thu tái ngộ văn giai giai khi, nàng cả người đầu thay đổi, càng đáng sợ chính là văn giai giai căn bản là không có nhận ra Triệu Tiểu thu, tựa như hai người căn bản không quen biết giống nhau.

Tốt nghiệp đại học sau, tất cả mọi người bắt đầu hoài niệm chính mình học sinh thời đại, Triệu Tiểu thu cũng không ngoại lệ, hôm nay nàng liền thu được Tống Đình Đình thiệp cưới, nàng muốn kết hôn.

Ngẫm lại lúc ấy 403 trong ký túc xá mấy nữ sinh, trải qua kia sự kiện sau đầu có không nhỏ biến hóa, trừ bỏ Tống Đình Đình.

Triệu Tiểu thu cũng từng nghĩ tới, Tống Đình Đình rốt cuộc ở kính thấy được cái gì đâu? Vì cái gì chỉ có nàng không có việc gì đâu?

Trương hướng nam nhìn đến nam nhân bóng dáng, kết quả gặp oan chết 7 năm Thẩm thư bạch học trưởng.

Chính mình thấy được một đôi mắt chữ, tắc gặp nữ quý lương sáng, hơn nữa nàng cũng coi như ở cuối cùng cứu chính mình.

Đến nỗi văn giai giai, nàng thấy được chính mình bóng dáng, chẳng lẽ là cùng trong gương chính mình trao đổi linh hồn? Cái này chỉ có văn giai giai chính mình đã biết.

Cho nên tổng thể đi lên nói, năm đó may mắn nhất người chính là Tống Đình Đình, chỉ có nàng một người không có phát sinh đáng sợ sự tình, chính là nàng rốt cuộc ở kia khối đại trong gương thấy được cái gì đâu?

Ngồi ở hoá trang kính trước Tống Đình Đình mình điểm động lòng người, hôm nay là nàng trong cuộc đời quan trọng nhất ngày, bởi vì nàng hôm nay rốt cuộc phải gả người! Trong gương chính mình là như vậy xinh đẹp, nàng tuy rằng không có quá tốt xuất thân, ở công tác học tập thượng thành tích cũng thường thường, chính là nàng hiện tại cũng coi như là nhân sinh người thắng, bởi vì nàng gả cho một vị hảo lão công.

Chỉ là nhiều năm trước một việc vẫn luôn đầu bối rồi nàng, năm đó nàng ở Quỷ Lô trong gương nhìn đến một cái bộ xương khô, lúc ấy nàng thật sự thực sợ hãi, chính là sự cách nhiều năm, chính mình cái gì đáng sợ sự đầu không có gặp được quá.

Ở mặt khác vài người trong mắt, nàng là may mắn, nhưng chỉ có chính nàng biết, có loại "Bất an" vẫn luôn quấn lấy nàng không bỏ.

Chuyên viên trang điểm vì nàng tử mỉ họa hảo hôm nay trang dung, liền ở nàng rời đi hoá trang kính chuẩn bị trước, chuẩn bị đi tiệm cơm khi, đột nhiên thoáng nhìn trong gương chính mình thế nhưng không có mặt, mà là năm đó trong gương bộ xương khô!

"A!" Tống Đình Đình hét lên một tiếng, nhưng ngay sau đó trong gương lại khôi phục bình thường, một loại điềm xấu dự cảm chậm rãi đem nàng bao phủ lên.....

Triệu Tiểu thu đang chuẩn bị đi ra cửa tham gia Tống Đình Đình hôn lễ, đột nhiên nhận được trương hướng nam điện thoại.

"Tiểu Thu, người ở đâu đâu?"

"Ta? Ta lập tức ra cửa, này liền đi điễn lễ hiện trường."

"Không cần đi."

"Không cần đi? Vì cái gì?" Triệu Tiêu thu nghi hoặc hỏi.

Trương hướng nam trăn mặc một hũ mới chậm rãi nói: "Hôn lễ hủy bỏ, đình đình ở đi tiệm cơm trên đường ra tai nạn xe cộ, người..... Lúc ấy liề đã chết."

Triệu Tiêu thu nghe sau, sững sốt hữ lâu đầu không có phục hữ tinh thần lại, nguyên lai nên tới sớm hay muộn vẫn là sẽ đến.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Thứ 36 Cái Chuyện Xưa Đổ Mắt Đoàn Tàu (Một)

Canh kiện là trong công ty một cái viên chức nhỏ, hôm nay hấn bị an bài một cái xui xẻo sai sự, chính là đi tranh Thanh Đảo đưa một cái hạng mục phụ gia hợp đờng.

Bởi vì bên kia muốn sốt ruột, hấn đành phải đem đó liề đi, đờng sự cho hấn đính phiếu khi còn chế nhạo hấn nói: "Tiểu kiện kiện, người may mắn trở thành bốn công ty đệ nhất vị cưỡi đổ mắt đoàn tàu công nhân!"

"Cái gì là đổ mắt đoàn tàu?" Canh kiện không hiểu ra sao hỏi.

Đờng sự cười hì hì nói: "Chính là thức đêm ngao mắt hờng đoàn tàu a!"

Canh kiện không thể nề hà trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái nói: "Một chút đờng tình tâm đờng không có!"

Sau khi về đến nhà, canh kiện đơn giản thu thật một chút hành lý liề đi nhà ga, này cũng không biết là hấn lần thứ mấy như thế vội vàng đi ra cửa đi công tác, nhớ rõ thượng một lần thế nhưng đi chính là Tân Cương!

Không có biện pháp, hấn hiện tại ở công ty chính là một cái đánh tạp, có thể có thể không, nếu muốn lưu công ty, liề phải nhiều làm việc, ít nói lời nói, rốt cuộc có thể lưu tại Bắc Kinh không dễ dàng, hiện tại công ty phúc lợi đãi ngộ liề tính phi thường không tể, có lẽ không dùng được

mấy năm, hẳn cũng có thể ấn bóc một bộ phòng thuộc về chính mình nhà lâu.

Dương hẳn vội vội vàng vàng đuổi tới Bắc Kinh trạm vừa thấy, ta đi, như thế nào như thế nhiều người đâu! Hẳn lúc này mới nhớ tới, lập tức là 5-1 hoàng kim chu a!

Chính hẳn cũng không biết có bao nhiêu như vậy ngày hội, chính mình đầu ở tầng ca, bất quá hẳn tính một chút thời gian, như hết thầy thuận lợi, hẳn đem văn kiện giao cho đồng sự sau, an vị sớm nhất nhất ban xe lửa đường về, ngày mai buổi chiều là có thể về đến nhà!

Bởi vì thời gian quá đuổi, công ty đồng sự cũng không có cấp canh kiện đình thượng giường nằm, chính là có ng ỡ li ền không t ỡ, lần trước đi Thẩm Dương hẳn chính là sống sờ sờ đứng một đường a!

Ở Bắc Kinh trạm lên xe người đương thời còn không tính quá nhiều, canh kiện thực mau li ền tìm tới r ỡ chính mình vị trí, hẳn đối diện làm một vị đại tử mang theo cái ba bốn tuổi tiểu nam hài, canh kiện tri ều nàng lễ phép gật gật đầu, an vị xuống dưới.

22 điểm 10 phân, đoàn tàu chính thức chuyển xuất phát, canh kiện li ền dựa vào xe tòa thượng mơ màng sắp ngủ, bên tai vang đối diện tiểu nam hài lải nhải thanh âm.

Đột nhiên một cái dễ nghe thanh âm vang lên: "Ngượng ngùng, phiền toái người làm hạ."

Canh kiện đột nhiên từ trong mộng tỉnh lại, thấy một cái hai mươi xuất đầu nữ hài đứng ở hẳn có trước mặt, mặt có chút hơi hơi đỏ lên, nàng xem canh kiện tỉnh lại sau li ền hơi xấu hổ nói: "Người bên cạnh chỗ ng ỡ là của ta....."

"Nga....." Canh kiện cũng minh bạch, là chính mình chống đỡ nhân gia nói, li ền cũng hơi xấu hổ đứng lên.

Nữ hài là từ hành lang phòng thượng xe, canh kiện nhìn nàng cũng là vẻ mặt mỗi mặt, trong lòng không khỏi có chút đầu là người mệnh khổ cảm khái.

Bởi vì tất cả mọi người đều là người xa lạ, dọc theo đường đi tự nhiên vô ngữ, đương đoàn tàu chạy đến Thiên Tân khi, bên ngoài bắt đầu hạ mưa to, xối cửa sổ xe thượng một mảnh mơ hồ không rõ, căn bản thấy không rõ bên ngoài cảnh vật.

Thời gian này đánh xe hành khách càng là khổ không nói nổi, cơ hồ một đám đầu thành gà rớt vào nãi canh.

Đột nhiên, canh kiện cảm giác chính mình phía sau một trận hàn ý, hẩn quay đầu nhìn lại, nguyên lai có cái nam nhân vừa mới đi đến hẩn sau lưng.

Canh kiện phát hiện cùng người nam nhân này cùng nhau lên xe hành khách cơ hồ đầu là cả người ướt đẫm, chính là duy độc hẩn đã không có lấy bất luận cái gì đồ che mưa, trên người lại một đỉnh điểm nước mưa cũng chưa dính.

Nam nhân đi đến canh kiện bên người nhìn nhìn chỗ ngẩng đầu, rồi mới chậm rãi ngẩng xuống, canh kiện xuất phát từ lễ phép, đối nam nhân gật đầu.

Nam nhân đảo cũng thực hay nói, cười đối canh kiện nói: "Người ở Bắc Kinh thượng xe?"

Canh kiện gật đầu nói: "Đúng vậy, lúc ấy thiên còn thực tình, đây trời ngôi sao, không nghĩ tới như thế một hồi liền hạ như thế mưa lớn."

Nam nhân nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ nói: "Lại là một cái không mắt chi dạ a!"

Lúc này đối diện tiểu nam hài đột nhiên sảo muốn ăn đường hồ lô, nhưng hiện tại nơi nào có đường hồ lô cho hẩn ăn a, chính là hẩn lại không thuận theo không buông tha phi nói, vì cái gì bên kia tiểu tử tử có đường hồ lô ăn, mà chính mình liền không có đâu?

Tiểu nam hài mục mục nhìn thoáng qua nhi tử chỉ địa phương, nhưng nơi đó nào có cái gì tiểu tử tử a? Đại tử sắc mặt biến có chút cổ quái, nàng đánh nam hài một chút nói, nếu là lại khóc liền không cần hẳn, kết quả tiểu nam hài khóc càng hung.

Cuối cùng vẫn là ng ỡ ở canh kiện hữu quá nữ hài, từ bao bao lấy ra tới một cây kẹo que mới làm nam hài đình chỉ khóc nháo, nam hài mục mục về mặt xấu hổ cảm ơn nữ hài, nữ hài xua xua tay nói: Không có gì.

Lúc này một trận nước tiểu ý đánh úp lại, canh kiện đành phải đứng dậy đi WC, hẳn mới vừa đi đến WC trước cửa, liền nhìn đến một vị chống quai trượng đại gia đi vào, vì thế hẳn đành phải ở cửa chờ.

Chính là chờ mãi chờ mãi đều không thấy đại gia từ bên trong ra tới, này nhưng lo lắng bên ngoài canh kiện, vừa lúc một vị nhân viên tàu đã đi tới, canh kiện vội gọi lại hẳn nói: "Người hảo, vừa rồi có vị lão nhân vào WC, này đều thật dài thời gian, có thể hay không ở bên trong ra cái gì sự a?"

Nhân viên tàu nghe sau, liền tới tới rồi WC cửa, nhẹ nhàng gõ gõ môn, chính là bên trong không có người trả lời, hẳn dùng sức đẩy, môn là từ bên trong khóa trái, này liền chứng minh bên trong khẳng định có người, vì thế nhân viên tàu lại lớn tiếng đối hô vài tiếng, đều không có đáp lại, hẳn đành phải liền lấy ra chuyên dụng chìa khóa mở ra WC môn.

Chính là vừa mở ra hai người đều tròn tròn mắt, bên trong căn bản không có cái gì người, chỉ có từng đợt âm phong từ trong WC thổi ra tới.

Nhân viên tàu sắc mặt cũng không tốt lắm, nhưng hẳn cũng không trách cứ canh kiện, chỉ là nhàn nhạt nói: "Người đi đi, vừa rồi có thể là người nhìn lầm rồi."

Canh kiện không nói chuyện, chính là hẳn trong lòng rõ ràng chính mình vừa rồi thật sự nhìn đến lão nhân đi vào! Thật là tà môn!

Canh kiện đóng cửa lại chạy nhanh giải quyết hẳn tam cấp, chính là vừa mới một nhẹ nhàng, hẳn liền nhìn đến môn sau có một cây đ ồ vật đứng ở

nơi đó, hắn ðề hào qu ãn vừa thấy, thế nhưng là một cây qu ãi trượng!

Canh kiện trong lòng trầm xuống, vừa r ãi cái kia đại gia trong tay không phải c ãm này căn qu ãi trượng sao? Trong lòng sợ hãi làm hắn ðầu cũng h ãi ra WC, hắn cũng không nghĩ tìm nhân viên tàu tới chứng minh cái gì, từ vừa r ãi nhân viên tàu biểu tình ðã nói lên, hắn có lẽ ðã sớm nghĩ tới cái gì.

Trở lại chỗ ng ãi thượng canh kiện nổi lên một thân bạch mao hắn, hắn quyết ðịnh từ giờ trở ði uống ít thủy, bởi vì hắn không bao giờ muốn ði cái kia lại tri ãu lại lãnh lại khùng bố WC.

Canh tập thể hình biên nam nhân nhìn sắc mặt của hắn không ðúng, liền hỏi hắn xảy ra chuyện gì?

Canh kiện nuốt hạ nước miếng nói: "Anh em, người tin tưởng thế giới này có không sạch sẽ ðồ vật sao?"

Nam nhân cười th ãn bí nói: "Như thế nào? Người nhìn ðến cái gì không sạch sẽ ðồ vật?"

Canh kiện liền ðem chuyện vừa r ãi cùng nam nhân nói, nam nhân nghe sau ðối hắn nói: "Quý loại ðồ vật này, người tin tắc có, người không tin tắc vô." Nói xong liền từ trên người móc ra một trương danh thiếp ðưa cho canh kiện.

Hắn tiếp nhận tới vừa thấy, mặt trên viết "Ðồ chơi văn hoá các" các chủ: Thẩm cười xuyên.

"Người là thu ðồ cõ?" Canh kiện cũng quá minh bạch cái này ðồ chơi văn hoá các là làm cái gì.

Thẩm cười xuyên ha hả cười nói: "Cũng không sai biệt lắm ði, cho nên ta nhi ãu ít hiểu một ít người không biết sự tình."

Canh kiện vừa nghe liền cảm thấy hứng thú hỏi: "Vậy người nói nói, vừa r ãi ta nhìn ðến là quý sao?"

Thứ 36 Cái Chuyện Xưa Đỏ Mắt Đoàn Tàu (Nhị)

Thẩm cười xuyên nhún nhún vai nói: "Ta cũng không biết, bất quá nghe người nói loại tình huống này, hẳn là khả năng tính phi thường đại, người trên người có tam trần đèn, phân khác ở vào người cái trán cùng hai vai, nếu người vừa rồi nhìn đến thật là không sạch sẽ đồ vật, vậy chứng minh người gần nhất thời vận có điểm để a!"

"A? Người nhưng đừng làm ta sợ a!" Canh kiện sợ hãi nói.

"Người cũng không cần sợ hãi, bởi vì giống nhau du hồn là không có ác ý, người chỉ cần làm bộ nhìn không thấy, hoặc là liễn tính nhìn đến, đại đa số người cũng đều sẽ cho rằng đó là người, cho nên thông thường sẽ không bị quỷ quái quấn lên, trừ phi là gặp oán khí phi thường trọng quý, vậy khó nói." Thẩm cười xuyên nhún nhún nói.

Canh kiện vội hỏi: "Ta đây vừa rồi....."

"Hẳn là không có việc gì, nghe người nói, người cùng cái kia đồ vật căn bản không có ánh mắt thượng giao lưu, cho nên người không cần lo lắng, bất quá đến là sau tới, cái kia quỷ đem hẳn quả trọng lưu lại có thể là muốn hại người, bất quá còn hảo người vô dụng tay đi đụng chạm kia căn quả trọng, bằng không rất có thể liễn sẽ quấn lên người"

Nghe Thẩm cười xuyên nói xong, canh kiện thật là có chút sau sợ, nếu lúc ấy hẳn thật sợ cần quả trọng đi tìm nhân viên tàu, chính mình không phải thảm! Thật là nhân sinh nơi chốn có bấy rập a, thành quỷ đều như thế âm hiểm!

Canh kiện lúc này cảm thấy bụng có chút đói, vì thế hẳn liễn đứng dậy triêu toa ăn phương hướng đi đến, nhìn xem còn có hay không ăn bán.

Nhưng ai biết canh kiện tới rồi toa ăn mới biết được, nguyên lai xe lửa thượng toa ăn 10 điểm liễn đình chỉ buôn bán, chính là nhân viên công tác đều còn ở, vì thế hẳn liễn gõ một chút môn, một vị nữ phục viên nhô đầu ra.

Canh kiện vội khách khí hỏi: "Người hảo, ta bụng rất đói bụng, bây giờ còn có cơm sao?"

Nữ phục viên cũng không nghĩ tới thời gian này còn có người tới tìm ăn, liền xoay người cùng toa ăn người ta nói nói mấy câu, rồi mới quay đầu đối canh kiện nói: "Còn có một cái lãnh cơm hộp, người nếu là muốn ăn, ta liền cho người nhiệt nhiệt."

Canh kiện vừa nghe còn có cơm, liền cao hứng nói: "Thật tốt quá, kia cảm ơn."

Nữ phục viên nhoẻn miệng cười, liền xoay người đi vào, không một hồi liền vờn đầu tới đối canh kiện chiêu chiêu nói, người tiến vào ăn đi, ăn xong liền phải đi ra ngoài nha!

Canh kiện chạy nhanh một đầu chui vào toa ăn, nữ phục viên cho hắn lấy tới một cái có chút phồng tay cơm hộp.

Canh kiện có nghĩ, mở ra liền ăn lên, hắn là thật sự đói bụng, bởi vì thời gian cấp bách, hắn liền cơm chiều cũng chưa ăn liền ra cửa, hiện tại ngấm lại chính mình như thế đưa là vì gì nha!

Nóng hân hập cơm hộp xuống bụng sau, hắn trong lòng nhiều ít mới kiên định một ít, ăn xong sau canh kiện liền đưa tiền rời đi, hắn biết thời gian này nhân gia có thể phóng chính mình tiến vào, còn cho hắn nhiệt cơm cũng đã thực không tở, không thể lại cho nhân gia thêm phiền toái.

Nhưng hắn mới ra toa ăn liền cảm giác trước mắt tối sầm, trong nháy mắt cái gì đều nhìn không thấy!

Canh kiện nghĩ thầm này chẳng lẽ đoàn tàu vào núi động? Chính là này tuyến hắn là lần đầu tiên chạy, xe lửa kinh không trải qua sơn động hắn cũng không rõ lắm.

Còn hảo hắc ám không lâu sau, cũng có hơn mười giây, đương quang minh lại lần nữa xuất hiện khi, canh kiện cảm thấy không quá thích hợp nhi.

Vừa rồi còn tràn đầy thùng xe, như thế nào này một liền không vài người đâu? Canh kiện chính trong lòng phạm nói thầm, liền liếc mắt một cái thấy được vừa rồi ng ấ ở hấn bên phải nữ hài.

"Người cũng tới ăn cơm?" Canh kiện chủ động cùng nàng nói câu lời nói.

Nữ hài mặt hơi hơi đỏ lên, nhỏ giọng đối canh kiện nói: "Ta nghe người nói chúng ta kia tiết thùng xe WC nháo quý, cho nên liền....." Nói xong nàng có chút không hảo ý nhìn về phía nơi này WC.

Canh kiện một chút liền minh bạch, vì thế liền đối nàng nói: "Không có việc gì, người sẽ sợ hãi, ta có thể ở ngoài cửa chờ người."

Nữ hài hiển nhiên có chút ngượng ngùng, vội nói: "Không cần, nơi này hấn là không có việc gì, người đi về trước đi."

Canh kiện không lại nói cái gì, đành phải hậm hực hướng chính mình thùng xe đi đến, này dọc theo đường đi hấn gặp được lũ khách đều cảm giác quái quái, chỉ có vừa rồi nữ hài còn tính bình thường.

Ai ngờ hấn trở lại chính mình phía trước thùng xe, lại nhìn đến một vị đại gia đang ng ấ ở hấn vị trí thượng, hấn mọi nơi nhìn nhìn, có rất nhiều không chỗ ng ấ a, vì cái gì sẽ cố tình ng ấ ở hấn vị trí thượng đâu?

Vì thế canh kiện liền tưởng tiến lên cùng đại gia can thiệp một chút, nhưng hấn mới vừa đi một bước liền cương ở nơi đó, bởi vì hấn nhìn đến vị kia đại gia bên người, thành linh lập hấn phía trước đi WC thấy được kia căn quả trượng, hơn nữa từ mặt sau xem, cái này đại gia cũng rất giống vừa rồi biến mất ở WC vị kia đại gia.

Đột nhiên, có người ở canh kiện sau lưng thật mạnh chụp hấn một chút, dọa hấn thiếu chút nữa không nhảy dựng lên, quay đầu nhìn lại thế nhưng là Thâm cười xuyên.

"Anh em, người tưởng hù chết ta a!" Canh kiện vỗ chính mình ngực nói.

Chính là Thâm cười xuyên lại sắc mặt khó coi nói: "Người như thế nào lại ở chỗ này?"

Canh kiện bị hấn hỏi sững sốt, nghĩ thầm ta không ở nơi này hấn là đi chỗ nào a?

Thâm cười xuyên xem canh kiện vẫn luôn ngốc đứng không nói lời nào, liề nhìn thoáng qua thời gian, rặng sáng 4 điểm 15, xem ra lập tức liề phải đến tri bác, đành phải thở dài nói: "Thời gian mau tới không kịp, người tại hạ vừa đứng liề xuống xe!"

Canh kiện nghe xong lập tức phản đối nói: "Người có bệnh a, ta còn chưa tới trạm liề xuống xe, ta cũng không phải là tới Thanh Đảo nghỉ phép, ta là tới việc chung!"

Thâm cười xuyên xem hấn không nghe khuyên bảo liề lạnh mặt đối hấn nói: "Ta chính là đã đối với người tận tình tận nghĩa, người hiện tại không dưới xe, một hễ nhưng đừng hối hận!"

"Không hối hận, ta muốn xuống xe mới có thể hối hận đâu!" Canh kiện nói xong liề thở phì phì ng ẩ ở một cái khác không chỗ ng ẩ thượng.

Xe lửa thực mau liề sử vào tri bác nhà ga, bởi vì chỉ ở chỗ này dừng lại 2 phút, cho nên lên xe xuống xe người đầu hấn là thực vội vàng, nhưng canh kiện nhìn đến tình hình vừa lúc tương phản.

Xe lửa đến trạm sau, chỉ có lên xe không có xuống xe, hơn nữa sở hữu lên xe lữ khách đầu là bước chân chậm chạp, sắc mặt tái nhợt, bọn họ tựa hồ một chút cũng không tình nguyện thượng này chiếc xe lửa.

"Ồ....." Đoàn tàu phát ra một tiếng nổ vang, Thâm cười xuyên nhìn chậm rãi khởi bước xe lửa, lắc lắc đầu, r ẩ mới ng ẩ ở canh kiện mà đối diện.

Canh kiện nhìn đến Thâm cười xuyên ng ẩ xuống sau, chỉ là đối hấn nhún nhún vai nói: "Ta là cần thiết muốn ở Thanh Đảo xuống xe, nếu không ta liề sẽ ném bát cơm."

"Là bát cơm quan trọng vẫn là mệnh quan trọng?" Thâm cười xuyên lạnh lùng nói.

Canh kiện cũng ngữ khí bất thiện nói: "Đồ dạng quan trọng!"

Thâm cười xuyên cười lạnh một tiếng, liền nhắm mắt lại không nói.

Canh kiện trong lòng cái này khí a, hôm nay như thế nào sẽ gặp được như thế một cái quái nhân, vừa rồi còn nhìn qua man bình thường, như thế nào hẳn đi ăn cái cơm, trở về liền thần kinh có chút thất thường đâu?

Lúc này, vừa rồi đi cách vách thùng xe thượng WC nữ hài đã trở lại, nàng chậm rãi ngẩng trở lại chính mình vị trí.

Canh kiện từ mặt bên nhìn nàng, vốn định cùng nàng nói điếm cái gì, chính là lại thấy nàng sắc mặt không tốt lắm, liền đành phải từ bỏ.

"Tán gái muốn xem thời điếm, không phải cái gì thời điếm đều thích hợp!" Vừa rồi còn nhắm mắt không để ý tới chính mình Thâm cười xuyên đột nhiên nói chuyện.

Canh kiện tâm tư bị hẳn liếc mắt một cái nhìn trúng, trên mặt nhiều ít có chút xấu hổ, liền hậm hực nói: "Ta chỉ là tưởng cùng nàng liêu sẽ thiên nhi, tổng hảo quá dọc theo đường đi cùng người mắt to trừng mắt nhỏ hảo đi!"

Thâm cười xuyên không nói gì, chỉ là lại nâng lên tay nhìn thoáng qua thời gian.....

Thứ 36 Cái Chuyện Xưa Đỏ Mắt Đoàn Tàu (Tam)

"Người thực đuổi thời gian sao? Luôn xem biểu?" Canh kiện buồn bực hỏi.

Nhưng Thâm cười xuyên lại nói: "Ta không phải ở đuổi thời gian, mà là ở tính thời gian." Nói xong hẳn lại nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ như mực bóng đêm, rồi mới sâu kín nói: "Thời gian mau tới rồi."

Canh kiện cảm giác Thẩm cười xuyên thật sự là cái quái nhân, liền không đáp để ý đến hắn, tưởng nhắm mắt dưỡng thần một hồi, ai ngờ hắn mới vừa ngủ không một hồi, liền nghe được xe lửa bên ngoài vang lên một cái tiếng sấm, chấn canh kiện một chút liền buồn ngủ toàn vô.

"Đây là cái gì quý thời tiết!" Canh kiện bất mãn nói.

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía đối diện Thẩm cười xuyên, thế nhưng phát hiện sắc mặt có chút khẩn trương, "Anh em, người xảy ra chuyện gì?"

Thẩm cười xuyên lại nhìn thoáng qua thời gian nói: "Này chiếc xe lửa ở quá 13 phút liền sẽ cùng một khác chiếc nghênh diện sử tới đoàn tàu chạm vào nhau!"

Canh kiện nghe sau cái thứ nhất phản ứng là người này lại ở hù dọa hắn, nào có người có thể biết trước tương lai đâu?

Xem canh kiện không quá tin tưởng chính mình, Thẩm cười xuyên cũng không tức giận, vẫn là vẫn như cũ yên lặng nhìn ngoài cửa sổ đêm tối.

Rạng sáng 4 điểm 35 phân, canh kiện đứng dậy lắc lắc chính mình cứng đờ xương cốt, hắn dư quang đột nhiên quét đến thứ năm lễ khách biểu tình rất quái dị, có thậm chí thấy người máu tươi!

Cái này làm cho canh kiện không tự chủ được đánh một cái giật mình, mà khi hắn cẩn thận hướng bốn phía nhìn lại khi, mọi người lại đều thực bình thường.

Chẳng lẽ là chính mình hoa mắt? Canh kiện xoa xoa mắt, rồi mới liền tưởng cùng đối diện Thẩm cười xuyên liêu một lát thiên, tuy rằng hắn ở canh kiện trong mắt cái quái nhân, chính là từ từ đêm dài, chính mình lại ngủ không yên, có thể có người tâm sự thiên nhiên cũng là chuyện tốt.

"Anh em, người đây là đi đâu a?" Canh kiện không lời nói tìm lời nói hỏi.

"Cùng người giống nhau." Thâm cười xuyên tựa hồ không nghĩ nhiều cùng hẳn vô nghĩa.

"Người cũng đi Thanh Đảo?"

"Cũng không xem như, bởi vì nơi này người đầu đến không được Thanh Đảo."

Canh kiện vừa nghe, nghĩ thầm: Lại tới nữa, lại bắt đầu không bình thường.

Thâm cười xuyên nhìn ra canh kiện tâm tư, hẳn chuyện vừa chuyện, hỏi canh kiện: "Người lớn nhất nguyện vọng là cái gì?"

"Ta?" Canh kiện không nghĩ tới Thâm cười xuyên sẽ đột nhiên hỏi chính mình vấn đề này.

Hắn gãi gãi đầu, nói: "Ta là cái công ty viên chức nhỏ, lớn nhất nguyện vọng tự nhiên là có thể thăng chức tăng lương, đương nhiên còn có chính là ở Bắc Kinh có cái gia."

Nhìn canh kiện tràn đầy hy vọng mặt, Thâm cười xuyên tựa hồ minh bạch, liệt thương mỗi người đầu có như thế một cái hai cái tiêu tâm nguyện, tuy rằng nhỏ bé lại làm người cảm thấy hạnh phúc, cũng chính bởi vì vậy, bọn họ mới chậm chạp không muốn rời đi?

Lúc này phía trước nữ hài khả năng cũng là ngủ không được, thế nhưng đi đến bọn họ hai người bên người ngủ xuống, nữ hài đối bọn họ ngọt ngào cười nói: "Thiên lập tức liền phải sáng, ta cũng ngủ không được, xem các người liệu thực vui vẻ, hơn nữa ta một cái hảo sao?"

Canh kiện đương nhiên không thể cự tuyệt vị này mỹ lệ nữ hài, cười cười nói: "Người đến nào xuống xe?"

"Thanh Đảo, các người đâu?"

Canh kiện cao hứng nói: "Thật tốt quá, ta cũng đi Thanh Đảo, đây là ta lần đầu tiên tới Thanh Đảo."

Nữ hài mỉm cười đối canh kiện nói: "Là sao, vậy người cần phải nhiều chơi mấy ngày, ta là Thanh Đảo người, ta có thể phụ trách nhiệm nói cho người, tới Thanh Đảo không ăn hải sản, liên tính người đến không!" Nói xong nàng lại quay đầu nhìn về phía Thâm cười xuyên: "Vậy còn người? Đến nơi nào xuống xe?"

Thâm cười xuyên không nghĩ tới nàng sẽ đột nhiên hỏi chính mình, đành phải tùy miệng nói một câu: "Thanh Đảo."

Canh kiện nghe xong đối hấn mắt trợn trắng, nghĩ thầm, anh em! Người vừa rồi cùng ta bậy bạ một đồng, cảm tình vẫn là đi Thanh Đảo a!

Đột nhiên, thùng xe mãnh liệt chấn động một chút, dọa nữ hài hoa dung thất sắc, một chút liên từ chỗ ngồi thượng đứng lên nói: "Đây là chuyện như thế nào? Không phải là xe lửa muốn ra trục trặc đi?"

Canh kiện cũng là lần đầu gặp được loại tình huống này, hấn tuy rằng thường xuyên ngồi xe lửa, nhưng thật đúng là lần đầu tiên cảm giác được xe lửa như thế mãnh liệt chấn động.

"Có thể hay không là động đất?" Canh kiện hỏi Thâm cười xuyên.

Thâm cười xuyên chậm rãi đứng lên, hấn nhìn thoáng qua trong xe tình huống, rồi mới lạnh lùng nói: "Không phải động đất, là đã đến giờ!"

Hấn vừa dứt lời, chỉ thấy một đạo bạch quang từ xe đầu một chút hướng đuôi xe di động, nó sở kinh chỗ trong xe, từ chân tường đến trên mặt đất hết thấy, đầu bắt đầu biến tích loang lổ, mà phía trước còn thực bình thường lữ khách, hiện tại một đám đầu biến ánh mắt đại ra.

Ra một vốn một lời có thể, canh kiện cảm giác được bạch quang đáng sợ, hấn không nghĩ làm chính mình bị bạch quang chiếu đến, vì thế hấn liên liêu mạng hướng đuôi xe chạy tới, chính là coi như hấn đột nhiên tìm lái xe sương môn trong nháy mắt, hấn hoàn toàn sững sờ ở nơi đó.

Cửa xe ngoại cũng là không một khác tiết thùng xe, mà là vô cùng vô tận hắc ám.....

"Đây là chuyện như thế nào?" Canh kiện sợ hãi nhìn về phía Thẩm cười xuyên.

Nhưng Thẩm cười xuyên còn không có tới kịp trả lời hắn, hắn liền nhìn đến vừa rồi còn cùng chính mình vừa nói vừa cười nữ hài, lúc này lại biến dị thường khủng bố!

Nữ hài màu trắng váy liền áo thượng tràn đầy biến thành màu đen vết máu, nàng đầu hướng sau xoay chuyển 270 độ, bên phải cánh tay cũng chỉ dư lại một tiểu tiết đại cánh tay, một cây đoạn rút bàn chân từ nàng bụng nhỏ xuyên qua!

Mắt thấy bạch quang liền phải chiếu đến chính mình, canh kiện một phút đồng hồ cũng không nghĩ nhiều dài ở chỗ này, hắn xoay người kéo ra cửa xe, thả người nhảy vào hắc ám giữa.

Nhưng chờ hắn hai chân rơi xuống đất khi, lại phát hiện chính mình lại về tới trong xe, lúc này toàn bộ thùng xe đều bị kia ta chói mắt bạch quang bao phủ, mỗi người trên mặt đều là một mảnh trắng bệch.

Canh kiện cúi đầu nhìn về phía chính mình trên người, chỉ thấy hắn trên người không có quá nhiều vết máu, chỉ là hắn ngực chỗ có một khối đáng sợ ao hãm.

Tùng đột ong minh thanh chấn canh kiện đầu xuyên tim đau! Trước mắt cảnh vật cũng đều biến thành hắc bạch sắc, hắn nỗ lực nhìn về phía Thẩm cười xuyên: "Ta đây là xảy ra chuyện gì?"

"Người đã chết....."

Canh kiện không thể tin tưởng chính mình liền như thế đã chết, hắn năm nay mới 25 tuổi, còn không có bạn gái, cha mẹ hắn chỉ có hắn này một cái nhi tử, hắn không thể chết được a!

Thẩm cười xuyên xem canh kiện biểu tình càng ngày càng vắn vẹo, liền nhẹ nhàng hỏi hần một câu: "Người thật sự cái gì đều không nhớ rõ sao?"

Canh kiện mê mang lắc đầu nói: "Ta chỉ nhớ rõ chính mình muốn đi Thanh Đảo đưa một phần công ty nhu cầu cấp bách văn kiện, rồi mới liền..... Cái gì đều không nhớ rõ."

Thẩm cười xuyên nghĩ nghĩ, từ trên người móc ra chính mình di động, ở bên trong tìm ra một cái tin tức làm canh kiện xem.

2008 năm 4 nguyệt 29 ngày 4 khi 41 phân, Bắc Kinh khai hướng Thanh Đảo t198 thứ lữ khách đoàn tàu vận hành đến Sơn Đông tỉnh cảnh nội keo tế đường sắt chu thôn đến vương thôn gian thoát tuyến, cùng yên đài đến Từ Châu 5035 thứ xe khách chạm vào nhau. Đã tạo thành 70 người tử vong, 416 người bị thương.....

"Này không phải ta nghĩ kia tranh xe sao?" Canh kiện giật mình nói.

Thẩm cười xuyên ngữ khí tận lực bình thản nói: "Đây đều là 8 năm trước sự tình."

Canh kiện sửng sốt, "Ta đều đã chết 8 năm?"

Thẩm cười xuyên gật gật đầu.

Liền ở một vòng trước, Thẩm cười xuyên một cái bằng hữu giới thiệu tới một vị có tiền thổ hào, vị này thổ hào tưởng khai một nhà đoàn tàu chủ đề nhà ăn, vì thế liền ra tiền mua sắm một ít đường sắt đăng báo phở thùng xe.

Vừa mới bắt đầu còn đều hảo hảo, hết thấy đều thực bình thường, mà khi nhà ăn hết thấy chuẩn bị ổn thoả, lập tức liền phải mở cửa buôn bán khi, lại đã xảy ra một kiện việc lạ.....

Thứ 36 Cái Chuyện Xưa Đồ Mất Đoàn Tàu (Bốn)

Hôm nay buổi tối, thổ hào thủ hạ một cái giám đốc, cùng bình thường giống nhau kiểm tra rồi một chút nhà ăn các thùng xe, liền chuẩn bị đóng cửa tan tãn, đột nhiên nghe được một trận ho khan thanh từ nhà ăn trong phòng vệ sinh truyền đến.

Lúc ấy hắn còn tưởng rằng là nhà ăn công nhân ở bên trong, vì thế liền đối trong phòng vệ sinh nói: "Ai ở bên trong đâu? Ta lập tức liền đóng cửa!"

Nhưng ai biết bên trong lại truyền đến một cái lão nhân thanh âm nói: "Ta còn không có xong việc đâu, hảo hảo xếp hàng!"

Cái này làm giám đốc không hiểu ra sao, chính là xuất phát từ lễ phép, nhân gia ở ra cung, người tổng không tốt hơn đi phá cửa đi, chính là giám đốc ở ngoài cửa chờ mãi chờ mãi, bên trong người chính là không ra!

Vì thế giám đốc đành phải vỗ vỗ nói: "Ai ở bên trong đâu? Ta muốn đóng cửa!"

Nhưng lần này bên trong lại rất an tĩnh, không ai trả lời hắn, cái này giám đốc cũng là cái gan lớn người, hắn cũng không hướng địa phương khác tưởng, liền tìm tới dự phòng chìa khóa mở ra buồng vệ sinh môn, kết quả..... Bên trong căn bản là không có người.

Cái này giám đốc lúc ấy cũng có chút phát mao, liền vội vội vàng vàng khóa lại môn rời đi, kết quả ngày hôm sau mọi người đi làm khi lại phát hiện, vốn dĩ sạch sẽ mặt đất, tựa như có rất nhiều người dẫm quá giống nhau, trên mặt đất tất cả đều là vỏ trái cây giầy tiết, toàn bộ hoàn cảnh thật đúng là cùng xe lửa trong xe không sai biệt lắm, ngay cả trong xe hương vị đều giống nhau như đúc!

Còn hảo công nhân nhóm tay chân lạnh lẽo, không một hễ liền đem nhà ăn lại lần nữa quét tước một lần, cũng không có ảnh hưởng cùng ngày khai trương, nhưng sự tình cũng đủ tà môn.

Sau tới thổ hào tìm người sau khi nghe ngóng mới biết được, hắn bởi vì ham tiện nghi, mua 5 tiết giá cả phi thường thấp cũ thùng xe, trong đó có

tam tiết đã từng ra quá sự cố, lại còn có đã chết rất nhiều người.

Chính là hiện tại hối hận cũng đã chậm, vừa mới bắt đầu việc lạ cũng chỉ là ở tan tằm sau mới xuất hiện, sau tới liên biến càng thêm nghiêm trọng, có một lần một vị khách nhân, mới vừa ng ẩ xuống chuẩn bị điếm cơm, liên ghênh diện thấy được một vị xinh đẹp nữ nhân viên tàu.

Vị khách nhân này còn tưởng rằng là nhà ăn người phục vụ, đã kêu trú nàng yếu điếm cơm, ai ngờ vị kia nữ nhân viên tàu thế nhưng trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái nói: "Có bệnh đi người! Muốn ăn cơm chính mình đi toa ăn điếm đi!" R ồi mới liên xoay người ra thùng xe.

Cái này khách nhân tức khắc là nổi trận lôi đình, hấn lập tức gọi tới giám đốc khiêu nại, chính là đương hấn đem sự tình vừa nói khi, giám đốc lại sắc mặt trắng bệch nói: "Thực xin lỗi, thực xin lỗi, ta tới tự mình vì ngài phục vụ như thế nào?"

Sự sau vị kia giám đốc lại nói: Nơi này người phục vụ căn bản không có xuyên nhân viên tàu chế phục!

Cuối cùng cũng là thật sự không có biện pháp, thổ hào mới thác bằng hữu tìm được r ồi Thẩm cười xuyên, tưởng cứu hấn hỗ trợ giải quyết một chút, bằng không bọn họ chủ đề nhà ăn khẳng định khai không nổi nữa.

Vừa mới bắt đầu Thẩm cười xuyên là không nghĩ tiếp, bởi vì loại tình huống này giống nhau đầu là vong hồn lưu luyến nhân gian sở làm cho, sau tới thổ hào lại cùng hấn nói, nhà ăn theo dõi, mỗi ngày rạng sáng 4 điếm 40 phân tả hữu đầu sẽ có bạch quang cùng vang lớn xuất hiện, chính là phụ cận người lại cái gì cũng nghe không thấy!

Thẩm cười xuyên cảm thấy có khả năng là này đó chết đi mọi người, còn đang không ngừng lặp lại đâm xe trong nháy mắt, này đối vong hồn là kiện phi thường thống khổ sự tình, bọn họ mỗi ngày đầu phải trải qua một lần chính mình tử vong nháy mắt, có thậm chí cũng không biết chính mình đã chết!

Canh kiện chính là như vậy, hần mỗi ngày đều phải một lần nữa trải qua một lần xảy ra chuyện kia một ngày đã phát sinh sở hữu sự tình, ký ức giống như là một cái chết tuần hoàn, lặp đi lặp lại.....

"Ta muốn biết, cha mẹ ta còn hảo sao?" Canh kiện khóc lóc hỏi hần.

Thẩm cười xuyên từ trên người lấy ra một trương ảnh chụp đưa cho canh kiện nói: "Đây là cha mẹ gần nhất một trương ảnh chụp, bọn họ đều về hưu, thân thể còn tính không khỏe mạnh, tuy rằng mấy năm trước bọn họ bởi vì người chết mà thương tâm đã lâu, nhưng là hiện tại cũng coi như một chút đi ra, quốc gia cũng cấp với bọn họ hợp lý bồi thường, cho nên người đại có thể yên tâm."

Canh kiện nhẹ nhàng vuốt trong tay ảnh chụp, hần tưởng tượng không đến, cha mẹ biết hần khi chết biểu tình nên có bao nhiêu sao thương tâm a! Nếu sớm biết rằng sẽ như vậy, còn không bằng nhiều ở bọn họ bên người bồi bọn họ mấy năm đâu!

Thật lớn bi thương cảm nhân vòng quanh canh kiện nội tâm, đối với cha mẹ lưu luyến cùng đối chính mình vận mệnh bất công làm hần vẫn luôn vây ở chỗ này.

Thẩm cười xuyên xem hần tỏ vẻ phức tạp, liền đối hần nói: "Người nên đã tỉnh, người nhìn xem người sau lưng, này đó cùng người giống nhau vong hồn, bọn họ đều là bởi vì người mới có thể bị nhốt tại nơi đây không thể đi đâu thay! Buông tay đi, người lần này xe vĩnh viễn vô pháp đến trạm, bởi vì người đã trước tiên xuống xe!"

Canh kiện dùng tay phủng cha mẹ ảnh chụp thất thanh khóc rống..... Hần không cam lòng, thật sự không cam lòng.

"Người có thể đem này bức ảnh thiêu cho ta sao?"

Thẩm cười xuyên nói: "Đương nhiên có thể."

"Còn có..... Chính là ta ở ngân hàng còn có một bút gửi ngân hàng, bọn họ cũng không biết, khẳng định cũng không có lấy ra, người có thể giúp ta

đem account chuyên cáo cho bọn họ sao? Đây đâu là này công tác mấy năm nay tránh vất vả tiền, tuy rằng không nhiều lắm, nhưng cũng xem như báo đáp bọn họ dưỡng dục chi ân!"

Thẩm cười xuyên gật đầu đồng ý sau, canh kiện liền báo ra một chuỗi con số.....

Mấy ngày sau thổ hào chủ đền nhà ăn một lần nữa khai trương, còn mời Thẩm cười xuyên đi, chính là bị hắn lời nói dụ dỗ cự tuyệt, bởi vì hắn còn có một việc không làm, đó chính là đi xem canh kiện cha mẹ.

Ảnh chụp chỉ là Thẩm cười xuyên thủ thuật che mắt, hắn cũng không biết canh kiện cha mẹ quá có được không.....

Nhưng Thẩm cười xuyên biết, có thể lừa quỷ một lần, quyết không thể lừa quỷ lần thứ hai, lần này nhất định phải thực hiện hắn hứa hẹn.

Canh kiện gia ở Tứ Xuyên một cái tiểu huyện thành, trải qua nhiều mặt hỏi thăm, Thẩm cười xuyên mới tìm được canh kiện mà cha mẹ.

Đáng tiếc phụ thân hắn ở hai năm trước bị ung thư, hiện giờ sớm đã qua đời, canh kiện lúc trước bả thường kim cấp phụ thân xem bệnh cũng hoa không sai biệt lắm.

Nhìn thấy canh mù mù sau, Thẩm cười xuyên nói chính mình là canh kiện đại học đồng học, đi công tác đi ngang qua nơi này, liền tới thế canh kiện xem bọn hắn, không nghĩ tới bá phụ đã không còn nữa.

Canh kiện mù mù so thực tế tuổi tác nhìn qua muốn lão rất nhiều, một nữ nhân trước sau đã trải qua tang tử cùng tang phu chỉ đau, liền tính lại kiên cường, cũng rất khó không tiều tụy.

Thẩm cười xuyên lấy ra một trương tờ giấy đưa cho canh kiện mẫu thân: "A di, ta là canh kiện phía trước một cái tài khoản, bên trong hắn là còn có chút tiền, ta suy đoán các người khả năng không biết, cho nên liền tự mình đi một chuyến tới nói cho người, đây là Bắc Kinh ngân hàng, ngài đến yêu cầu tự mình đi tranh Bắc Kinh mới được!"

Canh kiện mẫu thân đầu tiên là sừng sốt, tiếp theo liền ôm tờ giấy thất thanh khóc rống lên.....

Ở Thẩm cười xuyên dưới sự trợ giúp, canh kiện mẫu thân thực mau liền lấy ra canh khoẻ mạnh ngân hàng gửi ngân hàng, không tính nhiều, tổng cộng 57800 nguyên.

Nhưng này đối với một cái mất đi nhi tử mẫu thân mà nói, đã là phi thường quan trọng! Đây là nhi tử để lại cho nàng một mảnh hiếu tâm..... Không phải bao nhiêu tiền có thể cân nhắc.

Thẩm cười xuyên cũng hy vọng canh kiện vọng hồn không cần ghi hận chính mình lừa hấn mới hảo, bởi vì hấn nếu trẻ đem canh kiện tiễn đi, cùng hấn cùng nhau bị nhốt mặt khác vọng linh cũng tất nhiên sẽ tâm sinh oán khí, đến lúc đó chính là tương thiên sư chuyển thế cũng rất khó thu thật như thế nhiều ác quỷ!

Với này làm sự tình phát triển đến không thể thu thật nông nổi, còn không bằng rải một cái thiện ý nói dối, trước tiễn đi bọn họ lại nói.

Nhân sinh vô thường, mọi chuyện hay thay đổi, cùng với vì bỏ qua mà tiếc nuối hối hận, không bằng sẵn hiện tại, hành động lên.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Đệ Tam Mười Bảy Cái Chuyện Xưa Văn Phòng Có Quỷ (Một)

Ở vào trung tâm thành phố 29 tầng thương nghiệp cao ốc, một đám người chính vây ở một chỗ lắm nhằm lần nhằm nói cái gì, đương vai tên cảnh sát từ một gian công ty đại môn nâng ra một khối thi thể sau, mọi người nháy mắt an tĩnh.

Nhìn dưới lầu xe cảnh sát khai đi sau, một người mặc màu xanh ngọc chức nghiệp trang nữ nhân xoay người cùng đối diện nam nhân nói: "Tháng này cái thứ ba, hiện tại người như thế nào như thế yếu ớt?"

Đối diện nam nhân kêu Triệu đúng một, là bạch y lan phó thủ, năm nay hơn ba mươi tuổi, đây mặt khéo đưa đây, "Bạch tổng, công ty vẫn là theo thường lệ cấp mai táng tiền an ủi?"

Nữ nhân gật gật đầu nói: "Này đó tiền không thể tỉnh, đây là cấp bên ngoài người sống xem, bất quá ta nghe nói lão Lưu trong nhà cũng là thượng có lão hạ có tiểu, cũng quái đáng thương." Nói xong nàng lại từ trong ngăn kéo lấy ra một cái phong thư ném vào trên bàn, "Này một vạn đồng tiền lấy ta cá nhân danh nghĩa cho hân người trong nhà."

Triệu đúng một đi ra lão bản văn phòng, trong tay phong thư có chút trầm trọng, hân cùng lão Lưu nhận thức cũng có mười mấy năm, tuy rằng bạch tóm lại trước vẫn luôn tưởng xào hân, chính là hiện tại người đầu đã chết, hay là nên cho hân ứng có đãi ngộ.

Nghênh diện đi tới mấy cái tuổi trẻ nữ hài tử, vẻ mặt khuôn mặt u sầu nhìn về phía Triệu đúng một, "Triệu giám đốc, bạch tổng như thế nào nói?"

Triệu đúng một giờ giờ lên trong tay phong thư nói, "Cùng phía trước hai vị đồng sự giống nhau, đều có mai táng tiền an ủi, bởi vì suy xét đến lão Lưu trong nhà tình huống tương đối khó khăn, phương diện này tiền là bạch tổng tư nhân cấp."

"Người đầu đã chết, đưa tiền còn có cái gì dùng?" Trong đó một cái nữ hài nói.

Triệu đúng một trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái nói: "Đừng không biết đủ, có tiền lấy tổng so mất cả người lẫn của cường!" Mọi người tức khắc không nói chuyện nữa.

Quan Tiểu Đồng là ngày đầu tiên đến nhà này công ty đi làm, đối với nàng cái này vừa mới tốt nghiệp lẳng đầu thanh tới nói, có thể mượn người nàng, thật là lớn lao ban ân, nhân sự bộ chủ quản lần nữa đối nàng nói, nếu muốn ở cái này công ty quá thời gian thử việc, liền hai chữ, cần miễn!

Vì thế nàng mỗi ngày đầu là công ty sớm nhất một cái tới, cũng là công ty nhất văn một cái đi, trong công ty lão công nhân đầu đối nàng nói, chờ

người qua thực tập kỳ liên không cần như thế mệt mỏi, chính là thực tập kỳ muốn một năm đâu!

Đây cũng là không có biện pháp sự tình, đối với nàng loại này chức trường tân nhân, năng học năng hành mới là ngành đạo lý, một mặt oán giận chỉ biết chẳng làm nên trò trống gì, nàng tin tưởng chính mình nỗ lực liên nhất định sẽ có thu được hũ báo kia một ngày!

Chính là ở người khác trong mắt, Quan Tiểu Đờng chính là một cái ngọc nữ, bởi vì phía trước công ty ở một tháng thời gian, hợp với có ba cái đờng sự ở ban đêm tăng ca khi đột nhiên chết đột ngột, cho nên mới lâm thời tìm tới một đám thực tập sinh tới cho đủ số.

Bởi vì chuyện này bạch tổng cố ý tự mình cấp sở hữu lão công nhân khai một cái cao tầng hội nghị, nghiêm cấm cùng mới tới thực tập sinh đề cập phía trước ba cái đờng sự sự tình, nếu không tra được giống nhau sa thải.

Đại lão bản đầu lên tiếng, chỉ cần còn tưởng ở cái này trong công ty hỗn ai còn dám đề? Cho nên giống Quan Tiểu Đờng này phê mới tới tập thật sinh, đối phía trước sự là một chút cũng không hiểu biết.

Hôm nay buổi tối, vốn là không tới phiên Quan Tiểu Đờng tăng ca, ai ngờ giám đốc lâm thời làm nàng hũ công ty chuẩn bị một phần văn kiện, bởi vì nàng là thực tập sinh, công ty bất luận cái gì văn kiện đều không được mang về nhà làm, cho nên nàng đành phải suốt đêm đánh xe chạy về công ty.

Nói tăng ca liên tăng ca, nàng tuyệt không câu oán hận! Đương nhiên, này chỉ là ngoài miệng không có câu oán hận, trong lòng khẳng định là có chút không dễ chịu.

Tiến cao ốc trước môn bảo an liên về mặt kính ngọc nói: "Tiểu nha đầu, cái này điểm người còn dám tới công ty?"

Quan Tiểu Đờng bất đắc dĩ nói: "Ta cũng không có biện pháp, giám đốc lâm thời làm ta chuẩn bị ngày mai buổi sáng phải dùng văn kiện, ta chỉ có

thể h ồi công ty tăng ca!"

Bảo an vừa định nói chút cái gì lại chưa nói xuất khẩu, chỉ là từ trước trên đài lấy ra một trương danh thiếp đưa cho Quan Tiểu Đ ồng nói: "Này mặt trên có số di động của ta cùng bảo an văn phòng điện thoại, nếu gặp được cái gì sự li ền cho ta gọi điện thoại, người một cái tiêu cô nương cũng không dễ dàng."

Quan Tiểu Đ ồng cảm tạ bảo an đại ca, li ền một người thượng thang máy, các nàng công ty ở 26 lầu, thang máy chậm rãi hướng về phía trước bò sát, "Đình....." Thang máy phát ra một tiếng thanh thúy thanh âm, môn lại ở 18 lầu chính mình mở ra.

Chính là bên ngoài đen nhánh một mảnh, căn bản không có người, Quan Tiểu Đ ồng cũng dọa nhảy, chính là nàng là cái thần kinh đại đi ều nữ sinh, nhìn nhìn không ai, li ền lại ấn hạ thượng hành kiện.

Thang máy tiếp theo thượng hành, mắt thấy li ền phải đến 26 lầu, Quan Tiểu Đ ồng cũng không nghĩ tới thang máy còn sẽ ở 25 mở ra, ở hảo không hề chuẩn bị tâm lý dưới tình huống, thấy được một vị cả người một khối hoàng một khối bạch lão thái bà!

"A!" Quan Tiểu Đ ồng dọa phát ra một tiếng thét chói tai.

Ngoài cửa lão thái bà cũng giống như không nghĩ tới sẽ có người xuất hiện giống nhau, cũng hoảng sợ, r ồi mới li ền xoay người chạy mất, cửa thang máy đợi một h ồi, lại tự động đóng lại, Quan Tiểu Đ ồng dọa vội cấp vừa r ồi bảo an đại ca gọi điện thoại.

"Bảo, bảo an đại ca, ta vừa r ồi ở, ở thang máy....." Nàng lời nói còn chưa nói xong, li ền nghe bảo an nói: "Ai nha, nương ngừng, người vừa r ồi chạy quá nhanh, ta không quên nói cho người, nếu người ở thang máy nhìn đến một cái trên mặt một khối bạch một khối hoàng lão thái thái không cần sợ hãi, đó là xấu bà, là ở buổi tối tới cao ốc quét tước vệ sinh."

Quan Tiểu Đ ồng lúc này mới đem tâm đặt ở trong bụng, "Bảo an đại ca, công ty vì cái gì muốn thuê như thế..... Một vị bà bà a?"

Bảo an thở dài nói: "Nàng là cái người tàn tật, sẽ không nói, hơn nữa có lang ben, cho nên nhìn qua thực dọa người, chính là người đừng sợ, nàng không phải người xấu! Bởi vì lớn lên quá dọa người, vẫn luôn đều không có công tác, sau tới vẫn là xã khu nhân viên công tác liên hệ tới rồi cao ốc người phụ trách, nói là tưởng cho nàng tìm một phần bảo khiết công tác, chính là bởi vì nàng lớn lên có điểm dọa người, liền đành phải đồng ý làm nàng ở buổi tối tới quét tước."

"Như vậy a, được rồi, bảo an đại ca, nghe người như thế vừa nói ta liền một chút cũng không sợ hãi, liền sau nhìn thấy xấu bà ta phải hướng nàng nói lời xin lỗi, ta mới vừa phản ứng có điểm đại, khả năng đem nàng cũng dọa tới rồi." Quan Tiểu Đổng có chút ngượng ngừng tưởng nói.

Bảo an cười cười nói: "Không có việc gì, một hồi ta nhìn đến nàng thay người nói một tiếng không phải được rồi, người liền đầu tiên nhìn đến nàng có cái này phản ứng cũng bình thường."

Cúp điện thoại sau, Quan Tiểu Đổng đi tới công ty cửa, xoát gác công tạp sau nàng đẩy cửa liền đi vào, ban ngày thời điểm người đến người đi công ty hiện tại lại là dị thường yên tĩnh, cái này làm cho Quan Tiểu Đổng trong lòng cũng khó tránh khỏi có chút sợ hãi.

Nàng nhanh chóng đi vào chính mình vị trí, mở ra máy tính bắt đầu công tác, nàng chỉ nghĩ sớm làm xong sớm về nhà.

Bởi vì chỉ có nàng một người công tác, cho nên nàng chỉ mở ra chính nàng trên bàn đèn, mà nàng bốn phía tất tối tăm không ánh sáng, nhưng đang lúc Quan Tiểu Đổng cẩn thận so với văn kiện sự, ly nàng không xong chỗ một đài máy in đột nhiên khởi động!

Quan Tiểu Đổng sửng sốt, nàng cũng nghe tới rồi máy in thanh âm, chẳng lẽ là đồng sự tan tành khi không quan sao? Nàng chậm rãi đứng lên, đã đến máy in bên cạnh, chỉ thấy trong bóng đêm từng đạo lam quang từ máy in xẹt qua.

Ban ngày thời điểm nàng thường xuyên dùng này đài máy in sao chép văn kiện, trước nay không cảm thấy nó phát ra quang có như thế quỷ dị

cùng người!

Đệ Tam Mười Bảy Cái Chuyện Xưa Văn Phòng Có Quý (Nhị)

Quan Tiểu Đồng từ máy in xuất khẩu, lấy ra một tá a4 giấy, mặt trên đầu là một ít lung tung rối loạn đồ án, không có gì ý nghĩa, vì thế nàng liền đóng lại máy in ngu ồn điện chốt mở, rồi mới an tâm về tới chính mình vị trí tiếp tục công tác.

Nàng vẫn luôn vội tới rồi 12 điểm nữa, mới rồi cuộc đêm ngày mai phải dùng văn kiện cấp thu phục, vì thế nàng liền mở ra máy in chuẩn bị đóng dấu, ai ngờ nàng cực cực khổ khổ chuẩn bị văn kiện, từ lúc ấn vừa ra tới, thế nhưng lại là một đồng kỳ quái đồ án, căn không phải nàng văn kiện.

Quan Tiểu Đồng có chút tức giận vỗ vỗ máy in, chỉ nghe "Chi chi....." Một tiếng, máy in liền không điện! Nàng hoàn toàn tròn tròn mắt, không phải bị nàng làm hỏng rồi đi? Nay nếu là làm nàng bực thường, nàng vừa mới mới vừa đi làm, khẳng định là bực không dậy nổi!

Liền ở Quan Tiểu Đồng chính vội vã cúi đầu kiểm tra máy in khi, một cái bóng đen từ nàng sau lưng chậm rãi tới gần nàng.....

"Yêu cầu hỗ trợ?"

Quan Tiểu Đồng quay đầu nhìn lại, nàng sau lưng không biết cái gì khi đứng một cái trung niên nam nhân, nàng có chút sợ hãi hỏi: "Người là ai?"

"Ta là công ty lão Lưu, người khẳng định là mới tới thực tập sinh đi, khó trách không quen biết ta!" Nam nhân cười nói.

Quan Tiểu Đồng có chút khẩn trương, nàng không biết này đài máy in có phải hay không bị chính mình cấp làm hỏng rồi, "Này, này đài máy in khả năng hư rồi!"

Lão Lưu cúi đầu nhìn nhìn nói: "Nga, không có việc gì, đừng lo lắng, đây là bệnh cũ, nó a liền cùng người giống nhau, thượng tuổi nữa ít đầu

có sẽ chút bệnh cũ, chỉ cần người nắm đúng một tu liễn hảo."

Còn đừng nói, lão Lưu chỉ mân mê vài cái, này đài có tính cách máy in lại lần nữa khởi động.

"Cảm ơn người lão Lưu! Không, ta kêu người lão Lưu quá không lễ phép, nếu không ta kêu sư phụ của người đi! Người có thể nhiều giáo dạy ta công ty quy củ sao?" Quan Tiểu Đổng thiên chân nói.

Lão Lưu ngược ngừng nói: "Ta cũng chỉ là ở công ty năm đầu nhiều điểm, cho nên hiểu so người nhiều, chính là có chút tân đồ vật vẫn là không bằng các người tuổi này tiếp thu mau, chúng ta có thể cho nhau học tập a!"

Quan Tiểu Đổng ở lão Lưu dưới sự trợ giúp thực mau hoàn thành trong tay công tác, nằng thân cái đại đại lười eo, ngẩng đầu nhìn thời gian, rạng sáng 2 điểm nhiều, vì thế liễn đối lão Lưu nói: "Người còn có bao nhiêu không có làm, nếu không ta giúp người?"

Lão Lưu xem Quan Tiểu Đổng tâm nhãn không tở, liễn đối nằng nói: "Người một cái nữ hài không cần về nhà quá muộn, trên đường nên không an toàn, đi thôi, ta một người có thể thu phục."

Cùng lão Lưu cáo biệt sau, Quan Tiểu Đổng một người ngẩng thang máy xuống lầu, thang máy chuyển về đến 18 lầu, "Đình....." Cửa thang máy lại một lần mở ra, chính là ngoài cửa vẫn là cái gì người đầu không có.

Quan Tiểu Đổng nghĩ thầm này thang máy khẳng định có vấn đề như thế nào luôn ở 18 tầng tự động dừng lại đâu, nằng không chút nghĩ ngợi giờ tay liễn ấn chuyển về kiện.

Đi ngang qua lầu một phòng an ninh, Quan Tiểu Đổng cùng bảo an đại ca phất phất tay liễn ra thương nghiệp cao ốc đại môn, đi chưa được mấy bước nằng liễn quay đầu nhìn về phía công ty nơi 26 lầu, nhưng 26 lầu cửa sổ đen nhánh một mảnh, một chút ánh đèn cũng không có.

Quan Tiểu Đ ồng nghĩ th ần, chẳng lẽ lão Lưu như thế mau li ền làm xong? Tính mặc kệ, bởi vì nàng thật sự là quá mệt nhọc.

Trở lại cùng bằng hữu cùng nhau hợp thuê trong căn phòng nhỏ, nàng một đầu trát ở trên giường, mặt cũng không tẩy li ền ngủ r ấ.

Ngày hôm sau buổi sáng Quan Tiểu Đ ồng thiếu chút nữa li ền đến muộn, còn hảo cùng phòng trụ Dĩnh Nhi đánh thức nàng, đương nàng hoang mang rối loạn đi vào công ty khi, vừa lúc gặp mấy ngày nay vẫn luôn mang nàng Triệu tử.

"Triệu tử sớm!" Quan Tiểu Đ ồng nhiệt tình cùng nàng chào hỏi.

Triệu tử tri ều Quan Tiểu Đ ồng gật gật đầu, r ấ mới cười cười nói: "Người như thế nào đi m ờ hôi đ ầy đ ầu?"

"Đừng nói nữa, ngày hôm qua giám đốc làm ta lâm thời tăng ca, ta làm được 2 điểm đa tài về nhà, hôm nay buổi sáng thiếu chút nữa không lên!" Quan Tiểu Đ ồng có chút buồn bực nói.

"Chờ người lại biên một đoạn thời gian, nên có thể đem công tác bắt được trong nhà đi làm, chúng ta hiện tại lão công nhân buổi tối đầu sẽ không ở công ty tăng ca, bởi vì....." Triệu tử nói đến một nửa, giống như nhớ tới cái gì lại đột nhiên câm miệng không nói.

"Bởi vì cái gì a?" Quan Tiểu Đ ồng tò mò hỏi.

Triệu tử có chút ghen lời, suy nghĩ một hồi mới nói: "Bởi vì hiện tại trong nhà đầu có internet, có thể làm tốt thượng truyền tới công tư hòm thư a!"

"Đúng vậy! Nếu là ta cũng có thể ở nhà tăng ca thì tốt r ấ, đúng r ấ Triệu tử, chúng ta công ty có hay không một vị họ Lưu trung niên nam nhân?"

Triệu tử nghĩ nghĩ nói: "Họ Lưu trung niên nam nhân có vài cái đâu? Người nói chính là cái nào a?"

"Nga, chính là ngày hôm qua hẳn giúp ta một cái vội, ta tưởng hôm nay hảo hảo cảm ơn hẳn."

Triệu tử nghe xong cười nói: "Thật là cái tiểu nha đầu, người một hồi nhìn đến hẳn liền tạ bái, úc, đúng rồi! Lưu chủ nhiệm cùng Lưu kế toán hôm nay đều không ở, bọn họ đi công tác, nếu người nói chính là bọn họ trung gian một vị, vậy người hôm nay khả năng không thấy được."

Quan Tiểu Đổng quả nhiên tại đây một ngày giữa đều không có nhìn thấy vị kia "Lão Lưu", tan tầm khi nài cùng mặt khác mấy cái mới tới thực tập sinh lại đều bị để lại xuống dưới tầng ca.

Tuy rằng công ty cho bọn hẳn dính ăn ngon công tác cơm, nhưng so sánh với chính mình cái kia tuy rằng đơn sơ lại rất ấm áp tiểu oa tới, Quan Tiểu Đổng càng thích về đến nhà ăn mì gói!

Ăn xong công tác cơm sau, vài người liền bắt đầu tăng ca thêm giờ làm khởi sống tới.....

"Các người biết công ty vì cái gì đột nhiên đưa tới chúng ta này một đám thực tập sinh sao?" Trong đó một cái nam sinh nhỏ giọng hỏi bọn hẳn.

Một cái khác nữ sinh nói: "Còn dùng hỏi, khẳng định là bởi vì chúng ta giá rẻ sức lao động bái!"

Nam sinh lắc đầu nói: "! Là bởi vì phía trước nơi này đã chết ba cái công nhân! Hiện tại công ty nhân thủ rõ ràng không đủ, đương nhiên muốn một lần nữa nhận người!"

Vài người nghe xong giật nảy mình nói: "Người nghe ai nói?"

Nam sinh đặc ý nói: "Ta ba ở Cục Công An công tác, cái này cao ốc ở không đến một tháng thời gian liền có ba cái công nhân chết đột ngột! Cho nên mới lại chiêu chúng ta này một nhóm người!"

Quan Tiểu Đổng nghe xong không cho là đúng nói: "Này cũng thực bình thường, hiện tại Bắc Kinh người như thế nhiều, mỗi ngày đều có nhân

sinh bệnh cũ chết, như mỗi người đâu có thể sống đến 100 tuổi, kia địa cầ
còn không nỗ mạnh nha!"

Ai ngờ nam sinh lại nói: "Người biết cái gì, này đó đã chết công nhân
đầu là tuổi không lớn, già nhất một cái cũng liền mới 40 xuất đầu, cái này
địa phương ở ban đêm chính là thực tà môn u....." Nói xong liền một trận
cười xấu xa.

Mấy nữ sinh đâu bị hắn nói trong lòng thẳng sợ, sôi nổi yêu cầ một
hồi làm hắn đưa chính mình về nhà, Quan Tiểu Đồng lại đem miệng một
phiết nói: "Thiệt, hù dọa ai a! Ta đêm qua còn không phải chính mình một
người ở chỗ này tặng ca sao!"

Mặt khác mấy nữ sinh tức khắc đầu tới sùng bái ánh mắt.....

Công tác hoàn thành sau, vài người cùng nhau ra cao ốc, Quan Tiểu
Đồng đi đến lầu một bảo an phục vụ đài khi, nàng nhìn đến đêm qua bảo
an, liền hướng hắn phất phất tay, bảo an đại ca cũng cười đối nàng gật gật
đầu.

Một người nữ sinh quay đầu lại nhìn về phía Quan Tiểu Đồng nói:
"Người cùng ai phất tay đâu?"

Quan Tiểu Đồng nói: "Úc, một cái bảo an đại ca!"

Nữ sinh triêu nàng phất tay phương hướng nhìn lại, chính là căn bản
một người đâu là không có, nữ sinh sắc mặt trắng nhợt, liền mau chân đánh
xe rời đi.

Đệ Tam Mười Bảy Cái Chuyện Xưa Văn Phòng Có Quỷ (Tam)

Quan Tiểu Đồng lại một lần giống chết cầu giống nhau về tới chính
mình tiểu trong ổ, Đinh Nhi vừa mới tắm rửa xong từ trong phòng vệ sinh
ra tới, vừa thấy Quan Tiểu Đồng mới trở về liền quan tâm hỏi: "Như thế
nào lại tặng ca, các người công ty cũng quá không đem thực tập sinh đương
người nhìn đi!"

Quan Tiểu Đồng một đầu nằm ở trên sofa, "Cứu mạng a, ai tới cứu vớt ta thoát ly khổ hải a!"

Dĩnh Nhi từ trong phòng bếp mang sang một chén rượu nếp than trứng gà canh nói: "Đến đây đi, tử tới cứu vớt người....."

Quan Tiểu Đồng nhìn trước mắt này chén canh cảm động thiếu chút nữa không khóc ra tới, "Dĩnh Nhi! Ta yêu người!"

Ngày hôm sau Quan Tiểu Đồng đang ở sao chép buổi chiều mở họp văn kiện, Triệu tử đột nhiên đi đến bên người nàng nói: "Bên kia nam nhân kia chính là Lưu kế toán, là người nói người kia sao?"

Quan Tiểu Đồng hướng Triệu tử ngón tay phương hướng nhìn lại, một cái mập mạp trung niên nam nhân, Quan Tiểu Đồng lập tức lắc đầu nói: "Không phải, không có như thế béo!"

Triệu tử gật gật đầu nói: "Ta cũng cảm giác không phải, Lưu kế toán hẳn làm người thực khắc nghiệt, như thế nào giúp người một cái mới tới tiêu nha đầu đầu?"

Quan Tiểu Đồng nhún nhún vai nói: "Ta cũng không biết, không có việc gì, dù sao sớm muộn gì có cơ hội gặp được."

Ăn xong cơm chiều, Quan Tiểu Đồng vừa định cùng Dĩnh Nhi cùng nhau xem điện ảnh, đột nhiên di động tiếng chuông vang lên, Quan Tiểu Đồng có một loại dự cảm bất hảo, cầm lấy điện thoại vừa thấy, quả nhiên là nàng vị kia vạn ác giám đốc.

"Quan Tiểu Đồng, người hiện tại đi tranh công ty cho ta đem buổi chiều mở họp văn kiện lấy tới, đưa đến nhà ta, ta muốn ngủ buổi tối 23 điểm phi cơ đi Sơn Đông, tốc độ nhanh lên, tiền xe công ty cho người chi trả." Giám đốc một trương miệng liền cấp Quan Tiểu Đồng bố trí khởi công tác tới.

Quan Tiểu Đồng ở trong lòng đã sớm đem giám đốc lão nương mắng thượng một vạn biến, chính là hiện thực đâu, chính là nàng vẫn là muốn đi

trong công ty lấy văn kiện.

Đi vào cao ốc cửa khi đầu mau 9 điểm nửa, Quan Tiểu Đồng thật sự lo lắng thời gian không kịp, nàng cơ hồ là một đường chạy chậm đi tới thang máy trước, kết quả thang máy thế nhưng ngừng ở 18 lầu.

Lại là 18 lầu, Quan Tiểu Đồng không ngừng ấn thang máy thượng hành kiện.

"Tiểu cô nương, người hôm nay sao lại tặng ca a!"

Quan Tiểu Đồng quay đầu nhìn lại, nguyên lai là bảo an đại ca, "Ta là tới cấp chúng ta giám đốc lấy văn kiện, hấn muốn đuổi phi cơ, cho nên ta có điểm đuổi," nói đến nơi này vừa lúc thang máy tới, Quan Tiểu Đồng vội nói: "Không hàn huyền, bảo an đại ca ta đi trước!"

Thang máy thượng đến 18 lầu, "Đình....." Cửa thang máy mở ra, Quan Tiểu Đồng nhìn thoáng qua ngoài cửa, không ai, nàng nhanh chóng ấn hạ thượng hành kiện, thang máy lần này thẳng tới các nàng ở vào 26 lầu công ty.

Xoát tạt vào cửa sau, Quan Tiểu Đồng liếc mắt một cái liền thấy được Lão Lưu, hấn ánh mắt đại ra mà nhìn máy tính, không biết suy nghĩ chút cái gì.

"Sự phụ! Người đi công tác đã trở lại?" Quan Tiểu Đồng nhiệt tình tiến lên chào hỏi.

Lão Lưu lấy lại tinh thần vừa thấy nguyên lai là Quan Tiểu Đồng, liền cười cười nói: "Như thế nào? Triệu đúng một lại làm người hã công ty tới cấp hấn lấy văn kiện?"

Quan Tiểu Đồng vẻ mặt sùng bái ánh mắt nói: "Sự phụ, người quá thần! Đây đều có thể tính đến."

Lão Lưu lại nói: "Đây còn dùng tính? Đây là Triệu đúng một tác phong trước sau như một, hấn chính là thích khi dễ các người này đó mới tới, bất

quá người cũng không tệ lắm hư, chẳng qua là cái lão bánh quây."

"Lão bánh quây? Ta đây khẳng định cũng chỉ là cái ngón tay bánh quy, lại tô lại giòn, hào vô sức chiến đấu, khẳng định không phải đối thủ của hần!" Quan Tiểu Đổng bất đắc dĩ nói.

Lão Lưu nghĩ nghĩ nói: "Ta dạy người nhất chiêu, lần sau hần lại làm người buổi tối tới công ty lấy văn kiện, người liền nói người bị cảm, đặc biệt không thoải mái, hần quynh lên liền sẽ tìm người khác, hần người này có một cái tật xấu, chính là lão thích sai sử một người, hần ở người này chạm vào một hời mền cái đình, lần sau chuẩn không tìm người!"

"Hảo, cảm ơn sư phụ a!" Quan Tiểu Đổng vừa nói vừa tìm được rời buổi chiều mở hộp văn kiện, "Sư phụ, người như thế nào còn ở công ty tăng ca a? Không phải nói lão công nhân có thể đem tư liệu mang về nhà làm sao?"

Lão Lưu sửng sốt, "Cái gì thời điểm có này quy định?"

Quan Tiểu Đổng lắc đầu nói: "Ta cũng không biết, là Triệu tỷ cùng ta nói."

"Triệu thu điểm?"

"Ân, chính là nàng."

Quan Tiểu Đổng nhìn thoáng qua thời gian, lập tức liền 22 điểm, "Sư phụ người trước vội, ta phải đi, bằng không giám đốc liền phải không đuổi kịp phi cơ!" Nói xong liền chạy ra công ty.

Thang máy một đường chuyển về, đến 18 lầu khi môn lại liền nữa mở ra, ngoài cửa vẫn như cũ không ai, có lẽ là thấy số liền nhiều, Quan Tiểu Đổng có chút thấy nhiều không trách.

Chính là thang máy tới rời 10 lầu khi, môn lại đột nhiên mở ra, dọa Quan Tiểu Đổng nhảy dựng, bởi vì đây là ở nàng ngoài ý liệu, tiến vào không phải người khác, đúng là vị kia quét tước vệ sinh xấu bà.

"Người, người hảo, lần trước ngược nung a, ta dọa tới rồi người."
Quan Tiểu Đổng gãi gãi đầu nói.

Xấu bà xua xua tay, triêu Quan Tiểu Đổng cười cười, đột nhiên nàng như là nghĩ đến cái gì, liền từ trong túi lấy ra một trương giấy trắng, rồi mới dùng một cái tiểu bút chì đầu ở mặt trên viết mấy chữ.

Đây là 6 thang máy cửa mở, xấu bà đi rồi đi xuống, lúc gần đi đem tờ giấy đưa cho Quan Tiểu Đổng, nàng mở ra vừa thấy, mặt trên viết một câu, "Tiểu tâm bảo an, hấn không phải người!!!"

Quan Tiểu Đổng trong lòng trăn xuống, chẳng lẽ xấu bà nói chính là vị kia bảo an đại ca sao? Không phải người là cái gì ý tứ? Là hấn làm cái gì không phải người sự tình sao? Quan Tiểu Đổng bị xấu bà làm một đầu mờ mịt, đến lâu một khi nàng cũng không dám cùng bảo an chào hỏi, liền thẳng tắp ra cao ốc.

Dem văn kiện đưa đến giám đốc gia báo, hấn còn không đau không ngứa khen ngợi Quan Tiểu Đổng vài câu, nói cái gì này phê thực tập sinh, liền số nàng lại có khả năng lại nghe lời, sau này hảo hảo làm, khẳng định có thể lưu tại trong công ty.

Về nhà trên đường Quan Tiểu Đổng thiếu chút nữa không ở xe taxi thượng ngủ rồi, về đến nhà khi Dĩnh Nhi đầu ngủ, xem ra chính mình thật là mệnh quá khổ!

Chuyên bầu trời ngo, Quan Tiểu Đổng nhớ tới ngày hôm qua xấu bà đưa cho nàng tờ giấy, trong lòng khó tránh khỏi cảm thấy nghi hoặc, lúc này nàng nhìn đến Triệu tử vừa lúc đi nước trà gian hương cà phê, liền vội đi vào.

"Triệu tử, người có biết không công ty ở buổi tối sẽ một vị lớn lên thực dọa người xấu bà tới quét tước vệ sinh?"

Triệu tử uống một ngụm cà phê, rồi mới gật gật đầu nói, "Có a, người thấy?"

Quan Tiêu Đổng gật gật đầu, "Lần đầu tiên thiếu chút nữa không dọa liệt chết ta!"

Triệu tử nghe xong cười ha ha nói: "Xấu bà chính là lớn lên dọa người một ít, kỳ thật người thực hảo, ta có một lần ném một chi hoa tai, lúc ấy như thế nào tìm cũng tìm không thấy, sau tới dưới lầu bảo an tìm được ta nói, là xấu bà quét rác thời điểm nhặt được, nàng cũng không biết là của ai, liền đưa đến bảo an văn phòng, mà tình huống như vậy còn phát sinh quá rất nhiều lần, chỉ cần là nàng nhặt được đồ vật, mặc kệ nhiều quý trọng, nàng đều sẽ nộp lên đến bảo an nơi đó, sau tới chỉ cần đừng sự ném đồ vật, chúng ta liền ở công ty trên cửa dán một trương đồ vật ảnh chụp, làm ơn xấu bà giúp đỡ tìm, như thật là ở công ty vứt tư nhân vật phẩm, cơ hồ đều có thể tìm được."

Quan Tiêu Đổng kinh ngạc nói: "Như thế lợi hại!"

"Đương nhiên, người sau này làm dài quá sẽ biết, chúng ta công ty lợi hại người nhiều lắm đâu, có thật nhiều đều là người nhìn qua không sao thu hút người, chính là bản lĩnh lại rất lớn! Mà có chút không có việc gì bốn người phản đến là cả ngày la lên hét xuống!" Triệu tử nói xong trợn trắng mắt nhìn về phía giám đốc văn phòng.

Đệ Tam Mười Bảy Cái Chuyện Xưa Văn Phòng Có Quỷ (Bốn)

Quan Tiêu Đổng nghe ra Triệu tử là ở chòm chọc giám đốc, nàng cũng không hảo nói tiếp, liền đem đề tài vừa chuyển nói: "Ta đêm qua hồi công ty lấy văn kiện khi, lại gặp được vị kia họ Lưu trung niên đại thúc, hắn như thế nào luôn là ở tầng ca a?"

Triệu tử nghe xong vẻ mặt nghi hoặc nói: "Đêm qua công ty hắn là không ai tầng ca a?"

"Nhưng ta rõ ràng gặp hắn, ta còn nhìn đến hắn vẫn luôn ở làm công ty báo biểu." Quan Tiêu Đổng khẳng định nói.

Lúc này xuất nập tiêu vương chạy tới: "Triệu tử, đến ta làm công chúng ta đem trưởng đối một chút."

Triệu tử đáp ứng một tiếng liền đi theo tiểu vương đi rồi, chỉ chừa không hiểu ra sao Quan Tiểu Đĩnh.

Buổi tối giám đốc từ ngoại tiến trở về thông tri toàn thể thực tập sinh tăng ca, Quan Tiểu Đĩnh trong lòng thật là một vạn cái không vui, chính là mặt ngoài còn muốn biểu hiện thực tích cực mới được.

"Nhân sinh, thật là bi ai a!" Đều là thực tập sinh Á Đình đối với máy tính cảm khái nhân sinh.

Nhưng Quan Tiểu Đĩnh lại lạc quan nói: "Như thế nào sẽ, ngấm lại một hồi làm xong sống có thể ăn đến mỹ vị bữa ăn khuya..... Đó là một kiện thật đẹp sự tình a!"

Á Đình triều Quan Tiểu Đĩnh mắt tròn trắng, liền tiếp tục làm trong tay sống, bỗng nhiên nàng cảm thấy một trận nước tiểu ý, liền nhìn về phía Quan Tiểu Đĩnh nói: "Người bõ ta đi tranh WC đi!"

Quan Tiểu Đĩnh nhìn thoáng qua bốn phía, bọn họ này phê thực tập sinh trung tổng cộng liền có ba nữ sinh, dư lại đều là nam sinh, tại đây sao nhiều nam sinh trung đột nhiên nói muốn đi WC, nàng còn quái ngượng ngùng.

Vì thế mặt đỏ lên, liền đối Á Đình gật gật đầu, rồi mới hai người liền đứng dậy đi buồng vệ sinh.

"Á Đình! Lần sau muốn đi WC người nhỏ giọng đi kèm cùng ta nói, như thế nhiều nam sinh nhiều ngượng ngùng a!"

Á Đình lại chẳng hề để ý nói: "Này có cái gì nha? Chẳng lẽ bọn họ không đi tiểu sao?"

Quan Tiểu Đĩnh tức khắc vô ngữ.....

Hai người đi vào công ty nữ dùng buồng vệ sinh, bên trong chỉ có tam cách WC, Á Đình đẩy ra cái thứ nhất môn liền một trận kinh hô: "Này ai a,

thượng WC không xả nước, thật ghê tởm!" Nói xong liền lui ra tới, đẩy ra cái thứ hai môn miễn cưỡng đi vào!

Quan Tiểu Đổng vừa thấy chính mình đành phải đi cái thứ ba lâu, chính là nàng dùng sức đẩy, phát hiện trong môn có người, thời gian này có thể xuất hiện ở công ty WC nữ nhân trừ nàng cùng Á Đình ở ngoài, cũng chỉ có Triệu Mẫn.

"Triệu Mẫn, người cái gì thời điểm tới? Như thế nào cũng không gọi thượng ta cùng Á Đình, người không biết công ty trong phòng vệ sinh buổi tối sẽ nháo quỷ sao....." Quan Tiểu Đổng hù dọa các nàng nói.

Trung gian cách Á Đình có chút sợ hãi nói: "Quan Tiểu Đổng, người thượng không thượng WC, ta làm người tới là b ố ta, không phải tới làm ta sợ!"

Đột nhiên cách vách vươn một bàn tay nói: "Ta bên này không giấy!"

Á Đình nghe Triệu Mẫn thanh âm có chút kỳ quái, cảm giác r ầu r ỉ, hơn nữa tay nàng móng tay còn đặc biệt dơ!

Á Đình có chút chán ghét xả chút giấy vệ sinh đưa cho nàng, chỉ nghe cách vách lại r ầu r ỉ nói thanh: "Cảm ơn."

Quan Tiểu Đổng cùng Á Đình thuận lợi ra cung sau, liền vội trở về tiếp tục tăng ca, ở giữa Á Đình còn hướng Quan Tiểu Đổng oán giận Triệu Mẫn móng tay quá bẩn, làm nàng nhìn ghê tởm.

Ai ngờ các nàng mới vừa vừa ra buồng vệ sinh, liền nhìn đến Triệu Mẫn từ giám đốc văn phòng ra tới, hai người đều là sửng sốt!

"Người cái gì thời điểm đi giám đốc văn phòng?" Quan Tiểu Đổng sắc mặt khó coi hỏi Triệu Mẫn.

Triệu Mẫn có chút kỳ quái nói: "Người biểu tình như thế nào như thế sợ hãi, ta đều đi đã nửa ngày, giám đốc vẫn luôn làm ta đem cái này sửa lại, đem cái kia sửa lại, phi ền ền phi ền đã chết!"

Nàng lời nói còn chưa nói xong, Á Đình liền dọa sắc mặt trắng bệch nói: "Bu ồng vệ sinh..... Có quý!"

Mấy cái cùng nhau tăng ca thực tập sinh làm nàng như thế vừa nói đầu thối lại đây hỏi: "Xảy ra chuyện gì? Nơi nào có quý a!"

Quan Tiểu Đ ồng thanh mặt nói, chúng ta tới tăng ca người trung tổng cộng liền ba nữ sinh, rồi mới dùng tay trước chỉ Triệu Mẫn: Người, rồi mới lại tiếp hướng chính mình: Ta, cuối cùng chỉ hướng về phía Á Đình: Nàng.

Những người khác đầu nói: "Đúng vậy, này có cái gì vấn đề?"

"Vấn đề là bu ồng vệ sinh cuối cùng một cách còn có một người nữ sinh là ai a?" Quan Tiểu Đ ồng hoảng sợ nói.

Tất cả mọi người một mảnh ò lên, tất cả đầu sắc mặt xanh mét người nhìn xem ta, ta nhìn xem người.

Lúc này giám đốc từ hần văn phòng cửa sổ nhìn đến bên ngoài thực tập sinh đầu vây ở một chỗ, hần liền ra tới hỏi: "Xảy ra chuyện gì? Phát sinh cái gì sự sao?"

Một người nam nhân hoảng sợ nói: "Giám đốc, trong công ty nháo quý!"

Giám đốc đột nhiên mặt trầm xuống nói: "Nói hươu nói vượn!"

"Thật sự, liền ở WC nữ cuối cùng một cách!"

Vừa rồi còn làm như có thật giám đốc, đột nhiên sắc mặt biến đổi, "Người nói ở nơi nào?"

"WC nữ cuối cùng một cách, là Quan Tiểu Đ ồng cùng Á Đình tận mắt nhìn thấy tới rồi!" Một người nam nhân cướp nói.

Kinh hiện nhìn về phía các nàng hai người, Quan Tiểu Đ ồng vội lắc đầu nói: "Không phải thấy, là nghe thấy mặt."

Vì thế nàng liền đem vừa rồi ở trong phòng vệ sinh phát sinh sự tình cùng đại gia nói một lần, tất cả mọi người hai mặt tương hư, chính là biểu tình khó nhất xem thế nhưng là giám đốc.

Hắn đối mọi người nói: "Hiện tại lập tức trở về đem trong tay tư liệu đều sửa sang lại hảo, công tác về nhà đi hoàn thành, thứ hai buổi sáng ta muốn kiểm tra!"

Tất cả mọi người không nghĩ tới giám đốc sẽ như thế nhân từ, hơn nữa vừa rồi nháo quỷ sự kiện, một đám người đều nhanh chóng sửa sang lại hảo chuẩn bị xuống lầu về nhà.

Một người ngồi thang máy cùng một đám người ngồi thang máy chính là không giống nhau, đại gia tuy rằng bị chuyện vừa rồi dọa tới rồi, chính là như thế nhiều người ở bên nhau vẫn là an toàn.

"Đình....." Thang máy tới rồi 18 lầu, môn chậm rãi mở ra, ngoài cửa đen nhánh một mảnh, đứng ở cửa mấy nam nhân vừa định chửi má nó, đã bị Triệu Mẫn ngăn lại.

"Miệng phóng sạch sẽ điếm, tiểu tâm chiêu thượng cái gì không sạch sẽ đồ vật!"

Các nam sinh lập tức nhớ tới chuyện vừa rồi, lập tức nhắm lại miệng.....

Thang máy tiếp tục chuyển về, vẫn luôn ở bọn họ sau lưng giám đốc đột nhiên sâu kín nói: "Các người biết sao, này tòa nhà lớn ở mấy năm, có một cái phá sản lão tổng, liền treo cổ ở 18 lầu!"

Tất cả mọi người không nghĩ tới giám đốc sẽ ở ngay lúc này nói chuyện này, đều là nghe lông tơ thẳng dựng.

"Giám đốc, người hiện tại cùng chúng ta nói cái này, có phải hay không có điếm quá dọa người!" Quan Tiểu Đổng sợ hãi nói.

Nàng vừa mới dứt lời, thang máy liền đến 1 lầu, mọi người cùng giám đốc cáo biệt sau, liền nối đuôi nhau mà ra, cuối cùng thang máy chỉ còn lại có giám đốc một người, bởi vì hắn muốn đi ngầm gara lái xe, cho nên sẽ không cùng chúng ta cùng nhau từ lầu một đi ra ngoài.

Quan Tiểu Đổng đi rồi hai bước, nàng đột nhiên quay đầu nhìn lại, phát hiện thang máy thế nhưng là thượng hành, chẳng lẽ giám đốc lại hồi công ty? Khẳng định lại quên cái gì tư liệu.

Ra cửa khi nàng lại một lần nhìn đến vị kia bảo an đại ca, hắn vẫn là đứng ở lão vị trí, hướng Quan Tiểu Đổng vẫy tay.

Quan Tiểu Đổng hướng hắn gật đầu cười cười, một bên Á Đình kỳ quái nói: "Người đối ai cười đâu?"

"Bên kia bảo an đại ca a, người khác thực tốt."

Á Đình hướng nàng nói phương hướng nhìn lại, tiếp theo sắc mặt trắng nhợt, chỉ thấy trống trơn trước đài căn bản một người đâu không có.....

"Tiểu đổng....." Á Đình ra cao ốc đối Quan Tiểu Đổng muốn nói lại thôi.

"Xảy ra chuyện gì?" Quan Tiểu Đổng tò mò nói.

Á Đình nghĩ nghĩ nói: "Người gần nhất vận thế khả năng có điểm thấp, buổi tối tốt nhất vẫn là không cần ra cửa!"

Đệ Tam Mười Bảy Cái Chuyện Xưa Văn Phòng Có Quỷ (Năm)

"Nha, người cái gì thời điểm thành bà cốt!" Quan Tiểu Đổng cười nhạo nói.

Á Đình lại rất nghiêm túc nói: "Bất hòa người nói giỡn, ta nói chính là thật sự!"

"Hảo hảo hảo, ta đã biết!" Quan Tiểu Đổng có lệ nói.

Á Đình đột nhiên nghĩ đến ngày mai nghỉ, liền cao hứng hỏi: "Ngày mai cuối tuần, người có cái gì an bài?"

Quan Tiểu Đổng nghĩ nghĩ nói: "Ta tưởng hảo hảo ở nhà nghỉ ngơi một ngày, trong khoảng thời gian này ta quá mệt mỏi!"

Á Đình lại đề nghị nói: "Đừng a, nếu không cùng ta đi ở nông thôn bà nội gia chơi chơi như thế nào?"

"Ở nông thôn? Cũng hảo a, hảo hảo hô hấp một chút đi yên viên mới mẻ không khí!"

Vì thế ngày hôm sau Quan Tiểu Đổng liền cùng Á Đình đi nàng ở nông thôn bà nội gia.....

"Wow! Nơi này chân không khí thật sự thực tươi mát a! Liền ngưu phân vị đều như thế đặc biệt!" Quan Tiểu Đổng nói giỡn nói.

"Xảy ra chuyện gì! Chính là ngưu phân cũng là thuần thiên nhiên, không tăng thêm bất luận cái gì chất bảo quản!" Nói xong Á Đình liền chỉ phía trước một tòa tiểu gạch phòng nói: "Tới rồi, đó chính là ta bà nội gia!"

Tiến sân Á Đình hô to gọi nhỏ kêu nàng bà nội, chấn Quan Tiểu Đổng vội che lại lỗ tai nói: "Người như thế lớn tiếng làm cái gì?"

Ai ngờ Á Đình lại nói: "Ta bà nội nghễnh ngãng, người cùng nàng nói chuyện phải lớn tiếng, bằng không nàng nghe không rõ."

Vừa dứt lời, một cái chân nhỏ lão thái thái từ trong phòng đi ra, "Đình đình, người nhưng tính đến xem bà nội, ta còn tưởng rằng người đem bà nội đã quên đâu?"

"Kia như thế nào khả năng, bà nội, đây là ta đừng sự kiêm bạn tốt Quan Tiểu Đổng!" Á Đình hướng nàng bà nội giới thiệu Quan Tiểu Đổng.

Lão thái thái mắt có chút phát hôi, nàng híp mắt chử trên dưới đánh giá Quan Tiểu Đổng, "Ân, tiểu nha đầu lớn lên rất Tuấn nhi, chính là khí sắc

không tốt lắm....."

Quan Tiểu Đ ồng không nghe hiểu lão thái thái nói, đành phải lễ phép nói câu: "Bà nội, người hảo!"

Á Đình gia gia qua đời sớm, nàng bà nội không đến 30 li ền thủ tiết lời kéo ba cái nhi tử lớn lên, bà nội thân thể thực ngạnh lãng, năm nay ầ đầu tám mươi nhi ều, vẫn là chính mình một người trụ.

Ba cái nhi tử ầ đầu phải tiếp lão thái thái vào thành, chính là nàng lại không đi, còn nói cái gì: "Ở nông thôn hảo, ở nông thôn sạch sẽ, trong thành không khí không tốt, ăn đồ vật cũng không làm tránh!" Cho nên cho tới nay nàng ầ đầu là một người sinh hoạt ở nông thôn.

Nhắc tới bà nội tuổi trẻ khi chức nghiệp, Á Đình thực th ần bí đối Quan Tiểu Đ ồng nói: "Người biết ta bà nội trước kia là làm cái gì đâu?"

Quan Tiểu Đ ồng nghĩ nghĩ nói: "Bà mẹ!"

Á Đình lắc ầ đầu nói: "Không sáng ý!"

"Đó chính là bà mối!"

"Là hỏi mẹ bà."

Quan Tiểu Đ ồng trước nay không nghe nói qua tên này, li ền tò mò nói: "Đây là cái gì bà?"

Lúc này bà nội bung một chén lớn vừa mới từ trên cây đánh hạ tới táo đỏ, nhìn qua lại đại lại táo, làm người nhin không được tưởng chảy nước miếng, Á Đình cầm một cái đưa cho Quan Tiểu Đ ồng nói: "Đây là nhà ta viện ngoại kia khỏa cây táo kết, nhưng ngọt!"

Quan Tiểu Đ ồng tiếp nhận táo đỏ phóng tới miệng một nếm, quả nhiên lại ngọt lại giòn!

Nàng vừa ăn đại táo biên hỏi: "Người nói một chút, hỏi mẹ bà là làm cái gì?"

Á Đình cười thần bí nói: "Ta cũng nói không tốt, chính là nếu trong thôn có người được bác sĩ cũng không biết quái bệnh, bọn họ liền sẽ tới tìm ta bà nội, giống nhau dưới tình huống, nàng vừa thấy liền hảo! Hoặc là nếu muốn gặp đến chết đi thân nhân, cũng có thể tới tìm ta bà nội."

Quan Tiểu Đổng nghe xong thiếu chút nữa không đem trong miệng hột táo cấp nuốt xuống đi, "Thiệt hay giả?"

Á Đình thực nghiêm túc gật gật đầu nói: "Thật sự, ta sợ dĩ làm người b ấ ta h ấ bà nội gia, cũng là muốn cho nàng cho người xem xem, ta cảm giác người gần nhất vận khí không tốt, dễ dàng đụng vào không sạch sẽ đồ vật."

Quan Tiểu Đổng không phục nói: "Người không phải cũng đụng vào sao?"

Á Đình lại lời nói thấm thía nói: "Tiểu đổng a, người trường điểm tâm đi, người không thể cùng ta so, ta bà nội cho ta phê quá mệnh, ta là thuần dương mệnh, gặp quỷ tử lệ cơ hồ bằng không! Cho nên ta phân tích đêm qua có thể gặp được, hơn phân nửa là bởi vì người duyên có, là người vận thế ở gần gũi ảnh hưởng ta!"

Quan Tiểu Đổng bĩu môi nói: "Này cũng đúng! Người cho ta là wifi đâu? Một tới gần ta liền có tín hiệu!"

"Không tin đúng không, người chờ buổi chiều, ta bà nội giống nhau đều là buổi chiều cho người ta xem sự, đến lúc đó ta làm người mở mở mắt."

Giữa trưa Á Đình bà nội cho các nàng làm một bàn ăn ngon, có thể thấy được bà nội có bao nhiêu thích cái này cháu gái, bất quá ngấm lại cũng là, ngày thường một người trụ cũng rất cô đơn, tuy nói không thích trong thành thị ồn ào náo động, chính là ai lại không nghĩ nhiều cùng người nhà gặp nhau đâu?

Các nàng mới vừa ăn xong cơm trưa, liền vội vàng vào vài người, có nam có nữ còn ôm một cái tiểu nam hài.

Trong đó một nữ nhân vừa tiến đến liễn cấp bà nội quỳ xuống nói: "Lão tổ nãi, nhanh lên nhìn xem nhà ta Tiểu Bảo xảy ra chuyện gì?"

Á Đình bà nội vội kéo nữ nhân hỏi: "Mau đứng lên, đây là xảy ra chuyện gì? Có việc nói sự, đừng đem hài tử chậm trễ!"

Bà nội tiếp nhận hài tử vừa thấy, sắc mặt trăn xuống, chỉ thấy tiểu nam hài trên cổ sưng to biến thành màu đen, mặt trên giống như có cái đen nhánh dấu tay.

Bà nội lạnh giọng hỏi: "Mau nói, đứa nhỏ này đâu đi đâu chơi, ăn cái gì?"

Nữ nhân biên khóc biên nói..... Cái này tiểu nam hài là nữ nhân tiểu nhi tử, cũng là trong nhà duy nhất một cái nam hài, là cả nhà bảo bối cực cung, buổi sáng ở nhà khi còn hảo hảo, buổi chiều cùng hẳn hai cái tử tử cùng đi sông nhỏ biên chơi, khi trở về liễn thành như vậy, bọn họ đem hài tử ôm đến hương vệ sinh sở, bác sĩ vừa thấy liễn nói hài tử không được.

Bọn họ cuối cùng cũng là không có cách, mới ôm tới rồi Á Đình bà nội nơi này.

"Nhà người kia hai cái nha đâu đâu?"

Lúc này cửa chậm rãi đi ra hai cái không đến 10 tuổi tiểu nữ hài, nhìn các nàng trên mặt nước mắt, nói vậy cũng biết chính mình xông đại họa!

"Các người lại đây....." Bà nội thu hồi vừa rồi lệ khí, vẻ mặt ôn hòa hỏi các nàng hai cái: "Các người cùng lão tổ nãi nói nói, vừa rồi cùng đệ đệ ở sông nhỏ biên chơi đâu trải qua cái gì sự, cẩn thận nói rõ ràng, một chút đâu không thể kéo xuống....."

Trong đó một cái nữ hài nức nở vài cái liễn nói: "Chúng ta cùng Tiểu Bảo cùng nhau ở bờ sông chơi, sau tới chúng ta nhìn đến sông nhỏ phiêu lại đây một cái trái cây, đặc biệt đẹp, chúng ta liễn muốn ăn, chính là Tiểu Bảo một hai phải chính mình ăn, chúng ta khiến cho hẳn ăn trước, nhưng

không ăn mấy khâu liền thành như vậy, ta cùng tở tở liền đem hấn bối trở về"

Á Đình bà nội nghe xong sau, liền xoay người về phòng, lấy ra một chén nước trong, một cây thật dài ngân châm, rồi mới đem Tiểu Bảo phóng bình, tiếp theo dùng ngân châm ở hấn tay nhỏ chỉ cùng chân nhỏ chỉ xử phạt đùng thứ thượng một châm, cuối cùng dùng nước trong chén tiếp vài giọt hai nơi chảy ra huyết.

Á Đình bà nội đối hải tử cha mẹ nói: "Tới, các người đem Tiểu Bảo đề lại, hấn là làm trong sông tìm thế thân quý cấp mê, nếu lại tới nay tới, ta cũng không chiêu."

Bà nội nói xong liền từ trong túi lấy ra một trương giấy vàng phù, dùng hỏa điểm sau đốt thành tro tẩn đề vào nước trong chén nội, rồi mới niết khai Tiểu Bảo miệng hướng bên trong rót hết, Tiểu Bảo nhìn qua cũng liền 4, 5 tuổi tuổi tác, chính là thủy mới vừa một chút bụng, hấn liền bắt đầu loạn trào loạn đá, hai cái đại nhân đều thiếu chút nữa không đề lại.

Tiếp theo chỉ thấy Tiểu Bảo miệng một trương, từ bên trong học ra thật nhiều đen tuyền đồ vật, nhìn kỹ, thế nhưng là một đoàn đoàn nữ nhân tóc.....

Đệ Tam Mười Bảy Cái Chuyện Xưa Văn Phòng Có Quý (Sáu)

Vừa rồi còn có tiến khí không hết giận Tiểu Bảo, đột nhiên oa một tiếng khóc ra tới, tất cả mọi người thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Cuối cùng bà nội lại lấy ra một đạo hoàng phù, đơn giản gấp lại, rồi mới dùng tơ hồng mặc vào mang ở Tiểu Bảo trên cổ, rồi mới dặn dò Tiểu Bảo ba mẹ, đạo linh phù này 7 thiên trong vòng không được hái xuống, 7 thiên hậu tháo xuống dùng lửa đốt thành tro sau, dùng thủy cấp không bảo uống xong, việc này liền tính hoàn toàn xong rồi.

Vài người là ngàn ân vạn tạ rời đi, lúc gần đi Tiểu Bảo mục mục còn đưa cho bà nội một cái tiểu bao lì xì.

Sau tới Á Đình đối Quan Tiểu Đ ông nói: "Đây là hỏi mẽ quy củ, mặc kệ là ai, sự tình giải quyết sau đ ầu phải cấp bà nội một cái bao lì xì, mặc kệ bên trong ti ền nhi ều ti ền thiếu đ ầu phải cấp, bởi vì đây là thảo cát lợi đi đen đũi một loại cách làm."

Quan Tiểu Đ ông cái hiểu cái không gật gật đ ầu, xem ra Á Đình bà nội thật đúng là không phải người bình thường!

Vài người chân trước mới vừa đi không một h ồi, lại tới một cái nữ nhân, xem nàng vẻ mặt ti ều tụy, khẳng định là trong nhà đã xảy ra chuyện.

Nữ nhân nhìn thấy bà nội li ền nói: "Lão nãi, ta ngày hôm qua mơ thấy cha ta, chính là hấn chính là nhìn ta không nói lời nào, cho nên ta tới nghĩ đến hỏi một chút, hấn xảy ra chuyện gì?"

Á Đình bà nội làm nữ nhân cùng chính mình vào nhà, r ồi mới hai người tương đối ng ồi xuống, bà nội ở một trương hoàng phù thượng viết thượng nữ nhân nàng cha sinh th ần bát tự, dùng hỏa bậc lửa, lúc sau kêu nàng cha tên, trợn trắng mắt, làm hấn mau lên đây, mau lên đây.....

Vẫn luôn ở bên ngoài nhìn lén Quan Tiểu Đ ông thiếu chút nữa không cười ra tới, còn hảo Á Đình đứng lúc kháp nàng đũi một cái hạ.

Không một h ồi, Á Đình bà nội li ền cúi đ ầu không nói, nữ nhân đang muốn nói chút cái gì hết sức, Á Đình bà nội đột nhiên phát ra một cái lão nhân thanh âm nói: "Anh Tử, ta quan tài làm lão thử cấn một cái động lớn, một chút vũ li ền lậu thủy, người nhớ rõ giúp ta bỏ thượng....." Bà nội nói xong lại chậm rãi cúi đ ầu, tiếp theo li ền đánh một cái hất xì, bà nội li ền khôi phục bình thường.

Nữ nhân vừa nghe li ền khóc, li ền nói chính mình bất hiểu, lão cha trong quan tài nước vào cũng không biết!

Á Đình bà nội an ủi nàng nói: "Nhất thời sơ sẩy cũng bình thường, hiện tại đã biết li ền phải nhanh chóng bỏ thượng, đừng làm cho cha người ở dưới chịu tội!"

Nữ nhân miệng đầy đáp ứng, lúc gần đi nàng cũng cấp Á Đình đình bà nội tắc một cái tiểu bao lì xì.

Quan Tiểu Đổng vừa thấy lại có hồng, liền tham tiền hỏi Á Đình, "Này bao lì xì giống nhau đều bao bao nhiêu tiền a?"

Á Đình nhún nhún vai nói: "Trước kia ta khi còn nhỏ bao đều không nhiều lắm, nhiều nhất chính là 5 khối, 10 khối, hiện tại nhiều! Giống nhau trong nhà hảo quá điểm chính là 100, trong nhà nghèo một ít cũng muốn bao 50."

"Vậy người bà nội không được đại phú bà!" Quan Tiểu Đổng giật mình nói.

Á Đình trắng nàng liếc mắt một cái, "Như thế nào? Người hâm mộ sao? Nếu không ta cùng bà nội nói thu người đương quan môn đệ tử đi, đến lúc đó người liền thành tiểu phú bà!"

Quan Tiểu Đổng cười gượng hai tiếng: "Ha hả..... Không cần, thật sự không cần."

Sau tới lại tới mấy bát người, chờ bọn họ đi sau, Á Đình bà nội cũng có chút mệt mỏi, liền ở ngoài cửa lớn mặt treo lên một khối bảng đen bản, rồi mới đóng lại viện môn.

Quan Tiểu Đổng khó hiểu nhìn về phía bà nội nói: "Ngài vì cái gì quải một khối tấm ván gỗ ở bên ngoài a?"

Á Đình bà nội cười cười nói: "Này liền cùng thành thị thương trường quải kia khối tạm dừng buôn bán bản bản giống nhau."

Quan Tiểu Đổng không nghĩ tới vị này bà cố nội biết đến cũng thật nhiều! Thật không giống một cái cả đời đều sinh hoạt nông thôn lão thái thái.

Á Đình bà nội nhìn ra nàng tâm tư, liền cười đối nàng nói: "Kỳ thật hiện tại nông thôn tin tức cũng thực phát đạt, người xem cách vách nhị cầu gia

đều có cái kia ngoại cái gì đò vật?"

Quan Tiểu Đồng nghi hoặc nhìn về phía Á Đình, nàng cười ha ha nói:
"Bà nội, cái kia kêu wifi!"

"Đúng vậy, liền cái này cái gì ngoại." Bà nội nói xong lại nhìn về phía Quan Tiểu Đồng, "Nha đầu, ta xem người cái trán đen tối không ánh sáng, chỉ sợ gần nhất sẽ gặp được không sạch sẽ đò vật, tới, đem người sinh ra ngày nói cho ta nghe một chút."

Quan Tiểu Đồng báo ra chính mình sinh ra ngày, bà nội dùng đầu ngón tay bấm đốt ngón tay hạ nói: "Người là âm năm âm tháng âm giờ sinh ra, hiện tại lại lập tức muốn tới giữa tháng bảy, khó trách người vận thế như thế kém, thôi, ta cho người một đạo hoàng phù, mấy ngày nay người nhất định phải đặt ở trên người, chờ thêm 7 ngày rằm người ở lấy cũng tới."

Quan Tiểu Đồng tiếp nhận hoàng phù nhìn thoáng qua, không có gì đặc biệt, liền cùng vừa rồi cấp Tiểu Bảo mang giống nhau, "Bà nội, ta có phải hay không cũng muốn cho người cái bao lì xì a!"

Bà nội ha hả cười nói: "Đừng, người bao lì xì ta nếu không khởi, lão thái bà ta còn tưởng sống lâu mấy năm đâu, tới, bà nội cho người cái bao lì xì, thảo cái cát tường."

Ra Á Đình bà nội gia, hai người ngồi ở trở về thành tiểu ba thượng, Quan Tiểu Đồng khó hiểu hỏi Á Đình, "Người còn không nói bà nội bang nhân xem sự sau, đều phải thu bao lì xì sao? Nàng vì cái gì không thu ta đâu?"

Á Đình nghĩ nghĩ nói: "Có thể là bởi vì người là âm năm âm tháng âm giờ sinh ra mệnh cách đi! Cho nên nàng không thể muốn người bao lì xì, ta liền cùng người vừa lúc tương phản, ta là dương năm dương nguyệt dương khi sinh ra."

"Như vậy a, ta đây liền mang ở trên người thử xem xem đi!" Quan Tiểu Đồng vẫn là nửa tin nửa ngờ nói.

Thứ hai sáng sớm nhi, Quan Tiểu Đ ồng khởi rất sớm, cái này cuối tu ần làm nàng nghỉ ngơi không t ối, cũng coi như là khôi phục nguyên khí, nhưng nàng vừa đến cao ốc cửa, li ền nhìn đến hai chiếc xe cảnh sát ngừng ở lối vào.

Nàng đi vào đi vừa thấy, l ầu một phục vụ đài vây quanh thật nhi ều các nàng công ty người, Á Đình cũng ở trong đó, nàng nhìn đến Quan Tiểu Đ ồng li ền tri ều nàng vẫy tay, "Tiểu đ ồng, mau tới đây....."

Quan Tiểu Đ ồng đi qua đi vừa thấy, thứ sáu buổi tối tăng ca người đ ầu ở, li ền kỳ quái hỏi, "Như thế nào đ ầu không đi lên?"

"Tiểu đ ồng, giám đốc đã chết!"

Quan Tiểu Đ ồng sửng sốt, "Người nói cái gì?"

"Giám đốc đã chết, hấn ở thứ sáu ngày đó buổi tối treo cổ ở 18 lầu!"

Quan Tiểu Đ ồng lúc này mới nhớ tới, ngày đó buổi tối nàng rõ ràng thấy thang máy là hướng v ề phía trước mà không phải xuống phía dưới, lúc ấy nàng còn tưởng rằng giám đốc là h ữ công ty lấy văn kiện đ ầu, không nghĩ tới hấn sẽ treo cổ ở 18 lầu!

Lúc này một cái cảnh sát đã đi tới, cấp nơi này sở hữu cuối cùng gặp qua giám đốc người phân biệt làm ghi chép, đại gia ghi chép đ ầu không sai biệt lắm, cơ h ồ tất cả mọi người cho rằng giám đốc là đi ng ầm gara lái xe.

Chỉ có Quan Tiểu Đ ồng ghi chép trung nhắc tới, nàng có quay đ ầu lại nhìn đến giám đốc thang máy lại hướng lên trên đi r ữ, chính là cụ thể đến mấy lầu nàng cũng không biết.

Làm xong ghi chép đại gia li ền đ ầu h ữ công ty, ngày này đoàn người đ ầu nhân tâm hoảng sợ, không có giám đốc, tất cả mọi người không phải biết nên làm cái gì sống.

Lão bản bạch y lan hôm trước đi Âu Châu, hiện tại được đến tin tức cũng chính trở v ề đ ầu, đại gia cũng chỉ hảo đ ầu ng ữ ở trong công ty chờ

tin tức.

Quan Tiều Đ ông sờ sờ chính mình trên người kia nói hoàng phù, nhiều ít tâm an một ít, nàng trộm nhìn về phía Á Đình, kết quả gia hỏa này đang ở chơi thực vật đại chiến cương thi đâu!

"Leng keng" Quan Tiều Đ ông di động phát ra thanh thúy linh âm, mở ra vừa thấy, nguyên lai là Á Đình tin tức, "Nên ăn thì ăn, nên uống thì uống, trời sập có cao cái đỉnh đâu, người hạt lo lắng gì?"

Quan Tiều Đ ông nhìn phụt một tiếng cười, cái này Á Đình a! Cũng thật tưởng khai.

Buổi chiều Lưu chủ nhiệm cho đại gia khai cái tiêu hội, làm sở hữu đầu trước cầm trong tay công tác hoàn thành, đến nỗi kế tiếp, liền chờ lão bản trở về nói nữa, giống Quan Tiều Đ ông như vậy, trong tay căn bản cũng không có công tác, liền đành phải ngồi chờ.

Đệ Tam Mười Bảy Cái Chuyện Xưa Văn Phòng Có Quỷ (Bảy)

Ngày hôm sau bạch tổng từ Âu Châu trở về sau, cấp sở hữu công nhân khai cái đại hội, sẽ thượng nói hiện tại công ty trên dưới đầu tiên vào phi thường thời kỳ, Triệu đúng một giám đốc đối công ty cống hiến rất lớn, đối với hắn chết thật là người nghe thương tâm, người nghe rơi lệ, nhưng là, công ty hằng ngày công tác còn muốn cứ theo lẽ thường, ở mới tới giám đốc không tới vị khi, công ty nghiệp vụ trước từ bạch tổng tự mình chủ trì.

"Triệu tỷ, cái này hội nghị có phải hay không công ty trên dưới đầu phải tham gia?" Quan Tiều Đ ông nhỏ giọng hỏi Triệu tỷ.

"Đúng vậy, người còn ở tìm vị kia họ Lưu trung niên đại thúc?" Triệu tỷ nói.

Quan Tiều Đ ông gật gật đầu, nàng không ngừng mọi nơi tìm kiếm lão Lưu thân ảnh, chính là nhưng vẫn không tìm được.....

Hội nghị kết thúc lúc sau Quan Tiểu Đĩnh bị bạch tổng đơn độc gọi vào văn phòng, nàng có chút thấp thỏm bất an, có phải hay không chính mình nơi nào làm không hảo mới có thể bị gọi tới?

Chính là nàng không nghĩ tới bạch tổng kêu nàng tiến vào, chỉ là muốn biết thứ sáu buổi tối một chút sự tình, Quan Tiểu Đĩnh liền đem chính mình biết đến tất cả đều nói cho bạch tổng.

Bạch y lan nghe xong Quan Tiểu Đĩnh nói, trầm tư một lát nói: "Người nhìn đến Triệu giám đốc lại lên lầu đi, liền không có sinh ra quá cái gì hoài nghi sao?"

Quan Tiểu Đĩnh lắc đầu, nghĩ thầm: Ta một cái thực tập tiểu muội, bằng cái gì đi hoài nghi một cái giám đốc?

"Kia ở thang máy đến lầu một khi, người có hay không phát hiện Triệu giám đốc có cái gì không tầm thường địa phương?" Bạch y lan hỏi tiếp.

Quan Tiểu Đĩnh cẩn thận nghĩ nghĩ nói: "Nếu nói nơi nào không tầm thường, nên là thang máy đến 18 lầu thời điểm, kia bộ thang máy vừa đến 18 lầu, môn liền khai, chính là ngoài cửa không ai, rồi mới Triệu giám đốc đột nhiên liền đối mọi người nói, này 18 tầng có cái lão bản treo cổ ở chỗ này, lúc ấy ta còn có chút kỳ quái, giám đốc ngày thường sẽ không cùng chúng ta nói này đó, ngay cả đêm đó ta cùng Á Đình ở buồng vệ sinh đàm quỷ, hẳn đầu biểu hiện thực sợ hãi mấy thứ này, như thế nào sẽ đột nhiên lại chính mình nhắc tới đâu?"

Bạch y lan nghe được Quan Tiểu Đĩnh nhắc tới 18 lầu, sắc mặt biến đổi, tiếp theo lại khôi phục bình thường, nàng đối Quan Tiểu Đĩnh nói: "Hảo, người đi ra ngoài công tác đi."

Quan Tiểu Đĩnh vừa mới chuẩn bị rời đi, liền ở bạch tổng trong văn phòng thấy được một trương dài hơn ảnh chụp, mặt trên hẳn là công ty toàn thể công nhân chụp ảnh chung, nàng ở ảnh chụp liếc mắt một cái liền thấy được lão Lưu.

Ra văn phòng nàng liền chạy đến Triệu tử cái bàn trước, "Triệu tử, người có hay không một trương công ty 10 khánh chụp ảnh chung a?"

Triệu tử gật gật đầu nói: "Có a, trong máy tính có, ta cho người tìm xem."

Vì thế Triệu tử liền từ nàng trong máy tính đi đầu ra năm đó một trương chụp ảnh chung, Quan Tiểu Đổng nhìn quả nhiên chính là kia một trương, nàng dùng ngón tay trong đó một người nam nhân đối Triệu tử nói: "Chính là người này, hẳn chính là ta nói lão Lưu!"

Triệu tử chính uống cà phê, đương nàng nghe được Quan Tiểu Đổng nói khi, trong tay cà phê ly thế nhưng rơi xuống đất, quăng ngã dập nát.....

"Triệu tử..... Người xảy ra chuyện gì?" Quan Tiểu Đổng vẻ mặt kinh ngạc nhìn về phía Triệu tử.

Triệu tử có chút thất thần nhặt lên trên mặt đất cái ly mảnh nhỏ, rồi mới nhìn Quan Tiểu Đổng liếc mắt một cái nói: "Người nhìn đến thật là cái này lão Lưu?"

"Đúng vậy, xảy ra chuyện gì?"

Triệu tử nhìn một chút bốn phía, rồi mới lôi kéo Quan Tiểu Đổng ra công ty, đi tới hành lang chạy trốn trong thông đạo.

Quan Tiểu Đổng xem nàng sắc mặt âm trầm, liền đối nàng nói: "Xảy ra chuyện gì Triệu tử, người nhưng đừng làm ta sợ!"

Triệu tử tả hữu nhìn xem không ai, liền đối nàng nói: "Tiểu đổng, kỳ thật chúng ta lão tổng công ty phía trước hạ phong khẩu lệnh, không cho lão công nhân đối tân nhân nhắc tới phía trước sự tình, chính là người vừa rồi nói người buổi tối tặng ca khi gặp được hảo tâm người là lão Lưu? Đây như thế nào khả năng? Ta nói thật cho người biết đi, lão Lưu ở các người không có tới trước, tặng ca khi chết đột ngột ở trong công ty!"

Quan Tiểu Đổng một chút liề n ngâ ngâ n cả người, lão Lưu đã chết! Nàng có điể m không quá dâ m tin tưởng, "Triệ u tử, người xác định người nói lão Lưu là ta thấy đến vị kia sao?"

"Nếu người xác định là ảnh chụp người nọ, ta liề n không khả năng nhận sai người, ta cùng lão Lưu đầ u cùng nhau cộng sự mau mườ i năm!" Triệ u tử phi thường khẳng định nói.

"Ta đây gặp quý?" Quan Tiểu Đổng vẻ mặt mờ mịt nói.

Triệ u tử thở dài nói: "Ta đầ u cùng người nói như thế nhi ều, cũng không ngại toàn nói cho, nhưng là có một cái, người biết là đến nơi, ngàn vạn không cầ n đối người khác nói là ta đối với người nói, bằng không tử nhi công tác liề n ném!"

Quan Tiểu Đổng gậ t gậ t đầ u, "Người yên tâm đi Triệ u tử, người vì ta hảo mới đối ta nói, ta khẳng định sẽ không đối bất luận kẻ nào nói là người nói cho ta."

Triệ u tử cắn chặt răng, đẽ m điệ n thoại móc ra tới, từ nàng qq trong không gian đi ề u ra một trương ảnh chụp, r ấ i mới đầ u cho nàng nói: "Ở các người tới phía trước, công ty ở hai chu thời gian đọ t nhiên đã chết ba người, đầ u chết thực kỳ quặ c, cái thứ nhất là nữ viên chức vương Trâ n Trâ n, nàng bị phát hiện chết ở bu ồ ng vệ sinh cuối cùng một cách, cũng ở buổi tối tăng ca khi phát sinh sự tình, ngày hôm sau bị người phát hiện khi, nàng móng tay tất cả đầ u là huyết, pháp y nói nàng là chết vào bệnh tim, bởi vì trước khi chết quá thố ng khổ mới có thể trảo móng tay tất cả đầ u là huyết!"

Triệ u tử nói đến nơi này, nàng lại hướng công ty phương hướng nhìn thoá ng qua, xác định không ai lại đây sau, nàng tiếp tục nói: "Cái thứ hai chính là hắ n, lầ u một bảo an Ngụ y cường, hắ n cũng là ở buổi tối đi làm khi chết."

Quan Tiểu Đổng liế c mắt một cái liề n nhận ra đây là nàng mỗi lầ n tăng ca đầ u có thể gặp đượ c bảo an đạ i ca, nàng sắc mặt tái nhọ t nhìn về phía Triệ u tử, "Hắ n là như thế nào chết....."

Triệu tỷ nói: "Cụ thể chúng ta cũng không rõ ràng lắm, chỉ là nói hấn là chết đột ngột ở công tác cương vị thượng!" Rồi mới lại chỉ chỉ lão Lưu nói: "Cuối cùng một cái chính là lão Lưu, Lưu tư sáng tỏ, hấn cũng là ở buổi tối ra sự, lúc ấy chúng ta đang ở dưới một cái đại hạng mục, toàn thể công nhân đều tăng ca, chính là chúng ta làm xong chính mình sống sau liền lục tục đi rồi, ai cũng không chú ý tới hấn là cái gì thời điểm chết."

Quan Tiểu Đổng trở lại công ty sau, nàng trong đầu một đoàn hỗn độn, Triệu tỷ vừa rồi vào cửa trước còn lần nữa dặn dò nàng không cần lại đối người khác đề chuyện này.

Chính là nàng thật sự là tưởng không rõ, tổng cộng đã chết ba cái đồng sự, vì cái gì nàng tất cả đều gặp đầu? Chẳng lẽ là bởi vì chính mình là âm năm âm nguyệt sinh ra? Nàng không tự giác dùng tay sờ sờ trên cổ quái hoàng phù, trong lòng nhiều ít an tâm một ít, hiện tại chỉ hy vọng Á Đình bà nội có thể có chút thật bản lĩnh mới hảo.

Hôm nay có thể bình thường tan tâm, bởi vì ở cái này đặc thù mà thời điểm, bạch y lan cũng không dám lại tùy tiện làm công nhân tăng ca!

Nhưng ngày hôm sau Quan Tiểu Đổng đi vào công ty cửa, lại thấy đại môn dùng xích sắt trói chặt, trên cửa dán một trương thông tri, nói hôm nay nghỉ một ngày, công ty phải làm một lần toàn diện thanh khiết.

Á Đình nhìn ra trong đó ảo diệu, liền lạnh lẽo đối Quan Tiểu Đổng nói: "Cái gì làm thanh khiết a, khẳng định là làm cao nhân tới thu quỷ!"

Quan Tiểu Đổng giật mình nói: "Người như thế nào sao biết?"

"Ta đương nhiên đã biết, người cũng không nhìn xem ta bà nội là làm cái gì?" Á Đình đặc ý nói.

Quan Tiểu Đổng hỏi lại nàng nói: "Người vì cái gì không cho người bà nội tới hỗ trợ đâu?"

Ai ngờ Á Đình lại nói: "Ta bà nội đối phó một cái nửa cái ở nông thôn quỷ quái vẫn là có thể, trong thành không được, một đám quỷ tinh quỷ tinh,

ta bà nội như thế đại số tuổi cũng không phải là bọn họ đối thủ!"

Đệ Tam Mười Bảy Cái Chuyện Xưa Văn Phòng Có Quỷ (Tám)

Bởi vì không nghĩ tới sẽ nghĩ, cho nên này hạnh phúc tới quá đột nhiên, hai người đơn giản liền ăn uống chơi một ngày, buổi tối về nhà sau, Quan Tiểu Đổng đi tắm rửa liền đem hoàng phù cấp hái được xuống dưới.

Kết quả ngủ trước lại đột nhiên nhận được Á Đình điện thoại, "Bà nội làm ta nói cho người, bất luận cái gì thời điểm đều không cần trích phù, nếu khi tắm muốn hái xuống, kia lúc sau nhất định phải lại treo lên! Ngày mai chính là 7 ngày rằm, làm người ngàn vạn cẩn thận!"

Quan Tiểu Đổng nghĩ thần này lão thái thái thật đúng là thần cơ diệu toán nào! Ngày đầu có thể tính đến, với liền ngoan ngoan treo lên hoàng phù.

Ngày hôm sau công ty bình thường đi làm, mọi người đi vào công ty sau phát hiện nhiều rất nhiều kỳ quái đồ vật, cái gì bát quái kính a, kiếm gỗ đào a linh tinh.

Chính là Á Đình xem sau lại lắc đầu nói: "Ai, chúng ta lão bản làm người lừa, liền này mấy lần còn không bằng ta đâu!"

Quan Tiểu Đổng trêu ghẹo nói: "Người liền thôi đi!"

Á Đình không phục nói: "Người không tin đúng không, ta dám nói liền mấy thứ này đều là gạt người ngoạn ý, không một kiện hữu dụng hàng khô, ta bà nội cho người hoàng phù muốn người mang hảo, người là thần âm mệnh, nhưng nhất định phải ở hôm nay buổi tối lúc sau lại bắt lấy tới a!"

Quan Tiểu Đổng gật gật đầu nói: "Yên tâm, ta khẳng định không hái xuống." Nàng không dám đối với Á Đình nói, kỳ thật nàng đã sớm đem quỳ!

Vào lúc ban đêm lão bản thế nhưng làm sở hữu công nhân tập thể tăng ca, nói là muốn đuổi kịp phía trước tiến độ, tuy rằng mọi người tâm đầu là tiếng mắng một mảnh, chính là không có một cái ngoài miệng dám nói không.

Kỳ thật tất cả mọi người minh bạch, lão bản cho rằng bài trừ buổi tối không thể tăng ca nguy hiểm, cho nên muốn tất cả mọi người đều tới chứng minh điểm này.

Quan Tiểu Đồng trong lòng càng là chột dạ, nàng thật sự thực sợ hãi tái ngộ đến lão Lưu cùng bảo an đại ca, tuy rằng trước vài lần bọn họ cũng chưa cái gì ác ý, chính là tưởng tượng đến bọn họ là quý, nàng bấp chân liền nhũn ra.

Tất cả mọi người ở vội vàng chính mình trong tay công tác, chỉ có Á Đình ở lười biếng, nàng thỉnh thoảng thỉnh thoảng cấp Quan Tiểu Đồng phát cái tin tức nói: Đêm nay nhớ lấy không cần một người đơn độc hành động, có việc kêu ta! Quan Tiểu Đồng cho nàng trở về hạ đại đại môi đỏ tỏ vẻ cảm tạ,

"Lộc cộc..... Lộc cộc" Quan Tiểu Đồng sau lưng uống nước cơ đột nhiên chính mình hướng ra nước chảy, mấy cái đòng sự đều quay đầu lại nhìn lại, chính là uống nước cơ bên cạnh căn bản không ai.

Triệu tỷ đi qua đóng lại uống nước cơ nói: "Ai dùng không liên quan a?" Chính là nàng nói xong đều cảm giác không đúng, ai dùng có thể không liên quan a? Nàng biểu tình cổ quái về tới chính mình chỗ ngồi thượng.

"Lộc cộc..... Lộc cộc" uống nước cơ lại một lần bị mở ra, Quan Tiểu Đồng trong lòng cả kinh, bởi vì nếu muốn đi uống nước cơ nhất định sẽ trải qua nàng sau lưng, chính là nàng rõ ràng nhớ rõ, vừa rồi Triệu tỷ trở về sau, liền không ai gần chút nữa quá uống nước cơ.

Nàng chậm rãi quay đầu nhìn về phía uống nước cơ, chỉ thấy uống nước cơ mặt trên thùng trang trong nước, chính ùng ục ùng ục mạo hiểm từng từng máu loãng.....

Đọa Quan Tiểu Đùng hít ngược một hơi khí lạnh, nàng chạy nhanh quay lại đầu làm bộ không thấy được, nàng tả hữu nhìn nhìn, phát hiện những người khác một chút phản ứng đầu không có, chẳng lẽ chỉ có chính mình nhìn đến.

Đây là một vị nam đùng sự đi hướng máy in, hẳn mới vừa mở ra động máy in, lại đột nhiên đình điện, toàn bộ công ty đầu là đen nhánh một mảnh, mọi người loạn thành một đoàn.

Quan Tiểu Đùng chạy nhanh lấy ra di động chiếu sáng lên, chính là mở ra di động sau, nàng lại một người đầu không có nhìn đến.....

Quan Tiểu Đùng trong lòng trăn xuống, sẽ không như thế xui xẻo đi? Nàng nhỏ giọng kêu: "Á Đình? Á Đình người ở đâu a?"

Chính là vừa rồi còn ồn ào một mảnh bốn phía, hiện giờ lại một chút biến an tĩnh lên, Quan Tiểu Đùng trong lòng một sợ hãi liền đem điện thoại rơi xuống đất, "Xoảng" một tiếng, bốn phía lại biến đổi tay không thấy năm ngón tay, chính là đã không có ngu ồn sáng, Quan Tiểu Đùng lại nghe tới rồi đùng sự thanh âm.

"Như thế nào sẽ đình điện đâu? Công tắc ngu ồn điện ở đâu? Mau đem điện thoại mở ra....." Tuy rằng trước mắt cái gì đầu nhìn không thấy, chính là có thể nghe thấy cũng đúng a, cái loại này bốn bề vắng lặng yên tĩnh thật là đáng sợ.

Chính là không biết vì cái gì chính là chậm chạp không có điện báo, Quan Tiểu Đùng cũng không có nhìn đến có cái nào đùng sự mở ra di động chiếu sáng lên, vì thế nàng liền tráng lá gan đi phía trước sờ soạng, hy vọng có thể thông qua thanh âm tìm được Á Đình.

Chính là nàng mới vừa đi phía trước đi rồi điếm, dưới chân đã bị cái gì đồ vật vướng một chút, thiếu chút nữa không té ngã, đúng lúc này có một đôi tay đỡ nàng, bằng cảm giác Quan Tiểu Đùng biết này không phải một đôi nữ nhân tay.

"Cảm ơn....." Quan Tiểu Đùng cảm kích nói.

"Không cần cảm tạ, theo ta đi....." Nàng đôi tay không khỏi phân trần mang theo Quan Tiểu Đổng vẫn luôn hướng phía trước đi đến, nàng dọc theo đường đi nàng không còn có gặp được bất luận cái gì chướng ngại, đi tới đi tới, nàng liền thấy được hành lang chạy trốn thông đạo thẻ bài thượng mấy cái lục tự.

Rốt cuộc có điểm quang minh, nàng nương điểm này mỏng manh lục quang nhìn về phía bên cạnh người, tức khắc cương ở tại chỗ!

Nguyên lai ở bên người nàng vẫn luôn đỡ nàng không phải người khác, đúng là chết đi lão Lưu.....

Lão Lưu sắc mặt dị thường trắng bệch, tại đây lục quang chiếu xuống càng thêm người, hắn tựa hồ cảm giác được Quan Tiểu Đổng mà sợ hãi, "Người đã biết?"

Quan Tiểu Đổng không biết nên như thế nào trả lời, đành phải gật gật đầu, lại không dám nhìn về phía lão Lưu mắt.

"Người không cần sợ, ta sẽ không thương tổn người, phía trước sẽ không, hiện tại liền càng sẽ không! Người theo ta đi mới có thể đi ra ngoài....."

Quan Tiểu Đổng cũng cảm thấy lão Lưu cũng không có ác ý, liền hỏi hắn: "Đây là xảy ra chuyện gì, vừa rồi vì cái gì sẽ đình điện?"

Lão Lưu vừa đi vừa nói chuyện: "Này không phải một câu hai câu có thể nói minh bạch, 18 lâu có cái ác linh, ta cùng phía trước chết hai cái công nhân đều là hắn hại chết, hiện tại hắn theo dõi người!"

"18 lâu! Khó trách mỗi lần buổi tối tăng ca vừa đến 18 lâu thang máy liền sẽ chính mình khai, kia giám đốc cũng là hắn hại chết đi?" Quan Tiểu Đổng lòng còn sợ hãi nói.

Ai ngờ lão Lưu lại nói: "Không phải, hắn là bị phía trước chết nữ công nhân hại chết, bởi vì nàng oán hận Triệu đúng một luôn làm nàng tăng ca,

mới có thể làm cho nàng ác linh theo dõi, nàng chết sau cũng biến thành oán quỷ, thượng Triệu đứng một sau lưng, đem hắc đưa tới 18 lầu treo cổ."

Đột nhiên, lão Lưu dừng lại bước chân, Quan Tiểu Đồng trong lòng cả kinh, "Xảy ra chuyện gì?"

Lão Lưu nhìn thoáng qua tầng lầu nói, "Ta chỉ có thể đưa người đến nơi đây, 10 tầng đi xuống ta vô pháp lại đi đi qua, nhớ kỹ không cần nghĩ thang máy, nhất định phải đi thang lầu, còn có đến lầu một khi phải cẩn thận cái kia quỷ bảo an, hắc cũng cùng 18 lầu ác linh là một đám!"

Quan Tiểu Đồng trong lòng đặc biệt sợ hãi, chính là dư lại lộ còn muốn chính mình đi mới được!

Nàng nhìn lão Lưu chậm rãi biến mất sau, liền một người bước nhanh đi xuống chạy, ngày thường cho rằng xuống lầu thực dùng ít sức, hôm nay Quan Tiểu Đồng lại thật sâu cảm nhận được, xuống lầu cũng là rất mệt!

9 tầng, 8 tầng..... Mắt thấy liền phải đến 1 lầu, nhưng nàng đột nhiên nhớ tới lão Lưu lời nói mới rồi, liền thả chậm bước chân, đi vào 1 lầu thang lầu gian trước cửa, lặng lẽ hướng ra phía ngoài nhìn xung quanh.

Quả nhiên, cái kia quỷ bảo an đang ở lầu một đại sảnh nơi đó chờ nàng đâu! Trước kia nhìn qua thực vô hại bảo an, hiện tại xem ra lại dị thường tà ác, hắc chức nghiệp hóa tươi cười giả quá đối trá, nhìn qua phi thường quỷ dị.

Nhìn một hồi, Quan Tiểu Đồng liền phát hiện, cái này quỷ bảo an giống như không thể nào khắp nơi đi lại, hắc luôn là góc góc đứng ở một chỗ, kia hắc là chính là hắc chết đi địa phương.

Đệ Tam Mười Bảy Cái Chuyện Xưa Văn Phòng Có Quỷ (Chín)

Có lẽ chỉ có canh giữ cửa ngõ tiểu đồng mỗi lần xuất hiện khi, hắc mới có thể cười "Đặc biệt" sáng lạn! Quan Tiểu Đồng trong lòng sợ hãi khản nhiên, nếu nghĩ ra cao ốc liền nhất định phải trải qua quỷ bảo an bộ đội sở thuộc vị trí mới được.

Đúng lúc này thang máy môn thế nhưng mở ra, quý bảo an lập tức hướng cửa thang máy đi đến, Quan Tiểu Đồng bắt lấy cơ hội này, một cái bước xa chạy hướng về phía cao ốc xuất khẩu chỗ.

Quý bảo an rò điện thang trước cửa vừa thấy, phát hiện bên trong căn bản không ai, hấn sắc mặt biến đổi liên tục xoay người hướng cao ốc xuất khẩu chạy, chính là lúc này Quan Tiểu Đồng đã đẩy ra cao ốc cửa kính.....

Liên ở Quan Tiểu Đồng vừa định lớn tiếng kêu một câu, ta rút cuộc ra tới khi, trước mắt sự vật làm nàng thân thể chấn động, "Như thế nào lại đã trở lại?" Nàng rõ ràng nhớ rõ chính mình là từ cao ốc xuất khẩu chạy ra đi, nhưng hiện tại rớt lại về tới cao ốc lầu một trong đại sảnh.

Bảo an quý còn đứng ở phía trước địa phương âm âm đối với nàng cười, Quan Tiểu Đồng dọa ra một thân bạch mao hãn, nàng lại không tin tà lui trở về, vừa vặn sau vẫn như cũ là lầu một đại sảnh.

Bảo an quý bắt đầu chậm rãi hướng nàng tới gần, Quan Tiểu Đồng xoay người liên tục chạy, nàng có thể cảm giác sau lưng quý bảo an đã gần ngay trước mắt, chính là càng sợ càng làm lỗi, chỉ thấy nàng dưới chân mềm thế nhưng té ngã ở là trên mặt đất.

Mắt nhắm quý bảo an liên tục phải đuổi theo, đột nhiên một con hữu lực tay một chút kéo trên mặt đất Quan Tiểu Đồng, "Mau cùng ta đi!"

Quan Tiểu Đồng ngẩng đầu vừa thấy là một cái nàng trước nay chưa thấy qua xa lạ nam nhân, tuổi cũng liên tục ba mươi xuất đầu, có một trương anh khí bức người soái mặt, lúc này hấn nhíu mày, như là ở suy xét là từ thang máy đi vẫn là từ chạy trốn thông đạo đi.

Hiện tại duy nhất đường ra chính là chạy đến ngầm gara, rớt mới từ nơi đó xuất khẩu chạy đi, chính là cửa thang lầu ở quý bảo an sau lưng, hiển nhiên con đường này là đi không thông, như vậy cũng chỉ dư lại thang máy này một cái lộ.

Nam nhân không nghĩ nhiều, lôi kéo Quan Tiểu Đồng liên tục chạy tới thang máy trước, vừa lúc thang máy liên tục ở lầu một, bọn họ đi vào sau, nam

nhân ấn hạ đóng cửa kiện, liệ̀n ở cửa thang máy đóng lại trong nháy mắt, quỹ bảo an cũng tới r ấi thang máy trước.

Chính là hấn tựa hồ là lên không được thang máy, chỉ là về mặt âm ngoan nhìn thang máy Quan Tiểu Đ ồng, dọa nàng thân mình run lên, chỉ từ nay về sau trốn.

"Đừng sợ, hấn không thể đi lên....." Nam nhân thanh âm rất êm tai, tr ậ̀n thấp trung hơi mang từ tính.

Quan Tiểu Đ ồng cảm kích nói: "Vừa r ấi thật cảm ơn người, nếu không phải người ta khẳng định liệ̀n xong r ấi."

Nam nhân mỉm cười hỏi Quan Tiểu Đ ồng, "Người là cái kia công ty?"

Quan Tiểu Đ ồng không hề nghĩ ngợi phải trả lời, "Ta? Ta là sang văn công ty viên chức, người đâu?"

Nam nhân sửa sang lại hạ mới vừa chạy loạn đầu tóc nói: "Ta hải hồi giám đốc, ta kêu Triệu một thuyệ̀n, hôm nay vốn định chính mình tới công ty thêm cái ban, không nghĩ tới thiên tối s ậ̀m liệ̀n ra vấn đề!"

Quan Tiểu Đ ồng đôi mắt trước Triệu một thuyệ̀n tràn ngập hảo cảm, nàng đã sớm đem lão Lưu lời nói toàn bộ quên tới r ấi nào sau!

"Ai nha! Ta còn có đ ồng sự ở trên lầu đâu!" Quan Tiểu Đ ồng đột nhiên nhớ tới Á Đình các nàng, vừa r ấi dừng lại điện liệ̀n cùng bọn họ thất liên, cũng không biết bọn họ hiện tại như thế nào?

"Yên tâm đi, người đ ồng sự khẳng định so người may mắn....."

"Đúng vậy ít nhất bọn họ sẽ không lạc đơn, bất quá còn hảo có người xuất hiện, bằng không ta vừa r ấi liệ̀n thảm!"

"Đinh....." Cửa thang máy vào lúc này khai, Quan Tiểu Đ ồng ra bên ngoài vừa thấy, nàng trong lòng liệ̀n lạc một chút.

"18 lầu, chúng ta không phải đi ngầm bãi đỗ xe sao?"

Triệu một thuy ền vô tội nói: "Ta cũng không biết a, ta đích xác ấn chính là phụ một t ầng a!"

Quan Tiêu Đ ồng vội đi ấn đóng cửa kiện, nhưng tay nàng lại bị Triệu một thuy ền gắt gao kéo lại, "Người làm cái gì? Chúng ta nhanh lên đi xuống đi!"

Nhưng Triệu một thuy ền ngữ khí biến có chút cổ quái, "Nếu tới 18 t ầng, không bằng tới tham quan một chút ta công ty đi."

"Người công ty ở 18 t ầng?" Quan Tiêu Đ ồng tâm một chút li ền toàn mình bạch, cái này hảo tâm soái ca chính là..... Nhưng lúc này nói cái gì đều chậm, lão Lưu hảo tâm nhắc nhở không c ần lại tiến thang máy, chính là nàng vừa thấy đến soái ca li ền cái gì đều đã quên, nguyên lai lớn lên đẹp nam nhân, cũng không nhất định tất cả đều là người tốt!

Triệu một thuy ền tay lạnh băng đến xương, giống như kìm sắt giống nhau chặt chẽ lôi kéo Quan Tiêu Đ ồng tay, làm nàng vô pháp tránh thoát.....

Đây là nàng lần đầu tiên đi vào 18 lầu, phía trước chưa bao giờ có đã tới, vừa ra cửa thang máy, nàng li ền nhìn đến này phía trước chết Triệu giám đốc, chính treo ở một gian công ty trước cửa.

"Triệu..... Triệu giám đốc"

"Thiếu chút nữa đã quên, hấn là người thủ trưởng, ta lặng lẽ nói cho người, hấn chết thời điểm một chút cũng không đau khổ, người yên tâm....."

Quan Tiêu Đ ồng nghe xong lộc cộc một chút nuốt nước bọt, nghĩ th ần: Ta quả hấn đau không đau khổ, ta nhưng không muốn biết!

Triệu một thuy ền lôi kéo Quan Tiêu Đ ồng đi vào một gian công ty, "Đây là ta phía trước công ty, quy mô không tính đại, nhưng ta cũng coi như dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, hiện tại người thanh niên sang tới

quá khó khăn, cơ hồ là một bước một cái hố, ta chính là quá tin tưởng người khác mới có thể bị hố táng gia bại sản!"

"Kỳ thật, người không cần như thế luân quần trong lòng, có thể trọng đầu hiện tới a!" Quan Tiểu Đổng nói xong liền hối hận, nàng cùng một cái người chết nói từ đầu lại đến, chính mình đầu cảm thấy buồn cười.

"Đúng vậy, lúc ấy ta như thế nào liền không có một người đối ta nói một câu từ đầu lại đến đâu? Nếu, ta lúc trước ta có thể gặp được một cái giống người giống nhau nữ sinh, có lẽ ta hiện tại thật sự có thể từ đầu lại đến, chính là ta không có!" Nói đến nơi này, Triệu một thuyền mặt đột nhiên biến dữ tợn lên.

Hai tay của hắn gắt gao bắt lấy Quan Tiểu Đổng bả vai, "Ta gặp một cái lả lơi ong bướm nữ nhân, xem ta phá sản liền lập tức cùng ta chia tay, này cũng không cái gọi là, ta sẽ không cưỡng cầu nàng cùng ta cùng nhau trả nợ, chính là nàng lại cùng hố ta người hảo, thật là chê cười, đến cuối cùng ta mới hiểu được, nguyên lai ta chính mình ở trong mắt nàng chính là cái kẻ ngốc!"

Quan Tiểu Đổng nhìn mặt hắn càng ngày càng khủng bố, liền dọa nhắm lại mắt nói, "Người đừng làm ta sợ..... Ta lại không hại quá người!"

"Ta sinh thời lại làm sao hại quá người khác....."

Quan Tiểu Đổng có thể nghe ra, Triệu một thuyền tồn tại thời điểm nhất định là người tốt, "Người vì cái gì muốn hại chết như thế nhiều người, bọn họ đầu không có hại quá người"

Triệu một thuyền hừ lạnh một tiếng, "Bọn họ đầu là chết chưa hết tội, người không cần đừng tình bọn họ, dưới lầu bảo an trước kia là ta tài xế, lão Lưu, Trịnh tiểu ngọc, còn có Triệu đứng một, bọn họ đầu từng là ta công ty cấp dưới, chính là sau tới bọn họ đầu phản bội ta, cho ta đào một cái hố to, làm ta một đầu tài đi vào."

Lượng tin tức quá lớn, Quan Tiểu Đổng nhất thời không loát thuận, "Vậy người vì cái gì muốn bắt ta? Ta nhưng không hại quá người!"

Triệu một thuyền nhìn về phía nàng, trên mặt nhiều ít có chút hòa hoãn, "Đó là bởi vì người là thuần âm mệnh, nếu ta tưởng rời đi nơi này, cũng chỉ có tìm được một cái thuần âm mệnh thể thân mới được!" Nói xong liền duỗi tay hướng Quan Tiểu Đổng trên cổ kháp lại đây.....

Đột nhiên một đạo hoàng quang từ Quan Tiểu Đổng cổ chỗ bắn ra tới, Triệu một thuyền đôi tay giống bị cái gì điện một chút sau rút trở về.....

"Trên người của người có cái gì đồ vật?"

Quan Tiểu Đổng thiếu chút nữa dọa nước tiểu, lúc này nàng mới nhớ tới chính mình trên người có Á Đình bà nội cấp hoàng phù, vì thế liền từ bên trong quần áo lấy ra tới cấp Triệu một thuyền xem, "Người không biết mỗi cái thuần âm mệnh nhân thân thượng đều sẽ có một đạo bùa hộ mệnh sao?" Nói xong nàng xoay người liền chạy hướng về phía chạy trốn thông đạo.

Lần một là đi không thông, hiện tại chỉ có thể trở lại 26 lầu tìm Á Đình, Quan Tiểu Đổng cũng không dám lại ngẩng thang máy, nàng một tầng tầng bò lại 26 lầu, đương nàng mệt chết khiếp rồi cuộc đến công ty khi, liền nhìn đến công ty đổng sự vừa lúc đi vào thang máy.....

"Không cần! Mau ra đây!" Chính là nàng vẫn là chậm một bước, thang máy môn một tiếng đóng lại, liền ở đóng lại một chỗ kia, Quan Tiểu Đổng nhìn đến bạch tổng bên người thế nhưng đứng Triệu một thuyền.....

"Tiểu đổng! Vừa rồi đình điện người đã chạy đi đâu, ta vừa rồi còn ở trong công ty mặt tìm người đâu?" Á Đình lúc này mới từ trong công ty ra tới, nàng tức giận nhìn thoáng qua thang máy nói: "Một đám đều chạy như thế mau!"

Nàng lời nói còn chưa nói xong, chỉ nghe thang máy giống truyền đến rất nhiều người tiếng kêu cứu cùng thang máy trượt xuống thanh âm, tiếp theo một tiếng vang lớn từ bên trong truyền đến.

Quan Tiểu Đổng cùng Á Đình lẫn nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, một ngụm đổng thanh nói: "Thang máy đã xảy ra chuyện!"

Các nàng đành phải lại từ sau thang lầu chạy xuống lầu một, chờ hai người thở hổn hển đi vào chạy đến lầu một thang máy trước khi, mấy cái bảo an đang ở tổ chức cứu người, Quan Tiểu Đổng liếc mắt một cái liền nhìn đến quý bảo an cũng ở trong đó.....

Hắn nhìn đến Quan Tiểu Đổng sau, chỉ chỉ thang máy, rồi mới quý dị cười.

Quan Tiểu Đổng lúc ấy không không có minh bạch hẳn là cái gì ý tứ, nhưng không một hồi công phu liền nhìn đến Triệu một thuyền, lão Lưu, Triệu đứng một, còn có một cái nàng chưa thấy qua nữ nhân cùng nhau đi ra một thang máy, kia hẳn là chính là Trịnh tiểu ngọc.

Đột nhiên, Quan Tiểu Đổng sửng sốt, bởi vì nàng nhìn đến bạch tổng cũng đi ra thang máy, mặt khác dường sự đều là bị nâng ra tới, chỉ có nàng là chính mình đi ra, chỉ thấy nàng cũng không quay đầu lại cùng Triệu một thuyền bọn họ cùng nhau ra cao ốc, chậm rãi biến mất ở trong bóng tối.

Lần này thang máy sự cố trung, công ty có rất nhiều dường sự đều bị thương, chính là cũng chưa cái gì trở ngại, nhưng duy độc chỉ có bạch tổng bạch y lan đã chết, sau tới Quan Tiểu Đổng nghe nói, nàng là bởi vì thang máy hạ trụ khi quá sợ hãi, mới có thể bị hù chết, căn bản không phải ngã chết.

Nhưng là Quan Tiểu Đổng cũng không tin tưởng cái cách nói này, bởi vì bạch tổng định lực lại như thế nào cũng so những người khác phải mạnh hơn không biết nhiều ít lần, như thế nào khả năng người khác không bị hù chết, nàng lại bị hù chết đâu?

Sau tới nàng đi bệnh viện xem Triệu tử khi mới nghe nói, nguyên lai bạch tóm lại trước lão công đã kêu Triệu một thuyền, sau tới bởi vì sinh ý thất bại tự sát đã chết, hơn nữa liền chết ở cao ốc 18 trong lầu.

Lúc sau Quan Tiểu Đổng cùng Á Đình đều thay đổi công tác, bởi vì bạch y lan chết sau công ty liền kết thúc, sở hữu công nhân đều thất nghiệp, tất cả mọi người đều chỉ có thể từ lúc cũ, khác khai trương.

Bất quá còn hảo, Quan Tiểu Đễng cùng Á Đĩnh không có giống phía trước mới vừa tốt nghiệp khi như vậy khó tìm đến công tác, thực mau các nàng lại đễng thời nhận lời mời đến một nhà công ty công tác, chỉ là ở kia lúc sau, Quan Tiểu Đễng có một cái chỉ có Á Đĩnh mới biết được bí mật.

"Như thế nào? Nhà này trong công ty có sạch sẽ không a?" Á Đĩnh nhỏ giọng hỏi Quan Tiểu Đễng.

Quan Tiểu Đễng mặt có chút trắng bệch, chính là nàng cũng coi như là gặp qua đại trường hợp người, "Đóng dấu trước đứng một nữ nhân, tuổi không lớn, nhưng từ ăn mặc thượng xem, hẳn là thượng thế kỷ 90 niên đại kiều dáng."

"Không phải đâu! Nơi này cũng có? Còn hảo ta nhìn không thấy!" Á Đĩnh hậm hực nói.

Quan Tiểu Đễng lại vừa lúc cùng nàng tương phản, "Ta hy vọng bọn họ cũng không cần thấy ta....."

《 bốn chuyện xưa xong 》

Đệ Tam Mười Tám Cái Chuyện Xưa Nghiệt Nợ (Một)

Đêm khuya trên đường núi, một người nam nhân cả người là hãn lồi kéo một chiếc xe ba gác, trên xe tranh một cái đang ở rên rỉ bụng to nữ nhân, yên tĩnh núi hoang dã trên đường, trắng bệch ánh trăng chiếu vào nữ nhân tràn đầy mồ hôi trên mặt, có vẻ nàng tiếng kêu đặc biệt thê thảm, nghe phía trước nam nhân dưới chân thẳng nhũn ra.

"Quyên Nhi, người nhịn một chút, lập tức liền đến địa phương!" Nam nhân nỗ lực trấn an trên xe nữ nhân.

Nữ nhân sớm lấy không có sức lực trả lời hẳn, bụng truyền đến từng trận đau đớn, làm nàng mình bạch, có cái tân sinh mệnh đang ở phá kén mà ra, nhưng hẳn sinh ra là chú định không bị mọi người sở chúc phúc.....

Nam nhân kêu Lưu chí cường, nữ nhân kêu Tống Tiểu quyên, phân biệt là hai cái đại đội thanh niên trí thức, Lưu chí cường đạo lớn lên thực tình thần, lại là bọn họ đại đội văn nghệ nòng cốt, cho nên ở lúc ấy nhưng xem như phi thường chịu nữ thanh niên trí thức ưu ái.

Bọn họ hai người là ở hai cái đại đội tập thể lao động sau nhận thức, một hồi thỉnh linh xảy ra mưa to chú định hai người duyên phận, khi đó thanh niên trí thức phần lớn đều theo đuổi lý tưởng chủ nghĩa cùng chủ nghĩa lãng mạn, nhất kiến chung tình xác suất phi thường cao.

Nhưng bởi vì không phải một cái đại đội, cho nên yêu nhau dễ dàng muốn gặp khó, mỗi một lần gặp mặt đều phải chờ thượng mười ngày nửa tháng xem như mau.

Cái này làm cho hai người mỗi lần gặp mặt khi đều là phá lệ quý trọng, tình yêu cuồng nhiệt trung nam nữ luôn là không lý trí, hai người rốt cuộc ở một cái oi bức buổi tối mới nếm thử trái cấm.

Không bao lâu Tống Tiểu quyên liền phát hiện chính mình mang thai, mà khi nàng tới tìm Lưu chí cường khi, bọn họ chi gian càng nhiều lại là kinh hoàng, ai cũng không có vì cái này không thỉnh tự đến tiểu sinh mệnh chuẩn bị sẵn sàng.

Lúc ấy làm dòng người thực tiễn toái, còn yêu cầu có tổ chức cấp khai chứng minh tin, chính là bọn họ hai người chưa lập gia đình có thai, kia có mặt đem tìm tổ chức khai chứng minh tin đâu?

Liền như thế một kéo, Tống Tiểu quyên bụng liền càng lúc càng lớn, khi đó tưởng trở về thành thanh niên trí thức đều không nghĩ ở nông thôn kết hôn, bằng không khẳng định sẽ trở thành trở về thành trở ngại.

Lưu chí cường đem Tống Tiểu quyên tình huống cùng nhà bọn họ vừa nói, mẹ nó càng là trực tiếp xong xuôi nói, làm hản nghĩ cách đem hài tử xử lý rớt, bằng không liền vĩnh viễn đừng nghĩ trở về thành!

Mất thấy Tống Tiểu quyên bụng một ngày so thiên đại, lại không nghĩ biện pháp liền giấu không được, vì thế Lưu chí cường liền cấp Tống Tiểu

quyên suy nghĩ không phải biện pháp biện pháp, hẳn có cái biểu tở ở vệ sinh sở công tác, Lưu chí cường thỉnh nàng hỗ trợ cấp Tống Tiểu quyên khai một cái bác sĩ chứng minh, nói Tống Tiểu quyên có bệnh lao phổi, muốn cách ly trị liệu.

Lưu chí cường lại cùng trên núi một cái lão thợ săn nói tốt, mượn hẳn trên núi nhà gỗ nhỏ dùng mấy tháng, chờ hẳn đem sở hữu sự đều an bài hảo sau, liền đem Tống Tiểu quyên nhận được nhà gỗ nhỏ, mỗi ngày ăn uống đều là Lưu chí cường mấy ngày qua cấp đưa một hũ, như vậy Tống Tiểu quyên là có thể ở chỗ này trộm đem hài tử cấp sinh hạ tới.

Cái kia thời đại người tuổi trẻ, lá gan đại, tâm cũng tàn nhẫn, một cái không có bất luận cái gì kinh nghiệm thai phụ đã bị một người ném vào nhà gỗ nhỏ, nói rõ liền có điểm tự sinh tự diệt ý tứ.

Hảo xảo bất xảo hôm nay Lưu chí cường tới đưa lương thực, ra vừa vào cửa liền nhìn đến Tống Tiểu quyên mờ mờ đầy đầy ở trên giường đất lăn lộn, xem ra là muốn sinh, hẳn đành phải hũ đại đội mượn một chiếc xe ba gác, kéo lên Tống Tiểu quyên hướng vệ sinh sở đuổi.

Đường xá xa xôi hơn nữa đường núi khó đi, dọc theo đường đi xóc nảy làm Tống Tiểu quyên không chờ đi đến vệ sinh sở liền đem hài tử sinh xuống dưới.

Tống Tiểu quyên nhìn đứa nhỏ này cho đã mất nước mắt, đây là cái xinh đẹp nữ anh, nhưng nàng tưởng tượng đến chính mình sau này sinh hoạt khẳng định sẽ bởi vì đứa nhỏ này sinh ra mà biến tất cả gian khổ.

Nghĩ đến đây, nàng đem hài tử đưa cho Lưu chí cường, "Người đem nàng ném đi!"

Lưu chí cường nghe sau liền ngây ngốc hỏi: "Ném chỗ nào a?"

Tống Tiểu quyên lau khô trên mặt nước mắt, hạ quyết tâm nói: "Hiện đi phía trước có một tòa tiểu ki ầu, liền ném dưới cầu thạch than thượng đi, nếu hẳn mạng lớn sẽ có người nhặt đi, nếu mệnh không hảo....." Tống Tiểu quyên biểu tình cứng lại, không có nói thêm gì nữa.

Lưu chí cường không nói chuyện, tiếp nhận hài tử liền hướng dưới cầu chạy, đi vào dưới cầu vừa thấy, phía dưới đã sớm khô cạn, chỉ còn lại có một mảnh thạch than, hắn đem hài tử dùng một kiện phá thu hàng mã hảo, rồi mới chậm rãi đặt ở thạch than thượng.

Có lẽ là biết chính mình phải bị phụ thân vứt bỏ, ở Lưu chí cường vừa muốn xoay người khi, cái kia tiểu nhân liền phát ra một tiếng thanh thúy khóc nỉ non thanh.

Yên tĩnh ban đêm, hài tử tiếng khóc truyền cùng rất xa, trên xe Tống Tiểu quyền nghe một trận lo lắng, đây là nàng lần đầu tiên làm mẫu thân, chính là vì chính mình tiền đờ nàng chỉ có thể lựa chọn không cần đưa nhỏ này.

Hiện tại nghe được hài tử tiếng khóc, nàng trong lòng trừ bỏ khổ sở còn có sợ hãi, chỉ nghĩ làm hài tử đừng khóc!

Đột nhiên, từng trận tiếng khóc đột nhiên im bật, không một hồi Lưu chí cường liền chạy trở về, hắn lôi kéo xe ba gác thượng Tống Tiểu quyền tiếp tục đi trước, cũng không quay đầu lại đi rồi.

Mấy năm sau.....

Lưu chí cường cùng Tống Tiểu quyền bởi vì trong nhà phản đối mà càng lúc càng xa, cuối cùng này đoạn đã từng khắc cốt铭心 cảm tình cứ như vậy không giải quyết được gì.

Mọi người, bao gồm Lưu chí cường cùng Tống Tiểu quyền chính mình đều quên mất đứa bé kia đã từng xuất hiện quá, đã từng tồn tại quá.....

Tống Tiểu quyền trở về thành sau bị phân tới rồi máy móc xưởng công tác, sau tới giao một cái bạn trai, nhà hắn bối cảnh thực hảo, liền đem Tống Tiểu quyền từ máy móc trong xưởng đi đầu ra tới, hiện tại ở cơ quan đi làm.

Hiện tại cũng kết hôn mau hai năm, nàng cùng trượng phu cũng rất cuộc có một cái đáng yêu bảo bảo.

Phía trước kia đoạn hoang đường năm tháng nàng đã không nghĩ lại h ồi ức, chỉ là an tâm chờ hiện tại bảo bảo sinh ra, r ồi mới đem hẳn nuôi nấng lớn lên, làm chính mình sinh mệnh có thể kéo dài.

Chính là có một số việc, không phải không thêm nghĩ li ền có thể thật sự không phát sinh quá, li ền ở Tống Tiểu quyên biết được chính mình mang thai trước một ngày buổi tối nàng làm một giấc mộng, trong mộng nàng về tới kia tòa tiểu dưới c ầu, thấy được cái kia nho nhỏ trẻ con li ền nằm ở thạch than thượng, trên người nàng máu loãng còn không có khô cạn, nhưng vẫn duỗi tay nhỏ tưởng đủ đến Tống Tiểu quyên.

"Không....." Tống Tiểu quyên la lên một tiếng từ trong mộng tỉnh lại, như vậy mộng nàng không phải chưa làm qua, chính là giống hôm nay buổi tối như thế rõ ràng, tựa như chính mình tự mình trải qua giống nhau vẫn là lần đ ầu.

Nàng trượng phu Tiết gia minh nghe được nàng thanh âm, vội đứng dậy hỏi nàng: "Quyên Nhi, người xảy ra chuyện gì? Làm ác mộng?"

Tống Tiểu quyên định định tâm th ần, "Là làm cái ác mộng, quá hại người!"

Tiết gia minh nhẹ nhàng ôm Tống Tiểu quyên, "Không có việc gì, không sợ, ngủ tiếp một h ồi đi."

Tống Tiểu quyên lại l ần nữa nằm xuống sau, lại như thế nào cũng ngủ không được, mấy năm nay nàng không phải không có nghĩ tới đứa bé kia ở nơi nào? Chính là lấy nàng tình huống hiện tại là không có khả năng tìm trở về chính mình dưỡng.

Đối với đứa bé kia ký ức, nàng chỉ là dừng lại ở cái kia đen nhánh buổi tối, một cái đ ầy người là huyết vật thể cùng cuối cùng nghe được vài tiếng khóc nỉ non.

Chính là lại vĩnh viễn bảo t ần ở nàng ký ức chỗ sâu nhất, có lẽ đến chết cũng quên không được.....

Ngày hôm sau Tống Tiểu quyên ở đơn vị đột nhiên không thoải mái, bị đờng sự đưa đến bệnh viện một làm kiểm tra, nguyên lai nàng mang thai!

Này tự nhiên là một kiện đại hi sự, cả nhà trên dưới đều phi thường vui vẻ, đặc biệt là Tiết gia minh, hẳn chờ đợi ngày này đều đợi đã lâu.

Chính là Tống Tiểu quyên trong lòng lại có loại ẩn ẩn bất an, cái kia cảnh trong mơ quá chân thật thật là đáng sợ! Cái kia ban đêm là nàng cả đời đều vứt đi không được ác mộng!

Đệ Tam Mười Tám Cái Chuyện Xưa Nghiệt Nợ (Nhị)

Tống Tiểu quyên mười tháng hoài thai sinh hạ một cái đại béo tiểu tử, này nhưng đem Tiết gia minh nhạc hồng r ỡ, hẳn cấp nhi tử lấy cái nữ danh kêu "Tiểu Bảo", hẳn chính là cả nhà duy nhất bảo bối nhi!

Nhi tử sinh ra làm Tống Tiểu quyên dần dần phai nhạt kia sự kiện, chính là không biết vì cái gì, Tống Tiểu quyên sửa đặc biệt không tốt, luôn là làm Tiểu Bảo ăn bữa hôm lo bữa mai, Tiết gia minh cha mẹ cũng là tưởng rất nhiều rất nhiều xuống sữa phương pháp, nhưng chính là không dùng được.

Tiểu Bảo mỗi lần ăn nãi thời điểm, Tống Tiểu quyên đều giống gia hình giống nhau đau, nhi tử cái miệng nhỏ hận không thể muốn đem nàng **** cắn xuống dưới giống nhau, còn hảo hiện tại còn không có nha! Bằng không kháng định sẽ giảo phá da.

Nhưng cho dù là như thế này, Tống Tiểu quyên còn tưởng nhiều uy nhi tử ăn chút nãi, cũng không biết có phải hay không đối đưa bé đầu tiên áy náy, nàng tưởng đem toàn bộ ái đầu cấp Tiểu Bảo, hy vọng có thể đền bù năm đó nàng nội tâm thống khổ.

Đảo mắt Tiểu Bảo một tuổi nhiều, lớn lên khoẻ mạnh khác khỉnh, đáng yêu đến cực điểm, chính là không biết vì cái gì, chính là sẽ không kêu mẹ, vừa mới bắt đầu người trong nhà còn lo lắng cái này tiểu gia hỏa có phải hay không có tật xấu.

Chính là sau tới ba ba, bà nội, gia gia đầu sẽ kêu, thậm chí cách vách a di đầu sẽ kêu, chính là không gọi mẹ!

Hơn nữa Tiểu Bảo vẫn luôn đầu cùng Tống Tiểu quyền không thân, mặc kệ Tống Tiểu quyền như thế nào đối nhi tử hảo, hẳn chính là đối nàng cái này thân mụ xa cách.

Hơn nữa có khi Tiểu Bảo xem ánh mắt của nàng cũng làm nàng trong lòng phát mao, nàng chưa thấy qua cái nào hài tử sẽ dùng như vậy ánh mắt xem mụ mụ, kia một loại cừu hận ánh mắt.....

Theo Tiểu Bảo chậm rãi lớn lên, Tống Tiểu quyền đối nhi tử sợ hãi cũng một chút một chút gia tăng, một lần lại một lần việc lạ, làm Tống Tiểu quyền không thể không hoài nghi chính mình cái này nhi giống như có vấn đề.

Năm ấy đầu hạ một ngày, một tuổi nhi đầu Tiểu Bảo đang ở phòng khách chơi, mà Tống Tiểu quyền đang ở trong phòng bếp nấu cơm, nàng làm tốt cơm đang chuẩn bị mang sang tới khi, không có chú ý dưới chân phóng Tiểu Bảo một đài xe đồ chơi, Tống Tiểu quyền một chân dẫm đi lên, nàng té lăn trên đất không nói, trong tay một chén nóng bỏng trứng gà canh cũng sái nàng một thân.

Đang ở nàng sứt đầu mẻ trán hết sức, lại nhìn đến chỉ có một tuổi nhi đầu nhi tử thế nhưng đứng ở một bên cười như không cười nhìn chính mình, một cỗ hàn ý từ Tống Tiểu quyền đáy lòng dâng lên.....

Tiết gia mình nghe được thanh âm từ thư phòng chạy ra tới, vừa thấy tình huống này liền vội đem Tống Tiểu quyền đưa đến bệnh viện, tay nàng bộ có này cường độ thấp bị phỏng, mặt khác không có gì trở ngại, về nhà trên đường nàng đối Tiết gia nói rõ nhi tử khác thường.

Nhưng lão công lại nói nàng đa tâm, đó là bọn họ thân nhi tử, như thế nào sẽ là cố ý đầu, lại nói hẳn mới không đến hai tuổi, căn bản cái gì cũng không biết a!

Tống Tiểu quyên nghe xong lão công lời nói cũng cảm thấy có đạo lý, xem ra là chính mình nghĩ nhiều, nhưng ai biết không quá mấy ngày lại đã xảy ra một sự kiện, làm Tống Tiểu quyên lại một lần vào bệnh viện.

Hôm nay giữa trưa Tống Tiểu quyên ở nhà quét tước vệ sinh, nàng một bàn tay đỡ khung cửa, một bàn tay ở sát trên tường để đỡ ống hòm treo tường, đương nàng chính hết sức chăm chú tưởng đem ống hòm treo tường thương tro bụi lau khô khi, Tiểu Bảo liền từ sau lưng lặng yên không một tiếng động đi vào nàng bên người.

Hắn đầu tiên là nhìn thoáng qua Tống Tiểu quyên, tiếp theo trên mặt lộ ra một mặt cười lạnh, chỉ thấy hắn chậm rãi vươn chính mình tay nhỏ, rồi mới dùng sức đẩy môn, dày nặng cửa gỗ thật mạnh kẹp tới rồi Tống Tiểu quyên mấy cái ngón tay thương!

"A....." Một trận xuyên tim đau nhứt từ trên tay truyền đến, làm nàng nhin không được hét to một tiếng!

Tiết gia mình nhận được Tống Tiểu quyên điện thoại sau liền vô cùng lo lắng hướng gia đuổi, về đến nhà khi vừa thấy thế tử tay cũng là trong lòng căng thẳng, liền lập tức dùng xe đạp chở nàng đi bệnh viện.

Lúc gần đi đem Tiểu Bảo phó thác cấp hàng xóm xem một hồi, tới rồi bệnh viện một kiểm tra, Tống Tiểu quyên bốn căn tay căn đoạn tam căn, mặt khác một cây cũng nghiêm trọng kẹp thương, bác sĩ tự cấp nàng trị liệu khi đau nàng cả người thẳng run.

Bác sĩ xem nàng đau không nhẹ, liền mở miệng dõng đi nàng lực chú ý, "Mọi người thường nói tay đứt ruột xót, cho nên có chút đau là bình thường, không cần quá lo lắng, trở về sau này hảo hảo dưỡng, sau này lao động khi muốn cẩn thận một chút mới được."

Tống Tiểu quyên nỗ lực đối bác sĩ bày trừ một cái tươi cười, nói thanh "Cảm ơn!" Nàng thật sự không nghĩ nói là chính mình nhứt đem chính mình lộng bị thương.

Từ bác sĩ trong văn phòng ra tới khi, bác sĩ đặc biệt giao đũa, ở thương hảo phía trước, này chỉ tay cái gì sống đâu không thể làm, bởi vì thương đến xương cốt muốn chậm rãi dưỡng mới được.

Sau khi về đến nhà, Tiết gia minh từ hàng xóm gia tiếp trở về nhĩ tử, hấn hỏi Tiêu Bảo vì cái gì phải dùng lực đóng cửa kẹt thương mù mù?

Nhưng Tiêu Bảo lại vẻ mặt vô tội nói: "Là một cái tiêu tử tử làm hấn như thế làm!"

Tống Tiêu quyên nghe xong nhĩ tử nói, trong lòng run lên, nơi nào tới tiêu tử tử? Trong nhà rõ ràng cũng chỉ có bọn họ hai mẹ con a!

Tiết gia minh nhìn ra Tống Tiêu quyên trong mắt sợ hãi, liền đem Tiêu Bảo trước đưa đến bà nội trong nhà trụ một đoạn thời gian, dù sao bọn họ hai vợ chồng già cũng tưởng tôn tử, chỉ là đưa đi khi hấn cũng không có đề cập vì cái gì sẽ đem Tiêu Bảo đưa qua đi.

Tiền đi Tiêu Bảo sau, trong nhà khôi phục tạm thời bình tĩnh, Tống Tiêu quyên không rõ nhĩ tử cùng chính mình là cái gì thù cái gì oán sẽ như thế hận chính mình, hơn nữa hấn hiện tại còn chỉ có một tuổi nhĩ tử a!

Tiết gia minh trong lòng cũng có nghi hoặc, hấn chỉ có thể an ủi thê tử nói này hết thấy đâu là ngoài ý muốn, nhĩ tử khẳng định không phải cố ý!

Tống Tiêu quyên ngón tay ở trượng phu tử mĩ chăm sóc hạ, thực mau thì tốt rồi lên, chỉ là vừa đến trời đầy mây trời mưa thời điểm sẽ ầm ầm lên men.

Từ bà nội gia tiếp hĩ nhĩ tử sau, hấn tựa hồ cũng không giống phía trước như vậy không thích Tống Tiêu quyên, cũng khôi phục hài tử bình thường hấn là đối mẫu thân ý lại, như vậy bình tĩnh ngày lại qua hai năm.

Đã có thể ở Tống Tiêu quyên cho rằng phía trước sở hữu không thoải mái chung đem qua đi khi, một vị khách không mời mà đến đến phóng làm nàng bình tĩnh sinh hoạt lại nổi lên gợn sóng.....

Này thiên hạ ban, Tống Tiểu quyên từ nhà trẻ tiếp Tiểu Bảo về nhà, ở đi ngang qua một cái ngã tư đường khi, mẫu tử hai đang ở chờ đèn xanh.

Đột nhiên, Tống Tiểu quyên cảm giác chính mình sau eo chỗ bị người hung hăng đẩy một phen, nàng trọng tâm không xong liền phải hướng đường cái đảo đi, lúc này một chiếc bay nhanh mà đến ô tô đang muốn xuyên qua đường cái, Tống Tiểu quyên lo lắng bên người Tiểu Bảo, tưởng đem hấn đẩy xa một ít, nhưng nàng duỗi tay lại phác cái không.

Mắt thấy ô tô liền phải đụng vào ngã trên mặt đất Tống Tiểu quyên, bỗng nhiên một đôi tay từ trên mặt đất đem nàng một phen kéo! Tống Tiểu quyên quay đầu nhìn lại, một trương đã quen thuộc lại xa lạ mặt xuất hiện ở nàng trước mắt.

"Chí..... Chí cường?"

Lưu chí cường sắc mặt có chút phát thanh, có lẽ là vừa rồi có chút dùng sức quá mạnh, hấn thân mình còn có chút hơi hơi phát run, "Quyên Nhi, người không bị thương đi?"

"Không có việc gì, vừa rồi thật cảm ơn người, nếu không phải người, ta khả năng khiến cho xe cấp dựng phải!" Tống Tiểu quyên đột nhiên dưới tình huống như vậy gặp được người tình đầu, trong lòng cảm giác thật là ngũ vị tạp trần.

"Úc, đây là ta nhi tử, Tiểu Bảo, kêu thúc thúc!" Tống Tiểu quyên lúc này mới nhớ tới bên người nhi tử.

Lưu chí cường nhìn thoáng qua trên mặt đất tiểu nam hài, trong lòng chính là căng thẳng, lại là loại này ánh mắt, vì cái gì lại sẽ làm hấn nhìn đến loại này ánh mắt!

Tống Tiểu quyên xem Lưu chí cường biểu tình không đúng, "Chí cường, người xảy ra chuyện gì?"

"Không, không có gì, người nhi tử bao lớn rồi?" Lưu chí cường cường áp xuống trong lòng sợ hãi nói.

Tống Tiểu quyên sờ sờ Tiểu Bảo đầu nói: "Hắn năm nay bốn tuổi, kêu Tiểu Bảo." Chỉ là nàng cũng không có phát hiện Tiểu Bảo chính một loại vô cùng oán độc ánh mắt nhìn Lưu chí cường.

Đệ Tam Mười Tám Cái Chuyện Xưa Nghiệt Nợ (Tam)

Tống Tiểu quyên mang theo Tiểu Bảo cùng Lưu chí cường đi tới công viên ghé dài ng ỡ hạ, nàng nhìn trước mắt đã từng thâm ái quá nam nhân, không còn có năm đó khí phách hăng hái, một trương g ầy ồm trên má che kín tang thương, "Người mấy năm nay quá như thế nào?"

Lưu chí cường chính chính ng ỡ ngác nhìn Tiểu Bảo, bị nàng đột nhiên như thế vừa hỏi cũng không biết nên như thế nào trả lời, "Một lời khó nói hết..... Người nhi tử bao lớn r ỡ?"

Tống Tiểu quyên sửng sốt, vừa r ỡ nàng không phải nói Tiểu Bảo bốn tuổi sao? "Ta vừa r ỡ nói, bốn tuổi."

"Đúng đúng, bốn tuổi, kia số tuổi vừa lúc đối thượng!" Lưu chí cường l ồm b ồm l ồm b ồm nói.

"Cái gì đối thượng?" Tống Tiểu quyên bị hắn làm không hiểu ra sao.

"Quyên Nhi, người có hay không phát hiện người nhi tử có cái gì không thích hợp nhi địa phương?" Lưu chí cường đột nhiên hỏi ra câu này không đầu không đuôi nói tới.

Tống Tiểu quyên nghe xong trong lòng căng thẳng, nàng không nghĩ đối ngoại nhân nói chính mình nhi tử có vấn đề, chỉ là nhàn nhạt nói: "Tiểu Bảo? Hắn thực hảo a?"

"Ta vừa r ỡ nhìn đến là Tiểu Bảo đây người đi xuống." Lưu chí cường sắc mặt khó coi nói.

"Cái gì? Không có khả năng!" Tống Tiểu quyên lập tức phủ nhận, nàng không nghĩ làm Lưu chí cường biết Tiểu Bảo sự tình.

Ai ngờ Lưu chí cường lại cười lạnh một tiếng, rồi mới loát khởi chính mình tay áo nói, "Có cái gì không có khả năng, ta tay vết sẹo chính là ta nhi tử 3 tuổi khi dùng dao gọt hoa quả hoa!" Nói xong hắn lại giơ lên tay trái ngón út, "Ta cái này ngón tay đến bây giờ còn không có tri giác! Đây là theo ta nhi tử dùng môn kệp!"

Dùng môn kệp? Tống Tiểu quyền nghe xong Lưu chí cường nói trong lòng lạc một chút, kia bất hòa chính mình giống nhau sao?

"Vậy người nhi tử hiện tại như thế nào?"

"Hai năm trước một buổi tối, hắn sẵn tất cả mọi người ngủ khi, chính mình chạy đến trong phòng bếp trộm mở ra khí than, chờ bị hàng xóm phát hiện khi, chúng ta cả nhà cũng không được, bị đưa đến bệnh viện sau, thể tử của ta cùng nhi tử lúc ấy li ên đã chết, mà ta còn lại là bởi vì ngủ ở thư phòng mới nhất về một cái mệnh! Bởi vì lúc ấy thư phòng vừa lúc mở ra cửa sổ." Lưu chí cường càng nói càng kích động.

"Người cũng đừng khổ sở, kia đâu là ngoài ý muốn....." Tống Tiểu quyền mở miệng an ủi hắn nói.

"Không! Kia không phải ngoài ý muốn, là nàng đã trở lại! Là kia hài tử trở về báo thù!" Lưu chí cường che lại mặt gào khóc lên.

Một người nam nhân khóc như thế thương tâm, này không khỏi đưa tới người qua đường tò mò ánh mắt, cái này làm cho Tống Tiểu quyền có chút xấu hổ, "Người trước đừng khóc, có chuyện chậm rãi nói, ai đã trở lại?"

Lưu chí cường đột nhiên đình chỉ khóc thút thít, ngừng đầu nhìn về phía Tống Tiểu quyền, sâu kín nói: "Đứa bé kia đã trở lại!"

Tống Tiểu quyền cả người chấn động, đúng vậy, bọn họ còn có cái hài tử đâu? Năm đó hài tử sinh ra sau, nàng cũng chưa tới kịp nhiều coi trọng liếc mắt một cái li ên cấp ném, hiện tại ngẫm lại đứa bé kia cũng nên có 12 tuổi đi?

"Kia hài tử..... Còn hảo sao? Mấy năm nay là ai thu dưỡng nàng?" Làm một cái mẫu thân, đây là Tống Tiểu quyên như thế nhỉ ừ năm qua lần đầu tiên dò hỏi có quan hệ với đứa bé kia tin tức.

Lưu chí cường sắc mặt tái nhợt nhìn Tống Tiểu quyên, "Kia hài tử ở 12 năm trước li ền đã chết!"

"Cái gì!" Tống Tiểu quyên kinh đến trước mắt tối s ầm, thiếu chút nữa té xỉu ở ghế dài thượng, nàng nỗ lực làm chính mình cảm xúc bình phục xuống dưới, "Như thế nào khả năng? Ta nhớ rõ cái kia hà đã sớm không thủy, kia tòa dưới c ầu chỉ là một mảnh thạch than! Nàng như thế nào sẽ chết đâu? Ta còn tưởng rằng..... Ta còn tưởng rằng li ền tính ta vứt bỏ nàng, nàng còn có thể hảo hảo sống sót....."

Lần này đổi Tống Tiểu quyên thương tâm khóc lên, vẫn luôn ng ồi ở bên cạnh Tiểu Bảo vẫn luôn mắt lạnh nhìn trước mắt hết thấy, hấn bên miệng tựa hồ còn treo một mặt trào phúng cười lạnh.

Tống Tiểu quyên đột nhiên đứng lên bắt được Lưu chí cường qu ần áo, lớn tiếng hỏi hấn: "Vì cái gì? Vì cái gì hài tử sẽ chết mất! Vì cái gì?"

Lưu chí cường ánh mắt có chút trốn tránh, hấn cũng không nghĩ lại lần nữa nhớ lại cái kia ban đêm, chính là đối mặt Tống Tiểu quyên ép hỏi, hấn đành phải chậm rãi nói về ngày đó buổi tối Tống Tiểu quyên không biết một sự kiện.

12 năm trước buổi tối, Lưu chí cường đem nữ anh đặt ở thạch than thượng sau, vừa định xoay người rời đi lại nghe đến cái kia nữ anh anh anh tiếng khóc, ở như vậy yên tĩnh ban đêm, nàng tiếng khóc nghe tới phá lệ vang dội chói tai.

Hấn đành phải lại xoay người trở về nhẹ nhàng vỗ vỗ nữ anh, nàng thế nhưng ngừng khóc thút thít, giống như là biết muốn vứt bỏ nàng phụ thân lại phản h ồi tới.

Lưu chí cường xem nàng không khóc, li ền chậm rãi đứng dậy phải đi, chính là hấn không đi hai bước nữ anh lại khóc lên.....

Roi vào đường cùng Lưu chí cường lại một lần đi vòng vèo trở về, hắn nhìn trên mặt đất cái này nho nhỏ nhân nhi, nàng tay nhỏ còn đối với Lưu chí cường duỗi ra duỗi ra, như là muốn cho hắn ôm một cái.

Nàng là như vậy mềm mại, Lưu chí cường dùng ngón tay nhẹ nhàng đụng chạm một chút nàng tay nhỏ, nàng thế nhưng một phen liền bắt được hắn ngón tay, cái này làm cho Lưu chí cường trong lòng cả kinh, hắn biết chính mình không đi không được, chính là vừa ly khai nàng liền khóc nên làm sao bây giờ?

Bỗng nhiên, một cái tà ác ý niệm ở hắn đáy lòng dâng lên, nàng là như vậy tiểu như vậy mềm, một khối nho nhỏ Thạch Đầu liền có thể áp chết nàng, nghĩ vậy nhi, hắn liền cặm lấy trên mặt đất một khối nắm tay lớn nhỏ Thạch Đầu chậm rãi đặt ở nữ anh ngực.

Tiểu gia hỏa cảm giác được có cái lạnh băng đờ vật đè nặng chính mình, nàng bắt đầu giãy giụa, chính là nàng quá nhỏ, căn bản không có lực lượng lấy ra trên người Thạch Đầu, nàng mặt bắt đầu có chút phát thanh, chính là tứ chi vẫn là ở loạn đặng.

Lưu chí cường lại chậm rãi cặm lấy đệ nhị tảng đá đặt ở nàng trên người, lần này nàng liền khóc khí lực đều không có, chỉ là phát ra giống tiểu miêu giống nhau thở hổn hển thanh, chính là này cũng không thể đánh thức nàng kia ác ma phụ thân lương tri.

Đệ tam khối, đệ tứ khối..... Chẳng đến cuối cùng nàng rốt cuộc phát không ra bất luận cái gì thanh âm, chẳng đến sở hữu hòn đá đem nàng nho nhỏ thân thể toàn bộ vùi lấp.....

"Người cái này giết người phạm! Người là giết người phạm! Người vì cái gì muốn như thế làm? Nàng cũng là người nữ nhi a!" Tống Tiểu quyền bắt đầu có chút điên cuồng đánh Lưu chí cường mặt.

Như thế nhiều năm, nàng vẫn luôn đều cho rằng nữ nhi là tồn tại, tuy rằng nàng thân sinh cha mẹ vứt bỏ nàng, nhưng rất ít nàng là tồn tại!!!

Lưu chí cường ở Tống Tiểu quyên tư đánh hạ, biểu tình cũng biến vắn vẹo dữ tợn, "Ta là giết nàng, nhưng mấy năm nay ta cũng không khi vô khắc không chịu dày vò! Nàng vẫn luôn đều quấn lấy ta, như bóng với hình, hiện tại nàng cũng tới tìm ngươi! Ha ha ha....."

"Ngươi nói bậy! Là ngươi giết nàng! Là ngươi, không phải ta!" Tống Tiểu quyên cũng loạn rít gào.

Lưu chí cường cũng tiểu không ngừng nói: "Là ta giết nàng, nhưng ngươi cái này thân mục cũng là đờng lỏa, đêm đó trở về sau ngươi có hay không hỏi nhiều ta một câu? Không có! Như thế nhiều năm ngươi có hay không đi tìm nàng? Cũng không có! Ngươi cùng ta giống nhau, không có lúc nào là không nghĩ như thế nào quên nàng, thậm chí tình nguyện nàng trước nay đều chưa từng tồn tại quá!"

Tống Tiểu quyên liêu mạng lắc đầu, nàng tưởng phủ nhận Lưu chí cường nói, chính là nàng không lời gì để nói, bởi vì đây đều là sự thật.....

Lưu chí cường đột nhiên nhỏ giọng đối Tống Tiểu quyên nói: "Ngươi biết mấy năm nay ta là như thế nào quá sao? Hiện tại rốt cuộc nên đến phiên ngươi!"

BÁCH QUỲ TỊCH

Lạc Lâm Lang
dtv-ebook.com

4

Đệ Tam Mười Tám Cái Chuyện Xưa Nghiệt Nợ (Bốn)

Tống Tiểu quyền nghe hắn như thế vừa nói, sắc mặt biến đổi nói:
"Người cái gì ý tứ?"

"Người biết ta đã chết mấy cái nhi tử sao? Ta tổng cộng sinh hai cái nhi tử, cuối cùng đều đã chết! Chính là nàng vẫn là không buông tha ta, trừ phi ta cũng đã chết, bằng không nàng sẽ không buông tay!" Lưu chí cường có chút điên cuồng nhớ lại hắn mấy năm nay khủng bố trải qua.....

Ta trở về thành sau này, trong nhà liền cho ta giới thiệu một người bạn gái, ta vừa mới bắt đầu cũng không nghĩ yêu đương, nhưng vì có thể quên người, đã quên cái kia ban đêm, đã quên đứa bé kia, ta chỉ có thể một lần nữa bắt đầu sinh hoạt.

Trương lệ nàng không có người xinh đẹp, người cũng không tính thông minh, chính là nàng đối ta thực hảo, lại gia thượng ta ba mẹ thực thích nàng cùng nàng xuất thân, vì thế ta năm đó liền kết hôn, ngay từ đầu sở hữu sự tình đều thực bình thường, thẳng đến chúng ta đứa bé đầu tiên sinh ra.....

Đứa nhỏ này vốn sinh ra đã yếu ớt, không đến 8 tháng liền sinh ra, vừa mới bắt đầu ta đều tưởng từ bỏ, chính là trương lệ nàng luyện tiếc, cuối cùng chúng ta phí rất nhiều tâm huyết mới bảo vệ hắn.

Chúng ta cho hắn nổi lên cái tên gọi trời phù hộ, chính là hy vọng được đến ông trời phù hộ, hắn vừa sinh ra trước ngực liền có từng vòng hình tròn dấu vết, bác sĩ nói đây là bớt, thật dài liền sẽ biến đạm.

Trời phù hộ ở bệnh viện ở 41 thiên tài về nhà, hắn ngày đầu tiên vào cửa khi tình cảnh ta cho tới hôm nay đều nhớ rõ, nhà ta hai chỉ chó săn

không ngừng kêu, ta trước nay chưa thấy qua chúng nó như thế sợ hãi.

Ta phụ thân dưỡng mấy con chim nhỏ cũng không an phận ở trong lồng chuyên phịch, nhưng khi đó người trong nhà đều bởi vì trời phù hộ về nhà mà xem nhẹ này đó luôn luôn dị tượng, ai ngờ ngày hôm sau lồng sắt chim nhỏ tất cả đều vô duyên vô cớ đã chết!

Ta lão ba lúc ấy thực thương tâm, hẳn còn tưởng rằng là chính mình không có xem trọng mới làm chúng nó chết, thẳng đến ngày hôm sau, trong nhà dưỡng cá vàng cũng toàn đã chết, lúc này mới làm ta cảm giác được sự tình khả năng không quá thích hợp nhi.

Ta thử đem trong đó một cái cầu cầu dặt vào nhà bên trong, chính là nó lại bị dọa nước tiêu ở trên mặt đất!

Trong nhà này không có gì đồ vật là tân xuất hiện, trừ bỏ trời phù hộ, chính là lúc ấy ta chỉ là cho rằng chính mình suy nghĩ nhiều, nhưng theo trời phù hộ chậm rãi lớn lên, kỳ quái sự tình liền càng ngày càng nhiều.

Đầu tiên hẳn chưa bao giờ kêu ta ba ba, tuy nói nam hài học lời nói chậm chút, chính là mù mù, gia gia, bà nội, hẳn hết thấy đều sẽ kêu, liền duy độc sẽ không kêu ba ba.

Tiếp theo hẳn cũng không thích ta, khi ta cùng hẳn đơn độc cùng nhau chơi khi, ta cảm giác hẳn ánh mắt thực đáng sợ, luôn là oán độc nhìn ta.

Ta đem trời phù hộ đủ loại việc lạ cùng trương lệ nói, chính là nàng lại nói ta quá miễn cảm, một cái không đến hai tuổi hài tử từ đâu ra oán độc.

Nghe xong nàng lời nói ta cũng cảm thấy có đạo lý, vì thế cũng liền không có để ở trong lòng, thẳng đến có một ngày, đã xảy ra một kiện chúng ta ai cũng không nghĩ tới sự tình.

Ngày đó giữa trưa ta thật sự là quá mệt nhọc, liền một người nằm ở trên sofa ngủ r ã, nhưng ngủ ngủ ta liền cảm giác có người đang xem ta, đó là một loại cảm giác, tuy rằng ta vẫn luôn nhắm mắt, chính là cái loại này bị người hung hăng trừng mắt cảm giác lại đặc biệt mãnh liệt.

Khi ta đột nhiên mở mắt ra khi, liền nhìn đến trời phù hộ trong tay cầm một phen dao gọt hoa quả, chính triêu lòng ta khâu thẳng tắp cầm lại đây, ta lúc ấy quynh lên liền dùng tay phải một chấn, kia thanh đao liền trực tiếp cầm ở ta cánh tay thượng.

Lúc ấy ta huyết liền chảy xuống dưới, ta có thể khẳng định trời phù hộ đã đâm tới sức lực rất lớn, căn bản không giống một cái hai tuổi hài tử có thể làm được.

Dương hấn nhìn đến ta đổ máu khi, thế nhưng khóc lớn lên, trương lệ chạy tới vừa thấy, cũng sợ hãi, lập tức liền bõ ta đi bệnh viện, ta trên tay vết sẹo vẫn luôn lưu đến bây giờ, ta nhớ rõ lúc ấy ta ở bệnh viện phùng năm chiêm!

Ở lúc ấy ta liền đối trời phù hộ sinh ra hoài nghi, một cái hai tuổi hài tử là không có khả năng có như thế đại sức lực, còn có hấn đã đâm tới khi ánh mắt, càng làm cho ta kinh hồn táng đảm!

Ta cả đời này tự hỏi chưa làm qua cái gì thực xin lỗi người khác sự, trừ bỏ ngày đó buổi tối, ta thân thủ giết chết ta nữ nhi, chỉ có một việc này làm ta sợ hãi, ta lúc ấy liền hoài nghi có phải hay không đưa bé kia trở về báo thù?

Lúc sau một đoạn thời gian, trương lệ đem trời phù hộ xem thực chết, hết thấy liền biến thái bình lên, chính là ngày vui ngắn chẳng tày gang, ngày đó ta cùng trương lệ ở trong nhà làm việc, lúc ấy tay của ta vừa lúc đỡ ở khung cửa thượng, ai cũng không có chú ý trời phù hộ ở làm cái gì.

Đã có thể khi chúng ta đang ở tập trung tinh thần hết sức, trời phù hộ không biết từ nơi nào chui ra tới, một chút liền đóng lại cửa phòng, hấn đóng cửa dùng sức lực không thua gì một cái người trưởng thành, tức khắc một trận xuyên tim đau đớn làm ta đầy đầu là hấn.

Lại bệnh viện vừa thấy, tiêu đuôi xương ngón tay chiết, đến bây giờ ta cái này căn tay nhỏ chỉ đầu còn không có tri giác.

Có lẽ là ta quá mê tín, quá sau ta li ền thỉnh một vị người khác trong miệng "Đại tiên" cho ta xem, cái này đại tiên nhìn thấy ta li ền nói ta đại nhi tử là tới đòi nợ, khẳng định dưỡng không sống!

Ta nghe xong cũng là cả kinh, chẳng lẽ thật là đứa bé kia đã trở lại? Ta li ền hỏi đại tiên có hay không cái gì biện pháp giải quyết, có thể hay không giữ được ta nhi tử?

Vì thế đại tiên li ền cho ta một chuỗi đ ồng ti ền lớn biên thành trường mệnh khóa, r ồi mới chúng ta lại ấn nàng phân phó cấp trời phù hộ nhận hai khóa cây du già đương cha nuôi mẹ nuôi, nói như vậy là có thể ở lâu hài tử mấy năm.

Cũng không biết có phải hay không đại tiên thật sự lợi hại, lúc sau li ền rớt cuộc không phát sinh cố quái sự tình, chính là ai cũng không nghĩ tới nguyên lai càng đáng sợ sự tình ở mặt sau, đó là trời phù hộ ba tuổi rưỡi thời điểm, chưa bao giờ kêu ba ba hấn phá lệ kêu ta một tiếng ba ba.

Ta lúc ấy đặc biệt cao hứng, buổi tối còn uống lên một ít tiểu rượu, lúc ấy nhà ta ở tại 6 lầu, ta đang cùng trương lệ nói nhi rớt cuộc kêu ta ba ba, nàng cũng thực vì ta cao hứng, đã có thể ở ngay lúc này, ta nhìn đến trời phù hộ chuyển đến hấn ghé nhỏ, chậm rãi bò tới r ồi cửa sổ thượng.

Chờ ta phản ứng lại đây khi đã chậm, hấn quay đầu lại tri ều ta lạnh lùng cười, li ền từ cửa sổ bò đi ra ngoài, ta chạy tới khi chỉ bắt được hấn một con giày.

Trương lệ điên r ồi giống nhau chạy đến dưới lầu, chính là trời phù hộ đã tắt thở! Hấn trên cổ kia xuyên đ ồng ti ền lớn khóa cũng rơi rụng đ ầy đất.....

Chuyện này đối chúng ta phu thê hai người đả kích quá lớn, trương lệ vì thế thiếu chút nữa điên mất, sau tới vẫn là ở ta mẹ nó kiên nhẫn khai đạo hạ mới chậm rãi chuyển biến tốt đẹp lên, sau tới chúng ta lại có một cái hài tử, đứa nhỏ này sinh ra làm ta cùng trương lệ tâm tình hảo rất nhi ều.

Chính là khi ta nhìn thấy ta con thứ hai ánh mắt đầu tiên khi, ta một chút liền ngay ngần cả người, chỉ thấy hẳn trước ngực cũng có một vòng một vòng bớt, cùng trời phù hộ trên người giống nhau như đúc!

Duy nhất bất đồng chính là, đứa nhỏ này thực khỏe mạnh, vì không hề phát sinh trời phù hộ về nhà khi dị trạng, ta đem trong nhà sở hữu tiêu động vật đầu tặng người, bao gồm trong nhà hai điểu cầu.

Có lẽ này có chút lừa mình dối người đi, ta tưởng chỉ cần chính mình mắt nhìn không thấy, như vậy sở hữu sự chính là bình thường!

Nhưng dần dần, ta cùng trương lệ đầu phát hiện đứa nhỏ này càng dài càng giống trời phù hộ, trương lệ cũng nói có phải hay không trời phù hộ lại trở về, nhưng nàng nào biết đâu rằng, không phải trời phù hộ lại đã trở lại, là nàng lại đã trở lại!

Ta lúc ấy không cần khác, nếu thật là nàng đã trở lại, ta có thể bồi thường nàng, ta có thể cả đời ái đối nàng hảo, chính là nàng muốn lại không phải này đó, thẳng đến chúng ta cả nhà trừ bỏ ta đầu chết ở khí than trúng độc lúc sau, ta mới biết được nàng muốn ta mệnh!

Đệ Tam Mười Tám Cái Chuyện Xưa Nghiệt Nợ (Năm)

Tống Tiểu quyền trong lòng hoảng sợ muôn dạng, có lẽ người khác không biết, chính là chính nàng rõ ràng, nhi tử Tiểu Bảo trên người từ xuất thân khi liền một mảnh vòng tròn hình bớt.

Nàng chậm rãi chuyển nhìn về phía Tiểu Bảo, chính là người sau lại chỉ là lạnh nhạt nhìn về phía nơi khác, Tống Tiểu quyền run rẩy giải khai Tiểu Bảo áo trên làm Lưu chí cường xem.....

Lưu chí cường chỉ nhìn thoáng qua, liền cùng gặp quý giống nhau, "Chính là cái này bớt, cùng kia hài tử trên người giống nhau như đúc!"

"Người nói cái kia đại tiên ở nơi nào, mang ta đi tìm nàng!" Tống Tiểu quyền đột nhiên đối Lưu chí cường nói.

"Nàng? Nàng chính là ta năm đó xuống nông thôn cái kia trong thôn một vị hỏi mẹ bà, lúc ấy ta đi tìm nàng khi, nàng đầu 80 hơn tuổi, hiện tại cũng không biết có ở đây không?" Lưu chí cường lo lắng nói.

"Có ở đây không đầu phải thử xem, ta không thể nhìn ta nhi tử vẫn luôn như vậy đi xuống!"

Lúc này Tống Tiểu quyên phá lệ bình tĩnh, nàng biết chính mình nếu muốn cầu hời nhi tử, li hôn nhất định phải đổi mặt năm đó sự tình, trốn tránh vĩnh viễn không phải biện pháp giải quyết! Nàng năm đó chính là một mặt trốn tránh mới có thể làm sự tình biến thành như bây giờ.

Tuy rằng Lưu chí cường trong lòng sợ hãi lại trở về đổi mặt, chính là nhìn đến Tống Tiểu quyên như thế kiên quyết, hắn cũng chỉ hảo đồng ý cùng đi, bởi vì hắn trong lòng cũng minh bạch, mặc kệ như thế nào sự tình đầu hắn là kết thúc.

Tống Tiểu quyên về nhà sau cùng chính mình trọng phụ Tiết gia mình suốt nói chuyện một đêm, đêm năm đó sự tình toàn bộ nói cho hắn, vừa mới bắt đầu Tiết gia mình nghe xong biểu tình phi thường khiếp sợ, hắn như thế nào cũng không thể tin tưởng chính mình nhi tử thế nhưng là trở về báo thù.

Đương hắn nghe được Tống Tiểu quyên quyết định mang theo Tiểu Bảo trở lại phía trước xuống nông thôn nông thôn khi, Tiết gia mình đưa ra cũng muốn cùng tiến đến, bởi vì hắn thật sự không yên tâm làm các nàng mẫu tử đơn độc đi, hoặc là nói hắn càng không tin Lưu chí cường, một cái có thể đổi chính mình nữ nhi xuống tay súc sinh, lại có cái gì sự làm không được đâu?

Ngày hôm sau buổi sáng, Tống Tiểu quyên một hàng ba người về tới năm đó bọn họ lên núi xuống làng hoa sen thôn, tìm được rồi Lưu chí cường phía trước nói vị kia đại tiên "Hạt bà bà".

Vị này hạt bà bà tuy rằng 90 hơn tuổi, chính là vẫn như cũ thực ngạnh lạng, nàng nhìn đến Lưu chí cường sau chính là sắc mặt biến đổi, "Người còn sống đâu, xem ra nàng vẫn là không có đối với người hạ tử thủ a!"

Lưu chí cường sắc mặt có chút khó coi, đ ồi bại nói: "Ta là còn sống, chính là cùng đã chết cũng không có gì hai dạng khác biệt, thê tử của ta cùng nhi tử đ ều đã chết."

Hạt bà bà nâng nâng nằng nửa mù mắt nhìn thoáng qua Tống Tiểu quyên, "Người là cái kia nữ oa oa nương?"

Tống Tiểu quyên gật gật đ ầu, "C ần người lão nhân gia cứu cứu ta nhi tử, hần vừa sinh ra li ền không quá bình thường, hiện tại ng ắm lại, hần là đ ứa bé kia tới đòi nợ! Là ta thực xin lỗi đ ứa bé kia, làm ta hiện tại đ েম mệnh cho nàng đ ều đ ược, chính là ta nhi tử Tiểu Bảo là vô tội, ta c ần xin ngài có thể cứu cứu hần!" Nói đ ến này Tống Tiểu quyên đã sớm rơi lệ đ ầy mặt.

Hạt bà bà xem nàng còn xem như tâm thành, li ền đ ối nàng nói: "Các người năm đó tâm cũng quá đ ộc ác đ ểm, đ ặc biệt là hài tử thân cha, các người cũng đ ừng trách nàng oán các người, mấy năm trước ta giúp đ ỡ hài tử cha phá quá một h ối, chính là kia cũng chỉ là quy ền lợi chi kế, vô pháp trị tận gốc. Hiện tại người đã đ ến r ồi, ta đ ến có thể thử lại, chính là này quỷ quái trung, li ền thuộc anh linh nhất hung, bọn họ còn không có người tình cảm, lại có người *, các người năm đó hành đ ộng làm nàng không cơ hội thành nhân, loại này hận cũng không phải là tùy tiện là có thể hóa giải, nếu các người thật có lòng, li ền phải trở lại năm đó ném xuống nàng đ ịa phương chiêu h ần, r ồi mới giáp mặt hướng nàng sám hối, có lẽ có thể hóa giải nàng oán hận"

Đêm đó Lưu chí cường cùng Tống Tiểu quyên li ền mang theo Tiểu Bảo, dựa theo bà bà nói biện pháp, đi bộ đi tới năm đó kia tòa dưới c ầu, vẫn là như vậy ban đ êm, vẫn là như vậy ánh trăng, đây là Tống Tiểu quyên lần đ ầu tiên đi vào dưới c ầu, năm đó nàng quá tuổi trẻ, bởi vì sợ hãi, cũng chưa dám nhi ều xem kia hài tử li ếc mắt một cái.

Hiện giờ đ ương nàng lại một lần đi vào dưới c ầu khi, trong lòng chua xót cùng áy náy một chút li ền tất cả đ ều bùng lên, "Hài tử, mù mù tới xem người, thực xin lỗi....." Vừa mới nói một câu nàng li ền nhin không đ ược khóc ra tới.

Lưu chí cường trong lòng càng nhiều là sợ hãi, hấn tay có chút hơi hơi phát run, còn là chậm rãi lấy xảy ra chuyện trước chuẩn bị tốt món đồ chơi cùng điểm tâm bãi ở trên mặt đất, "Hài tử, năm đó..... Là ba ba thực xin lỗi người, lúc ấy chúng ta đều còn trẻ, làm sai rất nhiều sự tình, chính là nhất sai chính là vứt bỏ người....."

Lưu chí cường nói còn chưa nói xong, liền thấy một trận âm phong quét lên, thối bọn họ hai người không mở ra được mắt, mà bên cạnh Tiểu Bảo lại cùng giống như người không có việc gì, ngẩng xồm trên mặt đất chơi nổi lên món đồ chơi, còn không dừng một người lằm bằm lâu bầu.

Tống Tiểu quyên cúi đầu nhìn Tiểu Bảo, cảm giác có chút xa lạ, "Tiểu Bảo, người ở cùng ai nói chuyện?"

Tiểu Bảo ngẩng đầu nhìn về phía Tống Tiểu quyên, thiên chân nói: "Tiểu tử tử a, nàng làm ta lưu lại bởi vì nàng cùng nhau chơi, nàng một người ở chỗ này thực cô đơn thực đáng thương."

Tống Tiểu quyên nghe xong sắc mặt biến đổi, liền lớn tiếng nói: "Hài tử, người buông tha người đệ đệ đi, hấn là vô tội,"

"Kia ai buông tha ta?" Trên mặt đất Tiểu Bảo đột nhiên như là thay đổi một người giống nhau rít gào, "Vì cái gì các người như thế yêu bọn họ, mà ta lại phải bị ném ở chỗ này cô đơn chết đi!"

Lúc này Tiểu Bảo hai mắt thượng phiến, một đôi nhìn không thấy đờng tử mắt hung hăng trừng mắt bọn họ hai người, Lưu chí cường dọa đặt mông ngẩng ở trên mặt đất liên tục sau lui, nhưng thật ra Tống Tiểu quyên, nàng ôm chặt Tiểu Bảo, "Hài tử, mù mù biết người trong lòng khổ, mù mù thật sự không biết người đã..... Ta còn tưởng rằng người sẽ bị người hảo tâm nhặt đi, ta còn ảo tưởng có thể một ngày đem người tìm trở về! Mù mù không nghĩ tới..... Khi đó người, nho nhỏ, ta đều không có dám nhiều xem một cái, không phải mù mù nhẫn tâm, mà là sợ nhìn nhiều này liếc mắt một cái liền rồi cuộc luyện tiếc người!"

Tiểu Bảo vẫn không nhúc nhích bị Tống Tiểu quyên như thế ôm, như là ở thể nghiệm nàng chưa bao giờ từng có được tình thương của mẹ, Tống

Tiểu quyên nhiệt lệ chậm rãi thấm ướt Tiểu Bảo đầu vai, đó là tình thương của mẹ độ ấm, nàng cảm giác được Tống Tiểu quyên nhất định là cái hảo mục mục, chỉ là nàng không cái này phúc khí.

Qua đã lâu, Tiểu Bảo mới chậm rãi nói: "Mục mục..... Đừng khóc, người yên tâm, ta sẽ rời đi đệ đệ, như thế nhiều năm ta không biết có mục mục là cái gì cảm giác, hiện tại ta đã biết, cũng nên rời đi."

Nhưng Tống Tiểu quyên lại một phen giữ chặt Tiểu Bảo tay nói: "Hài tử đừng đi, mục mục thực xin lỗi người, cũng chưa cho người khởi cái tên, đừng đi, cầu xin người....."

Tiểu Bảo chậm rãi đẩy ra tay nàng nói: "Mục mục bảo trọng, đệ đệ sau này sẽ thực ái người, người cho ta khởi cái tên đi, chờ người sau này tưởng ta, có thể thường xuyên niệm niệm tên của ta."

Tống Tiểu quyên cho đã mắt nước mắt nhìn nữ nhi chết đi địa phương, một mảnh rách nát, chỉ có một tòa tiêu kiêu như vậy lẻ loi tin tức ở chỗ này, "Tiêu kiêu, hài tử, tên của người kêu tiêu kiêu, người phải nhớ kỹ tên của người!"

Tiểu Bảo vui vẻ gật gật đầu, rồi mới nàng quay đầu lại nhìn thoáng qua Lưu chí cường, lạnh lùng cười, đột nhiên mắt vừa lật hôn mê bất tỉnh.

"Tiêu kiêu! Tiêu kiêu!" Tống Tiểu quyên ôm Tiểu Bảo kêu gọi nữ nhi tên.

Tiểu Bảo ở Tống Tiểu quyên mà trong lòng ngực chậm rãi mở mắt ra, nói một câu: "Mục mục, ta sợ....."

"Tiểu Bảo....."

Hai người trở lại hạt nhà chông khi, thiên đầu phải sáng, Tiết gia minh chính cho đã mắt nôn nóng ở cửa chờ, "Quyên Nhi, các người không có việc gì đi?"

Tống Tiểu quyên lắc lắc đầu nói, "Tiểu Bảo hảo, đưa bé kia tiễn đi!"
Nói xong nàng lại khờ sở chảy xuống nước mắt.

Hạt bà bà lúc này cũng ra tới, sờ sờ Tiểu Bảo đầu nói: "Hảo hảo, có thể trưởng thành!" Rồi mới xoay người đối Tống Tiểu quyên bọn họ nói: "Sự tình giải quyết, các người đi thôi, ta lão bà tử cũng muốn ngủ, gia hỏa này, đêm qua ta căn bản là không ngủ!"

Vì thế vài người liền hướng hạt bà bà cáo biệt rời đi, nhìn hẩn mấy cái ra cửa khẩu sau, hạt bà bà thở dài nói: "Vẫn là không rời đi, tính, oan có đầu, nợ có chủ, ta cũng không có thể ra sức!"

Nguyên lai hạt bà bà ở bọn họ vừa vào cửa khi liền nhìn ra, ở Lưu chí cường trên người mơ mơ hồ hồ cười một cái tiêu hài tử, triêu nàng âm trầm trầm cười.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Đệ Tam Mười Chín Cái Chuyện Xưa Quỷ Tin Hào (Một)

"Có hay không người ở? Ai tới cứu cứu ta....."

"Người hảo, người là ai? Người biết chính mình ở nơi nào sao?"

Triệu hân là một người xe taxi tài xế, mấy ngày nay hẩn xe tái radio vừa đến buổi tối 1 điểm nữa, liền sẽ thu được cái nữ nhân cầu cứu, vừa mới bắt đầu hẩn còn tưởng rằng là có người cố ý khai hẩn vui đùa, nhưng là nữ nhân kia nói có cái mũi có mắt, hẩn cũng không thể không tin.

Đó là ba ngày trước buổi tối.....

"Tài xế sư phụ, người radio hư rớt đi? Như thế nào lão có tạp âm đâu?"
Một vị đánh xe khách nhân đối hẩn oán giận.

Triệu hân dùng sức chụp một chút radio nói, "Ai biết này phá radio trừu cái gì điên, ban ngày dùng còn hảo hảo."

Khách nhân xuống xe sau, Triệu hân lại tiếp tục ở trên đường tìm sống, đột nhiên, radio truyền ra một nữ nhân thanh âm, "Có hay không người ở? Ai tới cứu cứu ta....."

Triệu hân nghe xong chính là sửng sốt, đây là cái gì cái tình huống? Vì thế liền cầm lấy bộ đàm nói: "Người hảo, người là ai? Người biết chính mình ở nơi nào sao?" Hắn hỏi xong sau đợi một hồi, đối phương nhưng vẫn không có trả lời, hắn lắc lắc đầu, cười nhạo chính mình bị lừa.

Nhưng ai biết đương hắn xe đi phía trước lại khai một chặng đường sau, radio lại truyền ra nữ nhân kia thanh âm, "Đại ca, người nghe được sao? Ta bị người vây ở một cái hắc trong phòng, mau tới cứu cứu ta....."

Lần này Triệu hân nghe rất rõ ràng, hắn đành phải lại một lần cầm lấy bộ đàm, "Đại mọi tử, này đại buổi tối người có thể hay không đừng khai loại này vui đùa?" Đương hắn sau khi nói xong, đối phương lại một lần không có đáp lại.

Cái này làm cho Triệu hân thực bức bối, hắn nhìn thoáng qua thời gian, hôm nay buổi tối cũng không sai biệt lắm, liền chuẩn bị về nhà ngủ, nhưng đột nhiên radio lại lần nữa truyền ra thanh âm, nhưng lần này lại không phải cái gì kỳ quái nữ nhân, mà là hắn bằng hữu, đều là xe taxi tài xế Lỗ Đạt.

"Hâm tử, người hôm nay buổi tối sống như thế nào sao? Ta bên này không tốt lắm, không lôi kéo vài người." Lỗ Đạt đi lên liền cùng Triệu hân oán giận đêm nay sống quá ít, khách nhân còn điều.

Triệu hân cũng thở dài nói: "Ta bên này cũng không ra sao, cả đêm liền kéo ba cái sống, xe tải radio còn thu được một cái nữ thần kinh bệnh quấy rầy!"

Lỗ Đạt nghe xong cười ha ha nói: "Thật sự? Ta như thế nào không có như thế tốt sự, nàng quấy rầy người, người liền cũng quấy rầy nàng a! Dù sao nhàn rồi cũng là nhàn rồi, không có việc gì pha trò bái."

Triệu hân nói giỡn nói, "Ta cũng tưởng a, chính là nàng chưa nói hai câu liền không nói, cũng không cho ta cơ hội a! Ha ha....."

"Đúng rồi, radio như thế nào, không ra cái gì tặc xấu đi?" Lỗ Đạt hỏi.

Triệu hân cười cười nói, "Không có a, hảo đâu, người xem chúng ta hiện tại nói chuyện như thế nào rõ ràng!"

Kia đâu Lỗ Đạt lại kỳ quái nói: "Tà môn, vì cái gì ở ta trên xe liền không dùng tốt đâu?"

Triệu hân nghĩ nghĩ nói, "Ta cảm thấy hẳn là người trên xe nơi nào tiếp xúc bất lương, ta radio đâu cảm khả năng khẩn một ít, cho nên người dùng liền không thành vấn đề, không có việc gì, chúng ta liền trước như thế đổi dùng đi!"

Lỗ Đạt cao hứng nói thanh tạ.....

Việc này qua cũng đã vượt qua, Triệu hân cũng không có để ở trong lòng, ai ngờ ngày hôm sau buổi tối vừa qua khỏi rạng sáng 1 giờ, radio lại truyền đến nữ nhân kia thanh âm, "Có hay không người a? Mau tới cứu ta!"

"Tiểu thư, người ngày hôm qua chơi ta hai lần, hôm nay còn tới?" Triệu hân có chút tức giận nói.

Nữ nhân lần này lập tức có trả lời, "Không có, ta thật sự không có lừa người, ở thật sự bị người khóa ở một cái hắc trong phòng, người mau tới cứu ta đi ra ngoài, ta cho người tiền!"

"Tiểu thư, trên người của người không di động sao? Không có cũng không cái gọi là, ta giúp người báo nguy được không, đem người địa chỉ nói cho ta!" Triệu hân có chút không kiên nhẫn nói.

Nữ nhân đột nhiên một đốn, "Ta cũng không biết đây là cái gì địa phương, chỉ biết là này đặc biệt hắc..... Di động của ta cũng không biết chạy đi nơi đâu."

"Đại tỳ, người đâu ta chơi đâu? Không biết ta như thế nào báo nguy a?"

Nữ nhân cấp mau khóc ra tới, "Ta thật sự không có đâu người, ta kêu liễu mai, là ở quán bar làm..... Làm công chúa."

Triệu hân nghe được nữ nhân nói chút ấp a ấp úng, vừa nghe nàng nói chính mình là công chúa, vừa mới bắt đầu còn không có phản ứng lại đây, sau tới mới bừng tỉnh đại ngộ, còn không phải là tiểu thư sao?

Chính là hân ngoài miệng cũng không như vậy nói, "Người không nghĩ báo nguy?"

"Ân, ta chức nghiệp..... Ta không quá tưởng tiếp xúc cảnh sát." Liễu mai ăn ngay nói thật.

Cái này làm cho Triệu hân cũng thực vò đầu, "Người lại nói không nên lời người vị trí, ta như thế nào giúp người a? Ta là xe taxi tài xế, ta còn muốn chạy sống đâu?"

Liễu mai tựa hồ sợ Triệu hân không đáp ứng, vội nói: "Người tìm được ta, ta có thể cho người tiền, người buổi tối cũng đừng chạy sống được không? Ta có cái bằng hữu cũng là xe taxi tài xế, nhưng là ta nhớ không dậy nổi tên của hân."

Triệu hân nghe nàng thanh âm cũng thực đáng thương, tưởng tượng đến một nữ nhân bị người khóa ở một cái hắc trong phòng khẳng định thực thảm, không chừng là nàng cái nào biến thái khách nhân đâu!

"Người hảo hảo hãy ước một chút người như thế nào bị khóa ở nơi đó, bằng không ta như thế nào tìm được người đâu?" Triệu hân giúp đỡ nàng phân tích chính mình vị trí.

Một lát sau liễu mai nói: "Ta cuối cùng ký ước chính là tan tành về nhà, sau tới liền không có, tỉnh lại liền ở chỗ này."

Triệu hân đột nhiên nghĩ đến một vấn đề, "Người trên người như thế nào có bộ đàm?"

"Đây là ta ở quán bar dùng, nếu có khách nhân tới, thợ cả liền dùng bộ đàm kêu ta đi xuống, tan tãn khi cấp đã quên, liền mang theo trở về"

Triệu hân cảm giác liễu mai thanh âm khi đoạn khi có, vì thế hẳn liền đem xe chạy đến tín hiệu cường địa phương ngừng lại, "Người hiện tại quan sát một chút, quan người cái kia trong phòng là bộ dáng gì?"

"Bên trong thực hắc, hơn nữa cũng thực ẩm ướt, nơi này còn có rất nhiều tạp vật, hẳn là cái phóng đồ vật kho hàng."

Triệu hân hỏi tiếp nàng: "Người có thể nghe được bên ngoài thanh âm sao? Bất luận cái gì đều thanh âm đều được!"

Liễu mai một lát sau mới đáp lời nói: "Ta nghe qua một loại thanh âm, không phải thường có, ta cũng không biết đó là cái gì thanh âm, bất quá một hồi nếu lại có cái kia thanh, ta có thể dùng bộ đàm làm người nghe một chút."

"Hảo đi, ngạc..... Ta kêu Triệu hân, người trước đừng sợ, chờ một lát ta nghe xong cái kia thanh âm hẳn là có thể biết là cái gì thanh âm, ở nơi nào vọng lại, liền tính ta không biết ta còn có thể hỏi mặt khác xe taxi tài xế, tổng hội có người biết đến, yên tâm."

Liễu mai "Ân" một tiếng, "Cảm ơn người có thể tin tưởng ta, người có thể hay không giúp ta đánh một chút di động của ta, ta nơi này quá tối, ta muốn nhìn một chút nó có phải hay không ở ta phụ cận."

"Có thể, người số di động là nhiều ít?"

Liễu mai đem điện thoại hào nói cho Triệu hân, hẳn thử bắt thông di động của nàng, chuyển được nhưng vẫn không ai tiếp nghe.

"Như thế nào? Người nhìn đến người di động sao?" Triệu hân có chút sốt ruột hỏi.

Chính là đối phương lại không hề trả lời, hẳn nhìn thoáng qua thời gian, rạng sáng 4 điểm nửa. Xem ra hôm nay tín hiệu lại chặt đứt.

Một mảnh trong bóng đêm, đột nhiên vang lên di động âm nhạc thanh, u lam sắc màn hình chiếu sáng nó bốn phía, một con xanh tím sắc chân liền như vậy đột ngột xuất hiện ở di động ánh sáng trung.....

Triệu hân về nhà ngã đầu liền ngủ, hẳn thật sự quá mệt nhọc, ngẫm lại chính mình có phải hay không có bệnh, lại lãng phí một ngày, nếu vẫn luôn tìm không thấy nữ nhân kia, kia hẳn không đùng nhất thẳng đầu đến bả tiền sao? Bất quá còn hảo phía trước kéo mấy cái sống, còn tránh mấy cái tiền.

Đệ Tam Mười Chín Cái Chuyện Xưa Quý Tin Hào (Nhị)

Giữa trưa hẳn cấp Lỗ Đạt gọi điện thoại, ước hẳn ra tới ăn cơm.

"Anh em, đêm qua người còn thu không thu đến nữ nhân quấy rầy tín hiệu a?" Lỗ Đạt cười ha hả hỏi.

"Đừng nói nữa, lại thu được, nói chính mình bị người nhốt lại, làm ta đi cứu nàng, nhưng nàng lại nói không nên lời chính mình ở nơi nào, này không xả đâu sao? Không biết ta làm nào đi tìm a?" Triệu hân oán giận nói.

Lỗ Đạt nói giỡn nói: "Không ai là cái nào cô nương coi trọng người đâu?"

Nhưng Triệu hân lại rất nghiêm túc nói: "Sẽ không, nàng nói chính mình là làm tiểu thư, có cái nào nữ hài truy người khác trước nói chính mình là làm tiểu thư?"

Lỗ Đạt nghe xong cũng là sắc mặt biến đổi, "Vậy người lần sau lại thu được tín hiệu phải hảo hảo hỏi một chút nàng, nếu thật làm người nhốt lại, lại không ai cứu nàng, vậy thực sự có khả năng ra mạng người."

Triệu hân gật gật đầu, lâm vào trầm tư trung.....

Vào lúc ban đêm, Triệu hân đưa xong rồi hôm nay cuối cùng một vị khách nhân, hẳn nhìn thoáng qua thời gian, lập tức liền đến rạng sáng 1

điêm, hắn đem xe ngừng ở ngày hôm qua thu được tín hiệu mạnh nhất kia khu vực, kiên nhẫn chờ đợi.

Xe tái radio đầu tiên là phát ra một ít âm thanh.

Triệu hân lập tức cầm lấy bộ đàm nói, "Nghe được, người hiện tại cảm giác như thế nào? Ngày đầu ba ngày, nếu không ta báo nguy đi?"

Liễu mai vừa nghe đến hắn nói muốn báo nguy, liền sốt ruột nói: "Đừng báo! Ta sợ cảnh sát đi điều tra ra ta chức nghiệp, kia làm không hảo liền phải câu lưu, ta còn không nghĩ làm người trong nhà biết ta là làm cái gì."

Triệu hân nghe ra liễu mai trong giọng nói đối cảnh sát kiêng kị, cũng chỉ hảo từ bỏ, chính là tưởng tượng đến nàng mấy ngày nay vẫn luôn không ăn không uống, liền không khỏi lo lắng lên, "Người mấy ngày nay cũng chưa ăn cái gì, ta sợ người ở như vậy đi xuống liền kiên trì không được!"

"Không có việc gì, ta hiện tại còn không cảm giác được đói, người nghe, chính là thanh âm này!"

Triệu hân quả nhiên ở radio nghe được truyền đến một trận kỳ quái thanh âm, như là nào đó máy móc vọng lại, chính là hắn đối mấy thứ này biết chi rất ít, căn bản là nghe không ra đây là cái gì đồ vật vọng lại.

Một lát sau liễu mai thanh âm lại từ xe tái radio truyền ra, "Như thế nào? Người có thể nghe ra đây là cái gì thanh âm sao? Cái này loại thanh âm thường xuyên xuất hiện, mặc kệ ban ngày vẫn là đêm tối, mỗi lần thanh âm này đều là từ ta bên phải truyền đến, ta trên người có một cái cho ta nhử từ mua kim chỉ nam, nó châm chọc thượng có một chút ánh huỳnh quang, ta có thể sử dụng cái này nhìn ra, phát ra âm thanh phương hướng hắn là phía đông, ta phía đông!"

Triệu hân nỗ lực ở chính mình trong trí nhớ tìm ra tương tự thanh âm, chính là lại cái gì cũng không có, "Ta nghe không ra đây là cái gì thanh âm, cảm giác như là cái gì máy móc vọng lại, bất quá người trước không cần lo

lắng, ta dùng di động lục xuống dưới, một hồi ta hỏi một chút bằng hữu của ta, xem bọn hắn có hay không cái gì người nghe qua."

Đợi một hồi liễu mai thanh âm mới dứt quãng trả lời, "Hảo, cảm ơn người Triệu hân."

Đây là hôm nay buổi tối liễu mai nói qua cuối cùng một câu, Triệu hân đem này đoạn quái thanh ghi âm phát tới rồi hắn bản địa xe taxi tài xế qq trong đàn, nhìn xem có hay không người có thể nghe ra đây là cái gì.

Không một hồi liền có vị tài xế đáp lời nói: "Đây là máy móc trong xưởng máy tiện thanh âm."

Căn cứ vị này tài xế cung cấp manh mối, Triệu hân ở ngày hôm sau buổi sáng tìm được rồi phụ cận một nhà máy móc xưởng, đây là một nhà dân doanh công xưởng nhỏ, hắn đi vào đi hỏi thăm một chút nhà máy đi làm thời gian, nhưng lại cùng liễu mai nói rất đúng không thượng, bởi vì cái này nhà xưởng buổi tối là không khởi công.

Hơn nữa quan trọng nhất chính là, nếu ấn liễu mai theo như lời, thanh âm là từ nòng phía đông truyền đến, kia nòng vị trí khẳng định là ở nhà xưởng phía tây, chính là nhà này công xưởng nhỏ nhà xưởng cực kỳ đơn sơ, nhà máy phía tây càng là một mảnh đất trống, cái gì đều không có.

Triệu hân đành phải thất vọng mà rồi, giữa trưa ăn cơm khi, hắn đem ghi âm phóng cho Lỗ Đạt nghe, hắn nghe sau cũng cảm thấy là máy tiện thanh âm, "Lấy xe tải radio cùng bộ đàm tiếp thu phạm vi tới phân tích, nên đem mục tiêu tọa định ở nội thành nội 3-5 km trong phạm vi."

Nghe xong Lỗ Đạt kiến nghị sau, Triệu hân lấy ra bản đồ ở cái này khu vực quả nhiên còn có một nhà đại hình máy móc xưởng.....

Triệu hân lái xe tìm được sau, kết quả vẫn là làm hắn thực thất vọng, bởi vì dựa theo liễu mai theo như lời phương vị, nòng hắn là bị nhốt ở phát ra âm thanh phía tây, chính là nhà này nhà máy phía tây là đi đầu sông đào bảo vệ thành, tuy rằng hắn cũng suy xét liễu mai có thể hay không liền ở nhà xưởng bên trong, chính là đương hắn nói bừa một cái lý do vào nhà

xưởng khi mới phát hiện, bọn họ nhà xưởng là cùng phía tây sông đào bảo vệ thành chi gian chỉ có một cái bài thủy ống dẫn, mặt khác cái gì đều không có.....

Hy vọng lại một lần thất bại, liệu mai người rớt cuộc ở nơi nào đâu?

Triệu hân có chút thất vọng, hần lang thang không có mục tiêu tại đây khu vực loạn chuyển, lúc này một người nam nhân vẫy tay đánh xe, Triệu hân nghĩ thầm, "Dù sao hiện tại cũng tìm không thấy liễu mai, vẫn là trước kiểm tiển tới thực tế."

Nam nhân lên xe, báo cấp Triệu hân một cái địa chỉ, không xa lắm, vài phần loại liển đến, nam nhân đưa tiển sau mở cửa đang chuẩn bị xuống xe, Triệu hân đột nhiên liển nghe được một trận phi thường quen thuộc thanh âm, hần chạy nhanh gọi lại xuống xe nam nhân.

"Đại ca, đây là cái gì thanh âm a?"

Nam nhân kỳ quái nhìn Triệu hân liếc mắt một cái, bất quá vẫn là nói cho hần, "Nhà này trong viện là lấy ra xuyên, đây là lái xe xuyên thanh âm!"

Triệu hân cảm tạ nam nhân sau, hần mở ra chính mình di động, một lần lại một lần nghe bên trong thanh âm, cơ hồ là giống nhau như đúc!

Hần có chút hưng phấn gọi điện thoại cấp Lỗ Đạt, "Anh em, ta tìm được cái kia thanh âm ở nơi nào?"

Lỗ Đạt trăn mặc một lát mới chậm rãi nói, "Là sao, ở nơi nào a?"

"Người căn bản không thể tưởng được, thanh âm này thế nhưng là từ một cái tiểu viện tử vọng lại, là gia công tay xuyên thanh âm."

"Vậy người tìm được liễu mai sao?" Lỗ Đạt muốn biết kết quả.

"Kia đến không có, ta muốn lại quan sát một chút, buổi tối lại nói." Triệu hân khó nén trong lòng vui sướng.

Quả rớt Lỗ Đạt điện thoại sau, Triệu hân xuống xe, hân cẩn thận quan sát một chút sân phía tây, là kia gian thực cũ xưa nhà trệt, bên ngoài có hàng rào sắt khóa, phòng ở cửa sổ tất cả đều dùng tấm ván gỗ phong kín, nhìn dáng vẻ phía trước hân là cái nào đơn vị nhà kho, hiện tại vứt đi.

Triệu hân cũng không thể tùy tiện đi vào, vì thế hân liền đi vào gia công tay xuyên kia gia sân.

Chủ nhân vừa mới bắt đầu còn tưởng rằng Triệu hân là tới gia công tay xuyên, phi thường nhiệt tình tiếp đón hân, chính là vừa nghe Triệu hân là tới hỏi thăm cách vách phòng ở, sắc mặt liền có chút khó coi, "Cái này phá nhà kho, cũng không ai mua, cả ngày như thế không, bên trong đều là lão thử cùng xà, đặc biệt dọa người, có đôi khi buổi tối còn có kỳ quái thanh âm, nghe đặc biệt dọa người, người nếu muốn mua nơi này, ta có phòng chủ điện thoại, nhanh lên mua tới cái cái dân cư, như thế hoang không phải sự!"

Triệu hân muốn tới nhà kho chủ nhân điện thoại, bắt thông sau cái nam nhân tiếp, Triệu hân nói dối chính mình cố ý tưởng mua kia nhà kho, có thể hay không làm hân tiến nhà kho nhìn xem.

Đệ Tam Mười Chín Cái Chuyện Xưa Quỷ Tin Hào (Tam)

Ai ngờ phòng chủ lại nói, "Người muốn nhìn liền chính mình trước nhảy vào trong viện nhìn xem đi, chìa khóa ta để ở trong viện một cái chậu hoa phía dưới, xem xong người nếu muốn mua, lại cho ta gọi điện thoại."

Triệu hân hướng viện khi nhìn thoáng qua, quả nhiên trên mặt đất có cái không chậu hoa, chính là hân cũng không nghĩ hiện tại đi vào, ban ngày ban mặt tùy tiện nhảy vào một cái không sân, không hiểu rõ người còn không đem hân đương tặc, cho nên hân nhất định phải chờ đến trời tối lại nói.

Thái dương rơi xuống sơn, Triệu hân liền thử liên hệ liễu mai, chính là lại không có bất luận cái gì phản ứng, hân vốn định vẫn luôn thử tại chỗ này mặt, chính là bất đắc dĩ đã đói bụng thẫn thì kêu, đành phải đi trước ăn cơm.

Hắn vốn định ước thượng Lỗ Đạt cùng nhau ăn cơm chiêu, chính là hắn điện thoại nhưng vẫn không ai tiếp, Triệu hân một người cơm nước xong sau, liền lại về tới cái cũ nhà kho bên ngoài, chờ liệu mai liên hệ chính mình.

Chờ chờ Triệu hân thế nhưng đã ngủ.

Đột nhiên, radio truyền ra liệu mai thanh âm: "Triệu hân, người ở sao?"

"Ở, người cảm giác như thế nào? Thân thể còn kháng cự sao?" Triệu hân lo lắng hỏi nàng.

"Còn hảo, chỉ là cảm thấy rất mệt, đặc biệt mệt."

Triệu hân nhìn thoáng qua trong bóng đêm nhà kho nói: "Liệu mai, ta hiện tại tìm được một cái có khả năng là quan người địa phương, chỉ là hiện tại còn không xác định, người ở kiên trì một chút, chúng ta từ từ cái kia thanh âm."

"Thật tốt quá, Triệu hân, cảm ơn người có thể giúp ta, thật sự! Giống ta như vậy nữ nhân, hảo nam nhân đều ly ta rất xa, ta không nghĩ tới người một cái người xa lạ sẽ giúp ta!"

Triệu hân vừa nghe liệu mai lại hướng chính mình nói lời cảm tạ, hắn liền có chút ngượng ngùng nói: "Đừng như thế nói, ta tin tưởng bất luận cái gì một nữ hài tử đều không phải tự nguyện làm này liên can, đều có một ít bất đắc dĩ khổ trung, ta tin tưởng người cũng giống nhau!"

Chỉ nghe liệu mai sâu kín nói: "Ta và người đê qua ta có đứa con trai đi, hắn là ta cùng một người đàn ông có vợ sinh, nam nhân kia dùng hoa ngôn xảo ngữ đem ta từ nông thôn lừa ra tới, nói là sẽ cưới ta, làm ta quá tốt nhất ngày, chính là kết quả là ta mới phát hiện, nguyên lai hắn có lão bà, chỉ là hắn lão bà không thể sinh hài tử, liền muốn cho ta cho hắn sinh đứa con trai, sau tới tuy rằng nhi tử sinh hạ tới, chính là hắn lại bởi vì tai nạn xe cộ chết mất, hắn lão bà là không có khả năng vì hắn dưỡng nhi tử, cuối cùng ta đành phải ra tới làm này hành nuôi sống nhi tử."

Triệu hân nghe xong liễu mai tao ngộ cũng là thực đ ồng tình nàng,
"Người cũng đừng khổ sở, từ xưa cười b ần không cười xướng, người vì
nuôi sống nhi tử, ai cũng không thể khinh thường người!"

"Người nghe, cái kia thanh âm lại xuất hiện!" Liễu mai đột nhiên nói.

Triệu hân vừa nghe, quả nhiên cùng cái kia trong viện thanh âm là đ ồng
bộ! Hấn lập tức đối liễu mai nói: "Người tìm cái vật cứng đánh mặt tường
cho ta phát tín hiệu, ta đây li ền tới cứu người!"

Triệu hân xuống xe sau, một cái xoay người li ền nhảy vào trong viện,
hấn nhanh chóng ở chậu hoa phía dưới tìm được chìa khóa, đương hấn mở
ra nhà kho đại môn khi, một cỗ mùi mốc ập vào trước mặt, mà bên trong
không gian cũng muốn so với hấn trong tưởng tượng muốn đại.

Hấn tiến vào khi từ trên xe c ần một cái đèn pin, bên trong quá tối,
không c ần đèn pin chiếu li ền căn bản cái gì đ ều nhìn không thấy.

Triệu hân vừa đi vừa nhìn dưới chân, sợ sẽ dẫm đến cái gì lão thử linh
tinh vật còn sống! Đột nhiên, một trận đánh mặt đất thanh âm từ một phiến
tích loang lỗ phá cửa sắt sau truy ền ra.

"Liễu mai! Là người sao? Ta là Triệu hân!"

Chính là trong môn mặt cũng không có người đáp lại hấn, có chỉ là từng
cái đánh thanh.....

Triệu hân cũng quả không được như vậy nhi ều, hấn dùng sức đẩy, lại
phát hiện trên cửa có một phen khóa đ ầu, này phiến môn tuy nói là tích
loang lỗ, nhưng này đem khóa đ ầu lại là mới tinh, cái này làm cho Triệu
hân mày nhăn lại, hấn xoay người thể tìm kiếm cái gì có thể sử dụng tới
tạp mở khóa đ ầu đ ồ vật.

Bỗng nhiên, Triệu hân nhìn đến trên mặt đất có một cái căn ống thép,
hấn không chút nghĩ ngợi li ền c ần lên, r ồi mới dùng sức hướng khóa đ ầu
nện xuống đi..... Một cái, hai cái, ba cái.

Ở như vậy yên tĩnh ban đêm, loại này đánh kim loại thanh âm phá lệ chói tai, chính là tả hữu hàng xóm thế nhưng không có người ra tới mắng chửi người, xem ra cái này phá nhà kho ở trong mắt bọn họ khẳng định không phải giống nhau khùng bở.

"Lang....." Khóa đầu rốt cuộc bị hấn tạp khai, một đây người là hãn Triệu hân, đem khóa đầu ném xuống đất, nhưng hấn vừa định đẩy cửa ra, lại phát hiện môn thế nhưng chính mình mở ra, bên trong đen nhánh một mảnh, đèn pin chiếu sáng đi vào tựa như bị hấp ám hấp thu giống nhau.

Triệu hân lấy lại bình tĩnh, làm chính mình nhiều ít có chút dõn dập hô hấp vững vàng một ít, bởi vì hấn muốn nghe xem bên trong thanh âm, cũng không biết nói vì cái gì, liề ở hấn vừa r ỡ bắt đầu tạp khóa thời điểm, phía trước đánh mặt đất thanh âm liề biến mất.

"Liểu mai....." Triệu hân thử kêu liễu mai tên, chính là bên trong lại chết giống nhau yên tĩnh, căn bản không ai trả lời hấn.

Bên trong quá an tĩnh, không rất giống vậy một người bộ dáng, lúc này hấn nghĩ tới liễu mai di động, vì thế liề móc di động ra bát thông nạng điện thoại.

"Linh....." Một trận dõn dập di động thanh trên mặt đất vang lên, Triệu hân liếc mắt một cái liề thấy được trên mặt đất di động, nó chính phát ra sâu kín lam quang.....

Chính là liề ở di động bên cạnh, thành linh có một con xanh tím sắc người chân! Bởi vì Triệu hân ở không có bất luận cái gì chuẩn bị tâm lý dưới tình huống thấy được một màn này, dọa hấn bắt tay đèn pin một chút liề rơi xuống đất.

Đèn pin trên mặt đất đánh nhào lộn trong môn biên, đương nó dừng lại khi, vừa lúc chiếu vào một trương nữ nhân ô thanh trên mặt! Nữ nhân kia trừng một đôi đại đại mắt, chết không nhắm mắt nhìn Triệu hân.

Lúc này hấn mới h ỡ phục tinh thần lại hấn là lập tức báo nguy, chính là hấn thật sự quá sợ hãi, trường như thế đại còn không có gặp qua như thế

khủng bố người chết! 110 ba cái số ấn nửa ngày cũng không ấn đối, hấn càng là sốt ruột càng là ấn sai.

Rốt cuộc..... Điện thoại chuyển được, "110 sao? Ta ở một cái vút đi nhà kho phát hiện một khối nữ....." Triệu hân nói còn chưa nói xong, liền cảm giác mục đích bản thân chỗ chỗ căng thẳng, hấn trong tay điện thoại cũng rơi xuống đất, bên trong truyền ra một cái cảnh sát thanh âm, "Uy, người nói người phát hiện cái gì? Tiên sinh, người đang nghe sao?"

Một chi chân hung hăng đem điện thoại đá tới rồi trên tường, nháy mắt quăng ngã thành tam khối!

Triệu hân dùng tay chặt chẽ túm thít chặt hấn cổ đồ vật, kia hấn là một cây nam nhân dây lưng, liền ở hấn cảm giác chính mình mau bị lặc vụng thời điểm, hấn tay không biết ở cái gì địa phương sờ đến vừa rồi kia căn ống thép!

Hấn dùng hết toàn lực hướng sau lưng đánh đi, chỉ nghe một tiếng kêu rên, cổ hấn lập tức có thể hô hấp! Đột nhiên hít vào không khí làm Triệu hân mãnh liệt ho khan lên, chính là hấn còn không có quên chính mình tình cảnh, trong tay vẫn như cũ gắt gao nắm chặt kia căn cứu mạng ống thép.

Triệu hân chính mình đỡ tường chậm rãi đứng lên, hấn quay đầu lại hung tợn nhìn về phía trên mặt đất người kia, nhưng tùy theo lại là sững sốt, bởi vì trên mặt đất nằm người hấn có chút quen mắt.

Hấn lập tức từ thượng nhật lên vừa rồi rơi trên mặt đất đèn pin triêu nam nhân trên mặt một chiếu, tức khắc cả kinh, Lỗ Đạt! Như thế nào sẽ là hấn? Tuy rằng hấn hiện tại là nhắm chặt hai mắt, chính là trong tay hấn còn gắt gao nắm chặt cái kia thiếu chút nữa lặc chết chính mình dây lưng.

Đệ Tam Mười Chín Cái Chuyện Xưa Quỷ Tin Hào (Bốn)

Lỗ Đạt? Như thế nào sẽ là người!"

Lỗ Đạt tuy rằng bị Triệu hân hung hăng đánh một ống thép, chính là hấn vẫn là nỗ lực từ trên mặt đất đứng lên, "Là ta, xảy ra chuyện gì? Người

ngoài ý muốn sao? Ha ha ha....."

Vẻ mặt của hắn biến thực dữ tợn, hơn nữa đây mặt là huyết, ở cái này không bố địa phương thoát nhìn phá lệ quỷ dị!

Triệu hân trong tay gắt gao nắm chặt ống thép, liền vừa rồi Lỗ Đạt lắc hẳn lực đạo, tuyệt đối là hạ tử thủ, như hiện hiện tại đối hẳn thả lỏng cảnh giác, kia cuối cùng khẳng định sẽ cùng trên mặt đất nữ nhân giống nhau!

Tưởng tượng đến trên mặt đất nữ nhân, hắn vội dùng đèn pin hướng trên mặt đất chiếu đi, chính là tức khắc trong lòng chợt lạnh, chỉ thấy trên mặt đất rộng tuếch, nào có cái gì nữ thi a!

Vì thế hắn lại nhanh chóng chiếu hướng Lỗ Đạt, càng đáng sợ sự tình đã xảy ra, Lỗ Đạt cũng không thấy! Triệu hân trong lòng hoảng hốt, hắn vội nhặt lên trên mặt đất người chết di động, nghĩ thầm vẫn là trước đi ra ngoài lại nói, bởi vì nơi này quá tối, phỏng phất mỗi cái đèn pin chiếu không tới trong một góc đều đứng một con ác quỷ.....

Chính là hắn lại sợ Lỗ Đạt sẽ lại một lần đột nhiên tập kích hắn, vì thế hắn liền đem sau lưng gắt gao dán ở trên tường, đóng đèn pin, lẳng lẳng nghe bốn phía thanh âm, chính là trừ bỏ chính hắn tiếng hít thở, hắn cái gì cũng nghe không thấy.

"Anh em....." Một cái âm trầm thanh âm từ trong bóng tối truyền đến.

Triệu hân nghe xong cả người căng thẳng, hắn dùng sức múa may trong tay ống thép, "Anh em? Có muốn giết người anh em sao?"

Lỗ Đạt lạnh lùng cười, "Ai làm người xen vào việc người khác? Cái kia **** cấp mặt không biết xấu hổ, cùng nam nhân khác có thể ngủ cùng ta liền không thể ngủ? Ta lái taxi xảy ra chuyện gì? Ta lại không phải không cho nàng tiền!"

"Tiểu thư cũng là người, nàng chướng mắt người, người liền giết nàng?" Triệu hân không thể đến tin nói.

Lỗ Đạt lại oán hận nói: "Người biết cái gì? Người biết cái gì!"

Một vòng trước.....

Lỗ Đạt cùng bình thường giống nhau tới "Đêm quá mỹ" quán bar tiếp hấn một vị khách quen, đó là một vị ở quán bar đi làm nữ nhân, ở quán bar người khác đều kêu nàng an an, ở "Đêm quá mỹ" xem như trường giống đi đêm mỹ tiêu thụ.

Bởi vì Lỗ Đạt nhìn qua thực thành thật, cho nên nàng sẽ thường xuyên nhiều cấp Lỗ Đạt một ít tiền xe, an an mỗi ngày luôn là đúng giờ tan tằm, hơn nữa nhất định sẽ làm Lỗ Đạt xe, dần dà, liền cùng Lỗ Đạt quen thuộc lên.

Lỗ Đạt cũng chậm rãi biết an an tên này là giả, nàng tên thật kêu liễu mai, năm nay 27 tuổi.

Mỗi lần đưa liễu mai về nhà khi, nàng xuống xe trước luôn là sẽ đối Lỗ Đạt ngọt ngào cười, cái này làm cho Lỗ Đạt trong lòng cảm thấy thực hạnh phúc, tuy rằng hấn biết nữ nhân này chức nghiệp là làm cái gì, chính là hấn vẫn là nhìn không được yêu nàng.

Liễu mai quần áo bại lộ từ quán bar đi ra, cùng một cái lão nam nhân nhiệt tình nói dừng, "Cúi chào, lần sau lại ước!"

Lỗ Đạt ở xe lẳng lặng nhìn này mỗi ngày đều sẽ trình diễn một màn, hấn tay chặt chẽ nắm chặt tay lái, như là muốn đem nó bóp nát ở chính mình trong tay giống nhau.

"Lỗ Đạt? Hôm nay tới như thế sớm?" Liễu mai nhìn ngẩng ở trong xe sống sờ Lỗ Đạt nói.

Hấn lấy lại tinh thần cười cười nói: "Nga, ta hôm nay sống không nhiều lắm, hiện tại về nhà sao?"

Liễu mai lắc đầu nói: "Còn không được, một hồi còn có mấy cái lão bản muốn tới"

Lỗ Đạt sắc mặt càng thêm khó coi.....

0 điêm 30 phân, liễu mai có chút hơi say từ "Đêm quá mỹ" đi ra, nàng rất quen thuộc kéo ra Lỗ Đạt xe, "Về nhà đi, ta quá mệt mỏi."

Lỗ Đạt không lên tiếng, chỉ là yên lặng khởi động ô tô, liễu mai lên xe liền ngủ rồi, cũng không biết trải qua bao lâu, nàng cảm giác xe ngừng lại, bắt đầu nàng còn tưởng rằng về đến nhà, liền chậm rãi từ xe đi xuống tới.

Mà khi nàng vừa ra ô tô liền trợn tròn mắt, trước mắt căn bản không phải nhà nàng tiểu khu, mà một mảnh đất hoang, nàng trong lòng có loại dự cảm bất hảo, chính là vẫn là ôm một đường hy vọng nói: "Lỗ Đạt, người là tới đón người sao?"

Lỗ Đạt không nói chuyện, chỉ là lạnh lùng nhìn nàng.....

Liễu mai ở trong mắt hấn nhìn ra sát khí, nàng hoảng sợ sợ hướng sau chạy tới, chính là nơi này căn bản là không có cái gì lộ, nàng lại ăn mặc một đôi giày cao gót, không chạy vài bước liền ném tới ở trên mặt đất.

Lỗ Đạt lúc này đi lên trước trao một cái đã bắt được liễu mai đầu tóc, đem nàng liền kéo lại túm kéo vào xe hĩ.

Liễu mai thét chói tai kêu cứu mạng, nhưng nơi này quá hoang vắng, căn bản không ai nghe được, nàng tiếng kêu, phản đến đưa tới Lỗ Đạt mấy cái cái tát, đánh nàng cho đã mất sao Kim.

"Lỗ Đạt, người vì cái gì muốn như thế làm, ta có thể cho người tiền, cầu xin người buông tha ta đi!" Liễu mai cầu xin nói.

Chính là Lỗ Đạt lại không hề thương hại, hấn động thủ bắt đầu xé rách liễu mai quần áo, không vài cái nàng cũng chỉ dư lại nội y.

Nhưng liễu mai cũng không có đình chỉ phản kháng, miệng nàng không ngừng mắng Lỗ Đạt là súc sinh, nói hấn không người, còn dùng nàng thật dài móng tay hoa bị thương cổ hấn.

Đột nhiên, Lỗ Đạt dừng trong tay động tác, phần nộ nhìn liễu mai, "Người vẫn luôn cũng chưa nhìn thương ta đi?" Nói xong, hắn liền dùng tay hung hăng bóp lấy liễu mai cổ, mặc kệ nàng như thế nào giãy giụa hắn đều không có buông tay.

Cũng không biết trải qua bao lâu, Lỗ Đạt nhìn đến liễu mai hai mắt trợn lên, khóe mắt chảy ra hai hàng huyết lệ, lúc này hắn mới đột nhiên thanh tỉnh, chính là đã vì khi đã muộn.....

Lỗ Đạt dùng ngón tay ở liễu mai trước mũi thử một lần, đã sớm không có hô hấp.

Hắn một chút liền suy sút ngã ở trên mặt đất, dùng đôi tay hung hăng gõ chính mình đầu, hắn thật sự không muốn giết nàng, chỉ là vừa rồi không biết xảy ra chuyện gì, như là trúng tà giống nhau phần nộ.

Lỗ Đạt ngã xuống chính là cả một đêm, hắn nhìn đến thiên lập tức liền phải sáng, biết hiện tại nếu đem thi thể ngay tại chỗ vùi lấp, thời gian thương khả năng không còn kịp rồi, vì thế hắn trái lo phải nghĩ, đột nhiên, hắn nhớ tới chính mình biết đến một cái vút đi nhà kho, không bằng trước đặt ở bên trong, chờ thêm mấy ngày lại tìm cơ hội đem thi thể chôn đến vùng ngoại ô đi.

Vì thế đáng thương liễu mai đã bị Lỗ Đạt ném vào kia gian hắc trong phòng, chính là ban ngày xe thể thao khi hắn xe tái radio lại hư rớt, Lỗ Đạt chạy mấy cái địa phương tu, nhân gia xem qua đều nói không thành vấn đề, radio là tốt.

Chính là Lỗ Đạt một lấy vệt trên xe liền không thể dùng, giữa trưa ăn cơm khi hắn gặp Triệu hân, vì thế liền ở hắn trên xe thử thử, nhưng ở Triệu hân trên xe chính là dùng tốt, vì thế Triệu hân đem chính mình radio bắt được Lỗ Đạt trên xe, hai cái trước đổi dùng.

Nhưng không quá mấy ngày, Triệu hân liền nói có cái kêu liễu mai nữ nhân ở radio hướng hắn cầu cứu, lúc ấy Lỗ Đạt cái thứ nhất phản ứng là liễu mai không chết, nhưng quá sau tưởng tượng căn bản không có khả năng, liễu mai khẳng định là chết thấu.

Phía trước vốn định quá cái hai ngày liền đi xử lý liễu mai thi thể, chính là hấn vừa nghe đến Triệu hân nói những lời này, liền có chút sợ hãi, không dám lại đi xem cái kia phế nhà kho.

Lỗ Đạt vốn tưởng rằng Triệu hân tìm không thấy liền sẽ từ bỏ, chính là hấn không nghĩ tới cuối cùng thật đúng là làm Triệu hân tìm được rồi, mắt thấy thi thể liền phải bị phát hiện, hấn liền đầu óc nóng lên liền tưởng đem Triệu hân cũng cùng nhau giết.

Trong bóng tối Triệu hân trên người tất cả đều là mồ hôi lạnh, hấn thật sự nghe không ra Lỗ Đạt vị trí, chính là lại không dám tùy tiện ra bên ngoài chạy, lúc này Triệu hân bỗng nhiên cảm giác trên mặt có cái gì đồ vật cắt qua đi, có chút ngứa, hấn thân tay một trảo, thế nhưng là một sợi nữ nhân trường tóc.....

Triệu hân cả người chấn động, là liễu mai sao? Nàng rốt cuộc sống hay chết a! Đang ở Triệu hân trong lòng sợ muốn mệnh khi, đột nhiên cảm giác bên người có người ở đánh mặt tường, Triệu hân còn không có phản ứng lại đây, liền cảm giác một người khác từ trái ngược hướng một chút bỏ nhào vào người kia trên người.

Hai người giống như xé đánh lên, chính là lại chỉ có thể nghe được Lỗ Đạt thanh âm, "Anh em, đừng trách ta tâm tàn nhẫn, muốn trách thì trách người xen vào việc người khác..... Người, người là ai?"

Tiếp theo liền nghe được Lỗ Đạt hét thảm một tiếng, Triệu hân nơi nào còn dám tại đây ở lâu, hấn sấn lúc này một cái bước xa chạy ra nhà kho, mới vừa vừa ra nhà kho liền nhìn đến bên ngoài khai lại đây một chiếc xe cảnh sát.

"Cảnh sát đồng chí! Đây gian nhà kho có một khối nữ thi!"

Trên xe xuống dưới hai cảnh sát, "Là người báo cảnh?"

"Là ta, ta vừa rồi phát hiện nữ thi thời báo cảnh, chính là lời nói còn chưa nói xong khiến cho dừng một người tập kích, hiện tại hấn còn ở bên trong."

Một cái cảnh sát nghe được lập tức móc ra trên người cảnh côn, một cái khác lấy ra bộ đàm gọi tới phụ cận mặt khác hai chiếc xe cảnh sát.....

Đương Triệu hân mang theo sở hữu cảnh sát đi vào nhà kho khi, phát hiện bên trong quả nhiên có một khối cường độ thấp * nữ thi, chính là nhất quỷ dị chính là tay nàng lại gắt gao bóp một cái khác nam nhân cổ, mà người nam nhân này hiển nhiên là vừa rồi mới tắt thở.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Đệ Tứ Mười Cái Chuyện Xưa Đổi Mệnh (Một)

Người với người chi gian có thể đổi mệnh sao?

Phương Di năm nay 13 tuổi, đúng là đậu khấu hảo niên hoa, vừa mới thượng sơ trung nàng đối sở hữu sự tình đều tràn ngập tình cảm mãnh liệt, luôn là hy vọng chính mình mau mau lớn lên, như vậy là có thể đi thực hiện lý tưởng của chính mình trở thành một người họa gia.

Chính là vận mệnh lại cùng chính mình khai cái vui đùa, ở trường học kiểm tra sức khoẻ trung giáo y tra ra Phương Di khả năng có máu phương diện bệnh tật, làm nàng đi thành phố tam giáp bệnh viện làm toàn diện kiểm tra.

Vì thế ở nàng mẫu thân dẫn dắt hạ, các nàng đi tới thị nhân dân bệnh viện chuyên gia phòng khám bệnh, chính là kiểm tra kết quả lại làm cả nhà cơ hồ tuyệt vọng, Phương Di bị chẩn bệnh vì mạn tính tuyến dịch lim-pha tế bào bệnh bạch cầu.

Nếu muốn sống sót cũng chỉ có tìm được có thể nhờ trờng tạo huyết tế bào gốc, nhưng mẫu thân của nàng cùng nàng cũng không xứng đôi, mà Phương Di từ ký sự khởi liền không có gặp qua nàng ba ba.

Mụ mụ ở Phương Di trước mặt chưa bao giờ đề ba ba, cho nên từ rất nhỏ thời điểm nàng liền biết chính mình là cái không có ba ba hài tử, vì không cho mụ mụ khổ sở, Phương Di cũng trước nay đều không hỏi.

Chính là hiện tại Phương Di tới rồi sống còn lúc, mẹ mẹ cùng Phương Di cũng không xứng đôi, vô pháp vì nàng nhờ tròng tế bào gốc.

Mỗi ngày nhìn mẹ mẹ gần như tuyệt vọng ánh mắt, Phương Di trong lòng cũng là phi thường thống khổ, chính là nàng lại không đành lòng hỏi ra nàng phụ thân là ai như thế tàn nhẫn nói tới.

Phương Di liền ở như vậy chờ đợi trung chậm rãi tiêu tụy, đột nhiên có một ngày, mẹ mẹ lấy tới một lọ đen tuyền đồ vật làm Phương Di ăn, nói là có thể trị hảo nàng thân thể phương thuốc cổ truyền.

Phương Di vốn là không tin, chính là nhìn đến mẹ mẹ cặp kia tràn đầy hy vọng mắt, nàng đành phải nhắm mắt uống xong kia bình cái gọi là phương thuốc cổ truyền.

Nói đến cũng kỳ quái, từ Phương Di uống xong kia đồ vật sau, thân thể của nàng thật sự một ngày so với một ngày chuyển biến tốt đẹp, sau quay lại bệnh viện kiểm tra thế nhưng khỏi hẳn, cuối cùng làm bác sĩ không thể không hoài nghi phía trước có phải hay không lừa ca bệnh.

Nhìn nữ nhi một ngày so với một ngày khỏe mạnh, xem ra chính mình như thế làm vẫn là đáng giá!

Phương Di cũng dần dần quên mất chính mình đã từng đến quá bệnh, giống như phía trước đủ loại đều là một hồi đáng sợ mộng, hiện tại tỉnh mộng, sở hữu hết thảy đều khôi phục như lúc ban đầu! Chính là, sự tình cũng không có nàng tưởng như thế đơn giản.....

Mới đầu nàng trở lại trường học sau còn không có cảm giác chính mình có cái gì bất đồng, chính là có một ngày buổi chiều học thể dục, sở hữu đồng học đều xếp hàng trạm hảo chờ thể dục lão sư tới, Phương Di lại phát hiện ở cách bọn họ đội ngũ không xa địa phương vẫn luôn đều đứng một cái nữ hài, xem trên người nàng giáo phục khẳng định là bốn giáo học sinh, nhưng thời gian này nếu không phải lớp chúng ta học sinh, kia cũng nên hồi chính mình phòng học đi học a? Như thế nào sẽ vẫn luôn ngốc ngốc đứng ở sân thể dục thượng đâu?

Kỳ quái nhất chính là ở đây trừ bỏ Phương Di ở ngoài, không ai đối nàng xuất hiện tỏ vẻ quá phản đối, bao gồm vẫn luôn thực khắc nghiệt thể dục lão sư.

Trung gian nghỉ ngơi thời điểm, Phương Di liền tò mò hỏi nàng bạn bè tốt kiêm bạn tốt lâm tĩnh, "Bên kia cái kia nữ sinh vì cái gì vẫn luôn đứng ở nơi đó?"

Lâm tĩnh vẻ mặt mờ mịt nhìn về phía Phương Di ngón tay phương hướng, "Nào có cái gì nữ sinh a, thượng ' Diêm Vương thượng ' khóa ai dám đứng ở đội ngoại xem náo nhiệt a, trừ phi hẳn là hiệu trưởng!" Dạy bọn họ thể dục lão sư thượng học mình là toàn giáo có tiếng nghiêm khắc lão sư, cho nên toàn thể đồng học cho hẳn tặng cái ngoại hiệu kêu "Diêm Vương thượng!"

Phương Di ngẫm lại cũng là, chính là vừa rồi nàng rõ ràng nhìn đến cái kia nữ sinh, như thế nào hiện tại lại biến mất đâu?

Lâm tĩnh xem Phương Di biểu tình có chút cổ quái, liền đối nàng nói: "Người có thể là bệnh nặng mới khỏi, có điểm hoa mắt, nếu là thân thể không thoải mái liền nhất định phải nói biết sao? Bằng không liền cái này Diêm Vương thượng khẳng định sẽ không đối với người có đặc biệt chiếu cố!"

Có lẽ là sợ Phương Di không để ở trong lòng, lâm tĩnh tiếp theo liền lại nói lên một kiện học kỳ 1 phát sinh sự tình, "Có một cái sơ nhị nữ sinh kêu đại mẫn, năm trước thượng nửa học kỳ thời điểm một ngày học thể dục đột nhiên cảm giác chính mình không thoải mái, liền thượng hướng lão sư xin nghỉ, chính là Diêm Vương thượng vừa mới bắt đầu cho rằng nàng là trang bệnh không nghỉ học thể dục, liền đồng ý nàng có thể không học thể dục, nhưng là muốn đứng ở một bên nhìn khác đồng học làm vận động, ai ngờ đại mẫn đứng đứng liền té xỉu, người đưa đến bệnh viện liền không được, nguyên lai nàng vẫn luôn đều có bệnh tim, chỉ là nàng cùng nhà nàng người cũng không biết, cho nên cái này học kỳ bắt đầu mới có thể an bài toàn giáo đồng học thống nhất tham gia kiểm tra sức khỏe."

Lúc này một cái khủng bố ý niệm ở Phương Di trong lòng sinh ra, chính mình sẽ không thấy chính là đại mất đi? Kỳ thật theo lý thuyết chính mình hẳn là cảm tạ đại mất, nếu không phải bởi vì nàng, trường học cũng sẽ không tổ chức kiểm tra sức khỏe, kia chính mình bệnh cũng không biết cái gì thời điểm mới có thể bị phát hiện, có lẽ có một ngày chính mình cũng sẽ giống nàng giống nhau chết ở trường học sân thể dục thượng.

Chính là Phương Di nhớ tới vừa rồi đại mất ánh mắt, giống như càng nhiều ghen ghét cùng oán hận.....

Buổi tối về nhà sau, Phương Di đem sự tình cùng mẹ nói, chính là mẹ lại chê cười nàng nhát gan, "Nha đầu ngốc, trên thế giới này nào có quỷ quái a? Đều là chính người hù dọa chính mình!"

Phương Di ngẫm lại cũng là, hà tất chính mình hù dọa chính mình đâu, cái kia nữ sinh có lẽ chỉ là đi ngang qua khác ban đồng học đâu?

Ngày hôm sau Phương Di bình thường tới đi học, chính là tiến phòng học liền nhìn đến lâm tĩnh bên chân ngã xổm một con lông xù xù đồ vật, đi vào vừa thấy nguyên lai là chỉ màu xám đoản mao miêu, nó vẫn luôn an tĩnh ghé vào lâm tĩnh bên chân.

Phương Di vừa định hỏi lâm tĩnh vì cái gì muốn đem miêu đưa tới trường học tới, liền nghe nàng thương tâm nói: "Phương Di, nhà ta đại bảo đã chết....." Nói xong liền thương tâm khóc lên.

Đại bảo? Phương Di nỗ lực hồi tưởng nửa ngày mới nhớ tới, đại bảo là lâm tĩnh thường thường quải cơ ở bên miệng một con sủng vật miêu.

"Nó là bị một chiếc ô tô áp chết, chờ chúng ta phát hiện khi chiếc xe kia đã sớm chạy! Ô ô....." Lâm tĩnh biên khóc biên nói.

Phương Di hoảng sợ nhìn thoáng qua lâm tĩnh bên chân miêu, lúc này nó đột nhiên quay đầu nhìn về phía Phương Di, chỉ thấy miêu mẽ một nửa kia trên mặt huyết nhục mơ hồ, óc đầu chảy ra!

"A!" Phương Di dọa hét lên một tiếng ng ỡ ở ghế trên, trong ban mặt khác đ ồng học đ ều kỳ quái nhìn v ề phía nàng, Phương Di đành phải cười gượng nói, "Có chỉ con gián..... Con gián."

Này một tiết khóa Phương Di cơ h ồ cũng chưa như thế nào nghe đi xuống, bởi vì nàng mắt vẫn luôn đ ều nhìn chăm chăm lâm tĩn dưới chân, chính là kia chỉ vô mặt miêu lại chỉ là an tĩn nằm ở lâm tĩn bên chân, cái gì đáng sợ sự tình cũng không có phát sinh.

Tan học sau lâm tĩn bởi vì thương tâm không có đi ra ngoài hoạt động, Phương Di cũng chỉ cũng may trong phòng học b ả nàng, lâm tĩn tưởng tượng đến đại bảo li ền thương tâm nói: "Đại bảo vừa tới nhà ta khi chỉ có một khoai tây như vậy đại, là mụ mụ bằng hữu gia một con đoản mao miêu sinh, bởi vì cái đ ầu quá tiểu, không có người nguyện ý muốn nó, sau tới mụ mụ xem nó nho nhỏ quá đáng thương, li ền đem nó mang v ề gia, chính là không nghĩ tới nó lại càng dài càng khỏe mạnh, là chúng ta cả nhà hạt dẻ cười, chính là lại bị chiếc xe kia cấp áp đã chết, ta ngày hôm qua buổi sáng đi học khi nó còn luyến tiếc đường như ở ta trên người cộ tới cộ đi, hiện tại ng ắm lại có thể là nó biết trước đến chính mình muốn chết, cho nên luyến tiếc ta....." Lâm tĩn nói nói lại nhin không được thương tâm khóc lên.

Đệ Tứ Mười Cái Chuyện Xưa Đổi Mệnh (Nhị)

Phương Di đột nhiên lớn tiếng đối lâm tĩn nói: "Hảo, đừng lại khóc! Người càng là thương tâm khổ sở, đại bảo li ền càng đi không an tâm! Người h ản là làm nó an tâm rời đi....."

Lâm tĩn đ ầu tiên là sửng sốt, tiếp theo giống như minh bạch Phương Di ý tứ, li ền thật mạnh gật đ ầu nói, "Người nói rất đúng, ta không thể làm đại bảo đi không an tâm, tuy rằng nó hiện tại đã chết, chính là bởi vì nó xuất hiện làm ta sinh hoạt đã từng tràn ngập vui sướng, cho nên cho dù nó không còn nữa, ta cũng sẽ vui vui vẻ vẻ sinh hoạt, bởi vì ta sẽ vĩnh viễn nhớ kỹ nó!"

Đương lâm tĩn nói xong này phiên lời nói sau, Phương Di li ền nhìn đến kia chỉ vô mặt miêu, nhẹ nhàng kêu một tiếng, r ỡ mới liếm liếm lâm

tĩnh chân, chậm rãi lên rời đi.

Nguyên lai này chỉ miêu thật là bởi vì lâm tĩnh quá thương tâm mới có thể vẫn luôn thủ nàng, đều là nói miêu không bằng câu thông nhân tính, chính là hiện tại xem ra cũng đều không phải là như thế.

Phương Di nhìn đến miêu miêu rời đi sau, nàng là thật mạnh ra một hơi, tuy rằng này chỉ là một con động vật quý hiếm, chính là đối với Phương Di tới nói cũng quá dọa người một ít.

Hiện tại Phương Di thực xác định, nàng có thể nhìn đến người khác nhìn không thấy quý hiếm, mặc kệ người khác tin hay không, chính nàng là tin, chính là nàng biết chuyện này ai cũng không thể nói cho, nếu không nhất định sẽ bị người khác trở thành quái thai.

Buổi chiều tan học, Phương Di đi ngang qua mỗi ngày đều sẽ trải qua giao lộ, lúc này vừa lúc đuổi kịp đèn đỏ, một đám người đều đang đợi đèn xanh, đột nhiên, Phương Di thấy phía trước một người nam nhân phía sau xuất hiện một đôi trắng bệch nhân thủ, đột nhiên đẩy một chút nam nhân kia!

Lúc này vừa lúc một chiếc xe vận tải từ phía trước bay vọt qua đi, nam nhân lúc ấy đã bị đâm bay ra mấy mét xa, tiếp theo phần đầu thật mạnh khải ở trên mặt đất, hãn huyết lưu đầy đất, nhìn qua hẳn là không sống nổi.

Ở người khác trong mắt, người nam nhân này là bởi vì chính mình đột nhiên vượt đèn đỏ mới có thể xảy ra sự cố, chính là chỉ có Phương Di thấy là có một đôi tay đẩy hẳn một phen.

Phương Di vốn tưởng rằng chuyện này liên như thế kết thúc, ai ngờ ngày hôm sau buổi sáng Phương Di đi học lại trải qua cái này giao lộ khi, lại nhìn đến ngày hôm qua chết nam nhân kia chính trực đĩnh đĩnh đứng ở đối diện giao lộ, giống như đang tìm tìm tiếp theo cái có thể cho hẳn đi đẩy một phen người.

Từ kia sau này Phương Di sẽ không bao giờ nữa đi cái kia giao lộ, nàng thà rằng nhiều vòng một đoạn đường đi học về nhà.

Từ Phương Di thường xuyên gặp quỷ sau, nàng tinh thần bắt đầu có chút hoảng hốt, luôn là thất thần, có khi mẹ mẹ hỏi nàng trường học sự tình, nàng đều là yêu cầu phi sở đáp.

Cuối cùng ở mẹ mẹ luôn mãi truy vấn hạ, Phương Di rốt cuộc đối mẹ mẹ thẳng thắn nói ra chính mình gần nhất tao ngộ.

Mẹ mẹ nghe sau đầu tiên là có chút sững sờ, tiếp theo thế nhưng khóc lên, nói là chính mình không chịu cố hạo Phương Di, mới có thể làm nàng gặp được này đó nhi sự tình.

Phương Di vẫn luôn khuyên mẹ mẹ không cần quá tự trách, chính là mẹ mẹ lại vẫn là khóc cái không ngừng, Phương Di lúc này đột nhiên nhớ tới mẹ mẹ cho nàng ăn được, liền hỏi nàng, "Mẹ, phía trước người cho ta ăn chính là cái gì được a? Vì cái gì có thể trị hạo ta bệnh?"

Mẹ mẹ sắc mặt biến đổi, ngữ khí có chút ấp a ấp úng, "Đó là người bà ngoại cấp được, nói người cũng không biết, đừng loạn hỏi."

Xem mẹ mẹ lời nói lập loè, Phương Di biết nàng khẳng định có sự tình gạt chính mình, chính là lại là cái gì sự tình đâu?

Lại qua mấy ngày, mẹ mẹ đột nhiên đối phương di nói, nàng phương xa một vị đại biểu tỷ nữ nhi bị bệnh, nàng mau chân đến xem, mấy ngày nay Phương Di muốn một người ở nhà, làm nàng cẩn thận một chút.

Phương Di nghe có chút kinh ngạc, chính mình cũng không phải lần đầu tiên một người ở nhà, vì cái gì muốn cẩn thận một chút đâu? Phương Di lúc còn rất nhỏ mẹ mẹ liền sẽ thường xuyên một người ra cửa, đem Phương Di một cái đặt ở trong nhà, mẹ mẹ vừa đi chính là mấy ngày, nàng sẽ vì Phương Di trước tiên chuẩn bị tốt ăn, mỗi lần đương Phương Di đói ăn muốn ăn xong thời điểm, mẹ mẹ khẳng định sẽ trở về.

Nhìn mẹ mẹ vội vàng rời đi bóng dáng, Phương Di biết lần này không như vậy đơn giản, vì không cho mẹ mẹ lo lắng, nàng vẫn là mỗi ngày đúng hạn đi học đúng hạn ăn cơm, liền tính lại nhìn đến những cái đó dọa người đồ vật, nàng cũng làm bộ không phát hiện.

Chính là buổi sáng hôm nay ở phòng học đi học, đột nhiên vào cái thân xuyên miêu y thiếu nữ, nàng sắc mặt có chút trắng bệch, thẳng tắp hướng đi Phương Di.

Phương Di xem lão sư cùng đồng học đều không có cái gì phản ứng, liền biết đại gia khẳng định đều là nhìn không tới nàng, vì thế Phương Di cũng làm bộ nhìn không thấy cái này miêu y thiếu nữ.

"Đừng trang, ta biết ngươi có thể thấy ta!" Miêu y thiếu nữ lạnh lùng nói.

Phương Di mắt nhìn thẳng nhìn về phía bảng đen, không có bất luận cái gì phản ứng, thiếu nữ xem Phương Di chính là không xem chính mình, sắc mặt liền bắt đầu biến dữ tợn lên, nàng lạnh lùng nhìn Phương Di, tiếp theo phòng học đèn bắt đầu lúc sáng lúc tối, cửa sổ thượng chậu hoa cũng sôi nổi rơi xuống đất.

Vài cái nhát gan đồng học đều hét chói tai cái không ngừng, ngữ văn lão sư còn tính trấn tĩnh, nàng đi vào đèn điện chốt mở chỗ, ấn vài cái, đèn điện liền tiêu diệt.

"Đại gia không cần loạn, này chỉ là điện áp có chút không xong, không phải sợ!"

Nàng lời nói còn chưa nói xong, liền nghe được "Bạch bạch bạch....." Vài tiếng, phòng học mấy cái đèn quản tất cả đều nổ tung, dọa tất cả mọi người một tổ ong chạy ra phòng học.

"Đi mau, đừng ngốc ngốc!" Lâm tĩnh lôi kéo có chút phát ngốc Phương Di chạy ra phòng học.

Phương Di ở ra phòng học phía trước quay đầu lại nhìn thoáng qua, chỉ thấy cái kia thiếu nữ cười lạnh nói một câu, "Ta sẽ không bỏ qua ngươi....."

Toàn ban đồng học đều ở sân thể dục thượng đứng, đại gia đối vừa rồi một màn đều lòng còn sợ hãi, vừa rồi trấn định tự nhiên ngữ văn lão sư,

này sẽ cũng là sắc mặt trắng bệch đứng ở một bên.

Hiệu trưởng cùng giáo công cùng đi kiểm tra r ối mạch điện lúc sau, đối mọi người nói: "Đại gia yên tâm, hết thấy đầu khôi phục bình thường, đại gia mau trở lại phòng học đi học đi!"

Các bạn học đối hiệu trưởng hai câu này lời nói, phần lớn đều không thể nào tin tưởng, chính là ở hẳn "Dâm uy" dưới, tất cả mọi người v ết tới phòng học, trên mặt đất toái đền quần cũng đã sớm thu thật sạch sẽ.

Phương Di nhìn nhìn nàng vị trí, vừa r ối miêu y thiếu nữ đã sớm biến mất vô tung vô ảnh.

Tan học sau nàng cấp mục mục gọi điện thoại, chính là nàng di động tắt máy, Phương Di trong lòng có loại dự cảm bất hảo, khả năng mục mục bên kia ra cái gì sự.

Cơm chiều sau, Phương Di sớm liền ngủ hạ, hôm nay trải qua sự tình làm nàng có chút mất ngủ, cái kia miêu y thiếu nữ là ai? Vì cái gì sẽ đối nàng có như vậy mãnh liệt hận ý đâu?

Nghĩ nghĩ Phương Di liền đã ngủ, hoảng hốt gian nàng liền cảm giác có một người đứng ở nàng trước giường, miệng không ngừng nói cái gì, Phương Di nỗ lực muốn nghe rõ ràng, chính là lại vẫn là cái gì cũng nghe không rõ.

Đột nhiên, một trương trắng bệch người mặt gần đến trước mắt, "Đem mệnh trả lại cho ta..... Trả ta mệnh!"

"A....." Phương Di một chút liền từ trên giường ng ồi dậy, nguyên lai vừa r ối là cái ác mộng, nàng xoa xoa trên đầu mồ hôi lạnh, đột nhiên dưới giường một mảnh vết bẩn khiến cho nàng chú ý, kia một chuỗi bùn dẫu chân, từ lúc cửa kéo dài đến nàng trước giường.....

Vừa r ối..... Phương Di một chút liền minh bạch vừa r ối cũng không phải mộng, cái này nữ hài nhất định cùng chính mình có lớn lao sâu xa,

nàng vì cái gì sẽ nói chính mình thiếu nàng mệnh đâu? Chẳng lẽ chính mình bệnh có thể hảo là bởi vì nàng?

Đệ Tứ Mười Cái Chuyện Xưa Đổi Mệnh (Tam)

Bất quá có một chút Phương Di là xem mình bạch, chính là cái này miêu y thiếu nữ quý h ần trước mắt không thể thương tổn nàng, bằng không nàng cũng sẽ không một lần lại một lần xuất hiện hù dọa chính mình.

Xem ra sở hữu sự tình còn phải đợi mù mù trở về mới được, nàng rời đi khẳng định không phải ngẫu nhiên, ở Phương Di trong ấn tượng, từ nhỏ nhà bọn họ li ền không có cái gì thân thích, như thế nào sẽ đột nhiên toát ra tới một cái đại biểu tử đâu?

Lúc sau mấy ngày, cái kia miêu y thiếu nữ luôn là sẽ thường thường xuất hiện ở Phương Di trước mặt, nàng luôn là lặp lại nói câu nói kia, "Đem mệnh trả lại cho ta....."

Rốt cuộc có một ngày Phương Di nghe chính mình đầu phi ền, nàng đối cái kia miêu y thiếu nữ hét lớn một tiếng: "Người có thể hay không đổi một câu nói!"

Miêu y thiếu nữ bị Phương Di một rống dưới, thế nhưng cũng là lẳng, tiếp theo li ền chậm rãi biến mất, Phương Di không nghĩ tới chính mình sử tử hống như thế lợi hại, chính là nhìn xem nàng bên cạnh đ ờng học, lại đang dùng một loại xem gốc x ánh mắt nhìn về phía nàng.

"Phương Di, người xảy ra chuyện gì? Vừa rồi làm ta sợ nhảy dựng!" Lâm im ắng đi đến Phương Di bên người nhỏ giọng đối nàng nói.

Phương Di gãi gãi đầu nói, "Một câu hai câu ta cũng cùng người nói không rõ, dù sao ta không phải bệnh tâm thần là được!"

Lâm tĩnh bất đắc dĩ nhìn xem nàng, phe phẩy đầu rời đi.

Buổi chiều gian giờ dạy học, đột nhiên có một cái đũa học bị trên lầu rơi xuống pha lê tạp bị thương, còn người tốt đứng lúc đưa đến bệnh viện, mệnh xem như bảo vệ, chính là bởi vì tạp đến đầu óc, nhiều ít sẽ lưu lại một ít sau di chứng cái gì.

Phương Di cảm giác sự tình không đúng chỗ nào, hảo hảo pha lê như thế nào sẽ vô duyên vô cớ rơi xuống đâu? Chẳng lẽ là miêu y thiếu nữ? Chính là tưởng tượng lại không đúng a, nàng cùng chính mình có thù oán, vì sao muốn đi hại người khác đâu?

Tan học khi Phương Di cùng lâm tĩnh cùng nhau về nhà, Phương Di ở đi đến cổng trường khâu khi trong lúc vô tình quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến một cái xuyên giáo phục nữ sinh đang ở sân thể dục thượng hưng tợn nhìn chăm chăm mỗi một cái đi ngang qua bên người nàng học sinh.

Là đại mẫn? Nàng như thế nào sẽ biến thành như vậy? Phía trước Phương Di nhìn thấy nàng khi, nàng còn tính bình thường, chính là một cái quỷ hồn chậm chạp không chịu rời đi khẳng định không phải một chuyện tốt.

Ngày hôm sau đi học, Phương Di lại nghe nói ngày hôm qua buổi chiều tan học thời điểm, có cái nam sinh ở sân thể dục thượng bị bóng rổ giá tạp bị thương, lần này còn hảo cái kia nam sinh phản ứng mau, nhìn đến bóng rổ giá muốn đỡ, liền chạy nhanh né tránh, nhưng cho dù là như thế này vẫn là bị tạp chặt đứt xương đùi, nếu đổi một cái phản ứng trì độn, khẳng định đương trường đã bị tạp đã chết!

Phương Di càng ngày càng hoài nghi này hai kiện đả thương người sự kiện đều cùng đại mẫn có quan hệ, nhưng nàng vì cái gì sẽ biến thành như vậy đâu?

Khóa gian nghỉ ngơi thời điểm, Phương Di lại một lần thấy được đại mẫn, lần này nàng xuất hiện ở dạy học đại lâu mái nhà, nàng tựa hồ là tưởng đem mái nhà cái gì đồ vật từ phía trên đẩy xuống dưới.....

Bởi vì quá cao Phương Di cũng thấy không rõ lắm, đột nhiên trống rỗng quát lên một trận âm phong, chỉ thấy trên lầu một khối thi công khi

lưu lại màu thép tím như là phải bị gió thổi xuống dưới.

"Đại gia mau tránh ra, mặt trên có cái gì rơi xuống!" Phương Di đột nhiên đối sân thể dục người trên hô to một tiếng.

Đồng thời rất nhiều đồng học cũng thấy được đỉnh đầu kia một màn, liền sôi nổi chạy về trong lầu tránh né, sân thể dục người trên vừa mới tán không sai biệt lắm, kia khối dày nặng màu mới vừa bản liền tạt xuống dưới, vừa lúc rơi trên vừa rồi đồng học hoạt động nhiều nhất kia khu vực.....

Phương Di rút cuộc thur ra một ngụm tới, thật là hữu kinh vô hiểm a! Nàng lại nhìn về phía mái nhà, chỉ thấy đại mẫn thế nhưng oán độc nhìn về phía chính mình, hồng rồi? Làm nàng phát hiện chính mình có thể nhìn đến nàng!

"Thật là ngu ngốc!"

Đột nhiên một cái nữ hài thanh âm truyền tới Phương Di lỗ tai, chính là đương nàng quay đầu lại nhìn lại khi, lại cái gì cũng không có.

Khẳng định là chính mình nghe lầm, Phương Di không sao cả trở về phòng học, buổi chiều hiệu trưởng cùng giáo công lại một lần lên lầu đỉnh xử lý một ít khả năng sẽ bị gió to quét xuống dưới nguy hiểm vật phẩm.

Buổi chiều tan học sau, lâm tĩnh nhất định phải Phương Di bởi nàng đi xem điện ảnh, Phương Di vốn là cự tuyệt, chính là tưởng tượng đến ngày mai là cuối tuần, hơn nữa không cần dậy sớm, xem điện ảnh liền xem điện ảnh đi!

Đêm đó các nàng ở rạp chiếu phim nhìn một hồi 3d phiên bản Sadako, dọa Phương Di hẳn cũng chưa, này điện ảnh quỷ có thể so trong hiện thực dọa người nhiều, đương nhiên có lẽ là chính nàng còn không có gặp được chân chính đáng sợ ác quỷ đi!

Từ rạp chiếu phim ra tới sau liền cùng lâm tĩnh chia tay, Phương Di gia ly rạp chiếu phim không tính xa, đi tới là có thể về nhà, chính là đi tới đi

tới Phương Di liền cảm giác thân có người đi theo chính mình, nàng quay đầu lại nhìn lại cái gì đầu nhìn không thấy.

Phương Di trong lòng thầm nghĩ, chính mình liền quý đầu có thể thấy, còn có cái gì nàng nhìn không tới đồ vật sao? Khẳng định là chính mình ảo giác.

Đương Phương Di đi vào tiểu khu sau, miêu y thiếu nữ từ thụ sau lóe ra tới, âm trầm trầm cười lạnh.....

Chuyển thiên hạ ngộ, bầu trời mây đen dày đặc, nhìn dáng vẻ muốn trời mưa, sở hữu bên ngoài hoạt động toàn bộ hủy bỏ, thể dục khóa cũng biến thành tự học khóa.

Lúc này trong phòng học tiến vào một vị khác ban đồng học đối phương di nói: "Phương Di, hóa học lão sư cho người đi một chuyến phòng thí nghiệm!"

Phương Di sửng sốt, thời gian này hóa học lão sư tìm nàng làm cái gì? Lao động? Kia cũng không thể chỉ tìm nàng một người a? Tuy rằng nhiên nàng không quá muốn đi, chính là cuối cùng cũng chỉ hảo hậm hực hướng phòng thí nghiệm đi đến.

Tiến phòng thí nghiệm Phương Di liền cảm giác không quá thích hợp nhi, ngày thường đối người thực ôn hòa hóa học lão sư, hôm nay lại thái độ khác thường, lạnh lùng đối phương di nói: "Đem cửa đóng lại!"

Phương Di sửng sốt, bất quá vẫn là nghe lời nói đóng lại phòng thí nghiệm môn.....

Lúc này hóa học lão sư vẫn luôn đầu đưa lưng về phía Phương Di đứng, nghe tới Phương Di đóng cửa cho kỹ sau, nàng mới chậm rãi xoay người, Phương Di vừa thấy dưới trong lòng hoảng hốt, này nơi nào vẫn là cái gì hóa học lão sư, chỉ thấy nàng hai mắt toàn bộ thượng phiến, chỉ có thể thấy kia bạch sâm sâm tròng trắng mắt.

"Lão sư..... Người xảy ra chuyện gì?" Phương Di thanh âm phát run nói.

Lại thấy hóa học lão sư âm dương quái khí nói: "Người vì cái gì muốn phá hư ta chuyện tốt?"

Phương Di vừa nghe trong lòng liền biết cái đại khái, "Người là đại mẫn? Hừ! Người muốn hại chết người khác cũng coi như chuyện tốt?"

Đại mẫn sừng sốt, "Người biết ta là ai?"

Phương Di thở dài nói: "Ta đương nhiên đã biết, phía trước ta thấy người còn thực bình thường, như thế nào hiện tại sẽ biến thành bộ dáng này? Những cái đó đừng học lại không có hại người, người vì cái gì muốn đả thương hại bọn họ đâu?"

Đại mẫn cười lạnh nói: "Bọn họ không hại ta? Nếu không phải bọn họ lạnh nhạt, ta như thế nào sẽ chết đâu?"

"Kia đâu là ngoài ý muốn, ta tin tưởng bất luận cái gì một cái đừng học, nếu bọn họ biết người là thật sự khó chịu, đâu sẽ đưa người đi bệnh viện!" Phương Di khẳng định nói.

Đại mẫn lạnh giọng nói: "Hiện tại nói này đó có cái gì dùng, dù sao chết không phải bọn họ! Người như thế xen vào việc người khác, không bằng thế bọn họ đã chết đi!" Nói xong liền dùng lực bóp lấy Phương Di cổ.

Bởi vì đại mẫn là thượng hóa học lão sư thân, cho nên sức lực phi thường đại, không một hồi Phương Di liền cảm giác chính mình mau không được!

Đột nhiên, phòng thí nghiệm một cái cốc chịu nóng chính mình bay lên, thật mạnh nện ở hóa học lão sư trên đầu, cùng lúc đó bóp Phương Di cổ tay cũng buông lỏng ra!

"Còn không mau chạy? Thật là cái ngu ngốc!" Cái kia thanh âm lại một lần xuất hiện, Phương Di cũng không có thời gian nghĩ nhiều, xoay người

liền chạy ra phòng thí nghiệm.....

Đệ Tứ Mười Cái Chuyện Xưa Đổi Mệnh (Bốn)

Phương Di cũng không biết chạy bao lâu, tóm lại là chạy nòng thật sự chạy bất động, nòng mới ngừng lại được.

"Người như thế nào như thế bỗng? Vì người đã chết, ta cũng thật không đáng giá!" Phương Di sau lưng lại truyền đến cái kia thanh âm.

Nàng đột nhiên vừa quay đầu lại, quả nhiên là cái kia miêu y thiếu nữ!

"Vì cái gì cứu ta?" Phương Di khó hiểu hỏi, nàng không phải thường nói chính mình thiếu nàng một cái mệnh sao?

Miêu y thiếu nữ lạnh lùng nói: "Như thế nào cũng không thể làm người chết ở tay nàng!" Nói xong lại là vẻ mặt khinh thường nói: "Người cũng thật đủ bỗng, nếu là người khác gặp được loại này ác linh, trốn còn không kịp đâu! Người còn chính mình đi trên chọc nàng!"

Phương Di cảm giác miêu y thiếu nữ cũng không có vẻ mới bắt đầu tưởng như vậy hư, "Người là ai? Vì cái gì luôn đi theo ta, vì cái gì lại nói ta thiếu người một cái mệnh đâu?"

Miêu y thiếu nữ không thể tin tưởng nhìn Phương Di liếc mắt một cái nói: "Người cái gì cũng không biết? Xem ra tang lâm Vu nữ cái gì cũng chưa nói cho người"

Phương Di nghe không hiểu ra sao, "Ai là tang lâm Vu nữ? Người lại là ai?"

Miêu y thiếu nữ thẳng lẳng lẳng nhìn chăm chăm Phương Di nhìn đã lâu, mới chậm rãi nói: "Ta kêu bách linh, là cùng người đổi mệnh người."

"Đổi cái gì mệnh?"

Bách linh cười lạnh một tiếng nói: "Không đổi mệnh người đã sớm đã chết không biết thời gian dài bao lâu!"

Phương Di kinh nói không ra lời, nàng ngơ ngác nhìn bách linh, tưởng từ nàng nơi này được đến đáp án.

Chính là bách linh lại nói: "Nếu người không biết, ta sẽ không nói cho người, người trở về hỏi người mù mù đi, nàng sẽ nói cho người." Bách linh nói xong liền xoay người biến mất ở hành lang.

Phương Di buổi tối về nhà sau, phát hiện mù mù quả nhiên đã trở lại, "Mẹ! Mấy ngày này người đâu chạy chạy đi đâu!"

Mù mù sắc mặt có chút tiều tụy, nàng sờ sờ Phương Di đầu nói: "Người gặp qua bách linh?"

Phương Di nghe xong chính là căng thẳng, xem ra bách linh lời nói đầu là thật sự!

"Mẹ, bách linh rốt cuộc là ai? Nàng vì cái gì sẽ nói ta thiếu nàng một cái mệnh!? Còn có tang lâm Vu nữ lại là ai?"

Mù mù lôi kéo Phương Di ngồi ở trên sofa, cho nàng nói một đoạn về nàng thân thế chuyện cũ.....

Nguyên lai Phương Di cũng không phải dân tộc Hán người, nàng mù mù cùng bà ngoại đầu là miêu nữ, lại còn có không phải giống nhau miêu nữ, mà là miêu nữ trung Vu nữ, các nàng tinh thông dưỡng cổ cùng hạ cổ, có thể lấy cứu người cũng có thể hại người.

Bách linh trong miệng tang lâm Vu nữ không phải người khác, đúng là Phương Di mù mù, bởi vì cái này gia tộc số mệnh, mỗi cái nữ nhi sinh ra sau đầu sẽ trở thành kế thừa thượng một thế hệ sứ mệnh trở thành tân Vu nữ, nếu nàng không thể trở thành Vu nữ, cuối cùng kết cục cũng chỉ có tử vong.

Này một cái vĩnh viễn đầu không thể bài trừ nguy hiểm, chính là Phương Di mù mù không nghĩ chính mình nữ nhi trở thành Vu nữ, nàng muốn cho nữ nhi giống bình thường nữ hài tử giống nhau sinh hoạt.

Phương Di phụ thân phương phở là cái người Hán, bởi vì một lần thế nhưng ngoại kết bạn Phương Di mù mù, lúc ấy phương phở cùng bằng hữu cùng đi Quý Châu núi lớn thám hiểm, bởi vì không quen thuộc địa hình mà lạc đường.

Còn hảo sau tới gặp Phương Di mù mù tang lâm, hai người có thể nói là nhất kiến chung tình, phương phở còn cấp tang lâm nổi lên một cái dân tộc Hán tên gọi Lưu bình.

Chính là đương phương phở đưa ra muốn mang Lưu bình ly thiên đại sơn khi, lại bị nàng quyết tuyệt, nhân hấn cũng không biết Lưu bình kỳ thật ở trong trại Vu nữ, là không có khả năng rời đi núi lớn!

Phương phở lúc ấy thực thương tâm, hấn còn tưởng rằng Lưu bình không yêu chính mình, liền thương tâm rời đi, chính là không nghĩ tới ở trở về thành trên đường lại tao ngộ tai nạn xe cộ, chờ Lưu bình lúc chạy tới người đầu tắt thở.

Đối với phương phở chết Lưu bình vẫn luôn thực tự trách, nếu ngày đó nàng có thể lưu lại phương phở, có lẽ hết thủy đầu sẽ bắt đ ồng.

Không bao lâu Lưu bình liền phát hiện chính mình mang thai, nhưng tùy theo mà đến vấn đề cũng xuất hiện, nếu là cái nam hài còn hảo, trong trại người đầu sẽ giúp đỡ nàng nuôi nấng lớn lên, chính là nếu là nữ hài đâu? Nàng thật sự không đành lòng làm phương phở nữ nhi cùng chính mình giống nhau cô đơn sinh hoạt cả đời.

Lưu bình mẫu thân nhìn chính mình nữ nhi một ngày so với một ngày tiêu tụy, nàng biết nữ nhi trong lòng tưởng chính là cái gì, vì thế làm đời trước Vu nữ, nàng cho nữ nhi một cái kiến nghị, chính là vận dụng Miêu tộc cấm thuật tới cấp hài tử đổi mệnh.

Cái gọi là đổi mệnh chính là nếu sinh hạ chính là cái nữ hài, như vậy liền phải đồng thời thu dưỡng một cái cùng hài tử đồng niên đồng nguyệt sinh ra cô nhi, chờ đến yêu cầu là lúc đem hai đứa nhỏ mệnh cách điệu đổi, như vậy cái này cô nhi liền sẽ thay thế Lưu bình nữ nhi chết đi.

Tuy rằng nghe đi lên đối cái này cô nhi quá không công bằng, nhưng đây là duy nhất có thể giữ được nữ nhi biện pháp, hiện tại chỉ khăn cầ trời cao có thể ban cho Lưu bình một cái nam hài.

Chính là sự tình thường thường đều là sợ cái gì liên tới cái gì, Lưu bình sinh cái nữ nhi, chính là Phương Di, đồng thời mẫu thân cũng thu dưỡng một cái kêu bách linh bé gái mồ côi.

Ở Phương Di ba tuổi thời điểm, Lưu bình mang theo nữ nhi rời đi núi lớn, đối ngoại liên nói mẫu thân trong tay bách linh mới là Lưu bình nữ nhi, cũng chính là đời sau Vu nữ.

Các nàng đều hy vọng Phương Di có thể khỏe mạnh trưởng thành, không bệnh không tai, như vậy hai cái nữ hài đều có thể khỏe mạnh vui sướng trưởng thành.

Chính là sự lấy nguyên vi, Phương Di vẫn là ở 13 tuổi thời điểm nhiễm bệnh, hơn nữa là cái loại này muốn mệnh bệnh bạch cầ, cái này bệnh chỉ có nhờ trờng tạo huyết tế bào gốc mới có thể mạng sống, chính là Phương Di mẫu thân cùng nàng cũng không xứng đôi, mà Phương Di phụ thân cũng đã sớm đã qua đời.

Xem ra đây là số mệnh, là Phương Di cùng nàng mù mù ai cũng trốn không thoát mệnh, cuối cùng mù mù đành phải một mình vệtới trong trại, dùng bí thuật thay đổi bách linh cùng Phương Di mệnh cách.

Mụ mụ cấp Phương Di uống xong chính là bách linh tâm đầu huyết, cùng Phương Di bất đồng chính là, bách linh từ lúc còn rất nhỏ sẽ biết chuyện này, chính là nàng nhỏ tuổi tác lại có thể lý giải, nàng cho rằng nếu không có a bà thu dưỡng chính mình, có lẽ chính mình đã sớm làm dã thú ăn, hiện tại bạch bạch sống như thế nhiêu năm cũng là kiếm.

Chính là lời tuy như thế nói, nhưng là ở bách linh cuối cùng ngày nàng vẫn là có oán hận, nàng hận trời cao đối nàng bất công, hận chính mình vì cái gì không có một cái giống tang lâm giống nhau ái chính mình mụ mụ!

Bởi vì Phương Di uống xong bách linh tâm đầu huyết, cho nên ở bách linh chết sau, nàng hồn phách liền vẫn luôn đi theo Phương Di.

Bách linh vừa mới bắt đầu phi thường ghen ghét Phương Di, chính là sau tới lại phát hiện Phương Di là cái thực thiện lương nữ hài, cho nên đương Phương Di gặp được hóa thành ác quỷ đại mẫn tập kích khi, nàng mới có thể ra tay giúp nàng.

Nghe mụ mụ nói xong chính mình thân thế, Phương Di thật lâu không thể bình tĩnh, nguyên lai nàng thật sự thiếu bách linh một cái mệnh.....

Lúc sau mấy ngày Phương Di vẫn luôn muốn gặp đến bách linh, chính là bách linh nhưng vẫn đều không có xuất hiện, nhưng là Phương Di biết bách linh nhất định liền ở phụ cận, chỉ là không nghĩ nhìn thấy chính mình thôi.

Hôm nay cuối tuần, trường học tổ chức tổng vệ sinh, Phương Di một người đi vào thủy phòng múc nước, nàng tiến thủy phòng liền cảm giác mặt sau có người đi theo nàng cùng nhau vào được, Phương Di quay đầu nhìn lại nguyên lai là lâm tĩnh.

"Người làm ta sợ nhảy dựng!" Phương Di oán giận nói.

Chính là lâm tĩnh lại không nói chuyện, chỉ là thẳng lẳng lẳng nhìn Phương Di, cuối cùng xem Phương Di có chút phát mao, "Xảy ra chuyện gì, ta trên mặt có dơ đồ vật sao?"

"Ngu ngốc, nàng không phải lâm tĩnh, là lần trước cái kia ác quỷ!"

Bách linh thanh âm từ mặt sau truy đến, Phương Di vừa quay đầu lại quả nhiên là nàng, "Bách linh? Nhìn đến người quá hảo, mấy ngày nay người vì cái gì luôn là trốn tránh ta đâu?"

Bách linh đem miệng một phiết nói: "Ai trốn tránh người, ta chỉ là lười gặp người!"

Bên cạnh đại mãn lại cả giận nói: "Các người ở chỗ này ôn chuyện sao?"

Bách linh một hồi thân nói: "Ta đến đem người cấp đã quên, liền người cái này cấp bậc ác quỷ còn muốn hại người khác tánh mạng, liền trước ta tịch thu thật người không phải sợ người, là lười ra tay, còn tưởng cho người cái đầu thai cơ hội, chính là người không cần liền tính!"

Bách linh nói xong duỗi tay chụp vào đại mãn, cũng chính là hướng lâm tĩnh chớp tới.....

"Tiểu tâm lâm tĩnh!" Phương Di ở một bên nhắc nhở.

Bách linh hừ lạnh một tiếng nói: "

Chỉ thấy bách linh ở lâm tĩnh trên cổ nhẹ nhàng một trảo, liền túm ra thượng lâm tĩnh thân đại mãn, rồi mới nhẹ nhàng ném tới trong miệng nuốt! Xem Phương Di là trợn mắt há hốc mồm, "Người, người đem nàng ăn?"

"Vô nghĩa! Gia hỏa này đều thành ác linh, ta không ăn nàng, nàng sớm muộn gì sẽ ăn người!"

"Người vì cái gì cứu ta?" Phương Di khó hiểu hỏi.

Bách linh hắc mặt nói: "Người cho rằng ta vui cứu người a? Ta là đáp ứng rồi a bà muốn vẫn luôn bảo hộ người....."

"A bà....." Phương Di minh bạch cái này a bà khả năng chính là chính mình chưa bao giờ gặp mặt bà ngoại đi!

"Ta nói cho người, ta cũng không phải là giống nhau quỷ, a bà đem ta luyện hóa thành có tư duy quỷ linh, như vậy liền có thể vẫn luôn lưu tại cạnh người, người thiếu ta mệnh, người liền chậm rãi còn đi! Ha ha....."

Phương Di trên mặt chậm rãi lộ ra ý cười, nàng biết cái này bách linh chỉ là khẩu ngạnh mồm lòng, nàng sẽ lưu tại chính mình bên người khẳng

định cũng vì bảo hộ chính mình.....

Nàng nhìn bách linh kia trương cùng chính mình đồng dạng tuổi trẻ khuôn mặt, trong lòng thầm nghĩ, sau này ngày còn trường đâu, ta thiếu người, sau này chậm rãi còn đi.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Đệ Tứ Mười Một Cái Chuyện Xưa Minh Hôn (Một)

Người cá nhân tin tức có hay không bị tiết lộ quá đâu?

Sáng sớm, một đôi tình lữ nắm bọn họ âu yếm cầu cầu ở một cái trong rừng đường nhỏ thượng chạy bộ, ở bọn họ trải qua một mảnh rừng cây nhỏ khi, luôn luôn ngoan ngoãn đáng yêu đại kim mao đột nhiên sủa như điên không ngừng, nam chủ nhân kỳ quái dừng bước chân, trước tiên duỗi tay trấn an ái khuyến, chính là cầu cầu không những không có đình chỉ phê kêu, ngược lại càng kêu càng lớn tiếng.

Hai người kỳ quái nhìn về phía cầu cầu loạn cắn phương hướng, nghĩ thầm có lẽ là nào đó kỳ quái tiểu động vật ở tác quái đi! Ai ngờ ngày thường cũng không chạy loạn kim mao, đột nhiên tránh thoát chủ nhân trối buộc, nhằm phía rừng rậm giữa.....

"Quá lang!" Nam chủ nhân vừa chạy vừa truy, nữ chủ nhân cũng theo sát này sau.

Đột nhiên, chạy ở phía trước nam chủ nhân đột nhiên dừng lại bước chân, vãn một bước tới nữ chủ nhân nhìn đến trước mắt một màn thế nhưng phát ra thanh kêu sợ hãi, "A....."

Chỉ thấy kim mao khuyến quá lang chạy đến một cây thô tráng đại thụ hạ kêu cái không ngừng, bởi vì này khóa đại thụ một cây phân chi thượng, thành linh treo một cái tóc dài nữ nhân.....

Doãn cường là thị Cục Công An thứ sáu đại đội đại đội trưởng, hôm nay buổi sáng nhận được một đôi chạy bộ tình lữ báo nguy, nói tây giao

trong rừng cây phát hiện một khối nữ thi.

Hắn vội vàng đuổi tới hiện trường vừa thấy, bước đầu phán định vì tự sát, chính là cụ thể còn muốn xem thi thể giải phẫu kết quả.

Hiện trường lưu lại hữu dụng dấu vết không nhiều lắm, trừ bỏ kia đối tình lý cùng bọn họ một cái kim mao khuyên dấu chân ngoại, cũng chỉ có nữ người chết một người.

Nhất này quái là nữ người chết ăn mặc, thế nhưng là một thân màu trắng áo cưới, mà nàng bên chân duy nhất có giá trị đồ vật chính là một bộ màu đen smart phone.

Khâu Lâm Lâm ở một nhà tư xí làm văn viên, công tác này là nàng trước mắt mới thôi làm dài nhất một phần công tác, tuy rằng tiền lương không cao, chính là công tác nội dung cũng rất đơn giản, cũng chính là đánh đánh bảng biểu, làm cái chấm công, chạy chạy chân cái gì.

Đối với nàng tới nói này đó cũng chưa cái gì khó khăn, mà nàng cũng không có cái gì càng cao theo đuổi, chỉ cần chính mình công tác không ra sai liề vạn sự đại cát.

Bu ồn tế công tác làm nàng ngày thường thích chơi một ít di động thượng tiêu trò chơi, tuy rằng ngẫu nhiên di động cũng sẽ bởi vậy mà trúng độc, chính là so với di động trò chơi cho nàng mang đến lạc thú, trung điểm này tiêu độc lại coi như cái gì đâu?

Hôm nay nàng ở di động ứng dụng cửa hàng nhìn đến một khoản tân nhân vật sấm vai trò chơi, tên gọi "Sinh tử oan gia"!

Nàng điểm đi vào muốn hiểu biết một chút trò chơi nội dung khi lại phát hiện, trò chơi này cho điểm phi thường cao, chính là phía dưới bình luận lại một cái cũng không có.

Thật là kỳ quái trò chơi, chính là càng là như vậy, Khâu Lâm Lâm lại tò mò này rốt cuộc là một khoản cái dạng gì trò chơi, vì thế ở hảo kì quái tâm sử dụng hạ, nàng liề điểm đánh xuống tái.

Trò chơi này không tính đại, mới 32mb, trang bị cũng thực nhanh chóng, không một h ồi li ền trang hảo, hơn nữa Khâu Lâm Lâm còn phát hiện, trò chơi này thế nhưng không có quảng cáo cũng sẽ không ác ý khấu phí, bởi vì nó căn bản không có thu phí phân đoạn.

"Khó trách cho điểm như thế cao đâu?" Khâu Lâm Lâm th ầm nghĩ.

Vừa mở ra trò chơi giao diện, chỉ thấy một cái hắc bạch phân minh bát quái đ ồ mặt trên viết, "Tam thế tình duyên thiên chú định, sinh tử oan gia vĩnh chẳng phân biệt!"

Nhìn cái này hình ảnh, Khâu Lâm Lâm cảm giác nhi ều ít có chút quý dị, nhưng là càng nhi ều đúng vậy th ần bí, đúng là loại này th ần bí ở đi bước một dụ hoặc Khâu Lâm Lâm ấn mặt trên nói thuyết minh đi bước một thao tác.

Này khoản tiêu trò chơi kỳ thật rất đơn giản, chính là dựa theo mặt trên yêu c ầu đưa vào chính người sinh ra thời đại ngày, thậm chí là thời gian sinh ra, càng tinh chuẩn càng tốt, lại còn có muốn đệ trình cá nhân một ít tin tức, bao g ồm: Cá nhân g ần chiếu, thân cao, thể trọng, điện thoại, cá nhân địa chỉ chờ chân thật tin tức.

Dương người thao tác đem này đó sở hữu chân thật tin tức đi ền hảo sau, ứng dụng li ền sẽ ở mệnh mang biến người trung giúp người tìm được cùng người mệnh cách nhất xứng đôi một người khác, hai người ở trò chơi giữa li ền sẽ trở thành sinh tử oan gia, bởi vì này mặt trên có liên hệ phương thức, cho nên hai người nếu tình đ ầu ý hợp nói, li ền nhưng ở hiện thực trong sinh hoạt gặp mặt.

Cho nên tổng thế tới nói, đây là một khoản kiểu mới giao hữu tiêu ph ần m ềm, hơn nữa mặt trên yêu c ầu nhất định phải toàn bộ đi ền chân thật tin tức, bởi vì này đ ề cập đến ngũ hành mệnh lý, nếu không c ần chính mình chân thật tin tức nói, như vậy li ền sẽ sai xứng oan gia.

"Trò chơi này man không t ồi!" Khâu Lâm Lâm như vậy trách nữ một chút đã bị hung hăng hấp dẫn ở.

Vì thế nàng liền không chút suy nghĩ đem chính mình toàn bộ cá nhân tin tức đều thua đi vào, không một hồi, trò chơi liền tự động vì nàng tìm được rồi một cái cùng nàng mệnh nhất xứng đôi sinh tử oan gia!

Kỷ đông dương, quê quán là Sơn Tây đại đô, 28 tuổi, thân cao 1.82, thể trọng 75 kg, công tác cùng địa chỉ đều ở bản địa, Khâu Lâm Lâm nhìn kỷ đông dương hình cái đầu, trong lòng mỹ tư tư, lớn lên không tở sao, đúng là chính mình đã ăn!

Kỷ đông dương đầu tiên nói chuyện, "Người hảo! Bảo bối nhi"

Khâu Lâm Lâm vừa nghe đi lên đã kêu như thế thân thiết, thật sự có chút ngỡ ngàng, chính là tưởng tượng đến này chỉ là cái trò chơi, tất cả mọi người đều sống ở giả thuyết trung, thân thiết liền thân thiết bất. Vì thế liền trở về một câu: "Người hảo! Dương dương"

Như vậy hai câu lời nói, khiến cho vốn dĩ xưa nay không quen biết hai người nháy mắt biến quen thuộc lên, vừa mới bắt đầu Khâu Lâm Lâm còn có chút ngỡ ngàng, chính là chậm rãi nàng liền phát hiện, kỷ đông dương là cái rất có ý tứ người.

Hắn chẳng những bác học hơn nữa hài hước, đã có thể cùng hắn thảo luận Shakespeare, lại có thể cùng hắn đại nói giải trí bát quái, như vậy nhớ đông dương quá hợp Khâu Lâm Lâm vị khẩu!

Không mấy ngày hai người lẫn nhau xưng hô liền từ vừa mới bắt đầu bảo bối nhi cùng dương dương, biến thành lão công cùng lão bà!

Trừ bỏ công tác thời gian ngoại, Khâu Lâm Lâm chỉ cần một có thời gian liền cùng cái này kỷ đông dương liên hệ, hắn nói chính mình ở một nhà làm bảo vệ môi trường tài liệu trong công ty đi làm, ngày thường cũng bất quá tính vội, chính là cũng chỉ có thể tết nhất lễ lạc sẽ về nhà một chuyến.

Khâu Lâm Lâm quê quán là Hà Bắc, bởi vì ly gần, cho nên nàng cũng không giống kỷ đông dương giống nhau nhớ nhà, bất quá vẫn là an ủi hắn nói: "Kỳ thật người như vậy cũng khá tốt, không giống ta, tuy rằng thường

xuyên có thể về nhà, chính là ta lão ba lão mẹ đều bắt đầu phiền ta, nếu ta cũng một năm mới hồi một lần gia, bọn họ khẳng định sẽ lấy ta đương Bảo Nhi!"

Kỷ đông dương chỉ trở về cái "Ha hả....." Liền không nói nữa.

Khâu Lâm Lâm có chút vô đầu, xem ra là tự mình nói sai, kỳ thật luận học thức cùng kiến thức nàng đều cùng kỷ đông dương kém xa, có khi hẳn thành linh nói ra một câu tới, nàng nếu muốn buổi sáng cũng làm không rõ là cái gì ý tứ.

Lúc này trong TV đột nhiên bá ra một cái tin tức, "Sáng nay với thành tây trong rừng cây phát hiện một khối nữ thi, tuổi chừng 20 đến 30 chi gian, thân xuyên màu trắng áo cưới, không có bất luận cái gì thân phận chứng minh, hiện tìm kiếm thi nguyên, như nổi danh tình giả thình cùng thị Cục Công An thứ sáu đại đội Doãn đội trưởng liên hệ, điện thoại:

*****"

Nhìn đến này tắc tin tức khi, Khâu Lâm Lâm cả người rùng mình một cái, hơn hai mươi tuổi, đúng là thanh xuân hảo niên hoa, vì cái gì như thế lảo đảo trong lòng a! Còn ăn mặc áo cưới, vậy khẳng định là vì tình!

"Leng keng....." Tay Khâu Lâm Lâm di động vang lên, thanh âm này nàng không cần xem liền biết là kỷ đông dương tới tin tức.

"Làm cái gì đâu? Như thế nửa ngày cũng không nói lời nào?"

Đệ Tứ Mười Một Cái Chuyện Xưa Minh Hôn (Nhị)

Khâu Lâm Lâm trên mặt treo ý cười hồi hắc, "Không có, vừa rồi thấy được thứ nhất tin tức, nói là một cái hơn hai mươi tuổi nữ nhân ăn mặc áo cưới treo cổ ở vùng ngoại thành một rừng cây, quá dọa người!"

Qua một hồi lâu, kỷ đông dương mới hồi lại đây một câu, "Người sợ hãi tử vong sao?"

Những lời này hỏi Khâu Lâm Lâm có chút không thể hiểu được, "Đương nhiên, thử hỏi ai lại không sợ đâu?"

Lại một lát sau kỹ đông dương h ồi lại đây một câu, "Kỳ thật tử vong cũng không đáng sợ, đáng sợ chính là chờ đợi tử vong quá trình....."

Khâu Lâm Lâm cũng cảm thấy hắn nói có đạo lý, một cái biết rõ chính mình muốn chết người kỳ thật muốn so một cái đột nhiên chết người sở thừa nhận sợ hãi muốn nhiều hơn nhiều! Lúc này Khâu Lâm Lâm cảm giác hôm nay buổi tối đ ệtài có chút tr ầm trọng, luôn là chết a chết.

Vì thế nàng liền trở về kỹ đông dương một câu, "Hôm nay đ ệtài có chút giác trọng (☉ ☉) nga! Đ ều do TV thượng bá phá tin tức....."

Kỹ đông dương: "Ha hả, cũng là, đối với người tuổi này nói sinh tử đích xác có chút tr ầm trọng, đúng r ồi, người biết trò chơi này vì cái gì kêu sinh tử oan gia sao?"

Khâu Lâm Lâm: "Không biết, còn không phải là vì hấp dẫn trông mắt sao?"

Kỹ đông dương: "Đương nhiên không phải, nghe nói chân chính tình yêu là có thể siêu việt sinh tử, đây cũng là trò chơi này dụng tâm lương khổ địa phương, hắn là hy vọng ở chơi trò chơi này mỗi người, đ ều có thể tìm được chính mình chân ái....."

Khâu Lâm Lâm: "Hảo lãng mạn a! Tựa như Romeo và Juliet, còn có Lương Sơn Bá cùng Chúc Anh Đài! Bọn họ chính là sinh tử oan gia đi?"

Kỹ đông dương: "Lão bà, người rốt cuộc thông suốt....."

Khâu Lâm Lâm cùng kỹ đông dương mỗi ngày buổi tối đ ều phải nùng tình mật ý đến đã khuya, này liền làm cho Khâu Lâm Lâm mỗi ngày sớm luôn là khởi rất sớm, hôm nay nàng liền thiếu chút nữa lại đến trễ!

Chính là đương nàng tiến công ty liền cảm giác không khí không đúng lắm, tất cả mọi người gục xuống cái đ ều không nói lời nào, vì thế nàng

liền đi đến ngày thường cùng chính mình quan hệ cũng không tệ lắm Tiểu Thu bên người hỏi, "Xảy ra chuyện gì? Đây một đám đầu như thế ử rữ héo úa?"

Tiểu Thu tả hữu nhìn xem, rồi mới nhỏ giọng cùng nàng nói: "Hừ, cô bà nội người nói nhỏ chút được chưa a? Người không biết sao? Chúng ta công ty bởi vì công trạng tổng cũng không thể đi lên, cho nên tháng này muốn bắt đầu giảm biên chế!"

"Cái gì?" Khâu Lâm Lâm thanh âm một chút liền đề cao tám độ, này khiến cho mặt khác đồng sự đầu giống xem gốc x giống nhau nhìn về phía nàng.

Tiểu Thu vội túm nàng một chút nói: "Nói nhỏ chút, nói nhỏ chút, nói nhỏ chút! Chuyện quan trọng nói ba lần!"

Khâu Lâm Lâm trong lòng nhiều ít có này lo lắng cho mình sẽ bị tãi rớt, "Kia nhưng xong rồi, giống người ta như vậy có thể có thể không công nhân, khẳng định sẽ bị cái thứ nhất giảm biên chế!"

Ai ngờ Tiểu Thu lại nói: "Người hạt lo lắng cái gì a, giống chúng ta như vậy mới là nhất không dễ dàng bị giảm biên chế!"

Khâu Lâm Lâm sờ soạng một phen Tiểu Thu cái trán nói: "Tiểu Thu, người không phát sốt đi, chúng ta như vậy không nhỏ văn viên, còn nhất sẽ không bị tãi? Ta xem người là sợ não gốc rớt đi?"

"Người mới sợ não gốc rớt đâu? Giống chúng ta như vậy ở trong công ty không hề ần tại cảm công nhân, là dễ dàng nhất ở giảm biên chế trung bị xem nhẹ, công ty đầu tiên sẽ ưu tiên suy xét tuổi đại hơn nữa không phải trong công ty trụ cột vững vàng công nhân, tiếp theo chính là công trạng quá kém, luôn là không hoàn thành nhiệm vụ kéo đại gia sau chân, lại có chính là năm tư cao, cống hiến thiếu, người nói liền hai ta như vậy nào một cái người đứng?"

Khâu Lâm Lâm ngẫm lại cũng là, "Chính mình tuổi trẻ, thể lực hảo, tiền lương không cao, tuy nói không có quá tốt công trạng, chính là cũng không

kéo đại gia sau chân, nguyệt nguyệt đâu có thể hoàn thành chỉ tiêu. Hơn nữa thực nghe lời, thượng cấp cấp sống tuy nói trong lòng một vụn cái không tình nguyện, chính là miệng thượng đâu đáp ứng hảo hảo, hơn nữa hoàn thành cũng là hảo hảo, tóm lại chính là một câu, không mong lập công, chỉ cầu không phạm lỗi!"

Làm Tiểu Thu như thế một phân tích, Khâu Lâm Lâm thật đúng là một chút cũng không lo lắng bị thỉnh xào rớt, hai cái đang nói đâu, liền nghe người ta sự bộ đồng sự tới kêu đi rồi một vị công tác thượng luôn là làm lỗi nữ hài, Khâu Lâm Lâm còn nhớ rõ nàng kêu trương tuyết, cũng là mới tới không bao lâu.

Nửa giờ sau, trương tuyết khóc lóc từ nhân sự bộ đã trở lại, quả nhiên bị Khâu Lâm Lâm các nàng bất hạnh đoán trúng, nàng bị công ty sa thải, bởi vì trương tuyết thời gian thử việc cũng chưa quá, cho nên căn bản không có bất luận cái gì bồi thường.

Sau đó nhân sự bộ lại kêu đi rồi Tống tử, nàng năm nay hơn bốn mươi, là công ty lão công nhân, không nghĩ tới cũng sẽ có nàng.....

"Nhìn đến không? Đây là hiện thực!" Tiểu Thu vẻ mặt khinh thường nói.

Khâu Lâm Lâm cũng lắc đầu, trong lòng thầm nghĩ: Thật là vô tình a! Xem ra nếu chính mình không thay đổi, kia những người này hiện tại, chính là nàng Khâu Lâm Lâm tương lai a! Bởi vì người không có khả năng vĩnh viễn trẻ tuổi a, tuy nói trẻ tuổi chính là tư bản, chính là tư bản cũng hữu dụng xong một ngày a!

Khâu Lâm Lâm xem trương tuyết còn ở khóc, căn bản không có một cái đồng sự đi an ủi nàng vài câu, vì thế nàng liền đi tới trương tuyết bên người, đưa cho nàng một trương khăn giấy nói, "Đừng khóc, đây là hiện thực, với này ở lãng phí sức lực khóc, còn không bằng đánh lên tinh thần tới trọng đâu bắt đâu đâu!"

Trương tuyết ngẩng đầu nhìn thoáng qua cái này ngày thường đâu không thể nào nói chuyện đồng sự, không nghĩ tới ở ngay lúc này tới an ủi

chính mình lại là nàng, "Cảm ơn, ta không có việc gì." Nói xong còn cần lấy di động, mở ra bên trong một cái app cấp Khâu Lâm Lâm xem, "Đây là ta bạn trai, hắn nói sẽ cho ta an bài công tác, không cần ta lo lắng, ta khóc chỉ là bởi vì chính mình quá buồn, cái gì đều làm không tốt, bất quá vẫn là cảm ơn người, không nghĩ tới lúc này, người còn sẽ đến an ủi ta."

"Này có cái gì a, chúng ta tuy nói không thân, chính là tốt xấu cũng là đồng sự một hồi" Khâu Lâm Lâm nói tới nói lui, chính là nàng tâm tư tất cả đều bị trương tuyệt di động kia khoản app trò chơi cấp hấp dẫn, bởi vì kia đúng là chính mình cũng ở chơi "Sinh tử oan gia"!

"Người trò chơi này rất đặc biệt....." Khâu Lâm Lâm thử hỏi trương tuyệt.

Trương tuyệt đầu tiên là sửng sốt, rồi mới thế nhưng có chút mặt đỏ nói: "Là đỉnh hảo ngoạn, ta có thể thông qua trò chơi này tìm được đường một cái cùng chính mình ở mệnh cách ăn ảnh xứng người, liền cùng cố đại hợp bất tự không sai biệt lắm, ta bạn trai chính là ở bên trong này tìm."

Khâu Lâm Lâm kinh ngạc nói: "Các người gặp qua?"

Trương tuyệt gật gật đầu nói: "Àn, gặp qua."

"Kia hắn..... Như thế nào? Cùng mặt trên nói có khác biệt sao?"

Trương tuyệt thế nhưng có chút tiểu hạnh phúc nói: "Không có, cùng mặt trên giới thiệu giống nhau như đúc, vừa mới bắt đầu ta đều cảm thấy phi thường giật mình, sau tới tiếp xúc xuống dưới, phát hiện trò chơi này người đều là đăng ký chân thật tin tức, so hiện tại thân cận tiết mục còn đáng tin cậy đâu!"

Khâu Lâm Lâm nghĩ tới kỳ đông dương, nếu hắn cùng hiện thực cũng là cái dạng này, kia cũng vẫn có thể xem là một cái không tồi lựa chọn.

Buổi tối về nhà sau, Khâu Lâm Lâm thế nhưng bắt đầu tưởng niệm khởi kỳ đông dương, vì thế liền cho hắn cái tin nhắn nói "Ăn cơm sao?"

Không một hồi hẳn liền trở về một câu, "Còn không đói bụng, người đâu?"

Khâu Lâm Lâm: "Ta nhưng đói đâu có thể ăn xong một con trâu!"

Kỷ đông dương: "Người cái này kêu mắt bụng to tiêu!"

Khâu Lâm Lâm: "Người không biết, hôm nay chúng ta công ty đại giảm biên chế, bất quá còn hảo không có ta!"

Đệ Tứ Mười Một Cái Chuyện Xưa Minh Hôn (Tam)

Kỷ đông dương: "Không quan hệ, nếu người không công tác ta dưỡng người."

Khâu Lâm Lâm trong lòng căng thẳng, tuy nói lời này là từ một cái tổ chưa che mặt nam nhân trong miệng nói ra, nhưng nàng trong lòng vẫn là có chút nói không nên lời khác thường cảm giác, là hạnh phúc sao? Có lẽ đi.....

"Sát....." Phụ trách hiện trường thăm dò cảnh sát tiêu Lưu, đang ở chụp được hiện trường một ít ảnh chụp, Doãn đại đội đi vào hiện trường vừa thấy, trong lòng chính là trầm xuống, cái này nữ người chết cách chết cùng lần trước tây giao tự sát án cách chết rất giống.

Hiện trường là một nhà công ty làm công khu, nữ người chết kêu trương tuyết ngày hôm qua vừa mới thu được nhân sự bộ giảm biên chế thông tri, hôm nay buổi sáng đã bị bảo khiết phát hiện chết ở chỗ này.

Trên người nàng ăn mặc một kiện tuyết bạch sắc áo cưới, giống ngày thường giống nhau ng ồi ở chính nàng vị trí thượng, tay phải cầm một phen nhiễm huyết giấy dán tường đao, thi thể cổ động mạch bị cắt vỡ, huyết lưu thành phun ra trạng bản đây đất mẫn tường đều là.

Doãn đội trưởng nhìn thoáng qua trên mặt đất xuất huyết lượng, "Thật là chuẩn a, một chút liền cắt vỡ cổ động mạch!"

Kỳ thật thật nhiều cắt mạch tự sát người cũng không phải giống trong tưởng tượng như vậy ưu nhã chết đi, một người bình thường nếu tưởng chuẩn xác cắt võ động mạch cũng không phải một việc dễ dàng, hơn nữa đối với tử vong sợ hãi, rất nhiều người tê rần xuống tay liền nhẹ, cho nên đại đa số cắt mạch tự sát cũng chỉ là cắt võ một ít mạch máu thôi, đây cũng là vì cái gì rất nhiều cắt mạch tự sát người cuối cùng chỉ là đi bệnh viện đơn giản băng bó một chút thì tốt rồi.

Rất nhiều điện ảnh kịch trung miêu tả cũng quá mức đơn giản, Doãn đại đội đã từng xử lý quá rất nhiều cắt mạch tự sát án tử, kỳ thật đại đa số lựa chọn cắt mạch tự sát người cuối cùng đều thất bại, bởi vì bọn họ lựa chọn chính là thủ đoạn chỗ động mạch, cái này địa phương bởi vì có mệnh tổ chức ngăn cản cho nên đỡ máu lượng không lớn, nếu không có máu bệnh nói, căn bản sẽ không tử vong.

Chính là cỗ liền không giống nhau, một khi cái này địa phương động mạch bị cắt võ, hiện trường nhất định sẽ là máu chảy thành sông, bởi vì nhân thể động mạch áp lực phi thường cao, máu sẽ phun ra mà ra, cho nên một khi cỗ chỗ động mạch bị cắt võ, cứu giúp hơi trễ, người nạn liền khẳng định liền không cứu.

Nữ người chết cũng bất quá 20 xuất đầu, xem nàng lý lịch cũng là không hề học thường thức, một đao là có thể cắt võ cỗ động mạch, kia khẳng định là báo hản phải chết quyết tâm! Nhưng là liền vì bị công ty giảm biên chế mà tự sát? Cái này hiện từ có chút gượng ép đi!

Còn có chính là nàng vì cái gì muốn ăn mặc áo cưới tự sát đâu? Cái này làm cho Doãn đại đội tưởng một chút liền liên tưởng khởi thượng một cái tự sát án, có lẽ này hai kiện án tử đầu không giống mặt ngoài như thế đơn giản đâu?

Khâu Lâm Lâm hôm nay buổi sáng là thật sự đến muộn! Đêm qua cùng kỷ đông dương liêu đã khuya, buổi sáng đồng hồ báo thức vang lên hai lần đầu không có đem nàng đánh thức, chờ nàng hiểu được khi vừa thấy thời gian, 8 điểm 30.

Đương nàng vội vàng chạy đến công ty khi, lại phát hiện tất cả mọi người ở công ty ngoài cửa đứng, nàng vẻ mặt mờ mịt nhìn Tiểu Thu nói: "Xảy ra chuyện gì đây là? Toàn thể đến muộn?"

Tiểu Thu sắc mặt có chút khó coi, "Trương tuyết ngày hôm qua ở công ty tự sát!"

"Không thể nào, ngày hôm qua ta xem nàng còn hảo hảo a, là, nàng bởi vì bị giảm biên chế khóc thực thương tâm, chính là sau tới nàng cùng ta nói: Nàng bạn trai giúp nàng lại tìm một phần công tác a! Như thế nào sẽ tự sát đâu?" Khâu Lâm Lâm không thể tin được trương tuyết liên như thế đã chết.

Một cái cảnh sát đi tới cấp công ty đồng sự phân biệt làm ghi chép, đương hỏi đến Khâu Lâm Lâm khi, nàng liên đem ngày hôm qua chính mình cùng trương tuyết đối thoại nội dung nói ra, hơn nữa lần nữa cường điệu, nàng cho rằng trương tuyết sẽ không tự sát.

Cái này cảnh sát nghe được liên tìm tới Doãn đội trưởng, hẳn tự mình hỏi Khâu Lâm Lâm ngày hôm qua các nàng chi gian đối thoại, hơn nữa từ Khâu Lâm Lâm nói trung tìm được rồi một cái mẫu chốt nhân vật, trương tuyết bạn trai.

"Người biết trương tuyết bạn trai kêu cái gì sao?" Doãn đội trưởng hỏi.

Khâu Lâm Lâm lắc đầu nói: "Trương tuyết cũng là hôm qua mới cùng ta nhắc tới nàng có cái bạn trai, hơn nữa nói thật, phía trước ta cùng trương tuyết cũng không quen thuộc, chỉ là bởi vì ngày hôm qua nàng bị công ty giảm biên chế, ta mở miệng an ủi nàng, nàng mới nhắc tới chính mình bạn trai sẽ giúp nàng."

Doãn đội trưởng suy nghĩ một hồi nói: "Kia cũng chính là người cũng chưa thấy qua nàng bạn trai."

Khâu Lâm Lâm lại lắc đầu, chính là lại đột nhiên nghĩ đến, "Bất quá đi động của nàng hẳn là có nàng bạn trai liên hệ phương thức đi?"

Ai ngờ Doãn đội trưởng lại nói: "Không có, nàng di động liên hệ người cùng trò chuyện ký lục đâu không có như thế một người."

Khâu Lâm Lâm nghi hoặc nói: "Ta đây li ền không biết, nhưng ta chính là cảm giác trương tuyết sẽ không tự sát."

Đúng vậy, Khâu Lâm Lâm cuối cùng những lời này thật sâu khắc ở Doãn đội trưởng trong lòng, phía trước cái kia án tử nữ người chết kêu dương đan, mẫu thân của nàng cũng đối hấn nói qua nói như vậy, "Ta nữ nhi sẽ không tự sát!"

Này hai cái cái gọi là tự sát án trừ bỏ đ ồng dạng là ăn mặc áo cưới ở ngoài, còn có hay không mặt khác liên hệ đâu? Doãn đội trưởng hiện tại chỉ hy vọng không cần tái xuất hiện đệ tam khởi mới hảo.....

Khâu Lâm Lâm bọn họ bị cáo chi công ty hai ngày này tạm thời nghỉ, bởi vì bọn họ làm công địa điểm làm hiện trường vụ án yêu cầu chờ đến cảnh sát sở hữu lấy được bằng chứng kết thúc mới có thể quét tước hiện trường.

Đại gia tuy rằng không có đi vào, chính là nghe vừa mới bắt đầu phát hiện thì thể bảo khiết ngũ đại tỷ nói, "Huyết! Tất cả đều là huyết..... Trương tuyết xuyên màu trắng trên váy đều bị huyết cấp nhiễm hồng! Trên tường, trên mặt đất, trên trần nhà, tất cả đều là huyết....."

Nghe xong ngũ đại tỷ miêu tả sau, tất cả mọi người đối h ồi công ty đi làm tràn ngập sợ hãi, tin tưởng thời gian rất lâu tất cả mọi người đều sẽ ở cái này bóng ma đi không ra.

Thình lình xảy ra kỳ nghỉ làm Khâu Lâm Lâm không biết nên làm điếm cái gì, đang ở nàng li ền cảm nhàm chán thời điếm, di động của nàng vang lên, vừa nghe thanh âm nàng li ền biết là kỷ đông dương tin nhắn.

"Làm cái gì đâu? Hôm nay vội không vội?"

Khâu Lâm Lâm trở về hấn một cái đại đại gương mặt tươi cười nói: "Không vội, nhàn đã chết, chúng ta công ty lâm thời nghỉ!"

Kỷ đông dương đã phát cái giạt mình biểu tình nói: "Ta đi! Còn có này chuyện tốt?"

Khâu Lâm Lâm bất đắc dĩ h ồi phục hẳn: "Không phải, công ty phía trước đ ồng sự trương tuyệt, ở làm công khu tự sát, tại hiện trường vụ án lấy được bằng chứng không kết thúc phía trước, chúng ta không thể đi vào, cho nên công ty đành phải cho chúng ta nghỉ."

Kỷ đông dương tr ần mặc một h ồi nói: "Hôm nay ta cũng vừa lúc có thời gian, nếu không chúng ta buổi tối thấy cái mặt đi?"

Khâu Lâm Lâm nhìn sừng sốt, nàng còn không có chuẩn bị tâm lý thật tốt thấy kỷ đông dương, chính là hiện hẳn trước nói ra, là thấy vẫn là không thấy đâu?

Kỷ đông dương xem Khâu Lâm Lâm nửa ngày không đáp lời, li ền lại phát lại đây một cái tin tức nói: "Như thế nào? Không nghĩ trông thấy ta sao? Ta chính là mong đợi đã lâu."

Khâu Lâm Lâm nghĩ nghĩ đối hẳn nói: "Ta sợ người nhìn thấy ta sau sẽ thất vọng."

Kỷ đông dương: "Như thế nào sẽ, người tin tức là giả sao?"

Khâu Lâm Lâm kh ảng định nói: "Đương nhiên không phải!"

Kỷ đông dương đã phát cái đại đại gương mặt tươi cười nói: "Kia không phải được, như vậy, một h ồi 9 điểm chính, thời đại quảng trường không gặp không v ề!"

Khâu Lâm Lâm trong lòng nai con chạy loạn nói: "Hảo, không gặp không v ề!"

Kỳ thật ở Khâu Lâm Lâm nội tâm vẫn là phi thường chờ mong lần này gặp mặt, xem kỷ đông dương hình cái đ ầu, hẳn lớn lên có thể coi như là rất tuấn tú, nếu hẳn này bức ảnh là thật sự lời nói, kia chính mình thật là quá may mắn!

Đệ Tứ Mười Một Cái Chuyện Xưa Minh Hôn (Bốn)

Buổi tối 9 điểm, Khâu Lâm Lâm ăn mặc một thân hồng nhạt váy liền áo xuất hiện ở thời đại trên quảng trường.

"Khâu Lâm Lâm....." Một cái dễ nghe thanh âm từ nàng sau lưng truyền đến.

Khâu Lâm Lâm đột nhiên quay đầu vừa thấy, thế nhưng sững sờ ở nơi đó, chỉ thấy một cái dáng người thon dài, khuôn mặt anh tuấn nam nhân đứng ở nàng sau lưng.

"Người là Khâu Lâm Lâm sao?" Nam nhân lại lặp lại một lần hẳn lời nói mới rồi.

Khâu Lâm Lâm lúc này mới lấy lại tinh thần nói, "Đúng đúng, là ta, người là....."

Nàng còn có chút không dám xác định trước mắt soái ca hay không là kỹ đồng dương, hẳn so ảnh chụp tốt nhất xem quá nhiều!

Nam nhân mỉm cười nói: "Người hảo, ta là kỹ đồng dương."

Khâu Lâm Lâm mặt đỏ lên, "Không nghĩ tới, người chân nhân so ảnh chụp thượng còn soái....."

Kỹ đồng dương nhún nhún vai nói: "Người cũng thật xinh đẹp a? Chúng ta không phải trời sinh một đôi, sinh tử oan gia sao?"

Khâu Lâm Lâm bị hấn như thế vừa nói mặt liền càng đỏ, vội nói: "Đi thôi sinh tử oan gia, chúng ta tìm một chỗ nghỉ liêu đi!"

Hai người một trước một sau đi tới một chỗ u tĩnh đường nhỏ thượng, Khâu Lâm Lâm lúc này mới đã không có vừa rồi câu nệ, cười đối kỹ đồng dương nói: "Nhà các người là Sơn Tây, bên kia có cái gì hảo ngoạn địa phương a?"

Kỷ đông dương cười cười nói: "Nhà ta ở đại đường, được không chơi chủ yếu xem người đối "Hảo chơi" là như thế nào định nghĩa, trừ danh cảnh điểm đến là không ít, tỷ như vân cương hang đá, Hằng Sơn, còn có nghiêm hoa chùa..... Các người quê quán có cái gì hảo ngoạn nơi đi?"

Khâu Lâm Lâm nghĩ nghĩ nói: "Ta quê quán là Hà Bắc nhậm khâu, cũng không có cái gì hảo ngoạn cảnh điểm, như ngành muốn nói có lời nói, chính là dựa g ần bạch dương điểm!"

Kỷ đông dương nhìn đến phía trước có cái ghế dài, liền lôi kéo Khâu Lâm Lâm ngồi ở ghế dài thượng, hai người vừa nói vừa cười cho tới đã khuya, cuối cùng kỷ đông dương tự mình đưa Khâu Lâm Lâm trở về nhà.

Doãn đội trưởng một người ngồi ở trong văn phòng trầm tư, rốt cuộc hai khởi tự sát án chi gian còn có cái gì liên hệ đâu? Lúc này hắn một cái thủ hạ hoang mang rối loạn chạy vào nói, "Đầu! Lại..... Lại....."

Nhìn thủ hạ thở hổn hển nói chuyện, Doãn đội trưởng liền sốt ruột, "Lại xảy ra chuyện gì?"

"Lại xuất hiện cùng nhau tự sát án, ở thị thư viện!"

Doãn đội trưởng trong lòng trầm xuống, thật là sợ cái gì tới cái gì, "Nữ người chết lại ăn mặc áo cưới?"

Thủ hạ lại xoa xoa tay nói: "Không phải nữ người chết, lần này là cái nam!"

"Cái gì!" Đây là Doãn đội trưởng trăm triệu không nghĩ tới, lần này thế nhưng sẽ là cái nam!

Hiện trường vụ án là ở thành phố một nhà có chút năm đầu thư viện, một cái người mặc màu xám âu phục nam nhân lưng dựa ở một loạt kệ sách mặt sau, đầu của hắn hơi hơi thấp, trước ngực cắm một phen kéo, từ kéo cắm vào vị trí tới xem, hắn là chính mình cắm vào đi.

Nam nhân dưới chân ném một bộ di động cùng một trương mượn thư tập, Doãn đội trưởng đến trên máy tính một tra, đăng ký tên gọi thôi Long Hải, công tác đơn vị là đệ tam tiểu học lão sư.

Này nhưng làm Doãn đội trưởng là trăm tư không được kỳ giải, nếu trước hai khởi án tử có quan hệ nói, đó chính là áo cưới cùng đầu là nữ nhân, chính là kia đệ tam khởi như thế nào biến thành nam đâu?

Lúc này đây lại cùng thượng hai lần có cái gì liên hệ sao? Vẫn là chỉ là trùng hợp, này ba người đầu là luân quần trong lòng tự sát chết?

Doãn đội trưởng cầm lấy vừa chết giả di động, phát hiện cuối cùng một cái trò chuyện ký lục giả là hôm trước, bên trong không có gì hữu dụng tư liệu.

Đột nhiên, di động bên trong một khoản app phần mềm khiến cho Doãn đội trưởng chú ý, đây là một khoản kêu "Sinh tử oan gia" tiểu trò chơi.

Sở dĩ có thể khiến cho Doãn đội trưởng chú ý là bởi vì, nếu hẳn nhớ không lầm nói trước hai cái người chết di động cũng đều trang bị quá này khoản tiểu trò chơi.

Doãn đội trưởng thử click mở, chính là đi vào thế nhưng yêu cầu tài khoản cùng mật mã, này nhưng khó ở đường đường đại đội trưởng, xem ra vẫn là đến lấy về đi cấp giám chứng khoa tiểu tử nhóm thu phục mới được.

Trở lại trong cục sau, tiểu Lưu lấy về đệ nhị khởi tự sát án video giám sát, bên trong biểu hiện trương tuyệt là ở sở hữu đồng sự tan tành sau, nàng lại quay trở về công ty, ở vào cửa cùng ngẩng thang máy khi luôn là cảm giác nàng ở cùng người khác nói chuyện, chính là trong video lại chỉ có nàng một người.

Trương tuyệt đi vào công ty sau, đầu tiên là đi toilet thay đổi áo cưới, rồi mới từ chính mình trong ngăn kéo lấy ra kia đem giấy dán tường đao, pháp y đã từng đối Doãn đội trưởng nói qua, người cố động mạch trước là

một cái cơ bắp, nếu muốn dùng giấy dán tường đao tới cắt qua cổ động mạch là kiện thực lao lực nhi sự.

Nếu không có một chút y học thường thức là rất khó làm được, chính là trong video biểu hiện, trương tuyệt phi thường chuẩn xác, hơn nữa xuống tay lại tàn nhẫn lại nhanh chóng cắt qua cổ động mạch, huyết nháy mắt phun trào ra tới.....

Mấy cái xem video cảnh sát đầu lú lười nói: "Cô nương này là cùng chính mình có bao nhiêu đại thù bao lớn oán a, phải đối chính mình như thế tàn nhẫn!"

Trước mắt mới thôi, chỉ có cái thứ hai nữ người chết trương tuyệt có trước khi chết video theo dõi, mặt khác bởi vì hoàn cảnh hạn chế, đều không có đi đều kiện chụp đến video theo dõi, đặc biệt là cái thứ ba nam người chết thôi Long Hải.

Theo lý thuyết thư viện là có theo dõi, chính là hấn chết địa phương vừa lúc là cái theo dõi góc chết, chỉ có thể chụp đến hấn là cái gì thời gian đi vào thư viện, nhưng nhất quỷ dị chính là, cái này kêu thôi Long Hải, hấn vừa đi tiến thư viện tay liền nhiều lần hoa hoa, như là cùng cái gì người ở khắc khẩu, chính là hình ảnh cũng chỉ có hấn một người xuất hiện.

"Đầu nhi, chúng ta có phải hay không gặp được quý?" Doãn đội trưởng một cái thủ hạ thần kinh hề hề hỏi.

Doãn đội trưởng giao tay cho hấn một cái não băng nhi, "Quý cái rắm a quý! Di động bên trong tiêu trò chơi mở ra sao?"

Thủ hạ xoa xoa đầu nói: "Mở ra, bên trong kỳ thật chính là một cái giao hữu phần mềm, dương đan ở trong trò chơi bạn trai kêu cổ vạn hoa, trương tuyệt ở trong trò chơi bạn trai kêu lương đạt khoan, thôi Long Hải ở trong trò chơi bạn gái kêu dư tĩnh."

"Những người này đều là tên thật sao? Bọn họ tư liệu chân thật sao?" Doãn đội trưởng hỏi.

Thủ hạ vội nói: "Đang ở tra, những người này tư liệu đều hiển thị Sơn Tây người, cho nên chúng ta đang ở liên hệ địa phương cảnh sát, làm cho bọn họ hiệp trợ chúng ta đem này vài người thân phận xác minh một chút."

Doãn đội trưởng nhìn trong tay này vài người tư liệu, đều là Sơn Tây người? Điểm này có chút kỳ quái, này chẳng lẽ này liề ần g ần là mấy cái người chết cùng tình nhân chi gian liên hệ? Xem ra án này càng ngày càng phức tạp.

Khâu Lâm Lâm công ty hết thầy đều khôi phục bình thường, chỉ là tất cả mọi người đều nhân tâm hoảng sợ, ai cũng sẽ không ở trong công ty nhắc tới trương tuyết, này liề ần thành trong công ty một cái bất thành văn quy củ.

Khâu Lâm Lâm vẫn là mỗi ngày đều ở "Sinh tử oan gia" thượng cùng kỹ đông dương nói chuyện phiếm, buổi tối cũng sẽ ngẫu nhiên gặp mặt, ngày quá còn tính thích ý, nhưng một ngày buổi tối, Khâu Lâm Lâm bọn họ mấy cái bởi vì muốn đuổi một cái hạng mục, cho nên hết thầy lưu tại trong công ty tăng ca.

Lúc này Khâu Lâm Lâm di động vang lên, vừa mới bắt đầu nàng còn tưởng rằng là kỹ đông dương, chính là mở ra vừa thấy lại là một cái nữ hào muốn thêm chính mình nói chuyện phiếm.

Nàng cũng là sửng sốt, bởi vì tại đây khoản trong trò chơi nàng còn chưa từng có thêm quá kỹ đông dương bên ngoài cái gì người đâu! Nhưng là bởi vì đối phương là nữ, Khâu Lâm Lâm cũng liề ần không tưởng quá nhiều hơn nữa.

"Người hảo, người là?" Khâu Lâm Lâm lễ phép cùng đối phương chào hỏi.

"Khâu Lâm Lâm, ta là trương tuyết....."

Đệ Tứ Mười Một Cái Chuyện Xưa Minh Hôn (Năm)

Nhìn đến hồi phục sau, Khâu Lâm Lâm thân thể chấn động, trương tuyệt? Đây là ai ở cùng nàng khai như thế cấp thấp vui đùa, "Người là ai? Lấy chết đi người nói giống người không sợ sao?"

Đối phương qua sẽ mới lại hồi lại đây một câu nói: "Ta là trương tuyệt, đừng sợ một hồi, ta không hy vọng người giống ta giống nhau kết cục, nhớ kỹ! Người bạn trai không phải người!"

Tiếp theo đối phương hình cái đầu liền diệt, này liền chứng minh nàng offline.

Khâu Lâm Lâm nhìn di động thật lâu không thể bình tĩnh, người này là ai? Vì cái gì sẽ giả mạo trương tuyệt, lại vì cái gì nói nàng bạn trai không phải người? Cái này bạn trai chỉ ai? Kỳ động dương sao?

Đối mặt này một loạt nghi vấn, Khâu Lâm Lâm không biết nên cùng ai thương lượng, nàng nhìn thoáng qua bên người đang ở tầng ca Tiểu Thu, nghi hỏi một chút nàng, chính là nàng sẽ tin tưởng sao?

Do dự luôn mãi sau, Khâu Lâm Lâm đem điện thoại nội dung cấp Tiểu Thu nhìn, Tiểu Thu vừa mới bắt đầu phản cùng nàng giống nhau, "Này ai a, khai như thế ghê tởm người vui đùa!" Chính là sau khi nói xong, nàng lại cảm giác không đúng, nếu là có người khai ác ý vui đùa, vì cái gì sẽ tìm tới Khâu Lâm Lâm?

"Ở cái này sinh tử oan gia, trừ bỏ người bạn trai, người còn có thể nhìn đến người khác tư liệu sao?" Tiểu Thu nghiêm túc hỏi.

Khâu Lâm Lâm lắc đầu nói: "Không thể, chỉ có cùng người nhất xứng đôi người, người mới có thể nhìn đến hẳn hết thủy tư liệu."

Tiểu Thu gật gật đầu nói: "Hảo đi, kia vấn đề tới, cái này giả mạo Tiểu Thu như thế nào sẽ biết người đâu? Chúng ta trong công ty đừng sợ có người biết người chơi trò chơi này sao?"

"Khẳng định không có, người ta cũng chưa nói cho, liền càng đừng nói người khác!" Khâu Lâm Lâm khẳng định nói.

Tiểu Thu tưởng một chút nói: "Chúng ta giả thiết người này thật là trương tuyệt, như vậy nàng phát này tin tức mục đích lại là cái gì đâu?"

Khâu Lâm Lâm cũng là sửng sốt, chính nàng là biết trương tuyệt cũng chơi "Sinh tử oan gia", nếu người này thật là trương tuyệt, kia này cũng chính là nàng sẽ tìm được chính mình duy nhất lý do.

"Lâm lâm, này sẽ không thật là tin tưởng đây là trương tuyệt quý h ồ n đi?" Tiểu Thu xanh cả mặt hỏi.

"Đầu nhi, tra được!" Doãn đội trưởng đang xem này vài món tự sát án hiện tại đi điều tra văn kiện, liên nghe được thủ hạ của hắn một trận gió giống nhau chạy vào.....

Doãn đội trưởng nâng nâng mí mắt hỏi: "Tra được cái gì?"

"Đầu nhi, Sơn Tây đồng sự cấp chúng ta đem này vài người kỹ càng tỉ mỉ tư liệu đều phát lại đây! Bọn họ....." Nói tới đây, hắn đột nhiên không nói.

Doãn đội trưởng xem hắn biểu tình cổ quái, "Xảy ra chuyện gì? Có cái gì vấn đề?"

Thủ hạ thực thần bí đối hắn nói: "Ta phía trước liên nói án này có quý, ngài chính là không tin, người đoán thế nào? Đây mấy Sơn Tây người đều là người chết!"

"Cái gì? Dem nói rõ ràng điem, cái gì kêu đều là người chết?" Doãn đội trưởng ngữ khí đ ề cao nói.

Nguyên lai phía trước bọn họ thỉnh Sơn Tây cảnh sát đồng sự giúp đỡ tra mấy cái người chết trong trò chơi tình nhân nhóm thân phận thật sự, kết quả bọn họ một tra mới phát hiện, này vài người ở phía trước sau 10 trong năm đều đã qua đời, hơn nữa đều thuộc về bình thường tử vong, không có bất luận cái gì khả nghi chỗ.

Sơn Tây người, đã sớm qua đời, Doãn đội trưởng biết rõ đây mới là khả nghi chỗ, chẳng lẽ thật như thế tà môn?

"Án này muốn hay không chuyển đi?" Thủ hạ hảo tâm nhắc nhở.

Doãn đội trưởng vừa nghe liền giận sôi máu, cả giận nói: "Chuyển cái gì đi? Án tử không đi đâu tra rõ liền chuyển đi, người không mất mặt sao?"

Đột nhiên bị đội trưởng một đống răn dạy, tiểu cảnh sát cũng cảm giác có điểm oan uổng, sẽ nhỏ giọng nói thềm, "Loại này án tử không phải hẳn là chuyển cấp quý án tử sao?"

Doãn đội trưởng nghe sau lập tức dùng mắt trừng hướng hắn, dọa tiểu cảnh sát lập tức nhắm lại miệng.....

"Leng keng....." Khâu Lâm Lâm di động vang lên, nàng cầ n lấy tới vừa thấy, là kỷ đông dương, "Buổi tối thấy cái mặt đi, tưởng người....."

Khâu Lâm Lâm một trận mặt danh hoảng hốt, từ nhận được trương tuyết tin tức sau, nàng cũng chậm rãi bắt đầu hoài nghi khởi kỷ đông dương!

Đầu tiên hẳn không ở ban ngày xuất hiện, có mấy lần Khâu Lâm Lâm ước hẳn ban ngày cùng nhau ra tới chơi, hẳn đầu từ chối nói công tác thượng có việc, ban ngày ra không được.

Tiếp theo xem hẳn ăn mặc cùng cách ăn nói không giống như là cái người nghèo, chính là lại một lần cũng không có chủ động đưa ra thỉnh nàng ăn cơm, thậm chí Khâu Lâm Lâm cũng không có gặp qua kỷ đông dương ở nàng trước mặt ăn cái gì đồ vật.

Phía trước còn không cảm thấy có cái gì vấn đề, chính là hiện tại..... Cho nên đương Khâu Lâm Lâm nhìn đến kỷ đông dương tưởng ước nàng gặp mặt khi, trong lòng liền bắt đầu bất ổn.

Có đi hay là không đâu? Kỳ thật bình tĩnh mà xem xét, Khâu Lâm Lâm vẫn là phi thường thích cái này kỷ đông dương, nếu bởi vì người khác một

cái ác ý vui đùa mà huỷ hoại nàng một phần rất tốt nhân duyên, không phải khuếch đại sao?

Vì thế Khâu Lâm Lâm liền trở về một câu, "Hảo, buổi tối 9 điểm, chúng ta chỗ cũ thấy!"

Vì hiểu rõ vui vẻ trung nghi vấn, Khâu Lâm Lâm liền làm ơn Tiểu Thu buổi tối cùng nàng cùng đi, chỉ là Tiểu Thu không cần xuất hiện ở bọn họ trước mặt, bởi vì thời đại quảng trường buổi tối người rất nhiều, Tiểu Thu chỉ cần trộm đi theo bọn họ là đến nơi.

Buổi tối thời đại quảng trường, kỷ đông dương vẫn là đúng giờ xuất hiện, Khâu Lâm Lâm vừa thấy hắn ăn mặc, trong lòng chính là lạc một chút, bởi vì từ nàng nhìn thấy kỷ đông dương bắt đầu, hắn liền vẫn luôn ăn mặc này thân quần áo.

Tuy rằng hắn xuyên chính là một thân Armani hư nhân nam trang, chính là nếu Khâu Lâm Lâm nhớ không lầm nói, đây là đã nhiều năm trước kiểu dáng, một cái có thể xuyên khởi Armani nam nhân, như thế nào sẽ còn ăn mặc nhiều năm trước lão kiểu dáng đâu?

"Cha mẹ người là làm cái gì?" Khâu Lâm Lâm đột nhiên nghĩ đến còn không biết kỷ đông dương trong nhà còn có cái gì người.

Kỷ đông dương sửng sốt, có lẽ là hắn không nghĩ tới Khâu Lâm Lâm sẽ đột nhiên hỏi người nhà của hắn tới, "Ta phụ thân là cái than đá lão bản, hắn cả đời không có gì văn hóa, chính là làm giàu sau liền muốn cho chính mình nhi nữ đều có thể tiếp thu giáo dục cao đẳng, cho nên ở ta thượng cao trung sau, hắn liền đem ta đưa đến nước Pháp lưu học, mãi cho đến ta tốt nghiệp đại học ta mới về nước."

Khâu Lâm Lâm nghe sau cũng là giật mình không nhỏ, "Khó trách người như thế hy vọng có thể nhiều cùng người nhà đoàn tụ, nguyên lai lúc còn rất nhỏ liền đi ra ngoài đi học."

Kỷ đông dương gật gật đầu nói: "Đúng vậy, kỳ thật hiện tại ngẫm lại thực hối hận, nếu sớm biết rằng hiện tại sẽ như vậy, còn không bằng vẫn

luôn ở cha mẹ bên người nhiều bố bọn họ mấy năm đâu!"

Nhìn kỹ đồng dương trên mặt nhàn nhạt ưu thương, nàng trong lòng chính là một trận rung động..... Người nam nhân này anh tuấn, nhiều kim, bác học, ở Khâu Lâm Lâm mắt gần như hoàn mỹ, chính là vì cái gì ở nàng trong lòng lại cảm giác như thế không chân thật đâu?

Vẫn luôn ở bọn họ sau lưng đi theo Tiểu Thu, hiện tại cả người lạnh lãnh nhìn phía trước Khâu Lâm Lâm, là chính mình hoa mắt? Có thể người qua đường kỳ quái ánh mắt chứng minh chính mình cùng người khác nhìn đến giống nhau.

Chỉ thấy Khâu Lâm Lâm chính một người đối với không khí vừa nói vừa cười, nàng biểu tình một hồi thẹn thùng, một hồi mặt đỏ, chính là Oscar ảnh sau cũng không thể diễn thành như vậy a, nàng minh bạch Khâu Lâm Lâm là đâm quý.

Vì làm Khâu Lâm Lâm có thể nhìn đến chính mình một màn này, Tiểu Thu liền móc di động ra, mở ra camera công năng, tưởng đem lần đầu tiên Khâu Lâm Lâm cấp chụp được tới, chính là đương nàng mở ra di động vừa thấy khi, Tiểu Thu hoàn toàn mông vòng, chỉ thấy ở di động của nàng, Khâu Lâm Lâm bên người thành hình đứng một vị thân hình cao lớn, trường giống anh tuấn nam nhân.

Đệ Tứ Mười Một Cái Chuyện Xưa Minh Hôn (Sáu)

Tiểu Thu xoa xoa mắt, rồi mới lấy ra di động, nam nhân liền thần kỳ biến mất, đem điện thoại đặt ở trước mắt, nam nhân lại lại lần nữa xuất hiện.....

Liền ở nàng vô cùng khiếp sợ hết sức, Tiểu Thu nhìn đến di động nam nhân đột quay đầu lại nhìn nàng một cái, liền này liếc mắt một cái, dọa Tiểu Thu hồn vía lên mây, đây là như thế nào âm ngoan oán độc ánh mắt a?

Tiểu Thu rất cuộc vô pháp tiếp tục quay chụp, nàng hoảng không chọn lộ đánh một chiếc xe taxi về nhà.

Buổi tối về nhà sau, Khâu Lâm Lâm cấp Tiểu Thu đánh không dưới 100 cái điện thoại, chính là đối phương chính là không tiếp điện thoại, "Như thế nào làm, sự hoàn thành không hoàn thành cấp cái lời nói a? Thật là ngoài miệng vô mao, làm việc không lao!"

Khâu Lâm Lâm ngày hôm sau đi vào công ty, lại phát hiện Tiểu Thu thế nhưng không có tới đi làm, nàng lại cấp Tiểu Thu đánh một chiếc điện thoại, vẫn là không người chuyển được, Khâu Lâm Lâm nhớ rõ Tiểu Thu là cùng bằng hữu hợp thuê phòng ở, lần trước đại gia cùng nhau đi ra ngoài chơi còn để lại liên hệ phương thức, vì thế liền đánh cho Tiểu Thu bạn cùng phòng.

Chính là lại từ nhỏ thu bạn cùng phòng nơi đó biết được: Tiểu Thu ngày hôm qua cả đêm đều không có về nhà ngủ.

Này nhưng lo lắng Khâu Lâm Lâm, tính tính thời gian còn không đến 24 giờ, chính mình rốt cuộc ứng không nên báo nguy a? Đột nhiên, Khâu Lâm Lâm nhớ tới lần trước cái kia đại đội trưởng đã từng cho nàng lưu lại một điện thoại, nói là lại nghĩ đến cái gì sự tình liên hệ hẳn.

Vì thế nàng không chút nghĩ ngợi liền bắt thông Doãn đội trưởng điện thoại, đem sự tình tỉ mỉ căn hậu quả cùng hẳn nói một lần.

Doãn đội trưởng lúc ấy đang ở vì cái này án tử phát sầu đầu, đột nhiên nhận được Khâu Lâm Lâm điện thoại, vừa mới bắt đầu hẳn còn có chút không kiên nhẫn, chính là đương hẳn nghe được Khâu Lâm Lâm ở trong điện thoại nói đến kia khoản kêu "Sinh tử oan gia" tiểu trò chơi khi, hẳn trong lòng chính là trầm xuống.

"Người ngày hôm qua cùng vị kia thân bí bạn trai gặp mặt lúc sau, liên hệ liên hệ Tiểu Thu?" Doãn đội trưởng hỏi.

Khâu Lâm Lâm nói: "Đúng vậy, một cùng kỷ đồng dương tách ra sau, ta liền lập tức cấp Tiểu Thu gọi điện thoại, chính là liền vẫn luôn đánh không thông, vừa mới bắt đầu ta còn tưởng rằng nàng chỉ là có việc đi trước, chính là hôm nay buổi sáng ta còn là liên hệ không đến nàng, cho nàng bạn

cùng phòng gọi điện thoại mới biết được nàng một đêm không h ồi, ta thật sự sợ nàng xảy ra chuyện!"

Doãn đội trưởng thật mạnh thở dài, nghĩ thầm nếu thật sự muốn xảy ra chuyện, chỉ sợ hấn hiện tại biết cũng đã chậm, "Người đem người biết đến cái kia kêu kỹ đông dương toàn bộ tư liệu chia ta, ta giúp người tra một chút người này, đến nỗi Tiểu Thu mất tích, ta sẽ phái người đi tra."

Kỹ đông dương, nam, 28 tuổi, thân cao 1.82, thể trọng 75 kg, Sơn Tây đại đ ồng người, hiện nhận chức với bốn thị một nhà bảo vệ môi trường khoa học kỹ thuật tài liệu công ty.

Doãn đội trưởng căn cứ này đó tư liệu tìm được r ồi kia gia bảo vệ môi trường công ty, chính là đương hấn vừa hỏi khởi kỹ đông dương người này khi, tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau, cuối cùng là nhà này công ty lão tổng Ngô bản tự mình tiếp đãi hấn, hướng hấn nói lên phía trước một ít chuyện cũ, bởi vì bản khoản đến Doãn đội trưởng thân phận, cho nên hấn cũng không có cái gì hảo dấu diếm.

Kỹ đông dương là nhà này công ty phía trước lão bản, cũng là ta phía trước bạn tốt, chúng ta vẫn là đ ồng hương, hấn từ nước Pháp lưu học trở về sau, phụ thân hấn bỏ vốn làm hấn khai này gian bảo vệ môi trường khoa học kỹ thuật công ty, chính là sau tới kỹ đông dương bởi vì một ít sinh ý thượng tranh cãi, bị đối thủ trả đũa, làm hỏng r ồi hấn ô tô phanh lại hệ thống, cuối cùng khiến hấn li ền người mang xe phiến tới r ồi dưới c ầu, người lúc ấy li ền đã chết.

Chuyện này năm đó ở chúng ta quê quán đặc biệt oanh động, tuy rằng cuối cùng hại chết đông dương người đ ầu đ ền tội, chính là đông dương cũng không thể sống thêm lại đây, phụ thân hấn bởi vì không hiểu bảo vệ môi trường khoa học kỹ thuật, lại không nghĩ nhìn vật nhớ người, vì thế li ền đem công ty bán cho ta.

"Mấy năm ti ền nhân li ền đã chết?" Doãn đội trưởng vừa nghe lại là một cái đã sớm chết đi Sơn Tây người.

Ngô bản gật gật đ ầu nói: "Đúng vậy, hấn là 5 năm trước sự."

Ra Ngô bên công ty sau, Doãn đội trưởng bắt thông Khâu Lâm Lâm điện thoại, "Khâu Lâm Lâm, có một việc ta cần thiết nói cho người, người cho ta này đó tư liệu trung kỷ đông dương, sớm tại 5 năm trước liên bởi vì tai nạn xe cộ chết mất."

"Như thế nào sẽ như vậy?" Khâu Lâm Lâm thật sự không thể tin được nàng nghe được này hết thấy.

Cuối cùng Doãn đội trưởng vẫn là đặc biệt dặn dò nàng, "Tóm lại người hiện tại phải cẩn thận, nếu cái này kỷ đông dương liên hệ người, người nhất định phải trước tiên cho ta biết, Tiểu Thu sự tình ta sẽ tiếp tục tra."

Đã chết? Khâu Lâm Lâm cả đêm đầu suy nghĩ chuyện này, nghe xong Doãn đội nói sau, nàng đã không dám lại chơi kia khoản trò chơi, như vậy cũng liên sẽ không lại liên hệ thượng kỷ đông dương.

Chính là nàng thật sự là không nghĩ ra, cái kia ôn tồn lễ độ nam nhân sẽ là quỷ sao? Tiểu Thu lại đi nơi nào đâu?

Đột nhiên, Khâu Lâm Lâm điện thoại vang lên, nàng cầm lấy tới vừa thấy thế nhưng là Tiểu Thu, nàng lập tức liên chuyển được điện thoại nói: "Tiểu Thu chạy chạy đi đâu, ta đầu lo lắng gần chết!"

Trong điện thoại đầu tiên là một trận trăn trăn mặc, "Lâm lâm, người mau tới cứu ta, ta bị nhốt ở một nhà khoa học kỹ thuật trong công ty, nhanh lên tới cứu ta, của ta chỉ gửi đi cho ta, nhanh lên tới a!"

Điện thoại đến này liên cắt đứt, "Tiểu Thu! Tiểu Thu!" Khâu Lâm Lâm nhìn thoáng qua địa chỉ, ly nhà nàng không xa, vì thế nàng không nói hai lời liên hướng nơi đó đuổi.

Đây là một nhà quy mô rất lớn bảo vệ môi trường khoa học kỹ thuật công ty hữu hạn, Tiểu Thu vị trí biểu hiện là office building đỉnh tầng.

Khâu Lâm Lâm đi vào đại lâu không có nhìn đến bất luận cái gì bảo an nhân viên, lúc này nàng mới nghĩ đến hẳn là cấp Doãn đội trưởng gọi điện thoại, chính là vừa thấy di động ở đại lâu thế nhưng không có tín hiệu.

Tính, Khâu Lâm Lâm cũng cố không được như vậy nhiều, nàng nhất định phải đến lên lầu tìm Tiêu Thu mới được!

Khâu Lâm Lâm ngẩng thang máy thẳng tới đến đỉnh lầu, vừa ra thang máy nàng liền thấy được Tiêu Thu, nàng đứng ở một người nam nhân trước mặt, trong tay cầm một phen đao nhọn, giờ tay liền phải thứ hướng nam nhân ngực!

"Tiêu Thu!" Khâu Lâm Lâm nhìn đến sau hô to một tiếng, chính là Tiêu Thu đao vẫn là thật sâu cắm đi xuống.....

"Vô dụng, hẳn là nhất định phải chết!" Đột nhiên một cái quen thuộc thanh âm từ nhỏ thu bên cạnh truyền đến, nàng quay đầu vừa thấy, thế nhưng là kỳ đông dương.

Khâu Lâm Lâm trong lòng minh bạch cái đại khái, nàng có chút sợ hãi hướng sau lui qua đi, "Người là người hay quỷ?"

Kỳ đông dương vẫn là như vậy phúc hậu và vô hại đối nàng mỉm cười, "Kỳ thật ta vẫn luôn đều thực thích người, cũng là vì người ta mới có thể lại về tới này gian đã từng thuộc về ta công ty."

Khâu Lâm Lâm nghe không hiểu ra sao, "Người cái gì ý tứ?"

"Nơi này hết thấy..... Đã từng đâu là của ta!" Kỳ đông dương biểu tình không biết là bởi vì hưng phấn vẫn là thống khổ hiện diện dị thường dữ tợn đáng sợ.

Tiếp theo hắn thở dài một hơi, dùng tay một lóng tay ngã vào vũng máu nam nhân, "Ta hảo bằng hữu Ngô bản, phản bội cũng thiết kế hại chết ta, vì chính là được đến ta công ty cổ phần."

Kỳ đông dương chậm rãi đi đến Ngô bản trước người, "Ta đã từng là như vậy tín nhiệm người, trừ bỏ nữ nhân ta cái gì đâu có thể cùng người chia sẻ, chính là người đâu? Người có hôm nay cũng coi như là xứng đáng!"

Khâu Lâm Lâm nơi nào còn dám ở chỗ này nhiều dài, nàng chậm rãi đi đến Tiểu Thu bên người, rồi mới lôi kéo nàng, chính là Tiểu Thu lại một chút phản ứng đầu không có.....

"Tiểu Thu? Tiểu Thu?"

"Không cần kêu, nàng biết đến quá nhiều!" Kỷ đông dương lạnh lùng nói.

Đệ Tứ Mười Một Cái Chuyện Xưa Minh Hôn (Bảy)

"Nàng đã chết?" Khâu Lâm Lâm khở sở hỏi.

Kỷ đông dương lắc đầu nói: "Còn không có, chẳng qua ta ăn nàng một hôn nhị phách."

Khâu Lâm Lâm không rõ hẳn là cái gì ý tứ, "Kia nàng sẽ như thế nào?"

"Sẽ biến thành ngọc tử."

"Người....."

Kỷ đông dương lạnh lùng nhìn về phía Khâu Lâm Lâm, "Người hiện tại nhất ứng lo lắng không phải người khác, mà là chính người....."

Khâu Lâm Lâm nghĩ thầm không tốt, nàng nhìn về phía điện lâu khâu, nghĩ như thế nào có thể vòng qua kỷ đông dương chạy ra đi, chính là hiện thực là, nếu muốn tới điện lâu khâu hoặc là cửa thang lầu, liền phải từ công ty cửa chính đi, chính là cái này cửa chính trước lại đứng một cái quỷ mị giống nhau nam nhân.

Bất quá còn hảo Khâu Lâm Lâm xem như bình tĩnh, tình huống hiện tại nàng chỉ có hai lựa chọn, đầu tuyển là chạy, nếu chạy không thành cũng chỉ có nói chuyện, nhìn xem có thể hay không kéo dài một chút thời gian chờ hừng đông.

Vì thế Khâu Lâm Lâm liền tráng lá gan hỏi, "Người vì cái gì sẽ tìm được ta? Ta và người không oán không thù?"

Kỷ đông dương hơi hơi mỉm cười nói: "Đó là bởi vì chúng ta hai người thực sự có thực xứng đôi, nếu ta ở sinh thời có thể gặp được người nên thật tốt a!"

"Chẳng lẽ là bởi vì cái kia sinh tử oan gia trò chơi?"

"Rốt cuộc thông suốt, lời nói thật cùng người nói đi, hai ta chính là sinh tử oan gia, người sinh là người của ta, chết là ta quý."

Khâu Lâm Lâm sắc mặt biến đổi, "Người nói hươu nói vượn! Ta lại không gả cho người, như thế nào liền thành người của người, người quý đâu?"

Kỷ đông dương thở dài nói: "Thật là cái nha đầu ngốc, người ở kia khoản app đưa vào chính mình sinh thân bất tử, mà ta xa ở Sơn Tây cha mẹ liền dùng người bất tử làm thành một cái người giấy cùng ta hợp táng, người nói ta và người là cái gì quan hệ a?"

"Chẳng lẽ..... Sinh tử oan gia tất cả đều là người chết tư liệu?" Khâu Lâm Lâm cảm giác chính mình mỗi một cái lông tơ đều dựng lên.

Kỷ đông dương nghĩ nghĩ nói: "Cũng không được đầy đủ là, chỉ có trong đó một bộ phận nhỏ là, ở Sơn Tây không có thành gia người trẻ tuổi chết sau, người trong nhà đều sẽ vì bọn họ thu xếp một cộc minh hôn, cha mẹ ta cũng không ngoại lệ, chỉ là bọn hắn không muốn tùy tiện tìm cái nữ nhân đưa cho ta, vì thế liền hoa rất nhiều tiền nghiên cứu phát minh này khoản di động trò chơi, hơn nữa thỉnh cao nhân vì chơi trò chơi này trung nam nữ tốc xứng, người, chính là cha mẹ ta thỉnh cao nhân vạn trung tuyển nhất lấy ra tới."

"Vậy người cha mẹ cũng muốn hỏi một chút ta có nguyện ý hay không a?" Khâu Lâm Lâm phần nộ nói.

Kỷ đông dương thế nhưng cũng có chút bất đắc dĩ nói: "sorry, này hết thấy đều là cha mẹ ta vì ta xử lý, bọn họ cũng không có tranh thủ ta đồng ý, bất quá đối với người, ta còn là thực vừa lòng."

Khâu Lâm Lâm đột nhiên nghĩ tới tương tuyệt, "Ta đây phía trước
đường sự chính là như vậy chết?"

Kỷ đông dương gật đầu nói: "Hắn là đi, nhưng là người khác sự ta cũng
không nhọc lòng, ta chỉ quan tâm ta tưởng quan tâm người cùng sự."

"Kỳ thật hai ta cũng không xứng đôi, người xem ở tuổi thượng đi,
người tuy rằng hiện tại lớn lên là 28 tuổi bộ dáng, chính là người nội tâm
lại là 30 vài, hai ta khẳng định có sự khác nhau!" Khâu Lâm Lâm nỗ lực
làm kỷ đông dương cảm thấy nàng cũng không thích hợp.

Ai ngờ kỷ đông dương lại nói: "Có sao? Chúng ta ở chung như thế thời
gian dài, ta xem người thực thích ta a?"

"Kia không giống nhau được không, người là người chết, ta là người
sống, chúng ta như thế nào khả năng thích hợp đâu!" Nói xong câu đó sau,
Khâu Lâm Lâm lập tức liếc nhìn hối hận!

Chỉ thấy kỷ đông dương sắc mặt biến rất khó xem, ánh mắt cũng bắt
đầu chậm rãi âm ngoan lên..... "Cảm ơn người nhắc nhở ta, ta đã sớm đã
chết chuyện này"

Khâu Lâm Lâm chậm rãi hướng sau thối lui, "Ta không phải cái kia ý
tứ, ta, ta chỉ là không muốn chết....."

"Người không cần uống phí tâm cơ, bởi vì ta cha mẹ đã sớm cho chúng
ta cử hành minh hôn, chỉ chờ ta mang người hôn phách trở về liếc nhìn kết thúc
buổi lễ!" Kỷ đông dương nhàn nhạt nói.

"Người tổng hắn là làm chính mình lão bà là cam tâm tình nguyện cùng
người đi đi, người xem ta giống sao? Ta còn không có yêu người đâu?
Liếc nhìn tính là đối với người có một chút động tâm, còn không đến lập tức
chết đi rồi mới đi bới người đi!" Khâu Lâm Lâm cấp đầu mau khóc đi lên,
lúc này ai có thể cứu nàng đâu? Đột nhiên nàng trong lòng sáng ngời, Doãn
đội trưởng!

Vừa rồi tiến công ty khi không có tín hiệu, không biết hiện tại như thế nào? Nàng làm bộ nhìn thoáng qua thời gian nói, "Người xem ta năm nay sinh nhật còn không có quá đâu? Ta liền như thế đã chết, nhiều đáng thương a, người cũng là người từng trải, như thế nào có thể như thế tàn nhẫn đâu?"

Khâu Lâm Lâm vừa thấy dưới phát hiện có tín hiệu, vì thế ngay lập tức hỏi bá Doãn đội trưởng di động.

"Người cấp cái kia cảnh sát gọi điện thoại?" Kỷ Đông Dương lạnh lùng hỏi.

Khâu Lâm Lâm tâm trầm xuống, xấu hổ nói: "Gặp được người xấu không phải hẳn là tìm cảnh sát sao?"

Kỷ Đông Dương thở dài một cái nói: "Ta thật là phục người rồi, người làm hẳn hiện tại tới nơi này, bất quá là thêm một cái muốn chết người thôi!"

"Ta cảm thấy người sẽ không....." Khâu Lâm Lâm đột nhiên thực trấn định nói.

Kỷ Đông Dương sửng sốt, tò mò hỏi: "Vì cái gì như thế khẳng định?"

Khâu Lâm Lâm nhìn thoáng qua Tiểu Thu nói, "Người bọn họ có thể giết nàng, chính là người lại không có, tuy nói nàng hiện tại không quá đang ở, chính là tổng số giết người thì đến mạng tới hảo, ta có thể cảm giác được người sinh thời là cái thiện lương người, ta cũng tin tưởng người chết sau cũng là cái thiện lương quỷ....."

Nghe xong Khâu Lâm Lâm buổi nói chuyện, kỷ Đông Dương thế nhưng có chút mờ mịt, chính mình vì cái gì còn sẽ lưu tại trên đời này? Vì cha mẹ vẫn là vì báo thù?

Hiện tại thù cũng báo, ở cha mẹ trong lòng hẳn cũng coi như có thể thất, kia còn có cái gì nhưng lưu niệm đâu?

Đang ở hai người giảng cơ không dưới thời điểm, một người nam nhân xông vào, "Đều không được nhúc nhích, ta là cảnh sát!"

Khâu Lâm Lâm nghe xong Doãn đội trưởng lên sân khấu bạch thiếu chút nữa không cười ra tới, thật muốn viết cái đại đại phục tặc cho hắn, người nói người cùng một quỷ nói cái gì người là cảnh sát, còn không được nhúc nhích!

Kỷ đông dương nhàn nhạt nhìn thoáng qua Doãn đội trưởng, "Hắn sợ chết sao?"

Khâu Lâm Lâm quay đầu hỏi Doãn đội trưởng: "Cảnh sát thúc thúc, người sợ chết sao?"

Doãn đội trưởng sững sốt, "Là người liền sợ, chính là không thể bởi vì sợ chết liền làm lơ trước mắt tội ác!"

Kỷ đông dương nghe xong hắn nói, thế nhưng có chút đau đầu đỡ đỡ trán đầu, xem ra quỷ đều bị hắn làm hết chỗ nói rồi.

Khâu Lâm Lâm cũng có chút hối hận cấp Doãn đội trưởng gọi điện thoại, nếu hắn cũng bởi vì chính mình đã xảy ra chuyện, kia chính mình tội lỗi liền lớn hơn nữa, nhìn si si ngốc ngốc Tiểu Thu, nàng trong lòng chính là một trận khổ sở.

"Ta có thể đi theo người, người đem Doãn đội trưởng cùng Tiểu Thu thả đi!" Khâu Lâm Lâm thản nhiên nói.

Kỷ đông dương có chút kinh ngạc: "Người không phải không muốn sao? Như thế nào lại đồng ý đâu?"

"Ta không nghĩ càng nhiều người bởi vì ta đã chịu thương tổn, nếu ta chết là không thể tránh được nói, kia cần gì phải để cho người khác lại giao hợp tiến vào đâu?"

Kỷ đông dương nhìn trước mắt nữ hài, tựa hồ thật sự thực đặc biệt, có lẽ nàng thật là cùng chính mình nhất xứng đôi nữ nhân đâu! Vì cái gì chính

mình không có sớm một chút nhận thức nàng đâu?

Nói vậy, có lẽ hẳn hiện tại hài tử đều sẽ mua nước tương đâu, như vậy cha mẹ hẳn liền sẽ không như thế cô đơn.

Doãn đội trưởng nhìn Khâu Lâm Lâm đang cùng không khí ở đối thoại, liền đối nàng nói: "Khâu Lâm Lâm người cùng ai nói chuyện đâu? Ngô bản đã chết sao?"

"Hẳn là không sống nổi, ta nhận được Tiểu Thu điện thoại cầu cứu, kết quả ta lúc chạy tới cứ như vậy." Khâu Lâm Lâm ăn ngay nói thật, chỉ là tỉnh đi kỷ đông dương.

Kỷ đông dương xem Khâu Lâm Lâm cũng không có đặc biệt chính mình, liền mỉm cười nhìn nàng.....

Không một hồi liền tới rồi hai chiếc xe cảnh sát, mấy cái cảnh sát đi lên thăm dò hiện trường, Khâu Lâm Lâm phát hiện bọn họ không một người có thể nhìn đến kỷ đông dương, đành phải yên lặng phối hợp cảnh sát công tác.

Đêm khuya, Doãn đội trưởng đưa Khâu Lâm Lâm trở về nhà, tiến gia môn nàng liền có loại muốn khóc khóc xúc động, nàng trở lại chính mình phòng tìm ra một bộ chính mình yêu nhất quần áo thay, đối với gương nhìn xem bên trong chính mình, thanh xuân hảo niên hoa, chính là mã liền phải khẳng khái chịu chết.....

Đột nhiên, Khâu Lâm Lâm từ trong gương nhìn đến kỷ đông dương đứng ở nàng sau lưng, "Người cái gì thời điểm tiến vào?"

Kỷ đông dương cười mà không đáp, Khâu Lâm Lâm cái này hỏa đại, chính là hẳn cái này Tử Thần là tới lấy nàng mạng nhỏ, nàng lại có thể lấy hẳn như thế nào đâu?

"Ta có một cái yêu cầu, nếu người đồng ý, ta liền có thể không mang theo đi người hèn phách....." Kỷ đông dương đột nhiên toát ra như thế một câu.

Khâu Lâm Lâm nhìn đến một tia hy vọng, cao hứng nói: "Cái gì đi đầu kiện? Chỉ cần không cho ta hại người khác người nói cái gì đi đầu được!"

"Người đi Sơn Tây tìm được cha mẹ ta, nói người là bọn họ con dâu, sau này sẽ cho bọn họ dưỡng lão tổng chung, hơn nữa chung thân không được gả chồng!"

Khâu Lâm Lâm sửng sốt, nàng không nghĩ tới kỳ đồng dương sẽ đưa ra yêu cầu này tới, "Bọn họ không tin ta làm sao bây giờ?"

"Sẽ không, ta sẽ báo mộng cho bọn hắn." Kỳ đồng dương chắc chắn nói.

Khâu Lâm Lâm tưởng tượng cũng không tưởng, nàng trong lòng còn trộm tưởng: Ta đây không phải thành phú nhị đại.

Chính là kỳ đồng dương lại âm trầm trầm ở nàng bên tai nói: "Yên tâm, ta sẽ đi theo người cả đời giám sát người!"

Khâu Lâm Lâm nghe xong lập tức té xỉu.....

"Đầu nhi, cái kia trò chơi server ngừng, trò chơi cũng mở không ra!"

Doãn đội trưởng nghe xong, gật gật đầu nói: "Đình liền đình đi, dù sao án tử cũng chuyển cấp quý án tử."

《 bốn chuyện xưa xong 》

Thứ 42 Cái Chuyện Xưa Tam Sinh Tam Thế (Một)

1914 năm, đức ngày chiến tranh bùng nổ, cuối cùng Nhật Bản người từ nước Đức nhân thủ trung cướp lấy Thanh Đảo, Thẩm tiểu mạn vốn dĩ vẫn luôn ở tỉnh thành nữ tử trung học đi học, sau ngày sau bản nhân chiếm lĩnh Thanh Đảo sau, cưỡng bách sở hữu trường học giáo thụ học sinh Nhật ngữ, thật nhiều ái quốc học sinh đều bắt đầu bãi khóa, lên phố du hành kháng nghị.

Kết quả tự nhiên là bị Nhật Bản người vũ lực trấn áp, có rất nhiều rất nhiều ái quốc thanh niên như vậy bỏ mạng.....

Hôm nay tiểu mạn gạt người trong nhà cùng đồng học cùng nhau đến trên đường cái du hành thị uy, đại gia giơ "Chống lại ngày hóa, trả ta Thanh Đảo" biểu ngữ nhiệt huyết sôi trào hét lớn khẩu hiệu.

Đột nhiên một đám Nhật Bản binh vọt vào trong đám người, đối học sinh tay dấm chân đá, này đàn học sinh nơi nào là mấy ngày nay bốn hiến binh đối thủ, không một h ỡ, đã bị đánh ngã một mảnh.

Lúc này Thanh Đảo cảnh sát cục cảnh sát cũng xuất động, nhưng bọn họ cũng không phải tới cứu học sinh, mà là tới bắt đi đầu nháo sự học sinh đầu mục.

Một mảnh hỗn loạn trung, tiểu mạn bị một cái Nhật Bản binh bắt lấy, hấn giơ tay li ền đối với tiểu mạn một báng súng đánh tới, li ền ở tiểu mạn cho rằng chính mình chết chắc r ỡ thời điểm, lại bị một đôi tay đem nàng từ Nhật Bản người bên người lôi đi!

"Tám dát nha lộ!" Nhật Bản hiến binh khí thẳng mắng, chính là vừa thấy người tới li ền hậm hực tránh ra.

Tiểu mạn đợi đã lâu không chờ đến báng súng nện ở trên đầu, nàng trộm mở mắt ra vừa thấy, một cái cao tài cao lớn, vẻ mặt anh khí cảnh sát cứu nàng.

Cái này cảnh sát sắc mặt phi thường khó coi, hấn mặt âm tr ầm đối thủ hạ của hấn nói: "Đem này đó nháo sự học sinh toàn bộ mang đi!"

Nói xong li ền quay đầu nhìn về phía tiểu mạn nói, "Đến nỗi người..... Hảo hảo cô nương không ở nhà thêu hoa, ra tới ở trên đường cái vút đầu lộ điện, mất mặt không nào!"

Tiểu mạn nghe xong cái này khí a, vừa định phản bác, li ền nghe hấn ở chính mình bên tai nhỏ giọng nói: "Một h ỡ ta mang người đi bên cạnh ngõ nhỏ, người nhanh lên về nhà a, mấy ngày nay đầu không cần ra cửa."

Tiểu mạn nghe xong sững sốt, tiếp theo nàng li ền ngốc hô hô bị đưa tới bên cạnh trong hẻm nhỏ, cảnh sát tả hữu nhìn nhìn, xác định không ai nhìn

đến sau đối tiểu mạn nói: "Đi mau!" Nói xong liệ̀n cũng không quay đậ̀u lại đi trở về vừa rộ̀i trong đám người.

Lúc này không đi còn chờ khi nào, tiểu mạn vội một đường chạy chậm trở về nhà, sau khi về đến nhà nàng còn có chút kinh hậ̀n chưa định, lúc này tiểu mạn phụ thân cũng vô cùng lo lắng chạy về gia, tiến gia môn khiến cho quản gia đem tiểu thư kêu ra tới.

Tiểu mạn phụ thân Thẩm nam thanh là một vị nhà công nghiệp, trong tay của hắn có hai gian xe sa xưởng, một gian tạo giấy xưởng cùng một gian xưởng chế dượ̃c, gia cảnh phi thường giàu có, đượng Thẩm phụ nhìn đến nữ nhi tiểu mạn ở nhà khi, mới đem huyệ̀n một lòng buộ̀ng.

Đượng hắn ở nhà máy nghe nói học sinh bậ́i khóa, còn lên phố du hành khi, nhưng đem Thẩm phụ cấp sợ hãi, chính mình nữ nhi chính mình biết, tuy rằng hắn đưa tiểu mạn đi nữ tử trường học là vì đượ̣c thêm kiến thức, chính là cũng đậ̀ng thời tiếp xúc tới rộ̀i rất nhiệ̀u tân tư tưởng, cả ngày nữ quyệ̀n, phụ nữ giải phóng, nam nữ bình đặ̉ng treo ở ngoài miệng.

Sớm biết rằng như vậy, hắn còn không bằng khiến cho nữ nhi thành thành thật thật ở nhà làm cái gì cũng không hiểu "Có đự́c" nữ nhân!

Thẩm phụ lời nói thậ́m thía đối nữ nhi nói: "Tiểu mạn, còn hảo người không đi đến trên đường cái du hành, ta ở trong xưởng vừa nghe nói học sinh bậ́i khóa du hành, thiếu chút nữa không đem ta này mạng già dọa không có, người Vương thúc thúc nhi tử, hôm trước đã bị Nhật Bản hiến binh đội mang đi! Hoa rất nhiệ̀u tiệ̀n mới đem người cứu ra, chính là hài tử chân làm Nhật Bản người cấp đánh gãy, phỏng chừng sau này trị hết cũng là cái tàn phế."

Tiểu mạn thề lượ̃i nói: "Kia cũng là vì lý tưởng mà hiến thân, chiết này sờ!"

Thẩm phụ vừa nghe liệ̀n càng tức giận, "Người cái nha đậ̀u chết tiết kia, từ ngày mai bắt đậ̀u một bước cũng không cho xuất gia môn, bằng không không cần Nhật Bản người cho người đánh gãy, ta liệ̀n trực tiếp đem người chân đánh gãy!"

Buổi tối, tiểu mạn một cái nằm ở chính mình trên giường, trong nhà bọn hạ nhân đều cho rằng tiểu thư lại ở ưu quốc ưu dân đâu, nhưng kỳ thật nàng là suy nghĩ hôm nay cứu nàng cái kia cảnh sát.

Nàng trước nay không gặp được quá người như vậy, bình tĩnh, cơ trí, quan trọng nhất còn tâm địa thiện lương, so nàng ngày thường tiếp xúc những cái đó công tử ca mạnh hơn nhiều! Thật không biết cái gì thời điểm còn có thể tái ngộ đến hẳn.....

Thiếu nữ tình cảm luôn là xuân, ở tiểu mạn ở sâu trong nội tâm đối cái kia còn không biết tên cảnh sát để lại rất sâu ấn tượng.

Ngày hôm sau, học sinh thị uy du hành cuối cùng ở Nhật Bản hiến binh cùng Thanh Đảo cảnh sát liên hợp trấn áp hạ kết thúc, cảnh sát trong cục nắm lên một số lớn du hành học sinh cùng lão sư.

Trong nhà chịu tiêu tiền đại đa số đều bị phóng thích, đương nhiên cũng có mấy cái đầu mục chính là xì bao nhiều tiền, cảnh sát cục cũng không dám phóng, nhân những người này là ở Nhật Bản người nơi đó treo danh.

Trong đó liền có tiểu mạn ngữ văn lão sư Liêu văn tinh, nữ tử trung học bọn học sinh tự phát tổ chức đi cảnh sát cục trong ngục giam xem Liêu lão sư, đương nhiên hết thấy đều bị chặn trở về, cuối cùng đại gia chỉ có tinh tọa ở cảnh sát cục ngoài cửa yên lặng kháng nghị bọn họ bạo hành.

Đột nhiên tiểu mạn nhìn đến ngày hôm qua cứu nàng cái kia cảnh sát cũng đi ra, đối các bạn học nói: "Các vị đồng học, ta là cảnh sát đại đội đại đội trưởng vương Thiệu đông, ta xin khuyên đại gia một câu: Các người vẫn là trở về đi, phóng không thả người không phải chúng ta cảnh sát cục nói tính, chúng ta cũng không có thể ra sức! Bất quá ta có thể hướng đại gia bảo đảm, các người lão sư ở ta nơi này sẽ không đã chịu một chút thương tổn, ta sẽ toàn lực bảo đảm hẳn an toàn."

Lời nói đều nói đến này, bọn học sinh đành phải trước tan, vương Thiệu đông vừa định xoay người trở về, liền nghe được sau lưng một người nữ sinh sợ hãi nói: "Vương đội trưởng!"

Hắn h ồ nghi xoay người, nhìn tiều mạn một h ồi mới nhận ra là ngày hôm qua chính mình nhất thời hảo tâm cứu cái kia thanh thu ần nữ học sinh, li ền hù mặt nói: "Là người, không phải làm người mấy ngày nay đâu hảo hảo ở nhà đợi sao? Sao lại chạy ra, người ngày đó làm Nhật Bản người thấy được, tiều tâm bọn họ cho người trao tiến hiến binh đội đi!"

Tiều mạn là cố lấy thật lớn dũng khí mới gọi lại hắn, không nghĩ tới chính mình một câu còn chưa nói, đã bị hắn một đống trách móc..... Tiều mạn thủy linh linh mắt to lập tức li ền có chút đã ươn ướt.

Vương Thiệu đông cũng chỉ là tưởng hù dọa hù dọa cái này không biết trời cao đất dày tiều nha đầu, chính là không nghĩ tới như thế không trải qua dọa, hắn mới nói vài câu li ền khóc ra tới.

Hắn có chút đau đầu đỡ đỡ trán nói: "Đừng khóc, li ền người điếm này can đảm còn tham gia du hành đâu? Ta thật hoài nghi người ngày hôm qua có phải hay không tới cho đủ số!"

Tiều mạn nghe xong lại tức lại sợ, "Hừ!" Một tiếng li ền xoay người đi r ồi, chính là vương Thiệu đông xem nàng rời đi bóng dáng, trong lòng thế nhưng có chút không yên tâm, vì thế li ền cùng thủ hạ công đạo một chút, r ồi mới bước nhanh đuổi theo tiều mạn.

Tiều mạn cảm giác sau lưng có người, nàng vừa quay đầu lại phát hiện thế nhưng là vương Thiệu đông, "Người đi theo ta làm gì?"

Vương Thiệu đông vừa nghe li ền vui vẻ, "Này đại đường cái là nhà người sao? Người đi được như thế nào ta li ền đi không được đâu?"

Tiều mạn không phục nói: "Ta hướng bên này đi là v ề nhà lộ, người một đường đi theo ta, chẳng lẽ nhà người cũng ở nhà ta phụ cận?"

"Ta là cảnh sát, này đi ầu đại lộ đầu v ề ta quản, ta muốn đi nơi nào li ền đi nơi nào!"

"Hừ!" Tiều mạn khí cũng không nói lời nào, vẫn luôn r ầu rĩ đi ở phía trước, đi tới đi tới tiều mạn bỗng nhiên xoay người, dọa vương Thiệu đông

nhảy dựng, "Đại tiểu thư, người tưởng hù chết ta a!"

Thứ 42 Cái Chuyện Xưa Tam Sinh Tam Thế (Nhị)

Tiểu mạn vừa r ồi còn khí không được, hiện tại lại đột nhiên cười, "Xứng đáng! Nột! Ta về đến nhà, người không cần tặng!"

Vương Thiệu ngẩng đầu vừa thấy, "Thẩm phủ, nha! Quả nhiên là thiên kim tiểu thư, người mấy ngày nay phải hảo hảo đái ở trong phủ đừng lại chạy loạn!" Nói xong xoay người liền phải rời đi.

"Ai! Ta kêu Thẩm tiểu mạn!" Tiểu mạn tri ều vương Thiệu đông hô to.

Vương Thiệu đông quay đầu lại cười cười, liền xoay người rời đi.

Nhìn vương Thiệu đông rời đi bóng dáng, Thẩm tiểu mạn trong lòng là một trận loạn nhảy, chẳng lẽ chính mình thích thượng hấn? Vấn đề này ở nàng trong lòng một chút liền nổ tung một đóa mỹ lệ đào hoa.....

Sau khi về đến nhà, lo lắng sốt ruột Thẩm phụ vừa thấy đến nữ nhi trở về, liền tức giận phi thường nói: "Người lại đi nơi nào đã, không phải nói không cho phép ra đi sao!"

Thẩm tiểu mạn vừa thấy phụ thân lại muốn phát hỏa, liền nói: "Ta chỉ là đi xem lão sư cùng các bạn học có hay không thả ra!"

Nhưng Thẩm phụ vừa nghe càng tức giận, "Sau này không được lại người cùng những cái đó đồng học cùng lão sư lui tới, đều là các nàng đem người cấp dạy hư!"

Thẩm tiểu mạn vành mắt đỏ lên, liền chạy tới mẫu thân linh vị trước, "Nương, người xem cha ta, đối ta một chút cũng không tốt, người như thế nào đi như thế sớm a, ta từ nhỏ liền không ai đau không ai ái....."

Mỗi lần Thẩm tiểu mạn một gặp rắc rối, nàng liền dùng này nhất chiêu, quyết định là trăm dùng bách linh, nhưng lần này nàng lại tính sai!

Thẩm phụ không có giống dĩ vãng giống nhau dễ dàng buông tha hẳn, mà là đem nàng lại quan trở về chính mình phòng, cũng phân phó hạ nhân, một khác không được rời đi nhìn tiểu thư, nếu ai làm tiểu thư đi ra ngoài, liền đem ai chân đánh gãy!

Kỳ thật đúng là bởi vì Thẩm nam thanh quá yêu nữ nhi, cho nên hẳn mới nhất định phải xem trọng cái này bảo bối nữ nhi, hẳn cùng thê tử phi thường ân ái, thê tử bởi vì thân thể không tốt, chỉ cho hẳn sinh như thế một cái nữ nhi liền buông tay nhân gian!

Thê tử qua đời sau hẳn cũng không có giống nam nhân khác giống nhau lại cưới, mà là đem sở hữu ái tất cả đều là cho nữ nhi, cái này nữ nhi là hẳn vận mệnh, hẳn hết thầy!

Hiện tại thế thái hẳn nhất rõ ràng bất quá, hẳn trong tay mấy cái nhà xưởng cũng chỉ là kéo dài hơi tàn duy trì, nếu ngày nào đó Nhật Bản người đại đao vung lên, làm hẳn đóng cửa cút đi, hẳn cũng chỉ có thể ngoan ngoãn rời đi.

Liền tính hẳn có tiền cũng chỉ không phải quá cái tóc húi cua dân chúng, như thế nào khả năng cùng Nhật Bản người gót sắt đấu tranh đâu, kỳ thật Nhật Bản người tới phía trước hẳn liền nghe được tiếng gió, đang chuẩn bị bán đi trong tay thực nghiệp, rồi mới cử gia dọn đến lúc ấy Bồ Đào Nha thuộc địa Macao, hảo tránh né chiến tranh sở mang đến rung chuyển.

Ai ngờ Nhật Bản người gần nhất thế nhưng đối hẳn lễ ngộ có thêm, làm hẳn hảo hảo kinh doanh này đó nhà xưởng, kỳ thật Thẩm nam thanh tâm biết, hẳn nhà xưởng sinh sản sợi bông cùng dược liệu mới Nhật Bản người chân chính muốn.

Hẳn đánh nội tâm không muốn làm Hán gian, chính là tưởng tượng đến nữ nhi, hẳn không có lựa chọn đường sống, chính là hiện tại nữ nhi thế nhưng cũng trộn lẫn hợp nhau tới những việc này, có thể không cho hẳn lo lắng sao? Nhật Bản người đáng sợ không phải này đó trẻ tuổi học sinh có thể tưởng tượng.

Nhưng Thẩm tiểu mạn cũng không thể lý giải phụ thân dụng tâm lương khổ, nàng sở tiếp thu tư tưởng cùng phụ thân bảo thủ tư tưởng vừa lúc là mặt đối lập.

Tuy rằng nàng bị phụ thân nhốt lại, chính là nàng là cái muốn làm cái gì sự li hôn nhất định phải làm được nữ hài, chỉ cần phụ thân không ở nhà, thoát đi cái này phong kiến gia đình nhà giam không phải một giây sự!

Ngày hôm sau phụ thân sáng sớm li hôn đi nhà xưởng, Thẩm tiểu mạn li hôn trộm từ phòng sau cửa sổ nhảy đi ra ngoài, rồi mới chạy đến hậu viện, dùng cây thang từ tường viện phiêu đi ra ngoài.

Tường viện bên trong là có cây thang, nhưng Thẩm tiểu mạn lại xem nhẹ viện ngoại không có a! Nàng cưỡi ở đầu tường thượng xem, phỏng chừng cách mặt đất khoảng cách, đang ở do dự muốn hay không nhảy khi, đột nhiên một thanh âm từ phía dưới truyền đến, "Đây là nhà ai thiên kim tiểu thư ở nhảy đầu tường a!"

Thẩm tiểu mạn cả kinh, vốn định tới cái hoàn mỹ rơi xuống đất nàng thế nhưng từ đầu tường thượng té xuống!

Vương Thiệu đông đang cùng tay ở trên đường cái tuần tra, đi đến Thẩm phủ bên ngoài khi còn nghĩ ngày hôm qua cái kia tiểu nha đầu vênh nhà có hay không bị người nhà trách phạt, đột nhiên li hôn nhìn đến Thẩm phủ sau trên tường nằm bò một nữ nhân.

Hắn định chữ vừa thấy, không phải Thẩm tiểu mạn vẫn là ai, vốn định ngôn cười nhạo nàng một chút, không nghĩ tới cái này nha đầu nhìn gan lớn, kỳ thật nhất gan, thế nhưng bị hắn một dọa li hôn từ trên tường rớt xuống dưới!

Thẩm tiểu mạn thẫn thờ nghĩ, mạng ta xong rồi! Chính là đợi nửa ngày cũng không cảm giác được chính mình ném tới trên mặt đất, phản đến là cảm thấy dưới thân có chút ấm áp..... Chẳng lẽ là chính mình tạt chết người?

Vương Thiệu đông nhìn nhắm chặt hai mắt Thâm tiều mạn trong lòng liền muốn cười, chính là hắn vẫn là nghiêm túc nói: "Mở mắt ra đi, người không rơi trên mặt đất!"

Thâm tiều mạn vừa nghe vội mở mắt ra vừa thấy, tức khắc mặt đỏ cùng dương quả hồng một cái sắc nhi! Chỉ thấy chính mình đang bị vương Thiệu đông gắt gao ôm vào trong ngực.

"Người..... Như thế nào lại là người! Mau buông xuống!"

Xem Thâm tiều mạn thế nhưng có chút không cảm kích, vương Thiệu đông đành phải buông tay mặc kệ, "Ai u....." Kết quả nằng một chút liền ngã ở trên mặt đất!

"Người....." Thâm tiều mạn tức khắc khí thất khiêu bốc khói, lời nói đầu cũng không nói ra được!

Vương Thiệu đông cảm thấy cái này nha đầu thật sự quá đáng yêu, chính là trên mặt còn muốn vẫn luôn căng lại, không thể cười ra tới, "Người cái gì người, không phải người nói làm ta buông tay sao?"

Thâm tiều mạn nhất thời khó thở, "Hừ!" Một tiếng liền ai bị rời đi, chính là mới vừa đi một bước liền lại "Ai u!" Một tiếng té ngã trên đất.

Lúc này chính là không để cho tưởng té ngã, mà là vừa rồi rơi xuống đất khi không biết như thế nào vặn bị thương mắt cá chân.....

Nàng tức muốn học máu ng ẩ dưới đất dùng sức xoa nắn mắt cá chân, lại nhìn đến một đôi tranh lượng da đen giày đi đến chính mình trước mặt, "Lại như thế xoa đi xuống, ngày mai người liền đi không thành lộ!"

Thâm tiều mạn ngẩng đầu vừa thấy, quả nhiên vẫn là cái kia xú cảnh sát, "Không cần người quản!"

Vương Thiệu đông vừa nghe xoay người muốn đi!

Thẩm tiểu mạn vừa thấy hán thật muốn đi, liền sốt ruột "Ai!" Một tiếng.

Kỳ thật vương Thiệu đông cũng không có thật sự muốn chạy, chỉ là dọa dọa cái này không biết trời cao đất dày nha đầu.

Nhìn vương Thiệu đông bóng dáng, Thẩm tiểu mạn trong lòng một trận khở sở, đành phải khập khiễng đứng lên, nàng vừa định chính mình thử đi phía trước đi một bước, lại đột nhiên bị người lẳng không bẽ lên, nàng ngẩng đầu vừa thấy, trong lòng căng thẳng, nguyên lai vương Thiệu đông lại đã trở lại.

Kỳ thật hán vừa rồi chỉ cùng thủ hạ công đạo một chút, rồi mới liền trở về chuẩn bị trợ giúp Thẩm tiểu mạn.

"Người như thế nào lại đã trở lại?" Thẩm tiểu mạn có chút không hảo ý hỏi.

Vương Thiệu đông nhìn nàng một cái nói: "Bảo hộ thị dân là chúng ta cảnh sát ứng tận tụy trách a!"

Thẩm tiểu mạn nghe xong lại mạnh miệng "Hừ!" Một tiếng.....

Vương Thiệu đông ôm Thẩm tiểu mạn liền hướng Thẩm phủ đi, Thẩm tiểu mạn vừa thấy vội mở miệng ngăn cản nói: "Đừng đừng đừng..... Ta thật vất vả mới từ bên trong chạy ra tới, người lại cho người đưa trở về, ta đây cổ chân không phải bạch vụn bị thương sao?"

"Vậy người muốn đi chỗ nào? Người chân đau như vậy nhi!"

Thẩm tiểu mạn cúi đầu không trả lời, kỳ thật nàng cũng không biết chính mình còn có thể đi nơi nào, chỉ là không nghĩ lại trở về bị phụ thân nhốt lại thôi.

Cuối cùng vương Thiệu đông bất đắc dĩ thở dài, ôm Thẩm tiểu mạn triêu chính mình chung cư đi đến.....

Thứ 42 Cái Chuyện Xưa Tam Sinh Tam Thế (Tam)

Vương Thiệu đông ôm Thẩm tiểu mạn đi vào chính mình chung cư, chung cư này là cảnh sát cục phân cho hấn cái này đại đội trưởng trụ, ngày thường căn bản không có những người khác đã tới.

Thẩm tiểu mạn phát hiện tuy rằng cái này xú cảnh sát mặt ngoài thực lãnh đạm, chính là tâm địa vẫn là thiện lương, xem hấn đem chính mình thật cẩn thận đặt ở trên sô pha, rồi mới xoay người đi lấy rượu thuốc nghiêm túc bộ dáng, Thẩm tiểu mạn trong lòng tiểu bạch thả lại bắt đầu loạn nhảy loạn nhảy!

Vương Thiệu đông nhìn vừa thấy Thẩm tiểu mạn mắt cá chân, tuyết trắng làn da thượng một mảnh sưng đỏ, hiện phá lệ chói mắt, nếu trẽ dùng rượu thuốc xoa khai, khả năng ngày mai sẽ càng nghiêm trọng, "Người kiên nhẫn một chút, một hồi khả năng sẽ có chút đau!"

Thẩm tiểu mạn làm bộ kiên cường gật gật đầu, chính là đương hấn tay một đụng tới chính mình cổ chân khi, nàng nước mắt vẫn là không tránh khí chảy xuống dưới.....

Vương Thiệu đông chính chuyên tâm vì Thẩm tiểu mạn xoa nắn mắt cá chân, gương mặt vừa thấy, phát hiện tiểu nha đầu thế nhưng ở lặng lẽ lưu nước mắt, "Rất đau sao? Cái này nhất định phải xoa khai!"

Thẩm tiểu mạn gật gật đầu, chính là đại viên đại viên nước mắt vẫn là một đôi đôi trượt xuống dưới, xem đến vương Thiệu đông lại là sửng sốt, một loại chưa bao giờ có quá cảm giác từ hấn đáy lòng dâng lên.....

Ngay sau đó lại cảm giác được chính mình khả năng có chút thất thố, liền đỏ mặt, cúi đầu, chuyên tâm vì Thẩm tiểu mạn xoa khởi mắt cá chân tới.

Thẩm tiểu mạn vốn đang bởi vì đau đón nhẹn không được lưu nước mắt, chính là nàng đột nhiên phát hiện, vương Thiệu đông thế nhưng có chút thất thố nhìn chính mình, tiếp theo còn mặt đỏ! Thật là quá khó

được, từ hôm nay vừa thấy mặt hẳn liền vẫn luôn bản cái mặt, không nghĩ tới ở hẳn gương mặt này trường còn có thể nhìn thấy loại vẻ mặt này.....

Đang ở chuyên tâm xoa chân vương Thiệu đông phát hiện Thẩm tiểu mạn thế nhưng vẻ mặt cười xấu xa nhìn chính mình, "Người đây là cái gì biểu tình, xem ra chân không đau đúng không?" Nói xong liền chơi xấu thoáng dùng điếm kính nhĩ.

"A! Người nhẹ điếm....."

Lúc này đối vương Thiệu đông xấu xa cười.

Giữa trưa thời điểm, ở Thẩm tiểu mạn lần nữa yêu cầu hạ, vương Thiệu đông đem hảo đưa đến nữ tử trung học, chính là vừa đến trường học mới biết được, nguyên lai trường học đã sớm bởi vì bãi khóa cùng du hành thị uy bị Nhật Bản người niêm phong.

Rơi vào đường cùng, Thẩm tiểu mạn đành phải đồng ý về trước gia đi, dọc theo đường đi vô ngữ, vương Thiệu đông biết Thẩm tiểu mạn trong lòng suy nghĩ cái gì, "Tiểu mạn, kỳ thật phụ thân người đóng lại người là vì người hảo, Nhật Bản người không các người trong tưởng tượng như vậy đơn giản, hiện tại chúng ta quốc gia tình thế cũng không phải mấy cái học sinh làm ồn ào liền có thể thay đổi!"

"Chúng ta không phải ở nháo, chúng ta chỉ là tưởng phát ra chính mình thanh âm, làm này sở hữu người Trung Quốc đều thức tỉnh lại đây, không làm vong quốc nô!" Thẩm tiểu mạn quát cường nói.

Vương Thiệu đông thở dài nói, "Thật là cái nha đầu ngốc, tới rồi, xuống xe đi!"

Thẩm tiểu mạn xuống xe đi chưa được mấy bước lại quay lại đầu hỏi hẳn, "Thiệu đông ca, ta sau này có thể tái kiến người sao?"

Vương Thiệu đông sửng sốt, tiếp theo cười xấu xa nói: "Đương nhiên có thể, chỉ là tốt nhất không cần ở du hành trong đội ngũ lại gặp nhau....."

Thẩm tiểu mạn gật gật đầu, cao hứng cùng một con tiểu bạch thỏ giống nhau, một què một nhảy đi vào Thẩm phủ đại môn.

Thẩm phụ ở trong viện xa xa liền thấy được một cái cảnh sát lái xe đưa nữ nhi trở về, hắn nhận thức cái này cảnh sát, Nhật Bản người quân đội lần đầu tiên xuất hiện ở hắn trong xưởng khi, cái này cảnh sát chính là cùng cảnh sát cục trưởng Triệu quảng tâm cùng nhau tới, hắn là cái đại đội trưởng.

Tiến sân, Thẩm tiểu mạn liền nhìn đến phụ thân đang ở chờ chính mình, "Cha, ta chỉ là đi ra ngoài đi dạo, không làm cái gì chuyện khác người!"

"Người kia là ai? Các người như thế nào nhận thức?"

Thẩm tiểu mạn không nghĩ tới phụ thân thế nhưng không có trực tiếp mắng chính mình, mà là hỏi trước vương Thiệu đông là ai, "Hắn a, hắn kêu vương Thiệu đông, là cảnh sát đại đội trưởng, ngày đó ở du hành đội ngũ trung ta bị một cái Nhật Bản binh giữ chặt, là hắn đã cứu ta!"

"Cái gì? Ngày đó người thật đi du hành?"

Thẩm tiểu mạn nghĩ thầm hồng rỗi, như thế nào nói lỗ miệng đâu? Lúc này lão cha có thể hay không đánh nàng a, chính là nàng đợi nửa ngày, lại nghe đến phụ thân nói: "Ngày nào đó đem cái này đại đội trưởng thỉnh về đến nhà, ta muốn đích thân cảm ơn hắn!"

Lúc sau ngày, Thẩm tiểu mạn liền dùng đủ loại lý do xuất hiện ở vương Thiệu đông trước mặt, hai người khoảng cách cũng một ngày so với một ngày gần, tuy rằng ai cũng chưa nói phá, chính là bọn họ trong lòng đều biết, đây là tình yêu.....

Chiều hôm nay, Thẩm tiểu mạn đi vào cảnh sát trong cục mời vương Thiệu đông về nhà ăn cơm, "Thiệu đông ca, hôm nay buổi tối cha ta thỉnh người đến nhà ta ăn cơm."

"Phụ thân người mời ta? Ha hả, vì cái gì nha?" Vương Thiệu đông không nghĩ tới Thẩm tiểu mạn phụ thân sẽ thỉnh chính mình về nhà ăn cơm, nhất thời có chút phát ngốc.

"Không vì cái gì, chính là ta cùng hắn nói người phía trước cứu chuyện của ta, hắn liền vẫn luôn muốn gặp người, hảo tự mình cảm ơn người."

Vương Thiệu đông biết không như thế đơn giản, "Không cần như thế khách khí đi! Thật không cần!"

Thẩm tiểu mạn có chút tức giận nói: "Vương Thiệu đông người rốt cuộc có đi hay không!"

Xem Thẩm tiểu mạn có chút sinh khí, vương Thiệu đông đành phải nói: "Đi, đương nhiên đi! Chính là lần đầu tiên tới cửa báo phỏng không phải hẳn là để chút lễ vật a, người về nhà chờ ta đi, ta chuẩn bị tốt buổi tối liền đi."

Buổi tối Thẩm phủ trung, Thẩm nam thanh nhiệt tình tiếp đón vương Thiệu đông, trong bữa tiệc còn chỉ đi rồi Thẩm tiểu mạn, đối vương Thiệu đông nói ra chính mình vẫn luôn tưởng cùng nữ nhi đi Macao ý tưởng.

Hai người cũng lẫn nhau phân tích một chút trước mặt thời cuộc, đi cùng lưu lợi cùng tề, vương Thiệu đông tuy rằng không muốn cùng Thẩm tiểu mạn tách ra, chính là vì an toàn của nàng suy nghĩ, vẫn là đồng ý đem tiểu mạn trước đưa đến Macao đi.

"Ta không đi!" Bọn họ nói bị vừa mới phản hồi Thẩm tiểu mạn nghe xong vừa vặn.

Nhìn Thẩm tiểu mạn xanh mặt đi đến, vương Thiệu đông đành phải mở miệng trấn an, "Tiểu mạn, ta cùng bá phụ đều là vì người hảo, lấy tính tình của người tính cách ta sợ sớm muộn gì sẽ xảy ra chuyện!"

"Các người không đi, làm ta đi trước, ta đây qua đi còn có cái gì ý nghĩa?"

Thẩm phụ biết nữ nhi tính tình, cũng khuyên nàng nói: "Cha không phải không nghĩ đi, chính là nếu cha vừa đi liền sẽ khiến cho Nhật Bản người chú ý, đến lúc đó ai cũng đi không được! Chỉ có trước người đi ra ngoài, ta mới không có nỗi lo về sau, mới có thể càng dễ dàng đi ra ngoài!"

Nhưng Thẩm tiểu mạn lại đem đầu diều cùng trống bỏi dường như, nước mắt một đôi đôi chảy xuống dưới, sau tới vẫn là vương Thiệu đông đối Thẩm phụ nói: "Bá phụ, hôm nay liền đến nơi này đi, tiểu mạn công tác ta tới làm, ở nàng không đi phía trước ta sẽ bảo hộ an toàn của nàng."

Thẩm tiểu mạn đưa vương Thiệu đông ra cửa khi, có chút tức giận nói: "Người vì cái gì phải đáp ứng cha ta khuyên ta rời đi?"

Vương Thiệu đông bình tĩnh nhìn Thẩm tiểu mạn mắt, "Bởi vì ta tưởng bảo hộ an toàn của người, bởi vì ta không nghĩ làm người đã chịu thương tổn, bởi vì ta thích người....."

Thẩm tiểu mạn sững sốt, nàng không nghĩ tới vương Thiệu đông sẽ ở hôm nay nói ra những lời này, nàng mặt hơi hơi đỏ lên, "Ta cũng thích người, cho nên ta không nghĩ rời đi nơi này..... Rời đi người!"

Thiệu đông thở dài, đem đôi tay đặt ở tiểu mạn trên vai, "Hiện tại thời cuộc quá rối loạn, ta thật sợ chính mình một cái không lưu ý, người liền sẽ bị Nhật Bản người hãm hại, người không biết phụ thân người hiện tại ở Nhật Bản người nơi đó đã sớm treo danh, nếu phụ thân người hơi không cho bọn họ vừa lòng, bọn họ liền rất có khả năng dùng người tới uy hiếp hấn, ta hiện tại chỉ là một cái tiểu cảnh sát, liền tính là liều mạng chỉ sợ cũng không có thể hộ người chu toàn, ta bất tử, ta chỉ sợ người xảy ra chuyện!"

Thứ 42 Cái Chuyện Xưa Tam Sinh Tam Thế (Bốn)

Thẩm tiểu mạn một chút liền nhào vào Thiệu đông trong lòng ngực, "Thiệu đông ca, chúng ta cùng nhau đi thôi! Cùng nhau rời đi nơi này....."

Thiệu đông nhìn tiểu mạn cho đã mắt chờ mong, chính là hấn lại nói: "Ta không thể đi, bởi vì ta cũng có ta sứ mệnh, trừ bỏ tình yêu trừ bỏ

người, ta còn có khác việc cần hoàn thành."

Ngày đó lúc sau Thẩm tiểu mạn không còn có yêu cầu vương Thiệu đông cùng chính mình cùng nhau đi, bởi vì Thẩm tiểu mạn ở hẳn trên mặt thấy được quyết tuyệt cùng kiên nghị, đó là phải vì lý tưởng tùy thời hiến thân biểu tình, cũng là từ ngày đó bắt đầu, nàng biết Thiệu đông cũng không phải mặt ngoài thoát nhìn như thế đơn giản.

Các nàng trường học một ít lão sư chính là cách mạng đảng, nàng ở Thiệu đông trên người cũng thấy được bọn họ bóng dáng, chỉ là Thiệu đông cùng bọn họ bắt đầu chính là, loại này biểu tình hẳn chỉ ở Thẩm tiểu mạn trước mặt xuất hiện, mà ở người ngoài trong mắt, hẳn vẫn là cái kia ít khi nói cười cảnh sát đại đội trưởng.

Ở Thẩm phụ cùng vương Thiệu đông nhiều mặt chu toàn hạ, rốt cuộc có thể đem Thẩm tiểu mạn đưa đến Macao đi, chính là ở trước khi đi, Thẩm tiểu mạn lại biết được một tin tức, vương Thiệu đông bị bắt.

Kỳ thật vì có thể làm nữ nhi an tâm lên thuyền, Thẩm phụ ở được đến tin tức sau liền vẫn luôn gạt nữ nhi, chính là Thẩm tiểu mạn vẫn là ở muốn lên thuyền trước một ngày ở một trương báo chí thượng thấy được này tắc tin tức.

"Cảnh sát đại đội đại đội trưởng vương Thiệu đông nhân tư thông cách mạng đảng, với hôm qua ở trong nhà bị bắt."

Thẩm phụ biết nữ nhi là không có khả năng lại đi Macao, kỳ thật trước đó hẳn từng nhiều mặt chu toàn, tưởng cứu ra vương Thiệu đông, chính là bất đắc dĩ chính là lần này bắt giữ hành động là Nhật Bản người một tay kế hoạch, tưởng từ Nhật Bản nhân thủ cứu ra một người cách mạng đảng, quả thực so lên trời còn khó.

Vương Thiệu đông là bởi vì đồng chí phản bội mới có thể bại lộ thân phận, Nhật Bản người ở hẳn trên người dùng hết khổ hình, hẳn cũng không có nói ra một chữ, cuối cùng đành phải giết một người răn trăm người, muốn bắn chết vương Thiệu đông.

Thẩm tiểu mạn được đến tin tức này sau, thế nhưng không khóc cũng không nháo, này phản đến làm Thẩm phụ trong lòng cảm giác được sợ hãi, đồng thời Thanh Đảo cách mạng đảng cũng liên hệ thượng Thẩm phụ, hy vọng trợ giúp hần cùng hần nữ nhi rời đi Thanh Đảo, nói đây là vương Thiệu đông đồng chí cuối cùng nguyện vọng. Thẩm phụ cũng tỏ vẻ tưởng đem hần trong xưởng sinh sản sợi bông cùng dược liệu đưa đến trước nhất tuyến đi.

Vì có thể làm nữ nhi tái kiến Thiệu đông một mặt, Thẩm phụ dùng hai căn vàng thỏi mua được trông coi Nhật Bản binh, mới đồng ý làm cho bọn họ ở Thiệu đông sắp bị tử hình trước thấy thượng một mặt.

Vương Thiệu đông cả người nhức mủi nằm trên mặt đất, hần trên người hiện tại đã không một khối hoàn chỉnh làn da, hần cũng không hối hận chính mình sở làm hết thủy, hiện tại duy nhất may mắn chính là, tiểu mạn bị tiễn đi, nàng sẽ không nhìn thấy chính mình hiện tại này phó thảm dạng!

Vừa rồi hần lão cục trưởng Triệu quang mới tới nhìn nhìn hần, lại cái gì cũng chưa nói, chỉ là để lại một bộ sạch sẽ quần áo mới, xem ra là cho hần ngày mai hành hình khi xuyên.

Lúc này một cái trông coi đi đến, nói có cái nữ nhân muốn gặp hần, Thiệu đông sửng sốt, nữ nhân? Sẽ là ai đâu? Chẳng lẽ là tiểu mạn? Chính là nàng không phải hần là thượng đi Macao tàu thủy sao?

Hần chậm rãi đứng dậy, thân thể đã sớm đau đớn có chút chết lặng, hần động tác cứng đờ thay quần áo mới, nếu thật là tiểu mạn, hần nhưng không nghĩ làm nàng nhìn đến chính mình hiện tại bộ dáng, nàng sẽ khổ sở.....

Thẩm tiểu mạn ngẩng ở cái bàn trước hời ức nàng cùng Thiệu đông phía trước quá vắng, đột nhiên một trận xích sắt thanh âm đánh vỡ nàng suy nghĩ, nàng mỉm cười nhìn Thiệu đông, bởi vì nàng không nghĩ làm Thiệu đông cuối cùng nhìn đến chính mình bộ dáng sẽ là khóc thút thít, nàng muốn cười, cười đẹp một ít.

Vương Thiệu đông nhìn đến Thẩm tiểu mạn ngọc ngọc ngẩng ở trước bàn, đương nhìn đến hần ra tới khi, thế nhưng lộ ra nàng chiêu bài tươi

cười, từ khi nào hấn là như thế mê luyến nàng đi êm mỹ tươi cười, chính là hấn biết, tiểu mạn trong lòng ở khóc, chính là vì có thể làm hấn an tâm, trên mặt lại đang cười.....

Dương Thâm tiểu mạn nhìn đến Thiệu đông về mặt thương khi, nàng thiếu chút nữa li`ên không nhin xuống nước mắt, nàng phát hiện Thiệu đông trên người xuyên thế nhưng là một kiện quần áo mới, tóc tuy rằng có chút loạn, chính là hai mắt lại rất có thần.

Thâm tiểu mạn tưởng kéo kéo Thiệu đông tay, lại phát hiện hấn vẫn luôn không có bắt tay đặt ở trên bàn, Thâm tiểu mạn biết hấn tay có thương cũng có thương tích, hấn không nghĩ chính mình thương tâm khổ sở, cho nên nàng nhất định phải cười, làm Thiệu đông vĩnh viễn đừng nhớ kỹ chính mình cười bộ dáng.

"Người vì cái gì không lên thuyền?" Thiệu đông có chút trách cứ hỏi.

Thâm tiểu mạn lắc đầu, "Nếu ta lên thuyền, ta sẽ hối hận cả đời!" Nói xong nàng lại tri`êu Thiệu đông duỗi duỗi tay nói: "Bắt tay cho ta, ta bảo đảm sẽ không khóc!"

Thiệu đông do dự một chút, chậm rãi vươn hấn cặp kia huyết nhục mơ hồ tay, tiểu mạn tay bắt đầu phát run, nàng nhẹ nhàng lôi kéo này song nàng lại quen thuộc bất quá tay, bởi vì sau này không còn có cơ hội kéo.

Tuy rằng nàng trên mặt còn treo sáng lạn tươi cười, chính là nàng trong lòng lại bắt đầu đổ máu.....

"Đau sao?" Tiểu mạn nhẹ nhàng hỏi.

Thiệu đông cười lắc lắc đầu, bọn họ hiện tại không cần phải nói lời nói, chỉ là lẫn nhau nhìn đối phương, là có thể biết đối phương cảm thụ, bọn họ trên mặt đều treo mỉm cười, chỉ để lại đối phương lưu lại này cuối cùng ký ức tốt đẹp.

Gặp nhau thời gian là ngắn ngủi, Thâm tiểu mạn từ trại tạm giam trở về vẫn luôn đều không có nói chuyện, Thanh Đảo cách mạng đảng đem hết

thầy đầu chuẩn bị hảo, chuẩn bị cùng ngày là buổi tối liền phải mang theo bọn họ cha con rời đi.

"Đi thôi nữ nhi, đây là Thiệu đông cuối cùng di nguyện, hẳn chính là hy vọng người bình an!" Thẩm phụ đau lòng nói.

"Ta không đi nữa....." Thẩm tiểu mạn quyết tuyệt nói.

"Không được, nếu người không đi, ngày ấy bản nhân nhất định sẽ dùng người tới uy hiếp người phụ thân" một người cách mạng đảng đem hiện huống cùng Thẩm tiểu mạn thuyết minh.

Nhưng Thẩm tiểu mạn lại nhàn nhạt nói, "Yên tâm, sẽ không, ta thỉnh cầu người nhất định phải hộ tống phụ thân ta an toàn rời đi Thanh Đảo, ngày mai ta phải cho Thiệu đông nhật xác....."

Pháp trường người trên không tính nhiều, bởi vì tất cả mọi người đều không đành lòng nhìn đến tuổi trẻ đây hứa hẹn vương Thiệu đông liền như thế đã chết.

Một chiếc đại ô tô khai lại đây, Thiệu đông từ trên xe xuống dưới, hẳn ngẩng đầu nhìn thoáng qua bầu trời thái dương, sáng ngời chói mắt, hẳn không có sức lực nói một ít đồng dạng hùng hồn tuyên ngôn, chỉ là bình tĩnh nhìn hiện trường mọi người.

Lúc ấy có rất nhiều đi qua hiện trường người hối tiếc, bọn họ ở vương Thiệu đông trong mắt không có nhìn đến một tia đối tử vong sợ hãi, mà càng nhiều còn lại là bình tĩnh, an tường.

Lúc này trong đám người đi ra một cái khoác ma để tang nữ nhân, nàng chậm rãi đi đến vương Thiệu đông trước mặt, đạm nhiên cười, "Thiệu đông ca, ta tới đưa người....."

Vương Thiệu đông bình tĩnh mắt nổi lên một trận gợn sóng, hẳn thế nhưng khóc, hẳn không phải vì chính mình khổ sở, mà là nhìn ra Thẩm tiểu mạn trong mắt quyết tuyệt, đó là tình nhân chi gian ăn ý, hẳn biết Thẩm tiểu mạn sẽ cùng hẳn cùng chịu chết.....

"Tiểu mạn, người không nên tới....."

Thẩm tiểu mạn không có trả lời, chỉ là nhàn nhạt mỉm cười.

"Phanh..... Phanh....." Hai tiếng thương (súng) vang, một cái một lòng cứu quốc người trẻ tuổi cứ như vậy đã chết.

Thẩm tiểu mạn đem Thiệu đông táng ở có thể nhìn đến biển rộng trên núi, này dọc theo đường đi nàng biết có rất nhiều Nhật Bản người ở đi theo nàng, đương nàng vì Thiệu đông thiêu xong cuối cùng một phủng tiệp giấy khi, lấy ra một phen phía trước phụ thân cho nàng phòng thân súng lục, đối với chính mình trái tim khai thương (súng).

Ít hôm nữa bản nhân phản ứng lại đây khi, Thẩm tiểu mạn đã sớm tắt thở, khí bọn họ chỉ dậm chân.

Kỳ thật ở Thẩm tiểu mạn tới phía trước, nàng liền lặng lẽ chuẩn bị hảo Thẩm phủ phía trước hạ nhân, chờ tiếng gió qua liền tới nơi này cho nàng nhất xác, liền chôn ở Thiệu đông bên người là được.

Thứ 42 Cái Chuyện Xưa Tam Sinh Tam Thế (Năm)

Thẩm tiểu mạn cảm giác thân thể thực nhẹ, như là ở trong không khí bay, bốn phía cảnh vật rất mơ hồ, chính là nàng lại có thể thấy rõ phía trước người là Thiệu đông, nàng vẫn luôn mơ mơ màng màng đi theo Thiệu đông.

"Thiệu đông ca, từ từ ta....." Thẩm tiểu mạn cảm giác chính mình thanh âm cũng có chút hư vô mờ mịt, chính là phía trước người nhưng vẫn không có dừng lại bước chân.....

Cứ như vậy cũng không biết đi rồi bao lâu, đột nhiên bốn phía bắt đầu biến náo nhiệt lên, cùng nàng cùng phương hướng người cũng biến càng ngày càng nhiều.

Nhưng vào lúc này, ở phía trước cách đó không xa xuất hiện một tòa màu đen đại kiêu, Thẩm tiểu mạn mắt thấy Thiệu đông thượng kiêu, nàng

vừa định đuổi theo, lại bị ven đường một cái khối giống gương giống nhau đại thạch đầu cấp hấp dẫn ở.

Dương Thâm tiểu mạn từ Thạch Đầu phía trước trải qua khi, nàng cả đời liêu sẽ ở trên tảng đá hiển hiện ra, cái này làm cho nàng không tự chủ được dừng lại bước chân, tưởng nhiên xem một cái, đột nhiên trước mắt tình cảnh làm Thâm tiểu mạn có chút giật mình, nàng quay đầu nhìn thoáng qua trên cầu Thiệu đông, hấn giống như ở uống một chén cái gì đồ vật.

"Không cần uống!" Thâm tiểu mạn lập tức thượng kiêu ngăn cản, chính là bởi vì tưởng hướng trên cầu đi người quá nhiều quá nhiều, chớ Thâm tiểu mạn chạy đến khi, Thiệu Đông Đô uống xong canh Mạnh bà, tiếp tục đi phía trước đi rồi.

Thâm tiểu mạn nhìn thoáng qua trên cầu Mạnh Bà, là cái cực kỳ già nua nữ nhân, nàng sâu kín đối Thâm tiểu mạn nói: "Tới, uống lên nó, người liêu sẽ quên mất chuyện xưa tích cũ, một lần nữa làm người!"

Thâm tiểu mạn cắn chặt răng, xem cũng không thấy liêu đi phía trước đi, lão bà đột nhiên phát ra một tiếng thê lương quái kêu, "Ngăn lại nàng, nàng còn không có uống canh Mạnh bà đâu!"

Mấy cái mặt mũi hung tợn tiểu quý liêu nhảy tới Thâm tiểu mạn phía trước chặn đường đi, đuổi theo Mạnh Bà trong tay bưng một chén đen tuyền nước bần, liêu phải cấp Thâm tiểu mạn rót hết.

Thâm tiểu mạn mắt thấy là không uống không được, liêu nói: "Ta chính mình tới"

Nàng tiếp nhận chén dùng sức giương lên, hơn phân nửa chén canh Mạnh bà đầu ngã xuống nàng có trên mặt, mà nàng trong miệng chỉ uống lên một cái miệng nhỏ, uống xong sau nàng cầm chén hướng trên mặt đất một ném, liêu đi nhanh đi phía trước đi.

Bởi vì uống qua canh Mạnh bà, cho nên phía trước tiểu quý cũng liêu không hề ngăn đón nàng.

Thẩm tiêu mạn đi phía trước đi r ồi vài chục bước, nàng cảm giác trong miệng canh Mạnh bà như là có sinh mệnh giống nhau tưởng hương nàng có trong bụng toản, không thể lại đợi, nàng một ngụm đem trong miệng canh Mạnh bà phun ra, nhưng cho dù là như thế này, nàng vẫn là uống xong một cái miệng nhỏ.

1968 năm, Hắc Long Giang núi Đại Hưng An nguyên thủy rừng rậm, mấy cái người trẻ tuổi đang ở băng thiên tuyết địa chốn củi, bởi vì này đó thanh niên trí thức đều là phía nam tới, bọn họ sai lầm phỏng chừng nơi này giá lạnh, thật nhiều người tay chân thượng đều sinh nứt da.

Bởi vì bọn họ là nhóm đầu tiên tới nơi này thanh niên trí thức, cho nên bọn họ đối mặt đi ều kiện đặc biệt ác liệt, ban ngày khai sơn tu lộ, buổi tối mười mấy người ngủ ở một l ều trại, đi ều kiện phi thường gian khổ.

"Đại gia lại cố gắng một chút, chờ này mấy cây đầu gỗ phạt đảo, chúng ta liền nghỉ ngơi ăn cơm trưa!" T ềkiến quốc xem đại gia đã sớm mệt không được, liền cho đại gia cố lên khuyến khích.

Hắn nhìn thoáng qua chính mình dưới chân này phiến nguyên thủy rừng rậm, mấy ngàn năm đầu không có vết chân, làm nhóm đầu tiên đi vào nhân loại, t ềkiến quốc nội tâm đối này phiến thổ địa tràn ngập kính ý.

Giữa trưa nghỉ ngơi, "Kiến quốc, chúng ta cơm lại đông lạnh thượng! Này như thế nào ăn a?" Một cái nữ sinh đối t ềkiến quốc oán giận.

T ềkiến quốc nhìn thoáng qua chính mình hộp cơm cũng đông lạnh bang bang ngạnh, hắn nghĩ nghĩ liền giải khai chính mình hoàng áo bông sủy ở trong lòng ngực, "Đại gia giống ta như vậy, đem hộp cơm đầu đặt ở áo bông che hóa lại ăn!"

Với đại gia sôi nổi học theo hướng trong lòng ngực phóng băng hộp cơm, lúc này đột nhiên nghe được dưới chân núi có người kêu t ềkiến quốc tên, hắn ngừng đầu vừa thấy, nguyên lai là trưởng đội sản xuất vương cường.

"Tề kiến quốc, các người phật đạo này một mảnh nhỏ liền xuống núi, hôm nay lại tới mấy cái Thượng Hải nữ thanh niên trí thức, các người tới đón tiếp một chút....." Vương cường đối với tề kiến quốc bọn họ mấy cái lớn tiếng kêu.

Trương yên các nàng mấy cái Thượng Hải nữ thanh niên trí thức, làm 5 thiên 5 đêm xe lửa mới đến Hắc Long Giang núi Đại Hưng An này phiến nguyên thủy rừng rậm, xa lạ là hoàn cảnh hơn nữa hoang tàn vắng vẻ bốn phía, làm mấy cái trong thành thị nữ hài trong lòng phi thường sợ hãi, tưởng tượng đến chính mình sau này liền phải công tác cùng sinh hoạt ở chỗ này, càng là uể oải không được.

Người khác còn chưa tính, đặc biệt là trương yên, nàng cùng người khác không giống nhau, ở nàng trong lòng có một cái người khác không thể biết đến bí mật, chính là nàng từ nhỏ là có thể gặp quý.

Nhớ rõ đó là nàng ba tuổi thời điểm, một lần mẫu thân lãnh nàng đi tham gia dì bà lễ tang, liền ở tất cả mọi người an tĩnh vì dì bà túc trực bên linh cửu khi, trương yên lại nói ra câu làm tất cả mọi người đều kinh hồn táng đảm một câu, "A bà nói nàng muốn ăn kẹo mạch nha!"

Nguyên lai trương yên a bà mấy ngày hôm trước còn hảo hảo, sau tới nhân muốn ăn kẹo mạch nha, chính là nàng con dâu chưa cho nàng mua, người già rầy tính tình liền cùng tiểu hài tử giống nhau, nàng vừa giận liền chính mình đi mua, kết quả còn chưa đi đến cửa hàng liền một đầu trát ở trên mặt đất quăng ngã chặt đứt cổ!

A bà con dâu lúc ấy liền dọa hôn mê bất tỉnh, trương yên mù mù cũng dọa chạy nhanh ôm Tiểu Trương yên vội vàng rời đi.

Từ kia sau này, trương yên cha mẹ sẽ biết nàng cái này đặc thù dị năng, chính là vì làm nàng có thể cùng bình thường nữ hài giống nhau sinh hoạt, liền đối nàng hạ phong khẩu lệnh, nghiêm cấm nàng lại nói nhìn thấy quý quái sự tình.

Trương yên trường đến 18 tuổi khi, cha mẹ nàng bởi vì thành phần vấn đề hết thấy bị lao động cải tạo hạ phóng, mà trương yên đã bị an bài đến

Hắc Long Giang xuống nông thôn.

Tên kiến quốc ánh mắt đầu tiên nhìn đến trương yên khi, hẳn liền có loại giống như đã từng quen biết cảm giác, nhưng vì cái gì sẽ có loại cảm giác này hẳn cũng không nói lên được, bọn họ lão thanh niên trí thức cấp mới tới vài vị Thượng Hải thanh niên trí thức khai cái đơn giản lại nhiệt liệt hội đón người mới.

Sẽ thượng tên kiến quốc đại biểu sở hữu lão thanh niên trí thức lên tiếng, "Các vị xa đến mà đến thanh niên trí thức các đồng chí, hoan nghênh các người đi vào tổ quốc có nhất phía bắc thù, nơi này có vô biên vô ngần nguyên thủy rừng rậm, cũng có bạc trang tổ biển rừng cánh đồng tuyết, tuy rằng người ở đây tích hãn đến, chính là vì chúng ta vĩ đại quốc xây dựng, chúng ta này đó đến từ ngũ hồ tứ hải cách mạng các đồng chí hưởng ứng "Đảng trung ương khai phá núi Đại Hưng An" kêu gọi, nghĩa vô phản cố dấn thân vào đến này phiến cao hàn vùng cấm, ở ngoài các vị đồng chí, bất luận xuất thân cao thấp, chỉ cần người đi vào nơi này liền cùng chúng ta là một cái đại tập thể, chính là chúng ta đồng chí, nơi này đi đầu kiện khắc nghiệt, thật nhiều đồng chí đều đến từ phía nam, bọn họ chưa từng có ở như thế rét lạnh khu sinh hoạt quá, thân thể thượng sẽ xuất hiện một loạt không thích ứng, cho nên chúng ta hẳn là hỗ trợ lẫn nhau, đoàn kết hữu ái, cộng đồng cho chúng ta vĩ đại tổ quốc xây dựng ra một phần lực."

Hắn lên tiếng một kết thúc đại gia liền ôm lấy nhiệt liệt vỗ tay, hội đón người mới một kết thúc, sở hữu nam thanh niên trí thức liền bắt đầu cấp mới tới nữ thanh niên trí thức nhóm đáp tường tân lâu trại, vì có thể làm các nàng buổi tối cảm giác ấm áp một ít, tên kiến quốc cùng mặt khác hai cái nam thanh niên trí thức còn vì các nàng dựng "Địa hỏa long"!

Trương yên ở chỗ này ngày đầu tiên buổi tối cảm giác còn tính không tồi, tuy đi đầu kiện thực hà khắc, nhưng cùng trong nhà những cái đó mất lạnh tương đối mọi người so sánh với, nơi này chính là khổ điểm một điểm, chính là trong lòng lại là vui sướng.

Thứ 42 Cái Chuyện Xưa Tam Sinh Tam Thế (Sáu)

Vừa mới bắt đầu ngày thật là quá khổ, này đó phía nam học sinh ở băng thiên tuyết địa núi Đại Hưng An nguyên thủy rừng rậm chịu đựng giá lạnh cùng siêu cường lao động chân tay, nhưng này cũng chậm rãi tôi luyện ra bọn họ kiên cường ý chí cùng thân thể.

Rốt cuộc..... Rét lạnh đến cử kỳ kết thúc, bọn họ cũng có thể từ sơn thượng hạ đi vào có người cư trú đại đội thượng sinh hoạt cùng lao động.

Đại đội thượng đem này đó thanh niên trí thức an bài ở mấy gian thôn thượng nhà kho, tuy rằng đi đầu kiện cũng không phải thực hảo, chính là tương đối với trên núi lều trại, nơi này đi đầu kiện quả thực hảo quá nhiều!

Nhưng ai biết trương yên vừa đi tiến cái này nhà kho đổi thành thanh niên trí thức trong ký túc xá, nàng liền cả người một giật mình, này trong phòng cảm giác không đúng, trừ bỏ nhiều năm không ai trụ trong phòng nên có mùi mốc nhi ở ngoài, còn có mặt khác một loại hương vị.....

Trương yên biết loại này hương vị là cái gì, là tử khí, cái này trong phòng ban ngày nhìn đầu tử khí trầm trầm, không biết buổi tối sẽ biến thành bộ dáng gì.

Nàng ngẩng đầu nhìn thoáng qua nóc nhà, mày nhăn lại, chỉ thấy một cây viên mộc làm thành xà ngang đột ngột hoành ở các nàng ngủ phía trên, này ở phong thủy thượng có kiêng kị, chính là ở cái này muốn đá đảo hết thủy phong kiến tư tưởng niên đại, loại đồ vật này nàng nói ra chỉ biết nhận người miệng lưỡi.

Ở Đông Bắc mọi người không ngủ giường, bởi vì nơi này quá lạnh, cho nên mọi nhà đầu ngủ giường sưởi, bọn họ trong ký túc xá cũng cấp này đó thanh niên trí thức nhóm tân bàn một cái lửa lớn giường đất, ngủ quá mức giường đất người đầu biết, đầu giường đất nhiệt người chết, giường đất hơi đông chết người, đương nhiên này cũng có chút khoa trương, chính là hai đầu thật là không có trung gian thoải mái, hiện tại bên ngoài tuy nói là mùa xuân, chính là nhiệt độ không khí vẫn là rất thấp, buổi tối ngủ thà rằng nhiệt cũng không ai tưởng đông lạnh a.

Chính là trương yên lại không như thế tưởng, nàng nhìn thoáng qua đỉnh đầu xà ngang vị trí, rồi mới liề yên lặng đi đến giường đất hơi buông xuống chính mình hành lý, hảo tâm lớp trưởng Triệu diễm đi tới nói: "Trương yên, người vẫn là đừng ngủ giường đất hơi, cái này địa phương buổi tối lạnh, người cùng ta đổi một chút, ta là Cấp Nhĩ Tân người, ngủ thói quen giường sưởi."

Trương yên lắc đầu nói: "Cảm ơn người lớp trưởng, nhưng là ta không thể cùng người đổi, tuy rằng ta là phía nam người, chính là ta cũng tưởng tượng các người giống nhau nhanh chóng thích ứng nơi này sinh hoạt hoàn cảnh, nhất định không thể kéo dài gia sau chân, nhưng là ta còn muốn cảm ơn người, thật sự, có người cho chúng ta lớp trưởng thật tốt....."

Triệu diễm gật gật đầu nói, "Vậy được rồi, ta đây ngủ người bên cạnh, nếu người buổi tối cảm giác quá lạnh hai ta liề thay đổi!"

Trương yên cười cười gật gật đầu.

Nam thanh niên trí thức trong ký túc xá, một đám đại tiểu hỏa tử nhóm chính nhàn nhàn chán, bọn họ từ cửa sổ nhìn về phía nữ sinh ký túc xá bên kia, "Người nói các nàng nữ thanh niên trí thức ở làm cái gì? Cũng như thế nhàn chán mắt to trừng mắt nhỏ sao?" Tuổi nhỏ nhất Triệu dũng nói.

Ngồi hần bên cạnh Lưu Đào đánh hần đầu một chút nói, "Tuổi trẻ nhẹ không học giỏi, cả ngày tưởng nhân gia đại cô nương!"

Triệu dũng có chút ủy khuất nói: "Lớp trưởng, người xem hần, luôn đánh ta, ta liề tưởng quan tâm một chút nữ thanh niên trí thức cũng có sai a!"

Lớp trưởng tề kiến quốc cũng nhìn thoáng qua nữ thanh niên trí thức ký túc xá bên kia cười cười, không có tiếp Triệu dũng nói, bởi vì lúc này hần trong lòng nghĩ một người, chính là đến từ Thượng Hải nữ thanh niên trí thức trương yên, hần luôn là cảm giác trương yên cùng khác nữ thanh niên trí thức ở cái gì địa phương thực bất đồng, từ ánh mắt đầu tiên nhìn đến nàng khi liề có loại cảm giác này.

Giống như hai người rất quen thuộc, chính là bọn họ một cái là Thượng Hải người một cái là Bắc Kinh người, tám gậy tre cũng đánh không a, chính là chính là có mắt duyên, đương nhiên lời này hẳn chỉ có thể trước đặt ở trong lòng.

Trương yên ngủ đến nửa đêm, đột nhiên cảm giác được một trận hàn ý, nàng chậm rãi mở mắt ra nhìn đến bên người lớp trưởng ngủ thực trằn, nàng hướng lớp trưởng bên người nhích lại gần, chính là vẫn là cảm giác thực lãnh.

Kỳ thật nàng không phải không biết ngủ giường đất hơi lãnh, chính là so sánh với bị quý áp nàng vẫn là lựa chọn lãnh một chút hảo, nghĩ vậy thì nàng trong lúc vô tình nhìn lướt qua đỉnh đầu xà ngang, trong lòng chính là lạc một chút!

Chỉ thấy u thâm xà ngang hạ thế nhưng có một đôi chân rũ ở dưới, trương yên theo này hai chân hướng về phía trước nhìn lại, chỉ thấy một người mặc hồng áo bông nữ nhân thẳng tắp treo ở trên xà nhà.

Trương yên sợ hãi nhắm lại mắt, đem đầu chậm rãi lùi về trong ổ chăn.....

Ngày hôm sau buổi sáng, ngủ ở xà nhà hạ một cái nữ thanh niên trí thức rời giường khi có chút khô héo, nàng nói chính mình đêm qua làm cả đêm ác mộng, trong mộng có cái nữ nhân vẫn luôn cùng nàng khóc lóc kể lể chính mình cỡ nào cỡ nào có đáng thương.

Cái này nữ sinh một buổi sáng đầu đỉnh hai cái đại đại quàng thâm mắt làm việc, ngay cả đội trưởng vương cường thấy đầu cảm giác nàng không quá thích hợp thì, khiến cho đội trưởng vệ sinh viên tới nhìn nhìn, khá vậy không có gì vấn đề, nhưng là chính là cảm giác cái này nữ thanh niên trí thức sắc mặt không đúng.

Ai ngờ vào lúc ban đêm liền có chuyện!

Bởi vì mấy ngày nay vì vụ xuân làm chuẩn bị yêu cầu cày ruộng, mà bên này tạm thời lại không có ngưu cùng máy kéo, đầu là thanh một màu

người lê, cái này làm cho rất nhiều thanh niên trí thức đầu kêu khổ liên tục, cho nên buổi tối ăn cơm xong sau, một đám đầu mệt nằm ở trên giường đất không nghĩ hoạt động.

Đặc biệt là nam thanh niên trí thức nhóm, một đám mệt cùng chết cầu giống nhau, nhưng ai biết bọn họ vừa mới ngủ hạ liền nghe được nữ thanh niên trí thức trong ký túc xá truy đến một tiếng thê lương thét chói tai, "A....."

Tên kiến quốc là cái thứ nhất nhảy dựng lên, hấn mặc xong quần áo liền hướng nữ thanh niên trí thức ký túc xá chạy, cái khác nam thanh niên trí thức cũng không màng một thân mệt mỗi sôi nổi mặc xong quần áo chạy ra tới.

Dương tên kiến quốc xông vào nữ thanh niên trí thức ký túc xá khi, vừa lúc nhìn đến một cái nữ thanh niên trí thức bị vài người khác từ trên xà nhà nâng xuống dưới, hấn tiến lên vừa thấy, trong lòng trầm xuống, chỉ thấy cái này nữ thanh niên trí thức sắc mặt tái nhợt, môi phát tím, mắt thấy là không được!

Hấn quay đầu lại đối vừa mới chạy vào Triệu dũng nói: "Mau đi kêu vệ sinh viên tới!"

Triệu dũng nghe xong xoay người liền chạy, một khắc cũng không có chậm trễ gọi tới vệ sinh viên Tổng đại tể, nàng tiến lên vừa thấy, sắc mặt biến đổi, vội dùng tay dùng sức ấn nữ thanh niên trí thức huyết Nhân Trung, chính là ấn nửa ngày cũng không có gì phản ứng, lật ra mí mắt vừa thấy, đồng tử đầu tan, Tổng đại tể lắc đầu nói: "Người khả năng không được, mau đi kêu đội trưởng!"

Mấy cái nữ thanh niên trí thức đầu dọa không nhẹ, vừa nghe nói người không được, càng là khóc thành một đoàn, đột nhiên, vẫn luôn đứng ở đám người mặt sau trương yên chậm rãi đã đi tới.....

Vừa rồi phát hiện có người thất cố liền trương yên, chính là nàng vẫn luôn bởi vì kinh hách không có tiến lên cứu người, tên kiến quốc tiến vào khi cố ý quét trương yên liếc mắt một cái, liền nhìn đến nàng sắc mặt xanh

trắng đứng ở nơi xa, không dám tới gần, tề kiến quốc còn cùng đại gia giống nhau ở trong lòng thoáng khinh thường một chút trương yên.

Nhưng lúc này mọi người đều bị nàng hành động làm sững sốt, không biết nàng vào lúc này đi lên trước tới làm cái gì? Liền ở tất cả mọi người thực kinh ngạc nhìn trương yên khi, nàng lại đi tới thất cổ nữ thanh niên trí thức trước người, do dự hai giây, đột nhiên hung hăng trừ thất cổ thanh niên trí thức mấy cái đại cái tát!

Liền ở tất cả mọi người há hốc mồm hết sức, liền nghe trên giường đất nữ thanh niên trí thức một cỗ khí đảo đi lên, oa một tiếng khóc ra tới, người cứ như vậy đột nhiên hoãn lại đây! Tất cả mọi người đều phi thường khiếp sợ nhìn trương yên, thiếu chút nữa quên mất cứu người sự.

Vẫn là trương yên chậm rãi đem người đỡ lên, rồi mới giúp nàng thuận khí.....

Đội trưởng vương cường nghe nói đã chết cái nữ thanh niên trí thức, càng là cấp mồm hôi đầy đầu tới rồi, có thể mới vừa vừa vào cửa liền nhìn đến người ngã dậy, còn có thể uống nước!

Thứ 42 Cái Chuyện Xưa Tam Sinh Tam Thế (Bảy)

"Tổng đại tỷ, người muốn hù chết ta sao? Người này không đã cứu tới sao?" Vương cường là cái lớn giọng, hắn này một ồn ào làm mọi người đều là phục hồi tinh thần lại, sôi nổi giúp đỡ trương yên cứu lên người tới.

Thất cổ nữ thanh niên trí thức vẫn là khóc cái không nghe, trong miệng dứt quãng nói cái gì, có cái mặc đồ đỏ áo bông nữ nhân làm chính mình đi bên ngoài bẻ bắp!

Mọi người vừa nghe đầu hai mặt tương hư, cùng đội trưởng cùng nhau tới đầu bếp lão cảnh đầu hướng đội trưởng sử cái ánh mắt, ý bảo làm tất cả mọi người đều tan đi!

Đội trưởng liền đối đại gia nói: "Hảo hảo! Không có việc gì, nam thanh niên trí thức đi về trước đi, nơi này không có gì sự!"

Lão cảnh đầu xem nam thanh niên trí thức nhóm đầu đi ra ngoài, liền đối mặt cái nữ thanh niên trí thức nói: "Hôm nay buổi tối đại gia nhĩ ừ vất vả vất vả thay phiên nhìn cái này nha đầu, trước qua đêm nay lại nói!"

Liền này như vậy phòng khi mười mấy nữ thanh niên trí thức mỗi người nửa giờ, đã đến giờ một cái kêu một cái thay phiên nhìn thất cổ nữ thanh niên trí thức.

Tề kiến quốc bọn họ trở lại ký túc xá sau, liền bắt đầu sôi nổi nghị luận lên, người cao to trước hết nói: "Ai, các người xem ngày thường trương yên lịch sự văn nhã, không nghĩ tới hôm nay đánh lên người tới một chút cũng không nương tay a, người nói Tống đại tỷ cũng chưa biện pháp, nằng đi lên mấy cái đại cái tát tử liền cấp trừu tỉnh, thật sự không bình thường!"

Tề kiến quốc trong lòng cũng cảm thấy kỳ quái, mới vừa vào nhà khi hẳn rõ ràng nhìn ra trương yên sợ hãi, như thế nào sau tới như thế nào lại biến như thế bình tĩnh cùng quyết đoán đâu?

Ngày hôm sau buổi sáng, đội trưởng cùng lão cảnh đầu lại tới coi trọng điều nữ thanh niên trí thức vương phi phi, chính là nàng cũng nói không rõ chính mình đêm qua vì cái gì sẽ thất cổ, chỉ là ngủ ngủ liền nghe được có người kêu chính mình đi ra ngoài bẻ bắp, nàng liền mơ mơ màng màng đi ra ngoài, chính là mới vừa vừa ra đi liền cảm giác có người trừu chính mình cái tát, lúc này mới tỉnh lại.

Lão cảnh đầu bực lửa chính mình tẩu thuốc trừu một ngụm, rồi mới nhìn nhìn nữ thanh niên trí thức ký túc xá xà ngang, do dự nửa ngày cũng không biết nên nói không nên nói.

Vương cường cùng lão cảnh đầu nhận thức rất nhiều năm, vừa thấy liền biết hẳn trong lòng có việc, liền lôi kéo lão cảnh đầu ra thanh niên trí thức ký túc xá, hẳn tìm cái không ai địa phương đối lão cảnh đầu nói: "Nói đi, này không người ngoài, người nhìn ra gì tới?"

Lão cảnh đầu lại xoạch xoạch trừu mấy khẩu thuốc lá sợi, "Những cái đó nữ oa oa trụ phòng ở ở phía trước mấy năm chết quá một cái tiểu quả phụ, chính là thất cổ chết."

Vương cường sừng sốt, không quá nghe minh bạch hẳn là ý gì, "Có việc này? Ta như thế nào không biết?"

Lão cảnh đầu tiếp theo nói: "Năm ấy người còn không có đi đâu tới, ta nhớ rõ cái kia tiêu quả phụ họ Giang, mới vừa kết hôn nam nhân liền tòng quân đi rồi, kết quả ở một chỗ trong chiến đấu hy sinh, có một ngày bởi vì cấp đại đội thượng bề bấp cùng một cái khác phụ nữ đồng chí quấy vài câu miệng, giang quả phụ nhất thời không tưởng khai, lúc ấy kia phòng vẫn là lâm thời kho lúa, nàng liền xuyên kiện hồng áo bông treo cổ ở trong phòng xà ngang thượng."

"Lão cảnh, người ý tứ đêm qua vương phi phi là mắc mưu?" Vương cường nửa tin nửa ngờ hỏi.

Lão cảnh đầu gật gù đầu nói: "Tám phần là như thế hồi tử sự!"

Vương cường gãi gãi đầu nói: "Kia nhưng xong rồi, hiện tại chúng ta tình thế người cùng người khác nói cái này, không phải tìm việc đâu sao?"

Lão cảnh đầu xua xua tay nói: "Không cần như vậy phiền toái, liền đem cái lấy cố đem nam nữ thanh niên trí thức ký túc xá một đổi liền thành, nam thanh niên trí thức đều là 20 tả hữu đại tiêu hỏa tử, dương khí trọng, khẳng định có thể áp trụ!"

Nói làm liền làm, vương cường trở về liền đem nam nữ thanh niên trí thức lớp trưởng kêu lại đây, làm cho bọn họ mau chóng tổ chức thanh niên trí thức nhóm đem ký túc xá đổi một chút, hai cái lớp trưởng bị làm không hiểu ra sao, "Vì sao nha đội trưởng, chúng ta này không mới vừa trụ đi vào sao?"

Vương cường nghĩ nghĩ đối hai cái lớp trưởng nói: "Phía trước không có suy xét chu toàn, ngày hôm qua tặc thượng xảy ra chuyện sau, ta cho rằng nữ thanh niên trí thức ký túc xá hay là nên đang tới gần đại đội cái này phương vị, nếu thực sự có cái gì sự, hai đầu đầu có thể biết."

Cái này hiện từ cũng thực hợp lý, nam thanh niên trí thức lớp trưởng tề kiến quốc nói: "Như vậy cũng bất quá sai, nếu các nàng bên kia thực sự có

cái gì đột phát tình huống, cũng hảo có thể chiếu ứng lẫn nhau."

Nữ thanh niên trí thức lớp trưởng Triệu diễm vốn định không cần như thế chiếu cố các nàng nữ thanh niên trí thức, chính là tưởng tượng đến đêm qua sự, nàng vẫn là có chút cố kỵ, liề n cũng chỉ hảo đồng ý.

Buổi chiều đại gia liề n bắt đầu tập thể đổi ký túc xá, tề kiến quốc ở hai cái ký túc xá chi gian chạy tới chạy lui vội vàng thu xếp, đột nhiên hấn nhìn đến trương yên một người ngốc ngốc nhìn đêm qua vương phi phi điều địa phương, như suy tư gì.....

"Người phát hiện cái gì?" Tề kiến quốc đi lên trước nhẹ giọng hỏi.

Còn là dọa trương yên nhảy dựng, "Không có gì." Nói xong xoay người muốn đi.

Tề kiến quốc chưa cho nàng cơ hội này, bước nhanh đuổi kịp nàng, "Trương yên, ngày hôm qua người như thế nào biết trừu vương phi phi mấy cái cái tát là có thể hữu dụng a?"

Trương yên nhìn hấn một cái, do dự căn môi, tề kiến quốc minh bạch nàng không nghĩ nói, "Không có việc gì, không nghĩ nói liề n tính, bất quá nếu người thật biết cái gì, hoàn toàn có thể nói cho ta, có một số việc hai người thương lượng tổng so một người hiểu thẳng!"

Trương yên nghe xong hấn nói liề n nhìn về phía tề kiến quốc, hấn cặp kia mắt phảng phất có ma lực giống nhau, làm trương yên lại có loại muốn thẳng thắn thành khẩn tương đãi xúc động, nàng nghĩ nghĩ nói: "Nếu ta nói, người có thể tin tưởng ta sao?"

Tề kiến quốc gật gật đầu nói: "Có thể, ta hướng * bảo đảm!"

Trương yên căn căn môi, há mồm nói: "Ta không phải biết có thể trừu tình vương phi phi, mà là có thể thấy....."

"Cái gì ý tứ?" Tề kiến quốc mày nhăn lại nói.

"Ta có thể nhìn thấy quý người tin sao?"

Tề kiến quốc sừng sốt, hắn không nghĩ tới Trương yên sẽ như thế nói, nhất thời có điểm không biết làm sao, "Trương yên, người biết chính người đang nói cái gì sao?"

Trương yên mặt một bạch, xoay người liền tưởng rời đi, lại bị tề kiến quốc một phen giữ chặt, "Đừng đi! Ta nói rồi người nói cái gì ta đều sẽ tin tưởng người, chỉ là người nói này đó cùng ta thế giới quan có xung đột, người đến làm ta tiêu hóa một hồi, người vẫn là đem sự tình chân tướng cùng ta nói rõ ràng đi!!"

Trương yên chậm rãi ngẩng ở trên mặt đất, nói về chính mình một ít không muốn người biết bí mật.....

Ta cũng là sinh ở hồng kỳ hạ lớn lên ở tân Trung Quốc, chính là không biết vì cái gì, ta chính là có thể nhìn thấy quý, vừa mới bắt đầu khi còn nhỏ cha mẹ đều không cho ta cùng người ngoài nói, sau tới lớn lên sau ta dần dần minh bạch, bọn họ đó là tốt với ta, làm cùng người khác giống nhau có thể bình thường công tác cùng sinh hoạt, sẽ không bị người trở thành dị loại.

Nhưng đôi khi ta rõ ràng chính là thấy, tuy rằng ta có thể trang làm không thấy được, chính là lại không cách nào áp chế nội tâm sợ hãi, đi vào tân ký túc xá ngày đầu tiên ta liền thấy được trên xà nhà treo hồng y nữ nhân, chính là ta không thể cùng người khác nói, bởi vì không ai sẽ tin tưởng ta.

Nhưng ta biết sớm hay muộn muốn xảy ra chuyện, đêm qua ta nửa đêm tỉnh lại liền nhìn đến hồng y nữ nhân vẫn luôn đứng ở vương phi phi bên người đối nàng nói chuyện, tiếp theo nàng liền chính mình lên thất cô, ta rất muốn cứu nàng, chính là lại sợ hồng y nữ nhân biết ta có thể nhìn đến nàng sẽ quấn lên ta!

Trương yên nói đến nơi này thế nhưng ôm hai chân khóc lên, tề kiến quốc có tâm an ủi, chính là lại không biết nói cái gì hảo, rốt cuộc hắn cũng là đệ nhất nghe thế sao lý kỳ sự tình, "Đừng khóc, cuối cùng người vẫn là

cứu nàng a? Nếu không phải người, kia nàng khả năng liền thật sự sẽ trực tiếp chết mất!"

Thứ 42 Cái Chuyện Xưa Tam Sinh Tam Thế (Tám)

Trương yên chậm rãi ngẩng đầu nhìn về phía tề kiến quốc, "Người thật là như thế tưởng?"

Tề kiến quốc gật gật đầu, "Ân, hướng * bảo đảm, ta sẽ không lừa gạt người!"

Trương yên lau một phen nước mắt nói: "Lúc ấy ta thật sự sợ cấp, chính là lại không nghĩ vương phi bay ra sự, liền la lên một tiếng đem mọi người bừng tỉnh, chính là liền tính là như vậy, ta còn là thấy vương phi phi hần phách đã ly thể, cho nên Tống đại tể kia sẽ mới có thể nói nàng không được! Chính là ta khi còn nhỏ gặp qua trong nhà lão nhân cấp đâm quý tiểu hài tử gọi hần khi, chính là hung hăng trừu tiểu hài tử gan bàn chân, lúc ấy ta một sốt ruột liền trừu nàng cái tát, không nghĩ tới giống nhau dùng được, lúc ấy liền đem vương phi bay khỏi thể không xa hần phách cấp trừu trở về"

"Nguyên lai là như thế này....." Tề kiến quốc lẩm bầm lâu lâu nói.

Tiếp theo hắn nhìn về phía trương yên thực nghiêm túc nói, "Người nói này đó trừ bỏ ta, người còn cùng người khác nói qua sao?"

Trương yên sửng sốt, rồi mới lắc đầu nói: "Không có, trừ bỏ cha mẹ ta cũng chỉ có người biết."

Tề kiến quốc trong lòng căng thẳng, "Vì cái gì nguyện ý nói cho ta?"

"Không biết, chính là cảm thấy có thể nói cho người....." Trương yên mặt đỏ nói.

Tề kiến quốc nghiêm mặt nói: "Trương yên, người nhớ kỹ lời nói của ta, người nói những việc này nhi, sau này từ nay về sau không thể lại đối

mặt khác người ta nói, người biết sao? Nếu lại có cùng loại sự tình phát sinh, người đừng sợ, liền trực tiếp tới tìm ta là đến nơi!"

Trương yên vành mắt có chút đỏ lên gật gật đầu, nàng nước mắt ở mắt xoay ba vòng cũng không rơi xuống, nàng biết chính mình cùng tề kiến quốc có chỉ thuộc về bọn họ chi gian bí mật, bọn họ quan hệ cũng từ ngày đó bắt đầu có vi diệu biến hóa.

Từ nam nữ thanh niên trí thức đổi ký túc xá sau, không còn có phát sinh ngày đó buổi tối sự tình, mà vương phi phi thân thể cũng chậm rãi hảo lên.

Vụ xuân kết thúc sau này, đại gia ghênh đón ít có nhẹ nhàng thời gian, đặc biệt là nam thanh niên trí thức, người một nhàn liễn ái gây chuyện, không phải lên núi đào điều, chính là hạ hà trảo cá, làm đội trưởng vương cường mỗi ngày đau đầu không thôi.

Chiều hôm nay, mấy cái nữ thanh niên trí thức ở bờ sông giặt quần áo, nam thanh niên trí thức bên trong số tuổi nhỏ nhất Triệu dũng cũng tới xem náo nhiệt, bỗng nhiên tất cả mọi người đều nhìn đến bờ sông trong bụi cỏ vừa động, mắt sắc người liếc mắt một cái liền nhìn đến là một con thỏ hoang!

Nữ thanh niên trí thức không dám đi bắt được con thỏ, Triệu dũng liền không quan tâm đuổi theo qua đi.....

Đang ở giặt quần áo trương yên giương mắt nhìn lại, đột nhiên sắc mặt biến đổi, "Không cần đuổi theo! Kia không phải con thỏ! Triệu dũng mau trở lại!"

Cái khác nữ thanh niên trí thức đầu làm nàng đừng kêu, Triệu dũng đã sớm truy xa, lại nói tất cả mọi người đều thấy, chính là một con thỏ hoang!

Ai ngờ trương yên lại ném xuống trong tay quần áo xoay người liền hướng ký túc xá chạy, tất cả mọi người đều phi thường kỳ quái nhìn nàng, buổi lúc luôn luôn ổn trọng trương yên hôm nay là xảy ra chuyện gì, như thế khác thường?

Trương yên thở hển hển chạy tới nam thanh niên trí thức ký túc xá, tề kiến quốc đang cùng bên trong cùng to con bẻ thủ đoạn đầu! Đột nhiên nhìn đến trương yên vẻ mặt nôn nóng đứng ở ngoài cửa, tưởng tiến lại không dám tiến, khẳng định là có cái gì sự tình.

"Đến đến đến, ta nhận thua, các người tiếp tục a!" Tề kiến quốc cười buông ra người cao to thủ đoạn.

To con còn không có trước tận hứng, vội vàng kéo hẳn nói: "Ai! Lớp trưởng, người thắng đã muốn đi, nhiều không kính a?"

Kết quả Lưu Đào thọc thọc to con nói: "Có điểm nhân lực hành sao? Không thấy được bên ngoài có người tìm lớp trưởng sao?"

Mọi người tức khắc hạt ần ào lên, tề kiến quốc đến không sao cả, nhưng vẫn là có chút mặt đỏ mặt đi ra, "Sao? Xem người cấp thành như vậy nhi, ra cái gì sự?"

Trương yên vừa thấy tề kiến quốc ra tới, liền một phen lôi kéo hẳn hướng sông nhỏ biên đi, vừa đi vừa nói chuyện: "Triệu dũng hẳn đuổi theo con thỏ đi, ta không cho hẳn đi, chính là hẳn không nghe, người mau lại đem hẳn tìm trở về, buổi tối liền tới không kịp!"

Tề kiến quốc biểu tình một đốn, "Cái gì ý tứ? Truy cái con thỏ cũng không gì nguy hiểm a?" Tuy rằng hẳn ngoài miệng là như thế nói, chính là dưới chân cũng không dừng lại xuống dưới.

Trương yên sắc mặt khó coi nói: "Kia căn không phải cái gì con thỏ, chính là một cái tìm thể thân thủy quý!"

Tề kiến quốc nghe xong trong lòng cũng có chút phát mao: "Người lại thấy?"

Trương yên gật gật đầu, "Ta xem rành mạch, chính là ta kêu không trở về Triệu dũng, khác thanh niên trí thức cũng không tin kia không phải con thỏ!"

Tề kiến quốc trong lòng cũng có chút thấp thỏm, nói thật hẳn cũng không tin tưởng có quý, chính là không biết vì cái gì, hẳn nguyện ý tin tưởng trương yên.

Chờ đến bọn họ đi vào bờ sông khi, nữ thanh niên trí thức nhóm còn ở tây quần áo, tề kiến quốc tiến lên liền hỏi: "Triệu dũng đã trở lại sao?"

Mấy cái nữ thanh niên trí thức lúc đầu nói: "Không a, chúng ta cũng buồn bức đâu? Đuổi không kịp liền trở về bãi, đi như thế nửa ngày!"

Tề kiến quốc vừa nghe muốn chuyện xấu, đối nữ thanh niên trí thức lớp trưởng Triệu diễm nói: "Người mau đi nam thanh niên trí thức trong ký túc xá, làm cho bọn họ mọi người tới bờ sông tìm ta, khả năng muốn xảy ra chuyện!" Nói xong liền lôi kéo trương yên hướng Triệu dũng truy con thỏ phương hướng đuổi theo.....

Triệu dũng nhìn đến con thỏ liền ở phía trước, chính là hẳn đi phía trước chạy, con thỏ cũng chạy, hẳn chạy đã mệt, con thỏ thế nhưng chờ hẳn, cứ như vậy hẳn cũng không biết đuổi theo ra rất xa, đột nhiên một chân đạp không rớt đến một cái bọt nước tử.

Theo lý thuyết, Triệu dũng nhà hẳn là ở bờ biển, rớt đến một cái bọt nước tử khẳng định yên không hẳn, chính là liền hẳn tưởng du lên bờ khi, đột nhiên cảm giác dưới chân bị cái gì đồ vật cuốn lấy, hẳn trên người không mang lưới hái, dùng chân dùng sức dặng cũng dặng không khai, hẳn thân đi sờ, cảm giác là một đoàn một đoàn đồ vật, theo mấy thứ này xuống chút nữa sờ soạng, đột nhiên, Triệu dũng sờ đến một con nhân thủ gắt gao túm hẳn ống quần.....

Sở hữu nam thanh niên trí thức ở bờ sông tập hợp sau, ở tề kiến quốc dẫn dắt hạ ước chừng tìm một cái tiêu giờ cũng không có tìm được Triệu dũng thân ảnh, thiên nhãn xem liền phải đen, nữ thanh niên trí thức lớp trưởng Triệu diễm đành phải chạy nhanh thông tri đội trưởng vương cường.

Vương cường lại là cảnh lão nhân cùng nhau tới, hẳn đến hiện trường vừa thấy, tức khắc trong lòng nổi trận lôi đình, này đàn hùng hài tử liền

không có một ngày làm hấn bớt lo.

Buổi tối 10 điểm, trong rừng sáng lên vô số căn cây đuốc, thanh niên trí thức cùng các thôn dân toàn thể đều xuất động tới tìm kiếm buổi chiều truy con thỏ mất tích Triệu dũng, chính là vẫn luôn sống không thấy người chết không thấy thi!

Vì sợ không quen thuộc địa hình thanh niên trí thức nhóm cũng đi lạc, vương cường liền đem thanh niên trí thức nhóm hai người chia làm một tiểu tổ, 3 tiểu tổ lại là một đại tổ, như vậy chia làm mấy cái 6 người tổ cùng nhau ở trong rừng cây tìm người.

Tề kiến quốc cùng trương yên tự động hợp thành một tiểu tổ, bởi vì cũng là bọn họ trước hết phát hiện Triệu dũng không thấy.

Tề kiến quốc sắc mặt trầm trọng nói: "Trương yên, người cảm thấy Triệu dũng có thể chạy đi nơi đâu?"

Trương yên nhìn thoáng qua đen như mực rừng cây, thở dài nói: "Ta cũng nói không tốt, chúng ta chính là ở hướng hấn chạy tới phương hướng tìm, chính là đều tìm ra như thế xa còn không có tìm được hấn, chỉ sợ liền..... Dữ nhiều lành ít."

Tề kiến quốc trong lòng cũng là một trận khó chịu, bởi vì Triệu dũng là bọn họ giữa tuổi nhỏ nhất, hấn ngày thường không thiếu nhiều chiếu cỡ một ít, chính là không nghĩ tới vẫn là đã xảy ra chuyện.

Trương yên kỳ thật vẫn luôn đều thực sợ hãi, còn hảo nàng bên người đi theo tề kiến quốc, tuy rằng bọn họ trong tay cây đuốc đã đem trong rừng chiếu sáng choang, chính là nàng vẫn là có thể cảm giác được một cỗ âm lãnh hơi thở ở trong rừng vờn quanh.

Thứ 42 Cái Chuyện Xưa Tam Sinh Tam Thế (Chín)

Vẫn luôn nhìn chăm chú trong rừng cây trương yên đột nhiên ở hai cái nam thanh niên trí thức sau lưng thấy được một hình bóng quen thuộc,

Triệu dũng! Chỉ là lúc này hần hơi hơi cúi đầu, sắc mặt cũng thực tái nhợt, trên người tất cả đều nước bùn cùng thủy thảo.

Tề kiến quốc cảm giác được bên người trương yên thân mình rõ ràng chấn động, "Xảy ra chuyện gì?"

Trương yên xanh cả mặt nói, "Kiến quốc, người hỏi một chút lão cảnh thúc, này phiến trong rừng nơi nào có đầu là bùn bọt nước tử!"

Tề kiến quốc cũng là lẳng, chính là hần vẫn là một lát cũng không nhiều chậm trễ chạy tới lão cảnh thúc bên kia, "Đội trưởng, lão cảnh thúc, các người có biết hay không này phụ cận có hay không tất cả đều là bùn bọt nước tử!"

Lão cảnh thúc vừa nghe, liền chụp hạ đầu nói, "Ai nha! Ta như thế nào đem cái kia bọt nước tử cấp đã quên!" Nói xong xoay người liền hướng phía tây chạy, đại gia cũng đều theo đi lên.

Không trong chốc lát, trước mắt liền xuất hiện một mảnh như là đầm lầy giống nhau đại thủy phao tử! Này phiến bọt nước tử thượng còn bay một tầng nhàn nhạt khói nhẹ, nhìn qua quý khí dày đặc, vài cái nữ thanh niên trí thức đều dọa không được, chính là chân chính nhất sợ hãi muốn thuộc trương yên!

Bởi vì người khác nhìn không thấy đò vật, nàng có thể thấy.....

Lúc này trương yên thân mình run càng thêm lợi hại, tề kiến quốc biết nàng khẳng định lại thấy được cái gì, liền gắt gao cầm tay nàng nói: "Đừng sợ, có ta ở đây đâu."

Một cỗ dòng nước ấm từ tề kiến quốc cặp kia hữu lực bàn tay to thượng truyền đến, vẫn luôn chảy tới trương yên trong lòng, nàng lập tức liền cảm giác được không có như vậy sợ hãi.

Trương yên lại một lần lấy hết can đảm hướng bọt nước tử nhìn lại, liền thấy biến mất Triệu dũng đang ở bọt nước tử Tây Bắc giác một chỗ lầy lội đứng, hần tay vẫn luôn chỉ vào kia phiến lầy lội phía dưới.

Trương yên mọi nơi nhìn nhìn sẽ nhỏ giọng đối t ề kiến quốc nói: "Li ền ở Tây Bắc giác kia phiến bùn."

T ề kiến quốc nghe sau c ần cây đuốc cẩn thận hướng Tây Bắc giác một chiếu, thỉnh linh nhìn đến bùn thế nhưng có một con màu xanh biếc giải phóng giày nhựa!

"Các người xem, hình như là Triệu dũng giải phóng giày!" Một cái mắt sắc nữ thanh niên trí thức cái thứ nhất hô ra tới.

Đội trưởng vương cường trong lòng tức khắc tr ầm xuống, xem ra sự tình đang ở hướng nhất hư kết quả phát triển.

Mấy cái tráng tiêu tử một chút khởi thủy, vô dụng thượng nửa giờ li ền đem Triệu dũng tìm được r ồi, chỉ là người đã sớm tắt thở thật lâu.....

Triệu dũng thi thể vớt đi lên khi, toàn thân trên dưới đều là nước bùn, hẳn một chân bị bọt nước tử khô đặng gắt gao cuốn lấy.

Mấy cái cùng hẳn ngày thường muốn tốt nam thanh niên trí thức biểu tình ngưng trọng, bọn họ như thế nào cũng có thể không tin, biết bơi tốt nhất tiêu Triệu dũng thế nhưng có thể chết đuối tại đây sao một cái bọt nước tử, này cùng này đại dương mệnh mông biển rộng so sánh với, chính là cái tiêu vũng bùn a!

Đại gia tâm tình đều thực tr ầm trọng, ban ngày còn ở bên nhau vừa nói vừa cười, không nghĩ tới buổi tối người li ền không có, lão cảnh đều nhìn thoáng qua Triệu dũng thi thể cũng là liên tục lắc đầu, vương đội trưởng sắc mặt cũng phi thường khó coi, hẳn trong lòng quá khó tiếp thu r ồi, nhân gia đem hảo hảo hài tử giao cho hẳn trong tay, kết quả không minh bạch li ền cấp chết đuối! Này nhưng làm hẳn như thế nào cùng thượng cấp công đạo a!

Triệu dũng thi thể bị mọi người nâng trở v ề thành đi, loại tình huống này chỉ có đem di thể táng ở bản địa, nói cách khác cái này phía nam hài tử rốt cuộc không thể quay v ề quê quán.

Ngày hôm sau toàn thể thanh niên trí thức vì Triệu dũng tổ chức một cái đơn giản lại rất trang nghiêm lễ tang, sở hữu thanh niên trí thức đều khổ sở khóc, bởi vì bọn họ ở Triệu dũng trên người thấy được chính mình bóng dáng, hiện thực chính là như thế tàn khốc, nơi này mỗi người đều có khả năng hội trưởng miên tại đây, tuy nói nơi chốn thanh sơn chôn trung cốt, chính là tưởng tượng đến Triệu dũng rồi cuộc không thể quay về gia, trong lòng chua xót liền khó với nói nên lời.

Lão cảnh đầu càng là một ngụm tiếp một ngụm hút thuốc lá sợi, hần nhìn nhìn vương cường nhỏ giọng nói, "Cường tử, ai..... Kỳ thật việc này bọn có thể tránh cho, chính là hiện tại ai cũng không dám nói cái gì đầu trâu mặt ngựa chuyện này, người nói đùa nhỏ này chết oan nào!"

Vương cường cũng thở dài nói: "Được rồi, sau này chúng ta nhiều chú ý bọn họ điếm nhi, có chút lời nói người nhưng đừng nói bừa, biết sao! Người bởi vì việc này ăn dưa lâu còn thiếu sao?"

Lão cảnh đầu cũng chỉ hảo liên tục thở dài, một ngụm tiếp một ngụm hết sức trừu thuốc lá sợi.....

Trương yên hai ngày này cảm xúc không cao, nàng vẫn luôn đầu bởi vì chính mình không có gọi lại Triệu dũng mà trong lòng áy náy, tề kiến quốc cũng khuyên nàng vài lần, người thường nói sinh tử từ mệnh, phú quý ở thiên, đây là hần mệnh, người khác muốn ngăn cũng ngăn không được a!

Năm nay bắp mọc khả quan, tiến 7 nguyệt, đại gia liền ăn thượng ngọt ngào dính bắp, "Các người phát hiện không có, chính mình loại lương thực chính là ăn ngon!" Vương phi phi một bên ăn bắp một bên nói.

"Lao động nhất quang vinh bá!" Lốp trưởng Triệu điếm phụ họa đến.

Trương yên cũng cầm lấy một cây bắp cắn một ngụm nói: "Đáng tiếc nơi này thời kì không có sương muối quá ngắn, bắp rất khó trường đến thành thực kỳ, ta xem chúng ta sang năm khẳng định sẽ đổi lại giống loài thực!"

Đại gia ngấm lại cũng là, nếu nhà cái không thành thực liền thành không được lương thực, như vậy bọn họ sở hữu lao động cũng liền uổng phí.

Lúc này trương yên đột nhiên nghe được ngoài cửa có người kêu chính mình, nàng đi ra ngoài vừa thấy, nguyên lai là tề kiến quốc, "Các người ở trong phòng ăn vụng cái gì ăn ngon đâu?" Tề kiến quốc nói giỡn nói.

Trương yên mặt có chút ửng đỏ, "Cái gì ăn vụng như thế khó nghe, chẳng lẽ các người nam thanh niên trí thức không phân đến thanh bấp ăn sao?"

Tề kiến quốc cười ngây ngô hai tiếng, rồi mới liền từ sau lưng lấy ra tới cái hộp cơm đưa cho trương yên, nàng tiếp nhận tới vừa thấy thế nhưng là tràn đầy một hộp cơm "Đốc tư" (chính là blueberry).

"Nha! Như thế nhiều, người đi thải?" Trương yên vẻ mặt kinh hãi nói.

Tề kiến quốc gật gật đầu nói: "Nghe Đông Bắc đồng hương giảng, thứ này ở Đông Bắc chỉ có cái này mùa có thể ăn đến, đặc biệt ăn ngon! Phía dưới ta còn cho người phở tăng hạt cát đường."

Trương yên hướng tới tề kiến quốc ngọt ngào cười nói: "Đi, chúng ta qua bên kia rừng cây nhỏ ăn đi, chúng ta bên này chính là lang nhều thịt thiếu a!" Kỳ thật trương yên biết thứ này không hảo thải, một đám tiểu viên, tay kính nhi đại điểm liền sẽ bóp nát, cho nên tề kiến quốc này một hộp cơm cũng không biết hái bao lâu, xem hắn vẻ mặt hãn, chính mình khẳng định một ngụm cũng không cố thượng ăn liền cho nàng lấy tới.

Hai người ở rừng cây nhỏ vừa nói vừa cười ăn đốc tư vẫn luôn ng ẩ vào trời tối, này một hộp đốc tư là bọn họ hai người sinh thời ăn qua mỹ vị nhất sơn trân.

Đông Bắc thời tiết tiến 9 nguyệt liền bắt đầu lạnh, thanh niên trí thức trong ký túc xá đầu dăng lên địa hỏa long, này cũng ý nghĩa bọn họ sở hữu thanh niên trí thức lại qua không bao lâu liền phải lại lần nữa hướng nguyên thủy rừng rậm xuất phát, bởi vì đốn củi kỳ cũng sắp bắt đầu rồi.

Bởi vì là năm thứ hai lên núi, thanh niên trí thức nhóm đầu so năm trước phải bị nghiệm phong phú nhiều, tuy rằng ngẫu nhiên cũng có tổn thương do giá rét tình huống, chính là cũng muốn so năm trước hai mắt một sờ soạng mạnh hơn quá nhiều.

Siêu cường lao động chân tay làm thật nhiều thanh niên trí thức đầu nhiều ít có chút bệnh cũ, tỷ như trương yên, nàng từ nhỏ sợ sẽ ăn lạnh cơm, ăn một lần chuẩn dạ dày đau, kết quả hiện tại đâu chỉ là lạnh cơm, quả thực chính là đông lạnh cơm!

Bất quá cũng may tề kiến quốc giúp nàng suy nghĩ một cái chủ ý, chính là đem cùng ngày bột ngô bánh bột ngô dùng bố bao hảo, tất cả đầu bên người dán ở chính mình lưng quần thượng, lúc này mỗi người xuyên đầu là là hoàng áo bông hoàng quần bông, hơn nữa trương yên ăn cũng ít, có hai là đủ rồi, như vậy là có thể bảo đảm nàng ở ăn thời điểm là mềm nhiệt.

Thứ 42 Cái Chuyện Xưa Tam Sinh Tam Thế (Mười)

Siêu cường độ lao động chân tay làm thanh niên trí thức nhóm đầu cảm giác được thực mỗi mệt, có đôi khi cảm giác chính là ngủ thượng một đêm cũng nghỉ bất quá tới, chính là bọn họ nội tâm lại rất phong phú, người với người chỉ cảm tình cũng càng thêm thâm hậu.

Trương yên cùng tề kiến quốc chỉ gian cái loại này mạc danh quen thuộc cảm cũng càng thêm mãnh liệt, chính là ngay lúc đó bọn họ cũng không có ý thức được loại cảm giác này trừ bỏ tình yêu ở ngoài còn có mặt khác nguyên nhân.

Người càng ở gian khổ hoàn cảnh hạ, hạnh phúc cảm tới liền càng dễ dàng, chẳng sợ chỉ là yêu nhau hai người có thể nhìn nhau cười.

Rốt cuộc, thật dài đến cuối kỳ kết thúc, sở hữu thanh niên trí thức lại về tới nơi dừng chân, ngủ thượng nhiệt nóng hầm hập giường sưởi.

Buổi tối, trong đội thu được rất nhiều thanh niên trí thức trong nhà gửi thư, mọi người xem sau đầu cảm xúc không cao, thật nhiều người trường

như thế phần lớn là lần đầu tiên rời nhà tới như thế xa địa phương, đi đâu kiện lại như thế gian khổ.

Tên kiến quốc xem đại gia cảm xúc không cao, liền chủ động cho đại gia giảng chê cười, đậu bọn họ vui vẻ, rốt cuộc đầu tới gần một năm, cũng không xem như tân nhân, nhớ nhà cảm xúc chính mình khắc phục khắc phục liền đi qua.

Tiến 5 nguyệt, thời tiết bắt đầu khô nóng lên, hôm nay vụ xuân gieo chính là khoai tây, cho nên hiện tại thanh niên trí thức nhóm cũng đầu thực nhẹ nhàng, bọn họ có thể ở cái này nguyệt hưởng thụ đến khó được hảo thời gian.....

Chính là một hũ đáng sợ tai nạn lại làm sở hữu thanh niên trí thức trước tiên kết thúc bọn họ thích ý thời gian.

Núi Đại Hưng An mùa xuân khí hậu khô ráo, đặc biệt dễ dàng phát sinh núi rừng hoả hoạn, một hũ sấm chớp mưa bão quá sau, ly thanh niên trí thức nơi dừng chân không xa một chỗ trên núi, cây cối bị thiên lôi đánh châm, dẫn phát rừng rậm lửa lớn.

Vương cường đại đội là trước hết nhận được lên núi phác họa mệnh lệnh, sở hữu thanh niên trí thức đầu chờ xuất phát, chỉ cần đội trưởng một tiếng hiệu lệnh, "Mọi người xuất phát!"

Bởi vì này đó thanh niên phần lớn đầu khuyết thiếu dã ngoại cứu hoả kinh nghiệm, vương cường ở xuất phát trước lần nữa dặn dò đại gia phải chú ý an toàn, bởi vì không có chuyên nghiệp phác họa công cụ, đại gia trong tay lấy phần lớn đầu là tự chế giản dị phác họa công cụ.

Mệnh lệnh lại hạ đạt phi thường sốt ruột, làm một cái lại một thanh niên sinh mệnh cứ như vậy lao tới đám cháy.

Mọi người viên bị vương cường chia làm hai tổ, một tổ phụ trách dập tắt minh hỏa, mà một khác tổ tắc phụ trách chém đào phòng cháy cách ly mang.

Chính là khô ráo cây cối hơn nữa sáu bảy cấp gió to, hỏa mượng phong thế, đang dùng mắt thường có thể nhìn đến tốc độ hướng thanh niên trí thức nơi dừng chân chạy dài, nơi đó có bọn họ tận gieo giống thu hoạch cùng một mùa đông sở chặt cây viên mộc, đây là đều là tập bản tài sản, vì giữ được quốc gia cùng nhân dân tài sản, vương cường hạ lệnh đem phòng cháy cách ly mang lại thêm khoan 5 mẽ.

Rốt cuộc, trận lửa lớn ở mọi người nỗ lực hạ bị tạm thời dập tắt, tất cả mọi người đều mệt ngã xuống trên mặt đất, bọn họ bất chấp đôi tay bị ngọn lửa nung ra bọt nước, cũng bất chấp bụng đói kêu vang bụng, một đám đều nặng nề đi ngủ, có thậm chí miệng còn nhai lương khô liền ngủ r ã.

Trương yên bởi vì không có phác hỏa kinh nghiệm, trên tay bị nung ra rất nhiều bọt nước, t ê kiến quốc đau lòng vì nàng cẩn thận băng bó, trương yên nhìn thoáng qua cùng chính mình giống nhau mỗi mệt hẳn nói, "Ta không có việc gì, người cũng trước ngủ một h ấ đi!"

T ê kiến quốc lắc đầu, "Ta không có việc gì, người trước tiên ngủ đi, tay ta giúp người chậm rãi bao hảo, một h ấ nói không chừng còn có tình hình hoả hoạn đâu!"

Trương yên nhìn thoáng qua biến thành đất khô cằn rừng rậm, đột nhiên, trước mắt hết thấy giống như giống như đã từng quen biết, tình cảnh này ở nơi nào gặp qua đâu? Nàng dùng sức nghĩ, giống như nếu không nghĩ lên liền sẽ phát sinh cái gì đại sự giống nhau.....

T ê kiến quốc phát hiện trương yên biểu tình không đúng, quan tâm hỏi: "Xảy ra chuyện gì, có phải hay không nào không thoải mái?"

Trương yên đầy mặt lo âu nói: "Kiến quốc, ta đột nhiên trong lòng thực hoảng thực sợ hãi, loại cảm giác này ta trước nay từng có!"

Nhưng t ê kiến quốc lại cười cười, an ủi nàng nói: "Không sợ, có thể là bởi vì người trước nay chưa thấy qua thiên nhiên như thế đáng sợ thiên tai đi, không có việc gì, ta có ở đâu!"

Chính là trương yên trong lòng lại không có một chút an tâm, nàng biết khẳng định muốn phát sinh cái gì nàng vô pháp thay đổi đại sự.....

Tề kiến quốc này tổ thanh niên trí thức nghỉ ngơi quá sau, còn muốn đi phía trước đám cháy kiểm tra có hay không còn không có tắt ám hỏa, đột nhiên trong rừng quất lên một trận sóng nhiệt, một chỗ không có hoàn toàn dập tắt ngọn lửa lại tro tàn lại cháy.

Tề kiến quốc tiêu tổ lập tức tiến lên chuẩn bị dập tắt, chính là không biết vì cái gì, phong càng quất càng lớn, vừa rồi tiểu ngọn lửa một chút liền thoán nổi lên mấy chục trượng cao, lại một lần bậc lửa bên cạnh vừa mới dập tắt tán cây.

Hỏa mượn phong thế, càng thoán càng cao, từng đợt sóng nhiệt hướng bọn họ đánh úp lại, mấy Baidu cực nóng, người căn bản là vô pháp tới gần mãi lửa, đại gia chỉ có thể tạm thời rút lui, ai ngờ bọn họ xoay người chuẩn bị rút lui khi lại phát hiện, bọn họ sau lưng rừng cây không biết cái gì thời điểm cũng bị bắn đến mặt trên hoả tinh tử cấp dẫn đốt!

Tề kiến quốc còn tính bình tĩnh, hẳn nhìn đến Tây Bắc giác có một chỗ không có minh hỏa, khiến cho mọi người mau hướng chạy đi đâu, không thể vây ở đám cháy, bằng không sắc cũng cấp sắc đã chết!

Chính là người tốc độ không có hỏa mau, đương đại đa số người từ cái kia Tây Bắc giác chạy ra sau, tề kiến quốc liền phát hiện toàn bộ bốn phía biến thành biển lửa! Mà chính mình cùng trương yên lại bị vây ở trong đó.

Hẳn nhìn thoáng qua trương yên, đem tâm một hoành, bỏ đi chính mình áo trên bao ở trương yên hai đầu bờ ruộng thượng, rồi mới chỉ vào một chỗ ngọn lửa không tính đại địa phương đối nàng nói: "Trương yên, thấy nơi đó sao, chạy! Mau từ nơi đó hướng ra chạy!"

Chính là trương yên lại không nhúc nhích địa phương, tề kiến quốc sốt ruột hô to, "Trương yên! Chạy mau a!"

Trương yên thông thả chậm tháo xuống trên đầu quần áo, cho đã mắt nước mắt nhìn tề kiến quốc nói: "Ta nhớ ra rồi, Thiệu đông ca, ta là tiêu

mạn! Ta nhớ ra rồi....."

Tề kiến quốc nghe xong trương yên nói, đột nhiên cảm giác đầu đau muốn nứt ra, một ít đoạn ngắn không ngừng xuất hiện ở chính mình trong đầu.....

Đó là chính mình cùng trương yên đoạn ngắn, chỉ là thời gian không đúng, bọn họ trên người quần áo nhìn qua hình như là trước giải phóng ăn mặc, đúng rồi! Hắn nhớ tới chính mình lúc ấy là ai, hắn là vương Thiệu đông! Một cái vì cách mạng hiến thân nhiệt huyết thanh niên.

Hắn có chút mê mang trước mắt người, nhẹ nhàng kêu ra kia hai chữ, "Tiểu mạn....."

Hai người ở biển lửa gắt gao ôm nhau, "Tiểu mạn, chúng ta có phải hay không ra không được?"

Trương yên thân mình chấn động, nhẹ nhàng gật gật đầu, "Ta ở Tam Sinh Thạch thượng nhìn đến chúng ta này một đời còn sẽ quen biết yêu nhau, chỉ là vẫn như cũ không có hảo kết quả, ta có thể nhìn đến quý cũng là vì ta chỉ uống lên một cái miệng nhỏ canh Mạnh bà, ta không nghĩ đã quên người, còn là đã quên!"

Tề kiến quốc cười nhẹ vỗ vênàng tóc nói: "Không quan trọng, lúc này ta cũng không uống, chúng ta ai cũng sẽ không quên ai!"

Chờ đến tới rồi chi viện binh đoàn trạm sĩ tìm được bọn họ hai người khi, bọn họ đã sớm ôm nhau mà chết, thi thể hóa thành một khối than cốc, căn bản vô pháp tách ra, nhất đội trưởng vương cường đành phải đem hai người hợp táng ở bên nhau, bởi vì tất cả mọi người xem ra, đây là một đôi sinh tử người yêu.....

Hai người hôn phách lại một lần đi vào cầu Nại Hà trước, tề kiến quốc cười kéo trương yên tay nói: "Lần này ta bảo đảm sẽ không quên người!"

Trương yên ha hả cười, "Ta đây bộ dáng nếu là thay đổi đâu?"

"Ta đây cũng có thể liếc mắt một cái nhận ra người, tựa như phía trước ta tuy rằng không có nhận ra người, chính là vẫn là đối với người nhất kiến chung tình!"

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Bảo Mẫu (Một)

Một cái trời trong nắng ấm buổi chiều, Đường Tịnh đối diện ngồi một vị tóc xám trắng, ánh mắt sắc bén lão giả, là hẳn là Đường Tịnh công tác này phỏng vấn quan -- ngôn thúc.

Hắn hôm nay ăn mặc một thân ngắn gọn kiểu áo Tôn Trung Sơn, dáng người không có bởi vì năm tháng lễ rửa tội mà biến biến dạng, nói vậy tuổi trẻ thời điểm khẳng định một vị tiêu chuẩn mỹ nam tử.

"Đường tiểu thư, đây là hiệp ước, người nhìn kỹ một chút bên trong chi tiết bộ phận, nếu có cái gì nghi vấn hiện tại liền có thể hỏi ta, ta ở cái này gia tộc công tác 45 năm, đối với người nghi vấn ta nhất định biết gì nói hết." Ngôn thúc nói thực khách khí cũng thực phía chính phủ.

Đường Tịnh gật gật đầu, cẩn lấy hợp đồng cẩn thận đọc lên, hôm nay nàng đi vào nơi này không phải tới phỏng vấn cái gì công ty bạch lĩnh, càng không phải phỏng vấn cái gì xí nghiệp cao quản, mà gần là Hoắc thị tập đoàn tài chính lão bản hoắc cẩn nữ nhi tư nhân bảo mẫu.

Ngôn thúc xem Đường Tịnh nghiêm túc đọc hợp đồng, hẳn mở miệng nói: "Công tác này ưu điểm chính là tiền lương cao, đãi ngộ hảo, khuyết điểm chính là không có chính mình tự do thời gian, trừ xin nghỉ ở ngoài thời gian đều là công tác thời gian."

Đường Tịnh cẩn thận nghe ngôn thúc mỗi một câu, nghĩ thầm lão gia hỏa này có thể ở Hoắc thị công tác hơn bốn mươi năm, tuyệt đối không phải là cái đơn giản nhân vật, nàng sau này nhất định phải tiêu tâm cùng hắn ở chung.

Lúc này nàng nhìn đến trên hợp đồng lương tháng, tức khắc lấp bắp kinh hãi, một cái bảo mẫu tiền lương thế nhưng xa xa cao hơn chính mình phía trước ở công ty ngồi văn phòng thu vào!

"Ngôn thúc, ngài ở chỗ này công tác như thế nhiều năm, sau này ta ở công tác trung có cái gì làm không hảo không đúng địa phương thỉnh ngài nhiều hơn chỉ điểm cùng phê bình, ta sẽ khiêm tốn tiếp thu cùng sửa lại." Đường Tịnh thành khẩn nói.

Ngôn thúc gật gật đầu, hấn đối trước mắt cái này tiêu cô nương biểu hiện còn tính vừa lòng, nhưng tưởng tượng đến phía trước phát sinh sự..... Liền lạnh lùng nói: "Ở chỗ này công tác người có một cái nhất định phải nhớ hảo, chính là làm tốt người nên làm công tác, không cần nhọc lòng công tác bên ngoài sự tình."

Đường Tịnh sửng sốt, nghĩ thầm: "Lão già này cái gì ý tứ? Cảnh cáo? Vẫn là nhắc nhở?"

Tiếp theo ngôn thúc liền lãnh Đường Tịnh đi tới tím toàn phòng, bên trong bãi đầy lớn lớn bé bé búp bê Tây Dương, làm Đường Tịnh hâm mộ không thôi, mà tím toàn bên cạnh phòng cho khách chính là Đường Tịnh phòng, như vậy an bài là vì làm nàng có thể càng tốt càng phương tiện chiếu cố tím toàn.

Trên hợp đồng có mang thêm tím toàn cá nhân tư liệu, hoặc tím toàn, hoặc thị tập đoàn tài chính chủ tịch hoặc căn con gái một, hôm nay 8 tuổi, 2 năm trước bởi vì một hồi ngoài ý muốn mà thất thanh, mãi cho đến hiện tại đầu không thể nói chuyện, đi nước Mỹ bệnh viện xem qua sau, chứng minh không phải thân thể nguyên nhân làm cho thất thanh, cũng chính là cái này 8 tuổi tiêu nha đầu trong lòng có bệnh tật, chính mình không chịu nói chuyện.

Hoặc gia này đóng biệt thự ở vào Đông Giang trên núi, ly nội thành lái xe muốn 40 phút xe trình, cái này địa phương hoàn cảnh phá lệ an tĩnh cùng tường hòa, hiện tại là đang lúc hoàng hôn, đúng là một ngày trung đẹp nhất thời gian.

Đường Tịnh phòng vừa lúc có một cái tiêu ban công, nàng đứng ở mặt trên nhìn trước mặt trời lặn, gió nhẹ thổi quét nàng làn da, có thể sinh hoạt ở dạng trong phòng hẳn là kiện cỡ nào hạnh phúc sự tình a.

Đột nhiên, biệt thự đại môn khai, một chiếc màu đen bảo mẫu xe khai tiến vào, Đường Tịnh nhìn thoáng qua thời gian, hẳn là tím toàn tan học về nhà thời gian, nàng bước nhanh ra khỏi phòng, đi xuống lầu nghênh đón nàng cái này công tác chủ yếu trung tâm nhân vật, lão bản 8 tuổi tiểu nữ nhi, hoắc tím toàn.

Mới vừa đi đến dưới lầu, Đường Tịnh liền nhìn đến ngôn thúc sớm lấy đứng ở cửa, một người mặc hồng nhạt tiểu áo gió nữ hải từ bảo mẫu trên xe đi xuống tới, Đường Tịnh tiến lên tiếp nhận nàng trong tay cặp sách, đối nàng hữu hảo mỉm cười.

"Tím toàn, đây là người tân bảo mẫu, người có thể kêu nàng Đường Tịnh tỷ tỷ, hôm nay bắt đầu nàng liền phụ trách người sinh hoạt cuộc sống hàng ngày." Ngôn thúc vẫn là một bộ nghiêm trang bộ dáng nói.

Tím toàn nghe xong hẳn nói liền quay đầu đối Đường Tịnh cười cười, rồi mới liền xoay người trở về phòng, lần đầu tiên tiếp xúc làm Đường Tịnh cảm giác được tím toàn là cái rất có lễ phép cũng thực thân thiện tiểu nữ hải, này liền chứng minh hoắc gia gia giáo cùng gia phong đều thực hảo.

Tại đây đóng biệt thự, sở hữu ẩm thực đều là từ ngôn thúc phụ trách, mà Đường Tịnh chỉ cần toàn tâm toàn ý chiếu cố hảo tím toàn là được.

Buổi tối ăn cơm khi, tím toàn biểu hiện thực vui vẻ, tuy rằng nàng bất hòa Đường Tịnh nói chuyện, chính là nhưng vẫn đối nàng cười ngâm ngâm, còn so ngày thường ăn nhiều nửa chén cơm.

Xem này một bàn đồ ăn, Đường Tịnh có chút bị kinh tới rồi, trước đừng nói này đó đồ ăn phẩm sang quý, liền chỉ cần nói như thế nhiều nói đồ ăn liền rất khó tưởng tượng gần chỉ là hai đại nhân cùng một cái hài tử bữa tối, quá nima xa xỉ.

"Ngôn thúc, hoắc tiên sinh ngày thường không trở lại ăn cơm sao?" Đường Tịnh cẩn thận hỏi ngôn thúc.

Ngôn thúc nhàn nhạt nói: "Hôm nay hẳn có xã giao cho nên không trở về, ngày thường không có việc gì thời điểm chính là sẽ trở về cùng tím toàn ăn một lần bữa tối."

Đường Tịnh "Nga....." Một tiếng, rồi mới liên tiếp theo ăn cơm, chầu này ăn thực không thú vị, trừ bỏ vẫn luôn cười ngâm ngâm tím toàn ở ngoài, không ai nhiều lời một câu, mà tím toàn còn sẽ không nói, cho nên tím toàn bữa tối cảm giác tử khí trầm trầm.

Cơm sau Đường Tịnh nhìn tím toàn làm bài tập, nàng lấy xảy ra chuyện trước chuẩn bị tốt tiện lợi dán nói, "Tím toàn, nếu người tưởng đối ta nói cái gì, liên viết ở này đó tiện lợi dán lên, như vậy hai ta cái câu thông lên liên rất phương tiện, được không?"

Tím toàn cầm lấy đủ mọi màu sắc tiện lợi dán, cười gật gật đầu, viết xong tác nghiệp sau, Đường Tịnh liên bắt đầu cho nàng đọc diễn cảm chuyện xưa thư, không một hồi nàng liên nặng nề đi ngủ.

Cấp tím toàn đắp chăn đàng hoàng sau, Đường Tịnh liên ra nàng phòng đi tới phòng khách, biệt thự phòng khách phi thường đại, quả thực giống như là một cái cao cấp thương vụ hội sở sảnh ngoài giống nhau đại, mặt đất cùng vách tường hết thảy đều là thiên nhiên đá cẩm thạch sở phô, trên đầu một cái cực đại đèn treo thủy tinh treo ở phòng khách cùng thang lầu chi gian.

Đường Tịnh nhìn thoáng qua bên ngoài bóng đêm, trừ bỏ biệt thự bên trong ánh đèn ở ngoài, bốn phía đều là đen nhánh một mảnh.

"Chi..... Chi....." Một trận kỳ quái thanh âm vang lên, Đường Tịnh giương mắt vừa thấy, thế nhưng là trên đầu đèn treo thủy tinh tại tả hữu lắc lư, xem Đường Tịnh hảo sinh kỳ quái, như thế công kênh đèn treo thủy tinh như thế nào sẽ bị gió thổi qua lại lắc lư đâu? Nói nữa, hiện tại biệt thự cửa sổ cùng môn đều đóng lại, căn không có gió thổi tiến vào a?

Đang ở nàng tưởng không rõ thời điểm, liên thấy biệt thự bên ngoài tư gia quốc lộ đèn đường chính từ xa đến gần một tràn một tràn đột sáng lên,

Đường Tịnh biết, đây là khẳng định là hoắc căn đã trở lại! Vì thế nàng vội đi tới trước cửa chuẩn bị nghênh đón.....

Chỉ thấy một chiếc màu đen a8 từ bên ngoài chậm rãi sử tiến vào, trên xe xuống dưới một người nam nhân, hắn đem trong tay công văn bao đưa cho tài xế, cũng cùng hắn nói nói mấy câu, rồi mới tản bộ hướng biệt thự đi tới.

Bên ngoài đèn đường tuy nhiều, chính là ánh sáng nhu hòa thả tối tăm, Đường Tịnh cũng không có thấy rõ hoắc căn tướng mạo, chỉ là có thể rõ ràng nhìn ra hắn thân bảo trì thực không tồi, hắn là trường kỳ tập thể hình kết quả, xem hắn một thân cốt may hợp thể âu phục, tuyệt đối chính là truyền thuyết trung "Mặc quần áo nhìn gầy, cởi quần áo lại có thịt" hình nam, hiện giờ nhiều kim nhân lại soái nam nhân đến là không nhiều lắm, Đường Tịnh thật muốn không rõ tím toàn mục mục vì cái gì muốn cùng hắn ly hôn.

Liên ở Đường Tịnh miên man suy nghĩ hết sức, hoắc căn gần hơn ở trước mắt.....

Chương 10 Cái Chuyện Xưa Bảo Mẫu (Nhị)

"Người hảo! Hoắc tiên sinh!" Đường Tịnh vội lễ phép cùng hắn chào hỏi.

Không nghĩ tới lại dọa hoắc căn nhảy dựng, đương hắn thấy rõ ràng Đường Tịnh trường giống khi, mặt bộ biểu tình mới nhiều ít nhu hòa một chút.

"Người chính là mới tới Đường Tịnh tiểu thư?" Hoắc thân ái hạ đánh giá trước mắt Đường Tịnh, nàng có thanh xuân dào dạt khuôn mặt, có lẽ là lần đầu gặp mặt khẩn trương làm nàng khuôn mặt thoát nhìn có chút ửng đỏ.

Đường Tịnh tim đập có chút mặc danh nhanh hơn, nàng gật gật đầu nói: "Người hảo hoắc tiên sinh, ta kêu Đường Tịnh, sau này thỉnh nhiều chiếu cố."

Hoắc cần nhìn nhìn tôi tám bốn phía, "Người vừa rồi chính là làm ta giết cả mình, người muốn như thế nào bây giờ thường ta?"

Đường Tịnh nghe sững sốt, mặt lập tức biến càng đỏ, "Thực xin lỗi, ta, ta không phải cố ý."

Hoắc cần chỉ là tưởng đậu đậu cái này thiệp thế không sinh nha đầu, xem nàng vẻ mặt nghiêm túc bộ dáng, chính mình trong lòng càng cảm thấy đến buồn cười, "Như vậy đi, người vì ta làm một phần bữa ăn khuya coi như bây giờ thường như thế nào?"

"Không thành vấn đề ta đây liền đi chuẩn bị....." Đường Tịnh có chút quần bách xoay người rời đi.

10 phút sau, Đường Tịnh bưng một phần chiên trứng chân giò hun khói sandwich xuất hiện ở hoắc cần thư phòng, nàng đem bữa ăn khuya đặt ở hoắc cần trên bàn, xem hẳn chính chuyên chú nhìn notebook công tác văn kiện.

Đường Tịnh nhìn thoáng qua trên tường đồng hồ treo tường, lập tức liền mau rạng sáng 2 điểm, hoắc cần thế nhưng còn không có tính toán đi ngủ ý tứ.

"Hoắc tiên sinh, ngài ăn xong bữa ăn khuya liền sớm một chút nghỉ ngơi đi, không có gì sự ta cũng đi trở về" Đường Tịnh không nghĩ quá rầy hẳn công tác, thức thời chuẩn bị rời đi.

Hoắc cần "Ân" thanh, tiếp theo lại đột nhiên nghĩ đến cái gì, đã kêu ở Đường Tịnh nói: "Người hôm nay cùng tím toàn ở chung như thế nào?"

Đường Tịnh nghĩ đến cái kia ngoan ngoãn tiểu nữ hài liền cười cười nói: "Nàng thực đáng yêu, cũng thực hảo ở chung, chúng ta hôm nay xem như trở thành bằng hữu."

Nghe thế câu nói hoắc cần sắc mặt biến đổi, nhưng ngay sau đó lại khôi phục như thường, "Hảo đi, vậy người sớm một chút trở về nghỉ ngơi."

Nhìn Đường Tịnh rời đi bóng dáng, hoắc căn vẫn luôn nghĩ nàng vừa rồi câu nói kia, "Chúng ta hôm nay thành bằng hữu." Cỡ nào quen thuộc một câu, năm đó nàng cũng đối chính mình như thế nói qua.

Đường Tịnh ra thư phòng, mới vừa quay người lại liền cảm giác một trận gió lạnh thổi hướng về phía chính mình, nàng cả người đánh rùng mình một cái, vội ôm chính mình hai tay nhìn về phía bốn phía, nơi nào tới phong a?

Đột nhiên, nàng nhìn đến hành lang cuối đứng một nữ nhân, ánh sáng thực ám, Đường Tịnh thấy không rõ nàng mặt, chính là nàng trên người lại ăn mặc cùng chính mình giống nhau như đúc quần áo.....

"Người là ai?" Đường Tịnh nhớ rõ ngôn thúc nói qua, này đồng biệt thự chỉ có bọn họ bốn người, không có mặt khác nhân viên công tác!

Nơi xa nữ nhân nhìn nàng một cái, rồi mới xoay người đi vào tím toàn phòng, Đường Tịnh trong lòng cả kinh, vội chạy tới quá đây ra tím toàn cửa phòng.

Chính là bên trong trừ bỏ ngủ say tím toàn liền không có người thứ hai, "Thật là kỳ quái....." Đường Tịnh biên lâm bẩm biên cẩn thận kiểm tra phòng mỗi một góc, đột nhiên, món đồ chơi trong phòng món đồ chơi khiến cho Đường Tịnh chú ý.

Tím toàn ngủ sau, chính mình rõ ràng thưởng thức cụ trong phòng món đồ chơi đều thu thật chỉnh tề, như thế nào hiện tại lại thành cái dạng này đâu? Chính mình nhớ lầm? Không có khả năng a?

Đường Tịnh trở lại chính mình phòng sau, vẫn luôn thật lâu không thể đi vào giấc ngủ, nàng luôn là cảm giác này đồng biệt thự có cái gì vấn đề, có lẽ là ít người nguyên nhân? Cho nên nàng luôn là cảm thấy nơi này có chút nói không nên lời quỷ dị.

Ngày hôm sau buổi sáng, Đường Tịnh khởi rất sớm, nàng đi vào phòng bếp giúp đỡ ngôn thúc chuẩn bị bữa sáng, "Ngôn thúc, này đồng biệt thự còn có mặt khác bảo mẫu sao?"

Ngôn thúc sừng sốt, "Cái gì ý tứ?"

Đường Tịnh liền đem đũa qua sự cùng ngôn thúc nói, ai ngờ hẳn nghe sắc mặt biến phi thường khó coi, "Căn nhà này có chút trống trải, buổi tối tốt nhất đũa ở trong phòng không cần ra tới loạn đi."

Đường Tịnh không quá nghe minh bạch ngôn thúc ý tứ, đành phải trước gật đầu nói "Tốt."

Lúc này hoắc căn từ bên ngoài chạy bộ trở về, cầm lấy trên bàn nước chanh một ngụm uống xong, rồi mới đối Đường Tịnh nói: "Tím toàn còn có bao nhiêu thời gian dài rời giường?"

Đường Tịnh nhìn thoáng qua thời gian nói: "Còn có 15 phút, muốn ta hiện tại kêu nàng rời giường sao?"

Hoắc căn xoa xoa tay nói: "Không cần, chúng ta ăn trước, không đợi nàng, một hồi nàng rời giường lại chính mình ăn cơm."

Đường Tịnh "Ân" thanh, liền mang sang tới ngôn thúc làm tốt bữa sáng, nàng phát hiện kỳ thật hoắc căn làm người thực khiêm tốn, không giống giống nhau kẻ có tiền như vậy vênh váo tự đắc, lớn lên soái, người lại có tiền, đây là nhiều ít nữ nhân lý tưởng lão công a!

Chính là cái này mộng Đường Tịnh lại sẽ không làm, bởi vì chính nàng biết cái gì là giai cấp trình tự, biết chính mình không cái kia thực lực đi không chế một cái như vậy lão công, hơn nữa nàng còn nghe nói, Hoắc thị gia tộc năm đó vì tránh sản nháo đặc biệt náo nhiệt, cuối cùng chính là cái này hoắc căn thắng lợi, mới có thể ngồi trên Hoắc thị tổng tài này đem ghé gập.

Cho nên ở Đường Tịnh trong mắt, sở hữu hào môn đầu là sâu như biển, đầu không ngoại lệ.

Bữa sáng quá sau, hoắc căn cùng tím toàn đầu rời đi biệt thự, đi học đi học, đi công ty đi công ty, mà Đường Tịnh tắc yêu cầu đem tím toàn phòng

quét tước một lần, tiếp theo tẩy rớt ngày hôm qua bọn họ hai cha con thì thay thế quần áo.

Chính là nàng mới vừa vừa đi tiến tím toàn phòng liền nhìn đến một cái màu xanh biếc tennis đột ngột xuất hiện trên mặt đất, Đường Tịnh đi qua đi nhặt lên, nghĩ này có lẽ là tím toàn vừa rồi chơi không có thu hảo, vì thế liền đặt ở nàng bày biện món đồ chơi trên mặt bàn, tiếp theo xoay người rời đi.

"Bang....." Liền ở Đường Tịnh xoay người thời điểm màu xanh biếc tennis rơi xuống đất, nàng quay đầu nhìn lại, mày nhăn lại, còn là lại một lần nhặt lên, đặt ở trên mặt bàn, nhiên dùng ngón tay chạm chạm, hảo hảo, sẽ không lẫn lộn a!

Nhưng là nàng mới vừa quay người lại, tennis lại một lần rơi xuống đất.....

Lần này Đường Tịnh cảm thấy có chút sợ hãi, nàng nhìn nhìn bốn phía, rất rất nhiều búp bê Tây Dương mắt đều thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm chính mình xem, loại cảm giác này một khi kích phát, tuyệt đối là làm người lông tơ dựng ngược.

Đường Tịnh hoang mang rối loạn từ trên lầu chạy xuống dưới, nàng cảm giác chính mình một phút đồng hồ cũng không nghĩ chờ ở cái này biệt thự, ngôn thúc? Đối! Tìm ngôn thúc đi.

Lúc này ngôn thúc đang ở bên ngoài hầu hạ yêu nhất những cái đó hoa hoa thảo thảo, liền nhìn đến Đường Tịnh sắc mặt xanh mét từ trong phòng chạy ra tới.

"Xảy ra chuyện gì? Như thế hoảng loạn?" Ngôn thúc nhíu mày nói.

"Ngôn, ngôn thúc, biệt thự sẽ không không sạch sẽ đi?" Đường Tịnh thở hổn hển nói.

Ngôn thúc nhìn nàng một cái, không lên tiếng, tiếp tục cho hầu hạ âu yếm hoa cỏ cắt chi tu xoa, căn bản không để ý tới Đường Tịnh nói.

Đường Tịnh không có biện pháp, nàng lại quay đầu lại nhút nhát sợ sệt nhìn thoáng qua biệt thự, "Ta cảm giác này trong phòng mặt luôn có người nhìn chăm chăm ta xem."

"Bang!" Ngôn thúc trong tay đại kéo rơi xuống đất, cuối cùng hắn đành phải thở dài nói, "Đường tiểu thư, chỉ cần người tại đây đóng biệt thự, tâm hồn thiện niệm, không có cái gì đồ vật có thể thương tổn người, người nghe hiểu sao? Ta phía trước cũng nói qua, căn nhà này quá lớn, có đôi khi khó tránh khỏi sẽ có chút kỳ quái động tĩnh, người nhìn đến coi như không thấy được hảo!"

Đường Tịnh cũng không ngốc, nàng có thể từ ngôn thúc lời nói nghe ra, này đóng biệt thự khẳng định không như vậy đơn giản, xem ra chính mình sau này làm việc khi nhất định phải cẩn thận một chút mới được a!

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Bảo Mẫu (Tam)

Buổi chiều Đường Tịnh tự cấp hoắc căn giặt quần áo khi, phát hiện ở hần cổ áo chỗ có một cái màu đỏ tươi dấu môi, xem này miệng hình tuyệt đối không phải cái phụ nữ nhà lành.

Quả nhiên, buổi tối dấu môi chủ nhân liền cùng hoắc căn cùng nhau trở về biệt thự.

Vương tuệ, hoắc căn hiện tại chính quy bạn gái, nàng phụ thân cùng hoắc căn phụ thân năm đó là bá kết huynh đệ, sau tới vương tuệ trong nhà bởi vì một ít nguyên nhân gặp biến cố, gia cảnh tự nhiên liền không có hoắc gia hảo.

Chính là hai nhà tình phân còn ở, tổ tiên người ở hoắc căn ly hôn sau liền vẫn luôn tác hợp hai người ở bên nhau, nhưng hoắc căn ngoài miệng đồng ý làm vương tuệ làm chính mình bạn gái, chính là lại liền nữa cường điệu mấy năm nay nội là sẽ không tái hôn.

Vương tuệ tiến gia môn liền lấy ra nữ chủ nhân khí thế, một hồi làm Đường Tịnh làm cái này, một hồi làm Đường Tịnh làm cái kia, hoắc căn tuy rằng chán ghét chính là ngoài miệng lại chưa nói cái gì.

Đường Tịnh bị nàng chi vôi đông vôi tây, cuối cùng vẫn là tím toàn tức giận quăng ngã một cái chén sứ, mới chấn trụ vương tuệ, bởi vì liền tính nàng lại bền cũng biết cái này sẽ không nói tiểu hài tử nàng không thể chọc, nếu không tất nhiên trở thành nàng gả tiến hoắc gia lớn nhất lực cản.

Cơm chiêu sau vương tuệ cũng không có phải đi ý tứ, hoắc cần nhưng thật ra không sao cả, liền làm nàng ở xuống dưới, này nhưng vôi hồng rồi Đường Tịnh, một hồi hạ nàng ăn bữa ăn khuya, một hồi lại muốn hạ nàng tắm rửa.

Rốt cuộc, tới rồi tím toàn buồn ngủ thời gian, nàng lôi kéo Đường Tịnh cũng không quay đầu lại rời đi, hoắc cần nhìn xem chính mình nữ nhi, thật là nhỏ mà lanh, bất đắc dĩ cười cười.

Đường Tịnh cùng tím toàn trở lại phòng sau, tím toàn ở tiện lợi dán lên viết: Ta không thích nữ nhân này, ta thích người.....

Đường Tịnh cười cười đối nàng nói: "Đứa nhỏ ngốc, đó là người ba ba bạn gái, liền tính người lại không thích nàng cũng muốn tôn trọng nàng, bởi vì tôn trọng nàng chính là tôn trọng người ba ba."

Nhưng tím toàn nghe xong lại vẻ mặt cười xấu xa ở tiện lợi dán lên viết: Ta ba ba cũng không thích nàng, ta biết.....

Nhìn tiểu tím toàn vẻ mặt tiểu nhân tinh hình dáng, Đường Tịnh cảm thấy thực buồn cười, liền không có lại ý nàng lời nói, lôi kéo nàng lên giường ngủ.

Chờ nàng ngủ, Đường Tịnh mới chậm rãi ra tím toàn phòng, đột nhiên nàng thấy hoa mắt, cảm giác phía trước có cá nhân đi qua, vốn định lập tức liền về phòng của mình ngủ Đường Tịnh, bị mãnh liệt lòng hiếu kỳ sử dụng theo đi lên.....

Nguyên lai phía trước không phải người khác, đúng là vốn nên ngủ ở phòng cho khách vương tuệ, chính là hiện tại nàng chính lặng lẽ hướng lầu ba hoắc cần phòng đi đến, xem ra là tưởng "Nhào vào trong ngực" đi,

Đường Tịnh nhưng vô tâm tư xem này đó, nàng xoay người liền chuẩn bị rời đi.

Đột nhiên, nghe được trên đầu truyền đến một trận thét chói tai, tiếp theo liền nhìn đến vương tuệ cả người từ lầu ba thang lầu thượng lăn xuống dưới, một đầu liền khải ở trên sàn nhà hôn mê bất tỉnh.

Đường Tịnh vừa thấy cũng là hoảng sợ, liền tính chính mình lại không thích nàng, cũng không thể thấy chết mà không cứu a, lúc này lầu một ngôn thúc cùng lầu ba hoắc cần đầu nghe được thanh âm ra tới.

"Chuyện như thế nào?" Hoắc cần nhìn ngã trên mặt đất vương tuệ hỏi.

Đường Tịnh đứng sực thật bầm báo, "Ta cũng không biết, ta nhìn đến Vương tiểu thư chuẩn bị đi phòng của người, chính là chỉ chớp mắt nàng liền từ thang lầu thượng ngã xuống."

Ngôn thúc lập tức bắt đánh 120, nơi này ly nội thành không gần, nhanh nhất cũng muốn nửa giờ mới có thể đến, ngôn thúc nhìn thoáng qua trên mặt đất vương tuệ nói: "Chúng ta vẫn là trước tạm thời đừng cử động nàng hảo, nếu có gãy xương lộn xộn liền phiền toái."

Vốn định đuổi tay đi đỡ Đường Tịnh, cũng chỉ hảo chậm rãi lui mở ra, chính là vừa thấy vương tuệ cứ như vậy nằm trên mặt đất có chút không ổn, liền trở về phòng lấy ra đi đầu thăm lông cho nàng che lại đi lên.

Nửa giờ sau, xe cứu thương tiếp đi rồi vương tuệ, hoắc cần cũng chỉ có thể đi theo cùng đi bệnh viện, đến lúc này Đường Tịnh đầu tưởng không rõ, vương tuệ là như thế nào từ trên lầu ngã xuống.

Nàng ngẩng đầu nhìn thoáng qua đen như mực thang lầu, một trận âm lãnh từ trong lòng trào ra, "Chi..... Chi....." Phía dưới đèn treo thủy tinh lại bắt đầu tả hữu lắc lư đi lên, Đường Tịnh hoảng hốt xoay người rời đi, nàng đang ngủ trước còn muốn xem liếc mắt một cái tím toàn, lấy bảo đảm tiểu gia hỏa an tâm ngủ.

Chính là nàng vừa vào cửa lại nhìn đến tím toàn ng ồi ở thảm, đối Đường Tịnh th ần bí cười, "Tiểu phôi đản, vì cái gì còn không ngủ được a?"

Tím toàn xấu xa cười, trên giấy viết, bằng hữu của ta giúp ta đem hư nữ nhân cưỡng chế di đời!

Đường Tịnh nhìn tâm tr ần xuống, cái này biệt thự ra chính mình cùng ngôn thúc ở ngoài nơi nào còn có nàng cái gì bằng hữu a? Chính là lại tưởng tượng, tuổi này tiểu hài tử li ền tính là một cái món đồ chơi cũng có thể trở thành nàng có bằng hữu, cho nên Đường Tịnh cũng không nghĩ nhi ều.

"Tím toàn, Vương tiểu thư bị thương, người ba ba cùng nàng cùng đi bệnh viện, nàng không phải người bằng hữu đuổi đi." Nàng kiên nhẫn đối tím toàn nói.

Chính là tím toàn lại không cho là đúng cười cười, r ồi mới bò lên trên giường vui sướng ngủ đi.

Ngày hôm sau buổi sáng hoắc căn từ bệnh viện gọi điện thoại tới, nói vương tuệ không có gì đại sự, chỉ là vặn bị thương xương cổ, ở vài ngày viện li ền không thành vấn đề.

Ngôn thúc nghe sau cuối cùng là thở dài nhẹ nhõm một hơi, hấn chậm rãi cùng Đường Tịnh nói lên này đồng biệt thự một cái không thể hoà giải bí mật, chính là hoắc căn không thể mang bên ngoài bạn gái về nhà qua đêm, nếu không buổi tối kh ảng định cũng sự.

Nhớ rõ thượng một lần hoắc căn giao một cái nộn mô bạn gái, cũng là nhất thời hứng khởi lãnh trở về, kết quả vào lúc ban đêm cái này nộn mô li ền ở trong phòng bếp vô có ném tới, còn bị rơi xuống mâm tạp thượng đầu, thiếu chút nữa li ền phá tướng.

Chuyện như vậy phía trước cũng phát sinh quá không ngừng một lần, lúc ấy tất cả mọi người không quá đương h ồi sự, sau tới mới chậm rãi phát hiện có vấn đề, cho nên hoắc căn sau tới cũng không sẽ làm bên ngoài nữ nhân h ồi biệt thự qua đêm.

Không nghĩ tới vị này Vương tiểu thư không biết sống chết, càng muốn lưu lại.....

Lúc này Đường Tịnh đột nhiên muốn đi nàng nghe được cái loại này kỳ quái thanh âm, liền hỏi ngôn thúc, "Lầu một đèn treo thủy tinh có phải hay không có cái gì vấn đề, vì cái gì luôn lúc ẩn lúc hiện?"

Ngôn thúc nghe xong sửng sốt, "Ta như thế nào chưa từng nhìn thấy nó hoảng a! Cái này thủy tinh đèn có hai trăm nhĩ ừ kg trọng, không có ngoại lực đẩy nó là sẽ không lay động....." Ngôn thúc nói nói một nửa liền dừng lại, hắc giống như nghĩ tới cái gì sự tình, tiếp theo lại chậm rãi nói nhỏ: "Ta đời này chỉ thấy nó đong đưa quá một lần....."

Đường Tịnh xem ngôn thúc biểu tình không đúng, liền không có lại tiếp tục truy vấn đi xuống, chỉ là nghi hoặc nhìn thoáng qua cái kia thủy tinh đại đèn treo, nguyên lai nó có như thế trọng a!

Buổi tối hoặc căn cùng tím toàn cùng nhau trở về, hắc đơn giản công đạo một chút Vương tiểu thư tình huống, tổng thể tới nói không có gì trở ngại, chỉ là đối với chính nàng là như thế nào té ngã, nàng vẫn luôn chưa nói rõ ràng, một hồi nói có người ai nàng, một hồi lại nói lúc ấy quá hắc, chính mình không thấy rõ thang lầu.

Nhưng Đường Tịnh lại phát hiện, ngôn thúc nghe xong sau này biểu tình có chút cổ quái, mà tím toàn còn lại là vui vẻ đang cười.

Buổi tối, Đường Tịnh ngủ đến nửa đêm, đột nhiên cảm giác chính mình cả người khô nóng, nàng nhớ tới giường đi dưới lầu uống miếng nước, chính là mới vừa vừa đi đến dưới lầu liền nghe được biệt thự ngoại bể bơi có tiếng vang.

Nàng nghi hoặc đi đến bên cửa sổ, bỗng nhiên nhìn thấy một người nam nhân ở trong nước bơi lội, thời gian này có thể xuất hiện ở chỗ này nam nhân chỉ có một, chính là nàng lão bản hoặc căn.

Đường Tịnh vốn định uống nước xong liền lên lầu, chính là thân thể của nàng lại như thế nào cũng dịch bất động bước chân, liền như vậy si

ngốc nhìn hoắc căn.....

Lúc này một trận gió lạnh thổi qua, Đường Tịnh như là trứ ma giống nhau chậm rãi hướng đi bề bơi.....

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Bảo Mẫu (Bốn)

Đường Tịnh đột nhiên một chút từ trên giường ng ẩ dậy, phát hiện chính mình thế nhưng tr ần như nhộng nằm ở trong phòng của mình, ng ắm lại đêm qua mộng, nàng tâm, nhảy bay nhanh.

Kia một cái mộng xuân, trong mộng nàng cùng hoắc căn ở dưới lầu bề bơi..... Nàng dùng sức lay động một chút đầu, như thế nào sẽ làm như thế không biết ngưng mộng đâu? Nhưng trong mộng va chạm bọt nước thanh âm đến bây giờ còn ở nàng trong đầu tiếng vọng.

Nàng c ần lấy di động vừa thấy, buổi sáng 6 giờ, giống nhau thời gian này nàng đầu sẽ xuống lầu giúp ngôn thúc chuẩn bị cơm sáng.

Đường Tịnh từ trên giường ng ẩ dậy, cảm giác trên người thực mỗi m ệt, li ền đêm qua chưa từng ngủ quá giống nhau.

Đi vào lầu một khi, ngôn thúc đã chuẩn bị không sai biệt lắm, Đường Tịnh có chút ngưng ngưng nói: "Thực xin lỗi ngôn thúc, ta hôm nay khởi chậm chút."

Ngôn thúc ng ẩng đầu nhìn nàng một cái, li ền tiếp theo vội thủ hạ sống, chính là trong miệng vẫn là đối nàng quan tâm hỏi một câu, "Người có phải hay không không quá thoải mái, ta xem người sắc mặt phi thường không tốt."

Đường Tịnh nhéo nhéo ấn đường nói, "Cũng không có gì, chính là cảm giác đêm qua không như thế nào ngủ ngon, cả đêm nằm mơ." Nói đến này Đường Tịnh mặt lại có chút hơi hơi nóng lên, xem ra nàng lại nghĩ tới tối hôm qua mộng xuân.

Hoắc cần cùng bình thường giống nhau chạy bộ trở về sau ăn bữa sáng, chỉ là hôm nay không khí có chút kỳ quái, Đường Tịnh bởi vì ngày hôm qua mộng, không có không biết xấu hổ con mắt xem hoắc cần, chính là ở nàng đem quả cam đưa cho hoắc cần khi, lại cảm giác được hắc dùng tay nhỏ chỉ nhẹ nhàng cắt chính mình tay bị một chút.

Đường Tịnh trong lòng căng thẳng, vội vội vàng vàng lên lầu đi kêu tím toàn rời giường, nàng trong lòng nhưng vẫn thành thịch loạn nhảy, đầu óc có chút phát ngốc, thầm nghĩ: Là ảo giác sao? Hắc là, không, khẳng định là ảo giác!

Ngôn thúc xem Đường Tịnh rời đi bóng dáng, lẩm bẩm lầu lầu nói: "Nha đầu này hôm nay là xảy ra chuyện gì? Có điếm mất hồn mất vía đâu?"

Hoắc cần cười cười nói: "Nhất định là làm cái gì chuyện trái với lương tâm, hiện tại hối hận!"

Ngôn thúc nghe xong liền kỳ quái nhìn hoắc cần liếc mắt một cái, không nói chuyện lời nói.

Hoắc cần vừa thấy ngôn thúc thật sự liền mắt trợn trắng nói: "Ta nói giỡn, ngài lão cũng thật không có hài hước cảm....."

Đường Tịnh lên lầu khi đi nhanh một ít, cảm giác mắt có chút tối sầm, nàng vội dùng tay vịn ở tay vịn cầu thang ổn định thân mình, đột nhiên, thang lầu cuối một cái bóng trắng hiện lên, xem thân cao hắc là cái hài tử.

Chẳng lẽ là tím toàn rời giường? Nàng đi vào tím toàn phòng vừa thấy, tiểu gia hỏa còn ở hô hô ngủ nhều, căn bản không tỉnh lại quá, kia vừa rời tiểu hài tử lại là ai đâu? Hiện tại hỡi tưởng một chút, như là một cái hai ba tuổi tiểu nam hài.

"Tím toàn, rời giường ăn cơm sáng! Tím toàn?" Đường Tịnh kiên nhẫn kêu nàng tên.

Tiểu gia hỏa mở mớ h ồ hai mắt, mê mang nhìn Đường Tịnh, "Vân tử tử....."

Đường Tịnh trong lòng chấn động, chính mình không nghe l ần đi? Vừa r ồi tím toàn hình như là nói chuyện! Nàng không phải cũng không nói chuyện sao? Vì cái gì sẽ đột nhiên mở miệng đâu? "Tím toàn? Người nói cái gì? Người có thể nói lời nói?"

Tím toàn đánh một cái hà hơi, r ồi mới vô tội nhìn Đường Tịnh, giống như không rõ nàng đang nói cái gì.

Đường Tịnh gãi gãi đầu, hôm nay là xảy ra chuyện gì? Như thế nào luôn như thế hoảng hốt đâu? "Đi, rửa mặt hảo xuống lầu ăn cơm!" Nàng thúc giục tiểu gia hỏa đi toilet.

Đương Đường Tịnh đi xuống lầu khi, nàng phát hiện hoắc căn đã sớm đi công ty, hẳn không nhà ăn, Đường Tịnh cảm giác tự tại rất nhiều, nhớ tới vừa r ồi tím toàn câu nói kia, nàng liền đi đến ngôn thúc bên người hỏi: "Ngôn thúc, vừa r ồi ta giống như nghe được tím toàn nói chuyện."

Ngôn thúc sửng sốt, ngay sau đó liền lắc đầu nói: "Không có khả năng, nàng đầu hơn hai năm không há m ồm, nước Mỹ bác sĩ đầu trị không được, hiện tại như thế nào khả năng đột nhiên liền nói lời nói đâu?"

"Như vậy a, kia có lẽ là ta nghe l ần, hiện tại ngẫm lại câu nói kia cũng có chút không thể hiểu được, cái gì vân tử tử..... Nàng nếu là thật mở miệng nói chuyện cũng phải gọi ta Đường Tịnh tử tử mới đúng vậy!" Đường Tịnh l ần b ần l ần b ần nói.

"Đương!" Ngôn thúc trong tay thủy tinh cái ly một chút rơi trên trên bàn, còn hảo khoảng cách không cao, không có quăng ngã toái.

Ngôn thúc biểu tình có chút ngưng trọng, "Người nghe nàng nói vân tử tử?"

"Ân, hẳn là đi....." Đường Tịnh cũng có chút không quá cũng xác định nói.

Lúc này tím toàn rửa mặt hảo từ trên l ầu xuống dưới, tâm tình của nàng cũng không tệ lắm, trên mặt vẫn luôn treo tươi cười.

Đường Tịnh cùng ngôn thúc đối thoại cũng bởi vì tím toàn xuất hiện mà đình chỉ.....

Tài xế tiến đi tím toàn sau, ngôn thúc giống như tưởng đối Đường Tịnh nói chút cái gì, chính là ng ắm lại lại chưa nói, h ắn cũng không biết, chuyện này ứng không nên làm cái này mới tới nha đầu biết.

Ngày lại bình tĩnh qua một đoạn thời gian.....

Hôm nay trong nhà sẽ đến một vị khách nhân, chính là hoắc căn vợ trước, tím toàn thân mục Thẩm linh, bởi vì ngày mai chính là tím toàn 8 tuổi sinh nhật,

Nàng cùng hoắc căn ly hôn sau, li ền di cư Canada, mỗi năm cũng chỉ có mấy ngày nay về nước xem nữ nhi.

Nhưng Đường Tịnh lại phát hiện, Thẩm linh xuất hiện cũng không có làm trong nhà không khí biến hảo, ngược lại biến càng áp lực, tựa hồ mỗi người đều không quá hoan nghênh vị này trước nữ chủ nhân.

Buổi chiều thời điểm, hoắc căn phái xe riêng đi sân bay, h ắn đẩy nói công ty có việc không có đi tiếp cơ, tím toàn cũng đối nàng thân mục đã đến không có biểu hiện ra quá nhiệt tình, ngôn thúc đối nữ nhân này càng là chỉ tự không đề cập tới.

Đang lúc hoàng hôn, ngôn thúc đang ở bếp chuẩn bị bữa tối, Đường Tịnh tắc đi trong viện thu nàng hôm nay lạnh ở bên ngoài ch ắn, đột nhiên một trận ô tô mô tô thanh truy ền đến.

Đường Tịnh biết h ắn là tài xế đem Thẩm linh tiếp đã trở lại, nhưng nàng cũng không lập tức có ng ẩng đầu xem, chỉ là chuyên tâm đem trong tay sống làm xong, đối với vị này vợ trước, Đường Tịnh trong lòng có loại mặc danh không thoải mái, chính là bởi vì cái gì nàng cũng không nói lên được.

Bỗng nhiên, một trận thanh thúy giày cao gót thanh âm từ xa đến gần, Đường Tịnh biết lại không quay đầu lại nhìn xem liền có chút quá mức, vì thế nàng chậm rãi xoay người, mỉm cười đối sau lưng nữ nhân nói: "Người hảo, Thẩm tiểu thư."

Thẩm linh sửng sốt, rồi mới tự giấu nói, "Tại đây đóng trong phòng thật là có điểm không thói quen cái này xưng hô..... Người là tím toàn bảo mẫu?"

Đường Tịnh nhìn trước mắt nữ nhân, một thân Chanel đương quý tân khoản, trên tay tiếp theo một cái quý hồ chết người bao bao, mấy thứ này Đường Tịnh còn chỉ là ở tạp chí thượng xem qua, quan trọng nhất chính là nàng khí thế, tựa hồ vẫn là cái này phòng ở nữ chủ nhân giống nhau bình tĩnh.

Chính là Đường Tịnh cũng không ngạc, từ cả nhà đối nàng thái độ là có thể nhìn ra tới, nàng ở chỗ này cũng không được hoan nghênh, vì thế liền không kiêng ngạo không siểm nịnh nói: "Đúng vậy Thẩm tiểu thư, ta chính là tím toàn bảo mẫu, ngài kêu ta Đường Tịnh là được."

Đường Tịnh lại một lần cố ý kêu nàng một tiếng Thẩm tiểu thư, chính là làm nàng minh bạch chính mình không phải năm đó hoắc thái thái.

Nữ nhân chi gian chiến tranh, có lẽ chỉ dùng một ánh mắt liền có thể tới tới lui lui chém giết cái ba trăm hiệp.....

Lúc này biệt thự ngoài cửa lớn truyền đến một trận ô tô loa thanh, một chiếc hỏa hồng sắc chạy biên ngừng ở ngoài cửa, Đường Tịnh nhìn kỹ thế nhưng là mang theo cỗ bộ vương tuệ, vì thế nàng lập tức đi qua đi cho nàng mở cửa.

Vương tuệ vừa xuống xe cũng không có nhìn về phía Thẩm linh, phản đến là nhiệt tình cùng Đường Tịnh chào hỏi, nghiêm nhiên một bộ nữ chủ nhân tư thế, cái này làm cho Đường Tịnh cảm thấy buồn cười, nhưng vừa thấy nàng cỗ thương hản là còn không có hảo, vì có thể giữ được chính mình chính quy bạn gái địa vị, nàng cũng là đủ đua, vì thế liền quan tâm

hỏi nàng, "Vương tiêu thư, thương thế của người như thế nào? Lái xe có thể hay không có ảnh hưởng a!"

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Bảo Mẫu (Năm)

Vương tuệ xua xua tay nói: "Không có việc gì, bác sĩ nói trở về dưỡng mấy ngày thì tốt rồi, ta biết ngày đó buổi tối là người trước phát hiện ta, cảm ơn a Đường Tịnh." Nói xong nàng làm bộ mới nhìn đến Thẩm linh giống nhau, khoa trương nói: "Nha! Thẩm linh tử, người như thế nào đã trở lại?"

Thẩm linh sắc mặt có chút khó coi, chính là vẫn là giả vờ nhiệt tình nói: "Nguyên lai là tiêu tuệ a, người không gọi ta tâu tử ta còn không quá thói quen, ngày mai không phải toàn toàn sinh nhật sao? Ta mỗi năm trong khoảng thời gian này đều sẽ tới ở vài ngày, xem bọn hần gia hai nhi!"

Đường Tịnh nhìn hai người, một cái là vợ trước, một cái là bạn gái, mặt ngoài khách khách khí khí, trong lòng hận không thể tay xé đối phương, vì thế liền cười đối hai người nói: "Hai vị tiên tiến phòng đi, ta nấu lục sơn cà phê, các người muốn hay không tới một ly?"

Lần một phòng khách, vợ trước cùng đương nhiệm bạn gái cùng hữu hảo uống cà phê, Đường Tịnh ngược lại như là trong phòng nữ chủ nhân giống nhau nhiệt tình chiêu đãi các nàng, lúc này bên ngoài lại vang lên ô tô thanh âm.

"Có phải hay không hoặc cần đã trở lại?" Thẩm linh cao hứng nói, rồi mới liền tưởng thân đi ra ngoài nhìn xem.

Vương tuệ cũng không cam lòng yếu thế đứng dậy chuẩn bị cùng nhau đi ra ngoài, chính là lại nghe đến Đường Tịnh chậm rì rì nói: "Không phải hần xe, hần là tím toàn đã trở lại."

Hai người đều là sửng sốt, đúng vậy, các nàng trong lòng đều biết chính mình đối diện tại nhà này hiểu biết đều không bằng Đường Tịnh, cái này các nàng trong mắt bảo mẫu.

Quả nhiên, không một hồi tím toàn liền nhảy nhót chạy tiến vào, "Toàn toàn....."

Tím toàn một chút liền sưng sờ ở dương trường, bởi vì nàng biết ở trên đời này chỉ có một người sẽ như thế kêu nàng, đó chính là nàng thân mục Thẩm linh.

Nàng quay đầu lại nhìn về phía phòng khách vài người, thế nhưng sắc mặt lạnh lùng, rồi mới xoay người lên lầu đi, Đường Tịnh cũng không nghĩ tới tiêu gia hóa đối thân mục sẽ như thế lãnh đạm, liền đành phải xấu hổ cười cười nói: "Nàng khả năng ở trường học gặp được cái gì không vui sự tình, ta đi xem, các người trước ng ồi sẽ."

Nói xong liền vội vàng lên lầu, Thẩm linh nhìn chạy lên lầu Đường Tịnh, trong mắt thế nhưng có vài phần hận ý.....

Ánh mắt của nàng vừa lúc bị bên cạnh vương tuệ thu hết đáy mắt, cái này làm cho vương tuệ cũng lên cảm kỳ quái, Thẩm linh nữ nhân này vì cái gì sẽ đối một cái vừa tới không bao lâu thời gian bảo mẫu có hận ý đâu?

Đường Tịnh lên lầu đi tới tím toàn trong phòng, nhìn đến tiêu gia hóa chính r ầu rĩ không vui ng ồi ở món đồ chơi trong phòng, Đường Tịnh đi đến bên người nàng, chậm rãi ng ồi xồm xuống nói: "Xảy ra chuyện gì? Vừa rồi ta xem người còn rất vui vẻ đâu?"

Tím toàn dùng cọ màu ở tiện lợi dán lên viết: "Ta không thích mục mục....."

Đường Tịnh sửng sốt, ngay sau đó liền hỏi nàng: "Vì cái gì đâu? Nàng là người mục mục a?"

Nhưng tím toàn lúc này đây không có trả lời, chỉ là thẳng lẳng lẳng nhìn phòng một góc không nói lời nào, Đường Tịnh đành phải nhẹ nhàng vượt ve nàng đầu nhỏ nói: "Hảo, đừng không vui, rửa rửa tay đem quần áo thay thế, một hồi ba ba liền sẽ trở lại."

Tím toàn gật gật đầu, đứng dậy đi toilet.

Bữa tối thời điểm hoắc căn đúng giờ xuất hiện, chỉ là vừa thấy trong phòng mấy người phụ nhân, hắc liền có chút đau đầu, kỳ thật hắc căn cũng không có làm vương tuệ tới nơi này, chỉ là cái này xuân nữ nhân lại cố tình muốn tới.

Trên bàn cơm vương tuệ cố ý biểu hiện cùng hoắc căn thực thân mật, còn không thật cấp tím toàn trong chén thêm đồ ăn, Đường Tịnh thì tại trước người sau lưng vội chằng, một hũ cho các nàng chia thức ăn, một hũ cho các nàng đồ nước.....

Đột nhiên, hoắc căn đối Đường Tịnh nói: "Người cũng không vội, đi phòng bếp kêu lên ngôn thúc, tất cả mọi người đều không phải người ngoài, cùng nhau ăn một bữa cơm đi!"

Đường Tịnh mặt đỏ lên, gật gật đầu đi phòng bếp.

Vẫn luôn không nói chuyện, sắc mặt có chút xanh mét Thẩm linh bỗng nhiên nói: "Cái này Đường Tịnh tới đã bao lâu?"

Hoắc căn nhìn nàng một cái, nhẹ nhàng băng quơ nói: "Có một đoạn thời gian, tím toàn thực thích nàng, cho nên ta đối nàng cũng thực vừa lòng."

Thẩm linh sắc mặt càng thêm khó coi, cái này Đường Tịnh làm nàng nhớ tới hai trước nữ nhân kia, một cỗ lửa giận ở nàng trong lòng hừng hực thiêu đốt, chính là lại không chỗ phát tiết, chính mình hiện tại chỉ là nơi này khách nhân, không có tư cách đề cái gì bất đồng ý kiến, hơn nữa vương tuệ cái này thảo người ghét nữ nhân, nơi này hết thảy đều làm nàng cực độ khó chịu.

Vương tuệ thấy Thẩm linh sắc mặt càng thêm khó coi, nàng trong lòng có chút đắc ý dào dạt, còn tưởng rằng là chính mình đem nàng khí thành bộ dáng này đâu!

Chầu này cơm ăn tất cả mọi người đều thực xấu hổ, cơm sau hoắc căn đưa ra muốn đưa Thẩm linh đi khách sạn trọ, chính là nàng lại có chút

thương nói: Chính mình tưởng nhiều b ấ b ấ nữ nhi, nhiều tần tần một vị mẫu thân chức trách.

Vương tuệ vừa thấy nàng không nghĩ đi, kia chính mình liền càng không thể đi rồi, "Thiên chậm, ta cũng không đi, dù sao phòng cho khách cũng đủ trụ."

Hoặc căn tựa hồ cũng không cái gọi là, vẫn là một bộ các người tùy tiện, vui vẻ liền tốt biểu tình.

Tuy rằng Thẩm linh ngoài miệng nói vì b ấ tím toàn mới lưu lại, chính là tiểu gia hỏa cũng không lãnh nàng tình, cơm sau liền lôi kéo Đường Tịnh trở về phòng, một câu cũng không cùng nàng cái này thân mật nói.

Trở lại phòng sau, tím toàn liền ở tiện lợi dán nói viết: Ta làm bằng hữu của ta đem các nàng hết thả đuổi đi đi, ta không thích các nàng, ta chỉ thích người.....

Đường Tịnh cười cười nói: "Đứa nhỏ ngốc, các nàng một cái là người thân mật, một cái là tương lai mật mật, như thế nào có thể đuổi các nàng đi đâu?"

Tím toàn chu miệng, biểu tình cấp không vui, nàng từ trên mặt đất cầm lấy một quyển sách đưa cho Đường Tịnh, làm nàng cấp chính mình kể chuyện xưa, Đường Tịnh bất đắc dĩ lắc đầu, khinh thanh tế ngữ đọc diễn cảm lên.

Dự báo thời tiết nói hôm nay buổi tối có mưa to, ngôn thúc đi ra ngoài ở trong sân khắp nơi kiểm tra một chút, nhìn xem có hay không cái gì địa phương bị phong cấp quét hồng rồi, lúc này bầu trời một đạo tia chớp phách quá, tức khắc làm tối tăm trong hoa viên biến sáng ngời thả trắng bệch.

Đột nhiên, ngôn thúc mắt một chút thẳng, hán không thể tin tưởng nhìn trong hoa viên một cây ngô đồng hạ, thành linh ở bạch quang một hiện khi lờ ra một nữ nhân.

Nhìn thấu ban đầu hẳn còn tưởng rằng là Đường Tịnh, nhưng hẳn ngay sau đó liền biết không là nàng, gương mặt kia không phải Đường Tịnh, là một khác trưng chính mình đã từng vô cùng quen thuộc mặt.....

Tiếng sấm cùng tia chớp hoà lẫn, mắt thấy mưa to buông xuống, ngôn thúc bước chân tập tễnh về tới chính mình phòng, vừa rồi một màn, kinh hẳn đến bây giờ còn không có phục hồi tinh thần lại, là nàng sao? Nàng là trở về tìm chính mình báo thù sao?

Hồi tưởng chính mình lúc trước nhất thời bị ma quỷ ám ảnh, thế nhưng làm như vậy thiếu đạo đức chuyện này, hiện tại ngấm lại, nếu nàng thật là tìm chính mình báo thù, hẳn liền nhận! Ngôn thúc nhìn thoáng qua bên ngoài sắc trời, xem ra hôm nay buổi tối chú định không phải là một cái thái bình ban đêm!

Nghĩ vậy thì, ngôn thúc đột nhiên liền từ cái bàn lấy ra giấy bút, rồi mới lẳng lặng ngồi xuống bắt đầu viết thư.....

Hoắc căn vô tâm tư cùng trước mắt hai nữ nhân đái ở bên nhau, hẳn tâm lúc này sớm đâu bay đến tối hôm qua bể bơi nhiệt tình như hỏa tiễn nữ nhân nơi đó, hẳn là cái thiên tính phong lưu người, đối với nữ nhân luôn luôn đâu là ai đến cũng không cự tuyệt, chính là mấy năm nay nhiều ít có chút thu liễm, chính hẳn cũng làm không rõ ràng lắm có phải hay không bởi vì hai năm trước kia sự kiện, nhiều ít cho hẳn sinh ra một ít bóng ma.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Bảo Mẫu (Sáu)

Tưởng tượng đến hai năm trước sự, hoắc căn liền một phút đồng hồ cũng không muốn cùng vợ trước đái ở bên nhau, nữ nhân này đáng sợ trình độ khó có thể tưởng tượng, nếu không phải tòa án lúc trước phán ly hôn thời điểm, yêu cầu mỗi năm đâu cần thiết cho phép nàng thấy một lần nữ nhi nói, chính mình khẳng định cả đời đâu sẽ không làm nàng bước vào cái này gia môn!

Nghĩ vậy thì, hẳn đứng dậy rời đi phòng khách, vương tuệ tuy rằng cũng tưởng đi theo hẳn cùng nhau rời đi, chính là nhìn đến hoắc căn biểu

tình li hôn biết hẳn không cao hứng, lúc này cùng qua đi khẳng định là tự tìm khổ ăn, vì thế li hôn hậm hực chủ động trở về phòng.

Trong lúc nhất thời to như vậy biệt thự, phảng phất chỉ còn lại có Thẩm linh một người, nàng uống xong rồi trong ly cuối cùng một ngụm cà phê, rồi mới lang thang không có mục tiêu ở phòng khách chuyển động, nàng vẫn là vẫn luôn tin tưởng vững chắc chính mình vẫn là sẽ trở lại trong nhà này.

Bỗng nhiên, vừa rồi còn một bộ bình tĩnh tự nhiên Thẩm linh một chút sống sờ ở đương trường, nàng chậm rãi ngẩng đầu nhìn về phía đỉnh đầu, trong lòng tức khắc lạc một chút, nàng như thế nào cũng không nghĩ tới cái này thủy tinh đèn treo còn ở, theo lý thuyết lấy hoặc cần cá tính là khẳng định sẽ đổi đi! Tiền đối với hẳn không là vấn đề, cho nên không đổi đi phản đến càng có vấn đề.

Thẩm linh nhìn đỉnh đầu đèn treo, suy nghĩ về tới hai năm trước, nàng phảng phất thấy được thủy tinh dưới đèn treo một nữ nhân, đèn thân cũng bởi vì nàng thống khổ gãy giữa mà tả hữu loạng choạng.....

Không đúng! Thẩm linh một cái giật mình tỉnh táo lại, nàng phát hiện đèn treo thủy tinh thật sự ở lay động, cái này làm cho nàng trong lòng cả kinh, thật lớn sợ hãi cảm từ đáy lòng dâng lên, thường thức làm nàng biết cái này thủy tinh đèn là không có khả năng chính mình lay động, này đèn vẫn là năm đó nàng tự mình chọn lựa, nó trọng lượng chính mình đến nay đầu nhớ rõ.

Nàng theo bản năng hướng dưới đèn nhìn lại, thế nhưng huy ền một cây thật dài dây thừng, Thẩm linh cũng không dám nữa đi xuống nhìn lại, nàng sắc mặt tái nhợt xoay người lên lầu, giờ này khắc này, nàng thế nhưng có chút hối hận trở lại này đóng biệt thự.

Bên ngoài bão táp biến càng mãnh liệt, cu ồng phong lôi cuốn mưa to không ngừng đánh sâu vào cùng chụp phủi này đóng rời xa thành thị biệt thự, từng đạo tia chớp cắt qua bầu trời đêm, một lần lại một lần đem nó chiếu dị thường trắng bạch.

Hoắc căn một người nằm ở trên giường, nhìn bên ngoài mưa gió, trong lòng lại có chút xao động bất an, giống như hôm nay buổi tối sẽ phát sinh cái gì sự tình giống nhau.

"Bang bang....." Một trận nhẹ nhàng tiếng đập cửa vang lên, khác hoắc căn yết hầu căng thẳng, là nàng sao? Là cái kia ma nhân tiểu yêu tinh sao? Nghe thế thanh gõ cửa sau, hẳn biết chính mình đêm nay xao động suốt nguồn là cái gì!

"Tiến vào....." Hoắc căn tận lực làm chính mình ngữ khí bình đạm một ít, làm người nghe không ra bất luận cái gì hưng phấn cảm xúc.

"Kéo kẹt....." Môn chậm rãi mở ra, một trận gió lạnh từ ngoài cửa thổi tới, làm hoắc căn không khỏi cũng đánh một cái lãnh trạm, chính là đương hẳn thấy rõ ngoài cửa đứng người khi, nửa người dưới nóng nảy biến càng thêm nhiệt liệt lên.

Quả nhiên là nàng, nhìn nàng ửng đỏ gương mặt, hoắc căn một chút liền hồi tưởng khởi đêm đó ở bể bơi một màn, người thường nói thực sắc tính dã, hoắc căn như vậy nhiều kim nhân soái nam nhân ngày thường liền không thiếu nữ nhân, chính là ngày đó buổi tối, đương cái này tiểu nữ nhân đã thẹn thùng lại khiếp đảm đi đến bể bơi bên, chậm rãi cúi xuống thân nhẹ nhàng hôn hẳn một chút sau, lập tức liền bậc lửa hẳn trên người ngọn lửa, như vậy tiểu món điểm tâm ngọt, không ăn bạch không ăn.

Đêm hôm đó sau, thế nhưng làm hẳn có chút chưa đã thềm, mỗi lần nhìn đến nàng kia thân kín mít bảo mẫu chế phục, luôn là có thể làm hẳn liên tưởng đến phía dưới kia cụ đầy đặn thả tuổi trẻ *, mỗi khi lúc này, hẳn đều có thể cảm giác được chính mình vượt tiếp theo khăn.....

Chính là lúc sau mấy ngày, tiểu nữ nhân nhìn thấy hẳn khi luôn là né tránh, như là làm cái gì chuyện trái với lương tâm giống nhau ngược ngược, cái này làm cho hoắc căn có loại rõ ràng gần ngay trước mắt lại như thế nào cũng ăn không đến cơ khát cảm giác.

"Người muốn hay không tới điểm bữa ăn khuya?" Đường Tịnh nhút nhát sợ sệt nói.

Hoắc căn khoe miệng hơi hơi thượng kiêu, thanh âm mỉ hoặc nói: "Lại đây, đem cửa đóng lại....."

Đường Tịnh như là một ma nghe lời, nàng xoay người quan hảo cửa phòng, chậm rãi hướng đi trước mắt như thấn giống nhau nam nhân.

Phòng độ ấm đột nhiên lên cao, nữ nhân kiêu suyễn cùng nam nhân dầm dập tiếng hít thở hết thảy bị bên ngoài đông tố sở che dấu, bọn họ vong tình đòi lấy lẫn nhau thân thể, phảng phất trên thế giới này chỉ còn lại có bọn họ hai người.

Đã có thể vào lúc này, một đôi mắt chử lạnh lùng ở phòng một góc, nhìn một màn này, ánh mắt kia nói không nên lời phức tạp, là hận? Là ái? Vẫn là chờ mong?

Một cái tiếng sấm bùng tĩnh ngủ say tím toàn, nàng chậm rãi ngẩng dậy, nhìn trong bóng tối, đột nhiên mở miệng nói: "Người đã đến rồi, hôm nay vì cái gì tới như thế vẫn? Ta muốn cho người giúp ta đuổi đi kia hai nữ nhân!"

Trong bóng đêm một cái non nớt thanh âm vang lên, "Mụ mụ nói ta hôm nay là có thể đầu thai, ta một cao hứng liền tới chậm, người nói kia hai nữ nhân ta biết, yên tâm đi, bao ở ta trên người!"

Tím toàn nghe sau biểu tình tối sầm lại, "Người phải đi sao?"

"Không, ta sẽ không rời đi người, yên tâm đi, mụ mụ nói ta nhất định sẽ sinh ra ở cái này trong nhà mặt, bởi vì ta trời sinh thuộc về nơi này..... Chỉ là đến lúc đó người còn sẽ nhận được ta sao?"

Tím toàn gật gật đầu lại lắc đầu, "Hửn là sẽ, nhưng là ta cũng không dám khẳng định....."

Trong bóng đêm truyền đến một trận thở dài thanh, "Hảo đi, ta nói cho người ta một cái ấn ký, ở ta mắt cá chân chỗ sẽ có một cái nguyệt nha hình bớt, đừng quên!"

Lần này tím toàn trình trọng gật đầu nói: "Ta nhớ kỹ, khẳng định sẽ không quên!"

Trong bóng đêm thanh âm biến thực sung sướng, "Tốt, ta đi tìm kia hai nữ nhân chơi!"

Vương tuệ đang ở trong phòng qua lại dạo bước, nàng rất muốn đi hoắc căn phòng, chính là tưởng tượng đến chính mình xảy ra chuyện ngày đó buổi tối, nàng liền có chút lòng còn sợ hãi, nguyên lai đêm đó nàng vốn định thừa dịp bóng đêm chui vào hoắc căn phòng.

Đối với hoắc căn nàng vẫn là nhiều ít hiểu biết một ít, đưa đến bên miệng thịt hấn luôn luôn đều là không ăn bạch không ăn, cho nên chỉ cần chính mình xuất hiện ở hấn mép giường, tưởng đi lên khẳng định không thành vấn đề.

Ai ngờ đương nàng vừa mới đi lên lầu ba thang lầu khi, đột nhiên nhìn đến trước mắt xuất hiện một đôi nữ nhân chân, chân mặt làn da thế nhưng là xanh tím sắc, như vậy một đôi người chân như thế nào cũng không phải là người sống đi?

Đêm đó biệt thự trừ bỏ chính mình ở ngoài, nữ nhân duy nhất còn lưu tại tím toàn trong phòng kể chuyện xưa, vừa mới nàng trải qua khi còn nghe được bên trong đọc diễn cảm thanh, kia trước mắt nữ nhân lại là ai? Chẳng lẽ những cái đó truyền thuyết là thật sự! Nay đồng biệt thự thật sự nháo quỷ!

Liền ở nàng vô cùng kinh hoàng thời điểm, thế nhưng một chân đạp không từ thang lầu thượng lăn xuống dưới, rồi mới liền cái gì cũng không biết.

Hôm nay tới phía trước, nàng còn cố ý đi một chuyến Quan Âm miếu, cầu một đạo bùa hộ mệnh, chính là tưởng tượng đến ngày đó buổi tối cặp kia xanh tím sắc nữ nhân chân, nàng liền sợ không được, căn bản không dám đi ra chính mình phòng.

"Bang bang....." Một trận hũu lực tiếng đập cửa, nghe vương tuệ sừng sốt, thời gian này sẽ có ai tới gõ chính mình cửa phòng? Nàng có chút chần chờ mở ra môn, thấy rõ ngoài cửa người, tức khắc trên mặt cười ra hoa tới.

"A cần, người như thế nào tới? Có phải hay không tướng nhân gia!" Vương tuệ đà đà nói.

Ngoài cửa nam nhân không lên tiếng, chỉ là mỉm cười đi đến, còn tùy tay đóng lại cửa phòng.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Bảo Mẫu (Bảy)

Vương tuệ trên mặt vui vẻ, lập tức chủ động hôn lên đi, nhưng nàng mới vừa một hôn đến hoắc cần môi, một cỗ dị dạng cảm giác từ nàng đáy lòng dâng lên, hôm nay hoắc cần môi có chút lạnh băng, cả người đều cảm giác có chút kỳ quái.

Chính là nàng cũng không nghĩ nhiều, mặc kệ nó, nếu tới lão nương trong phòng, cũng đừng tưởng lại đi ra ngoài!

Đang ở vương tuệ hôn trời đất u ám thời điểm, nam nhân bỗng nhiên đẩy ra nàng, rồi mới giơ tay chính là hai cái cái tát, trừu vương tuệ vẻ mặt ngốc bi, "A cần?"

Chính là nam nhân trên mặt còn treo tà mị mỉm cười, cái này làm cho vương tuệ xem không hiểu? Chẳng lẽ hấn thích sm? Liền ở nàng cũng không biết kế tiếp nên làm sao bây giờ khi, nam nhân lại từ trên người trừu hạ chính mình dây lưng, vẻ mặt tà ác nhìn vương tuệ.....

"Cái kia..... A cần, chúng ta có thể hay không không cần như vậy, a cần! A....." Vương tuệ nói còn chưa nói xong, nam nhân dây lưng liền hung hăng trừu ở nàng bóng loáng da da thượng, một đạo vết máu lập tức hiện ra.

"Không cần! A..... A..... Cầu xin người dừng tay, a....." Một chút lại một chút kêu thảm thiết ở trong phòng tiếng vọng, nhưng nháy mắt lại bị bên ngoài mưa gió thanh sở cần nuốt.

Thẩm linh nhìn bên ngoài bão táp, một loại chưa từng có quá đáng sợ cảm giác từ bốn phía hướng nàng đánh úp lại, nàng khẽ cắn môi, do dự mà có nên hay không ngày mai liền rời đi, đột nhiên, một cái cả người quần áo rách nát nữ nhân từ biệt thự chạy đi ra ngoài, chui vào kia chiếc hỏa hồng sắc xe thể thao, nhanh chóng nhanh chóng cách rời biệt thự.

Là vương tuệ? Nàng cái này điếm như thế nào còn sẽ đi đâu? Còn có nàng quần áo là như thế nào làm? Như thế nào đều thành lạn mảnh vải?

Đột nhiên một cái tia chớp xẹt qua, Thẩm linh đột nhiên nhìn thấy một cái tiểu nam hài đột ngột đứng ở trong mưa..... Trên người cái gì cũng chưa xuyên, hần nho nhỏ thân thể dị thường trắng bệch.

Lại một cái tia chớp xẹt qua, trong mưa lại cái gì cũng đã không có.

Thẩm linh vội từ bên cửa sổ thối lui, một chút ngã ngối ở trên giường, hoa mắt sao? Có lẽ đi! Nàng từ trong bao lấy ra một chi yên, có chút nghi khăn trương bậc lửa, cây thuốc lá hương vị lập tức làm nàng trấn định xuống dưới.

Chính mình là xảy ra chuyện gì? Ở đại sóng gió cũng gặp qua, một cái bão táp liền đem chính mình dọa thành như vậy? Nghĩ đến đây nàng lại thật sâu có hút một ngụm yên.....

Hai năm trước Tống nếu vân cùng hiện tại Đường Tịnh, như thế nào xem như thế nào giống, chẳng lẽ lịch sử còn sẽ tái diễn? Không được, nàng kiên quyết không thể làm loại sự tình này lại phát sinh một lần! Hai năm trước không được, hai năm sau cũng không được!

Đường Tịnh một cái hít sâu từ trong mộng bừng tỉnh, vừa rồi chính mình lại làm cái kia mộng! Trong mộng nàng yêu hoặc cần, còn cùng hần không ngừng một lần trộn pha trộn, chính là mộng vừa tỉnh tới, nàng liền vệtới hiện thực, biết này hết thấy đều là không có khả năng.

Nàng trở mình, cảm giác chính mình trên người có chút phát dính, vì thế liền nhớ tới thân đi tắm rửa một cái, đột nhiên cảm giác không đúng,

này không phải chính mình phòng, xám trắng giao nhau sắc điệu chỉ có một gian, đó chính là hoắc căn phòng ngủ.....

"Bảo bối nhi, người tình?" Một cái trâm thấp dễ nghe thanh âm ở nàng bên tai vang lên.

Đường Tịnh mãnh vừa quay đầu lại, liền nhìn đến hoắc căn không manh áo che thân nằm ở chính mình bên người, đương nhiên chính nàng cũng giống nhau trâm như nhộng.

Nàng mặt đặng một chút liền đỏ! Biểu tình cũng có chút hoảng loạn, trong tay không ngừng dùng chăn che khuất thân thể của mình.

Chính là này phó biểu tình, hoắc căn ái đã chết này tiểu nữ nhân hoảng loạn cùng thẹn thùng, đầu năm nay hào phóng nữ nhân quá nhiều, có thể lộ ra như vậy ngưng ngưng biểu tình phản đến là lòng phượng sừng lân.

Nàng cái loại này đơn thuần không làm ra vẻ càng là làm người muốn ngừng mà không được, tưởng hấn hoắc căn cũng là duyệt nữ vô số, như thế động lòng người tiểu biểu tình, hấn cũng chỉ ở hai năm trước gặp qua.....

"Hoắc, hoắc tiên sinh..... Ta, ta....." Đường Tịnh kinh hoảng có chút nói lắp, phía trước nàng vẫn luôn cho rằng này hết thảy đều là chính mình cảnh trong mơ, cho nên liền thích thú, chính là hôm nay một mộng tỉnh lại, chính mình thế nhưng thực sự có xuất hiện ở hoắc căn trên giường!

Này đối nàng tới nói quá chấn kinh rồi, trong lúc nhất thời còn không có biện pháp tiêu hóa.....

Liền ở hai người một cái kinh hoảng thất thố, một cái liền cảm thú vị là lúc, cửa phòng thế nhưng không thức thời vụt vang lên!

Đường Tịnh cả kinh, lập tức chui vào trong ổ chăn, hoắc căn nhìn liền muốn cười, chính là tưởng tượng đến ngoài cửa người, hấn tâm liền vô cùng chán ghét.

"Ai a!" Hoắc căn ngữ khí ác liệt hỏi.

Ngoài cửa Thâm linh nghe ra hoắc căn lúc này tâm tình thực khó chịu, chính là nàng vẫn là cười nói: "A căn, là ta, có thể làm ta đi vào nói chuyện sao?"

Quả nhiên bị chính mình đoán trúng, "Ta ngủ, có việc ngày mai nói đi!"

Nhưng ngoài cửa Thâm linh vẫn là không thuận theo không buông tha nói: "Ta liền chậm trễ người một lát, được không a căn, người khai mở cửa..... Phía trước phòng này cũng là ta phòng ngủ a! Ta chính là tưởng....."

Nàng lời nói còn chưa nói xong đã bị hoắc căn lạnh lùng đánh gãy, "Thâm linh, có chuyện ta hy vọng người có thể làm rõ ràng, chúng ta đã ly hôn, ta có ta hiện tại sinh hoạt, ta có thể minh bạch nói cho người, hiện tại người tiến vào không có phương tiện, muốn ta nói càng trắng ra một ít sao?"

Thâm linh sắc mặt xanh mét, nàng biết hoắc căn ý tứ là hiện tại trong phòng có nữ nhân khác, chính là nàng biết nữ nhân này khẳng định không phải vương tuệ, bởi vì đầu tiên nàng vừa rồi tận mắt nhìn thấy đến vương tuệ rời đi biệt thự, tiếp theo, nếu trong phòng nữ nhân là vương tuệ, lấy nàng tính cách, khẳng định sẽ ra tiếng hướng chính mình khoe ra.

Hiện tại trong phòng nữ nhân một tiếng không phát, hiển nhiên là có khác một thân, trong căn nhà này nữ nhân một bàn tay là có thể số lại đây, bên trong là ai nàng tự nhiên tưởng tượng sẽ biết.

Lại là một cái tiện nhân, hai năm trước giống nhau, hai năm sau vẫn là giống nhau, như thế nào hoắc căn khẩu vị luôn là như thế thấp hèn đâu? Nàng chất phác đi xuống lầu ba thang lầu.

Hoắc căn nghe được đi xa tiếng bước chân, cười ngâm ngâm đối chần hạ tiểu nữ nhân nói: "Xuất hiện đi, người đầu đi rồi, bên trong dưỡng khí quá loãng....."

Tiếng nói vừa dứt, Đường Tịnh giống một con chấn kinh thỏ con giống nhau lộ ra một đôi mắt to, hoảng loạn nhìn hoắc cần, thanh âm lại tiêu lại bu ãn từ trong chấn truy ền đến, "Nàng đi r ấ sao?"

Hoắc cần trò đùa dai một phen xốc lên chấn, nữ nhân tuổi trẻ * g ần ngay trước mắt..... "A!" Đường Tịnh thẹn thùng dùng đôi tay bưng kín mặt, cái này li ền cổ cảm giác đầu đở.

Bất quá hoắc cần muốn chính là loại này hiệu quả, chân thật, đáng yêu, không làm ra vẻ! Hấn chậm rãi phủ quá thân đi, đem tiêu nữ nhân nhẹ nhàng ôm tại thân hạ, đầu tiên là hôn Đường Tịnh vụng trối tối mà, r ấ mới mới bắt đầu lại luân hành trình.

Thẩm linh mới vừa đi đến lầu hai, li ền nghe được lầu một trong đại sảnh có thanh âm, "Chi..... Chi....."

Lại tới nữa, lại là cái kia đèn treo thủy tinh, nó ở hắc ám thả trối trải đại sảnh phía trên qua lại đong đưa, như là phía dưới treo một cái tử thi giống nhau.

Trận này thuộc về nữ nhân chiến tranh, hai năm trước nàng có thể thắng, hai năm sau cũng giống nhau, nghĩ vậy nhi, Thẩm linh chậm rãi đi xuống thang lầu, đi tới lầu một ngôn thúc phòng, nàng nhẹ nhàng gõ gõ môn, bên trong lại không có phản ứng.

Thẩm linh nhìn thoáng qua thời gian, cái này điếm nhi ngôn thúc không có khả năng không ở a, nàng thoáng dùng điếm sức lực, chính là bên trong vẫn là không có phản ứng, chính là lần này cửa phòng lại bị nàng dùng sức một gõ cấp đẩy ra.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Bảo Mẫu (Tám)

"Ngôn thúc, người ở sao?"

Trong phòng ánh sáng thực ám, chỉ ở trên bàn làm việc sáng lên một trần tiêu đèn bàn, ngôn thúc như là ở cúi đầu viết cái gì, Thẩm linh chậm

rãi đi lên trước vừa thấy, thế nhưng là giấy trắng một trương, cái gì đều không có.

Thẩm linh nhẹ nhàng đẩy đẩy ngón thức nói: "Ngôn thức, ngôn....."
Nàng lời nói còn chưa nói xong, liền thấy ngón thức thân mình một oai, ngã xuống một bên, Thẩm linh định chữ vừa thấy, ngón thức yết hầu chỗ thành linh cảm một chi màu đen bút máy!

Huyết lưu đầy đất, nàng lúc này mới nhìn đến chính mình hai chân đã sớm đứng ở vũng máu bên trong, Thẩm linh thân mình chấn động, vội loạng choạng từ nay về sau thối lui.....

Ngôn thức đã chết, ngôn thức như thế nào sẽ..... Đã chết đâu? Thẩm linh cố gắng quát lấy ra di động tưởng báo nguy, chính là vừa thấy dưới mới phát hiện di động căn bản không có tín hiệu!

Thẩm linh kinh hoảng chạy ra ngôn thức phòng, hoắc căn, lúc này nàng chỉ có thể tìm hoắc căn, nhưng tưởng tượng đến a căn vừa rồi thái độ..... Nàng trong lòng liền có khí, tính, dù sao chính mình ở trong mắt hắn đã sớm không phải cái gì đáng yêu người, hiện tại ra mạng người cũng coi như một chuyện lớn, nàng còn sợ cái gì?

Nhưng gần nhất đến phòng khách lại phát hiện, bên ngoài đen nhánh một mảnh, chẳng lẽ là bởi vì sấm chớp mưa bão thời tiết đình điện? Nàng vội dùng chính mình di động chiếu sáng lên tiếp tục đi trước, bốn phía ở bên ngoài tia chớp chiếu ửng hạ, một hồi hắc một hồi bạch.

Bỗng nhiên, Thẩm linh nương vừa mới xẹt qua đêm tối tia chớp thấy rõ, nàng phía trước đứng một nữ nhân, xem quần áo hẳn là Đường Tịnh, nhưng tưởng tượng lại cảm giác không đúng, Đường Tịnh không phải hẳn là ở hoắc căn trong phòng sao?

Lại một đạo tia chớp lướt qua, Thẩm linh phát hiện nữ nhân biến mất, nàng trong lòng căng thẳng, mặc danh sợ hãi cảm quay chung quanh nàng, nàng biết chính mình không nhìn lầm, mới vừa chính là có một nữ nhân xuất hiện quá, chính là vì cái gì lại nháy mắt biến mất đâu?

"Sát....." Một cái tia chớp thêm một cái tiếng sấm, Thẩm linh nhìn đến phía trước nữ nhân lại một lần xuất hiện, chỉ là lần này giống như ly nàng càng gần một ít, hơn nữa lần này Thẩm linh cũng thấy rõ nữ nhân bộ dáng.

Nàng không có mặc giày, **** hai chân, một thân cùng Đường Tịnh muốn cùng bảo mẫu chế phục, chính là lại có cùng nàng bất đồng tái nhợt gương mặt cùng một mặt quỷ dị mỉm cười, Tống nếu vân! Như thế nào có thể là nàng, nàng không phải đã chết sao?

"A....." Thẩm linh ức chế không được chính mình thanh âm, kinh hoàng kêu lên, nàng tay chân cùng sử dụng hướng sau thối lui, cũng không biết gập ghềnh đụng vào cái gì, chỉ có thể trong bóng đêm phí công giãy giụa, trong tay di động cũng không biết rớt ở nơi nào, "Cứu mạng! Cứu mạng hoặc cần!"

Mà lúc này hoặc cần đang ở Đường Tịnh trên người ra sức khai cương thác thổ, căn bản nghe không được dưới lần thanh âm, liền tính nghe được cũng sẽ bị hấn có tâm che chắn, ai có thể ở cái này đương khẩu dừng lại đi bên ngoài nhìn xem ai ở gọi bậy!

Lần một trong bóng đêm, Thẩm linh vẫn luôn ở run bần bật, nàng có thể rõ ràng cảm giác được bốn phía âm lãnh, liền tính bên ngoài mưa rền gió dữ, nhưng trong nhà cũng không có khả năng lãnh đến trình độ này.

Nàng nỗ lực muốn nhìn thanh trong bóng tối thế giới, chính là hết thấy đều là uông phí kính nhi, bởi vì nàng căn bản nhìn không tới lúc này đang có một đôi trắng bạch nhân thủ, chậm rãi duỗi hướng nàng phần cổ.....

"Ách..... Ách....." Thẩm linh đột nhiên đôi tay không ngừng bắt lấy chính mình cổ, chính là lại chỉ có thể phí công trao phá chính mình làn da, nàng hai mắt bởi vì hít thở không thông mà bắt đầu sung huyết, tròng mắt hướng ra phía ngoài đột ra.

Có lẽ Thẩm linh đến chết cũng không nghĩ tới hai năm sau nàng sẽ là như thế một cái kết cục, nếu không nàng khẳng định không bao giờ sẽ trở lại trong căn nhà này tới.....

Hai năm trước.

Hoắc thị tập đoàn tài chính lão tổng hoắc cần phải vì chính mình nữ nhi hoắc tím toàn, ở các đại trường cao đẳng trúng tuyển chọn một vị tướng vừa học vừa làm nữ sinh viên, để với ở nghỉ hè ở giữa chiều cố tím toàn sinh hoạt cùng học tập.

Bởi vì tiền lương không thấp, cho nên tiến đến nhận lời mời nữ sinh viên rất nhiều, cuối cùng ở hoắc gia lão quản gia ngôn thúc từng từng phỏng vấn sau, chỉ có 5 cá nhân nhập vây, trong đó một người nữ sinh đã kêu Tống nếu vân.

Từ mặt giống thượng xem, nàng chính là cái loại này đơn thuần sạch sẽ nữ học sinh, đây cũng là hoắc cần liếc mắt một cái liền coi trọng nàng nguyên nhân, hơn nữa nàng cá tính hoạt bát rộng rãi, thực mau phải tới rồi hoắc tím toàn tán thành, cũng ở Tống nếu vân tới ngày đầu tiên liền đối ba ba nói, "Chúng ta hôm nay thành bằng hữu."

Hoắc cần trời sinh tính phong lưu, chính là nhưng cũng biết nói thô khôn không ăn cỏ gần hang, mỗi ngày ở lão bà hài tử mí mắt phía dưới, hấn liền tính là lại thích cũng sẽ không động Tống nếu vân.

Chính là ngày một trường, lại mỗi ngày gặp mặt, càng không chiếm được càng muốn muốn tư vị làm hoắc cần có chút thất hần, chính mình nhân sinh cái gì cũng không thiếu, liền ít đi một cái có thể tùy thời yêu đương vụng trộm tiểu tình nhân.

Tống nếu vân là như thế đơn thuần, không mấy cái hiệp đã bị hoắc cần cái này tình trường cao thủ bắt lấy, ban ngày trước mặt người khác hai người đều giả bộ một bộ không hề liên quan tư thái, chính là vừa đến ban đêm, này đồng biệt thự rất nhiều góc đều thành hai người hẹn hò nơi.

Chính là ở trên đời này không có không ra phong tường, hai người hẹn hò giấu quá ai cũng không thể gạt được ngôn thúc, sớm tại hai người lần đầu tiên phát sinh quan hệ đêm đó đã bị hấn đã nhận ra.

Chỉ là ngại với đây là lão bản việc tư, hấn cũng không tiện nhiều lời, chính là ngày một lâu, ngôn thúc phát hiện sự tình tới rồi không thể vẫn hễ nông nổi.

Hoắc cần cơ hồ không thể nào chạm vào thê tử Thẩm linh, mà Tống nếu vẫn có khi biểu hiện cũng làm ngôn thúc kinh hãi, bởi vì hấn phát hiện Tống nếu vẫn mang thai.

Ở hào môn trung, lão bản cùng hạ nhân trộm tình đầu là việc nhỏ, chính là một khi mang thai, chuyện này liề lớn, này liề muốn suy xét đến hài tử danh phận cùng tương lai di sản quyề kế thừa chờ các loại vấn đề.

Xuất phát từ đối thái thái chân thành, ngôn thúc đem sự tình nói cho Thẩm linh, nữ nhân ở cực độ dưới cơn thịnh nộ là có thể biến phi thường đáng sợ, nàng hiện tại đã không có lão công sủng ái cũng liề thôi, chính là Tống nếu vẫn một khi sinh hạ đứa con trai, liề tính chính mình tím toàn lại như thế nào ưu tú, trong nhà đám lão già đó cũng sẽ làm cái kia nghiệt chủng nhận tổ quy tông.

Nàng là quyết đối không thể làm loại chuyện này phát sinh, vì thế một cái âm ngoan độc kế ở nàng trong lòng sinh ra.

Vì có thể ổn định hoắc cần, Thẩm linh vẫn như cũ trang làm cái gì cũng không biết, chính là sau lưng lại làm ngôn thúc ở Tống nếu vẫn đỡ hạ được, hảo xoá sạch đứa nhỏ này!

Ngay từ đầu ngôn thúc cũng có chút do dự, bởi vì này rốt cuộc cũng là lão bản thân cốt nhục, hấn hấn là có quyề lực biết hài tử tồn tại, có lẽ hấn cũng không nghĩ muốn đâu?

Chính là ở Thẩm linh liề nữa vừa đe dọa vừa dụ dỗ hạ, ngôn tầ vẫn là đối Tống nếu vẫn hạ tay.....

Mà thiên chân Tống nếu vẫn liề chính mình mang thai cũng không biết, còn một lòng đắm chìm ở chính nàng đối tình yêu tốt đẹp trong ảo tưởng không thể tự thoát ra được.

Vừa lúc hoắc cần có cái hạng mục muốn đi nước Mỹ một đoạn thời gian, ngôn thúc cùng Thẩm linh biết bọn họ xuống tay cơ hội tới!

Chính là bởi vì ngôn thúc sợ nháo ra mạng người, cho nên được phân lượng mỗi lần đều tiếp theo điềm điềm, rốt cuộc ở mấy ngày sau một buổi tối, Tống nếu vân cảm giác bụng nhỏ trận đau, nàng cũng không rõ chính mình là xảy ra chuyện gì!

Liền ở nàng nhìn đến chính mình làn váy chỗ vết máu sau, mới biết được nguyên lai chính mình là mang thai, nàng không nghĩ mất đi chính mình cùng hoắc cần cái này bảo bảo, vì thế liền đi cầu xin ngôn thúc đưa nàng đi bệnh viện.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Bảo Mẫu (Chín)

Chính là không thừa tưởng được đến lại là Thẩm linh hung hăng chế nhạo, "Người cho rằng người là ai? Biết a cần vì cái gì đi nước Mỹ sao? Chính là không nghĩ lại người bị quấn lấy, hấn biết người mang thai sau liền công đạo ta đem người trong bụng thịt nát xử lý rớt, người còn ngốc không kéo cạp muốn đi bệnh viện, nói cho người, đi bệnh viện cũng đã chậm, người nghiệt chủng lưu định rồi!"

Cuối cùng vẫn là ngôn thúc sợ làm ra mạng người, gọi tới Hoắc thị tư gia bác sĩ tiếp đi rồi Tống nếu vân, ba ngày sau, hoắc cần từ nước Mỹ trở về, ngôn thúc đúng sự thật đối hấn nói hết thấy, hấn có chút tức muốn học máu tạt phòng khách rất nhiều bài trí, chính là cuối cùng cũng chỉ có thể tiếp thu hiện thực.

Hấn thật sự có điềm bội phục chính mình thâm tử độc ác thủ đoạn, hiện tại sự tình đã tới rồi tình trạng này, hấn cũng chỉ có thể ra chút tiền tống cổ Tống nếu vân rời đi sự.

Tống nếu vân biết hoắc cần đã trở lại, nhưng lại một lần cũng không có tới nàng phòng xem nàng, đến là tím toàn vẫn luôn đều thực lo lắng nàng, không ngừng nàng có phải hay không bị bệnh? Mỗi lần Tống nếu vân đều là cười cười nói: "Không có việc gì, chỉ là tử tử trong bụng có một cái cùng người giống nhau đáng yêu bảo bảo."

Tiểu tím toàn cái hiểu cái không nhìn Tống nếu vân gật gật đầu nói:
"Chúng ta cũng sẽ trở thành bằng hữu."

Rốt cuộc, đau khổ chờ Tống nếu vân, chờ tới lại không phải hoắc căn, mà là ngôn thúc, trong tay của hắn cầm một trương 10 vạn đồng tiền chi phiếu đưa cho Tống nếu vân, nàng mỉm cười tiếp qua đi.

Ngôn thúc tưởng nói chút cái gì, rồi lại nói không nên lời, đành phải yên lặng rời đi Tống nếu vân phòng.

Tím toàn ở trong phòng ngủ đến nửa đêm, đột nhiên tỉnh lại, nàng đi cách vách tìm Tống nếu vân, lại phát hiện trong phòng không ai, mà trên giường chính phóng kia trương 10 vạn đồng tiền chi phiếu.

Tím toàn đột nhiên cảm thấy có chút sợ hãi, nàng muốn đi xuống lầu tìm Tống nếu vân, chính là mới vừa đi đến lầu một liền thấy được trước mắt một màn, là nàng cả đời này đều không thể lại quên một màn.....

Tống nếu vân từ lầu hai nhảy xuống, dùng một cây dây thừng đem chính mình treo cổ ở thủy tinh đại đèn treo thượng! Thân thể của nàng bởi vì quán tính mà tả hữu lắc lư, tím toàn cũng là từ cái kia tạc thượng khởi, sẽ không bao giờ nữa có thể nói!

Hoắc căn tưởng tượng đến đưa bé kia cùng Tống nếu vân, trong lòng nhĩ ầu ít sẽ có chút khổ sở, không bao lâu liền cùng Thẩm linh đưa ra ly hôn, vừa mới bắt đầu Thẩm linh chết sống không đồng ý, chính là không nghĩ tới hoắc căn lại đưa ra nếu không ly hôn, hắn liền sẽ cử báo Thẩm linh hại chết Tống nếu vân, đến lúc đó hôn vẫn là muốn ly, rốt cuộc là thể diện ly hôn cùng ng ỡ tù sau lại ly hôn, hoắc căn làm nàng tuyển chính mình một cái.

Thẩm linh cũng không ngốc, nàng nhưng không nghĩ vì giữ được một đoạn tiền tại trên danh nghĩa hôn nhân mà ng ỡ tù, còn không bằng thể diện rời đi, còn có có thể được đến một bút thiện dưỡng phí, đây là hoắc gia một quán tác pháp.

Lúc sau hai năm, nàng vẫn là ảo tưởng có thể trở lại trong nhà này tới, rốt cuộc nàng cùng hoắc căn là có một cái nữ nhi, chính là sự tình cũng không phải giống nàng tưởng như thế đơn giản, bởi vì nàng không biết, kỳ thật nàng mỗi một lần trở về đều có một đôi oán độc mắt hung hăng nhìn chằm chằm nàng xem, chỉ là chính nàng còn hoàn toàn không biết thôi.

Đường Tịnh bị chính mình tiếng khóc đánh thức, hoắc căn vỗ vỗ nàng khuôn mặt nhỏ nói: "Xảy ra chuyện gì? Làm ác mộng sao?"

Đường Tịnh hờn mắt, có chút không biết làm sao gật gật đầu, hoắc căn cười đem nàng ôm vào trong lòng, "Đừng sợ, có ta ở đây đâu, lần này ta không bao giờ sẽ làm người đã chịu thương tổn."

Nghĩ đến vừa rồi làm mộng, Đường Tịnh có chút mờ mịt, trong mộng có một cái cùng chính mình tuổi không sai biệt lắm nữ nhân đối nàng nói: "Làm ơn nàng chiếu cố hảo tự mình nhi tử, hơn nữa nói cho Đường Tịnh, đã vì nàng quét dọn sở hữu có thể trở ngại cùng xúc phạm tới nàng người."

Hoắc căn nhìn thoáng qua thời gian, chính mình hôm nay thế nhưng khởi chậm, hẩn nhìn nhìn Đường Tịnh, trong lòng thầm nghĩ, thật là cái ma nhân tiểu yêu tinh, rồi mới hôn hôn trong lòng ngực tiểu nữ nhân nói: "Ta đi xem ngôn thúc bữa sáng làm tốt sao?"

Đương hoắc căn đi vào lầu một khi, bị trước mắt một màn chấn kinh rồi, bất quá hẩn còn tính trấn định, trước tiên đi nữ nhi trong phòng, ôm ra ngủ say tím toàn về tới lầu ba, rồi mới giao cho Đường Tịnh, "Bảo bối nhi, lãnh toàn toàn ở trong phòng ngoan ngoan đợi, ta không gọi các người, các người không được xuống lầu, biết sao?"

Đường Tịnh xem hoắc căn sắc mặt không đúng, liền gật gật đầu nói: "Hảo, người yên tâm đi!"

Hoắc căn vì bảo hiểm, vẫn là đem các nàng hai cái khóa ở phòng ngủ, rồi mới chính mình cầm di động ra tới báo nguy.....

Ở cảnh sát không có tới phía trước, hoắc căn thật cẩn thận vòng khai Thẩm linh treo ở giữa không trung thi thể, rồi mới đi vào lầu một ngôn

thúc phòng, chính là hấn hướng trong vừa thấy, trong lòng chính là tr ần xuống, chẳng lẽ ngôn thúc cũng.....

Ngôn thúc trên bàn phóng một trương mang huyết di thư, mặt trên lại một chữ cũng không có, lúc này biệt thự bên ngoài vang lên còi cảnh sát thanh, hai chiếc xe cảnh sát ngừng ở bên ngoài.

Hoắc cần đi ra ngoài, nghênh diện đi tới hai cảnh sát, "Là người báo cảnh sao?"

Hoắc cần làm một cái hít sâu, rồi mới trấn định nói: "Là ta, nhưng là ta sau tới lại phát hiện một khối thi thể, là ta lão quản gia."

Hai cảnh sát vừa nghe sắc mặt biến đổi, trong đó một cái cầm lấy bộ đàm nói: "Lưu đội, người lại phát hiện nhân thủ lại đây đi, hoắc Trạch có hai cỗ thi thể, ân, đối, tốt, chúng ta hiện tại còn không có tiến vào hiện trường, hảo, minh bạch, là."

Trải qua cảnh sát nhóm bước đầu thăm dò, cảm ở ngôn thúc yết hầu màu đen bút máy thượng có Thẩm linh vân tay, mà Thẩm linh còn lại là chính mình treo cổ ở đèn treo thủy tinh thượng, nằng cách chết cùng năm đó Tống nếu vân giống nhau như đúc, có mấy cái lão cảnh sát đều là năm đó Tống nếu vân tự sát án hiện trường đi đầu tra, hiện giờ lại lần nữa đi vào hoắc gia, cũng bị Thẩm linh chết dọa tới rồi, bọn họ trong lòng thật sự rất khó không cho rằng đây là oan quỷ lấy mạng tới!

Đến là ngôn thúc trên bàn kia trương giấy trắng, sau tới kinh kỹ thuật giám định ra mặt trên kỳ thật là có chữ viết tích, hấn là dùng kia chỉ bị Thẩm linh trở thành hung khí màu đen bút máy viết, chỉ là ngôn thúc ở viết thời điểm, bút máy hấn là không có mực nước.

Tin thượng đại đến nội dung chính là đối Tống nếu vân sám hối, hai năm trước sự tình là hấn cả đời này đều không thể bị tha thứ sai lầm, cũng tùy thời đều đang chờ đợi chính mình đã chịu báo ứng ngày này.....

Chờ cảnh sát xử lý tốt dưới lầu sở hữu sự tình sau, hoắc cần mới về tới phòng ngủ, nhìn nữ nhi cùng Đường Tịnh còn vẫn luôn ở bên trong an tĩnh

chờ hẳn, trong lòng thế nhưng là một trận vui mừng.

Căn nhà này khẳng định là không thể lại ở, vì thế hẳn liền mang theo các nàng hai người về tới nội thành hoa viên biệt thự tiêu khu, tạm thời đem các nàng dàn xếp ở nơi đó.

Sự sau hoặc căn mới biết được, kỳ thật ngày đó buổi tối vương tuệ rời đi biệt thự trên đường ra tai nạn xe cộ, người tuy rằng đã cứu tới, chính là lại bị thương xương cột sống thần kinh, làm cho nàng một chân rơi xuống tàn tật.

Đối với ngày đó nàng vì cái gì sẽ đột nhiên rời đi biệt thự, nàng trước sau không đê, chỉ là sau tới hoặc căn tự mình đi nhìn nàng một lần, lại dọa nàng tránh ở tử âm tường không ra.

Mấy tháng sau, Đường Tịnh kiểm tra ra tới chính mình mang thai, lần này hoặc căn thật cao hứng, vì cấp hài tử một cái hợp pháp thân phận, hẳn lựa chọn cùng Đường Tịnh giành trước nhớ.

Sau tới Đường Tịnh quả nhiên sinh một cái nam hài, cái này làm cho nàng không thể không liên tưởng đến phía trước cái kia mộng, đến nỗi Tống nếu vẫn sự tình, hoặc căn một chữ cũng không có cùng Đường Tịnh nhắc tới quá.

Ba năm sau, tím toàn ôm ba tuổi đệ đệ, nhìn hẳn mắt cá chân chỗ trắng non hình bớt, quý dị cười.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Khủng BỐ Tết Thiếu Nhi

Ngày hôm qua là ngày quốc tế thiếu nhi, vì không quấy rầy đến đại gia ăn tết hảo tâm tình, ta liền đem câu chuyện này phóng tới sáu nhị hôm nay giảng cho đại gia nghe.....

Đó là một đoạn nhiều năm trước phủ đầy bụi ở ta ký ức chỗ sâu nhất một đoạn chuyện cũ, ta kêu bạch kiến, bởi vì ta là siêu sinh, cho nên từ nhỏ

ta hộ khẩu liền treo ở không có hài tử lão cô danh nghĩa, dựng họ Bạch, cho nên tất cả mọi người đều kêu ta bạch nhật, chính là bạch nhật đưa con trai ý tứ.

Kỳ thật ta bản tính trẽn, phía trên còn có một cái tập thể ba tuổi tử tử, khi còn nhỏ luôn là dùng năng tử tử tên tuổi khi dễ ta, đương nhiên, chủ yếu năng vóc dáng cùng sức lực đều so với ta đại.

Mỗi khi lúc này ta đều sẽ khóc lóc hô to, "Chờ ta trưởng thành, ta nhất định sẽ tấu ngươi!"

Tử tử luôn là trợn trắng mắt nói: "Chờ ngươi trưởng thành rồi nói sau!"

Nhiều năm sau khi ta trưởng thành, nhìn đến trở mã duyên dáng yêu kiều tử tử, ta cũng không đi tay báo thù.

Kỳ thật chúng ta tử đệ hai quan hệ là ở nhà đánh, bên ngoài liền hợp, nhớ rõ có một lần học tiểu học thời điểm, ta bị cùng lớp Triệu Tiểu minh khi dễ, về nhà sau không dám đối cha mẹ nói, cuối cùng vẫn là tử tử thấy được ta hồng hồng mắt, ép hỏi dưới mới biết được, nguyên lai năng cái này bốn đệ đệ bị người khi dễ.

Vì thế buổi chiều đi học, tử tử không nói hai lời liền tới tới rồi ta trong ban, lúc ấy ta lên lớp 3, tử tử thượng lớp 6, đương nhiên bá khí sung túc đối với ta toàn ban đồng học lạnh lùng hỏi ra, "Ai kêu Triệu Tiểu minh" khi, lập tức liền đem cái kia tôn tử dọa đôi nhai.

Đến bây giờ ta đều còn nhớ rõ tử tử năm đó câu nói kia, "Ta đệ chỉ có ta có thể khi dễ, lần sau nếu là còn dám khi dễ hần, ta làm ngươi mỗi ngày ai khi dễ!"

Từ đây, lớp học đồng học mỗi người đều biết ta có một cái lợi hại tử tử, rốt cuộc không ai dám khi dễ ta!

Ta muốn giảng chuyện này là phát sinh ở kia một năm Tết thiếu nhi.....

Ở cuối thập niên 80, chín mươi niên đại sơ thời điểm, chúng ta Tết thiếu nhi hoạt động đầu là thực hình thức hóa, mỗi người đầu phải mặc vào sạch sẽ bạch áo sơ mi, một cái siêu cấp hiện hình thể chân dạng quỳ, cùng một đôi tùy thời yêu cầu bạch phấn bút tới chà lau tiêu bạch giày.

Mỗi người trên mặt hóa đầu cùng đít khỉ đường như, đương nhiên, không biểu diễn tiết mục không cần hóa, chính là toàn cục tiết mục đầu là toàn ban cùng nhau thượng.

Còn có nhất quan trọng, chính là mong mấy tháng đầu ăn vặt khai đại hội, ngày này, mặc kệ trong nhà đi đâu kiện như thế nào? Hoặc nhiều hoặc ít đầu là phải cho hài tử chuẩn bị một ít ăn ngon đầu ăn vặt, giống mạch lệ tổ, bông kem, nhảy nhảy đường, giảm bông linh tinh.

Cái kia thời đại, mọi nhà bản phú chênh lệch cũng không lớn, hơn nữa một nhà đầu là một cái hài tử, lại như thế nào khó cũng sẽ tại đây một ngày cấp hài tử chuẩn bị chút đầu ăn vặt, chính là chúng ta là hai đứa nhỏ, ăn mặc chi phí thượng khẳng định muốn so nhà người khác nhiều, bất quá còn hảo, ta mẹ là nhà trẻ nhà ăn quản lý viên, từ nhỏ trong nhà liền không thiếu đầu ăn vặt, này còn một lần làm ta đứng học vô cùng hâm mộ.

Hảo, nhớ nửa ngày thơ ấu, nên tiến vào chính đề.....

Chúng ta tiểu học có cái truyền thuyết, nói là trường học đại lâu phía dưới ở năm đó thi công thời điểm ngăn chặn một cái cóc, sau tới nó càng dài càng lớn liền ra không được, cho nên mỗi khi trường học muốn tổ chức một ít hoạt động thời điểm, ông trời đầu sẽ thực cấp mặt nhi tiếp theo tràng mưa to.

Kia một ngày Tết thiếu nhi cũng không ngoại lệ, đương tất cả mọi người đầu hứng thú bưng bưng đem chính mình ghế gỗ tử dọn ra tới bài bài phóng hảo khi, một khối mây đen liền đè ở trường học sân thể dục chính phía trên.

Đông Bắc vũ tới mau, đi cũng mau, tuy rằng nhiều ít có chút mất hứng, chính là bọn nhỏ đầu chút nào không bị hư thời tiết sở ảnh hưởng, chỉ là

trên mặt trang đầu hoa, một đám xấu như là bị thủy xối giấy trắng người giống nhau.

Mưa to quá sau, sân thể dục thượng an tĩnh dị thường, liền một tia phong đầu không có, thiên vẫn là âm âm, chỉ là vũ không được, toàn thể đồng học ở lão sư dẫn dắt hạ lau khô trên ghế nước mưa, tiếp tục khai liên hoan sẽ.

Tiết mục một cái tiếp theo một cái biểu diễn, đại gia vừa ăn biên chơi biên xem, đã sớm quên mất vừa rồi mưa to mang đến không mau.....

Này nhất thời, một đám không biết là cái nào lớp đồng học lên đài biểu diễn, bọn họ giữa có lớn có bé, có như là năm nhất tiểu đồng học, có còn như là lớp 6 đại đồng học, cái này làm cho ở đây sư sinh đầu có chút sờ không được đầu óc.

Liền thấy đứng ở đằng trước chính là một cái tiểu nam sinh cùng một cái tiểu nữ sinh, nữ sinh trên đầu trát một cái thổ không thể lại thổ hồng sa khăn, trên người quần áo cũng có chút cũ nát, nhưng là thực sạch sẽ, hai người trên mặt lau thật dày yên phấn, một bên một cái điểm đỏ, giống cặp cấp người chết thiêu đồng nam đồng nữ.

Tiểu nữ sinh đầu tiên mở miệng, lớn tiếng đọc diễn cảm: "Đầu tiên, làm chúng ta cộng đồng kính chúc: Toàn thế giới nhân dân trong lòng nhất hồng nhất hồng hồng thái dương, vĩ đại đạo sư, vĩ đại lãnh tụ, vĩ đại thống soái, vĩ đại tài công, chúng ta nhất nhất kính yêu *, vạn thọ vô cương, vạn thọ vô cương, vạn thọ vô cương."

Tiểu nam sinh xem nàng nói xong, liền lập tức tiếp thượng, "Làm chúng ta cộng đồng kính chúc: * thân mật chiến hữu, chúng ta nhất nhất kính yêu lâm phó thống soái, vĩnh viễn khỏe mạnh, vĩnh viễn khỏe mạnh, vĩnh viễn khỏe mạnh."

Cuối cùng hai người cùng nhau hợp vừa nói nói: "Chúc mừng ngày quốc tế thiếu nhi liên hoan tiệc tối chính thức bắt đầu!"

Ta ở dưới nghe không hiểu ra sao, căn bản không biết bọn họ nói chính là cái gì, liền nghe ta chủ nhiệm lớp đổi một vị khác lão sư nói: "Này cái nào ban a? Nói đầu là cái gì a? Có chút năm đầu không nghe đến mấy cái này lời nói!"

Một cái khác cũng là lúc đầu nói: "Ta thật đúng là không biết này đó hài tử là cái nào ban, xem quần áo cũng không giống như là chúng ta trường học a? Một hồi hiệu trưởng liền tới đây, hỏi một chút hẳn đi!"

Lúc này liền nghe tiểu nữ sinh cao giọng đọc diễn cảm, "Cái thứ nhất tiết mục, đại hợp xướng 《 thế thế đại đại ghi khắc * ân tình 》 "

Trên đài bọn học sinh liền bắt đầu lớn tiếng xướng lên, "Ai cấp ta tạp đoạn xích sắt? Ai đem ta cứu ra giường sưởi?..... Bầu trời thái dương, tâm nghe nói đèn sáng....."

"Này cái gì ca a?" Ta nhỏ giọng hỏi bên người bạn bè tốt Đông Tử, hẳn cũng lúc đầu nói, "Không biết, nghe cũng chưa nghe qua, khó nghe đã chết!"

Các lão sư cũng đầu là khe khẽ nói nhỏ, đột nhiên, một cái thượng tuổi tác nữ lão sư, sắc mặt trắng bệch ngồi ở trên mặt đất, chúng ta chủ nhiệm lớp Triệu Anh vội tiến lên nâng dậy nàng, "Xảy ra chuyện gì vương tử?"

Bị kêu vương tử vị kia lão sư là chúng ta trong trường học tuổi lớn nhất một vị giáo viên, sáu tháng cuối năm liền phải về hưu, chỉ thấy nàng dùng tay run run rẩy rẩy chỉ hướng trên đài nói: "Quý..... Tất cả đều là quý!"

Nàng thanh âm không lớn, lại như là một cái bom giống nhau ở toàn thể sư sinh trung nổ tung hoa, dưới đài học sinh càng là kêu sợ hãi một mảnh, có chạy về lớp, có hướng trường học đại môn chạy, còn có ngóc tại chỗ oa oa khóc lớn.

Ta lúc ấy chính là cái kia ngóc tại chỗ một cái, chính là ta lại không khóc, chính là vẫn luôn ngây ngốc trên đài, xem những cái đó còn ở không ngừng biểu diễn tiểu hài tử nhóm.

Đột nhiên ta cảm giác lỗ tai tê rần, liền nghe được lão tử tiếng mắng truyền đến, "Người cái đại bạch si, trạm này làm cái gì? Không gặp người đâu chạy hết sao?"

Nguyên lai tử tử cùng đám người cùng nhau trở về trong phòng học, nhưng vừa quay đầu lại lại nhìn đến ta khờ không kéo mấy còn đứng ở dưới đài xem đâu, liền vội ra tới kêu ta, chính là nàng kêu ta rất nhiều thanh ta cũng chưa phản ứng, tốt nhất đành phải ra tuyệt chiêu, chính là ninh lỗ tai, ta khi còn nhỏ liền sợ nàng ra chiêu này, một chút ta liền phục.

Ta mờ mịt hỏi, "Lão tử, bọn họ là ai a?"

Lão tử vừa thấy ta như vậy, có chút mơ hồ, khẳng định là bị dọa, nàng nhìn thoáng qua trên đài, trong mắt tịnh là sợ hãi, hiện tại ngấm lại, tử của ta lúc ấy cũng bất quá mới là cái 12 tuổi tiểu nữ hài, lá gan cũng đại không đến chạy đi đâu a!

Chính là xem nàng một bên sợ hãi, một bên còn muốn tới cứu ta biểu tình, ta mới hiểu được tử tử chân chính hàm nghĩa.

Ta bị lôi trở lại lớp hành lang, lại phát hiện vừa mới bắt đầu hướng công trường khâu chạy tới một ít người lại chạy trở về, nguyên lai đại môn không biết cái gì thời điểm làm thông cửa trường đại gia cấp khóa lên.

Lão tử lúc này gắt gao lôi kéo ta nói: "Đừng sợ, có tử ở đâu!"

Liền này một câu, tức khắc làm lòng ta có đố, kỳ thật ngay lúc đó ta cũng không như thế nào sợ hãi, bởi vì ta còn không biết quỷ là cái gì, ở ta trong trí nhớ, đại mã hầu cùng chụp hoa lão thái thái mới là nhất dọa người đồ vật.

Bên ngoài thiên âm u, đám mây hậu phảng phất muốn áp tới rỗ trên mặt đất, ta cùng lão tử còn có một ít đồng học đầu ghé vào hành lang cửa sổ thượng, thẳng lẳng lẳng nhìn bên ngoài trên đài đám kia người.

Dần dần, ta cảm giác mắt có chút mệt mỏi, liền dùng lực xoa xoa mắt, nhưng lại ngẩng đầu vừa thấy, đám kia người thế nhưng không thấy!

Trống trôn sần khầu thượng thật giống như bọn họ trước nay không xuất hiện quá giống nhau.

Vừa r ồi hô một câu "Có quý" vương lão sư, này sẽ chính ngờ ngốc ng ồi ở trong phòng học, trong miệng còn không dừng nói th ầm: "Bọn họ trở về đầu đã trở lại, chúng ta không phải cố ý, thật không phải!"

Lão hiệu trưởng lúc này mới vội vàng tới r ồi, hẳn cũng là nghe được sần thể dục thượng một mảnh ần ào thanh mới ra phòng hiệu trưởng, nhìn xem ra cái gì sự, không nghĩ tới cũng thấy được vừa r ồi sần khầu thượng một màn.

Hắn thông thả đi đến vương lão sư trước người, giơ tay li ền cho nàng một bạt tai, "Vương thư trân! Người thanh tỉnh điếm!"

Vương lão sư bị hiệu trưởng đánh sừng sốt, lúc này mới chậm rãi phục h ồi tinh thần lại nhìn về phía hiệu trưởng, "Người cũng thấy r ồi đi? Ta cũng là mới nhớ tới, hai mươi năm trước hôm nay vừa lúc chính là....."

Vương lão sư nói còn chưa nói xong, đã bị hiệu trưởng hung hăng đánh gãy, "Đừng nói nữa! Kia sự kiện là lịch sử tạo thành, cùng người ta đầu không quan hệ! Người nhìn xem trước mắt, hiện tại nặng nhất chính là người trước mắt đám hài tử này, bọn họ mới là người trách nhiệm!"

Vừa r ồi còn loạn thành một đoàn sư sinh, rốt cuộc ở hiệu trưởng xuất hiện lúc sau, đầu biến trấn định xuống dưới, hẳn bình tĩnh cấp sở hữu lão sư an bài công tác, đầu tiên làm thể dục lão sư đến văn phòng cấp đầu công an gọi điện thoại, làm cảnh sát từ bên ngoài nghĩ cách đem đại môn mở ra, r ồi mới làm dư lại lão sư đầu đem các niên cấp học sinh tập trung tới r ồi cùng nhau, tất cả mọi người đầu đi đại hội nghị trong phòng đợi, chờ học sinh gia trưởng tới đón bọn họ.

Này ở giữa nếu có người muốn đi WC cũng có thể, cần thiết có hai cái lão sư đồng thời dẫn dắt hạ mới có thể đi!

Đến nỗi chính hẳn, tắc đi tới bảo vệ cửa thất tìm cảnh lão nhân, lão gia hỏa này cùng chính mình nhận thức mau 30 năm, trước nay không làm qua

như thế không đáng tin cậy sự a!

Chờ hấn đi vào bảo vệ cửa thất mới phát hiện, bên trong căn bản không có người, cảnh lão nhân thích nghe diển, cho nên hấn chất bán dẫn tráp cũng không rời tay, chính là hiện tại nó liền như vậy cô độc nằm trên mặt đất, xác ngoài cũng không biết là bị cái gì đập hư, bên trong mạch điện bản đầu lộ ra tới.

"Hiệu trưởng! Hiệu trưởng!" Đang ở hấn có chút thất thần thời điểm, đột nhiên nghe được thể dục lão sư từ thật xa chạy tới, thở hổn hển nói: "Hiệu trưởng, không hảo, sở hữu văn phòng điện thoại đầu không thể dùng, tất cả đầu không tín hiệu! Hiện tại làm sao bây giờ?"

Hiệu trưởng nghe xong trong lòng cả kinh, điện thoại đầu không dùng tốt? Chẳng lẽ làm vừa rồi mưa gió đem điện thoại tuyến cấp quát chặt đứt?

Hấn ngẩng đầu nhìn thoáng qua giáo ngoại, xe tới xe lui, lại căn bản không ai chú ý vườn trường nội, phảng phất đây là hai cái thế giới giống nhau, hiệu trưởng trầm tư một lát liền đối thể dục lão sư nói: "Tiểu Lưu, người từ đại môn phiến đến ngoài tường đi, rồi mới tìm người tới mở khóa."

Thể dục lão sư không chút suy nghĩ liền từ đại môn leo lên đi lên, rồi mới nhẹ nhàng nhảy xuống, đã có thể ở hiệu trưởng cho rằng hấn sẽ nhảy đến trên mặt đất khi, lại kinh ngạc phát hiện, thể dục thể nhưng không thấy, hấn cũng không có giống hiệu trưởng mong muốn như vậy nhảy đến trên mặt đất, mà là như vậy biến mất!

"Tiểu Lưu! Tiểu Lưu!" Hiệu trưởng lớn tiếng triêu giáo ngoại kêu vài tiếng, nhưng bên ngoài lại dị thường an tĩnh, giống như sở hữu thanh âm đầu bị che chắn giống nhau.

Rơi vào đường cùng, hiệu trưởng đành phải quay đầu về trước trong phòng học, hấn không thể lại làm bọn học sinh xảy ra chuyện, càng không thể làm hai mươi năm trước sự tình lại lịch sử tái diễn!

Lúc này ta, đang cùng lão tử hai người cùng nhau ăn ba mẹ cho chúng ta chuẩn bị ăn ngon, liền tính bên ngoài đã xảy ra thiên đại sự, chúng ta cũng muốn đem hôm nay Tết thiếu nhi quá xong.

Nhìn đến hiệu trưởng vẻ mặt suy sụp đi đến, sở hữu lão sư đều cảm giác được sự tình nghiêm trọng tính, một vị tuổi trẻ nữ lão sư cái thứ nhất đặt câu hỏi, "Hiệu trưởng, điện thoại đã thông sao?"

Hiệu trưởng bất đắc dĩ lắc đầu, "Điện thoại tuyến chặt đứt, ta làm thế dục lão sư đi ra ngoài tìm người, các người đều không cần hoảng, trấn an hảo thủ học sinh, biết sao!"

Sở hữu lão sư cũng không dám tin tưởng, toàn bộ trường học người thế nhưng sẽ bị vây ở cái này sở vườn trường, hiện tại nhìn xem bốn phía trường học, cũng đã không có ngày xưa ấm áp, càng nhiều còn lại là âm trầm cùng quỷ dị.

Vẫn luôn ngẩng yên ở một bên vương lão sư, đột nhiên đứng lên đối hiệu trưởng nói: "Khẳng định là bọn họ đã trở lại! Bọn họ trở về báo thù!"

"Người câm miệng!" Luôn luôn ôn hòa hiệu trưởng đột nhiên quát lên một tiếng lớn, dọa ở đây sư sinh đều là cả kinh, hiệu trưởng nhìn đến đại gia giật mình biểu tình, tựa hồ cũng ý thức được chính mình thất thố, liền suy sụp ngã ở ghế trên, biểu tình thống khổ nhớ lại hai mươi năm trước một đoạn bi kịch.....

Này sở tiểu học ở hai mươi năm trước là một nhà cô nhi viện cải tạo mà thành, lúc ấy chính trực mười năm rung chuyển, này sở nhỏ nhỏ trong cô nhi viện lạ mặt tồn tại hai mươi ba cái cô nhi cùng 5 cái nhân viên công tác.

Này 5 cái nhân viên công tác, có một cái kêu Triệu quân nam nhân ở không có tới cô nhi viện công tác phía trước chính là thâm niên tạo phản phái, hắn đi vào cô nhi viện liền một lòng tưởng phê phán cái này phê phán cái kia, căn bản không có tâm tư hảo hảo công tác.

Nhớ rõ ngày đó cũng là ngày quốc tế thiếu nhi, trong vườn các lão sư tổ chức bọn nhỏ liên hoan, nghe nói cùng ngày còn sẽ có đại lãnh đạo tới thị sát công tác.

Nhưng bọn nhỏ chờ mãi chờ mãi đều không thấy có cái gì lãnh đạo tới, đến là cái này Triệu quân chính là nói bọn họ ngay lúc đó viện trưởng Lý hương vân là hiện hành phản cách mạng, muốn tìm người tới phê phán nàng! Vì phòng ngừa Lý hương vân chạy trốn còn khóa lại cô nhi viện đại môn.

Kết quả trưa hôm đó phụ cận một nhà nhà máy hóa chất phát sinh độc khí tiết lộ, chung quanh cư dân đều đứng lúc sơ tán rồi, duy độc lậu hạ này sở cô nhi viện.

Kỳ thật cái loại này có độc khí thể hương vị phi thường hướng, thực dễ dàng là có thể phân biệt ra là phụ cận nhà máy hóa chất tiết lộ.

Chính là lúc ấy cô nhi viện đại môn bị Triệu quân ở bên ngoài khóa trái thượng, tất cả mọi người ra không được, khi đó tường viện vẫn là cao cao gạch tường, đừng nói một đám hài tử cùng mấy người phụ nhân, chính là một cái thành niên nam nhân đều phiêu không ra đi.

Chờ đến Triệu quân mang theo một đám tạo phản phái chạy tới khi, lại phát hiện toàn bộ trong cô nhi viện trừ bỏ hấn bên ngoài toàn bộ đều gặp nạn.

Vì trốn tránh trách nhiệm, Triệu quân che giấu hấn khóa trái đại môn sự thật, ngay lúc đó vương lão sư vừa lúc cũng là tạo phản phái trung một viên, mà Triệu quân chính là hiệu trưởng bản nhân.

Hiệu trưởng nói xong năm đó chuyện cũ sau, tất cả mọi người đều thực kinh ngạc, không nghĩ tới cái này địa phương phía trước thế nhưng còn phát sinh quá như thế bi thảm sự tình, càng không nghĩ tới hiệu trưởng năm đó thế nhưng sẽ làm hạ như thế táng tận thiên lương chuyện xấu.

"Thình thịch" một tiếng, hiệu trưởng quỳ gối trên mặt đất, hấn cho đã mắt tất cả đều là nước mắt, không ngừng dùng tay trừu chính mình cái tát,

"Thực xin lỗi..... Thật sự thực xin lỗi! Năm đó sự là ta không đúng, là ta không phải người, chính là cùng hiện tại này đó học sinh không quan hệ! Ta cầu xin các người tha bọn họ đi, nếu các người muốn ta mệnh liên cầu đi! Ta này hai mươi năm qua, không có một ngày dễ chịu, ta không có lúc nào là không nghĩ bị ta hại chết bọn nhỏ!"

Vương lão sư cũng quỳ xuống, năm đó nàng cũng chỉ bất quá là một cái không biết trời cao đất dày ngọc nữ nhân, căn bản vô pháp đoán trước đến sự tình hậu quả sẽ như thế đáng sợ.

Theo Triệu quân sám hối, bên ngoài thiên, âm càng thấp, còn thỉnh thoảng quát lên từng đợt cuồn cuộn phong, như là một đám oan hồn ở vì chính mình chết mà hò hét, rít gào.....

Mưa to khoảnh khắc chỉ gian rơi xuống, Triệu quân lão đảo chạy tới trong mưa, không ngừng đối với bầu trời nói cái gì, đột nhiên, tất cả mọi người nhìn đến trong mưa lập tức nhiều rất nhiều người, đều là chút tuổi không lớn hài tử, Triệu quân tắc một người ở bọn họ trung gian qua lại xuyên qua, cuối cùng thế nhưng chậm rãi ngã xuống trên mặt đất.

Cũng không biết qua bao lâu, trong phòng sư sinh nhóm phát hiện hết mưa rồi, vương lão sư cái thứ nhất chạy tới Triệu quân bên người, duỗi tay một sờ Triệu quân, thân thể của nàng chính là chấn động, trên mặt nước mắt liên ngăn không được chảy xuống dưới.

Triệu trường quân đội trưởng đã chết.....

Vẫn luôn đều mở không ra cổng trường cũng bị một cái tiếp hài tử gia trưởng dễ dàng đẩy ra!

Vào lúc ban đêm ta về nhà sau liền bắt đầu phát sốt, thiêu đều bắt đầu nói mê sảng, sau tới hết bệnh rồi liền không nhớ rõ ngày đó sáu một phát sinh sự tình, những việc này vẫn là sau tới lão tử trộm cho ta giảng.

Sự sau trường học đối ngoại nói Triệu hiệu trưởng cùng ngày bệnh tim đột phát, đưa đến bệnh viện liền đã chết, mà phía trước nhảy ra đi thể dục lão sư cũng bị người phát hiện té xỉu ở ngoài tường trong bụi cỏ.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Di Động (Một)

Viên chí bình ở một nhà quảng cáo công ty công tác, phần lớn thời điểm làm hạng mục khi yêu cầu thêm ca đêm, đôi khi còn mấy ngày mấy đêm liên tục khởi công, này liền làm cho bọn họ trong công ty nữ viên chức lục tục từ chức không làm, rốt cuộc nữ nhân dễ dàng lão không phải.

Chính là nam nhân bộ dáng này làm đi xuống cũng là không được a, này không, hấn vừa mới hoàn thành một cái đại hạng mục, ba ngày ba đêm cũng chưa chợp mắt, hôm nay rốt cuộc hoàn thành, vừa thấy thời gian, rạng sáng 2 giờ rưỡi.

Viên chí bình kéo mỗi một thân mình đi ở v ề nhà trên đường, thời gian này muốn đánh xe đ ầu có chút khó khăn, bất quá còn hảo tự mình là cái đại tiểu hỏa tử, đã không tài cũng không sắc, căn bản không cần lo lắng gặp được người xấu.

Vì tỉnh mấy cái tiền thuê, Viên chí bình lựa chọn tương đối tiện nghi một ít ng ằm phòng, sở dĩ tiện nghi chính là bởi vì nó hoàn cảnh không phải giống nhau kém, bốn phía không phải mát xa viện chính là gọi đ ầu phòng, động bất động liền có nùng trang điểm mặt nữ nhân hỏi hấn, "Tiên sinh, muốn hay không làm đại bảo vệ sức khoẻ?"

Mỗi khi lúc này, hấn đ ầu là vẻ mặt đ ỏ bừng xoay người rời đi.

Hôm nay cũng không ngoại lệ, thời gian này xuất hiện ở sau hẻm nam nhân, không mấy cái sẽ giống hấn giống nhau là bởi vì tăng ca v ẫn v ề mới xuất hiện tại đây đ ầu hẻm nhỏ, Viên chí bình nhanh hơn bước chân đi trước, đột nhiên, một cái hẻm tối hiện lên một tia ánh sáng, khiến cho Viên chí bình chú ý, hấn cảm giác trên mặt đất hấn là có bộ di động.

Đi lên trước vừa thấy, quả nhiên là một bộ mới nhất khoản smart phone, xem mặt trên quả sức, hấn là cái nữ hài tử.

Viên chí bình là cái thành thật hài tử, hấn cũng không tắt máy, mà là tùy tay đặt ở trong bao, bởi vì hấn nghĩ nếu cơ chủ gọi điện thoại tới, liền đem điện thoại còn cho nhân gia.

Trở lại chính mình lại tiêu lại triêu tằng hãm ngãn, hấn qua loa tắm rửa một cái, liền tính sinh hoạt hoàn cảnh lại ác liệt, chính mình cũng nên đối chính mình hảo một chút, vì thế hấn ở chính mình mĩ gói thêm một cây mì gói bụn lữ.

Ăn bữa ăn khuya sau, hấn nhìn thoáng qua thời gian, đầu mau rạng sáng 4 điểm, còn hảo ngày mai không cần đi làm, hiện tại một giấc ngủ hạ, phỏng chừng hấn đến ngủ đến ngày mai buổi chiều 4 điểm đi!

"Tích tích....." Một cái đáng yêu tiếng chuông vang lên, Viên chí bình tả hữu tìm tìm, phát hiện nguyên lai là chính mình nhặt được kia bộ tay vang lên, hấn tùy tay cần lấy tới vừa thấy, bên trong WeChat vẫn luôn đều khai thông, một cái kêu "Tôn tại thật tốt" người cùng cơ chủ "Hạnh phúc chim nhỏ" nói chuyện, "Người hảo, ta là cơ chủ, người có thể hay không đem điện thoại trả lại cho ta?"

Viên chí bình lập tức trở về một cái "Có thể, ngày mai buổi chiều 5 điểm, ta đem điện thoại trả lại người."

Tôn tại thật tốt: Vì cái gì muốn ngày mai buổi chiều đâu?

Viên chí bình nhìn nhìn chính mình quàng thâm mắt nói, "Ta quá mệt nhọc, vẫn luôn ở tầng ca, hiện tại ngủ hạ khẳng định muốn tới ngày mai buổi chiều mới có thể tỉnh lại."

Tôn tại thật tốt: (——) hảo đi, vậy người trước ngủ, tỉnh ngủ nói cho ta, cảm ơn.

Viên chí bình thân cái lười eo, nằm ở kia trương giường xếp thượng nặng nề đi ngủ, cũng không biết qua bao lâu, Viên chí bình bị chính mình bụn thãm thì kêu thanh âm cấp đánh thức, hấn vừa thấy thời gian, buổi chiều 4 điểm, xem ra chính mình đồng hồ sinh học vẫn là man đúng giờ a!

12 tiếng đồng hồ không ăn cái gì, khó trách sẽ đói đâu! Viên chí bình đơn giản rửa mặt một chút liền ra môn, chính là thời gian này, vừa không là cơm trưa thời gian lại không phải bữa tối thời gian, hẳn ngó trái ngó phải đành phải vào một nhà mì thịt bò quán.

Một chén mì thịt bò xuống bụng sau, Viên chí bình tức khắc cảm giác toàn thân đều thông suốt, thoải mái cực kỳ.

"Tích tích....." Trong túi một khác bộ di động vang lên, hẳn lấy ra tới vừa thấy, mặt trên viết: "Một h ể 8 điểm, Carrefour cửa siêu thị thấy!"

Viên chí bình trở về một cái ok biểu tình, rồi mới lại nhìn thoáng qua thời gian, này sẽ thời gian còn sớm, là về nhà chờ đâu? Vẫn là ở bên ngoài chuyển động chuyển động chờ đến 8 điểm đâu?

Nghĩ tới nghĩ lui Viên chí bình vẫn là quyết định một người ở bên ngoài chuyển vừa chuyển, làm chính mình thay đổi đầu óc, đột nhiên, hẳn phát hiện phía trước vây quanh một đám người đang xem cái gì đồ vật, hẳn cũng thấu qua đi vừa thấy, nguyên lai là mấy trương tìm người gợi ý.

Đầu là một ít trẻ tuổi nữ hài, xem tuổi cũng liền 20 xuất đầu, một cái đại tỷ nhìn thân thân bí bí nói: "Này đầu đệ 5 cái, người ta nói không liền không, hiện tại danh từ mới kêu thất liên."

Bên cạnh một người nam nhân khinh thường nói: "Còn thất liên, còn không phải là người ném sao? Đầu năm nay di động đánh không thông chính là người ném!"

Viên chí bình cẩn thận nhìn thoáng qua kia mấy cái nữ hài ảnh chụp, trường giống đầu không t ể, ăn mặc thực cũng thời thượng, có đầu cùng trong nhà thất liên hơn một tháng, nếu không phải chính mình trốn đi cố ý bất hòa trong nhà liên hệ, như vậy chỉ sợ cũng là dữ nhiều lành ít.

Viên chí bình lại đi dạo một lát thời đại quảng trường, nhìn có đôi có cặp nam nữ, hẳn nhiều ít có chút hâm mộ.

Mắt thấy liền phải đến ước định thời gian, nhưng "Tồn tại thật tốt" đột nhiên ở WeChat thượng nói: Chính mình lâm thời có việc tới không được, có thể hay không làm Viên chí bình đi nhặt được tay địa phương tìm một cái đồ vật.

Rồi mới còn truyền cho Viên chí yên ổn trưng hình ảnh, mặt trên là một cái đáng yêu bạc cái còi, Viên chí bình nhìn kỹ liếc mắt một cái cái này hình ảnh thượng cái còi, cảm giác thực quen mắt, giống như ở nơi nào gặp qua, dù sao chính mình hiện tại cũng không có gì sự, liền đáp ứng nàng sẽ giúp nàng đi tìm xem, chính là không nhất định có thể tìm được.

Tồn tại thật tốt lại nói: "Không quan trọng, chỉ cần giúp ta đi nơi đó nhìn xem là được, ta cũng nói không hảo có phải hay không ném ở nơi nào, bởi vì đó là ta mẹ tặng cho ta quà sinh nhật, ném nàng sẽ thương tâm."

Vì thế Viên chí bình liền ở hẩn nhặt di động địa phương tìm một liền, vừa mới bắt đầu cái gì đều không có, liền ở hẩn muốn từ bỏ thời điểm, một con mèo đen đột nhiên nhảy ra tới, đánh nghiêng trên mặt đất một đồng bình không, còn dọa Viên chí yên ổn nhảy, liền ở hẩn mắng to chết miêu khi, lại nhìn đến kia đôi bình không trung gian có một cái màu trắng đồ vật.

Hẩn ngửi xồm xuống nhìn kỹ, thế nhưng là một cái màu trắng xích bạc tử, mặt trên có rất nhiều bùn đất, Viên chí bình dùng tay nhẹ nhàng một túm liền phát hiện xích bạc tử một khác đầu quả nhiên xuyên một cái tinh xảo tiểu cái còi.

Viên chí để ngang khắc liền cấp "Tồn tại thật tốt" đã phát một tấm hình, "Tiểu nha đầu, có phải hay không thứ này?"

Qua nửa ngày nàng cũng không đáp lời, Viên chí bình nghĩ thầm: Chẳng lẽ ngủ rồi, mặc kệ trước thế nàng thu đi! Vì thế liền lấy ra một trương khăn giấy đem dây xích bao hảo.

Về đến nhà sau, Viên chí bình dùng nước trong hướng rót cái còi thượng nước bùn, khôi phục nó trụ ngày phong màu, quả nhiên thật xinh

đẹp, nói vậy cái kia "T`ôn tại thật tốt" cũng nhất định là cái đáng yêu tiêu
nữ sinh đi!

"Tích tích....." Di động vang lên, khẳng định là "T`ôn tại thật tốt" v`ề tin
tức, "Thật tốt quá, thật cảm ơn người, chính là nó, ta còn tưởng rằng tìm
không thấy đâu?"

Viên chí bình cười cười trả lời: "Người cái gì thời điểm có thời gian, ta
đem điện thoại cùng bạc cái còi cùng nhau còn cho người?"

"T`ôn tại thật tốt" tr`ầm mặc một h`ồi li`ền đáp lời nói: "Mấy ngày nay ta
đ`ầu không có thời gian, người có thể trước giúp ta bảo quản mấy ngày
sao?"

Viên chí bình nghĩ nghĩ nói: "Hảo đi, vậy người cái gì thời gian thời
điểm muốn trước tiên cùng ta ước thời gian, bởi vì ta có thời điểm muốn
tăng ca đến rất nhiều lần!"

"T`ôn tại thật tốt": Tốt, không thành vấn đề, thật cảm ơn người! Không
nghĩ tới có thể gặp được người như thế một cái người tốt

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Di Động (Nhị)

Viên chí bình cười cười trả lời: "Này cũng không tính cái gì, đ`ầu là
chuyện nhỏ không tốn sức gì thôi."

Kỳ thật đối Viên chí bình tới nói, hẳn sinh hoạt quá bu`ồn tẻ nhạt nhẽo,
có thể có như thế một đoạn giúp người làm ni`ềm vui tiêu nhạc đệm cũng là
một kiện không t`ồi chuyện này.

Lúc sau mấy ngày, phố lớn ngõ nhỏ tràn đ`ầy đ`ầu là mấy cái thiếu nữ
tìm người gợi ý, cảnh sát nhóm vội một đám sứt đ`ầu mẻ trán, chính là cuối
cùng vẫn là một chút manh mối đ`ầu không có, tựa như mấy cái nữ hài đột
nhiên ở trong không khí biến mất giống nhau.

Viên chí bình tại đây mấy ngày cũng là phi thường vội, mỗi ngày đ`ầu
phải tăng ca, hẳn cũng vẫn luôn đ`ầu không có nhận được "T`ôn tại thật tốt"

tin tức.

Thắng đến hôm nay buổi tối, hẳn rồi cuộc thu phục đỉnh đầu cái này hạng mục, chuẩn bị tan tành về nhà khi, lại ngoài ý muốn thu được "Sống quan thật tốt" tin tức.

"Người hiện tại vội không vội, có thể hay không cho ta đem điện thoại đưa lại đây?"

Viên chí bình nhìn thoáng qua thời gian, lập tức liền đến đêm khuya, liền hỏi phục nàng nói: "Ta đến là có thời gian, chỉ là như thế chậm người ra tới có thể sao? Ta phía trước còn nhìn đến có mấy cái tiểu nữ sinh thất liên đâu"

"Tần tại thật tốt" đã phát một cái mỉm cười biểu tình nói: "Yên tâm, ta đem địa chỉ chia người, người mở ra hướng dẫn lại đây là được."

Vài giây sau, một vị trí đã phát lại đây, Viên chí yên ổn xem ly chính mình còn không tính xa, cũng liền đi cái hai ba mươi phút là có thể đến.

Vì thế Viên chí bình dựa theo hướng dẫn chỉ dẫn đi tới một chỗ hẻo lánh cũ xưởng khu, nơi này đã từng là một nhà đại hình luyện xưởng thép, sau tới xưởng thép bởi vì ô nhiễm môi trường liền quan ngừng, hiện tại cái này to như vậy xưởng khu liền vẫn luôn để đó không dùng.

Viên chí bình như thế nào cũng không nghĩ tới "Tần tại thật tốt" cái này tiểu nha đầu sẽ đem chính mình ước đến như thế cái địa phương, đại buổi tối, chính là hẳn một cái nam sinh cũng có chút sợ hãi a!

Hắn đang do dự muốn hay không đi tới thời điểm, liền thu được một trương ảnh chụp, vừa lúc là Viên chí bình phía trước một chỗ chỗ ngoặt, xem hình dáng đây là làm hắn từ nơi này đi vào ý tứ.

Chính là nhìn bên trong có chút u ám xưởng khu, Viên chí bình trong lòng thật là có điểm bồn chồn, nhưng lại tưởng tượng nhân gia một người nữ sinh đều không sợ, hẳn một người nam nhân sợ cái gì, nghĩ vậy liền cất bước đi vào.

Cũ xưởng khu trên mặt tường tràn đầy năm tháng loang lổ, mặt trên chữ to khẩu hiệu biểu hiện đã từng huy hoàng, chính là hiện tại..... Người đi nhà trống, dư lại chỉ có từng mảnh âm trầm phân xưởng cùng nhà xưởng.

Viên chí bình đi qua chỗ ngoặt phát hiện, phía trước thế nhưng có hai điểu mọc đầy cỏ dại đường nhỏ, trong lúc nhất thời làm hắn thực lựa chọn rốt cuộc hẳn là đi nào đi đâu.

"Tích tích....." Di động lại truyền đến một trương ảnh chụp, bên trong quay chụp chính là bên trái đường nhỏ, Viên chí bình hướng bên trái nhìn thoáng qua, thật đúng là khúc kính sâu thăm nào!

Theo này đường nhỏ vẫn luôn đi phía trước đi, đi tới xưởng khu hậu viện, nơi này phía trước hẳn là nước bản xử lý phân xưởng, trên mặt đất có thật nhiều bài thủy ống dẫn.

Đi vào nơi này sau, Viên chí bình trong lòng có điểm bồn chồn, vì cái gì còn cái di động muốn đem chính mình ước đến như thế cái dọa người địa phương tới đâu?

Liền dùng di động cấp "Tần tại thật tốt" đã phát một cái tin tức nói: "Người ở nơi nào đâu? Nơi này quá dọa người, người nếu không ra tới, ta liền đi rồi!"

Tin tức mới vừa một phát đưa, liền lại thu được một tấm hình, đó là một cái tất cả đều là thiết xuống nước nắp giếng, hình ảnh phía dưới có một câu: Ta bị nhốt ở dưới mau tới cứu cứu ta!

Nhìn đến này ngôn ngữ trong nghê sau, Viên chí bình còn chỉ là cho rằng đây là nữ hài vui đùa, hẳn thực mau liền ở một mảnh bụi cỏ trung tìm được cái kia xuống nước giếng.

Viên chí bình thử dùng chân đá đá, phát hiện nắp giếng có chút buông lỏng, hẳn là thường xuyên bị người mở ra, hẳn duỗi tay dùng sức lôi kéo, quả nhiên không thế nào lao lực liền khai, nhưng nếu không biết người khẳng định cho rằng đã sớm chết mất đâu!

Viên chí bình lấy ra trong bao tay nhỏ điện hướng bên trong chiếu đi, phát hiện bên trong thế nhưng có một cái cũ nát mọc cây thang, giếng hạ mặt đất giống như thực khô ráo, bên trong hẳn là thật lâu không có thủy.

Lúc này di động lại tới nữa một cái tin tức nói: "Nhìn đến cây thang sao? Mau xuống dưới giúp giúp ta!"

Lại là một cái xin giúp đỡ tin tức, Viên chí bình do dự muốn hay không báo nguy a, rốt cuộc cái này địa phương có điểm hạ nhân, làm hẳn một cái đi xuống hẳn thật là có bản tử sợ, liền trở về một cái, "Đi xuống a! Nơi này có điểm quá kinh tủng đi! Người một nữ hài tử chạy đến cái này tới đuổi cái gì?"

Qua vài giây, di động thu được một tấm hình, là cái nữ nhân bóng dáng, Viên chí bình nhìn kỹ nàng hẳn là đưa lưng về phía phía dưới cái kia phá cây thang chiếu!

Viên chí bình nghĩ thầm, nàng thật đúng là ở dưới! Đầu năm nay cô nương như thế nào đầu như thế hung mãnh?

Lúc này một cái tin tức lại đây, "Hạ sau tới, thẳng đi, rồi mới hữu quả."

Viên chí bình do dự luôn mãi, vẫn là bò đi xuống, phía dưới quá tối, hẳn đành phải đem chính mình di động cũng mở ra, cái kia nho nhỏ đèn pin quả thực tựa như một cái đom đóm mờ mờ này nhất dạng ám.

Di động đánh lượng sau, có thể nhìn đến phía trước một mét tả hữu khoảng cách, cái này mặt thế nhưng so Viên chí bình tưởng muốn sạch sẽ rất nhiều, không giống như là trường kỳ không ai đã tới bộ dáng, trên mặt đất tro bụi cũng không hậu.

Hắn đi phía trước đi rồi một đoạn đường sau, quả nhiên nhìn đến một cái hướng hữu chỗ ngoặt, Viên chí bình quả qua đi vừa thấy, bên này nguyên lai là một cái đi xuống kéo dài bậc thang, đột nhiên, bậc thang một cái lượng đồ vật khiến cho hắn chú ý.

Viên chí bình nhậ̃t lên tới vừa thấy, lại là nữ nhân nhĩ̃ đing, thứ này như thế nào lại ở chỗ này, chẳng lẽ còn là cái kia nha đầu vút? Kia nàng cũng quá sơ ý đi?

"Tích tích....." Lại một cái tin tức đã phát lại đây, "Xuống bậc thang khi cẩn thận một chút, phía dưới có chút đầu."

Viên chí bình xem sau tiện tay cơ xuống phía dưới mặt chiếu chiếu, thật đúng là rất đầu, nếu là không chú ý li ền rất có khả năng một đầu ngã xuống đi.

Hạ bậc thang sau, phía trước xuất hiện một cái thang tấp thông đạo, lần này Viên chí bình vô dụng nàng nhắc nhở, lập tức đi phía trước đi đến.....

Bỗng nhiên, một cỗ gay mũi xú vị từ phía trước truy ền đến, như là chết lão thử hương vị bị phóng đại gấp mười lần, huân Viên chí bình thiếu chút nữa không nhổ ra, hấn bóp mũi lại đi phía trước đi r ồi một đoạn, thật sự có chút kiên trì không được, li ền tưởng trở về đi, đột nhiên, hấn dưới chân không còn li ền ngã vào một cái trong động mặt.

Cái này quặng ngã nhưng không nhẹ, Viên chí bình ngốc nửa ngày mới xem như thanh tỉnh lại đây, hấn trong lòng thẳng hô xui xẻo, cái này mặt quá tối, cái gì đều thấy không rõ, trên người bao cùng trong tay di động cũng không biết ném tới chạy đi đâu!

Viên chí bình đành phải sờ soạng dưới mặt đất tìm, chính là sờ soạng nửa ngày lại cái gì cũng không vượt, đúng lúc này, cách đó không xa đột nhiên vang lên "Tích tích" thanh, hấn cao hứng bò qua đi nắm lấy trên mặt đất di động.

Mặt trên tin tức chỉ có một câu, "Tới r ồi, ta li ền ở bên cạnh ngươi!"

Viên chí bình nhìn tin tức sau cảm giác sau cỗ có chút mạo gió lạnh, nơi này an tĩnh dọa người, li ền chính hấn hô hấp cùng tiếng tim đập đều có thể nghe thấy, nơi nào tới người thứ hai đâu?

Vì thế hắn liền mở ra di động đèn pin hướng mọi nơi một chiều, đột nhiên nhìn đến một trương trắng bệch người mặt liền ở trước mắt! Đó là một trương nữ nhân mặt, làn da xanh tím, hai mắt nhắm nghiền, như thế nào xem như thế nào không giống như là người sống!

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Di Động (Tam)

Viên chí bình đột nhiên nhìn đến như vậy một khuôn mặt bị hạ một cú sốc, thân thể bản năng hướng sau thối lui, ngay sau đó hắn liền cảm giác chính mình một khác chi tay đụng tới một cái nhão dính dính, lạnh như băng đồ vật, Viên chí bình trong lòng lạc một chút, sẽ không lại là một cái người chết đi?

Hắn chậm rãi đưa điện thoại di động ánh sáng chuyển qua, chỉ thấy chính mình tay chính bắt lấy một con có chút biến thành màu đen người chân.....

"A..... A....." Thật lớn sợ hãi cảm làm Viên chí bình gần không được thét chói tai, chính là nơi này cách mặt đất có chút khoảng cách, hơn nữa mặt đất phía trên vẫn là cái vút bỏ xưởng khu, ngày thường căn bản không ai, cho nên liền tính hắn kêu lại lớn tiếng cũng không ai có thể nghe được!

Lúc này Viên chí bình mới phát giác phương diện này hương vị quá xú! Nguyên lai vừa rồi hương vị chính là từ nơi này vọng lại, hắn nỗ lực muốn cho chính mình bình tĩnh trở lại, chính là hắn trường như thế đại cũng không có chịu quá như vậy kích thích, ở chỗ này hắn mỗi một lần hít sâu đều hút vào chính là thi thể hư thối hương vị.

Đối, báo nguy! Hắn vội dùng di động báo nguy, chính là lại phát hiện phương diện này căn bản không tín hiệu, đi ra ngoài! Lập tức phải đi ra ngoài mới được! Viên chí bình ở trong lòng không ngừng đối chính mình nói, không phải sợ, không phải sợ!

Một phen tự mình thôi miên sau, hắn từ trên mặt đất đứng lên, rồi mới dùng di động ánh sáng hướng bốn phía chiếu đi, đây là một cái ngấm nước bồn xử lý trì, nhập khẩu cách mặt đất có hai mét khoảng cách, vách tường thực bóng loáng, không có công cụ hẳn cơ hồ không thể nào đi lên.

Mà lúc này hấn bên người trừ bỏ tử thi cái gì đâu không có, nghĩ đến thi thể hấn vội quay đầu nhìn lại, trên mặt đất không ngừng một khối thi thể, hấn dùng di động cẩn thận xem kỹ, một cái, hai cái, ba cái, tổng cộng bốn cái!

Này chẳng lẽ chính là những cái đó thất liên nữ hài? Viên chí bình nhớ rõ có 5 trương tìm người gợi ý, nơi này vì cái gì chỉ có bốn người đâu? Đang ở hấn nghi hoặc thời điểm, đột nhiên nghe được mặt trên tiếng bước chân.

Viên chí bình trong lòng vui mừng, vừa định la lên một tiếng "Phía dưới có người!" Lại đột nhiên bị trong lòng một thanh âm ngăn lại, "Không thể ra tiếng!"

Lúc này hấn mới ý thức được, cái này địa phương như thế hẻo lánh, có thể tới nơi này người, trừ bỏ chính mình cái này đồng gốc ở ngoài, vậy quá có khả năng là hung thủ! Hấn lúc này ra tiếng không phải tự tìm tử lộ sao?

Mắt thấy tiếng bước chân càng ngày càng gần, cái này trong ao mặt căn bản không chỗ trốn không chỗ tàng, làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?

Đột nhiên, một cái ghê tởm ý tưởng ở Viên chí bình trong lòng sinh ra, lúc này bảo mệnh quan trọng, ghê tởm không ghê tởm cũng không cái gọi là.

Hấn lập tức liền nằm trên mặt đất, rồi mới lôi kéo một khối cứng đồ thi thể đè ở chính mình trên người, nơi này như thế hắc, tin tưởng hung thủ hấn là sẽ không nhìn kỹ.

Liền ở hấn vừa mới nguy trang hảo sau, tiếng bước chân liền đình chỉ, tiếp theo một cái trầm trọng đồ vật bị từ phía trên ném xuống dưới, thật mạnh nện ở đáy ao.

Tiếp theo Viên chí bình liền nghe được mặt trên tiếng bước chân lại từng bước một rời đi, nghe thanh âm cái này hung thủ hấn là có chút tàn tật, bởi vì hấn hai chân rơi xuống đất thanh âm không quá giống nhau!

Xác nhận hung thủ đi xa sau, Viên chí bình mới chậm rãi từ kia cụ độ cao hư thối nữ thi hạ chui ra tới, hẳn cảm giác chính mình toàn thân tất cả đều là nữ xác chết thượng hương vị, huân hẳn quả muốn phun!

Hắn đứng dậy nhìn nhìn vừa mới ném xuống tới đờ vật, quả nhiên, lại là một khối nữ nhân thi thể, nhưng này một khối tương đối mới mẻ, hẳn là vừa mới chết không lâu, nàng trên người có bao nhiêu chỗ vết thương, quần áo cũng tàn khuyết không được đầy đủ, xem ra là bị hung thủ cưỡng gian sau giết hại!

Đây là thứ năm cái tìm người gợi ý thượng nữ hài, như hoa như ngọc hảo tuổi, cứ như vậy đã chết thật là quá đáng thương!

Hiện tại bãi ở trước mặt hẳn vấn đề chính là chính mình như thế nào đi ra ngoài, hẳn thân cao 1.75, muốn trực tiếp từ 2 mét cao xuất khẩu bò đi ra ngoài khả năng tính không lớn, nhìn xem sau lưng thi thể, có đã độ cao hư thối, xem ra nếu chính mình không nghĩ biện pháp đi ra ngoài, bên ngoài người là khẳng định sẽ không phát hiện nơi này.

Nhìn thi thể, Viên chí bình trong đầu linh quang một hiện, nếu đem năm cỗ thi thể chôn ở bên nhau cũng nên có nhất định độ cao, rồi mới chính mình đạp lên mặt trên không phải có thể bò lên trên đi sao!

Nghĩ đến đây, hẳn liền đối 5 cỗ thi thể nói: "Thực xin lỗi, ta phải dùng một chút các người thân thể, chờ ta ra nhất định lập tức báo nguy, cho các người người nhà mau chóng tìm được các người!"

Sau khi nói xong, Viên chí bình liền đem 5 cỗ thi thể chữ thập giao nhau chôn tới rồi cùng nhau, rồi mới cẩn thận lấy trên mặt đất di động bò đi lên, tuy rằng hơn nữa thi thể độ cao hẳn có thể sờ đến xuất khẩu, chính là hẳn lực cánh tay hữu hạn, căn bản bò không đi lên.....

Đúng lúc này, Viên chí bình bỗng nhiên cảm giác dưới chân có một đôi tay đem hắn dùng sức nâng lên! Chính mình dưới chân là cái gì hẳn trong lòng biết rõ ràng, nhưng hiện tại cũng quản không được như vậy nhiều, trước đi ra ngoài lại nói!

Rốt cuộc, Viên chí bình dùng ăn nãi kính nhi mới từ phía dưới bò đi lên, hẳn thật sự không có dũng khí quay đầu lại nhìn xem, liền đưa lưng về phía xuất khẩu nói một câu, "Các người yên tâm, ta sẽ làm các người đều đi ra ngoài!"

Viên chí bình này một đường bước chân đều có chút lão đảo, rốt cuộc chính mình cũng coi như là từ quỷ môn quan đi rồi một hồi, hiện tại trong lòng còn có chút hết hoảng, đi vào mặt đất sau, hẳn tâm rốt cuộc không sợ hãi, hẳn lấy ra di động tưởng báo nguy, lại phát hiện di động vẫn là không có gì tín hiệu, vì thế hẳn liền biên đi ra ngoài, biên khởi động lại di động.

Mới vừa đi đến xưởng thép đại môn, liền nghe thấy một thanh âm rất xa kêu: "Cái gì người! Đại buổi tối tới nơi này chơi?"

Viên chí bình xem đối diện người hẳn là trông giữ nơi này nhân viên công tác, hẳn vội đối người tới hô to, "Mau báo cảnh sát, nơi này ngấm nước bẩn trong hồ có 5 cỗ thi thể!"

Đột nhiên, Viên chí bình nhìn thấy người kia chân trái có điểm què, hẳn trong lòng trấn xuống, không nói hai lời xoay người liền chạy.

Mặt sau người cũng là sừng sốt, nhưng ngay sau đó liền lấy ra một phen đao nhọn ở mặt sau điên cuồng đuổi theo Viên chí bình, hẳn đối nơi này căn bản không thân, tựa như một cái không đầu ruồi bọ giống nhau tán loạn, mặt sau hung thủ nhưng vẫn đuổi sát không bỏ, liền ở hẳn hoảng không chọn lộ thời điểm, liền nghe được di động vang lên, mặt trên một cái tin tức nói: "Phía trước tả quái có cái tiểu xuất khẩu!"

Viên chí bình nhìn lập tức liền đi phía trước dùng sức chạy, quả nhiên có một cái xuất khẩu, hẳn mới từ xuất khẩu chui ra đi, mặt sau người liền đuổi theo, một đao chém vào xuất khẩu bên cạnh rào chắn thượng.

Còn hảo Viên chí bình sớm một bước chạy ra tới, cái này xuất khẩu không lớn, hung thủ hình thể thiên béo, lập tức ra tới có chút lao lực nhi! Viên chí bình liền nương cơ hội này gia tốc chạy mau, rốt cuộc chạy ra cũ xưởng thép khu vực.

Bên ngoài là một cái quốc lộ, bởi vì quá muộn, quốc lộ thượng cũng không có gì xe, Viên chí bình mệt không được, mắt thấy liền phải chạy bất động, đột nhiên, hấn nghe được mặt sau có thanh âm, quay đầu nhìn lại, gia hỏa kia thế nhưng lại đuổi theo!

Viên chí yên ổn cắn răng, tiếp theo đi phía trước chạy, vừa chạy vừa kêu to cứu mạng! Nhưng trên đường đã không ai cũng không xe, bọn họ cứ như vậy một trước một sau ở trong đêm tối chạy như điên.....

Mặt sau nam nhân hiển nhiên là trường kỳ làm lao động chân tay, tuy rằng hấn một chân có điểm sườn núi, chính là lại không thể so Viên chí bình chạy chậm!

Mắt thấy bọn họ chi gian khoảng cách càng ngày càng đoản! Viên chí bình cũng lập tức liền phải chạy bất động!

Bỗng nhiên, phía trước lóe hiện một chút hờng lam giao nhau ánh đèn, Viên chí bình ngẩng đầu vừa thấy, thế nhưng là một chiếc xe cảnh sát ngừng ở nơi đó! Hấn lập tức kêu to: "Cứu mạng! Giết người! Cứu mạng!"

Hấn tiếng kêu tại đây sao yên tĩnh ban đêm, lập tức liền khiến cho trên xe cảnh sát chú ý, không một hời liền từ trên xe cảnh sát đi xuống hai cảnh sát.

"Cảnh sát đừng chĩ, mặt sau có người truy ta! Hấn là giết người hung thủ, kia mấy cái..... Kia mấy cái thất liên nữ hài đều là hấn giết!" Viên chí bình mệt thở hổn hển nói.

Kia hai cảnh sát nghe xong sau, lập tức về mặt khẩn trương từ trên người móc ra xúng thương (súng), đối với mặt sau người lớn tiếng nói: "Không được nhúc nhích, hai tay ôm đầu, ng ẩ xồm trên mặt đất!"

Mặt sau hung thủ không nghĩ tới sẽ gặp được xe cảnh sát, đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo xoay người liền chạy! Hai cảnh sát liền ở mặt sau truy, "Đứng lại, bằng không ta nổ súng!"

Hung thủ căn bản không nghe hấn này một bộ, vẫn là ở phía trước mắt mạng chạy, đã có thể ở hấn chạy đến phía trước một cái giao lộ chỗ khi, đột nhiên một chiếc từ đông hướng tây ô tô bay nhanh sử tới, cái kia hung thủ căn bản không có thời gian trốn tránh, đã bị đụng phải vừa vụn!

Ngày hôm sau toàn thị các nhà truyền thông lớn đều tranh nhau đưa tin: Thị vút bỏ xưởng thép nước bản xử lý trong ao kinh hiện năm cụ nữ thi, kinh dna kiểm tra đo lường vì khoảng thời gian trước thất liên năm tên nữ hài, hiện tại án kiện đang ở đi ều tra giữa, án kiện sau tục đưa tin còn đem tiếp tục tiến hành.

Viên chí bình đem điện thoại cùng bạc cái còi trả lại cho "Hạnh phúc chim nhỏ" cũng chính là "T ền tại thật tốt" cha mẹ, khi bọn hấn nhìn đến nữ nhi di vật khi, đã sớm khóc khóc không thành tiếng!

Viên chí bình ở đã trải qua chuyện này sau, li ền rồi cuộc dảm loạn nhất đ ồ vật.....

Sau tới nghe nói, tên kia hung thủ đưa bệnh viện sau cứu giúp lại đây, chính là đâm hỏng r ồi xương sống mà toàn thân tê liệt, hấn giết đã chết năm cái tuổi trẻ sinh mệnh, chết đối với hấn tới nói không phải nhất khắc nghiệt trừng phạt, làm hấn thống khổ hèn mọn t ền tại mới là trên thế giới đáng sợ nhất trừng phạt.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Đưa Tang (Một)

Lý lỗi bà nội qua đời, tin tức tới thời điểm hấn đang ở đi học, ba mẹ ở trường học trực tiếp mang đi hấn.

Bà nội gia ở ly trường học mấy trăm km ngoại Đông Bắc nông thôn, Lý lỗi mấy năm nay đối bà nội ấn tượng vẫn luôn dừng lại ở mấy năm trước bà nội ở nhà bọn họ trụ quá đoạn thời gian đó, năm ấy mù mù bởi vì không cẩn thận vụn bị thương eo, yêu c ầu nằm trên giường nghỉ ngơi một thời gian.

Bà nội liền từ nông thôn đi tới nhà hấn, tạm thời chiếu cố trong nhà hết thảy, Lý lỗi nhớ rõ đó là hấn lần đầu tiên chân chính cùng bà nội sinh hoạt ở bên nhau, nàng vóc dáng không cao, dáng người có béo phì, hơn nữa sau lưng còn có chút lưng còng, trên người luôn là ăn mặc một kiện màu xám áo ngắn.

Sau tới mục mục eo dưỡng hảo, bà nội liền trở về cấp thúc thúc thăm thăm mang hài tử đi, thời gian nhóang lên chính là mấy năm, chờ Lý lỗi tái kiến bà nội khi, nàng lão nhân gia đã nằm ở lạnh băng trong quan tài.

Đó là hấn lần đầu tiên nhìn thấy người chết thi thể, có lẽ là bởi vì là bà nội quan hệ, Lý lỗi cũng không như thế nào cảm giác sợ hãi, đương nhiên càng nhiều nguyên nhân là lúc ấy hấn còn không quá chân chính hiểu được tử vong hàm nghĩa.

Nghe thúc thúc nhóm nói, bà nội là chính mình không cẩn thận té ngã sau khi tới rồi đầu mới qua đời, ba ba trở về vẫn luôn truy vấn bà nội vì cái gì sẽ té ngã, chính là ba vị thúc thúc đầu ngâm miệng không nói chuyện, giống trước tiên thương lượng tốt giống nhau.

Kỳ thật bà nội tới kia một năm ba ba liền muốn cho bà nội cùng chúng ta ở tại trong thành, chính là bà nội không yên lòng ba cái thúc thúc, khẳng khẳng phải về tới, ba ba đành phải đem mỗi tháng sinh hoạt phí gửi cấp nhị thúc.

Lúc trước ba cái thúc thúc cũng là thương lượng tốt, làm bà nội thay phiên đi tam gia trụ, lần này bà nội xảy ra chuyện, liền vừa lúc là từ tứ thúc gia trở lại nhị thúc gia trên đường.....

Bà nội năm nay 75, ở vốn là cái này số tuổi lão nhân qua đời xem như hỉ tang, là muốn đại làm, vì thế linh lễ đáp ở tam thúc gia trong viện.

Mấy cái thúc thúc trung, chỉ có tam thúc thành thật nhất, hấn tự cấp bà nội tức trực bên linh cửu khi vẫn luôn khóc lóc nói: "Chính mình nếu sớm một chút trở về, bà nội liền không cần đã chết!"

Sau tới nghe tam thẫm nói, xảy ra chuyện ngày đó bọn họ hai vợ chồng đi huyện thành bệnh viện, tam thẫm mấy năm nay vẫn luôn muốn cái tiêu hài tử, nhưng chính là như thế nào cũng hoài không thượng, mắt thấy đầu hơn bốn mươi, lại hoài không thượng đời này cũng liền không khả năng có tiêu hài tử, cho nên bọn họ tính toán ngày đó đi bệnh viện nhìn xem là cái gì tật xấu.

Chờ bọn họ hai vợ chồng đắp cùng thôn chưa từng thấy tử máy kéo khi trở về liền nghe nói bà nội quăng ngã, người đã không được! Cho nên tam thúc mới vẫn luôn đầu hối hận ngày đó vì sao muốn đi bệnh viện, còn vẫn luôn oán trách tam thẫm, tam thẫm trong lòng cũng không hảo quá, ngày đó bác sĩ đối bọn họ nói, là tam thúc vấn đề có oa oa cơ suất không lớn.

Những việc này đầu đuổi tới cùng nhau, tam thẫm một nữ nhân trong lòng càng không hảo quá, tam thúc còn vẫn luôn oán trách nàng, tam thẫm một hơi liền trở về nhà mẹ đẻ.

Theo lý thuyết việc này khẳng định là oán không tam thẫm, chính là tam thúc không có biện pháp, trong lòng khó chịu cũng chỉ có thể đối nhà mình nữ nhân xì hơi, chính là hấn lại đã quên, tam thẫm trong lòng cũng chính không thoải mái đâu!

Lý lỗi làm Lý gia trưởng tử trưởng tôn là nhất định phải túc trực bên linh cửu, bọn họ đến chính là thời điểm, bà nội đầu ở linh lâu thả hai ngày, liền chờ Lý lỗi cùng hấn ba ba tới thủ cuối cùng một đêm, ngày hôm sau liền đưa tang.

Càng là ở nông thôn, tang sự quy củ liền càng nhiều, nhị thúc bọn họ mời đến chính là thôn thượng Triệu gia gia, ở cái này địa phương, trong nhà nếu có việc tang lễ, liền nhất định phải thỉnh vị này Triệu gia gia tới chủ sự.

Lý lỗi còn không có thành niên, Triệu gia gia khiến cho hấn cùng ba ba cùng nhau thủ nửa đêm trước, 12 điểm một quá liền phải cùng mẹ mẹ trở về ngủ! Hấn đối ba ba nói một ít linh đường quy củ, làm hấn giảng cấp Lý lỗi nghe.

Đầu tiên chính là trường minh đăng không thể đèn, nhất định phải vẫn luôn điem, kia một tràn lại lão lại cũ đèn d'ầu, ánh lửa mỏng manh như là đom đóm mờ, cảm giác nhẹ nhàng một thổi là có thể thổi tắt, mà Lý lỗi nửa đêm trước nhiệm vụ chính là nhìn trường minh đăng.

Trước hai đêm nhị thức cùng tam thức đầu thủ qua, cho nên hôm nay bọn họ đi nghỉ ngơi, đến phiên Lý lỗi ba ba cùng tứ thức cùng nhau túc trực bên linh cữu.

Lý lỗi vẫn luôn thực dụng tâm nhìn trường minh đăng, mà ba ba cùng tứ thức liên vẫn luôn ở bà nội đốt tiền giấy.

Đột nhiên, Lý lỗi nghe được ba ba hỏi tứ thức, "Lão tứ, mẹ rốt cuộc là như thế nào quăng ngã?"

Tứ thức sắc mặt có chút khó coi, nhất thời không biết nên như thế nào trả lời Lý lỗi ba ba.

"Ta không phải muốn truy cứu cái gì, tất cả mọi người đều là thân huynh đệ, ta chỉ là muốn biết mẹ là như thế nào không?"

Tứ thức giống như bị hấn thuyết phục, cắn một chút môi, do dự mà.....

Lý lỗi ba ba tiếp theo khuyên hấn: "Lão tứ, người nói mẹ ngày thường đau nhất ai? Còn không phải đau nhất người! Hiện tại sự đầu ra, đem sự tình nói rõ ràng, tình sau này chúng ta anh em gian có ngăn cách không phải?"

Rốt cuộc, tứ thức mở miệng nói ra bà nội ngày đó té ngã chân thật tình huống.....

Bà nội vẫn luôn ở ba cái thức thức gia thay phiên ở, mỗi nhà bốn tháng, mà lão đại chính là Lý lỗi ba ba mỗi tháng đều cấp bà nội ký sinh sống phí.

Vốn dĩ như vậy vẫn luôn đi xuống cũng khá tốt, ai ngờ trước mấy tháng bởi vì một sự kiện mà quấy rầy cái này cân bằng.

Đó là đến phiên tứ thúc gia khi, bà nội bởi vì cấp tứ thúc gia làm việc nhà nông vụn bị thương chân, vì thế liền vẫn luôn ở tứ thúc nuôi trong nhà tầng đến có thể đi đường, cứ như vậy nhị đi bà nội liền ở tứ thúc gia đái 6 tháng.

Tứ thúc thấy bà nội chân hỏng, khiến cho nhị thúc tới đón, chính là nhị thăm lại cho rằng bà nội chân là cho tứ thúc gia làm việc thương, kia bà nội nên vẫn luôn ở tứ thúc gia đem này một vòng đái xong lại đi nhà hấn, cũng chính là muốn ở tứ thúc gia tiếp tục nghỉ ngơi hai tháng.

Nhưng tứ thăm lại không làm, là chân là ở nhà hấn thương, chính là lão thái thái cũng không có làm cái gì sống liền vụn tới rồi, nàng vẫn luôn bạch bạch hầu hạ nàng năm cái nhì tháng, hiện tại người hỏng đâu không muốn tiếp đi, cái gì ý tứ?

Nhị thăm cùng tứ thăm đâu không phải đèn cạn dầu, vì việc này còn đại sảo một trận, tứ thăm cũng mặc kệ lão nhị gia có đồng ý hay không, liền đem bà nội quần áo toàn đưa tới, bởi vì hai nhà cách không xa lắm, bà nội liền một người chính mình đi qua.

Nhị thúc ngày đó ra cửa làm việc, nhị thăm vừa thấy lão tứ gia đem lão thái thái quần áo đâu đưa lại đây, nghĩ thầm ta không ở nhà người còn có thể đem người cho ta ném xuống, nàng liền vỗ vỗ mộng đi ra ngoài chơi mát chược.

Không thừa tưởng lão thái thái là một người đi tới, đi vào lão nhị trước gia môn vừa thấy, cái khoá giữ cửa, nàng đành phải trước ngẩng ở cửa trên tầng đá chờ, chính là tả chờ cũng không tới, hữu chờ cũng không trở về, lão thái thái một sốt ruột liền tưởng về trước lão tứ gia, chính là lần này trở về đi tâm tình liền không giống nhau, khẳng định là lại tức lại cấp, dưới chân liền đi nhanh điếm, kết quả không lưu ý liền té ngã, chờ bị người phát hiện người đương thời liền không được.

Lý lỗi ba ba khí không được, không nghĩ tới chính mình lão nương thế nhưng là sao như thế chết, lão nhị lão tứ cưới đâu là cái gì nữ nhân a, các nàng giữa phàm là có một cái trường tâm, bà nội đâu khẳng định sẽ không xảy ra chuyện.

Lý lỗi nghe xong trong lòng cũng thực tức giận, hấn nhìn nhìn trước mắt trường mình đang, ngọn lửa thực tràn đầy, vì thế liền đứng dậy đi tới bà nội quan tài trước, bởi vì là mùa đông, cho nên không cần thuê tủ lạnh.

Bà nội thực bình tĩnh nằm ở bên trong, chỉ là sắc mặt có chút phát thanh, Lý lỗi tưởng này có lẽ chính là người chết sau sắc mặt đi!

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Đưa Tang (Nhị)

Lúc này Lý lỗi phát hiện, bà nội trên trán có cái thanh bao, này liền hẳn là bà nội qua đời nguyên nhân, thật là té bị thương.

Nghĩ đến đây hẳn sẽ nhỏ giọng đối bà nội nói: "Bà nội, đầu là nhị thẩm cùng tứ thẩm không tốt, người đừng nóng giận, ta cấp nhiều thiêu chút tiền giấy."

"Đá chông chát! Người làm cái gì đâu? Mau đến xem bà nội trường mình đang!" Lý lỗi ba ba nhìn đến Lý lỗi thế nhưng đứng ở lão nương thì thế bên phát ngốc, liền vội đem hẳn kêu trở về, rốt cuộc hẳn tuổi tác còn nhỏ.

Mau đến 12 điểm thời điểm, Lý lỗi mù mù đem nhi tử tiếp trở về, các nàng hai mẹ con đêm nay ở tại nhị thúc gia, có lẽ là ngày thường không quá gặp mặt, nhị thúc cùng nhị thẩm đối bọn họ còn tính nhiệt tình, đem hai đi đầu tân tân chặn bông lấy ra tới cho bọn hắn cái, chính là Lý lỗi lại vẫn là đối cái này nhị thẩm không có một tia hảo cảm.

Ngủ đến nửa đêm Lý lỗi đột nhiên mắc tiểu, ở nông thôn, choai choai tiểu tử buổi tối đi tiểu đêm đầu là hướng nhà mình trong vườn đi tiểu, phía trước nhị thúc cũng đã nói với hắn, có nước tiểu liền nước tiểu ở vườn rau.

Liền ở Lý lỗi mơ mơ màng màng đi vào trong viện khi, liền thấy dưới ánh trăng có một cái bóng đen đứng ở nhị thúc phòng đằng trước, bình tĩnh cũng không nhúc nhích.

Lý lỗi vừa rồi còn có chút mơ hồ, hiện tại một cái giật mình liền buồn ngủ toàn vô, ánh trăng quá mờ, hẳn căn bản thấy không rõ hắc ảnh là ai,

chính là xem thân hình phát hiện cá nhân vóc dáng không cao, còn có chút hơi hơi lưng còng, lưng còng?

Nghĩ vậy Lý lỗi xoay người liền trở về phòng, mù mù xem hẳn vẻ mặt kinh hoảng chạy trở về liền hỏi: "Xảy ra chuyện gì? Dọa thành như vậy?"

Lý lỗi chui vào trong chăn đầu rầu rĩ nói: "Không, không có việc gì....."

Mù mù nhìn ra Lý lỗi không thích hợp nhi, chính là nàng lại không nghĩ nhiều, đơn giản chính là làm nông thôn một ít tiểu động vật cấp dọa bái, vì thế liền sờ sờ đầu của hắn nói: "Chớ sợ chớ sợ, sờ sờ đầu dọa không, sờ sờ nhĩ dọa một hồi....."

Sáng sớm hôm sau, trời còn chưa sáng, mù mù liền đem Lý lỗi kêu lên, mặc tốt đồ tang đi tới linh lâu trước, bà nội đưa tang thời gian là ở hôm nay buổi sáng, Triệu gia gia làm Lý lỗi ba ba đánh hiệu tử phạm, nhị thúc quăng ngã bần, cả nhà già trẻ đầu ở mặt sau xếp thành một đội đi theo.

Này dọc theo đường đi muốn lớn tiếng khóc, như vậy bà nội mới có thể biết nàng có nhất bang hiệu tử hiên tôn, cuối cùng Triệu gia gia lần nữa cường điệu, ở đưa linh cửu đi đội ngũ trung không được gọi người khác tên đầy đủ, như vậy sẽ bị chết đi thân nhân mang đi!

Bà nội quan tài cái hảo sau, từ Triệu gia gia tự mình hạ đình, tiếp theo liền từ nhị thúc tới quăng ngã bần, cũng chính là vẫn luôn dùng để hoá vàng mã cái kia bần chậu sành.

Ai ngờ, nhị thúc đem bần chậu sành cao cao cử qua đình đầu, rồi mới thật mạnh ngã xuống, chính là cái kia chậu sành lại trên mặt đất xoay mấy cái vòng sau thế nhưng không toái, đừng nói không nát, liền đi đầu vết rạn đầu không có.

Nhị thúc sắc mặt có chút khó coi, chính là như thế nhiều người nhìn đâu, hẳn lại một lần đem chậu sành cao cao giơ lên lại thật mạnh ngã xuống, chỉ nghe lang một tiếng, cái này rắn chắc chậu sành vẫn là không toái!

Lúc này Triệu gia gia tựa hồ nhìn ra điểm cái gì vấn đề liên đới tam thúc thì thân vài câu, lão tam đi tới tiếp nhận chậu sành, dùng sức hướng trên mặt đất một quãng ngã, chậu sành tức khắc bị quãng ngã hi toái!

Nhìn đến chậu sành rớt cuộc nát, Triệu gia gia thật dài ra một hơi, rồi mới lớn tiếng nói: Chuẩn bị đưa tang!

Hôm nay sắc trời âm u, như là muốn hạ tuyết, đầu mau buổi sáng 9 điểm, bên ngoài cũng không quá sáng sủa, thật dài đưa tang đội ngũ mênh mông cuồn cuộn đi ở trên đường, này đó hiệu tử hiên tôn nhóm đầu kéo ra giọng nói gào khan lên, Lý lỗi nghe này tiếng khóc một chút cũng không thương tâm, vừa nghe chính là giả khóc, có giả đầu làm hẳn muốn cười.

Hắn nhin không được tưởng quay đầu lại nhìn xem là ai khóc thành cái dạng này, chính là vừa quay đầu lại không quan trọng, dọa hẳn thiếu chút nữa không đá trong quần, chỉ thấy thật dài đội ngũ mặt sau, đi theo một cái một thân hắc y lão thái thái, này ở tất cả đầu là màu trắng đờ tang trong đội ngũ hiện thực chói mắt!

Lý lỗi còn tưởng rằng chính mình hoa mắt đầu, hẳn xoa xoa mắt lại xem, cái kia lão thái thái còn ở, Lý lỗi người khác nhận không ra, chính mình bà nội vẫn là có thể nhận ra tới, này đội ngũ mặt sau lão thái thái không phải bà nội lại là ai!

Hắn lôi kéo bên người đường ca Lý siêu, làm hẳn quay đầu lại xem, Lý siêu quay đầu lại nhìn thoáng qua sẽ nhỏ giọng nói: "Nông thôn chính là cái dạng này, đưa tang liên đầu là như thế khóc, người tiểu tâm đừng cười ra tới!"

Lý lỗi nhìn nhìn Lý siêu, xem ra hẳn cũng không có nhìn đến đội ngũ mặt sau bà nội, Lý siêu là lão nhị gia nhi tử, so với hẳn đại nhị tử, ở huyện thành thượng cao trung, hẳn cũng là lâm thời bị người nhà từ trong trường học kêu trở về.

Đưa tang đội ngũ còn vẫn luôn đi phía trước đi tới, Lý lỗi cũng không dám lại quay đầu lại đi nhìn, đành phải căng da đầu tiếp tục đi, đột nhiên,

hắn nghe được sau lưng có cái thanh âm ở kêu: "Đi ền tiêu anh! Đi ền tiêu anh!"

Hắn nghi hoặc mọi nơi xem, lại thấy không một người quay đầu lại, đi ền không anh là ai? Lý lỗi tuy rằng tò mò, chính là cũng biết không thể ở cái thời điểm hỏi người khác tên.

Chính là sau lưng thanh âm vẫn luôn ở kêu, "Đi ền tiêu anh..... Đi ền tiêu anh....."

Lý lỗi vẫn là không nhin xuống quay đầu lại nhìn thoáng qua, li ền thấy nhị thăm về mặt hoảng sợ mọi nơi loạn xem, Lý lỗi tức khắc minh bạch ai là đi ền tiêu anh.

Đưa tang toàn bộ lưu trình vẫn luôn liên tục đến buổi chiều mới kết thúc, trong nhà các trưởng bối tiến đi tiến đến phúng viếng thân bằng sau, cũng đều cảm thấy cả người mỗi mệt.

Lý lỗi đến không cảm giác quá mệt mỏi, chỉ là bị vừa r ồi phát sinh ở đưa ma đội ngũ chuyện này cấp dọa không nhẹ, vẫn luôn r ầu rĩ không nói lời nào.

Mụ mụ có chút lo lắng hỏi ba ba, "Người xem đá ch ồng chất có phải hay không cấp dọa?"

Ba ba nhìn thoáng qua Lý lỗi nói: "Không có việc gì, như thế choai choai tiêu tử, như thế nào khả năng dọa đến đâu!"

Mụ mụ nhìn nhìn Lý lỗi cũng li ền không lại nói cái gì.

Buổi tối Lý lỗi cùng mụ mụ vẫn là ở tại nhị thúc gia, ngủ đến nửa đêm, mẩu tử hai người đột nhiên bị một tiếng tiếng thét chói tai bừng tỉnh, mụ mụ sắc mặt khó coi đối Lý lỗi nói: "Hình như là người nhị thúc bọn họ trong phòng, ta đi xem, người ở trong phòng đợi."

Nhưng Lý lỗi lại vội mặc tốt quần áo muốn cùng mụ mụ cùng đi, Lý lỗi mụ mụ nhìn nhìn bên ngoài đen nhánh bóng đêm, ngẫm lại chính mình nhi

tử như thế nào cũng là cái choai choai tiêu hỏa, làm hấn cùng chính mình thêm can đảm cũng không t ỡ, vì thế li ền đ ồng ý hấn cùng chính mình cùng nhau qua đi nhìn xem.

Mới vừa đi đến nhị thúc cửa sổ hạ, li ền nghe nhị thúc ở bên trong liên tiếp sốt ruột hỏi: "Sao? Người đến là nói chuyện a? Siêu mẹ nó, người sao! Nói chuyện a!"

Lý lỗi mụ mụ nghe đến đây li ền hướng bên trong kêu, "Hấn nhị thúc, là ta, ra cái gì sự?"

Cửa phòng lập tức li ền mở ra, nhị thúc đ ầy đ ầu là hấn chạy ra tới, "Tầu tử, người mau tiến vào nhìn xem, Anh Tử đây là sao?"

Lý lỗi cùng mụ mụ cùng nhau đi vào phòng vừa thấy, li ền thấy nhị thẩm ngốc ngốc ng ỡ ở trên giường đất, vẫn không nhúc nhích, như thế nào kêu cũng không nói lời nào, nguyên lai vừa r ỡ nhị thúc bởi vì ban ngày lẫn lộn một ngày, mệt sớm li ền ngủ hạ, ai ngờ hấn ngủ hương đầu, đột nhiên li ền nghe được nhị thẩm một tiếng thét chói tai, r ỡ mới người li ền thành bộ dáng này, như thế nào kêu cũng không đ ể ý tới người.

Lý lỗi mụ mụ cũng thử kêu vài cái, chính là vẫn là không phản ứng, vì thế nàng li ền đối nhị thúc nói: "Hấn nhị thúc, ta xem người tức phụ sự là không tốt lắm, người mau đi trong thôn tìm hôm nay vị kia Triệu đại bá, đem hấn mời đến cấp nhìn xem đi!"

Nhị thúc nghe xong lập tức li ền đi ra cửa tìm Triệu gia gia, Lý lỗi cùng mụ mụ li ền như thế vẫn luôn thủ nhị thẩm.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Đưa Tang (Tam)

Qua nửa giờ, nhị thúc li ền lôi kéo vị kia Triệu gia gia chạy tiến vào, Triệu gia gia vào nhà sau, đ ầu tiên là mọi nơi nhìn nhìn, r ỡ mới đi đến nhị thẩm trước mặt, nhẹ nhàng hô một câu "Lão nhị tức phụ..... Anh Tử?"

Nhị thẩm một chút phản ứng đ ều không có, như là ném h ần giống nhau, Triệu gia gia cũng bất hòa nàng khách khí, đi lên chính là hai cái đại cái tát,

đánh nhị thẩm mặt đầu đỏ!

Đừng nói, chiêu này thật đúng là linh, nhị thẩm đầu tiên là sừng sốt, tiếp liền oa một chút khóc ra tới, biên khóc biên nói: "Mẹ, người đừng dẫn ta đi, nhà ta siêu còn không có cưới vợ đâu!"

Đại gia nghe đầu là hai mặt nhìn nhau, vẫn là Triệu gia gia cái thứ nhất nghe minh bạch, liền đối nhị thúc nói: "Mau lấy hai trương giấy vàng ở trước cửa thiêu, rồi mới thành tâm đối với người mẹ nói, làm nàng an tâm đi, đừng nghĩ đến chúng tiểu nhân!"

Nhị thúc nghe xong chạy nhanh liền lấy ra giấy vàng biên thiêu biên nói thầm, tiếp theo liền thấy nhị thẩm thế nhưng chậm rãi an tĩnh lại, rồi mới nằm ở trên giường đất ngủ rồi.

Triệu gia gia sắc mặt cũng không có bởi vì nhị thẩm an tĩnh mà biến đẹp, hấn sắc mặt xanh mét nói: "Việc này ta cũng xem không được, nếu mẹ người một hai phải mang đi người tức phụ, ta cũng không có biện pháp."

Nhị thúc vừa nghe trong lòng cả kinh, "Ta mẹ muốn mang đi ta tức phụ? Ta cho nàng nhiều thiêu một ít đồng nam đồng nữ được chưa?"

Triệu gia gia lắc đầu nói: "Không dễ làm, mẹ người như thế nào chết các người trong lòng hiểu rõ, người hôm nay chịu sành vì cái gì quăng ngã không toái? Còn không phải bởi vì nàng trong lòng có khí, không nghĩ làm người quăng ngã bần!"

Nhị thúc vừa nghe liền nóng nảy, "Triệu đại bá, người nhưng nhất định phải giúp giúp ta tức phụ a, nàng người này tính tình là không tốt, nhưng chúng ta nhi tử còn không có thành gia đâu!"

Triệu gia gia suy nghĩ hồi lâu mới muện thanh nói: "Ta thật là không làm tử, hiện tại chỉ có thể dùng một cái biện pháp, chính là xem đã chết, người một khắc cũng không rời đi người tức phụ trước người, có lẽ như thế nhìn qua đầu thất, người liền không có việc gì!"

Nhị thúc nhìn thoáng qua nhị thẩm, thẳng rút nước mắt, hấn xoay người lại hỏi Triệu gia gia, "Dùng không cần bắt tay chân cột lên?"

Triệu gia gia gật gật đầu nói: "Thành, cột lên đi, bảo hiểm một chút!"

Cứ như vậy Lý lỗi mù mù cùng nhị thúc vẫn luôn trông coi nhị thẩm đến bình minh, rồi mới tổng cổ Lý lỗi gọi tới hấn ba ba cùng mặt khác hai vị thúc thúc.

Ba người vừa thấy nhị thẩm cũng là sửng sốt, như thế nào ngày hôm qua còn hảo hảo, đêm nay thượng sao liền thành như vậy đâu? Ngày mấy cái đại lão gia một thương lượng, này "Mắc mưu" nhân lực khí quá lớn, còn phải là nam nhân mới kéo trụ, còn không phải là khiêng quá qua đầu thất sao? Kia này vài người liền thay phiên nhìn nhị thẩm thẳng đến đầu thất lúc sau.

Bởi vì Lý lỗi ba ba cùng thúc thúc bọn họ muốn ở tại nhị thúc gia hỗ trợ nhìn nhị thẩm, cho nên Lý lỗi cùng mù mù liền lại dọn tới rồi tứ thẩm gia trụ, vốn dĩ bọn họ hai mẹ con muốn đi tam thúc gia, chính là lại bị tứ thẩm cấp túm qua đi, nói là lão tứ buổi tối không ở nhà nàng sợ hãi.

Lý lỗi trong lòng minh bạch, tứ thẩm là thấy nhị thẩm bộ dáng trong lòng sợ hãi, nàng đối bà nội việc nhiều thiếu cũng có chút trách nhiệm, định là sợ bà nội buổi tối tới tìm nàng.

Tứ thẩm kỳ thật cũng đặc biệt hối hận, nàng lúc ấy chỉ là vì cùng nhị thẩm giận đối mới có thể làm bà nội một người quá khứ, nàng cũng không nghĩ tới lão nhị gia như thế tuyệt, thế nhưng khóa môn chơi mặt chược đi.

Buổi tối tứ thẩm tự mình vì Lý lỗi mẫu tử hai làm một nồi xương sườn hầm đậu que, cũng lần nữa làm ơn bọn họ mấy ngày nay buổi tối đều tới bữa nàng ngủ.

Bởi vì tứ thúc buổi tối không trở lại, cho nên Lý lỗi mù mù liền cùng tứ thẩm một cái phòng ngủ, mà Lý lỗi tắc cùng đường đệ Lý kiến một cái phòng ngủ, ngủ đến nửa đêm, Lý lỗi bị một trận nước tiểu ý ghen tị, hấn vội đứng dậy hạ giường đất đi trong viện phóng thủy.

Đang lúc hần bị cảm thoải mái thời điểm, liền thấy một bóng người đứng ở tứ thâm ngủ phòng đằng trước, Lý lỗi trong lòng một giật mình, dừng lại là nhìn thấy bà nội đi!

Nhưng cẩn thận vừa thấy, lúc này thân hình không giống như là bà nội, vóc dáng so bà nội cao, dáng người cũng so bà nội thon thả, như thế nào nhìn như thế như là nhị thâm đâu?

Lúc ấy mọi nhà đều còn không có điện thoại, có cái gì sự tất cả đều dựa một đôi chân đi gọi người, Lý lỗi thành linh ở cửa sổ hạ nhìn đến nhị thâm, hần nhất thời cũng lấy không chuẩn có phải hay không có cái gì vấn đề

Vì thế liền đi lên trước nhẹ nhàng gọi nàng một tiếng, "Nhị thâm, này đại buổi tối người sao không vào nhà đâu?"

Nhưng cửa sổ hạ nhị thâm như là không nghe thấy Lý lỗi nói giống nhau, cũng không quay đầu lại nhìn chăm chăm trong phòng trên giường đất ngủ tứ thâm.

Đột nhiên, quỷ dị sự tình đã xảy ra, Lý lỗi liền thấy nhị thâm đối với cửa sổ nhẹ nhàng kêu: "Uông tú liên..... Uông tú liên....."

Lý lỗi thầm nghĩ, uông tú liên là ai? Tứ thâm sao?

Lúc này, ngoài phòng đều chỉ có một chút điểm trắng bệch ánh trắng chiếu vào trong viện, nhị thâm này từng tiếng kêu gọi nghe Lý lỗi cả người chỉ khởi nổi da gà, càng nghe càng người, Lý lỗi cảm giác phía trước nhìn đến bà nội cũng chưa cảm thấy như thế khủng bố,

Trong phòng, Lý lỗi mù mù đang ngủ say, lại bị tứ thâm nói chuyện thanh cấp bừng tỉnh, nàng ngẩng dậy vừa thấy, phát hiện nguyên lai nàng là đang nói nói mơ, nghe ý tứ hình như là cùng cái gì người cãi nhau.

Chỉ thấy tứ thâm càng nói càng kích động, mặt cũng càng nghẹn càng hồng, Lý lỗi mù mù vừa thấy tình huống không quá thích hợp thì, liền dùng sức đẩy đẩy tứ thâm thân mình, chính là tứ thâm lại không tỉnh, dù sao là biến cố càng thêm kích động.

Lý lỗi mụ mụ vội hạ giường đất tường ở ngoài cửa kêu Lý lỗi lại đây, nhưng vừa ra khỏi cửa liền thấy Lý lỗi ngồi đứng ở ngoài cửa, "Đá chững chất, người như thế nào ở bên ngoài, mau tiến vào hỗ trợ, người tứ thẩm không rất hợp đâu!"

Lý lỗi nghe xong mụ mụ kêu hẳn mới hồi phục tinh thần lại, cuống quýt đi theo mụ mụ vào phòng, tiến phòng liền thấy tứ thẩm phi đầu tán phát ngồi ở trên giường đất, trong miệng liên tiếp nói: "Hắn nhị thẩm, việc này người đến phân rõ phải trái hành sao? Nếu không phải người giữ cửa khóa lại mẹ có thể xảy ra chuyện sao? Hiện tại người tới oán ta, ta oán ai đi a, mẹ ở nhà ta đều ở 6 tháng, về tình về lý đâu hẳn là đi nhà người đi?"

Nghe đến đây, Lý lỗi mới nhớ tới ngoài cửa sổ nhị thẩm, liền đối mụ mụ nói: "Ta vừa rồi nhìn thấy nhị thẩm ở bên ngoài, muốn hay không làm nàng vào nhà a a!"

Lý lỗi mụ mụ sừng sốt, lắc đầu nói: "Không có khả năng a, chúng ta tới thời điểm nàng còn bị trói đầu! Như thế nào khả năng chạy ra đâu?" Lý lỗi mụ mụ nói xong liền đi ra cửa xem, liền thấy ngoài cửa sổ nào có cái gì người a.

"Bên ngoài nào có nhị thẩm, người đưa nhỏ này có phải hay không hoa mắt!"

Lý lỗi trong lòng biết chính mình không hoa mắt, vừa rồi bóng người khẳng định chính là nhị thẩm, hiện tại tứ thẩm lại biến thành cái dạng này, khẳng định cùng nàng có quan hệ, hẳn nghĩ đến ban ngày đối phó nhị thẩm biện pháp liền đối mụ mụ nói: "Mẹ, người mau tìm tới chút mảnh vải tử, chúng ta trước đem tứ thẩm tay chân cột lên đi, sẵn hiện tại còn hảo trói, bằng không sau một hồi nàng nếu là thật điên lên, hai ta khẳng định ấ không được."

Lý lỗi mụ mụ ngẫm lại cũng là, liền từ tứ thẩm gia trong ngăn tủ tìm ra hai căn thô dây thừng, rồi mới hai người cùng nhau đem tứ thẩm tay chân đều cột chắc.

Xong việc sau, Lý lỗi mụ mụ nhìn nhìn bên ngoài, ly hùng đông còn sớm đâu, hiện tại bọn họ ai cũng không dám đi đêm lộ đi gọi người, cũng chỉ có thể sao chờ.

Lúc này Lý lỗi nhớ tới Triệu gia gia biện pháp, liền đi đến tứ thẩm trước người giờ tay chính là hai cái cái tát, dọa cũng hấn mụ mụ nhảy dựng: "Đá chông chắt, người làm cái gì!"

Lý lỗi bất đắc dĩ nói: "Mẹ, ngày hôm qua ban ngày Triệu gia gia chính là như thế đánh thức nhị thẩm!"

Đừng nói, hấn nói còn chưa nói xong liền nghe được tứ thẩm oa một tiếng khóc ra tới, rồi mới mê mang nhìn bọn họ hai mẹ con cái, nửa ngày mới chậm rãi nói: "Nhị tẩu đâu? Đại tẩu người vì cái gì cột lấy ta a?"

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Đưa Tang (Bốn)

Lý lỗi mụ mụ đành phải ăn ngay nói thật, "Hấn tứ thẩm, người vừa rồi vẫn luôn nói mê sáng, ta sợ người xảy ra chuyện mới cột lên người."

Tứ thẩm suy nghĩ nửa ngày nói, "Nhị tẩu đâu? Nàng vừa rồi không còn ở trong phòng đâu? Còn cùng ta cãi nhau nói mẹ nó chết oán ta, cùng nàng không quan hệ!"

Lý lỗi mụ mụ nghe xong tứ thẩm nói sắc mặt có chút khó coi nói, "Lão tứ gia, người thấy rõ ràng, nơi này nào có hấn nhị thẩm a? Người nhưng đừng làm ta sợ!"

Tứ thẩm sắc mặt cũng là khó coi đến cực điểm, nàng nhìn nhìn chính mình tay chân nói: "Đại tẩu, người cho ta buông ra đi, như thế cột lấy ta khó chịu!"

Nhưng Lý lỗi mụ mụ lại đem đầu điều cùng trống bỏi dường như nói: "Không được, hấn tứ thẩm, ta là vì người hảo, hiện tại nơi này liền chúng ta nương hai, nếu người thực sự có cái gì sợ, chúng ta chính không được người a, ngấm lại người nhi tử, hấn còn như vậy tiểu, người cũng không thể xảy ra chuyện a!"

Tứ thâm tựa hồ cũng minh bạch Lý lỗi mù mù dụng ý, đành phải đứng lý liên trước như thế cột lấy đi! Ai ngờ trời còn chưa sáng lý liên thấy tứ thúc xanh cả mặt chạy trở về, tiến phòng lý liên thấy chính mình tức phụ tay chân đều bị cột lấy, tứ thúc trong lòng trăn xuống, "Tẩu tử, này..... Đây là sao?"

Lý lỗi mù mù nhìn đến tứ thúc trở về, cũng là thật dài thở phào nhẹ nhõm nói: "Lão tứ, người nhưng đã trở lại, người tức phụ đêm qua cũng không bình thường, ta sợ nàng xảy ra chuyện lý liên trước cấp trời lại!" Nói xong lại cảm thấy không đúng, "Người như thế nào thời gian này lại đây?"

Tứ thúc nhìn xem tứ thâm, sắc mặt đặc biệt tái nhợt, "Đại tẩu, cảm ơn người có thể cột lấy tứ liên, bằng không nàng khẳng định cũng sẽ xảy ra chuyện!"

Lý lỗi mù mù vừa nghe lý liên có loại dự cảm bất hảo, "Các người bên kia ra cái gì sự?"

Tứ thúc thương tâm nói: "Nửa đêm trước chúng ta mấy cái đầu ngủ rồi, không nghĩ tới nhị tẩu thế nhưng tránh ra dây thừng chạy ra tới, chờ chúng ta phát hiện khi nàng..... Nàng đã sớm treo cổ ở trong viện đại cây hòe thượng!"

"Cái gì! Này như thế nào khả năng?" Bên cạnh Lý lỗi nghe sau có chút không thể tin được, chính mình vừa rồi rõ ràng gặp qua nhị thâm nha, nàng như thế nào sẽ ở nửa đêm trước lý liên đã chết đâu?

Tứ thúc xem Lý lỗi không tin, nói: "Thật sự, ta cũng tưởng không rõ, như vậy thô dây thừng như thế nào có thể tránh ra đâu?"

Vài người đầu nhất thời vô ngữ, hiện tại chỉ có thể chờ hừng đông nói nữa.....

Buổi sáng, tứ thúc xem tứ thâm hết thảy bình thường, lý liên đem trên người nàng dây thừng cấp giải khai, tất cả mọi người đi tới nhị thúc gia, lúc này phía trước Triệu gia gia cũng tới, hấn lần nữa lắc đầu nói: "Sao sẽ như vậy?"

Tứ thăm nhìn đến nhị thăm thi thể sau, càng là dọa không nhẹ, mà Lý lỗi cũng không biết có nên hay không nói ngày hôm qua ban đêm nhìn thấy nhị thăm sự tình.

Bởi vì nhị thăm là đột tử, cho nên không thể ở nhà đáp linh lâu, muốn sớm xuống mồ vì an mới được.

Lý lỗi mù mù cũng đem đêm qua tứ thăm tình huống cùng Triệu gia gia nói, hỏi hắn nên làm sao bây giờ?

Triệu gia gia suy nghĩ hồi lâu mới nói ra một cái biện pháp, chính là đi huyện thành tìm hắn sư huynh, có lẽ còn có có thể cứu chữa.

Nhưng đi huyện thành một đi một về muốn tiêu một ngày, hôm nay buổi tối chính là bà nội đầu thất! Hôm nay buổi tối không hảo quá a!

Hơn nữa lão nhị gia này một vị chết oan, trong lòng khẳng định có oán khí, chỉ sợ đêm nay cũng là cái vấn đề, nếu chính mình đi rồi, chỉ sợ đến lúc đó đuổi không trở về, khả năng muốn ra đại sự!

Cân nhắc lợi hại lúc sau, Triệu gia gia tự mình viết một phong thư cho Lý lỗi ba ba, hắn là người thành phố, nói chuyện làm việc đều so với hắn mấy cái huynh đệ cường, tìm hắn sư huynh sự khiến cho hắn đi.

Mà Triệu gia gia chính mình tắc cùng đại gia cùng nhau thủ đêm nay, hy vọng Lý lỗi ba ba cùng Triệu gia gia sư huynh có thể ở hôm nay đêm khuya gấp trở về

Lý lỗi vẫn luôn thấp thỏm bất an, hắn không biết vì cái gì chính mình sẽ nhìn đến người khác nhìn không tới đồ vật, chính là cho tới bây giờ, mấy thứ này còn không có thương tổn quá hắn, là bởi vì hắn chưa làm qua chuyện xấu sao?

Ăn qua cơm trưa sau, tất cả mọi người đều bắt đầu bất an lên, bởi vì mùa đông trời tối sớm, giống nhau buổi chiều 5 điểm tả hữu thiên liền đen, đương hắc ám lại một lần bùng xuống khi, trời biết sẽ phát sinh cái gì đáng sợ sự tình.

Tứ thăm hiện tại đã sớm dọa nói không ra lời, tứ thúc càng là một bước không rời bởi tứ thăm, tam thúc tam thăm không ngừng cấp bà nội hoá vàng mã nói: "Tú liên biết sai rồi, xem ở tháng thiếu phân thượng, buông tha nàng đi! Tháng thiếu còn quá tiêu, nếu lúc này liên không có mẹ, hẳn nên nhiều đáng thương a!"

Lý lỗi xem ra tới, tam thúc tam thăm tâm thực thiện, bọn họ chưa từng có nhu cầu truy cứu sự tình từ đầu đến cuối, chỉ là muốn cho bà nội buông tha tứ thăm, bởi vì con trai của nàng còn nhỏ.

Mắt thấy thiên liên đen, tất cả mọi người đều có loại như lâm đại địch cảm giác, hôm nay là bà nội đầu thất, tương truyền tại đây một ngày, chết đi thân nhân sẽ hồi hồn. Lý lỗi bà nội là mang theo một ngụm oán khí qua đời, không biết đêm nay nàng nếu trở về sẽ như thế nào.

Bởi vì Lý lỗi bà nội là ở tam gia luân trụ, mà chết phía trước là ở tứ thúc hướng nhị thúc gia trên đường, cho nên liên này hồi hồn hẳn là sẽ không xuất hiện ở tam thúc gia, vì tránh đi cùng bà nội chính diện tương ngộ, đại gia ở Triệu gia gia dẫn dắt xuống dưới đã có tam thúc trong nhà ngửi chờ Lý lỗi ba ba cùng Triệu gia gia sư huynh.

Lý lỗi mụ mụ cùng tam thăm vì đại gia chuẩn bị một ít đơn giản cơm chiều, đại gia ăn sau liên lại tụ lại đến cùng nhau, ai cũng không dám lạc đơn.....

Đột nhiên, Lý lỗi nghe được ngoài cửa sổ có người kêu tứ thăm tên, "Ông tú liên, mẹ để cho ta tới tiếp người..... Ông tú liên!" Cảnh thận vừa nghe, lại là nhị thăm thanh âm!

Tứ thăm nghe được sau lập tức ánh mắt liên có chút phát ngốc, chính là Lý lỗi lại phát giác nơi này trừ bỏ chính mình cùng tứ thăm ai cũng nghe không được nhị thăm thanh âm.

Lúc này Triệu gia gia chợt mày nhăn lại, như là cảm giác được cái gì, chính là hiển nhiên hẳn cũng cái gì đều nhìn không thấy.

"Triệu gia gia, nhị thẩm ở ngoài cửa sổ đâu!" Lý Lỗi đột nhiên la lên một tiếng, dọa mọi người đều là một cái giạt mình!

Triệu gia gia có chút nghi hoặc hỏi hắn, "Người nhìn đến người nhị thẩm?"

Lý Lỗi gật gật đầu, "Nàng ở ngoài cửa sổ kêu tứ thẩm tên, nói bà nội làm nàng tới đón tứ thẩm!"

Lý Lỗi nói âm rì xuống, Triệu gia gia sắc mặt liền thay đổi, hắn vội xoay người nhìn về phía tứ thẩm, lại phát hiện nàng không biết cái gì thời điểm không thấy!

"Lão tứ! Người tức phụ đâu?" Triệu gia gia lạnh giọng hỏi tứ thúc.

"Không phải liền ở....." Tứ thúc nói còn chưa dứt lời liền ngậm miệng cả người, nguyên bản ở hắn bên người ng ẩ tứ thẩm lại lặng yên không một tiếng động không thấy.

Triệu gia gia đi vào Lý Lỗi bên người, thanh âm trầm thấp hỏi hắn, "Tiểu Lỗi, người hiện có thể nhìn đến người tứ thẩm cùng nhị thẩm ở nơi nào sao?"

Lý Lỗi nhìn nhìn bên ngoài nói: "Ta cũng nói không tốt, phải đi ra ngoài nhìn xem, các nàng đi xa, ta cũng nhìn không tới!"

Vì thế Triệu gia gia liền mang theo Lý Lỗi đi ra cửa tìm, làm những người khác ở nhà chờ, chính là Lý Lỗi mù mù không yên tâm, rốt cuộc đầu đã chết một cái đệ tức phụ, ai có thể không sợ hãi a!

Nhưng Triệu gia gia lại nói: "Yên tâm, người bà bà sẽ không thương tổn Tiểu Lỗi! Đêm đó thượng linh không phải bạch thủ!" Lý Lỗi mù mù nghe xong lúc này mới yên tâm.

Hôm nay là mười lăm, bầu trời ánh trăng lại đại lại viên, ở nông thôn buổi tối, đặc biệt là mùa đông, bên ngoài cơ hồ nhìn không tới người, bởi vì người bình thường ai đại trời lạnh không đợi ở nhà giường sưởi thượng

ấm hô hô xem TV, không có việc gì chết lạnh lẽo thiên chạy ngoài mặt làm cái gì!

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Đưa Tang (Năm)

Nhưng lúc này, trăng bệch dưới ánh trăng cố tình đi tới một già một trẻ hai người, Lý lỗi vẫn luôn đi ở phía trước, mà Triệu gia gia vẫn luôn đi theo hần mặt sau, hai người thỉnh thoảng đối thượng hai câu lời nói.

"Tiểu Lỗi, ngươi còn có thể thấy người nhị thẩm cùng tứ thẩm sao?"

Lý lỗi đi phía trước xem xét đầu, "Có thể thấy, các nàng vẫn luôn đi phía trước đi đâu? Cũng không biết muốn đi đâu nhi?"

Triệu gia gia nhìn nhìn phía trước, lo lắng sốt ruột nói, "Sợ là muốn đi người bà nội mồi!"

Lý lỗi nghe xong nhieu ít có chút sợ hãi, bước chân liền có chút chậm lại, Triệu gia gia nhìn ra hần tiểu tâm tư, trấn an hần nói, "Không cần sợ, người là người bà nội trưởng tôn, nàng là sẽ không thương tổn người! Nam tử hần nên lá gan lớn hơn một chút!"

Lý lỗi gật gật đầu, ngẫm lại cũng là, Triệu gia gia còn ở chính mình sau lưng đâu, hần sợ cái gì a!

Phía trước lộ càng ngày càng khó đi, trên đường cỏ dại cũng biến nhieu lên, Lý lỗi nhớ rõ lại đi phía trước đi một chút, rồi mới quải cái cong nên đến bà nội mộ mới!

Đột nhiên, Lý lỗi sững sờ ở tại chỗ, chỉ thấy phía trước cách đó không xa một thân cây thắt cổ một nữ nhân, xem trên người quần áo giống cấp tứ thẩm.

Triệu gia gia cũng là sững sờ, hần như thế nào cũng không nghĩ tới, chính là chân chân trước sau sự, người như thế nào liền treo cổ! Hần lập tức chạy tới đem tứ thẩm từ trên cây giải xuống dưới, có lẽ là cứu đúng

lúc, xem tứ thâm giống như còn có khẩu khí, Triệu gia gia lại lấy ra hần tuyệt chiêu, chính là trừu cái tát!

Đương nhiên chủ yếu là hần lão nhân gia lúc ấy cũng sẽ không cái gì hô hấp nhân tạo! Mấy cái cái tát đi xuống, tứ thâm dần dần tỉnh lại, chính là người lại giống như không thể nào thanh tỉnh, một chút liền chạy đến Lý lỗi trước người thành thịch một tiếng quỳ gối trên mặt đất nói: "Mẹ, ta sai rồi! Ta sai rồi! Ngài lão nhân gia buông tha ta đi! Người tôn tử tuổi còn nhỏ, không thể có sau mẹ ời, bằng không khẳng định sẽ không đối hần tốt!"

Lý lỗi nào gặp qua này trận thế, một chút liền dọa choáng váng, căn bản không biết làm sao bây giờ mới hảo, hần đành phải tả trốn hữu trốn, chính là tứ thâm chính là vẫn luôn cho hần đập đầu, mắt thấy cái trán khải đầu xuất huyết!

Nhưng chính là mặc kệ Lý lỗi sao kêu cũng không đứng dậy, Triệu gia gia trong lòng biết không thích hợp! Hần trong lòng vạn phần nôn nóng, chỉ đồ thừa chính mình năm đó học nghệ không tinh, không có cùng sư phụ học được khai thiên nhãn, hiện giờ hần cũng chỉ có thể mượn Lý lỗi thiên nhãn tới dùng dùng một chút.

"Tiểu Lỗi, khắp nơi nhìn xem, có thể hay không nhìn đến cái gì người?"

Lý lỗi nghe xong hần nói liền khắp nơi xem xét, quả nhiên ở vừa rồi tứ thâm thất cổ dưới tàng cây thấy được một cái bóng đen, xem thân hình hần là bà nội.....

"Bà nội....." Lý lỗi không tự giác hô ra tới, Triệu gia gia vừa nghe trong lòng biết không tốt, chính là lại muốn ra tay lại chậm một bước, liền thấy Lý lỗi cả người chấn động, rồi mới đầu chậm rãi thấp đi xuống.

Tứ thâm vừa thấy Lý lỗi bộ dáng, dọa mắt vừa lật liền hôn mê bất tỉnh.

Triệu gia gia thở dài nói: "Lý lão thái thái, chính là người đã trở lại? Tiểu Lỗi chính là người trưởng tôn, người cũng không thể hại hần!"

Lý lỗi vẫn luôn buông xuống đầu đột nhiên nâng lên, một đôi tất cả đầu là trắng mắt không có đờng tử mắt hung hăng trừng mắt Triệu gia gia, tiếp theo trong miệng âm sừn sừn nói: "Lão Triệu đầu, hà tất xen vào việc người khác đâu? Ta tưởng tôn ta sẽ che chở, không cần phải người nhọc lòng!"

Triệu gia gia có chút không cao hứng nói: "Lời nói không thể như thế nói a, lúc trước người nam nhân xảy ra chuyện khi người tìm được ta, nhưng chưa nói quá ta xen vào việc người khác đi? Nói nữa, người đầu mang đi lão nhị tức phụ, liền buông tha lão tứ tức phụ đi, chẳng lẽ người muốn cho người hai cái nhĩ tử đầu đương người goá vợ sao?"

Chỉ nghe Lý lỗi lạnh lùng cười nói: "Đầu năm nay, hai cái đầu người hảo tìm, liền bọn họ kia hai hóa, như thế nào khả năng vẫn luôn không tìm đâu! Nay hai nữ nhân tâm nhãn không tốt, để lại tương lai cũng là tai họa, không bằng sớm theo ta đi, qua bên kia hầu hạ ta, làm lão nhị cùng lão tứ lại tìm một cái."

"Kia Lý siêu cùng Lý kiến đâu? Người liền nhãn tâm làm cho bọn họ không mẹ sao?" Triệu gia kiên nhẫn khuyên Lý gia bà nội.

Chính là nàng lại căn không nghe, còn cho rằng chính mình như thế làm là có đạo lý, "Người hiểu cái gì, chính là vì này hai oa oa, ta mới nhất định phải đem bọn họ mẹ mang đi, thân mục đã không có, hiện tại là khổ hai năm, sau này liền bớt việc, bằng không chờ bọn họ trưởng thành, có chính mình tức phụ, liền không nghĩ muốn thân mục, đến lúc đó ném cũng ném không xong, chết cũng không chết được, nhìn đầu phiền không phải?"

Đột nhiên, một cái dày nặng thanh âm từ nơi xa truyền đến, "Lão thái thái, tìm chỗ kho An Dung mà độ lượng a! Đầu là chính mình vãn bối, tội gì nhất định phải sạch sẽ sát tuyệt đâu?"

Triệu gia gia nghe xong chính là vui vẻ, vội quay đầu lại nhìn lại, "Su huynh, người đã tới, cái này lão quý ta thật sự không đối phó được!"

Chỉ thấy một vị tóc bạc lão giả cùng Lý lỗi ba ba cùng nhau đã đi tới, "Lý lão thái thái, người chết đứng vậy thật là các nàng hai cái bất hiếu

khiến cho, chính là các nàng đầu đã đã chịu trừng phạt, lão nhị gia tức phụ người cũng lãnh đi rồi, còn không thể giải người trong lòng chi hận sao? Không bằng như vậy buông tay đi, người ở con của người trong lòng vẫn là vị kia cần lao có khả năng hảo mẫu thân."

"Cần lao có khả năng liền đổi lấy chết thảm kết cục! Nói ra đầu buồn cười a!"

Lý lỗi ba ba xem chính mình nhi tử bị lão mẹ thượng thân, trong lòng cấp không được, vội đổi chính mình lão nương nói: "Mẹ, nhi tử biết ngài cả đời này không dễ dàng, đầu do chúng ta bất hiếu, ở ngài tởn tại thời điểm không có tởn hiếu, chúng ta không trông cậy vào ngài có thể tha thứ chúng ta, chính là ngài ngấm lại tôn tử nhóm, ngài ở bọn họ trong lòng chính là một vị phi thường tốt bà nội a!"

Nghe đến đó, Lý lỗi bà nội thế nhưng anh anh khóc lên, xem ra nàng trong lòng hận ý lập tức liền phải hóa giải, tóc bạc lão giả rên sất khi còn nóng nói: "Kỳ thật người là một vị thiện lương mẫu thân, cả đời đầu vì mấy đứa con trai tởn tại, hiện tại cũng chỉ bất quá là tưởng cho bọn hắn một ít giáo huấn, ta tin tưởng trải qua chuyện này, bọn họ đều sẽ hảo hảo giáo dục chính mình mấy đứa con trai biết, cái gì là hiếu thuận."

Những lời này mới vừa vừa nói xong, Lý lỗi liền ngã xuống trên mặt đất, ba ba vội đi qua đi nâng dậy hắn, "Đá chông chát? Như thế nào? Người cảm giác nơi nào không thoải mái?"

Lý lỗi mờ mịt lắc lắc nói chính mình không có việc gì, chỉ là cảm giác có chút mệt.....

Tóc bạc lão giả nhìn thoáng qua phía trước hắc ám, sâu kín nói một câu nói, "Các người mẫu thân đi rồi, các người nhớ kỹ mỗi năm thanh minh, chết tế đầu phải đến xem nàng, như vậy nàng mới sẽ không trái tim băng giá, biết sao?"

Tiếp theo hắn lại đổi Triệu gia gia nói, "Sur đệ, người nhớ kỹ, có chút oan quỷ cũng không nhất định một hai phải đánh nó hèn phi phách tán, có

khi có thể sử dụng tình hóa giải nó oán khí mới là tốt nhất chi sách, biết sao?"

Triệu gia gia gật gật đầu nói: "Hảo, ta hiểu được, vẫn là sư huynh lợi hại!"

Sau tới Lý gia liền đối ngoại nói nhĩ thâm được bệnh tật đã chết, mà tứ thâm tuy rằng may mắn nhặt về một cái mệnh, nhưng từ đây lại rơi xuống tật xấu, đôi khi còn sẽ si si ngốc ngốc mẫn thôn chạy loạn, nhưng là quá mấy ngày lại sẽ biến bình thường.

Lúc sau Lý lỗi cả nhà liền trở về trong thành, chuyện này liền thành hẩn nhân sinh một đoạn "Khó hiểu chi mê", chính là đối với hẩn vì cái gì có thể nhìn thấy bà nội, Triệu gia gia cũng vẫn luôn không có nói rõ, chỉ là ở hẩn trở về thành khi, đối hẩn nhỏ giọng nói: "Tiểu Lỗi, nếu sau này người tái ngộ đến chỉ có chính mình có thể nhìn đến, người khác nhìn không tới sự tình, người liền làm bộ cùng người khác giống nhau nhìn không tới là được, biết sao?"

Lý lỗi nghe xong nghiêm túc gật gật đầu nói: "Ân, đã biết."

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Mười Ba Hào Giam Xá (Một)

Tây bộ mỗi trọng hình ngục giam, một người mặc ngục phục phạm nhân, trong tay mặt đang ở hướng một cái phong thư thượng mặt nhựa cao su, hẩn trên mặt có một cái thật dài đao sọc, từ mắt phải lông mi bên trên lúc đầu, đến xương gò má phía dưới kết thúc, nhìn qua vô cùng dữ tợn.

Cái này phạm nhân kêu trương sóng, là này sở trong ngục giam cực độ trọng phạm, 30 tuổi phía trước đầu là bởi vì một ít việc nhỏ ở trong ngục giam ra ra vào vào, sau tới bởi vì cướp bóc đả thương người bị phán 17 năm.

Hẩn tại đây sở trong ngục giam là có tiếng thứ đầu nhĩ, thường xuyên đánh nhau ầm ỉ, có rất nhiều lần đầu đem cùng giam phạm nhân đánh trụ

vào bệnh viện, thật nhiều tuổi trẻ cảnh ngục căn bản thu thật không được hẳn, hiện tại lại không thể đánh phạm nhân, phạm vào giam quy nhiều nhất quan quan phòng đơn, khấu khấu phân.

Giống hẳn loại người này, căn bản là không nghĩ tới phải hảo hảo cải tạo, sớm ngày đi ra ngoài, hẳn thậm chí luôn là nói, chính mình hiện tại ở bên trong chính là đại gia, tuy nói ra tới đi vào có người nhìn, chính là luôn là có ăn có uống có ngủ địa phương đi, nếu có một ngày đi ra ngoài, đi chỗ nào chỗ nào đều ngại, chính mình đỉnh đầu cũng không có tiền, người lại già rồi, còn không bằng chết già ở trong ngục giam thoải mái đâu!

Ở chỗ này tưởng khi dễ ai liền khi dễ ai, tiền tiền hậu hậu luôn có người "Sóng ca" "Sóng ca" kêu, liền tính hẳn cái gì sống cũng không làm, phân bị khấu quang hẳn cũng không cái gọi là, bởi vì hẳn làm theo có thể có ăn có uống, cùng gian phạm nhân đều sẽ hiểu kính hẳn cái này đại ca, cảm giác này thật đúng là không thể so bên ngoài thật lão đại kém nhiều ít.....

Nơi này trừ bỏ vương sóng còn có một cái khác thứ đầu tiên, nơi này phạm nhân đều kêu hẳn tứ gia, Lý Tứ hải. Gia hỏa này ngày thường vô thanh vô tức, nhưng kỳ thật là cái tàn nhẫn độc ác phạm nhân.

Nếu ai đắc tội hẳn, hoặc là cùng hẳn cùng nhau đánh nhau, hẳn thường thường đều là hạ tử thủ, mới vừa chuyển tới không ba tháng, liền đem một cái cùng hẳn gọi nhíp lão phạm nhân đánh tì tạng tan vỡ, cuối cùng đành phải bỏ đi rút chính mình tì tạng!

Từ chuyện này sau, ngục phạm nhân liền không ai dám chọc hẳn, đều biết tứ gia xuống tay hắc, làm không hảo liền phải trích người khí quan.

Trương Bobby Lý Tứ hải muộn mấy năm, nhiều ít cũng nghe nói qua tứ gia thủ đoạn, giống trương sóng loại này vô lại giống nhau đều là bắt nạt kẻ yếu, thật gặp được giống Lý Tứ hải như vậy ngành tra hẳn cũng biết có thể không chọc liền không chọc.

Cho nên này hai cái có tiếng không hảo quản lý phạm nhân chi gian nhưng vẫn tưởng an không có việc gì, nhưng đối với này phạm nhân lại

khổ không nói nổi, đặc biệt là mới tới phạm nhân, luôn là muốn tại đây hai người trung gian quá quá thủy mới có thể thuận lợi đi xuống.

Trước một đoạn thời gian tới một cái tân phạm nhân, kêu đồ phi, bỏ tù trước là tài chính thạc sĩ nghiên cứu sinh, vốn dĩ rất tốt tiền đồ, chính là bởi vì chính mình quá mức hướng tới kẻ có tiền xa hoa lãng phí sinh hoạt, thế nhưng tham ô công ty thượng trăm triệu tài chính ở Hongkong xào dầu thô, kết quả mệt đầu lỗ sạch vốn.

Cuối cùng công ty báo cảnh, bởi vì tiền căn bản vô pháp truy hồi, tòa án liền lấy lừa dối danh nghĩa khởi tố hấn, cuối cùng phán 15 năm.

Thiên chi kêu tử một chút trở thành tù nhân, cái này chênh lệch có điểm quá lớn, làm hấn trong lúc nhất thời không tiếp thu được, chính là lại vô pháp thay đổi.

Mới vừa chuyển tới nơi này không mấy ngày liền tự sát quá một lần, cuối cùng bị cùng giam phạm nhân đúng lúc phát hiện, đưa đến bệnh viện sau xem như cứu giúp đã trở lại, mấy cái cảnh ngục thay phiên làm hấn tư tưởng công tác, mới làm hấn đánh mất muốn chết ý niệm.

Nhưng không thành tưởng hấn ở một lần ăn cơm thời điểm không cẩn thận đắc tội trương sóng, từ đây hấn mới biết được chính mình ác mộng vừa mới vừa mới bắt đầu.....

Ngục giam là một cái tương đối phong bế tiểu xã hội, nơi này phạm nhân tâm lý nghe theo đám đông sẽ càng thêm mãnh liệt, nếu một tân nhân bị người khi dễ, thường thường đều là quẫn thể hành vi, lúc này tân nhân nếu biểu hiện thuận theo cùng cứng cỏi một ít, khiêng quá lúc ban đầu thời kỳ, sau này hấn là sẽ không có người quá khó xử hấn.

Chính là đồ phi không giống nhau, hấn xuất thân làm hấn một loại thiên nhiên cảm giác về sự ưu việt, cho dù là ở trong ngục giam.

Đây đúng là trương sóng người như vậy nhất thống hận, hấn cho rằng chính mình không có tốt xuất thân, tốt gia đình, không cơ hội tiếp thu tốt giáo dục mới đi đến hôm nay này một bước, mà này mới tới cao bằng cấp

tội phạm, còn lại là không quý trọng chính mình tốt đẹp sinh hoạt, cho nên bọn họ ng ỡ tù đ ầu là chính mình làm, xứng đ áng!

Cho nên trương s ố không có việc gì thời điếm li ền lấy đ ỗ phi tiêu khiên, s ấ cảnh ngục không chú ý li ền ra tay giáo huấn h ấ một đ ốn, hơn nữa cũng không v ả mặt, đ ộng bất đ ộng li ền ở trong lời nói vũ nhục chửi rủa h ấ là cái ph ế vật điếm tâm.

Đôi khi cảnh ngục sẽ phát hiện đ ỗ phi trên người có thương tích, vừa mới bắt đ ầu h ấ còn ấ ngay nói thật, r ấ mới li ền sẽ đ েম trương s ố quan phòng đ ơn, nhưng mỗi lần trương s ố bị thả ra sau, đ ỗ phi li ền sẽ bị ch ỉnh thảm hại hơn!

D ần dà, li ền tính là cảnh ngục lại như thế nào ép hỏi, h ấ cũng sẽ không nói là trương s ố đ ánh, mà là nói là chính mình không cẩn thận qu ăng ng ấ.

Li ền tính như vậy, đ ỗ phi vẫn là có việc không có bị trương s ố ch ỉnh thực thảm, cảnh ngục nhóm kỳ thật trong lòng mình bạch trương s ố khi đ ể đ ỗ phi, chính là nhưng vẫn không bắt đ ược hiện hành, hơn nữa quan trọng là đ ỗ phi chính mình không nói.

Như vậy ngày gi ằng có một đ ọan thời gian, hôm nay cùng đ ỗ phi một cái giam xá Lưu Cương buổi tối lên thượng WC, nhìn thấy đ ỗ phi vẫn luôn ng ỡ x ố bình nước tiểu bất đ ộng, vừa mới bắt đ ầu h ấ còn cùng đ ỗ phi nói chuyện đ ầu, chính là đ ợi nửa ngày phát hiện đ ỗ phi vẫn luôn cúi đ ầu không nói chuyện, vì thế Lưu Cương li ền đi r ấ quá v ỗ v ỗ h ấ nói: "Anh em, người làm cái gì đ ầu?"

Ai ngờ một ph ách không quan trọng, đ ỗ phi trực tiếp li ền ng ấ xuống trên mặt đ ất, h ấ qu ần thượng tất cả đ ầu là huyết, người đ ầu có chút cứng đ ờ.

Trịnh đ ại đ ội mang theo đ ồng sự tới r ấ khi, vừa thấy đ ỗ phi đã sớm đã chết đã lâu, trong tay của h ấ c ầm một phen tước tiêm bàn chải đ ánh răng, từ b ề ngoài thượng xem h ấ là đ ỗ phi chính mình dùng cái kia bàn chải

đánh răng đậm thủng hẳn trên đùi cổ động mạch, rồi mới đại lượng mất máu khiến cho tử vong.

"Là tự sát." Pháp y kiểm tra sau đến ra tự sát kết luận, nhưng mọi người lại không kinh ngạc, phản đến đâu cảm thấy hẳn cuối cùng kết cục không phải điên chính là chết, không có đệ nhị đi đâu.

Cái này trong ngục giam có ba cái trung đội, mà phụ trách nam giam khu đúng là Trịnh hồng binh đệ nhất trung đội, lần này phạm nhân tự sát sự kiện mặt trên lãnh đạo phi thường coi trọng, nhất định có cái đi đâu tra kết quả, tự sát cũng muốn có cái nguyên nhân!

Trịnh hồng binh trong lòng rõ ràng đổ phi là vì cái gì tự sát, thật nhiều cảnh ngục đều cùng hẳn phản ứng quá trương sóng khi để ai đã đổ phi sự tình, chính là cái này trương sóng là cái lão bánh quẩy, lại lợn chết không sợ nước sôi, là như thế nào giáo dục chính là đầu muối không ăn, vẫn là ta tưởng như thế nào liền như thế nào, có một lần thế nhưng còn cùng Trịnh hồng binh gọi nhíp nói, "Nếu không người liền bắn chết ta, bằng không ta nên cái dạng gì vẫn là cái dạng gì"!

Trịnh đại đội dưới sự tức giận liền hạ lệnh toàn bộ nam giam khu đại đi đâu tra, kết quả thật đúng là lục soát ra thật nhiều hàng cấm, giống trương sóng cùng Lý Tứ hải nhân vật như vậy, trong tay yên cùng đồ ăn vặt đều vượt qua bọn họ hẳn là có số định mức, tất cả đều một bọn đáp w(< A tao Hoàn lục anh giáo mị văn tinh tài hư dận giao br >

Chiêu này đủ tuyệt, cho nên có người, bao gồm trương sóng cùng Lý Tứ hải cũng phục Trịnh đại đội, hẳn có thể nghĩ ra như thế cái phương pháp sửa trị bọn họ.

Có thể rốt cuộc chỉ có một nguyệt, thời gian vừa đến ngục giam siêu thị vẫn là muốn khai, hết thầy lại đều khôi phục nguyên dạng, này không phải kế lâu dài.

Đột nhiên, Trịnh đại đội nghĩ tới cái một cái biện pháp, bọn họ hai cái nếu là tái khởi thứ, khiến cho bọn họ thử xem 13 hào giam xá tư vị.....

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Mười Ba Hào Giam Xá (Nhị)

Hôm nay trương sớ nhìn đến Trịnh đại đội, vẫn là một bộ người có thể làm khó dễ được ta biểu tình, mà Trịnh đại đội cũng không vội cũng không giận, chỉ là khinh miệt nhìn trương sớ liếc mắt một cái, rồi mới xoay người rời đi.

Trương sớ không nghĩ tới hôm nay Trịnh đại đội là cái này biểu tình, nếu là ở ngày thường, hẳn khẳng định sẽ khí dậm chân, hôm nay hẳn khác thường hành động thật đúng là làm trương sớ có chút xem không hiểu.

Khác thường tất vì yêu, quả nhiên buổi chiều nam giam khu đột nhiên đại đi điều tra, lại tra ra thật nhiều hàng cấm, đặc biệt là trương sớ, ngày hôm qua mấy cái mới tới phạm nhân vừa mới hiểu kính cho hẳn thứ tốt, không nghĩ tới hôm nay liền cấp thu đi rồi.

Hơn nữa lần này chẳng những thu đi rồi hẳn siêu số định mức yên cùng đồ ăn vặt, còn muốn đem hẳn đóng phòng đơn, mới đầu hẳn cũng không cái gọi là, quan liên quan bái, sau tới nghe nói muốn đem hẳn quan đến 13 hào giam xá hẳn cũng là sững sốt, bởi vì ngày thường nhất lại, đầu là ở 10, 11, 12 hào giam xá, như thế nào lần này làm một cái 13 hào, hẳn nghe cũng chưa nghe qua.

Bất quá hẳn vẫn là không sao cả, quan nơi nào đều giống nhau, dù sao không cần làm việc, hẳn đến lạc một cái nhẹ nhàng, còn có người cấp đưa ăn đưa uống.

Chính là cùng hẳn ngày thường quan hệ không tới phạm nhân Triệu Tân dũng, nghe xong 13 hào giam xá sau mặt mũi trắng bệch, chính là hẳn cũng không có cơ hội cùng trương sớ nói thượng lời nói, hẳn đã bị quan vào 13 hào giam xá.

Mới vừa vừa đi tiến 13 hào giam xá, trương sớ liền có loại dị dạng cảm giác, chỉ là bởi vì cái gì hẳn nhất thời cũng không nói lên được, chính là từ bên ngoài thượng xem nơi này cùng mặt khác nhất lại phòng đơn không có gì quá lớn khác nhau a!

Chỉ là nhìn qua đôi mắt mới một ít, hẳn là không phải thường xuyên dùng, trương sóng tùy tiện nằm ở trên giường, còn cảm giác rất thích ý.

Phòng trực ban theo dõi trước, Trịnh đội mắt lạnh nhìn trên giường nằm trương sóng, hẳn xoay người đối cảnh ngục tiêu Tống nói: "Hôm nay buổi tối 13 hào giam xá theo dõi không cần khai thanh âm, đỡ phải nghe hẳn mắng chửi người! Làm hẳn cũng biết biết cái gì kêu sợ hãi!"

Tiểu Tống gật gật đầu, tùy tay một chút liềm đóng 13 hào giam xá máy theo dõi thanh âm, chính là hẳn lại không hiểu ra sao, không rõ Trịnh đội là cái gì ý tứ.

Đối với cái này 13 hào giam xá hẳn cũng là có đi đâu nghe thấy, chỉ là nghe nói nam giam khu có cái 13 hào giam xá cũng không làm phạm nhân trụ, liềm vẫn luôn không, nói bên trong có một ít chứng cứ vẫn luôn không có nói lấy xong, hiện tại Trịnh đội đem trương sóng đóng đi vào, xem ra phía trước truyền thuyết đầu là giả.

Trương sóng bị quan đến 13 hào giam xá tin tức vừa ra, cùng hẳn cùng giam xá Triệu Tân đứng trong lòng chính là trầm xuống, 13 hào giam xá đối với hẳn tới nói có thể xem như một cái ác mộng, tuy rằng hẳn cũng không có ở 13 hào giam xá quan quá, nhưng là mấy năm trước hẳn ở 13 hào cách vách 12 hào đãi, một đêm kia làm hẳn suốt đời khó quên, cũng từ đây cho hẳn biết cái gì kêu chân chính sợ hãi.

Triệu Tân đứng so trương sóng sớm hai năm đi vào nơi này, vừa tới khi cũng là một cái thứ đầu, sau tới bởi vì trái với giam quy bị ngay lúc đó một cái thực tập cảnh ngục cấp quan vào 12 hào giam xá, hiện tại ngục giam không giống điện ảnh vang phim truyền hình miêu tả như vậy hắc ám, nhất lại chính là đem phạm nhân quan một cái cầu lồng sắt lớn nhỏ trong phòng tối, hiện tại ngục giam cũng là giảng nhân quyên, quan đến phòng đơn chỉ là không thể đi ra ngoài thông khí cùng lao động.

Người ở lúc ấy sợ nhất chính là tịch mịch, bởi vì không ai cùng người nói chuyện, cho nên nhất lại cũng là đối phạm nhân tinh thần thượng một loại trừng phạt.

Chính là ngày đó hắn bị quan tiến 12 giam xá khi, hắn liệ̀n cảm giác cách vách cùng hắn cùng nhau đống lại một người, vừa mới bắt đầu hắn còn không có quá đệ̉ ý, sau tới ngủ đến nửa đêm, hắn bị một trận kỳ quái thanh âm đánh thức, nghe đi lên giống như là vật cứng đánh dưa hầu phát ra "Phốc phốc" sở thanh âm.

Này đêm hôm khuya khoắc, cách vách làm cái gì đâu? Vì thệ́ hắn liệ̀n gõ gõ vách tường nói: "Anh em, đại buổi tối không ngủ được làm gì đâu?"

Cách vách bên kia một lát sau mới chậm rì rì nói hai chữ, "Giết người....."

Triệu Tân dừng vừa nghe vui vẻ, "Đầu nhất ở cái này địa phương, ta nhi có thệ̉ không thôi sao?"

Cách vách không nói chuyện, chỉ là cười gượng hai tiếng, Triệu Tân dừng này sẽ cũng không mệt nhọc, có thệ̉ gặp được cách vách có người, liệ̀n nghĩ cùng hắn liêu sẽ nhàn cán, "Ai, người là bởi vì vì cái gì tiến vào, ta là cùng người khác đánh nhau, mạnh tay đem đối phương đánh chết."

Cách vách trậ̀n mặc nửa ngày mới nói một câu, "Cướp bóc giết người."

"Đoạt bao nhiêu tiệ̀n?" Triệu Tân dừng tò mò hỏi.

"Tiệ̀n tiệ̀n hậu hậu thêm cùng nhau hơn một trăm vạn đi!"

Triệu Tân dừng trong lòng một trận bu ạ̃n cười, hắn cảm thấy cách vách người này thực sự có chút có thệ̉ thôi, liệ̀n cười nói: "Như thệ́ nhiệ̀u tiệ̀n! Vậy người nhất định là đoạt ngân hàng a!"

"Không phải, đừng tới cái gì liệ̀n đoạt cái gì, nhiệ̀u nhất một lậ̀n là đoạt đạo ngoại hối." Nghe đối phương ngữ khí gợn sóng bất kinh, hắn là cái cực kỳ bình tĩnh phạm nhân.

Đêm nay thượng bọn họ liêu không nhiệ̀u lắm, Triệu Tân dừng chỉ là biết được trong tay của hắn mặt có không ít mạng người án, liệ̀n ở hắn vừa

định hỏi hắn tên khi, bên ngoài trời đã sáng, tiếp theo cách vách liền không có động tĩnh.

Mới đầu hắn còn tưởng rằng đối phương ngủ rồi, sau tới ban ngày thời điểm cách vách phạm nhân cũng không lại nói nói chuyện, bởi vì Triệu Tân cũng buổi chiều đã bị cảnh ngục từ phòng đơn phóng ra, lúc gần đi hắn còn tiện hèn cùng cảnh ngục hỏi thăm cách vách quan ai?

Kết quả cảnh ngục cố quái nhìn hắn một cái nói: "Quan người cả đêm liền ngốc rớt! Cách vách là 13 hào giam xá, nơi đó chưa bao giờ quan phạm nhân!"

Triệu Tân cũng vừa mới bắt đầu còn không tin, sau vì hắn cùng một vị tại đây trong ngục giam đã mau 30 năm lão phạm nhân sau khi nghe ngóng mới biết được, 13 hào giam xá từ kiến hảo sau, liền không quan quá cái gì bình thường phạm nhân, đương nhiên trừ bỏ cái kia tiếng tăm lừng lẫy đi ền chấn sơn, nghe nói hắn chết phía trước liền vẫn luôn nhất ở 13 hào giam xá bên trong, thẳng đến bị xử bắn.

Cái này làm cho Triệu Tân cũng trong lòng phát lạnh, kia chính mình ngày đó buổi tối gặp được lại là ai? Chẳng lẽ là đi ền chấn sơn quý hèn không thành! Sau tới 13 hào giam xá ở hắn trong lòng liền thành khủng bố bóng ma, ngày đó buổi tối trải qua hắn cũng chưa từng cùng người nhắc tới quá.

Hiện giờ trương sóng bị quan vào 13 hào giam xá, hắn như thế nào có loại có đi mà không có về cảm giác đâu?

13 hào giam xá, trương sóng cảm thấy cái này giam xá có sợi trường kỳ không ai trụ mùi mốc, lại còn có đặc biệt ẩm ướt, làm hắn cả người đều cảm giác không tự lại, tuy rằng hắn biết Trịnh đại đội đem chính mình nhất ở nơi này khẳng định là vì thu thập hắn, chính là như thế nào thu thập hắn nhất thời còn tưởng không rõ.

Ngủ đến nửa đêm, trương sóng cảm giác trên mặt có chút ướt, hắn dùng tay sờ soạng một phen, nhào dính dính, còn có chút mùi tanh, "Mẹ nó,

này cái gì phá địa phương, như thế nào có nước bắn tích đến lão tử trên mặt!"

Trương sóng sống mới vừa nói xong liền cảm giác không quá thích hợp, này xúc cảm có chút dính hoạt chất lỏng không giống như là nước bắn, hắn tiến đến cái mũi phía trước nghe nghe, thế nhưng là huyết.....

Ngày hôm sau buổi sáng, cảnh ngục thì huy tới cấp trương sóng đưa cơm, hướng bên trong hô nửa ngày đầu không thấy động tĩnh, liền từ nhỏ cửa sổ hướng bên trong vừa thấy, tức khắc kinh hãi, lập tức dùng bộ đàm hướng phòng trực ban hô to: "Mau thông tri Trịnh đội, 13 hào giam xá đã xảy ra chuyện! Trương sóng đã chết!"

Pháp y Triệu mai là tháng này lần thứ hai tiến ngục giam nghiệm thi, nàng nhìn nhìn trước mắt thi thể này, đã sớm nhìn không ra hắn khuôn mặt đặc thù, một trương huyết nhục mờ mờ trên mặt, chỉ có thể nhìn ra mấy cái ngũ quan dư lại huyết động, như thế thăm tử trạng nàng không phải chưa thấy qua, chỉ là ở cái này địa phương vẫn là lần đầu tiên.

Chương 06 Cái Chuyện Xưa Mười Ba Hào Giam Xá (Tam)

Hiện trường trên tường vẩy ra đều là người chết huyết nhục, từ trương sóng trên đầu miệng vết thương xem, hắn là bị cùng loại búa giống nhau vật cứng đánh đến chết, tại đây ta bịt kín trong không gian, hung thủ là như thế nào làm được tới vô ảnh đi vô tung giết chết trương sóng đâu?

Trịnh đội hiện trường sau, hắn biểu tình có chút cổ quái, kết quả này là hắn không có đoán trước đến, hắn ở phòng trực ban lặp lại xem xét đêm đó theo dõi, lại phát hiện nửa đêm trước trương sóng vẫn luôn thực bình thường nằm ở trên giường ngủ, rồi sau đó nửa đêm bắt đầu hắn hình như là ở cùng cái gì người ta nói lời nói, tiếp theo liền vẫn luôn dùng tay lau mặt, như là mặt trên có cái gì đồ vật giống nhau.

Tiếp theo quỷ dị sự tình đã xảy ra, liền thấy trương sóng trong tay không biết cái gì thời điểm nhiều một cái búa, rồi mới dùng sức triển chính mình đầu nện xuống đi, một chút tiếp theo một chút, chỉ tới cuối cùng đem chính mình đầu gõ bẹp mới thôi.

Cái này hình ảnh quá chấn động, kinh Trịnh đội nửa ngày cũng nói không ra lời, hiện trường thăm dò cảnh ngục ở 13 hào giam xá căn bản không có tìm được kia đem trương sồng dùng để gõ chết chính mình búa.

Giam xá mặt đất cùng vách tường đều là trơn bóng xi măng, không có khả năng giấu đi bất luận cái gì đồ vật, hiện tại người đã chết, sự tình cũng làm lớn, nhưng không nghĩ tới phía trên lại xuống dưới văn kiện yêu cầu này án bí mật tiến hành đi điều tra, chỉ đối ngoại nói trương sồng là chết đột ngột.

Trương sồng chết ở phạm nhân trung khiến cho không nhỏ oanh động, tuy nói phía chính phủ kết luận là chết đột ngột, chính là ít nhất Triệu Tân cũng không tin.

Trương sồng năm nay 40 tuổi không đến, đúng là một người nam nhân hoàng kim tuổi, ngày thường thân cường thể tráng không bệnh không tai, cũng không phải lần đầu tiên quan phòng đơn, như thế nào khả năng sẽ đột nhiên chết đột ngột? Cái này lý do quá gượng ép, chỉ là giống nhau phạm nhân cũng sẽ không quá để ý người khác sinh tử, chỉ cần chính mình không có việc gì là được.

Phía trên tới đi điều tra tổ bí mật đi điều tra mấy cái cuối tuần đầu là không thu hoạch được gì, cuối cùng án này cũng chỉ có thể cùng giống nhau không phá án kiện giống nhau bị thúc trí gác cao, trở thành một cái chết án.

Trịnh đội trải qua chuyện này sau, một cái lớn mật đoán rằng ở hần trong đầu sinh ra, chẳng lẽ cái này 13 hào giam xá mới là trương sồng chết nguyên nhân, bất quá cũng không cái gọi là, giống hần người như vậy, ở trong ngục giam là lãng phí lương thực, ra ngục giam là nguy hại xã hội, có lẽ chết mới là tốt nhất biện pháp giải quyết.

Trương sồng chết sau, nam giam khu lão đại liên thành Lý Tứ hải, cái này tứ gia làm người điệu thấp, không giống trương sồng như vậy kiêu ngạo, nhưng là càng là như vậy, nơi này phạm nhân liên càng sợ hần.

Này liên đại đại gia tăng rồi cảnh ngục quản lý khó khăn, Trịnh đại đội liên càng đối Lý Tứ hải chán ghét đến cực điểm, tàn nhẫn không được hần

giống trương sóng giống nhau lập tức chết, cái này ý niệm vừa ra, chính hắn cũng bị kinh tới rồi, tốt xấu chính mình cũng cảnh sát nhân dân, như thế nào sẽ nghĩ như vậy đâu? Vì thế hắn liền đánh mất cái này đáng sợ ý niệm.

Triệu Tân dũng mấy ngày nay quá có chút kinh hồn táng đảm, bởi vì hắn phát hiện Trịnh đại đội có chút vấn đề, phía trước hắn đem trương sóng quan đến 13 giam xá khi hắn còn không có cảm thấy như thế nào, sau tới trương sóng đã chết, hắn liền bắt đầu chú ý quan sát khởi Trịnh đại đội tới.

Ai ngờ ngày đó hắn đang ở công tác gian làm việc, mà chính Trịnh đại đội cũng cùng bình thường giống nhau mang theo mấy cái cảnh ngục vì kiểm tra công tác, đột nhiên, hắn đột nhiên nhìn về phía Triệu Tân dũng, rồi mới thế nhưng lạnh lùng cười.

Này liếc mắt một cái xem Triệu Tân dũng ở trong lòng một giạt mình, này mắt rất quen thuộc, cái loại này khinh thường cùng miệt thị cảm giác hắn phía trước gặp qua, chỉ là nhất thời nghĩ không ra, lúc sau lại qua mấy ngày, lúc ấy các phạm nhân đang chuẩn bị xếp hàng đi ăn cơm, Triệu Tân dũng đi ở cuối cùng, bởi vì hắn tưởng thuận một chút lao động gian giấy vệ sinh trở về chính là quay người lại liền nhìn đến Trịnh đại đội ở hắn sau lưng.

Triệu Tân dũng xấu hổ cười cười, "Trịnh đại đội hảo!"

Trịnh đại đội chỉ là đạm mạc gật gật đầu, liền lướt qua Triệu Tân dũng đi kiểm tra công tác gian WC, đã có thể ở Trịnh đại đội đi qua Triệu Tân dũng bên người khi, hắn trong lúc vô ý nhìn thoáng qua trên cửa sổ pha lê, lại một chút sợ ngây người, bởi vì Triệu Tân dũng ở pha lê phản xạ nhìn thấy bóng dáng không phải Trịnh đại đội.....

Cái kia bóng dáng hắn nhớ rõ, đúng là phía trước đã chết đồ phi! Còn có Trịnh đại đội xem hắn ánh mắt, đó chính là phía trước đồ phi xem hắn ánh mắt a!

Triệu Tân đứng trong lòng sợ cực kỳ, hắn vẫn luôn cho rằng giống ngục giam loại này dương khí như thế trọng địa phương như thế nào có thể giờ trò quỷ? Nhưng hôm nay hắn tận mắt nhìn thấy tới rồi lại không thể không tin chính mình mắt.

Triệu Tân đứng phía trước không phải không cùng trương sóng cùng nhau khi dễ quá đồ phi, nếu hắn muốn chính mình mệnh, không phải một giây sự.....

Nhưng mấy ngày xuống dưới, Triệu Tân đứng tuy rằng quá cuộc sống hàng ngày khó an, chính là Trịnh đội lại không có lại đối hắn đã làm cái gì muốn hắn mệnh hành động.

Hắn phía trước cùng trương sóng quan hệ không bình thường, hiện tại trương sóng cái này chỗ dựa đã chết, phía trước đối trương sóng giận mà không dám nói gì người liền bắt đầu cộng lại suy nghĩ thu thập hắn đâu, ai ngờ không bao lâu, rất nhiều người liền phát hiện Triệu Tân đứng lại ra ở Lý Tứ hải bên người.

"Tứ gia, ngài biết 13 hào giam xá sự tình sao?" Triệu Tân đứng nhỏ giọng cùng Lý Tứ hải nói.

Lý Tứ hải sửng sốt, "Người nói trương sóng chết ở bên trong kia gian?"

Triệu Tân đứng gật gật đầu, "Đúng vậy, chính là này gian, ta hỏi mấy cái lão phạm nhân, chính là bọn họ biết đầu không nhiều lắm, cái này 13 hào giam xá ở chỗ này hình như là cái cấm kỵ, biết đến không vài người, hơn nữa liền tính là biết cũng giống như không dám nói."

Lý Tứ hải chọn chọn mí mắt nói, "Lão cảnh đầu người hỏi qua sao?"

"Hỏi, hắn cũng không biết quá nhiều, chỉ biết là cái này 13 hào giam xá đã từng là một cái án tử hiện trường, cho nên vẫn luôn vô dụng."

Lý Tứ hải trầm tư một lát sau, kinh thường nói: "Còn không phải là cái phòng tối sao? Xem đêm người dọa, chờ có cơ hội tứ gia ta trụ cả đêm thử xem, ta cũng không tin cái này tà!"

"Tứ gia, ngài nhưng đừng lấy mệnh trí khí, này 13 hào giam xá khác ta không biết, nhưng ta biết nơi này đã từng quan quá một cái tiếng tăm lừng lẫy nhân vật, sau tới....." Triệu Tân dừng nói đến này, dùng tay đối với đầu làm cái bắn chết thủ thế.

"Ai a?" Lý Tứ hải khinh thường hỏi.

"Đó là không sai biệt lắm hai mươi năm trước sự, chết ở hấn trong tay người tổng cộng có 15 cái, đặc biệt oanh động cùng nhau chính là ' trạm trước khách sạn cướp bóc giết người án '."

"Người nói chính là điên chấn sơn?" Lý Tứ hải nói đến người này tên khi, mắt thế nhưng lập loè kính nể chi ý.

Triệu Tân dừng gật gật đầu nói, "Đúng vậy, chính là hấn! Cái này 13 hào giam xá nghe nói chỉ quan quá hấn một người."

"Hấn đến là một nhân vật, ta ở phía trước trong ngục giam liền nghe qua chuyện của hấn, xem như cái truyện kỳ, trăm năm khó gặp giết người vương, chỉ tiếc gia hỏa này là cái hiếu tử, về nhà xem lão nương thời điểm cấp bắt." Lý Tứ hải biểu tình đạm nhiên nói.

Triệu Tân dừng cũng phụ họa nói: "Đúng vậy, xem ra lại tàn nhẫn người cũng có uy hiếp."

Lý Tứ hải tưởng tượng đến 13 giam xá thế nhưng quan quá điên chấn sơn, trong lòng thế nhưng có loại cũng tưởng trụ một trụ xúc động.....

Một vòng sau, hôm nay bởi vì thượng một đám đại công sống làm xong sau, tiếp theo phê còn chưa tới, cho nên hôm nay trong ngục giam phê chuẩn các phạm nhân nghỉ ngơi một ngày, chính là mặc dù là nghỉ ngơi cũng muốn tổ chức học tập cải tạo tâm đắc, tóm lại không thể làm cho bọn họ nhàn rỗi là được.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Mười Ba Hào Giam Xá (Bốn)

Trịnh đại đội cần một tá nam giam khu cải tạo nhân viên học tập tâm đắc, ở hẳn trong lòng, phương diện này có thể chân chính hối cải người cũng không nhiều, phần lớn đều là vì ứng phó quản giáo trái lương tâm viết đờ vật.

Ở đông đảo học tập tâm đắc trung, Trịnh đại đội rút ra Lý Tứ hải kia phân, viết thực tùy ý, liền có lệ đều không tính là, vì thế hẳn cần lấy điện thoại đánh cấp phòng trực ban, "Tiền huy, người đem Lý Tứ hải nói ra, hẳn tâm đắc có vấn đề!"

Tiền huy vốn định đối Trịnh đại đội nói, loại người này tâm đắc không cần thiết thật tích cực, nhưng vừa nghe đội trưởng ngữ khí không tốt, liền đem đến bên miệng nói cấp nuốt trở vào.

Không một hồi Triệu Tứ Hải liền xuất hiện ở Trịnh đại đội trong văn phòng.

"Ta nói Trịnh đại đội, ta tâm đắc viết như thế nào không được? Ta nhưng không thượng mấy ngày học, viết thành như vậy cũng đã không tồi!" Lý Tứ hải ngữ khí có chút bất mãn nói.

Trịnh đại đội không nói chuyện, mắt lạnh nhìn thoáng qua Lý Tứ hải, tiếp theo liền đem trong tay học tập tâm đắc hung hăng ngã ở Triệu Tứ Hải trên mặt nói: "Người quản giáo chính là như thế giáo người nói chuyện? Không biết nói chuyện trước muốn nói báo cáo sao?"

Lý Tứ hải cũng là sững sốt, hẳn không nghĩ tới Trịnh đại đội trưởng sẽ đột nhiên tới như thế một tay, đánh hẳn về mặt kính ngục, nửa phút sau hẳn mới bạo khởi, tưởng vung lên bên cạnh ghế dựa đánh hướng Trịnh đại đội.

Trịnh đại đội xem hẳn muốn động thủ, trên mặt thế nhưng lộ ra đắc ý chi sắc, giống như này hết thảy đều ở hẳn dự kiến bên trong giống nhau, mắt thấy ghế dựa liền phải bay qua tới, đột nhiên ngoài cửa chạy tiến hai ngục cảnh, thành thạo liền đem Triệu Tứ Hải ấn ở trên mặt đất!

Trịnh đại đội đi đến Lý Tứ hải bên người, chậm rãi ngã xuống dưới, "Ở giam trung tập kích cảnh ngục chính là muốn thêm hình, người có biết

hay không?"

Lý Tứ hải hung hăng "Phi!" Một chút nói, "Thêm bái, lão tử sợ quá ai?"

Trịnh đội trưởng không lại cùng hắn nói chuyện, đứng lên đối đè lại Lý Tứ hải hai ngục cảnh nói, "Quan một cái tu ần cấm đoán đi, loại người này chỉ dùng miệng giáo dục vô dụng!"

Trong đó một ngục cảnh mặt lộ vẻ khó xử nói, "Đội trưởng, phòng tạm giam đây!"

Trịnh đội trưởng vừa muốn xoay người rời đi, vừa nghe lại trở về nói: "Đây? 4 cái toàn đây?"

"Kia đến không phải, có 3 cái có phạm nhân, chỉ còn lại có.....13 hào giam buông tha."

Trịnh đội không chút nghĩ ngợi nói: "Vậy quan 13 hào, bên trong không phải đều thu thật sạch sẽ sao? Phía trên cũng chưa nói không thể bình thường sử dụng."

"Là!" Hai ngục cảnh áp Triệu Tứ Hải đi 13 hào giam xá.....

Buổi tối ăn cơm thời điểm, Triệu Tân dũng phát hiện Lý Tứ hải không có tới ăn cơm, vì thế hắn liền cười hì hì hỏi trực ban tôn quản giáo nói: "Tôn quản giáo, như thế nào không thấy được Triệu Tứ Hải a! Có phải hay không cho hắn phải cái gì ưu kếm, cho nên chăm sóc đặc biệt!"

Tôn quản giáo tâm tình vốn dĩ không tốt, nhưng vừa nghe Triệu Tân dũng đè Lý Tứ hải, hắn liền giận sôi máu, "Hắn! Là chăm sóc đặc biệt đâu? Dám lấy ghế dựa tập kích chúng ta Trịnh đội, không ăn trước mười ngày nửa tháng tiêu tảo là khẳng định ra không được!"

Triệu Tân dũng vừa nghe Lý Tứ hải quan cấm đoán, nghĩ thầm không đúng a, nếu hắn nhớ không lầm nói, hiện tại phòng đơn còn đóng thượng chu đánh nhau kia ba cái ngục hóa đâu? Nào còn có phòng đơn tới quan.....

Đột nhiên, Triệu Tân dững trong lòng sinh ra một loại dự cảm bất hảo, chẳng lẽ là quan vào 13 hào giam xá.....

Xong rồi, Triệu Tân dững tâm lạnh nửa thanh, chính mình thật vất vả lại tìm chỗ dựa rất có khả năng hôm nay buổi tối liền phải treo! Hắn trong lòng thẳng chửi má nó, "Cái này ngốc x Lý Tứ hải, thật đúng là đương chính mình là tứ gia đâu? Đánh Trịnh đại đội, này không phải chính mình tìm đường chết đâu sao?"

Buổi tối Triệu Tân dững nằm ở trên giường thật lâu không thể đi vào giấc ngủ, hắn thật sợ ngày mai buổi sáng liền truyền đến Lý Tứ hải tin người chết.

Này đâu Lý Tứ hải vừa nghe nói chính mình phải bị quan đến 13 hào giam xá, hắn trong lòng còn có điểm tiểu kích động, chính mình có thể cùng năm đó đi liền chấn sơn quan một cái phòng đơn, xem ra chính mình cũng coi như là cá nhân vật.

Nhưng tiến 13 hào giam xá, hắn liền có chút thất vọng, nơi này cùng mặt khác giam xá bố cục là giống nhau như đúc, căn bản không gì bất đồng, nếu ngành nói cái gì địa phương không giống nhau, đó chính là nơi này giường thực tâm, có lẽ là bởi vì từ kiến hảo sau liền không chân chính trụ quá vài người, không giống mặt khác giam xá, giường đâu ma rớt sơn.

Đệ nhất văn, Lý Tứ hải ngủ rất say sưa, làm người nghe tiếng sợ vỡ mặt 13 hào giam xá cũng bất quá như thế a! Dậy sớm khi hắn ăn cảnh ngục đưa tới cơm sáng, trong lòng còn cảm thấy ở chỗ này ở cũng không tồi, không cần làm việc, ăn cơm có người đưa.

Đêm thứ hai, Lý Tứ hải ngủ đến nửa đêm, đột nhiên cảm giác hắn trước giường ng ỡ xồm một người, hắn giương mắt vừa thấy lại là trương sóng!

Lần này nhưng đem Lý Tứ hải dọa không nhẹ, hắn từ nhỏ lớn mặt luôn luôn rất lớn, chính là ở chính mình trước giường nhìn đến một cái đã chết người, lúc ấy không dọa nước tiểu cũng đã xem như gan lớn.

"Ta nghĩ ra đi....." Trương sóng sâu kín đối Lý Tứ hải nói.

Lý Tứ hải chính là lại lớn mật cũng không biết nên như thế nào tiếp trương sóng nói, đột nhiên, li ền thấy trương sóng trên mặt bắt đầu đỏ máu, chỉ khoảng nửa khắc huyết li ền chảy đầy đất, "Ta nghĩ ra đi..... Ta nghĩ ra đi....." Hấn còn máy móc tính lặp lại những lời này.

"A....." Lý Tứ hải m òhôi đ ầy đ ầu từ trên giường ng ồi dậy, nguyên lai là giấc mộng, Lý Tứ hải xoa xoa trên mặt hấn, nghĩ th ầm chính mình như thế nào sẽ mơ thấy trương sóng? Chẳng lẽ hấn chết không nhắm mắt sao?

Lý Tứ hải hiện tại cũng biết sợ, hấn nhưng không nghĩ giống trương sóng giống nhau chết ở chỗ này, chính là chính mình muốn quan một vòng cấm đoán, hiện tại như thế nào khả năng phóng hấn đi ra ngoài đâu?

Lúc này hấn nghe được cách vách 12 hào giam xá cửa mở, như là đem bên trong cái gì người thả ra, vì thế Lý Tứ hải li ền đối với cửa sổ nhỏ lớn tiếng kêu: "Ta muốn đổi giam xá! Ta muốn đổi giam xá!"

Trực ban cảnh ngục hiển nhiên không để ý đến hấn cái này tra nhi, bất quá ở giữa trưa thời điểm vẫn là đem Lý Tứ hải muốn đổi phòng tạm giam yêu cầu cùng Trịnh đội nói!

Không nghĩ tới Trịnh đội nghe sau thế nhưng vui vẻ ra tới, "Hấn cho rằng đây là cái gì địa phương, cũng cấm đoán còn chọn phòng! Máy ngày nay ai cũng không được cùng hấn nói một lời, ta li ền phải trị một trị hấn này một thân tật xấu!"

Quả nhiên, Lý Tứ hải có chút kinh ngạc, hôm nay một ngày, vô luận hấn như thế nào kêu to đầu không có người để ý đến hấn, trừ bỏ đưa cơm thời điểm có thể nhìn đến cái người sống, cái khác thời gian nơi này tựa như chết giống nhau yên tĩnh.

Đệ tam văn, Lý Tứ hải bắt đầu mất ngủ, hấn không phải không nghĩ ngủ, chính là một nhắm mắt li ền sẽ nhìn đến đã chết trương sóng ng ồi xồm hấn trước giường, hấn bắt đầu chậm rãi biến có chút tố chất th ần kinh, thậm chí cho rằng Trịnh đội đem chính mình quan đến 13 hào giam xá chính là muốn hại chết hấn, đây là Trịnh đội một cái âm mưu.

Từ ngày đó bắt đầu, Lý Tứ hải cũng không dám lại đi ngủ, hấn sợ chính mình một nhắm mắt li ền nhìn đến trương sồng kia trương trắng bệch mặt, rồi mới đối chính mình nói: "Ta muốn đi ra ngoài....."

Người có thể không ăn không uống nghỉ ngơi mấy ngày không có việc gì, chính là không ngủ được lại không được, thời gian dài chính là cường tráng nữa người cũng giống nhau khiêng không được.

Ở Lý Tứ hải bị quan đi vào thứ sáu thiên, đưa cơm cảnh ngục li ền phát hiện hấn bắt đầu không ăn cái gì, vì thế li ền lập tức báo cáo Trịnh đại đội.

Trịnh đại đội tự mình tới nhìn thoáng qua, phát hiện Lý Tứ hải ánh mắt có chút dại ra, "Lý Tứ hải, nhốt lại tư vị như thế nào a?"

"Ta muốn đi ra ngoài..... Ta muốn đi ra ngoài....."

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Mười Ba Hào Giam Xá (Năm)

Trịnh đại đội nhìn ra Lý Tứ hải có chút không thích hợp, chính là hiện tại người còn hảo hảo, hấn không có khả năng trước tiên phóng Lý Tứ hải ra tới, làm hấn nểm chút khổ sở hấn sau này cũng có thể thành thật một ít.

Lý Tứ hải từ giam xá môn cửa sổ nhỏ thấy được Trịnh đội, sắc mặt biến đổi, thế nhưng có chút điên cu ồng hướng về phía Trịnh đội kêu to, "Đồ phi, người là đồ phi, người muốn hại chết ta sao? Ta muốn đi ra ngoài..... Ta muốn đi ra ngoài....."

Trịnh đại đội lúc này sắc mặt cũng là khó coi đến cấp, xem ra Lý Tứ hải tình thần trạng thái mau đến hồng mất bên cạnh, vì thế li ền đối ti ền huy nói: "Ti ền trinh, ngày mai buổi sáng an bài bác sĩ cấp làm một lần kiểm tra, rồi mới lại quan đến 12 hào giam xá."

Ti ền điếm nóng đầu nói, "Là!"

Nhưng ai cũng không nghĩ tới, vào lúc ban đêm Lý Tứ hải li ền có chuyện, bởi vì có lần trước giáo huấn, lần này đối với 13 hào giam xá theo dõi cũng không tắt đi thanh âm, đến sau nửa đêm thời điếm, trực ban cảnh

ngục phát hiện Lý Tứ hải động tác có chút cổ quái, phát ra thanh âm cũng không giống bình thường đánh tiếng hô âm.

Xuất phát từ chức vụ miễn cảm, trực ban cảnh ngục tự mình đi 13 hào giam xá nhìn thoáng qua, vừa thấy không quan trọng, phát hiện Lý Tứ hải thế nhưng ở dùng tay véo chính mình cổ!

Sự tình khẩn cấp, trực ban tiêu cảnh ngục không chút suy nghĩ liền mở ra môn vọt đi vào, nhưng hần mới vừa chạy đến Lý Tứ hải trước giường liền cảm giác sau não tê rần, trước mắt cảnh vật liền bắt đầu biến mơ hồ không rõ lên.

Vừa rồi còn nằm ở trên giường gần chết Lý Tứ hải, thế nhưng chậm rãi ngẩng dậy, đối với giam xá một góc nói: "Như thế nào, kế hoạch của ta thành công đi!"

Nói xong hần liền đi tới té xỉu trên mặt đất cảnh ngục bên người ngẩng xuống, ở hần trên người sờ soạng một trận, tìm ra một chuỗi ngục giam các thông đạo chìa khóa.....

Một trận vội vàng điện thoại thanh đem ngủ say trung Trịnh đại đội đánh thức, hần nhìn thoáng qua thời gian, trong lòng chính là trầm xuống, lúc này tới điện thoại chỉ có thể thuyết minh giam khu đã xảy ra chuyện, tiếp khởi điện thoại liền nghe bên trong truyền đến một cái nôn nóng thanh âm, "Trịnh đội, không hảo, ra đại sự! Ngài mau tới đi!"

Chờ Trịnh đại đội đuổi tới nam giam khu khi, súng vác vai, đạn lên nòng võ cảnh một đám đã sớm trận địa sẵn sàng đón quân địch, rạng sáng 3 điểm, nhất ở 13 hào giam xá Lý Tứ hải giả vờ không thoải mái, tiếp theo tập kích tiến đến xem xét giá trị ban cảnh ngục giả lỗi, rồi mới dùng giả lỗi trên người chìa khóa mở ra các phân giam gian thông đạo đại môn.

Trên đường cùng Lý Tứ hải tao ngộ mấy cái trực ban cảnh ngục, đều bị này dùng từ giả lỗi trên người cướp đoạt xuống dưới côn điện cảnh sát đánh cho bị thương, tiếp theo hần mở ra giam khu sở hữu nhà tù môn, thả ra nam giam khu toàn bộ phạm nhân, cũng bắt cóc mấy cái bị thương cảnh ngục chuẩn bị vượt ngục.

Trịnh đại đội làm nam giam khu đại đội trưởng, hẳn yêu cầu chính mình một người đi vào trước cùng các phạm nhân đàm phán, đem sự kiện thương tổn trình độ giảm đến nhỏ nhất.

Triệu Tứ Hải lúc này đang ng ồi ở một phen xoay tròn ghế, hẳn dưới chân dẫm mấy cái hôn mê bất tỉnh cảnh ngục, hẳn không nghĩ tới Trịnh đại thế nhưng một người đi đến, lạnh lùng nói: "Trịnh đại đội, ngài lá gan không nhỏ a, không sợ chính mình có đi mà không có về sao?"

Trịnh đại đội nhìn thoáng qua Triệu Tứ Hải, tiếp theo biểu tình bình tĩnh đối đại gia nói: "Ta là Trịnh hồng binh, hôm nay sự kiện sự phát đột nhiên, ta tin tưởng các người giữa đại đa số người là không muốn tham gia lần này bạo loạn vượt ngục hoạt động, nếu đại gia hiện tại đầu hàng, ta có thể hướng đại gia bảo đảm, ngục giam sẽ căn cứ sự thật xét xử lý, nếu không một khi tạo thành nhân viên thương vong, sự tình liên đến không thể văn h ĩa nông nổi, đến lúc đó liên không phải thêm mấy năm thời hạn thi hành án như thế đơn giản!"

Hắn nói xong sau, ở phạm nhân giữa khiến cho một trận xôn xao, hiển nhiên có rất nhiều người còn không có phục hồi tinh thần lại liên hi h ồ đồ tham gia lần này bạo động, bọn họ giữa có còn có mấy năm thời hạn thi hành án, có thậm chí chỉ còn lại có mấy tháng!

Các phạm nhân mỗi người trong lòng đều có một cái tiêu sở sách, bọn họ rõ ràng biết vượt ngục hậu quả là cái gì, hơn nữa đây cũng là một cơ hội, một cái có thể lập công giảm hình phạt cơ hội, chuyện như vậy nhưng không thường có, mười năm tám năm cũng ngộ không đến.

Dương nhiên cũng có một bộ phận người là cùng Triệu Tứ Hải một lòng, bọn họ đều là vừa r ồi tiến vào không mấy năm không hẹn cùng chết hoãn, nếu đưa vừa chết chạy đi, có lẽ sẽ có tiêu dao ngày chờ bọn họ đâu.

Nhất gan tử không muốn tham với cũng nhiều lần giai là, như Triệu Tân dũng như vậy phạm nhân, hẳn còn có mấy năm là có thể đi ra ngoài, mà lá gan đại tặc bắt đầu chậm rãi tới gần Triệu Tứ Hải, hẳn tựa h ồ cũng ý thức được chính mình tình cảnh, thế cục đột nhiên nổi lên biến hóa, hai đàn phạm nhân động thủ đánh lên.

Triệu Tứ Hải trong tay có cảnh côn, hấn không vài cái liềm đánh bại mấy cái muốn chế phục hấn phạm nhân, bên ngoài võ cảnh cũng nhân cơ hội vọt tiến vào, hiện trường một mảnh hỗn loạn.....

Cuối cùng, lấy Triệu Tứ Hải là chủ mấy cái phát động bạo loạn vượt ngục thủ phạm chính toàn bộ bị trảo, bởi vì giải cứu đúng lúc, mấy cái bị thương cảnh ngục đều bình an không có việc gì, trừ bỏ ngã vào 13 hào giam xá giả lỗi, đầu của hấn bộ bị cùng loại búa vật cứng đánh sau, bởi vì không có đúng lúc đưa y, làm cho đổ máu quá nhiều mà chết.

Chính là sau tới đi điều tra nhân viên cũng không có tìm được tập kích giả lỗi phần đầu công cụ, này không khỏi lại làm người liên tưởng đến phía trước trương sóng tử trạng.....

Bởi vì hy sinh một vị đồng chí, chuyện này lập tức kinh động phía trên đại lãnh đạo, bên dưới yêu cầu tra rõ sự tình từ đầu đến cuối, nhìn xem tại đây sự kiện thượng, hay không là tồn tại công tác thượng không làm tròn trách nhiệm!

Một tháng sau, căn cứ đi điều tra tiêu tổ đi điều tra phân tích, phía trên đối với sự tình xử lý báo cáo như sau: Cùng ngày sở hữu tại chức cảnh ngục toàn bộ ghi lại vi phạm nghiêm trọng một lần, hy sinh cảnh ngục cũng chỉ là cho một so an ủi kim, cũng không có cho liệt sĩ đãi ngộ.

Trịnh đại đội làm giam khu đầu nhi, cũng là hành chính thượng ghi lại vi phạm nghiêm trọng một lần, phạm nhân Triệu Tứ Hải ở bị tù trong lúc kế hoạch bạo loạn, tạo thành phi thường ác liệt ảnh hưởng, theo nếp bị phán xử tử hình, lập tức chấp hành, mặt khác tông phạm cũng đều được đến tương ứng thêm hình xử lý.

Triệu Tứ Hải ở bị chấp hành tử hình phía trước, yêu cầu gặp một lần Trịnh hồng bình.....

Trịnh đội nhìn trước mắt Triệu Tứ Hải, chỉ thấy hấn hai mắt sung huyết, sắc mặt đen tối, vẻ mặt tử khí, "Người vì cái gì muốn gặp ta?"

Triệu Tứ Hải tự giấu cười cười nói: "Trịnh đội, nếu ta nói ngày đó buổi tối ta trúng tà, người tin sao?"

Trịnh đội sững sốt, tùy theo li ên nói: "Giờ này khắc này người còn có thể nói ra những lời này tới, ta thật cũng là phục!"

Triệu Tứ Hải tựa hồ đoán được hẳn không tin, bất đắc dĩ lắc đầu nói: "Đúng vậy, đầu lúc này, ta nói cái gì cũng chưa dùng, cho nên ta mới không có lý do gì lừa người a!"

"Hảo, người nói....."

"Ta ở 13 hào giam xá thấy được trương sóng cùng một cái khác nam nhân, hẳn nói cho ta hẳn kêu đi ền chốn sơn....."

Ra hội kiến thất, Trịnh đội biểu tình có chút ngưng trọng, hẳn trương Lý Tứ hải theo như lời chính là nói thật, năm đó hẳn lão đội trưởng li ên đối hẳn nói qua, 13 hào giam xá không thể lại quan mặt khác phạm nhân, nếu không chuẩn xảy ra chuyện.

Theo lão đội trưởng giảng, năm đó nam giam khu vẫn là một mảnh đất hoang, có ba cái tự do phạm trông giữ, chủ yếu làm cho bọn họ dưỡng dê bò, sau tới trong đó hai phạm nhân thế nhưng không thể hiểu được mất tích.

Ngục giam phái người tìm thật lâu cũng chưa tìm thấy, vì thế coi như vượt ngục xử lý, mà cái thứ ba phạm nhân coi như năm đi ền chốn sơn, lúc ấy hẳn còn chỉ là bởi vì trộm cướp bị phán 15 năm tù có thời hạn.

Bởi vì vẫn luôn không có tìm được mất tích hai phạm nhân, đi ền chốn sơn ở ngục trung lại biểu hiện tốt đẹp, vì thế hẳn li ên trước tiên hai năm bị phóng thích.

Sau tới ngục giam xây dựng thêm, năm đó đất hoang thành hiện tại nam giam khu, mà đi ền chốn sơn cũng bởi vì cướp bóc giết người lại một lần về tới nơi này, mà một lần hẳn đái ngộ li ên cùng mặt khác phạm nhân bắt ồng.

Bởi vì hắn là phải bị chấp hành tử hình phạm nhân, ngục giam liền đem hắn nhốt ở vừa mới kiến tốt 13 hào giam xá, liền ở chấp hành cùng ngày, hắn mới đối cảnh ngục nói ra năm đó mất tích hai phạm nhân ở nơi nào.

Năm đó bởi vì này hai phạm nhân khi để hắn là người bên ngoài, liền dẫn dẫn sơn liền ở một cái nguyệt hắc phong cao buổi tối, dùng làm việc bữa đem hai người gõ chết sau, chôn ở chuồng bò phía dưới, mà chôn chọc chính là năm đó chuồng bò vị trí chính là 13 hào giam nhà mình mặt.

Sau tới cảnh sát thật sự ở 13 hào giam xá phía dưới đào ra hai phó bạch cốt.....

Lúc sau cũng không biết là cái gì nguyên nhân, một lần nữa kiến tốt 13 hào giam xá như vậy phủ đầy bụi, mà Trịnh đội đến bây giờ cũng vẫn luôn nghi hoặc, chính mình vì cái gì sẽ đột nhiên nghĩ đến đem trương sóng cùng Lý Tứ hải quan đến 13 hào giam xá đâu?

Hắn lắc lắc đầu, thật dài thở phào nhẹ nhõm, rồi mới đi nhanh đi ra ngục giam hành lang, đột nhiên, liền ở hắn đi ngang qua một phiến mở ra cửa kính khi, mặt trên ảnh ngược ra tới bóng dáng, thành linh lại là ăn mặc tù phục đồ phi.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Quỷ Thuyền (Một)

Bầu trời mây đen mật mật đè ở đỉnh đầu, một cái từ thuyền đánh cá đổi thành vớt thi thuyền thông thả chạy ở trên biển, đầu thuyền đứng một nữ nhân, một thân hắc y, đầu mang bạch hoa, nàng đang tìm kiếm chính mình trầm thi đáy biển trượng phu.....

"A Minh..... Đồng kiến minh..... Mau trở lại nha....." Nữ nhân bi bi thương thương kêu trượng phu tên, hy vọng hắn sớm ngày về nhà.

"Thình thịch....." Một cái hắc màu xanh biếc dưa hấu bị ném xuống hải, ở chỗ này có cái tập tục, chính là táng thân đáy biển người nếu tìm không thấy thi thể, khiến cho thân nhất người đứng ở đầu thuyền kêu người chết

tên, rồi mới hướng trong biển ném dưa hấu, dùng nó hướng trong biển Long Vương đổi hời thân nhân thi thể.

Trong biển vớt thi người đang ở trong nước trên dưới tìm kiếm nam nhân thi thể, lúc này, cách đó không xa lại chậm rãi sử lại đây một con thuyền thuyền nhỏ, đầu thuyền thượng đứng một người nam nhân, cánh tay thượng mang theo một khối màu đen hiệu bố, hấn trên mặt trừ bỏ bị thương còn cái khác một ít phức tạp cảm xúc, chỉ thấy hấn tùy tay cầm cái dưa hấu ném vào trong biển.

Nguyên lai lần này gặp nạn không chỉ nữ nhân thượng phu, còn có nam nhân thể tử.....

"A quyên..... Người trở về đi..... Ta tới cấp người nhất xác!"

Nửa tháng trước, đồng kiến minh cùng tình nhân tô mỹ quyên cùng nhau thuê một con thuyền du thuyền ra biển chơi, bọn họ từng người đối người trong nhà nói là đi Quảng Châu đi công tác.

Một vòng trước công ty đồng sự tìm được trong nhà tới, nói đồng kiến minh cùng tô mỹ quyên đã có một vòng thời gian không đi làm, cả cũng liên hệ không thượng hai người.

Đồng kiến minh thể tử Triệu bình là cái không tốt lời nói nữ nhân, biết được thượng phu mất tích sau nàng liền trước tiên báo cảnh, cảnh sát thông qua đối đồng kiến minh di động tín hiệu cuối cùng một lần xuất hiện địa điểm phỏng đoán, hấn hấn là ra hải.

Quả nhiên, cảnh sát ở một nhà du thuyền cho thuê công ty tìm được rồi đồng kiến minh cho thuê du thuyền hiệp ước, chính là này tao du thuyền gps hệ thống định vị biểu hiện nó còn ở trên biển chạy.

Chờ đến hải cảnh căn cứ gps thượng tọa độ tìm được mục tiêu thủy vực khi lại phát hiện, nơi đó là một mảnh đại dương mênh mông, mặt biển thượng cái gì đều không có.....

Hải cảnh cũng phái thợ lặn đi xuống xem xét, kết quả vẫn là cái gì cũng chưa tìm được, sóng không thấy người, chết không thấy xác, hơn nữa một vòng trước, đài khí tượng còn tuyên bố quá lớn phong màu vàng báo động trước tín hiệu, xem ra là dữ nhĩ ầu lành ít.

Cuối cùng Triệu bình khắp nơi hỏi thăm tìm được r ấ một vị tuổi rất lớn "Hỏi mễ bà" giang a bà, nàng đem đồng kiến minh sinh th ần bát tự cấp giang a bà vừa thấy, phải tới r ấ một cái tàn khốc đáp án, "Người đã chết, trên biển tìm đi thôi!"

Đây là Triệu bình sợ nhất nghe được kết quả, cho dù trượng phu công nàng làm ngoại tình, nàng vẫn là muốn hấn t ần tại, bởi vì bọn họ còn có một cái 5 tuổi nữ nhi Dao Dao, hiện tại nữ nhi không có ba ba, nàng nên như thế nào cùng nữ nhi nói đi?

Suốt một vòng đi qua, bọn họ cùng du thuy ền công ty người cùng ở trên biển tìm kiếm kia tao mất tích du thuy ền cùng mặt trên nam nữ, chính là vẫn luôn là không thu hoạch được gì.....

Hôm nay bọn họ dựa theo một cái lão hải cảnh cáo tố bọn họ phương pháp, dùng dưa hấu, đầu heo một ít tế phẩm từ hải Long Vương nơi đó đem người đổi trở về.

Triệu Siêu năm nay vừa mới tốt nghiệp đại học, chính là hấn lại không cần giống giống nhau thuộc khoá này sinh giống nhau ở trong xã hội khổ bức tìm công tác, bởi vì hấn là một cái phú nhị đại, lão ba trong công ty sớm li ền cho hấn dự lưu hảo chức vị, li ền chờ hấn tốt nghiệp đại học đâu!

Nhưng hấn đối lão ba công ty một chút hứng thú đầu không có, hấn cho rằng ti ền có lão ba tránh đâu, hấn chỉ phụ trách hoa! Công ty chức vụ cũng chỉ là cái trên danh nghĩa, hấn một tháng cũng đi không được vài l ần.

Trong tay có ti ền, lại ăn không ng ấ r ấ người trẻ tuổi có khả năng cái gì? Cũng không phi chính là ăn chơi đàng điếm, phạm ăn bái. Cái dạng gì người đầu sẽ có mấy cái liêu tới bằng hữu, Triệu Siêu cũng không ngoại lệ.

Tôn ven biển, Lý kiến cùng tì ền thẳng là cùng hấn từ nhỏ cùng nhau lớn lên anh em, trong nhà đi ầu kiện ầu khá tốt, chính cái gọi là cá tìm cá, tôm tìm tôm, từ nhỏ xú vị tưởng ầu vài người li ền vẫn luôn như hình với bóng.

Hôm nay buổi sáng Triệu Siêu còn nghĩ làm điếm cái gì có ý tứ sự ầu? Kết quả điện thoại li ền vang lên, hấn c ầm lấy di động vừa thấy, nguyên lai là Lý kiến, "Anh em, buổi chi ầu ra biển như thế nào? Kêu lên tì ền thẳng cùng tôn ven biển, r ồi mới lại tìm mấy cái nữ nhi, chúng ta ở trên biển quá một đêm, ngày mai buổi chi ầu lại h ồi, như thế nào?"

"Hành a, ta đang lo ý tứ ầu? Nữ nhi người tìm, tổ chât cao điếm, đừng giống l ần trước kia mấy cái sườn lợn rán giống nhau!" Triệu Siêu về mặt cười xấu xa nói.

"Ai nha, được r ồi, bao người vừa lòng a! Ha hả....." Lý kiến nói xong chính là một trận nụ cười dâm ăng.

Buổi chi ầu vài người ở bến tàu tập hợp, Lý kiến mở ra hấn lão ba đưa hấn tốt nghiệp lễ vật "Tiện tiện hào", kỳ thật là kêu Kiến Nghiệp hào, sau tới bị đại gia kêu thành "Tiện tiện hào"!

Quả nhiên, Lý kiến không có nuốt lời, du thuy ền thượng đứng bốn vị đáng người cao g ầy nữ hài, xem này khí chât, không phải xe mô chính là chủ bá a!

Ba người về mặt nụ cười dâm ăng lên thuy ền, du thuy ền ly cảng khi sắc trời cũng không tệ lắm, nhưng khai ra hơn mười trong biển sau, sắc trời li ền dần dần âm tr ầm xuống dưới, tì ền thẳng nhìn nhìn sắc trời nói: "Này muốn biến thiên a, chúng ta muốn hay không trở v ề?"

Lý thành lập khắc đánh gãy hấn nói nói: "H ồi cái rắm, thật vất vả ra tới, không hảo hảo chơi chơi lại trở v ề oan không oan nào! Này mấy cái nữ nhi ta chính là cho tì ền, chơi không chơi tì ền ầu lui không trở lại!"

Mấy người ng ắm lại cũng là, sợ cái gì a, ầu sẽ bơi lội, trên thuy ền cũng có toàn c ầu hệ thống định vị, nói nữa, bọn họ cũng khai không xa,

cũng không đi biển sâu, thực sự có sự gọi điện thoại liên lạc có người tới cứu.

Đang ở vài người tâm tình vô cùng thích ý thời điểm, đột nhiên từ thuyền tả hậu phương truy đến một trận pháo thanh âm, mọi người hướng cái kia phương hướng vừa thấy, đều thẳng hô đen đũi!

Nguyên lai cái kia phương hướng thế nhưng mở ra hai tao vớt thi thuyền, trên thuyền đang ở hướng trong biển đầu dưa hầu cùng đầu heo, nhìn liên lạc người.....

"Mau mau mau, chạy nhanh đi phía trước khai, quá ử rữ!" Boong tàu thượng Triệu Siêu liên tiếp đối phía dưới khai thuyền Lý kiến kêu.

Lý kiến nhìn nhìn vớt thi thuyền phương hướng, cũng là mảy mặt lại, lập tức nhanh hơn đi tốc độ, tưởng mau chóng sử này phiến hải vực.

Chính là càng nhanh càng làm lỗi, bọn họ vừa mới khai ly kia phiến vớt thi hải vực sau, Lý kiến liên lạc nghe được du thuyền cánh quạt tốt nhất giống quạt tới rồi cái gì đồ vật, thuyền một chút liên lạc tắt lửa.

Tiền thẳng đi vào là phòng đi đầu khiển bực bội nói: "Người được chữa a, sớm biết rằng người liên lạc này mấy lần, còn không bằng tìm cái khai thuyền tới đâu!"

Lý kiến bắt tay một quán nói, "Đây nhưng không trách ta, phỏng chừng là cánh quạt thượng quả đến lưới đánh cá linh tinh đồ vật, hiện tại tắt lửa, chỉ có đi xuống một người đem lưới đánh cá cắt đứt mới được!"

Tiền thẳng tả hữu nhìn xem hỏi: "Người đi? Vẫn là ta đi? Ta nhưng không nghĩ đi!"

Lý kiến tắt đi động cơ, đi lên boong tàu nói, "Tới tới, anh em, hiện tại khảo nghiệm các người thời điểm tới rồi, cánh quạt làm đồ vật cuốn lấy, ai xuống nước nhìn xem?"

Kỳ thật lúc này ai đều không nghĩ đi, chính là tổng không thể làm mấy người phụ nhân xuống nước đi, vì thế đại gia liên lạc tới một cái biện

pháp -- rút thăm, ai trù trúng ai đi.

Vì phòng ngừa gian lận, từ mấy mỹ nữ làm thêm, kết quả luôn luôn xui xẻo tôn ven biển trù đến xuống nước thêm, đành phải bất đắc dĩ thay đổi quần áo chuẩn bị xuống nước, còn vài cá nhân bơi lội đầu là đồng tử công, đánh tiêu liên sẽ, cho nên cũng không có gì hảo lo lắng.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Quỷ Thủy Tiên (Nhị)

Tôn ven biển mang lên kính lặn "Thành thạch....." Một tiếng nhảy vào trong biển, bởi vì trời đầy mây nguyên nhân, dưới nước tầm nhìn rất thấp, tôn ven biển cơ hồ là dùng tay vượt tới rìa cánh quạt vị trí, đột nhiên, một cái trắng bệch đại mặt dán ở hần kính lặn thượng, dọa hần thiếu chút nữa sặc một ngụm thủy.

Nỗ lực làm chính mình bình tĩnh lại vừa thấy, nguyên lai là cái đại đầu heo, hần trong lòng cái này khí a, vì thế sao khởi trong tay Thủy Sĩ quân hung hăng trát ở đầu heo thượng, rìa mới dùng sức hướng bên cạnh túm, rốt cuộc đầu heo bị một chút túm động.....

Người trên thủy tiên chính ghé vào thủy tiên biển chờ phía dưới tôn ven biển đi lên, Lý kiến lại bỗng nhiên nghe được động cơ khởi động thanh âm, hần trong lòng cả kinh, thâm nghĩ không tốt, chính mình rõ ràng tắt đi động cơ, sao lại sẽ khởi động đâu?

Hần lập tức chạy vội tới phòng đi đầu khiến tắt đi động cơ, chính là cánh quạt vẫn là chuyển động lên.

Tiếp theo liên nghe được boong tàu thượng các nữ nhân tiếng hét chói tai, chỉ thấy ở cánh quạt vị trí thượng, một cỗ máu loãng từ trong biển thẳng ra tới, Lý kiến bọn họ nhìn tức khắc tâm lạnh nửa thanh, Triệu Siêu cùng liên thẳng cũng dọa không nhẹ, đối với biển rộng cuồn cuộn khiêu: "Tôn ven biển..... Tôn ven biển....."

Đang ở ba người do dự mà là trước xuống nước tìm người vẫn là trước báo nguy thời điểm, liên thấy tôn ven biển đột nhiên từ trong biển xông ra,

hấn động tác cứng đờ thượng boong tàu, xem vài người đầu trợn mắt há hốc mồm.

"Người cái vương bát đản, như thế nào như thế mau liền khởi động động cơ, muốn hại chết ta a!" Tôn ven biển vẻ mặt trắng bệch nói.

"Ta thật đóng động cơ, không biết như thế nào như thế tà môn, nó chính mình lại khai, người..... Không có việc gì đi?" Lý kiến có chút không xác định hỏi, hẳn thật sợ tôn ven biển chưa nói thượng hai câu lời nói liền miệng phun máu tươi, một đầu quai rớt.

Tôn ven biển lắc đầu nói, "Không có việc gì, còn hảo ta dùng một chút lực vọt đến một bên, cánh quạt thượng treo cái lợn chết đầu, hẳn là bị cánh quạt đánh nát."

"Khó trách vừa rồi trong biển sẽ có huyết, dọa chúng ta nhảy dựng!" Một cái mặt cái dùi nữ sinh khoa trương nói.

Tôn ven biển lại biểu tình cổ quái nói: "Nga, đó là heo huyết."

Lần này tiểu ngoài ý muốn nhiều ít chậm trễ một chút thời gian, du thuyền còn chưa tới đạt dự định hải vực, thiên liền có chút đen, Lý kiến kỹ thuật ở ban ngày cũng còn chấp vá, vừa đến buổi tối liền rụt rè, đành phải đem thuyền ngừng lại, tại đây này phiến hải vực dừng lại một đêm cũng không tở.

Triệu Siêu vì ở nữ sinh trước mặt biểu hiện chính mình năng lực, còn tự mình hạ một cái túi lưới, nói là có thể bắt đến đại tôm hùm, mặt khác ba người đầu bĩu môi không có vạch trần hẳn mạnh miệng.

Một đám người tại đây như mực trong bóng đêm, mở ra rung trời âm nhạc, bốn cái mỹ nữ càng là vong tình ở boong tàu thượng vắn vẹo chính mình *, làm ra gần như dụ hoặc động tác, bốn cái nam nhân bởi vì cần quan hệ, càng cảm thấy là trước mắt hết thấy như mộng như ảo, đẹp không sao tả xiết.

Bốn cái nữ sinh trung niên linh nhỏ nhất tiêu kiêu, nhìn qua còn tính rụt rè, vì khen ngợi tôn ven biển xuống nước cứu thuyền có công, mặt khác ba người liền không cùng hấn tranh tiêu kiêu.

Du thuyền boong tàu hạ có bốn cái tiểu phòng ngủ, vừa lúc đủ bốn người mang theo cô nương tiêu dao, không một hồi phòng ngủ liền truy đến nữ nhân kiêu suyễn thanh.

Boong tàu thượng, vừa rồi còn ồn ào náo động vô cùng âm nhạc, không biết cái gì thời điểm lặng yên mà ngừng, chỉ còn lại có một mảnh tĩnh mịch.....

Triệu Siêu là cái thứ nhất lãnh nữ sinh ra tới, hấn đứng ở boong tàu liền trước vị mới vừa tình cảm mãnh liệt, rồi mới nhìn thoáng qua bên người nữ sinh, trong lòng thầm nghĩ, "Cái này nữ nhi đáng người không tở, chính là lớn lên giống nhau."

Không một hồi, tiển thăng cùng Lý kiến cũng về mặt thỏa mãn mang theo nữ sinh đi tới boong tàu, cuối cùng một cái xuất hiện chính là tôn ven biển, chỉ là hấn lại là một người ra tới, trong đó một cái kêu a mỹ nữ sinh hỏi hấn, "Tiêu kiêu đâu?"

Tôn ven biển cười cười nói, "Nàng nói chính mình có điếm mệt, ta khiến cho nàng ngủ."

Ngẫm lại cũng là, nàng ở mấy người trung niên linh nhỏ nhất một cái, khả năng nhiều ít cũng có chút ngưng ngừng đi, những người khác cũng không quá để ý, tiếp tục ăn chơi.

Triệu Siêu đột nhiên nghĩ đến chính mình phía trước hạ túi lưới, này sẽ có lẽ bắt đến cái gì tiểu ngư tiểu tôm đâu? Vì thế liền tới đến boong tàu bên cạnh bứt lên hấn phía trước hạ túi lưới.

Đừng nói, bên trong thật là có một ít tiểu ngư tiểu tôm, hấn về mặt đắc ý cầm lấy hương đại gia khoe ra, đột nhiên, một người nữ sinh đầu tiên là sừng sốt, tiếp theo liền phát ra một tiếng chói tai thét chói tai, dọa mọi

người không nhẹ, liền thấy cái kia nữ sinh ngón tay phát run chỉ vào túi lưới nói, "Lỡ tai..... Một con lỗ tai....."

Mọi người đều lại một lần nhìn về phía Triệu Siêu trong tay túi lưới, quả nhiên ở tiểu ngư tiêu tôm trung xuất hiện thành hình một con người lỗ tai, miệng vết thương còn ở nhè nhẹ ra bên ngoài thắm huyết, hiển nhiên là vừa rồi mới từ cái gì người trên đầu rớt xuống dưới.

Triệu Siêu thấy rõ vồng đờ vật sau, dọa lập tức liền ném vào trong biển, rồi mới xấu hổ đại gia nói, "Đừng sợ, loại tình huống này ở trong biển cũng bình thường, đại dương mênh mông biển rộng, như thế nào khả năng không có người chết đâu?"

Nhưng hẳn những lời này không những không khởi đến an ủi tác dụng, phản đến là liên hồi trong lòng mọi người sợ hãi cảm, đặc biệt là kia ba nữ sinh, càng là dọa thật khóc.

Bốn người thương lượng một chút, không bằng ngay cả đêm trở về địa điểm xuất phát đi, Lý kiến tưởng chính mình chậm một chút khai, hẳn là cũng không có gì vấn đề, tổng so vẫn luôn đãi ở chỗ này dễ chịu đi.

Liền đại gia đồng ý chuẩn bị trở về địa điểm xuất phát khi, một người nữ sinh đột nhiên la lên một tiếng, "Trong biển có cái đờ vật phiêu lại đây!"

Đại gia vừa nghe đầu hướng trong biển nhìn lại, chỉ là ánh sáng quá mờ, nhất thời rất khó thấy rõ ràng, vì thế Lý kiến liền khai du thuyền thượng đại đèn chiếu hướng trong nước, tiếp theo mọi người đều là một trận kinh hô, người chết!

Nguyên lai trên biển phiêu lại đây chính là hai cái người chết, bọn họ ghé vào một khối bản thượng, nhìn dáng vẻ hẳn là một nam một nữ, đột nhiên, trong đó một người đầu thế nhưng giật mình.

"Bọn họ còn sống!" Tôn ven biển cái thứ nhất phát hiện trong đó một cái đầu giật mình.

Những người khác cũng không quá thấy rõ ràng, nhưng là vẫn là đem thuyền chậm rãi khai qua đi, đem hai người từ trong biển vớt lên, vài người vì bọn họ làm đơn giản cấp cứu sau, quả nhiên đều tỉnh lại.

Nữ nhìn đến người trên thuyền đầu tiên là vẻ mặt kinh hoảng, cuối cùng vẫn là nam nhân phản ứng lại đây, ôm chặt nữ nhân nói: "Không sợ, chúng ta an toàn, một hồi liền có cái gì ăn!"

Nữ nhân lúc này mới ổn định xuống dưới, chỉ là vẫn như cũ là cả người phát run, nam nhân nói chính mình kêu đồng kiến minh, nữ chính là hấn bạn gái kêu tô mỹ quyên, hai người ra biển chơi, không nghĩ tới gặp gió to, bọn họ thuyền phiến, vốn định lần này hai người chết chắc rồi đâu, không nghĩ tới còn có thể được cứu trợ.

Bởi vì hai người vẫn luôn ở trên biển phiêu mấy ngày, đã sớm tinh bì lực tẫn, vì thế Lý kiến liền đưa bọn họ an bài ở phòng ngủ nghỉ ngơi, chờ đến cập bờ sau lại đưa bọn họ đi bệnh viện.

Bởi vì trên thuyền cứu lên hai người kia, Lý kiến quyết định trước gọi điện thoại báo nguy, chờ bọn họ cập bờ khi có thể trước tiên đem hai người kia đưa đến bệnh viện đi, chính là không nghĩ tới móc di động ra vừa thấy, thế nhưng đầu không có tín hiệu! Vì thế đành phải thôi, chờ cập bờ đang nói đi.

Lý kiến biết chính mình đi đâu khiến du thuyền kỹ thuật hữu hạn, đặc biệt ở ban đêm, hấn tâm liền càng không để, cho nên đem du thuyền khai giống một con ở trên biển bò sát ốc sên giống nhau chậm.

Nhưng dù vậy, hấn vẫn là hoảng hốt không được, giống như nơi nào có chút không thích hợp nhi, chính là hấn nhất thời lại nói không rõ.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Quỷ Thuyền (Tam)

Bình tĩnh mặt biển thượng không có một tia sóng gió, Lý kiến nỗ lực làm chính mình đem thuyền khai vững vàng một ít, hấn chưa từng có ở ban đêm khai quá thuyền, bởi vì ban đêm hải, luôn là làm hấn đáy lòng cảm thấy sợ hãi.

Lúc này vừa rồi cùng hấn pha trộn đại ngực nữ sinh đi vào phòng đi đầu khiên, "Như thế nào Lý thiếu, có mệt hay không, có muốn ăn hay không điếm đò vật nghỉ ngơi một hồi."

Lý kiến lắc lắc đầu, vẻ mặt cười xấu xa nói: "Không có việc gì, ta là ai a, quyết định ngân thương không ngã!"

Nữ sinh một trận cười duyên sau, đột nhiên chỉ vào du thuyền tả phía trước nói: "Xem, nơi đó cũng có một con thuyền du thuyền, kỳ quái, như thế nào không có ánh đèn đâu?"

Lý kiến theo nàng ngón tay phương hướng nhìn lại, quả nhiên một con thuyền cùng chính mình tiện tiện hào không sai biệt lắm lớn nhỏ du thuyền bỏ neo ở mặt biển thượng, mặt trên đen nhánh một mảnh, không có một tia ánh sáng.

Hấn quay đầu lại ôn nhu đối nữ sinh nói: "Bảo bối nhi, đi đem kia ba cái mang bả nhi gia hỏa kêu xuống dưới....."

Nữ sinh hờn dỗi trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái, liền đi lên boong tàu, không một hồi Triệu Siêu bọn họ ba người liền đi xuống tới.

"Xảy ra chuyện gì? Thuyền có vấn đề?" Tiền thẳng có chút tố chất thần kinh hỏi.

Lý kiến tùy tay một lóng tay nói, "Các người xem bên kia, có tao thuyền, chính là không ánh đèn, chúng ta muốn hay không qua đi nhìn xem, có phải hay không ra cái gì sự?"

Ba người cùng hướng tả phía trước nhìn lại, chỉ thấy một con thuyền du thuyền đang ở đen nhánh mặt biển thượng nước chảy bèo trôi, hiển nhiên không có bất luận cái gì động lực ở sử dụng nó, chỉ là như vậy lẳng lẳng phiêu ở mặt biển thượng.

"Có phải hay không xuống dốc hảo miêu, bị mấy ngày hôm trước sóng gió thổi chạy a?" Triệu Siêu nhìn du thuyền thượng hắc dọa người, trong lòng thật sự không nghĩ đi lên xem xét.

Lý kiến xua xua tay nói: "Sẽ không, loại này du thuyền thượng đầu có gps, nếu thật là làm sóng gió thổi đi rồi, chủ nhân khẳng định sẽ tìm được, nhưng là nếu là chủ nhân chính mình khai đi, lại ở trên biển ra sự cố, vậy rất khó nói!"

Tiễn thẳng lá gan cũng không lớn, hần nhìn thoáng qua Lý kiến nói: "Người cái gì ý tứ? Làm chúng ta qua đi nhìn xem?"

"Ân, nhìn xem đi, nếu thực sự có người vây ở mặt trên, chúng ta không phải cũng là cứu người một mạng sao!" Lý kiến vẻ mặt chính nghĩa nói.

Mặt khác ba người đều là vẻ mặt giống như không quen biết vẻ mặt của hần, cuối cùng xem Lý kiến thực bất đắc dĩ, đành phải đầu hàng nói: "Hảo hảo hảo, ta thừa nhận, ta chỉ là tò mò! Lại nói, chúng ta đều cứu đi lên một đôi, không cũng kém lại cứu mấy cái..... Hơn nữa nói không chừng, kia trên thuyền cùng chúng ta giống nhau, còn có một đám mỹ nữ đâu!"

Như thế vừa nói, mặt khác ba người liền đều có thể tiếp nhận rồi, bởi vì Lý kiến muốn khai thuyền, phía trước tôn ven biển lại hạ quá thủy, cho nên cuối cùng quyết định làm Triệu Siêu cùng tiễn thẳng hai người đi, có cái gì sự cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau.

Lý kiến đem thuyền khai qua đi, nỗ lực vẫn duy trì hai tao du thuyền an toàn khoảng cách, tiễn thẳng đối với kia tao du thuyền thượng lớn tiếng kêu, "Ai! Có hay không người a? Chúng ta là đi ngang qua, các người xảy ra chuyện gì?"

Du thuyền thượng chết giống nhau yên tĩnh, căn bản không ai đáp lại bọn họ.....

Triệu Siêu cùng tiễn thẳng không thế nào lao lực liền nhảy đi lên, bởi vì này trên thuyền quá hắc, bọn họ trong tay đều cầm đèn pin, Triệu Siêu hướng boong tàu thượng một chiếu, mặt trên thực sạch sẽ, chỉ phô một khối đại khăn tắm ở mặt trên.

Nhìn đến này khối khăn tắm sau, Triệu Siêu trong lòng bỗng nhiên có loại dự cảm bất hảo, bởi vì này liền chứng minh này tao du thuyền là có

người khai ra tới, mà phi không vút hảo miêu chính mình phiêu ra tới, nhưng hiện tại du thuyền thượng như thế an tĩnh, chỉ sợ là đem thuyền khai ra tới người khả năng ra cái gì sự tình.

Tiễn thẳng cẩn thận đi xuống boong tàu, đi vào phòng đi đầu khiển, bên trong có một ít mở ra rượu vang đỏ cùng champagne, hẳn nghe nghe rượu vang đỏ, lại toan lại xú, mà bên cạnh có một ít đồ ăn cũng bắt đầu biến chất biến thành màu đen.

Nơi này quá mờ, tiễn thẳng có điểm chút sợ hãi, liên đối với boong tàu kêu to: "Siêu nhi, người xuống dưới nhìn xem!"

Boong tàu thượng Triệu Siêu nghe được tiễn thẳng ở dưới kêu hẳn, liên cũng đi tới phòng đi đầu khiển, tiễn thẳng chỉ chỉ trên bàn thức ăn nói, "Đầu biến hư, này thuyền hẳn là ở trên biển phiêu mấy ngày rồi!"

Triệu Siêu cũng nhận được tiễn thẳng nói sống, đột nhiên, hẳn mà nhả lại, "A thẳng, người nghe không người được nơi này có cỗ khó nghe hương vị?"

Tiễn thẳng cẩn thận nghe nghe nói: "Đừng nói, thật là có, vừa mới bắt đầu ta còn tưởng rằng là này đồ đồ ăn có mùi thú vị đâu, hiện tại cẩn thận nghe, muốn xú quá nhiều!"

Hai người tìm hương vị đi tới du thuyền phòng ngủ, có một gian môn là từ bên trong khóa lại, như thế nào cũng mở không ra, hương vị chính là từ bên trong truyền đến.

Vừa rồi còn vẻ mặt sợ hãi tiễn thẳng này sẽ thế nhưng ma xui quỷ khiến không biết từ nơi nào tìm tới một cái cây côn, rồi mới dùng sức đập hướng về phía khóa cửa phòng.

"A thẳng, người làm cái gì! Như thế đập nhân gia môn!" Triệu Siêu vẻ mặt kỳ quái nhìn tiễn thẳng.

Tiễn thẳng biểu tình lại rất vội vàng, "Lập tức liên hảo, đừng sợ, môn lập tức là có thể mở ra!"

Triệu Siêu xem ti ền thẳng có chút không thích hợp nhi, li ền duỗi tay đi kéo hẳn, lại bị hẳn hung hăng ném ra, tiếp theo li ền đến nghe khóa "Sát" một tiếng mở ra, một trận tanh tươi huân ti ền thẳng mắt có chút không mở ra được.

Triệu Siêu thấy ti ền thẳng ngờ ngác đứng ở cửa, hẳn cũng không rõ vừa rồi chính mình vì cái gì sẽ như thế kích động, phòng ngủ thực hắc, cái gì đều nhìn không thấy, hẳn giờ tay dùng đèn pin hướng bên trong chiếu đi.

Trên giường chăn có chút hỗn độn, đột nhiên, một đôi xanh tím sắc người chân xuất hiện ở chăn phía dưới, hai người cũng chưa gặp qua chân chính đã chết, tức khắc dọa không nhẹ, "Báo nguy..... Mau báo cảnh sát!" Ti ền thẳng có chút nói lắp nói.

Triệu Siêu móc di động ra vừa thấy, lắc đầu nói, "Căn bản không tín hiệu, chúng ta vẫn là đi về trước đi."

Ti ền thẳng gạt đầu đồng ý, nhưng không đi hai bước hẳn lại quay trở về phòng ngủ, Triệu Siêu xem ti ền thẳng lại chui trở về, li ền cũng phản xạ có đi đầu kiện theo trở về, hẳn thấy ti ền thẳng ở đứng ở trước giường, như là ở do dự mà cái gì, hẳn mới vừa mở miệng hỏi, li ền thấy ti ền thẳng đột nhiên một chút xóc lên trên giường chăn.....

Triệu Siêu nhìn đến bị hạ thi thể cũng là sửng sốt, thế nhưng là một nam một nữ ôm nhau mà chết, chỉ là như thế nào nhìn hai người kia như thế quen mắt đâu? Đột nhiên, Triệu Siêu kinh hãi nhìn về phía ti ền thẳng, "Này một nam một nữ, không phải chúng ta lúc ấy cứu đi lên kia hai người sao?"

Ti ền thẳng cũng là hoảng hốt, hẳn cái thứ nhất phản ứng là trở về chạy, Triệu Siêu thấy ti ền thẳng chạy, chính mình càng không dám ở chỗ này nhieu dài, chính là hai người chạy đến boong tàu thượng vừa thấy, không biết cái gì thời điểm, tiện tiện hào thế nhưng nhanh chóng cách rời này tao du thuy ền.

"Ai! Lý kiến, người con mẹ nó hướng nào khai a! Mau trở lại....."
Triệu Siêu khí hướng cách đó không xa tiện tiện hào mắng to.

Có lẽ là Lý kiến nghe được hấn tiếng mắng, du thuy ền thế nhưng chậm rãi ngừng lại, như là đang đợi bọn họ hai cái.

Ti ền thăng là một phút đ ồng hồ cũng không nghĩ tại đây tao trên thuy ền nhiều đ ăi, hấn không nói hai lời li ền nhảy xuống thủy, tưởng du h ấ tiện tiện hào đi lên.

Triệu Siêu xem ti ền thăng xuống nước, hấn cũng đ ăi không được, nhưng hấn vừa định nhảy xuống nước, li ền nhìn đến tiện tiện hào thượng ánh đèn đ ăng một chút tất cả đ ều dập tắt, hấn trong lòng lạc một chút, một trận ác hàn ở trong lòng dâng lên.

Hấn do dự đứng ở boong tàu thượng, ng ắm lại này tao thuy ền hai cỗ thi thể, hấn li ền cả người phát mao, nhưng lại tưởng tượng đến tiện tiện hào thượng kia hai chỉ quỷ..... Càng làm cho hấn kinh sợ dị thường!

Chương Đ ệ Cái Chuyện Xưa Quỷ Thuy ền (Bốn)

Không có thời gian cho hấn quá nhiều tự hỏi, cuối cùng Triệu Siêu vẫn là lựa chọn trở lại tiện tiện hào đi lên, rốt cuộc nơi đó người sống nhiều một ít.....

Trước hết nhảy xuống hải ti ền thăng này sẽ đã bơi tới tiện tiện hào thân thuy ền hạ, hấn vừa mới lên thuy ền li ền cảm giác chính mình dưới chân tr ầm xuống, tiếp theo cả người li ền đi vào trong nước.

Bởi vì ban đêm mặt biển thượng ánh sáng thực ám, Triệu Siêu căn bản không thấy rõ ti ền thăng lên không lên thuy ền, "Ti ền thăng? Ti ền thăng!"

Tr ầm đến đáy nước ti ền thăng nỗ lực tưởng thoát khỏi dưới chân trời buộc, chính là hấn tả đ ạng hữu đ ạng cũng vô pháp tránh thoát khai, lúc này trên đ ầu của hấn đột nhiên nhiều một đạo lực lượng, dùng sức kéo lại hấn một con cánh tay.

Rốt cuộc, ti ền thăng đ ầu lộ ra mặt nước, hấn từng ng ụm từng ng ụm hô hấp, nương cỗ lực lượng này hấn bò lên trên tiện tiện hào boong tàu, lúc này mới phát hiện cứu người của hấn là Triệu Siêu, nguyên lai vừa r ấ hấn

ở đối diện trên thuyền hô nửa ngày thì thuyền thẳng tên, chính là lại một chút đáp lại đầu không có, Triệu Siêu trong lòng biết hẳn khẳng định không lên thuyền, vì thế liền nhanh chóng xuống nước bơi trở về, quả nhiên nhìn đến thuyền thẳng ở trong nước liên tiếp giãy giụa.....

Hắn ghé vào boong tàu thượng thở hổn hển nói: "Chân..... Ta trên chân có cái gì bắt lấy ta!"

Triệu Siêu nghe xong cũng là sửng sốt, hẳn lúc này mới phát hiện thuyền thẳng hai chân còn ở trong nước, hẳn vừa rồi lôi kéo thuyền lên phía thượng du thời điểm liền phát hiện, thuyền thẳng không phải giống nhau trăn, bởi vì ở trong biển người là có sức nổi, không có khả năng như thế chết trăn chết trăn.

Xem ra thuyền thẳng dưới chân thật là treo cái gì đó vật, Triệu Siêu nghĩ vậy liền kéo thuyền thẳng bả vai hướng sau túm, nhưng hẳn dùng ra toàn lực cũng mới đem thuyền thẳng chân lôi ra mặt nước một chút.

Khá vậy chính là điểm này điểm, đủ để cho người thấy rõ hẳn trên chân đó vật, chỉ thấy thuyền thẳng chân trái thượng có một con xanh tím sắc nhân thủ gắt gao nắm hẳn mắt cá chân.....

Tiêu thẳng dọa một tiếng thét chói tai, hẳn đột nhiên dùng một khác chỉ chân dùng sức đặng kia chỉ nhân thủ, đột nhiên, tiêu thẳng dùng cơ hồ điên cuồng đặng đá, hẳn ngờ ngác nhìn cái tay kia, mặt trên mang theo một con không thấm nước Cartier đồng hồ.

Này chỉ đồng hồ tiêu thẳng nhận thức, đây chẳng phải là chính mình mấy ngày hôm trước đưa cho tôn ven biển quà sinh nhật sao?

"Ven biển....."

Triệu Siêu nghe được tiêu thẳng khiếp sợ kêu một tiếng ven biển, hẳn cũng là sửng sốt, "Người nói cái gì?" Hẳn không thể tin được nhìn kia chỉ người chết, thế nhưng là tôn ven biển!

Lúc này ti ền thẳng lập tức giữ chặt cái tay kia hướng lên trên tùm, chính là như thế nào cũng tùm không được, Triệu Siêu tuy rằng không tin là tôn ven biển, chính là cũng giúp đỡ cùng nhau lôi kéo.

Rốt cuộc, cánh tay dưới thân thể một chút ra mặt nước, chỉ thấy một khối nam tính tàn khuyết thi thể bị lôi ra mặt nước.

Hai người đầu bị tôn ven biển thi thể dọa ngốc, chỉ thấy tôn ven biển nửa cái đầu đầu không có, hẳn là bị cánh quạt linh tinh đồ vật cấp tước rớt.....

Triệu Siêu cùng ti ền thẳng lẫn nhau đối nhìn thoáng qua, bọn họ trong lòng một chút li ền minh bạch, nguyên lai tôn ven biển ở ban đầu xuống nước đi cắt cánh quạt thượng đồ vật khi li ền đã chết, chính là sau tới lên thuy ền tôn ven biển lại là cái gì đồ vật đâu?

Quá tà môn! Quá quỷ dị! Hai người dọa đầu hướng sau thối lui, chính là tôn ven biển tay còn gắt gao bắt lấy ti ền thẳng chân, hẳn như thế nào bẻ cũng bẻ không khai.

"Siêu nhi! Mau cứu cứu ta!" Ti ền thẳng sốt ruột hướng Triệu Siêu xin giúp đỡ, Triệu Siêu nhìn thoáng qua sau, li ền từ trên người lấy ra một phen Thụy Sĩ quân đao, đối với tôn ven biển ngón tay li ền cắt đi xuống, một cây, hai căn, tam căn, bốn căn.....

Rốt cuộc, ti ền thẳng chân từ tôn ven biển trong tay giải thoát ra tới, hẳn lập tức bò lên, cùng Triệu Siêu cùng nhau chạy tới phòng đi ều khiển, chính là phương diện này căn bản không có Lý kiến vài người bóng dáng!

"Người đâu? Đầu chạy tới nơi nào?" Ti ền thẳng càng ngày càng mất đi lý trí, hẳn nổi điên ở trên thuy ền mọi nơi tìm kiếm, chính là chính tao du thuy ền thượng trừ bỏ hẳn cùng Triệu Siêu bên ngoài, một cái người sống đầu không có.

Đột nhiên, Triệu Siêu một chút li ền nhớ tới vẫn luôn đang ngủ tiểu ki ều, vì thế hẳn dùng sức đẩy ra phía trước tôn ven biển trụ quá cái kia phòng ngủ, quả nhiên, tiểu ki ều còn ở bên trong, chỉ là này sẽ đã sớm

không có người sống hơi thở, một đôi mắt to hoảng sợ nhìn trần nhà, đến chết cũng tưởng không rõ, chính mình vì cái gì sẽ có như vậy kết cục.....

"Tôn ven biển đã chết, tiểu kiêu cũng đã chết, những người khác lại thất kết thúc, chúng ta làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?" Tiễn thăng kích động đối Triệu Siêu hô to.

"Radio!" Triệu Siêu một chút nghĩ đến mỗi cái du thuyền đều hẳn là có bộ điện đài vô tuyến, có lẽ bọn họ có thể thông qua radio cầu cứu đâu! Vì thế hai người liền tới tới rồi phòng đi đầu khiển, radio vừa mở ra, bên trong liền truyền đến ngữ điệu khẩn trương br >

"Có hay không người nghe được, chúng ta bị nhốt ở trên biển, mau tới cứu chúng ta!" Triệu Siêu đối với bộ đàm hô nửa ngày, chính là bên trong lại một chút đáp lại đều có, bọn họ cũng không biết hay không sẽ có người nghe được bọn họ xin giúp đỡ.

Bận rộn một ngày cứu viện công tác, đội trưởng kỳ mới vừa vẫn là bất lực trở về, hai gã mất tích nhân viên vẫn như cũ âm tín toàn vô, kỳ quái nhất chính là du thuyền thượng rõ ràng có toàn bộ hệ thống định vị, chính là dựa theo mặt trên biểu hiện vị trí đi tìm đi, lại cái gì đều không có.....

Thật là càng vội càng ngộ quý, kia hai cái yêu đương vụng trộm còn không có tìm được, buổi sáng liền lại nhận được một cái báo nguy, nói là có mấy cái người trẻ tuổi hôm trước ra biển chơi, sớm định ra ngày hôm qua trở về địa điểm xuất phát, chính là hôm nay cũng chưa trở về.

Này mấy cái người trẻ tuổi cha mẹ đều là có uy tín danh dự người làm ăn, bọn họ cũng phần lớn là trong nhà con trai độc nhất, tự nhiên khẩn trương không được, điện thoại đầu đánh tới cục trưởng văn phòng!

Kỳ mới vừa vừa nghe là một đám phú nhị đại ra biển lâu lợng sau mất tích, trong lòng liền phiến không được, hai cái yêu đương vụng trộm còn không có tìm được, nhóm người này lợng còn chưa mọc tề thẳng nhóc chết tiệt lại ném, xem bọn hắn làm những việc này, khó trách phải bị Long vương gia thu đâu!

Nhưng tuy là nói như vậy, chính là cứu viện công tác còn muốn triển khai, nếu đúng lúc tìm được mấy cái người trẻ tuổi, có lẽ bọn họ còn sẽ không có cái gì nguy hiểm.

Kỷ mới vừa chỉ dài quá một cái thân mình, hẳn không thể hai đầu chạy, bởi vì yêu đương vụng trộm này đối nam nữ thời gian quá dài, còn sống cơ suất rất nhỏ, mà kia mấy cái người trẻ tuổi mới ném ba ngày, hẳn là không quá lớn vấn đề, cho nên hẳn liền đem bên này sự giao cho Tống Hải tới theo vào, chính mình tắc đi trước tìm kia mấy cái mất tích phú nhị đại.

Thật là việc lạ hàng năm có, hôm nay năm đặc biệt nhiều, mấy cái phú nhị đại du thuyền mặt trên toàn cầu định vị công năng rất cường đại, theo lý thuyết hẳn là thực mau là có thể tìm được, nhưng kết quả đoàn người, lại là cứu sống thuyền, lại là cấp cứu máy bay trực thăng đại trận trọng vô cùng lo lắng đuổi tới sau, lại phát hiện mặt biển thượng cái gì đều không có!

Tiếp theo liền phái 10 vị thợ lặn xuống nước tìm trầm thuyền, kết quả này phiến hải vực phía dưới sạch sẽ cùng cái gì giống nhau, từ đâu ra trầm thuyền!

Kỷ mới vừa trong lòng có chút sốt ruột, lần này mất tích nhân số so nhiều, bốn cái phú nhị đại hơn nữa bốn cái cùng ra biển nữ sinh, tổng cộng ném 8 cá nhân, nếu không nhanh chóng tìm được bọn họ, du thuyền thượng nước ngọt hữu hạn, như thế nhiều người, chỉ sợ thời gian dài, khát cũng đem bọn họ khát đã chết!

Nhìn mấy cái đi theo cùng tìm kiếm cha mẹ, bọn họ trên mặt tràn ngập nôn nóng, toàn cầu định vị nếu không dùng được, kia như thế tìm đi xuống không thể nghi ngờ là ở biển rộng tìm kim.....

Chương 10 Cái Chuyện Xưa Quỷ Thuyền (Năm)

Triệu bình hôm nay đi nhà chồng tiếp trở về nữ nhi, bà bà bởi vì lo lắng nhi tử, thế nhưng quái Triệu bình không có coi chừng chính mình trọng phu, làm hẳn đi ra ngoài lâu lỏng mới có thể xảy ra chuyện, đối diện bà bà

chỉ trích nàng không có cãi lại một câu, chỉ là nhàn nhạt nói: "Mẹ, kiến minh sẽ trở về"

Nữ nhi tiểu lai thiên chân hỏi Triệu bình: "Mụ mụ, ba ba cái gì thời điếm trở về, ta đâu tưởng hần!"

Triệu bình cười khở mà nói: "Lại qua một thời gian đi, ba ba cùng một vị a di ra biển, không như vậy mau có thể trở về....."

Tiểu lai như là nhìn ra mụ mụ tâm sự giống nhau, cái hiểu cái không gật gật đầu không ở hỏi.

Ngày hôm sau buổi sáng, Triệu bình đem tiểu lai đưa đến nhà trẻ sau, lại một lần đi vào cứu viện đại đội tới xử lý một ít tương quan thủ tục, người đầu tìm như thế lâu rồi, tìm không thấy chính là tìm không thấy, không có khả năng ở không kỳ hạn tiếp tục tìm đi xuống.

Kết quả mới vừa vào cửa liền gặp tô mỹ quyên lão công -- canh tử hoa, kỳ thật bọn họ hai người mỗi lần gặp mặt đầu thực xấu hổ, không biết nên nói chút cái gì hảo, rõ ràng hần là kẻ thù, chính là đối phương lại cùng chính mình giống nhau là bị thương tổn một phương, cho nên sẽ không nói ra cái gì cho nhau thương tổn nói, cũng chỉ hảo gật gật đầu ý bảo một chút.

Canh tử hoa hôm nay tới là tưởng cứu viện đội cho hần ra cụ một cái chứng minh, chứng minh hần thê tử tô mỹ quyên ở trên biển mất tích hơn nữa đã tử vong, cứu viện đội nhân viên công tác minh xác nói cho hần, cái này chứng minh hiện tại vô pháp viết hoá đơn, bởi vì vô luận là từ trên pháp luật, vẫn là làm chứng minh thực tế theo thượng đầu không thể chứng minh tô mỹ quyên đã tử vong, nàng hiện tại định nghĩa là "Mất tích."

Tất cả mọi người cảm giác tô mỹ quyên lão công quá vô tình, mới tìm không mấy ngày liền phán định thê tử tử vong, chính là trái lại tưởng tượng, cái nào nam nhân lại có thể chịu được lão bà cùng người khác yêu đương vụng trộm sau mất tích, chính mình còn muốn làm bộ một mảnh thâm tình tìm kiếm đâu?

Nhưng là đồng kiến minh thể tử liền không giống nhau, nàng vẫn luôn biểu hiện thực thương tâm, cho dù biết lão công đi yêu đương vụng trộm, chính là vẫn như cũ càng lo lắng hấn an toàn, tựa hồ trộm không ăn trộm tình cũng không quan trọng, quan trọng là tiếng người.....

Đang tìm kiếm hai vị mất tích nhân viên ngày, cứu viện đội nhân viên công tác không biết bao nhiêu lần ở trong lòng thầm mắng: Đồng kiến minh có cái như thể tốt lão bà thể nhưng còn đi ra ngoài lêu lổng! Đã chết cũng là xứng đáng!

Tương quan thủ tục xong xuôi sau, cứu viện đội chính thức đình chỉ trên biển cứu hộ, Triệu bình hiện tại duy nhất có thể làm chính là về nhà chờ, chờ đợi kỳ tích xuất hiện, có lẽ lão công chỉ là không cẩn thận bị lạc phương hướng, tổng một có thiên sẽ về nhà.

Triệu Siêu cùng tiền thăng cũng không biết chính mình ở trên biển phiêu mấy ngày, trên thuyền đồ ăn cùng nước ngọt không sai biệt lắm mau dùng xong rồi, bởi vì sẽ không khai thuyền, cũng không biết phương hướng, hai người chỉ có thể ở trên biển kiên nhẫn chờ đợi người nhà phát hiện mất tích sau tiến đến tìm kiếm.

Boong tàu thượng tôn ven biển thi thể cùng phòng ngủ tiêu kiêu thi thể đầu bắt đầu có mùi thối, Triệu Siêu đang ở suy xét có phải hay không đem thi thể ném xuống hải, chính là bốn người trung hoà tôn ven biển quan hệ tốt nhất liền thuộc tiền thăng, hấn thật sự không đành lòng làm lão hữu chết không có chỗ chôn.

Chính là ở như vậy đi xuống cũng không phải biện pháp, hai người mỗi ngày đối mặt hai cụ một chút hư thối biến xú thi thể, liền tính đến cứu, chỉ sợ hai người cũng sẽ điên mất.....

Tại đây mấy ngày dầy vò, Triệu Siêu đột nhiên có một ý niệm vẫn luôn trong lòng xoay quanh, rốt cuộc là bọn họ mấy cái biến mất, vẫn là hấn cùng tiền thăng biến mất đâu?

Kỷ mới vừa mấy ngày nay vẫn luôn ở trên biển tìm kiếm cái kia 8 người tiêu du thuyền, hấn cùng hấn đội viên mỗi ngày cơ hồ một tinh bì

lực tẫn, hiện tại cự phát hiện mất tích đã bốn ngày, căn cứ bọn họ đi thời điểm mang thức ăn nước uống đo phân tích, 8 cá nhân ăn hẳn là đã sớm đem thức ăn nước uống dùng hết.

Này vài người trung, không một người hiểu được trên biển sinh tồn tri thức, muốn bọn họ dưới tình huống như vậy tự cứu quá không hiện thực, hiện tại chỉ có thể ở người còn có hi vọng tồn tại thời điểm mau chóng tìm được bọn họ.

Triệu bình cùng nữ nhi tiểu lai cùng nhau vào gia môn, nàng đang chuẩn bị tùy tay khóa kỹ môn, liền nghe được nữ nhi giòn sinh kêu một tiếng, "Ba ba!"

Triệu bình trong tay chìa khóa lạch cạch một tiếng rơi xuống đất, nàng chậm rãi quay đầu triêu nữ nhi phương hướng nhìn lại, chỉ thấy tiểu lai phía trước quả nhiên trạm một người nam nhân, xem thân hình thế nhưng thực sự có vài phần như là đồng kiến minh.

"Kiến minh....." Triệu bình không dám xác định kêu tên của lão công.

Hắc ảnh chậm rãi ngẩng đầu, "A bình, ta mau trở lại!"

Triệu bình cả người chấn động, tiếp theo toàn thân phát run, nàng một phen kéo qua nữ nhi tiểu lai, "Không có khả năng, người đã sớm đã chết!"

Hắc ảnh chậm rãi mở miệng nói, "Vì cái gì như thế khẳng định ta đã chết!"

Triệu bình một chút hướng sau thối lui, nàng đột nhiên một chút mở cửa liền hướng phía ngoài chạy đi, kết quả lại vững chắc đánh vào một khối lạnh băng thân thể thượng, thân thể này nàng quá quen thuộc, tuy rằng hiện tại hẳn không có điểm nhiệt độ cơ thể, chính là nàng vẫn như cũ vẫn là có thể công nhận ra đây là chính mình lão công đồng kiến minh.....

"A....." Triệu bình đây người đồ mồ hôi từ trên giương ngẩng dậy, nguyên lai là giấc mộng, chính là trong mộng tình cảnh lại như vậy chân

thật, đồng kiến minh ở trong mộng nói câu kia, "Ta mau trở lại!" Vẫn luôn ở nàng trong lòng quanh quẩn, thật lâu không thể biến mất.

"Hắn thật sự có thể trở về sao? Không, hắn không về được." Triệu bình chính mình đối chính mình nói.

Mấy cái ngư dân đang ở trên biển bắt cá, đột nhiên nhìn đến cách đó không xa có hai tao thuyền phiêu ở mặt biển thượng, bọn họ đem thuyền đánh cá khai qua đi vừa thấy, phát hiện là hai tao treo ở cùng nhau loại nhỏ du thuyền, không có bất luận cái gì động lực sử dụng, chỉ là lẳng lẳng phiêu ở trên biển.

Một cái gan lớn trung niên ngư dân nhẹ nhàng nhảy thượng boong tàu, đối với trong khoang thuyền lớn tiếng kêu, "Có người sao? Có người sao....." Bên trong không có bất luận cái gì động tĩnh.

Đột nhiên, một trận tanh tưởi làm hắn dừng lại bước chân, hắn chậm rãi quay đầu nhìn về phía boong tàu một bên, tiếp theo liền đối chính mình thuyền đánh cá thượng lớn tiếng kêu, "Mau dùng radio cầu cứu, nói phát hiện hiểu biết tình huống hai đi đầu du thuyền, mặt trên có người chết!"

Kỷ mới vừa cũng liền mới ngủ 10 phút liền nhận được tổng bộ điện thoại, nói là kia hai tao du thuyền đầu xuất hiện, còn treo ở bên nhau, là bị một con thuyền đánh cá thuyền phát hiện, tin tức tốt là trên thuyền có người sống sót, tin tức xấu là hai tao trên thuyền người chết so người sống nhiều.

Kỷ mới vừa mang đội lúc chạy tới, cũng bị trước mắt hai tao du thuyền cấp chấn trụ, một con thuyền du thuyền đầu thuyền câu ở một khác tao du thuyền đuôi thuyền, hai tao thuyền giống như là một cái dất một cái đường như lang thang không có mục tiêu phiêu bạc ở mặt biển thượng.

Cứu viện nhân viên chỉ ở trong đó một con thuyền du thuyền thượng tìm được rồi hai gã người sống sót, chính là đã xuất hiện nghiêm trọng mất nước hiện tượng, đã bị máy bay trực thăng trực tiếp đi rồi, dư lại..... Cũng chỉ có thể trước đem hai tao du thuyền kéo hồi bến tàu đang nói, bởi vì kế tiếp sự liền phải cảnh sát đi lên hiện trường thăm dò, đặc biệt là trong

đó một con thuyền du thuyền thượng hai gã người chết đồng kiến minh cùng tô mỹ quyên.

Đến bên tàu sau, hai chiếc xe cảnh sát đã sớm chờ đã lâu, bọn họ lên thuyền sau phát hiện, hai tao trên thuyền phân biệt có 8 cỗ thi thể, trong đó "Kiến Nghiệp" hào thượng 6 cụ, mặt khác một con thuyền thuộc về du thuyền cho thuê công ty "Năm tháng" hào thượng 2 cụ.

Năm tháng hào thượng hai cỗ thi thể tử vong thời gian so trường, thi thể đã rõ ràng bắt đầu *, pháp y bước đầu giám định nguyên nhân chết là ***** trúng độc, cơ hồ nháy mắt bị mất mạng.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Quỷ Thuyền (Sáu)

Kiến Nghiệp hào 6 cỗ thi thể tương đối quái một ít, bởi vì bọn họ nguyên nhân chết các có bất đồng, boong tàu thượng nam tính người chết vết thương trí mạng vì hữu nửa sườn đầu bị sắc bén thả cứng rắn vật thể tước rút đến chết, phòng ngủ một người nữ người chết là chết vào máy móc tính hít thở không thông, xem nàng phần cổ ứ thanh hản là bị người bóp chết.

Dư lại bốn gã người chết vì tam nữ một nam, trên người không có rõ ràng ngoại thương, pháp y bước đầu giám định kết quả lại là bởi vì đại lượng mất nước mà chết, từ thi thể thi đốm cùng cứng đờ trình độ tới xem, này bốn gã người chết hẳn là một ngày trước chết.

Nhưng làm cảnh sát nhóm nghĩ trăm lần cũng không ra chính là, này 4 danh người chết bên người liền có sạch sẽ dùng để uống thủy, hơn nữa bọn họ trên người cũng không có bị buộc chặt dấu vết, nhưng vì cái gì bọn họ đến chết đầu không có uống những cái đó thủy đâu?

Căn cứ cảnh sát trước mắt sờ nắm giữ chứng cứ cho thấy, đồng kiến minh cùng tô mỹ quyên hẳn là uống lên tham có ***** rượu vang đỏ khiến cho tử vong, mặt ngoài chứng cứ duy trì tự sát cái này kết luận.

Thông tri Triệu bình đi nhận thi khi nàng biểu hiện thực thương tâm, không thể tiếp thu sự thật này, mà canh tử hoa tặc thực bình tĩnh, nhìn

thoáng qua thi thể liền ở văn kiện thượng ký tên.

Triệu bình đi ra cảnh sát cục khi, nghe được mặt sau có người kêu chính mình, nàng quay đầu nhìn lại, nguyên lai là canh tử hoa.

"Canh tiên sinh, có cái gì sự sao? Ta còn muốn đi tiếp nữa nhi." Triệu bình không nóng không lạnh nói.

Canh tử hoa trên mặt treo bình dị gầy gầy mỉm cười, chính là thanh âm lại lạnh băng đến xương nói, "Người làm đi?"

Triệu bình biểu tình một đốn, tiếp theo lại khôi phục như thường nói: "Cái gì? Ta làm cái gì?"

Lúc này có hai cảnh sát từ hai người bên người đi qua, canh tử hoa lập tức biểu hiện ra một bộ cùng là người mệnh khổ biểu tình, đám người từ bọn họ bên người đi qua khi, hắn mới cười lạnh một tiếng nói: "Đừng trang, ta hiểu biết bọn họ hai người, đồng kiến minh chính là cái hỗn đản, hắn là không có khả năng tự sát, tô mỹ quyên cái này đồ đồ tiện liền càng không có thể! Mà ta còn không có động tâm tư muốn giết bọn hắn, tính đến tính đi cũng chỉ có người tưởng bọn họ đã chết!"

Triệu bình sắc mặt trầm xuống, lạnh lùng nói: "Thực xin lỗi, ta không biết người đang nói cái gì, người sau lưng chính là cảnh sát cục, nếu người có chứng cứ liền đi vào hảo, nếu không có, như vậy liền thỉnh người nhắm lại miệng, hảo hảo tìm cái hảo nữ nhân quá nửa đời sau đi!" Triệu bình nói xong liền xoay người đi nhanh tránh ra.

Canh tử hoa sửng sốt, hắn không nghĩ tới Triệu bình sẽ như thế bình tĩnh, thật là ong vàng đuôi thượng châm, độc nhất phụ nhân tâm nào, lúc trước luôn miệng nói yêu hắn, không thể không có hắn, nhưng một khi nổi lên sát tâm, thật là cái gì sự tình đều dám làm a! Còn hảo tự mình chỉ là cưới một cái dâm phụ.....

Triệu bình ngồi trên xe buýt khi, phát hiện chính mình bởi vì khẩn phòng song quyên, bàn tay đầu bị chính mình móng tay trát phá, mà nàng

đều còn hoàn toàn không biết, trong lòng phần hận tựa như một tòa núi lửa, nàng nỗ áp lực đừng cho nó phun trào ra tới.

Đi vào nhà ch ồng tiếp nữ nhi khi, bà bà phát hiện Triệu bình biểu tình cùng bình thường không giống nhau, nhi tử chết đã được việc thật, nàng cũng chỉ có thể đối mặt cái này hiện thực, chính là nàng vừa thấy con dâu li ền nghĩ đến nhi tử, luôn là nhịn không được đối nàng ác ngôn tương hướng, "Như thế nào tới như thế vẫn, tưởng một chết ta sao? Người nam nhân đều làm người khác chết mất, còn tưởng một chết ta cái này bà bà sao?"

Triệu bình mặc không lên tiếng cấp nữ nhi thu thập hảo cặp sách, rồi mới chậm rãi ngẩng đầu, lạnh lùng đối nàng bà bà nói, "Từ ngày mai bắt đầu, tiểu lai li ền không tiến ngại nơi này, phòng ở ta bán đi! Ta sẽ mang theo tiểu lai đi Bắc Kinh."

"Cái gì, người bằng cái gì bán đi ta nhi tử phòng ở, nơi đó cũng có ta một phần đâu!" Bà bà sắc mặt biến đổi.

Triệu bình hừ lạnh một tiếng nói, "Nếu ta phòng ở có người một phần, vậy người phòng ở có phải hay không hẳn là cũng có ta một phần đâu?"

Bà bà khí cơ hồ dậm chân, "Người đầu óc hư rớt, đây là ta trượng phu để lại cho ta phòng ở, bằng cái gì phải cho người một phần?"

Triệu bình nhìn thoáng qua nàng bà bà, bị nàng tư duy phương thức khí cười, vì thế bất đắc dĩ phe phẩy đầu nói, "Ta đây trượng phu để lại cho ta phòng ở, ta lại bằng cái gì cho người một phần đâu?"

Bà bà sửng sốt, nàng không nghĩ tới ngày thường ôn thôn thủy giống nhau con dâu, hôm nay như thế nào đột nhiên biến như thế lợi hại, vì thế li ền có chút trang đáng thương nói: "Người đi không quan trọng, chính là muốn đem tiểu lai cho ta lưu lại, này dù sao cũng là chúng ta Đồng gia một cái căn nào!"

"Căn nhi? Không phải người nói, nữ nhi sớm muộn gì là bát đi ra ngoài thủy sao, hiện tại lại thành nhà người căn, ta nói thật cho người biết, ta

hôm nay tới chỉ là thông tri người, không phải trưng cầu người ý kiến, ta không nghĩ nữ nhi ở cái này trong thành thị lớn lên, ta càng không nghĩ làm nàng biết chính mình ba ba chết như thế mất mặt!" Triệu bình nói xong lôi kéo nữ nhi liền ra bà bà gia môn.

Triệu bình vẻ mặt quyết tuyệt rời đi thành phố này, nàng cùng đồng kiến minh chính là ở chỗ này quen biết, yêu nhau, cuối cùng kết hôn, thành thị này đối nàng tới nói có quá nhiều quá nhiều thống khổ hễ ước, liền tính không vì nữ nhi, nàng cũng sẽ không tiếp tục lưu lại nơi này.

Kỳ thật một năm trước nàng liền biết đồng kiến minh ở bên ngoài có nữ nhân, bởi vì nàng ở đồng kiến minh trên người phát hiện sở hữu xuất quỹ nam nhân tính chất đặc biệt, thường xuyên văn hễ hoặc là không trở về, ngẫu nhiên về nhà ở một hai văn, luôn là tìm các loại lý do, như: Mẹ a, vậy a tới trốn tránh làm trọng phu nghĩa vụ.

Mỗi tháng chi tiêu càng lúc càng lớn, không nói rõ nguyên nhân, chỉ nói là sinh ý thượng xã giao nhiều, so phía trước ái trang điểm còn ái sạch sẽ, cơ hồ về nhà liền tắm rửa.

Hơn nữa chỉ cần Triệu bình một chạm vào hấn di động, hấn liền sẽ lấy các loại lý do phát giận, Triệu bình tính cách nội hướng, nhưng không phải góc tử, nàng thực mau liền tra ra phá hư bọn họ hôn nhân tiêu tam là ai.

Tô mỹ quyên, đồng kiến minh công ty văn phòng chủ nhiệm, đã kết hôn, lão công là một người cao trung lão sư, phu thê gian cảm tình mặt ngoài thực hảo, chính là nhiều năm qua vẫn luôn không có tiêu hài tử.

Triệu bình vì nữ nhi vẫn luôn ẩn nhẫn không phát, vì chính là đồng kiến minh có thể lãng tử hễ đầu, nhưng có một ngày nàng thế nhưng ở máy tính lên mạng ký lục phát hiện, đồng kiến minh thế nhưng ở trên mạng tra xét một ít về ly hôn trước như thế nào dời đi tài sản tư liệu.

Nàng tâm lập tức lạnh nửa thanh, nguyên lai ẩn nhẫn là vô pháp văn hễ chính mình hôn nhân, vì thế nàng liền dùng chính mình tiền riêng vì đồng kiến minh mua mấy phân kịch xù thương nghiệp bảo hiểm, được lợi người đầu là Triệu bình chính mình.

Kỳ thật đồng kiến minh căn bản không đem Triệu bình đế vào mắt, hắn đã sớm biết Triệu bình nhìn ra chính mình thay lòng đổi dạ, chỉ là vẫn luôn làm bộ không biết thôi, nhưng hắn trăm triệu không nghĩ tới như vậy một cái ôn thôn thủy giống nhau nữ nhân, thế nhưng sẽ thiết kế giết chính mình.....

Bởi vì hai bên đều có gia đình, cho nên đồng kiến minh cùng tô mỹ quyên yêu đương vụng trộm li hôn không thể quá rõ ràng, bọn họ không phải lần đầu tiên ra biển, mỗi tháng cuối cùng một cái cuối tuần bọn họ là nhất định sẽ ra biển hẹn hò.

Triệu bình biết đồng kiến minh đặc biệt thích một cái thẻ bài rượu vang đỏ, thường xuyên ở nhà đại lượng t ần rượu, hơn nữa hắn mỗi lần cùng tô mỹ quyên yêu đương vụng trộm đều sẽ mang lên một lọ, ngày đó cũng không ngoại lệ, chỉ là hắn cũng không có là nghĩ đến, duy độc kia một ngày kia bình rượu vang đỏ trung, bị Triệu bình rót vào *****.

Cho nên hắn đến chết cũng không dám tin tưởng, chính mình sẽ chết ở Triệu bình trên tay.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Cách Một Thế Hệ Kinh H ền (Một)

Đen nhánh ban đêm, Ngụy thị từ đường bị vô số cây đuốc chiếu sáng trung, toàn tộc các nam nhân đều đi tới này tòa trong từ đường, ở bọn họ trung gian, quỳ trứ cái cả người run rẩy xinh đẹp nữ nhân.

Nàng làn da thực trắng nõn, ngũ quan có thực cũng tinh xảo, toàn thân đều tản ra Giang Nam nữ tử trí thức mỹ, chính là nàng lại có một đôi vũ mị động lòng người mắt, ở đây không biết nhiều ít nam nhân từng vì này hai mắt chữ sỏ tâm động, chính là hiện tại bọn họ, mỗi người trong mắt sung huyết, như là nhìn rắn độc giống nhau nhìn trên mặt đất nữ nhân.

Nữ nhân kêu mạ, không phải người địa phương, 8 tuổi thời điểm cùng mẫu thân chạy nạn đi vào Ngụy gia thôn, mẫu thân mấy ngày sau li hôn bệnh

đã chết, đáng thương mạ như vậy thành bé gái mồ côi, hảo lại thôn thượng hảo tâm người nhì ầu, đầu muốn nhận nàng làm nghĩa nữ.

Cuối cùng bị tuổi trẻ tộc trưởng Ngụy bảo sơn thu làm nghĩa nữ dưỡng ở trong nhà, năm ấy Ngụy bảo sơn 26 tuổi, có cái so mạ nhỏ hai tuổi nhì tử, hấn từ tổ tiên tiếp được sản nghiệp, sau tới dựa vào chính mình khổ tâm kinh doanh phát triển trở thành bản địa nhà giàu số một, hấn danh nghĩa vườn trà li ền có bốn, năm cái, mẽ hành, bố hành càng là khai biến tỉnh thành.

Mạ bốn họ Đi ền, tới r ồi nhà hấn li ền sửa họ Ngụy, không mấy năm công phu năm đó 8 tuổi tiểu nha đầu li ền trở mã duyên dáng yêu ki ều, Ngụy bảo sơn lão bà Thâm trường dung càng là tưởng đem nàng đính hôn cấp chính mình nhì tử Ngụy chấn đình.

Ngụy chấn đình bốn năm trước bị Ngụy bảo sơn đưa đến tỉnh thành đọc sách, học tân tư tưởng, hấn vô pháp tiếp thu cưới một cái giống tỷ tỷ giống nhau nữ nhân, cho dù nữ nhân này đẹp như thiên tiên.

Cho nên mặc kệ trong nhà như thế nào kêu hấn về nhà thành thân, hấn đầu lấy các loại lấy cớ chậm chạp không về, thời gian một trường đã vượt qua hai năm quang cảnh, lúc này mạ đã 20 tuổi, đến tuổi này nếu còn không gả ch ồng, kia người ngoài c ần phải nói xấu.

Li ền ở Thâm trường dung sắp hết hy vọng, tưởng đem mạ gả cho người khác thời điểm, nhì tử Ngụy chấn đình lại trở về, lúc ấy Ngụy chấn đình sớm đã trở mã cùng phụ thân hấn giống nhau cao lớn đỉnh bạt, tính tình thượng cũng thành thực không ít, đã không có năm đó những cái đó kỳ kỳ quái quái ấu trĩ tư tưởng.

Đương hấn tiến gia môn khi, đã bị mạ mỹ sợ ngây người, hấn 6 năm trước rời nhà c ần học, không nghĩ tới 6 cuối năm trở về mới phát hiện, năm đó mạ hiện giờ lại biến hóa như thế đại, Ngụy chấn đình một chút li ền thay đổi chủ ý, một hai phải cưới mạ không thể.

Thâm trường dung chính mình phi thường cao hứng, vì thế li ền chạy nhanh tìm người xem ngày chuẩn bị hành lễ, đã có thể ở ngày đại hôn

trước một ngày buổi tối, Ngụy chấn đình tỉnh thành mấy cái đờng học tới chúc mừng, vài người uống lên một ít rượu sau muốn đi bờ sông xem tinh, ai ngờ trong đó một cái nam sinh trượt chân rớt vào trong sông, những người khác sôi nổi xuống nước đi cứu, kết quả tất cả đều chết đuối ở giữa sông.

Ngụy bảo sơn cùng Thẩm trường dung chột tang tử, làm cho bọn họ cực kỳ bi thương, đặc biệt là Thẩm trường dung, nàng thật sự vô pháp tiếp thu đại hỉ biến đại tang sự thật này, cuối cùng mạ xem dưỡng mẫu như thế thương tâm, liền đưa ra muốn ôm Ngụy chấn đình linh vị gả vào Ngụy gia, thế Ngụy chấn đình tẫn hiếu.

Đó là một hũ vô cùng quý dị hôn lễ, người sống gả cho người chết..... Tân nương tuy rằng một thân đỏ thắm áo cưới, chính là trên mặt lại không có nửa điểm vui sướng chi sắc, cao đường thượng song thân càng là một cái khóc không thành tiếng, một cái nhú chặt mày.

Một năm sau bà bà Thẩm trường dung liền bởi vì tưởng niệm nhi tử buồn bực thành tật, chỉ có thể trường kỳ nằm trên giường nghỉ ngơi, trong nhà sở hữu việc vặt đều từ mạ một người xử lý, ai ngờ không bao lâu liền ở Ngụy phủ bọn hạ nhân trung bắt đầu truy vấn nhân thoại, nói: Mạ thiếu bà nội mang thai!

Cái này nhưng ở Ngụy gia trong thôn nổ tung nãi, vẫn luôn nằm trên giường Thẩm trường dung khí tìm được rãi trong tộc mấy cái bối phận cao trưởng bối, làm cho bọn họ giúp đỡ tra tra là cái nào đã nam nhân dám động tộc trưởng con dâu.

Mạ bị quan vào phòng chất củi, bởi vì nàng chết sống cũng không chịu nói ra gian phu là ai, Thẩm trường dung cũng tưởng cứu nàng, bảo nàng một mạng, chính là nàng lại liêu chết không nói.

"Nam nhân có như vậy quan trọng sao? Người nghe nương nói, chỉ cần nói ra hấn là ai, ta liền cầu cha người cùng trong tộc các trưởng bối tha cho người một mạng, tuy rằng người là của ta con dâu, chính là ta đã sớm đem người trở thành nữ nhi, ta không nghĩ người tuổi còn trẻ liền như thế đã chết! Tựa như chấn đình, ta đã mất đi hấn, ta không nghĩ lại mất đi

người....." Thảm trường dung đau khổ khuyên bảo, tuy nói không phải chính mình thân sinh, có thể rốt cuộc cũng dưỡng như thế nhiều năm, người phi cỏ cây, có thể nào vô tình đâu?

"Nương, ta không thể nói ra, nếu ta nói ra hẳn là ai, ta đây chính là chết thương một vạn thứ cũng không thể tha thứ ta chính mình....." Mạ quyết tuyệt nói.

"Nhớ hướng, lộ là chính người tuyển, đến lúc đó không cần hối hận....." Thảm trường dung minh bạch cái này con dâu là lưu không được, đành phải lạnh lùng ném xuống một câu tàn nhẫn lời nói rời đi.

Vào lúc ban đêm trong tộc sở hữu nam nhân đều đi vào từ đường "Tam đường hội thảo", Ngụy bảo sơn làm tộc trưởng, lại là mạ công công hẳn là tị hiềm, cho nên hẳn cũng không có xuất hiện.

Trong tộc bối phận tối cao tam thúc công ở mặt trên hét lớn một tiếng: "Nói, đã nam nhân là ai? Nói ra tha cho người bất tử!"

Mạ hai mắt hơi rử, không nói một lời, chỉ là nàng đôi tay bởi vì khăn trương đã sớm nắm chặt trắng bệch, rốt cuộc mới hai mươi xuất đầu tuổi tác, nếu là đặt ở giống nhau nữ tử, chỉ sợ đã sớm dọa hôn mê.

Tam thúc công thấy nàng không có phản ứng, hai mắt trừng nói: "Mạ, người có biết không nếu không nói ra tới sẽ là cái gì kết cục? Chúng ta Ngụy gia thôn tự Gia Tĩnh trong năm kiến thôn đến nay, ra ba cái thất trình nữ tử, các nàng cuối cùng đều bị cất vào lồng heo trằm vào hồ nước"

Mạ nghe sau chỉ là hơi hơi giật giật lông mi, vẫn như cũ không nói lời nào, khí tam thúc công râu đều phải bay lên tới, lúc này bên cạnh có người đưa ra tra tấn, không tin nàng không nói!

Tam thúc công trằm mặc một lát sau, nhắm mắt lại gật gật đầu..... Tiếp theo liền đi lên tới hai cái nam nhân, bọn họ đem mạ dùng dây thừng điếu lên, lấy tới đuổi xe ngựa dùng roi ngựa, đương mạ nhìn đến roi ngựa khi, thân thể của nàng có chút phát run, nhưng tưởng tượng đến hẳn, mạ chỉ có thể chậm rãi nhắm lại mắt.

"Bang!" Một mã tiên đi xuống sau, mạ sau lưng quần áo đã bị rút ra một cái khâu tử, lộ ra nàg tuyết trắng làn da, một cái vết máu nhìn qua nhìn thấy ghê người.

"Bạch bạch bạch!" Lại là tam tiên đi xuống, mạ thật sự không có nhin xuống, kêu thảm thiết ra tới..... Kỳ thật nàg đối chính mình sinh tử cũng không để ý, chỉ là trong bụng hài tử hiện tại hấn là hấn duy nhất cốt nhục, nếu hấn có thể nói một câu, có lẽ hài tử li ền sẽ giữ được.

Chính là từ đầu tới đuôi, ở đây nam nhân không ai chịu vì nàg c ầu tình, trên người nàg quần áo đã sớm bị trừu còn thừa không có mấy, chung quanh các nam nhân càng quan tâm chính là ai là làm lớn mạ bụng, hiện tại tới xem, mặc kệ hài tử là của ai, hấn khẳng định là họ Ngụy, bởi vì thôn này khi mấy năm đầu không có đã tới người ngoài.

"Đừng..... Đừng đánh, đứa nhỏ này họ Ngụy, ta c ầu xin các người có thể lưu lại hấn!" Mạ cố nén không có ngắt xủ nói.

Nhưng tam thúc công nghe xong lại hừ lạnh một tiếng nói: "Danh không chính ngôn không thuận, nghiệt tử định là lưu không được! Cho ta đánh!" Tam thúc công nói âm rơi xuống, roi ngựa cũng đồng thời dừng ở mạ trên người.

Đột nhiên, mạ cảm giác chính mình giữa hai chân trào ra một cỗ nhiệt dịch, nàg chậm rãi cúi đầu nhìn lại, tiếp theo li ền phát ra một tiếng vô cùng tuyệt vọng kêu thảm thiết.....

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Cách Một Thế Hệ Kinh H ần (Nhị)

Một đêm kia, mạ tiếng kêu thảm thiết truy ền rất xa rất xa, vẫn luôn truy ền tới cái kia th ần bí nam nhân trong lòng, thật lâu không thể bình tĩnh.

"Nói, người kia là ai? Hiện tại người trong bụng nghiệt chủng không có, người còn muốn thay hấn chết kháng sao?" Tam thúc công lạnh lùng nói.

Mạ vẫn là không nói lời nào, chỉ là một đôi mỹ lệ mắt sớm lấy mất đi ngày xưa phong thái, bên trong toàn bộ đều là n ồng đậm hận giải hòa

không khai thù.

"Hảo đi!" Tam thúc công xem mạ vẫn là không chịu nói, liền đối với trong đám người vẩy vẩy tay, bốn cái trảng hán nâng ra một cái trúc ché lờng heo.

Mạ biết chính mình là nhìn không tới mặt trời của ngày mai, nàng chậm rãi ngẩng đầu, cẩn thận nhìn nhìn bốn phía Ngụy thị tộc nhân, rồi mới thể thắm cười lạnh nói: "Ta mạ tại đây đối thiên địa thề, mỗi cách 16 năm ta oan hồn liền sẽ trở về một lần, chắc chắn cho các người Ngụy thị tộc nhân đoạn tử tuyệt tôn, không chết tử tế được!"

"Diên rỗi! Nữ nhân này diên rỗi, mau đem nàng miệng lấp kín!" Mạ độc thề thực sự sợ hãi mấy cái thượng số tuổi thúc công nhóm, bọn họ lập tức hạ lệnh đem mạ cất vào lờng heo, chìm vào hồ nước đi.

Mạ bị cất vào lờng heo sau, mắt cũng không chớp cái nào nhìn từ đường phương hướng, thẳng đến chết, cũng không có nhắm mắt lại.....

Sau tới nghe đêm đó đem mạ trần đường vài người trung một cái nói, trang mạ lờng heo mới vừa một chút thủy liền đi vào trong nước, rồi cuộc không gặp nàng nổi lên mặt nước, ngày hôm sau Thẩm trường dung đã từng tìm người tới nhật xác, chính là quỷ dị sự tình đã xảy ra, mấy nam nhân ở không lớn hồ nước tìm một ngày, lảng là không tìm được mạ thi thể.

Ngụy gia thôn các nam nhân từ đây liền hoảng sợ không chịu nổi một ngày, bọn họ mỗi người đều nhớ rõ đêm đó mạ phát ra độc thề, liền ở mạ trần đường ngày thứ bảy, Ngụy gia thôn Ngụy lão lục sinh một cái nữ nhi, đêm đó Ngụy lão lục nhà hán lờng gà gà trong một đêm tất cả đều chết sạch.

Hán lão bà biết được việc này sau, liền công đạo Ngụy lão lục ngàn vạn không thể đem chuyện này nói cho người ngoài nghe, bởi vì nữ nhi vừa lúc sinh ở mạ đầu thất, hơn nữa chết gà sự tình, rất khó không cho nàng liền nghĩ vậy là mạ tới đầu thai.

Chính là nàng cùng Ngụy lão lục vẫn luôn đều không có hài tử, hiện tại thật vất vả có cái này nữ nhi, nếu nàng lại có cái gì không hay xảy ra, kia chính mình cũng không sống nổi, nàng cũng mặc kệ nữ nhi có phải hay không mà tới đầu thai.

Cũng không biết có phải hay không trùng hợp, Ngụy gia thôn ở 16 cuối năm bạo phát một hồi đại ôn dịch, trong thôn một nửa nam nhân chết vào ôn dịch, mà Ngụy lão lục nữ nhi cũng ở kia một năm bệnh đã chết.

Lại qua không biết nhiều ít cái 16 cuối năm, Ngụy gia thôn các nam nhân thật sự cơ hồ tử tuyệt, may mắn sống sót đều đi xa tha hương, Ngụy gia thôn từ đây thành một cái xa gần nổi tiếng *.

Năm gần đây đã có không ít bên ngoài thám hiểm người yêu thích, mộ danh mà đến tiến phó thám hiểm, nhưng là đại đa số người nếu không có người địa phương làm dẫn đường, là căn bản vô pháp tại đây mệnh mang núi lớn trung tìm được Ngụy gia thôn.

Hàn sơn bình mang theo vị hôn thê dương mai, còn có nàng muội muội dương liễu cùng nàng bạn trai tôn một thuyên, một hàng bốn người lái xe tới này phiến núi lớn thám hiểm, kết quả xe việt dã lại hư tới rồi nửa đường, mà di động lại không tín hiệu, bọn họ bốn người chỉ có thể đi bộ về phía trước phương đi tìm người cầu cứu, kết quả đánh bậy đánh bạ đi tới Ngụy gia thôn.

"Sơn bình, chúng ta còn phải đi bao lâu a, ta xem hôm nay nhi lập tức liền phải đen!" Dương mai có chút lo lắng nhìn sắc trời.

Hàn sơn bình tháo xuống nàng trên đầu lá cây nói, "Chúng ta lại đi phía trước đi 20 phút, nếu còn không có nhân gia, chúng ta liền hạ trại nghỉ ngơi."

"Hàn đại ca, chúng ta có phải hay không lạc đường?" Dương liễu luôn luôn nhất gan, lần này có thể tới bên ngoài thám hiểm vẫn là bạn trai tôn một thuyên đặc biệt sùng bái nàng tương lai tỷ phu Hàn sơn bình, mới nhất định phải chính mình cũng theo tới.

Hàn sơn bình cười cười, an ủi nàng nói, "Yên tâm đi dương liễu, đi theo người Hàn đại ca là đi không vút."

Vài người vừa nói vừa cười tiếp tục đi trước, đột nhiên nhìn đến phía trước sơn oa trung thế nhưng có một mảnh gạch xanh hôi ngói thôn xóm, thái dương lập tức cũng muốn lạc sơn, có thể có phiến ngói che đầu cũng tốt hơn ngủ ở lều trại đi!

Vì thế vài người liền nhanh hơn bước chân hướng thôn trang chạy đến, không bao lâu bọn họ liền tới tới rồi cửa thôn chỗ, nơi đó lập một khối tàn phá tấm bia đá, mặt trên mọc đầy rêu xanh, bất quá mơ hồ vẫn là có thể thấy rõ mặt trên ba cái chữ tiêu triện -- Ngụy gia thôn.

Trong thôn trên đường lát đá mọc đầy cỏ dại, nơi này nhìn qua hẳn là đã hoang phế nhiều năm, trong thôn nhà cửa đều thanh một màu bạch tường hôi ngói, các gia trên cửa lớn tinh mỹ điêu khắc biểu hiện nơi này năm đó huy hoàng.

"Như thế mỹ địa phương, vì cái gì không có người trụ đâu? Hẳn là làm làm du lịch a!" Dương liễu đáng tiếc nói.

"Người hiểu cái gì, nơi này giao thông quá lạc hậu, nếu muốn làm du lịch nhất định phải trước tu lộ!" Tôn một thuyền không hiểu trang hiểu nói.

Hàn sơn bình vô tâm tư nghe hẳn hai ở chỗ này loạn khẩu, vừa rồi hẳn tiến thôn liền có loại kỳ quái cảm giác, chính là chính mình đã tới nơi này, nhưng là hẳn lục soát khắp chính mình sở hữu ký ức, đều không có ấn tượng đi qua như thế một tòa thôn hoang vắng.

Dương mai xem Hàn sơn bình biểu tình có chút cổ quái, liền quan tâm hỏi, "Xảy ra chuyện gì? Có phải hay không không đúng chỗ nào?"

Hàn sơn bình lắc đầu nói: "Không phải, chỉ là cảm giác nơi này ta giống như đã tới....."

Dương mai cười cười nói: "Người đi qua quá nhiều quá nhiều địa phương thám hiểm, đã tới cũng không kỳ quái, không tính không có tới

quá, kia cũng khẳng định đi qua cùng nơi này cùng loại cảm giác thôn trang đi!"

Nghe dương mai như thế vừa nói, hắn cũng không hảo vẫn luôn rối rắm, chính là cái loại này quen thuộc cảm giác quá rõ ràng, lại còn có có một tia nói không rõ tình tứ pha ở trong đó, tựa hồ như là bi thương, chính là vì cái gì mà bi thương đâu? Hắn cũng nói không rõ.....

"Xem! Phía trước nhân gia phòng ở thật lớn a, khẳng định là thôn trưởng gia đi?" Tôn một thuy ền hưng phấn nói.

Mọi người nhìn về phía hắn ngón tay phương hướng, quả nhiên một chỗ rường cột chạm trở tòa biệt viện dừng ở phía trước, mặt trên treo một khối lão biển, long đầu phượng vũ, khí thế bàng bạc đ ềra năm chữ, hoa khai phú quý mà.

Dương mai thỉnh thoảng lấy ra đơn phản tới chụp ảnh, nơi này kiến trúc thật sự quá hấp dẫn nàng, "Nơi này sớm nhất hẳn là một cái nhà giàu nhân gia, xem này đình viện khung cửa sổ cùng cửa hiên thượng khắc đá, quả thực quá có hương vị."

Hàn sơn bình mới vừa vừa đi tiến sân, liền cảm giác trái tim vị trí một trận nắm đau, hắn một phen đỡ vừa lúc từ bên người đi qua đi dương liễu, trên mặt hắn mã thượng liền chảy xuống dưới.

"Hàn đại ca, người xảy ra chuyện gì? Nơi nào không thoải mái a?" Dọa dương liễu lập tức hoa dung thất sắc.

Dương mai thấy thế cũng dừng trong tay quay chụp, vội không ngừng chạy tới, "Xảy ra chuyện gì? Làm ta nhìn xem....."

Hàn sơn bình không nghĩ làm hai nữ nhân lo lắng, đành phải an ủi các nàng nói: "Không có việc gì, có thể là có chút mệt mỏi, không quan trọng, ta nghỉ ngơi một hồi thì tốt rồi."

Tôn một thuy ền tắc vô tâm không phối nói: "Chính là, giống Hàn đại ca như thế tốt thân thể như thế nào sẽ không thoải mái đâu? Không giống

dương liễu, động bất động liền té xỉu!"

Dương liễu bởi vì từ nhỏ liền có tuột huyết áp tật xấu, thật đúng là không thiếu té xỉu quá.

Dương mai xem Hàn sơn bình có lẽ thật sự mệt mỏi, liền đờ đẫn đêm nay ở tại này tòa trong viện đi, còn khai chế cười nói: Chúng ta cũng có thể thể nghiệm một chút năm đó nhà giàu nhân gia đãi ngộ.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Cách Một Thế Hệ Kinh Hồn (Tam)

Bọn họ bốn người ở trong sân khắp nơi nhìn nhìn, xác định không ai sau mới an tâm ngủ xuống nghỉ ngơi, dương liễu là nơi này tuổi nhỏ nhất, này dọc theo đường đi không biết hồi hận bao nhiêu lần không nên đi theo tới, chính là dương nàng vừa bước vào nơi này khi, thế nhưng đã quên một đường mỗi mệt, bị nơi này cảnh sắc sở thật sâu hấp dẫn ở.

Nàng một đường xuyên qua cửa hiên đi vào hậu viện, giống như vận mệnh chú định có cái gì đồ vật ở hấp dẫn nàng hướng trong đi, vẫn luôn đi đến một phiến trước cửa, dương liễu nhẹ nhàng đẩy, môn liền theo tiếng mà khai, chỉ thấy môn sau trong phòng tràn đầy tro bụi cùng mạng nhện, nhìn dáng vẻ hẳn là phủ đầy bụi thật lâu.

"Tới, mạ, đây là người nghĩa phụ....." Một nữ nhân thanh âm ở nàng bên tai vang lên, dương liễu trong lòng chấn động, cảm giác thấy hoa mắt, nàng dùng sức lắc lắc đầu, hết thấy lại khôi phục bình thường.

"Dương liễu, người chạy loạn cái gì đâu?" Tôn một thuyền chạy tới, lôi kéo dương liễu đi ra ngoài, vừa đi vừa nói chuyện, "Ở loại địa phương này không cần chạy loạn, thực dễ dàng ra nguy hiểm!"

Dương liễu đô đô miệng nói: "Người hạt thao cái gì tâm a! Thực sự có nguy hiểm không trả lại người cùng Hàn đại ca đâu sao!"

Tôn một thuyền lại về mặt khùng bố nói: "Người biết cái gì, càn tại đây loại thôn hoang vắng càn có cái loại này không khai hoá biến thái, bọn họ chuyên thích bắt người loại này chỉ số thông minh không thể nào cao

tiểu cô nương, rồi mới..... Ha hả..... Ha hả." Tiếp theo còn vẻ mặt cười xấu xa.

Dương liễu xem tôn một thuy ền vẻ mặt ngốc dạng, vô ngữ mắt trợn trắng li ền đi tìm tỷ tỷ cùng Hàn đại ca.

Ban đêm, Hàn sơn bình có chút tâm th ần không yên, cho nên lâu không thể đi vào giấc ngủ, nhưng bên người ba người nhưng thật ra thực vô tâm không phở hô hô ngủ nhi ều lên, hấn mắt ở ba người giữa dòng li ền quên phản, cuối cùng thế nhưng dừng lại ở dương liễu trên người.

Kỳ thật hấn ở dương liễu lúc còn rất nhỏ li ền nhận thức các nàng tỷ hai, chỉ là lúc ấy dương liễu lại g ầy lại tiểu, căn bản không thể trở thành một nữ nhân xem, cho nên Hàn sơn yên ỗn thẳng đem dương liễu xem thành chính mình một cái tiểu muội muội.

Sau tới hấn cùng so với chính mình tiểu ngũ tuổi dương mai kết giao, thẳng đến một năm trước, vẫn luôn bên ngoài đi học dương liễu tốt nghiệp đại học sau đi tới nàng tỷ tỷ bên người, lúc này Hàn sơn bình mới phát hiện, dương liễu thế nhưng trở mã như thế mỹ lệ, một loại mạc danh tình tố bắt đầu ở trong lòng hấn sinh ra.

Tuy rằng hấn hiện tại cùng dương mai còn không có đăng ký, chính là hai người đã sớm ở hai bên cha mẹ trong mắt chính là tương lai con dâu cùng con rể, li ền tính hai người bởi vì cảm tình tan vỡ mà chia tay, nhưng quay đầu lại theo nàng muội muội, này cũng quá không thể nào nói nổi!

Nhưng theo cùng dương liễu gặp mặt cơ hội càng ngày càng nhi ều, Hàn sơn bình trong lòng đối nàng tình cảm li ền mau áp lực không được giống nhau khó chịu.....

Lúc này ngủ say dương liễu đột nhiên bắt đầu nói nhỏ lên, như là nằm mơ, Hàn sơn bình nỗ lực muốn nghe thanh nàng đang nói cái gì, chính là bất đắc dĩ thanh âm quá nhỏ, hấn cùng dương liễu trung gian còn cách một cái dương mai, cho nên căn bản cái gì đều nghe không rõ.

Dương liễu chính là đang nằm mơ, trong mộng nàng ăn mặc một kiện rất đẹp dân quốc thời kỳ xiêm y, bước chân uyển chuyển nhẹ nhàng đi tới một cái trước cửa phòng, nhẹ nhàng đẩy ra môn, trong môn hẳn là gian thư phòng, một người nam nhân đang ở cúi đầu nhìn cái gì.

Nàng cố ý thả chậm bước chân, đi vào nam nhân thân thủ, vờn tuyết trắng tay nhỏ nhẹ nhàng bưng kín nam nhân mắt, nam nhân đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo liền bắt lấy nàng tay nhỏ về phía trước lôi kéo, nàng liền ngã vào nam nhân trong lòng ngực.

Tiếp theo một cái mang theo hồ tra hôn nồng nhiệt liền thật mạnh rơi xuống, dương liễu chưa từng có bị người như vậy hôn qua, nàng cảm giác chính mình toàn thân đều phải hòa tan giống nhau cực nóng, nàng trong miệng cảm lòng không đậu hô lên một tiếng, "Bảo sơn....."

Nghe thế thanh kêu gọi sau, nam nhân một tay đem nàng chặn ngang bế lên, đi tới bình phong mặt sau một trương tiểu trên giường nhẹ nhàng buông, lúc này dương liễu mới thấy rõ nam nhân bộ dáng, đó là một trương phi thường quen thuộc mặt, chỉ là mặt trên nhiều một ít hiện đại nam nhân trên mặt không thường có râu.

"Hàn đại ca!" Dương liễu không khỏi một tiếng thét kinh hãi.

Hàn sơn bình cái này thật thật nghe rõ dương liễu ở nói mới cái gì, lại là tên của hắn, Hàn sơn bình trong lòng thế nhưng một trận hưng phấn, chẳng lẽ nàng đối chính mình cũng.....

Ngày hôm sau buổi sáng dương liễu khởi rất sớm, nàng đem qua không như thế nào ngủ ngon, suốt đêm đều đang nằm mơ, chính là tưởng tượng đến tối hôm qua mộng, dương liễu mặt liền không tự giác đỏ, nàng thế nhưng mơ thấy chính mình cùng Hàn đại ca..... Đây cũng quá tà ác, làm hại nàng buổi sáng ăn cơm khi đầu không thế nào dám xem tử tử cùng Hàn đại ca.

Dương mai thấy mọi mọi biểu tình có dị, liền quan tâm hỏi, "Dương liễu, người xảy ra chuyện gì? Có phải hay không nơi nào không thoải mái? Nơi nào không thoải mái người muốn nói biết sao? Chúng ta hiện tại là ở

bên ngoài, nếu không thoải mái chính mình gắng gượng nói, có khả năng sẽ tạo thành thực nghiệm trọng hậu quả, không tin người hỏi người Hàn đại ca, tử tử cũng không phải là hù dọa người!"

Hàn sơn bình vội ra tiếng phụ họa nói: "Đúng vậy, dương mai nói đầu là thật sự, ta xem người xanh cả mặt, nơi nào không dễ chịu sao?"

Dương liễu vội lắc đầu nói: "Ta thật không có việc gì, chỉ là tối hôm qua không ngủ hảo mà thôi, các người hai cái cứ yên tâm đi!"

Lúc này tôn một thuy ền lấy tới một ly đường glucose thủy nói: "Uống lên, ta mới vừa hướng, khả năng tối hôm qua không nghỉ ngơi tốt, khiến cho đường máu thiên thấp."

Dương liễu ngoan ngoãn tiếp nhận đường glucose thủy một ngụm uống lên đi xuống, tiếp theo li ền lập tức bị sặc, khiến cho nàng một trận mãnh liệt ho khan, tôn một thuy ền vội giúp nàng vỗ sau lưng nói: "Chậm một chút uống, uống như thế mau làm gì!"

Này một loạt thân mật động tác, ở Hàn sơn bình trong mắt biến có chút chói mắt, tuy rằng lý trí nói cho hắn hiện tại tôn một thuy ền mới là dương liễu bạn trai, chính mình không có tư cách đi không thoải mái, chính là hắn lại không cách nào lừa gạt chính mình tâm.

Ăn qua cơm sáng sau, bọn họ bốn người quyết định tiếp theo ở hoàng trong thôn chụp chút ảnh chụp, rồi mới li ền tiếp tục đi phía trước đi, dương liễu tắc còn tưởng trở lại ngày hôm qua nàng phát hiện cái kia trong phòng nhìn xem, vì thế li ền bình chia làm hai đường, một giờ sau ở đại viện cửa tập hợp.

Mà dương liễu li ền lôi kéo tôn một thuy ền lại một lần đi tới cái kia trong phòng, từ trong phòng bài trí không khó coi ra, nơi này đã từng là một nữ nhân khuê phòng, bàn trang điểm thượng thậm chí còn có một ít thời trẻ gian phấn mặt hương phấn, còn có mấy cái biến thành màu đen giống khung.

Dương liễu tùy tay mệnh nổi lên một cái giồng khung, mặt trên bởi vì niên đại xa xăm, đã sớm bị kín một tầng sau sau tro bụi, nàng dùng tay một sát phát hiện căn bản sát không xong, vì thế dương liễu lại từ trong bao lấy ra một bao ướt khăn giấy, một chút c ần trong tay khung ảnh chà lau sạch sẽ.

Rốt cuộc, khung ảnh pha lê thượng lộ ra một nữ nhân hình dáng, xem quần áo hẳn là một vị sinh hoạt ở dân quốc nữ tử, lòng hiếu kỳ sử dụng dương liễu tiếp tục đem dư lại hơi khối lau.

Ảnh chụp trung nữ nhân tóc là bần lên, nhìn dáng vẻ nàng đã giả ch ờng, một đôi như mặt nước mắt, như là có thể kinh sợ nhân tâm giống nhau, này hai mắt chứ? Gương mặt này..... Dương liễu như thế nào nhìn trên ảnh chụp nữ nhân như thế nào cùng chính mình như thế giống a!

"Người là ai?" Một cái già nua thanh âm từ sau lưng truy ền đến.

Dương liễu trong lòng cả kinh, sẽ không thật biến thái lui tới đi? Nàng nhút nhát sợ sệt quay đầu lại nhìn lại, li ền nhìn đến một vị đầu bạc lão giả vẻ mặt kinh sợ đứng ở nàng sau lưng, theo dương liễu xoay người, hẳn mắt trừng lớn hơn nữa!

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Cách Một Thế Hệ Kinh H ền (Bốn)

"Mạ..... Người lại đã trở lại, là tới muốn ta mệnh sao?" Lão nhân kinh hoảng nói.

Dương liễu cũng bị hoảng sợ, đột nhiên toát ra tới lão nhân, còn không dùng h ồngôn loạn ngữ, nàng có chút sợ hãi kêu một khác gian trong phòng tôn một thuy ền.

Tôn một thuy ền lúc ấy đang ở chụp video ngắn, hẳn tưởng cùng bằng hữu khoe ra một chút chính mình tìm được cái này thôn hoang vắng, lại đột nhiên nghe được dương liễu tiếng kêu, hẳn lập tức chạy qua đi, li ền thấy một cái đầu đầu đầu bạc lão nhân đang ở cấp dương liễu quỳ xuống.

Cái gì cái tình huống, cái này làm cho hấn vừa mới giờ lên lên núi hạo lại chậm rãi buông xuống, hấn đi vào lão nhân bên cạnh một phen nâng dậy lão nhân nói: "Vị này lão tiên sinh, người đây là làm cái gì! Có chuyện hảo hảo nói, nhanh lên lên a!"

Dương liễu càng là không biết sở sai nhìn tôn một thuy ên, nàng cũng bị lão nhân này cấp làm ngốc, vội nói: "Lão gia tử, ta không phải cái gì mạ, người nhanh lên đứng lên đi!"

Đầu bạc lão nhân giống như còn là không quá dám tin tưởng giống nhau, có chút kinh ngạc nhìn dương liễu, "Quá giống! Tiểu cô nương người rất giống ảnh chụp nữ nhân....."

Hàn sơn bình thân dương mai lúc này chính từng nhà vỡ những cái đó tinh mỹ tuyệt luân thạch điêu cùng bích họa, lúc này dương mai ở viện ngoại chụp không đã ghiền, liền tưởng đi vào chụp, chính là Hàn sơn bình lại có chút do dự nói: "Mỗi nhà đều tiến..... Như vậy không tốt lắm đâu, rốt cuộc đây là không trải qua chủ nhân đồng ý tự tiện đi vào trong nhà người khác, một nhà hai nhà còn hảo giải thích, nếu tất cả đều lỗ mãng nhiên đi vào đi....."

Nhưng dương mai lại vẻ mặt không sao cả nói: "Không có việc gì, nơi này lại không ai, nói nữa, nếu thực sự có cái gì quý trọng đồ vật vì sao không khóa cửa đâu? Người nói đúng không, ta bảo đảm đi vào cái gì đều bất động, chỉ là chụp chút ảnh chụp liền ra tới!"

Hàn sơn thật thà ở không lay chuyển được dương mai, đành phải đồng ý cùng nàng cùng nhau đi vào, ai ngờ vừa mới đẩy ra một hộ nhà đại môn, thành linh liền nhìn đến trong viện thế nhưng đổ một ngụm quan tài!

Dọa dương mai một tiếng hét chói tai chạy ra tới, "Quá dọa người, này hảo hảo trong viện, như thế nào phóng thứ này?"

Hàn sơn bình đi qua không ít cô thôn, bọn họ đều có một ít chính mình tập tục, người có thể không hiểu, chính là không thể không tiếp thu, ai làm người tới rồi người khác địa bàn đâu! Hấn nhìn nhìn trong viện trừ bỏ quan tài ở ngoài, mặt khác đồ vật đều là bình thường, vì thế liền không nói

hai lờ lờ kéo dương mai đi ra sân, rồi mới chậm rãi đem cửa đóng lại, tựa như bọn họ chưa từng đã tới giống nhau.

Đi vào đệ nhị gia nhà cửa, lần này dương mai học ngoan, nàng không dám lại đột nhiên đẩy cửa ra, nhiên là trước gõ gõ môn, xác định bên trong không có thanh âm sau mới làm Hàn sơn bình đi mở cửa, mà chính mình tắc trước tiên ở ngoài cửa chờ.

Hàn sơn bình đi vào đi lúc sau, qua hơn mười giây liền lại ra tới, dương mai về mặt chờ mong nhìn hắn, nhưng hắn lại lắc lắc đầu nói: "Không thể tiến, nhà này cũng có....."

"Sơn bình, nếu không chúng ta đi tìm dương liễu bọn họ đi, ta xem nơi này quá tà môn, chúng ta vẫn là nhanh chóng rời đi hảo." Dương mai về mặt sợ hãi nói.

Hàn sơn bình gật gật đầu nói: "Hảo đi, kia chúng ta liền trở về cái kia đại viện tìm bọn họ đi!"

Bọn họ mới vừa đi tiến trong đại viện liền nhìn đến một cái xa lạ lão nhân đang ở cùng dương liễu bọn họ nói chuyện, vì thế liền đi qua, "Một thuyền, vị này lão gia tử là.....?"

Tôn một thuyền quay đầu nhìn lại là Hàn sơn bình bọn họ hai cái đã trở lại, trên mặt chính là vui vẻ nói, "Hàn đại ca các người nhưng đã trở lại, vị này lão gia tử là thôn này thủ thôn người Ngụy gia gia."

Dương mai cùng Hàn sơn bình lễ phép cùng lão nhân chào hỏi, "Người hảo Ngụy gia gia, chúng ta là không cẩn thận đi đến thôn này, ngay từ đầu còn tưởng rằng thôn này không ai trụ đâu!"

Lão nhân nhìn thoáng qua Hàn sơn bình, thế nhưng có loại giống như đã từng quen biết cảm giác, "Thôn này theo ta một người nhìn, những người khác đi đi, chết chết, ta ở tại thôn tây đầu, ngày thường cũng chỉ là sáng sớm ở trong thôn chuyển thượng vòng, nhìn xem không có vào thôn lợn rừng, hảo cho chúng nó đuổi đi, bởi vì sợ nó sẽ đem phòng ở gặm hư rớt."

"Ngụy gia gia, thôn này vì cái gì có thật nhiều nhân gia đầu ở trong viện đồ quan tài a, bên trong có người chết sao?" Dương mai vẻ mặt sợ hãi nói.

Lão nhân lắc đầu nói: "Không có, bên trong là trống không, đến nỗi vì cái gì đồ quan tài, vậy nói ra thì rất dài." Lão nhân nói xong lại chuyển hướng dương liễu hỏi: "Nha đầu, người năm nay bao lớn rồi?"

Dương liễu bị hỏi sửng sốt, bất quá vẫn là thành thật trả lời hắn, "Ta? Ta năm nay 24."

Lão nhân nghe xong sau chính là thật dài ra một hơi nói, "24! Còn hảo, vậy người liền khẳng định không phải ma!"

"Ngụy gia gia, ma là ai? Vì cái gì người một hồi nói ta là nàng, một hồi lại nói ta không phải nàng đâu?" Dương liễu tò mò hỏi.

Lão nhân thở dài nói, "Đầu là vài thập niên trước tạo nghiệt, hiện tại nói cho các người này đó tiểu bối nghe cũng không sao....."

Chúng ta thôn này đời đời liền đầu họ Ngụy, cơ hồ đầu là thân thích bộ thân thích, việc này a phát sinh ở vài thập niên trước, kia một năm ta mới 15 tuổi, trong thôn tộc trưởng con dâu cùng khác dã nam nhân có hài tử, cuối cùng bị trâm đường, nàng chết phía trước đã phát một cái độc thê, nói là nàng mỗi 16 năm liền trở về báo một lần thù, thẳng đến Ngụy gia nam nhân tử tuyệt mới thôi.

Vừa mới bắt đầu mọi người căn bản không đem chuyện này để ở trong lòng, ai biết nữ nhân chết sau ngày thứ bảy, thôn thượng thật sự có cái nữ oa oa sinh ra, nàng trường đến 16 năm ấy, trong thôn liền bắt đầu nháo ôn dịch, cơ hồ chết mất trong thôn một nửa nam nhân, lúc ấy liền người có nói cái kia nữ oa là ma đầu thai tới báo thù, chính là không mấy ngày cái kia nữ oa cũng chết vào kia tràng ôn dịch.

Nói cũng kỳ quái, nữ oa đã chết không bao lâu, trong thôn vài cái nữ nhân lại đầu sinh oa, kết quả thanh một thủy nha đầu, ai cũng khó mà nói cái nào mới là ma chuyển thế, vì thế việc này lại không giải quyết được gì, người đầu là dễ quên, thời gian dài liền không ai nhắc lại chuyện này.

Ai thành tướng, liền tại đây mấy cái nha đầu đầu trường đến 16 tuổi thời điểm, trong núi đột nhiên phát lũ lụt, lúc ấy có người một nhà vừa lúc ở làm hỉ sự, chúng ta Ngụy gia thôn có cái quy củ, chính là bất luận là hôn sự vẫn là việc tang lễ, chỉ có thể thôn thượng nam nhân đi tham gia, vì thế ngày đó toàn thôn các nam nhân cơ hồ đầu đến đông đủ.

Mưa to dẫn phát r ễ đất đá trôi cùng núi đất sạt lở, một chút li ền đem tiến đến uống rượu mừng người tất cả đầu chôn ở, còn dễ làm khi có một đội nam nhân muốn cùng tân lang đi lâm thôn tiếp tân nương, bọn họ cũng là vì mưa to bị nhốt ở nửa đường, không nghĩ tới như vậy phản đến là cứu bọn họ một mạng.

Kia một lần lại đã chết hảo chút họ Ngụy nam nhân, mà kia mấy cái 16 tuổi nữ oa cùng ngày vừa lúc ở sau bếp hỗ trợ, cho nên cũng không có thể may mắn thoát khỏi, lúc sau mạ trở về báo thù nói đến lại bắt đầu ở người trong thôn trung gian truy ền khai.

Hợp với hai cái 16 năm đầu đã chết như thế nhiều người, rất khó không cho thôn dân tin tưởng đây là mạ trở về báo thù, chính là lúc ấy vừa lúc đuổi kịp phá bốn cũ, căn bản tìm không thấy một vị hiệu phong thủy, có thể xem sự cao nhân, mọi người lại không có năng lực cử gia dòi, li ền đầu nghĩ mau đến tiếp theo cái 16 thâm niên, toàn thôn người li ền đi ra ngoài trốn trốn.

Kết quả đến cái thứ ba 16 năm thời điểm, Ngụy gia trong thôn cơ hồ li ền không có cái gì thành niên nam nhân, mà lúc ấy mau 16 tuổi nữ oa lại đặc biệt nhiều, căn bản không biết cái nào mới là mạ chuyển thế đầu thai.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Cách Một Thế Hệ Kinh H ền (Năm)

Vì thế có chút người li ền đề nghị cùng nhau rời đi Ngụy gia thôn, tới trước huyện thành ở vài ngày trốn một trốn, nhưng cái này kiến nghị không phải mỗi người đầu đề nghị, cho nên sau tới cũng chỉ có một bộ phận người mang theo chính mình bọn nhỏ đi ra ngoài trốn trốn, nhưng ai cũng không nghĩ tới, không ra đi còn hảo!

Nguyên lai cùng ngày ra thôn nữ nhân cùng bọn nhỏ đầu là ng ồi một chiếc khác thôn nông dùng máy kéo, kết quả đi đến một nửa khi máy kéo thể nhưng từ Bàn Sơn trên đường phiến xuống dưới, trừ bỏ mấy cái tuổi đại điểm nữ nhân còn sống ở ngoài, còn lại đầu chết ở vách núi phía dưới.

Cứ như vậy, trong thôn mắt còn có nam đình cũng chỉ dư lại hơn mười gia, sau tới lại qua rất nhiều năm, một ngày trong thôn đột nhiên tới một vị cao nhân, nói hẳn ở rất xa địa phương liên nhìn đến thôn này âm khí rất nặng, vì thế liên vào thôn đến xem, không nghĩ tới vừa tiến đến liên phát hiện thôn này cơ hồ không có gì nam nhân.

Người trong thôn đem sự tình từ đầu đến cuối cùng cao nhân một giảng, hẳn như suy tư gì một hồi sau, ngay tại chỗ trong thôn người ta nói: "Muốn thoát khỏi ra mạ chú trớ, cũng chỉ có thể toàn thôn dọn đi, đương nhiên quang dọn đi vẫn là xa xa không đủ, trong nhà bây giờ còn có nam đình thôn dân nhất định phải ở nhà mình trong viện bày biện một ngục quan tài, đến lúc đó sau 16 năm vừa đến, mạ oan hồn sẽ tự cho rằng, bày biện quan tài trong nhà nam nhân đã chết, tất sẽ không lại đi báo thù."

Sau tới người trong thôn thật sự liên ấn vị kia thần bí cao nhân nói làm, quả nhiên sau tới dọn đi ra ngoài nhân gia liên không còn có ra quá sự tình, mà ta thật sự không nghĩ rời đi từ nhỏ lớn lên cái này cổ thôn, liên vẫn luôn lưu thủ ở chỗ này nhìn.

Nghe lão nhân nói tới đây, Hàn sơn bình trong lòng có một cái nghi vấn, hẳn cũng không tưởng quá nhiều, há mồm liên hỏi, "Kia ngài vì cái gì không có việc gì đâu?"

Lão nhân sừng sốt, tiếp theo cười cười nói: "Kỳ thật ta cũng không phải chân chính họ Ngụy, mà là thôn thượng thu dưỡng cô nhi, ta tưởng có thể là bởi vì ta thân thế cùng mạ giống nhau, nàng mới không có đem ta trở thành Ngụy gia thôn người đi!"

Nghe xong lão nhân nói xong Ngụy gia thôn năm đó chuyện cũ sau, mấy cái người trẻ tuổi đầu là vẻ mặt kinh ngạc, bọn họ trong lòng đầu có một vấn đề sinh ra, đó chính là trên đời này thật sự có quỷ sao? Vẫn là mỗi 16 năm phát sinh một lần tai nạn chỉ là trùng hợp đâu?

Thời gian đảo mắt tới rồi giữa trưa, lão nhân nhiệt tình mời bọn họ bốn cái đi hẩn trong nhà ăn cơm trưa, bởi vì hẩn cũng là đã lâu chưa thấy được người ngoài tới trong thôn mặt, vài người vừa lúc cũng đói bụng, liền vui vẻ đi trước.

Lão nhân lấy ra thật nhiều tự chế mỹ thực chiêu đãi bọn họ, ở giữa dương liễu còn hỏi lão nhân, "Ngụy gia gia, ta lớn lên thật như thế giống cái kia mà sao?"

Lão nhân gật gật đầu nói, "Giống, cơ hồ chính là giống nhau như đúc, cho nên vừa thấy người mới có thể nhận sai."

Hàn sơn bình cẩn thận quan sát đến lão nhân phòng, thực sạch sẽ..... Đột nhiên một cái đồ vật hấp dẫn hẩn chú ý, chỉ thấy hẩn mày nhăn lại liền đối lão nhân nói: "Mấy năm nay ngài vẫn luôn ở trên núi, không hạ quá sơn sao?"

Lão nhân lắc đầu nói: "Không có, ta chính mình một người trụ quán, phòng ở mặt sau ta còn loại chút đồ ăn, ăn cơm thượng khảng định không thành vấn đề, nếu là cảm giác nơi nào không thoải mái, liền đi hậu sơn hái một ít thảo dược tới ăn."

"Kia ngài không tịch tịch sao? Mấy năm nay có hay không giống chúng ta giống nhau, bên ngoài thám hiểm người tới nơi này chơi?" Hàn sơn bình hỏi tiếp.

Không nghĩ tới lão nhân trả lời thực dứt khoát, "Không có, ta chính mình cũng không biết một người ở chỗ này đãi đã bao nhiêu năm! Không nghĩ tới còn có thể gặp được các người những người trẻ tuổi này, tới! Đừng chỉ lo nói, đầu tới thường thường tay nghề của ta như thế nào?"

Vài người liền không khách khí ăn lên, trừ bỏ Hàn sơn bình, hẩn một ngum cũng chưa ăn, chỉ là ở lão nhân xem hẩn thời điểm làm bộ ăn thượng hai khẩu, rồi mới liền tất cả đều phun ở trên mặt đất.

Dương liễu dương mai cùng tôn một thuyền ăn ăn liền cảm giác đầu đặc biệt trần, không một hồi liền hôn mê bất tỉnh, mà Hàn sơn bình còn lại

là làm bộ té xỉu.....

Lão nhân xem bọn họ bốn cái đầu hôn mê, mặt làm thế nhưng lộ ra tà ác mỉm cười, chỉ nghe hần lạnh lùng nói: "Lông còn chưa mọc toàn đầu! Liền dám ra đây chơi, lão tử cho các người có đến mà không có về." Nói xong hần liền từ trên người lấy ra một phen tranh lượng đao nhọn, chậm rãi đi mấy bốn người.

Vẫn luôn ẩn nhẫn không phát Hàn sơn bình đột nhiên bạo khởi, hần trong tay cầm lên núi hạo liền hướng lão nhân trên người luân đi, nhưng không nghĩ tới lão nhân thân thể phi thường nhanh nhẹn, thế nhưng một cái lắt mình né tránh!

"Người quả nhiên không ăn ta đồ vật, xem ra người còn không tính bốn!" Lão nhân hừ lạnh một tiếng nói.

Hàn sơn bình nhìn nhìn trên mặt đất ba người, xem ra một chốc một lát là vẫn chưa tỉnh lại, chính mình trước hết cầm đem lão nhân chế phục mới được, lão nhân này khẳng định không phải người lương thiện! Hần lạnh lùng nói: "Người rốt cuộc là ai?"

Lão nhân cười lạnh nói: "Ta chính là thôn này người a! Ta phía trước giảng cho các người nghe chuyện xưa cũng đều là chân thật, chỉ là mấy năm nay ta quá nhàm chán, nhìn đến giống các người như vậy một đợt lại một đợt ba lô khách xuất hiện sau, ta mới cảm giác có ý tứ lên, đúng rồi, ta nơi nào lộ ra sơ hở, làm người không dám ăn ta đồ vật?"

Hàn sơn bình chỉ chỉ lão nhân đầu giường một khối biểu nói, "Này khối biểu là năm trước mới ra, người một cái nhiều năm không xuống núi lại nhiều năm chưa thấy qua người ngoài lão nhân, đâu ra như thế công nghệ cao đồ vật? Đây liền chứng minh người đang nói dối, vậy người vì cái gì muốn nói dối đâu, hiển nhiên cái này biểu cũng thuyết minh hết thảy, người ở đánh cướp đi ngang qua trong thôn du khách, nhưng vì cái gì lại không có người báo nguy bắt người đâu? Kia chỉ có thể thuyết minh người đem những người đó đều giết! Ta nhiều năm bên ngoài mang đội, này một mảnh khu vực, mấy năm nay trung tổng cộng ném vài người lòng ta hiểu rõ, nhìn dáng vẻ đều là người làm đi?"

"Không nghĩ tới, người bực tử còn khá tốt sử, bất quá lại dùng tốt đầu óc sau này cũng không dùng được, ta hôm nay khiến cho các người vĩnh viễn lưu tại này trong thôn, các người không phải đầu nói nơi này thực mỹ sao? Có thể chết ở chỗ này các người cũng nên cảm thấy vinh hạnh a!" Lão nhân vừa nói vừa hướng Hàn sơn bình tới gần.

Tiếp theo hai người liền đánh lên, Hàn sơn bình dùng lên núi hạo gõ rớt hẳn trong tay đao nhọn, chính là lão nhân sức lực lại cực đại, hẳn trong lúc nhất thời căn bản vô pháp chế phục trụ lão nhân.....

Liền ở hai người giằng co không dưới là lúc, một trận âm phong thổi khai cửa phòng, trên mặt đất dương liễu thế nhưng chậm rãi ngẩng dậy, rồi mới một đôi không có đờng tử mắt âm ngoan nhìn cùng Hàn sơn bình tu đánh vào cùng nhau lão nhân.

"Ngụy lão lục, người còn chưa có chết đâu?" Dương liễu một mở miệng liền chấn trụ bọn họ hai người.

Đặc biệt là đầu bạc lão nhân, hẳn đầu rất nhiều năm không nghe được có người kêu hẳn "Ngụy lão lục"! Liền ở hẳn sững sờ thời điểm, Hàn sơn yên ổn hạ dùng sức bóp lấy cổ hẳn, đem hẳn đè ở dưới thân, rồi mới lấy ra trên người một cái dự phòng thừng đem hẳn trói lại cái rắn chắc.

Lúc này mới phản ứng lại đây Ngụy lão lục, thanh âm phát run hỏi: "Người, người là ai?"

"Ngụy lão lục, nhiều năm không thấy, biệt lai vô dạng a! Ta có thể là ai, còn không phải là cái kia làm người thân thủ chìm vào hồ nước mạ sao!" Dương liễu ngữ khí âm ngoan nói.

"Không, không có khả năng! Người đã sớm đã chết!" Ngụy lão lục hoảng sợ nói.

"Ha hả..... Ha hả....." Dương liễu cười thực bi thương, "Ta là đã chết, chính là ta không nghĩ tới người còn sống....."

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Cách Một Thế Hệ Kinh Hồn (Sáu)

Hàn sơn bình kinh sợ nhìn dương liễu, "Người là ai?"

Dương liễu chậm rãi quay đầu nhìn về phía Hàn sơn bình, réo rất thảm thiết nói: "Liền người cũng không biết ta là ai sao? Cũng đúng, người đã quên kiếp trước hết thấy..... Tự nhiên cũng liền đã quên ta."

Hàn sơn bình đột nhiên cảm giác trước mắt tối sầm, đầu đau muốn nứt ra, hấn ôm đầu chậm rãi quỳ gối trên mặt đất, trong đầu một thanh âm nói: "Đừng sợ, ta chết cũng sẽ không nói, người chính là ta mệnh, ta không thể làm người xảy ra chuyện....."

"Mạ!" Hàn sơn bình phát ra một tiếng đến từ nội tâm rít gào sau, thế nhưng hôn mê bất tỉnh.

"Trường dung..... Ta tưởng cưới mạ." Ngụy bảo sơn mặt hồ then sắc đối thê tử nói.

Thẩm trường dung nghe sau, trong lòng cả kinh, nàng như thế nào cũng không nghĩ tới chính mình nam nhân thế nhưng đối dưỡng nữ tồn cái này tâm tư, "Người điên rồi! Đó là người nghĩa nữ, là người sau này con dâu, đó là chấn đình thích người, hấn vừa mới mới đi, người liền phải cưới hấn tức phụ sao?"

Ngụy bảo sơn không lời gì để nói, chính là nhi tử đã chết, hấn thật sự không đành lòng làm mạ cứ như vậy thủ cả đời quả.

Ở Thẩm trường dung kiên trì hạ, mạ vẫn là thành Ngụy bảo sơn con dâu, nàng cho rằng chỉ cần thân phận nhất định, Ngụy bảo sơn liền sẽ không lại có cái gì ý tưởng không an phận, chính là nàng vạn không nghĩ tới, mạ thế nhưng cũng thích Ngụy bảo sơn, căn bản là không thích con trai của nàng Ngụy chấn đình.

Bởi vì trường kỳ đối nhi tử tưởng niệm, Thẩm trường dung không lâu liền ngã bệnh, thỉnh vô số đại phu tới xem, đầu nói đây là tâm bệnh, đến chậm rãi dưỡng, không có gì cách hay nhưng y.

Vì thế trong nhà sự vật, vô luận lớn nhỏ đều từ mả một tay lo liệu, nhưng nàng rốt cuộc còn quá tuổi trẻ, bà bà lại bệnh, nàng cũng không hảo quấy rầy, nghĩ tới nghĩ lui liền đành phải đi hỏi cha chồng.

Ngụy bảo sơn cùng Thẩm trường dung đã sớm phân phòng ngủ, hắn mỗi đêm đều ngủ ở thư phòng xem sổ sách, hôm nay buổi tối cũng không ngoại lệ.

Đã có thể ở hắn chính hết sức chuyên chú mà xem xét sổ sách khi, liền nghe được một trận nhẹ nhàng tiếng đập cửa, hắn trong lòng một phiến, bởi vì thời gian này hắn nhất không thích có người tới quấy rầy, cũng không biết là cái nào không có mắt hạ nhân tới gõ cửa, "Tiến vào! Không biết thời gian này không thể đánh....."

Ngụy bảo sơn nói nói một nửa liền ngừng, bởi vì hắn phát hiện tiến vào không phải người khác, lại là chính mình mỗi ngày đều nghĩ mả, có lẽ là bởi vì vừa rồi chính mình ngữ khí không tốt, nàng vành mắt có chút đỏ lên, trong tay không ngừng nắm khăn tay, như là không biết như thế nào mở miệng giống nhau.

"Mả? Có cái gì sự sao?" Ngụy bảo sơn ngữ khí rõ ràng phóng bằng phẳng rất nhiều.

Mả có chút sợ hãi trước mắt người nam nhân này, nàng trạm rất xa, nhút nhát sợ sệt nói: "Cha chồng, ta muốn hỏi một chút trong nhà chi tiêu trông như thế nào tính, ta..... Ta không quá sẽ."

Ngụy bảo sơn thẩn nghĩ, nguyên lai như vậy, nhìn dáng vẻ vừa rồi chính mình ngữ khí dọa đến nàng, vì thế liền đối mả vẫy vẫy tay nói. "Tới, đến trước bàn ta dạy cho người tính."

Mả gật gật đầu, nhưng thân thể lại là chậm rãi cọ lại đây.

Ngụy bảo sơn mặt một hù nói: "Lại đây a, ta có như vậy đáng sợ sao?"

Mả khuôn mặt nhỏ đỏ lên, đầu tiên là gật gật đầu, rồi mới lại liên tiếp lắc đầu.....

Ngụy bảo sơn tức khắc bị nàng đáng yêu bộ dáng chọc cười, thế nhưng c`ân lòng không đậu duỗi tay đem nàng kéo đến chính mình trong lòng ngực nói: "Người có từng hối hận gả cho chấn đình?"

Mạ sừng sốt, xem ra nàng không nghĩ tới Ngụy bảo sơn sẽ hỏi cái này vấn đề, nàng do dự một lát mới chậm rãi nói: "Ta không hối hận, bởi vì ta biết chỉ có như vậy, ta mới có thể danh chính ngôn thuận lưu tại trong nhà này, ta mới có thể vẫn luôn đều nhìn thấy ta muốn gặp người....." Nói xong câu đó sau, nàng nâng lên ửng đỏ khuôn mặt nhỏ, xinh xắn nhìn Ngụy bảo sơn.

Này liếc mắt một cái xem Ngụy bảo sơn trong lòng căng thẳng, nguyên lai nha đầu này đối chính mình cũng..... Hấn trong lòng cái này hận nào, vì cái gì li`ền sẽ thành hấn con dâu đâu? Nhưng dù vậy, nàng vẫn là lưu tại chính mình bên người không phải sao? Đây mới là quan trọng nhất, tựa như chính nàng nói, nếu không gả cho chấn đình, tin tưởng Thẩm trường dung cũng nhất định sẽ đem nàng đương nữ nhi giống nhau gả đi ra ngoài, không có khả năng làm nàng vĩnh viễn lưu tại Ngụy gia, cho nên như vậy cũng hảo.....

Hai người mọi người ở đây dưới mí mắt ở bên nhau, ban ngày, bên ngoài Ngụy bảo sơn là ít khi nói cười nhất tộc chi trường, ở bên trong hấn là trong nhà đương gia, nói một không hai.

Buổi tối đêm khuya tĩnh lặng thời điểm, hấn lại biến thành mạ trong lòng tình lang, hai người có nói không xong nói, đúng là tình đến nùng khi thiển cũng thâm, một động tác một cái biểu tình li`ền biết đối phương suy nghĩ cái gì.

Chính là ngày vui ngắn chẳng t`ây gang, thiên hạ không có không ra phong trường, Thẩm trường dung tuy rằng vẫn luôn nằm trên giường không dậy nổi, chính là nàng nhân tuyển vẫn là đem hai người yêu đương vụng trộm chuyện này nói cho nàng.

Quá khứ nữ nhân, đương biết được trượng phu có dị tâm sau, cái thứ nhất phản ứng đại đa số đều là trước lựa chọn ẩn nhẫn, thậm chí trang làm

cái gì cũng không biết đến từ khinh khinh người, chính mình lừa chính mình.

Thẩm trường dung cũng không ngoại lệ, nàng thậm chí làm chính mình tâm phúc xem trọng trong phủ hạ nhân, đừng cho lời đồn đãi truyền tới phủ ngoại đi.

Thẳng đến có một ngày nàng biết được một khác chuyện lúc sau, nàng minh bạch chính mình nhịn không nổi, đó chính là mạ mang thai!

Nếu nàng sinh hạ đứa nhỏ này, mặc kệ nam hài nữ hài, hẳn đều là trong nhà duy nhất hậu đại, mà chính mình duy nhất nhi tử cũng đã chết, nàng tuổi này cũng không thể tái sinh, một cái không có hài tử chính thất ở cái kia niên đại ngày gặp qua thực thảm.....

Vì thế nàng liền cường chống thân thể đi tới trong tộc trưởng bối trong nhà, khóc lóc kể lể chính mình con dâu cùng người ngoài có gian tình, còn hoài hài tử, nàng đáng thương chấn đình liền chết sau đều phải mang lên nón xanh!

Thẩm trường dung đã sớm kế hoạch chu đáo, ngày đó Ngụy bảo sơn cùng mấy cái công nhân cùng đi tỉnh thành thu địa tô, nàng liền sẵn cái này không đương đem mạ quan vào phòng chất củi.

Mạ cũng không ngốc, nàng một chút liền đoán được phát sinh cái gì sự tình, đặc biệt là đương Thẩm trường dung xuất hiện ở nàng trước mặt khi.

"Nương, thực xin lỗi, ta yêu người khác."

"Nam nhân có như vậy quan trọng sao? Người nghe nương nói, chỉ cần nói ra hẳn là ai, ta liền cầu cha người cùng trong tộc các trưởng bối tha cho người một mạng, tuy rằng người là của ta con dâu, chính là ta đã sớm đem người trở thành nữ nhi, ta không nghĩ người tuổi còn trẻ liền như thế đã chết! Tựa như chấn đình, ta đã mất đi hẳn, ta không nghĩ lại mất đi người....." Thẩm trường dung dối trá nói.

Nhưng mạ cũng không biết Thâm trường dung ác độc dụng tâm, "Nương, nếu hấn là có gia thất người, trong tộc sẽ đem hấn như thế nào?"

"Như thế nào? Tộc quy quy định, như vậy nam nhân sẽ bị trục xuất Ngụy gia thôn, cho dù chết, cũng lại không cần tưởng tiến Ngụy gia từ đường! Mặc kệ hấn là ai, đều sẽ thân bại danh liệt!"

Mạ nghe xong Thâm trường dung này buổi nói chuyện sau, nàng trăn trăn, chính mình không thể hại hấn, hấn hiện tại trừ bỏ chính mình đã cái gì đều có được, không thể làm này hết thấy đều hủy ở chính mình trên tay.

Tam đường hội thẩm tới so nàng tưởng muốn mau, mà Ngụy bảo sơn về nhà tốc độ cũng so Thâm trường dung tưởng muốn mau.....

"Là người? Vì cái gì muốn như thế làm, nàng hoài ta hài tử!" Ngụy bảo sơn lạnh giọng chất vấn Thâm trường dung.

Nàng biểu tình cứng đờ, nội tâm vô cùng chua xót, trước mắt rõ ràng là chính mình nam nhân, lại vì một cái khác nữ nhân mà oán chính mình.

Thâm trường dung tâm chậm rãi biến ngạnh, nàng lạnh lùng nói: "Yên tâm, mạ là sẽ không nói ra hài tử là người loại nhi."

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Cách Một Thế Hệ Kinh Hồn (Bảy)

"Nói hay không! Nói hay là không! Dã loại là của ai! Nói!" Ngụy lão lục dùng roi ngựa một chút lại một chút quất đánh mạ, đối với nữ nhân này thân thể hấn đã mơ ước thật lâu, chính là hấn một cái hạ nhân, đừng nói chạm vào, tưởng cũng chưa tư cách tưởng.

Nhưng hôm nay không giống nhau, hấn nhìn khối này chính mình không chiếm được thân thể, thế nhưng có thể bị chính mình thân thủ hủy diệt, hấn mỗi một chút quất đánh đều dùng mười thành mười lực đạo, nhìn mạ tuyết trắng làn da từng khối bị cắt qua, nháy mắt nở rộ ra từng đóa chói mắt hoa hồng tới.

"A..... Không cần đánh..... A..... Cần người..... Buông tha ta..... A.....
Hài tử..... A....." Mạ đau khổ cầu xin, chính là chung quanh nam nhân lại
đều thờ ơ.

"Đình!" Tam thúc công kêu ngừng Ngụy lão lục quất đánh, rồi mới lạnh
lùng hỏi mạ, "Như thế nào, roi ngựa tư vị không dễ chịu đi? Nói, đã loại tốt
cuộc là của ai? Chỉ cần người nói ra, ta tạm tha người bất tử!"

Mạ hài tử lúc này đã lưu rớt, nàng nhìn chính mình giữa hai chân nhiệt
lưu, trong mắt đối sinh khát vọng chính một chút biến mất..... Cùng lúc đó
nàng lại nghĩ tới Ngụy bảo sơn, hẳn hiện tại đang làm gì? Có phải hay
không còn ở huyện thành tửu lâu đang ăn cơm đâu?

"Bảo sơn..... Thực xin lỗi, ta không có thể giữ được chúng ta hài tử.....,
ta hiện tại chỉ có thể giữ được người."

"Mạ..... Thực xin lỗi....., mạ!" Hàn sơn bình cọ một chút liền từ trên
giường ng ã dậy, hẳn khắp nơi nhìn thoáng qua, không biết chính mình
thân ở nơi nào, đột nhiên, trên mặt truy ền đến một cỗ ướt át cảm giác, hẳn
đuổi một sờ thế nhưng tràn đ ãy nước mắt.

Lúc này một nữ nhân từ ngoài cửa đi đến, "Người tỉnh....."

Hàn sơn bình giương mắt nhìn lại, dương liễu? Không, ánh mắt không
đúng, "Người là mạ?"

Nữ nhân réo rất thảm thiết cười nói: "Người tốt cuộc nhớ lại ta! Cũng
không uổng công ta kiếp trước như vậy đối với người."

"Ta....." Hàn sơn bình thế nhưng không biết nên nói chút cái gì, thực
xin lỗi? Những lời này là trên đời này nhất vô dụng một câu, năm đó hẳn
không có nhìn thấy mạ cuối cùng một mặt, cái loại này đau, cho dù tái thế
làm người cũng vẫn như cũ vô pháp quên.

Nữ nhân nhìn Hàn sơn yên ổn mặt đã thống khổ lại áy náy biểu tình, thế
nhưng đau lòng muốn khóc, vốn tưởng rằng đối hẳn đã sớm hận thấu
xương, không nghĩ tới lại lần nữa gặp mặt vẫn như cũ là ái so hận nhiều.

Lúc này Hàn sơn bình đột nhiên nghĩ tới Ngụy lão lục, liền hỏi nữ nhân, "Cái kia Ngụy lão lục là ai? Hắn hiện tại ở đâu?"

Nữ nhân nghe được Hàn sơn bình nhắc tới Ngụy lão lục khi, trong mắt thế nhưng dần hiện ra một tia âm ngoan, "Hắn? Cái kia cầu nô tài, thật là muôn lần chết cũng khó hiểu ta trong lòng chi hận, năm đó nếu không phải hắn, người ta cũng không đến mức rơi vào như thế cái kết cục, có lẽ con của chúng ta hiện tại còn sống trên đời....."

Nguyên lai Ngụy lão lục ngay tại chỗ Thẩm trường dung tâm phúc, hắn vẫn luôn giám thị Ngụy bảo sơn cùng mẹ nhất cử nhất động, cũng là hắn đem mẹ mang thai sự tình nói cho cho Thẩm trường dung, mới đưa tới nàng ghen ghét.

"Vậy người vì cái gì sẽ làm hắn vẫn luôn sống đến hiện tại?" Hàn sơn bình khó hiểu hỏi nữ nhân.

Nữ nhân lạnh lùng cười nói: "Đôi khi, t ần tại thường thường so đã chết làm người càng thêm chịu tội, ta sẽ không làm hắn như thế dễ dàng chết đi, ta còn muốn làm hắn tiếp tục thống khổ t ần tại....."

Hàn sơn bình nghĩ nghĩ nói: "Cái này Ngụy lão lục giết rất nhiều người, hắn hẳn là đã chịu hiện tại pháp luật chế tài."

"Ta không sao cả, ta đối hắn trừng phạt là vĩnh vô chừng mực." Nữ nhân âm ngoan nói.

Hàn sơn bình lại nghĩ tới dương mai cùng tôn một thuy ền, "Cùng ta cùng nhau tới kia hai người đâu?"

Nữ nhân chỉ chỉ bên cạnh phòng nói: "Bọn họ ở cách vách, hắn là còn sẽ ngủ thượng mấy cái giờ, Ngụy lão lục hạ dược là năm đó mê gia súc dưng, đối người nhiều ít có chút dược lực quá mãnh."

Hàn sơn bình nghĩ tới chính mình đối dương liễu cảm tình, lại hỏi: "Dương liễu thật là người chuyển thế?"

Nữ nhân gật gật đầu nói: "Là."

"Vậy người hiện tại lại là cái gì?" Hàn sơn bình khó hiểu hỏi.

Nữ nhân cười khở nói: "Ta hiện tại chỉ là nàng kiếp trước một đoạn ký ức, nếu không phải các người đi tới cái này Ngụy gia thôn, tin tưởng nàng vĩnh viễn không cũng sẽ nhớ rõ mà người này là ai."

"Kia sau này dương liễu còn sẽ nhớ rõ kiếp trước sở hữu sự tình sao?"

Nữ nhân lắc đầu nói: "Cái này ta thật không biết, có lẽ người không quên, nàng liền sẽ không quên đi! Người đâu? Người đối Ngụy bảo sơn lại nhớ rõ nhiều ít?"

Hàn sơn bình thở dài nói, "Ở không có đi vào Ngụy gia thôn phía trước, ta chỉ nhớ rõ cái loại này khắc cốt minh tâm cảm giác, chính là đi vào nơi này sau, ta liền bắt đầu chậm rãi nhớ lại hẳn toàn bộ sự tình, bao gồm mà chết sau một ít việc nhi."

"Nga, là sao....." Nữ nhân hỏi nhẹ nhàng băng quơ, chính là nàng trong mắt nổi lên gợn sóng lại ra mua nàng, nàng muốn biết Ngụy bảo sơn ở nàng chết sau là như thế nào quá.

Hàn sơn bình thật dài thư khẩu khí, đem hẳn ký ức chỗ sâu nhất những cái đó đoạn ngắn làm lại liên tiếp lên, giảng cho nữ nhân nghe.....

Năm đó đầu truyền mà thi thể trẫm đường sau vẫn luôn không tìm được, kỳ thật sở dĩ không tìm được, là bởi vì Ngụy bảo sơn suốt đêm một người ở hồ nước tìm kiếm, rốt cuộc tìm được rồi mà thi thể.

Hắn đem mà ôm tới rồi trên núi một khối thuộc về Ngụy gia vườn trái cây, rồi mới thân thủ đào một cái hố đất, mai táng mà.

Hắn nhìn trong hòm mà, kia trương mỹ lệ trên mặt không còn có huyết sắc, cặp kia đã từng khác hẳn vô cùng hướng về mắt cũng mất đi ngày xưa thần thái, mà đã chết, đây là không tranh sự thật, mặc cho ai cũng vô lực thay đổi.

Nguyên tưởng hứa nàng một đời vinh hoa, lại không nghĩ làm hại nàng đến chết sau đầu vô quan vô quách, liền một khối chiếu đầu không có, nghĩ đến đây, Ngụy bảo sơn bỏ đi chính mình trường bào, nhỏ nhỏ cẩn thận cấp mạ cái ở trên người, nhẹ nhàng phất đi trên mặt nàng nước bùn.

Rồi mới một phủng thổ một phủng thổ thân thủ mai táng mạ..... Cũng ở nơi đó cấp mạ lập một khối vô tự bia.....

Sau tới Ngụy bảo sơn liền đem Thảm trường dung đưa vào chùa miếu, mãi cho đến nàng chết đầu không có tái kiến nàng một mặt, mà Ngụy bảo sơn tắc không còn có cưới vợ, vẫn luôn làm mạ dùng mệnh đổi lấy Ngụy thị tộc trưởng vị trí, thẳng đến chết già.

Lâm chung trước hẩn yêu cầu tộc nhân đem chính mình táng ở vườn trái cây vô tự bia bên cạnh, nhưng ai cũng không biết bia hạ táng chính là cái gì người.

Cảnh sát là ở ngày hôm sau mới đuổi tới Ngụy gia thôn, bọn họ tiến thôn cũng cảm thán thế nhưng còn có như vậy một chỗ thế ngoại đào nguyên, chính là như thế mỹ lệ địa phương, bên trong ở lại không phải Đào Uyên Minh, mà là một cái giết người ác ma.

Ở Ngụy lão lục chỉ ra và xác nhận hạ, cảnh sát ở một ngục trăm năm giếng cạn trung tìm được rồi bắt đờng trình độ bảy cổ thi thể, có một ít đã sớm hóa thành bạch cốt.

Tuy rằng Ngụy lão lục hành vi phạm tội làm hẩn chết trước vài lần đầu sai sai có thừa, chính là sau tới lại phát hiện hẩn kỳ thật vẫn luôn đầu có một loại quái bệnh, chính là toàn thân mạc danh thối rữa, loại này bệnh không chết người, khá vậy sẽ không hảo, sẽ chỉ làm hẩn vẫn luôn như thế thống khổ tồn tại.....

Hai tháng sau, Hàn sơn bình ng ở một nhà quán cà phê chờ dương mai, từ lần trước bên ngoài thám hiểm kết thúc sau, hẩn liền cùng dương mai càng ngày càng xa cách, đương nhiên trong lúc này hẩn cũng không có gặp qua dương liễu.

Mấy ngày hôm trước hắn nhìn thấy tôn một thuyề khi, từ hắn trong miệng biết được có một cái kim cương vương lão vương đang ở theo đuôi dương mai, hắn còn nói dương liễu cũng cùng hắn chia tay, còn oán giận nói, vì cái gì nữ nhân đều như thế dễ dàng thay lòng đổi dạ đâu!

Liền ở Hàn sơn bình suy xét một hồi nhìn thấy dương mai nên nói chút cái gì thời điểm, liền thấy dương mai kéo một vị cao lớn soái ca đi đến, trên mặt tràn đầy khoe ra, Hàn sơn bình mỉm cười hướng bọn họ vẫy tay.

"Sơn bình, đây là ta bạn trai lương văn đạt." Dương mai chủ động đem soái ca giới thiệu cho Hàn sơn bình.

"Người hảo." Hàn sơn bình mỉm cười nói.

Đối phương cũng mặt mang hơi chủ động cùng Hàn sơn bình bắt tay. "Người hảo, cứu người đại danh!"

Kế tiếp ba người liêu thực vui sướng, cuối cùng vẫn là Hàn sơn bình đưa ra có việc phải đi trước, cũng chúc bọn họ có thể hạnh phúc.

Nhìn Hàn sơn bình rời đi bóng dáng, dương mai trong mắt nước mắt ngăn không được chảy xuống dưới, "Lúc này là thật sự lưu không được....."

Lương văn đạt từ mặt sau nhẹ nhàng ôm lấy nàng bả vai nói: "Người yêu thương người, người tưởng đuổi đầu đuổi không đi, không yêu người, người cưỡng cầu cũng cầu không được, buông tay đi!"

Ra quán cà phê, Hàn sơn bình tâm tình phi thường hảo, hắn lấy ra điện thoại chủ động bắt đánh dương liễu di động.

"Người ở đâu đâu?" Hàn sơn bình trong giọng nói ức chế không được chính mình hưng phấn.

Đối phương trầm mặc vài giây sau, nhàn nhạt nói: "Ta vẫn luôn đều đang đợi người....."

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đề Cái Chuyện Xưa Khảo Thầ n (Một)

Tống bình minh năm nay thượng cao tam, còn có 152 thiên li ền phải thi đại học, trường học là cả ngày cả ngày đại khảo tiêu khảo mở hạp, hấn cảm giác lại như thế khảo đi xuống, không đợi đến thật thi đại học chính mình li ền quải cơ.

Hấn thượng chính là một khu nhà cả nước công nhận thi đại học nhà xưởng, mỗi năm thi đại học đạt tuyển suất đ ầu cao tới 90% trở lên, vì có thể làm hấn tới nơi này đi học, mục mục từ đi chính mình công tác, toàn tâm toàn ý tới chiếu cố hấn cuộc sống hàng ngày.

Chính là nhân sinh cũng không phải mọi chuyện như ý, không phải người trả giá nhiều ít là có thể được đến tương ứng h ồi báo, không phải có một câu ca từ là như thế nói sao! "Đ ồng thoại đ ầu là gạt người!"

Li ền tính Tống bình minh mỗi ngày đ ầu là khởi canh năm bò nửa đêm, hấn học tập thành tích vẫn là không lý tưởng, mỗi li ền mô khảo xong r ồi, lão sư li ền một li ền lại một li ền tìm Tống mục mục nói chuyện, mỗi một li ền mục mục trở về sắc mặt đ ầu thật không đẹp.

"Chính mình vì cái gì như thế bốn!" Đây là Tống bình minh thường thường ở trong lòng hỏi chính mình một câu, hấn nhớ rõ Liêu Trai bên trong có cái ngu ngốc bị người thay đổi viên thất khiêu linh lung tâm lúc sau li ền biến thông minh vô cùng, hấn thường thường tự giễu chính mình nếu có thể đổi một cái viên như vậy tâm thì tốt r ồi.

Trong ban luôn có như vậy mấy cái thành tích không được đ ồng học, mỗi li ền mô khảo sau lão sư đ ầu sẽ điểm danh nói một chút, tuy rằng năng ngữ khí không phải thực trọng, chính là tại đây sở học giáo lại làm người li ền cảm nan kham.

Trước học kỳ li ền có cái nam sinh li ền bởi vì học tập áp lực quá lớn, từ li ền hai sân phơi thượng nhảy xuống, tuy rằng chỉ là quãng ngã gãy xương,

cuối cùng trường học vẫn là đem sở hữu của sở đầu phong thượng hàng rào sắt để ngừa vạ nhất.

Tống bình minh mỗi ngày đối mặt như vậy lão sư, đối mặt như vậy đồng học, thậm chí là đối mặt như vậy mù mù, hẳn cảm thấy nếu có một ngày chính mình thi đại học thất bại, kia chờ hẳn cũng chỉ có đi tìm chết!

Trường học cũng không như thế nào quan tâm học sinh tâm lý vấn đề, cho dù có chút tâm lý khai thông chương trình học cũng là đi một chút đi ngang qua sân khấu thôi.

Đương nhiên liền toán học tập áp lực lại đại, cũng ngăn không được các thiếu niên một viên tò mò tâm.....

Mấy ngày nay Tống bình minh liền vẫn luôn nghe có đồng học nói, "Thỉnh khảo thần, thỉnh khảo thần."

Cái này làm cho hẳn rất tò mò, liền cùng mặt sau đồng học hỏi thăm một chút, nguyên lai đây là các bạn học lén ở trong ký túc xá chơi một cái tiểu trò chơi, liền cùng thỉnh bút tiên không sai biệt lắm, dùng một trương a4 giấy, viết thượng thỉnh khảo thần ba chữ, rồi mới tích thượng chính mình một giọt huyết, lại niệm thượng vài câu, "Khảo thần khảo thần, phùng khảo tất quá." Chú ngữ sau, liền đem giấy xếp thành một cái ngàn hạc giấy, rồi mới khảo thí thời điểm mang ở trên người, đến lúc đó trường thi phát huy tuyệt đối như có thần trợ!

Mới đầu Tống bình minh nghe xong còn cảm thấy thực buồn cười, nhưng sau tới hẳn lại phát hiện cùng chính mình một cái ký túc xá Triệu nổi bật thế nhưng một lần so một lần khảo hảo, phía trước hẳn thành tích còn không bằng chính mình đâu, không nghĩ tới hiện tại đầu đã vọt vào trước 20 danh!

Sau tới ở Tống bình minh tinh tế quan sát hạ mới phát hiện, hẳn mỗi lần thi cử trước đầu sẽ ở đặt ở trên người một cái giấy trắng xếp thành ngàn hạc giấy, chẳng lẽ đây là khảo thần? Vì tìm tòi đến tột cùng, ngày đó buổi tối hẳn sẵn Triệu nổi bật đi tắm rửa thời điểm, trộm cầ hẳn cái kia ngàn hạc giấy.

Mở ra vừa thấy quả nhiên là một trương a4 giấy, mặt trên đoan đoan chính chính viết ba cái chữ to, thỉnh khảo thần, hơn nữa là dùng huyết viết đi lên.

Xem Tống bình minh một trận ghê tởm, liễn tùy tay từ cửa sổ ném đi ra ngoài, ai ngờ ngày hôm sau Triệu nổi bật đã phát rất lớn tính tình, nói thẳng trong ký túc xá có người trộm hấn đồ vật, xá trưởng hỏi hấn ném cái gì, hấn lại ấp úng nói không rõ.

Kết quả ngày đó buổi sáng mô khảo Triệu nổi bật khảo rất kém cỏi, lão sư còn điểm danh nói hấn thành tích quá không ổn định, như vậy như thế nào có thể ở thi đại học thượng khảo ra tốt thành tích đâu!

Tống bình minh xuất phát từ tò mò liễn cũng tưởng thử một lần, ngày đó hấn sẵn chính mình làm trực nhật sinh cơ hội, một mình một người đi tới phòng học, lấy ra phía trước chuẩn bị tốt a4 giấy, rồi mới dùng bút chì dao ở chính mình ngón trở thượng nhẹ nhàng một chút, liễn xuất hiện một viên đậu đại huyết châu.

Tiếp theo hấn liễn rất thành kính trên giấy viết ba cái chữ to, "Thỉnh khảo thần"!

Viết xong sau liễn bắt đầu niệm câu kia chú ngữ, hơn nữa niệm ba lần, bởi vì không phải nói chuyện quan trọng nói ba lần sao, rồi mới Tống bình minh liễn đem a4 giấy xếp thành một con ngàn hạc giấy.

Hết thấy ổn thoả sau, hấn liễn đem hạc giấy đặt ở trên người, bởi vì buổi chiều liễn có một lần tiểu khảo, hấn liễn muốn thử xem linh không linh.

Bởi vì là tiểu khảo, tất cả mọi người đều biểu hiện thực nhẹ nhàng, ngay từ đầu Tống bình minh trước đem chính mình có nắm chắc đề trước làm, rồi mới hấn liễn dùng tay sờ sờ trên người ngàn hạc giấy, không có cái gì phản ứng, hấn trong lòng một trận mất mát, xem ra cũng là gạt người xiếc.

Đột nhiên, Tống bình minh thấy được cái học sinh đứng ở bọn họ ban học bá bên cạnh, chính nghiêng đầu nhìn hấn bài thi, cái này làm cho Tống bình minh có chút không thể tưởng tượng, lão sư chẳng lẽ mặc kệ hấn sao? Còn có khác đồng học như thế nào đầu cũng không thèm nhìn tới hấn đâu?

Liền ở hấn vẫn luôn nhìn chăm chăm cái kia nam sinh xem thời điểm, nam sinh đột nhiên quay đầu nhìn Tống bình minh liếc mắt một cái, liền này liếc mắt một cái, lại xem hấn toàn thân đều cảm thấy đến xương hàn ý, cái kia nam sinh có một trương vô cùng trắng bệch mặt, đáng sợ nhất còn hấn cặp kia không có tròng trắng mắt mắt, như là một đầm nước lạnh, gắt gao hút lấy Tống bình minh mắt.

"Linh....." Tan học tiếng chuông vang lên, Tống bình minh mới như ở trong mộng mới tỉnh, hấn kinh hoảng nhớ tới chính mình bài thi còn không có làm xong, chính là vừa thấy dưới liền mắt choáng váng, chỉ thấy hấn bài thi thượng đã sớm tràn ngập rậm rạp đáp án.

Chính mình cái gì thời điểm làm đề? Hấn như thế nào một chút ấn tượng đều không có đâu? Hấn lại ngẩng đầu nhìn về phía học bá bên người, nơi nào còn có cái gì cổ quái nam sinh a?

Ngày hôm sau tiêu khảo thành tích xuống dưới, Tống bình minh thế nhưng khảo toàn ban thứ năm, cái này làm cho toàn ban đồng học bao gồm lão sư đều kinh tới rồi, đại gia sôi nổi làm Tống bình minh nói nói chính mình là như thế nào ở trong khoảng thời gian ngắn nhanh chóng đề cao thành tích.

Tống bình minh tắc bị làm một cái đỏ thắm mặt, hấn cũng không biết như thế nào nói, tổng không thể nói chính mình là bởi vì thỉnh khảo thân mới khảo tốt đi, vì thế liền đành phải bịa chuyện nói: Chính mình phía trước đã làm một bộ đề hình cùng lần này khảo thí không sai biệt lắm luyện tập đề.

Hấn như thế vừa nói lão sư cũng không dám nói cái gì, bởi vì hấn biết chính mình ra đề đề là từ một ít luyện tập sách bài xuống dưới, hiện tại làm học sinh môn đúng rồi, hấn cũng không thể nói gì hơn.

Buổi tối trở lại trong ký túc xá, Tống bình minh như thế nào cũng tưởng không rõ chính mình là cái gì thời điểm làm những cái đó để, chẳng lẽ liề ở chính mình ngay người thời điểm sao? Vẫn là đây là khảo thần hỗ trợ?

Nghĩ vậy thì hắn ngẩng đầu nhìn thoáng qua Triệu nổi bật giường, phát hiện hắn còn không có trở về, vì thế liền hỏi xá trưởng, "Như thế chậm, Triệu nổi bật tiêu tử này đi nơi nào?"

Xá trưởng lắc đầu nói: "Ta cũng không biết, ai! Các người mấy ngày nay có hay không phát hiện tiêu tử này không đúng chỗ nào?"

"Không đúng chỗ nào?" Ngủ ở Tống bình minh thượng phò Lữ dật hiên hỏi.

Xá trưởng về mặt thần bí nói: "Các người có hay không phát hiện, mấy ngày nay Triệu nổi bật luôn là trở về đã khuya, hơn nữa mỗi lần trở về trên người đều tất cả đều là bùn, không biết còn tưởng rằng hắn đi trộm mộ đâu?"

Đại gia nghe xá trưởng nói xong đều cười ha ha lên, chính là mới vừa cười một nửa liền nghe được ký túc xá môn mở ra, Triệu nổi bật về mặt mỗi một đi đến, có lẽ là bởi vì quá mệt mỏi, hắn cũng không có chú ý tới trong phòng vài người biểu tình, chỉ là cần chậu rửa mặt vội vàng vàng đi buồng vệ sinh.

Chương 06 Cái Chuyện Xưa Khảo Thần (Nhị)

Triệu nổi bật đi ra ngoài sau xá trưởng liền nói: "Nhìn đến không, nhìn đến không! Chính là cái dạng này, có phải hay không có chút cổ quái?"

Lữ dật hiên đẩy đẩy mắt kính nói, "Thật là có điểm vấn đề, chúng ta muốn hay không hỏi một chút hắn, có phải hay không gặp được cái gì vấn đề nha?"

Tống bình minh mắt tròn trắng nói: "Người có bệnh a! Hỏi nhân gia là có thể nói cho người? Thiết....."

Ngẫm lại cũng là, bọn họ cái này trong ký túc xá bốn người kỳ thật lẫn nhau cũng không quá quen thuộc, xá trưởng là bản địa sinh, mà Tống bình minh cùng Lữ dật hiên đều là trước học kỳ chuyên giáo sinh, đến nỗi Triệu nổi bật còn lại là học lại sinh, tất cả mọi người đều là ở cái này học kỳ mới nhận thức, cho nên bọn họ đều cho rằng thật sự không cần phải quá nhiều quan tâm người khác sự tình, bởi vì thi đại học một quá lớn gia đều ai đi đường nấy, có lẽ mấy năm lúc sau, tất cả mọi người đều không nhớ rõ còn đã từng từng có như thế một đợt đồng học đâu.

Mấy ngày kế tiếp trung, nghênh đón Tống bình minh vẫn là lớn lớn bé bé các loại khảo thí, hơn nữa mỗi lần ở khảo thí trung hẳn đều có thể nhìn thấy cái kia nam sinh, chỉ cần hẳn vừa xuất hiện, chính mình bài thi thượng nan đề liền đều giải quyết dễ dàng, hễ hễ như thế!

Chính là thông qua mấy ngày quan sát, Tống bình minh phát hiện cái này nam sinh trừ bỏ chính mình ở ngoài, người khác là nhìn không thấy, chẳng lẽ hẳn là quỷ sao? Xem hẳn xuyên giáo phục cùng chính mình hiện tại này bộ hơi chút có chút bất đồng, nhưng phía sau ẩn vẫn là cái này trường học tên a, chẳng lẽ là trước kia kiều dáng.

Vì thế chiều hôm nay, Tống bình minh liền trộm đi tới trường học đại giảng đường vinh dự tường trước, nơi đó treo mỗi một lần học sinh chụp ảnh chung, từ làm giáo bắt đầu liền có.

Tống bình minh ở mặt trên tìm nửa ngày, rốt cuộc ở một trương 2002 năm tốt nghiệp chụp ảnh chung trung tìm được rồi kia khoản giáo phục, chỉ là năm đó tổng cộng 7 cái tốt nghiệp ban, lại không tìm được cái kia nam sinh bóng dáng.

Chẳng lẽ hẳn không có tốt nghiệp?

"Đồng học, người ở chỗ này làm gì đâu?" Một nữ nhân thanh âm từ Tống bình minh sau lưng truyền đến, hẳn quay đầu nhìn lại, nguyên lai là trường học bảo vệ sức khỏe y Lưu a di, nghe nói nàng năm nay chờ chúng ta này giới thí sinh tốt nghiệp sau liền phải về hưu.

"Lưu a di hảo, ta chính là đến xem phía trước tốt nghiệp chiếu, cấp chính mình một chút cô vũ." Tống bình minh lời nói đối há m ồm li ền tới.

Lưu a di cười cười, cũng đi đến vinh dự tường trạm kế tiếp ở, nàng đây cõi lòng cảm tình nhìn trên tường ảnh chụp, "Một năm một năm tiến đi giống người như vậy hài tử đi vào đại học, kỳ thật còn rất tự hào."

Tống bình minh nhìn thoáng qua Lưu a di, nghĩ đến nàng cũng ở chỗ này làm rất nhiều năm, không bằng chính mình cùng nàng hỏi thăm hỏi thăm, vì thế liền làm bộ lơ đãng hỏi, "Lưu a di, mỗi năm tốt nghiệp ban có hay không không có tốt nghiệp học sinh a?"

"Đương nhiên đã không có! Chúng ta trường học không phải thối, chỉ cần người thật sự tưởng vào đại học, nhị vốn dĩ thượng khẳng định không thành vấn đề, như thế nào khả năng tất không được nghiệp đâu! Trừ bỏ....." Lưu a di nói đến một nửa đột nhiên không nói.

"Trừ bỏ cái gì?" Tống bình minh vội truy vấn nói.

Lưu a di mắt nhìn chăm chăm vào trên tường ảnh chụp nói: "Trừ bỏ những cái đó không nghĩ vào đại học, không yêu quý chính mình sinh mệnh học sinh..... Là khẳng định tất không được nghiệp."

"Có sao? Còn có như vậy không tư tiến thủ học sinh?" Tống bình minh làm bộ ngoài ý muốn hỏi.

Lưu a di thật mạnh thở dài nói, "Đương nhiên là có, mỗi năm đều có như vậy học sinh, các người không biết là bởi vì trường học lãnh đạo sợ ảnh hưởng không tốt, không đối ngoại dứt lời! Trước học kỳ học sinh nhảy lầu sự tình các người không phải cũng biết sao?"

Tống bình minh lại tùy chỉ chỉ 2002 năm những cái đó ảnh chụp hỏi, "Năm ấy có phát sinh cái gì đặc biệt sự sao?"

Lưu a di nhìn hẩn chỉ niên đại, sắc mặt thế nhưng có chút khẽ biến, "Người đưa nhỏ này, như thế nào đối những việc này như thế cảm thấy hứng thú?"

Tống bình minh làm bộ vẻ mặt khổ bức giống nói: "Ta gần nhất cảm giác áp lực rất lớn, lại sợ chính mình đến bệnh trầm cảm, cho nên liền muốn nhìn một chút chính mình loại trạng thái này là mỗi người đều sẽ trải qua vẫn là chỉ có ta mới như vậy đâu?"

Lưu a di sắc mặt nghiêm nói: "Người loại cảm giác này có bao nhiêu lâu rồi?"

"Có hơn một tháng....."

"Tuy rằng ta không phải bác sĩ tâm lý, nhưng là người cũng có thể tới tìm ta nói chuyện tâm, có thật nhiều sự tình người cùng người khác nói một câu, liền sẽ phát hiện không có phía trước tưởng như vậy bi quan, nếu không vẫn luôn buồn ở trong lòng, sự tình liền sẽ càng ngày càng nghiêm trọng....." Lưu a di nói xong lại nhìn về phía 02 giới ảnh chụp nói, "02 năm đích xác phát sinh quá cùng nhau bị kịch, một cái cao tam nam hài ở trường học tầng cao nhất trên sân thượng tự sát, lúc ấy trường học lão sư phát hiện nam sinh thứ hai không có tới đi học, kết quả tìm được nhà hắn mới biết được nam sinh cuối tuần liền không có về nhà trụ, lúc ấy trong nhà còn tưởng rằng hắn là ở trường học học bù đâu! Cuối cùng người ở tầng cao nhất tìm được rồi, chỉ là đã sớm đã chết hai ngày. Trường học sợ chuyện này ảnh hưởng ngay lúc đó mặt khác thí sinh liền đem sự tình áp xuống đi, đối ngoại liền nói nam sinh chuyển đi rồi."

"Kia nam sinh cha mẹ cũng đồng ý trường học như thế nói sao?" Tống bình minh khó hiểu hỏi.

"Bọn họ chưa nói đồng ý cũng chưa nói không đồng ý, chỉ là ngầm đồng ý, có lẽ bọn họ cũng không nghĩ làm như tử trở thành người khác trong mắt chê cười đi, ta đến bây giờ còn nhớ rõ cái kia nam sinh tên, kêu đoạn siêu." Lưu a di có chút thương cảm nói.

Tống bình minh ra đại giảng đường sau, liền trực tiếp trở về ký túc xá, hắn vẫn luôn là tự hỏi Lưu a di nói, chẳng lẽ chính mình sở thỉnh khảo thảo chính là cái kia kêu đoạn siêu nam sinh sao?

Liền ở hẳn mới vừa đi đến ký túc xá cửa khi, thế nhưng nhìn thấy hai chiếc xe cảnh sát ngừng ở cửa, ký túc xá đại môn cũng bị lâm thời phong tỏa, sở hữu học sinh đều tụ tập ở dưới lầu không biết làm sao chờ đợi.

Không một hồi liền có hai gã cảnh sát từ bên trong nâng ra một cái cang, mặt trên cái bị huyết sùng nước vãi bố trắng.....

Lữ dật hiên không biết từ nơi nào chui ra tới nói: "Này ai a? Làm như thế đại trận trượng, còn nghĩ chúng ta này phê tốt nghiệp tâm lý thừa nhận năng lực đều không tở đâu!"

"Câm miệng đi người, không biết tình huống cũng đừng nói bậy, tiểu tâm một hồi bị lão sư nghe được!" Nói chuyện chính là chúng ta yêu nghề kính nghiệp xá trưởng đại nhân.

Lúc này xá quản a di lãnh một vị cảnh sát đã đi tới, nàng dùng ngón tay chỉ Tống bình minh, Lữ dật hiên bọn họ ba cái nói: "Cảnh sát đừng chỉ, chính là bọn họ mấy cái cùng cái kia nam sinh một cái ký túc xá."

Ba người vừa nghe, trong lòng tức khắc trầm xuống, xem ra xảy ra chuyện không phải người khác, đúng là cùng chính mình một cái ký túc xá, mà lúc này lại không ở Triệu nổi bật a!

Cảnh sát là từng bước từng bước cấp ba người phân biệt làm ghi chép, hỏi đều là một ít về Triệu nổi bật ngày thường sự tình, tỷ như vài giờ ra ký túc xá, vài giờ hồi ký túc xá, ngày thường cùng bọn họ liêu chút cái gì a linh tinh.

Sau tới nghe lúc ấy phát hiện thi thể chu văn nói, Triệu nổi bật cách chết tương đương cô quái, buổi chiều hẳn chính trở về sớm, liền muốn đi hướng cái nước lạnh tắm, chính là tiến phòng tắm hẳn liền cảm giác không quá thích hợp, trên mặt đất tất cả đều là màu đỏ nhạt máu loãng, vừa mới bắt đầu hẳn còn tưởng rằng là có người ở chỗ này tẩy họa cười đâu, chính là trong không khí tràn ngập ngọt mùi tanh nói làm hẳn mình bạch này khẳng định là huyết.

Vì thế hắn liền theo dòng nước đi tới trung gian một cái ô vuông, môn tuy rằng là đóng lại, chính là lại lộ ra một cái khe hở, hiển nhiên là không có khóa trái, chu văn cũng không nghĩ nhiều liền đẩy ra môn, kết quả..... Ta đi! Chỉ thấy Triệu nổi bật thế nhưng trần như nhộng quý trên mặt đất, hắn tứ chi đều bãi thành kỳ quái tư thế, mà huyết chính là từ cổ tay của hắn cùng cổ chân chỗ chảy ra.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Khảo Thần (Tam)

Chu văn lúc ấy liền dọa đặt mộng ng ỡ trên mặt đất, nửa ngày mới lấy lại tinh thần la to báo cảnh, cảnh sát tới hiện trường cũng là thực khiếp sợ, bọn họ cũng chưa thấy qua như thế quỷ dị hiện trường vụ án.

Kinh mấy ngày bài tra sau, cảnh sát được đến cuối cùng kết luận là Triệu nổi bật là chết vào tự sát, chỉ là hắn tự sát phương thức có chút đặc biệt, như là nào đó tà giáo trung một ít hiến tế phương thức.

Chuyện này ở trường học khiến cho không nhỏ oanh động, giáo phương là tưởng áp cũng áp không được, cùng với như thế cả ngày che che dấu dấu làm người hồ đoán, còn không bằng đem sự tình từ đầu chí cuối đối đại gia nói rõ.

Nhưng cho dù như vậy, ở trong trường học mặt vẫn là truy ền ra bất đồng phiên bản lời đồn đãi, có nói Triệu nổi bật là được bệnh tr ần cảm tự sát, có tắc nói hắn là tin tà giáo đem chính mình mệnh tế cho hắn trong lòng thần.

Mà Tống bình minh lại cảm giác Triệu nổi bật chết không phải như thế đơn giản, có thể hay không cùng hắn thỉnh khảo thần có quan hệ đâu? Chậm hạ tiết tự học buổi tối sau, hắn một người đi ở h ồi ký túc xá trên đường, đột nhiên nhìn đến phía trước dưới tàng cây đứng một cái nam sinh hướng hắn giơ tay, nhìn dáng vẻ giống đang đợi hắn.

Lúc này Tống bình minh phát hiện ngày thường người đến người đi đường nhỏ thượng, hôm nay lại một người đệ tử đầu không có, hắn đi đến dưới tàng cây sau, nam sinh thế nhưng đem thân thể hướng sau hơi hơi một triệt.

Tống bình minh thẫn thờ nghĩ, chẳng lẽ là chính mình hiểu sai ý, nhân gia không phải ở dưới ta vậy tay? Ai ngờ dưới tàng cây nam sinh đột nhiên mở miệng nói: "Ta cái thứ nhất khảo thần là người lấy đi đi?"

Tống bình minh nghe sau trong lòng lạc một chút, này thanh gian này ngữ khí, còn có cái kia bị chính mình ném xuống khảo thần, cái này hỏi hấn vấn đề nam sinh không phải Triệu nổi bật còn có ai? Nhưng hấn không phải đã chết sao?

"Người..... Người....." Tống bình minh người nửa ngày đầu không có nói ra, cái này làm cho hấn quá chấn kinh r ỡ.

Chỉ thấy Triệu nổi bật chậm rãi từ dưới tàng cây đi ra, "Ta vừa r ỡ đứng ở dưới tàng cây là sợ đột nhiên ra tới dọa đến người, ta sẽ không thương tổn người, bởi vì ta hiện tại cũng là khảo thần!"

"Cái gì? Người lời này là cái gì ý tứ? Người là khảo thần?" Tống bình minh nghĩ đến vẫn luôn ở trường thi thượng giúp đỡ chính mình nam sinh thật đúng là một cái quý.

Triệu nổi bật xem Tống bình minh ánh mắt lập loè, li ền đối hấn nói: "Tốt xấu quen biết một tiếng, nghe ta một câu khuyên, không dùng lại khảo thần, cái kia đồ vật không phải người tưởng như vậy đơn giản."

"Người thật là tự sát sao?" Tống bình minh đột nhiên hỏi ra như thế một câu.

Triệu nổi bật sắc mặt biến đổi, vừa định nói chút cái gì, li ền nghe có cái thanh âm truyền đến, "Bình minh, người này tối lửa tắt đèn không trở về ký túc xá ở chỗ này làm gì đâu?"

Tống bình minh vừa quay đầu lại, nguyên lai là Lữ dật hiên, "Người như thế nào ở chỗ này?"

"Ta mới vừa cấp lão sư làm điểm sống, xong việc li ền mới trở về, không nghĩ tới như thế chậm còn có thể gặp được người, làm cái gì đâu người?"

"Ta vừa r ồi gặp được....." Tống bình minh lại vừa quay đ ầu lại, Triệu nổi bật đã sớm không thấy.

Trở lại ký túc xá sau, Tống bình minh nằm ở trên giường, trong tay c ần cái kia màu trắng ngàn hạc giấy như suy tư gì, muốn hay không tin tưởng Triệu nổi bật cái này..... Quý đâu? Nếu thật sự ném, kia sau này khảo thí làm sao bây giờ? Thật vất vả quá thượng mấy ngày ngày lành chẳng lẽ li ền như thế từ bỏ?

Chính là tưởng tượng đến Triệu nổi bật kết cục, Tống bình minh cũng có chút sợ hãi, đang ở hấn do dự thời điểm, li ền nghe xá trưởng nói: "Các người hai cái ôn tập như thế nào? Ngày mai mô khảo trường học giống như rất coi trọng, làm không hảo thành tích xuống dưới muốn khai gia trưởng sẽ."

Nếu không li ền lại có cuối cùng một l ần? Tống bình minh trong lòng th ăm nghĩ, đối, li ền ngày mai lại dùng một l ần!

Ngày hôm sau trường thi thượng, Tống bình minh vừa thấy bài thi, quả nhiên sẽ thiếu, sẽ không nhi ều, hấn lau m ồ hôi, nỗ lực làm chính mình trấn tĩnh xuống dưới, đem kia vài đạo còn tính có nắm chắc đ ề trước làm, r ồi mới li ền bắt tay một chút đuổi hướng v ề phía trên người ngàn hạc giấy.....

L ần trước cái kia nam sinh lại một l ần xuất hiện, hấn trên mặt mang theo quý dị mỉm cười, giống như là đi đến chợ bán thức ăn giống nhau tự do đi vào Tống bình minh trước người, ở đây lão sư cùng học sinh không ai có thể nhìn thấy hấn.

Hấn cúi đ ầu nhìn nhìn Tống bình minh trong tay bài thi, ngữ khí trào phúng nói: "Như thế đơn giản đ ầu sẽ không, ta niệm người viết, động tác nhanh lên, người trận này thời gian còn lại không nhi ều lắm."

Tống bình minh có chút mờ mịt gật gật đ ầu, tiếp theo cái kia nam sinh li ền bắt đ ầu niệm mỗi nói đ ề đ áp án, "Linh....." Chuông tan học tiếng vang lên, Tống bình minh vừa lúc đáp xong cuối cùng một đạo đ ề hấn thật dài thư ra một hơi, lại vừa nhắc đ ầu, cái kia nam sinh đã sớm biến mất không thấy.

Mấy ngày sau lần này khảo thí thành tích xuống dưới, Tống bình minh thể nhưng thi được trước 10 danh, lão sư ở nhà trường sẽ thưởng còn trọng điểm khen ngợi một chút Tống bình minh, hẳn mẫu thân càng là nhạc không khép miệng được, vẫn luôn cười đến về nhà, ngay cả buổi tối nằm mơ đều đang cười.

Cái kia cuối tuần mù mù cấp Tống bình minh làm rất nhiều ăn ngon, còn đối hắn nói: "Chỉ cần người có thể có tiền đồ, ba mẹ lại khổ lại mệt cũng không quan trọng!"

Nhìn mù mù tràn đầy hy vọng mắt, Tống bình minh thật sự không dám tưởng tượng nếu bọn họ biết chính mình thành tích là giả sẽ khổ sở đến cái gì trình độ, khảo thần không thể ném!

Ngày hôm sau trở lại trường học sau, Tống bình minh tưởng đem khảo thần đặt ở trên người, chính là vô luận hắn ở trong ký túc xá như thế nào tìm, chính là không có cái kia màu trắng ngàn hạc giấy.

"Ai lấy ta đồ vật, hiện tại lập tức trả lại cho ta!" Tống bình minh bạo nộ nói.

Lữ dật hiên đầy đầy mắt kính nói: "Bình minh, ta có thể so người trở về còn vẫn đâu, khẳng định không có bắt người đồ vật a!"

Xá trưởng nghe xong không cao hứng nói, "Người không lấy chẳng lẽ ta cần? Bình minh, người nói một chút người ném cái gì đồ vật, nếu thực quý trọng chúng ta liền báo nguy đi!"

Tống bình minh nghe biểu tình một đốn, vì một cái ngàn hạc giấy báo nguy? Cảnh sát thúc thúc tới có thể hay không đem hắn mông đánh nổ hoa a! Nhất định là trước mặt hắn hai người lấy, nhưng cụ thể là ai hắn cũng không dám nói, chỉ có thể như vậy từ bỏ.

Chính là vì sau này khảo thí, hắn nhất định phải lại thỉnh một cái khảo thần mới được.

Hôm nay lại đến phiên hắn làm trực nhật, hắn nhẹ nhàng chi đi rồi mặt khác hai cái cùng hắn cùng nhau làm trực nhật nữ sinh, rồi mới lấy ra giấy trắng cùng bút chì dao.

Liên ở hắn vừa muốn trát phá ngón tay viết thỉnh khảo thần ba chữ khi, đột nhiên đỉnh đầu hắn truyền đến một thanh âm, "Người có thể tưởng tượng hảo, lần này lại thỉnh khảo thần chính là muốn trả giá đại giới." Hắn ngẩng đầu vừa thấy tức khắc toàn thân lông tơ đều dựng lên, chỉ thấy cái kia nam sinh chính đại đầu triều hạ đứng ở trên nhà hạ.

Tống bình minh thâm hô một hơi nói: "Người muốn cái gì đại giới mới bằng lòng giúp ta?"

Nam sinh ha hả cười liên từ phía trên nhảy xuống tới, "Đơn giản, chỉ cần mỗi lần thi cử trước, người đều là muốn bắt vài thứ tới hiến tế một chút là được."

"Cái gì đồ vật, rượu thịt sao?" Tống bình minh sốt ruột hỏi.

Nam sinh lắc đầu nói: "Đương nhiên không phải, ta nếu là có máu có thịt mới mẽ đồ vật....."

Tống bình minh có chút mờ mịt, hắn không biết nam sinh nói chính là cái gì đồ vật.

"Chính là sống tiểu động vật, lão thử, xà, tiểu cầu, tiểu miêu hoặc là..... Người" nam sinh vẻ mặt tà ác nói.

Tống bình minh nghe xong trong lòng chính là trăn xuống, bởi vì hắn nghĩ đến Triệu nổi bật, "Triệu nổi bật còn không phải là bị trở thành tế phẩm sao?"

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Khảo Thần (Bốn)

Nam sinh hừ lạnh một tiếng nói: "Hắn? Ta cũng không biết nói, hắn không phải ta chủ nhân, người mới là....."

Tống bình minh nghĩ nghĩ nói: "Người có phải hay không kêu đoạn siêu?"

Nam sinh thân mình rõ ràng chấn động, rồi mới tức giận nói: "Người tra ta? Ái thỉnh không thỉnh, không thỉnh đánh đố!" Nói xong liền tức giận biến mất.

Xem ra mỗi người đều có một cái không thể nói bí mật, quý cũng không ngoại lệ.

Tống bình minh ngày hôm sau buổi sáng thiên không lượng liền trộm trèo tường đi ra ngoài, đến sớm nhị thị thượng mua một con sổng con thỏ, rồi mới đi tới trường học hậu viện một khối trong rừng cây, nơi này ngày thường cơ hồ không có gì người tới.

Hắn vẫn là dựa theo phía trước bước đi thiên thủy thỉnh khảo thần, dùng chính mình huyết viết hảo kia ba chữ sau, liền đem giấy xếp thành một cái ngàn hạc giấy, rồi mới hắn nhìn nhìn cái kia con thỏ, kế tiếp nên làm sao bây giờ lại mắt choáng váng, là đem thỏ trực tiếp đặt ở đây là, vẫn là muốn giết chết đâu?

Một thanh âm tại thân hậu vang lên, "Trên mặt đất đào một cái tiểu hố đất, đem con thỏ huyết đặt ở bên trong, rồi mới đem khảo thần cũng ném ở bên trong, chờ huyết bị hút khô sau người liền có thể lấy ra khảo thần tiếp tục sử dụng."

Tống bình minh quay đầu nhìn lại quả nhiên vẫn là cái kia kêu đoạn siêu nam sinh, hắn sau đó lại nhìn thoáng qua con thỏ, trong lòng vẫn luôn yên lặng nói thực xin lỗi, thực xin lỗi.

Hắn dùng vừa rồi dùng để vạch trần ngón tay bút chì dao dưới mặt đất đào ra một cái hố nhỏ, rồi mới một tay bắt lấy con thỏ, một cái tay khác cầm dao chuẩn bị lấy máu.

Mặt khác thật sự thực không đành lòng, chính là vì có thể khảo ra hảo thành tích, chỉ có thể như vậy! Chỉ thấy Tống bình minh giờ tay chém xuống, tuyết trắng con thỏ trên cổ liền xuất hiện một cái khâu tử, huyết

nháy mắt chảy xuống dưới, mà thỏ con đồng thời dùng sức đặng vài cái chân sau liền không phải động.

Tiểu hổ đất không tính đại, không một h ồi liền đặng đ ầy con thỏ máu tươi, Tống bình minh thực thành kính đem khảo th ần đặt ở huyết hổ, tiếp theo liền thấy hổ huyết chính lấy mắt thường có thể nhìn đến tốc độ một chút bị hút vào ngàn hạc giấy giữa đi, không một h ồi bên trong con thỏ huyết đã bị hút hết.

Mà kia chỉ ngàn hạc giấy cũng từ bạch chuyển đỏ! Tống bình minh từ hổ lấy ra khảo th ần, thế nhưng một chút cũng không bị thỏ huyết tẩm ướt, nhìn này chỉ quý dị màu đỏ ngàn hạc giấy, Tống bình minh cảm giác một trận ghê tởm, hẳn cưỡng chế ghê tởm cảm giác đem khảo th ần đặt ở trên người.

Đoạn siêu lâm biến mất trước nói một câu nói: "Hảo tâm nhắc nhở người, bên cạnh người còn có người thỉnh khảo th ần, chính mình cẩn thận một chút, ngàn vạn đừng bị người khác trở thành tế phẩm điểm thiên đ ền!"

Tống bình minh trở lại ký túc xá sau, cẩn thận quan sát một chút cùng phòng hai người, chính mình cái thứ nhất khảo th ần khẳng định là bọn họ trong đó một cái trộm, còn có Triệu nổi bật, không có khả năng chính mình đem chính mình trở thành tế phẩm đưa rớt mệnh, khẳng định cũng là bị người khác lợi dụng, người này là xá trưởng vẫn là Lữ dật hiên đâu?

Xá trưởng? Mặt ngoài có nguyên tắc, nhưng sau lưng luôn luôn ích kỷ vô tình, mỗi làm một chuyện đ ều là có cường mục đích tính.

Lữ dật hiên? Thường xuyên mang theo một người súc vô hại cận thị kính, nhìn qua thực đơn thu ần, chính là Tống bình minh luôn là có thể ở hẳn mắt kính sau nhìn đến hàn quang.

Rốt cuộc là ai?

Thời gian một ngày một ngày quá khứ, Tống bình minh mỗi một ngày đ ều sống lo lắng đ ề phòng, hẳn khảo th ần cũng là một bước không dám rời

khỏi người, liề n tính là đi tắm rửa cũng nhất định phải dùng tự phong túi trang hảo mang ở trên người.

Mắt thấy ly thi đại học ngày càng ngày càng gần, trong trường học mỗi ngày bầu không khí đều cùng muốn ra tiề n tuyến đánh giặc giống nhau, động bất động liề n phải khai cái cái gì chiến trước động viên đại hội tới ủng hộ sĩ khí.

Này ta cùng loại với bán hàng đa cấp tẩy não động viên giống như đối Tống bình minh không có gì trứ ng dùng, hẳn biết chính mình toàn bộ hy vọng đều ở khảo thầ n trên người, bởi vì càng ngày càng thường xuyên huyết tể khảo thầ n, nó nhan sắc đều đã bắt đầu biến thành màu đen.

Bởi vì tới gần thi đại học, trường học quản lý cũng càng ngày càng nghiêm, Tống bình minh có thể làm đến vật còn sống cũng càng ngày càng ít, hẳn thậm chí nghĩ tới ở trường học trong rừng cây thảo cái lão thử tới góp đủ số, dù sao đoạn siêu cũng chưa nói cái gì động vật huyết không thể dùng.

Chính là hợp với hai cái buổi tối, Tống bình minh một con lão thử cũng chưa bắt được, lúc này hẳn mới hiểu được miêu thân thử thật không phải cái, chính mình khẳng định không bằng miêu thân thử hảo, xem ra cái này kế hoạch chỉ có thể thất bại.

Bằng không dùng chính mình huyết, dùng tốt, phương tiện, còn có thể tái sinh, Tống bình minh đột nhiên bị chính mình cái này ý tưởng dọa tới r ồi, có lẽ lúc trước Triệu nổi bật cũng từng như thế nghĩ tới, sau tới đem chính mình cấp làm chết mất.

Bỗng nhiên, một cái tà ác ý tưởng ở hẳn đáy lòng sinh ra, "Như thế nào dùng người khác huyết tể đâu?"

"Đơn giản a! Chính là đem người tưởng huyết tể người huyết tích đến khảo thầ n thượng, đến lúc đó hẳn liề n sẽ tự động hấp thụ bị người huyết tể người máu." Đoạn siêu thanh âm đột nhiên từ sau lưng vang lên.

"Liề n như thế đơn giản?" Tống bình minh không tin nói.

Đoạn siêu lại chắc chắn nói: "Liền như thế đơn giản, nếu người có thể làm được, ít nhất ở trong khoảng thời gian ngắn không cần lại một lần lại một lần huyết tể."

Tống bình minh nhìn thi đại học đếm ngược bài, cơ hồ gần đây ở trước mắt, hẳn cũng không thể hiện tại liên công một với quĩ, nếu không phía trước sở hữu đầu uổng phí!

Còn không phải là một giọt huyết sao? Hẳn ở trong lòng chậm rãi tính toán như thế nào mới có thể làm đến xá trưởng một giọt huyết.

Buổi tối ba người đều ở trong ký túc xá đọc sách, mà xá trưởng có cái thói quen chính là thích dùng tiểu đao chính mình tước 2b bút chì, hẳn mỗi ngày buổi tối đều sẽ tước ra mấy cây mỗi hai ngày dùng, đêm nay cũng giống nhau.

Liên ở hẳn nghiêm túc tước bút chì thời điểm, Tống bình minh làm bộ muốn đi ra ngoài thượng WC cố ý đụng phải xá trưởng một chút, hẳn lúc ấy đang ở tập trung tinh thần tước bút chì, bị như thế va chạm dao nhỏ một chút liền tước tới rã trên tay, huyết nháy mắt chảy xuống dưới.

"Ai u!" Tống bình minh nghe được xá trưởng hét thảm một tiếng lập tức quay đầu lại vừa thấy.

Lập tức làm bộ xin lỗi nói: "Thực xin lỗi thật thực xin lỗi, ta không thấy được người ở tước bút chì." Nói xong liền lấy một tờ giấy khăn tời vì xá trưởng cầm máu, mà khăn giấy phía dưới đúng là kia hồng biến thành màu đen khảo thần.

Xá trưởng huyết cứ như vậy dễ dàng bắt được, Tống bình minh trong lòng một trận kích động, nhìn dáng vẻ chính mình rất dài một đoạn thời gian không cần lại lo lắng phòng sinh hoạt!

Mà xá trưởng tựa hồ cũng không phát hiện Tống bình minh đối chính mình ý đồ, còn chẳng hề để ý nói: "Đều là nhiệt huyết thanh niên, lưu điểm này huyết tính cái gì! Không có việc gì, không cần để ở trong lòng."

Kế tiếp ngày, Tống bình minh kinh ngạc phát hiện xá trưởng sắc mặt một ngày so với một ngày tái nhợt, này thật không giống như là cái choai choai tiêu tử nên có sắc mặt, ngay cả lão sư đều làm hẳn đi bệnh viện hảo hảo kiểm tra một chút, nhìn xem có phải hay không có cái gì tật xấu.

Chính là đi bệnh viện một kiểm tra cũng không phi chính là cái thiếu máu, không có gì khuyết điểm lớn, có thể bình thường tham gia thi đại học, phía trước thi đại học trước kiểm tra sức khỏe xá trưởng vẫn là hết thấy bình thường đâu!

Chính là lúc sau ngày, xá trưởng tình huống liên càng thêm không hảo, cái này làm cho Tống bình minh có chút sợ hãi, ở hẳn lúc ban đầu ý tưởng trung, người huyết là có thể tái sinh, chính là hiện tại xem xá trưởng bộ dáng, giống như không phải như vậy chuyện xảy ra.

Mà chính mình trong tay khảo thần cũng biến lại hắc lại lượng, liên tài chất đều không giống như là lúc ban đầu bình thường giấy trắng.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Khảo Thần (Năm)

Mấy ngày nay trường học không khí biến càng ngày càng khẩn trương, thật nhiều người cảm giác chính mình khẩn bằng cái kia huyết nhi nếu hơi dùng một chút lực, kháng định liên sẽ đoạn rớt, Tống bình minh cũng giống nhau, hẳn thậm chí cảm thấy cao tam này một năm quả thực chính là trong đời hẳn nhất bi thôi ngày. 【 Lạc ngọc đẹp: (---) kỳ thật chân chính bi thôi ngày là từ tốt nghiệp ngày đó mới bắt đầu.....】

Nhưng lại bi thôi muốn cũng đối mặt, bởi vì thi đại học gần đây ở trước mắt, mấy ngày này Tống bình minh đối xá trưởng cực kỳ hảo, luôn là hỏi han ân cần, có lẽ là bởi vì áy náy đi, làm Lữ dật hiền thường thường hoài nghi hai cái có phải hay không có cơ tình.....

Nhưng là xá trưởng thân thể vẫn là ngày càng sa sút, trường học vài lần đều muốn cho cha mẹ hẳn đem hẳn tiếp về nhà tĩnh dưỡng, chính là thi đại học lập tức muốn tới, hiện tại về nhà liên ý vị muốn từ bỏ năm nay thi đại học, này đối xá trưởng như thế hiểu thẳng người tới nói là kiên quyết không có khả năng.

Hôm nay buổi sáng, Tống bình minh cùng bình thường giống nhau rời giường rửa mặt, hần đi qua xá trưởng trước giường khi còn hảo tâm kêu hần một tiếng, "Lão đại, nên rời giường!"

Xá trưởng không tỉnh, lại đánh thức đối diện Lữ dật hiên, Tống bình minh cũng không nghĩ nhiều liền đi WC, không một hồi Lữ dật hiên cũng đi, chờ bọn họ khi trở về lại phát hiện xá trưởng còn không có rời giường.

Tống bình minh liền đi qua đi nhẹ nhàng đẩy đẩy xá trưởng nói: "Xá trưởng! Hôm nay buổi sáng là chủ nhiệm lớp khóa, không thể đến trễ!" Đã có thể ở hần này đây dưới, Tống bình minh trong lòng hoảng hốt, hần như thế nào cảm giác xá trưởng thân thể đặc biệt cứng đờ đâu?

"Xá trưởng..... Người không sao chứ?" Tống bình minh có chút không xác định lại kêu một lần.

Lúc này Lữ dật hiên cũng đi đến, "Như thế nào, xá trưởng còn không có tỉnh sao? Thời gian lập tức....." Hần nói một nửa liền nhìn đến Tống bình minh sắc mặt trắng bệch, trên trán còn có một tia mồ hôi lạnh.

"Xảy ra chuyện gì?" Lữ dật hiên hỏi hần.

Tống bình minh trương nửa ngày miệng, lẳng là một chữ cũng chưa nói ra tới, Lữ dật hiên nghi hoặc đã đi tới, nhìn đến xá trưởng chặn bị xóc lên một góc, mà xá trưởng kia khô khốc vàng như nền trên mặt thế nhưng không có một chút sinh cơ, hần đã chết.

Cuối cùng vẫn là Lữ dật hiên trước thông tri trường học, lại từ giáo phương báo cảnh, cảnh sát đi vào hiện trường sau liền giản tiến hành rỗi đơn bài tra lấy được bằng chứng sau, liền đem người nâng đi rỗi.

Tống bình minh một buổi sáng đầu đầu độn, hần như thế nào cũng tưởng không rõ xá trưởng vì cái gì sẽ chết, chẳng lẽ chính là bởi vì chính mình muốn hần một giọt huyết sao?

Thi kiểm kết quả ngày hôm sau liền đưa đến trường học, xá là chết vào nghiêm trọng thiếu máu, không bài trừ hần có máu phương diện bệnh tật,

thuộc về nhân bệnh tự nhiên tử vong, bài trừ tự sát cùng hấn giết khả năng.

Trong ký túc xá lại mất đi một người, bởi vì lập tức thi đại học, cho nên cũng liền không có mặt khác đồng học trụ vào được, hơn nữa trong khoảng thời gian ngắn đã chết hai người người ký túc xá ai còn dám trụ?

Tống bình minh cùng Lữ dật hiên chi gian quan hệ cũng đã xảy ra vì điều biến hóa, bọn họ xem lẫn nhau ánh mắt cũng tràn ngập không tín nhiệm, không có lúc nào là không đề phòng lẫn nhau.

Hôm nay buổi tối, Tống bình minh đi tới trường học hậu viện trong rừng cây, hấn lấy ra cái kia đã trở nên đen bóng khảo thần, đang ở do dự mà muốn hay không thiêu hủy hấn.....

"Người thiêu hủy nó, ta bảo đảm người sẽ hối hận!" Một cái lạnh băng thanh âm từ sau lưng truyền đến.

Tống bình minh không cần quay đầu lại đầu biết là ai, "Vì cái gì muốn hại chết xá trưởng?"

"Ha hả..... Ta tưởng có một việc người muốn làm rõ ràng, các người xá trưởng không phải ta hại chết, mà là người!"

Những lời này vừa lúc đánh trúng hiểu rõ Tống bình minh nội tâm thống khổ, hấn đột nhiên xoay người, lạnh lùng nhìn chăm chăm đoạn siêu nói: "Người có phải hay không cũng là như thế chết? Cho nên mới giống hiện tại giống nhau lãnh khốc vô tình?"

Đoạn siêu nửa ngày không lên tiếng, một lát sau mới chậm rãi nói, "Ta đã quên chính mình là như thế nào đã chết, cho nên mới sẽ vẫn luôn bị nhốt ở cái này trong trường học, người nói ta kêu đoạn siêu, nhưng ta lại không biết chính mình có phải hay không đoạn siêu."

Tống bình minh xem hấn cảm xúc thượng có chút dao động, liền vội hỏi hấn: "Xá trưởng vì cái gì sẽ chết? Người vì cái gì nhất định phải hút như vậy nhiều huyết?"

Đoạn siêu có sắc mặt biến có chút khó coi, vẻ mặt của hắn như là tưởng nói lại không dám nói "Ta không thể nói quá nhiều, ta chỉ có thể nói cho người, ở cái này trong trường học không chỉ một cái khảo thần, bọn họ đều là chết ở trong trường học bọn học sinh oán khí biến thành, chúng ta mục đích chính là tìm được giống người như vậy chủ nhân, cho các người cung phụng máu tươi hiến tế, giống người như vậy học sinh mỗi năm đều có, đây là vì cái gì có chút người ngày thường cũng nhìn không thấy hắn học tập, chính là thi đại học thành tích lại rất tốt nguyên nhân. Nhưng là người nhớ kỹ, mặc kệ cái gì sự tình đều là muốn trả giá đại giới, người nếu muốn hảo cái này đại giới có đáng giá hay không....." Hắn nói còn chưa nói xong liền sắc mặt biến đổi, tiếp theo liền lập tức biến mất không thấy.

"Đoạn siêu! Đoạn siêu!" Tống bình minh đối với không khí một trận gọi bậy, chính là lại chỉ có một trận gió thổi lá cây thanh âm đáp lại hắn.

Tống bình minh trở lại ký túc xá khi thế nhưng nhìn đến Lữ dật hiên đang ở trộm phiên hắn cùng đồ vật, "Người làm cái gì!"

Tống bình minh la lên một tiếng đi vào, Lữ dật hiên thấy Tống bình minh đi vào tới thế nhưng một chút cũng không xấu hổ, phản ứng là vẻ mặt lệ khí nói: "Đồ vật đâu? Ta biết là người hại chết xá trưởng, có phải hay không tiếp theo cái liền muốn hại chết ta! Ta nói cho người không có cửa đâu!" Nói xong hắn từ trên người lấy ra một cái tím đen sắc ngàn hạc giấy nói: "Thứ này ta cũng có!"

Tống bình minh vừa thấy sắc mặt đại biến, hắn tiến lên trao một cái đã bắt được Lữ dật hiên quần áo nói: "Người cũng lấy xá trưởng huyết?"

Lữ dật hiên biểu tình cứng lại, thế nhưng khóc ra tới, "Ta không nghĩ tới người cũng lấy hắn huyết, ta không phải cố ý! Thật sự không phải....."

Tống bình minh chậm rãi buông hắn ra quần áo, Lữ dật hiên khóc thút thút quỳ gối trên mặt đất, "Thực xin lỗi..... Thực xin lỗi....."

"Thực xin lỗi là trên thế giới nhất vô dụng nói....." Tống bình minh lâm lâm tự nói.

Lữ dật hiên lau một phen nước mắt từ trên mặt đất đứng lên nói: "Mặc kệ như thế nào, thi đại học ngày đó ta là nhất định phải dùng khảo thậ̀n, bằng không sở hữu hết thảy li ệ̀n đ̣ầu kiểm củi ba năm thiêu một giờ!"

"Huyết đ̣ầu? Từ đ̣ầu tới đ̣ây? Ta không nghĩ lại hại chết một người!"
Tống bình minh đưa ra một cái thực hiện thực vấn đ̣ề, trong lúc nhất thời hai người đ̣ầu tr ệ̀n mặc.

Đột nhiên, Lữ dật hiên một phách sọ não nói, "Nếu không chúng ta dùng chính mình đi, chờ đến thi đại học trước ở dùng, thi đại học một kết thúc chúng ta li ệ̀n thiêu hủy khảo thậ̀n, như thế nào?"

"Này đến là cái biện pháp, bất quá ta sợ chính mình giống Triệu nổi bật giống nhau kết cục....." Tống bình minh có chút sợ hãi nói.

"Sẽ không, chúng ta chỉ dùng cuối cùng một l ệ̀n, khẳng đ̣ịnh không thành vấn đ̣ề!" Lữ dật hiên khẳng đ̣ịnh nói.

Hai người thương lượng hảo sau phân biệt đem chính mình một giọt huyết tích tới r ệ̀i khảo thậ̀n, tiếp theo Tống bình minh li ệ̀n cảm giác được thân thể một trận choáng váng, nhưng ngay sau đó lại lập tức biến mất.

Mấy ngày sau, hai người đ̣ầu mang theo cái bí mật đi vào thi đại học trường thi, có khảo thậ̀n hỗ trợ, toàn bộ khảo thí quá trình biến cực kỳ nhẹ nhàng.

Chính là Tống bình minh vẫn là trong lòng cảm giác được ệ̀n ệ̀n bất an, giống như sẽ có cái gì sự tình muốn phát sinh giống nhau.

Rốt cuộc ở trải qua một đoạn thời gian nôn nóng chờ đ̣ợi sau, tất cả mọi người đ̣ầu lục tục bắt đ̣ầu thu được thư thông báo trúng tuyển, mà Tống bình minh cùng Lữ dật hiên cũng bằng vào ưu dị thành tích khảo vào lý tưởng đại học.....

Sau đó bọn họ ước hẹn v ệ̀tới trường học, cùng nhau thiêu hủy chính mình khảo thậ̀n, tưởng cấp chuyện này họa thượng một cái hoàn mỹ dấu chấm câu.

Chuyện xưa đến nơi đây nên kết thúc, nhưng ai biết nửa tháng sau.....

Thứ nhất báo chí đưa tin thượng nói: Có hai gã vừa mới tham gia xong thi đại học học sinh ước hẹn cùng đi vùng ngoại ô du dã vịnh, cuối cùng song song chìm vong..... Theo tất này hai gã học sinh phân biệt kêu Tống bình minh cùng Lữ dật hiên, hơn nữa đã thu được mỗi nổi danh đại học thư thông báo trúng tuyển.

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Thủy Con Khi (Một)

Thi đại học một kết thúc, La Bảo bọn họ mấy cái giống như là cởi cương con ngựa hoang giống nhau cả ngày cả ngày điên chơi, như là muốn đem này ba năm gian thiếu hụt vui sướng tất cả đều bỏ trở về giống nhau!

Vì thế vài người liền thành lập tam nam tam nữ cu ồng hoan đoàn, một đường hát vang đi tới La Bảo quê quán, bởi vì nơi đó mùa hè phi thường mát mẻ, còn một cái siêu đại đập chứa nước, La Bảo trước kia hàng năm đều tới đây tránh nóng.

Lý văn thao cùng vương thạch là La Bảo từ nhỏ chơi đến đại đ ồng học, phía trước cũng cùng La Bảo đã tới vài lần, hôm nay mùa hè vừa lúc đuổi kịp thi đại học kết thúc, bọn họ độc thân cầu sinh hoạt cũng cùng nhau kết thúc, theo thi đại học này căn khẩn bằng huy ền nhi hoàn toàn buông ra sau, tình yêu tiêu hoa hỏa liền lặng lẽ nở rộ.

La Bảo thích trương oánh thật lâu, vẫn luôn cũng không dám thổ lộ, không nghĩ tới hai người thế nhưng khảo cùng sở đại học, kia sau này ở chung ngày không phải cùng ăn cơm ngủ giống nhau nữa.

Tam nam tam nữ cu ồng hoan đoàn trừ bỏ trương oánh còn có hai nữ sinh, một cái kêu Tống căn dặn, một cái kêu hạ vĩ tình, nàng đầu là cùng La Bảo là cùng lớp đ ồng học, ngày thường đại gia quan hệ đều không t ỉ.

La Bảo quê quán cái này đập chứa nước là vài thập niên trước xây cất, lúc ấy là vì cung ứng bản địa trích dẫn thủy, sau tới không biết cái gì

nguyên nhân liền vứt đi, cho nên nơi này liền thành bản địa hải tử mùa hè một cái trọng tránh nóng tránh địa, nơi này cũng để lại La Bảo không biết nhiều ít thơ ấu hồi ức.

Trong nhà đột nhiên tới như thế nhiều hải tử, La Bảo bà nội đặc biệt cao hứng, bởi vì từ La Bảo cha mẹ dọn đến trong thành trụ sau, cái này nhà cũ luôn là một mảnh tử khí trầm trầm.

Hơn nữa khen quê quán phòng ở nhiều, ngũ bọn họ sáu cái còn giàu có, bà nội cho bọn hắn làm thật nhiều bản địa mỹ thực, ăn bọn họ mấy cái miệng đều khép không được.

"Bà nội, ngài nấu cơm cũng thật ăn ngon!" Trương oánh nói ngọt nói.

Bà nội cười ha hả nói: "Thích ăn liền thường cùng Tiểu Bảo tới chơi, bà nội mỗi ngày cho các người làm tốt ăn!"

Tống căn dặn vừa ăn biên nói, "Bà nội, chúng ta nơi này cái kia lũ lụt kho có cá sao?"

Bà nội biểu tình cứng lại, "Người nói dát hồ? Nơi đó cá là có, chính là này người địa phương đều không ăn, nơi đó mặt có tà môn đồ vật, đặc biệt là mỗi năm lúc này, mắt nhìn liền phải đến 7 ngày rằm, các người nhưng không cho qua bên kia chơi thủy, biết sao!"

Vài người thè lưỡi tiếp tục ăn lên.....

Buổi tối, bà nội sớm liền ngủ hạ, vài người ngủ ở dưới tàng cây nhìn ánh trăng ăn dưa hấu, vương thạch đem trong miệng dưa hấu hạt vừa phun nói, "La Bảo, ta nhi ngày mai có đi hay là không a! Ta nghe bà nội nói quái dọa người!"

La Bảo vừa định nói, liền nghe Lý văn thao nói tiếp nói: "Nhìn người về điểm này lá gan, ta nhi lại không phải không đi qua, liền ta mấy cái này biết bơi còn có thể bị yêm? Đến nỗi ba cái nữ, cũng không hỏi đề phao bơi không phải đều mang theo sao, đến lúc đó các người ba cái liền ở đập chứa nước thượng một phiêu, miễn bàn nhiều mát mẻ!"

La Bảo cũng gật gật đầu nói, "Chính là, yên tâm đi, khẳng định không thành vấn đề, ta từ nhỏ ở đất hồ nước kho trưởng thành, bên trong có thể có cái gì? Chẳng lẽ là quái vật hồ Loch Ness?"

Mấy nữ sinh đều bị hắn chọc cười, vì thế liền sớm nghỉ ngơi chuẩn bị sáng mai liền xuất phát.....

Ngày hôm sau buổi sáng, bà nội sớm liền cấp vài người làm tốt gạo kê cháo, thái dương trứng cùng tạc bánh rán, mấy cái trong thành hài tử là ăn miệng đầy lưu hương, đối bà nội trù nghệ là khen không dứt miệng.

Bà nội xem bọn họ mấy cái chuẩn bị đi ra ngoài chơi, còn không quên nhắc nhở nói: "Đi đâu chơi a? Nhưng đừng đi đất hồ biết không?"

"Đã biết đã biết!" La Bảo có chút không kiên nhẫn nói.

Ra bà nội gia, vài người liền thẳng đến đất hồ nước kho, này dọc theo đường đi phong cảnh thật đúng là rất mỹ, cho đã mắt đều là xanh mượt nhà cái, mấy cái vệt nước ở dòng suối nhỏ uống nước, còn một đám tiểu phá hài ở chơi bùn.

"La Bảo ca, người gì thời điểm hồi nhà?" Một cái ồm ồm thanh âm từ hài tử trong đàn truyền đến.

La Bảo sửng sốt, nhìn kỹ bên trong một cái hơi đại điểm hài tử chính mình nhận được, nguyên lai là bà nội gia cách vách tiểu giả sơn, so La Bảo tiểu vài tuổi, năm nay hẳn là thượng sơ trung đi!

"Tiểu giả sơn! Người cũng trở về chơi?" La Bảo nhiệt tình cùng hắn chào hỏi.

Tiểu giả sơn tắc gãi gãi đầu nói, "Àn, năm nay đặc biệt nhiệt, ta một nghỉ liền chạy về ta gia gia."

La Bảo nghĩ nghĩ liền đối tiểu giả sơn nói: "Muốn hay không cùng chúng ta cùng đi đất hồ đi chơi, đây đều là ta đồng học....."

Tiểu giả sơn sắc mặt biến đổi nói, "La Bảo ca, người đi nơi đó chơi gì? Ta gia không cho ta đi, nói là dất trong hồ có thủy con khỉ! Ta muốn đi liền đánh gãy ta chân."

La Bảo sừng sốt, như thế nào lại là như thế nói, nhìn dáng vẻ quē quán các đại nhân vì không cho hài tử chạy loạn còn rất có thể biên chuyện xưa, "Không có việc gì, từ đâu ra cái gì thủy con khỉ nha! Hôm nay người La Bảo ca liền cho các người thăm dò đường, nếu là không có thủy con khỉ các người ngày mai liền đi chơi!"

Mấy người người cười ha ha tiếp tục triêu dất hồ nước kho đi đến, tiểu giả sơn nhìn vài người bóng dáng, trong lòng lại ẩn ẩn có loại không tốt cảm giác, vì thế hấn cùng mấy cái so với hấn tiểu nhân hài tử nói, "Ta không chơi, ta đi xem bọn họ, đỡ phải bọn họ người lại thật ra điếm cái gì sự."

Trương oánh chính chụp dùng di động chụp ảnh, vừa quay đầu lại liền thấy vừa rồi tiểu giả sơn đuổi theo, nàng dùng tay thọc thọc La Bảo, ý bảo hấn quay đầu lại, La Bảo quay đầu nhìn lại liền vui vẻ, "Tiểu giả sơn! Người như thế nào lại tới nữa?"

"Ta đi theo các người, ta không dưới thủy, nếu có việc ta cũng có thể giúp đỡ vội....." Tiểu giả sơn mặt đỏ nói.

Mấy nữ sinh đều là rất thích cái này góc hồ hồ tiểu tử, liên tiếp hỏi đông hỏi tây, làm ba cái nam sinh đều có chút ghen tị.

Đoàn người mới vừa gần nhất đến đập chứa nước, liền cảm giác một trận thanh phong đánh úp lại, thổi vài người là vui vẻ thoải mái, kia cảm giác thật là cực hảo, các nữ sinh phụ trách tìm một khối sạch sẽ địa phương, đem chuẩn bị tốt khăn trải giường pho ở trên mặt đất, rồi mới lấy ra rất nhiều đồ ăn vặt bãi ở mặt trên.

Mà các nam sinh tắc một đám gấp không chờ nổi nhảy vào trong nước, tới cái lạnh thấu tim! Tiểu giả sơn một người rất xa đứng ở trên bờ, sắc mặt rất khó xem, hấn không biết nên như thế nào khuyên vài người không cần xuống nước chơi.

Đột nhiên, vương cực đại kêu một tiếng khê thất ở mặt nước, mấy nữ sinh đều đại kinh thất sắc, La Bảo cũng hoảng sợ, liền cùng Lý Văn Thao cùng nhau du hướng về phía vương thạc, ai ngờ bọn họ mới vừa một đuổi tới liền thấy vương thạc một cái cá chép lộn mình từ trong nước nhảy ra tới.

"Ha ha..... Như thế nào, dọa các người nhảy dựng đi!" Vương thạc vẻ mặt đắc ý nói.

La Bảo vừa thấy nguyên lai là sợ bóng sợ gió một hời, khí giờ lên một phùng thủy bát hướng vương thạc nói, "Qua a, khai loại này vui đùa, tưởng hù chết ai a?"

Hạ vĩ tình xem trên bờ tiêu giả sơn sắc mặt trắng bệch, đã kêu hẳn lại đây, "Tiêu giả sơn, tới bên này ng ẩ ng ẩ đi, bọn họ không có việc gì, đùa giỡn đâu!"

Tiêu giả sơn quay đầu lại nhìn hạ vĩ tình liếc mắt một cái nói, "Ông nội của ta nói, không thể ở trong nước khai loại này vui đùa, sẽ người chết!"

Hạ vĩ tình nghe xong sững sốt, một loại mạc danh sợ hãi cảm từ đáy lòng sinh ra, nàng lôi kéo bên người Tống căn dặn nói, "Nếu không chúng ta đừng xuống nước đi!"

BÁCH QUỲ TỊCH

Lạc Lâm Lang
dtv-ebook.com

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Thủy Con Khỉ (Nhị)

"Sợ cái gì, không phải đâu có phao bơi sao? Nói nữa, kia ba cái thằng nhóc chết tiệt, mỗi người biết bơi tốt chuẩn cmnr! Người sợ cái gì nha!" Tống căn dặn không sao cả nói.

Lúc này La Bảo từ trong nước ra tới đi lên cạn, "Này nước không sâu, các người mấy cái nữ tướng hạ liền hạ đi, không có việc gì." Nói xong hẳn liền đặt mộng ng ỡ ở tiểu giả sơn bên người, "Như thế nào, có dám hay không xuống nước thử xem?"

"Ta còn là ở mặt trên hãy chờ xem, nếu thực sự có cái gì sự ta còn có thể đi tìm người!" Tiểu giả sơn lắc đầu nói.

La Bảo phụt một tiếng cười, "Xem người tuổi không lớn, còn rất mê tín!"

Tiểu giả sơn nhìn trước mắt này phiến hải giống nhau dát h ồ, chậm rãi nói: "La Bảo ca, người mấy năm không trở về qua đi?"

La Bảo sửng sốt, r ỡ mới cười cười nói: "Đúng vậy, từ khi thượng cao trung liền vẫn luôn không có cơ hội trở về xem bà nội, này không phải thi đại học một kết thúc, ta liền đã trở lại sao."

"La Bảo ca....." Tiểu giả sơn có chút muốn nói lại thôi.

"Xảy ra chuyện gì? Đừng cùng ta nói người chính mắt gặp qua thủy con khỉ a!" La Bảo nói giỡn nói.

Không nghĩ tới tiểu giả sơn thế nhưng gật gật đầu nói: "Ta đã thấy, trước hai năm thật nhiều người đầu gặp qua, chỉ là mấy năm nay bản địa người đầu không thế nào dám đến nơi này."

"Trước hai năm? Trước hai năm ra cái gì sự?" La Bảo tò mò hỏi.

"Việc này ta gia không cho ta đi ra ngoài nói, chính là người cũng không phải người ngoài, ta tin tưởng nếu người đã biết, khẳng định liền sẽ không lại đến nơi này bởi lợi." Tiêu giả sorn nghiêm túc nói.

Hắn như thế vừa nói La Bảo càng tò mò, vì sao bà nội không cùng hắn nói đi? Vì thế liền đối tiêu giả sorn nói: "Người nói đi, ta nghe một chút là cái gì sự đem mọi người đều dọa không dám tới nơi này chơi!"

Tiêu giả sorn rất xa nhìn kia sâu thăm dát hồ nước, chậm rãi nói lên hai năm trước kia chuyện.....

Năm ấy 8 tháng thời tiết đặc biệt nhiệt, thật nhiều hài tử đều đi vào dát hồ nước kho chơi thủy tránh nóng, có bốn cái nơi khác tới cao trung sinh, vừa mới tham gia xong thi đại học, nghe nói đều bị mấy sở không tể đại học tuyển chọn.

Bọn họ gần nhất đến đập chứa nước liền xuống nước bởi lợi, trảo cá, chơi vui vẻ vô cùng, sau tới bọn họ mấy ngày liền, mỗi ngày đều tới chơi, sau tới xem đập chứa nước trần thái gia liền nói cho bọn họ, ngày mai trước đừng tới, bởi vì ngày hôm sau chính là tết Trung Nguyên, hôm nay chúng ta người địa phương đều sẽ không xuống nước.

Chính là bọn họ không nghe, còn cảm thấy trần thái gia có chút xen vào việc người khác, lúc ấy có câu cách ngôn, "Chính mình muốn chết, người khác là ngăn không được."

Kia bốn cái cao trung sinh ngày hôm sau quả nhiên lại đi, ngày đó trần thái gia muốn viếng mồi mả tế tổ, cho nên liền không có xuất hiện ở đập chứa nước, vài người thấy trần thái gia không ở đập chứa nước, liền không quan tâm xuống nước bởi lợi.

Lúc sau đã xảy ra cái gì sự, không có người biết, chờ đến ngày hôm sau buổi sáng thời điểm trần thái gia đã trở lại, hắn lại nhìn đến vài người quần áo cùng giày đều còn ném ở trên bờ, hắn trong lòng một chút liền minh bạch, khẳng định là chuyện xấu!

Trần thái gia hồi thôn gọi tới toàn thôn nam nhân, bọn họ ở đập chứa nước suốt tìm ba ngày ba đêm, rốt cuộc ở đập chứa nước để một cái có chút nước bùn cùng thủy thảo địa phương tìm được vài người.

Bọn họ trung gian một người chân bị thủy thảo cuốn lấy, trần gắt gao, dư lại ba cái đều tới kéo hẳn, bốn người đến chết còn vẫn duy trì cái kia tư thế.

Vài người cha mẹ tới nhận thi khi khóc trời đen kịt, chính là kia cũng đã chậm, người chết không thể sống lại, bọn họ còn trách cứ trần thái gia vì cái gì không khuyên bọn họ không cần xuống nước.....

Đối mặt vài người cha mẹ chỉ trích, trần thái gia không có vì chính mình cãi cọ cái gì, chỉ là yên lặng cúi mình vái chào liền rời đi.

Kết quả ngày hôm sau liền có người ở đất hồ thượng phát hiện trần thái gia thi thể, có người nói hẳn là bởi vì áy náy mà chết, có người lại nói, hẳn bị trong nước oan ma quỷ kéo đi làm thế thân!

Tóm lại trần thái gia chết sau, đất hồ nước kho liền không còn có trông coi đập chứa nước người, trong nhà đại nhân cũng không cho nhà mình tiểu hài tử lại đi nơi đó chơi.

Chính là luôn có như vậy một hai cái không nghe lời hùng hài tử trộm đi đất hồ nước kho chơi, kết quả cuối cùng vẫn là có mấy cái hài tử đã xảy ra chuyện, lúc ấy là một đám hài tử cùng nhau hạ thủy chơi, kết quả liền có bốn cái hài tử buổi tối không về nhà.

Chờ đại nhân tìm đi thời điểm, bọn nhỏ thi thể đều đã phiêu ở trên mặt nước, mấy cái trong thôn nam nhân xuống nước đem thi thể vớt đi lên, phát hiện bọn họ trên chân đều có một cái không lớn thanh dấu tay, như là năm sáu tuổi hài tử.

Sau tới nghe trong thôn các lão nhân liền nói, đó là thủy con khỉ tới kéo người!

Cái này thủy con khỉ rốt cuộc là cái gì đ ồ vật, trông như thế nào, không ai gặp qua, chỉ là nghe các lão nhân nói đây là trong nước oan chết người hóa thành, chúng nó nhi ều năm ẩn núp ở dưới nước chờ đợi thời cơ, r ồi mới kéo người đến đáy nước đem này chết đuối, trở thành chính mình thế thân.

Từ đây nơi này li ền thành người địa phương cấm địa, đại nhân càng là nghiêm khắc giáo dục chính mình hải tử nói, nếu dám đi li ền đánh gãy chân của người!

Tiểu giả sơn sờ dĩ nói chính mình gặp qua thủy con khỉ, là bởi vì có một lần hấn không nghe đại nhân nói, trộm đi dất trong hồ vớt cá, hấn cũng sợ hãi xuống nước sẽ có thủy con khỉ kéo chính mình làm thế thân, li ền từ trong nhà c ần một cây dây thừng tới, một đ ầu hệ ở chính mình trên eo, một khác đ ầu xuyên ở ly ngạn không xa trên cây.

Hấn mới vừa một chút thủy khi, cảm thấy đáy nước thực thanh triệt, t ầm nhìn thực hảo, chính là du du hấn li ền phát hiện thủy bắt đ ầu chậm rãi biến h ần! Hấn một sợ hãi li ền tưởng xoay người trở về du, đột nhiên, hấn cảm giác chính mình chân trái một trận tê dại, ngay sau đó hấn toàn bộ chân đ ầu không có tri giác.

Bất quá còn hảo có hấn phía trước hệ ở trên eo dây thừng, hấn dùng hết toàn lực bắt lấy dây thừng hướng bờ biển bơi đi, li ền ở hấn lập tức muốn lên bờ khi, hấn nhin không được quay đ ầu lại nhìn thoáng qua, chỉ thấy dày đặc thủy thảo trung thế nhưng có một đôi tràn đ ầy h ồng tơ máu mắt, nó chính hung tợn nhìn chăm chăm tiểu giả sơn xem, như là tới tay vọt bay giống nhau sinh khí.

Tiểu giả sơn bò lên trên ngạn sau từng ngậm từng ngậm thở dốc, mà cặp kia mắt lại như là chưa từ bỏ ý định giống nhau chậm rãi cũng hướng bờ biển lội tới, trong lòng sợ muốn chết tiểu giả sơn tùy tay c ần lấy trên mặt đất một Thạch Đ ầu, hung hăng hướng trong nước mắt ném tới.

Chỉ nghe thành thịch một tiếng, cặp kia mắt một chút li ền tr ần vào trong nước, chính là tiểu giả sơn biết nó còn chưa đi xa, vì thế hấn li ền

không ngừng dùng Thạch Đồi hướng trong nước tạp! Thẳng đến tạp hẳn tinh bì lực tấn mới thôi.

Tiểu giả sơn bởi vì sợ về nhà bị đánh, liền trước nay không cùng người khác nhắc tới chuyện này, hẳn tại đây sự kiện lúc sau, không bao giờ tới đất trong hồ chơi! Hôm nay hẳn xem La Bảo bọn họ mấy cái tới nơi này chơi, thật sự không yên tâm mới đi theo cùng nhau tới.

La Bảo nghe xong tiểu giả sơn giảng sự, trong lòng chính là căng thẳng, xem ra cái này đất hồ nước kho đã sớm không phải chính mình khi còn nhỏ thường thường tới chơi đập chứa nước.

Liền ở bọn họ hai người nói chuyện thời điểm, đập chứa nước vài người trung, liền thuộc Lý văn thao biết bơi tốt nhất, lúc này hẳn đột nhiên cảm giác dưới chân chợt lạnh, hẳn một cái lặn xuống nước trát đi xuống vừa thấy,! Một cái lại phì lại đại cá chuối từ bọn họ vài người bên chân du quá.....

Lý văn thao lập tức hưng phấn kêu to, "Có hay không người buổi tối muốn ăn cá nướng!"

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Thủy Con Khi (Tam)

Mấy nữ sinh vừa nghe liền cao hứng thẳng vỗ tay, Lý văn thao như là đã chịu ủng hộ giống nhau lại một lần tiềm hạ thủy, cái kia cá chuối như là có thể nghe hiểu tiếng người giống nhau, lập tức hướng nước sâu khu bơi đi.....

Đang ở trên bờ cùng tiểu giả sơn nói chuyện nói La Bảo, liếc mắt một cái liền nhìn đến Lý văn thao chính hướng nước sâu khu du, trong lòng chính là trầm xuống, hẳn lập tức đứng lên hướng bờ biển chạy tới, vừa chạy vừa kêu, "Văn thao! Mau trở lại! Bên kia thủy quá sâu! Văn thao....."

Chính là Lý văn thao ở trong nước căn bản nghe không được La Bảo tiếng la, chính là ***** hướng tới cá chuối phương hướng du..... Mắt thấy cá chuối gần ngay trước mắt, Lý văn thao duỗi tay một trào, lại bắt cái

không, đang ở hẳn cảm thấy nghi hoặc thời điểm, đột nhiên chân trái căng thẳng, toàn bộ chân lại toan lại đau, hẳn là rút gân.

Lúc này hẳn liền ở trong nước mất đi bình hoành, cách hẳn gần nhất vương thạc nhìn ra hẳn không thích hợp nhi, cũng lập tức hướng Lý văn thao bơi đi, bên này các nữ sinh bởi vì cảm thấy chính mình trên người có phao bơi là an toàn, cũng liền cùng nhau tưởng bởi tới bọn họ hai cái bên người giúp một chút vội.

Trên bờ La Bảo vừa thấy tất cả mọi người bơi tới nước sâu khu, hẳn trong lòng chính là hoảng hốt, lập tức hướng mặt nước chạy tới, kết quả lại bị bên người tiểu giả sơn gắt gao giữ chặt, "Không thể đi La Bảo ca, đó là thủy con khi ở kéo người đâu!"

La Bảo mắt thấy vài người vừa mới bắt đầu còn đều ở bình thường du, nhưng một hồi công phu người đã không thấy tăm hơi, hẳn hai mắt sung huyết, nơi nào còn nghe đi vào tiểu giả sơn nói, hẳn một phát tàn nhẫn đem tiểu giả sơn đẩy đến trên mặt đất, rồi mới cũng không quay đầu lại nhảy vào trong nước hướng vài người bên kia bơi đi.

Tiểu giả sơn xem chính mình kéo không được La Bảo, liền đành phải hồi thôn đi tìm đại nhân tới, bằng không khẳng định nếu là ra đại sự!

La Bảo một hơi bơi tới vừa rồi vài người không thấy thủy vực, nhưng trên mặt nước lại cái gì đều không có, vì thế hẳn ghen đủ một hơi lặn xuống đến mặt nước hạ, liền thấy vài người đều ở đáy nước giãy giụa, mấy nữ sinh phao bơi đều ở trên người, chính là vẫn như cũ bị cái gì đồ vật túm một đường đi xuống trằm.

Lúc này La Bảo cũng là đỏ mắt, hẳn không quan tâm buông du, cũng không biết là bắt được ai quần áo, liền hết sức hướng về phía trước kéo, hẳn cảm giác thủ hạ người chết trằm chết trằm, như thế nào kéo cũng chỉ có thể chậm rãi bay lên.

La Bảo trong miệng ghen khẩu khí này cũng dùng không sai biệt lắm, thật sự nếu không thượng đến trên mặt nước đi, chính mình chỉ sợ cũng liền dữ nhiều lành ít, đúng lúc này, La Bảo đột nhiên cảm giác hẳn phía trên

có người vào nước, nhanh chóng bơi tới hấn bên người, lôi kéo hấn liền hướng trên mặt nước du.

Chờ đến La Bảo cảm giác được chính mình lên bờ sau, liền nghe được bà nội khóc lóc chạy tới, "Tiểu Bảo nhi! Tiểu Bảo nhi!"

La Bảo hoảng hốt gian cảm giác chính mình trong tay còn bắt lấy cái gì đồ vật, liền nghe bà nội nói: "Tiểu Bảo nhi, buông tay đi, các người đã lên bờ!"

Lúc này hấn mới cảm giác dạ dày một trận ghê tởm, bắt đầu oa oa đại phun lên, có lẽ là bởi vì vừa rồi hấn cũng sặc mấy ngụm nước, chờ thủy phun tạnh sau hấn mới bắt đầu thanh tỉnh, hấn nhìn đến một đám người ở trên mặt nước cằn trườn côn như là ở tìm cái gì đồ vật, mà chính mình tay còn gắt gao túm hạ vĩ tình quần áo.

Nguyên lai hấn vừa rồi dưới tình thế cấp bách kéo tới người là hạ vĩ tình, chỉ thấy nàng sắc mặt tái nhợt, hai mắt nhắm nghiền, một chút người sống khí nhi đều không có, La Bảo trong lòng một trận khổ sở, không phải là đã chết đi, chính mình liền mạng cứu đi lên..... Còn không có sống thành?

Liền ở hấn miên man suy nghĩ là lúc, liền thấy hạ vĩ tình đột nhiên một trương miệng, oa một tiếng học ra mấy khẩu nước bắn tới, tiếp theo liền bắt đầu khóc thút thít lên.

Thôn thượng các nam nhân còn ở tìm, chính là xem bọn họ sắc mặt hấn là không có quá lớn hy vọng! Bà nội đi lên liền cho La Bảo một bạt tai, "Không cho người tới! Không cho người tới! Người như thế nào chính là không nghe lời đâu!"

La Bảo làm bà nội đánh sừng sốt, hấn cũng tưởng tượng hạ truyền tình giống nhau khóc lớn ra tới, chính là hấn lại phát hiện chính mình trong lòng đều đã ở đổ máu, chính là trong mắt lại như thế nào cũng lưu không ra nước mắt tới, nghẹn hấn mắt sinh đau.....

Chuyển thiên hạ ngộ, bầu trời vẫn luôn mưa nhỏ, sương oánh, Lý Văn Thao, Tống Căn Dận, Vương Thạc Cha Mẹ đều tới rồi bản địa, trong thôn các nam nhân còn ở đập chứa nước vớt bốn người thi thể.

Nhưng vẫn luôn là bất lực trở về, cuối cùng cảnh sát cũng phái ra hai gã thợ lặn đến đập chứa nước tìm kiếm thi thể, rốt cuộc ở bọn họ bốn cái mất tích ngày thứ ba, hai gã thợ lặn ở đập chứa nước một cái bài thủy trong miệng phát hiện bốn người thi thể.

Bởi vì bị bọt nước thời gian quá dài, thi thể đều biến sưng to biến hình, liền tính bọn họ cha mẹ trong lúc nhất thời cũng không nhận ra được có phải hay không chính mình hài tử, hai nữ sinh trên người còn treo rách nát phao bơi.

Sau vì La Bảo mới biết được, ngày đó ở trong nước kéo hẳn một phen đúng là tiểu giả sơn, hẳn vừa thấy tình huống không đối liền hồi hồn gọi người, chính là đại nhân không hẳn chạy nhanh, hẳn trở lại bờ biển vừa thấy La Bảo đã ở dưới nước giãy giụa, hẳn do dự vài giây sau liền nhảy xuống nước cứu người, nếu không phải hẳn đúng lúc ra tay kéo La Bảo một phen, đừng nói là hạ vĩ tình, chính là chính hẳn cũng là chơi xong.

Hạ vĩ tình cha mẹ đối La Bảo là ngàn ân vạn tạ, chỉ là La Bảo trong lòng minh bạch, nếu không phải chính mình mang theo bọn họ tới cái này đất hồ nước kho chơi, bọn họ nơi nào sẽ xảy ra chuyện, cho nên đến bây giờ mới thôi, hẳn vẫn luôn không dám thấy mặt khác bốn người cha mẹ.

Hạ truyền tình bởi vì bị kinh hách, vẫn luôn không muốn nói lời nói, cho nên ngay lúc đó cụ thể tình huống ai cũng không biết, chỉ có La Bảo rất xa nhìn như vậy liếc mắt một cái, suy đoán là Lý Văn Thao đuổi theo cái gì đồ vật, rồi mới xảy ra vấn đề, tiếp theo Vương Thạc lại du hướng hẳn, lúc sau mấy nữ sinh lại lục tục tất cả đều là bơi qua đi.

Chỉ là có một chút La Bảo vẫn luôn tưởng không rõ, mấy nữ sinh trên người rõ ràng là có phao bơi, vì cái gì vẫn là trăn tới rồi dưới nước đâu? Bởi vì La Bảo rõ ràng nhớ rõ hẳn ở đáy nước thật sự thấy được ba nữ sinh trên người phao bơi, chỉ là lúc ấy hẳn căn bản phân không rõ ai là ai.

Cuối cùng chinh được hạ vĩ tình cha mẹ đồng ý, La Bảo đi nhà nàng nhìn nhìn nàng, hấn vừa đi vào nhà liền nhìn đến hạ vĩ tình đang xem ngoài cửa sổ, bởi vì đã sớm biết La Bảo muốn tới, cho nên hạ vĩ tình nhìn đến hấn tiến vào cũng không có quá ngoài ý muốn.

"Người..... Khôi phục như thế nào?" La Bảo trước mở miệng đánh vỡ cục diện bế tắc.

Hạ vĩ tình miễn cưỡng bài trừ một cái tươi cười nói: "Không có việc gì, ta thân thể đã sớm không có việc gì, ngày đó cảm ơn người, ta nghe nói người đều hôn mê trong tay còn bắt lấy ta quần áo."

La Bảo có chút ngượng ngùng nói, "Có lẽ người ngày đó là may mắn ngày, bởi vì lúc ấy ta thật sự làm không rõ lôi kéo ai thượng ngàn, có thể ta biết không quản là ai ta đều không thể buông tay, nếu không ta nhất định sẽ hối hận."

Hạ vĩ tình nghe xong vành mắt có chút đỏ lên, "Ngày đó thật sự thật là đáng sợ, ta cả đời đều quên không được!"

"Ngày đó rốt cuộc là chuyện như thế nào, vì cái gì Lý Văn Thao muốn bơi tới nước sâu khu đi?" La Bảo trước sau tưởng không rõ Lý Văn Thao vì cái gì muốn vẫn luôn hướng nước sâu khu du đâu?

Hạ vĩ tình chậm rãi nhắm lại mắt, như là không muốn nhớ lại ngày đó sự giống nhau, bỗng nhiên, nàng sâu kín nói: "Ngày đó ngay từ đầu Lý Văn Thao nói hấn nhìn đến một con đại cá chuối, nói muốn bắt cho đại gia làm cá nướng, chính là không quá một hồi, hấn chân liền bắt đầu rút gân, vương thạc cái thứ nhất du qua đi hỗ trợ, chúng ta ba nữ sinh nghĩ chính mình đều có phao bơi, qua đi nói không chừng còn có thể kéo bọn hấn một phen, chính là ai cũng không nghĩ tới....."

Chương 06 Cái Chuyện Xưa Thủy Con Khi (Bốn)

Hạ vĩ tình mới vừa bơi tới vương thạc bên người, liền cảm giác dưới chân căng thẳng, nàng thân mình liền vẫn luôn xuống phía dưới chìm, trên

người phao bơi một chút tác dụng cũng đã không có, cùng nàng cùng nhau bị kéo vào trong nước.

Bởi vì sẽ không bơi lội, hạ vĩ tình vừa vào thủy mắt liền không mở ra được, nàng dùng tay liền mạng loạn bắt lấy, chính là lại cái gì đều bắt không được, mà kéo nàng chân trái kia cố lực đạp vẫn là không có đình chỉ, nàng liền như thế vẫn luôn đi xuống vững vàng.....

Liền ở hạ vĩ tình cho rằng chính mình chết chắc rồi thời điểm, nàng đột nhiên cảm giác được chính mình bên người có người, bởi vì không mở ra được mắt, nàng chỉ có thể cảm giác người này ở đem nàng hướng trên mặt nước kéo, có lẽ là biết có người tới cứu chính mình, trong lòng huyền một chút liền chặt đứt, nháy mắt liền ngất đi.

Chờ đến nàng lại liền nửa tỉnh lại thời điểm, liền phát hiện chính mình đã ở trên bờ, chính là vừa rồi dưới nước cái loại cảm giác này vẫn là rõ ràng trước mắt, nàng liền dọa thẳng khóc, tuy rằng nàng nhìn đến cứu chính mình ra thủy La Bảo, chính là đã sớm dọa một câu cũng không nói ra được.

"Có người kéo người chân? Có phải hay không tương oánh cùng Tống căn dặn ở dưới nước vô ý thức lôi kéo người a?" La Bảo bình tĩnh giúp nàng phân tích.

Chính là hạ vĩ chữ lại rất khẳng định nói: "Không phải, vừa mới bắt đầu ta cũng tưởng như vậy, chính là sau tới....." Nói đến này nàng xúc lên chính mình trên người chân nói: "Người xem cái này!"

La Bảo cúi đầu vừa thấy, chỉ thấy hạ vĩ chữ mắt cá chân chỗ, thành lình có một cái ô thanh tay nhỏ ấn, xem lớn nhỏ tựa như năm sáu tuổi hài tử tay giống nhau đại.

"Thủy con khỉ....." La Bảo tự mình lâm bẫm.

Hạ vĩ tình sững sốt, "Thủy con khỉ là cái gì đồ vật?"

"Nga, không có gì, hẳn là trong nước một loại tiểu động vật, này có thể là bị nó trảo, đến nỗi nó vì cái gì muốn kéo người, ta cũng không biết." La Bảo không nghĩ ở làm hạ vĩ tình gia tăng sợ hãi cảm, liền không có đối nàng nói ra thủy con khi chân thân là cái gì.

Buổi tối La Bảo về đến nhà, hẳn lên mạng tra xét rất nhiều địa phương có quan hệ thủy con khi truy vấn thuyết, có nói thứ này không lớn, thân cao liền cùng năm sáu tuổi hài tử không sai biệt lắm cao, chỉ là lực lượng cực đại, một khi bị nó giữ chặt, nếu một người dưới tình huống liền rất khó thoát thân.

Còn nói thứ này là chết đuối ở trong nước người biến thành, bọn họ vẫn luôn ẩn núp ở trong nước, chỉ có đem người khác chết đuối, bọn họ mới có thể tiếp tục đầu thai chuyển thế.....

"Thứ này cũng quá xả!" La Bảo vẫn là không thể tin tưởng trên thế giới này còn có như thế khủng bố đồ vật tồn tại, hẳn nhìn nhìn lịch ngày, hẳn còn có nửa tháng liền khai giảng, chính là trương oánh lại vĩnh viễn không thể cùng hẳn cùng đi trường học báo danh.

Nghĩ nghĩ La Bảo trong lòng chính là một trận khổ sở, hẳn nhin không được ghé vào trước máy tính khóc lên, đột nhiên, La Bảo cảm giác chung quanh giống như trừ bỏ chính mình còn có khác người, loại cảm giác này quá mãnh liệt, hẳn chậm rãi ngừng đầu, liền thấy máy tính màn hình không biết cái gì thời điểm đóng, màu đen trên màn hình chính ảnh ngược một nữ nhân.

Nàng cả người là thủy đứng ở La Bảo sau lưng, làn da trắng bệch, mặt cũng có chút sưng vù, dáng người cũng có chút mập mạp, trên người chỉ mặc một cái không thể nào vừa người bơi lội y, là trương oánh!

Tuy rằng màn hình trương oánh dáng người hoàn toàn đi dạng, chính là La Bảo vẫn là liếc mắt một cái liền nhận ra nàng, chỉ thấy trương oánh miệng lúc đóng lúc mở, như là muốn nói chút cái gì, chính là nàng mỗi lần một trương miệng, liền có rất nhiều nước bắn từ nàng trong miệng trào ra tới, làm nàng căn bản nói không ra lời.

La Bảo cả người cứng đờ nhìn màn hình, hấn cảm giác chính mình toàn thân lông tơ bao g ùm tóc ti đ ầu phải dựng thẳng lên tới, hấn đây là gặp quỷ sao? Li ền ở hấn sợ hãi tới cực điểm thời điểm, li ền nghe một thanh âm từ bên ngoài truy ền đến, "La Bảo, ra tới ăn cơm!"

La Bảo rất muốn đáp ứng một tiếng, chính là hấn phát hiện chính mình căn bản không động đậy, chỉ có thể không nháy mắt nhìn màn hình.....

Lúc này hấn cửa phòng bị người đẩy ra, đi vào tới là La Bảo mù mù, nàng nhìn đến La Bảo chính ghé vào trước máy tính ngủ, li ền nhẹ nhàng đẩy đẩy hấn nói: "Người đưa nhỏ này, muốn ngủ li ền đến trên giường ngủ a, tại đây nằm bò nhi ều khó chịu a!"

Đúng là mù mù như thế đây, mới làm La Bảo từ bóng đ ề trung tỉnh lại, mù mù xem nhi tử đ ầy đ ầu là hấn, cũng hoảng sợ nói: "Xảy ra chuyện gì nhi tử? Có phải hay không nơi nào không thoải mái?"

Mẹ..... Ta mơ thấy trương oánh tới tìm ta!" La Bảo sắc mặt trắng bệch nói.

Mù mù nhẹ nhàng vỗ vỗ La Bảo đ ầu nói: "Đừng nói bậy, trương oánh ngày hôm qua li ền hoả táng! Người bà nội nói, làm người này một năm trong vòng đ ầu không được v ề quê! Chờ việc này qua một năm tròn sau r ồi nói sau!"

"Vì cái gì?" La Bảo khó hiểu hỏi hấn mẹ.

Mù mù lại lắc đ ầu nói: "Ta cũng không rõ lắm, bất quá bà nội nếu nói, nên có nàng đạo lý, nàng nói qua mấy ngày qua xem người, đến lúc đó chính người hỏi nàng đi!"

"Bà nội muốn tới!" La Bảo trong lòng một trận tiêu cao hứng.

Mù mù dùng tay xoa xoa La Bảo trên đ ầu hấn nói: "Ân, nàng có điểm không yên tâm người, nói muốn đến xem, người ba cùng ta đã sớm tưởng đem nàng tiếp nhận tới, nhưng nàng chính là không tới, lúc này còn không phải lo lắng người mới chủ động muốn tới!" Mù mù nói đến này, thật

mạnh thở dài nói: "Người a, có thể hay không làm ta tỉnh điễm tâm, người có biết hay không ta nghe nói chuyện này sau bệnh tim thiếu chút nữa dọa ra tới..... Hiện tại ngẫm lại kia mấy cái hài tử mẹ..... Ai....."

La Bảo vừa thấy lão nương lại muốn khổ sở, vội kéo qua mụ mụ tay nói: "Mẹ, người yên tâm đi, trải qua chuyện này lúc sau, ta thật sự trưởng thành, ta không bao giờ sẽ đi như vậy nguy hiểm địa phương, nếu sau này thật muốn là gặp được cái gì sự, li ên nghĩ nhiều tưởng các người, yên tâm đi, ta thật sự hiểu chuyện!"

Nhìn nhi tử có thể nói ra như vậy một phen lời nói, La Bảo mụ mụ vành mắt đỏ.

Qua mấy ngày La Bảo bà nội quả nhiên tới, nàng bao lớn bao nhỏ xách rất nhiều La Bảo thích ăn ở nông thôn đặc sản, "Mẹ, người tới li ên tới bái, còn lấy như thế nhiều đồ vật, nhiều trâm a!" La Bảo mụ mụ có chút ngượng ngùng nói.

Bà nội lại chẳng hề để ý nói: "Trâm gì nha! Đồ là Tiểu Bảo thích ăn, nhiều cho hắn cầm điễm, chờ hắn khai giảng li ên cho hắn mang lên, tỉnh khai giảng muốn ăn này cà lăm không thượng!"

"Bà nội! Người cái gì thời điễm tới rồi!" La Bảo mới từ bên ngoài chơi bóng trở về, vừa vào cửa li ên nhìn đến bà nội tới.

Bà nội vừa thấy La Bảo xem li ên đầy mặt tươi cười nói: "Ta cũng là vừa đến, Tiểu Bảo, mấy ngày nay thân thể thượng còn có hay không cái gì không thoải mái địa phương sao?"

La Bảo lắc đầu, "Ta không có việc gì, chính là đôi khi trong lòng có điễm không dễ chịu nhi....."

Nhưng bà nội lại vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: "Cái này bình thường, từ nhỏ cùng nhau chơi đến đại bằng hữu, nói không li ên không có, đừng nói là người cái choai choai hài tử, chính là đại nhân cũng đủ thương tâm thượng một đoạn thời gian, bất quá Tiểu Bảo, việc này người không thể lão nghĩ hắn, đã xảy ra chính là đã xảy ra, hối hận là vô dụng, chính là người

vẫn là cứu lên đây một cái a! Bà nội biết, người đã tận lực! Nhưng là sau này cứu người loại chuyện này muốn lượng sức mà đi, không thể làm bừa! Biết sao?"

La Bảo gật gật đầu, không lại nói cái gì..... Nguyên lai bà nội cái gì đầu biết.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Thủy Con Khỉ (Năm)

Cuối tuần nhị là bốn người lễ truy điệu, La Bảo vẫn luôn do dự mà muốn hay không đi, hẳn thật sự thực sợ hãi đối mặt bọn họ vài người cha mẹ, hảo lại bọn họ mấy cái cha mẹ còn tính giảng đạo lý, cũng biết lần này thật là cái ngoài ý muốn, bọn họ còn mời La Bảo cùng hạ vĩ tình đi tham gia lễ truy điệu, rốt cuộc đầu là sinh thời bạn tốt, hiện tại người không có, như thế nào cũng muốn đưa bọn họ đoạn đường a.

Lễ truy điệu là thành phố nhà tang lễ tổ chức, bốn người di ảnh bị bày biện ở cùng nhau, ấn bình thường trình tự hẳn là trước khai lễ truy điệu rồi mới hoả táng, chính là bốn cái di thể bị bọt nước sưng lợi hại, căn bản phóng không tiến trong quan tài, cuối cùng đành phải trước hoả táng, sau khai huyệt tưởng biết.

La Bảo cũng là ở cha mẹ cùng đi tiếp theo lên, bọn họ tới thời điểm hạ vĩ tình đã tới rồi, hai người lẫn nhau gật gật đầu, rồi mới liền tiến lên cấp bốn người ảnh chụp khom lưng.....

Đột nhiên, La Bảo tam khom lưng sau phát hiện ở huyệt tưởng sẽ bên trái trong đám người mặt, đứng bốn cái kỳ quái người, bọn họ toàn thân trên dưới đều là thủy, lại còn có toàn thân sưng vù.

Bốn người xuất hiện quá đột nhiên, La Bảo có chút thất thần định tại chỗ sững sốt vài giây, chờ hẳn lại hướng bên kia nhìn lại thời điểm, lại phát hiện nơi đó chỉ có một ít thân hữu đưa vòng hoa.

Chẳng lẽ là chính mình hoa mắt? La Bảo lắc lắc đầu, đi tới bên cạnh ghé trên ngó xong, lúc này hẳn phát hiện ngó ở hẳn bên cạnh hạ vĩ tình sắc mặt rất khó xem, thậm chí tay nàng đầu có chút phát run.

"Vĩ tình, người xảy ra chuyện gì?" La Bảo quan tâm hỏi.

Hạ vĩ tình nghe được La Bảo ở kêu chính mình, lập tức đem mặt chuyển tới hẳn bên này, hô hấp có chút dãn đập nói: "La Bảo, ta..... Ta khả năng ra vấn đề! Ta vừa rồi giống như nhìn đến trường oánh bọn họ vài người!"

La Bảo nghe xong trong lòng trầm xuống, xem ra không chỉ chính mình một người hoa mắt, xem hạ vĩ tình kinh hoảng thất thố bộ dáng, hẳn thật sự có chút không đành lòng dọa nàng, vì thế liền lôi kéo tay nàng nói, "Đừng sợ, ta cũng thấy được, này tại tâm lý học thượng kêu bị thương sau áp lực chứng sau đàn, là một loại tâm lý bệnh tật sở sinh ra ảo giác, yêu cầu thông qua thời gian cùng chính mình cảm xúc thư giải tới cải thiện."

La Bảo chính mình đều không rõ ràng lắm chính mình ở nói bậy cái gì, hẳn chỉ là tưởng giảm bớt một chút hạ vĩ tình trong lòng sợ hãi thôi!

"Thật sự?" Hạ vĩ tình có chút không tin hỏi.

"Thật sự, không tin người có thể đi nhìn xem bác sĩ tâm lý, người bình thường không mấy cái sẽ giống chúng ta như thế trực diện sinh tử, có loại này bị thương phản ứng mới là bình thường," La Bảo tiếp theo nghiêm trang nói hươu nói vượn lên.

Nhưng này bộ chuyện ma quỷ hẳn lừa lừa hạ vĩ tình còn có thể, muốn thuyết phục chính mình quá khó khăn!

Buổi tối về nhà sau, bà nội dùng chuẩn bị tốt lá bưởi làm La Bảo tẩy tẩy trên người đen đui, nàng nói người sống vào nhà tang lễ là nhất định phải đi đen đui, bởi vì nơi đó người chết lưu lại chấp niệm quá nhiều, một không cẩn thận liền sẽ bị quấn lên.

La Bảo nghĩ thầm, muốn hay không cùng bà nội nói nói hôm nay ở hời tưởng sẽ thượng sự tình, chính là hẳn xem bà nội trên mặt có chút khuôn mặt u sầu, hẳn cũng không biết nên sao mở miệng.....

Ăn cơm chiều sau, La Bảo có chút vầy, cảm giác trên người đặc biệt mỗi một, liền sớm ngủ hạ, ngủ đến nửa đêm, hẳn đột nhiên nghe được có

người kêu tên của hắn, hắn đánh rùng mình một cái sau tỉnh lại, rồi mới liền cảm giác trong phòng mặt có chút ẩm ướt lợi hại, làm hắn trên người đặc biệt khó chịu.

Hắn vừa định xuống giường đi bật đèn, liền thấy hắn mép giường đứng một người, trong phòng hơi âm ỉ là từ hắn trên người phát ra, "La Bảo..... Trong nước hảo lãnh a, người như thế nào không tới cứu ta đâu? Vì cái gì người chỉ cứu vĩ tình....."

Thanh âm này? Là trương oánh, La Bảo cố có chút cứng đờ nâng lên tới, hắn vừa định trả lời nàng, chính mình không phải không nghĩ cứu nàng, mà thật sự cứu không được nàng..... Chính là hắn nói còn chưa nói xuất khẩu, liền nghe được ngoài phòng đầu bà nội mắng thanh, "Người cái đoán mệnh quý! Sớm chết sớm đầu thai, đây là người mệnh, người chẳng trách người khác, chạy nhanh cứu cho ta! Người cái đoán mệnh quý, lại không lặn ta lấy lá bưởi trừu người a! Người cái đoán mệnh quý! Nhanh lên lặn!"

Theo bà nội từng câu mắng trong tiếng, La Bảo thân thể bắt đầu chậm rãi năng động, "Bà nội....." Hắn phát ra mỏng manh một tiếng kêu gọi.

Bà nội lập tức liền mở cửa đi đến, "Tiểu Bảo không sợ, đoán mệnh quý làm bà nội đuổi đi! Chớ sợ chớ sợ....."

"Bà nội, là trương oánh tới tìm ta? Nàng trách ta vì cái gì không cứu nàng....." La Bảo nói nước mắt liền chảy xuống dưới, hắn là thích trương oánh, nàng đã chết chính mình như thế nào có thể không khổ sở?

"Không cần hồ tu loạn tư, nàng đã sớm không phải trương oánh, đó là thủy con khi biến thành trương oánh bộ dáng tới câu người hiền! Trương oánh kia nha đầu ta đã thấy, thật tốt cô nương, như thế nào sẽ trách người, người cũng không có cách nào không phải? Ngoan, đừng loạn suy nghĩ, hảo hảo ngủ, bà nội ở bên cạnh người bả người, chớ sợ chớ sợ....." Bà nội đêm nay thật sự vẫn luôn bả La Bảo tới rồi hừng đông.

Ngày hôm sau buổi sáng, La Bảo ở trong WC rửa mặt, hắn ngẩng đầu nhìn thoáng qua trong gương chính mình, hai mắt hãm sâu, hốc mắt phát

thanh, cả người trạng thái đặc biệt không tốt, tựa như mấy ngày mấy đêm không ngủ giống nhau.

Hắn nhìn trong gương chính mình, có chút buồn bã mất mát, đột nhiên hắn nhìn đến trong gương mặt có người liền đứng ở hắn sau lưng, xem thân cao là cái nam nhân, lúc này La Bảo cảm giác dưới chân chột lạnh, hắn cúi đầu vừa thấy, thế nhưng toàn bộ buồng vệ sinh trên mặt đất tất cả đều là một ít biến thành màu đen nước bẩn, trong đó còn kèm theo rất nhiều thủy thảo.....

"La Bảo..... Chúng ta không nên đi dạt hồ nước kho, đều là người sai..... Hiện tại chúng ta đã chết, người vẫn sống....."

La Bảo một chút liền nghe ra đây là Lý Văn Thao thanh âm, từ nhỏ cùng nhau chơi đến đại, như thế nào sẽ nghe không ra đâu?

Lúc này La Bảo dưới chân thủy bắt đầu chậm rãi lên cao, mắt thấy liền phải sờ qua hắn đầu gối, hắn có chút kinh hoảng muốn đi mở cửa, lại thấy buồng vệ sinh cửa đứng vương thạc.....

"A..... Các người tránh ra! Tránh ra....." La Bảo có chút điên cuồng kêu to.

Mụ mụ đang ở trong phòng bếp làm bữa sáng, đột nhiên gọi vào La Bảo ở trong phòng vệ sinh la to, nàng lập tức chạy ra tới, dùng sức gõ gõ buồng vệ sinh môn, "La Bảo! Người ở bên trong sao? Xảy ra chuyện gì? Mau mở cửa, đừng hù dọa mụ mụ! La Bảo!"

Lúc này La Bảo ba ba cũng từ phòng ngủ chạy ra tới, hắn lại đây một chân liền đá văng buồng vệ sinh môn, liền thấy La Bảo một người chính ôm đầu ngổ xồm trên mặt đất, trong miệng không ngừng nói: "Các người tránh ra! Các người tránh ra!"

"La Bảo..... La Bảo!" Mụ mụ căn bản kéo không nhúc nhích trên mặt đất La Bảo, hắn giống như là lớn lên ở trên mặt đất giống nhau.

Cuối cùng vẫn là ba ba đã đi tới, hung hăng cho La Bảo hai cái cái tát mới làm hắn tỉnh táo lại, "Ba, mẹ..... Ta đây là xảy ra chuyện gì?"

Mụ mụ cũng sợ hãi, nàng ôm chặt La Bảo liền khóc lên, ba ba có chút không kiên nhẫn nói: "Khóc cái gì khóc? Khóc hữu dụng sao?"

Bà nội lúc này từ bên ngoài trở về, vừa thấy này tam khẩu người đầu ở buồng vệ sinh, nàng một chút liền minh bạch vừa rồi phát sinh cái gì sự.

Bà nội không nói chuyện, chỉ là đi vào tới lôi kéo La Bảo đi ra ngoài, "Bà nội..... Ta vừa rồi....." La Bảo thật sự bị dọa tới rồi, hắn nói chuyện đầu có chút nói lắp.

Chương 6 Cái Chuyện Xưa Thủy Con Khỉ (Sáu)

"Tiểu Bảo không sợ, có bà nội đâu....." Từ nhỏ đến lớn, mỗi khi La Bảo sợ hãi thời điểm, bà nội tổng hội như thế nói, lúc sau La Bảo liền thật sự không sợ.

"Bà nội, bọn họ có phải hay không thật sự trách ta không cứu bọn họ?" La Bảo thương tâm hỏi.

Bà nội lại lắc đầu nói: "Mỗi người đều không muốn chết, cho nên ở chết thời điểm tổng hội đối tẫn tại có quá nhiều lưu luyến, cái gọi là quý chính là này đó lưu luyến biến thành, bọn họ quên mất sinh thời sở hữu cảm tình, chỉ là bảo lưu lại đối sinh khát vọng, này phân chấp niệm có thể sinh ra thực đáng sợ lực lượng, người gia gia năm đó đi đột nhiên, người ngoài đầu cho rằng hắn là bệnh chết, kỳ thật chính mình người nhà đầu biết hắn không phải bệnh chết."

La Bảo sửng sốt, này vẫn là hắn trường như thế đại đệ nhất nghe bà nội nói lên gia gia, "Gia gia là như thế nào không?"

Bà nội sờ sờ La Bảo đầu nói, người gia gia năm đó là cho đội sản xuất dưỡng mã, thân thể rắn chắc thực, nếu không phải hắn sớm liền đi, người ba ba khẳng định còn sẽ có huynh đệ tỷ muội.

Năm ấy nguyệt, trong nhà nếu đã chết không thành niên tiêu hài tử, là không thể táng ở trong nhà phần mộ tổ tiên bên trong, trong tình huống bình thường đều là ném ở "Oa oa m ò".

Nói là kêu oa oa m ò, kỳ thật chính là một mảnh đất hoang, phụ cận mấy cái thôn người đều đem chết non hài tử ném ở nơi đó, lúc ấy thôn thượng nhà ai nếu là đã chết hài tử, đều không vui tự mình đi ném, một là ngại nơi đó đen đui, nhị là sợ hài tử không nghĩ đi, lại đi theo thân nhân trở về.....

Cho nên loại tình huống này giống nhau đều tiêu tiền để cho người khác đi ném, lúc ấy nhà chúng ta nghèo, người ba ba thân thể cũng không chắc nịch, gia gia liền tưởng nhiều tránh mấy cái tiền cho người ba ba mua chút trứng gà bổ bổ thân thể, chỉ cần là ta trong thôn oa oa không có, liền cấp thượng năm đồng tiền làm người gia gia đi ném.

Nhớ rõ kia một lần, người gia gia là cho Lưu người quê gia ném cái mới vừa mãn một tuổi nữ oa oa, hẳn từ Lưu người quê gia ôm hài tử ôm ra tới khi, nàng còn không có tắt thở đâu, hai cái cẳng chân liền như vậy đặng a đặng, ta lúc ấy liền bất đồng ý lập tức đi ném, ta còn khuyên người gia gia nói, chờ một chút, chờ oa oa chặt đứt khí lại đưa đi.

Chính là người gia gia bởi vì sốt ruột muốn đi cấp đội sản xuất uy mã, liền không nghe ta, sau tới hẳn liền có chuyện. Chờ ta chạy tới vừa thấy, người gia gia lúc ấy liền ghé vào một mảnh bờ ruộng thượng, này hẳn là hẳn ném chết hài tử sau hướng gia đi thời điểm ra sự.....

Là đội thượng kế toán phát hiện, vốn định đưa đến vệ sinh viện đi cứu giúp một chút, nhưng ta đi lên một sò, người đều lạnh, ta đem hẳn lật qua tới vừa thấy, trên người cái gì thương đều không có, chỉ là trên đầu có một cái bao.

Kia sẽ phá bốn cũ, liền tính mỗi người đều nhìn ra người gia gia chết cổ quái, lại ai cũng không dám nói thẳng, cuối cùng đối ngoại chỉ có thể nói người gia gia là chết vào bệnh tim, chính là người gia gia thân thể ta biết, tráng cùng đầu ngu giống nhau, như thế nào khả năng có bệnh đâu?

La Bảo nghe xong gia gia chuyện xưa sau, trong lòng nói không nên lời cái gì tư vị, hần hỏi bà nội, "Kia bọn họ mấy cái là muốn hại chết ta sao?"

Bà nội lại đối hần nói: "Không cần sợ, bọn họ mấy cái là thủy quỷ, người chỉ cần không đi có thủy địa phương liền không có việc gì, chờ đến bọn họ qua một năm tròn sau, liền sẽ chậm rãi đem người đã quên!" La Bảo vừa nghe bọn họ sẽ đã quên chính mình, có chút không tin hỏi, "Thật sự?"

"Thật sự, thành quỷ làm thời gian dài, đừng nói là người khác, ngay cả chính mình đâu sẽ đã quên là chính mình là của ai."

Ngày hôm sau buổi chiều, La Bảo nhận được một chiếc điện thoại, là hạ vĩ tình đánh lại đây, "La Bảo..... Bọn họ tới tìm ta! Làm sao bây giờ? Bọn họ bốn cái tới tìm ta! Ta không muốn chết, bọn họ muốn hại chết ta!"

"Vĩ tình, người ở đâu đâu? Ai đi tìm người?" La Bảo nghe ra hạ vĩ tình ngữ khí đặc biệt hoảng loạn, lại còn có ở điện thoại bối cảnh xuôi tai tới rồi như ẩn như hiện tiếng nước.

"Bọn họ..... Bọn họ chính là vương thạc, Lý văn thao, trương oánh còn có Tống căn dặn a! Bọn họ tất cả đều tới! Toàn tới....." Điện thoại nói đến này liền rút tuyến.

La Bảo thử bắt trở về, nhưng vẫn vô pháp chuyển được, hần lập tức lại cấp hạ vĩ chữ trong nhà đánh qua đi, điện thoại là thông, chính là nhưng vẫn không ai tiếp.

Ngày hôm sau hai cảnh sát tìm được trong nhà, bọn họ nói hạ vĩ tình hôm trước ở bắc công viên người công trong hồ chìm vong, nàng trước khi chết cuối cùng một chiếc điện thoại chính là đánh cấp La Bảo, bọn họ muốn hiểu biết một chút lúc ấy nàng ở trong điện thoại nói cái gì.

Đã chết? La Bảo lúc ấy liền dọa choáng váng, hạ vĩ tình vì cái gì muốn chết đâu? "Nàng nói nàng không muốn chết....." La Bảo có chút hoảng hốt đem điện thoại nội dung nói cho cảnh sát.

"Nàng thật sự đã chết? Không có khả năng a!" La Bảo biến có chút kích động, chính là cảnh sát lại nói cho hắn, "Hạ vĩ tình thật sự đã chết, nàng hôm trước li ên thất kết thúc, cha mẹ nàng ngày hôm qua li ên báo nguy, chỉ là không nghĩ tới nàng lại chết đuối ở công viên hồ nhân tạo."

"Hôm trước! Chính là ta là ngày hôm qua nhận được nàng điện thoại nha!" La Bảo khiếp sợ nói.

Cảnh sát lại xác định một chút trong tay văn kiện nói, "Sẽ không sai, điện tín công ty cung cấp danh sách thượng chính là biểu hiện là hôm trước cho người đánh điện thoại."

Cảnh sát đi sau, bà nội sắc mặt khó coi nói: "Nàng nhất định là bị thủy con khi lôi đi, Tiểu Bảo không sợ, có bà nội ở, ai cũng đừng nghĩ thương tổn người!"

"Lại là thủy con khi! Tiểu giả sơn không phải nói kia đồ vật là ở dất trong hồ sao? Như thế nào thành phố hồ nhân tạo cũng có?" La Bảo bởi vì sợ hãi, ngữ khí có chút d ãn dập.

"Chỉ cần là chết hơn người trong nước đều có thủy con khi, ta ngày mai h ãi trong thôn ngấm lại biện pháp, mấy ngày nay người không cần ra cửa, ở nhà hảo hảo đợi." Bà nội nói xong li ên về phòng thu thập quần áo đi.

Lúc này La Bảo di động vang lên, hắn cần lấy tới vừa thấy thế nhưng là hạ vĩ tình đánh lại đây, hắn do dự một chút li ên chuyển được điện thoại, chỉ nghe bên trong truy ền đến một cái thực xa xôi thanh âm, "La Bảo, tiếp theo cái chính là người....."

La Bảo dọa một chút li ên đem điện thoại ném xuống đất, pin đều quăng ngã ra tới, chính là di động tiếng chuông nhưng vẫn vang cái không ngừng.

Bà nội lúc này ra khỏi phòng nhìn đến La Bảo biểu tình có dị, li ên hỏi hắn, "Xảy ra chuyện gì? Di động như thế nào quăng ngã?"

"Bà nội..... Vừa rồi hạ vĩ tình cho ta gọi điện thoại, nói, tiếp theo cái chính là ta!" La Bảo cảm giác chính mình đều sắp điên rồi!

Bà nội từ trên mặt đất đem điện thoại nhấc lên đối hần nói, "Tiểu Bảo, người nhớ kỹ, chân chính có thể hại chết người chính là thủy con khi chế tạo ra tới ảo giác, làm người cảm thấy đó là thật sự, kỳ thật hết thủy đều là giả."

Bà nội nói giống như rất thâm ảo, chính là La Bảo lại nhớ kỹ một câu, đó chính là đều là giả, hần biết chính mình muốn ở bà nội rời đi trong khoảng thời gian này hảo hảo đái ở nhà, nếu tái kiến cái gì đáng sợ đồ vật, kia nhất định là thủy con khi biến ra, đều là tưởng hướng dẫn hần đi tìm chết ảo ảnh.....

La Bảo bà nội mới vừa một hồi thôn, liền cảm giác trong thôn không khí không đúng, nàng giữ chặt một cái cùng nàng ngày thường quan hệ không t ấ lão tử tử hỏi, "Kiến Nghiệp hần nãi, trong thôn ra gì sự?"

Kiến Nghiệp bà nội vừa thấy là La Bảo bà nội, liền đem nàng kéo đến một bên nói, "Người mới từ trong thành trở về không biết, hôm trước nhà người cách vách tiểu giả sơn không có!"

"Gì? Sao h ấ sự? Ta đi thời điểm kia hài tử không còn hảo hảo sao?" La Bảo bà nội đặc biệt giạt mình hỏi.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Thủy Con Khi (Bảy)

Kiến Nghiệp bà nội sắc mặt khó coi nói: "Ai nói không phải đâu? Ta mấy ngày hôm trước nhìn kia hài tử còn hảo hảo, này nói không liền không có, nghe nói là làm thủy con khi cấp lời đi!"

"Không có khả năng a, tiểu giả sơn gia gia quản hần nhưng nghiêm, như thế nào sẽ lại đi thủy biên chơi đâu?" La Bảo bà nội vẻ mặt không tin.

Kiến Nghiệp bà nội nói: "Chính là a, người này không có, cụ thể là sao cái tình huống ta cũng không hảo hỏi, người cùng bọn họ là nhiều năm lão hàng xóm, người đi xem liền biết, hiện tại tiểu giả sơn mẹ đều khóc hôn mê vài lần."

La Bảo bà nội vội vàng chạy về gia, liền thấy tiểu giả sơn gia trước cửa có rất nhiều người ra ra vào vào, nàng từ đại môn hướng trong vừa thấy, quả nhiên đổ một ngum màu đỏ quan tài, nàng thở dài liền đi vào.

Tiểu giả sơn mù mù vừa thấy La Bảo bà nội tới, nước mắt liền ngăn không được chảy xuống dưới, "La bà nội, tiểu giả sơn hẩn....."

"Ta biết, ta đã biết, đừng khổ sở, hiện tại người thân mình quan trọng, biết sao?" La Bảo bà nội vỗ vỗ nàng sau lưng nói.

Lúc này tiểu giả sơn gia gia sắc mặt bi thống từ trong phòng đi ra, La Bảo bà nội vội đi qua đi, "Người cũng đừng quá khổ sở, người chính là trong nhà người tâm phúc, người không thể ngã xuống....."

Tiểu giả sơn gia gia gật gật đầu, nhưng tưởng tượng đến tiểu giả sơn, liền lão lệ tung hoành nói: "Ta liền như thế một cây độc đinh miêu....."

"Đây là gì hồi sự a, tiểu giả sơn ngày thường như vậy nghe lời, hẩn như thế nào sẽ lại chạy đến đất hờ đi đâu?" La Bảo bà nội nghi hoặc hỏi.

Tiểu giả sơn gia gia hướng trên ghế khải khải nỗ điều khói bụi, rồi mới lại cấp chính mình tục thượng một nồi thuốc lá sợi, bậc lửa sau xoạch xoạch trừu mấy tài ăn nói chậm rãi nói lên ngày đó sự.....

Nhà ta tiểu giả sơn là làm kia bốn cái hài tử cấp lôi đi làm thế thân, cũng trách ta không thấy trụ hẩn, ngày đó hẩn từ đất hờ trở về sau ta liền cảm giác hẩn biểu tình cổ quái, sau tới ở ta lần nữa ép hỏi hạ hẩn mới nói ra, nguyên lai hẩn phía trước liền chính mình đi qua một lần đất hờ, còn kém điếm làm thủy con khi lôi đi, may mắn hẩn trên người buộc lại một cây dây thừng ở trên eo, mới bảo vệ mạng nhỏ thượng nạn.

Sau tới hẩn xuống nước cứu La Bảo thời điếm liền lại thấy được cái kia đồ vật, chính là cái kia đồ vật lúc ấy không phải bên hẩn tới, mà kia trong nước kia bốn cái oa oa, hiện tại kia bốn cái oa oa đều đã chết, tự nhiên là không cam lòng, khẳng định muốn tìm cái thế thân mới được.

Đầu hai ngày ta xem khăn, tiểu giả sơn cũng coi như nghe lời, nhưng hôm kia buổi tối hẳn liền thẳng ần ào vây thực, sớm liền thượng giường đất ngủ, ta tưởng hài tử đầu ngủ, cũng liền không cần như vậy để bụng nhìn, chính là không thành tưởng ngày hôm sau sớm tiểu giả sơn mẹ nó kêu hẳn lên ăn cơm, chính là tiến phòng lại phát hiện trên giường đất không ai, mà trên mặt đất lại có một tảng lớn nước bẩn.

Mẹ nó vội đã kêu ta vào nhà, ta tiến vào vừa thấy, trong lòng liền lạc một chút, liền chạy nhanh kêu nổi lên tiểu giả sơn hẳn ba cùng ta cùng nhau hướng sát hồ chạy, chờ chúng ta chạy đến thời điểm, mặt nước thực bình tĩnh, một tia phong đầu không có, chính là ta lại ở thủy biên nhặt được tiểu giả sơn một con giày.

Lúc ấy ta liền biết, cái gì đầu xong rồi, tiểu giả sơn chịu là không có, ta kia ngốc nhi tử còn không tin, lại hẳn thôn tìm người tới bắt đầu ở sát trong hồ tìm, tìm một ngày một đêm, cuối cùng ở một đoàn lặn thủy thảo tìm được rồi tiểu giả sơn.

Người nâng đi lên thời điểm mẹ nó lúc ấy liền hôn mê, ta nhìn nhìn tiểu giả sơn, liền cùng ngủ rồi giống nhau, căn bản không như thế nào biến dạng, chính là sắc mặt của hẳn nhi lại than chì than chì, một chút không khí sôi động đầu không có.

Nói đến này, tiểu giả sơn gia gia đột nhiên nắm chặt La Bảo bà nội tay, hai mắt huyết hồng nói: "Đại muội tử, đừng cho nhà người La Bảo lại đã trở lại, này thủy con khi chỉ sợ không kéo đủ bốn người sẽ không bỏ qua!"

Từ nhỏ giả sơn gia trở về sau, La Bảo bà nội càng là lo lắng sốt ruột, trong thành cái kia hạ vĩ tình cũng không có tới nơi này a, không cũng chết đuối ở trong nước sao? Xem ra có trở về hay không tới cũng không tất an toàn a!

Này đầu, La Bảo ở bà nội đi sau hai ngày, luôn là mất hẳn mất vía, hẳn hiện tại nhìn thấy thủy liền phản xạ có điều kiện cảm thấy sợ hãi, buổi tối ba ba mẹ mẹ xem hẳn ở nhà thật sự buồn hoang, liền đưa ra cùng hẳn đến bên ngoài trong tiểu khu đi một chút.

Ba người ở tiểu khu nhân công trong rừng tản bộ, ba ba mẹ mẹ đi ở phía trước, mà La Bảo vẫn luôn đi theo bọn họ sau lưng.

"La Bảo ca....." Đột nhiên một thanh âm từ dưới một cây hòe lớn truyên đến, La Bảo vừa nghe hình như là tiểu giả sơn thanh âm, vì thế hắn liền chậm rãi đi qua, quả nhiên là tiểu giả sơn, hắn nửa cái thân mình đều biến mất ở thụ sau, chỉ lộ ra một cái đầu cùng nửa người trên.

"Tiểu giả sơn! Người trở về thành? Cũng là, người cũng không sai biệt lắm mau khai giảng đi!" La Bảo vừa nói vừa hướng tiểu giả sơn bên kia đi.

"Người đừng tới đây!" Tiểu sơn đột nhiên la lên một tiếng, dọa La Bảo sửng sốt.

"Xảy ra chuyện gì! Người vì sao còn đứng ở thụ sau biên, lại đây a! Ta thỉnh người ăn băng côn đi!" La Bảo nói còn tưởng đi phía trước đi.

"La Bảo ca, người liền đứng ở kia đừng nhúc nhích, ta và người nói một câu liền đi!" Tiểu giả sơn sắc mặt cổ quái nói.

La Bảo thân mình ngẩn ra, liền đứng ở tại chỗ không hề đi phía trước đi rồi.....

"La Bảo ca, ta tới chính là nói cho người, ngàn vạn không cần đi có thủy địa phương, cái gì địa phương thủy đều không được!" Tiểu giả sơn thực nghiêm túc nói.

La Bảo phát hiện hôm nay tiểu giả sơn cùng bình thường không quá giống nhau, bởi vì hắn vẫn luôn đứng ở thụ mặt sau, nơi đó ánh đèn chiếu không thấy, hắn mặt cũng cơ hồ xem không rõ lắm, chính là La Bảo vẫn là có thể cảm giác được sắc mặt của hắn thực tái nhợt, thậm chí là tái nhợt có chút quỷ dị.

"Người tới chính là nói cho ta cái này? Người là chính mình tới? Ta nhớ rõ người không ở nơi này đi học a?" La Bảo đột nhiên nhớ tới tiểu sơn đọc sơ trung cũng không ở bản địa.

"La Bảo! Người trạm kia tưởng cái gì đâu? Nhanh lên đi a!"

Liền ở La Bảo chờ tiểu giả sơn trả lời khi, hắn liền nghe được mụ mụ tiếng kêu, hắn quay đầu lại đối mụ mụ nói: "Nga, ta gặp được tiểu....."

Hắn nói còn chưa nói xong liền sững sờ ở đương trường, bởi vì đương La Bảo lại vừa quay đầu lại thời điểm lại phát hiện, kia khóa đại cây hộc hạ căn bản không ai.

"Tiểu giả sơn..... Tiểu giả sơn?" La Bảo không cam lòng đối với thụ kêu vài tiếng, chính là lại không ai đáp lại hắn.

Ba ba cùng mụ mụ lại phản trở về, bọn họ xem La Bảo biểu tình có dị liền hỏi hắn, "Xảy ra chuyện gì? Sắc mặt như thế kỳ quái?"

"Ta vừa rồi nhìn đến tiểu giả sơn, chính là hắn chỉ chớp mắt liền không có!" La Bảo cau mày nói.

Mụ mụ vừa nghe liền sắc mặt đại biến, không nói hai lời liền lôi kéo La Bảo trở về đi, ba ba sắc mặt cũng khó coi đến cực điểm.....

"Xảy ra chuyện gì mẹ? Làm gì biểu tình như thế khó coi?" Đây đến làm La Bảo có chút không biết làm sao!

Sau khi về đến nhà, mụ mụ quan hảo cửa sổ, rồi mới lại cẩn thận kiểm tra một lần xem nơi nào không quan hảo, La Bảo bị nàng này trông gà hoá cuốc tư thế cũng dọa sợ, "Mẹ, hôm nay như thế nhiệt, người quan cái gì cửa sổ a?"

Nhưng hắn mụ mụ cũng không có lập tức trả lời hắn, chỉ là ở nàng xác nhận sở hữu cửa sổ đều quan hảo sau, mới ngẩng ở La Bảo trước người, chính sắc hỏi La Bảo, "Tiểu giả sơn cùng người nói cái gì?"

La Bảo nghĩ nghĩ liền đem vừa rồi tiểu giả sơn nói lại đối mụ mụ nói một lần, mụ mụ nghe sau sắc mặt càng khẩn trương!

Chương 06 Cái Chuyện Xưa Thủy Con Khỉ (Tám)

"La Bảo, kỳ thật hôm nay người bà nội tới điện thoại, nàng cùng chúng ta nói một sự kiện, bởi vì sợ người khổ sở cho nên còn không có đối với người nói." Mụ mụ sắc mặt trầm trọng nói.

La Bảo nghe xong trong lòng chính là trầm xuống, tức khắc có một loại dự cảm bất hảo, "Xảy ra chuyện gì? Ra cái gì sự?"

Mụ mụ do dự một chút nói: "Tiểu sơn..... Hôm trước đã xảy ra chuyện! Hẳn bị người phát hiện chết đuối ở đất hồ nước kho."

"Cái gì! Không có khả năng! Ta vừa rồi rõ ràng còn nhìn đến hẳn đâu? Còn nữa nói, hẳn là sẽ không lại đi đất hồ nước kho, chính là hẳn nói cho ta nơi đó có thủy con khỉ, hẳn như thế nào khả năng chính mình còn đi đâu?" La Bảo khó có thể tin nói.

"Là thật sự, mụ mụ cái gì thời điểm đã lừa gạt người?" La Bảo mụ mụ đạm nhiên nói.

La Bảo lúc ấy liên choáng váng, kia vừa rồi chính mình nhìn thấy chẳng phải là tiểu giả sơn quý hân, hẳn chết cũng muốn tới cảnh cáo chính mình không cần đi có thủy địa phương chơi, nếu không phải vì cứu chính mình, có lẽ tiểu giả sơn liên sẽ không lại xuống nước, hẳn không dưới thủy liên sẽ không bị thủy con khỉ theo dõi.....

Đầu do chính mình..... Đầu do chính mình! La Bảo tại nội tâm không ngừng một lần mắng chính mình vì cái gì muốn hại chết như thế nhiều người, hẳn tinh thần gần như hỏng mất, cuối cùng chỉ phải đem chính mình nhốt ở trong phòng, không thèm nghĩ không đi nghe này đó tàn khốc hiện thực.

La Bảo bà nội hồi thôn sau ngày thứ ba, tiểu giả sơn sau sự làm không sai biệt lắm, người trong thôn quyết định mỗi nhà mỗi hộ ra điểm tiền, ở đất hồ nước kho bên ngoài tu thượng một cái rào chắn dùng để ngăn trở trẻ người non dạ hài đồng.

Nhưng rào chắn còn không có tu lên, vào lúc ban đêm liên lại ném một cái nữ oa oa.....

Tiểu hài tử kêu nha nha, hôm nay 5 tuổi nữa, ban ngày thời điểm cùng trong thôn một ít so nàng hơn mấy tuổi hài tử ở bên ngoài diên chơi, thẳng đến ăn cơm chiều thời điểm trong nhà một tìm mới biết được, nha nha cùng những cái đó hài tử đã sớm tách ra chính mình về trước gia.

Chính là nha nha không về nhà lại có thể đi nơi nào đâu? Sau tới các đại nhân tìm tới tìm lui, liền bắt đầu hoài nghi nha nha đi đất hồ, bởi vì ở nha nha về nhà trên đường có một cái đường nhỏ là thông hướng nơi đó.

Trong thôn đại nhân tìm được đất hồ khi, liếc mắt một cái liền nhìn đến nha nha liền phiêu ở ly bờ biển không xa trên mặt nước, nàng đầu nhỏ triêu hạ nằm bò, chơ om đến trên bờ khi đã sớm chặt đứt khí.

Kỳ thật nơi đó thủy cũng không thâm, có thể nha nha mới 5 tuổi nữa, một mét thâm thủy là có thể muốn nàng mệnh!

Ai cũng không biết nha nha chính mình là như thế nào đi vào đất hồ, nha nha cha mẹ chưa từng có mang nàng đi qua cái kia đường nhỏ, cùng nhau chơi hài tử cũng không dám đi, bởi vì hiện tại đại nhân đầu hạ chết lời nói, ai đi đánh gãy ai chân!

Tiểu giả sơn gia gia từ trong đám người chui ra tới, nhìn thoáng qua nha nha nói, "Lại lười đi một cái, xem ra bọn họ không gom đủ bốn cái không bỏ qua a!"

La Bảo bà nội nghe xong trong lòng chính là hoảng hốt, còn kém một cái, đó chính là nhà mình La Bảo sao? Nàng nên như thế nào làm mới có thể giữ được tôn nhi đâu?

Trong thôn nam nhân đều thực tức giận, có người đề nghị muốn tạc đập chứa nước, đem bên trong thủy bài đi! Chính là hiện tại tuy rằng mọi nhà ăn không phải đất hồ thủy, chính là trong đất nhà cái còn chỉ vào nó tới tới đâu!

Nói như vậy nói đi, còn cũng chỉ có thể tu rào chắn, người trong thôn tâm chính là tề, mỗi nhà ra tiền dùng để mua tài liệu, mà nhân công chính

là trong thôn các nam nhân, bọn họ không bao giờ muốn nhìn đã có hài tử chết đuối ở thềm bí đất trong hồ.

La Bảo mấy ngày nay là nửa bước cũng không rời đi phòng, hiện tại hẳn cơ hồ tới rồi thấy thủy đầu sợ hãi trình độ, cha mẹ là xem ở trong mắt, cấp ở trong lòng.

Bà nội còn thường thường gọi điện thoại hỏi La Bảo tình huống, cũng lần nữa dặn dò muốn xem hảo La Bảo, hiện tại chính là tánh mạng du quan thời điểm, hơi không lưu ý làm không hảo liền sẽ giống kia ba cái hài tử giống nhau kết cục.

Kỳ thật La Bảo không phải không nghĩ đi ra ngoài, chỉ là tiêu giả sơn biến thành quỷ cũng tới cảnh cáo chính mình, hẳn như thế nào khả năng không nghe đâu? Chỉ là hiện tại mỗi ngày đều ở nhà không sao cả, chính là lập tức liền phải khai giảng, hẳn chẳng lẽ không đi trường học báo danh sao?

Cuối cùng thật sự không có biện pháp, cha mẹ liền tưởng trước mang theo La Bảo đi báo danh, rồi mới lại xin tạm nghỉ học một năm, một năm sau sự tình như thế nào cũng bình ổn, đến lúc đó lại đến đi học cũng không muộn.

Ngày đó buổi sáng vốn là mặt trời lên cao, La Bảo trường học cách hẳn gia có 70 nhiều km, cha mẹ lái xe đưa hẳn đi.

Ai ngờ vừa ra khỏi cửa bầu trời liền khai hạ mưa nhỏ, La Bảo nhìn đến trời mưa, trong lòng liền loại ảm ảm bất an.....

Một đường không có việc gì, chờ bọn họ đến trường học sau, cha mẹ liền mang theo hẳn đi xử lý tương quan thủ tục.

"La Bảo, nói muốn cùng nhau tới báo danh, người đã quên sao?" Một người nữ sinh thanh âm xinh xắn ở bên tai vang lên.

La Bảo sửng sốt, hẳn lập tức xoay người mọi nơi tìm kiếm, chính là hẳn bên người không có một cái nhận thức nữ sinh.

"La Bảo, người vì cái gì không trước cứu ta? Uổng ta còn như vậy thích người....." Lần này thanh âm biến có chút thống khổ, La Bảo nghe ra tới, này đang ở trạng oánh thanh âm.

Hắn biểu tình cứng lại, thân mình liền bắt đầu không chịu không chế.....

"Vị đồng học này, thỉnh người ở chỗ này ký tên." Một cái đại nhị học trưởng đối La Bảo nói.

Chính là La Bảo lại không có bất luận cái gì phản ứng, thẳng ngo ngoác hướng phía trước phương đi đến.

"Đồng học! Người di động!" Học trưởng chính kỳ quái cái này tân sinh như thế nào như thế quái thời điểm, lại liếc mắt một cái nhìn thấy La Bảo di động còn ở trên bàn, chờ hắn lại muốn gọi trụ La Bảo khi lại phát hiện hắn đã sớm không thấy bóng dáng.

La Bảo mù mù quay người lại liền phát hiện nhi tử không thấy, nàng trong lòng trăn xuống, rồi mới liền sốt ruột nối tiếp tân sinh học sinh hỏi: "Đồng học, người có hay không nhìn đến ta nhi tử, hắn kêu La Bảo, đây là hắn ảnh chụp."

Cái kia học sinh nhìn thoáng qua liền nói, "Hắn a! Người là hắn mù mù? Kia vừa lúc, đem điện thoại cho người, hắn vừa rồi đem điện thoại quên ở nơi này, ta như thế nào kêu hắn, hắn cũng không quay đầu lại, lẳng là rời khỏi."

La Bảo mù mù vừa nghe liền nóng nảy, "Hắn hướng phương hướng nào đi rồi?"

Cái kia học sinh lắc đầu nói, "Vừa rồi người này quá nhiều, ta cũng không chú ý a!"

Cuối cùng vẫn là La Bảo ba ba bình tĩnh, hắn hỏi cái kia học sinh, "Đồng học, các người cái này trong trường học có cái gì địa phương là thủy đặc biệt nhiều?"

Học sinh nghĩ nghĩ nói, "Phía nam có cái hồ nhân tạo tính sao?"

La Bảo cha mẹ nghe xong lập tức liền hướng trường học phía nam phương hướng chạy tới.....

La Bảo thân thể cứng đờ đi ở trên đường, bên tai vang trướng oánh từng câu thúc giục, thân thể hẳn không chịu nổi chế đi phía trước đi đến, chính là trên mặt lại chảy đầy nước mắt, làm thấy hẳn học sinh đều cho rằng hẳn thất tình đâu.

Không lâu ngày phía trước liền xuất hiện cá nhân công sửa chữa tiêu hồ, tuy nói cùng đất hồ lớn nhỏ vô pháp so, chính là yem một người vẫn là dư dả.

"Lại đi phía trước đi vài bước, chúng ta là có thể ở bên nhau!" Trương oánh ngữ khí vội vàng nói.

Mà La Bảo đi đến bên hồ sau căn bản không có bất luận cái gì dừng lại, một chân liền bước vào trong nước, đi chưa được mấy bước thủy liền không qua hẳn đầu gối, nhưng hẳn lại hoàn toàn không biết, vẫn như cũ một bước không ngừng tiếp tục đi phía trước đi.

"La Bảo..... Không cần đi phía trước đi rồi!" Bà nội thanh âm đột nhiên ở hẳn bên tai vang lên, làm La Bảo đột nhiên một chút thanh tỉnh lại đây.

"Bà nội? Người như thế nào tới?" La Bảo quay đầu nhìn lại, quả nhiên là bà nội đứng ở hẳn sau lưng trong nước, "Bà nội, người mau đến trên bờ đi, nơi này không an toàn!"

Bà nội lại hơi hơi mỉm cười nói: "Tiểu Bảo, không sợ, có bà nội đâu!" Nói xong hẳn quay đầu đối với La Bảo trong mắt trướng oánh nói, "Người đã gom đủ, người còn không đi?"

Cái kia trương oánh chưa nói cái gì, nhưng nàng thật sự một chút biến mất!

La Bảo nhìn đột nhiên xuất hiện bà nội, trong lòng tức khắc có một loại dự cảm bất hảo, "Bà nội, người xảy ra chuyện gì?"

Bà nội vẫn là vẫn luôn ở mỉm cười, nàng đi đến La Bảo bên người, lôi kéo hần chậm rãi hướng bờ biển đi đến..... Nhưng mới vừa đi đến mau không có thủy địa phương, bà nội liền không đi rồi, nàng mỉm cười đối La Bảo nói: "Tiểu Bảo, sau này bà nội liền không thể chiếu cố người, người muốn dừng cảm một chút, hảo hảo sinh hoạt, những cái đó đồ vật không bao giờ sẽ tìm đến người, này đó sở hữu bất hạnh, người liền toàn đã quên đi!" Nói xong bà nội liền một chút biến mất.

"Bà nội! Người trở về! Bà nội!" La Bảo ở bờ biển khàn cả giọng kêu to bà nội.

Này cũng làm La Bảo cha mẹ thực mau liền tìm tới rồi hần, hần nhìn đến ba mẹ sau chỉ nói một câu nói liền hôn mê, "Mau cấp bà nội gọi điện thoại, nàng đã xảy ra chuyện!"

Chờ La Bảo lại một lần tỉnh lại khi, hần thật sự cái gì đều đã quên, rồi mới bình thường thượng đại học, chỉ là hần ngẫu nhiên sẽ nghĩ đến bà nội, cha mẹ cho hần cách nói là bà nội ở nhà không cần thận ném tới, đưa đến bệnh viện khi đã không còn kịp rồi.

Chính là không biết vì cái gì, La Bảo chỉ cần tưởng tượng đến bà nội, hần nước mắt liền sẽ ngăn không được chảy xuống tới.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Di Sản (Một)

Khi Nhược Lan được đến tin tức này thời điểm, kinh miệng đều bế không thượng, nàng trăm triệu không nghĩ tới, thượng giây nàng còn ở vì đệ đệ khi lỗi học phí phát sần, mà xuống một giây chính mình liền thành ngàn vạn phú bà.

Cũng không biết từ cái nào góc xó xinh chạy ra biểu cứu, chết sau đem di sản tất cả đều để lại cho bọn họ tỷ đệ hai, nói là bọn họ mẫu thân năm đó

trợ giúp quá hẳn, bởi vì đệ đệ không có thành niên, cho nên khi Nhược Lan liền trở thành này hẳn người giám hộ, cũng chính là ngàn vạn di sản chân chính chủ nhân.

Khi Nhược Lan cùng đệ đệ khi lỗi từ nhỏ liền mệnh khổ, ba ba khi vĩ cường ở bọn họ lúc còn rất nhỏ liền cùng một nữ nhân khác chạy, mù mù đành phải một người mang theo bọn họ tử đệ hai sinh hoạt, ai ngờ 5 năm trước, mù mù đột nhiên té xỉu ở làm công tiệm cơm, đưa đến bệnh viện một tra, ung thư gan thời kì cuối.

Lúc ấy khi Nhược Lan còn bất mãn 18 tuổi, mù mù thật sự là không yên tâm chỉ còn bọn họ tử đệ hai, vì thế liền lấy ra chính mình mấy năm nay làm công tích có hai vạn đồng tiền cho khi Nhược Lan thân thúc thúc, làm hẳn giúp đỡ chiếu cố tử đệ hai.

Không nghĩ tới này đầu mù mù vừa mới qua đời, kia đầu bọn họ cái này cái gọi là thúc thúc liền đem khi Nhược Lan đưa vào nhà xưởng làm công, khi lỗi bởi vì tuổi quá tiêu, không có nhà xưởng nguyện ý muốn, đành phải liền đưa vào một khu nhà ký túc trung học, chờ hẳn sơ trung một tốt nghiệp khiến cho hẳn ra tới làm công.

Khi Nhược Lan biết mù mù có hai vạn đồng tiền giao cho thúc thúc, chính là mỗi lần nàng hướng thúc thúc muốn đệ đệ học phí khi, thúc thúc đều nói, "Mẹ người lưu lại chút tiền ấy cho nàng làm sau sự đã sớm hoa không có, người hiện tại hoa mỗi một phân tiền đều là ta cho người biết sao?"

Không có biện pháp, vì đệ đệ nàng chỉ có thể nhẫn, nhẫn đến chính mình 18 tuổi.....

Rốt cuộc, khi Nhược Lan cắn răng nhịn qua này nhất khổ mấy năm, đệ đệ cũng thuận lợi thượng cao trung, bởi vì thúc thúc không chịu lại lấy tiền cho đệ đệ đi học, khi Nhược Lan đành phải đi tiệm cơm làm công, bởi vì như vậy kiếm tiền có thể nhiều một ít.

Ngày đó biểu cứu luật sư tìm được nàng khi, nàng thật sự đang suy nghĩ muốn như thế nào cùng lão bản dự chi một tháng tiền lương, hảo cấp đệ đệ

giao học phí.

Trương luật sư đại khái có hơn ba mươi tuổi bộ dáng, hắn lấy ra một đồng lớn văn kiện làm khi Nhược Lan ký tên, lúc ấy khi Nhược Lan trong đầu là trống rỗng, nàng không nhớ rõ trương luật sư cùng nàng nói biểu cữu cụ thể có bao nhiêu di sản, chỉ là chặt chẽ nhớ kỹ hắn ngân hàng tài khoản tiết kiệm có tiền mặt tư ngàn ba trăm vạn, ở vùng ngoại thành có một đồng ba tầng lầu xa hoa biệt thự.

Trương luật sư đôi khi Nhược Lan nói "Kỳ thật hai năm trước người biểu cữu phải biết các người tử đệ tình hình gần đây, chỉ là lúc ấy người còn không có thành niên, giám hộ quyên lại ở người thúc thúc nơi đó, người biểu cữu tìm người đi đầu tra quá người cái này thúc thúc, lại đánh cuộc lại phiêu, hắn sợ lúc ấy như đi tìm các người, hắn rất có khả năng sẽ như vậy đem các người tử đệ hai trở thành cây rụng tiền, vì thế liên vẫn luôn đang đợi người đầy 18 tuổi lại tính toán tới tìm người."

Khi Nhược Lan nghĩ nghĩ hỏi: "Ta biểu cữu là như thế nào không có?"

Trương luật sư biểu tình có chút đau kịch liệt nói: "Hắn là chết vào não máu bầm, phát hiện thời điểm đã chậm, bởi vì hắn vẫn luôn là sống một mình, hơn nữa lại dưới gối không con, mấy năm nay bởi vì thân thể nguyên nhân liên rất thiếu đi ra kia đồng biệt thự, cuối cùng vẫn là người giúp việc trước hết phát hiện hắn ngã xuống lầu một phòng khách"

Nhất buồn cười chính là đương biết được bọn họ tử đệ hai kế thừa ngàn vạn di truyền sau, phía trước những cái đó tám gậy tre đều đánh không thân thích tất cả đều tìm đi lên, trong đó liên bao gồm bọn họ cái kia thúc thúc.

Khi Nhược Lan tại đây mấy năm giữa nhìn quen nhân tình ấm lạnh, thói đời nóng lạnh, tự nhiên là biết những người này mục đích là hướng về phía tiền đi, nàng cũng không bọn họ vô nghĩa, trực tiếp liên lấy ra di động điện thoại tap, ném vào ngoài cửa sổ.

Đệ đệ chuyển trường thủ tục cũng là thỉnh trương luật sư làm thay, cái này làm cho những cái đó chờ ở trong trường học thân thích nhóm lại một

lần phác cái không.

Tương quan thủ tục làm tốt lúc sau, khi Nhược Lan mang theo đệ đệ ở ba ngày sau, dọn vào kia đóng biệt thự.....

Khi Nhược Lan không phải chưa thấy qua biệt thự, nàng đã từng cấp một nhà họ Ngụy nữ nhân đã làm người giúp việc, chính là nhà nàng biệt thự cùng trước mắt so sánh với, quả thực chính là một cái bánh bao thịt cùng một cái là bánh bao nhỏ khác nhau.

Đây là một đồng ba tầng cao xa hoa biệt thự, biệt thự phía trước có núi giả cùng xanh hoá, lầu hai có bể bơi, mặt sau thành công phiến thành phiến hoa hồng, từ bên ngoài xem là đồng ba tầng biệt thự, nhưng thực tế là bốn tầng, bởi vì còn có một tầng hầm ngầm, bên trong tu thành một cái loại nhỏ rạp chiếu phim, nhưng cất chứa mấy chục cá nhân cùng nhau xem điện ảnh.

Chính là khi Nhược Lan vừa đi tiến ngầm rạp chiếu phim, nàng liền phảng phất có thể nhìn đến biểu cửu một người cô độc cô đơn nhìn điện ảnh.

Cũng là, người tỉ mỉ hơn, liền phân không rõ người khác đối với người hảo là thật là giả, cùng với như vậy cả ngày đoán mò, còn không bằng một người quá đầu!

Lầu một là phòng khách, phòng bếp cùng công nhân phòng, cực đại đèn treo thủy tinh cao cao treo ở trên đầu, làm khi Nhược Lan có tổng ảo giác, chính mình là đi tới Bắc Kinh Trung Nam Hải.....

Lầu hai là phòng tập thể thao, nhà ấm trồng hoa cùng hai gian phòng cho khách, lầu ba là phòng ngủ chính cùng mấy cái lớn nhỏ không đợi phòng cho khách, phương diện này sở hữu bài trí đầu bảo trì nguyên dạng, liền cùng biểu cửu tồn tại thời điểm giống nhau, chỉ là nhà ấm trồng hoa hoa bởi vì khuyết thiếu người xử lý, chết không ít.

Khi lỗi càng là hưng phấn không được, hấn ở chính gian biệt thự tung tăng nhảy nhót, như là một cái hài tử đi vào công viên trò chơi giống nhau

cao hứng, mà khi Nhược Lan đem toàn bộ biệt thự đi rồi một lần, nàng phát hiện nơi này khuyết thiếu một thứ, cho dù nơi này lại hoa lệ cũng không có gia giống nhau cảm giác, giống như là điện ảnh phim truyền hình biệt thự giống nhau giả.

Trương luật sư đưa ra cho nàng thỉnh cái công nhân, chính là lại bị khi Nhược Lan cự tuyệt, bởi vì nàng cảm thấy chính mình hoàn toàn có thể xử lý hảo cái này phòng ở, không cần thiết lại tiêu tiền mời người khác tới quét tước.

Đối với khi Nhược Lan tiết kiệm trương luật sư cũng là lý giải, dù sao cũng là từ nhỏ khổ quán hài tử, có tiền sau còn có thể bảo trì một cái bình thường tâm thật sự thực không dễ dàng.

Nàng phát hiện nơi này hẳn là có một đoạn thời gian không có quét tước, vì thế vào lúc ban đêm nàng không có giống đệ đệ giống nhau chỉ lo xem TV, mà là đem biệt thự từ trên xuống dưới hể hể ngoại đều quét tước một lần, nàng muốn cho mỗi một góc đều có chính mình dấu vết, như vậy mới như là chính mình gia.

Tại đây đóng biệt thự, khi Nhược Lan thích nhất chính là lầu hai nhà ấm trờng hoa, nơi đó tuy rằng hiện tại có thật nhiều hoa đều đã chết, chính là khi Nhược Lan tin tưởng, có một ngày nàng sẽ làm nơi này nở khắp đẹp đóa hoa.

Cho nên nàng ở quét tước nhà ấm trờng hoa thời điểm đặc biệt cẩn thận, đã có thể ở nàng rửa sạch một ít chết hoa hoa thảo thảo thời điểm, đột nhiên phát hiện có một mặt trên tường thế nhưng có chút mốc meo dấu vết.

Này đó mốc đốm là từ trong ra ngoài lớn lên, hẳn là tường bên trong thủy quản có lậu thủy địa phương, xem ngày nào đó chính mình muốn tìm cái thủy quản công nhân tới sửa chữa một chút, bằng không tiếp tục như thế lậu đi xuống khẳng định không phải biện pháp.

Chính là mặt tường hiện tại nhìn có chút ghê tởm, vì thế nàng liền dùng trong tay giấy lụa xoa xoa, kết quả phát hiện từ tường chảy ra chất lỏng

cùng loại với d'ầu tron đ'ồ vật.....

Cuối cùng nàng đành phải từ bỏ tính toán đem tường lau khô ý niệm, vẫn là chờ thủy quân tu hảo sau một lần nữa đ'ồ một t'ầng sơn đi.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Di Sản (Nhị)

Cơm chi'êu thời điểm khi Nhược Lan mở ra song mở cửa đại tử lạnh, bên trong tất cả đ'ều là một bao một bao thịt đông, nàng tùy tiện lấy ra một bao mở ra vừa thấy, cũng không biết là cái gì động vật xương sườn, nhìn qua so sườn lợn rán thô một ít, vì thế nàng liền cấp đ'ệ đ'ệ làm hẩn yêu nhất ăn thịt kho tàu xương sườn.

"Tỷ, này xương sườn ăn ngon thật, so chúng ta phía trước ăn ngon ăn nhi'ều, có ti'ền chính là hảo!" Đ'ệ đ'ệ thiên chân nói.

Khi Nhược Lan cười cười nói, "Này ti'ền không phải chúng ta chính mình kiếm, muốn tỉnh hoa, không thể lãng phí, người hiện tại quan trọng nhất chính là hảo hảo học tập, học đ'ược một thân bản lĩnh, chỉ có tri thức là người khác vĩnh viễn đoạt không đi!"

Đ'ệ đ'ệ cái hiểu cái không gật gật đ'ầu, tiếp theo m'ồm to khí lên, mà khi Nhược Lan đang ở chuẩn bị chính mình hẩn là học điểm cái gì, bởi vì nàng chỉ thương tới r'ồi mừng một li'ền không niệm, văn hóa đối nàng tới nói chỉ là có thể nhận tự, hiện tại nàng có ti'ền, hẩn là làm chính mình nhi'ều học tập một ít đ'ồ vật.

Đương ngày hôm sau khi Nhược Lan cùng trương luật sư đưa ra chính mình tưởng thỉnh lão sư về nhà làm giờ dạy học, hẩn thế nhưng có chút giật mình, có lẽ ở trong mắt hẩn, khi Nhược Lan trước sau vẫn là cái không thương quá học tiểu nữ hài, chính là hẩn cũng không biết, cái này tiểu nữ hài tuy rằng không thương quá mấy ngày học, chính là lại sẽ thực tốt quy hoạch chính mình nhân sinh.

Khi Nhược Lan tuy rằng biết đến không nhi'ều lắm, chính là nàng vẫn là hiểu đ'ược tài không lộ bạch đạo lý này, nàng chỉ là đem đ'ệ đ'ệ đưa đến một gian dạy học chất lượng còn tính không t'ối bình thường trung học, còn lần

nữa dặn dò đê đê ở trường học không thể nói ra chính mình gia tình huống, một hai phải nói cũng có thể, nói phía trước.

Cái này đê đê khác ưu điểm không có, chính là nhất nghe tý tý nói, bởi vì ở hẳn trong lòng, tý tý cùng mù mù giống nhau quan trọng.

Khi Nhược Lan tiến đi đê đê sau, nàng đi vào biểu cửu phía trước trong phòng, nơi đó treo một trương biểu cửu cùng một nữ nhân ảnh chụp.

Ảnh chụp nữ nhân thân xuyên một kiện màu trắng lễ phục dạ hội, tay nàng thượng mang theo một cái hình dạng thực đặc biệt ngọc bích nhẫn, nàng trên mặt còn tràn đầy hạnh phúc mỉm cười, mà biểu cửu còn lại là vẻ mặt nghiêm túc, chính là từ biểu cửu một ít rất nhỏ động tác thượng xem, hẳn vẫn là thực ái nữ nhân này.

Nàng là biểu mợ sao? Nếu là vì cái gì trương luật sư không nhắc tới quá đâu? Nếu không phải, kia này bức ảnh lại vì cái gì vẫn luôn đều treo ở biểu cửu trong phòng đâu? Chỉ có thể thuyết minh hẳn nhất định thực để ý nữ nhân này.....

Khi Nhược Lan từ trong phòng thu thập ra rất nhiều biểu cửu phía trước xuyên qua quần áo, từ quần áo số đo thượng xem, biểu cửu là vóc dáng hẳn là rất cao, bởi vì đều là 185, ngấm lại gây thành con gà con giống nhau đê đê, xem ra này đó quần áo hẳn là xuyên không thành, nhưng khi Nhược Lan lại không nghĩ lãng phí, vì thế liền tỉ mỉ đóng gói hảo, chuẩn bị có cơ hội quyền nghèo khó vùng núi, hơn nữa này đó quần áo đều là hàng hiệu, giá cả khẳng định quý dọa người.

Đột nhiên, một cái tinh xảo bên ngoài sổ nhật ký từ tủ quần áo rớt ra tới, khi Nhược Lan nhặt lên tới vừa thấy, nguyên lai là biểu cửu viết nhật ký, hẳn tự viết rất đẹp, mỗi một tờ đều viết thực tinh tế.

Khi Nhược Lan rất muốn biết biểu cửu là cái cái dạng gì người, vì thế nàng liền mở ra đê nhất trang bắt đầu đọc lên.....

6 nguyệt 29 ngày tình,

Phi phi, hôm nay là người mất tích đệ 25 thiên, ta đem sở hữu người khả năng xuất hiện địa phương đầu tìm một lần, còn là không thu hoạch được gì, người đi nơi nào? Vì cái gì phải rời khỏi ta? Ta như thế ái người, người lại ruồng bỏ ta.....

6 nguyệt 30 ngày âm có mưa nhỏ

Phi phi, người thích hoa bắt đầu lục tục chết mất, bởi vì ta sẽ không xử lý, không phải thủy tước nhi ầu, chính là quên tước nước, làm sao bây giờ, ta sợ người trở về lúc này nhìn đến này đó hoa đầu đã chết sẽ sinh khí, đến lúc đó người có thể hay không giận ta đâu?

7 nguyệt 15 ngày tình

Phi phi, hiện tại liên Lưu tử cũng một tiếng không chi rời khỏi, ta có như thế làm người chán ghét sao? Vì cái gì các người một đám đầu phải vô thanh vô tức ly ta mà đi đâu?

Khi Nhược Lan từ này đó giữa những hàng chữ có thể nhìn ra, từ cái này kêu phi phi nữ nhân rời đi biểu cửu sau, hần liên biến rất khổ sở, cả người trạng thái cũng không phải thực bình thường.

Lúc này chuông cửa vang lên, khi Nhược Lan liên tùy tay đem nhật ký nhét vào nệm tử phía dưới, rồi mới vội vội vàng vàng chạy đến đi ra ngoài mở cửa, đi vào đại môn vừa thấy, nguyên lai là trương luật sư, hần là tới đưa một ít sau tục tương quan văn kiện.

Đi theo hần cùng nhau tới có hai nữ nhân, trương luật sư đem các nàng giới thiệu cho khi Nhược Lan nhận thức, nói đây là sau này giáo nàng văn hóa khóa lão sư, một cái họ Triệu, một cái họ Lưu.

Họ Lưu? Khi Nhược Lan trong lòng một chút liên nghĩ tới vừa rồi biểu cửu nhật ký nhắc tới Lưu tử, xem tuổi hần là không phải một người.

"Người hảo, hai vị lão sư, sau này liên thỉnh nhi ầu chiếu cô" khi Nhược Lan khách khí nói.

Hai nữ nhân thực lễ phép cùng nàng chào hỏi, vài người một hàng vào phòng khách, khi Nhược Lan nhất thời không biết trong nhà trà cụ đặt ở nơi nào, nàng có chút xấu hổ cười cười, không nghĩ tới trương luật sư lại đứng dậy đi vào phòng bếp, không một hồi liền mang sang mấy chén trà nóng.....

Trương luật sư nhìn lên Nhược Lan biểu tình có chút sững sờ, hần lập tức ý thức được chính mình khả năng có chút giọng khách át giọng chủ, liền xấu hổ cười cười nói: "Ta vì cái này gia công tác rất nhiều năm, trong nhà một ít việc nhỏ ta còn là biết đến, nếu người có cái gì không biết có thể hỏi ta, trụ thời gian dài, tự nhiên liền cái gì đều đã biết."

Kế tiếp khi Nhược Lan cùng hai vị lão sư đem thời gian hẹn trước một chút, các nàng một cái giáo văn khoa một cái giáo khoa học tự nhiên, vì thế liền định rưỡi buổi sáng cùng buổi chiều các thượng hai tiết giảng bài, bởi vì rốt cuộc không phải ở trường học, cho nên liền khi Nhược Lan quyết định thứ sáu đến thứ hai nghỉ ngơi.

Tiến đi trương luật sư cùng hai vị lão sư sau, khi Nhược Lan trong lòng chính là một trận khác thường, vì cái gì nàng cảm giác cái này trương luật sư đối trong căn nhà này sự tình rõ như lòng bàn tay, liền tính là ở chỗ này công tác rất nhiều năm, cũng chỉ là xử lý một ít pháp luật công văn, lại như thế nào sẽ giống ở sinh hoạt ở chỗ này giống nhau đâu? Xem ra cái này trương luật sư cũng không có mặt ngoài như thế đơn giản.....

Bởi vì đệ đệ đi trường học là ký túc chế trường học, cho nên chỉ ở cuối tuần trở về, hiện tại to như vậy trong nhà cũng chỉ có khi Nhược Lan một người, đôi khi nàng thật là có điểm sợ hãi đâu!

Buổi chiều thời điểm sắc trời có chút phát âm, nhìn dáng vẻ muốn trời mưa, khi Nhược Lan liền bắt đầu một tầng một tầng đem cửa sổ quan hảo, đã có thể ở hảo lầu đến lầu hai khi, đột nhiên nhìn đến dưới lầu trong hoa viên đứng một cái tiểu nam hài, hần là có một hai tuổi bộ dáng, hần trên người ăn mặc một kiện thực đơn quần áo, như là một cái tiểu kẻ lưu lạc giống nhau.

Lúc này bên ngoài mưa to nháy mắt rơi xuống, nhìn trong mưa nam hài, khi Nhược Lan lập tức liền chạy đi xuống, tưởng đem hấn ôm vào trong phòng, chính là đương nàng cần dù chạy như bay đến dưới lầu khi lại phát hiện, trong hoa viên nơi nào có cái gì tiểu nam hài! Chẳng lẽ là chính mình hoa mắt?

Khi Nhược Lan về mặt nghi hoặc trở lại trong phòng, lại nghe đến bên ngoài "Sát" một cái tiếng sấm, dọa nàng một cú sốc, khi Nhược Lan từ nhỏ đến lớn nhất sợ hãi chính là sét đánh, này chủ yếu là bởi vì nàng ba ba là ở một cái lôi điện đan xen buổi tối rời đi gia, từ ngày đó khởi nàng liền không có nhìn đến mù mù lại cười qua.....

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Di Sản (Tam)

Bởi vì như vậy, cho nên khi Nhược Lan đặc biệt sợ hãi sét đánh, hiện tại nàng lại một người ở tại như thế đại trong phòng, cái loại này cô độc cùng sợ hãi không phải thường nhân có thể thể hội, ở trên đời này, nàng duy nhất thân nhân chỉ có đệ đệ khi lỗi, những người khác nàng biết chính mình đều không thể tin tưởng, bao gồm cái kia trương luật sư.....

Bên ngoài đông tố thanh rốt cuộc ít đi một chút, khi Nhược Lan nhìn thoáng qua bên ngoài sắc trời, vẫn là không có nửa viên ngôi sao, đột nhiên, lầu hai truyền đến "Thịch thịch thịch....." Gõ thanh, ở như vậy an tĩnh trong phòng, đột nhiên truyền đến như thế vang thanh âm, thực sự dọa khi Nhược Lan một cú sốc.

Nàng cái thứ nhất phản ứng là tiến tặc, chính là cái gì tặc như thế lớn mật, thế nhưng có thể phát ra như thế đại thanh âm, chẳng lẽ là biết chính mình trong nhà cũng chỉ có chính nàng sao? Nghĩ đến đây nàng liền tới đến lầu một một cái tủ bát, nàng nhớ rõ nơi đó có một bóng chày côn.

Bên ngoài phiêu bạc nhiều năm, nàng cái gì người chưa thấy qua, tuy rằng nơi này chỉ có nàng một cái tiểu nữ tử, chính là nàng lại cực kỳ trấn định, liền thấy nàng trong tay giơ bóng chày côn, quang chân chậm rãi đi lên lầu hai.....

Thanh âm còn ở tiếp tục, như là từ lầ hai nhà ấm tr ờng hoa truy ền đến, bởi vì không bật đèn, nhà ấm tr ờng hoa ánh sáng thực ám, chỉ có thể miễn cưỡng thấy rõ một chút phía trước lộ, khi Nhược Lan biết lực lượng của chính mình không đủ đại, nếu chính diện đối phó người xấu, chính mình khẳng định sẽ có hại, vì thế nàng li ền giấu ở một cái không chớp mắt trong một góc, đối với phát ra âm thanh phương hướng hô to, "Ai ở nơi nào? Ta đã báo nguy, cảnh sát lập tức li ền tới, ta nếu là người li ền nhanh lên rời đi!"

Tiếng vang đột nhiên im bật, nhưng lúc sau ở trong bóng tối lại là một mảnh tĩnh mịch, không có bất luận cái gì phản ứng, khi Nhược Lan đợi vài phút sau, li ền tráng lá gan mở ra lầ hai đèn, lại phát hiện nơi này căn bản không có người.

Khi Nhược Lan dựa vào cảm giác, cho rằng cái kia thanh âm hẳn là đến từ kia mặt mộc đ ầy mốc đ ớm vách tường, nàng chậm rãi gõ gõ mặt tường, phát ra "Thùng thùng" thanh âm, chính là thanh âm này, vừa r ồi ai ở chỗ này gõ tường?

Nàng chậm rãi đem lỗ tai dán ở trên mặt tường, muốn nghe xem bên trong thanh âm, nhưng nàng mới vừa đem lỗ tai dán lên, li ền nghe được bên trong truy ền đến "Thùng thùng!" Thanh âm, dọa khi Nhược Lan đặt mông ng ồi trên mặt đất.....

Có quý! Khi Nhược Lan không sợ hãi người, chính là lại sợ hãi quý, từ nhỏ li ền sợ, cái này đ ồng biệt thự thế nhưng nháo quý! Nàng nỗ lực làm chính mình bình tĩnh lại, chính là đôi khi đến từ người nội tâm sợ hãi không phải như vậy dễ dàng khắc phục.

Có lẽ nàng là hẳn là cấp chính mình tìm cái bạn nhi, người nàng là không tin được, chính là nàng lại tin tưởng cầu, trải qua cả đêm tư tưởng đấu tranh, khi Nhược Lan ở ngày hôm sau làm ra thuê xe đi tới ở vào vùng ngoại thành một cái cầu thành phố.

Nàng ở lúc còn rất nhỏ trong nhà li ền dưỡng một con thỏ cầu, đó là nàng thơ ấu số lượng không nhiều lắm vui sướng thời gian, đáng tiếc sau tới kia chỉ cầu bị người trộm, vì chuyện này nàng thương tâm đã lâu.

Đôi mắt cầu thành phố rực rỡ muôn màu các loại sủng vật cầu nàng đều không thích, này đều không phải nàng trong lòng giữ nhà hộ viện hảo cầu, đột nhiên, một con cao đại màu đen đoản mao cầu xuất hiện ở nàng có trước mặt, đối với cầu chủng loại nàng biết đến không nhiều lắm, cầu buôn lậu nói này cầu kêu Rottweiler khuyển, là loại thực hung mãnh giữ nhà khuyển.

Đây là nàng muốn cầu, vì thế liền ra giá cao mua hai chỉ vừa mới trắng tròn chó con, đại cầu nàng cũng không dám muốn, sợ dưỡng không thân.

Cầu buôn lậu nói nếu đi điều kiện hảo liền có thể chỉ uy thịch, như vậy cầu khung xương hội trưởng rất lớn, nhìn qua cũng càng hung mãnh một ít..... Khi Nhược Lan trở về sau liền cấp đem tủ lạnh thịch băm thành thịch băm dứt cho chúng nó ăn.

Nhưng kỳ quái chính là hai chỉ chó con nói cái gì cũng không ăn, nghe nghe liền quay đầu tránh ra, cái này làm cho khi Nhược Lan rất kỳ quái, chẳng lẽ này hai chỉ tiểu cầu không yêu ăn thịch? Cuối cùng nàng đành phải đem ngày hôm qua thừa màn thầu dùng nước sôi phao mềm sau dứt cho chúng nó, lần này chúng nó ăn thật cao hứng.

Có hai chỉ tiểu cầu làm bạn, khi Nhược Lan quả nhiên không như vậy sợ hãi, vì không cho người phát hiện, chỉ cần lão sư cùng trưởng luật sư gần nhất, nàng liền đem hai chỉ tiểu cầu nhốt ở tầng hầm ngầm, chúng nó cũng thực ngoan, cũng không gọi bậy loạn cắn.

Ngày nào đó lên chính là hai tháng đi qua, khi Nhược Lan đem hai chỉ tiểu cầu dưỡng thành tràn đầy ngật đáp thịch hung mãnh chó săn, bí mật này chỉ có mỗi tuấn trở về một lần khi lỗi biết.

Từ khi Nhược Lan dưỡng 5 mao cùng sáu mao sau, lần hai kỳ quái thanh âm liền không còn có xuất hiện qua, (5 mao sáu mao chính là hai chỉ Rottweiler tên.)

Mỗi ngày buổi tối khi Nhược Lan đều làm 5 mao sáu mao cùng nàng ở cùng cái trong phòng ngủ, dần dần, nàng cũng không như vậy sợ hãi trong phòng quỷ, hôm nay buổi tối, nàng lại nghĩ tới biểu cửu nhật ký, vì thế liền

tới đến hẳn phòng nệm hạ lấy ra tới, rồi mới lấy vè trong phòng của mình nhìn lên.

8 nguyệt 1 ngày mưa to

Phi phi, người đi đâu, ta mỗi ngày quá đầu thực cô độc, trương luật sư lấy tới được ta càng ăn càng hờ đờ, là ta thật bị bệnh vẫn là hẳn được có vấn đề? Ta cảm giác chính mình tựa hồ quên mất một chút sự tình, một ít chuyện rất trọng yếu, quan trọng đến là về người, nhưng chính là như thế nào cũng nghĩ không ra.

8 nguyệt 15 ngày âm

Phi phi, ta đầu phi thường đau, như là muốn nổ tung giống nhau, nhất định là những cái đó được vấn đề, từ giờ trở đi, ta không hề ăn những cái đó được! Người mau trở lại đi, ta mau kiên trì không được.

Khi Nhược Lan từ mấy ngày nay nhớ có thể thấy được, cái này biểu cữu ở chết phía trước tình thần trạng thái rõ ràng có rất lớn vấn đề, hẳn ở nhật ký trung nhắc tới trương luật sư cho hẳn ăn được, là hẳn thật sự có bệnh hẳn là uống thuốc? Vẫn là chính là bởi vì này đó được mới làm hẳn có bệnh đâu?

Trong bất tri bất giác, khi Nhược Lan đã ngủ, lúc này nàng phòng ngủ môn bị người chạm rãi đẩy ra, chỉ thấy một cái quang chân nữ nhân thông thả đi đến khi Nhược Lan trước giường, lúc này vẫn luôn ở dưới giường ngủ 5 mao cùng sáu mao cái mũi động, tiếp liền lớn tiếng phệ kêu lên.

Vừa mới ngủ say khi Nhược Lan đã bị một trận cầu kêu đánh thức, nàng có chút khẩn trương mọi nơi nhìn xung quanh, bởi vì nàng biết 5 mao cùng sáu mao chưa bao giờ gọi bậy, chúng nó một kêu khẳng định là có cái gì xâm lấn đến cái này trong phòng.

Chính là bởi vì không bật đèn, trong phòng ánh sáng thực ám, cái gì đầu thấy không rõ, vì thế khi Nhược Lan lôi kéo bên người đèn bàn, chỉ thấy phòng ngủ môn là nửa mở ra, hiển nhiên là có người động quá nàng môn,

nàng trong lòng chợt lạnh, là người vẫn là quý? Đây là cái rất khó xác định vấn đề

Bỗng nhiên, phòng ngủ trên tường thế nhưng đột ngột xuất hiện mấy chữ, xem nhan sắc như là dùng huyết viết đi lên, "Cứu cứu ta, ta bị nhốt ở chỗ này....."

Khi Nhược Lan đi qua đi sờ sờ kia màu đỏ chát lỏng, thế nhưng còn không có làm, hẳn là huyết không sai, chính là không biết có phải hay không người huyết.

5 mao cùng sáu mao còn hữu dụng cái mũi phát ra hừ hừ thanh âm, như là uy hiếp cái gì đồ vật giống nhau, "5 mao sáu mao! Năm sắp xuống!" Khi Nhược Lan hạ đạt một cái đơn giản mệnh lệnh, hai chỉ Rottweiler ngoan ngoãn ghé vào trên mặt đất.

Khi Nhược Lan biết thứ này mặc kệ là cái gì, hẳn hẳn là không có muốn thương tổn chính mình ý tứ, đây là ở hướng nàng cầu cứu sao?

Hẳn là ai, hẳn bị nhốt ở cái gì địa phương? Nơi này lại là nơi nào? Chẳng lẽ chỉ chính là này đồng biệt thự sao?

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Di Sản (Bốn)

Khi Nhược Lan rốt cuộc ngủ không được, nàng mang theo 5 mao cùng sáu mao đi tới lầu một phòng khách, căn nhà này theo vào ở thời gian càng dài, cổ quái sự tình liên càng nhiều, phía trước trong viện tiểu nam hải, sau tới lầu hai kỳ quái động tĩnh, hiện tại lầu ba phòng ngủ trên tường chữ bằng máu.....

Xem ra chính mình đối cái này biểu cửu thật là một chút cũng không hiểu biết, hẳn sinh thời là cái cái gì người? Vì cái gì sẽ đem di sản để lại cho bọn họ tử đệ hai? Còn có này đồng cổ quái biệt thự, này một cái lại một cái mê đoàn làm khi Nhược Lan trong lòng cảm thấy sợ hãi, vì thế nàng liên có tưởng bán đi biệt thự ý tưởng.

Chính mình cùng đê đê ở tại như vậy một đống xa hoa biệt thự còn không bằng biến hiện sau mua một cái bình thường lớn nhỏ chung cư lâu trụ thoải mái, vì thế ngày hôm sau khi Nhược Lan liền đem ý nghĩ của chính mình cùng trương luật sư nói, không nghĩ tới hẳn lại nói ra kế thừa di sản một cái phụ gia đi đầu kiện, chính là cần thiết ở cái này đống biệt thự trụ mãi ba năm!

Hắn nói chính mình cũng không biết vì cái gì khi Nhược Lan biểu cửu sẽ ở văn kiện thêm như thế một cái, bởi vì hắn cũng không nghĩ tới khi Nhược Lan sẽ có bán đi biệt thự ý tưởng, cho nên liền vẫn luôn cũng chưa đề

Khi Nhược Lan nghe sau đành phải trước từ bỏ bán đi biệt thự ý tưởng, chỉ là nàng trong lòng nghi vấn giống như càng thêm lớn, vì cái gì sẽ có như thế một cái kỳ quái đi đầu kiện, là phía trước liền có, vẫn là trương luật sư vì ngăn cản nàng bán đi biệt thự rồi sau đó hơn nữa đi?

Hơn nữa nàng còn phát hiện, trong căn nhà này, trừ bỏ một ít biểu cửu quần áo cũ cùng kia bồn không cần thận phát hiện sổ nhật ký, còn có kia treo ở phòng ngủ đại ảnh chụp ở ngoài, thế nhưng không có mặt khác có thể chứng minh biểu cửu sinh hoạt quá dấu vết!

Này chỉ có thể thuyết minh là có người đem này đó dấu vết đầu lau sạch, chính là vì cái gì đâu? Nghĩ vậy, khi Nhược Lan đột nhiên nhớ tới biểu cửu nhật ký chính mình còn không có toàn bộ xem xong, có lẽ bên trong còn có thể tìm được cái gì hữu dụng manh mối đâu!

Vì thế chỉ cần biệt thự chỉ có nàng một người ở thời điểm, nàng liền sẽ lấy ra biểu cửu nhật ký tới cần thận xem, rốt cuộc trời xanh không phụ người có lòng, làm khi Nhược Lan ở sổ nhật ký một cái tường kép phát hiện một tờ giấy nhỏ, mặt trên viết: "Sở hữu bí mật đầu ở chỗ này, lâu hai nhà ấm tròng hoa long huyết hoa lan trong bồn."

Này thật là cái trọng đại phát hiện, làm khi Nhược Lan có loại tìm kiếm tàng bảo đồ cảm giác, nàng nhớ rõ lâu hai nhà ấm tròng hoa trung xác thật có một chậu long huyết lan, chỉ là trước một thời gian chết mất, đã bị chính mình cấp lâm thời đặt ở trong hoa viên một góc.

Nghĩ vậy nàng lập tức chạy xuống lầu đi, 5 mao cùng sáu mao không rõ chủ nhân như thế hưng phấn là vì cái gì, chính là lại cũng cảm nhiễm chúng nó cảm xúc, đi theo khi Nhược Lan cùng nhau vui sướng chạy ra biệt thự.

"Long huyết lan..... Long huyết lan....." Khi Nhược Lan sốt ruột kêu kia bên hoa tên, bỗng nhiên, một chậu đã sớm khô héo long huyết lan xuất hiện ở trước mắt, khi Nhược Lan vội vàng đi qua, nàng dùng sức rút ra chét cây cối, rồi mới đem bên trong thổ tất cả đều đến ở trên mặt đất.

"Bang....." Một cái phong kín hộp từ trong đất rớt ra tới, khi Nhược Lan cần lấy tới vừa thấy, bên trong có cuốn giấy cùng một cái tiêu khối vuông, nàng mở ra kia cuốn giấy vừa thấy, nguyên lai lại một quyển nhật ký, chỉ là này mặt trên chữ viết thực qua loa, viết thời điểm hẳn là thực sốt ruột, cái kia tiêu khối vuông hẳn là cá nhân trên máy tính dùng USB.

Khi Nhược Lan đem chậu hoa thổ lại lần nữa đi lên trở về, rồi mới liên cần này hai dạng khác biệt đồ vật trở lại chính mình phòng ngủ, này ở giữa 5 mao cùng sáu mao vẫn luôn một bước không rời đi theo nàng.

Kỳ thật khi Nhược Lan cũng không thích căn phòng lớn, vũ trụ khoáng phòng sẽ làm nàng không có cảm giác an toàn, đây cũng là nàng tại đây sao đại một gian biệt thự lại chỉ tuyển một gian nhỏ nhất phòng ngủ trụ nguyên nhân.

Nàng ngồi chính mình trên giường, 5 mao cùng sáu mao ghé vào dưới giường, cái này làm cho nàng cảm thấy thực an toàn, lấy 5 mao cùng sáu mao thính lực, này đóng biệt thự bất luận cái gì một góc chỉ có một chút động tĩnh, chúng nó hai cái liên sẽ nghe được, cũng nhanh chóng làm ra phản ứng.

Cho nên khi Nhược Lan mới có thể cho rằng chỉ có chúng nó hai cái an tĩnh ở chính mình bên người khi mới là an toàn nhất, vì thế nàng chậm rãi mở ra kia một quyển trang giấy, hẳn là có hơn mười trang đi, bên trong nội dung càng giống một phong thơ.....

"Ta kêu thôi trung hà, mặc kệ là ai nhìn đến này phong thư khi, tin tưởng ta lúc ấy đã không ở nhân thế, ta là này đồng biệt thự đệ tứ nhiệm chủ nhân, phía trước chủ nhân tình huống ta biết đến không nhiều lắm, trừ bỏ đệ tam nhiệm, bởi vì trương tin đạt nói hẳn là ta biểu cữu, cũng là hẳn đem này đồng bất động sản làm di sản để lại cho ta."

Khi Nhược Lan nhìn đến nơi này chính là sửng sốt, lại là biểu cữu? Đây phòng ở là biểu cữu biểu cữu để lại cho hẳn? Nàng tiếp theo đi xuống xem.....

"Trương tin đạt làm biểu cữu gia tộc luật sư vì ta chuẩn bị hết thủy công việc, vì thế ta liền mang theo thẻ tử của ta phi phi ở tiến vào, vừa mới bắt đầu chúng ta đổi nơi này hết thủy đều thực vừa lòng, chính là ngày một trường, phi phi liền cảm giác nơi này quá quanh quẽ, không có gia cảm giác, vì thế chúng ta liền tưởng đem biệt thự bán đi, đổi một bộ tiểu nhân chung cư lâu trụ, chính là trương luật sư lại lấy ra một phần biểu cữu tự mình ký tên văn kiện, mặt trên mình xác chỉ ra, làm di sản thừa nhận người chúng ta cần thiết muốn ở chỗ này trụ mãi ba năm mới có thể dọn đến địa phương khác trụ.

Điều kiện này tuy rằng có điểm kỳ quái, chính là ngay lúc đó chúng ta cũng không có nghĩ nhiều, nơi này giống thiên đường giống nhau xa hoa, trụ thượng ba năm căn bản không phải vấn đề, chính là sau tới ta mới biết được, nơi này nơi nào là thiên đường, rõ ràng chính là Vô Gian địa ngục.....

Chúng ta trụ tiến vào thời điểm phi phi đã mang thai 7 cái nhiều tháng, mắt thấy liền phải lâm bồn sắp tới, vì thế trương luật sư liền đưa ra muốn đem phía trước vẫn luôn vì biểu cữu công tác Lưu tử thỉnh trở về chiếu cố phi phi sinh hoạt, chúng ta lúc ấy cảm thấy chính mình hiện tại có tiền, thỉnh cái công nhân cũng thực bình thường, vì thế không nói hai lời liền đồng ý.

Lưu tử tới sau đích xác đem phi phi chiếu cố thực hảo, chính là ta lại ở không lâu lúc sau được một loại quái bệnh, để quên chứng.

Vừa mới bắt đầu thường xuyên sẽ nhớ không nổi ta thượng một giây ở làm cái gì, hoặc là nhớ không nổi ta giây tiếp theo chuẩn bị đi làm cái gì, này còn tính nhẹ, đến sau tới ta liền bắt đầu mất đi ký ức, vừa mới bắt đầu là một giờ, lúc sau thời gian càng ngày càng trường, cuối cùng thật là một ngày hoặc là mấy ngày ký ức!

Trương luật sư cho ta thỉnh mấy cái chuyên gia tới xem, cũng ăn không ít được, chính là bệnh tình lại không có chút nào chuyển biến tốt đẹp, phản đến càng nghiêm trọng.....

Thẳng đến có một ngày, khi ta tỉnh lại khi lại phát hiện phi phi không thấy! Ta tìm khắp biệt thự trong ngoài đều không có thân ảnh của nàng, nàng lớn bụng có thể đi nơi nào đâu?

Cuối cùng ta chỉ có lựa chọn báo nguy, chính là Lưu tử lại nói cho ta phi phi bởi vì cùng ta cãi nhau, mang theo hài tử rời nhà đi ra ngoài! Ta nghe được hài tử hai chữ liền ngốc, hài tử là cái gì thời điểm sinh ta như thế nào không biết?

Lưu tử lại vẻ mặt khoa trương nói, thôi tiên sinh! Người dễ quên chứng lại nghiêm trọng! Bảo bảo đều đã một tuổi! Ta lúc ấy nghe xong quả thực quá chấn kinh rồi, ta thế nhưng bị mất đã hơn một năm ký ức, này như thế nào khả năng, chính là khi ta nhìn đến lịch ngày thượng thời gian sau, tức khắc cảm giác chính mình toàn thân lạnh băng vô lực..... Quả nhiên thời gian qua một năm linh 3 tháng."

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Di Sản (Năm)

Như thế thời gian dài mất trí nhớ làm lòng ta sợ hãi tới rồi cực điểm, tuy rằng phía trước ta biết chính mình có bệnh, chính là không nghĩ tới sẽ bệnh như thế nghiêm trọng, còn hảo phía trước ta là ở một nhà theo dõi công ty đi làm, ở biết được chính mình đến cái này bệnh lúc sau, ta liền ở biệt thự trong ngoài đều trang bị theo dõi, vì chính là nhìn xem ta mất đi rồi ký ức, hơn nữa chuyện này ta không có đối người khác giảng, bao gồm phi phi cũng không biết.

Nhưng ta trang bị theo dõi chuyện này ta cũng thiếu chút nữa cấp đã quên, sau tới vẫn là trong lúc vô ý nhìn đến phim truyền hình bên trong diễn một màn xem máy theo dõi tình tiết, mới làm ta nhớ tới ta ở trong nhà cũng trang bị một bộ theo dõi thiết bị.

Vì thế ta liền ở trong máy tính tìm được rồi những cái đó video theo dõi, không ngừng xem, nghĩ tìm về chính mình ký ức, chính là bởi vì có đã hơn một năm như thế lâu, cho nên thoát nhìn rất chậm, chính là ta còn là không có mau vào, mà là kiên nhẫn chậm rãi xem.....

Chính là nhìn nhìn ta liền phát hiện sự tình không đúng lắm, trong video ta tuy rằng lớn lên là ta, có thể hành vi hình thức lại cùng chính mình một chút đều không giống nhau, liền tính ta hiện tại là mất trí nhớ, chính là ngay lúc đó ta không có a, ta như thế nào sẽ cùng thay đổi một người dường như đâu?

Đầu tiên ta cũng không hút thuốc, bởi vì phi phi mang thai, ta như thế nào khả năng hút thuốc tới hại ta hài tử đâu? Chính là trong video ta cơ hồ yên không rời tay, mà có mấy lần nhìn dáng vẻ là bởi vì cái này cùng phi phi ở cãi nhau, này liền càng không có thể, ta cùng phi phi kết hôn như thế lâu rồi, ta chưa từng có cùng nàng lớn tiếng nói chuyện qua, liền càng đừng nói cãi nhau!

Chính là trong video ta cùng phi phi chẳng những cãi nhau, còn sảo phi thường kịch liệt, cuối cùng làm cho phi phi bụng đau bị 120 tiếp đi rồi, mà "Ta" thế nhưng không có đi theo đi bệnh viện, phản diện là cho cái gì người đánh lên điện thoại.

Tiếp theo trong video ta thế nhưng an tâm ở nhà xem nổi lên điện ảnh, chút nào không quan tâm bệnh viện phi phi sống hay chết, một loại thật lớn sợ hãi cảm từ trong lòng ta sinh ra, làm ta càng ngày càng cảm thấy, trong video "Ta" căn bản không phải chính mình.

Đặc biệt là đương "Ta" cần lấy trên giường sữa bò uống xong khi, ta chấn kinh rồi, ta có thể trăm phần trăm khẳng định trong video người không phải ta, bởi vì từ nhỏ ta liền đối nữ chất phẩm dị ứng, lần thực sau sẽ toàn thân khởi hồng bệnh sởi.

Chính là trong video "Ta" không chút do dự lấy sữa bò khởi liền uống, tuy rằng linh hồn không phải ta, chính là thân thể lại là ta, qua không đến ba phút "Ta" liền bắt đầu cả người phát ngửa, hiển nhiên "Ta" lúc này mới ý thức được ta thân thể khả năng đối sữa bò dị ứng.

Liền ở ngay lúc này, ta cấp chính mình hạ kết luận là nhân cách phân liệt, có thể sau tới ta mới biết được, sự tình nguyên so với ta tưởng muốn khủng bố thượng vài lần.....

Lúc sau trong video "Ta" vẫn luôn ở nhà ăn ăn uống uống, trung gian trương luật sư tới vài lần, hẳn cho ta cảm giác cùng phía trước cũng bất đồng, hẳn đi vào tới sau thực tùy ý cởi ra áo trên, chính mình vì chính mình đổ một chén rượu, mà "Ta" cũng thực tự nhiên ngồi ở hẳn cùng bên người, rồi mới hai người vẫn luôn mật đàm hơn một giờ.

Bởi vì theo dõi nghe không được thanh âm, cho nên ta không biết hẳn cùng "Ta" đều nói cái gì, tóm lại xem sắc mặt là trò chuyện với nhau thật vui, cuối cùng "Ta" lại cho hẳn đổ một chén rượu, hai người còn làm một ly.

Lúc sau phi bay ra viện, nàng trong lòng ngực ôm một cái trẻ con, là cái nam hài. Nhưng "Ta" lại giống như thực không cao hứng, liền một cái tươi cười đều không có cho nàng, phi phi tựa hồ cũng cảm giác được "Ta" lãnh đạm, đặc biệt không vui, thường thường một người trộm ở khóc.....

Ngày từng ngày quá khứ, nhi tử dần dần học xong đi đường, nhưng "Ta" lại căn bản không để bụng này đó, mỗi ngày đối mặt bảo bảo luôn là lạnh nhạt tránh ra, lúc ấy ta còn tưởng, chờ ta tái kiến phi phi cùng hài tử nhất định hảo hảo bồi thường các nàng, chính là nguyên lai ta căn bản không có cái kia cơ hội.

Ở một cái đông tố đan xen ban đêm, "Ta" đi tới nhi tử phòng, bế lên ngủ say hài tử, rồi mới lặng lẽ đi vào trong hoa viên, có lẽ là bởi vì bị nước mưa xối, nhi tử thế nhưng tỉnh lại, từ hẳn loạn đặng tứ chi có thể thấy được hẳn khóc rất lợi hại.

Chính là "Ta" lại một chút không để ý tới khóc nháo nhi tử, thẳng là vẫn luôn ôm hẳn đi vào sau hoa viên, bởi vì nơi đó không có theo dõi, ta căn bản không biết sau tới đã xảy ra cái gì sự tình, chính là chờ "Ta" tái xuất hiện ở trong video khi, nhi tử lại không thấy!

Ngay lúc đó ta vô cùng kinh hãi, nhi tử đi nơi nào? Rơi xuống mưa to "Ta" vì cái gì sẽ đem nhi tử đưa đến trong mưa trong hoa viên, ta vội nhìn thoáng qua video thời điểm, hai tháng trước.....

Một loại dự cảm bất hảo ở trong lòng sinh ra, ta nỗ lực làm chính mình bình phục xuống dưới, bởi vì cho dù thật sự đã xảy ra cái gì đáng sợ sự tình, ta cũng không kịp ngăn trở! Ta hiện tại có thể làm chỉ là tĩnh hạ tâm tới tiếp tục xem, ta phải biết rằng vì cái gì sẽ như vậy.

Ngày hôm sau phi phi thực mau liền phát hiện nhi tử không thấy, nàng nổi điên ở biệt thự qua lại tìm kiếm, chính là lại cái gì cũng chưa tìm được, nàng giống người điên giống nhau chửi vãn "Ta", mà "Ta" không biết nói cái gì, làm nàng kích động đi trong phòng bếp lấy ra một phen đao nhọn.

Không chút nghĩ ngợi liền triền "Ta" đâm lại đây, chính là "Ta" lại dễ như trở bàn tay liền né tránh, nhưng nàng vẫn là không thuận theo không buông tha tiếp theo thứ hướng "Ta", lần này "Ta" giống như thực không cao hứng, đột nhiên dùng một chút lực liền đem phi phi đẩy ngã trên mặt đất.

Một lát sau, trên mặt đất phi phi vẫn luôn không nhúc nhích, "Ta" đi lên trước nhìn nhìn, rồi mới thể nhưng kéo phi bay đi lần hai, lúc này ta xem hai mắt sung huyết, một cỗ nóng đậm hận ý từ đáy lòng sinh ra.....

"Ta" đem phi phi kéo tới lần hai sau, thể nhưng gọi tới Lưu tử, làm nàng hỗ trợ ở nhà ấm tròng hoa một bên xây một đống gạch tường, rồi mới đem phi phi nâng tới rồi bên trong, tiếp theo dùng xi măng phong kín.

Ta rốt cuộc tìm được ta phi bay, nguyên lai nàng cũng không có đi xa, liền ở lần hai, cái kia Lưu tử thể nhưng đối "Ta" giết chết thể tử thờ ơ, phản đến giúp đỡ "Ta" xử lý thi thể!

Hiện tại ta biết nguyên lai thể tử của ta ở lầu hai nhà ấm tròng hoa tường, mà ta nhi tử cũng ở hoa viên nào đó trong một góc, hiện tại chỉ còn lại có ta, ta có thể làm sao bây giờ? Giết chết ta chính mình báo thù sao?

Không! Ta muốn trước từ đờng lỏa bắt đầu..... Cái thứ nhất tự nhiên là Lưu tử, cái kia mặt ngoài cùng nội tâm giống nhau lãnh khốc tiện nữ nhân, ta ở nàng buổi tối ngủ say thời điểm, dùng búa hung hăng gõ nàng đầu, rồi mới đem nàng kéo dài tới buồng vệ sinh.

Ở nơi đó ta đem nàng giống heo giống nhau chia làm từng khối thịt cùng xương cốt, đầu cùng tứ chi ta dùng đờng dạng phương pháp chôn ở trong hoa viên, làm nàng vĩnh viễn bỏ ta cái kia đáng thương nhi tử.

Dư lại thịt cùng xương sườn ta liền đặt ở tủ lạnh, chuẩn bị chờ đến trương luật sư tới sau này tự mình nấu cho hắn ăn.....

Ta đem hết thầy đầu chuẩn bị tốt sau, ngày hôm sau buổi sáng trương luật sư quả nhiên tới, hắn vẫn là làm bộ làm tịch cho ta ký tên một ít văn kiện, rồi mới cho ta lấy tới một ít trị liệu để quên chứng đặc hiệu dược.

Hắn đối ta đối trá cười, ta cũng liền đối hắn đối trá cười, còn khách khí đối hắn nói, thỉnh hắn giữa trưa ở chỗ này ăn cơm, ta tự mình xuống bếp vì hắn làm thịt kho tàu xương sườn.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Di Sản (Sáu)

Chính là ta có thể cảm giác được hắn cũng không tin tưởng ta, vì cái gì hắn liền biết ta không phải "Ta" đâu? Điểm này vừa mới bắt đầu ta như thế nào cũng tưởng không rõ, sau tới ta mới biết được, nguyên lai vấn đề ở "Hương vị" thượng.

Trương luật sư nhìn nhìn phòng khách chỉ có ta một người, liền hỏi: "Lưu tử đâu?"

"Nàng cùng ta nói trong nhà có sự, xin nghỉ một đoạn thời gian nghỉ dài hạn." Ta tin khẩu nói bậy.

Không nghĩ tới hẳn thế nhưng sừng sốt, nhìn dáng vẻ ở hẳn trong lòng, Lưu tử chính mình xin nghỉ đi là không quá khả năng phát sinh, ít nhất sẽ không bất hòa hẳn nói một tiếng liền đi.

"Ta đây ngày mai lại cho người tìm một cái công nhân đi! Người tình huống hiện tại chính mình một người trụ chỉ sợ không được." Trương luật sư làm bộ hảo tâm nói.

Ta lập tức từ chối nói: "Không cần, ta một cái biểu tở lập tức muốn tới, ta thỉnh nàng tới chiếu cố ta, người yên tâm đi!"

Trương luật sư không nghĩ tới ta sẽ từ chối như thế dứt khoát, biểu tình có chút xấu hổ, "Kia hảo, người an bài hảo là đến nơi, này được bác sĩ nói nhất định làm người đứng hạn ăn."

Ta gật gật đầu, liền phải đứng dậy đi cho hẳn làm thịt kho tàu xương sườn, chính là đột nhiên ta cảm giác trước mắt tối sầm, thân liền hướng nghiêng về một phía qua đi, kế tiếp sự ta liền cái gì cũng không biết.

Chờ ta lại lần nữa tỉnh lại sau, ta thân thể nhiều một cái hộ sĩ, nàng nói chính mình là trương luật sư mời đến lâm thời khán hộ ta, ta lần này lại ném một thán ký ức, chính là kỳ quái nhất chính là ta đem phía trước xem video ký ức cũng ném, lúc sau ta lại đem sở hữu video đều nhìn một lần, mới biết được sự tình từ đầu đến cuối.

Lần này ta có thể xác định chính mình khẳng định không phải nhân cách phân liệt, ta lên mạng tra xét thật nhiều về nhân cách phân liệt tư liệu, cuối cùng đến ra kết luận là, ở ta mất đi những cái đó trong trí nhớ, ở ta thân thể chính ở một người khác linh hồn, cũng liền mọi người thường nói "Quý thượng thân"!

Cái này "Quý" hẳn là cùng trương luật sư là nhận thức, hơn nữa phi thường thực lạc, vừa mới bắt đầu ta cho rằng cái này "Quý" là ta biểu cũ, chính là sau tới ta phát hiện ta cái này "Biểu cũ" ở mấy năm trước cũng là cái cùng ta giống nhau kẻ nghèo hèn, bởi vì kế thừa một bút di sản mới biến có tiền.

Xem ra nơi này sở hữu sự đầu là một cái thật lớn âm mưu, kế hoạch giả rất có thể chính là trương tin đạt trương luật sư! Từ trước ta là không tin quý thần, chính là hiện tại sự thật liền ở trước mắt, làm ta không thể không tin.

Hiện tại ta thanh tỉnh thời gian càng ngày càng đoán, mà mất trí nhớ thời gian lại càng ngày càng dài quá, nếu ta trẽ nghĩ biện pháp thay đổi cái này hiện trạng, kia "Ta" chung đem không phải ta!

Trương luật sư cho ta lấy tới dược đầu là nhập khẩu, mặt trên văn tự ta một cái đầu không quen biết, thậm chí không phải tiếng Anh, ta duy nhất lựa chọn chính là đình dược, không hề ăn này đó không biết là cái gì quý dược.

Không nghĩ tới thật đúng là kéo dài thanh tỉnh thời gian, đã có thể ở ta cho rằng từ đây chỉ cần ta không uống thuốc là có thể vẫn luôn bảo trì thanh tỉnh thời điểm, một cái khách không mời mà đến lại đi vào nhà của ta.....

Đó là một cái ngộ sau, ta nằm ở phòng khách trên sofa nghỉ ngơi, đột nhiên cảm giác bên người có người, loại cảm giác này làm ta một chút liền từ trong lúc ngủ thanh tỉnh lại đây, đó là một cái sắc mặt tái nhợt nam nhân, nhìn qua hẳn là có hai mươi lăm sáu tuổi tuổi tác.

"Người là ai? Vì cái gì muốn tới nhà này?" Ta lạnh giọng chất vấn hẳn.

Có thể nam nhân lại lạnh lùng nói: "Đây là nhà của ta, người ăn trụ đầu là ta cho người!"

"Nói bậy! Đây là ta biểu cửu để lại cho ta di sản, như thế nào sẽ là của người!" Ta tức giận phi thường nói.

"Ha hả..... Đến giờ này ngày này còn tin tưởng có cái kia biểu cửu tồn tại sao? Nói thật cho người biết, nếu người không phải âm năm âm tháng âm giờ sinh ra người, người căn bản sẽ không kế thừa cái gì biểu cửu di sản, mà ta sẽ lựa chọn người, cũng chỉ bất quá là thân thể của người đối ta hữu dụng!" Nam nhân âm ngoan tàn nhẫn nói.

Lòng ta tr ần xuống, trước mắt người nam nhân này hay là không phải người! Chẳng lẽ là cái kia "Ta"?

"Là người? Là người giết ta nhi tử?" Ta phần nộ tới r ồi cực điểm nói.

"Là ta, cũng không phải ta, bởi vì dù sao cũng là người thân thủ mai táng chính mình nhi tử cùng thê tử..... Ha hả" nói xong hấn còn trào phúng cười.

Ta hoàn toàn bị hấn chọc giận, tùy tay cầm lấy trên bàn trà thủy tinh gạt tàn thuốc li ền tri ều nam nhân ném đi, nhưng hấn li ền trốn đầu không né, li ền thấy thủy tinh gạt tàn thuốc nháy mắt li ền xuyên qua thân thể hấn.

"Nếu thứ này có thể tạp đến ta nói, ta đây cũng không cần khổ tâm kinh doanh tưởng đoạt thân thể của người!" Nói những lời này khi, hấn trên mặt thể nhưng có vài phần thương cảm.

"Ta sẽ không làm người thực hiện được, không tin chúng ta li ền thử xem!" Ta hung hăng nói.

Nhưng hấn lại không lại nói cái gì, chỉ là đăm đăm cười, r ồi mới chậm rãi biến mất.....

Hấn cuối cùng tươi cười làm ta ấn tượng khắc sâu, thế nhưng đột nhiên có loại không sống được bao lâu dự cảm, hiện tại ta thê nhi đầu bởi vậy mà bỏ mạng, mà ta lại còn không biết này hết thấy đầu là vì cái gì! Cho nên ta đem này hết thấy đầu viết xuống dưới, cũng ở ngày thường sổ nhật ký trung làm ám t ăng, để ngừa ngày sau ta thật sự đã chết, sẽ có người có thể biết được này hết thấy chân tướng, trả ta cùng ta thê nhi một cái công đạo.

Trên giấy chữ viết đến nơi đây li ền không có, bởi vì lúc sau cái này thôi trung hà li ền thật sự đã chết, hấn chính là trương luật sư trong miệng theo như lời biểu cữu, khi Nhược Lan xem xong này phân tay tin sau, nàng cảm giác chính mình như trụ băng hà bên trong.

Ngẫm lại chính mình cùng đệ đệ phía trước ăn xương sườn, khi Nhược Lan trong lòng chính là một trận ghê tởm, nguyên lai là người xương sườn,

khó trách 5 mao cùng sáu mao đâu không ăn đâu! Trên đời như thế nào sẽ như thế đáng sợ sự tình, còn phát sinh ở chính mình bên người.....

Chính mình là nữ, cái kia quý không có khả năng là muốn thân thể của nàng, kia dư lại cũng chỉ có đệ đệ khi lỗi, hấn sinh nhật khi Nhược Lan cũng không biết có phải hay không cái gì âm năm âm nguyệt, chính là hiện tại ngẫm lại đáp án hấn là khẳng định, bằng không bọn họ tử đệ hai cũng sẽ không có cơ hội kế thừa này ngàn vạn di sản!

Làm sao bây giờ? Hiện tại nên làm sao bây giờ mới có thể bảo hộ khi lỗi không chịu đến thương tổn đâu? Báo nguy! Chính là cảnh sát sẽ tin tưởng nàng lời nói sao? Chỉ bằng này phân tay tin sao? Còn có những cái đó video cũng chỉ có thể chứng minh thôi trung hà là hung thủ, là chính hấn giết chính mình thể nhi, chứng minh không được mặt khác cái gì.

Hiện tại đệ đệ chỉ ở cuối tuần trở về, nói vậy đây là bọn họ chậm chạp không có cơ hội động thủ nguyên nhân, chính là như thế nào mới có thể không cho đệ đệ biến cùng thôi trung hà giống nhau đâu? Hấn lúc trước có thể trúng chiêu khẳng định là bởi vì cái kia Lưu tử, nàng nhất định là bị trương luật sư mua được! Hoặc là căn bản là là đồng mưu.

Còn hảo tự mình cự tuyệt hấn đưa ra thỉnh công nhân tới đênghị, kia hai vị lão sư cũng không đáng tin, vì thế khi Nhược Lan lập tức cấp hai cái lão sư gọi điện thoại nói, trong khoảng thời gian này chính mình tưởng nghỉ ngơi nghỉ ngơi, trước không cần các nàng tới giáo khóa.

Đến nỗi đệ đệ, cuối tuần cũng không thể làm hấn đã trở lại, khi Nhược Lan ra tiễn cho hấn báo cái khoảng cách ngắn hai ngày du ngoạn chơi, hấn khẳng định nhạc không được đi, như vậy cũng chỉ dư lại chính mình một người ở biệt thự, nàng phải hảo hảo ngẫm lại nên như thế nào đối sẽ này một người một quý.....

Trương luật sư quả nhiên ở ngày hôm sau liền gọi điện thoại tới dò hỏi khi Nhược Lan vì cái gì không cần lão sư đi học, nàng bình tĩnh nói: "Ta trong khoảng thời gian này có chút mệt mỏi, tưởng nghỉ ngơi một đoạn thời gian, chờ ta nghỉ ngơi tốt, liền lại làm các nàng tới."

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Di Sản (Bảy)

Cái này lý do không tính hoàn mỹ, còn tính nhưng lý, bởi vì bọn họ khẳng định còn không biết khi Nhược Lan đã biết thôi trung hà sự tình.

Liền ở khi Nhược Lan không biết nên như thế nào đối phó trương luật sư thời điểm, nàng đột nhiên nhớ tới trên tường kia mấy chữ bằng máu, hiện tại ngấm lại hẳn là thôi trung hà viết, hèn phách của hắn hẳn là còn ở biệt thự.

Chính mình có thể tìm được kia bốn nhật ký có lẽ là hắn vận mệnh chú định hỗ trợ, nói không chừng hẳn có thể vì chính mình tưởng cái biện pháp, vì thế vào lúc ban đêm 12 điểm một quá, khi Nhược Lan liền một người đi tới lúc trước thôi trung hà chết đi địa phương -- lầu một phòng khách.

"Thôi đại ca, ta có thể như thế kêu người sao? Ta biết người không phải ta biểu cứu, người kia phong tay tin ta cũng nhìn, chỉ là không biết nên sao đối phó trương tin đạt bọn họ..... Thôi đại ca! Người có thể giúp giúp ta sao?" Khi Nhược Lan đối với không khí nói.

Chính là đợi nửa ngày cũng không có cái gì phản ứng, chẳng lẽ là chính mình tưởng sai rồi? Vì thế nàng an vị trên sofa, tưởng đem sự tình tỉ mỉ tỉ mỉ hậu hậu hảo hảo loát một chút, chính là nghĩ nghĩ nàng liền ở trên sofa ngủ rồi.

Đột nhiên một trận tiếng cười bùng tỉnh khi Nhược Lan, nàng ngẩng cùng nhau tới vừa thấy, nguyên lai là cái tiểu nam hài ở phòng khách ngoài cửa sổ cười ha hả nhìn bên trong, khi Nhược Lan trong lòng một trận quỷ dị, này nhất định chính là thôi trung hà nhi tử.

"Hắn là ta nhi tử, nhưng ta lại vĩnh viễn không thể đụng vào xúc hắn....." Một thanh âm sâu kín ở khi Nhược Lan bên tai vang lên.

Nàng mãnh vừa quay đầu lại, liền thấy một người nam nhân ngẩng ở chính mình bên người, "Thôi trung hà?" Khi Nhược Lan thử hỏi.

Nam nhân gật gật đầu, "Ân, là ta, lần trước kia mấy chữ bằng máu không phải ta viết, là thê tử của ta phi phi, bởi vì chỉ có nàng có thể ở trường du tâu, mà ta chỉ có thể đi ở phòng khách, ta nhi tử cũng chỉ có thể ở trong hoa viên vô pháp tiến vào."

Khi Nhược Lan tuy rằng biết hắn là quỷ, chính là trong lòng thế nhưng không có quá nhiều sợ hãi, có chỉ là đồng tình, "Người cuối cùng vì cái gì sẽ chết đâu? Người không phải đã biết bọn họ âm mưu sao?"

Nam nhân biểu tình có chút phẫn hận nói: "Lời nói là như thế nói, chính là lúc ấy ta bởi vì được vật tác dụng đã không sống được bao lâu, chỉ là ta còn tự biết, sau tới ta đến chết mới biết được chính mình chỉ là bọn hắn đồng đảng vật thí nghiệm trung một cái."

"Cái gì? Ở người phía trước còn có giống người giống nhau người?" Khi Nhược Lan giật mình hỏi.

Nam nhân gật đầu nói: "Có, còn không biết có bao nhiêu đâu? Bọn họ cũng không biết là từ đâu cái thế kỷ sống đến bây giờ người, vẫn luôn ở lặp lại loại này hoạt động, vì cái gì ta cũng không biết, chỉ là biết bọn họ cuối cùng từ bỏ ta thân thể, có lẽ là bởi vì hắn cảm thấy ta tuổi tác lớn, tự chủ năng lực cường, tương đối rất khó khống chế, này cũng chính là vì cái gì ta sẽ ngẫu nhiên thanh tỉnh nguyên nhân."

"Cho nên bọn họ hiện tại tuyên thượng ta đệ đệ....." Khi Nhược Lan lẩm bẩm lẩm bẩm nói.

"Nhưng ta nên làm sao bây giờ mới có thể cứu vớt ta đệ đệ đâu?" Khi Nhược Lan hy vọng thôi trung hà có thể cho chính mình một đáp án.

Chính là không nghĩ tới hắn lại lắc đầu nói: "Ta cũng không biết, nhưng là ta tưởng nếu tương tin đạt đã chết, kia chuyện này liền không thể lại tiếp tục đi xuống, bởi vì sự tình tiền tiền hậu hậu đều là hắn ở kế hoạch cùng thực thi."

Khi Nhược Lan có chút do dự nói: "Giết người là phạm pháp..... Hơn nữa ta một nữ nhân như thế nào có lực lượng giết chết một người nam

nhân đâu?"

Nam nhân đột nhiên kích động nói: "Hắn đã sớm không phải người, lại nói hắn là có nhược điểm, hắn sợ bạc chế phẩm, ta đã từng dùng một cái bạc vòng cổ thiếu chút nữa lặc chết hắn, kết quả cuối cùng vẫn là thất bại, chính là ta nhìn đến trên cổ hắn xuất hiện một vòng giống lửa đốt quá dấu vết..... Cho nên ta phán đoán hắn nhất định là sợ thuần bạc đồ vật."

Khi Nhược Lan âm thầm ở trong lòng ghi nhớ, ngày mai nhất định phải đi nhiều mua một ít thuần bạc chế phẩm mới được, nhưng nàng vừa định lại một ít về trương tin đạt sự tình khi, vừa nhắc đầu lại phát hiện thôi trung hà không thấy, "Thôi đại ca! Thôi đại ca!"

Khi Nhược Lan đột nhiên một chút từ trên sofa ngã dậy, nguyên lai vừa rồi là ở trong mộng cùng thôi trung hà đối thoại, xem ra quỷ hồn linh tinh vẫn là rất khó ở trong hiện thực cùng người gặp mặt, nhưng trương tin đạt lại là cái gì đồ vật đâu?

Hai tuần sau cuối tuần, khi lỗi muốn ở hôm nay trở về khi Nhược Lan đem trong nhà sự tình tất cả đều ở trong điện thoại đối hắn nói, chính là lại cảm giác khi lỗi biểu hiện thực trấn định, khi Nhược Lan thầm nghĩ vẫn là nam hài lá gan muốn lớn hơn một chút a!

Hôm nay buổi tối khi Nhược Lan thỉnh trương luật sư tới trong nhà ăn cơm chiều, thuận tiện nói một chút sự tình, hắn vui vẻ đồng ý.

Trương tin đạt vừa đi tiễn biệt tự nhiên cảm giác không khí có chút cổ quái, hắn bất động thanh sắc ngã xuống, tiếp theo dùng mắt tùy tiện đảo qua, liếc nhìn đến trong phòng nhiều ra rất nhiều bạc chế phẩm đồ vật.

"Xem ra nữ nhân này so với ta tưởng muốn thông minh rất nhiều!"
Trương tin đạt ở trong lòng thầm nghĩ.

"Trương luật sư, hôm nay là cuối tuần, cũng là ta đệ khó được một lần về nhà trụ, chúng ta tỷ đệ hai cái vẫn luôn đều tưởng hảo hảo cảm ơn người trong khoảng thời gian này hỗ trợ, cho nên ta cố ý làm này một bàn

đồ ăn, tới ném thử tay nghề của ta như thế nào?" Khi Nhược Lan nhiệt tình nói.

Trương tin đạt xoa xoa tay nói: "Không cần như thế khách khí, đây đâu là ta nên làm."

Lúc này bên cạnh ng ồi khi l ỗi đột nhiên đứng lên nói: "Tỷ, ta có chút không thoải mái, có thể hay không về trước trong phòng đi."

Khi Nhược Lan ng ắm lại cũng hảo, nếu một h ồi thật muốn động khởi tay tới, nói không chừng sẽ dọa đến đệ đệ, vì thế li ền đối h ắn nói: "Hành, người về trước phòng ngủ sẽ đi!"

Nhìn đệ đệ lên l ầu sau, không khí một chút biến không như vậy hòa hợp, trương luật sư trên mặt tươi cười cũng kh ẽ mất, vẻ mặt lạnh băng, "Nhược Lan, người hôm nay mời ta tới là cái gì ý tứ, vì cái gì này trong phòng như thế nhiều bạc ch ế phẩm?"

Khi Nhược Lan tiếp tục giả ngu nói: "Úc? Trương luật sư không thích? Đây đâu là ta mấy ngày hôm trước tân mua, như thế nào, có phải hay không cảm giác rất xa hoa!"

"Người từ nơi nào biết được ta sợ thu ần bạc đ ồ vật?" Trương tin đạt h ồng nghi hỏi.

Lời nói đ ầu nói đến này phân thượng, khi Nhược Lan cũng không c ần phải ng ạnh trang, "Ta nghe ta biểu cứu thôi trung hà nói."

Trương tin đạt biểu tình cứng lại, lạnh lùng nói: "Người chết nói cũng có thể tin?"

"Kia cũng so không biết là người hay quý gia hỏa muốn có thể tin nhiều đi!" Khi Nhược Lan cũng không yếu thế nói.

"Bang!" Trương tin đạt trong tay cái ly theo tiếng mà toái.

Khi Nhược Lan trong lòng căng thẳng, nàng vẫn là sợ hãi, chính là trên mặt lại không thể biểu hiện ra ngoài, vẫn là cười khanh khách nói, "Như thế nào? Trương luật sư sinh khí?"

"Người lá gan rất lớn sao, giống nhau nữ nhân đã sớm sợ hãi, người còn có thể như thế trấn định, hành, người là ta đã thấy nữ nhân trung duy nhất một cái dám như thế cùng ta nói chuyện." Trương tin đạt lạnh lùng nói.

Khi Nhược Lan trong lòng đã sớm dọa không được, chính là ngoài miệng vẫn là nhàn nhạt nói: "Người cũng là ta đã thấy nam nhân trung kỳ quái nhất một cái, còn có một vị đâu? Người bằng hữu hẳn là cũng ở chỗ này đi? Hẳn vì cái gì không hiện thân đâu?"

Trương tin đạt sửng sốt, xem ra nữ nhân này biết đến thật đúng là nhiều, "Người biết đến còn rất nhiều, cẩn thận, biết đến càng nhiều càng nguy hiểm....."

"Không sợ, ta không phải đã sớm đã đặt mình trong ở nguy hiểm bên trong sao?" Khi Nhược Lan lạnh lùng nói.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Di Sản (Tám)

Khi Nhược Lan nhìn trương tin đạt, ngữ khí bình thản nói: "Có thể hay không cùng ta nói nói, người..... Nhóm, rốt cuộc là cái gì? Tuy rằng ta đọc thư không nhiều lắm, chính là đối với một ít kỳ quái sự vẫn là có thể tiếp thu."

"Ta..... Nhóm, người là cái gì thời điểm biết là chúng ta mà không phải ta?" Trương tin đạt mỉm cười hỏi.

"Biết một đoạn thời gian, ta vẫn luôn đối với các người chuyện xưa thực cảm thấy hứng thú, như thế nào? Hôm nay buổi tối thời gian còn trường đâu? Cùng ta nói nói bái, dù sao ta có biết hay không đối với người kế hoạch cũng sẽ không có bất luận cái gì thay đổi, không phải sao?" Khi Nhược Lan chắc chắn nói.

Trương tin đạt thật dài thờ hất ra, giống tưởng tá rớt đây người mỗi một giống nhau, "Người thật đúng là cái kỳ quái nữ nhân, bởi vì chưa từng có một người sẽ muốn biết chuyện của chúng ta, người xác định chính mình muốn biết? Ta sợ người sẽ hối hận đã biết câu chuyện này....."

"Sẽ không, ta trường như thế đại, liền chưa từng có đã làm hối hận sự tình!" Khi Nhược Lan muốn nghe bọn họ chuyện xưa.

Trương tin đạt cũng không biết chính mình là xảy ra chuyện gì, đột nhiên cũng đặc biệt tưởng đem bọn họ chuyện xưa giảng cấp một cái người xa lạ nghe, cho dù người kia cuối cùng sẽ bị chính mình giết chết.....

Trước thế kỷ 1872 năm, làm nhóm đầu tiên thái độ quan liêu lưu học sinh ta cùng Tống nhưng phạm cùng đi nước Mỹ du học, ta ngay lúc đó tên gọi gì duyên lương, chúng ta chủ học chính là Tây y, ở xuất ngoại trước, chúng ta sở chịu giáo dục là phi thường truyền thống văn hóa, không nghĩ tới nước Mỹ lúc sau mới phát hiện, nguyên lai rộng lớn trong thiên địa, còn có quá nhiều quá nhiều chúng ta không hiểu biết sự tình.

Chúng ta ở nỗ lực nghiên tập Tây y đồng thời còn cùng lão sư nghiên cứu linh hồn học, chúng ta lão sư tin tưởng linh hồn là có thể dời đi, cho nên này cũng ở một mức độ nào đó ảnh hưởng chúng ta thế giới quan.

Sau qua lại quốc sau ta đi Thiên Tân, lúc sau trở thành một người hải quân quân y, mà Tống nhưng phạm lại bởi vì thân thể nguyên nhân sớm về tới Quảng Đông quê quán dưỡng bệnh, tại đây ở giữa chúng ta vẫn luôn đầu bảo trì thư từ qua lại, hần bệnh một ngày so với một ngày trọng, ở ta lần nữa yêu cầu hạ hần tới Thiên Tân chữa bệnh.

Chính là ngay lúc đó chữa bệnh đi đầu kiện đưng nói Trung Quốc, chính là trở lại nước Mỹ cũng căn bản vô pháp chữa khỏi Tống nhưng phạm bệnh, hần sinh mệnh tiến vào đếm ngược.....

Ta cùng hần cảm tình không tầm thường, hần năm nay mới 25 tuổi, ta không thể trở mắt nhìn hần liền như thế đã chết, vì thế ta lại nghĩ tới lão sư lý niệm, linh hồn dời đi.

Sau tới ta cùng hấn cùng nhau về tới Quảng Đông quê quán, bắt đầu nghiên cứu khởi linh hồn học, chúng ta ở đã trải qua vô số lần thất bại sau, rốt cuộc thành công đem một cái con thỏ linh hồn chuyển dời đến gà trên người.

Nhưng là động vật cùng nhân loại khẳng định là bất đồng, chúng ta cũng không có nắm chắc có thể thành công, hơn nữa cũng khuyết thiếu thực nghiệm đối tượng, sau tới chúng ta tìm được rồi một cái tự nguyện làm thực nghiệm đối tượng người, đương nhiên chúng ta cũng không có cùng hấn nói thật, chỉ là nói cái này thực nghiệm là dùng để thực nghiệm một loại tân dược.

Ta thừa nhận lúc ấy chúng ta bắt đầu chậm rãi mất đi nhân tính, lần này thực nghiệm từ ta đảm đương cái thứ nhất bị dời đi linh hồn, chúng ta thất bại cuối cùng hư kết quả chính là thực nghiệm đối tượng biến thành ngu ngốc.

Chính là ta thành công, dùng một lần thành công, ta thành công đem linh hồn của chính mình chuyển dời đến cái kia thực nghiệm đối tượng trên người, mà ta thân thể liền bày biện ra sinh vật học thượng tử vong trạng thái.

Ta cùng nhưng phạm hai cái đầu phi thường cao hứng, bởi vì chúng ta không đoán có thể thành công kéo dài hấn sinh mệnh, chúng ta còn có thể kéo dài rất nhiều người sinh mệnh, chính là không nghĩ tới sau tới vận mệnh cùng chúng ta khai một cái vui đùa, nhưng phạm dời đi thất bại.

Hấn không những không có thành công dời đi, hơn nữa chính mình còn chết mất! Lúc ấy ta thương tâm cực kỳ, cảm giác nháy mắt thế giới đầu sụp đổ, ta đem sở hữu nghiên cứu tư liệu đầu đốt quách cho rồi, rồi mới tỉnh thần sa sút qua một năm, đột nhiên có một ngày, ta có thể rõ ràng cảm giác được ta bên người còn có một người.

Vừa mới bắt đầu ta còn tưởng rằng là ta thân thể mới xảy ra vấn đề, sau tới ta phát hiện cũng không phải, nguyên lai là nhưng phạm linh hồn xem ta quá tinh thần sa sút, cho nên vẫn luôn đầu đi theo ta bên người, chính là ngay từ đầu ta lại là không cảm giác được.

Khi ta có thể đạt tới cùng hẳn bình thường câu thông thời điểm, đã là 10 cuối năm, chúng ta cùng nhau nghiên cứu như thế nào lại đem ta linh hồn dờ đi, khi chúng ta tìm hảo dờ đi đối tượng sau thực nghiệm thành công, ta lại chuyển dờ đến một cái trẻ tuổi sinh mệnh thể thượng.

Nhưng vấn đề là ta lần nữa thành công, mà nhưng phạm vì cái gì lại thất bại đâu? Sau tới chúng ta ở nghiên cứu linh hồn tiết học phát hiện, có thể là hẳn thể chất đối dờ đi đối tượng có yêu cầu.

Vì thế chúng ta ném thử các loại bất đồng loại hình người, sau tới rốt cuộc ở âm năm âm tháng âm giờ sinh ra thực nghiệm đối tượng trên người thành công, chính là duy trì thời gian lại không dài, nhiều nhất chính là mấy năm thời gian.

Sau tới ta liền đem chính mình một ít thời trẻ đồ cổ tranh chữ bán của cải lấy tiền mặt, đổi thành hiện tại ngàn vạn tài sản, lấy kế thừa di sản vì từ, tới tìm kiếm tiếp theo cái âm năm âm nguyệt sinh ra người, thôi trung hà là chết vào thân thể tiêu hao quá mức, nếu có thể, chúng ta cũng tưởng kéo dài hẳn thọ mệnh.

Khi Nhược Lan nghe đến đó, cười lạnh một tiếng nói: "Nói thật dễ nghe, kia hẳn thể nhi đâu? Không phải các người cố ý hại chết sao?"

"Đó là bởi vì nhưng phạm cái này thân thể mới không thể có trên pháp luật hợp pháp người thừa kế mới được, bằng không sau chúng ta nhiều năm tài sản không được người khác áo cưới sao?" Trương tin đạt một ngữ nói toạc ra giết chết thôi trung hà thể nhi huyền cơ.

Khi Nhược Lan lúc này trong tay chính lặng lẽ cầm lấy một phen thuần bạc chế thành chủ thủ, nàng biết chính mình cùng thôi trung hà thể nhi giống nhau, đều sẽ bọn họ chướng ngại vật, trương tin đạt nhất định sẽ nghĩ cách diệt trừ chính mình, đêm nay, nàng không giết chết trương tin đạt, trương tin đạt liền sẽ giết chết nàng!

Chính là lực lượng thượng cách xa làm khi Nhược Lan không có nhiều ít phần thắng, mà tại đây đồng thời, trương có thể đạt tới cũng chậm rãi

đứng lên, hướng khi Nhược Lan bên này đã đi tới, khi Nhược Lan gắt gao nắm chặt trong tay bạc đao.

Liền ở hấn mới vừa đi đến chính mình bên người khi, khi Nhược Lan đột nhiên vung lên bạc đao, liền ở trương có thể đạt tới trên mặt vẽ ra một đạo miệng vết thương, quả nhiên cùng thời trung hà nói giống nhau, miệng vết thương như là bị hỏa bỏng cháy quá giống nhau.

"Không cần làm vô vị mà phản kháng, lúc trước có rất nhiều người cường người, cuối cùng không phải cũng cho ta giết? Người một nữ nhân cũng muốn giết ta? Ha ha, thật là chê cười!" Nói xong hấn liền một cái trở tay xoá sạch khi Nhược Lan trong tay bạc đao, rồi mới trao một cái đã bắt được khi Nhược Lan cổ.

Khi Nhược Lan biết nếu hiện tại không phát ra tiếng, một hồi liền phát không ra tiếng, vì thế nàng dùng sức hô to ra, "5 mao! Sáu mao!"

Trương tin đạt nghe xong sửng sốt, cười nói: "Còn một khối đâu? Còn 5 mao sáu mao?"

Chính là hấn nói còn chưa nói xong, liền nghe được sau lưng có hai cái nói nhiệt khí nhào hướng hấn, trương tin đạt còn không kịp xoay người liền cảm giác bả vai một trận đau nhức, liền thấy hai chỉ thể trọng vượt qua 100 kg cự khuyến hung hăng cắn thân thể hấn.

Đây là trương tin đạt không nghĩ tới, hấn làm không ra bất luận cái gì phản kháng, chỉ có thể mặc cho hai chỉ đại cầu dùng sức cắn xé thân thể hấn.....

Lúc này bên cạnh khi Nhược Lan thấy được thời cơ, lập tức nắm lên trên mặt đất bạc đao, một đao liền trát ở trương tin đạt trước ngực! Hấn trong mắt tất cả đều là không thể tin tưởng biểu tình, đến chết đều không có nhắm mắt lại.

Khi Nhược Lan không có kinh động đệ đệ, nàng một người ở trong hoa viên đào một cái hai mét thâm hố to, rồi mới đem trương tin đạt thi thể kéo đi vào, chôn ở trong hoa viên.

Trên mặt đất huyết nàng cũng là một người chậm rãi lau khô trước tịnh, căn bản nhìn không ra nơi này vừa mới phát sinh hơn người án mạng.

Khi lỗi ngày hôm sau tỉnh lại sau hỏi tỷ tỷ, "Đêm qua phát sinh cái gì sự?"

Khi Nhược Lan mỉm cười nói: "Không có việc gì, sự tình đều đi qua, người sau này liệ̀n an tâm đi học đi!"

Khi lỗi gật gật đầu không lại nói khác.....

Đột nhiên, nàng ngửi được đê đê trên người có một loại rất dễ nghe hương vị, "Tiểu Lỗi, trên người của người cái gì vị như thế hương a?"

Khi lỗi nghe nghe trên người mình, r ậ́i mới nói, "Hương sao? Đây là ta ở phòng ngủ tìm được một lọ nước hoa....."

Đêm khuya, khi Nhược Lan sớm liệ̀n ngủ, khi lỗi một người đi vào trong hoa viên, nhìn trên mặt đất sũng sờ, sau một lúc lâu sau mới lẫm bẫm nói: "Yên tâm, ta sẽ giúp người tìm được tiếp theo cái dòi đi đối tượng."

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Chơi Trốn Tìm (Một)

Lữ triết nam năm nay 28 tuổi, tốt nghiệp đại học sau vẫn luôn ở một nhà ngoại xí công tác, mấy năm xuống dưới cũng coi như có chút thành tựu, hôm nay buổi sáng nhận được lão ba điện thoại, nói trong nhà nhà cũ kia khu vực bởi vì muốn cái sân bay, hiện tại muốn chiếm địa, làm nàng sắp tới cần thiết thanh giả về nhà xử lý chuyện này.

Theo lý thuyết chính phủ muốn chinh rớt nhà cũ là chuyện tốt, cái kia phòng ở vốn là rất nhiều năm không ai ở, chỉ là tưởng tượng đến phải đi về, Lữ triết nam trong lòng chính là căng thẳng, năm đó sự tình trước sau nàng trong lòng vút đi không được bóng ma.

Chính là cùng ai không qua được cũng không thể cùng tiền không qua được, ai không quay về nàng Lữ triết nam cũng đến trở về, bởi vì năm đó bà ngoại lâm chung trước công cửu cửu đem nhà cũ quá tới rồi Lữ triết nam danh nghĩa, cuối cùng làm cho như thế nhiều năm cửu cửu đầu không có cùng nhà bọn họ lại liên hệ quá.

Hiện tại chính phủ một chính mà, cửu cửu, mọi không chừng lại muốn nháo thành cái dạng gì đâu? Ngẫm lại liên đầu đầu.....

Lữ triết nam cùng nhân sự bộ nói chuyện sau, thỉnh một tuần sự giả, ngày hôm sau liên đánh xe chạy về quê quán, xe mới vừa một khai tiến nhà cũ trước cửa con đường kia, liên nhìn đến một đám người đứng ở bên ngoài không biết đang nói cái gì.

Nàng đem xe ngừng ở ven đường, tưởng xuống xe nhìn xem, đột nhiên nghe được người kêu nàng tên, "Lữ triết nam! Người cũng đã trở lại!"

Lữ triết nam nghe tiếng quay đầu nhìn lại, một cái trang điểm thời thượng nữ nhân mỉm cười nhìn chính mình, nàng mày nhẹ nhàng vừa nhíu, ở trong đầu tìm tòi như thế một nữ nhân, đột nhiên, một cái sơ hai đi đầu đại bím tóc tiểu nữ hài nhảy ra nàng ký ức, "Triệu tư giai! Thật là người, người không phải xuất ngoại sao? Như thế nào cũng đã trở lại!"

Triệu tư giai cười ha hả nói, "Năm đầu thời điểm đã trở lại, hiện tại bên ngoài cũng không hảo hỗn, còn không bằng quốc nội đâu, ta lão mẹ mấy năm nay thân thể cũng không sao hảo, nàng một tá điện thoại liên khóc, ta nghĩ nghĩ, tính, trở về được, ta cũng ăn đủ rồi người nước ngoài cơm Tây! Ăn tới ăn đi, vẫn là trong nhà cơm ăn thoải mái."

Lữ triết nam nhìn đến khi còn nhỏ bạn chơi cùng, cảm giác thời gian quá quá nhanh, "Chúng ta có mười mấy năm không gặp đi, người lần này trở về cũng là vì trong nhà phòng ở bị chiếm sự?"

Triệu tư giai gật gật đầu nói: "Đúng vậy, ta không phải sợ ta ba mẹ bọn họ xách không rõ có hại sao, cho nên liên trở về, còn mười mấy năm, chúng ta có chính hai mươi năm không gặp! Người còn nhớ rõ trương sở cùng trăn văn xa sao?"

Lữ triết nam nghe xong này hai cái tên, trong lòng mặc danh căng thẳng, "Nhớ rõ a, như thế nào có thể không nhớ rõ đâu? Khi còn nhỏ chúng ta thường xuyên ở bên nhau chơi a! Bọn họ hiện tại biến hóa hẳn là rất đại đi?"

Triệu tư giai tùy tiện nói: "Thiên a, quá lớn, trương sở đều đương cha, người cũng mập ra, đến nỗi trần văn xa cũng biến nhận không ra, chính hẳn ở nơi khác khai cái công ty, hiện tại chính mình đương lão bản đâu! Ta vừa rồi còn nhìn đến bọn họ đâu, đều đã trở lại."

Lúc này li ên thấy hai cái xã khu cán bộ đang ở cho đại gia giảng vài loại chinh mà b ỉ thường biện pháp, phía dưới người có cao hứng, có lại đối này vài loại b ỉ thường biện pháp đều không hài lòng.

Lữ triết nam cùng Triệu tư giai hàn huyên một hồi li ên trở lại nhà nàng trong nhà, li ên thấy lão mẹ chính khí hô hô ng ỗ ở cửa, vừa thấy li ên mới vừa sinh quá khí, vừa thấy Lữ triết nam trở về, càng là giống có một bụng ủy khuất biểu tình.

"Triết nam, người mợ vừa rồi đã tới, kia nói nhưng khó nghe, tựa như năm đó là ta lừa người bà ngoại mới đem phòng ở quá cho người danh nghĩa giống nhau, tức chết ta, tựa như ta thiếu bọn họ giống nhau, người bà ngoại bị bệnh, bọn họ một ngày đều không có hầu hạ quá, đám người không có nghĩ đến tránh bất động sản, có bọn họ như thế không biết xấu hổ sao?"

Lữ triết nam thở dài nói: "Mẹ, người muốn thật sinh khí li ên ở giữa nàng chiêu, người nói nàng hiện tại có thể làm cái gì, trừ bỏ khí khí người nàng cái gì cũng làm không được, cái này kiện tụng 10 năm trước toà án li ên phán, hai người bọn họ khẩu tử cũng chống án đã không biết bao nhiêu lần, đến sau tới toà án đều không chịu lý, 10 năm trước bọn họ không có tư cách lấy này phòng ở, 10 cuối năm li ên càng đã không có! Hiện tại phòng ở bị chính phủ chiếm bọn họ lại nghĩ tới muốn tới! Bọn họ nếu là lại đến người li ên trực tiếp nói cho bọn họ, phòng ở hiện tại viết chính là ta Lữ triết nam tên, bọn họ nếu là muốn đánh kiện tụng li ên đi toà án cáo ta Lữ triết nam, đừng từng ngày tới phiền các người, nhớ kỹ, dư

thừa vô nghĩa đừng nói, cùng bọn họ nói càng nhiều các người càng sinh khí, biết sao!"

Mụ mụ gật gật đầu, xem ra vẫn là nữ nhi đã trở lại hảo a!

Lữ triết nam đứng ở nhà cũ cửa, thế nhưng có loại không nghĩ đi vào xúc động, các nàng gia cái này tòa nhà là phụ cận lớn nhất một cái sân, phân tiền viện, hậu viện, còn có cái gì nhà ngang, nghe nói ở trước giải phóng là một cái địa chủ tòa nhà.

Người địa phương đầu truy vấn thuyết, các nàng gia hậu viện cái kia giếng cạn, thời trẻ chết đuối quá một vị địa chủ Thất di thái, đương nhiên đây cũng là truy vấn thuyết, thiệt hay giả liền không được khảo chứng.

Bà ngoại vẫn luôn liền nói muốn đem kia khẩu giếng cạn đi yên bình, chính là ông ngoại lại nói kia khẩu giếng cạn nhiều năm đầu, nói không chừng lấy vẫn là cái gì lịch sử văn vật đâu? Chính là hiện tại xem ra, liền tính là lịch sử văn vật cũng muốn cấp sân bay dịch chỗ ng ồi!

"Lữ triết nam! Xem ta đem ai mang đến!"

Lữ triết nam vừa quay đầu lại liền nhìn đến Triệu tư giai lãnh hai cái có chút quen mặt nam nhân đi đến, kỳ thật nàng đã sớm đoán được hai người kia là ai, liền cười cười nói, "Làm ta đoán xem, vị này có điểm mập ra chính là đương ba trương sở đi!"

Béo nam nhân ha ha cười, "Không t ồi, còn cùng thỉnh thoảng chờ giống nhau giật mình a!"

Một cái khác nam nhân cười nói: "Ta đây đâu? Đừng nói người đã quên a! Vậy quá thương lòng ta!"

Lữ triết nam nhẹ nhàng vỗ bờ vai của hắn nói: "Trần văn xa! Không nghĩ tới người trường như thế cao, ta khi còn nhỏ chính là vẫn luôn đầu cho rằng người sau này khẳng định không ta cao đâu! Ha ha....."

Trần Văn xa mặt đỏ lên nói: "Còn nói đâu, năm đó nếu không phải thường xuyên chở người lên cây bò tường, ta có thể trường không cao sao? Như thế nào! Lúc sau thoát đi người ma chường sau ta liền trường cao đi!"

Mấy cái khi còn nhỏ bạn chơi cùng đột nhiên gặp mặt, tâm tình đều phi thường không tở, Lữ triết nam mục mục xem bọn họ liêu thực vui vẻ, liền tiếp đón bọn họ tiến vào, nói buổi tối cho bọn họ làm tốt ăn, ai đâu không được đi a!

Nhìn lão mẹ xoay người đi chuẩn bị ăn uống, Lữ triết nam cũng chỉ hảo theo nàng ý tứ đem vài người mời vào trong phòng.

Mới vừa tiến phòng, Triệu tư giai chính là từng đợt cảm khái a! "Tám tấc..... Nhìn xem nơi này, tràn đầy hời ước a, nơi này cơ hồ bao hàm ta thơ ấu toàn bộ thời gian!"

Trần Văn xa cũng lấy ra di động không ngừng chụp ảnh, "Ta phải trước tới mấy trương, chờ sau này chiếm, nơi này liền tất cả đều là sân bay, đến lúc đó tưởng chụp liền chậm, tới tới, chúng ta mấy cái hợp nhất cái!"

Bốn người lập tức tiến đến cùng nhau, chụp một trương chụp ảnh chung, trương sở còn có chút tiểu kích động nói: "Mau phát bằng hữu vòng, đến lúc đó ta liền cho ta nhi tử nhìn xem, đây là năm đó hần ba ba chơi chơi trốn tìm địa phương....."

Hần những lời này vừa ra khỏi miệng, mặt khác ba người đều là sửng sốt, trương sở tựa hồ cũng ý thức được chính mình nói không nên lời nói, chính xấu hổ không biết nói cái gì đâu, liền thấy Lữ triết nam mục mục mang sang một mâm dưa hấu, "Tới, ăn chút dưa hấu giải khát....."

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Chơi Trốn Tìm (Nhị)

Mục mục xuất hiện đánh vỡ vừa rồi xấu hổ, đại gia lại vừa nói vừa cười ăn xong rồi dưa hấu, Lữ triết nam nhìn nhìn này quen thuộc đình viện, phảng phất nhìn đến mấy cái tiểu hài tử ở trong viện chơi đùa.

Đột nhiên, một cái tính trẻ con thanh âm vang lên, "Lữ triết nam, người có thể cùng ta làm bằng hữu sao?"

Lữ triết nam sửng sốt, nàng tả hữu nhìn nhìn, trừ bỏ Triệu tư giai mấy người bọn họ, nào có cái gì tiểu hài tử, tr ần văn thấy xa Lữ triết nam biểu tình có dị, quan tâm hỏi, "Xảy ra chuyện gì?"

Lữ triết nam lắc đầu, "Không có việc gì, ta chỉ nhất thời có chút cảm khái thôi, tới, ăn dưa hấu!"

Theo ở nhà cũ đ ải thời gian biến trường sau, khi còn nhỏ một ít h ữ ức cũng chậm rãi xuất hiện ở trong đ ầu.....

Lúc ấy Lữ triết nam, Triệu tư giai, trương sở còn tr ần văn xa gia gia bà nội, bà ngoại ông ngoại nhóm đ ều là ở tại này phiến lão hàng xóm, sở h ản này đó hài tử chỉ c ần một nghỉ li ền sẽ trở lại nơi này tới chơi.

Lữ triết nam trong nhà nhà cũ ở một mảnh là rất có danh, bởi vì vẫn luôn truy ền thuyết bên trong nháo quý, đương nhiên ở Lữ triết nam bà ngoại trong mắt, đây đ ầu là loạn truy ền, chính là đ ối với tiểu hài tử tới nói, đây chính là một cái thám hiểm hảo nơi đi.

Hơn nữa bởi vì tòa nhà đ ại, bà ngoại cũng chỉ ở tại ti ền viện, hậu viện cùng đ ồ vật nhà ngang cũng một đ ầu là đ ể đó không dùng, kia sẽ bà ngoại thân thể tốt thời điểm, Lữ triết nam cứ cứ vài l ần đưa ra tưởng trở v ề cùng ở, chính là lại đ ầu bị bà ngoại quyết tuyệt!

Sau tới bà ngoại thân thể không tốt, yêu c ầu người chiếu cố khi, cứ cứ một nhà lại như thế nào cũng không muốn trở v ề ở! Cho nên bà ngoại mới dưới sự tức giận đem phòng ở sang tên tới r ồi Lữ triết nam danh nghĩa, làm cho bọn họ biết biết cái gì là bất hiếu!

Tòa nhà hậu viện đ ối với khi còn nhỏ bọn họ mấy cái chính là tràn ngập th ần bí sắc thái, tuy rằng bà ngoại l ần nữa nói, ít đi hậu viện chơi, có thể cái gì cũng ngăn không đ ược một đ ám hài tử lòng hiếu kỳ.

Bà ngoại vì hù dọa bọn họ còn cấp Lữ triết nam nói một cái về nhà cũ chân thật chuyện xưa.....

Đó là ở trước giải phóng, này chỗ tòa nhà là một cái họ lương đại địa chủ gia, nghe nói hẳn tổng cộng cưới bảy phòng di thái thái, trong đó nhất được sủng ái chính là hẳn ở 60 đại thọ thời điểm nghênh thú một cái đương hồng con hát -- như sương.

Truyện thuyết nữ nhân này lớn lên phi thường đẹp, cho nên khiến cho mặt khác sáu vị thái thái ghen ghét, các nàng thường xuyên ở lương lão gia trước mặt nói nàng nói bậy, nói nàng quá tuổi trẻ, vào cửa sau khẳng định sẽ không chịu nổi tịch mịch đi thâm hoan, còn nói nàng mắt quá hồly tinh, tùy tùy tiện tiện xem cái nào nam nhân liếc mắt một cái, nam nhân kia liếc sẽ đối nàng tâm viên ý mã.

Chính là cái này lương lão gia cũng không phải ngu ngốc, nếu là lớn lên khó coi hẳn còn cưới cái cái gì kính nhi a! Này vài người lão châu hoàng nữ nhân càng là nói như sương nói bậy, hẳn liếc càng sủng như sương.

Chính là ngày vui ngắn chẳng tày gang chính là, cái này lương lão gia rốt cuộc tuổi lớn, mỗi ngày muốn ứng phó 7 cái lão bà làm thân thể hẳn càng ngày càng chống đỡ không được, rốt cuộc ở một ngày buổi tối mệt chết ở Thất di thái như sương trên giường.

Này sáu cái nữ nhân rốt cuộc chờ tới một cái trả thù như sương cơ hội, các nàng nhất trí cho rằng là như sương hại chết lão gia, vì thế liếc bức nàng cấp lão gia chôn cùng, lương lão gia đại ni tử lương diệu tổ ở tỉnh thành cảnh sát trong cục đương đại đội trưởng, biết được nói lão cha qua đời tin tức sau cũng đuổi trở về.

Vừa thấy chính mình một cái thân mụ cùng năm cái di nương muốn cùng nhau xử tử lão cha tân cưới Thất di nương, này khiến cho hẳn hứng thú thật lớn, cũng phải nhìn liếc mắt một cái cái này Thất di nương rốt cuộc là thần thánh phương nào, có thể làm này đó các nữ nhân một đám đầu tường trí nàng vào chỗ chết.

Quả nhiên, lương diệu tổ thấy như sương sau là vừa gặp đã thương, không nghĩ tới trên đời còn có lớn lên như thế đẹp nữ nhân, giết quá đáng tiếc, hơn nữa ở tuổi thượng nàng còn so với chính mình nhỏ hai tuổi đâu!

Vì thế lương diệu tổ liền đem mặt một hũ đối với vài vị di nương nói, "Ồnháo, người này có thể nói sát liền sát sao? Các người trong mắt còn có hay không vương pháp! Nói nữa, cha ta chết có thể toàn quái Thất di nương sao? Hắn đâu đại số tuổi còn không biết tiết chế a!"

Lão gia tử vừa chết, lương diệu tổ chính là trong nhà đương gia người, hắn nói ai dám không nghe a! Vì thế như sương liền như thế may mắn còn sống, chính là lương diệu tổ vì cái gì muốn cứu chính mình, như sương là trong lòng biết rõ ràng, chính mình tuy rằng là cái con hát xuất thân, có thể vẫn là biết cái gì là lễ nghĩa liêm sỉ.

Từ xưa đến nay nào có gả cho lão tử lại gả nhi tử? Đây không phải **** sao? Như sương minh bạch, xem ra chính mình cuối cùng là khó thoát vừa chết a! Vì thế nàng liền cấp chính mình chuẩn bị một thân đồ thẩm áo cưới, ở lương diệu tổ chuẩn bị tới tìm chính mình đêm đó, nhảy giếng tự sát.

Lương diệu tổ tưởng trộm cái tanh kết quả còn không có thành công, người còn chết ở nhà mình giếng nước, cái này làm cho hắn là lại tức lại bực, vì thế liền hạ lệnh nhất định phải đem thi thể từ giếng vớt ra tới! Hắn ngẫm lại đầu cảm thấy đen đui, sau này này giếng nước thủy còn như thế nào ăn a!

Kết quả bọn hạ nhân ở giếng tìm ba ngày ba đêm cũng chưa tìm được thi thể, này một lần làm lương diệu tổ cho rằng như sương này tiểu nương môn hay là cùng dã nam nhân chạy đi!

Chính là trong nhà hạ nhân không ngừng một người nhìn đến Thất di thái nhảy giếng, đây là không thể tạo giả a! Chính là thi thể chạy chạy đi đâu đâu? Sau tới lương diệu tổ đành phải lại tại tiển viện đánh một ngum giếng, lúc sau hậu viện nước giếng liền chặt đứt lưu, chính là vẫn như cũ không thấy như sương thi thể ở nơi nào.

Ai ngờ chuyển qua năm hai tháng, trong nhà vài vị các phu nhân liề lần lượt đã xảy ra chuyện, đầu tiên là tam di nương buổi tối đánh bài trở về, thế nhưng ở hậu viện thấy được như sương trắng tấp đứng ở giếng cạn bên cạnh, tam di nương là mấy cái di thái thái trung nhất gan nhất, lúc ấy liề dọa điên rồ! Gặp người liề nói, "Lão Thất đã trở lại! Lão Thất trở về báo thù!"

Nàng như thế một điên, đem dư lại mấy cái thái thái đều làm nhân tâm hoảng sợ, lương diệu tổ ở tại tỉnh thành, nhiều nhất cũng chỉ có thể tiếp đi chính mình thân mục, đến nỗi người khác sinh tử hấn mới mặc kệ đâu!

Rồi mới là tứ di nương, nàng cùng hạ nhân đi họp chợ, trở về trên đường gặp một chiếc chấn kinh xe ngựa, hạ nhân lôi kéo nàng hướng bên cạnh trốn, chính là kia tứ di nương lại như là lớn lên ở trên mặt đất giống nhau, như thế nào kéo cũng kéo không nhúc nhích, cuối cùng hạ nhân đành phải chính mình trước bảo mệnh quan trọng. Kết quả tự không cần phải nói, người lúc ấy khiến cho xe ngựa cấp đâm chết!

Này lúc sau dư lại các di nương liề cũng không dám ở trong nhà ở, bởi vì mỗi khi vừa đến đêm trăng tròn, là có thể nghe được phía trước Thất di thái trụ trong phòng truyề đến hát tuồng thanh âm, vì thế dọa này giúp các di nương sôi nổi cầ chính mình tiề riêng khắp nơi chạy trốn đi, mà cái này tòa nhà cũng làm lương diệu tổ dùng thực để giá cả bán rẻ.

Lữ triết nam bọn họ mấy cái nghe xong câu chuyện này sau, thế nhưng đối nhà cũ hậu viện càng thêm cảm thấy hứng thú, bọn họ nhận thức Thất di thái quý hầ khẳng định còn lưu tại hậu viện bên trong đâu!

Vì thế lúc ấy bọn họ mỗi ngày lớn nhất lạc thú chính là ở hậu viện thám hiể, vốn dĩ này hết thấy đầu ở bọn họ thơ ấu tốt đẹp nhất ký ức, chính là trắng đến "Nàng" xuất hiện sau, làm này hết thấy đầu biến thành mỗi người vứt đi không được bóng đề.....

"Nàng" kêu Lý hương ngưng, là sau tới cùng mẫu thân dọn tại đây con phố thượng trụ, bởi vì là người bên ngoài, nhiều ít sẽ chịu chút khi dễ, hơn nữa đầu biết Lý hương ngưng không có ba, nàng là nàng mục mục chưa kết

hôn đã có con sản vật, còn nói Lý hương ngưng thân ba là cái có lão bà nam nhân!

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Chơi Trốn Tìm (Tam)

Lúc ấy mọi người tư tưởng phong kiến, đặc biệt dễ dàng bài xích như vậy nữ nhân cùng nàng hài tử.

Tiểu hài tử cũng dễ dàng đã chịu đại nhân ảnh hưởng, cũng thường xuyên ở bên nhau hạt ần ào, không ai vui cùng Lý hương ngưng cùng nhau chơi, nàng so Lữ triết nam tiểu một tuổi, bốn hản là cùng nhau điên chơi tuổi, lại bởi vì lời đ ần đái mà làm nàng thơ ấu từng bỏ thêm một mặt u ám.

Lữ triết nam nỗ lực đem chính mình suy nghĩ từ h ồi ức kéo trở về này đoạn không nghĩ nhớ lại thơ ấu chuyện cũ như dò trong xương giống nhau vút đi không được, nàng tin tưởng vài người khác cũng cùng chính mình là giống nhau.

"Lữ triết nam chúng ta cùng nhau chơi chơi trốn tìm a?"

Lại là những lời này! Lữ triết nam lắc lắc đầu, tưởng đem cái kia thanh âm từ trong đầu đuổi đi, chính là cái kia sơ một cái đáng yêu học sinh đầu, vẻ mặt phấn nộn làn da, có một đôi thủy linh linh mắt to tiểu nữ hài hình tượng lại một lần nhảy ra ký ức, tựa như khi còn nhỏ giống nhau, phảng phất nàng sống sờ sờ li ền ở đứng ở trước mắt.

Kỳ thật ở bọn họ bốn cái bạn chơi cùng trung gian, vẫn luôn đều có một cái không thể nói ra bí mật, như thế nhiều năm đi qua, này vẫn là bọn họ mấy cái nội tâm trung không thể đựng vào xúc thương.....

20 năm trước, Lữ triết nam phát hiện nhà mình ngoài cửa luôn là ng ồi xồm một cái ăn mặc bạch áo trên cùng màu đỏ váy ngắn tiểu nữ hài, nàng lớn lên thật xinh đẹp, trên người qu ần áo cũng thực sạch sẽ, nàng chính là Lý hương ngưng.

Lý hương ngưng mục mục Trịnh tú liên chính là xa g ần nổi danh đại mỹ nhân, đáng tiếc yêu không nên yêu nam nhân, cuối cùng còn có Lý hương

ngưng, lúc ấy nhân ngôn đáng sợ a! Một nữ nhân mang theo một cái không cha oa oa, ngấm lại ngày đầu không hảo quá.

Lý hương ngưng mới đến, vốn dĩ cũng liệ̀n không quen biết mấy cái tiểu hài tử, hơn nữa các đại nhân đối nàng mù mù đ̣̣n đ̄̄i, cũng ảnh hưởng tiểu hài tử không vài người nguyện ý cùng nàng chơi.

Ngày đó Lữ triết nam vừa thấy đến Lý hương ngưng, liệ̀n chủ động đi qua đi nói: "Người kêu cái gì tên, ta như thế nào phía trước chưa thấy qua người đâu?"

Lý hương ngưng sừng sốt, nàng không nghĩ tới sẽ có người chủ động cùng chính mình nói chuyện, r̄̄i mới liệ̀n vui vẻ nói, "Ta kêu Lý hương ngưng, là tháng trước tân chuyển đến, người kêu cái gì tên?"

"Ta kêu Lữ triết nam, cái này sân chính là nhà ta!" Lữ triết nam chỉ vào sau lưng sân nói.

"Lữ triết nam, người có thể cùng ta làm bằng hữu sao?" Lý hương ngưng thiên chân nói.

Lữ triết nam gật gật đầu nói: "Đương nhiên là có thể, chúng ta sau này cùng nhau chơi đi!" Nói xong hai người liệ̀n cười ha ha lên.

Vì thế từ ngày đó khởi Lý hương ngưng cùng Lữ triết nam liệ̀n trở thành bằng hữu, chính là Lữ triết nam không chỉ Lý hương ngưng một cái bằng hữu, nàng còn có Triệu tư giai, trương sở cùng tr̄̄n văn xa ba cái bạn tốt.

Bọn họ vừa thấy đến Lý hương ngưng liệ̀n rất không cao hứng, đặc biệt là Triệu tư giai, còn trộm đem Lữ triết nam kéo đến một bên liệ̀n: "Triết nam! Người như thế nào có thể cùng nàng cùng nhau chơi đâu? Ta mẹ nói, Lý hương ngưng nàng mẹ chính là cái giày rách!"

"Giày rách? Người như thế nào sẽ là giày rách đâu?" Lữ triết nam có chút không rõ nói.

Nhưng Triệu tư giai lại đem miệng một phiết nói, "Giày rách chính là không biết xấu hổ nữ nhân, không biết xấu hổ nữ nhân sinh hài tử tự nhiên cũng không biết xấu hổ!"

Lữ triết nam cái hiểu cái không gật gật đầu, chính là đương nàng nhìn đến kia Lý hương ngưng cặp kia thủy linh linh mắt to khi, "Không thể cùng người làm bằng hữu!" Những lời này nàng như thế nào cũng nói không nên lời.

Cuối cùng nàng đành phải khuyên Triệu tư giai nói, "Ai nha, người khiến cho nàng đi theo chúng ta cùng nhau chơi bái, người không thích nàng liền không để ý tới nàng không phải được! Người xem nàng một người cũng quái đáng thương, không phải sao?"

Triệu tư giai không lại nói cái gì, chỉ là hung hăng trừng mắt nhìn Lý hương ngưng liếc mắt một cái, dọa Lý hương ngưng vẫn luôn cũng không dám chủ động cùng nàng nói chuyện, đến là hai cái nam hài còn man thích Lý hương ngưng, có lẽ là bởi vì nàng lúc ấy lớn lên thực đáng yêu đi!

Sự tình phát sinh ở một cái trời đầy mây buổi chiều, chúng ta mấy cái hài tử cùng bình thường giống nhau ở nhà ta hậu viện diên chơi, đột nhiên Triệu tư giai đưa ra muốn chơi chơi trốn tìm, vì thế vài người tiện tay tâm mu bàn tay tuyền ra ai tới tìm, ai tới tàng.

Kết quả là Lữ triết nam tới tìm, dư lại vài người tới tàng, chính là Triệu tư giai không thích Lý hương ngưng a, liền hần hừ đối nàng nói: "Một hũ người cần phải tàng hảo! Nếu người cái thứ nhất bị tìm được chúng ta liền vĩnh viễn bất hòa người chơi!"

Lý hương ngưng cẩn thận gật gật đầu, rồi mới xoay người đi tìm ẩn thân địa phương, Lữ triết nam đếm số đi vào trong viện, nàng ánh mắt đầu tiên liền thấy được trương sở cặp kia chân, xem nàng quả muốn nhạc, nguyên lai trương sở cố đầu không màng, tàng hảo thượng thân, nhưng một đôi chân to lại lộ ở bên ngoài đâu!

Tìm được trương sở sau liền từ hần tới tìm, vì thế hần rồi lại đi ra đếm đếm, mà Lữ triết nam lại tiếp theo tàng hảo..... Cứ như vậy một cái bị tìm

được liền đổi một cái khác tàng, đại gia chơi chơi thiên liền phải đen.

Đột nhiên Lữ triết nam phát hiện tất cả mọi người vẫn luôn không có tìm được quá Lý hương ngưng, vì thế nàng hỏi Triệu tư giai, "Các người thấy được Lý hương ngưng sao?"

Triệu tư giai lắc đầu nói: "Không có, nàng có phải hay không chính mình về nhà? Nếu không các người vấn đề trương sở bọn họ hai cái?"

Lúc này trương sở cùng trần văn xa cũng đã đi tới, Lữ triết nam lại hỏi hỏi bọn hắn, chính là bọn họ cũng đều nói từ lúc bắt đầu chơi lúc sau, bọn họ liền vẫn luôn không có tìm được quá Lý hương ngưng.....

"Này nhưng làm sao bây giờ? Thiên lập tức liền phải đen, nàng có thể chạy nào đi đâu?" Lữ triết nam sốt ruột nói.

Nhưng Triệu tư giai lại vẻ mặt không sao cả nói: "Không có việc gì, nàng khẳng định về sớm gia! Ai có thể ở một chỗ trốn như thế thời gian dài a?"

Lữ triết nam ngẫm lại cũng là, vì thế liền hướng về phía hậu viện hô vài tiếng, "Lý hương ngưng! Lý hương ngưng! Người có ở đây không, chúng ta phải về nhà!"

Chính là hậu viện không có bất luận cái gì tiếng vang, bốn người cũng chỉ hảo hậm hực rời đi, vào lúc ban đêm Lữ triết nam ngủ thực trầm, chính là nửa đêm lại nghe đến ba ba mù mù rời giường thanh âm, khả năng bởi vì buổi chiều chơi mệt, này sẽ thật là quá mệt nhọc, nàng liền mắt đều không mở ra được.

Ngày hôm sau buổi sáng Lữ triết nam cùng nhau giường liền nhìn đến bà ngoại một người đang đợi nàng ăn cơm sáng, "Bà ngoại, như thế nào liền người một người? Ta ba ta mẹ đâu?"

Bà ngoại thở dài nói, "Trịnh tú liên oa oa ném, hiện tại trên đường các gia các hộ người đều giúp đỡ tìm đâu, đầu năm nay ném hài tử thật đúng là

nhì ầu, triết nam người nhớ kỹ a, ngàn vạn đừng cùng người xa lạ tùy tiện nói chuyện, biết sao? Kia đâu là bọn buôn người!"

Lữ triết nam nghe được bọn buôn người trong lòng li ền sợ hãi, chạy nhanh cúi đầu ăn khởi cơm tối, lúc này nàng còn đang suy nghĩ, cái kia tiểu hài tử cũng thật đáng thương..... Nhưng nàng trăm triệu không nghĩ tới cái kia tiểu hài tử chính là Lý hương ngưng!

Giữa trưa thời điểm, Lữ triết nam lại tới cửa đi tìm bọn họ vài người chơi, chính là lại thấy ngoài cửa lớn một cái hài tử đầu không có, nàng còn th ần nghĩ, hôm nay là xảy ra chuyện gì? Như thế kỳ quái!

Vì thế nàng li ền đi tới Triệu tư giai nhà nàng trước đại môn, vừa lúc gặp được Triệu tư giai ba ba từ bên trong đi ra, "Ai? Triết nam, người như thế nào còn ở bên ngoài chơi a? Đi! Ta đưa người về nhà!"

Triệu ba ba vừa thấy Lữ triết nam li ền phải đưa nàng về nhà, này đem Lữ triết nam cấp làm sưng sốt, còn là ngoan ngoãn đi theo đi trở về trên đường hắn còn không ngừng đối Lữ triết nam nói, "G ần nhất không cần trở ra điên chơi, hiện tại bọn buôn người quá lợi hại, đừng làm cho bọn họ cho người chụp đi r ồi!"

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Chơi Trốn Tìm (Bốn)

Bà ngoại vừa thấy Lữ triết nam làm Triệu ba ba đưa về tới, trong lòng li ền minh bạch chuyện như thế nào, có chút ngượng ngùng nói: "Ai u, còn làm người cấp đưa về tới, ta chính tìm này nha đâu chết tiết kia đâu, một cái không thấy trụ li ền chính mình chạy ra ngoài chơi! Thật là! Cảm ơn!"

Triệu ba ba xua xua tay nói, "Thím xem người nói, khách khí gì a! Ta đi trước, này không còn phải đi giúp đỡ tìm hài tử sao!" Nói xong Triệu ba ba xoay người li ền đi r ồi.

Lữ triết nam khi đó còn không rõ vì cái gì các đại nhân sẽ như vậy trông gà hoá cuốc, thẳng đến sau tới nàng rốt cuộc biết là bởi vì cái gì, chỉ là cho đến lúc này nàng đã không có dũng khí đem tình hình thực tế nói ra!

Tiếp theo lại qua mấy ngày, Lữ triết nam vẫn luôn bị bà ngoại xem khân, không cơ hội ra cửa, chính là nàng thật sự là quá buồn, liền lại trộm chạy tới Triệu tư giai trước cửa, lần này nàng cố ý trước tiên quan sát một chút, nhìn xem Triệu ba ba có ở đây không, để tránh lại bị traở trở về.

Lữ triết nam ở trước cửa đợi một hồi, phát hiện không ai, liền ở ngoài cửa kêu nổi lên Triệu tư giai tên, "Triệu tư giai! Triệu tư giai....."

Không một hồi Triệu tư giai liền từ trong môn vườn nửa cái đầu, vừa thấy là Lữ triết nam thế nhưng sắc mặt biến đổi, "Triết nam? Người như thế nào tới?"

Lữ triết nam vừa thấy Triệu tư giai ra tới chính là vẻ mặt hưng phấn nói: "Người rốt cuộc ra tới! Ta ở nhà đợi thật sự quá buồn, liền nghĩ đến tìm người, chính là lần trước làm người lão ba cho ta đưa về gia, lần này ta nhưng đợi nửa ngày, xem người lão ba không ở nhà ta mới kêu người!"

"Ta không nghĩ tới người còn dám tới tìm ta, ta mấy ngày nay cũng không dám ra cửa!" Triệu tư giai uể oải nói.

Lữ triết nam lại chẳng hề để ý nói, "Sợ cái gì a, nơi nào tới như vậy nhiều bọn buôn người a?"

"Chính là hiện tại rốt cuộc Lý hương ngưng là tìm không thấy, ta còn tưởng có phải hay không chúng ta ngày đó đem nàng quên ở nhà người hậu viện?" Triệu tư giai thấp thỏm nói.

Lữ triết nam đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo liền rất khiếp sợ nói, "Người nói ai tìm không thấy?"

Triệu tư giai không nghĩ tới Lữ triết nam như thế đại phản ứng, có thể nhưng choáng váng một chút, "Lý, Lý hương ngưng a, người không biết sao?"

Lữ triết nam đột nhiên dùng sức bắt lấy Triệu tư giai tay nói, "Người là nói mấy ngày nay các đại nhân vẫn luôn ở tìm được hài tử là Lý hương ngưng?"

Triệu tư giai cảm thấy tay có điễm đau, liền trườ trở về nói, "Đúng vậy, không phải nàng còn có ai?"

Lữ triết nam nghe sau xoay người liền đi, lại bị Triệu tư giai kéo lại, "Triết nam! Người làm gì đi a?"

"Ta muốn đi nói cho các đại nhân, ngày đó chúng ta là Lý hương ngưng cuối cùng ở bên nhau người!" Lữ triết nam kích động nói.

Chính là Triệu tư giai lại ngăn trở nàng như thế làm, "Người điên rồ? Chúng ta ba cái xem người chưa nói đầu cho rằng người không nghĩ nói, cho nên chúng ta mới chưa nói, này đều qua đi vài thiên, hiện tại mới nói, không phải mình bảì là chúng ta hại chết nàng sao?"

Lữ triết nam nghe xong cũng là sửng sốt, đúng vậy, hiện tại mới nói khẳng định sẽ bị đại nhân mắng thực thẳm..... Chính là Lý hương ngưng ngày đó sẽ đi nơi nào đâu?

"Tư giai, người hảo hảo ngắmlại, ngày đó Lý hương ngưng rớt cuộc là tàng nơi nào?"

Triệu tư giai nỗ lực h ữ tưởng một chút mới chậm rãi nói, "Hiện tại ngắmlại, ngày đó ta xem nàng giống như hương giếng cạn kia quá đi r ồ, nàng tổng có thể không xong đến giếng cạn bên trong đi?"

"Quá có khả năng! Đi, nhanh lên kêu lên trương sở cùng văn đi xa nhìn xem, chúng ta đi trước nhìn xem, nếu thật ở bên trong chúng ta chính là kêu đại nhân tới!"

Vì thế bốn người lại về tới nhà cũ hậu viện, nơi này ngày thường cơ hồ không ai tới, chỉ có bọn họ mấy cái hài tử trộm tới nơi này chơi, khi bọn hắnbốn người lại một lần đi đến hậu viện khi, lại cảm giác nơi này cùng phía trước có chút không giống nhau, chính là nơi nào không giống nhau cũng nói không nên lời.

Bốn người trung lúc ấy lá gan lớn nhất liền thuộc Lữ triết nam, đừng nhìn nàng là cái nữ hài, so hai cái nam hài tử còn lá gan đại, nàng đệ nhất

đi tới giếng cạn bên cạnh hướng bên trong nhìn thoáng qua, đèn nhánh một mảnh, cái gì đều nhìn không thấy, còn hảo trương sở c ần một cái đèn pin.

Vài người cùng nhau ghé vào giếng cạn bên cạnh, đánh xuống tay điện đi xuống chiếu đi.....

Giếng hạ không tính thâm, cũng li ền bảy tám mễ đi, chính là đối với một cái không đến mười tuổi hài tử tới nói cũng quá sâu, phía dưới trừ bỏ một ít cỏ khô cùng làm hoàng bùn bên ngoài cái gì đều không có.

Lữ triết nam đối với đáy giếng uống lên lên, "Lý hương ngưng, người ở dưới sao? Nghe được trả lời một tiếng, Lý hương ngưng!"

Nàng thanh âm ở giếng vách tường quanh quẩn, nghe đặc biệt người, dọa tr ần văn xa nói thẳng, "Đừng kêu, Lý hương ngưng lại không ngốc, như thế thâm giếng nàng như thế nào khả năng sẽ giấu ở chỗ này mặt đâu?"

"Ta xem cũng là, chúng ta vẫn là đi thôi!" Trương sở phụ họa nói.

Nhưng chính là bốn người vừa định rời đi khi, đèn pin quang trong lúc vô tình ở đáy giếng chiếu tới r ồi một cái đ ồ vật, Lữ triết nam cái thứ nhất phát hiện, đại gia nhìn kỹ, lại là một con nữ hài chân, nhìn mặt trên giày rất giống là Lý hương ngưng mất tích ngày đó xuyên.

Li ền ở vài người hai mặt nhìn nhau thời điểm, kia chỉ chân lại đột nhiên gian lùi v ề trong bóng tối, mấy cái đ ầu tiên là sửng sốt, tiếp theo li ền dọa thét chói tai chạy ra nhà cũ hậu viện.....

Bốn người một hơi chạy ra hảo xa mới dừng lại tới, Triệu tư giai cái thứ nhất nói, "Các người vừa r ồi thấy rõ ràng là cái gì đ ồ vật sao? Có phải hay không Lý hương ngưng?"

Trương sở lắc đ ầu nói, "Hẳn là không phải, nếu là nàng, triết nam kêu nàng vì cái gì không trả lời, chúng ta nhìn đến nàng chân nàng còn muốn lùi v ề đi, ta cảm giác li ền tính là Lý hương ngưng cũng là không người, khẳng định là nàng quỷ h ồn!"

Lữ triết nam cũng là dọa ra một thân m òhôi lạnh, vừa r ồi nàng còn chủ trương đi nói cho đại nhân, này sẽ cũng mắt choáng váng, không biết có nên hay không nói, đến là mặt khác ba người ý kiến thực thống nhất, đầu nhất trí cho rằng không thể nói cho các đại nhân.

Vì thế số ít phục tùng đa số, chuyện này cũng li ền thành vài người trong lòng bí mật, ước định hảo ai cũng không được đối ngoại nhân nói.

Sau tới nghỉ hè kết thúc sau, vài người đầu trở về đi học, cũng không biết có phải hay không bởi vì Lý hương ngưng vẫn luôn không có tìm được, bọn họ bốn người từ đây li ền ai cũng không có lại trở về qua.

Nghe bà ngoại nói, Lý hương ngưng mụ mụ Trịnh tú liên cuối cùng còn bởi vì chuyện này điên r ồi, nàng cả ngày gặp người li ền hỏi thấy chưa thấy được chính mình nữ nhi, một cái điên nữ nhân, hàng xóm đáng thương nàng li ền cho nàng một ngụm ăn, chính là không thể mỗi ngày nhìn nàng, kết quả ở một cái hạ tuyết buổi tối, Trịnh tú liên li ền đông chết ở bên ngoài.

Chuyện này cấp Lữ triết nam trong lòng để lại rất lớn bóng ma, nàng vẫn luôn cảm thấy là bọn họ nhất thời đại ý mới hại chết Lý hương ngưng, nếu ngày đó vài người phát hiện Lý hương ngưng không thấy, li ền đúng lúc tìm được đại nhân tới, có lẽ là có thể tìm được Lý hương ngưng, nàng mụ mụ cũng sẽ không điên, li ền càng sẽ không đông chết ở bên ngoài.

Cũng là nguyên nhân này, làm Lữ triết nam gần 20 năm không có trở về, ngay cả bà ngoại qua đời nàng đầu tìm cái lý có đi nước Mỹ không trở về.

Lữ triết nam cũng mặt bên hỏi thăm Lý hương ngưng mất tích án từ đầu đến cuối, chính là vẫn luôn đầu không có tìm được có quan hệ Lý hương ngưng một chút manh mối, cuối cùng chỉ có thể trở thành lừa bán nhi đ ồng án lưu trữ.

Bốn người ở Lữ triết nam trong nhà ăn qua cơm chiều sau li ền từng người về nhà, trương sở càng là hưng phấn vừa đến gia li ền lấy ra di động

cấp nhi tử xem, "Tới, nhìn xem ba ba khi còn nhỏ bằng hữu, như thế nào? Hiện tại chúng ta đều nhận thức hơn hai mươi năm!"

Chương 53 Cái Chuyện Xưa Chơi Trốn Tìm (Năm)

Đệ 53 cái chuyện xưa chơi trốn tìm (năm)

Nhi tử tiếp nhận di động vừa thấy, liền chỉ vào di động hỏi, "Ba ba, cái này tiểu tử tử là ai a? Cũng là người bằng hữu sao?"

Trương sở sửng sốt, lấy qua di động vừa thấy, tức khắc toàn thân lạnh băng, chỉ thấy ở bốn người chụp ảnh chung trung, thành hình xuất hiện một người mặc màu trắng áo trên, màu đỏ váy tiểu nữ hài.....

"Lạch cạch....." Trương sở di động rơi xuống đất.

Nhi tử xem ba ba biểu tình có chút dọa người, liền khóc lóc kêu tới mẹ, trương sở thì đi tới vừa thấy, lão công vẫn luôn ngây ngốc ng ồi ở trên sofa phát ngốc, mà di động lại còn trên mặt đất.

"Lão công, người làm gì đâu? Làm sợ nhi tử!" Thì tử có chút oán giận nói.

Trương sở đột nhiên một chút phục hồi tinh thần lại, "Úc, không có việc gì, ta chính là vừa r ồi..... Nghĩ đến một sự kiện, các người trước ngủ, ta phải đi ra ngoài một chuyến."

Thì tử sửng sốt, "Này đại buổi tối người đi đâu a?"

Trương sở sờ sờ thì tử đầu, trấn an nàng nói, "Không có việc gì, ta liền đi một chuyến văn xa gia, cùng hẳn thương lượng một ít việc, người trước ngủ, ta một hồi liền trở về" Nói xong trương sở liền cầm quần áo ra cửa.

Thì tử nhìn trương sở bóng dáng, trong lòng thế nhưng căng thẳng, nàng đột nhiên có loại lão công không bao giờ đã trở lại cảm giác.....

Trương sở vội vàng ra gia môn, thẳng đến trên văn xa gia đi đến, trung gian hẳn còn gọi điện thoại, chỉ là không đã thông, liền ở sắp đến trên văn

xa gia trước cửa khi, thành linh nghe sau lưng có người kêu chính mình, "Trương sở ca ca..... Trương sở ca ca....."

Trương sở thân mình một đốn, như vậy xưng hô hẳn có rất nhiều năm không nghe được qua, này vẫn là năm đó Lý hương ngưng như thế kêu lên chính mình đâu, Lý hương ngưng? Trương sở tưởng tượng đến nàng liền nổi lên một thân bạch mao hãn, vì thế hẳn liền nhanh hơn đi trước bước chân.

Lữ triết nam 12 điểm vừa mới mới vừa ngủ hạ, đêm nay thượng liền vẫn luôn cùng ba mẹ thảo luận cái nào chinh mà b ả thường phương án thích hợp nhà bọn họ, hiện tại rốt cuộc có định luận, nàng cũng có thể ngủ cái an tâm ngủ.

Chính là nàng mới vừa một giường, trong nhà thế nhưng đình điện, mục mục còn thẳng oán giận, "Này phá phòng ở, khẳng định lại là cầu chì thiêu cắt đứt!"

Bởi vì ba ba eo mấy năm nay không tốt lắm, mà nhà cũ công tác ngu ồn điện lại ở chỗ cao, yêu cầu bò cây thang mới được, vì thế Lữ triết nam liền đành phải chính mình đi đổi, tổng không thể còn làm cha mẹ bò lên bò xuống.

"Mẹ, cầu chì nơi nào có a?" Lữ triết nam lớn tiếng hỏi nàng mục mục.

Chính là mục mục cũng thật nhiều năm không ở nơi này, nàng nào biết đâu rằng, liền đành phải làm Lữ triết nam đi phòng bếp mấy cái trong ngăn kéo tìm xem.

Lữ triết nam dùng di động chiếu sáng lên đi tới trong phòng bếp, nàng phiên mấy cái ngăn kéo, rốt cuộc ở cuối cùng một cái bên trong tìm được rồi hai căn cầu chì cùng nửa thanh ngọn nến, nàng xem chính mình di động cũng sắp hết pin rồi, liền đem kia nửa thanh ngọn nến điếm.

Ngọn nến ngọn lửa trên dưới nhảy lên, ánh nến cũng lúc sáng lúc tối, Lữ triết nam thật cẩn thận bò lên trên cây thang sau vừa thấy công tác

nguồn điện, phát hiện cầu chì thế nhưng không đoan, kia vì cái gì sẽ đình điện đâu?

Nàng cầm ngọn nến đi đến trong viện, nhìn thoáng qua sân bên ngoài, đen nhánh một mảnh, nhìn dáng vẻ là tất cả đều đình điện, liền ở nàng xoay người trở về phòng khi, liền nghe sau lưng có cái thanh âm truyền đến, "Triết nam, ta tàng hảo, người mau tới tìm ta nha!"

Lữ triết nam trong lòng lạc một chút, thanh âm này như thế nào như thế quen tai? Ngày đại buổi tối, còn đình điện, ai sẽ cùng nàng khai loại này vui đùa!

Nàng không có lập tức quay đầu lại, mà là trước nuốt một ngụm nước miếng làm chính mình trấn định một chút, rồi mới cầm trong tay ngọn nến hướng bốn phía một chiếu, cái gì đều không có, đương nhiên ngọn nến ánh sáng chiếu xạ độ hữu hạn, nàng chỉ có thể nhìn đến phía trước không xa địa phương.

Thanh âm nơi phát ra hình như là từ hậu viện truyền đến, nơi đó vẫn luôn là Lữ triết nam cấm địa, trở về như thế lâu nàng vẫn luôn đều chưa từng đi qua hậu viện nhìn xem, giờ này khắc này nàng càng không thể có thể đi!

Nhưng nàng mới vừa quay người lại, liền nghe sau lưng thanh âm lại lần nữa vang lên, "Triết nam, người có phải hay không cũng không muốn cùng ta làm bằng hữu?"

Lần này nàng là nghe thật thật, chính là Lý hương ngưng thanh âm, bởi vì năm đó áy náy làm Lữ triết nam vẫn là chậm rãi xoay thân, u ám ánh sáng trung, một cái nho nhỏ bóng dáng ở trong góc thoát ẩn thoát hiện.....

Lữ triết nam chậm rãi đi phía trước hoạt động một chút bước chân, chính là đương quang minh chiếu sáng lên góc khi, nơi đó bóng người thế nhưng biến mất không thấy! Nàng đành phải cầm ngọn nến trong bóng đêm chậm rãi tìm kiếm, đột nhiên, nàng sau lưng trong bóng đêm xuất hiện một trương trắng bệch khuôn mặt nhỏ, "Lữ triết nam, người còn nhớ cùng ta sao?" Quỷ dị thanh âm lại lần nữa vang lên!

Lữ triết nam tay run lên, suýt nữa đem kia nửa thanh ngọn nến ném xuống đất.

"Ta nhớ rõ, 20 năm, ta không có một ngày quên quá người, hương ngưng....." Lữ triết nam nước mắt nháy mắt chảy xuống dưới, đây là nàng này 20 năm qua lần đầu tiên hô lên tên này.

Sau lưng thanh âm có chút may mắn nói, "Còn hảo..... Người không quên, bởi vì người là ta duy nhất một cái bằng hữu."

"Người ở nơi nào? Làm ta nhìn xem người!" Lữ triết nam đột nhiên xoay người, chính là sau lưng lại rỗng tuếch.

"Ta là không thể xuất hiện ở quang minh, triết nam, nếu người muốn gặp ta liền tiêu diệt trong tay ngọn nến đi!"

Lữ triết nam thân mình run lên, nói thật, giờ này khắc này này không tính sáng ngời ánh nến là nàng trong lòng duy nhất cảm giác an toàn, nếu tiêu diệt..... Chính nàng đầu rất khó tưởng tượng trong bóng đêm nên có bao nhiêu đáng sợ.

Nhưng là, nàng vẫn là nhẹ nhàng thổi tắt ngọn nến.

Trong bóng đêm, Lữ triết nam nỗ lực làm chính mình mắt thích ứng trước mắt hắc ám, có lẽ là tâm lý tác dụng, đương ánh nến một diệt khi, Lữ triết nam liền cảm giác bốn phía hàn khí bức người.

"Người ở nơi nào?" Lữ triết nam thanh âm có chút run rẩy.

"Ta liền ở người trước mặt, người nhắm mắt lại, làm nó thích ứng một chút hắc ám, rồi mới lại mở....."

Lữ triết nam nghe xong nàng lời nói sau liền chiếu làm, đương nàng lại một lần mở mắt ra thời điểm, một người mặc màu trắng áo trên, màu đỏ váy tiểu nữ hài xuất hiện ở trong bóng tối.

"Hương ngưng..... Thực xin lỗi!" Lữ triết nam chậm rãi quỳ gối trên mặt đất, bởi vì chỉ có như vậy nàng mới có thể cùng Lý hương ngưng là nhìn thẳng.

Tiểu nữ hài vươn tay nhẹ nhàng vuốt ve một chút Lữ triết nam đầu, "Người là ta duy nhất bằng hữu, ta chưa từng có trách người."

Lữ triết nam thân mình một đốn, mắt tất cả đều là nước mắt, "Thực xin lỗi..... Năm đó là ta yếu đuối, là ta ích kỷ..... Hương ngưng..... Thực xin lỗi....."

Tiểu nữ hài nhẹ nhàng lau đi mặt nàng nước mắt nói, "Triết nam, người nhớ kỹ, người là ta duy nhất bằng hữu, ta vĩnh viễn đều sẽ không thương tổn người!" Nói xong liền chậm rãi ẩn vào hắc ám giữa.

"Hương ngưng..... Hương ngưng! Không cần đi! Hương ngưng....." Lữ triết nam đẩy mặt nước mắt từ trên giường ngẩng dậy, là mộng a, chính là vì cái gì lại như vậy chân thật đâu?

Nàng lau một phen nước mắt, vừa định đi cần di động, lại liếc mắt một cái thấy được đầu giường nửa thanh ngọn nến!

Ăn cơm sáng thời điểm Lữ triết nam hỏi nàng mẹ, "Mẹ, ta ngày hôm qua cái gì thời điểm ngủ?"

Lão mẹ vừa nghe liền nói: "Còn nói đâu, người ngày hôm qua cần cái nửa thanh ngọn nến ở trong viện ngọc đứng bất động, ta kêu người nửa ngày người mới vào nhà, kết quả một câu cũng không nói liền lên giường ngủ rồi!"

Lữ triết nam một chút liền ngây ngẩn cả người, nguyên lai thật sự không phải mộng! Lý hương ngưng nàng..... Đã trở lại!!

Chương Đệ Sáu Chuyện Xưa Chơi Trốn Tim (Sáu)

Đệ 53 cái chuyện xưa chơi trốn tìm (sáu)

Một trận d òn dập điện thoại thanh đánh gãy Lữ triết nam suy nghĩ, thế nhưng là tr ần văn xa đánh tới, một chuyên được li ền nghe tr ần văn xa nôn nóng nói: "Triết nam, trương sở đã xảy ra chuyện!"

Lữ triết nam đuổi tới trương Sở gia khi, Triệu tư giai cùng tr ần văn xa sớm đến, nguyên lai trương sở đêm qua cùng thê tử nói muốn đi tìm tr ần văn xa thương lượng điểm sự tình, kết quả ra cửa sau mãi cho đến hiện tại cũng chưa lại trở về.

Trương sở thê tử buổi sáng rời giường vừa thấy lão công còn không có trở về, li ền đánh hấn di động, chính là lại như thế nào cũng đánh không thông, vì thế nàng lại cấp tr ần văn xa gọi điện thoại, kết quả từ tr ần văn xa nơi đó biết được, lão công đêm qua căn bản không đi tìm hấn.

Này nhưng đem trương sở thê tử lo lắng, nàng cũng là lần đầu tiên tới cái này địa phương, nào chỗ nào cũng không biết, trương sở cũng mau 20 năm không đã trở lại, hấn một người có thể đi nơi nào đâu?

Ba người lại tìm tới mấy cái trương sở bản địa thân thích, đại gia cùng nhau ở phụ cận tìm một ngày, chính là lại không thu hoạch được gì, vài người mệt không được, có thể bọn họ thật sự nghĩ không ra trương sở sẽ đi nơi nào đâu?

Tr ần văn xa còn làm trương sở thê tử cẩn thận ngẫm lại, trương sở đêm qua khi trở về chờ có hay không phát sinh cái gì đặc biệt sự tình?

Trương sở thê tử bị hấn như thế vừa hỏi, đã kêu đến chính mình nhi tử, "Tráng tráng, đêm qua ba ba trở về lúc sau đầu cùng người nói cái gì?"

Tráng tráng nhìn đến trong nhà tới như thế nhiều người xa lạ, vốn là có điểm sợ hãi, hơn nữa mục mục đột nhiên như thế nghiêm túc hỏi hấn, thế nhưng dọa khóc lóc nói: "Ô..... Ba ba khiến cho ta xem di động ảnh chụp, ô..... Rồi mới ta li ền hỏi trên ảnh chụp tiêu tử tử là ai, rồi mới hấn li ền đem điện thoại rơi trên mặt đất không nói, ô..... Ta cũng không biết ba ba đi nơi nào....."

Vài người xem trắng trắng khóc thành như vậy, liền đầu khuyên trương sở thê tử đừng vội, trương sở như thế đại cá nhân còn có thể ném? Khẳng định có thể tìm được! Bởi vì còn không đến 24 giờ, cũng không thể báo nguy, vì thế bọn họ ba cái đành phải về trước gia chờ, không chuẩn buổi tối trương sở liền chính mình đã trở lại đâu?

Từng người hỏi có sau, trần văn xa càng nghĩ càng không thích hợp, vô duyên vô cớ trương sở không có khả năng đối hẳn thê tử nói là tới tìm chính mình, hẳn đêm qua hẳn là chính là tới muốn tới tìm chính mình, chính là hẳn tới tìm chính mình thương lượng cái gì sự tình đâu?

Còn có trắng trắng nhắc tới di động ảnh chụp, có thể hay không là chính mình ngày hôm qua ở triết nam trong nhà chụp những cái đó ảnh chụp đâu? Nghĩ vậy hẳn liền muốn mở ra di động đem kia mấy trương ảnh chụp tìm ra nhìn xem.

Nhưng đồng thời di động lại "Leng keng" một thanh âm vang lên, trần văn xa mở ra vừa thấy nguyên lai là bằng hữu trong giới có người nhắn lại, hẳn click mở xem, nguyên lai là hẳn hảo anh em cường tử, "Xa tử, người ảnh chụp tiểu nữ hài rất xinh đẹp a, mấy ngày không thấy, hài tử đầu như thế lớn!"

Tuy rằng là một câu vui đùa lời nói lại đem trần văn xa làm một đầu mờ mịt, cái gì tiểu nữ hài, chính mình chiếu những cái đó ảnh chụp đừng tiểu nữ hài, chính là một cái tiểu hài tử cũng không có a!

Vì thế hẳn liền click mở chính mình thượng truyền kia mấy trương hình ảnh, nhìn kỹ dưới, lập tức sửng sốt ở đương trường, chỉ thấy ở bọn họ bốn người chụp ảnh chung chiếu trung, quả nhiên có cái xuyên bạch sắc áo trên, màu đỏ váy tiểu nữ hài.

"Đây là ai gia hài tử, như thế nào nhìn như thế quen mắt?" Trần văn xa trong lòng một trận nói thầm.

Đột nhiên, trần văn xa cảm giác cả người lạnh băng, trong lòng một trận ác hàn, cái này tiểu nữ hài còn không phải là 20 năm trước Lý hương

ngưng sao? Chẳng lẽ đây là trương sở suốt đêm muốn tới tìm chính mình nguyên nhân?

Triệu tư giai cảm giác chính mình ngày này bốn ba liền không như thế nào uống độc thuộc lòng thủy, nàng hiện tại khát nước lợi hại, mắt thấy đến liền phải về đến nhà, đột nhiên nghe được sau lưng có người kêu nàng, quay đầu nhìn lại thế nhưng là chính mình tìm một ngày trương sở.

Chỉ thấy trương sở sắc mặt có chút tái nhợt đứng ở góc tường âm u chỗ, Triệu tư giai có chút tức giận nói: "Trương sở, người ngày này đều đã chạy đi đâu? Gọi điện thoại cũng không tiếp, có biết hay không chúng ta đều mau vội muốn chết!"

Nhưng trương sở nghe xong nàng giống súng máy giống nhau nói một đồng lớn nói, lại trước sau thờ ơ, biểu tình nói không nên lời là cao hứng vẫn là khổ sở, tóm lại chính là cảm giác quái quái.

Triệu tư giai rốt cuộc nhìn ra trương sở không bình thường, liền thật cẩn thận hỏi, "Trương sở..... Người xảy ra chuyện gì?"

Trương sở mờ mịt ngẩng đầu, nhìn Triệu tư giai nói, "Nàng đã trở lại, không! Nàng vẫn luôn đều ở chỗ này, liền ở chỗ này chờ chúng ta trở về Tư giai, nàng ở cùng chúng ta chơi chơi trốn tìm, người cũng mau giấu đi đi, ta đều tàng hảo, nàng nói, trước hết tìm được ai, ai sẽ phải chết!!"

Này đầu vừa mới về nhà Lữ triết nam cũng mệt mỏi không nhẹ, nàng cảm giác cả người đều có chút nhức mỏi, xem ra chính mình ngày thường rèn luyện vẫn là quá ít, đi điếm này lộ liền mệt thành như vậy, nàng mới vừa tiến sân liền nhìn đến lão mẹ đang ở trích rau họ, nói là buổi tối làm vằn thắn ăn, nhưng Lữ triết nam thật sự vô tâm tư ăn cái gì sủi cảo.

"Trương sở tìm được rồi sao?" Mụ mụ biên trích rau họ biên hỏi nàng.

Lữ triết nam lắc đầu, "Không có, người nói hán một ba mươi tuổi nam nhân như thế nào như thế gọi người không bớt lo đâu? Nói thất liên liền thất liên, mẹ, người có biết hay không hiện tại ' thất liên ' cái này từ có bao

nhiều đáng sợ, người xem TV thượng trong tin tức vừa nói thất liên, chuẩn là mười cái có chín bị hại!"

Mụ mụ trắng nàng liếc mắt một cái nói, "Đừng nói bừa, ngày hôm qua còn ở bên nhau ăn cơm đâu, như thế nào là có thể ngộ hại đâu? Khẳng định là có cái gì sợ, không cùng hấn tức phụ nói! Liền nơi này, vài thập niên đầu vẫn luôn thái thái bình bình, mấy năm nay liền ra một lần ném hài tử sự tình, lúc sau là gì sự cũng không ra quá!"

Lữ triết nam nghe xong lão mẹ nó lời nói trong lòng chính là căng thẳng, "Mẹ, người còn nhớ rõ năm đó ném hài tử chuyện đó sao?"

Mụ mụ mắt trừng nói, "Như thế nào không nhớ rõ, ta đến bây giờ còn nhớ rõ Trịnh tú liên cái kia thảm dạng nhi a! Tắm tặc, mỗi ngày điên điên khùng, gặp người liền hỏi, người thấy nhà ta hương ngưng sao? Người thấy nhà ta hương ngưng sao? Miễn bàn nhiều đáng thương! Khi đó nơi này người đầu khinh thường nàng chưa kết hôn đã có con, người nhìn xem hiện tại, này còn xem như chuyện này sao? Ai..... Quái đáng tiếc, tiểu nha đầu lớn lên khả xinh đẹp."

Buổi tối cơm nước xong, Lữ triết nam một người ở viện nhi ng ỡ, nàng suy nghĩ mụ mụ ăn cơm trước lời nói, như Lý hương ngưng không xảy ra việc gì, kia nàng hiện tại hẳn là trở mã càng đẹp mắt đi?

"Triết nam....."

Lữ triết nam sửng sốt, nàng giống như nghe được trương sở ở kêu chính mình, nhưng tả hữu nhìn xem cũng không ai a?

"Triết nam!"

Lần này nàng nghe rất rõ ràng, chính là trương sở thanh âm, nàng hướng phát ra âm thanh phương hướng vừa thấy, thế nhưng nhìn đến trương sở chính đưa lưng về phía nàng từ nay về sau viện đi đến.

"Trương sở! Người như thế nào ở chỗ này a? Nhà người tìm người tìm đầu hỏa thượng phòng!" Lữ triết nam ở hẳn phía sau biên truy biên kêu,

chính là trương sở lại cũng không quay đầu lại từ nay về sau viện chạy tới.

Lữ triết nam đành phải cũng chạy chậm theo qua đi, nhưng nàng mới vừa một chạy tiến hậu viện liền nhìn không thấy trương sở thân ảnh!

"Trương sở! Người ở đâu đâu?" Lữ triết nam sốt ruột kêu to, chính là lại không có bất luận cái gì đáp lại, hậu viện trên mặt đất có rất nhiều hôi, nhìn dáng vẻ hẳn là thật lâu không có người tới, chính là ở thật dày hôi tằng thượng lại một đôi phi thường rõ ràng dấu chân, thẳng tắp hướng đi giếng cạn!

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Chơi Trốn Tìm (Bảy)

Lữ triết nam trong lòng lạc một chút, một loại dự cảm bất hảo từ trong lòng sinh ra, nàng chậm rãi hướng đi giếng cạn, liền ở mau đến phụ cận khi lại phát hiện, vài thập niên cũng chưa dùng quá ròng rọc kéo nước thượng, vẫn luôn lỏng lẻo dây thừng thế nhưng như là treo cái gì trọng vật giống nhau, bị kéo thẳng tắp.....

Theo nàng một chút đến gần, một viên đầu người thấp thấp rũ ở trong giếng, ròng rọc kéo nước thượng dây thừng gắt gao quấn quanh người nạn cổ!

Lữ triết nam dọa từ nay về sau một lui, chính là nàng xem người nạn quẩn áo thực quen mắt, "Trương sở....."

Cảnh sát tới thời điểm, trương sở thân tử đã tới rồi hiện trường, nàng tiếng khóc có chút kinh thiên động địa, bất quá ngẫm lại cũng là, ai có thể nghĩ đến một đêm không về thượng phu thế nhưng chết thảm có giếng cạn bên trong.

Trải qua pháp y bước đầu giám định kết quả, trương sở là chết vào máy móc tính hít thở không thông, từ hiện trường sở lưu lại bước chân phân tích, hẳn là trương sở chính mình đi tới giếng cạn nơi này, rồi mới đem chính mình treo cổ ở giếng bên trong.

Nhưng cảnh sát từ hấn thân thích cùng bằng hữu nơi đó sở hữu biết đến, trương sở căn bản không có tự sát lý do, hấn hiện tại chính trực tráng niên, thân thể khỏe mạnh, sự nghiệp thành công, có thể có nhi, hơn nữa trong nhà phòng ở lại lập tức liền phải bị chinh, này lại là một bút không nhỏ tài phú, hấn vì cái gì muốn tự sát đâu? Này nói không thông a! Từ hết thảy mặt ngoài chứng cứ thượng xem trương sở đích xác không có tự sát động cơ.

Lữ triết nam mù mù trên mặt tràn ngập kinh hãi, chính mình gia hậu viện thế nhưng sẽ treo cổ một người, làm nàng nghĩ trăm lần cũng không ra chính là, liền tính trương sở muốn tự sát, vì cái gì muốn chết ở chính mình gia đâu?

Trần văn xa cơ hồ là chạy vội đi tới Lữ triết nam gia, hấn nhìn thoáng qua bị cảnh sát nâng đi trương sở, càng là kinh nói không ra lời, Lữ triết nam xem trần văn xa chạy đây đầu là hấn, "Văn xa, người từ nơi nào chạy tới? Này một thân hấn."

Trần văn xa xua xua tay, thở hổn hển một hồi khí sau, mới đối nàng nói, "Ta đi tư giai trong nhà tìm nàng, chính là nàng không ở, người nhìn đến nàng sao?"

Lữ triết nam sửng sốt, "Không có a, ta vừa rồi còn cho nàng gọi điện thoại đâu, chỉ là vẫn luôn cũng chưa người tiếp....."

Trần văn xa tức khắc biến có chút phát điên, "Làm sao bây giờ? Tư giai cũng không thấy? Nàng có thể hay không cùng trương sở giống nhau a? Kia nàng chỉ có phải hay không chính là ta?"

Lữ triết nam nghe không hiểu ra sao, "Văn xa, người bình tĩnh một chút, người nói cái gì nàng lúc sau chính là người a? Các người mấy cái rốt cuộc ra cái gì sự?"

"Lý hương ngưng, Lý hương ngưng trở về báo thù! Người nhìn xem chúng ta bốn cái ảnh chụp, nàng liền đứng ở ta sau lưng! Chúng ta không nên trở về, ta hiện tại liền đi! Đối, lập tức đi" nói xong trần văn xa liền xoay người tưởng rời đi.

Lữ triết nam xem trần văn xa thực không thích hợp nhi, liền một phen giữ chặt hần nói, "Văn xa, người lời nói thật nói cho ta, các người có phải hay không vẫn luôn có cái gì sự gạt ta? Năm đó Lý hương ngưng mất tích ngày đó ở cái này hậu viện, rốt cuộc đã xảy ra cái gì sự tình?"

"Ngày đó..... Ngày đó chúng ta không phải cố ý, thật sự không phải!" Trần văn xa có chút mờ mịt nói.

Lữ triết nam thở dài nói, "Hiện tại trương sở đã chết, tư giai cũng không thấy, người muốn lại không nói cũng không giúp được người!"

Trần văn xa suy sụp ngã xồm trên mặt đất, chậm rãi nhớ lại 20 năm trước kia đoạn phủ đầy bụi chuyện cũ.....

Chiều hôm đó bọn họ bốn cái hơn nữa Lý hương ngưng cùng bình thường giống nhau ở hậu viện chơi chơi trốn tìm, bởi vì cái thứ nhất là Lữ triết nam tìm, cho nên tất cả mọi người đều sôi nổi tìm hảo tự mình ẩn thân địa phương.

Chính là Lý hương ngưng tìm nửa ngày lại không biết chính mình hần là tàng nơi nào, liền ở nàng lại hoảng lại loạn chính là thời điểm, Triệu tư giai còn lạnh lùng đối nàng nói, "Nếu người cái thứ nhất bị tìm được, chúng ta liền vĩnh viễn đều bất hòa người chơi!"

Lý hương ngưng hoảng hốt liền hướng tới giếng cạn phương hướng chạy qua đi, trương sở cùng trần văn xa mới vừa một tàng hảo liền nghe được Lý hương ngưng kêu cứu thanh, "Mau tới cứu cứu ta, ta muốn ngã xuống!"

Hai người đành phải trước ra tới nhìn xem là xảy ra chuyện gì, bọn họ mới vừa đi đến giếng cạn bên cạnh liền nhìn đến Lý hương ngưng đôi tay nắm lấy miệng giếng, thân mình đều ở giếng bên trong, mắt thấy liền phải ngã xuống.

Vì thế hai người liền cùng nhau đi lên kéo nàng, chính là lúc ấy rốt cuộc còn nhỏ, lực lượng không đủ, như thế nào kéo cũng kéo không được, lúc này đã sớm trốn tốt Triệu tư giai nhìn đến lúc sau, liền đối bọn họ hai

cái nhỏ giọng nói, "Nhanh lên tàng hảo, mặc kệ nàng, nàng rút không đi xuống, triết nam lập tức liền phải vào được!"

Trương sở cùng trần văn xa đều khó xử nhìn thoáng qua Lý hương ngưng, cuối cùng trương sở trước buông tay, rồi mới đối Lý hương ngưng nói, "Người kiên trì một hồi, chờ triết nam tìm xong rồi chúng ta lại đến kéo người đi lên....."

Trần văn xa xem trương sở buông tay, hẳn liền cũng đi theo buông tay, hai người lập tức trở lại nguyên lai địa phương tàng hảo, đã có thể vào lúc này, trần văn xa nghe được một tiếng không lớn không nhỏ kêu rên thanh cùng cùng loại với mặt túi rơi xuống đất thanh âm, hẳn thân mình chấn động, liền tính lại không hiểu chuyện hẳn cũng biết đây là cái gì thanh âm.

Hắn quay đầu lại nhìn về phía trương sở, chỉ thấy hẳn cũng sắc mặt trắng bệch, hiển nhiên cũng nghe tới rồi cái kia thanh âm, Lý hương ngưng rút giếng bên trong! Bọn họ hai cái lập tức lại chạy trở về, nằm sấp xuống hướng giếng vừa thấy, liền thấy Lý hương ngưng ngơ ngác mặt triêu thượng, miệng, cái mũi cùng lỗ tai tất cả đều là huyết, đáng sợ nhất chính là nàng đầu, không biết nơi nào phá, máu tươi chính từng luồng hướng ra mào.

Bọn họ hai cái lúc ấy liền dọa choáng váng, lúc này Triệu tư giai cũng chạy tới đi xuống vừa thấy, tức khắc sắc mặt biến đổi, "Nàng, nàng có phải hay không ngã chết?"

Hai cái nam hài đều dọa không biết là nên gật đầu hay là nên lắc đầu, cuối cùng vẫn là trần văn xa trước nói, "Chúng ta muốn hay không đi tìm các đại nhân tới!"

"Không được, các người vừa rồi không buông tay nàng cũng không thể ngã xuống, các đại nhân gần nhất, khẳng định sẽ mắng chết của các người, không cần đi!" Triệu tư giai cái thứ nhất phản đối!

Lúc này ba người liền nghe Lữ triết nam đếm số đi đến, Triệu tư giai liền đối bọn họ hai người nói, "Hôm nay sự ai cũng không cho nói đi ra

ngoài, càng không thể đối triết nam nói, nàng cùng Lý hương ngưng quan hệ hảo, khẳng định sẽ nói cho các đại nhân! Mau trở về tầng hảo!"

Ba người lập tức liền về tới chính mình ẩn thân địa phương tầng hảo, kế tiếp sự tình liền cùng Lữ triết nam trong trí nhớ giống nhau, bốn người chơi suốt một buổi trưa, ba người kia trong lúc này ai cũng không nhắc tới giếng Lý hương ngưng.

Lữ triết nam nghe xong trần văn xa giảng tỏ sau, khí hai mắt sung huyết nói, "Các người..... Các người đây là mưu sát! Nếu lúc ấy các người đem các đại nhân tìm tới, có lẽ Lý hương ngưng sẽ không phải chết! Nàng năm ấy mới 7 tuổi! Mới 7 tuổi a!"

Lữ triết nam nói tới đây nước mắt rơi như mưa, ngẫm lại đáng thương Lý hương ngưng một người ở cái kia lạnh băng âm ướt giếng hạ, một chút chờ đợi tử vong, mà nàng "Các bằng hữu" lại ở giếng mặt trên vô cùng cao hứng chơi một buổi trưa chơi trốn tìm!

Trần văn xa có chút nói năng lộn xộn nói, "Ta cũng không nghĩ, lúc ấy ta quá tiêu, căn bản không có phán đoán năng lực, chỉ là sợ hãi sợ phát sau chính mình muốn gánh vác hậu quả, lại không có nghĩ đến Lý hương ngưng sẽ chết! Hiện tại chúng ta đã trở lại, nàng rốt cuộc chờ tới rồi cái này báo thù cơ hội, nàng khẳng định sẽ không bỏ qua ta!"

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Chơi Trốn Tìm (Tám)

Nhưng Lữ triết nam lại lắc đầu nói: "Ta không tin Lý hương ngưng sẽ hại chết trương sở, nàng trước kia là như vậy thiện lương....."

"Đó là nàng vẫn là tằm tại thời điểm, hiện tại nàng đã sớm không phải người....." Trần văn xa lẩm bẩm nói.

Cùng trần văn xa tách ra sau, Lữ triết nam trong lòng vẫn luôn thấp thỏm bất an, nàng hiện tại lo lắng nhất chính là Triệu tư giai, không biết nàng hiện tại ở nơi nào đâu, có thể hay không cùng trương sở giống nhau kết cục đâu?

Triệu tư giai cảm giác chính mình cả người nhúc nhủ, nàng nỗ lực mở mắt ra, lại cái gì đều thấy không rõ, trước mắt chỉ có vô tận hắc ám, tay nàng ở bốn phía sờ loạn một hơi, chỉ có thể cảm giác được trên mặt đất chút ẩm ướt cùng phát dính.....

"Có..... Có người sao?" Triệu tư giai nhẹ nhàng kêu một tiếng, lại bị chính mình khô khốc thanh âm dọa tới r ấ.

Nàng nỗ lực h ấ tưởng phía trước đã xảy ra cái gì sự tình, chính là càng muốn đầu lại càng đầu, còn hảo, nàng còn nhớ rõ chính mình là ai, nàng là Triệu tư giai.

Đột nhiên, nàng cảm giác chính mình dưới thân chợt lạnh, như là có thủy chính một chút từ chỗ nào đó hướng nàng nơi chỗ lưu, tiếp theo thủy li ền càng lưu càng nhi ều, thực mau li ền phải đem Triệu tư giai bao phủ.

Còn hảo nàng còn tính trấn định, nghĩ đến chính mình hiện tại hẳn là nằm trên mặt đất, vì thế nàng nỗ lực làm chính mình ng ấ dậy, đột nhiên, nàng cảm giác chính mình chân trái truy ền đến một trận xuyên tim đau, trong bóng đêm nàng nỗ lực sờ soạng chính mình chân trái, nàng muốn nhìn một chút thương phải chăng nghiêm trọng.

Còn hảo không có gì mở ra tính miệng vết thương, như vậy sẽ không sợ bọt nước, chính là tế sờ dưới vẫn là thực rất làm cho người ta sợ hãi, hẳn là không phải vụn thương chính là gãy xương, bởi vì nàng cảm giác chính mình phù chân rất lợi hại.

Vì không cho thủy ngập đến chính mình, Triệu tư giai xoay người, muốn tìm cái có thể chống đỡ chính mình thân thể vật cứng, có thể là nàng bò nửa ngày cái gì đồ vật cũng chưa tìm được, li ền suy nghĩ đổi cái phương hướng thời điểm, đột nhiên dùng tay sờ đến một bức tường.

Thực mau nàng li ền đỡ tường đứng lên, nàng đơn chân nhảy, tưởng dọc theo tường xem có thể hay không tìm được xuất khẩu, chính là đầu là thủy cùng một ít dính dính đồ vật, này li ền làm Triệu tư giai hành tẩu lên phi thường khó khăn, có mấy lần đều thiếu chút nữa trượt chân.

Nhưng nàng vẫn là nỗ lực làm chính mình dọc theo tường tiếp tục đi phía trước đi, chính là thực mau nàng liền phát hiện, nguyên lai này nơi này là cái hình tròn kiến trúc, bởi vì nàng đi rồi hơn nửa ngày đều không có sờ đến góc tường ở nơi nào.

Bên trong quá tối, Triệu tư giai cái gì cũng nhìn không tới, chỉ có thể phí công kêu to, "Cứu mạng! Có người sao? Cứu mạng!"

Đột nhiên, tay nàng sờ đến trên tường có cái xuất khẩu, hoặc là chuẩn xác mà nói hẳn là cái động, cách mặt đất có thể có không đến một mét cao khoảng cách, quan trọng nhất chính là, Triệu tư giai ở cái này cửa động cảm giác được phong, có phong liền chứng minh là khả năng thông đến bên ngoài, vì thế cũng không chút nghĩ ngợi liền chui vào cái này trong động.

Cái này động không cao, có chút độ dốc, đi vào sau này là đứng dậy không nổi, lấy Triệu tư giai thân cao cũng chỉ có thể bò đi, nàng cũng không biết bò bao lâu, rốt cuộc tới rồi một cái thực khô ráo trong không gian, nàng dùng tay một sờ, khắp nơi trên vách tường đều là nham thạch, cái này động không giống như là nhân công xây dựng, đến như là thiên nhiên hình thành.

Lữ triết nam ở trên giường ngủ đến nửa đêm, đột nhiên nghe được hậu viện hình như là người kêu cứu mạng! Nàng đột nhiên ngẩng dậy, cầm lấy đèn pin liền từ nay về sau viện chạy tới.....

Bởi vì phía trước tương sở chết ở chỗ này, cảnh sát thăm dò xong hiện trường sau, nơi này liền rốt cuộc không ai đã tới, chính là Lữ triết nam lại trên mặt đất thấy được một chuỗi rõ ràng dấu chân là phía trước không có.

Xem dấu chân phương hướng vẫn là triền giếng cạn đi đến, Lữ triết nam một trận hoảng hốt, sẽ không lại một cái người chết đi? Tuy rằng nàng thực sợ hãi, chính là vẫn là chậm rãi đi đến bên cạnh giếng, dùng đèn pin hướng bên trong một chiếu, thủy?

Nhìn sóng nước lóng lánh đáy giếng, Lữ triết nam vô cùng khiếp sợ, giếng cạn như thế nào sẽ có thủy đâu? Nàng nhớ rõ bà ngoại ở nàng lúc

còn rất nhỏ liền đôi nàng nói, giếng này đã sớm khô vài thập niên!

Bỗng nhiên một cái khùng bổ thiết tưởng chui vào Lữ triết nam trong lòng, chẳng lẽ? Đây là dấu chân là Triệu tư giai, kia nàng hiện tại khả năng liền ở dưới đáy giếng, vì thế nàng liền lớn tiếng hướng giếng hạ kêu đi, "Triệu tư giai! Người có ở đây không phía dưới a? Tư giai! Nghe được h ồi ta một tiếng!"

Bởi vì thủy cách trở, trong bóng đêm Triệu tư giai căn bản cái gì đều nghe không được, nàng hiện tại có thể nghe được chỉ có chính mình tiếng tim đập, nàng chưa từng nghĩ tới chính mình có một ngày sẽ bị vây ở như thế cái dọa người địa phương, chính mình là như thế nào đi vào phương diện này, nàng thế nhưng một chút ấn tượng đều không có.

Nàng hiện tại biết chỉ có chính mình nghĩ cách tự cứu mới được, vì thế nàng lại cố nén trên chân đau nhức, ở cái này còn tính trống trải trong không gian sò soạng, đột nhiên, nàng bên trong sò đến một thứ, xúc cảm thương như là một kiện quần áo.

Nàng theo quần áo tiếp tục sò..... Đột nhiên, Triệu tư giai tay như là điện giật giống nhau rút trở về, nàng vừa r ồi hình như là sò đến một khối thân khô! Nơi này vì cái gì sẽ có cỗ thi thể đâu, từ xúc cảm thương hẳn là hong gió thật lâu.

Không đúng! Triệu tư giai lại liên tưởng đến vừa r ồi hình tròn kiến trúc, chẳng lẽ lúc này là..... Đáy giếng? Kia bên người thân khô chẳng phải là Lý hương ngưng? Một cỗ thật lớn sợ hãi cảm giác hướng Triệu tư giai đánh úp lại, nàng mặc kệ chính mình chân có phải hay không gãy xương, nổi điên hướng vừa r ồi chính mình tiến vào địa phương bò lại đi.

Kết quả không bò vài bước nàng liền thành thạch một tiếng bò tiến vào trong nước, nguyên lai tới khi thông đạo đã sớm bị thủy phong kín.

Lúc này, một cái quý dị giọng trẻ con vang lên, "Triệu tư giai, chúng ta cùng nhau chơi chơi trốn tìm a!"

"Tránh ra! Mau tránh ra! Người chết cùng ta không quan hệ, ta cần xin người nhanh lên tránh ra!" Triệu tư giai dọa ôm chính mình đầu trốn đến trong một góc.

Quý dị thanh âm lại lần nữa vang lên, "Triệu tư giai, cái này địa phương không ai biết, người trốn ở chỗ này liên vĩnh viễn cũng không ai có thể tìm được người! Ha hả....."

"Cứu mạng! Có hay không nghe được! Cứu cứu ta....." Triệu tư giai thể thảm kêu cứu, chính là nàng thanh âm lại bị nước giếng toàn bộ chặn ng ần.....

Cuối cùng, Lữ triết nam vẫn là gọi tới cảnh sát, bởi vì nàng thật sự sợ hãi Triệu tư giai liên ở dưới đáy giếng, mà cảnh sát cũng ở nửa lộ cửa động trung tìm được r ồi nửa hôn mê trạng thái Triệu tư giai cùng một khối rất nhiều năm trước di hài.

Kinh pháp y giám định khối này di hài vì 7 đến 8 tuổi nữ đ ồng, nhìn thấu hẳn là chính là năm đó mất tích Lý hương ngưng, chính là bởi vì khuyết thiếu dna so đối, cũng chỉ có thể khắp nơi báo cáo nâng lên ra là hư hư thực thực Lý hương ngưng.

Triệu tư giai nhân tuy rằng cứu ra tới, chính là nghe nói sau tới bị người nhà đưa đến bệnh tâm thần bệnh viện trường kỳ an dưỡng! Trần văn xa càng là dọa sớm ký chình mà b ối thường hợp đ ồng, r ồi mới cũng không quay đầu lại rời đi.

Lữ triết nam gia hợp đ ồng cũng là mấy ngày nay thêm, trong nhà đ ồ vật thu thập không sai biệt lắm, liên kém sáng mai hết thầy đầu dọn đi, liên hết thầy ok, mục mục đến bây giờ còn lải nhải nói, "Còn hảo bị chình, bằng không tưởng thuê cũng chưa người dám thuê!"

Lữ triết nam bất đắc dĩ lắc đầu nói: "Mẹ, người không cần liên, liên này đoạn đường như thế thiên, phía trước cũng không ai thuê được không!"

"Kia như thế nào có thể giống nhau? Bất quá còn hảo ngày mai liền dọn....." Mụ mụ lẩm nhẩm lần nh lần tiếp tục thu thập hành lý đi.

Lúc này trong viện quất lên một trận gió nhẹ, thổi nàng thế nhưng có vài phần buồn ngủ, đột nhiên, nghe được có cái tiếng nữ hài đối chính mình nói, "Triết nam, ta mụ mụ tới đón ta, ta phải đi, tái kiến!"

Lữ triết nam hơi hơi mở mắt ra, liền thấy được cái nữ nhân nắm một cái tiêu nữ hài đi ra nhà nàng đại môn.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Hung Trạch Ký Lục Chi Hưu Nhân Nông Trường (Một)

Lại lần nữa đi vào nơi này khi, tâm tình của ta thực thấp thỏm, mấy năm trước là ta đem hoang phế Đàm gia hung trạch bán cho Lý bác sĩ, chính là có quan hệ tòa nhà tình huống ta đối hẳn là nói thẳng ra, không có một chút dấu diếm.

Hắn cũng từng tự xưng là cái không tin quỷ thần bác sĩ, chính là hiện giờ ta lại nhìn đến hắn, hiển nhiên hẳn ý tưởng có đi ều thay đổi, mấy năm trước vừa mới về hưu Lý bác sĩ, nhưng xem như càng già càng dẻo dai, đầy mặt hồng quang, nhưng hôm nay lại xem, sắc mặt đen tối, hốc mắt hãm sâu, một chút cũng đã không có năm đó phong màu.

Ta kêu Kỷ Mãn Đường, là vị thâm niên bất động sản người đại diện, Lý bác sĩ cái này hưu nhân nông trường là ta nhập thịnh hành nói thành đệ nhất bút sinh ý, lúc ấy ta còn là cái tân nhân, những cái đó thành giao suất cao hảo phòng ở căn bản không tới phiên ta.

Đến ta trong tay đầu là một ít lão, cũ, phá còn có đoạn đường phi thường kém phòng ở, đương nhiên, còn có một ít lạn ở trong tay hung trạch! Ta ngay lúc đó tối cao ký lục là tay cầm bốn bộ hung trạch, các đ ồng sự đều diễn xưng ta vì "Bốn hung thiên vương"!

Mà ta bán cho Lý bác sĩ chính là bốn hung đứng đầu, hung trung chi hung Đàm gia hung trạch, ở bản địa chỉ cần nhắc tới khởi "Đàm gia diệt môn thảm án", đó là từ 80 ông lão, cho tới vài tuổi hài đờng không một không biết a!

Sự tình phát sinh ở 2001 năm, năm đó Đàm gia chính là bản địa nói phú, nam chủ hộ đàm trung minh ở thành phố tọa ủng hai cái hóa chất xí nghiệp cùng một cái bách hóa đại lâu, chiều hôm đó hấn thủ hạ một cái tổng giám đốc Triệu Cương bởi vì công ty nghiệp vụ, yêu cầu ở một phần văn kiện thượng đóng dấu, liền tới tới rồi đàm trung minh ở vào lâm thủy trấn này chỗ biệt thự.

Triệu Cương ở phía trước cấp đàm trung minh đánh quá điện thoại, chính là vẫn luôn không ai tiếp, vì thế hấn liền đành phải tự mình chạy tới, đến lão bản gia đóng dấu, chính là hấn ở ngoài cửa kêu nửa ngày môn, bên trong nhưng không ai ra tới mở cửa, bởi vì môn là từ bên trong khóa trái, cái này làm cho Triệu Cương trong lòng cảm thấy không quá thích hợp!

Vì thế hấn liền từ tường viện thượng phiên vào trong nhà, kết quả lại phát hiện to như vậy trong nhà thế nhưng không có người, hấn cuối cùng chỉ ở bàn trà cùng phòng ngủ phát hiện hai phong di thư.....

Triệu Cương vừa thấy sự tình không đúng, lập tức liền báo cảnh, cảnh sát tới sau đầu tiên là khắp nơi biệt thự trong viện tiến hành tìm tòi, chính là này chỗ biệt thự chiếm địa gần ba ngàn nhiều mét vuông, cảnh sát đành phải lại đi đầu tới không ít cảnh sát toàn lực tìm tòi, kết quả ở biệt thự hậu viện một góc, phát hiện một đài nhưng cất chứa bốn cái người trưởng thành thiêu lò, mà thiêu lò bên cạnh thế nhưng còn có một đài nghiên nát cơ.

Thiêu lò phía dưới bãi hai song dép lê, xem kiểu dáng là một nam một nữ, cảnh sát muốn mở ra thiêu lò môn, lại phát hiện môn là từ bên trong dùng dây thép quấn lấy, cuối cùng cảnh sát cắt đoạn dây thép mở ra thiêu lò môn khi mới phát hiện, bên trong thế nhưng có hai cụ đốt trời hài cốt cùng hai bình không biết là cái gì chất lỏng.

Cảnh sát tiếp theo liền ở bên cạnh nghi ngờ nát cơ phát hiện cùng loại người cốt bột phấn, bởi vì đằm trung minh trong nhà còn có hai cái tiêu hài tử, có thể thẳng đến cảnh sát tới cửa cũng không có người phát hiện hài tử nơi, vì thế cảnh sát liền ở biệt thự trong viện bốn phía khai đào, cuối cùng chỉ đào đến một đống tro tàn, cảnh sát rất khó tại đây đôi tro tàn trung lấy ra đã có dùng vật chất.

Mà ở biệt thự bên trong, cảnh sát phân khác ở hai đĩa nhỏ trong phòng lấy ra tới rồi chút ít vết máu, kính dna xét nghiệm chứng thực thật là hai đĩa nhỏ huyết, này ở rất lớn trình độ thượng có thể thuyết minh hai đĩa nhỏ cũng có thể ngộ hại.

Cụ đằm trung minh hàng xóm giảng, phía trước đằm trung minh ở biệt thự dưỡng hơn mười đi đầu đại chó săn, nhưng cảnh sát lại không có tìm được một cái cầu thi thể, phỏng chừng cũng tất cả đều bị thiêu.

Án này nhất ly kỳ địa phương chính là đằm trung minh là phi thường có kế hoạch thực thi chính mình giết chết cả nhà cũng tự sát hành động, hấn cơ hồ thiêu hủy chính mình sở hữu người yêu cùng vật phẩm.

Hấn muội muội đằm tinh đối cảnh sát nhắc tới quá, ca ca trong nhà đã từng trân quý đại lượng đồ cổ cùng tranh chữ, mà hiện giờ cảnh sát chỉ có thể ở kia đôi tro tàn trung xét nghiệm ra chút ít đồ sứ bột phấn.

Đằm trung minh này một loạt hành vi cấp cảnh sát phá án mang đến phi thường đại khó khăn, chính là hấn tự sát động cơ trước sau là cái mê, một cái giá trị con người quá trăm triệu, có nhi có nữ có kiêu thế nam nhân, vì cái gì muốn lựa chọn như thế thảm thiết tự sát phương thức đâu?

Còn có hấn một đôi nhi nữ, đầu chính trực đa dạng niên hoa, liền như thế qua loa kết thúc cả đời không khỏi cũng quá đáng thương đi! Án này năm đó nhưng xem như oanh động cả nước, cuối cùng cảnh sát được đến kết luận là, đằm trung minh trước với mấy ngày trước cấp chính mình nhi tử cùng nữ nhi tiêm vào gây tê dược sau, đem hấn hai người cùng thiêu, sau đem chưng khô hài cốt nghi ngờ nát sau, lái xe mang đến bờ biển vứt vào biển rộng.

Rồi sau đó lại dùng đòng dạng phương pháp gây tê tê tử tôn mỹ quyên, rồi mới đem chính mình cùng tê tử cùng đắp vào thiêu lò nội, hấn dùng cái kim cùng dây thép ở nội bộ tướng môn trói tay sau lưng thượng, bởi vì thiêu lò là tự động thiết trí độ ấm, cho nên ở hấn tiến lò phía trước đã sớm thiết trí hảo thiêu lò đốt cháy thời gian cùng đốt cháy độ ấm, vì thế cuối cùng gây thành oanh động cả nước Đàm gia diệt môn thảm án, nhưng nơi này có cái điểm đáng ngờ là cảnh sát vẫn luôn tưởng không rõ, chính là kia đài thiêu lò tuy rằng có thể trước tiên thiết trí hảo thời gian cùng độ ấm, chính là lại biện pháp ở nội bộ khởi động a!

Hơn nữa không có biện pháp xác nhận đàm trung minh hai cái nhi nữ xác thật đã chết, cũng chỉ có thể chờ đến bọn họ mất tích 7 cuối năm mới ở pháp luật mặt thượng xác nhận bọn họ tử vong, mà biệt thự cũng là ở lúc ấy bắt đầu treo biển hành nghề bán ra.

Ở đem tòa nhà bán cho Lý bác sĩ khi, ta không phải không có khuyên quá hấn, thỉnh cao nhân tới làm làm pháp sự, hữu dụng vô dụng cũng có thể đi đi tâm bệnh, chính là hấn lại lời thề son sắt nói, "Trong lòng vô quý, tự nhiên trong mắt vô quý! Ta cùng phía trước phòng ở không thù không oán, liên tính hấn thật thành quý cũng cùng ta không có quan hệ, yên tâm tiêu kỹ, ta nếu dám mua tòa nhà này, tự nhiên là trong lòng hiểu rõ, là quyết đối sẽ không làm ra ngày sau đổi ý sự tình tới!"

Hấn nói hãy còn ở bên tai, chính là người lại sớm không có lúc trước tự tin tràn đầy, trên mặt tất cả đều là hối hận cùng hoảng sợ, bất quá ta cũng rất tò mò, vì cái gì là ở ở mấy năm sau mới có thể nghĩ đến sợ hãi, kia phía trước cùng mấy năm làm cái gì đi?

Lý bác sĩ sắc mặt xấu hổ nói, "Tiểu kỹ a, ta tưởng đem này phòng ở bán đẹp bệnh, người nhìn xem có thể hay không giúp giúp ta a?"

Trong lòng ta thầm nghĩ, nguyên lai là bị bệnh, khó trách sắc mặt như thế kém, nhưng ngoài miệng lại nói, "Lý bác sĩ, người xem chúng ta cũng là quen biết đã lâu, lúc trước ta nhưng nửa câu lời nói đối cũng chưa đối với người giảng quá, hiện giờ người muốn bán phòng, nhưng nhất định

phải cùng ta nói thật a! Ta tại đây một hàng có thể có hôm nay thành tựu, nhưng chính là bởi vì có thành tin a!"

Lý bác sĩ nghe minh bạch ta ý tứ trong lời nói, liền gật gù nói, "Tiểu kỹ a, ta cũng không gạt người, bán phòng xem bệnh không phải lừa người, ta thật sự được bệnh nặng, chính là này phòng ở cũng xác thật xảy ra vấn đề..... Cho nên ta mới muốn đem nó ra tay."

Quả nhiên làm ta đoán trúng, vì thế liền đổi hẳn nói, "Hành, Lý bác sĩ, chỉ cần người nói thật, ta khẳng định nghĩ cách giúp người....."

Lý y thật mạnh thở dài, bắt đầu cho ta nói về hẳn mấy năm nay khủng bố trải qua.....

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Hung Trạch Ký Lục Chi Hưu Nhân Nông Trường (Nhị)

Ta ở mua cái này tòa nhà phía trước, không phải không biết đây là cái hung trạch, chính là ta là danh Tây y, ta là tin tưởng khoa học, người đã chết chính là đã chết, nơi nào tới quỷ hồn nói đến?

Ta nhìn trúng phương diện này chính là bởi vì nó tiện nghi, đoạn đường lại hảo, lúc ấy ta vừa mới về hưu, lại không nghĩ ở trong nhà nhân rồi, liền nghĩ mua nơi này khai một cái hưu nhân nông trường, ta không cần nơi này có thể khách khứa mãn môn, chỉ cần thích thân cận tự nhiên bằng hữu có thể tới ta cái này tiểu nông trường thả lỏng một chút tâm tình.

Khi ta lần đầu tiên đi vào nơi này khi, ta cảm giác nơi này quá mỹ, quá thực cùng ta trong mộng nông trường giống nhau như đúc, trừ bỏ có chút hoang vắng, ta căn bản nhìn không ra nơi này nơi nào không tốt.

Trang hoàng quá trình cũng phi thường đơn giản, chỉ là bỏ thêm một chút nghề làm vườn thiết kế, làm hoàn cảnh nhìn qua càng tốt một ít, chuyển qua năm nông trường liền khai trương, vừa mới bắt đầu đích xác không có gì người tới, bởi vì tất cả mọi người đều biết nơi này phía trước phát sinh quá cái gì sự tình, chính là sau tới dần dần người liền bắt đầu nhều lên, bởi vì rốt cuộc qua đi như thế lớn lên thời gian!

Đầu hai năm hết thấy đầu thực bình thường, khách nhân không tính quá nhiều, nhưng lợi nhuận còn tính có thể, ta cũng mừng được thanh nhàn, nơi này không có cố công nhân, đầu là người nhà của ta tới hỗ trợ, chính là đương tiến vào năm thứ ba khi, việc lạ liền bắt đầu đã xảy ra.....

Đầu tiên là ta nữ nhi, vốn dĩ tính cách thực rộng rãi một nữ hài tử, đột nhiên tính tình đại biến, mỗi ngày đều sống thực u buồn, luôn là lo lắng nàng bạn trai sẽ thay lòng đổi dạ, cái nào nam nhân đầu không thích có cái thân kinh hệ bạn gái, vì thế nàng phía trước lo lắng trở thành sự thật.

Từ đây nàng liền biến càng thêm nặng nề, lão bà của ta đã từng muốn mang nàng đi xem bác sĩ tâm lý, nếu là mới vừa cùng nàng vừa nói, nàng phản ứng liền đặc biệt đại, tựa như chúng ta muốn đem nàng đưa vào bệnh viện tâm thần giống nhau.

Tiếp theo liền không biết là cái gì nguyên nhân, ta nông trường dưỡng súc cừu luôn là không thể hiểu được chết, hôm nay chết chỉ gà, ngày mai chết chỉ ngỗng, có một lần càng nghiêm trọng, ta trở mắt xem một đầu heo nhảy ra chuồng heo chạy đến tới rãnh đường cái thượng, thế nhưng thẳng tắp triêu chạy ô tô đánh tới, kết quả đương nhiên không cần hỏi, khẳng định là đi đời nhà ma.

Nhưng lúc ấy ta tâm tư đầu ở ta nữ nhi trên người, căn bản không nghĩ nhiều này đó súc cừu vì cái gì sẽ chết, liền tưởng chính mình không uy hảo cho nên chết mất.

Nhưng ngay sau đó lại đã xảy ra kiện việc lạ, chính là mấy ngày liền đầu có khách nhân ở lui phòng thời điểm hướng ta phản ánh, nói luôn là có cái nam nhân sẽ ở nửa đêm gõ bọn họ phòng hỏi, rồi mới hỏi thấy không gặp con hấn cùng nữ nhi.

Ngay từ đầu ta còn tưởng rằng là ở nơi này mặt khác khách nhân, có một lần, bởi vì thời tiết quan hệ mấy ngày nay ở nông trường không có một người khách nhân, ta cùng lão bà ngủ đến nửa đêm liền nghe được có người gõ chúng ta cửa phòng.

Thanh âm thực d òn dập, như là có thực sốt ruột bộ dáng, lúc ban đầu ta còn tưởng rằng là nữ nhi của ta có cái gì sự đâu? Chính là mới vừa một trả lời li ãn nghe được đối phương là cái nam nhân, lòng ta cả kinh, hiện tại nông trường không có khách nhân, trừ ta bên ngoài một nam nhân khác chính là ta đệ đệ, hấn ở nông trường làm chủ bếp, có thể bởi vì mấy ngày nay không khách nhân, ta li ãn cho hấn nghỉ, chẳng lẽ hấn lại đã trở lại?

Nhưng cẩn thận vừa nghe căn bản không phải hấn, nam nhân tự xưng muốn tìm chính mình nữ nhi cùng nhi tử, ta li ãn hỏi hấn, "Người nhi tử cùng nữ nhi kêu cái gì tên a?"

Hấn nói nhi tử kêu đàm tử hào, nữ nhi kêu đàm mưa thu, nhưng ta trước nay không nghe hai người kia tên, li ãn nói nơi này không có hai người kia, người này cũng kỳ quái thực, vừa nghe ta nói không có cũng không nhĩ ãu lắms dây dưa, xoay người li ãn đi.

Chính là khủng bố chính là hấn ở lúc sau mỗi ngày buổi tối, chỉ cần 12 điểm một quá li ãn tới gõ cửa, hỏi đầu là cùng cái vấn đề, nếu không phải lão bà của ta lôi kéo ta, ta khẳng định đi ra ngoài nhìn xem, chính là nàng lại vẻ mặt kinh hãi nói, "Không thể đi ra ngoài, bên ngoài không phải người!"

Nghe nàng như thế vừa nói, lòng ta cũng là căng thẳng, bởi vì ta là biết phía trước kia gia chính là đàm, ngày hôm sau ta li ãn cho ta đệ đệ gọi điện thoại, làm hấn ở quê quán làm mấy cái đại cầu tới dưỡng.

Kết quả ba con đại chó săn tiến đến nông trường li ãn ô ô thẳng kêu, có một con mắt còn vẫn luôn lưu nước mắt, khi đó ta càng không tin tà, li ãn đem cầu xuyên ở trong viện, bất quá còn đừng nói, vào lúc ban đêm thật li ãn không còn có người tới gõ cửa.

Chính là ngày hôm sau buổi sáng ta cùng nhau tới lại phát hiện, cầu đầu đã chết, chúng nó là chính mình dùng xuyên chúng nó dây xích đem chính mình lắms chết, đây là ta đời này lần đầu tiên nhìn đến cầu còn sẽ tự sát.

Nhưng không nghĩ tới vào lúc ban đêm nữ nhi của ta li ãn bắt đầu phát sốt, liên tiếp nói mê sáng, nói cái gì chính mình kêu tôn mỹ quyên, nàng

không muốn chết, còn nói cái gì hảo năng, bồng chết linh tinh nói.

Đêm đó ta liền lái xe đem nữ nhi đưa đến bệnh viện, kết quả vừa đến bệnh viện nàng liền hạ sốt, nếu không phải ta chính mình chính mắt nhìn thấy, ta đâu sẽ cho rằng nữ nhi là trang!

Bác sĩ chỉ là đơn giản cho nàng khai điểm dược khiến cho chúng ta đã trở lại, kết quả mới vừa đến người nhà liền lại không được! Cuối cùng thật sự là không có biện pháp, ta liền đành phải đem nàng đưa đến ta đệ đệ gia đi trụ, đến nhà hẳn người đòi sau cuối cùng là không thiêu cũng không nói mê sảng.

Nhưng chính là còn hậm hực không được, há mồm cầm miệng tởn tại không thú vị, không bằng đã chết hảo, chúng ta lúc ấy ai cũng không đem nàng lời nói để ở trong lòng, chính là không thành tưởng, nửa năm sau nàng liền đi rồi, nàng đi thực đột nhiên, chưa cho chúng ta một chút chuẩn bị tâm lý.

Lúc ấy ta nhi tử còn ở nước Mỹ đi học, nghe được cái này tin dữ sau cũng vội vàng đuổi trở về, hẳn căn bản không tin tở tở sẽ tự sát, chính là nàng di thể liền như vậy lạnh băng nằm ở tử lạnh.

Lúc ấy ta liền bắt đầu không thể không tin tưởng cái này tòa nhà khả năng thật sự có vấn đề, vì không cho nhi tử bước nữ nhi sau trăn, ta muốn cho hẳn tạm thời ở tại khách sạn, hẳn hỏi ta vì cái gì, ta liền ăn ngay nói thật.

Có thể hẳn lại mắng chi lấy mũi, nói ta càng lão lá gan càng nhỏ, hẳn ở nước Mỹ cũng là học y, cho nên cùng phía trước ta giống nhau căn bản không tin này đó thần thần quỷ quỷ, còn càng muốn hỡ nông trường trụ.

Ta thật sự không lay chuyển được hẳn khiến cho hẳn trở về ở, nhưng hẳn tiến nông trường liền kỳ quái nói: Nơi này áp khí rất thấp, thực dễ dàng làm người cảm thấy hậm hực. Nhưng hẳn ở khai trương thời điểm đã tới một lần, lúc ấy nơi này hết thấy bình thường a, vì cái gì hiện tại sẽ biến thành như vậy đâu?

Vấn đề này ta cũng trả lời không được hẳn, hẳn ở nông trường xoay một vòng nhỏ sau đột nhiên thay đổi chủ ý, nói chính mình muốn đi khách sạn trọ, ta đương nhiên không phản đối, còn làm hẳn khai ta xe đi, chỉ là ta không nghĩ tới, ta làm hẳn lái xe đi phản đến là hại hẳn.

Ngày hôm sau ta buổi sáng chúng ta nhận được cảnh sát Thạch Đĩnh tới điện thoại, nói đêm qua rạng sáng 3 điểm rưỡi, 206 quốc lộ thượng phát sinh một sự cố giao thông, một cái trẻ tuổi nam tử giá xe vọt tới nền đường phía dưới, tài xế đương trường tử vong, bọn họ ở cái kia tài xế đi động tìm được rồi chúng ta liên hệ phương thức.

Lão bà của ta lúc ấy liên hôn mê bất tỉnh, nữ nhi vừa mới chết không mấy ngày, hiện tại tử tử lại ra tai nạn xe cộ đã chết, ta lúc ấy đặc biệt hối hận, liên không nên làm hẳn về nước tới, càng không nên nói cho hẳn tử tử sự, bằng không lúc này hẳn còn ở nước Mỹ hảo hảo đọc sách đâu!

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Hung Trạch Ký Lục Chi Hưu Nhân Nông Trường (Tam)

Liên tang hai tử làm lão bà của ta cũng bắt đầu thần kinh hên lên, cả ngày nghi thần nghi quỷ, nói này nông trường bên trong cái ác quỷ, chuyên môn muốn hại chúng ta cả nhà đều tử tuyệt mới được!

Nàng này một điên, ta hưu nhân nông trường khẳng định khai không nổi nữa, lúc sau ngày ta liên vẫn luôn chiêu cố nàng, chính là không nghĩ tới hôm nay 2 tháng, ta lại tra ra ung thư gan thời kì cuối.

Nghe Lý bác sĩ nói xong hẳn mấy năm trải qua sau, trong lòng ta chính là một trận ác hàn, thật không biết nên là đồng tình hẳn đâu, hay là nên đáng thương hẳn, tóm lại phòng ở ta tiếp, giúp hẳn treo biển hành nghề bán ra, tin tưởng hẳn tình huống hiện tại khẳng định là phi thường yêu cầu liên.

Ngay từ đầu ta còn tưởng rằng này phòng ở như thế nào cũng đến quá thượng mấy tháng mới có người xem, không nghĩ tới ngày hôm sau liên có người gọi điện thoại nói muốn xem phòng, tới là một đôi 30 tả hữu tuổi tuổi trẻ vợ chồng, bọn họ yêu cầu cùng ngày liên xem phòng.

Này cũng ta là khi cách 5 cuối năm lại lần nữa đi vào nơi này, có lẽ là nghe xong Lý bác sĩ nói sinh ra trong lòng tác dụng, vừa đi tiến đại môn ta liền cảm giác chính mình có chút hốt hoảng, bởi vì Lý bác sĩ cũng là đã hơn một năm không xử lý nơi này, trong viện thảo đầu trường đến một mét cao.

Tại đây to như vậy nông trường, gió thổi cỏ lay hiện phá lệ hoang vắng, ta biên cho bọn hần phu thê hai người giới thiệu biên đi phía trước đi, đột nhiên nữ nhân kia kéo ta một phen, rồi mới xấu hổ nói, "Nơi đó có cái bậc thang."

Ta vội nói, "Cảm ơn, bằng không ta khẳng định liền té ngã."

Tiếp theo ta mang theo bọn họ hai vợ chồng ở chỗ này đơn giản nhìn nhìn, bọn họ đối nơi này còn tính vừa lòng, giá cả cũng có thể tiếp thu, bọn họ tưởng trở về suy xét một chút, rồi mới hai ngày sau cho ta hồi đáp.

Buổi tối về đến nhà khi, ta luôn là cảm giác không đúng chỗ nào, này đối tuổi trẻ vợ chồng nói chính mình vẫn luôn đầu ở nước Mỹ sinh hoạt, là năm nay bởi vì công ty hồi nội địa phát triển, bọn họ mới tính toán ở chỗ này mua phòng.

Chính là vì cái gì nữ nhân kia một lần cũng chưa đi qua cái kia tòa nhà, nhưng nàng lại biết thảo hạ có cái bậc thang đâu? Ngay cả ta cái này đi qua vài lần người cũng không biết, trừ phi..... Nàng phía trước liền ở tại nơi đó.

Ta bị chính mình cái này ý tưởng sợ ngây người, có thể ở lại ở nơi đó người không phải họ đàm chính là họ Lý, họ Lý không có khả năng, chính là họ đàm liền càng không có thể!

Bọn họ ở trong công ty đăng ký thân phận chứng minh thượng một cái họ Trương, một cái Lưu, thực bình thường a, có thể là ta nghĩ nhiều đi, ta chính mình an ủi chính mình.

Hai ngày sau bọn họ vợ chồng liền tới trong công ty ký mua phòng hợp đồng, kế tiếp thủ tục làm thực thuận lợi, Lý bác sĩ cũng thực mau liền bắt

được bán phòng khoản có thể đi chữa bệnh.

Sở hữu sự tình làm cực kỳ thuận lợi, bọn họ vợ chồng hai cái cơ hồ không như thế nào trang hoàng liền dọn đi vào, chỉ là tìm công nhân đơn giản đánh đánh trường cao mặt cỏ, bọn họ còn mời ta ngày mốt đi làm khách, bởi vì bọn họ vừa mới về nước cũng không có gì bằng hữu, cho nên liền tưởng mời ta đi nhà bọn họ náo nhiệt náo nhiệt.

Ta vốn định chối từ, chính là vừa thấy bọn họ hai khẩu chờ mong ánh mắt, vì thế ta liền đồng ý!

Đi vào nhà hẳn khi, ta còn khách khí đề ra một lọ rượu vang đỏ tới cửa, trong phòng gia cụ đều đổi thành tân, kê tử làm một bàn đồ ăn, trong bữa tiệc chúng ta vừa nói vừa cười nói chuyện phiếm, ta còn nói thẳng bọn họ hai vợ chồng quá có phu thê tướng, không biết còn tưởng rằng là huynh muội đâu?

Không nghĩ tới ta nói ra những lời này sau, bọn họ hai đều thế nhưng sững sốt, tiếp theo lại cho ta rót rượu thêm đồ ăn, làm ta đứng khách khí, ăn nhiều một chút.....

Ta cười nói, "Ta thật bất hòa người hiếu khách khí, không nghĩ tới lão bà người thế nhưng sẽ làm như thế địa đạo món ăn Quảng Đông!" Lời vừa ra khỏi miệng ta tâm liền lạc một chút, không đúng! Bọn họ phu thê từ nhỏ sinh hoạt nước ngoài, như thế nào sẽ làm bản địa đồ ăn?

Lúc này ta trong lúc vô tình nhìn đến ngoài cửa sổ có cái đặc biệt đại đồ vật bị tấm ván gỗ bao, liền tùy miệng hỏi một câu, "Đó là cái gì a?"

Nam nhân cười cười nói, "Không có gì, ta từ nước ngoài dính cái bếp lò."

Ta lúc ấy còn tưởng rằng hẳn nói lò sưởi trong tường đâu, còn nói cho hẳn nơi này không giống nước ngoài như vậy lãnh, căn bản không cần sưởi ấm.

Bọn họ phu thê hai người cười cười, lại không lại nói cái gì.

Ta nhìn thoáng qua thời gian, không sai biệt lắm nên về nhà, liền nhớ tới thân cáo tử, chính là đột nhiên trước mắt tối sầm, liền cái gì cũng không biết.

Chờ ta tỉnh lại khi lại phát hiện chính mình bị vũng chắc cột vào ghế trên, bọn họ phụ thể hai người lạnh như băng sương nhìn ta, ta lúc ấy ở trong lòng đem sự tình một lần nữa loát một vòng, trong lòng đại khái minh bạch cái thất thất bát bát, nếu thật làm ta đoán đúng rồi, ta đây nhưng chính là khó giữ được cái mạng nhỏ này.

Ta cứ như vậy cùng bọn họ hai người mắt to trừng mắt nhỏ nhìn nhau nửa ngày, cuối cùng vẫn là ta nghĩ, tổng muốn nói điếm cái gì đánh vỡ cục diện bế tắc, "Người xem các người hai cái, như thế nào cùng ta khai loại này vui đùa, mau đem ca ca buông ra, ta rượu kính đầu qua, sẽ không chơi rượu điên rồi!"

Nam nhân hừ lạnh một tiếng nói, "Trang cái gì trang, người không còn sớm liền đoán được chúng ta là ai sao?"

Ta chạy nhanh hô to oan uổng, "Các người còn không phải là các người sao? Có phải hay không cảm thấy cái này phòng ở không tốt, các người cùng ca nói, ta có thể đem phòng ở cho các người lui a, làm như thế vừa ra làm cái gì!"

Nhưng nam nhân lại thờ ơ, liền thấy hắn chậm rãi từ sau lưng lấy một con ống chích nhiên chậm rãi đi hướng ta.....

Ta dọa hô to một tiếng, "Đình! Hào đi, ta thừa nhận ta đoán các người hai cái có khả năng là Đàm gia kia hai cái vẫn luôn không tìm được nhi nữ! Chính là ta và các người không oán không thù vì cái gì muốn giết ta? Các người hiện tại nhiều nhất chính là chết giả, này cũng không phạm pháp a!"

Vẫn luôn không nói chuyện ở nữ nhân lại đột nhiên mở miệng nói, "Chúng ta không chết bí mật này, trên thế giới không thể có người thứ ba biết!"

Ta biết hiện tại cùng bọn họ nói cái gì bọn họ đều sẽ không bỏ qua ta, vì thế ta liền đành phải kéo dài thời gian nói, "Hào, các người muốn giết liền sát, chính là ở ta trước khi chết có thể hay không làm ta làm minh bạch quý, ta không muốn chết như thế mơ hồ!"

Bọn họ hai người nghe xong ta nói sau liếc mắt nhìn nhau, rồi mới nam gật gật đầu, nữ mới bắt đầu chậm rãi giảng tố khởi Đàm gia thẩm án thật giống một cuộc là cái gì.....

Ta kêu đàm mưa thu, ca ca ta kêu đàm tử hào, chúng ta hai cái kém hai tuổi, năm ấy ta 10 tuổi, ca ca 12 tuổi, mẹ mẹ đột nhiên ra tai nạn xe cộ, chính là ba ba lại không có đem nàng đưa vào bệnh viện trị liệu, mà mang về trong nhà dưỡng thương.

Chính là không quá mấy ngày sau, ba ba đột nhiên đối chúng ta nói mẹ mẹ bởi vì bị thương nặng chết mất! Ta cùng mọi người đều không tin, chính là đương ba ba đem mẹ mẹ từ trong phòng ôm ra tới khi, ta phát hiện nàng thật sự vẫn không nhúc nhích.

Ba ba thích nuôi chó, ta cũng không nhớ rõ trong nhà từ cái gì thời điểm bắt đầu có thiêu lò, vừa mới bắt đầu này bếp lò chính là vì thiêu hủy một ít bệnh chết cẩu, chính là ngày đó, ba ba đem mẹ mẹ đưa vào thiêu lò.

Nhưng chính là ở hẳn đem mẹ mẹ bỏ vào đi trong nháy mắt, ta nhìn đến từ mẹ mẹ trong tay rớt ra tới một cái đồ vật, ta lúc ấy không có đi nhặt, mà là đương ba ba đem mẹ mẹ tro cốt từ bên trong thu ra sau, ta mới thật cẩn thận đem trên mặt đất đồ vật nhặt lên.

Đó là một trương tờ giấy đoàn thành giấy cầy, mở ra vừa thấy mặt trên thành linh viết, "Ta không chết, ta bị hộ sĩ gây mê, cứu cứu ta!" Đây một hàng tự! Ta lúc ấy liền dọa khóc, ba ba nhìn đến ta khóc còn tưởng rằng ta là vì mẹ mẹ ở khổ sở.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Hưng Trạch Ký Lục Chi Hưu Nhân Nông Trường (Bốn)

Buổi tối liền đem tờ giấy giao cho ca ca, hẳn xem sau cái gì cũng chưa nói, chỉ là gắt gao nắm chặt nắm tay..... Từ ngày đó khởi cừu hận hạt giống liền bắt đầu ở chúng ta trong lòng chậm rãi nảy mầm, một cái đáng sợ kế hoạch cũng ở chúng ta trong đầu hình thành!

Không bao lâu, ba ba quả nhiên cưới tân mục mục, nữ nhân này không phải người khác, đúng là ở mục mục bị thương khi vẫn luôn hộ lý nàng cái kia nữ hộ sĩ -- tôn mỹ quyên.

Nữ nhân giáng đến nơi đây thế nhưng có chút khóc không thành tiếng, nam nhân đem nàng ôm vào trong lòng ngực, nhẹ nhàng vỗ vỗ nàng sau lưng, tiếp theo đối ta nói: Ta ba ba là cái khổng chế dục cực cường người, trong nhà mặt sự vô lớn nhỏ, đều là hẳn một người nói tính, không thể có một chút làm trái hẳn ý tứ, ngay cả hẳn tân hoan tôn mỹ quyên đều không được!

Lúc ấy tôn mỹ quyên vừa mới gả đến nhà của chúng ta, chúng ta huynh muội hai cái cùng nàng quan hệ phi thường kém, có lẽ là bởi vì mục mục quan hệ, có lẽ là bởi vì bà nội cũng không mừng nàng.

Sau tới ba ba đem cả nhà đều gọi vào cùng nhau, khai cái gia đình hội nghị, ở giữa hẳn lấy ra một phần hợp đồng làm tôn mỹ quyên thêm, tôn mỹ quyên tiếp nhận vừa thấy, sắc mặt thế nhưng biến phi thường khó coi, cuối cùng còn khóc.

Chính là ba ba lại lạnh lùng đối nàng nói, cái này hợp đồng người cần thiết thêm! Nhìn nàng như thế do dự, làm ta cũng tò mò đây là phân như thế nào hợp đồng đâu? Vì thế liền lấy lại đây vừa thấy, nguyên lai mặt trên viết làm tôn mỹ quyên sau này đều không thể sinh chính mình hài tử, muốn tận tâm tận lực tới nuôi nấng chúng ta hai anh em cái.

Lúc ấy chúng ta tất cả mọi người có chút khiếp sợ, không nghĩ tới ba ba thế nhưng như thế ngang ngược, tuy rằng cuối cùng tôn mỹ quyên vẫn là ký hợp đồng, có thể chúng ta đều có thể nhìn ra nàng cũng không phải cam tâm tình nguyện.

Cũng là từ ngày đó bắt đầu, ta liền bắt đầu từ đáy lòng đáng thương tôn mỹ quyên, rốt cuộc nàng cũng không có mặt ngoài như vậy phong cảnh, người ngoài trong mắt nàng là gả vào hào môn, chính là chỉ có chúng ta biết, nàng liền sinh cái hài tử đầu không thể chính mình làm chủ.

Thời gian quá bay nhanh, đảo mắt chính là mấy năm đi qua, ta cũng thành niên, muội muội cũng trở mã duyên dáng yêu kiều, tôn mỹ quyên mấy năm nay đem chúng ta chiếu cố còn tính không tồi, chúng ta cũng bắt đầu ở mặt ngoài dần dần tiếp nhận rồi nàng, hơn nữa quản nàng kêu mẹ.

Chỉ là ta gia gia bà nội vẫn là không thích nàng, mỗi một lần nhìn thấy chúng ta đều nói nàng là cái hồ ly tinh, là lừa gạt chúng ta Đạm gia gia sản!

Kỳ thật mấy năm nay ở trong mắt ta tôn mỹ quyên quá cũng không tốt, ba ba một lòng vội sự nghiệp, hẳn cưới nữ nhân này tựa hồ chỉ là bởi vì trong nhà yêu cầu một nữ nhân, mà không phải thích nàng, cái này làm cho ta không thể không hoài nghi, năm đó mù mù chết, thật là bởi vì nàng sao?

Nhìn nàng vừa mới ba mươi xuất đầu liền phải mỗi ngày phòng không gối chiếu, phía trước đối nàng hận ý thế nhưng bắt đầu chậm rãi biến mất, mà nàng hiện tại tựa hồ cũng đang ở nỗ lực sắm vai chúng ta mẫu thân nhân vật này.

Chính là nàng cùng trong lòng ta mẫu thân thật là kém quá nhiều, ta thật sự không thể đem nàng trở thành mẹ giống nhau xem, bởi vì như vậy ta sẽ có loại chịu tội cảm!

Ngay lúc đó ta mới vừa mới 18 tuổi, đúng là huyết khí phương cương tuổi tác, tôn mỹ quyên mỗi ngày ở nhà ăn mặc một kiện ren gợi cảm nội y đi tới đi lui, làm ta tâm như thế nào có thể không rung động.....

Vừa mới bắt đầu nàng xuyên như thế bại lộ, ta còn cố ý lảng tránh một chút, sau tới thế nhưng cũng không cái gọi là, hơn nữa ta còn phát hiện, chỉ ta ba một hồi gia, tôn mỹ quyên liền thay thực bảo thủ sọc áo ngủ, căn bản không phải nàng ngày thường phong cách.

Trong nhà trừ bỏ ba cũng chỉ có ta một cái nam, chẳng lẽ..... Nàng là ở dụ dỗ ta? Vấn đề này vừa xuất hiện, liền ở ta trong đầu nổ tung rồi! Ta không bao giờ có thể giống phía trước giống nhau thông dong đối mặt nàng, mỗi lần nàng một mặc vào gọi cảm áo ngủ, ta liền xoay người tránh ra.

Chính là ta nội tâm vẫn là nhìn không được muốn đi nhìn lên nàng, ta loại tội ác cảm mau làm ta hồng mắt! Sau tới vì giảm bớt đáy lòng áp lực xúc động, ta ở trên mạng download thật nhiều Nhật Bản tiểu điện ảnh.

Chính là dù vậy, ta cùng nàng vẫn là ở một cái mưa sa gió giạt ban đêm làm ra vượt qua Lôi Trì sự tình.....

Ngày đó ba ba đi Philippines đi công tác, muội muội bởi vì thời tiết nguyên nhân liền lưu tại bà nội gia qua đêm, trong nhà cũng chỉ thừa ta cùng nàng, ăn qua cơm chiều sau, ta liền lập tức trở về phòng.

Ngoài phòng lôi đánh kinh thiên động địa, tia chớp cũng là một cái tiếp theo một cái, mà ta cũng đang ở trong phòng bực bội bất an, cái loại này trong thân thể khô nóng không phải hưởng cái nước lạnh tắm, uống điểm băng bia là có thể giải quyết.

Lúc này ta mở ra máy tính, muốn tìm cái phiến tử tới phóng xuất ra ta trên người Hồng Hoang chi lực, chính là liền ở nhất mấu chốt nhất thời điểm, trong nhà đình điện! Tiếp theo ta liền nghe được tôn mỹ quyền hét thảm một tiếng.

Lòng ta cũng là cả kinh, không chút suy nghĩ liền vọt vào nàng phòng, lại thấy đến nàng không manh áo che thân nằm trên mặt đất, nguyên lai nàng đang ở tắm rửa, đột nhiên cắt điện làm nàng kinh hoảng thất thố sau hoạt tới rồi!

Trong bóng đêm ta hoảng loạn đem nàng bế lên, rồi mới phóng tới trên giường, tiếp theo ta liền xấu hổ phát hiện nguyên lai chính mình cũng gần chỉ xuyên cái quần lót góc bẹt..... Ta vội đứng dậy chuẩn bị rời đi, lại bị nàng một phen giữ chặt, "Đừng đi..... Ta sợ hãi."

Ngày đó buổi tối ta quả thực không đi, một đêm * lúc sau, trong lòng ta đã sợ hãi lại hưng phấn, muội muội buổi sáng khi trở về phát hiện ta biểu tình có dị, liền hỏi ta xảy ra chuyện gì? Ta cùng muội muội từ nhỏ liền sống nương tựa lẫn nhau, không có gì sự là nàng không thể biết đến, vì thế ta chủ động cùng nàng nói đêm qua sự tình.

Muội muội biết sau làm ta nhất định phải cẩn thận, việc này ngàn vạn không thể làm ba ba biết, cái này không cần nàng nói ta cũng tự nhiên là biết đến, ta không nói, tôn mỹ quyền tự nhiên càng sẽ không nói.

Chỉ là từ ngày đó lập nghiệp không khí có biến hóa, bởi vì ngày thường chỉ có chúng ta ba cái ở nhà, hiện tại đã xảy ra chuyện như vậy, muội muội cũng là cảm kích người, ba người ngồi ở cùng nhau ăn cơm xấu hổ tự không cần phải nói.

Nhưng thật ra ba ba mỗi lần khó được trở về lúc sau, trong nhà không khí phản đến là biến bình thường một ít.

Lúc sau một tuần, đại gia mặt ngoài đều trang thực bình thường, mà muội muội lại gia tăng rồi đi bà nội gia tần suất, giống cố ý né tránh này xấu hổ bầu không khí giống nhau.

Nhưng nàng càng là như vậy, liền càng cho ta cùng tôn mỹ quyền sáng tạo cơ hội, ta cùng nàng thế nhưng đã không có vừa mới bắt đầu cảm thấy thẹn cùng xấu hổ, chỉ cần một có cơ hội liền sẽ điên cuồng ở bên nhau.....

Ở một lần xong việc lúc sau, ta đột nhiên hướng tôn mỹ quyền hỏi năm đó ta mù mù sự tình, nàng đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo thế nhưng không biết nên như thế nào cùng ta mở miệng, "Năm đó sự tình, ta biết đến không nhiều lắm..... Nhưng có một chút ta có thể khẳng định, người ba ba có thể cưới ta, nhiều ít chính là bởi vì kia sự kiện."

Ta nghe xong trong lòng lạc một chút, quả nhiên sự tình không phải như thế đơn giản, "Người có thể đem người biết đến sự tình nói cho ta sao?"

Tôn mỹ quyền có chút do dự, "Người ba ba nếu biết ta đối với người nói, hẳn nhất định sẽ đánh chết ta, hẳn người này cái gì sự đều có thể làm

ra tới!"

Ta có chút kích động ôm đồm khăn tay nàng nói, "Hai ta hiện tại đều là này quan hệ, người còn không nói cho ta sao? Kỳ thật lòng ta đã sớm biết cái thất thất bát bát, hiện tại chỉ cần người một đáp án mà thôi."

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Hung Trạch Ký Lục Chi Hưu Nhân Nông Trường (Năm)

Nàng cắn môi, trầm tư một lát sau nói, "Ta có thể nói cho người, chỉ là chuyện này người trước hết cần làm bộ cái gì cũng không biết, nếu không đừng nói là ta, người cũng lời nói không thành!"

Lòng ta là vô cùng khiếp sợ, ba ba rốt cuộc là cái như thế nào đáng sợ người có thể đem nàng dọa thành như vậy, chẳng lẽ thật đúng là có thể giết người sao? Chính là tưởng tượng đến mục mục, lòng ta liền chậm rãi có đáp án, vì thế liền đối nàng nói, "Yên tâm, mặc kệ thật như là cái gì, ta đều có thể làm được ẩn nhẫn không phát....."

Tôn mỹ quyên nằm ở ta trong lòng ngực, đem năm đó sự tình từ từ kể ra.....

Kia một năm ta chỉ là cái vừa mới tốt nghiệp tiểu hộ sĩ, bởi vì không thi được đại bệnh viện, cũng chỉ có thể ở tư nhân tiểu phòng khám cấp người bệnh đánh chích, lấy lấy được cái gì.

Chiều hôm đó phòng khám đột nhiên vào một trung niên nhân, nói là tưởng thỉnh cái tư nhân khán hộ, hỏi ta có làm hay không, cũng đưa ra có thể mỗi tháng cho ta hiện tại tiền lương gấp ba! Người kia chính là các người ba ba đàm trung minh.

Mới đầu ta chỉ là tưởng nhiều tránh một ít tiền, liền cùng hắn cùng đi vào nơi này, khi ta nhìn đến trên giường nữ nhân khi, trong lòng chính là trầm xuống, nàng thương thực trọng, hơn nữa đều là chút ngoại thương, loại tình huống này hẳn là nhập viện trị liệu.

Ta cũng đem những lời này nói cho người ba ba, chính là hấn lại lạnh lùng nói, "Cái này không cần người nhọc lòng, hảo hảo làm tốt công tác của người là đến nơi!"

Vì thế từ ngày đó bắt đầu, ta liền phụ trách mỗi ngày cấp trên giường nữ nhân, cũng chính là người mù mù đánh một ít giảm nhiệt châm cùng giảm đau châm, chính là rất cuộc trong nhà không bằng bệnh viện, nàng thương tình bắt đầu dần dần chuyển biến xấu, cuối cùng thật nhiều địa phương đều bắt đầu sinh mụn.

Ta cũng vô số lần đưa ra, lúc này hấn là đưa bệnh viện, bằng không sẽ có sinh mệnh nguy hiểm, chính là người ba ba vẫn là thờ ơ.

Lúc sau bởi vì quá đau, người mù mù liền bắt đầu kêu thảm thiết, người ba ba vì không cho các người hai cái nghe được, khiến cho ta cho nàng tiêm vào thuốc tê, tiếp theo nàng liền bắt đầu đứt quãng xuất hiện hôn mê tình huống.

Lúc ấy ta liền bắt đầu ở ẩn ẩn lo lắng, người ba ba rất cuộc muốn làm cái gì? Sau tới ta lo lắng trở thành sự thật, hấn ở mù mù người không có chân chính tử vong thời điểm cho nàng tiêm vào đại lượng thuốc mê khiến nàng hôn mê, kế tiếp sự tình các người huynh muội hai cái sẽ biết.

Nhưng hấn vì cái gì muốn như thế đối với người mù mù ta cũng không biết, ta có một lần thử tính hỏi hấn, lại bị cảnh cáo nếu lại loạn hỏi khiến cho ta chết không toàn thân! Cũng là từ lần đó lúc sau ta liền phi thường sợ hãi tới gần kia đài thiêu lò.

Ta nghe xong tôn mỹ quyên nói, trong lòng vẫn là cảm giác sinh đau, ta rất cuộc có cái như thế nào phụ thân a? Hấn trong lòng rất cuộc cái gì mới là quan trọng nhất? Gia đình? Hiên nhiên không phải, thân tình? Xem hấn cùng gia gia bà nội thúc thúc nhóm quan hệ liền biết, thân tình ở trong mắt hấn chính là chó má! Vẫn là ta cùng muội muội?

Bởi vì hấn đã từng làm tôn mỹ quyên ký tên quá kia phân bất bình đẳng hợp đồng, một lần làm ta cho rằng chúng ta huynh muội hai cái ở trong

lòng hấn t ần quan trọng, chính là hiện tại xem ra, ta cũng giống như lấy không chuẩn!

Tôn mỹ quyên xem ta thực thương tâm, liền gắt gao ôm ta nói: "Yên tâm, sau này có ta ở đây, ta sẽ bảo hộ ngươi....."

Nàng những lời này không đau không ngứa vừa lúc liêu ở lòng ta thương, từ nhỏ khuyết thiếu tình thương của mẹ ta, càng thêm thâm đ ối nàng không muốn xa rời, ta một cái quay người đem nàng đè ở dưới thân, nhìn cái này đ ắm đ ương ta mẫu thân nữ nhân, trong lòng ta đã tràn ngập tội ác cảm lại có vô hạn khoái cảm, đây là ta đ ối phụ thân một loại khác trả thù.....

Có ta dễ chịu, tôn mỹ quyên khí sắc xem khởi khá hơn nhi ều, nhưng ta cũng ần ần lo lắng chung có một ngày làm ba ba phát hiện làm sao bây giờ?

Sáu tháng cuối năm ba ba xí nghiệp ra điếm vấn đề, vẫn luôn đ ều không phải thực khởi sắc, này cũng gia tăng r ồi hấn v ề nhà t ần suất, đến cuối cùng thế nhưng bắt đ ầu mỗi ngày v ề nhà ở.

Ở kia đoạn thời gian, hấn mỗi ngày đ ều đùa nghịch hấn kia hơn mười chỉ đại chó săn, giống như ở hấn trong lòng, cầu so người quan trọng.

Hơn nữa hấn còn nói với ta như thế một câu, "Cầu so người mạnh hơn nhi ều, người cho nó một miếng thịt hấn còn nhớ rõ người hảo đâu? Mà người lại vĩnh viễn lòng tham không đáy!"

Từ nơi này là có thể nhìn ra ta ba ba là cá tính cách quái đản thô bạo người, hấn ai cũng không tin, chỉ tin tưởng chính hấn, hơn nữa hấn cũng không thể nào cùng tôn mỹ quyên thân cận, hấn lần này v ề nhà trụ ta còn tưởng rằng ta cùng tôn mỹ quyên không có cơ hội hẹn hò đâu!

Ai ngờ hấn thế nhưng đưa ra muốn cùng tôn mỹ quyên phân phòng ngủ, nói là trong khoảng thời gian này trong lòng thực phi ền, muốn thanh tĩnh thanh tĩnh, cái này làm cho ta cảm thấy vô cùng sai biệt, tôn mỹ quyên nhưng thật ra mừng rỡ bất hòa hấn cùng phòng, nhưng là trong lòng ta lại

có một loại ần ần bất an, thẳng đến ngày đó là buổi tối, làm ta phát hiện một cái làm ta cảm thấy ghê tởm đến cực điểm bí mật.....

Ngày đó buổi tối đã đã khuya, ta mới vừa trộm từ tôn mỹ quyên trong phòng ra tới, liền thấy được một bóng hình lóe vào muội muội trong phòng, lòng ta cả kinh, như thế chậm là ai đâu? Không phải là người xấu đi?

Vì thế ta tùy tay cầm lấy trong nhà sào phơi đồ, rồi mới rón ra rón rén đi vào muội muội trước cửa phòng hướng trong vừa thấy, ta liền thấy được khác ta suốt đời khó quên một màn! Muội muội trong phòng người lại là chúng ta phụ thân, hắn đang dùng một loại vô cùng khát vọng ánh mắt nhìn muội muội thân thể.

Lúc ấy ta lập tức ngốc tại đương trường, không biết chính mình nên làm ra cái gì phản ứng, là nên trong cơn giận dữ đẩy cửa mà nhập, vẫn là coi như cái gì cũng không biết lạng lẽ rời đi?

Liền ở ta do dự nửa phút sau, ta lựa chọn người sau, ta thật sự là vô pháp tiếp thu càng vô pháp đối mặt chuyện này, chỉ có thể trước lựa chọn không biết.

Trở lại trong phòng sau, ta tâm tình thật lâu không thể bình tĩnh, ta bắt đầu chính mình hỏi chính mình này rốt cuộc là cái cái dạng gì gia đình, chúng ta lại rốt cuộc có cái như thế nào biến thái phụ thân!

Ta nội tâm lại giận lại táo, ta thậm chí đều không có dũng khí suy nghĩ phụ thân kế tiếp sẽ đối muội muội làm cái gì.....

Ngày hôm sau buổi sáng, ta phát hiện mỗi người đều biểu hiện thực bình thường, muội muội cùng ta ăn cơm xong liền đi học đi, ta ở trên đường muốn hỏi một chút nàng, chính là không biết nên như thế nào hỏi ra khẩu, có lẽ chỉ là ta xấu hổ mở miệng đi!

Lúc ấy ta mỗi ngày quá đều là hồng mắt, người bình thường căn bản vô pháp tưởng tượng sống ở như vậy một cái cực độ không bình thường trong nhà là cái gì cảm giác, ta bắt đầu tưởng niệm ta mù mù, ta mỗi ngày đều sẽ

đi nàng đã từng trụ quá trong phòng nghỉ ngơi một thời gian, như vậy mới làm ta tâm nhĩ ầu ít bình tĩnh một chút, có đôi khi ta thậm chí hãm mộ nàng có thể sớm rời đi cái này cực khổ nhân gian.

Ta cũng không rõ ba ba vì cái gì còn muốn giữ lại mục mục sinh thời trụ phòng, vì ở chúng ta trước mặt chương hiền hấn thâm tình sao? Nếu này thật là hấn dụng ý, kia với ta mà nói quả thực quá buồn cười.

Liền ở ta một người ở kia gian trong phòng phát giác khi, đột nhiên nghe được một trận nhỏ vụn tiếng đập cửa, ta ngừng đầu vừa thấy, phát hiện tôn mỹ quyên đẩy cửa đi đến, "Ta mấy ngày nay vẫn luôn đầu xem người tiến cái này trong phòng tới, có chút lo lắng liền tới đây nhìn xem."

Ta nhìn trước mắt nữ nhân này, trong lòng lại không biết có thể hay không tin tưởng nàng, "Không có việc gì, ta chính là tưởng ở chỗ này lắng lắng....."

Nàng đi tới chậm rãi ngẩng ở ta bên người, rồi mới nhỏ giọng lời nói nhỏ nhẹ nói: "Ta biết người ta quan hệ là không bình thường, chính là này lại là ta ở cái này vạn vạn trong nhà duy nhất ký thác cùng niệm tưởng, người có thể hiểu ta sao?"

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Hung Trạch Ký Lục Chi Hưu Nhân Nông Trường (Sáu)

Ta nhìn nàng cặp kia bất lực mắt, khẽ gật đầu, tiếp theo chúng ta liền ở cái kia trong phòng thân thiết lên, liền ở ta mục mục đã từng nằm quá trên giường.

Ta thậm chí có thể tưởng tượng, nàng ở trước khi chết đoạn thời gian đó, là quá như thế nào như địa ngục sinh hoạt, ta muốn giúp đỡ nàng đem này hết thảy toàn bộ đòi lại tới.....

Xong việc sau, tôn mỹ quyên thế nhưng không đề phòng chút nào ngủ ở nơi này, ta ngừng đầu nhìn nhìn phía trước ta phóng tốt máy quay phim, nó còn ở bình thường công tác.

"Đương....." Một cái đồ vật thế nhưng không hề dự triệu rơi xuống đất, ta đi qua đi vừa thấy, thế nhưng là bốn nhật ký, ta mở ra vừa thấy bên trong tất cả đều là mù mù bút tích, nhìn dáng vẻ hẳn là từ trên tường mù mù đại ảnh chụp mặt sau rớt ra tới.

Vì cái gì phía trước không có rơi xuống đâu? Chẳng lẽ là mù mù vận mệnh chú định an bài sao? Cũng khó trách, phòng này ba ba từ mù mù đã chết lúc sau, hẳn liền một lần cũng không có đi từng vào, có lẽ hẳn cũng sợ hãi oan quỷ lấy mạng đi!

Ta không để ý đến tôn mỹ quyên, mà là cần lấy máy quay phim liền về tới chính mình trong phòng, rồi mới yên lặng mở ra mù mù cái kia sổ nhật ký.

10 nguyệt 25 ngày tình

Hôm nay là tử hào hai tuổi sinh nhật, không nghĩ tới trung minh thế nhưng từ bên ngoài mang về tới một cái nữ anh, nói là hẳn ở bên ngoài cùng nữ nhân khác sinh, hiện tại nữ nhân kia bệnh đã chết, đứa nhỏ này hẳn chỉ có thể mang về tới dưỡng.

10 nguyệt 29 ngày âm có mưa nhỏ

Hôm nay ta cho nàng lấy cái tên gọi mưa thu, từ giờ trở đi nàng chính là ta nữ nhi, hôm nay chính là nàng tân sinh ngày.

Nhìn đến nơi này ta vô cùng khiếp sợ, muội muội thế nhưng cùng ta không phải một cái mẹ sinh, nhưng là này cũng không cái gọi là, liền tính nàng cùng ta không có huyết thống quan hệ cũng vĩnh viễn là ta muội muội! Vì thế ta liền tiếp theo đi xuống xem.

1 nguyệt 1 ngày tình

Mưa thu hôm nay sẽ kêu mù mù, làm ta thực vui mừng, xem nàng phần nộn nộn khuôn mặt nhỏ, đột nhiên cảm thấy có cái nữ nhi cũng không tở, trung minh mấy ngày này trở về thời gian càng ngày càng ít, ba ba công ty cũng đã toàn diện giao cho hẳn, hy vọng hẳn không cần quá vất vả.

Kế tiếp đầu là mù mù ngẫu nhiên mới viết một lần nhật ký, nhớ đầu là một ít sinh hoạt thượng việc vặt, bất quá nàng tại đây giữa những hàng chữ có thể nhìn ra tới, ngay lúc đó nàng còn thực hạnh phúc, ít nhất ở mặt ngoài, ta ba vẫn là thực ái nàng.

Ta thực nóng vội trực tiếp phiên đến cuối cùng vài tờ, mặt trên thời gian đúng là nàng qua đời kia một năm.....

1 nguyệt 20 ngày, âm

Hôm nay ta phát hiện một bí mật, một cái vĩnh viễn cũng không thể đối ngoại nhân ngôn bí mật, nguyên lai mưa thu không phải trung minh nữ nhi, chỉ là người khác buôn lậu trong tay hoa giá cao mua trở về một cái nữ anh, theo nàng chậm rãi lớn lên, ta thế nhưng phát hiện trung minh xem ánh mắt của nàng càng ngày càng quái dị, không giống như là cái phụ thân đang xem nữ nhi, đến như là cái nam nhân đang xem nữ nhân, hy vọng là ta chính mình suy nghĩ nhiều.

2 nguyệt 25 ngày nhiều mây chuyển tình

Ta nhất định không thể làm loại chuyện này phát sinh, thật là đáng sợ, này sẽ huỷ hoại mưa thu, huỷ hoại nhà này, ta quyết định đem mưa thu tạm thời đưa đến nước ngoài ta biểu tỳ trong nhà đi trụ thượng một đoạn thời gian lại nói.

3 nguyệt 1 ngày tình

Ta cùng trung minh đưa ra đem mưa thu đưa ra quốc đái một thời gian, hẳn thế nhưng đồng ý, ta còn tưởng rằng hẳn sẽ cực lực phản đối đâu! Thái độ của hẳn làm ta cảm giác có điểm kỳ quái, nhưng là mặc kệ, trước đưa nữ nhi đi ra ngoài lại nói, rốt cuộc ta đều dưỡng như thế lớn, không thể huỷ hoại nàng!

Nhìn đến nơi này ta rốt cuộc minh bạch năm đó mù mù vì cái gì sẽ ra tai nạn xe cộ, bởi vì ở kia lúc sau, ba ba liền rốt cuộc không đề qua đem mưa thu đưa đến nước ngoài sự, chính là bởi vì cái này, ba ba mới thiết kế mù mù tai nạn xe cộ, mới hẳn tâm thiêu chết nàng!

Ta biết là thời điểm cùng mưa thu nói nói chuyện, trốn tránh không phải bào biện pháp giải quyết, hiện tại ở cái này trong nhà, chỉ có nàng cùng ta mới là người cùng thuyề.

Ngày hôm sau tan học sau, ta đem mưa thu ước ở bên ngoài, vừa mới bắt đầu nàng còn rất kỳ quái, "Ca, chúng ta mỗi ngày đều ở nhà gặp mặt, người còn muốn ước ta ra tới, có phải hay không có cái gì sự ở nhà nói không có phương tiện?"

Ta không dám gọn gàng dứt khoát hỏi nàng, mà là nói bóng nói gió nói: "Mấy ngày hôm trước buổi tối, ta nhìn xem có người đi vào phòng của người....."

Muội muội đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo thế nhưng đem đầu rũ rất thấp, tay vẫn luôn quấy trong ly ống hút, không nói một lời.

Ta nhìn ra tới nàng minh bạch ý tứ của ta, vì thế yên lặng từ cặp sách đem mũ mũ nhật ký đưa cho nàng xem, nàng tiếp nhận tới một tờ một tờ cẩn thận đọc, qua hồi lâu, ta xem nàng mắt bắt đầu biến hồng, cuối cùng thế nhưng khóc ra tới.

Muội muội khóc một hồi sau, ngừng đầu đối ta nói, "Kỳ thật ở ta lúc còn rất nhỏ, hẳn cứ như vậy đối ta, chỉ là ta không dám nói cho người, một là sợ người không tin, nhị là sợ người chê ta dơ....."

Ta nhìn đến muội muội kia đáng thương bộ dáng, trong lòng một trận sinh đau, vì thế ta một phen giữ nàng lại tay nói, "Nói bậy cái gì, người vĩnh viễn đều là ta hảo muội muội."

"Ca..... Cảm ơn người."

Ở mũ mũ vừa mới chết kia một năm, ta cùng muội muội liên chế định một cái báo thù kế hoạch, chỉ là vẫn luôn không có thực thi, hiện tại xem ra cái này kế hoạch quá thô ráp, còn muốn cẩn thận hoàn thiện mới được thông.

Đầu tiên, ta lừa tôn mỹ quyền muốn mang theo nàng cùng nhau rời đi, làm nàng trước thanh toán một chút ba ba tài sản, xem có này đó là có thể ở ngắn hạn biến hiện, tiếp theo ta liền ở Thâm Quyển dùng ***** thuê một gian phòng ở, giao một năm tiền thuê nhà.

Mà trong khoảng thời gian này ba ba công ty lại có khởi sắc, hẳn lại bắt đầu công việc lu bù lên, vì thế ta liền bắt đầu lấy hẳn cầu tới làm thực nghiệm, chủ yếu là thực nghiệm thuốc mê đo cùng thiêu lò thời gian cùng độ ẩm.

Ở ngắn ngủn ba ngày, ta giết chết ba ba bốn con đại chó săn, đem chúng nó đều thiêu thành tro tàn, hiện tại ta đã có thể thu tiền thực nắm giữ thuốc mê sử dụng đo cùng thiêu lò hỏa hậu.

Mà tôn mỹ quyền này đầu cũng thực nhanh có đáp án, ba ba tài khoản tiết kiệm thương có tiền mặt 700 nghìn vạn, ta ở Thâm Quyển dùng ***** khai cái tài khoản, làm nàng chờ ta chỉ thị đem tiền chuyển qua đi, dư lại có thể biến hiện chính là trong nhà một ít đồ đồ tranh chữ, này đó ta có thể đưa tới Thâm Quyển khi lại ra tay.

Lúc sau ta cùng muội muội lái xe đi một lần bờ biển, vì chính là giả tạo thành ba ba thiêu chết chúng ta sau, đem tro cốt rải nhập biển rộng biểu hiện giả dối.

Hiện tại vấn đề lớn nhất chính là tôn mỹ quyền, ta là không có khả năng mang theo nàng đi, cho nên ở đi phía trước ta cần thiết nghĩ cách giải quyết nàng mới được.

Ba ba về nhà sau vừa thấy chính mình cầu như thế nào cũng chưa, chúng ta ba cái trăm miệng một lời nói, chúng nó đều được bệnh truyền nhiễm chết mất, bởi vì sợ sẽ lây bệnh cho người ta, liền đem chúng nó đều thiêu!

Ta từ ba ba trong mắt thấy được hoài nghi, chính là cuối cùng hẳn cũng không tìm được cái gì chứng cứ chứng minh chúng ta nói chính là lời nói dối, sở hữu cầu tro cốt ta đều mua ở trong viện chỗ nào đó, ta còn ở trong

đó tham chút giả đờ sứ bột phấn, vì chính là sau này làm cảnh sát cho rằng ba ba đem chính mình sở hữu âu yếm chi vật đầu đốt quách cho r ồi.

Đó là một tháng lãng sao thừa buổi tối, ta đoán chắc ba ba khẳng định sẽ đi muội muội trong phòng, vì thế liền đem phía trước lục tốt ta cùng tôn mỹ quyền phát sinh quan hệ video đặt ở phòng khách trên bàn trà.

Ta biết ba ba người này lòng nghi ngờ thực trọng, hẳn nhìn đến ta laptop quên ở phòng khách, hẳn là nhất định sẽ mở ra nhìn xem.

Lúc sau ta liền trở lại trong phòng chờ đợi hẳn đi vào muội muội phòng, quả nhiên, ta nghe được ngoài cửa truyền đến tiếng đóng cửa, ta biết ta đã thành công một nửa! Tiếp theo qua một đoạn thời gian, ta nghe được hẳn từ muội muội trong phòng ra tới, nhiên đi tới phòng khách.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Hung Trạch Ký Lục Chi Hưu Nhân Nông Trường (Bảy)

Ta đợi một hồi, liền nghe được phòng khách truyền đến truyền phát tin video thanh âm, ta tin tưởng nếu hẳn có bệnh tim nói, này sẽ khẳng định sẽ lập tức khí phát bệnh, đáng tiếc hẳn không có.....

Quả nhiên, ta nghe được hẳn từ trên sofa đứng lên, r ồi mới bước nhanh đi vào tôn mỹ quyền trụ phòng, r ồi mới truyền đến nhất thời thật mạnh tiếng đóng cửa.

Ta tưởng nỗ lực nghe rõ trong phòng thanh âm, chính là bởi vì trung gian còn cách thư phòng cùng buồng vệ sinh, cho nên ta thật sự là nghe không rõ, chỉ có thể yên lặng tính toán hẳn vào phòng thời gian, nửa giờ đi qua, bên trong còn không có một chút động tĩnh.

Đột nhiên, ta nghe được phòng môn mở ra, lần này hẳn bước chân thực trầm ổn, như là rời đi phòng ở, đi trong viện, ta lập tức ra chính mình phòng, muốn đi xem tôn mỹ quyền.

Kết quả ta dùng sức đẩy, môn thế nhưng khóa lại, ta nhẹ nhàng hướng bên trong hô một tiếng, "Người ở bên trong sao?"

Chính là nàng trong phòng lại chết giống nhau yên tĩnh, ta đại khái đã đoán được bên trong là cái cái gì tình hình, vì thế liền lắc mình trốn trở về chính mình phòng.

Một lát sau ta nghe được tiếng bước chân từ xa đến gần, lại như là hướng ta trong phòng đi tới, ta tâm hoảng hốt, chẳng lẽ hẳn tưởng cũng đem ta cùng nhau giải quyết?

Không nghĩ tới hẳn đây ra ta người gác cổng, nhìn đến ta đang xem thư, liền đối ta nói, "Tử hào người ra tới một chút."

Ta không rõ hẳn muốn làm cái gì, đành phải chính mình tiểu tâm phòng bị, chính là không nghĩ tới hẳn lại lãnh ta đi tới tôn mỹ quyên trong phòng, hẳn dùng chìa khóa mở cửa sau, đi vào, ta đành phải theo sát này sau.

Đi vào vừa thấy, tôn mỹ quyên chính nằm ngửa ở trên giường, hai mắt nhắm nghiền, nhìn không ra chết sống tới.

Hắn ngữ khí lạnh băng nói, "Tới, đáp bắt tay đem nàng nâng đến bên ngoài thiêu lò....."

Ta cũng là sửng sốt, "Nàng, đã chết?"

"Ân, đã chết, người là của ta thân nhi tử, người không nên như thế làm." Hẳn đột nhiên như thế nói, làm ta không biết nên như thế nào trả lời hẳn.

Đã có thể ở chúng ta phụ tử lẫn nhau giảng co thời điểm, trên giường tôn mỹ quyên thế nhưng thẳng ngơ ngác ng ỏi dậy! Nàng cố có chút cứng đờ chuyên hướng ba ba, "Trung minh, người tâm là cái gì làm, như thế nào như thế tàn nhẫn?"

Ta vừa nghe trong lòng lạc một chút, thanh âm này không phải tôn mỹ quyên, chính là lại cũng thập phần quen tai, chỉ là nhất thời nghĩ không ra ở nơi nào nghe qua.

Chính là ta ba hiển nhiên là nghe ra tới, sắc mặt của hắn phi thường tái nhợt, trong miệng lẩm bẩm lâu lâu nói, "Là người, người đầu hóa thành tro còn trở về làm cái gì?"

Nghe hắn như thế vừa nói, lòng ta một chút liền nhớ tới thanh âm này là ai, ta mang theo khóc nức nở kêu một tiếng, "Mẹ....."

Tôn mỹ quyên lúc này mới quay đầu nhìn về phía ta, "Nhi a, hắn là người thân ba, người không thể thân thủ giết hắn, nếu không người sẽ vĩnh viễn đi không ra cái này bóng ma."

Ba ba vừa nghe đột nhiên quay đầu lạnh lùng đối ta nói, "Người muốn giết ta, ta là người ba! Liền vì tôn mỹ quyên cái này lạn hóa?"

Ta thật dài thở phào nhẹ nhõm, rồi mới lắc đầu nói, "Không, ta là vì mưa thu."

Hắn không nghĩ tới ta thế nhưng biết hắn những cái đó gièm pha, đầu tiên là sừng sốt, tiếp theo thế nhưng lạnh lùng cười nói, "Xem ra người thật đúng là ta loại a, cùng ta giống nhau biến thái, chẳng qua ta là thích nộn, chính là lại người thích thành thực."

Nhất thời ta thế nhưng không lời gì để nói, hắn nói không sai, ta bò lên trên mẹ kế giường, hắn bò lên trên dưỡng nữ giường, thật là thân phụ tử a!

Liền ở ta có chút vạn niệm câu hồi thời điểm, đột nhiên nhìn đến mưa thu chậm rãi đi tới ba ba sau lưng, tay nàng thượng cằm phía trước chuẩn bị tốt ống chích, đột nhiên trát hướng về phía ba ba cổ!

Trần đây quan tâm thuốc mê tất cả đều đánh vào cổ hắn, trong nháy mắt liền liền mất đi tri giác.

Mụ mụ nhìn nhìn ngã trên mặt đất ba ba, thân mình nhẹ nhàng lắc lư một chút, rồi mới liền đối ta nói, "Đi cho ta tìm tới một ít dây thép cùng một phen cái kìm."

Ta không rõ nàng là cái gì ý tứ, nhưng cũng làm theo, tìm tới mấy thứ này sau, nàng khiến cho ta cùng mưa thu cùng nhau đem ba ba nâng vào thiêu lò, rồi mới làm ta đem tôn mỹ quyền cùng ba ba dếp lê đặt ở bếp lò phía dưới, tiếp theo làm ta mang tới hai cái cái chai đặt ở bếp lò hết giận khẩu chổ.

Mụ mụ nói cho ta, một hồi đem thiêu bếp lò bậc lửa khi, nơi này sẽ có thi du chảy ra, rồi mới làm ta đem thi du ngã vào trong viện cái kia đại cây hòe hạ, không cần toàn đảo xong, mỗi một cái bình lưu lại một chút, cái này kêu hòe mộc khóa quý, có thể vĩnh viễn đem ba ba quý hồn vây khốn thụ trung.

Đối ta nói xong này hết thấy sau, mụ mụ liền chính mình cũng chui đi vào, rồi mới dùng cái kim đem dây thép trói tay sau lưng trụ cửa lò, tiếp theo làm ta ở bên ngoài đốt lửa.

"Mẹ, người cái gì thời điểm ra tới?" Ta lo lắng hỏi.

Nhưng mụ mụ lại bình tĩnh nói, "Nhi tử, ta đã chết, ta vẫn luôn không rời đi chính là vì các người, hiện tại ta đưa bọn họ đoạn đường cũng không mệt, đốt lửa!"

Cuối cùng hóa là muội muội điếm, bởi vì nàng cũng không nghĩ làm ta lưng đeo giết cha tội danh, chúng ta ở thiêu lò trước cơ hồ đứng cả đêm, bởi vì này lò không chỉ thiêu thi thể, còn thiêu rớt chúng ta trước nửa đời.

Lúc sau chúng ta liền dựa theo kế hoạch mang theo đáng giá đồ cổ đi Thâm Quyến, rồi mới từ Thâm Quyến lại nhập cư trái phép đi Hongkong, tóm lại trần trọc mấy cái quốc gia sau được đến hiện tại cái này hợp pháp thân phận, ta cùng mưa thu đời này cũng không có khả năng tách ra, vì thế chúng ta thân phận liền từ huynh muội thay đổi thành phu thê.

Như thế nào? Kỳ đại ca, câu chuyện của chúng ta còn tính xuất sắc đi? Nam nhân nói xong sau lạnh lùng đối ta nói, lòng ta thậm chí kêu không tốt, xem ra chính mình đại nạn buông xuống!

Liền thấy hắn lấy ra một chi ống chích cười đối ta nói, "Yên tâm, ta bảo đảm người một chút đau khổ đâu không có, nhìn đến bên ngoài bếp lò sao? Ta tận đánh thiêu lò, dùng người cái thứ nhất tới thí lò như thế nào?"

Hắn mới vừa nói xong phải dùng ta thí lò những lời này, đột nhiên, ta liền cảm giác trong phòng đặc biệt nhiệt, như là thân ở một cái lò lửa lớn một cái dạng, lúc này ta nhớ tới phía trước Lý bác sĩ cùng ta đi qua, phía trước chém rớt nông trường một cây chết cây hòe, hiện tại ngấm lại khẳng định là bởi vì nguyên nhân này mới phóng cũng đàm trung minh quý hần.

Bọn họ phu thê hai người tựa hồ cũng phát giác này trong phòng độ ấm không đúng, bọn họ liền tưởng tông cửa xông ra, nhưng vừa nhắc đầu liền nhìn cửa sừng sò ở đương trường.....

Nam nhân hoảng sợ kêu một tiếng, "Ba!"

Nhưng ta là lại cái gì đầu nhìn không thấy, này liền chứng minh hắn cái kia ma quỷ cha không có hứng thú giết ta, chính là ta cũng biết, nếu hiện tại ta không chạy ra đi khẳng định liền thành dẫn ra pháp trường!

Hiện tại không chạy càng đái khi nào a? Vì thế ta liền cùng ta cột vào cùng nhau ghế dựa không muốn sống hướng phía ngoài chạy đi!

Khi ta liền mạng chạy ra nông trường đại môn khi, liền nghe được bên trong tiếng nổ mạnh là một tiếng tiếp theo một tiếng, không hai phút toàn bộ hưu nhân nông trường liền bốc cháy lên hùng hực lửa lớn, ta chạy nhanh chạy tới một khối tương đối an toàn mảnh đất, mới an tâm ngồi ở ghế trên.

Ta nỗ lực làm chính mình cảm xúc bình phục xuống dưới, bởi vì ta nếu muốn một cái nghe đi lên hợp lý sự phát triển qua, ta cũng chạy như thế đường xa, trên người đây thường thế nhưng có chút buông lỏng, ta dùng sức một tránh liền khai!

Vì thế ta liền lấy ra di động báo cảnh, cũng nói đối chính mình vừa mới rời đi liền nhìn đến phòng ở cháy!

Đây là ta trường như thế đại gặp được nhất nhất dọa người một lần hung trạch trải qua, có lẽ ta thật sự hẳn là suy xét còn một phần công tác.

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Hung Trạch Ký Lục Chi Nước Ngọt Thôn Ngũ Tử Ân Mạng (Một)

Ta kêu Kỳ Mãn Đường, là danh bất động sản quản lý, đối, vẫn là ta! Lần trước trải qua kia kiện khủng bố sự tình sau, ta hạ quyết tâm đổi nghề, chính là khi ta đem từ chức tin giao cho lão bản trong tay khi, hẳn lại đưa cho ta một tờ chi phiếu nói, "Mãn đường a, ta biết người lần này chân kinh không nhỏ, đây là ta cho người an ủi phí, sau này cùng ta hảo hảo làm, khẳng định sẽ không bạc đãi người!"

Ta tiếp nhận tới vừa thấy, mắt một chút liền thẳng, đây chính là ta ba tháng tiền lương a, vì thế lập tức cười giống cái tam tôn tử đường như nói, "Lão bản ngài thật là quá khách khí, ta sau này nhất định đi theo ngài hảo hảo làm!"

Liền ở ta ngồi ở trước máy tính nghĩ này bút ý ngoại chi tài hẳn là như thế nào hoa khi, theo ta nhận được trong cuộc đời ta cái thứ hai hung trạch đơn tử, đương nhiên, cái này hung trạch khẳng định không có thượng một cái danh khí đại.

Chủ yếu là bởi vì ở tại bên trong người bất động, phía trước cái kia là phú hào, mà cái này chính là bình thường dân chúng, chính là hẳn quý dị trình độ nhưng một chút cũng không thể so phía trước cái kia tòa nhà thiếu!

Nước ngọt thôn là một cái trong thành thôn, nơi này phần hoa sớm lấy cùng thành thị giáp giới, đi đến trên đường cái, người căn bản không thể tưởng được nơi này sẽ là cái thôn trang nhỏ, cụ nói nơi này cũng muốn lập tức cải cách, nước ngọt thôn cũng muốn thay tên vì nước ngọt xã khu.

Ta lần này cần tới xem phòng ở là ở vào nước ngọt thôn một cái chủ yếu đường phố mặt sau một đồng 3 tầng dân cư, đối chính là dân cư, không phải biệt thự, bởi vì nơi này từng nhà mặc kệ có tiền không có tiền

đều thích cái nhà lầu, đặc biệt là mấy năm trước, có thật nhiều nhân thân thượng ăn mặc đánh mụn vá quần áo, chính là trong nhà lầu lại cái nổi lên một tầng lại một tầng.

Có chút không có tiền, cũng muốn trước cái một cái lầu đĩa, chờ có tiền lại một tầng tầng tiếp theo cái, loại này hiện tượng hiện tại tốt một chút, đương nhiên cũng chủ yếu là thật sự không có dư thừa mà cho người cái lầu!

Phòng chủ kêu Triệu trường tùng, là này trong thôn nổi danh tên du thủ du thực, ý vào hấn cha là thôn trưởng, cả ngày ở trong thôn chiêu miêu đầu cầu, mỗi ngày gì đứng đắn sự cũng không làm, cứ như vậy chủ nhân, nhân gia còn có hai đồng nhà lầu, người nói cái này làm cho ta loại này nguyệt nguyệt còn khoản vay mua nhà nhân tình dùng cái gì kham nào!

Này hai đồng lầu một đồng là hấn lão tử cho hấn cái cưới vợ dùng, một đồng chính là ta muốn đi xem cái kia hung trạch, ta đi vào đại môn vừa thấy, sân rất nhỏ, trên mặt đất chất đầy tạp vật, cửa phòng thượng còn có Cục Công An giấy niêm phong dấu vết.

Triệu trường tùng đến là không sao cả, đẩy cửa liền tiến, hấn chỉ chỉ nhà ở nói, "Nhìn xem đi, ba tầng, cái này đoạn đường nhưng không tã, nước ngọt thôn lập tức cũng muốn sửa xã khu, này phòng ở còn có thể thăng!"

Ta cười nói, "Vậy người còn bán, ta xem người nhưng không giống như là thiếu tiền hoa a!"

Hấn nghe ta như thế vừa nói, biểu tình thế nhưng có chút cổ quái.....

Ta tiếp theo nói, "Ta chính là cái này ngành sản xuất lão nhân, phương diện này đạo đạo ta so người minh bạch, nói một chút đi, tòa nhà này có cái gì vấn đề? Người không nói rõ ràng ta cũng không dám treo biển hành nghề bán ra."

Triệu trường tùng xấu hổ cười, "Hảo thuyết hảo thuyết, chỉ cần người giúp ta bán, hết thấy đều hảo thuyết."

Ta đi theo hắn đi vào trong phòng vừa thấy, một cỗ tử trường kỳ không ai trụ phòng trống mùi mốc ập vào trước mặt, thiếu chút nữa không huân ta một cái té ngã, nghĩ thầm, nếu là lãnh người tới xem phòng cũng đến trước tiên ba ngày cấp nơi này toàn bộ phong mới được.

Kỳ thật tới phía trước ta đã sớm tìm người hỏi thăm, nơi này ở 8 năm trước đã từng phát sinh quá một cọc thảm án, sớm nhất nơi này là ở một nhà họ Lưu 7 khẩu người, ba ba mẹ mẹ cùng 5 cái tử nữ.

Đó là 9 nguyệt một ngày buổi chiều, thời tiết vẫn là nhiệt cùng hạ hỏa giống nhau, năm đó trong nhà họ gia đình Lưu chí minh hàng xóm tôn đại thẩm, nghe thấy được một cỗ như có như không xú vị, ở nàng cẩn thận công nhận hạ, phán đoán ra hương vị hẳn là từ Lưu chí minh gia truyền ra tới.

Ngay lúc đó hương vị còn không tính đại, chính là bởi vì thời tiết nóng bức, này sơi xú vị liền một ngày so với một ngày trọng, hơn nữa cẩn thận tôn đại thẩm phát hiện, nàng có hai ba thiên không gặp Lưu chí minh người một nhà ra vào.

Bởi vì ngày thường bọn họ 6 tuổi tiểu nhi tử Lưu Siêu, luôn là muốn ở cửa ky xe đạp chơi, nhưng mấy ngày nay cũng chưa thấy qua Lưu Siêu ra tới, hẳn xe đạp vẫn luôn ném ở cửa phòng bên cạnh.

Theo xú vị từng ngày tăng thêm, tôn đại thẩm cùng bên cạnh mặt khác mấy nhà hàng xóm thương lượng một chút sau liền báo cảnh.

Cảnh sát tới gõ cửa không có kết quả sau, liền dùng dịch áp kiền cắt chặt đứt cửa phòng thượng đại khóa, kết quả môn vừa mở ra, một cỗ gay mũi hương vị huân vài tên cảnh sát mắt đều không mở ra được, nhiều năm làm hình trình công tác cảnh sát vừa nghe liền biết, này trong phòng có người chết!

Bọn họ tìm xú vị đi tới liền hai một gian buồng vệ sinh trước, dùng sức đẩy, phát hiện buồng vệ sinh môn cũng là từ bên trong khóa trái, một người cao lớn cảnh sát nhấc chân đột nhiên một đá, buồng vệ sinh khoá cửa liền hư rớt.

Đại gia đi vào đi vừa thấy, bên trong thế nhưng có năm cỗ thi thể tầng tầng điệp điệp ở cùng nhau, này đó thi thể phần đầu đầu bộ màu đen bao nylon, tay chân cùng phần cổ đầu bị tế dây thép trói tay sau lưng, cửa sổ cùng kẹt cửa một ít có thể thông khí địa phương toàn bộ dùng băng dán phong.

Vừa mới bắt đầu bởi vì thi thể sưng to nghiêm trọng, cảnh sát còn tưởng rằng này năm cỗ thi thể có Lưu chí minh cùng hãn lão bà dương uyển như, chính là chờ thi thể nâng hũ Cục Công An sau, kinh pháp y một giải phẫu mới phát hiện, này năm cỗ thi thể là Lưu gia 5 cái tử nữ, mà Lưu chí minh cùng dương uyển như lại mất tích.

Pháp y ở mấy cái hài tử dạ dày kiểm tra đo lường ra đại lượng ****, hãn là bọn họ ở tử vong trước đã bị người mê choáng rồi mới lần lượt giết hại, hiện trường phòng khách trên bàn trà có một trương dùng tiên viết câu cứu tở giấy, mặt trên viết, "Cứu mạng, ở nhà gặp được bọn bắt cóc, con cái đầu bị bắt cóc."

Chính là cảnh sát từ hiện trường bắt được chứng cứ biểu hiện, hung thủ vô cùng có khả năng là Lưu chí minh phụ thể hai người, hơn nữa bọn họ hai cái đến nay đều còn mất tích, bởi vì án tử vẫn luôn không phá, cho nên mấy năm trước cái này phòng ở căn bản vô pháp hướng bán đứng.

Ta xoay người đi vào lúc trước trăn thi trong phòng vệ sinh, đã sớm thấy không rõ nhan sắc gạch thượng có rất nhiều nâu đen sắc dơ đồ vật, thiệt tình không biết có phải hay không người huyết, trên tường gương cũng dơ căn bản chiếu không thấy người.

Lúc này Triệu trường tùng cũng theo tiến vào, nhìn sắc mặt của hãn, hiển nhiên không quá muốn chạy tiến cái này trong phòng vệ sinh, ta có chút châm chọc nói, "Như thế nào? Người sợ hãi?"

Triệu trường tùng vội mạnh miệng nói, "Ta? Ta phòng ở ta sợ cái gì a? Thật là, ha hả....."

Ta vừa thấy hãn còn ở chỗ này cùng ta trang, ta liền giận sôi máu, "Kia hảo, kỳ thật ta biết, người cái này phòng ở đã tìm mấy nhà phòng ốc người

môi giới, mặc kệ là bán vẫn là thuê đâu không có người dám tiếp, người không muốn cùng ta nói nói vì cái gì sao? Nếu người không nói lời nói thật, ta tưởng ta cũng rất khó tiếp nhận giúp người, người vẫn là khác thỉnh cao minh đi!"

Triệu trường tùng vừa thấy ta phải đi, vội ngăn lại ta nói, "Ai ai! Đừng đi a, chuyện gì cũng từ từ a! Kỳ tiên sinh, ta tìm người chính là tin tưởng người, ta khẳng định cùng người lời nói thật nói!"

Ta dừng bước, quay đầu nhìn Triệu trường tùng, chờ hần mở miệng, hần biết nếu không nói ra này phòng ở vấn đề là rất khó làm ta tiếp được cái này đơn tử, vì thế liền đối ta nói lên tòa nhà này ở mấy năm phát sinh một loạt việc lạ.....

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Hung Trạch Ký Lục Chi Nước Ngọt Thôn Ngũ Tử Án Mạng (Nhị)

Kỳ thật tòa nhà này ngay từ đầu nguyên bản là Lưu chí minh, chính là sau tới hần sinh ý thất bại nhu cầu cấp bách dùng tiền, thế nhưng liền dùng rất cao giá cả bán cho Triệu trường tùng, mà Triệu trường tùng xem hần một nhà bảy khẩu cũng phải tìm chỗ ở, không bằng trực tiếp liền thuê nơi này tính, thuê ai mà không thuê a?

Chính là không nghĩ tới phòng ở vừa mới mua không mấy ngày, Lưu chí minh một nhà bảy khẩu liền có năm khẩu chết ở này cái này trong phòng, đừng nói lại bán, chính là thuê cũng không có người dám thuê.

Hơn nữa án tử còn vẫn luôn chậm chạp không phá, cảnh sát ba ngày hai đầu tới lấy được bằng chứng, làm hần như thế nào thuê a! Vì thế hần dưới sự tức giận liền chính mình ở tiến vào, kết quả chỉ ở bảy ngày liền thiếu chút nữa dọa hần nước tiểu huyết, từ đây sau này hần liền vẫn luôn tưởng đem tòa nhà này bán.

Triệu trường tùng trụ đi vào ngày đầu tiên buổi tối, ngủ đến nửa đêm thời điểm hần lại đột nhiên nghe được ngoài cửa truyền đến động tĩnh, hần lên đi đến bên cửa sổ vừa thấy, ý nhiên là cái tiểu nam hài ở phòng ở trước cửa ký xe đạp.

Hắn nhìn thoáng qua ngay lúc đó thời gian, đầu rạng sáng 3 điểm nữa, nhà ai hài tử có thể ở cái này điểm ra tới, lại nhìn kỹ, càng xem càng như là Lưu chí minh tiểu nhi tử, 6 tuổi Lưu Siêu.

Cái này ý tưởng vừa ra liền dọa hắn ra một thân mồ hôi lạnh, này đại buổi tối, không mang theo như thế dọa người! Đột nhiên, trong phòng vệ sinh truyền đến "Phanh....." Một tiếng đóng cửa thanh âm, Triệu trường tùng lập tức nhảy dựng lên chạy đến buồng vệ sinh vừa thấy, nguyên lai là gió thổi, chính là đương hắn lại trở lại phía trước cửa sổ khi, tiểu nam hài lại không thấy.

Triệu trường tùng nghĩ thầm, chẳng lẽ là thực sự có quỷ? Ngẫm lại chính mình cũng chưa làm qua cái gì thực xin lỗi Lưu gia sự, bọn họ hẳn là không đến mức hại chính mình đi, vì thế lại đánh bạo ngủ hạ.

Kết quả ngày hôm sau buổi sáng vừa tỉnh tới, Triệu trường tùng nhìn đến ngoài phòng trước cửa thế nhưng tất cả đều là bùn dấu chân, xem lớn nhỏ hẳn là hai cái thành niên nam nữ, lúc ấy Triệu trường tùng còn tâm thần mẫn, cái nào không biết xấu hổ ở nhà mình trước cửa làm như thế đó! Vì thế liền đưa ra thủy tới đem bùn dấu chân toàn bộ hướng sạch sẽ.

Hàng xóm vừa thấy Triệu trường tùng từ hung trạch đi ra, đều bị hoảng sợ, "Trường tùng a, người lá gan cũng thật đại, tòa nhà này có năm cái tiểu quỷ người cũng dám trụ!" Một cái so Triệu trường tùng hơn mấy tuổi nam nhân nói.

Triệu trường tùng còn trang chẳng hề để ý nói, "Từ đâu ra quỷ a! Người xem ta ở một đêm không phải là hảo hảo, những cái đó đều là quỷ xả, là giả!"

Nam nhân nghe hắn vừa nói, lập tức dựng ngón tay cái nói, "Hành, người lợi hại, có năng lực người tiếp theo trụ, trụ trước mười ngày nửa tháng, ta xem người còn có thể không giống hiện tại giống nhau kiên cường!"

Triệu trường tùng đem miệng một phiết nói, "Này có gì! Người liền chờ xem đi!"

Vì thế Triệu trường tùng chính mình vệt chết cái mở vẫn còn cứng, hẳn đành phải tiếp theo ở chỗ này trụ đi xuống, trụ một ngày liền đủ không dễ dàng, đêm nay còn muốn trụ, này không phải chính mình cấp chính mình tìm tội chịu sao? Chính là đây cũng là không có biện pháp biện pháp, bằng không tòa nhà này cần phải lặn ở chính mình trong tay lâu!

Vào lúc ban đêm Triệu trường tùng ở bên ngoài ăn uống chơi đặc biệt vãn, hẳn liền nghĩ vào nhà sau ngã đầu liền ngủ, nhưng mới vừa đến tòa nhà trước cửa, liền nhìn đến Lưu chí minh đại nữ nhi Lưu tư kỳ, nàng đang đứng ở cửa dùng chìa khóa ở mở cửa, chính là môn như thế nào cũng mở không ra.

Triệu trường tùng uống có chút hơi say, hẳn không chút nghĩ ngợi há mồm liền hỏi, "Người ai a? Làm gì khai ta gia môn?"

Lưu tư kỳ sắc mặt thực tái nhợt, ánh mắt bất thiện trừng mắt Triệu trường tùng nói, "Nơi này vĩnh viễn đầu là nhà ta phòng ở!" Nói xong liền xoay người đi rồi.

Triệu trường tùng nghe xong nàng lời nói sau tức khắc đánh một cái giật mình, rượu cũng tỉnh không sai biệt lắm, dọa thiếu chút nữa liền chìa khóa đầu lấy không ra, thật vất vả mở cửa sau, lại thấy trong phòng đèn thế nhưng sáng lên, chính là trong phòng lại một người đầu không có.

Dù sao cũng là uống xong rượu, không một hồi vậy kính nhi liền lại nổi lên, hẳn liền quần áo cũng không cởi, đi đến phòng ngủ ngã vào trên giường liền ngủ rồi, nhưng ngủ ngủ liền cảm giác có người ở đây chính mình, hẳn tỉnh lại vừa thấy, chính mình nguyên lai ngủ ở ngoài phòng trước cửa.

Có đường quá hàng xóm trải qua khi nhìn đến hẳn sau, liền hảo tâm đánh thức hẳn, miễn cho hẳn cảm lạnh, còn chê cười Triệu trường tùng tửu lượng không được a, chính là chỉ có Triệu trường tùng chính mình biết, ngày hôm qua hẳn cũng không có uống quá nhiều, hơn nữa chính mình cũng là ngủ ở trong phòng.....

Hợp với hai ngày buổi tối đầu phát sinh như thế khùng bố sự tình, Triệu trường tùng thật sự là không dám lại ở, chính là chính mình ngu ngu đầu thối ra đi, thu lại thu không trở lại, nghĩ tới nghĩ lui, rốt cuộc làm hấn liền suy nghĩ cái chủ ý, chính là hấn cậu em vợ ngày mai muốn tới chính mình trong nhà chơi một thời gian, không bằng làm hấn cùng chính mình cùng nhau tới ngủ!

Vì có thể làm cậu em vợ hôm nay buổi tối liền cùng chính mình cùng nhau ngủ, hấn còn cố ý tự mình lái xe đi tiếp, cái kia tiểu tử ngốc không nghĩ tới tỷ phu đối chính mình như thế nhiệt tình, không nói hai lời liền theo tới.

Bởi vì cậu em vợ lập tức liền phải thi đại học, cho nên cha vợ muốn cho hấn tới tỷ tỷ trong nhà hảo hảo ôn tập, đỡ phải ngày thường lão tới tìm hấn hờ bằng cầu hữu tới quấy nhiễu hấn, Triệu trường tùng tưởng tượng, này bất chính hảo sao, này phòng ở quyết định thanh tĩnh, ban ngày cùng đêm cũng chưa người dám tới quấy rầy cậu em vợ học tập.

Có cậu em vợ cái này hỏa lực tráng tiểu tử ngốc, quả nhiên hợp với ở hai vãn đầu không có việc gì, vì thế Triệu trường tùng liền tưởng chính mình vài thiên cũng không cùng tức phụ nóng hổi, vì thế khiến cho hấn cậu em vợ buổi tối một người ở chỗ này trụ, đương nhiên, Triệu trường tùng nhưng không nói cho hấn này phía trước đã xảy ra cái gì sự.

Cậu em vợ mặt sinh, ở chỗ này ai cũng không quen biết, hấn Triệu trường tùng không nói, người ngoài càng sẽ không nói! Mà hấn còn mỗi ngày tam đốn cấp cậu em vợ đưa ăn đưa uống, một chút cũng không dám chậm trễ.

Chính là tức phụ ngay từ đầu không rất cao hứng, nói cái kia trong phòng quá bẩn, như thế nào có thể làm chính mình đệ đệ trụ đi vào đâu? Triệu trường tùng nghe liền thẳng chửi má nó, "Ta đầu ở hai ngày, đánh rắm đầu không có, hấn như thế nào liền không thể trụ đâu? Cha người nói, phải cho hấn tìm cái thanh tĩnh chỗ ngủ ỉ, người nói nơi nào có nơi đó thanh tĩnh? Tổng so nhà ta hảo đi, tới bên này trụ, già già, trẻ trẻ, từng ngày cãi cọ ồn ào, hấn có thể ôn tập hảo?"

Triệu trường tùng tức phụ vừa nghe cũng là, cũng liền không lại nói cái gì, mà Triệu trường tùng lúc sau vẫn là ăn ngon uống tốt cung hấn cậu em vợ, lúc ban đầu mấy ngày hết thấy đầu rất bình thường, chính là thời gian dài, Triệu trường tùng liền cảm giác không quá thích hợp.

Hấn phát hiện chính mình cậu em vợ vừa mới bắt đầu vừa thấy hấn đi đưa cơm, lời nói còn rất nhiều, luôn là có thể cùng hấn cái này tỷ phụ liêu thượng một hồi, chính là đến sau tới liền lời nói càng ngày càng ít, cuối cùng diễn biến thành, mỗi lần Triệu trường tùng đem đồ ăn đưa tới sau, hấn cậu em vợ xem đầu không xem một cái, an vị ở nơi nào vẫn luôn đọc sách.

Có mấy lần Triệu trường tùng trộm ngắm mắt, lại phát hiện hấn nhìn tới nhìn lui liền xem kia một quyển sách, lại còn có chỉ mở ra một tờ, cũng chính là đang xem mục lục.....

Cái này làm cho Triệu trường tùng trong lòng càng ngày càng không để, vì thế liền sẵn buổi tối hấn trộm chạy tới xem một cái, kết quả này không xem còn hảo, vừa thấy thiếu chút nữa không đem lá gan hạ phá! Triệu trường tùng liền thấy chính mình cậu em vợ một người ở trong phòng liền bần lâu bần, có khi cười có khi nhảy, nơi nào là ở học tập a!

Nhất khủng bố chính là, Triệu trường tùng còn cảm giác chính mình cậu em vợ hành động càng ngày càng nữ tính hóa, giơ tay nhắc chân gian đặc biệt tưởng là cái hơn mười tuổi tiểu nữ sinh!

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Hưng Trạch Ký Lục Chi Nước Ngọt Thôn Ngũ Tử Án Mạng (Tam)

Này nhưng sợ hãi Triệu trường tùng, hấn cha vợ liền như thế một cái bảo bối nhi tử, muốn thật ra điếm cái gì sự, chính mình tức phụ không được cùng chính mình liêu mạng a! Vì thế ngày hôm sau nói cái gì đầu không cho cậu em vợ ở nơi đó ở, chính là kế đó dễ dàng tiến đi khó, Triệu trường tùng cậu em vợ nói cái gì cũng không đi, nói là mấy ngày nay hấn nhận thức một cái kêu Lưu tư kỳ nữ hài, cùng chính mình giống nhau chuẩn bị thi đại học đầu, hai người ước hảo cùng nhau ôn tập!

Triệu trường tùng vừa nghe chính mình cậu em vợ quả nhiên trúng chiêu, đành phải đứng sững nói cho hẳn nơi này phía trước phát sinh quá cái gì, hẳn nhìn thấy cái kia Lưu tư kỳ ở mấy năm trước liền đã chết! Triệu trường tùng cậu em vợ biết sau cũng là dọa không nhẹ, lập tức liền về nhà đi, kết quả vẫn là bệnh nặng một hồi, thi đại học cũng không khảo thành.

Vì việc này Triệu trường tùng tức phụ đến bây giờ còn vẫn luôn oán trách hẳn, cho nên hẳn là vô luận như thế nào cũng muốn đem này đóng tòa nhà bán đi, không nghĩ lại làm này hung trách cấp chính mình thêm đen đủi.

Ta nghe Triệu trường tùng sau khi nói xong, gật gật đầu nói, "Cho nên người ở giá cả thượng là sẽ làm ra nhượng bộ đúng không?"

Triệu trường tùng cười gượng hai tiếng nói, "Làm là khẳng định muốn cho, bất quá tốt nhất đừng cho ta mệt quá nhiều."

Ta cũng cười cười, rồi mới ở trong phòng từ trên xuống dưới dạo qua một vòng, trong phòng trang hoàng đầu là mấy năm trước, quá hạn không nói, chủ yếu là lại phá lại dở, này khó tránh khỏi làm người liên tưởng đến nơi này không trí như thế lâu, có thể hay không không sạch sẽ linh tinh ý tưởng.

Vì thế ta liền đối Triệu trường tùng nói, "Người tưởng bán?"

Hắn gật gật đầu, "Đúng vậy, nhất định phải bán!"

Ta nghĩ nghĩ nói, "Kia hảo, ta lời nói thật cùng người nói đi, người này phòng ở mặc kệ là bán vẫn là thuê đầu phải sửa chữa một chút, bằng không rất khó có người sẽ tưởng tại đây nơi này trụ."

Hắn vừa nghe còn phải bỏ tiền, miệng chính là một liệt nói, "A, còn phải bỏ tiền, ta đây không phải càng bõ sao?"

Ta vừa thấy hẳn kia không kiến thức hình dáng trong lòng liền phiền, "Người biết cái gì, cái này kêu tiền trình không ra, đồng tiền lớn không tiền, người nơi này lại hỏi lại ám, ai tới có thể coi trọng, hơn nữa vạn nhất

nhân gia phải biết rằng nơi này chết hơn người, chính là bán cũng muốn lui rút, người không cần trang quá hảo, vô cùng đơn giản trang sáng sửa một chút là được, đừng làm cho người vừa tiến đến liền cảm giác đặc biệt áp lực là được!"

Triệu trường từng tựa hồ cũng cảm thấy ta nói có đạo lý, liền tiếp gật đầu, rồi mới còn a dua nói, "Kỷ lão đệ, ta đây nơi này liền làm ơn người, ta ngày mai liền xuống tay bắt đầu tìm công nhân tới trang hoàng, chờ trang hảo người liền giúp ta treo biển hành nghề bán ra đi!"

Vì thế ta liền trở về chờ Triệu trường từng tin tức, chính là không quá hai ngày liền nghe được một cái về kia đóng tòa nhà tin tức xấu, một cái đang ở bên trong tu công nhân bị kéo áp công tắc điện cấp điện đã chết, chết giống thực thảm, phỏng chừng hấn thân mù đầu nhận không ra hấn tới.

Buổi chiều Triệu trường từng liền tức muốn học máu cho ta gọi điện thoại, "Kỷ lão đệ, người xem ta nghe người tìm công nhân trang hoàng, hiện tại xảy ra chuyện, người nói làm sao bây giờ hảo a?"

Ta vừa nghe cũng hỏa đại nói, "Triệu tiên sinh, người tìm người trang hoàng xảy ra chuyện có thể trách ta sao? Là ta làm hấn xảy ra chuyện?"

Triệu trường từng vừa thấy ta ngữ khí cũng không tốt, trong lòng biết việc này căn bản quái không đến ta trên đầu, liền đem ngữ khí phóng mẽm nói, "Kỷ lão đệ a, ca ca ta không phải trách người, chỉ nghĩ làm giúp ta ngẫm lại biện pháp, này vô duyên vô cớ lại chết mất một cái, người nói ta phòng ở nơi nào còn có người dám ở!"

Ta cũng là thẳng thờ dài, nghĩ thầm gia hỏa này như thế nào như thế xui xẻo a? Tìm người trang cái tu cũng có thể ra mạng người, vì thế liền ngữ khí thả chậm nói, "Ai..... Người trước nhìn xem cái kia công nhân có hay không bán bảo hiểm, giống nhau giống như vậy công nhân, bọn họ công ty hấn là cho hấn bán bảo hiểm, như vậy có lẽ người có thể không cần bồi tiền, đến nỗi phòng ở trang hoàng không thể đình, nếu người còn tưởng bán đi nói, như vậy đi, người đem chìa khóa cho ta một phen, mấy ngày

nay trang hoàng ta cho người nhìn chăm chăm, người trước đem công nhân sự tình thu phục!"

Vì thế từ ngày đó bắt đầu, ta liền mỗi ngày đi tới đi lui về công tư cùng Triệu trường tòng tòa nhà chỉ gian, ở ta dụng tâm giám sát hạ, lúc sau trang hoàng còn tính thuận lợi, không lại ra cái gì sai lầm!

Mà Triệu trường tòng bên kia, cái kia công nhân có bảo hiểm, hẳn cũng chỉ là giúp đỡ chạy chạy, chính mình không có chân chính bả cái gì tiền, còn xem như hữu kinh vô hiểm, ta mấy ngày nay cũng cùng trang hoàng công nhân liêu khởi ngày đó xảy ra chuyện sự tình.

Không nghĩ tới mấy cái công nhân đầu về mặt hoảng sợ nói, "Lão bản, người cái này trong phòng không sạch sẽ, nếu không phải chúng ta thu tiền đặt cọc, hiện tại nói cái gì cũng không làm!"

Ta nghe xong trong lòng cả kinh, vội hỏi bọn họ, "Úc! Các người nhìn đến cái gì?"

Cái kia công nhân lại một cái kính lắc đầu nói, "Còn hảo cái gì cũng không thấy được, chỉ là sự tình tà môn, ngày đó công tắc ngu ồn điện thật sự rõ ràng đầu kéo xuống tới, chính là cường tử vẫn là cấp điện đã chết, sau tới chúng ta dùng bút thử điện trắc quá, điện chết hẳn cái kia công tắc điện căn bản không có điện!"

Một cái khác công nhân cũng phụ họa nói: "Chính là chính là, quá dọa người, còn có một lần, chúng ta mấy cái đang ở xoát tường, đột nhiên nghe được trên lầu có thanh âm, giống như là hai đứa nhỏ ở vui đùa âm ỉ, chúng ta lúc ấy nghe đặc biệt rõ ràng, mới đầu chúng ta đều tưởng nhà ai tiểu hài tử sấn chúng ta không chú ý trộm chạy vào chơi, kết quả khi ta lên lầu vừa thấy khi, tức khắc hạ ra một thân lãnh hán, trên lầu trống tuếch, nào có cái gì tiểu hài tử a!"

Từ này đó công nhân nơi này biết được những việc này xem ra, cái này tòa nhà vấn đề thật đúng là không nhỏ, nếu muốn cùng bán đi nói, trước đây là đến có thể ở lại nhân tài hành, nếu không chính là liền lừa lại gốc bán

cho người khác, nhân gia trụ không thượng một ngày cũng phải tìm trở về, đến lúc đó sẽ càng phiền toái!

Vì thế đêm đó ta liền cấp Triệu trường tòng gọi điện thoại, làm hẳn tìm người ở trong phòng ng ỡ trảng pháp sự, niệm niệm kinh, hóa giải hóa giải này đó oan h ền oán khí, đ ồng thời còn đi vừa đi mọi người trong lòng quý.

Triệu trường tòng càng sợ càng tiêu ti ền li ền càng tiêu ti ền, hẳn cũng là nhìn thấu, này phòng ở không hoàn toàn thu phục, sau này khẳng định sẽ ra vấn đ ề lớn, vì thế li ền cần rằng một cái ở phụ cận Bạch Vân Quan mời tới hai cái đạo sĩ tới làm pháp sự.

Hai cái đạo sĩ ước chừng ở chỗ này làm hai ngày pháp sự, còn ở trong nhà ở một đêm, xem bọn họ đi thời điểm th ần sắc như thường, xem ra bên trong hẳn là xem như an toàn, khi ta đi vào này tân trang tốt trong nhà khi, thật là trước mắt rộng mở thông suốt a, tường cũng trắng, cửa sổ cũng sáng, li ền phía trước nhất dọa người bu ồng vệ sinh cũng đổi thành xinh đẹp hào phóng gạch màu, không có phía trước giống nhà xác giống nhau hoàng màu trắng cũ gạch men sứ.

Li ền ở ta chuẩn bị muốn ở trong công ty đem tòa nhà treo biển hành nghề bán ra khi, lại nhìn đến TV thượng bá ra một cái trọng bàng tính tin tức, Lưu chí minh cùng dương uyển như tìm được r ỡ, chỉ là bọn hẳn đã sớm biến thành ch ồng chất bạch cốt! Cái này làm cho 8 năm trước án treo lại một l ần bị mọi người sở chú ý lên.....

Này đối với ta cùng Triệu trường tòng cũng không phải là cái gì tin tức tốt, này li ền ý nghĩa mọi người lại đ ều sẽ nhớ tới năm đó phát sinh ở trong nhà thẩm án, hơn nữa hiện tại thư từ qua lại như thế phát đạt, khẳng định sẽ so 8 năm trước còn muốn oanh động toàn thành!

Vì thế ta không thể không lấy Cục Công An bằng hữu cấp hỏi thăm một chút, Lưu chí minh vợ ch ồng đ ều mất tích như thế nhi ều năm, như thế nào lại sẽ đột nhiên xuất hiện đâu, còn đ ều biến thành bạch cốt?

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Hung Trạch Ký Lục Chi Nước Ngọt Thôn Ngũ Tử Án Mạng (Bốn)

Không bao lâu bằng hữu của ta liền giúp ta nghe được đáng tin cậy tin tức, nguyên lai Lưu chí minh cùng dương uyển như thi cốt là bị một chi bên ngoài thám hiểm đội phát hiện, thi cốt phát hiện vị trí liền ở ly nước ngọt thôn không đến 5 km núi hoang thượng.

Hai cụ thi cốt cách xa nhau có bốn năm mét khoảng cách, hơn nữa bởi vì thời gian quá dài, bạch cốt thượng đã sớm mọc đầy rêu xanh, cảnh sát ở thi cốt phụ cận phát hiện một cái trống không nông được cái chai, hoài nghi hai người là tự sát.

Lúc sau kinh dna xét nghiệm hai cụ bạch cốt bị chứng thực chính là mất tích 8 năm Lưu chí minh cùng dương uyển như vợ chồng, pháp y căn cứ thi thể bạch cốt hóa trình độ phân tích Lưu chí minh cùng dương uyển như hai người hẳn là ở năm đó ngũ tử thảm án án phát không lâu liền chết mất, chính là cụ thể có phải hay không tự sát liền còn chờ đi điều tra.

Nếu Lưu chí minh cùng dương uyển như là tự sát, kia phía trước thật nhiều chứng cứ liền tồn tại quá nhiều điểm đáng ngờ, tỷ như kia trương cầu cứu tờ giấy, lúc trước cảnh sát suy luận là Lưu chí minh cùng dương uyển như cố ý bước xuống mê trận tới mê hoặc cảnh sát, chính là nếu hai người thật muốn tự sát, cần gì phải làm đi điều thừa đâu? Đây nói không thông a?

Còn có chính là có trong hồ sơ phát trước hai ngày, dương uyển như còn cấp lão tứ cùng lão ngũ giao trường học học chi phí phụ, như đã sớm muốn giết tử sau lại tự sát cần gì phải đi trường học giao cái này tiền đâu?

Hơn nữa lớn nhất điểm đáng ngờ chính là, năm cái con cái đã chết ở trong nhà, kia Lưu chí minh cùng dương uyển như lại vì cái gì muốn cực cực khổ khổ đi như vậy xa, rồi mới ở trên núi tự sát đâu? Một người liền chết còn không sợ người, hẳn còn sẽ có cái gì bản khoản muốn chế tạo biểu hiện giả dối đâu?

Tóm lại nơi này có quá nhiều quá nhiều điểm đáng ngờ là chịu không nổi cân nhắc, chính là thảm án đã sự phát nhiều năm, lúc trước lấy ra một ít vật chứng, hiện tại có thật nhiều cũng đã mất đi hiệu lực, hơn nữa liền tính

năm đó báo cáo xuất hiện bại lộ cùng sai lầm, hiện tại cũng vô pháp khảo chứng.

Kỳ thật từ xưa đến nay, có thật nhiều quý dị án treo cũng chỉ có người bị hại chính mình biết chân tướng, nhưng này đó án tử cuối cùng cũng chỉ có thể theo thời gian trôi qua, vĩnh viễn trở thành án treo.

Thông qua ta đoạn thời gian cùng Triệu trường từng tiếp xúc, ta phát hiện hẳn còn xem như người tốt, liền nói cái này tòa nhà đi, kỳ thật lúc trước hẳn là dùng cao hơn thị trường gấp hai giá cả từ Lưu chí minh trong tay bán.

Cũng không phải Lưu chí minh lừa hẳn liền, mà bởi vì hẳn biết lúc ấy Lưu chí minh thiếu ngân hàng hơn một trăm vạn cho vay còn không thương, vì thế liền Triệu trường từng liền tưởng giúp giúp hẳn, chính là Lưu chí minh người này tính cách có chút cố chấp, không muốn tiếp thu người khác trợ giúp, cuối cùng Triệu trường từng liền dùng cao hơn thị trường giới gấp hai liền mua phòng ở, cũng đối Lưu chí nói rõ, chờ hẳn có liền, có thể dùng đồng dạng giá cả đem phòng ở lại mua trở về, như vậy liền không cần tại giúp không trợ giúp.

Đến này ta mới đột nhiên nhớ tới, lúc trước Triệu trường từng cấp Lưu chí minh phòng khoản cũng nên trả hết hẳn ở ngân hàng cho vay, hẳn liền càng không có lý do gì tự sát nha! Chính là ta cảnh sát cục bằng hữu lại đối ta nói, Lưu chí minh căn bản không có hoàn lại ngân hàng cho vay, chính là kia số liền lại là nơi nào đâu?

Nghĩ vậy ta cấp Triệu trường từng gọi điện thoại hỏi hẳn, năm đó cấp Lưu chí minh mua phòng khoản là liền mặt vẫn là chuyển trưởng, hẳn thực khẳng định nói, là liền mặt! Như vậy vấn đề tới, này bút liền mặt đi đâu vậy? Hiển nhiên cảnh sát là không biết này bút liền mặt cần tại.

Mấy ngày nay phòng ở bắt đầu chính thức treo biển hành nghề bán ra, bởi vì giá cả không cao thật là có không ít người gọi điện thoại cố vấn, ta cũng không có dấu diếm bọn họ cái gì, đều là đúng sự thật bảm báo, trong đó đại bộ phận nghe sau vẫn là đều từ bỏ tưởng mua ý đồ.

Đương nhiên cũng có số ít người vẫn là đưa ra tưởng trước nhìn xem phòng, đây là ta nhất muốn nghe đến nói, bởi vì chỉ có chân chính đi xem phòng nhân tài là có tâm mua khách nhân.

Vì thế ta ngay cả mấy ngày đầu dẫn người đi xem phòng, bởi vì nơi này sửa chữa sau cho người ta cảm giác thực sáng ngời, cho nên những người này đối phòng ở vẫn là thực vừa lòng, chỉ là đối phía trước sự tình nhiều ít có chút băn khoăn, tưởng lại suy xét một chút, mà ta cũng là cực lực du thuyết, giống như vậy phòng ở cái này giới vị ở nơi nào cũng mua không được, liền tính mua chính mình không được, ngày sau cũng có rất lớn tăng giá trị không gian, làm cho bọn họ trở về sau hảo hảo suy xét.

Liền ở ta mang theo những người này xem phòng thời điểm, ta phát hiện một kiện kỳ quái sự tình, chính là có hai cái xa lạ nam nhân vẫn luôn ở phòng ở phụ cận lén lút chuyển động, ta trộm chụp được bọn họ ảnh chụp đưa cho Triệu trường tùng xem.

Hắn xem sau nói, "Đây là thôn thượng hoặc gia hai huynh đệ, hoặc mới vừa cùng hoặc quân, này hai huynh đệ mấy năm trước ở trong thành khai một nhà ô tô sửa chữa xưởng, nghe nói tránh không ít tiền, hiện tại ngày quá có thể so hai người bọn họ tiếng đồn hào chừ mạnh hơn nhiều!"

Ta nghe xong sửng sốt, vội hỏi, "Bọn họ khi còn nhỏ thực nghèo sao?"

Triệu trường tùng cười cười nói, "Đâu chỉ nghèo a, quả thực nghèo không được, bọn họ mù mù là người điên, lão ba là cái đờ đờ, sau tới lão ba bởi vì bán thịt thiếu cân đoản hai làm người đánh chết, lúc ấy mọi nhà đều nghèo, đánh chết người rồi chỉ có thể đền mạng, căn bản không có tiền bả, ca hai lại đều là trường thân thể tuổi tác, cả ngày cả ngày ăn không đủ no, sau tới bọn họ cái kia điên mẹ liền ra tới bán, người nói nàng một kẻ điên có thể có cái gì người tốt tới tìm nàng, nhưng đến cũng đem hai cái nhi dưỡng tới rồi 18 tuổi, vốn định nhi tử có thể kiếm tiền, nàng cũng có thể cái gì đều không làm, kết quả ở một cái ngày mưa còn làm ô tô cấp đâm chết, tài xế còn chạy, đến bây giờ cũng chưa tìm được là ai lái xe đâm."

Ta nghe sau thầ n nghĩ, này hai anh em có thể hỏ n thành như bây giờ nhưng không dễ dàng, bọn họ liên tiếp ở phòng ở trước chuyển động có phải hay không tưởng mua này phòng a? Vì thế ta khiến cho Triệu trường tùng đem ta danh thiệp cho bọn hắ n thôn thượng nhân cũng phát một phát, nếu muốn nhìn phòng liề n trực tiếp tới tìm ta!

Ta còn cố ý dặn dò Triệu trường tùng, nếu tưởng bán tốt nhất giá cả liề n nhất định không thể chính mình lãnh bọn họ đi xem phòng, cái gì sự đầ u phải thông qua ta mới được! Triệu trường tùng vội gậ t đầ u đầ ng ý.

Quả nhiên vô dụng hai ngày, hoắ c gia lão đại liề n tìm tới r ấ i ta, nói là muốn nhìn một chút Triệu trường tùng tòa nhà, ta liề n cùng hắ n hẹn buổi chiề u đi xem phòng.

Buổi chiề u thời điể m hoắ c mới vừa đúng giờ tới, ta hỏi hắ n phía trước có hay không đã tới nơi này, hắ n đầ u tiên là sửng sốt, r ấ i mới cười nói, "Đương nhiên đã tới, ta cùng phía trước chủ nhân Lưu chí minh là từ nhỏ liề n nhận thức bằng hữ u."

Ta mắt một thiếu nói, "Úc? Kia nơi này cách cục người hắ n là không cần nhìn đi, trang hoàng cũng là gầ n nhất mới trang, giá cả thượng Triệu trường tùng cùng ta nói, chỉ cần là bốn thôn người tới mua, giống nhau giảm giá chỉ lấy 85% giá gốc."

Hoắ c mới vừa gậ t đầ u nói, "Hảo, ta trở về cùng ta đặ đặ thượng lượng một chút." Nói xong hắ n liề n chuẩn bị phải rời khỏi.

Ta đột nhiên gọi lại hắ n nói, "Đúng r ấ i, người xem tin tức sao? Lưu chí minh hai vợ chầ ng thi cốt tìm được r ấ i, cảnh sát nói là tự sát chết."

Hoắ c mới vừa thân mình một đố n, r ấ i mới chậm rãi nói, "Như thế nhiề u năm, cũng nên làm cho bọn họ xuống mồ vì an đi!" Nói xong liề n xoay người cũng không quay đầ u lại rời đi.

Ta nhìn hoắ c mới vừa vội vàng rời đi bóng dáng, trong lòng tức khắ c là điể m khả nghi mọc thành cụm a, này ca hai nhi mấy năm trước phát tích, chính là bọn họ một nghèo hai trắng lấy cái gì khởi gia đầ u? Cái này làm

cho ta rất khó không liên tưởng đến Lưu chí minh trong nhà biến mất kia số ti ền.....

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Hung Trạch Ký Lục Chi Nước Ngọt Thôn Ngũ Tử Án Mạng (Năm)

Mấy ngày kế tiếp, ta vẫn luôn mang theo mấy sòng người tới xem phòng, tuy rằng không có một cái thành giao, chính là ta tin tưởng như vậy đoạn đường cùng giới vị, nhất định sẽ chờ tới thiệt tình tưởng bán người.

Trong khoảng thời gian này ta cũng vẫn luôn lưu ý tin tức, nhìn xem có hay không về ngũ tử án mạng mới nhất tình huống, chính là không biết vì cái gì, cảnh sát đem tin tức phong tỏa phi thường nghiêm, phần ngoài một chút nghe đồn cũng không có.

Xem ra án tử vẫn là không có cái gì tiến triển a, nếu án tử phá, khẳng định muốn cao điệu ở tin tức thượng bốn phía tuyên truyền, không tin tức chính là không không phá án.

Hôm nay ta mang theo hai vị khách nhân xem xong phòng sau, bọn họ liền đi trước rời đi, liền ở ta trở lại trong phòng quan công tắc ngu ần điện thời điểm, bên ngoài liền bắt đầu hạ mưa to, lòng ta thẳng hô xui xẻo, chính mình lại không có mang ô che, đành phải ở chỗ này chờ vũ tiểu một ít lại đi.

Đột nhiên, ta thấy trong mưa chạy tới hai người, toàn thân đều bị xối, ta nhìn kỹ nguyên lai là hoắc gia hai huynh đệ, vì thế liền vẫy tay làm cho bọn họ tiến vào đực mưa, bọn họ cũng không cùng ta khách khí, thẳng tấp liền chạy tiến vào.

Liền trước ta cùng hoắc mới vừa đã gặp mặt, cho nên hẳn vừa tiến đến liền cùng ta chào hỏi nói, "Như thế nào? Lại dẫn người tới xem phòng a?"

Ta gật gật đầu nói, "Cũng không phải là sao, người xem này xé trời, sớm biết rằng ta liền buổi sáng tới!"

Hoắc quân tiến phòng liễn bắt đầu trên dưới đánh giá phương diện này, trong miệng còn liễn bần liễn bần nói, "Cũng không có quá lớn biến hóa a!"

Ta vừa nghe liễn cười nói, "Nơi này chỉ là đơn giản trang một chút, chỉnh thể cách cục một chút cũng không nhúc nhích."

Hoắc quân nhìn ta liếc mắt một cái nói, "Triệu trường tòng thật muốn bán?"

Ta nói, "Đúng vậy, liễn trước ta và người ca nói rất rõ ràng, hẳn chính là tưởng bán đi nơi này." Nói đến này ta đột nhiên muốn thử xem bọn họ phản ứng, "Kỳ thật Triệu trường tòng tưởng bán này phòng ở nguyên nhân chủ yếu các người cũng nên biết, phương diện này nháo quỷ!"

Quả nhiên ca hai sắc mặt động tác nhất trí thay đổi, đặc biệt là đệ đệ hoắc quân, thân thể còn không tự chủ được hướng sau lui hai bước, cũng chính là bên ngoài mưa to tầm tã, bằng không ta tin tưởng bọn họ hai người đã sớm chạy ra đi.

Cũng không biết vì cái gì, hôm nay bên ngoài vũ phá lệ đại, tiếng sấm là một người tiếp một người, đột nhiên, vừa mới còn sáng ngời trong phòng chợt một chút một mảnh đen nhánh, lòng ta thẫn nghĩ, "Hồng rỗi, không phải là cầu chì chặt đứt đi?"

Ta vội lấy ra di động chiếu sáng lên, lại thấy bọn họ ca hai sắc mặt không phải giống nhau tái nhợt, ta còn khi bọn họ là sợ hãi, liễn an ủi bọn họ nói, "Không có việc gì, ta đi trước nhìn xem có phải hay không cầu chì thiêu cắt đứt."

Nhưng hoắc gia huynh đệ đều tỏ vẻ muốn ta cùng cùng đi, giúp ta chiếu cái lượng, ta cũng không phản đối, vì thế chúng ta ba cái liễn tới đến liễn một trong phòng bếp, ta mở ra công tắc ngu ồn điện vừa thấy, quả nhiên là cầu chì chặt đứt, chính là nơi này nào có dự phòng cầu chì đâu?

Chúng ta ba cái ở trong phòng bếp một trận loạn phiên, liễn tìm ra một cây sáp ong được tới, ta vừa thấy chỉ có thể như vậy, liễn đối bọn họ hai

huynh đệ nói, "Đi thôi, chúng ta trước tiên ở phòng khách đợi lát nữa, nói không chừng một hồi vũ liễn nhỏ đâu?" Bọn họ hai cái gật gật đầu cùng ta cùng nhau ra phòng bếp.

Ở phòng khách ng ỡ xuống sau chúng ta li ễn bắt đầu câu được câu không nói chuyện phiếm lên, "Các người ca hai tại đây trong thôn còn có phòng sao?"

Lão đại hoắc mới vừa nói, "Sớm đã không có, kia sẽ chúng ta hai cái tưởng ở trong thành làm buôn bán, li ễn đem phòng ở bán đi làm tiền vốn, cho nên hiện tại mới tưởng lại trở lại nơi này mua hồi một gian tới trụ."

"Nga, như vậy a, vậy các người phía trước cùng Lưu chí minh một nhà quen thuộc sao?"

Hoắc mới vừa sừng sốt dưới không nói chuyện, nhưng hoắc quân lại cướp trả lời nói, "Không thân, chúng ta cơ hồ không thể nào nói chuyện."

Làm hấn như thế một trách móc, chung quanh không khí có này xấu hổ, ta cũng không biết tiếp được đi nên như thế nào hàn huyên, lúc này đột nhiên một cái tia chớp xẹt qua bầu trời đêm, đem phòng khách chiếu sáng trưng, một cái thân ảnh nho nhỏ li ễn như vậy đột ngột xuất hiện ở vừa r ỡ ngọn nến chiếu không tới trong một góc.

Ta nhìn hoắc mới vừa cùng hoắc quân hoảng sợ ánh mắt li ễn biết, không phải ta một người thấy! Bọn họ lập tức đứng dậy muốn đi, xem bọn họ phải đi ta nơi nào còn dám một người ở chỗ này ở lâu? Li ễn cũng đứng dậy đi theo bọn họ cùng nhau ai bị ra cửa.

Chính là hoắc vừa tới đến trước cửa đẩy môn mới phát hiện, không biết cái gì thời điểm môn từ ngoại khóa! Hấn vội xoay người hỏi ta, "Môn như thế nào mở không ra?"

Ta cũng là cả kinh, "Không có khả năng a, chìa khóa còn ở trong tay ta đâu?" Nói xong ta li ễn tưởng từ trên người lấy ra chìa khóa, chính là lại như thế nào sờ cũng biến tìm không kia xuyên cửa phòng chìa khóa!

Bọn họ hai cái xem ta sốt ruột sờ tới sờ lui, cũng đi lên ở ta trên người một đống tìm lung tung, chính là kết quả vẫn là giống nhau, chìa khóa không thấy!

Ta cẩn thận nghĩ nghĩ, vừa rồi ta vốn dĩ muốn khóa cửa rồi đi, rồi mới trời mưa ta liền lại không đi, chính là lúc ấy chìa khóa hẳn là đã cầm ở trong tay..... Bỗng nhiên, ta trong đầu linh quang chợt lóe, có thể hay không là lúc ấy đem chìa khóa rơi trên cửa, rồi mới có người đi ngang qua nhìn đến cửa không có khóa, mà chìa khóa lại trên mặt đất, liền nhặt lên tới khóa tới cửa?

Ta lập tức cấp Triệu trường tùng gọi điện thoại, chính là di động lại không tín hiệu! Bọn họ ca hai cũng đều lấy ra di động vừa thấy, giống nhau cũng không có tín hiệu!

Ta khí vẫn luôn chửi má nó, nhưng ta lại tưởng tượng, nếu là có đường quá người nhìn đến cửa không có khóa giúp đỡ khóa lại, kia hẳn chìa khóa khẳng định sẽ không lấy đi, nhất định là đặt ở chỗ nào đó, vì thế ta liền lôi kéo hoặc mới vừa hoặc quân hai người cùng nhau từ cửa sổ hướng ra phía ngoài nhìn xem, có thể hay không tìm được chìa khóa bóng dáng.

"Sát!" Lại một cái tia chớp thêm một cái tiếng sấm, ngoài phòng nháy mắt bị tia chớp chiếu thành ban ngày, hai người thân ảnh đột nhiên xuất hiện có ngoài phòng xi măng trên mặt đất, xem thân hình hẳn là một nam một nữ, nam mang theo một cái tơ vàng mắt kính, nữ sơ một đầu tóc ngắn.

Ta vừa thấy có nhân tâm chính là vui vẻ, liền nghĩ làm cho bọn họ giúp chúng ta đem cửa mở ra, chính là nhìn kỹ dưới phát hiện hai người kia không thích hợp nhi!

Ở như vậy quỷ thời tiết, này đối nam nữ thế nhưng vẫn không nhúc nhích đứng ở mưa to trung, này không phù hợp lẽ thường, hơn nữa sắc mặt của hẳn trắng bệch trắng bệch, chút nào người sống hơi thở đều không có!

Lại xem hoặc mới vừa hoặc quân hai huynh đệ, càng là một đám tròng mắt hoảng sợ hai mắt, thẳng ngơ ngác nhìn ngoài cửa này một nam một nữ.

"Các người nhận thức bọn họ sao? Có phải hay không nơi này thôn dân?" Ta căn bản không biết này đối xa lạ nam nữ là ai, đành phải há mồm hỏi bọn hắn.

Hoắc mới vừa há miệng thở dốc, tưởng nói cái gì, lại nửa ngày cũng chưa nói ra tới, đột nhiên một cái tiểu hài tử thanh âm từ sau lưng truy đến, "Bọn họ là chúng ta ba ba mẹ mẹ....."

Ta nghe sau tâm chính là căng thẳng, rồi mới cố cứng đờ chuyển qua, chỉ thấy ở thông hướng lầu hai cửa thang lầu chỗ, đang đứng một cái sáu bảy tuổi nam hài, sắc mặt của hắn trắng bệch, hai mắt không có tròng trắng mắt, trên tay cùng trên chân còn có trên cổ đều quấn lấy thô thô dây thép, trong tay của hắn cầm một cái màu đen bao nylon, thẳng lăng lăng nhìn hoắc quân nói, "Thúc thúc, túi còn cho người....."

Ta nghe xong trong lòng hoảng hốt a, này nói rõ là nói hoắc mới vừa chính là giết chết bọn họ hung thủ a! Ta không nghĩ còn giống lần trước giống nhau đem chính mình đặt mình trong với nguy hiểm giữa, liền chậm rãi bắt đầu hoạt động thân thể của mình, tưởng một chút dịch đi phòng bếp, bởi vì ta nhớ tới nơi đó có cái cửa sổ hắn là có thể rời đi.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Hung Trạch Ký Lục Chi Nước Ngọt Thôn Ngũ Tử Án Mạng (Sáu)

Vừa rồi cả kinh hoảng thế nhưng không nhớ tới, hiện tại nhìn này một phòng tiểu quý, làm ta một chút liền nghĩ đến cái kia cứu mạng cửa sổ.

Chính là vừa định hướng bên kia di động, liền nhìn đến hai cái mười bảy tám nữ hài thẳng tắp đứng ở phòng bếp cửa, lòng ta âm thầm kêu khổ, người nói ta và các người cũng không oan không thù, các người ngăn đón ta làm gì cái gì a?

Có lẽ là ta thấy quán quý phản đến không sợ, hiện tại cùng quý so sánh với tới, ta càng sợ người, nếu này kia năm cái hài tử đều hoắc gia hai huynh đệ giết, mà hiện tại ta lại đã biết chân tướng, bọn họ còn có thể buông tha ta sao?

Lúc này truyệ̀n đến hoắc mới vừa dùng chân đá môn thanh âm, trong lúc nhất thời ta cũng không biết nên làm sao bây giờ pháp? Đột nhiên, đỉnh đầu đèn nháy mắt sáng, chính là trong phòng trang hoàng lại biến thành phía trước bộ dáng.

Mà hoắc gia huynh đệ lúc này cũng không biết đi nơi nào, liệ̀n thừa ta một cái lẻ loi đứng ở phòng khách.....

"Đương....." Một tiếng môn từ bên ngoài mở ra, đi vào tới một cái đầy mắt mỗi một nam nhân, ta liếc mắt một cái liệ̀n nhận ra đây là vừa r ỡi đứng ở trong mưa cái kia mang mắt kính nam nhân.

Lúc này vừa r ỡi cùng hẳn cùng nhau đứng ở trong mưa nữ nhân chính bụng đ ờ ăn từ trong phòng bếp đi ra, mắt thấy liệ̀n phải đụng vào ta, nhưng ta muốn tránh cũng đã chậm, ai ngờ nàng thế nhưng từ ta thân thể trung xuyên qua đi, giống như ta ở nàng trong mắt là không t ậ̀n tại giống nhau!

Nữ nhân đi vào sô pha trước đem đ ờ ăn đặt ở trên bàn trà, ôn nhu nói, "Ăn cơm trước đi, lại cấp cũng muốn đem cơm ăn trước!"

Lưu chí minh c ậ̀n lấy bát cơm bắt đầu từng ngụm từng ngụm ăn lên..... Ăn đến một nửa, hẳn đột nhiên buông chén đũa nói, "Uyển như, ta đem căn nhà này bán! Triệu trường từng ra rất cao giá, vừa lúc đủ chúng ta còn cho vay!"

Cái này kêu uyển như nữ nhân vừa nghe liệ̀n có chút sốt ruột, "Kia lúc sau đâu? Hiện tại cửa hàng cũng đóng cửa, phòng ở cũng bán đi, chúng ta đây một nhà bảy khẩu đi nơi nào trụ a?"

Lưu chí minh lôi kéo uyển như tay nói, "Yên tâm, ta cùng trường từng nói tốt, chúng ta còn ở nơi này, chỉ là ấn nguyệt cho hẳn tiệ̀n thuê nhà là đến nơi, chúng ta đều có tay có chân, như thế nào cũng sẽ không đói chết!"

Uyển như ngặ́m lại cũng là, liệ̀n đối Lưu chí nói rõ, "Hành, kia ngày mai ta liệ̀n đem lão tứ cùng lão ngũ học phí trước giao thượng, lão sư đều thôi hai l ậ̀n!"

Lưu chí minh thở dài, nhẹ nhàng ôm chầm uyển như nói, "Thực xin lỗi lão bà, phía trước đáp ứng người ngày lành khả năng còn phải đợi thượng một đoạn thời gian."

Uyển như cười cười nói, "Ta không vội, chỉ cần chúng ta người một nhà có thể vui vui vẻ vẻ khắp nơi cùng nhau là đến nơi! Ta không như vậy lòng tham....."

Hình ảnh vừa chuyển, bốn cái hài tử đều đi đi học, chỉ có đại nữ nhi còn ở trong nhà chờ đại học khai giảng thông tri, đại nữ nhi nhìn uyển như tưởng nói chút cái gì, lại không biết như thế nào há mồm.

Uyển như xem nàng biểu tình có dị, liền hỏi nàng, "Xảy ra chuyện gì tư kỳ? Có cái gì tâm sự sao?"

Tư kỳ thâm hô một hơi đối mục mục nói, "Mẹ, ta không nghĩ vào đại học, ta nghĩ ra được công tác, hảo giảm bớt các người gánh nặng!"

Uyển như sắc mặt biến đổi, tức giận phi thường nói, "Không được! Sự tình trong nhà không cần người nhọc lòng, đại học người nhất định phải thượng, bằng không ta sao đối đến người thân mục? Lão tứ lão ngũ ta có thể không cho bọn họ thượng, các người tỷ muội ba cái không được! Chỉ có thượng đại học sau này mới có cơ hội tìm cái hảo nhà chồng!"

Tư kỳ có chút mắt đỏ lên nhìn mẹ kế, "Kia trong nhà..... Làm sao bây giờ? Còn thiếu ngân hàng như thế nhiều tiền?"

Uyển như cười cười nói, "Không có việc gì, chúng ta đều giải quyết, người nhớ kỹ, tiền tài đều là vật ngoài thân, là người khác tùy thời đều có khả năng cướp đi, chỉ có tri thức là bất luận kẻ nào đều đoạt không đi! Nếu người tưởng thay đổi trong nhà đi đâu kiện, vậy người duy nhất đường ra chính là đi học, nếu có một ngày ta và người ba không còn nữa, đệ đệ muội muội còn muốn dựa người đâu!"

Hình ảnh lại vừa chuyển đổi tới rồi ngày hôm sau buổi sáng, lão ngũ Lưu Siêu có chút phát sốt, vì thế uyển như khiến cho lão tứ Lưu lỗi mang theo một trương xin nghỉ đi đầu cấp Lưu Siêu chủ nhiệm lớp lão sư.

Trong nhà hài tử chỉ còn lão đại tư kỳ cùng lão ngũ Lưu Siêu, Lưu chí minh từ bên ngoài khi trở về xách một cái rất lớn bao, về nhà mở ra cấp uyển như vừa thấy, tất cả đều là một bó một bó trăm chơi tiền mặt, nàng có chút lo lắng nói, "Như thế nhiều tiền đặt ở trong nhà không an toàn đi!"

Lưu chí minh lắc đầu nói: "Không có việc gì, sáng mai liền đưa đến ngân hàng đem cho vay còn, trường tòng cho ta tiền khi liền hoặc mới vừa thấy được, yên tâm đi hẳn không nói bậy."

Uyển như gật gật đầu liền đem một đại bao tiền xách vào lầu hai phòng ngủ..... Nàng mới vừa đem tiền phóng hảo liền nghe được lầu một có mở cửa thanh âm, uyển như nghĩ thầm lúc này ai sẽ đến đâu? Vì thế liền xuống lầu vừa thấy, thế nhưng hoặc gia hai huynh đệ.

Nàng vội xuống lầu cho bọn hắn đổ nước, mà nam nhân cũng cho bọn hắn đệ điều thuốc nói, "Các người hai như thế nào tới, có việc sao?"

Hoặc mới vừa nhìn thoáng qua ngoài cửa, rồi mới chậm rãi nói, "Không có việc gì, Lưu đại ca, chúng ta hai anh em chính là tưởng cùng người mượn điểm tiền tiêu....."

Hắn nói xong câu này sau, Lưu chí minh sắc mặt biến đổi, vội lạnh giọng chất vấn, "Các người muốn làm cái gì? Đây tiền là ta còn ngân hàng cho vay!"

Hoặc gia huynh đệ cũng không lại nói cái gì, chỉ là hai người đầu từ sau lưng lấy ra một phen thật dài khảm đao.....

Lưu chí minh cùng dương uyển như bị hoặc gia huynh đệ bị trói tay chân nhất ở lầu một tạp vật phòng, mà lúc này lầu hai Lưu tư kỳ cùng Lưu Siêu còn đối dưới lầu phát sinh sự tình hoàn toàn không biết.

Hoặc mới vừa một người trộm ẩn vào lầu hai, hắn trong tay cầm một lọ đờuống, gõ gõ Lưu tư kỳ cửa phòng, cửa phòng mở ra sau, Lưu tư kỳ không nghĩ tới người tới ý nhiên là hoặc mới vừa, "Hoặc thúc thúc....."

"Tư kỳ, ta cho người đưa lên tới một lọ đờuống đi lên....."

Hoắc mới vừa nói còn chưa nói xong, liề n nghe trong phòng lại truyề n đến một thanh âm, "Tỷ, ta cũng tưởng uống!"

Lưu tư kỳ cũng không nghĩ nhiề u, liề n tiếp nhận đầ uống vắn ra sau đưa cho đệ đệ, Lưu Siêu uống lên một cái miệng nhỏ sau, lại đưa cho Lưu tư kỳ, "Tỷ, uống ngon thật, người cũng nếm thử!"

Nhìn đến bọn họ tỷ đệ hai cái đầ uống lên đầ uống sau, hoắc mới vừa liề n lập tức đi xuống lầ i, cùng hoắc quân cùng nhau buộc Lưu chí minh vớ chầ ng hai người dùng dây thép đem hai cái hôn mê hài tử tất cả đầ i cột chắc, nằ y ở giữa hoắc mới vừa còn dùng Lưu chí minh trong nhà camera chụp bọn họ phu thê hai người trớ hài tử ảnh chụp.

Hai đứ a nhỏ bị trớ hảo sau, hoắc mới vừa lại làm đem Lưu chí minh bó hảo lúc sau lấp kín miệng quan vào tạp vật phòng, rầ i mới đem dương uyề n như một người lưu lại, vì bên ngoài đi học còn không có trở về ba cái hài tử ngầ i cơm.

Cùng lúc đó, hoắc quân tắc đem kia hai đứ a nhỏ ôm vào lầ i hai trong phòng vệ sinh, hắ n ở hai đứ a nhỏ trước người sừ ng sốt hơn mười giây, rầ i mới liề n dùng cái kìm bắt đầ u ninh chặt bọn họ trên cổ dây thép, không một hầ i hai người liề n hai mắt ngoại đột, tất thờ đã chết, hoắc quân tùy tay xả hai cái trong phòng vệ sinh màu đen rác rườ i túi trồ ng lên bọn họ hai cái trên đầ u, rầ i mới khóa cửa rời đi.

Giữa trưa thờ điể m, ba cái hài tử đầ u tan học, bọn họ đặ biệt kỳ quái hôm nay như thế nào cùng thôn hai cái hoắc thúc thúc sẽ ở nhà ăn cơm, chính là cũng chỉ là kỳ quái mà thôi, vẫn là hào vô cảnh giác ăn mụ mụ làm đầ u ăn, tiếp theo liề n toàn bộ tể xú u.

Hoắc mới vừa tiếp theo đem dương uyề n như bó hảo quan vào tạp vật phòng, mà hoắc quân vẫn là đem ba cái hài tử nhất nhất ôm vào lầ i hai trong phòng vệ sinh, rầ i mới tựa như vừa rầ i giống nhau, từng bước từng bước lạc chết bọn họ, rầ i mới trồ ng lên màu đen rác rườ i túi.

Đã đến giờ buổi tối, hoắc mới vừa cùng hoắc quân đem dương uyề n như từ tạp vật trong phòng mang theo ra tới, làm nằ ng nói ra tiề n ở nơi

nào, lúc ấy dương uyển như còn không biết, năm cái hài tử đầu đã chết!

Nàng vì bảo hộ hài tử an toàn liền nói ra tiếng ở phòng ngủ, cũng mang theo bọn họ huynh đệ hai đi lấy, hoặc mới vừa hoặc quân bắt được tiếng sau lại ở phòng ngủ luân gian dương uyển như.

Lúc sau hoặc gia huynh đệ liền thừa dịp bóng đêm, mang theo tiếng cùng Lưu chí minh vợ chồng rời đi phòng ở.....

Ta tuy rằng không thấy không thấy lúc sau sự tình, chính là ta có thể nghĩ đến lúc sau bọn họ khẳng định là bị này hai cái súc sinh giết chết sau chôn tống rồi núi hoang thượng!

Liền ở bọn họ ra cửa sau, trong phòng sở hữu cảnh vật lại đầu biến trở về phía trước trang hoàng tốt bộ dáng, chỉ là ở lầu hai lan can thượng nhieu hai cụ dùng dây thép treo cỗ thi thể, ta dọa đặt mộng ngổ trên mặt đất, kia hai cỗ thi thể đúng là hoặc mới vừa cùng hoặc quân hai huynh đệ!

Ta bị này hai cụ tử thi dọa hoảng không chọn lộ chạy đi ra ngoài, vừa rồi trói chặt cửa phòng lúc này cũng bị ta dễ dàng đẩy ra!

Sau tới Triệu trường tòng còn cùng ta oán giận, như thế nào lại đã chết hai người người, nhưng ta lại làm hẩn yên tâm, trong căn nhà này không bao giờ sẽ ra cái gì việc lạ, bắt đầu hẩn còn không tin, sau tới quả nhiên hết thấy đầu bình thường, hai tháng sau đã bị một đám tôn giáo nhân sĩ mua tránh ra Phật đường.

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Hung Trạch Ký Lục Chi Cùng Thi Ngủ Chung (Một)

Trước đơn tử thành giao sau, ta cần không ít tiếng thuê, bởi vì càng là hung hãn tòa nhà, chúng ta công ty tránh liền càng nhiều, công ty tránh nhiều ta tiếng thuê tự nhiên cũng liền nhiều, hơn nữa đã trải qua hai lần loại này khủng bố sự tình sau, ta giống như cũng bắt đầu bách độc bất xâm!

Vì nghĩ ngợi lấy lại sức, ta cùng mặt trên muốn một cái tiêu đơn tử, tiền thuê không cao chính là khó khăn cũng không lớn, chính là trăm triệu không nghĩ tới, lại làm ta gặp một kiện tà môn sự tình, còn kém điểm hồ ta biểu muội, đến bây giờ ta tưởng tượng chuyện này còn sau sợ không được.

Kia đồng nhà lầu là ở vào trung tâm thành phố một cái bình thường nơi ở trong tiêu khu, nghiệp chủ không ở bản địa, hy vọng có thể đem phòng ở toàn quyền ủy thác cho chúng ta công ty phụ trách giúp hắn quản lý, bởi vì tiêu khu vị trí không tồi, cho nên ở chỗ này thuê trụ đầu một ít công ty bạch lĩnh.

Phòng ở thực dụng diện tích rất lớn, có một cái phòng ngủ chính cùng hai cái độc lập phòng cho khách, một cái tiền lương giai tầng viên chức nhỏ là khẳng định thuê không nổi, chính là nếu là vài người hợp thuê tiền không phải vấn đề.

Vì thế ta tiền phụ trách đem này đó phòng tán thuê, trước hết tìm được ta chính là một đôi tình lứa chu nham cùng đồng nhụy, bọn họ cố ý hướng muốn thuê kia gian lớn một chút phòng ngủ chính, đương nhiên giá cả tự nhiên so hai cái tiêu phòng ngủ muốn quý thượng một ít, bởi vì bọn họ là hai người nơi lấy cũng còn có lời.

Tiếp theo một cái kêu Tống Hải Bình tiêu tử chủ động liên hệ ta, tưởng thuê trong đó một cái tiêu phòng ngủ, ta dẫn hắn đi nhìn nhìn, hắn phi thường vừa lòng, vì thế hắn cũng định rồi xuống dưới.

Còn có cuối cùng một phòng, ta vốn định cũng thuê cấp một cái cùng ba người kia không sai biệt lắm khách thuê, chính là không nghĩ tới ta biểu muội xuân hiếu cho ta điện thoại, muốn thuê một gian giá cả không quý, hoàn cảnh lại tốt phòng ở, ta tự nhiên liền đem này cuối cùng một phòng để lại cho nàng.

Xuân hiếu chuyển nhà thời điểm ta còn đi theo qua đi hỗ trợ, còn thuận tiện cùng mặt khác ba cái khách thuê chào hỏi, đại gia sau này chính là hàng xóm, có cái gì sự lẫn nhau chiếu ứng điểm.

Lúc sau chúng ta còn cùng nhau ăn cái cơm, trong bữa tiệc ta phát hiện Tống Hải Bình cái này tiêu tử trên người có loại u bu ồn khí chất, thực dễ dàng hấp dẫn hiện tại cô nương, chính là hẳn lại không thể nào thích nói chuyện, đến là kia một đôi tiểu tình lữ vẫn luôn nói cái không ngừng, sau này hẳn là thực dễ tiếp xúc.

Trở về sau ta cố ý gọi điện thoại nói cho biểu muội, ngàn vạn không cần bị Tống Hải Bình u bu ồn khí chất lừa, người thường nói "Mặt vô ba lượng thịt, tất là bạc tình lang!"

Không nghĩ tới biểu muội lại cười ta suy nghĩ nhiều quá, nàng đều bao lớn rồi, đã sớm qua làm người trong nhà lo lắng tuổi tác, hiện tại nàng mẹ, cũng chính là ta đi cả lo lắng nhất chính là nàng lặn ở nhà thành gái lỗ thì!

Ta tức khắc hết chỗ nói rồi, rốt cuộc biết hiện tại vì cái gì như thế nhiều hảo cái trắng đều làm heo cụng.....

Kỳ thật bọn họ thuê này đóng nhà lầu có thể nói ở ta mắt gần như hoàn mỹ, bất luận từ địa lý vị trí vẫn là bên trong trang hoàng thượng xem, đặc biệt là nơi này còn thực "Sạch sẽ"!

Từ đã trải qua phía trước kia sự kiện sau, ta đối hảo phòng ở định nghĩa liên rơi chậm lại rất nhiều, chỉ cần không nháo quỷ, có thể ở lại người, hiện tại ở trong mắt ta chính là hảo phòng ở!

Cứ như vậy thời gian trôi qua non nửa năm lúc sau, biểu muội đột nhiên có một ngày cho ta gọi điện thoại, nói nàng cảm giác phòng ở giống như có chút vấn đề, làm ta đi xem, ta cũng không tưởng quá nhiều, bởi vì phía trước ta là đi qua nơi đó, ta tưởng đơn giản chính là nơi nào hỏng rồi, ta cấp đi tu tu liên thành.

Chính là không nghĩ tới, đi vừa đi mới biết được, nguyên lai sự tình không kia đơn giản.....

Chiều hôm đó ta vừa đi tiến phòng khách, đã nghe tới rồi một cỗ kỳ quái hương vị, không thể nói tới là cái gì hương vị, bởi vì cái kia phòng ở là ánh sáng mặt trời, cho nên trong phòng thực khô ráo, biểu muội còn một

lần cùng ta oán giận quá nàng bởi vậy thường xuyên chảy máu mũi, cho nên nơi này không có khả năng là bởi vì ẩm ướt khiến cho mũi mồm.

Ai ngờ biểu muội lại nói kêu ta tới không phải vì cái này, ta về mặt hồ nghi nói, "Vậy người kêu ta tới vì cái gì?"

Liền thấy biểu muội về mặt hoảng sợ nói, "Mãn đường ca, trong khoảng thời gian này vừa đến buổi tối 11 giờ 40 phút, ta là có thể nghe được trong phòng có quái thanh!"

"Quái thanh? Như thế nào cái quái pháp?" Ta cũng bị nàng làm không hiểu ra sao, nghĩ thầm chỉ cần không phải nháo quỷ, nhiều trách ta đâu không sợ!

Chính là biểu muội lại nói, "Ta cũng không nói lên được, tóm lại người hôm nay buổi tối buổi ta nghe một chút sẽ biết, hiện tại ta buổi tối căn bản là ngủ không hảo giác, ban ngày đi làm liền càng không tinh thần."

Ta vừa nghe có như thế nghiêm trọng, khiến cho nàng đừng vội, chờ ta đêm nay thượng nghe một chút lại nói.....

Vì thế ta liền trước buổi nàng đi ra ngoài ăn cái cơm, rồi mới 10 điểm nhiều về tới trong phòng, lúc này chúng ta liền nghe được cách vách tiếng tình lý ở cãi nhau, vì đều là một ít lông gà vỏ tỏi việc nhỏ.

Ta nhỏ giọng hỏi biểu muội, "Bọn họ hai cái thường xuyên như vậy sao?"

Biểu muội gật gật đầu nói, "Gần nhất một đoạn thời gian thường xuyên sảo, đôi khi ta ngày hôm sau hỏi đồng nhụy bọn họ vì cái gì sảo, kết quả chính nàng cũng nói bọn họ sảo có chút không thể hiểu được....."

Tiếp theo ta lại nghe được nữ ở khóc, mà nam hẳn là ở hống nàng, nhìn dáng vẻ mặt hẳn là có thể hợp hảo.

Biểu muội nghe được bọn họ không sảo mới đối ta nói, "Người còn đừng nói, chỉ có nghe được bọn họ cãi nhau ta mới có thể an tâm ngủ, bằng

không ta ngủ một chút cũng không yên ổn!"

Ta bị biểu muội nói chọc cho vui vẻ, "Người thích bị ngược a!"

Không nghĩ tới biểu muội lại rất đứng đắn nói, "Đương nhiên không phải, người không biết, nơi này nếu quá an tĩnh có bao nhiêu đáng sợ!"

Đột nhiên ta nghĩ tới Tống Hải Bình, "Ai? Tống Hải Bình đâu, hẳn ngày thường quá sảo vẫn là quá an tĩnh a?"

Biểu muội sừng sốt, "Tống Hải Bình? Ai là Tống Hải Bình a? Cách vách không ai trụ a?"

Ta tức khắc hạ nháy dựng, "Xuân hiểu! Người nhưng đừng hù dọa người a! Ta hiện tại trái tim chính là thực yếu ớt!"

Biểu muội giống nhau xem ta nghiêm túc dạng liền phụt một tiếng cười, "Mãn đường ca, người như thế nào hiện tại lá gan như thế tiểu a!"

Lòng ta tưởng, nếu người muốn cùng ta giống nhau không có việc gì liền gặp quỷ, người cũng cùng lắm thì, nói không chừng còn phải dọa mất lối tới đâu!

Biểu muội xem ta không lên tiếng, liền cùng ta nhắc tới Tống Hải Bình, "Cái kia Tống Hải Bình có hơn mười ngày không đã trở lại, tháng trước hẳn nói chính mình muốn đi bên ngoài thám hiểm, nói trắng ra là chính là đương lừa hũu, cho nên đến bây giờ cũng vẫn luôn không trở về"

Ta nghe xong chính là vẻ mặt hâm mộ nói, "Hắn là làm cái gì công tác, có thể tham gia nói như vậy đi thì đi lữ hành?"

"Hình như là ít đi, tóm lại chính là cái kia một vội lên mấy ngày mấy ngày không ngủ cái loại này công tác, cho nên hẳn mới có như vậy u buồn khí chất" biểu muội nghĩ nghĩ nói.

Đột nhiên, liền ở ta cùng biểu muội có một câu không một câu nói chuyện phiếm khi, liền nghe được ngoài cửa truyền đến một trận rầu rĩ

thanh âm, thật đúng là một chốc một lát nói không nên lời là cái gì thanh âm, ta cẩn thận vừa nghe, hình như là cái gì người dùng tay chụp mà thanh âm.....

Liền ở ta tưởng lại nghe một chút khi, thanh âm đột nhiên im bất, biểu muội tắc về mặt hoảng sợ nói, "Như thế nào? Có phải hay không rất dọa người?"

Ta lắc đầu nói, "Đây có cái gì nhưng dọa người a?"

Nhưng biểu muội lại nói, "Một lần hai lần không dọa người, chính là mỗi ngày thời gian này đúng giờ vang liền khủng bố!"

Ta trầm tư một lát hỏi nàng, "Người không hỏi quá cách vách hai người, bọn họ nghe được quá sao?"

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Hung Trạch Ký Lục Chi Cùng Thi Ngủ Chung (Nhị)

Nhưng biểu muội lại lắc đầu nói, "Đây mới là nhất dọa người, ta hỏi qua bọn họ hai người, nhưng bọn họ lại nói chính mình trong khoảng thời gian này ngủ đặc biệt trầm, chỉ cần một ngủ, liền cái gì cũng nghe không đến! Có một lần ta buổi tối ở cái kia thanh âm vang lên khi đi gõ bọn họ hai cái môn, kết quả..... Bọn họ trong phòng an tĩnh không được, liền cái ngáy ngủ thanh đầu không có, nhưng ta biết bọn họ rõ ràng liền ở trong phòng!"

Ta nghe xong cũng không quá tin tưởng, liền đứng dậy đi cách vách phòng gõ cửa, chính là gõ nửa ngày, bên trong căn bản không ai đáp lại, không đúng a, bọn họ vừa mới còn ở cãi nhau, này sẽ như thế nào khả năng nghe không được đâu?

Vì thế ta liền bắt thông chu nham di động, không một hồi trong môn truyền đến điện thoại thanh âm, "Kỷ đại ca, người như thế nào tới điện thoại, có cái gì sự sao?"

Nghe được hẳn thanh âm sau ta thở phào nhẹ nhõm nói, "Ta ở người ngoài cửa, gõ nửa ngày trong môn mặt không phản ứng, ta còn tưởng rằng người không ở đâu?"

Ta quay đầu lại nhìn về phía biểu muội, lại thấy nàng mặt càng trắng, lúc này liền nghe trong điện thoại nói, "Người ở ngoài cửa gõ cửa, ta như thế nào không nghe được!" Tiếp theo trong điện thoại liền chuyển tới một tiếng mở cửa thanh âm, chính là ta trước mắt cửa phòng lại là vẫn luôn nhắm chặt.

"Không ai a? Kỳ đại ca, người đậu ta chơi đâu?"

Nghe thế ta đầu liền ong một thanh âm vang lên, chẳng lẽ chúng ta không ở một cái thời không? Nay so có quý còn xả đâu! Tiếp theo lại nghe được hẳn tiếng đóng cửa, ta mờ mịt cúp điện thoại, quay đầu đối biểu muội nói, "Hắn có phải hay không cùng người giống nhau đậu ta chơi đâu?"

Biểu muội sắc mặt nói cho ta, hiển nhiên không phải! Chẳng lẽ chúng ta hiện tại cùng bọn họ không phải một cái không gian? Ta xoay người đi vào bên cửa sổ, nhìn bên ngoài người đến người đi đường cái, hết thấy đầu thực bình thường a!

Nếu ta trước mắt hết thấy là bình thường, vậy chỉ có thể là chu nham bên kia xảy ra vấn đề, hiện tại xem ra như thế nào cũng chờ hừng đông nói nữa, biểu muội còn có chút sợ hãi, ta đành phải cười cùng nàng nói, "Người xem sợ cái kia hình dáng, ta còn ở nơi này đâu, người sợ cái gì a!"

Nàng xấu hổ cười nói, "Không có biện pháp, trời sinh nhất gan, ta xem người vẫn là giúp ta tìm cá biệt phòng ở đi!"

Ta nghĩ nghĩ nói, người không thuê cũng có thể, chính là người đầu giao một năm tiền thuê nhà, công ty là sẽ không cấp lui tiền, trừ phi người cho thuê lại đi ra ngoài.

Biểu muội vừa nghe liền tròn tròn mắt, "A, kia làm sao bây giờ a? Ta nhưng không có tiền thuê tân phòng ở!"

Ta thở dài nói, "Không có việc gì, nếu nơi này thực sự có vấn đề, người liền đi trước ta nơi đó trụ một đoạn thời gian, có biểu ca ở còn có thể làm ngủ đường cái a!"

Biểu muội vừa nghe lập tức cười cùng hoa giống nhau.....

Ngày hôm sau thiên sáng ngời, ta liền lại một lần đi gõ chu nham bọn họ hai cái cửa phòng, lần này môn thực mau liền mở ra, có lẽ là bởi vì ngủ không tốt, đồng nhụy sắc mặt có chút tái nhợt, nàng nhìn đến ta cùng biểu muội cùng nhau tới thế nhưng sững sốt, "Kỷ đại ca, người như thế nào tới như thế sớm?"

Ta định hai cái quàng thâm mắt nói, "Ta là căn bản không đi, chu nham đâu?"

Chu nham lúc này nghe được ta thanh âm cũng đi ra, vừa thấy là ta cũng thực ngoài ý muốn, "Kỷ đại ca, như thế đã sớm tìm chúng ta có cái gì sự sao? Có phải hay không phòng ở khế ước thuê mượn có vấn đề"

Ta nhìn nhìn hắn, rồi mới nói, "Khế ước thuê mượn không thành vấn đề, ta đem qua cho người đánh điện người ở nơi nào đâu?"

Chu nham vẻ mặt nghi hoặc nói, "Đánh cái gì điện thoại? Đem qua người cho ta gọi điện thoại? Ta như thế nào không nhận được?!"

"Chu lão đệ, người nhưng đừng hù dọa ca ca, ngày hôm qua ta rõ ràng cho người gọi điện thoại, người còn tiếp a!" Ta vẻ mặt giật mình nói, tiếp theo ta liền cho hắn nhìn ta đi động trò chuyện ký lục.

Chu nham cùng đồng nhụy xem sau cũng là vẻ mặt mộng bức, ta xem bọn họ hai cái bộ dáng không giống như là giả vờ, vì thế liền đối bọn họ nói, "Này, này như thế nào khả năng đâu? Chẳng lẽ chúng ta còn không ở cùng cái không gian sao?"

Hắn xem ta cũng không giống nói giỡn bộ dáng, trên mặt lập tức liền biến ngưng trọng lên, ta hỏi tiếp bọn họ, "Các người ở buổi tối 11 giờ 40 phân nghe được quá cái gì dị thường thanh âm sao?"

Hai người đầu là mờ mịt lắc đầu nói, "Không có a, lúc ấy chúng ta giống nhau đầu ngủ, căn bản nghe không được cái gì mặt khác thanh âm."

Ta tức khắc là một cái đầu hai cái đại, đây là cái cái gì tình huống, vì chứng minh chúng ta ở buổi tối có phải hay không ở bất động không gian, vì thế chúng ta liên ước hảo hôm nay buổi tối chúng ta ở bên nhau chờ đến 11 giờ 40.

Buổi tối tan tằm sau ta sớm liên đến biểu muội nơi này, chính là lại chậm chạp không thấy chu nham bọn họ hai cái tới, ta ngẩng đầu hỏi ta biểu muội, bọn họ đã trở lại sao?

Biểu muội gật gật đầu nói, "Đã trở lại nha, vừa rồi ta còn nghe được bọn họ cãi nhau đâu?"

"Lại cãi nhau! Chẳng lẽ bọn họ còn mỗi ngày đầu sảo?" Ta không tin hỏi.

Biểu muội vẻ mặt đứng đắn gật gật đầu, "Àn! Mỗi ngày đầu sảo, ta sớm đã thành thói quen!" Ta xem nàng biểu tình, không giống như là nói giỡn.

Vì thế ta liên bắt thông chu nham điện thoại, không một hồi liên nghe được cách vách truyền đến điện thoại thanh âm, vang lên vài tiếng sau chu nham liên tiếp nổi lên điện thoại, "Kỷ đại ca? Thời gian này người cho ta gọi điện thoại có cái gì sự sao?"

Ta ăn một lần kinh nói, "Không thể nào, chúng ta ngày hôm qua ước hảo, người lại đã quên?"

Chu nham nghĩ nghĩ, chính là hiển nhiên không nhớ tới, "Ước hảo... Hảo, ta hiện tại ở nhà, người hiện tại ở nơi nào, ta đi tìm người."

Ta nói: "Không cần, chúng ta hiện tại đầu đi trong nhà phòng khách đi, cách như thế gần còn gọi điện thoại, quái quái."

Vì thế cúp điện thoại ta cùng liên biểu muội cùng nhau ra phòng ngủ, chính là đi vào phòng khách lại không gặp chu nham bọn họ hai cái từ trong

phòng ra tới, vì thế liền đi gõ cửa, chính là bên trong thực an tĩnh, không có một chút thanh âm.

Ta lờng lơ lại một lần dựng lên, quá mẹ nó tà môn! Ta ở trong lòng thẫn thờ.

Biểu muội càng là dọa không được, làm ta lại đánh chu nham điện thoại thử xem, nhưng ta vừa mới chuẩn bị bắt điện thoại, liền nghe được cái kia kỳ quái thanh âm vang lên, ta tới tay vừa thấy, 11 giờ 40 chính.....

"Bang bang..... Phanh..... Phanh" thanh âm không có một chút tiết tấu cảm, càng không có quy luật, thậm chí có đôi khi còn khi đại khi tiểu, ta từ thanh âm bắt đầu liền bắt đầu ghi âm, mãi cho đến nó cuối cùng kết thúc.

Ghi âm thời gian hiển nhiên thanh âm vang lên 1 phân 30 giây, chính là khi ta trọng phóng ghi âm khi, bên trong tắc không có cái loại này kỳ quái thanh âm, thay thế chính là một ta cùng loại với vô tuyến điện sóng điện từ thanh âm.

Ta cùng biểu muội đều hai mặt nhìn nhau, không rõ ràng lắm đây là chuyện như thế nào, vì thế ta liền cho ta đồng sự gọi điện thoại, hướng hẳn hỏi thăm cái này phòng ở phía trước có hay không phát sinh cái gì hẳn giết a, tự sát sự.

Chính là ta đồng sự lại nói, "Nhân gia vừa mới làm xong phòng ở, như thế nào đến người nơi này liền thành chết hơn người đâu? Còn hẳn giết tự sát, ta xem người là bán hung trạch bán ngọc rớt đi!"

Cúp điện thoại lòng ta cũng là một trận buồn bực, không chết hơn người a, vì cái gì sẽ có như thế tà môn sự phát sinh đâu??

Lúc sau ta lại bắt thông chu nham điện thoại, càng đáng sợ sự tình đã xảy ra, ta nghe được hẳn di động ở phòng khách vang lên, chính là lại nhìn không tới chu nham bọn họ hai người ở nơi nào.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Hung Trạch Ký Lục Chi Cùng Thi Ngủ Chung (Tam)

Biểu muội càng là dọa hét lên một tiếng, điện thoại vẫn là làm theo chuyên được, "Kỳ đại ca, người ở nơi nào đâu? Ta đánh người điện thoại cũng đánh không thể, người không phải nói đã tới rồi sao?"

Lòng ta tức khắc chạy quá một vạn dặm thảo ni mã, ta cũng không biết nên như thế nào cùng hắn nói, "Chu nham, ta muốn nói ta liền ở phòng khách người tin sao?"

Điện thoại chu nham trầm mặc một hồi nói, "Không tin..... Phòng khách liền như thế đại, ta liếc mắt một cái liền toàn năng thấy, người muốn ở chỗ này ta như thế nào có thể không biết đâu?"

Ta có chút bất đắc dĩ nói, "Kỳ thật ta cũng không quá tin tưởng, chính là ta hiện tại thật sự liền ở phòng khách." Nói xong ta ngẩng đầu nhìn thoáng qua trên tường đồng hồ treo tường rồi mới tiếp theo nói, "Người hiện tại xem một cái trên tường chung, vừa rồi nó đồng hồ bấm giây vừa mới trải qua tới 11 giờ 52 phân 49 giây."

Ta sau khi nói xong đợi một hồi lâu, đối phương mới chậm rì rì nói, "Ta nhìn đến phòng khách biểu ngừng!"

"Ngừng ở vài giờ?"

"11 giờ 40....."

Quả nhiên vấn đề là ra ở bọn họ kia một đầu, mà ta cùng biểu muội bên này là bình thường, vì thế ta đành phải nói, "Tính, quá muộn, ngày mai gặp mặt rồi nói sau."

Chu nham không lại nói cái gì, chỉ là "Ân" một tiếng liền cúp điện thoại.

Vì thế ta lại ở biểu muội nơi này ngủ một đêm, ngày hôm sau buổi sáng ta đi gõ chu nham cùng đồng nhụy môn, chính là bên trong lại không ai, ta gọi điện thoại cũng tắt máy, chẳng lẽ đi ra ngoài? Ta vừa thấy thời gian, không sai biệt lắm muốn đi làm, vì thế cũng liền vội vàng rời đi, còn dặn dò biểu muội buổi tối chờ ta cùng nhau về nhà.

Ban ngày thời điểm, ta ở trong công ty tra xét một ít cái này tiểu khu ở xây dựng trước là cái gì dùng mà, chính là tra xét nửa ngày đầu thực bình thường, này khối mà phía trước là phiến vườn trái cây, căn không có cái gì tà hồ truyên thuyết.

Giữa trưa thời điểm ta cùng cấp chu nham cùng đồng nhụy đầu các gọi điện thoại, chính là đầu là ở tắt máy trạng thái, vì thế ta nghĩ hẳn là liên hệ một chút Tống Hải Bình, xem hẳn hiện tại nơi nào, kết quả một tá di động, thế nhưng vô pháp chuyển được.

Này một đám đầu là xảy ra chuyện gì? Đầu cho ta chơi thất liên có phải hay không? Còn hảo tiển thuê nhà giao cả năm! Tưởng lấy này liển cấp biểu muội gọi điện thoại, làm nàng ở công ty chờ ta đi tiếp nàng tan tẩn, hiện tại đừng đem ta biểu muội cũng làm thất liên là được!

Buổi tối ta nhận được biểu muội sau liển ở bên ngoài tùy tiện ăn điểm cơm chiêu, mới vừa tiến đại môn liển nhìn đến chu nham cùng đồng nhụy đi vào thang máy, chúng ta hai cái là khẩn đuổi chậm đuổi vẫn là không đuổi theo.

Vì thế chúng ta liển vội ngẩng trên một khác bộ thang máy tưởng đuổi qua bọn họ hai người, chính là vừa ra thang máy liển nhìn hẳn lại vào cửa phòng, ta vừa đi vừa kêu, chính là kia hai tên gia hỏa lại như là lỗ tai đổ lông gà giống nhau, căn bản không phản ứng!

Chờ chúng ta tới rồi trước cửa phòng, vẫn là bị bọn họ "Phanh!" Một tiếng nhốt ở ngoài cửa, biểu muội vội lấy ra chìa khóa mở cửa, chính là nàng một mở cửa liển phát hiện không quá đúng.

Ta xem nàng thần sắc có dị liển hỏi nàng xảy ra chuyện gì? Nàng sắc mặt khó coi nói, "Người cũng nhìn đến bọn họ là tùy tay quan môn, chính là vì sao hiện tại môn là khóa ba đạo đâu?"

Nghe nàng như thế vừa nói, ta giống như cũng minh bạch, bình thường trong nhà nếu có người thời điểm là sẽ không đem vài đạo khóa toàn khóa lại, trừ phi là chuẩn bị ra ngoài mới có thể như vậy.

Vào cửa sau ta ở phòng khách cùng trong phòng bếp tìm hai một vòng, căn bản không ai, vì thế liền chuẩn bị đi gõ chu nham cùng đồng nhụy phòng ngủ môn, nhưng ta còn không có gõ thời điểm liền nghe được bên trong truyền đến cãi nhau thanh.

Cái này làm cho ta nhất thời không biết làm sao bây giờ mới hảo, gõ vẫn là không gõ? Nhưng cẩn thận vừa nghe, lòng ta chính là lạc một chút, này cãi nhau nội dung ta nghe là như thế quen tai, như thế nào cùng ngày hôm qua ta nghe được giống nhau như đúc?

Ta vội hỏi biểu muội, "Mấy ngày nay người có hay không phát hiện bọn họ cãi nhau nội dung mỗi ngày đều giống nhau?"

Biểu muội thực mờ mịt nói, "Ta cũng không cẩn thận nghe bọn hắn ở sao cái gì a! Bất quá có một chút chính là bọn họ mỗi ngày đều sẽ ở cùng thời gian cãi nhau."

Lòng ta tưởng hồng rỗi, vấn đề không phải ra ở phòng ở thượng, mà là ra ở chu nham cùng đồng nhụy bọn họ hai cái trên người, chẳng lẽ bọn họ hai cái bị quỷ ám?

Nghĩ vậy ta liền dùng lực vỗ vỗ bọn họ cửa phòng, kết quả bên trong lập tức biến một mảnh tĩnh mịch, tựa như vừa rỗi khắc khẩu không tồn tại tại giống nhau.

Cùng ta biểu muội hai người đều là một trận ngạc nhiên, ta cũng mặc kệ như vậy nhiều, tiếp theo chụp hai hạ, chính là bên trong vẫn là không có phản ứng, biểu muội có chút sốt ruột nói, "Tính, mẫn đường ca, ta xem ngày mai ta còn đem nơi này cho thuê lại đi ra ngoài đi! Không nghĩ lại còn hảo, bằng không càng nghĩ càng sợ hãi."

Hiện tại xem ra nàng nói cũng có đạo lý, hôm nay buổi tối ta đành phải lại ngủ lại ở biểu muội nơi này, nhưng mới vừa một quá 11 giờ rưỡi, biểu tỷ liền bắt đầu mặc danh khăn trương nổi lên, ta mở miệng trấn an nói: "Sợ cái gì a, ta không phải còn ở sao? Sáng mai người liền thu thật một chút hàng ngày đồ dùng, rỗi mới buổi tối đi trước ta nơi đó chấp vá mấy ngày lại nói."

Biểu muội gật gật đầu, "Đa tạ đại hiệp cứu tiểu nữ tử với nguy nan bên trong!"

Ta vừa nghe nàng còn biết nói giỡn, chính là biết nàng còn không tính quá sợ hãi, vừa định nói hai câu cái gì trêu chọc một chút nàng liền nghe được kia trận kỳ quái thanh âm vang lên..... "Bang bang..... Phan....."

Ta nhìn thoáng qua thời gian, 11 giờ 40 phút, thật đúng giờ a, rồi mới ta liền bắt đầu tính giờ, quái thanh âm ở 1 phút 30 giây sau kết thúc, biểu muội xanh mặt nhìn ta nói, "Ta xem ta còn là hiện tại bắt đầu thu thật đồ vật đi!"

Ta tán đờng gật gật đầu.....

Bởi vì biểu muội trong phòng chỉ có một trương đơn người giường, cho nên đáng thương ta cũng chỉ có thể ngủ ở trên mặt đất túi ngủ, kết quả ngủ đến nửa đêm, ta chính mơ thấy chính mình trúng 500 vạn cao hứng không được thời điểm, đột nhiên cảm giác có người nhẹ nhàng đẩy đẩy ta.

Ta mơ mơ màng màng trợn mắt vừa thấy, nguyên lai là biểu muội, chỉ là xem nàng có biểu tình có chút hoảng sợ, liền hỏi nàng, "Xảy ra chuyện gì? Dọa thành như vậy? Thượng WC đâm quỷ!"

Biểu muội nhỏ giọng nói, "Không phải, người nghe....."

Làm biểu muội như thế vừa nói, ta cẩn thận vừa nghe, thế nhưng nghe được từ phòng khách truyền đến một trận tất tất tác tác thanh âm, còn có rắc rắc ăn cái gì thanh âm, tại đây đêm hôm khuya khoắc nghe chính là phàm lệ người.

Ta thuận tay sờ khởi biểu muội trong phòng một cây bóng chày côn, rồi mới nhỏ giọng đối biểu muội nói, "Người trước tàng hảo, nghe được không đối liền báo nguy!" Rồi mới ta liền chậm rãi đi ra cửa phòng.

Đi vào phòng khách sau phát hiện thanh âm là từ trong phòng bếp truyền đến, vì thế liền một chút một chút tới gần phòng bếp, trong bóng đêm ta thấy được cái hắc ảnh chính ngẩng xồm tử lạnh phía trước ăn cái gì

đồ vật, xem hán ăn giống hình như là 100 năm không ăn qua đồ vật giống nhau.

Đột nhiên, ta hét lớn một tiếng, rồi mới mở ra trong phòng bếp đèn, nháy mắt quang minh làm người kia nhất thời không mở ra được mắt, ta vừa định cho hán một gậy gộc thời điểm lại thấy rõ người nọ trường giống, "Tổng Hải Bình!"

Tổng Hải Bình xấu hổ cười cười nói, "Ngượng ngùng a kỷ đại ca, ta vừa mới từ bên ngoài trở về, bởi vì thật sự là quá đói bụng, liền tưởng ở tủ lạnh tìm điểm ăn, ta lại sợ đánh thức bọn họ cho nên liền không bật đèn, không dọa đến người đi!"

Lúc này biểu muội cũng từ trong phòng đi ra, vừa thấy Tổng Hải Bình quỷ dạng thiếu chút nữa nhạc ra tới, liền thấy hán đây mặt râu cũng không biết bao lâu không quát, một thân bên ngoài vận động phục thượng tất cả đều là bùn, quan trọng nhất chính là hán trên tay còn cầm một cây ăn một nửa dưa chuột!

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Hung Trạch Ký Lục Chi Cùng Thi Ngủ Chung (Bốn)

Nhìn đến biểu muội ra tới, hán liền càng ngượng ngùng, vội nói, "Ta quá đói bụng kết quả mở ra tủ lạnh lại phát hiện chỉ có một cây dưa chuột, liền chấp vá ăn!"

Biểu muội nghe xong rốt cuộc nhịn không được cười to ra tới, "Đó là ta làm mặt nạ dưa chuột, người cũng thật hành!" Nói xong nàng liền xoay người mở ra trong đó một cái tủ bát môn, từ bên trong lấy ra hai bao mì gói, rồi mới nổ súng chuẩn bị cho hán nấu bao mặt.

Từ Tổng Hải Bình trong mắt, ta rõ ràng nhìn đến biểu muội ở trong lòng hán hình tượng nháy mắt cao lớn không ít!

Mặt nấu hảo sau gia hỏa này liền ăn ngấu nghiến ăn cái tinh quang, rồi mới một mặt miệng nói, "Trời ạ, quá thoải mái! Ta đầu một ngày không ăn cơm!"

Ta vừa nghe liền cười nói, "Người là đi bên ngoài thám hiểm, vẫn là đi đường khổ hạnh tăng?"

Tống Hải Bình ha hả cười nói, "Ai, kỳ đại ca người không biết, chúng ta vài người ở cuối cùng một bộ phận đi lặn đường! Thiếu chút nữa liền cũng chưa về, chúng ta ở trong núi suốt chuyến động một Tiểu Thiên, kết quả gặp cái buổi tối đi ra ngoài dạo quanh đại gia nói cho chúng ta biết, lại hướng bên cạnh đi một chút chính là nội thành, vì thế chúng ta liền chạy nhanh hướng nội thành đi, kết quả về đến nhà khi liền quá muộn, ta thật là một ngày không ăn cái gì!"

Ta đặc biệt tò mò hẳn mười mấy ngày nay là như thế nào quá, "Các người mười mấy ngày nay sẽ không vẫn luôn ở vùng ngoại thành hạt xoay đi?"

Tống Hải Bình lập tức xua xua tay nói, "Kia sao có thể a, chúng ta đều đi ra tỉnh!" Sau khi nói xong hẳn liền cái mũi nghe nghe trong phòng nói, "Này trong phòng cái gì vị a như thế khó nghe?"

Ta cũng cẩn thận nghe nghe, là có sọt mùi lạ, nhưng cùng ta biểu muội tất cả đều có mũi viêm, đối hương vị không phải thực miễn cảm, liền hỏi Tống Hải Bình, "Cái gì vị? Đồi ta đều có mũi viêm, chỉ có thể ngửi được một chút mùi lạ nhi!"

Tống Hải Bình biểu tình khoa trương nói, "Một chút? Ta mới vừa vào nhà lúc ấy thiếu chút nữa chưa cho ta huân cái té ngã, này vị liền cùng chúng ta đi ngang qua cái kia rác rưởi đốt cháy trong xưởng mùi vị không sai biệt lắm!"

Biểu muội nghĩ nghĩ nói, "Có phải hay không người đi rỗi hơn mười ngày, trong phòng có cái gì đồ vật xú!"

Tống Hải Bình cười gượng hai tiếng nói, "Ha hả..... Cũng không dám nói, ta còn không có không về phòng nhìn xem đâu!"

Với chúng ta hai cái liền đi theo Tống Hải Bình vào hẳn phòng, đi vào đã bị kinh tới rỗi, này nơi nào là phòng ngủ, quả thực chính là một cái loại

nhỏ rác rưởi xưởng, trên bàn phóng ăn dư lại mì gói hộp, ăn một nửa khoai lát túi, đầỵ đất vớ thúị, còn có một đám trớng không h ồng ngưụ vạị!

Biểu muộị tức khắc vể mặt khinh thường nói: "Tốg Hảị Bìnհ, ngưộị có thể hay không được r ấ, ta tốt xấu cũg thu thập một chúť a! Nàỵ còn có thể hạ đĩ chần sao?"

Tốg Hảị Bìnհ ngưộị ngừng cười cười nói, "Ngưộị đần ông đợc thân phòng đầụ là cái dạn này....."

Ta lập tức nhắỵ ra phẳn đốị nói, "Đừng, ngưộị nhưng đừng chứị bớị chúg ta ngưộị đầụ ông đợc thân thànհ sao? Chúg ta chính là giẩng vệ sinh ái lao đợg đệ tử tốt hànհ sao?"

Ai ngờ Tốg Hảị Bìnհ ở hắỵ trong phòng nghe thấy một vờng, r ấ mới nghi hoặç nhìn ta nói, "Hươg vị không phải nơi này vờng lạị, bên ngoàị hươg vị càng hướg cái mũi!"

Chúg ta ba ngưộị lạị cùng nhau đĩ ra, biểu muộị lạị hoàị nghi có thể hay không là chính mình phòng có chết lầụ thử linh tinh phắỵ ra hư thốị hươg vị đĩ, Tốg Hảị Bìnհ chỉ ở biểu muộị cửa nghe nghe li ền kết luận không phải, bớị vì nàỵ trong phòng có loạị nhàn nhắỵ mùi hươg.

Biểu muộị vừa nghe không phải chính mình trong phòng hươg vị mới đem huy ền tâm buờng, hiện tại li ền dư lạị chu nham cùng đờg nhuy phòng không thấy, Tốg Hảị Bìnհ nhìn chúg ta nói, "Bợn họ ở sao?"

Ta cùng biểu muộị nhất thờị cũg không biết như thế nào trả lờị Tốg Hảị Bìnհ vấn đầụ này, vì thế ta li ền đem mắỵ ngày nay phắỵ sinh quý dị sự tình cùng hắỵ toàn bộ nói một l ầụ.....

Hắỵ tr ầụ tư một lát sau nói, "Cáç ngưộị xác địnհ nhìn bợn họ vào cửa?"

Ta cùng biểu muộị một ngụm đầụ thanh nói, "Xác địnհ cùng vớị khắg địnհ!"

Kia sự tình li ền không dễ làm, căn cứ các người mấy ngày nay tao ngộ ta phân tích, chu nham cùng đồng nhụy hấn là vẫn luôn dừng lại ở chính mình thời gian, lặp lại tu ền hoàn, đương nhiên nếu này đó không phải các người sinh ra ảo giác nói!

Biểu muội trắng Tống Hải Bình liếc mắt một cái nói, "Đương nhiên không phải, chúng ta còn có thể hai người cùng nhau sinh ra ảo giác sao?" Nói xong nàng lại xem bên ngoài sắc trời nói, thiên đầ mau sáng, trước tiên ngủ đi, ngày mai buổi tối chúng ta lại cùng nhau nghe một chút cái kia thanh âm.....

Kỳ thật ta thật là có điểm thấp thỏm, li ền sợ sáng mai Tống Hải Bình lại đã quên, kia thật đúng là hoàn toàn trọn tròn mắt, bất quá còn hảo, sáng sớm hôm sau, Tống Hải Bình li ền gõ vang lên chúng ta môn, nói là hấn ngày hôm qua ăn biểu muội một cây dưa chuột cùng hai bao mì gói hơi xấu hổ, cho nên hôm nay buổi sáng li ền thỉnh đại gia ăn bữa sáng.

Vừa lúc ta cũng đói bụng, vì thế li ền từ trên mặt đất túi ngủ bò ra tới, ra cửa vừa thấy, không t ối sao, sữa đậu nành bánh quây, bánh bao gạo kê cháo, còn có bánh rán giò cháo quây.....

Tống Hải Bình vừa thấy ta li ền cười ha hả nói, "Kỷ đại ca, mau thừa dịp nhiệt ăn....."

Ta có chút quá không biết xấu hổ, "Xem người khách khí!" Nói xong li ền cầm một cây bánh quây nhét vào trong miệng.

Tống Hải Bình hiển nhiên còn mua chu nham cùng đồng nhụy, hấn đem sở hữu bữa sáng dọn xong li ền đi gõ gõ chu nham bọn họ cửa phòng, chính là bên trong lại rất an tĩnh, tựa như căn bản không ai ở bên trong giống nhau!

Chúng ta ăn xong bữa sáng sau li ền từng người đi làm đi, Tống Hải Bình lại còn có hai ngày giả không hưu xong, vì thế hấn li ền ở nhà hảo hảo thu thập một chút trong nhà vệ sinh, tìm xem xem có phải hay không nơi nào cất giấu một con chết lão thử.

Buổi tối tan tằm sau, ta cùng biểu muội tiến phòng, trong nhà thế nhưng có loại rục rở hẳn lên cảm giác, ta đối biểu muội sử ánh mắt nói, "Xem, lý công nam đều là tằm lực cỡ a!"

Biểu muội mắt tròn trắng, không lý ta.

Tống Hải Bình xem chúng ta trở về sau, liền hỏi chúng ta, "Ăn sao?"

Ta cười cười nói, "Ăn qua! Trong nhà thu thập không tằm a, thật nhìn không ra tới người còn có hôm nay phân!"

Tống Hải Bình cào cào đầu nói, "Kỳ thật ta ngày thường không quét tước chủ yếu là bởi vì không có thời gian, nếu ta rảnh rồi liền sẽ nghiêm túc quét tước, ta hôm nay đem phòng khách cùng trong phòng bếp trong ngoài ngoài đều tìm một lần, còn là không tìm được cái gì có thể có mùi thú vị đồ vật tới."

Lòng ta một trận nghi hoặc, "Vậy người ý tứ chính là xú vị còn ở bái."

Hắn thực khẳng định gật gật đầu.....

Cái này liền đại đi đầu, chúng ta ba cái cùng nhìn về phía chu nham cùng đồng nhụy phòng, kia dư lại cũng chỉ có có thể là bọn họ trong phòng truyền ra xú vị!

Chúng ta ba cái người nhìn xem ta, ta nhìn xem người, cũng không biết làm sao bây giờ mới hảo! Đột nhiên, kia trận kỳ quái thanh âm lại lần nữa vang lên, ta cùng biểu muội đều nhìn về phía Tống Hải Bình.

Chỉ thấy hắn biểu tình cố quái, hiển nhiên cũng nghe đến cái kia kỳ quái động tĩnh, vì thế ta liền hỏi hắn, "Như thế nào? Đây là mỗi ngày 11 giờ 40 liền sẽ xuất hiện quái thanh....."

Tống Hải Bình mày nhăn lại, hắn ở phòng khách qua lại đi lại, còn thỉnh thoảng đem lỗ tai dán ở trên tường nghe một chút, giống ở tìm là nơi đó phát ra thanh âm giống nhau.

Đột nhiên, hắn một chút sững sờ ở đương trường, rồi mới lại nhanh chóng chạy về chính mình trong phòng, đem lỗ tai dán ở trên tường cẩn thận nghe, mãi cho đến cái kia thanh âm ở 1 phân 30 giây sau biến mất.

Ta vội truy vấn nói, "Như thế nào? Nghe ra cái gì?"

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Hung Trạch Ký Lục Chi Cùng Thi Ngủ Chung (Năm)

Sắc mặt của hắn không quá đẹp, ra khỏi phòng sau mới chậm rãi nói, "Ta xem chúng ta tốt nhất là báo nguy được!"

Ta nghi hoặc nói, "Xảy ra chuyện gì? Người nghe ra cái gì? Như thế nghiêm trọng muốn báo nguy!"

Tống Hải Bình sắc mặt ngưng trọng nói, "Ta nghe thanh âm này như là từ ta cách vách trong phòng vọng lại, như là nào đó cầu cứu thanh âm, chính là người lại nói mỗi ngày buổi tối 11 giờ 40 các người đều có thể nghe được, hơn nữa đã liên tục một đoạn thời gian, cho nên ta hoài nghi trong căn phòng này có phải hay không đóng lại cái gì người? Hắn chỉ có thể ở 11 giờ 40 mới có thể phát ra xin giúp đỡ tín hiệu đâu?"

Ta nghe sau cảm thấy có chút địa phương nói không thông, biểu muội cũng cảm thấy Tống Hải Bình là huy nhiên nghi phiến xem nhiều, chính là cuối cùng chúng ta vẫn là quyết định báo nguy, bởi vì này trong phòng hương vị quá khả nghi, hơn nữa chu nham cùng đồng nhụy lại thất liên hai ngày, cho nên nhất định đến báo nguy mới được.

Bởi vì bọn họ đều là khách thuê, mà phòng chủ cũng không ở bản địa, tuy rằng hắn đã đem phòng ở cho thuê quyên ủy thác cho chúng ta công ty, nhưng này cũng không thể chứng minh ta liên có thể hành sử nghiệp chủ quyên lực.

Vì thế chúng ta đầu tiên liên hệ bất động sản văn phòng, đem tình huống thuyết minh một chút, chính là đầu năm nay bất động sản thật không có gì trúng dùng, bọn họ nói thực phía chính phủ, ý tứ hiện tại quá muộn,

nếu các người chính mình tưởng báo nguy liên báo, bọn họ chỉ có thể chờ đến cảnh sát tới mới có thể qua đi phối hợp!

Lòng ta thật muốn hỏi chờ hẩn lão nương, chính là ta là cái người văn minh, đành phải đem trong lòng lửa giận áp xuống, rồi mới lựa chọn bát đánh 110, rồi mới nói hạ này chúng ta tình huống nơi này.

Đầu tiên ta nói cho cảnh sát chúng ta nơi này đầu là cho thuê phòng, gần đây một đoạn thời gian có rất lớn mùi lạ truyền ra, chúng ta hoài nghi là cùng chúng ta hợp thuê một gian trong phòng vọng lại, nhưng lại cùng nhau liên hệ không thượng tên kia khách thuê, hơn nữa chúng ta cũng thông tri bất động sản hy vọng bọn họ có thể tới xem, chính là bọn họ lại nói, bọn họ bất động sản chỉ có thể phối hợp cảnh sát mở ra phòng.

Vẫn là cảnh sát nhân dân có hiệu suất, tiếp cảnh không đến 15 phút liên tới rồi hai gã tuổi trẻ cảnh sát, bọn họ tiến phòng liên mày nhấn lại, hiển nhiên cũng là nghe thấy được xú vị, ta thật hoài nghi ta cùng biểu mọi cái mũi đều là bài trí, căn bản không có gì tác dụng.

Cảnh sát đi vào sau, bất động sản nhân viên công tác cũng nhanh chóng chạy tới, xem hẩn kia còn buồn ngủ dạng, khẳng định không có dự đoán được chúng ta thật sự sẽ báo nguy.

Vì thế ở chúng ta, bất động sản cùng cảnh sát tam phương cùng chứng kiến hạ, bất động sản dùng dự phòng chìa khóa mở ra chu nham cùng đồng nhụy cửa phòng.....

Môn mới vừa vừa mở ra, một cỗ dày đặc xú vị liên từ trong phòng truyền tới, hai cảnh sát lập tức cảnh giác lên, trong đó một cái còn nói một câu làm chúng ta đại kinh thất sắc nói, "Như thế nào sao như là thi xú?"

Vì không phá hư hiện trường, chúng ta cùng bất động sản nhân viên công tác đều không có đi vào, hai cảnh sát đi vào sau liếc mắt một cái liên thấy được trên giường nằm hai cụ lửa thi, bởi vì thi thể có chút sưng to cho nên thấy không rõ trường giống, chính là từ đầu phát dài ngắn thượng có thể nhìn ra là một nam một nữ.

Chỉ là bọn hán tư thế có chút kỳ quái, nam tính thi thế nằm ngửa ở trên giường, tứ chi đều bị len dạ dây thừng khấn cột lấy, trên cổ hán có cũng bị đòng dạng dây thừng gút gao lặc, nhìn qua hán là chính là nam nhân tử vong nguyên nhân, mà nữ tính thi thế tắc cưỡi ở hán trên người, trong tay gút gao lôi kéo thít chặt nam nhân cổ len dạ thẳng, nàng thân mình lại lệch qua một bên, trong miệng có chút không rõ vật chất tràn ra, như là trúng độc khiến cho tử vong.

Trong đó một cái cảnh sát cầm lấy điện thoại, đánh hời trong cục nói, "Đầu nhi, chúng ta ở tử kim hoa viên 29 hào lầu 13 tầng 13 số 01 hợp thuê nhà phát hiện hai cỗ thi thể, hơn nữa đã ra * hiện tượng."

Chúng ta mấy cái vừa nghe liền dọa không nhẹ, đặc biệt ta cùng biểu muội, chúng ta cùng thi thể cùng nhau ở nhiều ít thiên? Còn có cái kia chu nham, người không phải là hán giết đi, bằng không như thế nào sẽ cùng ta chơi mất tích đâu?

Không một hời lại có một đám cảnh sát lên lầu tới, bọn họ cho chúng ta mấy cái phân biệt làm ghi chép, chúng ta mấy cái chấn kinh không nhỏ, nhưng cũng đều là có cái gì nói cái gì.

Chờ chúng ta làm trước ghi chép sau, liền thấy bốn cái cảnh sát cục từ trong phòng nâng ra hai cỗ thi thể, bởi vì cái vải bố trắng, chúng ta cũng chưa thấy rõ thi thể trường giống, bất quá hiện tại ngẫm lại, còn dễ làm khi không thấy được, bằng không sau này khẳng định phải làm ác mộng!

Bởi vì chúng ta ai cũng không nghĩ tới, cảnh sát nâng đi ra ngoài kia hai cục thể nhưng chính là chu nham cùng đồng nhụy.....

Bởi vì ta cùng biểu muội ghi chép đầu nhắc tới ta ở hai ngày trước gặp qua chu nham cùng đồng nhụy, này liền đại đại gia tăng rồi hai chúng ta hiềm nghi, cho nên liền lại một lần bị mời vào cảnh sát cục.

Chính là chúng ta lần này cùng lần trước nói nội dung là giống nhau, một chữ đều không kém, bởi vì đây là chúng ta chân thật trải qua, chính là nói thượng 100 biến vẫn là một cái dạng.

Cuối cùng pháp y thi kiểm báo cáo cùng đại lâu video theo dõi tầy thoát chúng ta hi ền nghi, hai gã người chết, cũng chính là chu nham cùng đồng nhụy là chết vào tháng trước 20 hào đến số 21 chi gian, cụ thể ám thời gian hẳn là 11 giờ đến rạng sáng 1 điểm chi gian.

Đại lâu video biểu hiện bọn họ ở 20 hào buổi tối trở lại trong phòng sau, li ền vẫn luôn không có tái xuất hiện quá, mà thi kiểm báo cáo thượng tặc thuyết minh, hai vị người chết trung nam tính người chết là đã chết máy móc tính hít thở không thông, cũng chính là bị lặc chết.

Mà nữ sinh người chết còn lại là ở sinh thời dùng đại lượng k phẩn mà khiến cho đột phát tính bệnh tim mới đưa đến nàng đột nhiên tử vong, lúc ấy tay nàng đang gắt gao lôi kéo bắt lấy thít chặt nam tính người chết cổ len dạ thẳng, mà nam tính người chết tay chân đều bị cột lấy, hẳn duy nhất có thể có chút hoạt động phạm vi tay trái, đã từng dùng sức chụp đánh vách tường cầu cứu, chính là bất đắc dĩ chính là ở tại cách vách trong phòng Tống Hải Bình ngày đó vừa vặn đi dã ngoại thám hiểm, trong phòng không ai, mà đứng một bên hàng xóm cũng chính là ta biểu muội, ngày đó vừa lúc cũng tăng ca không ở trong nhà, cuối cùng li ền làm cho hai người song song tử vong, thật sự "no làm nodie" a!

Chúng ta ba cái rốt cuộc minh bạch nghe được kia trận kỳ quái thanh âm là cái gì, đó là chu nham ở trước khi chết kịch liệt chụp tường thanh, chỉ tiếc ngày đó thời gian kia trong nhà căn bản không có những người khác!

Tại đây lúc sau biểu muội thật sự tới ta trong phòng ở mấy ngày, ngày đó ta giúp nàng đi lấy chút quần áo thời điểm còn hỏi Tống Hải Bình, có nghĩ đổi phòng ở, nếu không nghĩ thuê li ền cùng ta biểu muội giống nhau cho thuê lại đi ra ngoài.

Kết quả hẳn lại cười cười nói, "Không có việc gì, ta lá gan đại, lại không làm chuyện trái với lương tâm, cho nên không sợ quỷ quái, nói nữa, tại đây đoạn thời gian bọn họ cũng chỉ là phát ra kỳ quái thanh âm, chẳng qua muốn cho chúng ta sớm một chút phát hiện bọn họ thì thể thôi!"

Ta gật gật đầu nói, "Cũng là, đôi khi đại đa số thời gian đầu là mọi người chính mình hù dọa chính mình....."

Nhưng lời tuy như thế nói, nhưng là ta tưởng tượng đến mấy ngày hôm trước ta còn ở trong điện thoại cùng chu nham nói chuyện đầu, liền trong lòng thẳng phát mao, lúc ấy ta nghe hấn ý tứ giống như còn không biết chính mình đã chết đâu! Thật là nhân sinh vô thường, hôm nay còn hảo hảo, ngày mai liền đi gặp thượng đế!

Lúc này ta nhận được một chiếc điện thoại, là công ty đánh tới, nói có chút việc làm ta trở về một chuyến, vì thế ta vội vàng cáo biệt Tống Hải Bình lúc sau liền từ cái kia phòng ở ra tới, vừa lúc có hai người chính hướng thang máy đi, ta vội vừa chạy vừa uống, "Từ từ..... Từ từ....."

Chính là khi ta chạy đến thang máy trước nhìn đến bên trong người khi, ta một chút cương ở tại chỗ, chỉ thấy bên trong đứng một nam một nữ, bọn họ mỉm cười hướng ta xua tay tái kiến, ta lúc ấy liền ngốc, thẳng đến điện lâu khép lại ta đầu là vẫn luôn không nhúc nhích, bởi vì kia một nam một nữ đúng là chết đi nhiều ngày chu nham cùng đồng nhụy.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Hung Trạch Ký Lục Chi Không Thế Đi Vào Lão Lâu (Một)

Khoảng thời gian trước ta nhận được cái phi thường đặc biệt đơn tử, cũng không biết ủy thác người là ai, người này này đây điện bưu hình thức đem ủy thác thư chia chúng ta công ty, hơn nữa tiền thuê đặc biệt phong phú.

Đây là một đồng trước giải phóng kiến lão lâu, không phải cái gì nhà Tây biệt thự cái loại này, mà là cái loại này lại lão lại cũ nhà ngang, nó hiện tại quyền tài sản là một vị năm du thất tuần lão Hoa Kiều, bởi vì thân thể nguyên nhân nhiều năm trước liền vẫn luôn ở nước Mỹ tĩnh dưỡng.

Cái này tiền bí ủy thác người ủy thác chúng ta công ty đem trong tòa nhà này 12 phòng đơn nguyên phòng toàn bộ cho thuê, tiền thuê khấu ra ủy

thác phí dụng sau toàn bộ đánh tới lão Hoa Kiêu ở nước Mỹ tài khoản, lấy dùng làm này xem bệnh phí dụng.

Đây là cái đại đơn tử, không nghĩ tới trong công ty đờng sự thế nhưng không một cái cùng ta tranh, cái này làm cho ta không khỏi có chút kinh ngạc, bởi vì ta không phải vốn là người, đối này đồng so với ta cha còn lâu lâu biết đến không nhiều lắm, sau tới ta mới biết được, nguyên lai nơi này mới một đồng danh xứng với thực "Hung lâu!"

Muốn đem 12 gian phòng ốc toàn bộ cho thuê lượng công việc vẫn là rất lớn, thủ trước này đồng bên trong tường thế muốn toàn bộ một lần nữa trát phấn một lần, bởi vì niên đại quá lão, hơn nữa lại trường kỳ không trí, bên trong cửa sổ cũng muốn toàn bộ đổi thành tân.

Cứ như vậy chính là cái không tính tiểu nhân công trình, bất quá còn hảo ủy thác thư thượng nói, tiền không là vấn đề, đành phải làm tốt toàn bộ thuê là được!

Vì thế ta liền bắt đầu xuống tay tìm trang hoàng công ty, kết quả ta môn, không một nhà công ty chịu tiếp cái này sống, ta hướng lên trên bỏ thêm hai lần giới mới miễn cưỡng có một nhà nguyện ý tiếp.

Nhà này trang hoàng công ty lão bản họ với, kêu với Đông Hải, ngày đó buổi sáng ta hẹn hẳn cùng đi lão trong lâu nói cụ thể trang hoàng công việc, ta lúc ấy ước chính là buổi sáng 11 giờ, kết quả ta ở lão lâu trước cửa ước chừng đợi hẳn một giờ hẳn mới khoan thai đi vào.

Ta xem hẳn không nhanh không chậm bộ dáng trong lòng liền có khí, "Với giám đốc, người công ty làm việc như thế nào như thế không dựa phờ? Nếu tiếp sống nên hảo hảo làm, bằng không tiểu tâm tạp chiêu bài!"

Với Đông Hải xem ta có chút sinh khí, liền cười làm lạnh nói, "Kỷ chủ quản, ta tới sao đêm nay là có nguyên nhân, này chủ yếu cũng là vì người hảo, này đồng lâu chỉ có thể ở cái này thời gian đi vào mới được!"

"Vì sao? Tiến cái lâu còn có thời gian quản chề?" Ta khó hiểu hỏi.

Với Đông Hải lắc đầu nói, "Kia đến không cần, người cùng ta tiến vào, chúng ta trước nắm chặt thời gian nhìn xem trong lâu tình huống, rồi mới ta ra tới lại nói chuyện."

Ta là trọng nhị hòa thượng sỡ không được đầu đi theo hấn đi vào này đồng lão trong lâu, đi vào ta liền phát hiện, này lâu thật đúng là để đó không dùng thời gian đủ lâu, bên trong một ít gia cụ bài trí vẫn là 90 niên đại kiểu dáng, còn có trên tường một ít cũ lịch treo tường cũng đều là 90 niên đại.

Hơn nữa này trong lâu mặt trừ bỏ một ít hôi ở ngoài, thế nhưng một cây mạng nhện đều không có, ta cũng không có nhìn đến cái khác sâu lão thử linh tinh, giống như vậy phòng trống thế nhưng không có mấy thứ này, thật đúng là có chút kỳ quái, hình như là trừ bỏ tro bụi liền không có mặt khác sinh mệnh tồn tại giống nhau.

Lão lâu tổng cộng có bốn tầng, mỗi tầng có ba cái hộ, hơn nữa mỗi tầng cũng chỉ có một cái WC, giải phóng sau đem mỗi hộ chia làm cấp tam gia trụ, như vậy một tầng là có thể trụ thượng 9 người nhà!

Chúng ta đi vào đại môn sau trực tiếp thấy được thang lầu, cũng không biết liền trước trát phấn là năm ấy kia nguyệt sự, mặt tường cùng thang lầu đã sớm nhìn không ra vốn dĩ nhan sắc.

Với Đông Hải đi ở phía trước, hấn vừa đi vừa đối ta nói, "Đừng đụng này đó tay vịn cầu thang, có khả năng đều không xong!"

Ta gật gật đầu, cẩn thận đi theo hấn mặt sau đi tới lầu hai, nơi này ánh sáng thực ám, có pha lê quá bản, ánh mặt trời đều chiếu không tiến vào, có tắc bị một ít báo chí hồ thượng, hơn nữa ta còn phát hiện một sự kiện, chính là nơi này mặc kệ là trên tường quả kiểu cũ điện tử chung, vẫn là trên bàn bãi học sinh dùng tiêu đề hồ báo thức, thời gian thế nhưng toàn bộ đều ngừng ở 2 điểm 16 phân.

Lầu hai hành lang tất cả đều chất đầy đen tuyền tạp vật, cũng không biết là năm nào tháng nào đồ vật, với Đông Hải chỉ vào này đó tạp vật nói,

trang hoàng trước người đến tìm thanh khiết công ty tới đem nơi này đồ vật tất cả đều thanh đi mới được.

Ta gật gật đầu nói, "Không thành vấn đề, ta bảo đảm ở người trang hoàng trước toàn bộ thu phục, người cũng mau chóng cho ta ra cái dự toán!"

Chúng ta vừa đi vừa nói chuyện lại đi tới lầu ba, phát hiện lầu ba vấn đề tương đối nghiêm trọng, bởi vì lầu ba hành lang phía tây trần nhà phá cái động, cái này khẳng định cũng muốn bổ thượng, hơn nữa ta hướng mở ra môn trong phòng nhìn thoáng qua, trên mặt đất phô mộc sàn nhà đã sớm phá không thành bộ dáng, khẳng định muốn tất cả đều khởi đi!

Với Đông Hải trong tay cầm cái tiêu vỡ, vẫn luôn ở viết viết vẽ vẽ, mà ta bởi vì hôi quá lớn tắc vẫn luôn dùng khăn giấy che miệng, nơi này cho ta cái thứ nhất ấn tượng chính là khô ráo, trên tường rõ ràng tất cả đều là mốc đốm, chính là trong lâu không khí lại cực kỳ khô ráo.

Liền ở chúng ta còn đang nhìn trong lâu cụ thể còn nơi nào yêu cầu cải biến khi, đột nhiên, hành lang cuối cuối cùng một phòng môn, "Đương!" Một tiếng đóng lại..... Tiếp theo liền khơi dậy một mảnh tro bụi.

Bởi vì nơi này vốn dĩ liền rất an tĩnh, đột nhiên toát ra như thế đại động tĩnh, lập tức kinh ta cùng với Đông Hải nhất thời nói không ra lời, ta xem hấn sắc mặt phi thường khẩn trương, vì thế ta liền chính mình an ủi chính mình nói, "Phong, nhất định là gió thổi!"

Với Đông Hải không tiếp ta nói, giơ tay nhìn thoáng qua đằng hờ sau, nhàn nhạt nói câu, "Đi thôi, chúng ta cũng xem không sai biệt lắm, nơi này không thể lại đi."

Ta tuy rằng không biết vì cái gì hấn sẽ như thế nói, chính là lại cảm giác trong lòng hoang mang rối loạn, vì thế liền đi theo hấn vội vội vàng vàng ra lão lâu, khi ta nhìn đến bên ngoài thái dương khi, trong lòng vừa rồi không khoẻ cảm một chút liền biến mất.

Với Đông Hải ra tới sau cấp chính mình điếm một cây yên, rồi mới hỏi ta muốn hay không, ta một cái không hút thuốc lá người cũng tiếp nhận tới trừu một ngụm, như là tưởng áp một áp trong lòng kính hải.

"Chúng ta tìm một chỗ nói chuyện đi!" Với Đông Hải sâu kín nói.

Ta vừa thấy cái này địa phương đích xác không thích hợp nói sự, hơn nữa này sẽ cũng vừa lúc đến cơm điếm, vì thế liền đưa ra đi phụ cận một nhà tiểu tiệm cơm ăn cái cơm trưa.

Chúng ta cùng nhau đi tới nhà này kêu "Xuân tới tiệm cơm" tiểu tiệm ăn, mặt tiền cửa hàng không lớn, chính là bên trong còn tính sạch sẽ, lão bản nướng cũng thực nhiệt tình chiêu đãi chúng ta hai cái.

Với Đông Hải chủ động điếm bốn cái ăn sáng cùng hai chai bia, chúng ta liền bắt đầu vừa ăn vừa đàm.....

"Ký chủ quán, tới chúng ta đi một cái!" Với Đông Hải giờ lên ly đối ta nói.

Ta vội xoa xoa tay nói, "Đừng như thế kêu ta, ta xem hai ta tuổi không sai biệt lắm, người đã kêu ta Ký Mãn Đường được!"

Với Đông Hải cười cười nói, "Thành, vậy người sau này cũng không cho lại kêu ta với giám đốc!"

Chúng ta nhìn nhau cười, liền làm một ly.....

Rượu một chút bụng sau, với Đông Hải chậm rãi nói, "Mãn đường, người biết vì cái gì cái này việc ta vừa mới bắt đầu không muốn tiếp sao?"

Ta ăn khẩu đồ ăn, rồi mới đối hắn nói, "Vì sao a? Ta đến bây giờ còn buồn chuyện này đâu? Đây việc cũng không khó, chính là thay đổi cửa sổ, xoát xoát tường việc, là cái trang hoàng công ty là có thể làm, vì cái gì không ai tiếp đâu?"

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Hung Trạch Ký Lục Chi Không Thể Đi Vào Lão Lâu (Nhị)

Với Đông Hải lại cấp chính mình điếm điếu thuốc, rồi mới hút một ngụm nói, "Ta cũng không gạt người, ta có thể tiếp này sống chính là bởi vì chúng ta công ty mới vừa khởi bước, không có mặt khác công ty nhân mạch, cho nên chỉ có thể cái gì sống đâu tiếp, nếu ta hôm nay cũng giống như bọn họ hỗn thành hàng nghiệp lão đại, ta cũng khẳng định không tiếp!"

Ta nghe xong hẳn nói trong lòng thẩn kêu không tốt, sẽ không lại làm ta gặp được cái hung trạch đi! Với Đông Hải xem sắc mặt của ta một hồi thanh một hồi bạch, liền cười cười nói, "Người không phải người địa phương, không biết này đóng lâu sự tình không kỳ quái, ta đóng lâu lâu so cha số tuổi còn đại đâu!"

Ta uống lên khẩu bia, định định tâm thẩn nói, "Kia nếu như vậy, người cho ta nói một chút này lâu rốt cuộc cái gì lai lịch?"

Kế tiếp với Đông Hải liền cho ta nói về ở hẳn cha kia bối tiếng tăm lừng lẫy "Hung lâu" cụ thể lai lịch.....

Này đóng lâu chuyện xưa với Đông Hải ban đầu vẫn là nghe mục nội nó nói, bởi vì này đóng lâu lâu lúc ban đầu là trước giải phóng Nhật Bản nhân tu kiến, tại đây lão lâu phía đông chính là một nhà Nhật Bản người nhà máy hóa chất, mà này lão lâu chính là hẳn công nhân viên chức ký túc xá.

Lúc ấy nơi này ở 7 danh đến từ trung ngoại các quốc gia hóa học chuyên gia cùng bọn họ người nhà, bọn họ có rất nhiều xuất phát từ tự nguyện, có còn lại là bị bắt ở chỗ này vì Nhật Bản nhân công làm.

Nơi này ở mặt ngoài là một nhà nhà máy hóa chất, thực chất thượng là ở nghiên cứu chế tạo đủ loại độc khí bom, sau tới liền ở Nhật Bản tuyên bố đầu hàng lúc sau, nơi này Nhật Bản quỷ tử sợ này đó chuyên gia cùng bọn họ sở nghiên cứu khoa học thành quả sẽ rơi xuống người Trung Quốc trong tay, vì thế liền ở một ngày buổi tối, dùng này đó chuyên gia chính mình nghiên cứu chế tạo độc khí, đem bọn họ cùng người nhà cùng nhau độc chết có ngủ mơ bên trong.

Cụ nói kia 7 danh chuyên gia hơn nữa bọn họ người nhà tổng cộng có 29 người nữa, trong một đêm toàn bộ tử tuyệt, hơn nữa đáng sợ nhất chính là Nhật Bản người không có thu đi bọn họ thi thể, lúc ấy đúng là ngày nóng bức, kia cỗ xú vị đều truyền tới mấy km ngoại một cái trong thôn.

Cuối cùng ít hôm nữa bản nhân hoàn toàn từ nơi đó rút lui sau, ngay lúc đó quốc dân đảng chính phủ mới phái người đi xem, kết quả từ bên trong nâng ra 29 cụ độ cao hư thối thi thể, khi đó thi thể kiểm tra đo lường kỹ thuật sẽ không, còn là có thể phỏng đoán ra này đó thi thể hẳn là chết vào ít nhất 1 tháng phía trước.

Từ kia sau này này đông lão trong lâu liền có một kiện việc lạ, chính là không còn có xà trùng chuột kiến lui tới, có người nói là bởi vì lúc trước độc khí đã sớm ăn mòn tới rồi toàn bộ lâu thể, cho nên không có mấy thứ này, càng có cực nói, nơi này oán khí quá nặng, những cái đó vật nhỏ chịu không nổi như thế trọng oán khí sôi nổi đều rời đi nơi này.

Sau tới chính phủ quốc dân liền đem nơi này mua, cụ nói người mua là một vị lúc ấy rất có danh khí ái quốc nhà tư bản, hẳn bỏ vốn mua nơi này là muốn làm một cái tiểu học, làm bản địa hài tử có thể có thư đọc.

Này vốn là một kiện rất tốt sự, phụ cận dân chúng cũng đều tranh nhau đem chính mình hài tử đưa đến nơi này tới đọc sách, chính là không nghĩ tới trường học khai không đến nửa năm liền nghỉ học, nguyên nhân là nơi này nước ngầm có vấn đề, mà làm cho ở phụ cận sinh hoạt người đều đến một loại quái bệnh, chính là trên người sẽ vô duyên vô cớ thanh một khối tím một khối.

Ngay lúc đó cách nói là bởi vì vứt đi nhà máy hóa chất ô nhiễm nước ngầm, chính là cái kia niên đại Trung Quốc cũng không có cái gì thống trị hoàn cảnh hảo biện pháp, gặp được loại tình huống này giống nhau chính là đơn giản thô bạo biện pháp giải quyết -- dỡ bỏ nhà máy hóa chất.

Nhà máy hóa chất dỡ bỏ sau loại này quái bệnh thật đúng là có đi đầu cải thiện, vì thế các gia trưởng lại bắt đầu đem tiểu hài tử đưa về trường học, chính là tiếp theo liền phát sinh một hệ chết đáng sợ sự tình.

Từ trường học nhập học lại lên lớp lại sau, mỗi cái cuối tuần đầu sẽ có một hai cái học sinh mất tích, ban đầu mọi người còn tưởng rằng là bị người xấu bắt cóc, chính là có lão sư lại phát hiện, buổi sáng hẳn còn nhìn đến nào đó học sinh đi vào phòng học, nhưng giữa trưa ăn cơm người đương thời đã không thấy tăm hơi!

Hơn nữa mất tích tất cả đều là 10 đến 8 tuổi chi gian nữ hài, tổng nhân số đạt tới 6 cái học sinh nhiều! Sau tới liền bắt đầu có lời đồn nói, kỳ thật năm đó lão trong lâu ở 30 cá nhân, trong đó một người Trung Quốc chuyên gia tiểu nữ nhi, bởi vì ham chơi buổi tối chạy ra đi bắt đom đóm.

Có thể cuối cùng cái này tiểu nữ hài rơi xuống liền không ai biết, nàng tức không ở kia chết đi 29 người giữa, cũng không có người biết nàng cụ thể rơi xuống, mà cái này tiểu nữ hài năm ấy hẳn là * tuổi bộ dáng.

Vì thế mọi người liền sôi nổi suy đoán, năm đó mất tích nữ hài tử có phải hay không đều bị tìm kiếm hài tử oan quỷ cấp trở thành chính mình hài tử bắt đi rồi! Ngay lúc đó cảnh sát đại đội đem lão lâu trong ngoài đều tìm khắp, kết quả vẫn là cái gì đều không có.

Lúc sau hoảng sợ gia trưởng cũng không dám lại đem hài tử đưa đến nơi này đi học, trường học tùy theo ngừng làm việc! Mà cái kia ái quốc nhà tư bản cũng di cư hải ngoại, vẫn luôn không có về nước.

Sau tới giải phóng sau nơi này bị từ phân cho một nhà máy móc xưởng, nơi này liền thành công nhân viên chức ký túc xá, tiếp theo ở may lại thời điểm có cái công nhân ở lâu một một góc, thế nhưng phát hiện một cái tầng hầm ngầm!

Tiếp theo khùng bố một màn xuất hiện, công nhân dùng đèn pin chiếu sáng này không thấy thiên nhật tầng hầm ngầm, lại phát hiện bên trong có mấy cỗ tiểu hài tử hài cốt, bởi vì thời gian lâu lắm đã sớm hóa thành bạch cốt.

Chính là xem các nàng ăn mặc, hẳn là chính là năm đó kia sở dân làm tiểu học mất tích 6 danh nữ học sinh! Chính là ngay lúc đó kỹ thuật đi đầu kiện còn phân tích không ra các nàng cụ thể nguyên nhân chết, chỉ có thể từ

vẻ ngoài thượng nhìn ra trên người nàng không có bất luận cái gì gãy xương cùng trúng độc dấu vết.

Chuyện này lại cấp này đồng lão lâu từng bỏ thêm một tia khủng bố sắc thái, chính là ở cái kia thời đại, tân Trung Quốc vừa mới thành lập, mọi người căn bản không tin này đó thần thần quý quý đồ vật, công nhân viên chức nhóm cả ngày tăng ca thêm giờ lao động, cũng không ai nhẹ nhàng tưởng những việc này.

Nhưng theo công nhân viên chức lục tục tiến trụ sau, mọi người liền phát hiện nơi này thường xuyên sẽ có một ít việc lạ phát sinh.....

Có người sẽ ở buổi tối đi tiểu đêm thời điểm, đột nhiên nhìn đến bên ngoài hành lang đèn sáng, chính là bên ngoài lại căn bản không ai đi lại.

Còn có người sẽ ở buổi tối nhìn đến có chút ăn mặc kỳ quái quần áo người ở hành lang đi tới đi qua đi, sau tới nghe một ít lão nhân nói, những cái đó kỳ quái quần áo chính là năm đó Nhật Bản nhà máy hóa chất phòng hộ phục.

Còn có một kiện đáng sợ nhất sự, chính là này đó công nhân phát hiện, mặc kệ là trong nhà trên tường đồng hồ treo tường, vẫn là tự trên tay mang đồng hồ, chỉ cần một bắt được trong tòa nhà này, liền sẽ ở rạng sáng 2 điểm 16 phân thời điểm đình rớt, này cũng chính là lúc trước Nhật Bản người ở trong lâu phóng độc khí đạn thời gian.

Nhưng trong khoảng thời gian này cũng chỉ là xuất hiện một ít dọa người chuyện nhỏ, còn không có thật sự thương đến cái gì người tánh mạng, chỉ tới văn cách bắt đầu sau, nhà này nhà máy hóa chất một vị cao cấp công trình sư bởi vì dân quốc thời kỳ lưu học quá hải ngoại, sau tới đã bị đánh thành "*****", kia sẽ nhà xưởng cũng đình sản, công nhân nhóm không có việc gì liền khai phê đấu đại hội phê đấu vị này qua tuổi nửa trăm công trình sư.

Kết quả ở một cái cuối tuần buổi tối, một vị công trình sư lúc đầu học sinh, tưởng sấn buổi tối trộm đến xem hấn, kết quả đẩy cửa ra vừa thấy mới phát hiện, công trình sư cả nhà 5 khẩu người đều uống thuốc độc tự

sát! Nay ở lúc ấy khiến cho không nhỏ oanh động, cụ nói lúc ấy mỗi vị đại lãnh đạo còn hạ lệnh tra rõ việc này.

Chương Độ Cái Chuyện Xưa Hung Trạch Ký Lục Chi Không Thế Đi Vào Lão Lâu (Tam)

Đương nhiên, chủ yếu là bởi vì vị này công trình sư nắm giữ một ít nước ngoài tiên tiến máy móc kỹ thuật, hẳn vừa chết này đó quý giá kỹ thuật cũng tùy theo cùng đi.

Sau văn kiện đến cách kết thúc sau, máy móc xưởng khôi phục sinh sản, chính là này đóng lão lâu lại bắt đầu liên tiếp truyền ra nháo quỷ nghe đồn, nhưng là kia sẽ đều là đơn vị phân phòng, người không được cũng chỉ có thể ngủ đường cái.

Cho nên này đó lão công nhân viên chức cũng liên vẫn luôn như thế ở, sau đi tới 80 niên đại mặt, 90 niên đại sơ kia hội, lại ra vài lần tà môn sự, một lần là một cái thất tình nữ công nhân viên chức ở bên trong thất cổ đã chết, tiếp theo lại có một vị lập tức muốn về hưu lão xưởng trưởng bệnh tim phát chết ở bên trong.

Đương nhiên, phòng ở niên đại lâu rồi, bên trong chết vài người đây đều là bình thường, nhưng là nghiêm trọng nhất cùng nhau chính là phát sinh ở 92 năm thi đại học lúc sau.....

Nhớ rõ năm ấy mùa hè đặc biệt nhiệt, trong xưởng có cái họ Cao phân xưởng chủ nhiệm, con hắn cao học phong đã hợp với học lại ba năm, nếu năm nay lại thi không đậu, phỏng chừng đời này cũng không có khả năng trở lên đại học, hơn nữa này trong lâu mặt từ trên xuống dưới tất cả đều là hắn ba đồng sự, lãnh đạo, ai không biết hắn năm nay là cuối cùng một năm!

Nếu thật thi không đậu, chính hắn đều cảm thấy mắt mắt đã chết, có lẽ đúng là ở dạng cao áp dưới, làm hắn năm nay lại một lần không có khảo hảo, điếm xuống dưới ngày đó buổi sáng, cao học phong ra cửa khi, cao chủ nhiệm tương đối nhi tử nói chút cái gì, chính là lời nói đến bên miệng lại nghẹn trở về

Cao học phong bắt được phiếu điểm khi cảm giác thiên đầu sụp, liền điểm này điểm liền cái tam bốn đầu đi không thượng! Hấn ngẫm lại chính mình này ba năm, mỗi ngày đầu phải chịu đựng lão sư, đờng học thậm chí hàng xóm cười nhạo, hấn là từng ngày chịu đựng tới.

Chính là hiện tại sở hữu hết thấy đầu thất bại, hấn cảm thấy chính mình nhân sinh xong rồi, rốt cuộc nhìn không tới bất luận cái gì hy vọng..... Hấn kéo trầm trọng nện bước về tới trong nhà, liền ở hấn mở cửa thời điểm vừa lúc hàng xóm Lý a di ra cửa, nàng liền tùy miệng hỏi cao học phong một câu, "Học phong a, năm nay thi đại học điểm xuống dưới sao?"

Cao học phong khé miệng hơi hơi vừa động, không nói chuyện liền vào nhà, Lý a di cũng là sưng sốt, trong lòng có chút khó chịu nói thầm vài câu, "Đứa nhỏ này đầu mau học choáng váng, không cái kia đầu óc lại cố tình muốn khảo cái gì đại học, tiếp hấn ba ban đương cái công nhân không hảo sao, thật là đua đòi!"

Này mỗi một câu đầu giống một phen đao nhọn, thật sâu thứ hướng về phía cao học phong trong lòng, hấn nỗ lực tưởng khắc chế nội tâm ma quỷ, chính là cuối cùng vẫn là thất bại, vừa rồi còn căng chặt thân thể đột nhiên thả lỏng.

Hấn chậm rãi dạo bước tới rồi phòng bếp, ở bên trong tùy tiện tìm một phen mù mù ngày thường thiết dưa hầu dùng đao, rồi mới huýt sáo ra nhà mình môn, hấn đi tới Lý a di trước gia môn, nhẹ nhàng gõ gõ môn, ra tới mở cửa chính là Lý a di lão nương.

Lão thái thái vừa thấy là cách vách cao học phong, liền hỏi hấn, "Có việc sao?"

Cao học phong không nói hai lời đi lên chính là một đao, lão thái thái lúc ấy liền ngã xuống vũng máu bên trong..... Nhưng hấn lại không có lập tức rời đi, mà đem lão thái thái thi thể kéo túm trở về trong phòng, rồi mới ngẩng xuống chờ nhà hấn những người khác trở về.

Cái thứ nhất trở về tự nhiên là vị kia Lý a di, bởi vì nàng vừa rồi chỉ là đi dưới lầu mua nước tương, nàng mở cửa sau liếc mắt một cái liền thấy

được đầy đất máu tươi, lúc ấy liền sững sờ ở đương trường, chờ nàng xem mình bạch là chuyện như thế nào muốn chạy trốn khi, đã chậm!

Một phen đao nhọn bên nàng cổ liền đi, "Phốc" một chút, một cỗ nóng bỏng nhiệt huyết phun tới rồi cao học phong trên mặt, chính là hấn lại một chút không dao động, trên mặt toàn là lãnh khốc biểu tình.

Sát một cái cũng là sát, sát hai cái cũng là sát, giết đỏ cả mắt rồi cao học phong dẫn theo kia đem lấy máu đao nhọn ra Lý a di gia, bắt đầu từng nhà gõ cửa.....

Tóm lại ở chiều hôm đó, này đồng lão lâu liền trở thành nhân gian địa ngục, cao học phong chính là đến từ địa ngục thợ gặt, thu hoạch một cái lại một cái tươi sống sinh mệnh.

Đến cuối cùng cao học phong chính hấn đầu nhớ không rõ giết bao nhiêu người! Hấn chỉ là máy móc tính gặp người liền chém, cao chủ nhiệm khi đó còn ở phân xưởng, đột nhiên có người kêu hấn nói: Nhà hấn đã xảy ra chuyện, làm hấn chạy nhanh về nhà.

Cao chủ nhiệm trích rút bao tay, liền quần áo lao động cũng chưa tới kịp đổi liền chạy về gia, chính là chờ hấn về đến nhà khi, cảnh sát đã đem chính đồng lâu đầu vây quanh, căn bản vào không được, có xem náo nhiệt nói bên trong có người giết vài người, đang ở cùng cảnh sát giăng co.....

Cao chủ nhiệm cái thứ nhất phản ứng là chính mình nhi tử có phải hay không bị người xấu cấp hại, kết quả đương hấn rốt cuộc biết giết người liền chính mình nhi tử khi, cao học phong đã sớm làm cảnh sát cấp bản chết.

Lúc này cao chủ nhiệm lão bà cũng từ đơn vị chạy trở về, biết được này hết thấy sau phu thê hai người như là gốc tử giống nhau ngổ yên trên mặt đất, nhìn cảnh sát một người tiếp một người từ bên trong ra bên ngoài nâng người chết.

"Một cái, hai cái, ba cái....." Chỉ tới hấn đếm tới đệ 14 cái khi, bên trong mới rốt cuộc nâng không ra thi thể tới, này 14 cỗ thi thể trung nói vậy

cũng có chính mình nhi tử cao học phong đi!

Như thế nhiều năm giáo dục, hẳn như thế nào cũng vô pháp tượng tượng nhi tử sẽ là cái sát nhân cùng! Có phải hay không ngày thường chính mình đối hẳn quá khắc nghiệt? Vẫn là bởi vì khảo thí áp lực quá lớn mới đưa đến hẳn tinh thần hồng mất!?

Tóm lại hiện tại nói cái gì đều chậm, nhi tử làm cảnh sát đánh chết, cùng chính mình nhận thức nhiều năm lão đồng sự, lão bằng hữu, lão hàng xóm cũng đều chết thảm ở nhi tử dao mổ dưới.

Từ đây sau này này đóng ký túc xá công nhân chức liên tục toàn dọn đi rồi, bởi vì bọn họ đều tin tưởng lão cao nhi tử là bị quỷ thượng thân, tài cán ra như thế khủng bố sự tình.

Này đóng lâu cũng là từ lúc ấy khởi liên vẫn luôn không trí, tuy rằng sau tới không ai ở, còn là không ngừng có nghe đồn nói nơi này nháo quỷ, đặc biệt là mấy năm trước, có hai cái cao trung chạy đến bên trong đi pha trộn, kết quả sau tới chờ bị người tìm được sau một cái điên rồi một cái đã chết.

Điên rồi cái kia nữ sinh liên vẫn luôn nói bên trong có cái cầm dưa hấu đao nam sinh vẫn luôn ở truy bọn họ, mà chết cái kia nam sinh trên người miệng vết thương thế nhưng thật rất giống là dưa hấu đao chém.

Với Đông Hải giảng đến này, cười đối ta nói, "Như thế nào? Nếu người là làm trang hoàng, còn dám tiếp này sống sao?"

Ta nghe xong chuyện này sau trong lòng cũng là mao mao, nhưng tượng tượng lại cảm giác không đúng lắm, liên hỏi với Đông Hải, "Người như thế nào biết đến như thế kỹ càng tỉ mỉ a?"

Với Đông Hải chỉ chỉ chính mình nói, cha ta cùng ta gia đều là cái kia máy móc trong xưởng lão công nhân, xảy ra chuyện ngày đó còn hảo nhà của chúng ta không có người, bằng không có lẽ liên không có ta!

Ta gật gật đầu nói, "Nguyên lai là như thế này, vậy người còn dám tiếp được này việc, không sợ thực sự có quỷ sao?"

Chỉ thấy với Đông Hải ha hả cười nói, "Sợ a, nhưng ta công ty mới vừa khởi bước, không thể kén cá chọn canh, ta thật sự không nghĩ giống ta ba cùng ta gia giống nhau làm cả đời công nhân, cho nên ta phải đua một phen mới được!"

Ta đột nhiên rất bội phục hấn mạnh dặn đi đầu nhi, vì thế liền đối hấn nói, "Đến, Đông Hải, ta liền giao người cái này bằng hữu, người trở về hảo hảo tính cái dự toán, cái này sống nếu là làm hảo, ta sau này còn cho người giới thiệu tân sống!"

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Hưng Trạch Ký Lục Chi Không Thể Đi Vào Lão Lâu (Bốn)

Với Đông Hải vừa nghe lập tức mặt mày hớn hở nói, "Thành, tới anh em, đi một cái!"

Ngày đó chúng ta hai cái hàn huyền thật lâu, buổi tối về nhà sau ta còn vẫn luôn nghĩ hấn cùng ta nói những việc này, thật là càng nghĩ càng dọa người, thiếu chút nữa liền ngủ không yên, sau tới ta vội tìm cái đảo quốc điện ảnh nhìn nhìn, mới giảm bớt một ít trong lòng sợ hãi.

Ai ngờ ngày hôm sau buổi sáng, ta vừa tỉnh tới khi lại phát hiện, chính mình dường hồ báo thức thế nhưng không vang, cần lấy tới vừa thấy, thời gian vừa vặn ngừng ở 2 điểm 16 phân.....

Ta cần lấy dường hồ báo thức dùng sức vỗ vỗ, nó kim giây giống thượng giống nhau chậm rãi bắt đầu động lên, tiếp theo bắt đầu càng đi càng nhanh, lòng ta tưởng chẳng lẽ là sắp hết pin rồi? Vì thế liền từ ngăn kéo trung lấy ra một tiết tân pin cấp dường hồ báo thức thay.

Ban đầu ta cũng không có đem chuyện này để ở trong lòng, ăn qua cơm sáng sau ta nhận được với Đông Hải điện thoại, hấn nói dự toán đã ra tới, kỹ càng tỉ mỉ tình huống hấn muốn gặp mặt nói, vì thế ta ước hấn giữa trưa khi ở lão lâu trước cửa gặp mặt.

Giữa trưa ta đuổi tới lão lâu khi, lại không có nhìn thấy với Đông Hải! Vì thế ta liền bắt đánh hấn điện thoại, ở ta kiên nhẫn đợi một phút đồng hồ lâu sau, hấn rốt cuộc tiếp điện thoại, từ hấn trong thanh âm ta nghe ra hấn giống như thực mỗi mệ, vì thế ta liền hỏi hấn, "Người xảy ra chuyện gì? Người hiện tại ở nơi nào đâu?"

Hấn ở điện thoại kia đầu suyển có này lợi hại, trong giọng nói cũng có một chút mờ mịt, "Ta..... Ta hấn là ở lão trong lâu mặt."

"Hấn là? Người như thế nào không chờ ta cùng nhau đi vào, người hiện tại ở nơi nào?" Ta vừa nghe trong lòng cảm thấy có chút kinh ngạc.

"Nơi này hấn là tầng hầm ngầm....."

Lòng ta một trận thẩn mắng, nghĩ thẩn không có việc gì người chạy tầng hầm làm cái gì, chính là trong lòng tuy rằng nghĩ như vậy, ngoài miệng vẫn là nói, "Vậy người nhanh lên đi lên đi, ta ở lầu một chờ người."

Nói thật ta thật sự không muốn chính mình lại đi tiến này đồng lão trong lâu, từ nghe xong với Đông Hải nói về này đồng lão lâu lịch sử sau, ta tưởng tượng đến nơi đây liền tổng cảm giác trên cổ vèo vèo mạo gió lạnh.

Đẩy ra đại môn, ta đi vào lão lâu, bên trong vẫn là cùng lầu trước giống nhau có một tầng thật dày tro bụi, lúc này ta thấy đến một người từ lầu một thang lầu phía dưới chui ra tới, ta vừa thấy không phải với Đông Hải còn có ai.

Xem hấn một thân là thổ bộ dáng, ta nhin không được hỏi, "Cái này mặt là cái gì địa phương? Người như thế nào chạy đi đâu?"

Với Đông Hải lau một phen trên mặt hôi, buồn bực nói, "Đừng nói nữa, ta vừa rồi vốn dĩ nghĩ ở cửa chờ người, chính là lại nghĩ tới muốn lượng một chút thang lầu độ rộng, cho nên liền trước tiên vào được, không nghĩ tới liền ở ta đi đến thang lầu phía dưới chuẩn bị lượng thời điểm, thế nhưng một chân đạp không rớt đi xuống, nguyên lai phía dưới thực sự có một cái hầm!"

Ta xem hẳn chặt vật bộ dáng cũng không biết nói cái gì hảo, liền vội tiến lên giúp hẳn đạn rớt trên người bụi đất, nhưng trong lúc vô tình lại phát hiện với Đông Hải trên cổ có một khối ô thanh, liền có chút lo lắng hỏi hẳn, "Người cô không có việc gì đem, giống như khái thanh một khối."

Với Đông Hải sửng sốt, rồi mới dùng tay sờ sờ cổ nói, "Có sao? Có thể là vừa rồi ngã xuống thời điểm khái, không có cái gì đại sự, ta cũng chưa cảm giác được đau."

Ta còn là không yên tâm nói, "Bằng không ta mang người đi phòng khám nhìn xem đi, đừng còn có địa phương khác bị thương!"

Hắn vội xoa xoa tay nói, "Thật không cần, chúng ta tới một lần không dễ dàng, vẫn là trước nói nói trang hoàng sự đi!"

Ta gật gật đầu nói: "Kia cũng đúng, xong việc sau ta lại đưa người đi bệnh viện."

Vì thế với Đông Hải liền đem này lão lâu từ trên xuống dưới, trong ngoài sở hữu muốn đổi muốn động địa phương đều cùng ta nói một lần, hơn nữa còn nói vì cái gì nhất định phải đổi, lý do thực đầy đủ, ta cũng đều đồng ý.

Cuối cùng hẳn cho ta báo một chút hẳn dự toán, cũng thuyết minh đây là cái giới vị sử dụng tài liệu là trung đẳng, nếu ta cảm thấy dự toán siêu, hẳn còn có thể đem tài liệu lại đổi thành hạ đẳng, chỉ là sử dụng thọ mệnh muốn đoán một ít.

Ta ở trong lòng âm thầm tính toán một chút, giá cả còn tính hợp lý, hẳn cũng nói thực thật sự, không có xem ta là cái người ngoài nghề liền lừa dối ta, vì thế ta liền đối hẳn nói, "Giá cả còn có thể, người trở về đem văn kiện làm tốt, rồi mới chúng ta liền ký hợp đồng đi."

Với Đông Hải vừa nghe ta nói không thành vấn đề liền cao hứng cùng ta nắm tay nói, "Hảo, vậy chúc chúng ta lần đầu hợp tác vui sướng!"

Tiếp theo chúng ta liền cùng nhau đi ra lão lâu, nhưng ta xem với Đông Hải đi đường tư thế có chút kỳ quái, liền hỏi hắn có phải hay không nơi nào đau? Hắn sững sốt, "Đau đến là không đau, liền cảm giác nửa người có chút mềm, không dùng được sức lực!"

Ta vừa nghe trong lòng chính là trầm xuống, vội đỡ hắn đánh xe taxi thẳng đến thị bệnh viện.....

Ta ở phòng cấp cứu ngoại đạo hơn nửa ngày, rốt cuộc có cái bác sĩ bộ dáng nam nhân đi ra, hỏi ta ai là với Đông Hải người nhà, ta vội trả lời nói, "Ta là hắn bằng hữu, hắn như thế nào?"

Cái kia bác sĩ có điểm không khách khí nói, "Người đầu thương thành như vậy, như thế nào mới đưa tới? Thật là không sợ sự đại a!"

Ta nghe xong cả kinh, có chút sốt ruột hỏi, "Hắn, hắn xảy ra chuyện gì? Thực nghiêm trọng sao? Ta cho rằng hắn chỉ là uy một chút chân!"

"Uy chân? Hắn xương sườn chặt đứt! Thật không biết hắn như thế nào như vậy có thể nhẫn, hiện tại mới đến bệnh viện." Bác sĩ tức giận nói.

Ta lúc ấy liền ngốc, hắn xương sườn chặt đứt? Không có khả năng a, ta khi còn nhỏ ham chơi, từ trên cây rớt xuống dưới, quãng ngã chặt đứt một cây xương sườn, cái loại này đau đớn tư vị ta là biết đến, đừng nói đi đường, thậm chí đều không đứng được.

"Kia hắn hiện tại như thế nào? Có hay không nguy hiểm a?" Ta nghĩ đến đây vội hỏi cái kia bác sĩ.

Liền này hắn đến không lại nói khác, chỉ là đối ta nói, "Còn hảo không có thương tổn cập mấy dơ, nhưng là khẳng định là muốn giải phẫu!"

Ta gật gật đầu, rồi mới đối bác sĩ nói, "Ta có thể hay không đi vào trước xem hắn, ta chỉ là hắn bằng hữu, ta yêu cầu hỏi một chút hắn, muốn hay không thông tri người nhà của hắn."

Bác sĩ gật gật đầu, liền lãnh ta đi vào, này sẽ với Đông Hải nhưng đã không có vừa rồi kiên cường, chính đau nhe răng nhếch miệng, xem ta đi vào sau còn hơi xấu hổ nói, "Mãn đường, xin lỗi, ta không nghĩ tới quảng ngã một chút có thể quảng ngã thành này hùng hình dáng, trang hoàng sự người yên tâm, ta đã giao đãi hảo, ngày một liền khởi công, chỉ là bởi vì kia đóng lâu tình huống người cũng biết, cho nên không thể làm công nhân làm toàn thiên, chỉ có thể làm cho bọn họ ở thượng nhóm 11 giờ đến buổi chiều 2 điểm chi gian làm việc, người xem hành sao?"

Ta vừa thấy hẳn đầu quảng ngã thành như vậy còn không có quên trang hoàng sự, liền vội đối hẳn nói, "Được rồi, người an tâm dưỡng đi, thời gian ở ta này không là vấn đề, ta chờ người cũng đúng a!"

Với Đông Hải không nghĩ tới ta sẽ như thế nói, cảm kích nhìn ta liếc mắt một cái, "Cảm tạ anh em....."

Ta cười đối hẳn nói, "Ta vừa rồi vừa nghe người xương sườn chặt đứt còn không quá tin tưởng, ta nói người vừa rồi không đau a? Còn có thể cùng ta lều trên lều dưới đi? Ta chính là đoạn quá xương sườn, ta hiện tại đầu nhớ rõ kia có bao nhiêu đau!"

Không nghĩ tới vừa rồi còn vừa nói vừa cười với Đông Hải đột nhiên sắc mặt biến đổi, sâu kín nói, "Kỳ thật ta lúc ấy thật không cảm giác được đau, bằng không ta lại không phải cái gì anh hùng, ta sao có thể nhịn xuống a! Vẫn là người đưa ta tới rồi bệnh viện sau ta mới cảm giác được đau, sau tới liền càng ngày càng đau....."

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Hung Trạch Ký Lục Chi Không Thể Đi Vào Lão Lâu (Năm)

Lúc này ta xem vừa rồi cái kia bác sĩ mặt có chút xú, có thể là bởi vì ta đãi thời gian dài, vì thế khiến cho với Đông Hải an tâm dưỡng thương, chờ hẳn thân thể hảo hết thầy đầu dễ làm.

Ra bệnh viện sau, ta liền trở về công ty, buổi chiều có một cái kêu tiêu Lưu người liên hệ ta, nói hẳn là với Đông Hải thủ hạ, là bọn họ với giám

đốc làm hẳn trước tới nhìn công nhân nhóm làm việc, tóm lại chính là không thể chậm trễ khởi công thời gian là được.

Không chậm trễ là tốt nhất, vì thế ta liền cùng hẳn ký trang hoàng hợp đồng, kế tiếp liền chờ khởi công.

Buổi tối về nhà sau ta cảm giác rất mệt, vì thế sớm liền ngủ, chính là ngủ đến nửa đêm, đột nhiên cảm giác trong lòng cả kinh, tiếp theo liền tỉnh lại, ta nhìn một tay cơ, 2 điểm 16 phân.

Ta ng ỡ dậy xoa xoa mắt, bụng nhỏ truy ền đến từng đợt nước tiểu ý, ta cười cười, xem ra chính mình là bị nước tiểu cấp nghẹn tỉnh, vì thế liền đứng dậy đi buồng vệ sinh, giải quyết tam cấp lúc sau, liền tới đến bồn rửa tay chuẩn bị rửa tay, chính là liền ở ta hướng trong gương vừa thấy khi, tức khắc liền ngốc!

Liền thấy một cái đ ầy mặt là huyết nam hài đứng ở ta sau lưng, hẳn mắt thẳng ngơ ngác nhìn ta, bên trong tràn ngập oán hận, ta cùng hẳn liền như thế vẫn luôn nhìn nhau một phút đồng hồ, trung gian có mấy lần ta đều tưởng quay đầu đi xem, chính là lại không có cái này dũng khí.

Nhưng ta cũng không thể tổng như thế đứng ở gương trước mặt a, vì thế ta liền lớn tiếng nói, "Ta và người không oán không thù, cũng không có việc gì người đừng tới tìm ta!" Nói xong ta liền mãnh quay người lại, kết quả sau lưng cái gì đều không có.

Ta thật dài ra một hơi, r ỡ mới chuẩn bị trở về ngủ, chính là mới vừa vừa đi tiến phòng ngủ liền xem kia vừa r ỡ cái kia nam hài tay cầm đao nhọn, đứng ở trước giường chờ ta, trong miệng còn không ngừng nói, "Tiến vào sẽ phải chết! Tiến vào sẽ phải chết!"

Ta "A....." Một tiếng từ trên giường ng ỡ dậy, nguyên lai là mộng, nghĩ vậy xoa xoa trên đầu hẳn, đột nhiên cảm giác chính mình tưởng đi tiểu, chính là nghĩ đến vừa r ỡ mộng, ta liền nhịn xuống, quyết định chờ hừng đông r ỡ nói sau.

Bàng quang có nước tiểu sao có thể ngủ giấc, vì thế ta liền ở trên giường lăn qua lộn lại, cuối cùng là rốt cuộc ngao tới rồi thái dương dâng lên, ta mới vội vội vàng vàng chạy tới buồng vệ sinh, xướng một khúc Hoàng Hà Trường Giang!

Trở về sau ta nhìn thoáng qua đầu giường đồng hồ báo thức, lại phát hiện nó như thế nào lại ngừng! Với liền dùng tay dùng sức vỗ vỗ, kim giây liền lại bắt đầu đi tới, ta nhìn một chút mặt trên thời gian, 2 điểm 16 phân.

Ta tâm nháy mắt liền cảm giác rớt vào nước đá giống nhau, lại là thời gian này, nếu ta nhớ không lầm nói, với Đông Hải cùng ta nói rồi, ban đầu chết ở trong lâu kia mấy chục người chính là ở cái này thời gian chết.

Sẽ không như thế xảo đi, ngấm lại vừa rồi mộng, ta thiết tình cảm giác được sợ hãi, xem ra chính mình vẫn là không có tu luyện thành trăm quỷ không xâm a!

Trưa hôm đó ta liền đi bệnh viện xem với Đông Hải, gia hỏa này trên người mang theo ngực mang, trong miệng chính ăn căn chuối, nhìn qua hảo không được tự nhiên..... Vừa thấy ta đi vào tới liền cười ha hả nói, "Người như thế nào có rảnh lại đây, muốn hay không tới căn chuối?"

Ta vội xoa xoa tay nói, "Không cần, vẫn là lưu trữ người ăn đi, ta bận điếm sự vừa lúc đi ngang qua liền đi lên nhìn xem người như thế nào? Bác sĩ sao nói?"

Với Đông Hải tự giễu nói, "Có thể sao nói, thương gân động cốt một trăm thiên, chậm rãi dưỡng bái..... Tiểu Lưu liên hệ người đi?"

Ta cười nói, "Liên hệ, ngày mai liền khởi công!"

Với Đông Hải nói: "Kia tiểu tử làm việc còn tính đáng tin cậy, nếu người có chỗ nào không hài lòng liền trực tiếp cùng ta nói, ta mắng hắn!"

Ta nói giỡn nói, "Hảo, đây chính là người nói a! Đến lúc đó thực sự có vấn đề ta liền thật tiếp tìm người."

Nói chuyện gian ta phát hiện với Đông Hải cánh tay thượng không biết cái gì thời điểm nhiều một khối ô thanh, liền hỏi hắn, "Người cánh tay xảy ra chuyện gì? Cũng là ngày đó quảng ngã?"

Hắn nhìn thoáng qua chính mình cánh tay nói, "Hắn là đi, dù sao chính là ứ thanh, cũng không đau không ngứa."

Nhìn hắn kia khối ứ thanh, trong lòng ta thế nhưng có loại dị dạng cảm giác, nhưng nguyên nhân là cái gì ta nhất thời cũng không nói lên được.

Ngày hôm sau tiểu Lưu liền cho ta gọi điện thoại nói, bọn họ này đầu đã bắt đầu khởi công, nếu ta có rảnh liền tới xem bọn hắn làm việc, ta tự nhiên là miệng đầy đáp ứng, chính là nội tâm lại không thế nào muốn đi kia đóng lão lâu.

Kết quả không đợi ta đi, lão trong lâu liền có chuyện, nguyên lai tiểu Lưu phái đi 5 cái công nhân làm việc, chính là chờ đến hạ nhóm 2 điểm muốn tan tầm khi lại phát hiện thiếu một người, trong đó một cái công nhân đánh cái kia mất tích công nhân di động, chính là nhưng vẫn đều là vô pháp chuyển được.

Vừa mới bắt đầu dư lại kia bốn cái công nhân đều cho rằng hắn có việc đi trước đâu, cũng liền không để ở trong lòng, kết quả vào lúc ban đêm cái kia công nhân lão bà gọi điện thoại tới, hỏi không phải tăng ca, vì sao hắn nam nhân đến bây giờ cũng chưa về nhà.

Lúc này bốn người mới biết được, cái kia không thấy công nhân khả năng còn ở lão trong lâu, chính là ngày đó buổi tối lại không một người dám vào đi tìm, bởi vì với Đông Hải phía trước cố ý dặn dò bọn họ, không được ở buổi sáng 11 giờ đến buổi chiều 2 điểm bên ngoài bất luận cái gì thời gian đi lão lâu, bởi vì nơi đó không sạch sẽ, nếu không nghe hắn nói xảy ra chuyện, kia hậu quả tự phụ.

Cho nên dư lại bốn cái công nhân ai cũng không dám đi, chỉ có thể chờ hừng đông, thật vất vả chờ tới rồi ngày hôm sau buổi sáng 11 giờ sau, bốn cái công nhân cùng cái kia mất tích công nhân lão bà cùng nhau đi vào lão lâu sau, lại cái gì cũng không tìm được.

Bọn họ sau tới cấp với Đông Hải gọi điện thoại, với Đông Hải nói cho bọn họ lên một thang lên phía dưới có cái hầm, làm cho bọn họ đi xuống nhìn xem có hay không người, kết quả đi xuống hai người nhìn nhìn, vẫn là cái gì người cũng không có.

Hiện tại vấn đề tới, đại gia ai cũng nói không rõ người có phải hay không ở chỗ này vút? Nếu là hắn đi ra ngoài lúc sau ra điếm cái gì sự, kia này thượng chỗ nào biết đi a?

Tiểu Lưu cũng cùng ta liên hệ, hỏi ta có cái gì biện pháp, ta nghĩ nghĩ nói, "Buổi chiều 2 điếm sau báo nguy đi, chúng ta chính mình tìm khẳng định là không hảo tìm."

Vì thế buổi chiều chúng ta liền cùng đi phụ cận cảnh sát cục, cảnh sát đi lên lấy cùng ngày ở lão lâu phụ cận theo dõi, tại hạ ngọ 1 điếm 40 tả hữu thời điếm nhìn đến tên kia công nhân đi ra lão lâu.

Hắn lúc ấy đi thực vội vàng, một chạy cơ hồ là chạy chậm rời đi, ta xem sau trong lòng cuối cùng là thở dài nhẹ nhõm một hơi, còn hảo không phải ở lão trong lâu vút, chính là người này hiện tại đi nơi nào đâu?

Bởi vì hắn đi động một chỗ với tắt máy trạng thái, cho nên cảnh sát không có biện pháp thông qua hắn đi động định vị hắn, cứ như vậy, cái này công nhân liền vẫn luôn mất tích, tiểu Lưu đành phải lại tìm tới một cái công nhân tới thay thế bổ sung.

Bọn họ vài người đều suy đoán, cái này chạy trốn công nhân có thể hay không là bởi vì chính mình lão bà quá xấu cho nên cùng nữ nhân khác chạy điếm, nhưng này ở trong mắt ta lại là lời nói vô căn cứ, nam nhân kia ở trong video thần sắc rõ ràng có chút khác thường.

Như vậy biểu tình ta không phải lần đầu tiên thấy được, quyết đối không bình thường là được, nhưng ta lại không thể nói thẳng hắn có khả năng bị quỷ ám! Đành phải chờ cảnh sát có thể hay không tìm được hắn đi, có lẽ liền tính tìm được hắn, chỉ sợ cũng đã sớm thành một khối thi thể.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Hung Trạch Ký Lục Chi Không Thể Đi Vào Lão Lô (Sáu)

Vì phòng ngừa chuyện như vậy lại lần nữa phát sinh, ta liền lần nữa công đạo tiểu Lưu, làm này đó công nhân không cần đơn độc làm việc, tận lực đều ở bên nhau, liền tính không thể đều ở bên nhau cũng muốn ít nhất là hai người ở bên nhau làm việc mới được!

Từ ra kia kiện "Mất mặt" sự sau, ta liền mỗi ngày đều phải đi lão trong lâu đi dạo, đương nhiên chủ yếu là giữa trưa mới đi, này đó công nhân làm việc còn rất thật sự, bởi vì chỉ có thể từ 11 giờ làm đến 2 điểm, ta xem bọn họ tay liền không đình quá, uống miếng nước công phu đều không có.

Nhưng trong đó một cái công nhân lại dẫn ta chú ý, người khác là tay không đình, nhưng hấn lại là chân không đình, vẫn luôn luôn trên lầu dưới đi tới đi lui, ta không hiểu trang hoàng, cho rằng hấn là ở đo lường cái gì, cũng liền không hỏi nữa.

Ta xem bọn họ làm mồi hôi đầy đầu, liền đi ra ngoài cho bọn hấn mua mấy bình băng để uống giải khát, vừa mới bắt đầu bọn họ còn ngưng ngưng uống, ta đành phải đối bọn họ nói, "Tới tới, uống khẩu băng để uống nghỉ một lát, chậm trễ không được vài phút!"

Đại gia lúc này mới đều buông tay việc, tiếp nhận ta để uống, chính là ta đột nhiên phát hiện, vừa rồi đi tới đi lui cái kia công nhân không ở, vì thế liền hỏi bọn hấn, "Còn có cái anh em đâu? Làm hấn cũng tới nghỉ ngơi một hồi a, ta xem hấn vừa rồi liên tiếp đi tới đi lui, quái vậy!"

Lời này vừa nói ra kia mấy cái công nhân liền tất cả đều sững sờ, trong đó một cái đốc công sắc mặt khó coi nói, "Kỷ chủ quản, người nhưng đừng cùng chúng ta nói giỡn, chúng ta nơi này tổng cộng liền tới rồi này 5 cá nhân, không được đầy đủ ở chỗ này sao?"

"Không đúng, ta vừa rồi rõ ràng nhìn đến còn có một cái cùng các người xuyên giống nhau quần áo anh em ở chỗ này lầu trên lầu dưới đi lại a!" Ta chính sắc nói.

Độc công vừa thấy ta cũng không giống nói giỡn, hấn đột nhiên nhớ tới cái gì, liền từ trên người móc di động ra mở ra sau hỏi ta, "Kỷ chủ quản, người nhìn xem có phải hay không người này?"

Ta tiếp nhận di động vừa thấy, vội gạt đầu nói, "Đúng vậy, chính là người này, người khác đâu?"

Vài người khác nghe ta như thế vừa nói, đầu sắc mặt đại biến, độc công càng là xanh mặt nói, "Hấn kêu cường tử, chính là trước hai ngày mất tích cái kia nhân viên tạp vụ!"

"Cái gì?" Nghe độc công như thế vừa nói ta mới phát hiện, này còn không phải là video theo dõi cái kia công nhân sao? Hấn lại xuất hiện? Nhưng tưởng tượng lại không đúng, vừa rồi giống như chỉ có ta chính mình nhìn đến hấn.....

Ta xem công nhân một đám đầu có chút sợ hãi biểu tình, vì ổn định quân tâm liền đối bọn họ nói, "Úc, kia có thể là ta vừa rồi nhìn lầm rồi! Không có việc gì."

Ta trốn cũng dường như đi ra lâu lâu, cũng không biết những cái đó công nhân có thể hay không tin tưởng ta nói, bởi vì liền ta chính mình đầu không tin.

Buổi tối về đến nhà, lòng ta vẫn là có loại ẩn ẩn bất an, nghĩ cái này đơn tử làm xong sau, thật đến suy xét đối nghề, cũng không biết có phải hay không ta thể chất vấn đề, luôn là có thể gặp được như thế tà môn phòng ở.

Hiện tại ta ở trong công ty "Bốn hung thiên vương" cái này danh hiệu đã chứng thực, nếu ta không phải ngại chính mình mệnh quá dài nói, ta thật đúng là không nghĩ trở ra cái năm hung sáu hung tới.

Ăn qua cơm chiều sau, ta vẫn luôn đầu ngủ không được, luôn là cảm thấy hấn là đối công tác, vì thế ta liền bò dậy bắt đầu ở trong máy tính gõ ra một phần từ chức xin thư tới, đang chuẩn bị chia công ty hôm thư, đột

nhiên di động đột ngột vang lên, ta cần lấy tới vừa thấy thế nhưng là với Đông Hải.

Ta ngẩng đầu nhìn thoáng qua thời gian, đầu rạng sáng hai điểm nhiều, gia hỏa này như thế vẫn cho ta gọi điện thoại làm cái gì? Tuy rằng trong lòng có chút nghi hoặc, nhưng ta còn là tiếp khởi điện thoại, "Uy, Đông Hải, như thế chậm có cái gì sự?"

Chính là không nghĩ tới điện thoại kia đầu lại chậm chạp không có thanh âm, ta ước chừng đợi có nửa phút, liền ở ta cho rằng có khả năng là với Đông Hải không cẩn thận ấn tới rồi điện thoại khi, lại nghe hẳn thanh âm có chút mờ ảo nói, "Ai cũng trốn không thoát, ai cũng trốn không thoát! Đô..... Đô....." Tiếp theo điện thoại liền cắt đứt.

Trong lòng ta hoảng hốt, gia hỏa này như thế nào như thế kỳ quái, ta lúc ấy nghĩ muốn hay không cho hẳn hỡi một chiếc điện thoại, xem hẳn rốt cuộc xảy ra chuyện gì, chính là cuối cùng vẫn là từ bỏ, bởi vì ta thật sự không có cái kia dũng khí.

Ngày hôm sau buổi sáng trời còn chưa sáng, ta đã bị một trận dòn dập chuông điện thoại thanh đánh thức, cần lấy tới vừa thấy, nguyên lai là tiểu Lưu, lòng ta thẫn mẫn, gia hỏa này thật không hổ là với Đông Hải thủ hạ, cùng hẳn giống nhau đều có bệnh tâm thần, tiếp khởi sau ta vừa định mắng to hẳn một đống, chính là lại nghe đến trong điện thoại truyền đến tiểu Lưu nôn nóng thanh âm, "Kỷ chủ quản, đã xảy ra chuyện! Chúng ta với giám đốc đêm qua tự sát!"

Ta buồn ngủ một chút liền tất cả đều biến mất, đằng một chút liền từ trên giường ngẩng dậy, "Tự sát? Người nói ai tự sát? Với Đông Hải? Không có khả năng!"

"Ta cũng là như thế cho rằng, nhưng hẳn lại thật tự sát, hơn nữa..... Hơn nữa....."

Ta nghe tiểu Lưu hơn nữa nửa ngày không hướng hạ nói, ta liền sốt ruột hỏi hẳn, "Hơn nữa cái gì?"

"Người vẫn là chính mình đến xem đi, hấn chết rất kỳ quái....."

Ta vội vội vàng vàng ra cửa, liền mặt cũng chưa cố thương tẩy một phen, đi vào bệnh viện sau liền nhìn đến có mấy cái cảnh sát ở chỗ Đông Hải ngoài phòng bệnh, ta vội đi lên trước nói, "Ta là với Đông Hải bằng hữu."

Trong đó một cái cảnh sát hỏi ta kêu cái gì tên, ta báo tên của mình sau, bọn họ thế nhưng đều dùng một loại cổ quái ánh mắt nhìn ta, ta bị bọn họ xem có chút trong lòng phát mao nói, "Xảy ra chuyện gì? Có cái gì vấn đề sao?"

Hỏi tên của ta vị kia cảnh sát chà xát tay, đem ta lãnh vào với Đông Hải phòng bệnh, đầu tiên ánh vào ta mi mắt chính là đây đất mỡ tường vết máu..... Có chút nhìn thấy ghê người, nhưng ta biết này không phải cảnh sát làm ta tiến vào xem nguyên nhân.

Tiếp theo tên kia cảnh sát chậm rãi nhắc lên trên giường chần bông, một hàng chữ bằng máu viết ở màu trắng khăn trải giường thượng, "Một chút cái, Kỳ Mãn Đường....."

Ta nhìn đến sau liền cảm giác chính mình đầu âm vang một tiếng, vì thế ta vội hỏi bên người cảnh sát đồng chí, "Này, đây là cái gì ý tứ?"

Cảnh sát đồng chí thật đáng tiếc nói cho ta, "Hôm nay buổi sáng hộ sĩ kiểm tra phòng khi phát hiện với Đông Hải không biết cái gì thời điểm dùng dao nhỏ cắt đứt chính mình yết hầu, người đầu có chút ngạnh! Chúng ta ở nâng thi thể khi liền phát hiện hấn dưới thân khăn trải giường thượng viết những lời này, người biết hấn vì cái gì sẽ viết những lời này sao?"

Ta mờ mịt lắc đầu nói, "Ta như thế nào biết? Ta cùng với Đông Hải nhận thức không lâu, cũng chỉ là công tác thượng một ít lui tới, chính là quan hệ chỗ còn tính không tở, hấn vì cái gì muốn ở trước khi chết viết xuống như thế một câu?" Nói thật, lúc ấy ta mồ hôi lạnh đầu chảy xuống dưới, ta như thế nào cũng không tin với Đông Hải có thể tự sát, hấn chết khẳng định cùng lão lâu có quan hệ!

Cảnh sát cũng chỉ là đơn giản trấn an ta vài câu, rồi mới làm ta tùy thời bảo đảm di động khởi động máy, bọn họ nếu có cái gì tình huống mới sẽ đúng lúc liên hệ ta.

Ra bệnh viện sau, ta đầu óc vẫn luôn đần độn, ta nhớ tới đêm qua hẳn cho ta đánh cái kia điện thoại, với Đông Hải rất có khả năng chính là ở thời gian kia tự sát, hẳn nói ai cũng trốn không thoát là cái gì ý tứ? Trừ bỏ ta còn có?

Hiện tại xảy ra chuyện chính là tên kia công nhân cùng với Đông Hải, kế tiếp liên sẽ là ta sao? Nhưng vì cái gì sẽ đầu tiên là công nhân đâu?

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Hung Trạch Ký Lục Chi Không Thể Đi Vào Lão Lâu (Bảy)

Nghĩ vậy ta vội cấp tiểu Lưu gọi điện thoại, "Tiểu Lưu, người có nhớ hay không các người mất tích cái kia nhân viên tạp vụ, phía trước đi không đi qua lão trong lâu?"

Tiểu Lưu suy nghĩ một hồi trả lời nói, "Hẳn là đi qua, ban đầu với giám đốc còn không có tính toán tiếp cái này đơn tử khi, liên phái cường tử từ cửa sổ nhảy vào đi xem qua, bởi vì hẳn muốn hiểu biết một chút lão trong lâu cụ thể tình huống."

Cúp điện thoại sau, ta rất cuộc minh bạch vì cái gì cái thứ nhất xảy ra chuyện sẽ cái kia công nhân! Bởi vì hẳn là tiên tiến nhất đi, tiếp theo chính là với Đông Hải, xong rồi chính là ta!

Ta như thế nào như thế xui xẻo, đời này chưa làm qua cái gì quá thiếu đạo đức sự tình, nhiều nhất chính là nghiệp vụ thượng lừa dối một chút hộ khách, nhưng này cũng không cần phải chết như thế thảm đi? Ta tưởng tượng đến chính mình tình cảnh hiện tại, nơi nào còn có tâm tư công tác, liên trực tiếp cùng công ty lão tổng đưa ra từ chức.

Lão bản vừa mới bắt đầu còn thực kinh ngạc, "Tiểu kỹ a, làm hảo hảo như thế nào không làm đâu? Hôm nay kế toán còn cùng ta nói, người là hiện tại trong công ty đừng lấy nhiều nhất nghiệp vụ viên đâu!"

Ta nghe xong bất đắc dĩ cười cười nói, "Tránh lại nhiều cũng đến có mệnh họa a! Lão lâu cái kia đơn tử ta khuyên người vẫn là không cần lại làm, nếu không đến nhất cũng không biết chính mình là như thế nào chết!"

Ở công ty lão bản vô cùng khiếp sợ ánh mắt, ta thản nhiên đi ra công ty, ta thật không biết kế tiếp chờ đợi ta sẽ là cái gì, ta là hẳn là từ bỏ chống cự, hay là nên cùng này cỗ oán khí làm cuối cùng đấu tranh?

Buổi chiều thời điểm ta nhận được cảnh sát cục điện thoại, bọn họ tưởng xác nhận một chút ta hay không còn an toàn, bởi vì gặp được loại này khả nghi án tử khi, hẳn đầu tiên giả thiết chính là bài trừ hắc giết.

Xem ra hiển nhiên bọn họ cũng không cho rằng với Đông Hải là chết vào tự sát, bởi vì này hết thấy đều quá khác thường! Trên đời bất luận cái gì sự tình đều chú ý cái "Vây quả", với Đông Hải không có tự sát "Nhân", nhưng vì cái gì sẽ có tự sát "Quả" đâu? Ta hỏi một chút cảnh sát về với Đông Hải tử vong thời gian, bọn họ nói cho ta là rạng sáng 2 điểm đến 2 giờ rưỡi chi gian.

Lòng ta trầm xuống, kia chẳng phải là 2 điểm 16 phân sao? Này cỗ oán khí cùng phía trước những cái đó hung trạch hoàn toàn bất đồng, nó không phải chết mấy cái kẻ thù là có thể hóa giải, nó thậm chí không có lý trí, chỉ vì phát tiết chính mình oán khí mà tồn tại..... Còn có cái kia thần bí ủy thác người, đến bây giờ mới thôi, ta liền hẳn là nam hay là nữ, là già hay trẻ đều không rõ ràng lắm.

Nhưng lúc này đây sự tình, ta dự cảm đến chính mình khả năng thật là chạy không thoát, về nhà sau liền bắt đầu chỉnh hiện chính mình đồ vật, đầu tiên ta đem chính mình mấy năm nay tránh hạ thiên mồ hôi nước mắt đều gửi cho ba mẹ, làm cho bọn họ có thể có cái dưỡng lão thiên.

Rồi mới ta gọi tới biểu muội xuân hiệu, đem ta chính mình mấy năm nay cất chứa cd, dvd, sách báo linh tinh tất cả đều một cỗ não đưa cho nàng, biểu muội xem ta có điểm như là ở công đạo sau sự cảm giác, liền bất an hỏi, "Mãn đường ca, người xảy ra chuyện gì!? Có phải hay không đến bệnh nan y?"

"Ta phi! Ta hiện tại li ền đủ xui xẻo, người còn chú ta!" Ta khi li ền đem chính mình hiện tại tao ngộ cùng nàng nói một lần, không nghĩ tới nàng lại thở dài nhẹ nhõm một hơi nói, "Li ền việc này?"

"Ân, li ền việc này? Người có biết hay không đâu đã chết hai người người!" Ta biểu tình khoa trương nói.

Biểu muội tr ần mặc nhìn ta, không nói một lời, đột nhiên nàng điện thoại vang lên, xem mặt mang ý cười tiếp khởi điện thoại, nói vậy hẳn là thích nam sinh đánh tới, bọn họ nhỏ giọng nói thật lâu.

Lúc sau biểu muội cúp điện thoại sau, li ền biểu tình bình tĩnh đối ta nói, "Kỳ thật ta cảm thấy đi, lại như thế nào một cuộn chỉ rối, chính là chỉ cần cẩn thận tìm, vẫn là có thể tìm được cái kia giải quyết dễ dàng đâu sơi!"

Ta nghe nàng lời nói tựa hồ có điểm đạo lý, hành a, không nghĩ tới ta ngày thường nhìn qua ngây ngô biểu muội cũng có như thế thông minh thời điểm..... Nhưng vẫn ề là, cái kia quý giá đâu sơi ở nơi nào đâu?

"Ta cảm thấy vấn đề ngon ngon hẳn là ở cái kia mất tích tiểu nữ hài trên người!" Biểu muội đột nhiên tới như thế một câu.

Đúng vậy, ta như thế nào không nghĩ tới đâu? Ở lão trong lâu chết đi những người này trung, những cái đó mất tích nữ học sinh là cái bước ngoặt, cũng là từ khi đó bắt đầu, oán khí mới một chút gia tăng.

Biểu muội tiếp theo phân tích, "Ở năm đó, một cái bảy tám tuổi tiểu hài tử nhất thời ham chơi, ở buổi tối đi ra ngoài bắt đom đóm, chính là nàng cũng có chơi một chơi đủ thời điểm a, như vậy đại hài tử đầu tiên nghĩ đến khẳng định là về nhà."

Ta theo nàng phân tích nói, "Chính là nàng nếu không có về nhà, đã nói lên có cái gì người hoặc sự trở ngại nàng về nhà lộ!"

Biểu muội gật gật đầu nói, "Ta đã biết, khẳng định là nàng về nhà khi vừa lúc nhìn đến Nhật Bản người tới phóng độc khí đạn, tiểu nữ hài lúc ấy hẳn là không biết lúc này trong lâu mới là nguy hiểm nhất, nhưng là nàng

sợ hãi Nhật Bản người, cho nên nàng khẳng định sẽ trước tìm nàng cho rằng an toàn địa phương trốn đi!"

Đột nhiên một cái đáng sợ ý tưởng ở ta trong đầu hiện ra, "Người nói đứa nhỏ này có thể hay không là tránh ở lão lâu mỗi một cái các đại nhân không biết trong một góc, rồi mới liền lặng yên không một tiếng động chết mất, mà nàng mù mù bởi vì không biết nữ nhi chết ở nơi nào, cho nên mới sẽ vẫn luôn bỡ ngỡ ở lão trong lâu tìm nữ nhi, chính là bởi vì nào đó không biết nguyên nhân, các nàng mẹ con linh hồn là không thấy được, lúc này mới làm cho lão trong lâu không ngừng người chết, oán khí cũng giống quả cầu tuyết giống nhau, càng lăn càng lớn....."

Biểu mọi một phách chính mình ót nói, "Đối! Nên là cái dạng này, hiện tại chỉ cần tìm được tiểu nữ hài thi thể, làm nàng lại thấy ánh mặt trời, như vậy trên người của người người rủa là có thể kết thúc!"

Nghĩ đến liền làm! Ta lập tức cấp tiểu Lưu gọi điện thoại, hẳn cùng kia vài tên công nhân cũng vào lão lâu, nếu sự tình không giải quyết, bọn họ cuối cùng cũng là cái chết.

Tiểu Lưu Cương bắt đầu nhận được ta điện thoại còn rất kinh ngạc, bởi vì chúng ta công ty thông tri hẳn, bởi vì ta đột nhiên từ chức, cho nên công trình muốn trước đình dừng lại, chờ tân người phụ trách tới lại khởi công.

Ta đem hẳn ước tới rồi lão lâu phụ cận "Xuân tới tiệm cơm", đem sự tình tỉ mỉ tỉ mỉ hậu hậu cùng hẳn nói một lần, tiểu Lưu không biết là bị ta dọa tới rồi, vẫn là suy nghĩ ta có phải hay không cái bệnh tâm thần, dù sao hẳn trầm tư thật lâu mới chậm rãi nói, "Ý của người là chúng ta với giám đốc cùng cường tử xảy ra chuyện đầu là bởi vì bọn họ đi vào lão lâu?"

Ta gật gật đầu nói, "Cái kia cường tử huynh đệ ta chưa thấy qua, không biết tính cách như thế nào, chính là với Đông Hải ta hiểu biết, người cảm thấy hẳn một cái như vậy có nhiệt tình nam nhân, sẽ vô duyên vô cớ tự sát sao?"

Tiểu Lưu nghi hoặc lắc đầu, "Ta cũng không tin với giám đốc sẽ tự sát, nhưng là cảnh sát nghiệm thi báo cáo nói, chính là tự sát chết."

"Cho nên mới tà môn a!" Nói xong ta nhìn đến tiểu Lưu cánh tay thượng xuất hiện ô thanh, liền bắt lấy hắn hỏi, "Trên người của người còn có hay không địa phương khác xuất hiện loại này ư thanh?"

Hắn sửng sốt, tiếp theo nhấc lên quần lộ ra tả cẳng chân nói, "Ta nơi này cũng có một khối, không đau cũng không ngứa, ta cũng không biết là cái gì thời điểm đâm."

Ta sắc mặt ngưng trọng đối hắn nói: "Ta ở chỗ Đông Hải trên người liền gặp qua như vậy biến thành màu đen ư thanh, nếu ta không đoán sai nói, còn sẽ càng ngày càng nhiều....."

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Hung Trạch Ký Lục Chi Không Thể Đi Vào Lão Lâu (Tám)

Tiểu Lưu sắc mặt có chút trắng bệch, hiển nhiên hắn tin ta nói, "Kỳ đại ca, vậy người nói chúng ta nên làm sao bây giờ? Ta còn không muốn chết!"

Lòng ta một trận chửi má nó, nghĩ thầm ai con mẹ nó muốn chết a! Vì thế liền tức giận đối hắn nói, "Hiện tại không phải người có nghĩ chết vấn đề, mà là chúng ta có thể hay không sống!"

Xem hắn bị ta dọa không nhẹ, liền mở miệng trấn an hắn nói, "Bây giờ còn có cuối cùng một cái biện pháp có lẽ có thể cứu chúng ta đại gia!"

Tiểu Lưu một chút liền ngẩng đầu lên, ta ở hắn trên mặt thấy được toàn bộ hy vọng, đây đúng là ta muốn hiệu quả.

Vì thế ta rèn sắt khi còn nóng nói, "Ngày mai người mang lên thủ hạ của người sở hữu đi vào quá lão lâu công nhân, lấy thượng một ít có thể phá hủy đi công cụ, chúng ta muốn đem lão lâu trong ngoài tất cả đều phiên một lần, nhất định phải tìm được một thứ!"

Tiểu Lưu sửng sốt, "Cái gì đồ vật?"

"Một khối hài cốt, xác thực nói là một khối bảy tám tuổi nữ đ òng hài cốt! Chỉ có tìm được nàg, chúng ta đại gia mới có thể có sống sót hy vọng, minh bạch sao?" Ta lời th ềson sát nói, chính là chính mình trong lòng cũng không để, này hết thấy chỉ là ta cùng biểu muội phỏng đoán, có thể hay không hành li ền xem vận khí.

Tiểu Lưu đi sau, ta một người l ắg l ắg uống bu ồn rượu, lúc này lão bản nương đã đi tới, nàg như là muốn cùng ta nói chút cái gì, lại không biết như thế nào mở miệng, ta xem nàg biểu tình, còn tưởng rằng nàg là sợ ta uống cao không có biện pháp tính ti ền đâu, vì thế li ền lấy ra ti ền nói, "Không có việc gì lão bản nương, người không cần lo l ắg cho ta uống say, ta trước đem trưởng kết đi!"

Nhưng lão bản nương lại l ắg đ ầu nói, "Ta không phải ý tứ này, người hiểu l ắn, ta vừa r ồ nghe các người nói linh tinh, có phải hay không lại nói này phụ cận kia đóng lão công nhân viên chức ký túc xá?"

Ta nghe xong sửng sốt, xem ra lão bản nương cũng là cái có chuyện xưa người.....

Nhưng ta biểu tình vẫn là có chút cảnh giác, "Người hỏi cái này làm cái gì?"

Lão bản nương có chút xấu hổ nói, "Kỳ thật ở mấy tháng trước, có cái th ền bí người cùng ta hỏi thăm quá kia đóng lão lâu chuyện này, h ắn nói h ắn là nghiệp chủ bằng hữu, tưởng đem lão lâu cho thuê đi ra ngoài, hỏi ta có thể hay không có người thuê."

Ta vừa nghe trong lòng th ền nghĩ, chẳng lẽ người kia chính là ủy thác người? "H ắn trông như thế nào, còn cùng người nói khác sao?"

Lão bản nương nghĩ nghĩ nói, "Khác đến chưa nói, li ền hỏi hỏi lão lâu mấy năm nay tình hình g ần đây, ta li ền ăn ngay nói thật nói cho h ắn một ít ta từ nhỏ li ền biết đến có quan hệ lão lâu đ ồn đ ểi, h ắn nghe xong cái gì cũng chưa nói, li ền tính ti ền đi r ồ, ta đối h ắn ấn tượng thâm là bởi vì h ắn xuyên rất kỳ quái, đem chính mình từ trên xuống dưới che đặc biệt kín mít, ta căn bản là không thấy rõ h ắn mặt!"

Ra "Xuân tới tiệm cơm" sau, lòng ta nghi vấn liền càng nhiều, cái này kẻ thần bí vì cái gì ở biết rõ lão lâu nháo quý sau, còn muốn ra bên ngoài cho thuê đâu? Hẳn lại là ai đâu? Chẳng lẽ là năm đó cái kia ái quốc nhà tư bản người đời sau?

Mới vừa tiến vào 90 niên đại khi, có không ít hải ngoại Hoa Kiều đều cầm chính mình khế nhà hoặc là khế đất về nước tìm về chính mình năm đó tài sản, này đồng lão lâu hiện tại nghiệp chủ khẳng định cùng vị kia ái quốc tư bản có quan hệ, hoặc là chính là hẳn bản thân cũng chưa biết được a!

Ngày hôm sau buổi sáng, chúng ta vài người ở lão lâu trước tập hợp, vì bảo hiểm khởi kiến, chúng ta mỗi người trên đầu đầu đeo tự mang chiếu sáng đèn nón bảo hộ, trong tay lấy đầu là bộ đàm, đỡ phải thời điểm mấu chốt di động không tín hiệu!

Đối với di động có thể bị quỷ hồn che chắn chuyện này đâu, ta là nhất có quyền lên tiếng, bởi vì mỗi một lần gặp được quỷ, di động cũng chỉ có thể trở thành đèn pin dùng!

Ta hơn nữa tiểu Lưu cùng kia năm cái công nhân tổng cộng bảy người, hợp thành một cái cảm tử đội, thề muốn tìm được lúc trước tiểu nữ hài hài cốt không bỏ qua.

Nhưng lời tuy như thế nói, nếu muốn tìm đến lại nói dễ hơn làm, này lão lâu trải qua như vậy nhiều biến thiên, lại vẫn là không có người gặp qua tiểu nữ hài ở nơi nào, cho nên nàng nhất định là ở một cái cực kỳ ẩn nấp địa phương, cũng là người bình thường sẽ không nghĩ đến địa phương.

Bởi vì là ta dấn thủ lĩnh, nguyên có sau cũng là ta cái thứ nhất đi vào lão lâu, biểu muội cũng tưởng cùng nhau tới, chính là bị ta cự tuyệt, ta sợ vạn nhất không thành công không phải hại biểu muội sao?

Lại một lần đi vào lão trong lâu, chỉ là lần này tâm tình đặc biệt bất đồng, không có phía trước thấp thỏm bất an, dư lại chỉ có đối sinh khát vọng.

Bởi vì tiêu tổ là 7 cá nhân, cho nên ta đem tiêu tổ chia làm ba bốn tiêu đội, chính là một cái đội là ba người, mà một cái khác đội còn lại là bốn người, chúng ta lấy thang lầi vì đường ranh giới, từ lầi một bắt đầu hướng lên trên tìm khởi, một đội hướng tả một đội hướng hữu, chỉ là nhất định phải bảo đảm không thể có một người tụt lại phía sau mới được.

Ta cùng tiêu Lưu còn một vị khác nhân viên tạp vụ là ba người tiêu tổ, chúng ta phụ trách tìm kiếm phương hướng là bên phải, vì không buông tha bất luận cái gì một chỗ khả nghi địa phương, ta cố ý giao đãi đại gia nhất định phải nghiêm túc cùng cẩn thận, thà rằng sai sót, không thể buông tha!

Chúng ta ba người tiêu tổ đầu tiên đi tới lầi một cái thứ nhất phòng, phương diện này phía trước hẳn là ở một cái tam khẩu nhà, chính là nhìn đến trên tường ảnh chụp còn ở, tử quần áo quần áo cũng không lấy, còn có trên mặt đất những cái đó nâu đen sắc không biết là cái gì vật chất, ta có thể suy đoán ra, cái này tam khẩu nhà hẳn là đã không ở nhân thế!

Một cái hạnh phúc gia rất, là sẽ không ở chuyển nhà thời điểm không lấy đi ảnh gia đình, này chỉ có thể thuyết minh bọn họ tất cả đều đã chết.....

Phòng này hữu dụng tin tức không nhiều lắm, chúng ta đem dưới giường cùng ngăn tủ đầu tìm một lầi, nhưng lại không thu hoạch được gì, chỉ là ta ở tiến phòng khi liềi phát hiện, trên tường điện tử chung ngừng ở 2 điểm 16 phân,

Vì thế chúng ta liềi một nhà tiếp theo một nhà tìm, thẳng đến tìm được tầng cao nhất, liềi ở chúng ta sắp từ bỏ thời điểm, ta đột nhiên nhìn đến một bóng người nghịch quang, đứng ở hành lang cuối, xem thân hình như là cái nữ nhân.

Tất cả mọi người là cả kinh, nhưng khi đó dương quang rất lớn, ta không tin nàng là quỷ, liềi lớn tiếng hỏi nàng, "Người là ai a!"

Nữ nhân nhỏ giọng nói, "Đại huynh đệ, ta là cường tử lão bà!"

Tiểu Lưu vừa nghe tức khắc hô to một tiếng, "Người tới làm cái gì? Thật là tìm chết không sợ sự đại!"

Nhưng nữ nhân lại nói, "Là nhà ta cường tử cho ta gọi điện thoại để cho ta tới, hần nói hần lại ở chỗ này chờ ta."

Nghe xong nữ nhân nói, chúng ta tất cả mọi người là cả kinh, ta cũng nhớ tới, kỳ thật nữ nhân này phía trước cũng là đã tới lão lâu, chẳng lẽ làm nàng tới là vì tận diệt?

Cái này ý tưởng nhảy dựng ra tới, ta liền dọa ra một thân mồ hôi lạnh, đây là một cỗ cái gì lực lượng, có thể thao tác sự tình đến như thế nông nổi, nghĩ đến đây ta nhìn thoáng qua thời gian, lập tức liền phải đến 2 điểm, vì thế liền đối mọi người nói, hôm nay liền đến nơi này, chúng ta mình tới lại đến đi.

Nhưng nữ nhân đột nhiên khàn cả giọng nói, "Ai đều không được đi, ta nam nhân nói, nếu các người hiện tại đi ra ngoài, hần sẽ phải chết! Chỉ có các người chết ở chỗ này, hần mới có thể sống!" Nói xong liền thấy nàng từ sau lưng lấy ra một phen thật dài dưa hấu đao, chậm rãi hướng đi chúng ta đi tới.

Ta xem ánh mắt của nàng không đúng, nếu là ở ngày thường, bảy cái nam nhân còn không đối phó được một nữ nhân? Chính là nếu nữ nhân này bị quỷ thượng thân, vậy khó mà nói! Chúng ta vài người đều là người nhìn xem ta, ta nhìn xem người, không biết nên làm sao bây giờ mới hảo.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Hung Trạch Ký Lục Chi Không Thể Đi Vào Lão Lâu (Chín)

Cuối cùng vẫn là ta nói, "Xem cái gì a, chạy a!" Ta nói xong liền cái thứ nhất chạy xuống lâu đi, dư lại người cũng theo sát ta cùng nhau hướng lầu một chạy, chạy đến lầu một sau, ta không chút nghĩ ngợi đẩy cửa liền ra bên ngoài chạy, chính là một chạy ra đi lại mắt choáng váng!

Như thế nào bên ngoài là đêm đâu? Chúng ta chỉ ở chỗ này đãi không mấy cái giờ a, thiên không có khả năng hắc như thế mau a! Còn có lâu

trước đường cái đâu? Đường phố đâu? Đây bên ngoài là cái gì địa phương?

Ta hoàn toàn mộng bức, vừa định quay đầu lại hỏi tiểu Lưu bọn họ, chính là lại phát hiện ta sau lưng căn muốn bốn không ai, bọn họ người đâu? Ta toàn thân hoàn toàn lạnh thấu, ta sau lưng lão lâu nhìn qua mới tỉnh mới tỉnh, như là vừa mới kiến hảo không bao lâu giống nhau, trong lâu còn linh tinh sáng lên mấy cái đèn.

Không đúng, lão trong lâu căn bản không ai, từ đâu ra ánh đèn đâu? Đột nhiên, phía trước truyền đến rất nhiều tiếng bước chân, nghe đi lên hẳn là có thật nhiều người, không có một trăm cũng có tám mươi.

Ta cũng không biết vì cái gì muốn trốn đi, có thể là xuất phát từ bản năng đi, ta liền chạy nhanh trốn đến ly lâu rất gần trong bụi cỏ, ta một trốn vào đi liền nhìn đến một cái ăn mặc màu đỏ váy liền áo tiểu nữ hài thể nhưng cũng tránh ở trong bụi cỏ.

Nàng nhìn đến ta cũng thực giật mình, nhưng sau đó liền cùng ta làm cái "Hu" thủ thế, ta lập tức ngậm miệng đem thân thể của mình chậm rãi biến mất ở bụi cỏ trung.

Phía trước bước chân càng ngày càng gần, từ này đều nhịp tiếng bước chân trung có thể phân tích ra tới, tới hẳn là một đám huấn luyện có tốc binh lính.

Quả nhiên, khi ta thấy rõ bọn họ bộ dáng khi, lập tức toàn thân cứng đờ, tiểu nữ hài thấy ta biểu tình có dị, sẽ nhỏ giọng đối ta nói, "Không phải sợ, chỉ cần người không ra tiếng, Nhật Bản người là sẽ không phát hiện chúng ta."

Đối, đó là một đoàn súng vác vai, đạn lên nòng Nhật Bản binh, hơn nữa bọn họ trên đầu còn đều mang theo mặt nạ phòng độc! Chẳng lẽ ta vờ tới vài thập niên trước lão lâu bên ngoài?

Đám kia Nhật Bản binh còn nâng tới không ít như là dưỡng khí vai đồ vật, chẳng lẽ đây là độc khí sao? Bên người tiểu nữ hài lúc này cũng cảm

thấy sợ hãi, "Những cái đó bình trang chính là z-57, ta mù mù nói đây là thần kinh độc khí, sẽ làm người ở nhảy mất tử vong."

Đúng vậy, trong lâu này 29 đi đầu mạng người hẳn là chính là chết vào thứ này, chính là ta lại cái gì đều làm không được, bởi vì nơi này phát sinh hết thấy đã sớm thành lịch sử, ta cái gì cũng không thay đổi được!

Tiểu nữ hài đột nhiên lôi kéo ta, lặng lẽ tưởng hướng lâu sau chạy, "Mau cùng ta đi, ta muốn đi cứu ta mù mù....."

Kỳ thật ta rất muốn nói cho nàng, người ai cũng cứu không được, hiện tại có lẽ người duy nhất có thể cứu cũng chỉ có chính mình, liên ở chúng ta mới từ lâu sau cửa sổ nhảy vào trong lâu khi, bên ngoài Nhật Bản quỷ tử liên bắt đầu phóng thích độc khí.

Ta bản năng lập tức bế lên tiểu nữ hài hướng trên lầu chạy, "Tiểu nha đầu, mù mù người ở mấy lâu?"

Nữ hài lúc này lại khóc nói, "Chúng ta cứu không được mù mù, chúng ta mau đi tầng cao nhất, mặt trên có cái lỗ lụt rương, mù mù nói qua, z-57 là không hòa tan thủy, chỉ cần chúng ta đuổi ở độc khí đã đến phía trước chạy đến nơi nào liên không có việc gì!"

Ta nghe sau liên ôm nàng liên mạng hướng tầng cao nhất chạy! Chạy đi lên sau, quả nhiên có cái đại kết nước, mà lúc này toàn bộ đại lâu đều đã bị một loại đạm chết sắc sương khói sở bao phủ, với ta liên lập tức mang theo tiểu nữ hài nhảy vào kết nước bên trong.

Ta cũng không biết chính mình có thể bế khí bao lâu, chính là nếu ta vừa ra mặt nước khẳng định liên sẽ bị độc chết!

Đột nhiên, ta nghĩ đến chính mình không phải cái này thời không người, cũng sẽ bị độc chết sao? Mà lúc này tiểu nữ hài đã bắt đầu ghen tợn trắng mắt, ta dưới tình thế cấp bách liên đem đầu vờn mặt nước, nháy mắt một cỗ kỳ quái hương vị chui vào ta trong lỗ mũi, tiếp theo ta trên người liên bắt đầu xuất hiện tảng lớn tảng lớn ô thanh, nguyên lai đây là trúng độc sau biểu tượng.

Ở ta thần trí còn tính rửa sạch thời điểm, ta lại đem đầu lùi về trong nước, ta tưởng liền tính chết đuối cũng không ra đi, rốt cuộc ta ý thức bắt đầu dần dần mơ hồ lên.....

"Kỷ đại ca..... Người tỉnh tỉnh, không có việc gì đi? Kỷ đại ca, người nhưng đừng làm ta sợ nhóm, người vẫn là chúng ta người tâm phúc đâu!" Tiểu Lưu dùng sức đẩy ngã xuống đất không tỉnh ta.

Đột nhiên, ta cảm giác một ngụm không khí hít vào phổi, sắc ta sinh đau, tiểu Lưu xem ta tỉnh liền kích động vì ta thuận khí, "Cám ơn trời đất, người nhưng xem như tỉnh!"

Ta ng ỡ dậy, mê mang nhìn bốn phía, bên người vài người đứng là tiểu Lưu cùng kia mấy cái công nhân, nơi nào vẫn là có cái gì Nhật Bản người!

"Ta đây là xảy ra chuyện gì?" Ta nghi hoặc bọn họ.

Tiểu Lưu vội đỡ ta đứng lên nói, "Đừng nói nữa, người vừa ra khỏi cửa liền vụng ở trên mặt đất, chúng ta kêu nửa ngày người cũng không tỉnh, nếu là lại không tỉnh, ta liền phải đánh 120!"

Ta thuận khẩu khí, nghĩ nghĩ nói, "Các người ai mang dây thừng?"

Trong đó một cái công nhân từ trên người lấy ra một bó không thô không tế dây thừng, "Cái này hành sao?"

Ta nhìn nhìn nói, "Hành! Các người năm cái đi đem trong lâu nữ nhân cho ta trói lại, ta cùng tiểu Lưu muốn đi tầng cao nhất, ta biết tiểu nữ hài thi thể ở nơi nào!"

Bọn họ đều là sửng sốt, chính là xem ta ánh mắt thực kiên định, bọn họ cũng biến bắt đầu có tin tưởng, nói nữa, năm cái đại lão gia lại trị không được một cái lão nương nhóm, kia bọn họ cũng ăn không trả tiền như thế nhiều gạo cơm!

Mà ta cùng tiểu Lưu liền sẵn cơ hội này nhanh chóng hướng tầng cao nhất chạy, chạy đến tầng cao nhất sau ta liếc mắt một cái liền thấy được

cái kia đã sớm lặn lữ lụt ruộng, sớm chút năm nước máy áp lực không đủ, nhà lầ nếu muốn ăn thượng nước máy, li ền phải trước đem thủy dùng bơm trừu đến mái nhà kết nước, r ấ mới lại chảy tới các gia các hộ.

Sau đến từ tới thủy áp lực lớn, cái này kết nước li ền chậm rãi vút đi, chính là lại không biết bởi vì cái gì vẫn luôn không có dỡ bỏ, ta đi đến kết nước trước, dùng sức cạy nổi lên kết nước cái nắp, bởi vì quá lợi hại, tiêu Lưu cũng tới giúp ta cùng nhau cạy!

"Lang!" Một tiếng, kết nước bị cạy ra, chỉ thấy đen tuyền đáy hòm nằm một khối nho nhỏ bạch cốt..... Ta xoay người nhảy đi vào, dùng tay áo xoa xoa bạch cốt mặt trên nước bùn, r ấ mới cởi trên người áo ngoài, đem tiêu nữ hài bạch cốt bế lên tới đặt ở áo ngoài thượng, bởi vì ta sợ một không cẩn thận đem nàng lộng tan.....

Ôm nữ hài hài cốt ta cũng không biết nên đưa đến nào một t ầng đi, bởi vì ta không biết nàng mù mù chết ở nào một t ầng.

Khi chúng ta đi đến lầ hai khi, ta đột nhiên phát hiện phía trước có cái thân xuyên màu xám trắng qu ần áo lao động nữ nhân đứng ở hành lang cuối, nàng mắt nhìn chăm chăm vào ta trong lòng ngực ôm hài cốt.

Nàng hẳn là chính là nữ hài mẫu thân, ta tráng lá gan đi hướng nàng, mà trong lòng ngực nữ hài cũng không hề là bạch cốt, mà cái kia cùng ta cùng nhau trốn vào kết nước đáng yêu tiêu nữ hài!

Nàng từ ta cùng trong lòng ngực nhảy ra, một chút li ền phi phác đến nữ nhân trong lòng ngực, "Mụ mụ!" Nữ nhân ôm chặt nàng, thật lâu không muốn buông tay.....

Qua h ồi lâu, nữ nhân mới chậm rãi ngẩng đầu, nhẹ nhàng đối ta nói một tiếng, "Cảm ơn....." R ấ mới chậm rãi lãnh tiêu nữ hài cùng nhau biến mất.

Ta cùng tiêu Lưu xuống lầ khi, vừa lúc nhìn đến kia năm cái công nhân chính gát gao đè nặng trên mặt đất nữ nhân, tuy rằng nàng đã sớm bị trói cái rắn chắc, chính là thân mình vẫn là không ngừng vặn vẹo.

Chúng ta cùng nhau đi ra lão lâu, đột nhiên cảm giác một trận cuồng phong thổi qua, lão lâu như là bị thổi bay một tầng hơi mỏng sương khói, tiếp theo liền chậm rãi tiêu tán ở trong không khí.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Du Mộng Tiên Gối (Một)

Xuân hiều từ ở cái kia nháo quỷ chung cư dọn ra tới sau, liền vẫn luôn vận khí rất kém cỏi, thật ứng câu nói kia, "Gặp quỷ bối ba năm"! Nàng biểu ca cho nàng tân tìm cái này chỗ ngỗ, giá cả quý không nói, nhân viên cũng thực loạn, lưu động dân cư rất nhiều.

Chính là không có biện pháp, lại loạn cũng so gặp quỷ cường đi! Lại nói biểu ca cũng nói, này chỉ là tạm thời, chờ hấn trong tay có hảo phòng nhất định sẽ để lại cho nàng, vì thế xuân hiều liền đành phải trước tiên ở nơi này chấp vá một đoạn thời gian.

Nàng phía trước vào đại học khi có giấc mộng tưởng, chính là tốt nghiệp muốn đi "Thế giới 500 cường" đi làm, chính là tốt nghiệp sau nàng mới phát hiện, chính mình cái này ý tưởng có bao nhiêu sao buồn cười, những cái đó ngoại xí nhân sự chủ quản nhóm, cái mũi đầu lớn lên ở trên đỉnh đầu, liền xuân hiều như vậy, nhân gia xem một cái lý lịch sơ lược liền cấp xoát xuống dưới! Còn thế giới 500 cường đâu!?

Cuối cùng xuân hiều liền đi một nhà bốn thị có thể xem như 500 cường xí nghiệp, trước giải quyết ấm no vấn đề rồi nói sau.

Xuân hiều cô nương này lớn lên thật xinh đẹp, dùng nàng biểu ca Kỷ Mãn Đường nói, chính là để chỗ nào thì đều không yên tâm nữ nhân, xinh đẹp cô nương tự nhiên không thiếu người theo đuổi, chính là nàng lại một cái đầu chướng mắt.

Bởi vì nàng luôn là cảm thấy bọn họ quá tục, ở bên nhau liêu không đến ba phút liền bắt đầu nói chính mình có phòng có xe có tiền, khả năng xuân hiều không nói qua một hồi chân chính luyện ái, nàng là thực khát vọng có một hồi oanh oanh liệt liệt tình yêu, chính là đương này đó hiện

thực nam nhân cùng chính mình nói đến tiền tài khi, nàng liền cảm thấy không nghĩ lại cùng như vậy nam nhân nhiều lời một câu.

Các vị nhất định cảm thấy cái này nha đâu không phải ở làm sao? Tìm cái nghèo còn không phải một trao một đồng, chính là nghèo liền không con buôn sao? Nghèo liền thanh cao sao? Ở hiện tại cái này hết thấy xem tiền thời đại, bất luận nghèo và giàu, không vài người có thể làm được chân chính thanh cao.

Cái loại này ngoài miệng nói chính mình có bao nhiêu sao cỡ nào thanh cao, nhưng trong xương cốt lại đối tiền tài có cực độ khát vọng nam nhân, xuân hiều không phải chưa thấy qua, như vậy nam nhân càng làm cho nàng cảm giác được ghê tởm.

Vì thế năm tháng tha đà, nàng liền như thế nhoáng lên liền lập tức 30, lúc trước muốn tìm cái linh hồn bạn nữ yêu cầu cũng rơi chậm lại vì tìm cái sinh hoạt bạn nữ liền không tở.

Kỳ thật nàng đối phía trước cùng nhau "Ở chung" Tống Hải Bình ấn tượng cũng không tệ lắm, tuy rằng hần ngày thường nhìn qua cà lơ phất phơ, chính là thời khắc mấu chốt có thể không hoảng không loạn, còn có thể bình tĩnh phân tích, đây là rất nhiều nam nhân không có hảo phẩm chất.

Chính là thần nữ có tình, Tương Vương vô tình, xuân hiều hướng hần ám chỉ vài lần, hần đều tiếp thu không đến, khi đó xuân hiều liền minh bạch, không phải sở hữu nam nhân đều là ngoại mạo hiệp hội, giống Tống Hải Bình như vậy chính là cái trường hợp đặc biệt.

Suy nghĩ cẩn thận sau, xuân hiều cũng liền không hề như vậy chấp nhất.....

Hôm nay nàng một người ở trên đường cái đi dạo, đột nhiên nhìn đến phía trước có cái lão nhân ở bãi hàng vỉa hè, nàng đi qua đi vừa thấy nguyên lai là ở bán một ít thủ công ôm gối, trong đó một cái xuân hiều thực thích, nàng cầm lấy tới vừa thấy, còn có một trận u hương phiêu ra, vì thế xuân hiều liền hỏi lão nhân như thế nào bán.

Lão nhân cười cười nói, "Cái này ôm gối ở một giấc mộng thần, có thể cho ôm nó ngủ người, mộng đẹp trở thành sự thật!"

Xuân hiểu vừa nghe liền muốn cười, không nghĩ tới lão nhân còn rất có thể lừa dối người, chính là vừa thấy hắn như thế đại số tuổi còn ở bãi hàng vỉa hè cũng quái không dễ dàng, liền đem cái kia nàng nhìn trúng ôm gối cấp mua trở về.

Buổi tối ngủ khi, nàng trong lúc vô ý ở bằng hữu trong giới nhìn đến Tống Hải Bình lại đi dã ngoại thám hiểm, nhớ tới lần trước hắn kia phó quý bộ dáng, xuân hiểu liền quả muốn cười.

Nghĩ nghĩ xuân hiểu liền chậm rãi ngủ rồi, đột nhiên một trận di động tiếng chuông đem nàng bừng tỉnh, cầm lấy tới vừa thấy thế nhưng là Tống Hải Bình, xuân hiểu trong lòng có điểm tiểu hưng phấn, chính là ngoài miệng vẫn là bình tĩnh nói, "Xảy ra chuyện gì đại mạo hiểm gia, như thế vẫn cho ta gọi điện thoại không phải bụng lại đói bụng đi!"

Trong điện thoại Tống Hải Bình khẽ cười nói, "Không phải, hôm nay ta ăn thực no, chỉ là nhìn đến bên ngoài sao trời thực mỹ, lại đột nhiên tưởng cho người gọi điện thoại nghe một chút người thanh âm....."

Xuân hiểu sửng sốt, trong lòng thầm nghĩ, nani (cái gì)? Đây là cái gì tình huống, hắn là ám chỉ nói, hắn tưởng ta sao?

"Người hiện tại đi nơi nào, không có lạc đường đi!" Xuân hiểu trong lúc nhất thời cũng làm không rõ ràng lắm Tống Hải Bình ý tứ, liền vẫn luôn cùng hắn nói giỡn.

Trong điện thoại truyền đến Tống Hải Bình một trận sang sảng tiếng cười, "Người liền như thế xem thường ta, thật là, chờ ta đi trở về xem ta như thế nào thu thập người!"

Xuân hiểu cúp điện thoại sau, trong lòng một trận bang bang loạn nhảy, không nghĩ tới Tống Hải Bình nói chuyện còn rất hài hước, phía trước ở cùng một chỗ khi như thế nào liền không có hảo hảo khai quật một chút

đâu? Nghĩ đến đây nàng liền dùng lực ôm ôm trong lòng ngực ôm gối, thật sâu hút một ngụm ôm gối mùi hương.

Kỳ thật xuân hiều vẫn luôn đều có thực nghiêm trọng mất ngủ, luôn là buổi tối ngủ không yên, ban ngày một ngày đều hôn hôn trầm trầm, chính là từ nàng mua hồi cái này ôm gối sau, chính nàng có thể rõ ràng cảm giác buổi tối ngủ thơm.

Ngày hôm sau nàng vừa đến công ty, đồng sự kiêm bạn tốt vương viện liền cười ha hả nói, "Xuân hiều, người hôm nay khí sắc không tồi a! Có cái gì chuyện tốt đi, mau cùng ta chia sẻ chia sẻ....."

Xuân hiều như là một chút bị người ta nói trung tâm sự giống nhau, mặt có chút ửng đỏ nói, "Nào có..... Đừng đoán mò, nếu thực sự có ta còn có thể không nói cho người, hiện tại bất tự còn không có một phiết, nói cho người đến lúc đó lại không thành, nhiều xấu hổ a!"

Vương viện khẽ đẩy một chút xuân hiều nói, "Thôi đi, hai ta ai với ai a, ta nào thứ có cái mục tiêu không cùng người nói a, người nhưng đừng như thế không đủ ý tứ a!"

Xuân hiều đẩy mặt ý cười nói, "Hảo đi, chính là có được hay không còn không nhất định đâu! Người nhưng không cho đối người khác nhắc tới a!"

"Yên tâm yên tâm, ta hướng * bảo đảm!" Vương viện giơ lên nắm tay tính thề mỗi ngày nói.

"Hảo đi, hần kêu Tống Hải Bình, là cái làm it, chúng ta là phía trước cùng nhau thuê nhà khi nhận thức." Xuân hiều đúng sự thật bẩm báo.

Vương viện giật mình nói, "Gì? Chính là ở kia gian nháo quỷ trong phòng nhận thức! Vậy các người sớm như thế nào không phát sinh điểm cái gì đâu? Hiện tại tách ra ở, mới nhớ tới muốn thông đồng ở bên nhau?"

Xuân hiều mặt trợn trắng nói, "Cái gì thông đồng nha, nhiều khó nghe a, chúng ta một cái chưa gả, một cái chưa cưới, cái này kêu nhất kiến chung tình hảo đi?"

Vương viện cười trộm nói, "Kia còn không phải thông đờng!"

"Người cái nha đầu chết tiệt kia! Xem ta không bóp chết người!" Nói xong hai người liền đùa giỡn đi lên.

Giữa trưa thời điểm, biểu ca Kỷ Mãn Đường cấp xuân hiệu gọi điện thoại, làm tại đây một hai ngày bớt thời giờ đi tranh nhà hấn, nói là có chút đồ vật phải cho nàng.

Kết quả xuân hiệu vừa đi liền phát hiện, biểu ca đem hấn nhiều năm trong lòng hảo tất cả đều đưa cho nàng, này có loại muốn công đạo sau sự cảm giác a! Tế hỏi dưới mới biết được, nguyên lai biểu ca lần này thật sự gặp đại phiên toái.

Nhìn hấn vẻ mặt mây đen, chính mình cũng giúp không được cái gì vội, lúc này di động đột nhiên vang lên, xuân hiệu tiếp lên vừa thấy nguyên lai là Tống Hải Bình, liền cười tiếp điện thoại, "Đi đến cái nào góc xó xinh?"

"Ha hả, ta hiện tại đang ở thiên nhiên trong ngực xem ngôi sao đâu? Người đâu? Làm gì đâu?" Tống Hải Bình nhẹ nhàng nói.

"Ta, ta tới biểu ca gia, hấn gặp điểm phiên toái, nghe đi lên thực nghiêm trọng." Xuân hiệu ăn ngay nói thật, không có dấu điểm Tống Hải Bình.

"Biểu ca?" Tống Hải Bình ngữ khí có chút giơ lên, chính là ngay sau đó lại khôi phục bình thường nói, "Hấn xảy ra chuyện gì, có thể cùng ta nói nói sao?"

"Có thể a, sự tình chính là....." Xuân hiệu đem sự tình tỉ mỉ tỉ mỉ hậu hậu cùng Tống Hải Bình nói đơn giản một lần.

Tống Hải Bình nghe sau nói, "Người biểu ca thật tiến lão lâu?"

Xuân hiệu "Ân" một tiếng nói, "Đúng vậy, kỳ thật ta nhìn đến hấn trên người cũng có ứ thanh, chỉ là ở sau lưng hấn còn không có nhìn đến."

Tống Hải Bình tạm dừng vài giây, như là ở tự hỏi, rồi mới tiếp theo nói, "Kỳ thật muốn ta phân tích đi, kia đồng lão lâu vấn đề hẳn là xuất hiện ở mất tích tiêu nữ hài trên người."

"Vì cái gì? Nàng không phải trước sau đều không có xuất hiện quá sao?" Xuân hiểu khó hiểu hỏi.

Tống Hải Bình kiên nhẫn nói, "Nếu ta không đoán sai nói, nàng mới chính là làm cho kia 29 người oán khí biến trọng nguyên nhân, người tưởng a, một cái tìm không thấy hài tử nữ nhân chết sau biến thành quỷ, nàng sẽ như thế nào?"

"Tiếp tục tìm nàng hài tử!"

"Đúng vậy! Đúng là bởi vì nguyên nhân này mới có thể xuất hiện lúc sau ném nữ học sinh sự tình, lúc này mới liên làm cho oán khí giống tuyệt cái giống nhau, càng lẫn càng lớn....." Tống Hải Bình nói.

Xuân hiểu cười cười nói, "Người như thế nói còn có chút đạo lý a, ta một hồi cùng biểu ca nói nói, làm hẳn khen ngợi khen ngợi người!"

Tống Hải Bình vừa nghe vội ngăn cản nàng nói, "Đừng, ngàn vạn đừng cùng người biểu ca nói là ta nói, ta cũng là đoán mò, nếu không đối hẳn tái sinh ta khí, người liên nói là chính người nghĩ ra được, cùng hẳn nghiên cứu một chút, xem có thể hay không tìm được biện pháp giải quyết."

"Người nhát gan! Hảo đi, kia trước không nói, ta đây liên cùng biểu ca thương lượng thương lượng." Xuân hiểu treo điện thoại sau liên đem ý nghĩ của chính mình cùng biểu ca Kỷ Mãn Đường nói, hẳn nghe sau tức khắc bế tắc giải khai, nghĩ tới một cái có lẽ là "Duy nhất" biện pháp giải quyết.

Xuân hiểu từ biểu ca gia ra tới sau liên đánh một lượng xe taxi trở về nhà, về đến nhà sau liên gấp không chờ nổi đem biểu ca này đống trong lòng hảo thu hảo, có lẽ chờ thêm đoạn thời gian hẳn không có việc gì, còn sẽ cùng chính mình phải đi về đâu!

Nàng nhìn thoáng qua thời điểm, lập tức liền phải 12 điểm, nhiều ít có chút đã đói bụng, vì thế nàng liền cấp chính mình nấu một chén mì, ăn xong sau liền ấm áp đi ngủ.....

Đột nhiên, một trận dồn dập tiếng đập cửa bừng tỉnh ngủ say xuân hiểu, nàng mơ mơ màng màng đi vào cửa, mở cửa vừa thấy thế nhưng là Tống Hải Bình.

"Ngươi? Đã trở lại!" Xuân hiểu trên mặt ức chế không được cao hứng.

Chỉ thấy Tống Hải Bình một thân bùn đất, không biết còn tưởng rằng hắn là từ đâu cái hần ngấm bò ra tới đâu! Hắn cười đối xuân hiểu nói, "Ngươi sao cũng không hỏi xem là ai liền mở cửa a, không sợ là người xấu sao?"

Xuân hiểu sửng sốt, rồi mới ngây ngốc nói, "Ta đã quên....."

Tống Hải Bình lắc đầu nói, "Liền ngươi như vậy còn một người trụ đâu, đến bây giờ không xảy ra việc gì đều là bởi vì ngươi quá may mắn!"

Xuân hiểu vẫn là ngây ngốc cười nói, "Ngươi như thế nào không về nhà liền trực tiếp chạy ta nơi này?"

"Bởi vì ta quá tưởng ngươi....." Tống Hải Bình mỉa mai nói.

Xuân hiểu mặt đỏ một chút liền đỏ, vội tránh ra thân mình làm Tống Hải Bình vào nhà, rồi mới thực hoảng loạn nói, "Ngươi có đói bụng không, ta cho ngươi nấu mì đi."

Nhưng Tống Hải Bình lại một phen giữ chặt xuân hiểu nói, "Ta là đói, chính là ta không muốn ăn mì..... Ta muốn ăn..... Ngươi!" Tống Hải Bình nói xong liền thật mạnh hôn lên xuân hiểu môi.

Đối với giống xuân hiểu như vậy không hề thực chiến kinh nghiệm nữ sinh tới nói, nàng kế tiếp phản ứng chính là một cái viết hoa mộng bức!

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Du Mộng Tiên Gối (Nhị)

Tống Hải Bình nhìn về mặt kính hoảng xuân hiều, liếm liếm khóe miệng nói, "Người nhìn qua ăn ngon thật....."

Xuân hiều mặt đỏ như là cái cà chua giống nhau, nàng thẹn thùng nói, "Người, người vẫn là trước tây tây đi, xem người này một thân bần....."

Tống Hải Bình ở nàng bên tai nhẹ nhàng nói, "Chúng ta đây cùng nhau tây!"

Một đêm *, xuân hiều cảm giác chính mình giống ở làm mộng giống nhau, buổi sáng rời giường khi nhìn đến trên mép giường không ai, chính là trước cửa bần đầu chân lại có thể chứng minh hẳn thật sự đã tới, tưởng tượng đến tối hôm qua, xuân hiều mặt nháy mắt lại đỏ.

Buổi chiều xuân hiều nhận được biểu ca điện thoại, nói hẳn bên kia sự tình đã giải quyết, xuân hiều cũng vì biểu ca thờ dài nhẹ nhõm một hơi, xem ra Tống Hải Bình vẫn là rất có biện pháp một người.

Chính là tưởng tượng đến Tống Hải Bình buổi sáng thế nhưng không rên một tiếng liền đi rồi, xuân hiều trong lòng nhiều ít có chút mất mát, hẳn sẽ không giống phim truyền hình những cái đó tra nam giống nhau, ăn xong liền đi thôi?

Lúc này vương viện đã đi tới, ái muội nói, "Như thế nào? Xem người này mặt mang đào hoa hình dáng, xem ra là đặc thủ đi?!"

Xuân hiều trên mặt có chút phát sốt, "Người có thể hay không đứng đắn điếm, còn phải tay, nói ta như là cái nữ sắc ma giống nhau."

Vương viện giả đứng đắn gật gật đầu, "Nhìn dáng vẻ là đặc thủ!" Xuân hiều khí vừa định đánh nàng, vương viện liền cười chạy ra.

Xuân hiều cũng cười cười, lấy ra di động, nghĩ thầm muốn hay không cấp Tống Hải Bình gọi điện thoại đâu? Ngẫm lại vẫn là không đánh, như vậy quá không rụt rè, chính là nàng lại tưởng tượng, chính mình lần đầu tiên đầu cho hẳn còn muốn so đo này đó sao?

Liền ở nàng do do dự dự thời điểm, Tống Hải Bình điện thoại lại đánh tiến vào, "Bảo bối, buổi tối vài giờ về nhà?"

"Ta 5 điểm tan tầm, người hôm nay đi làm sao?" Xuân hiểu nghe được Tống Hải Bình thanh âm, tim đập liền mặt danh gia tốc.

Trong điện thoại truyền đến Tống Hải Bình còn ý cười thanh âm, "Hảo, ta ở nhà chờ người." Tiếp theo không đợi xuân hiểu nói chuyện, hẳn liền cắt đứt điện thoại.

Xuân hiểu sửng sốt, nghĩ thầm, ở nhà? Là ở nhà nàng vẫn là ở Tống Hải Bình gia a? Mặc kệ, tan tầm liền về trước chính mình gia rồi nói sau.

Kết quả đương xuân hiểu về đến nhà vừa thấy, Tống Hải Bình thế nhưng ngẩng nhà nàng trước cửa ngủ rồi, nhìn hẳn ngủ say bộ dáng, thật đúng là mê người, phía trước cùng hẳn "Ở chung" ngày như thế nào liền không phát hiện đâu?

Xuân hiểu chậm rãi cúi người đi xuống, tưởng trộm thân hẳn một chút, chính là Tống Hải Bình đi đột nhiên mở mắt ra, ôm chặt xuân hiểu, một cái xoay người đem nàng đè ở dưới thân.....

"A....." Xuân hiểu nhỏ giọng kêu sợ hãi ra tới, nàng không dự đoán được sẽ bị hẳn đột nhiên một trận loạn thân, liền ở nàng lập tức liền phải ý loạn tình mê thời điểm mới đột nhiên nghĩ đến, này hai người vẫn là ở ngoài cửa đâu!

Vì thế vội duỗi tay đẩy ra Tống Hải Bình nói, "Trước, trước đứng lên đi, chúng ta đi vào lại thân đi....."

Bên tai truyền đến Tống Hải Bình một trận thấp thấp tiếng cười, tiếp theo xuân hiểu liền cảm giác chính mình bị bay lên không bề lên, này hết thảy phát sinh quá nhanh, xuân hiểu là một chút chống đỡ năng lực đều không có, mà Tống Hải Bình ôm xuân hiểu vào cửa sau, thế nhưng thẳng tắp hướng đi phòng ngủ.

Xuân hiểu không biết nam nhân có thể đòi lấy đến loại tình trạng này, đêm nay thượng nàng cảm thấy chính mình cơ hồ liền không như thế nào nghỉ ngơi quá, đến cuối cùng xuân hiểu thật sự là mệt không được, thế nhưng không biết cái gì thời điểm ngủ rồi.

Ngày hôm sau sớm tỉnh lại sau, nàng cảm thấy cả người giống như là muốn tan giá giống nhau mệt, hiện tại ngấm lại nàng từ đêm qua đến bây giờ đều còn không có ăn cái gì, tiếp theo lại làm như thế kịch liệt vận động, có thể không mệt sao?

Lúc này nàng tưởng xoay người cấp cái kia hại chính mình như thế mệt gia hỏa một quyên, chính là một chùy dưới mới phát hiện, chặn phía dưới căn bản không ai!

"Ai....." Xuân hiểu thật dài thở dài, lại không nói một tiếng đi rồi.

Nàng vội rời giường cấp chính mình làm điểm đồ vật ăn, xuân hiểu cảm thấy chính mình hiện tại đều có thể ăn xong một con trâu! Người khác yêu đương đều là ăn cơm xem điện ảnh, nhưng chính mình lại đói thành cái dạng này, thật là kỳ ba.

Bất quá hai ngày này buổi tối ngủ đều thực hảo, "Mất ngủ" cũng không có lại đến quấy rầy quá nàng, đây là cái tốt biến hóa, phía trước ở kia gian nháo quỷ trong phòng trụ nàng có chút thần kinh suy nhược, vẫn luôn giấc ngủ đều không tốt, dùng rất nhiều phương pháp cũng không có được đến cải thiện, không nghĩ tới lại làm Tống Hải Bình hai ngày này cấp trị hết.

Chính là kế tiếp một ngày, xuân hiểu nhưng vẫn hà hơi mấy ngày liền, đầu óc cũng không phải thực thanh tỉnh, công tác thượng vẫn luôn tiêu sai không ngừng.

Vương viện đi tới quan tâm hỏi, "Xảy ra chuyện gì người, xem người một ngày uể oải ỉu xìu, có phải hay không bị bệnh?" Nói xong còn sờ sờ xuân hiểu cái trán, xem có hay không phát sốt.

Xuân hiểu bất đắc dĩ nói, "Ta cũng không biết chính mình xảy ra chuyện gì, chính là cảm giác đặc biệt mệt, khả năng thật là muốn cảm mạo

đi!"

Vương viện nhìn nhìn tả hữu, nhỏ giọng nói, "Mấy ngày nay trong công ty sự không nhiều lắm, ta xem người trộm cùng giám đốc thỉnh cái giả, đi bệnh viện nhìn xem đi, thân thể là chính mình, có vấn đề nhất định phải xem!"

Xuân hiểu cảm kích gật gật đầu..... Buổi chiều cùng giám đốc thỉnh hảo giả sau, xuân hiểu liền thật sự đi bệnh viện, chính là đại phu lại nói, xuân hiểu không có gì khuyết điểm lớn, chính là mệt, muốn nhiều chú ý nghỉ ngơi, không cần thường xuyên tăng ca, còn có chính là ngủ nhiều giấc.

Nghe xong đại phu nói sau, xuân hiểu về nhà ngã đầu liền ngủ, liền cơm cũng không muốn ăn, nàng cứ như vậy hôn hôn trầm trầm không biết ngủ bao lâu, đột nhiên cảm giác có người ở hôn chính mình, nàng trợn mắt vừa thấy, Tống Hải Bình đang dùng hân kia tràn đầy * hai mắt, thẳng lẳng lẳng nhìn chính mình.

Xuân hiểu cười nói, "Àn? Người cái gì thời điểm tới?"

Tống Hải Bình nhẹ nhàng hôn một chút nàng vành tai nói, "Có một hồi, xem người vẫn luôn ở ngủ liền không đánh thức người....."

Xuân hiểu làm hân hôn trong lòng có chút xuân tâm nhận nhạo, không một hồi liền lại một lần trầm luân ở Tống Hải Bình tựa hải nhu tình trung.

Đêm khuya, nữ nhân còn ở mơ mơ màng màng rên rỉ, rong ruổi ở nàng thân thượng nam nhân đang dùng một loại tà ác đến cực điểm ánh mắt nhìn nàng, nam nhân biểu tình vô cùng hưởng thụ, như là ở nhấm nháp thế gian này mỹ vị nhất đồ vật giống nhau.

Đột nhiên, phòng ngủ một góc xuất hiện một cái bóng dáng, hân liền như vậy lẳng lẳng đứng ở nơi đó, trong ánh mắt tràn đầy bi thương.

Trên giường nam nhân một bên đầu liền thấy được bóng dáng, lạnh lùng nói, "Người tưởng cứu nàng? Ha hả..... Người liền chính mình đầu cứu không được, lại như thế nào cứu nàng?"

Bóng dáng gắt gao nắm chặt nắm tay, như là ở cực lực áp chế nội tâm phần nộ, cuối cùng hấn lại đau lòng nhìn thoáng qua trên giường nữ nhân, rồi mới bất đắc dĩ biến mất.

Trên giường nam nhân hừ lạnh một tiếng, tiếp theo phản đến nhanh hơn dưới thân tốc độ, nữ nhân bởi vậy có chút nhẹ nhàng nhú mày, nam nhân cúi đầu hôn nhẹ, "Ngoan..... Nghe lời."

Xuân hiểu đã một tuần không có đi làm, vương viện đã từng thử cho nàng đánh rất nhiều điện thoại, chính là đều là ở tắt máy trạng thái trung, nhưng là nàng WeChat nhưng vẫn tại tuyến, hơn nữa bằng hữu vòng cũng vẫn luôn có đổi mới, chính là từ nàng mỗi một lần thượng truyền ảnh chụp xem, xuân hiểu giống như càng ngày càng gầy, vương viện trong lòng hoài nghi, xuân hiểu khả năng thật là bị bệnh, có lẽ nàng tạm thời còn không muốn cùng người ngoài nói, cho nên liên vẫn luôn đóng lại di động.

Kỷ Mãn Đường mấy ngày nay chính vội vàng tìm tâm công tác, hấn hiện tại mới phát hiện nguyên lai khác ghê như cách núi, chính mình ba mươi mấy tuổi muốn một lần nữa bắt đầu cũng không phải kiện dễ dàng chuyện này, nghĩ tới nghĩ lui hấn quyết định chính mình gây dựng sự nghiệp, chính mình đương lão bản.

Vì thế hấn làm một phen thị trường đi đầu nghiên sau liên quyết định khai một nhà Nông Gia Nhạc, chính là chính là địa phương vẫn luôn không tuyển hảo, muốn tìm một cái khối không có bị khai phá quá, hoàn cảnh lại hảo, giao thông lại phương tiện đất hoang thật không dễ dàng, hấn trong khoảng thời gian này chân đầu chạy tế hai vòng cũng chưa tìm được một cái thích hợp địa phương, thật là vạn sự khởi đầu nan a!

Hôm nay giữa trưa hấn ở bên ngoài ăn cơm, không có việc gì xem di động bằng hữu vòng khi đột nhiên phát hiện biểu muội mấy ngày nay thượng truyền ảnh chụp, phong cách có chút đột biến, như thế nào hiện tại bắt đầu lưu hành cương thi trang sao? Liên thấy biểu muội ở ảnh chụp cốt sấu như sài, hai mắt hãm sâu, như là được bệnh nặng giống nhau, hơn nữa này đó ảnh chụp còn một trương so một trương dọa người!

Vì thế hẳn liên cảm khẩn báo thông biểu muội di động, nhưng vẫn không người tiếp nghe, với cuối cùng Kỷ Mãn Đường đành phải ở ảnh chụp phía dưới nhấn lại nói, "Nhìn thấy sau tốc gửi điện trả lời lời nói."

Chính là hẳn liên tiếp đợi mấy ngày, biểu muội cũng không có cho hẳn gửi điện trả lời lời nói, chính là nhìn đến nàng bằng hữu trong giới vẫn là mỗi ngày đổi mới, lại không giống như là xảy ra chuyện bộ dáng, vì thế Kỷ Mãn Đường liên lại bắt đầu làm chính mình sự.

Ai ngờ vào lúc ban đêm hẳn về nhà khi, liên luôn là cảm giác có người tại thân hậu đi theo chính mình, hẳn liên tiếp quay đầu lại nhìn lại, lại cái gì người cũng không có, gặp được quá quá nhiều quỷ dị việc làm hẳn có chút thần kinh siêu mất cảm, vì thế liên một đường chạy chậm trở về nhà.

Chính là về đến nhà sau tình huống cũng không có chuyển biến tốt đẹp, mặc kệ hẳn là ăn cơm, thượng WC vẫn là xem TV đều là cảm giác cổ sau rét căm căm!

Kỷ Mãn Đường quá rõ ràng đây là cái gì cảm giác, chính mình khẳng định là làm cái gì không sạch sẽ đồ vật cấp nhìn chăm chăm, chính là hẳn nghĩ lại chính mình đã nhiều ngày hành động quỷ đạo, cũng không có đi qua cái gì không đối không tốt địa phương a?

Hắn đêm nay thượng đều quá thấp thỏm bất an, rốt cuộc ở đêm khuya thời điểm, quỷ dị sự tình bắt đầu rồi, đầu tiên là ở nhà hẳn trên tường xuất hiện một người nam nhân bóng dáng, vừa mới bắt đầu thực đậm, chính là sau tới lại càng ngày càng thâm, liên ở Kỷ Mãn Đường sắp bị dọa nước tiểu thời điểm, liên nghe bóng dáng đột nhiên mở miệng nói chuyện, "Kỷ đại ca, cứu cứu xuân hiều đi!"

Kỷ Mãn Đường sửng sốt, bởi vì hẳn nghe thanh âm này có chút quen tai, lại nhất thời nghĩ không ra là ai, nam nhân bóng dáng xem hẳn có chút mê mang, liên lại sốt ruột nói, "Kỷ đại ca, ta là Tống Hải Bình a!"

Kỷ Mãn Đường kinh miệng đều không khép được nói, "Tống Hải Bình, người như thế nào biến thành bóng dáng thượng tường?"

Tống Hải Bình bóng dáng thật mạnh mẽ, tiếp theo nói ra chính mình trong khoảng thời gian này đáng sợ tao ngộ.....

Công tác của ta chỉ có muốn nhận được sống làm, liền mệt chết khiếp, cho nên chỉ cần ta một nghỉ liền sẽ đi du lịch, làm thể xác và tinh thần được đến nghỉ ngơi, chính là một tháng trước, ta đi Quảng Tây chơi thời điểm, đột nhiên ở ven đường gặp cái lão nhân ở bán cái loại này thủ công ôm gối, ta xem mặt trên thêu hoa thực mỹ, vì thế không nghĩ nhiều liền mua một cái.

Chính là cái kia lão nhân lại cổ cổ quái quái nói, "Cái này kêu du mộng tiên gối, gối thứ này đi vào giấc ngủ liền có thể mộng đẹp trở thành sự thật!"

Vừa mới bắt đầu ta cho rằng đây là lão nhân vì bán ra bản thân ôm gối nói vậy, chính là không nghĩ tới khi ta đem cái này ôm gối lấy tới dùng một liền liền phát hiện, ôm nó ta ngủ rất say sưa, tỉnh lại sau còn đặc biệt thần thanh khí爽, vì thế ta liền mỗi ngày đều ôm nó ngủ.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Du Mộng Tiên Gối (Tam)

Kỳ thật từ nhận thức người biểu muội lúc sau, ta liền bắt đầu thích thượng nàng, chỉ là ta tính cách thực nội hướng, không tốt với biểu đạt chính mình tình cảm, cho nên liền lần nữa bỏ qua, chính là không nghĩ tới có một ngày buổi tối, xuân hiều thế nhưng chính mình chạy đến nhà ta tới!

Chủ động chạy tới xuân hiều tựa như thay đổi một người giống nhau, đối ta phi thường nhiệt tình, chúng ta ở vào lúc ban đêm liền đã xảy ra quan hệ, vì thế lúc sau mỗi một ngày buổi tối, xuân hiều đều sẽ tới trong nhà tìm ta, rồi mới ở một đêm ngày hôm sau lại đi.

Mới đầu ta cũng không cảm thấy này có cái gì không bình thường, chính là theo ta thân thể từng ngày gầy ốm, lý trí nói cho ta, cái này xuân hiều có vấn đề.....

Đầu tiên ta chưa từng có gặp qua nàng ăn cái gì, mỗi một lần từ nàng đi vào nàng đi chi gian, nàng luôn là không ngừng ở hướng ta cười hoan, cắn

bản không làm bất cứ chuyện gì tình.

Tiếp theo nàng cũng không ban ngày tới tìm ta, hơn nữa ta chưa bao giờ có đã cho nàng ta cửa phòng chìa khóa, nàng lại có thể chính mình quay lại tự do.

Mà còn có một kiện đáng sợ nhất sự tình, theo ta thân thể thượng biến hóa, khi ta càng ngày càng gầy khi ta đã từng đi qua bệnh viện kiểm tra, chính là được đến kết luận là trường kỳ dinh dưỡng bất lương làm cho thân thể thiên gầy, chính là chỉ có ta chính mình biết ta có bao nhiêu có thể ăn!

Đương này một loạt vấn đề xuất hiện ở lòng ta khi, ta biết chính mình khả năng gặp được phiên toái, vì thế đương xuân hiệu lại một lần xuất hiện khi ta liễn nỗ lực khắc chế chính mình bất hòa nàng phát sinh quan hệ, chính là khủng bố chính là mỗi lần ta đều thất bại.

Cuối cùng ta liễn gọng gàng dứt khoát hỏi nàng, "Người là cái gì đồ vật, vì cái gì muốn quán lấy ta!"

Không nghĩ tới xuân hiệu lại cười lạnh nói, "Hành a, người còn không tính bản, chính là không ngu ngốc lại như thế nào, cuối cùng còn không phải đến chết!"

Ta nghe sau đại kinh thất sắc, liễn nghĩ muốn lập tức rời đi căn nhà này, chính là ngay lúc đó ta không rõ vấn đề không phải ra ở phòng ở thượng, mặc kệ ta dọn ở nơi nào trụ nàng đều như ảnh tùy hành.

Cuối cùng, rốt cuộc ở một cái sáng sớm, ta thấy được chính mình ngững mặt ng ẩ ở trước máy tính, đã chết.

Lúc sau ta liễn vẫn luôn đều b ối h ối ở cái kia trong phòng, chỉ tới ta tận mắt nhìn thấy đến từ ôm gối chui ra một người, một cái lớn lên cùng ta giống nhau như đúc nam nhân, hấn đối ta nói hấn muốn đi tìm xuân hiệu, đi hoàn thành ta chưa hoàn thành nguyện vọng, mà ta chính mình liễn biến thành hiện tại cái dạng này.

Kỷ Mãn Đường nghe Tống Hải Bình nói xong sau, trong lòng chính là cả kinh, "Ý của người là nói, hiện tại cái kia ôm gối đã quán lên xuân hiếu?"

Tống Hải Bình thương tâm nói, "Đúng vậy, ta đã từng tìm được xuân hiếu gia, chính là ta cái gì cũng làm không được, chỉ có thể nhìn cái kia đồ vật dùng ta bộ dáng đi lừa xuân hiếu, cuối cùng ta thật sự không có cách nào, mới nghĩ tới người, chính là không đến đêm khuya 12 điểm ta là không thể hiện thân, cho nên ta đành phải một đường đi theo người."

Kỷ Mãn Đường nghĩ thầm, khó trách chính mình đêm nay thượng đầu cảm giác sau cổ mao gió lạnh đầu, có cái quỷ đi theo chính mình không mao mới là lạ!

Chính là hiện tại không phải tưởng cái này thời điểm, muốn chạy nhanh đi cứu biểu muội mới được, vì thế hắn liền cầm lấy áo khoác nhanh chóng ra cửa, trung gian hắn còn không dừng bắt đánh xuân hiếu đi động, chính là nhưng vẫn không ai tiếp nghe.

Chờ hắn thượng xe taxi sau mới phát hiện, Tống Hải Bình bóng dáng vẫn luôn yên lặng đi theo chính mình sau lưng, xem ra hắn là thiết tình thích biểu muội, sớm biết rằng sẽ là cái dạng này kết quả, còn không bằng ngay từ đầu liền tác hợp bọn họ tính.

Ở Kỷ Mãn Đường lần nữa thúc giục hạ, xe taxi phi giống nhau sử vào xuân hiếu thuê trụ cái kia trong tiểu khu, xuống xe sau hắn ném cho tài xế một trăm đồng tiền, cũng không quay đầu lại chạy vào đại lâu.

Xuân hiếu thuê trụ phòng ở là ở 22 lầu, đương Kỷ Mãn Đường đây người là hắn chạy đến sau, lại như thế nào cũng kêu không mở cửa, chính là hắn gõ cửa thanh lại bưng tỉnh cách vách hàng xóm.

"Người tìm ai a? Như thế chậm như thế cái gõ pháp, bên trong trừ phi là cái người chết, bằng không đã sớm ra tới mở cửa!" Một người nam nhân khó chịu nói.

Kỷ Mãn Đường bởi vì sốt ruột, hấn hai mắt có chút sung huyết, vào lúc này thoạt nhìn thực sự rất dọa người, hấn hung hăng trừng mắt nhìn nam nhân kia liếc mắt một cái, rồi mới lạnh giọng hỏi, "Người mấy ngày nay có hay không gặp qua vẫn luôn ở tại cái này trong phòng tiêu cô nương?"

Nam nhân kia làm hấn như thế trừng, lập tức ngữ khí liền mềm, "Mấy ngày hôm trước gặp qua, mấy ngày nay liền không biết vì cái gì vẫn luôn không gặp nàng ra cửa."

"Người như thế nào biết nàng không ra cửa?"

Nam nhân sợ hãi nói, "Nơi này cách âm không tốt, cách vách nếu ra cửa hai đầu hộ gia đình đều là có thể nghe được tiếng đóng cửa!"

Kỷ Mãn Đường nghe sau, liền không hề gõ cửa, mà đem lỗ tai dán ở trên cửa cẩn thận nghe, bên trong thực an tĩnh, một chút động tĩnh đều không có, qua một phút đồng hồ sau, hấn chậm rãi đứng thẳng thân mình, rồi mới lấy ra di động báo cảnh.

Cảnh sát tới sau đi đều lấy đại lâu khi video theo dõi, phát hiện xuân hiệu quả nhiên ở một vòng trước vèn nhà sau liền không còn có ra cửa, cảnh sát suy xét đến nàng một cái trụ, rất có khả năng xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, liền tìm tới mở khóa sự phụ mở ra xuân hiệu khóa trái cửa phòng.

Môn mở ra sau, một cỗ hơi hơi có chút lên men hương vị từ bên trong phiêu ra, cảnh sát đi vào sau trước tìm được rồi đèn chốt mở, mở ra bên trong đèn, phát hiện phòng khách phòng bếp cùng trong phòng vệ sinh đều không có người.

Đặc biệt là trong phòng bếp đồ ăn có rất nhiều liền đều hỏng rồi, phát ra khó nghe khí vị, Tống Hải Bình vẫn luôn đi theo mặt sau, hấn ở Kỷ Mãn Đường bên tai nhẹ nhàng nói, "Xuân hiệu cùng cái kia đồ vật đều ở phòng ngủ bên trong!"

Nghe đến đó Kỷ Mãn Đường không chút nghĩ ngợi, một chân liền đá văng phòng ngủ môn.....

Cửa mở sau từ bên trong bắn ra một đạo ái muội h òng quang, trong không khí tản ra một c òn ùng đậm u hương, xuân hiều không manh áo che thân ghé vào trên giường, Kỳ Mãn Đường cởi chính mình áo trên phục, tiến lên cho nàng khoác ở trên người, mà lúc này nàng dưới thân đang găt gao đề nặng Tống Hải Bình theo như lời cái kia ôm gối!

Kỳ Mãn Đường dùng hết toàn lực mới đem nó từ xuân hiều dưới thân túm ra tới, sau lưng hai cánh sát vừa định đi vào tới, li ên nhìn đến phòng ngủ môn "Phanh!" Một tiếng đống lại, bọn họ còn tưởng rằng là môn sau có người, li ên li êu mạng tưởng đẩy cửa ra, nhưng môn lại giống bị người từ bên trong khóa trái giống nhau, như thế nào cũng đẩy không khai, hơn nữa mặc kệ bọn họ như thế nào kêu, vừa r ấ đi tới Kỳ Mãn Đường đầ không có phản ứng.....

Môn đột nhiên đống lại sau, Kỳ Mãn Đường cũng là cả kinh, xem ra Tống Hải Bình miệng khi cái kia đ ò vật còn ở nơi này, hấn trước nhìn nhìn xuân hiều, tuy rằng thực g ầy yếu, chính là còn có mỏng manh hô hấp.

Nhìn đến này, Kỳ Mãn Đường tính nhằ là nhi êu ít buông một ít, r ấ mới hấn chậm rãi xoay người, nhìn v ề phía vẫn luôn đứng ở hấn sau lưng đ ò vật.

Nhưng hấn mới vừa vừa chuyển lại đây cũng thực giật mình, sau lưng trạm không phải Tống Hải Bình còn có ai, chỉ là cái này Tống Hải Bình trên mặt vẻ mặt tà cười, như thế nào xem cũng như là cái đứng đấn thứ tốt!

"Người là ai? Không, ta hấn là hỏi người, người là cái gì đ ò vật!" Kỳ Mãn Đường mặt không đỗi sắc nói.

"Tống Hải Bình" hơi hơi mỉm cười, "Người thực trấn định, chẳng lẽ người không sợ ta sao? Cái kia Tống Hải Bình không phải đã đem ta tình huống nói cho người sao?"

Kỳ Mãn Đường nắm lấy trên giường ôm gối nói, "Người chính là từ thứ này ra tới? Nếu ta hiện tại xé nó, người còn có thể hay không t ần tại đâu?"

Không nghĩ tới "Tống Hải Bình" lại vô cùng kiêu ngạo nói, "Xé! Người tưởng như thế nào xé liền như thế nào xé, này đầu tui người, chính là..... Nếu người tưởng xuân hiểu lập tức liền chết, liền xé đi! Ta khẳng định không ngăn cản người....."

Kỷ Mãn Đường sững sốt, hấn ở trong lòng nhanh chóng phân tích người này nói là thật là giả.

"Tống Hải Bình" xem Kỷ Mãn Đường trong tay động tác ngừng lại, liền cười cười nói, "Phương diện này có ta như thế nhiều ngày hấp thu tới xuân hiểu tinh khí, như người hiện tại xé mở ôm gối, kia nàng này đó tinh khí cũng liền đi theo cùng nhau tan, không tin người có thể thử xem, ta không sao cả, không có cái này chỗ dung thân, ta còn có thể tìm cái tiếp theo, người hảo biểu muội đã chết đã có thể không thể sống lại lâu!"

Kỷ Mãn Đường ở trong lòng không ngừng tính toán, người này rất cuộc là cái cái gì đồ vật, hấn không giống giống nhau quý hấn, bởi vì hấn có rõ ràng ý nghĩ cùng có thể thấy rõ nhân tâm bản lĩnh, giống như dễ như trở bàn tay là có thể được đến nhân tâm trung bí mật.....

Tưởng này đến nơi đây, Kỷ Mãn Đường ngữ khí nhẹ nhàng nói, "Hảo đi, ta mặc kệ người là cái gì đồ vật, người muốn cái gì? Nói nói xem đi, như thế nào người mới có thể không thương tổn xuân hiểu tánh mạng?"

Giả Tống Hải Bình cười cười nói, "Dễ dàng a, lại quá nửa phút bên ngoài kia hai cánh sát liền sẽ phá cửa mà vào, đến lúc đó người cái gì cũng đừng nói, chỉ là đem xuân hiểu mau chóng đến bệnh viện bình thường cứu giúp là đến nơi, mà ta tắc sẽ lặng yên không một tiếng động rời đi, không bao giờ sẽ xuất hiện người trước mặt!"

Liền ở Kỷ Mãn Đường do dự mà muốn hay không đáp ứng hấn khi, lại nghe sao bên người thật Tống Hải Bình bóng dáng lớn tiếng nói, "Kỷ đại ca, không cần tin tưởng hấn, hấn một khi chạy, xuân hiểu mới thật sự không cứu đâu!"

Kỷ Mãn Đường nghe hấn vừa nói trong lòng hoảng hốt, nghĩ thầm thiếu chút nữa mắc mưu, chính là liền ở hấn còn không có phản ứng lại đây

khi, liền thấy cái kia hắc ảnh một chút liền vọt tới giả Tống Hải Bình trên người, hai người nháy mắt vịn đánh vào cùng nhau, cùng lúc đó bên ngoài cảnh sát cũng nổ súng đánh hư khoá cửa, về mặt kính hoảng chạy tiến vào.

Khi bọn hắn nhìn đến một người cùng một cái bóng dáng ở đánh nhau khi, cũng đều kinh nói không ra lời.....

Liền thấy giả Tống Hải Bình cùng bóng dáng vịn đánh một thời gian sau, thế nhưng bắt lấy hắc ảnh ăn đi vào, Kỷ Mãn Đường thấy trong lòng chính là trăn xuống, trong lòng thẫn nghĩ, xong rồi, Tống Hải Bình cái này hoàn toàn hẳn phi phách tán!

Đã có thể ở mọi người còn không có minh bạch là như thế nào một chuyện khi, cái kia giả Tống Hải Bình đột nhiên bắt đầu toàn thân bành trướng lên, không một phút đồng hồ liền sưng thành một cái siêu đại hình người khí cầu, theo hắn thể tích càng lúc càng lớn, "Bang!" Một tiếng vang lớn, cái kia giả Tống Hải Bình thế nhưng biến mất ở trong không khí.

Hai cái mắt choáng váng cảnh sát người nhìn xem ta, ta nhìn xem người, cũng không biết đây là cái gì tình huống, cuối cùng vẫn là Kỷ Mãn Đường nói, "Cảnh sát đồng chí, ta xem trước kêu 120 đi, ta muội muội thân thể quá hư nhược rồi!"

Hai thượng cảnh sát lúc này mới phục hồi tinh thần lại, một cái gọi điện thoại kêu 120, một cái tiến lên đi xem xuân hiều cụ thể tình huống, mà Kỷ Mãn Đường lại duỗi tay lạng lẽ cần lấy cái kia ôm gối.....

Xuân hiều đưa đến bệnh viện sau cuối cùng là bảo vệ mệnh, có thể bởi vì thân thể quá hư nhược rồi, như thế nào cũng muốn nghỉ ngơi trước một hai năm mới được!

Sau đó Kỷ Mãn Đường cũng mang theo cảnh sát tìm được rồi Tống Hải Bình gia, mở cửa vừa thấy, Tống Hải Bình đã sớm chết đi đã lâu, thi thể đều có chút hong gió, pháp y kiểm nghiệm kết quả là bởi vì thức đêm tăng ca quá mức thường xuyên, cuối cùng mới đưa đến chết đột ngột.

Tống Hải Bình lễ tang thượng, Kỷ Mãn Đường đỡ cực kỳ suy yếu luân hồi cùng nhau tới, vốn dĩ Kỷ Mãn Đường là không nghĩ mang theo luân hồi cùng nhau tới, chính là nằng lại chết sống không làm, nói cái gì cũng muốn đưa hẳn nhất sinh đoạn đường.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Bị Nguyền Rửa Dòng Họ (Một)

Tống Hải Bình lễ tang kết thúc sau, Kỷ Mãn Đường cùng luân hồi đang định rời đi, lại bị Tống Hải Bình mù mù gọi lại bọn họ, cái này mới vừa mất đi nhi tử mẫu thân cho đã mất bị thương.

Có thể nàng vẫn là có chút ngượng ngùng nói, "Có lẽ các người không tin, chính là ta mấy ngày hôm trước mơ thấy ta nhi tử, hẳn nói muốn làm ta đem hẳn một đoạn ngón út cốt giao cho một cái kêu Kỷ Mãn Đường nam nhân, còn nói người nhất định sẽ đến chính mình lễ tang, vừa mới bắt đầu ta cũng không tin, chính là ta còn là gỡ xuống hẳn tay trái ngón út cốt, thẳng đến vừa rồi nhìn đến người đã đến rồi, lúc này mới cảm thấy đây là ta nhi tử di nguyện, cho nên liền đường đột đem cái này giao cho người."

Kỷ Mãn Đường cái gì cũng chưa nói, chỉ là gật gật đầu tiếp nhận Tống Hải Bình này đoạn ngón út cốt, tuy rằng hẳn cũng không biết Tống Hải Bình vì cái gì muốn đem cái này giao cho chính mình, bất quá hẳn vẫn là vui vẻ mà tiếp nhận rồi, bởi vì hẳn thật sự không muốn lại một lần thương tổn cái này đáng thương mẫu thân.

Đem luân hồi đưa về gia sau, Kỷ Mãn Đường liền về tới chính mình trong nhà, lúc này hẳn mới nhớ tới cái kia ôm gối, hẳn tìm ra vừa thấy, không có gì biến hóa, cùng hẳn ánh mắt đầu tiên xem thời điểm giống nhau, liền ở hẳn ai bị mở ra khai nhìn xem bên trong khi, liền nghe được sau lưng có người sợ hãi kêu hẳn một tiếng, "Kỷ đại ca!"

Kỷ Mãn Đường sửng sốt, thanh âm này không phải Tống Hải Bình sao? Chẳng lẽ hẳn còn chưa đi? Nghĩ đến đây Kỷ Mãn Đường chậm rãi hồi qua đầu, quả nhiên là Tống Hải Bình đứng ở hẳn sau lưng, chính là hẳn cùng

cái thứ nhất hẳn là lại vẫn cho rằng này lại là cái kia giả Tống Hải Bình, liền cảnh giác hướng sau một lui.

Tống Hải Bình vừa thấy Kỷ Mãn Đường biểu tình liền biết hẳn hiểu lầm, vội giải thích nói, "Kỷ đại ca, ta thật là Tống Hải Bình, là ta làm ta đem ta một tiết ngón út cốt cho ngươi! Cái kia giả đã biến mất, hẳn bị ta căng đã chết!"

Nhưng Kỷ Mãn Đường nghe xong còn có chút nghi hoặc nói, "Vậy ngươi vì cái gì phải cho ta ngươi một tiết ngón út cốt? Có cái gì dụng ý sao?"

Tống Hải Bình chỉ chỉ cái kia ôm gối nói, "Ngươi mở ra bên trong sẽ biết."

Kỷ Mãn Đường nghe xong liền cầm lấy kéo cắt khai cái kia ôm gối, phát hiện ở nhất trung tâm địa phương có cái màu đỏ tiểu bõ bao, hẳn mở ra vừa thấy, thế nhưng một ít bột phấn trắng đờ vật.

"Đây là cái gì?" Kỷ Mãn Đường khó hiểu hỏi.

Tống Hải Bình nghiêm túc nói, "Đây là phía trước người nọ gia hỏa một tiết ngón út cốt, hiện tại hẳn hèn phi phách tán, ngón út cốt cũng liền thành bột phấn."

Kỷ Mãn Đường nghe xong vội đem thứ này từ cửa sổ ném đi ra ngoài, rồi mới xoay người nói, "Ngươi cho ta một tiết ngươi ngón út cốt không phải cũng muốn cho ta đặt ở nơi này đi!"

Tống Hải Bình gật gật đầu, "Đúng vậy, ta chính là ý tứ này, nhưng ta không phải hẳn, ta không hại ngươi, ta cũng chỉ là tưởng ở chỗ này tạm thời sống nhờ một chút, bởi vì ta thị phi bình thường tử vong, quỷ sai nói cho ta còn muốn trên đời thượng vẫn luôn đợi cho ta bình thường thọ mệnh tới rồi mới có thể rời đi đi một lần nữa đầu thai."

Kỷ Mãn Đường nghĩ nghĩ hỏi, "Kia hẳn có hay không nói cho ngươi, ngươi dương thọ là nhiều ít?"

"85!"

Kỷ Mãn Đường nghe xong thẳng trợn trắng mắt, hấn hiện tại cũng chính là hai mươi * tuổi, khó đến hấn muốn vẫn luôn đi theo chính mình 5-60 năm sao? Nghĩ vậy hấn liền lời nói thấm thía nói, "Hải bình a, chẳng lẽ người không nghĩ cùng người thân nhân ở bên nhau gốc sao?"

Tống Hải Bình thực nghiêm túc nói, "Ta ba mẹ đều già rồi, bọn họ khẳng định không được ta dương thọ hết, hơn nữa ta cả ngày đi theo bọn họ sẽ làm bọn họ càng thương tâm, kỷ đại ca, ta biết người là người tốt, ta chỉ là tưởng có người có thể cùng cùng nhau trò chuyện, làm cho ta có thể tại đây với hạ vài thập niên không quá tịch mịch....."

Kỷ Mãn Đường có tâm cự tuyệt, nhưng tưởng tượng đến Tống Hải Bình ở cuối cùng thời điểm vì cứu biểu muội đều cùng tên kia liều mạng, hiện tại nhân gia cầu đến chính mình, nếu lại nhẫn tâm cự tuyệt hấn cũng quá không phúc hậu!

Vì thế bởi vì Kỷ Mãn Đường nhất thời mềm lòng, Tống Hải Bình từ đây liền vẫn luôn đi theo hấn bên người!

Tuổi trẻ chính là hảo, bác sĩ vốn dĩ đoán trước xuân hiểu như thế nào cũng đến dưỡng trước một hai năm tài năng khang phục, chính là không nghĩ tới nàng mấy tháng thì tốt rồi, phía trước công tác cũng từ chức không làm, đành phải lấy ra bản thân của hấn môn vốn dĩ nhập cổ, nghĩ cùng biểu ca làm một trận Nông Gia Nhạc.

Chính là khai ở nơi nào là cái vấn đề lớn, bọn họ hai cái lại bắt đầu tới tới lui lui hướng một ít xa xôi địa phương chạy, hy vọng tìm được rồi một cái chính mình trong lòng lý tưởng địa phương.

Rốt cuộc, bọn họ ở ly nội thành không đến 100 km một tòa Đại Thanh sơn, tìm được rồi một cái kêu đại cây du thôn, nơi này toàn thôn trên dưới tổng cộng có 600 lắm lời người toàn họ canh, từ dân cư thượng xem nơi này cũng coi như là cái không nhỏ thôn, địa phương chính phủ đem trong thôn thông đến bên ngoài lộ cấp sửa được rồi, chính là không biết vì cái gì, nơi này thôn dân vẫn là thích đái ở trong thôn mặt không chịu đi ra ngoài.

Đương nhiên, có lẽ là bởi vì này xe tăng hoàn cảnh thật sự thật tốt quá, người ở đây nước uống đều là trên núi chảy xuống tới nước sơn tuy ền, đại trời nóng nếu uống thượng một ngụm, kia tuyệt đối là ngọt lành giải khát a!

Hơn nữa nơi này dân phong thực thuần phác, buổi tối ngủ gia cơ hồ mọi nhà không khóa cửa, đối với ngẫu nhiên đi vào nơi này lừa hữu cũng đều rất là nhiệt tình, làm cho bọn họ ngủ lại trong nhà cũng chưa bao giờ lấy tiền.

Chỉ là nơi này mỗi nhà mỗi hộ đều nuôi dưỡng hình thể rất lớn cầu, Kỳ Mãn Đường lần đầu tiên đến nơi đây khi li ền thiếu chút nữa không làm cầu cấp hù chết, chính là này cầu tuy rằng cái đầu rất lớn, chính là tính cách lại cực kỳ dụ ngoạn, đối với giống Kỳ Mãn Đường như vậy lần đầu tiên tới người xa lạ cũng không có bất luận cái gì địch ý.

Thôn thư ký nói cho hẳn, loại này cầu là bọn họ đại cây du trong thôn đặc có chủng loại, là bọn họ tổ tông vừa tới đến này núi lớn định cư khi li ền có, cụ thể kêu cái gì phẩm ta bọn họ cũng không nói lên được, chỉ là người bên ngoài đều kêu cái này loại cầu kêu đại du cầu.

Nói cũng kỳ quái, mấy năm trước có rất nhiều người đi vào trong thôn coi trọng thôn thượng đại du cầu, bọn họ từ thôn dân trong tay mua đi rồi không ít tiểu cầu, chính là bắt được sơn bên ngoài lại một con cũng không nuôi sống, tất cả đều đã chết!

Có người không tin tà, lại tới nữa vài lần, cuối cùng đều thất bại, lúc sau li ền rốt cuộc không ai tới mua cầu.

Cái này đại cây du thôn bởi vì xa xôi, tuy rằng lộ sữa được rồi, chính là nhưng vẫn phú không đứng dậy, địa phương chính phủ cũng làm mấy cái chuyên nghiệp giúp đỡ người nghèo hạng mục, chính là không một cái thành công.

Hiện tại người trong thôn vậy kiểm nhận nhập phải xem ông trời ánh mắt, bởi vì nơi này thừa thải một loại quả hạch, người địa phương kêu nó

"Dã hạch đào", người thành phố kêu nó "Bích càn quả", "Trường thọ quả".

Người trong thôn mọi nhà đều ở trên núi gieo trồng cái này quả hạch, mỗi năm nhìn bầu trời ăn cơm, thu hoạch tốt thời điểm mọi nhà có thể có cái hai ba vạn thu vào, thu hoạch không tốt thời điểm, một năm xuống dưới cũng là có thể tránh cái một vạn tới nghìn, hơn nữa vẫn là cả nhà đều phải lao động dưới tình huống.

Nơi này hài tử không mấy cái từng học đại học, bọn họ nhiều nhất chính là ở huyện thành trước cao trung liên khó lường, này đó núi lớn người, như là có một cây ảnh hình dây thừng vẫn luôn gắt gao đem bọn họ cùng đại cây du thôn trói buộc ở bên nhau, không biết là ai cũng không nghĩ rời đi vẫn là ai cũng không thể rời đi đâu?

Cho nên đương Kỳ Mãn Đường lần đầu tiên đưa ra muốn nơi này tổ chức Nông Gia Nhạc, lúc sau liên có thể đề cao trong thôn kinh tế thu vào khi, thư ký canh ánh sáng mặt trời là cự tuyệt, hẳn không cho rằng đại cây du thôn thôn dân còn có thể tại người ngoài dưới sự trợ giúp phú lên, phía trước mấy năm lẫn lộn, đem tất cả mọi người đều hại thảm.

Chính là Kỳ Mãn Đường lại lần nữa cùng canh thư ký bảo đảm, lần này khẳng định không cho thôn dân chính mình đào một phân tiền, cũng không cho chậm trễ bọn họ bình thường lên núi làm việc thời gian, chỉ cần thôn thượng có thể phê cho hẳn một miếng đất, rồi mới hẳn đem Nông Gia Nhạc làm lên lúc sau, liên sẽ liên có du khách tới nơi này du ngoạn, đến lúc đó sẽ tự mua thôn dân trong tay thổ sản vùng núi.

Thư ký ngẫm lại cũng là, vì thế liên ở toàn thôn khai cái đại hội, ở sẽ thượng đem Kỳ Mãn Đường ý tưởng vừa nói, không nghĩ tới đại gia thế nhưng đều đồng ý, bọn họ cho rằng cái này mới tới người thành phố, một không muốn đại gia ra tiền, nhị không cần đại gia xuất lực, chỉ cần đại gia chuẩn bị tốt ngày thường trong nhà mặt ăn thổ sản vùng núi bán cho du khách là được, mà trong thôn mặt cũng chỉ yêu cầu cho hẳn phê một miếng đất ra tới là được.

Này không quá đơn giản một sự kiện sao? Liền tính cái này người thành phố thất bại, thôn dân cũng không có cái gì tổn thất, này không thể so phía trước những cái đó huyện thượng lãnh đạo cái gì chớ má giúp đỡ người nghèo hạng mục tới đơn giản lợi ích thực tế nhiều! Nói nữa, nơi này không giống trong thành, không đáng giá tiền nhất chính là địa!

Vì thế trải qua toàn thể thôn dân biểu quyết, đại gia nhất trí đồng ý Kỷ Mãn Đường ở chỗ này khai Nông Gia Nhạc, chính là duy độc hữu một người không đồng ý, hẳn chính là trong thôn mau 100 tuổi tam thúc công, chính là hẳn hiện lão nói đầu nói không được đầy đủ, ai có thể nghe hẳn đâu?

Thư ký tựa hồ cũng minh bạch tam thúc công ở lo lắng cái gì, chính là vừa thấy người trong thôn mọi nhà ngày quá đều rất khó khăn, liền cắn răng một cái đồng ý!

Kế tiếp sự tình liền đơn giản nhiều, có toàn thôn người duy trì kỷ, mãn đường công tác liền hảo làm nhiều, ngay từ đầu hẳn tưởng tiêu tiền ở huyện thượng tìm người tới cái Nông Gia Nhạc, chính là không nghĩ tới thư ký lại nói, "Còn thượng gì huyện thượng sao, chúng ta nơi này nhà ai nam nhân sẽ không xây nhà a!"

Kỷ Mãn Đường ngẫm lại cũng là, thỉnh ai cái không phải cái a, nói nữa, cái này Nông Gia Nhạc nhất định phải có địa phương kiến trúc đặc sắc mới được, kia làm bốn thôn người cái không phải vừa lúc sao? Vì thế Kỷ Mãn Đường liền dùng thỉnh trong huyện công nhân tiền thỉnh bốn thôn các nam nhân che lại.

Các thôn dân đương nhiên cao hứng, hơn nữa Kỷ Mãn Đường phát hiện, nơi này thôn dân làm việc cũng không gian dối thủ đoạn, đều làm thực ra sức, lại còn có không cần phải xen vào cơm; bởi vì mọi nhà các nữ nhân đều sẽ cấp chính mình nam nhân đưa cơm, bởi vì Kỷ Mãn Đường ở chỗ này còn không có cỗ sủng, ngay cả hẳn ăn cơm đều là thư ký lão bà tặng.

Rốt cuộc ở đại gia tổng cộng cùng nỗ lực hạ, một tòa phi thường có địa phương đặc sắc Nông Gia Nhạc liền cái hảo, kết tiền công ngày đó người

trong thôn đặc biệt cao hứng, bọn họ không nghĩ tới cấp Kỳ Mãn Đường làm mấy ngày linh hoạt còn có thể tránh như thế nhiều lần!

Kỳ thật có một chút Kỳ Mãn Đường cũng không thể lý giải, chính là nơi này nhân vì cái gì không ra đi tìm sống làm, hẳn tin tưởng chỉ bằng này đó thôn dân thật sự kính, khẳng định có thể ở bên ngoài tránh đến lần.

Chính là thư ký lại nói, "Chúng ta đại cây du thôn có tổ huấn, phàm bốn thôn thôn dân, không được đi xa."

Kỳ Mãn Đường sửng sốt, hẳn không nghĩ tới cái thôn còn có chút lịch sử, vì thế hẳn liền hướng thư ký hỏi thăm hỏi thăm bọn họ là cái gì thời điểm ở núi lớn định cư?

Thư ký nghĩ nghĩ nói cho ta, bọn họ toàn thôn trên dưới 617 khẩu người toàn bộ họ canh, ngoại giả tức phụ giả tới nơi này cũng muốn sửa họ canh, nơi này ngoại giả tới nữ nhân giống nhau đều là họ này 40 km tiểu cây du thôn, hơn nữa bên ngoài nữ nhân là có thể giả tiến vào, chính là bọn họ nữ nhi nhóm lại không thể giả đi ra ngoài.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Bị Nguyền Rửa Dòng Họ (Nhị)

Tuy rằng người ở đây người đều họ canh, chính là không biết có phải hay không ông trời chiếu cố, đại cây du thôn hậu đại đều là nhi tử nhi nữ, nữ nhi thiếu, ngẫu nhiên sinh một cái hai cái nữ hài liền giả ở bốn thôn cũng không có gì vấn đề, chỉ cần không giả họ hàng gần là đến nơi.

Chính là cụ thể là bởi vì cái gì, liền không ai biết, đại gia chỉ là biết, chính mình tổ tiên ở 700 nhiều năm trước đi vào Đại Thanh sơn ẩn cư, từ đây liền đời đời ở chỗ này sinh sống, đương nhiên cũng là vì thế nguyên nhân, phần đến là làm cho bọn họ canh thị các tộc nhân tránh thoát một hồi lại một hồi chiến loạn, vẫn luôn sinh hoạt đến nay.

Cho nên đại cây du trong thôn mọi người đều tin tưởng tổ huấn là có đạo lý, hơn nữa đời đời đều vẫn luôn thủ vững, cũng không dám vi phạm.

Đối với điếm này, Kỳ Mãn Đường cũng vâng chịu tôn trọng nơi này phong tục ý tưởng, bởi vì chỉ có tôn trọng bọn họ phong tục, hẳn mới có thể chân chính dung nhập cái này cổ xưa có thôn trang.

Nông Gia Nhạc cái hảo sau, Kỳ Mãn Đường liền cấp xuân hiệu gọi điện thoại, làm nàng chuẩn bị nhích người tiến đến đi, hơn nữa bên này trong thôn hoàn cảnh cũng thực hảo, đối với nàng thân thể đi đầu dưỡng khảng định có rất lớn trợ giúp, Kỳ Mãn Đường còn cố ý dặn dò nàng, đi trước chính mình trong nhà lấy một ít đồ vật cùng nhau mang đến, trong đó liền bao gồm một cái màu đen phong kín túi.

Hai ngày sau xuân hiệu đi tới đại cây du thôn, nàng là cùng một ít bằng hữu cùng nhau tới, là tới cấp Nông Gia Nhạc khai trương tới, một hàng tổng cộng tam đài xe việt dã tạo thành đoàn xe, trừ bỏ xuân hiệu ở ngoài tổng cộng có 6 cá nhân. Đội trưởng kêu đại từng, là một người thâm niên bên ngoài thám hiểm người yêu thích, mặt khác còn có ba nam hai nữ phân biệt là, Ngô Cường, Tống Ngọc, bàng hiên, Lý tĩnh cùng Hàn á nam.

Bọn họ tới đại cây du thôn khi, thiên đã sẫm tối. Chính là vài người vừa xuống xe vẫn là sôi nổi hô to nơi này thật sự quá mỹ, non xanh nước biếc gian tất cả đều là rừng đậm dưỡng khí, làm này đó đến từ trong thành hút quán sương mù không khí mọi người cũng đều là thiết tình say dưỡng.

Chỉ có cùng xuân hiệu một xe Lý tĩnh một chút liền oán giận này xe là đi đầu hòa khai quá lớn, chính mình thiếu chút nữa đều phải đông lạnh bị cảm, chính là lái xe bàng hiên lại rất ủy khuất nói, chính mình căn bản không có khai đi đầu hòa, đến nổi trên xe vì cái gì lãnh hẳn cũng không biết.

Kỳ Mãn Đường hướng trong xe nhìn thoáng qua, tức khắc toàn minh bạch, liền thấy Tống Hải Bình chính âm trầm trầm ngẩng trên xe sau bài đầu, có cái quỷ ngẩng ở trong xe, không lạnh mới là lạ đâu!

Hắn vội tiếp đón đại gia tiên tiến trong phòng nghỉ ngơi một hồi, đỡ đầu lập tức liền hảo! Vài người tiến phòng liền cảm giác nơi này kiến trúc rất có đặc điếm, đại đa số đều là có thể sử dụng đá gỗ tuyệt không dùng Thạch Đầu, có thể sử dụng Thạch Đầu tuyệt không dùng xi măng.

Tống Ngọc là danh kiến trúc sư, hần dùng tay sờ sờ trong phòng này đó đầu gỗ nói, "Kỷ đại ca, nơi này dùng như thế đại lượng đầu gỗ, làm không có làm phòng con mới xử lý a?"

Kỷ Mãn Đường cười nói, "Làm, chính là cụ thể như thế nào làm ta cũng không biết, nghe nói nơi này sở hữu phòng ở ở cái hảo phía trước đầu sẽ bị đặt một loại thần bí vật chất, có cái kia đồ vật, này phòng ở chính là quá trước thượng trăm năm, đầu sẽ không bị con mới gặm thực."

Tống Ngọc vẻ mặt giật mình hỏi, "Thật sự? Không nghĩ tới như thế phong bế thôn nhỏ, không có như thế lợi hại kỹ thuật đầu?"

Kỷ Mãn Đường xem hần không tin, liền vỗ vỗ bờ vai của hần nói, "Nơi này thôn dân dùng phương pháp đầu là bọn họ đời đời tổng kết ra tới kinh nghiệm, tuyệt đối chịu được thời gian khảo nghiệm, chờ ngày mai ta mang các người đi xem mấy chỗ thượng trăm năm lão nhà gỗ, các người liền biết nơi này người tốt cuộc có bao nhiêu lợi hại!"

Bởi vì trước tiên biết bọn họ muốn cùng xuân hiểu cùng nhau tới, cho nên Kỷ Mãn Đường liền hướng các thôn dân mua một ít chính bọn họ ăn thịt khô cùng dưa chua, làm này đó người thành phố ném thử đại cây du thôn người địa phương ngày thường đầu ăn chút cái gì.

Dương nhiên này đó nguyên liệu nấu ăn cũng đầu là bị Kỷ Mãn Đường dùng đại gia có thể tiếp thu cách làm cấp một lần nữa gia công qua, lại xứng một ít cơm tẻ cùng nướng tốt thịt ba chỉ, làm này đó mỗi một bát kham mọi người ăn chính là tinh tinh có vị.

Cơm chi đầu sau, Kỷ Mãn Đường liền cho bọn hần an bài phòng, hần biết ngày đầu tiên tới nơi này, đại gia nhiều ít sẽ có chút không thích ứng, cho nên khiến cho đại gia sớm liền nghỉ ngơi.

Xuân hiểu lại không có tâm tư ngủ, bởi vì chính mình sau này chính là nơi này nửa cái chủ nhân, cho nên nàng phải nhanh một chút quen thuộc nơi này một thảo một mộc, Kỷ Mãn Đường xem nàng còn chưa ngủ, khiến cho nàng cần cái kia màu đen phong kín túi đến chính mình trong phòng một chút.

Kỳ thật hẳn nguyên bản là không nghĩ nói cho biểu muội Tống Hải Bình t ờn tại, chính là hôm nay xem ra, nếu không đ ề cập tới trước nói cho nàng làm nàng có cái chuẩn bị tâm lý, vạn nhất sau này chính nàng đã biết, vậy không dễ làm.

Lúc này xuân hiều ở ngoài cửa nhẹ nhàng gõ gõ môn, r ồi mới li ền đẩy cửa đi đến, vừa tiến đến li ền nhìn đến biểu ca chính cười ngâm ngâm chờ chính mình đâu.

"Kia, cho người bảo bối phong kín túi, còn không nói là cái gì, làm như thế th ần bí!" Xuân hiều tiến phòng li ền đem phong kín túi ném cho Kỳ Mãn Đường, nguyên lai phía trước nàng hỏi qua Kỳ Mãn Đường nơi này trang chính là cái gì, chính là cái này đáng chết biểu ca chính là không chịu nói, còn nói cái gì nhất định phải lấy tới sau này lại nói cho nàng.

Không nghĩ tới Kỳ Mãn Đường lại đem phong kín túi trả lại cho xuân hiều, cười nói, "Người không phải muốn biết nơi này trang chính là cái gì sao? Người hiện tại mở ra nhìn xem đi!"

Xem biểu ca vẻ mặt th ần th ần bí bí, xuân hiều li ền tiếp nhận phong kín túi chậm rãi kéo ra túi khâu, bên trong đ ồ vật bởi vì vào không khí sau thế nhưng nháy mắt trở thành!

Nàng bắt tay vói vào đi một sờ dưới, sắc mặt li ền đại biến, "Như thế nào sẽ là thứ này? Chẳng lẽ người vẫn luôn đ ều lưu trữ nó sao?"

Xem xuân hiều vẻ mặt kinh hoảng biểu tình, Kỳ Mãn Đường vội nói, "Người đừng sợ, thứ này hiện tại bên trong không phải gia hỏa kia, là Tống Hải Bình."

"what?" Xuân hiều miệng trương lớn hơn nữa, tuy rằng nàng từ Kỳ Mãn Đường trong miệng biết được, chính mình có thể sống sót là Tống Hải Bình cứu chính mình, chính là tưởng tượng đến gia hỏa kia biến thành Tống Hải Bình bộ dáng lừa gạt chính mình, nàng tâm li ền vừa kéo vừa kéo đau.

"Hắn, hắn như thế nào lại ở chỗ này?" Xuân hiểu nỗ lực làm chính mình cảm xúc bình tĩnh sau mới nói ra những lời này tới.

Kỷ Mãn Đường nhún nhún vai nói, "Không có biện pháp, hắn không phải bình thường tử vong, cho nên tạm thời không thể rời đi, chỉ có thể vẫn luôn phiêu đảng trên đời thượng, vì thế hắn tìm được ta nói, tưởng sống nhờ ở cái này ôm gối, ta tưởng tượng nhân gia tốt xấu đã cứu người mệnh, ta thật sự là không có lý do gì cự tuyệt hắn."

"Cho nên hắn là vẫn luôn đi theo ta một đường tới sao?" Xuân hiểu không thể tin được hỏi.

Kỷ Mãn Đường gật gật đầu, "Đúng vậy, hắn vẫn luôn ở trên xe, cho nên Lý tĩnh mới có thể cảm giác được lạnh, có thể là nàng thể chất yếu kém đi."

Nhưng xuân hiểu lại vẻ mặt khó hiểu nói, "Ta đây vì cái gì nhìn không tới hắn?"

Kỷ Mãn Đường bất đắc dĩ lắc đầu nói, "Đó là hắn sợ dọa đến người, ở ta còn không có cùng người nói phía trước, hắn là sẽ không hiện thân, kỳ thật hắn liền ở người sau lưng....."

Xuân hiểu nghe hắn như thế vừa nói, lập tức hoảng sợ quay đầu nhìn về phía sau lưng, chính là mặt sau lại cái gì người cũng không có.

"Người vẫn là làm hắn hiện thân đi, ta không nghĩ ta bên người có cái ảnh hình người t ần tại!" Cuối cùng xuân hiểu cũng chỉ hảo thỏa hiệp nói.

Một đầu trốn ở góc phòng Tống Hải Bình tắc chậm rãi đi tới Kỷ Mãn Đường bên người, r ấ mới một chút hiện thân ra tới.

Xuân hiểu nhìn thoáng qua Tống Hải Bình, cùng chính mình trong ấn tượng bộ dáng không có gì biến hóa, chỉ là sắc mặt có chút tái nhợt, mặt khác thoạt nhìn giống như là cái t ần tại người giống nhau.

Tống Hải Bình cũng bởi vì sợ dọa đến xuân hiều, cũng vẫn luôn cũng chưa nói chuyện, hai người quý liền như thế vẫn luôn nhìn nhau, làm bên cạnh Kỳ Mãn Đường đành phải xấu hổ ho nhẹ một tiếng nói, "Tất cả mọi người đều như thế chín, không cần làm như thế khẩn trương được không!"

Lời này vừa nói ra, hai người liền đều cười, đặc biệt là xuân hiều, cười nước mắt đều thiếu chút nữa chảy ra, cuối cùng mới nhẹ nhàng phun ra hai chữ, "Cảm ơn....."

Nhưng Tống Hải Bình lại thản ngôn nói, "Ta cứu người, người hiện tại thu lưu ta, chúng ta không phải huề nhau sao?"

Xuân hiều cười cười nói, "Hảo huề nhau, ai cũng không nợ ai!" Đột nhiên nàng lại nghĩ tới cái vấn đề, vì thế liền hỏi Tống Hải Bình, "Vậy người ban ngày làm sao bây giờ?"

"Ban ngày ta không phải không thể ra tới, chỉ là không thể cách này cái ôm gối khoảng cách quá xa, nhưng là thái dương lạc hậu liền có thể tự do hoạt động" Tống Hải Bình thành thật trả lời.

Xuân hiều nghĩ nghĩ lại hỏi, "Trừ bỏ ta cùng biểu ca, người khác còn có thể nhìn đến người sao?"

Tống Hải Bình lắc đầu nói, "Người bình thường khẳng định không thể, trừ phi là một ít trời sinh có Âm Dương Nhãn thể chất người có lẽ có thể nhìn đến."

Xuân hiều gật gật đầu, rồi mới cười cười nói, "Vậy là tốt rồi, trên đời nơi nào như vậy nhiều đặc thù thể chất người a!"

Hai người một cái quý ở bên nhau vui vẻ hàn huyên thật lâu, cuối cùng vẫn là xuân hiều thật sự mà quá mệt nhọc, mới không thể không về phòng ngủ!

Chờ xuân hiều đi sau, Kỳ Mãn Đường hỏi Tống Hải Bình, "Người vì cái gì không cáo xuân hiều người cũng thích nàng?"

Tống Hải Bình cười thực đậm nhiên, "Hiện tại ta cùng nàng là không có khả năng ở bên nhau, cho nên ta không nghĩ nàng biết sau tưởng quá nhiều, chỉ cần ta có thể vẫn luôn ở bên người nàng nhìn nàng, bảo hộ nàng là đến nơi, khác ta không dám xa còi."

Kỷ Mãn Đường tức khắc cảm thấy chính mình phía trước xem người thật đúng là không thể nào chuẩn a, nếu lúc trước liền biết tiểu tử này nhân phẩm như thế hảo, chính mình khẳng định đã sớm tác hợp hẳn cùng biểu muội, nào còn sẽ có hôm nay, hiện tại nói cái gì đều chậm!

"Người có thể cảm nhận được khác quý sao?" Kỷ Mãn Đường đột nhiên nghĩ đến này vấn đề

Tống Hải Bình đúng sự thật hỏi đáp, "Có thể a."

"Kia nơi này hiện tại có sao?"

Tống Hải Bình nhắm mắt lại trầm mặc một hồi, rồi mới nói, "Nông Gia Nhạc không có....."

"Vậy thật tốt quá!" Kỷ Mãn Đường cao hứng nói.

Chính là Tống Hải Bình sắc mặt lại không đúng lắm, hẳn lòng có loại ẩn ẩn bất an, không biết có nên hay không nói cho Kỷ Mãn Đường.

"Xảy ra chuyện gì, tưởng nói cái gì liền nói a, chúng ta hiện tại chính là người cùng thuyền cùng quý, ta hảo người liền hảo, ta không tốt, người cũng không hảo a!" Kỷ Mãn Đường xem Tống Hải Bình muốn nói lại thôi bộ dáng liền thúc giục hẳn có cái gì lời nói liền nhanh lên nói.

Tống Hải Bình nghĩ nghĩ nói, "Kỳ thật ta tiến trong thôn liền cảm giác được nơi này rất kỳ quái....."

"Kỳ quái? Nơi nào kỳ quái? Không phải là oán khí quá nặng đi!" Kỷ Mãn Đường có chút sợ hãi hỏi.

Chính là Tống Hải Bình lại lắc đầu nói, "Không phải, chính tương phản, cái này địa phương một cái quý h ần đ ầu không có."

Kỷ Mãn Đường sửng sốt, "Kia không hảo sao? Thuyết minh người ở đây khiết địa linh bá!"

Tống Hải Bình nghiêm túc nói, "Người hiện tại là người sống, đương nhiên cho rằng không có quý địa phương chính là tốt, chính là ta là quý, ta biết không có bất luận cái gì một chỗ có thể làm được chân chính không quý, trừ phi là có cao nhân bày trận!"

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Bị Nguyền Rửa Dòng Họ (Tam)

"Kia nơi này cũng có cao nhân bày trận?" Kỷ Mãn Đường vội hỏi nói.

"Không phải, nếu không ta cũng vào không được a?"

Kỷ Mãn Đường khó hiểu hỏi, "Đó là chuyện như thế nào đâu?"

Tống Hải Bình cũng bất đắc dĩ lắc đầu nói, "Ta đương quý ngày quá ít, có một số việc ta thật đúng là không biết, tóm lại chúng ta sau này phải cẩn thận điếm, ta cảm giác nơi này không có mặt ngoài xem như vậy đơn giản là được....."

Nghe xong Tống Hải Bình một phen lời nói sau, Kỷ Mãn Đường cũng cảm giác được trong lòng có điếm ả ả bất an, hiện tại hết thầy đ ầu làm tốt, hy vọng ngàn vạn đừng lại ra điếm cái gì đường rẽ!

Ngày hôm sau ăn qua cơm sáng sau, Kỷ Mãn Đường liền mang theo này đoàn người đi tới trong thôn ngắm cảnh, đặc biệt là Tống Ngọc, hẳn tâm tâm niệm niệm muốn nhìn đến nơi đây trăm năm nhà gỗ, mà Kỷ Mãn Đường cũng không có nuốt lời, sáng sớm liền mang theo đại gia đi.

Này trong thôn thượng trăm năm nhà gỗ có tam gia, một cái là Tam thúc công gia, một cái là thư ký gia, còn một cái là lão tổ nữ gia, lão tổ nữ là thôn này bối phận tối cao một cái lão thái thái, chính là kia nàng số tuổi lại cùng tam thúc công sai không nhiều lắm, bởi vì nàng là năm đó lão thái gia

sau tục vợ kế, cho nên tuổi thượng tự nhiên cùng tam thúc công bọn họ không sai biệt lắm.

Kỷ Mãn Đường nghe thư ký nói, vị này lão tổ nữ chính là một vị truyên kỳ nữ tử, nàng cả đời không có nhi nữ, chính là toàn thân trên dưới nhưng không ai bất kính trọng nàng, ở chỗ này còn không có bị chính phủ tiếp quản trước, vẫn luôn là vị này lão tổ nữ đương gia.

Đừng nhìn hiện tại tam thúc công động bất động đối liễn trong thôn sự tình khoa tay múa chân, nếu là ở lão tổ nữ đương gia khi, hẳn liễn cái rắm cũng không dám phóng, người liễn có thể nghĩ nữ nhân này năm đó có bao nhiêu khí phách!

Cho nên hôm nay Kỷ Mãn Đường liễn đưa ra tưởng bái phỏng một chút lão tổ nữ, thuận tiện mang mọi người xem xem nàng trụ phòng ở, bởi vì đó là toàn thân trên dưới năm đầu dài nhất một đồng phòng ở.

Vừa rồi bắt đầu Kỷ Mãn Đường còn lo lắng lão tổ nữ khẳng định là cái thực quật cường lão thái thái, có lẽ sẽ không đồng ý chính mình mang người ngoài đi xem nàng, chính là không nghĩ tới, lão tổ nữ không những không đồng ý, còn phi thường nhiệt tình chiêu đãi bọn họ mấy cái, ở giữa còn không dừng hỏi bọn họ bên ngoài sinh hoạt là bộ dáng gì, lời trong lời ngoài đầu để lộ nàng đối bên ngoài thế giới tò mò.

Nàng cho đại gia nói một ít về thôn này lịch sử, nguyên lai bọn họ tổ tiên sở dĩ đi vào nơi này tị thế ẩn cư là bởi vì chịu không nổi lúc ấy nguyên triêu những cái đó người Mông Cổ áp bách, vì thế toàn tộc cử gia ngoại đời, bọn họ cũng không biết đi rồi rất xa đường xá, mới gặp được như thế một cái hảo địa phương, vì thế liễn tại đây định rồi cư.

Trung gian đại gia còn sôi nổi cùng lão tổ nữ chụp ảnh chung, này nếu là ở qua đi, giống lão tổ nữ số tuổi đầu hẳn là gọi người thụ! Lão tổ nữ còn đưa cho đại gia rất nhiều chính nàng thân thủ làm tiêu túi thơm, nói là có thể phòng con muỗi đốt.

Ra lão tổ nữ gia, tất cả mọi người đều thực vui vẻ, tiếp theo Kỷ Mãn Đường lại mang theo đại gia đến ở trong thôn mọi nơi nhìn nhìn, còn giới

thiệu thôn dân A Thắng cho bọn hắn đương dẫn đường, ngày mai liền có thể mang theo bọn họ đi trong núi thám hiểm.

Buổi tối, tất cả mọi người đều ở vì ngày mai thám hiểm làm chuẩn bị, xuân hiều còn vì đại gia làm mấy ngày lương khô, Tống Hải Bình tắc vẫn luôn trước người sau lưng đi theo xuân hiều, một hồi giúp nàng làm cái này, một hồi giúp nàng làm cái kia, có khi Kỷ Mãn Đường thật đúng là sợ hãi bị người nhìn đến sau sẽ lạc cái nơi này nháo quỷ nghe đồn liền trốn tròn mắt.

Nhìn bọn họ một cái lang có tình, một cái thiệp cố ý, chỉ tiếc người quý thù đố, cuối cùng là không thể ở bên nhau..... Lúc này đại tòng đã đi tới, đưa cho Kỷ Mãn Đường điều thuốc nói, "Như thế nào? Ngày mai người cùng không cùng chúng ta vào núi đi dạo?"

Kỷ Mãn Đường cười cười nói, "Ta? Ta không thể được, xem ta này một thân mỡ béo, đi cũng là kéo các người sau chân, không giống kia mấy cái tiểu mỹ mi, nếu là thật té xỉu các người tới anh hùng cứu mỹ nhân bới xuống núi cũng không oan!"

Đại tòng nghe chính là một trận cười to, "Xem người nói, chúng ta chính là thực đúng đắn lừa hữu nha!" Nói xong liền cùng Kỷ Mãn Đường lẫn nhau nhìn thoáng qua, rồi mới khoa trương cười gian.....

Xuân hiều lúc này đi tới nói, "Xem các người cười như thế ****, có phải hay không lại nói cái nào nữ sinh nói bậy?"

Hai người lập tức ngậm miệng, không hề nói bậy.

Một đêm mộng đẹp, ngày hôm sau buổi sáng đại gia tinh thần đều không tồi, dẫn đường A Thắng cũng sớm liền tới rồi, với này một hàng 7 người thám hiểm tiểu đội liền hướng tới thần bí núi lớn xuất phát.

Xuân hiều cùng Kỷ Mãn Đường đứng ở cổng lớn vẫn luôn nhìn theo bọn họ biến mất ở trong rừng đường nhỏ thượng, mới song song trở về phòng, tiến phòng xuân hiều liền thở dài nói, "Thật muốn cùng bọn họ cùng đi"

Kỷ Mãn Đường cười cười nói, "Muốn đi cũng đúng a, chỉ cần người có thể chịu đựng trong núi con muỗi đốt cùng những cái đó kỳ kỳ quái quái tiêu sâu là được."

Xuân hiều vừa nghe mặt mũi trắng bệch, vội nói, "A! Ta đây nhưng chịu không nổi, còn hảo ta không đi....."

"Kỳ thật cũng không có hẳn nói như thế đáng sợ, chỉ cần làm tốt trước tiên dự phòng, là có thể tránh cho này đó việc nhỏ bối rối." Không biết cái gì thời điểm Tống Hải Bình lặng lẽ đứng ở Kỷ Mãn Đường sau lưng.

Dọa Kỷ Mãn Đường nhảy dựng, vội quay đầu nói, "Không phải nói người ban ngày không thể ra tới sao?"

Tống Hải Bình trừng mắt một đôi vô tội mắt nói, "Là không thể xuất hiện ở ly ôm gối quá xong địa phương, cái này Nông Gia Nhạc trong ngoài ta còn là có thể quay lại tự nhiên....."

"Hảo hảo, ta có thể hay không đừng vì này đó việc nhỏ rối rắm, mau ngấm lại giữa trưa chúng ta ăn chút gì đi, ta thật sự không muốn ăn nơi này cái gì thịt khô cùng dưa chua!"

Kỷ Mãn Đường ngấm lại cũng là, cái này khẩu vị đích xác có chút quái, ngẫu nhiên ha ha còn có thể, nếu mỗi ngày ăn hẳn cũng chịu không nổi, liền ở hai người cũng không biết giữa trưa ăn chút gì khi, Tống Hải Bình lại đưa ra, phải cho bọn họ nấu cơm ăn!

Xuân hiều cùng Kỷ Mãn Đường đầu tiên là há to miệng sững sờ, tiếp theo liền cười ha ha lên, bọn họ không biết chính mình có hay không nghe lầm a, một cái quỷ thế nhưng phải cho bọn họ hai người nấu cơm.

Đã có thể ở bọn họ còn không có cười xong khi, Tống Hải Bình đã sớm bay tới phòng bếp, vì thế xuân hiều liền an ủi nàng biểu ca nói, "Làm hẳn thử xem bái, có lẽ có thể ăn đâu?"

Kỷ Mãn Đường vẻ mặt khổ bức giống nói, "Kia nhiều lãng phí nguyên liệu nấu ăn a!"

Kết quả hai người ở nhà ăn đợi nửa giờ sau, Tống còn bình thật đúng là mang sang hai chén mặt trời, xuân hiều cùng Kỷ Mãn Đường một nếm, tức khắc mắt sáng, bọn họ không nghĩ tới Tống Hải Bình tay nghề cũng không tệ lắm a! Ăn lên man ăn ngon!

Vì thế hai người nhất trí đầu phiếu quyết định, ở không có người ngoài dưới tình huống, Tống Hải Bình chính là bốn Nông Gia Nhạc tổng bếp!

Như vậy bình tĩnh ngày mấy ngày, chính là thắng đến thám hiểm tiểu đội nên phản hồi ngày, lại chậm chạp không thấy bọn họ trở về, này không khỏi làm Kỷ Mãn Đường có chút lo lắng lên, này dù sao cũng là chính thức tới nơi này chơi nhóm đầu tiên du khách, nếu lần đầu tiên liền ra điểm sự, kia cái này mở đầu chính là không phải cái gì hảo đi ầm có tiền a.

Tiếp theo đại gia lại bất an đợi hai ngày, trung gian thư ký cùng A Thắng lão bà đầu tới hỏi thăm thám hiểm tiểu đội cái gì thời điểm có thể trở về, Kỷ Mãn Đường cũng chỉ có thể trấn an bọn họ nói, "Bọn họ có A Thắng cấp mang đội hãn là ra không được cái gì vấn đề lớn, lại nói đội trưởng đại từng cũng có phi thường phong phú dã ngoại sinh tồn kinh nghiệm, bọn họ sẽ không có việc gì, khẳng định là ở nơi nào nhiều chơi hai ngày mới chậm trễ ngày về."

Chính là Kỷ Mãn Đường chính mình nói lời này khi trong lòng cũng chưa để, bởi vì bọn họ tiến núi lớn liền không có tín hiệu, cho nên tiểu đội cụ thể tình huống hiện tại chỉ có ông trời mới biết được!

Rốt cuộc, thám hiểm tiểu đội ở một ngày hoàng hôn về tới đại cây du thôn, chỉ là đi thời điểm là 7 cá nhân, mà khi trở về lại chỉ có 6 cá nhân, trong đó Hàn á nam còn bị thương.

Kỷ Mãn Đường thấy thế vội đem vài người nghênh vào nhà, xem xét sáu cá nhân tình huống như thế nào? Trong đó có mấy cái trạng thái đầu không phải thực hảo, đặc biệt là Hàn á nam, tay nạng thương bao băng gạc, hiển nhiên là bị ngoại thương.

Hơn nữa Kỷ Mãn Đường ở kiểm kê nhân số khi lại phát hiện, thiếu người kia thế nhưng là dẫn đường A Thắng!

"Đại tằng, A Thắng người đâu? Hấn không phải hấn là cùng các người ở bên nhau sao?" Kỷ Mãn Đường có chút bất an hỏi.

Đại tằng sắc mặt phi thường khó coi, chính là hấn vẫn là đem mấy ngày nay phát sinh sự tình cùng Kỷ Mãn Đường nói một lần, có một số việc là chuyện như thế nào, bọn họ hiện tại cũng nói không rõ.

Nguyên lai ngay từ đầu đại gia trạng thái đầu cũng không tệ lắm, bọn họ vẫn luôn ở A Thắng dẫn dắt hạ đi đến rất nhiều cảnh sắc cực mỹ địa phương, chính là liền ở bọn họ đi đến một cái kêu năm màu loan địa phương, A Thắng liền trước tiên cùng đại gia nói, phương diện này sở dĩ kêu năm màu loan, cũng không phải bởi vì nơi này cảnh sắc được gọi là, mà là bởi vì nơi này thắng sản một loại kêu năm màu xà rắn độc, cho nên muốn cho đại gia nhất định phải cẩn thận.

Hấn chỉ là mang chúng ta từ năm màu loan bên cạnh đi qua, nơi đó rất ít có rắn độc lui tới, chính là không nghĩ tới chúng ta mới vừa đi một nửa thời điểm, Lý tĩnh đột nhiên nhìn đến trên cây có cái rất đẹp đồ vật, liền hỏi A Thắng đó là cái gì.

A Thắng quay đầu nhìn lại liền sắc mặt đại biến nói, "Đại gia cẩn thận, đó chính là năm màu xà!"

Lúc này tất cả mọi người đều luống cuống, đặc biệt là trong đội nữ sinh, kết quả vừa lúc có một con năm màu xà liền ở Hàn á nam trên đầu phương, cuối cùng A Thắng vì cứu Hàn á nam làm năm màu rắn cắn bị thương, hấn lập tức liền lâm vào hôn mê.

Chúng ta căn bản không có đối phó loại này rắn độc cắn thương biện pháp, liền đành phải trước nâng A Thắng trở về đi, chính là A Thắng tình huống lại biến càng ngày càng không xong, bởi vì trở về như thế nào cũng muốn có mấy ngày lộ trình, kết quả ở đi đến một nửa thời điểm, chúng ta phát hiện A Thắng tắt thở.

Tất cả mọi người đều thực thương tâm, A Thắng là vì cứu người mới chết, chúng ta là nhất định phải đem hấn thi thể nâng hỉ trong thôn, vì thế này nam cá nhân liền thay phiên nâng A Thắng thi thể trở về đầu, chính là

không nghĩ tới liền ở mau đến đại cây du thôn thời điểm, đã sớm đã chết A Thắng đột nhiên sống, hần từ cang thượng đứng lên, nhiên lão đảo lắc lư đi tới Hàn á nam trước người.

Lúc ấy chúng ta mấy cái đầu xem choáng váng, cái thứ nhất phản ứng chính là cho rằng A Thắng không chết, chính là đáng sợ sự tình tùy theo đã xảy ra, liền thấy chết mà sống lại A Thắng một ngum cắn ở Hàn á nam trên tay, chúng ta mấy cái vừa thấy tình hình không đúng, liền đầu tiến lên đi ngăn cản A Thắng, kết quả hần liền sấn cái này đương khẩu chạy vào núi lớn.

Kỷ Mãn Đường nghe sau là một trận ngạc nhiên, không nghĩ tới sự tình còn hướng nhất hư địa phương phát triển, vì thế hần trước tiên tìm tới thư ký, hơn nữa đem trên núi phát sinh sự tình cáo hần, làm hần chạy nhanh tổ chức thôn dân lên núi đi tìm.

Chính là không nghĩ tới thư ký nghe xong, lại không đồng ý lên núi đi, mà là vội vàng triệu khai toàn thôn đại hội, làm tất cả mọi người quan hảo gia môn, cần lấy vũ khí, lại có loại như lâm đại địch cảm giác.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Bị Nguy ền Rửa Dòng Họ (Bốn)

Buổi tối A Thắng lão bà tắc lặng lẽ tìm được Kỷ Mãn Đường, hỏi này đó trở về người là như thế nào nói, nàng nam nhân vì cái gì mất tích.

Nàng nghe xong lúc sau lại nhỏ giọng đối Kỷ Mãn Đường nói, "Này vài người có vấn đề"

Kỷ Mãn Đường nghe xong trong lòng cả kinh, "Người vì cái gì như thế nói?"

A Thắng lão bà sắc mặt xanh mét nói, "Nhà ta nam nhân ta biết, hần là sẽ không dẫn bọn hần đi năm màu loan!"

"Người vì cái gì như thế khẳng định A Thắng sẽ không đi?" Kỷ Mãn Đường khó hiểu hỏi.

"Bởi vì lúc trước chúng ta nhi tử chính là chết ở năm màu loan, hẳn phát quá thề, cả đời đều sẽ không lại đi nơi đó!" A Thắng lão bà chắc chắn nói.

Kỷ Mãn Đường nghe sau trong lòng chính là trầm xuống, rốt cuộc ai nói nói là thật sự đâu? Phía trước hẳn đối đại từng nói là không hề có hoài nghi, chính là hiện tại nghe xong trước mắt nữ nhân này nói sau, Kỷ Mãn Đường trong lòng bắt đầu lay động!

Hơn nữa hẳn cũng không rõ thư ký vì cái gì không đi trên núi tìm người đâu? Phản đến là làm tất cả mọi người đều canh giữ ở trong thôn mặt.....

Buổi tối thời điểm Hàn á nam bắt đầu phát sốt, đại từng bọn họ quyết định sáng mai liền lái xe đem nàng đưa đến huyện thượng bệnh viện đi, để tránh miệng vết thương cảm nhiễm.

Hiện tại ra chuyện như vậy, Kỷ Mãn Đường trong lòng không phải rất thống khoái, hẳn vốn định nhóm đầu tiên khách nhân hẳn là hảo hảo tiếp đãi, chính là không nghĩ tới còn ra chuyện như vậy, hiện tại còn không thấy một vị thôn dân, càng không biết sống hay chết.

Hẳn càng là nghĩ như vậy, liền càng là ngủ không được, cả người đi theo trên giường bánh nướng áp chảo giống nhau lăn qua lộn lại, đột nhiên, Tống Hải Bình đứng ở hẳn đầu giường sâu kín nói, "Kỷ đại ca, ta cảm giác cái kia bị thương nữ nhân có điểm không thích hợp nhi!"

Kỷ Mãn Đường cả kinh, vội từ trên giường bò lên nói, "Xảy ra chuyện gì, người nhìn đến cái gì?"

Tống Hải Bình nghĩ nghĩ nói, "Ta vừa rồi từ xuân hiệu trong phòng ra tới, đi ngang qua Hàn á nam phòng khi liền nghe được bên trong có chút không tầm thường thanh âm, vì thế ta liền đi vào nhìn thoáng qua, kết quả phát hiện Hàn á nam sắc mặt trắng bệch, hai mắt đỏ lên, móng tay càng là đen nhánh phát thanh, tóm lại nàng trạng thái phi thường không tốt, giống như là một cái hoạt tử nhân giống nhau!"

"Hoạt tử nhân? Vì cái gì sẽ như thế hình dung?" Kỳ Mãn Đường nghi hoặc hỏi.

Tống Hải Bình cũng không biết nên như thế nào hình dung càng chuẩn xác một ít, "Bởi vì..... Bởi vì ta cảm thụ không đến trên người nàng nhân khí, hoặc là có thể đổi cái cách nói, chính là trên người nàng âm khí thực trọng, trọng không giống như là người sống!"

Kỳ Mãn Đường nghe xong trong lòng chính là trầm xuống, xem ra vẫn là chạy không thoát chính mình ra cửa gặp quỷ đặc thù thể chất a! Tính, đi một bước tính một bước đi, chính là vì bảo hiểm, Kỳ Mãn Đường vẫn là làm Tống Hải Bình đi tuần hiệu trong phòng, nếu thực sự có cái gì nguy hiểm hẳn tốt xấu cũng là quỷ hồn một người a, lại vô dụng còn có thể nói cái phán cái gì đâu!

Sáng sớm hôm sau, Kỳ Mãn Đường kêu đại gia rời giường ăn cơm, kết quả phát hiện Lý Tĩnh cùng Hàn Á Nam cũng chưa ra khỏi phòng, vì thế khiến cho xuân hiệu đi kêu, chính là nàng mới vừa đi vào không nửa phút, liền nghe được xuân hiệu dùng hát biến điệu nữ cao âm tần suất hét lên!

Đại gia lập tức chạy tới vừa thấy, liền thấy Lý Tĩnh trong phòng căn bản không ai, chính là trên mặt đất có một bãi vết máu, hơn nữa đã mau khô cạn.

Tất cả mọi người đều chạy đến Hàn Á Nam trong phòng, quả nhiên nàng cũng không thấy! Vì thế mọi người liền ở Nông Gia Nhạc trong ngoài đều tìm một lần, chính là không có nàng hai người, cuối cùng Kỳ Mãn Đường chỉ có thể cứu trợ với canh thư ký.

Thư ký tới lúc sau, đầu tiên là nhìn nhìn trên mặt đất vết máu, rồi mới lại hỏi hỏi cụ thể tình huống, đương nhiên nghe nói Hàn Á Nam bị A Thắng cắn thương sau, sắc mặt kinh hãi nói, "Cái gì? Các người như thế nào không nói sớm, xong rồi xong rồi! Kia này hai cái nữ oa mệnh chính là thần tiên cũng cứu không trở về!"

Kỷ Mãn Đường nhìn ra lão thư ký khẳng định là che giấu hẳn một ít về trong thôn sự tình, chính là hiện tại đầu đến lúc này, hẳn nếu là lại không nói, khẳng định là muốn ra đại sự! Vì thế hẳn liền đối thư ký nói, "Thư ký a, ngài lão nhân gia có phải hay không biết chuyện như thế nào, hiện tại chính là muốn ra mạng người, ngài lão liền mau nói đi!"

Thư ký thở dài nói, "Ta cũng không biết, đây đầu là lão tổ nữ làm chúng ta như thế làm, chúng ta trong thôn bí mật chỉ có nàng mau chết thời điểm mới có thể nói cho hạ một người!"

Kỷ Mãn Đường nghe xong liền lôi kéo thư ký hướng lão tổ nữ gia đi, "Hiện tại đầu hỏa thượng phòng, chúng ta hiện tại liền đi tìm nàng hỏi một chút!"

Bọn họ vừa tới đến lão tổ nữ gia, liền thấy bên trong đèn đuốc sáng trưng, nguyên lai tam thúc công cùng A Thắng lão bà đã sớm tới rồi lão tổ nữ gia, bọn họ vừa thấy thư ký đem Kỷ Mãn Đường cũng lãnh đi, đầu tiên là có chút không cao hứng, chính là vừa nghe Kỷ Mãn Đường nói nhà hẳn khách nhân ném hai cái, hai người sắc mặt liền bắt đầu khó coi lên.

Lão tổ nữ nhìn Kỷ Mãn Đường nói, "Người nói người nơi đó một cái nha đầu làm A Thắng cần?"

Kỷ Mãn Đường khẳng định gật gật đầu, "Ngày hôm qua khi trở về ta xem tay nàng thượng bao băng gạc, bọn họ nói cho ta là chết mà sống lại A Thắng cần! Ta lúc ấy cũng không nghĩ nhiều, chỉ làm lấy ra điển phục làm nàng tiêu tiêu độc, kết quả buổi tối vẫn là phát sốt, vốn dĩ bọn họ là tưởng hôm nay sáng sớm muốn đi trong huyện bệnh viện, kết quả cùng nhau tới liền phát hiện bị thương Hàn á nam cùng Lý tĩnh cùng nhau biến mất không thấy?!"

Lão tổ nữ trầm tư sau một lúc lâu mới hờn chậm rãi nói, "Tìm không thấy người là cứu không trở lại, hiện tại nhất định phải giữ được trong thôn dư lại người....."

Đại gia nghe đầu là không hiểu ra sao, A Thắng lão bà kêu A Trân, nàng khó hiểu hỏi, "Lão tổ nữ, đây đầu là chuyện như thế nào a? Ta nam nhân

chết thật sao?"

"A Thăng hiện tại có thể tính đã chết, cũng có thể tính không chết, bởi vì hắn thành hoạt tử nhân!"

Lão tổ nữ lời này vừa nói ra, ở đây tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, thư ký sắc mặt xanh mét nói, "Chẳng lẽ cái kia truy ền thuyết là thật sự?"

Lão tổ nữ gật gật đầu nói, "Là thật sự, ta cũng là chúng ta người trong thôn vì cái gì không thể ra thôn, chết sau cũng nhất định phải lập tức hoá táng nguyên nhân."

Nguyên lai đại cây du thôn có cái quy định, chính là trong thôn mất người mặc kệ là như thế nào chết, đều phải lập tức nâng đến ngày thường dùng để hiến tế trên thạch đài hoá táng, cái này quy củ mấy trăm năm qua đều không có biến quá, mọi người vẫn luôn đều tuân thủ.....

Nhưng đến nỗi vì cái gì tất cả mọi người đều không rõ lắm, bởi vì toàn thôn trên dưới chỉ có thể có một người biết bí mật này, đương người này mau chết rớt khi li ền sẽ truy ền cho hạ một người, tới bảo đảm gia tộc bí mật vẫn luôn có thể truy ền xuống đi, mà lão tổ nữ còn lại là này một thế hệ truy ền mật người.

Mà đem bí mật truy ền cho nàng người đúng là trượng phu của nàng, cũng là đời trước tộc trưởng, nàng ở lão thái gia chết sau duy nhất nhiệm vụ chính là đem gia tộc bí mật kéo dài đi xuống, đồng thời cũng muốn bảo đảm canh thị tộc nhân nhóm an toàn.

Nhưng trước mắt bí mật này xem ra là thủ không được, bởi vì sự tình đã hướng tới đáng sợ nhất phương hướng phát triển, bất quá còn hảo hiện tại là ban ngày, lão tổ nữ còn có thời gian cấp đại nói xong cái này truy ền 700 năm bí mật.....

Lão tổ nữ dùng tay loát một chút chính mình tuyết trắng búi tóc, nhiên chậm rãi nói lên nàng t ền tại trong lòng vài thập niên bí mật này, ở 700 năm trước, chúng ta tổ tiên cũng không họ canh, mà là họ Triệu, bọn họ là

Tổng triều hoàng thất hậu duệ, vẫn luôn đầu nghĩ muốn khôi phục Hán thất non sông.

Chính là lúc ấy bọn họ trong tay không có tiền, căn bản không có năng lực chiêu binh mãi mã, vì thế liề nghĩ tới một cái không phải biện pháp biện pháp, chính là trộm quật chính mình tổ tiên hoàng lăng, bọn họ khi đó còn tưởng, chúng ta là vì thu phục Hán thất giang sơn, tin tưởng chính mình lão tổ tông đã biết cũng sẽ không trách chúng ta!

Chính là trăm triệu không nghĩ tới, bọn họ đem chính mình lão tổ tông tưởng quá thiện lương! Kỳ thật Đại Tổng hoàng lăng đã sớm bị người Mông Cổ đào không sai biệt lắm, dư lại cũng là số lượng không nhiều lắm người Mông Cổ không biết địa phương.

Này đó hoàng lăng có thể vẫn luôn chưa bị trộm quật khẳng định là nhất định đạo lý, chính là chúng ta tổ tiên lúc ấy lại không có nghĩ vậy một chút, bọn họ mang theo mọi người cùng nhau đi tới cái kia bí ẩn Tổng triều hoàng lăng, bởi vì bọn họ trong tay cũng có một ít tổ tiên truyền xuống tới mở ra hoàng lăng biện pháp, cho nên bọn họ không uổng cái gì kính nghi liề rất nhẹ nhàng đi vào.

Chính là đi vào lúc sau, lại phát sinh một kiện thực đáng sợ sự tình, hoàng lăng phía trước chôn cùng những người đó thế nhưng đều không có chết, hoặc là nói bọn họ căn bản không phải người, này đó quái vật gặp người liề cắn, làm rất nhiều người đều bởi vậy bị thương.

Cuối cùng đại gia ở thương vong thảm trọng dưới tình huống, vẫn là giết sạch rỗi hoàng lăng hoạt tử nhân, mà khi bọn họ nhìn đến bên trong cái gọi là bảo tàng sau đều mắt choáng váng, nguyên lai hoàng lăng bảo tàng cũng không phải cái gì vàng bạc tài bảo, mà là từng bình trường sinh bất lão thuốc viên!

Ngay lúc đó tộc trưởng ở tự hỏi thật lâu sau sau, khiến cho toàn tộc người đều ăn vào loại này thuốc viên, chính là kế tiếp khủng bố sự tình đã xảy ra, phía trước những cái đó bị hoạt tử nhân cắn thương các tộc nhân lập tức liề biến thành hoạt tử nhân!

Bọn họ không cảm giác, không có cảm tình, chỉ biết là cắn người ăn thịt! Đến lúc này bọn họ mới phát hiện, chính mình mới vừa ăn cái gọi là trường sinh bất lão hoàn, chỉ là có thể ở người chết sau đem thi thể biến thành hoạt tử nhân! Như vậy trường sinh bất lão thật là đáng sợ!

Chính là đến lúc này hối hận đã sớm muộn rồi, vì thế những cái đó còn không có biến thành hoạt tử nhân người liền đem sở hữu biến thành hoạt tử nhân thân nhân cùng bằng hữu toàn bộ giết chết sau, có hỏa sống thiêu bọn họ thi thể.

Này đó dư lại tới người ra hoàng lăng sau một đám đầu vạn niệm câu hôi, không bao giờ muốn đi giúp đỡ cái gì Hán thất giang sơn, bọn họ đi tới này tòa bí ẩn núi lớn, cải danh đổi họ từ đây định cư tại đây, vì không cho chính mình chết sau biến thành hoạt tử nhân, những người này liền ký kết mấy cái tộc quy.

Đệ nhất, canh thị tộc nhân không xa hành, đệ nhị, bốn tộc người chết sau ứng lập tức hoá táng, không được đỡ linh đình thi, đệ tam, canh thị nữ tử chỉ cho phép ngoại cưới không được ngoại gả.

Liền này ba đi đầu thiết luật, đại cây du thôn dân ở mấy trăm năm qua đều không có trái với quá, tuy rằng tất cả mọi người đều không biết này trong đó bí mật, chính là nhưng vẫn nghiêm khắc tuân thủ.....

Nghe lão tổ nữ nói xong sau, tất cả mọi người một mảnh ò lên, A Trần càng có kích động nói, "Lão tổ nữ, người là nói nhà ta A Thắng biến thành không người không quý đồ vật?"

Lão tổ nữ thương tâm gật gật đầu nói, "A Thắng khẳng định là chết trước, rồi mới mới sống lại, cho nên mới sẽ cắn cái kia ngoại lai nha đầu, tiếp theo nàng cũng biến thành hoạt tử nhân, còn cắn nàng đống bạn." Lão tổ nữ nói đến lại đối Kỷ Mãn Đường nói, "Tiểu kỷ a, chính là A Thắng chết khẳng định có vấn đề, bởi vì chúng ta toàn thôn người đều biết hắn là sẽ không dẫn người đi năm màu loan, lần trước có cái người nước ngoài ra thật nhiều trưng vé mời phiêu, hắn cũng chưa động tâm, đó là hắn thương tâm địa, đời này đều không thể đi, mấy người kia đều ở nói dối....."

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Bị Nguyền Rửa Dòng Họ (Năm)

Nhìn lão tổ nữ ngôn chi chuẩn xác nói, kỳ thật Kỳ Mãn Đường trong lòng cũng không để, những người này rốt cuộc phía trước cũng đều là người xa lạ, bọn họ đối với chính mình hết thấy miêu tả, Kỳ Mãn Đường đều không thể nghiệm chứng thật giả.

Kỳ Mãn Đường thực bất đắc dĩ nói: "Lão tổ nữ, ngài nói hiện tại nên làm sao bây giờ nào?"

Lão tổ nữ nghĩ nghĩ nói, "Ngày đó hoạt tử nhân ban ngày là sẽ không ra tới, chính là vừa vào đêm, bọn họ là nhất định sẽ trở về hiện tại bọn họ không có cảm tình, duy nhất mục đích chính là ăn thịt người thịt uống người huyết, cho nên một hồi làm thư ký đem toàn thôn người đều gọi vào cùng nhau tới, thông tri đại gia buổi tối tất cả đều không cần ra cửa, đều phải đóng cửa cho kỹ cửa sổ dãi ở trong nhà, chờ thêm đêm nay xem tình huống rồi nói sau!"

Thư ký dựa theo lão tổ nữ phân phó đem toàn thôn người triệu tập tới rồi cùng nhau, cùng đại gia nói hiện tại phát sinh ở trong thôn sự tình, này đó thuần phác thôn dân cũng đều bị dọa không nhẹ, chính là bọn họ vẫn là nghe thư ký nói, về nhà trói chặt cửa sổ, cả đêm không dám ra cửa.

Mà Kỳ Mãn Đường tắc trở lại chính mình Nông Gia Nhạc, dàn xếp hảo những cái đó ngoại lai người, nhân không nghĩ bọn họ biết hoạt tử nhân bí mật, Kỳ Mãn Đường liền cùng bọn họ nói A Thắng, Hàn á nam còn có Lý tĩnh đều ở trong núi cảm nhiễm một loại virus, vì đại gia an toàn, hôm nay buổi tối nơi này cửa sổ quan trọng bề, chờ ngày mai thiên sáng ngời, khiến cho bọn họ mấy cái rời đi nơi này.

Chính là đại từng lại một ngụm từ chối, hắn nói, "Buổi tối có thể không ra đi, nhưng là ngày mai ban ngày bọn họ là nhất định phải đi ra ngoài tìm Hàn á nam cùng Lý tĩnh, đại gia tưởng tượng tới liền phải cùng nhau hồi!"

Kỳ Mãn Đường ngẫm lại cũng là, đại gia cùng nhau tới, người không thấy, mặc kệ sống hay chết tổng phải có cái cách nói, bằng không trở về lại

như thế nào cùng các nàng người nhà công đạo đâu? Chính là hấn lại không thể lập tức nói cho bọn họ, kia hai nữ sinh có khả năng đã chết mất!

Vì thế hấn đành phải trước cái gì cũng không nói, qua hôm nay buổi tối lại nói, vào đêm sau Kỷ Mãn Đường cùng xuân hiếu hơn nữa cá biệt người nhìn đến thấy Tống Hải Bình, "Hai người một quý" cùng nhau lặp lại kiểm tra cửa sổ hay không đều quan hảo!

"Ta rốt cuộc biết nơi này vì cái gì không có quý hồn!" Tống Hải Bình sâu kín nói.

Kỷ Mãn Đường sững sốt, hỏi hấn, "Vì cái gì?"

"Nơi này người chết sau đều không có linh hồn, bọn họ là bị nguyệt ền rửa dòng họ, linh hồn theo * tử vong li ền tùy theo biến mất, mà bọn họ * tắc biến thành bọn họ theo như lời hoạt tử nhân, kỳ thật chính là cương thi....." Tống Hải Bình bình tĩnh phân tích.

Kỷ Mãn Đường đồng ý gật gật đầu nói, "Nguyên lai là như thế này, kia cương thi có phải hay không....."

Hấn sống còn chưa nói xong, li ền nghe được đại môn bị người ở bên ngoài dùng sức chụp vang lên! Ở như vậy an tĩnh ban đêm hiện phá lệ quỷ dị, các trong phòng người cũng tất cả đều ra tới, bọn họ một đám đều là thần sắc khẩn trương, như lâm đại địch giống nhau.

Kỷ Mãn Đường chậm rãi đi đến trước cửa, nhẹ nhàng hỏi một tiếng, "Ai a?"

Chính là ngoài cửa lại một chút phản ứng đều không có, hấn đem lỗ tai dán ở môn sau lắng lắng vừa nghe, ngoài cửa một mảnh tĩnh mịch, hấn lại hỏi một tiếng, "Ai?"

"Bang bang!" Lại là một trận gõ cửa! Lần này sức lực đại môn đều tùy theo chấn động. Kỷ Mãn Đường dọa liên tục sau lui lại mấy bước, lúc này trong thôn đại cầu nhóm bắt đầu sủa như điên lên.....

Tống Hải Bình đứng ở Kỳ Mãn Đường sau lưng, nhẹ giọng nói, "Đừng hoảng hốt, ta đi ra ngoài nhìn xem." Nói xong liền thấy hắn đem thân mình nhẹ nhàng dán ở trên cửa, nháy mắt từ trên cửa xuyên qua đi.

Cũng đã vượt qua hơn mười giây đi, Tống Hải Bình lại nhanh chóng từ trên cửa lớn xuyên đã trở lại, chỉ là Kỳ Mãn Đường nhìn ra sắc mặt của hắn cực kỳ khó coi, hắn đi đến Kỳ Mãn Đường bên người nhỏ giọng nói, "Đại môn ngàn vạn không thể mở ra, ngoài cửa chính là Hàn á nam cùng Lý tĩnh, các nàng hiện tại chính là một chút nhân khí đều không có, liền nghĩ tiến vào ăn bên trong người thịt đâu!"

Kỳ Mãn Đường nghe sau xoay người đối đại gia nói, "Không có việc gì, các người đi về trước ngủ đi, ngoài cửa là trong thôn một ít chó điên, không cần phải xen vào chúng nó."

Đại từng hồnghi nói, "Chó điên? Đâu ra như thế điên cầu a!"

Kỳ Mãn Đường xem mấy người kia rõ ràng không quá tin, liền tức giận nói, "Ta nói là chó điên chính là chó điên, nếu các người ai làm chó điên cắn, ta nhưng phò không dậy nổi cái này trách nhiệm!"

Vài người đều bán tín bán nghi trở về phòng, Kỳ Mãn Đường xem vài người rốt cuộc đi vào, mới thật dài ra một hơi, lúc này bên ngoài cầu kêu lợi hại hơn, có còn phát ra tiếng kêu thảm thiết, nghe nhân tâm thẳng phát mao.....

Này một đêm thật sự quá khở sở, ngoài cửa lớn không ngừng có cái gì ở tông cửa, trong thôn đại cầu lại không ngừng phệ kêu, cuối cùng cũng không biết là rạng sáng vài giờ, bên ngoài hết thủy thanh âm đều đình chỉ, một đêm không ngủ mọi người cũng rốt cuộc có thể an tâm ngủ.

Kỳ Mãn Đường mơ mơ màng màng nhìn thoáng qua bên ngoài, nguyên lai trời đã sáng.

Bởi vì một đêm không ngủ hảo, đại gia khởi đầu đã khuya, Kỳ Mãn Đường vẫn là bị viện ngoại tiếng ồn ào bừng tỉnh, hắn ra đại môn vừa

thấy, Nông Gia Nhạc trên cửa lớn thế nhưng tất cả đều là vết trảo, mà các gia các hộ thôn dân, đều được sắc vội vàng hưởng lão tổ nữ gia chạy tới.

Kỷ Mãn Đường giữ chặt một cái thôn dân hỏi hấn, "Phát sinh cái gì sự, các người vì cái gì một đám đều như thế sốt ruột đi lão tổ nữ gia?"

Cái kia thôn dân sắc mặt trắng bệch nói, "Chúng ta mọi người trong nhà cầu đầu đã chết, không biết là bị cái gì đồ vật cấp cần chết, chết thực thảm....." Nói xong hấn liền vội vội vàng vàng cũng chạy.

Kỷ Mãn Đường quay đầu lại công đạo xuân hiều, làm nàng nhìn trong nhà người, đừng cho bọn họ chạy loạn, mà chính mình tắc cũng hưởng lão tổ nữ gia chạy tới, đương hấn cùng đại gia cùng nhau chạy đến lão gia khi lại phát hiện nhà nàng đại môn không biết bị cái gì đồ vật đánh vỡ.

Đại gia vào nhà vừa thấy, bên trong sở hữu bài trí đều bị tạp lạn, chính là nơi nào còn có lão tổ nữ thân ảnh, tất cả mọi người đều nôn nóng tìm, đột nhiên, Kỷ Mãn Đường nghe được một trận kỳ quái thanh âm vang lên.....

Hấn theo thanh âm tìm nửa ngày mới phát hiện, là từ ng ầm vọng lại, vì thế hấn đẩy ra trên mặt đất tạp vật, phát hiện trên mặt đất nguyên lai có cái môn, hấn dùng sức kéo ra vừa thấy, lão tổ nữ thế nhưng tránh ở bên trong.

"Lão tổ nữ ở chỗ này!" Kỷ Mãn Đường đối với đại gia kêu.

Vài người ba chân bốn cẳng đem lão tổ nữ từ h ầm nâng ra tới, còn hảo, nàng chỉ là có chút suy yếu, trên người cũng không có chịu cái gì thương.

Thư ký vừa r ồi vừa thấy đến tổ nữ không thấy, mặt lúc ấy liền tái r ồi, còn hảo hiện tại lão tổ nữ không bị thương, "Ai u ta lão tổ nữ, người như thế nào trốn cái này mặt?"

Lão thái thái miễn cưỡng bài trừ một cái tươi cười nói, "Cái này h ầm là qua đi vì trốn thô phỉ đào, không nghĩ tới hiện tại thế nhưng làm ta dùng tới!"

Nguyên lai ngày hôm qua lão tổ nữ mới vừa ngủ hạ, liền nghe được bên ngoài động tĩnh không đúng, vì thế nàng chạy bèn tàng tới rồi hẳn ngẩn, còn hảo như vậy, bằng không lão tổ nữ hiện tại chỉ sợ thật sự dữ nhieu lành ít!

Lão tổ nữ vừa nghe tất cả mọi người đều nói nhà mình cầu đều bị cắn chết, sắc mặt lập tức thay đổi, vội đối đại gia nói, "Mau, mau về nhà, đem cái chết cầu đều thiêu! Mau đi! Chậm liền phải chuyện xấu!"

Đại gia vừa nghe lão tổ nữ đều phân phó, liền lại đều vội vàng chạy về gia đi thiêu chết cầu, chính là vừa đến gia liền đều trợn tròn mắt, vừa rồi còn nằm ở trong sân chết cầu, hiện tại thế nhưng tất cả đều không thấy!

Sau đó tới rồi lão tổ nữ bởi vì không yên tâm, nhất định phải tự mình nhìn đại gia thiêu hủy cầu thi thể, chính là không nghĩ tới chờ nàng đuổi tới sau biết được sở hữu chết cầu đều không thấy!

"Xong rồi! Toàn xong rồi!" Lão tổ nữ trong miệng không ngừng thì thầm.

Kỷ Mãn Đường xem lão tổ nữ phòng ở hiện tại khẳng định không thể ở, vì thế liền đem nàng trước nhận được chính mình Nông Gia Nhạc trụ, dù sao phòng trống nhieu thực, vừa mới bắt đầu lão tổ nữ còn luyện tiếc rời đi nàng gia, chính là tưởng tượng đến đêm qua, nàng cũng chỉ hảo đồng ý.

Kết quả chờ Kỷ Mãn Đường trở lại trong tiệm sau mới biết được, đại tằng bọn họ mấy cái liền ở hẳn đi sau không lâu liền lên núi, bọn họ nói muốn tìm về Hàn á nam cùng Lý tĩnh, xuân hiểu nói cái gì cũng ngăn không được bọn họ.

Lúc này Tống Hải Bình lại nói, "Mấy người kia bản thân liền có vấn đề....."

Kỷ Mãn Đường sửng sốt, "Người cái mã sau pháo, bọn họ trên người có cái gì vấn đề?"

"Bọn họ trên người vị không đúng, tuy rằng một đám ăn mặc thực thời thượng, chính là bọn họ trên người lại có loại thường nhân nghe không ra thối mùi tanh, chỉ sợ cũng không phải làm cái gì chính hành người?"

Lão tổ nữ nhìn nhìn Tống Hải Bình nói, "Tiểu tử, người cũng không phải cái gì người bình thường nào!"

Kỷ Mãn Đường, xuân hiều cùng Tống Hải Bình đều là cả kinh, lão tổ nữ có thể nhìn đến Tống Hải Bình quý hèn?

Lão tổ nữ xem bọn họ một đám bề không thượng miệng bộ dáng, liền cười cười nói, "Có gì nhưng giết mình, ta từ nhỏ là có thể nhìn đến quý, còn bởi vì cái này bị người trở thành kẻ điên, sau tới gần tới rồi đại cây du mới nhìn không tới, vừa mới bắt đầu ta còn không biết là vì cái gì, sau tới ta thành bí mật truy tìm nhân sau mới biết được, nơi này người chết sau đầu là không có linh hồn."

Kỷ Mãn Đường xấu hổ cười cười nói, "Lão tổ nữ, cái này quý sinh thời là bằng hữu của ta, hẳn thật sự không địa phương đi, ta mới làm hẳn lưu tại ta phương diện này, hy vọng ngài không cần đối người khác nói tốt sao? Hẳn sẽ không thượng tổn người khác!"

Lão tổ nữ xoa xoa tay nói, "Quý ở trong mắt ta không gì đáng sợ, đến là những cái đó hoạt tử nhân mới càng đáng sợ! Bọn họ không đem trong thôn người toàn biến thành hoạt tử nhân là sẽ không bỏ qua!" Lão tổ nữ nghĩ nghĩ lại nói, "Kia mấy cái du khách ta cũng cảm thấy bọn họ có vấn đề, bọn họ trên người mùi vị là có điểm quái, sợ là một đám trộm mộ tặc đi!"

Xuân hiều vừa nghe sắc mặt đại biến, "Không thể nào, ta xem bọn họ một đám đầu rất bình thường?"

Lão tổ nữ hừ lạnh một tiếng nói, "Như thế nào sẽ không, A Thắng chết chính là vấn đề, bên ngoài vẫn luôn đều đầu đầu chúng ta sau lưng Đại Thanh sơn có tòa đại mộ, bọn họ có thể là bọn cái kia truy tìm thuyết tới, chính là bọn họ đầu sai rồi, chúng ta tổ tiên là làm cái gì? Không phải cũng

là trộm mộ? Nếu thực sự có mộ bọn họ như thế nào sẽ không trộm? Còn sẽ để lại cho này đó tiêu tặc nhóm?"

Kỷ Mãn Đường đột nhiên một phách đầu nói, "Ta hiểu được, bọn họ nhất định phải lên núi căn bản không phải vì tìm cái gì Hàn á nam cùng Lý tĩnh, mà còn muốn tìm cái kia truyền thuyết nghe nói đại mộ!"

Tống Hải Bình lại cười lạnh nói, "Kia bọn họ chính là chính mình tìm chết, chỉ sợ ngày mai buổi tối bên ngoài lại sẽ nhiều mấy cái hoạt tử nhân!"

Xuân hiểu càng nghe sắc mặt càng khó xem, "Nếu không chúng ta báo nguy đi! Làm cảnh sát tới đem bọn họ toàn bộ giết!"

"Không được, không thể làm chỗ mặt người biết, như vậy chỉ sợ liền sẽ ảnh hưởng càng lúc càng lớn, đến lúc đó liền có khả năng sẽ có nhiều hơn hoạt tử nhân!" Lão tổ nữ lạnh giọng nói.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Bị Nguy ền Rửa Dòng Họ (Sáu)

Kỷ Mãn Đường vừa nghe không thể báo nguy, liền có chút luống cuống, "Kia làm sao bây giờ, chẳng lẽ chính chúng ta đi giết bọn họ?"

Lão tổ nữ thế nhưng gật gật đầu nói, "Đúng vậy, chỉ cần đem bọn họ đầu chặt bỏ tới, rồi mới đem thi thể lại đốt cháy, liền có thể vĩnh viễn tiêu diệt bọn họ! Cũng là đem thương tổn giảm đến nhỏ nhất duy nhất biện pháp."

"Chính là giết người là phạm pháp, nếu không thể báo nguy, sau này cảnh sát khẳng định sẽ truy tra, đến lúc đó ai có thể nói rõ ràng a!" Kỷ Mãn Đường lo lắng nói.

Lão tổ nữ cũng thực bất đắc dĩ nói, "Cho nên, này chung sẽ trở thành một cái vĩnh viễn là cái bí mật, nếu này bí mật có một ngày đại bạch khắp thiên hạ, chỉ sợ chính là đại họa lâm đầu là lúc."

Buổi tối, Kỷ Mãn Đường sợ lão tổ nữ có cái gì sự, liền an bài nàng ở tại ly xuân hiều phòng gần nhất kia gian đông sương phòng, rốt cuộc số tuổi đại, cũng hảo phương tiện chiếu cố một ít.

Cũng không biết có phải hay không bởi vì đổi giường ngủ không được, Kỷ Mãn Đường nhìn đến lão tổ nữ trong phòng đèn vẫn luôn lượng đến đã khuya, có mấy lần hẳn đều nghĩ tới đi xem, chính là cuối cùng vẫn là sợ quấy rầy đến lão nhân gia nghỉ ngơi, liền không đi.

Ngày hôm sau ngày mới lượng, một trận dầm dập gõ cửa thanh đánh võ yên lặng sáng sớm, bởi vì thái dương đã ra tới, cho nên Kỷ Mãn Đường cũng liền không nghĩ nhiều, chính là đương hẳn mở cửa vừa thấy khi, lập tức mắt choáng váng.

Liền thấy ngoài cửa lớn đứng đại từng cùng Ngô Cường, chính là bọn họ trên người lại tất cả đều là huyết, nhìn dáng vẻ bị thương không nhẹ.....

"Những người khác đâu?" Phản ứng lại đây Kỷ Mãn Đường vội hỏi.

Đại từng vẻ mặt sợ hãi nói, "Toàn đã chết, những người khác toàn đã chết!"

"Cái gì?" Kỷ Mãn Đường nghe xong bọn họ nói, trong lòng chính là trăn xuống, nhìn dáng vẻ quả nhiên bất hạnh bị Tống Hải Bình ngôn trúng.

Lúc này xuân hiều cũng đi đến, giúp đỡ đem bọn họ hai cái đỡ vào nhà, lão tổ nữ đừng nhìn số tuổi lớn, chính là nhĩ lực vẫn là thực hảo, nàng vừa nghe đến tiếng đập cửa trong lòng liền biết không hảo, vì thế cũng vội không ngừng ra phòng.

"Mãn đường, làm xuân hiều cho bọn hắn xử lý miệng vết thương, người tới một chút." Lão tổ nữ đột nhiên đổi cho hắn hai người băng bó miệng vết thương Kỷ Mãn Đường nói.

Kỷ Mãn Đường sửng sốt, không phải quá vẫn là làm xuân hiều tiếp nhận, rồi mới đi vào lão tổ nữ trước người, nhỏ giọng hỏi, "Xảy ra chuyện

gì lão tổ nãi? Có cái gì không đối sao?"

"Mau đi kêu thư ký mang mấy cái tráng tiêu tử tới! Mau đi!" Lão tổ nãi thẫn sắc ngưng trọng nói.

Kỷ Mãn Đường vừa thấy lão tổ nãi như thế nghiêm túc, liệ̀n cũng không dám chậm trễ, chạy nhanh đi ra cửa tìm thư ký bọn họ, hơn mười phút sau, lão thư ký liệ̀n mang theo 5 cái trong thôn nhất tráng trẻ trung người tới Nông Gia Nhạc.

Lão tổ nãi vừa thấy chính mình người muốn tìm tới, liệ̀n lạnh lùng đối kia mấy cái người trẻ tuổi nói, "Bọn nhỏ, đem này hai cái bị thương người bên ngoài cho ta trối lại!"

Kỷ Mãn Đường nghe xong càng là chấn động, "Lão tổ nãi, đây là làm cái gì? A Thắng sự tình chúng ta không phải còn chỉ là suy đoán sao?"

Đại từng cùng Ngô Cường cũng không nghĩ tới này đó nhìn qua thực thuần phác thôn dân, phiên khởi mặt tới giống nhau là so phiên thư còn nhanh, "Các người, các người muốn làm cái gì? Bằng cái gì cột lấy chúng ta?" Đại từng hoảng sợ kêu.

Nhưng mà kia năm cái tiêu tử nhưng không nghe bọn hắn nói cái này, đi lên thành thạo liệ̀n đem hai người trối cái rấn chắc.

Lão tổ nãi mắt lạnh bọn họ nói, "Các người vì cái gì muốn giết chết A Thắng, cùng các người cùng nhau lên núi mặt khác đâu người? Đều chạy đi đâu?"

Đại từng vừa nghe lão tổ nãi hỏi A Thắng sự tình, sắc mặt liệ̀n biến rất khó xem, chính là lại vẫn là trậ̀n mặc không nói, một câu cũng không nói, đến là bên cạnh Ngô Cường đã sớm dọa nước tiêu, lớn tiếng kêu, "Ta nói! Ta nói! Cứu cứu các người thả ta đi!"

Đại từng nghe Ngô Cường nói, liệ̀n khí trừng mắt chữ muốn hướng Ngô Cường bên kia tiến lên, còn hảo hắn bên người mấy cái tiêu tử một chút liệ̀n đè lại hắn.

Vì thế Ngô Cường liền run run rẩy rẩy cấp mọi người giảng thuật bọn họ đi vào nơi này mấy ngày nay phát sinh một loạt khủng bố tao ngộ.....

Chúng ta mặt ngoài một đám bên ngoài thám hiểm lừa hũu, chính là trên thực tế lại là vào Nam ra Bắc trộm mộ tặc, lừa hũu chỉ là chúng ta để bề đi ra ngoài nguy trang.

Phía trước nghe có cái ở chúng ta này một hàng phi thường nổi danh nhân vật nói lên quá, này phụ cận Đại Thanh sơn có một tòa thời Tống cổ mộ, vì thế chúng ta liền nghĩ đến nơi này thăm dò đường, xem hẳn nói có phải hay không thật sự.

Chính là không nghĩ tới ngày đầu tiên lên núi liền có chuyện, chúng ta dựa theo vị kia liền bối sử cấp tọa độ đi phía trước đi, nhưng A Thắng lại nói nơi đó không thể đi, bởi vì nơi đó kêu năm màu loan, sống ở một loại có chứa kịch độc rắn độc.

Đại từng xem A Thắng không nghĩ đi, vừa mới bắt đầu còn tưởng rằng hẳn muốn lâm thời thêm tiền đâu, vì thế liền lấy ra 1000 đồng tiền cho A Thắng, làm hẳn mang theo đại gia tiếp tục hưởng cái kia năm thả loan đi, chính là chúng ta không tưởng có A Thắng lại chết sống cũng không chịu đi, còn nói cấp bao nhiêu tiền đầu không thể đi!

Cuối cùng đại từng xem A Thắng nói cái gì cũng không chịu đi, vì thế liền lấy ra thương (súng) buộc hẳn đi phía trước đi, chính là không nghĩ tới A Thắng là cái cương cường hán tử, hẳn vừa thấy đại từng trên tay có thương (súng), chẳng những không sợ phản đến đi lên đoạt đại từng trong tay thương (súng), hai cái cứ như vậy xé đánh lên.

Bởi vì đại từng trong tay có thương (súng), bên cạnh người cũng không dám lỗ mãng nhiên tiến lên hỗ trợ, chính là hai người đánh đánh, đột nhiên thương (súng) lại vang lên, kết quả đại gia tiến lên vừa thấy, trúng đạn lại là A Thắng, viên đạn một thương (súng) đánh vào ngực trái thượng, người lúc ấy liền không được!

Vài người tuy rằng lá gan, cái gì đều dám làm, chính là giết người còn lần đầu, đại gia một thương lượng, quyết định trở về liền nói A Thắng đột

nhiên ném xuống bọn họ mấy cái chính mình đi rồi, bọn họ liền đành phải chính mình về trước tới, mà A Thắng thì thể bọn họ cũng cấp ngay tại chỗ vùi lấp.

Chôn A Thắng sau, vài người tiếp tục về phía trước đi, bởi vì đã không có dẫn đường, này một đường đi thực tốn công, đại gia thật vất vả ở ngày hôm sau thời điểm mới vừa tới rồi chỗ ngã tiêu không xa một chỗ trong sơn cốc.

Ai ngờ vừa đến nơi đó, Tống Ngọc liền nói cảm giác sau lưng có cái gì đi theo đại gia, bởi vì hần thính lực trời sinh liền phi thường lợi hại, cho nên hần nói chúng ta đều là tin tưởng.

Vì thế đại từng liền cùng bàng hiên hai người ở bốn phía xem xét, chính là lại cái gì cũng không tìm được, vì ngày hôm sau chúng ta hạ mộ hành động, vì thế chúng ta quyết định cùng ngày liền ở cái kia trong sơn cốc cắm trại, ngày hôm sau lại đi đến cái kia tọa độ vị trí.

Chính là ai cũng không nghĩ tới, vào lúc ban đêm liền có chuyện.....

Buổi tối thời điểm, ta là bị một trận tiếng thét chói tai bừng tỉnh, nghe động tĩnh như là Hàn á nam thanh âm, khi ta chạy đến nàng lầu trại trước khi, phát hiện những người khác cũng ở, Hàn á nam sắc mặt có chút trắng bệch, nàng một bàn tay thượng không ngừng hướng ra đờ máu.

Lý tĩnh vì nàng tiêu độc băng bó, chính là đương nàng nói ra chính mình bị thương nguyên nhân khi, tất cả mọi người đều dọa ngây người! Cứ nhiên là bị A Thắng cắn!

Chính là chúng ta đều là tận mắt nhìn thấy đến A Thắng đã chết a! Tuy rằng có chút quá ly kỳ, chính là chúng ta đều vẫn là tin tưởng Hàn á nam nói, bởi vì chúng ta ở bên nhau đã có mấy năm thời gian, lẫn nhau đều là thực hiểu biết, hơn nữa xem trên tay nàng miệng vết thương, vừa thấy chính là cái gì động vật cắn thương!

Đại từng lại ở bốn phía nhìn nhìn, phát hiện trên mặt đất có rất nhiều hỗn độn nhân loại dấu chân, chẳng lẽ A Thắng không chết? Chính là đây là

không có khả năng, trước đừng nói chúng ta mấy cái đầu là nhìn hấn tất thờ, chính là không chết, bị chôn như vậy thâm cũng đã sớm bu ần đã chết!

Chúng ta vài người đầu cảm thấy chuyện này thực kỳ quái, bởi vì tình huống hiện tại không rõ, vì thế đại tòng liền lâm thời quyết định về trước đại cây du thôn lại nói, dù sao hiện tại chúng ta cũng biết lộ, trở về nghỉ ngơi chỉnh đốn mấy ngày lại đến.

Trở về sau chúng ta liền lâm thời lại tân biên một bộ nói từ cùng các người nói, kỳ thật trừ bỏ che giấu A Thắng chân chính nguyên nhân chết ngoại, mặt khác đầu là thật sự!

Chính là sau tới lại không nghĩ rằng Hàn á nam cùng Lý tĩnh cùng nhau mất tích, vì thế chúng ta mấy cái liền sẵn người đi lão tổ nữ gia thời điểm, tưởng lại đi một lần cái kia tọa độ vị trí, nhưng không nghĩ tới liền ở chúng ta vào núi sau cái thứ nhất buổi tối, chúng ta liền gặp mất tích Hàn á nam cùng Lý tĩnh, các nàng bên người thế nhưng còn có cái kia chết mà sống lại A Thắng.

Chỉ là bọn hấn thần sắc rất kỳ quái, biểu tình cũng có chút cứng đờ, đại tòng tuy rằng cảnh cáo mọi người không cần tới gần bọn họ, chính là bọn họ lại dùng phi thường mau tốc độ đến gần rồi chúng ta.

Kế tiếp phát sinh sự tình quả thực giống như là ở địa ngục là giống nhau, ba người kia gặp người liền cắn, lại còn có lực lớn vô cùng, chính là đại tòng thương (súng) đánh vào bọn họ trên người đầu một chút tác dụng đầu không có!

Kết quả Tống Ngọc cùng bàng hiên liền tất cả đầu bị bọn họ giết, ta cùng đại tòng cũng đầu bị thương, bất quá còn hảo chúng ta ở hừng đông sau chạy ra núi lớn, mới trở lại nơi này.

Lão tổ nữ nghe xong sau, liền đối Kỷ Mãn Đường nói, "Bọn họ buổi tối liền sẽ biến thành hoạt tử nhân, không cột lấy bọn họ chúng ta tất cả mọi người muốn tao ương!"

Lão thư ký lúc này cũng ở lão tổ nãi bên tai không thanh nói vài câu, rồi mới khiến cho mấy cái người trẻ tuổi áp đại từng cùng Ngô Cường đi tới trong thôn hiến tế trên thạch đài, nơi đó đã sớm giá hảo củi lửa đôi, chỉ cần buổi tối bọn họ hai cái biến đổi, liền lập tức phóng hỏa thiêu chết bọn họ!

Sự tình phát triển đến này một bước là Kỳ Mãn Đường bất ngờ, lão tổ nãi nhìn ra hẳn khó xử, liền không có miễn cưỡng hẳn cùng xuân hiểu tham dự chuyện này, chính là chỉ sợ hôm nay buổi tối còn có một hũ ác chiến, hiện tại toàn thôn trên dưới đều là hạng nặng võ trang, liền chờ kia mấy cái quái vật trở về!

Này đó giản dị thôn dân đến bây giờ tưởng vẫn là hy vọng hoạt tử nhân có thể trở lại trong thôn, mà không phải làm cho bọn họ chạy đến núi lớn ngoại, bởi vì như vậy chết người sẽ càng nhiều càng nhiều, bọn họ chỉ hy vọng chính mình có thể giải quyết này mấy cái quái vật, làm bí mật vĩnh viễn lưu tại đại cây du thôn.

Quả nhiên, vừa vào đêm, cột vào trên thạch đài đại từng cùng Ngô Cường liền bắt đầu biến thực xảo động, bọn họ không có phía trước la to, mà là sắc mặt trắng bệch nhìn bầu trời ánh trăng, như là đang đợi cái gì.....

Không một hồi, liền mấy cái hắc ảnh từ núi lớn chỗ sâu trong vụt ra, bọn họ động tác phi thường mau, bất tri bất giác liền gần hơn ở trước mắt, đã sớm mai phục tại chỗ tối mọi người trong lòng bàn tay bắt đầu ần ần đổ mồ hôi, rốt cuộc này đó quái vật bọn họ cũng là đệ nhất thấy.

Cái thứ nhất nhảy lên thạch đài chính là A Thắng, trắng bệch ánh trăng chiếu vào hẳn trên người,

Chỉ là hẳn hiện tại bộ dáng thực sự dọa người, trước ngực cái kia đại động có thể chứng minh, hẳn đã từng là cái người chết, chính là hiện tại hẳn giống cái dã thú giống nhau cúi đầu, dùng sức ngửi đại từng cùng Ngô Cường trên người hương vị, như là ở phán đoán bọn họ có phải hay không chính mình đồng loại giống nhau.

Đột nhiên, một đạo hỏa long bắn về phía thạch đài, đã sớm giá tốt củi lửa nháy mắt bốc cháy lên, trên thạch đài mặt mấy cái quái vật cũng phát ra

tê tâm liệt phế tru lên, không một h ồi đã bị lửa lớn cắn nuốt.

Liền ở tất cả mọi người đều thực may mắn như thế để dàng không giết chết sống người chết khi, liền thấy vừa rồi còn bất động mấy cái gia hỏa, đột nhiên bay lên không nhảy lên, mang theo một thân sóng nhiệt ngào hướng người trong thôn.

Vẫn luôn tránh ở chỗ tối Kỳ Mãn Đường cũng thiếu chút nữa dọa nước tiểu, còn hảo thời khắc mấu chốt bị Tống Hải Bình đụng phải một chút, rớt tới rồi một cái hố đất, tiếp theo hẳn liền nghe được bên ngoài truyền đến thôn dân tiếng kêu thảm thiết! Hẳn trong lòng thẩn nghĩ, xong rồi, nhìn dáng vẻ lúc này là chết chắc rồi!

Vì thế hẳn liền đối Tống Hải Bình nói, "Người mau trở về bảo hộ xuân hiều, ta nơi này người không cần phải xen vào!"

Nhưng Tống Hải Bình lại nói, xuân hiều bị ta tàng thực hảo, người không cần lo lắng nàng, người hiện tại vẫn là lo lắng một chút chính mình tình cảnh đi, ta đi ra ngoài nhìn xem, người ở hố trốn hảo, ngàn vạn đừng đi ra ngoài!

Kỳ Mãn Đường ở hố run run rẩy rẩy đợi một h ồi, Tống Hải Bình liền phản trở về, "Bên ngoài tình huống thực không xong, thôn dân tử thương cũng thực nghiêm trọng, chỉ sợ đợi không được hừng đông, này đó hoạt tử nhân liền sẽ giết sạch toàn thôn người!"

Ai ngờ hẳn nói mới vừa nói xong, liền nghe được cách đó không xa truyền đến một tiếng chó sủa, tiếp theo liền từ trong núi chạy ra rất nhiều điểu đ ồng dạng biến thành cương thi đại du cầu! Kỳ Mãn Đường đuổi đầu vừa thấy liền hoàn toàn tuyệt vọng!

Kia mấy cái quái vật liền đủ khó đối phó, không nghĩ tới lại tới này đó bị cảm nhiễm đại cầu, xem ra hôm nay là thiên muốn vong hẳn Kỳ Mãn Đường a! Nhưng ai biết liền ở hẳn cho rằng sở hữu thôn dân đều chết chắc rồi thời điểm, liền thấy sau tới chạy tới cầu đàn thế nhưng không có công kích thôn dân, mà là tiến lên điên cuồng cắn xé những cái đó biến thành hoạt tử nhân bọn quái vật.

Sự tình phát sinh ở trong chớp nhoáng, mấy cái quái vật khiến cho này đó đại cầu nhóm cấp xé thành thịt nát! Tất cả mọi người đều không nghĩ tới này đó cầu sẽ ở biến thành cương thi sau vẫn như cũ biết bảo vệ đại cây du, này cũng chính là vì cái gì bọn họ tổ tiên sẽ đem loại này cầu lưu lại nguyên nhân đi!

Cuối cùng, trải qua thư ký cùng lão tổ nữ nghiêm khắc kiểm tra sau, sở hữu bị thương thôn dân đều bị cách ly lên, nếu một khi phát hiện bọn họ biến dị, kia chờ đợi bọn họ chỉ có bị lửa lớn thiêu vận mệnh.

Đến là những cái đó thần kỳ đại cầu nhóm, về nhà sau lại biến cùng bình thường giống nhau, có thể ăn có thể ngủ, một chút cũng nhìn không ra chúng nó cũng từng bị cảm nhiễm quá.

Rốt cuộc ở quét sạch sở hữu hoạt tử nhân sau, đại cây du thôn lại khôi phục ngày xưa bình tĩnh, mà Kỳ Mãn Đường cùng xuân hiểu Nông Gia Nhạc còn tiếp tục kinh doanh, chỉ là hẳn không bao giờ sẽ giới thiệu bốn thôn người đi cấp du khách đường dẫn đường!

Mà đại từng vài người biến mất, thế nhưng không có người tới tìm, càng không có người hỏi, như vậy Kỳ Mãn Đường bọn họ tự nhiên sẽ không đi đối ngoại nhân nói, hiện tại Kỳ Mãn Đường ở đại cây du trong thôn ngày quá cũng không tệ lắm, đại gia bởi vì có cộng đồng bí mật, tuy rằng bọn họ không phải sinh trưởng ở địa phương đại cây du người, chính là lại thành nơi này tân thôn dân.

Sau tới hẳn còn cùng người địa phương học xong vào núi dẫn đường, như vậy lại đến lừa hữu Kỳ Mãn Đường liền có thể cho bọn hắn làm dẫn đường, còn có Tống Hải Bình, hẳn đối nơi này cũng phi thường thích, bởi vì ở chỗ này trừ bỏ hắn ở ngoài liền không có mặt khác quý hèn, đây cũng là Kỳ Mãn Đường thích lúc này nguyên nhân chi nhất, hẳn gặp quý thể chất cũng có thể về hưu!

Mà xuân hiểu lưu lại nơi này nguyên nhân nàng chưa nói, chính là Kỳ Mãn Đường có thể nhìn ra được tới, hẳn cái này biểu tỷ hẳn là vì Tống Hải Bình lưu lại, tuy rằng miệng nàng thượng không nói, chính là Kỳ Mãn Đường, ở xuân hiểu trong lòng vẫn là ái Tống Hải Bình!

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Bà Bà (Một)

Trân châu cùng bà bà quan hệ vẫn luôn không tốt, kết hôn như thế nhiều năm cũng không có cải thiện, chủ yếu là bởi vì năm đó nàng gả cho hạng dương khi, bà bà là phản đối, nàng cho rằng trân châu tương lai không phải là cái hảo tức phụ.

Người Trung Quốc hôn nhân chính là như thế kỳ quái, hai người kết hợp cũng không phải có tình yêu là đủ rồi, kia càng là hai cái gia đình kết hợp, nếu hai bên gia đình ở cơ sở kinh tế cùng văn hóa tu dưỡng thượng có đi đâu sai biệt, như vậy mặc dù hai người bởi vì tình yêu kết hợp, cũng sẽ chung có một ngày bởi vì này đó sai biệt mà sinh ra không thể chữa trị mâu thuẫn, này cũng chính là vì cái gì thật nhiều phu thê ly hôn sau, lập tức biến thành kẻ thù nguyên nhân.....

Trân châu trong nhà rất nghèo, cha mẹ đều là nông dân, đi học khi vì cung đệ đệ đi học còn kém điểm làm không thành niên trân châu bỏ học làm công, hiện tại cha mẹ nàng còn thường thường niệm đến, còn hảo lúc ấy làm trân châu đi học, bằng không hiện tại cả nhà hy vọng liền đều không có.

Tốt nghiệp đại học sau, nàng lựa chọn lưu tại trong thành công tác, vì chính là có thể nhiều tránh một ít tiền tới bổ khuyết trong nhà thu vào, cũng là ở lúc ấy nàng nhận thức hạng dương.

Hạng dương là trong nhà con trai độc nhất, gia đình đi đâu kiện phi thường hảo, phụ thân hạng đẳng sinh ở toà án công tác, mà mẫu thân hứa hoà bình còn lại là vị bác sĩ, như vậy gia đình, ở trân châu trong mắt quả thực chính là xa xôi không thể với tới.

Dương nàng biết hạng dương gia đình sau, liền bắt đầu có chút dao động, chính mình tuy rằng tốt nghiệp đại học, chính là cha mẹ tất cả đều là nông dân, như thế nào có thể trèo cao khởi như vậy gia đình đâu?

Nhưng hạng dương lại nói, "Hiện tại đâu là cái gì niên đại, còn nhìn ra thân, cha mẹ ta đâu phi thường khai sáng, tin tưởng bọn họ nhất định sẽ không để ý gia đình của người, nói nữa, không còn có ta đâu? Người sợ cái gì a!"

Chính là hiện thực lại là tàn khốc, hạng dương lần đầu tiên lãnh trên châu vên nhà sau, nàng liền biết trong nhà này nữ chủ nhân cũng không đơn giản, tuy rằng toàn bộ hành trình đều có hạng dương tới đi đâu tiết không khí, chính là hấn mù mù lại trước sau chưa cho quá trên châu một cái gương mặt tươi cười.

Càng là nông thôn ra tới hài tử tử càng sẽ xem sắc mặt, bởi vì bọn họ thực để ý người khác đối chính mình cái nhìn, trên châu tuy rằng vẫn luôn vẫn duy trì mỉm cười, chính là nàng tâm lại giống như rớt vào nước đá giống nhau.

Cũng là từ lần đó lúc sau, trên châu liền minh bạch cái này bà bà là vĩnh viễn sẽ không thiết tình tiếp thu chính mình, vì thế nàng chủ động cùng hạng dương đưa ra chia tay, nhưng không nghĩ tới hạng dương lại chết sống đều không đồng ý, vì tỏ vẻ chính mình thành ý còn hướng trên châu cầu hôn.....

Hết thấy phát sinh quá nhanh, kỳ thật ở trên châu trong mắt, hạng dương chính là cái tùy hứng hài tử, càng là không chiếm được, hấn liền càng muốn muốn.

Dương bà bà biết bọn họ hai cái đã lãnh chứng lúc sau, lập tức khí ở viện, đến lúc này hạng dương mới biết được chính mình hành vi có bao nhiêu tùy hứng, chính là chứng cũng lãnh, tổng không thể lại ly đi!

Chính là không nghĩ tới bà bà bệnh hảo sau, thật đúng là đưa ra làm cho bọn họ đi ly hôn, cái này làm cho trên châu quá giạt mình, nàng vẫn luôn đều cho rằng liền tính bà bà lại như thế nào không thích chính mình, nàng tin tưởng nhân tâm đều là thịt lớn lên, thời gian dài một ngày nào đó nàng có thể tiếp thu chính mình.

Đáng tiếc nàng tưởng sai rồi, bà bà vẫn luôn kiên trì làm nhi tử cùng trâm châu ly hôn, còn nói không ly hôn liền cùng hấn đoạn tuyệt quan hệ, mà hạng dương tựa hồ cũng thật sự có chút dao động.

Cái này làm cho trâm châu phi thường thương tâm, nàng như thế nào cũng không nghĩ tới hạng dương cũng cùng nàng mẹ giống nhau ích kỷ, đã có thể ở nàng chuẩn bị đồng ý ly hôn khi lại ngoài ý muốn phát hiện chính mình mang thai.

Cái này đột nhiên đi vào tiểu sinh mệnh, như là thượng đế tay giống nhau, thực nhẹ nhàng liền giải khai trong nhà này nhìn như mâu thuẫn không thể đi đầu hòa.

Hôn lễ là ở trâm châu mang thai 4 tháng thời điểm làm, bởi vì lại vẫn liền quá rõ ràng, hạng dương cha mẹ bằng hữu đều là có uy tín danh dự nhân vật, cưới cái nông thôn tức phụ bọn họ liền cho rằng đủ thật mất mặt, bọn họ thật sự không nghĩ chính mình ở thân thích các bằng hữu trước mặt lại mất mặt!

Hơn nữa trâm châu bà bà còn đưa ra một cái phi thường hà khắc đi đầu kiện, chính là không được trâm châu cha mẹ tới tham gia hôn lễ! Đi đầu kiện này thật là quá mức, nhưng ai cũng không nghĩ tới trâm châu thế nhưng đồng ý, chính là đồng thời nàng cũng đưa ra một cái yêu cầu, muốn hạng dương cha mẹ ở trong thành cho bọn hấn mua đồng lâu, hơn nữa ở bất động sản chứng thượng chỉ có thể viết thượng trâm châu một người tên.

Hạng dương mù mù nghe sau lập tức liền tặc, nói rất nhiều khó nghe nói, chính là trâm châu lại đầu thờ ơ, vẫn là câu nói kia cái kia yêu cầu.....

Kỳ thật trâm châu cũng muốn làm cái thiện lương con dâu, chính là nàng mình bạch chính là chính mình đem tâm đào ra hạng dương cha mẹ xem, bọn họ cũng sẽ không tiếp thu chính mình, mà hạng dương càng là cái trường không lớn hài tử, căn bản không đáng tin cậy, cùng với khẩn cầu người khác nhận đồng, không bằng chính mình nhiều vì chính mình suy xét suy xét.

Nếu bọn họ có thể đưa ra như thế quá mức yêu cầu, chính mình vì cái gì không được đâu? Hạng dương cha mẹ vừa thấy trần châu như thế kiên quyết, rất có không cho mua phòng liền không kết hôn ý tứ, hiện tại thiệp mời đều phát ra đi, nếu lâm thời nói không kết, kia để cho người khác như thế nào xem, bọn họ nhưng ném không dậy nổi người này!

Hơn nữa hiện tại trần châu còn mang thai, làm không hảo vừa giận, nàng lại đem hài tử xoá sạch, kia đến lúc đó bọn họ tiểu tôn tôn không phải không có sao?

Trần châu cũng đúng là biết bọn họ phi thường để ý đứa nhỏ này, mới có thể một chút liền lấy ở bọn họ hai vợ chồng già bảy tấc.

Phòng ở là ở trung tâm thành phố một cái đoạn đường thực tốt trong tiểu khu mua, tuy rằng là cái nhà second-hand, nhưng trần châu lại không sao cả, nàng còn cùng hạng dương cả nhà ký một cái hiệp nghị, nếu hạng dương chủ động đưa ra ly hôn, như vậy này phòng sản đem toàn bộ về trần châu sở hữu, hơn nữa mỗi tháng đều phải phó hạng dương tổng thu vào 30% làm phụng dưỡng phí.

Mà hứa hoà bình cũng không phải ăn chay, nàng lại đưa ra một cái khác hiệp nghị, chỉ có trần châu ký này một phần, bọn họ mới có thể thêm kia một phần.

Trần châu tiếp nhận hiệp nghị vừa thấy, mặt trên đại đến nội dung chính là trong nhà trừ này căn hộ bên ngoài sở hữu tài sản đều là hạng dương sở hữu, ở sau này ngày, phụ thể danh nghĩa tài sản, nợ nần đều từ từng người sở hữu, cùng một người khác không quan hệ.

Nhìn hiệp nghị sau, trần châu cười khổ hạ, không chút nghĩ ngợi liền thêm thượng tên của mình.

Vì thế hôn lễ đúng hạn cử hành, tịch thượng khách quý chật nhà, bởi vì trần châu cha mẹ không có tới, hạng đảng sinh cùng hứa hoà bình cũng không cảm thấy như vậy xấu hổ, mặt ngoài hết thấy sự vật nhìn qua còn tính rất thuận lợi.

5 tháng sau, trân châu ở phòng sinh cho bọn hấn Hạng gia thêm cái nam hài, cái này làm cho cả nhà trên dưới đều đắm chìm ở vui mừng giữa, tựa hồ đều quên mất phía trước không thoải mái, chính là có một người không có quên, đó chính là trân châu chính mình.....

Nàng vĩnh viễn cũng quên không được này người một nhà cho nàng nhục nhã, mà nàng bà bà cũng không có bởi vì cái này con dâu vì chính mình sinh tôn tử mà đối nàng biến hảo, mỗi lần nói chuyện đều là lời nói lạnh nhạt, ở cũ nữ nhân không thể sinh khí, một hơi nãi liền không có.

Trân châu mỗi ngày đối mặt như vậy bà bà, tuy rằng nàng trên mặt là cười, chính là trong lòng lại là hận, kết quả sữa liền một ngày so với một ngày thiếu, cả ngày đối bảo bảo oa oa khóc.

Sau tới vẫn là tới xuống sữa a di đối hạng dương nói, "Sản phụ không thể sinh khí, mục mục người mỗi ngày tới cấp hài tử mẹ sắc mặt xem, nàng có thể có nãi sao? Này phối phương nãi lại hảo cũng không bằng sữa mẹ hảo!"

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Bà Bà (Nhị)

Hạng dương lúc này mới đối cha mẹ hấn hạ lệnh trực khách, đừng mỗi ngày đều ở nhà bọn họ không đi, còn có để trân châu nghỉ ngơi! Hứa hoà bình vừa nghe nhi tử nói thiếu chút nữa không tức chết, bất quá vẫn là bạn già giữ nàng lại, làm nàng lấy đại cục làm trọng, hiện tại chỉ có tôn tử quan trọng nhất.

Quả nhiên, cha mẹ chùng đi sau, trân châu tâm tình biến hảo, ăn uống cũng khai, sữa cũng hảo, bảo bảo ăn no cũng liền không khóc, lại còn có một ngày so với một ngày béo!

Cha mẹ chùng ngẫu nhiên đến xem hài tử, tự nhiên không thể thiếu phải kể tới lạc trân châu một phen, nói nàng không mang theo hài tử đến xem gia gia bà nội, trân châu nghe xong cũng chỉ là cười cười, cái gì cũng không nói.

Hạng dương ở một nhà ngoại xí công tác, thu vào thực không t ờ, bất quá kia cũng là người ta xem phụ thân hấn mặt mũi, mới làm hấn làm được cái kia chức vị, trần châu biết hạng dương không đáng tin cậy, Hạng gia hai cái lão gia hỏa càng là không đáng tin cậy, nàng nhất định phải chính mình có tiền mới được.

Vì thế nàng liền trộm dùng viết chính mình tên bất động sản chứng đi ngân hàng thối 50 vạn khoản tiền, khai một nhà mắt kính cửa hàng, mấy năm xuống dưới, nàng từ một nhà cửa nhỏ mắt, phát triển trở thành toàn tỉnh hơn mười gia chi nhánh.

Mà hạng dương lại vẫn là ở cái kia chức vị thượng nửa bước cũng không có thăng quá, nhưng theo phụ thân hấn về hưu, hấn chức vụ là không thăng phản hàng, vốn dĩ chính là không có gì thực quyền vị trí, cứ như vậy liền càng thành người rảnh rỗi một người.

Mà hạng dương cha mẹ nhất coi trọng tiêu tiền tử, lại như thế nào cũng cùng bọn họ không thân, mỗi khi nhắc tới chuyện này, hứa hoà bình liền khí ngứa răng, luôn là nói trần châu không có hảo tâm mắt, nhất định cùng tiền tử nói chính mình không ít nói bậy.

Hạng dương cũng bởi vì việc này hỏi qua trần châu, nhưng mỗi lần trần châu đều cười nói, "Có thể là bởi vì thai giáo không làm hảo đi! Cái kia thời kỳ đối tiêu hài tử vỡ lòng rất quan trọng, mẹ mỗi lần tới ngữ khí đều không phải thực hảo, khả năng bảo bảo nhớ kỹ thanh âm này, cho nên mới sẽ không thích mẹ nội nó."

Hạng dương nghe xong cũng là tức khắc vô ngữ, có lẽ thật đúng là như thế h ỡ sự, ngẫm lại trần châu mang thai thời điểm, chính mình lão mẹ cái kia thái độ thật là đủ kém, sau tới hứa hoà bình lại cùng nhi tử oán giận khi đã bị hấn cấp chắn trở về, "Mẹ, người không nghĩ, người mỗi lần nhìn thấy Tiêu Bảo đều nói cái gì, có hay không một chưa nói hấn mẹ mẹ nói bậy, người nói phải có người ở trước mặt ta mỗi ngày nói người nói bậy, ta có thể thích người này sao?"

Hứa hoà bình khí thẳng dậm chân nói, "Người tức phụ liền mỗi ngày nói mẹ người nói bậy, ta như thế nào cũng không gặp người không thích

nàng a!"

Hạng dương nghe xong sững sốt, nửa ngày sau mới chậm rãi nói, "Mẹ, này người cũng thật nói sai rồi, trên châu cùng ta kết hôn như thế lớn lên thời gian, chưa từng có nói qua ngài một câu nói bậy, đến là người, chưa từng có nói qua nàng một câu lời hay!" Nói xong hạng dương liền đi rồi, bởi vì hắn quá hiểu biết chính mình mẹ, kia tuyệt đối là không lý biện ba phần nữ nhân.

Sau thu nhập dương phụ thân nhân một kiện tham ô án tử bị liên lụy đi vào, kiểm tra kỷ luật nhân viên công tác tra được hắn tại chức khi đã từng thu chịu quá cao tới 800 vạn hối lộ, vì có thể từ nhẹ xử phạt, hứa hoà bình cùng hạng dương mua rớt trong nhà sở hữu tài sản, cũng thấu không đùng đầu này 800 vạn.

Vì thế hạng dương tưởng cùng trên châu mượn điểm tiền, không nghĩ tới trên châu lại một ngum từ chối, nàng lấy ra bản thân lúc trước thêm hiệp nghị giấy trắng mực đen bái lấy hạng dương trước mặt, nàng hiện tại danh nghĩa sở hữu tài sản đều là nàng trên châu cá nhân, cùng Hạng gia không có một mao tiền quan hệ!

Hạng dương đột nhiên phát hiện, chính mình giống như trước nay đều chưa từng chân chính nhận thức trên châu giống nhau, từ kết hôn tới nay nàng luôn là một bộ cười khanh khách sắc mặt, chính là không nghĩ tới vừa lật mặt, lại là như vậy lãnh khốc vô tình.

Trên châu xem hạng dương nhìn chính mình ánh mắt thực xa lạ, nàng liền cười cười nói, "Ta đây cũng là vì chúng ta cái này gia hảo, nếu ba vấn đề nghiêm trọng, trong nhà đồ vật khẳng định phải bị niêm phong, mà ta danh nghĩa tài sản kiểm tra kỷ luật ủy là sẽ không động, bởi vì đó là ta!"

Hạng dương bị trên châu một trận nói từ nói á khẩu không trả lời được, nàng nói không phải không có đạo lý, hiện tại cũng chỉ là vừa mới bắt đầu, ngẫm lại hắn mấy năm nay, cũng không có thiếu thông qua lão ba quan hệ thu quá chỗ tốt, hiện tại nếu toàn đi đầu tra ra, chính mình đều có phiền toái!

Hứa hoà bình biết trân châu không chịu lấy tiền sau, khí chính là chửi âm lên, đã sớm không có gì tri thức phần tử tổ chất, nhưng tưởng tượng đến bạn già còn ở bên trong, chính mình nói cái gì cũng muốn nghĩ cách đem hắn vớt ra tới mới được!

Vì thế ngày hôm sau nàng liền tự mình đi tìm trân châu, nàng cảm thấy chính mình đều kéo xuống mặt tới cầu nàng, nàng như thế nào cũng muốn cấp cái mặt mũi a! Chính là không nghĩ tới, trân châu chỉ là cười cười nói, "Mẹ, người có phải hay không sẽ không tính toán sổ sách, người hiện tại hướng bên trong nhiều đào một phân tiền đều là bạch ném, ta ba nên nghĩ tù vẫn là nghĩ tù, người có hay không nghĩ tới ta đem tiền cho người, người tôn tử sau này như thế nào sinh hoạt? Chúng ta cả nhà cùng nhau uống gió Tây Bắc sao?"

"Trân châu, người không cần vọng ân phụ nghĩa, nếu không phải con ta cưới người, người cũng chỉ bất quá là cái nông thôn nha đầu, như thế nào sẽ có hiện tại có sinh hoạt?" Hứa hoà bình lại bắt đầu cao cao tại thượng nói chuyện.

Chính là trân châu đã sớm không ăn nàng này một bộ, "Mẹ, người sai rồi, ta hiện tại sở dĩ có được đồ vật, trừ bỏ Tiểu Bảo có các người Hạng gia một nửa huyết mạch, cái khác đồ vật đều cùng các người không có một phân tiền quan hệ, đây là ta chính mình vất vả tránh hạ tài sản, người cũng không biết xấu hổ nói là người cấp?"

Hứa hoà bình khí thiếu chút nữa không một ngụm lão huyết phun ra tới, "Người..... Người cái bạch nhãn lang, lúc trước ta liền nói người không phải cái gì thứ tốt đi! Đào dạt còn không tin, hiện tại hảo, uy không thân còn làm lang cắn!"

Trân châu một trận cười lạnh, xoay người lấy ra một tờ chi phiếu nói, "Nơi này có 50 vạn, coi như ta đem căn hộ kia còn cho người, ta đối với người đã là tận tình tận nghĩa, nếu không phải ta xem ở cũng kêu người như thế nhiều năm mẹ nó phân thượng, đừng nói 50 vạn, 50 khối ta đều sẽ không cho người, người nói ta gả tiến nhà các người như thế nhiều năm, người biết cha mẹ ta trông như thế nào, là người ở nơi nào, kêu cái gì tên

sao? Người như thế nào đối người khác, người khác li ền như thế nào đối với người, nhớ kỹ, ta là người tôn tử thân mụ, nhưng người không phải ta thân mụ!"

Hứa hoà bình cuối cùng vẫn là c ầm kia 50 vạn, nhưng này cũng không có thể cứu h ỡ hạng đẳng sinh mệnh, hẳn bởi vì kinh hách đột phát tâm ngành, đưa đến bệnh viện khi li ền tắt thở, bạn già chết đối hứa hoà bình đã kích quá lớn, làm nàng một chút già r ỡ 10 tuổi, nàng công tác cũng bởi vì tiếp thu kỹ ủy đi ều tra mà tạm thời cách chức, nhi tử càng là bởi vì công tác thượng một chút sai l ầm nhỏ bị lão bản cuốn gói!

Tựa h ồ trong lúc nhất thời, sở hữu bất hạnh đ ều buông xuống đến bọn họ Hạng gia người trên đ ầu, chính là bọn họ càng xui xẻo, tựa h ồ trên châu cảnh ngộ lại càng tốt, hiện tại hứa hoà bình càng ngày càng tin tưởng vững chắc chính mình lúc trước ánh mắt, cái này trên châu từ nhỏ chính là vì khắc bọn họ Hạng gia t ồn tại, đây cũng là chính mình vì cái gì chết sống chướng mắt nàng nguyên nhân đi!

Tuy rằng tới r ỡ tình trạng này, bà bà vẫn là chướng mắt chính mình, nhưng trên châu đến cũng không cái gọi là, bởi vì như thế nhi ều năm nàng sớm đã thành thói quen, hiện tại lão công không công tác, bà bà phòng ở cũng bán, kỳ thật có mấy l ần nàng đ ều nhìn ra hạng dương tưởng mở miệng đem nàng mẹ tiếp nhận tới trụ, chính là lại sợ trên châu không đ ồng ý, cho nên không dám nói.

Cái này lão công ở trên châu trong mắt vĩnh viễn đ ều là cái dạng này, vĩnh viễn đ ều là khuất phục cùng cường thế, chưa bao giờ sẽ kiên trì chính mình tương pháp, cho dù là đối, phía trước là sợ mẹ nó, chính mình lão bà bị ủy khuất cũng không dám xuất đ ầu, hiện tại sợ lão bà, chính mình lão nương không chỗ ở cũng không dám nói thẳng.

Cuối cùng trên châu ở một cái hoa viên trong tiểu khu mua một đống biệt thự chính mình trụ, đem phía trước kết hôn khi bà bà mua kia bộ nhà second-hand nhường ra tới cấp nàng ở, nhưng hứa hoà bình dọn đi vào khi còn c ải bướng nói, "Hừ, này phòng vốn dĩ chính là ta, hiện tại trả lại cho ta là đ ược r ỡ!"

Trần châu tự nhiên cũng sẽ không đối nàng khách khí, chỉ là lạnh lùng nói, "Mẹ, người muốn làm rõ ràng, này phòng ở hiện tại là ở ta danh nghĩa, ta cho người trụ là bởi vì người là ta nhi tử bà nội, lão công mẹ, nhưng này chỉ là mượn người trụ, chờ người ngày nào đó đi tìm ta ba, phòng ở ta liền sẽ thu hồi tới!" Nói xong nàng liền dẫm giày cao gót "Dát đặng... Dát đặng..." Đi rồi.

Hứa hoà bình lại giận lại tức, chính là nàng lại lấy trần châu không có cách nào, chính mình thân nhi tử càng là thí cũng không dám phóng một cái, nàng phía trước sinh hoạt luôn là phong cảnh vô hạn, chính là hiện tại, bạn già đã chết, chính mình bị bệnh viện cưỡng chế khỏi bệnh.

Phía trước cùng chính mình quan hệ không tở bằng hữu, hiện tại càng là liền cái điện thoại cũng không dám đánh, thậm chí còn hạng đẳng sinh lễ tang cũng chưa một cái tới tham gia, thật là người chết trà lạnh a!

Kế tiếp mấy năm, trần châu sự nghiệp vẫn là phát triển xuôi gió xuôi nước, mà đối với chính mình bà bà nàng cũng chỉ là áp dụng chỉ cấp sinh hoạt phí, mặt khác giống nhau bất quá hỏi nguyên tắc.

Như vậy lẫn nhau không thêm nhìn ngày quá thực mau, đảo mắt Tiểu Bảo đầu học tiểu học ba năm cấp, hôm nay hấn từ trường học trở về vẫn luôn triền trần châu nói chính mình sẽ không sáng tác văn, trần châu vừa nghe liền không cao hứng nói, "Người viết văn luôn luôn đầu viết không tở, như thế nào hiện tại sẽ không viết đâu?"

Tiểu Bảo đem lão sư bố trí viết văn đề mục cấp trần châu vừa thấy, nàng sửng sốt một chút, nguyên lai lão sư hôm nay bố trí viết văn đề mục vì, "Ta gia gia bà nội!"

Tiểu Bảo gia gia qua đời khi, Tiểu Bảo mới vài tuổi, đã sớm đã quên gia gia bộ dáng, hơn nữa công công là bởi vì tham ô nhận hối lộ mới chết, nàng liền vẫn luôn không ở Tiểu Bảo trước mặt nhắc tới gia gia.

Mà Tiểu Bảo bà nội từ dọn vào bọn họ nhà cũ trụ sau, trần châu liền chưa bao giờ có đi xem qua nàng, mà Tiểu Bảo cũng là trời sinh cùng nàng

không thân, hạng dương mang theo đi vài lần sau, sẽ không bao giờ nữa đi, hiện tại đột nhiên bởi vì cái này viết văn nghĩ tới bà nội.

Vì thế trên châu đành phải đối Tiểu Bảo nói, "Người gia gia qua đời sớm, hẳn là một người bình thường nhân viên công vụ, mà người bà nội là một vị phi thường tốt bác sĩ, hiện tại khỏi bệnh ở nhà, nàng tính tình có chút cổ quái, chính là đối người bệnh rất có kiên nhẫn." Nói những lời này khi trên châu trong lòng thầm nghĩ, quý tài biết hứa hoà bình đối người bệnh có hay không kiên nhẫn đâu, liền xem nàng đối chính mình thái độ, phỏng chừng ở người bệnh trước mặt cũng là đại gia giống nhau!

Tiểu Bảo nghe xong liền bĩu môi nói, "Liền này đó nhi?"

Trên châu thở dài, nàng cũng không biết nên làm Tiểu Bảo như thế nào viết này thiên viết văn, cuối cùng đành phải an bài hạng dương ngày hôm sau lãnh Tiểu Bảo đi xem bà nội, làm chính hắn quan sát đến viết đi!

Kết quả ngày hôm sau, trên châu còn ở trong công ty mở họp, liền nhận được hạng dương điện thoại, "Trên châu, ta mẹ nàng..... Nàng....."

Nghe lão công hự nửa ngày cũng nói không nên lời, trên châu liền có chút không kiên nhẫn nói, "Mẹ người nàng xảy ra chuyện gì?"

"Ta mẹ nàng đã chết....."

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Bà Bà (Tam)

Trưa hôm đó trên châu liền tới tới rồi nhà cũ, nghe hạng dương nói Tiểu Bảo bị dọa không nhẹ, đã bị hắn đưa về gia, nguyên lai hôm nay buổi sáng hạng dương vốn là mang theo Tiểu Bảo tới xem bà nội, có thể không nghĩ tới mới vừa vừa vào cửa liền nhìn đến mẹ nó ghé vào phòng bếp trên mặt đất vẫn không nhúc nhích, mà bên cạnh ng ỡ xồm một con mèo đang ở một ngum tiếp một ngum ăn trên mặt nàng thịt!

Tiểu Bảo bị một màn này dọa hét lên, hạng dương vội bưng kín ni tử mắt, rồi mới báo cảnh, chờ cảnh sát tới vừa thấy hiện trường, hẳn là lão

thái thái chính mình không cần thận trọng chân trên mặt đất, rồi mới đầu
khái ở đá cắm thạch mặt bàn thượng mới chết.

Xem thi thể nhan sắc đầu có chút biến thành màu đen, hẳn là đã chết có
một đoạn thời gian.

Trần châu đến đi trong phòng bếp vừa thấy, trên mặt đất dùng màu
trắng phấn viết họa ra cá nhân hình dạng, này hẳn là chính là bà bà ngã
chết địa phương, nàng chậm rãi ng ỡ xồm xuống dưới, lẳng lẳng nhìn trên
mặt đất dấu vết.

Đột nhiên, một tiếng mèo kêu từ nàng đỉnh đầu truyền đến, trần châu
lập tức đứng lên, chỉ thấy một con mèo đen chính ng ỡ xồm tú bắt mặt trên,
nhìn mèo đen mắt, trần châu trong lòng chính là một lẩm, ánh mắt kia rõ
ràng chính là bà bà sinh thời xem chính mình ánh mắt a!

Nghĩ đến đây, nàng tùy tay cầm lấy một cái ly nước giờ tay tạp hướng
về phía mèo đen!

"Miêu....." Mèo đen hét thảm một tiếng chạy đi rồi.

Trần châu tưởng tượng đã có khả năng chính là vừa rồi kia chỉ mèo đen
ăn hứa hoà bình nửa khuôn mặt kia chỉ miêu, nàng trong lòng li ền một trận
ghê tởm.

Từ cảnh sát trong cục xong xuôi sở hữu thủ tục lúc sau, trần châu li ền
mua công công mộ bia bên cạnh vị trí cấp bà bà ở, sau tục sự tình đều là
hạng dương ở làm, nàng chỉ lo ra ti ền mua mồ.

Thi thể cũng là trực tiếp kéo đến nhà tang lễ hoá táng, cũng không có
cái gì lễ tang, bởi vì căn bản không ai sẽ đến, hạ táng ngày đó trần châu vẫn
là muốn đi, bởi vì nàng biết đây là làm con dâu ứng tẫn trách nhiệm, tuy
rằng nàng biết chính mình bà bà căn bản sẽ không cảm kích.

Đứng ở hứa hoà bình mộ bia trước, trần châu thật đúng là đáng thương
nàng, vốn dĩ nhân sinh hẳn là có một tay hảo bài, chính là ngạnh sinh sinh
bị chính mình chơi lạn.

"Bà bà, người sinh thời trụ phòng ở ta nói rồi, đó là mượn người trụ, hiện tại muốn trả lại cho ta, bất quá ta cũng vẫn là cho người mua vĩnh cửu tính nhà ở, người hảo hảo ở bên trong trụ đi, người vĩnh viễn đầu là chủ nhân nơi này." Trân châu nhàn nhạt nói.

Hạng dương nghe được trân châu như thế nói, liềnh nhẹ nhàng lôi kéo, "Hừ, loại địa phương này đừng nói vậy."

Trân châu chỉ là cười cười, không lại nói khác, bởi vì lúc này nàng cho rằng chính mình đã sớm đứng ở nhân sinh người thắng vị trí thượng nhìn chết đi hứa hoà bình, cho nên liềnh tỉnh hiện tại dường một chút nàng cũng không cái gọi là.

Từ nhà tang lễ trở về sau, trân châu luôn là cảm giác chính mình cổ có chút đau nhức, nàng ở chính mình trong tiệm làm vài lần mát xa, chính là giống như tác dụng không quá lớn, vì thế đành phải đi bệnh viện chuyên khoa nhìn xem.

Kết quả bác sĩ nói nàng xương cổ có vấn đề, vẫn luôn ở vào căng chặt trạng thái, nếu vẫn luôn không thả lỏng, là khẳng định sẽ nhức mỏi, cuối cùng chỉ là cho nàng một ít sơ kinh lưu thông máu thuốc dán dán lên.

Bởi vì Tiểu Bảo bị dọa không nhẹ, cho nên trân châu còn mang theo hắn đi nhìn bác sĩ tâm lý, trải qua vài lần tâm lý trị liệu, Tiểu Bảo rốt cuộc không như vậy sợ hãi, chính là lại biến không sao ải nói chuyện.

Hôm nay buổi tối, trân châu ở trong phòng tắm tắm rửa, tẩy tẩy nàng liềnh cảm giác phòng tắm cửa mở, vào một người, vừa mới bắt đầu nàng còn tưởng rằng là hạng dương, liềnh đối bên ngoài nói, "Lão công, đem ta áo tắm dài đưa cho ta!"

Chính là bên ngoài người lại vẫn không nhúc nhích đứng ở tắm màn mặt sau, trân châu ở bên trong chỉ có thể nhìn đến người kia bóng dáng, đột nhiên, trân châu trong lòng cả kinh, này thân cao không giống như là hạng dương a! Xem thân hình như thế nào này như là chính mình chết đi bà bà?

"Miêu....." Một tiếng cổ quái mèo kêu tiếng vang lên, chính mình trong nhà căn bản không dưỡng miêu, nơi nào tới tiếng kêu?

"Hạng dương, là người sao?" Trần châu có chút nhút nhát sợ sệt hỏi.

Chỉ nghe bên ngoài bóng người sâu kín nói, "Ta mặt không thấy, người công công nói hẳn không quen biết ta là ai....."

Trần châu vừa nghe lập tức toàn thân nhũn ra, thiếu chút nữa tê liệt ngã xuống ở trong phòng tắm, trần châu là cái thuyết vô thần giả, nàng cũng không tin tưởng trên đời này có quỷ, chính là trước mắt một màn này thiếu chút nữa cho nàng dọa nước tiểu, chẳng lẽ thật là bà bà trở về tìm chính mình?

Nàng ở trong lòng thầm nghĩ, bà bà sinh thời chính là cái không nói lý người, chết sau càng không phải là cái giảng đạo lý quỷ, chính mình không thể sợ nàng, vì thế nàng định định tâm thần, đột nhiên kéo ra tấm màn!

Kết quả bên ngoài nơi nào có cái gì bóng người, xem ra là chính mình hù dọa, trần châu thật dài thở ra một hơi, bỗng nhiên nàng cảm giác sau lưng một âm lãnh gió thổi qua, nàng chậm rãi quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một cái không có mặt lão thái thái thành linh đứng ở chính mình sau lưng!

"A....." Trần châu một cái giật mình từ bồn tắm ng ã dậy, nguyên lai vừa r ã là nàng làm một giấc mộng, bồn tắm thủy đã sớm lạnh thấu, nàng thể nhưng còn ở bên trong ngủ r ã, không biết có thể hay không cảm mạo.

Ngẫm lại vừa r ã cái kia mộng, trần châu còn có chút lòng còn sợ hãi, chính mình như thế nào sẽ vô duyên vô cớ mơ thấy cái kia chết lão thái thái đâu? Thật là đen đủi!

Ngày hôm sau, trần châu quả nhiên bị cảm, nàng cảm giác chính mình đầu óc đầu phải bị cháy hồng, vì thế khiến cho trợ lý lái xe kéo chính mình đi quái điều bình, trung gian nhận được đệ đệ điện thoại, nói là chính mình sắp kết hôn, chính là nhà gái tưởng ở trong thành mua phòng.

Trân châu thẫn thờ, hiện tại nữ nhân thật đúng là đủ hiện thực, vì thế liền đối đệ đệ nói, "Không có việc gì, tỷ tỷ cho các người một bộ phòng, vị trí phi thường hảo, chỉ cần nạp lại một chút liền có thể trở thành hôn phòng!"

Đệ đệ vừa nghe lập tức liền vui mừng cúp điện thoại, rồi mới đi an bài kết hôn sự tình đi, trân châu trong miệng nói căn nhà kia tự nhiên chính là hứa hoà bình phía trước trụ kia gian, nàng muốn cho đệ đệ hỉ sự tới hướng một hướng nơi đó đen đủi!

Từ bệnh viện trở về sau, trân châu vẫn là cảm giác cả người nhức mỏi, đặc biệt là chính mình cổ, càng là như thế nào phóng đầu không thoải mái, lúc này nàng nhìn đến Tiểu Bảo đang ở phòng khách trên bàn trà viết cái gì, vì thế đi qua đi vừa thấy, nguyên lai vẫn là kia thiên đáng chết viết văn!

"Nhi tử, viết hảo cấp mục mục nhìn xem, ta giúp người kiểm tra một chút!" Trân châu ngữ khí ôn nhu nói.

Tiểu Bảo gật gật đầu nói, "Hành, ta một hồi liền viết hảo!"

Vì thế trân châu liền nằm ở trên sofa nhìn nhi tử viết, nhìn nhìn thế nhưng đã ngủ, cũng không biết nàng ngủ bao lâu, liền cảm giác có người đẩy chính mình, nàng tỉnh vừa thấy, nguyên lai là Tiểu Bảo ở đây chính mình.

"Mục mục, ta viết hảo, người nhìn xem đi!" Nói xong hần liền đem viết văn đưa cho trân châu, rồi mới chạy ra ngoài chơi.

Trân châu đành phải néo néo chính mình mày, rồi mới ngẩng dậy, cẩn thận xem nổi lên nhi tử viết văn.

《 ta gia gia bà nội 》

Ta từ nhỏ liền không nhớ rõ gia gia bộ dáng, nghe mục mục nói: Hần là một người bình thường nhân viên công vụ, sau tới bởi vì bệnh tim đột phát qua đời.

Mà ta bà nội là một người bác sĩ, mẹ mẹ nói nàng là một người thầy thuốc tốt, đối người bệnh rất có kiên nhẫn, chỉ là tính tình cô quái một ít, kỳ thật ta đối bà nội ấn tượng vẫn là rất sâu, bởi vì ta nhìn thấy bà nội vẫn luôn đều thực hung.

Ta không biết bà nội vì cái gì không thích mẹ mẹ, luôn là đối nàng phát giận, mẹ mẹ lại cái gì cũng không nói, vẫn là cười khanh khách nhìn đại gia, vì cái gì như thế hảo tính tình mẹ mẹ bà nội sẽ không thích đâu?

Bởi vì bà nội không thích mẹ mẹ, cho nên ta cũng không thích bà nội, ngày đó ta cùng ba ba đi xem bà nội, lại phát hiện mặt nàng triêu hạ ghé vào phòng bếp trên mặt đất, bên cạnh còn có một con mèo ở vẫn luôn liếm nàng có mặt, thật ghê tởm.

Từ lần đó sau này, ta liền mỗi ngày đều có thể nhìn thấy bà nội, nàng đã không có nửa khuôn mặt, bộ dáng thoát nhìn thật đáng sợ, lại còn có luôn là ghé vào mẹ mẹ trên vai, vừa mới bắt đầu ta thực sợ hãi, sau đến lúc dài quá, ta cảm giác bà nội chỉ biết ghé vào mẹ mẹ trên vai, chưa bao giờ xuống dưới, loại này sợ hãi cảm cũng liền nhỏ một chút.

Còn có chính là từ ta thấy tới rồi không có nửa khuôn mặt bà nội sau, trong nhà liền nhiều một con mèo đen, nó luôn là trộm chạy đến ta trong phòng tới liếm ta mặt, ta thực sợ hãi nó có phải hay không cũng muốn ăn rớt ta mặt a?

Trần châu xem xong nhi tử viết văn sau, toàn thân mồ hôi lạnh chảy ròng, nàng cảm giác chính mình thân thể đều cứng đờ, chẳng lẽ hứa hoà bình thật sự cưới ở đâu vai của chính mình?

Nàng đi vào trước gương, nhìn chính mình hơi hơi buông xuống đầu, nàng dùng sức tưởng ngẩng đầu, nhưng lại phát hiện như thế nào cũng nâng không đứng dậy, liền thật sự như là có người cưới ở mặt trên giống nhau!

Trần châu trong lòng thực sợ hãi, phía trước nàng không sợ quỷ là bởi vì trong lòng không quỷ, chính là hiện tại bất đồng, tuy rằng nói hứa hoà bình phía trước là đối nàng không tốt, chính là hiện tại nàng già rồi, nếu

phía trước có thể có người ở bên người nàng chiếu cố có lẽ sẽ không phải chết, ít nhất sẽ không làm miêu ăn luôn nửa khuôn mặt.

Đúng là bởi vì cái này áy náy mới làm trâm châu tin chính mình trong lòng quý, vì thế nàng liệ̀n khắp nơi hỏi thăm nơi nào có sẽ "Xem sự" cao nhân, tiêu tiệ̀n không quan trọng, chỉ cần dùng được là được, vì thế nàng trợ lý mang nàng đi cái kêu "Linh thiện đường" địa phương.

Cái này linh thiện đường lão bản là cái hơn bốn mươi tuổi trung niên nam nhân, hặ́n vừa thấy đến trâm châu liệ̀n thặ́ng lắc đậ̀u nói, "Người cổ đau đã bao lâu?"

Trâm châu sắc mặt biến độ́i nói, "Vì cái gì như thế hỏi?"

Trung niên nam nhân cười cười nói, "Có cái oán quý vẫn luôn cượ̃i ở người trên cổ, người không đau mới là lạ đâu!"

Trâm châu vừa nghe người này còn thật sự có tài, liệ̀n vội nói, "Đại sư, người mau giúp giúp ta đi, ta cổ thật là quá đau!"

Trung niên nam nhân cấp trâm châu tới rặ́i ly trà, rặ́i mới làm nàng ngặ́i xong, không cần nóng vội, "Ta kêu Tư Độ̀ thanh hải, là nhà này cửa hàng lão bản, kỳ thật ta giống nhau là không cho người xem sự, chính là ta nghe người trợ lý vừa nói tình huống của người, ta cảm giác sự tình có chút nghiêm trọng, ta tưởng nếu chính mình không tới giúp người, chỉ sợ người liệ̀n sẽ không sống được bao lâu!"

Trâm châu vừa nghe như thế nghiêm trọng, xem ra chính mình cái này bà bà chết sau cũng không chịu ngừng nghĩ a! Chính mình rốt cuộc là nơi nào đắc tội quá nàng, sinh thời liệ̀n độ́i chính mình không tốt, chết sau còn tới quặ́n lặ́y chính mình!

Nghĩ vậy trâm châu liệ̀n cắn răng nói, "Đại sư, người ngặ́m lại biện pháp, đem ta đem nàng đuộ̉i đi, ta xài bao nhiêu tiệ̀n đậ̀u được!"

Tư Độ̀ thanh hải véo chỉ tính tính nói, "Người bà bà ở sinh thời liệ̀n độ́i với người oán khí cực đại, hơn nữa nàng không phải chết tử tế, mà chết

sau không ai nhật xác, còn bị chính mình dưỡng miêu ăn luôn nửa khuôn mặt, chính nàng đem sở hữu sự tình đều do ở người trên đầu! Tưởng đuổi đi nàng nhưng không dễ dàng, hơn nữa ta xem nàng rất có không mang theo người đi không bỏ qua khí thế! Bằng không cũng sẽ mỗi ngày ghé vào người trên vai."

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Bà Bà (Bốn)

Trần châu vừa nghe sắc mặt liền biến trắng bệch, "Đại sư, ta không thể có việc, sự nghiệp của ta vừa mới mới khởi bước, nhi tử còn quá tiểu, cái này lão thái thái sinh thời liền đối ta không tốt, đã chết còn cam tâm, ta có phải hay không đời trước đem nàng hài tử ném giếng, mới làm nàng đời này tới tìm ta báo thù!"

Tư Đồ thanh hải lắc đầu nói, "Người cùng nàng là có chút sâu xa, vốn dĩ hẳn là ở nàng chết liền hết thủy đầu biến mất vân triệt, chính là không nghĩ tới nàng ở chết sau bị mèo đen qua một hơi, lúc này mới có thể làm linh hồn của nàng biến thành ác linh, nếu muốn đuổi đi nàng không khó, chính là nàng nhất định sẽ tiếp tục tới tìm người báo thù! Cho nên nếu tưởng hoàn toàn giải quyết chỉ có thể đánh tan nàng hồn phách, làm nàng hồn phi phách tán mới được!"

Trần châu vẫn là có chút do dự, bởi vì này dù sao cũng là hạng dương thân mục, tuy rằng hiện tại đã chết, chính là nếu thật sự đánh nàng hồn phi phách tán, tương lai có một ngày hạng dương đã biết, có thể hay không hận chính mình đâu?

Vì thế nàng nghĩ nghĩ đối Tư Đồ thanh hải nói, "Đại sư, ngài xem có thể hay không đem nàng phong ở cái gì địa phương, làm nàng vĩnh viễn ra không được?"

"Không có cái gì địa phương là vĩnh viễn ra không được, chỉ có nàng thành tâm hóa giải tự thân lệ khí mới là chính xác giải quyết chi đạo, như vậy, nàng chết đi phòng ở là người bất động sản sao?" Tư Đồ thanh hải hỏi trần châu.

Trần châu gật gật đầu nói, "Đúng vậy, xảy ra chuyện gì?"

Tư Đồ thanh hải cầm lấy một quyển kinh thư đối nàng nói: "Nơi đó là tàn lưu nàng oán khí nặng nhất địa phương, ta hôm nay buổi tối đi nơi đó thiết cục vây khốn nàng hồn phách, rồi mới đem này bản địa tàng kinh cùng nàng cùng nhau phong ở căn nhà kia, chờ thêm trước mười năm tám năm sẽ tự hóa giải nàng sở hữu lệ khí!"

Trần châu nghi nghi hỏi, "Kia muốn ta làm chút cái gì sao?"

Tư Đồ thanh hải cười cười nói, "Ta muốn ngươi nhử một nắm tóc, dùng để chiêu quỷ."

Vì thế vào lúc ban đêm, trần châu liền mang theo vừa mới từ nhử trên đầu cắt xuống tóc cùng Tư Đồ thanh hải cùng nhau đi tới phía trước hứa hoà bình trụ kia gian lão trong lầu, mới vừa tiến lầu, trần châu liền cảm giác trên cổ một nhẹ, giống như cái kia trọng lượng đã không có! Nàng mờ mịt nhìn Tư Đồ thanh hải.

Người sau ý bảo nàng không cần sợ hãi, "Nàng từ trên người của người xuống dưới, chủ động đi vào trong phòng, đây là nàng sinh thời đãi quá địa phương, cho nên vừa đến nơi này nàng liền sẽ chủ động từ trên người của người xuống dưới, khắp nơi đi lại, làm nàng sinh thời trải qua sự tình."

Trần châu tiến cái này phòng ở liền cảm giác cả người không được tự nhiên, tuy rằng nàng trên cổ trọng lượng không có, nhưng lại có thể cảm giác trên người rét căm căm, như là có người ở chính mình sau lưng trúng gió giống nhau.

"Đại sư, ta như thế nào cảm giác nơi này như thế lãnh a!" Trần châu nhút nhát sợ sệt hỏi.

Tư Đồ thanh hải ở trong phòng cầm la bàn khắp nơi xem xét, "Đương nhiên, nơi này âm khí như thế trọng, người bình thường khẳng định sẽ cảm giác được âm lãnh đến xương, một hồi ngươi liền đem người nhử đầu tóc đặt ở cái hộp này, nghe ta mệnh lệnh, ta nói quan! Người liền đem hộp đắp lên là đến nơi!"

Trân châu nghe xong gật gật đầu, rồi mới thật cẩn thận đem nhỉ tử đầu tóc đặt ở hộp, rồi mới cầm nắp hộp đứng ở bên cạnh, chờ Tư Đồ thanh hải hạ mệnh lệnh.

Liền thấy Tư Đồ thanh hải chỉ véo chỉ quyết, trong miệng không ngừng ở nhắc mãi cái gì, đột nhiên, hấn hô to một tiếng "Quan!" Bên cạnh trân châu liền lập tức đập lên nắp hộp, Tư Đồ thanh hải thấy thế cũng nhanh chóng lấy ra một trương giấy vàng phù một dán, sở hữu động tác một hơi hợp thành.

Không biết có phải hay không tâm lý tác dụng, trân châu tựa hồ cảm giác trên người không như vậy lạnh, nàng nhỏ giọng hỏi Tư Đồ thanh hải, "Đại sư, quan đi vào sao?"

Tư Đồ thanh hải gật gật đầu, "Quan đi vào, bất quá để tránh đêm dài lẩm mông, người hiện tại lập tức tìm công nhân tới, ở phòng bếp bệ bếp hạ dùng xi măng đem cái hộp này xây ở tường, bởi vì mỗi cái trong nhà, chỉ có bệ bếp là dương khí nhất vượng địa phương, chỉ có đặt ở cái này địa phương, cái này ác linh mới có thể thành thành thật thật."

Trân châu lập tức làm trợ lý tìm tới trang hoàng công nhân, hơn nữa dựa theo Tư Đồ thanh hải phân phó đem cái này cái hộp nhỏ xây ở tường, cũng lần nữa dặn dò công nhân, xi măng muốn nhiều phóng, nhất định phải xây hậu một ít.

Chờ hết thấy đầu làm thỏa đáng sau, trân châu lập tức cảm giác chính mình toàn thân đều thoải mái, nàng lấy ra hai vạn khối đá tạ Tư Đồ thanh hải, đối phương cũng không khách khí, vui vẻ nhận lấy, cũng cảnh cáo nàng, nhất định không thể lại mở ra cái kia hộp, nếu không lại thả ra ác linh, chính là Chung Quỷ tái thế cũng hàng phục không được nàng!

Gặp qua quỷ còn không sợ hãi sao? Trân châu tự nhiên ghi nhớ Tư Đồ thanh hải nói, nàng đem trong phòng từ trên xuống dưới tất cả đều nạp lại hảo sau, mới đem chìa khóa cho đệ đệ, cũng nói cho hắn, nơi này phong thủy chính mình là thỉnh cao nhân bố trí, là người tài hai vượng cách cục, làm chính hắn ngàn vạn không thể loạn sửa, bằng không tiêu tâm biến thành mất cả người lẫn của cục!

Trân châu đê đê trân huy là cái người thành thật, tự nhiên không dám không nghe tử tử, chính là hẳn lại có cái không bớt lo lão bà, kết hôn không hai tháng, liền thăng ền ào trong phòng bếp thiếu cái tiêu độc tử chén, muốn ở phòng bếp bệ bếp phía dưới hơn nữa, trân huy không lay chuyển được lão bà liền đ ồng ý, hẳn tưởng chỉ là hơn nữa một cái đ ồ vật, này cũng không tính cái gì cải biến liền không có nói cho trân châu.

Kết quả phụ trách trang bị công nhân phát hiện, bệ bếp phía dưới có cái nhô lên bộ phận có chút vừa lúc chặn tiêu độc tử chén trang bị, liền hỏi trân huy tức phụ có thể hay không xoá sạch, nữ nhân này nhìn nhìn nói, "Xoá sạch xoá sạch, nhi ều ra một khối lại vương bận lại khó coi, các người liền nhìn xoá sạch đi!"

Vì thế công nhân nhóm liền dùng đại chùy đập rớt kia khối xi măng, lúc sau cũng tự nhiên liền phát hiện cái kia hộp, mới đầu trân huy tức phụ còn tưởng rằng là cái gì đáng giá đ ồ vật, kết quả mở ra vừa thấy, thế nhưng là bốn phá kính thư cùng một dùm tóc, tức khắc khí không được, tưởng cũng tưởng liền trực tiếp ném đi ra ngoài.

Ai ngờ buổi tối trân huy khi trở về, liền thấy nhà mình trước cửa bãi một cái cũ hộp, vì thế hẳn giống như là trừ ma giống nhau cấp lấy về trong phòng, hẳn lão bà vừa thấy lão công trong tay đ ồ vật, liền tức giận nói, "Ta buổi chi ều mới ném văng ra, người như thế nào lại cho ta nhặt được đã trở lại?"

"Người ném? Vậy người cũng không ném xa một chút, liền bãi ở cửa, ta còn tưởng rằng là ai đặt ở nơi đó đâu!" Trân huy cười cười nói.

Hẳn lão bà nghe xong trong lòng cả kinh, không đúng a, chính mình rõ ràng đem cái hộp này ném tới dưới lầu thùng rác, như thế nào lại sẽ chính mình chạy về tới đây? Nàng lúc này mới cẩn thận quan sát cái hộp này, phát hiện như thế nào xem như thế nào tà môn.

Trân huy xem chính mình lão bà xem thứ này ánh mắt có điểm dọa người, liền hỏi nàng, "Xảy ra chuyện gì tức phụ? Thứ này có cái gì không đối sao?"

Hắn lão bà trông mắt chuyển một vòng nói, "Lão công, thứ này không thích hợp, mau ném văng ra!"

Trần huy vừa nghe vội xoay người ra cửa, lại một lần đem hộp ném tới xa hơn một ít thùng rác.

Đêm khuya, trần huy mơ mơ màng màng xoay người sờ soạng một phen bên người lão bà, một sờ dưới phát hiện không ai, hắn một cái giật mình từ trên giường ng ỡ dậy, li ền thấy lão bà đang ng ỡ ở trước bàn trang điểm vẫn không nhúc nhích.

"Lão bà, đều như thế chậm, người đang làm gì đâu?" Trần huy nhỏ giọng hỏi.

Chính là hắn tức phụ lại không nói chuyện, vẫn là như vậy bình tĩnh ng ỡ, vẫn không nhúc nhích.....

"Lão bà? Người tưởng cái gì đâu? Lão bà?" Trần huy có chút sốt ruột hỏi.

Lúc này hắn lão bà chậm rãi quay đầu lại, sâu kín hỏi hắn, "Người chính là trần châu đệ đệ?"

Trần huy vừa nghe thanh âm không đúng, như thế già nua như thế nào là chính mình tức phụ đâu? Hơn nữa..... Hơn nữa nàng đều như thế nào là có thể 180 độ chuyển biến đâu?

"Linh linh linh....." Một tiếng d ền dập điện thoại tiếng vang lên, đang ngủ say trần châu có chút không kiên nhẫn c ần lấy di động vừa thấy, nguyên lai là chính mình đệ đệ đánh tới điện thoại, đều như thế vẫn còn tới điện thoại, có thể có thể là cái gì sự đi, vì thế vội chuyển được điện thoại!

"Như thế chậm, có cái gì sự sao?" Trần châu nhiều ít có chút không vui nói.

"....." Chính là đối phương lại một câu cũng chưa nói, chỉ là có chút rất nhỏ thở dốc thanh, dư lại li ền cái gì thanh âm đều không có.

"Trân huy? Người đang nghe sao?" Trân châu mới vừa nói đối phương xong di động liền cắt đứt quan hệ, nàng vội lại bắt trở về, chính là điện thoại cũng đã tắt máy!

Chẳng lẽ là ngủ khi đụng tới di động, trân châu ở trong lòng thẫn nghĩ, vì thế nàng cũng liền không để ở trong lòng, tiếp tục ngủ.

Việc này qua mấy ngày sau, trân châu tưởng về nhà nhìn xem lão nương, vì thế liền đánh cấp đệ đệ, hỏi bọn hắn có trở về hay không, kết quả điện thoại chết sống đánh không thông, vẫn luôn là đầu là tắt máy, mà đệ tức phụ di động cũng là tắt máy, này liền có chút không bình thường, nào có hai vợ chồng di động đồng thời không điện?

Vì thế trưa hôm đó trân châu liền đi nhà cũ, chính là nàng gõ nửa ngày trong môn mặt cũng không động tĩnh, bởi vì chính mình có chìa khóa, vì thế nàng liền chuẩn bị chính mình mở cửa, chính là liền ở nàng chuẩn bị lấy chìa khóa chính mình mở cửa khi lại đột nhiên nghe được, khoá cửa phát một tiếng khai!

Môn chậm rãi khai một cái tiểu phòng, mặt đen như mực, cái gì đều thấy không rõ, hiện tại là ban ngày, trong phòng không nên như thế hắc a? Trân châu nghi hoặc nghĩ, vì thế chậm rãi đẩy ra môn đi vào.

"Tiểu huy? Người ở nhà sao?"

"Tỷ, người như thế nào tới!" Một cái nhiệt tình thanh âm từ trong phòng bếp truyền đến, trân châu quay đầu vừa thấy, tức khắc dọa mất đầu phải xông ra tới, liền thấy trân huy lão bà đối diện nàng nhiệt tình cười, chỉ là..... Chỉ là nàng cố thể nhưng là 180 độ chuyển tới sau lưng!

Có thể làm ra cái này động tác khẳng định không phải người sống! Trân châu trong lòng thẫn nghĩ, nàng nuốt hạ nước miếng, thân mình chậm rãi hướng sau thối lui, chính là tưởng tượng chính mình đệ đệ đi nơi nào? Sẽ không cũng đã xảy ra chuyện đi!

"Tiểu, tiểu huy đâu?" Trân châu run giọng hỏi.

Đệ tức phụ trên mặt vẫn là treo quỷ dị tươi cười nói, "Hắn ở ăn cơm, người ăn sao, muốn hay không ở chỗ này ăn một ít?"

Trần châu nghe xong lập tức nhìn đến hướng nhà ăn, liền thấy đệ đệ chính vẫn không nhúc nhích ngồi ở bàn ăn trước, nàng vội chạy tới vừa thấy, trong lòng một chút liền lạnh nửa thanh, chỉ thấy trên huy thẳng tắp ngồi ở ghế trên, sắc mặt xanh tím, cũng không biết đã chết đã bao lâu, làn da thượng đều xuất hiện thi đốm!

"Hộp?" Trần châu một chút liền minh bạch khẳng định là bọn họ hai cái mở ra cái kia hộp.

Liền thấy trần châu đệ tức phụ âm trầm trầm nói, "Một cái hộp liền tưởng vậy khổn ta, nằm mơ đi! Ha hả....."

"Người liền như thế muốn ta chết sao? Ta cảm thấy ta chính mình trước nay chưa làm qua cái gì thực xin lỗi chuyện của người, vì cái gì? Vì cái gì người tởn tại thời điểm không cho ta dễ chịu, đã chết còn muốn hại ta người nhà, ta nhưng không có hại quá người nhà của người!" Trần châu có chút tuyệt vọng nói.

Lúc này trần châu đệ tức phụ chậm rãi xoay người, chỉ thấy nàng tóc thế nhưng còn sinh một khác khuôn mặt, trần châu liếc mắt một cái liền nhận ra đó là hứa hoà bình mặt!

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Bà Bà (Năm)

"Lại là người..... Vì cái gì người luôn là không chịu buông tha ta?" Trần châu run giọng hỏi.

Đối phương âm trầm trầm cười lạnh nói, "Chính là ta, như thế nào? Có phải hay không cho rằng chính mình vĩnh viễn cũng nhìn không thấy ta? A? Ha hả..... Người có biết hay không, ta tởn tại thời điểm cũng không rõ chính mình vì cái gì như thế chán ghét người, sau tới ta chết sau mới biết được, chúng ta chính là túc thế kẻ thù....."

Trần châu trong lòng một lẫm, mờ mịt nói, "Ta kiếp trước cũng cùng người có quan hệ?"

"Đương nhiên, quan hệ còn thực chặt chẽ, dù sao người cũng muốn đã chết, ta đến là có thể đem chúng ta kiếp trước về điểm này nói cho người....."

Vì thế hứa hoà bình cùng quỷ hồn liền cùng trần châu nói về nàng hai cái kiếp trước ân ân oán oán.....

1910 năm, ngay lúc đó ta sinh ở một cái thanh triêu xuống dốc trong hoàng tộc, trong nhà vốn có điểm tài sản, chính là lại bị ta a mã trừu thuốc phiện cấp tiêu hết, sau tới vì sinh kế, ta chỉ có thể gả cho lúc ấy kinh thành khi một cái phú hộ, nếu là ở qua đi nhà của chúng ta phong cảnh thời điểm, ta đây liền tính gả thấp, chính là hiện tại..... Cũng chỉ có thể như vậy gả cho.

Ta dù sao cũng là hoàng tộc, gả qua đi cũng là chính phòng chính thức, lão gia đầu mấy năm đối ta cũng thực không tở, sau tới ta còn sinh nhi tử, chính là tích chính là kia hài tử còn không có ở cũ xong liền chết non, lúc ấy ta thực thương tâm, thiếu chút nữa không muốn sống nữa, sau tới vẫn là lão gia khuyên ta nói, ta còn trẻ, sau này ngày trường đâu, còn có thể sinh một đám hài tử ra tới.....

Năm ấy ta 18 tuổi, ta tin lão gia nói, ai ngờ nhoáng lên mấy năm đi qua, ta bụng trước sau không có động tĩnh, đại phu nhìn không ít, nhưng chính là không thấy khởi sắc, sau tới ta xem lão gia cũng mau 40, không còn có cái hài tử cũng không phải hỡ sự.

Vì thế ta liền bắt đầu tại hạ người trung gian tìm kiếm chọn người thích hợp, vì hấn nạp thiệp, khi ta tìm được chọn người thích hợp sau liền cùng lão gia đờa, chính là không nghĩ tới hấn nghe sau đặc biệt cảm kích ta, còn nói liền tính nạp thiệp ta cũng vĩnh viễn là chính phòng, là đại thái thái.

Nguyên lai hấn sớm đã có cái này tâm tư, chỉ là sợ ta không đồng ý, hiện tại ta chủ động nói ra, chính hấn cao hứng khấn, hơn nữa hấn ở bên

ngoài đã sớm tìm hảo vừa ý một nữ tử, liền kèm cùng ta thương lượng làm nàng quá môn.

Nữ nhân này kêu tuyết trắng mai, nàng không phải người khác, đúng là người kiếp trước, đúng là bởi vì nàng xuất hiện mới làm ta kiếp trước như thế bị thảm chết đi.....

Tuyết trắng mai mới vừa vào cửa khi về mặt hiên lương thực đức, chính là ngày một dài quá, tự nhiên bản tính liền bại lộ ra tới, nàng chẳng những không đem ta cái này đại thái thái để vào mắt, còn nơi chốn cùng ta đối nghịch, một chút cũng không tôn trọng ta cái này chính phòng.

Ban đầu vì sợ lão gia khó xử, ta liền nơi chốn nhường nhịn, chính là thẳng đến nàng sinh một cái nhi tử sau, cả người liền càng thêm kiêu ngạo lên, ta hơi chút nói nàng hai câu, nàng liền cùng lão gia cáo trạng, nói ta khi dễ nàng, khí nàng không dưới nãi.

Lão gia còn lại là có nhi vạn sự đủ, nơi nào còn quản ta cảm thụ, còn một mặt làm ta nhiều nhường điếm tuyết mai, nói ta dù sao cũng là đại thái thái, hẳn là có chính thất phong độ, lúc ấy nữ nhân, nam nhân nói chính là thánh chỉ, vì thế ta chỉ có thể chịu đựng.

Sau tới lão gia đi phía nam làm buôn bán, trong nhà bọn hạ nhân càng là nhìn tuyết trắng mai sinh nhi tử, chỉ sợ này đây sau trong phủ muốn nhị thái thái làm chủ, vì thế một đám đều đi nịnh bợ tuyết trắng mai, căn bản không đem ta cái này đại thái thái để vào mắt.

Ngày một lâu ta cũng thành thói quen, dứt khoát liền ở trong phòng bắt đầu ăn chay niệm phật, không hỏi thế sự, chính là liền tính như vậy, người vẫn là không chịu buông tha ta, thế nhưng mua được hạ nhân oan uổng ta cùng đã nam nhân yêu đương vụng trộm!

Chính là không làm ta nghĩ đến chính là, như thế vụng về nói dối lão gia thế nhưng tin, ta tốt xấu cũng là vị khanh khách, như thế nào khả năng làm ra loại này không có liêm sỉ sự tình đâu?

Đôi mắt này sở hữu tội danh, ta chính là có một ngàn há mồm cũng nói không rõ, vì thế ta chỉ có thể lựa chọn trăn mặc, chính là lão gia lại cho rằng ta không nói lời nào chính là cam chịu, vì thế vào lúc ban đêm liền viết hưu thư, muốn hưu ta.

Cái kia thời đại nữ nhân nếu gặp được loại chuyện này, duy nhất đường ra chỉ có chết, căn bản không có con đường thứ hai có thể tuyển, vì thế vào lúc ban đêm ta liền nhảy hậu viện giếng nước, lúc ấy ta liền tưởng, cho dù ta đã chết cũng muốn ghê tởm bọn họ cả đời!

Hứa hoà bình nói xong chính mình kiếp trước sau, lạnh lùng hỏi Trần châu, "Người đời trước thiếu ta một cái mệnh, hiện có phải hay không nên trả lại cho ta?"

Trần châu nhìn nhìn chính mình đê đê nói, "Kia hấn đâu? Hấn là vô tội, người trực tiếp tìm ta hảo, vì cái gì vẫn là yếu hại người khác tánh mạng, nếu dùng người logic kiếp trước thù hậu thế báo, kia hấn có phải hay không cũng nên kiếp sau tới tìm người báo thù đâu?"

"Ta quản không được như vậy nhiều, kiếp sau sự tình, kiếp sau rồi nói sau, tóm lại hôm nay người là trốn không thoát!" Hứa hoà bình nói xong liền chuẩn bị nhào hướng Trần châu.

Trần châu dọa lập tức hướng sau một trốn, lại một chân đạp không ngẩng trên mặt đất, nhưng tùy theo từ nàng trong lòng ngực rớt ra một cái đồ vật tới, lập tức bắn ra một đạo kim quang thứ hứa hoà bình không mở ra được mắt.

Nguyên lai từ Trần châu biết chính mình ngộ quý lúc sau, liền đi đến chùa miếu hoa số tiền lớn cầu một đạo bảo mệnh linh phù, có thể ở thời khắc mấu chốt cứu nàng một mạng!

Trần châu vừa thấy hứa hoà bình làm kim quang chiếu không mở ra được mắt, nàng liền thừa dịp cái này thời cơ nhanh chóng chạy ra nhớ môn, chính nàng cũng nhớ không rõ chính mình là như thế nào chạy ra, tóm lại nàng là một hơi chạy về gia, vào cửa vừa thấy liền thấy lão công hạng dương đang ở phụ đạo nhi tử định làm nghiệp.

Hạng dương vừa thấy trần châu đầy mặt là hãn chạy trở về, trong lòng liền biết khẳng định là ra cái gì sự tình, "Xảy ra chuyện gì, ra cái gì sự?"

Trần châu nhìn thoáng qua Tiểu Bảo, rồi mới đối hãn nói, "Nhi tử, mục mục muốn cùng ba ba nói điếm đại nhân sự tình, người tiên tiến trong phòng chơi một hồi!"

Tiểu Bảo liền nghe lời vào chính mình trong phòng, rồi mới trần châu định định tâm thần nói, "Ta đệ đệ hai vợ chồng đã chết!"

"Cái gì? Chuyện như thế nào?" Hạng dương vừa nghe cũng là thực khiếp sợ, trong khoảng thời gian ngắn không tiếp thu được.

"Mẹ người, là mẹ người quý hãn giết bọn họ....." Trần châu sâu kín nói.

Hạng dương vừa nghe liền càng không tin, "Lão bà, người nói bậy cái gì a! Ta mẹ đã sớm xuống mồ vì an, từ đâu ra quý hãn a!"

Trần châu xem lão công không tin, liền từ trong bao lấy ra tới kia trương Tiểu Bảo viết viết văn, ném ở trên bàn trà làm hạng dương chính mình xem!

Hạng dương cầm lấy tới vừa thấy, kết quả càng xem sắc mặt càng tái nhợt, đến cuối cùng tay đều bắt đầu run lên, "Kia hiện tại làm sao bây giờ?"

Trần châu thở dài nói: "Ta phía trước tìm một vị đại sư, hãn nói mẹ người oán khí quá nặng nhất định phải đánh tan nàng hãn mới được, chính là ta tưởng kia như thế nào cũng là mẹ người, vì thế khiến cho hãn suy nghĩ một cái khác biện pháp, chính là đem nàng vây ở sinh thời trụ quá trong phòng, lại dùng Địa Tạng kinh cảm hóa nàng, kết quả ta đệ muội ở không biết dưới tình huống động cái kia phong bế nàng hộp, lúc này mới phóng nàng ra tới!"

"Kia hiện tại làm sao bây giờ? Nàng rốt cuộc còn muốn làm cái gì sao?" Hạng dương sợ hãi hỏi.

Trân châu sắc mặt ngưng trọng nói, "Nàng là muốn ta mệnh! Người là con trai của nàng, Tiểu Bảo là nàng tôn tử, nàng là không có khả năng thương tổn của các người, chính là ta bất đồng, này một đời ta cùng nàng có oán, đời trước ta cùng nàng có thù oán, người nói nàng có thể buông tha ta sao?"

Trân châu nghĩ đến đây cảm lấy di động, bắt thông Tư Đồ thanh hải điện thoại, đem phía chính mình sự tình cùng hắn vừa nói, hắn ở trong điện thoại ngữ khí liền biến thực trầm trọng, xem ra sự tình không dễ làm.

Bất quá hắn vẫn là ở trước tiên chạy tới trân châu trong nhà, bởi vì hắn sợ chính mình không tới, trân châu rất khó sống quá đêm nay!

Tư Đồ thanh hải tới rồi sau này câu đầu tiên lời nói chính là hỏi trân châu, "Người đệ đệ thật sự đã chết?"

Trân châu gật gật đầu nói, "Hắn là không sai được, hơn nữa hắn là có mấy ngày rồi!"

"Hảo, nếu cái này ác linh bị thương người tánh mạng, ta tự không cần đổi nàng nương tay, bằng không ngày sau không chừng lại muốn hại chết mấy cái mạng người đâu!" Tư Đồ thanh hải kiên định nói.

Nhưng hạng dương nghe xong trong lòng lại rất hụt hẫng, "Đại sư, liền không có biện pháp khác sao?"

"Người thê tử lúc trước cũng là như thế hỏi ta, ta cho nàng suy nghĩ một cái chết trung có biện pháp, chính là hiện tại người cũng thấy rồi, mẫu thân người quý hèn không những không có bị cảm hóa, phản đến bạch bạch hại hai đời mạng người, nếu lúc trước nghe ta đem nàng đánh tan, người em vợ hai vợ chồng liền không cần đã chết!" Tư Đồ thanh hải ngữ khí có chút bất thiện nói.

Hạng dương còn tưởng nói cái gì, lại thấy hắn đột nhiên ngậy ngấn cả người, rồi mới ngón tay phát run chỉ chỉ ngoài cửa sổ, chỉ thấy cái kia đầu 180 độ chuyển biến trân huy tức phụ lúc này đang đứng ở biệt thự trong hoa viên, nhìn bọn họ âm âm cười đầu.

Tư Đồ thanh hải lập tức lấy ra trên người một quả đòng tiên lớn dùng sức ném, đòng tiên lớn xuyên qua pha lê, thẳng tắp đánh vào trán huy tức phụ trên người, nàng lập tức thân mình chấn động liền ngã xuống trên mặt đất.

Tiếp theo một cỗ gió lạnh lôi cuốn âm khí, một chút liền thổi khai biệt thự đại môn, một tiếng tiếp một tiếng mèo kêu, nghe trên châu đầu thẳng đau! Tư Đồ thanh hải thấy thế đối bọn họ hai vợ chồng lớn tiếng nói, "Mau tránh đến ta sau lưng đi!"

Trên châu là không có do dự chạy qua đi, chính là hạng dương lại ngây ngốc đứng ở tại chỗ không nhúc nhích, lúc này ngoài cửa đi vào tới một cái không có nửa khuôn mặt lão thái thái, hạng dương hai chân mềm nhũn liền quỳ xuống, "Mẹ....."

Hứa hoà bình quý hần sừng sốt, rồi mới đi đến nhi tử bên người, chậm rãi nâng dậy hắn nói, "Nhi a, người đừng sợ, mẹ mẹ sẽ không thương tổn người cùng Tiểu Bảo!"

"Mẹ, ta cần xin người, buông tha trên châu đi! Ta trước sau là thê tử của ta, Tiểu Bảo mẹ, được không?" Hạng dương đau khổ cần xin.

Chính là hứa hoà bình lại sắc mặt biến đổi nói, "Người cái bất hiếu tử, đến lúc này còn giúp người tức phụ, lúc trước ta không cho người cưới nàng nhưng người vẫn không vâng lời, hiện tại lại muốn ta buông tha nàng, chính là ai có thể buông tha ta, ta không có nửa khuôn mặt, người ba ba không quen biết ta, ta ở dưới hảo cô đơn a! Nay hết thấy đều là nữ nhân này sai! Mẹ đem nàng mang đi, người liền có thể lại tìm cái hảo nữ nhân sinh hoạt! Ngoan, nghe lời!"

Hạng dương xem mẹ nó là sẽ không thay đổi chủ ý, vì thế đành phải bi thương nhìn thoáng qua trên châu nói, "Ta cả đời này đều là thất bại, đã không chiếu cố hảo người, cũng không hiếu thuận hảo cha mẹ, hiện tại ta đi bõ ta mẹ, người hảo hảo mang đại nhi tử, hảo hảo tồn tại....." Nói xong hạng dương liền cần lấy trên bàn trà dao gọt hoa quả cắm vào chính mình trái tim!

Trần châu muốn ngăn cản đã không còn kịp rồi, đương nàng nhìn đến lão công trước ngực máu tươi chảy ròng khi, nàng liền hai mắt vừa lật hôn mê bất tỉnh.

Chờ nàng tỉnh lại khi, phát hiện chính mình ở bệnh viện, Tư Đò thanh hải liền đứng ở hẳn trước giường, nàng một chút nhớ tới phía trước sự tình, liền sốt ruột hỏi, "Ta lão công như thế nào?"

Tư Đò thanh hải lắc đầu, "Hắn cùng người bà bà cùng nhau đi rồi, hẳn dùng chính mình mệnh hóa giải các người chi gian thù hận, người sau này không có việc gì....."

Trần châu nghe sau nước mắt nháy mắt chảy xuống dưới, không nghĩ tới cuối cùng có thể cứu chính mình lại là nàng vẫn luôn đều khinh thường lão công.

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Lòng Mang Quỷ Thai (Một)

Như Bình từ mỹ viện tốt nghiệp sau, cũng không biết đã tới bao nhiêu lần như vậy triển lãm tranh, nàng nhân sinh chung cực mục tiêu chính là khai một lần thuộc về chính mình triển lãm tranh, chính là hiện tại nàng lý cái này mục tiêu còn kém quá xa.

Một tốt nghiệp nàng mới biết được cái kêu "Lý tưởng thực đầy đặn, hiện thực thực cốt cảm!" Phía trước nàng đối chính mình tương lai có quá nhiều mong đợi, chính là đương chính mình chân chính bước vào xã hội sau, năm đấu gạo trọng lượng liền có thể áp cong chính mình eo, vì sinh hoạt nàng không thể không ở một nhà trang hoàng công tư làm hoa văn màu trang trí.

Tuy rằng cũng là mỗi ngày đều có thể vẽ tranh, nhưng này cũng không phải chính mình tưởng họa cái gì là có thể họa cái gì, mà là người khác làm người họa cái gì người liền họa cái gì, nhất ghê tởm một lần là có cái nam hộ khách thế nhưng làm Như Bình ở nhà mình phòng khách họa chính

mình **** bức họa, còn hảo sau tới nàng biết nguyên lai gia hỏa này là cái gay, trong lòng mới nhĩ ầu ít không như vậy ghê tởm một ít!

Hôm nay cái này triển lãm tranh thượng trưng bày chính là một vị kêu thu bạch hiện đại họa gia họa, đều truy ền thuyết người này họa hiện tại thực hỏa, họa hảo tự nhiên là một phương diện, mà về phương diện khác là cái này họa gia thực thần bí, thật nhĩ ầu người đều chỉ là xem qua hấn họa, lại chưa thấy qua hấn bản nhân.

Mà hấn triển lãm tranh Như Bình hôm nay cũng không phải lần đầu tiên tới, nàng phát hiện mỗi lần triển lãm tranh đều sẽ có mấy bức tân tác phẩm trưng bày, hơn nữa mỗi lần đều có thể trở thành triển lãm tranh tiêu điểm, lúc này đây thu bạch tân tác phẩm không có tên, họa trung là vị bạch y phiêu phiêu thiếu niên, cầm trong tay một phen ô che lẳng lẳng đứng ở một cây lão cây đa bên, giống đang chờ cái gì người, là hấn âu yếm cô nương sao?

Như Bình liếc mắt một cái li ền yêu này bức họa, thiếu niên kia biểu tình làm nàng cảm thấy đau lòng, có loại muốn chạy tiến họa xúc động, lúc này nàng phát hiện họa phía trước hàng hiệu thượng có chi bút, vì thế nàng có nghĩ li ền ở hàng hiệu thượng viết ra "Bạch y phiêu phiêu" bốn chữ.

Chờ nàng viết xong mới biết được hối hận, đây là nhân gia triển lãm tranh, chính mình như thế nào không biết xấu hổ thượng thủ viết tự đâu? Lúc này có vị nhân viên công tác đã đi tới, Như Bình vừa thấy trong lòng th ầm kêu không tốt, nhân gia khẳng định tới nói nàng tới.

Chính là Như Bình không nghĩ tới vị kia nhân viên công tác lại đem nàng thỉnh tới r ồi bên cạnh nói, "Vị này nữ sĩ, thu Bạch tiên sinh đã từng có ngôn lại trước, nếu ai vì này bức họa đề thượng tên, kia hấn li ền sẽ đem này bức họa không ràng buộc đưa cho ai, thỉnh cùng ta đến bên này làm một chút thủ tục đi!"

Thẳng đến Như Bình đem họa lấy về gia sau, nàng mới chân chính cảm giác được này hết thấy đều là thật sự, không nghĩ tới chính mình thế nhưng sẽ được đến một bức thu bạch họa, nàng đem họa đặt ở phòng khách trung gian, si mê nhìn chăm chăm họa nhìn cả đêm!

Ngày hôm sau buổi sáng Như Bình khởi chậm, vẫn là lão bản cho nàng gọi điện thoại, nàng mới chậm rãi từ trong mộng tỉnh lại, đó là như thế nào một giấc mộng, sẽ làm chính mình thế nhưng một chút cũng không nghĩ rời giường đâu? Như Bình chính mình cũng không biết, bởi vì nàng đã quên!

Hôm nay công tác là vì một nhà Đông Bắc quán cơm họa tranh tết, bởi vì Như Bình nhiều ít không có đi tâm, họa cũng tới họa tỉ lệ có chút mất cân đối, chính là không nghĩ tới lão bản nương lại đặc biệt vừa lòng, nói đây là liền nàng muốn hiệu quả.

Như Bình càng thêm cười khổ đi ra quán cơm, này có lẽ là chính mình họa xấu nhất một bức vẽ, chính là lại được đến đẹp nhất tán dương, tan tâm sau Như Bình vẫn là suy nghĩ cái kia mộng, rốt cuộc chính mình mơ thấy cái gì đâu? Vì cái gì vừa nhớ tới liền sẽ không tự giác mặt đỏ tim đập đâu?

Buổi tối Như Bình thông thường ăn thực tùy ý, đêm nay cũng không ngoại lệ, một chén mì gói liền tất cả đều thu phục, vì thế nàng liền bụng kia bát cơm đi tới phòng khách, đột nhiên, Như Bình phát hiện này bức họa giống như cùng ngày hôm qua có chút bất đồng!

Chính là nơi nào bất đồng đâu? Như Bình nhất thời còn nói không được, chỉ là loại cảm giác này rất cường liệt! Vì thế nàng lại cẩn thận nhìn chăm chăm nhìn một hồi, rốt cuộc làm nàng tìm ra này bức họa biến hóa, đó chính là họa trung thiếu niên tựa hồ không như vậy u buồn, trên mặt còn treo một chút ý cười, nhìn đến này Như Bình thế nhưng cũng không tự giác cười!

Một đêm mộng đẹp, buổi sáng nhận được bạn trai trắc dương điện thoại, nói là hôm nay buổi tối hẳn phải làm xe lửa tới xem Như Bình, kỳ thật Như Bình cùng trắc dương ở tốt nghiệp đại học sau liền bắt đầu đất khách luyến, đã kiên trì mấy năm, chính là khoảng thời gian trước hai người quan hệ bắt đầu biến có chút lãnh đạm.

Có lẽ trắc dương lần này là muốn tìm hồi lúc trước cảm giác đi, Như Bình ngây ngốc nghĩ, chính là nhìn không tới hy vọng đất khách luyến bọn

họ lại có thể kiên trì bao lâu đâu? Trác dương không biết, Như Bình chính mình cũng không biết.

Bất quá buổi tối tan tằm sau Như Bình vẫn là đi nhà ga tiếp trác dương, hai người đi một nhà tình thú còn tính không tở nhà ăn ăn cơm.

Lúc trước tốt nghiệp khi, trác dương bởi vì cha mẹ quan hệ, ở quê quán một khu nhà trung học đương một người mỹ thuật lão sư, tuy nói tránh không nhiều lắm, chính là cũng coi như sinh hoạt an ổn, có phòng có xe.

Chính là Như Bình không nghĩ trở lại hẳn quê quán cái kia trấn nhỏ thương liên như thế sinh hoạt cả đời, nàng nghĩ ra đi xem, tưởng khai chính mình triển lãm tranh, muốn đi nước ngoài tiến tu! Nàng có quá nhiều quá nhiều mộng tưởng chờ nàng đi nhất nhất thực hiện, mà không phải gả cho cái gì mỹ thuật lão sư, quá củi gạo mắm muối sinh hoạt!

Chính là Như Bình lại luyện tiệc bọn họ mấy năm cảm tình, vì thế liên vẫn luôn vẫn duy trì đất khách luyện, mà trác dương cũng là chờ, chờ Như Bình cái gì thời điểm không nằm mơ, rồi mới hảo cùng hẳn cùng nhau tổ kiến chính mình gia đình.

Như Bình ăn một ngụm trên bàn xương sườn, nàng nhìn ra trác dương có chuyện muốn nói, chỉ là không biết như thế nào mở miệng, vì thế liên mỉm cười nói: "Xảy ra chuyện gì? Có cái gì lời nói muốn ta cùng nói sao?"

Trác dương sửng sốt, rồi mới liên buông trong tay chiếc đĩa, bình tĩnh nhìn Như Bình, "Ta mẹ lại thúc giục ta, nàng hy vọng chúng ta có thể sớm một chút kết hôn, Như Bình, người hiện tại ở cái này trong thành thị sinh hoạt cũng không phải thực thư thái, cả ngày họa đều là chính mình không thích đồ vật, không bằng cùng ta cùng nhau về nhà đi, ta làm ta mụ mụ nhờ người cho người an bài đến tiểu học công tác, đương một người tiểu học lão sư, giáo giáo hài tử không hảo sao?"

Như Bình thật mạnh thở dài nói, "Trác dương, người là biết ta mộng tưởng là cái gì, ta còn không có bắt đầu người khiến cho ta từ bỏ, này với ta mà nói có phải hay không quá tàn nhẫn!"

"Mộng tưởng có thể đương cơm ăn sao? Cái nào mỹ viện tốt nghiệp người chưa từng có mộng tưởng, chính là cuối cùng đâu? Không phải là đầu phải hướng hiện thực cú đầu sao? Như Bình, chúng ta có thể hay không hiện thực một chút, ta cầu xin người, coi như vì ta cùng ta về nhà đi, được không!" Trác dương gầu như cầu xin nói.

Chính là Như Bình lại dùng một loại phi thường xa lạ ánh mắt nhìn trác dương, này vẫn là chính mình lúc trước nhận thức cái kia trác dương sao? Là hắu thay đổi không phải chính mình căn bản là không hiểu biết hắu đâu?

Đầu đến bên miệng nói lại bị Như Bình nuốt trở vào, nàng chỉ có thể trầu mặc, bởi vì nàng cũng không biết nên nói chút cái gì, Như Bình chỉ là biết một người kiên trì chính mình mộng không có sai, chẳng sợ cái này mộng tưởng vĩnh viễn cũng không có khả năng thực hiện.

Trác dương xem Như Bình như thế trầu mặc, hắu trong lòng liều có đáp án, vì thế hắu uống một ngụm bia, rốt cuộc nói ra đêm nay mục đích, "Như Bình, ta chờ không nổi, không bằng chúng ta chia tay đi!"

Như Bình nghe xong trong lòng run lên, trong tay cái ly thế nhưng rơi trên trên bàn, sái chính mình một thân thủy..... Như thế nhiều năm cảm tình nói phân liều phân, chính là nàng trong lòng biết này cũng không thể quái trác dương, rốt cuộc hắu cũng đợi chính mình như thế nhiều năm.

Như Bình nỗ lực bài trừ cái tươi cười, rầu mới ôn nhu nói, "Hảo đi, ta đầu ý, chỉ là hôm nay quá muộn, người cùng ta về nhà ở một đêm, ngày mai lại đi đi, được không?"

Trác dương vốn định cự tuyệt, chính là đương hắu vừa thấy đến Như Bình mắt khi, hắu mềm lòng, vì thế hai người cơm nước xong sau liều cùng nhau trở lại Như Bình trụ địa phương, phía trước hai người không phải không ở bên nhau trụ quá, chỉ là lần này có chút lần hiện xấu hổ.

Như Bình cấp trác dương ôm tới một cái chăn, rầu mới nhẹ giọng nói, "Cái này phòng ở vừa đến buổi tối phòng khách liều rất lạnh, người đắp lên điểm, đừng cảm lạnh!"

Trác dương gật gật đầu tiếp nhận chần, rồi mới hần nhìn thoáng qua đứng ở phòng khách kia bức họa hỏi, "Đây là người họa?"

Như Bình lắc đầu nói, "Không phải, một vị chưa từng gặp qua họa gia đưa, bởi vì thực thích, cho nên còn không biết hần là treo ở nơi nào, liền vẫn luôn đứng ở phòng khách."

Trác dương nhìn nhìn phòng khách bài trí, rồi mới chỉ chỉ nam diện kia mặt tường nói, "Quả nơi này vừa lúc, bằng không này mặt trên tường cũng vũ trụ, treo lên sau chính thể hiệu quả liền ra tới!"

Như Bình tán đồng nói, "Ân, là không tã, xem ra người chuyên nghiệp thiên phú còn ở sao!"

Vốn là một câu vui đùa lời nói, lại làm hai cái người đầu trầm mặc, cuối cùng vẫn là trác dương mở miệng nói, "Có hay không cái đỉnh cùng cây búa, ta giúp người treo lên!"

Như Bình cuống quít đi tìm, tránh đi vừa rồi xấu hổ một màn, mà trác dương cũng cần họa ở trên tường tìm vị trí, hần tiếp nhận Như Bình tìm tới cây búa cùng cái đỉnh tường ở vừa rồi tìm tốt vị trí thượng đỉnh đi vào, kết quả một không cẩn thận gõ tới rồi chính mình trên tay, nháy mắt huyết liền chảy xuống dưới.

Trong đó một giọt vừa lúc tích ở họa thượng, Như Bình vội giúp trác dương cần máu, rồi mới băng bó hảo, chờ nàng lại xem kia bức họa khi lại phát hiện vừa rồi kia lấy máu không thấy!

Cuối cùng trác dương vẫn là kiên trì đem họa treo đi lên, vị trí vừa vặn tốt, treo lên tới vừa thấy cảm giác chính là không giống nhau! Như Bình xem hần có chút mệt mỏi, vì thế chính mình liền trở về phòng ngủ!

Ban đêm, trác dương nhìn trầm nhà ngủ không yên, hần suy nghĩ chính mình mấy năm nay rốt cuộc ở kiên trì cái gì? Đột nhiên, một loại dị dạng cảm giác từ hần đáy lòng dâng lên, đó là có người đang xem chính mình cảm giác.

Nhân loại là một loại thực mẫn cảm sinh vật, đương có hai mắt chữ ở nhìn trộm chính mình khi, toàn cục người là có phản ứng, đặc biệt là trác dương, bởi vì lúc này hấn ngón tay còn không có lý do đau xót.....

Vì thế hấn liền từ trên sô pha đứng lên, ở phòng khách mọi nơi đi dạo bước, tưởng tìm ra cái loại cảm giác này ngọn ngu ồn, bỗng nhiên, ở hấn đi qua trên tường kia bức họa khi, thân mình thế nhưng một đốn, rồi mới hấn chậm rãi quay đầu nhìn về phía kia bức họa.

Họa trung thiếu niên biểu tình tựa hồ có một chút biến hóa, không giống vừa rồi nhìn như vậy ôn hòa, giống như nhiều vài phần lệ khí, lúc này phòng khách ánh sáng thực ám, trác dương căn bản xem không rõ lắm, kia chỉ là một loại cảm giác thôi.

Đột nhiên hấn cảm thấy chính mình thực khô hài, làm một bức họa làm chính mình thần kinh hễ hễ, vì thế liền phe phẩy đầu đi trở về sô pha, chuẩn bị chạy nhanh đi vào giấc ngủ, ngày mai buổi sáng còn muốn đuổi xe lửa đâu!

Như Bình ngủ đến nửa đêm, đột nhiên cảm giác trong phòng có người, nàng mơ hồ mở bừng mắt chữ vừa thấy, trước giường thế nhưng đứng một người, nàng dọa vội mở ra đèn bàn, chính là đương nàng thấy rõ trước mắt người khi, thế nhưng một chút ngây ngẩn cả người.....

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Lòng Mang Quỷ Thai (Nhị)

Như Bình là cười từ trong mộng tỉnh lại, lần này nàng không có quên trong mộng tình cảnh, không nghĩ tới chính mình thế nhưng sẽ mơ thấy họa trung thiếu niên, còn cùng nàng..... Tưởng tượng đến nơi đây nàng mặt liền biến nóng bỏng.

Nàng cần lấy di động nhìn thoáng qua thời gian, không sai biệt lắm nên rời giường, nếu nhớ không lầm, trác dương hấn là muốn vội thượng 8 điểm xe lửa, vì thế Như Bình liền rời giường chuẩn bị cấp trác dương làm cơm sáng.

Người thường nói hảo tu hảo tán, liền tính thành không được ái nhân cũng có thể làm bằng hữu a, chính là không nghĩ tới Như Bình đi vào phòng khách mới phát hiện, trác dương thế nhưng không ở? Nàng lại đem phòng bếp cùng WC đầu nhìn một lần, chính là không có người.

Xem ra hẳn là không nghĩ ở nhiều làm dừng lại, chia tay nên dứt khoát một chút, không thể ướt át bản thủ, như vậy có lẽ đối hai người đều hảo đi! Như Bình trong lúc vô ý nhìn thoáng qua trên tường họa..... Nàng thế nhưng ngây ngẩn cả người.

Phía trước họa sắc điệu thực u ám, chính là hiện tại xem ra lại tựa hồ sáng ngời một chút, hơn nữa bên trong bạch y thiếu niên trên mặt cũng nhiều vài phần huyết sắc, nhìn qua càng chân thật, cái này làm cho Như Bình không khỏi nhớ tới ngày hôm qua mộng.....

Trong mộng cùng chính mình triền miên chính là họa trung bạch y thiếu niên, nhớ mang máng hẳn nói chính mình kêu sở phạm.

Hôm nay công ty tiếp một cái đại sống, chính là cấp một nhà nhà trẻ trường ngoài họa hoa văn màu, Như Bình tuyển một ít đáng yêu phim hoạt họa hình tượng cấp viên trường xem, nàng đều thực vừa lòng, vì thế buổi sáng Như Bình liền bắt đầu xuống tay chuẩn bị vẽ.

Nàng ở công tác khoảng cách nhìn nơi này tiêu bằng hữu ở lão sư dẫn dắt hạ, ở sân thể dục thượng làm trò chơi, nhìn nhìn trong lòng khối mù liền một chút biến mất, hài tử thật là thiên hạ đáng yêu nhất sinh vật thể, đáng tiếc chính mình hiện tại không có.....

Như Bình vẫn luôn cho rằng chính mình hài tử ba ba sẽ là trác dương, chính là nguyên lai hết thầy đều là sẽ biến, phía trước thiết tưởng sở hữu tốt đẹp sinh hoạt hiện tại tất cả đều thành bọt nước, chính là nàng nghĩ lại lại tưởng tượng, có lẽ sẽ có càng tốt đang chờ chính mình cũng nói không chừng a!

Công tác kết thúc sau, Như Bình trước tiên hạ ban, chính là về đến nhà vừa thấy lại mắt choáng váng, chỉ thấy trong nhà bị phiên lung tung rồi

loạn, vừa thấy liền tới rồi ăn trộm?! Vì thế Như Bình chạy nhanh báo cảnh.

Cảnh sát tới ở sau ở hiện trường lấy ra mấy cái thực hỗn độn dấu chân cùng vân tay, chính là ở Như Bình kiểm kê tài vật khi lại phát hiện cái gì cũng không ném! Có chút tương đối quý trọng trang sức bị phiến ra tới, rồi lại bị ném xuống đất không có lấy đi.

Sau vì cảnh sát phân tích có khả năng là Như Bình trở về tương đối đúng lúc, cho nên ăn trộm nghe được chủ nhân đã trở lại liền chưa kịp lấy đi tới tay tài vật, có thể Như Bình cảm giác giống như không quá khả năng.

Bởi vì chính mình ở tại 12 lầu, nếu nàng trở về thời điểm ăn trộm đang ở trong phòng, kia hẳn từ nơi nào chạy ra đi đâu? Tổng không thể từ 12 lầu phi đi xuống đi! Tưởng tượng đến nếu chính mình cùng ăn trộm đâm vừa vặn, thật là có bao nhiêu nguy hiểm a!

Xem ra một nữ nhân đơn độc trụ thật đúng là rất nguy hiểm, chính là trong lúc nhất thời nàng cũng vô pháp thay đổi cái này hiện trạng a! Tổng không thể làm nàng lập tức liền biến ra một cái bạn trai đi! Đột nhiên, Như Bình trong óc linh đơng chợt lóe.....

Đúng vậy, chính mình có thể tìm cái nữ sinh tới hợp thuê a, dù sao còn có một phòng là không, chỉ cần mua trưng giường là được, như vậy đã chia sẻ tiền thuê nhà, lại có chính là có người làm bạn, không phải một công đôi việc sao? Vì thế Như Bình vào lúc ban đêm liền ở trên mạng đã phát cái chiêu hợp thuê thiệp.

Ai ngờ bất quá ba phút liền có cái nữ sinh hồi đáp, nói là tưởng ngày mai giữa trưa đến xem phòng, Như Bình miệng đầy đáp ứng, hơn nữa nàng còn rất có tin tưởng cái này nữ sinh nhất định có thể vừa lòng, bởi vì cái này đoạn đường cái này giá cả thật sự thực có lời.

Quả nhiên cái kia nữ sinh gần nhất liền cao hứng nói, chính mình thực vừa lòng nơi này, nàng còn một chút tiền giao ba tháng tiền thuê nhà lấy kỳ thành ý, hơn nữa cùng ngày liền dọn tiến vào, nữ sinh kêu căn dặn, là cái vừa mới tốt nghiệp sinh viên, học chính là tiếng Pháp chuyên nghiệp.

Buổi tối thời điểm Như Bình còn cố ý mua hạ cái lẫu tài liệu cùng căn dặn cùng nhau ăn, tới chúc mừng nàng dọn nhà chi hỉ, hai người còn cùng nhau uống lên điếm tiêu rượu, cơm sau căn dặn vẫn luôn nhìn trên tường họa phát ngọc.

Như Bình liền cười nói, "Như thế nào? Nhìn ra này họa có cái gì ý cảnh tới?"

Căn dặn lắc đầu nói, "Ta đối phương diện này chính là dốt đặc cán mai, tựa như ta nói một câu tiếng Pháp người cũng không hiểu giống nhau, chỉ là cảm giác này họa có chút kỳ quái, nhưng nhất thời lại không thể nói tới nơi nào kỳ quái!"

"Nga?" Như Bình cho nàng đỡ chén nước, rồi mới đi đến bên người nàng trình cho nàng, cùng nàng cùng nhau thưởng thức khởi này bức họa tới, "Đây là một cái thần bí họa gia tặng cho ta..... Tên vẫn là ta khởi đầu, kêu 《 bạch y phiêu phiêu 》!"

Căn dặn gật gật đầu nói, "Thực chuẩn xác!" Nói xong lại ái muội nói, "Cái này họa gia khẳng định là nam đi?"

Nàng như thế vừa nói đến đem Như Bình nói sửng sốt, nàng thật đúng là không biết thu bạch là nam hay là nữ, tại đây một hàng, coi như phẩm nhưng không hảo phân nam nữ, vì thế Như Bình liền cười cười nói, "Này ta cũng thật không biết, ta lại chưa thấy qua thu bạch!"

Căn dặn không thể tin được hỏi, "Các người chưa thấy qua mặt nhân gia liền đem họa đưa người? Này cũng quá hào phóng đi!"

Vì thế Như Bình liền đem cùng ngày xem triển lãm tranh trải qua cùng căn dặn nói, nghe nàng nói thẳng, lần sau lại có như vậy triển lãm tranh cũng mang lên nàng, nàng khẳng định cũng có thể khởi cái đặc biệt lãng mạn tên, nói không chừng cũng có thể đổi hời một bức tranh sơn dầu tới!

Hai người vừa nói vừa cười cho tới đã khuya, lúc sau liền từng người về phòng ngủ, căn dặn ngủ đến nửa đêm rời giường đi WC, mà khi nàng đi

ngang qua phòng khách thời điểm đột nhiên cảm giác được một loại khác thường.

Nàng chậm rãi quay đầu nhìn lại, thế nhưng nhìn đến phòng khách đứng một người, vừa mới bắt đầu nàng còn tưởng rằng là Như Bình đâu, còn cùng nàng nói một câu nói, chính là lại không gặp đối phương đáp lời, vì thế căn dặn liền hờnghi nhìn kỹ.

Này vừa thấy mới phát hiện phòng khách căn bản không ai a! Chẳng lẽ là chính mình hoa mắt sao? Nàng lại đi đến vừa rồi nhìn đến bóng người địa phương tìm tìm, trừ bỏ trên tường quả kia bức họa, nơi này liền cái gì cũng đã không có.

Nghĩ đến họa, căn dặn liền dừng di động chiếu này bức họa cẩn thận nhìn, đột nhiên nàng nhìn đến này phúc có vấn đề, vì thế nàng liền dừng tay nhẹ nhàng sờ soạng một chút vải vẽ tranh sơn dầu, "Ai u....."

Không nghĩ tới này vải vẽ tranh sơn dầu cũng không biết có cái gì đồ vật trát phá tay nàng, một giọt huyết đang ở tích ở họa thượng, căn dặn vừa thấy nghĩ thầm hỏng rồi, này không đem Như Bình họa cấp làm bản sao?

Vì thế nàng vội xoay người đi lấy giấy lụa đi lau, kết quả đương nàng lấy tới giấy lụa khi lại như thế nào cũng tìm không thấy mới vừa chính mình kia lấy máu..... "Thật là kỳ quái, rõ ràng tích đến nơi đây?" Căn dặn vẻ mặt nghi hoặc chuẩn bị về phòng.

"Bang!" Đột nhiên một thanh âm từ sau lưng truyền đến, căn dặn thân mình chấn động, rồi mới chậm rãi quay đầu lại đi, tiếp theo nàng đồng tử bởi vì sợ hãi mà chậm rãi phóng đại.....

Chuyển sáng sớm thềm, Như Bình khởi rất sớm, nàng đi bên ngoài mua bữa sáng trở về còn mang theo căn dặn phân, chính là nàng kêu nửa ngày môn, bên trong lại cái gì động tĩnh cũng không có? "Chẳng lẽ như thế đã sớm ra cửa?" Như Bình trong lòng thầm nghĩ.

Vì thế nàng liền bát thông căn dặn di động, kết quả không ở phục vụ khu?! Cái này làm cho Như Bình thực kinh ngạc, này sáng sớm người trên

chạy tới nơi nào đâu?

Còn bạch bạch lãng phí chính mình một phần bữa sáng, tính, Như Bình nghĩ đem này phân bữa sáng đưa tới công ty đi, ai không ăn liền cho ai ăn đi!

Một ngày công tác xuống dưới, Như Bình vẫn là cảm giác man mê, vì thế nàng liền sớm trở về nhà, tưởng buổi tối đi ngủ sớm một chút, nhưng vừa đến gia lúc này mới phát hiện căn dặn căn bản không trở về, Như Bình lại bất thông nàng điện thoại còn là đánh không thông.

Nàng hôm nay thật sự là quá mệt mỏi, vô tâm tư suy nghĩ bạn cùng phòng rốt cuộc đi nơi nào, nàng liền cơm cũng chưa ăn liền sớm lên giường ngủ, nhưng nàng mới vừa một ngủ, liền mơ thấy sở phàm, cái kia họa trung thiếu niên.

"Tưởng ta sao?" Sở phàm nhẹ giọng hỏi.

Như Bình nhìn nhìn bốn phía, sương khói tràn ngập, vì thế nàng liền nghi hoặc hỏi, "Nơi này là cái gì địa phương?"

"Người trong mộng a! Chúng ta chỉ có thể ở người trong mộng gặp nhau..... Bởi vì ta là người sáng tạo."

Như Bình nghe xong sửng sốt, "Ta? Như thế nào sẽ là ta? Ta chẳng qua là vì họa lấy cái tên mà thôi."

Sở phàm mỉm cười nói, "Đối với người mà nói là kiện việc nhỏ, nhưng đối ta tác ý nghĩa bất đồng, đúng là bởi vì cái này ta mới có sinh mệnh, tin tưởng ta, sớm muộn gì có một ngày ta có thể rời đi người mộng, xuất hiện ở người trong sinh hoạt, người nhất định phải chờ ta....."

"Thật sự?"

"Thật sự."

Như Bình tỉnh lại khi ngày mới mới vừa lượng, nàng tưởng tượng đến tối hôm qua mộng trên mặt liền có chút nóng lên, ăn cơm sáng khi nàng cẩn thận đoan trang kia phúc, có lẽ là chính mình xem nhiều, mới có thể mơ thấy đi.

Chính là này bức họa cho nàng cảm giác giống như cũng ở từng ngày khởi biến hóa, giống như một ngày so với một ngày có sinh mệnh lực!

Lúc này một cái xa lạ số di động gọi điện thoại tới, Như Bình vừa thấy là cái sinh hào liền tùy tay ấn rớt, nói vậy lại là những cái đó cái gì đây mạnh tiêu thụ điện thoại đi!

Chính là không quá một phút đồng hồ cái này số điện thoại lại đánh lại đây, Như Bình do dự một chút liền tiếp lên.

"Người hảo, chúng ta nơi này là thị Cục Công An....."

Như Bình vừa nghe ngay lập tức cúp điện thoại, nghĩ thầm, quả nhiên là lừa dối điện thoại, vì thế nàng liền đem cái này dây số nhanh chóng kéo vào số đen.

Buổi sáng đi vào công ty, Như Bình đang ở thiết kế ngày hôm qua tiếp cái kia sống, đột nhiên bên ngoài đi vào tới hai gã cảnh sát, hỏi, "Nơi này ai là liễu Như Bình?"

Như Bình sửng sốt, rồi mới chậm rãi đứng lên nói, "Ta là, có cái gì sự tình sao?"

Trong đó một người cảnh sát đi đến nàng trước mặt nói, "Người hảo, ta là thị Cục Công An Triệu quân, hôm nay buổi sáng ta cho người đánh quá điện thoại, chính là bị người cúp."

Như Bình vừa nghe có chút xấu hổ nói, "A? Thật đúng là Cục Công An, ta còn tưởng rằng là lừa dối điện thoại đâu, ngượng ngùng a!"

Tên kia cảnh sát cũng chỉ hảo cười khở nói, "Này cũng không trách người, hiện tại điện tín lừa dối quá nhiều, chúng ta ngày hôm qua còn nhận

được hai khởi giả mạo Cục Công An chuyển trưởng, cũng là chúng ta công tác không có làm hảo mới có thể làm dân chúng vừa nghe là Cục Công An liền tưởng lừa dối điện thoại."

Như Bình cười đem hai vị cảnh sát mời vào bọn họ công ty phòng họp, cho bọn hắn đồ hai chén nước, rồi mới ngẩng xuống hỏi, "Các người tìm ta có cái gì sự sao?"

Triệu quân từ trong bao lấy ra một trương ảnh chụp hỏi, "Người này người nhận thức sao?"

Như Bình tiếp nhận tới vừa thấy, thế nhưng là trác dương, vì thế liền ăn ngay nói thật nói, "Nhận thức, ta đại học đồng học kiêm bạn trai cũ, trước một đoạn thời gian tài trí tay."

"Ý của người là hắn sắp tới đã tới bốn thị?" Triệu quân hỏi.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Lòng Mang Quỷ Thai (Tam)

Như Bình gật gật đầu nói, "Đã tới a, hắn là đầu tháng 5 hào đi, hắn chỉ ở chỗ này đãi một buổi tối, ngày hôm sau an vị xe trở về quê quán."

Triệu quân nhìn Như Bình liếc mắt một cái nghiêm túc nói: "Hắn mất tích, người nhà của hắn báo nguy nói, hắn ở bốn nguyệt 5 hào khi đi vào bốn thị, rồi mới liền vẫn luôn không có bất luận cái gì tin tức."

Như Bình trong lòng cả kinh, "Như thế nào sẽ như vậy? Hắn hắn là ở 6 hào sáng sớm an vị xe lửa về quê a! Vì cái gì sẽ mất tích đâu?"

"Đây cũng là chúng ta tìm được người nguyên nhân, cụ chúng ta đi điều tra biểu hiện, hắn chỉ có ngẩng xe lửa tới bốn thị ký lục, lại không có xe lửa rời đi bốn thị ký lục, cho nên chúng ta có lý do tin tưởng hắn ứng chính là ở bốn thị mất tích." Triệu quân nói xong lại từ trong bao lấy ra trác dương trò chuyện ký lục, "Đây là chúng ta đi điều lấy hắn di động trò chuyện ký lục, cuối cùng một hồi cũng là đánh cho người."

Như Bình hiện tại trong lòng phi thường loạn, nàng một phương diện phi thường lo lắng trác dương, một phương diện cảm giác cảnh sát hình như là tại hoài nghi chính mình, vì thế nàng liền đem trác dương ngày đó đi vào sau phát sinh sở hữu trải qua cùng cảnh sát nói một lần.

Triệu quân nghe sau trầm tư một lát nói, "Kia hôm nay liền trước như vậy, người điện thoại mời theo khi khởi động máy, nếu có cái gì sự tình chúng ta tùy thời liên hệ người."

Nhìn cảnh sát rời đi bóng dáng, Như Bình tâm tình thực phức tạp, nàng tưởng không rõ trác dương ngày đó buổi sáng rời đi nhà nàng sau vì cái gì sẽ mất tích? Nghĩ đến đây nàng thử bắt đánh trác dương di động, kết quả biểu hiện không ở phục vụ khu.

Mãi cho đến buổi tối về đến nhà, Như Bình tâm tình đều phi thường không tốt, rốt cuộc có mấy năm cảm tình ở, tuy nói là chia tay, chính là nói không lo lắng là giả, nàng một người súc ở trên sofa uống cà phê.

Lúc này nàng nhìn thoáng qua thời gian, đều mau 12 điểm, căn dặn còn không trở lại trụ sao? Xem nàng bộ dáng cũng không giống như là thích ở bên ngoài chơi nữ sinh a?! Vì thế Như Bình liền chủ động cấp căn dặn gọi điện thoại, hỏi nàng đêm nay lần trước không trở lại trụ.

Chính là điện thoại nửa ngày cũng đánh không thông, Như Bình nghi hoặc lại bắt một lần, lúc này trong điện thoại mặt liền nói, người bắt số điện thoại không ở phục vụ khu.....

Như Bình thật mạnh thở dài, lại là một cái không cho người bớt lo, nếu tất cả mọi người đều ở bên nhau cùng ở, đi nơi nào tốt xấu nói một tiếng a! Liền ở Như Bình chính mình ở sinh hờn đối thời điểm, nàng điện thoại lại vang lên.

Cầm lấy tới vừa thấy, thế nhưng là trác dương, vì thế Như Bình nhanh chóng chuyển được điện thoại, thực sốt ruột nói, "Trác dương! Người chạy tới nơi nào? Có biết hay không người nhà của người thực lo lắng người?"

Chính là trong điện thoại lại một trận tạp âm, tiếp theo liền nghe được trác dương ở bên trong ngữ khí thực suy yếu nói, "Như Bình, mau cứu cứu ta..... Ta mau không được..... Mau cứu cứu ta....."

Như Bình nghe xong trong lòng chính là trầm xuống, "Người ở nơi nào? Ta hiện tại liền báo nguy cứu người!"

"Ta ở..... Ta ở họa....." Trác dương nói còn chưa nói xong liền rút tuyến! Như Bình lại bắt trở về khi liền không ở phục vụ khu.

Vì thế nàng lập tức cấp Triệu quân cảnh sát gọi điện thoại, đem vừa rồi nhận được trác dương điện thoại sự tình nói một lần, còn nói hẳn nhắc tới muốn nàng cứu chính mình.

Hơn mười phút sau Triệu quân cùng một khác danh cảnh sát đi tới Như Bình trong nhà, bọn họ mở ra Như Bình di động, quả nhiên thấy được trác dương số di động, chính là lại hỏi bắt lại như thế nào cũng đánh không thể.

Vì thế bọn họ cấp điện tín công ty gọi điện thoại tuần tra vừa rồi trác dương di động là cái nào cơ trạm đánh ra, chính là truy vấn đến kết quả lại tất cả mọi người thực khiếp sợ, bởi vì cái này cơ trạm đúng là Như Bình gia phụ cận cơ trạm.

Chẳng lẽ trác dương liền ở gần đây bị bắt cóc? Cái này khả năng tính cũng không phải không có, Triệu quân lập tức cấp trong cục gọi điện thoại, thỉnh cầu tăng phái nhân thủ, tăng lớn ở gần đây bài tra lực độ.

Bởi vì từ Như Bình sở miêu tả tình hình xem, trác dương hiện tại hẳn là thực suy yếu, nếu không nhanh lên tìm được hẳn, chỉ sợ liền thật là dữ nhiều lành ít.

Bọn họ vì dễ bề liền sau nếu trác dương lại đánh tiến điện thoại tới, bọn họ ở Như Bình di động thượng trang bị nghe lén trang bị, liền chờ trác dương hiện tới điện thoại, là có thể xác định hẳn chuẩn xác vị trí.

Chính là từ kia một sau, trác dương liền không còn có đánh quá điện thoại, mà cảnh sát ở phụ cận bài tra cũng không hề thu hoạch, trác dương

người này tựa như biến mất ở trong không khí giống nhau.

Ngày hôm sau buổi sáng, Như Bình dậy sớm dạ dày rất khó chịu, nghe thấy tới bữa sáng hương vị liền tưởng phun, nàng cùng công ty thỉnh nửa ngày giả đi bệnh viện, kết quả một kiểm tra bác sĩ lại nói Như Bình mang thai!

Như Bình nghe thế người tin tức sau cả người kinh nửa ngày cũng nói không ra lời, bác sĩ còn tưởng rằng nàng thật là vui mới ngốc rớt, đối cười đối nàng nói, "Người không cần quá khẩn trương, lần đầu tiên đương mẹ chính là cái bộ dáng, ta cho người khai một ít vitamin trở về ăn, chính mình trở về sau nhiều chú ý, không cần đề trọng vật cũng không cần làm cái gì kịch liệt vận động, hiện tại cũng không thể cùng phòng biết sao?"

Như Bình chính mình cũng không biết là như thế nào đi ra bác sĩ văn phòng, đầu mau rời khỏi bệnh viện khi nàng mới phản ứng lại đây bác sĩ nói câu kia không thể cùng phòng!

"Ta cùng quý cùng phòng đi a!" Như Bình ở trong lòng kêu to, nơi nào tới hài tử? Nhớ rõ cuối cùng một lần cùng trác dương cũng là bốn tháng trước sự tình, chẳng lẽ hiện tại cái kia vật nhỏ còn sống? Không có khả năng a!

Nàng cuống quýt lấy ra bác sĩ viết chẩn bệnh thư, có thai kỳ 26 thiên, kia chẳng phải là trác dương ở cái kia buổi tối, chính là ngày đó hẳn là ngủ ở phòng khách a, cũng là từ ngày đó bắt đầu Như Bình mơ thấy sờ phàm, chẳng lẽ căn bản không phải cái gì sờ phàm cùng ta ở trong mộng, mà là trác dương?

Kia này cũng quá xa đi! Đầu phải cùng ta chia tay còn ở buổi tối trộm chạy đến ta trong phòng? Cuối cùng ôn tồn sao? Chính là nếu thật là hẳn ta hẳn là biết đến a, như thế nào sẽ tưởng ở trong mộng đâu?

Như Bình nhìn chính mình bình thản bụng nhỏ, nàng như thế nào cũng vô pháp tưởng tượng phương diện này lại có cái sinh mệnh thể, hơn nữa chính mình mấy ngày hôm trước còn đã từng chờ mong quá có thể có được hẳn, có thể hiện tại thật sự có, lại không biết nên làm sao bây giờ?

Làm sao bây giờ? Muốn hay không xoá sạch? Nếu, có lẽ chính mình sẽ bởi vì đứa nhỏ này cùng trác dương hợp lại đâu? Có thể hiện tại trác dương lại ở nơi nào đâu? Đừng nói hợp lại, liền hài tử cha đâu tìm không thấy!

Lúc này Như Bình đi ngang qua một nhà tiệm cơm Tây, nàng đột nhiên có loại muốn ăn thịt xúc động, xem ra mang thai nữ nhân khẩu vị thật là sẽ biến, buổi sáng nàng người được chính mình mỗi ngày ăn sữa đậu nành bánh quẩy thế nhưng tưởng phun, mà hiện nhìn đến chính mình trước kia xem cũng sẽ không xem một cái bò bít tết thế nhưng phi thường muốn ăn.

Tính, mặc kệ có thể hay không lưu lại đứa nhỏ này, đâu phải làm hần ăn đốn tốt mới được, vì thế nàng liền đẩy cửa đi vào tiệm cơm Tây.....

Như Bình mới vừa ng ỡ xuống hạ, liền đi tới cái phục vụ sinh, rất có lễ phép hỏi nàng, "Nữ sĩ, ngài yêu cầu điểm cơm sao?"

Như Bình gật gật đầu, "Ân."

Phục vụ sinh lập tức đưa qua một phần cơm đơn, Như Bình lật vài tờ, liếc mắt một cái liền thấy được bò bít tết, rồi mới ngón tay chỉ nói, "Liền cái này đi, cùng đầu bếp nói, phiền toái hần mau một chút, ta có điểm đói."

Phục vụ sinh mỉm cười nói, "Tốt, kia ngài muốn mấy thành thực?"

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Lòng Mang Quỷ Thai (Bốn)

"Năm thành." Như Bình chính mình nói xong đầu là sừng sốt, năm thành, kia chẳng phải là nửa sống nửa chín sao? Chính mình như thế nào sẽ nói ra cái năm thành tới đâu? Nhìn đến phục vụ sinh rời đi bóng dáng, Như Bình cái này hối hận a!

Mà khi bò bít tết vừa lên bàn khi, Như Bình nước miếng thiếu chút nữa không chảy xuống tới, nhìn liền mỹ vị, vì thế nàng thiết tiếp theo tiêu khối nhẹ nhàng đặt ở miệng, "Ân....." Ăn ngon nàng thiếu chút nữa không kêu ra tới, nhìn dáng vẻ liền sau hần là nếm thử 3 thành thực.

Ăn uống no đủ sau, Như Bình mới về tới trong nhà, nàng lại thử cấp trác dương gọi điện thoại, chính là vẫn là đánh không thông, rồi mới nàng lại đánh căn dặn điện thoại, vẫn như cũ không ở phục vụ khu.

Cũng không biết có phải hay không bởi vì mang thai tính tình không tốt, nàng tức giận phi thường vì cái gì chính mình gặp được người đầu thích chơi mất tích đâu? Tuy nói căn dặn nàng không hiểu biết, nhưng là nàng lại hiểu biết trác dương, hẳn là cái làm việc nghiêm cẩn người, từ nhận thức hẳn đến bây giờ, liên không có tới không có phát sinh quá điện thoại liên hệ không thượng thời điểm, cho nên Như Bình trong lòng ẩn ẩn có loại dự cảm bất hảo, chỉ sợ trác dương đã.....

Nghĩ đến đây, Như Bình vội lắc đầu làm chính mình không cần loạn tưởng, hiện tại chính mình có bảo bảo, nàng nói cái gì cũng nhất định phải tìm được trác dương mới được!

Nếu chính mình lỡ mạng nhiên quyết định xoá sạch hài tử, kia sau này nếu có cơ hội tái kiến trác dương, chính mình nên như thế nào cùng hẳn nói đi, Như Bình nghĩ tưởng liên cảm giác một trận buồn ngủ đánh úp lại.....

"Như Bình..... Như Bình" mới vừa ngủ Như Bình, đột nhiên nghe được có người kêu tên của mình, nàng tránh mắt vừa thấy, thế nhưng là trác dương, hẳn đứng ở kia phúc tranh sơn đầu phía dưới, nhẹ giọng kêu gọi Như Bình.

"Trác dương? Người mấy ngày nay chạy đến cái địa phương đi, người nhà của người đầu báo nguy người có biết hay không?" Như Bình có chút kích động nói.

Trác dương sắc mặt thực tái nhợt, hẳn liên như vậy đứng ở nơi đó, một bước cũng không chịu đi phía trước đi, Như Bình thấy hẳn vẫn không nhúc nhích, đã muốn đi đến hẳn bên người đi, chính là không nghĩ tới trác dương lại một tiếng kêu to, "Đừng tới đây! Chúng ta hiện tại không thể tiếp xúc, chúng ta tới nói cho người, tiểu tâm hẳn! Tiểu tâm họa!"

Như Bình nghe chính là không hiểu ra sao, tiểu tâm hấn? Hấn là ai a? Còn nhỏ tâm họa, Như Bình mỗi ngày đều ở vẽ tranh tiểu tâm nào bức họa a? Nàng vừa định mở miệng hỏi, liền thấy trác dương thế nhưng một chút biến trong suốt.

"Trác dương! Trác dương....." Như Bình một chút từ trên sofa ngã dẫy, nguyên lai vừa rồi là chính mình ngủ rồi mơ thấy trác dương, chính là trong mộng trác dương lời nói quá chân thật, chân thật đến Như Bình nhớ rõ hấn nói mỗi một chữ, nhưng chính là nghe không hiểu là cái gì ý tứ.

Tiểu tâm hấn, tiểu tâm..... Họa, Như Bình ở trong lòng lặp lại dương kia hai câu lời nói, nói đến họa, Như Bình chậm rãi quay đầu nhìn về phía kia phúc 《 bạch y phiêu phiêu 》, chẳng lẽ là chỉ này bức họa sao?

Ngày hôm sau buổi sáng, Như Bình cấp Triệu quân cảnh sát gọi điện thoại, hỏi thăm vấn tình như thế nào? Có hay không tìm được cái gì manh mối?

Chính là Triệu quân cấp ra đáp án làm Như Bình thực thất vọng, cái gì manh mối đều không có, duy nhất có thể khẳng định chính là Như Bình trong tiểu khu video theo dõi chỉ chụp tới rồi trác tiến đại lâu video, lại không có chụp đến hấn rời đi.

Nhưng Triệu quân lại nói, nhưng là này cũng không thể chứng minh trác dương còn ở đại lâu, nhân nơi này có rất nhiều theo dõi góc chết, chỉ cần hấn không phải ngã thang máy rời đi, liền rất khó chụp đến hấn hình ảnh.

Chính là Như Bình rất kỳ quái chính là, nếu một cái bình thường người, ai sẽ ở 12 lâu không ngã thang máy xuống lầu, mà là đi xuống lầu đi đâu? Trừ phi thang máy không thể dùng, nhưng này mấy tháng qua thang máy đều không có xuất hiện quá trực trực a!

Thật là càng muốn đầu càng lớn, từ biết chính mình mang thai sau, Như Bình liền cảm giác chính mình thực nóng nảy, luôn là thích phát giận, ngày mai là cuối tuần, chính mình muốn ở nhà hảo hảo nghỉ ngơi một chút mới được.

Vãn tan t ần khi, Như Bình đi vào siêu thị mua một khối bò bít tết, tưởng chính mình về nhà làm làm xem, tiệm cơm Tây chết quý chết quý, hơn nữa nhìn qua cũng không có cái gì kỹ thuật hàm lượng a!

Sau khi về đến nhà, Như Bình liền lấy ra bản thân yêu nhất cái chảo chuẩn bị chiên bò bít tết, ai ngờ nàng mới vừa cầm lấy bò bít tết muốn làm, lại có tổng xúc động tưởng ném thử sinh bò bít tết là cái gì tư vị, chính mình còn không biết đâu!

Vì thế nàng liền đem bò bít tết đặt ở cái mũi phía trước nghe nghe, hương vị có chút mùi tanh, chính là Như Bình lại không cảm thấy ghê tởm, vì thế nàng liền cắn một cái miệng nhỏ, sinh bò bít tết máu loãng nháy mắt chảy vào nàng miệng.

Chính là nàng lại cảm thấy hương vị cũng không tệ lắm, vì thế liền một ngụm tiếp một ngụm ăn lên, đột nhiên, nàng ở phòng khách đại trong gương nhìn đến chính mình ăn sinh thịt bò bộ dáng, huyết chính theo nàng miệng sắc từng giọt lặn xuống dưới.....

Như Bình đột nhiên một cái giật mình ném xuống trong tay thịt bò, chính mình là xảy ra chuyện gì? Vì cái gì sẽ có như thế đáng sợ ham mê đâu? Phía trước chính mình sẽ không như vậy a? Liền tính là mang thai khâu vị thay đổi, này cũng biến quá trọng khâu vị đi!

Nghĩ đến đây nàng liền chạy đến trong WC phun ra, nhìn đến bồn cầu chính mình phun ra màu hồng phấn thịt bò, Như Bình tiếp theo thiếu chút nữa không đem gan hãn cũng cấp nhổ ra! Không nghĩ tới mang thai sẽ là như thế khó chịu, xem ra đương mẫu thân thật đúng là vĩ đại a!

Như Bình trải qua này một phen lăn lộn, cái gì muốn ăn cũng đã không có, chỉ nghĩ hảo hảo ngủ một giấc, nàng cảm giác chính mình quá mệt mỏi! Vì thế liền đơn giản rửa rửa liền lên giường thượng ngủ.

Ngủ ngủ, Như Bình cảm giác có người ở hôn chính mình, nàng mở mắt ra vừa thấy, lại là bạch y thiếu niên sở phạm, Như Bình biết chính mình là đang nằm mơ, cũng liền không cảm thấy giật mình, chỉ là cười cười nói, "Người cái tên vô lại, như thế nào lại tới tìm trong mộng tìm ta?"

Sở phạm hôn nhẹ Như Bình cái trán nói, "Người có bảo bảo, ta đương nhiên muốn đến xem người."

Như Bình sững sốt, nghĩ thầm cái này mộng cũng quá cùng hiện thực liên thông đi, liền cười cười nói, "Này người cũng biết, xem ra người thật đúng là sống ở ta trong trí nhớ a!"

"Người sai rồi, chờ bảo bảo sinh ra sau, ta liền sẽ từ người trong mộng đi ra, chúng ta một nhà ba người cùng nhau sinh hoạt....." Sở phạm chắc chắn nói.

Như Bình trong lòng một lẩm, thế nhưng từ trong mộng tỉnh lại, cái này mộng hảo quái a, nàng cần lấy di động nhìn thoáng qua thời gian, mới buổi sáng 7 điểm, hôm nay không đi làm, không phải nói tốt ngủ đến tự nhiên tỉnh sao?

Xem ra thân thể thứ này thật không phải chính mình muốn như thế nào là có thể như thế nào, tính, không sao cả, tỉnh liền rời giường đi! Nhưng nàng mới vừa đi đến phòng khách đã nghe chính một trận hương khí từ trong phòng bếp truyền đến.

Nàng đi vào đi vừa thấy, thế nhưng có một phần làm tốt bò bít tết, phía dưới còn đè nặng một cái tờ giấy, "Người bữa sáng, ném thử tay nghề của ta, căn dặn."

Cái này nha đầu chết tiệt kia rốt cuộc đã trở lại, cũng không biết mấy ngày nay chạy cái gì địa phương đã đi, nếu nàng nếu là chính mình thân muội, phi đem nàng chân đánh gãy không thể! Như Bình tức giận tưởng.

Chính là sinh khí về sinh khí, bò bít tết vẫn là muốn ăn, vì thế nàng liền ném một cái miếng nhỏ, cũng không tệ lắm, so với kia gia nhà ăn làm ăn ngon, bên ngoài biến sắc, bên trong phần nộn, vị vừa vặn tốt, cũng không biết đây là vài phần thực, luôn là chính là ăn ngon thực.

Bữa sáng thật sự rất quan trọng, ăn no cũng muốn ăn ngon, mới có một ngày hảo tâm tình, Như Bình hiện tại tâm tình tự nhiên thực hảo, vì thế

nàng quyết định một hồi đi ra ngoài đi dạo phố, quê quán buồn cũng không phải hồi sự a.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Lòng Mang Quỷ Thai (Năm)

Như Bình mặc vào chính mình thích nhất một cái váy ra cửa, trước khi đi nàng còn chiếu chiếu gương, trong gương chính mình có thể nói là nét mặt toả sáng, nơi nào như là cái thai phụ a!

Vừa ra khỏi cửa, Như Bình phát hiện hôm nay trên đường người rất nhiều, tất cả mọi người đều là có đôi có cặp đi ra ngoài, chỉ có chính mình là cô đơn chiếc bóng, bất quá chính mình giống như cũng không phải một người, bởi vì trong bụng còn cái bảo bảo, tuy rằng hẳn hiện tại cái gì cũng không biết, chính là kia lại cấp Như Bình một loại rất cường liệt tẫn tại cảm, làm nàng thật sự thực không bỏ được xoá sạch hẳn.

Vì thế Như Bình đi tới đi tới liền tới tới rồi một nhà trẻ con đờ dừ chuyên bán cửa hàng, đương nàng vừa mới chuẩn bị đi vào đi khi, lại nghe đến bên người có cái thanh âm nói, "Vị cô nương này chính là muốn vì trong bụng hài tử tuyển chút đờ dừ?"

Như Bình quay đầu vừa thấy, sau lưng đứng một vị 40 tuổi tả hữu trung niên nam nhân, Như Bình mày nhăn lại nói, "Người là đang nói chuyện với ta?"

Nam nhân gật gật đầu, "Đúng là, ta xem cô nương mặt có thai khí, hẳn là đã mang thai."

Như Bình không nghĩ tới người nam nhân này còn xem đĩnh chuân, nàng lại nhìn thoáng qua tử kính chính mình bóng dáng, thực thon thả, một chút dựng giống cũng không có, như vậy đều có thể nhìn ra tới..... Đầu năm nay kẻ lừa đảo quá nhiều, vẫn là cẩn thận một chút hảo.

Vì thế Như Bình liền nói, "Vị tiên sinh này, người làm, ta là tới cấp ta bằng hữu mua lễ vật." Nói xong nàng liền chuẩn bị đẩy cửa đi vào.

Chính là không thành tưởng nam nhân kia lại nói, "Ta không phải kẻ lừa đảo, ta là cách vách đồ cổ cửa hàng lão bản, bởi vì ngày thường thích nghiên cứu một ít huyền học, cho nên mới có thể nhìn ra người trên mặt thai khí, bất quá thứ ta nói thẳng, cô nương, người thai nhi có vấn đề, người hẳn là cẩn thận một chút mới là."

"Có cái gì vấn đề?" Như Bình nghi hoặc hỏi.

Nam nhân đưa cho Như Bình một trương danh thiếp nói, "Nếu lúc sau người phát hiện chính mình khẩu vị biến thực trọng, bắt đầu thích thịt tươi linh tinh, liên tới trong tiệm tìm ta, vấn đề của người không phải một câu hai câu có thể thanh rõ ràng." Nam nhân nói xong liền xoay người vào một nhà kê tụy ngọc hiền đồ cổ trong tiệm.

Như Bình có chút mờ mịt nhìn nhìn trong tay danh thiếp, mặt trên chỉ có một tên cùng một chiếc điện thoại dây số, nguyên lai người nam nhân này kê Tư Đồ thanh hải.

Bất quá có một chút hẳn nói thật đúng là đỉnh chuẩn, chính là chính mình khẩu vị biến thực trọng, thích ăn thịt tươi, này khẳng định không bình thường, nàng trường như thế đại còn không có gặp qua cái nào thai phụ thích thực thịt tươi.

Như Bình ở trẻ con đồ dùng chuyên bán cửa hàng trước cửa sừng sốt h ồi lâu, mới đẩy cửa đi vào, bên trong một cái hướng dẫn mua thực nhiệt tình tiếp đãi nàng, cuối cùng bởi vì vừa mới mang thai, cho nên hướng dẫn mua còn tính có lương tâm chỉ đề cử nàng mua một bộ thai phụ chuyên dụng hộ đồ dùng, còn nói cho Như Bình một ít mới vừa mang thai cấm kỵ.

Lúc này Như Bình nhớ tới vừa rồi nam nhân kia, liền hỏi cái này hướng dẫn mua nói, "Các người cách vách cửa hàng lão bản là làm cái gì?"

Hướng dẫn mua sừng sốt, rồi mới cười nói, "Người hỏi chính là Tư Đồ đại sư?"

Như Bình gật gật đầu, "Đúng vậy, chính là hẳn."

Hướng dẫn mua nhắc tới nàng biểu tình liền có chút thần bí nói, "Hắn là cái cao nhân, sẽ xem một ít thực mơ hồ đồ vật, bất quá chúng ta thông thường gặp được tin tưởng mệnh lý chuẩn mục mục liền sẽ đề cử đến hắn nơi đó, hắn sẽ căn cứ bảo bảo sinh ra ngày tới lấy tên, thật nhiều người đều là mộ danh tới tìm hắn."

"Như thế lợi hại?" Như Bình kinh ngạc nói.

Hướng dẫn mua thực nghiêm túc nói, "Đương nhiên, nhà của chúng ta lão bản không có việc gì liền đi tìm hắn, làm hắn giúp nhìn xem vận thế, thông thường nói đều thực chuẩn....."

"Kia hắn có thể hay không thượng trên đường cái chủ động tìm khách nhân a? Bởi vì vừa rồi hắn cho ta một trương danh thiếp, làm ta đi tìm hắn....." Như Bình tò mò nói.

Không nghĩ tới tên kia hướng dẫn mua thế nhưng thực giật mình nói, "Thật sự? Vậy người nhưng quá may mắn, Tư Đồ đại sư là rất khó thỉnh đến, nghĩ thông suốt quá chúng ta cửa hàng tới lấy tên chuẩn mục mục nhất định phải có chúng ta lão bản tự mình giới thiệu mới được!"

Ra trẻ con dùng khẩu chuyên bán cửa hàng sau, Như Bình nhìn cách vách tụy ngọc hiên đại môn, đang ở do dự muốn hay không vào xem, nàng nhìn thoáng qua di động, thời gian còn sớm, không bằng vào xem hắn như thế nào nói?

Vì thế Như Bình liền đẩy cửa đi vào tụy ngọc hiên đại môn, nàng đi vào nghênh diện thổi qua tới một trận đàn hương hương vị, làm người có chút thần thanh khí爽 cảm giác, bên trong trang hoàng cũng đều thực cổ điển, thoát nhìn hoàn cảnh cổ kính.

Lúc này từ bên trong đi ra một người nam nhân, vừa thấy đến Như Bình liền cười cười nói, "Người đã đến rồi, trước ngài sẽ, ta cho người đảo ly trà....."

Như Bình gật gật đầu ngài ở một phen gỗ đồ ghế trên, Tư Đồ thanh hải thực mau liền bưng tới một ly trà xanh đặt ở Như Bình trước mặt nói,

"Người nếu tới tìm ta, đã nói lên người hẳn là cảm giác được chính mình nơi nào xảy ra vấn đề, chỉ là không biết vì cái gì đúng vậy?"

Như Bình do dự một chút, rồi mới gật gật đầu nói, "Kỳ thật ta thật sự không quá tin tưởng chính mình sẽ mang thai, bởi vì ta hiện tại là độc thân, hơn nữa cũng không có ở sắp tới nội cùng khác cái gì nam nhân phát sinh qua quan hệ, ta thật là làm không rõ cái này bảo bảo là như thế nào tới!"

Tư Đồ thanh hải nghĩ nghĩ nói, "Người đi bệnh viện kiểm tra quá sao?"

"Kiểm tra qua, nói ta mang thai không đến 1 tháng....." Như Bình bất đắc dĩ nói.

Tư Đồ thanh hải gật gật đầu, rồi mới có chút do dự nói, "Kỳ thật ta nhìn đến người ánh mắt đầu tiên khi liền biết người có thai nhi có vấn đề, ta nói người đừng sợ, ta hoài nghi người hoài chính là quý thai, mà phi chân chính trẻ con!"

"Quý thai? Không thế nào, kia bác sĩ như thế nào tra không ra đâu?" Như Bình không thể tin được hỏi.

Tư Đồ thanh hải xem Như Bình không quá tin tưởng, liền đối nàng nói, "Có thật nhiều sự là khoa học vô pháp giải thích, quý thai đầu không phải là linh thể, hẳn là chân thật tồn tại, nếu mặc kệ mặc kệ, hẳn cũng là sẽ giống bình thường trẻ con giống nhau sinh ra, chỉ là đến lúc đó sẽ phát sinh cái gì, ai cũng khó mà nói."

"Chính là ta như thế nào khả năng hoài thượng quý thai đâu? Này thật sự quá làm ta không tiếp thu được!" Như Bình nghe xong Tư Đồ thanh hải nói, cảm xúc bắt đầu có chút không ổn định.

Vì thế Tư Đồ thanh hải khiến cho nàng uống trước một miệng trà, bình tĩnh tâm thần, rồi mới lại hỏi nàng, "Nhà người gần nhất có hay không phát sinh cái gì kỳ quái sự tình, hoặc là nhiều cái gì phía trước không có đồ vật?"

"Kỳ quái sự....." Như Bình suy nghĩ một hồi nói, "Nhà ta phía trước có người tặng một bức họa, sau tới ta mơ thấy quá nhân vật trong tranh, này xem như kỳ quái sự sao?"

"Kia nhân vật trong tranh là chân thật tồn tại? Vẫn là hư cấu?" Tư Đồ thanh hải hỏi nàng.

Chính là Như Bình lại lắc đầu nói, "Ta cũng không biết có phải hay không họa chân nhân, tóm lại ta sẽ thường xuyên mơ thấy họa trung nam nhân....."

"Vậy các người ở trong mộng đã làm cái gì thân cận sự tình sao?" Tư Đồ thanh hải đột nhiên như vậy hỏi.

Như Bình mặt già đỏ lên, đầu không cần nàng trả lời, Tư Đồ thanh hải liền có đáp án, vì thế hắn đối Như Bình nói, "Vậy đối thượng, vấn đề liền ra ở kia bức họa mặt trên! Người bắt tay cho ta, ta cho người thiết cái mạch nhìn xem."

Vì thế Như Bình liền bắt tay đưa cho Tư Đồ thanh hải, hắn lặng lẽ hào một hồi mạch, rồi mới chậm rãi nói, "Này họa đồ vật rất lợi hại, hắn nhưng nói chính mình kêu cái gì sao?"

"Sở phạm, hắn làm ta kêu hắn sở phạm....."

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Lòng Mang Quỷ Thai (Bấy)

Mấy ngày lúc sau, Tư Đồ thanh hải rốt cuộc chủ động liên hệ thượng Như Bình, cũng nói cho nàng một cái khác nàng phi thường khiếp sợ tin tức, kỳ thật thu bạch tên thật đã kêu sở phạm, chính là hắn ở ba năm trước đây liền nhân bệnh qua đời.

Này đó một loạt triển lãm tranh đều là hắn ở trước khi chết di chúc viết rõ nhất định phải làm, cũng đem chính mình sở hữu họa đồ ủy thác cấp một nhà chuyên môn trừ bị triển lãm tranh công ty, mà mỗi một lần triển lãm tranh đều sẽ xuất hiện một bức không có tên sở phạm tự bức họa,

đương nhiên, cũng không có biết họa thiếu niên chính là thu bạch bản nhân.

Sở phạm ở 13 tuổi thời điểm tra ra chính mình được một loại quái bệnh -- chứng, này ta bệnh phi thường sợ hãi ánh mặt trời, chỉ cần bị ánh mặt trời chiếu đến sau, làn da liền sẽ xuất hiện thối rữa, hơn nữa thật lâu không thể khép lại.

Chính là ở kia một năm, người nhà của hắn phát hiện hắn ở hội họa thượng thiên phú, bởi vì có cái này quái bệnh không thể ra cửa sở phạm, cũng chỉ có mỗi ngày ở nhà vẽ tranh tới giải quyết trong lòng tịch mịch.

Này ở giữa hắn sáng tác không ít kinh vi thiên nhân tác phẩm, chính là ngày vui ngắn chẳng tày gang, hắn tuy rằng trường kỳ không ra khỏi cửa, dựa trên máu tới duy trì sinh mệnh, chính là hắn bệnh tình vẫn là liên tục chuyển biến xấu.

Chờ đến hắn 17 tuổi thời điểm cũng đã lấy không dậy nổi bút vẽ vẽ tranh, mà đưa cho Như Bình kia phúc bạch y phiêu phiêu là hắn sinh mệnh cuối cùng thời gian, cố nén ốm đau mang đến tra tấn hoàn thành, có thể xem như trút xuống hắn sở hữu sinh mệnh lực.

Ở họa hắn đem chính mình họa thành hắn không có bệnh bộ dáng, bạch y phiêu phiêu, tuấn mỹ dị thường, hắn hy vọng ở chính mình chết có thể cho mọi người lưu lại chính mình tốt đẹp nhất bộ dáng, tuy rằng chân thật hắn bởi vì kia bệnh biến thực khủng bố.

Sau tới cũng không biết hắn ở nơi nào đã biết một cái biện pháp, chính là đem chính mình tro cốt nghiền nát thành tế mịn, đi đều ở thuốc màu, rồi mới dùng cái này thuốc màu thỉnh người vẽ lại chính mình cuối cùng kia bức họa, này bức họa chính là treo ở Như Bình phòng khách kia phúc.

Mà sở phạm tắc có thể thông qua này bức họa được đến trọng sinh, chẳng qua này trọng sinh đại giới là người khác tánh mạng.....

Như Bình nghe hắn nói xong sau, kinh hãi nói, "Hắn không phải là nghĩ thông suốt quá ta có bụng sống lại đi?"

Tư Đò thanh hải sắc mặt ngưng trọng nói, "Rất có cái này khả năng! Hấn hiện tại đã giết ba người, nếu muốn chờ đến trong bụng thai nhi sống, còn không biết muốn hấp thu bao nhiêu người tinh huyết mới được!"

"Ba người? Ta thiếu chút nữa đã quên, hấn ở nhà ta tổng cộng ăn ba người? Chính là ta chỉ có trác dương cùng căn dặn xuất hiện quá a, kia người thứ ba là ai?" Như Bình nghi hoặc hỏi.

Chính là Tư Đò thanh hải lại lắc đầu nói, "Ta đây cũng không biết, người ngấm lại gần nhất nhà người phát sinh sự tình, có lẽ thực sự có người khác ở người không ở nhà thời điểm xuất hiện quá đâu?"

Đột nhiên Như Bình một chút nhớ tới phía trước trong nhà đã tới tặc, "Ăn trộm! Nhà ta khoảng thời gian trước tới ăn trộm, chính là cái gì quý trọng đồ vật cũng chưa ném, chỉ là bị phiến thực loạn, lúc ấy ta còn kỳ quái, đồ vật đều tìm được rồi, vì cái gì muốn ném ở phòng khách không lấy đâu, hiện tại ngấm lại, hấn khẳng định ở lúc ấy bị họa cấp ăn luôn, này cũng chính là vì cái gì họa sẽ có ba viên đầu người nguyên nhân."

Tư Đò thanh hải bấm tay tính toán, "Ba ngày sau là giữa trưa là cả năm trung dương khí nặng nhất một ngày, ngày đó ta và người về nhà lấy họa, rồi mới ở chính Ngọ thái dương hạ đem họa dùng lửa đốt rớt, vậy người trong bụng thai nhi tự nhiên liền không có."

Buổi tối, Như Bình một người nằm ở trên giường, như thế nào cũng ngủ không được, đều đã chết ba người, chẳng lẽ thật sự giống Tư Đò thanh hải theo như lời, chỉ là đem họa thiêu là có thể hết thấy đầu giải quyết sao?

"Ai....." Như Bình thật mạnh thở dài, nghĩ thầm, tính, chính mình chính là lại lo lắng cũng vô dụng, chỉ có thể đi một bước xem một bước đi!

Ngủ đến nửa đêm, Như Bình bị một trận gió lạnh thổi tỉnh, nàng mở mắt ra vừa thấy, chính mình thế nhưng đứng ở trong nhà phòng khách, mà nàng có trước mặt chính treo kia bức họa, nhưng họa trung thiếu niên lại không thấy, chỉ còn lại có treo ba cái viên đầu người cây đa.....

Đột nhiên sau lưng một thanh âm sâu kín vang lên, "Ta đối với người như thế hảo, người vì cái gì phải tin tưởng Tư Đồ thanh hải nói....."

Như Bình trong lòng cả kinh, nàng chậm rãi quay đầu lại, liền thấy sở phạm đang đứng ở nàng sau lưng, lạnh lùng nhìn chính mình.

"Người, người rốt cuộc là cái gì?" Như Bình nhút nhát sợ sệt hỏi.

Sở phạm chậm rãi đi đến nàng bên người, bắt tay nhẹ nhàng đặt ở Như Bình đầu vai, cảm thụ được nàng thân thể run rẩy, rồi mới ôn nhu nói, "Ta chính là sở phạm a, đã quên trách dương đi, hẳn không hiểu người, nhưng là ta hiểu, chỉ cần ta có thể sống lại, ta liền sẽ mang theo người ở toàn thế giới khai triển lâm tranh, người tưởng họa bao lâu liền họa bao lâu, ta sẽ không đem người biến thành một gia đình bà chủ."

Như Bình nghe sau trong lòng một trận hoảng loạn, "Nhưng người đã chết, ta không rõ vì cái gì người còn có thể sống lại đâu? Tư Đồ đại sư nói người là muốn dựa hấp thu người tinh huyết mới có thể sống lại, này đối bọn họ tới nói không phải quá tàn nhẫn sao?"

Nhưng sở phạm bắt lấy Như Bình tay nói, "Người không cần nghe cái kia Tư Đồ thanh hải nói bậy, Như Bình người nhớ kỹ, trên thế giới này, trừ bỏ ta nói bên ngoài người ai đều không thể tin tưởng!"

"Vì cái gì như thế nói?" Như Bình thật cẩn thận hỏi.

Sở phạm khẽ cười nói, "Nhớ kỹ! Bởi vì ta vĩnh viễn cũng sẽ không thương tổn người."

Như Bình nghe xong trong lòng một trận rung động, nếu thiếu niên này là cái người sống nói, kia lúc này nàng khẳng định là trên thế giới hạnh phúc nhất nữ nhân, chính là hẳn cố tình là cái người chết!

"Ta đây trong bụng thai nhi là chuyện như thế nào, người theo như lời sống lại chính là muốn thông qua hẳn đâu?" Như Bình nhất thời không nhẹn xuống, lời nói buột miệng thốt ra.

Chính là không nghĩ tới sở phạm lại nói, "Là, cũng không phải..... Hấn sinh ra là ý nghĩa ta sống lại, nhưng ta là ta, hấn là hấn, hấn chính là người cùng ta hài tử, một cái bình thường hài tử, cho nên người ngàn vạn đừng dễ tin cái kia Tư Đồ thanh hải, hấn giúp người là có khác mục đích, người hiện tại có thể không tin ta, chờ người ngày mai đi bệnh viện kiểm tra một chút, đứa nhỏ này hấn là đã có tim đập."

Nghe sở phạm như thế vừa nói, Như Bình nhin không được dùng tay khê vuốt hạ chính mình bụng nhỏ trong lòng thầm nghĩ, đúng vậy, mặc kệ như thế nào nói, đứa nhỏ này là chân thật tồn tại, nếu xoá sạch hấn, đó có phải hay không cũng là giết chết một người đâu?

Sở phạm nhìn đến Như Bình có chút do dự, liề biết nàng đã bị chính mình thuyết phục, vì thế liề nhẹ nhàng hôn lên nàng có cái trán nói, "Ba người kia chết là cùng ta có quan hệ, chính là lúc ấy ta cũng không chế không được chính mình, tựa như người muốn ăn thịt tươi * giống nhau, thật sự rất khó chịu....."

"Đúng vậy, ta vì cái gì muốn ăn thịt tươi? Người nói đứa nhỏ này sẽ là cái bình thường hài tử, ta nhưng chưa thấy qua cái kia bình thường thai phụ muốn ăn thịt tươi!" Như Bình nghi hoặc nói.

Sở phạm nhẹ vỗ về Như Bình bụng nhỏ nói, "Đứa nhỏ này cùng ta giống nhau, có chính mình khó có thể áp chế ma tính, chính là chỉ cần người cùng hấn cộng đồng nỗ lực, ta tin tưởng nhất định phải lấy khắc chế, Tư Đồ thanh hải cùng người nói có quan hệ chuyện của ta đều là giả, người một chữ đều không cần tin tưởng, ta mấy ngày này vẫn luôn ở trong nhà chờ người trở về cùng người nói rõ ràng, chính là người nhưng vẫn không trở về, còn hảo hôm nay nhi tử đem người mang về tới, bằng không ta thật sự sợ hãi như vậy sẽ không còn được gặp lại người!"

Chương 06 Cái Chuyện Xưa Lòng Mang Quỷ Thai (Tám)

Không biết vì cái gì, Như Bình ở trong lòng là nguyện ý tin tưởng sở phạm, nhìn trước mắt thiếu niên, hấn có một đôi do dự đến cực điểm mắt, lúc trước đúng là thấy được này hai mắt chữ, Như Bình mới có thể lập tức bị này bức họa hấp dẫn.

Có được như vậy một đôi u buồn thả thanh triệt mắt, Như Bình như thế nào cũng không tin hẳn sẽ là cái tà ác đờ vật, cho dù hẳn không phải người sống.....

Lúc này phía đông không trung dâng lên một tia quang minh, sờ phàm thân mình một đốn, rồi mới chậm rãi thối lui đến họa trước, cực kỳ không tha nhìn Như Bình liếc mắt một cái, nhẹ nhàng nói một câu, "Vạn sự cần thân, buổi tối ta lại đến tìm ngươi!"

Theo thái dương dần dần thẳng, sờ phàm thân mình chậm rãi biến mất ở tranh sơn đầu trước, mà Như Bình lại xem kia bức họa, bạch y phiêu phiêu thiếu niên lại đứng ở dưới tàng cây.....

"Lộc cộc....." Như Bình bị chính mình bụng cấp đánh thức, nàng phát hiện nằm ở nhà mình phòng khách trên sofa, chỉ là lần này nàng rõ ràng biết đêm qua sự không phải mộng, đều là thật sự!

Nàng từ tủ lạnh lấy ra một phần sinh bò bít tết, dùng dĩa quả trám hơi hơi chiên hai mặt đều biến sắc, rồi mới cảm thấy mỹ mãn ăn, lúc sau trong lòng cái loại này hư không cảm giác lập tức liền biến mất.

Buổi sáng Như Bình làm đờng sự giúp đỡ thỉnh nửa ngày giả, nàng muốn lại đi bệnh viện kiểm tra một chút, nhìn xem có phải hay không lần trước khám sai, kết quả bác sĩ cấp chẩn bệnh là thai nhi phát dục hết thấy bình thường, hơn nữa Như Bình còn ở máy móc thượng thấy được bảo bảo tim đập.

Ra bệnh viện sau Như Bình liền nhận được Tư Đờ thanh hải điện thoại, "Như thế nào, hai ngày này không phát sinh cái gì sự đi?"

Như Bình trong lòng nhiều ít có chút hoảng, chính là ngoài miệng vẫn là thực bình tĩnh nói, "Không có, hết thấy bình thường, chỉ là ta ở ăn thượng vẫn là thích một ít lại cứ ăn thịt."

Tư Đờ thanh hải nghe xong sau còn không quên dặn dò nàng nói, "Vạn là tốt rồi, ngày mai giữa trưa ngươi liền có thể giải thoát rồi, đến lúc đó ta sẽ cùng ngươi cùng đi lấy họa."

Cúp Tư Đồ thanh hải điện thoại sau, Như Bình liên liên bát thông đờng sự điện thoại, làm nàng giúp đỡ chính mình lại thỉnh hai ngày giả.....

Ngày hôm sau giữa trưa, Như Bình cùng Tư Đồ thanh hải cùng nhau đi tới nhà nàng, từ trên tường gõ xuống kia bức họa, rồi mới đánh xe đi tới Tư Đồ thanh hải mặt tiền cửa hàng hậu viện, nơi đó đã sớm dọn xong một cái pháp đài.

Tư Đồ thanh hải đem họa bả ở pháp đài thượng, chờ đợi thời gian, pháp đài thượng lập một cây chiếc đũa, đương chiếc đũa bóng ma vừa lúc biến mất khi, chính là một ngày chính ngộ, kia cũng là một ngày giữa dương khí nặng nhất thời điểm.

Hai người đều ở yên lặng chờ thời gian đã đến, rốt cuộc, chiếc đũa bóng dáng không thấy, Tư Đồ thanh hải lập tức trong miệng bắt đầu niệm một ít Như Bình nghe không hiểu chú ngữ, tiếp theo liên liên thấy hẳn hướng họa thượng đảo một ít không biết là cái gì màu đỏ chất lỏng, rồi mới dùng một trương bạc lửa giấy vàng phù một chút ném tới họa thượng.

Tranh sơn dầu theo tiếng mà chậm, Như Bình vẫn luôn gắt gao nhìn chăm chăm họa, vẫn luôn nhìn đến nó đốt tới cuối cùng, chính là Tư Đồ thanh hải sắc mặt lại càng ngày càng khó coi, trong miệng còn không dừng nói, "Không có khả năng a, như thế nào không có đâu? Không có khả năng a! Nơi nào làm lỗi!"

Đột nhiên bốn phía quất lên một trận gió to, chỉ thấy chân trời chậm rãi bay tới thật dày mây đen, mắt thấy liên phải trời mưa, Như Bình xem Tư Đồ thanh hải có sắc mặt rất khó xem, liên thật cẩn thận hỏi, "Như thế nào đại sư, thu phục sao?"

Tư Đồ thanh hải vừa nghe Như Bình thanh âm, đột nhiên quay đầu, hai mắt đỏ bừng hỏi nàng, "Không có khả năng, này họa người có phải hay không động qua?"

Như Bình không biết làm sao lắc đầu, "Không có a, xảy ra chuyện gì? Có phải hay không nơi nào ra vấn đề?"

"Không có khả năng! Không có khả năng!" Tư Đồ thanh hải càng nói càng cu ồng táo, hấn đột nhiên duỗi tay chộp tới Như Bình, nhưng lại bị một đạo nhìn không thấy lực lượng cấp chắn trở về.....

Tư Đồ thanh hải một chút sững sờ ở đương trường, qua hơn nửa ngày, hấn mới chậm rãi nói, "Nếu tới vì cái gì không hiện thân đâu? Ta liền nói không có khả năng không có sao, nguyên lai họa là giả."

Lúc này không trung đã che kín mây đen, liền thấy cu ồng phong lôi cuốn mưa to nháy mắt tưới diệt pháp đài thượng hỏa, một cái bạch y thiếu niên chậm rãi từ trong mưa đi tới, trong tay của hấn cầm họa kia đem ô che đi đến Như Bình trước người, vì nàng chặn mưa gió.

Sở phạm đối Như Bình cười cười nói, "Cầm dù, chỉ cần người đi ở dưới dù, hấn liền thương không đến người, dư lại sự tình giao cho ta."

Như Bình gật gật đầu thối lui đến một bên, sở phạm tắc đi tới trong mưa lạnh lùng nhìn Tư Đồ thanh hải, "Tư Đồ thanh hải, người không nghĩ tới đi, họa chính là giả, là ta cùng Như Bình hai người dùng cả đêm vẽ lại, lừa lừa người một cái người ngoài nghề khẳng định là không thành vấn đề"

Tư Đồ thanh hải khí sắc mặt xanh mét, hung hăng nói, "Xem ra ta còn là xem thường người, kia ba cái âm hồn đâu?"

Sở phạm chỉ chỉ hấn sau lưng nói, "Ở người sau lưng a!"

Tư Đồ thanh hải trong lòng cả kinh, vội quay đầu nhìn về phía sau lưng, chính là mặt sau căn bản cái gì đều không có, chờ hấn biết mắc mưu khi gắn liền với thời gian vẫn rồi, dưới chân thế nhưng không thể động, Tư Đồ thanh hải vội ở trên người tìm cái đồ vật.

"Là ở tìm cái này sao?" Liền thấy căn dặn sinh hồn chính cầm một bó giấy vàng phù đặc ý đứng ở sở phạm bên người.

"Người....." Tư Đồ thanh hải điếm không khí ra một ngụm lão huyết tới!

"Người cái gì người, Tư Đồ thanh hải, người tính đến tính đi lại tính lậ Như Bình, người kế hoạch, ta hẳn là cũng hút nàng tinh huyết mới đúng đi? Chính là không nghĩ tới ta lại yêu nàng" sở phàm cười lạnh nói.

Tư Đồ thanh hải hiện tại cuối cùng hy vọng chỉ có Như Bình, hẳn lạnh giọng đối Như Bình nói, "Đừng bị bọn họ lừa, ta là tới giúp người!"

Chính là Như Bình lại chỉ là lạnh lùng nhìn hẳn một cái, rồi mới chậm rãi xoay người, không hề xem hẳn.

Nguyên lai đêm qua, sở phàm sợ Như Bình không tin chính mình nói, đã kêu ra tới căn dặn cùng trác dương sinh hồn, từ bọn họ trong miệng biết được, cái này này hết thấy đầu là Tư Đồ thanh hải giở trò quỷ, hẳn dùng sở phàm họa vây khốn sở phàm sinh hồn, rồi mới liềן thao túng hẳn tới hấp thu tâm sinh hồn.

Mà Tư Đồ thanh hải liềן dùng này đó sinh hồn tới luyện quỷ, sở phàm chính là hẳn dùng bảy bảy bốn mươi chín cái sinh hồn luyện thành, đáng tiếc hẳn có chính mình tư duy, vì có thể làm sở phàm nghe lời, Tư Đồ thanh hải liềן vẫn luôn dùng phù chú tới khống chế hẳn giết người.

Nhưng không nghĩ tới hẳn yêu Như Bình, còn làm Như Bình hoài thượng quỷ thai, cũng đúng là bởi vì đứa nhỏ này lại làm sở phàm thầן chí bắt đầu khôi phục, hẳn chậm rãi nhớ tới thật nhiều sự, hẳn không nghĩ lại vì Tư Đồ thanh hải tới giết người, vì thế liềן nghĩ ra dùng giả họa lừa Tư Đồ thanh hải biện pháp.

Kỳ thật Tư Đồ thanh hải mỗi lần đầu sẽ đem họa thiêu hủy sau, liềן sẽ từ giữa được đến sinh hồn, rồi mới lại tiếp tục luyện quỷ!

Như Bình vừa thấy hiện tại cục diện biến thành như vậy, liềן hỏi sở phàm, "Kia hiện tại nên làm sao bây giờ?"

Sở phàm nghĩ nghĩ nói, "Hẳn nếu như thế thích dùng họa giết người, ta không bằng liềן đem hẳn cũng vây ở họa trung, làm hẳn cũng ném thử đó là cái cái gì tư vị đi!"

7 tháng sau, Như Bình ở bệnh viện phòng sinh sinh cái nam hài, một cái trường giống thanh tú nam nhân ở phòng sinh ngoài cửa nôn nóng chờ đợi, không một hồi hộ sĩ liền ra nói đến, "Ai là liễu Như Bình người nhà!"

Thanh tú nam nhân vội nói, "Ta là, ta là"

Hộ sĩ vừa thấy nam nhân thế nhưng cũng là mặt đỏ lên nói, "Chúc mừng người, lão bà người sinh cái nam hài!"

Mà lúc này treo ở trong nhà phòng khách kia bức họa thượng, một cái trung niên nam nhân đang đứng ở kia khóa cây đa lớn hạ, hai mắt oán độc nhìn họa ngoại thế giới.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Hiện Thế Báo (Một)

Phật nói: Chúng sinh toàn bình đẳng.....

Phàm trên đời người tùy ý chur sát súc vật, đem người vui sướng thành lập ở chúng nó thống khổ phía trên, chết sau nhất đánh vào ngu hốt địa ngục, đầu nhập trong hầm, số chỉ trâu rừng đánh úp lại, sừng trâu đỉnh, ngu đê dẫm.....

Đào nguyên tiểu khu gần nhất đã xảy ra mấy khởi hành hạ đến chết miêu cầu sự tình, bảo an trấn khiếu vẫn luôn thực chú ý chuyện này, bởi vì mỗi lần phát sinh loại chuyện này đều là hấn vì những cái đó đáng thương tiểu động vật nhặt xác.

Trần khiếu hôm nay 23, sơ trung tốt nghiệp, bởi vì văn hóa không cao, cho nên đi vào cái này tòa trong thành thị chỉ có thể làm một ít bảo an linh tinh công tác, chính là hấn lại tưởng không rõ, trong thành vì sao có người thích tàn hại tiểu động vật đâu? Hơn nữa có chút thủ đoạn còn đặc biệt thâm nhẫn.

Ở hấn trong ấn tượng, người thành phố tất cả đều là chịu quá giáo dục cao đẳng người làm công tác văn hoá, nhưng vì cái gì sẽ có người có thể

làm ra như thế đáng sợ sự tình đâu? Sự tình khởi nguyên muốn từ tháng trước một cái cuối tuần nói lên.....

Đó là một cái không khí tươi mát sáng sớm, trần khiêu cùng bình thường giống nhau đi tới đón ban, đương hẳn đi đến tiểu khu một mảnh vành đai xanh khi, đột nhiên nghe được từng đợt thật nhỏ thanh âm, nghe đi lên như là tiểu miêu ở kêu.

Vì thế hẳn liền theo vành đai xanh tìm được rồi thanh âm xuất xứ, nguyên lai thật là một con tiểu miêu cuộn tròn ở trong bụi cỏ, trần khiêu nhất thời tò mò liền đi qua đi xem nó vì cái gì kêu cái không ngừng, mà khi hẳn đến gần vừa thấy khi, tức khắc cảm giác chính mình toàn thân máu đầu đình chỉ lưu động.

Đó là một bức như thế nào thảm tượng a, này chỉ nhìn qua cũng có hai ba tháng tả hữu tiểu miêu thế nhưng bị người tàn nhẫn đào đi hai mắt, bởi vì đau đớn nó vẫn luôn kêu cái không ngừng, hốc mắt huyết khối đã sớm khô cạn.

Trần khiêu chậm rãi đến gần rồi tiểu miêu, phát hiện nó mao rất dài, tuy rằng không có hai mắt, nhưng là có thể tưởng tượng, nó phía trước nhất định là một con có song sắc tròng mắt mèo Ba Tư.....

Bảo an lão Lưu ở phòng trực ban nhìn nhìn thời gian, trong lòng nói thầm, trần khiêu hôm nay là xảy ra chuyện gì, hẳn chính là trước nay chỉ có sớm đến không có đến trễ thời điểm a, đang nghĩ ngợi tới đâu, liền thấy trần khiêu từ bên ngoài đi đến, trong tay cầm chính mình mũ, mà bên trong giống như còn có cái vật còn sống.

Trần khiêu vừa tiến đến liền nói, "Thực xin lỗi a Lưu thúc, ta chậm trễ người tan tành!"

"Không có việc gì, ai còn không chuyện này a, bất quá người lần tới có việc liền cho ta gọi điện thoại, ta giúp người định lớp học là được, không phải, người trong tay cầm chính là cái gì a?" Lão Lưu tò mò hỏi.

Trần khiêu chậm rãi đem mũ mở ra cấp lão Lưu xem, hẩn hướng bên trong vừa thấy, "A? Ta xem người ôm như thế khăn còn tưởng rằng cái gì thứ tốt đâu? Nguyên lai là chỉ miêu a, ta này trong tiểu khu có rất nhiều loại này tiểu dã miêu, ân? Nó mất xảy ra chuyện gì?"

Trần khiêu rầu rĩ nói, "Làm người đào!"

"Gì! Ta nhìn xem!" Lão Lưu cũng là cả kinh, tuy nói hẩn không phải cái thích tiểu động vật người, chính là vừa nghe mất mèo làm người đào, trong lòng cũng khó tránh khỏi lạc một chút.

Tiểu miêu có lẽ là cảm giác được cái này xa lạ cũng không có ác ý, mặc cho bằng lão Lưu nhắc tới tới xem, "Tắm tặc..... Cái nào ba ba tôn như thế nhẩn tâm, đào một con mèo con mất, này cũng quá thiếu đạo đức đi!"

Trần khiêu thở dài nói, "Cũng không phải là, ta cũng là xem nó thật sự là đáng thương, nếu ta không đem nó lấy về tới, kia nó nhất định phải chết! Một con không có mất lưu lạc miêu là vô luận như thế nào cũng không sống được!"

"Người tưởng dưỡng? Muốn dưỡng người cũng dưỡng đành phải a, này đâu mù, dưỡng nó còn có gì dùng!" Lão Lưu không thể tưởng tượng nói.

Trần khiêu cộc lốc ngây ngô cười nói, "Chính là bởi vì nó hạt ta mới muốn dưỡng, ta thuê trong phòng dưỡng cái miêu vẫn là có thể, lại nói nó ăn cũng không nhiều lắm, coi như cho ta làm bạn nhi!" Tiếp theo trần khiêu lại than nhẹ một tiếng nói, "Chỉ hy vọng không cần tái xuất hiện như vậy chuyện này!"

Nhưng không bao lâu, một đoạn "Sống đào mất mèo" video liên ở trên mạng truyền lưu mở ra, trong video có mấy cái hai mươi tả hữu tuổi tiểu thanh niên, một đám chảy quái dị tẩy cắt thời kiểu tóc, trong đó một người phụ trách đề lại tiểu miêu, một cái khác xuống tay dùng cây kéo xẻo, còn có mấy cái ở bên cạnh vừa nói vừa cười nhìn.....

Này đoạn video quay chụp giả đem nó phóng tới trên mạng, còn rất đặc ý nói chính mình là cái gì quét dọn thành thị lưu lạc miêu cầu, còn thành thị một cái vệ sinh không gian!

Video một ở trên mạng bá ra, liền đưa tới rất nhiều yêu quý tiểu động vật vông hũu chống lại, còn đem bọn họ thịt người ra tới, nhưng những người này một đám đều là chút chơi bởi lâu lỏng trẻ trung người, bọn họ căn bản không sao cả, chẳng những không có đình chỉ, còn tiếp tục quay chụp một ít ngược miêu ngược cầu video ngắn, lấy tranh thủ tỉ lệ click!

Trần khiếu nhìn cũng thực tức giận, chính là hấn lại cũng không có thể ra sức, chỉ có thể hảo hảo chiếu cố chính mình nhật vệt tới này chỉ mèo mù, hấn cho nó lấy cái tên gọi trắng trắng, hy vọng hấn ở sau này ngày có thể lớn lên trắng trắng, không hề bị đến bất cứ thương tổn.

Ở trần khiếu tỉ mỉ hộ lý hạ, trắng trắng mắt miệng vết thương bắt đầu chậm rãi khép lại, chính là nó lại vĩnh viễn cũng xem không quang minh, trần khiếu rất khó tưởng tượng nó lúc trước bị thương tổn khi tâm tình, chính là hiện tại nó lại vẫn là thực tin tưởng trần khiếu, mỗi lần tan tằm sau, trần khiếu vừa mở ra cửa phòng, trắng trắng khẳng định sớm liền chờ ở cửa chỗ, trước kia hấn chỉ nghe nói qua cầu cầu sẽ như vậy chờ đợi chủ nhân, chính là không nghĩ tới nguyên lai Miêu nhi cũng sẽ.

Có lẽ là đã từng thương tổn làm trắng trắng lá gan rất nhỏ, đương nhiên càng có có thể là bởi vì nó mù, cho nên đối chung quanh sự vật khuyết thiếu cảm giác an toàn, cho nên chỉ cần trần khiếu một không cẩn thận làm ra một chút động tĩnh tới, nó liền sẽ dọa toàn thân phát run.

Mỗi khi lúc này, trần khiếu liền sẽ nhẹ nhàng kêu tên của nó, nỗ lực sử trắng trắng an tĩnh lại, chậm rãi nó là có thể nghe ra có này đó thanh âm là trần khiếu vọng lại, có này đó thanh âm là bên ngoài truyền tiến vào.

Đào nguyên tiểu khu ngược miêu ngược cầu sự kiện lại càng diễn càng liệt, cuối cùng rốt cuộc có người báo cảnh, có thể bởi vì này đó miêu cầu đều là lưu lạc tiểu động vật, cảnh sát tới cũng chỉ là phê bình giáo dục một chút liền xong việc, căn bản không có miệt mài theo đuổi đi xuống.

Liên tính bọn họ bị võng hữu thịt người ra tới, cũng đều là chẳng hề để ý tiếp tục ta hành ta tốc, thẳng đến đã xảy ra một loạt đáng sợ sự tình lúc sau, khủng bố sự tình bắt đầu tùy theo dây dưa bọn họ vài người.....

Video tuyên bố giả kêu hoàng tử hiền, ngoại hiệu hoàng mao, cha mẹ đều là người làm ăn, hơn nữa ở hần lúc còn rất nhỏ liên ly hôn, sau đó hoàng mao liên đi theo bà nội sinh hoạt, mà cha mẹ hần lại đều từng người hợp thành gia rất, bọn họ ai cũng không muốn đem hoàng mao nhận được bên người tới, chỉ là không ngừng cho hần tiển tiêu, liên cái này làm cho hần từ nhỏ liên cho rằng, chỉ cần có tiển tiêu, cái gì tình thân tình yêu đều không sao cả, mà bà nội bởi vì hần từ nhỏ khuyết thiếu cha mẹ ái, càng là đem hần quán vô pháp vô thiên, cái gì chuyện khác người đều làm làm!

Quay chụp loại này hành hạ đến chết video cũng là hần trước hết nghĩ ra được, ban đầu chỉ là muốn cho chính mình Weibo gia tăng một ít tỉ lệ click, chính là đến sau tới hần thế nhưng bắt đầu có chút nghiệm rỗi, biến càng ngày càng thích cái loại này huyết tinh cảm giác.

Hôm nay buổi tối hoàng mao mới từ mù mù gia đòi tiển trở về, hần mới vừa tiến tiểu khu, liên nghe được từng đợt mèo kêu, hần tức khắc trong lòng có chút phát ngứa.....

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Hiện Thế Báo (Nhị)

Hoàng mao tìm thanh âm đi tới trong tiểu khu một chỗ thực bí ẩn mà vành đai xanh trung, nguyên lai là một con tiểu miêu chính ng ẩ xồm bụi cỏ trung nhỏ giọng kêu, như là ở kêu gọi chính mình mù mù.....

Hoàng mao trong lòng một trận hưng phấn, hần lập tức lấy ra di động, mở ra quay chụp công năng, r ẩ mới đối với màn ảnh nói, "Xem, đây là ta con m ẩ mới....." Sau khi nói xong hần liên một chút đến gần r ẩ tiểu miêu.

Đột nhiên, tiểu miêu tiếng kêu đột nhiên im bật, r ẩ mới nó thế nhưng chậm rãi quay đầu tới, một đôi chỉ còn lại có hốc mắt mắt chính quý dị nhìn chăm chăm hoàng mao xem.

"Là người! Ai u ta đi! Người còn sống đâu? Sinh mệnh lực rất ngoan cường a! Hành, lão tử hôm nay khiến cho người đi đầu thai!" Hoàng mao vừa nói vừa đi hướng tiểu miêu.

Nhưng mới vừa đi tới rồi một nửa, hoàng mao liền cảm giác không đúng lắm, sau lưng rõ ràng có loại kỳ quái cảm giác, như là có người đang nhìn hắn, hoàng mao đứng lại thân mình chậm rãi quay đầu đi.....

U ám đèn đường hạ, hai người bóng dáng phóng trên mặt đất, một cái là đã sớm dọa choáng váng hoàng mao, lúc này hắn chính liên tục sau lui, trong miệng nói, "Người là ai? Không cần lại đây! Không cần lại đây!" Một cái khác bóng dáng thân hình cao lớn, mà hắn trong tay tựa hồ còn nắm một cây thật dài dây thừng.

Trong tiểu khu Vương đại gia mỗi ngày đều khởi rất sớm, bởi vì người vừa lên số tuổi giác liền biến thiếu, hôm nay buổi sáng còn chưa tới 4 điểm hắn liền tỉnh, chính là vừa thấy bên ngoài trời còn chưa sáng, liền lại ở trên giường nằm một hồi, còn là ngủ không được, liền rời giường đi dưới lầu chuyển động một chút.

Thời gian này trong tiểu khu cơ hồ không có gì người, Vương đại gia liền một người đi đi dừng dừng đi tới một chỗ ngày thường chính mình phi thường thích vành đai xanh bên, tưởng ở bên trong ngõ một hồi, nhưng hắn mới vừa vừa đi tiến, đã nghe tới rồi một cỗ dày đặc mùi máu tươi.

Wương đại gia không hề hờ trước là một người lão cảnh sát, hắn không biết ra nhiều ít giết người hiện trường, loại này hương vị hắn lại quen thuộc bất quá, đúng là xuất phát từ chức nghiệp bản năng, hắn chậm rãi đi hướng hương vị nơi phát ra.

Đương hắn chuyển qua một chỗ lùm cây khi, liền thấy một cái hoàng tóc nam nhân mặt triều hạ ghé vào trên cỏ, hắn dưới thân tất cả đều là trình nửa khô cạn trạng thái vết máu, bởi vì huyết lưu lượng rất lớn, đưa tới rất nhiều ruồi bọ ở bốn phía bay tới bay lui.

Lấy hắn nhiều năm kinh nghiệm xem, người nam nhân này mười có * đã chết, vì thế hắn liền lấy ra chính mình di động bấm đánh một cái quen

thuộc dây số.

Mười phút tả hữu, một chiếc màu đen tuyệt Chevrolet nhanh chóng sử vào đảo nguyên tiểu khu, Vương đại gia nhìn đến sau hướng trong xe vậy vậy tay, một cái thân hình cao lớn nam nhân từ trong xe đi xuống tới, sau lưng tắc theo sát một nam một nữ hai người trẻ tuổi.

"Sự phụ, cái gì tình huống?" Thân hình cao lớn nam nhân đi hướng Vương đại gia, ngữ khí thực cung kính hỏi.

Vương đại gia dùng ngón tay chỉ cách đó không xa bụi cỏ nói, "Nam tính, thân cao tại tả hữu, tuổi hẳn là ở 18 đến 25 tuổi chi gian, ta dậy sớm dạo quanh khi phát hiện ở, hẳn là đã chết một đoạn thời gian, cho nên liên trực tiếp cho người gọi điện thoại."

Mặt sau hai cái nam nữ nhỏ giọng nói thầm, "Nhìn đến không, vị này chính là chúng ta sự gia, chúng ta kỷ đội chính là hẳn một tay một chân mang ra tới."

Vương đại gia nghe được hai người ở nhỏ giọng nói thầm, liên cười nói, "Hai cái tiểu quý đầu, lại nói cái gì đâu?"

Hai người đầu là cả kính, vội cung cung kính kính đi tới, lớn tiếng nói, "Sự gia hảo!"

Vương đại gia trên mặt một chút liên nhạc nở hoa, rồi mới đối đang ở đi hướng thì thể nam nhân nói, "Này hai là người đồ đệ?"

Nam nhân cũng không quay đầu lại nói, "Àn, vừa tới báo danh, thí cũng đầu không hiểu, hôm nay dẫn bọn hẳn tới thật dài mắt." Nam nhân nói xong liên lấy ra di động, bất thông kết thúc điện thoại, "Liên pháp y sao? Người mang lên tiểu Trịnh bọn họ ra cái hiện trường, địa chỉ ta lập tức chia người, bước đầu phán đoán hẳn là giết người án!"

Không một hồi lại một chiếc xe cảnh sát khai tiến vào, từ phía trên đi xuống tới vài người, bọn họ nhìn đến Vương đại gia đầu là sôi nổi chào hỏi nói, "Vương lão hảo!"

Vương đại gia hướng hấn xua xua tay, ý bảo bọn họ mau đi hiện trường đi!

Kỷ mới vừa, hôm nay 35 tuổi, là thị Cục Công An hình cảnh đại đội đại đội trưởng, cũng là Vương đại gia ở lâm vờ hưu trước nhất đặc ý môn sinh, cho nên đương hấn vừa thấy tới rồi cái này hiện trường khi, liền trước tiên đánh cho chính mình ái đi.

Kỷ mới vừa vẫn luôn ng ỡ xồm thi thể bên cạnh chờ pháp y cùng hiện trường lấy được bằng chứng cảnh sát tới, mà thi thể cũng vẫn luôn như thể quỳ rạp trên mặt đất, ti ền pháp y đi tới chậm rãi đem thi thể xoay người, hiện trường nhân viên nhìn đến thi thể chính diện khi tất cả đều ngừng lại rồi hô hấp.....

Đây là như thế nào một khối thi thể a, tuổi cùng thân cao Vương đại gia nói đều thực chuẩn, chỉ là đương mọi người nhìn đến thi thể chính diện khi cũng đều nhìn không được kinh hãi, chỉ thấy thi thể hai mắt đều bị vũ khí sắc bén xẻo trờ, mà từ mặt ngoài tới xem, hấn vết thương trí mạng vẫn là cái này, mà là bởi vì hấn cổ động mạch bị ngoại lực xé rách làm cho mất máu quá nhi ều mà chết.

Ti ền pháp y đo lường quá gan ôn sau phỏng đoán đại khái tử vong thời gian ở rạng sáng 1 điểm đến 2 điểm chi gian, đến nỗi thi thể cổ chỗ miệng vết thương cụ thể là như thế nào tạo thành, còn phải đi v ề tiến thêm một bước giải phẫu mới biết được.

Lúc này thân là tiểu khu bảo an tr ần khiếu cũng đi tới hiện trường, có cảnh sát cho hấn làm ghi chép, cũng muốn cứu hấn mang theo hai gã cảnh sát đi phòng an ninh đi ều lấy video theo dõi, chính là tiếc nuối chính là án phát địa phương vừa lúc là theo dõi góc chết.

Chính là bằng vào người chết một đầu tóc vàng, bọn họ vẫn là tìm ra người chết đem đó đi vào tiểu khu video, lại còn có xác nhận người chết thân phận, chính là ở tại tiểu khu 28 hào lâu b tòa 12 tầng một người hộ gia đình, tên gọi hoàng tử hiên, ngoại hiệu hoàng mao.

Trong tiểu khu đã xảy ra giết người án chuyện này tựa như cái bom giông nhau, ở trong tiểu khu mặt nổ tung hoa, thật nhiều người đi làm tan tành khi đầu có chút lo lắng phòng, sợ nhất thời xui xẻo gặp hung phạm.

Mà trăn khiếu nơi bảo an đại đội cũng thành lập ban đêm tuần tra tiểu tổ, không gián đoạn ở trong tiểu khu khắp nơi tuần tra, tránh cho lại phát sinh cùng loại sự tình, trăn khiếu tắc không thể tránh khỏi bị bài tới rồi ngày đầu tiên ca đêm.

Trực đêm ban trăn khiếu đến là không sao cả, hẳn chỉ là lo lắng trong nhà trắng trắng có thể hay không sợ hãi đâu? Rốt cuộc phía trước một đoạn thời gian hẳn đầu là thượng bạch ban, buổi tối hẳn đầu là vẫn luôn ở trắng trắng bên người bở nó, này thành linh thượng ca đêm, trong lòng còn quá lo lắng.

Chính là lời tuy như thế, nhưng là trăn khiếu vẫn là đối chính mình công tác phi thường nghiêm túc phụ trách, bọn họ ca đêm tuần tra tổ là hai người một tiểu tổ tuần tra, như vậy tổng có thể bảo đảm trong tiểu khu tùy thời đầu có bảo an xuất hiện.

Đương nhiên, đây cũng là vì làm nghiệp chủ nhóm an tâm, không cần ở đêm khuya hồi khi kinh hồn táng đảm là được, hơn nữa loại này ban đêm tuần tra ở trong khoảng thời gian ngắn sẽ không hủy bỏ, ít nhất ở cảnh sát phá án phía trước sẽ không hủy bỏ.

Cả đêm ca đêm làm trăn khiếu nhiều ít có chút ăn không tiêu, sau khi về đến nhà hẳn trước nhìn nhìn trắng trắng, phát hiện nó cũng không có cái gì biến hóa, vì thế liền an tâm ngủ đi.

Cục Công An, hoàng mao cha mẹ cũng tới nhận thi thể, bọn họ đầu khóc thực thương tâm, vẫn luôn nói xin lỗi đứa nhỏ này, từ nhỏ liền không như thế nào quản quá hẳn, hiện tại còn ra loại sự tình này.....

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Hiện Thế Báo (Tam)

Cảnh sát ở hiện trường tìm được rồi hoàng mao di động, bên trong có một đoạn hẳn có trong hồ sơ phát khi quay chụp video, đáng tiếc chính là

trong video chỉ có hoàng mao chính mình hình ảnh, có thể là bởi vì lúc ấy hẳn quá mức sợ hãi đưa điện thoại di động rớt tới r ồi trên mặt đất, cho nên dư lại bộ phận chỉ là một ít thanh âm.

Kỹ thuật nhân viên từ này đó trong thanh âm tách ra vài loại thanh âm, đương nhiên trong đó khẳng định có hoàng mao tiếng kêu thảm thiết, thanh âm tương đương đại, chính là cảnh sát thăm viếng một ít ly hiện trường vụ án rất gần hộ gia đình, chính là bọn họ đều nói không có nghe được cái gì đặc biệt thanh âm.

Điểm này rất kỳ quái, bởi vì kia đoạn trong video hoàng mao tiếng kêu thảm thiết thật sự phi thường chói tai, thời gian kia đoạn, tiểu khu hẳn là thực an tĩnh, ấn thường tới nói là không thể có thể không ai nghe được.

Hơn nữa bên trong trừ bỏ hẳn tiếng kêu thảm thiết ở ngoài, còn có một ít rất kỳ quái thanh âm, nhưng là đều rất khó nghe ra là cái gì, chỉ có một thanh âm nghe thực rõ ràng, đó chính là chó sủa.

Nghe thanh âm hẳn là một con đại hình khuyển, mà ti ền pháp y thi kiểm báo cáo thượng cũng đưa ra, hoàng tử hiên cũng chính là hoàng mao, rất có khả năng là bị nào đó có sắc bén hàm răng động vật cắn đứt cổ đến chết.

Vừa r ồi bắt đầu hẳn còn không thể xác định là cái gì động vật, nhưng đương kỹ thuật chất hợp thành phân ra trong video có chó sủa khi, kỹ cương li ền bước đầu suy đoán, hoàng tử hiên rất có khả năng là bị một con đại cầu cắn chết.

Chính là cầu sẽ không xẻo mắt, hơn nữa hoàng tử hiên phía trước ở trên mạng truy ền phát tin chính mình quay chụp hành hạ đến chết video, này rất có khả năng li ền chiêu đến nào đó tâm lý cực đoan nhân sĩ trả thù!

Cuối cùng cảnh sát đem hi ền nghi người tủa định vì, thành niên nam nhân, thân cao ở đến chi gian, nuôi dưỡng đại hình khuyển, căn cứ này một đặc điểm, cảnh sát xuất động không ít cảnh lực tới tiến hành bài tra, chính là nhưng vẫn không có cái gì thu hoạch, thẳng đến một khác danh người chết xuất hiện.....

Ngô lỗi, Tống Đào còn có hoàng mao là từ nhỏ cùng nhau chơi đến đại bằng hữu, lại còn có đầu ở tại trong cái tiểu khu này mặt, bọn họ mấy cái ở bên nhau có thể nói là cái gì chuyện khác người đầu dám làm, hơn nữa trong nhà đi đầu kiện còn đầu không tãi, căn bản không cần bọn họ vì sinh hoạt bên ba, vì thế bọn họ liên cả ngày vội vàng như thế nào làm trò cười, tìm việc vui.

Chụp hành hạ đến chết video ngay từ đầu thật là hoàng mao trước nói ra, chính là vài người đầu lại làm không biết mệt, còn một lần so một lần đa dạng nhiều, thủ đoạn tàn nhẫn trình độ khác người gian sồi.

Nhưng từ hoàng mao chết sau, Ngô lỗi cùng Tống Đào liên đầu sợ hãi, bởi vì hoàng mao cách chết quá quý dị, thế nhưng có chút giống bọn họ quay chụp video nội dung, vì thế này hai cái tiểu tử liên hoàn toàn sợ hãi.

Hiện tại đừng nói vấn đề nhà, mấy ngày nay bọn họ ngay cả cửa phòng cũng không dám ra, người trong nhà hỏi bọn họ xảy ra chuyện gì, bọn họ lại nói thẳng không có việc gì, chỉ là tưởng hảo hảo ở nhà đãi mấy ngày.

Ngô lỗi cha mẹ đầu là cao cấp công trình sư, thường xuyên quốc nội nước ngoài qua lại phi, cho nên Ngô lỗi đánh tiểu liên đi theo tiểu dì sinh hoạt, mà tiểu dì hiện tại chính mình cũng đương mẹ, tự nhiên sẽ không còn giống phía trước đối hắn như vậy để bụng, chính là hắn đến cũng không cái gọi là, rốt cuộc chính mình đã thành niên, chỉ cần hắn cha mẹ vẫn luôn cho hắn tiền tiêu, có hay không người cùng nhau sinh hoạt đầu không sao cả.

Chính là từ hoàng mao xảy ra chuyện sau, Ngô lỗi liên cả ngày gọi điện thoại làm cha mẹ hắn làm cho bọn họ về nước tới, chính là cha mẹ hắn đúng là vội, căn bản trừu không ra không bay trở về xem hắn, trong lòng sợ hãi cảm làm hắn biến có chút tố chất thần kinh, hắn đi đến nơi nào đầu cảm giác có tiểu miêu tiểu cầu ở kêu.

Ở tại Ngô lỗi gia cách vách Triệu sáng phi thường thích tiểu động vật, chỉ là vẫn luôn thời cơ không thành thực không dám tùy tiện dưỡng, bởi vì nàng cho rằng một khi dưỡng liên phải đối nó cả đời phụ trách, không thể bởi vì như vậy hoặc là như vậy nguyên nhân vứt bỏ nó.

Từ Triệu sáng thấy được trên mạng điện truy ền ngược miêu ngược câu video sau, nàng liếc mắt một cái li ền nhận ra trong đó một cái nam sinh chính là ở tại chính mình cách vách Ngô lỗi, cũng là nàng ở thị người bọn họ thiệp viết ra Ngô lỗi tên họ thật cùng gia đình địa chỉ.

Chính là nàng không nghĩ tới, Ngô lỗi căn bản không sao cả, hắn đã không có không dám ra cửa, cũng không có bởi vì dư luận đình chỉ chính mình tàn nhẫn hành vi, phản đến làm tr ần trọng thêm!

Cái này làm cho Triệu không khí trong lành phần không được, thậm chí có một li ền nàng còn từ siêu thị bán một lọ h ồng sơn phun ở Ngô lỗi gia trên cửa lớn, làm hắn nợ máu trả bằng máu! Không nghĩ tới Ngô lỗi ngày hôm sau nhìn đến sau chỉ là khinh miệt cười, r ồi mới tiêu ti ền mời tới chuyên tới nhân viên vệ sinh, không đến một giờ li ền lộng sạch sẽ!

Chính là Triệu sáng chính là cái nhất gan nữ nhân, lại nhiều trái pháp luật sự cũng cũng không dám làm!

Hôm nay buổi tối Triệu sáng ở công ty tăng ca về nhà, vừa ra thang máy li ền nhìn đến một cái hoàng tóc người nước ngoài, nắm một con phi thường xinh đẹp đại kim mao đi vào thang máy, Triệu sáng bởi vì thực thích cầu, li ền nhìn nhiều liếc mắt một cái, người nước ngoài cũng thực hữu hảo tri ền nàng cười cười, r ồi mới cửa thang máy li ền đóng lại.

Chính là sau đương nàng đi ngang qua Ngô lỗi trước gia môn khi lại thấy được đ ầy đất màu đỏ chất lỏng, vừa mới bắt đầu nàng còn tưởng rằng lại là ai cũng cùng chính mình giống nhau tới nhà hắn bát h ồng sơn đâu, chính là nhìn kỹ dưới lại không giống, nàng ng ỡ xồm xuống dùng khăn giấy dính một chút đặt ở trước mắt vừa thấy, một cổ dày đặc mùi tanh vị chui vào nàng trong lỗ mũi.

Là huyết! Cái này làm cho Triệu sáng thực khiếp sợ, nàng cái thứ nhất phản ứng là Ngô lỗi khẳng định lại hành hạ đến chết cái gì tiểu động vật, mới có thể làm này vừa đi hành lang huyết, chính là sau đó li ền phát hiện sự tình không quá đúng!

Đầu tiên là Triệu sáng phát hiện Ngô lỗi gia cửa phòng không có quan hảo, để lại một cái khe hở ở nơi đó, nàng nhẹ nhàng đẩy hạ môn, rồi mới nhỏ giọng nói, "Có người ở sao? Người gia môn không quan hảo!"

Chính là trong phòng lại chết giống nhau yên tĩnh, một chút thanh âm đều không có, Triệu sáng đành phải lại hướng trong đi rồi một chút, nàng lại phát hiện trong phòng trên sàn nhà cũng có thật nhiều huyết, chính là bên trong ánh sáng thực hắc, nàng cái gì đều thấy không rõ, vì thế Triệu sáng liền ở cửa chỗ bắt đầu tìm kiếm chốt mở.

Rốt cuộc làm nàng tìm được rồi, "Bang....." Trong phòng nháy mắt sáng ngời, chính là đương Triệu sáng thấy rõ trước mắt một màn khi, lại phát ra một tiếng chói tai thét chói tai!

Kỷ mới vừa néo néo chính mình ấn đường, chuẩn bị đến trên sofa nằm một hồi, hắn vì hoàng mao án tử đã ba ngày ba đêm không về nhà, nhưng hắn mới vừa một nằm xuống liền lại bị một trận dằn đập điện thoại thanh kêu lên.

Hắn tiếp lên vừa nghe, sắc mặt liền bắt đầu biến khó coi lên, cuối cùng hắn gật gật đầu nói: "Thỉnh lãnh đạo yên tâm, chúng ta nhất định sẽ lực phá án này án!"

Lúc này kỷ cương tiểu đội trưởng vĩ đi đến nói, "Xảy ra chuyện gì sự phụ, có phải hay không lại có án tử?"

Kỷ mới vừa gật gật đầu, "Đi kêu lên tiền pháp y bọn họ cùng ta ra cái hiện trường, 110 chuyển qua tới giết người án, người cùng tư kỳ cũng đến đây đi! Cùng nàng nói một tiếng, đi phía trước không cần ăn cái gì!"

Trương vĩ bị kỷ cương những lời này cấp làm sửng sốt, chính là hắn vẫn là còn nguyên nói cho tư kỳ, người sau nghe sau khước miệng hơi trừu, "Hồng rồi, ta mới vừa ăn qua thịt kho tàu!"

Một chiếc màu đen Chevrolet mặt sau đi theo hai chiếc cảnh sát, tam chiếc xe cùng sử vào đào nguyên tiểu khu, hôm nay trực ban vẫn là trấn khiêu cái này tiểu đội, hắn vừa thấy xe cảnh sát lại khai tiến vào, còn

tưởng rằng cảnh sát là vì phía trước hoàng mao cái kia án tử tới đâu? Chính là không thành tưởng bọn họ trực tiếp đi 9 hào lầu c tòa.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Hiện Thế Báo (Bốn)

Lần này bảo an đại đội đội trưởng Ngụy sông dài cũng ở, vì thế hẳn liền cùng trần khiêu cùng đi 9 hào lầu, nhìn xem lại ra cái gì tình huống!

Nhưng bọn họ vừa đến 7 lầu đã bị cảnh sát cấp cản lại, nói là bên trong là hiện trường vụ án, hiện trường còn không thể đi vào, làm cho bọn họ trước tiên ở nơi này chờ một lát, hơi sau còn có chuyện muốn cho bọn họ hiệp trợ đi điều tra.

Trương vĩ cùng tư kỳ vẫn luôn đi theo kỹ cương mặt sau, bởi vì phía trước kỹ cương nói qua làm cho bọn họ tới phía trước không cần ăn cái gì, tư kỳ trong lòng nhiều ít liền biết là chuyện như thế nào, liền trương vĩ còn ngốc hồ hồ thẳng hỏi nàng sư phụ là cái gì ý tứ.

Nhưng tới rồi hiện trường lúc sau, trương vĩ cũng không hỏi, bởi vì hẳn chính che miệng lại chạy đến bên ngoài đại phun đặc phun lên, tư kỳ trong lòng thừa nhận năng lực muốn so trương vĩ hảo rất nhiều, chính là dù vậy, nàng vẫn là nhìn không được nhớ tới phía trước ăn thịt kho tàu tới.

"Người chết kêu Ngô lỗi, báo án chính là hẳn hàng xóm, bởi vì nhìn đến hẳn trước cửa có vết máu hơn nửa môn còn không có khóa lại, liền đi vào đi xem xét, kết quả liền ở phòng khách thấy được Ngô lỗi thi thể." Một cái 110 cảnh sát đang cùng kỹ đội làm đơn giản trần thuật.

Kỹ cương gật gật đầu, rồi mới đi đến Triệu sáng bên người, nhẹ giọng hỏi, "Là người báo cảnh?"

Triệu sáng bởi vì sợ hãi, nhiều ít có chút nói không ra lời, chỉ là mờ mịt gật đầu.....

Kỹ cương nhìn thoáng qua vừa mới phun xong trở về trương vĩ nói, "Đi, đến dưới lầu mua một ly thức uống nóng, càng ngọt càng tốt!"

Trương vĩ vừa nghe có thể đi ra ngoài hít thở không khí, liền lập tức đầu cũng hễ chạy xuống lầu, không một hễ hẳn liền xách hễ một hũ nhiệt trà sữa tới, kỹ cương tiếp nhận tới sau đem nó đưa cho Triệu sáng, "Tới uống thượng một ngụm, bình tĩnh tâm thần chúng ta ở bắt đầu hảo sao?"

Triệu sáng cảm kích tiếp nhận trà sữa chậm rãi uống lên lên, một ly nhiệt trà sữa xuống bụng chính là không giống nhau, vừa rễ đáy lòng cái loại này lạnh cảm cảm cảm giác thu nhỏ, chính là vẫn là tẫn tại, hơn nữa không có biến mất.

Kỹ cương xem không sai biệt lắm, liền lấy ra vở, ngễ ở Triệu sáng bên người, ôn nhu hỏi, "Nói một chút đi, người là như thế nào phát hiện thi thể?"

Nhìn trước mắt cái này cao lớn cảnh sát, Triệu sáng trong lòng nhiều hết mức một phần cảm giác an toàn, vì thế nàng liền đem vừa rễ phát hiện thi thể quá trình nói một lần, lại còn có chủ động cùng cảnh sát nói lên cái này Ngô lỗi cũng là phía trước tham với quay chụp hành hạ đến chết video trong đó một cái!

Triệu sáng cuối cùng còn thẳng thắn chính mình đã từng đem Ngô lỗi địa chỉ phát đến thị người bọn họ Tieba bên trong, nói tới đây nàng có chút kích động nói, "Có phải hay không bởi vì ta đem hẳn địa chỉ phát tới rễ trên mạng, hẳn mới có thể bị giết? Ta không nghĩ tới sự tình sẽ biến thành như vậy!"

Kỹ cương vọt chụp Triệu sáng đầu vai nói, "Hảo, sự tình chúng ta còn cần tiến thêm một bước đi đầu tra, người mấy ngày nay di động muốn bảo trì khởi động máy, nếu có yêu cầu chúng ta lại liên hệ người, được, người đi về trước nghỉ ngơi đi!"

Triệu sáng gật gật đầu, về nhà đi.

Lúc này tiên pháp y đã đi tới nói, "Liên này cũng cùng chút khó giải quyết, cùng liên trước không sai biệt lắm, cũng là bị hành hạ đến chết đến chết, chỉ là thủ pháp bất đồng, tàn nhẫn trình độ sần sần như nhau."

Kỷ cương đi theo tiêng pháp y đi vào thi thể bên cạnh, nghe hấn tiến thêm một bước trình bày, "Thi thể vì nam tính, thân phận xác định vì nơi này hộ gia đình Ngô lỗi, từ mặt ngoài xem hấn thi thể trình toàn thân trầ trụi, hạ thể bị người nhét vào một cái bịch lửa pháo đốt, thi thể toàn thân lông tóc đều bị thiêu quang, công cụ hấn là chính là dùng ném ở thi thể bên kia cây nến đuốc, chính là này đó đều không phải hấn đến chết nguyên nhân, nếu ta không có suy đoán sai lần nói, hấn đến chết nguyên nhân cùng hoàng tử hiên giống nhau, đều là cỗ động mạch tan vỡ đổ máu quá nhiều mà chết."

Kỷ cương thói quen tính bắt tay đặt ở cằm chỗ tự hỏi, "Hấn cũng là video quay chụp giả chi nhất, chẳng lẽ đây là một loạt giết người án sao? Xem ra trở về muốn hoà xin hai án xác nhập đi đâu tra!"

Lúc này phía trước rời đi Triệu sáng lại chạy trở về, đối kỷ cương nói, "Ta lại nghĩ đến một chút sự tình, không biết có hay không dùng."

Kỷ cương vừa nghe liền lại cầm lấy bồn nói, "Hảo, người nói xem, là cái gì sự tình?"

"Ta ở vừa đến gia khi, ở thang máy nhìn đến một cái người nước ngoài, nắm một con kim mao khuyển, ta vừa rồi đột nhiên nghĩ đến này người nước ngoài khả năng có chút vấn đề, người xem chúng ta này một tầng liền hai hộ, kia người nước ngoài không phải tới tìm ta, liền khẳng định là tới tìm Ngô lỗi!"

Kỷ cương lập tức khiến cho người mang theo Triệu sáng trở về giành vinh quang bộ bức họa, có lẽ đây là trước mắt mới thôi duy nhất một cái manh mối đâu!

Kết quả trở về sau bởi vì này trương bức họa vẫn luôn lẫn lộn đến đã khuya mới tính họa hảo, đại gia vừa thấy này một người một câu, đều cảm thấy có chút quen mắt, chính là trong lúc nhất thời như thế nào cũng nhớ không nổi ở nơi nào gặp qua, vì thế đành phải liền trước đưa Triệu sáng về nhà.

Tiền pháp y nói Ngô lỗi cụ thể tử vong thời gian chính là Triệu sáng trở về trước 30 phút, cho nên cái này nắm câu ngoại quốc nam nhân rất có thể chính là hung thủ! Chính là cảnh sát lại ở sở hữu video theo dõi tìm không thấy cái này cái gọi là ngoại quốc nam nhân cùng câu, bao gồm Triệu sáng ngẩng thang máy lên lầu trong video cũng không có.

Chính là tiền pháp y lại rất minh xác chỉ ra này hai gã người bị hại đều là bị cùng loại với khuyến loại động vật cắn chết! Cho nên nam nhân kia cùng hắn câu hiểm nghi phi thường đại, vì không buông tha bất luận cái gì một cái manh mối, kỷ cương liên hệ các đơn công an cảnh sát nhân dân cùng nhau cùm nam nhân bức họa, ở đào nguyên tiểu khu phụ cận một chút bài tra.

Kết quả, hoàng thiên không phụ khổ tâm người, thật đúng là làm cho bọn họ tra được chút về cái này người nước ngoài manh mối, chỉ là không những không có cái gì trợ giúp, lại phản đến làm sự tình biến càng thêm phác sở mê ly!

Hôm nay giữa trưa, một vị cảnh sát nhân dân chính cùm bức họa vừa đi vừa hỏi, xem có hay không người nhận được họa trung nam nhân, kết quả gặp một đôi ngoại quốc tình lữ, khi bọn hắn nhìn đến cái này bức họa người khi, đều thực kinh ngạc hỏi Trung Quốc cảnh sát vì cái gì muốn tìm hắn.....

Nguyên lai cái này người nước ngoài là cái người nước Pháp, mấy năm tiến đến đến Trung Quốc, là này một đôi tình lữ hảo bằng hữu, chính là bọn họ lại thập phần khẳng định nói, bọn họ vị này bằng hữu ở hai năm tiền căn vì một hồi sự cố qua đời, hơn nữa nghe nói lúc ấy còn rất oanh động!

Hai năm trước một hồi ngoài ý muốn qua đời người nước ngoài như thế nào lại sẽ xuất hiện đâu? Vì thế cái này cảnh sát nhân dân liền đem chuyện này đăng báo hình cảnh đại đội, kỷ cương nhìn sau liền tìm đọc hai năm trước hồ sơ, quả nhiên có cùng nhau lúc ấy thực oanh động nước Pháp du khách ngoài ý muốn điện giật mà chết án kiện.

Tên kia người nước Pháp kêu bố lỗ nặc, hẳn cũng không thể xem như du khách, bởi vì hắn đã ở bản địa sinh hoạt mau 5 năm, xảy ra chuyện ngày đó hẳn cùng bình thường giống nhau ở bên ngoài lưu cầu, khi bọn hắn đi ngang qua tiêu khu cảnh quan suối phun khi, bố lỗ nặc ái khuyển Daisy đột nhiên vọt vào suối phun uống nước.

Daisy là một con thành niên kim mao khuyển, đương nó vừa tiến vào hồ nước khi lại đột nhiên thân mình một oai ngã xuống trong ao, bố lỗ nặc ngay lúc đó cái thứ nhất phản ứng là duỗi tay đi kéo nó, kết quả cũng cùng Daisy giống nhau ngã xuống trong ao, đương bị đi ngang qua người phát hiện khi, một người một câu đầu đã bởi vì hồ nước rò điện, làm cho điện giật mà đã chết.

Chính là một cái đã chết người lại như thế nào sẽ lại lần nữa xuất hiện đâu? Vì thế kỹ cương khiến cho trương vĩ cần bố lỗ nặc cùng Daisy ảnh chụp cấp Triệu sáng xem, kết quả nàng liếc mắt một cái liền nhận ra đây là nàng ngày đó ở thang máy thấy được một người một câu!

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Hiện Thế Báo (Năm)

Án tử phát triển đến này bước, trong cục lãnh đạo phi thường coi trọng, đã thành lập chuyên án tổ, còn từ các phân cục đi đầu tới nhân thủ toàn lực phối hợp hình cảnh đại đội các hạng công tác.

Chính là dù vậy, vẫn là không có đầu mối, vì thế ở trong tiêu khu liền bắt đầu truy vấn lưu nói: Đây hai cái không bớt lo gia hỏa là gặp hiện thế báo, khẳng định là bởi vì bọn họ làm bậy quá nhiều, mới có thể chết như thế thảm.

Ngô lỗi cha mẹ cũng tất cả đầu từ nước ngoài bay trở về, bọn họ biết được nhi tin người chết sau cơ hồ nhất, đặc biệt là hắn mù mù, liên tục nói chính mình vì cái gì không thể buông công tác bay trở về bả hắn, có lẽ như vậy hẳn sẽ không phải chết! Chính là trên đời nào có như vậy nhiều có lẽ a!

Vì phòng ngừa tiếp tục xuất hiện người bị hại, cảnh sát tìm được rồi trong video một cái khác nam sinh Tống Đào, gia hỏa này biết Ngô lỗi

cũng đã chết, càng là dọa không được, cảnh sát tới cửa cũng không dám ra tới, cuối cùng vẫn là người nhà của hắn đem hắn từ trong phòng đỡ ra tới.

Kỷ cương thật sự tưởng không rõ, liền như thế một cái túi bao thế nhưng có thể làm ra như vậy nhiều hành hạ đến chết tiểu động vật sự tình tới, này cũng theo đó thuyết minh, một ít tâm lý biến thái tội phạm có lẽ bên ngoài biểu tượng xem chính là cái phi thường bình thường người, chính là bọn họ nội tâm lại là vô cùng âm u.

Ở nước ngoài rất nhiều biến thái giết người án trung, nghi phạm ở nhi đồng hoặc thiếu niên thời kỳ đầu có hành hạ đến chết động vật hành vi, khi bọn hắn thành niên sau, trong lòng này đó * liền không đơn giản là giết chết mấy chỉ tiểu động vật có thể đi yên bình, bọn họ ma quỷ liền sẽ duỗi hướng chính mình đồng loại.

Cho nên hiện tại có này đó đam mê người, có lẽ tương lai đầu sẽ trở thành một ít tầng nghi phạm, càng là như vậy tội phạm liền càng khó tìm được bọn họ động cơ cùng quy luật, cũng liền đại đại gia tăng rỗi pháp án khó khăn.

Đương nhiên, như vậy tội phạm còn phải có cái chuẩn bị trước đây, chính là cao chỉ số thông minh, nhưng trước mắt Tống Đào hiển nhiên không có cái này bản lĩnh, kỷ cương vừa mới nhắc tới hoàng tử hiện cùng Ngô lỗi nguyên nhân chết khi, hắn liền dọa thiếu chút nữa nước tiểu!

Cuối cùng đương kỷ cương hỏi bọn họ vì cái gì muốn chụp những cái đó hành hạ đến chết video khi, hắn trả lời thế nhưng là vì đề cao chính mình Weibo tỉ lệ click! Lúc sau kỷ cương từ trong bao lấy ra một trương người nước Pháp bố lỗ nặc ảnh chụp làm Tống Đào xem, hỏi hắn đối cái này người nước ngoài có hay không cái gì ấn tượng.

Tống Đào tuy rằng ngoài miệng nói chưa thấy qua cái này người nước Pháp, có thể kỷ cương xem hắn ánh mắt lập loè, hiển nhiên hắn đối chính mình có một số việc là có đi đầu giữ lại, không chịu nói ra, kỷ cương biết hiện tại có người nhà của hắn ở đây, hù dọa hắn chiêu này tạm thời không thể dùng, liền cười lấy ra một trương danh thiếp nói, có việc liền đánh cho

ta, nhớ hướng! Người hiện tại rất nguy hiểm, không có việc gì không cần ra bên ngoài chạy!

Kỳ thật không cần kỳ cương nói Tống Đào cũng biết, như thế nói chỉ là vì dọa dọa hắn, bởi vì ở nhà trước sau vẫn là có người nhà làm bạn, nhiều ít có thể giảm bớt một ít trở thành người bị hại cơ suất.

Ra Tống Đào gia sau, kỳ mới vừa bọn họ gặp bảo an trần khiếu, vì thế liền cùng hắn hỏi thăm một chút phát sinh ở trong tiểu khu những cái đó ngược miêu ngược cầu sự kiện.

Trần khiếu cào cào tóc nói, "Àn, có thể có bảy tám nổi lên, mỗi lần đều là ta cấp những cái đó đáng thương vật nhỏ thu thi thể, tóm lại rất thảm."

Kỳ cương đột nghĩ tới một vấn đề, liền hỏi trần khiếu: "Những cái đó thi thể người là như thế nào xử lý?"

Trần khiếu nghĩ nghĩ nói, "Ta đều chôn ở tiểu khu vành đai xanh, nếu trong tiểu khu nhà ai miêu miêu cầu cầu chết mất, liền sẽ làm ta hỗ trợ xử lý, thông thường thời điểm ta sẽ đem nhóm chôn ở một ít đại thụ hạ, làm chúng nó trở thành thực vật chất dinh dưỡng, bất quá các người yên tâm, ta chôn rất sâu, sẽ không có cái gì bệnh khuẩn truyền bá, như vậy bọn họ chủ nhân có thể có cái địa phương đi kỷ niệm một chút, ta sẽ nói cho bọn họ nào cây hạ chôn chính là bọn họ sủng vật, bọn họ tới xem thời điểm chỉ cần mang một thùng nước trong tưới tưới hoa cỏ cây cối coi như là xem bọn hắn sủng vật."

Kỳ cương cười cười nói, "Không nghĩ tới người còn rất có tình yêu a!"

Trần khiếu nghe sau liền càng ngược ngừng, "Ta tính cái gì a! Liền tận khả năng nhiều giúp giúp những cái đó tiểu động vật đi, chúng nó không nhà để về đã đủ đáng thương, nếu lại có người ngược đãi chúng nó, kia chẳng phải là cũng quá bi thảm....."

Trở lại trong cục sau, tư kỳ vẫn luôn trần mặc không nói, kỳ cương xem chính mình vị này thủ tịch nữ đệ tử vẫn luôn không nói chuyện, liền

cười nói, "Xảy ra chuyện gì, có cái gì ý tưởng liền nói ra tới, đại gia thảo luận một chút?"

Tư kỳ vừa nghe sư phụ kêu chính mình, mặt đỏ lên nói, "Ta cũng chỉ là hoài nghi, không có chứng cứ....."

"Không có việc gì, nói ra chúng ta đại gia cùng nhau nghe một chút bái." Kỷ cương cô vũ nàng nói.

Tư kỳ gật gật đầu nói, "Sư phụ, người nói hung thủ có thể hay không là trăn khiếu?"

"Vì cái gì như thế nói?"

"Ta cá nhân cảm giác cái này trăn khiếu đặc biệt để ý này đó tiêu động vật, ta nghe hẳn rằng sự nói, hẳn rằng những cấp này đó miêu miêu câu câu nhất xác, còn thu dưỡng một con mèo mù, chính là có một đoạn trong video bị Tống Đào sống sờ sờ xẻo đi một đôi mắt chữ kia chỉ, người nói hẳn có thể hay không nhân ái thành hận đâu??" Tư kỳ phân tích nói.

Kỷ cương gật gật đầu nói, "Không phải không có cái này khả năng, nhưng là chúng ta yêu cầu chứng cứ, nhớ kỹ! Làm chúng ta này một hàng chính là muốn lớn mặt giả thiết, tiêu tâm chứng thực!"

Triệu sáng mấy ngày nay vẫn luôn đầu bời vì thấy được Ngô lỗi thi thể, mà liên tục làm ác mộng, vì thế nàng còn gọi tới biểu tỷ cùng chính mình cùng nhau trụ, bởi vì trong khoảng thời gian này nàng trong lòng thật sự quá sợ hãi!

Biểu tỷ ngay từ đầu là không chịu tới, nàng vừa nghe nói cách vách chết hơn người liền chết sống cũng không chịu tới, cuối cùng vẫn là ở Triệu sáng vừa đe dọa vừa dụ dỗ dưới nàng mới miễn cưỡng đồng ý ở Triệu sáng trụ thượng mấy ngày.

Buổi tối trong phòng quá nhiệt, tỷ muội hai liền xuống lầu đi vào tiêu khu trong viện hóng mát, biểu tỷ đột nhiên muốn ăn kem, khiến cho Triệu sáng tại chỗ chờ nàng, nàng chạy tới cửa siêu thị đi mua.

Chính là biểu tở mới vừa vừa bỏ đi, Triệu sảng li ền nghe được trong bụi cỏ có người ở khóc, Triệu sảng nhất thời tò mò li ền đi qua, li ền thấy một cái hoàng tóc nam sinh quỳ gối trên cỏ vẫn luôn anh anh khóc thút thít, Triệu sảng nghĩ thầm cái này đại nam nhân ở chỗ này khóc cái gì a!

Vì thế nàng li ền đi ra phía trước nói, "Ai! Người xảy ra chuyện gì?"

Lúc này cái kia hoàng tóc nam sinh chậm rãi quay đầu tới, Triệu sảng vừa thấy dưới, lập tức cảm giác chính mình đầu tóc đều dựng lên, li ền thấy cái kia nam sinh trên mặt không có mắt, chỉ còn lại có hai cái tối om huyệt lỗ thủng!

"A!"

Biểu tở cách hảo xa li ền nghe được Triệu sảng tiếng thét chói tai, nàng lập tức ném trong tay kem hương Triệu sảng chạy tới.....

Nàng chạy đến vừa thấy, li ền thấy Triệu sảng chính dọa ng ỡ xồm trên mặt đất, hai tay ôm đầu, miệng không ngừng nói, "Có quỷ..... Có quỷ....."

Biểu tở ôm chặt Triệu sảng nói, "Sảng nhi, là ta, xảy ra chuyện gì? Người đừng làm ta sợ hành sao?"

Triệu sảng nghe ra biểu tở thanh âm, r ỡ mới chậm rãi ngẩng đầu nói, "Biểu tở, ta vừa r ỡ ở bên kia nhìn đến một cái không mắt nam sinh!"

Biểu tở nghe xong trong lòng cũng là một trận phát mao, trước hai lần giết người án chính mình cũng là nghe nói, hiện giờ nghe biểu tở như thế vừa nói, nàng trong lòng cũng bắt đầu chột dạ.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Hiện Thế Báo (Sáu)

Chính là nàng vẫn là hướng Triệu sảng ngón tay phương hướng nhìn thoáng qua, nhưng vừa thấy dưới lại lại cái gì cũng không có, chỉ có một loạt âm trầm trầm cảnh quan đèn.....

Vì thế nàng thở phào nhẹ nhõm nói, "Không có, cái gì đâu không có a, người có thể là hoa mắt, đi thôi, bên ngoài quá tối, chúng ta về nhà a!" Biểu tỳ cũng chỉ có thể như thế an ủi Triệu sảng nói.

Kỷ cương tuy rằng ngoài miệng hù dọa Tống Đào, chính là ngậm lại đã sớm an bài người tốt vẫn luôn giám thị hẳn nhất cử nhất động, tiểu tử này quả nhiên nghe lời, từng ngày cũng không từ trong phòng ra tới, làm đi ngủ canh đờng sự mỗi ngày oán giận chỉ có thể mỗi ngày ngủ ở trong xe mặt, mấy ngày nay xuống dưới, đi ngủ canh cảnh sát liên bắt đầu chậm rãi thả lỏng cảnh giác.

Bảo an trấn khiếu hôm nay là nửa đêm về sáng ban, nửa đêm trước hẳn ở nhà bỡ ngỡ trắng trắng, chính là không biết vì cái gì, trắng trắng hôm nay có điểm khác thường, tựa hồ có chút lo âu bất an, nó hiện tại tuy rằng cái gì cũng nhìn không thấy, chính là trấn khiếu đem trong nhà đồ vật chưa bao giờ loạn bày biện.

Trong khoảng thời gian này xuống dưới, chỉ cần trấn khiếu không loạn phóng đồ vật, trắng trắng có thể rõ ràng biết nó bên người mỗi cái chướng ngại, hơn nữa nhẹ nhàng nhảy quá, nếu không xem chính diện, thực cấp tin tưởng này chỉ miêu mẽ là nhìn không thấy.

Lúc này trấn khiếu nhìn thoáng qua thời gian, không sai biệt lắm nên đi nhận ca, vì thế hẳn liên cùng trắng trắng cáo biệt, rồi mới ra cửa đi làm đi, chính là trấn khiếu chân trước mới vừa đi, trắng trắng liên một chút nhảy tới bên cửa sổ, nhẹ nhàng nhảy ra cửa sổ nhảy đến bên ngoài đi.....

Kỷ cương đang muốn chuẩn bị ăn chính mình mới vừa phao tốt mì ăn liền, liền nghe được di động vang lên, hẳn tiếp lên vừa nghe, bên trong truyền đến hôm nay nằm vùng đờng sự nôn nóng thanh âm, "Kỷ đội, không hảo, Tống Đào không thấy!"

"Cái gì kêu không thấy! Hẳn không phải vẫn luôn đâu ở nhà đợi đâu sao?" Kỷ cương lạnh giọng hỏi.

Cái kia đờng sự vừa nghe kỷ cương ngữ khí không tốt, lập tức liền héo héo nói, "Thực xin lỗi kỷ đội, chúng ta vừa rồi nhất thời đại ý, có vài phần

chung thời gian không chú ý nhìn chăm chăm!"

Kỷ cương nghe xong khí muốn mắng nường, chính là hiện tại không phải phê bình bọn họ thời điểm, với liền đối bọn họ nói, "Mau đi tìm, như thế đoán thời gian khẳng định không thể ra tiêu khu, người lập tức thông tri trực ban bảo an cũng cùng nhau tìm! Nhất định phải mau, bằng không chỉ sợ chờ chúng ta tìm được sau, Tống Đào lại sẽ trở thành cỗ thi thể!"

Cứ như vậy cảnh sát hơn nữa bảo an toàn thể xuất động cùng nhau ở trong tiêu khu mặt tìm kiếm Tống Đào, mà kỷ cương cũng ở gần nhất thời gian chạy tới, chính là nói thật, cái này tiêu khu thật sự quá lớn, còn phân cái gì a khu cùng b khu, ai ngờ Tống Đào tiêu tử này sẽ trốn tránh đến cái góc xó xinh đâu?

Chính là nhiều lời vô nghĩa, chỉ có thể hướng một ít hắc ám trong một góc tìm, kỷ cương tìm tìm đột nhiên nghe được tiêu khu phía đông nam hướng truyền đến một trận khuyễn phê, hần lập tức nhanh chóng hướng cái kia phương hướng chạy tới.

Nhưng mới vừa một quả lại đây liền thấy được cái thân hình cao lớn người nước ngoài chặn hần đường đi, kỷ cương thân mình một đốn, chậm rãi dừng bước, "Người là ai?"

Người nước ngoài cười cười nói, "Ta là bố lỗ nặc!"

"Không có khả năng, bố lỗ nặc hai năm trước đã chết!" Kỷ cương lạnh lùng nói, hần một chút cũng không e ngại trước mắt người này, mặc kệ hần là người vẫn là quỷ.

Bố lỗ nặc ngữ khí bình thản nói, "Đây là cuối cùng một cái, người là thay đổi không được kết cục, đây là trời cao chú định!"

Chính là kỷ cương lại không ăn hần này một bộ, mà là nhanh chóng từ trên người lấy cũng xứng thương (súng), rồi mới đối với bố lỗ nặc nói, "Đôi tay cử cao! Không cần lộn xộn! Nếu không ta liền nổ súng!"

Chính là hiển nhiên bố lỗ nặc cũng không sợ hãi, dù sao cười nói, "Thân ái cảnh sát đừng chí, người thật sự thay đổi không được cái gì, Tống Đào đã chết! Daisy là sẽ không làm hấn t ãn tại."

"Người tốt cuộc là ai? Không cần nơi này giả th ãn giả quý!" Kỷ cương lúc ấy thật là thiếu chút nữa li ãn nổ súng.

Lúc này đột nhiên có một cái bước chân từ xa đến gần chạy tới, kỷ cương vừa thấy thế nhưng là tr ãn khiêu, hấn thở hổn hển nói, "Kỷ đại đội, ta nghe được bên này có cầu kêu, li ãn chạy tới nhìn xem..... Bố lỗ nặc?" Hấn nói còn chưa nói li ãn nhìn đến người nước ngoài, lập tức kinh một câu cũng nói không nên lời.

"Là ta, thân ái tr ãn khiêu, cảm giác người thay ta mai táng Daisy, nó cũng thực cảm tạ người....."

"Người..... Người..... Người không phải....." Tr ãn khiêu người nửa ngày cũng không có nói ra một câu hoàn chỉnh nói tới.

Bố lỗ nặc bất đắc dĩ nói, "Người không cần sợ hãi ta, ta sẽ không thương tổn của các người, ta thật là đã chết, chính là ta là chịu người chi thác lại đã trở lại, ta đáp ứng quá Daisy, nhất định phải làm mấy người kia đi tiếp thu thượng đế thẩm phán, Trung Quốc pháp luật chế tài không được bọn họ, vậy từ ta tới trừng phạt bọn họ đi!"

"Ta không rõ....." Tr ãn khiêu mờ mịt nói.

Bố lỗ nặc cười nói, "Là kia chỉ tiêu miêu, nó hướng Daisy cầu nguyện quá, hy vọng nó có thể trợ giúp chính mình sớm một chút chết đi, chính là không nghĩ tới nó sẽ gặp được người, vì thế Daisy li ãn đáp ứng nó một cái khác nguyện vọng, chính là làm kia mấy cái tội nhân đã chịu ứng có trừng phạt!"

Vẫn luôn đang nghe kỷ cương đột nhiên lớn tiếng hỏi bố lỗ nặc, "Vậy người là thừa nhận phía trước kia hai người là người giết lâu!"

Bố lỗ nặc gật đầu nói, "Là ta làm, hơn nữa ta còn muốn nói cho người, ngày mai buổi sáng nơi này còn sẽ nhiều một khối thi thể, cũng là ta làm, bất quá đây là cuối cùng một cái, ta giúp Daisy thực hiện nó hứa hẹn, chúng ta liệ̀n sẽ rời đi!"

Lúc này cách đó không xa truyệ̀n đến từng đợt khuyến phê, bố lỗ nặc trên mặt lộ ra mỉm cười nói, "Chúng ta cậ̀n phải đi, vị này cảnh sát đậ̀ng chí, ta biết người còn có chút tưởng không rõ, ta chỉ có thể nói cho người, thế gian hết thảy sinh vật đậ̀u là bình đặ̉ng, chúng ta cùng nhau cùng chung cái này địa cậ̀u, ai cũng không thể đem chính mình vui sướng áp đảo người khác thống khổ phía trên, đây là không đúng rậ́t, là sẽ đạ̃ chịu trừng phạt!" Hặ́n nói mới vừa nói xong, liệ̀n thấy một con hình thể cực đại kim mao khuyến chạy tới, chỉ là nó kia kim sắc lông tơ thượng đạ̃ sớm bị máu tươi nhiễm hậ̀ng.

Bố lỗ nặc quả thực chưa nói lời nói dối, mọi người suốt tìm một đêm đậ̀u không thu hoạch được gì, mà khi thái dương từ Đông Phương dặ̀ng lên khi, lại ở cái kia tất cả mọi người đậ̀u tìm tòi vô số liệ̀n vành đai xanh tìm được rậ́t Tống Đào thi thể, hặ́n tứ chi đậ̀u vụn vẹo biến hình, tiệ̀n pháp y cũng chứng thực hặ́n là từ chính mình gia cửa sổ nhảy xuống ném tới vành đai xanh.

Nhưng là ở hặ́n chết phía trước hặ́n là uống lên rất nhiều xăng, hơn nữa đạ̃ từng dùng hỏa ở khoang miệng bậc lửa quá, cho nên hặ́n nội tạng hặ́n là đạ̃ đậ̀u huỷ hoại, cho nên cho dù hặ́n không nhảy liệ̀u cũng là không sống được.

Lúc này vẫn luôn đứng ở bên cạnh trậ̀n khiêu thấp giọng nói, "Giống nhau như đự́c....."

Kỷ cương nghe xong sửng sốt nói, "Cái gì giống nhau như đự́c?"

"Bọn họ này vài người cách chết, cùng trên người sờ gặ́p quá đậ̀u cùng chính bọn họ quay chụp hành hạ đến chết video giống nhau như đự́c," trậ̀n khiêu sâu kín nói.

Sau tới kỷ cương bởi vì cái này hệ liệt giết người án không thiếu bị lãnh đạo phê, chính là hần cũng không có biện pháp, tổng không thể ở báo cáo thượng trực tiếp viết, là quý giết người đi!

Đêm khuya, trầ khiêu hạ vãn ban, một mở cửa li`ên nhìn đến tráng tráng chính ghé vào trước cửa chờ chính mình đâu.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Bất Quy Lộ (Một)

Đêm khuya, vùng ngoại thành một cái vừa mới tu thông bốn đường xe chạy thành thị nhanh chóng trên đường, mấy chiếc tư sửa đổi ô tô cực nhanh chạy như bay mà, mang theo từng đợt cát đất.....

Một chiếc màu đen Porsche 911 ở mấy chiếc xe thể thao trung xa xa dẫn đầu, đem mắt sau xe không biết vút ra rất xa, ng ỡ ở ghé phụ vị trí thượng nữ nhân lúc này sắc mặt tái nhợt, môi phát tím, thân mình gắt gao súc đang ng ỡ ghé, nhẹ nhàng phát ra run.

Trì đi xa dùng khoe mắt phiết liếc mắt một cái bên người nữ nhân, cười lạnh nói, "Sợ sao?"

Nữ nhân một lát sau mới h ỡ phục tinh th ần lại nói, "Trì thiếu thật sẽ nói giống, ta như thế nào khả năng sợ....." Nhưng nói lời này khi nàng cúi li`ên bắt đầu run lên lên.

Trì đi xa lạnh lùng nhìn nữ nhân liếc mắt một cái, không nói nữa.

Xe chạy đến chung điểm, trì đi xa nhanh nhẹn đi xuống xe, nhẹ nhàng dựa vào chính mình có chút nóng lên động cơ đắp lên, cấp chính mình điểm điều thuốc, đương yên mau châm tẩn khi, hần ngẩng đầu nhìn thoáng qua hậu phương, mới nhìn đến vừa r ỡ kia mấy chiếc xe đèn xe.

"Thiệt! Muốn hay không như thế khoa trương, như thế nào mới đuổi theo a?" Vừa r ỡ ng ỡ ở ghé phụ nữ nhân mới từ trong xe đi ra.

Trì đi xa xem cũng chưa liếc nhìn nàng một cái nói, "Người không phải cũng là mới vừa xuống xe sao?"

Nữ nhân sắc mặt biến đổi, tưởng phát tác lại không dám, đành phải cắn chặt răng chịu đựng không nói chuyện.

Lúc này mặt sau mấy chiếc xe đều chạy đến chung điểm, một đám xuống dưới liền thẳng ầm ào, "Trì thiếu, người cũng quá không đủ tư! Đã đổi mới xe cùng tân nữ liền không đợi chúng ta!"

Trì đi xa đem trong tay tàn thuốc ném tới trên mặt đất, rồi mới mở cửa lên xe, một chân chân ga oanh rớt cuộc, xe như là cái rời cung mũi tên một bắn đi ra ngoài, chỉ để lại vừa rồi trên ghế phụ nữ nhân một người sắc mặt xanh mét đứng ở nơi đó.

"Trì công tử hôm nay là xảy ra chuyện gì? Nhìn qua không rất cao hứng a!" Một cái đậy mặt là du mập mập hậm hực nói.

Nguyễn Văn Hạo lắc đầu nói, "Ai biết được, bất quá hần mỗi tháng đều có mấy ngày không thoải mái, không có việc gì, quá mấy ngày thì tốt rồi."

Đại gia vừa nghe lập tức vui cười lên xe cũng chuẩn bị khai đi rồi, Nguyễn Văn Hạo nhìn thoáng qua vừa rồi bị Trì đi xa ném xuống nữ nhân, khóe miệng hơi hơi giơ lên nói: "Lên xe đi, ta mang người hời nội thành....."

Nữ nhân cảm kích nhìn thoáng qua Nguyễn Văn Hạo, như hoạch đại xá thương hần xe.

Mấy ngày nay Trì đi xa là phi thường khó chịu, hần lão tử lại cho hần ra cái nan đề hoặc tìm cái nữ nhân kết hôn, không thể mỗi ngày nhi như thế lêu lổng, hoặc đi hần cấp Trì đi xa an bài đơn vị đi làm! Cần thiết nghị tuyển một! Nếu không liền chặt đứt hần sở hữu tiêu dùng.

Đoạn hần tiêu dùng là tiêu, chính mình lão tử tính tình chính mình biết, tuyệt đối nói một không hai, nếu chính mình không chiều làm rất có khả năng còn có sau chiêu chờ chính mình đâu!

Chính là tưởng tượng đến kết hôn thì đi xa trong lòng liền phiền, như thế đã sớm cấp chính mình tìm cái quản gia nữ nhân, ngấm lại đầu mệt, nói nữa, chính mình còn không có chơi đủ đâu? Đi làm liền càng không thú vị, mỗi ngày nhìn những cái đó tưởng nịnh bợ chính mình lão tử người ở trước mắt lác lác, ngấm lại đầu ghê tởm.

Trì đi xa thân mệt chết sớm, hẳn lão ba lại một lòng nhào vào con đường làm quan phía trên, căn bản vô tâm tư hảo hảo quản giáo thì đi xa, từ nhỏ chính là gia gia bà nội mang đại hẳn vốn là đối phụ thân cảm tình không thâm, chính là học tiểu học thời điểm, lão ba đột nhiên mang theo cái nữ nhân trở về nói muốn kết hôn.

Này ở thì đi xa trong lòng lập tức kích khởi một khang lửa giận, người ngày thường mặc kệ ta còn chưa tính, trả lại cho ta tìm cái sau mẹ! Cái kia thời đại sau mẹ ở tiểu hài tử trong lòng tuyệt đối là mãnh với hồ a!

Có lẽ là hẳn lão tử trì diệu bang nhìn ra nhi tử phản ứng, thế nhưng cùng hẳn tâm lão bà đưa ra sau này không hề muốn tiểu hài tử yêu cầu! Tuy rằng yêu cầu này thực quá mức, chính là nữ nhân kia thế nhưng vẫn là đúng ý.

Hiện tại hoảng lên 15 năm qua đi, lão ba hứa hẹn còn ở, hẳn cùng mẹ kế quả thật là vẫn luôn không muốn chính mình hài tử, cũng là từ kia sau này thì đi xa đối lão ba ấn tượng chính là nói một không nhị, chỉ cần hẳn làm quyết định sự tình, ai cũng thay đổi không được.

Càng nghĩ càng phiền, thì đi xa liền không tự giác tăng thêm dưới chân lực độ, tốc độ xe liền ở nháy mắt nhanh hơn, đột nhiên thì đi xa thấy hoa mắt, xe hữu phía trước truyền đến "....." Một tiếng, như là đụng vào cái gì đồ vật.

Bởi vì tốc độ xe quá nhanh, chờ hẳn sát trụ xe khi, đã sớm khai ra mau 800 mẽ, hẳn đem xe ngừng ở ven đường, rồi mới xuống xe từ nay về sau phương nhìn lại, chỉ thấy thẳng tắp quốc lộ hẳn liếc mắt một cái liền vọng tới rồi đầu, trên mặt đất cái gì cũng không có a!

Trì đi xa hất hất đầu, chẳng lẽ là chính mình hoa mắt, vì thế hẳn lại về tới trên xe, lấy ra di động vừa thấy đầu rạng sáng tam điểm, vì thế hẳn một

chân chân ga khai trở về nhà.

Dem xe ngừng ở nhà mình biệt thự gara sau, trì đi xa liền chuẩn bị về phòng ngủ, chính là hấn liền ở xoay người dùng điếu khiên từ xa khóa xe khi, đột nhiên bị hữu phía trước lớp xe thượng đồ vật cấp hấp dẫn.

Hấn tùy tay mở ra gara đèn, rồi mới đi đến ái xe hữu trước luân chỗ ng ồi xồm xuống nhìn kỹ, liền thấy sấm lớp trục bánh xe thượng thế nhưng có một mặt màu đỏ, mặt trên còn dán một ít đồ vật.

Trì đi xa dùng ngón tay nhẹ nhàng xẻo cọ một chút xuống dưới, đặt ở cái mũi trước vừa nghe, có chút mùi tanh, trì đại thiếu gia không phải ngốc tử, hấn trong lòng lập tức lạc một chút, đây là huyết sao? Tiếp theo hấn lại gõ xuống mặt trên dán đồ vật, đối với đèn vừa thấy, thế nhưng là một sợi nữ nhân tóc dài.....

Trở lại phòng ngủ sau, trì đi xa cảm giác chính mình cả người có chút rét run, vì thế hấn đi vào trong phòng tắm giặt sạch cái nước ấm tắm, chính là tẩy sau hấn vẫn là cảm giác thực lãnh, có lẽ loại này lãnh là đến từ nội tâm, mà phi thân thể.

Hấn ở trên giường nằm một hồi, như thế nào cũng ngủ không được, bởi vì vẫn luôn có cái vấn đề ở bối rối hấn, đó chính là chính mình vừa rồi có phải hay không thật sự đụng vào cái gì người?

Từ nhỏ đến lớn trì đi xa chưa sợ qua cái gì sự, chính là lần này hấn thật sự có chút sợ hãi, phía trước chính là chính mình làm điếm cái gì chuyện khác người điếu không có thương cấp đến mạng người, nhưng lần này trì đi xa trong lòng ần ần cảm thấy bất an, chỉ sợ chính mình thật sự đụng vào cái gì người, hơn nữa khẳng định cấp đâm chết!

Trì đi xa ở trên giường càng nghĩ càng hoảng hốt, vì thế liền đứng dậy đêera một thọc thủy đi tới gara, đối với cái kia nhiễm huyết lớp xe dùng sức bắt đi, "R ầm....." Một cỗ màu đỏ nhạt máu loãng nháy mắt chảy ra, dọa trì đi xa liên tục hướng sau thối lui.

Vì thế hẳn lại về tới thủy quân chỗ tiếp một xô nước trở về lại một lần bát hướng về phía cái kia lớp xe, đi xa cứ như vậy lặp đi lặp lại thẳng đến không ở có máu loãng chảy ra.

Ngày hôm sau buổi sáng, đi xa phá lệ cùng lão ba cùng nhau ăn bữa sáng, mẹ kể nhìn đến đi xa có thể cùng nhau ăn cơm vẫn là thật cao hứng, liền không ngừng cho hẳn gấp đồ ăn thịnh canh.

Cuối cùng lão ba thật sự nhìn không được, liền đối chính mình lão bà nói, "Làm chính hẳn tới, lại không phải tiêu hài tử, người ăn người!" Lúc này mới đem đi xa từ mẹ kể "Tình thương của mẹ" trung giải cứu ra tới.

Cơm ăn tới rồi một nửa, đi xa liền cầm lấy trên bàn lão ba vừa mới xem xong báo chí, rồi mới thực nghiêm túc nhìn lên, lão ba nhìn đến thì thế nhưng bắt đầu quan tâm khởi thời sự chính trị tới, trong lòng không khỏi có chút cao hứng.

Chính là hẳn nào biết đâu rằng, đi xa là ở tìm có hay không cái gì giao thông gây chuyện chạy trốn tin tức.....

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Bất Quy Lộ (Nhị)

Suốt một ngày đi xa đều không có ra cửa, hẳn vẫn luôn ở không ngừng xem TV, xem di động, nghe giao thông đài quảng bá, có thể lại không có cùng nhau về giao thông gây chuyện chạy trốn tin tức xuất hiện.

Đi xa trong lòng thầm nghĩ, "Chẳng lẽ là chính mình suy nghĩ nhiều? Có lẽ chính mình căn bản là không đụng vào người?"

Lúc này hẳn di động vang lên, cầm lấy tới vừa thấy thế nhưng là Nguyễn Văn Hạo.

"Như thế nào? Trì thiếu hôm nay tâm tình sáng có không a? Buổi tối có cái cục, người tới hay không?"

Đi xa cười mắng, "Lại là người khai **** party đi! Ta nhưng không có hứng thú....."

Nguyễn Văn Hạo vừa nghe liền không làm, "Cái gì **** party a! Như thế nào nói như thế khó nghe đâu? Chính là một đám bạn tốt đại gia cùng nhau tụ tụ, cũng coi như cho người khai cái vui về đưa tiền biết!"

Trì đi xa nghe xong sừng sốt, "Mấy cái ý tứ a? Còn vui về đưa tiền? Vui về đưa tiền ta đi chỗ nào a!"

Nguyễn Văn Hạo cười xấu xa nói, "Vui về đưa tiền người hoàn toàn cáo biệt chúng ta thế giới, thành công tế thân với thành nhân thế giới!"

"Cút đi! Chạy nhanh ma lưu đem địa chỉ chia ta, chờ ta buổi tối đi thu thật người!" Trì đi xa giận dữ nói.

Buổi tối, ở một trận động cơ tiếng gầm rú trung, Trì đi xa mở ra hẳn kia chiếc tân súng ái xe hiện thân với một nhà tư nhân hội sở trước, mới vừa vừa xuống xe liền hấp dẫn không ít khác phái ánh mắt, chính là Trì đi xa lại tất cả đều làm như không thấy, này đó nữ nhân ở hẳn trong mắt, liền kém hướng mắt hoá trang cái ￥￥ liền ký hiệu.

Trì đi xa ghét nhất cái loại này rõ ràng chính là cái hám làm giàu nữ, lại muốn làm bộ thanh cao giả thanh thuần, có lẽ người khác ăn này một bộ, chính là hẳn Trì đi xa không ăn, cho nên cho tới nay hẳn đều là **** có thể có, bạn gái không thể có.

Hắn mới vừa vừa đi tiến hội sở liền nhìn đến Nguyễn Văn Hạo cái này nhãi ranh đang cùng một vị 34d đại ngực mỹ nữ * đâu? Trì đi xa trong lòng thẫn mẫn, còn nói không phải cái gì **** party! Xem này một đám tiêu yêu tinh, hận không thể muốn mỗi người đều phải đem chính mình hai cái **** cấp tế bạo!

Nguyễn Văn Hạo đang ở tận hứng thời điểm, liền thấy Trì đi xa lôi kéo một trương ngàn năm lãnh sơn xú mặt đi đến, vì thế liền đón nhận đi nói, "Ta nói Trì thiếu, ra tới chơi chính là tìm nhạc a, người lôi kéo cái xú mặt cái nào mỹ nữ còn dám tới tìm người đến gằm a!"

"Thiệt! Tới người nơi này chơi nữ nhân ta cũng không dám chạm vào, vạn nhất cùng người làm anh em bà con làm sao bây giờ a!" Nói xong hai

người chính là một trận nụ cười dâm dăng.

Có thể nói tới nói lui, Nguyễn văn hạo vẫn là cấp trì đi xa để lại một cái ghế lô, hẳn biết chính mình cái này từ nhỏ chơi đại bằng hữu tính tình lãnh, không phải giống nhau nữ nhân có thể tiếp cận, hẳn càng không thích quá náo nhiệt địa phương, cho nên mỗi lần tụ hội Nguyễn văn hạo đều sẽ cấp trì đi xa lưu ra một mảnh an tĩnh địa phương, làm chính hẳn chơi.

Lần này để lại cho trì đi xa ghế lô thực đặc biệt, bên trong trong đó một bức tường là chĩnh trưng pha lê, từ bên trong có thể trực tiếp nhìn đến bên ngoài hết thấy, chính là bên ngoài nhìn qua, đây là một mặt màu trà kính mặt tường.

Này vừa lúc có thể cho trì đi xa ở bên trong có thể nhìn trộm bên ngoài hết thấy, mà chính mình còn có thể tránh thoát những cái đó oanh oanh yến yến quấy rầy, nếu có vừa ý liền có thể đi ra ngoài sẵn thú.

Vẫn là hẳn Nguyễn văn hạo hiểu trì đi xa tâm tư, cái này bằng hữu không bạch giao, chính là trì đi xa nghĩ lại, chính mình từ nhỏ đến lớn cũng liền như thế một bằng hữu, bởi vì chính mình lão ba quan hệ, khi còn nhỏ luôn là không ai cùng chính mình chơi, trừ bỏ Nguyễn văn hạo quốc, mà trưởng thành lại vừa lúc tương phản, có quá nhiều người tưởng cùng chính mình làm bằng hữu, chính là trì đi xa trong lòng mình bạch, kia đều là hướng về phía chính mình lão tử đi, cùng hẳn không có quan mao tiển quan hệ.

Nhớ rõ lúc ấy hẳn cùng Nguyễn văn hạo mới vừa nhận thức thời điểm còn bởi vì một cái món đồ chơi đánh lên, khi đó Nguyễn văn hạo lão tử cũng ở thể chế nội, vẫn là trì đi xa lão tử hạ cấp, vào lúc ban đêm liền dẫn theo Nguyễn văn hạo tới xin lỗi.

Chính là không nghĩ tới tiêu tử này chết quật chết quật, nói cái gì đều cũng nói xin lỗi! Sau tới vẫn là trì đi xa lão tử sẽ làm việc, liền cười nói, "Hành a, các người cũng coi như không đánh không quen nhau, chưa nói tới ai đúng ai sai, không bằng nhất tiêu mẫn ân cừu như thế nào?"

Từ đây hai đứa nhỏ li ền thành bạn tốt, chính là không nghĩ tới là phản đến càng làm cho hai cái lão tử đau đầu đ ầu, phía trước một người làm chuyện xấu, hiện tại hai người làm một trận, gần nhất cáo trạng chuẩn là mang lên hai người cùng nhau.

Sau tới Nguyễn văn hạo lão tử từ quan mạo hiểm kinh thương, nhưng hai nhà lui tới không những không thiếu còn càng ngày càng mật thiết, hai cái hồn tiêu tử tự nhiên chính là cùng nhau trưởng thành, hai người giao tình tuyệt đối là đánh gãy xương cốt còn d ính gân cốt.

Hơn nữa hơn nữa trì đi xa lão tử quan là càng làm càng cao, mà Nguyễn văn hạo lão tử sinh ý cũng là càng làm càng lớn, này giữa ích lợi quan hệ cũng không phải là một câu hai câu có thể nói thanh.

Trì đi xa lão tử trì diệu bang còn thường thường nói giỡn nói, "Đáng tiếc hai nhà cũng chưa một cái nữ hài, bằng không phi làm nhi nữ thông gia không thể!"

Cũng không phải là sao, trì đi xa lão tử vì hẳn không cần nhị thai, là khẳng định không có nữ hài, mà Nguyễn văn hạo dưới thân là hai cái song bào thai đ ệ đ ệ, mẹ nó hiện tại cũng mau 50, tưởng sinh cũng sinh không ra.

Nguyễn văn hạo cũng không có việc gì còn lấy việc này nói giỡn nói, "Chính mình nên là cái nữ, như vậy khẳng định gả cho trì đi xa!"

Trì đi xa cũng không hàm h ờnói, "Người đi đem phía dưới kia chơi ứng cát, ta li ền cưới người!"

Ghế lô, trì đi xa chính uống Nguyễn văn hạo vừa mới đưa tới tư nhân trân quý, bên ngoài người chính là uống không đến, đây chính là một vạn nhiều một lọ rượu vang đỏ a, sao có thể tiện nghi bên ngoài những cái đó gian phu **** nhóm a!

Lúc này Nguyễn văn hạo đẩy cửa tiến vào nói, "Như thế nào trì thiếu, có hay không coi trọng? Người xem cái kia như thế nào, 34d, tuyệt đối cực phẩm a!"

Trì đi xa nhìn mắt, rồi mới chậm rãi uống một ngụm rượu vang đỏ nói, "Đến, như thế trọng khầu vị càng thích hợp người, ta còn là thích nắm ở trong tay lớn nhỏ vừa vặn!"

Nguyễn Văn Hạo bĩu môi nói, "Kia này một cái người nên vừa lòng đi, tươi mát khả nhân, người xem kia chân dài eo nhỏ, liềm này hai cái đùi liềm đủ người chơi cả đêm!"

Nhưng Trì đi xa lại tấp tạt miệng nói, "Cái gì ánh mắt a, vừa thấy thứ này mông cùng chân liềm không biết bị bao nhiêu người chơi đùa!"

"A! Hợp lại Trì công tử là tới nơi này tìm nơi nữ? Kia thỉnh người ra cửa tả quải 100 mẽ chỗ có cái nhà trẻ, người thượng nơi đó bài hào đi thôi!" Nguyễn Văn Hạo nói giỡn nói.

Đang ở hai người không có việc gì nhàn pha trò khi, Trì đi xa liếc mắt một cái liềm nhìn đến một cái trường giống thanh tú nữ hài ngẩng ở bên ngoài trong một góc, ánh mắt của nàng thoạt nhìn có chút mãn nhiên cùng bất lực, tựa hồ là không quá thích ứng nơi này hoàn cảnh giống nhau.

Lúc này cái kia 34d lại ở ghế lô phía trước đi qua, cái này Nguyễn Văn Hạo nhưng nhìn không được, liềm cười đối Trì đi xa nói, "Trì thiếu, ngài một người ở chỗ này cô phương chi thưởng một hồi, ta đi rất nhanh sẽ trở lại, không đúng, khả năng đến đợi lát nữa lại đến....." Nói xong liềm về mặt nụ cười đậm đang đi ra ngoài.

Nhưng Trì đi xa lúc này tâm tư tất cả đều bị bên ngoài tiêu đáng thương hấp dẫn đi rồi, vì thế hẳn rất cuộc đứng dậy ra ghế lô, đi tới cái kia nữ sinh bên người chậm rãi ngẩng xuống.

Chương 06 Cái Chuyện Xưa Bất Quy Lộ (Tam)

Cái này góc ánh sáng thực ám, vừa lúc cũng có thể làm Trì đi xa tránh ở bên trong không cho người phát hiện.

"Người không thói quen nơi này sao?" Trì đi xa ôn nhu nói.

Nữ sinh sững sốt, nàng hiển nhiên là không nghĩ tới trì đi xa sẽ cùng chính mình nói chuyện, vì thế mặt có chút ửng đỏ nói, "Ta lần đầu tiên tới, là cùng bằng hữu cùng nhau tới."

Trì đi xa cười cười nói, "Theo ta đi, ta mang người đi cái an tĩnh địa phương....." Nói xong liền không khỏi phân trần lôi kéo nữ hài trở về ghế lô.

Nữ hài tiến ghế lô liền có chút hối hận biểu tình, trì đi xa cười cười nói, "Không cần sợ, ta sẽ không đem người như thế nào, người kêu cái gì tên?"

"Thâm tin lành." Nữ hài nhút nhát sợ sệt nói.

Trì đi xa cấp Thâm tin lành đảo một ly nước soda, nói, "Ta kêu trì đi xa, người cùng ai cùng nhau tới nơi này?"

Thâm tin lành ngẩng đầu hướng ra phía ngoài mặt nhìn nhìn nói, "Ta một cái bằng hữu."

Trì đi xa thấy Thâm tin lành có chút co quắp bất an, liền cười cười nói, "Nếu không ta đưa người về nhà đi!"

Thâm tin lành sững sốt một chút, rồi mới cảm kích gật gật đầu.....

Dựa theo nàng nói địa chỉ, trì đi xa 'Porsche 911' dùng không đến 5 phút liền chạy đến, đây là một cái bình thường cư dân tiểu khu, ở cái này thời gian đoạn, bên trong đại đa số hộ gia đình đều hẳn là ngủ, Thâm tin lành một ở kiên trì không cần trì đi xa đưa đến trong tiểu khu mặt, trì đi xa chút ngoài ý muốn, liền hỏi nàng vì cái gì đâu? Không nghĩ tới Thâm tin lành trả lời làm trì đi xa càng ngoài ý muốn, nguyên lai là bởi vì hẳn xe thật sự là quá sảo.

Nhanh chóng cách rời Thâm tin lành gia tiểu khu sau, trì đi xa lập tức liền hối hận, vừa rồi như thế nào không muốn đi động của nàng hào đâu? Vì thế hẳn phi thường mất hứng về tới Nguyễn Văn Hạo nơi đó.

Tiến ghé lô mới vừa sau gặp được vừa mới xong xuôi sự Nguyễn văn hạo, hẳn chính kỳ quái thì đi xa chạy chạy đi đâu đâu? "Ta nói thì công tử, người thượng nơi nào pha trộn! Vừa rồi ta trong ngoài tìm một vòng cũng không có nhìn đến người a!"

Thì đi xa đặt mộng ng ỡ ở ghé lô sô pha, một hơi làm một ly rượu vang đỏ, rồi mới mới nói, "Ta đi đưa cá nhân....."

Nguyễn văn hạo xem thì đi xa uống pháp nhi ều ít có chút đau lòng, "Thì thiếu, ta đây chính là 1 vạn nhi ều một lọ rượu vang đỏ, ngài không thể dùng để giải khát đi!"

Thì đi xa ha hả cười, lại cấp chính mình đồ ly, rồi mới mới chậm rãi nói, "Lại không uống cũng biến thành dấm, lãng phí....."

Nguyễn văn hạo tức khắc hết chỗ nói rồi.

"Cho ta tra cá nhân!" Thì đi xa nghĩ đến vừa rồi nữ sinh trong lòng chính là một trận rung động.

"U, ta không nghe lầm đi, nói, tra ai? Cái nào không có mắt đặc tội thì công tử, ta tìm được hẳn khẳng định cho ngài tá hẳn!" Nguyễn văn hạo cố ý như thế nói, kỳ thật hẳn biết thì đi xa làm hẳn tra khẳng định là cái nữ nhi.

Quả nhiên thì đi xa trừng mắt nhìn hẳn liếc mắt một cái nói, "Nếu là có người đặc tội ta, ta dùng đến người đi đại tá tám khối sao? Ta chính mình li ền thượng, ta làm người tra cái vừa rồi tới người nơi này nữ sinh, tên gọi Thẩm tin lành."

Nguyễn văn hạo nghe hẳn nói có tiếng tự chính là sửng sốt, "Nghe tên này nhi không giống như là có thể tới cái này party nữ hài a, tới ta nơi này giống nhau đều là kêu cái gì meo meo a, Tuyết Nhi a, như thế đứng đắn tên vẫn là lần đầu nghe được."

Thì đi xa nghe sai điểm không đem vừa mới nhập khẩu rượu vang đỏ phun ra tới, "Hành, người còn rất có tự mình hiểu lấy!"

Từ Nguyễn Văn Hạo nơi đó trở về sau, trì đi xa vẫn là thật lâu không thể đã quên vừa rồi Thẩm Tinh Lành biểu tình, lấy hắn nhiều năm ước pháo kinh nghiệm tới xem, không giống như là trang, hẳn là liền cái thiệp thế không thâm tiểu nữ sinh.

Đang ở hắn trong lòng mỹ tư tư dư vị khi, hắn dùng mắt trong lúc lơ đãng quét hạ sau coi kính, đột nhiên nhìn đến sau tòa ng ả một cái tóc dài nữ nhân, trì đi xa trong lòng cả kinh, một chân phanh lại đem xe ngừng lại.

Hắn này khoản ái xe sau tòa phi thường tiểu, ngày thường cũng liền phóng cái đồ vật, căn bản không có khả năng có người ng ả ở bên trong a? Chính là trì đi xa hiện tại từ sau coi kính lại thật có thể thấy được cái tóc dài nữ nhân, nàng mặt bị tóc chặn, căn bản thấy không rõ trường giống, chính là quần áo lại có chút quen mắt.

Xe đình ổn sau, trì đi xa chậm rãi quay đầu, vừa định hỏi nữ nhân là ai, lại thấy sau tòa trên không trống không, cái gì đều không có.....

Cùng trì đi xa cùng nhau chơi vài người, liền số hắn có lá gan đại, chính là tuy là như thế, tóc của hắn căn cũng đều dựng lên!

Vì lại lần nữa xác định một chút, trì đi xa lại nhìn về phía sau coi kính, cái này trong gương sau tòa thượng cũng cái gì đều không có, chẳng lẽ vừa rồi chính mình hoa mắt? Liền tính hoa mắt cũng nên thấy được một đại mỹ nữ a, như thế nào sẽ nhìn đến một cái kia phúc quý bộ dáng nữ nhân đâu? Còn có nàng xuyên y phục cũng thực quen mắt, ở nơi nào gặp qua đâu?

Sau khi về đến nhà trì đi xa cấp chính mình vọt cái nước lạnh tắm, muốn cho chính mình thanh tỉnh một chút, kết quả vẫn là không có gì trứng dùng, chỉ là làm chính mình càng thêm minh xác một chút, đó chính là chính mình thật sự gặp quý!

Vì thế hắn bất thông Nguyễn Văn Hạo di động, mới vừa một chuyện được hắn liền tới rồi một câu, "Ta thấy quý!"

Nguyễn Văn Hạo nửa ngày không phản ứng lại đây, "Diễm quý a?"

"Không phải, là cái nữ quý, ở ta xe sau tòa thượng." Trì đi xa sâu kín nói.

"Không có khả năng, li`ên người kia xe sau tòa tiểu nhân li`ên cũng có thể ng ẫ xuống một con cầu!" Nguyễn văn hạo không tin nói.

Nhưng trì đi xa lại nói, "Cho nên ta mới nói ta thấy quý đâu!"

Nguyễn văn hạo biết chính mình nói bất quá trì đi xa, li`ên đành phải nói, "Vậy người nói nói cái kia quý trông như thế nào nhi?"

Trì đi xa nghĩ nghĩ nói, "Nữ, áo choàng phát, thấy không rõ mặt, chính là cảm giác cảm thực tiêm, một thân màu đen tiểu váy ngắn, trước ngực có một cái thực đặc biệt trang trí phẩm, giống chỉ kim sắc con bướm."

Nguyễn văn hạo nghe xong nửa ngày không nói chuyện.

Trì đi xa có điểm chờ không kiên nhẫn nói, "Như thế nào, có hay không ấn tượng a?"

"Không có!" Lần này Nguyễn văn hạo trả lời thực dứt khoát.

Chính là trì đi xa lại biết Nguyễn văn hạo trả lời càng dứt khoát li`ên chứng minh càng có vấn đề, "Tái hảo hảo ngẫm lại, người không phải duyệt nữ vô số sao? Có lẽ hiện tại nghĩ không ra, một h ẫ li`ên nhớ tới đâu, hảo hảo ngẫm lại, nghĩ tới cho ta điện thoại." Không đợi Nguyễn văn hạo trả lời, hấn li`ên giầy treo điện thoại.

Nhưng treo điện thoại sau, trì đi xa li`ên ở trong lòng th ầm nghĩ, tiểu tử này kh ẳng định có vấn đề, nếu thật không có việc gì hấn sẽ không trả lời như thế dứt khoát, kh ẳng định cùng người quý xả một đồng lớn, như bây giờ chỉ có thể thuyết minh hấn có điểm chột dạ.....

Nhưng hấn nghĩ lại tưởng tượng không đúng a, này nữ quý tới tìm ta hấn chột dạ cái cái gì kính nhi a! Nhưng tưởng tượng đến vừa r ẫ cái kia nữ quý bộ dáng, trì đi xa li`ên cả người phát mao, chẳng lẽ là chính mình

hôm qua vẫn đăm chết vị kia? Chính là cũng không gặp tin tức thượng có đưa tin a!

Phiền! Trì đi xa thật sự không nghĩ tại đây sự kiện thượng dùng nhiều cái gì tâm tư, vì thế ngã đầu liền ngủ..... Ngủ đến nửa đêm, hần đột nhiên cảm giác trên người một giật mình, rồi mới tỉnh lại, nhưng lại đột nhiên nghe được hần sau lưng phòng ngủ môn đang bị một chút mở ra.

Ngày thường không cảm giác này mở cửa thanh như thế kinh tủng, chính là ở như vậy yên tĩnh ban đêm liền hiện phá lệ quỷ dị.

Trì đi xa có cái thói quen, chính là chưa bao giờ quan phòng khách đèn, đây cũng là khi còn nhỏ rơi xuống tật xấu, nhưng lúc này lại làm hần rõ ràng nhìn đến phòng khách ánh đèn chính một chút từ lúc khai môn chiếu hướng phòng ngủ.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Bất Quy Lộ (Bốn)

Một nữ nhân hình dáng chính rõ ràng đánh vào phòng ngủ trên tường, trì đi xa gắt gao nhìn chăm chăm trên tường xem, tóc dài, váy ngắn..... Quả nhiên lại là nàng!

Lúc này trì đi xa trong lòng bàn tay tất cả đều là hần, hần muốn gọi lại kêu không được, liền thấy nữ nhân kia bóng dáng chính một chút tới gần hần.....

Trì đi xa tim đập càng lúc càng nhanh, thiếu chút nữa đều phải từ trong lồng ngực nhảy ra ngoài, đột nhiên, một đạo kim quang từ hần đầu giường bắn ra, phòng ngủ môn đương một tiếng liền đóng thượng!

Lúc này hần đã sớm một thân là hần, chờ hần lại nhìn về phía chính mình đầu giường, nguyên lai nơi đó treo một cái bà nội đưa bình an phù, trì đi xa chạy nhanh cần lấy tới treo ở chính mình trên cổ, rồi mới có chút kinh hồn chưa định nhìn phòng ngủ môn, thật lâu không thể đi vào giấc ngủ.

Ngày hôm sau buổi sáng, trì diệu bang xem nhi tử khí sắc không tốt, liền tức giận nói, "Có phải hay không lại đi nơi nào lêu lổng, người xem người sắc mặt nhiều khó coi, từ hôm nay trở đi, mỗi ngày 12 điểm này trước cần thiết về nhà!"

Chính là làm trì diệu bang không nghĩ tới chính là, vốn tưởng rằng nhi tử sẽ xuất khẩu phản bác, nhưng không nghĩ tới trì đi xa lại thành thành thật thật "Ân" một tiếng, này nhưng đem trì diệu bang dọa nhảy dựng, vì thế hắn vội hỏi nhi tử, "Hàng hàng, người có phải hay không ra cái gì sự? Nếu người ở bên ngoài chọc cái gì họa, cần thiết trước tiên cáo người lão tử ta! Minh bạch sao?"

Lúc này mẹ kế cũng đi tới nói, "Đúng vậy hàng hàng, điểm này người phải nhớ đã chết, mặc kệ bao lớn sự đâu không thể gạt người ba, bởi vì trên thế giới này chỉ có hắn mới biết được như thế nào làm mới là đối với người chân chính có lợi, minh bạch sao?"

Trì đi xa tuy rằng mặt ngoài gật đầu đồng ý, chính là hắn trong lòng lại ở do dự, không biết có nên hay không nói, bởi vì liền tính chính hắn cũng không biết có phải hay không thật sự đâm chết người.

Nhưng là mẹ kế có một câu là đúng, chính là hắn nếu thật gây ra họa, bình sự vẫn là đến lão ba tới, tuyệt đối có thể làm tích thủy bất lậu, so Nguyễn Văn Hạo bọn họ mấy cái mạnh hơn nhiều, bọn họ tra tra sự còn có thể, bình sự khẳng định là không được.

Ăn qua cơm sáng sau, một cái đồng học thân cận khai trương, thỉnh trì đi xa đi cắt băng, hắn tưởng tượng chính là thỉnh hắn lão tử không thỉnh động, liền thỉnh hắn đưa con trai này đi lâu, trì đi xa đến là không sao cả, đi liền đi bãi, còn không phải là cắt cái màu sao.

Nhưng đi sau này mới biết được, cắt băng nghi thức lúc sau liền ở nơi đó khai cái lộ thiên tiệc rượu, trì đi xa cái này đồng học còn thỉnh không ít trong thành danh viện cùng nhau tới chơi, mà trì đi xa xuất hiện tự nhiên dẫn dắt các nữ nhân tâm hoa loạn run.

Đáng tiếc a, trì đại công tử đời này đó nũng nịu đại tiểu thư cũng không dám hứng thú, nói thật thiệt tình không mấy cái lớn lên đẹp, toàn dựa hoá trang tới đần bù, còn có mấy cái đem chính mình chinh cùng Hàn Quốc điểm tình giống nhau, nhìn qua tựa như một cái sinh sản tuyến trên dưới tới, trì đi xa vừa thấy liền hết muốn ăn.

Chính là tiệc rượu vừa mới bắt đầu chính mình liền đi cũng không tốt lắm, trì đi xa liền đành phải tìm cái không ai địa phương chính mình đợi lát nữa, tình những cái đó nữ nhân nhìn không ra sắc mặt dính đi lên.....

Bỗng nhiên, một hình bóng quen thuộc xuất hiện ở trì đi xa trong tầm mắt, Thẩm tin lành? Nàng ở chỗ này làm ra vẻ cái gì? Chẳng lẽ nữ nhân này không giống nhìn qua như vậy đơn giản?

Vì thế trì đi xa liền chậm rãi đi tới nàng bên người, nhẹ giọng nói, "Hảo hảo a, chúng ta lại gặp mặt"

Không nghĩ tới trì đi xa như thế nhẹ thanh âm vẫn là dọa Thẩm tin lành nhảy dựng, "Là, là hảo hảo."

"Người như thế nào cũng tới nơi này?" Trì đi xa nhẫn nại hỏi.

"Ta, ta cùng....."

"Người cùng một cái bằng hữu cùng nhau tới." Trì đi xa xem Thẩm tin lành khẩn trương chút nói lắp, liền thế nàng đem mặt sau nói xong.

Thẩm tin lành mặt đỏ lên, rồi mới hơi hơi gật đầu nói, "Àn."

Trì đi xa trong lòng có chút nghi hoặc, cái này tiểu nha đầu bằng hữu còn rất nhiều cũng rất tạp, cái gì xã hội giai tầng đều có, nghĩ vậy trì đi xa liền hỏi nàng, "Người số di động là nhiều ít?"

"A?" Thẩm tin lành vừa rồi có chút thất thần, không nghe rõ trì đi xa nói.

Trì đi xa thực bất đắc dĩ lại nói một lần, "Người số di động là nhiều ít?"

"Úc, người thêm ta WeChat đi, ta số di động không thể nào dùng."
Thẩm tin lành thành thật nói.

Vì thế hai người li ên lẫn nhau bỏ thêm WeChat, trì đi xa WeChat danh vẫn là trì đi xa, mà Thẩm tin lành cũng dùng chính là chính mình tên thật, điểm này hai người còn rất giống, chính là chân thật, không giả ngụy.

Trì đi xa xem Thẩm tin lành tựa hồ cũng không thích đái ở chỗ này, li ên đối nàng nói, "Người là một h ỡi cùng người bằng hữu cùng nhau đi, vẫn là hiện tại cùng ta đi, nơi này quá không thú vị!"

Thẩm tin lành nghĩ nghĩ nói, "Ta đây cùng người đi đi, ta cũng không nghĩ đái ở chỗ này."

"Vậy người dùng không c ần cùng người bằng lên tiếng kêu gọi?"

Thẩm tin lành lắc đầu nói, "Không c ần, ta ở WeChat thượng cùng nàng nói một tiếng là đến nơi!"

Vì thế trì đi xa lại một l ần được như ý nguyện làm Thẩm tin lành thượng chính mình xe, này dọc theo đường đi hai người liêu còn tính có thể, trì đi xa cũng không nghĩ tới chính mình cũng sẽ có một ngày biến nói như thế nhi ều, mà Thẩm tin lành còn lại là trì đi xa hỏi cái gì nàng li ên đáp cái gì.

Này dọc theo đường đi trì đi xa đại đến đem nàng của cải s ờ không sai biệt lắm, Thẩm tin lành, âm nhạc học viện đại nhị học sinh, con gái một, cha mẹ đều là bình thường ti ên lương giai t ầng, gia đình đi ều kiện giống nhau dựa thượng đi.

Lúc này trì đi xa trong tay đột nhiên nhận được một cái tin tức, bởi vì đang ở lái xe h ản cũng không tử xem, tiêu đề là "Hoa quý nữ sinh viên cuối tu ần thất li ên"

Hiện tại động bất động li ên thất li ên người quá nhi ều, trì đi xa căn bản không nghĩ xem này đó tin tức, vì thế li ên tùy tay xóa rớt.

Mắt thấy liền phải đến Thẩm tin lành trụ tiểu khu, trì đi xa cười nói, "Liền này còn không cần ta đưa người đi vào sao?"

Thẩm tin lành vội đem đầu điều cùng trống bỏi dường như nói, "Không cần không cần! Ta chính mình đi vào là đến nơi!"

Trì đi xa cười cười, không cưỡng cầu nữa, hẩn nhìn Thẩm tin lành đi vào trong tiểu khu sau mới lái xe rời đi, chính là mới vừa đến gia, liền nhận được Nguyễn văn hạo điện thoại, "Người ta cho người tra được, người hiện tại ra tới hạ đi, việc này trong điện thoại nói không rõ."

Trì đi xa tâm sảng sốt, nghĩ thầm, chẳng lẽ cái này nha đầu thật không có chính mình tưởng tượng như vậy đơn giản? Vì thế hẩn liền cùng Nguyễn văn hạo đi một nhà 24 giờ buôn bán quán bar.

Nguyễn văn hạo là sau tới rồi, trong tay của hẩn cầm một cái folder, ngẩng xuống sau liền đưa cho trì đi xa, "Chính người nhìn xem đi!"

Trì đi xa tiếp nhận tới mở ra cẩn thận một tờ một tờ xem, nội dung đại thể cùng Thẩm tin lành chính mình nói kém không quá nhiều, hẩn nhìn vài tờ liền có chút không kiên nhẫn nói, "Liền này đó ta chính mình đầu có thể tra được, còn dùng người."

Không nghĩ tới luôn luôn không đứng đắn Nguyễn văn hạo lại một sửa thái độ bình thường nói, "Người tiếp theo đi xuống sau xem....."

Vì thế trì đi xa đành phải kiên nhẫn tiếp tục xem đi xuống, kết quả càng xem càng nhẫn, nhìn đến cuối cùng hẩn vẻ mặt giật mình ngẩng đầu nói, "Không có khả năng đi, ta vừa rồi còn đưa nàng hẩn gia, như thế nào liền sẽ thất liên đâu?"

Nguyên lai vừa rồi trì đi xa không thấy kia tác "Hoa quý nữ sinh viên cuối tuần thất liên" vai chính chính là Thẩm tin lành, nàng người nhà đã báo nguy, nói Thẩm tin lành đã thất liên mau một vòng!

Chương 06 Cái Chuyện Xưa Bất Quy Lộ (Năm)

"Này cũng quá xả đi! Ta rõ ràng vừa mới gặp qua nàng!" Trì đi xa không tin nói.

Nguyễn văn hạo lấy ra bên trong ảnh chụp nói, "Người nhìn kỹ hảo, thật là nữ nhân này sao?"

Chính là làm Trì đi xa coi trọng một trăm biến hắn sẽ không nhận sai, khẳng định chính là nàng, Thẩm tin lành.

"Có hay không có thể là nàng cùng trong nhà nháo mâu thuẫn, rồi mới chính mình chạy ra rời nhà đi ra ngoài!" Nguyễn văn hạo phân tích nói.

Chính là Trì đi xa lại lắc đầu nói, "Lấy ta quan sát, nàng nên là cái ngoan ngoãn nữ, là không có khả năng làm ra như thế chuyện khác người tới, nói nữa, hiện tại sự tình đều nháo như thế lớn, liền người ta như vậy da mặt dày thiếu kiên nhẫn, ngoài ra nói nàng một cái tiểu nữ!"

Nguyễn văn hạo vừa nghe Trì đi xa như thế nói, liền trợn trắng mắt nói, "Nói sự liền nói sự, không cần nhân thân công kích được chưa!"

Chính là Trì đi xa này sẽ vô tâm tư cùng hắn xả trứng chơi, hắn nghĩ nghĩ nói, "Như vậy, ngày mai ta đem nàng ước ra tới cùng người thấy cái mặt, người vừa thấy sẽ biết, chúng ta đem sự tình hỏi một chút rõ ràng không phải được, ta xem cái kia tiểu nha đầu còn rất đơn thuần, đừng lại làm người cấp lừa!"

Nguyễn văn hạo gật gật đầu nói, "Cũng đúng, chỉ cần người trì đại công tử không lừa nàng, trên đời liền không ai dám lừa nàng!"

Trì đi xa nghe xong trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái nói, "Thiếu mẹ nó tại đây cùng ta gánh nói nhảm!"

Hai người lại hàn huyên một hồi liền từng người tách ra, Trì đi xa lái xe đi ở trên đường, hắn nhìn thoáng qua thời gian, lập tức liền phải 12 điểm, lão ba công đạo chính mình cần thiết ở 12 điểm phía trước về đến nhà mới được.

Vì thế thì đi xa liên gia tốc hướng gia khai đi, về đến nhà vừa thấy, đang ở 12 điểm, thật là dẫm điểm nhi hĩa, này thì đi xa sớm đã có chính mình chung cư, này không phải nhất hĩa lão tử cùng hĩa so hĩa hái nhi, cái kia nhị tuyên một lựa chọn để không làm ra lựa chọn phía trước đều phải mỗi ngày trở về ngủ.

"Thời gian véo đỉnh chuẩn a, sớm một phút đồng hồ cũng không trở lại....." Trì diệu bang thanh âm cực kỳ khó chịu từ phòng khách truyền đến.

Trì đi xa trong lòng một lấm, thậm chí chính mình lão tử như thế nào cái này điểm nhi còn không ngủ được đâu?

"Này đều vài giờ ngài còn không ngủ, không cần như thế chết nhìn chăm chăm ta đi, ta nói đến là có thể làm được!" Trì đi xa thực kiên nhẫn nói.

Trì diệu bang trong lòng còn có chút tiêu đắc ý, bởi vì hĩa giác thì đi xa điểm này tùy hĩa, "Ngày mai người đem trong tay sự đều phóng phóng, người cùng ta hĩa một chuyến quê quán, người bà nội ngày mai sinh nhật."

Trì đi xa từ nhỏ đến lớn đau nhất hĩa liên phải số mục nội nó, gia gia mấy năm trước qua đời, hĩa lão tử vẫn luôn nói muốn đem bà nội nhận được trong thành tới trụ, chính là lão thái thái nói cái gì cũng không tới, năm đó vì chiếu cố thì đi xa bọn họ ở trong thành ở mấy năm, đến bây giờ còn lão lão nhũ trong thành này này cũng không tốt, kia kia cũng không tốt, tóm lại là nơi nào đều không bằng ở nông thôn hảo là được.

Là sau thì đi xa lão tử không chiều, liên đành phải thỉnh cái bảo mẫu bĩa lão thái thái ở nông thôn sinh hoạt, bọn họ cũng thi thoảng đi xem cái gì, này không rõ thiên là lão thái thái sinh nhật, trì diệu bang hỏi lão nương muốn ăn gì, không nghĩ tới lão nương liên nói câu nói, "Ta tưởng ta đại tôn tử!"

Ngày hôm sau sáng sớm, thì đi xa lái xe lôi kéo hĩa lão tử cùng hĩa sau mẹ liên cùng nhau phóng bà nội gia đũa, vốn dĩ thì đi xa tưởng khai hai chiếc xe, chính là trì diệu bang cảm thấy nhi tử xe mới quá rêu rao cũng quá chói mắt!

Vì thế khiến cho trì đi xa mở ra chính mình kia chiếc Audi, nhìn qua cũng phù hợp thân phận của hắn, trì đi xa bởi vì lão tử ở trên xe, tự nhiên sẽ không ngày thường giống nhau li ền mạng khai, thượng cao tốc cũng không dám khai quá nhanh.

Vốn dĩ hôm nay là cùng Nguyễn văn hạo ước hạo cùng đi sẽ sẽ cái kia Thẩm tin lành, hiện tại đành phải lâm hử bỏ, Nguyễn văn hạo còn nói giỡn nói, "Có phải hay không đi b ỗ cái nào tiểu mỹ nữ a!"

Trì đi xa gật gật đầu nói, "Thật đúng là làm người nói trúng r ồi một nửa, chỉ là không phải tiểu mỹ nữ, mà là lão mỹ nữ."

Nguyễn văn hạo vừa nghe li ền biết hắn là đi xem trì lão thái thái, "Nếu không ta cũng đi? Ta cũng thật dài thời gian chưa thấy được bà nội!"

"Ta xem vẫn là tính, ta nói khai hai đài xe ta ba đầu ngại quá rêu rao, sau này có cơ hội lại đến đi!" Kỳ thật trì đi xa không phải không nghĩ Nguyễn văn hạo tới, chính là hắn phát hiện chính mình lão tử hành sự càng ngày càng nhỏ tâm, chỉ sợ hướng gió mau thay đổi.

Xe mới vừa một khai vào thôn, nghênh diện li ền gặp được mấy cái đại cầu xông thẳng trì đi xa sủa như điên, phía trước trì đi xa trở về thời điểm cũng thấy này mấy chỉ cầu, đều là bà nội hàng xóm gia, hôm nay là xảy ra chuyện gì, vừa thấy hắn không loạn cần đâu?

Kết quả hắn lão tử còn ở mặt sau nói nói mát, "Người nhìn xem người, nhân duyên nhi ều kém, cầu đầu không thích người!"

Trì đi xa nhìn thoáng qua sau coi kính nói, "Chờ ta buổi tối làm thịt chúng nó nhắm rượu, chúng nó li ền biết ta nhân duyên được không!"

Chờ bọn họ chạy đến nhà cũ khi, trì lão thái thái đã sớm đứng ở bên ngoài chờ bọn họ, trì đi xa đem xe đình sau, vội đi xuống xe, "Bà nội, này đại thái dương, người như thế nào ra tới đợi!"

Trì bà nội cười cười nói, "Không có việc gì, người già r ồi li ền phải nhi ều phơi phơi nắng, bằng không nên mốc meo!" Nói xong nàng nhìn

thoáng qua trì đi xa nói, "Đại tôn nhi, người khí sắc không tốt lắm a! Có phải hay không lão thức đêm a?"

Trì đi xa nhìn thoáng qua hần lão tử nói, "Bà nội, lúc này ngài cũng thật nhìn lằm r ỡ, ta hiện tại mỗi ngày ngủ nhưng sớm, buổi tối 12 điểm phía trước nhất định về nhà!"

Trì diệu bang trừng mắt nhìn nhi tử liếc mắt một cái, r ỡ mới đối chính mình lão nương nói, "Vào nhà đi mẹ, này bên ngoài thái dương quá lớn."

Vài người nói nói cười cười đi vào nhà cũ, đừng nói, này nhà cũ chỗ tốt chính là đông ấm hạ lạnh, này bên ngoài ba mươi mấy độ, nhưng vừa đi tiến vào lập tức li ền mát mẻ, khó trách lão thái thái không trở về trong thành trụ đâu!

Bảo mẫu tiêu đi ền đã sớm làm một bàn hảo đ ồ ăn chờ bọn họ đâu, chỉ cần người vừa đến, lập tức là có thể ăn cơm! Mọi người vừa đến trên bàn li ền nghe được ngoài cửa lớn có ô tô loa thanh, bảo mẫu tiêu đi ền vội đứng dậy đi mở cửa.

Trì đi xa cũng tò mò cái này địa phương còn ai vào đây tới, kết quả đại môn vừa mở ra, li ền nhìn đến Nguyễn văn hạo mở ra một chiếc phá bánh mì đứng ở ngoài cửa.

Nguyễn văn hạo đánh tiêu nhân nói ngọt, không thiếu ở bà nội trước mặt chơi bảo, tự nhiên chiêu bà nội thích, này không, lão thái thái liếc mắt một cái li ền nhìn ra là Nguyễn văn hạo tiêu tử này, lập tức cao hứng nói, "Nha, này không phải tiêu hạo tử sao? Người cũng biết bà nội ăn sinh nhật?"

Nguyễn văn hạo vẻ mặt tặc cười nhìn một h ồ đi xa, r ỡ mới nói, "Bà nội, tiêu hạo tử chúc ngài phúc như Đông Hải trường lưu thủy, thọ tử Nam Sơn bất lão tùng!"

Trì đi xa phụt một tiếng cười, "Tiêu tử người nói tướng thanh đâu? Người xem người khai cái gì phá xe a!"

Bà nội vừa nghe trỉ đi xa liếc mắt một cái nói, "Như thế nào nói chuyện đâu? Tiểu hạo tử tới ta liệ̀n cao hứng, tới tới tới, tiểu điệ̀n, lại đi lấy phúc chén đũa đi!"

Nguyễn văn hạo cười hì hì ngậ̃i xuống nói, "Xe phá? Không phải người nói không cần quá rêu rao sao? Cho nên ta liệ̀n đem khai chiếc ta ba công ty đưa hóa xe tới." Nói xong một phách đậ̀u nói, "Nha, xem ta, thiếu chút nữa đã quên cái này!"

Tiếp theo hặ́n liệ̀n từ sau lưng ba lô lấy ra một thực tình xảo hộp gặ́m, bặ́i ở lão thái thái trước mặt, "Bà nội, đây là ta đưa ngài lão nhân quà sinh nhật, không phải thực quý trọng, vọng ngài lão đừng ghét bỏ....."

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Bất Quy Lộ (Sáu)

Trỉ bà nội mở ra hộp gặ́m vừa thấy, bên trong thệ́ nhưng một chuỗi đen nhánh tỏa sáng Phật châu, lão thái thái là như thế nào xem như thế nào thích! "Nha, thứ này hiệ̉m lạ nhân nhi, khặ́ng định rất khó tìm, vẫn là tiểu hạo tử có tâm."

Nguyên lai trỉ bà nội vẫn luôn đậ̀u thực hết lòng tin theo huyệ̀n học, tự nhiên thích đùa nghịch mấy thứ này, này xuyên Phật châu nhìn qua liệ̀n không bình thường, tuy nói không có vàng ngọc khí như vậy làm người vừa thấy liệ̀n biết đáng giá, chính là hiệ̉u mất cũng biết, này khặ́ng định không phải cái tiện nghi đậ̀u vật.

Trỉ đi xa lão tử vừa thấy chính mình lão nương thích, tự nhiên cũng liệ̀n chưa nói cái gì, chậ̀u này cơm mọi người ăn chính là hoan thiên hỉ địa, đặc biệt là trỉ thái thái, Nguyễn văn hạo vẫn luôn ở hống lão thái thái vui vẻ, đậ̣u lão thái thái vẫn luôn đậ̀u vui tươi hơn hở.

Cơm sau, trỉ đi xa cùng Nguyễn văn hạo đi vào trong viện hút thuốc, trỉ đi xa cười nói, "Vẫn là người hành, gậ̀n nhất liệ̀n đậ̣u nhà của chúng ta lão thái thái như thế vui vẻ....."

Nguyễn văn hạo vẻ mặt đặ́c ý nói, "Ta là ai a, ông cháu lớn nhất bản lĩnh chính là hống nữ nhân, hơn nữa già trẻ toàn nghi!"

"Lăn một bên đi!" Trì đi xa cười mắng.

"Đúng rồi, cái kia Thẩm tin lành người hôm nay lại liên hệ nàng sao?"
Nguyễn văn hạo đột nghĩ tới vấn đề này.

Trì đi xa lắc đầu nói, "Còn không có, ngày hôm qua nghe người nói kia sự kiện, ta tổng cảm giác trong lòng quái quái, hơn nữa lão thái thái ăn sinh nhật, cho nên liên vẫn luôn không chủ động liên hệ nàng, từ từ lại nói, có lẽ là cái hiểu lầm đâu?"

Nhưng Nguyễn văn hạo lại rất nghiêm túc nói, "Không quá có thể là hiểu lầm, ta nghe nói cảnh sát vì tìm nàng đều toàn thành bài tra xét, trên mạng có quan hệ với nàng tìm người gợi ý càng là che trời lấp đất, như thế nào có thể là có hiểu lầm đâu?"

Trì đi xa hút một ngụm yên, không nói nữa, Nguyễn văn hạo biết chính mình cái này anh em là đối nữ nhân kia động tâm, đã có thể bởi vì động tâm, mới muốn đi tra rõ mới yên tâm không phải.

Buổi tối trì đi xa cùng Nguyễn văn hạo ngủ một cái trong phòng, ở nông thôn trong nhà phòng giống nhau đều thực trống trải, cho dù hai người ngủ chung, vẫn là cảm giác trong phòng đặc biệt không.

"Anh em, nơi này buổi tối còn rất dọa người a!" Nguyễn văn hạo biên chơi di động xa cùng trì đi xa nói chuyện tào lao.

Trì đi xa bĩu môi nói, "Liên người này tiêu lá gan, không cho người tới người phi tới, nếu là người cùng ta ngày đó giống nhau cũng gặp quỷ, không được đem người dọa nước tiêu a!"

Chơi văn hạo sừng sốt, "Người xác định người ngày đó không phải hoa mắt!?"

"Khẳng định không phải!" Trì đi xa thực chắc chắn nói.

Nguyễn văn hạo nghe sau biểu tình chút cổ quái, lúc sau hẳn liên không lại nói cái gì.

Ai ngờ hai người ngủ đến nửa đêm, trì đi xa đột nhiên cảm giác cả người âm lãnh, hấn nhìn nhìn bên người Nguyễn văn hạo, ngủ cùng lợn chết giống nhau, cũng không gặp hấn đông lạnh tỉnh a! Liền trì đi xa đang bu ãn bực thời điểm, liền nghe bọn hấn phòng môn chính một chút mở ra.....

Một cỗ hàn ý từ ngoài cửa thấm tiến vào, trì đi xa trong lòng cả kinh, thẫn nghĩ, không thể nào, chẳng lẽ nữ quý theo tới bà nội gia? Lúc này bên ngoài ánh trăng sáng vào nhà, một cái thon dài thân ảnh ngược ở trì đi xa đối diện trên tường, tóc dài, váy ngắn, không cần quay đầu lại hấn đều biết vẫn là cái kia nữ quý.

Đột nhiên, bóng dáng chậm rãi giật mình, tựa hồ phải đi tiến vào, này nhưng sợ hãi trì đi xa, hấn vội đẩy đẩy bên người Nguyễn văn hạo, chính là gia hỏa này giống như là cái người chết giống nhau vẫn không nhúc nhích, thậm chí liền cái tiếng hít thở đều không có.

"Người..... Là ai?" Những lời này trì đi xa chính mình cũng không biết là dùng miệng nói ra, còn dưới đáy lòng hỏi ra tới.

"Ha hả..... A..... A" ngoài cửa thân ảnh thế nhưng quý dị nở nụ cười, thanh âm này vào lúc này nghe tới đặc biệt người.

Nói thật, lúc này nếu trì đi xa có thể chạy hấn đã sớm đứng dậy chạy, chính là nữ quý liền đứng ở cửa, mà hấn chân cũng đã sớm dọa mềm, còn chạy cái rắm a!

Liền ở trì đi xa cho rằng chính mình chết chắc rồi thời điểm, đột nhiên nghe được bà nội ở trong sân ho khan một tiếng, rồi mới chậm rãi nói, "Người đã chết nên tr ần v ề tr ần, th ỗ v ề th ỗ, hà tất lưu luyến cái này thế gian đâu?"

Trên tường bóng dáng rõ ràng một đống, rồi mới liền một chút thu nhỏ, cuối cùng biến mất không thấy.

Bà nội đi đến trì đi xa bọn họ cửa, hướng trong nhìn thoáng qua, "An tâm ngủ đi, có việc ngày mai nói, không sợ, có bà nội đâu." Lão thái thái

nói xong liền cho bọn hắn đóng lại cửa phòng, chính mình về phòng.

Trì đi xa này một thân mồ hôi lạnh, hắn quay đầu nhìn một Nguyễn Văn Hạo, hiển nhiên cũng không bình thường, đây đây là hắn không nói, cũng không biết gì thời điểm còn đem mắt mở, vừa rồi còn như thế nào đây cũng đây không tỉnh hắn sao?

Vì thế Trì đi xa liền chen chân vào đập hắn một chân nói, "Người là tỉnh vẫn là ngủ đâu?"

Bị hắn như thế đá, Nguyễn Văn Hạo tựa như một hơi mới vừa đảo đi lên, "Ta đi! Nhưng thiếu chút nữa ghen chết ta! Ta vừa rồi làm quý áp giường....."

Trì đi xa cũng ngẩng dậy, tùy tiện tìm kiện quần áo xoa xoa trên người hắn nói, "Ta đây người, người biết sao?"

"Đương nhiên biết, nhưng chính là vẫn chưa tỉnh lại, liền cùng thân mình không phải chính mình giống nhau!" Nguyễn Văn Hạo lòng còn sợ hãi nói.

"Còn hảo vừa rồi ta bà nội tới, bằng không hai ta hôm nay buổi tối còn không biết sẽ như thế nào đâu?"

Nguyễn Văn Hạo cũng một lần long lóc bò dậy nói, "Lão thái thái còn có này bản lĩnh đâu?"

Nhưng Trì đi xa lại mờ mịt nói, "Ta cũng là mới biết được....."

"Người nói, này nữ quý có thể hay không là Thẩm Tin Lành a?" Nguyễn Văn Hạo đột nhiên tới như thế một câu.

Trì đi xa nghe xong không nói chuyện, hắn cầm lấy bên người di động, cấp Thẩm Tin Lành phát một cái tin tức: Người ở nơi nào?

Qua hơn mười giây di động lóe một chút, Trì đi xa cầm lấy tới vừa thấy, Thẩm Tin Lành trở về một câu: Ta cũng không biết.....

Trì đi xa thần sắc trầm xuống, rồi mới đem điện thoại đưa cho Nguyễn Văn Hạo xem, hắn tiếp nhận tới vừa thấy biểu tình có chút khó coi, còn là thế thì đi xa trở về câu, "Người nhà người báo nguy biết sao?"

Lần này qua nửa phút Thẩm Tinh Lành mới hồi lại đây: Vì cái gì báo nguy?

Nguyễn Văn Hạo xem xong sau liền đem điện thoại lại trả lại cho Trì Đi Xa nói, "Người xác định nữ nhân này thật là Thẩm Tinh Lành?"

Trì Đi Xa rồi nói, "Nếu người trên ảnh chụp người không sai, ta đây cũng liền không sai."

Lần này đến phiên Nguyễn Văn Hạo không biết nên nói cái gì, hắn đành phải nhún nhún vai nói, "Quý biết, ta vậy không được, ngày mai rồi nói sau!"

Nhưng Trì Đi Xa lại nửa phần buồn ngủ đều không có, hắn nghĩ nghĩ lại phát ra đi một cái: Bởi vì người mất tích.

Chính là này tin tức phát ra đi sau, Thẩm Tinh Lành liền chậm chạp không có về tin tức.

Ngày hôm sau buổi sáng, Trì Đi Xa định hai cái gấu trúc mắt đi tới trước bàn cơm, mà Nguyễn Văn Hạo lại tinh thần no đủ ngồi ở hắn bên cạnh, Trì Điệu Bang vừa thấy liền giận sôi máu, "Người nhìn xem người cái này quý bộ dáng, cùng nhau ngủ giấc, như thế nào liền người cùng không ngủ giống nhau đâu?"

Trì Đi Xa vừa định phản bác vài câu, ai ngờ liền nghe bà nội nói, "Đại buổi sáng có thể hay không hảo hảo ăn một bữa cơm!"

Lập tức tất cả mọi người an tĩnh ăn cơm.....

Cơm sau, bà nội đem Trì Đi Xa gọi vào chính mình bên người, rồi mới lấy ra một đạo hoàng phù nói, "Người đem cái này mang lên, bà nội xem

người trên cỗ quả vẫn là phía trước ta cho người cái kia, thứ này gặp qua một lần đờ đờ vật liền vô dụng!"

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Bất Quy Lộ (Bảy)

"Bà nội..... Ta." Trì đi xa tưởng chút cái gì, chính là lại không biết từ nơi nào nói lên.

Nhưng bà nội lại cười lôi kéo hấn tay nói, "Sau này lái xe không thể khai quá nhanh, lần này không xảy ra việc gì không cam đoan lần sau còn không có xảy ra chuyện, biết sao?"

Trì đi xa gật gật đầu, "Đêm qua cái kia đờ đờ..... Ta cũng không biết là như thế nào chiêu thượng."

Bà nội nghe xong thở dài nói, "Mọi việc có nhân tất có quả, nàng có thể tới tìm tới người tất là người làm cái gì chính mình đều không rõ ràng lắm sự tình thương tổn nàng, có lẽ người không phải có tâm, chính là này nhân lại gieo!"

Trì đi xa nghe xong trong lòng có chút hoảng loạn nói, "Kia làm sao bây giờ?"

Bà nội lại trấn an hấn nói: "Không biết nguyên nhân, gì nói duyên diệt, chính người nếu làm không rõ ràng lắm, kia đây là cái bế tắc, bất quá người cũng không cần lo lắng, bà nội cho người này đạo phù người muốn thời thời khắc khắc mang ở trên người, một vòng sau này chính là có giữa tháng bảy, chờ ngày đó qua lúc sau người lại trích phù liền không có việc gì, đến lúc đó quý môn mở rộng ra, nàng liền sẽ cùng mặt khác âm hồn cùng nhau rời đi."

Từ bà nội gia trở về trên đường, trì đi xa vẫn luôn ở hồi ức, rốt cuộc là cái gì thời điểm chiêu thượng cái kia nữ quý? Nghĩ tới nghĩ lui cũng chỉ có ngày đó buổi tối chính mình đụng phải cái kia không biết là cái gì đờ đờ sự tình.

Trì đi xa nghĩ đến trục bánh xe thượng đầu tóc, chẳng lẽ chính mình ngày đó thật đùng phải cái nữ nhân, chính là ngày đó hấn xuống xe nhìn, toàn bộ trên đường cái gì đầu không có a! Đột nhiên, một cái ý tưởng từ hấn trong đầu xông ra, có thể hay không là chính mình đem nàng đâm bay đến nền đường bên ngoài đi! Trì đi xa nhớ rõ kia một mảnh hai bên đường tất cả đầu là rừng cây.

Vì thế hấn đem chính mình lão cha hai khẩu tử đưa trở về sau, liền mở ra chính mình Porsche ra cửa, đi vào đêm đó xảy ra chuyện đoạn đường, bởi vì là vừa rồi tu thông lộ, cho nên liền tính là ban ngày cũng không có mấy đài xe trải qua.

Hấn dựa vào ấn tượng đi tới đêm đó nghe được tiếng vang đoạn đường, đem xe đình hảo sau xuống xe trên mặt đất cẩn thận tìm kiếm..... Quả nhiên, làm hấn tìm được một mảnh nâu đen sắc dấu vết, nhìn qua rất giống khô cạn máu.

Vì thế trì đi xa theo dấu vết đi tới nền đường phía dưới, chính là cái này mặt cỏ hoang đầu có nửa người cao, hơn nữa đầu qua đi mấy ngày rồi, rất khó lại nhìn đến cái gì quan trọng manh mối.

Đột nhiên, trì đi xa di động vang lên, móc ra tới vừa thấy lại là Thẩm tin lành tin tức, "Vẫn luôn đi phía trước đi....."

Trì đi xa sừng sốt, hấn vội mọi nơi nhìn quanh, lại chỉ có từng trận gió nhẹ thổi qua, vì thế hấn trở về một câu, "Người ở nơi nào?"

Kết quả tin tức mới vừa một phát ra, liền lóe trở về một cái, "Vẫn luôn đi phía trước đi....."

Bất đắc dĩ trì đi xa chỉ có thể vẫn luôn đi phía trước đi, hấn cũng không tin, này ban ngày ban mặt còn có thể đâm quỷ!

Cũng không biết chính mình đi phía trước đi rồi rất xa, đang ở trì đi xa do dự muốn hay không tiếp tục lúc đi, một cái tin tức lại tới nữa: Tả quái vẫn luôn đi.....

Trì đi xa thở phào khải khí, hấn dùng tay hung hăng loát một phen chính mình đầu tóc, bắt đắ dĩ tiếp tục tả phía trước đi đến, trì đi xa cứ như vậy ấn di động thượng nhắc nhở, vẫn luôn đi đến chính mình toàn thân đầu là hấn, mà này trong rừng cây lại bu ãn lại nhiệt, đầu sắp đem trì đi xa làm điên r ã!

Mắt thấy li ãn phải trời tối, bắt quá còn hảo trì đi xa trên người mang theo bà nội phù, trong lòng còn không tính quá sợ hãi, đột nhiên, phía trước một mảnh cỏ dại nhìn qua hấn là bị người phiến động quá, mặt trên tất cả đầu là một mảnh tân thổ, xem nhan sắc hấn là mấy ngày trước phiến.

Trì đi xa đứng ở này đôi thổ trước, có chút sững sờ, hấn tâm có cái dự cảm bất hảo, này thổ phía dưới có cái gì.....

Lúc này thiên đã toàn hắc, trì đi xa trên người chỉ có một phen Thụy Sĩ quân đao, dùng để đào thổ có điếm tiêu, đang ở hấn suy xét có phải hay không phải cho Nguyễn văn hạo gọi điện thoại khi, li ãn nghe sau lưng một thanh âm vang lên, "Người không thể đào khai nơi này!"

Trì đi xa cả kinh, vội xoay người vừa thấy, li ãn thấy Thâm tin lành thành linh li ãn tại thân hậu!

"Người, người là người hay quỷ?" Tuy rằng biết chính mình trên người có phù, chính là hấn vẫn là hỏi tương đương không tự tin.

"Ta..... Không biết." Không nghĩ tới Thâm tin lành trả lời càng không tự tin.

Trì đi xa tức khắc hết chỗ nói r ã, "Người vì cái gì muốn quấn lấy ta?"

Lần này nàng trả lời thực dứt khoát, "Bởi vì chỉ có người có thể nhìn đến ta, ta cũng không biết chính mình sống hay chết, cho nên chỉ có thể cứu người giúp giúp ta....."

"Người sống hay chết vấn đề này không cần ta đến trả lời đi!" Trì đi xa cực không kiên nhẫn nói.

Thẩm tin lành thần sắc có chút ảm đạm nói, "Ta hẳn là đã chết, chính là người nhà của ta lại tìm không thấy ta, bọn họ còn không biết ta sống hay chết....."

Trì đi xa thấy Thẩm tin lành đối chính mình cũng không có ác ý, liền đối nàng nói, "Người tưởng ta như thế nào giúp người?"

Thẩm tin lành thấy Trì đi xa chịu giúp chính mình, liền cao hứng nói, "Giúp bọn hắn tìm được ta đi!"

"Vậy người vì cái gì sẽ chết ở chỗ này?" Trì đi xa mới vừa hỏi xong những lời này liền thấy nàng sắc mặt biến đổi, hắn lập tức liền có chút hối hận như thế hỏi.

Thẩm tin lành xem Trì đi xa biểu tình có chút xấu hổ, vì thế nàng liền cười nói, "Kỳ thật sự tình phát sinh quá đột nhiên, ta cũng không nghĩ tới chính mình liền sẽ như thế đã chết....."

Nguyên lai Thẩm tin lành mấy ngày trước vốn định từ trường học đánh xe về nhà, chính là không nghĩ tới nàng lên xe sau này liền cảm giác tài xế ánh mắt thực không bình thường, xuất phát từ tự mình an toàn ý thức, Thẩm tin lành đưa ra muốn trước tiên xuống xe.

Chính là tài xế không những không dừng xe, còn đem nàng kéo đến vùng ngoại thành một chỗ nhà trệt nhất lại, vừa mới bắt đầu Thẩm tin lành thực sợ hãi, nàng cũng không biết cái này tài xế muốn làm sao? Sau tới ở buổi tối thời điểm nàng liền sẵn tài xế đi ra ngoài mua ăn khoảng cách chính mình trốn thoát.

Chính là bởi vì ở nàng chạy trốn trong quá trình không cẩn thận treo chân, nàng chạy tốc độ rất chậm, chính là nàng vẫn là thấy được một cái đường cái, nàng lúc ấy liền tưởng nếu trên đường có xe, nàng liền được cứu rỗi!

Chính là không nàng mới vừa chạy tới trên đường liền cảm giác dưới chân tê rần, người liền té ngã trên mặt đất, kết quả Trì đi xa lúc này vừa lúc mã lực toàn bộ khai hỏa chạy lại đây, bởi vì Thẩm gia gian đang đứng ở

tầm mắt manh khu, hẳn không có đúng lúc nhìn đến ng ỡ x ỏm dưới đất thượng Thẩm tin lành, kết quả một chút li ền đ ụng phải vừa v ạn.

Bởi vì quán tính Thẩm tin lành thân thể bị ném tới r ỗ n ền đường phía dưới trong bụi cỏ, cho nên trì đi xa xuống xe quan sát khi cái gì cũng không phát hiện, mà lúc này cái kia bắt cóc Thẩm tin lành tài xế vừa lúc tìm tới, hẳn vừa thấy Thẩm tin lành khả năng không đ ược, vì thế li ền đành phải đem n àng kéo dài tới nơi xa ngay tại chỗ chôn.

Nghe Thẩm tin lành nói xong, trì đi xa lúc này mới minh bạch vì cái gì chính mình rõ ràng đ ụng vào đ ồ vật, chính là xuống xe lại cái gì cũng không có, cũng minh bạch vì cái gì chính mình tìm khắp báo chí cùng internet li ền không có gây chuyện chạy trốn tin tức, bởi vì trừ bỏ cái kia tài xế bên ngoài li ền căn bản không có người Thẩm tin lành bị chôn ở chỗ này.

Trì đi xa lúc này trong lòng phi thường khổ sở, nếu không phải chính mình ngay lúc đó tốc độ xe quá nhanh, nếu chính mình lúc ấy có thể xuống xe đi đến trước mặt xem xét, hẳn li ền nhất định có thể nhìn đến vết máu, có lẽ Thẩm tin lành sẽ không phải chết, càng sẽ không bị người xấu chôn ở này rừng núi hoang vắng.....

"Thực xin lỗi..... Nếu ta lúc ấy cẩn thận một chút, có lẽ người sẽ không phải chết."

Không nghĩ tới Thẩm tin lành lại cười cười nói, "Ta không có trách người ý tứ, ta biết người là vô tâm, người có thể giúp ta, ta li ền rất vui vẻ, nếu không ta không biết phải chờ tới cái gì thời điểm mới có thể bị người phát hiện đâu?"

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Bất Quy Lộ (Tám)

Trì đi xa nhìn Thẩm quả âm, trong lòng có loại nói không nên lời khó chịu, nếu chính mình buổi sáng điểm nhận thức n àng, có lẽ kết cục sẽ là một cái khác bộ dáng.....

"110 sao, ta ở vùng ngoại thành một chỗ trong rừng cây phát hiện một khối nữ thi....." Cúp điện thoại sau, trì đi xa cười nói, "Cảnh sát thực mau

liền sẽ tới, đến lúc đó người cha mẹ liền sẽ biết người sự tình, người phải có cái chuẩn bị tâm lý, bọn họ hẳn là sẽ rất khổ sở."

Thẩm tin lành gật gật đầu nói, "Yên tâm, ta không có việc gì, có thể cho bọn họ một cái giao đãi cũng so làm cho bọn họ lang thang không có mục tiêu chờ đợi hảo."

Cảnh sát đi vào hiện trường sau này, quả nhiên ở kia phiến tân thổ hạ đào ra Thẩm tin lành thi thể, cũng ở từ trên người nàng di động tìm được rồi cái kia tài xế bằng số xe cùng hẳn ảnh chụp, nguyên đương Thẩm tin lành vẫn luôn có cái thói quen, chủ là ở kêu taxi xe khi đầu sẽ chụp được ảnh chụp truyền tới trên mạng, chỉ tiếc vùng ngoại thành tín hiệu không tốt, nàng thượng truyền hai trương hình ảnh vẫn luôn không thành công.

Chờ cảnh sát mang theo Thẩm tin lành thi thể trở lại nội thành sau, nàng các bằng hữu phát hiện, Thẩm tin lành WeChat đột nhiên thượng truyền hai bức ảnh đến bằng hữu vòng.....

Cảnh sát thông này hai bức ảnh thượng manh mối thực mau liền bắt được hung thủ, chính là hung thủ cũng không có nhìn đến Thẩm tin lành là như thế nào chịu thương, chỉ là cho rằng nàng là chạy trốn khi chính mình quăng ngã thành như vậy! Mà pháp y thi kiểm báo cáo thượng cũng viết rõ, Thẩm tin lành chân chính nguyên nhân chết là hít thở không thông.

Nếu lúc ấy cái này hung thủ không có đem nàng chôn dưới đất, mà là đem nàng đưa đến bệnh viện, tin tưởng cái này bị kịch liền sẽ không đã xảy ra.

Thẩm tin lành sự tình một hiểu biết, trì đi xa nhẹ nhàng không ít, dù sao cũng là chính mình trong lòng vẫn luôn lo lắng sự tình đã kết thúc, vì thế hẳn liền đem bà nội hoàng phù cấp hái được ném tới một bên, lại bắt đầu tiếp tục hẳn tiêu dao cuộc sống gia đình.

Hôm nay buổi tối, Nguyễn văn hạo cấp trì đi xa gọi điện thoại, nói là hôm nay buổi tối lão mà có tràng đánh cuộc, hỏi hẳn tham không tham gia, lần trước làm hẳn thắng tiền, kia mấy cái tiểu tử vẫn luôn nói muốn báo thù đâu!

Trì đi xa cười lạnh nói, "Ngại chính mình thì nhiều liên tới bái, vừa lúc ta xe cũng thật lâu không có buông ra chạy!"

Đêm khuya, vẫn là cái kia tân tu hảo bốn đường xe chạy, 4 đài xe thể thao động cơ đều phát ra giống dã thú nổ vang, liên chờ trung gian mỹ nữ huy động tay khăn lụa đầu!

Năm, bốn, ba, hai, một, xuất phát!

Bốn đài xe thể thao đồng thời khởi bước, bọn họ mặt sau tức khắc kích khởi từng đợt khói trắng, trì đi xa màu đen Porsche vẫn là dẫn đầu ở phía trước, rồi sau đó mặt gắt gao đi theo chính là Nguyễn Văn Hạo màu đỏ Maserati, hai đài xe cần thực khẩn, một hỡi người trước, một hỡi ta trước chạy như bay ở quốc lộ thượng.

Chính là ở trì đi xa chính độ cao khẩn trương thời điểm, hắn trong lúc vô tình liếc mắt một cái sau coi kính, tiếp theo trong lòng liên lạc một chút, chỉ thấy cái kia thân xuyên màu đen váy ngắn, tóc dài che mặt nữ quý thành linh ngẩng ở xe sau tòa thượng.

Bởi vì trì đi xa hoảng hốt thẩn, đang ở cao tốc chạy xe thể nhưng thân xe nhoáng lên, dọa trì đi xa vội đi điều chỉnh tốt xe, hiện tại tốc độ xe quá nhanh, lúc này hắn không thể phân tâm, nếu không làm không hảo liên xe hủy người vong!

Trì đi xa nỗ lực làm chính mình trấn tĩnh xuống dưới, cũng một chút đem tốc độ xe giáng xuống, mà lúc này mặt sau Nguyễn Văn Hạo tự nhiên liên rất nhẹ nhàng vượt qua trì đi xa.

"Người rất cuộc là ai?" Trì đi xa tận lực làm chính mình ngữ khí vững vàng một ít nói.

Mặt sau nữ quý chậm rãi ngừng đầu, khơi mào nàng dơ loạn tóc dài, một đôi huyết hồng mắt âm ngoan tàn nhẫn nhìn trì đi xa.

"Là người? Người như thế nào sẽ....."

Khó trách trì đi xa sẽ xem này qu ân áo như thế quen mắt, cái này nữ quý thể nhưng là chính mình thương một lần đưa xe khi ném xuống nữ nhân kia, nàng như thế nào đã chết? Vốn tưởng rằng chính mình bên người chỉ có Thẩm tin lành này một con quý, không nghĩ tới chân chính ác quý nguyên lai là nàng, hiện tại ng ắm lại, Thẩm tin lành như thế nào sẽ xuyên như thế đoản v áy đâu? Ng ắm lại đ ầu bu ần cười, như thế quan trọng chi tiết chính mình cũng chưa phát hiện ~!

Chính là hiện tại nói cái gì cũng đã chậm, bùa giấy không mang ở trên người, nữ quý lại đã sớm ng ỡ ở trong xe.....

"Mỹ nữ, ta và người không oán không thù, người vì cái gì muốn qu ản lấy ta?" Trì đi xa lúc này còn xem như trấn định.

Mặt sau nữ quý lạnh lùng cười nói, "Nếu không phải bởi vì người, ta như thế nào sẽ chết đâu?"

Trì đi xa nhìn thoáng qua sau coi kính, h ắ tay có chút mau không chế không được run lên, "Ta thật sự không biết là chuyện như thế nào!"

"Hảo, ta có thể cho người chết minh bạch." Vì thế cái này nữ quý liền đem ngày đó buổi tối phát sinh sự tình từ đ ầu chí cuối giảng cho trì đi xa nghe.

Nguyên lai ngày đó bên ngoài trì đi xa đem nàng ném xuống sau, Nguyễn văn hạo liền chủ động đưa ra đưa nàng h ỏi nội thành, kết quả Nguyễn văn hạo đem kéo đến chính mình tư nhân trang trại rượu, còn cùng ngày đó cùng nhau đưa xe mấy cái h ồ bằng cầu hữu cùng nhau uống rượu uống đến đã khuya.

Trung gian bọn họ còn lấy ra một ít m ềm tính ma túy tới cấp nàng ăn, vừa mới bắt đ ầu nàng là không chịu ăn, sau tới lại bị uống lớn Nguyễn văn hạo dùng rượu cấp rót đi xuống, tiếp theo kia mấy cái súc sinh liền luân gian nàng.

Chờ đến ngày hôm sau buổi sáng bọn họ mấy cái rượu tỉnh sau này mới phát hiện, nàng bởi vì ăn quá nhiều d ược, làm cho thân thể cực độ tiêu

hao quá mức, chờ bọn họ đem người đưa đến bệnh viện khi, nàng đã sớm đã chết, Nguyễn Văn Hạo đành phải tiêu tiền mua bác sĩ, chế tạo nàng là chết vào bệnh tim giả tượng.

Mà đối với nàng như thế một cái ra mua da thịt nữ nhân, lại không có người nhà tại bên người, có ai sẽ quan tâm nàng chân chính nguyên nhân chết là cái gì?

Nghe xong nữ quý giảng xa sau, trì đi xa thật là thẳng hô oan uổng, "Người chết cùng ta không quan hệ, người quán lấy ta làm gì?"

Nữ quý nghe xong đột nhiên bộ mặt dữ tợn nói: "Như thế nào cùng người không quan hệ, nếu ngày đó không phải người ném xuống ta, ta sẽ thưởng Nguyễn Văn Hạo xe sao? Sở hữu nguyên nhân gây ra đều là bởi vì người! Người dựa vào chính mình lão tử không thiếu làm thiếu đạo đức sự tình, hiện tại còn hại chết ta, ta hôm nay liền phải làm người chết!"

Nữ quý nói xong liền phải đuổi tay chụp vào trì đi xa, dọa唬 thân mình hoảng lên, suýt nữa đụng vào mặt sau đuổi theo hai chiếc xe!

Đột nhiên, một đạo bạch quang chắn trì đi xa sau lưng, nữ quý cả kinh, thân mình hướng sau co rụt lại nói, "Người là ai, vì cái gì muốn cứu hắn!"

Trì đi xa quay đầu nhìn lại, thế nhưng là Thẩm Tin Lành, "Người còn chưa đi!"

Thẩm Tin Lành hướng hắn cười cười, rồi mới đối sau lưng nữ quý nói, "Vị này tỷ tỷ, tội gì muốn đả thương tính mạng của hắn đâu? Người chỉ là không có thưởng hắn xe, chính là cuối cùng hại chết người người không phải hắn, ta tin tưởng nếu hắn ngày đó biết Nguyễn Văn Hạo sẽ như thế đối với người, hắn khẳng định sẽ không ném xuống người mặc kệ!"

Chính là nữ quý lại không tin nói, "Người lại không phải hắn, người như thế nào biết?"

Thẩm Tin Lành ngữ khí bình thản nói, "Bởi vì ta cũng là ngày đó chết! Ta ngày đó bị người xấu truy, vô thế nhưng chạy ra đường cái, kết quả bị hắn

xe cấp đâm bay, chính là ta không trách hấn, bởi vì ta biết hấn không phải cố ý, hơn nữa ta càng biết chân chính hại chết người là đuổi theo ta người xấu, không phải hấn..... Hại chết người người liền ở phía trước kia mấy đài trong xe, nếu lúc này người còn không đi tìm bọn họ, chờ bọn họ khai ra con đường này người liền không cơ hội!"

Thẩm tin lành nói mới vừa nói xong, trì đi xa liền nhìn đến sau tòa nữ quỷ không thấy, tiếp theo hấn liền nghe được phía trước có xe chạm vào nhau thanh âm, trì đi xa chạy nhanh đem xe ngừng ở một bên, muốn chạy qua đi cứu người, lại nghe đến Thẩm tin lành nói, "Người không cần đi, bọn họ nhất định phải vì chính mình làm hạ nghịệt phụ trách, ta phải đi, chính người tự giải quyết cho tốt, hy vọng người sau này sẽ là người tốt....."

Trì đi xa nhìn phong Thẩm tin lành chậm rãi biến mất ở chính mình trước mắt, hấn liền như vậy sửng sốt hơn nửa ngày, thẳng đến nghe được xe nổ mạnh thanh âm lúc này mới nhớ tới báo nguy.

Trì đi xa rất muốn đi cứu ra Nguyễn văn hạo, chính là đương hấn nhìn đến kia thiêu đốt hùng hực liệt hỏa khí, hấn liền biết, trong xe vài người tất cả đều không sống nổi.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Hai Mười Năm Trước Lễ Vật (Một)

Đêm khuya, bên ngoài sấm sét ầm ầm, mắt thấy mưa to bùng xuống, hữu ái Viện phúc lợi bọn nhỏ ở cái này thời gian sớm liền ngủ hạ, đột nhiên, một cái thân ảnh nho nhỏ đi ở đen nhánh trên hành lang, hấn hai mắt tựa hồ đã thích ứng hắc ám, phản đến đối với tia chớp quang minh cảm thấy không thói quen.

Yên tĩnh hành lang, một trận kỳ quái tiếng rên rỉ truyền đến, cái kia cô độc tiểu thân ảnh tắc tìm theo tiếng mà đi, đương hấn nhìn đến trước mắt một màn khi, lập tức kinh nói không ra lời, chỉ thấy một cái mười tuổi tả hữu nữ hài đang ở cuộn tròn ở một cái trung niên nam nhân dưới thân, thừa nhận không thuộc về nàng cái này tuổi hấn là thừa nhận đồ vật.....

"Tỷ tỷ....."

Nữ hài nghe xong đột nhiên mở bừng mắt chữ, "Không..... Không cần xem....."

Bên ngoài một cái tia chớp xẹt qua, chiếu sáng trong phòng sở hữu hắc ám, hần nhận ra cái kia đề ở tỷ tỷ trên người trung niên nam nhân, chỉ là hiện tại hần trên mặt đã không có ngày thường từ ái tươi cười, biến vô cùng dữ tợn đáng sợ.

Trong huyện b ỗ dưỡng nhân tài tiểu học bởi vì trường học sửa chữa, cho nên toàn bộ sư sinh đều phải dọn đến giáo ủy lâm thời mượn cho bọn hần nhà l ầu đi học, bốn năm nhị ban chủ nhiệm lớp Lưu tuyết diễm hôm nay nhiệm vụ li ền mang theo toàn ban đ ồng học cùng nhau thu thập hảo tự mình phòng học.

Này đóng l ầu thực từ bên ngoài xem cũng thực cũ xưa, chính là bên trong bàn ghế vẫn là thực tâm, khả năng bởi vì nhi ều năm vô dụng quá, cho nên nơi này tro bụi thật sự quá dày! Nghe nói nơi này đời trước là một nhà cô nhi viện.

Bởi vì một h ỗ ngoài ý muốn khiến cho lửa lớn, đem nơi này cơ h ồ thiêu cái sạch sẽ, sau tới chính phủ lại l ần nữa sửa chữa lại một chút, vốn dĩ tính toán ở chỗ này thành lập một gian tuyển nhận lưu thủ nhi đ ồng tiểu học, chính là sau tới không biết vì cái gì lại lâm thời hủy bỏ cái này đ ề án, r ồi mới này đóng nhà l ầu li ền vẫn luôn để đó không dùng đến nay.

Lưu tuyết diễm lớp ở 3 l ầu, nàng vừa tiến đến khi phát hiện phương diện này bàn ghế đều thực tâm, chính là đ ời gian càng dài, nàng li ền càng có thể ngửi được một cỗ hủ bại thối rửa hương vị, tuy rằng nàng đem phòng học khi sở hữu cửa sổ đều mở ra, nhưng này cỗ hương vị vẫn là thật l ầu không thể tan đi.

Nàng cũng đi khác lớp nhìn, lại phát hiện chỉ có các nàng ban trong phòng học mới có loại này hương vị, vì thế nàng li ền phát động toàn ban đ ồng học cùng nhau ở phòng học tìm, nhìn xem có phải hay không nơi nào có chết lão thử.

Kết quả bọn họ cùng nhau phiên biên phòng học mỗi một góc, lại phát hiện đầu là sạch sẽ, cái gì đầu không có.

Vì thế trải qua toàn thể sư sinh cộng đồng nỗ lực, bồi dưỡng nhân tài tiểu học tốt cuộc ở dọn tiến vào ngày hôm sau liền thành công nhập học lại lên lớp lại.

Bởi vì Lưu tuyết diễm cũng là vừa rồi đi đầu đến cái này ban trực ban chủ nhiệm, cho nên nàng đối toàn ban tình huống còn không phải thực hiểu biết, nàng liền nghĩ ở chính mình cấp bọn học sinh thượng đệ nhất tiết giờ dạy học điểm điểm danh, tưởng cùng đại gia nhận thức một chút.

Kết quả ở nàng điểm danh khi phát hiện chính mình số điểm danh tựa hồ có chút vấn đề, nguyên lai nàng trong tay số điểm danh thượng là 45 cái học sinh, là số lẻ, chính là nàng liếc mắt một cái nhìn lại, phía dưới đồng học là hai người một bàn, không có đơn người, này rõ ràng chính là số chẵn a!

Vì thế Lưu tuyết diễm liền một cái tên một cái tên kêu, thẳng đến hẳn đem 45 cái học sinh toàn niệm đến sau, mới đối phía dưới học sinh nói, "Có hay không không bị niệm đến tên đồng học?"

Kết quả phía dưới đồng học một đám đầu hai mặt nhìn nhau, sau tới vẫn là lớp trưởng chủ động đứng lên nói, "Lưu lão sư, chúng ta toàn ban tổng cộng 45 danh đồng học, hẳn là tất cả đầu niệm tới rồi!"

Lưu tuyết diễm cũng là sửng sốt, chính là bực giảng hạ rõ ràng là ng ời 46 cái học sinh, như thế nào sẽ là 45 cái đầu? Nếu không phải số điểm danh thượng thiếu một người đệ tử, kia khẳng định chính là phía dưới nhiều một người đệ tử!

"Ta lại điểm một lần danh, đại gia lần này nghe rõ, nếu có không niệm đến tên đồng học thỉnh đứng lên!" Lưu tuyết diễm đành phải lại điểm một lần, kết quả vẫn là giống nhau.

Cuối cùng Lưu tuyết diễm đành phải đem lớp trưởng kêu đi lên, rồi mới làm đẹp xem phía dưới là nhiều ít cái học sinh, lớp trưởng điểm điểm

nhân số nói, 45 cái, vừa lúc a!

Lưu tuyết diễm cái này hoàn toàn ngược, cuối cùng nàng đành phải có nhất bản phương pháp, "Lớp trưởng, người xem phía dưới cái nào đúng học là không có ngồi cùng bàn?" Nàng vốn định chính mình như thế hỏi, lớp trưởng khẳng định sẽ nói, đâu có ngồi cùng bàn, như vậy vấn đề liên tới rồi, nếu phía dưới sở hữu đúng học đều có ngồi cùng bàn, kia chẳng phải là nói học sinh nhân số hẳn là số chẵn mà phi số điểm danh thượng số lẻ sao?

Ai ngờ lớp trưởng cũng không thèm nhìn tới nói, bên trái cuối cùng một loạt Triệu Tiểu quân là một người ngồi, hẳn không có ngồi cùng bàn a!

Lưu tuyết diễm nghe xong trong lòng hoảng hốt, bởi vì từ nàng ngay từ đầu đi vào cái này ban khi, nàng liền nhìn đến Triệu Tiểu quân bên cạnh ngồi một cái nữ đúng học, nàng vẫn luôn cúi đầu, Lưu tuyết diễm căn bản nhìn không thấy nàng mặt.

Hiện tại lớp trưởng lại nói Triệu Tiểu quân không có ngồi cùng bàn, kia chính mình nhìn đến lại là ai? Rốt cuộc Lưu tuyết diễm cũng vừa tốt nghiệp không bao lâu, nàng nhất thời cũng phân không rõ có phải hay không đúng học trò đùa dai, chính là toàn ban đúng học cùng nhau chửi lão sư này có chút quá mức đi!

Vì thế Lưu tuyết diễm đành phải bất động thanh sắc nói, "Hảo, người trước đi xuống đi, chúng ta hiện tại bắt đầu đi học."

Kết quả tại đây đường khóa thượng, Lưu tuyết diễm nhìn chằm chằm vào Triệu Tiểu quân bên người vị kia nữ ngồi cùng bàn, chính là nàng lại phát hiện cái này học sinh vẫn luôn đầu không có nâng lên quá mức..... Một loại quỷ dị cảm giác từ đáy lòng dâng lên.

Lưu tuyết diễm chính đường khóa cũng không biết chính mình là như thế nào thượng xong rồi, bởi vì mỗi lần đương nàng ngẩng đầu nhìn về phía phía dưới đúng học khi, liền sẽ không tự giác ngó liếc mắt một cái cuối cùng một loạt cái kia kỳ quái nữ đúng học, cái này làm cho nàng rất khó tập trung chính mình ý nghĩ chuyên tâm giảng bài.

Đột nhiên, liền ở nàng xem thời gian không sai biệt lắm tới rồi chuẩn bị nói tan học khi, lại thấy đến cái kia kỳ quái nữ học sinh không thấy, Triệu quân bên người chỉ còn lại có một phen trống trơn ghê dựa! Lưu tuyết diễm sững sốt hơn nửa ngày, rồi mới mới định định tâm thần cùng bọn học sinh, "Hảo, này tiết khóa liền đến nơi này, tan học đi!"

Lưu tuyết diễm trở lại văn phòng sau vẫn là kinh hồn chưa định, đây là như thế nào cái tình huống? Nàng vẫn luôn cảm thấy chính mình là cái chủ nghĩa duy vật giả, cũng không tin tưởng quỷ thần nói đến, chính là hôm nay ở lớp học thượng phát sinh một màn, làm nàng thế giới quan đã xảy ra dao động, ở nàng trong nội tâm rõ ràng chính xác cảm giác được sợ hãi, đến từ đáy lòng chỗ sâu nhất.

Bởi vì Lưu tuyết diễm cũng là tân đi đầu tới nơi này, còn không có cái gì quá thực đáng sợ, tự nhiên không hảo đem chuyện này nói cho người khác nghe, nàng chỉ có thể ở trong lòng yên lặng cầu nguyện, lần sau đi học khi không cần lại nhìn đến tên kia học sinh.

Bởi vì dọn quá vội vàng, cho nên hiện tại giáo viên trong văn phòng còn không có bàn làm việc, bất quá hiệu trưởng nói nơi này nhà kho có rất nhiều phía trước nơi này vốn có bàn làm việc, tuy rằng cũ xưa một ít, chính là tổng so không có hảo, rốt cuộc nơi này chỉ là lâm thời quá độ, lúc sau dọn về tân trường học cũng bớt việc, không cần đem này đó đại kiện bàn làm việc chuyển đến dọn đi.

Vì thế buổi chiều 4 năm tổ lão sư liền đi nhà kho tuyển chính mình bàn làm việc, nói thật, này đó cái bàn hoàn hảo vô khuyết cũng không nhiều, chính là tu bổ hảo vẫn là có thể sử dụng, còn có rất nhiều đều từng có hỏa dấu vết, diễm này cũng chứng minh rồi nơi này từng cháy nghe đồn.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Hai Mười Năm Trước Lễ Vật (Nhị)

Mà Lưu tuyết diễm tìm đã lâu cũng chưa một cái vừa lòng, bỗng nhiên, nàng thấy được một đồng tạp vật sau tới có một trương bàn làm việc, xem mặt bàn thoạt nhìn còn tính không tồi.

Vì thế nàng đi qua đi kiểm tra r ồi một chút, trừ bỏ mấy cái ngăn kéo là hư, mặt khác còn đ ều có thể dùng, vì thế nàng li ền dùng phấn viết ở mặt trên viết xuống bốn năm tờ Lưu tuyết diễm mấy chữ này.

Tan t ầm phía trước, trường học nam các lão sư kêu lên mấy cái cao niên cấp học sinh, giúp đỡ sở hữu lão sư đem bàn làm việc nâng trở v ề bốn năm tờ văn phòng, Lưu tuyết diễm cũng đã sớm chờ tới đó, nàng chính c ần thùng nước cùng giẻ lau chờ chính mình cái bàn tới đâu.

Vì thế Lưu tuyết diễm li ền đem chính mình thật vất vả tìm ra còn tính tốt cái bàn trong ngoài tất cả đ ều lau một l ần, mấy cái hỏng r ồi ngăn kéo cũng đ ều sửa đ ược r ồi, chỉ là nhất dựa hạ một cái ngăn kéo như thế nào cũng mở không ra, bất luận Lưu tuyết diễm dùng bao lớn sức lực cũng mở không ra!

Nàng nhìn thoáng qua thời gian, đã sớm qua tan t ầm điễm, này nàng lão sư đ ều đi không sai biệt lắm, với nàng li ền tưởng ngày mai đi sau c ần mượn cái công cụ tới khai, hiện tại trước như vậy đi!

Lưu tuyết diễm rửa rửa trên tay th ối, c ần bao chuẩn bị v ề nhà, nhưng nàng mới ra văn phòng li ền nhìn đến một cái tiểu nam hài từ nàng bên người kinh biên, nhìn qua cũng li ền sáu bảy tuổi bộ dáng.

"Tiểu đ ồng học? Người là cái nào ban? Vì cái gì còn không có tan học đâu?" Lưu tuyết diễm gọi lại tên kia tiểu nam hài.

Nam hài hiển nhiên sửng sốt, r ồi mới nhọc nhọc hỏi, "Ngài là ở cùng ta nói chuyện sao?"

Lưu tuyết diễm xem tiểu nam hài thực đáng yêu, li ền cười nói, "Lão sư đương nhiên là cùng người nói chuyện, nơi này còn có khác người sao?"

Nam hài tả hữu nhìn xem, r ồi mới nhỏ giọng nói, "Hư, ta muốn đi viện trưởng văn phòng, hẳn không cho ta cùng người khác nói..... Ta đi trước!" Nói xong hẳn li ền xoay người chạy đi, thân ảnh nho nhỏ biến mất ở hành lang chỗ ngoặt chỗ.

Lưu tuyết diễm sửng sốt, nàng không là nghĩ đến tiêu nam hài chạy còn rất nhanh, nhưng nàng lại nghĩ lại tưởng tượng: Viện trưởng? Nơi này nào có cái gì viện trưởng a? Hiệu trưởng còn kém không nhiều lắm! Cũng không biết là năm nhất cái nào ban bướng bình quý.

Lúc này sắc trời liền chút chậm, Lưu tuyết diễm gia cách nơi này không tính gần, nàng cũng sốt ruột về nhà, liền không đem chuyện này để ở trong lòng.

Kết quả Lưu tuyết diễm ngày hôm sau đi vào trường học khi, lại phát hiện hảo bao nhiêu lão sư đều tụ tập ở trường học phòng thường trực trước, vì thế nàng liền đi lên trước hỏi, "Xảy ra chuyện gì đây là? Vì sao đều đứng ở chỗ này đâu?"

Nghiêm lão sư cùng Lưu tuyết diễm là cùng cái niên cấp tổ, ngày thường còn tính quen thuộc, nàng nhỏ giọng đối Lưu tuyết diễm nói, "Người không biết, ngày hôm qua phòng thường trực Vương đại gia đã chết!"

"Không phải đâu, ta ngày hôm qua tan tầm khi xem hán còn hảo hảo đâu?" Lưu tuyết diễm không thể tin được nói.

Nghiêm lão sư vẻ mặt thẫn thức nói, "Đúng vậy, ngày thường xem hán lão nhân gia cũng rất rắn chắc, bất quá nghe nói là bệnh tim phạm vào, lúc ấy vừa lúc không ai ở đây, chờ phát hiện thời điểm, người đầu ngạnh!"

Bởi vì sự phát quá đột nhiên, mà Vương đại gia cũng ở cái này trường học làm mau 10 năm, không nghĩ tới nói không liền không có, toàn bộ buổi sáng trong trường học các lão sư sắc mặt đều không tốt lắm, đặc biệt là một ít tuổi lớn một chút, cùng Vương đại gia rất quen thuộc những cái đó lão sư.

Rồi mới buổi chiều thời điểm hiệu trưởng cấp sở hữu lão sư mở cuộc họp, trấn an một chút đại gia cảm xúc, hơn nữa đưa ra trường học sẽ cho dư Vương đại gia nhất định an ủi kim. Chính là tan họp sau vẫn là có không ít lão sư đối Vương đại gia chết đưa ra hoài nghi.

Đầu tiên Vương đại gia ngày thường thân thể thực hảo, không nghe nói hắn có bệnh tim, tiếp theo chính là hắn chết phía trước biểu tình, tới chậm một ít lão sư không thấy được, chính là sớm nhất đến trường học vài vị lão sư chính là xem rành mạch, kia nơi nào là cái gì bệnh tim phát a, rõ ràng chính là cấp hù chết!

Vừa mới dọn tiến vào đầu một đêm, phòng thường trực liền ra mạng người, nghe đầu có chút người, có lão sư càng là nhỏ giọng đối đại gia nói, "Kỳ thật nơi này vẫn luôn không trí là có nguyên nhân, nghe nói nơi này phía trước là một nhà cô nhi viện, sau tới cháy, toàn viện trên dưới không mấy cái tồn tại, tất cả đều thiêu chết!"

Một cái khác lão sư càng là phụ họa nói, "Ta cũng nghe nói nơi này thời trẻ liền có nháo quỷ nghe đầu, bằng không vì cái gì rõ ràng đầu may lại còn vẫn luôn để đó không dùng đâu?"

Lưu tuyết diễm nghe các lão sư mồm năm miệng mười nghị luận, chính nàng cũng không khỏi liên tưởng đến ngày hôm qua chính mình đi học khi tên kia kỳ quái nữ học sinh, còn có tan tằm sau gặp được tiểu nam hài, cô nhi viện, viện trưởng?

Không nghĩ tới vừa mới mới đến hai ngày liền cũng như thế nhiều việc lạ, kia sau này ngày nên như thế nào quá đâu? Tuy rằng trường học lại thỉnh một người tuổi trẻ lực tráng nam nhân đến phòng thường trực đêm ban, chính là vẫn như cũ không thể tiêu trừ các lão sư trong lòng sự nghi ngờ.

Lưu tuyết diễm trở lại phòng học sau, đột nhiên nghe được một trận dễ nghe âm nhạc thanh, nàng ngẩng đầu vừa thấy, thế nhưng là mấy cái đồng học ở đùa nghịch một cái phát âm hộp..... Vì thế nàng chậm rãi đi đến bọn họ sau lưng, lạnh lùng hỏi, "Đây là ai lấy tới?"

Mấy cái học sinh giật nảy mình, xoay người vừa thấy là bọn họ chủ nhiệm lớp liền lập tức đầu héo, trong đó một cái tiểu mập mập nói, "Là Triệu Tiểu quân dưới tầng cây đào ra!"

Cái kia kêu Triệu Tiểu quân đừng học vừa nghe như thế mau đã bị bán đứng, đành phải oán hận trừng mắt nhìn liếc mắt một cái tiểu mập mạp, rồi mới cười hì hì đối Lưu tuyết diễm nói, "Lưu lão sư, thứ này là ta ngày hôm qua buổi sáng ở sân thể dục bên cạnh một cây đại thụ hạ đào ra, ta chính nói hôm nay giao cho ngài đâu!"

Lưu tuyết diễm vừa nghe là ngày hôm qua dưới tàng cây đào ra, liền hỏi Triệu Tiểu quân, "Kia ngày hôm qua ta đi học khi thứ này có phải hay không liền ở người bàn học?"

Đến lúc này, Triệu Tiểu quân nào còn dám có một đỉnh diễm dấu diễm, vội vàng gật đầu nói, "Là, lúc ấy nó liền ở ta bàn học, bất quá lão sư ta ngày hôm qua không giao là bởi vì..... Bởi vì ta cấp đã quên!"

Lưu tuyết diễm không công phu cùng Triệu Tiểu quân chơi lòng dạ hẹp hòi, nàng đem phát âm hộp đặt ở trên bục giảng, rồi mới bắt đầu đi học..... Chính là khóa mới vừa giảng đến một nửa, Lưu tuyết diễm đột nhiên phát hiện cái kia kỳ quái nữ sinh thế nhưng liền đứng ở phòng học bên cạnh cửa, lạnh lùng nhìn nàng ở giảng bài.

Liền tính là tố chất tâm lý tái hảo người cũng khiêng không được một cái nữ quý như thế nhìn chằm chằm chính mình xem a! Huống chi Lưu tuyết diễm lá gan vốn là không lớn, phía trước không tin quý thân là bởi vì chính mình chưa thấy qua, chính là hiện tại mỗi ngày thấy, nàng không sợ mới là lạ đâu!

Thật vất vả ai tới rồi tan học, Lưu tuyết diễm có chút hoảng không chọn lộ đi trở về văn phòng, cái kia phát âm hộp nàng cũng không có lấy về tới, còn vẫn luôn bấu ở phòng học trên bục giảng, đương nhiên cũng không có học sinh dám lấy đi.

Lưu tuyết diễm ngẩng xuống ở chính mình bàn làm việc trước, nàng mới nhớ tới có cái ngăn kéo còn không có mở ra, vì thế nàng liền chạy đến sau cần lão Trương nơi đó thõ tới công cụ, trở về sau thành thạo liền đem ngăn kéo cấp mở ra, kết quả vừa mở ra nàng mới phát hiện, bên trong không phải trống không, thế nhưng có một cái hắc sao da chế notebook.

Từ cũ xưa trình độ thượng xem, hẳn là có chút năm đầu, cho dù ở trong ngăn kéo, mặt trên vẫn là bao trùm một tầng thật dày hôi, Lưu tuyết diễm dùng giẻ lau nhẹ nhàng chà lau sạch sẽ, rồi mới chậm rãi mở ra vừa thấy, bên trong nguyên lai là một quyển trước đây cô nhi viện khi này lưu lại hồ sơ bộ.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Hai Mười Năm Trước Lễ Vật (Tam)

Đệ nhất trang là một trương chụp ảnh chung, mặt trên ngày là 1995 năm 6 nguyệt 1 ngày Tết thiếu nhi lưu ảnh, trên ảnh chụp tổng cộng có 22 danh nhi đồng cùng 5 danh người trưởng thành, chính giữa nhất ng ồi một cái xuyên âu phục trung niên nam nhân hẳn là cô nhi viện ngay lúc đó viện trưởng.

Lưu tuyết diễm phát hiện, cô nhi mắt cùng giống nhau gia đình hài tử vẫn là có khác nhau, bọn họ trong mắt lập loè quang mang là bất đồng, nàng trong ban này đó hài tử mắt vĩnh viễn là lạng, mà này đàn cô nhi trong mắt lại tràn đầy đối tượng lai mê mang, có lẽ có hài tử căn bản không biết cái gì là tương lai, chính là từ bọn họ mắt có thể thấy được, bọn họ không có một tia cảm giác an toàn.

Đột nhiên, Lưu tuyết diễm liếc mắt một cái li ền thấy được ngày hôm qua tan t ầm khi, chính mình ở hành lang gặp tiểu nam hài, hẳn li ền ở ảnh chụp đệ nhị bài cái thứ ba vị trí, thật là gặp quý! Nếu buổi sáng vị kia lão sư nói đầu là thật sự, kia này bức ảnh người, chẳng phải là tất cả đều là chết người!

Nghĩ đến đây Lưu tuyết diễm dọa đem hắc vớ ném tới trên mặt đất! Lúc này nghiêm lão sư vừa vặn đi vào văn phòng, nàng vừa thấy Lưu tuyết diễm sở nhật ký rớt, li ền không chút suy nghĩ thế nàng nhặt lên.

Chính là nàng xem Lưu tuyết diễm nửa ngày cũng không nói lời nào, vẫn luôn ngây ngốc phát ngốc, li ền nhẹ nhàng đẩy đẩy nàng nói, "Tuởng cái gì đâu? Như thế xuất th ần?"

Lưu tuyết diễm bị như thế đẩy, mới vội phục h ồi tinh th ần lại, nàng tiếp nhận nghiêm lão sư trong tay sở nhật ký, rồi mới cười cười nói, "Không gì,

liền suy nghĩ trong ban một chút sự tình."

Nghiêm lão sư kéo qua tới một phen ghé dựa ng ồi nàng bên người nói, "Tiểu Lưu, người cái này trong ban đệ tử tốt rất nhiều, nhưng nghịch ngợm gây sự cũng không ít, cho nên người ngay từ đầu liền phải chấn trụ bọn họ mới được, bằng không sau này bọn họ khẳng định không sợ người, biết sao?"

Lưu tuyết diễm nghe xong gật gật đầu, "Đã biết, cảm ơn người nghiêm tở, ta mấy ngày nay có chút sút đầu mẻ trán đâu, hơn nữa..... Ta còn cảm giác cái này đại lâu đặc biệt đáng sợ!"

"Cũng không phải là, này lâu ta rất sớm phía trước liền nghe nói qua, không thành tưởng chúng ta trường học có thể lâm thời dọn nơi này tới, bất quá còn hảo, chúng ta ở chỗ này sẽ không đãi rất dài thời gian, đành phải tân trường học một làm tốt, chúng ta liền sẽ dọn đi." Nghiêm lão sư cũng thực bất đắc dĩ nói.

Lưu tuyết diễm cười cười nói, "Chỉ hy vọng trong khoảng thời gian này nội không c ần ra cái gì sự mới hảo."

Lúc sau hai người bắt chuyện một hồi liền ai bận việc nấy, mà Lưu tuyết diễm r ồi lại đem lực chú ý đặt ở trên bàn màu đen trong nhật ký, đương nàng lại lần nữa mở ra khi, trong lòng cùng vừa r ồi lại đại không giống nhau.

Lần này nàng nhảy vọt qua trang đầu ảnh chụp, hơn nữa trực tiếp phiên tới r ồi mặt sau, nhìn xem bên trong còn viết chút cái gì.

Từ đệ nhị trang bắt đầu, chính là mỗi cái hài tử cá nhân hồ sơ, mặt trên kỹ càng tỉ mỉ viết rõ mỗi một cái hài tử xuất xứ cùng cuối cùng hướng đi, đương nhiên cũng có vẫn luôn lưu tại Viện phúc lợi.

Lưu tuyết diễm ở vẫn luôn ở bên trong tìm cái kia tiểu nam hài tư liệu, quả nhiên ở phiên đến đệ 10 trang khi, một cái là kêu điệp kế tổ 6 tuổi tiểu nam hài xuất hiện ở nàng trước mắt, cha mẹ bởi vì tai nạn xe cộ song song

mất, có một cái 12 tuổi tử tử điệp bác nam, bọn họ tử đệ hai là 1994 năm 12 nguyệt đi vào Viện phúc lợi.

Nhưng là thực đáng tiếc chính là đệ đệ điệp kế tổ lại ở 1995 năm 6 giữa tháng tuần thời điểm, bởi vì một lần ngoài ý muốn từ lâu ba ngã xuống chết mất! Lưu tuyết điểm nhìn đến nơi này trong lòng chính là cả kinh, nguyên lai cái kia tiểu nam hài ở chấy phía trước liền chết mất.

Lưu tuyết điểm vội lại ở sổ nhật ký mặt sau tìm được rồi tử tử điệp bác nam, cái này nữ hài cho người ta ấn tượng đầu tiên là nàng lớn lên thật xinh đẹp, có một đôi có thể nói mắt, tóc thật dài, tư liệu thượng biểu hiện lúc ấy 12 tuổi nàng thân cao cũng đã đạt tới, nếu nàng còn sống, tuổi hẳn là cùng Lưu tuyết điểm không sai biệt lắm đại, hơn nữa trăm phần trăm sẽ là cái mỹ lệ nữ nhân.

Buổi tối tan tầm khi, Lưu tuyết điểm đem này bản sổ nhật ký nguyên thả lại phát hiện nó cái kia trong ngăn kéo, cũng không biết vì cái gì, đương nàng nhìn đến ảnh chụp điệp kế tổ khi, trong lòng thế nhưng có như vậy một tia thương cảm, có lẽ là đáng thương hẳn còn tuổi nhỏ liền bởi vì ngoài ý muốn chết mất đi.

Đương nàng đi đến trường học đại môn khi, thấy được trường học mới tới phu canh tới thế thân Vương đại gia, giống nhau như vậy công tác đầu là một ít thượng tuổi, thân thể cũng không tệ lắm lão nhân làm, rất ít muốn tuổi trẻ một chút, chính là bởi vì Vương đại gia là chết vào bệnh tim, cho nên trường học vì ngăn chặn lại phát sinh chuyện như vậy, lãnh đạo tình nguyện dùng nhiều chút tiền, cũng không hề hình tuổi thiên đại phu canh.

Lưu tuyết điểm cười hướng mới tới phu canh gật gật đầu, rồi mới chuẩn bị ra đại môn về nhà, nhưng mà đương nàng thói quen tính quay đầu lại nhìn xem chính mình lớp cửa sổ quan không quan hảo khi, lại đột nhiên nhìn thấy cái kia vẫn luôn xuất hiện ở chính mình lớp học thượng kỳ quái nữ sinh, đang đứng ở cửa sổ nhìn về phía chính mình!

Tuy rằng ly rất xa, Lưu tuyết điểm cũng không thấy quá rõ ràng, chính là vận mệnh chú định nàng liền biết, cái kia nữ sinh khẳng định chính là điệp bác nam.....

Ngày hôm sau buổi chiều, hiệu trưởng lại tổ chức toàn thể lão sư mở họp, sẽ thượng giáo lớn lên sắc mặt rất khó xem, nguyên lai hôm nay buổi sáng mới tới phu canh tìm được hiệu trưởng, nói cái gì cũng không tính toán ở chỗ này làm, hiệu trưởng cực lực giữ lại hắn, cho dù là thêm tí tiền, chính là nhân gia cũng nói thực quyết tuyệt, chính là thêm bao nhiêu tí tiền hắn đều không làm!

Vì thế hiệu trưởng đành phải đem sở hữu lão sư đều triệu tập lên, tính toán làm toàn thể lão sư mỗi hai người một tổ, thay phiên giá trị trường học ca đêm.

Kết quả toàn thể lão sư một mảnh ò lên, tựa hồ đều không phải thực vừa lòng hiệu trưởng quyết định này, có thể hiệu trưởng cũng có hiệu trưởng khó xử, hắn còn chủ động đưa ra, chính mình cũng sẽ cùng các lão sư cùng nhau trực đêm ban, hiện tại là phi thường thời kỳ, chờ nhất chiêu đến tân phu canh liền lập tức đình chỉ làm đại gia trực đêm ban!

Lời tuy như thế nói, chính là các lão sư vẫn là tiếng oán than dậy đất, ai thượng một ngày ban không nghỉ ở nhà hảo hảo nghỉ ngơi, còn muốn tới trường học trực ban? Máu chốt tất cả mọi người đều cho rằng này đồng cũ lâu vừa đến buổi tối liền có chút tà môn.

Vì công bằng, sắp xếp lớp học cùng phân tổ đều là rút thăm tới quyết định, Lưu tuyết điểm thực vinh hạnh trở thành cái thứ nhất trực đêm ban lão sư, cùng nàng một tổ chính là bốn năm tổ thể dục lão sư thường lỗi.

Thường lỗi người này cũng không tệ lắm, chính là tâm nhãn thẳng, nói chuyện làm việc không biết queo vào, đôi khi chủ khoa lão sư tưởng hướng hắn muốn tiết khóa, mỗi lần đều bị hắn cấp chắn trở về, kỳ thật hắn nói cũng rất có đạo lý, không phải lão nói một người đệ tử hắn là đức trí thể mỹ lao toàn diện phát triển sao! Vốn dĩ thể dục khóa liền không nhiều lắm, lại đều bị chủ khoa lão sư phải đi, vậy người nói hắn này thể dục lão sư còn có cái gì dùng đi!

Chính là có thể cùng thường lỗi phân đến một cái tổ, Lưu tuyết điểm vẫn là cảm giác chính mình rất may mắn, bởi vì cái này thể dục lão sư là toàn giáo nhất chắc nịch, thân cao, đứng ở bên người tuyệt đối có cảm

giác an toàn, chính là sau vì Lưu tuyết diễm liền vì chính mình cái này ngu xuẩn ý tưởng cảm thấy bị ai!

Đêm đó Lưu tuyết diễm cùng thường lỗi đều ở phòng thường trực trực ban, nhưng phòng thường trực trừ bỏ một trương đơn người giường, một bộ bàn ghế ở ngoài liền cái gì đều không có, đêm nay thượng liền như thế mắt to trừng mắt nhỏ nhiều không thú vị a!

Vì thế thường lỗi liền phi thường có phong độ làm Lưu tuyết diễm trước ngủ, nếu có việc lại đánh thức nàng, dù sao một người trực ban cùng hai người trực ban cũng không quá khác nhau, tội gì hai người đều không ngủ đâu!

BÁCH QUỲ TỊCH

Lạc Lâm Lang
dtv-ebook.com

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Hai Mười Năm Trước Lễ Vật (Bốn)

Kết quả Lưu tuyết điếm ngủ đến nửa đêm, đột nhiên muốn đi WC, vì thế nàng liền lên kêu thường lỗi cùng chính mình cùng đi, này hơn phân nửa đêm, nàng cũng không dám một người đi, chính là kêu hai tiếng nàng mới phát hiện, ng ồi ở ghế dựa thường lỗi có chút không quá thích hợp!

Thường lỗi thân hướng, chính là hiện tại ng ồi ở ghế trên người này hiển nhiên không có như vậy cao, hơn nữa bóng dáng thoát nhìn cũng thực già nua, chính là Lưu tuyết điếm phát hiện này bối cảnh cũng thực quen mắt, nàng một cái kính ở trong lòng tưởng, đây là ai đâu?

Bỗng nhiên, một cái quý dị ý niệm làm Lưu tuyết điếm sau lưng lạnh cả người, cái này bóng dáng chẳng lẽ là Vương đại gia? Nàng trong lòng càng là như thế tưởng, trong mắt nhìn liền càng giống.....

Lúc này vẫn luôn ng ồi ở ghế trên bất động người, đột nhiên giật mình, r ồi mới chậm rãi xoay người lại, một trương bởi vì sợ hãi mà cực độ vặn vẹo mặt xuất hiện ở nàng trước mặt, này không phải Vương đại gia lại là ai!

Lưu tuyết điếm lúc ấy thiếu chút nữa dọa nước tiểu, Lưu tuyết điếm một sợ hãi chân liền nhũn ra, muốn chạy cũng chạy bất động!

"Chạy mau..... Rời đi nơi này....." Bởi vì ngũ quan toàn biến, Vương đại gia nói nói không phải rất rõ ràng.

Lưu tuyết điếm không nghe rõ hắn nói cái gì, đương nhiên chủ yếu là nàng ngay lúc đó đầu óc đã sớm là trống rỗng, sau tới Vương đại gia lại nói một lần nàng mới nghe rõ, nguyên lai Vương đại gia quý h ần là làm chính mình chạy mau.

Có lẽ là cảm giác được Vương đại gia không có cái gì ác ý, vì thế Lưu tuyết diễm liền chậm rãi xuống giường, chuẩn bị hướng ngoài cửa chạy, kết quả nàng mới vừa một chạy ra, liền thấy được thường lỗi nghênh diện đi tới.

"Thường lỗi! Trong phòng có quý, chúng ta nhanh lên chạy đi!" Lưu tuyết diễm dọa một nhẹ, lỗi kéo thường lỗi liền ra bên ngoài chạy.

Chính là nàng mới vừa lỗi kéo đến thường lỗi tay, liền cảm giác không quá thích hợp nhi, như thế nào như thế lạnh? Lưu tuyết diễm quay đầu lại nhỏ giọng kêu một câu, "Thường lão sư....." Lại liếc mắt một cái thoáng nhìn thường lỗi sắc mặt tái nhợt, hai mắt sung huyết, hơn nữa mắt còn không có hắc mắt nhân.

Lưu tuyết diễm bị dọa không nhẹ, nàng cực lực tưởng thoát khỏi khai thường lỗi tay, chính là lại phát ra từ mình đã bị hấn gắt gao bắt được!

"Thường lão sư..... Người sao vậy? Người làm đau ta!" Lưu tuyết diễm biên giã giữa biên nói, chính là thường lỗi tựa hồ một chút cũng không dao động, hấn lỗi kéo Lưu tuyết diễm vẫn luôn hướng phòng thường trực đi đến.

"Cứu mạng! Cứu mạng....." Chính là mặc cho Lưu tuyết diễm kêu phá yết hầu, cũng không có người tới cứu nàng, bởi vì tại đây to như vậy trong trường học căn bản là không có người khác.

Thường lỗi đem Lưu tuyết diễm đột nhiên ném tới phòng thường trực đơn người trên giường, rồi mới si ngốc nhìn Lưu tuyết diễm, tiếp theo bắt đầu chậm rãi bỏ đi áo trên.....

Lưu tuyết diễm hoàn toàn ngốc, gia hỏa này muốn làm gì? Không phải nói hấn có bạn gái sao? Nàng thừa dịp thường lỗi thoát y không đương, một chút liền vọt tới phòng thường trực trước cửa, kết quả, môn "Đương" một chút chính mình đóng.

"Người muốn đi nơi nào....." Một cái sâu kín thanh âm từ sau lưng truyền đến.

Lưu tuyết diễm trong lòng lạc một chút, thanh âm này là ai? Nàng như thế nào nghe không giống như là thường lỗi thanh âm, lúc này một đôi lạnh băng tay nhẹ nhàng xoa nàng đầu vai, đem nàng chậm rãi chuyển qua tới.

"Thường lão sư..... Người, người bình tĩnh một chút, ta biết người là có bạn gái!" Lưu tuyết diễm nỗ lực muốn cho chính mình trấn tĩnh xuống dưới, nhiều tranh thủ một ít chạy trốn thời gian.

Nhưng thường lỗi lại biểu tình quái dị nói, "Thường lão sư? Không, ta là trì viện trưởng....." Nói xong lại một lần đem Lưu tuyết diễm ném trở về trên giường, hấn động tác thô bạo bắt đầu xé rách Lưu tuyết diễm quần áo.

Thường lỗi một mét chín nhị người cao to đối phó thân cao chỉ có một mét sáu Lưu tuyết diễm, loại này lực lượng thượng cách xa làm Lưu tuyết diễm sở hữu giây giữa đầu là phí công, mắt thấy quần áo của mình liền phải bị thường lỗi lột sạch.

"Người có lá gan nói cho ta người là ai sao?" Lưu tuyết diễm dùng hết trên người cuối cùng một tia sức lực hô lên những lời này.

Trên người nàng thường lỗi thân mình rõ ràng chấn động, rồi mới thể nhưng chậm rãi từ Lưu tuyết diễm trên người bò lên, hấn đuổi tay kéo qua tới một phen ghé dựa, ngẩng mặt trên, rồi mới cười cười, "Thực xin lỗi a, là ta quá nóng vội, chính là ta đầu mau hai mươi năm không có chạm vào nữ nhân, khó tránh khỏi sẽ có chút không chế không được chính mình....."

"Hai mươi năm? Người là cái gì quý?" Lưu tuyết diễm hỏi ra những lời này liền hối hận, nếu hấn trả lời nói, chính mình là sắc quỷ làm sao bây giờ? Đó có phải hay không lại muốn tiếp tục chuyện vừa rồi!

Nhưng không nghĩ tới hấn có chút đặc ý nói, "Ta là trì hải đông, là hữu ái Viện phúc lợi viện trưởng, hai mươi năm trước bởi vì một hỏa lớn chết ở chỗ này."

"Người nếu là viện trưởng, lãnh đạo nên có lãnh đạo bộ dáng, này..... Chuyện này ta có thể đương không phát sinh quá, người đi nhanh đi!" Lưu tuyết diễm chính mình nói đầu thực không có tự tin.

Trì hải đông lại lạnh lùng cười nói, "Đừng làm mộng, ta như thế thời gian dài không chạm vào nữ nhân, như thế nào khả năng không đắc thủ liền rời đi đâu!" Nói xong hắn lại đột nhiên đè ở Lưu tuyết điểm trên người bắt đầu xé rách nàng quần áo.

"Cứu mạng a..... Thường lão sư người tỉnh vừa tỉnh..... Mau tới người a! Cứu mạng a....." Chính là mặc kệ Lưu tuyết điểm như thế nào kêu cứu đều không làm nên chuyện gì, xem ra hôm nay nàng thật sự chạy trời không khỏi nắng!

Đột nhiên, một khối gạch từ mặt sau đánh vào thường lỗi trên đầu, cái này đánh thực trọng, thường lỗi thân thể một chút liền ngã xuống một bên, nhìn dáng vẻ là té xỉu.

Lúc này một cái tiểu nam hài nhỏ giọng đối Lưu tuyết điểm nói, "Mau cùng ta đi!"

Lưu tuyết điểm liếc mắt một cái liền nhận ra cái này tiểu nam hài là điệp kế, kỳ thật Lưu tuyết điểm trong lòng là hồng mắt, bởi vì nàng mới từ một cái quỷ trong tay giải thoát ra tới, lại là bị đùng một cái quỷ cứu!

Chính là hiện tại nàng không có lựa chọn, chỉ có thể cùng cái này tiểu quỷ đầu đi trước, hơn nữa hiện tại xem ra, nàng có thể cảm giác được điệp kế tổ đối chính mình không có ác ý, vì thế nàng vội đứng dậy cầm lấy một kiện vừa rồi thường lỗi thoát ở một bên áo trên, hoang mang rối loạn cùng điệp kế tổ cùng nhau trốn ra phòng thường trực.

Hiện tại cũng không biết là vài giờ, bên ngoài không trung âm âm, không có một tia ánh sáng, ánh trăng cùng ngôi sao tựa hồ đầu sợ nơi này oan quỷ mà không dám thò đầu ra, Lưu tuyết điểm đi theo điệp kế tổ một chân thâm một chân thiền đi ở đen nhánh vườn trường.

"Người sẽ không đem hắn đánh chết đi?" Lưu tuyết điểm nghĩ đến thường lỗi, trong lòng có chút thấp thỏm bất an hỏi.

Tiểu quỷ đầu cười hắc hắc nói, "Yên tâm, ta không có như vậy đại sức lực, chỉ là làm hắn tạm thời ngất xỉu mà thôi, chúng ta đến nhanh lên đi,

làm không một hồi lâu trì viện trưởng liền đuổi theo!"

Nhìn trước mắt xa lạ địa phương, Lưu tuyết diễm lúc này mới phát hiện con đường này là nàng ngày thường không có tới quá địa phương, "Chúng ta đây là đi chỗ nào?"

"Bí mật của ta căn cứ, yên tâm, trì viện trưởng tìm không thấy chúng ta!" Nói xong bọn họ liền tới đến một chỗ thực phá nhà trệt, này chỗ nhà trệt bên ngoài có rất nhiều thô to cái ống, nhìn qua hẳn là mùa đông dùng để sưởi ấm nỡ hơi phòng.

Vừa đi đi vào, Lưu tuyết diễm trước mắt chính là một mảnh đen nhánh, người thông thường tại đây ta dưới tình huống là sẽ cảm thấy sợ hãi, Lưu tuyết diễm cũng không ngoại lệ, nàng thân mình có chút hơi hơi phát run, có thể vẫn là nỗ lực làm chính mình mắt nhanh chóng thích ứng nơi này hắc ám.

"Không cần sợ, người thân có mặt tường, người có thể dựa tường ngẩng xuống!" Tiêu kế tổ nhìn ra Lưu tuyết diễm có chút sợ hãi, liền mở miệng an ủi nàng.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Hai Mười Năm Trước Lễ Vật (Năm)

Rốt cuộc, Lưu tuyết diễm mắt xem như thích ứng nơi này hắc ám, nàng nhìn thoáng qua điệp kế tổ kia trương có chút khản trương khuôn mặt nhỏ, xem ra cái này tiểu gia hỏa cũng là có chút sợ hãi.

"Người là điệp kế tổ sao?"

Tiểu gia hỏa sững sốt, "Người có thể nhìn đến ta đã rất lợi hại, thế nhưng còn biết tên của ta?"

Lưu tuyết diễm cười nói, "Ta chẳng những biết tên của người, còn biết người có cái tử tử đúng hay không?"

Không nghĩ tới Lưu tuyết diễm mới vừa nhắc tới tử tử hai chữ, tiểu kế tổ mắt liền đỏ, hẳn hít hít cái mũi nói, "Ta cũng rất muốn tử tử, chính là ta

không biết nàng ở nơi nào, quá có được không?"

Lưu tuyết diễm nghe xong hắn nói chính là sửng sốt, chẳng lẽ cái này tiểu gia hỏa còn không biết nàng tử tử cũng chết sự sao? Vì thế liền ôn nhu đối hắn nói, "Về sinh thời sự tình, người đầu nhớ rõ nhiều ít?"

Tiểu kế tổ nghĩ nghĩ nói, "Ta nhớ rõ không nhiều lắm, chỉ biết là ta có cái tử tử, ta vẫn luôn ở tìm nàng, chính là ta tìm đã lâu cũng không tìm được, hơn nữa ta mỗi lần đi tìm tử tử đều sợ hãi gặp được viện trưởng, hắn là người xấu, chúng ta ai đều không thể làm hắn bắt được, đặc biệt tử tử cùng người!"

Lưu tuyết diễm tựa hồ suy nghĩ cẩn thận cái gì sự tình, xem vừa rồi thượng thường lỗi thân trì viện trưởng nghiêm nhiên một bức biến thái sắc ma bộ dáng, kia hắn liền tại thời điểm khẳng định cũng là cái ra vẻ đạo mạo súc sinh, nghĩ đến đây nàng thở dài, trong lòng thầm nghĩ, cũng không biết Viện phúc lợi có bao nhiêu nữ hài làm cái này súc sinh cấp đạ hư!

"Vậy người còn nhớ rõ chính mình là như thế nào..... Chết sao?" Lưu tuyết diễm thật cẩn thận hỏi.

Tiểu kế tổ nghe xong chút mờ mịt, xem ra hắn là nghĩ không ra chính mình là như thế nào chết, "Ta chỉ nhớ rõ ta ở chết phía trước cảm giác rất đau, toàn thân đều đau..... Sau tới ta không đau sau này, ta liền biết chính mình đã chết mất! Ta cũng không biết chính mình ở chỗ này phiêu đảng bao lâu, thẳng đến gặp người, ngày đó người đột nhiên gọi lại ta thật sự làm ta giật cả mình, bởi vì trước nay không ai có thể nhìn đến ta!"

Lưu tuyết diễm nhún nhún vai nói, "Này thật không biết là ta hạnh đâu? Không phải bất hạnh đâu?"

Tiểu kế tổ ngây ngốc nhìn Lưu tuyết diễm nói, "Người lớn lên thật là đẹp mắt, tựa như tử tử của ta giống nhau đẹp....."

Lưu tuyết diễm nhớ rõ điệp bác nam là lớn lên thật xinh đẹp, có lẽ này cũng đúng là nàng bất hạnh đi! "Người đã chết lúc sau, liền không có tái ngộ đến người tử tử sao?"

Tiểu kế tổ lắc đầu nói, "Không có, nàng khả năng rời đi Viện phúc lợi đi, hi nàng có thể tìm hảo nhân gia thu dưỡng, như vậy liền không cần làm cô nhi! Lúc ấy ta cùng tỷ tỷ là mới tới, nơi này hài tử đầu khi dễ chúng ta, có thật nhiều thứ tỷ tỷ vì che chở ta đầu bị bọn họ cấp đả thương, ta lúc ấy chính là không rõ, tất cả mọi người đầu là người đáng thương, vì cái gì còn muốn khi dễ so với chính mình còn đáng thương người đâu?"

Nhìn tiểu kế tổ vẻ mặt đau thương tiêu biểu tình, Lưu tuyết điểm đặc biệt tưởng cho hắn một cái ôm, chính là nàng cũng không biết chính mình có thể hay không sờ đến hắn, vì thế liền hỏi hắn, "Ta có thể sờ sờ người sao?"

Tiểu kế tổ sửng sốt, rồi mới gật gật đầu nói, "Có thể a, chỉ cần người không sợ hãi ta, như thế nào sờ đầu được!"

Lưu tuyết điểm bị tiểu gia hỏa những lời này làm cho tức cười, nếu hắn còn sống, hắn là cái thực rộng rãi nam sinh, chính là thế sự vô thường, như thế cái tươi sống sinh mệnh, thế nhưng tại đây sao khi còn nhỏ liền đột nhiên im bặt!

Xem tiểu gia hỏa đồng ý, vì thế Lưu tuyết điểm liền duỗi tay thử tính đụng chạm một chút tiểu kế tổ, không nghĩ tới tay nàng thế nhưng có thể sờ đến tiểu kế tổ, chỉ là hắn trên người thực lạnh băng, tựa như một cái không có sinh mệnh vật thể giống nhau không có độ ấm.

Chẳng lẽ đây là quý sao? Chính là hiển nhiên quý phân rất nhiều loại, trước mắt tiểu kế tổ khẳng định là cái thiện lương tiểu quý, mà vừa rồi thương thường lỗi thân trì hải đồng nhất định là cái ác quý, kia chính mình trong phòng học điệp bác nam lại là cái gì phản quý đâu?

Lưu tuyết điểm cũng không biết nàng là cái gì quý, bất quá nàng có thể cảm giác được điệp bác nam cùng này hai cái quý tính chất đầu không giống nhau, nàng tựa hồ sẽ không nói, hoặc là nói không nghĩ nói chuyện, chỉ là như vậy an tĩnh đợi, chính là càng là như vậy quý, càng khó biết nàng rốt cuộc có thể hay không thương tổn người khác.

Lúc này Lưu tuyết diễm vừa định hỏi tiếp tiểu kế tổ một ít vấn đề, chính là hấn lại đột nhiên vươn tiểu thuyết bưng kín Lưu tuyết diễm miệng, làm cái hư thanh thủ thế.....

Lưu tuyết diễm lập tức minh bạch, dọa nàng đại khí cũng bất quá dám suyễn một chút, nhưng vào lúc này, một cái trầm trọng tiếng bước chân từ xa đến gần, Lưu tuyết diễm nghe được sau mặt một chút liền trắng, nếu nàng không có đoán sai nói, tới người khẳng định là bị trì hải đông thượng thân thường lỗi.

"Nha đầu..... Người ở nơi nào a? Viện trưởng thúc thúc tới bắt người!" Một cái khùng bố thanh âm từ bên ngoài truyền đến.

Đang ở Lưu tuyết diễm kinh hoàng thất thố thời điểm, một con lạnh băng tiểu thuyết lỗi kéo nàng liền từ nay về sau mặt chạy, nguyên lai mặt sau còn có một cái hậu môn, bọn họ hai cái chạy ra đi sau, Lưu tuyết diễm vừa thấy nguyên lai lại vòng tới rồi cũ lâu sau lưng.

Lúc này lại nghe thanh âm, trì hải đông hấn là đã đi vào vừa rồi nơi hơi trong phòng, còn hảo hai người chạy nhanh! Đột nhiên, Lưu tuyết diễm nhìn đến bọn họ phía trước đứng một người, trong tay chính cầm gậy gộc trên mặt đất tìm cái gì.....

Nàng vừa định hướng người kia cứu trợ, lại bị tiểu kế tổ một chút giữ chặt, "Đừng kêu hấn, hiện tại nơi này trừ bỏ người là cái bình thường người sống ở ngoài, cái khác đều là quỷ, tên kia là phía trước Viện phúc lợi giáo công, hấn bởi vì một lần ngoài ý muốn bị công trình cáp điện đem đầu cắt rớt, hấn hiện tại đang ở trên mặt đất tìm chính mình đầu đâu! Người hiện tại đi kêu hấn, khẳng định hù chết người!"

Lưu tuyết diễm trong lòng một trận sau sợ, còn hảo không kêu ra tiếng, nếu không vừa rồi tên kia nếu thật xoay người lại đây, một cái không có đầu quỷ, khẳng định hù chết nàng, vì thế bọn họ liền rất nhanh chóng từ cái kia vô đầu quỷ bên người đi qua, tận lực không quấy rầy nhân gia tiện thể lại như thế chuyện quan trọng.

Bọn họ hai cái đi tới cũ lâu cửa, bỗng nhiên tiêu kế tổ sững sốt một chút, rồi mới hẳn đối Lưu tuyết diễm nói, "Người nghe, có cái gì thanh âm từ trên lầu truyền đến....."

Lưu tuyết diễm cẩn thận vừa nghe, thanh âm này..... Không phải Triệu Tiêu quân nhặt được cái kia phát âm hộp âm nhạc sao? Như thế chậm, ai còn ở trên lầu đùa nghịch thứ này?

"Tỷ tỷ?" Tiêu kế tổ sắc mặt biến đổi, tiếp theo lôi kéo Lưu tuyết diễm liền hướng trên lầu chạy, biên chạy còn biên kêu, "Đi mau, đây là tỷ tỷ của ta đưa ta hộp nhạc thanh âm!"

Hai người tìm thanh âm đi tới lầu ba, Lưu tuyết diễm vừa thấy đúng là chính mình phóng hộp nhạc cái kia phòng học, xem ra chính mình phỏng đoán là đúng, cái kia kỳ quái nữ học sinh nên là hẳn tỷ tỷ diệp bác nam.

Quả nhiên, khi bọn họ đi vào phòng học khi vừa thấy, cái kia hộp nhạc không biết cái gì thời điểm mở ra, bên trong chính truyền ra từng đợt nhẹ nhàng âm nhạc, mà hộp nhạc bên cạnh đứng đúng là diệp bác nam.

"Tỷ tỷ!" Tiêu kế tổ đặc biệt kích động kêu một tiếng, chính là diệp bác nam lại một chút phản ứng cũng không có, chỉ là ngốc ngốc nhìn cái kia hộp nhạc, si ngốc nghe bên trong phát ra âm nhạc.

Tiêu kế tổ vừa thấy hẳn tỷ tỷ không để ý tới chính mình, liền có chút sốt ruột nói, "Tỷ tỷ! Ta là kế tổ a! Người như thế nào không quen biết ta đâu? Còn có..... Người như thế nào cũng..... Cũng đã chết đâu?" Nói xong hẳn liền rất thương tâm khóc lên, nguyên bản còn tưởng rằng tỷ tỷ có thể hảo hảo tồn tại, chính là hiện tại hết thảy hy vọng cũng chưa.

Chương 06 Cái Chuyện Xưa Hai Mười Năm Trước Lê Vật (Sáu)

Lưu tuyết diễm xem diệp kế tổ cảm xúc càng ngày càng kích động, liền mở miệng khuyên hẳn nói, "Người đừng thương tâm, người nàng tỷ tỷ hẳn là người chết sau không lâu một hồi lửa lớn bị thiêu chết! Chính là lúc ấy Viện phúc lợi vì cái gì sẽ cháy liền không được biết rồi, hiện tại quan trọng nhất chính là các người hai cái đoàn tụ không phải sao?"

Chính là lời tuy như thế nói, nhưng là ai mất đi thân nhân có thể không thương tâm đâu? Tiêu kế tổ vẫn là khóc cái không ngừng.....

"....." Một thanh âm vang lên từ hành lang truyền đến, như là ai dùng một cái kim loại công cụ ở đánh mỗi cái phòng học môn, Lưu tuyết diễm trong lòng cả kinh, nhìn đáng vẻ cái kia sắc quỷ vẫn là đuổi theo, mà vẫn luôn không có cái gì phản ứng diệp bác nam thế nhưng thân mình nhoáng lên, rồi mới chậm rãi ngẩng đầu lên.

Nàng mắt tất cả đều là trong trắng mắt, lỗ tai tựa hồ đối bên ngoài thanh âm phi thường mẫn cảm, diệp kế tổ vừa thấy tử tử có hẳn là, liền lớn tiếng nói, "Tử tử, chúng ta nhanh lên rời đi nơi này đi, bên ngoài người là trì viện trưởng!"

Hắn những lời này nói chưa dứt lời, chỉ thấy tiêu kế tổ vừa dứt lời, diệp bác nam mặt liền biến vô cùng dữ tợn, nàng trong miệng phát ra một ít huyền thuyên thanh âm, như là một con hung mãnh dã thú ở than nhẹ.....

Lưu tuyết diễm cẩn thận nghe mới nghe rõ miệng nàng nói chính là cái gì, hình như là ở kêu một người tên, nghe tới rất giống là trì hải đông!

Mà khi trì hải đông cũng sắp đi vào bọn họ mấy cái nơi phòng học, diệp kế bản gốc có thể cảm thấy sợ hãi, Lưu tuyết diễm càng không cần phải nói, bọn họ hai cái tránh ở phòng học tận cùng bên trong, hy vọng cái này ác ma không cần phát hiện bọn họ mới hảo.

Chính là diệp kế tổ lại như thế nào cũng kéo không đi hẳn tử tử, mà diệp bác nam nhưng vẫn trừng mắt một đôi không có đờng tử mắt, gắt gao nhìn cửa chỗ.

"! "Phòng học môn một chút bị ngoại lực đẩy ra, bị trì hải đông thương thân thường lỗi trong tay chính kéo một cái thiết 杵, chậm rãi đi đến.

Chính là đương hắn thấy rõ bên trong diệp bác nam khi, trên mặt thế nhưng sẽ có một tia khủng hoảng, xoay người liền muốn chạy, lại bị diệp bác nam một chút bắt lấy, rồi mới thường lỗi thân thể vẫn là vẫn luôn

hướng ra phía ngoài mặt chạy tới, chỉ là không đi hai bước liền ngã xuống trên mặt đất

Lưu tuyết diễm định chữ vừa thấy, nguyên lai diệp bác nam ôm đồm ra phó ở thường lỗi trên người trì hải đông, mà thường lỗi tắc té xỉu trên mặt đất, Lưu tuyết diễm lần này rốt cuộc thấy được trì hải đông gương mặt thật, thế nhưng là một cái lại lùn lại phì trung niên đại thúc.

Mà diệp bác nam cũng không có cùng hấn vô nghĩa, thế nhưng thành thạo đem trì hải đông cấp nuốt vào trong bụng, sự tình phát sinh mau đến khác Lưu tuyết diễm cùng diệp kế tổ ai cũng không hiểu được là chuyện như thế nào.

Phía trước cho rằng trì hải đông là nơi này lợi hại nhất quý hần, không nghĩ tới vẫn luôn không nói một lời diệp bác nam mới là, nuốt trì hải đông sau nàng sắc mặt cũng không có biến hảo, vẫn là như vậy dữ tợn khủng bố.

Lưu tuyết diễm trong lòng có loại không tốt cảm giác, cái này diệp bác nam khả năng sẽ lục thân không nhận, quả nhiên, nàng mục tiêu kế tiếp chính là diệp kế tổ, này nhưng sợ hãi Lưu tuyết diễm cùng diệp kế tổ, người sau lớn tiếng kêu: "Tỷ tỷ, là ta, ta là a tổ a, tỷ tỷ!"

Chính là diệp bác nam tựa hồ căn bản nghe không được, vẫn là âm ngoan đi hiện diệp kế tổ, đột nhiên Lưu tuyết diễm phát hiện cái kia hộp nhạc không biết cái gì thời điểm không vang, vì thế nàng nhanh chóng chạy đến âm nhạc hộp bên cạnh, cho nó thượng dây cốt, nhẹ nhàng âm nhạc nháy mắt vang lên.....

Vừa rồi còn cuồn cuộn táo bất an diệp bác nam một chút liền an tĩnh, giống ở an tĩnh lắng nghe này du dương âm nhạc, diệp kế tổ chậm rãi đi đến hấn tỷ tỷ bên người nói, "Tỷ tỷ, ta là a tổ a! Người còn nhớ rõ ta ăn sinh nhật thời điểm, người hỏi ta muốn cái gì lễ vật, ta nói muốn một cái hộp nhạc, người liền đáp ứng ta, nhất định sẽ cho ta mua một cái hộp nhạc đương lễ vật..... Chính là ta lại chết mất."

Diệp bác nam thân mình một đốn, cúi đầu nhìn về phía diệp kế tổ, nàng môi khẽ nhúc nhích, rồi mới nhẹ nhàng nói, "A tổ? Người thật là a tổ?"

Diệp kế tổ xem tỷ tỷ rốt cuộc nhận ra chính mình, vì thế tỷ đệ hai ôm đầu khóc rống lên.....

"Tỷ tỷ, người như thế nào cũng đã chết? Ta cho rằng người sẽ hảo hảo tồn tại, sẽ có người nhận nuôi người, người sẽ có cái chính mình gia, vì cái gì sự tình sẽ biến thành như vậy? Chúng ta chưa làm qua chuyện xấu, vì cái gì sẽ có như vậy kết cục?" Diệp kế tổ ôm tỷ tỷ hỏi ra một đống trong lòng nghi vấn.

Diệp bác nam cho đã mắt là nước mắt nhìn đệ đệ, nàng thật sự không đành lòng đem toàn bộ sự tình nói cho hắn, chính là nếu hiện tại còn không đối hắn nói ra này hết thảy, kia hắn đến chết cũng không biết chính mình vì cái gì sẽ chết.

Đây là một cái bi thương chuyện xưa, sự tình muốn từ 1994 năm nói lên, ngày đó mùa hè, đôi tỷ đệ này hai cha mẹ bởi vì một hồi ngoài ý muốn tai nạn xe cộ mà song song qua đời, bọn họ thân nhân trung không có người nguyện ý thu dưỡng bọn họ tỷ đệ hai, vì thế ở cuối năm thời điểm, chỉ có thể đưa bọn họ đưa vào hữu ái Viện phúc lợi, hy vọng có thể ở nơi đó tìm được nguyện ý nhận nuôi bọn họ hảo tâm người.

Chính là bọn họ tỷ đệ vừa đến Viện phúc lợi khi, rất nhiều hài tử đầu khi dễ bọn họ, còn hảo tỷ tỷ diệp bác nam vẫn luôn bảo hộ đệ đệ, ở nhập viện mấy tháng sau, vừa lúc mau đến đệ đệ sinh nhật, vì thế tỷ tỷ liền hỏi đệ đệ muốn cái gì quà sinh nhật.

Ngay lúc đó diệp kế tổ đã từng nhìn đến viện trưởng bàn làm việc thượng có một cái xinh đẹp hộp nhạc, vì thế hắn liền đối tỷ tỷ nói, muốn một cái giống nhau hộp nhạc, chính là tỷ tỷ lúc ấy căn bản không có tiền mua hộp nhạc, nhưng nhìn đến đệ đệ kia vô cùng khát vọng bộ dáng, nàng thật sự không đành lòng cự tuyệt.

Vì thế vào lúc ban đêm tỷ tỷ diệp bác nam liền nghĩ đến đi viện trưởng văn phòng trộm ra cái kia hộp nhạc, kết quả ngày đó vừa lúc đuổi kịp ban trị hải đông lâm thời có việc hồi văn phòng, vừa lúc gặp được chính trộm lưu tiến chính mình trong văn phòng diệp bác nam.

Hỏi rõ nguyên do sau, trì hải đông thế nhưng đem hộp nhạc cho điệp bác nam, cũng nói cho chính nàng sẽ không đem nàng trộm đồ vật sự tình nói cho người khác, đương nhiên, nàng cũng muốn đáp ứng chính mình một cái yêu cầu mới được.

Lúc ấy điệp bác nam chỉ có 12 tuổi, đối với thật nhiều sự tình còn không hiểu, đương trì hải đông làm nàng cởi ra chính mình trên người quần áo khi, nàng làm theo, từ đây sau này trì hải đông liên thường xuyên làm điệp bác nam đến chính mình văn phòng, một lần lại một lần.....

Thẳng đến cái kia mưa sa gió giạt buổi tối, nàng đệ đệ điệp kế tổ bởi vì lo lắng tỷ tỷ, kết quả phát hiện viện trưởng bí mật, tuy rằng lúc ấy hắn còn rất nhỏ, căn bản cái gì cũng đều không hiểu, chính là trì hải đông vẫn là vô tình đem hắn từ văn phòng cửa sổ ném đi ra ngoài.

Đệ đệ đã chết, điệp bác nam lưu trữ cái kia hộp nhạc cũng không có cái gì dùng, vì thế ở một ngày đêm khuya, chính nàng một người đi tới Viện phúc lợi một cây đại thụ hạ, dùng tay đào một cái rất sâu rất sâu hố, rồi mới mai táng cái này đệ đệ âu yếm hộp nhạc.

Lúc sau trì hải đông còn không ngừng uy hiếp điệp bác nam, nếu dám nói đi ra ngoài liên đem nàng cũng giết, hơn nữa vẫn như cũ một lần lại một lần xâm phạm nàng.

Rốt cuộc ở một ngày buổi tối, điệp bác nam trộm cầ đi nhà kho xăng, nàng giống như là cái u linh giống nhau đem Viện phúc lợi sở hữu góc tất cả đều vây đây xăng, đám người nhóm phát hiện thời điểm hết thấy đều chậm, hùng hực liệt hỏa thiêu hết nơi này sở hữu tội ác, mà điệp bác nam cũng tại đây tràng lửa lớn trung hương tiêu ngọc tồn.

Lưu tuyết diễm là chảy nước mắt nghe xong câu chuyện này, lúc này bên ngoài thiên cũng mau sáng, nàng nhìn đến lúc này điệp bác nam đã biến cùng tư liệu thượng giống nhau đẹp, nàng một tay lôi kéo đệ đệ, một khác chi tay cùng Lưu tuyết diễm phất tay cáo biệt.....

Mà vẫn luôn hôn mê thường lỗi đột nhiên từ trên mặt đất ng ẩ dậy, "Ta đầu như thế nào như thế đau a!"

Lưu tuyết điểm vừa thấy nơi này còn một cái đầu, vì thế nàng đành phải ở trong lòng không ngừng tính toán, nên như thế nào cùng thường lão sư nói chính mình trên đầu vì cái gì sẽ có cái đại bao đầu?

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Hoảng Hốt Kỳ Nghỉ (Một)

Cố Minh công ty cái này cuối tuần tổ chức toàn trong công ty cái này quý công trạng tốt nhất sáu cái công nhân, đi Đại lão bản một cái tư nhân sản nghiệp nghỉ phép, đương nhiên Cố Minh cũng ở trong đó, dư lại vài người phân biệt là: Tiền phương, Ngô hiểu, Trịnh ngọc tú ba cái nữ hài, còn có Cố Minh, nghiêm hoa cùng Lữ bác từng cùng nhau hợp thành tam nam tam nữ nghỉ phép đoàn.

Nói đến Đại lão bản này chỗ tài sản riêng, trong công ty người cơ hồ đầu biết, đây là hắn làm giàu sau vì chính mình tỉ mỉ chọn lựa một chỗ tương lai dùng để dưỡng lão địa phương, ở vào Đông Nam Á một chỗ trên đảo nhỏ.

Nơi đó khí hậu hợp lòng người, phong cảnh như họa, sau tới Đại lão bản càng xem càng thích, liền đem toàn bộ đảo ra mua, lại tiếp theo Đại lão bản sinh ý liền càng làm càng lớn, mà cái này địa phương địa lý vị trí tương đối so thiên, cho nên liền chậm rãi tới số liền liền càng ngày càng ít.

Sau tới vì không cho nơi này hoang phế, Đại lão bản liền quyết định từ năm nay bắt đầu, làm mỗi cái quý công trạng tốt nhất sáu gã công nhân tới nơi này nghỉ phép, mà Cố Minh bọn họ may mắn trở thành nhóm đầu tiên.

Vài người nghỉ bốn giờ phi cơ, tiếp theo lại đổi thừa ca nô, rồi cuộc ở hoàng hôn trước chạy tới trên đảo nhỏ! Bọn họ vừa lên đảo liền hoàn toàn sợ ngây người, nơi này hoàng hôn cũng thật mỹ.....

Mà phụ trách trên đảo hết thảy công việc quản gia Arthur đã sớm ở bên tàu chờ bọn họ đã đến, nhìn Arthur kia một thân đen bóng làn da liền biết, hắn khẳng định là nơi này sinh trưởng ở địa phương người địa phương.

Arthur ở đối chiếu Đại lão bản phát tới nhân viên danh sách sau, nhiệt tình tiếp đãi bọn họ mấy cái, còn kỹ càng tỉ mỉ hướng bọn họ giới thiệu nơi này cơ bản tình huống, nơi này phía trước là cái không người hoang đảo, sau kinh địa phương chính phủ phê chuẩn, hướng ra phía ngoài bán ra, sử dụng kỳ vì 100 năm.

Trên đảo biệt thự chiếm địa 5000 mét vuông, nội thiết bể bơi cùng sân tennis mà còn có trong nhà phòng tập thể thao, phòng cho khách 15 gian, phòng ngủ chính 3 gian, có thể gánh vác hơn trăm người party, mấy năm trước Đại lão bản còn thường xuyên mang theo chính mình các bằng hữu tới nơi này nghỉ phép.

Chỉ là mấy năm nay bởi vì hắn công tác bận quá, cho nên liên vẫn luôn không có cái gì người tới, chính là trên đảo sở hữu phương tiện vẫn là đều cứ theo lẽ thường giữ gìn, hơn nữa bảo đảm tùy thời đều có thể bình thường vận chuyển.

Bởi vì có Đại lão bản trước tiên thông tri, Arthur còn từ đảo ngoại mời một vị đầu bếp, tới phụ trách bọn họ mấy ngày nay ẩm thực, đương nhiên tới nơi này ở ẩm thực thượng hạng định này đây hải sản là chủ.

Trải qua Arthur một phen giới thiệu sau, sáu cá nhân trong lòng không khỏi có chút tiêu kích động, tưởng tượng đến tiếp được mấy ngày bọn họ liên phải ở chỗ này hưởng thụ ánh mặt trời cùng bãi biển, bọn họ mỗi người đều đối lần này nghỉ phép có một ít tiêu mong đợi.....

Đặc biệt là Trịnh ngọc tú cùng Cố Minh, kỳ thật hai người bọn họ cái tình yêu ở trong công ty là công khai bí mật, mà Trịnh ngọc tú cũng muốn mượn lần này nghỉ phép cùng Cố Minh có thể có càng sâu trình tự phát triển.

Arthur dùng trên đảo chuyên dụng năng lượng mặt trời xe ngắm cảnh chở một hàng sáu người, chậm rãi hướng về biệt thự chạy tới, khi bọn họ tới biệt thự khi, thái dương đã hoàn toàn tây rơi xuống, chính là bọn họ sáu cá nhân vẫn là bị Đại lão bản biệt thự xa hoa cấp chấn tới rồi.

Ngô hiểu chỉ nhìn thoáng qua liền cảm khái nói, "Khó trách như vậy nhiều nữ minh tinh phải gả nhập hào môn đâu? Nhìn xem nơi này, quả thực chính là thiên đường....."

Lữ bác từng nhìn Ngô hiểu kia hâm mộ bộ dáng liền châm chọc mỉa mai nói, "Nhanh lên cho ta cái chậu, ta tới đón Ngô hiểu nước miếng, đâu mau nghịch lưu thành hà!"

Vài người nghe xong đều cười ha ha lên, Ngô hiểu tức khắc mặt đỏ lên, rồi mới thẹn quá thành giận nói, "Xảy ra chuyện gì? Hâm mộ sao? Người là không cơ hội này gả vào hào môn, kiếp sau đâu thai đương nữ nhân đi!"

Lữ bác từng cùng Ngô hiểu kỳ thật chính là một đôi hoan hỉ oan gia, bọn họ lẫn nhau trong lòng đều thích đối phương, chính là có lẽ là bởi vì quá chín, ngày thường ở bên nhau lại luôn nâng khiêng, cho nên ai cũng ngượng ngùng trước nói ra "Ta thích người" những lời này.

Vài người nói nói cười cười đi vào biệt thự, Arthur mang theo bọn họ đi trước đó an bài tốt trong phòng để hành lý, cũng báo cho bọn họ một hồi 8 điểm đúng giờ khai yến, hơn nữa bởi vì nơi này phòng cho khách rất nhiều, cho nên liền cho bọn họ an bài một người một gian.

Bởi vì suy xét đến đi ra ngoài phương tiện, khiến cho ba cái nam sinh ở lầu hai phòng cho khách, mà ba nữ sinh mà ở lầu ba trong khách phòng trụ, Cố Minh phòng là vừa lên thang lầu bên tay trái đệ nhất gian.

Hắn đi vào đi vừa thấy, đây là một gian có thể nhìn đến hải cảnh phòng, hiện tại mặt biển thượng đen nhánh một mảnh, một chút ánh sáng đều không có, mà bầu trời ánh trăng rồi lại đại lại viên, chính là lại càng hiện ra mặt biển thượng âm trầm cùng hắc ám.

Nghĩ đến đây Cố Minh trong lòng thế nhưng căng thẳng, hắn vội vàng lắc đầu đánh mất trong lòng kỳ quái ý tưởng, chuyên tâm đánh giá khởi phòng này, nơi này thiết kế rất có địa phương đặc sắc, gia cụ bài trí có thật nhiều đều là mộc chế phẩm, nhìn qua thực ấm áp.

Lúc này trên bàn một thứ hấp dẫn nổi lên hấn chú ý, Cố Minh đi đến quá vừa thấy, thế nhưng là một quyển mở ra Kinh Thánh..... Hấn mày nhăn lại, trong lòng tựa hồ có loại ần ần bất an.

Lúc này một trận tiếng đập cửa vang lên, Cố Minh mở cửa vừa thấy nguyên lai là nghiêm hoa, hấn cười ha hả đi đến nói, "Ta đến xem phòng của người có thể hay không nhìn đến hải cảnh?"

Cố Minh nhún nhún vai nói, "Tiến vào nhìn xem chẳng phải sẽ biết!" Vì thế hấn tránh ra một cái lộ làm nghiêm hoa tiến vào.

Đương môn đóng lại kia trong nháy mắt, nghiêm hoa đã bỏ nhào vào Cố Minh trên người, đem hấn ấn tới r ỡ trên giường, Cố Minh mặt đỏ giống cái cà chua, "Đừng nháo, mau xuống dưới....."

Chính là nghiêm hoa lại không để ý tới hấn nói, mà là chậm rãi đem thân mình cúi xuống, thật mạnh hôn lên Cố Minh môi..... Người sau vừa mới bắt đầu còn vịn vịn thân mình phản kháng, chính là không vài giây liền tước vũ khí đầu hàng.

Liền ở hai cái thân trời đất u ám thời điểm, đột nhiên một trận tiếng đập cửa bưng tỉnh bọn họ, Cố Minh lập tức đẩy ra nghiêm hoa, r ỡ mới nhanh chóng sửa sang lại quần áo của mình, mà nghiêm hoa còn lại là dùng ngón tay xấu xa cạo một chút chính mình trên môi thuộc về Cố Minh dấu vết.

Cố Minh mở cửa vừa thấy, nguyên lai là Trịnh ngọc tú, nàng đem đầu vói vào tới vừa thấy, phát hiện nghiêm hoa thế nhưng ở Cố Minh trong phòng, nhiều ít có chút thất vọng, bất quá vẫn là làm nàng thực tốt che dấu đi qua, vì thế nàng cười đi đến nói, "Ta đến xem người căn phòng này xem hải cảnh có đẹp hay không....."

Cố Minh nhún nhún vai chưa nói cái gì, đến là nghiêm hoa ra tiếng nói, "Nếu ta không đoán sai nói, an bài cấp chúng ta sáu cá nhân phòng hấn là đều là hải cảnh phòng!"

Trịnh ngọc tú mặt có chút ửng đỏ, nghiêm hoa nói không sai, này chỉ là nàng nghĩ đến Cố Minh phòng một cái có thôi, nhưng nàng vẫn là nhìn Cố Minh nói, "Ân, ta nơi nào bởi vì cao một tầng duyên có, thoát nhìn muốn so nơi này mỹ, nếu xem mặt trời mọc nhất định thực hảo....."

Đối với Trịnh ngọc tú loại này trăn trụi mòi, Cố Minh nhiều ít có chút đau đầu, hắn làm bộ không nghe minh bạch hỏi nghiêm hoa, "Phòng của người như thế nào, bên trong có cái gì đặc sắc, ta này gian thế nhưng sẽ có bốn mở ra Kinh Thánh!"

Nghiêm hoa nghe xong cũng là mày nhăn lại, hắn sắc mặt có chút ngưng trọng hỏi, "Ở nơi nào?"

Cố Minh tùy tay một lông tay nói, "Trên bàn đầu!"

Nghiêm hoa vừa định đi qua đi xem, lại làm Trịnh ngọc tú giành trước một bước, nàng cẩn lấy Kinh Thánh nhìn nhìn rồi mới khép lại đặt ở trên bàn nói, "Một quyển Kinh Thánh, không có gì đặc biệt!"

Chương 06 Cái Chuyện Xưa Hoảng Hốt Kỳ Nghỉ (Nhị)

Nghiêm hoa ở Trịnh ngọc tú khép lại Kinh Thánh nháy mắt sắc mặt biến có chút khó coi, Cố Minh cũng phát hiện hắn biểu tình có chút không đúng, liền dùng ánh mắt hỏi hắn có cái gì không đối sao? Chính là nghiêm hoa chỉ là chậm rãi lắc đầu, cái gì cũng chưa nói.

Lữ bác từng ở mới vừa tiến trong phòng thời điểm cũng cùng mọi người giống nhau, cảm thấy cái này có thể nhìn đến hải cảnh phòng quá hoàn mỹ, chỉ tới hắn thấy được chính mình đầu giường phóng một trương bài Tarot sau, tâm tình của hắn liền như thế nào cũng hảo không đứng dậy.

Tuy rằng hắn không thể nào chơi bài Tarot, còn là nhiều ít biết có một ít cái gì bài, bả ở hắn đầu giường bài Tarot thượng họa một cái bộ xương khô kỳ sị, này bài tẩy là Tử Thần ý tứ.

Nhìn này trương như thế đen đủi bài Tarot, Lữ bác từng liền có chút giận dữ đem nó đoàn thành một đoàn, ném vào bồn cầu hướng đi rồi.

Buổi tối 8 điểm, sáu cá nhân đứng giờ ở l`ai một nhà ăn tập hợp, nhìn này cái bàn hải sản bữa tiệc lớn, mấy cái li`ên có chút ki`ên chế không được tưởng thức đầy! Mà Arthur cũng ở bọn họ bắt đầu dùng cơm sau li`ên lạng lẽ rời đi.

Này mấy cái tiêu bạch lĩnh, ngày thường nơi nào hưởng thụ quá như vậy xa hoa đ`ai ngộ, vài người vừa ăn vừa nói chuyện, tâm tình không phải giống nhau hảo.....

"Các người trong phòng hoàn cảnh đ`ai như thế nào? Ta bên trong có một bức nhìn qua thực quý tranh sơn đ`ai, là một vị ngoại * quan bức họa, thoát nhìn có chút năm đ`ai!" Trịnh ngọc tú vừa ăn biên nói.

Ti`ên phương nghe xong cũng tiếp theo nàng nói, "Ta nơi đó chỉ một trương nhìn lại thật xinh đẹp đại gương, ta cảm thấy phòng này phía trước nhất định là chuyên môn dùng để chiêu đ`ai khách nữ!"

"Các người phòng đ`ai như thế hảo? Như thế nào ta phòng li`ên như thế bình thường đ`ai? Thoạt nhìn li`ên cùng giống nhau thương vụ khách sạn không có gì khác nhau a!" Ngô hiểu có chút oán giận nói, tiếp theo nàng lại quay đ`ai hỏi Lữ bác tùng, "Phòng của người có cái gì hảo ngoạn đ`ai vật?"

Chính là không nghĩ tới Lữ bác tùng thế nhưng biểu tình có chút cổ quái nói, "Cùng người phòng giống nhau, không có cái gì đặc biệt."

Ngô hiểu nghe xong Lữ bác tùng nói cũng là sửng sốt, bởi vì nếu là ở ngày thường, hẳn khẳng định sẽ cùng chính mình nâng nâng khiêng, khai nói giỡn cái gì, chính là hẳn vừa r`ai biểu tình như thế nào xem như thế nào không bình thường.

Thấy Lữ bác tùng không có tiếp tục nói tiếp, Ngô hiểu li`ên chuyển biến tốt đẹp đ`ai hỏi bên người nghiêm hoa, "Phòng của người như thế nào? Có hay không cái gì đặc biệt bài trí?"

Nghiêm hoa nhún nhún vai nói, "Thật không có, chính là thực bình thường một phòng."

Ngô hiểu không nghĩ tới hôm nay này hai cái nam đầu như thế không thú vị, liền đành phải không nói lời nào, cúi đầu tiếp tục ăn đi lên.

Bữa tối kết thúc sau, nghiêm hoa đột nhiên đưa ra nghĩ đến Trịnh ngọc tú cùng tiệp phương trong phòng nhìn xem các nàng nói kia hai dạng khác biệt đồ vật, mà những người khác cũng giống nhau tò mò, vì thế liền cùng đi.

Mọi người trước đi tới lầu hai đệ nhất gian, đây là Trịnh ngọc tú phòng, đại gia đi vào đi vừa thấy, quả nhiên có một bức nửa người cao tranh sơn dầu treo ở trên tường, nghiêm hoa đi đến họa trước nhìn kỹ một hồi nói, "Này bức họa là 1942 tranh tốt, mặt trên nam nhân là một người nước Đức Nazi quan quân -- Frank thượng giáo."

Trịnh ngọc tú giật mình nói, "Người như thế nào biết? Người phía trước gặp qua này bức họa?"

Nghiêm hoa lắc đầu nói, "Không có, hôm nay lần đầu tiên thấy....."

Cố Minh cũng tề đến họa trước nhìn nhìn, rồi mới cười nói, "Cái này mặt không phải viết đâu sao?"

Trịnh ngọc khuôn mặt xinh đẹp đỏ lên, rồi mới bĩu môi nói, như vậy tiểu nhân tự, ta chỗ nào thấy rõ.....

"Cái này Frank thượng giáo là Thế chiến 2 khi nổi danh giết người vương, các người xem hắn vỏ đao, cụ nói hắn mỗi thân thủ giết chết một cái người Do Thái liền sẽ ở hắn vỏ đao thượng được khám một viên hồng bảo thạch, cũng coi đây là vinh." Nghiêm tiếng Hoa khí nghiêm túc nói.

Đại gia lúc này mới nhìn ra họa thượng Frank thượng giáo trên người xứng mang quân đao vỏ thượng quả nhiên có không đếm được hồng bảo thạch.....

Lữ bác từng lập tức vỗ vỗ nghiêm hoa bả vai nói, "Tiểu tử người lợi hại a! Này đầu biết, các người nói này đem quân đao hiện tại đến giá trị bao nhiêu tiệp?"

Cố Minh nhìn thoáng qua họa thượng đao nói, "Khẳng định giá trị liên thành! Đừng nói kia đem quân đao, chính là này bức họa cũng tuyệt đối quý giống người ta người như vậy cả đời cũng mua không nổi!"

Tiếp theo đại gia lại đi tiển phương trong phòng nhìn kia mặt gương, chính là đại gia tuy rằng đều cảm thấy gương rất đẹp, chính là lại nhìn không ra nó chân chính giá trị, chỉ là đơn thuần đẹp thôi.

Chính là Cố Minh phát hiện, nghiêm hoa nhìn đến gương sau liễn vẫn luôn chưa nói nói chuyện, không biết hẳn trong lòng suy nghĩ cái gì, liễn ở đại gia chuẩn bị các hũ các phòng đi ngủ khi, Cố Minh lại nghe đến nghiêm hoa nhỏ giọng ở chính mình bên tai nói, "Một hũ tới ta trong phòng một chuyến, ta có chuyện quan trọng cùng người nói."

Cố Minh nghe xong trong lòng nhiều ít có chút bồn chồn, thâm nghĩ, nghiêm hoa không phải là muốn cho hôm nay buổi tối cùng chính mình phát sinh điểm cái gì đi, ở chỗ này cũng có chút quá nguy hiểm, rốt cuộc hẳn hai cái quan hệ là cái cấm kỵ, không thể làm trong công ty người biết đến, chính là tướng quy tướng, Cố Minh vẫn là nghe lời nói đi.....

Hắn trở lại chính mình trong phòng, đợi vài phút, rồi mới nghe xong nghe bên ngoài không có gì động tĩnh sau, liễn tay chân nhẹ nhàng ra chính mình phòng đi tới nghiêm hoa trước cửa, hẳn vừa định gõ cửa, môn liễn chính mình mở ra, tiếp theo Cố Minh liễn cảm giác chính mình bị người lập tức kéo vào trong phòng.

Kết quả vào nhà sau hẳn mới phát hiện, nghiêm hoa nguyên lai vẫn luôn không bật đèn, hẳn đem Cố Minh ấn ở trên giường sau liễn bắt đầu không khỏi phân trần hôn đi xuống, sự tình phát sinh quá nhanh, chờ Cố Minh phản ứng lại đây khi, đã sớm bị nghiêm hoa thân đầu óc choáng váng.

Cố Minh trước nay không nghĩ tới chính mình có một ngày sẽ làm một người nam nhân đè ở dưới thân, nghiêm hoa ngày đầu tiên tới công ty thời điểm, Cố Minh liễn phi thường lưu ý hẳn, bởi vì trong công ty tất cả mọi người đều đã, sẽ có một tân nhân hàng không đến bọn họ công ty.

Cụ nói người này là tổng công ty phái tới làm năm vùng, cho nên đại gia đối nghiêm hoa nhiều ít đều có chút kiêng kỵ, đương nhiên Cố Minh cũng không ngoại lệ, hẳn trừ bỏ ở công tác thượng bình thường tiếp xúc ngoại, vẫn luôn đều có tâm trốn tránh nghiêm hoa.

Đầu năm nay, người biết chính mình có thể hay không bởi vì một câu nói sai mà ném công tác, chính là trăm triệu không nghĩ tới, Cố Minh càng là trốn tránh nghiêm hoa, nghiêm hoa liên càng là tìm tới Cố Minh, mặc kệ là ở công tác thượng vẫn là ở sinh hoạt thượng.

Nhớ rõ hai người lần đầu tiên phát sinh quan hệ sau, Cố Minh thiếu chút nữa không từ khách sạn cửa sổ nhảy xuống đi..... Đó là một lần công ty khánh công sẽ, Cố Minh làm trong công ty ưu tú công nhân vẫn luôn bị người chuốc rượu, nhưng kỳ thật hẳn tử lượng cũng rất có hạn, không uống vài chén liên say.

Liên ở trong công ty mấy cái độc thân nữ công nhân chính nóng lòng muốn thử muốn mượn đưa Cố Minh về nhà ngủ hẳn khi, nghiêm hoa lại chặn mọi người phía trước nói, "Ta đưa hẳn trở về đi, vừa lúc tiện đường, các người tốt cuộc đều là nữ nhân, khẳng định không có phương tiện."

Vì thế nghiêm hoa nháy mắt liên tưới diệt mấy cái nữ đồng sự hoa si tâm, đương nhiên bên trong liên bao gồm Trịnh ngọc tú!

Đối với ngày đó buổi tối ký ức Cố Minh nhớ rõ không nhiều lắm, hẳn chỉ là nhớ rõ chính mình uống xong rượu sau liên cảm giác cả người nóng lên, rồi mới liên muốn đem thượng thân quần áo toàn cởi ra, kết quả chờ hẳn hơi chút thanh tỉnh một chút khi, lại phát hiện chính mình toàn thân quần áo đều bị cởi ra!

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Hoảng Hốt Kỳ Nghỉ (Tam)

Cố Minh ngay lúc đó cái thứ nhất phản ứng chính là, xong rồi! Chính mình khẳng định là cùng cái nào nữ đồng sự ngủ!

Kết quả, đương hẳn nhìn đến từ trong phòng vệ sinh ra tới nghiêm hoa khi, cả người liên hoàn toàn mộng bức! Hẳn tưởng phá đầu cũng tưởng

không rõ chính mình như thế nào sẽ toàn lửa nằm ở khách sạn trên giường, hơn nữa thế nhưng vẫn là cùng một người nam nhân ở bên nhau.

Đương nhiên, nghiêm hoa ngay lúc đó lấy cố cũng thực không tở, "Người phun ra một thân đầu là, lại nói không nên lời chính mình đang ở nơi nào, ta đành phải liền đem người đưa đến khách sạn, đồ quần áo ta làm người phục vụ cần đi giặt, ngày mai là có thể đưa về tới."

Mới vừa ngay từ đầu Cố Minh còn tin nghiêm hoa chuyện ma quỷ, chính là sau tới hẳn liền cảm giác được nghiêm hoa càng ngày càng tới gần chính mình, sau tới thế nhưng cũng chạy đến trên giường tới, lúc ấy Cố Minh trong lòng một cái tiêu chuông cảnh báo liền gõ vang lên!

Hắn không phải giấc tử, một người nam nhân trong mắt * chính mình vẫn là xem hiểu, vì thế hẳn liền lời nói sắc bén làm nghiêm hoa rời đi, chính mình muốn nghỉ ngơi!

Chính là không nghĩ tới, nghiêm hoa lại lấy ra một phần văn kiện ném tới Cố Minh trên người, hẳn cần lấy tới vừa thấy, thế nhưng là chính mình hôm nay công trạng báo biểu, chính là trong đó mấy hạng bị người dùng hồng bút vòng thưởng.

Cố Minh trong lòng lập tức liền luống cuống, bởi vì này mấy hạng là tạo giả, tuy rằng trong công ty người đại đa số đều như thế làm, chính là trước mắt chính là nghiêm hoa, nếu hẳn đem chuyện này đăng báo đến tổng công ty, đừng nói chính mình công tác khó giữ được, làm không hảo còn muốn liên lụy mặt khác đồng sự, hơn nữa chính mình mắt thấy liền phải tới tay cuối năm thưởng cũng đã không có!

Trước hai ngày tỷ tỷ mới vừa cấp chính mình gọi điện thoại, tiểu cháu ngoại trai bệnh lại phải bỏ tiền, hiện tại liền chờ chính mình này bút cuối năm thưởng đâu? Nếu chính mình lúc này ném công tác, không có tiền thưởng, vậy ý nghĩa chính mình mấy năm nay nỗ lực tất cả đều uổng phí!

Nghiêm hoa cười như không cười nhìn Cố Minh, trong mắt toàn là diễn ngược, Cố Minh trong lòng tức khắc lạnh nửa thanh.....

Nghiêm hoa cũng bất hòa Cố Minh vô nghĩa, hắn đem văn kiện hướng trên mặt đất một ném, rồi mới liền bỏ nhào vào Cố Minh trên người bắt đầu giở trò, Cố Minh là cái thẳng nam, vừa mới bắt đầu trong lòng cảm giác đặc biệt ghê tởm, chính là chính mình lại không thể có một chút phản kháng!

Nghiêm hoa coi chừng mình tiểu tự tôn chính một chút bị nhục, trong lòng cũng có chút không đành lòng, vì thế liền từ trên người lấy ra một cái bình nhỏ, mở ra sau làm Cố Minh uống lên đi xuống, kỳ thật thứ này là nghiêm hoa chuẩn bị ở hắn không chịu đi vào khuôn khổ khi cho hắn uống đồ vật.

Chỉ thấy Cố Minh nghe lời uống xong sau, hắn mắt liền bắt đầu biến có chút mê ly, không một hã trong mắt liền có chút ướt át cảm giác, nghiêm hoa biết thời cơ không sai biệt lắm, liền chậm rãi cởi ra chính mình trên người quần áo, tắt đèn lên giường.

Ngày hôm sau buổi sáng Cố Minh tỉnh lại sau, cảm giác chính mình cả người nhức mỏi, giống như là làm ô tô nghiên quá giống nhau, đặc biệt mặt sau..... Cái loại này khó chịu cảm giác thật không phải ngôn ngữ có thể nói thành!

Lúc này trong phòng vệ sinh truyền ra một trận xả nước thanh âm, Cố Minh vừa nhắc đầu liền nhìn đến nghiêm hoa chính dựa vào bồn vệ sinh trên cửa diển ngược nhìn chính mình, hắn trong lòng tức khắc dâng lên một loại khuất nhục cảm giác, hắn nhìn thoáng qua ly chính mình gần nhất cửa sổ, đứng dậy liền hướng chạy đi đâu!

Mắt thấy Cố Minh liền phải từ cửa sổ nhảy xuống đi, nơi này chính là 17 lầu a, nhảy xuống đi khẳng định liền đi gặp thượng đế, còn hảo, nghiêm hoa động tác so với hắn mau, hắn đuổi ở Cố Minh nhảy xuống đi phía trước một phen kéo ở Cố Minh đầu tóc đem hắn từ trên cửa sổ kéo xuống dưới.....

Tiếp theo nghiêm hoa khí liền đem Cố Minh ấn ở trên mặt đất một đống hảo tấu! Cuối cùng rốt cuộc ở Cố Minh xin tha trong tiếng, nghiêm hoa mới dừng tay.

Cùng ngày nghiêm hoa đến công ty cấp Cố Minh thỉnh giả, nói hấn bởi vì c ãn trúng độc ở bệnh viện đánh điều bình đầu, mà sự thật lại là, Cố Minh làm nghiêm hoa đánh thành đầu heo, thật sự không thể đến trong công ty đi mất mặt thấy được.

Nghiêm hoa lúc gần đi còn uy hiếp Cố Minh phải hảo hảo đái ở khách sạn, nếu hấn không nghe lời, nghiêm hoa liền đem đêm đêm qua chính mình chụp video đặt ở công ty trang web đi lên!

Ngay lúc đó Cố Minh cảm giác trời đất quay cuồng, cảm thấy chính mình nhân sinh từ đây liền như thế xong rồi! Buổi tối nghiêm hoa tan t ãn trở về sau, cấp Cố Minh mang theo chút ăn, chính là Cố Minh lại không có cái gì muốn ăn, tuy rằng hấn đã một ngày một đêm không có ăn cái gì.

Nhìn Cố Minh mặt bị chính mình đánh thành một khối tím một khối, nghiêm hoa nhiều ít có chút đau lòng, chính mình trăm phương ngàn kế được đến hấn còn không phải bởi vì thích hấn sao? Vì thế liền nhẹ nhàng sờ sờ Cố Minh đầu nói, "Ngoan, ăn một chút gì."

Chính là Cố Minh lại lạnh lùng nhìn nghiêm hoa liếc mắt một cái nói: "Ta tưởng tượng đến đêm qua liền tưởng phun, cái gì cũng ăn không vô."

Nghiêm hoa vừa thấy Cố Minh thái độ vẫn là rất cường ngạnh, xem ra chính mình còn không có đem hấn toàn bộ bề cong a! Vì thế liền cười nói, "Ăn chút đi, bằng không một hồi làm thời điểm nhưng không sức lực nha....."

Cố Minh nghe xong tức khắc toàn thân chính là chấn động, đêm qua khủng bố trải qua lại hiện lên ở trước mắt, hấn chậm rãi nuốt một chút nước miếng nói, "Ta không phải gay."

Nghiêm hoa không sao cả nói, "Ta biết, ta liền thích chơi thẳng nam."

Cố Minh nghe xong thiếu chút nữa không khí một ngụm lão huyết phun ra tới! Chính là hấn cũng biết cái gì tr ãn tr ãn khen ngợi hấn không ăn trước mắt mặt, ngấm ngầm giờ trò hấn không bằng nghiêm hoa, so đánh nhau

hôm nay buổi sáng nghiêm hoa thiếu chút nữa không đem chính mình đánh chết!

Tính, Cố Minh thiên chân tướng, đại trượng phu có được dẫn được, nhẫn nhẫn đi, có lẽ chờ hấn chơi nị tự nhiên liền buông tha hấn đi!

Kết quả, Cố Minh cùng nghiêm hoa loại quan hệ này vẫn luôn bảo trì đến bây giờ, mà nghiêm hoa trừ bỏ ở kia phương diện là miễn cưỡng Cố Minh, chuyện khác thượng nghiêm hoa đối Cố Minh thật sự thực hảo, thậm chí đồng ý hấn có thể giao cái bạn gái, nhưng là tiền đề là không kết hôn không thể lên giường!

Hơn nữa Trịnh ngọc tú vẫn là nghiêm hoa vì Cố Minh chọn, đương nhiên, chủ yếu là bởi vì nữ nhân này tương đối xuân, nghiêm hoa đoán chắc Cố Minh sẽ không ái nàng ái đến tưởng cưới nàng phân thượng.

Một phen * lúc sau, Cố Minh oán hận trừng mắt nhìn liếc mắt một cái nghiêm hoa nói, "Đây là người nói quan trọng sự tình?"

Nghiêm hoa cười vì cố có lau trên mặt hấn nói, "Đương nhiên không phải, bằng không hà tất nhất định phải tới ta phòng, đi người phòng không phải cũng giống nhau."

Ngẫm lại cũng là, mấy năm nay nghiêm hoa không thiếu cho mượn kém cơ hội trộm chạy đến Cố Minh trong phòng ôn tẫn, không cần thiết nhất định phải Cố Minh đi hấn phòng, vì thế Cố Minh liền nghiêm túc nói, "Nói đi, có cái gì chuyện quan trọng?"

Nghiêm hoa trên mặt tươi cười chậm rãi biến mất, hấn đem Cố Minh một phen lâu trong ngực trung nói, "Người trụ cái kia phòng có vấn đề, người buổi tối không thể ở tại nơi đó."

"Cái gì? Đây là người nói quan trọng sự tình?" Cố Minh có chút tức giận nói.

Nghiêm hoa lập tức trấn an hấn nói, "Người đừng vội a, nghe ta nói xong! Ở toàn thế giới rất nhiều địa phương, nếu một phòng bày một quyển

mở ra Kinh Thánh, đó chính là thuyết minh phòng này sẽ ác ma linh tinh
đồ vật xuất hiện."

Cố Minh nhìn thoáng qua nghiêm hoa thực khinh thường nói, "Này
ngươi cũng tin? Không thấy ra ngươi lá gan như thế tiểu a!"

Nghiêm hoa khí một phen véo ở Cố Minh tiểu đệ đệ thượng nói, "Ta
xem hiện tại là ngươi lá gan càng lúc càng lớn!"

Này một véo Cố Minh lập tức chịu thua, bĩu môi không ở nói chuyện.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Hoảng Hốt Kỳ Nghi (Bốn)

Nghiêm hoa coi chừng mình tiểu tính tình lại nổi lên, liền đành phải nhẹ
giọng nói, "Ta là thật sự lo lắng ngươi, không phải ham nhất thời sáng
khoái! Nói thật cho ngươi biết, ta cảm giác nơi này có chút không quá thích
hợp địa phương, tỷ như kia trưng tranh sơn dầu cùng gương, này hai cái
đồ vật không nên xuất hiện ở chỗ này!"

Cố Minh sửng sốt, "Không nên xuất hiện ở chỗ này..... Kia chúng nó
hẳn là ở nơi nào?"

Nghiêm hoa cười cười nói, "Chúng nó hẳn là ở đại anh nhà bảo tàng
hoặc là Viện bảo tàng Louvre....."

"Thiệt, ngươi Da Vinci mật mã xem nhiều đi, còn Viện bảo tàng
Louvre!" Cố Minh không tin nói.

Nghiêm hoa cũng bất hòa hẳn cái cọ, chỉ là dùng sức hồ loát Cố Minh
đầu nói, "Dù sao hôm nay buổi tối ngươi không được trở về phòng ngủ,
nếu không ta nhất định có biện pháp làm ngươi hạ không tới giường....."

Cố Minh nghe xong sắc mặt trắng nhợt, lập tức cái gì cũng không nói,
nằm ở trên giường rầu rĩ ngủ, nghiêm hoa đắc ý vỗ vỗ Cố Minh bả vai nói,
"Đối sao, lúc này mới ngoan."

Lữ bác tùng trời sinh chính là cái con cú, mặc kệ ở nơi nào đâu không có ngủ sớm thói quen, hẳn phòng đang ở đối với phía dưới bể bơi, vì thế hẳn an vị ở trên ban công một bên ngắm trăng một bên chơi di động.

"R`âm....." Một tiếng vào nước thanh âm từ phía dưới truyền đến.

Lữ bác tùng cúi đầu nhìn lại, phía dưới thế nhưng có người ở bơi lội, hẳn vốn định nhìn xem là hẳn vài người trung ai, không được chính mình cũng đi xuống chơi một lát, chính là hẳn nhìn kỹ, thế nhưng là cái xa lạ nữ nhân.

Bất quá ngẫm lại cũng là, Đại lão bản có thể chiêu đãi bọn họ mấy cái, chẳng lẽ li`ền không thể chiêu đãi người khác? Vì thế Lữ bác tùng lập tức xoay người đến chính mình rương hành lý nhảy ra vọng mắt kính, rồi mới ghé vào ban công đi xuống xem.

Kết quả không xem còn hảo, vừa thấy dưới Lữ bác tùng lập tức cảm giác cả người nóng lên, nguyên lai phía dưới nữ nhân kia đang ở bể bơi lửa vịnh đầu! Ở ánh trăng chiếu rọi xuống, nữ nhân tuyết trắng da thịt nhìn qua là như vậy mê người, còn có nàng kia đây đặn cái mộng, càng là xem Lữ bác tùng nhiệt huyết sôi trào, hẳn lập tức dùng di động chụp được một trương ảnh chụp phát đến bọn họ sáu cá nhân lâm thời tổ kiến trong đàn mặt.....

"Leng keng....." Vài người di động đồng thanh vang lên, ti`ền phương là trước hết cầm lấy di động xem, kết quả phát hiện Lữ bác tùng thế nhưng đã phát một trương dưới lầu bể bơi ảnh chụp, "Bệnh tâm thần, đại buổi tối không ngủ được, phát cái không có người bể bơi làm gì? Chẳng lẽ hẳn ý tứ là ai ngờ cùng hẳn cùng đi bơi lội?"

Nghĩ đến đây ti`ền phương chính là một trận hưng phấn, kỳ thật nàng đã thích Lữ bác tùng thật lâu, chính là đối phương vẫn luôn đối chính mình lạnh lẽo, làm ti`ền phương lòng tự trọng thực bị nhục, cho nên li`ền vẫn luôn không dám thổ lộ, sợ bị Lữ bác tùng cười nhạo.

Vì thế ti`ền phương lập tức tâm hoa nộ phóng tìm được rồi áo tắm, thay sau li`ền chuẩn bị lạng lẽ đi xuống lầu tìm Lữ bác tùng, mà Lữ bác tùng

cũng đang có chút nóng lòng muốn thử muốn đi xuống lầu tìm cái kia mỹ nữ, kết quả hần mới vừa vừa ra khỏi cửa, liền thấy vừa rồi mỹ nữ thế nhưng thượng lầu ba, còn vào hành lang cuối cùng một gian trong phòng, đóng cửa khi triêu Lữ bác từng mỉa hoặc cười.....

Đây là trần trụi lỏa mòi a, vì thế Lữ bác từng không nói hai lời liền đuổi theo, hần đi đến trước cửa vừa thấy, cửa phòng thế nhưng không có đóng lại, còn để lại điểu khe hở ở nơi đó, một tia ái muội hoàng quang từ bên trong bắn ra, xem Lữ bác từng là tâm viên ý mã.

Vì thế hần nhẹ nhàng đẩy ra cửa phòng, nụ cười dâm dăng đi vào, chỉ thấy một cái dáng người siêu cấp nóng bỏng Âu Châu nữ nhân chính một ti không quải ng ẩ trên mép giường, bị sắc đảm hướng hôn đầu hần không chút nghĩ ngợi đi qua.....

Tiên phương đi vào dưới lầu vừa thấy, nơi nào có cái gì Lữ bác từng, tiểu tử này có phải hay không chơi người chơi đâu? Đang ở nàng do dự muốn hay không đợi chút khi, liền nghe được một trận gió đêm thổi tới, biệt thự chung quanh rừng cây bị thổi chi chi rung động, tiên phương nhìn thoáng qua yên tĩnh bể bơi, một cỗ hàn ý từ đáy lòng dâng lên, dọa tiên phương lập tức chạy về biệt thự.

Trở lại phòng sau tiên phương còn có chút kinh hồn chưa định, nhưng nàng trong lúc vô ý liếc liếc mắt một cái kia mặt đại gương, chỉ thấy trong gương chính mình dáng người đầy đặn, mặt nếu đào hoa, như thế nào xem như thế nào đẹp, nhưng vì cái gì cái kia đáng chết Lữ bác từng liền chướng mắt nàng đâu?

Liền ở tiên phương càng xem càng mê muội thời điểm, lại cảm giác trong gương chính mình thế nhưng đối nàng tà ác cười, tiên phương sửng sốt, vội lại cẩn thận nhìn lại, chính là trong gương chính mình lại khôi phục bình thường, chẳng lẽ là chính mình hoa mắt?

Trịnh ngọc tú vẫn luôn đều khát vọng Cố Minh có thể tới gõ chính mình cửa phòng, kết quả nàng tả chờ Cố Minh không tới, hữu chờ cố khi vẫn là không tới, vì thế liền dưới sự tức giận liền tẩy tẩy ngủ, kết quả ngủ đến

nửa đêm, đột nhiên cảm giác được chính mình trên đùi có một bàn tay đang sờ nàng, Trịnh ngọc tú trong lòng cả kinh, rồi mới liếc nhìn đột nhiên mở mắt.

Chính là trên giường căn bản không có cái gì người, vì thế nàng liếc nhìn thở phào nhẹ nhõm, nhưng vừa muốn nằm xuống, lại nhìn đến nàng đối diện trong bóng đêm thế nhưng có cái nam nhân ngẩng ở một phen trên ghế nằm, rồi mới về mặt tà khí nhìn chính mình.

"Người là ai? Vì cái gì sẽ ở ta trong phòng?" Trịnh ngọc tú lá gan luôn luôn rất lớn, nếu là giống nhau nữ sinh đã sớm dọa hét lên, chính là nàng lại không có, bởi vì nàng trong lòng còn nhiều ít có chút chờ mong người này là Cố Minh.

Kết quả người kia không những không có trả lời nàng, còn đối tự nàng huy một chút tay, tiếp theo Trịnh ngọc tú hai chân lại đột nhiên bị mở ra, nàng một chút liếc nhìn ngược, lúc này nàng mới biết được người này khẳng định không phải Cố Minh, chính là cũng đã chậm.

Nàng nỗ lực muốn gọi ra tiếng, hy vọng có người có thể tới cứu chính mình, chính là mặc kệ chính nàng như thế nào dùng sức chính là kêu không ra thanh âm, mà nam nhân kia thế nhưng chậm rãi nằm ở trên ghế nằm, rồi mới bắt đầu chậm rãi lay động lên.

Tại đây đồng thời Trịnh ngọc tú liếc cảm thấy đến chính mình hai chân chi gian đột nhiên bị người xâm phạm! Nàng không phải xử nữ, biết đó là cái gì cảm giác, chính là nàng trong lòng sợ hãi cũng không phải là bởi vì chính mình đang bị người cưỡng gian, chân chính làm nàng sợ hãi chính là chính mình đang bị một cái nhìn không thấy đồ vật cưỡng gian!

Nàng cực lực vặn vẹo thân thể, tưởng từ loại trói buộc này trung giải thoát ra tới, chính là nàng càng là gãy giữa, bắt lấy nàng tay chân lực lượng lại càng lớn, mà nằm ở trên ghế nằm nam nhân đột nhiên tăng lực, ghế nằm càng điều càng nhanh, mà Trịnh ngọc tú ở trong lòng hò hét liếc càng ngày càng kịch liệt!

"A..... A... A..... A!"

Rốt cuộc ghé nằm đột nhiên một chút đình chỉ lay động, mà Trịnh ngọc tú cũng đã toàn thân co rút hôn mê bất tỉnh.....

Ngày hôm sau buổi sáng, Cố Minh bị một loại kỳ quái cảm giác đánh thức, hần liền xem đầu không cần xem liền biết là ai đang làm trò quỷ, nghiêm hoa lúc này đang ở trong chần đối với Cố Minh giờ trò.

Đột nhiên Cố Minh một chút ng ẩ dậy nói, "Không được, ta hiện tại phải về chính mình phòng mới được, bằng không sau sẽ bị người khác nhìn đến!" Nói xong hần liền vội vội vàng vàng mặc tốt quần áo chuẩn bị rời đi.

Chính là lại bị nghiêm hoa một phen giữ chặt nói, "Hoảng cái gì, người sáng sớm đi lên ta trong phòng tìm ta chơi cũng là bình thường a! Nhớ kỹ, càng là chột dạ càng dễ dàng lộ ra dấu vết, biết sao, mọi việc muốn bình tĩnh."

Nhưng Cố Minh lại nói cái gì cũng không làm, hần dùng sức tránh thoát nghiêm hoa tay nói, "Ta không người có thể bình tĩnh, ta còn là đi về trước."

Liền ở hai người bọn họ lôi lôi kéo kéo thời điểm, đột nhiên nghe được tiếng đập cửa, Cố Minh dọa lập tức cầm thanh, mà nghiêm hoa lại bình tĩnh lại đây mở cửa vừa thấy, nguyên lai là quản gia Arthur.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Hoảng Hốt Kỳ Nghỉ (Năm)

Arthur rất có lễ phép nói, "Ngài hảo nghiêm tiên sinh, ta là tới thông tri nói ngài, bữa sáng nửa giờ sau này bắt đầu."

Nghiêm hoa gật gật đầu nói thanh, "Cảm ơn."

Liền ở hần cho rằng Arthur hần là sẽ rời đi khi, liền nghe được Arthur lại nói, "Còn có phiền toái nghiêm tiên sinh thông tri một chút Cố tiên sinh, ta vừa r ấ đi hần trong phòng phát hiện hần không hề, cảm ơn."

Chờ đến nghiêm hoa quan hảo môn trở lại trong phòng khi, liền thấy Cố Minh chính sắc mặt đỏ lên ng ồi ở trên giường phát ngọc, xem ra là bị này tiếng đập cửa cấp kinh trứ, vì thế nghiêm hoa liền đi qua đi nhẹ v ề Cố Minh eo, hấn vừa định nói cái gì trấn an một chút Cố Minh, chính là lại thấy Cố Minh giống điện giật giống nhau mở ra nghiêm hoa tay nói, "Ta không nghĩ ở như vậy đi xuống, hai ta vẫn là chặt đứt đi, ta cũng b ởi người như thế thời gian dài, người như thế nào đâu không tính có hại!"

Nghiêm hoa nghe sau tươi cười lập tức động lại ở sắc mặt, Cố Minh nhìn cũng là trong lòng một run run, bởi vì hấn quá rõ ràng cái này biểu tình hàm nghĩa là cái gì, phía trước Cố Minh nếu đưa ra muốn chia tay, nghiêm hoa tổng hội có biện pháp thu thập Cố Minh, làm hấn từ đáy lòng đánh mất cái này ý niệm.

Chính là hiện tại bất đ ồng, hiện tại là bên ngoài nghỉ phép, sẽ có rất nhiều biến số t ần tại, Cố Minh thật sự thực hy vọng chính mình có thể nhanh chóng thoát khỏi nghiêm hoa đối chính mình dây dưa.....

L ầu một nhà ăn, sáu cá nhân đ ều an tĩnh ng ồi ở bàn thượng ăn bữa sáng, nghiêm hoa mặt xú không ai dám ở trước mặt hấn nói một lời, Cố Minh cũng là yên lặng ăn trong chén cơm, không nói một lời.

Lữ bác từng cùng Trịnh ngọc tú sắc mặt đ ều có chút vàng như nến, mà t ần phương vừa lúc tương phản, chỉ thấy nàng sắc mặt h ồng nhuận, mặt mày hớn hở nói, "Xảy ra chuyện gì, đêm qua tất cả mọi người đ ều không nghỉ ngơi tốt sao?"

Lữ bác từng lại vẻ mặt nụ cười dâm d ăng nói, "Hảo a, rất tốt, nơi này thật là nhân gian thiên đường a!"

Ngô hiểu nghe xong cả người nổi lên một t ầng nổi da gà, khinh thường nói, "Xem người kia vẻ mặt **** bộ dáng, chẳng lẽ còn có cái gì điểm ngộ không thành?"

Không nghĩ tới Lữ bác từng lần này vẫn là không có cùng Ngô hiểu nâng khiêng, phản đến cười cười nói, "Người cái nha đ ều phiến tử hiểu cái gì? Vẫn là thực nữ hảo a! Đã ghi ền, sáng!"

Cố Minh lúc này nhìn đến Trịnh ngọc tú biểu tình có chút cô quái, sẽ nhỏ giọng hỏi nàng, "Người xảy ra chuyện gì, có phải hay không nơi nào không thoải mái?"

Trịnh ngọc tú bị đột nhiên như thế vừa hỏi, thế nhưng không biết nên như thế nào trả lời, đành phải xấu hổ cười cười nói, "Không có việc gì, chính là đổi giường không ngủ hảo."

Cố Minh vừa định hỏi lại điểm cái gì, liền cảm giác được một cỗ hàn quang bắn về phía chính mình, hẩn ngẩng đầu vừa thấy, chỉ thấy nghiêm hoa chính mắt lạnh chính mình cùng Trịnh ngọc tú đang nói chuyện thiên, cũng không biết vì cái gì, Cố Minh trong lòng chính là căng thẳng, xem ra nghiêm hoa lần này thật là sinh khí.

Chính là nói ra đi nói giống như là bát đi ra ngoài thủy, thu không trở lại, cho nên Cố Minh đành phải căng da đầu làm bộ cái gì cũng chưa thấy.

Ăn xong bữa sáng sau, Arthur an bài đại gia đi bãi biển thượng du vịnh phơi tắm nắng, chính là không biết vì cái gì, giống như mỗi người đều tâm sự nặng nề, căn bản không có đầu một ngày hưng phấn kính nhi.

Đặc biệt là Trịnh ngọc tú, nàng vẫn luôn suy nghĩ đêm qua rốt cuộc có phải hay không mộng, nếu không phải mộng, buổi sáng rời giường khi nàng căn bản là chưa thấy được kia trương ghế nằm, chính là nếu là mộng, lại quá chân thật, chân thật đến bây giờ tưởng tượng đến kia một khắc, còn toàn thân phát run.

Cố Minh bất luận là xuống biển chơi, vẫn là ở trên bờ cát phơi nắng, hẩn vẫn luôn đầu cố ý né tránh nghiêm hoa, mà nghiêm hoa tựa hồ cũng quên mất buổi sáng không vui cùng Lữ bác từng cùng nhau chơi nổi lên bờ cát bóng chuyền.

Lúc này tiên phương đột nhiên đi tới Cố Minh trước người nói, "Cố Minh, giúp ta ở sau lưng thượng sát điểm kem chống nắng."

Cố Minh cũng không nghĩ nhiều, liền cầm lấy kem chống nắng bắt đầu cấp hướng tiên phương sau lưng thượng sát, kết quả sát đến một nửa khi,

tiền phương đột nhiên quay đầu mị hoặc nhìn thoáng qua Cố Minh, liền này liếc mắt một cái xem Cố Minh trong lòng một run run.

Nhưng hẳn cái thứ nhất phản ứng lại là không thể làm nghiêm hoa nhìn đến, bằng không hẳn lại nên sinh khí, chính là tùy theo lập tức liền nhớ tới, chính mình buổi sáng đã chọc hẳn sinh khí, cũng không kém lúc này đây đi, chính là Cố Minh vẫn là không quá dám, tính, vẫn là không cần cấp chính mình tìm phiến toái hảo, vì thế Cố Minh liền làm bộ không thấy được, sát xong liền xoay người đi rồi.

Này này hết thấy nghiêm hoa đã sớm xem ở trong mắt, đương hẳn nhìn đến Cố Minh xoay người rời đi khi, hẳn khước miệng không tự giác cười, kỳ thật chỉ là Cố Minh chính mình còn không biết, hẳn đã sớm thay đổi, một cái bị bẻ cong nam nhân là vĩnh viễn cũng không thể lại bị bẻ thẳng.

Chính là lời tuy như thế, nhưng là nghiêm hoa tượng tượng đến Cố Minh buổi sáng đối chính mình lời nói, hẳn trong lòng liền khí thẳng ngửa, vì thế hẳn quyết định lúc này đây chính mình nhất định phải tâm tàn nhẫn một chút, làm Cố Minh sau này vĩnh viễn cũng không dám lại nói cái gì chặt đứt phân nói.

Chính uống đều uống Cố Minh đột nhiên không ngọn nguần đánh hất xì, hẳn cả người một mao, rồi mới chậm rãi quay đầu nhìn về phía nghiêm hoa, quả nhiên, tên kia chính lạnh lùng nhìn chăm chăm chính mình xem đâu! Cố Minh dọa lập tức quay lại đầu, làm bộ không phát hiện.

Ngô hiểu nằm ở trúc ghế, trên mặt mang ở kính mát, ai cũng không biết nàng đang xem cái gì, người khác cho rằng nàng đang xem hải, kỳ thật nàng đang xem người, Cố Minh cùng nghiêm hoa sự tình sớm tại hai năm trước nàng liền phát hiện.

Chỉ là hiện tại xã hội cũng không phải như vậy bao dung, chính bọn họ không nghĩ để cho người khác biết kia tự nhiên là có đi đầu cố kỵ, làm người đứng xem nàng tự nhiên cũng không thể nói cái gì, chỉ có thể yên lặng chúc phúc bọn họ, hy vọng bọn họ có thể có cái hảo kết quả đi.

Tiếp theo nàng lại đem đầi chuyển hướng cái kia hoạn có "Thắng nam ung thư" Lữ bác tùng, gia hỏa này đang cùng nghiêm hoa chơi bờ cát bóng chuyền, Ngô hiểu luôn là cảm giác Lữ bác tùng hôm nay trạng thái không quá thích hợp nhi, sắc mặt như vậy khó coi, giống như là đêm qua bị cái nào nữ nhân mệt cái chết khiếp giống nhau.

Chính là nơi này trừ bỏ các nàng ba nữ nhân liền không có người khác, Trịnh ngọc tú nói rõ thích Cố Minh, căn bản không phản ứng Lữ bác tùng, tiền phương là thích Lữ bác tùng, chính là Lữ bác tùng lại trăm phần trăm không thể coi trọng tiền phương, như vậy vấn đề tới, Lữ bác tùng vì cái gì sắc mặt vàng như nển dâu?

Hôm nay bữa sáng khi nàng liền đã nhìn ra, này sáu cái trừ bỏ chính mình còn cùng ngày hôm qua giống nhau ngoại, những người khác đầi giống thay đổi cá nhân dường như.

Cố Minh cùng nghiêm hoa có lẽ là bởi vì cái gì sự tình nháo không thoải mái, này đối bọn họ tới nói quá bình thường, mấy năm nay tới Ngô hiểu ở bọn họ mất đi mảy lại chi gian, cơ h ồ chứng kiến bọn họ mỗi một lần cãi nhau.

Nhưng dư lại ba người rõ ràng không đúng, tiền phương tính cách nội hướng, chính là vừa r ồi Ngô hiểu rõ ràng nhìn đến nàng thế nhưng chủ động câu dẫn Cố Minh, chẳng lẽ là bởi vì ra tới chơi liền phóng có khai, chính là Ngô hiểu tự nhận là chính mình xem người xem đĩnh chuẩn bị, tiền phương chính là nội hướng tính cách, như thế nào sẽ dễ dàng thay đổi đâu?

Mà Trịnh ngọc tú rõ ràng có tâm sự, hơn nữa nàng có sắc mặt cũng không tốt, nếu không biết người khắng định tưởng nàng đầi qua cùng Lữ bác tùng ở bên nhau đâu, chính là Ngô hiểu lại có thể khắng định không phải, một cái vẫn luôn có yêu thích người, hơn nữa thật vất vả có thể cùng thích người cùng nhau nghỉ phép, thử hỏi cái nào nữ nhân sẽ ở ngay lúc này cùng một cái khác đầi sự phát sinh quan hệ đâu? Này không phù hợp lẽ thường a!

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Hoảng Hốt Kỳ Nghỉ (Sáu)

Ngô hiểu nhìn trên bờ cát vài người, nàng ở trong lòng lặp lại cân nhắc, khẳng định có không đúng chỗ nào thì, chính là cụ thể là cái gì nàng cũng không nói lên được, chỉ có thể trước quan sát nhìn xem.

Lúc này vẫn luôn ở bờ biển tản bộ Trịnh ngọc tú đi rồi trở về, nàng chậm rãi ngồi ở Ngô hiểu bên người, sắc mặt u buồn nhìn biển rộng.....

"Người hôm nay là xảy ra chuyện gì, khí sắc nhìn qua phi thường không tốt." Ngô hiểu lo lắng hỏi nàng.

Trịnh ngọc tú nhìn thoáng qua Ngô hiểu, nàng trong lòng nhiều ít có chút do dự, không biết có nên hay không đem ngày hôm qua cái kia mộng nói cho Ngô hiểu, chính là lời nói đầu tới rồi bên miệng, cuối cùng vẫn là làm nàng nuốt trở vào, "Không có việc gì, chính là thành linh một đôi giởn, không ngủ hảo, thật không có việc gì."

Ngô hiểu rõ ràng nhìn ra tới Trịnh ngọc tú chưa nói lời nói thật, chính là nàng không nghĩ nói, chính mình cũng không hảo miễn cưỡng nàng, vì thế liền cười nói, "Chúng ta cùng nhau ra tới, nếu có cái gì liền ra nói đến, đại gia cùng nhau thương lượng, tổng so một người đối mặt muốn hảo." Nói xong nàng liền đứng dậy gia nhập nghiêm hoa cùng Lữ bác từng bọn họ hai người bờ cát bóng chuyền đi.

Cố Minh ở một bên xem cũng đỏ mắt, rất muốn cùng bọn họ cùng nhau chơi, chính là rồi lại cố kỵ nghiêm hoa, Ngô hiểu đã sớm nhìn ra tới hấn ý tưởng, liền cười lôi kéo Cố Minh cũng gia nhập, vừa mới bắt đầu đại chơi đầu thực vui vẻ, tiền phương cũng gia nhập cùng nhau chơi, chỉ có Trịnh ngọc tú thật sự vô tâm tư cùng bọn họ cùng nhau, bởi vì có một số việc nàng còn không có suy nghĩ cẩn thận.

Kết quả chơi một hồi, Cố Minh ở hướng sau thối lui ai bị tiếp cầi khi, đột nhiên dưới chân một vướng liền hướng sau đảo đi, kia hấn sau lưng vừa lúc có một khối nhô lên Thạch Đầu, mắt thấy Cố Minh đầu liền phải khái ở kia khối bén nhọn trên tảng đá, cách hấn không tính xa nghiêm hoa đột nhiên gia tốc đem thân mình trượt qua đi, Cố Minh một ngã xuống liền phát hiện chính mình đầu thế nhưng ngã vào một người trong lòng ngực.

Từ mền cứng trình độ thương xem, Cỗ Minh một chút liền nhận cũng là nghiêm hoa, hấn vôi xoay người, liền thấy nghiêm hoa sắc mặt không tốt, chính là không giống như là bởi vì sinh hấn khí cái loại này sắc mặt không tốt, càng như là bởi vì nào đó đau đớn.....

Lúc này liền nghe Ngô hiểu lớn tiếng nói, "Nghiêm hoa người sau lưng đổ máu!"

Cỗ Minh vôi từ nghiêm hoa trên người xuống dưới, rồi mới đem hấn phiến qua đi, chỉ thấy vừa rồi chính hấn nơi ngã xuống thành linh có một khối niễm huyết Thạch Đầu! Nếu không phải nghiêm hoa dùng thân thể tiếp được Cỗ Minh, như vậy hiện tại đổ máu địa phương chính là Cỗ Minh đầu!

Cỗ Minh nhìn nghiêm hoa sau lưng miệng vết thương, thế nhưng ngây ngốc sững sờ ở nơi đó, không biết làm sao bây giờ mới hảo, cuối cùng vẫn là Lữ bác từng nói, "Đừng đùa, nghiêm hoa miệng vết thương yêu cầu tiêu độc, chúng ta đều trở về đi!"

Vì thế Cỗ Minh liền như vậy ngạc nhiên nhìn nghiêm hoa, tưởng nói cái gì lại nói không nên lời, nghiêm hoa nhìn dáng vẻ của hấn còn tưởng rằng hấn bị sợ hãi đâu, liền đối hấn nói, "Đừng ngốc nhìn, mau đỡ ta đứng lên đi." Nói xong hấn quay đầu lại nhìn thoáng qua chính mình bối nói, "Hấn là không có gì đại sự, trở về xử lý một chút là đến nơi."

Cỗ Minh mờ mịt nâng dậy nghiêm hoa trở về đi đến, Ngô hiểu đi theo mặt sau, nàng nhìn hai người kia bất đắc dĩ lắc đầu, nghĩ thầm, cũng không biết này hai tên gia hỏa lại nháo cái gì 〰️ thiêu thân đâu!

Trở lại biệt thự sau, Arthur vừa thấy nghiêm hoa bị thương, liền lấy ra cấp cứu rương, Cỗ Minh một phen tiếp nhận tới cấp nghiêm hoa xử lý miệng vết thương..... Hấn một hiên khai nghiêm hoa ngực, một cái có chút dữ tợn miệng vết thương liền lộ ra tới, miệng vết thương không lâu lắm, chính là nhìn qua lại rất thâm, này khẳng định là bị Cỗ Minh toàn thân trọng lượng áp.

Nghĩ đến đây Cố Minh đáy lòng thế nhưng có loại nói ra không tới khó chịu, hẳn dùng cái nhíp kẹp rọu sát trùng thật cẩn thận vì miệng vết thương tiêu độc, Trịnh ngọc tú lúc này đã đi tới nói, "Miệng vết thương có điểm thâm, yêu cầu khâu lại mới được."

Cố Minh vừa nghe liền mắt choáng váng, chính mình làm sao cái này, bất quá còn hảo Trịnh ngọc tú từ cấp cứu rọu lấy ra kim chỉ nói, ta sẽ phùng, không cần lo lắng, phương diện này còn có uốn ván vắc-xin phòng bệnh, một hồi cho hẳn đánh một châm, hẳn là liền không có gì vấn đề.

Bởi vì không có thuốc tê, chờ sở hữu miệng vết thương toàn bộ xử lý tốt sau, nghiêm hoa trên đầu đã tất cả đều là môi lạnh, chính là hẳn vừa rồi lại một tiếng đau cũng không kêu, hẳn không phải không nghĩ kêu, chỉ là nhìn Cố Minh đã sớm dọa bạch sắc mặt, nghiêm hoa thật sự không đành lòng lại hù dọa hẳn, đành phải một người cắn răng chịu đựng.

Lúc này Ngô hiểu nhìn thoáng qua Cố Minh nói, "Nghiêm hoa không thể một người ngủ, hẳn là vì cứu người mới lộng thương, người hôm nay buổi tối liền cùng nghiêm hoa cùng nhau trụ, hảo phương tiện chiếu cố hẳn đi!"

Cố Minh sửng sốt, nhưng ngay sau đó liền gật gật đầu, không lại nói cái gì, nghiêm hoa vừa nghe trong lòng tự nhiên cao hứng, hẳn không nghĩ tới Ngô hiểu cái này nha đầu như thế thượng nói, liền cảm kích liếc nhìn nàng một cái.

Ngô hiểu nghĩ thầm, người nghiêm hoa liền anh hùng cứu mỹ nhân cùng khổ nhục kế đầu dùng ra tới, ta lại không giúp người một phen cũng là không đành lòng a! Vì thế vào lúc ban đêm Cố Minh liền thuận lý thành chương cùng nghiêm hoa ở tại một phòng bên trong.

Buổi tối thời điểm nghiêm hoa nhiều ít có chút phát sốt, Cố Minh uy hẳn ăn một ít thuốc hạ sốt, làm hẳn ghé vào trên giường nghỉ ngơi, một lát sau Cố Minh mới rồi hỏi, "Vì cái gì muốn cứu ta, người có phải hay không gốc a!"

Nghiêm hoa đem đầu thiên lại đây hữu khí vô lực nói, "Người có phải hay không ngốc? Ta nếu không che ở người phía dưới, người khái đến chính là đầu, không khái chết cũng đến khái ngốc!"

Cố Minh nghe xong bĩu môi, nghĩ thầm, vì cái gì lời hay không thể hảo thuyết đầu, rõ ràng là vì cứu ta, ngoài miệng lại nói như thế khó nghe..... Hắn ở trong lòng thở dài một hơi, chậm rãi nằm ở nghiêm hoa bên người.

Đột nhiên, Cố Minh trong lòng dâng lên một trận hury, vì thế liền chậm rãi bắt tay đuổi tới rồi nghiêm hoa mộng thượng, rồi mới cố ý xấu xa nói, "Phía trước đầu là người ở mặt trên, hôm nay đến lượt ta như thế nào?"

Không nghĩ tới nghiêm hoa lại không sao cả nói, "Hành a, hôm nay người nếu là sản ta bệnh thượng ta, ta đây bảo đảm, chờ ta miệng vết thương hảo, ta khẳng định mỗi ngày đổi đa dạng thượng người, như thế nào? Thành giao sao?"

Cố Minh vừa nghe liền dọa bắt tay từ nghiêm hoa mộng thượng rút trở về thành thành thật thật nằm ở một bên làm bộ ngủ..... Không một hồi, nghiêm hoa liền nghe được bên người truyền đến đầu đầu tiếng hít thở.

Hắn quay đầu vừa thấy Cố Minh thật sự ngủ rồi, hắn cười cười, rồi mới liệt miệng đi đầu chỉnh một chút nằm bò tư thế, rồi mới trong lòng oán hận tưởng, chờ chính mình thương hảo, nhất định phải Cố Minh gấp bội hoàn lại!

Trịnh ngọc tú một người ở trong phòng vẫn là không dám ngủ, nàng lật lại kiểm tra cửa sổ, nhìn xem hay không đầu khóa kỹ, rồi mới mới an tâm nằm trở về trên giường..... Nhưng dù vậy, liền ở nàng nửa mộng nửa tỉnh chi gian vẫn là cảm giác được khác thường, đương nàng cảm giác nệm có chút trăn xuống khi, nàng trong lòng kỳ thật đã tỉnh, chính là lại không dám mở mắt ra xem.

Lúc này một đôi lạnh băng tay đang ở chính mình hạ thân du tẩu, nàng bởi vậy khẩn trương toàn thân cứng đờ, nhưng không quá một hồi Trịnh ngọc tú ở đôi tay kia khiêu khích hạ liền cả người khô nóng, muốn càng nhiều.

Trịnh ngọc tú vẫn là nhắm chặt hai mắt, tay nàng dựa vào cảm giác sờ ở đê ở chính mình trên người nam nhân, hấn thế nhưng ăn mặc một thân áo dài quần dài, hơn nữa Trịnh ngọc tú còn có thể từ vải dệt xúc cảm giác thượng lấy ra đây là một kiện thực cứng đĩnh quần áo, giống như là quân trang.....

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Hoảng Hốt Kỳ Nghi (Bảy)

Trịnh ngọc tú tưởng tượng đến quân trang, nàng trong lòng chính là một giạt mình, không thể nào, chẳng lẽ là Frank thượng giáo? Lúc này một trận giải dây lưng thanh âm vang lên, liền ở Trịnh ngọc tú còn không có phản ứng lại đây khi, nam nhân đột nhiên dùng dây lưng trườ nàng một chút, "A....."

Nam nhân khoe miệng chậm rãi lộ cũng vừa lòng tươi cười, tiếp theo hấn liền một chút lại một chút trườ lên, Trịnh ngọc tú càng là ở trên giường tả tởn lại lóe, muốn tránh khai dây lưng quất roi..... Rốt cuộc, hết thấy tra tấn cuối cùng là đình chỉ.

Nam nhân đem Trịnh ngọc tú cả người phiến lại đây, từ nàng mặt sau hung hăng tiến vào..... Không biết có phải hay không trong nháy mắt giải thoát, Trịnh ngọc tú thế nhưng cảm giác được khoái cảm, nàng toàn thân không tự chủ được run rẩy, thừa nhận nam nhân ở chính mình trên người cấp tốc rong ruổi

Tại đây đồng thời, Trịnh ngọc tú cũng cảm giác được nam nhân ở cởi quần áo, một cái thực trầm trọng đồ vật cũng tùy theo bị hấn ném xuống đất, nghe thanh âm như là nào đó kim loại vọng lại.

Cũng không biết trải qua bao lâu, cũng không biết là mộng là tỉnh, chính là Trịnh ngọc tú vẫn là vẫn như cũ có thể cảm giác được nam nhân còn ở chính mình trên người, đêm dài từ từ, thực sự gian nan a!

Ngô hiểu ngủ đến nửa đêm, đột nhiên nghe được di động có tin tức truyền đến, nàng mơ mơ màng màng cầm lấy tới vừa thấy, lại là Lữ bác từng phát, hơn nữa vẫn là một trương dưới lầu bể bơi ảnh chụp, chỉ là xem ánh sáng hấn là hôm nay chụp.

Này liền làm Ngô hiểu tâm sinh nghi lo lắng, một người sẽ không vô duyên vô cớ hợp với hai ngày phát một trương không có bất luận cái gì lượng điểm ảnh chụp, người khác không nhầm chán, chính hắn cũng sẽ nhầm chán, chính là Lữ bác từng lại đã phát, kia khẳng định là hắn tưởng chúng ta xem cái gì, chỉ là trên ảnh chụp cũng không có thể hiện ra tới.

Vì thế Ngô hiểu liền tưởng hiện tại đi tìm Lữ bác từng, xem hắn rốt cuộc ở chơi cái gì hoa chiêu, kết quả nàng mới vừa thượng đến lầu ba liền nhìn đến Lữ bác từng chính lặng lẽ đi ra chính mình phòng hướng hành lang tận cùng bên trong đi đến, tiếp theo liền biến mất không thấy.

Ngô hiểu lập tức cũng theo đi lên, nàng phát hiện nguyên lai hành lang tận cùng bên trong thế nhưng cũng có một gian phòng, hơn nữa môn còn không có quan nghiêm, Ngô hiểu từ kẹt cửa hướng trong vừa thấy, lập tức liền kinh định ở tại chỗ.....

Tiền phương nhìn trong gương chính mình, trong lòng thế nhưng có như vậy một tia sợ hãi, vì cái gì chỉ có ở vừa vào đêm thời điểm chính mình mới có ký ức đâu? Nàng nỗ lực nghĩ hôm nay ban ngày phát sinh sự tình, lại một chút ấn tượng đều không có, chính là thời gian ở lưu động, trên mặt đất áo tắm cũng nói rõ thiên nàng đi bãi biển chơi, chính là là ai trộm đi nàng ký ức đâu?

Cố Minh ngủ đến nửa đêm đột nhiên cảm giác bên người nghiêm hoa có chút xao động bất an, hắn vội đứng dậy vừa thấy, lại phát hiện nghiêm hoa có chút phát sốt, tuy rằng đây là chịu ngoại thương sau rất có thể có hiện tượng, chính là Cố Minh vẫn là thực lo lắng, vì thế liền liền tới đến trong phòng tủ lạnh trung lấy ra một ít khối băng, dùng khăn lông bao làm tốt nghiêm hoa vật lý hạ nhiệt độ.

Nhìn khối băng ở nghiêm hoa hơi nắng làn da thượng du tẩu, Cố Minh một chút liền nhớ tới nghiêm hoa lúc ban đầu lấy khối băng sử dụng, hắn hô hấp cũng mặc danh tăng thêm lên, liền ở hắn chính chuyên tâm vì nghiêm hoa hạ nhiệt độ khi, đột nhiên có một con ấm áp bàn tay to bắt được Cố Minh bởi vì khăn trương mà có lạnh cả người tay.

Cố Minh thân mình cứng đờ, hấn chậm rãi ngẩng đầu vừa thấy, nghiêm hoa thật cho đã mắt * nhìn chính mình, Cố Minh vội dùng sức rút tay mình về, đỏ mặt nhỏ giọng nói, "Người có thương tích, không thể làm quá kịch liệt động tác, đi ngủ sớm một chút đi."

Không nghĩ tới nghiêm hoa thế nhưng chậm rãi ng ồi dậy, đem hai chân đặt ở trên mặt đất, r ồi mới dùng ánh mắt ý bảo Cố Minh đến trên mặt đất tới..... Cố Minh trong lòng có chút bài xích, chính là tưởng tượng đến nghiêm hoa là vì cứu chính mình mới bị thương, li ền không đành lòng cự tuyệt hẳn.

Vì thế hấn li ền xuống giường đi tới nghiêm hoa giữa hai chân, chậm rãi quỳ gối trên mặt đất, r ồi mới ngẩng đầu nhìn nghiêm hoa..... Mà nghiêm hoa tác giống một cái đế vương giống nhau cao cao tại thượng nhìn xuống hấn, Cố Minh lông mi khẽ run, r ồi mới chậm rãi cúi đầu xuống.....

Li ền ở nghiêm hoa đôi tay chỉ ở trên giường, đầu hướng sau lưng đi, * chính trần ngập hai mắt khi, đột nhiên một trận d ồn dập tiếng đập cửa kinh động hai cái, Cố Minh lập tức li ền nhớ tới thân, lại bị nghiêm hoa một phen đè lại, làm hấn tiếp tục..... Cố Minh bởi vì khẫn trương nhanh hơn trong miệng động tác, đột nhiên, một đạo bạch chước đột nhiên bắn ở Cố Minh trên mặt!

Đương Cố Minh cường trang trấn định mở cửa khi, lại thấy được Ngô hiều kinh hoảng thất thố mặt, "Ngô hiều? Như thế chậm có cái gì sự sao?"

Ngô hiều bởi vì sợ hãi, căn muốn không có chú ý tới Cố Minh trên mặt không bình thường h ồng tri ều, nàng vội vội vàng vàng đi vào trong phòng, r ồi mới đặt mông ng ồi trên giường.

Vốn dĩ bởi vì bị đang ở cao hứng bị người đánh gãy mà cực tới khó chịu nghiêm hoa, vừa thấy tới người là Ngô hiều, ngoài miệng cũng li ền không lại nói cái gì, lại xem nàng kinh hoảng biểu tình, li ền biết khả năng ra cái gì sự.

"Xảy ra chuyện gì? Dọa thành dạng?" Nghiêm hoa nói xong ý bảo Cố Minh cho nàng đảo chén nước tới.

Ngô hiểu đôi tay tiếp nhận ly nước, vội vàng uống một hớp lớn, rồi mới ổn ổn tâm thần nói, "Các người có phải hay không đều xem qua Lữ bác tùng ở trong đàn phát kia hai trương bề bori ảnh chụp?"

Hai người gật gật đầu, lại không rõ Ngô hiểu vì cái gì hỏi cái này.

Ngô hiểu lại uống một ngụm thủy nói, "Lữ bác tùng đâm quỷ....."

Nguyên lai Ngô hiểu đi theo Lữ bác tùng đi vào cái kia phòng trước, từ kẹt cửa hướng trong vừa thấy, chỉ thấy Lữ bác tùng đang ở cùng một cái toàn thân thối rữa, cổ trình 90 độ giác một nữ nhân ở trên giường thân thiết, cổ cong thành kia độ giác như thế nào có thể là người sống, máu chốt là Lữ bác tùng còn vẻ mặt say mê, nữ quỷ trên người thịt nát rớt ở hẳn trên người đầu còn hoàn toàn không biết.....

Ngô hiểu lúc ấy liền dọa choáng váng, tại chỗ sững sốt hơn nửa ngày mới nhớ tới phải rời khỏi, chính là nàng nghĩ tới nghĩ lui chỉ có tới tìm nghiêm hoa bọn họ hai cái, tuy rằng nghiêm hoa hôm nay bị thương, chính là hiện tại cũng chỉ có bọn họ hai người hành vi ở Ngô hiểu trong mắt còn tính bình thường.

Nghiêm hoa nghe xong Ngô hiểu nói sau, sắc mặt biến phi thường khó coi, nơi này quả nhiên có vấn đề, may mà lúc trước chính mình lần nữa kiên trì không cho Cố Minh độc ngữ là chính xác lựa chọn.

"Chúng ta muốn hay không hiện tại đi tìm Lữ bác tùng, hẳn có thể hay không làm nữ quỷ làm tinh tấn nhân vong a!" Ngô hiểu lo lắng nói.

Chính là Cố Minh lại lắc đầu nói, "Không được, hiện tại nghiêm hoa bị thương đâu, hẳn vừa rồi còn phát sốt đâu!!"

Ngô hiểu nghe Cố Minh như thế nói, liền tùy miệng vừa hỏi, "Các người hợp hảo?"

Hai người đồng thời kinh ngạc xem mấy Ngô hiểu, đặc biệt là Cố Minh, mặt đỏ cùng cà chua giống nhau, Ngô hiểu làm hai người xem trong lòng phát mao nói, "Người còn muốn giết người diệt khẩu a! Ta hai năm

trước liền đã nhìn ra! Các người hai cái bạch nhãn lang, có bao nhiêu thời điểm là ta cho các người ở đánh yểm trợ, hiện tại mới biết được ta đã nhìn ra?"

Vẫn là nghiêm hoa đa mưu túc trí, lập tức liền thay đổi một bức gương mặt tươi cười nói, "Khó trách người sẽ đề nghị làm Cố Minh tới cùng ta cùng nhau trụ đầu, cảm ơn."

Ngô hiểu trừng mắt nói, "Người cảm ơn ta chỗ ng ồi còn nhiều lắm đâu, năm trước đi công tác, rõ ràng có phòng đơn, là ta cho các người dính hai người phòng, năm kia đi Tahiti khảo sát, rõ ràng hẳn là ta và người đi, sau tới là ta đẩy nói trong nhà có sự tới có thể mượn nhánh. Lão bản lúc này mới làm Cố Minh cùng người cùng đi! Ta cũng chưa đi qua Tahiti!"

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Hoảng Hốt Kỳ Nghỉ (Tám)

Nghiêm hoa vừa nghe, nguyên lai chính mình vẫn luôn có như thế nhiều cơ hội cùng Cố Minh tiếp xúc, nguyên lai toàn dựa vào trước mắt cái này tiểu nha đầu thành toàn a, tức khắc trong mắt tràn đầy cảm kích nhìn Ngô hiểu nói, "Yên tâm, sau này hữu dụng đến ta nghiêm hoa địa phương, người liền cứ việc mở miệng, bất luận công sự vẫn là việc tư."

Ngô hiểu lập tức mặt mày hớn hở nói, "Hảo, có người những lời này liền thành!" Nói xong Ngô hiểu liền cảm giác chính mình phía sau có một đạo u oán ánh mắt bắn về phía chính mình, nàng quay đầu nhìn lại, thế nhưng là Cố Minh, Ngô hiểu lập tức làm bộ cái gì cũng không phát hiện.

Nghiêm hoa nhìn đến sau lập tức mở miệng đem đề tài dẫn dắt rời đi, "Kỳ thật ta đem qua liền cảm giác nơi này có chút không đúng, đặc biệt là kia bức họa cùng kia mặt gương."

Cố Minh nghe xong lập tức bị hấp dẫn lại đây nói, "Nga? Vì cái gì như thế nói?"

Nghiêm nói muốn tưởng nói, "Đầu tiên là kia bức họa, trong ngoài lộ ra một cỗ tử tà khí, làm người vừa thấy đến họa người trong mắt liền cảm

giác rất kỳ quái, giống như là này họa người là t ờn tại, hẳn đang ở lạnh lùng nhìn người giống nhau, mà kia mặt gương li ền càng khả nghi, nếu ta không nhìn l ần nói, nó nguyên lai chủ nhân là nước Pháp cuối cùng mặc cho quốc vương Louis mười lăm mẫu thân -- Mary • A Đức lai đức."

Ngô hiểu về mặt kính ngạc nói, "Này người đ ầu biết?"

Nghiêm hoa cười cười tiếp theo nói, "Đó là các người không có nhìn kỹ, ở đ ồng chất gong kính thượng một hàng tiếng Pháp, tiếng Trung ý tứ là, đưa cho ái thê Mary • A Đức lai đức."

Cố Minh nghe xong lại nói, "Cho dù là như thế này, cũng không thể thuyết minh này hai cái đ ồ vật có cái gì vấn đ ề?"

"Thứ này lúc trước ở đ ệ nhị thế chiến bị chiếm lĩnh nước Pháp nước Đức Nazi lược đi, cho nên nó lúc sau chủ nhân hẳn là danh nước Đức Nazi phần tử, mà kia phúc quý dị họa vừa lúc chứng minh r ồi điếm này." Nghiêm hoa nói.

Hạo hiểu lú l ỡi nói, "Ý của người là nơi này quý h ồn là cái nước Đức Nazi?"

Nghiêm hoa gật gật đ ầu nói, "Rất có cái này khả năng, này đ ồng biệt thự từ về ngoài thượng xem thực thời thượng cũng thực hiện đại, chính là ta lại phát hiện biệt thự chỉnh thể kết cấu lại rất cổ xưa, hẳn là trải qua sửa chữa lại, làm không hảo nơi này có thượng trăm năm lịch sử!"

Mặt khác hai người đ ầu không nói, bởi vì bọn họ cũng không biết hiện tại nên làm sao bây giờ mới hảo!

Nghiêm hoa nghĩ nghĩ, r ồi mới sắc mặt ngưng trọng nói: "Như vậy đi, một h ồ làm Cố Minh đưa người đi v ề trước đi, hiện tại là buổi tối, là bọn họ thế giới, chúng ta cái gì cũng làm không được, chỉ có thể chờ h ừng đ ồng lại nói..... Nhớ kỹ, đừng lại ra bên ngoài chạy, ai kêu môn cũng không c ần khai!"

Cố Minh đưa Ngô hiểu đi vào lầu hai phòng trước, Cố Minh xoay người muốn đi, lại bị Ngô hiểu gọi lại, "Cố Minh! Thực xin lỗi, ta thật sự không biết người cùng nghiêm hoa là như thế nào bắt đầu, chính là làm một cái người đứng xem, ta là nhìn ra nghiêm hoa đối thực hảo, mới có thể phát hiện các người chi gian sự, kỳ thật người không biết, ta là bởi vì xem người có mấy lần xuất hiện đại bại lộ đầu là nghiêm hoa giúp người ở bực, cho nên mới sẽ đoán được, người khác khẳng định cũng không biết, mà ta cũng sẽ không nói cấp bất luận kẻ nào!"

Cố Minh gật gật đầu, rồi mới nhẹ nhàng nói thanh "Cảm ơn!" Liền xoay người rời đi, ai ngờ hắn vừa mới chuẩn bị thượng lầu ba khi, đột nhiên nghe được sau lưng truyền đến tiếng phương thanh âm, "Cố Minh....."

Cũng không biết có phải hay không tâm lý tác dụng, Cố Minh cảm thấy chính mình chân như là dính ở trên mặt đất giống nhau, vừa động không thể động, mồ hôi lạnh nháy mắt liền chảy xuống dưới, sau lưng tiếng phương chính một chút hướng đi chính mình, chính là tùy theo mà đến âm lãnh cũng làm Cố Minh trong lòng không rét mà run.

"Cố Minh! Người như thế nào còn chưa lên!" Nghiêm hoa thanh âm đột nhiên từ đầu thượng truyền đến.

Cố Minh nghe xong trong lòng chính là một giật mình, tiếp theo dưới chân là có thể động, vì thế hắn không chút nghĩ ngợi chạy thượng lầu ba, hai người mới vừa tiến phòng, Cố Minh liền có chút xụi lơ ở trên giường, nghiêm hoa xem hắn một đầu mồ hôi lạnh liền biết hắn dọa không nhẹ.

Qua hơn nửa ngày, Cố Minh mới hồi phục tinh thần lại, hắn nhớ tới nghiêm hoa còn ở phát sốt, liền lo lắng nói, "Người như thế nào chạy ra đi, người còn phát ra thiêu đầu!"

Nghiêm hoa cười cười một phen ôm Cố Minh nói, "Ta không phải lo lắng người sao, còn hảo ta đi ra ngoài, nếu người nhìn đến sau lưng tiếng phương, khẳng định sẽ đem người hù chết!"

Cố Minh nhẹ nhàng đẩy ra nghiêm hoa, xanh cả mặt hỏi, "Nàng..... Cái dạng gì?"

Nghiêm hoa nhún nhún vai nói, "Bộ dáng vẫn là bình thường bộ dáng, chỉ là..... Ánh mắt của nàng thay đổi, kia đã không phải tiền phương, ở nàng trong mắt đối với người có một loại cực độ khát vọng, ta tưởng cái loại này khát vọng hẳn là không phải cùng tính dục có quan hệ....."

"Đó là cùng cái gì có quan hệ?" Cố Minh không rõ nguyên do hỏi.

Nghiêm hoa ánh mắt âm lãnh nói, "Đó là một loại đối huyết nhục khát vọng....."

Cố Minh nghe xong cười cười nói, "Thiệt, làm giống như người cũng khát vọng quá giống nhau."

Cố Minh nói âm vừa ra nghiêm hoa sắc mặt chính là cứng đờ, nhưng ngay sau đó liền lập tức khôi phục bình thường, hắn cười xấu xa nói, "Đúng vậy, ta cũng khát vọng quá, bất quá không phải huyết nhục, mà đối *, đối với người *....." Nói xong liền làm bộ muốn nhào vào Cố Minh trên người.

Không nghĩ tới lần này Cố Minh đến không né tránh, mà một phen đỡ lấy hắn nói, "Đừng đùa, tiểu tâm người phía sau thương, chúng ta đi ngủ sớm một chút đi, ngày mai còn không biết sẽ phát sinh cái gì sự tình đâu."

Một tia nắng mặt trời đánh tới Trịnh ngọc tú trên mặt, nàng chậm rãi từ trên giường ngồi dậy, cảm giác được chính mình đầu rất đau, tựa như cả đêm cũng chưa ngủ giống nhau mệt, đột nhiên, nàng chỉ tay trên khăn trải giường đụng chạm đến một cái đồ vật, tính chất thực cứng rắn.

Nàng cẩn thận lấy tới đối với ánh mặt trời vừa thấy, thế nhưng là một viên hồng bảo thạch..... Trịnh ngọc tú mắt một chút liền mở to, nàng nhanh chóng nhảy xuống giường đi vào kia phúc tranh sơn dầu trước vừa thấy, quả nhiên..... Frank thượng giáo bội đao thượng thiếu một viên hồng bảo thạch!

Nghiêm hoa cùng Cỗ Minh là cái thứ nhất đi vào dưới lầu nhà ăn, bọn họ xuống dưới sau còn cấp trong đàn đã phát mở ra cơm ảnh chụp, vì thế không một hỡ Ngô hiểu liền còn buồn ngủ đi xuống lầu tới, rồi mới ngáp một cái nói, "Ngày hôm qua không như thế nào ngủ ngon, ai? Xem các người khí sắc cũng không tệ lắm a! Ta ngày hôm qua vẫn luôn sợ hãi tới, cũng không biết vài giờ mới ngủ, dù sao lúc ấy thiên đầ mau sáng."

Bọn họ ba cái lại đợi một hỡ, mới thấy Trịnh ngọc tú, tiền phương cùng Lữ bác từng ba người chậm rì rì từ trên lầu xuống dưới, nghiêm hoa, Cỗ Minh cùng Ngô hiểu đầ lần nhau nhìn thoáng qua, xem ra này ba người thật sự ra vấn đầ.

Chỉ thấy Lữ bác từng sắc mặt so ngày hôm qua còn muốn hoàng, Trịnh ngọc tú còn tốt một chút, bất quá nhìn qua cũng thực tái nhợt vô lực, nhất quỷ dị phải kể tới tiền phương, sáng sớm thượng liền vẽ cùng quỷ giống nhau đại nùng trang, này hoàn toàn không phải tiền phương phía trước phong cách a!

Lúc này Arthur tới đưa bữa sáng, nghiêm hoa đột nhiên mở miệng hỏi, "Chúng ta trụ phòng là người an bài?"

Arthur sửng sốt, rồi mới lập tức trả lời nói, "Không phải, là Đại lão bản phía trước chỉ định hảo."

Nghiêm hoa nghe xong gật gật đầ, liền không hỏi lại khác, Arthur đem bữa sáng toàn bộ dọn xong sau liền vội vàng rời đi.

Cỗ Minh nghe được nghiêm hoa như thế hỏi, liền dùng ánh mắt dò hỏi hần, có cái gì vấn đầ sao? Nghiêm hoa chỉ là lắc đầ, ý bảo Cỗ Minh ăn cơm trước đi.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Hoảng Hốt Kỳ Nghỉ (Chín)

Cơm sau bởi vì nghiêm hoa thương, tất cả mọi người đầ lựa chọn không có ra cửa, mà là ở biệt thự bể bơi chơi, chính là chân chính xuống nước chơi lại chỉ có Ngô hiểu cùng tiền phương.

Nghiêm hoa dùng di động nhìn về nước phi cơ, nghĩ hay là nên nhanh chóng rời đi hảo, Cố Minh còn ở lo lắng nghiêm hoa bối thương, cũng không biết có thể hay không nghĩ máy bay.

Đột nhiên, Cố Minh liếc mắt một cái quét tới rồi nằm ở chính mình bên người Lữ bác tùng, chỉ thấy hắn có chút sưng to trên bụng thế nhưng từng đợt mấp máy, như là có cái gì vật còn sống ở động, hắn vội đẩy đẩy bên cạnh nghiêm hoa, ý bảo hắn cũng nhìn xem.

Nghiêm hoa nhìn sau này sắc mặt khó coi đối Cố Minh lắc đầu, ý tứ là nói, trước không cần lộ ra.

Mà Lữ bác tùng lại giống như cái gì cũng không biết, một bức thực hưởng thụ bộ dáng ở phơi thái dương, lúc này Ngô hiểu cùng tiên phương cũng từ trong nước lên đây, đại gia cùng nhau về tới lầu một phòng khách.

Nghiêm hoa xem tất cả mọi người trở về phòng khách, liền đối đại gia nói, "Chúng ta bình thường kỳ nghỉ còn có hai ngày, chính là bởi vì ta thương khả năng xuất hiện một ít cảm nhiễm, ta tưởng trước tiên về nước, các người như thế nào xem?"

Lữ bác tùng, tiên phương cùng Trịnh ngọc tú ba người đầu là sững sốt, bọn họ chưa nói đồng ý cũng chưa nói không đồng ý, nghiêm hoa xem tất cả mọi người đầu không lên tiếng, liền tiếp theo nói, "Chúng ta đây một hồi liền tìm Arthur nói một tiếng, rồi mới ta liền định ngày mai vé máy bay."

Bởi vì nghiêm hoa thương là vì cứu người mới chịu, cho nên ai cũng ngượng ngùng nói không đi, rốt cuộc nơi này không có bất luận cái gì chữa bệnh điều kiện, nếu thật sự cảm nhiễm, ai cũng phó không dậy nổi cái này trách nhiệm.

Lại nói nghiêm hoa thân phận vốn là đặc thù, nếu hắn thật ra cái gì sự tình, những người này cũng đều ăn không hết gói đem đi!

Vì thế Cố Minh cùng Ngô hiểu liền đi tìm Arthur, tưởng cùng hắn nói một tiếng, làm hắn cho chúng ta tìm một con thuyền ca nô tới trên đảo tiếp

bọn họ vài người, chính là bọn họ tìm nửa ngày cũng không có nhìn thấy Arthur bóng người.

Lúc này bọn họ mới đột nhiên ý thức được, Arthur hành tung còn rất thần bí, giống như chỉ có ở ăn cơm khi mới có thể nhìn thấy hắn, chẳng lẽ hắn cùng đầu bếp ở bên nhau? Vì thế Cố Minh cùng Ngô hiểu liền đi phòng bếp.

Kết quả mới vừa đến phòng bếp trước cửa, Cố Minh cùng Ngô hiểu hai người đã nghe tới rồi sột tanh tươi, Cố Minh chậm rãi đẩy cửa ra vừa thấy..... Tức khắc sợ ngây người.

Nghiêm hoa vài người đang ở phòng khách thương lượng định vài giờ vé máy bay, lại đột nhiên bị một tiếng thét chói tai dọa đến, nghe thanh âm hắn là Ngô hiểu, nghiêm hoa cái thứ nhất đứng dậy hướng thanh âm phương hướng chạy tới, chỉ thấy Cố Minh cùng Ngô hiểu hai người sắc mặt tái nhợt đứng ở phòng bếp cửa.

Nghiêm hoa đi qua đi hướng bên trong vừa thấy, tức khắc một trận ghê tởm cảm giác xông lên óc, nguyên lai Arthur cùng đầu bếp đã sớm chết ở bên trong, bọn họ thi thể đầu đã biến thành màu đen, hiển nhiên đã chết là một ngày hai ngày!

Dư lại người cũng đầu đuổi lại đây, Trịnh ngọc tú cũng là dọa hét lên một tiếng, nhưng thật ra tiên phương, nàng chỉ là lạnh lùng nhìn thoáng qua, rồi mới cái gì cũng chưa nói liền trở về phòng khách.

Bên trong thi thể không thể động, quý biết bọn họ là như thế nào chết, nghiêm hoa cấp bản địa Trung Quốc đại sứ quán gọi điện thoại, thuyết minh bọn họ tình cảnh hiện tại, đối phương đáp ứng lập tức giúp bọn hắn liên hệ địa phương cảnh sát, cũng hứa hẹn sẽ phái người tới đón bọn họ đi sân bay.

Chính là nghiêm hoa mới vừa quả điện thoại không 10 phân loại, Trung Quốc đại sứ quán lại đem điện thoại đánh trở về, nguyên lai hôm nay vùng này hải vực sẽ có 8 hào phong cầ, phi cơ trực thăng cùng thuyền đầu

không qua được, chỉ có thể chờ sáng mai phong cầu đi qua lại đến, cũng lần nữa dặn dò bọn họ không cầu chính mình động thi thể.

Xem ra vài người còn muốn ở chỗ này quá một buổi tối, Ngô hiểu lần này nói cái gì đầu là muốn ăn vạ nghiêm hoa cùng Cố Minh bên người, vì thế bọn họ ba cái thu thật hảo hành lý tới rồi lần một phòng khách, tin tưởng ba người ở bên nhau hẳn là sẽ không có cái gì nguy hiểm đi!

Bọn họ vốn định làm ba người kia cũng cùng nhau lưu tại phòng khách chờ, chính là không nghĩ tới Lữ bác từng lại cái gì cũng không đồng ý, ngược lại là là tiền phương cùng Trịnh ngọc tú đầu không có cái gì ý kiến.

Ngô hiểu vừa thấy Lữ bác từng lại tưởng lên lần tìm cái kia nữ quý, liềnlớn tiếng đối Lữ bác từng nói, "Người như thế nào đến bây giờ còn không rõ? Cái này biệt thự nháo quý, trừ bỏ chúng ta sáu cái là người bình thường, mặt khác đầu không phải người, cùng người mỗi ngày làm ở bên nhau cái kia ngoại quốc nữ nhân là quý!"

Lữ bác từng nghe sau thân mình một đốn, rồi mới cười gượng nói, "Như thế nào khả năng, các người nhất định là ghen ghét ta....."

Hắn nói còn chưa nói xong, Ngô hiểu liềnlấy ra di động nói, người phía trước phát hai bức ảnh có phải hay không tưởng nói người ở bể bơi thấy được cái mỹ nữ, nhưng người nhìn xem người phát đây đầu là cái gì, trống trơn bể bơi cái gì đầu không có!

Lữ bác từng nhận được di động vừa thấy lập tức mắt choáng váng, trong miệng không ngừng nói, "Không có khả năng, chuyện này không có khả năng, chuyện này không có khả năng a!"

"Người bình tĩnh một chút, chúng ta ngày mai liềndi rầi, đêm không đêm quý cũng không cái gọi là, hiện tại chúng ta toàn thể nhân viên muốn tập trung ở bên nhau đợi, như vậy có cái gì sự là có thể trước tiên đã biết, cũng sẽ giảm bớt một ít tính nguy hiểm!" Vẫn là nghiêm hoa nói hữu lực độ, Lữ bác từng nghe sau lập tức an tĩnh ngầi ở trên sô pha, chính là xem vẻ mặt của hắn hẳn là rất chịu đả kích.

Cứ như vậy mọi người liền vẫn luôn lưu tại lầu một trên sô pha nghỉ ngơi, ngoại phong cũng càng thổi càng lớn, thỉnh thoảng còn có một ít hòn đá nhỏ bị gió thổi khởi chụp đánh đến lầu một cửa kính sát đất thượng.....

Mỗi người đều biểu tình khẩn trương nhìn ngoài cửa sổ, hy vọng phong có thể buổi sáng điễm dừng lại, ai ngờ đương phòng khách đờng hò treo tường vừa qua khỏi 12 điễm khi, lầu hai đột nhiên truyền đến mở cửa thanh âm, vài người lập tức dọa choáng váng, tất cả mọi người ở chỗ này, kia trên lầu là ai ở mở cửa đâu?

Liền ở bọn họ mấy cái không biết làm sao thời điễm, liền nghe được một cái giày da đi ở trên sàn nhà thanh âm vang lên, "Lạch cạch..... Lạch cạch....." Như là có một cái ăn mặc giày da người đang từ dưới lầu đi xuống tới.....

Này từng tiếng trầm trọng tiếng bước chân như là đánh ở bọn họ mỗi người trong lòng giống nhau!

Rốt cuộc, vài người đầu thật thật thấy rõ trên lầu đi xuống tới người, là một cái ăn mặc quân trang người da trắng, hấn mặt mang mỉm cười đi rồi hạ nói, "Các người hảo a, ta xa đến mà đến Trung Quốc bằng hữu....."

Nghiêm hoa là vài người trung nhất bình tĩnh, hấn cười nói: "Frank thượng giáo..... Chúng ta có phải hay không quấy rầy đến người, nếu thật là như vậy ta thực xin lỗi, chúng ta đã quyết định ngày mai liền rời đi, hơn nữa không bao giờ sẽ trở về quấy rầy người."

Frank thượng giáo nhún nhún vai nói, "Không sao cả, dù sao ta cũng cô độc thật lâu, nếu không phải các người xuất hiện, ta sinh hoạt có lẽ sẽ thực buồn tẻ, vốn dĩ phía trước nên ra tới cùng các người chào hỏi, chính là....." Nói tới đây hấn nhìn thoáng qua Trịnh ngọc tú nói, "Vị này tiểu mỹ nữ quá mê người, trước hai vẫn có nàng làm bạn, ta liền có chút vui đến quên cả trời đất, xin lỗi."

Trịnh ngọc tú vừa nghe đến Frank thượng giáo nhắc tới chính mình, thân mình chính là một run run, "Hai ngày này buổi tối đều là người?"

Frank thượng giáo vẻ mặt đắc ý nói, "Như thế nào? Thoải mái sao? Ta dám hướng giống thượng đế bảo đảm, người vĩnh viễn cũng sẽ không gặp được lại so với ta kỹ thuật tốt nam nhân!"

"Câm miệng! Đừng nói nữa!" Trịnh ngọc tú đột nhiên thực kích động che lại lỗ tai hô to.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Hoảng Hốt Kỳ Nghi (Mười)

Bên ngoài phong vẫn như cũ tàn sát bừa bãi, cuồn cuộn phong lôi cuốn mưa to không ngừng chụp phủ biệt thự cửa kính, mà biệt thự không khí cũng tương đương quỷ dị, bọn họ không nghĩ tới Frank thượng giáo thế nhưng có thể từ họa đi ra.

Đặc biệt là Trịnh ngọc tú, nàng thân mình ở không ngừng run rẩy, nguyên lai hai ngày này buổi tối làm chính mình dự tiên dự chết người thật là cái kia "Giết người vương" Frank thượng giáo.

Frank thượng giáo nhìn thoáng qua Trịnh ngọc tú, tiếp theo liền đối những người khác nói, "Nữ nhân thật là cái khẩu thị tâm phi đồ vật a!"

Nghiêm hoa nghe xong cười đối hắn nói: "Không nghĩ tới người một cái nước Đức người tiếng Trung cũng không tệ lắm a!" Frank thượng giáo tự tin nói, "Đó là đương nhiên, nơi này ngày quá nhàm chán, đành phải học một ít đồ vật tới tống cổ thời gian, không nghĩ tới thật đúng là có thể gặp được các người mấy cái Trung Quốc bằng hữu."

Cố Minh tay bởi vì khẩn trương không ngừng ra mồ hôi, nghiêm hoa nhẹ nhàng cầm tay hắn, dùng sức捏 một chút, rồi mới lại đối Frank thượng giáo nói, "Ta rất tò mò, người là như thế nào sẽ vẫn luôn lưu lại nơi này đâu?"

Frank thượng giáo lo chính mình đi đến rượu trước quầy cấp chính mình đồ ly rượu vang đỏ, rồi mới chậm rì rì ngồi ở bên cạnh tam giác ghế, cười tủm tỉm nhìn vài người nói, "Thế chiến 2 kết thúc sau, ta liền mang theo thể tử của ta cùng tình nhân cùng nhau đi tới cái này trên đảo nhỏ, quá ẩn cư sinh hoạt, cái này biệt thự cũng là ta tự mình đầu kê."

Nghiêm hoa ở trong lòng tính toán như thế nào có thể đem thời gian kéo dài đến hừng đông, vì thế hắn liền rất nghi hoặc hỏi Frank thượng giáo, "Vậy người lại là như thế nào bị nhốt ở họa đâu?"

Frank thượng giáo biểu tình rõ ràng có chút biến hóa, chính là nhìn không ra là sinh khí vẫn là ưu thương, chỉ thấy hắn thật dài thở dài nói, "Vốn dĩ chúng ta có thể vẫn luôn ở chỗ này vui sướng sinh hoạt đi xuống, chính là ngày vui ngắn chẳng tày gang, địa phương mọi người phát hiện ta chân thật thân người, bọn họ kết bè kết đội đi vào nơi này, đầu tiên là ở bên ngoài cây đại thụ kia thắt cổ chết ta tình nhân tô phi, rồi mới bọn họ khóa trái biệt thự đại môn, lại bên ngoài giá nổi lên củi gỗ thiêu chết ta cùng thể tử của ta." Frank thượng giáo nói đến chỗ này lại chậm rãi uống một ngụm rượu vang đỏ, trong ánh mắt tựa hồ có một ít không hòa tan được cảm xúc.

Nghiêm hoa vừa nghe nơi này đã từng bị lửa đốt quá, liền gợn gàng dứt khoát đưa ra chính mình nghi vấn, "Ta đây liền không rõ, nếu nơi này đã bị lửa lớn cán nuốt, kia vì cái gì người bức họa cùng kia mặt gương còn có thể bảo tồn xuống dưới đâu?"

"Bởi vì kia bức họa cùng cái kia đồ cổ kính vẫn luôn bị ta giữ ở phong kín hãm, lửa lớn cũng không có lan tràn tới đó, rồi sau đó tới mua nơi này người ở rửa sạch đám cháy khi phát hiện cái kia hãm, bên trong trừ bỏ kia hai cái đồ vật ở ngoài, còn có ta những cái đó năm cướp đoạt tới tài bảo, người kia cũng bởi vậy phát tích."

Lúc này vẫn luôn ngồi ở trên sofa Lữ bác từng đột nhiên thực không thoải mái, vẫn luôn tưởng phun lại phun không ra, tiếp theo liền cả người run rẩy, ngã xuống đất không tỉnh.

Frank thượng giáo nhìn hắn một cái nói, "Đáng thương gia hỏa, người phải biết rằng cùng ta tình nhân yêu đương vụng trộm là muốn trả giá đại giới."

Ngô hiểu cái thứ nhất vọt tới Lữ bác từng trước người, vừa định đuổi đi thì hắn, lại bị nghiêm hoa giữ chặt nói, "Đừng chạm vào hắn, hắn đã không cứu!"

Ngô hiểu sửng sốt, rồi mới mắt đục đỏ ngầu nói, "Không có khả năng! Nhất định có biện pháp cứu hần!"

Nghiêm hoa dùng tay nhẹ nhàng đụng chạm một chút Lữ bác từng bụng nói, "Phương diện này đã tất cả đều là trùng trứng, hần nội tạng cơ hồ bị ăn không, có thể ai đến bây giờ đã là cái kỳ tích."

Chỉ thấy Lữ bác từng toàn thân làn da tro tàn, mà kia hơi hơi phồng lên bụng chính vừa kéo vừa kéo động, xem đến Ngô hiểu tức khắc có loại tưởng phun xúc động.

Mà vẫn luôn ở bên cạnh nhìn Trịnh ngọc tú lúc này càng là kinh hoàng thất thố, chẳng lẽ chính mình cũng sẽ biến thành như vậy?

Frank thượng giáo nhìn đến Trịnh ngọc tú sắc mặt trắng bệch, biết nàng vì cái gì dọa thành như vậy, liền chậm rãi đi đến nàng bên người nói, "Yên tâm đi tiểu mỹ nhân, ta sẽ không làm người biến thành cái dạng này." Tiếp theo hần lại đối mọi người nói, "Thực xin lỗi các vị, tôi phải khâu vị có chút trọng, ta cũng nhắc nhở quá nàng, chính là giống như không có gì dùng."

Lúc này tiên phương đột nhiên đứng lên, đi tới Frank thượng giáo bên người nói, "Tiện nhân vĩnh viễn là tiện nhân..... Bất luận cái gì thời điểm đều có thể có làm người hết muốn ăn bản lĩnh."

Frank thượng giáo thế nhưng kéo tiên phương tay nói, "Phía dưới làm ta long trọng giới thiệu một chút thê tử của ta, Sophia."

Vài người trung trừ bỏ nghiêm hoa ở ngoài, dư lại người đều là mở rộng tầm mắt, khó trách vẫn luôn cảm thấy tiên phương quái quái, nguyên lai nàng đã sớm bị quỷ thượng thân.

"Chúng ta mấy cái trời đã sáng khẳng định là phải đi, đã chết người ta sẽ không truy cứu, chính là tởn tại người ta khẳng định muốn tất cả đều mang đi....." Nghiêm hoa lạnh lùng nói.

Frank thượng giáo không nghĩ tới nghiêm hoa lá gan còn rất đại, hần khinh miệt nói, "Kia muốn xem người có hay không bốn sự này."

"Có hay không không phải người nói tính!" Nghiêm hoa nói xong câu đó sau, hấn hai mắt liền bắt đầu chậm rãi biến giống huyết giống nhau hững, cả người khí tràng cũng cùng bình thường rõ ràng bất đồng.

Frank thượng giáo sừng sốt, "Không nghĩ tới nghiêm tiên sinh còn..... Rất đặc thù, xem ra ta thị phi tha các người đi không thể lâu!"

"Người có thể thử xem không bỏ....."

Frank thượng giáo đột nhiên nhìn thoáng qua Cố Minh, rồi mới cười như không cười nói, "Người tình nhân tính tình không tốt, không bằng cùng ta tính!"

Hấn nói âm vừa ra, liền nghe được nghiêm hoa trong tay cái ly phát ra thanh thanh thúy vỹ vụn thanh, mà hấn mắt tựa hồ so vừa rồi càng đỏ.

Cố Minh không biết nghiêm hoa mắt vì cái gì có thể biến hững, chính là hấn biết nghiêm hoa khẳng định sẽ không thương tổn chính mình, mà trước mắt cái này Frank thượng giáo liền không nhất định, sinh thời chính là cái giết người vương, chết sau càng sẽ không thiện lương đi nơi nào.

Vì thế Cố Minh liền rất khinh thường đối Frank thượng giáo nói, "Ta cảm ơn người quan tâm, chính là ta khẩu vị thực đậm, ăn không vô người này bàn lão thịt khô."

Nghiêm hoa nghe xong trong lòng buông lỏng, tâm tình lập tức rất tốt, hấn lén dùng tay nhẹ nhàng véo véo Cố Minh tay lấy kỳ đáp lại, khá vậy không biết có phải hay không chính mình một kích động có chút dùng sức, Cố Minh thế nhưng quay đầu trừng hấn một cái.

Frank thượng giáo không sao cả cười cười, rồi mới chậm rãi đi tới Trịnh ngọc tú bên cạnh ngẩng xuống, "Tiểu mỹ nhân, này hai vãn cảm giác như thế nào? Ta có thể cam đoan với người, chỉ cần người chịu lưu lại, nơi này sở hữu tài phú đều là của người, như thế nào?"

Trịnh ngọc tú nghe xong thân mình run lên nói, "Người nếu đã chết, muốn này đó tài phú lại có cái gì sử dụng đâu?"

Frank thượng giáo sừng sốt, rồi mới cười nói, "Người lo lắng cái này? Vậy người liền đại nhưng không cần lo lắng, ta lưu người xuống dưới tự nhiên không phải vì nơi này thêm một cái người chết, ta còn có thể làm người thanh xuân vĩnh trú, có thể hưởng thụ trên đời này sở hữu tốt đẹp sự vật, như thế nào? Chỉ cần người chịu lưu lại....."

Ngô hiểu vừa thấy Trịnh ngọc tú có chút dao động, liền lớn tiếng đối nàng nói, "Đừng nghe hắn chuyện ma quỷ, nếu vĩnh viễn cùng một cái quỷ sinh hoạt ở bên nhau, thanh xuân vĩnh trú lại như thế nào? Người giống nhau là không vui!"

Frank thượng giáo nghe xong đột nhiên nhìn về phía Ngô hiểu, lạnh lùng nói, "Người có phải hay không ghen ghét nàng, cũng tưởng lưu lại?"

Ngô hiểu dọa lập tức nhắm lại miệng.

Lúc này bên ngoài thiên có chút hơi hơi tỏa sáng, chỉ là bởi vì bão cuồng phong quan hệ, cho nên vẫn luôn âm thiên, Frank thượng giáo nhìn thoáng qua bên ngoài, rồi mới đứng lên đối với Trịnh ngọc tú vươn tay nói, "Cùng ta đi thôi, người ái người thích nam nhân, người vĩnh viễn cũng không chiếm được hắn, cùng với như thế thống khổ, còn không bằng cùng ta cùng nhau tiêu dao tự tại đâu?"

Trịnh ngọc tú nghe xong đột nhiên nhìn về phía Cố Minh, người sau ánh mắt có chút trốn tránh, nàng biểu tình cứng lại, xem ra hiện thực vĩnh viễn là tàn khốc, vì thế nàng liền hướng Frank thượng giáo đệ cũng chính mình tay, cùng hắn cùng nhau đi lên lầu hai.

Cố Minh vừa thấy liền phải đi kéo nàng, lại bị nghiêm hoa gọi lại, "Đừng đi, mỗi người đều có chính hắn lựa chọn....."

Cố Minh nghe xong đương trường sừng sờ ở nơi đó, thật lâu không nói gì.

Về nước trên phi cơ, Cố Minh nhìn thoáng qua bên ngoài biển rộng, trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, đi thời điểm là 6 cá nhân, mà khi trở về lại thiếu hai người, không phải phải nói là ba người, hắn nhìn thoáng

qua ly chính mình không xa tiền phương, bọn họ trong lòng đều minh bạch, chân chính tiền phương đã chết.

Cuối cùng địa phương cảnh sát cấp ra kết luận là tam chết một mất tích, Lữ bác tòng bởi vì ăn địa phương một loại trái cây mà cảm nhiễm virus mà chết, hẩn nguyên nhân chết cùng Arthur cùng đều bết kinh người tương tự.

Đến nỗi Trịnh ngọc tú, cảnh sát nhóm tìm khắp toàn đảo đều không có tìm được thân ảnh của nàng, chính là Cố Minh bọn họ mấy cái đều biết, nàng liền ở lầu hai cái kia treo tranh sơn dầu trong phòng.

Đến nỗi nghiêm hoa thân phận, ở mọi người trong mắt vẫn là cái mê, duy nhất bất biến chính là hẩn đối Cố Minh ái.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Điểm Thiên Đền (Một)

Ta quê quán ở Thiểm Bắc cao nguyên hoàng thổ thượng, đó là một cái xa xôi hoang vu nơi, thượng sơ trung thời điểm ta liền đi theo cha mẹ đi Tây An, 06 năm tốt nghiệp đại học sau này ta trở về quá một lần, ly hương 10 năm, nơi đó bần cùng cùng lạc hậu làm ta khiếp sợ, vì thế ngay lúc đó ta liền hạ quyết tâm phải ở lại chỗ này, thay đổi quê nhà diện mạo.

Hiện tại ngẫm lại, lúc ấy có ta có bao nhiêu sao thiên chân, chỉ bằng một khang nhiệt huyết liền dám lay động này phiến thần bí thổ địa.....

Ta sinh ra thôn kêu "Kim gia phô", trong thôn mặt có từ kim, Ngụy hai đại dòng họ tạo thành, nghe ta bà nội nói, chúng ta Kim gia là ở Minh triều kia sẽ bởi vì đắc tội triều đình đại quan mới chạy đến này con thổ đều phân địa phương ẩn cư.

Hơn nữa kỳ thật chúng ta đều không họ kim, mà là vì bảo mệnh tất cả mọi người đem chính mình họ đổi thành kim, đương nhiên còn có một cái cách nói chính là, chúng ta Kim gia lúc ban đầu đi vào nơi này tổ tiên là

một đám phạm vào tử tội chạy đi ra ngoài Cẩm Y Vệ, tại đây đặt chân sau liềm tất cả đều sửa họ kim, bởi vì kim cùng cầm cùng âm.

Nhưng này cũng đều là truyền thuyết, lại ngưi bức tổ tông cũng không thay đổi được hiện tại nghèo leng keng vang lên hiện thực, mà Ngụy tính còn lại là hơn một trăm năm trước mới đến đến thôn này, cụ nói kia sẽ thanh triêu vừa mới diệt vong, Kim gia pho lúc ấy liềm đặc biệt nghèo, loại gì gì không thu, lúc ấy dân chúng đều là dựa vào thiên ăn cơm, chính là khi đó ông trời tâm quá tàn nhẫn, hạ điếm vũ cùng miêu đi tiêu đường như như vậy thiếu.

Lúc ấy trong thôn đã ba tháng không trời mưa, thật sự nếu không trời mưa trong đất nhà cái khẳng định là không thu hoạch, đến lúc đó mùa đông vừa đến, trong thôn người liềm phải tất cả đều chết đói, lúc này từ thôn ngoại lai một đám họ Ngụy người, bọn họ giữa có nam có nữ có già có trẻ, vừa thấy chính là cả gia đình.

Này nhóm người đi đến Kim gia pho liềm thật sự đi không dặng, trong thôn người xem bọn họ có già có trẻ quá đáng thương, liềm cho bọn hắn một ít thức ăn, những người này tâm tởn cảm kích, lại thấy nơi này nhiều năm không mưa, liềm tìm đến trong thôn tộc trưởng nói, bọn họ giúp đỡ Kim gia pho đánh một ngụm giếng nước.

Nguyên lai này đàn họ Ngụy là một đám tay nghề người, bọn họ đánh giếng tay nghề đều là tổ truyền, tộc trưởng vừa nghe tự nhiên cao hứng, khiến cho người an bài bọn họ tất cả đều ở tại trong thôn, vì thế những người này liềm bắt đầu mỗi ngày đều ở Kim gia pho trong ngoài chuyển động.

Có mấy lần tộc trưởng trong lòng đều hoài nghi, này đó họ Ngụy chẳng lẽ là lừa gạt ăn lừa uống, chính là hắn trong lòng như thế tưởng, ngoài miệng lại không có nói ra, thẳng đến nửa tháng sau, này nhóm người rốt cuộc tìm được rồi bọn họ cho rằng có khả năng nhất ra thủy địa phương, ở thôn tây đều một mảnh đất hoang.

Đó là Kim gia pho đệ nhất khẩu nước ngọt giếng, đúng là này nước miếng giếng cứu toàn thôn người mệnh, tộc trưởng ở cảm kích họ Ngụy

người đồng thời liền đưa ra sau này kim Ngụy hai nhà từ đây chính là người một nhà, mà Kim gia pho cũng là từ lúc ấy bắt đầu có một cái khác dòng họ.

Một trăm nhiều năm đi qua, hiện tại Kim gia pho tuy rằng ở dòng họ thượng có kim có Ngụy, chính là trên thực tế đã sớm bởi vì hai tộc thông hôn mà chẳng phân biệt người ta.

Ta họ kim, kêu kim vũ hiên, cha mẹ ta hy vọng ta lớn lên sau có thể khi vũ hiên ngang, ta gia gia là đời trước thôn trưởng, hẳn vốn dĩ hy vọng phụ thân có thể tiếp hấn ban, chính là không nghĩ tới phụ thân thế nhưng cùng trong thành nữ thanh niên trí thức kết hôn, cũng chính là mẫu thân của ta.

Sau tới tuy rằng mẫu thân phản thành, chính là nàng cũng không có như vậy vứt bỏ chúng ta gia hai, mà là không ngừng đi lại quan hệ, rốt cuộc ở ta 10 tuổi thời điểm đem ta cùng phụ thân cùng nhau làm trở về trong thành.

Khi ta cùng mẫu thân nói phải về Kim gia pho khi, nàng thế nhưng không có một chút phản đối, ngược lại là phi thường duy trì ta, trước khi đi nàng còn đối ta nói, "Kim gia pho đối ta có ân, người trở về giúp giúp nơi đó các hương thân cũng hảo, cho là vì ta báo ân."

Bà nội tự nhiên là vui mừng ta trở về, chính là đương nàng nghe ta nói muốn lưu lại khi, nàng lại đưa ra phản đối, "Oa nhi nha! Người là người thành phố, làm gì còn phải về đến cái này điều đâu không ị phân địa phương a? Người họ kim, đi đến nơi nào đâu là chúng ta lão Kim gia căn nhi, không nhất định một hai phải lưu tại Kim gia pho không thể!"

Ta nghe xong sau này biết bà nội là thật sự đau lòng ta, không nghĩ ta ở chỗ này chịu khổ, chính là càng là như vậy ta liền càng phải lưu lại không thể! Ngày hôm sau thôn trưởng cũng chính là hiện tại tộc trưởng liền mang ta đi thôn thượng từ đường, ta ở bên trong là có tên, hiện giờ hễ hương nhận tổ tự nhiên muốn đi đập đầu thấp hương.

Nhưng ta mới vừa cùng thôn trưởng đi vào từ đường trước, liền cảm giác có hai mắt chữ vẫn luôn ở nhìn chăm chăm chính mình xem, cái loại này bị người nhìn trộm cảm giác quá mãnh liệt, ta đột nhiên vừa quay đầu

lại liề nhìn đến một cái bóng đen "Vèo" một chút vọt đến bên cạnh lâm
ấm.

Thân thể của ta một đốn, thôn trưởng thấy ta biểu tình có dị liề cũng
dừng lại bước chân hạ hỏi ta, "Sao?"

Ta lác đầu nói, "Không có việc gì, có thể là ta hoa mắt."

Tiếp theo ta cùng thôn trưởng ở trong từ đường tế bái quá tổ tiên sau,
hắn liề lãnh ta ở Kim gia pho mọi nơi đi dạo.....

Khi chúng ta đi đến thôn đông đầu khi, hai cái lại cao lại đại đên thờ
xuất hiện ở ta trước mắt, khi còn nhỏ tuy nói thường xuyên tới nơi này
chơi, chính là cũng không biết thứ này ngọn ngu ờn, thôn trưởng thấy ta
dùng cameras chụp ảnh, liề cùng ta nói lên này hai cái trình tiết đên thờ
ngọn ngu ờn.

Một cái là Khang Hi trong năm một vị kêu Kim Môn Ngụy thị anh cô
nữ nhân, kết hôn sau trượng phu phải bệnh đã chết, nữ nhân này 16 tuổi
thủ tiết, vẫn luôn tận tâm tận lực hầu hạ cha mẹ chồng, tới r ấ 95 tuổi
hạc mới sống thọ và chết tại nhà, sau tới sự tích của nàng bị ngay lúc đó
nha môn đăng báo triề đình, ngay lúc đó Hoàng Thượng là Khang Hi gia,
hắn liề hạ chỉ vì anh cô tu cái này đên thờ.

Mà một cái khác là Gia Khánh trong năm một vị Ngụy môn kim thị thực
trân, nữ nhân này 25 tuổi thủ tiết, r ấ mới con trai độc nhất một người nuôi
nấng vong phu ba cái nhi tử, trong đó đại nhi tử còn không phải thực trân
thân sinh tử, cứ như vậy nhà bọn họ ba cái nhi tử đêu thông qua ngay lúc
đó khoa cử khảo thí đương đại quan, có thể nói là một môn tam kiệt! Năm
đó Gia Khánh gia đã biết chuyện này sau, liề tự mình vì thực trân trình tiết
đên thờ đera "Tiết hiếu phùng" ba chữ.

Này hai cái trình tiết đên thờ vẫn luôn là trong thôn kiêu ngạo, cho nên
tại rất sớm phía trước, nơi này quả phụ là không thể tái giá, nếu không liề
sẽ bị coi là thông dâm! Cái này tập tục xấu cũng là năm gần đây mới có sở
chuyển biến tốt đẹp.

Từ trình tiết đèn thờ khi trở về đi ngang qua trong thôn phía tây một chỗ thạch đài, mặt trên đen nhánh tỏa sáng, nhìn qua thực bóng loáng, ta đi qua đi nhìn kỹ, phát hiện thạch đài trung gian còn có một cái chén khâu lớn nhỏ lỗ thủng, cũng không biết là dùng để làm cái gì.

Vì thế ta liền tò mò hỏi thôn trưởng, không nghĩ tới hẳn nghe xong sắc mặt biến đổi, như là thực kiêng kỵ giống nhau lôi kéo ta liền rời đi nơi đó, trở lại nhà hẳn thôn trưởng mới đối ta nói, nơi đó là sớm chút năm dùng để xử lý một ít phạm vào tộc quy nữ nhân, là không khiết nơi, làm ta sau này ít đi, hoặc là căn bản không đi.

Lần này liền khiến cho ta hứng thú, vì thế liền cùng thôn trưởng hỏi thăm Kim gia phò đều có cái gì tộc quy, còn có chính là này đó nữ nhân sẽ đã chịu cái dạng gì trừng phạt?

Thôn trưởng ấn bối phận kỳ thật xem như ta biểu thức, bởi vì năm đó lão cha không chịu lưu tại trong thôn, cho nên gia gia liền đành phải đem tộc trưởng vị trí truyền cho hẳn, cho nên hẳn số tuổi cùng ta lão cha không sai biệt lắm.

Xem hẳn vẻ mặt cổ quái, tưởng nói lại không nghĩ nói bộ dáng, ta liền biết phương diện này sự tình không đơn giản.....

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Điểm Thiên Đền (Nhị)

Buổi tối về đến nhà, bà nội cho ta làm cái bàn ăn ngon, nói là ta khi còn nhỏ yêu nhất ăn, kỳ thật liền ta chính mình đều không nhớ rõ ta khi còn nhỏ thích ăn cái gì không yêu ăn cái gì, bởi vì khi ta rời đi nơi này khi, ta trên người thật nhiều đồ vật đều thay đổi!

Khi ta nỗ lực học tập đi làm một cái người thành phố thời điểm, ta cũng đã quên mất ta phía trước đều thích chút cái gì, ăn khi còn nhỏ hương vị, có chút ký ức cũng liền không thỉnh tự đến.

Buổi tối ăn có điểm nhiều, ta nằm ở trên giường lăn qua lộn lại ngủ không được, đột nhiên, ta nghe được bên ngoài có người kêu tên của ta, tuy

rằng thanh âm không lớn, chính là ta lại nghe rõ ràng, là cái nữ nhân ở kêu ta.

Vì thế ta đứng dậy phủ thêm kiện quần áo liền ra cửa phòng, đi vào trong viện nhìn đến bên ngoài ánh trăng sáng tỏ, trong mộng lung ta nhìn đến một cái dáng người mạn điệu nữ tử đứng ở nhà ta ngoài cửa lớn, nàng mỉm cười hướng ta vẫy tay, "Bắc thần..... Mau cùng ta tới....."

Bắc thần? Nàng là ở kêu ta sao? Đây không phải tên của ta a? Chính là ta còn là không tự chủ được đi qua, nhìn nàng một phinh cười lòng ta có loại dị dạng cảm giác, ta hẳn là nhận thức nàng thật lâu.

Cũng không biết đi rồi rất xa, lộ hai bên luôn là sương khói lượn lờ, đã thấy không rõ phía trước cũng không thấy không rõ lai lịch, ta liền vẫn luôn như thế hôn hôn trầm trầm đi theo nàng đi phía trước đi tới..... Rốt cuộc, phía trước xuất hiện một cái thạch đài.

Ngay lúc đó ta thực giật mình, này không phải thôn trưởng trong miệng cái kia hành hình đài sao? Cùng ban ngày duy nhất bất đồng chính là mặt trên nhiều một cây cột đá, mà cột đá mặt trên chính cột lấy nữ nhân kia.

Nàng biểu tình thống khổ thả bi thương, trong miệng một lẩm bẩm, "Thực xin lỗi bắc thần, là ta hại người..... Thực xin lỗi bắc thần..... Thực xin lỗi."

Đột nhiên nữ nhân trên người bắt đầu nổi lửa, ta lập tức chạy qua đi muốn dập tắt nàng thân lửa lớn, chính là lại bị một cỗ sóng nhiệt cách trở trở về, giờ này khắc này trong lòng ta phi thường nôn nóng, bất chấp liệt hỏa đốt người cũng muốn xông lên đi cứu nàng!

Một cỗ gay mũi du vị chui vào ta xoang mũi, sắc ta không thể hô hấp, mắt thấy nữ nhân ở ta trước mặt một chút hóa thành tro tàn, lòng ta đột nhiên cảm giác được một loại tuyệt vọng bi thương, giống như là trái tim đột nhiên bị người dùng dao nhỏ từ ta ngực xẻo ra tới giống nhau đau.

Ta trong miệng lớn tiếng kêu, "Không..... Thanh thu..... Không..... Thanh thu....."

Một nhiên gian, ta mở bừng mắt chử, nguyên lai là giấc mộng, chính là vì cái gì ta tâm còn ở ần ần làm đau đầu? Ta dùng tay xoa bóp hạ chính mình mặt, lại một chút ngây ngẫn cả người, bởi vì lúc này ta mới phát hiện chính mình thế nhưng nước mắt ràn rạ thủy.

Dậy sớm bà nội thấy sắc mặt của ta không tốt, liền lo lắng hỏi ta có phải hay không đêm qua không ngủ hảo, ta cười lắc đầu nói, "Đương nhiên không phải, chẳng qua ta lên mạng tra tư liệu tra có điểm chậm chút."

Bà nội nghe xong thẳng lắc đầu, "Ai..... Hiện tại người trẻ tuổi cũng không biết hảo hảo yêu quý thân thể của mình."

Buổi sáng ta đi vào thôn trưởng gia cùng hẳn thương lượng, tưởng ở trong thôn làm du lịch, làm người bên ngoài tới Kim gia phô cảm thụ một chút nơi này Tây Bắc đặc sắc Nông Gia Nhạc, hơn nữa Kim gia phô cũng coi như là cổ thôn, nơi này có mấy trăm năm lịch sử, có hai nơi thanh triêu ngự tứ trình tiết đền thờ, đây đều là có thể hấp dẫn du khách lượng điểm a!

Mà quan trọng nhất chính là giai đoạn trước không cần như thế nào đầu tư, chỉ cần muốn làm thôn dân đem nhà mình hẳn trú ẩn quét tước sạch sẽ, rồi mới làm một ít ngày thường trong nhà ăn tết mới ăn ngon ăn tới chiều đãi du khách là đến nơi.

Hơn nữa nơi này mà mỏng, cho nên cho dù là mùa xuân trong đất sống cũng không tính nhiều, này vừa lúc có thể cho thôn dân trông rọt cùng làm du lịch hai không chậm trễ, dùng chính mình trông ra màu xanh biếc lượng thực tới chiều đãi xa đến mà đến du khách.

Ý nghĩ của ta thôn trưởng nghe xong phi thường nhận đờng, vì thế hẳn liền bắt đầu xuống tay đi cùng thôn dân thương lượng, trước làm một cái thí điểm, nếu thành công toàn diện mở rộng.....

Mà ta chủ yếu là phụ trách khách nguyên, ta đầu tiên phải làm một cái du lịch trang web tới giới thiệu nơi này nhân văn đặc sắc cùng một ít chân thật lịch sử chuyện xưa hấp dẫn du khách tới chú ý, vì thế ta liền thăm viếng một ít trong thôn các lão nhân, hướng bọn họ hiểu biết một chút Kim gia phô một ít chuyện xưa cùng truy nguyên thuyết.

Hôm nay giữa trưa, ta đi ngang qua từ đường khi, liền có loại muỗi chạy đi vào chụp ảnh ý tưởng, vì thế liền cùng thôn trưởng đờra, hẳn cảm thấy cũng có thể, rốt cuộc toàn thôn trên dưới liền thuộc cái này từ đường lịch sử lâu dài nhất.

Vì thế thôn trưởng liền đem từ đường đại môn cho ta mở ra, làm chính mình trước tiên ở bên trong vỗ, chụp xong sau lại khóa kỹ đem chìa khóa đưa còn cho hẳn là được.

Khi ta chính mình đặt mình trong với cái này tòa cổ xưa trong từ đường khi, lòng ta thế nhưng có một loại nói không rõ tình tứ, là lo âu? Là bất an? Vẫn là bàng hoàng? Tóm lại không thể nói tới là cái gì cảm giác.

Cái này từ đường ở trăm năm trước làm lại sửa chữa lại một lần, nói trắng ra là chính là ở kim thị từ đường bên cạnh xây dựng thêm một cái khác Ngụy thị từ đường, này hai tòa từ đường ở lúc ấy tới nói quy mô không phân cao thấp, chính là hiện tại xem ra, hiển nhiên kim thị cũ xưa nhiều! Dù sao cũng là mấy trăm năm kiến trúc.

"Sát..... Sát....." Ta dùng trong tay máy ảnh kỹ thuật số không ngừng đối với này đó lịch sử chứng kiến giả nhóm chụp ảnh, làm chúng nó có thể vĩnh viễn lưu tại quang ảnh trong thế giới, đã có thể ở ta chính say mê với quay chụp khi, đột nhiên thấy được một bóng người xuất hiện ở ta màn ảnh.

Cùng ngày đó giống nhau, vẫn là chợt lóe mà qua, nhưng lần này bộ dáng của hẳn lại bị ta chụp xuống dưới, vì thế ta lập tức hồi nhìn vừa rồi chụp kia mấy trương chiếu, quả nhiên một cái cả người dờ hờ người xuất hiện ở ảnh chụp, tóc của hẳn rất dài, hẳn là thời gian rất lâu không tẩy đầu dính vào cùng nhau, hẳn trên người quần áo càng là đã sớm phân không rõ nguyên bản nhan sắc.

Người kia là ai? Đã là lần thứ hai xuất hiện ở trong từ đường, là hẳn nguyên bản liền ở chỗ này vẫn là đi theo ta mới đến? Xuất phát từ tò mò ta triền hẳn biến mất địa phương đi đến, phát hiện nguyên lai từ đường là có sau đường, nơi đó ánh sáng thực hắc, còn chất đống không ít tạp vật, xem nhan sắc hẳn là có chút năm đầu.

Vì thế ta liền dùng di động chiếu sáng, hướng bên trong đi đến, nhìn xem có thể hay không tìm được cái gì có giá trị đồ vật, bởi vì từ đường có mấy trăm năm lịch sử, cho nên nơi này vẫn luôn đều chưa từng mở điện, chính là ta thực mau liền phát hiện không cần điện cũng có thể chiếu sáng phương pháp.

Nguyên lai này sau đường là có cửa sổ, đem bọn họ toàn bộ đều mở ra, nơi này nên rất sáng đường! Vì thế ta liền đem phương diện này mỗi một cái cửa sổ đều mở ra, tiếp theo ta liền cảm giác được một cỗ không khí thanh tân từ bên ngoài lưu động tiến vào, nguyên lai từ đường mặt sau chính là một mảnh nhà cái mà, hướng ra phía ngoài nhìn lại đúng là từng mảnh tân lục, gió nhẹ thổi Phật cỏ xanh, không khí miễn bàn thật tốt.

Cũng đúng là bởi vì cửa sổ mở ra, ta liếc mắt một cái liền thấy được tránh ở trong bóng tối người kia, hấn tựa hồ thực sợ hãi ta, vì thế ta liền rất ôn nhu nói, "Không cần sợ, ta sẽ không thương tổn người....."

Chính là liền ở người kia nâng lên nhìn đến ta mặt lúc sau, thế nhưng phát ra thể lương thét chói tai, rồi mới không ngừng dùng tay che lại đầu nói, "Đừng tới tìm ta, đừng tới tìm ta! Ta chỉ là nghe tộc trưởng mệnh lệnh, cầu xin người đừng tới tìm ta!" Tiếp theo liền một chút từ sau cửa sổ chạy trốn đi ra ngoài, chạy tới đồng ruộng không ảnh.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Điem Thiên Đền (Tam)

Ta bị hấn đột nhiên thét chói tai cấp dọa choáng váng, vẫn luôn ngờ ngác đứng ở nơi đó, chỉ tới thôn trưởng đi đến, hấn cũng là nghe được tiếng thét chói tai mới biết được là ta gặp kẻ điên, cho nên liền vội vàng vàng chạy tới, sợ hấn dọa đến ta.

Ta nhìn ra thôn trưởng nhận thức người này, liền hỏi hấn, này kẻ điên là nơi nào tới? Thôn trưởng thở dài nói, "Này kẻ điên vốn chính là Kim gia phu người, số tuổi so với ta đều đại, hơn mười tuổi thời điểm liền điên mãi cho đến hiện tại, ngày thường cũng cái gì người quản hấn, cũng chính là hàng xóm sẽ quản hấn mỗi ngày một bữa cơm, nhưng chính là như vậy, hấn còn rất có thể sống, này đều mau 80, trong thôn thật nhiều tiểu tử có đều chạy quá hấn!"

Ta tưởng tượng này kẻ điên cũng không thể tổng vì sao vẫn luôn chạy loạn đi xuống a? Đến lúc đó nếu nơi khác du khách tới, thấy được kẻ điên không đem nhân gia đầu dọa chạy a! Thôn trưởng tựa hồ cũng minh bạch ta ý tứ, vì thế hẳn nghĩ nghĩ nói, "Không có việc gì, chờ Nông Gia Nhạc làm lên sau, liền đem hẳn nhất ở chính hẳn trong nhà, từ người trong thôn thay phiên đưa cơm, như vậy đã giải quyết hẳn chạy loạn hù dọa người, lại có thể làm hẳn có khẩu nóng hổi cơm ăn."

Chính là trong lòng ta vẫn là có một loại ần ần bất an, tổng cảm thấy kẻ điên sẽ là cái tai họa ng ần, vì thế liền hỏi thôn trưởng kẻ điên là như thế nào điên? Chính là không nghĩ tới thôn trưởng cũng nói không rõ, bởi vì hẳn khi đó cũng rất nhỏ, căn bản không ký sự, chỉ biết là là dọa điên.

Ta trước đem kẻ điên sự tình đặt ở một bên, chuyên tâm từ sau đường tạp vật đôi tìm chút có lịch sử giá trị đồ vật ra tới, thôn trưởng xem ta đôi này đó rách nát cảm thấy hứng thú liền cười nói, "Nơi này phóng đầu là một ít hư rớt bài vị cùng một ít bị trục xuất Kim gia pho người lưu lại đồ vật, bởi vì không thể tùy tiện ném xuống, cho nên vẫn luôn đặt ở sau đường."

Ta vừa nghe liền hỏi thôn trưởng, "Còn có bị trục xuất Kim gia pho người? Bởi vì cái gì?"

Thôn trưởng loát loát hẳn râu dê nói, "Đương nhiên là có, chúng ta Kim gia pho có 600 nhiều năm lịch sử, này giữa không thiếu có một ít đầu sinh phản cốt con cháu, quốc có quốc pháp, tộc có tộc quy, này muốn ở trước giải phóng, phạm vào tộc quy trục xuất Kim gia pho xem như nhẹ!"

Ta nghe xong trong lòng không khỏi có chút sợ hãi, ngẫm lại này Kim gia pho mấy trăm năm trong lịch sử, khẳng định có không ít kim Ngụy con cháu bị tộc quy xử lý, nghe thôn trưởng ý tứ, đem người đuổi đi là nhẹ nhất, kia trọng lại là cái gì đâu? Thật là không dám tưởng tượng.

Ta bắt đầu tiếp theo sửa sang lại này đôi tạp vật, có lẽ nơi này liền có Kim gia pho lịch sử đâu, tương lai khai cái "Kim gia pho lịch sử nhà bảo tàng" cái gì, có lẽ có thể sử dụng đến đâu?

Này đó tạp vật bởi vì hàng năm không ai động, đã sớm che kín thật dày tro bụi, ta từ trên người lấy ra một khối khăn tay hệ ở trên mặt chắn hôi, liền bắt đầu ta vặn vật sửa sang lại công tác.

Mở ra này ở một cái cái rương, bên trong là một ít vứt đi bài vị, ta lấy ra tới nhìn mấy cái, có kim thị cũng có Ngụy thị, tiếp theo ta liền thấy được một quyển làm sâu chú thực nghiêm trọng kim thị tộc phổ, này hẳn là phía trước, bởi vì ta nhìn đến trong từ đường phóng một quyển lại đại lại tân.

Ta mở ra này bốn tộc phổ vừa thấy, mặt trên thế nhưng còn có tên của ta, đương nhiên đã là ở nhất sinh một tờ, ta đi phía trước phiên phiên, quả nhiên hữu dụng hững bút câu rớt tên, thế nhưng còn không tính thiếu.

Bỗng nhiên, một cái kêu kim bắc thần tên đâm vào ta trong mắt, bắc thần? Này không phải ta trong mộng nghe được tên sao? Ta cẩn thận nhìn nhìn mặt trên chú giải, kim bắc thần với 1943 di trừ gia phả.

1943 năm, là 60 nhiều năm trước chuyện này, ta còn nhớ rõ chính mình ở trong mộng hô lên nữ nhân kia tên, thanh thu, vì thế ta lại ở gia phả tìm nửa ngày, không có một cái kêu thanh thu người.

Tiếp theo ta lại ở đáy hòm tìm ra một ít đặc biệt cũ xưa khung ảnh, bên trong ảnh chụp cũng không biết là cái gì thời đại, đều là một ít hắc bạch lão ảnh chụp, ảnh chụp người có rất nhiều dân quốc thời kỳ ăn mặc, có là thế nhưng còn giữ bím tóc!

Đúng lúc này, một trương chụp ảnh chung khiến cho ta hứng thú, mặt trên viết, "1940 năm tộc trưởng 60 tuổi đại thọ Kim gia phô nam đình lưu ảnh"

Này hẳn là năm đó toàn Kim gia phô sở hữu thành niên nam tử một trương chụp ảnh chung, ta cẩn thận nhìn bọn họ mỗi người mặt, xem có thể hay không nhìn đến ta thái gia gia thân ảnh, lấy hẳn tuổi tác lúc ấy hẳn là cũng ở trong đó.

Chính là nhìn nhìn tay của ta thế nhưng run lên, ta trăm triệu không nghĩ tới bên trong thế nhưng sẽ có ta? Đây quá không thể tưởng tượng, có lẽ người khác bộ dáng ta sẽ nhận sai, chính là ta chính mình là trăm phần trăm nhận không t ã.

Trên thế giới này trừ bỏ song bào thai bên ngoài, li ền không có lớn lên giống nhau như đ ớc hai người, hơn nữa vẫn là ở bất đ ờng niên đ ại xuất hiện, nhìn đến ta gương mặt này xuất hiện ở một trường 60 nhi ều năm trước lão ảnh chụp khi, ta tâm thế nhưng cảm giác một năm một năm đau.

Ngày đó ta không biết chính mình là như thế nào h ã gia, tóm lại là đem bà nội dọa không nhẹ, nàng nói ta trở v ề thời điểm sắc mặt tái nhợt, môi phát thanh, còn một thân m ờ hôi lạnh, vừa đến gia li ền một đ ầu tài đến trên giường, như thế nào kêu cũng kêu không tỉnh.

Sau tới thôn trưởng tìm tới thôn thượng vệ sinh viên, kết quả vẫn là nhìn không ra tới ta là xảy ra chuyện gì? Thẳng đến bà nội đem thôn thượng một vị mau 100 tuổi tổ bà nội thỉnh lại đây, nàng tới sau sờ sờ ta đ ầu nói, "Không có việc gì..... Hiên oa là làm gì đ ồ vật cấp vọt! Một h ã ta cho h ần kêu gọi h ần thì tốt r ã, bất quá oa nhi này lớn lên sao như thế quen mắt đâu?"

Bà nội vừa nghe li ền nói, "Có gì quen mắt không quen mắt, người mỗi ngày thấy ta, h ần là ta tôn tử, khẳng đ ịnh cùng giống ta a!"

Chính là lão tỷ nãi lại nói, "Không phải, oa nhi này trường giống ta ở rất nhi ều năm trước gặp qua, chính là cụ thể lại nghĩ không ra!"

Ta bà nội xem lão tổ lão một h ã minh bạch một h ã h ồ đ ờ, rất cuộc đ ầu mau 100 tuổi, không bà nội biết nàng thu h ần vẫn là có một bộ, quả nhiên, lão tổ nãi c ần một cái tiêu cái ch ối ở ta trên đ ầu xoay vòng vòng, trong miệng còn không dừng l ắm nh ắm l ắm nh ắm nói cái gì.

Không một h ã ta thật đ úng là tỉnh, chỉ là vẫn là đ ầu óc có chút không rõ ràng l ắm, bà nội một sờ ta có chút phát sốt, khiến cho vệ sinh viên cho ta khai chút thuốc hạ sốt ăn thượng, tiếp theo ta li ền bắt đ ầu nằm mơ, trong

mộng cái kia kêu thanh thu nữ nhân vẫn luôn đối với ta cười, ta tựa hồ cũng thực thích nàng tươi cười.

Cứ như vậy ta vẫn luôn ngủ tới rồi ngày hôm sau giữa trưa mới tỉnh lại, vừa tỉnh tới liền kêu to đói, hai bữa cơm không ăn, có thể không đói bụng sao? Vì thế bà nội liền cho ta nấu nóng hân hấp một chén mì trứng, ăn uống no đủ sau, ta rốt cuộc lại khôi phục phía trước sức sống.

Bà nội lúc này mới nhớ tới hỏi ta, phía trước ở từ đường phát sinh cái gì sự tình, vì cái gì ta sẽ bị dọa ném hân? Ta vừa nghe mặt có liền chút đỏ lên, một cái đại lão gia còn dọa ném hân, nói ra đi không bị người trong thôn cười đến rụng răng a! Vốn dĩ bọn họ liền vẫn luôn khi ta là cái hài tử.

Nhưng bà nội cũng không để ý như thế nhiều, nàng nhất định phải ta nói ra ngày hôm qua rốt cuộc ở từ đường đã xảy ra cái gì sự tình? Vì thế ta liền đem ở lão ảnh chụp nhìn đến ta chính mình sự tình cùng bà nội nói.

Nàng nghe xong cũng là sửng sốt, nửa ngày không nói chuyện, sau đã tới hồi lâu nàng mới nói, làm ta mang theo nàng đi xem kia trương lão ảnh chụp.....

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Điểm Thiên Đền (Bốn)

Ta mang theo bà nội đi tới từ đường sau đường, nơi đó vẫn là ta lúc đi chờ bộ dáng, ta mới sửa sang lại hảo một cái cái rương, mà kia đóng mở ảnh liền như vậy đột ngột bãi ở cái rương thượng.

Bà nội cầm lấy ta nói kia đóng mở ảnh bình tĩnh nhìn nửa ngày, rốt cuộc cũng tìm được cùng ta lớn lên giống nhau như đúc nam nhân kia, nàng mang theo kính viễn thị dùng ngón tay nước cờ nửa ngày hành số cùng bài số rồi mới đối chiếu gia phả sắp hàng trình tự, rốt cuộc làm bà nội tìm được người này là ai?

"Kim bắc thiên..... Người này như thế nào bị từ gia phả cắn câu rớt?" Bà nội lẩm bầm lẩm bầm nói.

Ta vừa nghe bà nội nói ra kim bắ̃c thầ̃n này ba chữ, trong lòng ta chính là căng thẳng, này không phải ta trong mộng người kia sao? Chính là ta rất tò mò bà nội là như thế nào biết người này chính là kim bắ̃c thầ̃n?

Bà nội cười cười nói, lúc ấy chúng ta nơi này chụp ảnh chung đều là có chú ý, khẳng định là muốn dựa theo trường ấ̃u bấ̃i phậ̃n tới bài vị trí, cho nên này liề̃n muốn gia phả thượng giống nhau, nếu có người không còn nữa cũng tưởng đem vị trí không xuống dưới.

Ta gậ̃t gậ̃t đầ̃u, bất quá vẫn là tưởng không rõ người này vì cái gì cùng chính mình lớn lên giống nhau, bà nội xem ta có chút tâm sự nặng nề, liề̃n an ủi ta nói, "Các người là đầ̃ng tông cùng tộc, có lớn lên giống địa phương này cũng bình thường a ~!"

Nhưng những lời này lừa lừa người khác còn hành, nhưng đối với ta cái này từ nhỏ liề̃n thích hỏi vì cái gì hài tử, thật sự không thể như vậy đình chỉ.

Vì thế ngày hôm sau ta liề̃n cầ̃m ảnh chụp đi cho ta thu hầ̃n lão tổ nấ̃i trong nhà, vị này lão tổ nấ̃i là Ngụ̃y môn kim thị, khi ta lấy ra ảnh chụp cho nàng nhìn lên, nàng cũng thực giậ̃t mình, tiếp theo liề̃n vẫn luôn nói, "Nguyên lai là như thế này, khó trách..... Khó trách....."

Ta thấy lão tổ nấ̃i vẫn luôn lầ̃m bầ̃m lầ̃u bầ̃u, liề̃n có chút sốt ruột hỏi, "Lão tổ nấ̃i, ngài có nhớ hay không kim bắ̃c thầ̃n người này a?"

"Nhớ rõ, như thế nào không nhớ rõ, đó là ta đường ca....." Lão tổ nấ̃i mơ mơ màng màng nói.

"Hắ̃n là như thế nào bị trục xuất Kim gia phồ̃?"

Lão tổ nấ̃i sửng sốt, rồ̃i mới có chút mờ mịt nói: "Hắ̃n không có rời đi Kim gia phồ̃..... Vẫn luôn đầ̃u ở."

Ta vừa nghe người này còn ở Kim gia phồ̃, kia chẳng phải là so lão tổ nấ̃i còn lão, nhưng lại tưởng tượng không đúng a, thôn trưởng nói qua, lão tổ nấ̃i mới là Kim gia phồ̃ số tuổi già nhất lão nhân, hắ̃n không đầ̃e qua cái

gì kim bắc thần, nói nữa, một cái tên tại người lại bị ở gia phả câu rớt, hẳn lại như thế nào khả năng còn tiếp tục sinh hoạt ở Kim gia phò đâu?

Lão tổ nữ nhi tử kim lão tam xem chính mình lão nương một hồi mình bạch một hồi hồ đồ, liền ngưng ngưng nói, "Hiên oa, người lão tổ nữ mấy ngày nay cũng không biết như thế nào, đặc biệt hồ đồ, nàng khả năng không thể giúp người cái gì vội!"

Ta cười nói, "Tam gia gia, xem người nói, cái gì giúp không bang, coi như ta bả lão tổ nữ nói chuyện phiếm giải buồn bái."

Nhưng ta lời tuy như thế nói, chính là trong lòng vẫn là nhiều ít có chút thất vọng, nếu từ lão tổ nữ này còn không có thu hoạch, kia những người khác liền càng không có thể, vì thế ta đành phải đứng dậy cáo từ.

Liền ở ta vừa muốn đi ra ngoài khi, đột nhiên nghe được lão tổ nữ nói, "Bắc thần biểu ca, người này liền đi a!"

Ta bị đột nhiên tới như thế một câu cấp dọa choáng váng, kim lão tam thở dài nói, "Xem đi, càng ngày càng hồ đồ!"

Nhìn dáng vẻ lão tổ nữ là nhận sai người, ta vừa định nói ta không phải kim bắc thần, liền nghe nàng lại ngữ không kinh người chết không thôi tới một câu, "Bắc thần biểu ca, nghe ta một câu khuyên, chớ có lại đi tìm thanh thu, nàng ngày vốn là khó qua....."

Lần này ta nghe rõ ràng chính xác, lão tổ nữ nhắc tới thanh thu này hai chữ, vì thế liền chạy nhanh đi đến bên người nàng hỏi, "Thanh thu còn hảo không?"

"Người không đi tìm nàng, nàng liền hảo, nàng đều thủ như thế nhiều năm quả, tuy nói hiện tại triều đình không có, không còn có ngự tứ đền thờ, chính là này Kim gia phò trên dưới ai không xem trọng nàng liếc mắt một cái! Chính là nếu người lại đi tìm nàng, kia nàng danh dự huỷ hoại không nói, người sẽ không sợ trong tộc mặt người chọc người cột sống? Nàng như thế nào tính đều là người biểu tâu a!"

Kim lão tam càng nghe càng h ò đ ò, li ên đánh gậy hấn lão nương nói, "Nương, ngài nói đây đ ều là gì thời đại sự a! Đây là hiên oa, mấy ngày hôm trước người đi cấp thu h òn hiên oa, ta Trấn Giang đại ca tôn tử!"

"A? Hiên oa? Nga..... Là hiên oa a!" Tiếp theo lão tổ nãi thế nhưng đánh thượng khò khè ngủ r ồi.

Ta cũng là hết chỗ nói r ồi, đành phải trước từ lão tổ nãi gia đã trở lại, kết quả vừa đến gia li ên thấy bà nội sớm li ên ở cổng lớn chờ ta.

"Bà nội, người như thế nào ở chỗ này chờ ta a!"

Bà nội thở dài nói, "Còn không phải lo lắng người xảy ra chuyện sao? Ta đi một chuyến từ đường, kết quả trên cửa lớn khóa, ta là sợ người lại đi nơi đó xem vài thứ kia!"

Ta cười cười, r ồi mới lôi kéo bà nội trở v ề phòng, "Bà nội, người không cần lo lắng, ta lại không phải tiểu hài tử!"

Không nghĩ tới bà nội lại đem mặt lôi kéo nói, "Người hiểu cái gì, kia sau đường đ ồ vật âm khí rất nặng, đại đa số đ ều là không được chết già người lưu lại đ ồ vật, người đi động bọn họ đ ồ vật, không ném h òn mới là lạ! Người cho ta nghe hảo, sau này không đi lại đi kia mặt sau!"

Ta xem bà nội thật sinh khí, li ên đành phải hống nạng nói, "Bà nội, người yên tâm đi, ta hướng * bảo đảm, không bao giờ đi nơi đó!"

Bà nội lúc này mới yên tâm không h ề lại nhai, lúc ăn cơm chi ều ta đột nhiên nghĩ tới cái kia kẻ điên, li ên hỏi bà nội, "Bà nội, cái kia kẻ điên là như thế nào điên?"

Bà nội nghe xong thở dài một hơi nói, "Hấn a, cũng quá đáng thương, ta nghe mẹ ta nói, hấn là cho dọa điên, đ ều điên r ồi vài thập niên, hơn mười tuổi khi li ên điên r ồi, lúc sau chính là nhà người cấp khẩu cơm ăn, nhà ta cấp khẩu cơm ăn như thế chấp vá t ờn tại, lăng là sống tới r ồi như thế đại số tuổi!"

Ta nghe sau trong lòng phi thường thất vọng, xem ra ở Kim gia phô thật đúng là chỉ có lão tổ nãi biết một ít năm đó sự tình, chính là nàng hiện tại lại h ồ đ ồ, thật là làm bu ồn bực!

Lúc này không biết ai ngờ hùng hài tử thế nhưng ở bên ngoài đốt pháo chơi, khí bà nội c ầm cái cái chổi li ền đi đuổi người, biên đuổi còn biên mắng, "Không năm không tiết loạn phóng cái gì pháo đốt!"

Ta nghe xong pháo đốt một vang trong lòng chính là run lên, kỳ thật bà nội sở dĩ mắng đấm hài tử này, là bởi vì ta đánh tiêu li ền có cái tật xấu, hơn nữa là sinh ra li ền có, chính là nghe không được này pháo đốt thanh, khi còn nhỏ mấy tháng đại thời điểm, ăn tết nã pháo, lãng là đem ta dọa trừu.

Hiện tại tuy rằng người trưởng thành, chính là cái này tật xấu vẫn là không tuyệt tự, tuy nói sẽ không giống khi còn nhỏ giống nhau bị dọa trừu, chính là trong lòng vẫn là sẽ thực khẩn trương, vì cái này, ta vào đại học thời điểm còn cố ý đi nhìn trường học bác sĩ tâm lý.

Hắn là hỏi ta một đống vấn đề sau đến ra kết luận là, nếu ta không có mất trí nhớ nói, ta đây li ền không có trong lòng bệnh tật, bởi vì có loại này hiện tượng tâm lý vấn đề, căn nguyên đều đến từ đã từng khủng bố trải qua.

Chính là ta cố tình không có loại này trải qua, dùng bà nội nói nói, này có thể là thai mang, nhưng ta lão mẹ lá gan đại không được không được, như thế nào khả năng sợ một cái pháo đốt thanh đâu?

Cuối cùng cái này bệnh kín ta cũng chỉ có thể không giải quyết được gì, bất quá cùng ta quan hệ thân cận người đều biết ta cái này tật xấu, bởi vì là từ nhỏ đến lớn đều có, cho nên ta chính mình cũng thành thói quen, chủ yếu là ăn tết thời điểm gian nan một ít.....

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Điểm Thiên Đền (Năm)

Ta cũng thử qua vẫn luôn nghe pháo đốt thanh âm, chính là lại vẫn là thích ứng không được, vừa nghe đến li ền khẩn trương muốn chết, giống

như ta đời trước là bị pháo đốt nổ chết giống nhau!

Bà nội vào nhà sau xem sắc mặt của ta có chút trắng bệch, liền vội cho ta đồ ly nước ấm nói, "Tối, uống khẩu nước ấm áp áp, không sợ a!"

Ta trường như thế lớn, hiện tại cũng chỉ có bà nội còn sẽ như thế đối ta nói chuyện..... Ta không nói chuyện, chỉ là yên lặng tiếp nhận ly nước, uống lên một cái miệng nhỏ, tiếp theo liền cảm giác một cỗ dòng nước ấm từ yết hầu vẫn luôn chảy tới dạ dày bên trong.

Ngày hôm sau ra cửa trước, bà nội liền nữa dặn dò làm ta không cần lại đi từ đường, quá mấy ngày chính là giữa tháng bảy, đến lúc đó quỷ môn mở rộng ra, nơi đó tà hồ sự khẳng định càng nhiều, ta vì không cho nàng lão nhân gia lo lắng, đành phải ứng phó đáp ứng rồi.

Thôn trưởng đem Thôn Ủy Hội một gian phòng ở đằng ra tới cho ta làm văn phòng, ta một đầu chui vào đi ở bên trong viết một ngày kế hoạch án, giữa trưa bà nội tới cấp ta đưa cơm ta cũng chưa tới kịp cùng nàng nhiều lời thượng nói mấy câu, liền kia vẫn luôn viết, rốt cuộc ở thái dương tây lạt khi viết hảo, lúc ấy ta còn ý chí chiến đấu sục sôi muốn dùng cái này kế hoạch án đi phong đầu công ty trừ tiệt, chính là kế tiếp phát sinh sự khiến cho ta có chút trở tay không kịp.

Thôn Ủy Hội đến bà nội gia lộ trình không lâu lắm, ngày thường đi cái 15 phút cũng liền đến, hôm nay buổi tối ta ước chừng đi rồi nửa giờ cũng chưa đến, vì thế ta càng đi càng hoảng hốt, chính mình không phải là quỷ đánh tường đi?

Ta biết lại này đi xuống đi không phải biện pháp, với liền tìm cái Thạch Đầu ngỗ xuống, trừu thượng điều thuốc nghỉ ngơi một hồi..... Chờ ta trừu xong yên lại giờ tay, liền nhìn đến trước mắt tất cả đều là người.

Hơn nữa đều là ta chưa thấy qua người, trong thôn như thế nào đột nhiên nhiều như thế một ít người xa lạ? Còn có bọn họ xuyên quần áo, chính là hiện tại thôn thượng lại như thế nào nghèo cũng không cần xuyên thành như vậy đi? Một đám mụn vá bộ mụn vá.

Vì thế ta liền tưởng đứng lên đi hỏi một chút bọn họ là ai, chính là mới vừa vừa động liền phát hiện chính mình thế nhưng không động đây, ta cúi đầu vừa thấy chính mình lúc ấy liền trọn tròn mắt, chính mình trên người quần áo cũng biến cùng những người đó không sai biệt lắm không nói, còn thế nhưng bị người dùng dây thừng trói gô!

Ta dùng hết toàn lực giãy giụa lại là uổng phí sức lực, chính mình bị bó như là cái đọi làm thịt heo, như thế nào cũng tránh thoát không khai.....

Đột nhiên, trong đám người làm cũng một cái lộ tới, hai gã tráng hán áp một cái phi đầu tán phát nữ nhân đã đi tới, ta nhìn đến sau trong lòng chính là khăn, nghĩ thầm nữ nhân này sẽ không chính là thanh thu đi!

Lúc này một cái tay cầm cây đuốc, đây mắt dữ tợn nam nhân đã đi tới, hất một phen kéo trụ nữ nhân đầu tóc nói, "Thanh thu tẩu tử, nhìn xem trên mặt đất có phải hay không người dã nam nhân? Không nghĩ tới ngày thường ở chúng ta trước mặt trang người năm người sáu, nguyên lai sau lưng chính là cái không biết liêm sỉ ****! Hướng chúng ta còn gọi người như thế nhiều năm tẩu tử! Ta phi!" Nói xong hất triều nữ nhân trên mặt phun ra một ngụm nước miếng tiếp theo nói, "Người không phải chết cũng muốn cùng kim bắc thần ở bên nhau sao? Hảo, ta thành toàn người, hôm nay ta khiến cho các người cùng đi quỷ môn quan báo danh!"

Ta nghe xong cấp tưởng hô to, chính là lại phát hiện miệng mình đã sớm không biết bị cái gì đồ vật cấp lấp kín! Chỉ có thể trừng mắt một đôi huyết hồng mắt nhìn bọn họ đem nữ nhân áp đến hành hình trên đài.

Tiếp theo mấy cái thượng tuổi lão bà đem thanh thu đôi tay cao cao trói lại, rồi mới thế nhưng bắt đầu đem bái nàng quần áo! Đương nàng ý thức được các nàng muốn làm cái gì khi, liền nổi điên phản kháng, chính là lại đưa tới một đống vô tình cái tát.

Ngay lúc đó ta chỉ có thể trơ mắt nhìn bọn họ lột sạch thanh thu quần áo, làm nàng một ti không quải treo ở nơi đó..... Phía dưới các nam nhân có ở vui cười, có ở kinh ngạc cảm thán, mà các nữ nhân còn lại là không ngừng chửi rủa, "Thật không biết xấu hổ, ngày thường xem nàng trang như

vậy thanh cao, lột sạch không cũng cùng chúng ta giống nhau! Còn không phải là eo tế một chút, làn da bạch một chút sao? Thiệt!"

Thanh thu miệng cũng không có bị lấp kín, nàng lúc này sớm lấy tuyệt vọng, chỉ là đang xem hướng ta khi, nàng mắt toát ra quá nhiều không tha, ta mắt đã sớm trừng xuất huyết tới, nếu ánh mắt có thể giết người, ta chịu đã sớm đem ở đây xem qua thanh thu thân thể mọi người tất cả đều làm thịt!

Liền ở ta cực độ tuyệt vọng thời điểm, thế nhưng nhìn đến thanh thu đối ta nhàn nhạt cười..... Nụ cười này bao hàm quá nhiều quá nhiều đò vật, trong nháy mắt ta thế nhưng tất cả đều minh bạch, tất cả đều lý giải.....

Thanh thu nàng không hối hận có thể cùng ta ái một hồi, nếu làm nàng lại tuyển một lần, cho dù là làm nàng chết thương mười hồi, cũng muốn cùng ta ở bên nhau..... Ta trong mắt đã sớm tràn đầy nước mắt, đôi tay trói tay sau lưng ta chỉ có thể nhậm nước mắt chính mình chảy xuống, mọi người thường nói, nam nhi có nước mắt nhưng không dễ dàng rơi, trung chỉ chưa tới thương tâm khi thôi!

Đó là thanh thu cuối cùng một lần đối với ta cười, tuy rằng nàng quang thân mình làm phía dưới các nam nhân xem, chính là nàng trên mặt thần thái lại vẫn như cũ thánh khiết cao quý.....

Lúc này có người nâng tới một cái đại ung, bên trong tràn đầy dầu cây trầu, một cái lão bà đi qua đi duỗi tay từ bên trong sờ sờ, liền túm ra một cái vải lẻ tới, nơi đó mặt lại là bị du ngâm quá vải bông.

Một loại dự cảm bất hảo dưới đáy lòng sinh ra, bọn họ muốn làm cái gì? Ta cực lực vận vẹo thân thể, muốn đi ngăn cản bọn họ loại này biến thái hành vi, chính là ta làm không được, chỉ có thể mắt thấy thanh thu bị một tầng tầng bọc lên vải dầy, ánh mắt của nàng một mảnh tro tàn, không có bất luận cái gì sợ hãi.

Liền ở nàng toàn thân đều bao hảo vải dầy khi, vừa rồi cái kia đây mặt dữ tợn nam nhân lạnh lùng nói, "Ngụy thanh thu, người còn có cái gì lời

muốn nói sao?"

Thanh thu lạnh lùng nhìn sở người có nói, "Các người hôm nay thiêu chết ta, ngày sau cũng giống nhau sẽ xuống địa ngục!"

Ở đây sở hữu nghe xong thanh thu nói đầu có chút không rét mà run, cái kia đầy mặt dữ tợn nam nhân trên mặt dữ tợn cũng ở hơi hơi phát run, chính là chuyện tới trước mắt không thể không làm, vì thế từ trong đám người lôi ra một cái hơn mười tuổi nam hài, hẳn trên mặt có một viên trứng gà lớn nhỏ nốt ruồi đen, tướng mạo là này xấu vô cùng.

"Người đi, đem cái này **** thiêu chết!" Về mặt dữ tợn nam nhân lạnh lùng nói.

Nam hài thân mình run lên, hiển nhiên là không dám, chính là đương hẳn nhìn đến nam nhân đe dọa ánh mắt khi, liền đành phải run run rẩy rẩy tiếp nhận cây đuốc chậm rãi hướng đi thanh thu.....

Đặng một chút, thanh thu trên người vải dầu bị bậc lửa, điểm thiên đèn tàn nhẫn chỗ không gì hơn lửa đốt rất chậm, làm chịu hình người một chút cảm thụ chính mình bị thiêu chết sợ hãi!

Chính là thanh thu lại gắt gao cắn môi, một tiếng cũng không phát, đến là trên mặt đất ta phát ra tê tâm liệt phế tiếng khóc, cái loại này mắt ái nhân bị thiêu chết đau lòng, căn bản vô pháp dùng ngôn ngữ tới biểu đạt, người ở đối đãi chính mình đừng loại khi, vì cái gì có thể tàn nhẫn đến như thế nông nổi!

Lúc này cái kia đầy mặt dữ tợn nam nhân thế nhưng còn đối với thanh thu cười lạnh nói, "Người không có như vậy mau chết, trò hay còn ở mặt sau đâu!" Nói xong hẳn hướng trong đám người vẫy vẫy tay, hai cái nam nhân nâng ra một cái sọt tre, bên trong thế nhưng là pháo đốt!

Trong lòng ta trăn xuống, chẳng lẽ hẳn là muốn dùng thứ này tới xử lý ta, quả nhiên hai cái tráng hán đem sở hữu pháo đốt đầu bó ở ta trên người, khi này thanh thu đã sớm đau có mặt không còn chút máu, chính là đương nàng nhìn đến bọn họ đang ở hướng ta trên người bó pháo đốt khi, nàng

vốn dĩ là một mảnh tinh mạch trong mắt thế nhưng dần hiện ra dày đặc oán khí.....

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Điểm Thiên Đền (Sáu)

"Thực xin lỗi bác thầ, là ta hại người..... Thực xin lỗi bác thầ.....
Thực xin lỗi" đây là thanh thu đối ta nói cuối cùng một câu.

Tiếp theo cái kia đây mắt dữ tợn nam nhân liềi chậm rãi đi vào ta, hấn gương mặt kia cũng ở ta trước mặt vô hạn phóng đại, khác ta vĩnh viễn đều quên không được.

"Người làm nằng thời điểm thực sáng đi, ha ha..... Ta hôm nay làm người lại sáng một liềi!" Nói xong liềi điểm ta trên người pháo đốt.

Tiếp theo ta cảm giác được trên người mỗi một chỗ đều có vô số pháo đốt ở nổ mạnh, cái loại cảm giác này đã không thể dùng đau đau tới hình dung, phảng phất pháo đốt nổ tung không phải ta thân thể mà là ta linh bảo.....

Hoảng hốt gian ta nhìn đến thanh thu chậm rãi ngừng đứng lên, nhìn quanh một chút bốn phía người, cùng chính mình muốn tốt, quen thuộc người đều không có tới, nằng biết những người này là thiện lương, không đành lòng nhìn đến chính mình kết cục, vì thế nằng liềi an tâm, rồi mới lạnh lùng đối mọi người nói, "Ta Ngụy thanh thu dùng tánh mạng của ta nguyềi rửa, hôm nay nhìn đến ta thân thể sở hữu nam nhân đều sẽ chết vào ôn dịch, sở hữu nữ nhân chắc chắn thủ tiết, bậc lửa ta trên người liệt hỏa người nhất sinh nhất thế chịu khổ không được chết, giết chết ta ái nhân người chắc chắn đoạn tử tuyệt tôn..... Ha ha..... Ha....."

Đây là cỡ nào ác độc nguyềi rửa a, liềi ở ta bị ám căn nuốt trong nháy mắt, ta thế nhưng còn cảm thấy cái này nguyềi rửa cùng chúng ta gặp thống khổ so sánh với, thật sự quá nhẹ!

Khi ta tỉnh lại khi, phát hiện bà nội đang ng ồi ở ta bên người lưu nước mắt, nằng xem ta tỉnh liềi rất kích động đi ra ngoài gọi người, không một h ồi lão tổ nãi diên nằng chân nhỏ lão đảo lắc lư đi đến.

Nàng duỗi tay sờ sờ ta đầu nói, "Không có việc gì, tỉnh thì tốt rồi, sau này ở trong thôn đi đêm lộ phải cẩn thận điếm, người bắt tự quá nhẹ, dễ dàng chiêu thượng không sạch sẽ đò vật."

Ta mơ mơ màng màng nhìn về phía bà nội nói, "Ta xảy ra chuyện gì?"

Bà nội biên khóc biên nói ta không bớt lo, nguyên lai bà nội ở nhà chờ ta ăn cơm chiều, chính là như thế nào chờ cũng không thấy ta trở về, nàng liền đánh xuống tay điện ra tới tìm ta, kết quả nàng một đường đi tới Thôn Ủy Hội cũng không thấy được ta bóng dáng.

Sau tới bà nội một sốt ruột liền đi thôn trưởng gia, thôn trưởng vừa nghe ta còn không có về nhà cũng là có chút phát ngốc, đã kêu thượng trong thôn mấy cái tráng tiêu hỏa cùng nhau ở trong thôn tìm, kết quả suốt tìm cả đêm, ở hừng đông khi bọn họ mới ở thôn tây đầu hành hình trên đài tìm được ta, lúc ấy liền nằm lạnh nghè hình trên đài mặt, chính là như thế nào kêu cũng kêu không tỉnh.

Sau tới bà nội đành phải mời tới lão tổ nãi lại cho ta thu hồn, ta mới chậm rãi tỉnh lại, ta cường đánh tinh thần ngẩng dậy, đem ta gặp được quý đánh tường sự nói một lần.

Lão tổ nãi nghe xong liền thở dài nói, "Hiên oa, người bắt tự quá nhẹ, sau này thiếu đi đêm lộ mới hảo!"

Ta gật gật đầu, lại đột nhiên nghĩ đến ta nhìn đến những cái đó cảnh tượng, liền hỏi lão tổ nãi, "Chúng ta Kim gia phò lão tộc quy có hay không điếm thiên đèn a!"

Lão tổ nãi biểu tình một đốn, rồi mới mới chậm rãi nói, "Có..... Ta có lúc còn rất nhỏ gặp được quá một lần, dọa ta đã phát ba ngày đêm thiêu."

"Kia ngài có thể cùng ta nói nói này trong đó chuyện xưa sao?"

Lão tổ nãi dùng nàng kia có chút vẫn đục mắt nhìn ta, "Người vì sao muốn nghe những việc này a?"

Lúc ấy ta biết, nếu ta không đem tình hình thực tế nói cho lão tổ nãi, nàng là sẽ không đối ta nói lên năm đó chuyện này, vì thế ta liền đối nàng nói, "Kỳ thật từ ta một hồi đến Kim gia phố bắt đầu, liền vẫn luôn có thể mơ thấy một đôi nam nữ bị người thiêu chết lành nghề trên đài! Cái này mộng vẫn luôn bối rối ta, thẳng đến ta thấy lão ảnh chụp cùng ta lớn lên giống nhau như đúc kim bắc thần, ta liền bắt đầu hoài nghi, ta có thể là kim bắc thần chuyển thế....."

Lão tổ nãi nghe xong sững sốt một hồi, rồi mới duỗi tay sờ sờ ta mặt nói, "Là lớn lên rất giống, kim bắc thần là ta đường ca, hẳn chính là bị điểm thiên đên người kia, cùng hẳn cùng nhau bị thiêu chết nữ nhân kêu Ngụy thanh thu, là ta một cái khác đường ca tức phụ, đáng tiếc hẳn không phúc phận, chết sớm, ta tẩu tử tuổi còn trẻ liền thủ quả....."

Ngày đó lão tổ nãi dùng suốt một ngày thời gian mới cho ta nói xong bọn họ hai cái chi gian chuyện xưa.....

Sự tình phát sinh ở 1943 năm, kim bắc thần cùng Ngụy thanh thu vốn dĩ chính là thanh mai trúc mã người yêu, lúc ấy kim bắc thần phụ thân ra tiền làm hẳn đi tỉnh thành đi học, vì chính là làm nhi tử có thể tăng quang hiển biết.

Chính là đương kim bắc thần tốt nghiệp hồi hương khi, Ngụy thanh thu đã sớm bị nàng cha gả cho kim bắc thần đại bá trưởng tử kim bắc chấn, chính là cái này đường ca đánh tiêu thân thế liền không tốt, không quá hai năm liền bệnh đã chết.

Bắc chấn nương vẫn luôn cho rằng nhi tử chết là cưới cái Ngụy thanh thu cái này ngôi sao chổi cấp khắc chết, cho nên vẫn luôn đối Ngụy thanh thu đều không tốt, kim bắc thần xem ở trong mắt đau trong lòng.

Năm đó nếu không phải chính mình đột nhiên rời đi, thanh thu cũng sẽ không gả cho đường ca, càng không cần chịu hiện tại này đó khổ, bởi vì nội tâm áy náy cùng tình yêu làm kim bắc thần một lần lại một lần đi gặp thanh thu.

Vừa mới bắt đầu thanh thu là cự tuyệt, chính là thời gian dài, liền tính lại bình tĩnh nữ nhân đối mặt chính mình âu yếm nam nhân cũng có mềm lòng thời điểm, vì thế bọn họ liền trong lén lút trộm ở bên nhau.

Kim bắc thần cũng bắt đầu xuống tay chuẩn bị mang theo thanh thu rời đi nơi này, đi một cái không có người nhận thức bọn họ địa phương một lần nữa bắt đầu.

Kết quả liền ở bọn họ hết thấy đầu chuẩn bị tốt khi, lại không biết như thế nào bị ngay lúc đó tộc trưởng kim bắc đình phát hiện, vì thế liền đem hai người cùng nhau áp tới rồi trong từ đường chịu thẩm, chính là không nghĩ tới hai người đầu một mực chắc chắn là chính mình câu dẫn đối phương, cùng đối phương không quan hệ.

Vì thế kim bắc đình dưới sự giận dữ liền phán hai người thông dâm tội, ở tộc quy, thông dâm là phải bị điếm thiên đên!

Lúc ấy cũng có thật nhiều nhân viên bọn họ hai cái cứu tình, đặc biệt là kim bắc thần cha, đau khổ cầu xin kim bắc đình, hy vọng tộc trưởng có thể lưu con của hắn một mạng, hắn lúc riêng tư trả lại cho kim bắc đình không ít vàng thỏi.

Vì thế hành hình ngày đó Ngụy thanh thu bị điếm thiên đên, mà kim bắc thần tắc đối thành hỏa trượng chi hình, cụ nói cùng ngày hai người là đồng thời chịu hình, Ngụy thanh thu nhìn đến kim bắc thần thống khổ trên mặt đất giãy giụa, tuyệt vọng dưới, nàng đã phát một cái vô cùng oán độc nguyền rủa.

Lúc sau sự tình cùng mong muốn giống nhau, Ngụy thanh thu đương trường thiêu chết, mà kim bắc thần tắc bị nở thành trọng thương nâng trở về, hắn ở nhà ước chừng năm ba năm, chính là cuối cùng vẫn là thành một cái phế nhân, toàn thân làn da bởi vì trọng độ bỏng mà dính liền ở bên nhau, cả người cũng chỉ có thể giống cái đại tôm giống nhau cuộn tròn thân thể, nằm ở trên giường, hơi chút vừa động, liền xuyên tim đau.

Sau tới hắn lão cha xem hắn quá đau, liền bắt đầu làm hắn trừu phúc thọ cao lấy giảm bớt hắn đau đớn, nhưng kim bắc thần thân thể vốn là phế đi,

lại vừa kéo thượng kia đồ vật tự nhiên cũng liền không mấy ngày nhưng sống!

Kim bắc thần rốt cuộc ở Ngụy thanh thu đã chết 5 năm sau này, nuốt hạ cuối cùng một hơi, cũng đúng là tại đây 5 năm giữa, Ngụy thanh thu năm đó cái kia nguy hiểm rửa nhất nhất ứng nghiệm!

Kim bắc thần kéo dài hơi tàn kiên trì 5 năm, tựa hồ chính là đang đợi cái này nguy hiểm rửa ứng nghiệm, ở hắn thấy được sở hữu hại quá hắn cùng Ngụy thanh thu người tất cả đều không có kết cục tốt sau, mới vừa lòng nhắm lại tinh thần.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Điểm Thiên Đền (Bảy)

Ngụy thanh thu chết sau, cùng ngày ở đây người đều sợ cập nạng trước khi chết cái kia nguy hiểm rửa, chính là mãi cho đến hai năm sau đại gia cũng đều không có gì sự, mọi người chủ dấn dấn bắt đầu đã quên chuyện này.

Sau ngày sau bốn quý tử ở Kim gia phô vùng làm cái gì sinh hóa thực nghiệm, thả không ít độc khí bom, kết quả hảo bao nhiêu người đều bị bệnh, lúc ấy nói này bệnh là bệnh dịch tả, không cứu, chỉ có thể dựa tự cầu.

Kết quả hảo xảo bất xảo, những cái đó năm đó ở dưới đài nhìn Ngụy thanh thu bị thiêu chết các nam nhân cơ hồ đều bệnh đã chết, để lại hạ bọn họ lão bà thủ tiết.

Mà đương cái kia đốt lửa nam hài, càng là đang nghe Ngụy thanh thu nguy hiểm rửa sau ngày hôm sau liền điên rồi, mãi cho đến hiện tại đều không có thanh tỉnh quá.

Kim bắc thần chết sau, tộc trưởng kim bắc đình vẫn là khăng khăng đem tên của hắn từ gia phủ câu trừ bỏ, bởi vì từ Ngụy thanh thu đã chết lúc sau, hắn dưới gối ba cái nhi tử đều trước sau nhiễm bệnh đã chết, vốn định tức phụ có thể lại chính mình sinh nhi tử, kết quả không nghĩ tới hắn lão bà lại ở lâm bồn khi khó sinh đã chết, vẫn là vừa chết hai mệnh, một cái 7 cân nhi tử đại béo tiểu tử liền sống sờ sờ nghẹn chết ở con mẹ nó trong bụng.

Nghe xong lão tổ nãi nói xong năm đó sự tình sau, ta rút cuộc mình bạch chính mình vì cái gì từ nhỏ li ền sợ pháo đốt, nguyên lai là đời trước vì tình yêu gặp như thế đại tội a!

Chính là trái lại tưởng tượng cũng không đúng a, ta đây hiện tại làm cái kia mộng là bởi vì kiếp trước ký ức không thành tựu đến, vẫn là bởi vì Ngụy thanh thu quý h ền tới tìm ta đâu?

Bà nội thật không phải yên tâm ta, li ền cho ta thúc thúc gọi điện thoại làm hấn trước đem nhận được nhà hấn đi, ta nhị thúc gia li ền ở ly Kim gia phố không xa thượng trong thị trấn, bà nội biết nhị thúc có cái bằng hữu là vị rất có danh khí âm dương tiên sinh, vì thế nàng khiến cho nhị thúc mang theo ta đi bái kiến một chút nhân gia, làm hấn cho ta xem rốt cuộc là nơi nào xảy ra vấn đề

Bởi vì thật sự là không lay chuyển được bà nội, nhị thúc cũng chỉ thật sớm sớm li ền tới tiếp ta đi vị kia âm dương tiên sinh trong nhà.

Mới vừa tiến tòa nhà ta đã bị bên trong cỗ kính không khí cấp chấn trụ, không nghĩ tới như thế một cái trấn nhỏ thượng thế nhưng có thể có như vậy có đặc sắc một cái tòa nhà.

Tòa nhà chủ nhân họ Bạch, bởi vì hấn cùng nhị thúc là bằng hữu, cho nên ta li ền vẫn luôn kêu hấn bạch đại bá, mới vừa nhìn thấy bạch đại bá khi, ta còn chưa nói lời nói, hấn mà chính là vừa nhíu nói, "Nghiệt duyên..... Đời trước chịu khổ còn chưa đủ nhiều sao? Tội gì kiếp này còn tới đây đưa?"

Bạch đại bá nói xong li ền ở ta ấn đường chỗ không nhẹ không nặng chụp một chút, tiếp theo ta li ền cảm giác cả người đều nhẹ nhàng không ít, lập tức cảm kích nói: "Bạch đại bá, vừa rồi người một phách ta li ền cảm giác đầu óc biến thành tỉnh nhiều!"

Bạch đại bá lắc đầu nói, "Cạnh người vẫn luôn đều đi theo một con nữ quý, hấn ở Kim gia phố đợi người 60 nhiều năm, hiện tại thật vất vả tìm được người, không như vậy đơn giản làm nàng rời đi....."

"Nữ quý? Có phải hay không Ngụy thanh thu? Người có thể hay không hỏi một chút nàng vì cái gì vẫn luôn không đi?" Ta vừa nghe nữ quý liề n tới r ấ tinh th ầ n nói.

Nhưng bạch đại bá lại xua xua tay nói, "Cái này nữ quý đã sớm không có tư duy, nàng hiện tại chỉ bằng một cỗ oán khí mới duy trì đến bây giờ, nếu người vẫn luôn không xuất hiện, có lẽ lại quá cái mấy năm nàng liề n chính mình biến mất, chính là người cố tình lại ở ngay lúc này xuất hiện, lại cho nàng hy vọng, cho nên nàng mới có thể vẫn luôn đi theo người!"

Kỳ thật trong lòng ta cũng không sợ Ngụy thanh thu đi theo ta, rốt cuộc chúng ta kiếp trước từng có như vậy một đoạn thâm tình, ta thậm chí hy vọng chính mình có thể tái kiến thấy nàng, nhưng bạch đại bá nghe xong lại làm ta mau đánh mất cái này ý tưởng đi!

Nếu Ngụy thanh thu vẫn luôn đi theo, khi đó ta trên người liề n sẽ biến âm khí rất nặng, hơn nữa ta bản thân bất tự liề n nhẹ, sẽ có cái khác quý h ồ n tìm tới ta, mà Ngụy thanh thu lại chỉ là một cái không h ề phản ứng du h ồ n, nàng căn bản không giúp được ta, đến lúc đó ta liề n sẽ bị khác quý kéo đi đương thế thân! Đến lúc đó cũng không biết chính mình là như thế nào chết!

Ta vừa nghe liề n mắt choáng váng, "Kia làm sao bây giờ, có hay không cái gì biện pháp có thể không xúc phạm tới nàng, lại có thể đem nàng tiễn đi đâu?"

Bạch đại bá nghĩ nghĩ nói, "Cũng không phải không cái này khả năng, chỉ là muốn xem thời cơ, vừa lúc quá hai ngày chính là 7 ngày rằm, đến lúc đó quý môn sẽ đại hội, chính là chỉ có kia một ngày, lúc sau sở hữu quý h ồ n liề n từ quý môn trở lại địa phủ đi, chúng ta liề n có thể ở ngay lúc này đưa Ngụy thanh thu rời đi!"

Vì thế hai ngày sau, ta liề n một ở tại nhị thúc gia chờ 7 ngày rằm ngày này đã đến, hơn nữa từ ta treo lên bạch đại bá đưa ta linh phù sau, cái kia vẫn luôn lặp lại mộng cũng biến mất không thấy!

Rốt cuộc tới rồi 7 ngày rằm hôm nay, bạch đại bá ở hẳn trong nhà điếm bày trần đèn dầy, hơn nữa bãi thành bắc đầu thất tinh bộ dáng, mà ta an vị tại đây trên trần đèn trung gian, chậm rãi chờ quý môn mở rộng ra thời điếm.....

Mà bạch đại bá tắc cầm trong tay kiếm gỗ đào, bình tĩnh đứng ở ta thân vì ta bảo giáo hộ tống, đêm khuya 12 điếm vừa qua khỏi, một trận âm thổi từ phía tây thổi tới, bày trần đèn dầy dầy có chút bất đồng trình độ lay động, bất quá hảo còn cuối cùng không diệt.

Ta có chút không dám xác định hỏi bạch đại bá, "Ngụy thanh thu nhất định sẽ đến sao?"

"Sẽ, nàng nhất định sẽ đến! Bởi vì nếu ta không tính sai nói, nàng hôm nay liền có thể tìm về phía trước ký ức, cho nên nàng nhất định sẽ đến!"

Bạch đại bá nói âm vừa ra, liền thấy thất tinh đèn ngoại liền chậm rãi xuất hiện một nữ nhân thân ảnh, nàng bình tĩnh nhìn ta, nhẹ giọng gọi một câu, "Bắc thần....."

Ta nghe xong cái mũi đau xót, thế nhưng có loại muốn khóc xúc động, "Như thế nhiều năm, người vì cái gì vẫn luôn đều lưu tại Kim gia phủ không đi?"

Ngụy thanh thu thở dài, "Năm đó ta chết sau liền vẫn luôn tại chỗ chờ người, tưởng cùng người cùng nhau lên đường, chính là không biết vì cái gì vẫn luôn không có chờ đến người xuất hiện."

"Ta....." Ta vẫn luôn thời gian cũng không biết nên như thế nào trả lời nàng, năm đó chính mình kiếp trước vì cái gì sẽ sống lâu thượng 5 năm nguyên nhân.

Bạch đại bá xem ta ở chỗ này lãng phí thời gian tâm liền sốt ruột, nếu thời gian một quý môn một quan, kia Ngụy thanh thu cũng thật muốn đi theo ta nhất sinh nhất thế! Vì thế hẳn liền đối với Ngụy thanh thu nói, "Kim bắc thần là 5 năm lúc sau mới chết! Cũng đúng là bởi vì hẳn tại đây 5

năm sở chịu tội triệt tiêu hẳn làm nghiệp, cho nên liền trực tiếp đầu thai đi!"

Ngụy thanh thu thẫn sắc mặt một đống, si ngốc hỏi, "Người không phải bắt thẫn?"

Ta xem trong lòng tẽn thẫn, "Năm đó kim bắt thẫn chuyển thế đầu thai, mà ta chỉ là hẩn hậu thế....."

Ngụy thanh thu gật gật đầu sâu kín nói, "Nga, ta hiểu được, cũng chính là ta đã đợi không được hẳn, xem ra..... Ta là nên rời đi!" Nói xong nàng liền chậm rãi xoay người chuẩn bị rời đi.

Đột nhiên, trong lòng ta cảm giác được một trận đau lòng, loại cảm giác này nhất định là đến từ kiếp trước kim bắt thẫn trong trí nhớ, vì thế ta nhìn không được kêu một tiếng "Thanh thu!"

Ngụy thanh thu sửng sốt, chậm rãi xoay người nhìn ta, nhưng ta cũng không biết vì cái gì muốn gọi lại nàng, chỉ là không đành lòng nhìn đến nàng như thế xuống dốc rời đi, chính là người quỷ thù đờ, ta cũng chỉ có thể nhắm mắt đưa nàng rời đi.

Nàng tựa hồ nhìn ra ý nghĩ của ta, chỉ là đối ta nhàn nhạt cười, tiếp theo nói một tiếng, "Bảo trọng....."

"Bảo trọng....." Khi ta nói ra kia hai chữ khi, Ngụy thanh thu liền cũng không quay đầu lại biến mất ở trong bóng đêm.

Từ kia sau này, bất luận là Ngụy thanh thu hoặc là kim bắt thẫn, đầu không còn có nhập quá ta trong mộng.

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Trên Mặt Đất Người Mặt (Một)

Khúc Lâm tân phòng rất cuộc trang hoàng hảo, trong phòng mỗi một chỗ đầu bị bao hàm nàng tâm huyết, cái này gia chính là nàng đối sinh hoạt

toàn bộ khát khao, chính là trăm triệu không nghĩ tới, tân phòng trang hoàng hảo, chính là tân lang lại không thấy, sớm định ra tốt 6 nguyệt 20 hôn lễ cũng chỉ có thể lâm thời hủy bỏ!

Này hết thấy tới quá đột nhiên, đột nhiên đến Khúc Lâm ở một tháng sau còn tưởng không rõ chính mình tân lang vì cái gì muốn chơi mất tích, nàng cảm thấy tôn hải bình sẽ không vô duyên vô cớ mất tích, càng không phải là làm cái gì người xấu cấp bắt cóc, duy nhất khả năng chính là hấn ở trốn tránh Khúc Lâm.

Khúc Lâm từ nhỏ ở nhà liền nông chi ầu từ bé, cha mẹ đều là người làm ăn, hơn nữa chỉ có nàng như thế một cái nữ nhi, cho nên tự nhiên nông chi ầu một ít, lưu học về nước sau liền vẫn luôn ở lão ba trong công ty thực tập, vì cũng là có thể sớm ngày kế thừa lão ba công ty.

Đương nàng ở một lần nhân tài giao lưu hội thượng đệ nhất mắt thấy đến tôn hải ngày thường, Khúc Lâm liền biết chính mình từ đây liền hoàn toàn luân hãm!

Tôn hải bình tại chức tràng sớm lấy tâm dâm nhi ều năm, hấn liếc mắt một cái liền nhìn ra cái này đơn thu ần tiêu cô nương thích chính mình, ban đầu hấn cho rằng Khúc Lâm chỉ là nhân sự bộ một người bình thường viên chức, chính là đương hấn chính thức đi vào khúc mọc lên ở phương đông công ty đi làm khi, hấn một chút liền tinh chuẩn phân tích ra Khúc Lâm cùng khúc mọc lên ở phương đông quan hệ.

Khúc cái này họ vốn là không nhi ều lắm, hơn nữa Khúc Lâm cùng khúc mọc lên ở phương đông tuổi thượng sai biệt, hơn nữa tôn hải bình cũng không đánh không có chuẩn bị trượng, ở tới cái này công ty phía trước, hấn đã sớm tra quá khúc mọc lên ở phương đông cá nhân lý lịch sơ lược, hấn có cái con gái một liền cùng Khúc Lâm tuổi tác không sai biệt lắm.

Luôn luôn lồi đời tôn hải bình tự nhiên biết, nếu cưới Khúc Lâm, kia chính mình nhân sinh khẳng định liền ít đi phần đấu hai mươi năm cũng không chỉ, vì thế hấn liền bắt đầu xảo diệu tiếp cận Khúc Lâm, vốn chính là th ần nữ có tâm, tự nhiên một câu một cái chuẩn.

Chính là khúc mọc lên ở phương đông không phải gốc tử, giống tôn hải bình như vậy cái gọi là chức trường tinh anh hẳn thấy quá nhiều, đại đa số đều là trong mắt chỉ có tiền, tuy rằng người như vậy mặt ngoài thực ngăn nắp, chính là trong xương cốt lại có thực minh xác mục tiêu, hơn nữa vì cái này mục tiêu có lẽ có thể không từ thủ đoạn.

Khúc Lâm quá đơn thuần, ở nàng còn không có luyện mãi thành thép khi, là trăm triệu không thể yêu như vậy khôn khéo nam nhân.

Vì thế khúc mọc lên ở phương đông liên đới tôn hải bình minh kỳ ám chỉ đều cho thấy chính mình lập trường, chính mình kiên quyết sẽ không cấp nữ nhân tìm cái môn không đăng hộ không đối con rể, mà mỗi khi lúc này tôn hải bình luôn là cười cười không nói, bởi vì hẳn biết người không tìm không phải là người nữ nhi không tìm a!

Kia đoạn thời gian khúc mọc lên ở phương đông cùng Khúc Lâm chi gian háo thực cương, cái này làm cho khúc mọc lên ở phương đông biết, ngành tới là khẳng định không được, vì thế hẳn liên suy nghĩ vu hỡ biện pháp, tôn hải bình tiếp cận chính mình nữ nhi chính mình là vì tiền, kia nếu cho hẳn tài chính lại cho hẳn ngôi cao làm hẳn đi chính mình phát triển đâu? Cơ hội này cũng không phải là thường có, nếu một cái có dã tâm lại thông minh nam nhân khẳng định sẽ đồng ý.

Chính là khúc mọc lên ở phương đông ngàn tính vạn tính lại không tính đến tôn hải bình cũng yêu Khúc Lâm, cái này trên chức trường tay già đời thế nhưng sẽ yêu một cái như thế đơn thuần nữ hài, vì thế hẳn quyết định vì này phân ái trả giá chính mình duy nhất có thể lấy ra tay đờ vật, đó chính là kiên trì.....

Mặc kệ khúc mọc lên ở phương đông như thế nào ngăn cản bọn họ ở bên nhau, hẳn đều cần rằng kiên trì xuống dưới, chính là ai cũng không nghĩ tới, người này nhóm trong mắt người may mắn, ý nhiên sẽ ở kết hôn trước một vòng chơi mất tích!

Khúc Lâm phát động sở hữu thân thích bằng hữu tìm mấy ngày, có thể chính là không thấy tôn hải bình thân ảnh, rốt cuộc..... Khúc Lâm từ bỏ,

nàng cho rằng tôn hải bình xuất hiện chính là ông trời cùng chính mình khai cái siêu cấp đại vui đùa.

15 hào là nhà mới trang hoàng bàn giao công trình ngày, Khúc Lâm đi vào nơi này sau, phát hiện nơi này mỗi một chỗ đều ở nhắc nhở chính nàng nam nhân chạy, tuy rằng lão ba lần nữa an ủi chính mình nói, tôn hải bình chạy là chính hấn không phúc khí!

Có thể là Khúc Lâm không nghĩ ra chính là hấn vì cái gì muốn ở ngay lúc này chơi mất tích, người có thể sớm một chút, cũng có thể tối nay, vì cái gì cố tình là lúc ấy, không còn sớm cũng không chậm?

Từ biết được tôn hải bình mất tích kia một ngày khởi, Khúc Lâm liền bắt đầu mất ngủ, như thế nào trị cũng đã không tốt, bác sĩ nói là tâm lý nhân tố làm cho sinh lý thượng thất hành, làm nàng thả lỏng, không cần như thế lo âu.

Khúc Lâm nỗ lực, nàng thật sự nỗ lực! Chính là nàng chính là ngủ không được.....

Nàng liền như vậy từng ngày ngồi ở phòng khách trên sofa ngồi xuống một đêm, ban đầu nàng còn chờ mong sẽ có chìa khóa mở cửa thanh âm, rồi mới tôn hải bình đi đến nói, "Lão bà, ta đã trở về!"

Thẳng đến một tháng sau Khúc Lâm mới hiểu được, nàng cái này chờ mong vĩnh viễn cũng sẽ không thực hiện.

Đêm nay, Khúc Lâm cùng mỗi ngày buổi tối giống nhau, chậm rãi đi đến sofa trước ngồi xuống, rồi mới thẳng lẳng lẳng nhìn chăm chăm cửa, nàng vốn tưởng rằng chính mình còn sẽ cùng đêm qua giống nhau vừa thấy chính là một đêm.

Chính là đương nàng ngẫu nhiên xem mệt mỏi, vắn vẹo một chút cổ khi, lại nhìn đến trên mặt đất có một miếng đất gạch hoa văn thực đặc biệt, vì thế nàng từ nhìn chăm chăm môn xem đổi thành nhìn chăm chăm sàn nhà gạch xem.

Nhưng càng xem Khúc Lâm liền càng cảm thấy này khối sàn nhà gạch thượng hoa văn giống một người nam nhân sừng mặt, vì thế nàng vì xem càng cẩn thận còn từ trên sofa đứng lên, chuẩn bị đi đến trước mặt đi xem.

Kết quả không biết có phải hay không bởi vì ng ồi lâu lắm, Khúc Lâm hai chân tê r ần, cả người trọng tâm không xong, Khúc Lâm thế nhưng lập tức ng ả ở trên mặt đất, nàng mặt cùng mặt đất tới thân mật tiếp xúc.

Chờ nàng mơ mơ màng màng bò dậy khi, chỉ thấy một giọt huyết rơi trên v ừa r ồi kia khối kỳ quái sàn nhà gạch thượng, nàng dùng tay một sờ cái mũi của mình, nguyên lai là nàng cái mũi vừa r ồi khái xuất huyết.

Khúc Lâm cười kh ờ một chút, nàng không h ề quan tâm sàn nhà gạch thượng không có cái gì nam nhân sừng mặt, nếu chính mình cao g ầy cái mũi khái sụp, kia chẳng phải là cấp chính mình không xong nhân sinh dậu đồ bìm leo?

Đi vào trong phòng vệ sinh, Khúc Lâm đối với gương lặp đi lặp lại kiên trì cái mũi của mình, chính là trừ bỏ chảy điễm huyết ngoại, giống như cũng không có cái gì chuyện khác, vì thế Khúc Lâm lúc này mới an tâm từ trong phòng vệ sinh mặt ra tới.

Chính là đương nàng lại một lần trở lại phòng khách, đã bị trước mắt một màn cấp sợ ngây người, chỉ thấy vừa r ồi còn không có một bóng người phòng khách, này sẽ thế nhưng có cái nam nhân đứng ở phòng khách trung gian.

Khúc Lâm cái thứ nhất phản ứng là tôn hải bình đã trở lại, chính là nàng lập tức phát giác người này khẳng định không phải tôn hải bình, bởi vì cái này thân ảnh nhìn qua so tôn hải bình cao rất nhi ều, tiếp theo nàng lại tưởng ăn trộm!

Nhưng cái này ăn trộm cùng bình thường nàng nói biết đến ăn trộm lại kém rất nhi ều, đầu tiên h ả vóc dáng rất cao, h ả là có 1 m 9 m ỹ, cái này thân cao đảm đương ăn trộm, kia chỉ số thông minh khẳng định không cao, tiếp theo là h ả vẫn luôn bất động, hơn nữa là đưa lưng về phía Khúc

Lâm đứng ở nơi đó, thử hỏi cái nào ăn trộm tới trộm đồ vật sẽ vẫn không nhúc nhích ở nơi đó cùng phòng khách xem tướng?

"Người là ai?" Tuy hỏi tự tin không đủ, chính là Khúc Lâm vẫn là hỏi ra tới, đồng thời nàng cũng làm hảo tùy thời chạy đến phòng ngủ khóa trái thượng phòng môn, rồi mới báo nguy chuẩn bị.

Chính là nam nhân kia nghe được Khúc Lâm như thế hỏi hấn, tựa hồ cũng là sửng sốt, rồi mới chậm rãi xoay người xem mấy Khúc Lâm, trong mắt thế nhưng có kích động nói, "Người có thể thấy ta?"

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Trên Mặt Đất Người Mặt (Nhị)

Khúc Lâm vừa nghe có chút sinh khí, "Người hỏi không phải vô nghĩa sao! Người như thế đại cá nhân đứng ở nhà ta phòng khách, ta có thể nhìn không thấy sao?"

Chính là nam nhân lại sâu kín nói một câu khác Khúc Lâm vô cùng khiếp sợ nói, "Nhưng ta đều trạm nơi này đã hơn hai tháng, người là duy nhất một cái có thể nhìn đến ta người?"

Khúc Lâm nghe xong dọa từ nay về sau lui lui, nghĩ thầm, gia hỏa này không phải cái nào bệnh viện tâm thần chạy ra người bệnh đi, nghe nói bệnh tâm thần giết người nhưng không tính phạm pháp!

Nam nhân xem Khúc Lâm biểu tình thực sợ hãi, cũng không tự giác hướng sau lui một ít, làm lẫn nhau chi gian nhiều một ít nhìn qua an toàn khoảng cách, "Kia tiểu thư, người hãy nghe cho kỹ, ta không phải người xấu, ta kêu Lạc hàn, là một cái gia nhà xưởng lão bản, ta cũng không biết chính mình vì cái gì sẽ vẫn luôn bị nhốt ở chỗ này! Ngày này phía trước ta liên gặp qua người, chỉ là người vẫn luôn đều nhìn không tới ta, cũng không biết nói vì cái gì hôm nay người là có thể nhìn đến ta."

Khúc Lâm vẻ mặt khinh thường nói, "Người ở chỗ này đứng hơn hai tháng liên không một người thấy người? Người cho ta ngốc a!"

Lạc hàn xem Khúc Lâm không tin, hắn cũng thực bất đắc dĩ, chính là Khúc Lâm là duy nhất một cái có thể nhìn đến chính mình người, hắn nhất định phải nắm chắc cơ hội này làm nàng giúp giúp chính mình, này hai tháng hắn thấy được này trong phòng phát sinh sở hữu sự tình.

"Người vị hôn phu trước khi mất tích đã từng đã tới cái này phòng ở....." Lạc hàn một câu giống như là một cái bom giống nhau chấn Khúc Lâm nửa ngày nói không ra lời.

"Người nhìn đến..... Hắn tới nơi này?" Khúc Lâm bán tín bán nghi hỏi.

Lạc hàn gật gật đầu, "Ngày đó bên ngoài rơi xuống rất lớn vũ....."

Khúc Lâm biết kia một ngày, là kia tôn hải bình tung trước một ngày, đúng là từ thiên khởi chính mình liên như thế nào cũng liên hệ không thượng hắn!

"Hắn tới nơi này làm cái gì?"

Lạc hàn nghĩ nghĩ nói: "Hắn ngày đó biểu tình thực không tầm thường, đi vào nơi này liên vẫn luôn rầu rĩ ngẩng ở trên sô pha, rầu rĩ mới đối với ' đại ca đại ' liên bần lười bần....."

"Rầu rĩ mới đâu?" Khúc Lâm sốt ruột hỏi.

Lạc hàn tùy tay chỉ chỉ sô pha phía dưới, "Hắn ở chỗ này thả cái đồ vật, ta không biết là cái gì."

Khúc Lâm lập tức đi đến sô pha bên đột nhiên một hiện khai, phía dưới có cái dùng một trương trang giấy bao đồ vật, nàng cầm lấy tới vừa thấy, thế nhưng là một cái nội tâm tạp, vì thế Khúc Lâm liên dùng nhanh nhất tốc độ đem nội tâm tạp bỏ vào trong tay mặt.

Nàng click mở vừa thấy, bên trong có một đoạn video ngắn, từ trong video mặt truy cập đến từng trận tiếng sấm có thể thấy được, đây là ngày đó lúc, tôn hải bình ở bên trong biểu tình thực nghiêm túc.

"Lâm lâm, rất nhiều người đều cho rằng ta và người kết hôn là vì tiền, căn bản là là thấy người sang bắt quàng làm họ, kỳ thật ngay từ đầu ta là muốn lợi dụng người, chính là chậm rãi ta lại phát hiện chính mình yêu người, hơn nữa ái một chút cũng không thể so người yêu ta thiếu, ta hy vọng chúng ta có thể ở sau này ngày, mặc kệ hay không được đến ngoại giới chúc phúc, chúng ta đều phải hảo hảo..... Cái này video ta trước đem nó giấu ở chỗ này, chờ đến chúng ta kết hôn một năm tròn khi ta lại lấy ra tới chúng ta cùng nhau xem!"

Khúc Lâm thấy sau nước mắt ràn rụa thủy, nàng không tin tôn hải bình sẽ ở cuối cùng thời điểm rời đi chính mình, hấn mất tích cũng không giống chính mình tưởng như thế đơn giản, chính mình vô luận như thế nào đều phải tìm được hấn, mặc kệ trả giá cái gì đại giới.....

Lúc này Khúc Lâm mới cẩn thận nhìn nhìn trước mắt người nam nhân này, hấn ăn mặc một kiện lão ba hai mươi năm trước xuyên qua một cái kiểu dáng áo khoác, lúc ấy thực phong cách tây, nhưng hiện tại nhìn qua lại rất quê mùa, "Người rốt cuộc là từ đâu toát ra tới?"

Lạc hàn tưởng đi phía trước đi một bước, lại dọa Khúc Lâm đem trong tay di động hướng hấn tạp qua đi, chính là kỳ quái sự tình đã xảy ra, chỉ thấy di động giống như là từ một bó quang ảnh trung xuyên qua qua đi giống nhau, căn bản không có gặp được bất luận cái gì ngăn cản.

Khúc Lâm lúc ấy liền dọa choáng váng, này không phải gặp quỷ sao, vì thế liền run run rẩy rẩy nói, "Người là quỷ....."

Lạc hàn thực bất đắc dĩ nói, "Có thể là, chỉ là ta không nhớ rõ chính mình là như thế nào chết, người có thể giúp giúp ta sao?"

Khúc Lâm vừa nghe liền chỉ chỉ chính mình nói, "Ta? Ta có thể giúp người cái gì a?"

"Giúp ta tra tra ta là như thế nào chết, có lẽ ta đã biết chính mình là như thế nào chết liền có thể rời đi nơi này! Hơn nữa ta còn giúp quá người, nếu không phải ta nói cho người, có lẽ người vĩnh viễn cũng nhìn không tới nam nhân kia đặt ở sofa phía dưới đờ vật đi!"

Khúc Lâm ngẫm lại cũng là, chính là chính mình còn muốn đi tìm tôn hải bình đầu, nhìn Lạc hàn tràn đầy chờ mong mắt, Khúc Lâm thế nhưng nói không nên lời cự tuyệt nói tới.

"Ta có thể giúp người, bất quá người cũng muốn giúp ta, ở ta rời đi gia thời điểm nhìn nơi này có hay không cái gì người tới." Khúc Lâm cảm thấy chính mình trong nhà thêm một cái không cần điện thiên nhãn cũng không tở a!

"Thành giao!" Lạc hàn sáng khoái đáp ứng rồi.

Vì thế Khúc Lâm liền đem tới giấy bút đối Lạc hàn nói, "Đến đây đi, nói nói người cá nhân lý lịch sơ lược, ta hảo giúp người tra."

"Ta kêu Lạc hàn, 1962 năm sinh ra, ta ở tân giang kinh tế khai phá khu có một nhà sinh sản ô tô linh kiện nhà xưởng kêu lên cao ô tô linh kiện xưởng, thế tử của ta kêu liễu như ngọc, chúng ta có cái 12 tuổi nhi tử kêu Lạc vĩ."

Lạc hàn biên nói Khúc Lâm liền biên ghi tạc trên giấy, "Thân phận của người chứng hào người còn nhớ rõ sao?"

Lạc hàn lắc đầu nói, "Ta đến không được, có chút ký ức ở ta có trong lòng đã rất mơ hồ, tuy rằng ta nhớ rõ thế tử cùng nhi tử tên, lại như thế nào cũng nhớ không nổi bọn họ trông như thế nào."

"Vậy người có biết không cuối cùng nhớ rõ thời gian là cái gì thời điểm?" Khúc Lâm nghe hẳn vừa rồi quản di động kêu đại ca đại, xem ra người này hẳn là chết đi thật lâu.....

Lạc hàn lần này suy nghĩ hồi lâu mới chậm rãi nói, "Ta không nhớ rõ thời gian, chỉ là nhớ lại quá mấy tháng hẳn là có một kiện rất lớn sự tình sắp đã xảy ra."

"Cái gì sự tình?" Khúc Lâm hỏi.

"Hongkong trở về....."

Khúc Lâm vừa nghe đó chính là 97 năm, kia cũng mau hai mươi năm, như thế thời gian dài còn âm hồn không tan, khẳng định là có rất lớn oan tình a! Chính là Khúc Lâm lại tưởng tượng liên cảm thấy không đúng rồi, "Vậy người vì cái gì sẽ hiện tại ra ở nhà ta a!"

Lạc hàn quay đầu lại nhìn nhìn kia khối có người mặt đỏ án sàn nhà gạch nói, "Ta chính là vẫn luôn bám vào này khối sàn nhà gạch mặt trên, đã rất nhiều năm, cũng là gần nhất mới bị người lấy ra tới dán ở cái này phòng ở trên mặt đất."

Khúc Lâm vừa nghe phôi thiếu chút nữa không khí tặc, cái kia bán đất gạch lão bản nương một cái kính lừa dối chính mình nói cái này là mới nhất phục cổ gạch, thật mẹ nó phục cổ, còn đưa tới một con oan quỷ, chờ chính mình lần sau đi phi tạp nhà nàng cửa hàng không thể.

Vì thế sáng sớm hôm sau, Khúc Lâm liên mang theo tôn hải bình thân Lạc hàn kỹ càng tỉ mỉ tư liệu đi Cục Công An báo nguy.....

Chính là cảnh sát tuy nói là thụ lí án tử, chính là mệnh mang biển người muốn tìm cá nhân thật là quá khó khăn! Kỳ thật đôi khi tìm người so trảo phạm tội phần tử còn khó khăn, bằng không cũng sẽ không có như vậy ném hài tử cha mẹ đau khổ tìm mười mấy năm đầu vô tin tức!

Tôn hải bình còn tốt một chút, cảnh sát còn có thể tìm kiếm đến một ít hấn xuất hiện quỹ đạo, chính là cái này Lạc hàn, thật là biển rộng tìm kim, đặc biệt hấn vẫn là cái người chết, nếu không phải Khúc Lâm ở cảnh sát trong cục có người quen, ai sẽ cho người tìm cái đã chết người a!

Chương 06 Cái Chuyện Xưa Trên Mặt Đất Người Mặt (Tam)

Buổi tối về đến nhà, Lạc hàn còn đứng ở phòng khách trên mặt đất, Khúc Lâm đối hấn bất đắc dĩ lắc đầu nói, "Ngượng ngùng, hôm nay cái gì cũng chưa tra được, duy nhất biết đến là, người nói cái kia khai phá khu đã sớm dọn đi rồi, hiện tại kia một mảnh đều là nơi ở lâu."

Lạc hàn hơi có chút thất vọng, chính là này tựa hồ sớm tại hấn đoán trước trong phạm vi, mau hai mươi năm, cái gì đều thay đổi, người cũng

như thế, hướng chi là đ ồ vật đâu? Chính là hấn nhậm nhiên tin tưởng chỉ c ần đã xảy ra, li ền sẽ trên đời thượng lưu lại quý đạo, chỉ c ần dụng tâm đi đã sớm khắ định có thể tìm được.

Mà Khúc Lâm từ ngày hôm qua sợ hãi cho tới hôm nay tò mò, phía trước nàng không biết người đã chết có thể hay không biến thành quỷ, hiện tại gặp được Lạc rét lạnh, nàng biết trên đời này thật là có quý t ần tại.....

"Người thê tử là cái cái dạng gì nữ nhân?" Từ từ đêm dài thật sự nhàm chán, Khúc Lâm li ền có một đáp không đáp cùng Lạc hàn nói chuyện phiếm.

Nhưng Lạc hàn lại bị hỏi có chút mờ mịt, thê tử bộ dáng hấn thật sự nhớ không được, chỉ nhớ rõ nàng là cái ôn nhu nữ nhân, vì thế hấn đành phải cười khổ nói, "Ta không nhớ rõ như ngọc bộ dáng, chính là mỗi khi ta nhớ tới nàng khi, trong lòng m ềm mại nhất địa phương luôn là sẽ căng thẳng, cho nên ta cho rằng ta hấn là thực ái nàng....."

Khúc Lâm thực hâm mộ Lạc hàn thê tử, nếu chính mình có cái nam nhân đã chết đ ầu còn như thế ái chính mình, kia nhất định là trên thế giới hạnh phúc nhất sự tình, chính là tưởng tượng đến chính mình tình yêu, nàng biểu tình li ền lập tức có chút ảm đạm.

Đột nhiên, Khúc Lâm di động vang lên, nàng c ầm lấy vừa thấy nguyên lai là ở Cục Công An công tác lão đ ồng học Tống thiến đánh tới, "Lâm lâm, người làm ta giúp người tra cái kia kêu Lạc hàn người, ta tra được một ít có quan hệ chuyện của hấn, bất quá thời gian trôi qua lâu lắm, trước mắt cũng chỉ có thể tra được như thế nhi ều!"

Khúc Lâm vừa nghe lập tức mở ra loa, "Hảo, người nói, ta nghe đâu."

"Cái này Lạc hàn là ở 1997 năm 2 tháng có người tới báo mất tích, lúc ấy cùng hấn cùng nhau mất tích còn có hấn thê tử liễu như ngọc!"

Điện thoại này đ ầu một người một quỷ sau đ ầu mắt choáng váng, Lạc hàn mặt càng là bạch không được, vì cái gì thê tử cũng sẽ mất tích? Khúc

Lâm nhìn thoáng qua Lạc hàn liền hỏi tiếp Tống thiên, "Bọn họ hai vợ chồng sau tới đâu tìm được rồi sao?"

"Đều không có, mãi cho đến hiện tại cái này mất tích dân cư án tử cũng không có phá, bởi vì cái này Lạc hàn năm đó ở bản địa cũng coi như là cái nổi danh thanh niên xí nghiệp gia, cho nên lúc ấy trong cục còn đặc biệt coi trọng, chính là người biết đến, có chút án tử, phá không được chính là phá không được, cuối cùng cũng chỉ có thể là đầu voi đuôi chuột, không giải quyết được gì."

Lúc này Lạc hàn nghĩ tới chính mình nhi tử Lạc vĩ, liền ý bảo làm Khúc Lâm hỏi một chút con của hắn rơi xuống.

Khúc Lâm đối hắn gật gật đầu, rồi mới đối Tống thiên nói "Kia cái này Lạc hàn lúc ấy còn có hay không cái gì khác người nhà, tỷ như con cái cái gì?"

Chỉ nghe trong điện thoại truyền ra một trận trang giấy phiên động thanh âm sau, Tống thiên mới nói, "Àn..... Là có đứa con trai, sau tới bị đưa đến một nhà kêu 'xuân miêu' Viện phúc lợi, sau tới bị người nhận nuôi đi rồi."

Cúp điện thoại sau, Khúc Lâm cũng không biết nên nói chút cái gì tới an ủi Lạc hàn, nàng hự nửa ngày mới nói ra một câu, "Người nhi tử sau tới bị người nhận nuôi đi rồi, cũng coi như là trong bất hạnh vạn hạnh."

Nhưng nàng những lời này tựa hồ không có khởi đến cái gì tác dụng, Lạc hàn mặt thực trầm, hắn hẳn là ở chỗ tưởng vì cái gì sự tình sẽ biến thành như vậy, sau một lúc lâu hắn mới ngẩng đầu nói, "Người có thể thay ta đi một chuyến kia gia kêu xuân miêu Viện phúc lợi nhìn xem sao? Ta muốn biết ta nhi tử là bị cái gì nhận nuôi đi rồi! Ta lúc ấy hẳn là có rất nhiều tài sản, vì cái gì nhi tử sẽ tiến Viện phúc lợi đâu?"

Nhìn Lạc hàn bộ dáng, Khúc Lâm thật sự không biện pháp cự tuyệt, dù sao hiện tại nàng cũng vô tâm tư làm khác sự, không bằng liền người tốt làm tới cùng, giúp hắn tiếp tục tra đi xuống đi!

Căn cứ Tổng thiên cung cấp tư liệu, Khúc Lâm tìm được r ồi hiện tại thay tên vì "Bác ái" nhi đ ồng Viện phúc lợi, nơi này đ ời trước chính là xuân miêu Viện phúc lợi, chính là năm đó lão công nhân đ ầu đ ả v ề hưu, hơn nữa nơi này sở dĩ thay tên là bởi vì 13 năm trước một h ồ lửa lớn, đem xuân miêu thiêu không dư lại cái gì.

Sau tới xã hội các giới tình yêu nhân sĩ sôi nổi quyên tiền mới lại kiến thành hiện tại cái này bác ái nhi đ ồng Viện phúc lợi, bởi vì lúc ấy không có máy tính, cho nên năm đó sở hữu nhi đ ồng tư liệu đ ầu ở lửa lớn trung thiêu hủy, vì thế Khúc Lâm liền đem sở hữu hy vọng ký thác ở lão viện trưởng trên người, còn hảo lão viện trưởng gia cách nơi này không tính xa.

Nhi ều lần trần trọc, Khúc Lâm thật đúng là tìm được r ồi lão viện trưởng vương thái anh, nàng đã v ề hưu nhi ều năm, bất quá còn thường thường đi Viện phúc lợi đi xem những cái đó bọn nhỏ, đương Khúc Lâm thuyết minh ý đ ồ đ ến sau, vương viện trưởng tr ần tư một lát sau, xoay người từ kệ sách thượng bắt lấy tới một cái album, nàng ở bên trong tìm nửa ngày mới rút ra một trương ảnh chụp đưa cho Khúc Lâm nói, "Cái này tả tiểu giác tiểu nam hài chính là Lạc vĩ....."

Khúc Lâm tiếp nhận tới vừa thấy, nguyên lai là một trương đại chụp ảnh chung, bất quá còn hảo Lạc vĩ bộ dạng còn tính rõ ràng, giữa mày tựa h ồ có điểm giống Lạc hàn, chính là Khúc Lâm nhìn tiểu nam hài lại cảm thấy quen mắt, không biết ở nơi nào gặp qua.

Vì thế nàng mỉm cười đối vương viện trưởng nói, "Lão viện trưởng, ngài còn nhớ rõ Lạc vĩ là bị cái gì người nhận nuôi đi sao? Hẳn là ta một vị thúc thúc nhi tử, ta muốn tìm đ ến hẳn, xem hẳn tình hình g ần đây như thế nào."

Vương viện trưởng suy nghĩ nửa ngày mới chậm rãi nói, "Thời gian lâu lắm, ta thật sự là nhớ không rõ hẳn là bị cái gì người nhận nuôi đi, chỉ nhi ều ít nhớ rõ kia người nhà không phải người địa phương, bởi vì thể tử thân thể không tốt, cho nên vẫn luôn đ ầu không thể sinh dục, sau tới bọn họ mới nghĩ muốn tới Viện phúc lợi nhận nuôi một cái nam hài, vốn dĩ này đó

tư liệu trong viện bảo tồn đầu thực hảo, chính là không nghĩ tới sau tới đầu bị một hũ lửa lớn cấp thiêu không có!"

Khúc Lâm thực thất vọng, manh mối lại một lần chặt đứt, duy nhất có thể khẳng định chính là Lạc vĩ bị một đôi không hài tử vợ chồng nhận nuôi đi rồi, chính là liền ở Khúc Lâm đi ra lão viện trưởng gia khi, lại nghe đến lão viện trưởng lại vội vàng đuổi tới, đối với Khúc Lâm hô to, "Ta nhớ rõ kia người nhà họ Tôn!"

Dùng một ngày thời gian Khúc Lâm chỉ tra được như thế một chút manh mối, trong lòng khó tránh khỏi uể oải, chính là đương Lạc hàn biết chính mình nhi tử là bị một đôi họ Tôn không dục phu thê lãnh lúc đi, hẳn thế nhưng tâm tình cũng không tệ lắm.

Khúc Lâm tò mò nói, "Liền như thế điếm manh mối, căn bản tìm được người, người có cái gì nhưng cao hứng a?"

Lạc hàn lại cười nói, "Ta cao hứng là bởi vì biết nhi tử dưỡng phụ dưỡng mẫu đối hẳn hẳn là sẽ không tở, bởi vì bọn họ chính mình không có hài tử, liền sẽ đem tiểu vĩ trở thành chính mình thân sinh nhi tử giống nhau yêu thương!"

Khúc Lâm lại nhin không được bắt hẳn nước lạnh nói, "Kia nhưng không nhất định, không người xem TV trình diễn thật nhiều đầu là vừa bắt đầu chính mình không sinh ra được thu dưỡng người khác hài tử, kết quả sau đến chính mình lại có thể sinh, liền đối thu dưỡng đứa bé kia đặc biệt không tốt!"

"Người tổng muốn lạc quan một chút, trên thế giới này vẫn là nhiều người tốt!" Lạc hàn lại không đồng ý Khúc Lâm cách nói.

Khúc Lâm xem hẳn tâm tình không tở, cũng liền không trực tiếp phản bác hẳn, chính là lại ở trong lòng thầm nghĩ, nếu nhiều người tốt người lại là như thế nào chết? Lão bà người lại vì cái gì cũng mất tích, người nhi tử lại vì cái gì sẽ tiến Viện phúc lợi?

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Trên Mặt Đất Người Mặt (Bốn)

Khúc Lâm buổi sáng tỉnh lại khi thực giật mình, chính mình thế nhưng ngủ rồi, có lẽ là bởi vì ngày hôm qua chạy địa phương quá nhiều, sở hữu chút mệt mỏi, không nghĩ tới ở giúp người khác đồng thời còn có thể chữa khỏi chính mình mất ngủ, cũng vẫn có thể xem là một chuyện tốt.

Mỗi ngày ban ngày Lạc hàn đều sẽ biến mất không thấy, xem ra hẳn cũng cùng trong truyền thuyết quý quái giống nhau là không thể gặp ánh mặt trời.

Vừa rồi khúc mọc lên ở phương đông cấp Khúc Lâm gọi điện thoại, hy vọng nàng giữa trưa thời điểm có thể về nhà ăn cơm, Khúc Lâm chưa nói hành cũng chưa nói không được, chỉ là có lệ nói, "Nhìn xem giữa trưa có hay không thời gian hiện nói đi."

Tiếp theo nàng liền đi ra cửa Cục Công An tìm Tống thiển, nhìn xem có hay không tôn hải bình tin tức, chính là lại không thu hoạch được gì, Tống thiển chỉ là đem năm đó Lạc hàn mất tích án hồ sơ cấp Khúc Lâm nhìn, đương nàng nhìn đến bên trong ảnh chụp khi, liền phi thường đích xác định chính mình không phải bởi vì tâm lý có vấn đề sinh ra ảo giác, mà là thật sự gặp quý.

Ảnh chụp Lạc hàn thực tinh thần, có thể dụng ý khí phấn chấn bốn chữ tới hình dung, mà hẳn thể tử liễu như ngọc lại trường giống bình thường, trừ bỏ ở khí chất thượng còn tính có thể, chính thể thượng nhìn chính là cái bình thường nội trợ.

Khúc Lâm lấy ra di động chụp một trương liễu như ngọc ảnh chụp, tính toán trở về khi cấp Lạc hàn xem, nàng từ Cục Công An ra tới khi mới nhớ tới, hôm nay lão cha kêu chính mình về nhà ăn cơm, vì thế liền lái xe trở về nhà.

Tiến biệt thượng nàng đã nghe tới rồi một cỗ thị kho tàu mùi hương, đây là nàng khi còn nhỏ yêu nhất ăn một đạo đồ ăn, tuy rằng nhà nàng hiện tại phi thường giàu có, chính là nghe mụ mụ nói, ở nàng vài tuổi thời điểm trong nhà đi đầu kiện thật không tốt.

Lúc ấy một tháng mới có thể ăn thượng một lần thịt kho tàu, mỗi lần ăn thịt kho tàu khi ba ba mụ mụ đều trước không ăn, bọn họ đều là trước nhìn Khúc Lâm ăn, chờ nàng ăn no hai người bọn họ khẩu tử mới bắt đầu động chiếc đũa.

Cho nên sau tới khúc mọc lên ở phương đông phát tích sau, liền đặc biệt nuông chiều Khúc Lâm, cũng liền dưỡng thành nàng hiện tại như thế tùy hứng cá tính.

"Lâm lâm đã trở lại! Mau, rửa rửa tay, cơm lập tức liền hảo." Nói chuyện chính là trong nhà bảo mẫu Triệu dì, tuy nói là bảo mẫu, chính là lại cũng ở nhà bọn họ mau 15 năm, cho nên ngày thường liền cùng người trong nhà giống nhau.

Khúc Lâm làm nũng nói, "Thật dì, ta tưởng uống nước chanh....."

Triệu dì cười cười nói, "Hảo, ta tiêu tử tông, ta đây liền cho ngươi đi ép đi."

Hai người đang có nói có cười khi, khúc mọc lên ở phương đông vừa lúc từ thư phòng ra tới, hẳn vừa thấy Khúc Lâm đã trở lại, liền hướng nữ nhi vẫy tay, "Tới, đến ta thư phòng một chút."

Khúc Lâm sửng sốt, trong ấn tượng ba ba rất ít cùng chính mình ở hẳn thư phòng nói chuyện, xem ra lần này như thế chính thức, khẳng định không chuyện tốt, nhiều trước vài lần nói chuyện nàng đều rõ ràng trước mắt, một lần là bởi vì học tiểu học khi cùng đồng học đánh nhau, một khác thứ là thượng sơ trung khi yêu sớm, gần nhất một lần chính là phản đối chính mình cùng tôn hải bình ở bên nhau.

Chính là đương nàng nghĩ ở lão cha đối diện khi, hẳn lại lấy ra một đồng du lịch tuyên truyền đơn, có Âu Châu, có Mỹ Châu, thậm chí còn có đi nam cực xem chim cánh cụt!

"Mụ mụ ngươi muốn đi bên ngoài chơi chơi, ngươi bả nàng cùng đi đi, vừa lúc giải sầu, như thế nào?"

Khúc Lâm không nghĩ tới lão cha kêu chính mình tiến thư phòng thế nhưng là vì làm chính mình đi ra ngoài giải sầu, xem ra bọn họ là muốn cho Khúc Lâm mau mau quên mất tôn hải bình, Khúc Lâm không có trực tiếp cự tuyệt bọn họ hảo ý, chỉ là đẩy nói bây giờ còn có một ít việc không xử lý xong, chờ tháng sau đi!

Khúc Mộc lên ở phương đông nghe xong nhiều ít có chút thất vọng, bọn họ thật sự hy vọng nữ nhi có thể mau chóng từ này đoạn thất bại cảm tình đi ra..... Hẳn tin tưởng chỉ cần nữ nhi quên mất tôn hải bình, như vậy nàng ngày sau sinh hoạt nhất định còn sẽ có càng tốt nam nhân xuất hiện.

Lúc này lão mẹ đi đến, tay nàng cầm một ly nhiệt nước chanh, "Ta làm người Triệu di cho người bỏ thêm ôn, nữ hài tử không thể luôn tham lạnh biết sao?"

Khúc Lâm gật gật đầu, cười tiếp nhận nước chanh liền uống một hớp lớn, tuy rằng nàng ở cha mẹ trước mặt tượng biểu hiện không như vậy bi thương, chính là dù sao cũng là chính mình ba mẹ, nữ nhi thương không thương tâm như thế nào sẽ không biết đâu?

Đột nhiên, lão cha thư phòng một ảnh chụp khiến cho Khúc Lâm chú ý, đó là một trương thực lão chụp ảnh chung, phía trước vẫn luôn đầu treo ở thư phòng, chỉ là chưa từng có khiến cho Khúc Lâm chú ý, mà hôm nay sờ dĩ vào đại tiêu thư pháp nhãn lại là bởi vì nàng ở bên trong thấy được một hình bóng quen thuộc -- Lạc hàn.

Tuy rằng trên ảnh chụp Lạc hàn thực ngây ngô, chính là Khúc Lâm vẫn là liếc mắt một cái liền nhận ra tới, vì thế nàng làm bộ nói sang chuyện khác, lơ đãng hỏi nàng cha mẹ, "Ai? Đây ảnh chụp là cái gì thời điểm chụp, khi đó lão ba hảo tuổi trẻ a!"

Lão mẹ cười nói, "Đó là người ba đại học khi tốt nghiệp chiếu, đương nhiên tuổi trẻ!"

"Nga? Kia cần phải nhìn kỹ xem." Khúc Lâm vừa nói vừa đi đến ảnh chụp trước gần gũi thưởng thức lên, biên xem còn biên đối nàng lão cha

nói: "Ba, người nhìn xem các người kia một lần nữa đừng học không một cái lớn lên có ta mẹ đẹp!"

Khúc mọc lên ở phương đông cười nói, "Người còn đừng nói, lúc ấy truy ta nữa đừng học nhưng nhiều, nếu là thực sự có một hai cái có mục mục người năm đó như vậy xinh đẹp, nói không chừng hiện tại liền không có người!"

Lão mẹ vừa nghe liền làm bộ tức giận nói, "Cái gì kêu năm đó như vậy xinh đẹp a, ta hiện tại thực xấu sao?"

Lão cha vội nói, "Nói sai, chỉ do phẩm lẫm, thỉnh lão bà đại nhân thứ tội....."

Khúc Lâm sẵn cha mẹ ở chơi hoa thương khi đột nhiên dùng ngón tay chỉ ảnh chụp Lạc hàn hỏi, "Người này là ai, như thế nào nhìn như thế quen mắt, là cái nào thúc thúc a! Ta như thế nào nhìn không ra tới đâu?"

Lão mẹ nhìn Khúc Lâm chỉ người sau, biểu tình tối sầm lại, "Người này người không có khả năng nhìn quen mắt, bởi vì ở người còn không ký sự thời điểm hẳn liền mất tích, chính là chúng ta đều cảm thấy hẳn có khả năng đã chết."

Khúc Lâm nhìn thoáng qua lão cha, lại phát hiện sắc mặt của hẳn có chút khó coi, vì thế nàng hỏi tiếp lão mẹ, "Hắn kêu cái gì tên, vì cái gì sẽ mất tích đâu?"

Lão mẹ lắc đầu nói, "Hắn kêu Lạc hàn, bọn họ phu thê hai người cùng chúng ta quan hệ vẫn luôn thực hảo, đến bây giờ chúng ta cũng không biết bọn họ vì cái gì sẽ mất tích,"

"Bọn họ?"

Lão mẹ gật gật đầu, "Àn, là bọn họ, hẳn cùng hẳn ái nhân cùng nhau không thấy, để lại một cái 12 tuổi nam hài, chúng ta lúc ấy muốn nhận dưỡng hẳn tới, chính là hẳn bà nội không đừng ý, sau tới hẳn bà nội có bệnh qua đời, chờ chúng ta biết sau chạy đến tìm cái kia nam hài, lại biết

được hẳn đã sớm bị đưa đến Viện phúc lợi, vì thế chúng ta lại chạy tới Viện phúc lợi, đáng tiếc vẫn là đi chậm một bước, tiểu vĩ bị người nhận nuôi đi rồi."

Lão mẹ nói tới đây trên mặt tràn đầy tiếc nuối, xem ra năm đó bọn họ là thật sự muốn nhận dưỡng Lạc vĩ!

Lúc này Triệu di đi vào tới nói, "Cơm hảo, ăn cơm đi!"

Khúc Lâm liên nhân cơ hội di động chụp được kia trương tốt nghiệp chiếu.....

Từ cha mẹ gia trở về sau, Khúc Lâm liên đem hôm nay ở Cục Công An chụp liễu như ngọc ảnh chụp cấp Lạc hàn nhìn, chính là hẳn không có bất luận cái gì ấn tượng, căn bản nhớ không nổi liễu như ngọc rốt cuộc là bộ dáng gì.

Tiếp theo Khúc Lâm nghĩ tới chính mình lão cha, vì thế nàng liên thử tính hỏi Lạc hàn, "Người trong trí nhớ có nhận thức hay không một cái kêu khúc mọc lên ở phương đông nam nhân?"

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Trên Mặt Đất Người Mặt (Năm)

Lạc hàn suy nghĩ nửa ngày cũng không nhớ tới ai là khúc mọc lên ở phương đông, thẳng đến Khúc Lâm đem ảnh chụp lấy ra tới cho hẳn xem sau, hẳn ánh mắt rõ ràng thay đổi, Khúc Lâm có thể thấy được Lạc hàn hẳn là nhớ tới một ít việc tới.

"Những người này ta hẳn là đều nhận thức, bọn họ mặt rất quen thuộc, chỉ là nhớ không nổi bọn họ kêu cái gì tới" Lạc hàn sâu kín nói.

Khúc Lâm vừa nghe cảm giác không đúng chỗ nào, vì cái gì hẳn nhìn đến chính mình đừng học mặt cho dù nghĩ không ra tên của bọn họ, lại vẫn như cũ cảm giác chính mình hẳn là nhận thức bọn họ, chính là vì cái gì lại đối chính mình thế tử ảnh chụp một chút cảm giác đều không có đâu?

"Bọn họ là người đại học đờng học, người thử xem ngẫm lại tên của bọn họ, từ từ tới, không nóng nảy....."

Lạc hàn thực nỗ lực nghĩ nghĩ, còn là lắc đầu nói, "Thật muốn không đứng dậy tên của bọn họ."

Nhìn Lạc thất vọng buồn lòng sự thật mạnh bộ dáng, Khúc Lâm biết hẳn hẳn là cũng là đối chính mình thế tử ảnh chụp cảm thấy nghi hoặc, vì thế Khúc Lâm liền đối hẳn nói, "Người nói có hay không có thể là Cục Công An đem ảnh chụp làm?"

"Cái này khả năng tính không lớn, trừ phi là có người cố ý đối, nếu không như thế nào khả năng xuất hiện loại tình huống này đâu?" Lạc hàn lắc đầu nói.

Chính là Khúc Lâm nhớ tới chính mình lão cha biểu tình, trong lòng thế nhưng có loại ẩn ẩn bất an, vì cái gì hẳn sẽ lộ cũng như vậy biểu tình đâu? Lão cha cùng Lạc hàn chi gian khẳng định không phải như vậy đơn giản đờng học quan hệ.

Vì thế nàng lại một lần hỏi hướng Lạc hàn, "Khúc mọc lên ở phương đông tên này người nghe quen tai sao?"

Lạc hàn nghĩ nghĩ nói, "Có chút quen tai, chỉ là nghĩ không ra là ai!"

Khúc Lâm gật gật đầu, xem ra nếu muốn biết hai người bọn họ cái năm đó sự tình, đột phá khẩu cũng chỉ có nàng lão mẹ! Ngày hôm sau Khúc Lâm nói đối chính mình muốn mua một ít trên giường đờdùng ước ra chính mình lão mẹ, giữa trưa cùng nàng cùng nhau ở bên ngoài ăn cơm khi, Khúc Lâm mới có ý vô tình đờera một chút Lạc hàn.....

Lão mẹ xem nữ nhi lại hỏi Lạc hàn nhiều ít có chút thế nhưng ngoại, "Lâm lâm, người như thế nào đối với người ba lão đờng học như thế cảm thấy hứng thú đâu?"

"Này không phải mấy ngày hôm trước chúng ta mấy cái cao trung lão đờng học tụ hội sao? Tống thiện nói mấy cái chúng ta thành phố mười

mấy năm trước vẫn luôn không phá án treo, trong đó liền có Lạc hàn mất tích án, kết quả ngày hôm qua ta mới phát hiện nguyên lai hẳn cùng ta ba là đờng học, cho nên mới đổi năm đó sự tình cảm thấy hứng thú, mẹ.....
Người liền thỏa mãn một chút ta lòng hiếu kỳ đi!" Khúc Lâm cùng lão mẹ làm nũng nói.

Lão mẹ cười cười nói, "Năm đó sự người hỏi ta có thể, nhưng ngàn vạn đừng hỏi người ba, chuyện này hẳn rất ít đối ngoại nhân nhắc tới, năm đó bọn họ quan hệ phi thường hảo, thế cho nên sau tới Lạc hàn mất tích khi người lão ba ngừng tay công tác suốt tìm hẳn nửa năm....."

Chiều hôm đó Khúc Lâm cùng lão mẹ vẫn luôn ngồi ở tiệm cơm, nàng lão mẹ đem sự tình tỉ mỉ tỉ mỉ hậu hậu cùng Khúc Lâm toàn bộ nói một lần, cũng lần nữa dặn dò sau này không cần nhắc lại người này!

Nguyên lai Khúc Lâm lão ba khúc mọc lên ở phương đông cùng Lạc hàn không chỉ là đại học đờng học, cao trung đờng học, bọn họ vẫn là từ nhỏ một cái ngõ nhỏ lớn lên phát tiêu ni, khúc mọc lên ở phương đông so Lạc hàn nhỏ hai tuổi, cho nên từ nhỏ đến lớn chỉ cần một tá giá, vĩnh viễn đầu là Lạc hàn giúp đỡ khúc mọc lên ở phương đông xuất đầu.

Sau tới 90 niên đại sơ bọn họ cùng nhau từ chức mạo hiểm kinh thương, vô dụng mấy năm bọn họ liền khai một nhà sinh sản ô tô linh kiện nhà xưởng, hơn nữa ngay lúc đó hiệu quả và lợi ích còn tương đương khả quan, sau tới hai người bọn họ liền đầu lục tục kết hôn, lại sau tới đơn đặt hàng càng ngày càng nhiều, bọn họ liền thành lập công ty.

Nhưng sau tới ai không nghĩ tới sự tình sẽ biến thành như vậy, Lạc hàn trong một đêm mất tích, hơn nữa hẳn còn công khúc mọc lên ở phương đông mua rớt nhà xưởng, hai người mấy năm phấn đấu tất cả đều ném đá trên sông, hơn nữa Lạc hàn hai vợ chồng còn như vậy mất tích, đến bây giờ cũng không biết sống hay chết.

Sau tới khúc mọc lên ở phương đông lại dựa vào chính mình một cỗ tử mạnh dặn đi đầu ni mới lại tránh hạ hiện tại gia nghiệp, chính là vừa nhớ tới năm đó sự tình, hẳn còn luôn là biểu tình âm trầm, không muốn nhiều lời một câu.

Sau khi về đến nhà Khúc Lâm liền bắt đầu phân tích lão mẹ khâu thuật sự tình có vài phần thật vài phần giả, nếu lão mẹ nói Lạc hàn trộm bán nhà xưởng trốn chạy là tình hình thực tế, như vậy bọn họ như thế nào sẽ ném xuống chính mình nhi tử đâu?

Hơn nữa kỳ quái nhất chính là bọn họ còn chết mất! Năm đó khẳng định đã xảy ra một ít lão mẹ không biết mà lão ba biết đến sự tình, Khúc Lâm đem chính mình từ lão mẹ nơi đó nghe được sự tình một năm một mười giảng cho Lạc hàn, chỉ là tỉnh đi mất sau hắn trộm bán nhà xưởng kia một bộ phận nhỏ.

Không nghĩ tới hắn thật đúng là nhớ tới một chút sự tình, hắn có chút kích động nói, "Ta nhớ ra rồi, ta đích xác có cái thực tốt huynh đệ kêu khúc mộc lên ở phương đông, bọn họ cùng nhau gây dựng sự nghiệp làm nhà xưởng, hắn hiện tại như thế nào, quá còn hảo sao?"

"Hắn là ta ba, hiện tại..... Thân thể cũng không tệ lắm." Khúc Lâm cười cười nói.

Lạc hàn sửng sốt, "Người là nha nha?"

Nha nha là Khúc Lâm nữ danh, trừ bỏ chính mình mấy cái thân cận nhất người không vài người biết đến, nàng vừa nghe Lạc hàn kêu ra chính mình khi còn nhỏ nữ danh, xem ra năm đó hai nhà quan hệ đích xác thực hảo.

"Nha nha tên này ở ta mười tuổi lúc sau liền rất ít có người này cùng kêu ta!" Khúc Lâm cảm khái nói.

Chậm rãi, Lạc hàn lại nhớ lại một ít phía trước sự tình, hắn nhớ rõ chính mình nhi tử tiểu vĩ lúc ấy thường xuyên mang theo nha nha ở bên ngoài chơi bunn, có khi hai người chơi một thân bunn trở về, vì việc này như ngọc không thiếu mảng tiểu vĩ.

"Ta lúc ấy cùng người nhi tử quan hệ thực hảo?"

Lạc hàn gật gật đầu nói, "Tiểu vĩ so người đại sáu tuổi, lúc ấy người mới ba tuổi, cả ngày đi theo tiểu vĩ mông sau, ca ca, ca ca kêu, đặc biệt đáng yêu!"

Khúc Lâm có chút xấu hổ cười, bởi vì nàng khi đó quá tiểu, căn bản không ký sự, đột nhiên Lạc hàn lại chỉ chỉ nàng bên trái đầu gối nói, "Người nơi này hẳn là có cái vết sẹo, là có một h ỗ người cùng tiểu vĩ đi ra ngoài chơi quăng ngã, lúc ấy tiểu vĩ đem người bối khi trở về người khóc thiếu chút nữa không khí! Bởi vì việc này ta còn đánh tiểu vĩ một bạt tai, trách hẳn không có xem trọng người....."

Khúc Lâm vừa nghe nguyên lai chính mình cái này vết sẹo là như thế tới, "Kia tiểu Viagra ca lúc ấy nhất định thực ủy khuất đi....."

Chính là Lạc hàn lại lắc đầu nói, "Hẳn lúc ấy căn bản vô tâm tư ủy khuất, chỉ là thực khẩn trương người, xem người vẫn luôn khóc còn tưởng rằng chân của người quăng ngã chiết đầu, kỳ thật người chỉ là bởi vì nhìn đến xuất huyết dọa thẳng khóc..... Nếu không phải chúng ta đã xảy ra chuyện, có lẽ các người hiện tại sẽ ở bên nhau cũng nói không chừng a!"

Khúc Lâm mặt đỏ lên, "Tiểu Viagra ca hiện tại khả năng đã sớm thành gia đi! Không chuẩn người đầu đương gia gia đâu?"

Lạc hàn nghe xong cười khổ nói, "Chỉ mong đi....."

Một đêm vô mộng, Khúc Lâm mấy ngày nay buổi tối ngủ đầu là cực kỳ hương, buổi sáng rời giường khi tinh thần đầu nhi đúng, một chút cũng không giống TV trình diễn cùng quý ở bên nhau sẽ uể oải không phấn chấn linh tinh.

Từ đêm qua bắt đầu Khúc Lâm liền đổi giọng gọi Lạc hàn vì Lạc thúc thúc, mặc kệ hẳn mất trí nhớ thời điểm đã xảy ra cái gì, nhưng phía trước hai nhà quan hệ muốn hảo là sự thật, đêm qua sắp ngủ trước Khúc Lâm còn vẫn luôn suy nghĩ tiểu Viagra ca hiện tại có thể trưởng thành cái dạng gì a? Có lẽ cũng giống Lạc thúc thúc như thế cao cao g ầy g ầy đi!

Chương Độ Cái Chuyện Xưa Trên Mặt Đất Người Mặt (Sáu)

Bởi vì mấy ngày nay vẫn luôn ở tra Lạc thúc thúc sự tình, Khúc Lâm phát hiện chính mình thế nhưng sẽ có như vậy trong nháy mắt đã quên đối tôn hải bình tượng niệm, có lẽ thời gian thật là tốt nhất chữa thương được đi!

Buổi sáng, một cái đi ền sản quản lý đột nhiên cấp Khúc Lâm gọi điện thoại, dò hỏi nàng hay không tưởng bán đi phòng ở, Khúc Lâm nghe xong sửng sốt, nàng mấy ngày hôm trước là có bán đi hôn phòng ý tưởng, chính là chỉ là ngẫm lại, căn bản không có chủ động liên hệ quá cái gì đi ền sản quản lý a!

"Ngượng ngùng, ta hiện tại còn không có mua phòng ý tưởng....." Khúc Lâm trực tiếp cự tuyệt cái kia đi ền sản quản lý.

Chính là hắn vẫn là thực chức nghiệp hóa nói, "Không quan hệ khúc tiêu thư, ngài hiện tại không cần không phải là sau này không cần, đây là số di động là ta liên hệ phương thức, nếu ngày nào đó người thay đổi chủ ý liên hệ liên hệ ta, quý rầy, tái kiến."

Cúp điện thoại sau Khúc Lâm một trận kinh ngạc, xem ra hắn là chính mình lão tử khúc mọc lên ở phương đông liên hệ người này, chính là hiện tại nàng thật sự không có bán đi nơi này tính toán, mặc kệ cuối cùng chân tướng sẽ là cái gì, nàng đều tin tưởng hắn đối chính mình ái là thật sự.

Vì thế Khúc Lâm lại lái xe đi tới Cục Công An tìm Tổng thiến, hy vọng nàng có thể cho chính mình một ít tin tức tốt, kết quả mới vừa vừa vào cửa liền nhìn đến Tổng thiến chính xanh mét cái mặt chuẩn bị gọi điện thoại, vừa thấy Khúc Lâm đi vào tới liền đặt ở điện thoại nói, "Ta đang muốn cho người gọi điện thoại....."

Khúc Lâm vừa nghe lập tức có chút hưng phấn nói, "Có phải hay không có tôn hải bình manh mối?"

Tổng thiến gật gật đầu nói, "Là, bất quá người phải có cái chuẩn bị tâm lý, chúng ta ở ngoại ô phát hiện cụ vô đầu nam thi, xem thân hình cùng ăn mặc rất giống là tôn hải bình....."

Khúc Lâm một chút liêu ngốc, nàng thân mình hơi hơi nhoáng lên an vị ở trên mặt đất.

"Lâm lâm!" Tống thiên la lên một tiếng chạy tới, một phen nâng dậy nàng nói, "Cái này vẫn là yêu cầu người đi xác nhận, không nhất định chính là hấn!"

Khúc Lâm nơi nào còn nghe đi vào nàng lời nói, "Mau, mang ta đi nhìn xem....."

Tống thiên lãnh Khúc Lâm đi vào đình thi gian trước cửa, Khúc Lâm chân đầu mềm, nàng nghĩ tới một trăm loại tôn hải bình mất tích nguyên nhân, lại duy độc không nghĩ tới hấn sẽ chết.

Đương Khúc Lâm đẩy ra kia phiến lạnh băng cửa sắt khi, một cỗ hàn ý nghênh diện mà đến, lúc này Khúc Lâm trong đầu trống rỗng, duy nhất có thể nghĩ đến chính là phương diện này có rất nhiều người chết, có thể hay không cũng có rất nhiều quý đầu?

Đình thi gian nhân viên công tác từ tủ lạnh lôi ra một khối nam tính thi thể, rồi mới chậm rãi kéo ra mặt trên khóa kéo, một khối phần cổ mặt vỡ chĩnh tên thi xuất hiện khắp nơi Khúc Lâm trước mắt.

Theo khóa kéo toàn bộ kéo ra, Khúc Lâm nhìn đến nam thi ngực có tam giác khâu lại dấu vết, nàng thân mình chấn động, suýt nữa lại một lần té ngã, còn hảo bên người Tống thiên đúng lúc đỡ nàng một phen.

"Người..... Cảm thấy là sao?" Tống thiên thấp thỏm hỏi.

Khúc Lâm nhìn về phía nam thi cánh tay, tôn hải bình cánh tay thượng một cái cùng loại với trắng non bột, mà trước mắt khối này nam thi tay trái trên cánh tay thành linh chính là cái kia bột!

"Đâu đâu?" Qua hồi lâu Khúc Lâm mới chậm rãi hỏi ra như thế một câu tới.

Tống thiên nhìn ra Khúc Lâm nhận ra nam thi, liền đối công tác nhân viên ý bảo đem thi thể thả lại đi thôi, chính là Khúc Lâm lại gắt gao bắt lấy tử lạnh ngăn kéo không buông tay, "Đâu đâu?"

Trên mặt nàng nước mắt một giọt một giọt rơi trên nam thi trên người, Tống thiên phí thật lớn kính nhi mới đem Khúc Lâm lôi ra đình thi gian, sau đó nàng liền lập tức bắt thông khúc mọc lên ở phương đông điện thoại, đem tình huống này đại đến nói một chút, cũng làm hắn nhanh lên tới đón Khúc Lâm.

Khúc Lâm từ ra đình thi gian bắt đầu, liền không ngừng có ở nhắc mãi một câu, "Đâu đâu, đâu đi đâu vậy?"

Mỗi một lần Tống thiên đều kiên nhẫn cho nàng giải thích nói, "Chúng ta phát hiện thi thể thời điểm liền không có đầu, cảnh sát hiện tại cũng đang ở toàn lực đang tìm kiếm, người không cần quá lo lắng!"

Nói như vậy Khúc Lâm hỏi một lần, Tống thiên liền đáp một lần, thẳng đến khúc mọc lên ở phương đông vọt vào Cục Công An.....

"Khúc thúc thúc, người đã tới, Khúc Lâm cảm xúc thật không tốt, ta cho rằng bảo hiểm một chút vẫn là đưa bệnh viện đi!"

Khúc mọc lên ở phương đông tiếp nhận rồi Tống thiên kiến nghị, hắn đem Khúc Lâm đưa đến bệnh viện, đại phu cấp Khúc Lâm đánh một châm trấn định rồi sau, nàng mới chậm rãi đã ngủ, chờ nàng lại lần nữa tỉnh lại khi, sớm lấy là ngày hôm sau giữa trưa.....

Khúc Lâm tỉnh sau không khóc cũng không nháo, từ mặt ngoài xem khác thường thực bình tĩnh, chính là khúc mọc lên ở phương đông biết, càng là như vậy bình tĩnh, vậy chứng minh Khúc Lâm nội tâm bị thương lại càng lớn, hiện tại cần thiết có người 24 giờ nhìn Khúc Lâm mới được.

Vì thế Khúc Lâm lão mẹ cùng Triệu di liền vẫn luôn đều như thế 24 giờ nhìn Khúc Lâm, chính là Khúc Lâm mặt ngoài lại hết thấy bình thường, nàng tỉnh lại chuyện thứ nhất chính là cấp Tống thiên gọi điện thoại.

Trong điện thoại nàng ngữ khí thực bình thản, nhưng một trương miệng vẫn là câu nói kia, "Đầu tìm được rồi sao?"

Tống thiên vừa nghe còn tưởng rằng Khúc Lâm còn giống ngày hôm qua giống nhau nổi điên đầu, "Lâm lâm, người đừng quá kích động, chúng ta bên này có chúng ta phá án lưu trình, hiện tại trong cục đã thành lập chuyên án tổ, đang ở toàn lực đang tìm kiếm tôn hải bình đầu người, người hiện tại quan trọng nhất chính là hảo hảo ở nhà nghỉ ngơi, đừng nghĩ như vậy nữa!"

Khúc Lâm ở trong điện thoại thở dài nói: "Thiên Thiên, chúng ta là nhiều năm lão đồng học cùng khuê mật, ta hy vọng ở tôn hải bình án tử thượng người không cần gạt ta, ta hiện tại không cần khác, chỉ muốn biết thật giống, người có thể hay không đem sự phát hiện tiền hậu hậu cùng ta nói một lần, ta bảo đảm bất hòa người khác nói lên người đem vụ án nói cho ta, cần xin người!"

Tống thiên cũng thực bất đắc dĩ, theo lý thuyết bọn họ kỷ luật là khẳng định không cho nói, chính là nàng thật sự không lay chuyển được Khúc Lâm đầu khổ cần xin, liền đem phát hiện thi thể đến bây giờ cảnh sát nắm giữ cho nên tình huống cùng Khúc Lâm nói một lần.

Thi thể là ở phía trước sáng sớm thượng bị một cái dây sớm rèn luyện thân thể bác gái phát hiện, lúc ấy nàng ở một đoạn lâm ẩm đường nhỏ thượng đi thông thả, đột nhiên nhìn đến không xa trong rừng giống như bò một người.

Vì thế nàng liền đi phía trước đi rồi một chút, rồi mới xác định đích xác có cái nam nhân ghé vào trong rừng, vì thế nàng liền đánh 110 báo nguy, bởi vì sợ hãi nàng cũng không có đi lên trước nhìn kỹ, cho nên lúc ấy báo án khi nói cũng không phải quá minh bạch.

Tiếp cảnh cảnh sát đi thời điểm còn tưởng rằng là cái uống say nam nhân vụng ở trên mặt đất đầu, kết quả đương hai gã cảnh sát đi đến quá vừa thấy khi, lúc ấy cũng đều hoảng sợ, nguyên lai trên mặt đất bò chính là cái không có đầu nam thi.....

Vì thế liền đem án tử trực tiếp chuyển tới thị cục hình cảnh đại đội, phụ trách hiện trường thăm dò cảnh sát ở thi thể phụ cận cũng không có phát hiện cái gì nhưng dùng manh mối, cuối cùng đại gia nhất trí cho rằng nơi này cũng không phải hiện trường vụ án, mà chỉ là cái vút xác hiện trường.

Căn cứ thi thể phần cổ mặt vỡ chỉnh tề độ đi lên xem, hẳn là bị một cái phi thương sắc bén thả có tính dai đờ vật, liền cùng loại với tế dây thép vật chất nháy mắt cắt ra, hơn nữa thi thể có rõ ràng đông lạnh quá dấu vết, cho nên hiện tại rất khó phán đoán người chết chuẩn xác tử vong thời gian, chỉ có thể đại khái phỏng đoán vì một tháng đến 45 thiên chi gian.

Hơn nữa thi kiểm báo cáo nâng lên đến, người chết ở sinh thời cuối cùng một bữa cơm ăn chính là rau họ nhân sủi cải.....

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Trên Mặt Đất Người Mặt (Bảy)

Khúc Lâm nghe xong trong lòng một đốn, nếu chính mình nhớ không lầm nói, nàng cùng tôn hải bình ăn cuối cùng một bữa cơm chính là rau họ sủi cải.

Lúc ấy là ở tân phòng nàng thân thủ vì tôn hải bình bao. Bởi vì hẳn nói chính mình từ nhỏ liền thích ăn rau họ nhân sủi cải, kia như thế xem ra, tôn hải bình là ở kia đốn sủi cải còn không có tiêu hóa xong khi đã bị giết chết!

Một cái lập tức liền chuẩn bị kết hôn nam nhân, ở ăn qua vị hôn thê thân thủ bao sủi cải sau khiến cho người giết, Khúc Lâm nghĩ đến Lạc Lâm đã từng nói qua, tôn hải bình xuất hiện ngày đó buổi tối vừa lúc rơi xuống vũ.

Nếu Khúc Lâm nhớ không lầm nói, ngày đó bọn họ hai vợ chồng ăn cơm xong sau liền đều từng người trở về chính mình gia, rồi mới ban đêm bắt đầu trời mưa, lại là sét đánh lại là tia chớp, tôn hải bình rất có thể là ở kia lúc sau đi gặp một cái gì nhân tài ngộ hại.

Khúc Lâm đem này manh mối nói cho Tống thiên, hy vọng có thể đổi bọn họ phá án có trợ giúp..... Mà cảnh sát cũng là thông qua cái này manh

mối suy đoán ra tôn hải bình tử vong thời gian.

Chính là mấy ngày đi qua, cảnh sát vẫn là chậm chạp không có tìm được tôn hải bình đâu người, trừ bỏ thông qua Khúc Lâm cung cấp manh mối biết được hấn tử vong thời gian ngoại, mặt khác một chút manh mối đâu không có.

Mà Khúc Lâm cũng ở cha mẹ trong nhà đái không được, tưởng h ồi chính mình gia ngủ, bởi vì nàng muốn gặp lạc hàn, hỏi hấn một chút sự tình, vừa mới bắt đầu lão mẹ chết sống không đ ồng ý, sau tới Khúc Lâm thật sự không làm li ền đưa ra làm lão mẹ cùng chính mình về nhà ngủ.

Nhưng lão mẹ lại về mặt khó xử nói chính mình có điểm nhận giường, đi chỉ sợ sẽ mất ngủ, cuối cùng vẫn là ở Khúc Lâm mọi cách bảo đảm, hơn nữa lần nữa hứa hẹn sẽ mỗi ngày ngủ trước tỉnh sau đ ều sẽ cấp lão mẹ gọi điện thoại báo bình an, lúc này mới bị thả trở về.

Khúc Lâm về đ ến nhà khi thiên còn không có hắc, nàng an tĩnh ng ồi ở trên sofa lại xem nổi lên tôn hải bình cấp chính mình lục kia đoạn video..... Một lần lại một lần.

"Không cần quá thương tâm." Lạc hàn không biết cái gì thời điểm đứng ở Khúc Lâm bên người.

Khúc Lâm chậm rãi ngẩng đ ầu, cho đ ă mắt nước mắt hỏi, "Sự tình vì cái gì sẽ biến thành hiện tại cái dạng này?"

Lạc hàn vỗ vỗ Khúc Lâm bả vai nói, "Đây cũng là ta thường thường hỏi chính mình vấn đ ề, chính là nhưng vẫn không tìm đ ược đ áp án."

"Hấn đ ă chết, hơn nữa đ ầu còn tìm không đ ến!" Khúc Lâm sâu kín nói.

Lạc hàn nhìn thoáng qua Khúc Lâm sau lưng nói, "Ta biết....."

Khúc Lâm cười kh ờ nói, "Thành quỷ thật tốt, thế nhưng cái gì đ ều có thể biết, kia ngày mai vé số giải nhất là nhi ều ít a?"

Chính là Lạc hàn lại không có cười, mà dùng tay cứng đờ chỉ chỉ Khúc Lâm sau lưng nói, "Bởi vì hấn vẫn luôn ở đi theo người....."

Khúc Lâm nghe xong trong lòng lạc một chút, rồi mới lập tức quay đầu lại nhìn lại, chính là chính mình sau lưng lại cái gì đều không có! "Lạc thúc thúc, người ở cùng ta nói giỡn sao? Điềm này cũng không buồn cười....."

Chính là nhìn đến Lạc hàn nghiêm túc biểu tình, Khúc Lâm biết hấn nói đầu là thật sự.

Lạc hàn mắt vẫn luôn nhìn Khúc Lâm sau lưng, "Từ người vừa tiến đến ta liền thấy hấn, hấn trên người quần áo cùng ngày đó buổi tối giống nhau, chỉ là đã không có đầu."

Khúc Lâm lập tức biến có chút kích động, "Ta, vì cái gì không thấy được hấn? Người có thể giúp ta hỏi một chút là ai giết hấn sao?"

"Người không thấy được hấn là bởi vì người cùng hấn không có thông linh, người có thể nhìn thấy ta là bởi vì người huyết vừa lúc tích ở miếng đất kia gạch thượng mới đưa đến, chính là ta không có biện pháp cùng hấn câu thông, đầu của hấn không ở, hơn nữa hấn cũng là vẫn luôn máy móc tính đi theo người, hấn là sinh thời đối với người có mãnh liệt chấp niệm, cho nên mới có thể chống đỡ hấn tàn khuyết không được đầy đủ linh hồn đi theo người đi!" Lạc hàn bất đắc dĩ nói.

Khúc Lâm tựa hồ là nghe minh bạch, "Người là nói hấn không có tư duy, mà hấn đại bộ phận tư duy ở đầu của hấn bên kia?"

Lạc hàn gật gật đầu, "Liên ý tứ này, hơn nữa hấn như vậy tàn hồn cũng kiên trì không được mấy ngày, cuối cùng liên sẽ chậm rãi biến mất....."

"Ta nhất định phải nghĩ cách tìm được đầu của hấn, không thể làm hấn liên như thế biến mất....." Khúc Lâm vô cùng kiên định nói.

Ngày hôm sau Khúc Lâm sáng sớm liền đi Cục Công An, Tổng thiến vừa thấy đến Khúc Lâm cũng là vẻ mặt xin lỗi, xem ra vẫn là không có gì manh mối, mấy ngày nay chuyên án tử vẫn luôn ở đi đâu tra tôn hải bình

sinh trước sự tình, bọn họ phát hiện kỳ thật tôn hải bình cũng không giống lý lịch sơ lược thượng viết như vậy đơn giản.

"Người biết tôn hải bình khi còn nhỏ sự sao?"

Khúc Lâm bị Tống thiên hỏi sửng sốt, nàng lúc này mới phát hiện kỳ thật tôn hải bình rất ít đề cập hẳn khi còn nhỏ sự, hẳn không nói, Khúc Lâm cũng liề không hỏi.

Tống thiên lấy ra một cái folder mở ra sau đưa cho Khúc Lâm nói, "Tôn hải bình là cô nhi, hẳn là ở 13 tuổi thời điểm bị hiện tại dưỡng phụ dưỡng mẫu lãnh trở về." Tiếp theo nàng nhìn thoáng qua Khúc Lâm sau tiếp theo nói, "Hắn thơ ấu cũng không mau đông, về hẳn cha ruột tư liệu chúng ta tạm thời tra không đến, chỉ biết là hẳn dưỡng phụ thường xuyên đánh hẳn, còn hảo mỗi lần đều có dưỡng mẫu che chở hẳn, bởi vì rốt cuộc đều như thế lớn mới lãnh về nhà, dưỡng phụ cảm thấy như thế nào dưỡng cũng cùng chính mình không thân, còn thường thường kêu hẳn dưỡng không thân bạch nhãn lang."

Khúc Lâm nghe đến đây trong lòng rất khổ sở, những việc này tôn hải bình trước nay không cùng chính mình nói qua, là bởi vì chính mình trước sau không có thể đi vào hẳn nội tâm chỗ sâu nhất vẫn là hẳn cho rằng chính mình quá khứ quá bất kham, cho nên không nghĩ nhắc lại?

Tống thiên tiếp theo nói, "Sau tới hẳn dưỡng phụ ở hẳn thượng cao trung khi bởi vì tai nạn xe cộ chết mất, bởi vì dưỡng phụ vẫn luôn có bán bảo hiểm thói quen, cho nên trong nhà cũng bởi vậy tới rồi đến một bút tiền tiền. Mà hẳn dưỡng mẫu cũng đúng là dùng này số tiền cung tôn hải bình đọc xong đại học. Hẳn tốt nghiệp đại học sau bởi vì thành tích xông ra, trực tiếp liề đánh dấu một nhà công ty đa quốc gia công tác, chính là không hai năm thời gian hẳn dưỡng mẫu phải ung thư phổi qua đời, đến đây, tôn hải bình sở hữu có thể coi như thân nhân người liề tất cả đều không còn nữa."

"Cho nên có quan hệ hẳn thân thế sở hữu tư liệu liề không ai biết....."
Khúc Lâm sâu kín nói.

Tống thiên nhún nhún vai nói, "Hiện tại xem ra là như thế này, chính là nếu tôn hải bình còn sống, hẳn chịu là biết chính mình thân sinh ba mẹ là ai, bởi vì lúc ấy hẳn đầu 13 tuổi, loại sự tình này ở cái kia tuổi trẻ phát sinh, hẳn là làm hẳn đến chết cũng sẽ không quên."

"13 tuổi.....12 tuổi....." Khúc Lâm không ngừng niệm tôn hải bình bị nhận nuôi số tuổi cùng Lạc vĩ bị đưa đến Viện phúc lợi số tuổi, chẳng lẽ trên đời thực sự có như thế xảo sự tình sao?

Nghĩ đến đây Khúc Lâm phi dường như lái xe trở về chính mình gia, vừa vào cửa lại ở phòng khách không thấy được Lạc hàn, nàng bình phục một chút chính mình cảm xúc sau, mới nhớ tới hiện tại thái dương còn không có lạc sơn đâu, Lạc hàn tạm thời ra không được.

Vì thế nàng đành phải kiên nhẫn ngồi ở trên sofa chờ, dần dần mà Khúc Lâm liên cảm giác được một trận buồn ngủ đánh úp lại.....

"Lâm lâm, đừng ngủ, đi rửa tay ăn cơm!" Một cái quen thuộc thanh âm ở Khúc Lâm bên tai nhớ tới.

Khúc Lâm mơ mơ màng màng mở mắt ra, nhìn đến tôn hải ngay ngắn ở vì chính mình thịnh canh, hẳn cười nhìn về phía chính mình nói, "Đừng ngủ tiểu lười heo!"

Khúc Lâm mắt đau xót, trong lòng có một loại muốn khóc khóc xúc động, nàng biết đây là mộng, là tôn hải bình mất tích như thế thời gian dài chính mình lần đầu tiên mơ thấy hẳn.

Tuy rằng biết là mộng, chính là Khúc Lâm là thực cảm kích có thể mơ thấy hẳn, vì thế nàng liên đứng dậy đi tới trước bàn cơm ngồi xuống.

Chương 06 Cái Chuyện Xưa Trên Mặt Đất Người Mặt (Tám)

Tôn hải bình gấp một khối thịt kho tàu đặt ở Khúc Lâm trong chén nói, "Tới nếm thử ta làm thịt kho tàu như thế nào, ta chính là hiện học!"

Khúc Lâm đem kia khối thịt kho tàu đặt ở trong miệng chậm rãi nhai một ngụm, rồi mới nước mắt ngăn không được chảy xuống dưới, tôn hải bình mặt một chút liền trắng, rồi mới chạy nhanh gấp một miếng thịt đặt ở trong miệng nói, "Có như thế khó ăn sao, đâu đem người cấp ăn khóc?"

Khúc Lâm vừa ăn liền lắc đầu, "Không, là ăn quá ngon, là ta đời này ăn qua ăn ngon nhất thịt kho tàu!"

"Nha đầu ngốc, ăn ngon còn khóc cái gì a!" Nói xong liền dúi tay lau Khúc Lâm trên mặt nước mắt.

Khúc Lâm nhìn tôn hải bình kia trương đã lâu mặt, nhẹ giọng hỏi hần, "Hải bình, người biết chính mình thân sinh cha mẹ là ai sao?"

Tôn hải bình nghe xong ngẩn ra, sâu kín nói, "Vì cái gì nhớ tới hỏi cái này....."

"Bởi vì ta tưởng giúp người....." Khúc Lâm thương tâm nói.

Nhưng tôn hải bình này sắc mặt lại biến rất khó xem, lạnh lùng nói, "Người hần là trở về hỏi người ba....."

Khúc Lâm sửng sốt, nàng còn tưởng tiếp tục hỏi đi xuống, liền nghe được có người ở kêu tên của mình, "Khúc Lâm..... Khúc Lâm, mau tỉnh lại!"

Khúc Lâm một cái giật mình mở bừng mắt chử, nhìn đến Lạc hàn liền đứng ở nàng trước mặt vẻ mặt nôn nóng kêu nàng tên, "Người vừa rồi bóng đèn, còn hảo ta đánh thức người."

"Bóng đèn?"

Lạc hàn nói, "Bóng đèn đầu là mọi người trong lòng tâm ma làm cho, trong tình huống bình thường liền không có gì đại sự, chính là như vẫn luôn không tỉnh liền khả năng bị tâm ma ở trong mộng ăn luôn nguyên thân."

Khúc Lâm đột nhiên nghĩ tới cái gì, liền vội vàng nói, "Lạc thúc thúc, người còn có nhớ hay không tiêu Viagra ca trên người có cái gì bột hoặc là chỉ cái gì sao?"

Lạc hàn nghĩ nghĩ nói, "Ta nhớ rõ tiêu vĩ một cái cánh tay thượng có một cái nguyệt nha hình dạng bột....."

Khúc Lâm nghe xong lúc ấy liền sững sờ ở đương trường, vừa rồi chính mình mơ thấy thật là tâm ma sao? Vì cái gì hắn sẽ đối chính mình nói "Trở về hỏi người ba" những lời này đâu?

"Lạc thúc thúc, người biết ta là như thế nào nhận ra không có đầu nam thì chính là tôn hải bình sao?" Khúc Lâm nhìn thoáng qua Lạc hàn nói.

Lạc hàn nhìn thoáng qua vẫn luôn đứng ở Khúc Lâm sau lưng tôn hải bình nói, "Xem quần áo bái, hắn ăn mặc ngày đó quần áo, đừng nói là người, ta cũng có thể nhận ra tới."

Chính là Khúc Lâm lại lắc đầu nói, "Ta thấy đến hắn khi, hắn trên người quần áo đã bị pháp y cởi ra."

"Vậy người là như thế nào nhận ra tới?" Lạc hàn tò mò hỏi.

Khúc Lâm ngẩng đầu thẳng lẳng lẳng nhìn Lạc hàn nói, "Bởi vì cánh tay hắn thượng có một cái nguyệt nha hình dạng bột....."

Lạc hàn nghe xong sững sốt, rồi mới lập tức liền nói, "Không có khả năng, trên đời nào có như thế xảo sự tình, không có khả năng!"

"Ta cũng không muốn tin tưởng, nhưng là..... Ta có biện pháp chứng minh." Nói xong Khúc Lâm liền ra cửa đi rồi.

Khúc Lâm ở trong xe cấp Tổng thiên gọi điện thoại, "Thiên Thiên, Lạc hàn hồ sơ có hay không hắn máu hàng mẫu?"

Tổng thiên phiên phiên tư liệu nói, "Có! Bởi vì lúc ấy hắn đã từng tổ chức quá công ích hiến máu hoạt động, lúc ấy hắn xảy ra chuyện sau trong

cục liền trước tiên lấy ra hấn huyết dạng, cũng vẫn luôn bảo t ãn ở đến bây giờ."

"Hảo, ta tưởng cho hấn cùng tôn hải bình làm một lần dna đối lập, ta cho rằng tôn hải bình rất có khả năng chính là Lạc hàn nhi tử Lạc vĩ!"

"Này..... Nếu là thật sự, kia cũng quá xảo đi!" Tống thiên giạt mình nói.

Chính là Khúc Lâm lại nói, "Ta cũng không hy vọng là thật sự, chính là nhân sinh thường thường là sợ cái gì hấn liền cho người tới cái gì....."

Cúp Tống thiên điện thoại sau, Khúc Lâm đánh xe đi tới cha mẹ biệt thự ngoại, nàng tìm một cái không chớp mắt địa phương đem xe đình hảo, rồi mới tắt đèn tắt lửa.

Khúc Lâm cũng không biết chính mình đang đợi cái gì, nhưng nàng có một loại dự cảm, chính mình nhất định có thể chờ đến cái gì.....

Quả nhiên, rạng sáng hai điểm nhiều, đương khu biệt thự đèn đầu đóng khi, Khúc Lâm liền thấy lão ba từ nhà mình gara mở ra một chiếc hấn ngày thường không thường khai màu đen bá đạo ra cửa.

Khúc Lâm đợi nửa phút sau, mới chậm rãi khởi động xe theo đi lên, bởi vì di động của nàng trang lão ba di động gps định vị phần mềm, cho nên nàng không cần gắ gao đi theo lão ba sau lưng cũng có thể tìm được hấn.

Nhìn lão ba xe càng khai càng hỏ lánh, Khúc Lâm tâm nghi vấn lớn hơn nữa!

Rốt cuộc, khúc mọc lên ở phương đông xe ngừng ở một cái vùng ngoại thành công xưởng nhỏ trước, Khúc Lâm nhận ra đây là nàng ba đông đảo tiểu xưởng trung một nhà, chủ yếu là sinh sản một ít ô tô linh kiện, nàng nhìn đến di động thượng biểu hiện lão ba đi đến nhà máy một phòng, rồi mới tạm dừng một h ấ, rồi mới lại bắt đầu hoạt động lên.

Tiếp theo nàng liền phát hiện lão ba trong tay đ ềra cái bao nilon đi ra, rồi mới lên xe khai đi rồi! Khúc Lâm vẫn là không nhanh không chậm đi

theo lão ba sau lưng, nàng nhất định phải nhìn xem lão ba muốn làm cái gì!

Khúc mọc lên ở phương đông đem xe tiếp theo hướng vùng ngoại ô khai, không một hồi liền ra khỏi thành, hấn xe từ quốc lộ thượng chạy đến một cái đường nhỏ thượng, rồi mới đem xe ngừng lại, bởi vì sợ bị phát hiện, Khúc Lâm liền vẫn luôn đứng xa xa nhìn, không dám đến gần, chính là vẫn là có thể mở nhìn đến lão ba từ trên xe lấy ra một phen thiết 杵, rồi mới bắt đầu trên mặt đất đào lên.....

Khúc Lâm có thể nhìn ra tới lão ba là ở hướng trong đất chôn cái gì đồ vật, vì thế nàng liền vẫn luôn kiên nhẫn chờ đợi, thẳng đến lão ba chôn hào ròi đi, nàng mới chậm rãi đi xuống xe đi tới vừa rồi lão ba chôn đồ vật địa phương.

Tuy rằng khúc mọc lên ở phương đông làm nguy trang, chính là vẫn là liếc mắt một cái là có thể thấy mặt trên một tầng tân thổ, này liền chứng minh nơi này thổ da vừa mới bị người phiến động quá.

Khúc Lâm xoay người ở bốn phía tìm một cây thô nhánh cây, rồi mới dùng sức tưởng đem vừa rồi lão ba dẫm thật thổ lại đào lên, có lẽ là bởi vì chôn không thâm, Khúc Lâm không vài cái liền cảm giác được phía dưới đồ vật.

Vì thế nàng trực tiếp dùng tay đào thổ, thẳng đến đem cái kia đồ vật từ trong đất đào ra tới..... Khúc Lâm bằng xúc cảm cũng đã biết đây là cái gì, tay nàng có chút run rẩy, còn là chậm rãi mở ra mặt trên bao bao nilon.....

Một trương quen thuộc mặt chiếu vào Khúc Lâm trong mắt, hấn mắt nhắm chặt, nhìn qua thực an tường, giống như là ngủ rồi giống nhau, Khúc Lâm ôm đầu người thương tâm khóc lớn lên! Kinh trong rừng điều điều từng bầy bay đi.

Như thế yên lặng đêm khuya, lại là ở như vậy đen nhánh trong rừng cây, một nữ nhân trong tay ôm một người đầu, khóc như thế ruột gan đứt từng khúc..... Đừng nói là điều, chính là một cái lá gan lại đại người thấy một màn này cũng sẽ dọa phá gan!

"Lâm lâm? Như thế nào là người....."

Khúc Lâm bị sau lưng thanh âm lập tức kinh sợ, bởi vì nàng một chút liếc nghe ra thanh âm này là chính mình đi mà quay lại lão ba.

Khúc Lâm ôm đầu người chậm rãi đứng lên, "Vì cái gì..... Vì cái gì muốn giết hần?"

Khúc mộc lên ở phương đông thấy chính mình nữ nhi ánh mắt lạnh băng hỏi chính mình, hần trên mặt một trận thanh một trận bạch nói, "Lâm lâm người nghe ta nói, hải bình chết là cái ngoài ý muốn, ta cũng không nghĩ!"

"Úc? Vậy người cần phải nói đến nghe một chút, là cái dạng gì ngoài ý muốn có thể làm người ở nữ nhi lập tức muốn kết hôn đêm trước, giết chết chính mình con rể....." Khúc Lâm mặt vô biểu tình nói.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Trên Mặt Đất Người Mặt (Chín)

Khúc mộc lên ở phương đông nhìn đến nữ nhi chất vấn sắc mặt tâm lạnh nửa thanh, hần không biết nên như thế nào trả lời nàng, mà Khúc Lâm càng là gắt gao ôm đầu người không buông tay, nàng nước mắt một giọt một giọt rớt ở tôn hải bình đầu người thượng.

"Lâm lâm, người trước bình tĩnh một chút nghe ta nói, là, tôn hải bình là ta giết, chính là người có biết hay không hần xuất hiện từ lúc bắt đầu chính là dự mưu tốt! Là hần trước hết nghĩ giết ta!" Khúc mộc lên ở phương đông vừa nói vừa đi hướng Khúc Lâm.

Khúc Lâm tựa hồ xem thấu chính mình lão cha ý đồ, lớn tiếng đối hần nói: "Không cần đi tới! Đến bây giờ trả lại người tưởng gạt ta? Hần vì cái gì muốn giết người? Hần có cái gì lý do muốn giết chết người?"

Khúc mộc lên ở phương đông là thật sự nóng nảy, hần hai mắt sung huyết, trong lòng có như vậy trong nháy mắt đối Khúc Lâm động sát khí, chính là hơi lạnh lùng tĩnh hần liếc không hạ thủ được, dù sao cũng là

chính mình thân sinh nữ nhi, vì thế hẳn tận tình khuyên bảo nói, "Lâm lâm, ta là người ba ba, chẳng lẽ người muốn cho ta đi ng ỡ tù đi tìm chết sao?"

Khúc Lâm sững sốt, đứng vậy, vì cái gì hung thủ sẽ chính mình thân sinh phụ thân, nàng cũng tưởng không rõ vì cái gì, "Ba, chẳng lẽ chính là bởi vì người không thích ta cùng hải bình kết hôn liền phải giết hẳn sao?"

"Đương nhiên sau không phải, ta nói r ỡ hẳn tiếp cận người, yêu người đâu là có dự mưu, hẳn là ta một cái kẻ thù nhi tử!"

Khúc Lâm nghe xong mãnh vừa nhắc đầu xem mấy khúc mọc lên ở phương đông nói, "Lạc hàn thúc thúc chết thật cùng người có quan hệ?"

Khúc mọc lên ở phương đông biểu tình biến rất thống khổ, hẳn chậm rãi ng ỡ xồm trên mặt đất, nhớ lại năm đó kia đoạn bối rối hẳn cả đời chuyện cũ.....

Năm đó Lạc hàn cùng khúc mọc lên ở phương đông cùng nhau gây dựng sự nghiệp, hai người tốt cùng thân huynh đệ giống nhau, ai biết bọn họ hai người cũng cùng toàn cục hảo anh em giống nhau có thể cùng hoạn nạn không thể cùng phú quý, đặc biệt là khúc mọc lên ở phương đông, vừa r ỡ "Thường bần sao phú" liền nhiễm đánh bạc này một tật xấu.

Lạc hàn như thế nào khổ khuyên hẳn không cần lại đánh cuộc hẳn đâu không nghe, mười đánh cuộc chín lừa, khúc mọc lên ở phương đông nào có không thua đạo lý đâu? Sau tới càng là vì còn thiếu hạ vay nặng lãi, thế nhưng trộm tham ô công ty công khoản.

Sau tới chuyện này bị Lạc hàn đã biết, hẳn yêu cầu khúc mọc lên ở phương đông mau chóng đem trưởng thượng thiếu hụt bổ thượng, chính là khúc mọc lên ở phương đông nơi nào còn có như vậy nhiều tiền! Vì thế hẳn trái lo phải nghĩ rốt cuộc nghĩ ra một cái một hòn đá ném hai chim kế hoạch.

Đó là một cái trời trong nắng ấm ngọ sau, khúc mọc lên ở phương đông đem Lạc hàn ước tới r ỡ nhà xưởng, nói muốn đem trưởng lớn lên tiền

đầu còn thương, Lạc hàn vừa nghe liễn tin là thật, hai lời không ra liễn tới rỗi trong xưởng.

Chính là khúc mọc lên ở phương đông lại không nghĩ rằng Lạc hàn thế nhưng còn dẫn hấn lão bà liễu như ngọc cùng nhau tới, ngày đó vừa lúc là tháng giêng mười lăm, trong xưởng vừa lúc nghỉ một ngày, toàn xưởng trên dưới chỉ có một lỗ tai có chút bối đánh kinh lão nhân ở bảo vệ cửa thất ng ẩ.

Khúc mọc lên ở phương đông vì Lạc hàn hai khâu tử tới rỗi ly trà, rỗi mới xoay người lấy ra một cái đại bao nói, "Nơi này là ta bán đi phòng ở hai mươi vạn, ta chỉ có như thế nhiều, dư lại cuối năm ở bỏ."

Lạc hàn không có chút nào hoài nghi tiếp nhận cái kia bao, đột nhiên, hấn cảm giác chính mình trước mắt tối sầm, tiếp theo liễn cái gì cũng không biết, nguyên lai khúc mọc lên ở phương đông ở bọn họ phu thê hai người uống trong trà hạ dược, thực nhẹ nhàng liễn đem bọn họ mê choáng.

Tiếp theo hấn đem Lạc hàn hai vợ chồng người một đám kéo dài tới trước đó chuẩn bị tốt hồ đất trung chôn sống, cái này địa phương trong xưởng đã sớm quy hoạch muốn chuẩn bị phôi một mảnh nền xi-măng, ngày mai liễn có công nhân tới san bằng mặt đất.

Cứ như vậy, khúc mọc lên ở phương đông thân không biết quý không hay đem Lạc hàn hai vợ chồng chôn sâu ở nhà xưởng ngầm, ngày hôm sau quả nhiên có đại hình máy móc tới san bằng mặt đất, không ai biết bọn họ đề cho bằng thổ địa hạ sẽ chôn hai người.

Từ đây Lạc hàn cùng hấn thê tử liễn nhân gian chung phát rỗi, khúc mọc lên ở phương đông giả tạo thủ tục đem nhà xưởng cùng công ty tất cả đều sang tên đến hấn danh nghĩa, từ đây sẽ không bao giờ nữa dính dính bạc, bởi vì hấn tin tưởng, đây là ông trời cho hấn nhất sinh một lần cơ hội.

Sau tới cảnh sát đi vào trong xưởng đi điều tra, muốn hai trương Lạc hàn cùng liễu như ngọc ảnh chụp, Lạc hàn khúc mọc lên ở phương đông nơi này có, chính là lại không có liễu như ngọc, xuất phát từ tư tâm khúc mọc

lên ở phương đông liền tùy tiện càn một trương phía trước từ chức không làm Hà Nam nữ công ảnh chụp cho cảnh sát.

Lúc sau mười mấy năm, ai cũng không thể tưởng được Lạc hàn phu thế hai người đã bị chôn ở cái kia hai người lúc ban đầu gây dựng sự nghiệp nhà xưởng, sau tới này một mảnh khu vực chính phủ một lần nữa quy hoạch, muốn đem nguyên bản công nghiệp viên khu chính thế đời.

Khúc mọc lên ở phương đông ẩn tàng rồi mười mấy năm tội ác mắt thấy liền phải giấu không được, nhưng này cũng không làm khó được khúc mọc lên ở phương đông, hiện tại hắn sớm đã là sắt sá thương giới lĩnh quân nhân vật, vì thế hắn đầu tiên là tìm công nhân đào nát xi măng mặt đất, rồi mới ngày cả đêm đem thi cốt từ trong đất mặt đào ra tới.

Vì hủy diệt chứng cứ, hắn trước đó ở trong xưởng chuẩn bị một đài nghiến nát cơ đem đã sớm hóa thành bạch cốt Lạc hàn cùng liều như ngọc thi cốt nghiến nát thành bột phấn, rồi mới ném vào xưởng ngoài một cái đồng đất bên trong.

Vốn dĩ chuyện này đến nơi đây hắn là liền tính hoàn toàn kết thúc, chính là ai ngờ tôn hải bình xuất hiện quấy rầy này hết thủy, khúc mọc lên ở phương đông đệ nhất nhìn thấy tôn hải ngày thường liền cảm giác hắn rất giống một người.

Chính là đương khúc mọc lên ở phương đông nhìn tôn hải bình lý lịch sơ lược sau, phát hiện cha mẹ hắn có khác một thân, chính là này lại không cách nào đánh mất hắn trong lòng nghi hoặc, đây cũng là hắn vì cái gì như thế phản đối tôn hải bình thân Khúc Lâm ở bên nhau nguyên nhân.

Kết quả sợ cái gì tới cái gì, liền ở Khúc Lâm cùng tôn hải bình lập tức sắp kết hôn đương khâu, khúc mọc lên ở phương đông rốt cuộc tra được tôn hải bình chính là năm đó Lạc vĩ, vì thế ngày đó buổi tối khúc mọc lên ở phương đông đem hắn hẹn ra tới.

Vừa mới bắt đầu tôn hải bình thề thốt phủ nhận chính mình là vì báo thù mới tiếp cận Khúc Lâm, bất quá hắn thừa nhận ngay từ đầu tiến công ty là vì đi đầu tra năm đó hắn cha mẹ mất tích chân tướng, kỳ thật khúc mọc

lên ở phương đông đại nhưng không cần giết chết tôn hải bình, chính là hấn chốt dạ.....

Tôn hải bình chết khúc mọc lên ở phương đông vốn dĩ tưởng nguy trang thành ngoài ý muốn, hấn là dùng ô tô lôi kéo tể dây thép cao tốc lướt qua tôn hải bình cổ, đừng nói là đầu người, đầu trâu cũng nháy mắt bị chặt đứt!

Đã có thể ở hấn chuẩn bị nguy trang hiện trường khi, đột nhiên nhận được cấp dưới điện thoại, nói là có phê hóa khách nhân muốn khăn, yêu cầu suốt đêm chế tạo gấp gáp, hấn đã thông tri công nhân nhóm hiện tại đầu đi nhà xưởng.

Khúc mọc lên ở phương đông tưởng hiện tại đi chỉ sợ thời gian không còn kịp rồi, cho nên hấn đành phải trước đem tôn hải bình thi thể đông cứng ở phòng thí nghiệm tủ lạnh, rồi mới mở ra rỗng nước hướng sạch sẽ trên mặt đất vết máu.

Cứ như vậy, tôn hải bình thi thể vẫn luôn ở phòng thí nghiệm tủ lạnh đã hai tháng mới bị khúc mọc lên ở phương đông vút xác đến vùng ngoại ô.....

Khúc mọc lên ở phương đông nói xong quá khứ tổng tổng sau vẫn luôn ở cầu xin Khúc Lâm, "Tha thứ ba ba lúc này đây đi, ta làm này hết thấy đầu là vì người cùng mục mục người có thể quá tốt nhất ngày....."

Khúc Lâm do dự, một đầu là đã chết ái nhân, một đầu là tuổi già lão ba, đang ở nàng không biết nên làm sao bây giờ mới hảo khi, đột nhiên phát giác lão cha không biết cái gì thời điểm tới rồi phụ cận, một loại dự cảm bất hảo từ Khúc Lâm trong lòng sinh ra, nàng nhìn ra chính mình phụ thân trong mắt sát thế nhưng.

Nàng chậm rãi hướng sau thối lui, còn là bị khúc mọc lên ở phương đông trong tay Thạch Đầu tạp trúng, tiếp theo Khúc Lâm liền cảm giác trước mắt tối sầm, rồi mới liền cái gì cũng không biết.

Khúc mọc lên ở phương đông xem nữ nhi hôn mê, trong lòng một phát tàn nhẫn, liền tưởng đem Khúc Lâm cùng tôn hải bình đầu người cùng nhau chôn ở chỗ này, vì thế hắn nhìn thoáng qua vừa rồi cái kia hồ, hiển nhiên không đủ đại, vì thế hắn lại dùng thiết 杵 đem hồ đất hướng đại đào một ít.....

Đang ở hắn huy m òhôi như mưa khi, liền nghe được sau lưng có người sâu kín nói, "Người vẫn là người sao? Hắn là người nữ nhi....."

Khúc mọc lên ở phương đông vừa quay đầu lại lập tức dọa lá gan muốn nứt ra, chỉ thấy tôn hải ngay ngắn thẳng ngơ ngác đứng ở hắn sau lưng, kia không có đầu thân mình chính ôm hắn kia viên đầu người trừng mắt khúc mọc lên ở phương đông xem đâu.....

Dương Khúc Lâm tỉnh lại thời điểm người đã ở bệnh viện, mà cảnh sát tìm được bọn họ thời điểm khúc mọc lên ở phương đông đã sớm bởi vì bệnh tim phát tất thở thật lâu.

Ở một tu ần bệnh viện, Khúc Lâm rốt cuộc có thể về nhà, phụ thân sau lưng sự vẫn luôn từ mẫu thân cùng mấy cái thúc thúc ở làm, Khúc Lâm cuối cùng chưa nói ra là phụ thân phạm phải này một loạt tội ác, bởi vì nàng cho rằng hắn đã đã chịu trừng phạt.

Lúc sau buổi tối Khúc Lâm trở về đến chính mình phòng ở, Lạc hàn sớm liền ở phòng khách chờ nàng, Khúc Lâm chính không biết như thế nào hướng Lạc hàn mở miệng khi, lại thấy hắn cười cười nói, "Nha đầu, ta phải đi, người cái gì cũng không cần phải nói, ta nhi tử tới đón ta, hắn làm ta chuyển cáo người, hảo hảo nói....." Nói xong liền vĩnh viễn biến mất ở phòng khách.

Khúc Lâm liền như vậy ngây ngốc đứng ở phòng khách, đứng cả đêm.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Hải Dương Ngôi Sao Hào (Một)

Công ty họp thường niên thượng, Tô Manh Manh chán đến chết ng ỡ ở phía dưới nhất không chớp mắt một góc, ăn một mâm chính mình vừa mới kẹp cay rất tôm đuôi, trên đài thị trường bộ đ ồng sự đang ở ra sức nhảy một đoạn kính ca nhiệt vũ, trong đó một cái nữ đ ồng sự **** đ ầu mau tiêu ra tới.

Tô Manh Manh b ầu môi trong lòng th ầm nghĩ, này nơi nào là khiêu vũ, này nima không phải ở tú ngực sao? Nàng nhìn thoáng qua chính mình trước ngực hai lượng thịt, tự giễu còn hảo nàng bộ môn một h ỡ biểu diễn chính là đại hợp xướng.

Tô Manh Manh năm nay 27 tuổi, trường giống bình thường, dáng người thường thường, vào công ty ba năm, vẫn luôn không thượng cũng không dưới h ỗn, nhớ trước đây nàng vừa tới công ty khi, cũng là ở như lang tựa hồ thị trường bộ đ ải quá.....

Sau tới bởi vì nghiệp tích thường thường đã bị đá ra tới, bất quá còn người tốt sự bộ chủ quản xem nàng làm việc còn tính nghiêm túc, li ền miễn cưỡng đem nàng thu đ ược nhân sự bộ, một đ ải li ền đến hiện tại.

Tô Manh Manh đ ối với cái này công ty vẫn là thực vừa lòng, tuy nói không phải thế giới 500 tuy, chính là ở quốc nội vẫn là một nhà không t ỡ xí nghiệp, hơn nữa đ ối công nhân đ ải ngộ cùng phúc lợi cũng thực hảo, đây đúng là Tô Manh Manh loại này thích an nhàn người nhất vui phục vụ xí nghiệp.

Hơn nữa Tô Manh Manh tới mấy năm nay, mỗi năm họp thường niên thượng Đại lão bản đ ầu làm rút thăm trúng thưởng hoạt đ ộng, năm trước càng là đ ầu tư năm mươi nhi ều vạn mua 100 bộ chỉ quả di đ ộng tới rút thăm trúng thưởng, chính là Tô Manh Manh một bộ cũng không trừu trung, cái này làm cho nàng ảo não không thôi.

Giống nàng loại này vận khí người có thể trừu trung cái kỷ niệm thượng li ền không t ỡ, cho nên năm nay rút thăm trúng thưởng nàng căn bản li ền không đ ể ở trong lòng, vừa r ỡ nghe người chủ trì nói còn sẽ có hai gã giải đ ặc biệt, cái này làm cho dưới đài công nhân nhóm đ ầu ở ma quy ền chưởng chờ không kịp muốn rút thăm trúng thưởng.

Đang ở Tô Mạnh Mạnh ăn chính hải khi, liền nghe được người chủ trì ở trên đài nói, "Tiếp theo cái tiết mục từ nhân sự bộ toàn thể đồng sự tập thể vì đại gia biểu diễn đại hợp xướng..... Ta tổ quốc!"

Trên đài lập tức hư thanh một mảnh! Tô Mạnh Mạnh đem đầu đầu thấp tới rồi cái bàn phía dưới, nếu có thể tuyên, nàng thật sự không nghĩ lên đài xướng! Chính là bên người uông giám đốc nhẹ nhàng đẩy Tô Mạnh Mạnh một chút, "Manh manh, đừng ăn, nên chúng ta lên đài."

Vì thế Tô Mạnh Mạnh liền chạy nhanh xoa xoa bị tôm hùm đất cay đỏ bùng miệng, vội vội vàng vàng xuống đài! Tô Mạnh Mạnh không nghĩ tới chính mình sinh thời thế nhưng trở thành toàn bộ sân khấu tiêu điểm, chính là nhìn qua có chút mất mặt, vì thế nàng toàn bộ hành trình đầu là đỏ lên mặt, ghen khí ở dùng sức xướng.....

Rốt cuộc, tiết mục nhưng xem như biểu diễn xong rồi, Tô Mạnh Mạnh đỏ mặt nhanh chóng từ trên đài đi xuống tới, chính là đi chưa được mấy bước liền nghe được người chủ trì nói, "Phía dưới phân đoạn là đêm nay đại gia nhất nhất chờ mong hạng nhất, trừu giải thưởng lớn! Dưới đài mỗi một cái công nhân chỗ ngồi thưởng đều có một cái tờ giấy, mặt trên có một hàng con số, phía dưới cho mời chúng ta Boss đi lên vì đại gia mưu phúc lợi!"

Lúc này vẫn luôn ngồi ở trước đài Đại lão bản mới bước bước chân thưa thớt chậm rãi đi rồi đài, hẳn từ người chủ trì trong tay tiếp nhận microphone nói, "Năm nay trừ bỏ kéo dài năm trước 100 bộ mới nhất kích cỡ chỉ quả di động ngoại, còn đặc biệt an bài hai cái giải đặc biệt, ta chúc các vị công nhân tân niên đậm đại vận a!" Nói xong liền bắt tay với vào rút thăm trúng thưởng rương bắt đầu rút thăm trúng thưởng.

Tô Mạnh Mạnh nhìn một bộ lại một bộ di động làm đồng sự trừu đi, nàng nước miếng đầu mau chảy đầy đất, rốt cuộc..... Cuối cùng một bộ chỉ quả di động trần ai lạc định, xem ra năm nay còn không có nàng Tô Mạnh Mạnh cái gì sự.

Lúc này Đại lão bản lại bắt đầu trừu cuối cùng hai cái giải đặc biệt, cái thứ nhất trúng thưởng chính là tài vụ bộ thiếu gia lâm phong, kết quả dưới

đài liền có người nhỏ giọng nói, phương diện này khẳng định có nội tình..... Cụ nói hẳn là Đại lão bản cậu em vợ, kế tiếp lại bắt đầu trừu cuối cùng một người giải đặc biệt.

Đương Đại lão bản niệm ra ae298548485 này một loạt hào khí, dưới đài một mảnh yên tĩnh, không ai đáp ứng, vì thế Đại lão bản liền lại niệm một lần, lúc này ngài ở Tô Mạnh Mạnh bên người uông giám đốc đột nhiên hét to một tiếng!

Tô Mạnh Mạnh vừa mới bắt đầu còn tưởng rằng là nàng trúng thưởng đầu, nhưng không nghĩ tới uông giám đốc đột nhiên một phen kéo khởi Tô Mạnh Mạnh nói, "Nhân sự bộ Tô Mạnh Mạnh!"

Tô Mạnh Mạnh dọa kém không đem vừa rồi ăn xong đi quả xoài cấp nhờ ra, lúc này ở đây tất cả mọi người nhìn về phía Tô Mạnh Mạnh, nháy mắt có nội tình đến đây tự sụp đổ, chỉ thấy Tô Mạnh Mạnh vẻ mặt mộng bức dạng thượng đài, cùng toàn công ty soái nhất nam đồng sự cùng nhau được cái này giải đặc biệt, tấm tắc, dưới đài thật là một mảnh hâm mộ ghen tị hận nào!

Hơn nữa nhất khôi hài chính là ai cũng không biết cái này giải đặc biệt là cái gì đồ vật, phía dưới có người liền bắt đầu ở trong lòng nguyền rủa cái này giải đặc biệt tốt nhất là 100 thứ đến trễ giấy xin phép nghỉ, còn muốn giới hạn trong một tháng sử dụng.....

Đang ở tất cả mọi người đều ở trong lòng y cái này giải đặc biệt rất cuộc là cái gì khi, liền thấy hành chính thượng trần giám đốc đã đi tới, rồi mới hướng bọn họ hai cái dò hỏi hay không có hộ chiếu, nếu không có ngày mai liền phải đi công an cơ quan xử lý.

Kết quả Tô Mạnh Mạnh càng là vẻ mặt mộng bức, còn muốn hộ chiếu, đâu không phải muốn xuất ngoại ỉ hành? Quả nhiên, Đại lão bản cuối cùng rất cuộc nói ra giải đặc biệt chính là phủ sơn, Nagasaki 6 thiên 5 văn xa hoa tàu biển chở khách chạy định kỳ hành!

Dưới đài người vừa nghe hạ liền tặc nỡ, liền uông giám đốc xem Tô Mạnh Mạnh ánh mắt đều có chút u oán, chỉ nghe nàng chua lòn nói, "Hành

a tiêu tô, giải đặc biệt đầu có thể làm người trừu đến, vừa rồi nếu không phải ta kéo người một phen, nói không chừng lão bản liền cho rằng cái này hào là luân trống không đâu? Trở về nhưng mời ta ăn cơm a!"

Tô Mạnh Mạnh cũng không ngạc, vội cười nói, "Cần thiết! Yên tâm giám đốc, ngài hảo ta vĩnh thế khó quên....."

Đến nỗi hộ chiếu, kỳ thật Tô Mạnh Mạnh sớm đã có, nhớ rõ năm thứ nhất tiến công ty thời điểm, vốn dĩ có hai cái đi Hongkong tổng công ty học tập cơ hội, nàng hộ chiếu đầu làm tốt, chính là lại lâm thời bị người đình, không đi thành.

Lần này liền không giống nhau, trăm phần trăm không ai sẽ đình nàng không nói, vẫn là cùng toàn công ty công nhận nam thần lâm phong cùng đi, kia thật là ngấm lại đầu mỹ a, đây là Tô Mạnh Mạnh lần đầu tiên cùng nam thần đơn độc ở chung, ngấm lại phía trước, nàng cũng chính là ở cùng hẳn thăm tra đối chiếu tỉ lệ lương biểu khi mới có như vậy một hai phút tiếp xúc, phỏng chừng lâm phong cũng không biết chính mình kêu cái gì!

Hiện tại hảo, có thể cùng trong lòng nam thần tới cái 6 thiên 5 đêm thân mật tiếp xúc, chính mình phải hảo hảo trang điểm một chút mới được, vì thế Tô Mạnh Mạnh về nhà đem chính mình sở hữu cho rằng rất đẹp quần áo toàn bộ lấy ra tới vừa thấy, tức khắc trong lòng liền lạnh nửa thanh.

Phía trước nhìn đẹp quần áo, hiện tại nhìn càng xem càng thô, là đi Hàn Quốc cùng Nhật Bản a, mua sắm thiên đường! Chính mình xuyên cùng nông thôn tới giống nhau, kia đến nhiều cấp nam thần mất mặt a!

Vì thế Tô Mạnh Mạnh trái lo phải nghĩ sau quyết định, nàng cũng muốn bỏ vốn to ở trên mạng tân đào vài món đẹp quần áo mới được! Vì thế nói làm liền làm, bằng không thời gian liền tới không kịp, bởi vì tàu biển chở khách chạy định kỳ là một vòng sau tại Thượng Hải xuất phát, bọn họ còn muốn trước bay đến Thượng Hải rồi mới tự hành lên thuyền, cho nên..... Thời gian chính là tiền tài, Tô Mạnh Mạnh liền chạy nhanh mua! Mua! Mua!

Cuối cùng trải qua cả đêm chiến đấu hăng hái, Tô Mạnh Mạnh hoa đi ra ngoài chính mình một tháng tiền lương, đau lòng nước mắt ào ào!

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Hải Dương Ngôi Sao Hào (Nhị)

Đương vé tàu tới tay sau, Tô Mạnh Mạnh nhìn đến tàu biển chở khách chạy định kỳ tên gọi là "Hải dương ngôi sao".

Nàng trong lòng một trận rung động, tên này hảo lãng mạn a, tựa như chính mình lần này cùng lâm soái ca lãng mạn chi liễu.....

Kết quả, ở Tô Mạnh Mạnh tới sân bay khi mới phát hiện, lâm phong bên người còn đứng một nữ nhân, nhìn thấu hẳn là nhà giàu nữ, Tô Mạnh Mạnh ngây ngốc cùng nàng chào hỏi, đối phương còn xa cách làm Tô Mạnh Mạnh tâm cái này khí a!

Vẫn là lâm phong có phong độ, đối với Tô Mạnh Mạnh lễ phép cười.....

Quả nhiên là có nội tình..... Tô Mạnh Mạnh ở trong lòng thầm nghĩ, bằng không lâm phong vì cái gì còn mang cái nữ nhân tới đâu? Xem nàng này áo liền quần không phải tiêu tam chính là phú nhị đại, người khác tiêu tam như thế nào có thể cùng lâm phong cùng nhau đi ra ngoài chơi? Vậy chỉ có phú nhị đại.

Vé máy bay vừa ra Tô Mạnh Mạnh thế nhưng là dựa gần lâm phong ngồi, kết quả mới vừa vừa lên phi cơ, cái kia vênh váo tự đắc nha đầu thú vị nói ngưu bức hồng hồng đi tới đối Tô Mạnh Mạnh nói, "Người, cùng ta còn một chút chỗ ngồi."

Tô Mạnh Mạnh nghe xong sửng sốt, rồi mới cắn sau răng cấm nói, "Vị này muội muội, đầu tiên cần người hỗ trợ, nói chuyện không nên là cái này ngữ khí, tiếp theo, ta cũng không có bất luận cái gì nghĩa vụ nhất định phải giúp người? Trừ phi người cho ta một cái lý do."

Bên người nàng lâm phong trên mặt treo cười như không cười biểu tình, hẳn không nghĩ tới cái này nhìn qua có điểm ngốc hồ hồ nữ nhân thế nhưng cũng có nói chuyện sắc bén thời điểm.

"Ta họ sử!" Nha đầu thú vị vẻ mặt xem người dám không dám cho ta làm người bộ dáng, đặc ý nhìn Tô Mạnh Mạnh.

Tô Mạnh Mạnh tắc hơi hơi mỉm cười nói, "Người hảo, ta họ Tô."

Người ở bên cạnh lâm phong rốt cuộc không nhịn xuống, phụt một tiếng bật cười, nha đầu thú vị nhìn về phía lâm phong làm nũng nói, "Lâm Phong ca ca, người xem nữ nhân này, thật là không nói lý!"

Tô Mạnh Mạnh lập tức bái phục, ai không nói lý a, tìm người khác đổi người còn như thế đúng lý hợp tình, cuối cùng còn Trư Bát Giới trả đũa! Thật đương khai thế giới đầu là mẹ người đâu!

Cuối cùng vẫn là lâm phong mở miệng hoà giải nói, "Đầu người xuống đi, ta cho người trước giới thiệu một chút, nàng kêu Tô Mạnh Mạnh, là công ty nhân sự bộ phận sự." Nói xong hẳn liền lại chỉ chỉ nha đầu thú vị nói, "Nàng kêu sử tiêm nhuế, là sử mới vừa chủ tịch rất nữ....." Cuối cùng hai chữ lâm phong kéo rất dài, như là cố ý nói cho Tô Mạnh Mạnh nghe.

Tô Mạnh Mạnh nghe sau vẫn là treo kia phúc lễ phép tính tươi cười, "Thật cao hứng nhận thức người."

"Cùng ta đổi chỗ người!" Sử tiêm nhuế cố ý đẽo cao ngữ điệu nói.

Tô Mạnh Mạnh cũng không ti tất kháng nói, "Cho ta cái cần thiết cùng người đổi người lý do."

Sử tiêm nhuế cái mũi hơi hơi nâng lên nói, "Bởi vì ta yêu cầu người cùng ta đổi vị trí, người nhất định phải cùng ta đổi!"

Tô Mạnh Mạnh bị nàng vô tri chọc cười, "Cái này lý do không đầy đủ, đổi một cái."

"Người nếu là không đổi, ta trở về liền cùng ta thúc thúc nói làm hẳn làm người cuốn gói!" Sử tiêm nhuế nói xong còn đặc ý nhìn thoáng qua lâm phong, ý tứ là, xem đi, nàng mã liền sẽ đồng ý cùng ta đổi chỗ người.

Chính là lâm phong lại không phải nghĩ như vậy, quả nhiên, hẳn nghe được Tô Manh Manh ngữ khí nhẹ nhàng nói, "Công ty chương trình thượng không có một cái quy định ở công ty tổ chức du lịch hoạt động trung, cần thiết cấp tự xưng là lão tổng thân thích người nhường chỗ ng ồi vị, nếu không li ền sẽ bị khai trừ! Ta tin tưởng nếu sử mới vừa chủ tịch là cái dạng này người, công ty cũng sẽ không đi đến hôm nay này một bước, nha đầu, ta khuyên người vẫn là đổi cái lý do đi!"

Kỳ thật nếu là ở ngày thường Tô Manh Manh đã sớm cùng nàng thay đổi, chính là hôm nay là ở lâm phong bên người a, trước không nói đây là cái tiếp xúc gần gũi nam thân cơ hội, ít nhất không thể làm nam thân xem thường a! Nhưng lời nói lại nói trở về, cái này nha đầu thú đi theo tới khẳng định là bởi vì lâm phong, chẳng lẽ bọn họ là tình lữ? Kia Tô Manh Manh này trái tim khẳng định muốn quăng ngã hi toái hi toái!

Lại xem kia nha đầu thú, bởi vì sinh khí mặt đỏ lên, miệng dầu đầu mau cài chốt cửa một đầu lừa! Từ nhỏ Tô Manh Manh li ền thích sửa trị loại này tùy hứng hoàng mao nha đầu, nàng thúc thúc gia muội muội chính là như thế cá tính cách, còn không phải làm nàng thu thập vừa thấy nàng li ền tỷ trưởng tỷ đoản!

Dù sao hiện tại cũng là ở bên ngoài, Thiên Vương lão tử cũng quản không được, vì thế nàng li ền nghiêm trang đối sử tiêm nhuế nói, "Như vậy đi, nếu người nói không nên lời cái gì lý do chính đáng ta cũng có thể cùng người đổi vị trí."

Sử tiêm nhuế có mặt bộ biểu tình nháy mắt biến bay nhanh, vẻ mặt đắc ý nói, "Li ền biết người không dám không đổi!"

Chính là sau đó lại nghe đến Tô Manh Manh nói, "Nếu người kêu ta một tiếng tỷ tỷ, ta có thể suy xét một chút cùng người đổi vị trí."

"Người!"

Đúng lúc này không thừa đi tới kiểm tra lữ khách hay không tất cả đầu ng ồi xong, bởi vì phi cơ lập tức muốn bay lên, "Vị tiểu thư này, thỉnh ngài ng ồi xuống cột kỹ đai an toàn, phi cơ đem với 5 phút sau cất cánh."

Sử tiêm nhuế nhìn thoáng qua vị này tiếp viên hàng không, rồi mới thực ngang ngược kiêu ngạo nói, "Ta không xuống, ta cùng muốn nàng đổi chỗ ngồi!"

Tiếp viên hàng không nhìn thoáng qua Tô Mạnh Mạnh, lập tức minh bạch nàng không đồng ý, rồi mới vị này tiếp viên hàng không liếc tươi cười thân thiết cùng hướng sử tiêm nhuế giải thích nói, "Điều chỉnh tòa là muốn hai bên hành khách đều đồng ý hạ, chúng ta mới có thể tiến hành rồi, hiện tại hiển nhiên vị tiểu thư này không đồng ý, bất quá ta có thể giúp ngài đi đầu đến mặt khác vị trí thượng, đằng trước có hai cái không vị, nếu ngài còn vừa lòng ta có thể giúp ngài đi đầu qua đi."

Sử tiêm nhuế nhìn thoáng qua kia hai cái chỗ ngồi, đến là thượng WC phương tiện, vì thế nàng lớn tiếng nói, "Ta không hài lòng, ta liền phải cùng nàng đổi!"

Tiếp viên hàng không vẻ mặt khó xử nói, "Tiểu thư, nếu ngài thật sự đổi ngài lần này chuyển bay thượng chỗ ngồi không thể tiếp thu, vậy thỉnh ngài xuống phi cơ sửa ký xuống nhất ban, để tránh chậm trễ mặt khác hành khách hành trình."

Lúc này bên cạnh người cũng nhìn không được, sôi nổi chỉ trích sử tiêm nhuế quá vô cớ gây rối, còn có người hỏi nàng, "Ai! Tiểu nha đầu, người ba là Lý cương a!" Hấn hỏi xong sau toàn trường đều là một trận châm biếm thanh.

Sử tiêm nhuế hiển nhiên chưa từng có gặp qua cái này trường hợp, sắc mặt xanh mét đối lâm phong nói, "Đi, chúng ta xuống phi cơ, chúng ta không đi."

Chính là lâm phong lại lắc đầu nói, "Chính người hạ đi, ta khẳng định muốn đi, giả đầu phê, không đi bạch không đi!"

Sử tiêm nhuế ai oán kêu một tiếng, "Lâm Phong ca ca....."

Kết quả nàng cuối cùng vẫn là ngoan ngoãn xuống, an tĩnh ngâm miệng lại.

Phi cơ vững vàng sau, Tô Mạnh Mạnh đứng dậy đi WC, sử tiêm nhuế lập tức cũng theo qua đi, nàng mới vừa mở ra WC môn, sử tiêm nhuế liền cũng tể tiến vào.

Tô Mạnh Mạnh bị nàng hành vi hoảng sợ, nghĩ th ầm cái này nha đầu sẽ không tưởng ở trong WC tập kích ta đi, kết quả sử tiêm nhuế lại rất nhỏ giọng hỏi nàng, "Ta kêu tử tử người liền cùng ta đổi chỗ ng ồi sao?"

Tô Mạnh Mạnh sửng sốt, không nghĩ tới cái này nha đầu tiến vào là hỏi cái này, vì thế liền gật gật đầu nói, "Đương nhiên, ta nói chuyện giữ lời."

"Kia ở chỗ này kêu có thể sao?" Sử tiêm nhuế thực không tự tin hỏi.

Tô Mạnh Mạnh cũng bị cái này nha đầu làm cho tức cười, vì thế nàng mỉm cười nói, "Cũng có thể, nhưng là sau này người đổi ta cũng chỉ có thể vẫn luôn kêu tử tử, người cũng không có hại hảo đi, ta đại người ít nhất năm sáu tuổi đâu! Người bao lớn rồi!"

"22....."

Chương 06 Cái Chuyện Xưa Hải Dương Ngôi Sao Hào (Tam)

"Người xem, người quản một cái đại người năm tuổi nữ nhân kêu tử tử, đây là thực bình thường, mau kêu một cái nghe một chút." Tô Mạnh Mạnh có tâm đùa với nàng chơi.

Chỉ thấy sử tiêm nhuế ghen nửa ngày sau mới nhỏ giọng nói, "Tô tử tử....."

"Cái gì? Thanh âm quá tiêu nghe không được, nơi này lại không người khác, người sợ cái gì a, người vừa rồi thanh âm không phải rất lớn sao?" Tô Mạnh Mạnh đắc ý nói.

"Tô tử tử!"

"Ngoan....."

Kết quả đương hai nữ nhân từ WC ra tới sau, lâm phong kinh ngạc phát hiện, vừa rồi còn tắc đất tất tranh hai nữ nhân, đi tranh WC sau liền lặng lẽ trao đổi vị trí, hơn nữa hắn còn phát hiện từ kia sau này sử tiêm nhuế liền vẫn luôn kêu Tô Mạnh Mạnh vì Tô tử tử.

Lâm phong lại cẩn thận nhìn Tô Mạnh Mạnh liếc mắt một cái, xem ra cái này tiểu nữ nhân cũng không đơn giản a! Ngày thường trang ngu đần, chính là trong lòng so với ai khác đều tinh nhị.

Xuống phi cơ sau công ty tại Thượng Hải công ty con an bài xe tới đón bọn họ, chờ ba người tới Ngô tùng khẩu quốc tế tàu biển chờ khách chạy định kỳ bến tàu khi, đã là buổi chiều hai điểm, bọn họ còn chỉ là ở trên phi cơ đơn giản ăn một chút đồ vật, hiện tại ba người bụng đều có chút bụng đói kêu vang.

Đặc biệt là sử tiêm nhuế càng là đã sớm kêu to nói chính mình mau chết đói! Lâm phong nhìn thoáng qua đồng hồ nói, "Chúng ta lại kiên trì một chút, chờ lên thuyền liền có ăn."

Đương Tô Mạnh Mạnh ánh mắt đầu tiên nhìn đến hải dương ngôi sao hào khi, nói thật nàng thật sự sợ ngây người, nàng đời này cũng chưa thấy qua sao đại tàu biển chờ khách chạy định kỳ, quả thực chính là ở một con thuyền cự luân thượng che lại một đồng cao lâu a!

Mà tương đối Tô Mạnh Mạnh khiếp sợ, lâm phong cùng sử tiêm nhuế biểu tình đạm nhiên nhiều, hiển nhiên bọn họ không phải lần đầu tiên ngỗ như vậy tàu biển chờ khách chạy định kỳ đi ra ngoài chơi, chỉ nghe sử tiêm nhuế đối lâm phong nói, "Này thuyền còn không có lần trước đi Las Vegas kia tao đại đầu, tính, nếu không phải xem ở có lâm Phong ca ca phân thượng, ta thật là không quá nghĩ đến."

Xử lý hảo lên thuyền thủ tục sau, ba người thuận lợi bước lên hải dương ngôi sao hào, lên thuyền sau có phục vụ nhân viên dẫn dắt bọn họ đi từng người phòng.

Vừa mới bắt đầu Tô Mạnh Mạnh còn tưởng rằng công ty sẽ cho bọn họ dính lại hắc lại ám nội khoang, kết quả không nghĩ tới thế nhưng cho bọn

hắn ba người đấm đêu là hải cảnh phòng, bất quá ngấm lại cũng là, lão bản rất nữ đi theo đâu, như thế nào cũng không thể đấm cái chỉ có thể xem dưới nước phòng không phải.

Trở lại trong phòng đơn giản buồng hành lý, ba người liền ở boong tàu thượng hội hợp, căn cứ du lịch sổ tay nâng lên kỳ, này tao tàu biển chở khách chạy định kỳ nhà ăn phân biệt ở 4 tầng, 5 tầng cùng 14 tầng, 15 tầng.

Bởi vì vé tàu hàm ăn uống, cho nên này đó tầng lầu nhà ăn có 6 đến 7 gia là vì du khách miễn phí cung cấp đồ ăn, đương nhiên còn có một ít phi thường có đặc sắc nhà ăn là yêu cầu tự xuất tiền túi.

Chính là điểm này Tô Manh Manh là không biết, nàng còn tưởng rằng sở hữu nhà ăn đêu là miễn phí đâu, lúc này sử tiêm nhuế tựa hồ cũng nhìn ra Tô Manh Manh khả năng không biết, liền cố ý hư nàng đi một nhà kêu chef\stable nhà ăn.

Tô Manh Manh còn ngây ngốc không biết liền đi theo muốn vào đi, lại bị lâm phong một phen giữ chặt nói, "Nhà này nhà ăn đồ ăn không phải miễn phí, mỗi người muốn thu 79 nguyên..... Mỹ kim, nhân dân tệ bọn họ nơi này không thu."

Tô Manh Manh nghe xong đương liền sửng sờ ở đương trường, còn hảo lâm phong hiện tại nhắc nhở nàng, bằng không một hồi ăn xong rồi mới biết được muốn đơn độc tính tiền, chính mình trên người còn một phen Mỹ kim đêu không có, kia đến nhiều xấu hổ a, Tô Manh Manh nhìn vẻ mặt đặc ý sử tiêm nhuế nói, "Người cố ý đi?"

"Hừ!" Sử tiêm nhuế đem đêu một oai liền đi vào, xem cũng chưa liếc nhìn nàng một cái, Tô Manh Manh trong lòng cái này khí a, nếu không phải tưởng ở lâm phong trước mặt chú ý hình tượng, nàng đã sớm đi lên xe nàng!

Cuối cùng Tô Manh Manh chỉ phải trước nuốt xuống khẩu khí này, chúng ta ngày sau phương thường, xem mấy ngày nay ta như thế nào thu thập người, nàng nhìn thoáng qua bên cạnh một nhà nhà hàng buffet, nếu

Tô Mạnh Mạnh nhớ không lầm nói ở du lịch sở tay thượng nói qua nhà này là chỉ định nhà ăn, khẳng định là miễn phí, vì thế nàng ngẩng đầu đối với lâm phong chính là bài trừ một cái tươi cười nói, "Người đi vào tìm nàng đi, ta đi nhà này miễn phí."

Không nghĩ tới lâm phong lại nói, "Làm chính nàng đi kia gia đi, ta cũng đi ăn miễn phí, có không cần tiền không ăn, có phải hay không ngược!"

Kết quả đương sử tiệm nhuộm quay đầu nhìn lại khi, lại phát hiện nàng sau lưng một người cũng chưa theo tới, tức khắc khí nàng thất khiếu bốc khói, cuối cùng cũng đến bất đắc dĩ đi theo Tô Mạnh Mạnh cùng nhau ăn tự giúp mình, này Tô Mạnh Mạnh đánh trong lòng cảm thấy tự giúp mình cũng ăn rất ngon a, vì cái gì phải tốn 79 đôla đi ăn cái gì chef'stable nhà ăn đâu?

Ăn cơm xong sau này ba người đi vào boong tàu thượng xem mặt trời lặn, trung gian sử tiệm nhuộm vài lần ám chỉ Tô Mạnh Mạnh làm chính nàng đi chơi, chính là Tô Mạnh Mạnh lại làm bộ không biết!

Nhìn trước mắt kim hoàng sắc không trung, Tô Mạnh Mạnh tâm tình cực hảo, nàng nhưng vô tâm tư cùng sử tiệm nhuộm tại đây sao tốt đẹp cảnh sắc hạ đầu khí đầu, chính là theo thái dương một chút tây trâm, hắc ám cũng chậm rãi bao phủ biển rộng, một loại tối tăm cảm giác từ nàng trong lòng dâng lên..... Làm nàng không cấm đánh cái rùng mình.

"Xảy ra chuyện gì? Có phải hay không cảm giác lạnh, buổi tối boong tàu Thượng Hải phong rất lớn!" Lâm phong quan tâm hỏi nàng.

Tô Mạnh Mạnh hơi hơi mỉm cười nói, "Không có gì, có thể là ta không có ở trên biển qua đêm trải qua, trong lòng có chút....."

"Có chút hoảng hốt? Đây là bình thường, chúng ta đi âm nhạc thánh đi, nơi đó hiện tại hẳn là có âm nhạc biểu diễn, chúng ta đi xem....." Lâm phong đề nghị hướng Tô Mạnh Mạnh đề nghị đi âm nhạc thánh.

Chính là sử tiệm nhuộm lại muốn đi trên thuyền quán bar uống rượu, liên đối lâm phong làm nũng nói, "Lâm Phong ca ca, làm Tô tử tử chính mình đi

xem âm nhạc biểu diễn đi, chúng ta đi quán bar uống xoàng một ly như thế nào?"

Nhưng lại lâm phong một ngụm từ chối nói, "Chúng ta ba cái là cùng nhau tới, nếu ta cùng Tô Mạnh Mạnh đem người ném xuống, làm chính người một người đi chơi, người cao hứng sao?"

Sử tiêm nhuộm lập tức biến khẩu khí nói, "Vậy làm Tô tử tử cùng chúng ta cùng đi, âm nhạc biểu diễn thật sự một chút ý tứ đâu không có!"

Tô Mạnh Mạnh vừa nghe liền nhún nhún vai nói, "Quán bar rượu khẳng định không khỏi phí, ta trên người không mang đôla, ta không đi!"

Nhưng không nghĩ tới sử tiêm nhuộm lại một phen giữ chặt Tô Mạnh Mạnh cánh tay nói, "Không có việc gì Tô tử tử, các người liền cùng ta đi thôi, ta có vip tap, bảo đảm không tiêu tiền, liền tính tiêu tiền cũng là ta mời khách, ta mang đôla."

Vì thế Tô Mạnh Mạnh cùng lâm phong ở sử tiêm nhuộm thịnh tình mời dưới đi 15 tầng quán bar, liền ở bọn họ mới vừa đi đến thang máy trước khi, đột một cái tiểu nam hài đập phải Tô Mạnh Mạnh một chút tiếp theo liền ném tới ở trên mặt đất.

Tô Mạnh Mạnh vội đuổi đi nâng dậy tiểu nam hài, "Tiểu gia hỏa, không có việc gì đi?"

Tiểu nam hài đứng lên quay đầu lại hướng về phía Tô Mạnh Mạnh cười cười, lại dọa Tô Mạnh Mạnh một tiếng hét chói tai, đi đến phía trước sử tiêm nhuộm cùng lâm phong đầu quay đầu lại nhìn về phía nàng, liền thấy Tô Mạnh Mạnh sắc mặt tái nhợt.

"Xảy ra chuyện gì?" Lâm phong lập tức đi rồi trở về

Tô Mạnh Mạnh nghĩ đến vừa rồi nhìn đến tiểu nam hài mặt, trong lòng chính là run lên, "Hắn....." Chính là liền ở nàng lại một cú đầu khi lại phát hiện..... Tiểu nam hài không thấy.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Hải Dương Ngôi Sao Hào (Bốn)

Sử tiêm nhuế cũng đã đi tới, "Xem người dọa thành cái dạng này, như thế nào? Gặp quỷ? Ha hả....."

"Không có việc gì, có thể là ta hoa mắt." Tô Manh Manh nói lời này chính mình đâu có điểm không tin, bởi vì vừa rồi nàng rõ ràng nhìn đến tiểu nam hài có một trương bị lửa đốt lạn mặt.....

Ba người đi vào quán bar, bên trong ánh sáng thực ám, tốp năm tốp ba vài người ở trên quầy bar tán gẫu, ba người nhập ng ẩ sau một cái phục vụ sinh đã đi tới, "Ngài hảo, ba vị có cái gì yêu cầu sao?"

Sử tiêm nhuế tùy tay đưa cho phục vụ sinh một trương tạp, hắn tiếp nhận tới vừa thấy, rồi mới cười nói, "Ngài hảo sử tiểu thư, ngài là nơi này bạch kim vip khách nhân, rượu đơn thượng rượu ngài đâu có thể miễn phí nhấm nháp....."

Tiếp theo sử tiêm nhuế liền điểm tam ly Tô Manh Manh nghe cũng chưa nghe qua rượu, không một h ẩ phục vụ sinh liền đem rượu bưng đi lên, Tô Manh Manh nhợt nhạt tiểu ném một ngụm, rồi mới mỉm cười nói, "Vị cũng không tệ lắm....."

"Đó là, vừa thấy người liền biết ngày thường không thể nào uống rượu, ta điểm loại rượu này tinh thành phần rất ít, là ta yêu nhất!"

Tô Manh Manh ở trong lòng vì sử tiêm nhuế EQ lo lắng, rõ ràng là câu vì người khác tốt lời nói, như thế nào từ nàng trong miệng nói ra liền như thế không xuôi tai đâu?

Ba người câu được câu không hàn huyên một h ẩ, cảm thấy không có gì ý tứ, còn không bằng đi xem biểu diễn đâu, vì thế ba người lại v ếtới 4 lầu âm nhạc đại sảnh, vừa lúc đuổi kịp bên trong có cái dương nữ ở xướng tiếng Anh ca, vì thế bọn họ liền an tĩnh ng ẩ xuống nghe, nhưng ng ẩ ng ẩ Tô Manh Manh liền phát hiện có chút không thích hợp địa phương.....

Vừa mới bắt đầu bọn họ ba cái tiến vào khi dưới đài người xem cũng không nhiều, hơn nữa bọn họ cũng liền mười mấy, có thể chờ nữ nhân một khúc uống xong, Tô Manh Manh đột nhiên phát hiện bên người nhiều rất nhiều người xem, bọn họ một đám biểu tình cứng đờ nhìn trên đài, không giống như là ở thường thức biểu diễn.

Vì thế nàng liền lặng lẽ đẩy đẩy sử tiêm nhuộm nói, "Xem người cách vách vài người, biểu tình hảo nghiêm túc a!"

Sử tiêm nhuộm nghe xong nàng lời nói hướng chính mình bên cạnh nhìn thoáng qua, rồi mới đổi nàng nói, "Người có bệnh đi, ta bên người nào có người a!"

Tô Manh Manh nghe xong biểu tình cứng đờ, bên người nàng rõ ràng tất cả đều là người, chẳng lẽ nàng nhìn không thấy sao? Vì thế Tô Manh Manh lại nhìn nhìn chính mình bên kia lâm phong, lại thấy vẻ mặt của hắn thế nhưng cũng có vài phần khẩn trương.

Đột nhiên, ng ồi ở hàng phía trước chỗ ng ồi thượng một cái nam hài chậm rãi quay đầu lại, đối với Tô Manh Manh cười cười, chính là lúc này mắt cười thiếu chút nữa chưa cho nàng dọa nước tiểu! Kia bất chính ở nàng ở cửa thang máy gặp khủng bố nam hài?

Cái này Tô Manh Manh mắt không biết nên để chỗ nào hảo, tả hữu xem không được, ti ền hậu cũng đều xem không được! Thật sự là dọa không được, cuối cùng Tô Manh Manh đành phải đưa ra tưởng về phòng nghỉ ngơi, không nghĩ tới lâm phong lập tức gật đầu đồng ý, đến là sử tiêm nhuộm vẻ mặt oán giận nói, "Lúc này mới vài giờ a, như thế ngủ sớm, người có phải hay không ra tới chơi?"

Chính là oán giận về oán giận, nàng cũng chỉ có thể bất đắc dĩ cùng bọn họ cùng nhau đã trở lại, trở lại trong phòng sau, Tô Manh Manh tâm vẫn là có chút thấp thỏm, chính mình hôm nay là xảy ra chuyện gì, thời vận như thế vô dụng sao? Cả đêm hợp với hai lần đâm quỳ.....

Trở lại trong phòng, Tô Manh Manh tắm rửa một cái, rồi mới thoải mái nằm ở trên giường nhìn trong TV giới thiệu hải dương ngôi sao thượng

đặc sắc hươu nhàn giải trí, nhìn nhìn nàng trong lúc vô ý nhìn lướt qua cửa sổ, bên ngoài biển rộng đen nhánh một mảnh.

Tô Manh Manh tiều tuyền liền sợ hãi, chính là nàng vẫn là lần đầu tiên đối mặt như thế thật lớn hãi ám, một loại nói không nên lời cảm giác làm Tô Manh Manh cảm giác phòng này cực kỳ áp lực, nàng nhin không được tưởng, nếu thuy ền phiên chính mình li ền sẽ bị nhốt chết ở chỗ này!

Nghĩ vậy nhi nàng li ền càng cảm giác trong phòng thấu bất quá khí tới, vì thế nàng quyết định mở ra cửa sổ hít thở không khí, kết quả đi đến phía trước cửa sổ vừa thấy, cửa sổ thế nhưng là phong kín, Tô Manh Manh lập tức li ền có loại sắp cảm giác hít thở không thông, nàng duy nhất có thể làm chính là thông qua uống nước tới giảm bớt chính mình khẩn trương.....

Có lẽ là bởi vì Tô Manh Manh chưa từng có như thế phong bế trong không gian đái quá, hiện tại cảm giác không khỏi làm nàng hoài nghi chính mình có phải hay không có giam c ần không gian sợ hãi chứng? Đột nhiên, cửa truy ền đến một trận tiếng đập cửa, Tô Manh Manh nhìn thoáng qua khi, 11 giờ 25, thời gian này sẽ là ai đâu?

Mở cửa vừa thấy thế nhưng là lâm phong, cái này làm cho Tô Manh Manh nhi ều ít có chút ngoài ý muốn, "Xảy ra chuyện gì? Ra cái gì sự?"

Lâm phong cười cười nói, "Không có việc gì, ta chính là lại đây nhìn xem ngươi." Nói xong hắn từ sau lưng lấy ra một ly nhiệt trà sữa tới, "Cho ngươi, thức uống nóng có thể giảm bớt áp lực cùng khẩn trương cảm....."

Tô Manh Manh tiếp nhận nhiệt trà sữa lễ phép nói thanh "Cảm ơn", chính là nàng trong lòng không khỏi có chút hoài nghi, lâm phong gì thời điểm như thế quan tâm chính mình, tuy rằng ngày thường nàng không thiếu ở trong lòng yy hắn, chính là đương hắn thật sự tiếp cận chính mình khi, nàng trong lòng lại không cấm bắt đầu hoài nghi mục đích của hắn lên.

"Như thế nào? Không mời ta đi vào ng ồi ng ồi?" Lâm phong xem nàng còn ngốc đứng ở cửa, li ền cười hỏi nàng.

Tô Mạnh Mạnh có chút xấu hổ thỉnh thoảng vào được, trong phòng không gian không lớn, chính là vẫn là có một phen ghé dựa, vì thế lâm phong kéo qua ghé dựa ngồi ở mặt trên, "Vừa rồi ở âm nhạc đại sảnh người..... Có phải hay không thấy được cái gì?"

Tô Mạnh Mạnh sửng sốt, nghĩ đến vừa rồi khủng bố trải qua nàng hiện tại còn không cấm cả người lạnh băng, chính là lại nhất thời không biết như thế nào trả lời lâm phong, chẳng lẽ nói chính mình đâm quỳ? Vì thế nàng liền làm bộ bình tĩnh nói, "Có thể nhìn đến cái gì? Người xem bái."

Nàng trả lời nhiều ít làm lâm phong có chút ngoài ý muốn, vốn tưởng rằng nàng sẽ sợ hãi chui vào chính mình trong lòng ngực làm hẳn đêm nay lưu lại bên nàng, chính là nàng lại không có, nữ nhân này quả nhiên không giống mặt ngoài nhìn qua như vậy ngốc.

"Hảo đi, vậy người sớm một chút nghỉ ngơi, ngày mai thấy."

Lâm phong đi sau Tô Mạnh Mạnh nửa ngày hồi không thần tới, gia hỏa này khuya khoắt đến chính mình phòng chính là vì cho nàng đưa nhiệt trà sữa? Nếu làm cách vách cái kia tổ tông đã biết thế nào cũng phải khí điên không thể!

Chính là Tô Mạnh Mạnh tuy nói là hoa si, nhưng là nàng lại không ngu ngốc, nàng sẽ không thiên chân cho rằng chính mình mị lực lớn đến sẽ làm lâm phong coi trọng chính mình, khác thường tức vì yêu, cho nên cái này lâm phong khẳng định có vấn đề.

Bất quá tính, chính mình cũng thật là khẩn trương, vì thế nàng liền đem kia ly nhiệt trà sữa uống một hơi cạn sạch, rồi mới lên giường ngủ!

Ai ngờ ngủ đến nửa đêm, Tô Mạnh Mạnh lại cảm giác thân thể của mình càng ngày càng nhiệt làm nàng không ngừng ở trên giường bánh nướng áp chảo, này không khỏi làm nàng có chút buồn bực, như thế xa hoa tàu biển chở khách chạy định kỳ khẳng định đều dùng đều là trung ương đi đều hòa, như thế nào sẽ như thế nhiệt đâu?

Cuối cùng nhiệt thật sự chịu không nổi, Tô Manh Manh một chút đột nhiên mở mắt ra, không đúng! Cái này nhiệt quá không tầm thường, quả thực giống như là chính mình đặt mình trong vói hỏa trung giống nhau, vì thế nàng từ trên giường ng ỡ dậy, chính là lại phát hiện trước mắt một mảnh đen nhánh.

Nàng nhớ rõ chính mình ngủ trước cũng không có tắt đèn, chính là vì cái gì hiện tại nàng cái gì đều nhìn không thấy đâu? Đột nhiên, cửa sổ chỗ một mảnh h ồng quang chớp động, Tô Manh Manh đi đến phía trước cửa sổ hướng ra phía ngoài nhìn xung quanh, chính là lại trừ bỏ h ồng quang mặt khác cái gì cũng nhìn không thấy.

Này h ồng quang quá không tầm thường, giống như là..... Ánh lửa! Cháy! Tô Manh Manh bị chính mình cái này ý tưởng dọa tới r ỡ, nếu thật sự cháy kia chính mình khẳng định chết chắc r ỡ!

Chương 06 Cái Chuyện Xưa Hải Dương Ngôi Sao Hào (Năm)

Vì thế nàng nhanh chóng đi vào cửa, nhưng nàng mới vừa một sò đến then cửa tay đã bị năng trở về, nàng lúc này mới phát hiện chính mình môn đầu biến nóng bỏng, tiếp theo nàng liền nghe được bên ngoài truyền đến mọi người khóc kêu thanh âm, nghe tới dị thường thảm thiết!

Tô Manh Manh cũng bắt đầu luống cuống, xong r ỡ, cái này chính mình khẳng định chết chắc r ỡ, sớm biết rằng sẽ chết ở trên biển, nên sớm một chút học được bơi lội.....

Lúc này nhìn qua phong kín cửa phòng cũng bắt đầu từ cái đáy hướng bên trong bốc khói, Tô Manh Manh dùng chính mình còn sót lại một chút lý trí nói cho chính mình không thể chết được ở chỗ này, vì thế nàng đi vào trong phòng vệ sinh, dùng thủy làm ướt khăn lông cùng khăn tắm, khăn lông dùng để hệ ở trên mặt, hảo bảo đảm miệng mũi thiếu hút một ít khói đặc, mà ướt khăn tắm còn lại là khoác ở đầu cùng trên người.

Lúc gần đi Tô Manh Manh còn đem chính mình toàn thân trên dưới đều tưới thấu mới đến đến trước cửa phòng, nàng ở trong lòng yên lặng đếm

ba cái số, rồi mới đột nhiên mở ra môn, một cỗ sóng nhiệt một chút liền đánh vào nàng trên người, nhiệt nàng bản năng hướng sau lui hai bước.

Ngoài cửa lối đi nhỏ cũng không có hỏa, chính là dày đặc khói đen cũng đủ để huân chết mọi người, Tô Manh Manh lập tức ghé vào trên mặt đất, bởi vì yên khí thượng hành, cho nên đương nàng quỳ rạp trên mặt đất thời điểm liền miễn cưỡng có thể nhìn đến một ít đường đi.

Xuất khẩu liền ở cách đó không xa, nếu chính mình có thể chạy đến boong tàu thượng vậy có sinh tồn hy vọng, vì thế nàng dùng ăn nãi kính nhi hướng xuất khẩu bò, đã có thể ở mắt thấy liền phải bò đến xuất khẩu thời điểm, đột nhiên có một con đốt trời nhân thủ gắt gao bắt được Tô Manh Manh mắt cá chân!

"A....." Một tiếng kêu sợ hãi, Tô Manh Manh từ trên giường ngẩng dậy, là mộng..... Chính là cái loại này yên huân hỏa liệu cảm giác vẫn như cũ lưu tại nàng làn da thượng.

Nàng nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ, trời đã sáng, xanh lam mặt biển thượng có mấy chỉ hải âu ở bắt cá, có lẽ là chính mình quá khẩn trương, cho nên mới sẽ làm kia cái này mộng, đơn giản vọt tắm rửa sau, Tô Manh Manh liền ra cửa, đi boong tàu thượng, nàng thật sự không nghĩ đến ở cái này nhỏ hẹp trong không gian.

Boong tàu thượng, Tô Manh Manh trạm rào chắn biên nhìn mênh mông vô bờ biển rộng, từng đợt gió biển nhẹ thổi về nàng mặt, làm nàng cảm giác thoải mái nhiều, lên thuyền trước nàng vẫn luôn cho rằng chính mình vì say tàu, chính là không nghĩ tới nàng lại là vụng phòng.

Tô Manh Manh thả lỏng duỗi cái đại đại lười eo, nghĩ thầm, lúc này mới chính mình muốn lữ hành, chính mình một người khi phản đến càng thích ý một ít.

"Một người trộm đi đến boong tàu thượng ngắm phong cảnh, thật không đủ ý tứ!" Sử tiêm nhuế thanh gian từ sau lưng truyền đến.

Tô Mạnh Mạnh cười quay đầu lại, thấy sử tiêm nhuộm cùng lâm phong đầu đứng ở chính mình sau lưng, vì thế nàng cười hỏi sử tiêm nhuộm, "Đêm qua ngủ hảo sao?"

Sử tiêm nhuộm nhún nhún vai nói, "Còn hành đi, chính là phòng có điểm tiêu....."

Lâm phong nghe xong liền cười cười, "Xem ra điểm này người cùng người Tô tử tử là chứng kiến lược cùng!"

Tô Mạnh Mạnh sửng sốt, "Ta? Ta nhưng không có ghét bỏ phòng tiêu, chỉ là cảm thấy....."

"Cảm thấy quá phong bế!" Lâm phong thế nàng nói ra sau nửa câu lời nói.

Tô Mạnh Mạnh cười khổ gật gật đầu, rồi mới lại nhìn về phía rộng lớn biển rộng, mới ngăn chặn nội tâm tiêu lâm, lâm phong đã đi tới, lẳng lặng đứng ở nàng có bên cạnh cùng nàng cùng nhau thổi gió biển.

"Các người hai cái không đói bụng sao? Ta chính là muốn chết đói!" Sau lưng sử tiêm nhuộm oán giận nói.

Hai người quay đầu lại, bất đắc dĩ nhìn thoáng qua cái này tùy hứng tiêu nha đầu.

Lâm phong cười lắc đầu, "Đi thôi, ăn cơm đi, bằng không khẳng định sẽ có người bị đói chết."

Vì thế ba người đi tới một nhà đồ ăn Trung Quốc mặt quán, từng người điểm một chén không thể nào chính tông mì thịt bò, ăn đến một nửa khi sử tiêm nhuộm nhìn mặt sâu kín nói, "Này mặt tên hản là sửa lại....."

Tô Mạnh Mạnh buồn cười hỏi, "Như thế nào sửa?"

"Ta cảm thấy hản là kêu rơi lệ đây mặt!"

Lâm phong chọn một cây mì sợi nói, "Là rất thích hợp kêu tên này, bất quá không phải ăn ngon tưởng rơi lệ, mà khó ăn muốn khóc!"

Ăn xong cơm sáng sử tiêm nhuộm đề nghị đi bơi lội, bởi vì hôm nay một ngày thời gian đầu ở trên biển đi, không cho chính mình tìm điểm việc vui, kia chẳng phải là quá không kính nhi! Chính là Tô Manh Manh lại rõ ràng có chút do dự.

Sử tiêm nhuộm lập tức nói: "Đừng nói người không mang áo tắm?"

"Kia đến không có, chỉ là ta sẽ không bơi lội....." Tô Manh Manh có chút ngượng ngùng nói.

Sử tiêm nhuộm thở dài một cái nói, "Không có việc gì, đầu có phao bơi đâu, bằng không ta dạy cho người, bảo đảm bao giáo bao sẽ!"

Ba người trở về phòng đổi hảo áo tắm sau liền tới tới rồi boong tàu thượng tắm nắng tràn, bởi vì là buổi sáng, nơi này người còn rất nhiều, sử tiêm nhuộm cùng lâm phong không chút nghĩ ngợi liền nhảy xuống thủy, mà Tô Manh Manh tắc ngẩng ở bể bơi bên cạnh, đem chân ở trong nước dính dính, thủy ôn vừa lúc, không lạnh cũng không nhiệt.

"Người mau xuống dưới a! Ngồi ở chỗ kia có cái gì ý tứ! Phía dưới đặc biệt mát mẻ!" Sử tiêm nhuộm ở trong nước kêu gọi nàng nhanh lên xuống nước.

Vì thế Tô Manh Manh cảm thấy chính mình tựa như một con vịt lên cạn xuống nước giống nhau, ôm phao bơi nhảy xuống tới, đương nàng thân thể vào nước nháy mắt, liền cảm giác được một trận mát lạnh bao vây lấy thân thể của nàng, cảm giác vô cùng sáng khoái.

"Như thế nào? Ta không lừa người đi! Có phải hay không đặc thoải mái?" Sử tiêm nhuộm giống cái chim cánh cụt giống nhau ở nàng bên người bơi qua bơi lại, không nghĩ tới cái này nha đầu thú vị bơi lội kỹ thuật còn khá tốt.

Lúc này lâm phong cũng bơi tới nàng bên người nói, "Người không cần khẩn trương, thả lỏng một chút, nơi này là nước cạn khu, hơn nữa mặt trên đều có thể cứu chữa học sinh ở tùy thời đợi mệnh, một khi có khách nhân người chết đuối hẳn liền sẽ trước tiên tới cứu người!"

Tô Manh Manh nghe xong lâm phong nói xấu hổ bái trừ một cái tươi cười nói, "Hảo, các người không cần phải xen vào ta, ta chính mình có thể, các người đi chơi đi!"

Vì thế kế tiếp Tô Manh Manh liền vẫn luôn bộ phao bơi phiêu ở trên mặt nước, chính là nàng mắt nhưng vẫn không có rời đi quá sử tiêm nhuế cùng lâm phong, nàng không dám cách bọn họ quá xa, nếu thực sự có sự tình vẫn là bên người người mau một ít.

Đã có thể vào lúc này, Tô Manh Manh đột nhiên phát sử tiêm nhuế có chút không thích hợp nhi, vừa rồi nàng ở chính mình bên người còn giống cái linh hoạt tiêu chim cánh cụt, chính là hiện tại lại thấy nàng tư thế có chút kỳ quái, như là ở dùng chân đặt cái gì.

Sử tiêm nhuế nơi vị trí là nước sâu khu, chỉ thấy nàng không đặt vài cái liền biến mất ở trên mặt nước, vừa mới bắt đầu Tô Manh Manh cho rằng sử tiêm nhuế là ở lặn xuống nước, chính là ước chừng qua đi một nửa phút cũng không gặp nàng đi lên, Tô Manh Manh trong lòng lạc một chút.

Vì thế nàng liền hướng ly chính mình không xa lâm phong kêu to, "Lâm phong! Sử tiêm nhuế không thấy!"

Đang ở bơi tự do lâm phong một chút liền ngừng ở trên mặt nước, hẳn nhìn về phía vừa rồi sử tiêm nhuế vị trí, quả nhiên người không thấy, vì thế hẳn ngay lập tức hướng cái kia phương hướng bơi qua đi.

Tô Manh Manh cũng sốt ruột nghĩ tới đi, nhưng càng sốt ruột nàng liền càng là tại chỗ hoa thủy, vô pháp đi tới, nàng chỉ có thể nhìn lâm phong chính mình một người du phát qua đi.

"Chính là nơi đó!" Tô Manh Manh nhìn đến lâm phong bơi tới sử tiêm nhuế trăn xuống địa phương liền kêu to nhắc nhở hẳn.

Lâm phong nghe xong ngay lập tức lặn xuống, nhìn biến mất ở mặt nước lâm phong, Tô Manh Manh tâm đầu treo ở cổ họng! Thời gian một giây tiếp một giây quá khứ, lâm phong tựa hồ cùng sử tiêm nhuế giống nhau biến mất ở mặt nước dưới.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Hải Dương Ngôi Sao Hào (Sáu)

Lúc này trên bờ nhân viên cứu hộ cũng phát hiện bên này tình huống, có hai cái nhảy xuống nước đi cứu người, chính là thời gian chính một phân một giây quá khứ, lâm phong trung gian còn đi lên đối quá một lần khí, lại trước sau không gặp sử tiêm nhuế bóng dáng.

Rốt cuộc..... Ở cuối cùng thời điểm, lâm phong ở nhân viên cứu hộ dưới sự trợ giúp tìm được rỗ đáy nước sử tiêm nhuế, chỉ là nàng đã sớm bởi vì sắc thủy hôn mê đi qua! Một vị nữ nhân viên cứu hộ cho nàng thực thi cấp cứu, làm nàng phun ra trong bụng thủy.

"Khụ..... Khụ khụ....." Sử tiêm nhuế quỳ rạp trên mặt đất không ngừng phun, như là muốn đem phổi cấp khụ ra tới giống nhau.

Tô Manh Manh cũng nhanh chóng thượng ngàn, thực lo lắng hỏi nàng, "Người cảm giác như thế nào, còn hảo ta phát hiện đúng lúc, người bơi lội kỹ thuật không phải thực hảo sao? Như thế nào sẽ làm thành bộ dáng này?"

Sử tiêm nhuế trên mặt đất lại thở hển hển nửa ngày mới nói ra lời nói tới, "Có..... Có người kéo ta chân..... Khụ khụ....."

Sử tiêm nhuế nói xong câu đó ở đây người đầu là sửng sốt, chính là Tô Manh Manh lại nhìn đến kia hai gã nhân viên cứu hộ mặt phá lệ khó coi, hiển nhiên việc này không phải đệ nhất đã xảy ra, vì thế nàng liền đối nhân viên cứu hộ tức giận chất vấn, "Ai sẽ khai loại này ác liệt vui đùa? Chúng ta yêu cầu xem theo dõi!"

Hai gã nhân viên cứu hộ liên tục xin lỗi nói, "Ngượng ngừng tiểu thư, chúng ta không có cái này quy quyền lợi cho các người xem theo dõi....."

"Vậy làm có quy ền lợi người tới!" Tô Mạnh Mạnh thô bạo đánh gãy bọng họ nói, lúc sau lại dùng ngón tay chỉ trên mặt đất sử tiêm nhuế nói, "Các người biết nàng là ai sao? Nàng muốn ra bất luận vấn đề gì, ta dám cam đoan, chuyện này người phụ trách khẳng định sẽ ăn không hết gói đem đi!"

Hai gã nhân viên cứu hộ lập tức làm một vị nữ phục vụ đi kêu giám đốc tới, trên mặt đất sử tiêm nhuế cũng là có điếm ngốc, không nghĩ tới cố làm ra vẻ bản lĩnh nàng Tô Mạnh Mạnh so với chính mình lợi hại nhiều, khó trách ở phi cơ không bị chính mình dọa sợ đâu!

Không một hồi giám đốc liền mang theo nhân viên y tế một đường chạy chậm đuổi lại đây, bác sĩ vì sử tiêm nhuế làm một chút bước đầu chẩn bệnh, phát hiện nàng cũng không có trở ngại, chỉ là phổi khả năng sặc tiến một ít thủy, vì thế liền giúp nàng đem bên trong thủy tận lực tất cả đều khụ ra tới.

Giám đốc thực xin lỗi nói, "Sự tình hôm nay hẳn là cái ngoài ý muốn, chúng ta sẽ phụ trách sử tiêu thụ toàn bộ chữa bệnh phí dụng."

Chính là hiển nhiên chúng ta cũng không mua trưởng, chỉ nghe lâm phong lạnh lùng nói, "Người có quy ền hạn mang chúng ta đi xem theo dõi sao?"

Giám đốc vừa thấy chúng ta vẫn là kiên trì muốn xem theo dõi, liền biết hẳn hôm nay gặp ngạnh tra, "Như vậy, vài vị trước cùng ta cùng nhau đem sử tiêu thụ đưa đến phòng y tế chụp cái vọt, nhìn xem nàng phổi còn có hay không còn sót lại giọt nước, có một số việc chúng ta ở nơi đó nói chuyện, thỉnh đi....."

Cái này giám đốc hiển nhiên là cái người thông minh, hẳn biết nếu chúng ta nhất định phải xem video hẳn là ngăn cản không được, cùng với tại đây sự kiện thượng cùng chúng ta cãi cọ, còn không bằng trước phóng thấp tư thái hảo hảo cùng chúng ta hiệp thương.

Phòng y tế, bác sĩ vì sử tiêm nhuế làm tiến thêm một bước kiểm tra, xác nhận nàng phổi bộ không có giọt nước, sẽ không khiến cho mặt khác bệnh

phát chứng, mà sử tiêm nhuộm vẫn là vẫn luôn khẳng khẳng có người kéo nàng chân mới có thể làm cho nàng chết đuối.

Nói thật nếu là người khác như thế nói Tô Manh Manh khẳng định sẽ không tin tưởng, chính là nàng vừa rồi cũng nhìn đến sử tiêm nhuộm ở thủy trung biểu hiện, một cái biết bơi như thế người tốt như thế nào khả năng sẽ ở một cái hai mét đầu không đến bề bơi chết đuối đâu?

Cuối cùng giám đốc chỉ phải đồng ý chúng ta xem theo dõi, chỉ là hấn lại đối chúng ta nói, "Kỳ thật chúng ta không nghĩ trốn tránh bất luận cái gì trách nhiệm, chính là có chút vấn đề là chúng ta hiện tại còn vô pháp giải quyết, các người một hồi xong theo dõi liền sẽ biết, chính là ta hy vọng các người có thể cái chuẩn bị tâm lý."

Ba người nghe xong đều là hai mặt nhìn nhau, đương video bắt đầu truyền phát tin khi, bọn họ ai cũng không có nhìn ra có cái gì vấn đề, chính là phóng phóng Tô Manh Manh liền nhìn ra không đúng!

Vừa rồi bề bơi người là không ít, chính là tuyệt đối không có như thế nhiều, đặc biệt là sử tiêm nhuộm bên người, Tô Manh Manh có thể khẳng định liền ở sử tiêm nhuộm vừa rồi chết đuối thời điểm, nàng bên người hấn là không ai, bằng không cũng sẽ không làm ly nàng xa nhất chính mình trước hết phát hiện.

Chính là vấn đề là hiện tại trong video xác thật có mấy người vẫn luôn ở sử tiêm nhuộm bên người, trong đó một nữ nhân nhất khả nghi, nàng một đầu tóc dài che khuất mặt, căn bản thấy không rõ lắm nàng trường giống, đương nàng trầ đến dưới nước không một hồi, sử tiêm nhuộm liền bắt đầu xuất hiện dị thường, cũng chính là lúc này nàng liền cảm giác được có người ở kéo nàng chân!

Có lẽ là bởi vì sử tiêm nhuộm lúc ấy đã chịu kinh hách, cho nên không có chú ý nàng bên người có phải hay không có cái gì người, chính là Tô Manh Manh xem rõ ràng a, còn có lâm phong, hấn cũng nhớ rõ đương hấn bơi tới sử tiêm nhuộm chết đuối giờ địa phương, nơi đó lúc ấy khẳng định không có người khác ở bơi lội.

"Các vị, đây là ta vì cái gì ngay từ đầu không đồng ý các người xem video nguyên nhân, kỳ thật giống loại này cùng loại sự tình đã phát sinh quá vài lần, chúng ta cũng là suy nghĩ rất nhiều biện pháp tới tránh cho loại chuyện này lại lần nữa phát sinh, chính là lại hiệu quả cực nhỏ." Giám đốc bất đắc dĩ nói.

Vẫn luôn ở bên cạnh không nói chuyện sử tiêm thuốc, này sẽ mới sắc mặt trắng bệch nói, "Nói cách khác các người này tao trên thuyền nhào quỵ....."

Giám đốc bất đắc dĩ nhìn nàng một cái, không gạt đầu cũng không lắc đầu, chỉ là thành khẩn nói: "Chúng ta sẽ phụ trách ngài hết thảy tổn thất."

"Phía trước khách nhân đầu là như thế nào giải quyết?" Lâm phong tò mò hỏi.

Giám đốc có chút xấu hổ nói, "Những cái đó khách nhân đầu thực dễ nói chuyện, chúng ta cũng vì bọn họ toàn ngạch lui khoản, làm cho bọn họ ở trên thuyền miễn phí du ngoạn."

"Kia nhiều vài người đâm quỵ, các người không phải muốn bỡ phá sản!" Tô Mạnh Mạnh không tin nói.

"Này đến sẽ không, mỗi lần đi ra ngoài cũng chỉ sẽ có một hai cái xuất hiện loại tình huống này, cho nên chúng ta vẫn là có thể gánh nặng khởi, lại nói đây cũng là chúng ta công tác thượng sai lầm tạo thành, cho nên lý nên chúng ta tới bỡ thường tổn thất, chỉ hy vọng các vị không cần đem hôm nay phát sinh sự tình nói ra đi, đây là chúng ta yêu cầu duy nhất." Giám đốc phi thường thành khẩn nói.

Lâm phong nhìn video nghi ngờ hỏi, "Sự tình luôn có nguyên nhân, chẳng lẽ trên thuyền đã từng chết quá rất nhiều người?"

Giám đốc sắc mặt cứng lại, rồi mới cười nói, "Ta là hai tiến đến đến này tao trên thuyền công tác, tại đây phía trước nơi này đã từng sửa chữa quá, trên thuyền sở hữu nhân viên công tác cũng đều là tân đổi, cho nên tại đây phía trước sự tình, ta thật sự không rõ ràng lắm."

Tô Mạnh Mạnh vừa nghe liền biết cái này giám đốc đang nói dối, như thế phía chính phủ lý do thoái thác, khẳng định là phía trước liền ai chuẩn bị tốt, bất quá hẳn không nói cũng có thể là hẳn lão bản giao đãi hẳn không thể nói, cho nên hiện tại khó xử hẳn cũng vô dụng, hẳn có thể làm được lớn nhất quyên hạn chính là đem ba người sở hữu phí dụng toàn ngạch trở về.

Trở lại trong phòng sau sử tiêm thuốc về mặt kính hờn chưa định, Tô Mạnh Mạnh nhìn ra nàng dọa không nhẹ, liền an ủi nàng nói, "Đều đi qua, không cần lại suy nghĩ, có thật nhiều sự tình đều là chính mình hù dọa chính mình!"

"Tô tử tử....." Sử tiêm thuốc nước mắt lưng tròng nhìn Tô Mạnh Mạnh.

Cái này ánh mắt xem Tô Mạnh Mạnh đánh rùng mình, "Người muốn làm sao?"

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Hải Dương Ngôi Sao Hào (Bảy)

Sử tiêm thuốc tiếp tục tội nghiệp nói, "Tô tử tử, người xem chúng ta phòng giường đều là hai người, người có thể hay không buổi tối làm ta và người cùng nhau ngủ....."

"Ách....." Tô Mạnh Mạnh đầy đầu hắc tuyến, liền biết nàng này thanh tử tử kêu chuẩn không có chuyện tốt, có thể tưởng tượng đến sử tiêm thuốc hôm nay trải qua Tô Mạnh Mạnh thật đúng là không mở miệng cự tuyệt nàng.

Vì thế sử tiêm thuốc liền chuyển đến cùng Tô Mạnh Mạnh khởi ngủ, như vậy lâm phong cũng yên tâm một chút, rốt cuộc ba người trung có hai cái đã đâm quá quý, xem ra này tao thuyền thật đúng là không có nhìn qua như vậy ca vũ thăng bình a!

Buổi tối, sử tiêm thuốc cùng Tô Mạnh Mạnh mỗi người trên mặt đều dán một trương đại bạch mặt nạ đang xem TV, sử tiêm thuốc xem Tô Mạnh Mạnh có chút mơ màng sắp ngủ, cảm thấy nhàm chán liền không lời nói tìm lời nói nói, "Tô tử tử, người giác là lâm Phong ca ca lớn lên soái sao?"

"Soái a, người mù đâu có thể nhìn ra tới." Tô Manh Manh nhắm hai mắt trả lời.

Sử tiêm nhuế nghe sau tạch một chút ng ỡ khởi, "Vậy người có phải hay không thích hấn a!"

Tô Manh Manh biểu tình cứng đờ nói, "Đừng đậu ta cười a, ta nhưng ở làm mặt nạ đâu? Người cái nha ầu ngốc, như thế nào có thể như thế đơn giản li ền nói chính mình thích một người đâu? Đương nhiên soái ca ai ầu thích, nhưng này chỉ là mọi người đối với tốt đẹp sự vật một loại thưởng thức, thích không đại biểu ái."

"Thích chính là thích, ở trong mắt ta cùng ái không có phân biệt, ta chính là ái lâm phong!" Sử tiêm nhuế lớn mật nói ra chính mình nội tâm ý tưởng.

Tô Manh Manh rồ cuộc nhịn không được tháo xuống mặt nạ, cười đối nàng nói, "Ai! Tuổi trẻ chính là hảo a, có thể nghĩa vô phản cố dũng cảm tiến tới, ta giống người như thế đại khi như thế nào như thế thành thật đâu?"

Nhưng sử tiêm nhuế lại không sao cả nói, "Dù sao ta chính là biết chính mình thích hấn, muốn nhìn đến hấn, muốn cho hấn mỗi ngày b ỡ ta, Tô tử tỷ, chẳng lẽ người li ền không đối lâm phong động tâm sao?"

Tô Manh Manh nhìn nàng một cái, r ỡ mới xuống giường uống lên nước miếng nói, "Đối với soái ca cùng mỹ nữ khắ định là mỗi người ầu thích, bởi vì đẹp mắt sao, chính là nói đến ở bên nhau, vậy muốn thăng hoa thành tình yêu, nhất kiến chung tình nhì ầu nhất tính thích, chân chính ái là xuất phát từ lẫn nhau tưởng lẫn nhau hiểu biết, không thể là đơn phương, nếu không loại này ái li ền không có bất luận cái gì ý nghĩa."

Sử tiêm nhuế có chút mất mát nói, "Người là ám chỉ ta lâm Phong ca ca không yêu ta là sao?"

Tô Manh Manh vội lắ ầu nói, "Ta nhưng không như thế nói! Chẳng qua các người hiện tại đang đứng ở lẫn nhau không hiểu biết giai đoạn....."

Bất quá tình yêu thứ này rất khó nói, có thật nhiều người yêu đầu là bởi vì hiểu biết mà phân tay, cho nên nghe tý tý một câu khuyên, đừng nóng vội, từ từ tới....."

Sử tiêm nhuế lại một phen gõ xuống mặt nạ nói, "Có thể không vội sao, người biết có bao nhiêu nữ nhân nhớ thương hấn sao! Ta lại không hạ thủ khiến cho các nàng đoạt đi r ấ!"

Tô Manh Manh nhảy lên giường, vỗ vỗ sử tiêm nhuế đầu nói, "Người cái nha đầu ngốc, tình yêu thứ này là người chính là của người, ở ở trong tay người khác vòng đi vòng lại cuối cùng còn sẽ trở lại người trong tay, chính là nếu ngược lại, cho dù người bắt ở khăn, cuối cùng cũng chỉ vì người khác làm áo cưới thôi."

"Hảo thâm ảo a, ta như thế nào nghe không hiểu lắm đâu?"

Tô Manh Manh vậy không được, đành phải có lệ nàng nói, "Đưa người cuối cùng một câu, tiền tài có thể mua tới hôn nhân, lại mua không tới tình yêu....." Nói xong liền nhắm mắt lại ngủ r ấ.

Đương Tô Manh Manh lại vừa mở mắt khi, lại thấy ngoài cửa sổ hồng quang chớp động, trong phòng từng luồng khói đen từ kẹt cửa ra bên ngoài mào, lại là cái kia mộng, Tô Manh Manh vậy không được, nàng trở mình tiếp tục ngủ.

Đột nhiên, nàng thân mình bị người đột nhiên đẩy, "Tô tý tý, mau tỉnh lại, cháy!"

Tô Manh Manh nghe ra là sử tiêm nhuế thanh âm, nàng một cái giật mình ng ấ dậy, nhìn đến sử tiêm nhuế tái nhợt kinh hoảng mặt, nàng biết là thật sự cháy, vì thế nàng lập tức lôi kéo sử tiêm nhuế đi vào buồng vệ sinh, mở ra vòi phun đem hai người trên người tất cả đều ướt nhẹp, r ấ mới dùng khăn lông ướt bưng kín miệng mũi.

"Một h ấ đi ra ngoài đi theo ta, chúng ta ghé vào địa phương đi, yên khí thượng hành, không thể bị yên sắc đến, bằng không người li ền sẽ té xỉu!"

Tô Mạnh Mạnh lớn tiếng đối sử tiêm nhuộm nói, chính là nàng hiển nhiên có chút sợ hãi, chỉ là mờ mịt gật đầu, cũng không biết nghe không nghe hiểu.

Đương các nàng đi vào trước cửa khi, cực nóng dòng khí nhắc nhở Tô Mạnh Mạnh bên ngoài hẳn là chính là đám cháy, nếu đi ra ngoài rất có khả năng sẽ bị thiêu chết, chính là nếu không ra đi cũng chỉ có tử lộ một cái.

Vì thế nàng cắn chặt răng, một phen kéo ra cửa phòng, kết quả bên ngoài cái gì đều không có, chỉ là bình thường hành lang, các nàng hai người đi ra cửa phòng, người nhìn xem ta, ta nhìn xem người, đều là vẻ mặt kinh ngạc.

Từng đợt âm lãnh gió biển từ xuất khẩu thổi tới, một chút không giống cháy bộ dáng.

Tô Mạnh Mạnh nhìn trước mắt hành lang, tựa hồ nơi nào có chút bất thường, chính là nhất thời lại không thể nói tới, sử tiêm nhuộm bởi vì sợ hãi liền đi cách vách gõ lâm phong cửa phòng, kết quả nàng chụp nửa ngày cũng không ai ứng.

Lúc này một cái người phục vụ từ các nàng bên người kinh biên, chỉ là lại nàng đi đường tự thế thực cổ quái, thế nhưng là đảo đi, hơn nữa trải qua các nàng bên người khi xem đều không xem một cái.

"Tô tử tử, người có hay không phát hiện vừa rồi người phục vụ thực cổ quái?" Sử tiêm nhuộm nhỏ giọng hỏi Tô Mạnh Mạnh.

"Thấy được, nàng ở lùi lại đi đường, có lẽ..... Nàng tưởng ở ban đêm khách nhân thiếu thời điểm luyện tập một chút chính mình cân bằng đầu?"

Nhưng sử tiêm nhuộm lại lắc đầu nói, "Ta không phải nói nàng đi đường phương thức, mà là nàng có quần áo lao động!"

Đúng vậy, làm sử tiêm nhuộm vừa nhắc nhở Tô Mạnh Mạnh cũng phát giác có chút địa phương không thích hợp, đầu tiên là đương các nàng vừa ra khỏi cửa khi cảm giác không đối là bởi vì ánh đèn nhan sắc cùng phía trước bất thường, phía trước hành lang đều là một ít nhu hòa hoàng

quang hơn nữa mỗi cách một khoảng cách an toàn xuất khẩu phát ra thanh quang.

Nhưng hiện tại nơi này lại chỉ có một ít chiếu người sắc mặt trắng bệch bạch quang, an toàn xuất khẩu đèn báo hiệu cũng không thấy! Lại thêm vừa rồi sử tiêm thuốc nhắc nhở, nàng mới nhớ tới phía trước các nàng vẫn luôn nhìn đến phục vụ nhân viên xuyên đầu màu mặt chín chế phục, mà vừa rồi cái kia người phục vụ trên người quần áo lao động lại là mặt trà lục!

Sử tiêm thuốc nhìn lâm phong phòng phát giác, lại bị Tô Manh Manh đẩy một phen nói, "Đi, chúng ta đi ra ngoài nhìn xem....."

"Thời gian này đi ra ngoài....." Sử tiêm thuốc vừa nói vừa nhìn thoáng qua đồng hồ, đột nhiên nàng nói một nửa liền sưng sờ ở đương trường.

Tô Manh Manh cảm giác được nàng không thích hợp thì, quay đầu lại hỏi nàng, "Xảy ra chuyện gì?"

"Đồng hồ..... Đồng hồ cùng vừa rồi người phục vụ giống nhau, ở đảo đi....."

Tô Manh Manh bị nàng nói hồ đồ, vì thế liền kéo tay nàng chính mình xem, nhưng một chút chi cũng là mắt choáng váng, chỉ thấy sử tiêm thuốc trên cổ tay lẳng cấn biểu kim giây đang ở nghịch kim đồng hồ hành tẩu!

"Nhất định là nơi nào ra vấn đề, chúng ta trước đi ra ngoài nhìn xem!" Tô Manh Manh có chút khẩn trương nói.

Nhưng sử tiêm thuốc lại lo lắng nói, "Kia lâm Phong ca ca làm sao bây giờ?"

"Nếu ta không đoán sai nói, hẳn khẳng định không ở trong phòng! Chúng ta đi bên ngoài tìm xem xem!"

Vì thế hai người đi vào boong tàu thượng, ngẫu nhiên gặp được mấy cái nhân viên công tác, bọn họ cũng đều là ở lùi lại đi đường, sử tiêm thuốc

cùng bọn họ nói chuyện bọn họ cũng đều là làm như không thấy tránh ra.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Hải Dương Ngôi Sao Hào (Tám)

"Ô tở tở! Người xem!" Sử tiêm nhuế biểu tình kinh hoảng kêu to.

Tô Manh Manh theo nàng ngón tay phương hướng vừa thấy, một cái ngôi sao tiêu chí đứng ở boong tàu mặt trên, nơi này phía trước rõ ràng là cái chơi boong tàu nhảy dù địa phương, như thế nào hiện tại biến thành cái dạng này!

Hơn nữa nhất khủng bố chính là, ngôi sao tiêu chí phía dưới có cái thật lớn lịch vạn niên, mặt trên biểu hiện ngày thế nhưng là 2013 năm 8 nguyệt 22 ngày..... Thời gian như thế nào v ề tới ba năm trước đây?

Sử tiêm nhuế có chút kích động, nàng nhìn đến một cái nhân viên công tác chính lui hướng các nàng đã đi tới, nàng có nghĩ liền tiến lên kéo lại hắn, chính là làm cho người ta sợ hãi một màn đã xảy ra, liền thấy vừa rồi còn hảo hảo người phục vụ, bị nàng lôi kéo sau thế nhưng nháy mắt hóa thành một đống thiêu đốt quá tro tàn.....

"A....." Sử tiêm nhuế hét lên một tiếng hướng sau thối lui, còn hảo bị Tô Manh Manh một phen đỡ lấy, sử tiêm nhuế kinh hoảng quay đầu lại nhìn thoáng qua, phát hiện là Tô Manh Manh, lúc này mới sợ hãi nói, "Bọn họ đều không phải người!"

Tô Manh Manh dùng sức nhéo nhéo tay nàng, ngữ khí tận lực bình thản nói, "Đừng sợ, từ giờ trở đi chúng ta đừng đụng bọn họ trong đó bất luận cái gì một cái, nếu chúng ta không phải ở trong mộng, vậy nhất định là tiến vào một cái khác thời không, nếu thật là như vậy, ta tin tưởng chỉ cần có thể tiến vào liền nhất định có thể đi ra ngoài!"

Chính là lời tuy như thế, Tô Manh Manh tay cũng là run không được, nàng gắt gao bắt lấy sử tiêm nhuế tay, hai người cẩn thận né tránh một cái lại một cái lui hành tẩu người.

Đột nhiên, một cái bình thường đi đường người xuất hiện có các nàng trước mặt, chỉ là người kia một thân áo đen quần đen, trên đầu còn che chở một cái áo choàng đen, các nàng căn bản thấy không rõ đối phương mặt.

"Có phải hay không lâm phong?" Sử tiêm nhuế nhỏ giọng hỏi.

Tô Manh Manh nỗ lực muốn nhìn rõ ràng hắc trường giống, chính là tiếc rằng nam nhân trạm vị trí ánh sáng quá mờ, căn bản thấy không rõ, chính là cảm giác thượng không giống như là lâm phong, hắc y nam nhân tựa hồ cũng phát hiện các nàng, đang từ từ hướng tới các nàng hai cái vị trí đi tới.....

"Làm sao bây giờ Tô tử tử? Hắc giống như triêu chúng ta nơi này đi tới!" Sử tiêm nhuế sợ hãi nói.

Tô Manh Manh biết hiện tại sợ hãi cũng vô dụng, liền đối người tới lớn tiếng nói, "Đứng lại! Người là ai?"

Đối phương thân mình rõ ràng một đống, tiếp theo phản ứng là nhanh hơn dưới chân nện bước, này nhưng dọa các nàng hai người liên tục sau lui, chính là hắc y nam nhân lại nháy mắt tới rồi trước mắt.

"Các người hai cái không nên xuất hiện ở chỗ này....." Nam nhân thanh âm có chút trầm thấp, nói xong hắc liền trích rút áo choàng thượng mũ, Tô Manh Manh cùng sử tiêm nhuế đầu là sửng sốt, nam nhân thế nhưng có một đầu tóc bạc, hơn nữa lớn lên còn không phải giống nhau đẹp, cùng hắc một so, lâm phong quả thực kém cỏi quá nhiều.

"Người là ai?" Tô Manh Manh nửa ngày mới thu hồi chính mình hoa si biểu tình, nhút nhát sợ sệt hỏi.

"Ta quỷ sai." Nam nhân dứt khoát trả lời.

Sử tiêm nhuế nhìn thoáng qua Tô Manh Manh hỏi: "Tỷ, quỷ sai là quỷ sao?"

Tô Manh Manh sắc mặt khó coi gật gật đầu, "Hắc là đi....."

Sử tiêm nhuộm nghe xong thiếu chút nữa không dọa ngất xỉu đi, chính là nàng lại kinh ngạc phát hiện chính mình lá gan biến đại, thế nhưng gặp quỷ đầu không vụng.

"Người không phải là tới lấy hai chúng ta tánh mạng đi?" Tô Manh Manh khẩn trương hỏi.

Tóc bạc quỷ sai lắc đầu nói, "Các người dương thọ cũng không tận, ta sẽ không mang các người đi, chỉ là các người cũng không nên xuất hiện ở chỗ này."

"Nơi này còn không phải là trên thuyề sao?" Tô Manh Manh xem tóc bạc quỷ sai không tính toán lấy các nàng tánh mạng, lá gan cũng liề lớn lên.

Tóc bạc quỷ sai nhìn thoáng qua bốn phía, rồi mới lạnh lùng nói, "Nơi này là chết hờn thế giới, người cảm thấy các người hai cái người sống linh hờn xuất hiện ở chỗ này bình thường sao?"

Hai người vừa nghe liề mắt choáng váng, nhưng Tô Manh Manh tưởng tượng lại cảm thấy không rất hợp a, liề đối quỷ sai nói, "Này như thế nào sẽ là chết hờn thế giới đâu? Nơi này rõ ràng còn không phải là hải dương ngôi sao hào sao?"

Nhưng quỷ sai lại dùng ngón tay hướng về phía cao cao tại thượng điện tử lịch vạn niên nói, "Nơi này là ba năm trước đây hải dương ngôi sao hào."

"Ba năm trước đây..... Nơi này phát sinh quá cái gì?" Tô Manh Manh bất an hỏi.

Tóc bạc quỷ sai không có bất luận cái gì biểu tình nói, "Ba năm trước đây nơi này phát sinh một lần hoả hoạn, thiêu chết 449 người, chính là các người vừa rồi nhìn đến những cái đó lùi lại hành tẩu mọi người, bởi vì các người không thuộc về cái này không gian, cho nên đương các người tiếp xúc đến bọn họ khi, bọn họ liề sẽ nháy mắt biến thành hôi phi biến mất ở trong không khí."

Sử tiêm nhuế vừa nghe li ên khỗ sở nói, "Ta đây không phải đem bọn họ giết chết sao?"

Nhưng tóc bạc quý sai lại nói, "Bọn họ đã chết, người chẳng qua là làm cho bọn họ hồi phi yên diệt thôi."

Tô Manh Manh nghĩ đến chính mình phía trước gặp qua quý cùng đã làm mộng đầu là cùng hoả hoạn có quan hệ, có lẽ đúng là này mấy trăm cái quý h ần vẫn như cũ âm h ần không tan! Vì thế nàng li ên hỏi quý sai, "Vậy người công tác tính chất là cái gì?"

"Phụ trách dẫn bọn hấn rời đi."

Tô Manh Manh vừa nghe, hiển nhiên cái này quý sai công tác không có làm đúng chỗ a, "Kia bọn họ như thế nào còn ở..... Nơi này đâu?"

Tóc bạc quý sai bị nàng cấp hỏi ở, hấn vẫn luôn không có biểu tình mặt rớt cuộc nổi lên một chút biến hóa, hấn như là do dự nửa ngày sau mới nói: "Bọn họ bị nhốt ở nơi này."

"R ồi mới đâu? Bọn họ vì cái gì sẽ bị vây ở chỗ này đâu?" Tô Manh Manh nội tâm là hồng mất, cái này quý sai nói chuyện như thế nào cùng nặn kem đánh răng giống nhau tổn công a!

Quý sai suy nghĩ một h ồi mới chậm rãi nói, "Bởi vì bọn họ đầu là 7 ngày rằm lúc sau chết, cho nên bình thường trình tự là, ta sẽ ở thanh minh khi mang đi bọn họ, có thể bởi vì tàu biển chở khách chạy định kỳ lão bản ở boong tàu thượng phô một t ầng gỗ đào sàn nhà, cho nên này 499 cái chết h ần đã bị vây ở trên thuy ên."

"Vậy người li ên không tưởng điếm cái gì biện pháp?" Tô Manh Manh khó hiểu hỏi.

Lần này quý sai biểu tình rõ ràng là ngượng ngùng, "Ta cũng không có biện pháp, bởi vì ta chính mình cũng bị vây ở chỗ này."

Tô Mạnh Mạnh nghe xong lập tức vô ngữ, bất quá ngẫm lại cũng là, quỷ sai cũng là quỷ a, này cũng không thể trách hẳn, vì thế nàng liề n vô ngược nói, "Người đưa ta nhóm trở về, ta giúp người đem boong tàu thượng gỗ đào dỡ xuống!"

"Thật sự?"

"Đương nhiên, bất quá trước đầ là đến đưa chúng ta trở về mới được." Tô Mạnh Mạnh cười nói.

Lần này tóc bạc quỷ sai tự tin nói, "Không thành vấn đề, các người cùng ta đến đây đi!"

Vì thế Tô Mạnh Mạnh các nàng hai cái liề n đi theo tóc bạc quỷ sai đi tới tàu biển chở khách chạy định kỳ rào chắn biên, r ấ mới quỷ sai chỉ vào hạ nói, "Các người xem phía dưới là cái gì?"

Hai người đầ tò mò xem cúi đầ vừa thấy, đột nhiên, hai người thân thể bị một cỗ mạnh mẽ từ mặt sau đẩy hướng về phía trong biển, hai người hoàn toàn dọa nước tiểu, liề n ở các nàng hai người cùng thét chói tai rơi vào trong biển khi, liề n nghe được bên người có người sâu kín nói, "Các người tỉnh lại phương thức thật là đặc biệt a!"

Hai người trợn mắt vừa thấy, thế nhưng về tới trong phòng, mà lâm phong chính vẻ mặt u oán ng ấ ở mép giường nhìn các nàng hai cái, "Nếu các người lại không tỉnh, ta liề n chuẩn bị đem các người đưa đến phủ sơn bệnh viện!"

"Đến phủ sơn?" Sử tiêm nhuế mơ mơ màng màng hỏi.

"Sớm đến....." Lâm phong trong lòng cái này khí, chính mình cũng tới chơi một chuyến dễ dàng sao? Mang cái con ch ồng trước không nói, còn lão xảy ra chuyện!

Tô Mạnh Mạnh từ trên giường ng ấ dậy, r ấ mới néo néo ấn đường nói, "Đi đem giám đốc gọi tới, ta có việc cùng hẳn nói."

Lâm phong sừng sốt, "Xảy ra chuyện gì? Các người nên sẽ không lại đâm quẻ đi!"

Sử tiêm nhuế vừa nghe, lập tức liềnh hướng lâm phong khóc lóc kể lễ các nàng trải qua sự tình có bao nhiêu khủng bố, nhiều đáng sợ.....

Giám đốc tới lúc sau, Tô Manh Manh liềnh đem sự tình từ đầu đến cuối cùng hấn nói một lần, hấn nghe sau cũng là sắc mặt đại biến, rồi mới lập tức cho hấn lão bản gọi điện thoại dò hỏi, quả nhiên, boong tàu phía dưới xác thật có một tầng gỗ đào, lúc trước vẫn là nghe cái gì lợi hại phong thủy đại sư nói mới phô, không nghĩ tới phản đến biến khéo thành vụng.

Sự tình rốt cuộc giải quyết, bọn họ cũng có thể vui vui vẻ vẻ du phủ sơn, mấy ngày hành trình thực mau liềnh kết thúc, đương Tô Manh Manh rời thuyềnh thời điểm, lại một lần gặp cái kia mặt chấy hồng tiểu quý, lần này hấn không có lại hù dọa nàng, mà là nhỏ giọng nói một câu, "Cảm ơn tử tử....."

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Mẫu Thân (Một)

Lý Tư Kỳ đại học Sư Phạm tốt nghiệp sau thi được một khu nhà tiểu học đương ngữ văn lão sư, không nghĩ tới vừa đến trường học báo danh sau, hiệu trưởng khiến cho nàng đảm nhiệm 3 năm 6 ban chủ nhiệm lớp.

Muốn nói khởi cái này 3 năm 6 ban, ở toàn bộ ba năm tổ đầu là tiếng tăm lừng lẫy khó quản, phía trước lão chủ nhiệm lớp về hưu sau có vị lão sư mang theo một đoạn thời gian, kết quả cấp khí ra bệnh tim nằm viện.

Hiệu trưởng lúc này mới làm nàng một cái mới tới lão sư tiếp xuống dưới, dù sao ngựa chết coi như ngựa sống y đi, tổng không thể không có chủ nhiệm lớp, mang hảo dạy hư trước mặc kệ, có người chỉ huy trực ban là đến nơi.

Làm một cái vừa mới tốt nghiệp tân nhân, Lý Tư Kỳ đi lên này ba thước bực giảng khi trong lòng nhiều ít có chút thấp thỏm, mà khi nàng

nhìn đến phía dưới học sinh khi, một loại thiên nhiên thân cận cảm làm nàng thế nhưng không kia khăn trương.

"Các bạn học hảo, từ hôm nay trở đi, ta li ền 3 năm 6 ban chủ nhiệm lớp, ta kêu Lý Tư Kỳ, sau này các người có thể kêu ta Lý lão sư." Nói xong nàng xoay người đem tên của mình viết ở bảng đen thượng.

Dưới đài đ ờng học bắt đ ầu nhỏ giọng nghị luận lên, có nói, "Cái này lão sư quá tuổi trẻ!" Một cái khác lại: "Người hiểu cái gì, tuổi trẻ tổng so lão thái thái cường đi! Đã cũ kỹ lại nhàm chán."

Đương Lý Tư Kỳ xoay người khi, dưới đài gây sự quở nhóm lại an tĩnh giống đàn thiên sứ giống nhau, quả nhiên không phải giống nhau khó làm, bất quá nàng lão sư cũng từng đối nàng nói qua, "Càng là nghịch ngợm học sinh li ền chứng minh bọn họ càng thông minh, li ền xem người có hay không bốn sự này đem bọn họ mang lên tự chủ học tập con đường này thượng."

Nghĩ vậy nhi Lý Tư Kỳ li ền thanh thanh giọng nói nói, "Phía dưới ta tới điểm danh, làm cho lão sư đ ầu nhận thức một chút các người."

"Triệu mộng hàm!"

"Đến!"

"Tống giai!"

"Đến!"

.....

Đương Lý Tư Kỳ điểm đến một cái kêu "Ngô địch" học sinh khi, phía dưới học sinh lại phát ra một trận chiêm biếm, cái này làm cho Lý Tư Kỳ có chút tò mò, này đó học sinh vì cái gì sẽ tập thể cười nhạo một cái đ ờng học đ ầu.

Lúc này một cái nhỏ gầy nam hài chậm rãi từ trong một góc đứng lên, thanh âm rất nhỏ nói một tiếng, "Đến....."

"Vì cái gì muốn cười đâu? Có thể hay không cùng lão sư chia sẻ một chút." Lý Tư Kỳ mỉm cười hỏi đại gia.

Có cái đờng học xem lão sư không có sinh khí, liền lớn mật nói: "Bởi vì hần lớn lên giống cái đậu giá giống nhau, còn gọi cái gì vô địch, cho nên bu ãn cười lâu! Ha hả....."

"Vậy các người cười điểm cũng thật đủ thấp....." Lý Tư Kỳ mặt nháy mắt liền âm trầm xuống dưới, tức khắc trong phòng học một mảnh tĩnh mịch.

Đi học khi nàng bạn cùng phòng liền từng đối nàng nói qua, "Tur kỳ, người có biết hay không, đương người kéo xuống mặt khi, trong phòng độ ấm có thể nháy mắt rơi chậm lại, đầu không cần thổi quạt điện!"

Hôm nay là đệ nhất đường khóa, Lý Tư Kỳ cần thiết một lần bắt lấy này đàn gây sự quý! Từ kia sau này nàng mang quá học sinh đầu dùng như thế một câu tới hình thành nàng, "Lý lão sư cười thời điểm như mùa xuân ấm áp, đương nàng không cười thời điểm liền như mùa đông rét lạnh đến xương!"

Phía dưới học sinh nhìn đến Lý lão sư sinh khí, tức khắc đại khí cũng không dám thở hển hển!

Lý Tư Kỳ lúc này mới cẩn thận quan sát đến cái này kêu Ngô địch nam sinh, nàng nhớ rõ ở học sinh hồ sơ gặp qua hần, nghe nói là gia đình đơn thân, cha mẹ ly dị, hần vẫn luôn đều đi theo cha mẹ sinh hoạt, như vậy hài tử khẳng định ở tính cách thượng có chút tự ti.

Từ chính mình vừa rồi điểm đến tên của hần, đến nàng âm tiếp theo khuôn mặt sau, cái này nam hài liền vẫn luôn đứng ở nơi đó, hình như là bởi vì hần, lão sư mới không cao hứng dường như, cho nên hần không dám chính mình ng ã xuống.

Kỳ thật Lý Tư Kỳ ở tới phía trước, nàng liệ̀n xem qua hai vị chủ nhiệm lớp cấp này ban mỗi cái hài tử lời bình, cho nên nàng đối phía dưới này đó học sinh còn xem như hiểu biết, mà cái này Ngô đị̣ch đúng như nàng biết nói như vậy, nhất gan, tự ti, thành tích kém.....

Đối với như vậy hài tử không thể một mặt huấn hấn, càng nhiều tác hấn là cỗ vũ hấn tiến bộ, vì thế Lý Tư Kỳ ngữ khí nhẹ nhàng đối hấn nói, "Ngô đị̣ch đ̣ờng học, người trước ng ậ́ xuống....."

Nghe được chính mình những lời này, đứa nhỏ này mới như hoạch đại xá ban ng ậ́ xuống.

Lý Tư Kỳ tiếp theo âm mặt đối sở hữu đ̣ờng học nói, "Mỗi người đ̣ều không phải con người toàn vẹn, đ̣ều có thuộc về chính mình khuyết điểm, đương người cười nhạo khác khuyết điểm đ̣ờng thời, người khác cũng sẽ đ̣ờng dạng cười nhạo người, có khuyết điểm cũng không đáng sợ, đáng sợ chính là không dám nhìn thẳng vào chính mình khuyết điểm, còn đem chúng nó toàn bộ đ̣ều che dấu lên!"

Nói xong nàng điếm vừa r ậ́ nói Ngô đị̣ch giống 'đậu giá' cái kia nam sinh tên, "Mã tráng đ̣ờng học, người nói lão sư nói rất đúng không đúng a?"

Mã tráng nghe được lão sư điếm tên của mình, lập tức mặt đỏ nói, "Đối..... Đối."

Điếm danh kết thúc sau, Lý Tư Kỳ đối toàn ban đ̣ờng học nói, ngày mai buổi chiều 2 điếm, nàng muốn ở đại phòng học họp phụ huynh, làm mỗi cái đ̣ờng học hôm nay về nhà đ̣ều phải cùng phụ mẫu của chính mình nói, ngày mai 2 điếm đúng giờ đến trường học đại phòng học khai gia trưởng hội.

Kết quả mới vừa một chút khóa, Ngô đị̣ch liệ̀n tới văn phòng tìm được r ậ́ Lý Tư Kỳ, xem hấn tưởng nói cái gì lại không dám nói bộ dáng, Lý Tư Kỳ liệ̀n mỉm cười hỏi hấn, "Xảy ra chuyện gì? Có cái gì vấn đề sao?"

Ngô địch do dự nửa ngày mới nhút nhát sợ sệt nói, "Lão sư, gia trưởng sẽ ta mẹ không thể tới tham gia."

Lý Tư Kỳ mày nhăn lại hỏi, "Vì cái gì a? Người cấp lão sư một hợp lý lý do."

"Ta mẹ nàng..... Ta mẹ nàng thân thể không thoải mái..... Cho nên..... Cho nên ngày mai không thể tới tham gia gia trưởng biết." Ngô địch thanh âm càng nói càng tiêu.

Lý Tư Kỳ xem hắn đáng thương dạng cũng không đành lòng lại nói cái gì, "Vậy được rồi, chờ mù mù người hết bệnh rồi lại làm nàng đơn độc tới trường học tìm ta đi!"

Ngô địch công trăn trọng cặp sách ra cổng trường, hắn mỗi ngày đều nhất vẫn một cái đi, mặc kệ có phải hay không hắn trực nhật, bởi vì hắn muốn né tránh trong ban lấy mã tráng cần đầu mấy cái thường xuyên khi dễ hắn đang học.

Chính là hôm nay hắn vẫn là không có né tránh, có lẽ là bởi vì đi học thời điểm bởi vì hắn mã tráng mới bị lão sư điểm danh, cho nên mã tráng liền vẫn luôn công lớn chờ Ngô địch.....

"Đậu giá! Người nhưng xem như ra tới, lão tử đầu chờ người đã nửa ngày! Lại đây!" Mã tráng hướng về phía Ngô địch hô to gọi nhỏ.

Ngô địch nghe xong thân mình một đốn, hắn nhìn thoáng qua mã tráng vài người, rồi mới xoay người liền chạy! Mã tráng không nghĩ tới Ngô địch sẽ chạy trốn, bọn họ mấy cái ở mặt sau biên truy biên mắng, "Tiểu dã loại, cấp lão tử đứng lại! Tiểu dã loại, người còn dám chạy, xem ta đuổi theo người không tước chết người!"

Ngô địch nơi nào còn dám đình, buồm đầu dùng ra toàn thân sức lực về phía trước chạy, chính là liền ở hắn chuyển qua một cái giao lộ thời điểm, đột nhiên một chiếc ô tô chạy như bay mà đến, Ngô địch trốn tránh không kịp, vừa lúc bị ô tô đón đầu đụng phải!

Ở mặt sau theo đuôi không bỏ vài người vừa thấy Ngô địch bị xe đụng phải, bọn họ mấy cái cũng dọa choáng váng, đặc biệt là chạy ở là đằng trước mã trắng, càng là dọa sắc mặt tái nhợt, liên tục sau lui, tiếp theo vài người liền lập tức giải tán.

Đang ở chuẩn bị dọn dẹp một chút tan tành Lý Tư Kỳ đột nhiên nhìn đến xem đại môn tôn đại gia thở hổn hển xi xi mà chạy tới nói, "Tiểu Lý, mau..... Mau, các người lớp học Ngô địch ở cửa làm xe đụng phải!"

Lý Tư Kỳ nghe xong sắc mặt biến đổi, vội cầ n lấy ba lô liền hướng trường học cửa chạy tới.....

Chương 06 Cái Chuyện Xưa Mẫu Thân (Nhì)

Bệnh viện phòng cấp cứu ngoại, Lý Tư Kỳ tới tới lui lui đi dạo bước, nàng trong lòng thực lo lắng hôm nay mới nhận thức cái kia gây yếu nam hài, còn hảo tài xế không chạy, chính là nhìn đến Ngô địch đây người là huyết bị đẩy đi vào, kêu nàng như thế nào có thể không lo lắng đâu?

Còn có Ngô địch mẫu thân, Lý Tư Kỳ đã cho nàng đánh vô số điện thoại, nhưng chính là không ai nghe, đang ở nàng vạn phần nôn nóng thời điểm, phòng cấp cứu cửa mở, một vị có chút mệt mỏi bác sĩ đi ra.

"Ai là Ngô địch người nhà?"

Lý Tư Kỳ lập tức đi qua nói, "Ta là Ngô địch lão sư, hần mẫu thân còn không có liên hệ thượng, có cái gì sự tình người liền trước cùng ta nói đi."

Bác sĩ mang theo khẩu trang, Lý Tư Kỳ thấy không rõ hần mặt, chính là lại thấy hần mày nhăn lại nói, "Như thế nào sẽ có như vậy gia trưởng đâu, hài tử như thế vẫn không trở về nhà chẳng lẽ không lo lắng sao? Ngô địch hiện tình huống rất nguy hiểm, muốn nhu cầu cấp bách giải phẫu, chính là này muốn người nhà ký tên mới được!"

Lý Tư Kỳ nghe xong cũng cấp không được, nàng lại lấy ra di động bắt đánh Ngô địch mẫu thân điện thoại..... Rồi cuộc lần này có người tiếp

nghe xong, một cái tr ần thấp nữ nhân thanh âm từ trong điện thoại truy ền ra tới, "Người hảo Lý lão sư....."

Lý Tư Kỳ sửng sốt, Ngô địch mẫu thân như thế nào sẽ biết chính mình số điện thoại đâu? Chính là lúc này không phải rối rắm chuyện này thời điểm, "Ngô địch mù mù, Ngô địch tan học thời điểm bị xe đụng phải, người hiện tại nhanh lên tới bệnh viện, bác sĩ nói hẳn yêu cầu giải phẫu, cần thiết từ người tới ký tên mới được."

Đối phương tr ần mặc một h ỏi, mới chậm rãi nói, "Hảo, ta một h ỏi li ền đến....." Nói xong điện thoại li ền rút tuyến.

Bác sĩ xem điện thoại đã thông, li ền vội hỏi Lý Tư Kỳ, "Như thế nào, hẳn gia trưởng cái gì thời điểm đến?"

Lý Tư Kỳ nhìn bác sĩ liếc mắt một cái nói, "Nàng nói lập tức!"

Thời gian trôi qua từng phút từng giây, bác sĩ cùng Lý Tư Kỳ đều là càng chờ càng nhanh, mà cái kia tài xế trên người cũng không có gì ti ền, giao cảnh đã đem hẳn mang đi trở về lấy ti ền.

Lúc này vừa r ồi vị kia bác sĩ cũng tháo xuống khẩu trang, một trương tuổi trẻ soái khí mặt xuất hiện ở khẩu trang phía dưới, chỉ là lúc này sắc mặt của hẳn rất khó xem, hẳn nhìn không được nhìn thoáng qua thời gian, lập tức li ền phải 12 điểm, "Này đầu qua đi nửa giờ, Ngô địch gia trưởng như thế nào còn không có tới!"

Lý Tư Kỳ do dự một chút nói, "Ta có thể hay không thêm cái này tự?"

Bác sĩ nhìn thoáng qua Lý Tư Kỳ sản, "Người thêm cũng không phải không thể, chính là một khi giải phẫu xuất hiện vấn đề, người li ền phải phụ trách nhiệm, đến lúc đó hẳn gia trưởng cũng sẽ không lãnh người tình."

"Hiện tại quản không được như thế nhiều, tổng không thể nhìn đệ tử của ta chết đi!"

Đang ở hai người thương lý phải là làm sao bây giờ thời điểm, đột nhiên một thanh âm từ bọn họ sau lưng sâu kín vang lên, "Người hảo, ta là Ngô địch mù mù....."

Hai người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một cái sắc mặt tái nhợt, dáng người khô gầy nữ nhân đứng ở bọn họ sau lưng, cái kia bác sĩ vừa thấy Ngô địch mẫu thân tới, liền lập tức lấy tới văn kiện làm nàng ký tên, thêm hảo tự sau Ngô địch đã bị đẩy mạnh phòng giải phẫu bắt đầu phẫu thuật.

Lúc này một cái hộ sĩ đã đi tới nói, ai là Ngô địch người nhà, mau đi lên một đem nằm viện phí giao một chút! Từ ký tên sau liền vẫn luôn an tĩnh ngồi ở trong một góc Ngô địch mẫu thân, lúc này mới chậm rãi đứng lên, đi lên một giao phí chỗ.

Lý Tư Kỳ nhìn thoáng qua thời gian, đầu rạng sáng 1 giờ nhiều, hiện tại Ngô địch mẫu thân cũng tới, chính mình cũng nên về nhà ngủ, vì thế nàng liền đuổi theo Ngô địch mẫu thân nói, "Ngài hiện tại tới, ta cũng nên đi trở về"

"Cảm ơn người Lý lão sư....."

Lý Tư Kỳ trong lòng không khỏi có chút kinh ngạc, chính mình hẳn là không có gặp qua Ngô địch mẫu thân, nàng như thế nào biết chính mình là ai đâu? Có thể nàng xem Ngô địch mẫu thân vội vàng đi giao phí, cũng liền không mặt mũi hỏi nhiều, vì thế liền xoay người chuẩn bị rời đi.

Chính là Lý Tư Kỳ mới vừa quay người lại liền nghe được Ngô địch mẫu thân gọi lại nàng, "Lý lão sư, người có thể hay không giúp ta một cái vội?"

Lý Tư Kỳ đứng lại sau hỏi nói, "Cái gì vội?"

Ngô địch mẫu thân trên mặt có chút xấu hổ nói, "Người cũng biết Ngô địch là gia đình đơn thân, ta ban ngày muốn đi làm không có thời gian chiếu cố Ngô địch, nếu ta xin nghỉ nhà xưởng liền sẽ đuổi việc ta, chúng ta mẫu tử liền chặt đứt thu vào, người có thể hay không giúp ta ở giữa trưa thời điểm đến xem Ngô địch, giúp hắn đến bệnh viện nhà ăn mỳ cơm?"

Lý Tư Kỳ cũng thực đ ồng tình bọn họ m ẫu tử, li ền không chút suy nghĩ đ áp ứng tử!

Ngày hôm sau giữa trưa, Lý Tư Kỳ một chút ban li ền tới tới r ồi bệnh viện, kết quả tiến phòng bệnh vừa lúc gặp đ ược ngày hôm qua bác sĩ ở kiểm tra phòng, Lý Tư Kỳ cười đi qua, nàng liếc mắt một cái li ền nhìn đ ến bác sĩ ngực bài thượng viết chủ trị y sư vương h âm.

Vương bác sĩ cũng thấy đ ược Lý Tư Kỳ, h ắn có chút kinh ngạc nói, "Như thế nào lại là người tới xem Ngô địch, h ắn mù mù đ ầu?"

Lý Tư Kỳ nhún nhún vai nói, "Nhà h ắn đi ều kiện không tốt, mù mù ban ngày c ần thiết muốn đi làm, chỉ có buổi tối có thời gian, cho nên ta li ền đ áp ứng giúp nàng giữa trưa thời đi ểm tới cố nhìn một chút Ngô địch, cho h ắn múc cơm ăn."

Vương bác sĩ g ật g ật đ ầu nói, "Nàng ngày hôm qua cũng cùng ta cũng một ít nhà nàng tình huống, xem ra nếu cái kia tài xế không có ti ền b ồi nói, nàng giao những cái đó ti ền cũng kiên trì không đ ược bao lâu."

Lý Tư Kỳ sửng sốt, "Ngô địch tình huống như thế nào? Ngày hôm qua giải phẫu thành công sao?"

"Ngày hôm qua giải phẫu là thành công, nàng chân trái xem như bảo vệ, chính là sau tục trị liệu cũng nhất định phải đ ổi kịp, bằng không làm không hảo li ền sẽ rơi xuống tàn tật, tiến tới ảnh hưởng hài tử cả đời!" Vương bác sĩ lo lắng nói.

Lý Tư Kỳ thở dài, r ồi mới c ần lấy Ngô địch hộp cơm nói, "Vương bác sĩ, bệnh viện nhà ăn ở mấy lâu?"

Vương bác sĩ nhìn thoáng qua Lý Tư Kỳ trong tay hộp cơm nói, "Ta vừa lúc cũng phải đi ăn cơm, người cùng ta cùng đi đi!"

Vì thế hai người cùng nhau đi tới 7 lầu nhà ăn, Lý Tư Kỳ cấp Ngô địch đi ểm một phần tương đ ối thanh đ ạm cơm cho bệnh nhân cất vào hộp cơm, mà chính mình chỉ đi ểm một chén mì đi ều ăn.

"Như thế nào? Người liền ăn như thế điếm?" Vương y bu òn cười hỏi nàng.

Lý Tư Kỳ nhìn thoáng qua chính mình trong chén mì sợi nói, "Nói thật, nơi này đ ò ăn đ òu không thể ăn, người bệnh ăn nhạt nhẽo một chút vừa lúc, chính là bình thường người ăn liền có chút..... Ha hả..... Người hiểu."

Bị nàng như thế vừa nói, vương bác sĩ nhìn thoáng qua chính mình hộp cơm cơm tựa hồ cũng có chút khó có thể nuốt xuống, hấn về mặt u oán nói: "Vốn dĩ ta ăn còn rất hương, nhưng bị người như thế vừa nói ta cũng nuốt không nổi nữa!"

Đột nhiên vương bác sĩ vươn tay nói: "Tới, chúng ta chính thức nhận thức một chút, ta kêu vương hâm, hiện tại là Ngô địch chủ trị y sư."

Lý Tư Kỳ cũng vươn tay cùng vương hâm nắm một tay nói, "Người hảo, ta kêu Lý Tư Kỳ, là Ngô địch chủ nhiệm lớp." Tiếp theo hai người nhìn nhau cười.

"Không nghĩ tới bây giờ còn có người như thế phụ trách lão sư a!" Vương bác sĩ nói.

Lý Tư Kỳ sửng sốt, rồi mới chút ngưng ngưng nói, "Ngô địch là chúng ta ban học sinh, ta tiếp cái này ban sau này, mỗi một người đệ tử đ òu là trách nhiệm của ta, ta không nghĩ bọn họ bất luận cái gì một cái xảy ra chuyện."

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Mẫu Thân (Tam)

Đang ở hai người ăn khó có thể nuốt xuống cơm trưa khi, đột nhiên nghe được cách vách hai cái hộ sĩ đang nói chuyện bát quái, một cái béo hộ sĩ đối một cái g ãy hộ sĩ nói, "Người nghe nói sao? Đêm qua thu phí chỗ tiểu Triệu thu được một đồng minh tệ!"

G ãy hộ sĩ về mặt giật mình nói, "Không thể nào? Thu một trương đ òu là trúng thưởng, nàng còn thu một đồng? Ta không tin!"

"Thật sự, nghe nói trượng thượng cũng ít năm ngàn đờng ti ền, vừa r ồi ta còn nhìn đến ti ều Triệu một người ở sau thang lầu khóc đau? Ta tiến lên vừa hỏi nàng mới được nói, đ ều báo nguy, kết quả đi ều ra theo dõi vừa thấy căn bản thấy không rõ lắm là ai hoa cái này minh t ệ, ta phỏng chừng này ti ền kh ẳng định muốn ti ều Triệu b ồi!" Béo hộ sĩ lời th ềson sát nói.

G ầy hộ sĩ về mặt kính t ụng nói, "Kia nhưng đủ tà môn, ti ều Triệu lại không ngốc không ngốc, giả ti ền người nhìn không ra tới còn chưa tính, minh t ệ còn nhìn không ra tới, kh ẳng định là đ ằm qu ỷ!"

Béo hộ sĩ cũng là th ằng g ật đ ầu nói, "Sau này chúng ta trực đ ệm ban thời đ iểm thật muốn ti ều t âm một chút mới được! Bệnh viện ở buổi tối là nhất kh ủng bố đ ịa phương....."

Vương bác sĩ nghe xong các nàng hai cái nói linh tinh sau, th ế nhưng không nhin cười ra tới, Lý Tư Kỳ tò mò hỏi, "Người cười cái gì? Các nàng nói người không tin?"

Vương bác sĩ nhin cười nói, "Đương nhiên không tin, bác sĩ đ ều là thuyết vô th ần giả, bằng không từng ngày nhìn quen sinh lão bệnh tử, không còn sớm li ền h ử chết!"

Lý Tư Kỳ trộm nhìn tho ảng qua kia hai cái hộ sĩ, r ồi mới nhỏ giọng nói, "Kia vừa r ồi các nàng nói chính là như th ế nào chuyện xảy ra? Ta xem không giống như là nói b ậy."

Vương bác sĩ nhún nhún vai nói, "Ai biết đ ược, có lẽ là gặp đ ược rất lợi hại kẻ lừa đ ạo đi, người xem trên mạng nói có ngân hàng nhân viên công tác đ ều có th ể bị cao thủ lừa đi ti ền, rõ ràng là một ngàn đ ờng ti ền, nhân gia dùng tay một chút là có th ể thiếu hai tr ượng!"

Lý Tư Kỳ nghe xong cũng cảm thấy hình như là có chút đ ạo lý a! Ăn g ần cơm sau, Lý Tư Kỳ li ền đ ệm cơm trưa mang v ề phòng bệnh cấp Ngô đ ịch ăn, h ắn không nghĩ tới chính mình t âm chủ nhiệm lớp s ẽ đến cấp chính mình đ ưa cơm, một bữa cơm ăn xong tới không biết có bao nhiêu kh ản tr ượng.

Ngô địch miễn cưỡng ăn một ít cơm sau liền thật sự ăn không vô, có lẽ là bởi vì chân thương có chút đau, chính là hấn lại không dám nói, đành phải như thế chịu đựng.....

Lý Tư Kỳ nhìn nhìn hấn chân nói, "Ngô địch, nếu người chân đau lợi hại nhất định phải cùng bác sĩ nói, biết sao? Như vậy bọn họ mới có thể giúp được người."

Ngô địch gật gật đầu nói, "Đã biết lão sư."

Buổi chiều, Lý Tư Kỳ trở lại trường học đi làm, hiệu trưởng tới tìm nàng hiểu biết Ngô địch tình huống, Lý Tư Kỳ đem Ngô địch bệnh tình cùng hiệu trưởng nói đơn giản nói, hiệu trưởng hiểu biết đến cái này học sinh gia đình đi đầu kiện không tốt, liền chuẩn bị ở trường học nội khởi xướng một lần quyên tiền hoạt động, vì Ngô địch kiểm tiền thuốc men.

Mà Lý Tư Kỳ cũng ở chính mình lớp học đem Ngô địch sự tình cùng toàn ban đồng học nói, hô hào đại gia phụng hiến chính mình một mảnh tình yêu, chính là nàng lại phát hiện trong ban nhất sinh động mấy cái gây sự quỷ hôm nay đặc biệt thành thật.

Đặc biệt là mã tráng, từ Lý Tư Kỳ vừa tiến đến đến nàng nói đến Ngô địch bệnh tình, sắc mặt của hấn liền càng ngày càng khó coi, như là sợ hãi cái gì dường như.

Tan học sau Lý Tư Kỳ đem ngựa tráng gọi vào văn phòng, "Mã tráng, người có phải hay không gặp được cái gì khó khăn, nếu có liền cùng lão sư nói, lão sư sẽ giúp người."

Mã tráng nghe xong sửng sốt, tiếp theo lắc đầu nói, "Ta không có việc gì a, có thể là ta đêm qua xem TV xem quá muộn, không ngủ tốt nguyên nhân đi!"

Lý Tư Kỳ nhìn ra mã tráng đang nói dối, nàng cũng chỉ hảo bất đắc dĩ nói: "Vậy được rồi, không có việc gì liền hảo, người đi về trước đi."

Buổi chiều đệ nhị tiết sách giáo khoa tới là thể dục khóa, sau tới bị toán học lão sư muốn đi cho bọn hắn giảng bài thi, trong ban học tập nhất không tốt lắm tuyết tùng lần này khảo thí thế nhưng được 0 điểm, khí toán học lão sư làm trò toàn ban đồng học mặt hung hăng phê bình hắn một đống, chính là hắn vẫn là một bức cột nhà bộ dáng, còn hảo toán học lão trái tim không tật xấu.

Vốn dĩ giống như vậy sự tình mỗi ngày đều ở lớp trình diễn, không ai sẽ để ở trong lòng, chính là hôm nay lại bất đồng, buổi chiều tan học khi toàn giáo sư sinh đều lục tục hướng giáo ngoại đi.

Cũng không biết là cái nào học sinh trước phát hiện, tóm lại có người hét to một tiếng, "Mặt trên có người nhảy lầu!" Cho nên lập tức ngừng đầu nhìn về phía mái nhà, quả nhiên có người ảnh đứng ở 4 lầu mái nhà.

Có nhãn lực tốt nhận ra là 3 năm 6 ban lâm tuyết tùng, mà Lý Tư Kỳ vừa lúc ở lúc này cũng đi ra dạy học đại lâu, nàng vừa thấy bọn học sinh đều ngừng đầu xem mặt trên, nàng cũng liền theo đại gia ánh mắt nhìn lại, vừa thấy không quan trọng, lại phát hiện chính mình trong ban lâm tuyết tùng vẫn không nhúc nhích đứng ở mặt trên.

Về mặt của hắn có chút cổ quái, không giống ngày thường như vậy cột nhà, Lý Tư Kỳ lập tức hướng tầng cao nhất chạy tới, cùng nàng cùng nhau lên lầu còn có một đường chạy chậm lại đây hiệu trưởng cùng trường học bảo an.

Khi bọn hắn ba người đi vào bổ sung vào khi, lâm tuyết tùng còn bình tĩnh đứng ở tại chỗ, Lý Tư Kỳ không dám tùy tiện tiến lên, chỉ là chậm rãi một chút tiếp cận hắn, tưởng đem hắn tóm cách này cái nguy hiểm địa phương.

Ai ngờ liền này lúc này, một trận âm phong thổi qua, lâm tuyết tùng cảm giác được mặt sau có người, vì thế hắn chậm rãi quay đầu lại nhìn về phía bọn họ, chỉ này liếc mắt một cái liền đem ba cái người trưởng thành dọa lúc ấy ngốc ở tại chỗ, chỉ thấy lâm tuyết tùng hai mắt đỏ máu, trên mặt treo quỷ dị tươi cười, miệng một trương một ngậm đang nói cái gì, có thể lại không có phát ra bất luận cái gì thanh âm.

"Lâm tuyết tùng, mau đến lão sư nơi này tới, nơi đó không an toàn....."
Lý Tư Kỳ vẫn là không có từ bỏ tới gần hẳn ý niệm.

Đột nhiên, vẫn luôn không phát ra âm thanh lâm tuyết tùng thế nhưng nói một câu làm mọi người không thể hiểu được một câu, "Tất cả đều muốn chết....."

Ba cái đại nhân còn không có minh bạch là chuyện như thế nào thời điểm, liền thấy lâm tuyết tùng thân mình về phía trước một khuynh nhảy xuống!

"Không cần!" Lý Tư Kỳ một cái bước xa đi lên muốn bắt trụ hẳn quần áo, chính là lại bắt cái không, nàng ghé vào tầng cao nhất xuống phía dưới xem, thấy lâm tuyết tùng thân thể giống cái rách nát búp bê vải giống nhau rơi xuống đất.

Phía dưới học sinh phát ra một mảnh thét chói tai, tiếp theo chính là từng trận khóc tiếng la, mà chính ai bị đi ra cổng trường mã tráng, chính sắc mặt tái nhợt nhìn trên mặt đất lâm tuyết tùng, hẳn hai mắt đổ máu, miệng không ngừng hướng ra học máu bọt, còn là dứt quãng lại nói, "Tất cả đều muốn chết..... Tất cả đều muốn chết....."

Bệnh viện phòng cấp cứu ngoại, Lý Tư Kỳ giống cái người gỗ giống nhau ngốc đứng ở hành lang ven tường, hiệu trưởng, chủ nhiệm còn có lâm tuyết tùng gia trưởng tất cả đều ngã ở một bên.

Lý Tư Kỳ trong lòng như thế nào cũng tưởng không rõ lâm tuyết tùng vì cái gì sẽ nhảy lầu, sau tới nàng tìm tới lớp trưởng hỏi hôm nay ở phòng học đã xảy ra cái gì sự, lớp trưởng liền đem toán học lão sư mắng lâm tuyết tùng sự tình nói, chính là ở nàng xem ra, đây là một kiện thực bình thường việc nhỏ, lâm tuyết tùng cũng không phải như vậy da mặt mỏng học sinh a!

Còn có lâm tuyết tùng nhảy lầu trước cô quái bộ dáng, tin tưởng hiệu trưởng cùng bảo an cũng thấy được, không biết bọn họ lại sẽ làm gì cảm tưởng đâu?

Lúc này phòng cấp cứu môn mở ra, vương hân về mặt mỗi mệt đi ra, hần nhìn thoáng qua lâm tuyết tùng cha mẹ, rồi mới chậm rãi lắc lắc đầu nói, "Thực xin lỗi, chúng ta đã tận lực." Tiếp theo hành lang vang lên một mảnh tiếng khóc.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Mẫu Thân (Bốn)

Hiệu trưởng đi đến lâm tuyết tùng mù mù bên người, thương tâm nói, "Tuyết tùng mù mù, đừng quá khổ sở!"

Lâm tuyết tùng mù mù đột nhiên bạo khởi, bắt lấy hiệu trưởng vạt áo nói, "Ta đem hài tử đưa đến các người trường học, vì cái gì sẽ ra chuyện như vậy? A? Vì cái gì a?"

Hiệu trưởng biết lâm tuyết tùng mù mù là thương tâm quá mức, hần cái gì cũng chưa nói, mặc cho nàng dùng sức lôi kéo quần áo của mình, làm nàng phát tiết trong lòng bi thương.

Lý Tư Kỳ vô lực nhìn trước mắt một màn, nàng minh bạch vì cái gì hảo hảo sinh mệnh nói không có không có, lúc này có người nhẹ nhàng vỗ vỗ nàng bả vai, nàng quay đầu nhìn lại nguyên lai là vương hân.

"Đừng khổ sở, người cùng ta đều tận lực, lấy đứa nhỏ này tình huống, cho dù cứu sống cũng là toàn thân tê liệt....." Vương hân bất đắc dĩ nói.

Chính là Lý Tư Kỳ vẫn như cũ thực thương tâm, chính mình mới vừa nhận ca không hai ngày liền phát sinh loại sự tình này, là hiện tại hài tử tâm lý thừa nhận năng lực quá kém, vẫn là có nguyên nhân khác đâu? Cái này làm cho Lý Tư Kỳ nghĩ trăm lần cũng không ra.

Ngày hôm sau nàng đi vào trường học liền nghe nói vị kia toán học lão thính nghỉ bệnh, tuy rằng không ai nói là bởi vì nàng mắng lâm tuyết tùng mới đưa đến hài tử tự sát, nhưng nàng vẫn là bởi vì tự trách mà ngã bệnh.

Hơn nữa trong ban hài tử cảm xúc cũng đều không cao, bọn họ tựa hồ một chốc một lát rất khó từ ngày hôm qua bóng ma đi ra, Lý Tư Kỳ nhìn

phía dưới học sinh, xem ra chính mình cần thiết kiến nghị trường học cấp này đó hài tử thỉnh cái bác sĩ tâm lý làm tâm lý phụ đạo cái gì.

Tan học khi, Lý Tư Kỳ phát hiện không biết vì cái gì mã trắng vẫn luôn trốn tránh chính mình, hơn nữa trừ bỏ mã trắng ở ngoài, Lý Tư Kỳ còn phát hiện mặt khác hai cái nam sinh biểu tình cũng không đúng lắm, đó chính là Tống tư triết cùng Lữ hạo vũ.

Bọn họ ở đi học khi thường xuyên thất thần không nói, sắc mặt cũng thực khẩn trương, như là có rất lớn áp lực giống nhau, hiện tại hài tử đều xảy ra chuyện gì? Như thế nào làm so người trưởng thành tâm sự còn nhiều đâu?

Lý Tư Kỳ tính toán buổi chiều thời điểm đơn độc đem bọn họ đều gọi vào nửa trong văn phòng nói chuyện tâm, nhìn xem có phải hay không trong nhà ra cái gì sự tình?

Ai ngờ khóa gian thời điểm lại đã xảy ra chuyện, sở hữu học sinh đều ở sân thể dục thượng nhảy tiêu chỉ quả, vận động xong rồi lúc sau đều bài đội chuẩn bị tiến phòng học, lúc này thiên đột nhiên âm lên, bầu trời cuồn cuộn phong nổi lên bốn phía, nhìn dáng vẻ là muốn quét bão cát, thổi mọi người không mở ra được mắt.

Vì thế các ban lão sư liên tổ chức chính mình ban học sinh mau chóng đi vào khu dạy học, cho nên ngay lúc đó tình huống có chút hỗn loạn, chờ sở hữu học sinh đều đến phòng học sau, 3 năm 5 ban lão sư liên phát hiện, chính mình trong ban thiếu cái học sinh.

Lúc này bên ngoài đã bắt đầu trời mưa, chính là 5 ban chủ nhiệm lớp rõ ràng nhớ rõ cái kia học sinh cùng mặt khác học sinh cùng nhau đi ra ngoài đến sân thể dục thượng nhảy tiêu chỉ quả, hiện tại như thế nào sẽ vô duyên vô cớ không thấy đâu?

Vì thế nàng liên bung dù chính mình đi sân thể dục thượng tìm, kết quả người thật sự làm nàng tìm thấy, chẳng qua lại là ở trường học khu dạy học mặt sau tìm được rồi, hần bị một cái từ trên lầu rơi xuống chậu hoa vừa lúc

tạp trung, chờ đến hẳn chủ nhiệm lớp tìm được hẳn khi, đã sớm tắt thở đã lâu!

Hiệu trưởng nghe xong thiếu chút nữa không một đầu xỉu qua đi, trong vòng vài ngày ba cái học sinh xảy ra chuyện, sớm nhất Ngô địch còn hảo một chút, hẳn là ở tan học trên đường làm xe đăm, chính là này hai cái học sinh nhưng đều là sống sờ sờ đi vào trường học, lại là bị thẳng tắp nâng ra trường học.

Vì thế lúc sau hiệu trưởng liền mỗi ngày đều mở họp, không ngừng cường điệu an toàn vấn đề, liền sợ chính mình một câu chưa nói đến liền có chuyện.

Hôm nay giữa trưa Lý Tư Kỳ vẫn là đúng giờ tới cấp Ngô địch múc cơm, tiêu gia hỏa mấy ngày nay chân thương kháng phục còn tính không tở, trường học toàn thể sư sinh cho hẳn quyền tiển 4 vạn nhìều khối tiển thuốc men, đã cũng đủ hẳn thuật sau kháng phục trị liệu.

"Ngô địch, buổi tối mù mù ngươi vài giờ tới a?" Lý Tư Kỳ phát hiện mấy ngày nay chính mình vẫn luôn liền chưa thấy qua Ngô địch mù mù.

Ngô địch ăn một ngum cơm nói, "Nàng tới đã khuya, mỗi ngày ta đều vậy không được nàng mới đến."

Lý Tư Kỳ càng ngày càng tò mò Ngô địch mù mù là làm cái gì công tác, mỗi ngày tan tầnn như thế vẫn, vì thế nàng liền thuận miệng vừa hỏi, "Mù mù ngươi ở cái gì nhà xưởng đi làm a, mỗi ngày như thế vẫn mới tan tầnn?"

Ngô địch mày nhăn lại, "Ta mù mù thân thể không tốt, đã thật lâu không có công tác."

Lý Tư Kỳ nghe xong sững sốt, như thế nào cùng hẳn mù mù nói không giống nhau đâu? Ai nói chính là nói thật, ai nói lại là lời nói dối đâu? Nhưng nàng lại tưởng tượng, có lẽ là mù mù không nghĩ làm hài tử lo lắng, cho nên chưa nói chính mình ở nơi nào công tác đi, rốt cuộc mọi nhà đều có bồn khó niệm kinh không phải.

Nàng từ phòng bệnh ra tới vừa lúc gặp được vương hân, chính là Lý Tư Kỳ lại thấy sắc mặt của hân không tốt, "Vương bác sĩ, người xảy ra chuyện gì?"

Vương hân ngẩng đầu vừa thấy nguyên lai là Lý Tư Kỳ, liền một phen giữ chặt nàng nói, "Người tới vừa lúc, ta có chuyện tình hỏi người!"

Lý Tư Kỳ vẻ mặt kinh ngạc nói, "Hỏi ta? Cái gì sự a?"

"Người còn nhớ rõ người ngày đầu tiên đưa Ngô địch tới bệnh viện khi, ta muốn hân mù mù thêm cái kia hiệp nghị thư đi?"

Lý Tư Kỳ gật gật đầu nói, "Nhớ rõ a, xảy ra chuyện gì? Có cái gì không đúng địa phương sao?"

"Có!" Vương hân sắc mặt có chút quỷ dị nói, "Ngày hôm qua chủ nhiệm tìm được ta nói, ta giải phẫu người bệnh trung, có một cái người nhà không có ký tên ta liền cho hân làm giải phẫu. Ta vừa nghe không nên a, kết quả bắt được kia phân hiệp nghị thư vừa thấy, chính là Ngô địch giải phẫu kia trương, lúc ấy người cũng ở đây, chúng ta rõ ràng là nhìn đến nàng ở mặt trên ký tên, chính là vì cái gì sau tới ký tên lại biến mất đâu?"

"Không có khả năng đi, lúc ấy ta nhìn nàng thêm!" Lý Tư Kỳ không tin nói.

Vương hân bất đắc dĩ nói, "Ta cũng là nhìn nàng thêm a?" Nói xong hân lại nhìn một chút bốn phía, rồi mới nhỏ giọng đối Lý Tư Kỳ nói, "Còn có một việc cũng rất kỳ quái, người còn nhớ rõ ngày đó chúng ta ở nhà ăn nghe được kia hai cái hộ sĩ nói sự sao?"

Lý Tư Kỳ nghĩ nghĩ nói, "Người nói thu minh tệ sự?"

Vương hân gật gật đầu nói, "Ân, chính là kia sự kiện, người biết thu minh tệ ngày đó buổi tối, chúng ta hệ thống thượng tổng cộng liền có năm cái người bệnh người nhà tới chúc phúc, trong đó có bốn cái là xoát tạp, chỉ có một là giao tiễn mặt, cái kia người nhà chính là Ngô địch mù mù."

"Kia cảnh sát tìm nàg sao?" Lý Tư Kỳ hỏi.

Vương hân lắc đầu nói, "Không có, bởi vì trong video căn bản nhìn không ra tới nàg cấp chính là thật ti ền vẫn là giả ti ền, không có chứng cứ cảnh sát căn bản sẽ không lập án."

Lý Tư Kỳ ngắg lại nói, "Kia đến cũg là, nói miệng không bằng chứng, người nói là người ta cho người, chứng cứ đàu?"

Vương hân nói, "Cho nên a, chuyện này chỉ có thể thu khoản đàu tiêu Triệu chính mình b ấ, chính là chúng ta bên trong người đàu nói này ti ền khẳng định là Ngô địch mẫu thân tới hoa! Hơn nữa nói đến Ngô địch mù mù, ta đàu mấy ngày chưa thấy đợc nàg, bất quá nghe hộ sĩ nói: Nàg luôn là buổi tối tới, r ấ mới không biết cái gì thời điểm li ền đi r ấ, tới vô ảnh đi vô tung."

Lý Tư Kỳ nghe nghe li ền bật cười, "Ta nói vương bác sĩ, người không phải không tin quý th ần sao? Như thế nào hiện tại giống như cũg tin đàu?"

Vương hân nghe nàg như thế vừa nói trên mặt nhi ều ít có chút không nhin đợc, r ấ mới có chút xấu hổ nói, "Nhân loại luôn là đỏi không biết sự vật cảm thấy tò mò sao, ha hả....."

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Mẫu Thân (Năm)

Vương hân nói những việc này ở Lý Tư Kỳ trong lòng thật đúng là về một cái đái đái dấu chấm hỏi, có lẽ chính mình thật nên trừu cái thời gian đi Ngô địch trong nhà nhìn xem.

Lại là một ngày buổi chi ều tan học, mã tráng làm trực nhật sinh là cuối cùng một cái đi, đợg hấn đi ở mờ nhạt đợg cái thượng khi, hoàng hôn từ phía sau chiếu ra hấn thật dài bóng dáng, đợđ nhiên, hấn cảm giác sau lưng giống như có cái đi theo chính mình, bởi vì hấn rõ ràng nghe đợđ một chuỗi giầy cao gót thanh âm.

Chính là đương hấn quay đầu lại nhìn lại khi, sau lưng lại là rỗng tuếch, một người đầu không có, hấn trong lòng không ngọn ngu ồn cảm giác một trận hoảng hốt, vì thế hấn li ền nhanh hơn bước chân hướng gia đi đến.

Mau đến nhà này khi, bên ngoài hạ mưa nhỏ, mã tráng cảm giác trên người có chút nhão dính dính, hấn dùng tay một sờ, lại là huyết..... Hấn bản năng ngẩng đầu vừa thấy, chỉ thấy lâm tuyết từng thành linh li ền ở trước mắt, hấn miệng còn không dừng ra bên ngoài phun huyết bọt, mỗi lúc đóng lúc mở giống lại nói cái gì.

"A..... Quỷ a!" Mã tráng dọa điên r ồi giống nhau chạy v ề gia, kết quả mới vừa vừa vào cửa li ền quăng ngã cái ngã sấp, khái đây miệng là huyết, hấn ba đem hấn đưa tới bệnh viện vừa thấy, quăng ngã rớt hai viên răng cửa.

Trường học WC nam trong sở, hai cái nam sinh ở trộm hút thuốc, Tống tư triết hỏi Lữ hạo vũ, "Mã tráng hôm nay vì cái gì không có tới?"

Lữ hạo vũ hút một ngậm yên nói, "Nghe nói là tối hôm qua thượng té ngã một cái, khái bay hai cái răng cửa!"

"Không thể đi, hấn gì thời điểm biến như thế bỗng?" Tống tư triết nói.

Lữ hạo vũ nhìn hấn một cái nói, "Còn không phải lâm tuyết từng xảy ra chuyện sau này, hấn li ền cả ngày hốt hoảng, nói cái gì là Ngô địch biến thành quỷ tới báo thù, Ngô địch lại không chết biến cái gì quỷ a!"

Lúc này bên ngoài có người hô một tiếng, "Thê dục lão sư tới!"

Hai cái nam sinh lập tức bóp tắt trong tay yên, r ồi mới một cái làm bộ ở rửa tay chuẩn bị đi ra ngoài, một cái khác li ền trực tiếp vào một cách trong WC mặt.

Quả nhiên không một h ồi thê dục lão sư li ền đi đến, Lữ hạo vũ ngẩng đầu nhìn thoáng qua thê dục lão sư nói, "Triệu lão sư hảo!"

Thế dục lão sư hướng Lữ hạo vũ gật gật đầu, Lữ hạo vũ liền lập tức xám xịt đi ra ngoài, mà lưu tại ô vuông vị kia, đành phải kiên nhẫn chờ thế dục lão sư phương tiện xong hẳn mới ra tới.

Tống tư triết ở bên trong nghe xong nửa ngày, xác định thế dục lão sư đi rồi lúc sau mới từ ô vuông bên trong đi ra, hẳn đi vào vòi nước trước rửa tay, tẩy xong sau mới vừa vừa nhấc đầu liền từ trong gương nhìn đến hẳn sau lưng có người.

"Tiếp theo cái chính là người....." Một cái quen thuộc thanh âm ở sau lưng vang lên.

Tống tư triết lúc ấy liền dọa choáng váng, bởi vì hẳn nhìn đến không phải người khác, đúng là đã chết không hai ngày lâm tuyết tùng! Tống tư triết dọa chạy nhanh nhắm lại mắt, trong miệng không ngừng nói, "Tuyết tùng, người đừng tới tìm ta a, người chết cùng ta không quan hệ, cầu xin người đừng tới tìm ta a!"

Lý Tư Kỳ đang ở trong văn phòng chấm bài thi, đột nhiên thấy giáo viên tiếng Anh vội vàng đi đến, "Lý lão sư, các người ban Tống tư triết trốn học!"

Lý Tư Kỳ vừa nghe liền từ ghế trên đứng lên, "A, không thể nào, này đó hài tử là không quá nghe lời, chính là ta lại không nghe nói qua bọn họ ai tránh được khóa a!"

"Có cái gì không có khả năng a! Lớp trưởng vương tĩnh nói, thượng tiết khóa cái này Tống tư triết còn ở, này tiết ta khóa đã không thấy tăm hơi, không phải trốn học là cái gì?" Giáo viên tiếng Anh tức giận đỉnh Lý Tư Kỳ một câu.

Lý Tư Kỳ trên mặt một chút liền không nhịn được, "Ta không tin đệ tử của ta sẽ trốn học, người về trước phòng học cấp khác đừng học đi học, đừng bởi vì một người đệ tử chậm trễ toàn ban học sinh đi học, người ta cho người đi tìm!" Nói xong liền xoay người ra văn phòng.

Chỉ thấy giáo viên tiếng Anh trên mặt một trận thanh một trận bạch, rồi mới thật mạnh "Hừ!" Một tiếng liền về phòng học.

Lý Tư Kỳ thực tức giận, nàng giống như là một cái chiến sĩ giống nhau tìm khắp trường học mỗi một góc, chính là vẫn luôn không thấy được Tống tư triết bóng dáng..... Thẳng đến đương nàng đi đến lầu ba WC nam sở khi, liền nghe được bên trong có cái nam sinh ở lẩm nhẩm lẩm nhẩm nói cái gì.

Lý Tư Kỳ căng da đầu đi vào, phát hiện quả nhiên là các nàng ban Tống tư triết, vì thế liền giận sôi máu nói, "Người ở chỗ này niệm kinh đâu?"

"A!" Tống tư triết bị sau lưng đột nhiên như thế một tiếng hoảng sợ, quay đầu nhìn lại nguyên lai là chính mình chủ nhiệm lớp, tức khắc hẳn tâm sợ hãi liền nháy mắt tiêu tán, cả người cũng liền thả lỏng, kết quả hẳn liền té xỉu.

Chờ hẳn tỉnh lại sau, đã làm Lý Tư Kỳ cấp đưa đến phòng y tế.

"Người như thế nào? Cảm giác nơi nào không thoải mái? Ta đã cho người mù mù gọi điện thoại, làm nàng hôm nay trước đem người tiếp trở về hảo hảo nghỉ ngơi một ngày, ngày mai lại đến đi học."

Tống tư triết nghe xong trong lòng ấm áp, hẳn không nghĩ tới cái này tuổi trẻ nữ lão sư như thế thông tình đạt lý, "Lý lão sư, kỳ thật ta vừa rồi....."

"Không có gì đại sự, giáo y lão sư nói người là bởi vì quá căng thẳng mới té xỉu, có thể ta nói nói ra cái gì sự sao?" Lý Tư Kỳ ôn nhu nói.

Tống tư triết nghĩ nghĩ nói, "Ta có thể nói, chỉ là sợ ngài không tin!"

Lý Tư Kỳ cười sờ sờ đầu của hắn nói, "Tin hay không là ta nói tính, chính là trước đây là người muốn nói ra tới mới có thể làm ta phán đoán a."

Tống tư triết trăn mặc một hồi mới sâu kín nói, "Ta vừa rồi ở WC nhìn đến lâm tuyết tùng, hẳn nói..... Tiếp theo cái chính là ta."

Lý Tư Kỳ nghe xong trong lòng lạc một chút, nghĩ thầm, xong rồi! Đứa nhỏ này không cứu, không phải là bởi vì tâm lý vấn đề mà sinh ra ảo giác đi, chính là nàng mặt ngoài lại không thể như thế nói, "Người cảm thấy lâm tuyết tùng vì cái gì sẽ cùng người nói những lời này đâu?"

Tống tư triết lắc đầu nói, "Ta cũng không biết, có thể ta cảm giác giống như cùng Ngô địch có quan hệ."

"Ngô địch? Như thế nào lại xa đến hấn thân thượng, hấn đầu nằm viện đã bao lâu!" Lý Tư Kỳ nghi hoặc hỏi.

Tống tư triết nội tâm thực do dự muốn hay không đem sự tình nói cho chủ nhiệm lớp đâu, Lý Tư Kỳ cũng nhìn ra tới hấn có tâm sự, liền ôn nhu nói, "Các người tuổi tác còn nhỏ, có một số việc vô pháp dùng chính xác giá trị quan đi đối đãi, cho nên ở ngay lúc này các người hấn là hỏi một chút lão sư, ta tin tưởng bất luận cái gì một cái lão sư đều sẽ không hại chính mình học sinh, đều sẽ cấp ra một cái đối với các người có lợi nhất đáp án."

"Kỳ thật..... Kỳ thật Ngô địch bị xe đâm là..... Bởi vì chúng ta mấy cái vẫn luôn tại thân hậu truy đánh hấn!" Tống tư triết rút cuộc đem giấu ở trong lòng bí mật nói ra, hấn trong lòng nháy mắt biến vô cùng vui sướng.

"Rồi mới đâu? Đây cùng người nhìn đến lâm tuyết tùng, còn có hấn nói với người câu nói kia có cái gì quan hệ sao?" Lý Tư Kỳ khó hiểu hỏi.

Nhưng Tống tư triết lại cũng thực mờ mịt nói, "Ta cũng không nói lên được, chỉ là cảm giác lâm tuyết tùng cùng Triệu Khải xảy ra chuyện đâu là cùng chuyện này có quan hệ."

"Triệu Khải? Chính là 5 ban xảy ra chuyện cái kia học sinh?" Lý Tư Kỳ hỏi.

Tống tư triết gật gật đầu nói, "Àn, phía trước chúng ta mấy cái vẫn luôn ở bên nhau chơi, còn luôn là tìm các loại lý do khi dễ Ngô địch, có thể ngày đó chúng ta chỉ là tưởng hù dọa hấn một chút, không nghĩ tới hấn vẫn luôn

chạy vẫn luôn chạy, mà mã trắng lại vẫn luôn mang theo chúng ta mấy cái truy, kết quả ra giao lộ Ngô địch khiến cho ô tô đụng phải!"

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Mẫu Thân (Sáu)

"Rồi mới đâu?" Lý Tư Kỳ truy vấn nói.

"Rồi mới chúng ta mấy cái nhìn đến trông cửa lão nhân chạy ra tới, chúng ta một sợ hãi liền lập tức giải tán!" Tống tư triết càng nói thanh âm càng nhỏ.

Lúc này, Tống tư triết mù mù đi vào phòng y tế, "Người hảo Lý lão sư, ta là tới đón Tống tư triết."

Lý Tư Kỳ vỗ vỗ Tống tư triết đầu nói, "Cùng mù mù trở về hảo hảo nghỉ ngơi, không cần lại miên man suy nghĩ!"

Tống tư triết gật gật đầu cùng hắn mù mù rời đi! Lý Tư Kỳ nhìn mẫu tử rời đi bóng dáng, trong lòng như suy tư gì.

Hôm nay bởi vì muốn chuẩn bị chu khảo bài thi, cho nên Lý Tư Kỳ vẫn luôn tăng ca đến đã khuya, đương nàng đem sở hữu công tác làm xong khi, phát hiện đầu mau 12 điểm, vì thế nàng chạy nhanh vội vội vàng vàng thu thập hảo chuẩn bị tan tằm.

Chính là mới vừa vừa ra văn phòng, nàng liền thấy được cái nữ nhân bóng dáng ở phía trước nhoáng lên, rồi mới đi xuống thang lầu, Lý Tư Kỳ sửng sốt, nàng cảm giác cái này bóng dáng đặc biệt quen mắt, chính là khẳng định không phải bốn giáo nữ lão sư.

Vì thế nàng liền đuổi theo qua đi, đi xuống lầu hai Lý Tư Kỳ lại chưa thấy được nữ nhân kia bóng dáng, đang ở nàng kỳ quái thời điểm, lại nghe đến sau lưng một nữ nhân thanh âm sâu kín vang lên, "Lý lão sư, người ở tìm ta sao?"

Lý Tư Kỳ bị vững chắc hoảng sợ, nàng xoay người vừa thấy, rồi mới kinh ngạc nói, "Ngô địch mù mù! Người như thế nào tới trường học?"

"Ta riêng tới cảm ơn ngài mấy ngày nay giúp ta chiếu cố Ngô địch."
Nói xong liền cấp Lý Tư Kỳ cúi mình vái chào.

Lý Tư Kỳ bị hoảng sợ, vội xua xua tay nói, "Không có việc gì không có việc gì, ta làm Ngô địch lão sư, làm những việc này không tính cái gì."

Nhưng nàng vẫn là lại thật sâu cúc một cung, rồi mới nói thanh "Tái kiến" liền xoay người rời đi!

Thật là cái kỳ quái nữ nhân, Lý Tư Kỳ ở trong lòng thầm nghĩ.

Nàng tại chỗ ngây ngốc một hồi mới nhớ tới, chính mình cũng muốn xuống lầu, vì thế liền vội truy đi xuống tầng cùng nàng cùng nhau đi, chính là nàng một đường đuổi theo ra tới lại không thấy Ngô địch mụ mụ bóng dáng.

"Linh....." Lý Tư Kỳ di động lại ở ngay lúc này vang lên, nàng vừa thấy là cái xa lạ hào, "Người hảo....."

Chỉ nghe di động truyền ra một cái nôn nóng thanh âm nói, "Lý lão sư sao? Ta là Lữ hạo vũ ba ba, hạo vũ hấn đến bây giờ còn cùng về nhà, ngài biết hấn chi đâu nay tan học cái gì thời điểm đi sao?"

Lý Tư Kỳ vừa nghe, trong lòng tức khắc có loại không tốt cảm giác, "Hấn hôm nay không phải trực nhật sinh, hấn là tan học liền cùng đồng học về nhà a! Hấn có thể hay không cùng mặt khác đồng học cùng nhau chơi, cho nên không về nhà a!"

"Không có, ngày thường cùng hấn cùng nhau chơi kia mấy cái hài tử trong nhà ta đều đi tìm, đều nói không biết hấn đi nơi nào, hấn ngày thường mê chơi địa phương ta cũng đi tìm, tất cả đều không có, mỗi ngày cùng hấn cùng nhau tan học về nhà đồng học ta cũng hỏi qua, hấn nói Lữ hạo vũ hôm nay liền không cùng hấn cùng nhau đi, ta tưởng hấn có phải hay không còn ở trong trường học đâu?"

Lý Tư Kỳ nghe xong quay đầu lại nhìn thoáng qua sau lưng khu dạy học, không biết vì cái gì, nơi này buổi tối hiện phá lệ âm trầm khủng bố, vì

thế hẳn liền đối Lữ hạo vũ ba ba nói, "Vậy được rồi, người hiện tại tới trường học tìm ta, ta ở cổng lớn chờ người, chúng ta cùng nhau tiến trường học tìm xem!"

Lý Tư Kỳ chỉ ở trường học cửa đợi một hồi, liền nhìn đến một chiếc ô tô chạy như bay mà đến, ô tô một chân phanh lại ngừng ở Lý dân kỳ trước mặt, tiếp theo từ trên xe đi xuống tới một cái thân hình cao lớn trung niên nam nhân, thần sắc nôn nóng nói, "Ngài là Lý lão sư đi! Ta là Lữ hạo vũ ba ba."

"Người hảo hạo vũ ba ba, chúng ta hiện tại tiến trong trường học tìm, nếu vẫn là không đúng sự thật, ta kiến nghị người báo nguy."

"Ta báo, chính là cảnh sát nói không đến 24 giờ không thể lập án, cho nên ta chỉ có thể chính mình đi trước tìm, tìm không thấy lại nói!" Hạo vũ ba ba trên mặt có chút oán giận nói.

Lý Tư Kỳ ở cùng trông cửa đại gia chào hỏi qua sau liền mang theo hạo vũ ba ba đi vào trường học.

Vừa mới bắt đầu bọn họ chỉ là ở sân thể dục tiền tiền hậu hậu tìm một lần, không thu hoạch được gì sau lại đi vào khu dạy học, thời gian này khu dạy học nhiều ít có chút dọa người, vì phương tiện tìm người, Lý Tư Kỳ trước đem mỗi một tầng hành lang đèn mở ra, mà hạo vũ ba ba tắc trước tiên ở lâu một tìm khởi.

Chờ Lý Tư Kỳ đem mỗi tầng đèn đều thấp sáng khi, đột nhiên nhìn thấy lầu ba hành lang chỗ sâu nhất có người ảnh, xem thân hình hẳn là chính là Lữ hạo vũ!

"Lữ hạo vũ!" Lý Tư Kỳ lớn tiếng kêu ra tên của hắn, nhưng không nghĩ tới hẳn không những chưa từng có tới, ngược lại xoay người liền chạy, mà đang ở lâu một tìm kiếm hạo vũ ba ba nghe được thanh âm sau cũng chạy đi lên.

"Lý lão sư! Người nhìn đến Lữ hạo vũ?"

Lý Tư Kỳ dùng ngón tay tay hành lang chỗ sâu trong nói, "Ta vừa rồi nhìn đến bên trong có cái học sinh, ta không dám khẳng định có phải hay không Lữ hạo vũ, cho nên liền lớn tiếng kêu ra tên của hắn, chính là hắn lại xoay người chạy tiến trong đó một cái phòng học!"

Vì thế hai người liền vội vội vàng vàng truy vào vừa rồi đưa bé kia chạy đi vào trong phòng học, chính là đi vào hai người liền phát hiện, nơi này căn bản không có khả năng có người, bên trong là một gian không trí phòng học, liền cái ghế dựa Tiểu Trác đều không có.

Chẳng lẽ là chính mình hoa mắt? Lý Tư Kỳ ở trong lòng thầm nghĩ, chính là nàng lại nghĩ lại tưởng tượng, không đúng, liền tính đưa bé kia không phải Lữ hạo vũ cũng khẳng định là người khác, chính mình sẽ không nhìn lầm.

Vì thế nàng lại cẩn thận nhìn nhìn cái này trong phòng học hoàn cảnh, phát hiện nơi này tuy rằng không có ghế dựa Tiểu Trác lại có mấy cái trang giáo án sắt lá cái rương, Lý Tư Kỳ chậm rãi đi đến trong đó một cái, nhẹ nhàng lôi kéo, rương môn liền mở ra.....

Bên trong quả nhiên nằm một cái nam hài, nhắm chặt hai mắt, sắc mặt không có một chút huyết sắc, Lý Tư Kỳ vừa thấy, hắn không phải Lữ hạo vũ lại là ai?

"Lữ hạo vũ?! Lữ hạo vũ!"

Lúc này hạo vũ ba ba cũng đã đi tới, đem nhi tử từ thiết rương ôm ra tới, rồi mới dùng sức bóp người trung, chính là lại như thế nào cũng véo không tỉnh.

Lý Tư Kỳ xem như vậy không phải biện pháp, liền một phen giữ chặt hắn nói, "Không được! Vẫn là mau đưa bệnh viện đi!"

Phòng cấp cứu ngoại, Lý Tư Kỳ trong lòng phi thường phức tạp, đây là chính mình lần thứ ba đưa học sinh tới nơi này, đây là xảy ra chuyện gì? Là chính mình đã chịu nguy hiểm rửa vẫn là trường học đã chịu nguy hiểm rửa?

Lần này bên trong bác sĩ không phải vương hân, bởi vì hôm nay không phải hấn trực đêm ban, cho nên hấn đang chuẩn bị tan tằm, kết quả liếc mắt một cái thấy được phòng cấp cứu ngoại Lý Tư Kỳ.

Vương hân đi tới quan tâm hỏi, "Xảy ra chuyện gì? Bên trong là ai?"

Lý Tư Kỳ ngẩng đầu nhìn thoáng qua vương hân, "Là ta một người đệ tử..... Cũng không biết tình huống bên trong như thế nào?"

Vương hân nhìn thoáng qua phòng cấp cứu đại môn, rồi mới nghĩ nghĩ nói, "Người đừng có gấp, ta cho người vào xem." Nói xong liền đi vào.

Lúc này hạo vũ ba ba cảm kích nhìn thoáng qua Lý Tư Kỳ nói, "Cảm ơn người Lý lão sư....."

Vương hân không một hồi liền đi ra, hấn đi tới hạo vũ ba ba trước mặt nói, "Người nhi tử phía trước có hay không điên 癲 bệnh sử?"

"Không có, hấn vẫn luôn thực khỏe mạnh, ngày thường liền cái cảm mạo đầu không được!" Hạo vũ ba ba nói.

Vương hân nghĩ nghĩ nói, "Vậy các người gia tộc có hay không cái gì di truyền bệnh sử? Tỷ như điên 癲, suyễn hoặc là dị ứng linh tinh?"

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Mẫu Thân (Bảy)

Hạo vũ ba ba lắc đầu nói, "Không có, ta ba ba hiện tại đầu 85, thân thể vẫn là rắn chắc thực, không có cái gì di truyền bệnh ở hấn trên người phát sinh a!"

Vương hân nghe xong biểu tình nghi hoặc nói, "Kia tình huống của hấn liền có chút phức tạp, nhưng hấn là sở biểu hiện ra ngoài bệnh trạng liền cùng điên 癲 thực giống nhau, nếu phía trước hấn không có cái này bệnh, nhà các người lại không có cái gì gia tộc bệnh sử, vậy phải làm một loạt kiểm tra mới có thể chẩn đoán chính xác bệnh tình, bất quá người cũng không cần quá lo lắng, hiện tại bên trong bác sĩ đang ở toàn lực cứu giúp,

tình huống của hắn đã xu với ổn định, chỉ là thần trí còn không có hoàn toàn thanh tỉnh."

Hạo vũ ba ba lễ phép cùng vương hân nói lời cảm tạ sau, liền trấn định ngồi ở ghế trên.....

Vương hân lúc đi đối Lý Tư Kỳ nói, "Ta trước tan tâm, nếu người có cái gì giải quyết không được sự tình lại cho ta gọi điện thoại, tái kiến!"

Nghe xong vương hân nói sau, Lý Tư Kỳ trong lòng ấm áp, nàng không nghĩ tới sẽ bởi vì học sinh sự nhận thức hắn như thế một cái ôn nhu thiện lương hảo đại phu.

Hơn nữa Lý Tư Kỳ cũng có thể cảm giác được vương hân khả năng có điểm thích chính mình, chính là hiện tại nàng còn không có tâm tư tưởng mấy vấn đề này, nàng chỉ nghĩ này đó học sinh đều nhanh lên hảo lên!

Bởi vì ngày hôm sau Lý Tư Kỳ còn muốn đi làm, cho nên nàng chỉ có thể về trước gia nghỉ ngơi, ngày mai lại đến xem Lữ hạo vũ, mà hạo vũ ba ba cũng là lần nữa cảm tạ Lý Tư Kỳ, nói chờ hài tử hết bệnh rồi, nhất định hảo hảo tái hảo cảm ơn nàng.

Lý Tư Kỳ ra bệnh viện đại lâu, vừa định kêu taxi xe về nhà, lại thấy đến Ngô địch mù mù chính lãnh một cái nam hài đi ở đường cái thượng, vừa mới bắt đầu nàng còn tưởng rằng là Ngô địch, chính là lại tưởng tượng không đúng a, Ngô địch chân là không có khả năng như thế mau bình thường đi đường.

Liền ở nàng ngồi xe taxi từ hai người bên người đi ngang qua khi, Lý Tư Kỳ hai mắt một chút tròn tròn, nàng thế nhưng nhìn đến đi ở Ngô địch mù mù bên người nam hài lại là Lữ hạo vũ! Chính là xe chạy như bay mà qua, chờ nàng tưởng lại xem một cái khi xe taxi đã khai ra rất xa.

Lý Tư Kỳ sau khi về đến nhà, tâm tình vẫn là thật lâu không thể bình phục, vì cái gì này đó xảy ra chuyện hài tử đều là quay chung quanh khi đến Ngô địch kia mấy cái, chẳng lẽ thật giống Tống tư triết theo như lời, hết thấy đều cùng Ngô địch có quan hệ?

Ngày hôm sau buổi sáng Tống tư triết thế nhưng không có tới đi học, Lý Tư Kỳ vừa định cho hắn trong nhà gọi điện thoại, liền nhận được hiệu trưởng điện thoại, nói các nàng ban Tống tư triết mù mù, hôm nay sớm tới tìm trường học cho hắn làm chuyển trường thủ tục, nói nàng muốn đi nơi khác công tác, Tống tư triết ở chỗ này không có người chiếu cố, cho nên nhất định phải chuyển đi.

Lý Tư Kỳ nghĩ ở trong văn phòng trầm tư, Tống tư triết hôm nay buổi sáng cũng chuyển đi rồi, còn hảo là ở hắn không xảy ra việc gì phía trước, nhưng nghĩ lại hắn hẳn là cũng không tính không xảy ra việc gì, chỉ là còn không có nguy hiểm cho đến sinh mệnh, hiện tại tựa hồ chỉ còn lại có mã tráng một người.

Giữa trưa Lý Tư Kỳ đi thăm Ngô địch, hắn chân khôi phục không rồi, chính là lý bình thường đi đường còn kém thật nhiều, Lý Tư Kỳ đột nhiên nghĩ đến đêm qua, liền hỏi Ngô địch, "Mù mù người đêm qua tới xem người sao?"

"Tới, nàng còn mang theo Lữ hạo vũ cùng nhau tới!" Ngô địch thiên chân nói.

Lý Tư Kỳ giật mình nói, "Lữ hạo vũ!? Hắn tới xem người?"

Ngô địch gật gật đầu nói, "Àn, hắn là tới cùng ta xin lỗi, hắn trước kia thường xuyên khi dễ ta, hiện tại ta bị thương, hắn liền tới cùng ta xin lỗi."

"Trừ bỏ hắn còn có ai ra cùng người nói tạ tội?" Lý Tư Kỳ hỏi.

Ngô địch cười cười nói, "Còn có lâm tuyết cùng Triệu Khải, mù mù nói mã tráng cùng Tống tư triết sau này cũng tới, bọn họ cũng đều biết chính mình sai rồi, chờ sau này liền có thời gian liền tới xem ta!"

Lý Tư Kỳ nghe xong trong lòng trầm xuống..... Xem ra chính mình thật sự muốn đi Ngô địch trong nhà làm một chút thăm hỏi gia đình.

Ra Ngô địch phòng bệnh, Lý Tư Kỳ liền đi xem Lữ hạo vũ, hắn vẫn là ngày hôm qua dáng vẻ kia, vẫn luôn không có tỉnh lại, mà hạo vũ ba ba

chính đầy mặt hồ tra ng ồi ở hấn mép giường.

Nhìn đến Lý Tư Kỳ đi đến, trên mặt miễn cưỡng bài trừ nở nụ cười,
"Người đã đến rồi Lý lão sư....."

"Lữ hạo vũ tình huống như thế nào?"

Hấn thật mạnh thở dài nói, "Còn cùng ngày hôm qua đưa lại đây thời
điểm không sai biệt lắm, chỉ là hôm nay trong miệng vẫn luôn đang nói mê
sảng."

"Nga? Nói cái gì người có thể nghe thanh sao?" Lý Tư Kỳ truy vấn nói.

Hạo vũ ba ba nghĩ nghĩ nói, "Như là đang nói cái gì, thực xin lỗi ai ai
linh tinh, dư lại liên thật sự là nghe không rõ."

Lý Tư Kỳ có chút do dự, muốn hay không đem chính mình suy đoán nói
cho hấn nghe, chính là tưởng tượng chính mình suy đoán cũng chỉ là giả
đối hư ảo, căn bản không có chứng cứ a!

Hạo vũ ba ba nhìn ra Lý Tư Kỳ trong lòng sợ, liên cười nói, "Lý lão sư,
người có cái gì sợ không ngại nói thẳng, ta mấy năm trước liên ly hôn, hạo
vũ vẫn luôn là gia gia bà nội mang, mấy năm nay bọn họ thân thể vẫn luôn
đều không tốt lắm, ta mới đem hấn nhận được bên người tới, đứa nhỏ này
ta biết, ngày thường khẳng định không thiếu nghịch ngợm, luôn luôn khó
quản, chính là ta như thế nào cũng không nghĩ tới hấn sẽ bệnh thành như
vậy."

Lý Tư Kỳ thở dài nói, "Kỳ thật ta cũng là mới vừa tiếp cái này ban
không mấy ngày, chính là lại liên tiếp mấy cái hài tử đều xảy ra chuyện,
cho nên ta hoài nghi bọn họ đều hấn là cùng cái thứ nhất xảy ra chuyện hài
tử có quan hệ, chỉ là những việc này có điểm tà môn, làm ta không biết có
nên hay không tin tưởng chính mình mắt....."

Tiếp theo Lý Tư Kỳ liên đem chính mình trong lòng hoài nghi tất cả
đều nói cho hạo với ba ba, hơn nữa còn nói chính mình tính toán buổi
chiều thời điểm đi Ngô địch trong nhà xem hấn mục mục.

Không nghĩ tới hạo vũ ba ba nghe sau thế nhưng yêu cầu nhất định phải cùng Lý Tư Kỳ cùng đi Ngô địch trong nhà, tự mình cùng Ngô địch mẫu thân xin lỗi, Lý Tư Kỳ ngấm lại như vậy cũng hảo, có lẽ sự tình thật sự có thể như vậy có chuyển cơ cũng nói không chừng a!

Buổi chiều thời điểm hai người đi tới Ngô địch ở vào vùng ngoại thành trong nhà, kia một cái độc lập tiểu nhà trệt, bên cạnh chính là thu phế phẩm sân, lui tới nhân viên đặc biệt phức tạp.

Hơn nữa bởi vì bên cạnh chính là một cái không có cái nắp xú thủy mương, cho nên nơi này hương vị cũng đặc biệt xú, Lý Tư Kỳ cùng hạo vũ ba ba hai người gõ thật lâu môn cũng không có người tới mở cửa, cuối cùng hạo vũ ba ba dùng sức một gõ, môn thế nhưng chính mình khai.

Không nghĩ tới cửa mở sau này, bên trong hương vị lại càng xú, huân hai người liên tục sau lui, Lý Tư Kỳ hướng bên trong hô hai tiếng, còn là không ai đáp ứng, cuối cùng hạo vũ ba ba giữ nạng lại nói, "Đừng hô, bên trong nếu có người đã sớm đáp ứng rồi, hơn nữa này mùi vị cũng không đúng, như là thi thể hư thối hương vị....."

"Không thể đi, có lẽ là xú thủy mương thủy dật đến nhà bọn họ đâu?" Lý Tư Kỳ phỏng đoán nói.

Chính là hạo vũ ba ba lại lần đầu nói, "10 năm trước ta đã từng ở mỏ than công tác, kết quả gặp được quặng khó, ta cùng mười mấy thợ mỏ cùng nhau bị nhốt dưới mặt đất 200 chỗ giếng mỏ, tuy rằng ngoại giới cho chúng ta đã thông sinh mệnh thông đạo, chính là bọn họ đem chúng ta toàn bộ cứu đi lên khi, cũng đã là hai tuần lễ sau sự tình, chúng ta trung gian một vị nhân viên tạp vụ ở quặng khó ngày đầu tiên liền đã chết, đến bây giờ ta đều nhớ rõ ở kia đen nhánh giếng mỏ, chết đi nhân viên tạp vụ thi thể bắt đầu chậm rãi hư thối, cái loại này hương vị liền cùng nơi này không sai biệt lắm, cho nên ta dám khẳng định, này trong phòng khẳng định có người chết!"

Chương 06 Cái Chuyện Xưa Mẫu Thân (Tám)

Lý Tư Kỳ sắc mặt rất khó xem, hảo hảo một lần thăm hỏi gia đình thế nhưng sẽ như vậy, chính là tuy rằng hạo vũ ba ba nói lời thề son sắt, chính là cuối cùng vẫn là yêu cầu bọn họ đi vào trước nhìn xem mới được, tổng không thể tùy tiện liên báo nguy đi!

Quả nhiên bọn họ ở trong phòng phát hiện một khối cao cụ hư thối nữ thi thể, báo nguy sau kinh đi đầu tra thi thể này chính là Ngô địch mẫu thân miêu Nhược Lan, bởi vì hiện tại thời tiết nóng bức, phỏng chừng đã chết cũng liên không vượt qua nửa tháng thời gian.

Lý Tư Kỳ cùng hạo vũ ba ba làm xong ghi chép từ cảnh sát cục ra tới, hai người sắc mặt đều rất khó xem, hạo vũ ba ba trong lòng lo lắng chính là chính mình nhi tử, mà Lý Tư Kỳ tắc lo lắng chính là mã tráng cùng Tống tư triết.

Hiện tại vấn đề trong sáng hóa, vấn đề khẳng định là ra ở Ngô địch mộ mộ trên người, khẳng định là nàng quý hôn tới vì nhi tử báo thù, chính là việc này cảnh sát là khẳng định không giúp được bọn họ,

Hạo vũ ba ba đưa Lý Tư Kỳ đến cửa nhà khi, đối nàng nói, "Chuyện này ta tới nghĩ cách, ta mấy năm nay làm buôn bán không phải không gặp được quá tà môn sự tình, chỉ là không nghĩ tới lần này sẽ là ta nhi tử xảy ra chuyện."

"Ta trước kia cũng không tin này đó quái lực loạn thần sự tình, chính là cũng không nghĩ tới sẽ phát sinh ở chính mình học sinh trên người, nếu có yêu cầu ta địa phương người liên cho ta gọi điện thoại." Lý Tư Kỳ nói.

Hạo vũ ba ba sắc mặt ngưng trọng gật gật đầu, rồi mới lên xe đi rồi.

Đen nhánh trong phòng, mã tráng một người tránh ở trong ổ chăn phát run, hẳn không nhớ rõ này chính mình lần thứ mấy nửa đêm đột nhiên bị dọa tỉnh, hết thấy đầu là từ Ngô địch ra tai nạn xe cộ bắt đầu.....

Mã tráng gia đình đi đầu kiện không tể, lại là trong nhà con trai độc nhất, là ba ba mẹ mẹ, gia gia bà nội trong lòng bảo bối, chính mình nuông chiều

không được, hẳn ở nhà trẻ khi chính là tiêu bá vương, rất nhiều tiêu bằng hữu liệ̀n sợ hãi hẳn, cũng bất hòa hẳn chơi.

Thượng tiêu học sau gia trưởng cùng lão sư cũng không có đúng lúc giáo dục hẳn, thế cho nên hiện tại hẳn đã sớm đã đem khi dễ nhỏ yếu đ̣ờng học trở thành một loại chuyện thường ngày trò chơi.

Ngô đị̣ch liệ̀n trong đó một cái, bởi vì hẳn lớn lên nhỏ g̣ây, học tập lại không tốt, cho nên cho dù bị khi dễ lão sư cũng sẽ không quá để bụng, cho nên hẳn liệ̀n cũng không có việc gì tìm Ngô đị̣ch phiệ̀n toái.

Ngày đó bởi vì ở mới tới chủ nhiệm lớp trước mặt kêu hẳn "Đậu giá" mà bị lão sư răn dạy, cái này làm cho mã tráng trong lòng vẫn luôn canh cánh trong lòng, vì thế tan học thời điểm hẳn liệ̀n cùng mấy cái ngày thường cùng hẳn ở bên nhau chơi đ̣ờng học, cùng nhau ở trường học công lớn đ̣ổ Ngô đị̣ch.

Mã tráng cũng không biết sự tình như thế nào liệ̀n thành hiện tại bộ dáng, kỳ thật hẳn cũng chỉ là tưởng hù dọa một chút Ngô đị̣ch, chính là hẳn nhưng vẫn chạy, cái này làm cho mã tráng ở những người khác trước mặt thật mất mặt!

Vì thế bọn họ liệ̀n cùng nhau ở mặt sau gắt gao đuổi theo, chính là sự tình phát sinh quá nhanh, hẳn còn không có thấy rõ là chuyện như thế nào khi liệ̀n phát hiện Ngô đị̣ch đã đ̣ầy người là huyết nằm ở trên mặt đất.....

Từ kia sau này, ác mộng liệ̀n bắt đầu không ngừng dây dưa hẳn, trong mộng mộng ngoại vẫn luôn có cái khô g̣ây nữ nhân đi theo chính mình, không ngừng hỏi hẳn vì cái gì muốn khi dễ Ngô đị̣ch? Cũng là ngày đó bắt đầu, mã tráng liệ̀n không còn có ngủ quá một cái hảo giác, không phải ở ác mộng trung bưng tỉnh, chính là ban ngày ban mặt cũng có thể nhìn đến trong mộng nữ nhân!

Lúc sau ngày đó cùng hẳn cùng nhau truy Ngô đị̣ch đ̣ờng học một người tiếp một người xảy ra chuyện, tựa hồ lập tức liệ̀n phải đến phiên hẳn giống nhau!

Hạo vũ ba ba hoa số tiền lớn mời tới một vị "Cao nhân" sau, liền cấp Lý Tư Kỳ gọi điện thoại ước nàng cùng nhau, muốn đi xem Ngô địch, vì thế là Lý Tư Kỳ liền mang theo hạo vũ ba ba cùng một vị đầu tóc hoa râu lão nhân cùng đi Ngô địch phòng bệnh.....

Ngô địch hiển nhiên có chút mờ mịt, hẳn không biết hôm nay vì cái gì sẽ có hai cái người xa lạ tới xem chính mình, Lý Tư Kỳ cho hắn giới thiệu nói, cao vóc dáng thúc thúc chính là Lữ hạo vũ ba ba, hẳn đến xem chân của người kháng phục như thế nào.

Ba người ở phòng bệnh đã không một hồi, vương hân liền đi vào, hẳn vừa thấy là Lý Tư Kỳ liền cười nói, "Người hôm nay như thế nào thời gian này tới?"

Lý Tư Kỳ cười cười, chỉ là nói đơn giản, nàng là mang một cái khác học sinh gia trưởng đến xem Ngô địch, mặt khác chỉ tự chưa đề, vương hân cũng nghe nói Ngô địch mù mù sự tình, bởi vì sợ ảnh hưởng hắn bệnh tình, đại gia ai cũng không có chủ động nói cho hắn, về hắn mù mù sự tình.

Hạo vũ ba ba chủ động hướng vương hân cố vấn một chút Ngô địch bệnh tình cùng hắn ở bệnh viện tài khoản thượng phí dụng còn có thể trị liệu bao lâu, bất quá kết quả hiển nhiên là không có nhiều ít, hiện tại bệnh viện cũng ở tích cực tổ chức toàn viện công nhân viên chức quyên tiền, chính là số lượng có chút như muối bỏ biển.

Ba người rời đi phòng bệnh sau, hạo vũ ba ba liền đi lâu một chức phí chỗ, hẳn hướng Ngô địch account thượng đánh 10 vạn khối, cũng cấp bệnh viện để lại chính mình điện thoại, nói nếu tiền dùng xong rồi liền lại cho hắn gọi điện thoại.

Tiệm cơm ghé lô, hạo vũ ba ba chỉ đi rồi người phục vụ sau, vội vàng hỏi vị kia đầu râu lão nhân nói, "Như thế nào đại sư, ngài xem ra cái gì vấn đề sao?"

Đầu râu lão nhân loát loát chính mình râu dê nói, "Cái kia nữ quỷ vẫn luôn đều ở tiểu oa nhi bên người thủ, người nhi tử một hồi một phách cũng ở, cho nên hẳn chậm chạp chưa tỉnh, ta xem trên người nàng oán khí

rất nặng, xem ra vẫn là có tâm sự chưa xong, không biết trừ bỏ mấy cái xảy ra chuyện hài tử ở ngoài, còn có hay không đề cập trong đó còn chưa xảy ra chuyện hài tử?"

Lý Tư Kỳ nghe sau nói, "Còn có hai cái, một cái chuyển trường, một cái còn ở trong ban đi học."

"Vậy đúng rồi, chỉ có này hai đứa nhỏ đi vào Ngô địch trước giường thành tâm thành thế nhưng xin lỗi, có lẽ mới có thể tiêu trừ nang trong lòng này khâu oán khí....."

Lý Tư Kỳ nghĩ nghĩ nói, "Mã tráng hảo thuyết, chính là Tống tư triết không tốt lắm làm, hẳn đã chuyển trường!"

Hạo vũ ba ba lại xua xua tay nói, "Không có việc gì Lý lão sư, người đem nhà hắn lớn lên điện thoại cho ta, dư lại sự tình ta tới làm, người giúp ta khuyên phục mã tráng là được!"

Vì thế ngày hôm sau buổi sáng, mã tráng đã bị Lý Tư Kỳ gọi vào văn phòng, hắn biểu tình có chút chất phác, như là thật lâu không ngủ giống nhau, "Mã tráng, biết lão sư vì cái gì kêu người tới sao?"

Mã tráng lắc đầu nói, "Không biết."

"Ngô địch chân rất có khả năng sẽ tàn phế!" Lý Tư Kỳ đột nhiên tới như thế một câu.

Mã tráng mặt lập tức liền không có huyết sắc, "Lý lão sư..... Ta..... Ta không phải cố ý hại hắn!"

Lý Tư Kỳ xem mã tráng tựa hồ cũng dọa không nhẹ, liền mở miệng hỏi hắn, "Người biết chính mình sai rồi sao?"

"Đã biết, ta đã sớm biết, chỉ là hắn mù mù nhưng vẫn quẩn lấy ta không bỏ..... Lão sư, ta mỗi ngày đều có thể mơ thấy nang hỏi ta, vì cái gì muốn khi dễ Ngô địch!" Mã tráng càng nói càng sợ hãi, cuối cùng lại có chút cả người phát run.

"Biết sai rồi liền hảo, chỉ cần người sau này đừng nghe lão sư nói, lão sư liền sẽ giúp người thoát khỏi cái này ác mộng!"

Vào lúc ban đêm, Lý Tư Kỳ tự mình cấp mã tráng gia trưởng gọi điện thoại, nói là mã tráng gần nhất học tập lùi lại, cho nên buổi chiều tan học sau sẽ đem ngựa tráng mang về nhà cho hắn học bù, kết thúc sau sẽ cho bọn họ gọi điện thoại làm cho bọn họ tới đón mã tráng, có chủ nhiệm lớp tự mình học bù, mã tráng gia trưởng tự nhiên không có gì hảo thuyết.

Như vậy Lý Tư Kỳ liền mang theo mã tráng đúng giờ xuất hiện ở Ngô địch phòng bệnh, các nàng vừa đến liền phát hiện, Tống tư triết cùng hắn mù mù thế nhưng sớm liền chờ ở nơi đó!

Đầu bạc lão nhân đầu tiên là làm mã tráng cùng Tống tư triết thành tâm thành thế nhưng hướng Ngô địch xin lỗi, cũng thỉnh cầu hắn tha thứ.

Ngô địch là cái thiện lương hài tử, hắn đã sớm không trách bọn họ, mà hạo vũ ba ba cũng hướng Ngô địch hứa hẹn sẽ vẫn luôn trợ dưỡng hắn đến tốt nghiệp đại học, cũng làm hắn không cần lo lắng tiền vấn đề, nhất định phải hảo hảo phối hợp bác sĩ đem chân chữa khỏi.

Sở hữu sự tình hoàn thành sau, đầu bạc lão nhân lại ở phòng bệnh thiêu một ít kỳ kỳ quái quái đồ vật sau, đại gia mới cùng nhau rời đi.....

Lý Tư Kỳ ngày hôm sau liền nhận được hạo vũ ba ba điện thoại nói, Lữ hạo vũ tỉnh.

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Tân Hồ Bình Đập Chứa Nước (Một)

Ta là một cái câu cá người yêu thích, thường thường thích một người đi thả câu, bởi vì gia ở Tân Cương, cho nên vô duyên hải câu, nhưng là ở chúng ta nơi này dã ngoại câu cá cũng hay là có một phen tư vị.

Chính là liền ở một năm trước, ở ta câu cá thời điểm đã xảy ra một sự kiện, làm ta từ đây không bao giờ tưởng một người đi dã câu.....

Kỳ thật câu cá lạc thú không ở với ăn có thể thượng cỡ nào ăn ngon cá, càng không phải kết quả, mà là cá cắn câu sau người đem nó túm ra mặt nước quá trình, ta liền rất hưởng thụ cái này quá trình.

Nhớ rõ có một lần ta câu đến một cái 3 kg đại bạch liên, cá tuy rằng thực bình thường, chính là nó sức lực đại dọa người, ta ước chừng dùng hai mươi phút mới đem nó lôi ra mặt nước!

Kia đoạn thời gian ta cơ hồ quản gia phụ cận lớn lớn bé bé ao cá cùng đập chứa nước đều câu cái biến, đáng tiếc này đó địa phương nhân công nuôi dưỡng dấu vết quá rõ ràng, có thật nhiều địa phương, ta mới vừa vung câu, cá liền cắn nhì nhì, một chút ý tứ đều không có.

Sau tới ta nghe một cái bằng hữu nói, ly chúng ta huyện 200 nhiều km địa phương có cái kêu tên hồ bình đập chứa nước địa phương, nơi đó câu cá người rất ít, kỳ thật có thể nói cơ hồ chính là không ai đi, bọn họ cũng là một lần ngẫu nhiên đi ngang qua, xuống xe nhìn xem phong cảnh, kết quả hướng trong nước vừa thấy,, tất cả đều là lại đại lại trắng "Năm đạo hắc"!

Năm đạo hắc là một loại cá trắm cỏ tên, nó thịt tươi mới màu mỡ, nhân này trên sống lưng có năm đạo hắc lân, cho nên được gọi là "Năm đạo hắc"!

Ta vừa nghe liền tâm động, nhưng là bởi vì rời nhà quá xa, nếu muốn đi nơi đó câu cá nhất định phải mang lên lều trại cùng đồ ăn ở nơi đó trụ thượng một đêm mới được.

Vì thế nói làm liền làm, ta liền bắt đầu ước bằng hữu cùng đi nơi đó chơi hai ngày, đáng tiếc chính là bằng hữu của ta cái này cuối tuần đều có chuyện, không phải muốn tặng ca chính là muốn uống rượu mừng, bọn họ đều nói muốn sau cuối tuần lại đi!

Chính là ta chờ không được như thế lâu thời gian, ta cái này cuối tuần không có việc gì làm, cùng với nhàn ở trong nhà, không bằng chính mình đi trước nhìn xem, nếu thật sự không tở, cuối tuần lại cùng các bằng hữu cùng đi.

Vì thế thứ bảy hôm nay sáng sớm, ta liền lái xe từ xuất phát, trải qua 6 cái giờ bu ồn tẻ hành trình sau, ta chung ở hướng dẫn thượng thấy được tân hồ bình đập chứa nước lập tức liền phải tới rồi nhắc nhở.

Khi ta đi xuống xe khi, ta tâm không cảm cứng lại, cái này đập chứa nước cũng thật đại, nói nó là cái đại hồ cũng không quá, hôm nay vốn là thời tiết thực hảo, lam lam thiên, xanh biếc thủy, tâm tình của ta một chút liền điểm muốn tự do bay lượn cảm chân!

Ta đem xe ngừng ở một chỗ địa thế tương đối bình thản địa phương, chuẩn bị ở chỗ này đập lâu trại, đột nhiên một cái đứng ở thủy biên một thẻ bài khiến cho ta chú ý, mặt trên dùng huyết hồng sơn viết thượng hai hàng chữ to, cảm bôi lội, cảm đêm câu!

Bởi vì viết tự người dính quá nhiều hồng sơn, thế cho nên mỗi cái tự đều có sơn đi xuống lưu, nhìn qua giống như là dùng huyết viết đi lên giống nhau, thành hình vừa thấy còn quái dọa người!

Bất quá ta nhưng không để mình bị đẩy vòng vòng, cái này đập chứa nước thủy thâm nhìn qua hẳn là vượt qua 20 m, không cho người bôi lội là đúng, chính là không cho người đêm câu liền có chút kỳ quái, chẳng lẽ nơi này con cá buổi tối đặc biệt dễ dàng cắn câu?

Ta nhìn thoáng qua thời gian, đã giữa trưa 2 điểm, khó trách ta bụng thàn thì mà kêu, nguyên lai là đói a, vốn tưởng rằng đệ nhất bữa cơm sẽ ăn đến nơi đây cá nướng đâu, không nghĩ tới ăn thế nhưng là bánh mì cùng giảm bông.

Ăn cơm xong sau, ta chính mình một người đem lâu trại đập lên, rồi mới ở bên trong tiêu ngủ một hồi, hảo đem chính mình vừa rồi lái xe mỗi một đuổi đi, liền tiêu ngủ này một hồi ta còn làm giấc mộng.

Trong mộng ta ở một chiếc trong xe, trên xe có bốn cái nam nhân, ô tô chạy thực mau, ta có thể cảm giác được con đường xóc nảy, chỉ là ta góc độ có chút kỳ quái, mọi người xem là nhìn xuống ta, phảng phất ta ở bọn họ dưới chân giống nhau, còn có bọn họ mắt, nhìn qua đã hung ác lại lãnh khốc.

Đột nhiên một chút ta từ trong mộng tỉnh lại, ta nhìn thoáng qua thời gian, nguyên lai ta chỉ ngủ 45 phút, mà khi ta ng ẩ xuống lên khi lại cảm giác đầu có chút vựng, có thể là lái xe khai quá mệt mỏi, vừa r ẩ ta lại khởi quá mãnh.

Giống ta cái này số tuổi không thể một chút khởi quá mãnh, như vậy đối trái tim không tốt, vì thế ta nằm thẳng xuống dưới, chậm rãi nhớ lại vừa r ẩ mộng, kia bốn người mặt hiện tại còn rõ ràng trước mắt, chính là ta dám khẳng định chính mình không quen biết bọn họ.

Ngắn ngủi nằm thẳng làm ta thực mau liền tiêu trừ thân thể thượng không khoẻ cảm, vì thế ta liền bò dậy chuẩn bị bắt đầu câu cá, khi ta mở ra trang m ẩ câu cái rương khi, tức khắc thở dài nhẹ nhõm một hơi, bên trong từng đi đầu dài rộng con giun đang ở cho nhau vắn vẹo thân thể của mình, xem ra chúng nó sinh mệnh lực vẫn là rất ngoan cường!

Tiếp theo ta ngay lập tức bắt đầu r ẩ hết thả chuẩn bị công tác, chờ ta hết thả đầu thu phục khi, đã là buổi chiều 4 điểm, lúc này thái dương có chút ngả v ếtây, thủy ôn h ản là vẫn là rất cao, giống nhau lúc này con cá khẳng định đầu tránh ở nước sâu chỗ.

Bất quá này cũng không làm khó được ta, bởi vì ta mang theo trường côn, như vậy liền có thể đem m ẩ câu ném đến rất xa địa phương, nơi đó thủy tương đối thâm, khẳng định có không ít con cá tránh ở nơi đó.

Hết thả ổn thoả sau, ta liền chậm rãi ng ẩ ở ghế trên, an tĩnh nhìn mặt nước, tĩnh chờ con cá cắn câu!

Câu cá là cái kiên nhẫn việc, trừ phi đi cái loại này nhân công nuôi dưỡng hồ nước đi câu, nếu không không kiên nhẫn liền rất khó câu thượng cá tới, còn hảo ta không thiếu loại này kiên nhẫn, ở câu cá đ ồng thời còn có thể làm ta tự hỏi nhân sinh.

Lúc này mặt nước thổi tới từ từ thanh phong, tức khắc làm ta cảm giác cả người đầu vô cùng vui sướng, như là mỗi cái lỗ chân lông đầu mở ra giống nhau sáng khoái, mặt nước trừ bỏ bị gió thổi khởi từng mảnh gợn sóng ngoại, vẫn như cũ không có gì động tĩnh.

Ta vốn là cái cục có kiên nhẫn người, chính là khi ta vô thế nhưng trông được liếc mắt một cái kém coi mặt nước khi, trong lòng tức khắc có chút hồng mắt, chỉ thấy ly ta cách đó không xa trên mặt nước mấy cái cá chuối sống lưng ở trong nước hiện lên.

Như thế gần lại như thế thiên, cơ hồ dễ như trở bàn tay, coi như ta chuẩn bị vãn khởi ống quần xuống nước sờ cá khi, đột nhiên lại một lần nhìn đến cái kia một thẻ bài thượng hai hàng bắt mắt chữ to, nó giống như là một chậu nước lạnh, đầu đầu tươi diệt lòng ta hưng phấn.

Ngắm lại vừa rồi thật nguy hiểm, ta là cái vọt lên cạn, lại là một người đi vào nơi này chơi, nếu một không cẩn thận chết đuối kia hậu quả liền không dám tưởng tượng, còn hảo cái này một bài nhắc nhở ta, giờ này khắc này ta thế nhưng có chút cảm tạ lập một thẻ bài người!

Vì thế ta nại hạ tính tình bắt đầu tiếp tục thả câu, rốt cuộc hoàng thiên không phụ khổ tâm người, một con cá lớn cắn câu, nó giãy giụa rất lợi hại, kém không đồng nhất điểm khiến cho nó chạy, chính là ta cũng không phải ăn chay, như thế nào có thể làm cắn câu con cá chạy trốn đâu?

Khi ta đem nó lôi ra thủy khi, ta sợ ngây người, chính mình trước nay chưa thấy qua như thế đại một cái "Năm đạo hắc"! Chừng nửa thước trường, khó trách cùng chính mình giằng co như thế lớn lên thời gian, này cá chính mình một người ăn có chút lãng phí, đáng tiếc các bằng hữu cũng chưa tới.....

Cái này đại gia hỏa đầu bị ta ném ở trên bờ khi, thân mình còn không dừng loạn bãi, như là tưởng nhảy nước động giống nhau.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Tân Hồ Bình Đập Chứa Nước (Nhị)

Ta lấy ra thịnh cá bọt biển cái rương, rồi mới lại dùng thùng nước lấy chút đập chứa nước thủy, muốn đem hẳn tạm thời dưỡng, rồi mới ngày mai lấy về đi cho bọn hắc nếm thử mới mẻ!

Nhưng ai biết này cá vừa mới còn tung tăng nhảy nhót đâu, này sẽ một đặt ở bọt biển trong rương liền phiến cái bụng chết mất! Cá chết lấy về đi

liền không mới mẻ, còn không bằng ta chính mình hiện tại liền ăn đâu?

Tuy rằng biết chính mình ăn không hết, chính là kia cũng so lấy về đi toàn bộ xú hảo, vì thế ta không nói hai lời liền bắt đầu chuẩn bị thu thập cá.

Cá đầu đuôi cá ta chuẩn bị cấp chính mình thiêu cái canh, mà cá trên người thịt tắc phiến thành tấm ảnh dùng cái kẹp kẹp hảo nướng ăn, còn hảo ta đờ dùng nhà bếp mang còn tính đày đủ hết, lúc này sắc trời cũng tiệm chậm, cũng nên dâng lên một đồng phát hỏa.

Nhìn nãi màu trắng canh cá ở trong nồi quay cuồn cuộn, ta tắc ngửi một ở bên nướng hỏa, ăn trong tay cá nướng thịt, kia hương vị thật là tươi ngon vô cùng, có thể nói là này ta đời này ăn qua ăn ngon nhất cá nướng thịt!

Tưởng tượng đến một hồi là có thể uống thượng kia nồi đậm canh cá, trong lòng tự nhiên là cao hứng đẹp không sao tả xiết, như vậy ánh trăng, như vậy cảnh trí, đáng tiếc không ai bỡ.....

Đột nhiên, một trận tiếng bước chân từ nơi xa truyền đến, ta một chút liền khẩn trương đi lên, bởi vì vừa rồi ta lái xe lại đây khi, cũng không có nhìn đến này phụ cận có nhân gia a! Theo bước chân tới gần, ta tâm cũng nhắc tới giọng mắt, vì thế ta tùy tay cầm lấy thùng dụng cụ khi cá xoa, rồi mới đứng lên lớn tiếng hỏi, "Người là ai!"

Người tới hiển nhiên cũng bị ta hoảng sợ, chỉ thấy hấn thân mình rõ ràng chấn động, rồi mới dùng đèn pin chiếu hướng về phía ta bên này nói, "Ta là xem đập chứa nước, ngày thường đều ở tại đập chứa nước phía tây trong thôn, vừa rồi nhìn đến nơi này ánh lửa, cho nên lại đây nhìn xem, người tới nơi này làm cái gì? Là lừa hũ?"

Ta không quá có thể thấy rõ hấn mặt, chỉ là nghe ra hấn có một ngậm dày đặc địa phương khẩu âm, hấn là người địa phương, vì thế liền khách khí nói, "Ta không phải lừa hũ, chỉ là tới nơi này câu cá."

"Nơi này buổi tối không thể câu cá....." Hấn nói nói một nửa liền nhìn đến ta trong tay thịt cá, rồi mới thanh âm hoảng sợ nói, "Người..... Người ăn nơi này thịt cá?"

Bị hấn như thế vừa hỏi, lòng ta tưởng chẳng lẽ nơi này thịt cá là hấn dưỡng không thành, nhưng lại tưởng tượng, cùng lắm thì đưa ti ền li ền không được, vì thế li ền đối hấn nói, "Ăn, như thế nào? Đây đó cá là người dưỡng?"

Có thể người này lúc sau biểu hiện li ền càng kỳ quái, hấn thế nhưng không nói hai lời, xoay người li ền chạy, như là gặp quỷ giống nhau! Không phải ăn một cái cá sao?

Nhìn hấn rời đi sau, trong lòng ta còn âm thầm may mắn, còn hảo không phải tới lấy ti ền! Vì thế an vị xuống dưới tiếp ăn ta cá nướng thịt, lúc này trong n ồi cá năng đã ngao không sai biệt lắm, ta lập tức gấp không chờ nổi cấp chính mình thịnh một chén.

Này một ngụm canh cá xuống bụng, tức khắc toàn thân thông suốt, này thật là trên đời mỹ vị nhất canh cá a! Nếu là làm các bằng hữu biết này canh như thế hảo uống, bọn họ khẳng định hối hận chết chính mình không cùng nhau tới!

Vì thế ta chính mình một người một ngụm món chính cũng không ăn, cũng chỉ là uống hết canh cá, còn ăn luôn cá trên người tốt nhất một bộ phận thịt cá, kia hương vị thật là chỉ ứng bầu trời có a!

Chính là sau đảm đương ta phải biết nơi này cá không thể ăn nguyên nhân sau, ta thật là thiếu chút nữa đời này đều không muốn ăn cá ăn canh!

Đang ở ta nhàn nhã uống canh cá, ăn thịt nướng khi, đột nhiên lại một trận tiếng bước chân truy ền đến, lòng ta th ần kêu không tốt, chẳng lẽ là vừa r ồi người kia lại đã trở lại đi! Vì thế ta ngẩng đầu vừa thấy, thế nhưng ngây ngẩn cả người.

Lần này hấn không có ngừng ở trong bóng đêm, mà mà thẳng tắp đi đến đồng lửa bên ng ồi xuống, r ồi mới bắt tay duỗi đến hỏa bên nướng nổi lửa tới, Tân Cương buổi tối độ ẩm không cao, đặc biệt là tại dã ngoại, nếu không lấy ẩm thật sự sẽ đông lạnh hư.

"Chính mình một người tới? Lá gan đủ đại?" Nam nhân diễn ngược nói.

Ta nghe xong sừng sốt, "Này có cái gì lá gan lớn không lớn, chẳng lẽ nơi này còn nháo quỷ không thành a?"

Nam nhân thực nghiêm túc nhìn ta liếc mắt một cái, rồi mới cười ha ha lên.....

Ta bị hắn cười có chút phát mao nói, "Anh em, này có cái gì buồn cười a! Ta chẳng qua là yêu thích câu cá, nhà ta phụ cận có thể câu cá địa phương ta đâu đi biển, cảm giác không có gì ý tứ, lúc này mới tới nơi này thử xem."

Nam nhân nghe xong ta nói sau, ngưng cười thanh, rồi mới vươn tay nói, "Người hảo, ta kêu Thẩm lương."

Ta cũng lễ phép cầm hắn tay nói, "Người hảo, ta kêu nghiêm khắc."

Xem Thẩm lương khí chất không giống như là cái bình thường nông dân, hơn nữa nghe giọng nói cùng vừa rồi người kia rõ ràng không giống nhau, vì thế ta liền tò mò hỏi, "Người là người địa phương?"

Hắn cười nói, "Không phải, ta là ô lỗ mộc tề nhân."

"Vậy người tới như thế hẻo lánh địa phương làm cái gì?"

Thẩm lương nhìn thoáng qua cái này đập chứa nước nói, "Ta là tới nơi này làm du lịch khai phá, ta nhìn thượng nơi này cái này đập chứa nước, tưởng làm một cái ăn, chơi, trụ một con rừng làng du lịch."

Ta vừa nghe lập tức anh hùng ý kiến giống nhau nói, "Kia quá hảo, nơi này cá ta ăn, thật là ăn ngon, nếu có thể làm cái làng du lịch, khẳng định có thể có không ít người tới chơi!"

"Người cũng cảm thấy cá ăn ngon?" Thẩm lương hỏi lại ta.

Ta gật gật đầu nói, "Ăn quá ngon, vừa rồi ta câu lên một cái năm đạo hắc, kia hương vị thật là không ai!"

Nói tới đây ta nhớ tới còn có một ít cá nướng thịt, liền hỏi hấn ăn không ăn? Hấn cười xoa tay nói, "Kỳ thật cái này tân h ò bình đập chứa nước phía trước là không có năm đạo hắc, bên trong chỉ là một ít cá trích cùng đại bạch liên."

"Kia này đó năm đạo hắc là nơi nào tới?" Ta nghi hoặc hỏi.

"Là ta tiến cử tới, ta cùng địa phương thôn dân ký hiệp nghị, nhận th ù cái này đập chứa nước, r òi mới thả xuống một đám năm đạo hắc cá bột ở bên trong."

Ta nhìn thoáng qua chính mình trong tay cá nói, "Vậy người làng du lịch ở nơi nào a? Ta như thế nào không nghe nói qua đâu?"

"Còn không có cái lên đâu?"

Ta vừa nghe liền không thích hợp, hấn nói năm đạo hắc cá bột là hấn đ ãu, năm đạo hắc loại này cá nếu muốn trường đến ta ăn này như thế đại, không cái ba bốn năm là không có khả năng, chính là hiện tại tiểu ngư miêu cũng đã lớn thành đại ngư nhi, hấn làng du lịch như thế nào còn không có cái hảo?

Vì thế ta liền hỏi hấn, "Như thế thời gian dài người làng du lịch còn không có cái hảo?"

Thẩm lương biểu tình cứng lại, "Ta tài chính liên chặt đứt, cho nên vẫn luôn cũng chưa khởi công."

"Như vậy a, vậy người không đi tiếp theo thời ti ền lẻ sao? Nơi này thôn dân nhưng không dễ chọc, người mấy năm cũng chưa ti ền cho bọn hấn, bọn họ thế nhưng không có đem đập chứa nước cá bán đi đổi ti ền, thật đúng là khó được....."

Thẩm lương nghe xong ta nói, biểu tình nhi ều ít có chút quái dị, tiếp theo hấn lại hỏi ta là làm cái gì công tác, vì cái gì thích câu cá a?

Ta cười nói, "Ta chính là cái tam lưu tiểu tác gia, dựa vào trên mạng viết điểm khủng bố tiểu thuyết kiếm tiền sống tạm, cái này ngành sản xuất chân chính tránh đến tiền đâu là kim tự tháp tiền nhi người trên, kỳ thật ta vẫn luôn cũng đang lo lắng muốn hay không đổi một cái công tác tới làm."

"Người viết khủng bố tiểu thuyết, về cái gì? Trộm mộ sao?"

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Tân Hồ Bình Đập Chứa Nước (Tam)

Ta cười lắc đầu nói, "Ta không kia bản lĩnh viết trộm mộ, chỉ là viết viết quỷ chuyện xưa, cũng là toàn bằng yêu thích đi!"

Thẩm lương nhìn mặt nước nửa ngày không nói chuyện, rồi mới quá một hồi hần mới sâu kín nói, "Vậy người tin tưởng trên đời có quỷ sao?"

"Không tin....." Ta ăn ngay nói thật, kỳ thật chính mình là cái chủ nghĩa duy vật giả, viết khủng bố tiểu thuyết cũng chỉ là cảm thấy loại này tiểu thuyết thuộc về tiền mọi người đàn xem, sẽ có nhiều hơn phát triển không gian đi.

Thẩm lương cười thần bí nói, "Đầu nói nghệ thuật nơi phát ra với sinh hoạt, người không gặp được quỷ như thế nào có thể viết ra tốt quỷ chuyện xưa đâu?"

Ta biết hần ở nói giỡn, liền cũng trêu ghẹo cùng hần nói, "Nếu trên đời này thực sự có quỷ, ta đến muốn kiến thức kiến thức..... Bất quá nói trở về, ta chính là không có tiền, nếu ta có tiền khẳng định liền đầu tư người làng du lịch!"

Thẩm lương biểu tình ngẩn ra, sau một lúc lâu mới sâu kín nói, "Đầu tư việc này là có nguy hiểm, vạn nhất bõ ta nhưng không có tiền bõ cho người."

Nhưng ta lại hào sảng nói, "Kia nếu là kiếm lời đâu? Ta còn không phải là bạch nhật cái kiếm tiền cơ hội!"

"Đáng tiếc..... Ta vì cái gì không sớm một chút gặp được người đâu?"
Thẩm lương tự mình lầm bầm.

Ta xem hẳn biểu tình âm tình bất định, như là có rất nhiều tâm sự, liền vỗ vỗ bờ vai của hắn nói, "Anh em, tin tưởng ta, trên đời không có gì không qua được điểm máu chốt, chỉ cần người kiên trì ở, ta tin tưởng người sớm muộn gì một ngày sẽ thành công! Tựa như ta giống nhau, tuy rằng ta ngoài miệng luôn là nói đối nghịch đối nghịch, không cũng vẫn luôn ở kiên trì sao....."

Thẩm lương cười cười, không đang nói chuyện, chỉ là thẳng lẳng lẳng nhìn mặt nước, qua hồi lâu, hắn mới mở miệng nói, "Người kết hôn sao?"

Ta vừa nghe liền vui vẻ, "Kết hôn? Ta liền cái đối tượng đâu không có với ai kết hôn a! Nói nữa, hiện tại nữ hài đều hiện thực thực, không phòng không xe ai sẽ cùng người?"

"Vậy người liền một người bạn gái cũng chưa nói sao?" Thẩm lương không tin nói.

Ta cười khở mà nói, "Trước kia nói chuyện một cái, chính là nhân gia vừa thấy người liền cái tiềm lực cỡ đâu không phải, liền sẽ không theo người này lãng phí thanh xuân! Người đâu? Có phải hay không đều ở chỗ này lão bà hài tử nhiệt hốt đâu?"

Thẩm lương cười ha ha lên, "Còn lão bà hài tử..... Ha hả..... Đây liền thôn này, nhưng không ai dám đem nữ nhi gả cho ta!"

Ta cùng Thẩm lương trò chuyện trò chuyện liền có loại chỉ hận gặp nhau quá muộn cảm giác, ta xem hẳn còn một lòng tưởng làm cái này làng du lịch, liền đề nghị làm hắn ở trên mạng làm cái chúng trừ, hiện tại thực lưu hành, nếu sáng ý tất cả mọi người đều có thể tiếp thu, đó là không khó trừ đến tài chính.

Thẩm lương nghe xong biểu tình có chút mờ mịt, như là không quá minh bạch cái gì là chúng trừ, vì thế ta liền đơn giản cùng hắn giải thích

một chút, hấn thế nhưng thực kinh ngạc nói, "Hiện tại cư dân mạng lực lượng như thế đại?"

Ta cười cười nói, "Chỉ cần bọn họ cho rằng suy nghĩ của người được không, sẽ có người nguyện ý ra một chút tiền tới duy trì người mộng tưởng, người ra một chút, hấn ra một chút, tự nhiên liền sẽ tự thiếu thành nhiều!"

Ta đột nhiên rất tò mò, chẳng lẽ hấn ở thôn này vẫn luôn không có thể internet sao? Vì thế ta liền hỏi hấn, "Người sẽ không vẫn luôn không hấn quá ô lỗ một tề đi?"

Thẩm lương nhìn ta liếc mắt một cái nói, "Ta 5 năm không đi trở về....."

"Cái gì? Không thể nào, khó trách người làm đến không tài chính đâu, như thế tốt hạng mục người đến trở về mới có thể trả đến khoản tiền! Ông ở chỗ này, ai cho người ra tiền a!" Ta giật mình nói.

Thẩm lương nhìn nhún nhún vai nói, "Ta tạm thời còn không nghĩ rời đi nơi này....."

Nghe hấn như thế nói ta cũng thực bất đắc dĩ, vì thế ta liền nói, "Không bằng như vậy, ta có thể trước mang bằng hữu của ta tới nơi này chơi, người làng du lịch không cái hảo không quan trọng, người trước đem nơi này đơn giản san bằng một chút, rồi mới lại làm hai điểu thuyền nhỏ, thật sự không được trên mạng bán kia ta thôi phồng thuyền cũng đúng, rồi mới ta giúp người ở bằng hữu trong giới tuyên truyền một chút, làm mọi người tới nơi này chơi, câu thượng cá tới người ấn trọng lượng lấy tiền không phải được!"

Thẩm lương nghe ta sau khi nói xong, như suy tư gì nhìn ta nói, "Chúng ta vì cái gì không còn sớm điếm nhận thức đâu?"

Ta nhớ rõ đây là hấn lần thứ hai nói những lời này, vì thế ta cười cười nói, "Hiện tại nhận thức cũng không chậm a, người số di động nhiều ít, sau này chúng ta thường liên hệ!"

Thẩm lương báo ra một chuỗi tay con số sau, ta cho hắn bá qua đi, hắn trên người di động đồng thời cũng vang lên, vì thế hắn cũng lấy ra di động trên thượng ta hào.

Ta trong lúc vô tình nhìn thoáng qua hắn trong tay di động, là một khoản 4s di động. Đây là một khoản 5 năm trước phát hành di động, là Steve Jobs sinh thời nghiên cứu phát minh cuối cùng một bộ di động, xem ra Thẩm lương thật đúng là thiếu tiền, hắn đầu có 5 năm không có đổi qua di động.

Lại xem hắn này một thân ăn mặc, tuy rằng hắn nhìn qua tuổi cùng ta không sai biệt lắm đại, chính là này quần áo kiểu dáng lại hơi hiện lạc hậu, tuy là một thân hàng hiệu lại cũng là mấy năm trước kiểu dáng, trong lúc nhất thời ta lại có loại ảo giác, hắn như là từ mấy năm trước xuyên qua lại đây người.

Lúc sau chúng ta hai người càng liêu càng hợp ý, bất tri bất giác thiên thể nhưng mau sáng, vì thế Thẩm lương liền đứng dậy chuẩn bị rời đi, lúc đi còn dặn dò ta phải về lâu trại ngủ, bên ngoài quá lạnh.

Ta đứng dậy cùng hắn cáo biệt sau liền chui vào lâu trại ngủ đi..... Kết quả mới vừa một ngủ, ta liền lại bắt đầu nằm mơ!

Trong mộng ta bị hai người từ trên xe kéo xuống dưới, rồi mới dùng sức đẩy ở trên mặt đất, tiếp theo mấy cái đi lên chính là một đống tay đấm chân đá, cái này làm cho ta hoàn toàn mê vòng! Trong đó còn có người trong miệng không ngừng mắng, "Làm người không còn tiền! Làm người thiếu tiền không còn! Như thế nào? Không nghĩ tới người cũng sẽ có hôm nay đi!"

Cho dù là ở trong mộng, ta đầu có thể cảm giác được cả người xương cốt đều mau bị bọn họ đá tán cái giá, mà ta cũng chỉ có bản năng dùng tay che chở đầu, hy vọng bọn họ không cần đánh quá tàn nhẫn mới hảo.

Lúc này mặt khác hai người không biết từ nơi nào chuyển đến một cái đại lồng sắt tử, tiếp theo bọn họ liền đem ta đôi tay trói tay sau lưng, rồi mới ném vào lồng sắt tử, mặc kệ ta như thế nào đau khổ cầu xin bọn họ thả ta, bọn họ đều thờ ơ.....

Ta nội tâm cảm giác đến một loại tuyệt vọng, ta dự cảm đến tử vong đem ly ta không xa!

Ta không biết chính mình là cái gì thời điểm từ trong mộng tỉnh lại, chính là ta thân thể nhưng vẫn cứng đờ cuộn, tựa như chính mình còn ở cái kia đại l ồng sắt tử giống nhau.....

Ta đầu trống rỗng, thẳng đến di động tiếng chuông vang lên, mới làm ta phục hồi tinh thần lại, ta c ần lấy di động vừa thấy, là ta hảo anh em quản siêu. Điện thoại một chuyển được liền nghe được hẳn lớn giọng từ bên trong truyền ra tới.

"Anh em! Người thật một người chạy tân hồ bình đập chứa nước đi?"

Ta hơi mang ý cười nói, "A! Xảy ra chuyện gì? Ai cho các người đầu vội đâu! Ta trước cấp các vị lãnh đạo nhóm thăm dò đường, rồi mới chúng ta ở bên nhau tới a!"

Quản siêu nghe một liền mắng to nói, "Cái kia ngốc bức cục trưởng một hai phải cuối tuần tăng ca, một mao tiền vật tăng ca phí không có, còn phải thỉnh hẳn ăn cái cơm trưa, ngấm lại đầu mẹ nó sinh khí!" Tiếp theo hẳn lại hỏi ta, "Ai? Ta nói chính người đi có ý tứ sao? Câu đến cá sao?"

Ta nghe hẳn như thế vừa hỏi liền lập tức đắc ý nói, "Kia đương nhiên, ta ngày hôm qua câu đến một cái năm đạo hắc, có nửa thước tới trường!"

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Tân Hồ Bình Đập Chứa Nước (Bốn)

Quản siêu vừa nghe không tin nói, "Người liền thôi đi, ai tin nào!"

"Liền biết tiểu tử người không tin, ta đầu chụp ảnh! Một hồi liền chia người! Hơn nữa ta còn nhận thức một cái không t ối anh em, hẳn tưởng ở chỗ này làm làng du lịch, chính là tài chính vẫn luôn không tới vị, cho nên không làm lên đâu!"

Quản siêu cười cười nói, "Đừng nghe nơi đó người cùng người khoe khoang, ta có cái đ ồng học quê quán liền ở nơi đó, miệng toàn nói phét,

không một câu đáng tin cậy!"

Ta nghe xong lập tức phản bác nói, "Cái gì nha, nhân gia là ô lỗ mộc tề nhân! Người đờng hương!"

"Ô lỗ mộc tề lớn đi, đờu là ta đờng hương? Vậy người nói nói hấn kêu cái gì tên, không chuẩn ta thật đúng là nhận thức đờu?" Quán siêu nói.

"Hấn kêu Thảm lương, nhận thức sao?"

Quán siêu sửng sốt, "Hấn kêu cái gì? Người lặp lại lần nữa?"

Ta có chút không kiên nhẫn nói, "Kêu Thảm lương, Thảm lương!"

Quán siêu ở trong điện thoại nói thầh nói, "Hảo quen tai tên, không chuẩn ta thật đúng là nhận thức đờu?"

Cùng quán siêu nói chuyện tào lao một hồi sau, ta liền cúp điện thoại, bắt đờu chuẩn bị chính mình cơm sáng, kết quả ra lờu trại vừa thấy bên ngoài không biết cái gì thời điểm thế nhưng hạ mưa nhỏ, ta thật đúng là không có trong mưa câu quá cá, một hồi có thể thử xem xem.

Nhưng cứ như vậy liền không thể thắh hỏa nấu cơm, còn hảo trong xe còn có bánh mì, vì thế ta liền đem ra, ăn trước điểm lót lót bụng, chính là mới ăn đờc một nửa liền nghe đờc có người tiếng vang lên, lại còn có không ngừng một người.

Ta đờng lên vừa thấy, mấy cái trung niên nam nhân chính hướng ta đi tới, ta thân thể thế nhưng bắt đờu có chút mặc danh khẩh trương, chính là chờ bọn họ đi vào vừa thấy, hấn là đờu là chút bản địa lão nhân.

Bọn họ nhìn đến ta đờng ở ăn cái gì cũng đờu thực giậh mình, trong đó một cái giậh mình hỏi, "Người thanh niên, người không sao chứ?"

Ta bị hỏi sửng sốt, mờ mịt trả lời, "Không có việc gì a! Ta có thể có cái gì sự a?"

Vài người trung niên kỷ lớn nhất một người nói, "Nơi này cá không thể ăn!"

Ta vừa nghe còn tưởng rằng bọn họ là muốn ti ền, li ền đối bọn họ nói, "Ta ngày hôm qua đã ăn một cái, các người nói bao nhiêu ti ền một cân, ta đưa ti ền không phải được!"

Ai ngờ người kia lại tức giận nói, "Chúng ta không cho người ăn là không nghĩ làm người chết ở chỗ này, đừng không biết tốt xấu!"

Ta sửng sốt, nghĩ th ăm, ăn con cá mà thôi, không đến mức như thế đại tội lỗi đi! Vì thế li ền tận lực khách khí nói, "Đ ồng hương, ta thật không biết các người nơi này có cái gì quy củ, người xem ta đầu đã ăn, này làm sao bây giờ đâu?"

Vài người lẫn nhau nhìn vài l ần, cuối cùng đành phải bất đắc dĩ đối ta nói, "Người thanh niên, người dọn dẹp một chút đ ồ vật, trước cùng chúng ta h ỡ trong thôn đi, nơi này người không thể trường đ ãi, thật sự sẽ xảy ra chuyện!"

Ta xem này vài người h ắn là không có gì ác thế nhưng, li ền đem đ ồ vật thu thập đến trên xe sau, lái xe đi theo bọn họ trở v ề trong thôn.....

Thôn này kêu tiểu vườn trái cây thôn, từ bên ngoài nhìn qua là cái thực bình thường thôn nhỏ, chính là đi vào vừa thấy, bên trong lại có khác động thiên, ta thật không nghĩ tới cái này thôn trang nhỏ sẽ như thế giàu có, từng nhà đ ều là nhà l ầu hai t ầng, trong thôn đường cái đ ều là đường xi măng, nhìn qua đã sạch sẽ lại sạch sẽ.

Vài người đem ta lãnh tới r ồi Thôn Ủy Hội văn phòng, cái này địa phương nhìn qua càng khí phái, không biết còn tưởng rằng là huyện chính phủ đâu, ta đem xe ngừng ở Thôn Ủy Hội trong viện sau, li ền đi theo bọn họ đi vào.

Ng ồi xuống sau, bọn họ cho ta pha ly trà, tốt nhất Thiết Quan Âm, xem ra thôn này chỉnh thể vẫn là rất có ti ền, cái này làm cho ta nghĩ tới Th ăm

lượng, khó trách hẳn mấy năm nay không cho nhận thềm đập chứa nước thềm cũng không cái gọi là đê, nguyên lai thôn này có thềm a!

Chính là xem này vài người mỗi người sắc mặt ngưng trọng, như là đã xảy ra thiên đại sự giống nhau, chẳng lẽ ta ăn bọn họ toàn thôn nhất bảo bối cá lớn? Xem ra chính mình lần này khả năng thật sự gặp rắc rối, vì thế liền chủ động mở miệng nói, "Các vị đại thúc, ta thật không biết cái kia đập chứa nước cá không thể ăn, người xem hiện tại ta ăn cũng ăn, người xem bữa các người bao nhiêu thềm?"

"Không cần bữa thềm, người trước an tâm ở chỗ này trụ hai ngày, làm chúng ta quan sát một chút người....."

Người kia nói còn không có xong ta liền nóng nảy, "Các người cái gì ý tứ, muốn phi pháp giam cầm sao? Đây là phạm pháp!"

Người kia nghe xong sửng sốt, rồi mới vội xoa xoa tay nói, "Tiểu tử, người hiểu sai, chúng ta lưu lại người trụ hai ngày là vì người hảo, này đập chứa nước cá thật không thể ăn! Nếu không muốn người chết!"

Nghe hẳn nói như thế nghiêm trọng, ta cũng không biết nói cái gì hảo, cũng may ta là cái tác gia, công tác thời gian tự do, vì thế liền đối bọn họ nói, "Trụ hai ngày không phải là không thể, nhưng là ta phải biết rằng nguyên nhân!"

Lúc này lớn tuổi nhất người kia lại đã mở miệng, "Tiểu tử, ta là thôn này thư ký, kêu chu đại bình, người kêu cái gì tên a?"

Ta vừa nghe là trong thôn một tay, vì thế liền lễ phép nói, "Người hảo chu thư ký, ta kêu nghiêm khắc, là một người tự do người viết kịch bản."

Vẻ mặt của hẳn có chút mãn nhiên, tựa hồ là không quá minh bạch cái gì là tự do người viết kịch bản, chính là hiển nhiên hẳn cũng không tưởng ở ta chức nghiệp thượng rồi rắc quá nhiều, "Tiểu nghiêm nào, chúng ta không cho người ăn nơi này cá thật là vì người hảo, bởi vì từ ba năm trước đây bắt đầu, không biết vì cái gì, chỉ cần là ăn đập chứa nước cá người,

đầu sẽ không thể hiểu được đến một loại quái bệnh, toàn thân thối rữa, không đến một tháng liền đã chết."

Ta đầu tức khắc âm âm vang lên, cái gì ý tứ? Liền bởi vì ta ăn một cái năm đạo hắc liền phải đi gặp thượng đế? Còn mẹ nó chết như vậy khó coi?

"Như thế nào khả năng? Ta lại không phải không có ăn qua năm đạo hắc, như thế nào khả năng ăn toàn thân thối rữa?" Ta không tin nói.

Nhưng chu thư ký lại lạnh giọng nói, "Đó là người ăn chính là địa phương khác năm đạo hắc, tân hồ bình đập chứa nước chính là không thể ăn!"

Ta cũng có chút nóng nảy, liền lớn tiếng nói, "Thẩm lương ở nơi nào? Ngày hôm qua hắn nói này cá là hắn tiến cử, hắn cũng chưa nói ta không thể ăn a!"

Ta nói xong câu đó sau, chỉ thấy bọn họ vài người sắc mặt dị thường khó coi, có càng là mồ hôi lạnh đầu chảy xuống dưới..... Ta xem bọn họ một đám biểu tình như là gặp quỷ giống nhau, liền không kiên nhẫn nói, "Mau đem hắn kêu ra tới nha!"

"Người như thế nào nhận thức Thẩm lương?" Cuối cùng vẫn là chu thư ký miễn cưỡng bài trừ như thế một câu tới.

Ta không nghĩ tới Thẩm lương ở cái này trong thôn thật đúng là cái nhân vật, khó trách hắn nói không ai dám đem nữ nhi gả cho hắn đâu, vì thế liền đặc ý nói, "Đêm qua cùng hắn từng có gặp mặt một lần, chúng ta liệu còn rất đầu cơ!"

"Không có khả năng!" Chu thư ký đột nhiên đánh gãy ta nói nói, "Người đêm qua không có khả năng nhìn thấy hắn!"

Ta cảm giác câu này không chỉ là nói cho ta nghe, càng như là nói cho chính hắn nghe xong, như là một loại tự mình an ủi thức tâm lý ám chỉ, lúc này di động của ta vang lên, ta tiếp nhận tới vừa thấy là quản siêu.

"Siêu hạt....."

"Ta nhớ tới Thẩm lương là ai?"

Ta nghe liề n cao hứng hỏi, "Người nhận thức hấn sao?"

Quản siêu ở điện thoại bên kia có vài giây tạm dừng, rồi mới sâu kín nói: "Ở ba năm trước đây, ô lỗ mộc tề không có người không quen biết hấn, hấn là ô thị nổi danh phú hào, nhưng là mọi người nhận thức hấn nguyên nhân không phải bởi vì hấn có tiền, hơn nữa bởi vì hấn mất tích thực quỷ dị....."

Chương Độ Cái Chuyện Xưa Tân Hồ Bình Đập Chứa Nước (Năm)

"Mất tích? Cái gì ý tứ?"

"Một câu hai câu cũng nói không rõ, ta đem lúc trước trên mạng tin tức chia người, chính người nhìn xem đi!"

Quả rớt quản siêu điện thoại sau, ta liề n gấp không chờ nổi mở ra hấn chia ta văn kiện, bên trong thật là ba năm trước đây thứ nhất báo chí đưa tin.

Thẩm lương, ô thị mổ xí nghiệp chủ tịch, 2012 năm 6 tháng người nhà của hấn báo nguy xưng này đi tân hồ bình đập chứa nước làm làng du lịch, nhưng đã có nửa tháng chưa cùng người nhà liên hệ, điện thoại cũng vẫn luôn tắt máy, nhưng là ở tắt máy trước gps định vị biểu hiện thứ nhất thẳng đầu ở tân hồ bình đập chứa nước phụ cận.....

Vì thế trải qua công an cơ quan toàn lực truy tra, vườn trái cây thôn một người thôn dân có trọng đại hiềm nghi, kinh thẩm vấn hấn công đạo chính mình đem Thẩm lương giết chết sau vứt xác tân hồ bình đập chứa nước, chính là kỳ quái chính là cảnh sát phái đại lượng nhân lực tới đập chứa nước sưu tầm thi thể, chính là lại trước sau tìm không thấy Thẩm lương thi thể.

Mà cụ nghi phạm công đạo, hẳn đem Thâm lương thi thể đặt ở một cái đại lồng sắt tử, rồi mới bốn cái giác đầu cột lên ban xi măng khối, chính là cảnh sát căn cứ hẳn công đạo vớt xác vị trí lặn xuống đi tìm, lại không thu hoạch được gì.

Vì thế mãi cho đến hiện tại cũng chưa tìm được Thâm lương thi thể, hẳn sinh tử đến nay cũng là cái mê.

Ta xem xong rồi này thiên đưa tin sau trong lòng tức khắc cảm giác lạnh vèo vèo, nếu Thâm lương thật sự ở chết ở đập chứa nước, kia đêm qua cùng ta nói chuyện phiếm lại là ai đâu?

Ta lúc này cũng rất cuộc minh bạch vừa rồi mấy người kia vì cái gì vừa nghe ta nhắc tới Thâm lương tên liền một đám dọa thành như vậy, ta thật đúng là mẹ nó đâm quỉ!

"Những cái đó đến quái bệnh người, là ăn cá sau này bao lâu thời gian bệnh phát?" Ta tận lực làm chính mình ngữ khí nhẹ nhàng nói, cũng không hề quá nhiều rồi rầm Thâm lương sự tình.

Chu thư kỹ nghĩ nghĩ nói, "Trong tình huống bình thường, cùng ngày ăn buổi tối liền sẽ bệnh phát, chúng ta nơi này cái thứ nhất xảy ra chuyện mà thôn đông đầu dát cường tử, vào lúc ban đêm hẳn tức phụ tìm được nhà ta, nói nhà nàng lão hán mau không được, ta lúc ấy còn không tin, ngày thường dát cường tử tráng cùng đầu ngư giống nhau, sao có thể nói không được liền không được đâu? Kết quả ta cùng thôn thượng vệ sinh viên đi vừa thấy, thiếu chút nữa không phun ra, lúc ấy thật là nhìn không ra người này là dát cường tử, trên người lặn không một khối hảo thịt, vệ sinh viên vừa thấy liền nói người này khẳng định là không được, chỉ có thể trước đưa trong huyện bệnh viện thử xem! Sau người đến là đưa đi, chính là cũng liền ở huyện bệnh viện đỉnh không đến một tháng liền đã chết. Lúc ấy chúng ta còn không biết hẳn là được cái gì quái bệnh, sau tới trong thôn lại tiếp theo lục tục có mấy người đến này ta quái bệnh, bọn họ duy nhất điếm giống nhau chính là đều là ăn đập chứa nước năm đạo hắc!"

Ta nghe xong chu thư kỹ nói sau, trong lòng tức khắc lạnh nửa thanh, kia chính mình chẳng phải là cũng muốn không sống được bao lâu! Xem ra

người thật không thể quá tham ăn a!

Chu thư ký xem ta sắc mặt một trận một thanh một trận bạch, liền an ủi ta nói, "Tiểu nghiêm a, người cũng đừng quá lo lắng, ta xem người hiện tại cũng không có cái gì phát bệnh bệnh trạng a, có lẽ người thật là cái trường hợp đặc biệt đâu?"

Lòng ta một trận cười khở, "Có lẽ đi....."

Lúc sau chu thư ký liền đem ta an bài ở Thôn Ủy Hội trong ký túc xá, điều kiện cũng không tệ lắm, khẳng định muốn so làm lâu trại mạnh hơn nhiều, chính là ta tâm nhưng vẫn không xuống dốc, không biết chính mình cái gì thời gian sẽ biến thành giống chu thư ký trong miệng lạn không một khối tốt thịt bộ dáng.

Ta nằm ở trên giường, tắt đi di động, bởi vì lúc này ta không nghĩ lãng phí sức lực cùng các bằng hữu giải thích, chỉ là ở bằng hữu trong giới nhắn lại nói, cái này địa phương tín hiệu không tốt, khả năng sẽ xuất hiện tạm thời thất liên, chớ niệm.

Vì thế tiếp theo ta bắt đầu hồi tưởng ta cả đời, xem ta hay không đã làm cái gì tội ác tày trời sự tình sẽ làm ta có như vậy kết cục, chính là suy nghĩ mấy lần đầu phát hiện ta kỳ thật là cái thiện lương người.

Nhưng kia lại như thế nào? Ta chính mình tiểu thuyết trung thiện lương người thành thật cũng là chết nhanh nhất nhân vật, hướng chi hiện thực thường thường càng tàn khốc, bệnh viện những cái đó chờ chết người bệnh có mấy cái là đại gian đại ác? Không cũng đều là cả đời chưa làm qua cái gì chuyện xấu bình thường dân chúng?

Vì thế ta càng nghĩ càng oán giận, trung gian chu thư ký cho ta tặng hai lần cơm, ta cũng chưa cái gì tâm tư ăn xong đi, thẳng đến sắc trời một chút đen xuống dưới, ta mới phát hiện thân thể của mình cùng ngày hôm qua cũng không có cái gì không giống nhau a!

Trong lòng ta nhiều ít có chút dự cảm, sự tình khả năng không phải bọn họ tưởng đáng vẻ kia, có lẽ ta cho dù là ăn tâm hồn bình đập chứa nước cá

cũng sẽ không nhiễm bệnh, ta thật sự rất khó tin tưởng đêm qua cùng ta liêu như thế hợp ý nam nhân sẽ hại chết ta!

Nhìn trên bàn cơm, ta bụng một chút liêu cảm giác ác không được! Vì thế ta đi đến cái bàn trước, ăn ngẫu nhiên ăn lên, quản hẩn ngày mai sống hay chết, hôm nay ta muốn cũng làm cái no ma quỷ lên đường!

Ăn cơm xong sau ta vừa thấy thời gian, đầu mau buổi tối 11 giờ, hiện tại trong thôn mặt cực kỳ an tĩnh, nhìn dáng vẻ nơi này người cũng đều là thói quen ngủ sớm! Ăn uống no đủ sau ta cũng cảm thấy một trận buồn ngủ, vì thế liêu tiếp theo vệt trời trên giường, ngã đầu liêu ngủ!

Đột nhiên, ta cảm giác thân thể của mình rất khó chịu, ta tưởng duỗi tay gõ gõ chính mình tê mỗi hai chân, lại phát hiện chính mình tay bị người trói tay sau lưng, ta nỗ lực ngẩng đầu, liêu thấy chính mình đang ở một cái siêu đại lồng sắt tử.

Ta đi, lại là cái kia mộng, liêu ở thượng một giây ta còn lo lắng có phải hay không thật sự làm thôn dân trở thành quái vật cấp trời lại, chính là giây tiếp theo ta thấy được trên tường treo lịch treo tường, kia trang chính biểu hiện là 2012 năm 5 tháng.

Ta ở trong đầu cực nhanh hồi tưởng hôm nay ban ngày nhìn đến Thẩm lương mất tích thời gian, hẩn là không sai biệt lắm chính là thời gian này, tiếp theo kia bốn người lại xuất hiện, bọn họ đi vào lồng sắt trước kêu gào, lớn tiếng hỏi ta, "Nhanh lên nói ra thẻ ngân hàng mật mã!"

Lòng ta cái này khổ a, ta nào biết đâu rằng Thẩm lương thẻ ngân hàng mật mã a! Lúc này một người khác đi vào ta tầm nhìn, đúng là người này xuất hiện làm ta hoàn toàn mắt choáng váng, bởi vì hẩn không phải người khác, đúng là vườn trái cây thôn thư ký chu đại bình!

Hiện tại hẩn quả thực là cùng ban ngày khác nhau như hai người, chỉ thấy hẩn vẻ mặt cười gian nói, "Thẩm lương, người vẫn là ngoan ngoan đem bí mật nói ra đi, như vậy còn có thể thiếu chịu chút khổ, bằng không cũng đừng trách ta không nói tình cảm....."

Nói xong hắn bàn tay vung lên, hai cái nam nhân đã đi tới, trong đó một người trong tay cầm một khối thiêu cấp thiết đi đầu, ta dọa lập tức hướng sau thối lui, này nima cái gì thế nhưng tư? Còn chơi nghiêm hình tra tấn này nhất chiêu sao?

Thứ nhất cái nam nhân mở ra lòng sắt, một phen liền từ trong một góc kéo ra không ngừng trốn tránh ta, người này sức lực đại kinh người, ta cần nếu không phải đối thủ của hắn.

Chỉ thấy hắn đi lên liền phải bái tạ quỳ! Tay của ta là trói tay sau lưng, cho dù tưởng giãy giụa cũng là không làm nên chuyện gì, chỉ có thể mặc cho hắn xâu xé.....

Hắn từ một người khác trong tay tiếp nhận thiêu đở bùong thiết đi đầu đối ta nói, "Thẩm lương, ta khuyên người vẫn là nhanh lên nói, bằng không một hồi người đầu trung gian nhất nộn thịt cần phải lưu lại điếm ký hiệu!"

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Tân Hồ Bình Đạp Chứa Nước (Sáu)

Ta thân thể cực lực trốn tránh, trong miệng tựa hồ cũng đang nói xin tha nói, nhìn dáng vẻ Thẩm lương sớm đã làm cho bọn họ tra tấn không thành bộ dáng, tiếp theo ta liền cảm giác được một trận xuyên tim đau cùng da thịt nặng tiêu hương vị.

"A....." Ta trong miệng phát ra từng đợt thê lương kêu thảm thiết, bởi vì sợ Thẩm lương kêu thanh nhi quá lớn, trong đó một người còn tìm tới một khối dơ giấy lụa ngăn chặn hắn miệng!

Trong lòng ta thật là chạy quá một vạn đầu thảo nê mã! Thật là quá đau! Ta nếu là biết mật mã ta đã sớm nói! Chính là Thẩm lương không biết còn ở kiên trì cái gì, hắn không phải nói chính mình tài chính liên chặt đứt sao? Kia thẻ ngân hàng vì cái gì còn sẽ có tiền đâu?

Rốt cuộc tại đây vài người một lần lại một lần tàn phá hạ, Thẩm lương cuối cùng vẫn là nói ra thẻ ngân hàng mật mã, ta tức khắc trong lòng liền có loại không tốt cảm giác, nếu là ở ta tiểu thuyết, phía dưới tình tiết thông thường đầu là giết con tin.....

Kết quả bất hạnh bị ta một ngữ thành sấm, bốn người đi lên liền đem ta thành thạo ném trở về lòng sắt tử, rồi mới bọn họ liền đến ngoài phòng mặt trở về dọn cái gì đó vật, ta định chờ vừa thấy, nguyên lai là mỗi người thùng nước thô xi măng khối!

Ta tâm hoàn toàn lạnh thấu, đây là chân chính nguyên nhân chết, bắt cóc giết người! Mà phía trước rõ ràng nói có cái nghi phạm sa lưới, phỏng chừng cũng chỉ là cái kẻ chết thay thôi.

Lúc này Thẩm lương sớm đã là vết thương chùng chất, hẳn giữa hai chân là hỏa thiêu hỏa liệu đau, đương hẳn nhìn đến mấy cái đang ở hướng lòng sắt tử thượng trối xi măng khối khi, một cỗ nhiệt lưu tâm ướt hẳn quẩn.

"Thao! Hẳn như thế nào nước tiểu!" Trong đó một người nam nhân oán giận nói.

Vừa rồi lấy thiết đi đầu năng Thẩm lương nam nhân nói, "Nếu là người phỏng chừng sớm nước tiểu! Ha hả....."

Nhìn hẳn mấy cái vừa nói vừa cười, căn bản không có lần đầu giết người khẩn trương cảm, vừa thấy chính là kẻ tái phạm! Có lẽ ở Thẩm lương phía trước liền không biết đã có mấy cái vong hồn chết ở bọn họ thủ hạ đâu.

Dưới ánh trăng tân hờ bình đập chứa nước nhìn qua phá lệ mỹ lệ, chỉ là lúc này Thẩm lương hẳn là không có cái này tâm tình thưởng thức nơi này cảnh sắc, bốn người thừa dịp ánh trăng mở ra thùyên nhỏ đem trang có Thẩm lương lòng sắt tử trắn vào đập chứa nước.

Vừa vào thủy ta liền cảm giác được giữa hai chân đau đớn thế nhưng bởi vì lạnh băng đập chứa nước thủy mà được đến tạm thời giảm bớt, có lẽ đối với Thẩm lương tới nói, đây là giải thoát.....

Một nhiên gian, ta mở hai mắt, nhìn đến màu trắng trắn nhà, biết ta chính mình còn ngủ ở Thôn Ủy Hội trong ký túc xá, ta từ từ ngẩng dậy, phát hiện trời đã sáng rồi.

Trong thôn gà vịt ngỗng câu đầu rời giường, chính hăng hái mãi thôn chạy loạn, ta từ từ đuổi thẳng thân thể, lấy ra di động cho ta bằng hữu gọi điện thoại.....

Ta ra cửa phòng đi vào trong viện, đơn giản hoạt động một chút cánh tay chân nhí, lúc sau liền thấy chu đại bình tới kêu ta đi ăn cơm, nói là ở thôn thượng tiệm cơm ăn, ta cười nói, "Cơm sáng không cần như thế chú ý đi? Còn đi tiệm cơm ăn?"

Chu đại bình cũng cười nói, "Đi thôi, tất cả mọi người đều muốn gặp người!"

Ta thấy cự tuyệt không được, liền đi theo đi! Tiến tiệm cơm môn, liền nhìn đến trên bàn đã ngồi mười mấy người đang đợi ta, ta có chút không ngờ tự nói, "Ăn cái cơm sáng còn làm như thế nhiều người chờ, thật sự là quá ngược ngược!"

Trên bàn một cái tráng hán cười nói, "Tiểu nghiêm, không cần khách khí, nhanh lên thượng bàn ăn cơm!"

Ta tìm theo tiếng vừa thấy, trong lòng lập tức liền lạc một chút, cái này nói chuyện nam nhân còn không phải là ngày hôm qua ở trong mộng dùng thiết đi đầu năng Thẩm lương hạ thể nam nhân sao? Vì thế ta làm bộ trấn định ngồi xuống, rồi mới chậm rãi nhìn quanh một chút trên bàn những người này.....

Quả nhiên kia bốn cái gia hỏa tất cả đều ở, bọn họ có lẽ là muốn nhìn một chút ta cái này ăn cá không được bệnh người là bộ dáng gì! Ta còn không có ăn hai khẩu liền nghe được bốn người trong đó một người nam nhân hỏi ta, "Tiểu nghiêm, người hôm nay buổi sáng liền không có cảm giác trên người nơi nào không thoải mái sao? Tỷ như ngứa hoặc là đau đâu?"

Ta phe phẩy đầu, ăn ngay nói thật nói, "Không có, cảm giác không tở, liền viên thanh xuân đậu cũng chưa trưởng!"

Một đám người nghe xong đều là hai mặt nhìn nhau, bọn họ tựa hồ còn chưa từ bỏ ý định, tiếp theo khiến cho ta tiếp đón ta ăn cơm, kết quả ta ăn một lát liền phát hiện, này một bàn phong phú thức ăn thế nhưng có lưỡng đạo bất đồng cách làm cá.

Trong đó một cái tất cả mọi người ở ăn, mà một khác đi đầu lại không một người động chiếc đũa, chu đại bình còn giả mù sa mưa cho ta gấp một miếng thịt cá nói, "Tới, tiểu nghiêm, đừng khách khí a!"

Lão tử đem tâm một hành, nghĩ thầm ngày hôm qua ta ăn không có việc gì, hôm nay ăn cũng khẳng định không có việc gì, ai sợ ai a! Thịt cá vào miệng là tan, thật đúng là đập chứa nước năm đạo hắc! Ta ăn một ngụm cảm giác không đã ghiền, vì thế liền một ngụm tiếp một ngụm ăn lên.

Một bàn hình người xem quái vật giống nhau xem ta ăn sạch toàn bộ cá, rồi mới ta đem miệng một mặt nói, "Vẫn là đập chứa nước cá ăn ngon!"

Vài người sắc mặt biến đổi, bọn họ không nghĩ tới ta sẽ biết đây là đập chứa nước cá, trên mặt nhiều ít có chút không nhận được, chính là lại trong lúc nhất thời không biết nói điếm cái gì hảo, ta nhìn bọn họ một đám buồn cười bộ dáng liền tâm sinh chán ghét, ngẫm lại thôn này phụ cận đã không có vườn trái cây lại không có ruộng tốt, bọn họ thôn này lại như thế giàu có, nói vậy này thì tới khẳng định không phải đường ngay.

"Kỳ thật ta vẫn luôn đều ở đoán rằng, có lẽ các người phía trước một ít ý tưởng là sai!" Ta nhàn nhạt nói.

Chu đại yên ổn lặng, "Cái gì ý tứ?"

Ta nhìn hắn một cái nói, "Người xem, ta hiện tại cũng ăn đập chứa nước cá, không cũng không có gì không có việc gì sao, có lẽ..... Không phải cá vấn đề đâu?"

Nhưng chu đại bình lại chắc chắn nói, "Không, khẳng định là cá vấn đề! Chúng ta..... Đã làm thực nghiệm....."

Lòng ta thẫn mắng: Thật đủ thiếu đạo đức! Không chừng lấy cái nào ngốc tử làm thực nghiệm đâu! Nhưng miệng lại nói, "Các người liền không đem cá cầ đi xét nghiệm một chút, nhìn xem có phải hay không trong nước có cái gì có độc vật chất?"

"Đi, thịt cá một chút vấn đề đâu không có! Dinh dưỡng giá trị còn rất cao." Cái kia tráng hán sâu kín nói.

Ta nghe xong liền thật mạnh thở dài nói, "Vậy chỉ có thể là người vấn đề! Nếu ta không đoán sai nói, cái này cá chỉ có các người vườn trái cây thôn người ăn mới có thể như vậy! Đây hẳn là cái cùng loại với nguy hiểm rửa linh tinh đồ vật, chỉ có các người trong thôn người ăn mới có thể đến loại này quái bệnh....."

Ta cố ý đem cuối cùng một câu thanh âm phóng rất chậm, rồi mới quan sát những người này trên mặt biến hóa, cuối cùng được đến một cái kinh người phát hiện, ở đây này nhóm người, không có một cái là không biết Thâm lương chân chính chết vậy! Sở dĩ toàn thôn người ăn đều sẽ đến loại này quái bệnh, đúng là bởi vì là toàn thôn người tập thể mưu sát Thâm lương!

Ở đây người có một cái tính một cái, nghe xong ta nói sau sắc mặt đều là cực kỳ khó coi, xem ra thật bị ta đoán trúng, thôn này chính là cái không hơn không kém "Thổ phỉ thôn"! Bọn họ đánh cướp qua đường du khách, rồi mới giết người diệt khẩu.

Chính là ta rất tò mò Thâm lương năm đó vì cái gì sẽ ở cái này trong thôn đã hơn một năm mới có thể bị giết đâu? Vấn đề này vẫn luôn ở ta trong đầu nhân lách không ra.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Tân Hồ Bình Đập Chứa Nước (Bấy)

Nhưng trước mắt quan trọng nhất chính là chính mình hẳn là trước rời đi nơi này, này một thôn làng đều là tội phạm giết người, vạn nhất ta câu nào nói sai rồi, làm cho bọn họ động sát khí, ta đây đã có thể một chút còn sống khả năng cũng đã không có!

Vì thế ta liền đưa ra nếu ta thân thể không có gì sự, nên rời đi, ta còn có rất nhiều công tác đang chờ ta đâu! Nhưng chu đại bình lại nói, "Tiêu nghiêm, người đừng vội đi, lại nhiều trụ một ngày, chúng ta cũng là vì người hảo, nếu người thật sự xảy ra chuyện chúng ta cũng bản khoản không phải!"

Nghe hấn khẩu khí còn không nghĩ làm ta đi, ta ở trong lòng cân nhắc một chút, nếu hiện tại ngạnh phải đi, không chuẩn bọn họ liền sẽ lập tức xé rách mặt, đến lúc đó ta đã bị động, còn không bằng ôn tồn đáp ứng bọn họ, làm cho bọn họ trước tạm thời đánh mất đối ta cảnh giác lại nói.

Vì thế ta liền đồng ý ở ngủ lại một ngày, nhưng ta lại cũng lần nữa tỏ vẻ chỉ có thể ở lâu một ngày, bởi vì chính mình trên người đã không có gì tiền, thật sự nếu không khởi công thật sự liền không có cơm ăn!

Ta nói như vậy là hướng bọn họ đề lộ một cái tin tức, ta cũng chỉ là cái kẻ nghèo hèn, không cần thiết vì ta mạo hiểm lại giết người!

Vào lúc ban đêm ta nằm ở trên giường trần trọc khó miên, ta không phải không nghĩ ngủ, đã có thể sợ một ngủ rồi liền sẽ lại làm cái kia đáng sợ mộng, lại có liền nơi này thôn dân cũng quá đáng sợ, vạn nhất bọn họ nhất thời xách không rõ lại đến đem ta cũng giết, ta đây chết cũng quá oan!

Nói nữa, đêm qua ta đêm ngộ Thẩm lương, nhưng hấn cũng không có thương tổn ta, còn cùng ta liêu thực vui vẻ, ta có phải hay không hấn là giúp giúp hấn đâu, chỉ là hiện tại còn nghĩ không ra muốn như thế nào giúp hấn mới hảo.

Tiếp theo ta lại ở trên giường lạc mấy trương bánh sau liền thật sự nằm không được, vì thế ta lặng lẽ đứng dậy ra cửa phòng, hướng tới tân hồ bình đập chứa nước đi đến, khi ta đi ra Thôn Ủy Hội đại viện khi, thế nhưng nhìn đến một người nam nhân ngồi ở cổng lớn ngủ rồi, xem ra bọn họ vẫn là không yên tâm ta, sợ ta buổi tối chạy, còn tìm cái đồng góc nhìn ta!

Ta một đường một chân thâm một chân thiên đi tới đập chứa nước bên cạnh, phát hiện hôm nay ánh trăng phá lệ viên, tựa như tối hôm qua trong

mộng mặt giống nhau, hơn nữa mặt nước một tia phong đầu không có, bình tĩnh như một mặt gương.

Ta ước chừng ở nơi đó đứng nửa cái giờ, lại cái gì người cũng không xuất hiện, rốt cuộc ta thật sự nhìn không được, liền đối với mặt nước lớn tiếng kêu lên, "Thẩm lương! Người mẹ nó nhanh lên ra tới! Thẩm lương....."

Ta kêu một hồi cảm giác có điểm mắt đầu sao xẹt, hẳn là đại não có điểm thiếu dưỡng! Đã có thể ở ta chuẩn bị ng ầu xuống nghỉ ngơi một hồi tiếp tục kêu khi, đột nhiên liền nghe được sau lưng một cái quen thuộc thanh âm vang lên, "Như thế chậm còn tới nơi này kêu một cái người chết tên, chẳng lẽ người không sợ sao?"

Ta nuốt một chút nước miếng, rồi mới chậm rãi xoay người, sau lưng người thành linh chính là Thẩm lương!

Ta bởi vì khẩn trương nói chuyện có chút nói lắp, "Ta..... Ta là..... Là tới tìm người!"

Hắn cười cười, rồi mới tìm tảng đá ng ầu xuống, "Nếu như thế sợ hãi, vì cái gì còn muốn tới tìm ta?"

Ta thở dài một cái, làm chính mình hơi thở tận lực vững vàng, "Ta tưởng giúp giúp người, đương nhiên ta năng lực cũng hữu hạn, không biết như thế nào mới có thể chân chính giúp được người, lại..... Không cho chính mình có nguy hiểm."

Hắn bình tĩnh nhìn ta, "Không nghĩ tới người cùng ta chỉ có gặp mặt một lần, thế nhưng có thể nguyện ý giúp ta?"

Ta gãi gãi đầu ngây ngô cười nói, "Ta đây ngày hôm qua ăn đập chứa nước cá, không cũng không có việc gì sao? Đây chứng minh người cũng không hại ta a!"

Hắn gật gật đầu nói, "Xác thật là, người đoán không sai, chỉ có vườn trái cây thôn người ăn thịt cá mới có thể đến quái bệnh, bởi vì đây là bọn

họ báo ứng, chính là những người khác nếu là ăn thịt cá, liền sẽ nhìn thấy ta..... Bởi vì này đó cá đều là ăn ta huyết nhục lớn lên!"

Nghe hắn nói xong, sắc mặt của ta có chút phát thanh, dạ dày tức khắc có chút sông cuộn biển gợn, chính là hắn lại vẫn là vẻ mặt ý cười, như là lại xem ta có phải hay không sẽ nhớ ra giống nhau.

Ta cố nén suy nghĩ phun xúc động, trong lòng không ngừng đối chính mình nói, đã sớm tiêu hóa, phun cũng bạch phun, cuối cùng thật đúng là làm ta đem trong lòng ghê tởm cảm đè ép trở về.

"Ta không rõ, vì cái gì người sẽ ở cái này thôn đái như thế lâu bọn họ mới muốn giết chết người?" Ta hỏi ra trong lòng nghi vấn.

Hắn nhìn thoáng qua bình tĩnh mặt nước, mới sâu kín nói ra năm đó sự tình.....

Nguyên lai thôn này ở trước giải phóng chính là cái lấy giết người cướp bóc vì nghề nghiệp thôn, toàn thôn người đều làm là chuyện này, giải phóng sau này, ngay lúc đó chính phủ vì làm cho bọn họ có thể có chuyện này làm, mà không hề thao khởi nghề cũ, liền đem một mảnh đất trồng hoa cho bọn hắn loại cây ăn quả, bởi vậy được gọi là vườn trái cây thôn.

Vài thập niên sau, chính phủ bỏ vốn ở phụ cận xây cất tân hồ bình đập chứa nước, vì chính là bảo đảm này phụ cận vùng nông nghiệp tưới, bởi vì vừa lúc chiếm trong thôn cây ăn quả, vì thế liền cho bọn họ một bút không ít bả thường.

Từ đây bọn họ liền lại nếm tới rồi "Không làm mà hưởng" ngon ngọt, vì thế ở toàn thôn người ngầm đồng ý dưới tiếp theo làm nổi lên nghề cũ, nhưng này cũng không phải kể lâu dài, lúc sau lại qua mấy năm, Thâm lương xuất hiện.

Hắn tới lúc sau liền nói muốn bao đập chứa nước nuôi cá, rồi mới ở trong thôn cái làng du lịch, hảo kéo trong thôn kinh tế phát triển, này vốn là chuyện tốt, cũng làm người trong thôn thấy được hy vọng, không cần lại làm này tang lương tâm thiếu đạo đức sự.

Chính là ngày vui ngắn chẳng tày gang, vốn dĩ đáp ứng thôn dân chia hoa hồng bởi vì Thẩm lương tài chính liên chặt đứt liên chậm chạp chưa tới vị, này liên làm người trong thôn đầu cho rằng Thẩm lương là cái kẻ lừa đảo, nói chuyện không tính toán gì hết, vì thế bọn họ liên đem tâm một hoành, với này như thế một chút chờ, còn không bằng mổ gà lấy trứng tới vui sướng!

Cũng là Thẩm lương xui xẻo, hẳn vừa lúc có một bút cho vay tới rồi, vì thế hẳn liên đối người trong thôn nói có thể trước cho bọn hắn một bộ phận chia hoa hồng, dư lại chờ làng du lịch cái lên, chính thức lợi nhuận liên phân cho bọn họ.

Chính là hắn nào biết đâu rằng những người này đã sớm chờ không kịp, vì thế liên đã xảy ra lúc sau sự tình, bọn họ đầu tiên là lấy làm Thẩm lương còn ti tiện vì lấy có giam cầm Thẩm lương, rồi mới vừa đâm vừa xoa làm hắn nói ra tiền cho vay thẻ ngân hàng mật mã.

Lúc sau sự tình liên có thể nghĩ, ti tiện tới tay, người tự nhiên liên không có dùng, vì thế Thẩm lương liên thành này tân hồ bình đập chứa nước để lại một cái oan hồn.....

Ta nghe Thẩm lương nói xong sở hữu sự sau, ta đôi tay gắt gao nắm chặt thành nắm tay, không nghĩ tới trên đời thế nhưng có như thế một thôn làng ác nhân sống trên đời, còn không có đã chịu pháp luật chế tài, chẳng lẽ đây là cái gọi là pháp không trách chúng sao?

Hắn thấy vẫn luôn nỗ lực bình phục cảm xúc, liên đạm nhiên đối ta nói, "Ta thực cảm tạ ông trời có thể làm ta ở chết sau còn có thể gặp được người cái này tri âm, kỳ thật ba năm trước đây cảnh sát tới vớt quá ta thi thể, chính là bọn họ không tìm được."

Ta nghe xong sửng sốt, "Có thể không thành người thi thể không ở đập chứa nước?"

Thẩm lương lắc đầu nói, "Không phải, liên ở đập chứa nước phía dưới..... Chỉ là còn không phải thời điểm làm cho bọn họ đem thi thể vớt

lên, ta không cam lòng liền như thế rời đi nơi này, ta muốn xem đến bọn họ báo ứng....."

Ta gật gật đầu nói, "Nguyên lai là như thế này, khó trách cảnh sát như thế nào cũng tìm không thấy người thi thể, chính là cái kia sa lưới hiềm nghi người là chuyện như thế nào?"

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Tân Hồ Bình Đập Chứa Nước (Tám)

"Kia chẳng qua là thôn thượng một cái kẻ điên, bọn họ cho nhà hắn một ít tiền làm hắn gánh tội thay thôi! Hơn nữa bệnh tâm thần giết người không cần đền mạng, này ai đâu biết!" Thẩm lương oán hận nói.

Ta nghe xong càng là tức giận khó làm nói: "Khó trách kia bốn người còn hảo hảo lưu tại trong thôn, nguyên lai là tìm hảo kẻ chết thay!" Nhưng nghĩ lại lại tưởng tượng, bọn họ toàn thôn báo ứng tới cũng quá chậm, nếu chỉ là không thể làm cho bọn họ nước ăn kho cá, này lại tính cái gì báo ứng a!

Thẩm lương tựa hồ có thể nghe được lòng ta suy nghĩ, hắn đạm nhiên nhìn mặt nước nói, "Không phải không báo, chỉ là thời điểm chưa tới....."

"Kia cái gì thời điểm đến đâu?" Ta vội vàng hỏi.

Nhưng vào lúc này, vừa rồi còn bình tĩnh mặt nước thế nhưng bắt đầu khởi phong, tiếp theo chân trời liền bay tới nhiều đóa mây đen, Thẩm lương đột nhiên xoay người đối ta nói, "Muốn trời mưa!"

Ta nhìn thoáng qua thiên nói, "Ân, là sắp trời mưa, thật hy vọng ông trời một cái tia chớp đánh chết những cái đó làm ác người!"

Nhưng Thẩm lương trọng điểm tựa hồ không phải tưởng nói trời mưa, hắn bình tĩnh nhìn ta nói, "Nhớ kỹ, ngày mai giữa trưa người cần thiết rời đi....." Nói xong hắn liền biến mất không thấy!

"Thẩm lương..... Thẩm lương!" Ta thử kêu hắn vài tiếng, nhưng lại không có đáp lại.

Vì thế ta đành phải xoay người chuẩn bị rời đi, nhưng mới vừa đi vài bước liền nghe được mặt sau có người kêu ta, "Nghiêm khắc....."

Liền thấy Thẩm lương thế nhưng huyền phù ở mặt nước, hấn chỉ vào một cái cái kia vị trí mặt nước, mỉm cười nhìn ta.....

Ta minh bạch hấn ý tứ, ta nỗ lực nhớ cái kia vị trí, nếu ta không đoán sai, cái kia vị trí phía dưới chính là hấn thi thế nơi.

Trở lại Thôn Ủy Hội khi, phát hiện cái kia đờng gốc còn ở ngủ, ta tay chân nhẹ nhàng vòng khai hấn vết rách trong phòng, lúc này bên ngoài đã bắt đầu hạ mưa nhỏ, ta nhìn thoáng qua bên ngoài thiên, trong lòng biết này vũ một chốc một lát là đình không được tới.

Ngày hôm sau buổi sáng, ta kéo có chút cứng đờ thân thể từ trên giường bò lên, còn hảo không có lại làm cái kia mộng, bất quá ngẫm lại cũng sẽ không lại làm, bởi vì năm đó sự tình ta đã biết đến không sai biệt lắm.

Lúc này bên ngoài mưa nhỏ không biết cái gì thời điểm đã chuyển thành mưa to, vườn trái cây thôn tuy rằng mặt ngoài tu tráng lệ huy hoàng, bất quá hiển nhiên căn bản không suy xét quá bài thủy vấn đề, này rõ ràng cố đầu không màng biểu hiện, trải qua đêm nay thượng nước mưa cọ rửa, bên ngoài đã sớm thành sông nhỏ.

Ta trở lại trên xe lấy chính mình giày đi mưa, rồi mới chuẩn bị đi tiệm cơm ăn một chút gì, ở thuận tiện cùng chu đại bình cáo từ.

Vừa đi tiến tiệm cơm, quả nhiên nhìn đến chu đại bình thân kia bốn cái gia hỏa đều ở, bọn họ giống như đang thương lượng cái gì, xem ta đây người mưa gió đi đến, lập tức giả mù sa mưa kêu ta qua đi ăn cơm sáng.

Ta cũng bất hòa hấn khách khí, vừa ăn liền nói, chính mình chuẩn bị giữa trưa liền đi, ta xem bọn họ biểu tình cỡ quái, liền biết bọn họ còn không nghĩ làm ta rời đi, vì thế ta nói bậy nói, "Chu thư ký, người xem đập chứa nước cá các người không thể ăn, chính là bên ngoài người có thể ăn a, ta ngày hôm qua suy nghĩ một đêm, ta có cái khai công ty bằng hữu vẫn luôn tưởng làm cái làng du lịch, nhưng bất hạnh không làm hấn vừa lòng

địa phương, ta cảm thấy các người nơi này liền không tởi, ta tưởng giữa trưa liền đi, như vậy trời tối trước còn có thể về nhà, rồi mới ta ngày mai buổi sáng lại đem hấn lãnh đến xem, các người cần phải hảo hảo chiêu đãi a!"

Chu đại bình nghe xong sừng sốt, tựa hồ ta nói lại quấy rầy kế hoạch của hấn, chính là vừa nghe có tiền tránh liền khó nén trong lòng hưng phấn, vì thế liền cười nói, "Thật sự! Kia đã có thể thật tốt quá! Chúng ta nơi này có sơn có thủy, liền kém có người tới nơi này đầu tư!"

"Ai, nhưng là có câu nói đến trước nói ở phía trước, ta dẫn người tới có thể, người cần phải đem thôn thượng bệnh tâm thần đầu xem trọng, Thẩm lương sự ta chính là nghe nói, ta cái này bằng hữu có thể so hấn có tiền nhiêu, đừng làm cho phía trước sự cho hấn dọa chạy!" Ta cố lộng huyênn hứ nói.

Bọn họ vài người nghe ta như thế vừa nói, biểu tình lập tức biến mất tự nhiên đi lên, ta chính là như vậy cố ý như vậy hư hư thật thật làm cho bọn họ sờ không được bắc! Ăn qua cơm sáng sau ta liền bắt đầu sửa sang lại ta trên xe đồ vật, ở giữa ta còn làm bộ chụp chút thôn thượng ảnh chụp, nói là muốn lấy lại đi cấp vị kia có tiền bằng hữu nhìn xem.

Thời gian một phen một giây quá khứ, mắt thấy liền phải ở giữa trưa, trong lòng ta cũng không để, không biết chính mình có thể hay không rời khỏi, chính là mặt ngoài còn muốn ra vẻ bình tĩnh, cùng bọn họ chuyện trò vui vẻ.

Rốt cuộc, thời gian không sai biệt lắm, ta chuẩn bị lên xe rời đi, đột nhiên, ta xe phía trước xuất hiện bốn người, trong lòng ta trầm xuống, thầmkêu không tốt, đây là không nghĩ ta làm đi a, nhưng trên mặt lại cười ha hả nói, "Như thế nào? Còn có cái gì sự sao?"

Trong đó một người nói, "Chu thư ký thỉnh người đi ăn cái cơm trưa lại đi, hấn nói không thể làm khách nhân đói bụng lên đường..... Lại nói này ngày mưa lái xe cũng không an toàn nào!"

Lòng ta cái khí a, người mẹ nó mới lên đường đâu! Chính là ngoài miệng lại khách khí nói, "Kia đến không có việc gì, ta thường xuyên ngày mưa lái xe, nói nữa, ta đã quấy rầy các người lâu lắm, cơm trưa ta sẽ không ăn, ta chính mình ở trên đường chấp vá một ngum là đến nơi, bằng không trời tối trước liền đến không được gia!"

Chính là kia bốn người vẫn là không có tránh ra ý tứ, nhìn dáng vẻ bọn họ là không nghĩ ta liền như thế đi rồi! Đang ở chúng ta giằng co thời điểm, đột nhiên một trận ô tô loa thanh, ta thăm dò vừa thấy, chỉ thấy một màu đen Land Rover thượng đi xuống tới năm cái tráng hán! Cầm đầu ta còn nhận thức.....

Quản siêu! Còn hảo ta phía trước cho hán gọi điện thoại cầu cứu, tiểu tử này tới thật đúng là đúng lúc a! Ta lập tức nhảy xuống xe triền hán đi qua, tiếp theo ta liền nhìn đến mặt sau còn có hai chiếc xe, tất cả đều ngời ngời người.

Ta ôm chặt quản siêu nói, "Hành a, tiểu tử người, này người đều có thể tìm tới!"

Hán cười cười, dùng nắm tay nhẹ nhàng đánh vào ta trên vai nói, "Người cho rằng kia gps là bạch trang! Đi, mang chúng ta đi đập chứa nước nhìn xem....."

Nói xong hán liền thượng ta xe, ta khởi động xe từ bốn người bên người trải qua, xem bọn họ biểu tình rõ ràng là không cam lòng, nhưng ta còn là đem cửa sổ xe điều hạ tới nói, "Người đi cùng chu thư ký nói một tiếng, chúng ta một hồi xem xong đập chứa nước liền đi ăn cơm, làm hán nhiều chuẩn bị điểm, chúng ta người nhiều....."

Nói xong ta liền đem xe hướng đập chứa nước phương hướng khai, kia bốn người cũng chỉ chuyển biến tốt đẹp thân triền tiệm cơm đi đến..... Ra thôn sau, quản siêu hỏi ta, "Chúng ta đi xem đập chứa nước?"

Ta hừ một tiếng nói, "Xem cái rắm a, chạy nhanh đi, nơi này không phải ở lâu nơi." Quả nhiên ra thôn không một hồi mưa to liền chuyển mưa to!

Mà khi chúng ta máy chiếc xe thương quốc lộ, khai ra không đến 20 phút sau, thiên liền tình, ta từ đảo coi kính nhìn thoáng qua mặt sau không trung, vẫn là đen nghìn nghịt một mảnh mây đen, thật lâu sẽ không tản ra.....

Vào lúc ban đêm ở nhà sau, ta thỉnh quản siêu cùng hấn bằng hữu ăn cái cơm, trong bữa tiệc ta đem trong thôn sự tình cùng hấn nói, hấn nghe xong thẳng toát cao răng tử, "Tắm tắc..... Thôn này người nhưng đủ đột nhiên, nếu không phải chúng ta đi tiếp người, phỏng chừng người này sẽ cũng cũng chưa v ề!"

Lòng ta có thừa giạt mình gật gật đầu nói, "Vẫn là anh em người đủ ý tứ, tới! Gì cũng không nói, hết thầy đầu ở rọu..... Làm!"

Sáng sớm hôm sau Weibo thương liền tuyên bố một cái tin tức: Tân hồ bình đập chứa nước với tối hôm qua 23 điểm 59 phân nhân mưa to làm cho hội bá, hạ lưu vườn trái cây thôn nháy mắt bị bao phủ, hiện khắp nơi cứu viện lực lượng đang ở đi trước, cụ thể tử thương nhân số không rõ.....

Sau tới ta nghe một cái đi cứu viện bằng hữu nói, vườn trái cây trong thôn người không một cái còn sống, chính là cụ thể nhân số lại bị địa phương cấp đê ép xuống dưới, bởi vì còn có càn tà môn sự.

Bọn họ phát hiện ở tiết một nửa thủy tân hồ bình đập chứa nước, thế nhưng kinh hiện nhiều cụ hài cốt! Trong đó có một cái bị nhốt ở trong lồng hài cốt, sau tới bị nhận định chính là mấy năm trước mất tích Thẩm lương.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Ác Linh (Một)

Cao xa tại Thượng Hải một nhà ngoại xí công tác 5 năm, thật vất vả mới xem như ngao tới r ồi xí nghiệp trung ằng, chính là dù vậy, hấn cùng thê tử Mạc Phỉ nếu muốn ở Từ gia hồi bán cái hai phòng một sảnh phòng ở, bọn họ vẫn như cũ muốn ăn mặc c ần kiệm 5 năm mới được!

Nhưng cho dù là như thế này, chính mình có thể tiết kiệm một chút, kia hài tử đâu? Bọn họ có cái 5 tuổi nửa nữ nhi kêu ca như thế, lập tức liền gặp phải học tiểu học vấn đề, nếu không có một cái tốt học khu phòng, nữ nhi liền cái hảo một chút trường học đâu tìm không thấy.

Đang ở phu thê hai người đầu vì cái này vấn đề cảm thấy đau đầu thời điểm, một nhà sản xuất công ty tìm được rồi cao xa, nói là Thẩm Dương một nhà công ty coi trọng nhân tài có thể, tưởng lương cao đào nhân qua đi!

Ngay từ đầu cao xa là cự tuyệt, chính mình hiện công ty như thế nào nói cũng là thế giới 500 cường xí nghiệp, mà chính mình đã hỗn tới rồi trung tầng lãnh đạo, vì cái gì còn muốn mạo hiểm từ đầu đã tới đâu?

Chính là cái này sản xuất cố vấn lại ở trong điện thoại nói, "Người trước không nên gấp gáp cự tuyệt ta, chờ nghe ta nói xong Thẩm Dương nhà này xí nghiệp khai ra điều kiện lại nói hảo sao?"

Cúp sản xuất cố vấn điện thoại sau, cao xa trong lòng bắt đầu trên dưới nổi lên dao động, vì thế nhân lập tức cấp thê tử Mạc Phi gọi điện thoại, nói buổi tối có việc cùng nàng thương lượng, cần phải về sớm.

Mạc Phi là ở một nhà tư nhân trường bổ túc làm hành chính công tác, tiền lương chỉ có cao xa một nửa, hơn nữa bởi vì là học bổ túc trung tâm, cho nên càng là tiết giả **** liền càng là vội không được.

Hôm nay vốn dĩ trường học là muốn tăng ca, nàng nhận được lão công điện thoại sau cho rằng trong nhà ra cái gì sự, vì thế liền cùng lão bản xin nghỉ đã trở lại.

Tiến gia môn, nàng liền nhìn đến lão công một người ngồi ở sofa tưởng sự tình, nghe được mở cửa thanh sau nhân lập tức đứng lên, ôm chặt Mạc Phi nói, "Lão bà, chúng ta đi Liêu Ninh đi!"

"Cái gì? Người này không đầu không đuôi nói cái gì đâu? Vì cái gì muốn đi Liêu Ninh? Người muốn đi công tác?" Mạc Phi làm lão công cấp nói ngược.

Cao xa lại lắc đầu nói, "Không phải, ta là nói chúng ta đi Liêu Ninh sinh hoạt định cư như thế nào?"

Mạc Phi một chút liền ngay ngăn cả người, sau một lúc lâu mới chậm rãi nói, "Người là như thế nào tưởng, vì cái gì đột nhiên nói muốn đi Liêu Ninh đâu?"

Vì thế cao xa liền đem hôm nay sẵn đầu cố vấn cùng hán bàn bạc sự tình cùng thê tử nói, lại còn có đem đối phương đưa ra đi đầu kiện cũng bãi ở nàng trước mặt.....

Mạc Phi nhìn kỹ hiệp nghị thượng theo như lời đãi ngộ vấn đề, kia gia công ty có thể cung cấp cấp cao xa một bộ viết có hán tên biệt thự cảnh biển, lương một năm 50 vạn giữ gốc thêm chia hoa hồng, còn có thể cấp Mạc Phi cung cấp lý tưởng vào nghề cương vị, cuối cùng chính là hứa hẹn chờ bọn họ nữ nhi tới rồi đi học tuổi tác, sẽ an bài này tiến địa phương tốt nhất tiểu học.

Mạc Phi nhìn nhiều ít cũng có chút tâm động, chính là nàng vẫn là lo lắng hỏi, "Kia Thượng Hải bên này có thể thả người sao?"

Cao xa cười cười nói, "Bọn họ thực sẽ véo thời gian, ta cùng công ty hợp đồng cuối tháng vừa vặn đến kỳ, nếu ta không tục thêm chính là tự động giải ước, không cần bất luận cái gì bồi thường."

"Kia Liêu Ninh bên này là dụng cụ sao dạng công ty?" Mạc Phi hỏi.

Cao xa cầm lấy tư liệu nhìn nhìn nói, "Cùng ta hiện tại công ty không sai biệt lắm, đầu là tiếp hải ngoại đơn đặt hàng!"

"Kia bọn họ đào người qua đi khẳng định là muốn người trong tay hộ khách, nếu người mang theo hộ khách đi ăn máng khác, hiện tại công ty có thể hay không cáo người vi ước a, lúc trước người chính là ký bảo mật hiệp nghị!" Mạc Phi lo lắng nói.

Cao xa nhẹ nhàng ôm nàng bả vai nói, "Điểm này người cứ yên tâm đi, ta lúc trước thêm bảo mật hiệp nghị không phải vĩnh cửu, nó có tác dụng

trong thời gian hạn định cùng ta cùng hợp nhất dạng, đến kỳ nếu không tục thêm liền tự động giải ước, không hề có pháp luật hiệu quả và lợi ích, minh bạch sao?"

Kỳ thật Mạc Phi trong lòng là không quá tưởng rời đi Thượng Hải, rốt cuộc vừa mới đứng vững gót chân, tuy nói hiện tại còn không có chính mình phòng ở, chính là nàng tin tưởng chỉ cần bọn họ lại phấn đấu thượng mấy năm, liền hết thảy đều sẽ có.

Chính là nhìn đến cao xa kia thoả thuê mãn nguyện bộ dáng, nàng thật sự không nghĩ làm lão công thất vọng, có lẽ tại Thượng Hải là hạnh phúc cảm thiếu một ít, áp lực lớn một ít, có lẽ lui mà cần tiếp theo sẽ là cái không thể lựa chọn đâu?

Một tháng sau, cao xa cùng Mạc Phi đi tới bọn họ tân gia, một đồng ba tầng biệt thự cảnh biển, chính là không được hoàn mỹ chính là tân gia cũng không ở Thẩm Dương, mà là ở một cái ven biển kinh tế khai phá khu, mà cái gọi là Thẩm Dương công ty đúng vậy thật là tồn tại, chỗ đó là tổng công ty, mà cái này khai phá khu bởi vì tới gần doanh khẩu cảng, cho nên phái cao xa tới nơi này đảm nhiệm công ty con tổng giám đốc.

Bất quá đáng giá nhắc tới chính là, nơi này hoàn cảnh kia tương đương không thể, trời xanh biển xanh, công ty hứa hẹn hải cảnh phòng càng là một chút cũng không tham giả, chính là Mạc Phi lại đánh tâm nhãn không thích nơi này, nàng giác cái này địa phương dưỡng lão còn có thể, nhưng là khai cung không có hễ mũi tên, hợp đồng cũng ký, phòng ở cũng cho, bọn họ cũng chỉ đi trước một bước xem một bước.

Cụ nói cao xa công ty Đại lão bản canh tử kiến phía trước là làm địa ốc, bởi vì mấy năm nay ngành địa ốc không quá khởi sắc, cho nên hẳn trong tay có rất nhiều tân cái tốt biệt thự vẫn luôn đều không có bán đi.

Vì có thể bàn sống trong tay tài chính, hẳn dứt khoát kiên quyết sửa lại hành, đầu tư hiện tại công ty, mà hiện tại trong công ty sở hữu trung, cao tầng quản lý nhân viên, toàn bộ đều là hẳn lương cao từ bắc thượng quảng đảo tới, hẳn "Sát thủ" chính là tới cấp ta công tác, ta cho người biệt thự!

Canh tử kiến nhất chiêu thật đúng là dùng được, quả nhiên đưa tới không ít hữu dụng nhân tài, làm hẳn trong lúc nhất thời trở thành này một hàng nghiệp một con hắc mã!

Chính là hẳn cấp cao xa này bộ biệt thự lại là hẳn phía trước sản nghiệp, cũng không phải tân, cho nên bên trong sớm đã trang hoàng hảo, này chủ yếu là cao xa yêu cầu, hẳn không nghĩ muốn cái phôi thô phòng, rồi mới chính mình còn muốn đầu tiên trang hoàng.

Canh tử kiến vừa thấy, vậy vừa lúc, chính mình trong tay mặt vừa vặn có một bộ không thật lâu biệt thự cảnh biển, liền đem này bộ cho hẳn!

Này bộ biệt thự tổng cộng ba tầng, bố trí sơn mặt hải, địa lý vị trí đặc biệt hảo, trừ bỏ có chút hẻo lánh ở ngoài nơi nào đâu không tồi, chính là cho dù lại thiên, cao xa lái xe 15 phút cũng đến nội thành công ty.

Hơn nữa nơi này lộ khoan ít người, không bao giờ sẽ xuất hiện giống Thượng Hải như vậy thường xuyên kẹt xe tình huống đã xảy ra! Hơn nữa quan trọng nhất chính là, biệt thự bên trong cái gì đều là có sẵn, căn bản không cần chính mình lại mua.

Tuy rằng trang hoàng có chút lão, chính là đây cũng là tạm thời, hết thấy chờ hẳn ở chỗ này ổn định, lại làm lại trang hoàng cũng không muộn a!

Biệt thự một tầng là phòng khách, phòng bếp, công nhân phòng, là nửa tầng hầm ngầm kết cấu, ở phương bắc xem như đông ấm hạ lạnh kiến trúc. Nhị tầng có một gian phòng ngủ chính, một gian phòng cho khách, còn có một gian nghỉ ngơi phòng. Ba tầng diện tích có một nửa là lộ thiên ban công, dư lại chính là phòng tập thể thao cùng thư phòng, đương nhiên còn có một gian phòng cho khách.

Mỗi một tầng đều có độc lập buồng vệ sinh, lầu hai phòng ngủ chính còn có cái chỉ cung chủ nhân buổi tối sử dụng buồng vệ sinh, ba tầng diện tích thêm lên vượt qua 450 mét vuông, lại còn có đưa cái 300 mét vuông hoa viên tiểu viện.

Đây đúng là cao xa trong lý tưởng gia, chính là Mạc Phi lại không cho là đúng nói, "Như thế đại phòng ở li ền chúng ta tam khâu người trụ có phải hay không có điểm trống trải a! Còn có, đây là phương bắc, mỗi năm đều phải giao sười ấm phí, hơn bốn trăm mét vuông phòng ở, đây là một bút không nhỏ chi tiêu a!"

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Ác Linh (Nhị)

Cao xa nhìn đến thê tử một bức lo lắng bộ dáng, li ền cười đối nàng nói, "Lão bà này đó người đều không cần lo lắng, vấn đề này ta ở trong hiệp nghị thấy được, mỗi năm công ty đều sẽ cấp chúng ta báo 70% sười ấm phí cùng bất động sản phí, điểm này người li ền không cần lo lắng! Người hiện nhiệm vụ chính là ở nhà mang hảo nhuế nhuế, r ồi mới đem cái này gia thu thập thành chúng ta chính mình gia cảm giác là đến nơi!"

Mạc Phi mày nhăn lại nói, "Cái gì ý tứ, không tính toán làm ta đi ra ngoài công tác?"

Cao xa lập tức cười nịnh nọt nói, "Đương nhiên không phải, hiện tại hết thấy đều là tạm thời, chờ ta bên này ổn định, có nhất định nhân mạch quan hệ sau, giúp người tìm cái công tác không phải một giây sự!"

"Ta không cần người giúp ta, ta có thể chính mình đi ra ngoài tìm....."
Mạc Phi sắc mặt khó coi nói.

Cao xa nhìn ra thê tử sinh khí, li ền ôn t ần nói, "Lão bà, người xem như vậy được không, chúng ta từ từ tới, không nóng nảy, trước chờ ta bên này ổn định, r ồi mới sẽ giúp nhuế nhuế tìm được lý tưởng nhà trẻ, r ồi mới lại suy xét công tác của người, được không? Bằng không nhuế nhuế không ai mang không nói, ta công tác cũng không an tâm không phải?"

Mạc Phi bất đắc dĩ gật gật đầu nói, "Kia hiện tại cũng chỉ có thể trước bộ dáng này!"

Bữa tối khi, nhuế nhuế nói muốn ăn cà chua xào trứng, vì thế Mạc Phi li ền tới tới r ồi phòng bếp, mà khi nàng mở ra bếp qu ầy khi, lại bị cáo trước mắt hết thấy sợ ngây người, nơi này đ ồ dùng nhà bếp đầy đủ mọi

thứ, hơn nữa vừa thấy đầu không phải hàng rế tìên, bên trong có cái nôi nằng nhớ rõ mấy năm trước đã từng ở một quyển tạp chí thượng nhìn đến, là Nhật Bản hóa, quý thái quá!

Lại xem những cái đó bộ đồ ăn, càng là tinh mỹ vô cùng, tuy rằng bởi vì lâu dài vô dụng mặt trên rơi xuống một tầng tro bụi, chính là vẫn như cũ vô pháp ngăn trở chúng nó sáng rọi.....

Vì thế Mạc Phi liền có chút tiêu kích động vì người nhà làm xong bữa tối, trên bàn cơm cao xa xem Mạc Phi biểu tình không đúng, liền hỏi nàng cái gì sự a, biểu tình cổ cổ quái quái!

Mạc Phi cười thần bí nói, "Người không biết, trong phòng bếp đồ vật quá tuyệt vời! Không nghĩ tới có sinh phía trước ta còn có thể dùng tới như thế tốt đồ làm bếp!"

Cao xa cười nhạo nàng nói, "Các người nữ nhân chính là tóc dài kiến thức ngắn, người chỉ nhìn thấy trong phòng bếp đồ vật hảo, kia này đá cẩm thạch bàn ăn cùng bàn trà, còn có này da thật sô pha cùng gỗ đặc sần nhà, nào giống nhau không phải thứ tốt?"

Bị cao xa như thế vừa nói nàng mới phát hiện, nơi này trang hoàng thật đúng là xa hoa a, quang trong phòng gia cụ không có hai ba mươi vạn cũng hạ không tới a, liền càng đừng nói cái gì gia điện linh tinh! Xem ra bọn họ lão bản thật là hạ vốn gốc.....

Đêm khuya, cao xa cùng Mạc Phi đang ngủ say, đột nhiên bị một trận động tĩnh bưng tỉnh, Mạc Phi thần kinh khẩn cảm nói, "Lão công, tiến tặc!"

Cao xa mơ hồ mơ hồ tỉnh dậy, cẩn thận nghe xong nghe nói, "Lão bà, dưới lầu cửa sổ người đóng sao?"

"Giống như không có....." Mạc Phi xấu hổ nói.

"Ai....." Cao xa thật mạnh thở dài, rồi mới từ trên giường bò dậy nói, "Ta giấc lão bà, nơi này là bờ biển, gió biển rất lớn, người nửa đêm không liên quan cửa sổ, dưới lầu khẳng định có thanh âm a!"

Nói xong hắn đã đi xuống lầu, đi vào lầu một vừa thấy, quả nhiên là gió thổi đổ đứng ở cạnh cửa ô che, hắn lập tức đi quan hảo cửa sổ, trong phòng nháy mắt khôi phục bình tĩnh, đang ở cao xa chuẩn bị lên lầu khi, đột nhiên bên ngoài một cái tia chớp đánh xuống, tức khắc toàn bộ đem sân chiếu sáng trưng.....

Cao xa một chút bị trong viện cảnh vật sợ ngây người, tại đây đồng thời, nhi đồng trong phòng truyền đến nữ nhi tiếng khóc..... Mạc Phi vội vội vàng vàng đi xem xảy ra chuyện gì, mà cao xa còn ngốc đứng ở nơi đó phát ngốc, nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, hắn đi cửa hiên mở ra bên ngoài đèn, kết quả cái gì cũng không có, chẳng lẽ là chính mình hoa mắt không thành?

Nhuế nhuế nguyên lai là bị bên ngoài sét đánh tia chớp cấp bừng tỉnh, mới có thể dọa khóc, có lẽ là vừa tới đến một cái tân hoàn cảnh vốn là sợ hãi, Mạc Phi đem nữ nhi ôm trở về phòng họ trong phòng, chính hống nàng ngủ đâu.

Cao xa nằm trở về trên giường, chính là trong lòng lại một lần lại một lần hồi tưởng chính mình vừa rồi nhìn đến tình cảnh, như thế nào sẽ có cái nữ nhân đứng ở trong viện đâu? Còn..... Còn cái gì cũng chưa xuyên.....

Mạc Phi một đêm vô mộng ngủ tới rồi đại hùng đông, nàng đứng dậy một sò phát hiện cao xa không ở, lúc này trong WC truyền đến tiếng nước, xem ra hắn sớm khiến cho nước tiểu cấp nghẹn tỉnh.

Trong WC, cao xa nhìn chính mình làm dơ quần lót, cái này làm cho hắn nhớ tới đêm qua cái kia mộng..... Trong mộng một cái hương diễm lửa nữ đi đến trước mặt hắn, rồi mới chậm rãi ngửi xồm đi xuống, dùng miệng nhẹ nhàng ngậm lấy hắn đằng trước.....

Cái này mộng quá kích thích, đây là cao xa chưa bao giờ có cảm giác quá một loại tình cảm mãnh liệt, cho nên đương hắn buổi sáng tỉnh lại khi, liền cảm giác quần lót ẩm ướt! Vì thế hắn chạy nhanh lưu vào WC, hắn nhưng không nghĩ làm lão bà phát hiện chính mình như thế đại người còn ở trong mộng di tinh!

Cơm sáng quá sau, cao xa lái xe đi làm, Mạc Phi một người ở nhà mang theo nữ nhi, nàng bắt đầu sửa sang lại trong phòng một ít phía trước đồ vật, hữu dụng liền lưu lại, vô dụng liền ném, rốt cuộc không phải chính mình đồ vật, dùng nhiều ít có chút biệt nữ.

Cao nhưế một người ngồi ở lầu hai trên sàn nhà chơi nàng âu yếm búp bê Barbie, đột nhiên, lầu hai phòng cho khách môn chính mình chậm rãi mở ra, cao nhưế tò mò ngẩng đầu vừa thấy, rồi mới cười nói, "Người là ai? Có thể cùng ta chơi sao?"

Tiếp theo môn lại "" một tiếng đóng lại!

Mạc Phi lúc này ở dưới lầu nghe được thanh âm sau, liền lớn tiếng đối nữ nhi nói, "Nhưế nhưế! Không cần chơi môn, sẽ kẹp tới tay bị thương, biết sao?"

Cao nhưế bẹp cái miệng nhỏ lắm bằm nói, "Lại không phải ta quan môn, làm gì muốn huấn ta a!"

Chính là dưới lầu Mạc Phi lại không có nghe được, nàng chính ***** ở dưới lầu công nhân trong phòng thu thập đồ vật đâu!

Cao nhưế nghe xong nghe, phát hiện nàng mù mù còn ở vội, vì thế sẽ nhỏ giọng đối với trong môn nói, "Ra tới chơi với ta a, ta mù mù không đi lên!"

Nàng vừa dứt lời, liền gặp khách phòng môn lại lầu nữa một chút mở ra.....

Buổi tối cao xa tan tằm sau, Mạc Phi đã sớm làm tốt một bàn đồ ăn chờ hần.

"Như thế nào, ngày đầu tiên đi làm đầu còn thói quen đi!" Mạc Phi quan tâm hỏi.

Cao xa ăn khẩu cơm nói, "Còn hành, cùng thủ hạ vài người câu thông cũng không tở, ăn ý cũng không phải một sớm một chiều mới có, từ từ tới

đi! Tổng thế tới nói còn tính không t ã."

Hắn xem nữ nhi vẫn luôn mặc không lên tiếng ở ăn cơm, li ên cho rằng hôm nay Mạc Phi huấn nàng đâu, vì thế li ên đối nữ nhi nói, "Nhuế nhuế, hôm nay quá như thế nào? Vui không a!"

Không nghĩ tới cao nhuế cho hắn một cái đại đại gương mặt tươi cười nói, "Vui vẻ, tiểu h ãng cùng tiểu lam b ãi chúng ta cùng nhau chơi, bọn họ khả năng ý tứ!"

Cao xa nhìn thoáng qua Mạc Phi hỏi, "Ai là tiểu h ãng tiểu lam?"

Mạc Phi nhún nhún vai nói, "Có thể là người nữ nhi cho nàng búp bê Barbie khởi tên đi! Người không nhớ rõ, nàng kia chỉ không có lỗ tai con thỏ còn gọi tiểu bạch đâu!"

Hai vợ ch ãng nhìn nhau cười, r ãi mới tiếp theo ăn khởi cơm tới.

Ăn cơm xong sau hai người ng ãi ở trên sô pha xem TV, cao xa tùy miệng hỏi Mạc Phi, "Hôm nay phòng ở thu thập như thế nào?"

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Ác Linh (Tam)

Mạc Phi ăn nước miếng quả nói, "Đ ò vật quá nhi ãu, ta chỉ thu thập ra một chút, đ ãu là một ít nguyên lai phòng chủ xem qua báo chí cùng tạp chí, có thời gian ta phải tìm cái bán phế bản trở v ã thu đem mấy thứ này đ ãu thu đi mới được."

Cao xa câu được câu không nghe nàng nói, đột nhiên phát hiện nữ nhi không ở phòng khách, vì thế hắn li ên hỏi Mạc Phi, "Nhuế nhuế đâu? Ăn cơm xong ta li ên không gặp nàng?"

Mạc Phi quay đ ãu lại nhìn thoáng qua l ãu hai nói, "Ở mặt trên chơi đâu, nàng hôm nay một ngày đ ãu ở l ãu hai chơi, đặc biệt ngoan, một chút cũng không có cho ta quấy rối."

Cao xa nghi hoặc nhìn về phía lầu hai, trong lòng có chút nghi hoặc, này cũng không chính mình nữ nhi cá tính a! Thế nhưng thành thành thật thật ở lầu hai chơi một ngày, không khỏi lo lắng nói, "Người ngày thường thu thập phòng khi nữ nhi chú ý điểm nữ nhi, rốt cuộc chúng ta mới vừa dọn tiến vào, vạn nhất nhà này có cái an toàn tai hoạ ngầm chúng ta không biết đâu?"

Mạc Phi nghe xong cũng cảm thấy có đạo lý, vì thế liền gật gật đầu nói, "Ân, yên tâm đi lão công!"

Cao xa xem TV thượng cũng không có cái gì hấp cảm thấy hứng thú tiết mục, vì thế liền đứng dậy đi lầu hai, muốn nhìn một chút nữ nhi ở chơi cái gì, hấp vừa lên lầu hai liền phát hiện, lầu hai hành lang lại hắc lại an tĩnh căn bản không bật đèn, kia nữ nhi ở làm cái gì đâu?

Vì thế hấp đi vào nữ nhi phòng trước, nhẹ nhàng đẩy ra thủy cửa phòng, kết quả phát hiện bên trong không ai, vì thế hấp lại về tới chính mình phòng ngủ, còn là không có nữ nhi thân ảnh.

"Nhuế nhuế....." Cao xa nhẹ giọng kêu một câu.

Lại vẫn như cũ không có người trả lời, lúc này hấp vừa định hạ đến thang lầu kêu Mạc Phi đi lên, lại đột nhiên nhìn thấy lầu hai trong khách phòng có một tia ánh sáng bắn ra, hấp lập tức tiến lên đẩy ra môn, lại thấy hấp nữ nhi chính mặt triêu hạ quỳ rạp trên mặt đất.....

"Nhuế nhuế!" Cao xa la lên một tiếng chạy qua đi.

Dưới lầu Mạc Phi cũng nghe tới rồi, lập tức chạy lên lầu hai, cao xa tiến lên một phen bễ lên trên mặt đất nữ nhi, đương hấp đem nữ nhi lật qua tới vừa thấy khi, tức khắc hoảng sợ, thiếu chút nữa lại chưa cho ném văng ra!

Chỉ thấy cao nhuế trên mặt đờ huyết hồng môi cùng mặt đỏ trứng, mắt chung quanh dùng màu đen mi nét bút thượng thật mạnh quầng thâm mắt, chính là nhìn đến nàng dưới thân đờ trang điểm, cao xa lập tức minh bạch đây là nhuế nhuế chính mình họa.

Mạc Phi lúc này cũng chạy tới, vừa thấy đến nữ nhi quý bộ dáng, cũng dọa một tiếng thét chói tai, mà nhuế nhuế lại mơ mơ màng màng mở mắt ra nói, "Àn? Ba ba mù mù? Cơm sáng hảo?"

Phu thê hai người tức khắc bị khí cười, cái này tiểu gia hỏa nguyên lai là chơi chơi ngủ r ã, còn tưởng rằng ba ba mù mù đầu tới kêu nàng rời giường ăn cơm sáng đâu!

Mạc Phi khí bẽ lên nữ nhi đi rửa mặt, mà cao xa lại cẩn thận nhìn trên mặt đất những cái đó đ ò trang điểm, hấn c ãn lấy tới một chi son môi nhìn nhìn, vừa thấy nhan sắc li ên biết không là Mạc Phi, hơn nữa ở cao nhuế hướng chính mình trên mặt loạn họa phía trước, này chi son môi chính là có người dùng quá.

Nghĩ vậy nhi cao xa li ên đoán rằng nhất định là phía trước phòng chủ đ ò vật, vì thế hấn li ên tìm cái rác rưởi túi tất cả đ òu rút vào bên trong, đột nhiên hấn nghe thấy được một cỗ quen thuộc hương vị, giống ở nơi nào ngủi qua, vì thế hấn ở rác rưởi túi tìm kiếm, phát hiện nguyên lai là cái dùng một nửa nước hoa bình vọng lại.

Cái này hương vị ở nơi nào ngủi qua đâu? Như thế quen thuộc? Lúc này Mạc Phi ôm rửa sạch sẽ mặt nữ nhi đi r ã trở v ò, trong miệng còn ở tức giận nói, "Thiếu xem người liếc mắt một cái đ òu không được, xem người họa cái này quý bộ dáng!"

Cao nhuế chu cái cái miệng nhỏ không phục nói, "Mụ mụ cũng mỗi ngày họa a! Ta vì cái gì li ên không thể họa đâu?"

"Mụ mụ hoá trang là bởi vì mụ mụ là đại nhân, người mới vài tuổi li ên biết xú mỹ!" Mạc Phi tức giận nói.

Cuối cùng vẫn là cao xa đem nữ nhi từ Mạc Phi trong tay giải cứu ra tới nói, "Ở tiểu cũng là nữ nhân a! Các người nữ nhân trời sinh ái xú mỹ!"

Cao nhuế vừa thấy có người chống lưng li ên lập tức phụ họa nói, "Đúng vậy, các người nữ nhân chính là ái xú mỹ!" Mạc Phi nhìn này cha con hai cũng là hết chỗ nói r ã!

Cao xa ôm nữ nhi trở về chính nàng trong phòng, chuẩn bị hống nàng ngủ, đột nhiên nghĩ đến nữ nhi như thế nào sẽ đột nhiên nhảy ra mấy thứ này tới đâu, vì thế hẳn liền ôn nhu hỏi nữ nhi, "Nhuế nhuế, mấy thứ này người là ở nơi nào tìm được?"

Cao nhuế hút hút cái mũi nói, "Ở phòng cho khách giường phía dưới, tiểu hồng cùng tiểu lam nói cho ta....."

Cao xa lập tức vô ngữ, nữ nhi thế giới hẳn thật là không hiểu, vì thế hẳn sờ sờ nữ nhi đầu, rồi mới cho nàng cái tốt chặn, tiếp theo nói về ngày hôm qua không nói xong ba con tiểu trư chuyện xưa.

Nữ nhi ngủ sau, cao xa về tới chính mình phòng, thấy Mạc Phi đang ở hướng trên mặt sát mỹ phẩm dưỡng da, liền chậm rãi từ sau lưng ôm lấy nàng nói, "Ta cảm thấy nhuế nhuế quá cô đơn, không bằng chúng ta lại cho nàng thêm cái bạn nhi đi!"

Mạc Phi xoay người nhìn về phía cao xa vẻ mặt vô tội nói, "Người tưởng nuôi chó? Cũng không phải không thể, dù sao hiện tại chúng ta sân cũng có địa phương."

Cao xa lập tức làm bộ té xỉu ở trên giường nói, "Lão bà, người có phải hay không ngốc a?"

Mạc Phi xoay người cũng đi vào trên giường nói, cười xấu xa nói, "Tái sinh một cái người dưỡng khởi sao? Liền tính người dưỡng khởi ta còn mang không dậy nổi đâu! Người biết liền một cái ta đầu mau mệt điên rồi sao, lại thêm một cái, người mang đi!"

Cao xa nhẹ nhàng từ mặt sau ôm lấy Mạc Phi nói, "Như vậy, chờ nữ nhi thượng tiểu học, ta liền đem mẹ người kể đó, dù sao nàng cũng là một người, không bằng sớm cùng chúng ta sinh hoạt ở bên nhau, đến lúc đó người có lão mẹ tại bên người, nhà chúng ta thêm nữa cái nhị thai không phải một giây sự sao?"

Mạc Phi một phen đẩy ra cao xa, cười nói, "Hành, không hổ là học tài chính, bàn tính đánh vang a!"

Cao xa lập tức vô tội giơ lên đôi tay nói, "Oan uổng a lão bà đại nhân, ta ở bên ngoài tính kế ai cũng không dám trở về tính kế ngài a, lão bà của ta đại nhân....."

Nói xong hắn liền duỗi tay kéo qua Mạc Phi tưởng thân thiết, chính là Mạc Phi lại nhẹ nhàng đẩy ra hắn nói, "Không được..... Nhà ta thân thích tới!"

Cao xa vẻ mặt thất vọng ngã vào trên giường, "Thượng đế a, nhà các người thân thích như thế nào lại tới nữa! Có phải hay không lại trước tiên?"

"Không có a, thực bình thường..... Là người không nhớ được ngày thôi!" Mạc Phi tức giận nói.

Đêm khuya, cao xa cảm giác trên người không ngọn nến một trận khô nóng, hắn duỗi tay sờ mấy đầu giường, toàn bộ thường tình huống hạ, Mạc Phi đầu sẽ ở chỗ này phóng một ly nước sôi để nguội, chính là hôm nay hắn sờ đến nửa ngày, lại cái gì đầu không có.....

Vì thế hắn đành phải phi thường bực bội đứng dậy xuống lầu, đi trong phòng bếp tìm nước uống, uống xong thủy sau cao xa đang chuẩn bị lên lầu trở về phòng, đột nhiên nhìn đến phòng khách trên sofa ngồi một nữ nhân, tóc dài xoa trên vai, trên người không manh áo che thân.

Cao xa tâm hoá một chút đã bị câu lên, vừa rồi uống qua thủy giống như cũng nháy mắt chung phát rồi giống nhau, lúc này tử hắn lại cảm giác khát nước khó nhịn.....

Chính là lần này hắn không có đi trong phòng bếp tìm thủy, mà mà trực tiếp chạy về phía phòng khách, bởi vì cao xa cho rằng trên sofa nữ nhân là chính mình lão bà Mạc Phi đâu, chính là hắn mới vừa vừa đi tiến lên, một cỗ tử quen thuộc mùi hương liền chui vào mũi hắn, là kia bình nước hoa hương vị, cao xa trong lòng tức khắc lạc một chút, nữ nhân này thế nhưng không phải Mạc Phi!

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Ác Linh (Bốn)

Cao xa lập tức cảnh giác hỏi, "Người là ai?"

Nhưng nữ nhân lại không có trả lời hẳn, mà là chậm rãi từ trên sô pha đứng lên, rồi mới đi tới cao xa trước người.....

Hết thấy đầu phát sinh quá nhanh, nữ nhân có một trương sáng rọi mình diễm khuôn mặt, nàng dáng người đầy đặn mà không phì nị, cùng Mạc Phi không phải một cái loại hình nữ nhân, mà lúc này cao xa giống như là trứ ma giống nhau xao động bất an, thân thể hẳn đã không chịu đại não chi phối, tùy hứng đi theo * trầ luân đi xuống.

Bỗng dưng, cao xa phát hiện chính mình nằm ở phòng ngủ trên giường, kia vừa rồi hết thấy..... Chẳng lẽ là giấc mộng? Hẳn rời giường đi vào buồng vệ sinh, dùng nước lạnh rửa mặt, muốn cho chính mình thanh tỉnh một chút.

Đột nhiên, cao xa nhìn đến trong gương chính mình trên cổ thể nhưng có một khối màu đỏ thẫm..... Dấu hôn? Hẳn dùng tay dùng sức chà xát, thật là dấu hôn, không thể đi xuống.

Buổi sáng, cao xa một nhà ba người ở ăn bữa sáng, Mạc Phi liếc mắt một cái liền thấy được cao xa trên cổ hờng ấn, nàng nghi hoặc nói, "Lão công, người trên cổ là như thế nào làm?"

Cao xa sửng sốt, rồi mới theo bản năng dùng tay sờ sờ nói, "Ta cũng không biết, đêm qua còn không có đâu, hôm nay buổi sáng một chiếu gương liền phát hiện biến thành như vậy!" Hẳn sau khi nói xong liền về mặt cười xấu xa nói, "Không phải là người đêm qua làm cho đi....."

Mạc Phi trừng mắt nhìn hẳn liếc mắt một cái, rồi mới cấp nữ nhi gấp một mảnh chân giò hun khói nói, "Người xác định đêm qua người khi trở về là không có?"

Cao xa lập tức khẳng định nói, "Đương nhiên, nếu không không đờng nhất hạ đã bị người này 鉤 hợp kim mắt thấy được? Ta hoài nghi là này trong phòng đã lâu không có người ở, nhất định là nào đó tiểu sâu cắn! Không có việc gì, ta một hũ sát điễm nước thuốc liền không có việc gì."

Cao xa đi làm đi sau, Mạc Phi mang theo nữ nhi đi phụ cận siêu thị mua đồ ăn, vừa lúc gặp cách vách hàng xóm cũng ra cửa, nàng khách khí cùng bọn họ chào hỏi, chính là kia hai vợ chồng nhìn thấy Mạc Phi giống như là gặp quỷ giống nhau vội vàng rời đi.

Cái này làm cho Mạc Phi có chút không thể hiểu được, sau tới nàng mang theo nữ nhi đi tới siêu thị, coi như Mạc Phi đang muốn đi lấy mấy cái quả cam khi, lại đột nhiên nghe được kệ để hàng mặt sau có hai người đang ở nói chuyện phiếm.

"Người nghe nói sao? 418 kia đóng biệt thự có người ở!"

"Không phải đâu, thật là có người trụ à? Lá gan cũng thật đại! Nếu là ta, tặng không ta, ta đâu không cần!"

"Chính là a, nếu không phải này bởi vì này đóng biệt thự làm, cái này khu biệt thự đến nỗi như thế ít người sao?"

Mạc Phi nghe xong trong lòng trầm xuống, 418 còn không phải là chính mình gia biệt thự biến số nhà hào sao? Như thế nào này đóng biệt thự ở chỗ này danh khí giống như rất lớn dường như.....

Sau khi về đến nhà Mạc Phi đi vào phòng ngủ, nàng tính toán đem trên giường trong ngoài đều quét tước một chút, mà khi nàng đi đến cao xa bên này khi, đột nhiên nghe thấy được sợi u hương, đây là nữ nhân mới có thể dùng nước hoa hương vị, lại còn có không phải chính mình dùng cái loại này.....

Lúc này, lầu hai phòng cho khách môn đang từ từ mở ra, đang ở chuyên tâm chơi oa oa cao nhưế ngẩng đầu vừa thấy, rồi mới mỉm cười nói, "Các người xuất hiện đi, chúng ta cùng nhau chơi!"

Mạc Phi đem khăn trải giường cùng vỏ chăn đều đặt ở máy giặt sau, liền lên lầu nhìn xem nữ nhi ở làm cái gì, đương nàng đi đến lầu hai khi lại không có nhìn thấy cao nhưế thân ảnh, "Nhuế nhưế..... Người ở đâu đâu? Có nghĩ ăn kem?"

Một cái r ầu r ĩ thanh âm từ l ầu hai trong khách phòng truy ền đến ra tới, "Mụ mụ..... Ta ở chỗ này, mau tới tìm ta a!"

Mạc Phi cười cười, nguyên lai là nữ nhi ở cùng nàng chơi chơi trốn tìm, vì thế nàng chậm rãi đẩy ra l ầu hai phòng cho khách môn nói, "Ta tới..... Người cần phải tàng hảo a!"

Bởi vì đây là một gian phòng cho khách, cho nên bên trong không tính đại, liếc mắt một cái li ền xem cái toàn bộ, duy nhất có thể giấu đi cao nhuế chỉ có cái kia một mét tới khoan tử quần áo, chính là đương Mạc Phi đột nhiên mở ra tử quần áo khi, lại phát hiện bên trong cái gì đều không có.

"Nhuế nhuế....." Mạc Phi không xác định kêu một tiếng, nhưng l ần này lại không ai trả lời.

Nàng có chút sốt ruột ghé vào trên mặt đất, nhìn dưới giường mặt, nhưng phía dưới hắc hắc cái gì đều thấy không rõ, đột nhiên, một con tay nhỏ từ trong bóng tối duỗi ra tới, Mạc Phi cao hứng kêu một tiếng "Nhuế nhuế!" R ồi mới trao một cái đã bắt được tay nhỏ.

Đã có thể vào lúc này, "Mụ mụ....." Cao nhuế thanh âm đột nhiên từ mặt sau truy ền đến, Mạc Phi vừa quay đầu lại li ền nhìn đến nữ nhi chính bình tĩnh đứng ở cửa, trên mặt biểu tình có chút mờ mịt.

Mạc Phi trong lòng cả kinh, nữ nhi đứng ở cửa, kia dưới giường lại là ai? Lúc này nàng mới cảm giác được này chỉ tay là như thế lạnh băng cùng cứng đờ, nàng vội tưởng rút v ề chính mình tay, chính là lại phát hiện kia chỉ tay nhỏ chính gắt gao túm chính mình không bỏ!

"Ách....." Mạc Phi bởi vì sợ hãi giọng nói không tự giác phát ra thanh âm, tuy rằng nàng nỗ lực khống chế tốt chính mình thanh âm, vì không nghĩ dọa đến sau lưng cao nhuế.

Chính là mặc kệ Mạc Phi như thế nào dùng sức, dưới giường tay chính là nắm chặt nàng không bỏ thủy, kia ở da thịt chi gian sờ cảm giác lạnh băng, làm Mạc Phi ở trong lòng cảm thấy sợ hãi.....

"Tiểu hồng, nàng ta là mù mù! Buông ra nàng?!" Nữ nhi một tiếng kêu to, giải cứu Mạc Phi, nàng cơ hồ là đặt mông ngẩng ở trên mặt đất, chờ nàng phục hồi tinh thần lại sau, chuyện thứ nhất chính là ôm nữ nhi đi lên lầu một phòng khách trên sofa, cũng không dám nữa đi lên lầu hai một bước!

Cao xa nhận được điện thoại khi, hắn đang ở mở họp, đột nhiên nhìn đến trong nhà tới điện thoại, hắn liền có loại dự cảm bất hảo, bởi vì Mạc Phi nếu không có việc gì, sẽ không dễ dàng ở hắn công tác thời gian gọi điện thoại tới.

"Xảy ra chuyện gì? Ta ở mở họp....."

"Người giữa trưa về nhà một chuyến, ta có chuyện cùng người nói!"

Cao xa có thể nghe ra Mạc Phi ở trong điện thoại cảm xúc rõ ràng không đúng, chính là hắn lại không có phương tiện hiện tại hỏi ra cái gì sự, đành phải ở hội nghị kết thúc sau liền vội vàng trở về nhà.

Vừa vào cửa hắn liền nhìn đến Mạc Phi ôm nữ nhi ngẩng ở trên sofa phát ngọc, hắn mở cửa tiến vào đã nửa ngày, nàng mới chậm rãi ngừng đầu, "Người đã trở lại!"

Cao xa ngẩng ở Mạc Phi bên người, lo lắng hỏi, "Ra cái gì sự?"

"Lầu hai phòng cho khách phía dưới có cái tiểu hài tử!" Mạc Phi không đầu không đuôi nói như thế một câu.

Cao xa nhìn thoáng qua lầu hai, "Cái gì tiểu hài tử, là hàng xóm gia hài tử tới tìm nhũ nhũ chơi?"

Mạc Phi một cái kính lắc đầu nói không phải, cao xa xem nàng cảm xúc không đúng, liền hỏi nữ nhi, "Nhũ nhũ, hôm nay trong nhà phát sinh cái gì sự sao?"

Cao xa nhìn thoáng qua ba ba, liền lập tức bưng kín chính mình cái miệng nhỏ, rồi mới không ngừng lắc đầu, cao xa đem nữ nhi ôm lấy ôn

nhu nói, "Cùng ba ba nói nói, người xem mù mù dọa thành cái dạng này, nàng sẽ sinh bệnh, người nhanh lên nói cho ba ba."

Cao nhưế suy nghĩ nửa ngày mới chậm rãi nói, "Hôm nay tiêu h ồng cùng mù mù chơi, đem nàng dọa!"

Nhưng cao xa lại càng nghe càng h ồ đ ồ, vì thế hắn đành phải cấp Mạc Phi đồ ly nước ấm nói, "Lão bà, người đừng làm ta sợ hành sao? Rốt cuộc ra cái gì sự?"

Mạc Phi uống lên khẩu nước ấm, hoãn nửa ngày mới chậm rãi nói, "Lão công, này trong phòng nháo quỷ!"

Cao xa nghe xong sửng sốt, "Người nói bậy cái gì đâu? Hảo hảo phòng ở từ đâu ra quỷ a?"

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Ác Linh (Năm)

"Không phải, thật sự có quỷ, ta đi mua đồ ăn thời điểm li ền nghe bọn hắn nói cái này phòng ở không ai dám trụ, sau tới..... Sau tới....." Mạc Phi bởi vì quá sợ hãi, nói chuyện đầu tiên có chút nói lắp.

Cuối cùng vẫn là cao xa kiên nhẫn trấn an hạ, nàng mới đem chính sự kiện hoàn hoàn chính chính nói rõ ràng.

Cao xa nghe xong lúc sau li ền một người đi vào lầu hai trong khách phòng, đương hắn dùng sức xốc lên trên giường khăn trải giường khi mới phát hiện, cái này giường phía dưới là chính thể, cũng chính là căn bản không có giường phía dưới nói đến.

Nhưng hắn biết Mạc Phi sẽ không lừa chính mình, vì thế hắn li ền dùng lực xốc lên thượng mặt nệm tử, kết quả phát hiện phía dưới thật là có một ít đồ vật, nhìn qua hắn là một ít phía trước chủ nhân ảnh chụp, chẳng qua kỳ quái chính là vì cái gì sở hữu trên ảnh chụp người mắt đều bị đào đi xuống đâu?

Cao xa c ầm lấy trong đó một trương, mặt trên hẳn là một nhà bốn người, thể tử dáng người có chút hơi béo, trương phu đến là một biểu nhân tài, bọn họ có hai cái đáng yêu song bào thai nữ nhi, tuổi hẳn là cùng cao nhưế không sai biệt lắm đại, các nàng trên người phân biệt ăn mặc một kiện màu đỏ cùng màu lam móc treo váy.....

Cao xa ở trong lòng th ầm nghĩ, chẳng lẽ đây là tiểu hồng cùng tiểu lam? Hẳn xem Mạc Phi thật sự là sợ không được, li ền không có đem ảnh chụp sự tình nói cho nàng, mà là chính mình tìm cái rác rưởi túi đem nệm tử phía dưới sở hữu ảnh chụp đều trang hảo, rồi mới tùy thân c ầm, chuẩn bị một h ỡ ra cửa khi lạng lẽ ném xuống.

Đi vào l ầu một khi, cao xa phát hiện Mạc Phi còn ở trên sô pha phát ngốc, hẳn biết Mạc Phi lần này thật là sợ hãi, li ền an ủi nàng nói, "Người nhìn l ầu rồi, dưới giường cái gì đều không có, đừng loạn suy nghĩ, nơi nào tới quỷ a, từng ngày tịnh chính mình hù dọa chính mình!"

Mạc Phi bán tín bán nghi nói, "Là sao? Chính là ta rõ ràng cảm giác được có người bắt lấy tay của ta!"

"Như vậy, ta một h ỡ trước đưa người cùng nhưế nhưế đi thương trường nhi đ ồng nhạc viên chơi một buổi trưa, chờ ta tan t ầm lại tiếp các người trở về, rồi mới ta ở cùng đ ồng sự hỏi thăm một chút chúng ta phòng ở sự tình, được không?" Cao xa nói.

Mạc Phi gật gật đầu, ở sự tình không có làm rõ ràng phía trước, nàng là một phút đ ồng h ồ cũng không nghĩ tại đây đứng trong phòng nhi ều đ ầu! Cao xa buổi chiều li ền liên hệ một vị bất động sản quản lý, nói chính mình có đồng biệt thự nghĩ ra bán, nhưng vị kia bất động sản quản lý vừa nghe cao xa báo ra bản thân biệt thự vị trí sau, ngay cả li ền nói, "Thực xin lỗi tiên sinh, ngài vẫn là tìm người khác đi, ta không giúp được ngài."

Cao xa nghe xong sững sốt, bất quá hẳn vẫn là ôn t ần nói, "Hào đi, ta không vì khó người, bất quá người có thể hay không nói cho ta vì cái gì?"

Đối phương ở trong điện thoại tr ầm mặc vài giây sau mới chậm rãi nói, "Tiên sinh, không đối gạt ngài nói, ngài này đồng biệt thự chưa từng có ở

bất luận cái gì một nhà nhà second-hand công ty treo biển hành nghề bán ra quá, bởi vì cho dù treo bài, cũng không ai dám muốn, trừ phi là người bên ngoài....."

Cao xa nghe xong trong lòng cái này khí a, này còn không phải là nói chính mình đâu sao? Nhưng hẳn biết không có có tiền không tránh đạo lý, nếu cái này bất động sản quản lý như thế nói, vậy thuyết minh chính mình này đồng biệt thự là khẳng định có vấn đề

Chính là cái này bất động sản quản lý nói rõ là không muốn nhiều lời, cao xa cũng không có biện pháp, vì thế hẳn lại thay đổi một khác gia nhà second-hand công ty, lần này hẳn học thông minh, không nói chính mình muốn bán biệt thự, nói chính mình muốn mua biệt thự, còn chỉ định muốn chính mình cái này biệt thự trong tiểu khu phòng ở.

Lúc này cái này bất động sản quản lý đi lên liền nói, "Tiên sinh khẳng định là vừa từ nơi khác tới, ta khuyên ngài vẫn là đổi cái tiểu khu đi, cái kia biệt thự tiểu khu phòng ở hiện tại đều ở ra bên ngoài bán, hơn nữa giá cả còn không quý, nhưng chúng ta công ty chú ý thành tín đi đầu doanh, nơi đó phòng ở không được!"

"Vì cái gì? Ta thực thích nơi đó hải cảnh a!" Cao xa một chút bộ cái này bất động sản quản lý nói.

"Ngài không biết, cái kia trong tiểu khu có đồng 418 biệt thự là có tiếng quỷ trạch, cái này tiểu khu mặt khác phòng ở cũng chịu hẳn ảnh hưởng mà rất khó ra tay!" Bất động sản quản lý ăn ngay nói thật.

Cao xa khó hiểu hỏi, "Vì cái gì kêu hẳn quỷ trạch?"

Bất động sản quản lý xem cao xa đối này phòng ở sự tình cảm thấy hứng thú, cũng liền nhẫn nại cho hẳn nói quỷ trạch phía trước phát sinh một ít đáng sợ sự tình.

Nguyên lai này đồng biệt thự tự giao phối công khởi liền trụ quá người một nhà, nam nhân là một cái công ty lão tổng, thê tử là toàn chức thái thái, ở nhà mang theo hai cái song bào thai nữ nhi.

Vốn dĩ người một nhà ngày quá cũng coi như là hạnh phúc, chính là ai ngờ không biết vì cái gì, thế tử đột nhiên phát điên, đem hai cái nữ nhi toàn bộ chết đuối ở bồn tắm, rồi mới dùng dao chém chết trượng phu cùng lúc ấy ở nhà bọn họ làm khách hai cái bằng hữu, cuối cùng chính mình treo cổ ở lầu hai thang lầu lan can thượng.

Lúc sau này phòng ở lầu không có người dám ở, đã chết như thế nhiều người, còn đâu là đột tử, lá gan lại đại, phòng ở lại tiện nghi người địa phương cũng không ai muốn, sau tới nghe nói bị một cái điên sản lão bản dùng rất thấp liêm giá cả thu đi rồi.

Cao xa trong lòng biết cái này điên sản lão bản đúng là chính mình hiện cái này lão bản, hẳn thật là biết vậy chẳng làm, vì cái gì một hai phải hướng lão bản muốn một đồng trang hoàng tốt đâu? Vì thế cao xa tự mình cấp lão bản gọi điện thoại, đem phòng ở sự tình cùng hắn nói.

Không nghĩ tới lão bản vừa nghe cũng là thực khiếp sợ, hẳn bởi vì trong tay có rất nhiều phía trước thu mua nhà second-hand, cho nên đối này một đồng biệt thự thật đúng là không phải đặc biệt hiểu biết, tuy nói hẳn là cho ra mua, chính là lại một lần cũng không có đi qua, bên trong có cái gì đồ vật hẳn cũng không biết.

Bất quá hẳn vẫn là tỏ vẻ, vì làm cao xa có thể an tâm công tác, sẽ trước cho bọn hắn an bài mặt khác phòng ở, nhưng là bởi vì những cái đó phòng ở đều là phơi thô phòng, bởi vì phía trước đáp ứng rồi sẽ cho cao xa một bộ trang hoàng tốt, nhưng chờ tân phòng trang hảo như thế nào cũng muốn một tháng tả hữu, cho nên vẫn là làm cao xa bọn họ một nhà trước tạm chấp nhận mấy ngày, chờ tân phòng một trang hảo bọn họ lầu lập tức dọn đi.

Cao xa nghĩ nghĩ cũng chỉ có thể như thế, lão bản còn tính dễ nói chuyện, cũng đáp ứng hẳn sẽ cho hắn đổi phòng, chỉ cần bọn họ lại kiên trì một tháng tả hữu là đến nơi.

Nhưng vì không dọa đến Mạc Phi, cao xa cũng không có đem phòng ở phía trước sự tình đối nàng giảng, chỉ là nói hẳn cùng lão bản đưa ra muốn

một đồng tâm biệt thự, hơn nữa lão bản cũng đồng ý, một tháng tả hữu bọn họ liền sẽ dọn đi.

Cao xa còn lần nữa công đạo Mạc Phi, không cần ở thu thập trong nhà, hiện tại chỉ cần xem trọng cao nhuế là đến nơi, nhưng Mạc Phi mỗi ngày vẫn là có chút lo lắng đề phòng, nàng thậm chí một khắc đều không rời nhìn nữ nhi.

Buổi tối cao xa về nhà, phát hiện Mạc Phi cũng không có nấu cơm, trong phòng một mảnh tử khí trầm trầm, hẳn tìm nửa ngày mới phát hiện nguyên lai các nàng mẹ con hai cái ở lâu ba trên ban công chơi trò chơi, hẳn đem một viên huyềnh tâm buông sau, tự mình xuống bếp vì các nàng mẹ con hai làm cơm chiêu.

Nhưng không nghĩ tới Mạc Phi thế nhưng không cảm kích, một hồi nói đồ ăn quá hàm một hồi lại nói du quá nhiều, tóm lại đối cao xa trừ nghệ là rất nhiều bắt bẻ, cao xa tuy nói trong lòng có chút không mau, chính là ngoài miệng vẫn là vui tươi hơn hờ nói, "Hảo, lão bà đại nhân, lần sau tiêu nhân nhất định chú ý."

Cao xa vốn định Mạc Phi có thể là bởi vì phòng ở vấn đề, cho nên tâm tình vẫn luôn không tốt, chính là hẳn dần dần liền phát hiện, sự tình cũng không giống hẳn tưởng như thế đơn giản.....

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Ác Linh (Sáu)

Tuy rằng cao xa bọn họ phụ thê hai người mỗi ngày đều ngủ trên cùng cái giường, chính là lại đã lâu đều không có thân thiết qua, vừa mới bắt đầu cao xa muốn thân cận nàng thời điểm, Mạc Phi luôn là tìm các loại lấy cớ thoái thác, lúc sau cao xa cũng liền chậm rãi không đề cập tới.

Dương nhiên hẳn không đề cập tới không phải bởi vì hẳn không nghĩ, mà là bởi vì từ bọn họ ngày đầu tiên ở nơi này buổi tối bắt đầu, cao xa liền hàng đêm đều có thể mơ thấy nữ nhân kia tới tìm chính mình, tuy nói là mộng, chính là ngày hôm sau cao xa trên người lại sẽ có một ít cùng nữ nhân thân thiết dấu vết.....

Vừa mới bắt đầu Mạc Phi còn tin tưởng là bị sâu cắn, nhưng dần dà nàng liền bắt đầu hoài nghi cao xa ở bên ngoài có người! Mỹ lệ tự tin nữ nhân một người cái giống nhau, chính là tự ti ghen ghét nữ nhân đầu mỗi người tương đồng.

Mạc Phi chẳng những cũng không có việc gì đánh lão công điện thoại tra cương, còn động bất động liền mang theo nữ nhi là công ty tra, này liền làm cao xa có chút không nên này phi li, hơn nữa cao xa đã thật lâu không có chạm vào Mạc Phi, cái này làm cho hai người chi gian mâu thuẫn liền càng lúc càng lớn.

Hôm nay buổi tối, cao xa giống ngày thường như vậy tan tằm về nhà, đương hấn vừa vào cửa khi liền nhìn đến nữ nhi một người ngồi ở phòng khách trên mặt đất khóc, cao xa lập tức chạy tới bế lên nữ nhi nói, "Nhuế đừng khóc, nói cho ba ba xảy ra chuyện gì....."

Cao nhuế khóc vừa kéo vừa kéo nói, "Mụ mụ..... Mụ mụ....."

Cao xa nghe xong trong lòng dâng lên một loại điềm xấu dự cảm, hấn nhanh chóng chạy lên lầu hai WC, liền thấy Mạc Phi nhắm chặt mắt nằm ở đó như máu bầm tím.

Sau tới bác sĩ đối cao xa nói, còn hảo phát hiện đúng lúc, Mạc Phi cũng không có sinh mệnh nguy hiểm, chính là làm một nữ nhân chảy như thế nhi ều huyết thật sự thực thương thân thể, sau này phải hảo hảo dưỡng thân thể mới được.

Mạc Phi phát sinh chuyện như vậy khẳng định không thể mang nữ nhi, cao xa đành phải hướng đang ở Thượng Hải nhạc mẫu cứu trợ, chính mình nữ nhi đã xảy ra chuyện, đương mẹ nó khẳng định không chút nghĩ ngợi liền từ Thượng Hải đuổi lại đây.

Đương mụ mụ nhìn đến Mạc Phi hiện tại bộ dáng khi, cũng là sửng sốt, nàng như thế nào cũng tưởng không rõ còn không đến gần gần hơn một tháng, nữ nhi như thế nào sẽ biến hiện tại bộ dáng đâu? Trước kia Mạc Phi tự tin lại thiện giải nhân ý, căn bản sẽ không hoài nghi cao xa ở bên ngoài có người, chính là hiện tại Mạc Phi, chẳng những ghen tị còn đa nghi.

Phía trước Mạc Phi đem đại bộ phận tâm tư đầu đặt ở cao nhứt trên người, chính là hiện tại nàng xem đầu không xem nữ nhi liếc mắt một cái, tựa như không quan tâm chính mình có cái nữ nhi giống nhau.

Vì thế không có biện pháp, nhạc mẫu đành phải một bên nhìn cao nhứt một bên chiếu cố Mạc Phi, nhưng kỳ thật thân thể của nàng cũng không phải thực hảo, liền bởi vì đột nhiên đổi giường duyên cố, nàng cơ hồ mỗi đêm đầu mất ngủ.

Hôm nay buổi tối Mạc Phi mù mù vẫn là ngủ không được, vì thế liền nghĩ đến trong phòng bếp uống ly nhiệt sữa bò trợ miên, kết quả mới vừa đi đến lầu hai cửa thang lầu, liền nhìn đến làm nàng khiếp sợ một màn.....

Chỉ thấy cao xa đang cùng một nữ nhân toàn thân xích lộ ở trên sofa "Trên dưới quay cuồng", nữ nhân còn thường thường nhìn về phía Mạc Phi mù mù, trong mắt tất cả đầu là diễn ngược.

Mạc Phi mù mù vốn dĩ trái tim liền không tốt lắm, lúc này nàng đột nhiên cảm giác ngực một trận bị đè nén, trước mắt còn từng đợt biến thành màu đen, vì thế nàng nỗ lực tưởng trấn định xuống dưới hảo về phòng lấy được, chính là nàng mới vừa quay người lại liền nhìn đến Mạc Phi thế nhưng đứng ở chính mình sau lưng.

"Phi Phi..... Cao xa hấn....." Mụ mụ nói còn chưa nói, đã bị Mạc Phi một phen từ thang lầu thượng đẩy xuống dưới.....

Mạc Phi hôm nay tỉnh rất sớm, nhưng nàng là bị nữ nhi tiếng khóc cấp đánh thức! Vì thế nàng nhanh chóng xuống giường đi cao nhứt trong phòng, cao xa xem Mạc Phi hôm nay tinh thần cũng không tệ lắm, cũng liền không cùng nàng cùng đi.

Theo lý thuyết nữ nhi là cùng chính mình lão mẹ ngủ một cái trong phòng, không đạo lý vẫn luôn khóc cái không ngừng, chính là đương Mạc Phi đi vào nữ nhi phòng khi lại phát hiện mụ mụ cũng không ở, mà nữ nhi lại không biết cái gì thời điểm thế nhưng từ trên giường rơi trên mà, quảng ngã đầy mặt là huyết.

"Cao xa..... Cao xa!"

Cao xa chính mơ mơ màng màng lại muốn ngủ quá khứ thời điểm, đột nhiên nghe được Mạc Phi cao giọng kêu tên của mình, nghe thanh âm hẳn liền biết đã xảy ra chuyện, vì thế hẳn nhanh chóng từ trên giường bò dậy, giày cũng không kịp xuyên liền chạy qua đi.

Đương nhìn đến nữ nhi đầy mặt là huyết ghé vào Mạc Phi trong lòng ngực khóc khi, cao xa cũng choáng váng, hẳn đầu tiên là cấp nữ nhi bước đầu kiểm tra rồi một chút, phát hiện còn hảo chỉ là cái mũi xuất huyết, vì thế hai người liền mang theo cao nhuế đi tới WC, giúp nàng rửa sạch sẽ trên mặt huyết, cũng không biết vì cái gì cao nhuế nhưng vẫn khóc cái không ngừng.

"Mẹ đâu?" Cao xa hỏi.

"Đúng vậy, mẹ đâu?" Mạc Phi lúc này mới nhớ tới nữ nhi đầu khóc như thế lớn tiếng, lão mẹ không có khả năng nghe không thấy!

Vì thế Mạc Phi đem nữ nhi giao cho cao xa, rồi mới chính mình chuẩn bị xuống lầu nhìn xem, kết quả đương nàng đi đến lầu hai cửa thang lầu khi, lại nhìn đến chính mình lão mẹ chính diện triêu hạ nằm ở lầu một cửa thang lầu chỗ, vừa thấy liền từ thang lầu thượng quăng ngã đi xuống.....

"Mẹ!" Mạc Phi kêu to chạy đi xuống.

Cao xa nghe được thanh âm sau liền ôm nữ nhi ra tới vừa thấy, trong lòng tức khắc lạnh nửa thanh.

120 xe cứu thương đến sau, nhân viên y tế chỉ nhìn thoáng qua liền trực tiếp nói cho bọn họ, vẫn là báo nguy đi, bởi vì người đã lạnh.

Mà cảnh sát bước đầu hiện trường đi đầu tra kết quả là, người là từ thang lầu thượng đọa vong, chính là cụ thể tình huống còn muốn xem pháp y báo cáo, mới có thể xác định là ngoài ý muốn vẫn là nhân vi.

Mạc Phi bởi vì lão mẹ nó chết, vốn dĩ khôi phục cảm xúc hiện tại hoàn toàn hỏng mất, nàng cho rằng nếu không phải chính mình cùng cao xa nháo, lão mẹ liền không cần tới, nàng không tới cũng sẽ không đem mệnh đáp ở chỗ này.

Chính là nhất sợ hãi lại là cao xa, bởi vì nhạc mẫu xảy ra chuyện ngày đó buổi tối, hắn ở trong mộng mơ thấy nhạc mẫu chết, hơn nữa giết chết nhạc mẫu người thế nhưng là hắn thê tử Mạc Phi, cái này làm cho hắn quá chấn kinh rồi, buổi sáng tỉnh lại khi vốn dĩ cho rằng này chỉ là giấc mộng, chính là đương hắn nhìn đến nhạc mẫu thi thể khi, hắn liền ở trong lòng ần ần cảm giác, chính mình sở hữu mộng đều có khả năng là thật sự!

Cao xa ở Cục Công An xử lý nhạc mẫu sự tình khi, gặp chính mình cao trung đồng học Tần Hải, nguyên lai hắn tốt nghiệp đại học sau vẫn luôn ở chỗ này làm cảnh sát, hắn vừa lúc phụ trách án này.

Tần Hải đối hắn nói, "Người nhạc mẫu là chết vào bệnh tim, vào lúc ban đêm nàng hắn là đột nhiên phát bệnh, vì thế tưởng trở về phòng lấy được, kết quả dưới chân không đứng vững mới từ lầu hai té xuống."

"Kia cũng chính là chết vào ngoài ý muốn?" Cao xa bất đắc dĩ hỏi.

Tần Hải gật gật đầu nói, "Xem như đi, nếu không có gì vấn đề người liền ở cái này văn kiện thương ký tên, rồi mới liền có thể lôi kéo di thể trừ hoả táng tràng."

Xử lý tốt nhạc mẫu sau lưng sự sau, cao xa cố ý thỉnh Tần Hải ăn cái cơm, trong bữa tiệc cao xa hướng hắn hỏi thăm mấy năm nay trước phát sinh ở chính mình trong phòng kia cộc thảm án.....

Tần Hải uống lên khẩu bia nói, "Người nói người này mệnh, ta xem người vẫn là đi bán tương vé số đi. Xem có thể hay không trúng thưởng, như thế ngàn dặm mới tìm được một phòng ở cũng có thể làm người gặp được!"

"Đừng nhiều lời, nói nhanh lên năm đó án tử cụ thể là chuyện như thế nào?" Cao xa có chút sốt ruột hỏi.

Vì thế Tần Hải liền đem hai năm trước sự tình từ đầu chí cuối giảng cho cao xa nghe.....

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Ác Linh (Bảy)

Đó là ta đương cảnh sát như thế thời gian dài tới nay gặp được nhất thảm một cái án tử, ta còn nhớ rõ ngày đó buổi sáng, chúng ta nhận được một cái báo nguy điện thoại, là tiểu khu bất động sản mở ra, nói bọn họ tiểu khu có cái kêu Lý bác nhiên nghiệp chủ, trong nhà khả năng đã xảy ra chuyện.

Khi chúng ta lúc chạy tới, phát hiện biệt thự đại môn chỗ có một bãi máu loãng chảy ra, hơn nữa vô luận chúng ta như thế nào kêu cửa, bên trong cũng không ai ứng, vì thế cảnh sát liền phá cửa đi vào, kết quả phát hiện một người nữ tính người chết mặt triêu hạ ghé vào cửa hiên chỗ, phía sau một mảnh huyết nhục mơ hồ, đúng là nàng huyết từ kẹt cửa chảy ra.

Tiếp theo chúng ta liền thấy ở lầu hai thang lầu lan can chỗ treo đệ nhị danh nữ tính người chết, mặt ngoài xem hẳn là thất cố tự vẫn bỏ mình, chính là này còn không có xong, chúng ta tiếp tục bài tra hiện trường lại ở lầu hai trong khách phòng phát hiện một nam một nữ hai gã người chết, bọn họ toàn thân trên dưới trần như nhộng chết ở trên giường, hiện trường tương đương thảm thiết.....

Cụ báo án người giảng, nghiệp chủ Lý bác nhiên hẳn là còn có một đôi song bào thai nữ nhi, vì thế chúng ta liền ở hiện trường tiếp tục tìm tòi, kết quả nhất bất hạnh sự tình vẫn là đã xảy ra, cảnh sát ở lầu hai phòng ngủ chính trong phòng vệ sinh phát hiện hai cái bị chết đuối ở bồn tắm nữ đồng, đang ở kia đối song bào thai.

Dừng ở đây cảnh sát tại đây đồng biệt thự tổng cộng phát hiện một nam năm nữ sáu cố thi thể, phân là nghiệp chủ Lý bác nhiên cùng hẳn thể tử trần lộ, còn hai cái nữ nhi Lý yên cùng Lý nhiễm, mà mặt khác hai gã người chết là bọn họ hai vợ chồng hai vị nữ tính bằng hữu.

Chính là kỳ quái chính là, trên giường trần truồng * một nam một nữ trung, nam chính là Lý bác nhiên, mà nữ lại không phải trần lộ, mà là hai gã

nữ tính bằng hữu trung một vị kêu lâm mỹ lâm nữ nhân, mà chết ở cửa còn lại là bọn họ cộng đồng bạn tốt Tống nhưng hình.

Trải qua hiện trường bước đầu đi đầu tra, Lý bác nhiên, lâm mỹ lâm, Tống nhưng hình đầu là chết vào đao thương, hơn nữa cảnh sát ở lâu một phòng khách cũng tìm được một phen nhiễm huyết đao gọt hoa quả, kinh xét nghiệm, mặt trên vết máu phân biệt là thuộc về này ba gã người chết, mà chuôi đao thương vẫn tay lại là thuộc về thể tử trần lộ.

Sau tới chúng ta còn ở trần lộ di động phát hiện ở một đoạn video, là nàng trước khi chết thu, trần lộ ở trong video xưng là chính mình giết chết mọi người. Nguyên nhân là nàng phát hiện hán lão công xuất quỹ chính mình hảo bằng hữu, mà một cái bằng hữu khác lại cảm kích không nói, đương nàng là đồng gốc.

Vì thế tức giận khó làm trần lộ liền ở buổi tối, dùng đao gọt hoa quả giết bọn họ vài người, chính là tưởng tượng đến nữ nhi tương lai muốn đổi mặt mẫu thân giết chết phụ thân như thế tàn khốc hiện thực, còn không bằng mang theo các nàng cùng nhau rời đi người này thế gian, làm cho các nàng thiếu chịu một ít khổ sở khó, cứ như vậy nàng đem hai cái nữ nhi chết đuối ở bồn tắm, mà chính mình tắc dùng một cây chày trốn thẳng treo cổ ở thang lầu lan can thượng.

Án này tuy rằng người chết đông đảo, chính là vụ án lại vừa xem hiểu ngay, vô dụng bao lâu liền kết án, chính là không nghĩ tới lúc sau kia đồng biệt thự liền bắt đầu bị mọi người truy vấn thành quỷ trạch.

Sau tới thật đúng là ở nơi đó đã xảy ra cùng nhau tà môn sự tình, lúc ấy căn nhà này làm Lý bác nhiên đệ đệ kế thừa sau, hán cũng cho rằng nơi này quá hung, nói là liền dùng rất thấp liêm giá cả muốn ra tay, vì thế hán liền đem biệt thự chìa khóa giao cho một cái bất động sản quản lý làm hán toàn quyền xử lý.

Kết quả không mấy ngày tên kia bất động sản quản lý liền mất tích, mà hán cuối cùng một lần cùng người liên hệ chính là có người muốn nhìn một chút này bộ biệt thự, cho nên ước tên này bất động sản quản lý cùng đi xem phòng, kết quả đương cái này người mua tới rồi lúc sau phát hiện tên

này phòng chủ quản lý không có tới, vì thế hẳn ở chỗ chờ không có kết quả dưới tình huống cũng chỉ hạo một người đã trở lại.

Nhưng ai cũng không nghĩ tới, vị này bất động sản quản lý từ đây liên mất tích, mà cảnh sát đi đầu lấy tiểu khu theo dõi biểu hiện, hẳn chỉ có tiến vào tiểu khu video, lại không có hẳn đi ra tiểu khu video, cũng chính là hẳn là ở trong tiểu khu mất tích, mà hẳn lớn nhất khả năng chính là ở kia đóng biệt thự mất tích, từ đây bản địa bất luận cái gì một nhà nhà second-hand giao dịch công ty đều là dám lại tiếp này đơn sinh ý!

Cao xa nghe xong Tần Hải nói xong sau, hẳn rút cuộc minh bạch vì cái gì này đó bất động sản quản lý vừa nghe là cái này phòng ở đầu dọa thành như vậy..... Xem ra hàng đêm tới mê hoặc chính mình nữ nhân chính là lâm mỹ lâm, sinh thời ****, chết sau còn không chịu cô đơn!

Trước kia không biết những việc này, bọn họ còn có thể miễn cưỡng ở, chính là hiện tại cao xa đã biết, hẳn biết như thế nào cũng không thể ở tiếp tục ở nơi này, vì thế hẳn liên thác bằng hữu trước tìm một cái chung cư lâu, nghĩ bọn họ cả nhà trước dọn tạm thời đi vào trụ.

Hết thấy đầu liên hệ hảo sau, cao xa liên vênhà đi tiếp Mạc Phi cùng nữ nhi cao nhuê, chính là đương hẳn tiến gia môn khi, liên nhìn đến nữ nhi lại bị người dùng sơn môi họa thành cái kia quý dạng! Hẳn lập tức tiến lên bế lên nữ nhi, lại cảm giác sau lưng có người, hẳn quay đầu nhìn lại, liên nhìn đến Mạc Phi chính cầm thật dài đao nhọn đứng ở hẳn sau lưng.....

"Vì cái gì phản bội ta?" Mạc Phi âm trầm trầm hỏi.

Cao xa vừa thấy Mạc Phi hai mắt hãm sâu, xanh cả mặt, như thế nào xem như thế nào không bình thường, "Mạc Phi, người điên rồi! Người thấy rõ ràng, ta là người lão công, đây là người nữ nhi!"

Mạc Phi căn bản không nghe hẳn, "Các người toàn bộ phản bội ta, ta muốn đem các người tất cả đầu giết!"

Nhìn gần như điên cuồng Mạc Phi, cao xa biết nàng đã sớm có phải hay không Mạc Phi, vì thế liên lớn tiếng đối nàng nói, "Trần lộ!"

Mạc Phi sững sốt, "Người kêu ta..... Tr ần lộ?"

"Đúng vậy, ta kêu người tr ần lộ! Chẳng lẽ người không phải sao? Người thấy rõ ràng ta không phải người lão công Lý bác nhiên, chúng ta vốn dĩ có một cái hạnh phúc gia đình, người không thể bởi vì người bất hạnh li ền tới phá hư chúng ta, như vậy người cùng lâm mỹ lâm có cái gì khác nhau?"

Mạc Phi biểu tình cứng lại, tiếp theo lại biến thê lương quái đản, "Các người đều phải chết!" Nói xong giơ tay li ền hướng cao xa trát tới, cao xa một tay che chở nữ nhi, một cái tay khác đi bắt Mạc Phi c ầm đao tay, cũng không biết nói vì cái gì, Mạc Phi sức lực đại kinh người, cao xa thế nhưng thiếu chút nữa li ền không bắt lấy.

Mắt thấy mũi đao đã tới r ồi trước mắt, cao nhưế cũng dọa ngao ngao vừa khóc, cao xa duy nhất có thể đ ằng ra này chỉ tay cũng li ền mau không có sức lực! Nhưng vào lúc này, Mạc Phi thế nhưng đột dùng tay trái một phen nắm lấy sắc bén đao nhọn, huyết nháy mắt chảy xuống dưới.

"Lão bà!" Cao xa đau lòng la lên một tiếng.

"Lão công, người chạy mau, ta mau không chế không được ta chính mình, mau mang nữ nhi chạy!" Mạc Phi nói xong li ền toàn thân run rẩy, mà nàng tay trái lại trước sau không có buông ra trong tay đao.....

Cao xa nhìn thoáng qua trong lòng ngực nữ nhi, nếu hiện tại h ắn là một người, h ắn là khẳng định sẽ không rời đi, chính là nữ nhi ở h ắn bên người, nếu chính mình cùng nàng mù mù toàn xảy ra chuyện, nàng sau này nên làm sao bây giờ? Hơn nữa xem Mạc Phi hiện tại trạng thái có lẽ nữ nhi cũng không an toàn, vì thế h ắn cắn răng một cái li ền ôm nữ nhi chạy ra tới.

Tuy rằng h ắn chạy ra đi chuyện thứ nhất chính là báo nguy, chính là đương cảnh sát tới thời điểm cũng đã chậm, Mạc Phi ngực đang cầm một phen đao nhọn, người đã sớm hôn mê bất tỉnh.

Cao xa ở phòng cấp cứu ngoại nôn nóng đi tới đi lui, Mạc Phi đã đi vào sáu tiếng đ ồng hồ, h ắn hiện tại đặc biệt hối hận tới nơi này, muốn cái gì

phá biệt thự, bằng không Mạc Phi như thế nào sẽ xảy ra chuyện đâu?

Đang ở hẳn biết vậy chẳng làm thời điểm, một vị bác sĩ đi ra, hẳn chậm rãi tháo xuống khẩu trang đối cao xa nói, người là Mạc Phi người nhà?

Cao xa gật gật đầu nói, "Là, ta là hẳn trưởng phu, nàng hiện tại như thế nào?"

Bác sĩ tiếc nuối đối hẳn nói, "Giải phẫu tuy rằng thành công, chính là bởi vì nàng đã từng mất máu quá nhiều, sử dụng máy móc nghiêm trọng bị hao tổn, hiện tại đã lâm vào chiều sâu hôn mê, người tốt nhất chuẩn bị tâm lý thật tốt, nàng khả năng vĩnh viễn đều sẽ không đã tỉnh."

Cao xa lúc ấy liền choáng váng, hẳn kích động bắt lấy bác sĩ cánh tay nói, "Vĩnh viễn cũng vẫn chưa tỉnh lại là cái gì ý tứ? A! Là cái gì ý tứ a!"

Hai năm sau, cao xa lãnh nữ nhi tới bệnh viện xem Mạc Phi, nàng vẫn là bộ dáng cũ, giống như là người r ỡ giống nhau, mà cao xa cùng nữ nhi cũng không có dọn ra kia đồng biệt thự, bởi vì từ Mạc Phi ở bên trong xảy ra chuyện lúc sau, phía trước sở hữu việc lạ thế nhưng trong một đêm biến mất, mà cao xa biết đây đều là bởi vì Mạc Phi ở bảo hộ chính mình cùng nữ nhi, hẳn cho rằng Mạc Phi kỳ thật còn ở biệt thự, vẫn luôn đều chưa từng rời đi quá bọn họ.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Ng ầm Đường H ầm (Một)

Đêm khuya, một mảnh vùng ngoại thành đất trống thượng, một đám hai mươi xuất đầu cả trai lẫn gái đắm âm nhạc tiết tấu, không ngừng lắc lư chính mình tuổi trẻ thân thể, yên tĩnh ban đêm cùng ầm ĩ âm nhạc hoàn mỹ kết hợp, chấn động mỗi cái xao động bất an linh hồn.....

"Sở thiếu, người như thế nào phát hiện như thế cái hảo địa phương?"
Một cái hoàng mao nịnh nọt hỏi.

Bị người coi là sở thiếu nam sinh đắc ý dào dạt nói, "Có một lần ta cùng ta ba đi làm việc đi ngang qua, ta liếc mắt một cái liền coi trọng nơi này, rời thành khu xa, lại không ai trụ, chúng ta như thế nào hải đầu được!"

Lúc này mấy cái uống liền mẹ nó là ai hải mau nhận không ra người trẻ tuổi hải đi tới, trong đó một cái dáng người thon dài nam sinh, cơ hồ chính là bị người nâng hải đi tới, sở thiếu trừng hấn một cái, xoay người liền tưởng rời đi, lại bị cao vóc dáng nam sinh một phen giữ chặt.

"Sở thiếu, đừng đi a, cùng ta uống hai ly, còn không phải là cái nữ nhi sao? Đến nỗi sao, chúng ta từ nhỏ đến lớn giao tình liền như thế hải?"

Uống say người vốn dĩ liền ái càn quấy, sở thiếu không muốn cùng hấn chấp nhận, hơn nữa hấn cũng biết chính mình lại cùng hấn nói tiếp sẽ nhin không được tấu hấn một hải!

Con ma men kêu trang nghiêm, cùng sở thiếu -- sở hướng bắc thật là từ nhỏ chơi đến đại bằng hữu, chính là tích hai chu trước bọn họ hai cái niên thiếu khí thẳng, thế nhưng bởi vì một nữ nhân động thủ, tuy nói hai nhà đại nhân hải là thế giao, biết việc này còn cố ý bày tiệc rượu làm hai người hợp hảo, nhưng bọn họ cũng hải biết, chính mình cùng hải phương hải là mặt hợp ý không hợp, làm cấp trong nhà xem.

Hôm nay sở hướng bắc tổ cục nhi vốn dĩ không muốn cho trang nghiêm tới, có thể gia hỏa này lại không da không mặt mũi càng muốn tới, kết quả còn uống lớn! Sở hướng bắc cái này khí a, nếu không phải sợ làm trong nhà biết, hấn hận không thể hiện tại liền đi lên tước tiêu tử này một hải!

Những người khác hải đang theo âm nhạc hải, không vài người chú ý bọn họ bên này, sở hướng bắc cũng không nghĩ làm người ngoài chế giễu, liền một phen kéo trụ trang nghiêm cổ cổ áo túm tới rồi một bên, mấy cái quen biết cũng tưởng đi theo tới, lại bị sở hướng bắc một ánh mắt dọa đi trở về!

"Hướng bắc, người kéo ta làm cái gì? Ta không phải nói sao? Cái kia nữ ta thật không có hứng thú, là nàng câu ta....."

"Đánh rắm, liền tiểu tử người ta còn không biết, từng ngày chiêu miêu đậu cầu, người khác nữ nhi người đậu đậu phải, người mẹ nó còn làm đến ta trên đầu tới!" Sở hướng bắc giận không thể át nói.

"Ta thật không có..... Người nghe ta nói....."

Hai người chưa nói vài câu liền véo ở cùng nhau, cách bọn họ gần nhất vài người cũng đều không dám qua đi, sở hướng bắc tính tình bọn họ là biết đến, nháo đi lên ai cũng không dám chọc, hẳn là ai a, lão tử là vừa tiện nhiệm thị ủy bí thư trưởng, đại bá là tỉnh ủy phó thư ký, tiểu thúc là thị Cục Công An cục trưởng, toàn gia căn hòng miêu chính lãnh đạo cán bộ, nhưng cố tình Sở gia tới rồi để hẳn này một thế hệ liền ra như thế một cái nhi tử, khẳng định là quán không được.

Từ nhỏ chính là cái chọc hóa tinh, hiện tại lớn, từ nước ngoài đi học hồi sau, cả người nhiều ít có chút thay đổi, nhưng trong xương cốt kia cổ quan nhị đại kính nhi căn bản đi trừ không được, cùng sở hướng bắc so, trang nghiêm gia cũng không tính kém, cũng coi như là môn đẳng hộ đối bằng hữu, đầu năm nay nhi, bằng hữu không phải một cấp bậc cũng rất khó chơi đến một khối đi.

Hai người bọn họ nhi bên này càng đánh càng náo nhiệt, mắt thấy lại đánh tiếp khẳng định liền tất cả đều quải thải, vì thế mọi người cũng không chơi, đầu đi lên đem hai người kéo ra.

"Được rồi đi! Lại không ba tuổi, còn không có xong không có!" Nói chuyện chính là cái dáng người cao gầy nữ nhân, tuy rằng một đầu tóc dài, chính là nói chuyện làm việc lại là một cỗ tử nam hài tặc.

Vừa rồi hoàng mao vừa thấy cái này nữ nhi, mặt lập tức nhếch môi cười nói, "Phi phi tử, người mau đem bọn họ hai cái kéo ra đi, người khác nói đều không hảo sử, xem người!"

Đoạn phi bay lên liền triệu hai người trên mông một người cho một chân, "Đầu mẹ nó cho ta lên, còn không phải là một nữ sao, chờ tử có rảnh cho các người giới thiệu một đồng, một đám không tiện đồ kính đầu tùy ai a?"

Trên mặt đất hai cái bị như thế một đá, lập tức đầu từ trên mặt đất bò lên, trang nghiêm càng là khôi hài kêu to, "Ai mẹ nó đá ta!"

"Phi phi tử..... Ha hả, đá liền đá bái..... Không đã ghiền liền lại đá một chân....." Trang nghiêm nương tử lực cười nham nhở nói.

Sở hướng bắc quay đầu nhìn lại, vừa rồi tàn nhẫn kính nhi cũng nháy mắt dập tắt lửa, đoạn phi phi là sở hướng bắc biểu tử, sở thiếu từ nhỏ không sợ trời không sợ đất, liền sợ cái này biểu tử đoạn phi phi.

Nhớ rõ năm ấy sở hướng bắc ba tuổi, đương hấn liền đầu tiên nhìn đến so với chính mình lớn hơn hai tuổi đoạn phi phi khi liền chê cười nàng giống cái giả tiểu tử, không đẹp chút nào, kết quả làm đoạn phi bay lên tới liền lột hấn quần, rồi mới hung hăng đánh một đốn mông!

Từ đây liền ở hấn ấu tiểu tâm linh thượng để lại vĩnh khó ma diệt bóng ma.....

Liền ở vài người chính cãi nhau ần ỉ thời điểm, đột nhiên có cái tiểu tử hét to thanh, "Ta dựa, này như thế nào còn có cái động a!"

Sở hướng bắc cùng trang nghiêm cũng không đánh, đầu theo thanh âm nhìn lại, nguyên lai cùng sở hướng bắc cùng nhau tới vài người trung, có cái kêu Triệu lỗi tiểu tử, cũng đầu là thế gia đệ tử, tiểu tử này ngày thường càng là cái hần không tiếc, còn có điểm người gặp người phiền, chính là bởi vì trong nhà giao tình còn tính có thể, sở ra tới chơi liền ngẫu nhiên mang theo hấn.

Tất cả mọi người bị hấn này một giọng nói hấp dẫn lại đây, sở hướng bắc đi đến đằng trước, "Người làm gì đâu? Phát hiện chuột động!"

"Không phải, ca người xem, này động còn không nhỏ đâu?"

Sở hướng bắc đi đến Triệu lỗi phía trước vừa thấy, quả nhiên có cái nửa người tới cao thổ động, cửa động liền khởi ở một cái sườn núi phía dưới, bởi vì có chút đá vụn chống đỡ, cho nên không thế nào rõ ràng, này cũng có thể làm tiểu tử này phát hiện, đại gia cũng đầu là hết chỗ nói rồi.

Trang nghiêm lúc này rượu cũng tỉnh kém không tử, kỳ thật hấn vừa r ồi cũng là ba phần thật bảy phần giả, chỉ là muốn cho sở hướng bắc đánh chính mình vài cái xả xả giận, việc này li ền tính đi qua, tỉnh trong lòng luôn có cây châm dựng ở kia, tất cả mọi người đều không thoải mái!

Hấn đi tới mở ra di động hướng trong động mặt chiếu chiếu nói, "Đây là nhân công mở, bên trong còn rất thâm."

Triệu lỗi vừa nghe li ền hưng phấn kêu to, "Không phải là cỗ mộ đi, nếu là vậy quá kích thích!"

"Người tiểu thuyết xem nhiều đi, đâu ra như vậy nhiều cỗ mộ a!" Sở hướng bắc khinh thường nói.

Trang nghiêm lúc này từ trên xe lấy ra một cái chiếu sáng phạm vi xa một ít đèn pin, hướng trong động chiếu đi, bên trong khúc kính sâu thăm, hấn là còn có rất dài một đoạn khoảng cách, "Phương diện này không giống như là cái gì cỗ đại kiến trúc, hấn là cận đại."

Một đám người trung có mấy cái chuyện tốt, đ ề nghị đi vào thám hiểm, trang nghiêm vốn dĩ không có gì hứng thú, chính là vừa thấy sở hướng bắc cũng bị kéo đi vào, hấn nhiều ít có chút không yên tâm, li ền cũng đi theo đi xuống.

Cuối cùng một cái vào động chính là đoạn phi phi, nói thật ra, nàng thật không nghĩ đi vào, bởi vì nhìn này ô sơn ma hắc cửa động, nàng trong lòng thể nhưng có chút ần ần bất an, giống như chính mình đi vào li ền ra không được giống nhau.

"Phi phi tỷ, nhanh lên đuổi kịp a! Ta đi, phương diện này còn rất đại!" Hoàng mao ở trong động kêu to.

Đoạn phi phi thân tử dừng một chút, r ồi mới li ền nhắc chân đi vào, nàng vào lúc này nhìn thoáng qua thời gian, rạng sáng 2 giờ rưỡi.....

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Ng ầm Đường H ầm (Nhị)

Chu minh bị một trận d òn dập điện thoại thanh đánh thức, hấn nhìn thoáng qua thời gian, buổi sáng 5 điểm 30 phân, hấn ở trong lòng đem tới điện thoại người lão mẹ thăm hỏi vài biến, tiếp lên vừa nghe thế nhưng là cục trưởng đại nhân.

"Người hảo sở cục..... Là, là..... Tốt, minh bạch, ta lập tức đến....."

Cúp điện thoại sau chu minh lập tức rời giường, dùng mười phút sửa sang lại hảo cá nhân nội vụ, r ấ mới xuống lầu lái xe, 15 phút sau tới r ấ trong cục mặt.

Hấn mới vừa tiến đại hội nghị thất đã bị trước mắt trận trượng cấp dọa sợ, chỉ thấy hội nghị tòa đ ầy bổng thị có uy tín danh dự nhân vật, những người này ngày thường tương tụ ở bên nhau đ ều khó, bởi vì bọn họ có chính giới cũng có thương giới, lúc này những người này trên mặt đ ều lộ ra một loại cảm xúc, đó chính là nôn nóng!

Chu minh nhìn thoáng qua sở cục kia mắt bu òn ngủ mông lung bộ dáng, khẳng định cũng là bị người từ nhiệt trong ổ chăn kéo ra tới, có lẽ so với chính mình khởi còn muốn sớm, "Sở cục, ra cái gì sự?"

Sở cục trưởng nhìn hấn một cái nói, "Chu minh, những người này con cái đ ều ở đêm qua cùng trong nhà thất liên, bọn họ cuối cùng là đi tham gia một cái party....."

"Cái gì party? Ai tổ cục nhi?" Chu minh hỏi.

Sở cục trưởng biểu tình nhi ều ít cũng có chút xấu hổ, "Ta đại ca bảo bồi nhi tử, ta cháu trai sở hướng bắc."

"Tiểu bắc? Kia hấn cũng....." Chu minh cùng sở hướng bắc ở mấy năm trước li ền nhận thức, kia sẽ hấn một lòng muốn làm cảnh sát, mỗi ngày tới đơn vị tìm hấn thúc thúc chơi, ngay lúc đó trong cục không một người không quen biết sở hướng bắc.

Sở cục trưởng gật gật đ ều nói, "Ân, hấn cũng cùng nhau thất liên....."

"Di động định vị sao?" Chu minh hỏi.

Lúc này một cái cảnh sát đi tới đối hấn nói, "Chu đội, chúng ta ban đầu căn cứ những người này di động định vị, đại đến xác nhận bọn họ vị trí, là ở vùng ngoại thành nơi nào đó, chính là hiện tại di động tín hiệu đột nhiên biến mất!"

Chu minh nghe xong sửng sốt, trong lòng thầm nghĩ chẳng lẽ là bắt cóc làm ti ền, nhưng một lần trời như thế nhiều người, lá gan cũng không tránh khỏi quá lớn đi! Vì thế hấn lập tức dẫn người đi gps cuối cùng biểu hiện địa phương.....

Đương chu minh đoàn người tới khi, liếc mắt một cái li ền nhìn đến một mảnh đất trống thượng dừng lại bảy tám chiếc siêu xe, nhưng là trên xe xe hạ đều không có người, ngày hôm qua sau nửa đêm nơi này hạ quá một h ồi mưa to, đem một ít quan trọng dấu vết cũng cọ rửa không sai biệt lắm, căn bản tìm không thấy bất luận cái gì đánh nhau quá dấu vết.

Nhưng tuy rằng như thế, chu minh vẫn là có thể thấy được đêm qua nơi này thực náo nhiệt, ăn một nửa đ òan cùng uống lên một nửa rượu, là cái gì làm cho bọn họ đột nhiên đình chỉ party đâu?

Hấn thử bắt thông trong đó sở hướng bắc điện thoại, chính là lại nói hấn không ở phục vụ khu..... Lại xem đình muốn nơi này xe, nếu thật là bắt cóc, kia này đó động một chút thượng trăm vạn danh xe lại không ai khai đi? Lại hoặc là trả thù? Chính là dùng một lần hướng như thế nhiều người báo thù khả năng tính cũng không quá lớn.

Hấn mang theo thủ hạ lại ở phụ cận tìm tòi một chút, kết quả vẫn là không có gì thu hoạch, chẳng lẽ này mười mấy người hư không tiêu thất không thành? Hiện tại có thể làm cũng đều làm, chỉ có thể về trước gia chờ, nếu thật là bắt cóc, như vậy khẳng định sẽ có người liên hệ bọn họ người nhà muốn ti ền chuộc.

Chính là, ba ngày đi qua, không ai trong nhà thu được quá đòi ti ền điện thoại, xem ra này cùng bắt cóc không quan hệ, nhưng mười mấy người

trống rỗng liền như thế biến mất, tổng không thể là làm ngoại tinh nhân cấp bắt đi đi!

Đoạn phi phi trong bóng đêm tỉnh lại, nàng cảm giác chính mình toàn thân đều lại toan lại đau, đầu còn từng đợt phát ngốc, nàng nỗ lực hồi tưởng, chính mình là xảy ra chuyện gì, lại đang ở nơi nào..... Đột nhiên, nàng nhớ tới chính mình là ở nơi nào, nàng cùng mọi người còn hẳn là ở cái kia đáng chết đường hầm!

Ba ngày trước rạng sáng 2 giờ rưỡi, đoạn phi phi là cuối cùng một cái vào động khẩu, đi vào sau nàng liền phát hiện, nơi này so trong tưởng tượng muốn to rộng nhiều, nàng dùng tay nhẹ vỗ về động bích, phát giác nơi này vách tường thực hợp quy tắc, đầu là dùng xi măng mịn tốt, lại xem nó chiều dài, này nơi nào là cái gì sơn động, rõ ràng chính là một cái sâu thăm đường hầm a!

Bởi vì đoạn phi phi là ở cuối cùng, di động của nàng ánh sáng cũng chỉ có thể chiếu đến phía trước một người, nàng nghe ra phía trước người mỗi người đều có chút hưng phấn, giống như nhìn đến cái gì có ý tứ đồ vật, chính là nàng lại không nghĩ lại phóng đi rồi, vì thế liền về phía trước kêu, "Hướng bắc! Trang nghiêm! Đừng ở hướng chỗ sâu trong đi rồi!"

Chính là bởi vì đội ngũ có chút quá dài, cho nên vẫn luôn đi tuốt đàng trước đầu sở hướng bắc chỉ có thể nghe được một ít ô ô thanh âm, căn bản nghe không rõ mặt sau người lại nói cái gì, hơn nữa đi tới đi tới trên tường liền bắt đầu xuất hiện một ít ngày văn tự, trang nghiêm ở Nhật Bản thượng quá hai năm học, biết này đó chỉ là đơn giản khẩu hiệu, như bảo trì an tĩnh linh tinh, xem ra đây là thời trẻ Nhật Bản người kiến thế công, chỉ là không biết cụ thể là làm cái gì dùng.

Đoạn phi phi hô vài tiếng, lại không có nghe được sở hướng bắc cùng trang nghiêm trả lời, hiển nhiên bọn họ nghe không được chính mình thanh âm, đến là nàng phía trước hoàng mao quay đầu lại nói, "Không có việc gì phi phi tỷ, sở thiếu bọn họ ở đàng trước đầu, cái này địa phương một hồi liền đến đầu, đến lúc đó bọn họ liền trở về đi rồi!"

Chính là đoạn phi phi lại không như thế lạc quan, nàng nhìn sau lưng xuất khẩu một chút thu nhỏ, tựa như đi ra ngoài hy vọng cũng chính một chút thu nhỏ giống nhau, vì thế nàng càng đi càng hoảng hốt, đặc biệt là nhìn đến di động thượng thế nhưng một cách tín hiệu cũng không có khi, đoạn phi phi cảm thấy vô luận như thế nào chính mình đều phải trước đi ra ngoài, nếu thực sự có cái gì sự bên ngoài còn có người có thể chiếu ứng một chút.

Kết quả đương đoạn phi bay lộn thân trở về lúc đi, nàng lại ngây ngốc sững sờ ở tại chỗ, "Không có khả năng..... Như thế nào khả năng đâu?"

Ly nàng thượng một lần quay đầu lại nhìn về phía xuất khẩu cũng liền hơn mười giây thời gian, vì cái gì xuất khẩu không thấy? Vì thế nàng lập tức hướng sau lưng chạy vài chục bước, nhưng phía trước vẫn là sâu thăm đường hầm, căn bản không thấy xuất khẩu.

Mà lúc này đoạn phi phi lại trái lại xem sau lưng, phát hiện phía trước những người đó cũng đã biến mất, nàng thử kêu một tiếng hoàng mao, nhưng không ai trả lời nàng, thật lớn sợ hãi cảm từ bốn phương tám hướng hướng nàng đánh úp lại, ở như thế hẹp hòi, phong bế đường hầm chỉ còn lại có nàng một người, đó là một kiện cỡ nào đáng sợ sự tình a!

Đột nhiên, đoạn phi phi nghe được từ xuất khẩu phương hướng truyền đến một trận hỗn độn tiếng bước chân, cho dù nàng ngày thường lá gan lại đại, lúc này cũng cảm giác trái tim đều nhảy đến cổ họng nhi!

Nàng tả hữu nhìn xem, phát hiện đường hầm căn bản liền một khối có thể tự vệ đồ vật đều không có, nàng hiện tại trên tay duy nhất có thể xưng được với vũ khí tiện tay siêu mỏng di động, vì không cho người tới trước nhìn đến chính mình, đoạn phi phi tắt đi di động, rồi mới tránh ở trong bóng tối an tĩnh chờ đợi.....

Sở hướng bắc cùng trang nghiêm đi tuốt hàng trước mặt, bọn họ vốn định đi đến đầu lúc sau liền trở về đi, chính là không nghĩ tới này đường hầm như thế trường, giống như như thế nào đi cũng đi không đến đầu giống nhau, sở hướng bắc hiện tại cũng bắt đầu hối hận, ở bên ngoài hảo

hảo chơi sẽ không hảo sao? Làm gì muốn chạy đến nơi đây đương chuột đâu?

Liền ở hẳn tường cùng trang nghiêm nói, tính toán trở về khi, đột nhiên di động ánh sáng nhoáng lên, thế nhưng chiếu thấy phía trước có người! Đây nhưng thực sự đem hai người hoảng sợ, ở loại địa phương này gặp được người khác, không phải chính mình là bệnh tâm thần chính là người kia là bệnh tâm thần.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Ngàn Đường Hầm (Tam)

Liền ở sở hướng bắc tường một chân đá đi thời điểm, liền nghe được bên người trang nghiêm nói, "Phi phi tử, người không phải ở chúng ta sau lưng sao?"

Đoạn phi phi cũng hoảng sợ, chính mình rõ ràng là ở mọi người cuối cùng, vì cái gì sẽ chạy đến đại gia phía trước đâu? Lúc này nàng liền tính là cường thế nữa, này sẽ cũng ngược, "Xuất khẩu không thấy! Ta vẫn luôn ở hướng xuất khẩu đi, kết quả liền gặp các người....."

Những người khác đều không nghe mình bạch nàng lời nói là cái gì ý tứ, chính là trang nghiêm nghe rõ, "Người là hướng tới xuất khẩu phương hướng đi, kết quả liền gặp được chúng ta?"

Đoạn phi phi kinh hãi gật gật đầu, "Ta cũng cảm thấy này không quá khả năng, chính là cho tới bây giờ cứ như vậy!"

Những người khác vừa nghe cũng đều luống cuống, này mười mấy người vây ở như thế cái đen như mực đường hầm, nếu không ai phát hiện, kia không phải chết chắc rồi sao? Sở hướng bắc còn tính trấn định, hẳn lớn tiếng đối bọn họ nói, "Đều nói nhỏ chút, nơi này vốn dĩ liền tiếng vang đại, người một câu ta một câu còn như thế nào làm ta tự hỏi! Đây lộ có vấn đề, khả năng có ngã rẽ, chỉ là chúng ta không có chú ý tới!"

Trang nghiêm gật gật đầu nói, "Ta cảm thấy cũng là, hiện tại tới xem chúng ta là ở đi loanh quanh, cho nên mới sẽ gặp được phi phi tử, nhất định là mỗi một chỗ ngã rẽ đi vào cái này vòng tròn, muốn đi ra ngoài, đại

gia liền cẩn thận xem quan sát đi ngang qua địa phương có hay không cái gì đặc biệt địa phương!"

Vì thế đại gia liền bắt đầu sôi nổi ở chính mình bên người trên vách tường tra tìm, chính là lại cái gì phát hiện cũng không có, có mấy cái nhát gan đầu dọa khóc lên, đặc biệt là Triệu lỗi liền tiếp nói chính mình không nên tiến vào! Không nên tiến vào!

Sở hướng bắc nhìn hấn liền phiền, liền đi đến hấn sau lưng hung hăng đá hấn một chân nói, "Muốn khóc cứ cho ta đến mặt sau khóc đi, đừng ở chỗ này khời phiền ta!"

Triệu lỗi làm hấn này một chân đá liền lăn ở bò chạy tới đội ngũ cuối cùng, sở hướng bắc vẫn là không thuận theo không buông tha dùng mắt trừng mắt hấn, trang nghiêm lôi kéo hấn nói, "Đừng cùng hấn giống nhau, vẫn là trước tìm được xuất khẩu đi, nơi này không khí cũng không biết có thể kiên trì lâu....."

Đoạn phi phi sắc mặt khó coi mở ra di động, vẫn là không có tín hiệu, nàng thật là một phút đồng hồ cũng không nghĩ ở chỗ này nhieu dài, này sẽ cách bọn họ tiến vào đã qua đi hai cái chi giờ, nhưng mọi người còn ở là nơi này vòng quanh chơi.

Nàng cũng thử qua dùng trên người son môi ở trên tường làm ký hiệu, chính là nhưng vẫn không gặp được cái kia ký hiệu, nàng thầm nghĩ, có lẽ đại gia cũng không phải ở đi loanh quanh, mà vẫn luôn hướng ngấm thâm nhập đi đâu?

Lúc này, đi ở cuối cùng hoàng mao đột nhiên hét to một tiếng, khiến cho mặt sau người một trận ò lên, trang nghiêm đi qua đi vừa thấy, nguyên lai bị sở hướng bắc đuổi tới mặt sau Triệu lỗi thế nhưng không thấy.

Trang nghiêm thực vô nại, cái này Triệu lỗi nếu ở chỗ này đã xảy ra chuyện, trở về hấn lão tử lại nên phiền hấn, vì thế hấn xoay người đối sở hướng bắc nói, "Các người trước đi phía trước đi, ta phải đi về tìm xem hấn."

"Không được! Tình huống nơi này không rõ, người không thể một người đi, ta và người cùng đi!" Sở hướng bắc lạnh giọng nói.

Trang nghiêm cười cười, hẳn biết hướng bắc là quan tâm chính mình, chỉ là hẳn trước nay đều là lời hay sẽ không hảo thuyết, còn hảo tự mình cùng hẳn là nhiều năm bằng hữu.

Đoạn phi phi nghe xong cũng muốn cùng đi, nàng càng không yên tâm này hai cái đệ đệ đi mạo hiểm, vì thế ba người lâm thời chuyển tới mặt sau đi tìm tụt lại phía sau Triệu lỗi, những người khác tại chỗ nghỉ ngơi chờ bọn họ.

Cái này đường hẳn nhiều nhất là có thể làm ba người song song đi, bọn họ ba cái cũng sợ có ai liếc mắt một cái nhìn không tới lại ném, vì thế tiện tay lôi kéo tay hướng phía trước đi đến, kết quả bọn họ hướng Triệu lỗi phương hướng đi rồi hơn mười phút đều không có nhìn thấy tiểu tử này bóng dáng.

"Gia hỏa này có thể thượng nào đi đâu?" Sở hướng bắc không kiên nhẫn nói.

Trang nghiêm nhìn nhìn phía trước, thử kêu vài tiếng Triệu lỗi tên, chính là lại không có đáp lại, vì thế hẳn liền đối bọn họ hai người nói, "Không đúng, chúng ta không thể lại đi phía trước đi rồi, liền tính Triệu lỗi tụt lại phía sau, này sẽ chúng ta cũng có thể gặp hẳn, chính là hiện tại lại một chút ảnh đều không có, khẳng định có vấn đề."

Ba người ngừng ở tại chỗ, liền ở bọn họ đi cũng không được, thối cũng không xong, đột nhiên nghe được hậu phương có tiếng bước chân, sở hướng bắc tưởng Triệu lỗi, hẳn vừa định mở miệng mắng lại bị trang nghiêm một phen giữ chặt, ý bảo hẳn không cần ra tiếng.

Đoạn phi phi cũng là sửng sốt, này bước chân không đúng, Triệu lỗi cái kia tôm chân mềm như thế nào sẽ đi đường như thế hữu lực, hơn nữa như thế nào nghe như thế nào không giống như là một người, đến là càng giống một đám người ở chính đều nhịp đá đi nghiêm.

Trang nghiêm cũng nghe ra tới là một đám người đi tới, hấn lôi kéo bọn họ hai cái lập tức trở về đi, rốt cuộc cùng bọn họ hội hợp người cũng có thể nhiều một ít, chính là không nghĩ tới bọn họ trở về chạy nửa ngày cũng không có gặp được tại chỗ nghỉ ngơi những cái đó gia hỏa, chẳng lẽ bọn họ chờ không kịp trước đi phía trước đi rồi?

Nhưng trang nghiêm lại tưởng tượng cái này khả năng tính không lớn, những người này giữa không một cái có đảm đương, như thế nào khả năng mang theo đại gia đi trước đâu, trừ phi..... Là gặp cái gì, mới làm cho bọn họ dọa đi phía trước chạy tới, liền cùng bọn họ hiện tại giống nhau.

Sau lưng bước chân càng ngày càng gần, ba người cũng chạy mau bất động, cuối cùng hảo chỉ nhận mệnh ngừng lại, sở hướng bắc cùng trang nghiêm là từ nhỏ khác không được, đánh nhau chính là một phen hảo thủ, sau tới lại đầu học Tae Kwon Do cùng tự do vật lộn, bình thường hai ba người nam nhân là vào không được bọn họ thân, với này như thế chạy xuống đi lãng phí thể lực, còn không bằng buông tay đánh cuộc đâu!

Chờ đến bước chân tới rồi phụ cận khi bọn họ ba người đều choáng váng, đây đều là chút cái gì quỷ a! Chỉ thấy mặt sau đi tới 6 người một loạt tiêu đội, chính là xem bọn họ ăn mặc như thế nào như thế giống Nhật Bản quỷ tử a!

Này vài người một đám mặt xám như tro tàn, đi đường cứng đờ, hơn nữa đi đến bọn họ ba cái bên người khi xem đều không xem bọn họ liếc mắt một cái, càng không có dừng lại, ba người sớm bị dọa kễ sát tường đứng, đại khí cũng không dám suyễn một chút.

"Các người nói..... Hoàng mao bọn họ có phải hay không cũng gặp được này vài người, cho nên dọa chính mình đi phía trước chạy?" Đoạn phi phi nhỏ giọng nói.

Trang nghiêm gật đầu nói, "Rất có cái này khả năng, chính là nếu bọn họ cũng giống chúng ta ngay từ đầu giống nhau như thế điên chạy xuống đi, phi đều cấp mệ chết không thể!"

Sở hướng bắc sắc mặt khó coi nói, "Bọn họ là cái gì người, vì cái gì như là nhìn không tới chúng ta giống nhau?"

Trang nghiêm nhìn kia sáu cá nhân mau thúc biến mất bóng dáng, sâu kín nói, "Chỉ sợ bọn họ đã sớm không phải người....."

"Người nói bậy cái gì đâu?" Sở hướng bắc thực khinh thường hỏi hần.

Không nghĩ tới trang nghiêm lại nghiêm trang nói, "Ta không có nói bậy, này xem cái này đường h âm rất có khả năng là năm đó Nhật Bản nhân tu kiến bí mật đường h âm, đến nỗi bọn họ muốn làm cái gì liền không được biết rồi, ta xem vừa rồi kia 6 cá nhân trang điểm rất giống là tuần tra lính gác, làm không một hồi lâu còn sẽ có một đội từ trái ngược từ trước đến nay....."

"Người nói bọn họ là quý?" Đoạn phi phi một chút nói ra trang nghiêm lời nói trung tâm tư tưởng.

Trang nghiêm nghĩ nghĩ nói, "Không sai biệt lắm đi, ta chính là ý tứ này."

"Như thế nào khả năng! Biểu tỳ, người đừng nghe trang nghiêm tại đây nói bậy, trên đời này từ đâu ra quý a!" Sở hướng bắc vẫn là không tin chính mình mắt có thể nhìn đến quý.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Ng âm Đường H âm (Bốn)

Nhưng đoạn phi phi lại nói, "Có phải hay không quý một hồi sẽ biết, bất quá cho dù là quý lại như thế nào, bọn họ không cũng đối chúng ta làm như không thấy sao? Này chứng minh bọn họ cũng là sợ hãi chúng ta!"

Trang nghiêm lại không như thế tưởng, "Chỉ mong là như thế này, có lẽ chúng ta bị nhốt ở chỗ này liền cùng này đàn Nhật Bản quý tử có quan hệ đâu?"

Ba người trong lúc nhất thời đều không nói, trước mắt cái này cục diện cùng ba người dĩ vãng gặp được sự tình đều bất đồng, bọn họ thân phận

cùng địa vị đều không thể làm cho bọn họ tại đây u ám đường hần thoát vậy, trừ bỏ dựa vào chính mình cũng đừng vô hấn pháp.

Đột nhiên, ba người đồng thời sắc mặt biến đổi, quả nhiên bất hạnh bị ngôn trung, đầu nhịp tiếng bước chân lại từ trái ngược hướng triêu bọn họ mấy cái đi tới, có phía trước kinh nghiệm, lần này bọn họ ba người lập tức đem sau lưng kêsát ở trên tường mặt, hy vọng này đó vọng linh có thể mau chóng từ bọn họ bên người rời đi.

Đi tốt đường trước mặt trang nghiêm đột nhiên nghe ra bước chân trung khác thường tới, lần này ở chính trên bước chân trung giống như còn hỗn loạn mặt khác nhỏ vụn tiếng bước chân, lần ở hấn có chút nghi hoặc thời điểm, lần thấy một đội cùng vừa rồi không sai biệt lắm Nhật Bản quỷ chính chậm rãi triêu bọn họ bên này đi tới, chỉ là lần này mặt sau giống như còn đi theo khác cái gì.....

Đoạn phi phi đối người mặt công nhận độ rất cao, nàng liếc mắt một cái liêu nhìn ra này cùng vừa rồi quá khứ cũng không phải một đội nhân mã, rồi sau đó mặt vài bóng người hiển nhiên không phải cái gì chính quy quân nhân, bọn họ bước chân lơ lửng vô lực, như là không ăn cơm no giống nhau.

Đương này đàn quỷ tử trải qua ba người khi, bọn họ phát hiện đi theo quỷ tử mặt sau thế nhưng là một đám quần áo tả tơi lao công, bọn họ các cốt sấu như sài, hốc mắt sụp đổ, cho dù là tồn tại thời điểm cũng nên không mấy ngày sống đâu.

Lao công nhóm tay chân đều có xích sắt tương liên, mà lao công cùng lao công chi gian cũng là giống nhau, đương đoạn phi phi mắt nhìn về phía đội ngũ trung sau một người khi, nàng thế nhưng sửng sốt, tiếp theo liêu tưởng há mồm nói cái gì.

Còn hảo bên người trang nghiêm đúng lúc bưng kín nàng miệng, chính là hấn lại đã quên còn có sở hướng bắc, "Triệu lỗi....."

Đang ở tiến lên đội ngũ đột nhiên như là bị ma pháp định rồi giống nhau, ngừng ở tại chỗ, vẫn luôn cúi đầu đi ở đội ngũ cuối cùng Triệu lỗi

động tác có chút chậm chạp ngẩng đầu, sắc mặt của hắn có chút than chì, thần sắc mờ mịt nhìn ba người, hơn nửa ngày mới nhận ra bọn họ.

"Sở ca..... Cứu ta!"

Hắn thanh âm không tính đại, chính là lại như là một cái bom hẹn giờ giống nhau tạc tỉnh phía trước ngủ say vong linh, đầu tiên là những cái đó lao công nhóm đầu nâng lên bọn họ u ám hai mắt nhìn về phía ven tường ba người, tiếp theo đằng trước mấy cái Nhật Bản quỷ tử cũng chậm rãi quay đầu, dẫn đầu còn lẩm nhẩm lẩm nhẩm nói một câu Nhật Bản lời nói.

Ba người trung chỉ có trang nghiêm nghe hiểu Nhật ngữ, chỉ thấy sắc mặt của hắn biến đổi, lập tức lôi kéo hai người nói, "Chạy mau!"

Ba người lập tức lòng bàn chân mặt du đi phía trước chạy tới, còn hảo kia đội quỷ tử tựa hồ sẽ không từ nay về sau đi, bọn họ đứng ở tại chỗ nhìn ba người rời đi phương hướng, rồi mới lại tiếp tục đi phía trước đi đến.

Bọn họ cũng không biết đi phía trước chạy bao lâu, thẳng đến đoạn phi phi thật là một chút cũng chạy bất động, bọn họ mới chậm rãi ngừng lại, sở hướng bắc thở hển hển nói, "Vừa rồi cái kia quỷ tử nói cái gì? Người liên lôi kéo chúng ta hướng đã chết chạy!"

Trang nghiêm trừng hắn một cái nói, "Vừa rồi nếu không phải người nói chuyện, chúng ta cũng không đến chạy thành cầu! Cái kia dẫn đầu Nhật Bản quỷ nói phải bắt được chúng ta cùng nhau đưa cho đi!"

"Ta nào biết không thể nói chuyện a!" Sở hướng bắc không phục nói.

Trang nghiêm vừa nghe liền giận sôi máu, "Người nào biết, người nào biết, đương người nhìn đến Triệu lỗi thời điểm nên biết chúng ta cũng không an toàn, người còn gọi hắn, kia tiêu tử sớm không phải người!"

Đoạn phi bay trở về nhớ tới vừa rồi Triệu lỗi bộ dáng, thật đúng là trước mặt mặt kia mấy cái lao công không có gì khác nhau, xem ra đây là tìm không thấy hắn nguyên nhân, vì thế nàng liền đối hai cái sảo cái không ngừng người ta nói, "Hảo hảo! Một người nói ít đi một câu, đầu lúc này

còn sảo, hiện tại chạy trốn quan trọng nhất, ta cảm thấy kia mấy cái Nhật Bản quý tử khẳng định còn sẽ trở về!"

Ba người nghỉ ngơi không sai biệt lắm, bọn họ liền tiếp tục về phía trước đi, đoạn phi phi lúc này nhìn thoáng qua đồng hồ, đầu đã là buổi sáng 8 điểm, bọn họ cái này âm u đường hầm đã suốt thiên đai cả đêm, không biết người trong nhà có biết hay không bọn họ hiện tại bị nhốt ở chỗ này.....

"Lộc cục....." Sở hướng bắc đã đói bụng thảng kêu, hẳn có chút xấu hổ nhìn thoáng qua trang nghiêm.

Người sau cũng bất đắc dĩ nói, "Ta cũng đói bụng, lại kiên trì một chút, chờ đi ra ngoài ta thỉnh người ăn vịt nướng!"

"Đừng cùng ta đòi vịt nướng hành sao? Càng nói ta càng đói!" Sở hướng bắc kháng nghị nói.

Đoạn phi phi xem bọn họ liếc mắt một cái, rồi mới yên lặng từ chính mình bọc nhỏ lấy ra một khối hắc chocolate nói, "Ta này còn có điểm ăn, chúng ta đại gia phân ăn đi!"

Hai người mắt lập tức liền tỏa ánh sáng, ba người lang phun hồ nuốt ăn xong rồi vốn là không tính đại chocolate sau liền tiếp tục về phía trước đi, chính là đi chưa được mấy bước liền nghe được trang nghiêm bụng cũng lộc cục lộc cục kêu cái không ngừng, cũng là, liền một khối chocolate còn muốn ba người phân, đừng nói một đại nam nhân, chính là đoạn phi phi cũng cùng không ăn giống nhau.

Lúc này, đột nhiên một cỗ tử thịt nướng mùi hương chui vào ba người trong lỗ mũi, bọn họ mấy cái đầu hai mặt nhìn nhau, ở chỗ này như thế nào sẽ có như thế hương thịt nướng vị, chẳng lẽ phía trước chính là xuất khẩu? Những cái đó gia hỏa ở phía trước thịt nướng chờ bọn họ đâu?

Vì thế bọn họ liền nhanh hơn bước chân, tìm hương vị về phía trước đi đến, quả nhiên liền ở nơi xa tựa hồ có chút ánh sáng, chỉ là này quang nhan sắc có chút cổ quái, lẽ ra lúc này bên ngoài thái dương đã sớm dâng

lên tới, chính là phía trước quang thế nhưng có chút u thanh xanh lè? Một chút cũng không giống như là ánh nắng.

Bọn họ càng đến gần, trong lòng nghi hoặc lại càng lớn, tựa hồ phía trước thật sự không phải xuất khẩu..... Rốt cuộc, ba người đi tới có ánh sáng địa phương, phương diện này thế nhưng là nhân công mở sơn động, có mấy người đưa lưng về phía bọn họ ng ẩ ở hỏa biên, nướng cái gì, ngọn lửa nhan sắc thế nhưng u thanh xanh lè.

Mấy người kia vẫn luôn đưa lưng về phía bọn họ ng ẩ, tựa như không có nghe được bọn họ đi tới giống nhau, ba người nghe hỏa truy ền đến mùi hương, liền nhin không được dựa tiến lên đi, sở hướng bắc vừa định cùng bọn họ lên tiếng kêu gọi, kết quả lại một chút cũng sờ ở tại chỗ bất động.

Trang nghiêm cùng đoạn phi phi xem sở hướng bắc ngây ngốc ở nơi đó, liền biết hẳn khả năng nhìn đến cái gì dọa người đồ vật kinh tới rồi hẳn, vì thế liền chậm rãi đi đến hẳn bên người tưởng đem kéo ra, kết quả hai người nhìn hỏa đồ vật cũng mắt choáng váng, đặc biệt là đoạn phi phi, nàng tức khắc liền cảm thấy dạ dày có chút sông cuộn biển gần, thiếu chút nữa liền không nhin xuống nhổ ra.

Chỉ thấy mấy cái lao công trang điểm người chính tham lam nhìn đồng lửa thượng nướng đồ vật, tuy rằng nó phát ra từng trận mùi thịt, chính là bất luận cái gì một người bình thường nhìn cũng sẽ có tưởng phun cảm giác, bởi vì hỏa thượng nướng thế nhưng là một con người cánh tay!

Ba người đều bị dọa hướng sau thối lui, kết quả đoạn phi phi dọa hoa dung thất sắc, căn bản không thấy dưới chân thế nhưng có cái phá thiết 杵, nàng một chân đá đi xuống, phát ra "Lang" một tiếng vang lớn.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Ng ầm Đường H ầm (Năm)

Đồng lửa trước vài người lần này lại có phản ứng, bọn họ mấy cái chậm rãi quay đầu lại, kết quả thế nhưng cũng bị trang nghiêm bọn họ mấy cái hoảng sợ, trong đó một cái còn la lên một tiếng, "Có quỷ! Sơn quỷ ra tới!"

Ba người bị hấn như thế một kêu cũng là sừng sốt, sở hướng bắc lớn tiếng đối bọn họ nói, "Ai là quý a! Các người đừng quý kêu trảo quý được không?"

Đám kia người nghe xong hấn nói sau đầu chậm rãi đứng lên, trong đó một cái lớn tuổi nhất trung niên nhân nói, "Các người không phải sơn quý vì cái gì sẽ trống rỗng xuất hiện?"

Sở hướng bắc tức giận nói, "Cái gì trống rỗng xuất hiện? Chúng ta không phải từ....." Hấn nói nói một nửa liền ngậy ngấn cả người, chỉ thấy sau lưng vừa rồi bọn họ ba cái đi ra đường hấn thế nhưng không thấy!

"Chuyện này không có khả năng! Lộ đâu? Vừa rồi rõ ràng có đường!" Sở hướng bắc lẩm bẩm lầu bầu nói.

Này với hai người cũng thực giật mình, vừa rồi đi rồi như thế thời gian dài đường hấn thế nhưng nói biến mất liền biến mất!

Trung niên nhân xem bọn họ biểu tình cũng thực giật mình, liền đối bọn họ nói, "Các người thật không phải sơn quý?"

Đoạn phi phi lắc đầu nói, "Thật không phải đại thúc, chúng ta cũng là..... Lạc đường, tìm không thấy đường đi ra ngoài, rồi mới liền đánh bậy đánh bạ đi đến nơi này, chúng ta là từ một cái lại hắc lại lớn lên đường hấn đi ra, có thể hiện tại cái kia đường hấn không thấy."

Trung niên nhân nghe xong sắc mặt nhiều ít hòa hoãn một ít, "Chúng ta là Lưu gia phò thôn dân, bị tiểu quý tử chộp tới nơi này đào khoáng thạch, phía trước có thật nhiều hương thân bởi vì thân thể nguyên nhân làm không thành sống đều bị bọn họ đưa vè trong thôn, hiện tại chúng ta trong thôn liền dư lại chúng ta mấy cái, vốn dĩ Nhật Bản người ta nói ngày mai sẽ có tân lao công tới, chính là không nghĩ tới đã xảy ra quặng khó, chúng ta đã bị vây ở chỗ này! Bởi vì các người vừa lại đây cái kia phương hướng căn bản không lộ, cho nên Nhị Cầu Tử còn sẽ cho rằng người là sơn quý đâu!"

Sở hướng bắc nhìn thoáng qua đồng lửa thượng cánh tay nói, "Đại thúc, ta xem các người mới giống sơn quý được không!"

Trung niên nhân sắc mặt khó coi nói, "Chúng ta ở chỗ này mệt nhọc rất nhiều thiên, này cái cánh tay là một cái bị Thạch Đầu tạp chết Nhật Bản binh, chúng ta cũng là thật sự đối không có biện pháp mới như vậy, nhà của chúng ta đều là thượng có lão hạ có tiêu, chúng ta đều không muốn chết ở chỗ này!"

Trang nghiêm nhỏ giọng đối sở hướng bắc cùng đoạn phi phi nói, "Bọn họ giống như còn không biết chính mình đã chết....."

Đoạn phi phi cũng khẩn trương nói, "Kia chúng ta nói chuyện vẫn là cẩn thận một chút, ngàn vạn đừng nói phá!"

Trung niên nhân xem bọn họ mấy cái trốn rất xa, còn tưởng rằng bọn họ là sợ hỏa thượng nướng người cánh tay, vì thế hẳn liền đem nướng chín cánh tay bắt được một bên, nói là lưu trữ ngày mai lại ăn, bởi vì nướng chín liền sẽ không hư quá nhanh.

Tiếp theo đã kêu bọn họ cũng ngồi lại đây nướng sưởi ấm, nơi này buổi tối thực lạnh, như không không ở hỏa biên sưởi ấm, thực dễ dàng đông lạnh hư.

Ba người vốn định cự tuyệt, chính là làm hẳn như thế vừa nói, bọn họ thật đúng là cảm giác cái này trong động âm lãnh âm lãnh, vì thế đành phải qua đi ngồi xuống nướng sưởi ấm.....

"Đại thúc, các người vừa rồi nhắc tới sơn quý là chuyện như thế nào?"
Đoạn phi phi hỏi.

Trung niên nhân thở dài nói, "Ngọn núi này kêu ngư tâm sơn, vẫn luôn đều truyền thuyết này trong núi có 'sơn quý' ở tại bên trong bảo hộ núi lớn, chính là chúng ta người trong thôn vào núi hái thuốc săn thú lại chưa từng gặp được quá, thẳng đến Nhật Bản người tới lúc sau liền bắt đầu có đáng sợ sự tình đã xảy ra....."

Trang nghiêm tò mò hỏi, "Đầu phát sinh cái gì sự tình?"

Một bên Nhị Cầu Tử cướp nói, "Nhật Bản quỷ tử tới liền ở chúng ta trong thôn bắt lính, nói là muốn chúng ta tới ngư tâm sơn làm thợ mỏ, chúng ta lúc ấy đều không nghĩ tới, liền sợ đào sơn sẽ có sơn quỷ tới trả thù chúng ta."

Trung niên nhân lại tiếp theo nói, "Chính là trước mắt lại là quỷ tử so sơn quỷ lợi hại, chúng ta nếu ai dám không đi, liền lập tức sẽ bị bắn chết, cuối cùng trong thôn 20 tuổi trở lên nam nhân liền đều đã tới nơi này cấp Nhật Bản người đào quặng."

Kết quả chúng ta tới rồi nơi này mới phát hiện, trừ bỏ chúng ta thôn ngoại còn có phụ cận mặt khác mấy cái trong thôn người, vừa mới bắt đầu mấy ngày còn hết thấy tính bình thường, tuy rằng chỉ là mệt mỏi một ít, chính là Nhật Bản người vẫn là ăn cơm quản no, trời tối liền kết thúc công việc.

Nhưng tới rồi ngày thứ bảy thời điểm, sự tình liền không đúng rồi, mỗi ngày tan tầm thời điểm kiểm kê nhân số đều sẽ phát hiện ít người, vừa mới bắt đầu Nhật Bản người còn tưởng rằng là có người trộm chạy, chính là sau tới lại phát hiện những người này phần lớn đều là bắt đầu làm việc khi vào giếng mỏ sau liền rút cuộc không đi lên.

Nhật Bản người cũng phái người đi xuống tìm, chính là lại cái gì cũng không có, nhưng là theo người càng ném càng nhiều, quặng thượng sống cũng dần dần biến càng ngày càng trầm trọng, thời gian nghỉ ngơi cũng càng ngày càng đoán.

Không bao lâu một ít thân thể độ chênh lệch người liền ngã bệnh, này đó đánh mất sức lao động thôn dân đã bị Nhật Bản người đầu tiên đi, Nhật Bản người ta nói là đưa bọn họ hũ trong thôn dưỡng bệnh, còn cho bọn họ phát tiền công, chờ bệnh dưỡng hảo liền lại trở về bắt đầu làm việc, chính là chúng ta lại không gặp bọn họ giữa bất luận cái gì một người trở về quá."

Vẫn luôn nghe không nói chuyện trang nghiêm đột nhiên hỏi trung niên nhân, "Những cái đó mất tích người như thế nào? Cuối cùng có hay không tìm được?"

Trung niên nhân sắc mặt biến rất khó xem, chỉ thấy hấn về mặt kính hãi nói, "Sau người tới đầu tìm được rồi, chính là bọn họ lại đầu bị núi lớn cấp ăn!"

"Bị sơn ăn? Này như thế nào khả năng?" Đoạn phi phi khó hiểu hỏi.

"Đúng vậy, nếu không phải chúng ta tận mắt nhìn thấy đến, chúng ta cũng căn bản sẽ không tin tưởng! Quá thảm, những cái đó mất tích người tất cả đầu bị khảm ở núi đá, theo chúng ta lục tục khai thác, phía trước sớm nhất biến mất những người đó thi thể liền xuất hiện, chỉ là bọn hấn một đám đầu như là bị cái gì đồ vật hút khô rồi toàn thân tinh khí, làn da khô quắt.

Nhật Bản người nhìn đến này đó thi thể sau cũng là dọa không được, chính là bọn họ lại không có đình công tính toán, chính là chúng ta lại một đám đầu không nghĩ ở tiếp tục đào đi xuống, chính là Nhật Bản người lại không đồng ý, vì thế chúng ta ngay lúc đó cục diện chính là đào quặng đến chết, không đào cũng đến chết! Cuối cùng chúng ta một cái trong thôn vài người một thương lượng, không được liền chạy đi, không chuẩn Nhật Bản người sẽ cho rằng chúng ta cũng giống phía trước người giống nhau bị núi lớn ăn đâu?

Kết quả, chúng ta hết thảy đều kế hoạch hảo, liền chuẩn bị vào lúc ban đêm bỏ chạy chạy, chính là không nghĩ tới ban ngày thời điểm liền đã xảy ra quặng khó, chúng ta sở hữu công nhân đầu bị vây ở ngầm, bởi vì vị trí tương đối phân tán, cho nên chúng ta cái này quặng mỏ cũng chỉ có chúng ta mấy cái."

Sở hướng bắc xem bọn họ một đám xanh xao vàng vọt bộ dáng, liền hỏi bọn hấn, "Các người còn có nhớ hay không chính mình bị nhốt mấy ngày rồi?"

Những người này biểu tình đầu thực mờ mịt, có nói là 10 thiên, có người nói là 15 thiên, chính là trang nghiêm bọn họ ba người biết, bọn họ khẳng định là ra không được, bằng không bọn họ cũng sẽ không ở chỗ này gặp được vài thập niên sau hiện đại người.

Đoạn phi phi nương một hồi hỏa, liên đứng dậy tưởng ở trong động tìm xem, xem có hay không cái gì xuất khẩu linh tinh, nàng quan sát một chút phát hiện, cái này trong động kỳ thật còn có rất nhiều đi đầu đường hầm, chỉ là nghe này mấy cái thợ mỏ nói đầu là không thông.

Chính là bọn họ đi không thông không phải là chính mình đi không thông, rốt cuộc bọn họ đầu là năm đó vây chết ở chỗ này oan hồn, đi không ra đi cũng bình thường a!

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Ngâm Đường Hầm (Sáu)

Ba người đơn giản thương lượng một chút, liên triêu trong đó một cái trọng đại đường hầm đi đến, mà đám kia thợ mỏ tắc biểu tình chất phác yên lặng ngẩng trở lại đóng lửa bên, chờ bọn họ vĩnh viễn cũng đợi không được nghĩ cách cứu viện.

Trang nghiêm là ba người trung gặp chuyện tình táo nhất một cái, hẳn vừa đi tiến đường hầm liên cảm giác được bên trong có dòng khí ở lưu động, này liên thuyết minh con đường này hẳn là có thể thông hướng ra phía ngoài mặt, mà khi bọn họ lại lần nữa quay đầu lại nhìn về phía kia mấy cái thợ mỏ khi mới phát hiện, vừa rồi sơn động đã sớm biến mất không thấy, sau lưng chỉ còn lại có sâu thăm thẳm nhìn không tới cuối đường hầm.....

"Đây là chuyện như thế nào, vừa rồi động đâu?" Sở hướng bắc có chút hoảng sợ nói.

Trang nghiêm nhìn hẳn một cái nói, "Cái kia động vốn dĩ chính là không nên tồn tại, cho nên nó hiện tại biến mất cũng là bình thường, chúng ta vẫn là suy xét hạ chính mình như thế nào đi ra ngoài đi!"

Đoạn phi phi gật gật đầu nói, "Chúng ta hiện tại có hai lựa chọn, hoặc là đi phía trước đi, hoặc là quay về lối cũ?"

Sở hướng bắc nhìn tiền hậu đường hầm, đầu là không sai biệt lắm, hẳn thật là không biết nên như thế nào đi, vì thế liền hỏi trang nghiêm, "Người xem hẳn là như thế nào đi?"

Trang nghiêm dùng ngón tay chỉ phía trước nói, "Vẫn là đi phía trước đi thôi, ta có thể cảm giác được phía trước giống như có không khí lưu động."

Vì thế ba người liền vẫn luôn đi phía trước đi đến, cũng không biết đi rồi bao lâu, tóm lại ba người đều là vừa mệt vừa đói, nhưng phía trước vẫn như cũ u ám, không thấy được bất luận cái gì quang minh, liền mọi người liền mau tuyệt vọng thời điểm, trang nghiêm đột nhiên đứng ở tại chỗ bất động.

"Xảy ra chuyện gì? Người phát hiện cái gì?" Đoạn phi phi hỏi.

Trang nghiêm bình tĩnh nói, "Phía trước có tiếng bước chân, nếu vẫn là Nhật Bản quỷ âm linh, đại gia nhớ rõ đầu không cần ra tiếng!"

Quả nhiên không hai phân loại, liền nhìn đến một đội tiểu quỷ tử từ trước mặt bước chính từ bước chân chính nhanh chóng triêu bọn họ bên này đi tới, bởi vì đường hầm tránh cũng không thể tránh, cho nên bọn họ ba người chỉ có thể đem thân thể gắt gao dán ở trên mặt tường, đầu hận không thể chính mình có thể biến thành một trương giấy.....

Lần này từ đội ngũ chi đầu dài có thể thấy được, người còn rất nhiều, không giống lần trước chỉ có mấy cái lao công, khi bọn họ trải qua ba người khi, bọn họ kinh hãi phát hiện, vừa rồi ở quãng mở gặp vài người cũng ở trong đội ngũ, chỉ là lần này bọn họ trong mắt lại là một mảnh tĩnh mịch.

Chính là đi theo bọn họ mặt sau người càng làm cho ba người giật mình, bởi vì kia đúng là cùng chính mình cùng nhau đi xuống đường hầm các bằng hữu, phía trước làm cho bọn họ tại chỗ nghỉ ngơi, bọn họ ba cái đi

tìm Triệu lỗi, kết quả Triệu lỗi không tìm được, phản hồi tới tìm bọn họ khi phát hiện một đám người thế nhưng tất cả đều không thấy!

Chính là bọn họ trăm triệu không nghĩ tới những người này sẽ cùng Triệu lỗi giống nhau tất cả đều bị xuyên ở Nhật Bản âm binh xích sắt hạ, sở hướng bắc dùng mắt dò hỏi trang nghiêm, có thể hay không cứu bọn họ?

Chính là trang nghiêm lại lạnh lùng lắc đầu, không phải hẳn tâm tàn nhẫn, chỉ sợ là những người này có thể đi theo Nhật Bản quỷ tử đi, duy nhất giải thích chính là bọn họ đã chết!

Chính là sở hướng bắc vẫn là không cam lòng, hẳn lập tức lên đến đội ngũ mặt sau, rồi mới ý đồ kéo ra đội ngũ cuối cùng một cái hẳn quen biết bằng hữu, chính là lôi kéo dưới hẳn mới thấy rõ, hẳn vị này bằng hữu thế nhưng đã không có nửa bên đầu, quả nhiên làm trang nghiêm nói trúng rồi.

Chính là hẳn này lôi kéo vẫn là gặp rắc rối, chỉ thấy vừa rồi còn tử khí trầm trầm một đội người, bỗng nhiên biến xao động lên, bọn họ tựa hồ trong nháy mắt sẽ đều có thể nhìn đến trang nghiêm bọn họ ba người.

Mà đi tuốt đằng trước mặt Nhật Bản binh lúc này cũng quay đầu lại, huyền thuyên nói nói mấy câu, vừa rồi đi ở đội ngũ cuối cùng không có nửa bên đầu gia hỏa kia đột nhiên vươn tay chụp vào sở hướng bắc, hẳn nhất thời không có chuẩn bị tâm lý, thế nhưng ngốc đứng ở tại chỗ không biết trốn tránh.

Còn hảo trang nghiêm mắt cấp nhanh tay, hẳn một phen kéo qua sở hướng bắc, gia hỏa kia phác không, bởi vì bọn họ chi gian đều là có xích tương liên, cho nên toàn bộ âm linh đội ngũ khiến cho người này xả tất cả đều vừa động.

Như thế rất tốt, một đám người loạn choạng cứng đờ thân thể thẳng đến bọn họ ba người mà đến, lúc này sở hướng bắc cũng phản ứng lại đây, cùng trang nghiêm còn có đoạn phi phi cùng nhau giơ chân liên tục chạy!

Sau lưng Nhật Bản quỷ tử thế nhưng cũng xoay người đuổi theo lại đây, liên ở sở hữu âm linh lập tức muốn đuổi kịp bọn họ khi, đột nhiên đường

hầm truyền ra hầm vang thanh, bọn họ ba cái cảm giác chính mình dưới chân mà đầu đang rung động, tiếp theo vô số hòn đá hạ xuống, lập tức đem ba người đè ở phía dưới.....

Chu minh đã mấy ngày không ngủ cái hảo giác, những người trẻ tuổi này gia trưởng mỗi ngày đều cấp sở cục trưởng gọi điện thoại, hỏi hấn có hay không một chút manh mối, mà sở cục chính mình cháu trai cũng ở bên trong, chính hấn cũng là thực khẩn trương, cái này liền khổ hồng rồi chu sáng tỏ, mỗi ngày tra, mỗi ngày tìm, chính là lại thí cũng tìm không ra.

Này không hôm nay buổi tối hấn vốn dĩ vừa định ngủ cái an ổn giác, đã bị một chiếc điện thoại đánh thức, tiếp nhận vừa thấy là sở cục trưởng, "Người hảo sở cục, hảo, ta hiện tại liền qua đi."

Chu minh vội không ngừng xuống lầu lái xe đi trong cục, tiến văn phòng liền thấy được cái mắt có chút sưng đỏ trung niên nữ nhân ngồi bên trong, chu minh còn nhớ rõ đây là trong đó một cái người thanh niên mẫu thân.....

"Chu đội trưởng, ta vừa rồi mơ thấy ta nhi tử Triệu lỗi, hấn nói chính mình ở một cái đi đâu lại hắc lại lớn lên đường hầm, hấn vừa mệt vừa đói, làm ta mau đi cứu hấn!" Nữ nhân kích động nói.

Chu minh nghe xong ở trong lòng đem sở cục lão nương lại thăm hỏi một lần, cái này lão bà làm mộng cũng muốn lão tử nửa đêm tới! Chính là hấn mặt ngoài vẫn là kiên nhẫn nói, "Ngài đừng có gấp, chúng ta đang toàn lực ứng phó đang tìm kiếm manh mối, ngài có thể làm cái này mộng là bởi vì quá sốt ruột mới có thể mơ thấy hấn....."

"Không! Ta tin tưởng đây là thật sự!" Trung niên nữ nhân đánh gãy hấn nói, "Ta chưa từng có gặp qua ta nhi tử như vậy sợ hãi quá, hấn nói bọn họ tất cả mọi người bị nhốt ở một cái ngậm đường hầm, hấn còn nói cho ta nhập khẩu liền bọn họ ngày đó party phụ cận!"

Chu minh cũng biết chính mình đắc tội không nổi trước mắt nữ nhân này, đành phải lại mang đội đi vùng ngoại thành kia phiến đất trống

thượng, chính là trải qua căn thận bài tra, vẫn như cũ là không hề thu hoạch!

Vĩnh hưng quặng sắt xưởng một cái đi đầu quặng đạo, mấy cái công nhân chính đem vừa mới khai thác ra tới quặng sắt thạch đặt ở quặng trên xe, đột nhiên, đỉnh đầu một trận ầm vang thanh, tiếp theo liền có thật nhiều Thạch Đầu rớt xuống dưới, công nhân cảnh giác độ rất cao, lập tức liền ném xuống công cụ ra bên ngoài chạy.

Chính là bọn họ mới vừa chạy đến một nửa khi chấn động liền đình chỉ, an toàn viên cùng đội trưởng đầu hạ giếng nhìn xem ra cái gì sự, khi bọn họ đi đến vừa rồi đi xuống rớt đá vụn giờ địa phương, lại phát hiện khoáng thạch trung thế nhưng có một con nhân thủ đuổi ở bên ngoài.....

Đoạn phi phi ở trong bóng tối một trận sò loạn, rốt cuộc tìm được rồi bên người trang nghiêm cùng sở hướng bắc, còn hảo, bọn họ trên người vẫn là nhiệt, lúc này đột nhiên phía trước có mấy thức chiếu sáng hướng bọn họ, đoạn phi phi trong lòng căng thẳng, sẽ không vẫn là sau lưng vài thứ kia đi!

Nhưng chờ mấy thức quang đi vào tiến trước khi, lại nghe đến một người nam nhân nói, "Đầu nhi, nơi này có người!"

"Gì? Người không phải kiểm kê hơn người số, công nhân nhóm tất cả tại sao?" Một thanh âm nôn nóng hỏi.

Mà phía trước nam nhân lại nói, "Là tất cả tại a, này ba người cũng không giống như là chúng ta công nhân a!"

Đoạn phi phi vừa nghe có người đang nói chuyện, liền vươn tay tưởng cầu cứu, chính là nàng thật sự không có sức lực, tiếp theo trước mắt tối ầm liền cái gì cũng không biết.

Chu minh mới vừa mang theo đội trở lại trong cục, liền nhận được ly bản địa một trăm nhiều km vĩnh hưng quặng sắt xưởng đánh tới điện thoại báo nguy, nói bọn họ ở giếng mỏ thế nhưng phát hiện ba cái nghiêm trọng

mất nước người trẻ tuổi! Chu minh thủy cũng chưa uống thượng một ngụm liễn mang theo người thẳng đi vĩnh hưng quặng sắt xưởng!

Đoạn phi phi tỉnh lại thời điểm phát ra từ mình chính mình thế nhưng ở một cái quặng xưởng vệ sinh trong viện truyền dịch, hộ sĩ nói, nàng cùng mặt khác hai người thân thể cũng chưa cái gì đại sự, chỉ là nghiêm trọng mất nước cùng một ít tiêu trầy da, hiện tại đang ở cho bọn hắn bổ sung nước muối sinh lí.

Chờ chu minh đuổi tới vừa thấy, thật đúng là mất tích người mấy cái, sở hướng bắc cũng ở trong đó, chính là hẳn như thế nào cũng tưởng không rõ này ba người là như thế nào đi đến một trăm nhì ều km ngoại khu mỏ!

Chuyện này sau tới bị mặt trên đè ép xuống dưới, bởi vì trừ bỏ trang nghiêm bọn họ ba cái ngoại, dư lại người liễn vẫn luôn đều không có tìm được, tuy rằng tìm được rồi bọn họ ba cái, chính là bọn họ nhưng vẫn cũng nói không rõ cái kia đoạt mệnh đường hầm cụ thể vị trí, trang nghiêm cũng mang chu minh đi bọn họ phát hiện nhập khẩu địa phương, chính là vừa đi mới phát hiện nơi đó chỉ là một mảnh cây cối, căn bản không có cái gì nhập khẩu, mà phát hiện bọn họ mấy cái vị trí vĩnh hưng quặng sắt xưởng, ở trước giải phóng thật là Nhật Bản người trước hết bắt đầu khai thác.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Đoạt Mệnh Giường Ngủ (Một)

Bao văn hải vốn dĩ đi bệnh viện làm nho nhỏ cắt **** giải phẫu, chính là không nghĩ tới thuật sau có chút cảm nhiễm, vì thế bác sĩ đành phải làm hẳn trước nằm viện, mỗi ngày làm hộ sĩ vì hẳn đổi dượt.

Vì thế bao văn hải còn lão đại ngượng ngùng, hẳn vẫn luôn đều không có dám cùng thân thích bằng hữu nói chính mình nằm viện sự tình, liễn sợ nhân gia muốn tới xem hẳn, vừa hỏi, người là như thế nào nằm viện? Hẳn mặt già đã có thể không địa phương thả!

Bởi vì hẳn là lâm thời thêm tiến vào, bình thường phòng bệnh còn không có giường ngủ, vì thế bao văn hải cắn răng một cái liễn trụ vào bên

trong chỉ có hai cái giường ngủ khách quý phòng bệnh, hẳn mới vừa trụ tiến vào thời điểm, cách vách giường ngủ vẫn là trống không, chính là vào lúc ban đêm liền đẩy mạnh tới một cái viêm ruột thừa giải phẫu người bệnh.

Ngày hôm sau buổi sáng bao vẫn hải cùng nhau giường liền nhìn đến cái kia người bệnh đang ở trên giường chơi di động, xem tuổi hẳn là so với chính mình tiểu vài tuổi, hẳn nhìn đến bao vẫn hải đang xem chính mình, liền cười nói, "Anh em, người là làm cái gì giải phẫu a?"

Bao vẫn hải nhiều ít có chút xấu hổ, "Ta là làm cái tiểu phẫu thuật, vốn dĩ không cần nằm viện, chính là không nghĩ tới thuật sau có chút cảm nhiễm, liền đành phải nằm viện."

Tiểu Trương "Nga" một tiếng, rồi mới cười xấu xa nói, "Không phải là cắt **** giải phẫu đi!"

Bao vẫn hải mặt già đỏ lên, ngưng ngưng cười nói, "Người đâu, ta đêm qua nghe nói người là viêm ruột thừa?"

Tiểu Trương cười cười nói, "Àn, là viêm ruột thừa, kỳ thật ta thượng cao trung khi liền biết chính mình có viêm ruột thừa, chính là lúc ấy sợ chậm trễ thi đại học, liền vẫn luôn đánh mắt viêm châm đề nặng, sau tới thượng đại học, một người ở trường học liền càng không nghĩ nằm viện, sau tới chậm rãi cũng liền rất thiếu tái phạm, không nghĩ tới mấy ngày hôm trước đột nhiên bụng đau không được, ta lúc ấy cái thứ nhất phản ứng chính là phạm viêm ruột thừa, đến bệnh viện một kiểm tra thật đúng là, còn mẹ nó thiếu chút nữa thủng! Bác sĩ nói còn hảo ta đưa tới đúng lúc, bằng không rất có khả năng có sinh mệnh nguy hiểm."

Bao vẫn hải hơn mười tuổi thời điểm cũng làm quá viêm ruột thừa giải phẫu, biết thuật này sau là muốn bài khí, liền hỏi hẳn, "Vậy người hiện tại cảm giác như thế nào? Bài khí sao?"

"Còn hảo, hẳn là không có gì quá lớn vấn đề, phỏng chừng ta ba ngày sau là có thể xuất viện!" Tiểu Trương lực chú ý lại về tới chính mình di động thượng.

Buổi sáng thời điểm bác sĩ kiểm tra phòng, cố ý dặn dò bao văn hải tiêu liền thời điểm tận lực đừng cho nước tiểu chảy ngược, bao văn hải vội mặt đỏ gật đầu nói, đã biết.

Bởi vì Tiêu Trương xuất hiện, làm phòng bệnh nhiều ít biến náo nhiệt lên, giữa trưa tới mấy nữ sinh tới xem hắn, hắn là hắn công ty đồng sự, không nghĩ tới gia hỏa này còn rất chịu các cô nương hoan nghênh.

Vốn dĩ hết thầy đầu thực bình thường, bao văn hải cũng không nghĩ tới sự tình sẽ phát triển trở thành như vậy.....

Buổi tối bao văn hải làm Tiêu Trương tiếng ngáy sảo thật sự là ngủ không yên, trong lòng còn thẫn mẫn, còn mẹ nó khách quý phòng bệnh đâu, còn không phải là có cái TV, nhiều WC sao? Vì thế hắn đành phải trước lên đi WC, chính là đương hắn từ trong WC ra tới khi lại phát hiện Tiêu Trương thế nhưng không ngáy ngủ!

Hắn lập tức trở lại trên giường muốn nắm chặt thời gian ngủ, chính là một lát sau hắn liền phát hiện, Tiêu Trương chẳng những không ngáy ngủ, như thế nào liền thở dốc thanh đầu không có? Vì thế hắn chống thân thể nhìn về phía cách vách giường.

Lúc này ngoài cửa sổ ánh trăng vừa lúc đánh vào hắn trên mặt, cảm giác dị thường tái nhợt, nếu chính mình không hô hấp, kia trong phòng thật đúng là an tĩnh dọa người.

"Tiêu Trương....." Bao văn hải thử kêu hắn một tiếng, chính là lại không có gì phản ứng.

"Tiêu Trương!" Lần này hắn đặc thế nhưng đề cao âm lượng, chính là vẫn là không có bất luận cái gì phản ứng!

Bao văn hải có chút luống cuống, hắn vội ấn vang lên đầu giường gọi khí, không trong chốc lát một cái tiểu hộ sĩ đi đến, "Xảy ra chuyện gì? Có cái gì sự sao?" Trong giọng nói có chút không kiên nhẫn.

"Hộ sĩ, người nhìn xem ta cách vách giường, ta như thế nào cảm giác hẳn có điếm không quá thích hợp nhi đâu?"

Tiểu hộ sĩ cũng là sững sốt, chính là nàng vẫn là thực mau đi tới Tiểu Trương trước giường, kêu một tiếng, "Trương lỗi? Trương lỗi!"

Nàng kêu hai tiếng trên giường người đầu không có cái gì phản ứng, vì thế tiểu hộ sĩ liền bắt tay đuổi tới rồi Tiểu Trương cố động mạch chỗ sờ sờ, rồi mới đột nhiên xoay người hoảng loạn đi ra ngoài gọi người.

Không một hồi trực ban bác sĩ liền tới rồi, bọn họ đẩy tới một ít cấp cứu thiết bị, rồi mới toàn bộ tiếp đón ở Tiểu Trương trên người, chính là hẳn lại không phải nửa điếm phản ứng cũng không có, là chung..... Bác sĩ vẫn là tuyên bố hẳn tử vong.

Bao văn hải ở bên cạnh đầu xem choáng váng, liền như thế đã chết? Một cái ban ngày còn tươi sống sinh mệnh! Ở người nhà của hẳn còn không có tới cập thấy hẳn một mặt dưới tình huống liền không có? Hẳn nhìn hộ sĩ bắt đầu sửa sang lại Tiểu Trương di thể, bởi vì người nhà của hẳn không ở bản địa, cho nên bệnh viện chỉ có thể trước đem hẳn thi thể ngừng ở đình thi gian, rồi mới lại chờ nhà hẳn người tới xử lý.

Ngày hôm sau, bao văn hải cả ngày đều có chút ngốc, tiểu hộ sĩ tới cập hẳn đổi được khi hẳn hướng nàng hỏi thăm Tiểu Trương là vì cái gì sẽ nửa đêm liền chết mất? Hẳn không phải viêm ruột thừa sao? Như thế nào sẽ như thế nghiêm trọng đâu?

Tiểu hộ sĩ sắc mặt rõ ràng cứng lại, có chút phun ra nuốt vào nói, "Ta một cái hộ sĩ nào biết đâu rằng hẳn là bởi vì cái gì chết, cụ thể còn phải đợi bác sĩ cùng hẳn người nhà ở bên nhau mới có thể nói rõ, người hảo hảo dưỡng bệnh của người, đừng loạn hỏi thăm!" Nói xong liền xoay người vội vàng rời đi!

Bao văn hải tâm nghi vấn làm tiểu hộ sĩ như thế vừa nói, phản ứng lớn hơn nữa, Tiểu Trương còn không phải là cái viêm ruột thừa sao? Như thế nào sẽ nửa đêm lại đột nhiên đã chết đâu? Khả nghi hoặc vênh nghi hoặc, hẳn cũng không phải bác sĩ, không biết vì cái gì tử vong tới như thế đột nhiên,

có lẽ Tiểu Trương còn có mặt khác bệnh đau là chính hẳn cùng bác sĩ cũng không biết đâu?

Nguyên tưởng rằng không có Tiểu Trương phòng bệnh sẽ biến thực quanh quẽ, kết quả buổi chiều liền đưa lại đây một cái đại gia, xem số tuổi không có 80 cũng đến có 70, đầy đầu đầu bạc, trên mặt da đốm mồi đầu mau chằng thành chằng.

Lão đầu nhi họ Tống, não trúng phong, là từ bình thường phòng bệnh chuyển qua tới, bởi vì con hẳn cảm thấy bình thường phòng bệnh quá sảo, ảnh hưởng hẳn cha ngủ, bao văn hải nghe xong nghĩ thầm, sớm biết rằng chính mình cùng hẳn đổi một chút a! Nhưng hẳn nhìn thoáng qua Tống lão nhân, trong lòng thầm nghĩ, ai sảo ai còn không nhất định đâu!

Tống lão nhân nhi tử có tiền, chính là không có thời gian tới chiếu cố cha hẳn. Vì thế hẳn liền tiêu tiền thuê một cái hộ công tới hầu hạ cha hẳn, lão nhân bởi vì trúng gió làm cho hẳn bên phải thân mình không hảo sử, cho nên ăn uống tiêu tiểu toàn muốn hộ công tới hầu hạ.

Bao văn hải nhìn ở trong lòng cảm khái nói, có nhi tử có cái rắm dùng, đến cuối cùng không phải là người khác trên giường trước hầu hạ! Chính là lão nhân còn tính lạc quan, tuy nói hiện tại nói chuyện không nhanh nhẹn, chính là lại luôn là đối với bao văn hải cười, nhưng hẳn cười liền lưu một vạt áo trước chảy nước dãi.....

Hộ công buổi tối cũng là muốn tan tằm, nhưng hẳn đi phía trước vẫn là đem lão nhân trong ngoài đều chuẩn bị hảo mới đi, bao văn hải vừa thấy hộ công đi rồi, hẳn liền quyết định tận lực không đi xem lão nhân, miễn cho hẳn lại lưu vạt áo trước chảy nước dãi không ai cấp lau!

Buổi tối, bao văn hải có cái thói quen, chính là sẽ đứng giờ ở sau nửa đêm 3 điểm tả hữu rời giường đi tiểu, hôm nay cũng không ngoại lệ, mà khi hẳn nước tiểu xong từ trong WC ra tới khi, một chút liền sững sờ ở tại chỗ.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Đoạt Mệnh Giường Ngủ (Nhị)

Bao vẫn hải hai mắt tròn tròn nhìn cách vách mép giường bóng người, tuy rằng phòng bệnh ánh sáng thực ám, chỉ là từ trong WC bắn ra một chút ánh sáng chiếu sáng lên, chính là hắn vẫn là thấy rõ bóng người là ai.

"Tiểu Trương....." Bao vẫn hải không tự giác hô lên tên của hắn.

Bóng người chậm rãi quay đầu lại, vẻ mặt tái nhợt phát thanh mặt nhìn về phía bao vẫn hải, dọa hắn dưới chân mềm nhũn thiếu chút nữa ngã dưới đất, rốt cuộc không ai mấy có cái này định lực nhìn đến chết đi người sau còn có thể trấn tĩnh như thường.

Tiểu Trương liền như vậy vẫn luôn đứng ở trước giường, rồi mới chậm rãi nâng lên ngón tay hạ hắn sinh thời giường ngủ, miệng lúc đóng lúc mở, như là muốn nói chút cái gì.

Chính là bao vẫn hải lại không rõ đây là cái gì ý tứ, liền ở hắn nhú mày nỗ lực muốn nhìn thanh Tiểu Trương đang nói chút cái gì khi, đột nhiên phòng bệnh môn đánh, nguyên lai là hộ sĩ tới tuần phòng.

"Bao vẫn hải, như thế vẫn như thế nào còn không ngủ, không cần quấy rầy người khác nghỉ ngơi!" Tiểu hộ sĩ thái độ không tốt nói.

Chờ bao vẫn hải lại quay đầu nhìn về phía hắn cách vách giường ngủ khi, lại phát hiện trước giường đã sớm cái gì đều không có, vì thế hắn đành phải không nói một lời về tới trên giường, chuẩn bị ngủ.

Chính là hắn trong lòng còn nghĩ chuyện vừa rồi, là chính mình hoa mắt? Vẫn là Tiểu Trương tưởng đối hắn nói cái gì đâu? Vì thế hắn nghĩ tưởng liền đã ngủ.

Ngày hôm sau buổi sáng, hắn bị một trận tiếng ồn ào đánh thức, chỉ thấy Tổng lão nhân hộ công sắc mặt khó coi đứng ở một bên, mà con hắn thì tại phòng bệnh mắng to, "Ta ngày hôm qua đi thời điểm còn hảo hảo, như thế nào hôm nay sáng sớm người không có đâu, các người ai cũng đừng nhúc nhích cha ta, hôm nay không cho ta một cái cách nói, việc này liền không để yên!"

Bao vẫn hải từ trên giường ng ồi dậy, quay đ ầu vừa thấy cách vách giường, lại phát hiện Tống lão nhân trên mặt thế nhưng cái vải bố trắng đơn, cũng chính là..... Người đã chết?

Bao vẫn hải trong lòng thẳng hô đen đ ối, chính mình tổng cộng mới ở hai ngày viện, thế nhưng li ền đã chết hai người người! Này cái gì quý bệnh viện a, vẫn là tam giáp đâu? Tuy rằng bệnh viện mỗi ngày người chết đ ầu thực bình thường, chính là h ắn là người thường, thật sự xem không đ ược quá nhiều người chết.

Tống lão nhân nhi tử còn ở nh áo, nguyên lai là buổi sáng hộ công tới mới phát hiện, lão nhân thân mình đ ầu lạnh, này chứng minh trực ban bác sĩ cùng hộ sĩ đ ầu có trách nhiệm, ít nhất ở lão nhân xuất hiện vấn đề thời điểm không ai phát hiện.

Bao vẫn hải nghĩ đến đến đ ệm qua phát sinh sự tình, chẳng lẽ chính là lúc ấy lão nhân qua đ ời? Không phải là Tiểu Trương chết không nhắm mắt mới hại chết mới tới Tống lão nhân đi!

Nghĩ vậy nhi, bao vẫn hải trong lòng lạnh vèo vèo, vì thế h ắn li ền cùng bệnh viện đ ưa ra muốn đ ổi phòng bệnh, rốt cuộc ai cũng chịu không nổi chính mình bên người mỗi ngày nằm người chết! Chính là bệnh viện phương diện lại nói hiện tại thật sự là không có mặt khác giường ngủ, chỉ có thể làm h ắn lại kiên trì mấy ngày r ồi.

Bao vẫn hải không có biện pháp, hiện tại loại này tam giáp bệnh viện giường ngủ đặc biệt khẩn trương, buổi sáng chân trước Tống lão nhân sự mới vừa giải quyết xong đ ệm người lôi đi, chân sau li ền lại vào đ ược một vị bạn chung phòng bệnh.

L ần này tiến vào là vị là cao trung sinh kê Ngô hải, kiểm tra sức khoẻ khi tra ra Ất hình bệnh viêm gan, vì có thể ở thi đ ại học trước đ ệm các hạng chỉ tiêu đ ầu tiết bình thường, h ắn cha mẹ lấy nhân tài tế tiến vào, chiếm này trương giường ngủ.

Bởi vì tên cùng bao vẫn hải đ ồng dạng có cái hải tự, cho nên hai người còn liêu rất hợp ý, một buổi trưa thời gian li ền đặc biệt chín, Ngô hải cha

mẹ ly dị sau lại từng người cấp thành gia đình, mà Ngô hải còn lại là từ nhỏ cùng bà nội cùng nhau lớn lên, hiện tại hẳn tra ra có Ất hình bệnh viêm gan sau, lão ba lão mẹ thế mới biết cũng nên quan tâm một chút hẳn đứa con trai này.

Chính là Ngô hải hiển nhiên cũng không như thế nào cảm kích, dù sao chính là người cho ta tiền ta liền phải, người làm ta đi học ta liền thương, nhưng là cũng không cho bọn hắn hoà nhã, so người xa lạ còn lãnh đạm, hẳn thà rằng cùng bao văn hải như vậy bạn chung phòng bệnh mở rộng cửa lòng nói chuyện phiếm, cũng không muốn cùng cha mẹ nhiều lời một câu.

Vào lúc ban đêm hai người liêu đã khuya, tự nhiên cũng ngủ đã khuya, chính là bao văn hải mới vừa ngủ không bao lâu, đã bị một trận nước tiểu ý cấp nghẹn tỉnh, hẳn vừa muốn xuống giường liền nhìn đến Ngô hải mép giường đứng một người, vừa mới bắt đầu hẳn còn tưởng rằng là Ngô hải ba ba buổi tối tới xem hẳn đâu!

Ai ngờ có thể bao văn hải thấy rõ ràng khi, tức khắc bị dọa không nhẹ, chỉ thấy buổi sáng bị nâng đi Tống lão nhân chính trực đỉnh đỉnh đứng ở Ngô hải trước giường nhìn trên giường Ngô hải, lúc này hẳn tựa hồ phát hiện bao văn hải đang xem chính mình, liền lại đối với hẳn nhếch miệng nở nụ cười, chỉ lần này không có chảy nước dãi chảy xuống tới!

Bao văn hải chấn động toàn thân, nghĩ thầm chính mình hai ngày này cũng quá suy! Ngày hôm qua gặp quý, hôm nay lại thấy! Tống lão nhân còn cùng ngày hôm qua Tiểu Trương giống nhau, duỗi tay chỉ vào trên giường Ngô hải tưởng nói cái gì, chính là bao văn hải chỉ có thể nhìn đến hẳn miệng ở động, lại nghe không rõ hẳn đang nói cái gì.

Hắn trong lòng thầm nghĩ, không thể nào! Lại tới, nhưng tưởng tượng đến ngày hôm qua Tiểu Trương chỉ quá Tống lão nhân lúc sau, hẳn buổi sáng liền đã chết, kia hiện tại Tống lão nhân chỉ Ngô hải, kia hẳn chẳng phải là cũng dữ nhiều lành ít!

Ngẫm lại chính mình buổi chiều cùng này tiểu hài tử liêu đặc biệt vui vẻ, hẳn thiệt tình không nghĩ làm hẳn xảy ra chuyện, vì thế bao văn hải liền xuống giường đi đến Ngô hải trước giường, vỗ vỗ Ngô hải, muốn gọi hẳn

lên, chính là kêu nửa ngày cũng không phản ứng, bao văn hải lập tức liền ấn hạ đầu giường gọi khí, liền này hộ sĩ tới thực mau, nằng tiến vào chỉ nhìn thoáng qua, liền xoay người đi ra ngoài tìm bác sĩ.

Bởi vì liền này phát hiện đúng lúc, Ngô hải không có chết, hẳn là bởi vì đối một loại trị liệu Ất gan tân dược có mãnh liệt bài dị phản ứng sở khiến cho nhịp tim quá tốc, còn hảo phát hiện đúng lúc, bằng không rất có khả năng hẳn trái tim thừa nhận không được như thế đại phụ tải, cuối cùng bãi công!

Ngày hôm sau buổi sáng Ngô hải mẫu thân tới sau, phi thường cảm giác bao văn hải, như thế không phải chính hẳn nhi tử này mạng nhỏ đã có thể không có, chính là bao văn hải trong lòng lại một loại ảm ảm bất an, hẳn luôn là cảm giác việc này còn không có xong.

Buổi sáng nghe hộ sĩ nói, Tống lão nhân bởi vì một ngụm đàm nghẹn chết, chính là con hẳn tựa hồ đối kết quả này không thể tiếp thu, rốt cuộc lão cha đầu đưa đến bệnh viện, nhưng thế nhưng có thể làm một ngụm đàm cấp tạt chết, ngấm lại đầu oan, bọn họ cho rằng nói đến nói đi vẫn là nhân viên y tế không phụ trách nhiệm, bằng không lão nhân cũng sẽ không cũng sợ, mà bệnh viện cũng biết chính mình nhiều ít không chiếm lý, liền ra mặt cho an ủi kim, hơn nữa còn sa thải xong xuôi vẫn trực ban hộ sĩ.

Bao văn hải lại cảm giác trước hai cái bạn chung phòng bệnh chết nhiều ít có chút kỳ quái, còn có Ngô hải, nếu không phải chính mình phát hiện đúng lúc, hẳn chỉ sợ cũng đã sớm chết thảng cẳng! Chẳng lẽ Tiểu Trương cùng Tống lão nhân xuất hiện cũng không phải vì hại người, mà là tới nhắc nhở hẳn?

Nhưng bao văn hải như thế nào cũng không nghĩ tới, tránh được một kiếp Ngô hải, hôm nay buổi tối lại chạy trời không khỏi nắng.....

Vẫn là lão thời gian, bao văn hải rời giường đi tiểu, ra xí vừa lúc nhìn đến Ngô hải cũng đi WC, còn cùng hẳn đánh thanh tiếp đón, bao văn hải cũng không nghĩ nhiều, lên giường liền ngủ rồi, chính là hoảng hốt gian hẳn giống như nhìn đến Ngô hải trên người có cái gì đồ vật, chính là bởi vì hẳn quá mệt nhọc, cho nên không quá chú ý.

Ngày hôm sau buổi sáng hộ sĩ tới tuần phòng, lại không có nhìn đến Ngô hải, nàng hỏi bao văn hải có biết hay không Ngô hải đi nơi nào, chính là hẩn cũng là vừa tỉnh, căn bản không biết tiểu tử này sáng sớm đi lên chỗ nào rồi!

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Đoạt Mệnh Giường Ngủ (Tam)

Bao văn hải nhìn thoáng qua WC môn, vẫn là nửa mở ra, một loại dự cảm bất hảo từ trong lòng sinh ra, Ngô hải tiểu tử này sẽ không còn ở xí không xuất hiện đi! Hộ sĩ xem bao văn hải nhìn về phía WC, nàng lập tức đi đến WC trước cửa nhẹ giọng nói, "Ngô hải? Người ở bên trong sao?"

Chính là bên trong không có bất luận cái gì đáp lại, tiếp theo nàng liền chậm rãi đẩy ra WC môn, "A....." Tiếng hộ sĩ một tiếng thét chói tai quanh quần ở toàn bộ lầu sáu hành lang.

Bao văn hải lập tức chạy qua đi, đuổi đầu vừa thấy, lập tức toàn thân lạnh băng, chỉ thấy Ngô hải hai mắt bạo đột, sắc mặt hôi thanh, đáy mắt sung huyết, mà WC trên tường tất cả đều là hẩn ngón tay trao quá vết máu.

Hai cái bác sĩ chạy vào phòng bệnh, chính là bọn họ chỉ nhìn mắt, liền biết người đã sớm tắt thở thật lâu.

Bao văn hải ngây ngốc ngẩn ở chính mình trên giường, nhìn bệnh viện nhân viên công tác nâng đi rồi Ngô hải thi thể, hẩn nỗ lực hồi đêm qua phát cùng sự tình, là chính mình đi trước WC, tiếp theo Ngô hải mới đi, rồi mới hẩn nhìn đến Ngô hải sau lưng thượng..... Có cái đồ vật!

Tuy rằng bao văn hải không thấy rõ cái kia đồ vật là cái gì, có thể hẩn cảm giác thứ này cùng Ngô hải chết khẳng định có quan hệ!

Bao văn hải đột nhiên có loại tưởng hút thuốc xúc động, chính là phòng bệnh là cấm hút thuốc, hơn nữa làm hộ sĩ bắt lấy càng là không tránh được một đống quở trách, vì thế hẩn liền trốn chuồn ra phòng bệnh, đi tới dưới lầu tiểu đình hóng gió.

Hôm nay thời tiết cũng không tệ lắm, thái dương có chút chói mắt, chiếu bao văn hải chỉ có thể nửa híp mắt tình, hắn có chút cấp bách điếm trong tay thuốc lá, hung hăng hút một ngụm, này nhi ều ít có thể giảm bớt một chút hắn trong lòng sợ hãi.

Ba cái tươi sống sinh mệnh nói không li ền không có, này thật sự bình thường sao? Không, không khẳng định không bình thường, chính là chính mình lại có thể làm sao bây giờ? Hắn duy nhất có thể làm chính là vì việc này không có quán đến chính mình trên người mà cảm thấy may mắn.

Đột nhiên, đình hóng gió mặt sau đại thụ hạ truy ền đến hai nữ nhân thanh âm, bao văn hải duỗi đầu vừa thấy, nguyên lai là hai cái tiêu hộ sĩ ở nơi đó nói chuyện phiếm, thứ nhất cái đối một cái khác nói, "Người nghe nói 6 lâu ngoại khoa phòng bệnh sự sao?"

Một cái khác sắc mặt hoảng sợ nói, "Nghe nói, quá dọa người, còn hảo ta không ở kia l ầu một công tác! Người nói..... Việc này là thật vậy chăng?"

Dáng người nhi ều ít có chút đẩy đặn hộ sĩ nói, "Ta một cái bằng hữu nàng li ền ở l ầu sáu, nghe nàng nói, từ cái kia người bệnh chết ở 605 phòng bệnh 2 hào giường ngủ thượng sau, li ền liên tiếp không ngừng có người bệnh chết ở mặt trên!"

"Cái kia người bệnh chính là l ần trước ra chữa bệnh sự cố cái kia người bệnh?"

"Ân, chính là hắn, chuyện này làm bệnh viện chính là cấp đề ép xuống dưới, lúc này mới bảo vệ Lưu bác sĩ chủ nhiệm y sư vị trí!"

"Việc này cũng thật đủ tà môn..... Thời gian không sai biệt lắm, chúng ta đi thôi!"

Bao văn hải nhìn hai cái hộ sĩ rời đi thân ảnh, hắn trong lòng nhi ều ít có chút rét run, 605 còn không phải là chính mình hiện tại trụ kia gian phòng bệnh sao? Nếu chuyện này đã sớm là bệnh viện không thể nói bí mật, kia vì

cái gì còn muốn đem người bệnh an bài đến cái kia giường ngủ thượng đầu?

Còn hảo tự mình đủ may mắn, nếu chính mình ngay từ đầu tới liền ở tại kia trương trên giường, kia hẳn liền thành nhà này bệnh viện từ trước tới nay cái thứ nhất bởi vì cất **** mà hy sinh người bệnh!

Trở lại phòng bệnh sau, bao văn hải liền nhìn đến vẻ mặt bi thương Ngô hải mẫu thân, nàng bị người nâng đi ra bác sĩ văn phòng, cuối cùng viện phương cấp ra Ngô hải nguyên nhân chết là bởi vì dược vật dị ứng, cụ nói loại này tân dược dị ứng suất vì 10 một phần vạn, liền dạng cơ suất đều làm Ngô hải gặp được, người nhà của hắn cũng thật là không lời nào để nói.

Bao văn hải bấm tay tính toán, chính mình cũng liền lại có cái ba ngày là có thể xuất viện, chính là hắn lại phát hiện ở hắn nằm viện mấy ngày nay, mỗi một ngày đều là sống một ngày bằng một năm, hiện tại hắn chỉ hy vọng chính mình không cần đang xem đến bạn chung phòng bệnh chết ở chính mình bên cạnh!

Cũng không biết có phải hay không lần này bệnh viện học ngoan, thế nhưng không có lại an bài người bệnh trụ tiến vào, cái này làm cho bao văn hải nhiều ít thở dài nhẹ nhõm một hơi, nếu lại như thế đi xuống, chính mình mỗi đêm đều gặp quỷ, kia không cần chờ đến bao văn hải xuất viện, hắn liền sẽ bị hù chết!

Buổi tối thời điểm, bao văn hải nhìn trống trơn giường ngủ, hắn thế nhưng có chút ngủ không được, không biết vì cái gì, hắn luôn là sợ hãi cái kia trên giường không ai ở, có thể hay không đem ác vận chuyển tới hắn này trương giường ngủ?

Bao văn hải càng nghĩ càng sợ hãi, căn bản là ngủ không được, vì thế hắn liền xuống giường ra phòng bệnh, tưởng ở bên ngoài đi dạo, hít thở không khí..... Lúc này có cái vừa mới từ icu chuyển ra một vị người bệnh đang từ hắn thân quá đầy quá, bao văn hải liếc mắt một cái liền nhận ra đây giường chính là lần trước chiếu cố Tống lão nhân cái kia hộ công.

Cái này người bệnh người nhà thế nhưng không ở, toàn bộ hành trình đầu là hấn ở chiếu cố, bao văn hải một đường đi theo bọn họ vào một gian bình thường phòng bệnh, bên trong đã có ba người người bệnh ở nghỉ ngơi, vị kia hộ công đem người bệnh an trí hảo sau, liền ra phòng bệnh, ngồi ở bên ngoài ghế dài thượng nghỉ ngơi.

Bao văn hải chậm rãi đi qua, rồi mới ngồi ở hấn bên người, "Người buổi tối đều không dưới ban sao?"

Hộ công sừng sốt, nâng lên mỗi một mắt nhìn thoáng qua bao văn hải, nhận ra hấn là 605 người bệnh sau, cười nói, "Như thế chậm còn không ngủ được, tiểu tâm một hồi hộ sĩ mắng chửi người!"

Bao văn hải thật mạnh thở dài nói, "Ta ở phòng bệnh thật là ngủ không được, còn không bằng ra tới đi dạo, rồi mới ban ngày lại bỏ giấc đầu, dù sao phòng này ban ngày cũng sẽ không có người trụ vào đi!"

Hộ công nghe xong hấn nói biểu tình cứng lại, rồi mới lầm bầm nói, "Kia nhưng không nhất định, nếu thật sự không giường ngủ sẽ có người bệnh trụ tiến vào, vẫn luôn là như vậy....."

"Biết rõ sẽ người chết cũng muốn làm người bệnh trụ đi lên?" Bao văn hải một chút không khống chế tốt chính mình cảm xúc, có chút kích động nói.

Hộ công nhìn thoáng qua bao văn hải, bất đắc dĩ nói, "Ở chỗ này, ta đã thấy quá nhiều sinh tử, có rất nhiều sự tình không phải chúng ta có thể quyết định, nhưng là ta tin tưởng này chỉ là trùng hợp thôi....."

Bao văn hải đột nhiên nhớ tới ban ngày nghe được hai cái hộ sĩ nói sự, chính là hấn liền hỏi cái này hộ công, "Người ở chỗ này làm đã bao lâu?"

Hộ công nghĩ nghĩ nói, "Không sai biệt lắm mau 5 năm!"

"Vậy người khẳng định biết 605 phòng bệnh 2 hào giường đã từng một cái người bệnh, bởi vì chữa bệnh sự cố chết người kia đi!" Bao văn hải hỏi.

Hộ công biểu tình cứng đờ, thế nhưng không nói, bao văn hải nhìn ra hẳn là cảm kích, chỉ là do dự mà không dám nói thôi.

Vì thế hắn liền cười nói, "Ta cũng là tò mò, hôm nay nghe hai cái hộ sĩ nói một nửa, kết quả các nàng có việc chưa nói xong liền đi rồi, cho nên ta liền vẫn luôn muốn biết sau tới xảy ra chuyện gì? Người cho ta nói một chút người biết đến phiên bản, coi như người cho ta nói chuyện xưa!"

Hộ công nhìn nhìn bốn phía tối tăm hành lang, hộ sĩ trạm trực ban hộ sĩ này sẽ cũng đang ở ngủ gật, vì thế hắn sẽ nhỏ giọng cấp bao văn hải nói về nửa năm trước sự tình, chuyện này không ai so với hắn càng rõ ràng hơn, bởi vì lúc ấy hắn chính là bao văn hải trụ cái này giường ngủ khán hộ!

Cái kia ra chữa bệnh sự cố người bệnh họ Giang, kêu giang thế đông, tuổi không sai biệt lắm 40 tuổi trên dưới, nhập viện khi tra ra trong óc dài quá cái não nhọt, Lưu bác sĩ là hắn ngay lúc đó chủ trị bác sĩ.

Chương 05 Cái Chuyện Xưa Đoạt Mệnh Giường Ngủ (Bốn)

Ngay lúc đó giải phẫu cũng là Lưu bác sĩ cấp làm, kết quả giang thế đông giải phẫu không mấy ngày người lại đột nhiên chết ở phòng bệnh, người nhà của hắn tới vài lần muốn nói pháp, chính là bệnh viện lại lấy ra hắn ca bệnh nói: Giang thế đông chết thuộc về bình thường thuật sau bệnh phát chứng, bọn họ đã tận lực.

Giang thế đông thế tử là bình thường nông dân, con hắn cũng đang ở thượng cao trung, hắn vừa chết, trong nhà cơ hồ liền sụp nhất chính phiên thiên, bệnh viện xuất phát từ chủ nghĩa nhân đạo cho bọn họ mẫu tử tam vạn đồng tiền, mặt khác trong viện liền không hề quản.

Có thể các hộ sĩ lên đầu nói giang thế đông chết oan, là bởi vì Lưu bác sĩ thất trách mới làm hắn mất đi tính mạng!

Nguyên lai giang thế đông phong nhập viện thời điểm, Lưu bác sĩ mang theo hắn thủ hạ mấy cái thực tập sinh cùng nhau hội chẩn, phát hiện hắn nội mạch máu nhọt vị không tốt, nhưng là Lưu bác sĩ hắn là não ngoại khoa quyên uy, hắn cho rằng giải phẫu cơ hội thành công ở 50% trở lên.

Mà nếu không giải phẫu áp dụng bảo thủ trị liệu nói, chẳng khác nào ở hấn trong não phóng một viên bom không hẹn giờ, tuy khi đầu có khả năng nổ mạnh, hơn nữa đến lúc đó liền lại giải phẫu thành công khả năng tính cực kỳ bé nhỏ.

Cuối cùng mọi người nhất trí nhận định giang thế đông nên làm cái này giải phẫu tới kéo dài chính mình sinh mệnh, nhưng sẽ sau có một cái năm nay mới vừa phân tới thực tập sinh Triệu vũ, hấn tìm được Lưu bác sĩ nói, hấn cho rằng giống giang thế đông loại tình huống này, rất có thể không chỉ dài quá một cái mạch máu nhỏ, hấn xem phiên tử mạch máu nhỏ hạ tắc còn có cái rất nhỏ bóng ma, hấn hoài nghi kia hấn là vẫn là một cái mạch máu nhỏ.

Chính là Lưu bác sĩ lại không đồng ý hấn cái nhìn, rốt cuộc chính mình có bao nhiêu năm lâm sàng kinh nghiệm, hấn một cái còn không có tốt nghiệp thực tập sinh biết cái gì, vì thế Lưu bác sĩ liền có lệ hấn vài câu liền rời đi, Triệu vũ cũng biết chính mình là thấp cổ bé họng, chính là hấn lại rất khẳng định ý nghĩ của chính mình không có sai.

Sau thuật là ở ngày hôm sau buổi sáng bắt đầu, dự tính dùng khi 8 tiếng đồng hồ, Lưu bác sĩ mang theo hấn ngày thường tương đối thích một cái thực tập sinh vào phòng giải phẫu, giống Triệu vũ như vậy luôn cho hấn tìm nan đề, hấn là khẳng định sẽ không mang đi vào.

Giải phẫu so dự đoán muốn thuận lợi, khai lộ sau thực mau liền tìm tới rỗ mạch máu nhỏ vị trí, Lưu bác sĩ dù sao cũng là não ngoại khoa tốt nhất mổ chính, hấn tay lại ổn lại chuẩn cắt bỏ giang thế đông trong đầu cái kia mạch máu nhỏ, ở giữa hấn thật sự lưu ý đến Triệu vũ nhắc tới cái kia tiểu bóng ma.

Chính là Lưu bác sĩ lại cho rằng cái kia không có khả năng là cái mạch máu nhỏ, hơn nữa chính yếu nguyên nhân là, phát hiện nếu lại đem cái kia tổ chức thanh trừ nói, liền phải kéo dài giải phẫu thời gian, cứ như vậy gia tăng giải phẫu nguy hiểm, thứ hai hấn đã sớm sớm thỉnh hảo giả, cái này giải phẫu một kết thúc liền phải cùng thê tử cùng nhau phi Hồngkong nghỉ phép.

Cái này kỳ nghỉ hẳn thể tử đã chờ đợi thật lâu, lần này nếu không đi, kia chỉ không chừng lại muốn đẩy đến cái gì lúc đâu! Vì thế Triệu vũ đưa ra nghi ngờ cũng chỉ là hẳn trong lòng chột lóe mà qua, cũng không có chân chính để ở trong lòng.

Thuật sau giang thế đông bị đẩy mạnh ICU quan sát, mà Lưu bác sĩ đối chính mình lần này giải phẫu cũng là tương đương vừa lòng, hẳn ở bác sĩ phòng nghỉ ngơi một hồi sau, liền chạy đến sân bay bay thẳng Hongkong.

Đương nhiên hẳn đi phía trước đem giang thế đông giao cho phó chủ nhiệm y sư Tần Tùng, làm hẳn phụ trách giang thế đông thuật sau sau tục trị liệu, mà hẳn tắc an tâm đi du lịch nghỉ phép.

Triệu vũ nhìn giang thế đông thuật sau chụp phim tử sau, lại đi tìm Tần bác sĩ, cũng thuyết minh chính mình lo lắng, Tần bác sĩ xem qua phim tử sau cũng là cau mày, chính là bởi vì hiện vừa mới giải phẫu xong, lô nội bệnh phù còn không có tiêu, cho nên hiện tại rất khó kết luận Triệu vũ nói rất đúng không đúng.

Ba ngày sau giang thế đông các hạng chỉ tiêu đều bình thường, hẳn liền từ ICU chuyển tới 605 hào phòng bệnh, vừa mới bắt đầu mấy ngày đầu là hết thấy bình thường, bác sĩ cùng các hộ sĩ nhìn hẳn chính một chút kháng phục, liền chậm rãi thả lỏng đối hẳn khán hộ.

Kết quả một ngày buổi tối, đang ở ngủ say giang thế đông đột nhiên cảm giác chính mình đầu rất đau, hẳn tưởng ấn vang đầu giường gọi khí kêu hộ sĩ, chính là lại phát hiện chính mình tay đã nâng không đứng dậy.

Rơi vào đường cùng, hẳn đành phải dùng miệng kêu, chính là hẳn cũng chỉ có thể phát hiện một ít đơn giản "Ách....." Linh tinh đơn âm tiết, lúc này trùng hợp cùng phòng một khác người bệnh lên thượng WC, giang thế đông thử phát ra âm thanh khiến cho hẳn chú ý.

Chính là tiếc rằng hẳn thanh âm rất nhỏ lại không có nổi liền tính, hẳn cách vách giường người bệnh còn tưởng rằng hẳn chỉ là ở ngáy ngủ đâu!

Vì thế giang thế đông liền ở trên giường đau khổ giãy giụa đến sau nửa đêm, rốt cuộc nuốt khí.....

Ngày hôm sau hộ sĩ tuần phòng khi, phát hiện giang thế đông trừng mắt chữ nhìn biểu hoa bản, nàng kỳ quái đi qua đi vừa thấy, chỉ thấy giang thế đông sắc mặt than chì, hai mắt sung huyết, hấn trên mặt bởi vì thống khổ mà xuất hiện từng điếu gân xanh, duy nhất năng động ngón tay cũng ở màu trắng khăn trải giường thượng trào ra từng đạo vết máu.

Sự tình phát sinh quá đột nhiên, hộ sĩ cũng bị dọa hai chân mềm nhũn ngã òn trên mặt đất, Tần bác sĩ nhận được điện thoại khi cũng là nửa ngày không phản ứng lại đây, hấn cũng không nghĩ tới giang thế đông sẽ đột nhiên chết.

Vì thế toàn thể não ngoại khoa bác sĩ đều bị kêu trở về, đương nhiên cũng bao gồm đang ở nghỉ phép Lưu bác sĩ, giang thế đông thi thể bị tạm thời để ở bệnh viện đình thi gian.

Viện trưởng đem Lưu bác sĩ cùng Tần bác sĩ cùng gọi vào văn phòng, rồi mới đóng cửa lại hỏi bọn hấn, giang thế đông vì cái gì sẽ đột nhiên chết, giải phẫu không phải thực thành công sao?

Kỳ thật Lưu bác sĩ cùng Tần bác sĩ bọn họ hai người trong lòng đều biết giang thế đông là vì cái gì chết, rất lớn có thể là cái kia không có bị phát hiện mạch máu nhọt bạo! Chính là hiện tại nói cái gì đều chậm, người đã chết.

Tần bác sĩ nhưng không nghĩ vì Lưu bác sĩ bởi cái này hắc oa, vì thế hấn đã kêu tới thực tập bác sĩ Triệu vũ, hấn cùng viện trưởng kỹ càng tỉ mỉ thuyết minh chính mình ở thuật trước hoài nghi, hơn nữa khẳng khẳng chính mình đã thực minh xác nói cho Lưu bác sĩ chính mình nghi ngờ, chính là Lưu bác sĩ cũng không có thả tin.

Viện trưởng nghe xong ba cái bác sĩ kể lể sau, hấn trầm mặc hơn nửa ngày, nếu chuyện này thật sự giống Triệu vũ theo như lời như vậy, kia đây là một lần nghiêm trọng chữa bệnh sự cố, này chẳng những sẽ ảnh hưởng

bệnh viện năm nay tam giáp bệnh viện xếp hạng, còn sẽ làm trong viện bởi phó bệnh từ một tuyệt bút tiền an ủi.

Hiện tại chuyện này vài người đương sự tất cả tại nơi này, viện trưởng trong lòng tính toán như thế nào đem sự tình không chừng tính thành chữa bệnh sự cố đâu? Hẳn đầu tiên làm Tân bác sĩ cùng Lưu bác sĩ đi đem giang thế đông ca bệnh lấy tới, thứ này nhất định phải sửa, chỉ có ở ca bệnh thượng gian lận, mới có thể làm giang thế đông chết biến hợp lý.

Kế tiếp chính là Triệu vũ cái này thực tập bác sĩ, vì có thể làm Triệu vũ sửa miệng, viện trưởng hứa hẹn sẽ lần này hai cái lưu viện danh ngạch sẽ cho hẳn một cái, Triệu vũ là cái nông thôn hài tử, người trong nhà trồng trọt dưỡng heo, một phân một phân tích cóp ra hẳn thượng y học viện phí dụng.

Nếu hẳn có thể lưu viện, vậy người thành thị hộ khẩu, đơn vị phân phòng này đó chuyện tốt cũng đều cách hẳn không xa! Hẳn cũng có thể đem ở nông thôn chịu khổ cha mẹ nhận được chính trong thành kiếp sau sống, này hết thấy chỉ cần hẳn sửa miệng liền đều có thể thực hiện.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Đoạt Mệnh Giường Ngủ (Năm)

Chính là Triệu vũ lại là cái thật sự hài tử, hẳn không nghĩ tới thành phố lớn bệnh viện sẽ như thế phức tạp, hẳn biết chính mình không thể ăn ngay nói thật, chính là hẳn cũng không nghĩ muốn cái này lưu viện danh ngạch, bởi vì hẳn sợ chính mình sẽ ngủ không yên!

Sau tới Triệu vũ thực tập kỳ một mãn hẳn liền về tới chính mình quê nhà tiểu huyện thành, không còn có trở về qua!

Khá vậy chính là từ hẳn rời đi sau, 605 hào phòng bệnh số 2 giường ngủ liền bắt đầu đã xảy ra chuyện! Kỳ thật ở bao văn hải trụ tiến vào phía trước cái này số 2 giường ngủ liền chết quá rất nhiều người bệnh, vừa mới bắt đầu đại gia chỉ là cho rằng đây là trùng hợp, chính là sau tới chết người bệnh càng ngày càng nhiều sau, mọi người liền bắt đầu hoài nghi này cùng giang thế đông chết có quan hệ.

Hộ công nói tới đây, liền đứng dậy vào phòng bệnh, hẳn muốn đúng giờ tiến phòng bệnh quan sát người bệnh tình huống, bao văn hải biết chính mình cũng nên trở về phòng, bằng không một hồi bị hộ sĩ phát hiện, khẳng định muốn toàn lâu truy nã hẳn.

Ai ngờ hẳn mới vừa đi quá hộ sĩ trạm, liền nhìn đến một cái ăn mặc bệnh nhân phục nam nhân đi vào chính mình trụ 605 bên trong, bao văn hải sửng sốt, thời gian này sẽ là ai tiến chính mình phòng bệnh đâu?

Vì thế hẳn liền mau chân đi vào, chính là tiến phòng lại phát hiện bên trong căn bản không ai? Chẳng lẽ là chính mình hoa mắt, chính là hẳn vừa không cận thị cũng bất lão hoa, hẳn là sẽ không nhìn lầm, không phải là 2 hào giường trước kia bạn chung phòng bệnh đã trở lại đi?

Nghĩ vậy bao văn hải liền cảm giác chính mình sau cổ có chút lạnh vèo vèo, hẳn chậm rãi quay đầu nhìn về phía 2 hào giường, liền đến thấy một cái thân thể tiều tụy trung niên nam nhân nằm ở 2 hào trên giường, đối với bao văn hải hơi hơi mỉm cười.

Bao văn hải lập tức liền tặc mao! Hẳn cảm giác chính mình toàn thân lông tơ đều dựng lên, "Giang thế đông....."

"Người nhận thức ta?" Trung niên nam nhân có chút kinh ngạc nói.

Bao văn hải lập tức lắc đầu nói, "Không, ta là đoán....."

Giang thế đông điềm điềm nói, "Có nhận thức hay không ta cũng không cái gọi là, cùng người nói sự kiện người đừng sợ, phàm là có thể nhìn đến ta người đều là sắp chết người!"

Bao văn hải nghe xong lập tức dọa nước tiểu, "Lão ca nhi, người nhưng đừng làm ta sợ, ta và người không oán không thù, người không phải là muốn hại ta đi!"

Giang thế đông lắc đầu nói, "Yên tâm, ta sẽ không hại người, chính là tại đây gian bệnh viện nếu có thể nhìn đến ta người, không phải muốn chết, chính là hẳn có thể chất đặc thù."

"Thế chất đặc thù là cái gì ý tứ?" Bao văn hải khó hiểu hỏi.

Giang thế đông nghĩ nghĩ nói, "Chính là trời sinh có thể gặp quý cái loại này người."

"Nhưng người vì cái gì muốn giết chết những cái đó vô tội người?" Bao văn hải hỏi.

Chính là giang thế đông lại nói, "Bọn họ không phải ta giết, người tiêu tâm cái kia hộ công, hấn mới là có vấn đề người!"

"Cái gì, không thể đi, chuyện của người chính là hấn giảng cho ta nghe!"

Giang thế đông cười lắc đầu nói, "Người cũng thật thiên chân, người như thế nào không nghĩ, hấn một cái hộ công vì cái gì sẽ biết như thế nhiều? Hấn là Triệu vũ ca ca....."

Bao văn hải chụp chính mình đầu nói, "Khó trách hấn biết đến như thế kỹ càng tỉ mỉ, nhưng hấn vì cái gì muốn như thế làm a?"

Giang thế đông thở dài nói, "Hấn là cho hấn đệ đệ báo thù đi, ta chết sau này Triệu vũ là có thể nhìn đến ta, lúc ấy ta liền biết hấn khả năng liền sắp chết, hấn đem chuyện của ta cùng ta nói một lần, làm ta biết nguyên lai ta chính mình chết như thế oan, chính là hấn không dám đem chính mình biết đến sự tình nói ra, hấn nói trừ phi chính mình không nghĩ đương bác sĩ. Sau tới Triệu vũ ca ca liền tới tới rồi nơi này đương hộ công, ta cũng là vô thế nhưng nhìn thấy hấn trong bóp tiền ảnh chụp mới biết được bọn họ là hai anh em."

"Nhưng hấn giết này đó vô tội người là có thể vì đệ đệ báo thù sao?" Bao văn hải nghi hoặc hỏi.

Lúc này phòng bệnh môn đột nhiên mở ra, Triệu vũ ca ca biểu tình dữ tợn đi đến, trong tay của hấn cầm một cái ống chích!

Bao văn hải thấy thế lập tức xoay người đi ấn gọi khí, chính là Triệu vũ ca ca lại cười dữ tợn nói, "Vô dụng, phòng này gọi khí đã sớm bị ta làm hỏng rồi!"

"Người vì cái gì muốn như thế làm? Những người này lại không đả tặc tội người!"

Triệu vũ ca ca nhún nhún vai nói, "Bọn họ xui xẻo lâu, nếu bọn họ không ở phòng này sẽ không phải chết!"

Bao văn hải vừa nghe này không phải liền chính mình hắn cũng muốn sát sao, vì thế liền tức giận hỏi, "Người như vậy không làm thất vọng người Triệu vũ sao? Hắn là cái thầy thuốc tốt!"

"Hắn là cái đại nghịch! Vì một cái đã chết người bệnh cùng bệnh viện nháo phen, làm chính mình về tới huyện thành đầu không có bệnh viện dám dùng hắn, nói hắn hồ sơ thượng có bất lương ký lục, nói hắn y chết hơn người! Nhưng ta biết đó là nhà này bệnh viện oan uổng hắn!"

Chúng ta từ nhỏ trong nhà liền rất nghèo, chính là nhà của chúng ta tiểu vũ học tập vẫn luôn đầu thực hảo, có một lần mù mù bị bệnh, chúng ta không có tiền xem bệnh, bởi vì này chậm trễ mù mù bệnh, lúc sau nàng liền mù một con mắt chữ, lúc ấy tiểu vũ liền nói, chính mình sau này nhất định phải đương bác sĩ, như vậy mù mù có bệnh liền liền có thể cấp nhìn! Chính là không nghĩ tới hắn ở chỗ này thực tập thời điểm lại thế người khác bối hắc oa, làm chính mình làm không được bác sĩ, sau tới nhất thời luân quản trong lòng liền.....

Vì thế ta liền tới đến nơi đây cấp người bệnh đương hộ công, kết quả ta phát hiện nhà này bệnh viện không phải giống nhau lòng dạ hiểm độc, ta vốn định làm chết một hai cái người bệnh làm bệnh viện quán thượng đại sự, chính là không nghĩ tới nhiều lần bọn họ đầu có thể cấp áp xuống đi, bất luận này người bệnh chết có bao nhiêu ly kỳ, cuối cùng bọn họ tử vong báo cáo thượng đầu sẽ là bình thường tử vong!

Bất quá ta hiện tại lại nghĩ tới một cái biện pháp, có thể cho bệnh viện như thế nào cũng thoát khỏi không được trách nhiệm! Người nói nếu

người từ nơi này nhảy xuống ngã chết, bệnh viện có phải hay không nhất định phải phụ trách đâu?"

Bao Văn Hải vừa nghe ngay cả liềm sau lui, "Người cái gì ý tứ? Kỳ thật ta có thể giúp người đem bệnh viện sự tình phát đến trên mạng đi, người không cần làm như thế kịch liệt báo thù phương thức!"

Chính là Triệu Vũ Ca ca lại từng bước ép sát, mắt thấy liềm đem bao Văn Hải bức tới rìa cửa sổ trước, Triệu Vũ Ca ca quơ quơ trong tay ống chích nói, "Vốn dĩ phải cho người đánh một châm thuốc tê, rìa mới người ném xuống, hiện tại cũng bớt việc, chính mình nhảy xuống đi thôi!"

Bao Văn Hải đem đầu điều cùng trống bởi dường như nói, "Người điên rồ! Liềm tính người hại chết ở nơi này sở hữu người bệnh người đệ đệ cũng không có khả năng sống lại! Thu tay lại đi..... Đừng ở mắc thêm lỗi lầm nữa!"

Nhưng Triệu Vũ Ca ca lại lắc đầu nói, "Hồi không được đâu, không bằng chúng ta cùng nhau nhảy đi, như vậy càng oanh động!" Nói xong hắn liềm lôi kéo bao Văn Hải hướng cửa sổ xé rách, mắt thấy hai người liềm phải rớt xuống lâu đi!

Lúc này vẫn luôn ở bên cạnh nhìn giang thế đông liềm ở bọn họ ngã xuống trong nháy mắt thượng Triệu Vũ Ca ca thân, hắn sẵn hai người đồng thời đi xuống rơi xuống khi, một cái quay người phiến tới rìa bao Văn Hải dưới thân, bởi vì nơi này là lầu sáu tầng, chờ hai người rớt đến dưới lầu khi, sở hữu trọng lượng đều từ phía dưới Triệu Vũ Ca ca thừa nhận rìa, cho nên bao Văn Hải chỉ bị một chút vết thương nhẹ.....

Lần này bệnh viện đích xác chọc phải đại sự, tin tức thượng bốn phía đưa tin bốn thị tam giáp bệnh viện bởi vì quản lý không tốt, làm cho hai cái trụ lâu, một chết một bị thương.

Bao Văn Hải đem còn bệnh viện cáo thượng tòa án, làm bệnh viện bồi thường hắn sở chữa bệnh phí, lần công phí cùng tiền bồi thường thiệt hại tinh thần!

Lúc sau trên mạng liền xuất hiện một cái th ần bí thi ệp, đem cùng nhau chữa bệnh sự cố từ đ ầu đến cuối ở thi ệp thượng công chur với chúng, sau tới thị Sở Y Tế rất cuộc tham gia đi ều tra, cuối cùng xử lý xong việc kiện tương quan trách nhiệm người, còn người chết một cái công đạo!

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Tử Vong Di Động (Một)

Hoàng thị vườn trường, một cái nam sinh chính cô độc đi ở tà dương dưới, ngày thường này phiến rừng cây nhỏ luôn là có rất nhiều thiếu nam thiếu nữ ở chỗ này đ ạm tình nói ái, nhưng hôm nay lại biến dị thường quanh qu ẽ.

Bởi vì li ền ở phía trước mấy ngày, có cái cao tam học sinh treo cổ tại đây phiến rừng cây nhỏ, chết thời điểm tương đương thống khổ, nghe nói cút đ ái chảy một qu ần! Nam sinh đi đến dưới tàng cây, dùng tay nhẹ nhàng vuốt ve thân cây, nơi này không lưu lại th ất cổ nam sinh bất luận cái gì dấu vết, tựa như h ắn chưa từng xuất hiện quá giống nhau.....

Dưới tàng cây nam hài kêu Trịnh Viễn, là một người cao tam học sinh, mà mấy ngày trước th ất cổ chết ở chỗ này học sinh kêu hứa huy, là Trịnh Viễn tại đây sở học giáo dục nhất bằng hữu.

"Ngày đó chính mình h ắn là ở h ắn bên người....." Những lời này đã vô số ở Trịnh Viễn trong lòng quanh qu ần, h ắn hối hận vì cái gì càng muốn ở ngày đó về nhà đ ầu?

Trịnh Viễn là ở cao nhị học kỳ sau mới chuyển tới này sở học giáo, bởi vì cha mẹ công tác đi ều động, h ắn li ền phải một lần nữa quen thuộc một hoàn cảnh, bất quá này đối Trịnh Viễn tới nói cũng không phải cái gì việc khó, bởi vì từ nhỏ đến lớn h ắn đ ầu đ ầu đã thói quen loại này không ổn định sinh hoạt.

Nhưng là h ắn cũng biết, như vậy ngày lập tức li ền phải kết thúc, chỉ cần chính mình thượng đại học, đ ầy 18 tuổi, h ắn li ền có thể không cần cùng

cha mẹ cùng nhau sinh hoạt, li ền có thể định cư ở một cái chính mình thích trong thành thị, không cần lại khắp nơi bôn ba.

Trịnh Viễn từ nhỏ li ền không có gì bằng hữu, một phương diện là bởi vì hấn tính cách lãnh đạm, về phương diện khác còn lại là bởi vì thường xuyên chuyển đến dọn đi nguyên nhân.

Vừa đến này sở học giáo thời điểm, trong ban nữ đ ồng học đ ầu đối hấn thực cảm thấy hứng thú, chính là một vòng qua đi sau, sở hữu nữ nhân đ ầu chùn bước, Trịnh Viễn quá khó ở chung, từng ngày bãi cái vạn năm lãnh sơn mặt, li ền tính người lại soái, cũng không có người vui cùng người chơi!

Cái này trong ban duy nhất cùng hấn tiếp xúc nhiều nhất chính là lớp trưởng hứa huy, bởi vì chủ nhiệm lớp công đạo quá hấn, nhất định phải trợ giúp Trịnh Viễn nhanh lên dung nhập cái này ban tập thể, vì thế hứa huy li ền không n ền này phi ền luôn là chủ động cùng Trịnh Viễn nói chuyện.

Đ ầu vài lần Trịnh Viễn luôn là lãnh đạm đáp lại, chính là nhân tâm đ ầu là thit làm, thời gian dài lại lạnh nhạt người cũng biết ai đối với người là chân tình, ai đối với người là giả ý.

Chậm rãi, Trịnh Viễn nói li ền biến nhiều lên, hấn phát hiện chính mình cùng hứa huy có rất nhiều tương đ ồng yêu thích, tỷ như thích bóng rổ, thích thần chạy, tương sớm một chút độc lập.....

Hai người tới r ồi cao tam học kỳ 1 cũng đã thành không có gì giấu nhau huynh đệ, cái này học kỳ bởi vì li ền phải mau gặp phải thi đại học, cho nên mọi người áp lực đ ầu khá lớn, đặc biệt là hứa huy, hấn trong nhà đi ều kiện không tốt, có thể thượng đến cao tam đã là hấn cha mẹ từ kẽ rằng một chút tỉnh ra tới ti ền!

Cho nên hấn vẫn luôn tưởng khảo miễn phí trường sư phạm sinh, như vậy là có thể cấp trong nhà tỉnh tiếp theo tuyệt bút học phí, dư lại sinh hoạt phí chính mình nhưng vừa học vừa làm tới giải quyết.

Chính là Trịnh Viễn cũng khuyên quá hẳn, miễn phí trường sư phạm sau là có rất nhiều hạn chế, muốn phục tùng phân phối, giống nhau đều là đi một ít xa xôi nông thôn đương tiêu học lão sư!

Chính là hứa huy lại không sao cả nói, "Đương tiêu học lão sư không khá tốt sao? Thu nhập ổn định, nông thôn hài tử cũng muốn có người dạy bọn họ mới có thể thành tài a!"

Trịnh Viễn biết hứa huy một khi làm quyết định liền không có người có thể thay đổi, chính là hẳn vẫn là hy vọng hứa huy có thể cùng chính mình giống nhau ghi danh Hạ Môn đại học, lấy hẳn thành tích hẳn là không có gì vấn đề, đến lúc đó hẳn có thể giúp đỡ hứa huy ngấm lại biện pháp, xin cái giúp học tập cho vay cái gì, khẳng định có thể vượt qua cái này cửa ải khó khăn.

Vì thế Trịnh Viễn liền bắt đầu cố ý vô tình tưởng thay đổi hứa huy quyết định, chậm rãi, hứa huy tựa hồ có chút dao động, chính là chân chính làm hẳn dao động nguyên nhân lại là Trịnh Viễn như thế nào cũng không thể tưởng được.

Đó là ở đi liền chí nguyện mấy ngày hôm trước, hứa huy luôn là cố ý vô tình hướng Trịnh Viễn ám chỉ chính mình cũng tưởng ghi danh Hạ Môn đại học, lúc ấy Trịnh Viễn phi thường cao hứng, tưởng tượng đến đại học bốn năm còn có thể cùng hứa huy ở bên nhau, hẳn trong lòng cảm giác thực an tâm.

Thẳng đến đã xảy ra kia sự kiện sau, Trịnh Viễn cũng không biết có nên hay không cùng hứa huy thượng cùng sở đại học!

Đó là một ngày cuối tuần chạng vạng, trong ban đêm học ở bên ngoài liên hoan, luôn luôn lý trí hứa huy thế nhưng uống nhiều quá! Vì thế Trịnh Viễn liền đành phải trước đem hẳn tặng trở về, kết quả ở hễ ký túc xá trên đường, hứa huy đột nhiên một phen đẩy ra Trịnh Viễn, rồi mới một người chạy đến rừng cây nhỏ.

Trịnh Viễn vừa mới bắt đầu còn tưởng rằng hứa huy là tưởng phun đầu, vì thế hẳn liền đi nhanh đuổi theo, kết quả phát hiện hứa huy ngã ở dưới

tàng cây khóc đâu?

"Xảy ra chuyện gì? Người gặp được cái gì sự sao?" Trịnh Viễn quan tâm hỏi.

Hứa Huy đành chỉ khóc thút thít, rồi mới dùng tay lau một phen khóc hòng hai mắt nói, "Trịnh Viễn..... Ta không thể cùng người cùng nhau báo hạ lớn!"

Trịnh Viễn nghe xong sững sốt, có chút sốt ruột hỏi, "Vì cái gì a! Chúng ta không phải nói tốt sao? Là bởi vì tiền sao? Ta không phải nói có thể giúp người xin giúp học tập cho vay sao?"

"Không phải..... Không..... Là....." Hứa Huy bãi bãi nói, có chút nói năng lộn xộn nói, "Ta mẹ nó thích người! Người biết sao? Ta không thể cùng người đi hạ đại, ta biết người là thẳng! Ta không thể cùng người cùng đi..... Không thể."

Trịnh Viễn lúc ấy liền choáng váng, hấn nửa ngày đầu không có phục hồi tinh thần lại, chính mình vẫn luôn đem hứa Huy trở thành hảo huynh đệ, chính là hấn lại là cái đờng tính luyến ái! Này quá làm người khó có thể tiếp nhận rồi!

Trịnh Viễn cảm giác chính mình trong nội tâm có một khối địa phương tựa như động đất sóng thần chấn động, cơ hồ là phòng đảo phòng sụp! Một mảnh phế tích, chính mình duy nhất bằng hữu, thế nhưng thích chính mình..... Cái này làm cho hấn trong lúc nhất thời thật sự rất khó tiếp thu!

Hấn cái thứ nhất phản ứng là liền muốn chạy khai! Có lẽ này hết thầy đầu là bởi vì hứa Huy uống cao, hấn ở cùng chính mình nói giỡn! Vì thế Trịnh Viễn xoay người liền chạy ra, hứa Huy năm nhìn Trịnh Viễn có chút hoảng loạn bóng dáng, hấn khổ sở trong lòng cực kỳ.

Ngày hôm sau buổi sáng, Trịnh Viễn đi vào ký túc xá hạ, mỗi ngày hấn cùng hứa Huy đầu là ở chỗ này hội họp đi phòng học, hôm nay hứa Huy không ở nơi đó, mà Trịnh Viễn ở lúc ấy cũng không nghĩ nhìn thấy hấn,

chờ Trịnh Viễn một người đi vào phòng học khi, lại phát hứa huy cũng không có tới đi học.

Hứa huy bạn cùng phòng đại hấn hướng lão sư thỉnh giả, nói hấn đêm qua cảm lạnh, hôm nay buổi sáng có chút phát sốt không thể tới đi học.

Trịnh Viễn có chút hối hận, chính mình không nên liền đem uống cao hứa huy như vậy ném ở nơi đó, mặc kệ hấn đối chính mình nói cái gì, hấn đâu không nên ở lúc ấy mặc kệ hấn, đêm qua thiên thực lãnh, hấn nhất định là bởi vì cái này mới đông lạnh hỏng rồi.

Giữa trưa tan học sau Trịnh Viễn đến nhà ăn giúp hứa huy đánh cơm, tưởng đưa đến hấn túc, nhưng mới vừa tiến ký túc xá liền thấy có đường quá hấn bên người đồng học luôn là cười thực cổ quái.....

Trịnh Viễn loáng thoáng cảm thấy hấn là đã xảy ra cái gì sự tình, đang ở hấn nghi hoặc hướng đi hứa huy ký túc xá khi, đột nhiên bị người một phen kéo đến hành lang chỗ ngoặt chỗ, Trịnh Viễn ngẩng đầu vừa thấy nguyên lai là hứa huy bạn cùng phòng Thẩm khai vũ.

"Người như thế nào còn dám tới?" Thẩm khai vũ biểu tình cổ quái hỏi.

Trịnh Viễn sửng sốt, "Xảy ra chuyện gì, ta vì cái gì không dám tới?"

Thẩm khai vũ thở dài, rồi mới lấy ra di động click mở sau đưa cho Trịnh Viễn.....

Chương 06 Cái Chuyện Xưa Tử Vong Di Động (Nhị)

Trịnh Viễn cầm di động tay có chút phát run, di động video ánh sáng đặc biệt ám, chính là vẫn là có thể thấy rõ ràng là trường học rừng cây nhỏ, hai cái nam sinh một cái ngồi ở dưới tàng cây, một cái ngồi xổm hấn bên cạnh, ngồi dưới đất nam sinh nói một câu nói, kinh Trịnh Viễn môi đều có chút phát run!

Video hình ảnh thực ám, chính là Trịnh Viễn vẫn là nhận ra dưới tàng cây hai người chính là hấn cùng hứa huy, tiếp theo trong video hấn xoay

người chạy ra.....

"Này..... Đây là từ đâu ra?" Trịnh Viễn bởi vì khẩn trương lời nói đầu có chút nói lắp.

Thẩm khai vũ nhìn nhìn chung quanh không ai, mới đối hắn nói: "Là có người nặc danh phát đến trường học trang web Tieba, cho nên thời gian này người vẫn là không cần đi tìm hứa huy hảo!"

"Là ai mẹ nó phát!" Trịnh Viễn đột nhiên một tiếng hét to! Rồi mới xoay người rời đi.

Trịnh Viễn một đường chạy về ký túc xá, hắn nỗ lực hồi tưởng ngày đó buổi tối ở trên đường trở về gặp được quá cái gì người, sẽ là ai chụp lên kia đoạn video đâu? Chính là ngày đó buổi tối Trịnh Viễn cũng uống rượu, hơn nữa hứa huy còn đối chính mình nói như vậy kính bạo nói, hắn kia còn có tâm tư xem bên cạnh có cái gì những người khác a!

Lúc này ký túc xá môn mở ra, Trịnh Viễn ba cái bạn cùng phòng đi đến, hắn cùng bốn cái bạn cùng phòng quan hệ còn tính không tồi, bọn họ vừa tiến đến liền nhìn đến Trịnh Viễn ngẩn ở chính mình trên giường sưng sờ, ba người cũng biết hắn là vì cái gì buồn bực.

Thất trường chu bật liền nói giỡn nói: "Tiểu tử người mị lực thật đại a! Kỳ thật việc này cũng không có gì cùng lắm thì, hiện tại xã hội cái gì người không có a! Nói nữa, hắn ngạnh muốn thích người, người không cũng không chiêu nhi sao?"

"Chính là chính là, đừng vì việc này phiền! ~" mặt khác hai người cũng đi theo ồn ào nói.

Trịnh Viễn cũng không biết nên nói chút cái gì, hắn đành phải ngạnh bài trừ một cái xấu hổ tươi cười tới, chính là hắn lúc này cũng không phải vì chính mình lo lắng, bởi vì ở trong video chính mình cái gì cũng chưa nói liền chạy ra, hắn nhiều nhất chỉ là làm ra đột nhiên đối mặt đứng tính thô lộ khác phái luyện bình thường phản ứng, chính là hứa huy làm sao bây giờ?

Hắn là lớp trưởng, là tam hảo học sinh, là ưu tú ban cán bộ cùng ưu tú đoàn viên, này đối hắn đả kích quá lớn, tuy nói bọn họ đã tham gia xong thi đại học sắp rời đi này sở học giáo! Chính là hiện tại chuyện tốt không ra khỏi cửa, ngoại sự chuyên ngàn dặm, chỉ sợ người khác còn chưa tới trường học, cái này video liền đã sớm ở đại học truyền khai.....

Cứ như vậy, hứa huy liền thật sự không thể cùng hắn cùng nhau thương cùng sở đại học! Trịnh Viễn nghĩ đến đây là đã sinh khí lại đau lòng, chẳng lẽ hứa huy rất tốt liền đả liền như thế huỷ hoại?

Mấy ngày kế tiếp Trịnh Viễn vẫn là không có nhìn thấy hứa huy, thẳng đến thi đại học thành tích xuống dưới sau, Trịnh Viễn mới biết được hắn cũng không có thi đậu chính mình đệ nhất chí nguyện Hạ Môn đại học, chính là hắn lại thu được Trịnh Châu đại học thư thông báo trúng tuyển.

Chính là Trịnh Viễn không nghĩ đi Trịnh Châu, đang ở hắn do dự muốn hay không học lại một năm thời điểm, lại nghe nói hứa huy thế nhưng không thi đậu!

Trịnh Viễn nghe thấy cái này tin tức sau cái thứ nhất phản ứng là không có khả năng! Hắn thành tích luôn luôn so với chính mình hảo, mà hắn đi liền chí nguyện đầu là đại học Sư Phạm, Trịnh Viễn không tin lấy hứa huy thành tích sẽ thi không đậu.

Ở ngay lúc này Trịnh Viễn thật sự rất muốn đi tìm hứa huy hỏi một chút, rốt cuộc là chuyện như thế nào, chính là lại sợ để cho người khác nhìn đến bọn họ ở bên nhau sẽ nói nhàn thoại.....

Chiều hôm nay, Trịnh Viễn ở trường học ký túc xá ngoại đột nhiên gặp được đang muốn ra cửa hứa huy, hai người đều là sửng sốt, tiếp theo hứa huy liền tưởng làm bộ không phát hiện tránh ra, lại bị Trịnh Viễn một phen giữ chặt, "Vì cái gì sẽ không thi đậu? Người khảo so với ta hảo, đừng nói kia mấy cái đại học Sư Phạm, Hạ Môn đại học cũng phân số cũng đủ rồi!"

Hứa huy không ngừng đầu, chỉ là rầu rĩ nói, "Ta chí nguyện bị người bóp méo....."

"Cái gì!" Trịnh Viễn khí hai mắt trừng lưu viên nói, "Người như thế nào biết bị người bóp méo? Biết là ai làm sao?"

Hứa huy lắc đầu nói, "Ta hôm nay tra xét một chút, ta báo sáu cái chí nguyện tất cả đều bị sửa lại, tất cả đều là ta phân số không có khả năng thi đậu đại học, ta này ba năm bạch phế, sớm biết rằng còn không bằng ở nhà trờng trọt đậu....."

Trịnh Viễn nhìn ra hứa huy phi thường mất mát, hấn có chút tức giận bất bình nói, "Người tìm trường học thuyết minh tình huống sao? Việc này không thể cứ như vậy đi?"

Hứa huy thanh âm trầm thấp nói: "Vô dụng, ta buổi chiều tìm được trường học hỏi, bọn họ nói, làm ta báo nguy, chính là mặc dù tìm được sửa ta chí nguyện người, ta năm nay cũng không có khả năng đi vào đại học!"

"Bằng cái gì! Đi, ta bõ người lại đi tìm bọn họ!" Trịnh Viễn nói xong liền phải lôi kéo hứa huy đi tìm trường học.

Chính là hứa huy lại đột nhiên ném ra Trịnh Viễn tay nói, "Chuyện của ta không cần người quản, người vẫn là hảo hảo ai bị đi đi học đi! Phía trước..... Coi như ta rượu sau nói bậy, người đừng để ở trong lòng, ta biết người thi đậu Trịnh Châu đại học, cũng là không tở một khu nhà đại học, hảo hảo niệm....." Hứa huy nói xong liền xoay người thượng ký túc xá.

Trịnh Viễn nhìn hứa huy bóng dáng, trong lòng đột nhiên cảm giác thực bi thương..... Giống như từ đây sau này hai người liền không còn có gặp mặt cơ hội giống nhau!

Mấy ngày kế tiếp, Trịnh Viễn liền không ở trường học ở, hấn phải về nhà cùng cha mẹ thương lượng, là đi Trịnh Châu đại học, không phải học lại một năm tiếp tục khảo Hạ Môn đại học.

Đang ở hấn do dự thời điểm, đột nhiên ở bằng hữu vòng nhìn đến một cái kính người biến mất, nói là bọn họ trường học rừng cây nhỏ đêm qua treo cổ một cái cao tam học sinh, nói là bởi vì thi đại học thất lợi.

Lúc ấy không biết vì cái gì, Trịnh Viễn cái thứ nhất phản ứng chính là người này là hứa huy, lại liên tưởng đến ngày đó hắn kia mất mát tới cực điểm bóng dáng..... Cái này làm cho Trịnh Viễn ng ỡ không yên, hắn trước tiên về tới trường học, phát hiện ngày đó buổi tối bọn họ dựa vào cây đại thụ kia chung quanh đầu dùng cảnh giới tuyến vây thượng, căn bản không cho người tiến, xem ra nơi này chính là có thất cổ hiện trường.

Trịnh Viễn bắt lấy một cái đi ngang qua học sinh hỏi, "Người biết nơi này treo cổ chính là ai sao?"

Cái kia thấp niên cấp học sinh bị hắn hoảng sợ, bất quá vẫn là lắp bắp nói, "Là..... Là năm nay thi đại học sinh..... Kêu, kêu hứa huy....."

Trịnh Viễn nghe xong lúc sau liền hoàn toàn choáng váng, nếu chính mình mấy ngày nay không trở về nhà, nếu chính mình khuyên nhiều khuyên hắn, có lẽ hắn liền sẽ không lựa chọn con đường này, Trịnh Viễn như thế nào cũng tưởng không rõ, mấy chu trước còn hảo hảo người như thế nào nói không liền không có đâu?

Vì cái gì sẽ có người ác ý sửa lại hắn chí nguyện? Chẳng lẽ là bởi vì cái kia video? Người khác có phải hay không đồng tính luyện ái quan bọn họ đánh rắm! Trịnh Viễn trong lòng khó chịu, giống như là có đoàn hỏa ở thiêu đốt, thật lâu không thể tắt.....

Buổi tối hắn trở lại ký túc xá, đột nhiên bị ký túc xá a di gọi lại, "Trịnh Viễn! Người mấy ngày nay đã chạy đi đâu? Ta còn tưởng rằng người liền không tới trường học đâu! Nột, đây là người bao vây, ngày hôm qua thu được."

Trịnh Viễn nhìn thoáng qua cái kia bao vây, chính mình gần nhất không có ở trên mạng mua quá cái gì đồ vật a? Đây là lại là từ đâu ra bao vây đâu? Hắn trở lại ký túc xá mở ra vừa thấy, mắt chính là nóng lên, trong bọc trang đầu là Trịnh Viễn thích ăn đồ vật, đây là hứa huy gửi cho hắn.

Chương 06 Cái Chuyện Xưa Tử Vong Di Động (Tam)

Bên trong trừ bỏ hẳn ngày thường thích ăn đồ ăn vặt ngoại, thế nhưng còn có một bộ di động..... Trịnh Viễn nhận được, đây là hứa huy di động, một bộ cùng chính mình giống nhau như đúc di động, là mấy tháng trước hứa huy ăn sinh nhật thời điểm hẳn đưa cho hứa huy.

Trịnh Viễn đem ngón tay đặt ở di động vân tay khóa lại, "Leng keng!" Một tiếng thanh thúy âm nhạc thanh, di động liền tự động giải khóa, này vẫn là hẳn đưa hứa huy di động cùng ngày, chính mình làm trò hẳn có mặt đưa vào vân tay.

Hứa huy không có phản đối, chỉ là vẫn luôn mỉm cười nhìn Trịnh Viễn, hiện tại ngẩng lại, ngay lúc đó hứa huy hẳn là thật sự thực vui vẻ, Trịnh Viễn đến bây giờ đều nhớ rõ hẳn tươi cười..... Chỉ là rốt cuộc không cơ hội nhìn thấy hẳn như vậy cười.

Di động có rất nhiều hai người ở bên nhau chụp ảnh chụp, mà nhất dựa trước chính là một đoạn video, Trịnh Viễn click mở vừa thấy, nguyên lai là hứa huy lục chính mình, hoặc là nói lục cấp Trịnh Viễn một đoạn lời nói.

Trong video hứa huy trên mặt có chút ửng hồng, xem ra hẳn cảm xúc thực kích động, xem mặt sau bối cảnh, hẳn là hẳn ở trong ký túc xá lục, hẳn đem điện thoại bãi chính sau, an vị xuống dưới, trằn mặc nửa phút sau, mới bắt đầu nói chuyện.

"Trịnh Viễn, đừng người nhìn đến này đoạn video khi, tin tưởng ta đã không ở trên thế giới này!" Hứa huy nói tới đây thế nhưng nhin không được ngây ngô cười nói, "Ta biết loại này lời đạo đầu thực cũ kỹ, chính là ở ta rời đi thế giới này phía trước, ta nhất định phải làm người biết, đã từng có cái giống ta người như vậy, thật sâu từng yêu người..... Có lẽ loại này ái người cũng không thể lý giải, chính là tin tưởng ta, nó là không có ác ý ái, thậm chí là vô tư ái. Ta đã từng tưởng đem này phân ái vĩnh tàng đáy lòng, mãi cho đến ta thân thể tiến vào phần mộ, chính là ngày đó ta uống nhiều quá, thế nhưng không nhin xuống nói ra, ngày đó nhìn người rời đi bóng dáng ta liền biết, chúng ta là vĩnh viễn không có khả năng ở bên nhau, nhưng dù vậy ta cũng không nghĩ người đã chịu một đỉnh điểm thương tổn, ta hy vọng có thể liền đọc lý tưởng đại học, tìm cái yêu nhau cô nương,

nhắm nháp quá sở hữu tình yêu tư vị sau, có cái hạnh phúc tiểu gia, sinh cái đáng yêu bảo bảo, cả đời áo cơm vô ưu....."

Hứa huy nói đến này đã nhin không được hai mắt rơi lệ, cảm xúc có chút mất khống chế, vì thế hấn dùng đôi tay lau một phen trên mặt nước mắt, rồi mới cười nói, "Ta không nghĩ nhìn đến người vì ta bị thương, cho nên càng không nghĩ người nhìn đến ta bị thương, ta biết ta đã chết người nhất định sẽ khổ sở, ta cũng tin tưởng cho dù chúng ta thành không được ái nhân, chính là tình phân còn ở..... Người sẽ vì mất đi ta như vậy một vị bằng hữu cảm giác sâu sắc đau lòng, có điểm này như vậy đủ rồi, cũng đủ cho ta rời đi người này thế gian dưng khí. Cái này di động là người tặng cho ta, ta hiện tại đem hấn còn cho người, bởi vì bên trong có thật nhiều chúng ta cùng nhau chụp ảnh chụp, nếu người thích liền lưu trữ, nếu nị oai liền xóa..... Ta dùng ta trên người sở hữu tiền cho người mua người yêu nhất ăn đồ ăn vặt, ngày thường đều là người mời ta, lần này ta cũng thỉnh người một hồi, kỳ thật ta đã từng vô số lần ảo tưởng quá cùng người cùng nhau đi ở hạ đại sơn thể dục thượng, chính là sau tới ta rồi cuộc minh bạch, này chỉ là một cái vĩnh viễn cũng thực hiện không được mộng tưởng thôi, người nói ta yếu đuối cũng hảo, nói ta khờ cũng thế, chính là ta thật sự vô pháp đối mặt cha mẹ ta hai mắt, bọn họ đã từng như vậy tha thiết chờ đợi ta có thể thi đậu đại học, hiện tại hết thấy đầu huỷ hoại..... Ta không trách bất luận kẻ nào, cho dù là cái kia chụp lên video còn đem nó đặt ở trên mạng người, ta cũng không trách cái kia trộm bỏ ta chí nguyện người, đây là ta số mệnh..... Cho dù sở hữu sự tình đều không có phát sinh, nhưng một ngày kia ta cũng sẽ khác cha mẹ ta hồ thẹn, với này như vậy, còn không bằng sớm kết thúc đi. Trịnh Viễn..... Người không cần luôn là bản cái mặt, muốn học sẽ tiếp thu người khác hảo ý, nhất định phải vui sướng tận tại mới được, bởi vì người vui sướng, ta liền vui sướng." Video đến nơi đây liền kết thúc.

"Người vui sướng ta liền vui sướng....." Trịnh Viễn lâm bầm niệm hứa huy cuối cùng một câu, hấn giơ tay sờ soạng một chút chính mình mặt, mặt trên sớm đã tràn đầy nước mắt.

Trịnh Viễn mất khống chế ôm một đống đồ ăn vặt, biên khóc biên nói: "Người vì cái gì như vậy ngốc? Vì cái gì!"

Một tháng sau, Trịnh Viễn quyết định muốn học lại một năm, hẳn nói cho chính mình nhất định phải thi đậu hạ đại, đi thực hiện hứa huy mộng tưởng, cùng hẳn một đám học sinh trung cũng có mấy cái học lại sinh, trong đó liệ̀n có Thẩm khai vũ cùng chu bật.

Bởi vì đậ̀u là học lại sinh, Trịnh Viễn cùng bọn họ hai bị phân tới r ộ̃ cùng cái trong ký túc xá, khai giảng ngày đậ̀u tiên, trong ký túc xá bốn người dùng di động chiếu một trương chụp ảnh chung, ảnh chụp là Trịnh Viễn dùng di động chụp, chụp xong sau này mới phát hiện ở chu bật hữu nửa người thế nhưng bị chụp rất mơ h ợ̀!

Vì thế bọn họ liệ̀n chê cười Trịnh Viễn di động kích cỡ quá hạn, hiện tại đậ̀u là ở dùng quảng giác màn ảnh, Trịnh Viễn cười cười chưa nói cái gì, chỉ là dùng tay tinh tế sờ soạng trong tay di động, biểu tình vô hạn quý trọng.....

Cái này di động chính là hứa huy cái kia di động, bên trong ảnh chụp hẳn cũng vẫn luôn không xóa, ngẫu nhiên nhìn xem, liệ̀n cảm giác hứa huy còn sống giống nhau.

Vào lúc ban đêm trong ký túc xá vài người muốn cùng nhau đi ra ngoài ăn cơm, vừa mới bắt đậ̀u Trịnh Viễn không nghĩ đi, chính là tưởng tượng đến hứa huy đã từng làm hẳn học tiếp thu người khác hảo ý, vì thế liệ̀n gặt đậ̀u cùng đi.

Vài người đi tới một cái lộ thiên đại hộp số, điếm một ít que nướng cùng bia, đại gia vừa nói vừa cười chơi tới r ộ̃ đã khuya, chính là liệ̀n ở bọn họ chuẩn bị h ộ̃ trường học khi, ngoài ý muốn đã xảy ra!

Một chiếc chạy nhanh mà đến xe tải thạ̉ng đến vài người đâm qua đi, bọn họ nhân uống xong rượu, thân thể nhi ều ít phản ứng có chút chậm, mà nhân Trịnh Viễn ở nhất bên cạnh, hẳn nhìn đến đứng ở nhất dựa ngoài Thẩm khai vũ biểu tình cổ quái, hẳn cũng không có nhìn đến xe tải tới phương hướng, mà là vẻ mặt hoảng sợ nhìn v ề phía Trịnh Viễn.

Lúc ấy Trịnh Viễn cũng không có nghĩ nhi ều, chỉ là cái thứ nhất phản ứng chính là muốn đi kéo ra hẳn, đáng tiếc hẳn cũng uống không ít rượu,

thân thể cũng không có chính mình trong tưởng tượng như vậy linh hoạt.

Liền ở thời điểm máu chốt, Trịnh Viễn lại cảm giác thân thể của mình bị một trận mạnh mẽ văng ra, tức khắc quăng ngã hẳn thất điên bát đảo, chờ hẳn tỉnh táo lại khi, đã bị trước mắt thảm thiết cấp sợ ngây người! Những người khác đều không có việc gì, chỉ là Thâm khai vũ toàn bộ thân mình đều bị cuốn vào xe để..... Hẳn hai chân còn ở bên ngoài vừa kéo vừa kéo rung động.

120 đem bọn họ đưa đến bệnh viện sau, trừ bỏ Thâm khai vũ ở ngoài, những người khác chỉ bị một chút trầy da, đặc biệt là Trịnh Viễn, hẳn thế nhưng một chút thương cũng chưa chịu, bác sĩ lo lắng hẳn sẽ có chút não chấn động bệnh trạng, muốn hẳn lưu viện quan sát một đêm, trường học vào lúc ban đêm liền tới người, bởi vì bọn họ là trộm đi ra tới, trường học nhiều ít là muốn phụ thượng giám thị không đến vị trách nhiệm.

Trịnh Viễn cha mẹ lúc ấy đang ở nơi khác đi công tác, không có thể đúng lúc gặp trở về, tuy rằng hẳn ở trong điện thoại lần nữa nói chính mình một chút thương cũng chưa chịu, chính là cha mẹ hẳn vẫn là suốt đêm ngủ máy bay bay trở về, bởi vì Trịnh Viễn hẳn cũng không biết lần này sự cố rất cuộc có bao nhiêu nghiêm trọng!

Ngày hôm sau buổi sáng hẳn vừa tỉnh tới, liền nhìn đến cha mẹ sắc mặt khó coi ngủ ở hẳn trước giường..... "Phụ? Mẹ? Các người thật đúng là đã trở lại! Ta không phải nói ta không bị thương sao?"

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Tử Vong Di Động (Bốn)

Trịnh Viễn mù mù mắt trừng nói, "Vì cái gì muốn buổi tối trộm đi ra trường học, hiện tại đã xảy ra chuyện, mỹ? Người biết..... Người biết cùng người cùng nhau Thâm khai vũ có bao nhiêu thảm sao? Phòng cháy viên đem hẳn từ xe tải phía dưới cứu ra khi, hẳn nửa cái bả vai đều không có!"

"Cái gì? Kia hẳn hiện tại như thế nào?" Trịnh Viễn nghe xong một chút liền từ trên giường ngủ dậy.

Trịnh Viễn mù mù lắc đầu, đáng tiếc nói, "Có thể như thế nào! Người đầu như vậy còn có thể sống sao? Ta vừa rồi tới thời điểm nhìn đến hắc mù mù, khóc chết đi sống lại! Người đầu bạc tiền kẻ đầu xanh là nhất phẩm một sự kiện, người biết sao? Nếu các người tuân thủ trường học quy định, việc này liền sẽ không đã xảy ra! Lần này người là mạng lớn, sau này người liền trường điểm tâm đi!"

Trịnh Viễn nhớ rõ lúc ấy Thẩm khai vũ là có thể né tránh kia chiếc xe tải, chính là vì cái gì hắc mà cuối cùng thời điểm muốn vẫn luôn nhìn chính mình đâu? Trong ánh mắt còn có nói không nên lời hoảng sợ.

Bởi vì thân thể cũng không có cái gì trở ngại, vì thế Trịnh Viễn trưa hôm đó liền xuất viện, bởi vì không muốn nghe lão mẹ nó lải nhải, hắc liền trực tiếp trở về trường học, mặt trời chiều ngã về tây, hắc một người một mình đi ở trước kia thường xuyên cùng hứa huy cùng nhau đi qua cái kia lâm ẩm trên đường nhỏ, trong lòng vô hạn thương cảm.....

Phía trước cảnh giới tuyến đã sớm đã không có, Trịnh Viễn đi đến cây đại thụ kia hạ, dùng tay nhẹ vỗ về thụ thân, một trận gió nhẹ thổi qua, lá cây xôn xao vang lên, hắc đột nhiên có một loại quen thuộc cảm giác, "Hứa huy? Là người sao?" Trịnh Viễn có chút si ngốc giống nhau lầm bầm lâu lâu, chính là đáp lại hắc chỉ có theo gió phiêu bải nhánh cây.

Mọi người thường nói di động màn ảnh là có thể nhìn thấy quỷ, Trịnh Viễn cũng không biết chính mình trúng cái gì tà, thế nhưng mở ra di động chụp ảnh công năng, hắc thật sự rất muốn xuyên thấu qua màn ảnh tái kiến hứa huy một mặt.

Màn ảnh rừng cây nhỏ một mảnh kim hoàng, lúc này ấn hạ quay chụp kiện nhất định sẽ lưu lại đẹp nhất phong cảnh, chính là Trịnh Viễn lại vô tâm tư thường thức này đó, hắc ở màn ảnh tìm kiếm, xem có thể hay không tìm được cái kia hắc muốn gặp đến người.

Đột nhiên, một đôi chân xuất hiện ở màn ảnh, Trịnh Viễn trong lòng một trận hưng phấn, mà khi hắc đem điện thoại hướng lên trên di động sau, lại nháy mắt thất vọng tới cực điểm, nhưng hắc vẫn là bởi vì vừa rồi hưng phấn ngón tay run lên, chụp được trước mắt người này ảnh chụp!

"Trịnh Viễn, người còn có tâm tư ở chỗ này chụp phong cảnh! Người biết các người vài người cấp trường học xông bao lớn họa sao?" Nói chuyện là một vị hơn ba mươi tuổi nam nhân, hấn mang theo một bộ vô khoáng mắt, một đôi sắc bén mắt thẳng lẳng lẳng nhìn Trịnh Viễn.

Trịnh Viễn nhìn đến người tới sau, lập tức buông di động, "Tô chủ nhiệm....."

Tô chí vĩ đẩy đẩy mắt kính nói, "Trường học nhiều lần mệnh lệnh và giảng giải quy định, không cần buổi tối ra giáo! Các người như thế nào chính là không nghe đâu? Hiện tại ra như thế đại sự, ta thật là bốp chết các người mấy cái tâm đầu là có!"

Trịnh Viễn nhưng không muốn nghe hấn ở chỗ này dông dài, vì thế liền mày nhả lại nói, "Tô chủ nhiệm, ta đầu có điểm đau, ta về trước ký túc xá!" Nói xong xoay người liền chạy ra!

Tô chí vĩ khí thẳng đậm chân, hấn cũng chỉ có thể bất đắc dĩ dùng ngón tay chỉ Trịnh Viễn, làm hấn sau này cẩn thận một chút..... Mỗi năm học lại sinh đều là một đám ái gặp rắc rối lão đại khó, chính là không nghĩ tới lần này thế nhưng để cho hấn đau đầu! Liễu hiệu trưởng còn có đã hơn một năm liền về hưu, hấn hầu hạ cái này lão bà cũng có mấy năm, hiện tại cũng nên hấn thượng vị đương hiệu trưởng đi! Trong khoảng thời gian này hấn cần thiết bảo đảm trong trường học hết thầy bình thường, không thể rồi cuộc bất luận cái gì nhiễu loạn!

Trịnh Viễn trở lại ký túc xá sau, phát hiện trừ bỏ chính mình ai cũng không trở về, ngẫm lại cũng là, đột nhiên phát sinh như thế đại sự tình, kia hai cái tiểu tử khẳng định dọa thí, này sẽ nhất định tránh ở trong nhà sợ hãi đâu.

Ban đêm, Trịnh Viễn một người nằm ở trên giường, vì thế hấn lại thói quen mở ra di động, click mở album, hấn muốn nhìn một chút hứa huy bộ dáng, đột nhiên một trương ảnh chụp nhảy ra tới, đây là vừa rồi ở rừng cây nhỏ không cẩn thận chụp, ảnh chụp tô chủ nhiệm có chút kỳ quái, không biết có phải hay không bởi vì ánh sáng vấn đề, đầu của hấn chụp có chút mơ hồ không rõ.

Trịnh Viễn nhìn thoáng qua liềm cảm giác phiền lòng, liềm tưởng xóa, chính là hấn lại phát hiện cái này di động thế nhưng không có cất bỏ hình ảnh cái này công năng, có thể là nơi nào ra trực trặc, xem ra chỉ có vền nhà sau liềm đến trên máy tính lại xóa.

Hấn đem ảnh chụp hướng tả vừa trợt, xảy ra chuyện trước kia tạc chụp ảnh chụp cũng nhảy ra tới, chỉ là liềm này Trịnh Viễn lại cảm giác Thẩm khai vũ rõ ràng cùng phía trước ảnh chụp không quá giống nhau, sắc mặt của hấn than chì, ánh mắt đại ra, còn có mơ hồ không rõ bên phải bả vai, không phải đúng là hấn bị tạc bốn nghiềm nát kia một bên sao?

Này không khỏi cũng quá xảo đi! Nhưng Trịnh Viễn hiện tại cũng vô tâm tư tưởng quá nhiều, một trận buồn ngủ đánh úp lại, hấn đem điện thoại đặt ở một bên thực mau liềm ngủ rồi.

Mơ mơ màng màng chi gian, Trịnh Viễn nghe được có người mở cửa đi đến, hấn đầu cũng không nâng liềm đối người tới nói, "Như thế chậm, như thế nào mới trở về....."

Người nọ không lên tiếng, mà một đầu chui vào Trịnh Viễn cách vách trên giường, ngã đầu liềm ngủ, Trịnh Viễn trở mình vừa định tiếp theo ngủ, đột nhiên, hấn trong lòng một cái giật mình, lập tức làm hấn thanh tỉnh lại đây.

Hấn tức khắc cảm thấy toàn thân từng đợt hàn ý, cách vách giường hiện tại không nên có người ngủ a? Bởi vì đó là Thẩm khai vũ giường, mặt trên có hấn đồ vật còn không có người tới thu đi, nếu là chu bật cùng Triệu Dương trở về cũng không có khả năng thượng hấn giường a!

Trịnh Viễn nằm ở trên giường càng nghĩ càng sợ hãi, sẽ không thật là Thẩm khai vũ trở về đi? Kỳ thật cho tới nay, Trịnh Viễn đầu không cho rằng chính mình là cái người nhất gan, chính là hôm nay buổi tối hấn thật sự có chút sợ hãi, tuy rằng liềm ở vừa rồi hấn còn tưởng có thể gặp một liềm hứa huy quý hần, nhưng này không đại biểu hấn không sợ người khác quý hần a!

Từ từ đêm dài, Trịnh Viễn vẫn luôn đầu vẫn duy trì rõ ràng, hẳn cần thận nghe cách vách trên giường động tĩnh, chính là kỳ quái chính là, từ người kia lên giường sau, liền vẫn luôn đầu không có phát ra quá bất luận cái gì thanh âm.

Rốt cuộc..... Một tia ánh mắt trời chiếu vào trong ký túc xá, Trịnh Viễn đặng một chút ng ỡ dậy, lúc này hẳn mới dám hướng cách vách giường nhìn lại, vừa thấy dưới lập tức sợ ngây người, tuy rằng hiện tại cách vách trên giường là không có người, chính là đêm qua Trịnh Viễn trở về thời điểm, hẳn rõ ràng nhớ rõ Thẩm khai vũ chặn là điệp tốt, chính là hiện tại giống có người vừa mới ngủ quá giống nhau phô khai.

Trịnh Viễn trong lòng lập tức cảm giác lạnh vèo vèo, lúc này hẳn di động đột nhiên vang lên, hẳn c ần lấy tới vừa thấy, nguyên lai là Triệu Dương đánh tới, "Xa tử, người cái gì thời điểm h ỡ trường học a!"

"Ta ngày hôm qua liền trở về....."

"A, người đi trở về, sớm nói a, sớm nói ta cũng trở về tìm người, người một người ngủ trong ký túc xá không sợ hãi sao?"

Trịnh Viễn chợt dạ nói, "Còn hành đi..... Các người cái gì thời điểm đã trở lại a!"

Triệu Dương ấp a ấp úng nói, "Ta mẹ muốn cho ta qua Thẩm khai vũ đầu thất lại trở về trụ, nàng người này là cái lão phong kiến, đặc biệt mê tín, ta cũng vạn bất quá nàng, người một người trụ..... Không có việc gì đi?"

Trịnh Viễn tưởng tượng đến tạc ở buổi tối, trong lòng âm thầm hối hận, chính mình có phải hay không cũng nên tối nay trở về mới đúng vậy! Chính là hẳn đã đã trở lại, tổng không thể lại cùng trường học xin nghỉ thêm về nhà đi! Vì thế hẳn liền đối Triệu Dương nói, "Không có việc gì, yên tâm đi, lại nói không phải còn có chu bật sao? Ta một h ỡ hỏi một chút hẳn cái gì thời điểm h ỡ....."

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Tử Vong Di Động (Năm)

Cúp điện thoại sau, Trịnh Viễn liền cấp chu bật gọi điện thoại, không nghĩ tới tiêu tử này thế nhưng còn không có khởi động máy đâu, tính, Trịnh Viễn tưởng tượng dù sao hiện tại cũng đã trời đã sáng, hẳn vẫn là trước nên làm gì làm gì đi!

Ăn cơm sáng Trịnh Viễn liền đi trong phòng học đi học, hẳn nghĩ xuống hạ sau, trong ban đầu học đầu là về mặt hoảng sợ nhìn hẳn, Trịnh Viễn là học lại sinh, hơn nữa hẳn lại luôn là bản cái mặt, cho nên trong ban này đó vốn là so với hẳn tiêu một lần học sinh liền không mấy cái dám chủ động hẳn nói chuyện, Trịnh Viễn đảo cũng cũng cái gọi là, này cũng vừa lúc không ai phiến hẳn!

Buổi sáng đệ nhất tiết là chủ nhiệm lớp an sáng khóa, nàng nhìn thoáng qua Trịnh Viễn nói, "Thân thể của người như thế nào? Không có chuyện đi?"

Trịnh Viễn gật gật đầu nói, "Không có việc gì, có thể bình thường đi học."

An sáng thật mạnh thở dài nói, "Sau này nhưng đừng như vậy, ta ngày hôm qua nhìn thấy Thẩm khai vũ mù mù khi cũng không biết nói cái gì hảo." Nói xong nàng liền mở ra sách giáo khoa chuẩn bị đi học.

An sáng phía trước cũng là Trịnh Viễn chủ nhiệm lớp, nàng vẫn luôn là mang tốt nghiệp ban, Trịnh Viễn đối nàng ấn tượng còn tính có thể, người lớn lên thật xinh đẹp, năm nay còn không đến 30 tuổi, cũng không biết nói vì cái gì liền không có bạn trai.

Tan học sau Trịnh Viễn cảm giác trong phòng học quá buồn, chính là hẳn lại không nghĩ đi sâu thể dục thượng, bởi vì thời gian này nơi đó người quá nhiều, vừa thấy liền phiến, vì thế hẳn liền đi sâu thượng, đó là hẳn trước kia cùng hứa huy hai người thường xuyên đi địa phương.....

Kỳ thật cái này sâu thượng ngày thường vẫn luôn là khóa, nhưng Trịnh Viễn lại có thể dùng một trương thẻ ngân hàng dễ dàng đem khóa hoạt khai, phía trước cùng hứa huy thường xuyên tới nơi này vụng trộm hút thuốc,

nơi này phong cảnh hảo không nói, còn bảo đảm không ai có thể bắt được bọn họ.

Trịnh Viễn đi đến phía trước bọn họ hai thường xuyên ng ẩ địa phương, trên mặt đất còn có bọn họ cuối cùng một lần tới nơi này trừu dư lại tàn thuốc, hẳn nhìn trên mặt đất này đó tàn thuốc có chút phát ngốc, mấy thứ này đều còn ở, khả nhân lại sớm không có.

Đúng lúc này, Trịnh Viễn đột nhiên nghe được chìa khóa mở cửa thanh âm, hẳn lập tức tìm một cái cống người góc núp vào, có thể lấy chìa khóa mở cửa người khẳng định là trường học lãnh đạo, làm cho bọn họ bất luận cái gì một cái bắt được đều là chuyện này nhi.

Lúc này môn chậm rãi mở ra sau, đi lên tới hai người, Trịnh Viễn ở trong góc dọa đại khí cũng không dám suyễn một chút.

Nghe thanh âm hẳn là một người nam nhân cùng một nữ nhân, tiếp theo môn tựa hồ lại thật mạnh đóng thưng, đang ở Trịnh Viễn buồn bực hai người kia là ai khi, hẳn liền nghe được một trận tất tất tác tác thanh âm, như là..... Hai người ở thân thiết!

Trịnh Viễn lúc ấy liền ngốc! Đây ban ngày ban mặt, ai ở chỗ này làm việc này a! Bất quá hẳn tưởng tượng cũng là, lúc trước hẳn cùng hứa huy tới nơi này chơi, còn không phải là coi trọng nơi này đủ ẩn nấp sao, bọn họ đã từng đi đầu tra quá, nơi này đã không có thiên nhãn có thể chụp đến, cũng sẽ không bị mặt khác nhà cao tầng người nhìn đến, đúng là một cái trộm làm chuyện xấu hảo địa phương.

Nghe thanh âm hai người nhưng không giống chỉ cần thân thiết như thế đơn giản, hiển nhiên không vài cái tiến vào chủ đề, nữ nhân cố nén kìêu suyễn không dám gọi thanh âm quá lớn, nam nhân tuy rằng không không có phát ra âm thanh, chính là kia tục tăng thở dốc thanh, Trịnh Viễn cũng nghe ra hẳn hiện tại có bao nhiêu sáng.

Có thể sử dụng chìa khóa mở cửa liền khẳng định không phải học sinh! Trịnh Viễn ở trong lòng thầm nghĩ, trong trường học nữ lão sư rất nhiều,

chính là nam lão sư lại thiếu đáng thương, này hai cái ở trên sân thượng hiện trường phát sóng trực tiếp tràn xuân cung đờ rớt cuộc là ai đâu?

Lúc này Trịnh Viễn trong lòng cũng không để, này nếu là làm cho bọn họ hai cái biết chính mình trốn ở chỗ này, phỏng chừng sống xé hần tâm đều có! Chính là hần cũng là cái nhiệt huyết thanh niên a, nghe như thế lưu thông máu thanh âm, lại không dám ra tiếng, cũng thật đủ Trịnh Viễn chịu được.

Rớt cuộc..... Ultraman cùng quái thú đánh xong giá, liền nghe một cái thực giọng nữ nói, "Còn hảo Thẩm khai vũ đã chết! Bằng không ta thật sợ cảnh sát tìm được hần, hần liền đem sự tình toàn nói ra!"

Trịnh Viễn nghe trong lòng cả kinh, một cái là kinh thanh âm này, nữ nhân này như thế nào sẽ an lão sư? Hần thực sự có tổng xúc động tưởng vượt đầu nhìn xem, trong trường học cái nào nam nhân như thế có điểm phúc, thế nhưng cùng an sáng như thế cái đại mỹ nhân ở chỗ này yêu đương vụng trộm, nói nữa, tất cả mọi người đều là người trưởng thành rồi, không đến mức khai phòng tiên đều không có đi!

Lại một cái hần kinh chính là an sáng lời nói, đã có thể này một câu cái biết cái không nói, hần rất khó lý giải lời này là cái gì ý tứ, vì thế hần đành phải tiếp tục nghe đi xuống, tại đây đồng thanh hần còn ấn hạ di động ghi âm kiện.....

Liền nghe nam nhân không kiên nhẫn nói, "Người sợ cái gì, hứa huy căn bản không báo nguy, lúc trước ta liền cùng hần nói, báo nguy cũng vô dụng, hần năm nay làm theo thượng không thành đại học!"

An sáng than nhẹ một tiếng, "Người nói hứa huy tiểu tử này như thế nào như thế không trải qua sự a, còn tới trường học thất cô, ta hiện tại cũng không dám đi kia phiến rừng cây nhỏ!"

Nam nhân châm biếm nói, "Người xem người, lá gan như thế nào như thế tiểu, là chính hần muốn chết, cùng chúng ta có cái gì quan hệ, liền hần như vậy đồng tính luyện ái còn tưởng vào đại học, nếu không cho Thẩm khai vũ sửa lại hần chí nguyện, đến lúc đó hần đến đại học vừa báo đến,

nhân gia vừa thấy là chúng ta cao trung ra tới học sinh..... Tắm tác..... Ngẫm lại ta cảm thấy mất mặt!"

"Người nói..... Chúng ta như thế làm có phải hay không chút qua? Hấn có phải hay không đ`ông tính luyện ái lại có thể như thế nào? Hấn vẫn là cái hài tử....." An sáng sợ hãi nói.

Nam nhân hừ một tiếng nói, "Hài tử? Nhà người hài tử mỗi ngày nghĩ đi người khác hậu môn? Ta thật không nghĩ tới hứa huy thế nhưng là cái dạng này học sinh, trong nhà nghèo còn chưa tính, còn mẹ nó là cái biến thái!"

Trong một góc Trịnh Viễn, trong mắt đ`ều phải trừng xuất huyết tới, hấn nghe ra người nam nhân này là ai, chính là ngày hôm qua buổi chiều còn ở rừng cây nhỏ còn ra vẻ đạo mạo giáo huấn hấn Chủ Nhiệm Giáo Dục! Trịnh Viễn nắm chặt nắm tay, nỗ lực khắc chế chính mình không phóng đi đánh chết này đối cầu nam nữ.

Đột nhiên, vừa rồi còn tình tốt thiên thay đổi bất thường, cu`ong phong lôi cuốn bụi đất diễn tấu trên sân thượng mọi người, an sáng oán giận nói, "Muốn trời mưa, đi thôi, mỗi ngày thứ đ`ều như thế mất hứng!"

Tô chí vĩ lại cười cười nói, "Bảo bối, ở kiên trì kiên trì..... Chờ đến hiệu trưởng lui, ta tiếp nhận chức vụ hiệu trưởng lúc sau, chúng ta liền không cần tới cái này địa phương chịu tội!"

Tiếp theo hai người liền cùng nhau rời đi sân thượng, Trịnh Viễn nghe được tiếng đóng cửa sau, hấn mới tắt đi di động ghi âm công năng, lúc này phong càng quát càng lớn, tiểu hạt cát đánh tới hấn trên mặt có chút sinh đau, chính là hấn vẫn là vẫn không nhúc nhích ng`õ ở trong một góc, một lần lại một lần nghĩ bọn họ lời nói, hấn muốn đem sự tình loát thuận, hấn phải biết rằng hứa huy vì cái gì sẽ bị bức tử!

Mưa to bất kỳ tới, Trịnh Viễn vẫn là vẫn không nhúc nhích ng`õ ở chỗ kia nhậm nước mưa đem chính mình trên người xối..... Hấn ở trong lòng một lần lại một lần nghĩ, nếu lúc ấy chính mình không có như vậy quá kích phản ứng, hứa huy có lẽ liền sẽ không đi con đường kia.....

Trong ban đồng học đầu kỳ quái Trịnh Viễn biến mất một tiết khóa sau, thế nhưng một thân là thủy vệt ở trong ban, toán học lão sư vừa thấy bộ dáng của hắn liền hảo tâm hỏi hắn, "Trịnh Viễn, người muốn hay không hãy ở trong ký túc xá trước đem quần áo thay đổi."

Trịnh Viễn mờ mịt gật gù đầu, rồi mới có chút chất phác rời đi phòng học.....

Chương 06 Cái Chuyện Xưa Từ Vong Di Động (Sáu)

Mưa to vẫn luôn sau không ngừng, buổi sáng khóa gian thao cũng chỉ hảo hủy bỏ, hiệu trưởng thực lo lắng như thế đại phong, nếu học sinh ở bên ngoài lưu lại sẽ rất nguy hiểm, vì thế khiến cho tổ chức nhiệm vụ dù ở vườn trường đi dạo, đem còn ở bên ngoài chơi học sinh đuổi đi về phòng học.

Tô chí vĩ trong lòng cái này khí, chính mình đã tại đây lão thái thái thủ hạ làm mau 6 năm, nàng từ chuyện lớn đến chuyện nhỏ công tác phương thức làm tổ chí vĩ có chút không nên này phiến, chính là hảo lại nàng cũng mau lui lại hưu, chỉ cần lại chịu đựng cái một hai năm, hẳn khẳng định chính là tiếp nhận chức vụ hiệu trưởng như một người được chọn.

Lúc này bên ngoài phong quát lớn hơn nữa, tổ chí vĩ dù đầu có chút mau chịu đựng không nổi, đột nhiên, một cỗ mạnh mẽ gió to thổi chạy hắn trong tay dù, nước mưa nháy mắt đánh hắn một thân, tổ chí vĩ trong lòng lại cấp lại tức, nhưng lại không thể không đuổi theo, vì thế toàn giáo học sinh liền ở trên cửa sổ nhìn bọn họ Chủ Nhiệm Giáo Dục giống cái đồng gốc giống nhau mẫn thâm thể đục truy một phen ô che.....

Mà khi tổ chí vĩ mắt thấy liền phải đuổi theo ô che thời điểm, đột nhiên nghe được sau lưng có người kêu hắn, "Tổ chủ nhiệm....."

Tô chí vĩ sửng sốt, hắn quay đầu nhìn lại tức khắc dọa hai chân nhũn ra..... "Người, người không phải đã chết sao? Sao..... Như thế nào khả năng....."

Lúc này vừa rồi còn chê cười tô chủ nhiệm chạt vật bộ dáng các bạn học, lập tức đầu đối với hấn kêu to, làm hấn nhanh lên né tránh.....

Đáng tiếc, tô chí vĩ trong thế giới hiện tại chỉ còn lại có kinh hãi cùng sợ hãi, căn bản nghe được trên lầu đồng học ở kêu hấn, hấn càng không có phát hiện chính mình bên người bóng rở giá đang bị gió to tả hữu lay động.

"Phốc....." Cố định bóng rở giá cương bị gió to nhổ tận gốc, đã sớm chưa quyết định bóng rở giá ầm ầm ngã xuống đất, vừa lúc nện ở đã dọa choáng váng tô chí vĩ trên người, đầu của hấn giống như là cái chín dưa hấu giống nhau, bị tạp hi toái.

Khu dạy học cửa sổ trước học sinh đầu tiên là dọa mắt choáng váng, tiếp theo nháy mắt một mảnh tiếng thét chói tai vang lên! An sáng nghe được tiếng thét chói tai sau chạy đến cửa sổ vừa thấy, tức khắc dọa đặt mộng ng ồi ở trên mặt đất.....

120 xe cứu thương tới sau này, nhân viên y tế nhìn thoáng qua trên mặt đất tô chí vĩ, đầu thẳng lắc đầu nói, "Người này sớm đã chết, đầu đầu tạp tiến l ồng ngược đi, mau báo cảnh sát đi!"

Trịnh Viễn bởi vì gặp mưa, trở lại trong ký túc xá liền cảm giác trên người có chút rét run, hấn đổi đi quần áo ướt sau liền tưởng lên giường trước ngủ một hồi, lúc này lại nghe đến mở cửa thanh âm, hấn ngẩng đầu vừa thấy, thế nhưng là chu bật đã trở lại, chỉ thấy sắc mặt của hấn có chút tái nhợt, rồi mới một thân hơi nước ng ồi ở Trịnh Viễn trên giường nói, "Xa tử, trong trường học đã xảy ra chuyện!"

Trịnh Viễn sửng sốt, rồi mới ng ồi tới nói, "Lại ra cái gì sự?"

"Vừa rồi gió to thổi tới rồi sân bóng thượng bóng rở giá, đem tô chí vĩ cấp tạp đã chết!" Chu bật có chút hoảng sợ nói.

"Tạp đã chết! Người thấy?" Trịnh Viễn có điềm không quá tin tưởng hỏi.

Chu bật cậ̀n lấy trên bàn ly nước một ngụm nói, "Còn xem? Thật xa liệ̀n nhìn đến đ̣ây đất huyết, ta không đi xem còn sợ buổi tối làm ác mộng a! Bất quá ta nghe ta ban tôn huệ nói! Đ̣ầu đ̣ầu tạp tiến ḷờng ngực! Người khặ̉ng định là đã chết!"

"Tạp hảo....." Trịnh Viễn sâu kín nói.

Chu bật bởi vì đang ở cỡi trên người quần áo ướt nhất thời không nghe rõ, "Người nói gì?"

Trịnh Viễn cười cười nói, "Không có việc gì, ta nói nhân sinh vô thường a!"

Buổi tối Trịnh Viễn mở ra di động, cẩn thận nhìn bên trong kia trương tô chí vĩ ảnh chụp, phần đ̣ầu địa phương đích xác rất mơ ḥồ, ṛồi mới hẳn lại hoạt tới ṛồi Thẩm khai vũ kia trương, bờ vai của hắn cũng là mơ ḥồ không rõ, chẳng lẽ..... Là bởi vì cái này di động đánh ra bọn họ chết giống, bọn họ mới có thể.....

Chính là ngày đó ra tai nạn xe cộ phía trước chụp ảnh chụp bọn họ bốn người tất cả đ̣ều nhập kính, vì cái gì chỉ có Thẩm khai vũ sẽ như vậy, có phải hay không bởi vì là hắn bỏ hứa huy chí nguyện, cho nên ảnh chụp hắn mới có thể như vậy.....

Nghĩ vậy nhi, Trịnh Viễn ở trong lòng ám hạ quyết định, nếu nếu muốn biết có phải như vậy hay không, ngày mai chỉ có thử xem mới biết đ̣ược.

Ngày hôm sau buổi sáng Triệu Dương cũng đã trở lại, hắn một ḥũ ký túc xá liệ̀n ngạc nhiên hỏi, "Tô chí vĩ có phải hay không thật làm bóng rổ giá cấp tạp chết?"

Chu bật vừa ăn mì gói biên nói, "Người có thể hay không đ̣ược ṛồi, làm ta ăn trước xong cơm sáng có đ̣ược hay không a! Ngày hôm qua chúng ta này trong phòng theo ta một người thấy, ta đi..... Kia trường hợp, còn hảo ta không đi ra phía trước xem, bằng không hiện tại khặ̉ng định ăn cái gì đ̣ều cảm giác giống phân!"

"Có hay không như vậy khoa trương a?" Triệu Dương không tin nói.

Chu bật cầm chén một phóng nói, "Có hay không? Người trong chốc lát h ấ trong ban hỏi một chút sẽ biết, ta ở bằng hữu trong giới nhưng nhìn, chúng ta ban không ít người đều thấy hiện trường phát sóng trực tiếp! Kia trường hợp, một chút cũng không thua kém với Hollywood tai nạn phiến! Có phải hay không xa tử!"

Trịnh Viễn không đi tâm gật gật đầu, tâm tư của hắn này sẽ tất cả tại chính mình di động thượng, chỉ cầm hôm nay thử một lần li ền thấy rốt cuộc.

Buổi chiều đệ nhị tiết khóa vừa lúc là thể dục khóa, Trịnh Viễn vô tâm tư ở bên ngoài chơi cầm, li ền cùng thể dục lão sư nói chính mình thân thể không thoải mái, tưởng h ấ ký túc xá, thể dục lão sư biết hắn vừa mới ra quá tai nạn xe cộ, cho nên cũng không dám không cho giả, li ền vẫy vẫy tay làm hắn đi thôi.

Nhưng là Trịnh Viễn cũng không có h ấ ký túc xá, mà là đi vào khu dạy học, hắn biết thời gian này an sàng thông thường đều là một người ở trong văn phòng ngủ gật, vì thế hắn li ền nhẹ nhàng gõ hạ môn.

Bên trong nửa ngày mới khó chịu nói thanh, "Tiến!"

An sàng kỳ thật cũng không ngủ, tình nhân đều đã chết nàng còn nào có tâm tư ngủ, nàng chỉ là ghé vào trên bàn nghỉ ngơi một h ấ, bởi vì nàng cũng chỉ có thể ở không ai thời điểm thương tâm một chút, rốt cuộc tô chí vĩ là cái đàn ông có vợ, nàng một cái đại cô nương đối hắn chết quá thương tâm sẽ có người ta nói nhàn thoại.

Dương nàng nhìn đến Trịnh Viễn đi vào tới khi, cũng là sửng sốt, r ấ mới ổn định một chút cảm xúc nói, "Có việc sao?"

Trịnh Viễn chậm rãi đi tới nàng trước người, r ấ mới móc di động ra cấp an sàng đã phát cái âm tầm văn kiện, an sàng nghe được di động vang sau thực tự nhiên mở ra vừa thấy, phát hiện là Trịnh Viễn chia nàng, vì thế li ền bu ền bực nói, "Đây là cái gì?"

Trịnh Viễn lạnh lùng nói: "Người nghe một chút sẽ biết....." Nói xong hắn liền đem điện thoại camera công năng mở ra, liền ở an sàng giật mình nghe kia đoạn giọng nói khi, hắn không chút do dự ấn hạ mau môn.

An sàng nghe được trong giọng nói nội dung sau, sắc mặt biến dị thường tái nhợt, nàng khước miệng có chút hơi hơi phát run, mắt hoảng sợ nhìn Trịnh Viễn nói, "Lúc ấy người cũng ở trên sân thượng?"

Trịnh Viễn chậm biếm nói, "Đúng vậy, ta ở trên sân thượng thưởng thức đến một đoạn sống sờ sờ xuân cung đờ, người nghe được này đoạn âm thanh phía trước ta còn ghi lại một đoạn video, người muốn hay không cũng nhìn xem!"

An sàng đặng một chút từ ghế trên đứng lên, nàng đỏ lên một khuôn mặt, xấu hổ và giận dữ nói: "Người! Người rốt cuộc muốn làm cái gì?"

"Ta muốn biết hứa huy tự sát chân tướng....." Trịnh Viễn sâu kín nói.

An sàng nghe xong một chút liền nằm liệt ngã ở ghế trên nói, "Ta nói, người có thể bảo đảm không đem việc này nói ra đi sao?"

Trịnh Viễn lạnh lùng gật đầu nói, "Đương nhiên có thể, nhưng là muốn xem người nói chân tướng có thể hay không tin, nếu ta có một chút hoài nghi, ta đây liền không cũng dám bảo đảm, người video có thể hay không cũng giống hứa huy giống nhau bị phóng tới trường học trang web đi lên!"

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Tử Vong Di Động (Bảy)

"Người....." An không khí trong lành có chút nói không ra lời, hiện tại tô chí vĩ đã chết, nàng không biết nên như thế nào đối mặt trước mắt cái này hùng hổ dọa người nam sinh.

Trịnh Viễn kéo qua tới một phen ghế dựa chậm rãi ngã xuống, "Nói đi, đem sự tình tỉ mỉ tỉ mỉ hậu hậu đều nói một lần..... Một chữ cũng không cho rơi xuống"

An sáng thở dài một cái, rồi mới chậm rãi nói về chuyện này nguyên nhân gây ra, sự tình muốn từ lần đó tốt nghiệp liên hoan nói lên.....

Ngày đó an sáng bị bọn học sinh khuyen uống lên chút rượu sau, liền cảm thấy có chút đau đầu, vì thế nàng liền trước tiên rời đi, chính là đương nàng vừa đến trường học rừng cây nhỏ khi, liền nhìn đến Thẩm khai vũ chính tránh ở một cây đại thụ mặt sau lén lút, nàng xuất phát từ tò mò liền cũng đứng ở nơi đó muốn nhìn thanh cái này học sinh đang làm gì.

Kết quả phía trước một khác khóa đại thụ hạ, đột nhiên vụt ra một bóng người, hắn chạy thực cấp, như là thấy quỷ giống nhau, lúc này Thẩm khai vũ vội thật cẩn thận xoay người chuẩn bị rời đi, lại liếc mắt một cái nhìn thấy an sáng đứng ở hắn sau lưng, tức khắc dọa hắn không nhẹ.

An sáng đem Thẩm khai vũ lãnh tới rồi văn phòng sau, tịch thu hắn đi động, mở ra vừa thấy, đúng là kia đoạn mơ hồ không rõ video! Làm chủ nhiệm lớp, an sáng vẫn là lần đầu tiên gặp được loại tình huống này, nàng cũng không biết như thế nào xử lý, vì thế liền đem video chia chính mình tình nhân Chủ Nhiệm Giáo Dục tô chí vĩ.

Tiếp theo nàng liền đem Thẩm khai vũ đi động video cất bỏ sau, đem điện thoại trả lại cho hắn, cũng báo cho làm hắn không cần đối bất luận kẻ nào nói lên chuyện này, hết thảy chờ đợi tô chủ nhiệm xử lý kết quả.

Chính là an sáng như thế nào cũng không nghĩ tới, nàng chờ đến kết quả thế nhưng là tô chí vĩ đem video truyền thượng võng, còn ở trong trường học khiến cho không nhỏ oanh động, sự sau an sáng hỏi hắn vì cái gì muốn như thế làm, tô chí vĩ lại nói, hắn người này nhất không thể gặp người như vậy ở trước mắt hoảng, đừng làm cho hắn gặp được, gặp liền phải hướng đã chết chính, làm hắn cũng không dám nghĩ nữa những cái đó đường ngang ngõ tắt đồ vật!

Tuy rằng an sáng trong lòng cảm thấy này cũng không tính cái gì đại sự, không cần thiết đem huy huy bức quá tuyệt, rốt cuộc hắn còn chỉ là cái hài tử, chính là nàng lại không dám như thế nào thâm nói tô chí vĩ, bởi vì nàng biết chính mình cái này tình nhân tính cách có chút cực đoan.

An sáng vốn định sự tình phát triển đến này một bước, tô chí vĩ cũng nên thu tay lại, chính là không nghĩ tới chính là, hấn thế nhưng hướng chính mình muốn đi hứa huy thân phận chứng hào cùng ghi danh tự hào, an sáng mới đầu còn tưởng rằng tô chí vĩ là muốn nhìn một chút hứa huy báo cái gì trường học, nhưng sau tới nàng mới biết được tô chí vĩ là làm Thâm khai vũ sửa lại hứa huy thi đại học chí nguyện.

Trịnh Viễn lạnh lùng nghe an sáng đem sự tình toàn bộ nói xong, hấn trong lòng phần hận tới rồi cực điểm, tô chí vĩ có cái gì tư cách đi cướp đoạt một người đệ tử vào đại học quyên lợi? Lão sư lại như thế nào? Chủ Nhiệm Giáo Dục lại như thế nào? Bọn họ chỉ là dạy học và giáo dục người làm vườn, mà không phải có thể tùy tiện chủ đạo người khác cả đời kẻ độc tài!

Mỗi người đều là có lựa chọn chính mình nhân sinh quyên lợi, vô luận con đường này là thẳng là cong, chúng ta đều phải học được đi tôn trọng bọn họ lựa chọn, chẳng sợ người không hiểu không tiếp thu, này đều không sao cả, nhưng thỉnh người không cần khinh thường cùng trào phúng người khác nhân sinh.

Trịnh Viễn chậm rãi buông lỏng ra hấn nắm chặt song quyên, rồi mới cười lạnh nhìn an sáng liếc mắt một cái nói, "Sau này tìm nam nhân pha trộn vẫn là hay là bên ngoài làm, quá không bảo hiểm....." Nói xong hấn liền xoay người ra cửa văn phòng, để lại vẻ mặt tuyệt vọng an sáng rời đi.

Ra khu dạy học, Trịnh Viễn cảm giác trong lòng trống rỗng, chính mình cũng không có tư cách nói đến ai khác, lúc trước hấn không phải cũng là dọa xoay người liền chạy, nếu lúc ấy nhiều một ít bao dung nhiều một ít lý giải, có lẽ hứa huy liền sẽ không như thế luẩn quẩn trong lòng!

Lúc này hấn nghĩ đến vừa rồi chụp ảnh chụp, mở ra vừa thấy phát hiện thực bình thường, trừ bỏ an sáng trên cổ có đi đầu như có như không hững hờ ngoại, Trịnh Viễn không có nhìn đến mặt khác không bình thường địa phương.

Buổi tối hấn trở lại ký túc xá liền vẫn luôn suy nghĩ, chuyện này tham với giả đã có hai cái đã chết, cũng coi như là ở ác gặp dữ, chỉ là hấn đáp

ứng quá an sàng không đem sự tình thọc đi ra ngoài, bằng không hẳn thật sự rất muốn đem hai người kia làm gièm pha đại bạch khắp thiên hạ!

Ngày mai trường học còn phải cho tô chí vĩ khai lễ truy điệu, Trịnh Viễn ngẫm lại đều cảm thấy ghê tởm, như vậy một cái không đạo đức không điểm máu chốt người cũng xứng? Còn hảo hán chết mất, bằng không cũng không biết muốn độc hại nhiều ít học sinh mộng tưởng.....

An sàng chiều nay còn thông tri trong ban đồng học ngày mai toàn muốn tham dự tô chí vĩ lễ truy điệu, chính là nàng duy độc không dám thông tri Trịnh Viễn, bởi vì nàng sợ nhìn đến Trịnh Viễn kia trào phúng biểu tình.

Sáng sớm, một mặt kim hoàng sắc ánh sáng mặt trời nhẹ nhàng đánh vào sân thể dục thượng, một ít thích thần chạy đồng học chính tam một đám người hai một đội nhi chạy vội ở vườn trường lâm ẩm trên đường nhỏ, đột nhiên, chạy ở đằng trước một cái nữ đồng học đầu tiên là bỗng nhiên đứng ở tại chỗ, tiếp theo liền phát ra một tiếng chói tai thét chói tai "A....."

Mặt sau đồng học lập tức chạy tới xem đã xảy ra cái gì sự, khi bọn hắn nhìn đến trước mắt một màn này khi, cũng đều đương trường dọa choáng váng!

Chỉ thấy rừng cây nhỏ một cây hộc lớn thượng chính treo một nữ nhân, nàng thân mình thẳng tắp qua lại dăng kiềm chế, một đầu tóc dài rũ ở trên mặt, trong lúc nhất thời thấy không rõ nàng rốt cuộc là ai.

"An lão sư?" Một cái gan lớn nữ học sinh nhận ra trên cây nữ nhân, bởi vì nàng ăn mặc cùng an lão sư ngày hôm qua trang điểm giống nhau như đúc.

Cảnh sát tới sau, nhận định an sàng vì tự sát, bởi vì ở di động của nàng tìm được rồi một đoạn cùng loại với di thư văn tự, mà cùng ngày buổi sáng, có rất nhiều hứa huy lão đồng học, đều thu được hẳn WeChat phát tới một cái giọng nói.

Nội dung còn lại là Trịnh Viễn ở đài bầu trời lục kia đoạn, bọn họ vừa rồi bắt đầu còn tưởng rằng là ai trò đùa dai, chính là nghe tới giọng nói nội dung sau, bọn họ một đám đều chấn kinh rồi!

Nhưng nhất giết mình lại là Trịnh Viễn, bởi vì này tin tức cũng không phải hấn đàn phát ra đi, chính là kia đoạn ghi âm trừ bỏ chính mình cũng chỉ dư lại vừa mới tự sát an sàng có.

Một năm sau, Trịnh Viễn như nguyện thi đậu chính mình mơ tưởng đã lâu Hạ Môn đại học, ở hấn chuẩn bị rời đi trước một ngày, hấn lại về tới trong trường học, bởi vì hấn tưởng lại xem một cái kia phiên đối mỗi người đều có không đồng ý nghĩa rừng cây nhỏ.....

Hứa huy di động hấn vẫn luôn dùng đến bây giờ, chỉ là không bao giờ dùng hấn chụp ảnh, hôm nay, Trịnh Viễn tưởng đem điện thoại chôn ở cây đại thụ kia hạ, mà khi hấn đi vào dưới tàng cây sau, lại đột nhiên muốn dùng di động cấp chính mình chụp một trương ảnh chụp, muốn nhìn một chút hứa huy có thể hay không cũng đang trách chính mình!

Vì thế hấn liền mở ra di động camera trước, chỉ thấy màn ảnh chính mình so một năm trước nhiều ít thành thực một chút, nếu hứa huy là hiện tại cùng chính mình thổ lộ, hấn có lẽ sẽ không lại biểu hiện như vậy ngu ngốc.

"Xa tử....."

Trịnh Viễn sửng sốt, hấn mọi nơi nhìn xem, chung quanh không có nửa bóng người.

"Xa tử..... Là ta."

Trịnh Viễn cầm di động tay nhiều ít có chút phát run, hấn nhìn thoáng qua di động, chỉ thấy ở hấn sau lưng, đang đứng một cái chính mình quen thuộc không thể lại quen thuộc người!

"Hứa huy!" Nhưng Trịnh Viễn vừa quay đầu lại sau lưng lại cái gì đều không có.

"Không cần cấp chính mình chụp ảnh, ta như thế nào sẽ trách người đâu? Ta không phải đã nói sao, hy vọng người vui sướng." Lần này hứa huy thanh âm rõ ràng chính xác từ di động truyền ra tới.

Trịnh Viễn có chút mất khống chế nói: "Thực xin lỗi hứa huy! Thực xin lỗi..... Ta..... Ta lúc ấy không nên....."

Nhưng di động hứa huy lại cười nói, "Ta thật sự không trách người..... Ta chỉ là hy vọng người có thể hảo hảo, ta biết người thi đậu hạ đại, chúc mừng người."

"Ta là tướng cùng người cùng đi hạ đại....." Trịnh Viễn hai mắt rưng rưng nói.

Hứa huy nói, "Ta biết..... Ta thật sự biết, người không có đi Trịnh Châu, mà là lại học lại một năm, người thực hiện lúc trước chúng ta ước định, này một năm ta vẫn luôn ở cạnh người nhìn người, hiện tại người phải đi, ta cũng muốn đi rỗi....."

Trịnh Viễn ngây ngốc hỏi, "Người sẽ đi nơi nào?"

Hứa huy lắc đầu nói, "Ta cũng không biết, chính là ta khẳng định không thuộc về nơi này, không phải sao? Nhưng là..... Mặc kệ ta đi đến nơi nào, ta đều sẽ ngắm trông người hết thủy đầu tốt."

"Hứa huy....."

"Xa tử, tái kiến....."

Kia bộ di động nháy mắt ở Trịnh Viễn trong tay chặt đứt điện, bất luận Trịnh Viễn như thế nào tưởng khởi động máy khởi động lại cũng chưa phản ứng, hấn trong lòng mình bạch, hứa huy lần này thật sự đi rỗi.

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Lạnh Nhật Đại Giới (Một)

Đêm khuya, xuân giang mau lẹ khách sạn 11 lầu 1105 trong phòng, một cái cả người trăn trụi nữ nhân chính cuộn tròn ở phòng trong một góc, nàng dính đầy máu tươi đôi tay gắt gao nắm một phen dao gọt hoa quả, thân thể còn ở không ngừng phát ra run, biểu tình khẩn trương tới r ấ cực điểm.

Tại đây đồng thời, trên giường nằm ngửa hai gã đồng dạng trăn như nhộng nam nhân, bọn họ đôi tay đang dùng lực che lại chính mình vết h ầu, tưởng chừng từ miệng vết thương ra bên ngoài chảy xuôi máu tươi, chính là bọn họ như thế làm cũng là không thay đổi được gì, tuyết trắng khăn trải giường đã sớm làm cho bọn họ huyết nhiễm h ồng.....

Một chiếc màu đỏ xe thể thao cực nhanh chạy đến xuân giang khách sạn dưới lầu, trên xe đi xuống một đôi vui cười nam nữ, nam nhân tay không thành thật ở nữ nhân trên mông sờ tới sờ lui, vẻ mặt nụ cười dâm dăng nói, "Cô bé nhi, một h ầi hảo hảo h ầi hạ đại gia!"

Nữ nhân dùng mắt phiến nam nhân liếc mắt một cái nói, "Một h ầi ai h ầi hạ ai còn không nhất định đâu....."

"Hảo hảo hảo, ta h ầi hạ người..... Xem ta không....."

Nam nhân nói còn chưa nói liền nghe được sau lưng truyền đến "" một tiếng vang lớn, hai người dọa đồng thời xoay người, liền thấy một cái trăn như nhộng nữ nhân rơi trên bọn họ màu đỏ xe thể thao thượng!

"Ta xe! Dựa, ta trở về như thế nào cùng lão bà công đạo a!" Nam nhân ảo não nói.

Nữ nhân từ kinh hách trung phục h ầi tinh thần lại, giờ tay cho nam nhân một bạt tai, "Người không phải cùng lão nương nói người không kết hôn sao?"

Nam nhân một chút đã bị đánh ngốc, nửa ngày mới phản ứng lại đây nói, "Người giả cái gì đứng đắn, ra tới ước pháo còn muốn tìm chưa lập gia đình a!"

Hắn trước tiên báo cảnh, chính là đương hắn đi đến trước mặt nhìn thoáng qua chết đi nữ nhân khi, hắn trong lòng tức khắc lạnh nửa thanh, như thế nào là nàng! Vì thế hắn lập tức móc di động ra cấp một cái khác trực ban bảo an chu khái gọi điện thoại, làm hắn lập tức đem hôm nay buổi tối khách sạn cho nên video ghi hình đầu xóa.

Chu khái vừa mới bắt đầu còn hỏi hắn vì cái gì? 110 nhận được báo nguy nói xuân giang mau lẹ khách sạn có người nhảy lầu, bọn họ vừa rồi bắt đầu còn tưởng rằng là có cái nào thất tình thương tâm người ở nơi đó hạt làm đầu? Kết quả tới rồi mới phát hiện, người đã sớm từ trên lầu nhảy xuống tới, hơn nữa đã chết.

Tiểu Lưu cảnh sát đi vào tổng đài tưởng đi đầu lấy cùng ngày video theo dõi, kết quả bị cáo chi hôm nay máy theo dõi xảy ra vấn đề, tất cả đầu không có khai, vì thế hắn đành phải trước xác nhận nữ người chết là ở tại cái nào trong phòng, kết quả được đến đáp án vẫn là không biết, bởi vì đăng ký chỗ cũng không có nữ nhân này vào ở ký lục.

Rơi vào đường cùng, tiểu Lưu đành phải trước làm đồng sự tiểu Tống ở bên ngoài lưu thủ chờ trong cục pháp y tới, chính mình liền trước lên lầu một tầng tầng bài tra.

Người quăng ngã thành bộ dáng này, khẳng định là từ chỗ cao dọa hạ, vì thế tiểu Lưu cảnh sát khiến cho tổng đài đem 13 tầng đến 5 tầng chi gian sở hữu vào ở nhân viên danh sách cho hắn đi đầu ra tới, hắn nhìn thoáng qua danh sách, người thật đúng là không ít, chính là bên trong có nữ tính trụ khách liền có thể trước bài trừ rớt, chỉ tra thông qua nam tính thân phận chứng vào ở khách trọ, dư lại chờ trong cục người tới lại nhất nhất bài tra.

Tiểu Lưu cùng khách sạn phòng cho khách giám đốc cùng nhau từ đỉnh tầng bắt đầu từng cái gõ cửa, rất nhiều khách nhân đầu là thực không kiên nhẫn mở cửa, nhưng vừa thấy đến ngoài cửa chính là cảnh sát, cũng liền lặng lẽ câm miệng.

Kết quả hai người tra được 11 tầng 1105 hào phòng khi, bọn họ gõ nửa ngày môn lại không ai tới ứng, giám đốc tra xét một chút danh sách, phòng này là một cái kêu Tiết cường nam nhân chính mình tới đăng ký vào ở,

hiện tại là rạng sáng 2 giờ rưỡi tả hữu, lúc này khách nhân là không có khả năng không ở trong phòng.

Vì thế phòng cho khách giám đốc liền bắt đánh thưng đăng ký khi lưu lại số di động, kết quả một trận di động tiếng chuông từ bên trong cánh cửa truyền ra..... Hai người lẫn nhau nhìn thoáng qua, tiểu Lưu cảnh sát lập tức đối giám đốc nói, "Lấy chìa khóa mở cửa!"

Phòng cho khách giám đốc cuống quýt gọi tới cái này tầng lầu người phục vụ, làm nàng đem 1105 hào phòng mở ra, người phục vụ vừa rồi đang ở ngủ gật, bị giám đốc đánh thức sau về mặt mờ hồ dưng chìa khóa mở ra cửa phòng.

Kết quả khi bọn hắn đi vào đi sau, vừa rồi còn không quá thanh tỉnh người phục vụ, đột nhiên nhìn đến trên giường nằm hai cái cả người là huyết nam nhân, lập tức dọa kinh thanh hét lên!

Tiểu Lưu cũng là lần đầu tiên nhìn đến như thế huyết tinh hiện trường vụ án, hắn chỉ là 110 một cái tiểu cảnh sát nhân dân, vừa mới công tác còn không đến một năm, không nghĩ tới một cái bình thường tiếp cảnh thế nhưng sẽ dất ra một cộc tam thi án mạng, liền tính hắn lại không kinh nghiệm cũng có thể nhìn ra, này không phải cùng nhau bình thường tự sát án!

Sau đó cảnh sát ở 1105 trong phòng tìm được rồi tự sát nữ nhân quần áo, nàng trong bao có một trương thân phận chứng, mặt trên viết nữ nhân tên là đậu dĩnh, 90 năm sinh ra, còn một trương công tác chứng minh, mặt trên biểu hiện nàng ở một nhà đầu tư bên ngoài xí nghiệp công tác.

Trên giường hai gã nam tính người chết trong đó một cái chính là đăng ký vào ở Tiết cường, mà một cái khác người chết thân phận chứng thượng biểu hiện tên của hắn kêu la dững.

Trước đài đối ba gã người chết là cái gì thời gian tiến vào khách sạn không chút nào cảm kích, phòng là giữa trưa Tiết cường một người tới khai, lúc ấy hắn nói chính mình chỉ ở một đêm.

Hơn nữa bởi vì khách sạn theo dõi ra trực trặc vẫn luôn không khai, cho nên rất khó phán đoán bọn họ ba người là cái gì thời điểm tiến vào khách sạn, chính là phòng dưới giường cùng thùng rác đều có sử dụng quá áo mưa, này li ền chứng minh này ba người hẳn là đã xảy ra nam nữ quan hệ.

Khách sạn lấy được bằng chứng kết thúc sau, là có thể chờ ba gã người chết thi kiểm báo cáo cùng bọn họ ba người quan hệ xã hội đi điều tra.

Khách sạn trừ bỏ hiện trường chứng cứ ngoại, mặt khác bất luận cái gì manh mối đều không có, bất luận là khách sạn bảo an vẫn là phục vụ nhân viên đều công bố không có nhìn thấy đậu dĩnh là cái gì thời gian, thông qua cái gì phương thức đi vào 1105 trong phòng.

Mà nữ tính người chết đậu dĩnh quan hệ xã hội cũng tương đương đơn giản, nàng một người công ty bạch lĩnh, độc thân, cùng bằng hữu cùng nhau hợp thuê phòng ở, xảy ra chuyện kia tạc nàng đối bạn cùng phòng nói chính mình muốn đi quán bar thấy vông hữu, bạn cùng phòng tiểu Ngô còn tưởng rằng nàng ở nói giỡn, còn cười nhạo nàng đều năm nay nhi ai còn đi gặp vông hữu a!

Mà kia hai gã nam tính người chết trung Tiết cường là dân thất nghiệp lang thang, la dững là một nhà ô tô sửa chữa xưởng lão bản, thi kiểm báo cáo thượng biểu hiện, này hai gã nam tính người chết ở đêm đó đều cùng đậu dĩnh phát sinh quá tính quan hệ, lại còn có ở đậu dĩnh trong cơ thể kiểm tra đo lường ra có chút ít thuốc ngủ thành phần, nhưng cụ đậu dĩnh bạn cùng phòng nói, đậu dĩnh cũng không có mất ngủ tậ xấu, khẳng định sẽ không ăn thuốc ngủ!

Bởi vì bốn án trung thiệp án ba người tất cả đều tử vong, cho nên ngay lúc đó cụ thể tình huống li ền không được biết r ồi, chính là từ mặt ngoài chứng cứ thượng suy đoán, hẳn là đậu dĩnh đi gặp nàng trong miệng vông hữu, có thể là hai gã nam tính người chết trung một cái, cũng có thể là hai cái, lúc sau bọn họ dùng thuốc ngủ mê choáng đậu dĩnh, đem nàng đưa tới khách sạn lúc sau cùng tạc sinh quan hệ.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Lạnh Nhật Đại Giới (Nhị)

Cảnh sát ở 1105 hào phòng phát hiện một phen nhiễm huyết dao gọt hoa quả, khách sạn phương xung không phải khách sạn phòng cho khách nội cung cấp, như vậy này li ền rất có khả năng là đậu dĩnh chính mình mang ở trên người phòng thân, căn cứ chuỗi dao thượng vân tay giám định, mặt trên chỉ có đậu dĩnh một người vân tay.

Có lẽ là nàng ở tỉnh lại khi phát hiện chính mình bị người ****, nhất thời khó có thể tiếp thu, trong lòng phần hận khó làm, li ền dùng tùy thân mang theo dao gọt hoa quả giết chết ngủ say trung hai gã nam tính người chết, bởi vì chỉ có như vậy mới có thể giải thích vì cái gì đậu dĩnh một cái nhược nữ tử có thể giết chết hai gã nam tính người chết.

Cuối cùng, đậu dĩnh vô pháp đối mặt chính mình tao ngộ, li ền nhất thời luẩn quẩn trong lòng từ 11 lầu cửa sổ nhảy xuống, kết thúc chính mình tuổi trẻ sinh mệnh.....

Án tử tra được nơi này, có rất nhiều chi tiết đem vĩnh viễn vô pháp vạch trần, mà đậu dĩnh chết cũng cho nàng người nhà mang đến thật lớn thương tổn, mẫu thân của nàng bởi vì không tiếp thu được con gái một nhi chết thảm, ở không đến một năm thời gian li ền bệnh đã chết, nàng phụ thân cũng bởi vì thừa nhận không được cái này đã kích trúng phong, vẫn luôn tê liệt trên giường.

Thời gian có thể hòa tan hết thảy, cho tới nay mới thôi xuân giang khách sạn thảm án đã phát sinh đã hơn một năm, rất nhiều người đã sớm phai nhạt chuyện này, bởi vì rốt cuộc cùng chính mình không có cái gì thiết thân ích lợi quan hệ, nhưng có người lại sẽ bởi vì chính mình đã làm chuyện trái với lương tâm nhi mà đêm không thể ngủ.....

Hách h ồng mai bị đ ồng hương giới thiệu đến xuân giang khách sạn làm khách phòng người phục vụ, bởi vì nàng có thể làm việc, người cũng thành thật, không giống nơi này bản địa công nhân như vậy ái cầu nhàu, cho nên phòng cho khách giám đốc Triệu Bản thực thích nàng, chỉ thử dùng ba ngày li ền trực tiếp mượn người.

Triệu giám đốc đem hách h ồng mai an bài ở 11 lầu, bởi vì nơi đó có cái người phục vụ bởi vì mang thai từ chức không làm, hách h ồng mai tới vừa

lúc trên đỉnh, mỗi cái tầng lầu tổng cộng là 6 cái người phục vụ, nơi này là tam ban đảo 8 giờ công tác chế.

Cùng hách hững mai một tổ chính là một cái kêu la mỹ quyền hơn ba mươi tuổi nữ nhân, nữ nhân này mới vừa cùng hách hững mai tiếp xúc khi, lời trong lời ngoài đối nàng tràn đầy xem thường, chính là không làm mấy ngày xuống dưới, nàng liền phát hách hững mai người này đặc biệt có khả năng, có cái gì sống đều cướp làm, hơn nữa người còn thành thật, cùng nàng một cái ban làm nàng cảm giác đặc biệt nhẹ nhàng.

Cho nên không mấy ngày, la mỹ quyền liền cùng hách hững mai quan hệ gần đây vô số không nói, nàng nói cho hách hững mai, các nàng phụ trách 11 lầu có một gian phòng cho khách, không có việc gì thời điểm ít đi, đó chính là 1105 hào phòng, bởi vì cái kia gian trong phòng thời điểm đã từng chết quá ba người!

Hách hững mai đến từ nông thôn, nhiều ít có chút mê tín, cho nên mỗi lần đi qua kia gian phòng khi nàng đều không tự giác nhanh hơn bước chân, hơn nữa nàng cũng không dám một người đi thu thập 1105 vệ sinh, mỗi lần nhất định phải lôi kéo la mỹ quyền cùng nhau, làm la mỹ quyền đặc biệt hối hận cùng hách hững mai nói 1105 sự tình.

Hôm nay vừa lúc đuổi kịp la mỹ quyền bị giám đốc kêu đi, lúc này bộ đàm nói 1105 hào phòng đã lui phòng, làm hách hững mai mau đi đem vệ sinh quét tước, phỏng chừng một hồi liền có khách nhân tới đình phòng.

Hách hững mai thật sự không có biện pháp, đành phải căng da đầu đi vào 1105, kỳ thật phòng này cùng mặt khác trong phòng bài trí là giống nhau như đúc, nhưng hách hững mai trong lòng vẫn là cảm thấy này trong phòng có loại nói không nên lời âm lãnh.

Nàng nỗ lực nhanh lên làm việc, tưởng nhanh chóng kết thúc ở chỗ này công tác, đột nhiên, nàng phát hiện phía trước đi khách nhân đem một ít bao nilon nhét ở trên giường, nàng tài cán không mấy ngày liền gặp qua rất nhiều kỳ kỳ quái quái khách nhân, cho nên liền thấy nhiều không trách đem dưới giường rác rưởi cũng cùng nhau quét tước.

Đang ở nàng đem sở hữu sống đều làm xong sau chuẩn bị rời đi khi, lại phát hiện chính mình thùng rác có cái lấp lánh tỏa sáng đồ vật, nàng duỗi tay nhặt ra tới, phát hiện nguyên lai là điếu kim vòng cổ!

Hách hồng mai cả đời thành thật, nàng biết nhặt được người khác đồ vật muốn nộp lên, lúc này vừa lúc duỗi kịp la mỹ quyên đã trở lại, hách hồng mai liền đem nhặt được vòng cổ sự cùng nàng nói, không nghĩ tới la mỹ quyên mắt vừa chuyển liền nói, "Đây là ta kim vòng cổ, nguyên lai ở 1105, rất có thể là phía trước ta quét tước vệ sinh thời điểm rớt, ta đều tìm nó đã lâu."

Hách hồng mai vừa nghe nàng như thế nói, liền đành phải đem vòng cổ cho la mỹ quyên, tuy rằng hách hồng mai thành thật, chính là nàng không ngờ, nàng kỳ thật cũng biết kim vòng cổ không phải la mỹ quyên!

Lúc sau qua mấy ngày, cũng không cái nào khách nhân tìm được khách sạn nói chính mình vòng cổ ném, vì thế la mỹ quyên liền công khai mang ở chính mình trên cổ.....

Hảo hảo bất hảo hôm nay phòng cho khách giám đốc tới kiểm tra công tác, hần liếc mắt một cái liền thấy được la mỹ quyên trên cổ vòng cổ.

Kỳ thật la mỹ quyên cùng hách hồng mai cũng không biết, này vòng cổ cũng không phải 24k vàng ròng vòng cổ, nó chỉ là một cái 18k hoa hồng kim vòng cổ, chính là nó giá trị lại xa xa cao hơn một cái bình thường 24k vàng ròng vòng cổ, bởi vì nó điều trị là cái đầu lục mắt tiêu bảo tử.

Nơi này người phục vụ có lẽ không quen biết, chính là phòng cho khách giám đốc lại nhận được, đây là điếu Cartier vòng cổ, không có hai vạn đồng tiền căn bản không mua không xuống dưới, đương nhiên, mang ở la mỹ quyên trên cổ người cũng có thể nói nó là thủy hóa, chính là Triệu giám đốc lại liếc mắt một cái liền nhận ra này vòng cổ là thật sự, bởi vì hần lão bà vì này vòng cổ không thiếu oán trách hần, hần như thế nào khả năng nhận sai đâu?

Triệu giám đốc cái thứ nhất phản ứng nên chính là la mỹ quyên vòng cổ khẳng định là nhặt khách nhân, trộm nàng khẳng định không dám, nàng

cũng không biết này vòng cổ giá cả, nếu khách nhân thật sự báo nguy, kia nàng liền đủ hình phạt!

Chính là khác Triệu giám đốc kỳ quái chính là, như thế quý một cái vòng cổ, vì cái gì vứt người không có tới tìm đâu? Dân không cử quan không truy xét, không khách nhân tới tìm, hẳn cũng không dám nói đồ vật nhất định không phải la mỹ quyền, chính là vì lưu lại chứng cứ, Triệu giám đốc liền đưa ra cấp la mỹ quyền cùng hách hững mai chụp các một trương công nhân chiếu, hảo đặt ở rượu trạm trang web công nhân lan.

Hai người cũng chưa hoài nghi, Triệu giám đốc bắt được hẳn muốn chứng cứ sau an vị thang máy xuống lầu, hẳn ở thang máy gian lại mở ra la mỹ quyền ảnh chụp tưởng nhìn kỹ liếc mắt một cái kia vòng cổ, đột nhiên, Triệu giám đốc cảm giác la mỹ quyền ảnh chụp có chút kỳ quái, hẳn nhìn kỹ, nguyên lai ảnh chụp la mỹ quyền trên người thế nhưng có một bàn tay đột ngột đập ở nàng trên vai!

Triệu giám đốc dọa lập tức cắt bỏ kia bức ảnh, chính là hẳn trong đầu lại trước sau quên không được kia chỉ trắng bạch trắng bạch nhân thủ.....

Hách hững mai mấy ngày nay phát hiện ở sự tình, chính là la mỹ quyền đột nhiên đổi tính, phía trước nàng là cái có thể nói ái cười nữ nhân, chính là mấy ngày nay không biết xảy ra chuyện gì, một ngày cũng không thể nói cái một câu, còn luôn là một người ngẩn ở trong một góc phát ngốc, liền cùng thay đổi một người dường như.

Có rất nhiều lần hách hững mai đều muốn hỏi một chút nàng, có phải hay không trong nhà ra cái gì sự? Chính là lời nói đến bên miệng nàng lại nuốt trở vào, rốt cuộc hai người mới vừa nhận thức không bao lâu thời gian, như vậy hỏi thăm nàng trong nhà mặt chuyện này không tốt lắm.

Sau tới, hách hững mai liền dần dần phát hiện, la mỹ quyền chỉ ở trực đêm ban thời điểm mới cái dạng này, thượng bạch ban khi liền hết thấy bình thường, vẫn là thường xuyên cùng nàng vừa nói vừa cười, cái này làm cho hách hững mai có điểm trọng nhị hòa thượng sờ không được đâu!

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Lạnh Nhạt Đại Giới (Sáu)

Hưởng qua một lần ngon ngọt Triệu giám đốc có chút nghiện rồi, hôm nay chính đuổi kịp hách hững mai cùng la mỹ quyên trực đêm ban, hẳn liề n có chút gấp không chờ nổi muốn đi 11 lâu.

Khách sạn nhiều nhất chính là cái gì, tự nhiên là phòng a, chính mình vẫn là giám đốc, ngẫu nhiên khai cái phòng tiêu ngủ một hồi cũng là bình thường, nhưng hẳn ở phía trước đài phát hiện 11 lâu chỉ còn 1105 hào phòng là trống không, vì thế hẳn liề n cầ m 1105 phòng tạp đi 11 lâu.

Mà lúc này la mỹ quyên cùng hách hững mai đang ở thủy trong phòng tẩy vừa mới thay thế khăn trải giường, các nàng nghe được thang máy "Đinh....." Một thanh âm vang lên, còn tưởng rằng có khách nhân lên đây đâu!

Nhưng la mỹ quyên đuổi đầu vừa thấy phát hiện nguyên lai là Triệu giám đốc, nàng lập tức cười nói, "Triệu giám đốc, cái gì phong đem ngài cấp thời tới?"

Triệu giám đốc trong lòng âm thầm nói câu "Dâm phong!" Chính là ngoài miệng lại ít khi nói cười nói, "Ta có chút không thoải mái, muốn ở 1105 tiêu ngủ một hồi, các người vội các người đi." Nói xong liề n đi vào 1105 hào phòng.

Này đầu hách hững mai đem trong tay sống sẽ làm xong sau, liề n chuẩn bị đi thu thập một gian khách nhân mới vừa lui phòng, nhưng nàng ngẩng đầu vừa thấy la mỹ quyên, chính hai mắt đăm đăm nhìn chăm chăm trên mặt đất xem, hách hững mai vừa thấy này lại phát bệnh, vội liề n đối nàng nói, "Quyên tỷ, người đi ngủ sẽ đi, cái kia phòng ta một người thu thập là đến nơi!"

La mỹ quyên nói thanh cảm ơn, liề n đi phòng nghỉ.

Này đầu Triệu giám đốc tiến phòng liề n một đầu trát ở trên giường, nhàn nhã huyết sáo, hẳn ở trong lòng chính tính toán hôm nay la mỹ quyên có thể hay không cùng liề n trước giống nhau chủ động nhào vào trong ngực đâu?

Đang ở hần miên man suy nghĩ thời điểm, liền nghe được cửa phòng đất một tiếng mở ra, la mỹ quyên cười khanh khách xuất hiện ở cửa, Triệu giám đốc vừa thấy trong lòng liền thẳng ngựa, còn là giả đứng đối diện nói, "Có việc?"

La mỹ quyên cười lạnh một tiếng, rồi mới đi vào trước giường ôn nhu nói, "Triệu giám đốc, nhân gia vừa rồi làm việc ra một thân hãn, muốn mượn nơi này tắm rửa một cái được chưa a?"

Triệu giám đốc nghe lỗ tai đầu tồ, liền duỗi tay ở nàng mông không nhẹ không nặng chụp một cái tát nói, "Còn không mau đi tắm!"

Hách hồng mai vừa mới thu thập xong một phòng, liền nghe được bộ đàm nói, lại một người khách nhân lui phòng, làm nàng mau đi quét tước vệ sinh, nàng trong lòng kỳ quái tưởng, hôm nay như thế nào như thế nhiều khách nhân nửa đêm lui phòng a!

1105 hào phòng, la mỹ quyên trăn như nhộng cưỡi ở Triệu giám đốc trên người, trên dưới luật động, mà Triệu giám đốc tắc về mặt hưởng thụ nhắm mắt nằm ngựa ở trên giường, la mỹ quyên nhẹ giọng rên rỉ, nghe được Triệu giám đốc là từng đợt phẫn khởi.....

Đột nhiên, la mỹ quyên cúi xuống đang ở ghé vào hần bên tai, nhẹ giọng nói, "Người còn nhớ rõ nơi này một năm trước phát sinh quá cái gì sự sao?"

Triệu giám đốc nghe xong sững sốt, rồi mới đột nhiên mở mắt ra, chính là trước mắt cưỡi ở hần trên người nữ nhân nơi nào vẫn là cái gì la mỹ quyên? Rõ ràng chính là một năm trước từ phòng này nhảy xuống đi đầu đình!

"Như thế nào là người....." Triệu giám đốc dọa toàn thân cứng đờ, hần muốn tránh thoát khai trên người người trời buộc, kết quả lại phát hiện chính mình thế nhưng không thể động!

Nữ nhân trên mặt thanh một khối tím một khối, cổ cũng bởi vì va chạm mà vụn vẹo biến hình, Triệu giám đốc run giọng hỏi, "Người..... Là người

hay quý?"

Nữ nhân âm sù sù cười nói, "Người cảm thấy đâu? Như thế nào? Ta đáng người hảo đi, một năm trước người không phải gặp qua sao?"

"Ta..... Ta lúc ấy thật không biết bọn họ không phải người tốt! Ta còn tưởng rằng người là..... A!" Triệu giám đốc nói tới đây, đột nhiên phát ra hét thảm một tiếng, nguyên lai nữ nhân đang ở dùng sức vịn vẹo hẳn mệnh căn tử!

"Cho rằng ta là cái gì? Tiểu thư sao? Chính là tiểu thư không vui cũng coi như cưỡng gian! Người có biết hay không ta khoảnh khắc hai cái sức sinh thời điểm có bao nhiêu sáng, đương huyết phun đến ta trên mặt khi, ta cảm thấy cái gì đều đáng giá!" Nói xong nữ nhân thê lương cười lớn.

"Cầu xin người buông tha ta đi! Ta không phải có tâm! Cầu xin người!" Triệu giám đốc từng tiếng cầu xin.

Chính là nữ nhân lại bất vi sở động, tay nàng chậm rãi duỗi tới rồi gối đầu hạ, từ giữa rút ra một phen chói lợi đao nhọn, rồi mới nàng quý dị đối với Triệu giám đốc cười cười, tiếp theo giơ tay chém xuống một cổ nhiệt huyết phun ở tuyết trắng khăn trải giường thượng.

Hách hững mai đem sở hữu sống làm xong sau, trở lại phòng nghỉ vừa thấy, phát hiện la mỹ quyên còn ở ngủ, hách hững mai không có đánh thức nàng, mà là dựa vào một bên ghế trên chính mình cũng ngủ rồi.

Ngày hôm sau giữa trưa, lâu một trước đài người phục vụ đi tới 11 lầu, nàng bởi vì có việc muốn tìm Triệu giám đốc, chính là đánh hẳn di động nhưng vẫn không ai tiếp nghe, hạ văn ban đồng sự nói hẳn đang ở 1105 hào phòng nghỉ ngơi, vì thế nàng liền chính mình tìm đi lên.

La mỹ quyên buổi sáng tỉnh lại sau cảm giác trên người đặc biệt khó chịu, nàng đến WC vừa thấy, phát hiện chính mình trên người cùng ngày đó giống nhau, tất cả đều là khô cạn vết máu, một loại dự cảm bất hảo tức khắc từ nàng trong lòng sinh ra.....

tóc đem này mạnh mẽ kéo vào trong phòng, mà Triệu giám đốc đối này lại không có bất luận cái gì phản ứng, mà là lạnh nhạt rời đi.....

Ngày đó buổi tối, nếu có một người nguyện ý hỏi nhiều vài câu, mà không phải như vậy lạnh nhạt xoay người rời đi, có lẽ đầu dĩnh sẽ không phải chết, đương kim xã hội, chúng ta luôn là sẽ nhìn đến đủ loại lạnh nhạt đang ở phát sinh, cũng đúng là bởi vì bọn họ lạnh nhạt, bọn họ quá mức tự mình bảo hộ, làm một đám chính nghĩa, thiện lương mồi lửa âm thầm tất.

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Phòng Hôn (Một)

Năm nay mùa hè khí hậu có chút khác thường nhiệt, nhưng long hưng hoa viên tiểu khu kiến trúc công trường thượng, lại chính làm khí thế ngột trời, bởi vì khai phá thương nhận thầu muốn ở 3 tháng sau giao phòng cấp nghiệp chủ, nếu vi ước liề sẽ tổn thất một tuyệt bút tiền vi phạm hợp đầg.

Khai phá thương thôi khẩn, công trường thượng chỉ có thể không biết ngày đêm làm, hy vọng có thể ở giao phòng chi kỳ đến trước đem công trình tiến độ đuổi kịp.

"Lý công, như thế đuổi có thể hay không ra vấn đề?" An toàn viên tiểu Triệu lo lắng hỏi.

Một cái hơn bốn mươi phong trung niên nam nhân, đẩy đẩy trên mặt mắt kính nói, "Không có biện pháp, nếu đến kỳ giao không được công, khai phá thương là sẽ không cấp chúng ta kết khoản."

Tiểu Triệu thở dài nói, "Những người này, bán lâu thời điểm nói ba hoa chích chòe, kỳ hạn công trình như thế đoản, như thế nào khả năng xong công, liề này công trình, nếu làm ta đều ấn tiêu chuẩn tới, không một chỗ đủ tư cách! Ngày nhà lầu tử đừng xảy ra chuyện, xảy ra chuyện chính là đại sự!"

Lý Cương biểu tình biến đổi, "Đừng nói chuyện lung tung, công trường thượng kiêng kị nhiều, người a, vẫn là quá tuổi trẻ!" Nói xong liền chấp tay sau lưng rời đi.

Lý Cương đương kiến trúc sư nhiều năm, tuy rằng thu vào thực khả quan, chính là này hành áp lực lại cũng phi thường đại, liền cái này long hưng hoa viên tiểu khu, là hắn từ đầu tới đuôi toàn bộ hành trình nhìn chăm chăm xuống dưới, thật là làm hắn rầu rĩ ruột, hôm nay ra như thế chuyện này, ngày mai ra như vậy chuyện này, hắn đến bây giờ đầu sau này nửa tháng không hễ quá trong nhà ở.

Hôm nay thật vất vả về nhà giao tranh tác nghiệp, lại đột nhiên bị một trận điện thoại đánh gãy, hắn thật không nghĩ tiếp cái này điện thoại, khiến cho này đáng chết di động như thế vang đi!

Ai ngờ này điện thoại lại kiên trì không dứt vang cái không dứt, kỳ thật Lý Cương không phải không biết, lúc này gọi điện thoại tới, nhất định có việc!

Lý Cương lão bà so với hắn nhỏ mau 10 tuổi, đúng là người so hoa kỳ đầu tuổi tác, nàng vừa nghe điện thoại một vang, liền oán giận nói, "Thật là mất hứng, lăn đi tiếp điện thoại đi!"

Lý Cương bất đắc dĩ tiếp khởi điện thoại, liền nghe trong điện thoại tiểu Triệu nôn nóng nói, "Lý..... Lý công, đã xảy ra chuyện! Người mau, mau tới đây đi!"

"Ra cái gì sự! Chậm rãi nói! Đừng có gấp!" Kỳ thật Lý Cương vừa nghe đã xảy ra chuyện, chính hắn trong lòng so với ai khác đầu cấp.

"Thủy..... Xi măng rót đổ!"

"Cái gì? Áp đến người sao?" Đây mới là Lý Cương nhất quan tâm, chỉ cần không ra mạng người liền không tính đại sự!

Tiểu Triệu cũng là dọa không nhẹ, hắn lắp bắp nói, "Ta, ta cũng không biết a, tóm lại..... Người mau tới đi!"

Lý Cương treo lên điện thoại lập tức mặc quần áo liền ra bên ngoài chạy, hẳn lão bà vừa thấy Lý Cương cấp thành như vậy, liền biết khẳng định là công trường đã xảy ra chuyện, xem này tư thế còn không phải việc nhỏ.

"Chìa khóa! Chìa khóa xe không lấy!"

Càng nhanh càng dễ dàng làm lỗi, còn hảo lão bà hô chính mình một tiếng, hẳn lại vội trở về tìm chìa khóa xe, rồi mới vội vã ra cửa.

Lý Cương gia ly công trường lái xe ít nhất cũng muốn 20 phân loại lộ trình, cho nên Lý Cương ngày thường liền không thể nào thường về nhà, không nghĩ tới thật vất vả rồi một lần, liền lập tức xảy ra chuyện!

Ở trên đường hẳn trong lòng là vô cùng lo lắng, chính mình không ở hiện trường, cũng không biết cụ thể là cái gì tình huống, nếu thật là xi măng rót đổ, như thế nào khả năng không đả thương người, kia chính là thượng trăm tấn xi măng a!

Nghĩ đến đây, hẳn vẫn là cấp khó dẫn nổi bất thông an toàn viên tiêu Triệu di động, "Tiêu Triệu, ta hiện tại đang ở trở về đầu, người đem tình huống hiện tại cùng ta nói một lần, kỹ càng tỉ mỉ đi!"

Trong điện thoại truy cập đến tiêu Triệu trầm trọng tiếng hít thở, hẳn có chút thở hổn hển nói, "Buổi tối 11 giờ nhiều thời điểm, công nhân nhóm đang ở bình thường tác nghiệp, kết quả hôm nay vừa mới rót xong xi măng rót đột nhiên phát sinh nghiêng, rồi mới bên trong thượng trăm tấn xi măng liền lập tức tất cả đều chảy ra, ta hiện tại cũng không rõ ràng lắm lúc ấy xi măng rót phía dưới có bao nhiêu công nhân ở làm việc."

Lý Cương trong lòng cái này cấp a, vì thế liền lại hỏi tiêu Triệu, "Phòng cháy đội người tới sao? Nhất định phải đuổi ở xi măng đọng lại trước đem người cứu ra!"

"Tiêu, phòng cháy đội? Chúng ta không báo nguy a!" Tiêu Triệu nói.

"Cái gì? Người điên rồ! Lúc này còn không báo nguy?" Lý Cương khí quá muốn mắng chửi người!

Tiểu Triệu cũng cảm thấy ủy khuất, "Lý công, không phải ta không báo nguy! Nguy tổng hôm nay buổi tối vừa vặn ở chỗ này, là hẳn không cho báo nguy! Chúng ta chính tổ chức công nhân chính mình ra bên ngoài đào đâu!"

Lý Cương nghe xong lập tức cúp điện thoại, bát thông khai phá thương lão tổng Ngụy Quốc cường di động, "Ngụy tổng, người ở hiện trường?"

Một cái Đông Bắc khẩu âm nam nhân, ở trong điện thoại nói, "Ân, người cũng nhanh lên lại đây đi!"

"Vì cái gì không trước báo nguy?" Lý Cương trực tiếp xong xuôi hỏi Ngụy Quốc cường.

"Vì cái gì muốn báo nguy?" Ngụy Quốc cường hỏi ngược lại.

Lý Cương thiếu chút nữa khí hộc máu, "Ngụy tổng, như thế đại chuyện này ngài không báo nguy, không cho phòng cháy đội tới cứu người, ngài dám cam đoan không có công nhân đè ở phía dưới sao?"

Ngụy Quốc cường lại lạnh lùng nói, "Phòng cháy đội tới như thế nào cứu người, chúng ta liệ̀n như thế nào cứu người, bọn họ tới hay không đậ̀u giống nhau, báo cảnh, đây là trọng đại an toàn sinh sản sự cố, chúng ta muốn đình sản chỉnh đốn! Đến lúc đó chậm trễ kỳ hạn công trình chúng ta còn muốn b ậ́i tiệ̀n, đã chết công nhân chúng ta cũng muốn b ậ́i tiệ̀n! Với này đậ̀u phải b ậ́i tiệ̀n còn không bằng đem tiệ̀n vi phạm hợp đậ̀ng tỉnh xuống dưới cấp đã chết công nhân đâu!"

Lý Cương làm Ngụy Quốc cường ghen không lời nói nhưng nói, hẳn ở trong điện thoại trậ̀n mặc nửa ngày mới nói, "Biết phía dưới đè ép nhiệ̀u ít công nhân sao?"

Ngụy Quốc cường ngữ khí bình đạm nói, "Hẳn là 7 cái, ta vừa r ộ̀i làm đốc công điếm hạ nhân số, nói là thiếu 7 cá nhân, Lý công, ta biết người

Bồ Tát tâm địa, chính là người hần là biết, những người này không sống nổi, thượng trăm tấn xi măng tương đê ở bọn họ trên người, lại nói này đầu qua đi hơn một giờ, người bình thường có thể một giờ không thở dốc sao? Ta hiện tại đem công trường việc đầu ngừng, làm sở hữu công nhân đầu tới đàu, nhiều nhất cũng chính là có thể đũ ở xi măng đong lại trước cho bọn hần bảo cái toàn thây....."

Lý Cương càng nghe càng trái tim băng giá, đang ở hần còn muốn nói điểm cái gì thời điểm, đột nhiên nghe đợc còi cảnh sát thanh ở chính mình xe sau vang lên, hần quay đầu nhìn lại, mặt sau thế nhưng có chiếc giao cảnh xe ở đi theo chính mình, cũng ý bảo Lý Cương xe sang bên đưng lại.

Thật là càng nhanh càng thêm phiền, nhất định là bởi vì chính mình lái xe gọi điện thoại mới làm giao cảnh cấp theo đõi, vì thế Lý Cương cực không kiên nhẫn đem xe ngừng ở ven đờng, lúc này một cái giao cảnh đã đi tới, đầu tiên là hướng Lý Cương kính cái lễ, rồi mới đõi hần nói, "Đờng chí, thỉnh tắt lửa, đưa ra ngài bằng lái cùng chạy chứng."

"Cảnh sát đờng chí, ta có việc gấp, ngài xem có thể hay không châm chước một chút....." Lý Cương khách khí nói.

Chính là giao cảnh lại nghiêm túc nói, "Thỉnh tắt lửa, đưa ra ngài bằng lái cùng chạy chứng."

Lý Cương xem cái này giao cảnh một chút mặt mũi cũng không cho, liền có chút sinh khí, "Cảnh sát đờng chí, ta vừa rồi thật sự có việc gấp, điện thoại kia hạng nhất ta cứu mạng đàu! Người nói có phải hay không cái gì sự tình đàu không có mạng người quan trọng!"

Nhưng giao cảnh lại không ăn hần này một bộ, lạnh lùng đõi hần nói, "Ta lặp lại lần nữa, thỉnh tắt lửa, đưa ra ngài bằng lái cùng chạy chứng, cho dù có lại cấp sự tình cũng không thể lấy chính mình cùng người khác sinh mệnh làm tiền đặt cược, lấy người vừa rồi tốc độ, nếu trên đờng xuất hiện bất luận cái gì khẩn cấp tình huống, người một tay đõ tay lái căn bản là không kịp làm ra bất luận cái gì chính xác phản ứng, đến lúc đó chỉ biết hại người hại mình!"

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Phòng H ần (Nhị)

Cuối cùng Lý Cương đành phải đem bằng lái cùng chạy chứng cho giao cảnh, bởi vì h ần lái xe gọi di động, giao cảnh khấu h ần 2 phân, còn phạt tiền 200 nguyên.

Kết quả chờ Lý Cương lái xe tới r ồi công trường thời điểm, đã là rạng sáng 2 điểm nhiều, h ần vội vội vàng vàng đi xuống xe, li ền chìa khóa cũng chưa tới cấp nh ớ xuống tới.....

Chờ h ần chạy đến hiện trường vừa thấy, tình huống quả nhiên vẫn là so với h ần dự đoán còn muốn nghiêm trọng, mấy chục cái công nhân đang ở dùng nhân lực một chút một chút ra bên ngoài đào đã bắt đầu nửa động lại xi măng khối.

Lý Cương ở kiến trúc ngành sản xuất tầm dăm nhiều năm, làm một người kiến tạo sư, h ần liếc mắt một cái li ền nhìn ra xi măng rót lật úp nguyên nhân, cái này cao 13 m ẽ, đường kính 3 m ẽ xi măng rót là cố định trang bị ở một khối bê tông trên mặt đất, mà bê tông phía dưới còn lại là ước một mét thâm lấp lại th ờ, xi măng rót chịu tải xi măng đã đạt tới hạn mức cao nhất, mà xi măng rót Đông Bắc cùng Tây Bắc hai cái phương hướng cây trụ ép phá bê tông mặt đất, phân biệt lâm vào ng ầm lấp lại trong đất, lúc này mới làm cho xi măng rót nghiêm trọng nghiêng, mà rót thể xi măng đã chứa đầy đạt tới hạn mức cao nhất, một khi xuất hiện chịu lực không cân bằng, bên trong xi măng tự nhiên li ền sẽ trút xuống mà ra.

Chính là h ần hiện tại không có thời gian đi truy cứu là ai đem xi măng rót sắp đặt ở lấp lại th ờ thượng, hiện tại h ần duy nhất ý tưởng chính là đem người tìm ra, tổng phải cho chết đi công nhân người nhà một công đạo.

Lý Cương một phen kéo qua trong đó một vị ban tổ trưởng hỏi, "Người hảo hảo h ồi ức một chút, thủ hạ của người vài người là ở xi măng rót cái gì địa phương làm việc?"

Cái này ban tổ trưởng cũng dọa không nhẹ, h ần khóc tang cái khuôn mặt nói, "Lý công, ta cháu trai cùng cậu em vợ cũng đề ở phía dưới, c ầu xin người cứu cứu bọn họ đi! C ầu xin người, c ầu xin người!"

Lý Cương xem hẳn quá kích động, liền duỗi tay hung hăng phiến hẳn một bạt tai, rồi mới phẫn hận nói, "Cho nên người muốn nhanh lên nói cho ta người rớt cuộc là cái nào phương vị làm việc?"

Ban tổ trưởng bị hẳn phiến sừng sốt, rồi mới dùng tay bụm mặt nói, "Ở rớt tử Tây Bắc biên!"

Lý Cương nghe sau. Lập tức làm sở hữu công nhân dùng tay, không thể tiếp tục loạn đào một hơi, hẳn mang theo sở hữu công nhân đi vào vừa rồi ban tổ trưởng nói vị trí.

"Các huynh đệ, kia mấy cái nhân viên tạp vụ liền tại đây một mảnh nhi phía dưới, đại gia cố gắng một chút! Chúng ta đem bọn họ từ phía dưới đào ra! Dẫn bọn hẳn về nhà!"

Sở hữu công nhân lúc này đều đỏ mắt, bọn họ biết "Còn sống" là khẳng định không có hy vọng, chính là thi thể tổng muốn đào ra, không thể làm chính mình nhân viên tạp vụ liền như thế làm ở xi măng!

Cứ như vậy, Lý Cương mang theo sở hữu công nhân, trải qua mấy cái giờ liên tục chiến đấu hăng hái, rớt cuộc tìm được rồi đệ nhất cụ công nhân thi thể, người này đúng là vừa rồi vị kia ban tổ trưởng cháu trai, hẳn đã sớm khóc không được, trong miệng lẩm bầm lẩm bầm nói thẳng, "Ta sao cùng người ba công đạo a! Rất nhi a! Người nhưng đem thúc hại thảm! Ta sao cùng ta ca ta tâu nói đi..... Ô..... Ô..... Rất nhi a....."

Tất cả mọi người làm hẳn tiếng khóc cấp bi trí, đều nhịn không được chảy xuống nước mắt, kế tiếp là đệ nhị cụ, đệ tam cụ.....

Tổng cộng mất tích 7 cái công nhân, nhưng cuối cùng lại chỉ tìm được rồi sáu cỗ thi thể, trong đó một cái kêu mã đào công nhân như thế nào cũng tìm không thấy hẳn thi thể.

Cái này công trường công nhân cơ hồ đều là đờng hương, duy độc cái này mã đào không phải, hẳn là chính mình tìm được công trường thượng nói muốn làm việc, nhà thài xem người khác còn tính không ngu ngốc,

cũng cần mẫn, liền đem hán giữ lại, đầu là xuất lực khí việc, ai làm không phải làm đâu?

Thẳng đến ngày hôm sau buổi sáng, mã đào thi thể vẫn là không có tìm được, lúc này liền có công nhân nói, có phải hay không mã đào chính mình không làm rời khỏi, không cùng đại gia nói a! Lý Cương nghe xong liền hỏi nhà thầu có hay không hán điện thoại, chính là nhà thầu lại nói, tiêu tử này căn bản là không có di động.

Bởi vì hán lai lịch không rõ, lại không biết hán có phải hay không nhất định ở xi măng phía dưới, vì thế đại gia cuối cùng liền đành phải từ bỏ, nhưng Lý Cương lại cảm giác người này rất có khả năng liền ở xi măng, có lẽ lúc ấy hán là chính mình một cái ở một cái khác phương hướng cũng nói không chừng a!

Nhưng là hiện tại này thượng trăm tấn xi măng đã làm, nếu tưởng lại tìm, cũng chỉ có thể lấy máy khoan điện một chút gỗ!

Đang ở Lý Cương do dự mà muốn hay không ở phái người tiếp tục tìm đi xuống khi, lại nghe Ngụy Quốc cường nói, "Lý công, này đó xi măng khối buổi tối ta phái xe lôi đi, đến lúc đó nhị kỳ lâu bàn khởi công khi lắp lại nên dùng đi!"

"Ngụy tổng, này nhưng còn có cá nhân không tìm được đâu?" Lý Cương ăn ngay nói thật nói.

Chính là Ngụy Quốc cường lại nói, "Cái này công nhân có ở đây không phía dưới không ai biết, lúc này xi măng đầu làm, nếu một chút tìm, muốn tìm được cái gì thời điểm đi! Người coi như hán không ở phía dưới đi!" Hán nói xong liền xoay người đi rồi, lưu lại Lý Cương một người ở không cận xi măng đôi thượng sưng sờ.....

Mạng người a, chẳng lẽ liền bởi vì không biết người nhà của hán ở nơi nào liền có thể đương hán không có chết sao?

Cũng là, như vậy lão bản liền có thể thiếu b ấ một người ti ền, mấy chục vạn liền như thế tỉnh hạ, như vậy mua bán quá có lời!

Đêm khuya, thời tiết r ùa r ùi, một chút phong cũng không có, hai cái khai chuyên chở cơ cùng trọng hình xe tải lớn tài xế chính ng ẫ xõm thượng hút thuốc, khai chuyên chở cơ tài xế đối xe tải tài xế nói, "Biết vì cái gì lần này nhi ti ề là ngày thường gấp ba sao?"

Xe tải tài xế gật gật đầu, " Ần, biết, nơi này ngày hôm qua đã xảy ra chuyện, áp đã chết vài người, làm chúng ta tới kéo chính là áp người chết xi măng khối."

Nhưng chuyên chở cơ tài xế lại đem tàn thuốc hướng trên mặt đất một ném nói, "Còn có chuyện này người khẳng định không biết!"

Xe tải tài xế sửng sốt, "Gì sự?"

"Ngày đôi xi măng khối còn có cái người chết....." Chuyên chở cơ tài xế sâu kín nói.

Không nghĩ tới xe tải tài xế thế nhưng cười, "Tĩnh nhi ở chỗ này nói hươu nói vượn, kia người chết lưu tại xi măng người nhà có thể đ ồng ý? Hiện tại công nhân muốn chết ở người công trường thượng, người không đem thi thể cấp tìm được li ề tưởng xong việc? Đến lúc đó đã chết công nhân người nhà ở công trường bên ngoài tùy tiện kéo cái biểu ngữ, viết cái thảo gian nhân mạng cái gì, li ề đủ khai phá thương uống một h ồ! Đến lúc đó hấn phòng ở cũng đừng tưởng có người muốn!"

Nhưng chuyên chở cơ tài xế lại đem miệng một phiết nói, "Người biết cái rắm a, tử phụ là nơi này an toàn viên, ta nghe hấn nói, cái kia tiểu tử là làm một mình, không ai biết hấn quê quán ở đâu, hiện tại chết không thấy thi khai phá thương li ề càng sẽ không quản, cùng hấn cùng nhau bắt đầu làm việc công nhân đầu nói tiểu tử này ngày thường li ề không thế nào cùng đại gia lui tới, ai biết hấn có phải hay không không nghĩ làm chính mình chạy!"

Xe tải cơ tư vừa nghe li ề nói: "Nếu tìm không thấy, người nọ li ề khẳng định không ở phía dưới bãi."

Chuyên chở cơ tài xế lại lắc đầu nói, "Ta tử phụ nói, người..... Khẳng định ở dưới, hấn còn dạn dò ta làm việc thời điểm nhìn điếm, đừng đào ra người chết tới làm sợ chính mình."

"Ta xem cũng là, chúng ta vẫn là nhanh lên làm xong, nhanh lên kết thúc công việc đi, làm người nói ta sau cổ vèo vèo mạo gió lạnh!" Xe tải tài xế sợ hãi nói.

Vì thế hai người đầu từng người trở lại chính mình vị trí thượng bất đầu làm việc nhi, đại hình chuyên chở cơ phụ trách đem trên mặt đất thật lớn xi măng khối sạn khởi sau ngã vào xe tải thượng.

Chương Đệ Cối Chuyện Xưa Phòng H ần (Tam)

Chỉ nghe "Oanh....." Một tiếng, tức khắc bốn phía bụi đất phi dương, trong lúc nhất thời ai cũng không có nhìn đến, một khối thật lớn xi măng khối bị ngã vào xe tải thượng khi, từ trung gian vỡ ra, một cổ hắc h ồng máu loãng từ bên trong tha thiết chảy ra.....

Xe tải tài xế chứa đầy một xe sau, li ền chuẩn bị kéo đến công trường Tây Bắc giác thượng, kết quả chuyên chở cơ cơ tư lại bá phòng đi ầu khiến môn chui tiến vào, ng ỗ ở ghế phụ vị trí thượng.

"Người sao lên đây?" Xe tải tài xế khó hiểu hỏi.

Chuyên chở cơ cơ tư ngượng ngừng cười nói: "Ta nhưng không nghĩ một người ở chỗ này đợi, quá mẹ nó người!"

Xe tải tài xế cười lắc đầu nói, "Hành, vậy người li ền b ỗ ta qua lại chạy đi!"

Hai người li ền như thế tới tới lui lui kéo mấy tranh, rốt cuộc đem sở hữu xi măng đầu kéo đến lão bản chỉ định địa phương, xe tải tài xế dỡ xuống cuối cùng một xe sau, li ền cùng chuyên chở cơ cơ tư ng ỗ dưới đất nghỉ ngơi.

Lúc này, đột nhiên có một người tuổi trẻ công nhân cười hướng bọn họ đã đi tới.....

"Đại ca, cấp chỉ yên trừu bá!"

Chuyên chở cơ cơ tư từ hộp thuốc rút ra một chỉ yên điếm sau đưa cho cái kia công nhân, vì thế ba người an vị ở bên nhau nói chuyện phiếm.

"Như thế buổi tối, người sao một người chạy ra đâu?" Chuyên chở cơ cơ tư hỏi cái kia công nhân.

Công nhân thở dài nói, "Ta cũng không nghĩ một người lưu lại nơi này, chính là lão bản tâm quá tối, ta cũng không có biện pháp, xem các người thật tốt, công tác nhẹ nhàng, tránh còn nhieu....."

"Giống nhau giống nhau, tất cả mọi người đều là tránh cái vất vả tiền, nếu là thật nhẹ nhàng liền sẽ không nửa đêm còn ra tới làm việc nhieu!" Xe tải tài xế oán giận nói.

Chuyên chở cơ cơ tư đột nhiên nhớ tới chuyện này, liền hỏi cái này công nhân nói, "Ai? Ta nghe nói lần này sự cố đem Lưu ban đầu rất nhieu cùng cậu em vợ toàn áp chết ở bên trong? Chuyện thật sao?"

Công nhân gật gật đầu, "Cũng không phải là, nhà hần hai cái thân thích tất cả tại bên trong đâu, lúc ấy bọn họ mấy cái quan hệ không tở ở bên nhau biên làm việc biên nói chuyện phiếm, kết quả liền cùng nhau bị buấn ở phía dưới."

Xe tải tư thấy cái này công nhân lời nói cử chỉ không giống như là bình thường nông dân công, liền hỏi hần, "Tiểu tử, ta xem người nói chuyện giống có cái văn hóa người, sao tới làm như thế mệt việc đâu?"

Cái kia công nhân sờ sờ chính mình đầu ngây ngô cười nói, "Kỳ thật ta là cái ở giáo sinh viên, bởi vì trong nhà điếu kiện không tốt, cho nên muốn thừa dịp nghỉ hè ở bên ngoài làm công kiếm tiền, nhưng tìm tới tìm lui ta còn là cảm thấy công trường tránh nhieu một chút, vì thế liền tới nơi này làm việc."

"Hành a tiểu tử, sinh viên a! Học cái gì chuyên nghiệp?" Chuyên chở cơ cơ tư vồ vồ bờ vai của hắn nói.

"Ta học chính là thổ kiến, năm nay đại một....."

Chuyên chở cơ cơ tư vừa nghe, liền đối hắn nói, "Nếu không như vậy đi, chờ ngày mai ta cùng ta tỷ phu nói nói, người nếu là học thổ kiến, khiến cho hắn giúp cho người an bài cái nhẹ nhàng điểm việc, như thế nào?"

"Không cần, cảm ơn a đại ca, ta kỳ thật chỉ nghĩ bằng sức lực ăn cơm." Cái kia công nhân có chút ngượng ngùng nói.

Một chi yên thực mau liền trừu xong rồi, ba người như vậy nói lời tạm biệt, ly đi lên chuyên chở cơ cơ tư còn không quên hỏi cái kia sinh viên công nhân kêu cái gì tên.

Chỉ thấy hắn ngây ngô cười nói, "Ta kêu mã đào....."

Ngày hôm sau cái kia chuyên chở cơ cơ tư liền đem việc này cùng hắn tỷ phu -- an toàn viên tiểu Triệu nói.

Tiểu Triệu nghe xong sau này, sắc mặt trắng bệch trắng bệch nói, "Người nghe rõ, hắn thật nói chính mình kêu mã đào?"

Hắn cậu em vợ khẳng định nói, "Nghe rõ! Tỷ phu người cũng thật đạu! Ta lại không ghềnh ghãng!"

Nhưng hắn xem chính mình tỷ phu biểu tình không đúng, liền nghi hoặc hỏi, "Sao tỷ phu? Người sắc mặt nhi sao này như thế khó coi đâu?"

Tiểu Triệu đặt mông ngồi ở trên ghế nói, "Người có biết không ta phía trước cùng người nói cái kia chôn ở xi măng hạ không tìm được công nhân kêu cái gì?"

Hắn cậu em vợ mờ mịt nói, "Ta nào biết?"

"Hắn đã kêu mã đào....."

Hắn cậu em vợ nghe xong sau lập tức dọa toàn thân vô lực nằm liệt ng ã dưới đất, cụ nói sau tới tiêu Triệu cậu em vợ ở nhà ước chừng nằm ba ngày mới hoãn quá khí tới.....

Mấy tháng sau, long hưng hoa viên tiêu khu một kỳ công trình đúng hạn bàn giao công trình, nghiệp chủ nhóm vui vui vẻ vẻ bắt được chính mình chìa khóa, li ên chuẩn bị bắt đầu trang hoàng, mà nhị kỳ công trình cũng vô cùng náo nhiệt khởi công.

Khai phá thương cũng đúng hạn đem còn thừa công trình khoản cấp kiến trúc công ty kết, chính là nhị kỳ công trình ngay từ đầu, phía trước kia phê kiến trúc công nhân li ên nói cái gì cũng không làm, Lý Cương không có biện pháp, li ên đành phải một l ần nữa lại tìm một đám tới.

Công nhân còn chưa tính, li ên an toàn viên tiêu Triệu cũng đưa ra không nghĩ lại cùng nhị kỳ, Lý Cương hỏi hắn vì cái gì, hắn chỉ đây nói chính mình thật sự xảy ra chuyện ra sợ!

Vì thế nhị kỳ công trình ngay từ đầu, trừ bỏ hắn cái này tổng công trình sư ở ngoài, sở hữu một đường nhân viên tất cả đều thay máu! Ngụy Quốc cường cũng kỳ quái thực, lẽ ra cùng hắn hợp tác nhà này kiến trúc công ty cấp ti ên lương không tính thấp, còn có thể nói so mặt khác kiến trúc công ty cấp còn cao, nhưng vì cái gì nhị kỳ một khởi công, người li ên sẽ đi không có đâu?

Bất quá còn hảo hiện tại lực công đều hảo chiêu, không mấy ngày bọn họ li ên lại tìm được r ồi cái làm khoán đội, bên trong cũng tất cả đều thân thích đ ồng hương linh tinh, như vậy làm khoán đội hảo quản lý một ít, một khi ra cái gì vấn đề li ên trực tiếp tìm nhà th ầu là được.

Nhị kỳ công trình ngay từ đầu còn tính thuận lợi, bởi vì có một kỳ nhà l ầu ở nơi nào bãi, nhị kỳ phòng ở mới vừa khởi cái n ền li ên cơ h ồ bán hết, l ần này kỳ hạn công trình cấp giàu có, không c ần tăng ca thêm giờ, không biết ngày đêm làm, chính là sở hữu bình tĩnh lại một cái trung niên nữ nhân đã đến cấp đánh võ.....

Trong khoảng thời gian này, bản địa sở hữu kiến trúc công trường thượng đầu sẽ xuất hiện một cái năm mươi hơn tuổi a di, tay nàng cầm một phần tìm người gợi ý, gặp người liên hệ có hay không gặp qua con hấn mã đào.

Nguyên lai con trai của nàng mã đào ở năm trước nghỉ hè thời điểm đi vào thành thị này vừa học vừa làm, từ đây sau này liên không còn có cùng người trong nhà liên hệ, vừa mới bắt đầu bọn họ còn tưởng rằng nhi tử đánh xong công liên trực tiếp hồi trường học đi.

Ai ngờ khai giảng hơn một tháng sau này, trường học lão sư cho bọn hấn trong nhà tới điện thoại, thông tri mã đào lại không tới đi học liên phải bị thôi học, đến lúc này, người nhà của hấn mới biết được nhi tử không thấy!

Bọn họ tìm được trường học, thông qua nhi tử cùng ký túc xá đồng học hiểu biết đến, mã đào nói qua, muốn ở nghỉ hè ở giữa tới thành thị này kiến trúc công trường làm công, nói là nơi này kiếm tiền nhiều một ít, hơn nữa chính hấn học cũng là thổ kiến, coi như thực tập.

Bởi vì trong nhà điều kiện không tốt, thượng đại học sau mã đào cũng không có giống mặt khác đồng học giống nhau mua bộ di động, thông thường cùng trong nhà liên hệ đầu là ở trường học gọi điện thoại, hiện tại người tìm không thấy, mẫu thân của nàng đành phải một mình đi vào thành thị này, một cái kiến trúc công trường, một cái kiến trúc công trường tìm, hy vọng có thể tìm thấy chính mình nhi tử.

Hôm nay nàng tìm được rồi long hưng hoa viên tiểu khu nhị kỳ công trường thượng, nàng cầm nhi tử tìm người gợi ý từng cái hỏi, chính là này đó công nhân đầu là mới tới, bọn họ căn bản không gặp mã đào người này.

Cùng lúc đó, Lý Cường đang cùng Ngụy Quốc cường ở công trường thượng xem xét công trình tiến độ, bọn họ đột nhiên phát hiện thế nhưng có cái thân thể gầy yếu trung niên nữ nhân ở công trường đi tới đi lui.....

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Phòng Hấn (Bốn)

Ngụy Quốc cường làm bí thư gọi tới mới tới an toàn viên Tiểu Trương, làm hắn đem vị kia đại tỷ đưa ra công trường, nói cho nàng nơi này không an toàn, không thể tùy tiện đi lại.

Nhưng Tiểu Trương đi một hồi lại đã trở lại, trong tay của hắn còn nhiều một trương giấy.....

Lý Cương vừa thấy liền hỏi hắn, "Xảy ra chuyện gì, vị kia đại tỷ có việc?"

Tiểu Trương đem giấy đưa cho Lý Cương nói, "Lý công, người nhìn xem thấy chưa thấy qua trên ảnh chụp tiểu hỏa nhi, vị kia đại tỷ là đứa nhỏ này mẹ, nhi tử tìm không thấy, nói là năm trước tới nơi này làm công, lúc sau liền mất tích."

Lý Cương tiếp nhận kia tờ giấy vừa thấy, tiểu tử rất tinh thần, chính là hắn lại không có gì ấn tượng, mà khi hắn nhìn đến này người trẻ tuổi tên khi, một chút liền ngây ngẩn cả người, rồi mới kinh ngạc quay đầu lại nhìn về phía Ngụy Quốc cường nói, "Nàng nhi tử kêu mã đào....."

Ngụy Quốc cường cũng là sửng sốt, hắn lấy quá kia giấy nhìn thoáng qua, rồi mới liền tùy tay một ném nói, "Kêu mã đào người nhiều đi, người lại chưa thấy qua cái kia công nhân, khẳng định chỉ là trùng hợp thôi!" Tiếp theo hắn lại đối Tiểu Trương nói, "Chạy nhanh đem nàng đuổi đi đi, nếu là ở công trường ra điểm cái gì sự, là tính người vẫn là tính ta?"

Tiểu Trương vừa nghe, liền chạy nhanh chạy chậm đi đem ngựa đào mẫu thân tặng đi ra ngoài.....

Lý Cương trong lòng biết, cái này mã đào chính là năm trước ở ở xi măng hạ không tìm được cái kia mã đào, hắn sấn Ngụy Quốc cường không chú ý, từ trên mặt đất nhặt lên kia trương tìm người gợi ý, rồi mới bắt thông phía trước an toàn viên tiểu Triệu đi động.

Một nhà tiệm cơm nhỏ, Lý Cương cùng tiểu Triệu điểm bốn cái ăn sáng cùng hai chai bia, tiểu Triệu cười ha hả nói, "Lý công, hôm nay như thế nào

có thời gian tìm ta bỏ ra ng ấ ng ấ? Người nghe nói người bên kia nhị kỳ đúng là vội thời điểm!"

Lý Cương uống lên khẩu bia nói, "Thất cô cũng muốn suyễn khẩu khí a, này không đã lâu không gặp người sao, đã kêu người ra tới ng ấ ng ấ."

Tiểu Triệu nói: "Đó là, làm chúng ta này hành, tránh nhi ều tránh thiếu trước không nói, chính là cái mệt!"

"Đúng r ấ, ta có chuyện vẫn luôn muốn hỏi một chút người, vì sao lúc trước người chính là không tiếp này nhị kỳ việc đâu? Một kỳ đ ầu lại đây, nhị kỳ chiêu số chín, không thể so tiếp tân công trình để dàng sao?"

Tiểu Triệu ăn khẩu đ ờ ăn, r ấ mới xoa xoa tay nói, "Không đ ề cập tới cũng thế....."

Lý Cương mắt trừng, "Ý gì, cùng trả ta cũng không thể nói?"

Tiểu Triệu thở dài nói, "Lý công, chúng ta là cái gì quan hệ, không phải ta không nghĩ nói, ta là vì người hảo, ta sợ ta nói, người cũng không nghĩ làm nhị kỳ việc!"

"Vì sao? Thống khoái nhi nói, đừng làm cho ta cùng người cấp a!" Lý Cương không kiên nhẫn nói.

Tiểu Triệu uống lên khẩu bia, r ấ mới li ền đem hấn cậu em vợ đâm quở chuyện này nói.....

Lý Cương nghe xong nửa ngày không nói chuyện, hấn đời này luôn luôn không tin quý th ần, chính là tiểu Triệu nói còn nghe cứ như thật, nếu thật là như vậy, kia cái này mã đào cùng cái kia mã đào li ền đối thượng, khẳng định là một người!

Vì thế hấn li ền đem chính mình trong tay kia phân tìm người gợi ý đem ra, đưa cho tiểu Triệu.....

Tiểu Triệu tử lượng không tốt, tam ly rượu xuống bụng liền có vài phần men say, mà khi hắn thấy rõ trên giấy văn tự cùng ảnh chụp khi, lập tức liền thanh tỉnh, rồi mới trừng mắt mắt to nhìn về phía Lý Cương nói, "Lý công, đây là chỗ nào tới?"

Lý Cương cũng thở dài, "Mã đào mẫu thân hôm nay tìm được nhị kỳ công trường thượng, nói con hắn năm trước nghỉ hè sau liền mất tích!"

Tiểu Triệu nghe xong thẳng xoa tay nói, "Thật là làm bậy a! Người nói nhân gia hảo hảo đại nhi tử, chết ở một kỳ công trường thượng, không biết liền không nói, còn mẹ nó liền cái thi thể đâu tìm không ra!"

Lý Cương sâu kín hỏi, "Người thật có thể xác định, lúc ấy mã đào khẳng định ở dưới?"

Tiểu Triệu biểu tình cứng lại, rồi mới dùng sức gật gật đầu nói, "Kia tiểu tử tiền lương còn không có kết đâu, hắn như thế nào khả năng đi đâu? Ta lúc ấy không phải không nghĩ nói, nhưng người cũng nhìn đến Ngụy tổng kia thái độ, ta muốn nói hắn liền phải nhiều biết mấy chục vạn, người nói ta sau này ở hắn thủ hạ còn có thể hảo quá, cho nên nhị kỳ ta đánh chết cũng không làm."

Lý Cương xem tiểu Triệu như thế chắc chắn, hắn cũng có chút hối hận nói, "Kỳ thật ta lúc ấy cũng không dám khẳng định, nếu lúc ấy ta kiên trì một chút, có lẽ là có thể tìm được kia hài tử thi thể, ít nhất cho hắn cha mẹ tránh vào tay biết thường khoản a!"

Cơm sau Lý Cương lái xe về nhà, vừa vào cửa liền thấy chính mình lão bà đang xem TV, Lý Cương lão bà cũng có hơn mười ngày chưa thấy được Lý Cương, nàng vừa định chế nhạo hắn vài câu liền phát hiện chính mình lão công hôm nay sắc mặt không đúng.

"Sao? Ra cửa ném tiền? Về mặt buồn bực hình dáng?" Lý Cương lão bà nói giỡn nói.

Lý Cương lắc lắc đầu, cái gì cũng chưa nói, liền về phòng nằm xuống.

Lý Cương lão bà thở dài, liền thượng trong phòng bếp thịnh một chén canh ra tới cho hắn uống, "Uống đi, ở bên ngoài ăn đâu là bột ngọt pha chế ra tới, ta này chén canh có thể thật tài thật liêu, bảo đảm hảo uống!"

Lý Cương kỳ thật không có gì tâm tư ăn canh, nhưng hắn lại không nghĩ lão bà không vui, vì thế liền tiếp nhận canh chén một ngụm uống hết!

Lý Cương lão bà tức khắc bị khí vui vẻ, "Người uống rượu đâu, còn một ngụm nữa! Người uống ra cái gì canh sao?"

"Canh gà?"

"Ta phi! Canh xương hầm hành sao? Người cũng thật hành, đã trở lại một chuyến cũng không đi tâm, còn trở về làm gì?"

Lý Cương vừa thấy chính mình lão bà sinh khí, liền lập tức bẽn lẽn gương mặt tươi cười nói, "Đi tâm! Kiên quyết đi tâm! Lão bà đại nhân canh uống quá ngon, lại cấp lão công tới một chén!"

Lý Cương lão bà trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, rồi mới xoay người đi phòng bếp.....

Có thượng một chén giáo huấn, Lý Cương lần này học ngoan, một ngụm một ngụm chậm rãi uống, hắn lão bà lúc này mới vừa lòng cười, rồi mới nhẹ giọng đối hắn nói: "Cùng ta nói một chút đi, ra cái gì sự?"

Lý Cương sững sốt, "Người nhìn ra tới ta có việc?"

Lý Cương lão bà ha hả cười, "Liền người..... Một đầu mông ta liền biết người muốn làm gì!"

Lý Cương thật mạnh thở dài, đem hôm nay sự cùng lão bà nói một lần, Lý Cương lão bà nghe xong sau này cũng là một trận thổn thức, rồi mới nàng liền xoay người từ trong bao lấy ra hai ngàn khối tiền mặt đưa cho Lý Cương nói, "Ta biết trên người của người tiền mặt không nhiều lắm, cái này người trang, lần sau tái ngộ đến kia hài tử mẹ, đem cái này cho nàng, tiền không nhiều lắm, coi như là cái tâm ý đi!"

Lý Cương không nghĩ tới luôn luôn keo kiệt thê tử, thế nhưng sẽ một chút lấy ra hai ngàn đồng tiền cấp một cái người xa lạ, hẳn có chút ngơ ngác nhìn chính mình lão bà.....

Mà hẳn lão bà lại bị hẳn cấp xem mặt đỏ lên nói, "Xem cái gì a? Không quen biết? Như thế nào ta làm chuyện tốt liền đem người dọa thành như vậy đâu?"

Lý Cương ngây ngô cười nói, "Ta liền biết lão bà của ta thiện lương nhất!"

Ngày hôm sau Lý Cương vừa đến công trường liền khắp nơi loạn chuyển, hẳn nghĩ xem có thể hay không gặp được mã đào mù mù lại đến công trường, kết quả hẳn xoay một buổi sáng cũng chưa thấy được, giữa trưa hẳn ở long hưng tiểu khu bên ngoài tân khai một nhà tiệm cơm ăn cơm, lại liếc mắt một cái gặp được mã đào mù mù đang ở thu thập cái bàn.

"Ngài là mã đào mẫu thân?"

Mã đào mù mù biểu tình cứng lại, rồi mới có chút kích động nói, "Người nhận thức ta nhi tử? Người biết hẳn hiện tại cái gì địa phương sao?"

Lý Cương có chút xấu hổ nói, "Không phải, ta ngày hôm qua gặp được người tìm người gọi ý....."

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Phòng Hồn (Năm)

Mã đào mù mù nghe xong Lý Cương nói trên mặt nói không nên lời thất vọng, "A, là như thế này a....."

"Ngài như thế nào ở chỗ này a? Không đi tìm nhi tử?" Lý phong hỏi.

Mã đào mù mù cười cười nói, "Tìm, đương nhiên sau muốn tìm, chính là ta lộ phí tiêu hết, đào nhi hẳn ba thân mình không tốt, không thể đi ra ngoài kiếm tiền, còn hảo nơi này lão bản tâm hảo, làm ta ở nhà hẳn làm mấy ngày sống, tránh điếm lộ phí, rồi mới ta lại đi tìm ta nhi tử!"

Lý Cương nghe xong trong lòng một trận khổ sở, vì thế hắn liền từ trên người lấy ra lão bà cho hai ngàn đồng tiền nói, "Khác ta cũng giúp không được người, chút tiền ấy ngài trước cần, không nhiều lắm, coi như ta một chút tâm ý đi!"

Mã đào mù mù đầu tiên là lảng, liền chạy nhanh xua tay nói, "Không được không được, ta sao có thể bạch muốn người tiền đâu? Không được, người mau thu hồi tới!"

Lý Cương không nghĩ tới mã đào mù mù thế nhưng sẽ không cần, "Ngài liền cần đi, ta nói, này chỉ là một chút tâm ý, người tìm nhử tử chung quy là yêu cầu tiền!"

Nhưng mã đào mù mù lại lần nữa lắc đầu nói, "Tiền ta thật sự không thể thu, như vậy đi, nếu người thật muốn giúp ta, liền nhiều giúp ta hỏi thăm hỏi thăm ta nhử tử rơi xuống đi,"

Lý Cương biểu tình cứng lại, hắn biết đây mới là khó nhất làm, chính mình không phải không biết mã đào rơi xuống, chính là hắn như thế nào nói? Cùng khai phá thương xé rách mặt, làm hắn đem đã mau đỉnh cao nhà lầu hủy đi? Vẫn là báo nguy nói kia lâu nên có thi thể, chính là chứng cứ đâu? Không chứng cứ cảnh sát sẽ tin người sao?

Có thể hắn vừa thấy đến mã đào mù mù kia tràn đầy chờ mong ánh mắt, liền cảm giác chính mình thật là thế khó xử, cuối cùng chỉ phải ném xuống kia hai ngàn đồng tiền, hốt hoảng thất thố đi rồi.....

Nhị kỳ công trình 64 hào lâu là nhà thái thi cảnh sơn phụ trách, hắn mấy ngày nay phát hiện ở một kiện việc lạ, đó chính là mỗi lần buổi tối đi tiểu đêm thượng xí khi đầu có thể nhìn đến giàn giáo thượng có cái công nhân ở làm việc, mà khi hắn khoác quần áo đi qua đi vừa thấy, lại cái gì người cũng không có.

Một lần hai lần cũng coi như, nhưng thời gian dài, hắn liền cảm giác sự tình có chút không thích hợp, vì thế thi cảnh sơn liền đem việc này cùng phụ trách hắn này đồng lâu hạng mục giám đốc trấn an nói.

Chính là tr ần hoài an nghe xong lại đem đ ầu điều cùng trống bởi d ường như nói, "Đừng nói lung tung hành sao? Đ ại buổi tối, ai ăn no không có chuyện gì cho người làm không công?"

"Thật sự! Tr ần giám đốc người đừng không tin, hôm nay buổi tối người dám không dám cùng ta một khối đi xem?" Thôi cảnh sơn biết chỉ cần một kích tr ần hoài an hẳn liền chuẩn đi, trước kia chiêu này là trăm thí bách linh.

Quả nhiên, tr ần hoài an tự phụ nói, "Đi liền đi, nếu tới rồi không ai người cần phải mời ta ăn cơm!"

"Không thành vấn đề!" Hai người đánh trả cái chưởng, coi như ước định hảo.

Vào lúc ban đêm, hai người lấy một ít bia cùng ăn sáng, sớm an vị ở 64 hào lâu phía dưới khởi huyên thuyền tối, bọn họ hai cái vừa nói vừa cười, người một ly ta một ly hảo không được tự nhiên.

Chính là đ ồ ăn cũng ăn xong rồi, rượu cũng uống không có, bọn họ vẫn là không chờ đến thôi cảnh rìa núi nói cái kia công nhân, tr ần hoài an về mặt đặc ý nói, "Lão thôi, mau ngấm lại, ngày mai mời ta cái gì địa phương xoa một đ ốn a! Đêm nay cái này tiêu chuẩn ta nhưng không làm!"

Thôi cảnh sơn nhìn thoáng qua đ ồng hồ nói, "Cấp cái gì nha! Thời gian còn chưa tới đâu? Chúng ta đang đợi một lát....."

Vì thế hai cái liền lại ng ồi xuống nói chuyện phiếm lên, đang lúc bọn họ liêu hăng say khi còn nhỏ, đột nhiên nghe được trên đ ầu mới có thanh âm, bọn họ ngẩng đ ầu vừa thấy, quả nhiên ở đ ệ 10 tầng giàn giáo thượng, có cái công nhân đang ở làm việc.

Tr ần hoài an vừa thấy liền thẳng toát cao răng tử nói, "Thật là có cái bệnh tâm thần đ ại buổi tối chạy đến công trường tới làm việc? Đi! Đi lên nhìn xem....." Tr ần hoài an nhất định phải nhìn xem cái này làm chính mình thua trận bữa cơm công nhân ra sao phương thánh thần.

Hai người tới rồi 10 lâu sau này liền nhìn đến một người tuổi trẻ công nhân đang ở giàn giáo cùng nhà lầu chi gian qua lại đi tới, không biết ở dọn cái gì đồ vật, nhìn qua còn rất trăn.

Trần hoài an có chút khó chịu đột nhiên hô lớn: "Ai! Người là ai trong tay công nhân a! Đại buổi tối không ngủ được tới làm việc, người cần miễn cái gì kính nhi a!"

Công nhân nghe được có người nói chuyện cũng là sửng sốt, rồi mới ngừng tay sống, đã đi tới, sâu kín nói: "Ta là Lữ ban đầu thủ hạ."

Thôi cảnh sơn vừa nghe liền quay đầu hỏi trần hoài an, "Cái nào Lữ ban đầu, ta như thế nào chưa từng nghe qua?"

Lúc này trần hoài an mặt liền có chút trắng, hẩn thoáng hướng sau lui lại mấy bước nói, "Người vì sao còn ở công trường? Lữ ban đầu đầu đi rồi!"

Tuổi trẻ công nhân thực bất đắc dĩ nói, "Hẩn đi là chuyện của hẩn nhi, khai phá thương thiếu ta tiền, ta không thể đi!"

Thôi cảnh sơn không rõ nguyên do nhìn về phía công nhân nói, "Hiện tại thảo tân thủ đoạn thật là hoa hoè loè loẹt a, nhưng ta liền chưa thấy qua cái nào thảo tân công nhân nửa đêm tới cấp công trường làm việc, tiểu tử! Nói nói lão bản thiếu người bao nhiêu tiền a?"

Tuổi trẻ công nhân còn rất nghiêm túc tính lên, rồi mới vươn hai tay đối thối cảnh sơn nói, "72 vạn, ta là ấn một ngày 100 tính, nếu một ngày 150 nên là một trăm lẻ tám vạn."

Thôi cảnh sơn sửng sốt, hẩn cho rằng này công nhân cũng liền nói ra ba năm vạn số liền đến đầu, chính là không nghĩ tới hẩn lại nói như thế đại cái số, vì thế liền quay đầu hỏi trần hoài an, "Này không phải Ngụy Quốc cường tư sinh tử đi, như thế nào há mồm liền dám muốn như thế nhiều tiền?"

Chính là trậ̀n hoạ̀i an lại không trả lời hặ́n, hơn nữa cổ có chút cứng đờ xoay người nhìn thoi cảnh sơn liếc mắt một cái, rồi mới hướng hặ́n chớp mắt vài cái chữ.

Thoi cảnh sơn không minh bạch trậ̀n hoạ̀i an đây là cái gì ý tứ, liền lại hỏi, "Người nhận thức hặ́n?"

Trậ̀n hoạ̀i an nuốt hạ nước miếng, ngược ngùng nói, "Không tính nhận thức, nhưng ta đại khái biết hặ́n là ai."

Thoi cảnh sơn nhìn thoáng qua đối diện tuổi trẻ công nhân, chính mình đối hặ́n là không có gì ấn tượng, có thể há mồm liền dám muốn như thế nhiều tiền, hặ́n cũng nên nghe nói qua người này, vì thế hặ́n liền hỏi công nhân, "Tiểu tử, người kêu cái gì tên?"

Tuổi trẻ công nhân ngữ khí bình đạm nói, "Mã đào."

Cái này đứng ở mặt sau trậ̀n hoạ̀i an nhưng không đứng được, hặ́n xoay người liền hướng dưới lầu chạy, thoi cảnh sơn xem trậ̀n hoạ̀i an hoảng loạn hình dáng, trong lòng tuy có nghi hoặc, chính là lại không có lập tức theo sau, mà là xoay người đối mã đào nói, "Người cùng ta đi xuống đi, đừng làm, này tối lửa tắt đèn lại ra điếm cái gì sự tình, ngày mai ta thấy đến khai phá thương hội cùng hặ́n nói, nói nữa, người này đại buổi tối tới thảo tân cũng không thấy được khai phá thương a, hặ́n cũng liền mỗi ngày buổi sáng có thể tới một hồi."

Tuổi trẻ công nhân nghe xong thoi cảnh sơn nói sau phản đến lắc đầu nói, "Ta không thể đi xuống, người liền giúp ta chuyển cáo Ngụy Quốc cường, hặ́n nếu không cấp này số tiền, hặ́n này một đồng lâu đầu đừng nghĩ bán đi!"

Thoi cảnh sơn vừa nghe tiểu tử này khẩu khí còn rất đại, vừa định lại nói điếm cái gì, liền nghe chính mình di động, hặ́n mở ra vừa thấy, thế nhưng là trậ̀n hoạ̀i an phát tin tức, "Lão thoi, mau xuống dưới, ta có việc!"

Nhìn tin tức sau, thoi cảnh sơn có chút nghi hoặc tưởng, "Gia hỏa này hôm nay buổi tối là xảy ra chuyện gì?" Vì thế hặ́n liền muốn cho mã đào

cùng chính mình cùng nhau xuống lầu, chính là ai ngờ hần mới vừa vừa nhắc đầu lại phát hiện mã đào không thấy!

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Phòng Hồn (Sáu)

"Mã đào..... Mã đào?"

Bởi vì hiện tại này nhà lầu còn không có hoàn công, cho nên toàn bộ 10 tầng đều là thông, thôi cảnh sơn cũng không nghĩ nhiều, còn tưởng rằng mã đào là từ địa phương khác đi xuống lầu đâu.

Thôi cảnh dưới chân núi lâu sau liền thấy trần hoài an chính ngẩng xồm trên mặt đất hết sức hút thuốc, tuy rằng biết hần nghiện thuốc lá đại, chính là nhìn trên mặt đất tàn thuốc, không có 10 căn cũng có 8 căn, liền này một hồi công phu hần liền trừu như thế nhiều?

"Người đại buổi tối, trừu như thế nhiều yên còn có ngủ hay không giấc?" Thôi cảnh sơn lo lắng hỏi.

Trần hoài an vừa thấy thôi cảnh sơn từ trên lầu xuống dưới, ngữ khí liền rất nóng nảy nói, "Như thế nào mới xuống dưới, người không thấy được ta tin tức sao?"

"Thấy được, nhưng trong lâu mặt quá hắc, ta không được từng bước một chậm rãi hạ sao?" Thôi cảnh sơn không sao cả nói, nhưng hần đến gần vừa thấy phát hiện trần hoài an thần không đúng, liền hỏi hần, "Người xảy ra chuyện gì? Vừa rồi ở mặt trên ta liền cảm giác người không quá thích hợp nhỉ!"

Trần hoài an không trả lời hần, mà là ném xuống trong tay tàn thuốc nói, "Đi, đi về trước lại nói."

Thôi cảnh sơn lái xe lôi kéo trần hoài an ra công trường, hạng mục giám đốc không được công trường, thôi cảnh sơn đến trước đem hần đưa về gia mới được.

Nhưng dọc theo đường đi tr ần hoài an vẫn luôn tr ần mặc không nói, này không phải phong cách của h ần a, thôi cảnh sơn không biết là chính mình câu nào nói sai r ồi, nhưng tưởng tượng h ần là không thể a, chính mình cùng tr ần hoài an vẫn là rất quen thuộc, trong lén lút cũng thường xuyên ở bên nhau chơi, ngày thường không gặp h ần như vậy quá a!

Rốt cuộc, thôi cảnh sơn đem xe chạy đến tr ần hoài an chỗ ở, h ần vốn định nói tiếng tái kiến li ền kết thúc này xấu hổ không khí, chính là không nghĩ tới tr ần hoài an lại quay đầu đối h ần nói, "Đi, thượng ta kia ng ồi ng ồi." Thôi cảnh sơn gật gật đầu li ền đình h ạo xe cùng h ần cùng nhau lên l ầu.....

Tr ần hoài an hiện tại trụ phòng đúng r ồi công ty cho h ần thuê, h ần không kết hôn cho nên như thế nào chấp vá cũng không cái gọi là, thôi cảnh sơn vừa vào cửa li ền phát hiện, tr ần hoài an gia thật đúng là có độc thân các lão gia cảm giác, kia kêu một cái loạn!

Bất quá tất cả mọi người đều là nam nhân, cũng sẽ không tại đây việc nhà nhi thượng khinh thường đối phương, tr ần hoài an cấp thôi cảnh sơn đồ chén nước, r ồi mới chính mình cũng uống một m ồm to bình phục hạ chính mình trái tim nhỏ.

Thôi cảnh sơn xem tr ần hoài an chậm chạp không mở miệng nói chuyện, chính là h ần làm chính mình lên l ầu hiển nhiên là có chuyện phải đối chính mình nói a! Vì thế li ền sốt ruột hỏi, "Người xảy ra chuyện gì? Vừa r ồi ta li ền xem người th ần sắc không đúng."

Tr ần hoài an lại kh ẩu uống một ngụm thủy mới chậm rãi nói, "Hôm nay chuyện này quá tà môn!"

Thôi cảnh sơn nghi hoặc hỏi, "Người là nói vừa r ồi cái kia kêu mã đào công nhân?"

Tr ần giám đốc gật gật đầu nói, "Người biết một kỳ việc ra quá sự đi?"

Thôi cảnh sơn gật gật đầu lại không nói chuyện, bởi vì h ần không nghĩ đánh gãy tr ần hoài an nói.

Vì thế Trần Hoài An tiếp theo nói, "Lần đó sự cố đã chết 6 cái công nhân, các hạng phí dụng thêm lên, mỗi cái công nhân trong nhà bắt được 75 vạn bẫ thường khoản, nhưng thực tế ở sự cố trung tổng cộng mất tích 7 cái công nhân!"

"Cái gì? Kia như thế nào liên bẫ 6 cái, dư lại một cái vì sao không bẫ?" Thôi Cảnh Sơn hỏi.

Trần Hoài An thở dài, rồi mới dùng sức xoa đem mặt nói, "Bởi vì kia đệ 7 cái công nhân thi thể vẫn luôn không tìm được, Ngụy tổng liên một mực chắc chắn cái này công nhân khẳng định không ở xi măng, bởi vì cái này công nhân là chính mình tìm được công trường tới làm việc vặt, ai đâu cùng hẳn không quen thuộc, lúc ấy có công nhân liên hoài nghi hẳn có phải hay không chính mình rời khỏi, Lý công từng nghĩ thuyết phục Ngụy tổng lại tìm xem, có thể Ngụy tổng lại không nghe, kiên trì nói người này khẳng định không ở phía dưới."

Thôi Cảnh Sơn nghe đến đây liên đánh gãy hẳn nói, "Kia người này lúc ấy liên không tìm?"

Trần Hoài An có chút áy náy gật gật đầu, "Không ai dám vì như thế một cái không liên quan người đắc tội lão bản, càng không ai dám khẳng định hẳn liên ở dưới, ngay lúc đó xi măng đã làm, nếu lúc ấy còn tưởng ở bên trong tìm thi thể, vậy muốn một chút dùng máy khoan điện gõ, công trình lượng ra quá lớn, còn không nhất định có thể tìm được người, cho nên lúc ấy căn bản không ai dám đem việc này đồng ý tới làm. Sau tới ta vốn định việc này liên như thế đi qua, mặt khác công nhân nên bẫ liên cũng đều bẫ, nhưng không nghĩ tới chính là, bởi vì lúc ấy ta xe ngừng ở xi măng rút chính phía trước, kia đồ vật đồ sau bắn khởi đá đem ta xe mới trước kính chắn gió cấp đánh nát, cho nên ta liên đi đều ra ngay lúc đó xe cầu ký lục nghi nội dung tưởng công ty bảo hiểm lý bẫ, kết quả ta nhìn video sau này liên mắt choáng váng, bên trong vừa lúc lục hạ kia đệ 7 cái công nhân bị xi măng cắn nuốt hình ảnh. Ta lúc ấy cũng không biết nên làm sao bây giờ pháp, liên đem video cấp Ngụy tổng nhìn, lúc sau hẳn khiến cho ta cắt bỏ video nội dung, trả lại cho ta 1 vạn đồng liên sửa xe, làm ta dừng cho công ty bảo hiểm bẫ!"

Thôi cảnh sơn nghe thế có chút trái tim băng giá nói, "Kia việc này liền như thế không giải quyết được gì?"

Trần hoài an bất đắc dĩ nói, "Vậy người nói có thể làm sao bây giờ? Người có thể vì việc này cùng lão bản trở mặt sao?"

"Kia vừa rồi ở công trường thượng người vì cái gì biểu hiện như vậy khác thường a?"

Trần hoài an làm hẩn như thế vừa hỏi, liền xanh cả mặt nói, "Người biết kia đệ 7 cá nhân công nhân kêu cái gì tên sao?"

Thôi cảnh sơn lắc đầu nói, "Ta nào biết, kia sẽ ta còn không có tới đón việc đâu!"

Trần hoài an biểu tình hoảng sợ nói, "Hắn đã kêu mã đào! Hắn phía trước ban tổ trưởng kêu Lữ lão căn, ở một kỳ công trình kết thúc sau, Lữ lão căn liền đem hắn kia một đội người lôi đi, cho nên sau tới tìm được các người."

Thôi cảnh sơn lúc này mới minh bạch, vừa rồi trần hoài an vì cái gì vừa nghe kia công nhân nói chính mình là đi theo Lữ ban đầu liền dọa thành như vậy, kia đội người đã sớm không làm, như thế nào sẽ lưu lại một công nhân ở công trường đâu? Còn thiếu hắn 72 vạn, này nói rõ nói chính là tử vong tiền an ủi nào!

"Trần giám đốc..... Người nhưng đừng vì một bữa cơm làm ta sợ, người dọa người có thể hù chết người!" Thôi cảnh sơn run giọng nói.

Trần hoài an vừa nghe liền nóng nảy, "Ta nhàn hoang nhi sao? Nói nữa, ta lúc ấy ánh mắt đầu tiên không nhận ra tới, chính là đương hắn vừa nói là Lữ ban đầu công nhân khi, ta liền liếc mắt một cái nhận ra hắn, hắn ăn mặc cùng trong video giống nhau như đúc!"

"Này Ngụy Quốc cường tâm cũng quá tối, hiện tại này 64 hào lâu nháo quỷ, chúng ta việc cũng pháp làm!" Thôi cảnh sơn căm giận nói.

Nhưng tr ần hoài an một câu lại làm h ắn tâm lạnh nửa thanh, "Hợp đ ồng đ ầu ký, sống cũng làm một nửa, người hiện tại không làm còn có nghĩ đ ời t iền? Ch ẳng lẽ người tính toán này mấy tháng toàn bạch làm?"

Thôi cảnh sơn vừa nghe cũng mắt choáng váng, h ắn cũng không biết chính mình nên làm sao bây giờ, chính là h ắn tưởng tượng đến chính mình làm việc công trường nháo quỷ, h ắn trong lòng biên li ền thẳng b ần ch ần, chính là nghĩ lại tưởng tượng, vừa r ồi mã đào đối chính mình lời nói là, nếu không trả t iền, phòng ở cũng đừng tưởng bán! Mà không phải đừng nghĩ cái!

Ng ắm lại chính mình mang theo này đ ội người cũng làm mấy tháng, vẫn luôn không ra quá cái gì sự, mã đào cũng là mấy ngày nay mới có thể ở buổi tối ra tới làm việc, nói vậy nhất định là cái gì kích thích tới r ồi h ắn, mới có thể làm h ắn đúng là âm h ần bất tán, là cái gì đâu?

Đột nhiên, thôi cảnh sơn nghĩ tới, mấy ngày hôm trước có trung niên phụ nữ c ần tìm người gọi ý tới công trường tìm nhi tử, chính là hỏi một vòng đ ều không có người gặp qua con h ắn, lúc ấy thôi cảnh sơn nguyên nhân chính là vì công trình thượng sự cùng thủ hạ người phát hỏa, li ền vô tâm tư xem kia trương tìm người gọi ý, h ắn nhớ rõ kia tờ giấy h ắn là còn dán ở công trường cột điện tử thượng đâu!

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Phòng H ần (Bảy)

Sáng sớm hôm sau, thôi cảnh sơn cùng tr ần hoài an sớm li ền tới tới r ồi nh ị kỳ công trường thượng, bọn họ hai người nhìn chăm chú thượng cột điện tử thượng kia trương tìm người gọi ý, không biết nên làm thế nào cho phải.

Lý Cương buổi sáng từ công trường ký túc xá lên sau, li ền nhìn đến hạng mục giám đốc tr ần hoài an cùng nhà th ầu thôi cảnh sơn hai người vẫn luôn đứng ở cột điện tử trước s ừng s ờ, h ắn đi qua đi vừa thấy, phát hiện bọn họ nguyên lai là đang xem mã đào tìm người gọi ý.

"Khụ....." Lý Cương thanh thanh giọng nói, hai người lại giống bị kinh gia tước giống nhau dọa tạc mao!

Bọn họ xoay người vừa thấy là Lý Cương, liền sôi nổi oán giận nói, "Ai nha ta đi! Lý công, người tưởng hù chết người a!"

Lý Cương cười cười nói, "Người hai làm cái gì chuyện trái với lương tâm, dọa thành như vậy?"

Trần Hoài An tả hữu nhìn xem, phát hiện không ai ở chung quanh, rồi mới hần hễ nhỏ giọng đối Lý Cương nói, "Lý công, chúng ta đêm qua gặp quỷ!"

Lý Cương sửng sốt một chút, rồi mới cười lắc đầu nói, "Hai người cũng thật đậu, bao lớn còn sợ quỷ? Người cho ta ba tuổi tiểu hài tử a?"

"Không phải Lý công, chúng ta đêm qua thật sự gặp được mã đào quỷ hèn!" Thôi Cảnh Sơn có chút sốt ruột nói.

Lý Cương vừa nghe bọn họ nói mã đào, thân mình chính là cứng đờ, "Mã đào?"

Hai người liền đem đêm qua sự tình từ đầu chí cuối cùng Lý Cương nói một lần, Lý Cương nghe xong vẫn là có chút bán tín bán nghi, người thường nói tai nghe vì hư mắt thấy vì thật, Lý Cương tưởng hôm nay buổi tối chính mình cũng đi xem, có phải hay không thật sự có thể gặp được mã đào quỷ hèn!

Đêm đó, Lý Cương một người ở trong ký túc xá đợi cho 12 điểm, rồi mới liền khoác quần áo đi 64 hào lâu.....

Ngày hôm sau buổi sáng, công nhân nhóm lục tục đi vào công trường khởi công, kết quả bọn họ mới vừa đi đến 64 hào lâu phía dưới khi, liền thấy trên mặt đất nằm một cái tai to mặt lớn gia hỏa, bọn họ đi qua đi vừa thấy, phát hiện thế nhưng là khai phá thương Ngụy tổng, đáng tiếc đầu đã bị quăng ngã thành lạn dưa hấu.

Cảnh sát tới sau bước đầu thăm dò hiện trường sau, đến ra kết luận là Ngụy Quốc cường có khả năng là từ 11 lâu, 10 lâu, 9 lâu này ba tầng trong đó một tầng ngã xuống, hẳn là mặt triền hạ ngã trên mặt đất, có khả năng là

tự sát, cũng có khả năng là bị người đẩy xuống, tử vong thời gian ở hôm nay rạng sáng 1 điểm 30 đến 2 điểm chi gian.

Khai phá thương Ngụy Quốc cường chết ở công trường khiến cho không nhỏ oanh động, cùng ngày sở hữu công nhân liên đình công, bọn họ biết lão bản đã chết, sợ sau này đừng nói tiếp theo làm, chính là phía trước làm cũng là bạch làm!

Lý Cương cả người nhúc nhĩ ở trong ký túc xá tỉnh lại, hấn chẳng những trên người đau, đầu cũng cảm giác thực vụng, chính mình đây là xảy ra chuyện gì? Còn có hấn là như thế nào hĩ ký túc xá đâu? Chính mình rõ ràng nhớ rõ đêm qua đi 64 hào lâu, nhưng lúc sau sự tình như thế nào chính là một chút ấn tượng cũng đã không có đâu?

Lúc này ký túc xá bên ngoài tiếng ồn ào lại một tiếng so một tiếng đại, hấn miễn cưỡng bò dậy cầm di động muốn nhìn một chút thời gian, chính là lại phát hiện di động thế nhưng tắt máy.

Hấn lập tức mở ra di động, ngay sau đó liền có mười mấy chưa tiếp điện thoại nhảy ra tới, có hấn lão bà, có trầh hoài an.

Lý Cương đầu tiên là cấp chính mình lão bà trở về cái điện thoại, một chuyển được liền nghe hấn lão bà ở trong điện thoại hùng hổ nói, "Người đêm qua ở nhà ai ngủ, liên thủ cơ đầu không khai? Trầh hoài an có việc tìm người đầu đánh tới trong nhà tới, kết quả ta một tá cũng là tắt máy, người nói người là ở bên ngoài công tác vẫn là làm khác cái gì nhận không ra người sự đi?"

Lý Cương vừa nghe đầu liền lớn, hấn vội giải thích nói, "Cái gì a lão bà, ta ngày hôm qua bị bệnh, di động không điện cũng không biết, hôm nay buổi sáng mới phát hiện tắt máy!"

"Bị bệnh? Xảy ra chuyện gì? Nghiêm trọng sao?" Lão bà vừa nghe, lửa giận nháy mắt liền diệt một nửa.

Kỳ thật Lý Cương cũng không tính nói bậy, hấn hiện tại liền cùng cảm mạo phát sốt lúc sau cả người đau nhúc cảm giác không sai biệt lắm,

"Không có việc gì, chính là có điễm cảm lạnh khiến cho phát sốt, hôm nay buổi sáng thì tốt rồi, chính là trên người không có gì kính nhi, muốn ngủ."

"Vậy người hôm nay vẫn là trở về đi, ở công trường trụ đi đầu kiện quá kém, người cũng không nhỏ, đừng đến lúc đó lại nghiêm trọng liền hỏng rồi!" Lý Cương lão bà lo lắng nói.

Lý Cương "Ân." Một tiếng nói, "Buổi tối nhìn xem, nếu ta còn là cảm thấy không thoải mái liền trở về"

Trấn an lão bà sau Lý Cương lại cấp trần hoài an trở về đi điện thoại, ai ngờ điện thoại một chuyển được liền nghe trần hoài an thực nôn nóng nói, "Lý công người như thế nào mới khởi động máy, ra đại sự, người hiện tại ở nhà vẫn là ở nơi nào a?"

Lý Cương nghe xong lập tức một cái giật mình từ trên giường ng ồi dậy, "Ra cái gì sự? Lại ra an toàn sự cố?"

"Cũng..... Không nhiều lắm đi, Ngụy tổng đã chết! Hắn là từ 64 hào trên lầu ngã xuống ngã chết."

"Cái gì?" Lý Cương thiếu chút nữa từ trên giường nhảy dựng lên, hắn chạy nhanh xuống giường mặc vào giày ra ký túc xá, quả nhiên, công trường thượng sở hữu công trình tất cả đều ngừng lại, công nhân nhóm tam một đám hai một chuỗi đầu ng ồi xõm trên mặt đất, xem ra bọn họ so với chính mình biết đến muốn sớm nhiều.

Lý Cương trong lòng biết, hôm nay loạn, ngày mai chỉ biết so hôm nay càng loạn, hiện tại chỉ là công nhân đã biết tới nháo, muốn chính mình tiền công, ngày mai những cái đó mua nhị kỳ phòng ở nghiệp chủ đã biết, có lẽ bọn họ sẽ nháo càng hung đi!

Cái này cục diện rối rắm hắn nhưng thu thập không được, vì thế liền đối trần hoài an nói, "Người trước ổn định công nhân, chạy hòa thượng chạy không được miếu, Ngụy Quốc cường tốt xấu còn có cái quốc cường điền sản công ty đỉnh đâu!"

Trần Hoài An lại không tự tin nói, "Ta nghe nói hần cái kia đi ền sản công ty chính là cái cái thùng rỗng, ầ là cái này lâu bàn đi ền cái kia lâu bàn lỗ thủng, hiện tại người khác vừa chết, chỉ sợ li ền người ta ti ền lương cũng khai không ra!"

Lý Cương li ền sợ hãi là như thế này, nhưng trước mắt hần cũng không có biện pháp, chỉ có thể bất đắc dĩ đối trần Hoài An nói, "Kia có thể làm sao bây giờ, đi một bước tính một bước đi, quốc cường bất động sản người tới sao?"

"Trước mắt ta là không thấy được bọn họ có cái gì người tới, ta nghe nói cái này quốc cường đi ền sản trừ bỏ Ngụy Quốc cường ở ngoài, lớn nhất cổ đông chính là hần đệ đệ Ngụy Quốc đồng, chính là hiện tại ta cũng không có nhìn thấy người của hần." Trần Hoài An nói.

Quả rớt trần Hoài An điện thoại sau, Lý Cương li ền cảm giác chính mình ầ một trát một trát đau, hần đi vào trước gương một chiếu, lại phát hiện chính mình một thân ầ là thổ, vì thế hần li ền từ thùng nước mức điểm nước tưởng tẩy tẩy, chính là một cở quần áo mới phát hiện, chính mình trên người có rất nhiều ứ thanh, khó trách hần cảm giác cả người đau ầ? ầ thanh thành như vậy có thể không đau sao?

Chính là Lý Cương lại như thế nào cũng nghĩ không ra chính mình là sao làm thành ồ như vậy, nhưng hiện tại không phải tưởng cái này thời điểm, trước mắt công trường quá rối loạn, chính mình lại cả người là thương, vẫn là v ề trước gia nghỉ ngơi mấy ngày đi.

Vì thế hần li ền đơn giản thu thập một chút, r ầ mới lái xe rời đi công trường, sau khi v ề ầ nhà hần lão bà vừa thấy hần trên người ứ thanh li ền hô to gọi nhỏ nói, "Người có phải hay không cùng người đánh nhau đi? Đây trên người thương là như thế nào tới?"

Bị lão bà như thế vừa hỏi, hần trong ầ hoảng hốt gian giống như thật cùng cái gì người đánh lên tới hình ảnh hiện lên, mà người kia còn bị hần tấu rất thảm, chính là cái kia là ai ầ? Hần thật sự nghĩ không ra, phản ầ là càng nghĩ càng ầ ầ.....

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Phòng Hồn (Tám)

Lý Cương lão bà xem hấn như bây giờ tử, liền lo lắng nói, "Lão công, không được chúng ta đi bệnh viện đi, người nhưng đừng làm ta sợ?"

Lý Cương xua xua tay nói, "Không có việc gì lão bà, ta ngủ một lát thì tốt rồi."

"Ngụy tổng, người nói đây là tiếng người sao? Người có thể kiếm tiền, có thể tránh rất nhiều tiền! Nhưng người động tác võ thuật đẹp mắt người khác lấy mệnh đổi lấy tiền người buổi tối ngủ được giấc sao?" Lý Cương cảm giác lời nói là từ miệng mình nói ra, rồi lại không giống như là chính mình nói nữa.

Đứng ở đối diện Ngụy Quốc cường hừ lạnh một tiếng nói, "Tiểu tử, đó là mạng người không tốt, chẳng trách người khác, ai làm người trời sinh chính là cái quỷ nghèo đâu, nếu người lúc trước sẽ nhận môn, đầu thai đến nhà ta, khi ta nhi tử, ha hả..... Hiện tại liền không phải là như thế cái kết cục!"

Lý Cương cảm giác được chính mình trong lòng trước sở chưa phần nộ, hấn phía trước không phải không biết Ngụy Quốc cường là cái tiểu nhân, chính là cùng tiểu nhân giao tiếp hấn luôn luôn vâng chịu một cái nguyên tắc, cũng chỉ có thể hết thấy chỉ xem tiền, chỉ cần chính mình không có hại là được.

Chính là hiện tại, hấn tâm phần nộ cơ hồ muốn hủy diệt thế giới này, vì cái gì trên đời sẽ có như thế người vô sỉ, đối phó người như vậy chỉ có thể sử dụng bạo lực!

Chờ Lý Cương lấy lại tinh thần khi, hấn đã sớm đem Ngụy Quốc cường đánh hấn thân mục đầu nhận mau không ra, chính là hấn tay lại vẫn là như thế nào cũng dùng không được tới, cuối cùng hấn đem phi giống heo giống nhau Ngụy Quốc cường giống kéo chết cầu giống nhau kéo dài tới 10 tầng lầu không có phong kín tường ngoài chỗ, mặt triền hạ dùng sức một ném, liền nghe " " một tiếng, Ngụy Quốc cường liền như thế quăng ngã đi xuống.

Lý Cường một thân là hãn tử trên giường bùng tỉnh, chính mình vừa rồi là ng ời cái dạng gì mộng a? Vì cái gì sẽ mơ thấy là chính mình đem Ngụy Quốc cường từ 10 lâu ném xuống đâu? Còn hảo là mộng, Lý Cường tự hỏi ở trong hiện thực hãn nhưng không có cái kia bản lĩnh đem một cái mau 300 cân hình người ném trúng thúí giống nhau nhẹ nhàng ném tới dưới l ầu đi.

"Lão công? Tỉnh, vậy lại đây ăn một chút gì đi, ta cho người bao sủi cảo." Lý Cường lão bà ôn nhu nói.

Lý Cường hoạt động một chút chính mình có chút cứng đờ thân thể, vừa mới chuẩn bị xuống giường đi ăn cơm, li ền nghe được chính mình di động đột nhiên vang lên, hãn tiếp lên vừa thấy, thế nhưng là cái xa lạ dây số, "Người hảo....."

"Người hảo Lý công, ta là Ngụy Quốc cường đệ đệ Ngụy Quốc đồng, người hiện tại phương tiện tới một chút công trường sao?" Một cái đ ồng dạng xa lạ thanh âm nói.

Lý Cường sửng sốt, rồi mới chạy nhanh nói, "Phương tiện, ta lập tức qua đi."

Hãn cúp điện thoại sau li ền nhìn đến thể tử vẻ mặt không cao hứng nói, "Còn bệnh đâu li ền đi công trường? Người còn muốn hay không mệnh?"

Lý Cường vội trấn an thể tử nói, "Không có biện pháp, người lão công một năm thu vào tất cả tại cái này gọi điện thoại nhân thủ nắm chặt đâu, không đi không được a!"

Lý Cường xuống l ầu sau li ền lái xe thẳng đến nhị kỳ công trường mà đến, hãn đến thời điểm li ền thấy một cái thân hình cao lớn nam nhân đang đứng ở một đống gạch đỏ thượng cùng bốn phía công nhân nói, "Đại gia trong tay việc nên như thế nào làm còn như thế nào làm! Cái này công trình sẽ không hoàng! Ta từ công ty tài vụ nơi đó biết được tổng cộng là thiếu đại gia nửa năm tiền lương, phía trước lão quy củ đều là kỳ hạn công trình kết quả sau dùng một lần thanh toán tiền, năm nay gặp đặc thù tình huống li ền phải vật thù đối đãi, ta vừa rồi ở tài vụ nơi đó ký tên, ta làm chủ trước

chia đại gia ba tháng tiền lương, bởi vì công ty trưởng thượng hiện tại tiền như thế nhiều tiền, các người tiếp tục khởi công, chờ phòng ở bàn giao công trình sau, nghiệp chủ đuôi khoản vừa đến, chúng ta tiền đem dư lại tiền lương cho đại gia thanh, nếu các người hiện tại không khai, ta nhà lầu cái không đứng dậy, ta tiền không có tiền cho các người dư lại tiền lương, cho dù các người cần ba tháng tiền chạy lấy người, nhưng hiện tại đầu là năm trúng, không có cái nào kiến trúc công ty sẽ ở ngay lúc này lại nhận người, như vậy các người này một năm tiền bạch phế đi! Với này như vậy, còn không bằng hảo hảo cho ta làm! Ngụy tổng đi rồi, nhưng công ty không suy sụp, công trình còn ở, các người còn ở, ta còn ở!"

Hắn nói vừa nói xong, phía dưới tiền vang lên tiếng sấm vỗ tay, kỳ thật này đó công nhân căn bản không để bụng ai là lão bản, chỉ cần có người cho bọn hắn phát tiền lương, với ai làm đều giống nhau.

Lúc này trần hoài an cái thứ nhất thấy được Lý Cương, triều hắn đã đi tới, "Lý công, mặt trên chính là tân Ngụy tổng, Ngụy Quốc đồng."

Lý Cương giương mắt hướng Ngụy Quốc đồng nhìn lại, vừa lúc Ngụy Quốc đồng cũng hướng hắn bên này nhìn qua, hai người lẫn nhau gật đầu ý bảo.....

Công nhân nhóm ở Ngụy Quốc đồng một phen trấn an hạ đầu vệt tới từng người cương vị thượng khởi công, chỉ thấy hắn thân thủ thoãn thoắt từ gạch đỏ đôi thượng nhảy xuống tới, rồi mới đi đến Lý Cương trước mặt, chủ động cùng hắn bắt tay nói, "Người hảo a Lý công, ta đã sớm nghe nói qua ngài đại danh, chính là vẫn luôn không có cơ hội nhận thức một chút."

Lý Cương biết đây là người làm ăn khách khí, chính là hắn có thể rõ ràng cảm giác được cái này Ngụy Quốc đồng so với hắn ca ca Ngụy Quốc cường ở các phương diện không chỉ cường một chút, "Ngụy tổng quá khách khí, là ta phía trước không cơ hội nhận thức người mới đúng vậy!"

Hai cái từng người giả dối hàn huyên sau, Ngụy Quốc đồng tiền đem Lý Cương thỉnh thượng chính mình trong xe, muốn hai người đơn độc nói chuyện.

"Ngụy tổng, không nghĩ tới người người như thế có quyết đoán....."
Những lời này cũng không phải là Lý Cương khen tặng hẳn, hẳn trong lòng thật là như thế tưởng.

Ngụy Quốc đồng cười cười nói, "Kỳ thật ta cũng chỉ là làm ta hiện tại duy nhất có thể làm sự, lúc sau còn muốn dựa đại gia mới được!"

"Ngụy..... Trước Ngụy tổng sau sự xử lý như thế nào?" Lý Cương nghĩ tới nghĩ lui đành phải xưng hô Ngụy Quốc cường vì trước Ngụy tổng.

Ngụy Quốc đồng biểu tình có chút ngưng trọng nói, "Án tử còn không có kết, hẳn di thể còn ở cảnh sát cục, ngày hôm qua cảnh sát cho ta biết, ta ca chết rất khó định tính, hiện tại mặt ngoài chứng cứ càng có khuynh hướng tự sát, chính là chúng ta cả nhà đều biết đây là không có khả năng, ta ca tính cách có lẽ người cũng biết, liền tính hẳn biết chính mình ngày mai liền sẽ chết, kia hôm nay hẳn cũng muốn đem chính mình sống ở trên đời này có thể kiếm tiền kiếm hạ!"

Lý Cương gật gật đầu nói, "Một người nam nhân vô bệnh vô tai, có thể có nhi, thế nghiệp đang ở đi lên sườn núi lộ, ta cũng nghĩ không ra sẽ có cái dạng gì lý do làm hẳn tự sát."

Ngụy Quốc đồng thở dài nói: "Tính, chuyện này khiến cho cảnh sát đi đau đầu đi, ta hôm nay đem người đi tìm tới là muốn hiểu biết một chút hiện tại công trường một ít tình huống, ta phía trước nghe một cái công nhân nói 64 lâu nháo quỷ? Có việc này sao?"

Lý Cương biểu tình cứng lại, nghĩ thầm khẳng định là thôi cảnh sơn cái này vương bát đản miệng không nghiêm, chính là hẳn mặt ngoài lại rất đạ nhiên nói, "Kỳ thật chuyện này nghe đồn là có nguyên nhân gây ra....."

"Nga? Nói nói nhìn xem." Ngụy Quốc đồng biểu tình tò mò nói.

Vì thế Lý Cương liền đem năm trước một kỳ công trình ra sự cố cùng Ngụy Quốc đồng nói một lần, hẳn còn đuổi theo định nói cho Ngụy Quốc đồng, cái kia kêu mã đào công nhân hiện tại liền ở 64 hào lâu nần hạ!

Ngụy Quốc đồng nghe xong sau tr ần mặc đã lâu, mới chậm rãi mở miệng nói, "Ta cùng ta ca đ ồng dạng là cái thương nhân, cho nên đ ầu hy vọng ích lợi lớn nhất hóa, hiện tại lâu đã đi lên li ền không khả năng lại hủy đi, bất quá ta sẽ suy xét cấp mã đào người nhà nhất định kinh tế b ồi thường."

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Phòng H ần (Chín)

Lý Cương gật gật đ ầu nói, "Ngụy tổng thật là hiệp cốt nhu tình, hy vọng mã đào mẫu thân có thể tiếp thu, nàng trong khoảng thời gian này vẫn luôn ở công trường thượng tìm nhi tử, kỳ thật ta có thể cảm giác được nàng hẳn là đã biết nhi tử không còn nữa, chính là đương mẹ nó tổng muốn tìm được nhi tử thì thể mới có thể cam tâm nhận mệnh."

"Như vậy, người ra mặt cùng mã đào mẫu thân hiệp thương một chút, chúng ta sẽ dựa theo bình thường tử vong ti ền an ủi b ồi thường bọn họ, r ồi mới ta sẽ ở 64 hào trong lâu dự lưu ra một bộ phòng cho bọn hắn, làm như vậy là đ ền bù bọn họ không thể an táng nhi tử thương đau, còn có thể làm hai vợ ch ồng già cách bọn họ nhi tử càng g ần một ít, người xem trọng không tốt?"

Lý Cương sửng sốt, hẳn lại l ần nữa xem kỹ một chút trước mắt vị này Ngụy tổng, hẳn không thể không thừa nhận Ngụy Quốc đồng cho dù là thương nhân, cũng là cái EQ rất cao thương nhân.....

Lý Cương cùng ngày li ền đi mã đào mù mù làm công tiểu tiệm cơm, hẳn đem sự tình ti ền ti ền hậu hậu đ ầu cùng nàng nói một l ần, chờ Lý Cương nói xa sau, mã đào mù mù đã sớm khóc khóc không thành tiếng.

Nhưng mã đào mù mù tuy rằng lại tức lại hận, lại là cái nguyện ý phân rõ phải trái người, cuối cùng nàng miễn cưỡng tiếp nhận r ồi nhi tử đã xuống m ồ sự thật này, cũng tiếp nhận r ồi Ngụy Quốc đồng sở cấp ra b ồi thường.

Vào lúc ban đêm Lý Cương li ền ở công trường thượng nhận được Ngụy Quốc đồng điện thoại, hỏi hẳn hẳn là cấp mã đào người nhà cái gì vị

trí phòng ở đâu? Vấn đề này cũng làm khó Lý Cương, hắn cũng không biết là tùy tiện nào bộ đầu được, vẫn là.....

Vì thế hắn liền đối Ngụy Quốc đồng nói, làm chính mình suy xét một đêm, ngày mai lại cho hắn hồi đáp. Cúp điện thoại sau, hắn liền khoác quần áo đi 64 hào lâu.

Hiện tại đã nhập thu, buổi tối thiên nhiên làm người cảm giác thực mát mẻ, chính là vừa đến 64 hào dưới lầu, Lý Cương lại cảm giác được chính là sau cổ lạnh vèo vèo, hắn "Khụ....." Một tiếng thanh thanh giọng nói, rồi mới đi vào 64 hào lâu.

Thời gian này trong lâu hắc dọa người, Lý Cương dùng di động chiếu sáng lên, bước chân gian nan chạy lên lầu, cũng không biết chính mình bò nhiều tầng, tóm lại là mệt mau tắt thở thời điểm, liền thấy ven tường ánh trắng có thể chiếu đến chỗ, đứng một người, hắn là đưa lưng về phía Lý Cương đứng ở nơi đó.

Tức khắc, Lý Cương có loại xoay người muốn chạy xúc động, chính là lý trí nói cho hắn việc này nếu muốn hoàn toàn giải quyết hắn hiện tại liền không thể chạy!

"Mã đào?" Lý Cương chính mình đều nghe ra chính mình thanh âm có chút phát run.

Người kia nghe được Lý Cương thanh âm sau, chậm rãi xoay người lại, mỉm cười nhìn Lý Cương nói, "Từ khi nào, ta thật sự rất muốn trở thành giống người giống nhau người..... Chính là hiện tại hết thấy đầu không thể."

Tuy rằng Lý Cương chỉ đang tìm người gợi ý thương gặp qua mã đào ảnh chụp, chính là đương người xoay người lại khi, Lý Cương vẫn là liếc mắt một cái liền nhận ra tới, hắn mặt trừ bỏ nhiều ít có chút tái nhợt ở ngoài, cùng người sống không có quá lớn khác nhau, nếu chính mình không phải trước đó biết hắn là quỷ, như vậy hiện tại hắn là liền không như thế sợ hãi.

Lý Cương tuy rằng sợ hãi, chính là hắn còn không có quên hẳn tới mục đích là cái gì, vì thế hắn đổi mã đào nói, "Ta hôm nay tới là cùng người nói một việc, Ngụy Quốc cường đã chết, hắn đệ đệ Ngụy Quốc đồng tiếp nhận hẳn công ty, ta đem tình huống của người cùng hắn nói rõ ràng sau, hắn đồng ý cho người cha mẹ 105 vạn tử vong tiền an ủi cùng trong tòa nhà này một bộ phòng ở."

Mã đào thở dài nói, "Như vậy cũng hảo, ta ba mẹ hạ nửa đời cuối cùng là có cái tin tức, mà ta cũng có thể cách bọn họ gần một ít....."

"Kia..... Người hy vọng người cha mẹ ở tại này đóng lâu nào một tầng cái nào vị trí a?" Lý Cương thấp thỏm hỏi ra hắn hôm nay nhất muốn hỏi một vấn đề

"3 đơn nguyên 1 lâu 102 thất." Mã đào cấp ra hắn đáp án.

Lý Cương gật gật đầu nói, "Kia hảo, dư lại ta tới an bài, người liên..... An tâm đi!"

Lý Cương ra 64 hào lâu khi, đã sớm dọa toàn thân là hãn, hắn cơ hồ là một đường chạy chậm đi xuống lầu, chính là không đi bao xa hắn liền cảm giác chính mình sau cổ có chút mạo gió lạnh, hắn quay đầu nhìn lại, mã đào lúc này đã đứng ở lầu một một chỗ phía trước cửa sổ, vì thế Lý Cương ở trong lòng yên lặng nhớ kỹ vị trí này, xem ra đây là mã đào sợ chính mình liền, lại tới nói cho Lý Cương cụ thể vị trí ở nơi nào.

Lúc sau Lý Cương liền dựa theo mã đào yêu cầu đem căn hộ kia trang hoàng hảo sau, mới đem chìa khóa giao cho mã đào cha mẹ, hắn cùng Ngụy Quốc đồng tin tưởng, chỉ cần mã đào cha mẹ ở tại 64 hào một ngày, cái này trong lâu đầu sẽ không lại phát sinh nháo quỷ nghe đồn.

Hôm nay buổi tối, Lý Cương khó được về nhà trụ, hắn lão bà cho hắn làm hắn yêu nhất ăn thịt kho tàu cùng cải mai úp thịt, Lý Cương ăn thực vui vẻ, bởi vì mã đào chuyện này rốt cuộc xem như giải quyết viên mãn, chính mình không bao giờ dùng vì chuyện này ngủ không yên.

Lúc này Lý Cường lão bà đem hần di động lấy đi, đây là hần mỗi lần trở về đều phải cấp lão bà kiểm tra tất lựa chọn mục.....

Lý Cường lão bà đem điện thoại mở ra sau, cẩn thận xem xét Lý Cường mỗi một cái điện báo biểu hiện cùng tin tức, đột nhiên, nàng phát hiện Lý Cường di động có cái đặc biệt chiếm nội t ần video văn kiện, vì thế nàng liền bắt được phòng ngủ click mở nhìn.....

Trong video, Lý Cường di động hần là đặt ở trước ngực một cái trong túi, hình ảnh thực ám, chỉ có thể miễn cưỡng nhìn ra hần là công trường thượng chụp, trong video Lý Cường hần là vẫn luôn ở lên lầu, bởi vì màn ảnh thực lay động.

Cũng không biết hần bò tới rồi mấy lâu sau, hần đứng xuống dưới, hướng kia tầng lầu bên trong đi đến, tiếp theo, Lý Cường lão bà liền nhìn hoảng sợ một mộ, Lý Cường thế nhưng ở đối với không khí nói chuyện!

"Người..... Người thật sự ở dưới!"

"Thực xin lỗi, nếu ta kiên trì đến cùng nói, có lẽ là có thể tìm được người!"

"Ta thấy đến người mù mù, nàng còn ở tìm người, ta sẽ giúp người đi xem nàng."

"Cảm ơn người có thể lý giải ta....."

Lý Cường nói đến nơi đây liền ngừng, rồi mới hần liền không nói chuyện nữa, lúc này trong video truyền ra một cái khác lên lầu thanh âm, hần bước chân thực trọng, hần là cái mập mập, quả nhiên, không một hồi màn ảnh liền xuất hiện cái thở hổn hển mập mập.

Lý Cường lão bà liếc mắt một cái liền nhận ra đây là vừa mới chết không mấy ngày Ngụy Quốc cường, nàng ở trong lòng thầm nghĩ, chẳng lẽ Ngụy Quốc cường chết cùng chính mình lão công có quan hệ?

Tiếp theo liền nghe Ngụy Quốc cường cực không vui nói, "Lý công, như thế chậm còn ước ta tới nơi này, có cái gì chuyện quan trọng phi hiện tại nói không thể a?"

Nhưng trong video trả lời thanh âm lại không phải Lý Cương, mà là một cái càng tuổi trẻ thanh âm, "Ngụy tổng, ta là tới muốn người thiếu ta tử vong thì an ủi!"

Ngụy Quốc cường nghe xong thân mình rõ ràng chấn động, rồi mới lớn tiếng nói, "Người không phải Lý Cương, người là ai?"

"Ta là ai? Ta chính là làm người chôn ở bên phía dưới người a!"

Kế tiếp phát sinh sự tình làm Lý Cương lão bà kinh hãi không thôi, chỉ thấy hai người nói nói liền động khởi tay tới, Ngụy Quốc cường tuy rằng béo, chính là sức lực vẫn là rất đại, Lý Cương cùng hắn cơ hồ là vụng đánh vào cùng nhau.

Chính là cuối cùng Lý Cương vẫn là đem Ngụy Quốc cường hung hăng tấu một đống, đánh hắn đã không có đánh trả năng lực sau, thế nhưng muốn đem hắn hướng nhà lầu mở miệng chỗ kéo đi.....

Tiếp theo liền phát sinh Lý Cương lão bà nhất không nghĩ nhìn thấy một màn, nguyên lai là Lý Cương đem Ngụy Quốc cường ném đi xuống, chính là Lý Cương từ đâu ra như vậy đại lực lượng, quả thực liền không giống như là cái người bình thường có thể làm được!

Hơn nữa cụ nàng mấy ngày nay quan sát, chính mình lão công tựa hồ căn bản đều không nhớ rõ chuyện này, trừ bỏ kia một thân lập tức liền phải lui rút ứ thanh ở ngoài, chuyện này thật giống như chưa từng có phát sinh quá giống nhau.

Lý Cương lão bà nhìn thoáng qua đang ở phòng khách xem TV Lý Cương, do dự một lát sau, tay nàng liền chậm rãi ấn hạ cắt bỏ kiện.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Phóng Hà Đền (Một)

Đêm khuya, h òlâm lâm một người từ quán bar ra tới, hôm nay nàng đặc biệt mất hứng, chính mình nhìn trúng hai cái soái ca nhất đầu bị người khác cạy đi rồi, vừa rồi uống xong rượu cũng chính nàng trong cơ thể kêu gào, một giây nhắc nhở chính mình có bao nhiêu sao không ai thích.....

H òlâm lâm từ nhỏ gia đình đi đầu li ên không t ối, cho nên nàng ở học tiểu học thời điểm luôn là cảm giác chính mình khác nữ sinh cao nhất đẳng, chính là thượng sơ trung sau này nàng li ên chậm rãi phát hiện, lớn lên xinh đẹp nữ sinh càng ngày càng nhận người thích, mà nàng trường giống, ha hả.....

Mà cái này cục diện lại ở h òlâm lâm thượng đại học sau đột nhiên bắt đầu xoay chuyển, nàng trong lúc nhất thời thế nhưng thành đoạt tay hóa, đặc biệt là ở đại học sắp tốt nghiệp thời điểm, lý do rất đơn giản, đó chính là bởi vì h òlâm lâm ba ba là một công ty niêm yết lão tổng.

Mà điểm này h òlâm lâm chính mình cũng rất rõ ràng, nàng là xấu, chính là nàng không ngốc, ở nào đó phương diện nàng vẫn là thực tốt di truyền lão ba một ít ưu điểm.

Vì thế nàng li ên bắt đầu lợi dụng chính mình cái này ưu thế ở rất nhiều nam hài chi gian chọn tới tuyển đi, đổi bạn trai tốc độ so nàng đổi di động còn nhanh, chính là dù vậy, nàng nhưng vẫn đến không chính mình nếu muốn chân ái, có lẽ hôn nhân là có thể dùng tiền tài tới trao đổi, nhưng nàng biết tình yêu lại không được.....

Hôm nay buổi tối h òlâm lâm quăng mới vừa nhận thức một thằng bạn trai, một người ở nhà sinh hờn đổi, lúc này nàng khuê mật gọi điện thoại tới ước nàng đi tân khai một gian quán bar chơi, này chính hợp h òlâm lâm tâm ý, nàng này sẽ chính nháo tâm đầu!

Tưởng tượng đến một h ối khả năng sẽ uống rượu, h òlâm lâm li ên không lái xe ra cửa, vừa ra đến trước cửa h òlâm lâm ở phòng khách gặp nhà bọn họ bảo mẫu Triệu a di, từ h òlâm lâm mù mù qua đời sau, cái này

Triệu a di li ên vẫn luôn ở nhà chiều cỡ nàng cuộc sống hàng ngày, cũng coi như là trừ bỏ nàng lão ba ở ngoài thân nhất một người.

"Lâm lâm, hôm nay là tết Trung Nguyên, buổi tối vẫn là đừng đi ra ngoài." Triệu a di lo lắng nói.

Hồ lâm lâm lại không chỗ nào nói, "Yên tâm đi a di, ta cùng ta bằng hữu cùng đi, người như vậy nhiều, quý thấy đâu sợ!"

Khuê mặt đem địa chỉ chia hồ lâm lâm, bởi vì suy xét đến một hồi muốn uống rượu, nàng li ên ra cửa đánh xe thẳng đến kia gia tân khai quán bar đi!

Từ quán bar ra tới sau hồ lâm lâm tâm tình rất kém cỏi, tại đây loại quán bar, đại gia ai cũng không biết ai thân phận, hết thấy xem mắt duyên, cho nên nàng ở chỗ này cũng không có ưu thế, với này ở bên trong tự thảo mặt mặt, còn không bằng sớm một chút rời đi.

Cũng không biết có phải hay không bởi vì là tết Trung Nguyên nguyên nhân, trên đường người đi đường rất ít, xe taxi càng là nửa chiếc đâu không có, hồ lâm lâm dọc theo quán bar ra tới này phố vẫn luôn đi phía trước đi, phía trước là một cái từ công viên kéo dài ra tới nhân công hà.

Nàng đi rồi một hồi vẫn là một chiếc xe taxi bóng dáng cũng chưa nhìn đến, nàng ở trên di động hẹn trước nửa ngày cũng không một cái xe taxi đoạt đơn, vì thế nàng càng đi càng khí, có lẽ hôm nay thật nên nghe a di nói, không cần ra cửa mới đúng!

Lúc này hồ lâm lâm nhìn đến nhân công trong sông chính tinh tinh điểm điểm phiêu lại đây một ít đồ vật, nàng đến gần vừa thấy, nguyên lai là một ít hoa sen đèn, tâm tình không tốt hồ lâm lâm lúc này nhìn đến cái gì đâu có khí, vì thế nàng li ên nhặt lên trên mặt đất mấy khối hòn đá nhỏ, hướng tới trong nước hoa sen đèn một trận loạn ném, chính là nàng ném chính xác không được, chỉ là khơi dậy vài miếng bọt nước mà thôi.

Tùy hứng nàng lúc này cũng đã quên chính mình hẳn là đánh xe về nhà sự, mà là xoay người lại trên mặt đất nhặt một đống Thạch Đầu, một khối

tiếp một khối triêu trong sông hoa sen đèn ném tới, rớt cuộc, một tràn u lam sắc hoa sen đèn bị nàng thành công đánh trâm, nàng lúc này mới cảm thấy mỹ mãn rời đi.

Rớt cuộc, có xe taxi đoạt đơn, hồ lâm lâm ở ven đường đợi vài phút, xe taxi liền tới rồi, nàng vừa lên xe, tài xế sư phụ liền hỏi, "Hai vị đi chỗ nào?"

Hồ lâm lâm sững sốt, cho rằng chính mình nghe lầm, liền không có quá nhiều so đo nói, "Long hưng hoa viên khu biệt thự!"

Sở hữu xe taxi tài xế bởi vì chức nghiệp quan hệ, đầu phi thường hay nói, cái này tài xế cũng không ngoại lệ, hấn cười đối hồ lâm lâm nói, "Nha đầu, các người hôm nay có thể đánh tới ta xe tính mạng người hảo, nếu không phải lão bà của ta lâm thời tăng ca, ta một người lại ở nhà đái không được, nói không chừng các người hiện tại còn đứng ở trên đường cái đánh không xe đâu?"

Hồ lâm lâm lúc này nhưng vô tâm tư phản ứng cái này lái taxi, nàng chỉ nghĩ sớm một chút về nhà, tắm nước nóng, rồi mới mỹ mỹ ngủ một giấc, hảo quên mất hôm nay ghê tởm chuyện này.

Tài xế phát hiện hôm nay đánh xe hai cái nữ hài rất kỳ quái, các nàng một cái bản toàn mặt, cùng người khác thiếu nàng tám trăm vạn giống nhau, mà một cái khác lại từ lên xe sau liền vẫn luôn cúi đầu không nói lời nào, các nàng hai người chi gian cũng một chút giao lưu cũng không có, toàn đương đối phương là trong suốt giống nhau.

Đang ở hấn nghi hoặc khi, hồ lâm lâm gia tới rồi, tài xế thấy hồ lâm lâm xuống xe sau, cũng không quay đầu lại một người đi phía trước đi đến, mà vừa rồi vẫn luôn chưa nói quá một câu nữ nhân, lúc này cũng đuổi kịp hồ lâm lâm, chỉ là nàng đầu vẫn như cũ rất thấp.....

Đột nhiên, cái kia mặt sau nữ nhân chậm rãi quay đầu lại nhìn về phía tài xế, đó là một trương trắng như tuyết đại mặt, nàng đối với tài xế quý dị cười, rồi mới xoay người tiếp tục đi theo hồ lâm lâm.

Xe taxi tài xế tức khắc dọa ra một thân mồ hôi lạnh, hấn lập tức mình bạch nữ nhân này là cái gì đờ vật, vì thế hấn chạy nhanh một chân chân ga nhanh chóng nhanh chóng cách rời cái này biệt thự tiểu khu.

Hồ lâm lâm vừa vào cửa liền nhìn đến Triệu a di đang ở khách xem TV chờ nàng, mà khi Triệu a di vừa thấy đến nàng sắc mặt khi, liền có chút lo lắng hỏi, "Lâm lâm, người sắc mặt như thế nào như thế kém, có phải hay không nơi nào không thoải mái?"

Hồ lâm lâm có chút làm nũng nói, "Ta có chút mệt mỏi, tưởng tắm nước nóng, rồi mới lại ăn thượng một chén đường phèn tổ yến!"

Triệu a di cười cười nói, "Hảo, tử lạnh liền có chiều nay ta vừa mới nấu tốt đường phèn tổ yến, ta cho người nhiệt một chút, lập tức liền hảo, người trước lên lầu đi tắm rửa đi!"

Hồ lâm lâm cấp chính mình thả một lu nước ấm, rồi mới chậm rãi ngồi xuống, nháy mắt nàng liền cảm giác toàn thân đều thông thấu, vừa rồi thể xác và tinh thần sở hữu không khỏe cảm tất cả đều biến mất! Ở cái này biệt thự chỉ có nàng cùng Triệu a di cùng nhau trụ, mà nàng cái gọi là công ty niềm yết lão cha, này sẽ đang cùng so hồ lâm lâm cùng lắm thì vài tuổi tân hôn thể tử ở nước Pháp nghỉ phép đâu!

Kỳ thật tại đây chuyện này thượng, hồ lâm lâm còn tính xem thực khai, lão mẹ qua đời thời điểm nàng ba hồ trăm xuyên mới hơn bốn mươi tuổi, người làm tuổi này có tiền nam nhân cả đời thủ thân như ngọc cũng không hiện thực, vì thế nàng liền chủ động hướng lão ba đưa ra lại cưới có thể, nhưng là không thể tái sinh hài tử.

Hồ trăm xuyên suy xét hai ngày sau liền đồng ý, hấn gạt chính mình tân hôn thể tử, một người đi bệnh viện làm tuyệt dục giải phẫu, cuối cùng còn bắt tay thuật đơn cấp hồ lâm lâm nhìn, làm cho nàng yên tâm, hấn hồ trăm xuyên đời này chỉ biết có nàng hồ lâm lâm một cái nữ nhi!

Hồ lâm lâm lúc ấy cũng thực khiếp sợ, nàng không nghĩ tới chính mình lão ba sẽ làm như thế tuyệt, có lẽ cái kia mới tới hồ thái thái đời này đều sẽ không minh bạch chính mình vì cái gì chính là hoài thượng hài tử đi?

Hồ lâm lâm nhắm mắt, nghĩ lão ba đối chính mình làm ra đủ loại hứa hẹn, mà lúc này bần tẩm thủy cũng dần dần chuyển lạnh.....

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Phóng Hà Đền (Nhị)

Hồ lâm lâm ở ấm áp trong nước thế nhưng thoải mái ngủ rồi, mà lúc này trong nước bọt biển dần dần đánh tan, bình tĩnh mặt nước đột nhiên không có ngọn ngu ồn nhấc lên một trận gợn sóng, mà ngủ say trung hồ lâm lâm lại hoàn toàn không biết.

Chỉ thấy ở hồ lâm lâm cẳng chân chỗ, một đoàn tóc đen từ trong nước dần dần dâng lên, tiếp theo một đôi huyết hồng mắt lộ ra mặt nước, chính vô cùng oán hận nhìn ngủ say trung hồ lâm lâm.....

Đột nhiên, phòng tắm môn bị người chậm rãi đẩy ra, trong nước đầu người lập tức rút trở về, nguyên lai Triệu a di xem hồ lâm lâm vẫn luôn không xuống lầu, nàng liền đoán được cái này nha đầu rất có khả năng là ngủ rồi, nàng sợ hồ lâm lâm ở trong nước ngủ sẽ cảm lạnh, cho nên liền đi lên kêu nàng.

"Lâm lâm..... Đừng ngủ, nhanh lên lên hồi trên giường ngủ!"

Hồ lâm lâm mơ hồ gian từ trong nước đứng lên, tức khắc cảm giác đầu choáng váng não trướng, còn hảo Triệu a di đúng lúc đỡ nàng một phen mới không có té ngã.

"Xảy ra chuyện gì? Có phải hay không nơi nào không thoải mái? Nếu không ta bế người đi bệnh viện đi?" Triệu a di lo lắng nói.

Hồ lâm lâm xoa xoa tay nói, "Không có việc gì, hẳn là vừa rồi uống rượu có chút phía trên duyên cớ, không có việc gì, ta ngủ một giấc thì tốt rồi."

Triệu a di đem hồ lâm lâm đưa về phòng ngủ sau, nàng liền một mình một người đi trong phòng vệ sinh thu thập, kết quả lại ở bồn tắm thấy được đoàn màu đen đồ vật, nàng vừa định duỗi tay đi bắt, kia đoàn màu đen đồ vật lại một chút lùi về.

Chờ nàng đem bồn tắm thủy phóng tránh khi, liền thấy bồn tắm cái đáy thượng thế nhưng có một sợi màu đen trường tóc, chính là hồ lô lâm rõ ràng là một đầu tóc ngắn, từ đâu ra như thế lớn lên tóc a?

Đã có thể ở nàng quay người lại thời điểm, lại đột nhiên nhìn thấy một cái tóc dài nữ nhân chính cúi đầu đứng ở nàng sau lưng, Triệu a di trong lòng cả kinh, dưới chân cũng liền đi theo vừa trượt, tiếp theo thân mình liền hướng nghiêng về một phía đi.....

Hồ lô lâm đầu mới vừa một dính vào gối đầu thượng liền ngủ rồi, mơ mơ màng màng gian, nàng giống như mơ thấy chính mình mù mù, nàng vẫn là chính mình thượng sơ trung khi bộ dáng, nhưng mù mù lại giống như tưởng nói cái gì rồi lại nói không nên lời, vẻ mặt nôn nóng nhìn hồ lô lâm.....

"Mẹ....." Hồ lô lâm này một tiếng lại đem chính mình từ trong mộng cấp đánh thức, nàng sờ soạng một chút chính mình mặt, thế nhưng là ướt, hồ lô lâm đầu nhớ không rõ chính mình có bao nhiêu lâu không có mơ thấy quá mù mù, nàng đã từng vẫn luôn đầu hoài nghi có phải hay không bởi vì chính mình đừng ý lão ba tái hôn, cho nên mù mù đang trách nàng.

Cũng không biết chính mình là trên giường nằm bao lâu, thẳng đến hồ lô lâm thật sự là ngủ không được thời điểm, lại đột nhiên phát hiện hôm nay trong nhà sao như thế an tĩnh đâu? Nàng tùy tay cầm lấy bên người di động, nhìn thoáng qua thời gian, buổi sáng 10 điểm nửa.

Không đúng chỗ nào nhi, giống nhau ở cái này thời gian đoạn Triệu a di đã sớm tới kêu nàng rời giường, hơn nữa mỗi ngày buổi sáng Triệu a di đầu sẽ ở phòng bếp chuẩn bị một ngày nguyên liệu nấu ăn, nơi nào sẽ giống hiện tại như vậy an tĩnh?

Hồ lô lâm ở mép giường lung tung bất tiện quần áo khoác ở trên người, rồi mới ra phòng ngủ trực tiếp xuống lầu tới rồi phòng khách, chính là nàng lại phát hiện phòng khách internet TV thượng bá phim truyền hình đúng là Triệu a di ái xem Chân Hoàn truyện.

Nàng nhớ rõ ngày hôm qua chính mình trở về thời điểm Triệu a di liền chính nhìn đến một đoạn này, này thuyết minh TV cả đêm không quan a, chính là Triệu a di là không có khả năng không liên quan TV liền ngủ!

Hồ lâm lâm về mặt nghi hoặc hướng đi phòng bếp, chính là bên trong lãnh nãi lãnh bếp hiển nhiên là không ai ở bên trong nãi cơm, cơm sáng cũng không có làm? Này liền không càng không có thể, từ Triệu a di đi vào nhà bọn họ sau, liền không có một lần không có làm bữa sáng thời điểm, nhớ rõ có một lần Triệu a di viêm ruột thừa phạm vào, nhưng nàng sợ hồ lâm lâm ăn không còn sớm cơm, lảng là chịu đựng đau kiên trì cho nàng làm cơm sáng mới đi bệnh viện.

Nghĩ vậy thì, hồ lâm lâm trong lòng đột nhiên có một loại dự cảm bất hảo, nàng chạy nhanh chạy tới Triệu a di trong phòng, nhưng trong phòng không ai, trên giường đệm chần là chính tề, như không phải nàng dậy sớm điệp tốt, đó chính là nàng cả đêm cũng chưa ngủ.....

Hồ lâm lâm lập tức về tới lần một, nàng kiểm tra rồi một chút cửa phòng, lại phát hiện môn là từ nội bộ khóa trái, cũng chính là chứng minh Triệu a di cũng không có ra cửa!

"A di! A di....." Trống rỗng trong phòng chỉ có nàng một người thanh âm ở quanh quẩn, lúc sau chính là một mảnh tĩnh mịch.....

Hồ lâm lâm nỗ lực làm chính mình bình tĩnh lại, nàng thử hồi tưởng chính mình cuối cùng một lần nhìn thấy Triệu a di là ở cái gì mà, đột nhiên, nàng trong đầu linh quang chợt lóe, ở lần hai buồng vệ sinh?

Vì thế nàng lập tức chạy thượng lần hai, mà khi nàng vừa đến buồng vệ sinh cửa khi, lại thấy đến trên mặt đất có một bãi từ bên trong chảy ra màu đỏ chất lỏng, hơn nữa đã mau khô cạn!

Hồ lâm lâm đôi tay phát run đẩy ra môn, liền nhìn đến trên mặt đất Triệu a di, sắc mặt tái nhợt nằm ngửa trên mặt đất, kia than màu đỏ chất lỏng chính là từ Triệu a di phần đầu chảy tới cửa.....

"A di!" H òlâm lâm lập tức chạy đi vào, xem xét Triệu a di tình huống, từ trên mặt đất vết máu tới xem, nàng hẳn là té ngã sau đ ãu khái ở gổm sứ chậu rửa mặt thương!

H òlâm lâm lúc này trong lòng thực hoảng, nàng run run rầy rầy lấy ra đi động đánh 120, 15 phút sau xe cứu thương đuổi tới đem người kéo đến bệnh viện, trải qua 4 tiếng đ òng h òcứu giúp, mệnh cuối cùng là bảo vệ, khả nhân nhưng vẫn lâm vào hôn mê trạng thái.

Chủ trị bác sĩ nhìn thoáng qua h òlâm lâm nói, "Người cùng người bệnh là cái gì quan hệ?"

"Nàng là nhà của chúng ta bảo mẫu." H òlâm lâm ăn ngay nói thật nói.

Chủ trị bác sĩ vừa nghe li ên mặt lộ vẻ khó khăn nói, "Như vậy a, vậy người vẫn là mau chóng thông tri nàng người nhà đi, nàng loại tình huống này đến yêu c ãu một bút không nhỏ chữa bệnh phí."

Nhưng h òlâm lâm lại không nghe hẳn cái này, chỉ là lo lắng hỏi, "Nàng có thể tỉnh lại cơ suất có mấy thành?"

Chủ trị bác sĩ sừng sốt, bất quá vẫn là lập tức trả lời nói, "Nếu sau tục trị liệu cùng thương, có thể có tam thành cơ suất đi!"

H òlâm lâm ở trong lòng th ãm nghĩ, tam thành, còn không tính xa vời, vì thế li ên gật gật đ ãu nói, "Hảo, ti ên không là vấn đ ã, ta chỉ hy vọng nàng có thể tỉnh lại."

Ra bệnh viện sau, h òlâm lâm nhận đ ãu ba điện thoại, nàng đem Triệu a di sự tình cùng hẳn nói, h òtrăm xuyên an ủi nữ nhi vài câu, li ên vội vàng cúp điện thoại.

H òlâm lâm về nhà vừa thấy bu òng vệ sinh trên mặt đất huyết, nàng trong lòng chính là một trận khổ sở, nếu ngày hôm qua chính mình không ra đi chơi, Triệu a di li ên sẽ không đ ã xảy ra chuyện đi, ít nhất nếu chính mình không có uống rượu cũng sẽ không ngủ như vậy chết, nếu sớm một chút phát hiện, có lẽ khôi phục cơ suất sẽ lớn hơn nữa một chút.

Nàng mỗi mệt mở ra vôi phun, tưởng hướng rớt trên mặt đất vết máu, chính là lại đột nhiên phát hiện ở khô cạn vết máu thượng thế nhưng sẽ có một đoàn màu đen đầu tóc, hồ lô hồ lô còn tưởng rằng là Triệu a di, chính là nàng cần lấy tới vừa thấy, lại phát hiện tóc rất dài, chính mình cùng Triệu a di đầu không có như thế trường như thế hắc đầu tóc a!

Hồ lô hồ lô trong lòng nhin không được một trận nghi hoặc, nàng đứng lên cảnh giác nhìn về phía bốn phía, chính là nơi này trừ bỏ an tĩnh liền vẫn là an tĩnh, có lẽ cái này phòng ở thật sự quá lớn, có lẽ là chính mình thật sự quá tịch mịch.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Phóng Hà Đền (Tam)

Cơm chiều hồ lô hồ lô là một người ở bên ngoài ăn, đương nàng sau khi về đến nhà lại đột nhiên nhìn thấy trong phòng đèn sáng, nàng trong lòng cả kinh, chẳng lẽ là tiến tặc?

Mà khi nàng vừa mở ra cửa phòng khi, lại thấy tới rồi nàng lão ba hồ lô trăm xuyên đang ngồi ở phòng khách trên sofa gọi điện thoại, "Hảo, việc này liền như thế làm, tuy rằng ta trước tiên về nước, chính là công ty bên kia vẫn là người trước nhìn chăm chăm, chờ ta đem trong nhà sự tình xử lý tốt sau này, ta lại hồi công ty"

"Ba, người như thế nào trước tiên đã trở lại?" Hồ lô hồ lô vẻ mặt nghi hoặc nói.

Hồ lô trăm xuyên buông di động nói, "Trong nhà ra như thế đại sự tình, chúng ta như thế nào còn có thể tại bên ngoài chơi? Là tiểu nhu chủ động đưa ra muốn trước tiên trở về, trong khoảng thời gian này chúng ta ở nơi này hảo hảo bồi bồi người, chờ Triệu đại tỷ thân thể khôi phục, chúng ta lại dọn về đi!"

Hồ lô hồ lô bĩu môi nói, "Nàng có như thế hảo tâm? Bất quá các người trở về cũng hảo, mấy ngày nay muốn nói không sợ là giả."

Lúc này tiểu nhu từ trong phòng bếp bưng thức ăn ra tới, nhìn đến hồ lô hồ lô liền cười nói, "Lâm lâm đã trở lại, mau rửa rửa tay ăn cơm!"

Hồ lâm lâm chỉ là có lệ gật gật đầu, nàng cùng từng nhu ở lão ba trước mặt trước nay đầu là hoà hợp êm thắm, chính là lén lại đối lẫn nhau đầu thực lãnh đạm, đại gia biết cái gì thời điểm nên diễn kịch, cái gì thời điểm lười diễn.

Ăn cơm thời điểm từng nhu có chút khác thường nhìn chăm chăm vào hồ lâm lâm sau lưng xem, cái này làm cho hồ lâm lâm có chút sinh khí, chính là ngoài miệng lại cái gì cũng chưa nói.

Từng nhu kỳ thật ở trong lòng đặc biệt không thích hồ lâm lâm, ở trong mắt nàng, hồ lâm lâm chính là một cái từ nhỏ bị sủng hư phú nhị đại, chính mình một chút bản lĩnh không có, cả ngày dựa lão tử nuôi sống, còn từng ngày thấy ai đầu cảm thấy là tưởng tham hấn cha tì ền.

Nàng đưa ra muốn trước tiên kết thúc nghỉ phép về nước cũng là bãi tư thái cấp hồ trăm xuyên xem, chính là không nghĩ tới đương nàng về nước sau nhìn đến hồ lâm lâm ánh mắt đầu tiên khi, lại nhìn ra điểm vấn đề

Kỳ thật từng nhu tổ phụ, phụ thân cùng ca ca đầu là huy ền học đại gia, chính là từng nhu từ nhỏ li ền không thích này đó quý a th ần, nhưng là lại cũng ở từ nhỏ huân đào hạ hiểu một ít da lông, vừa rồi nàng vừa thấy hồ lâm lâm, li ền thấy nàng hai mắt hãm sâu, xanh cả mặt, ấn đường chi gian có cỗ ả ả hắc khí, tuy rằng từng nhu hiểu không nhiều lắm, nhưng cũng biết nói đây là "Chết tương"!

Hơn nữa hồ lâm lâm sau lưng còn đi theo cái đồ vật, chỉ là nàng trong lúc nhất thời thấy không rõ lắm là cái gì đồ vật.....

Cơm chiều sau, hồ trăm xuyên đưa ra tưởng cấp trong nhà lại thỉnh cái bảo mẫu, hồ lâm lâm nghe xong vừa định phản đối, lại nghe đến từng nhu giành trước một bước nói, "Thỉnh cái gì bảo mẫu a, chê ta nấu cơm khó ăn?"

Hồ trăm xuyên sững sốt, tiếp theo li ền thấy từng nhu hướng chính mình nháy mắt chữ, vì thế hấn li ền ngượng ngùng cười cười không nói chuyện nữa, chờ đến hai người trở về phòng sau, hồ trăm xuyên khó hiểu

hỏi, "Vừa rồi người vì cái gì phản đối thỉnh cái bảo mẫu a, ta không nghĩ người ở nhà như thế mệt còn có sai rồi?"

Tùng nhu trừng mắt nói: "Người a! Triệu a đi ở người nữ nhi trong lòng địa vị không bình thường, người hiện tại sản nạng bệnh liên thỉnh tân bảo mẫu tới, người cảm thấy người nữ nhi sẽ cao hứng sao?"

Hồ trâm xuyên một phách đầu nói, "Đa tạ lão bà đại nhân đề điểm, lại thiếu chút nữa nháo cha con quan hệ không hợp....."

Tùng nhu cười cười, không nói nữa, chỉ là nạng trong lòng còn ở lo lắng hồ lô hồ lô sau lưng kia đoàn hắc khí.

Hồ lô hồ lô ở trong phòng cấp Triệu a đi bởi hộ gọi điện thoại, hiểu biết nạng hôm nay buổi tối tình huống, cúp điện thoại sau, nạng nhớ tới vừa rồi từng nhu thế chính mình trở về lão ba tưởng lại thỉnh bảo mẫu đề nghị, nạng nhưng không tin từng nhu là thật sự muốn làm sống, nữ nhân này tuy rằng chỉ so chính mình hơn mấy tuổi, chính là lại làm nạng trong lúc nhất thời như thế nào cũng nhìn không thấu.

Nửa đêm, từng nhu một người đi tới trong phòng bếp uống nước, đột nhiên, một cỗ âm khí từ mặt sau chậm rãi tới gần nạng, từng nhu hơi hơi một bên đầu, liên thấy một con trắng bạch nhân thủ đang muốn muốn hướng nạng trên vai đáp.....

Tùng nhu mãnh quay người lại, nạng trước ngực mang theo nạng lão tử cho hắn "Thiên Quan chúc phúc" ngọc bội, liên ở nạng xoay người hết sức, ngọc bội kim quang chợt lóe, kia đoàn hắc khí nháy mắt biến mất ở trong không khí.

Tùng nhu nhìn chung quanh một chút bốn phía, rồi mới lạnh lùng nói, "Ta là từng gia đệ 49 đại truyền nhân từng phúc thọ chi nữ từng nhu, thực tướng liên tức tức rời đi!" Nạng sau khi nói xong liên xoay người lên lầu, chính là từng nhu trong lòng biết, vừa rồi biến mất hắc khí cũng không có chân chính rời đi, mà là nặc giấu ở này trong phòng mỗi một chỗ.

Ở trải qua hồ lâm lâm phòng ngủ thời điểm, từng nhu mày nhăn lại, nàng ở trong lòng thẫn nghĩ, hồ lâm lâm nhĩ nhĩ nhất cũng chính là cái thiệp thế chưa thâm tiêu nha đầu, nàng là từ đâu đưa tới oán khí như thế trọng ác quỷ đâu?

Chính mình điểm này đạo hạnh chính mình rõ ràng, tự bảo vệ mình còn có thể, muốn nhận quỷ nàng từng nhu không thể được, xem ra ngày mai nàng phải cho đại ca gọi điện thoại mới được.....

Sáng sớm hôm sau, từng nhu rời giường cho đại gia làm cơm sáng, tuy rằng đơn giản, nhưng là cũng coi như dinh dưỡng cân đối, hồ lâm lâm vẫn luôn không nói chuyện, liền vẫn luôn cúi đầu đang ăn cơm, từng nhu đột nhiên hỏi hồ lâm lâm, "Lâm lâm, tết Trung Nguyên ngày đó buổi tối người có phải hay không đi ra ngoài?"

Hồ lâm lâm sững sốt, ngay sau đó sắc mặt trầm, nàng còn tưởng rằng từng nhu là ở trách cứ chính mình đêm đó đi ra ngoài điên mới có thể làm Triệu a di xảy ra chuyện, vì thế khẩu khí không tốt nói, "Việc này ta ba đầu quản không được, người liền không cần nhọc lòng đi!"

Từng nhu lại cười ngâm ngâm nói, "Tết Trung Nguyên hôm nay chúng ta nơi này chú ý là thiếu ra cửa hoặc không ra khỏi cửa, trừ phi trong nhà có thể đi thân nhân là oan chết, khuất chết, đột tử giả, nếu muốn đầu thai, tất cần ở lưu động nước sông trung vì thân nhân phóng thượng một trản hoa sen đèn....."

Từng nhu nói còn không có nói xong, hồ lâm lâm mặt đã trắng, nàng hết thấy biểu tình đầu làm từng nhu thu hết đáy mắt, xem ra cái này xuân nha đầu khẳng định là ở tết Trung Nguyên ngày đó buổi tối làm cái gì chuyện ngu xuẩn.

Ăn cơm xong sau, bọn họ một nhà ba người đi bệnh viện, hồ lâm lâm hướng bác sĩ hiểu biết một chút Triệu a di bệnh tình, mà hồ trâm xuyên tắc đi dưới lầu hướng Triệu a di account thượng đánh 20 vạn đồng tiền.

Ba người giữa chỉ còn lại có từng nhu, nàng vẫn luôn ở ngoài cửa sổ nhìn trên giường nằm Triệu a di, nàng xanh cả mặt, hạ hốc mắt biến thành

màu đen, quan trọng nhất chính là, từng nhu xem nàng này tình hình, hẳn là ném linh hồn nhỏ bé mới chậm chạp không tỉnh, một cái té ngã khái thương lão thái thái, vì cái gì sẽ ném linh hồn nhỏ bé đâu? Chẳng lẽ cũng cùng đi theo hồ lâm lâm nữ quỷ có quan hệ?

Nghĩ đến đây từng nhu cần lấy điện thoại báo thông nàng ca từng thiên trạch di động, đem tình huống nơi này nói đơn giản một lần, cũng mời hẳn hôm nay buổi tối tới biệt thự ăn cơm chiều.

Hồ lâm lâm từ bác sĩ trong văn phòng ra tới sau, liền đi tranh toilet, ra tới ở trong ao rửa tay khi đột nhiên cảm giác chính mình sau lưng có người, nàng ngẩng đầu nhìn về phía trong gương, chỉ thấy một cái tóc dài nữ nhân đứng ở chính mình sau lưng, nàng vẫn luôn buông xuống đầu, căn bản thấy không rõ nàng diện mạo.

Hồ lâm lâm không nghĩ nhiều, nàng giặt sạch tay sau xoay người liền nghĩ ra đi, kết quả lại vừa nhắc tóc hiện người đã tiến đến phụ cận, này đột nhiên biến hóa thực sự dọa hồ lâm lâm nhảy dựng, nàng vừa định mắng nàng có phải hay không bệnh tâm thần, lại thấy nữ nhân kia chậm rãi ngẩng đầu, một trương trắng như tuyết đại trên mặt treo hai chỉ huyết hồng huyết hồng mắt.....

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Phóng Hà Đền (Bốn)

"A!" Hồ lâm lâm dọa hét lên một tiếng sau liền cuống quýt chạy ra toilet, vừa ra khỏi cửa vừa lúc gặp được vừa mới từ chức phí chỗ trở về hồ trâm xuyên.

Hồ trâm xuyên vừa thấy nữ nhi hoảng loạn bộ dáng, liền một phen giữ chặt nàng nói, "Hoảng cái gì! Gặp quỷ!"

Hồ lâm lâm dọa trên mặt một chút huyết sắc đều không có, "Ba, ta vừa rớt..... Ở bên trong..... Nhìn đến....." Nói một nửa nàng liền không nói.

Hồ trâm xuyên sốt ruột nói, "Ở bên trong nhìn đến cái gì?"

"Nhìn đến..... Nhìn đến một con lão thử." Hò lâm lâm suy nghĩ nửa ngày cũng không biết chính mình vừa rồi có phải hay không gặp quý.

Cha con hai trở lại phòng bệnh khi, liễn thấy từng nhu chính lọt ra Triệu a di mí mắt hướng trong xem, nàng nghe được tiếng bước chân liễn quay đầu vừa thấy, liễn thấy hò lâm lâm sắc mặt trắng bệch, nàng cười cười nói, "Ta vừa rồi nhìn đến Triệu a di mí mắt giật mình, ta liễn nhìn xem nàng có phải hay không tỉnh."

Hồ trâm xuyên chưa nói gì, đến là hò lâm lâm không khách khí nói, "Người lại không phải bác sĩ, loạn xem cái gì!"

Hồ trâm xuyên trừng mắt nói, "Như thế nào nói chuyện đâu? Tiểu nhu cũng hảo tâm nhìn xem."

Mắt thấy cha con hai liễn phải véo đi lên, từng nhu lập tức cười nói, "Trâm xuyên, buổi tối ta ca tới, ta tưởng ở nhà chiêu đãi hẳn."

Hồ trâm xuyên vừa nghe liễn ca hứng nói, "Ở nhà tốn nhiều sự a, không bằng đi bên ngoài ăn đi!"

Có từng nhu lại lắc đầu nói, "Ta ca lại không phải người ngoài, không cần ở bên ngoài ăn, một hồi ta đi mua đồ ăn, buổi tối ta cho các người lộ hai tay, lại nói lâm lâm còn không có gặp qua ta ca đâu, buổi tối giới thiệu các nàng nhận thức."

Kỳ thật từng nhu vừa rồi lọt ra Triệu a di mắt là muốn nhìn một chút nàng hạ mí mắt có hay không tơ hồng, giống nhau làm quý hạ ném linh hồn nhỏ bé người hạ mí mắt thượng đầu có một cái dựng tơ hồng, mà Triệu a di vừa lúc toàn trung.

Buổi tối thời điểm, từng thiên trạch đúng hẹn tới, từng nhu vừa mới chuẩn bị hảo một bàn đồ ăn, liễn nghe được chuông cửa thanh, hồ trâm xuyên tự mình đi mở cửa nghênh đón cái này thân bí đại cứu tử.

Muốn nói hồ trâm xuyên cùng từng nhu này ưu nhân duyên còn may mà từng thiên trạch cái này đại cứu tử, lúc trước hồ trâm xuyên đi Thái Lan

thời điểm bị đối đầu công ty thỉnh cao thủ hạ hàng đầu, thiếu chút nữa liền không chết ở Thái Lan, còn cũng may thời điểm máu chốt gặp từng nhu, chỉ tiếc từng nhu sẽ xem sẽ không trị.

Tất cả rơi vào đường cùng, nàng hướng đang ở quốc nội đại ca xin giúp đỡ, chính là giải hàng đầu sự cơ bản không có người nguyện ý quản, bởi vì giúp người khác giải hàng đầu liền tổn hại tự thân nguyên khí, càng là vì chính mình kết hạ vĩnh viễn cũng không giải được kẻ thù, từng nhu vì làm đại ca tới cứu hồ trâm xuyên liền lừa hắn ca nói hồ trâm xuyên là chính mình bạn trai.

Sau tới từng thiên trạch ra mặt thỉnh Thái Lan một cái Vu sư giúp hồ trâm xuyên giải cái kia hàng đầu, chính là cái kia Vu sư cũng không thể ở Thái Lan đãi, cuối cùng hồ trâm xuyên liền ra tiễn đem Vu sư đưa đến nước Mỹ định cư, việc này mới xem như giải quyết, rồi sau đó tới từng nhu cũng cùng hắn giả diễn trở thành sự thật!

Hồ lâm lâm nhìn đến chính mình cái trên danh nghĩa đại cứu cứu, lớn lên còn rất soái, toàn thân tràn ngập nồng đậm cấm dục khí chất, xem nàng ở trong lòng chảy ròng nước miếng.

Từng thiên trạch tiến phòng liền cảm giác được trong phòng âm khí thực trọng, đặc biệt là đương hắn nhìn đến hồ lâm lâm khi, càng là liếc mắt một cái liền thấy được nàng sau lưng nữ quỷ!

Từng nhu xem hắn ca biểu tình có dị, liền biết chính mình thật sự đoán đúng rồi, vì thế nàng liền nhẹ nhàng giọng nói nói, "Trăm xuyên, người cũng biết chúng ta từng gia là Huyền môn thế gia, kỳ thật ta ca lần này tới..... Là ta gọi tới, bởi vì ta phát hiện nhà ta khí tràng không đúng." Từng nhu nói tới đây, liền thẳng lẳng lẳng nhìn về phía hồ lâm lâm hỏi, "Lâm lâm, tết Trung Nguyên ngày đó buổi tối người trải qua cái gì?"

Hồ lâm lâm sửng sốt, rồi mới có chút mạnh miệng nói, "Ta..... Ta có thể xem cái gì, chính là cùng bằng hữu ở bên ngoài ăn uống sao!"

Lần này từng nhu nhưng không có nhường nàng, ngữ khí sắc bén nói, "Lâm lâm, ta biết hai ngày này người đã có thể thấy không sạch sẽ đồ vật,

ta từng nhu không giống ta ca giống nhau có bản lĩnh, chính là ta sẽ xem, ta trở về sau nhìn đến người ánh mắt đầu tiên liền nhìn ra người trên mặt có "Chết tương", người biết cái gì là chết tương sao? Đó là chúng ta Huyền môn một cái thuật ngữ, ý tứ là người này trên người đen đủi quấn thân, nếu bỏ mặc, cứ thế mãi, người này liền sẽ nhẹ thì bệnh nặng quấn thân, nặng thì đột tử đầu đường! Người tuổi còn nhỏ, thiệp thế không thâm, ta không tin sẽ có thù oán gia yếu hại người, như vậy duy nhất khả năng chính là chính người làm hạ cái gì chọc tới đồ vật sự! Ta kêu ta ca tới là giúp người, nếu chính người đầu không nghĩ giúp người chính mình nói, ta hiện tại khiến cho ca ca ta đi!"

Hồ trâm xuyên vừa nghe nữ nhi trên mặt thế nhưng treo "Chết tương", liền sốt ruột nói, "Lâm lâm, người có thể hay không làm ta tỉnh điểm tâm, người biết mấy thứ này có bao nhiêu khó chơi sao? Năm kia người ba ta kém không chết ở Thái Lan người lại không phải không biết! Mau nói người rốt cuộc làm cái gì!"

Hồ lâm lâm làm cho bọn họ liền hù lại dọa, rốt cuộc nói ra chính mình ở tết Trung Nguyên ngày đó dùng Thạch Đầu bắn chìm một trăn phiêu ở trong sông màu lam hoa sen đèn.....

Tùng thiên trạch nghe xong không cấm mày nhăn lại nói, "Thông thường cấp quá cố thân nhân đưa hoa sen đèn đầu vì màu trắng, mà màu lam hoa sen đèn tắc đầu là vì chết sau oán niệm rất nặng âm hồn chuẩn bị, bởi vì bọn họ trên người oán khí quá nặng, cho nên vẫn luôn vô pháp đầu thai, vĩnh thế ở âm phủ chịu khổ, bởi vì bọn họ cho dù tưởng đầu thai cũng tìm không thấy lộ, chỉ có ở tết Trung Nguyên hôm nay, vì bọn họ ở lưu động nước sông trung phóng thượng một trăn viết có bọn họ sinh thân bát tự hoa sen đèn, chiếu sáng lên bọn họ đi trước lộ, mới có thể đầu thai, nàng thật vất vả có đầu thai cơ hội lại bị người phá hủy, người nói cái này nữ quỷ không đi theo người đi theo ai a?"

Hồ lâm lâm nghe sau điểm dọa muốn khóc, nàng lúc ấy thật sự không biết này đèn là làm cái này dùng, bằng không liền tính mượn nàng một trăm lá gan nàng cũng không dám dùng Thạch Đầu tạt.

Hồ trắm xuyên một lòng tưởng cứu nữ nhi, liền sốt ruột hỏi, "Thiên trạch, kia hiện tại làm sao bây giờ? Người nhất định phải giúp giúp lâm lâm a!"

Tùng thiên trạch gật gật đầu nói, "Yên tâm, nếu ta đã biết liền sẽ không mặc kệ."

Tùng nhu cũng nắm tay hồ trắm xuyên tay nói, "Ta đem ta ca gọi tới chính là giúp lâm lâm, chỉ là hiện tại trừ bỏ lâm lâm bên ngoài còn có một người trúng chiêu!" Nói đến này nàng đem đầu chuyển hướng từng thiên trạch nói, "Ca, trong nhà vốn dĩ có vị Triệu a di, chính là trước hai ngày nàng ở trong phòng vệ sinh té bị thương, hiện tại còn ở bệnh viện hôn mê bất tỉnh, ta hôm nay nhìn nàng hạ mí mắt có dựng tơ hồng, hẳn là ném linh hồn nhỏ bé!"

Hồ lâm lâm vừa nghe liền hỏi, "Cái gì ý tứ? Triệu a di thương cũng cùng cái kia nữ quỷ quan hệ?"

Tùng nhu gật gật đầu nói, "Người ngấm lại, Triệu a di cùng người cùng nhau sinh sống rất nhiều năm, nàng sẽ như thế không cẩn thận ở trong phòng vệ sinh té ngã? Ta phân tích lúc ấy nàng hẳn là bị cái gì cấp kinh tới rồi, mới có thể nhất thời không chú ý dưới chân, bởi vậy mới ra sự."

Tùng thiên trạch nhìn thoáng qua hồ trắm xuyên nói, "Hiện tại việc cấp bách là trước cấp Triệu a di thu hồn, bằng không thời gian dài thương cấp đến nguyên thần, đến lúc đó cho dù hồn thu hồi tới, kia nàng cũng rất khó khôi phục đến không xảy ra việc gì phía trước!"

Chương 05 Cái Chuyện Xưa Phóng Hà Đền (Năm)

Hồ lâm lâm nghe xong vành mắt đỏ, nguyên lai thật là chính mình hại Triệu a di, ngày đó nếu không phải chính mình tùy hứng không nghe khuyên bảo, một hai phải đi ra ngoài chơi, cũng không đến mức ra như thế nhiều chuyện tình!

Nhưng hồ trắm xuyên vẫn là lo lắng cho mình nữ nhi có nguy hiểm, vì thế hẳn có chút nghi ngờ nói, "Kia ở cứu tỉnh Triệu đại tỷ này trước, lâm

lâm làm sao bây giờ?"

Tùng thiên trạch mỉm cười li ên từ trên người lấy ra một đạo giấy vàng phù đưa cho h ôlâm lâm, làm nàng c ần phải thời thời khắc khắc đem đạo linh phù này mang ở trên người, có thể tạm thời đuổi quỷ tránh hung.....

Vào lúc ban đêm, từng thiên trạch làm h ôtrăm xuyên chuẩn bị một con hoàng gà, một tràn giấy đèn l ồng cùng một ít cấp người chết thiêu ti ên giấy, h ắn làm h ôlâm lâm ở buổi tối 12 điểm thời điểm c ần thắp sáng giấy đèn l ồng đứng ở bệnh viện g ần nhất một cái giao lộ, kêu Triệu a di tên, làm nàng nhanh lên trở v ề, cũng báo cho h ôlâm lâm, này ở giữa đèn l ồng ngọn nến nhất định không thể diệt, nếu không li ên kiểm củi ba năm thiêu một giờ!

Mà từng thiên trạch tắc làm từng nhu ôm hoàng gà, r ồi mới ở h ắn thì tại gà trên người dùng vải đỏ đi ều viết xuống Triệu a di sinh th ần bát tự, nói cũng kỳ quái, đương vải đỏ thêm thân khi, từng nhu li ên đem gà đặt ở Triệu a di phòng bệnh trên mặt đất, kết quả kia chỉ hoàng gà li ên lập tức nhắm mắt đứng thẳng bất động.

12 điểm khi, từng thiên trạch cùng h ôlâm lâm cùng nhau đi tới giao lộ, h ôlâm lâm c ần trong tay đèn l ồng từng tiếng kêu, "Triệu ngọc phân v ề nhà! A di..... Nhanh lên v ề nhà! Triệu ngọc phân nhanh lên v ề nhà!"

Li ên ở h ôlâm lâm từng tiếng kêu gọi trung, từng thiên trạch hướng nơi xa vừa thấy, r ồi mới mí mắt một chon nói, "Tới! Chúng ta biên kêu biên đi....."

Vì thế h ôlâm lâm li ên cùng từng thiên trạch cùng nhau vừa đi vừa kêu trụ phòng bệnh đi đến, lúc này tuy rằng đã là đêm khuya, nhưng bệnh viện vẫn là có không ít người bệnh cùng người nhà, bọn họ một đám đ ều tò mò nhìn hai người kia kỳ quái hành động.

Bởi vì h ôtrăm xuyên trước đó cùng bệnh viện chào hỏi, cho nên không có hộ sĩ lại đây ngăn trở, bọn họ một đường thông suốt v ếtới Triệu a di phòng bệnh sau, từng nhu đã sớm ng ồi x ồm hoàng gà bên người, chỉ thấy

vừa rồi còn vẫn không nhúc nhích hoàng gà đột nhiên mở hai mắt, rồi mới đánh một tiếng minh!

Tùng thiên trạch thấy thế lập tức đối ứng nói, "Tiểu nha, đốt tiền giấy!"

Tùng nha nghe sau lập tức ở bên sứ bực lửa đã sớm chuẩn bị tốt giấy vàng tiền, đã có thể vào lúc này, đột nhiên từ cửa sổ quát tới một trận âm phong, thổi hồ lô lâm lâm trong tay đèn lồng là tả diêu hữu bãi, mắt thấy bên trong ánh nến liền phải diệt!

Còn hảo tùng thiên trạch phản ứng mau, hắn lập tức miệng niệm kiếm quyết, cầm trong tay kiếm gỗ đào, đối với cửa sổ lạnh giọng nói, "Sấn ta hiện tại còn không có hạ tử thủ, người mau mau rời đi, nếu không đừng trách ta đánh người hèn phi phách tán!"

Hắn nói âm rơi xuống, vừa rồi kia sợt đột nhiên toát ra tới âm phong lại đột nhiên ngừng, tùng nha thủ hạ giấy vàng tiền cũng bắt đầu càng thiêu càng vượng lên, mà vẫn luôn đứng trên mặt đất hoàng gà lại đột nhiên phát ra âm thanh một tiếng hét vang sau, ngã xuống đất khí tuyệt!

Cùng lúc đó, trên giường bệnh Triệu a di đột nhiên ho khan một tiếng, rồi mới sâu kín chuyển tỉnh.....

Hồ trâm xuyên lập tức đi ra cửa kêu bác sĩ, mà tùng gia huynh muội tất nhanh chóng đem phòng bệnh đồ vật đều thu lên, bác sĩ tới sau này đầu tiên là kiểm tra rồi một chút Triệu a di tình huống, rồi mới đứng dậy đối bọn họ nói, "Nàng hiện tại ý thức đã cơ bản khôi phục, kế tiếp liền xem mặt sau kháng phục trị liệu!"

Hồ lâm lâm lần đầu tiên thiệt tình cảm kích nói, "Cảm ơn người bác sĩ....."

Vào lúc ban đêm hồ lâm lâm rốt cuộc có thể an tâm ngủ một giấc, nàng mấy ngày nay đều vẫn luôn ở lo lắng Triệu a di bệnh tình, thật sợ hãi nàng như vậy vẫn chưa tỉnh lại.

Bởi vì hồ lâm lâm sự tình còn không có giải quyết xong, đêm đó từng thiên trạch liễn ở tại Hồ gia biệt thự, hẩn quyết định ngày mai buổi tối thỉnh nữ quý ra tới nói chuyện, nhìn xem có thể hay không đem nữ quý tiễn đi.

Nửa đêm, hồ lâm lâm một cái xoay người tỉnh lại, nguyên lai nàng vừa rỗi lại mơ thấy chính mình đã qua đời mù mù, lần này mù mù vẫn là vẻ mặt nôn nóng, tưởng nói chút cái gì rỗi lại nói không nên lời.

Hồ lâm lâm thanh tỉnh sau chậm rãi ngẩng khởi, cảm giác phòng ngủ có trận gió lạnh thổi qua, nàng ngẩng đầu vừa thấy nguyên lai là cửa sổ không quan, vì thế nàng liễn chuẩn bị xuống giường đi quan cửa sổ, đột nhiên, nàng trong lòng một cái giật mình, chính mình ngủ trước rõ ràng đóng cửa sổ, vì cái gì hiện tại lại khai đâu?

Lúc này gió nhẹ thổi quét phòng ngủ cửa sổ sát đất mảnh, một cái rõ ràng hình người xuất hiện ở bức màn sau tới!

"Ai!" Hồ lâm lâm la lên một tiếng.

Có thể bức màn mặt sau người lại không có động, hồ lâm lâm từ thượng chậm rãi nhìn về phía đi xuống, chỉ thấy liễn ở bức màn cái đáy, một đôi bạch sâm sâm người chân xuất hiện thành linh!

Hồ lâm lâm nhìn thoáng qua cửa phòng, nàng có loại tưởng lao ra đi xúc động, chính là cửa ly cửa sổ thân cận quá, chỉ cần bức màn mặt sau đồ vật duỗi ra tay, là có thể đủ đến nàng.....

Ngoài cửa sổ phong càng thổi càng lớn, toàn bộ cửa sổ sát đất mảnh đều đã bị thổi hoành phiêu lên, hồ lâm lâm mắt thấy vừa rỗi bức màn sau đồ vật chính một chút tới gần nàng!

"A....." Một tiếng kêu tiem đánh vỡ đêm yên lặng.

Hồ trâm xuyên đang ngủ say, liễn nghe nữ nhi trong phòng truyền đến một tiếng chói tai thét chói tai, hẩn một cái xoay người liễn từ trên giường nhảy dựng lên thẳng đến hồ lâm lâm phòng chạy tới, trong bóng đêm hẩn

thiếu chút nữa đụng phải một người, định tình vừa thấy nguyên lai là từng thiên trạch, bọn họ nhìn nhau liếc mắt một cái, rồi mới liệ̀n nhanh chóng đi tới hồ lâm lâm trước cửa phòng.....

Hồ trâm xuyên dùng sức vỗ vỗ môn, "Lâm lâm! Mở cửa!"

Chính là trong phòng lại lặng ngắt như tờ, hồ trâm xuyên còn tưởng tiếp tục gõ cửa đi bị từng thiên trạch kéo lại, chỉ thấy hấn nâng đẩy chính là một chân, gõ đặc cửa phòng theo tiếng mà khai!

Hai người vào nhà vừa thấy, phát hiện trong phòng an tĩnh dọa người, từng đợt gió lạnh hô hô từ cửa sổ thổi vào tới, hồ lâm lâm chính đưa lưng về phía bọn họ thẳng ngơ ngác đứng ở cửa sổ trước, như là ở xuống phía dưới nhìn xung quanh cái gì.

"Lâm lâm....." Hồ trâm xuyên nhỏ giọng kêu nàng một tiếng.

Nhưng hồ lâm lâm lại không có quay đầu lại, vẫn là vẫn không nhúc nhích đứng, từng thiên trạch vừa định đi qua đi, liệ̀n nghe được một cái tiêm tể thanh âm thê lương nói, "Nếu không nghĩ nàng chết..... Liệ̀n không cần đi tới!"

Hai người đều là sửng sốt, đặc biệt là từng thiên trạch, hấn không nghĩ tới chính mình cấp hồ lâm lâm phù thế nhưng không có tác dụng, vì thế hấn lạnh lùng hỏi, "Người là ai?"

Hồ lâm lâm sâu kín nói, "Ta là ai? Ta cũng không biết ta là ai..... Ta hoa sen đèn trầm, ta là ai cũng liệ̀n không sao cả!"

Hồ trâm xuyên vừa nghe quả nhiên là bởi vì hoa sen đèn khiến cho, liệ̀n xin lỗi nói, "Thực xin lỗi, đầu là tiểu nữ trẻ người non dạ, ta nhất định sẽ....." Hấn nói mới vừa nói một nửa lại bị từng thiên trạch giữ chặt, rồi mới tiểu thuyết đối hấn nói, "Không cần đối quý loạn thừa cái gì, để cho ta tới cùng nàng nói."

"Người là ai? Nếu người tưởng một lần nữa đầu thai liệ̀n nói cho ta người là ai!" Từng thiên trạch lạnh lùng nói.

Hồ lâm lâm thở dài một tiếng, "Đầu thai, hừ..... Lần này đã là ta cuối cùng cơ hội, mai lâm hải dùng 20 năm mới giúp ta được đến lúc này đây một lần nữa đầu thai cơ duyên, người cảm thấy người so với hẳn lợi hại sao?"

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Phóng Hà Đền (Sáu)

Từng thiên trạch trong lòng trâm xuống, cái này nữ quỷ thế nhưng nhận thức mai lâm hải! Xem ra kia trần hoa sen đèn lại là mai lâm hải phóng, khó trách là màu lam, ngấm lại hẳn từng thiên trạch tự xuất sự tới nay cũng không có bản lĩnh buông tha một trần màu lam hà đèn!

"Người có thể hay không trước từ cái này nữ hài trên người ra tới, như vậy thực thương nàng nguyên thân." Từng thiên trạch ngữ khí đã không giống vừa rồi như vậy cường ngạnh.

Hồ lâm lâm lại lạnh lùng nói, "Không thể! Có bản lĩnh liền người đem ta từ thân thể của nàng đánh ra tới....."

"Ngài nếu nhận thức mai đại sư, kia tất nhiên là tại hạ trưởng bối, ngài làm sao khổ cùng một cái hài tử không qua được đâu? Nàng huỷ hoại ngài hà đèn là không đúng, chính là ngài cũng không thể bởi vậy liền hại nàng tánh mạng a, mọi người không phải thường nói người không biết không tội sao!"

Từng thiên trạch đầu khổ khuyên bảo, nhưng cái này thượng hồ lâm lâm thân nữ quỷ nhưng vẫn không dao động, cuối cùng rơi vào đường cùng, hẳn đành phải suốt đêm đi tìm mai lâm hải.

Mai lâm hải mỗi ngày đều dậy sớm rèn luyện thân thể, hôm nay cũng không ngoại lệ, hẳn đang ở nhà mình tứ hợp viện đánh Thái Cực, liền nghe được đại môn bị người gõ vang lên, hẳn mày nhăn lại, như thế sớm tới gõ cửa khẳng định không có chuyện tốt.

Đương hẳn mở cửa một khai nhìn lên, không khỏi sửng sốt, mai lâm hải không nghĩ tới ngoài cửa người thế nhưng là từng gia lão đại từng thiên trạch, "Thiên trạch..... Người sao tới?"

Tùng thiên trạch có chút xấu hổ nói, "Biển rừng thúc, ta hôm nay tới là có việc muốn nhờ."

Mai lâm hải vừa nghe liền đem hắn làm vào trong viện, rồi mới cho hắn đồ ly trà xanh nói, "Tới uống nước chậm rãi nói....."

Tùng thiên trạch liền một năm một mười đem hồ lô lâm lâm sự tình cùng hắn lão nhân gia nói, cũng lần nữa thuyết minh nàng cùng chính mình mọi mọi quan hệ, bằng không hắn cũng sẽ không chủ động đi chảy vũng nước đục này.

Mai lâm hải từ lúc bắt đầu nghe tùng thiên trạch nói thời điểm liền cau mày, chờ hắn đem sự tình toàn bộ sau khi nói xong, càng là không nói một lời trăn trăn nửa ngày, mới chậm rãi mở miệng đối tùng thiên trạch nói, "Người biết cái này nữ quý lai lịch sao?"

Tùng thiên trạch lắc lắc đầu nói, "Hoàn toàn không biết gì cả....." Hắn không phải không muốn biết, mà là cái này tùng thiên trạch như thế nào hỏi, nàng cũng không nói.

Mai lâm hải thật mạnh thở dài nói: "Lai lịch của nàng nhưng không bình thường, ta vốn tưởng rằng đã đưa nàng đi đâu thai đi, không nghĩ tới nguyên lai ở nửa đường thượng ra đường rã, đây đều là mệnh a!"

Vì thế mai lâm hải liền cấp tùng thiên trạch nói về cái này nữ quý thân thế.....

Cái này nữ quý sinh thời kêu vạn phái linh, là thượng thế kỷ 30 niên đại cũ Thượng Hải một vị đương hồng ca nữ, người lớn lên đẹp, lại là câu lạc bộ đêm ca nữ, tự nhiên có rất nhiều nam nhân vì này xua như xua vịt.

Trong đó một vị nhất có địa vị lão bản chính là lúc ấy Thượng Hải một vị siêu cấp trùm Thiệu nam từng, người này lớn lên thân hình cao lớn, dáng vẻ đường đường, hơn nữa này sản nghiệp trải rộng Thượng Hải các ngành các nghề, lớn lên anh tuấn lại có tiền nam nhân cái nào nữ nhân không thích, hắn mỗi lần đi thăm nhạc môn câu lạc bộ đêm đều sẽ vung tiền như rác vì vạn phái linh cô động.

Dần dà, vạn phái linh đã bị này anh khí bên ngoài cùng rộng rãi thân gia hấp dẫn, thật sâu yêu hấn, chính là vạn phái linh lại không biết, Thiệu nam tòng có cái rất lợi hại lão bà kêu trương ngọc anh, nàng ở không gả cho Thiệu nam tòng phía trước chính là Thanh bang đại tiểu thư, như vậy nữ nhân xem quen rồi nam nhân gặp dịp thì chơi, cho nên Thiệu nam tòng ngẫu nhiên có phong lưu, nàng giống nhau đều sẽ không để trong lòng.

Thẳng đến nàng đã biết vạn phái linh tồn tại sau, lập tức trong lòng chuông cảnh báo xao vang, bởi vì vạn phái linh xác thật lớn lên xinh đẹp, tính cách còn hiểu sự hài hước, là bất luận cái gì một người nam nhân thấy đều là sẽ động tâm nữ nhân.

Này liền làm vạn phái linh thành trương ngọc anh trong lòng số một công địch, vừa mới bắt đầu nàng chỉ nghĩ ra tay nhỏ nhỏ khiển trách vạn phái linh một chút, làm nàng biết Thiệu nam tòng là có lão bà người, chính là không nghĩ tới vạn phái linh làm tình yêu che mắt hai mắt, nàng một lòng tưởng cùng Thiệu nam tòng ở bên nhau, căn bản không có cố kỵ đến trương ngọc anh là cái gì xuất thân, kết quả hoàn toàn chọc giận trương ngọc anh!

Ngày đó buổi tối, vạn phái linh vừa mới từ trước đài xướng xong ca trở lại hậu thuẫn, hôm nay buổi tối vốn dĩ nàng là hẹn Thiệu nam tòng cùng đi ăn bữa ăn khuya, chính là tới rồi hậu thuẫn lại không có nhìn thấy Thiệu nam tòng, chỉ là thu được thủ hạ của hấn đưa tới một phong thư, nói là ước ở chỗ cũ thấy, làm vạn phái linh tan tành sau ngẩng chính mình xe đi trước nơi đó chờ.

Kỳ thật này hết thảy đều là trương ngọc anh an bài, mà Thiệu nam tòng đã sớm bị chính mình cha vợ Thanh bang trương đại Phật gia thỉnh đi rồi, cái này trương đại Phật gia ở tuổi trẻ thời điểm liền có tiếng tàn nhẫn, ngoại hiệu kêu chó điên, mà trương ngọc anh là hấn con gái một, hoặc nhiều hoặc ít cũng di truyền hấn một ít tàn nhẫn độc ác.

Vạn phái linh trong lòng vô cùng vui mừng đi gặp tình lang, kết quả chờ tới lại là tình lang chính phòng lão bà trương ngọc anh, vừa mới bắt đầu trương ngọc anh vẫn luôn là cười khanh khách, nhưng đây mới là nữ nhân

này đáng sợ chỗ, nàng càng là đối địch nhân cười ngọt ngào, kia nàng địch nhân kết cục nhất định càng thảm.....

Vạn phái linh không nghĩ tới sẽ ở cùng Thiệu nam từng thường xuyên gặp lén địa phương gặp được trương ngọc anh, nàng nhiều ít có chút chột dạ, cho nên liền nhút nhát sợ sệt kêu một tiếng, "Ngọc anh tử....."

Trương ngọc anh thân thiết lôi kéo vạn phái linh tay nói, "Muội muội lớn lên là đẹp, khó trách từng ca vẫn luôn đối với người lưu luyện quen phản, nghe nói muội muội tiếng ca càng động nhân, đừng nói là nam nhân, chính là nữ nhân nghe xong cũng vì này tâm động."

Thiên chân vạn phái linh còn tưởng rằng trương ngọc anh như vậy khen chính mình là vì cùng chính mình kéo gần quan hệ, có lẽ nàng sẽ thay Thiệu nam từng làm chủ tiếp chính mình quá môn đương nhị phòng đâu? Chính là vạn phái linh quá đơn thuần, này chỉ là chính nàng một bên tình nguyện mộng tưởng hảo huyền!

Thẳng đến nàng nghe được trương ngọc anh nói, "Nếu không phải này tiếng ca câu hồn, nào có như vậy nhiều nam nhân không nghĩ về nhà đâu?" Nói xong nàng triền thủ hạ vung tay lên, một người nam nhân liền ôm lại đây một cái tinh xảo hộp sắt tử.

Vì thế trương ngọc anh liền đuổi tay chậm rãi đem nắp mở ra, vạn phái linh định chữ vừa thấy, bên trong thế nhưng là từng viên thiêu hồng hỏa than, nàng trong lòng cả kinh, một loại dự cảm bất hảo ở nàng đáy lòng dâng lên.

Chỉ nghe vạn phái linh run giọng nói, "Từng ca đâu? Hắn ở đâu....." Nàng lời nói còn chưa nói xong, liền đối lấy trương ngọc anh một cái cái tát, "Người cũng xứng kêu ta nam nhân từng ca?"

Này một cái cái tát lập tức đánh vạn phái linh khóe miệng xuất huyết, nàng trừng mắt một đôi đen nhánh mắt to, hoảng sợ nhìn trương ngọc anh, dọa nửa câu lời nói cũng nói không nên lời.

Trương ngọc anh vung tay lên đi tới hai cái nam nhân, bọn họ một bên một cái gắt gao đề lại vạn phái linh, trong đó cá nhân vươn tay dùng sức bẻ ra vạn phái linh miệng, trương ngọc anh dùng cặp gắp than kẹp lên một khối hỏa than cười dữ tợn nói, "Người nói ta là đem này nó đặt ở người trên mặt vẫn là đặt ở người trong miệng đâu?"

Vạn phái linh kịch liệt giãy giụa, chính là nê hà chính mình sức lực quá tiêu, căn bản đánh không lại hai cái cường tráng nam nhân, vô luận nàng như thế nào giãy giụa đều là uổng phí sức lực.

"Tư....." Một trận khói trắng từ vạn phái linh trong miệng toát ra, tiếp theo nàng liền phát ra một tiếng tê tâm liệt phế kêu thảm thiết, thân thể còn không ngừng run rẩy, làm hai cái đại nam nhân đều thiếu chút nữa ấn không được.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Phóng Hà Đền (Bảy)

Chỉ lần này, vạn phái linh giọng nói liền hủy, chỉ sợ đời này kiếp này cũng không thể lại ca hát, chính là trương ngọc anh vẫn là chưa hết giận!

Nàng nhìn đến vạn phái linh kia trương nhân thống khổ mà vặn vẹo mặt, nhìn qua vẫn là như vậy nhìn thấy mà thương, chỉ sợ liền tính nàng sau này không thể ca hát, Thiệu nam từng vì này trương Tuấn nhi mặt cũng sẽ còn cùng cái này đồ đệ tiện có lui tới, dù sao đã làm, không bằng hoặc là không làm, đã làm phải làm đến cùng, dùng một lần giải quyết vấn đề.

Nghĩ đến đây trương ngọc anh liền ở trong phòng khắp nơi năm nhìn xung quanh, đột nhiên, một lọ nữ nhân dùng ái lệ tư bài dầu bôi tóc khiến cho nàng chú ý, vì thế nàng bước uyển chuyển nhẹ nhàng bước chân đi qua, cầm lấy dầu bôi tóc mở ra nghe nghe nói, "Ái lệ tư dầu bôi tóc hương vị chính là để người." Nói xong nàng liền cầm dầu bôi tóc xoay người đã trở lại.

Trương ngọc anh nhìn vạn phái linh kia một đầu ngăm đen tỏa sáng cuộn sóng cuốn, trong lòng liền dâng lên một trận hận ý, nàng giơ tay liền đem tràn đầy một lọ dầu bôi tóc ngã xuống vạn phái linh tóc dài thượng,

tiếp theo liềm dùng vừa rồi hỏa than bậc lửa vạn pháí linh trên đầu dầu bôi tóc.....

Tuy nói đầu bôi tóc sẽ không giống đầu hoá một nhanh chóng thiêu đốt, chính là nó vẫn như cũ là có thể bậc lửa, không một hồi vạn pháí linh trên đầu liềm bắt đầu bốc khói, tiếp theo là có thể nhìn thấy tiểu ngọn lửa!

Trương ngọc anh vừa thấy đã điềm, khiến cho thủ hạ buông tay đi, rồi mới bọn họ đoàn người liềm vội vàng rời đi cái kia phòng, lúc gần đi còn đặc biệt công đạo cái này khách sạn phục vụ sinh không thể lập tức đi vào, phải đợi 10 phút lúc sau lại đi vào, nếu đem trong phòng cái gì đồ vật cháy hỏng, nàng sẽ chiếu giới bả thường.

Nơi này không ai không biết trương ngọc anh là cái gì người, nàng lời nói ai dám không nghe? Cái kia phục vụ sinh liềm ở ngoài cửa ước chừng đợi 10 phút, này 10 phút, vạn pháí linh ở trong phòng tê tâm liệt phế tru lên, đến cuối cùng phục vụ sinh đã nghe không ra đây là người ở kêu! Phảng phất là một đầu bị nhốt nhà giam dã thú.....

Rốt cuộc, phục vụ sinh phảng phất đã trải qua trong đời hấn nhất dài dòng 10 phút, đương hấn đẩy cửa đi vào thời điềm, phát hiện vạn pháí linh mặt đã thiêu hoàn toàn thay đổi, bởi vì nàng tóc quá dài, tấm đầu bôi tóc đầu tóc bị bậc lửa sau liềm dán ở nàng trên mặt, tuy rằng nàng không ngừng chụp đánh, còn là đem trên mặt da thịt cấp thiêu đen.

Chờ Thiệu nam từng từ cha vợ gia ra tới khi, liềm cảm giác có chút không đúng, hấn lập tức làm thủ hạ đi tra chính mình lão bà hôm nay buổi tối hoạt động quỹ đạo, thế mới biết vạn pháí linh đã sớm đã bị thiêu nửa chết nửa sống!

Đương hấn đuổi tới bệnh viện thời điềm, bác sĩ đã vì vạn pháí linh đem mặt dùng băng gạc bao hảo, Thiệu nam từng nhìn trên giường suy yếu vạn pháí linh hỏi bác sĩ, "Vạn tiểu thư thương như thế nào? Có khôi phục khả năng sao?"

Bác sĩ tiếc nuối nói, "Xin lỗi, vạn tiểu thư hiện tại đốt thành như vậy, đừng nói là ở quốc nội, chính là đến nước Đức cũng rất khó khôi phục

nàng phía trước dung mạo, hơn nữa nàng giọng nói cũng nghiêm trọng tôn
hài, nếu khôi phục hảo, cũng chỉ có thể làm được miễn cưỡng có thể nói
lời nói."

Thiệu nam từng nghe xong trong lòng trầm xuống, hắn nhìn thoáng qua
trên giường vạn phái linh, rồi mới từ trên người lấy ra một ít tiền cấp bác
sĩ nói, "Đây là nàng tiền thuốc men, nếu dùng xong rồi, liền tìm người cho
ta biết, ta sẽ đến phó." Nói xong hắn liền xoay người rời đi, từ đây sau này
Thiệu nam từng ở vạn phái linh trước mặt liền không còn có xuất hiện qua.

Một năm sau, vạn phái linh bỗng khôi phục không sai biệt lắm, tuy rằng
tóc dài quá ra tới, chính là trên mặt vết sẹo lại vĩnh viễn cũng rút không nổi
nữa, còn có nàng giọng nói, vô luận nàng như thế nào nỗ lực tưởng hảo hảo
nói chuyện, chính là một trương miệng liền phát ra như kim loại ma sát
tiêm tế khó nghe thanh âm.

Này một năm tới, Thiệu nam từng vẫn luôn ra tiền dưỡng nàng, chính là
lại liếc mắt một cái cũng không muốn tái kiến nàng, vạn phái linh giống
như là cái tồn tại u linh giống nhau, mỗi ngày trốn tránh ở nhà mình trên
gác mái mặt, phụ trách chiếu cố nàng một cái lão mù tử thế nhưng vẫn là
trương ngọc anh mời đến!

Cho dù vạn phái linh như vậy kéo dài hơi tàn, trương ngọc anh vẫn là
không muốn buông tha nàng, động bất động liền tới cửa đối nàng một
phen chế nhạo, rồi mới đắc ý dào dạt rời đi, vạn phái linh mỗi ngày đối với
gương nhìn chính mình mặt, liền cảm giác chính mình còn sống ở trên đời
này thật là thiên hạ nhất ghê tởm sự! Đã ghê tởm người khác, cũng ghê
tởm chính mình.....

Hôm nay buổi sáng, hầu hạ vạn phái linh lão mù tử cùng thường lui tới
giống nhau tới cấp nàng đưa cơm, kết quả vừa vào cửa liền nhìn đến vạn
phái linh ghé vào nàng kia trương đờng chất bàn trang điểm thượng, kia
vẫn là nàng cùng Thiệu nam từng vừa mới bắt đầu yêu nhau thời điểm,
Thiệu nam từng từ nước Pháp cho nàng định chế.

"Ăn cơm!" Lão mù tử cực không kiên nhẫn triêu vạn phái linh thét lên.

Chính là ghé vào bàn trang điểm thượng vạn phái linh thể nhưng không nhúc nhích, lão mù tử có chút sinh khí, nàng đi qua đi hung hăng đẩy vạn phái linh một phen nói, "Hôm nay lại trừ cái gì điên? Không muốn sống liền chạy nhanh chết, đừng cả ngày sống trên đời ghê tởm người!"

Kết quả vạn phái linh bị nàng như thế đẩy thế nhưng ngã xuống trên mặt đất, lão mù tử nhìn kỹ, phát hiện toàn bộ bàn trang điểm trên mặt tất cả đều là nửa độn lại máu tươi.....

"Đã chết..... Cái này thật sự đã chết..... Đã chết!" Lão mù tử tức khắc dọa có chút nói năng lộn xộn.

Đương Thiệu nam từng biết được vạn phái linh tin người chết sau, phản đến là yên tâm một Thạch Đầu, hẳn biết trương ngọc anh cái này nguyên phối lão bà chính mình không thể trêu vào, chính mình có thể có hiện tại một phương sản nghiệp, cùng cha vợ nâng đỡ thoát không được quan hệ.

Mà vạn phái linh hẳn là thích, chính là cũng trung chỉ là thích phía trước nàng, hiện tại nàng bộ dáng giống quý giống nhau đáng sợ, đừng nói thích, chính là làm hẳn thấy liếc mắt một cái hẳn đều sợ hãi.

Vì thế Thiệu nam từng vì vạn phái linh trước một khối phong cảnh như họa m ò, cũng coi như đối bọn họ chi gian này đoạn tình có cái công đạo đi, để tránh chính mình ngày sau làm ác mộng!

Nhưng là sự tình đều không phải là Thiệu nam từng tưởng như thế đơn giản, có người cũng không phải "Xuống m ò" liền nhất định có thể "Vi an".

Vạn phái linh kia trương đ òng chất bàn trang điểm bởi vì thủ công khảo cứu, lại là nước Pháp hóa, sở bị qua tay bán cho một vị thích cất chứa mấy thứ này người thu thập trong tay, vẫn luôn phủ đầy bụi ở nhà hẳn kho hàng.

Thẳng đến trước giải phóng, vị này người thu thập cử gia dọn tới r ã Hongkong, mà hẳn sở hữu đ òcất giữ tự nhiên cũng đi Hongkong.....

Thời gian ngoạn lên liền đến 1995 năm, khi đó Trung Quốc đã đi vào khai trừ mở ra hảo thời đại, thật nhiều người trong nước cũng bắt đầu biết,

cất chứa một ít lão cũ đồ vật sẽ có nhất định tăng giá trị không gian, mà kia trương đờng chất bàn trang điểm cũng bị người từ Hongkong giá cao thu mua trở về

Mai lâm hải chính là ở lúc ấy, lần đầu tiên gặp vạ phái linh quý hần.

Năm ấy mai lâm hải ba mươi xuất đầu, đúng là một người nam nhân hảo niên hoa, mà hắn ở huyềnh học thượng tạo nghệ cũng đã triển lộ tài giỏi, hôm nay một cái Bắc Kinh chơi chủ tìm được rồi hắn, nói chính mình gia ra trong khoảng thời gian này ra một kiện việc lạ, làm hắn nhiều ít có chút sợ hãi, cho nên mới tìm được mai lâm hải, tưởng thỉnh hắn hỏi chính mình tòa nhà cấp nhìn xem, là nơi nào xảy ra vấn đề

Năm đó mai lâm hải tuổi trẻ khí thịnh, lúc ấy liền miệng đầy đáp ứng rồi, kết quả đi theo cái kia Bắc Kinh chơi chủ tới rồi nhà hắn mới biết được, nguyên lai nhà hắn từ tháng trước bắt đầu, liền thường xuyên xuất hiện một ít quỷ dị sự tình.....

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Phóng Hà Đền (Tám)

Bởi vì lúc ấy vừa lúc là Bắc Kinh giữa hè, thiên nhiệt không được, chính là vị này chơi chủ lại phát ra từ mình trong nhà phóng đồ cất giữ trong phòng dị thường râm mát, đôi khi bên trong đều có chút âm lãnh đái không người ở.

Kế tiếp chính là chơi chủ có cái muội muội, mấy ngày nay vừa lúc mang theo tiểu hài tử về nhà mẹ đẻ, có thể hắn phát hiện, chỉ cần là chính mình vừa mở ra phóng đồ cất giữ kia phòng cửa phòng, hắn cái kia không đến 2 tuổi tiểu cháu ngoại trai nhất định liền bắt đầu khóc, như thế nào hống cũng hống không tốt, thẳng đến hắn đem cái kia cửa phòng đóng lại mới thôi.

Nhưng này cũng không có khiến cho vị kia chơi chủ chú ý, thẳng đến có một lần, hắn mấy cái bằng hữu tới trong nhà người xem, bọn họ cùng nhau đi vào kia gian trong phòng thượng thức hắn này đó đồ cất giữ, kết quả sự sau trong đó một vị bằng hữu liền cấp vị này chơi chủ gọi điện thoại nói, nhà hắn có không sạch sẽ đồ vật, nói chính mình ngày hôm qua trở về

sau liền ở trong mộng thấy có một cái không có mặt tóc dài nữ quý đứng ở nhà hắn trong phòng.

Hắn vị này bằng hữu không đề cập tới cũng liền thôi, chính là nhắc tới vị này ngoạn nhi trong lòng cũng cảm thấy có điểm không thích hợp nhi, vì thế hắn liền ôm chính mình tiểu cháu ngoại trai làm vài lần thực nghiệm, vẫn là một tới gần phóng đồ cất giữ kia phòng liền bắt đầu khóc, ôm ra tới giữ cửa một quan lập tức liền không có việc gì.

Chính là vị này chơi chủ đặt ở kia gian trong phòng đồ cất giữ rất nhiều, hắn cũng không biết là kia kiện nhi bảo bối xảy ra vấn đề, vì thế liền nhờ người hỏi thăm, mới tìm được mai lâm hải nơi này.

Mai lâm hải cũng biết, cho dù vị này chơi chủ nói lại kỹ càng tỉ mỉ, hắn không đến hiện nhìn xem cũng không dám cam đoan nói chính mình nhất định có thể xem minh bạch, với cùng ngày hai người liền đánh xe cùng trở về Bắc Kinh.

Vị này chơi chủ gia vị Bắc Kinh vùng ngoại thành một chỗ tứ hợp viện, trong viện hoa điều cá trùng cái gì cần có đều có, liếc mắt một cái là có thể nhìn ra vị này chơi chủ phẩm vị không bình thường tới, chính là đương mai lâm đi đến trong đó một gian trước cửa phòng khi, liền có một cỗ dày đặc toan hủ hương vị chui vào mũi hắn.

Loại này hương vị người bình thường là nghe không đến, bởi vì đây là dày đặc oán khí biến thành, chỉ có rất là có tạo nghệ Huyền môn người trong mới có thể ngửi được.

Mai lâm hải nhẹ nhàng đẩy ra cửa phòng, bên trong quả nhiên là bãi đất lớn lớn bé bé đồ cất giữ, chính là đại đa số niên đại đều không lâu lắm, cũng chính là một ít văn thanh cùng dân quốc đồ vật.

Đột nhiên, một trương đồng chất bàn trang điểm khiến cho hắn chú ý, mai lâm hải có thể rõ ràng cảm nhận được một cỗ rất nặng âm khí từ giữa phát ra, hắn chậm rãi đi qua, dùng tay nhẹ vỗ về bàn trang điểm, hắn trong lòng thế nhưng có một tia thương xót, cái này nữ quý ở sinh thời là đã trải qua như thế nào sự tình mới có thể như thế bi thương.

Có lẽ là vạn pháp linh cảm giác được mai lâm hải trong lòng này phân đờng tình, nàng thế nhưng ở bàn trang điểm trong gương hiện thân, tuy rằng chỉ là một cái bóng dáng, mai lâm hải cũng có thể tưởng tượng đến nàng phía trước hẳn là vị tuyệt thế mỹ nhân.

Nàng hướng mai lâm hải chậm rãi nói ra chính mình sinh thời bi thảm tao ngộ, nàng hận trương ngọc anh tàn nhẫn độc ác, nhưng càng oán chính là Thiệu nam từng lãnh khốc vô tình.....

Đương mai lâm hải nói cho vạn pháp linh hiện tại đã qua năm mươi nhi ều năm, nàng kẻ thù khảng định đã sớm đã chết, có thể tưởng tượng không nghĩ tới vạn pháp linh oán niệm không những không có thiếu phần tăng, nàng trong lòng cái loại này gần như tuyệt vọng oán hận làm mai lâm hải cơ hồ đáp chế không được!

Nhưng mai lâm hải ở trong lòng thật sự là đờng tình vạn pháp linh, hẳn không muốn cũng không đành lòng đem nàng đánh hôn phi phách tán, cuối cùng hẳn suy nghĩ một cái chiết trung biện pháp, hy vọng có thể trợ giúp vạn pháp linh có thể một lần nữa đầu thai.

Mai lâm hải đầu tiên là đem vạn pháp linh hôn phách từ đờng chất bàn trang điểm thượng thu được một phen dù phía trên, rồi mới đưa đến Cửu Hoa Sơn Thiên Thai Tự, làm vạn pháp linh tại đây chịu phạt quang chiếu khắp, nghe Địa Tạng thánh huấn, hy vọng nàng một ngày kia có thể biến mất trong lòng oán niệm có thể một lần nữa đầu thai.....

Vì thế vạn pháp linh liền ở Thiên Thai Tự một đời chính là 20 năm, mỗi ngày 6 nguyệt 30, mai lâm hải đầu sẽ đi Thiên Thai Tự xem vạn pháp linh, rốt cuộc ở năm nay, mai lâm hải cảm nhận được vạn pháp linh oán niệm đã biến mất, hẳn dùng 20 năm qua độ một con oán quỷ cũng cảm động Thiên Thai Tự phương trượng, hẳn tự mình vì vạn pháp linh làm một con màu lam hà đên vì này chiếu sáng lên đầu thai chi lộ, chính là không thành tượng, hết thủy nỗ lực tất cả đầu hóa thành bọt nước, vạn pháp linh sở hữu oán niệm lại ở khoảnh khắc chi gian phục châm.

Từng thiên trạch nghe mai lâm hải nói này tiền tiền hậu hậu nhân quả sau, càng là cảm khái thế sự vô thường, nhưng trước mắt vạn pháp linh đã

hóa thành ác quỷ, hẳn lại nên như thế nào hóa giải nàng oán hận đâu?

"Biển rừng thúc, ngài xem có thể hay không lại vì vạn pháp linh làm một con hà đèn đưa này đi đâu thai?"

Mai lâm hải lắc đầu nói, "Cơ duyên chỉ có một lần, bỏ lỡ chính là bỏ lỡ."

Tùng thiên trạch vừa nghe liề n nóng nảy, "Kia làm sao bây giờ? Vạn pháp linh đã thượng hồ lâm lâm thân, tổng không thể làm vạn pháp linh như thế vẫn luôn tồn thương nàng nguyên khí đi!"

Mai lâm hải thở dài một tiếng nói, "Xem ra vì nay chi kế chỉ có làm nàng hồn phi phá tan! Có lẽ này đối nàng tới nói, cũng không phải vì một loại giải thoát....."

Cùng ngày mai lâm hải liề n cùng tùng thiên trạch cùng nhau về tới Hộ gia biệt thự, hồ trăm xuyên bởi vì sợ nữ nhi xảy ra chuyện, liề n đem nàng dùng dây thừng cột vào ghế trên, hồ lâm lâm cũng không giãy giụa, làm ăn liề n ăn, làm uống liề n uống, chỉ là một câu cũng không nói.

Mà khi mai lâm hải đi đến biệt thự ngoài cửa khi, hồ lâm lâm, hoặc là nói là vạn pháp linh cũng đã cảm giác tới rồi mai lâm hải tới, đây là vài cái năm qua duy nhất một cái thiết tình huống giúp chính mình nam nhân, hơn nữa không cần hối báo, chính là hẳn hết thủy tâm huyết đều làm cái kia nha đầu chết tiệt kia huỷ hoại!

"Mai đại sư, người chung quy vẫn là tới....." Vạn pháp linh lắp bắp nói.

Mai lâm hải cũng là khẽ thở dài, "Vạn cô nương, ta biết hiện tại người trong lòng hận, chính là có lẽ thật sự chính là mệnh trung chú định, nửa điểm không khỏi người, kỳ thật sớm tại 10 năm trước ta liề n nghe được Thiệu nam từng cùng trương ngọc anh cuối cùng kết cục, người muốn nghe sao?"

Vạn pháp linh mở trừng hai mắt, trong mắt lờ ra một tia tinh quang nói, "Bọn họ cuối cùng xảy ra chuyện gì?"

"Trương Ngọc Anh trước giải phóng tịch, Thiệu Nam từng mang theo Trương Ngọc Anh chạy tới Hồng Kông, lúc sau không mấy năm Thiệu Nam từng liền bởi vì ở Hồng Kông thất bại, buồn bực thành tật, qua đời khi năm ấy 49 tuổi, mà Trương Ngọc Anh tắc mang theo bọn họ hai cái nỉ tử ở Hồng Kông tiếp tục dốc sức làm, chung hành sáng lập chính mình một phương sản nghiệp, chính là sau tới lại nháo mẩu tử bị thâm vấn công đường, mẩu cáo tử bất hiếu, tử cáo mẩu lạn đánh cuộc, cuối cùng tuy rằng thâm phán phán hai cái nỉ tử muốn định kỳ phó phụng dưỡng phí, chính là Trương Ngọc Anh cuối cùng vẫn là cô độc chết ở viện dưỡng lão."

Vạn Phái Linh nghe xong, cười lạnh một tiếng nói, "Bọn họ so với ta sống lâu vài thập niên, quá cũng bất quá như thế, mai đại sư, người động thủ đi!"

Mai Lâm Hải Thần tình cứng lại, nguyên lai Vạn Phái Linh đã sớm biết chính mình tới dụng ý, tuy rằng hắn hiện giờ vẫn là không đành lòng, chính là tựa như chính hắn nói giống nhau, cũng nên là Vạn Phái Linh được đến giải thoát lúc.

Vì thế hắn tay véo chỉ quyết, thúc giục trên tay Linh Phù, dùng sức phách về phía Vạn Phái Linh ẩn đường ở giữa..... Chỉ thấy một cỗ khói trắng từ hồ lô âm âm đường toát ra, nàng biểu tình có chút thống khổ, chính là lại không có làm ra bất luận cái gì phản kháng, thẳng đến không hề có khói trắng toát ra.

Nhưng mai Lâm Hải biểu tình lại là cứng đờ, từng thiên trạch xem mai Lâm Hải Thần tình có dị, còn tưởng rằng ra cái gì vấn đề, liền khẩn trương hỏi, "Xảy ra chuyện gì biến rừng thúc, có phải hay không ra cái gì vấn đề?"

Mai Lâm Hải lắc lắc đầu nói, "Không có, Vạn Phái Linh đã hôn phi phách tán, chỉ là mới vừa ta thấy được hồ lô âm âm kiếp trước..... Thế nhưng là Trương Ngọc Anh."

Từng thiên trạch nghe xong cũng là thật lâu nói không ra lời.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Quỷ Chết Đói Đầu Thai (Một)

Khi còn nhỏ nếu chính mình ăn cơm quá nhanh hoặc là ăn giống quá khó coi, mẹ mẹ liền tổng hội nói, "Người quỷ chết đói đầu thai a!" Hôm nay ta liền cho đại gia giảng một cái về quỷ chết đói đầu thai chuyện xưa.

Ta khi còn nhỏ ở tại Đông Bắc nông thôn bà nội gia, cho dù đến bây giờ ta còn vẫn như cũ cảm thấy nơi đó là cái thần bí quỷ dị địa phương, mọi nhà đều cung bảo gia tiên, nhưng mỗi nhà mỗi hộ chủng loại bất đồng, tổng cộng phân năm loại, phân biệt là: Hồ, hoàng, bạch, liễu, hôi.

Mà ở Đông Bắc nông thôn trong nhà phần lớn cung phụng đều là hồ, hoàng nhị tiên, chính là hồ ly cùng chồn! Ta bà nội gia cũng không ngoại lệ, ở bà nội gia nhà kho Tây Bắc giác thượng, có cái dùng hoàng bùn làm thành miếu nhỏ.

Ở ta trong ấn tượng, bà nội chưa bao giờ làm ta một người tiến nhà kho, nơi đó ở ta thơ ấu trong trí nhớ vĩnh viễn là lại hắc lại thần bí lại tràn ngập dụ hoặc..... Sau tới ta thượng sơ trung sau có một lần nghỉ đông trở về ăn tết.

Bà nội ở nấu hảo sủi cỏ sau liền chính mình mang sang đi một chén đưa đến tiểu nhà kho, ta trộm đi theo mắt sau đi xem, phát hiện nguyên lai cái kia hoàng bùn làm thành miếu nhỏ dán một Trương Hồng giấy, mặt trên viết "Hồ tam quá nãi" bốn cái chữ màu đen.

Ta nhìn mới vừa nấu tốt nóng hân hập sủi cỏ liền mắt thèm, chính là lại bị bà nội một phen nắm ra tới, "Người cái thằng nhóc chết tiệt, cùng ta tiến hạt xem cái gì? Nếu là kinh ngạc hồ tam quá nãi ăn cơm, xem ta không đem người chân xạ kích chết!"

Ta biết bà nội là ở làm ta sợ, vì thế liền thè lưỡi nhanh như chớp chạy về phòng, sau tới mẹ mẹ đã biết nói ta một đốn, nàng nói cái này kêu tín ngưỡng, người có thể không tin, nhưng là không thể không tôn trọng người khác tín ngưỡng, từ kia sau này ta sẽ biết bà nội trộm ở tiểu nhà kho môn mê đồ vật kêu tín ngưỡng.....

Khi đó Đông Bắc nông thôn kế hoạch hoá gia đình thảo nghiêm, tuy nói nông thôn nếu đầu thai là nữ hẳn hẳn có thể muốn nhị thai, chính là có thật nhiều nhân gia đầu liên tiếp sinh hai cái đầu là nữ hẳn, chính là ở chính sách thượng, bọn họ như vậy đã không thể lại muốn đệ tam thai.

Nhưng là ở Đông Bắc nông thôn bởi vì tư tưởng phong kiến, cho nên không có gì cũng không thể không nhị tử, nếu hẳn sinh mấy cái nha đầu đầu không có một cái tiểu tử, kia nhà này các lão gia ra cửa đầu không dám ngăn đầu, sau này càng sẽ chịu người khi dễ.

Cho nên thật nhiều thôn thượng tiểu tức phụ đầu chính mình ở nhà vụng trộm sinh, trước mặt kệ có thể hay không thượng hộ khẩu, dù sao tiên sinh xuống dưới nhị tử lại nói, chẳng lẽ kế sinh ủy người còn có thể đem sinh hạ tới hẳn tử cấp bóp chết?

Bà nội gia bên trái hàng xóm hoa sen thâm năm nay đầu là đệ tứ thai, hẳn tam thai đầu là khuê nữ, đệ tam thai cũng đã là siêu sinh, hiện tại lại trộm có mang đệ tứ thai.

Hoa sen thâm nàng bà bà tôn bà nội là thôn thượng "Người tài ba", bởi vì nàng sẽ "Xem chuyện này"! Nhà ai tiểu hẳn tử nếu là có cái đau đầu nhưóc lão không tốt, hẳn đem hẳn tử lãnh đến tôn bà nội gia đi, trong tình huống bình thường nàng cấp nhắc mãi vài câu trở về thì tốt rồi.

Mà bà nội gia bên phải hàng xóm Tống tam cô còn lại là thôn thượng phụ nữ chủ nhiệm, chủ thảo kế hoạch hoá gia đình công tác, năm kia bởi vì hoa sen thâm sự tình nàng đã chịu hưởng thượng lãnh đạo phê bình, cho nên từ nàng biết hoa sen thâm lão tam lại là cái nha đầu sau, hẳn bắt đầu trọng điểm chú ý các nàng gia, bởi vì Tống tam cô biết hoa sen thâm sớm muộn gì còn sẽ vụng trộm sinh đệ tứ thai!

Quả nhiên, ở Tống tam cô không biết ngày đêm chặt chẽ giám thị hạ, nàng rốt cuộc phát hiện hoa sen thâm hành động có chút vụng về, tuy rằng hiện tại là ngày mùa đông, chính là nàng bụng cũng có chút đại khác thường.....

Vì thế Tống tam cô liền đem chính mình quan sát đến cái này tình huống phản ánh tới rồi quê nhà kế sinh ủy, cùng ngày liền xuống dưới một cái một hàng 10 người thanh tra tiêu tổ, chờ đến hoa sen thâm biết người đương thời đã tới rồi các nàng nhân khẩu!

Thanh tra tiêu tổ có thành viên là 7 nam 3 nữ, mà lúc ấy hoa sen thâm trong nhà chỉ có nàng cùng tôn bà nội ở nhà, mẹ chồng nàng dâu hai người cùng thanh tra tổ người xé ba nửa ngày, cuối cùng hoa sen thâm vẫn là làm cho bọn họ cấp mang đi.

Chỉ còn lại có tôn bà nội một người ng ồi ở trong viện gào khóc.....

Ta bà nội nghe được thanh âm chạy qua đi, từ trên mặt đất nâng dậy khóc mau không khí tôn bà nội, vừa hỏi mới biết được nguyên lai là hoa sen thâm làm kế sinh ủy người cấp bắt đi, bởi vì ta chạy nhanh, vì thế bà nội khiến cho chạy mau đến tôn gia hai đầu bờ ruộng đi kêu tôn phú quý, nói cho hẳn hoa sen thâm làm hương người trên bắt đi!

Ta ai một tiếng, lúc sau liền một đường chạy như điên, chờ ta chạy đến tôn gia hai đầu bờ ruộng khi đã mệt thở hổn hển, tôn phú quý vừa thấy ta chạy thành như vậy trong lòng liền biết có thể có thể là đã xảy ra chuyện!

"Lỗi tử, sao? Ra gì sự?"

Ta thật vất vả mới đem thở hổn hển đầu nói, "Phú..... Phú quý thúc, hoa sen thâm làm hương đi lên người cấp bắt đi!"

Ta nói mới vừa nói xong, tôn phú quý liền ném xuống cái cốc hướng cửa thôn chạy tới! Hẳn tốc độ quá nhanh, ta căn bản đuổi không kịp, chờ ta chạy đến cửa thôn thời điểm, liền thấy phú quý thúc đã cùng kế sinh ủy người đánh lên, một đám người đánh một cái hẳn tự nhiên là có hại, hoa sen thâm xem nam nhân nhà mình có hại, một chút liền cũng thoán lên đây, này một nháo, cũng không biết là ai đẩy hoa sen thâm một chút, chỉ nghe nàng đột nhiên hét to một tiếng.

Chờ mọi người phục hồi tinh thần lại vừa thấy hoa sen thâm, phát hiện nàng quần bông thượng đã có huyết thấu ra tới, hương thượng kế sinh ủy

người vừa thấy cũng trợn tròn mắt, đánh hài tử có thể, chính là tổng không thể đem đại nhân cũng đánh chết đi, vì thế lại ba chân bốn cẳng đem hoa sen thắm hương vệ sinh sở đưa.

Phú quý thúc đầu cũng bị đánh vỡ, chính là hấn cũng cố không chính mình, một lòng nghĩ tức phụ cùng nàng trong bụng lão tử.....

Đám người đưa đến hương vệ sinh sở sau, bác sĩ vừa thấy cũng có chút há hốc mồm, chính là này sẽ lại tưởng hương đại bệnh viện đưa cũng đã không còn kịp rồi, chỉ có thể chết đương ngựa sống trị!

Sau tới đại nhân là bảo vệ, chính là năm tháng thành hình thai nhi chảy, đầu đã có thể nhìn ra tới là cái nam hài! Phú quý thúc hòng mắt muốn cùng kế sinh ủy người liều mạng, hoành liên sợ không muốn sống!

Thanh tra tổ vài người vừa thấy phú quý thúc như vậy trong lòng cũng có chút sợ hãi, đặc biệt là trong đó một cái vóc dáng nhỏ nam nhân, hấn dọa vội đối phú quý thúc nói, "Đại huynh đệ, người cũng oán không chúng ta, đây là chúng ta công tác, các người trong thôn biên có người cử báo người tức phụ, chúng ta mới đến tra!"

"Ai!" Phú quý thúc từ kẽ răng bài trừ cái này mang huyết tỵ tới.

Một nữ nhân cướp nói một câu, "Còn có ai, còn không phải là các người thôn thượng phụ nữ chủ nhiệm sao!"

Phú quý thúc nghe xong quả thực không có lại khó xử bọn họ, hấn về nhà mượn chiếc xe đẩy tay đem hoa sen thắm từ hương vệ sinh sở kéo lại, vừa vào cửa liền thấy tôn bà nội đang ở trong viện nôn nóng chờ, nàng vừa thấy con dâu dựng đi ra ngoài, hoành trở về, lập tức hai mắt vừa lật hôn mê bất tỉnh.

Còn để làm khi ta bà nội cũng ở đây, nàng lập tức véo tôn bà nội người trung, đem nàng cấp khấp lại đây, chính là người tỉnh sau lại như thế nào cũng không nói, hoa sen thắm càng là nửa chết nửa sống thiếu nửa cái mạng.

Tuy nói lúc này rớt chỉ là cái không đủ nguyệt hài tử, chính là đối với dân quê tới nói, này nhưng chính là cửa nát nhà tan thù, Tống tam cô mấy ngày nay cũng héo, biết bởi vì chính mình lão tôn gia rớt cái nam hài, nàng trong lòng nhiều ít cũng có chút chột dạ, chính là ngoài miệng vẫn là kiên cường thực, còn gặp người liền nói, "Sau này thôn thượng nhà ai còn dám siêu sinh, liền vẫn là kết cục này!"

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Quỷ Chết Đói Đầu Thai (Nhị)

Toàn thôn người đều biết tôn bà nội là cái lợi hại chủ nhân, Tống tam cô đem người như vậy chọc hạ, khẳng định không hảo, vì thế tất cả mọi người đều đuổi cổ chờ xem tôn bà nội như thế nào trả thù Tống tam cô, chính là mọi người cố đầu thân lão trưởng lão dài quá, cũng không gặp tôn bà nội gia có cái gì động tĩnh.

Tôn gia này đầu quá mức an tĩnh, làm người trong thôn đều cho rằng lúc này liền tôn gia cũng sợ nàng Tống tam cô! Chính là ta bà nội lại không như thế cho rằng, nàng ở trong lòng vẫn luôn ẩn ẩn lo lắng, chỉ sợ sớm muộn gì sẽ ra đại sự!

Chuyện này dần dần ở đại gia trong lòng liền đậm đi, nói chỉ chớp mắt liền đến năm thứ hai đầu xuân, Tống tam cô trong nhà chỉ có một khuê nữ, ẩn chính sách các nàng gia là có thể lại muốn cái nhị thai, cho nên năm nay một đầu xuân Tống tam cô liền có mang.

Hoa sen thăm ở bên ngoài làm việc thời điểm nghe nói Tống tam cô có mang nhị thai, nàng hận hàm răng chỉ ngứa, về nhà liền cùng chính mình bà nói, tôn bà nội nghe lại cười lạnh nói, "Rốt cuộc làm lão nương chờ tới rồi!"

Lúc sau người trong thôn liền phát hiện, mấy ngày nay hoa sen thăm trên mặt đất làm việc khi còn nhỏ tâm tình đặc biệt hảo, luôn là hừ tiêu khúc, như là trong nhà có hỉ sự giống nhau, không biết còn tưởng rằng nàng lại có mang đâu!

Tống tam cô bởi vì này thai tưởng một lần là được con trai, cho nên nàng vẫn luôn là người trong nhà trọng điểm bảo hộ đối tượng, mấy ngày

này cũng không biết là bởi vì thai nghén nguyên nhân vẫn là bởi vì khác cái gì, nàng luôn là cảm giác trong lòng hoang mang rối loạn, buổi tối ngủ cũng ngủ không yên ổn.

Mỗi lần đi ngang qua tôn gia đại môn nàng đều phải đi mau vài bước, năm trước sự dù sao cũng là chính mình làm hạ nghịệt, nàng cũng sợ tôn người nhà chỉ không chừng cái gì thời điểm trả thù chính mình một chút, vì thế luôn là dẫn theo một vạn phân cẩn thận.

Chính là sợ cái gì liên tới cái gì, hôm nay Tống tam cô đi Thôn Ủy Hội làm việc, ngênh diện liên gặp tôn bà nội, nàng cũng biết chính mình nhiều ít có chút đui lý, lại nói hiện tại chính mình còn hoài oa oa, khẳng định nhiều ít cũng có thể lý giải lúc ấy hoa sen thâm tâm tình, vì thế Tống tam cô liên tưởng khách khí lên tiếng kêu gọi liên qua đi.

"Thím....."

Tôn bà nội đầu tiên là nhìn chằm chằm Tống tam cô bụng nhìn thoáng qua, rồi mới cười ha hả nói, "Là cái tiểu tử, nhất định nhiều chú ý điểm, hảo hảo giữ thai....." Tôn bà nội nói xong liên xoay người đi rồi.

Này người ở bên ngoài nghe đi lên vài câu bình thường không thể lại bình thường thăm hỏi người nói, lại kinh Tống tam cô một thân hãn, nàng như thế nào càng nghe càng như là ở cảnh cáo chính mình đâu?

Tống tam cô về nhà sau, nàng nam nhân mãi đường vừa thấy chính mình tức phụ sắc mặt không đúng, liên hỏi nàng xảy ra chuyện gì, Tống tam cô liên đem vừa rồi gặp được tôn gia lão thái thái sự nói, mãi đường nghe xong còn tưởng rằng cái gì cùng lắm thì đâu? Hắn còn cũng không tin cái kia tôn lão thái thái có thể làm ra cái gì ๓๓ thiêu thân tới!

Sự tình qua mấy ngày, cũng không gặp tôn gia thế nào, Tống tam cô liên chậm rãi đem chuyện này đã quên.....

Ngày đó ban đêm ta uống nước uống nhiều quá, nửa đêm nổi lên hai lần đêm, nhưng hồi thứ hai đi tiêu đêm thời điểm liên thấy sân bên ngoài

có ánh sáng, ta bái kệt cửa ra bên ngoài vừa thấy, thế nhưng là tôn bà nội, như thế chậm nàng còn điếm cái tiêu đầu hoả đèn đi ra ngoài làm gì?

Chỉ thấy nàng câu lũ thân mình, bước lộ tập tễnh đi qua nhà ta cửa, tiếp theo ta liền nghe được miệng nàng lầm bầm nói cái gì, "Ăn đi, ăn nhiều một chút, ta cho người tìm hảo nhân gia, sau này sẽ không bao giờ nữa dùng chịu đói, ăn no có sức lực, liền đi vào đem hấn ăn, rồi mới người sau này liền có cơm ăn....."

Ta lúc ấy cũng chỉ là nghe xong cái biết cái không, chỉ nghe được cái gì ăn no ăn không đủ no, rồi mới ta liền xoay người trở về ngủ, ngày hôm sau buổi sáng ta mới vừa rời giường, đã kêu đến cách vách Tống tam cô gia, truyền đến hét thảm một tiếng, tiếp theo không một hồi liền thấy nàng nam nhân mãn đường dùng đội thượng xe ba gác đem đẩy đến hương vệ sinh sở đi.

Lần này Tống tam cô là nằm đi hương vệ sinh sở, nhưng không tới giữa trưa người liền chính mình đi trở về tới, bác sĩ nói nàng thai giống thực ổn, chính là hoạt động quá ít, đến lúc đó không hảo sinh, vì thế bọn họ hai vợ chồng liền một cái xe đẩy, một cái đi đường đã trở lại.

Cũng là từ ngày đó, Tống tam cô ăn uống liền biến đặc biệt đại, hận không thể mỗi ngày muốn ăn xong một con trâu, ngày thường trên mặt đất làm việc đại lão gia cũng ăn bất quá nàng, này vẫn là mãn đường ngăn đón, bằng không nàng ăn càng nhiều!

Có một ngày bà nội mang theo ta đi xem Tống tam cô, liền thấy nàng một người chính trong nhà ăn trứng gà, ta vừa thấy, hảo gia hỏa, nàng chầu này cơm liền phải ăn xong 18 cái trứng gà, cái này cũng chưa tính món chính.

Bà nội xem nàng ăn uống đại có chút không quá bình thường, liền khuyên nàng nói, "Hấn tam cô, người không thể như thế ăn, sẽ đem ăn uống căng hư!"

Tống tam cô cũng là bất đắc dĩ nói, "Thím, không phải ta muốn ăn, là trong bụng cái này muốn ăn, ta mỗi ngày nếu là ăn ít một ngụm, này trong

lòng li ền cùng miêu tả giống nhau khó chịu, luôn cảm thấy trong bụng không thực, thật không biết hoài cái gì?"

Vốn là Tống tam cô vô tâm một câu, lại làm bà nội cau mày, bởi vì phía trước ta đem ngày đó buổi tối sự nói cho bà nội, nàng ngay lúc đó sắc mặt li ền biến rất khó xem, hiện tại hơn nữa Tống tam cô thành như vậy, này li ền làm bà nội không thể không liên tưởng đến này trung gian quan hệ.

Vào lúc ban đêm bà nội li ền đi tôn gia, tôn bà nội vừa thấy ta bà nội như thế vẫn còn tới xuyên môn, li ền biết khẳng định là có việc muốn hỏi, nhưng ta bà nội cũng không đi lên li ền hỏi, mà là quả cong hỏi một câu, chính là không nghĩ tới tôn bà nội lúc ấy li ền trở về ta bà nội một câu, "Lão tử tử, ta biết người tâm tính thật tốt, năm trước nhà ta khó nhất thời điểm người vẫn luôn là ở giúp ta, chính là hôm nay việc này người đừng động, đây là vừa báo còn vừa báo sự, ai tới nói cũng vô dụng!"

Ta bà nội vừa thấy chính mình chạm vào cái ngành cái đỉnh, đành phải thở dài nói, "Lão muội tử, ta biết hiện tại nói cái gì cũng vô dụng, nhưng người nhất định phải nhớ kỹ ta một câu, mọi việc lưu một đường, coi như cấp con cháu tích đức!" Nói xong li ền xoay người rời đi.

Hai tháng sau, Tống tam cô quả nhiên sinh cái trắng trẻo mập mạp đại béo tiểu tử, bọn họ cả nhà trên dưới đều đắm chìm ở sinh con vui sướng trung, ai không chú ý tới, tôn gia lão thái thái tại đây thiên cũng đ ồng dạng cao hứng, còn kém điểm nã pháo chúc mừng đâu.

Tống gia vui sướng còn duy trì không đến ba ngày, bọn họ li ền giật mình phát hiện, cái này mới vừa sinh hạ tới ba ngày trẻ con thật là quá có thể ăn, Tống tam cô hai cái **** đều uy không no hẳn, cuối cùng Tống gia lại dưỡng hai đầu tiêu dê sữa, lúc này mới miễn cưỡng đủ hẳn ăn no.

Chính là Tống gia người lại phát hiện, đứa nhỏ này tuy rằng có thể ăn, chính là như thế nào càng ăn càng g ầy đâu? Sinh ra nửa tháng sau một xung, phản đến so mới vừa sinh thời điểm rút phân lượng! Vì thế cả nhà trên dưới li ền hoài nghi đứa nhỏ này có phải hay không có cái gì thai mang đến tật xấu, vì thế bọn họ mang theo không trắng tròn hài tử đi tỉnh thành đại bệnh viện nhìn nhìn, kết quả hết thầy bình thường!

Trăng tròn cùng ngày, Tống gia đại bãi yến hội, còn thỉnh toàn thôn người tới ăn cơm, bọn họ cấp hài tử nổi lên cái tên gọi Tiểu Bảo, này ngụ ý đứa nhỏ này là bọn họ cả nhà Bảo Nhi!

Ngày đó tới uống rượu mừng người trong thôn phát hiện, Tống tam cô như thế nào gầy cùng thay đổi một người dường như, ai cũng không nghĩ tới từ nhỏ liền béo Tống tam cô hiện tại mới chỉ có không đến 80 cân thể trọng.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Quỷ Chết Đói Đầu Thai (Tam)

Bà nội cùng ngày cũng mang theo ta cùng đi, đương nàng nhìn đến Tống tam cô bộ dáng khi, cũng là liên tục lắc đầu, lại xem cái kia tiểu hài tử, càng là hai mắt đột ra, làn da phát thanh, nơi đó giống cái mới vừa trăng tròn hài tử?

Ta sấn người khác không chú ý còn trộm chạy tới nhìn cái kia tiểu hài nhi, chỉ nhìn thoáng qua liền thật thật làm ta giật cả mình, chỉ thấy đứa nhỏ này cái đầu tiểu tế cỡ nhi, tứ chi tế giống mì sợi, chính là bụng lại đại dọa người.....

Ta bà nội lôi kéo Tống tam cô hỏi nàng, "Hắn tam cô, hiện tại người thân như thế nào? Còn cảm giác đói sao?"

Tống tam cô lắc đầu nói, "Ta đến không có gì, chỉ là Tiểu Bảo đứa nhỏ này..... Hắn luôn là ăn không đủ no, hắn hiện tại ăn uống đại, ta cùng hai chỉ dê sữa nãi đầu uy không no hắn!"

Ta bà nội nghe xong trong lòng chính là trầm xuống, nàng nhớ tới phía trước Tống tam cô mang theo Tiểu Bảo đi xem bệnh viện xem qua bệnh, vì thế liền hỏi nàng, "Trước một thời gian người mang Tiểu Bảo đi bệnh viện xem như thế nào? Đại phu nói chưa nói đây là sao hỡ sự?"

"Nhìn, tỉnh thành đại bệnh viện đại phu đầu nói Tiểu Bảo bình thường thực, chỉ là làm chúng ta không chế được điểm Tiểu Bảo lượng cơm ăn, không thể hắn vừa khóc liền cấp, muốn đúng giờ định lượng, chính là thâm, người không biết Tiểu Bảo vừa khóc chính là đói bụng, nếu người

không cho hắn ăn nãi, hắn là có thể khóc chết qua đi!" Tống tam cô lo lắng sốt ruột nói.

Lúc này tiệc đầy thánng bắt đầu r ỡ, thật nhiều hương thân cũng bắt đầu lục tục thượng bàn, đột nhiên, một thanh âm vang lên lượng trẻ con khóc nỉ non tiếng vang lên, thật nhiều người đều nói giống nói, "Vừa nghe này tiếng khóc chính là cái tiểu tử thanh âm, cái này vang dội....."

Tống tam cô biết Tiểu Bảo đây là đói bụng, nàng chạy nhanh ôm hài tử trở vềbu ồng trong đi uy nãi, ngày đó buổi tối bà nội vềnhà sau li ền cùng ông nội của ta nói, "Lão Triệu gia đưa nhỏ này dưỡng không sống!"

Gia gia nghe xong sau khải khải nỡ điếu khói bụi nói, "Tĩnh nói lung tung, nhân gia hài tử như thế nào li ền dưỡng không sống đâu?"

Bà nội trắng liếc mắt một cái gia gia nói, "Người biết gì? Không tin chúng ta li ền chờ xem đi!"

Kết quả ta bà nội thật đúng là nói sai r ỡ, đưa nhỏ này sống còn khá tốt, nhoáng lên li ền đến Tiểu Bảo bốn tuổi nửa này năm, mấy năm nay thôn thượng ngày hảo quá, trong thôn tiến cử một cái dưỡng heo hạng mục, có không ít người dưỡng heo đều tránh tới r ỡ ti ền, nhưng cố tình Tống tam cô gia ngày một ngày không bằng một ngày.

Nhà người khác dưỡng heo nhà nàng cũng dưỡng heo, nhà người khác lão heo mẹ một oa hạ bảy tám cái heo dê con, nhà nàng một oa mới hạ hai, còn có một cái bị mù mắt, Tiểu Bảo hiện tại lượng cơm ăn cũng đã là hai cái thành niên tráng lao động lượng cơm ăn, hơn nữa theo hắn một ngày so với một ngày lớn lên, chỉ biết càng ngày càng nhiều.....

Cuối cùng Tiểu Bảo hắn cha Triệu mãn đường cũng thật sự vô pháp, li ền cùng Tiểu Bảo gia gia đi phụ cận mỏ đá làm công, hai người kiếm ti ền cũng cũng chỉ đủ Tiểu Bảo có thể ăn cái lửng dạ.

Ai biết làm không hai tháng li ền có chuyện, một lần khai thác đá thuốc nổ trang nhiều, kết quả đem tránh ở cách đó không xa một ít khai thác đá

công nhân cấp tạc bị thương, trong đó liền có Triệu mẫn đường cha hấn, Triệu Tiêu bảo gia gia.

Người đưa đến bệnh viện sau mệnh là bảo vệ, chính là bởi vì làm Thạch Đầu đập hư eo, sau này ngày chỉ có thể tê liệt ở trên giường, này không thể nghi ngờ cấp vốn là không hảo quá Triệu gia dậu đồ bìm leo!

Mà Tiêu Bảo lại vẫn là mỗi ngày kêu đói, sau tới thật sự không có biện pháp, Tống tam cô liền đem Tiêu Bảo nhốt ở trong phòng không cho hấn ra cửa, mỗi ngày đờn liền cấp như vậy nhiều, cho dù hấn kêu xé trời cũng không hề cho hấn càng nhiều đờn!

Tiêu Bảo là Tống tam cô trên người rơi xuống thịt, nói nàng không đau lòng là giả, chính là hiện tại công công nằm liệt, nàng nói cái gì cũng không thể lại làm chính mình nam nhân đi khai thác đá xường làm công! Vì thế hai người liền ở nhà trông trọt, tránh nhiều ít liền ăn nhiều ít.....

Hôm nay mẫn đường thúc từ trong đất trở về, hấn từ cửa sổ hướng trong phòng xem, không thành tưởng này mắt dọa hấn giật mình, Tống tam cô cũng đang ở tan ca cụ, liền nghe mẫn đường thúc động tĩnh không đúng, nàng lập tức chạy tới vừa thấy, liền thấy mẫn đường thúc ở trong phòng ôm đầy miệng là thổ Tiêu Bảo ở khóc.

Nguyên lai Tiêu Bảo thật sự là quá đói bụng, ba ba cụ cụ lại xuống đất làm việc, bà nội từ gia gia xảy ra chuyện sau, sẽ không bao giờ nữa dám nhiều xem Tiêu Bảo liếc mắt một cái, vẫn luôn tránh ở gia gia trong phòng chiếu cố gia gia.

Hấn đói thật sự khó chịu, liền liếc mắt một cái thấy được góc tường hoang thổ, vì thế liền moi một khối đặt ở trong miệng, tuy rằng khó ăn, chính là một ngụm đi xuống cảm giác hấn là có thể ăn no, vì thế hấn liền một ngụm tiếp một ngụm ăn lên!

Một màn này vừa lúc bị từ cửa sổ hướng trong xem mẫn đường thúc nhìn chính, cái nào đương cha nhìn đến nhi tử ở ăn đất có thể không chua xót? Vì thế cái này bầy thước hấn tử rất cuộc không nhin xuống, ôm nhi tử gào khóc lên.

Tống tam cô thấy một câu cũng chưa nói, chỉ là yên lặng đem Tiểu Bảo trong miệng thõ moi ra tới, rồi mới từ trong phòng bếp lấy ra một cái màn thêu cho hắn, Tiểu Bảo tiếp nhận tới tam khâu hai khâu liền ăn đi xuống, ăn xong sau liền vươn tay nhỏ đối mẹ nó nói, "Còn muốn!"

Sau tới vì việc này Tống tam cô còn cùng chính mình bà bà đại sảo một trận, nàng quái bà bà vì cái gì không xem một cái Tiểu Bảo, mặc cho từ hắn moi trên tường thõ ăn!

Chính là nàng bà bà lại nói, "Này không phải ta tôn tử, hắn là quỷ đói đầu thai, sớm muộn gì muốn ăn Triệu gia nhà tan người quên!"

Tống tam cô nghe xong sững sốt, nàng ở trong lòng lặp đi lặp lại cân nhắc "Cửa nát nhà tan" này bốn chữ, mấy năm trước cũng có người cùng chính mình nói qua cái này bốn chữ, là hoa sen, là nàng mắng chính mình làm hại nàng cửa nát nhà tan, kia hiện tại chính mình là gặp báo ứng sao?

Tống tam cô nàng bà bà vừa thấy nàng một câu không nói, còn tưởng rằng con dâu sợ nàng đâu, kết quả liền càng nói lời nói càng khó nghe, chờ Tống tam cô phục hồi tinh thần lại sau, chỉ lạnh lùng ném cho nàng bà bà một câu, "Từ ngày mai bắt đầu chúng ta phân gia quá!"

Nàng bà bà lập tức mắt choáng váng, lão nhân nằm liệt trên giường, nếu thật phân gia quá nàng ăn cái gì uống cái gì? Vì thế liền một khóc hai nháo ba thất cổ không đồng ý, chính là nàng nhi tử Triệu mãn đường cũng là một cái đầu hai cái đại, chính là tưởng tượng đến Tiểu Bảo hôm nay ăn đất bộ dáng, hắn cũng chỉ hảo đem tâm một hoành nói, "Mẹ, nếu người không đồng ý phân gia, sau này liền phải hảo hảo đối Tiểu Bảo, bằng không..... Chúng ta sau này liền ai lo phận này đi!"

Lão thái thái vừa nghe cũng trợn tròn mắt, nhi tử nói tái minh bạch bất quá, người đối ta nhi tử không tốt, ta liền không dưỡng người!

Sau tới ta bà nội ở cách vách nghe được Triệu gia lão thái thái tiếng khóc, liền qua đi vừa thấy mới biết được nguyên lai là ở nháo phân gia, nàng hỏi rõ nguyên do sau, liền hung hăng mắng mãn đường thúc một đốn, "Mẹ người lão hồ đồ người cũng hồ đồ? Cha người vì hắn đại tôn phần

lớn làm Thạch Đầu tạp nằm liệt, chẳng lẽ đây là đôi tôn tử không hảo sao? Chúng ta có việc nói sự, phân gia vấn đề là có thể giải quyết? Các người a, đầu quả tim đầu là triêu hạ lớn lên!"

Trải qua ta bà nội khuyên bảo, rốt cuộc làm Tống tam cô bọn họ đánh mất phân gia ý niệm, chính là tương tượng đến sau này ngày cũng không có hi vọng, cả nhà đầu là mặt ủ mày chau.

Tiểu Bảo bên trên tỷ tỷ tiểu hoa, chính là vì có thể làm Tiểu Bảo ăn cơm no, cũng làm Tống tam cô đưa cho thân thích nuôi trong nhà, hiện tại trong nhà liêu Tiểu Bảo một cái hài tử còn dưỡng không sống, nói ra đi cũng chưa người tin!

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Quỷ Chết Đói Đầu Thai (Bốn)

Ngày hôm sau bà nội tìm cái lấy cứ đi cách vách hoa sen thăm gia, tiến sân liêu thấy tôn bà nội đang ở bể bắp, nàng vừa thấy ta bà nội tới, liêu cười ha hả nói, "Lão tỷ tỷ, hôm nay như thế nào có rảnh lại đây ng ồi đâu?"

Bà nội đi qua đi duỗi tay cầm cái bắp biên bể biên nói, "Hôm nay không có gì sự, liêu biên tới người nơi này nhìn xem, gần nhất thân thể như thế nào a?"

Tôn bà nội cười cười nói, "Rắn chắc thực, còn không có nhìn đến Triệu gia xui xẻo phía trước ta còn không thể chết được!"

Bà nội nghe xong sau, thân mình một đốn, rồi mới tiếp tục biểu tình tự nhiên nói, "Triêu Tiểu bảo người gặp qua đi?"

"Gặp qua..... Bọn họ lão Triệu gia đại tôn tử cũng liêu bất quá như vậy sao, còn tưởng rằng là cái gì nhân trung long phượng, không nghĩ tới lại là cái quỷ chết đói đầu thai! Ha hả....." Tôn bà nội vẻ mặt trào phúng nói.

Bà nội nghe xong mặt chính là trầm xuống, "Thật là người làm?"

Nhưng tôn bà nội lại đem đầu lay động nói, "Cái gì ta làm? Kia đầu là nhà bọn họ báo ứng, cùng người khác không quan hệ!"

Ngày đó bà nội từ tôn gia trở về sau sắc mặt đặc biệt khó coi, cũng không biết tôn bà nội cùng nàng nói cái gì, dù sao cuối cùng ta chỉ nghe ta bà nội đối nàng nói, "Hào đi, nếu như vậy người sau này cũng không cần hối hận....."

Này lúc sau đại gia liền từng người quá từng người ngày, đảo mắt Tiểu Bảo 6 tuổi, mắt thấy lại quá hai năm liền phải tới rồi đi học tuổi tác, có thể Triệu Tiểu bảo tuy rằng ăn nhiều, lớn lên lại rất tiêu, nào chỗ nào đều phát dục không tốt lắm.

Mấy năm nay Tống tam cô cũng mang Tiểu Bảo đi dừng tỉnh đại bệnh viện nhìn hai lần, chính là một kiểm tra luôn là tất cả đều bình thường, chính là đứa nhỏ này chính là không dài, còn tặc có thể ăn! Hiện tại mới 6 tuổi, một bữa cơm là có thể ăn xong 8 chén cơm, liền này vẫn là hạn lượng, nếu làm hãn rộng mở ăn, không chừng có thể ăn nhiều ít đâu?

Ta đã từng xem qua Tiểu Bảo ăn cơm, hãn ăn vừa nhanh vừa vội, cho ta cảm giác giống như là ăn vào đi đò vật hình như là ở trong miệng liền tiêu hóa giống nhau, căn bản đến không bụng, lúc này mới làm hãn vĩnh viễn đều ăn không đủ no!

Hôm nay Tống tam cô quyết định lại mang Tiểu Bảo đi trong thành bệnh viện kiểm tra một lần, buổi sáng nàng cùng mẫn đường thúc cùng nhau mang Tiểu Bảo ra môn, kết quả tới rồi buổi tối còn không có trở về, Tiểu Bảo bà nội buổi tối liền tìm tới rồi bà nội trong nhà, "Nói này một nhà ba người sao còn không có trở về đâu?"

Khi đó đừng nói di động, chính là liền cái điện thoại cũng không có một cái, người là buổi sáng đi, chỉ nói đi bệnh viện, cũng chưa nói cụ thể đi đâu gia bệnh viện, bà nội liền khuyên mẫn đường nương đừng quá lo lắng, hai vợ chồng đều đi còn có thể ra cái gì sự a!

Nhưng mẫn đường nương lại nói, "Chính là hai vợ chồng đều đi ta mới lo lắng, người không biết lão tử tử, từ chiều nay bắt đầu ta tâm liền vẫn luôn nháy lợi hại, đặc biệt hoảng, chỉ sợ là muốn xảy ra chuyện a!"

Bà nội vội an ủi nàng nói, "Đừng từng ngày lão loạn tưởng, nói không chừng một hồi liền đã trở lại đâu? Người đi về trước từ từ đi, măn đường hấn cha bên kia cũng không thể rời đi người lâu lắm, nếu ngày mai còn không trở lại, ta thượng thôn bộ cho ta nhi tử gọi điện thoại, làm hấn giúp đỡ tìm xem, yên tâm đi, về đi!"

Bà nội đưa đến măn đường nương sau, trong lòng lại có một loại ảm ảm bất an, sợ là thật ra cái gì sự.....

Tống tam cô cùng Triệu măn đường quả nhiên là một đêm chưa về, Triệu gia lão thái thái điếm có đèn đợi cả đêm, thẳng đến trời đã sáng, thổi đèn, nàng nhi tử cùng con dâu cũng không trở về, sau tới nàng tả chờ cũng không trở về, hữu chờ cũng không trở về, cuối cùng nàng thật sự là chờ không được, liền lại chạy tới ta bà nội gia.

Ta bà nội vừa thấy thật đúng là một đêm không về nhà, liền đành phải cùng Triệu lão thái thái đi thôn bộ đi cho ta ba gọi điện thoại, làm hấn giúp đỡ tìm xem người.

Ta ba nhận được điện thoại sau, liền vội vội vàng vàng chạy biến trong thành mấy nhà bệnh viện nhi khoa, lại trước sau không có tìm được bọn họ một nhà ba người, cuối cùng hấn cũng không chiêu, liền thác một vị ở đồn công an công tác bằng hữu giúp đỡ tìm xem.

Mà khi ta ba đem Tống tam cô cùng măn đường thúc hình dáng đặc thù còn có tên họ vừa nói khi, ta ba vị kia bằng hữu liền nói cho hấn, "Nữ nhân cùng hài tử liền ở đồn công an, chính là nam nhân....."

Ta ba vừa nghe liền biết muốn chuyện xấu, liền sốt ruột hỏi, "Nam nhân xảy ra chuyện gì?"

"Nam nhân ngày hôm qua buổi chiều ra tai nạn xe cộ chết mất!"

"Gì!"

Tin tức này quá chấn động, kinh ta ba nửa ngày nói không ra lời, hấn cũng không biết nên như thế nào nói cho Triệu lão thái thái, cuối cùng hấn

vẫn là trước nói cho ta bà nội, làm ta bà nội chậm rãi nói cho Triệu lão thái thái.

Trưa hôm đó ta ba liền chạy tới đồn công an, Tống tam cô vừa thấy đến ta ba lập tức liền khóc thành cái lệ nhân, trung cái này xa lạ trong thành thị rồi cuộc có một cái nàng nhận thức người quen, Tiểu Bảo lúc này đã sớm khóc giọng nói đều ách, chính là mẹ nó vẫn là không có cho hắn ăn cái gì.

Ta ba vừa thấy như vậy không được, liền mang theo bọn họ hai mẹ con đi phụ cận tiệm cơm nhỏ ăn cơm, ta ba biết Tiểu Bảo có thể ăn, liền một hơi điếm một đồng bánh bao, chính là không thành tưởng Tống tam cô lại một phen giữ chặt ta ba nói, "Đại huynh đệ, không thể điếm này đó, lãng phí! Người liền cho chúng ta tới 10 cái màn thầu là được!"

Ta ba vừa nghe 10 cái màn thầu, nghĩ thầm Tiểu Bảo quả nhiên như trong truyền thuyết giống nhau có thể ăn, sau tới hắn trừ bỏ cấp Tiểu Bảo thưởng điếm 10 cái màn thầu ở ngoài, còn điếm hai cái ăn sáng cùng một chén cơm cấp Tống tam cô ăn, chờ nàng ăn no sau mới chậm rãi nói lên sự tình trải qua.....

Nguyên lai ngày hôm qua đi vào bệnh viện kiểm tra, Tiểu Bảo vẫn là hết thấy bình thường, vì thế hai người bọn họ khẩu tử liền ra bệnh viện chuẩn bị ngồi xe về nhà, chính là không thành tưởng Tiểu Bảo lúc này đói không được, Triệu mãn đường liền tưởng trước cấp nhi tử mua mấy cái màn thầu làm hắn ăn trước, kết quả liền ở hắn đi bán màn thầu thời điếm, Tiểu Bảo liếc mắt một cái thấy được khác tiểu hài tử trong tay kẹo bông gòn.

Triệu Tiểu bảo tưởng như thế đại đừng nói ăn kẹo bông gòn, chính là thấy cũng chưa thấy qua, hắn một chút đã bị thật sâu hấp dẫn ở, Triệu mãn đường cùng Tống tam cô phát hiện khi, hắn đã đi theo cái kia tiểu hài tử quá đường cái, chính là nhân gia là có gia trưởng lãnh, đèn xanh thời điếm đi tới đường cái đối diện, chính là chờ Tiểu Bảo đi qua đi chính là cũng đã là đèn đỏ, hắn lại vẫn là không quan tâm đi phía trước đi, mắt thấy mấy chiếc ô tô chính bay nhanh sử tới.....

Lúc này Triệu mẫn đường lập tức chạy tới đường cái đi lên cứu Tiểu Bảo, kết quả Tiểu Bảo bị hấn đẩy đến một bên, chỉ là sát phá điếm da, mà Triệu mẫn đường lại bị một chiếc ô tô đụng phải chính, lúc ấy liền miệng phun máu tươi, bất tỉnh nhân sự!

Chờ 120 xe cứu thương đem người kéo đến bệnh viện sau, bác sĩ vừa thấy, liền phe phẩy đầu nói, "Đông tử đã khuếch tán, người không được! Thông tri cảnh sát đi!"

Cứ như vậy, Tống tam cô liền mang theo kêu khóc không ngừng Tiểu Bảo ở đồn công an đợi cho hiện tại.

Lại nói trong nhà này đầu nhi, ta bà nội cũng không biết nên như thế nào cùng Triệu lão thái thái nói, sợ nói không người tốt lại lập tức qua đi cũng nói không chừng!

Vì thế bà nội cân nhắc nửa ngày, quyết định gọi tới thôn thư ký cùng nhau nói, rốt cuộc có thôn thượng lãnh đạo ở, nếu thật ra cái gì sự cũng hảo có cái người tâm phúc.

Chính là bà nội không nghĩ tới chính là, đương Triệu lão thái thái biết được nhi tử tin người chết sau thế nhưng không khóc cũng không nháo, chỉ là trong miệng không ngừng nhắc mãi, "Ta liền nói hấn là quý đối đầu thai, các người còn không tin, hiện tại hảo, cửa nát nhà tan....."

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Quý Chết Đối Đầu Thai (Năm)

Ta bà nội xem Triệu lão thái thái có điếm không bình thường, đã kêu tới mấy cái thôn thượng tiểu tức phụ thay phiên trực ban nhìn Triệu lão thái thái, đừng ở làm nàng lại ra điếm cái gì sự, chính là sợ cái gì liền tới cái gì!

Sau nửa đêm trực ban vật tắc mạch tức phụ thật sự quá mệt nhọc, liền không cẩn thận ngủ gật, chờ nàng lừa dối một chút tỉnh lại vừa thấy, phát hiện Triệu lão thái thái thế nhưng thất cố!

Chờ nàng gọi tới người đem Triệu lão thái thái từ phòng lương thượng ôm xuống dưới khi, phát hiện người đã tắt thở! Cái này đoàn người đầu

mắt choáng váng, Tống tam cô còn ở trong thành xử lý nàng nam nhân sau sự cũng chưa về, hiện tại Triệu lão thái thái cũng đã chết, này nhưng sao chính.....

Cuối cùng vẫn là bà nội đề nghị nói, "Tống tam cô là thôn thượng cán bộ, hẳn là Thôn Ủy Hội ra mặt trước làm Triệu lão thái thái xuống mồ vì an, này cũng coi như giúp Tống tam cô giải quyết một cái khó khăn không phải!"

Vì thế đại gia liền ba chân bốn cẳng bắt đầu chuẩn bị nổi lên Triệu lão thái thái sau lưng sự, Đông Bắc nông thôn chú ý là, giống Triệu lão thái thái như vậy hẳn là ở nhà quán ba ngày, chính là đặc sự đặc làm, hiện tại thời tiết nhiệt, cộng thêm thượng lúc sau còn muốn làm Triệu gia nghi tử sau sự, vì thế liền hết thầy giảm lược, ở nhà quán một ngày liền đưa tang.

Bởi vì không có nhi nữ túc trực bên linh cửu, vì thế thư ký liền an bài thôn thượng mấy cái cùng Triệu gia dính điểm thân tiểu tử tới thế Tống tam cô túc trực bên linh cửu.....

Buổi tối ta ăn qua cơm chiều một người ở cửa nhà chơi, đột nhiên nhìn thấy hoa sen thăm cùng phú quý thúc còn bọn họ ba cái khuê nữ, dáng vẻ vội vàng từ trong nhà ra tới, trong tay cầm một cái hành lý cuốn.

"Hoa sen thăm, các người đây là đi đâu a?" Ta tò mò hỏi.

Hoa sen thăm sửng sốt, nàng không nghĩ tới ta thế nhưng ở cửa chơi, vì thế liền sờ sờ ta đầu nói, "Lỗi tử ngoan, chúng ta cả nhà đi thăm người thân, người chơi người đi!"

Ta cùng hoa sen thăm gia tam nha đầu tròn tròn quan hệ tốt nhất, ta vốn định cùng nàng nói thêm nữa nói mấy câu, chính là lại thấy hoa sen thăm dùng sức kéo tròn tròn một chút, đem nàng lôi đi.

Ta vội chạy về đi đem việc này cùng bà nội nói, bà nội nghe xong khẽ cau mày nói, "Nên tới tóm lại là muốn tới, chính mình làm hạ nghiệt tóm lại là phải trả lại....."

Ngay lúc đó ta quá tiêu, căn bản không rõ bà nội nói là cái gì ý tứ, chính là sau đảm đương ta đã biết chân tướng khi mới biết được, lúc ấy bà nội nói nói quá đúng!

Lại nói đêm nay túc trực bên linh cữu này mấy cái thôn thượng tiêu tử, nói bọn họ không sợ hãi đều là giả, rốt cuộc tôn lão thái thái là đột tử, cho nên đại gia buổi tối cũng không dám thiếu cảnh giác, thà rằng cả đêm không ngủ ngày mai bỏ giấc, cũng so xảy ra chuyện sau há hốc mồm hiểu thắng.

Bởi vì linh liễn đáp ở ta bà nội gia cũng lớn, cho nên ta buổi tối liễn tưởng cũng đi thối cái não nhiệt, vừa mới bắt đầu bà nội không nghĩ làm ta đi, nói là ta tuổi còn nhỏ, sợ dọa đến ta, nhưng gia gia lại gõ gõ nõ điều nói, "Đại tiêu hỏa tử, không thể gan quá tiêu, sợ gì? Muốn đi liễn đi bái!"

Ở gia gia cô động hạ, ta cùng bà nội nửa đêm trước liễn cùng đi Triệu bà nội linh liễn hỗ trợ, ta còn cho nàng thiêu không ít tiền giấy đâu! Kết quả liễn ở ta đốt tiền giấy thời điểm, đột nhiên nhìn đến một người đi vào linh liễn.....

Ta nhìn nhìn túc trực bên linh cữu mấy người kia, còn có ta bà nội, bọn họ tựa hồ đối người này xuất hiện không có quá lớn phản ứng, người kia lập tức đi đến Triệu bà nội linh trước, rồi mới liễn đứng ở nơi đó vẫn không nhúc nhích.

Liễn ở ta đang buồn bực gia hỏa này là ai thời điểm, liễn thấy hắn thế nhưng chậm rãi quỳ gối trên mặt đất, nhiên nhiên vô thanh vô tức dập đầu lạy ba cái, đương hắn nâng lên mặt khi, ta cuối cùng thấy rõ hắn mặt, không nghĩ tới thế nhưng là Triệu mẫn đường!

Ngay lúc đó ta cũng không biết mẫn đường thúc tin người chết, vì thế ta liễn ở kia mấy cái túc trực bên linh cữu người cùng ta bà nội trước mặt, thẳng ngơ ngác nói, "Mẫn đường thúc, người đã trở lại, ta thăm cùng Tiểu Bảo đâu?"

Khi ta hỏi ra những lời này sau, kia mấy cái túc trực bên linh cữu người trẻ tuổi đều là hai mặt nhìn nhau, bà nội vừa nghe lập tức đã đi tới, không

nói hai lời liền lời kéo ta về nhà! Kết quả vào lúc ban đêm ta liền bắt đầu phát sốt, thiêu nói thẳng mê sảng, bà nội lại cấp lại tức, nàng một người đứng ở nhà mình trong viện chửi ầm lên!

"Triệu mẫn đường người cái không lương tâm bạch nhãn lang, người nói người thăm ta đối với người gia như thế nào? Đối với người tức phụ được không? Người còn dám lẩn lộn ta tôn tử, ta xem người đương mấy năm người tất cả đều bạch đương, đương quý lương tâm khiến cho cầu ăn? Mẹ người linh lều vẫn là ta thu xếp lộng lên, người liền như thế đối ta? Người cái vương bát đản! Không lương tâm bạch nhãn lang!" Bà nội càng mắng càng sinh khí, càng sinh khí liền càng mắng!

Chính là không nghĩ tới làm nàng lung tung mắng như thế một hồi, ta thiêu thế nhưng chậm rãi lui..... Kỳ thật chiêu này là tôn bà nội cho nàng ra, nguyên lai bà nội phát hiện ta phát sốt sau này liền lập tức tìm tới tôn bà nội cho ta xem.

Kết quả tôn bà nội xem xong sau nói, việc này nàng xem không được, nếu là khác cô hồn dã quỷ nàng vài cái là có thể thu phục, nhưng đây là Triệu mẫn đường, bọn họ chi gian là có thù oán, việc này nàng không ra mặt còn hảo, chỉ sợ nàng vừa ra mặt sẽ càng tao!

Ta bà nội vừa nghe liền nóng nảy, "Kia làm sao bây giờ, tổng không thể làm ta tôn tử như thế vẫn luôn thiêu đi, lại như thế đi xuống nên đem đầu óc cháy hỏng!"

Cuối cùng tôn bà nội cho ta bà nội ra cái chủ ý, chính là làm nàng ở nhà của chúng ta trong viện mắng Triệu mẫn đường, như thế nào khó nghe như thế nào mắng, hơn nữa chúng ta hai nhà còn có chút giao tình, tin tưởng hẳn là có thể cho ta đêm nay là có thể hạ sốt.

Không nghĩ tới vẫn là đối thủ một mất một còn tương đối hiểu biết đối phương, bà nội dựa theo tôn bà nội biện pháp thử một lần, ta quả nhiên liền thật sự hạ sốt!

Bởi vì ta nguyên nhân, bà nội sau nửa đêm liền không có đi linh lều, vẫn luôn ở trong nhà chiếu cố ta, chính là ai cũng không nghĩ tới linh lều ở

sau nửa đêm thế nhưng đã xảy ra chuyện.....

Kia mấy cái phụ trách túc trực bên linh cữu cũng không phải Triệu lão thái thái cái gì thật sự thân thích, nửa đêm trước còn bởi vì ta nói một câu dọa không nhẹ, vì thế vài người một thương lượng, không bằng bọn họ vài người trước trộm lưu về nhà, hừng đông thời điểm sấn không ai thấy lại đến.

Kết quả đương vài người hừng đông thời điểm trở về vừa thấy, tất cả đều trợn tròn mắt, chỉ thấy Triệu lão thái thái trong quan tài rỗng tuếch, nàng thi thể thế nhưng không thấy!

Việc này thực mau liền truyền khắp toàn thôn, có nói là bởi vì không ai túc trực bên linh cữu, Triệu lão thái thái làm miêu qua khí, khẳng định là xác chết vùng dậy! Còn có nói Triệu lão thái thái nhi tử Triệu mãn đường trở về đêm nàng mẹ tiếp đi rồi, tóm lại là hoa hoè loè loẹt nói cái gì đều có.

Chính là toàn thôn trên dưới chỉ có một nhân tâm rõ ràng này Triệu lão thái thái đến tột cùng là xảy ra chuyện gì, nàng không phải người khác, đúng là hoa sen thâm bà bà tôn bà nội.

Ta bà nội buổi sáng biết việc này sau, liền dàn xếp ông nội của ta hảo hảo nhìn ta, rồi mới vội vàng đi tôn bà nội gia.

Bà nội vừa vào cửa liền thấy tôn bà nội đang ngồi ở trong viện phát ngọc, "Đại muội tử, này Triệu lão thái thái là sao hồi sự a? Sẽ không thật xác chết vùng dậy đi!"

Tôn bà nội hừ lạnh một tiếng nói, "Xem ra nàng là không nghĩ làm ta hảo quá, bất quá ta cũng không sở hữu, dù sao ta nhi tử con dâu còn có các cháu gái tất cả đều làm ta đuổi đi, liền dư lại ta một cái còn sợ gì? Ta muốn nhìn là nàng một cái tạc ma lão bánh chưng lợi hại, vẫn là ta kỹ viện ra ngựa đại tiên nhi lợi hại!"

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Quỷ Chết Đói Đầu Thai (Sáu)

Nguyên lai tôn bà nội ở tuổi trẻ thời điểm đến quá một hồi bệnh nặng, bệnh hảo sau là có thể véo sẽ tính, có tiên thân có thể cho người ta ra ngựa "Xem sự", sau văn kiện đến cách ở giữa đả đảo hết thấy đầu trâu mặt ngựa, tôn bà nội còn bởi vì việc này không thiếu ai chĩnh, lúc sau nàng liền dần dần không hề để chính mình trong nhà có một đường tiên gia, nhưng là cùng nàng quen biết người nếu gặp được sự vẫn là muốn tìm nàng hỗ trợ, tử như ta bà nội.

Ta bà nội gia tiểu nhà kho bảo gia tiên chính là tôn bà nội giúp đỡ thỉnh, năm ấy ta ba ba mới bảy tám tuổi đi, có một ngày bởi vì ham chơi lấy Thạch Đầu đánh một con không biết là cái gì tiểu động vật, kết quả buổi tối trở về liền lại khóc lại nháo.

Bà nội lúc ấy cũng mới hơn hai mươi tuổi, tức khắc dọa hoang mang lo sợ, cuối cùng nàng nghĩ tới tôn bà nội, kết quả đem ta ba ba ôm qua đi làm nàng vừa thấy, liền nhìn ra là chuyện như thế nào tới, nguyên lai ta ba ban ngày đánh tiểu động vật là một con Hoàng Bì Tử, thứ này tâm nhãn tiểu, người đánh nó, nó phi lặn lộn người nửa cái mạng đi xuống không thể.

Tôn bà nội cũng có nghĩ thầm hỗ trợ, chính là nhà nàng cung chính là thường tiên, dùng nàng nói chính là cùng này hoàng tiên giao tình không thâm, nếu nhà của chúng ta tưởng sau này đầu gia trạch bình an liền phải cũng cung một vị bảo gia tiên.

Vì thế ở tôn bà nội hỗ trợ hạ, nhà của chúng ta liền cung một vị hồ đại tiên, nói cũng kỳ quái, từ khi ta bà nội quyết định cung hiện tại vị này bảo gia tiên sau, ta ba ba liền rất cuộc không xuất hiện quá rải chừng lúc.

Hiện tại tôn bà nội gặp nạn, ta bà nội không có khả năng khoanh tay đứng nhìn, chính là nàng lại nhất thời không biết nên như thế nào giúp nàng cái này nhiều năm lão hữu, tôn bà nội xem nàng vẻ mặt nôn nóng liền phản đến an ủi nàng nói, "Yên tâm đi, nên tới trước sau là muốn tới, người hiện tại mau chóng về nhà, ta không nghĩ người bởi vì ta cũng cuốn đến cái này ác sự giữa!"

Tôn bà nội nói xong liền lập tức đem ta bà nội đẩy ra ngoài cửa, lại mặc cho nàng như thế nào kêu cửa, tôn bà nội chính là không khai.....

Lúc này đã buổi chiều mau trời tối, trong thôn biên trong lúc nhất thời đầu có chút nhân tâm hoảng sợ, ai cũng không biết này Triệu lão thái thái có thể biến thành cái gì đó vật, cách ngôn thường nói trá thi người cái thứ nhất phác đầu là chính mình thân nhất người.

Hiện tại Triệu mẫn đường đã chết, Tống tam cô cùng Tiểu Bảo đầu không ở, vậy chỉ còn lại có tên liệt trên giường mẫn đường cha, chính là trăm triệu không nghĩ tới, này Triệu lão thái thái thế nhưng thi hành trăm dặm, cả đêm chạy tới tỉnh thành!

Bởi vì là Triệu mẫn đường chính mình đột nhiên chạy ra đường cái, cho nên đâm chết hấn ô tô tài xế đơn giản là siêu tốc chạy thanh toán phần trăm hai mươi trách nhiệm, hơn nữa có ta ba hỗ trợ, sở hữu tai nạn xe cộ sau tục sự tình làm còn tính thuận lợi, chính là Tống tam cô không có tiền đem người kéo về trong thôn, nàng cũng chỉ có thể đồng ý đem Triệu mẫn đường ngay tại chỗ hoá táng.

Gây chuyện tài xế cũng không nghĩ cái cớ, rất thông khoái liền đem kia phần trăm hai mươi bồi thường kim bốn vạn đồng tiền cho Tống tam cô, nàng phủng này bốn vạn đồng tiền khóc ruột gan đứt từng khúc, nếu không phải còn có Tiểu Bảo, nàng thật muốn một đầu đâm chết cùng Tiểu Bảo cha cùng nhau đi rồi!

Bởi vì Triệu mẫn đường sự tình vừa mới xử lý xong, ta ba ba còn không có tới cập đem Tiểu Bảo bà nội sự nói cho Tống tam cô, hấn tưởng trước đem bọn họ mẫu tử hai người đưa đến khách sạn nghỉ ngơi cả đêm, ngày hôm sau tìm đài tay lái bọn họ hai người cùng Tiểu Bảo cha tro cốt đưa về trong thôn lại nói.

Chính là khi bọn họ thừa dịp bóng đêm sắp đi đến khách sạn thời điểm, lại đột nhiên thấy được một cái câu lũ thân ảnh đứng ở phía trước trên đường, ánh trăng từ người này mặt trái phóng tới, vô pháp thấy rõ người kia là ai, nhưng lại có thể nhìn đến có một đôi mạo hiểm lục quang mắt chính sâu kín nhìn bọn họ hấn chăm chăm.

"Ai!" Ta ba ba trong lòng có chút chột dạ hỏi.

Nhưng người nọ cũng không có trả lời hẳn, mà là thân hình nhanh chóng lao thẳng tới bọn họ ba cái, đám người tới rồi phụ cận bọn họ mới thấy rõ người này thế nhưng là Tiểu Bảo bà nội, Triệu lão thái thái.....

"Mẹ? Người như thế nào tới trong thành?" Tống tam cô nghi hoặc hỏi.

Nhưng ta ba biết Triệu lão thái thái tin người chết, hẳn lập tức lôi kéo Tống tam cô bọn họ mẫu tử hướng sau lui lại mấy bước, cái này làm cho lục mắt Tiểu Bảo bà nội phác không, nàng trong miệng phát ra phần nộ hí vang, thanh âm nghe tới đã không có nửa phần người hình dáng!

Mà lúc này Tống tam cô cũng tựa hồ nhìn ra chính mình bà bà không thích hợp nhi, nàng sợ hãi hỏi ta ba, "Ta bà bà đây là sao? Có phải hay không bởi vì mãi đường sự kích thích điên rồi?"

Ta ba không có thời gian cùng nàng giải thích quá nhiều, chỉ là lôi kéo bọn họ vừa chạy vừa nói, "Tam tỷ, người bà bà kỳ thật hôm trước thất cố đã chết, ta còn không có tới cập cùng người nói đi!"

"Gì?" Tống tam cô vừa nghe liền sững sờ ở đương trường, nàng thân mình có chút cứng đờ chuyển qua đi, liền thấy vẻ mặt chết tương bà bà mắt thấy liền phải đến trước mặt!

"Đương" một tiếng, trong bóng đêm một cái đồ vật đánh tới Triệu lão thái thái trên đầu, lập tức hoả tinh nổi lên bốn phía, nàng phát ra nhất thời quái kêu sau thoán tiến trong bóng đêm không thấy.....

Liền nghe một thanh âm từ một rừng cây vang lên, "Không nghĩ tới tại đây dân cư dày đặc trong thành thị thế nhưng sẽ có lục mắt cương thi....." Tiếng nói vừa dứt, một cái hơn ba mươi tuổi nam nhân từ trong rừng cây đi ra, hẳn đi vào vừa rồi Triệu lão thái thái trạm địa phương khom lưng nhặt lên cái đồ vật.

Ta ba ba bọn họ hai người nhìn kỹ, thế nhưng là cái nho nhỏ quả cân..... Kinh hồn chưa định hai người trong lúc nhất thời cũng không biết nói chút cái gì cảm tạ nói.

Nam nhân kia đi đến bọn họ trước mặt lại liếc mắt một cái thấy được Tiểu Bảo, rồi mới ngẩng đầu xuống tấm tắc bảo họ nói: "Hôm nay ta thật đúng là mở mắt, mới vừa gặp được cái lục mất cương thi, hiện tại lại thấy được đóa chết quỷ đầu thai!"

Tống tam cô xem này nam nhân cổ quái, dọa vội đem Tiểu Bảo kéo về trong lòng ngực, ta ba ba liếc mắt một cái liền nhìn ra người nam nhân này không bình thường, vì thế hẳn thực khách khí đối người nam nhân này nói, "Huynh đệ, vừa rồi cảm ơn, phía trước chính là chúng ta trụ khách sạn, nếu không qua đi ngẩng đầu ngẩng đầu uống ly trà?"

Nam nhân cười cười nói, "Hảo, ta cũng muốn biết một chút, vì cái gì cái kia lục mất cương thi vì cái gì sẽ phác cái này tiểu đóa chết quỷ!"

Ba người vội tới khách sạn, ta ba ba cho bọn họ mỗi người pha một ly trà, Tống tam cô này sẽ đã sớm dọa hai chân nhũn ra, nàng một ngụm tiếp một ngụm uống trà nóng an ủi.

Nam nhân tự giới thiệu nói, "Ta kêu đoạn trời phù hộ, trong nhà là phong thủy thế gia, vừa rồi còn hảo ta đi ngang qua, bằng không cái này tiểu quỷ đầu thai nhất định phải chết!" Nói xong hẳn lại nhìn Tiểu Bảo liếc mắt một cái.

Ta ba ba biết lần này là gặp được cao nhân cứu giúp, vì thế hẳn liền đem sự tình tỉ mỉ tỉ mỉ hậu hậu đều cùng vị này đoạn trời phù hộ nói một lần, hẳn nghe sau trầm tư một lát nói, "Đứa nhỏ này bà nội còn sẽ lại trở về, đây là cương thi thói quen, hẳn sẽ cái thứ nhất phác chết có chính mình có quan hệ huyết thống thân nhân, ở trên đời này hiện tại chỉ có Tiểu Bảo là nàng quan hệ huyết thống."

"Kia làm sao bây giờ hảo a?" Tống tam cô lúc này mới hồi phục tinh thần lại, sốt ruột hỏi.

Đoạn trời phù hộ lại nhìn Tiểu Bảo nói, "Người này nhi tử cũng kỳ quái thực, rõ ràng là quỷ chết đóa đầu thai, hẳn là sống không quá ba tuổi mới đúng vậy! Tuy rằng hẳn lớn lên tiểu, nhưng ta xem tiểu tử này như thế nào cũng không chỉ ba tuổi đi!"

Tống tam cô sờ sờ Tiêu Bảo đầu nói, "6 tuổi, nhưng chính là như thế nào ăn cũng không dài cái....."

BÁCH QUỲ TỊCH

Lạc Lâm Lang
dtv-ebook.com

7

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Quỷ Chết Đói Đầu Thai (Bảy)

Đoạn trời phù hộ thở dài nói, "Nếu làm ta gặp chính là duyên phận, đứa nhỏ này tật xấu ta có thể xem trọng, nhưng là ta có cái điếu kiện....."

Tống tam cô vừa nghe còn tưởng rằng đoạn trời phù hộ là muốn tiển, liễn bất đắc dĩ nói, "Nhà ta nghèo, trên người cũng chỉ dư lại Tiểu Bảo hấn ba dùng mệnh còn tới này mấy vạn đồng tiển!"

Đoạn khai hữu lắc lắc đầu nói, "Không, đại tẩu, ta không cần tiển!"

"Không cần tiển!" Tống tam cô có chút không thể tin được nói.

Đoạn trời phù hộ gật gật đầu nói, "Đứa nhỏ này ta cấp chữa khỏi sau cần thiết muốn bái ta làm thầy, chung thân cùng ta học tập phong thủy chi thuật."

"Này....." Tống tam cô có chút mặt lộ vẻ khó xử, tưởng tượng đến Triệu gia liễn như thế một cây độc đinh, còn phải cho người khác dưỡng, chính là nếu không đồng ý Tiểu Bảo cũng sống không lâu a!

Đoạn trời phù hộ nhìn ra Tống tam cô luyến tiếc, liễn kiên nhẫn cùng nàng thuyết minh nguyên nhân, "Đứa nhỏ này là đói chết quỷ đầu thai, mặc dù ta hóa hấn trên người ác chướng, cũng rất khó trở thành một cái bình thường hài tử, hấn sẽ trở thành một cái thuần âm mệnh hài tử, cũng chính là cực dễ dàng chiêu quỷ, nếu không bái nhập phong thủy thế gia, kia hấn không dùng được mấy năm cũng sẽ này bị không ngừng quấy nhiễu hấn tà vật hại chết!"

Tống tam cô nghe xong cũng chỉ hảo đồng ý nếu có thể trị hảo Tiểu Bảo quái bệnh, khiến cho hần bái đoạn trời phù hộ vi sư!

Đoạn trời phù hộ nhìn thoáng qua Tiểu Bảo, vẫy tay làm hần đến chính mình bên người tới, tiểu gia hỏa có chút sợ hãi, còn là nghe lời đi qua đi.

Tống tam cô nói, "Kỳ thật Tiểu Bảo ngày thường thật sự thực nghe lời cũng thực ngoan, chỉ là không thể chịu đói, một đói liền cùng điên rồ giống nhau."

Đoạn trời phù hộ nghe xong sau liền đuổi tay ở Tiểu Bảo trên cổ qua lại vuốt, như là ở tìm cái gì đồ vật, ta ba cùng Tống tam cô đều nín thở nhìn.....

Đột nhiên, đoạn trời phù hộ tay ngừng lại, rồ mới dùng sức một véo Tiểu Bảo yết hầu chỗ, Tiểu Bảo lập tức biểu tình có chút thống khổ, chính là thực mau bọn họ liền phát hiện Tiểu Bảo từ trong miệng hộc ra một cái đồ vật, lửa đỏ lửa đỏ, giống cái anh đào lớn nhỏ.

Đoạn trời phù hộ đem thứ này đặt ở lòng bàn tay cho bọn hần xem, "Cái này kêu hóa thực đan, cũng kêu hỏa đan, Tiểu Bảo ăn vào trong bụng sở hữu đồ ăn đều bị nó cấp hóa, cho nên ta nói đứa nhỏ này có thể sống đến bây giờ thật là cái kỳ tích....."

Tiểu Bảo phun ra thứ này sau liền "Oa" một tiếng khóc ra tới, đoạn trời phù hộ vỗ vỗ Tiểu Bảo đầu nói, "Hảo, sau này người liền có thể ăn cơm no!"

Lúc sau đoạn trời phù hộ liền đem Tiểu Bảo mẫu tử hai cái nhận được chính mình trong nhà, ta ba đi theo vừa thấy, quả nhiên là phong thủy thế gia, này liền xem như mang theo Tiểu Bảo nhận môn, bái sư lễ chờ đoạn trời phù hộ tuyển ngày lành lại định.

Trước mắt việc cấp bách là giải quyết hảo Tiểu Bảo bà nội vấn đề, đây cũng là hần vì cái gì muốn tiếp bọn họ mẫu tử hai cái tới trong nhà trụ nguyên nhân, chỉ sợ cái kia lục mắt cương thi sẽ không như thế thiện bái cam hưu.

Ngày hôm sau buổi sáng, Tống tam cô nhìn nhi tử Tiểu Bảo chỉ ăn hai cái bánh bao một chén cháo khi, thế nhưng kích động thẳng khóc, xem ra nhi tử bệnh thật sự hảo!

Cùng ngày ta ba cùng bằng hữu mượn đài da xe tải, lôi kéo Tống tam cô mẫu tử hai, còn có Tiểu Bảo tân báỉ sư phụ đoạn trời phù hộ cùng nhau trở về trong thôn, tiến thôn nhi, đoạn trời phù hộ liên nhú chặt mảy, không nói một lời.

Dương xe ngừng ở Triệu gia trống không linh lầu trước khi, ta bà nội liề từ nhà mình trong viện ra tới, Tống tam cô vừa thấy ta bà nội liề nhin không được ôm nàng khóc lên.....

Đoạn trời phù hộ mắt từ dưới xe khởi liề nhìn chăm chăm vào tôn gia đại môn, ba ba thấy bà nội nghi hoặc nhìn đoạn trời phù hộ liề cho nàng giới thiệu, đây là Tiểu Bảo thân nhận hạ sư phụ, chính là hấn trị hết Tiểu Bảo quái bệnh.

Lúc này đoạn trời phù hộ duỗi tay một lóng tay tôn gia đại môn hỏi, "Đây là ai gia?"

Ba ba đối hấn nói, "Đây là một hộ họ Tôn nhân gia."

Đoạn trời phù hộ đột nhiên quay đầu nhìn về phía ta bà nội hỏi, "Đại nương, này tôn Triệu gia nhưng có cái gì ăn tết?"

Ta bà nội sửng sốt, nàng không nghĩ tới đoạn trời phù hộ một ngoại nhân thế nhưng có thể liếc mắt một cái nhìn ra này hai nhà người có thù oán! Quả nhiên là cao nhân, vì thế liề đem này hai nhà mấy năm nay ân ân oán oán cùng hấn toàn bộ nói một lầ.

Đoạn trời phù hộ nghe sau thở dài nói, "Oan oan tương báo khi nào dứt đầu? Này tôn gia nhưng có con cái?"

"Có nhi tử, con dầu cùng ba cái cháu gái, bất quá đầ đầu trốn đi ra ngoài!" Bà nội ăn ngay nói thật.

Chính là đoạn trời phù hộ lại lắc đầu nói, "Này Triệu lão thái thái tỉnh thành như thế xa đầu có thể đi, bọn họ mấy cái ta phỏng chừng cũng chỉ là ở phụ cận thân thích gia trốn tránh, ta xem này tôn gia phòng ở âm khí bao phủ, chỉ sợ mấy người kia đã xảy ra chuyện!"

Bà nội vừa nghe liền giật mình nói, "Gì? Triệu lão thái thái đầu đuôi theo tỉnh thành, kia hoa sen bọn họ mấy cái chỉ sợ là dữ nhiều lành ít."

Đoạn trời phù hộ nhẹ nhàng gõ gõ tôn gia đại môn, tôn gia trong viện lặng ngắt như tờ, hấn lại dùng sức đẩy đẩy, đại môn bên trong đã bị khóa trái thượng, bà nội cũng ở cửa lớn tiếng kêu, "Đại muội tử, người nhanh lên tới cấp ta khai mở cửa!"

Chính là bên trong vẫn là một chút phản ứng cũng không có, ta ba đề nghị giữ cửa phá khai, lại bị đoạn trời phù hộ ngăn cản, hấn nhìn giống nhau đã sẫm tối sắc trời nói, "Sắc trời lấy vãn, lúc này không dễ mạnh mẽ phá cửa, này trong viện có ác quỷ đồ môn."

Đứng ở bốn phía xem náo nhiệt người vừa nghe có tôn gia trong viện có ác quỷ, dọa tất cả đầu chạy về gia, đoạn trời phù hộ làm Tống tam cô trước đêm Triệu mãn đường tro cốt an trí ở linh lâu, đêm nay trước đêm Tiểu Bảo cha linh lâu thiết hảo, làm Tiểu Bảo vì hấn cha gác đêm.

Hấn còn dặn dò Tống tam cô muốn cùng Tiểu Bảo cha nói, Tiểu Bảo hiện tại hết bệnh rồi, làm hấn an tâm đi thôi, không cần ở lưu tại trong thôn, đối Tiểu Bảo không tốt! Tống tam cô gật đầu đáp ứng sau liền mang theo Tiểu Bảo đi cấp Triệu mãn đường thiết trí linh lâu đi.

Bà nội cùng ba ba đem đoạn trời phù hộ làm vào nhà mình trong viện, rượu ngon hảo đồ ăn chiêu đãi, trong bữa tiệc bà nội hỏi hấn, "Này tôn người nhà còn có thể cứu chữa sao?"

Đoạn trời phù hộ thở dài nói, "Hết thấy tạo hóa liền xem đêm nay, đây là nhà bọn họ ân oán, ta không có phương tiện nhúng tay, có thể cứu hạ Tiểu Bảo đã là ta xen vào việc người khác, còn hảo ta thu Tiểu Bảo làm đồ đệ, lúc này mới miễn cưỡng nói quá khứ, Tiểu Bảo cha đêm nay quá sau

hắn là liền sẽ oán khí toàn tiêu, đến nỗi Triệu lão thái thái..... Vậy muốn xem tôn gia lão thái thái bản lĩnh!"

Đêm đó đoạn trời phù hộ liền ngủ ở bà nội gia, đêm nay quá thật sự gian nan, chờ ngày hôm sau thiên sáng ngời, đoạn trời phù hộ sớm rời khỏi giường, đứng ở trong viện hướng tôn gia nhìn xung quanh, chính là bên trong vẫn là cái gì động tĩnh cũng không có, từ ta bà nội gia trong viện có thể nhìn đến tôn gia cửa phòng là mở ra.

Ta bà nội thấy sau cũng đứng ở trong viện lớn tiếng hướng tôn gia trong phòng kêu vài tiếng, chính là không có người ra tới.....

Lúc này đoạn trời phù hộ liền đối ta ba nói, "Đi! Phá cửa!"

Vì thế bọn họ hai người chỉ dùng mấy đá liền đem bên ngoài đại môn cấp đá văng, kết quả mọi người vừa đi vào nhà, đã nghe tới r ối cổ tanh hôi vị, đại gia theo hương vị đi vào buồng trong, liền thấy buồng trong hố ng ối hai cái lão thái thái, lẫn nhau bóp lẫn nhau cổ.

Đoạn trời phù hộ đi lên trước vừa thấy, đầu đã khí tuyệt, các nàng không phải người khác, đúng là tôn lão thái thái cùng đã chết lâu ngày Triệu lão thái thái, các nàng hai người trung gian thế nhưng còn một đoạn chặt đứt đuôi rắn.....

Hai ngày lúc sau, liền từ cách nơi này 70 km Lý gia thôn truyền đến tin tức, hoa sen thâm cùng phú quý thúc bọn họ toàn gia ng ối máy kéo, ở đi đường núi thời điểm không cẩn thận rớt tới r ối sơn gian, trừ bỏ tài xế chỉ bị điểm vết thương nhẹ ngoại, bọn họ một nhà 5 khẩu tất cả đều bất hạnh gặp nạn.

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Cách Một Thế Hệ Truy Hung (Một)

1984 năm 5 nguyệt 28 ngày, quang minh dệt len xưởng công nhân viên chức trong ký túc xá, nữ công tôn điểm bởi vì thân thể không thoải mái cho nên trước tiên v ếtới trong ký túc xá nghỉ ngơi.

Đương nàng đi đến ở vào lầu ba ký túc xá khi, đột nhiên phát hiện cách vách 307 ký túc xá môn nửa mở ra, lúc này trong ký túc xá hẳn là không ai a? Vì thế này liền khiến cho tôn diễm cảnh giác, bởi vì gần nhất ở bốn thị đã xảy ra mấy khởi vào nhà trộm cướp án tử.

Tôn diễm nhất gan, không dám tùy tiện đi vào, nàng cũng sợ hãi sẽ đụng vào ăn trộm, vì thế liền ở bên ngoài lớn tiếng nói chuyện, muốn cho ăn trộm biết có người đã trở lại, rồi mới chạy nhanh chính mình rời đi.

Chính là nàng một người ở bên ngoài xướng nửa ngày kịch một vai, bên trong lại cái gì phản ứng đều không có, xem ra trong phòng hẳn là không có ăn trộm, vì thế nàng liền tráng lá gan đẩy cửa đi vào.

Dệt len xưởng mỗi cái công nhân viên chức trong ký túc xá đều có bốn trương trên giường hạ phô, tổng cộng có thể ở lại 8 cái công nhân, tôn diễm nhìn đến nhất một trương giường hạ phô dùng bố màn chống đỡ, chính là lại một con nữ nhân chân, thực mất tự nhiên rũ ở bố màn bên ngoài.

Tôn diễm chậm rãi đi qua, phát hiện đang có cái gì đồ vật theo kia chỉ chân chảy xuống dưới, nàng nhìn kỹ thế nhưng là huyết! Tôn diễm xuất phát từ phản xạ có điều kiện kéo ra bố màn, tiếp theo nàng liền phát ra một tiếng chói tai tiếng thét chói tai.....

"Ô ô..... Ô ô....." Một chiếc xe cảnh sát sử vào quang minh dệt len xưởng, thị Cục Công An nhận được báo án, xưng quang minh dệt len xưởng nữ công nhân viên chức trong ký túc xá, phát hiện một khối nữ thi!

Lý đội trưởng là cái thứ nhất đi vào hiện trường vụ án, đương hắn vén lên bố màn thời điểm, cũng là trong lòng căng thẳng, chính mình từ cảnh như thế nhiều năm, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy như thế biến thái hiện trường.

Nữ tính người chết mặt triều thượng nằm ở trên giường, phần cổ bị cắt ra, áo trên bị đẩy đến ngực phía trên, hạ thân trần trụi, hai chân thành chữ to mở ra, trên người hiểu rõ chỗ đao thương, đáng sợ nhất chính là nữ tính

người chết âm huyết chỗ một mảnh huyết nhục mơ hồ, hẳn là dùng dao nhỏ cắt đi rồi một bộ phận sinh dục.

Thông qua hiện trường đi đầu tra, thu thập tới rồi trừ hiện trường nhân viên cùng trong ký túc xá nữ công ở ngoài một cái xa lạ dấu giày, ở vân tay phương diện lại không có bất luận cái gì thu hoạch, hung thủ có khả năng là mang theo bao tay.

Người chết kêu Lữ hồng mai, năm nay 23 tuổi, là đệ len xưởng một người bình thường nữ công, hôm nay nàng bởi vì trong nhà có việc hướng phân xưởng chủ nhiệm thỉnh một ngày giả, kết quả người thế nhưng chết ở công nhân viên chức trong ký túc xá.

Kinh pháp y kiểm nghiệm, hồng tím mai sinh thời từng bị cưỡng gian, tay chân đều có bị buộc chặt dấu vết, trên người có 21 chỗ đao thương, trong đó có ba đao vì vết thương trí mạng.

Toàn bộ phạm tội hiện trường, trừ bỏ hung thủ tinh dịch cùng mấy cái dấu giày ở ngoài, cái gì dấu vết đều không có, kia mấy cái dấu giày kinh so đối vì 42 hào hũ lực giày thể thao.

Người bị hại Lữ hồng mai quan hệ xã hội tương đối đơn giản, vị hôn phu cũng là cùng xưởng công nhân, hai người đều đã đánh xin, chuẩn bị tháng sau li hôn đi đăng ký, chính là không nghĩ tới sẽ phát sinh chuyện như vậy.

Cái này án kiện làm án thủ pháp chi biến thái, càng là khiếp sợ cả nước, ở lúc ấy cái kia tư tưởng phong bế, thư từ qua lại bế tắc niên đại, lại truy vấn cả nước đều biết.

Lý đội trưởng sáng sớm đã bị cục trưởng đại nhân gọi vào trong văn phòng, một đống đản dò, còn hạn hẳn ở trong một tháng cần thiết phá án!

"Này..... Này....." Lý đội trưởng ấp úng nửa ngày cũng không dám nói ra, "Này như thế nào khả năng" những lời này!

Ra cục trưởng văn phòng, Lý đội trưởng một đầu bao, một tháng phá án, này quả thực là không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ, hiện tại hắn trong tay có thể sử dụng người đầu rải đi ra ngoài, chính là trải qua mấy ngày nay sờ bài, lại một chút có giá trị manh mối đầu không có.

Ngày đó buổi sáng cùng ký túc xá các đồng sự rời đi đến tôn diễm phát hiện thi thể trong khoảng thời gian này, chỉ có ba người từng vào ký túc xá:

Cái thứ nhất là nhà máy trông cửa Triệu đại gia, hắn là mỗi ngày ở thời gian kia đoạn đầu sẽ đi trong lâu mặt mức nước.

Người thứ hai là văn phòng chủ nhiệm an đông, hắn đến ký túc xá lâu một trên tường báo cho lan thượng dán trong xưởng thông tri.

Cái thứ ba trong xưởng khoa điện công la sư phụ, trong khoảng thời gian này công nhân viên chức ký túc xá ở buổi tối dùng điện cao phong khi thường xuyên đứt cầu dao, hắn là tới kiểm tra đường bộ.

Chính là kinh đầu tra này ba người bất luận là ở thời gian thượng, vẫn là ở làm án động cơ thượng đầu không thể là hung thủ, kia đoạn thời gian ở cả nước đầu đã xảy ra rất nhiều khởi ác tính án kiện, có chút cảnh sát vì ứng phó phía trên áp lực, liên loạn định án, bởi vì này oan không ít vô tội người.

Chính là Lý đội là cái từ trong lòng đối án tử nghiêm túc phụ trách người, hắn sẽ không ở không có chứng cứ, hoặc là chứng cứ liên không thể lý dưới tình huống định bất luận cái gì một người tội, bởi vì này không chỉ là oan uổng một cái người tốt, càng là buông tha một cái ác nhân!

Một tháng kỳ hạn thực mau liền đến, cục trưởng mỗi ngày nhìn thấy Lý đội khi mặt đầu kéo cùng Trường Bạch sơn giống nhau, chính là có chút án tử phá không được chính là phá không được.

Cứ như vậy, hai tháng đi qua, ba tháng đi qua, án này vẫn là một chút manh mối đầu không có.

Liền ở mọi người sắp đem chuyện này phai nhạt chính là thời điểm, không nghĩ tới hung thủ r ồi lại một lần phạm án!

Lần này người bị hại là một cái 12 tuổi tiểu nữ hài, kêu **** mẫn, là danh 5 năm cấp tiểu học sinh, trong khoảng thời gian này chính trực nghỉ hè, nàng ba ba cùng mẹ mẹ bởi vì mỗi ngày đều phải đi làm, cho nên liền đem tiểu tư mẫn khóa trái ở trong nhà.

Hôm nay bọn họ tan t ần khi, phát hiện khoá cửa là khai, khi bọn hắn mở ra cửa phòng là, lại thấy được một màn như thế nào cũng không dám tin tưởng cảnh tượng, tiểu tư mẫn hạ thân ****, trên cổ lạc một cây tế dây điện, **** một mảnh hỗn độn.....

Lý đội trưởng nhận được báo án sau trước tiên tới r ồi hiện trường vụ án, đương hắn nhìn đến người bị hại chỉ có 12 tuổi khi, lập tức hận ngứa răng, một cỗ mãnh liệt áy náy cảm từ trong lòng dâng lên, nếu hắn có thể trả lấy hung thủ, kia cái này tiểu cô nương cũng sẽ không phải chết.

**** mẫn thi kiểm báo cáo biểu hiện, **** xé rách cũng ở trong đó kiểm tra đo lường tới r ồi ****, đến chết nguyên nhân vì máy móc tính hít thở không thông, cũng chính là bị kia căn tế dây điện lạc chết.

Án này một phát, lập tức khiến cho xã hội các giới rộng khắp chú ý, khắp nơi áp lực làm cho cả Cục Công An đều bao phủ ở một mảnh vút đi không được bóng ma trung, lần này tại hiện trường vụ án hữu dụng manh mối cũng không nhiều lắm, trừ bỏ mấy cái h ồi lực giày dấu giày, nam tính **** ngoại, liền còn có kia căn tế dây điện, nhưng loại này tế dây điện phi thường bình thường, người bình thường thực dễ dàng lộng tới.

Chính là cẩn thận Lý đội lại phát hiện hai cái án tử vô cùng có khả năng cộng đ ồng chỗ, liền hai cái người bị hại đều ăn mặc màu đỏ áo trên, chẳng lẽ là cái này h ồng y phục kích thích tới r ồi hung thủ, mới làm hắn lâm thời nảy lòng tham phạm án?

Năm ấy nguyệt, không có video theo dõi, không có dna so đối, phạm án thời điểm nếu không có chứng nhân, lại tìm không cái gì có lợi vật chứng, liền thật sự rất khó tìm đến hung thủ, biển rộng tìm kim còn phải biết là

căn chằm đầu, nhưng này mệnh mang biển người, căn bản không biết ai có khả năng là hung thủ!

Ngoại giới áp lực càng lớn, Lý đội trưởng đầu liên càng đau, một cái 12 tuổi nữ hài ngộ hại, khoá cửa không có bị phá hư dấu vết, vậy chỉ có thể chứng minh là nữ hài chính mình cho hắn khai môn.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Cách Một Thế Hệ Truy Hung (Nhị)

Là cái dạng gì nam nhân, sẽ làm **** miễn chủ động mở cửa đầu? Người quen? Vẫn là giả mạo nàng cha mẹ đồng sự? Hai người đều có khả năng, hai cái người bị hại quần áo đều là màu đỏ là một loại trùng hợp? Vẫn là đây là hung thủ lựa chọn người bị hại động cơ đầu?

Hai cái án tử, cùng cái hung thủ, thủ đoạn chi tàn nhẫn, hành vi chi biến thái khác người giận sôi, chính là mặc kệ Cục Công An đầu nhập bao nhiêu nhân lực vật lực, lại vẫn như cũ cái gì hữu dụng manh mối đầu không có.

Lý đội trưởng đôi khi liên suy nghĩ, chẳng lẽ thật sự phải chờ tới đệ tam khởi án tử phát sinh mới có thể có manh mối sao? Chính là hắn trong lòng lại đặc biệt sợ hãi đệ tam khởi án tử phát sinh.

Kết quả sợ cái gì tới cái gì, liên ở Lý đội trưởng bọn họ vì trước hai khởi án tử vội sứt đầu mẻ trán thời điểm, trong cục lại nhận được một cái báo án điện thoại, lần này hiện trường vụ án là ở một chỗ nhà ga phụ cận bảo lai khách sạn.

Ngày hôm qua buổi chiều có cái quý họ nữ tử ở bảo lai khách sạn đăng ký vào ở, khách sạn người phục vụ đã từng nhìn đến tên này quý họ nữ tử ở chàng vạng một mình đi ra ngoài quá, kết quả sáng sớm hôm sau, người phục vụ gõ cửa đưa nước, lại như thế nào cũng gõ không mở cửa.

Vì thế người phục vụ liên tìm tới dự phòng chìa khóa mở ra phòng cho khách môn vừa thấy, tức khắc dọa hồn vía lên mây, chỉ thấy quý họ nữ tử bị người giết chết ở khách sạn trong phòng.

Lý đội trưởng đi vào hiện trường vừa thấy, một loại mãnh liệt quen thuộc cảm từ hấn nội tâm sinh ra, chức nghiệp giác quan thứ sáu nói cho hấn, vụ án này cũng là cái kia hung thủ làm.

Người bị hại quần áo đồng dạng bị đẩy đến song nữ phía trên, hạ thân trần trụi, có đao thương, lần này hung thủ còn cắt đi người bị hại bên trái nữ phòng cùng phần bên trong đùi một ít làn da tổ chức.

Hiển nhiên hấn thủ pháp ở thăng cấp, hơn nữa lần này cũng chứng thực Lý đội trưởng phía trước suy đoán, chính là hung thủ sẽ đối hống y nữ nhân hạ độc thủ, nhất định là màu đỏ quần áo ở nào đó phương diện nghiêm trọng kích thích tới rồi hấn nội tâm hành hạ đến chết ước số, mới có thể làm hấn năm lần bảy lượt cưỡng gian giết người!

Hung thủ chuyên sát ăn mặc "Hống y phục nữ nhân" tin tức này lan truyền nhanh chóng, trong lúc nhất thời phố lớn ngõ nhỏ nói màu đỏ biến, từ 70 tuổi lão thái thái, cho tới ba tuổi nữ oa, ở nhà cũng không dám lại xuyên một kiện màu đỏ quần áo.

Cũng không biết có phải hay không đúng là bởi vì nguyên nhân này, hung thủ tự kia lúc sau liền không còn có phạm án, thời gian nhóang lên liền đến 2015 năm xuân, Lý đội trưởng cũng đã sớm về hưu nhiều năm, biến thành hiện tại "Lý lão".

Hôm nay hấn đến bệnh viện làm thể nhật, kết quả bác sĩ nói cho hấn, lần này kiểm tra sức khoẻ kết quả không phải thực hảo, hấn có khả năng hoạn ung thư phổi, chẩn đoán chính xác báo cáo sau cuối tuần có thể ra, bác sĩ làm hấn trước có cái tư tưởng chuẩn bị.

Lý lão cả đời từ cảnh, duy nhất tiếc nuối chính là không có phá 31 năm trước cái kia đặc đại liên hoàn gian sát án, làm phạm tội phần tử đến nay còn ung dung ngoài vòng pháp luật, hiện tại chính mình bị bệnh, cũng không có mấy ngày sống đầu nhi, hấn cũng không biết chính mình có thể hay không ở sinh thời nhìn đến án này cáo phá.

Mấy năm nay trong cục không ngừng một lần thành lập chuyên án tiêu tổ tới toàn lực phá án này án, bọn họ cũng căn cứ năm đó dấu giày sâu cạn

độ phỏng đoán ra, hung thủ hẳn là cái thân cao ở 1 mễ 7 đến 1 mễ 75 chi gian thành niên nam nhân.

Bởi vì ba cái người bị hại đều là ăn mặc màu đỏ áo trên, bởi vậy có thể phân tích ra hung thủ rất có khả năng ở hẳn nội tâm có một đoạn bởi vì màu đỏ áo trên mà sinh ra cực độ âm u bóng ma tâm lý, cũng đúng là nguyên nhân này mới đưa đến hẳn trong lòng biến thái.

Lý lão từ bệnh viện ra tới sau, một người đi ở trên đường cái, hẳn nhìn người đến người đi đường cái, tại nội tâm yên lặng lọc những người này hình dáng đặc thù, đột nhiên, phía trước một người nam nhân đi vào hẳn tầm nhìn.

Nam nhân hẳn là có năm mươi hơn tuổi, thân cao ở 1 mễ 72 tả hữu, đi đường nhẹ phiêu, vừa thấy chính là đi đường không thanh âm cái loại này người.....

Nhìn nhìn Lý lão thế nhưng cũng là sửng sốt, chính mình đây là xảy ra chuyện gì, này đều qua đi 31 năm, chẳng lẽ làm hẳn ở trên đường cái là có thể tìm được hung thủ? Vì thế hẳn đành phải tự giấu rồi đi.

Chân Viễn Chí từ vừa rồi liền phát hiện có cái lão nhân nhìn chăm chăm vào chính mình xem, chính hẳn nghi hoặc lão già này muốn làm sao thời điểm, lão nhân kia thế nhưng lại đi rồi, xem ra là nhận sai người.

Chân Viễn Chí cảm giác mấy năm nay hẳn đem chính mình che dấu thực hảo, trong lòng cái loại này khôn kể dục vọng cũng cơ hồ không như thế nào tái xuất hiện qua, hẳn cảm thấy chính mình quá bội phục chính hẳn, lấy khởi phóng hạ, có người một khi hưởng qua làm chuyện đó tư vị, chỉ sợ tưởng chừng tay đều khó, chính là chính mình lại có thể, hưởng qua sau liền thu tay lại, không hề bí quá hoá liều làm đi xuống, hiện tại xem ra hết thảy đều là đáng giá!

Chân Viễn Chí năm nay 56 tuổi, cũng đã khỏi bệnh đã hơn một năm, ở hẳn 15 tuổi năm ấy, hẳn nương bởi vì gặp được hẳn lão tử cùng cùng thôn tiểu quả phụ yêu đương vụng trộm, rồi mới uống được tự sát, hẳn đến bây

giờ đều nhớ rõ, cái kia tiêu quả phụ ăn mặc một kiện màu đỏ miên lụa áo sormi.....

Từ kia sau này hẳn liễn hận chết hẳn cha, lại còn có không chỉ như vậy, hẳn còn phải một cái không thể đối người khác nói quái tật xấu, chính là vừa thấy đến xuyên hồng y phục nữ nhân liễn có tính hướng động!

Ngày đó hẳn vừa mới tan học về nhà, ở trải qua thôn tây đầu bắp mà khi, đột nhiên nhìn đến cùng chính mình lão tử làm giày rách cái kia xí **** thế nhưng một người hướng bắp trong đất toản.

Trong lúc nhất thời, nội tâm xúc động hơn nữa đối nữ nhân kia hận ý, sử dụng Chân Viễn Chí lặng lẽ đi theo nàng sau lưng, đương nữ nhân đi đến bắp mà chính giữa nhất khi, Chân Viễn Chí phát hiện nguyên lai chính mình lão tử chính nơi đó chờ nàng đâu.

Hai người vừa thấy mặt liễn *, một điểm liễn trúng, mà cách đó không xa Chân Viễn Chí con mắt chữ đầu không nháy mắt hạ hạ nhìn một màn này, thẳng đến hẳn lão tử sáng xong rồi, rồi mới liễn dẫn theo quần rời đi.

Chân Viễn Chí lúc này mới lặng lẽ sờ soạng qua đi, dùng chính mình dây lưng một chút liễn thít chặt nữ nhân kia cổ, nữ nhân hết sức giãy giụa, chính là không một hồi nàng liễn bất động.

Chân Viễn Chí lúc này cũng đỏ mắt, hẳn tam hạ hai hạ liễn đem nữ nhân quần áo đẩy đến ngực phía trên, vừa rồi còn ở hẳn lão tử dưới thân nhảy lên nãi tử, lúc này chính mình thế nhưng cũng giơ tay có thể với tới.

Tiếp theo hẳn liễn một phen túm hạ nữ nhân còn không có mặc tốt quần, rồi mới cúi người bò đi xuống, đây là hẳn lần đầu tiên chạm vào nữ nhân, không nghĩ tới thế nhưng là dưới tình huống như thế, liễn ở hẳn quên mình luật động khi, nữ nhân kia đột nhiên tỉnh, nguyên lai vừa rồi nàng chỉ là ngất đi.

Chân Viễn Chí vừa thấy lập tức liễn kéo chặt còn trông lên nữ nhân trên cổ dây lưng, hẳn tay dùng ra ăn nãi kính nhi, mà cùng lúc đó dưới thân cũng không ngừng lại ý tứ.

Rốt cuộc, Chân Viễn Chí kết quả chính mình lần đầu tiên, mà khi hắn lại xem nữ nhân kia, phát hiện nàng hai mắt tròn tròn, vẻ mặt chết không nhắm mắt.

Chân Viễn Chí cùng chính mình lão tử giống nhau, nhắc tới qu ân, từ nữ nhân trên cổ rút ra dây lưng tới eo lưng thượng một hệ, rồi mới dẫn theo cặp sách li ền về nhà.

Sau tới không quá mấy ngày hắn li ền nghe nói, thôn thượng nhị ngục tử giết người, đem nhân gia thôn thượng xinh đẹp tiêu quả phụ cấp gian giết.

Nhị ngục tử là cái từ nhỏ li ền ngục gia hỏa, li ền hắn còn biết cưỡng gian nữ nhân? Nói ra đại thiên nhi tới Chân Viễn Chí cũng không tin, khẳng định là tìm không thấy hung thủ khiến cho một cái ngục tử tới gánh tội thay!

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Cách Một Thế Hệ Truy Hung (Tam)

Nhi ều năm sau này, Chân Viễn Chí ở phụ thân hắn hấp hối hết sức, ghé vào hắn bên tai lặng lẽ nói một câu, "Năm đó cái kia xú đàn bà là ta tề!" Hắn cha nghe xong sau đương trường li ền tắt thở!

Sau tới Chân Viễn Chí bị hắn thúc thúc thu dưỡng, cao trung tốt nghiệp sau tiếp hắn thúc thúc ban, đương một người ô tô tài xế.

Năm ấy hắn 21 tuổi, có một ngày trong xưởng làm hắn cấp quang minh dẹt len xưởng đưa vật tư, kết quả đương hắn xe khai tiến xưởng khu khi, một mặt màu đỏ đột ngột nhảy vào trong mắt hắn, tức khắc trong lòng bốc cháy lên một đoàn hỏa xông thẳng ót.

Chỉ thấy một cái nữ công người chính ăn mặc một kiện lửa đỏ áo trên đi hướng công nhân viên chức ký túc xá.

Chân Viễn Chí nỗ lực áp chế nội tâm dục vọng, kiên trì đem vật tư đưa đến chỉ định địa điểm, chính là có chút đồ vật, người càng là áp chế, nó bành trướng li ền càng lợi hại.....

Rốt cuộc, Chân Viễn Chí hướng chính mình nội tâm thấp đầu, hẳn đầu tiên là đem ô tô ngừng ở dẹt lên xuống xuống khu sau tường, nơi đó ly nữ công nhân viên chức ký túc xá gần nhất, chỉ cần lật qua một bức tường chính là.

Hắn cũng không có lựa chọn từ cửa chính tiến vào, mà là từ lầu một thủy phòng cửa sổ nhảy đi vào, bởi vì hẳn đáng người gây yếu, cho nên có thể thực nhẹ nhàng liền xuyên qua vốn là không rộng thùng thình nửa thanh cửa sổ.

Đi vào lầu một sau, hẳn vừa lúc gặp một cái tới mức nước lão nhân, còn hảo Chân Viễn Chí phản ứng nhanh chóng, hẳn một chút liền tránh ở thủy phòng môn mặt sau, lão nhân hừ sa gia tiêu khúc một đường đi qua đi, lẳng là không có phát hiện hẳn tồn tại.

Chờ lão nhân đi sau Chân Viễn Chí liền lặng lẽ sờ lên lầu hai, chính là hẳn ở lầu hai đi rỗi một vòng liền phát hiện, sở hữu môn đầu thượng khóa, bởi vì thời gian này vừa lúc là đi làm thời gian.

Chính là hẳn rõ ràng nhìn đến hồng y nữ nhân đi vào ký túc xá, này khẳng định sẽ không sai, vì thế hẳn lại nại hạ tính tình thượng lầu ba.

Quả nhiên, làm Chân Viễn Chí ở lầu ba tìm được một gian không có khóa lại ký túc xá, hẳn nín thở cẩn thận nghe bên trong thanh âm, "Lạc..... Lạc....." Một nữ nhân giày cao gót thanh âm từ trong ký túc xá truyền ra tới.

Chân Viễn Chí chậm rãi đem cửa đẩy ra một cái tiêu phùng hướng bên trong vừa thấy, chỉ thấy cái kia hồng y nữ nhân đang ở trong ký túc xá thu thập đồ vật, tức khắc hẳn yết hầu căng thẳng, đẩy cửa liền đi vào, rỗi mới tùy tay khóa trái cửa phòng.

Nữ nhân nghe được có người tiến vào, liền xoay người vừa thấy, tiếp theo liền nghi hoặc nói, "Đồng chí, người tìm ai?"

Chân Viễn Chí qua đi không nói hai lời, một phen liền bưng kín nữ nhân miệng, ở nàng bên tai nhỏ giọng nói, "Đừng lên tiếng, bằng không lão

tử làm thịt người!"

Nữ nhân bởi vì sợ hãi mà toàn thân run rẩy, Chân Viễn Chí tùy tay từ cách vách trên giường túm tiếp theo điếu màu trắng khăn lông nhét vào nữ nhân miệng, tiếp theo liền dùng trên người một cây tế dây điện đem nữ nhân đôi tay cột vào đầu giường thượng.

Thời gian kia đoạn, toàn bộ trong ký túc xá đều thực an tĩnh, đặc biệt là lầu ba, càng là một người đều không có!

Chân Viễn Chí đem nữ nhân hồng áo trên đây đến nữ phòng phía trên, hắn nhìn nữ nhân đây đặn đờng thể, đầu óc một chút liền vệt tới nhiều năm trước kia phiến bấp trong đất.....

Nữ nhân tuy rằng đôi tay bị buộc chặt, chính là lại giây giụa rất lợi hại, không vài cái liền đem trong miệng khăn lông phun ra, Chân Viễn Chí lúc ấy đã đỏ mắt, hắn rút ra trên người ngày thường ra xe dùng để phòng thân chủy thủ, đột nhiên ở nữ nhân trên cổ một hoa, huyết nháy mắt liền chảy ra.

Bởi vì khí quản bị cắt ra, cho nên nữ nhân chỉ có thể phát ra mỏng manh "Ách..... Ách" thanh, này càng thêm kích thích Chân Viễn Chí, hắn hai hạ liền bái rớt nữ nhân quỳ, nhưng dù vậy, nữ nhân hai chân vẫn là không cam lòng loạn đá, vì thế Chân Viễn Chí liền dùng chính mình dây lưng đem nữ nhân một chân xuyên ở giường cây cột thượng, rồi mới hắn cúi người đè ép đi lên.....

Hết thấy đều kết thúc sau, Chân Viễn Chí xem nữ nhân thân mình còn ở run rẩy, cũng không biết chết không chết, bởi vì nàng gặp qua chính mình bộ dáng, Chân Viễn Chí nhưng không nghĩ mạo hiểm như vậy, vì thế hắn không chút nghĩ ngợi liền cử đao loạn thứ, thẳng đến nữ nhân vẫn không nhúc nhích, hoàn toàn chết thấu.

Hắn dùng trên giường khăn trải giường xoa xoa chen vào thượng huyết, rồi mới còn ở chỗ thượng cạo rớt chủy thủ thượng huyết, rồi mới không chút hoang mang mặc xong rồi quần áo, đi xuống lầu một, ở cái này trong quá trình không ai gặp được hắn.

Đi vào thủy phòng thời điểm, Chân Viễn Chí còn rửa rửa chính mình tuyền bao tay thượng huyết, hắn là một cái tiểu tâm cẩn thận người, biết lưu lại chính mình vân tay sẽ là cái gì hậu quả, vì thế từ lúc bắt đầu hắn liền vẫn luôn mang theo chính mình lái xe khi tuyền bao tay.

Chờ hắn ngồi trên ô tô chuẩn bị khởi động xe về đơn vị khi, vừa rồi hết thấy liền phảng phất không phát sinh quá giống nhau.....

Mấy ngày sau, Chân Viễn Chí ở báo chí thượng nhìn đến nữ nhân kia nguyên lai kêu tôn diễm, xem nàng công tác chiếu người lớn lên còn không kém, hắn nghe nói cảnh sát mấy ngày nay chính sút đầu mẽ trán bài tra, cái này làm cho hắn trong lòng cảm thấy buồn cười, dựa theo bọn họ cái loại này bài tra phương thức, đời này cũng tra không đến trên đầu của hắn.

Lúc sau một đoạn thời gian Chân Viễn Chí vẫn luôn an tâm công tác, còn bị đơn vị bầu thành niên độ mẫu mực đội quân danh dự, thúc thúc thăm thăm cũng bắt đầu nhờ người cho hắn giới thiệu đối tượng.

Đối phương đi đầu kiện không tể, là một vị tiểu học lão sư, kêu Liễu Hồng, lần đầu tiên gặp mặt Chân Viễn Chí liền nhìn trúng nàng, hai người tiếng nói chung cũng rất nhiều, Liễu Hồng cũng nhìn trúng Chân Viễn Chí kiên định chịu làm tính cách.

Nhưng Chân Viễn Chí sở dĩ thích Liễu Hồng, còn lại là bởi vì hắn ở Liễu Hồng trên người thấy được chính mình mẫu thân thân ảnh, ôn nhu, hiền huệ, thiện giải nhân ý.

Chân Viễn Chí mẫu thân ở hắn trong lòng gần như hoàn mỹ, chính là như vậy nữ nhân hắn lão tử thế nhưng không biết quý trọng, hắn cảm thán chính mình đời này may mắn gặp được Liễu Hồng như vậy ôn nhu nữ nhân, là trời cao lại cho hắn một lần linh hồn cứu rỗi cơ hội.

Cùng Liễu Hồng kết hôn sau, Chân Viễn Chí càng thêm ra sức công tác, hắn muốn vì cái này gia, vì Liễu Hồng, sáng tạo càng tốt đi đầu kiện.

Chính là ngày một trường, Chân Viễn Chí liền chậm rãi phát hiện thế tử thế nhưng thỏa mãn không được chính mình *, tuy rằng hắn thực yêu hắn

thê tử, chính là chính mình ở nàng thân lại giống như vĩnh viễn cũng không chiếm được thỏa mãn giống nhau.

Nhớ rõ đó là một cái giữa hè ngọc sau, Chân Viễn Chí cùng bình thường giống nhau đi đưa vật tư, đương hấn đi ngang qua một ngoại cư dân lâu chỗ khi, bỗng nhiên thấy được một cái xuyên hồng y tiểu nữ hài nhảy nhót hướng trong nhà đi.

Kia một mặt hồng giống như là một đoàn nhảy lên hỏa, thiêu Chân Viễn Chí cả người khô nóng, đứng ngẩn không yên, nhưng khi đó hấn vẫn là nỗ lực áp xuống trong lòng dục vọng, bởi vì hấn biết chính mình còn có công tác phải làm.

Chính là liên tiếp mấy ngày đưa hóa trên đường, bọn họ đều có thể gặp cái kia tiểu nữ hài, có một lần hấn đem xe ngừng ở cư dân lâu ngoại, làm bộ xuống xe thượng WC, một đường đi theo tiểu nữ hài tới rỗi gia, phát hiện cha mẹ nàng đều ở, vì thế hấn liền xoay người rời đi.

Một lần lại một lần tới gần, lại một lần lại một lần không chiếm được, cái này làm cho Chân Viễn Chí tại đây đoạn thời gian căn bản vô tâm tư công tác, luôn là ra một ít tiểu sai, hấn biết như vậy đi xuống không được, hoặc hoàn toàn chặt đứt chính mình dục vọng, hoặc nghĩ cách thỏa mãn chính mình.....

Rốt cuộc ở lần lượt theo dõi hạ, Chân Viễn Chí làm rõ ràng tiểu nữ hài cha mẹ thượng hạ ban thời gian, nguyên lai tiểu nữ hài mỗi ngày đều sẽ đem chính mình khóa trái ở trong nhà, thẳng đến ba ba mẹ mẹ trở về sau, nàng mới có thể đi ra ngoài chơi một hồi.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Cách Một Thế Hệ Truy Hung (Bốn)

Hôm nay Chân Viễn Chí nghỉ ngơi, hấn đáp ứng Liễu Hồng buổi tối buổi nàng đi xem một hồi điện ảnh, chính là giữa trưa thời điểm Chân Viễn Chí lại đối Liễu Hồng nói, chính mình có một số việc muốn làm, muốn trước tiên ra cửa, đến lúc đó bọn họ hai người cùng nhau ở rạp chiếu phim trước cửa hội họp.

Chân Viễn Chí ra cửa sau đầu tiên là ở bên ngoài xoay vài vòng, rồi mới liền thẳng đến tiểu nữ hài gia phụ cận, giữa trưa 2 điểm, tiểu nữ hài cha mẹ đều đi ra cửa đi làm, Chân Viễn Chí nhìn bọn họ chậm rãi đi xa sau, liền tới tới rồi tiểu nữ hài trước gia môn.

"Thịch thịch thịch....." Chân Viễn Chí không nhanh không chậm gõ vài cái cửa phòng, liền nghe bên trong truyền đến một cái tiểu nữ hài thanh âm, "Ai?"

"Tiểu mẫn, ta là người ba ba đồng sự, hẩn một cái tài liệu quên ở trong nhà, hẩn lâm thời có việc không thể trở về, để cho ta tới lấy." Chân Viễn Chí có một lần nghe được tiểu nữ hài mụ mụ như thế kêu nàng.

Đơn thuần nữ hài một chút cũng không có hoài nghi hẩn, thực mau liền mở ra cửa phòng, Chân Viễn Chí vào cửa sau phát hiện trong nhà thu thật thực sạch sẽ, tiểu nữ hài còn thiên chân nói, "Thúc thúc, ta ba ba tư liệu đều ở hẩn thư phòng, người muốn tìm chính là nào một phần a!"

Chân Viễn Chí không có trả lời nàng, mà là xoay người đem cửa phòng khóa trái, tiểu nữ hài đầu tiên là sửng sốt, đột nhiên hình như là minh bạch cái gì, có này sợ hãi hướng sau lui, Chân Viễn Chí một phen kéo ở tiểu nữ hài đầu tóc, rồi mới nhanh chóng bưng kín nàng miệng.

Tiểu nữ hài lực lượng không lớn, bởi vì sợ hãi mà toàn thân phát run, khóe mắt không ngừng có nước mắt chảy ra, nhưng lúc này Chân Viễn Chí trong mắt chỉ có kia mặt giống đoàn hỏa giống nhau màu đỏ, căn bản không để bụng chính mình dưới thân vẫn là cái tiểu nữ hài.

Chờ hẩn phục hồi tinh thần lại khi, tiểu nữ hài đã bị hẩn chà đạp mau không khí! Nhìn tiểu nữ hài, hẩn trong lòng có một tia lòng trắc ẩn hiện lên, chính là hẩn biết gặp qua người của hẩn đầu cần thiết đến chết, bằng không chính mình sẽ phải chết!

Vì thế hẩn chậm rãi móc ra trên người tế dây điện, đem tiểu nữ hài lặc chết.

Chính là lúc này đây hẳn không có giống thượng một lần như vậy cảm thấy thỏa mãn, ngược lại là trong nội tâm có một tia sợ hãi, hẳn thậm chí không dám nhiều xem tiểu nữ hài thi thể liếc mắt một cái, liền vội vàng rời đi, thế cho nên ở đi thời điểm đầu không có lấy đi triền ở tiểu nữ hài trên cổ tế dây điện.

Chân Viễn Chí cũng không biết chính mình lần này là xảy ra chuyện gì? Vội vàng rời đi sau hẳn liền tới tới rồi một nhà cửa hàng cấp thể tử mua một cái hoàng sa khăn, rồi mới liền mã bất định để chạy tới rạp chiếu phim.

Thiện lương Liễu Hồng cũng không có phát hiện trượng phu có cái gì khác thường, Chân Viễn Chí cũng tận lực làm chính mình biểu hiện tự nhiên một chút.....

Xem xong điện ảnh sau hai người tản bộ về nhà, trên đường trải qua tiểu nữ hài gia khi, thấy được hai chiếc xe cảnh sát ngừng ở bên ngoài, còn có thật nhiều vây xem cư dân, Liễu Hồng cũng đi qua, hỏi thứ nhất vị bác gái, "A di, đây là xảy ra chuyện gì? Nhà này tiến ăn trộm?"

Bác gái ngẩng đầu vừa thấy Liễu Hồng, rồi mới biểu tình hoảng sợ nói, "Nhà này một cái 12 tuổi tiểu cô nương làm người giết, nghe nói vẫn là gian sát! Người nói một chút hiện tại đầu là cái gì thế đạo a! Mới 12 tuổi! Quá vô nhân tính!"

Liễu Hồng trên mặt hiện lên một tia kinh hãi chi sắc, rồi mới liền từ trong đám người đi rồi trở về, Chân Viễn Chí xem nàng biểu tình khác thường, liền biết thể tử khẳng định nghe được cái gì, vì thế hẳn liền rất tự nhiên hỏi nàng, "Như thế nào? Tiến tặc?"

Liễu Hồng lắc đầu, "Một cái 12 tuổi tiểu nữ hài làm người giết, đi thôi..... Đừng nhìn."

Chân Viễn Chí về nhà sau phát hiện Liễu Hồng có chút không vui, vì thế liền hỏi nàng, "Xảy ra chuyện gì, vừa rồi xem điện ảnh khi còn hảo hảo đâu?"

Liều Hồng đạm nhiên cười nói, "Không có gì, chỉ là vì cái kia tiểu nữ hài khổ sở thôi."

Chân Viễn Chí trong lúc nhất thời cũng không biết nên như thế nào an ủi thế tử, đành phải ôn nhu đối nàng nói, "Đừng suy nghĩ vớ vẩn, này cùng chúng ta cũng chưa quan hệ."

Bởi vì lần này người bị hại tuổi tác quá tiêu, cho nên ở trong xã hội ảnh hưởng đặc biệt đại, có rất nhiều hài tử cha mẹ cũng không dám làm chính mình hài tử ở trong nhà một chỗ.

Hôm nay Chân Viễn Chí mới vừa đem ô tô khai về đơn vị, liền nhìn đến chủ nhiệm ở nơi xa hướng chính mình vẫy tay, vì thế hắn định hảo xe liền đi qua, ai ngờ mới vừa đi vài bước Chân Viễn Chí liền phát hiện, đứng ở chủ nhiệm sau lưng hai gã công an.....

Lúc ấy Chân Viễn Chí trong lòng có rất nhiều loại khả năng thối qua, chẳng lẽ chính mình bị phát hiện? Không đúng, nếu thật bị phát hiện ở liền sẽ không như thế khách khí ở đơn vị chờ hắn, đã sớm đi lên liền đem hắn ấn ở trên mặt đất.

Chân Viễn Chí biết ở ngay lúc này, chính mình vô luận như thế nào đều không thể hoảng loạn, nếu không thực dễ dàng liền sẽ bị mấy ngày này thiên cùng phạm tội phần tử giao tiếp cảnh sát nhìn thấu.

Vì thế hắn bình tĩnh đi qua, "Chủ nhiệm, có gì sự sao?"

Chủ nhiệm xoay người đem mặt sau hai vị cảnh sát lui qua trước người nói, "Tiểu chân a, hai vị này cảnh sát đồng chí muốn tìm người hiểu biết điểm tình huống, các người tiến ta văn phòng nói đi!"

Chân Viễn Chí gật gật đầu, rồi mới tháo xuống bao tay búng búng trên người thổ nói, "Xem ta này một thân thổ, ngưng ngưng a!"

Hai vị cảnh sát xoa xoa tay tỏ vẻ không quan trọng, vì thế ba người ngồi ở chủ nhiệm văn phòng, thứ nhất vị cảnh sát lấy ra cái notebook biên

viết biên hồi, "Năm nay 5 nguyệt 28 hào người đi không đi qua quang minh dật len xưởng?"

Chân Viễn Chí hẳn đương nhiên đi qua, đơn vị đâu có ký lục, nếu nói không đi qua khẳng định sẽ chọc người hoài nghi, chính là nếu hẳn lập tức trả lời đi qua, liền càng sẽ khiến cho cảnh sát hoài nghi, vì thế hẳn liền làm bộ nỗ lực nghĩ nghĩ nói, "Ta ngẫm lại a, thời gian này có chút dài quá, trong lúc nhất thời ta còn nhớ không rõ, bởi vì trước mấy tháng ta cấp dật len xưởng đưa quá vật tư, chính là cụ thể là ngày nào đó, muốn xem đơn vị ký lục."

Lúc này chủ nhiệm đẩy cửa tiến vào, lấy tới đơn vị ra xe ký lục, mặt trên rõ ràng nhớ kỹ, Chân Viễn Chí ở 5 nguyệt 28 ngày đưa vật tư đi quang minh dật len xưởng.

"Người còn nhớ rõ ngày đó tiến xưởng đâu làm cái gì, đi chính là cái gì lộ tuyến sao?" Một người cảnh sát hỏi.

Chân Viễn Chí nghĩ nghĩ nói, "Ta đi mỗi cái địa phương đưa vật tư đâu không sai biệt lắm, đâu là có người ở cửa tiếp ứng, rồi mới mang ta đi bọn họ nhà kho, chờ bọn họ công nhân đem vật tư dỡ xuống sau, ta liền sẽ đường cũ phản hồi, ngày đó tới đón ta hình như là bọn họ xưởng một cái kho quản viên, kêu la cái gì."

Lúc này cảnh sát từ vở lấy ra một trương ảnh chụp nói, "Cái này nữ đồng chí người ngày đó gặp qua sao?"

Chân Viễn Chí liếc mắt một cái liền nhận ra đây là cái kia nữ công tôn diễm, chính là hẳn lại làm bộ biểu tình mờ mịt nói, "Thời gian quá dài, ta thật nhớ không rõ ngày đó thấy chưa thấy qua vị này nữ đồng chí."

"Người tái hảo hảo ngẫm lại, cái này nữ đồng chí cùng ngày mặc một cái màu đỏ áo trên, đi ở trên đường thực rõ ràng." Cảnh sát nghiêm túc nói.

Chính là Chân Viễn Chí suy nghĩ nửa ngày vẫn là lắc đầu nói, "Thực xin lỗi a cảnh sát đồng chí, ta thật sự nghĩ không ra, ta đối nàng một chút ấn tượng đâu không có....."

Hai gã cảnh sát lẫn nhau nhìn thoáng qua nói, "Hào đi, Chân Viễn Chí đừng chích, hôm nay cảm ơn người phối hợp, nếu còn có vấn đề, chúng ta sẽ lại đến tìm người."

Chân Viễn Chí vội khách khí nói, "Thật ngưỡng chừng a, ngài xem ta cũng không giúp đỡ cái gì vội."

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Cách Một Thế Hệ Truy Hung (Năm)

Nhìn hai gã cảnh sát rời đi bóng dáng, Chân Viễn Chí duỗi tay ở chính mình quần áo lao động thương xoa xoa trong lòng bàn tay mồ hôi lạnh, vừa rồi thật sự nguy hiểm thật, còn hào tự mình đủ bình tĩnh, bất quá này cũng cấp Chân Viễn Chí gõ vang lên chuông cảnh báo.

Vốn tưởng rằng chính mình vĩnh viễn cũng sẽ không xuất hiện ở cảnh sát tầm nhìn, chính là hiện tại xem ra chính mình vẫn là sai lầm phỏng chừng cảnh sát bài tra phạm vi, nếu hiện tại hẳn không nghĩ hào sau này đối sách, kia chỉ sợ tiếp theo cảnh sát tái xuất hiện..... Chính mình chỉ sợ cũng thật muốn chơi xong rồi.

Chân Viễn Chí mỗi ngày về nhà đối mặt thế tử, đều có loại phản bội nàng chịu tội cảm, chính là đương * lòng tràn đầy khi, đều lại như thế nào cũng không chế không được chính mình xúc động.

Hắn liền ở như vậy nôn nóng ngày trung dày vò một đoạn thời gian, hôm nay hắn lái xe đi nhà ga muốn đem một đám vật tư đưa lên xe lửa phát đi, đột nhiên, một cái xuyên hông y phục nữ nhân từ một nhà khách sạn đi ra, Chân Viễn Chí tức khắc cảm thấy cổ họng phát ngứa, trong lòng cái loại này khó nhịn * lại bắt đầu lặng lẽ ngẩng đầu.

Lúc ấy Chân Viễn Chí liền ở trong lòng đối chính mình nói, muốn học sẽ nhẫn nại, không thể nhẹ ý đồ chính mình nội tâm ma quỷ cúi đầu, vì thế hẳn một chân chân ga liền đem ô tô gia tốc khai đi rồi.

Chính là cho dù kia mặt hông biến mất ở Chân Viễn Chí tầm nhìn, chính là vừa rồi cho hắn nội tâm mang đến sóng xung kích lại còn ở, hẳn

căn bản vô tâm tư lái xe, liền ở vừa rồi còn kém điếm đụng vào một cái quá đường cái nam nhân.

Buổi chiều tan tãn sau, Chân Viễn Chí không có trực tiếp về nhà, mà đi bộ đi đến nhà ga phụ cận, hẳn làm bộ ở tìm địa phương ăn cơm, rồi mới liền tới tới rồi vừa rồi nhìn đến hồng y nữ nhân ra tới khách sạn trước.

Chân Viễn Chí ở một cái sạp báo trước nhìn một hồi báo chí, chính là hẳn mắt nhưng vẫn thường thường nhìn về phía kia gia khách sạn cửa, quả nhiên không một hồi hồng y nữ nhân liền ra khách sạn, nàng đi vào bên cạnh một nhà ăn vặt bộ ăn cơm chiều.

Chân Viễn Chí cũng đi đến ở ăn vặt bộ muốn một chén mì đi ăn, an tĩnh ăn lên, không bao lâu, hồng y nữ nhân ăn xong liền đưa tiền đi rồi, Chân Viễn Chí cũng không chút hoang mang đứng dậy tính tiền, rồi mới thực tự nhiên đi theo hồng y nữ nhân sau lưng.

Nữ nhân vừa thấy chính là người bên ngoài, bởi vì bản địa nữ nhân đã sớm không dám như thế trắng trợn táo bạo xuyên hồng y phục, trừ phi nàng cảm thấy chính mình mệnh quá dài!

Chân Viễn Chí đi theo hồng y nữ nhân thượng khách sạn lâu bốn, chờ nàng lấy chìa khóa mở cửa khi, Chân Viễn Chí một phen từ mặt sau bùng kín nữ nhân miệng mũi, đem nàng kéo vào trong phòng.

Thình lình xảy ra biến hóa làm hồng y nữ nhân phi thường kinh hoảng, nàng dùng hết toàn lực ở phản kháng, chính là rốt cuộc nữ nhân lực lượng hữu hạn, vì thế không vài cái đã bị Chân Viễn Chí một bạt tai cấp phiến hôn mê.

Mà Chân Viễn Chí cổ cũng bị nữ nhân hung hăng cào một phen, cái này làm cho hẳn thực bức bối, trong lòng thế nhưng có trước sát sau gian ý tưởng, chính là nghĩ lại tưởng tượng, kia chẳng phải là quá tiện nghi nữ nhân này.

Vì thế Chân Viễn Chí trước đem tay nàng chân đầu bó hảo, dùng khăn lông ngăn chặn nàng miệng, rồi mới ở trong phòng tìm kiếm, năm ấy

nguyệt ra cửa trụ khách sạn đầu phải đơn vị viết hoá đơn thư giới thiệu, Chân Viễn Chí phát hiện nguyên nữ nhân này là một người tới nơi này đi công tác, nguyên kế hoạch ngày mai buổi sáng trở về, xem ra chính mình có một đêm thời gian hảo hảo cùng nàng chơi chơi.....

Nữ nhân bởi vì hoảng sợ không ngừng phe phẩy đầu, mà này ngược lại là càng thêm khơi dậy Chân Viễn Chí trong lòng * tới, chỉ thấy hấn chậm rãi cởi ra chính mình áo trên, mỗi lần làm án hấn đầu phải đem quần áo của mình cởi đặt ở một bên, để tránh bắn thượng huyết không hảo tấy.

Đương Chân Viễn Chí trần như nhộng đứng ở nữ nhân trước mặt khi, nàng liền biết người nam nhân này muốn làm cái gì, chính là lúc này bất luận nàng như thế nào giãy giụa cũng không thay đổi được gì, Chân Viễn Chí dùng chủy thủ chậm rãi đem trên người nàng hồng y phục hướng lên trên đẩy, lộ ra nữ nhân phong mãn ngực bộ.....

Chân Viễn Chí cười đối nữ nhân nói, "Người nghe nói qua bản địa có cái thực nổi danh liên hoàn giết người án sao? Đó chính là ta làm, như thế nào, sợ hãi sao?"

Nữ nhân nghe xong thân mình càng là run cái không ngừng, nàng nội tâm khẳng định là hỏng mất, sớm biết rằng sẽ có hôm nay, đánh chết nàng cũng sẽ không mặc màu đỏ quần áo.

Chân Viễn Chí dùng chủy thủ chậm rãi ở nữ nhân tả nhũ thượng cắt mở một cái miệng máu, huyết nháy mắt liền chảy ra, nữ nhân thống khổ rên rỉ, chính là thanh âm này truyền tới ngoài cửa cũng đã có thể xem nhẹ bất kể.

Nữ nhân càng thống khổ, giãy giụa liền càng mãnh liệt, này phản đến đại đại kích thích Chân Viễn Chí, hấn cúi người đè ở nữ nhân trên người, trong nháy mắt, chưa bao giờ có thỏa mãn cảm làm hấn đã tới rồi một loại quên mình cảnh giới.

Nữ nhân thống khổ thừa nhận hấn chà đạp, hiện tại hết thấy phản kháng đầu là nguy hiểm, nàng chỉ hy vọng người nam nhân này cuối cùng có thể không cần giết chính mình.

Chính là nàng quá thiên chân, đương Chân Viễn Chí thỏa mãn từ nàng trên người bò dậy khi, xoay người liền cầm lấy kia đem còn mang theo huyết chủ thủ, lại ở nữ nhân phần bên trong đùi nhất nộn da thịt thượng cắt mấy đao.

Hắn còn biên hoa biên cười nói, "Người vừa rồi cào bị thương ta, làm ta thực tức giận, hiện tại nên đến phiên ta hoa thương người!" Nói xong thế nhưng đem nữ nhân phần bên trong đùi một khối da thịt phiến xuống dưới.

Mãnh liệt thống khổ làm nữ nhân toàn thân run rẩy, chính là Chân Viễn Chí lại còn không có dừng tay ý tứ, mà là tiếp tục dùng chủ thủ phiến hạ nữ nhân ngực trái một mảnh da thịt, nữ nhân bởi vì cực độ thống khổ mà chết ngắt qua đi.

Lúc này Chân Viễn Chí nhìn thoáng qua thời gian, chính mình cũng không sai biệt lắm nên về nhà, bằng không liền không hảo cùng thế tử giải thích, vì thế Chân Viễn Chí liền triệu nữ nhân ngực hung hăng cầm mấy đao, huyết lưu mãn giường đầu là.

Ở xác nhận nữ nhân khẳng định đã chết lúc sau, Chân Viễn Chí mới chậm rãi lau khô trên người huyết, rồi mới mặc tốt quần áo, sẵn người không chú ý thời điểm lặng lẽ đi ra khách sạn.

Về đến nhà, Chân Viễn Chí phát hiện Liễu Hồng sắc mặt có chút khó coi, vì thế hắn vội cùng Liễu Hồng giải thích nói, "Chính mình là đi cùng vương hải cùng nhau uống rượu đi."

Liễu Hồng bán tín bán nghi nhìn trượng phu liếc mắt một cái, lại phát hiện hắn sau cổ có thế nhưng có một đạo bắt mắt vết trảo.....

Ngày hôm sau Chân Viễn Chí đi đơn vị đi làm, hắn cũng biết chính mình trên cổ vết trảo nhất định thực rõ ràng, bất quá còn hảo, ngày thường hắn lái xe khi liền có đem khăn lông lót ở cổ áo thượng thói quen, như vậy người khác liền phát hiện không được chính mình trên cổ vết thương.

Không quá mấy ngày, án này liền truyền đầu đường cuối ngõ mọi người đều biết, lần này cảnh sát cục ban bố 2 vạn nguyên treo giải thưởng

thông cáo, nếu có người có thể cung cấp quan trọng manh mối trợ giúp thành công bắt được tội phạm, Cục Công An liền khen thưởng ai 2 vạn khối!

Kia 80 niên đại, 2 vạn nguyên đối với bình thường dân chúng tới nói kia quả thực chính là bút cự khoản! Nhưng tuy dù vậy, vẫn là một chút hữu dụng manh mối đều không có.

Bởi vì đệ tam khởi án tử là phát sinh ở nhà ga phụ cận, này liền thực dễ dàng làm Lý đội trưởng bọn họ đem lực chú ý đặt ở bản địa lưu động dân cư trên người, mà bỏ lỡ chân chính giết người hung thủ.

Liền ở Chân Viễn Chí thỏa thuê đắc ý, cho rằng chính mình làm về điểm này sự vĩnh viễn cũng chưa người biết đến thời điểm, Liễu Hồng nói cho hắn một cái thiên đại tin vui, nàng mang thai.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Cách Một Thế Hệ Truy Hung (Sáu)

Đương Chân Viễn Chí biết chính mình lập tức liền phải đương cha thời điểm, quả thực cao hứng muốn khóc, chính mình có một cái hỗn đản lão tử, cho nên chính mình kiên quyết không thể lại lặp lại hắn lộ.

Chân Viễn Chí quyết định vì hài tử, từ giờ trở đi hắn muốn thu tay lại làm một cái người tốt, một cái hảo ba ba! Không biết còn có tính không vẫn.....

Rốt cuộc, Liễu Hồng ở năm thứ hai mùa xuân cấp Chân Viễn Chí sinh cái đại béo tiểu tử, đương hắn ôm chính mình nhi tử khi, trong lòng có một loại ý thức trách nhiệm, chính mình muốn dưỡng nhi tử, chính mình không thể xảy ra chuyện, chính mình phải làm cái người bình thường!

Vì thế thời gian nhoáng lên, liền đến 99 năm, đúng là tại đây một năm, thị Cục Công An tiến cử dna kiểm tra đo lường, cũng đúng là bởi vì có cái này kỹ thuật, đi đầu tra nhân viên liền có thể từ năm đó bảo tồn xuống dưới hung thủ tinh dịch trung lấy ra đến hung thủ dna, lấy dùng cho so đối.

Vì thế năm đó cùng án kiện có quan hệ sở hữu nam tính nhân viên đều phải tiến hành dna thu thập, này trong đó quang một cái quang minh năm dẹt len xưởng năm đó toàn thể nam công nhân chức li ền có 400 nhì ầu người, hơn nữa bởi vì cái này nhà máy đã sớm ba năm trước đây li ền đóng cửa, này đó công nhân chức có xuống biển, có đi nơi khác làm công, này li ền cấp vốn là lượng công việc thật lớn thu thập công tác mang một định khó khăn.

Giáp mặt đối này hàng ngàn hàng vạn đưa kiểm tài liệu khi, không khỏi làm kỹ thuật nhân viên có chút đầu lớn, chính là việc còn muốn một chút một chút làm, chỉ cần ở này đó kiểm tài trung tìm được tương xứng đôi, li ền tính lại khổ lại mệt cũng đáng được!

Đương Chân Viễn Chí bị thông tri ngày mai Cục Công An kỹ thuật nhân viên sẽ đến trong xưởng thu thập huyết dạng thời điểm, hấn lúc ấy li ền có điểm góc, chẳng lẽ này đầu qua đi như thế nhì ầu năm, còn có thể tra ra ai là hung phạm? Tuy rằng hấn mặt ngoài thực bình tĩnh, chính là trong lòng đã sớm sông cuộn biển gầm, chính mình nên như thế nào? Nếu huyết dạng giao đi lên li ền khẳng định sẽ bị phát hiện!

Li ền ở trong lòng hấn sốt ruột giống kiến bò trên chảo nóng thời điểm, đơn vị đột nhiên nhận được một cái vận chuyển nhiệm vụ, muốn cho bọn họ ra tam đài giải phóng ô tô giúp bộ đội lâm thời kéo điểm vật tư đi Tây Tạng.

Cái này sống lại khổ lại mệt, đoàn xe căn bản người vui đi, chính là Chân Viễn Chí lại chủ động đưa ra chính mình muốn đi, hấn nói chính mình làm trong đội tiêu tổ trưởng nhất định phải lấy thân làm trách, ở hấn kéo hạ, lại có hai cái cùng hấn giống nhau tiêu tổ trưởng chủ động xin ra trận đi nhất khổ mệt nhất Tây Tạng đưa vật tư.

Bởi vì bộ đội bên kia thời gian khẩn, nhiệm vụ trọng, cho nên cùng ngày li ền phải xuất phát, Chân Viễn Chí đầu không có tới cập v ền nhà cùng Liễu Hồng nói một tiếng, chỉ là lúc gần đi cho nàng đơn vị gọi điện thoại.

Bởi vì lộ đ ờ xa, Chân Viễn Chí vừa đi chính là hai tháng, mà li ền này đại quy mô dna huyết dạng thu thập công tác cũng ở nửa tháng trước kết

thúc, hẳn lại một lần may mắn tránh thoát một kiếp.

Nhưng hẳn trong lòng biết này không phải biện pháp, chỉ sợ sớm muộn gì đều sẽ tránh không khỏi đi, lúc ấy hẳn trong lòng bắt đầu sinh tưởng rời đi nơi này, đi nơi khác công tác ý tưởng, chính là đương hẳn đem cái này ý tưởng cùng Liễu Hồng đêra sau này, nàng lại không đồng ý, bởi vì hiện tại hai người đều có ổn định công tác, nếu như đi nơi khác, bọn họ có thể làm cái gì?

Đối mặt thế tử nghi ngờ, Chân Viễn Chí cũng không ngôn mà chống đỡ, lại nói bọn họ nhi tử kiến quân năm nay đầu 14 tuổi, mắt thấy liễn phải khảo cao trung, lúc này chuyển trường, khẳng định sẽ chậm trễ nhi tử học tập.

Chân Viễn Chí ngẫm lại cũng là, chính mình đột nhiên tưởng rời đi dù sao cũng phải cái lý do đi? Còn có nhi tử, hiện tại hẳn cũng lớn, không thể không suy xét đến hẳn cảm thụ, với cái này ý tưởng đã bị Chân Viễn Chí từ bỏ.

Thời gian thực mau liễn đến 2010 năm, lúc ấy quốc gia của ta ở hình trình kỹ thuật lĩnh vực thượng thành tựu đã nay khi bắt đầu cùng ngày xưa, có thật nhiều năm đó kiểm tra đo lường không ra đò vật, ở hiện tại công nghệ cao thủ đoạn hạ liễn không chỗ nhưng chạy thoát.

Rốt cuộc, Chân Viễn Chí sắp gặp phải hẳn nhân sinh lại một lần trọng đại khảo nghiệm, bởi vì ở năm đó án kiện hồ sơ nhắc tới, Chân Viễn Chí đã từng ở đệ nhất khởi giết người án án phát cùng ngày đi qua quang minh dật len xưởng, cho nên cảnh sát lại một lần tìm được hẳn, muốn hẳn phối hợp đi đầu tra tiêu tố tới thu thập huyết dạng.

Rơi vào đường cùng, Chân Viễn Chí đành phải căng da đầu đi, kết quả ở lúc ấy thải xong huyết sau, phụ trách lấy máu cảnh sát đột nhiên nhận được một chiếc điện thoại, vì thế hẳn liễn quay đầu đi giảng điện thoại, Chân Viễn Chí vừa thấy đúng là thời cơ tốt, vì thế liễn đem chính mình huyết dạng thượng dán tên cùng người khác thay đổi một chút, rồi mới còn trộm cần đi dán người khác tên chính hẳn huyết dạng.

Này đó động tác đầu là ở hơn mười giây nội phát sinh, chờ Chân Viễn Chí từ lấy máu thất ra tới sau, hấn liền đem chính mình huyết dạng cùng người khác tên cùng nhau ném vào thùng rác.

Lần này tuy rằng hấn lại tránh thoát một kiếp, chính là hấn lại rõ ràng cảm giác chính mình áp lực tâm lý so phía trước lớn hơn, có lẽ là bởi vì già rồi nguyên nhân đi, hấn không hề giống như trước như vậy tự phụ, ấu trĩ cho rằng cảnh sát vĩnh viễn cũng tìm không thấy hấn, đôi khi thậm chí sẽ mơ thấy chính mình bị cảnh sát bắt đi.

Có lẽ chính là bởi vì trường kỳ tại đây loại bất an cùng lo âu trung độ nhất, Chân Viễn Chí trái tim ra điểm vấn đề, hấn đi bệnh viện một kiểm tra, bị chẩn bệnh vì bệnh ở động mạch vành, hấn cái này bệnh không thể mệt không thể khí, bác sĩ kiến nghị hấn hấn là xử lý khỏi bệnh.

Giống Chân Viễn Chí loại tình huống này, có khả năng nói không được liền không được, nếu đang ở lái xe khi đột nhiên phát bệnh, đừng nói chính mình không an toàn, làm không hảo còn sẽ đụng vào người qua đường, vì thế thượng cấp lãnh đạo rất thống khoái liền phê chuẩn.

Cứ như vậy Chân Viễn Chí liền cùng bạn già Liễu Hồng cùng nhau lui hưu, nhi tử lúc ấy vừa lúc tốt nghiệp đại học, bọn họ hai vợ chồng già hy vọng nhi tử có thể trở lại chính mình bên người tới công tác, chính là chân kiến quân lại tưởng ở bên ngoài xông vào một lần.

Cứ như vậy lại là mấy năm đi qua, sau tới nhi tử ở bên ngoài gây dựng sự nghiệp thất bại, liền tưởng về tới trong nhà bên này tìm cái bát sắt công tác, nhưng hấn ở bên ngoài gây dựng sự nghiệp tuy rằng thất bại, chính là hấn lại cưới một vị xinh đẹp phía nam tức phụ.

Ai ngờ Chân Viễn Chí ở ánh mắt đầu tiên nhìn thấy cái này phía nam con dâu thời điểm, hấn liền phát bệnh trụ vào bệnh viện, này trong đó vấn đề nguyên lai liền ra ở cái này phía nam tức phụ trên người.

Đó là nhi tử tân hôn năm thứ nhất về nhà ăn tết, Chân Viễn Chí cùng Liễu Hồng đều không có gặp qua chính mình con dâu, bởi vì nhà gái gia

điều kiện không tở, cho nên lúc ấy kết hôn thời điểm, chủ hội trường liền ở nhà gái quê quán làm.

Nhi tử kiến quân cũng tưởng về quê lại làm một hởi, chính là hẩn lão tử lại nói gì cũng không đồng ý, còn nói thẳng nào có làm hai tràng hôn lễ đạo lý, chính là nhi tử kiến quân không nghĩ ra, người khác đều có thể làm hai tràng, chính mình vì cái gì liền không được?

Bởi vì việc này hai cha con nháo phi thường không thoải mái, cuối cùng làm cho nhi tử đều kết hôn đã hơn một năm, bọn họ hai vợ chồng già còn không có gặp qua con dâu trông như thế nào đâu?

Hôm nay là tháng chạp 20, nhi tử sẽ lãnh tân tức phụ về nhà ăn tết, Liễu Hồng sớm liền chuẩn bị tốt một bàn đồ ăn chờ bọn họ vợ chồng son đâu!

Kết quả ai cũng không nghĩ tới, đương Chân Viễn Chí nhìn đến nhi tử lãnh trở về cái này tân tức phụ khi, thế nhưng đầu tiên là biểu tình cứng đờ, rồi mới hai mắt trợn lên, cả người phát run, ở mọi người còn không rõ như thế nào chuyện xảy ra thời điểm, hẩn liền hai mắt một bễ hôn mê bất tỉnh.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Cách Một Thế Hệ Truy Hung (Bảy)

Thiên tài nhất giây trụ, b 1 thị f.

Chân kiến quân chạy nhanh đánh 120 đem Chân Viễn Chí đưa vào bệnh viện, bác sĩ nói còn hảo đưa tới đúng lúc, lại vẫn vài phút người liền xong rồi!

Lúc ấy ai đều không rõ hảo hảo người, như thế nào nói phát bệnh liền phát bệnh đâu? Việc này chỉ có Chân Viễn Chí chính mình rõ ràng, bởi vì đương hẩn ánh mắt đầu tiên nhìn đến chính mình cái này con dâu khi, liền lập tức bị dọa choáng váng, nữ nhân này lớn lên sống thoát thoát chính là hơn ba mươi năm trước bị chính mình gian giết tôn diễm a!

Chờ Chân Viễn Chí ở bệnh viện tỉnh lại khi đã là ngày hôm sau buổi chiều, hẩn vừa mở mắt đầu tiên là thấy phòng bệnh trần nhà, lúc này một

nữ nhân thanh âm lạnh băng hỏi, "Tỉnh, cảm giác như thế nào?"

Chân Viễn Chí nỗ lực muốn nhìn thanh là ai ở cùng chính mình nói chuyện, chính là bởi vì hắn mới vừa tỉnh, mắt còn có chút mờ hồ, chỉ có thể đại khái nhìn đến một cái màu trắng thân ảnh.

"Đây là nơi nào?" Chân Viễn Chí thanh âm khô khốc hỏi.

"Bệnh viện, người bệnh tim phạm vào." Nữ nhân lạnh băng thanh âm lại lần nữa vang lên.

Lúc này phòng bệnh môn bị người đẩy ra, chân kiến quân đồ Liễu Hồng đi đến, bọn họ vừa thấy Chân Viễn Chí tỉnh liền vội đi tới hắn trước giường.

"Ba, người tỉnh, cảm giác như thế nào?" Nhi tử lo lắng hỏi.

Chân Viễn Chí giương mắt ở trong phòng tìm tìm nói, "Người tức phụ đâu?"

Lúc này Liễu Hồng chậm rãi nói, "Tiểu mai nàng về nhà, nơi này không khí không tốt, ta không nghĩ làm nàng ở chỗ này dài thời gian quá dài, bạn già a, người nói người ngày hôm qua hạt kích động gì a? Ngày Tết nhất, thật là dọa chết người, ngày hôm qua vốn dĩ có kiện thiên đại hi sự muốn nói cho người, làm người như thế một dọa, cũng chưa nói ra tới."

Chân Viễn Chí trong lòng còn ở cân nhắc, ngày hôm qua có phải hay không chính mình nhớ lầm hoặc là hoa mắt đâu? Hắn vừa nghe Liễu Hồng nói có hi sự, liền về mặt mờ mịt hỏi, "Gì hi sự này a?"

Liễu Hồng nhìn thoáng qua nhi tử, rồi mới cười nói, "Người phải làm gia gia!"

"Ta phải làm gia gia?" Chân Viễn Chí vừa nghe này thật đúng là kiện hi sự, chính là tưởng tượng đến chính mình con dâu, hắn trong lòng liền có loại ần ần bất an.

Một vòng sau Chân Viễn Chí khàng phục xuất viện, tuy rằng hắn đã làm tốt cũng đủ trong lòng chuẩn bị, chính là lại lần nữa nhìn thấy con dâu tiểu mai khi, trong lòng vẫn là căng thẳng, thật là rất giống tôn diễm, nếu không phải nhi tử cùng bạn già đều ở đây, hắn khẳng định cho rằng chính mình gặp quý đầu?

Tiểu mai khách khách khí khí kêu hắn một tiếng ba, chính là trong thanh âm lại nghe không ra bất luận cái gì cảm tình, tiểu mai nguyên quán Phúc Kiến, trong nhà còn có một cái tử cùng một cái ca, cha mẹ đều là làm buôn bán.

Nàng ba mẹ đã từng muốn cho bọn họ hai vợ chồng hồi Phúc Kiến cùng bọn họ cùng nhau làm buôn bán, chính là bị chân kiến quân uyển chuyển từ chối, bởi vì hắn không nghĩ chính mình cả đời đều sống uất ức, tiểu mai cũng lý giải lão công trong lòng ý tưởng, vì thế hai người liền cùng nhau trở về quê quán.

Chân Viễn Chí phát hiện chính mình cái này con dâu ở bạn già cùng nhi tử đều ở thời điểm đối chính mình còn tính không tồi, lễ nghĩa cũng đúng chỗ, chính là đương hai người một khi có một chỗ thời điểm, cái này tiểu mai ánh mắt liền có chút không quá đúng, luôn là xem Chân Viễn Chí trong lòng phát mao, bởi vì nàng cùng tôn diễm lớn lên rất giống, thế cho nên Chân Viễn Chí cơ hồ không thể nào dám dùng con mắt xem cái này con dâu

Nhi tử lần này về nhà chỉ có thể chính mình gây dựng sự nghiệp, bởi vì hắn sớm đã qua khảo nhân viên công vụ tuổi tác, vì thế Chân Viễn Chí liền lấy ra chính mình nhiều năm gửi ngân hàng mượn cho nhi tử làm gây dựng sự nghiệp quỹ.

Chân kiến quân liền dùng này số tiền thuê một cái bệ mặt, khai một nhà nhỏ nhỏ trang trí công ty, chủ yếu là hứng lấy một ít biển quảng cáo thiết kế cùng chế tác, bởi vì hiện tại là gây dựng sự nghiệp lúc đầu, bọn họ phụ thể hai người chỉ có thể trước ở tại cha mẹ gia, chờ sau này có điều kiện lại đi ra ngoài mua phòng sống một mình.

Ngay từ đầu Chân Viễn Chí mỗi ngày đều nhìn thấy cái này con dâu nhều ít còn có chút không thích ứng, hẳn trái tim nhỏ mỗi ngày đều bị dọa nhảy, sau đến lúc dài quá, hẳn liền chậm rãi phát hiện, cái này tiểu mai trừ bỏ cùng tôn diễm lớn lên giống nhau ngoại, kỳ thật cũng không có đặc biệt địa phương.

Chiều hôm nay, Liễu Hồng đi cách vách cùng hàng xóm đánh vệ sinh mặt chược, nhi tử còn ở trong tiệm vôi, tiểu mai tắc bởi vì mang thai có chút thích ngủ, cho nên một buổi trưa đều ở trong phòng ngủ, Chân Viễn Chí vốn định đi ra ngoài đến trong tiểu khu lưu lưu, chính là không nghĩ tới hẳn vừa mới đứng dậy, liền cảm giác chính mình ngực đau xót, người lập tức liền ngã quy ở trên mặt đất.

Chân Viễn Chí khó chịu toàn thân cứng đờ, gần ngay trước mắt được chính là như thế nào cũng lấy không, lúc này nhi tử bọn họ phòng ngủ môn mở ra, tiểu mai từ bên trong chậm rãi đi ra, nàng nhìn thoáng qua ngã trên mặt đất Chân Viễn Chí, nhiên chậm rãi ngẩng lên nhìn hẳn bên người, thanh âm lạnh băng nói, "Ba, xảy ra chuyện gì?"

"Được..... Trên bàn trà..... Có được!" Chân Viễn Chí thống khổ bắt tay duỗi hướng về phía bàn trà.

Tiểu mai đứng lên, đi đến bàn trà trước, cầm lấy Chân Viễn Chí cứu mạng được đi rồi trở về nói, "Người nói là nó sao?"

Chân Viễn Chí run rẩy duỗi tay đi lấy, kết quả tiểu mai lại tả hữu trốn tránh, chính là không cho hẳn bắt được.....

"Người..... Người muốn làm..... Làm cái gì?" Chân Viễn Chí hữu khí vô lực nói.

Tiểu mai cười cười, rồi mới lại đem Chân Viễn Chí cứu mạng được thả lại chỗ cũ, rồi mới về phòng ngủ đi.

Chân Viễn Chí tuyệt vọng nhìn tiểu mai đóng lại cửa phòng, rồi mới hẳn liền trước mắt tối sầm, té xỉu.

Còn hảo, Liễu Hồng trở về đúng lúc, nàng ở hàng xóm gia chơi chính cao hứng, đột nhiên cảm giác trong lòng một trận mạc danh hoảng hốt, vì thế liền đẩy bài không chơi trước tiên về nhà! Kết quả tiến gia môn liền nhìn đến bạn già ghé vào phòng khách trên sàn nhà.

Này đã là Chân Viễn Chí không đến nửa năm thời gian lần thứ hai tiến bệnh viện, bác sĩ làm Liễu Hồng cùng chân kiến quân nhiều ít có cái chuẩn bị tâm lý.

Chân Viễn Chí cảm giác mu bàn tay thượng một trận đau đớn, hấn mơ mơ màng màng mở mắt ra vừa thấy, nguyên lai là cái hộ sĩ tự cấp hấn đem kim tiêm, nàng trong tay động tác có chút thô bạo, làm cho Chân Viễn Chí mu bàn tay thượng đầu đổ máu.

"Tiểu đồng chí, người có phải hay không mới tới? Xuống tay có thể hay không nhẹ điem, trái tim ta nhưng không hảo....." Chân Viễn Chí không cao hứng nói.

Lúc này cái kia tiểu hộ sĩ giương mắt nhìn Chân Viễn Chí liếc mắt một cái, lạnh lùng nói, "Không có việc gì, ra điem này huyết một chốc một lát còn không chết được....."

Nhưng Chân Viễn Chí vừa thấy tiểu hộ sĩ bộ dáng, thiếu chút nữa không dọa rớt nửa cái mạng đi, "Là..... Người..... Như thế nào sẽ là người đâu?"

Tiểu hộ sĩ cười lạnh ghé vào Chân Viễn Chí bên tai nhỏ giọng nói, "Người nhận sai người, ta cũng không phải là người trong tưởng tượng nữ nhân kia....." Sau khi nói xong, lạnh lùng nhìn Chân Viễn Chí liếc mắt một cái, rồi mới xoay người đi ra ngoài.

Tuy rằng đã qua đi hơn ba mươi năm, chính là chỉ sợ Chân Viễn Chí đến chết cũng sẽ không quên kia ba nữ nhân bộ dạng, vừa rồi hộ sĩ còn không phải là nhà ga khách sạn nữ nhân kia sao? Nàng là bị Chân Viễn Chí tra tấn nhất thảm một cái, đến bây giờ hấn đều nhớ rõ lúc ấy nàng kia vẻ mặt thống khổ.

Chân Viễn Chí bị dọa không nhẹ, ngực lại trầy đến ần ần đau, hấn nỗ lực bình phục chính mình cảm xúc, rồi mới làm mấy cái hít sâu làm trái tim bình tĩnh trở lại, lúc này Chân Viễn Chí lý trí lại đã trở lại, hấn ở trong lòng cân nhắc, nàng cùng tiểu mai là người hay quý? Chẳng lẽ là trở về tìm ta báo thù sao? người dùng di động thỉnh xem m đọc, càng chất lượng tốt đọc thể nghiệm.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Cách Một Thế Hệ Truy Hung (Tám)

Thiên tài nhất giây trụ, b ỉ thị f.

Đối với Chân Viễn Chí tới nói, hấn chưa bao giờ tin quý thần, chính là người già rồi lúc sau, có chút trước kia không tin chuyện này, hiện tại cũng có chút hoài nghi..... Đặc biệt là ở hấn phát bệnh khi tiểu mai hành động, này rõ ràng là muốn cho chính mình chết a!

Hiện tại tiểu mai có thai trong người, Chân Viễn Chí không thể đem chuyện này nói cho người trong nhà, bởi vì hấn biết cho dù hấn nói, nhi tử cùng bạn già cũng sẽ không tin tưởng chính mình!

Buổi tối nhi tử chân kiến quân lưu tại bệnh viện b ỉ giường, mà bạn già Liễu Hồng thì tại trong nhà b ỉ bụng to con dâu.

Ai ngờ Chân Viễn Chí ngủ đến nửa đêm, đột nhiên nghe thấy phòng bệnh môn chậm rãi mở ra, một cái màu trắng thân ảnh vô thanh vô tức đi đến, chân kiến quân ở sofa ngủ thực chết, căn bản không nghe được người đi vào tới.

Màu trắng thân ảnh đi đến Chân Viễn Chí bên người, chậm rãi cúi xuống thân đối hấn nói, "Người tin tưởng báo ứng sao? Đêm nay người báo ứng liền phải tới....." Nói xong liền lấy ra một chi ống không ống chích, chậm rãi chui vào Chân Viễn Chí mạch máu.

Liền ở Chân Viễn Chí cho rằng chính mình hôm nay chết chắc rồi thời điểm, Liễu Hồng thanh âm lại ở cửa vang lên, "Cô nương, hôm nay ta tới thay thế hấn chuộc tội, người trước buông tha hấn đi."

Hộ sĩ thân mình cứng đờ, rồi mới chậm rãi xoay người vừa thấy, tiếp theo nàng mỉm cười nói, "Người..... Vì như vậy nam nhân đáng giá sao?"

Liễu Hồng cười cười nói, "Có lẽ hắc ở người trong mắt là ác ma, chính là nàng ở ta trong mắt lại là ta trượng phu, ta nhi tử phụ thân."

Hộ sĩ lắc đầu, không lại nói cái gì, nàng hung hăng nhỡ Chân Viễn Chí trên người ống chích, xoay người ra phòng bệnh.

Liễu Hồng chậm rãi đi đến Chân Viễn Chí trước giường bệnh nói, "Hảo, đêm nay không có việc gì."

Chân Viễn Chí cười khở nói, "Người như thế nào tới? Vừa rồi cái kia hộ sĩ....."

"Người không cần đối ta nói cái gì, kỳ thật có một số việc nhi lòng ta rõ ràng, mấy năm nay, ta không phải không có hoài nghi quá, khả nhân luôn là ích kỷ, ta cũng không hy vọng ta sớm liền không có nam nhân, nhi tử còn muốn lưng đeo như vậy bêu danh, cho nên cho dù ta đã biết, ta cũng không có đối bất luận kẻ nào nói lên, như vậy tính ra, ta cũng có là tội." Liễu Hồng vẫn là như vậy ôn nhu nói.

Chân Viễn Chí bắt lấy Liễu Hồng tay hướng chính mình trên mặt biên trừu biên nói, "Thực xin lỗi, là ta thực xin lỗi các người, ta đã sớm nên chết đi!"

Liễu Hồng lại vỗ vỗ hắc tay, an ủi hắc nói, "Nên còn sớm hay muộn là phải trả lại, hôm nay này bút nợ liền từ ta thế người còn, sau này người nhất định phải hảo hảo bảo trọng thân thể, người trái tim không tốt, đừng động một chút liền sốt ruột....." Liễu Hồng nói xong liền đứng lên đi ra phòng bệnh, nàng ở ra cửa khi cuối cùng lại nhìn Chân Viễn Chí liếc mắt một cái, trên mặt tất cả đều là nói không hết không tha.

"Đừng đi..... Đừng đi!" Chân Viễn Chí biên khóc biên từ trong mộng tỉnh lại, nhi tử chạy nhanh từ trên sofa chạy đến lão cha bên người xem xét, lại phát hiện nguyên lai hắc chỉ là làm một cái ác mộng.

"Ba, không có việc gì, là nằm mơ....."

"Nằm mơ?" Chân Viễn Chí có chút không tin sờ soạng một phen mặt, mặt trên tất cả đều là nước mắt.

Lúc này chân kiến quân di động đột nhiên vang lên, hấn tiếp khởi vừa nghe, r ồi mới sắc mặt chính là một bạch, tiếp theo nói chuyện li ền có chút nghẹn ngào, "Cái gì? Gì, gì thời điểm sự....."

Chân Viễn Chí vừa thấy nhi tử biểu tình không đúng, li ền hỏi hấn xảy ra chuyện gì?

Chân kiến quân nhìn thoáng qua phụ thân, r ồi mới thâm hô một hơi nói, "Ba, ta, ta trong tiệm ra điểm sự tình, ta phải đi xử lý một chút."

Chân Viễn Chí vừa nghe li ền đối nhi tử nói, "Vậy người mau đi đi, ta nơi này không cần lo lắng, đi thôi!"

Hấn nhìn nhi tử vội vàng rời đi bóng dáng, lại nhìn thoáng qua chính mình cánh tay thượng lỗ kim, đêm qua thật là mộng sao?

Tiếp theo Chân Viễn Chí li ền liên tiếp mấy ngày không tái kiến quá người trong nhà, đến ngày thứ ba thời điểm hấn cảm giác hấn là trong nhà là ra cái gì sự, bởi vì li ền tính nhi tử trong tiệm đã xảy ra chuyện, cũng không đến mức cả nhà đều không tới xem hấn đi.

Li ền ở hấn do dự mà muốn hay không cấp nhi tử gọi điện thoại khi, chân kiến quân li ền xuất hiện ở hấn phòng bệnh, Chân Viễn Chí vừa thấy nhi tử mấy ngày nay rõ ràng g ầy một vòng, trên mặt râu cũng không biết mấy ngày không quát.

Chân kiến quân nhìn đến hấn ba sau, vẫn là nỗ lực bài trừ một cái tươi cười nói, "Ba, mấy ngày nay cảm giác như thế nào?"

"Ta không có gì sự, người trong tiệm sự tình xử lý như thế nào? Mấy ngày nay mẹ người làm gì đâu? Như thế nào không tới nhìn xem ta a?" Chân Viễn Chí có chút oán giận nói.

Chân kiến quân biểu tình cứng lại, rồi mới ấp a ấp úng nói, "Ta mẹ nàng..... Ta mẹ hẳn mấy ngày nay đem eo vắn bị thương, cho nên không thể tới xem người, chờ nàng dưỡng hảo liền tới rồi."

Chân Viễn Chí có chút bán tín bán nghi nói, "Kia nàng không thể cho ta gọi điện thoại sao?"

"Ta mẹ vẫn là sợ người lo lắng sao!" Chân kiến quân biểu tình mất tự nhiên nói.

Lúc này chân kiến quân tiếp cái điện thoại, rồi mới liền vội vàng đi ra phòng bệnh, Chân Viễn Chí cảm giác nhitử giống như có cái gì sự gặt hái.

Với vào lúc ban đêm hẳn liền trộm từ bệnh viện chạy ra tới, đương hẳn trở lại chính mình gia nơi tiểu khu khi, nghênh diện gặp chính mình hàng xóm, bọn họ vừa thấy Chân Viễn Chí cũng có chút ngoài ý muốn, rồi mới đầu đã đi tới biểu tình ngưng trọng cùng hẳn nói, "Nén bị thương, đừng quá khổ sở, người trái tim không tốt, nhất định phải hảo hảo bảo trọng thân thể."

Chân Viễn Chí sững sốt, rồi mới liền vội vàng vàng hướng gia đi, hẳn mới vừa vừa mở ra cửa phòng, liền nhìn đến Liễu Hồng một trương hắc bạch di ảnh treo ở trên tường.....

Nguyên lai phía trước mộng là thật sự, Chân Viễn Chí trong lúc nhất thời thế nhưng có chút đờ đẫn, hẳn không tin bạn già liền như thế đã chết, lúc này tiểu mai từ trong phòng bếp đi rồi ra, nàng nhìn thoáng qua Chân Viễn Chí, lạnh lùng nói, "Bà bà là ba ngày trước buổi tối đột phát não ngạnh qua đời, người đi thực bình tĩnh, không có chịu bất luận cái gì thống khổ, chỉ có giống nàng như vậy người tốt mới xứng như thế có tôn nghiêm chết đi..... Cho nên người một chốc một lát còn chết không."

"Người rốt cuộc là ai?" Chân Viễn Chí đột nhiên lớn tiếng chất vấn tiểu mai.

"Ta sao? Ha hả, ta có thể là ai, còn không phải là con của người lão bà, người tôn tử mẹ lâu." Tiểu mai vẻ mặt châm biếm nói.

Chân Viễn Chí đột nhiên biến có chút cu ờng táo nói, "Người là tôn diễm?"

"Thật khó đến, người còn nhớ rõ nàng tên, đáng tiếc..... Ta không phải, nếu ngạnh muốn nói ta là, ta cũng chỉ xem như có người chết ký ức người sống, cho nên người tốt nhất c ầu nguyện, mặt khác hai cái có khả năng cùng ta giống nhau nữ hài, đừng như thế mau xuất hiện, bằng không người ly chết li ền không xa."

"Người..... Ta bạn già có phải hay không người giết?"

Tiểu mai cười ha ha nói, "Ta điên r ồ sao? Giết người là phạm pháp! Nàng thật là chết vào não ngạnh, bất quá hẳn là vì giúp người chuộc tội mà chết, cùng ta không quan hệ....."

Chân Viễn Chí lúc này sắc mặt phi thường khó coi, hẳn nỗ lực làm chính mình bình tĩnh trở lại, tiểu mai cũng nhìn ra tới hẳn khả năng lại phải phát bệnh, li ền châm chọc nói, "Người vẫn là bình tĩnh một chút đi, nếu không làm không hảo một phát bệnh li ền hoàn toàn đi gặp thượng đế, nếu người thật như thế mau li ền đã chết, vậy không có gì ý tứ." người dùng đi động thỉnh xem m ọc, càng chất lượng tốt đọc thể nghiệm.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Cách Một Thế Hệ Truy Hung (Chín)

Thiên tài nhất giây trụ, b ị thị f.

Lúc này một trận dùng chìa khóa mở cửa thanh âm truy ền đến, tiếp theo chân kiến quân đẩy cửa đi đến, hẳn vừa thấy đến chính mình lão tử thế nhưng ở nhà, li ền có chút hoảng loạn nói, "Ba, người không sao chứ? Người như thế nào chính mình chạy ra?"

"Mẹ người sự vì cái gì không nói cho ta?"

Chân kiến quân biểu tình rất khổ sở nói, "Ta cùng tiểu mai thương lượng một chút, tưởng chờ người hết bệnh r ồi lại nói cho, chúng ta sợ người chịu không nổi cái này đả kích, đặc biệt là người trái tim mấy ngày hôm trước mới phạm quá bệnh."

Chân Viễn Chí thân mình có chút lay động, chân kiến quân nhìn đến sau lập tức chạy tới đỡ hấn nói, "Ba, người ngàn vạn đừng kích động, chúng ta liệ̀n sợ người như vậy mới không dám cùng người nói, ta mẹ đi thời điểm một chút tội cũng chưa chịu, thật sự, người đừng quá khộ̃ sở, ta mẹ nàng khẳng định không nghĩ nhìn đến người như vậy!"

Chân Viễn Chí dùng dư quang nhìn thoáng qua tiểu mai, chỉ thấy nàng vẻ mặt khinh thường.....

Đêm đó nhi tử liệ̀n đem hấn đưa về bệnh viện, rốt cuộc hấn hiện tại thân thể vẫn chưa ổn định, hiện tại trong nhà mỗi ngày treo mù mù di ảnh, chỉ sợ sẽ kích thích đến hấn lão cha.

Mấy ngày sau Chân Viễn Chí xuất viện, nhưng trong nhà trừ bỏ một cái bụng to con dâu, liệ̀n không có người khác tới chiếu cố hấn, vì thế chân kiến quân hai vợ chồng một thương lượng, liệ̀n thỉnh một vị tiểu bảo mẫu tới hầu hạ hấn cuộc sống hàng ngày âm thực.

Tiểu bảo mẫu là chân kiến quân ở lao động thị trường tìm, tên gọi đoạn anh, là cái Hà Nam nha đậ̀u, người lớn lên thành thật sạch sẽ, tay chân cũng cần mẫn, chỉ là Chân Viễn Chí luôn là nhìn hấn có chút quen mắt.

Chân kiến quân ngày thường ở trong tiệm vội không được, phía trước tiểu mai còn không có hiện hoài thời điểm còn có thể cho hấn giúp đỡ, hiện tại lão bà bụng một ngày so với một ngày đại, hấn thật sự không đành lòng làm nàng tiếp tục lưu tại trong tiệm hỗ trợ.

Vì thế đoạn anh liệ̀n phải lập tức chiếu cố Chân Viễn Chí cùng tiểu mai hai người, chân kiến quân từng đưa ra cho nàng thêm chút tiền lương, nhưng đoạn anh lại giả dối nói, "Không cần đại ca, người xem ta làm một người cơm cũng là làm, làm hai người cũng là làm, cũng không uổng sự, hơn nữa đôi khi mai tự̉ còn có thể cùng ta tâm sự thiên, dạy ta rất nhiều đậ̀o vật đâu!"

Chân kiến quân vừa nghe cũng liệ̀n không có cưỡng cậ̀u nàng, chính là hấn một vội lên liệ̀n thật sự không rảnh lo trong nhà, hiện tại lão bà muốn

sinh, lão cha bệnh nặng, cái nào đâu phải có tiền mới được, cho nên hẳn chỉ có thể không biết ngày đêm tiếp sống làm.

Chân Viễn Chí mỗi ngày buổi sáng, đâu sẽ làm đoạn anh b ồi chính mình đến dưới lầu tiểu khu xanh hoá đi dạo, hẳn không nghĩ ở nhà đối với con dâu tiểu mai, cái loại này không có lúc nào là không cho hẳn nhớ tới "Chuyện cũ" cảm giác quá khó tiếp thu r ồi.

Nhi tử gần nhất luôn là đi sớm về trễ, từng ngày li ền cái mặt cũng không thấy được, Liễu Hồng vừa đi, hẳn cảm giác chính mình thiên đầu sụp một nửa! Bạn già bạn già, chính là già r ồi có bạn, hiện tại này hết thấy..... Đâu là chính mình báo ứng a!

Hôm nay buổi sáng còn cùng thường lui tới giống nhau, đoạn anh đỡ Chân Viễn Chí chậm rãi xuống lầu, đột nhiên, hẳn cảm giác đoạn anh tay thực dùng sức néo một chút chính mình cánh tay, r ồi mới ngữ khí cổ quái nói, "Người còn nhớ rõ **** mẫn sao?"

Chân Viễn Chí nghe xong trong lòng lạc một chút, hẳn chậm rãi quay đầu nhìn về phía đoạn anh, nàng dung mạo thực sự có ba phần như là năm đó cái kia tiểu nha đầu, kỳ thật **** mẫn đối với Chân Viễn Chí tới nói, là ba nữ nhân trung duy nhất một cái làm hẳn cảm thấy hối hận, bởi vì nàng ngay lúc đó tuổi thật sự quá nhỏ.

"Người..... Người là ai?" Chân Viễn Chí có chút không thể tin được hỏi.

Đoạn anh cười lạnh nói, "Một cái 12 tuổi tiểu nữ hài người cũng có thể đối nàng hạ đi tay? Hiện tại pháp luật cho dù đem người bắt ở, cũng bất quá một viên súng xong việc, như vậy quá tiện nghi người, giống người loại người này ở qua đi nên thiên đao vạn quả! Bất quá..... Ta cũng có ta biện pháp làm người giống nhau t ần tại chịu tội."

Đoạn anh nói xong trong tay đột nhiên đẩy, Chân Viễn Chí thân thể li ền trọng tâm không xong từ thang lầu thượng lăn xuống dưới, ở hẳn hôn mê trước li ền nhìn đến đoạn anh vẻ mặt cười lạnh nhìn chính mình.

Chờ Chân Viễn Chí lại một lần tỉnh lại khi, hẳn lại thấy được bệnh viện trồn nhà, chính mình cũng không chỉ có cảm thán nói, này thật sự ứng câu nói kia, người tốt không trường mệnh, tai họa để lại ngàn năm a! Đến đây khi giờ phút này hẳn mới biết được, có đôi khi chết, cũng là một loại giải thoát.....

"Ba, người cảm giác như thế nào?" Chân kiến quân thanh âm ở một bên nôn nóng hỏi.

Chân Viễn Chí tưởng trả lời hẳn, chính mình không có việc gì, chính là một trương miệng liền phát hiện chính mình đã nói không nên lời một câu hoàn chỉnh nói tới!

Đoạn anh lại trên giường trước khóc lóc nói, "Đều là ta không tốt, ta làm thúc thúc chờ một lát, ta giúp mai tử hướng ly đậu nãi liền tới, chính là ta quay người lại công phu hẳn liền chính mình xuống lầu, chờ ta đuổi theo đi khi liền phát hiện hẳn đã té ngã....."

Tiểu mai cũng cướp nói, "Này không thể trách người, nếu không phải lúc ấy ta cảm giác dạ dày có chút khó chịu, liền sẽ không làm người giúp ta đi hướng đậu nãi....."

Chân Viễn Chí xem như nghe minh bạch, này nơi nào là ở nhận sai a, rõ ràng chính là nói chuyện này ai cũng không kém, liền lại người đầu lĩnh chính mình không nghe lời, quăng ngã thành như vậy cũng xứng đáng!

Chỉ nghe con của hẳn đối hai nữ nhân nói, "Các người đừng khổ sở, này cũng không trách các người, ai cũng không nghĩ ra loại này ngoài ý muốn....."

Đoạn anh vẫn là vẻ mặt áy náy nói, "Đại ca, là ta không thấy hảo thúc thúc, ở thúc thúc không hảo phía trước, ta đều không cần tiền lương!"

"Kia nào hành a! Hảo, người cũng đừng tự trách, ta nói việc này ai cũng không trách..... Người mau đỡ người mai tử về nhà đi, nơi này có ta đâu!" Chân kiến quân bất đắc dĩ nói.

Chân Viễn Chí nghe xong hai mắt vừa lật, thiếu chút nữa đương trường khí vụng, hấn đời này lần đầu tiên tưởng sớm một chút đã chết tính!

Lúc này một vị bác sĩ đi đến nói, "Phụ thân người lần này thật sự quá nguy hiểm, tuy rằng hấn bệnh tim không có tái phát, chính là lại bởi vì té ngã làm cho trúng gió, hấn hiện tại thất ngữ chứng nếu sau này khôi phục hảo, là có thể khang phục."

Bác sĩ nói xong đi vào Chân Viễn Chí trước giường nói, "Tới! Lão tiên sinh, nghe ta chỉ huy, nắm chặt tay trái! Ân, hảo, nắm chặt tay phải!" Kiểm tra xong sau bác sĩ đối chân kiến quân nói, "Hấn tay phải rõ ràng so tay trái sức lực tiêu, sau này khang phục trị liệu chủ yếu là hữu nửa bên lực lượng luyện tập."

Từ Chân Viễn Chí bán thân bất toại sau, nhi tử đôi khi ban ngày cũng sẽ ngẫu nhiên về nhà xem hấn, hôm nay giữa trưa tiêu mai cấp chân kiến quân gọi điện thoại, hỏi hấn giữa trưa về nhà sao? Trong điện thoại chân kiến quân nói chính mình lập tức liền đến gia.

Chính là cả nhà làm tốt cơm sau đợi nửa ngày, cũng không gặp chân kiến quân trở về, chờ tiêu mai lại gọi điện thoại khi, đối phương liền vô pháp chuyển được.

Chân Viễn Chí trong lòng trầm xuống, nhi tử sẽ không không tiếp điện thoại, khẳng định là ra cái gì sự, hấn dùng tay cùng tiêu mai khoa tay múa chân làm nằng lại gọi điện thoại, nhưng tiêu mai lại lạnh lùng nói, "Đánh cái gì đánh! Muốn đánh người chính mình đánh!" Nói xong liền đem điện thoại ném vào trên bàn.

Chân Viễn Chí run rẩy thân ra tay đi bắt, chính là lại như thế nào cũng với không tới di động, bỗng nhiên, di động chính mình vang lên, tiêu mai cần lấy tới vừa nghe, sắc mặt liền biến có chút ngưng trọng, "Hảo, ta biết, hấn hiện tại người ở nơi nào?"

Cúp điện thoại sau, tiêu mai mặt vô biểu tình đối Chân Viễn Chí nói, "Người nhi tử ra tai nạn xe cộ." Rồi mới nằng quay đầu đối đoạn anh nói, "Tiểu anh, người xem trọng hấn, ta đi bệnh viện nhìn xem."

Chân Viễn Chí nghe xong cấp ngữ tọng đầu đôt, chính là ngoài miệng nói không nên lời, chân cẳng cũng không nhanh nhẹn, chỉ có thể trơ mắt nhìn tiểu mai đi r ấ.

Đoạn anh phiết hẳn liếc mắt một cái nói, "Chờ xem, sống hay chết một h ấ sẽ biết."

Buổi tối tiểu mai trở về sau, liền thấy Chân Viễn Chí miệng ô ô nói không ra lời, chính là mặc cho ai một đoán cũng biết hẳn là đang hỏi kiến quân như thế nào?

Tiểu mai ng ấ ở trên sô pha, nửa ngày cũng chưa nói sống, một lát sau nàng mới chậm rãi nói, "Người đưa đến bệnh viện khi liền mau không được, bác sĩ nói cứu giúp lại đây nhất lạc quan kết quả chính là người thực vật, vì thế..... Ta ký tên đồng ý từ bỏ trị liệu."

Chân Viễn Chí dùng hẳn kia run rẩy ngón tay tiểu mai, trong miệng phát ra, "Ô ô..... Ô..... Ô" thanh âm.

Tiểu mai đi tới một phen mở ra hẳn tay nói, "Người thiếu ta một cái mệnh, hiện tại chúng ta thanh toán xong!" Nói xong liền chuẩn bị đứng dậy về phòng, nhưng mới vừa đi đến phòng ngủ cửa, tiểu mai liền cảm giác chính mình bụng một trận đau nhức, xem ra là muốn sinh.

Chân Viễn Chí vội lôi kéo đoạn anh làm nàng đi gọi điện thoại, chính là đoạn anh vẫn đứng ở tại chỗ không nhúc nhích, Chân Viễn Chí vừa thấy ánh mắt của nàng, trong lòng liền trầm xuống.

"Ta vì cái gì muốn đi cứu người tôn tử đâu? Đừng quên người cũng thiếu ta một cái mệnh đâu?" Đoạn tiếng Anh khí lạnh băng nói.

Chân Viễn Chí run rẩy quỳ gối trên mặt đất, r ấ mới thịch thịch thịch liền tiếp cấp đoạn anh dập đầu, mãi cho đến khải hẳn đây mặt là huyết, đoạn anh tài không kiên nhẫn nói, "Đừng khải! Muốn ta cứu người tôn tử cũng đúng, từ trên lầu nhảy xuống đi, ta liền gọi điện thoại kêu xe cứu thương!"

Chân Viễn Chí thân mình cứng đờ, bất quá hấn vẫn là thông thả bò hướng về phía cửa sổ, đoạn anh xem sau một trận cuồn cuộn nói, "Người cái lão súc sinh cũng có hôm nay, ha ha..... Ha....."

Chân Viễn Chí cắn răng bò lên trên cửa sổ, nhà hấn ở tại lầu ba, cái này độ cao nhảy xuống đi không biết sẽ quăng ngã thành cái dạng gì, chính là tưởng tượng đến nhi tử đã chết, nếu tôn tử cũng đã không có, kia bọn họ Chân gia không phải đoạn tử tuyệt tôn sao?

Vì thế Chân Viễn Chí một nhắm mắt chử liền nhảy xuống!

Một tuần sau, Chân Viễn Chí ở bệnh viện tỉnh lại, hấn nhảy xuống khi quát đến lầu một cây nhỏ, xem như bảo vệ một cái mệnh, chính là lại đem xương sống quăng ngã chặt đứt, hiện tại toàn thân tê liệt.

Phòng bệnh ngoại tiêu mai cùng đoạn lạng Anh cá nhân yên lặng nhìn ngoài cửa sổ, ai cũng không nói lời nào, sau một lúc lâu sau tiêu mai mới chậm rãi nói, "Người đi vào nói cho hấn, nói hài tử đã chết, không giữ được." Nói xong tiêu mai liền xoay người đẩy xe nô rời đi

Đoạn anh cười lạnh, chậm rãi đẩy ra phòng bệnh môn.....

《 bốn chuyện xưa xong 》 người dùng di động thỉnh xem m đọc, càng chất lượng tốt đọc thể nghiệm.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Nửa Đêm Tiếng Ca (Một)

Từ lỗi nhìn thấy Tống luật sư khi có chút phát ngọc, chính mình có cái thúc thúc không giả, chính là nghe hấn lão ba nói, cái này thúc thúc thời trẻ gian đi Tây Ban Nha liền không lại trở về, hôm nay đột nhiên hấn nói có phân di sản là để lại cho chính mình, tức khắc có loại bầu trời rớt xuống cái đại bánh có nhân, "" một chút tạp đến đầu cảm giác.

Kết quả đương hấn vừa thấy này di sản nội dung khi, lại tiêu hóa nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, nguyên lai hấn thúc thúc Từ gia trạch cũng không có cho hấn một phân tiền tiền mặt, mà là đem ở vào ánh sáng mặt trời trên đường một đồng chín mươi niên đại lão lâu cho hấn.

Cái này địa phương hẳn là biết đến, nhà lầu bốn phía đã sớm che lại thật nhiều office building, bởi vì kia một mảnh nhi có toàn thị cuối cùng một mảnh khu lầu trại, cho nên phá bỏ và di dời khó khăn rất lớn, nguyên nhân chính là vì như vậy, cho nên vẫn luôn không có khai phá thương dăm ăn xong này khối năng miệng thịt mỡ.

Ngày hôm sau Tổng luật sư liền mang theo từ lỗi đi xử lý tương quan thủ tục, lại còn có cùng đi nhìn cái kia lập tức liền phải thuộc về hẳn tài sản cố định.

Đó là một đồng ba tầng tiêu lâu, màu xám trắng tường thể thượng bò đầy màu xanh biếc dây thường xuân, trên cửa lớn treo một cái đã sớm đã thấy không rõ lắm đèn nê ông chiếu bài, cái này địa phương từ lỗi từ nhỏ liền biết, tuy rằng trên cửa chiếu bài đã nhìn ra không viết chính là cái gì, chính là từ lỗi biết nơi này trước kia kêu bọ sóng phòng khiêu vũ.

Cái này địa phương ở hẳn thơ ấu, chính là một cái đã thần bí, lại đáng sợ địa phương.

Lúc ấy nếu cái nào người trẻ tuổi đi nơi này, trở về sau này đều đủ hẳn khoe ra thượng một tháng, mà ở cha mẹ trong mắt, nơi này càng có rất nhiều không đứng đắn nhân tài đi địa phương.

Bởi vì cửa đại khóa đã sớm đã chết, vì thế Tổng luật sư đành phải lấy tới một cái búa hết sức đem khóa tạp khai, hai người đẩy cửa ra, một cỗ tử trường kỳ không khí không lưu thông mùi mốc chui vào bọn họ trong lỗ mũi, sắc bọn họ liên tục ho khan.

Một lát sau, chờ hương vị hơi chút tan một ít sau, bọn họ mới chậm rãi đi vào, trên mặt đất hôi hạp sớm lấy nhìn không ra dưới chân phô chính là sàn nhà vẫn là gạch, lầu một là phòng khiêu vũ, nòng tựa bên trong có cái không lớn không nhỏ sân khấu, năm đó nơi này hẳn là có ca vũ biểu diễn.

Tuy rằng nơi này hiện tại như thế suy tàn, chính là còn có thể nhiều ít nhìn ra nơi này năm đó nhất định là phong cảnh vô hạn hảo.....

Lúc này sân khấu bên cạnh một trương đại đại poster hấp dẫn từ lỗi chú ý, hấn đi qua đi dùng tay nhẹ nhàng phất đi mặt trên bụi đất, một gương mặt mỹ lệ ở bụi bặm hạ lộ ra.

Tuy rằng poster đã lui nhan sắc, nhưng vẫn như cũ ngăn không được nữ nhân này mỹ lệ, từ lỗi đem chĩnh trương poster thượng hôi tất cả đều lau, phát hiện poster phía bên phải có một hàng chữ to, trừ danh ca sĩ vạn hiệu điệp.

Tống luật sư đi tới vừa thấy, cười nói, "Này nữ còn khá xinh đẹp, bất quá đây là hơn hai mươi năm trước poster, hiện tại này nữ không có năm mươi cũng có hơn bốn mươi, không biết có thể hay không vẫn là như thế mỹ."

Từ lỗi hướng poster phía dưới vừa thấy, quả nhiên viết diễn xuất thời gian là 1995 năm 6 nguyệt 25 ngày vãn 9 điểm.

"Ta thúc thúc là cái gì thời điểm mua nơi này? Vì cái gì vẫn luôn không?" Từ lỗi khó hiểu hỏi.

Tống luật sư nhún nhún vai nói, "Này ta cũng không rõ ràng lắm, ta chỉ biết là nơi này là người thúc thúc 10 trước từ một cái bằng hữu trong tay mua, bởi vì vị kia bằng hữu lúc ấy gặp được điểm khó khăn, trong tay tài chính không đủ, vì thế liền đem nơi này bán cho người thúc thúc biến hiện, lúc ấy Từ tiên sinh bản nhân cũng không có vềnước, chỉ là phái một trợ lý đem tương quan thủ tục làm tốt, rồi mới nơi này liền vẫn luôn như thế không, bất quá cụ nói ở kia phía trước nơi này cũng là vẫn luôn để đó không dùng."

Từ lỗi gật gật đầu nói, "Nguyên lai là như thế này, vậy người xem nơi này hiện tại giá trị bao nhiêu tiền?"

Tống luật sư nghĩ nghĩ nói, "Cái này khó mà nói, nếu ấn chung quanh đã cái tốt office building giá cả tới tương đối, nơi này như thế nào cũng muốn thượng vạn nhất mét vuông, chính là này chung quanh có một mảnh khu lều trại, một khi cải tạo, nơi này giá cả khẳng định bởi trường

thuyền cao, cho nên người không nên quá sốt ruột ra tay, trước xem một chút thị trường biến hóa lại nói."

Khi nói chuyện hai người đi lên lầu hai, nơi này đều là một ít nhà tọa cùng phòng, bởi vì cùng lầu một là thông, cho nên ở lầu hai có thể nhìn đến lầu một sân khấu thượng biểu diễn, mà lầu ba tắc một đám ghế lô.

Từ lối thượng lầu ba, mở ra trong đó một cái ghế lô, bên trong lại hắc lại ám, hương vị còn khó nghe, có lẽ nơi này thật sự hơn hai mươi năm không có mở ra qua đi.

Từ cũ lâu trở về sau, từ lối cảm giác chính mình toàn thân đều là thối, vọt tắm rửa sau cảm giác thoải mái nhiều, hắn nằm ở trên giường nghĩ hôm nay phát sinh sự, liên cùng nằm mơ giống nhau, mấy ngày hôm trước bạn gái còn ghét bỏ hắn nghèo, không có tiền bán phòng cùng hắn chia tay, mà hiện giờ hắn một chút liên thành kẻ có tiền, chờ đến cũ lâu vừa ra tay, phòng ở, xe, tiền giấy, còn có nữ nhân, muốn cái gì không có a!

Bất quá kia trong lâu thật sự là quá bản, vì thế ngày hôm sau hắn đã kêu tới mấy cái bằng hữu cùng đi trong lâu giúp hắn đơn giản quét tước một chút, ngay cả cùng hắn chia tay bạn gái Lý Văn Đình cũng lại chủ động chạy tới tìm hắn, nói muốn xem hắn "Bất động sản".

Dương từ lối lại một lần đi vào cũ trong lâu khi, hắn bên người lập tức nhiều ra mười mấy người, những người này ngoài miệng nói là giúp hắn tới quét tước, kỳ thật cũng đều là muốn nhìn một chút tiểu tử này có hay không khoáng lạc, kết quả tới sau này, một đám kinh miệng đều bế không thượng!

Từ lối đem này đó chia làm tam tổ, một tổ quét tước một tầng, chính mình tắc lưu tại lầu một poster trước căn thận thưởng thức mặt trên mỹ nhân, lúc này hắn hảo huynh đệ Văn Tuyệt Tùng đã đi tới, "Anh em, này nữ lớn lên không tã a, đáng tiếc, nếu nếu là sinh ở thời đại này, khẳng định có thể trở thành võng hồng!"

Từ lối tà hắn liếc mắt một cái nói, "Vừa thấy người chính là mần đầu óc
***** tư tưởng!"

Văn tuyết từng không phục nói, "Ai ****? Ai **** a? Ta có cảm mà phát hành sao!"

Lúc này từ lối nhìn đến quầy bar có từng đồng trang giấy, hắn cầm lấy tờ vừa thấy, nguyên lai là trước đây tiết mục tuyên truyền đơn, mặt trên có mấy cái ca sĩ ảnh chụp cùng bọn họ biểu diễn ca khúc, vạn hiểu điệp đem đó muốn xướng 5 bài hát, trong đó một đầu nữ nhân hoa hắn là nàng sở trường nhất ca khúc.

Trừ bỏ vạn hiểu điệp ở ngoài còn một cái nam ca sĩ cùng nàng xướng ca khúc số lượng tương đồng, xem ra hai người hắn là năm đó nơi này đài cây cột, nam nhân kia kêu Thẩm lãng, lớn lên sao..... Hoàn toàn phù hợp chín mươi niên đại mọi người đối mỹ nam tử yêu cầu, nói trắng ra là liền một bộ cảnh đài minh tinh bộ dáng, tam thất phân tóc ngắn, mũi cao, mắt to.

Cái khác ca sĩ liền không có gì xuất sắc, vừa thấy chính là cấp hai người kia đương lá xanh! Hai người chính trên chộc này đó ca sĩ diện mạo khi, đột nhiên nghe được đại môn từ bên ngoài bị người đẩy ra.

Từ lối ngẩng đầu vừa thấy, chỉ thấy đi vào tới ba người, cầm đầu là cái ăn mặc một thân hàng hiệu âu phục nam nhân, hắn trực tiếp đi đến từ lối trước mặt, thực khách khí nói, "Ai hỏi ai là từ lối?"

Từ lối vỗ vỗ tay hôi nói, "Ta chính là, có việc nhi?"

Nam nhân cười cười nói, "Người hảo, ta là kha tuấn sơn, muốn tìm người nói chuyện mua này đồng cũ lâu sự tình."

Từ lối vừa nghe, liền nhớ tới Tổng luật sư nói, liền khách khí nói, "Ngượng ngừng, ta hiện tại còn không có bán ra nơi này tính toán."

Sau lưng văn tuyết từng nghe xong liên tiếp ở mặt sau véo hắn, làm từ lối có chút xấu hổ, lúc này liền nghe được văn tuyết từng nhỏ giọng nói, "Hắn là nổi danh trùm địa ốc, người trước hết nghe nghe hắn khai cái gì giới a!"

Từ lỗi ngẫm lại cũng là, hấn nhìn thoáng qua chung quanh nói, "Kia chúng ta ra liêu đi, nơi này thật sự là quá bản."

Vì thế hai người liêu tới tới rồi kha tuấn sơn ngừng ở bên ngoài siêu xe, hấn hai cái thủ hạ liêu ở xe bên ngoài đứng.

Từ lỗi lên xe sau đi thẳng vào vấn đề nói, "Kha tiên sinh, này lâu ta không phải không nghĩ ra tay, chỉ là..... Nói thật ta cũng không hiểu công việc, không biết nhiều ít giới vị ra tay mới thích hợp, cho nên muốn hóa so tam gia."

Kha tuấn sơn gật gật đầu nói, "Người người thanh niên này thực thông minh sao, xem ra là có cao nhân vì người chi chiêu, bất quá ta có thể nói cho người, ta ra giá cả nhất định là toàn ngành sản xuất tối cao, này đồng lâu ta nhất định phải được."

Từ lỗi nghe xong tâm nhiều ít có chút khó chịu, ngoài miệng cũng tự nhiên nói không nên lời cái gì dễ nghe lời nói tới, "Kha tiên sinh thật là tài đại khí thô a, quả nhiên có tiền, nếu người hiện tại cho ta một trăm triệu ta lập tức liêu bán cho người."

Kha tuấn sơn sắc mặt có chút khó coi, đã rất nhiều năm không có người như thế cùng hấn nói chuyện, chính là trước mắt tiểu tử chẳng qua là cái bạch đinh, tục ngữ nói, ghé con mới sinh không sợ cạp, vì thế hấn đành phải kiên nhẫn đối từ lỗi nói, "Ta muốn này lâu không phải bởi vì trông cậy vào nó có thể giúp ta kiếm bao nhiêu tiền, thật không dám dấu diếm, này mua này lâu cũng chỉ tưởng còn nguyên phóng, bởi vì này lâu trừ bỏ mua cho ta bên ngoài, nó đến bất luận cái gì một người trong tay, nó đều sẽ bị dỡ xuống, mà ta chỉ là muốn cho nó duy trì nguyên dạng....."

Từ lỗi không nghĩ tới kha tuấn sơn sẽ nói ra như vậy một phen lời nói tới, hấn có chút khó hiểu hỏi, "Này lâu đối ngài như thế quan trọng sao?"

Kha tuấn sơn cười cười nói, "Tiểu tử, người còn trẻ, nếu ta nói ta là bởi vì nơi này có loại tình kết, luyện tiệc nơi này hủy đi, người tin sao?"

Từ lỗi lắc đầu nói, "Không tin."

Kha tuấn sơn nghe xong cười ha ha nói, "Kỳ thật hai mươi năm trước, ta ở chỗ này đánh quá công, cũng đã trải qua một ít rất khó quên sự tình, chỉ là hiện tại đã sớm cảnh còn người mất."

"Vậy người nhất định nhận thức nàng?" Từ lỗi lấy ra vừa rồi tuyên truyền đơn hỏi.

Kha tuấn sơn tiếp nhận tới vừa thấy, vành mắt lại có chút đỏ lên, xem ra hẳn cùng mặt trên người nào đó nhất định sâu xa rất sâu.....

"Vạn hiệu điệp hiện tại cái gì địa phương?" Từ lỗi hỏi.

Kha tuấn sơn biểu tình cứng lại, rồi mới thở dài nói, "Nàng đã chết....."

Văn tuyết từng đang ở lầu một ăn không ngửi rồi, đột nhiên nhớ tới vừa rồi poster, liền đi qua, về mặt đêm tà nhìn chăm chăm vạn hiệu điệp ngực bộ xem, chợt nghe sau lưng một nữ nhân thanh âm lạnh lùng nói, "Đẹp sao?"

Văn tuyết từng vừa quay đầu lại, lại phát hiện sau lưng cái gì đều không có, đang ở hẳn kỳ quái thời điểm, sau lưng đột nhiên có người chụp hẳn một chút, thiếu chút nữa liền đem hẳn cấp dọa nước tiểu, kết quả lại nghe đến sau lưng một nữ nhân ha hả cười không ngừng, văn tuyết từng quay đầu nhìn lại nguyên lai là từ lỗi bạn gái cũ Lý văn đình.

"Làm cái gì! Người dọa người sẽ hù chết!" Văn tuyết từng tức giận nói, trước kia hẳn là từ lỗi bạn gái, hẳn còn cho nàng cái hoà nhã, hiện tại đều chia tay, hẳn nhưng không muốn cùng cái này đôi mắt danh lợi nữ nhân nhắc lên cái gì quan hệ.

Chương 06 Cái Chuyện Xưa Nửa Đêm Tiếng Ca (Nhị)

Lý văn đình không nghĩ tới văn tuyết từng như thế đối chính mình nói chuyện, vành mắt đỏ lên nói, "Như thế hung làm gì? Một cái vui đùa đều khai không dậy nổi, thật không phải cái nam nhân!"

Văn tuyết tùng cũng không yếu thế nói, "Có phải hay không nam nhân người biết? Nếu không người thử xem?"

Lý văn đình vừa thấy văn tuyết tùng vẻ mặt lưu manh giống, khí đỏ lên mặt, xoay người liền chạy!

"Thiệt!" Văn tuyết tùng cũng lười phản ứng cái này nha đầu, vì thế hắn lại xoay người nhìn về phía kia trưng poster, nhưng không quá vài giây, sau lưng lại truyền đến một nữ nhân thanh âm hỏi, "Đẹp sao?"

Văn tuyết xả hơi cũng không quay đầu lại lớn tiếng nói, "Lý văn đình người có xong không có xong rồi!"

Chỉ nghe Lý văn đình thanh âm từ lâu hai truyền đến, "Văn tuyết tùng người có phải hay không có bệnh, ta ở lâu hai cũng e ngại người sự?"

Văn tuyết tùng vừa nghe liền mắt choáng váng, Lý văn đình ở lâu hai, kia chính mình sau lưng nữ nhân là ai? Hôm nay tới nơi này những người này đã có thể Lý văn đình một nữ nhân, vì thế hắn chậm rãi quay đầu vừa thấy, vẫn là không ai?!

Là ai ở cùng chính mình khai như thế ác liệt vui đùa?

"Ta ở trên sân khấu đâu?" Cái kia thanh âm lại lần nữa vang lên.

Văn tuyết tùng quay đầu nhìn về phía sân khấu thượng, nơi đó đương tuyến thực ám, mơ hồ giống như có cái xuyên bạch sắc váy liền áo nữ nhân đứng ở trên đài, vì thế văn tuyết tùng cũng nhảy sân khấu, hắn dùng di động chiếu sáng lên, phát hiện phía trước quả nhiên có cái nữ nhân, đưa lưng về phía hắn đứng ở sân khấu trung ương.

"Người là ai a?" Văn tuyết tùng đi lên liền hỏi.

Nữ nhân ha hả cười nói, "Người vừa rồi gặp qua ta a!"

Văn tuyết tùng suy nghĩ nửa ngày cũng không nhớ tới vừa rồi gặp qua cái nào nữ chính là xuyên bạch sắc váy liền áo, vì thế liền diễn ngược nói,

"VẬY NGƯỜI CHUYỂN QUÁ TỚI, LÀM ĐẠI GIA NHÌN XEM NGƯỜI LỚN LÊN TUẤN NHÌ KHÔNG TUẤN NHÌ!"

Nữ nhân chậm rãi quay đầu tới, văn tuyết từng một chút liền xem choáng váng, nữ nhân này thật là đẹp mắt, chính là mặt trắng điếm, đột nhiên, văn tuyết từng cảm giác nữ nhân này thực quen mắt, vừa rồi thật đúng là ở nơi nào gặp qua nàng.

Trong giây lát, văn tuyết từng nhớ tới, cái này nữ không phải vừa rồi poster thượng cái kia vạn hiệu điệp sao? Không có khả năng a, kia trương poster là hai mươi năm trước, nữ nhân này như thế nào còn sẽ như thế tuổi trẻ?

Văn tuyết từng trong lòng có chút sợ hãi, vì thế hấn liền chậm rãi từ nay về sau hơi đi, bỗng nhiên, hấn cảm giác chính mình trên đầu đụng vào cái gì đồ vật, hấn ngẩng đầu vừa thấy, liền này cũng thật dọa nước tiểu, chỉ thấy một đôi trắng bệch trắng bệch người chết chân chính đáp ở đầu vai của chính mình, hấn theo này hai chân hướng về phía trước nhìn lại, liền nhìn đến cái nữ nhân oai cô, trừng to hai mắt chính âm trầm trầm nhìn chính mình đâu!

"A!! Quỷ a!" Văn tuyết từng phát ra thanh thê lương kêu thảm thiết.

"Đã chết? Như thế nào..... Sẽ đã chết đâu?" Từ lỗi giật mình nói.

Kha tuấn sơn trưởng than một tiếng nói, "Năm đó bọt sóng phòng khiêu vũ có hai cái đài cây cột, một cái là vạn hiệu điệp, một cái khác chính là Thẩm lãng, chính là đờn đài bọn họ hai người không hợp, nói thật, nếu không tận mắt nhìn thấy đến, ta thật sự tin tưởng bọn họ chi gian quan hệ không tốt."

Vì thế kha tuấn sơn liền đem năm đó sự tình hướng từ lỗi từ từ kể ra.....

Ta năm đó này bọt sóng phòng khiêu vũ làm phục vụ sinh, nơi đó ở năm đó chính là toàn thành người trẻ tuổi nhất tâm chi thần hướng địa phương,

nam nhân đầu là đi xem vạn hiệu điệp, mà nữ nhân còn lại là đi xem Thẩm lãng.

Bọt sóng phòng khiêu vũ lão bản nương kêu Nguyễn anh ngọc, hẳn đệ đệ Nguyễn cường đã từng là nơi này một bá, hắc bạch lưỡng đạo đầu không có người dám chọc hấn, cho nên hấn tử tử khai phòng khiêu vũ tự nhiên cũng liền thành ngư long hỗn tạp nơi.

Tuy rằng năm đó có rất nhiều người coi trọng vạn hiệu điệp, nhưng vẫn không ai dám đối nàng xuống tay, chính là bởi vì nàng là Nguyễn anh ngọc đòi tiền thụ.

Ở mặt ngoài vạn hiệu điệp cùng Thẩm lãng quan hệ cũng không tốt, chính là có một lần, có cái uống nhiều khách nhân nửa đêm ở phòng khiêu vũ sau hẻm đồ vạn hiệu điệp, kết quả lại bị Thẩm lãng một đống hảo đánh, lúc ấy ta đi sau hẻm đồ rác khi vừa lúc nhìn đến.

Ta còn nghe được Thẩm lãng biên đánh cái kia con ma men biên nói, "Ta Thẩm lãng nữ nhân người cũng dám động?" Cuối cùng vẫn là bị vạn hiệu điệp cấp lời đi, nàng sợ hãi lại như thế đánh tiếp sẽ ra mạng người.

Từ ngày đó khởi ta liền biết, nguyên lai hai người kỳ thật đã sớm là người yêu quan hệ, chính là lúc ấy cho nên người đầu biết Thẩm lãng là chúng ta lão bản nương Nguyễn anh ngọc thân mật, vì thế ta biết chuyện này đối ai cũng không thể nói.

Ta vừa tới bọt sóng phòng khiêu vũ thời điểm, cái gì cũng đầu không hiểu, có một lần không cẩn thận đem rượu chiếu vào một vị quan trọng khách nhân tây trang thượng, lúc ấy cái kia khách nhân liền một hai phải lão bản nương xào ta, cuối cùng vẫn là Thẩm lãng cho ta xuất đầu, ta mới không có bị cuốn gói, cho nên ta không thể hại bọn họ hai người.

Chính là thiên hạ không có không ra phong tường, chuyện này không biết như thế nào khiến cho lão bản nương đã biết, nàng đầu tiên là cùng Thẩm lãng đại sảo một trận, rồi mới đối ngoại liền xưng cùng Thẩm lãng chia tay.

Tất cả mọi người đều cho rằng việc này liền tính đi qua, bởi vì rốt cuộc vạn tiểu điệp cùng Thẩm lãng đều là bọt sóng phòng khiêu vũ vai chính, phòng khiêu vũ chính là dựa bọn họ mới kiếm tiền.

Ai ngờ không bao lâu liền có chuyện, Nguyễn cường mang theo thủ hạ của hắn ở lầu ba ghé lô luân gian vạn hiểu điệp, Thẩm lãng biết sau đi tìm hắn liền mạng kết quả vừa đi không trở về, như vậy đổi tung! Tuyệt vọng vạn hiểu điệp liền ở một ngày buổi tối treo cổ ở lầu một sân khấu trung ương.....

Sau tới phòng khiêu vũ bởi vì một chút không có hai cái đài cây cột, sinh ý liền rất mau liền phai nhạt xuống dưới, không bao lâu liền đóng cửa, mà Nguyễn cường bởi vì Cục Công An đánh hắc hành động bị bắt, phán cái không hện, đến nỗi lão bản nương chơi anh ngọc cũng từ đây mất tích, không ai biết nằng đi cái gì địa phương.

Sau tới này đóng lâu đã bị trở thành Nguyễn cường phi pháp đoạt được, bị toà án cấp bán đấu giá, đáng tiếc năm đó ta chỉ là cái tiểu tử nghèo, căn bản mua không nổi, chính là không biết vì cái gì, này lâu bị người mua đi lúc sau nhưng vẫn để đó không dùng, sau tới nghe nói ở 05 năm thời điểm đã từng đổi chủ, ta tưởng cái kia người mua nhi nên là người thúc thúc Từ gia trạch.

Sau tới ta chính mình dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, có hiện tại sản nghiệp, vẫn luôn tưởng liên hệ người thúc thúc đem cũ lâu mua tới, chính là hắn vẫn luôn không về nước, ta cũng là gần nhất mới nghe nói hắn qua đời, đem cũ lâu làm di sản để lại cho người, cho nên ta mới tìm thượng người.

Từ lỗi nghe xong kha tuần sơn sau khi nói xong, cũng có chút dao động, chính là hắn tưởng tượng đến Tổng luật sư nói, liền vẫn là không có khả năng, "Như vậy kha tiên sinh, này lâu ta hiện tại khẳng định sẽ không ra tay, ta cũng không có tính toán đem bên trong cách cục thay đổi, nếu tương lai ta có bán ra tính toán, mặc kệ người khác khai ra cái gì giới, ở bán phía trước ta nhất định sẽ để nhất liền liên hệ người, như vậy tốt không?"

Kha tuấn sơn xem hôm nay từ lỗi khẳng định sẽ không đồng ý bán lâu, vì thế đành phải đồng ý cũng để lại chính mình liên hệ phương thức.

Hai người mới từ trên xe xuống dưới, đang chuẩn bị cáo biệt, đột nhiên liề n nghe được trong lâu truyên đến hết thảm một tiếng, từ lỗi trước tiên chạy trở về, liề n thấy văn tuyết tùng xanh cả mặt nói, "Quý..... Nơi này có quý!"

"Nói bậy cái gì?!" Từ lỗi lạnh giọng nói.

Văn tuyết tùng vừa thấy sau lưng theo tới kha tuấn sơn liề n lập tức sửa miệng, "Chuột, ta nhìn đến chuột!"

Kha tuấn sơn vừa thấy là một h ồi sợ bóng sợ gió, liề n cáo từ rời đi.

Từ lỗi tiến đi kha tuấn sơn sau lập tức trở về hỏi văn tuyết tùng, "Vừa r ồi chuyện như thế nào?"

Văn tuyết tùng sắc mặt đặc biệt khó coi, "Anh em, nơi này thật không sạch sẽ, ta vừa r ồi nhìn đến poster thượng kia nữ, nàng là con quý treo cổ!"

"Được r ồi, việc này người trước đừng cùng người khác nói, hôm nay liề n đến nơi này đi, đem anh em đầu kêu lên, chúng ta ăn cơm đi!" Vì thế từ lỗi liề n mang theo hỗ trợ bằng hữu đi tiệm cơm ăn cơm.

Đại gia ở tiệm cơm ăn không sai biệt lắm thời điểm, đột nhiên có người nói, "Lý văn đình đâu? Như thế nào không gặp nàng đâu?"

Vài người đầu lẫn nhau nhìn thoáng qua nói, "Sẽ không còn ở cũ trong lâu đi!"

Như vậy vừa nói đại gia lúc này mới đầu nhớ tới, thật đúng là không có người nhìn đến nàng cùng đoàn người cùng nhau ra tới, từ lỗi vừa nghe trong lòng chính là tr ầm xuống, hấn lập tức cấp Lý văn đình gọi điện thoại, điện thoại một chuyển được sau, liề n nghe được Lý văn đình ở trong điện thoại khóc lóc nói, "Lỗi tử, ta còn ở trong lâu, người mau tới cho ta mở cửa....."

Từ lỗi vừa nghe lập tức làm cho bọn họ ăn trước, hẳn đem trứng kết sau liền chạy nhanh hướng cũ lâu đuổi!

Lại nói Lý văn đình bên này, buổi chiều thời điểm nàng hù dọa xong rồi vẫn tuyệt tung sau liền thượng lầu ba, nàng vừa thấy người khác đều ở làm việc, chính mình lại ngại hành lang hơi quá lớn, vì thế liền mở ra một gian ghé lô môn đi vào.

Ghé lô ánh sáng thực ám, chính là hương vị còn có thể, rõ ràng so với kia chút ghé lô dễ ngủ một ít, hơn nữa cái này ghé lô hơi cũng không tính nhiều, vì thế Lý văn đình an vị ở trên sofa, này ngẩng xuống không quan trọng, nàng lập tức liền cảm giác cái này bố nghệ sofa thật thoải mái, mềm mại.....

Vì thế nàng liền nhàn rỗi không có việc gì ngẩng ở trên sofa chơi đi động, không chơi trong chốc lát thế nhưng cảm giác đặc biệt vậy, rồi mới nàng đem điện thoại hướng bên cạnh một phóng liền ngủ rồi, chờ nàng lại tỉnh lại thời điểm, liền cảm giác bên ngoài hảo an tĩnh, nàng vừa thấy thời gian đều buổi tối 11 giờ nhiều, lập tức liền kinh ra một thân mồ hôi lạnh.

Chẳng lẽ bọn họ đều đi rồi? Lý văn đình đánh bạo ra ghé lô, hành lang một mảnh tĩnh mịch, an tĩnh dọa người.....

"Lỗi tử? Văn tuyệt tung! Các người đều là ở đâu a? Đừng làm ta sợ hành sao?" Lý văn đình dọa đều mau khóc ra tới.

Đột nhiên, Lý văn đình nghe được lầu một có cái nữ nhân ở ca hát, "Ta có hoa một đóa, loại trong lòng ta, nụ hoa đài phóng ý sâu kín....."

Lý văn đình vừa nghe đều căn đều dựng thẳng lên tới, này đại buổi tối, chính mình một người ở đài tại đây không hơn hai mươi năm cũ trong lâu, còn có cái nữ nhân ở ca hát..... Nàng nháy mắt liền có loại tưởng té xỉu xúc động.

Nghĩ tới nghĩ lui Lý văn đình vẫn là cho rằng vừa rồi chính mình đài cái kia phòng an toàn nhất, vì thế liền lui trở về, chuẩn bị cấp từ lỗi gọi điện

thoại, chính là cũng không biết vì cái gì, này trong lâu tín hiệu một chút cũng không tốt, như thế nào đánh cũng đánh không thông.

Đang ở Lý văn đình lại cấp lại sợ thời điểm, đột nhiên di động thế nhưng chính mình vang lên, nàng vừa thấy là từ lối điện thoại, liền lập tức chuyển được điện thoại, đem chính mình tình huống nói cho hắn.

Từ lối trong lòng cũng cấp a, đầu tiên không nói này trong lâu có quý không quý, hắn đem một cái nữ hài một người ném ở kia đồng cũ trong lâu chính là không nên, từ lối hiện tại chỉ có thể cầu nguyện ở chính mình tới phía trước, Lý văn đình ngàn vạn đừng ra điểm cái gì sự mới hảo.

Chờ hắn vô cùng lo lắng từ xe taxi trên dưới tới khi, thế nhưng có chút sau chính mình một người tới, trước mắt này đồng cũ lâu, ở ban đêm nhìn qua như thế nào như thế quý dị đâu?

Chính là từ lối hiện tại cũng cố không được như thế nhiều, hắn hiện tại ruột đầu hối thanh, sớm biết rằng liền không nên mang Lý văn đình tới!

Chương 05 Cái Chuyện Xưa Nửa Đêm Tiếng Ca (Tam)

Từ lối mở cửa đi vào đi sau, liền trực tiếp lớn tiếng kêu, "Lý văn đình! Ta tới đón người, người nhanh lên ra tới!"

Lý văn đình lúc này đang ở ghế lô khóc đâu, đột nhiên nghe được dưới lầu có người ở kêu tên của mình, cẩn thận vừa nghe thế nhưng là từ lối thanh âm, nàng lập tức chạy ra ghế lô, thẳng đến lầu một chạy tới.

"Lối tử! Người như thế nào mới đến a!" Lý văn đình một chút liền bỏ nhà vào từ lối trong lòng ngực.

Lúc này từ lối chính là có nghĩ thầm đẩy ra nàng, cũng là hữu tâm vô lực, vì thế hắn liền duỗi tay vỗ vỗ Lý văn đình sau lưng nói, "Hảo, không có việc gì, chúng ta đi thôi....."

Hai người vừa muốn rời đi, liền nghe được một trận ưu thương tiếng ca ở bốn phía quanh quần, "Ta có hoa một đóa, loại trong lòng ta, nụ hoa

đãi phóng ý sâu kín, tri ều tri ều cùng mộ mộ ta nhất thiết chờ, có tâm người tới đi vào giấc mộng....."

Từ lỗi tức khắc cảm giác chính mình sau cỗ mạo gió lạnh, Lý văn đình càng là dọa khốc lóc nói, "Lỗi tử, nơi này có quý....."

"Đừng, đừng chính mình hù dọa chính mình, nơi nào tới quý, chúng ta đi nhanh đi!" Từ lỗi vừa nói vừa lôi kéo Lý văn đình hướng ra phía ngoài đi đến, khi bọn hắn sắp đi tới cửa khi, tiếng ca đột nhiên im bật.

Từ lỗi cảm giác chính mình mỗi cái lỗ chân lông đều mở ra, tuy rằng tiếng ca ngừng, chính là nơi này lại biến dị thường an tĩnh, li ền bọn họ hai người tiếng tim đập đều có thể nghe rành mạch.

"Lỗi tử..... Ta như thế nào cảm giác chúng ta sau lưng có người đâu?" Lý văn đình thanh âm phát run nói.

Từ lỗi nghe xong lời này sau, trong lòng càng không nghĩ quay đầu lại, chính là lại giống khổng chế không hướng chính mình giống nhau, vẫn là chậm rãi chuyển qua, chỉ thấy sân khấu trung ương không biết cái gì thời điểm sáng lên một bó quang, một cái người mặc màu trắng váy li ền áo nữ nhân đứng ở quang ảnh, từ lỗi nhận ra nữ nhân này, nàng là poster thượng vạn hiệu điệp.

Chính là kha tuấn sơn không phải nói nàng đã chết sao! Kia hiện tại trước mắt chẳng phải là..... Quý! Tuy rằng từ lỗi trong lòng liên tiếp đối chính mình nói, chạy mau a! Chạy mau a! Chính là hắn chân lại một bước cũng dịch bất động.

Nữ nhân tươi cười là như vậy động lòng người, ánh mắt của nàng là như vậy ưu thương, nàng tiếng ca càng là réo rắt thảm thiết tri ền miên, như là vẫn luôn đang chờ đợi nàng người yêu xuất hiện giống nhau.

"Lỗi tử, chúng ta..... Đi vẫn là không đi a!" Lý văn đình lúc này ở từ lỗi bên người tím tím hắn nói.

Từ lối lúc này mới phục hồi tinh thần lại, hắn nuốt nước bọt nói, "Người có thể nhìn đến trên đài người sao?"

Lý Văn Đình biểu tình cố quái hỏi, "Cái gì người a? Nào có người a? Lối tử, lúc này người nhưng đừng khai như thế vui đùa hành sao? Cậu xin người đừng hù dọa!" Lý Văn Đình cấp đầu mau khóc.

Từ lối mờ hôi lạnh cũng xuống dưới, nguyên lai này cũ lâu nhiều lần đảm nhiệm chủ nhân đầu đem nơi này để đó không dùng là có nguyên nhân, nguyên lai nơi này ***** nháo quỷ! Còn tưởng rằng thúc thúc cho chính mình cái gì di sản đâu? Nguyên lai là cái đống không ai dám muốn Quỷ Lâu!

Lý Văn Đình xem từ lối nửa ngày cũng bất động, liên sợ hãi tưởng chính mình đi trước, kết quả nàng quay người lại đi gấp, không có thấy rõ dưới chân, đã bị cửa một tiết bậc thang sảy.

Chờ từ lối nghe được thanh âm quay đầu lại khi, phát Lý Văn Đình đầu vừa lúc khái ở đại môn đồng đem trên tay, phát ra, "Đông....." Một thanh âm vang lên.

"Văn Đình!" Từ lối một cái bước xa chạy qua đi, ôm chặt Lý Văn Đình, phát hiện cái trán của nàng đã xuất huyết! Hắn vừa thấy loại tình huống này cũng bất chấp cái gì có quỷ không quỷ, hắn liên ôm Lý Văn Đình liên ra cũ lâu, rồi mới lấy ra di động cấp văn tuyết từng gọi điện thoại, làm hắn nhanh lên tới cũ lâu một chuyến.

Nơi này ly bệnh viện quá xa, 120 mét đi một vòng không biết muốn bao lâu thời gian, mà văn tuyết từng xe liên ở phụ cận, cho nên vẫn là kêu hắn tới mau một ít!

Quả nhiên hai phút không đến, văn tuyết từng liên đuổi lại đây, hắn vừa xuống xe nhìn đến này tình hình cũng là mắt choáng váng, lập tức giúp đỡ từ lối đem Lý Văn Đình nâng tới rồi trên xe, rồi mới triêu bệnh viện chạy tới.....

Trung gian thời điểm Lý Văn Đình tỉnh một lần, chính là đương nàng nhìn đến từ lối thời điểm, ánh mắt lại có chút mờ mịt, xem từ lối có chút phát ma, còn tưởng rằng nha đầu này có phải hay không khá choáng váng?

Tối rồi bệnh viện sau, Lý Văn Đình liền lập tức bị đẩy mạnh phòng cấp cứu, mà từ lối lại đang ở rồi rằm muốn hay không thông tri cha mẹ nàng tối.

Văn Tuyết từng nhìn ra huynh đệ bản khoản, liền vỗ vỗ bờ vai của hắn nói, "Không có việc gì, trước nhìn xem tình huống lại nói, nếu không có gì đại sự khiến cho Lý Văn Đình chính mình nói, nếu..... Kia chúng ta lại gọi điện thoại cũng tối cấp, dù sao người đã đưa đến bệnh viện."

Vì thế hai cái tiểu tử ngốc liền ở phòng cấp cứu ngoài cửa ngõ xông nửa giờ, rốt cuộc chờ đã có cái bác sĩ đi ra, "Các người ai là Lý Văn Đình thân thuộc?"

Văn Tuyết từng lúc này đứng lên nói, "Chúng ta là nàng bằng hữu, nàng như thế nào?"

Bác sĩ nhìn bọn họ hai cái liếc mắt một cái nói, "Miệng vết thương không thâm, chính là người bệnh có chút rất nhỏ não chấn động, cho nên yêu cầu lưu viện quan sát một đêm, ngày mai buổi sáng nếu không có việc gì liền có thể về nhà."

Hai người cảm tạ bác sĩ sau, từ lối liền đối Văn Tuyết từng nói, "Người đi về trước đi, hôm nay buổi tối ta lưu lại nơi này nhìn nàng."

Văn Tuyết từng nhẹ nhàng cho từ lối bả vai một quyền nói, "Được rồi, người một người ở chỗ này đợi cả đêm nhiều không thú vị a, nói nữa, hai người còn có thể còn cái ban cái gì, một hồi người đi trước ta trong xe ngủ một hồi, rồi mới tỉnh lại đến đến lượt ta đi ngủ."

Từ lối cũng chỉ hảo gật đầu bất đắc dĩ, lúc này hắn nhớ tới cũ trong lâu nháo quỷ chuyện này, liền cùng Văn Tuyết từng nói vừa rồi hắn cùng Lý Văn Đình nhìn đến nghe được đồ vật.....

Không nghĩ tới văn tuyết từng vừa nghe li ền rất kích động nói, "Ta dựa, ta li ền nói nơi đó nháo quỷ đi, người còn không tin! Lúc ấy vẫn là ban ngày ban mặt đâu, ta li ền thấy được cái kia vạn hiểu điệp, người nói này cũ trong lâu quỷ đến nhi ều hung a!"

Từ lỗi thở dài nói, "Kỳ thật nàng cũng rất thảm, nàng là bởi vì....." Từ lỗi li ền đem kha tuấn sơn cùng chính mình nói sự lại cùng văn tuyết từng nói một lần.

Văn tuyết từng nghe xong sau cảm khái nói, "Dựa! Đây tình tiết đầu mau đuổi kịp chín mươi niên đại bi tình phim truyền hình! Làm người như thế vừa nói, vạn hiểu điệp là đủ thảm điếm, còn có cái kia Thẩm lãng, chính mình nữ nhân làm người luân, khẳng định khí điên rồi, chính là hấn như thế nào một chút li ền mất tích đâu?"

"Không ai biết vì cái gì, đặc biệt là cái kia Nguyễn cường cuối cùng còn vào ngục giam, này li ền thành một cái vĩnh viễn cũng không giải được mê." Từ lỗi bất đắc dĩ nói.

Một đêm vô miên, tuy rằng hai cái đầu làm lẫn nhau đi trong xe ngủ một lát, nhưng bọn họ trò chuyện trò chuyện, thiên li ền sáng, bác sĩ sớm tới tìm kiểm tra phòng thời điếm nhìn nhìn Lý văn đình tình huống, nói không có gì sự, có thể về nhà.

Vì thế từ lỗi cùng văn tuyết từng li ền chuẩn bị lái xe đem Lý văn đình đưa về nhà, bởi vì nàng gần nhất tận tâm thay đổi địa chỉ, từ lỗi cũng không biết, vì thế hấn li ền hỏi Lý văn đình, "Người hiện tại trụ làm sao? Ta đưa người trở về"

Lý văn đình nhìn hấn một cái, rồi mới sâu kín nói, "Ánh sáng mặt trời lộ 11-2 hào."

Từ lỗi cùng văn tuyết từng đều là cả kinh, văn tuyết từng càng là một chân phanh lại li ền đem xe cấp nghẹn dập tắt lửa!

"Văn đình, người nói bậy cái gì a! Đừng nói giỡn, mau nói trụ nào, chúng ta đưa người trở về nghỉ ngơi." Từ lỗi có chút tức giận nói.

Nhưng Lý Văn Đình lại rất nghiêm túc nói, "Ta vẫn luôn đầu trụ nơi đó....."

Từ lối cùng Văn Tuyết từng hai người kinh hai mặt nhìn nhau, không biết nên nói cái gì hảo, cuối cùng học là Văn Tuyết từng trước khai khẩu, "Lý Văn Đình, người sẽ không đâm đầu óc hư rớt đi! Ánh sáng mặt trời lộ 11-2 hào là ngày hôm qua kia đóng cũ lâu địa chỉ, người trụ kia đóng trong lâu a?"

Lý Văn Đình gật gật đầu, "Đúng vậy, đã ở hơn hai mươi năm, ta không địa phương khác nhưng đi....."

"Thật là thấy quý, Lý Văn Đình! Người có thể hay không đừng náo loạn, chúng ta vì người đã cả đêm không ngủ, người liền không thể làm chúng ta cũng hảo hảo nghỉ ngơi một chút, ta có thể hay không không làm, còn hảo lối tử cùng người phân, liền người như vậy đàn bà nhi, là ta ta cũng phân!" Văn Tuyết xả hơi cấp bại hoại nói.

Từ lối xem Văn Tuyết từng nói nói có chút trọng, liền triền hấn sử cái ánh mắt, làm hấn đừng nói nữa.

Nhưng Lý Văn Đình lại một chút phản ứng cũng không có, nếu là ở ngày thường, nha đầu này đã sớm tạc mao, như thế nào khả năng còn như thế an tĩnh ng ồi ở chỗ kia.

Văn Tuyết từng cũng phát hiện Lý Văn Đình không thích hợp, vì thế liền hấn liền đối từ lối nói, "Nha đầu này sẽ không trúng tà đi!"

Từ lối vừa định nói điếm cái gì, liền nghe Lý Văn Đình nói, "Đừng nha đầu nha đầu, ta so các người to rất nhiều, đương các người mẹ đầu dư dả!"

Hai người vừa thấy khẩu khí này cũng không giống như là Lý Văn Đình a, Văn Tuyết từng quay đầu hỏi từ lối, "Nếu không chúng ta đem nàng đưa về bệnh viện đi, khẳng định là đầu óc đâm hư rớt!"

Lý Văn Đình nhìn bọn họ liếc mắt một cái, rồi mới lạnh lùng nói, "Đưa ta h ồi ánh sáng mặt trời lộ 11-2 hào, ta không phải các người trong miệng

Lý Văn Đình."

Hai người đầu là sững sốt, từ lỗi càng là khó hiểu hỏi "Người hỡi nơi đó làm cái gì a?"

"Ta muốn đi tìm Thảm lãng."

Này một câu làm hai cái đại nam nhân dọa lập tức từ xe thượng chạy xuống dưới, rồi mới ở cách 10 dặm xa địa phương ngẩng lên xồm xuống biên hút thuốc biên thương lượng.....

Văn tuyết từng nói, "Anh em, này ban ngày ban mặt còn có thể đâm quỷ? Quá tà môn đi!"

Từ lỗi trừu một ngục yên nói, "Đây là trong truyện thuyết quỷ thượng thân đi!"

Văn tuyết từng gật gật đầu, "Không sai biệt lắm, nhưng hiện tại làm sao bây giờ nào, cái kia đồ vật liền ở xe, ta thì tổng không thể liền đem nòng cùng xe cùng nhau ném ở chỗ này đi!"

Từ lỗi lắc đầu nói, "Khẳng định không được a! Như vậy cũng quá không nam nhân đi!"

Vì thế hai người lại lâm vào trầm tư giữa.....

Liền ở hai cái đại nam nhân đang lo mi không triền không biết nên làm sao bây giờ mới hảo khi, đột nhiên nghe được sau lưng có cái thanh âm nói, "Các người tưởng hảo làm sao bây giờ sao? Ta đói bụng....."

Hai người đầu bị sau lưng đột nhiên truyện đến thanh âm vững chắc hoảng sợ, hai người quay đầu nhìn lại, liền thấy Lý Văn Đình đã sớm xuống xe đứng ở bọn họ sau lưng.

Từ lỗi nuốt nước bọt nói, "Người muốn ăn điểm gì?" Bọn họ hai cái vốn tưởng rằng Lý Văn Đình sẽ nói muốn ăn "Nguyên bảo ngọn nến" cái gì,

chính là không nghĩ tới Lý văn đình lại nhược nhược hỏi, "Ta có thể ăn chén mì trộn tương sao?"

Hai người sừng sốt, rồi mới đầu dùng sức gật đầu nói, "Có thể có thể....."

Vì thế hai người liền lái xe đem Lý văn đình kéo đến một nhà quán mì nhỏ, ba người mỗi người điểm một chén mì trộn tương, chính là từ lối cùng vẫn tuyệt tưng lại không như thế nào ăn, bọn họ vẫn luôn nhìn Lý văn đình một người ăn.

Tuy rằng Lý văn đình ăn giống thực văn nhã, chính là lại vẫn là có thể nhìn ra nàng ăn rất thơm, giống như là thật lâu không ăn qua như thế ăn ngon đồ vật giống nhau.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Nửa Đêm Tiếng Ca (Bốn)

Nàng ăn xong rồi chính mình này một chén, rồi mới xem lại nhìn nhìn từ lối kia chén nói, "Người không ăn sao?"

Từ lối vội đem trong tay chén đẩy cho nàng nói, "Ta không quá đói, người ăn đi!"

Lý văn đình cười cười nói, "Ta đây liền ngưng ngưng." Nói xong liền bưng chén lại tiếp tục ăn lên.....

Hai người liền trở mắt nhìn Lý văn đình ăn luôn đệ nhị chén sau, mới vừa lòng đối bọn họ nói, "Thật là ăn quá ngon, ta đã thật lâu không có ăn qua như thế ăn ngon mì trộn tương, thượng một lần cùng vẫn là cùng Thẩm lăng cùng nhau ăn đâu....." Nói đến nơi này Lý văn đình biểu tình có chút ảm đạm.

Từ lối đành phải xoa xoa tay nói, "Kia hiện tại chúng ta đưa ngài trở về, có phải hay không bằng hữu của chúng ta là có thể khôi phục bình thường?"

Lý văn đình gật gật đầu nói, "Hắn là đi."

Vì thế Văn Tuyết từng đi trước vén màn, rồi mới lái xe lôi kéo bọn họ lại về tới ánh sáng mặt trời lộ 11-2 hào, từ lối xuống xe khi lại xem này đồng cũ lâu, tuy rằng vẫn là ở ban ngày, chính là lại so với lần trước tới cảm giác khủng bố quá nhiều.

Hắn mở ra đại môn cái thứ nhất đi vào, Văn Tuyết từng hướng Lý Văn Đình làm một cái thỉnh thủ thế, Lý Văn Đình cũng không khách khí, liền theo sát từ lối đi vào.

"Hào, chúng ta hiện tại đem ngài cũng đưa về tới, ngài xem có phải hay không nên từ ta bằng hữu trong thân thế ra tới?" Từ lối nói.

Lý Văn Đình gật gật đầu, rồi mới chậm rãi nhắm lại mắt, một lát sau mới mở, từ lối về mặt chờ mong nói, "Văn Đình?"

Nhưng Lý Văn Đình lại về mặt ủy khuất nói, "Ta..... Ta ra không được!"

"Cái gì!" Từ lối không thể tin được nói.

Văn Tuyết từng nhìn Lý Văn Đình liếc mắt một cái nói, "Người hiện tại vẫn là Vạn Hiểu Điệp?"

Lý Văn Đình gật gật đầu nói, "Ngày hôm qua ta chỉ là tưởng dọa dọa các người, chính là khi ta tới gần các người thời điểm, lại đột nhiên bị thân thế này hút tiến vào, đến nỗi như thế nào đi ra ngoài, ta cũng không biết!"

Từ lối cấp vò đầu bứt tai hỏi Văn Tuyết từng nói, "Này làm sao bây giờ a?"

Văn Tuyết từng cũng tại chỗ đi tới đi lui, hiển nhiên hắn cũng không biết nên làm sao bây giờ, lúc này Vạn Hiểu Điệp nói, "Nếu không, hai người các người bõ ta đợi cho buổi tối, có lẽ chỉ có ở buổi tối ta mới có thể ra tới đâu?"

Từ lối cùng Văn Tuyết từng lẫn nhau nhìn thoáng qua, xem ra hiện tại cũng chỉ hảo như thế! Hai người khổ cái mặt ở lầu một tìm vị trí ngẩng xuống, Vạn Hiểu Điệp lại hiện thật cao hứng, ở lầu một đi tới đi lui, một hồi

sờ sờ này, một hồi sờ sờ kia, cuối cùng còn nhảy tới sân khấu thượng, vui vẻ đối bọn họ hai người nói, "Ta cho các người ca hát nghe đi!"

Từ lỗi nghe qua nàng tiếng ca, biết ở chỗ này nghe nhiều ít có chút người, nhưng vẫn tuyệt tưng lại không biết sống chết nói, "Hảo a, xướng một đầu đi, làm chúng ta cũng nghe nghe năm đó bọt sóng phòng khiêu vũ đài cây cột xướng như thế nào."

Vạn hiểu điệp gật gật đầu, rồi mới nhẹ nhẹ giọng nói liền bắt đầu xướng lên, "Ta có hoa một đóa, loại trong lòng ta, nụ hoa đãi phóng ý sâu kín, triêu triêu cùng mộ mộ ta nhất thiết chờ, có tâm người tới đi vào giấc mộng....."

Một khúc xướng xong sau, hai người đều nghe choáng váng, vạn hiểu điệp tiếng ca réo rất thảm thiết động lòng người, vừa nghe chính là cái có chuyện xưa nữ nhân, bằng không sẽ không xướng như thế động tình.

Từ lỗi xem vạn hiểu điệp xướng xong sau, biểu tình có chút ưu thương, liền an ủi nàng nói, "Người xướng thật là dễ nghe, nếu là ở hiện tại đầu có thể tham gia Trung Quốc hảo thanh âm!"

Vạn hiểu điệp sửng sốt, "Cái gì là Trung Quốc hảo thanh âm?"

Lúc này vẫn tuyệt tưng cướp nói, "Chính là một cái giống ca xướng thi đấu giống nhau tiết mục, chỉ tuyển thủ xướng hảo, mặc kệ lớn lên xấu Tuấn nhi, đầu có thể lấy quán quân."

Vạn hiểu điệp gật gật đầu, cái hiểu cái không nói, "Ta lúc ấy cũng muốn tham gia ca xướng thi đấu, chỉ là lúc ấy cùng Nguyễn tỷ ký 5 năm hợp đồng, không có biện pháp đi tham gia, ta cùng Thẩm lăng còn ước định hảo, chỉ cần hợp đồng vừa đến kỳ, chúng ta chính là Quảng Châu, đáng tiếc....."

Từ lỗi thấy nàng nói một nửa liền không nói thêm gì nữa, hẳn là nhớ tới chính mình sinh thời chuyện thương tâm, liền có tâm an ủi nói, "Ta đã thấy Thẩm lăng ảnh chụp, cùng người rất xứng."

Văn tuyết từng cũng phụ họa nói, "Ân ân, chính là rất xứng, nếu không người cùng chúng ta nói nói người hai lúc trước là như thế nào tốt hơn?"

Từ lỗi vừa nghe liền trừng mắt nhìn văn tuyết từng liếc mắt một cái, này nói rõ là người ta chuyện thương tâm được không!

Chính là vạn hiểu điệp lại vẻ mặt ngọt ngào nói, "Năm đó chúng ta vốn là một đôi oan gia."

Vì thế đêm dài từ từ, vạn hiểu điệp liền cho bọn hắn hai người nói về chính mình năm đó cùng Thẩm lãng kia đoạn tình.....

Đó là 90 năm, ta mới vừa mãn 18 tuổi, cao trung không niệm xong liền bỏ học về nhà, bởi vì trong nhà không nhiều tiền cùng ta đi học, vừa mới bắt đầu ta chỉ có thể ở một ít tiểu tiệm cơm cho người ta đương người phục vụ, khi đó ta làm công gia tiệm cơm lão bản ở cửa hàng ngoại bày một bộ karaoke cơ, khách nhân có thể tùy tiện ca hát, mà ta cũng là từ khi đó bắt đầu tiếp xúc tới rồi ca hát.

Bởi vì ở không có khách nhân thời điểm trong tiệm người phục vụ đều thích xướng hai đầu, kết quả ta xướng xong lúc sau lão bản nói ta xướng không tồi, làm ta không cần đoán mâm, chỉ cần ta mỗi ngày buổi tối ở bên ngoài ca hát hấp dẫn khách nhân là được.

Sau tới có một ngày, một cái tới ăn cơm nữ khách nhân đột nhiên tới tìm ta, nói nhà nàng là khai phòng khiêu vũ, hỏi ta có hay không hứng thú đi nàng nơi đó đứng ở chân chính sân khấu thượng ca hát, hơn nữa nàng khai ra tiền lương rất cao.

Lúc ấy trong nhà của ta thật sự rất nghèo, hơn nữa phía dưới còn có hai cái đệ đệ muốn dưỡng, ta không có lựa chọn, chỉ có thể đi Nguyễn tử nơi đó ca hát, nàng đối ta không tính không tồi, chỉ là hợp đồng một thêm chính là 5 năm, dùng nàng lời nói giảng, "Ta bồi dưỡng người trở thành ca sĩ, người tổng phải cho ta một ít hối báo đi!"

Lúc ấy ta thực đơn thuần, nghĩ thêm 5 năm liền 5 năm đi, dù sao chính mình cũng chỉ là cái không có người nhận thức tiểu ca sĩ, lại như thế nào

cũng so ở tiệm cơm cho người ta xoát mâm hiếu thắng đi!

Chính là vừa tới đến bọt sóng phòng khiêu vũ thời điểm, chính mình thật sự cái gì cũng đều không hiểu, lúc ấy Thẩm lăng cũng đã là nơi này chủ xưởng, ta gần nhất Nguyễn tử liền nói cho ta, hần người này rất khó ở chung, sau này nếu bị cái gì ủy khuất liền nhịn một chút, có thể đừng đắc tội hần cũng đừng đắc tội hần.

Kết quả ta lần đầu tiên nhìn thấy Thẩm lăng liền đem hần cấp đắc tội, vốn dĩ chúng ta mỗi cái ca sĩ trong tay đều hần là có cái tiết mục đơn, chúng ta chính là dựa theo mặt trên thời gian lên sân khấu biểu diễn, chính là không biết vì cái gì, ta trong tay tiết mục đơn thời gian lại cùng người khác không giống nhau, vốn dĩ hần là Thẩm lăng lên sân khấu thời điểm, ta lại mơ màng hờ dờ lên sân khấu.

Bởi vì người đã lên rồi, cho nên chỉ có thể ấn bài ta trước xưởng, lúc ấy Thẩm lăng đặc biệt sinh khí, chạy đến Nguyễn tử nơi đó đại sảo một trận, còn tuyên bố có ta liền không hần, sau tới còn hảo Nguyễn tử đem hần trấn an xuống dưới, lúc này mới bình ổn trận này gió lốc.

Nhưng ta cũng cảm thấy thực ủy khuất, ta là ấn thời gian biểu lên sân khấu, không phải cố ý muốn cướp Thẩm lăng thời gian, ta một tân nhân như thế nào dám đắc tội hần đâu, sau tới ta chủ động tìm hần giải thích quá, chính là hần luôn là lạnh vẻ mặt, lạnh lẽo, cuối cùng ta cũng chỉ hảo thức thời rời đi.

Như vậy hình tình giảng co đã hơn một năm đi, ta rốt cuộc ở bọt sóng phòng khiêu vũ có điểm nhũ danh khí, tới nghe ta ca hát người cũng càng ngày càng nhiều lên, chính là mỗi lần nhìn thấy đến Thẩm lăng, hần vẫn là không cho ta hoà nhã, thẳng đến kia kiện sự phát sinh, mới làm chúng ta quan hệ bắt đầu tuyệt tan.....

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Nửa Đêm Tiếng Ca (Năm)

Đó là một cái cuối tuần buổi tối, thật nhiều lão khách nhân đều tới phòng khiêu vũ cổ động, chính là ngày đó Thẩm lăng không biết vì cái gì

lại đột nhiên thất thanh, lúc ấy không có người phát hiện hẳn khác thường, vẫn là cứ theo lẽ thường an bài hẳn ở 11 giờ lên sân khấu.

Chính là ta ở hậu thuẫn hoá trang khi trong lúc vô ý phát hiện Thẩm lãng cũng không có giống ngày thường giống nhau uống khai giọng trà, mà là về mặt ngưng trọng nhìn trong gương chính mình, vì thế ta thật cẩn thận đi qua nói, "Lãng ca..... Người còn hảo đi?"

Không nghĩ tới Thẩm lãng thế nhưng không có giống ngày thường giống nhau nói chút lời nói lạnh nhạt tới chế nhạo ta, hẳn chỉ là lạnh lùng nhìn ta liếc mắt một cái, rồi mới liệ̀n đem đầu chuyển hướng về phía một bên, lúc ấy trong lòng ta cái thứ nhất phản ứng là liệ̀n hẳn đem nay giọng nói ra vấn đề, mà lúc này có thể cứu tràng ca sĩ đầu đi không sai biệt lắm.

Lại xem Thẩm lãng biểu tình, hiển nhiên lại không nghĩ để cho người khác biết hẳn thất thanh, đang ở hẳn nhự́u mà y thời điểm, ta đột nhiên đối hẳn cười cười, rồi mới cầm lấy microphone liệ̀n đi ra ngoài.

Lúc ấy hậu thuẫn tất cả mọi người choáng váng, bọn họ khẳng định cho rằng ta lại giống liệ̀n trước giống nhau, đoạt Thẩm lãng tràng đầu, liệ̀n ở bọn họ đầu dọa choáng váng thời điểm, ta đi ra ngoài xướng tam bài hát cứu tràng.

Sự sau Nguyễn tử mắng ta một đốn, nhưng ta một câu dư thừa nói cũng chưa nói, càng không đối bất luận kẻ nào nhắc tới Thẩm lãng ngày đó thất thanh sự tình, cũng là từ chuyện này lúc sau, tuy rằng trước mặt người khác hẳn vẫn là đối ta thực lãnh đạm, chính là ở chỉ có chúng ta hai người thời điểm hẳn liệ̀n bắt đầu chủ động cùng ta nói chuyện.

Theo càng ngày càng nhiều tiếp xúc, chúng ta phát hiện lẫn nhau rất nhiều tương pháp đầu thực tương tự, chúng ta đầu tưởng chờ 5 năm hợp đ̣̣ng đến kỳ sau đi Quảng Châu xông vào một liệ̀n, hơn nữa hẳn còn cùng ta nói chính mình cùng lão bản nương cũng không phải tình nhân quan hệ, đó là bên ngoài hạt truyệ̀n, sau tới Thẩm lãng cảm thấy như vậy có thể thế hẳn chấn rớt rất nhiều oanh oanh yến yến cũng cũng không tệ lắm, cho nên liệ̀n vẫn luôn cũng không có đối ngoại làm sáng tỏ.

Ngày đó hẳn giọng nói mạc danh thất thanh, ta hoài nghi có thể là dây thanh xảy ra vấn đề, liền ngạnh lôi kéo hẳn đi bệnh viện nhìn, kết quả phát hiện ở hẳn dây thanh phụ cận dài quá một khối thịt thừa, còn hảo phát hiện đúng lúc, hiện tại cắt bỏ cũng không sẽ ảnh hưởng dây thanh phát ra tiếng, nếu chờ này khối thịt thừa lại lớn lên một ít, đến lúc đó lại giải phẫu liền khó tránh khỏi sẽ chạm vào thương dây thanh, chỉ sợ sau này tưởng ca hát đều khó khăn.

Sau tới ta ở hẳn giải phẫu mấy ngày nay, vẫn luôn chiếu cố hẳn sinh hoạt, cũng đúng là ở mấy ngày nay, chúng ta quan hệ phát sinh thay đổi.....

Bởi vì suy xét đến bọt sóng phòng khiêu vũ nhân viên tương đối phức tạp, cho nên chúng ta vẫn luôn không có công khai chúng ta quan hệ, sau tới ta cùng Thẩm lãng hợp đồng lập tức liền phải đến kỳ, vì thế chúng ta cùng Nguyễn tử ngã bài nói, sẽ không lại cùng nàng tục ký, không nghĩ tới nàng lúc ấy liền cùng Thẩm lãng trở mặt, còn đối hẳn nói, "Biết nơi này vì cái gì kêu bọt sóng phòng khiêu vũ sao? Chính là bởi vì ta thích người, tưởng đem người lưu tại bên người!"

Thẩm lãng cá tính thực thẳng, trực tiếp mở miệng cự tuyệt Nguyễn tử, hai người còn bởi vậy đại sảo một trận, sau tới.....

Nói tới đây vạn hiểu điệp đột nhiên ngừng lại, từ lỗi nghi hoặc hỏi, "Sau tới xảy ra chuyện gì?"

Vạn hiểu điệp vẻ mặt ưu thương ngẩng đầu nói, "Sau tới phát sinh cái gì sự tình ta liền nghĩ không ra, ta không biết chính mình vì cái gì sẽ chết ở chỗ này, càng không biết Thẩm lãng đi cái gì địa phương....."

"Cái gì? Người không biết a!" Văn tuyết từng vẻ mặt không tin nói.

Từ lỗi lập tức cấp văn tuyết từng sử ánh mắt, ý bảo hẳn trước đừng nói.

Mà vạn hiểu điệp tắc vẻ mặt mờ mịt nói, "Ta đối nhau trước ký ức chỉ tới nơi này, có lẽ đó là lòng ta tốt đẹp nhất ký ức, cho nên rất khó quên."

Lúc này từ lỗi nhớ tới kha tuấn sơn, "Hiểu điệp tử, người còn nhớ rõ kha tuấn sơn sao?"

Vạn hiểu điệp lắc đầu nói, "Kha tuấn sơn? Ta không quen biết người này."

Từ lỗi vừa nghe vạn hiểu điệp nói nàng không quen biết, trong lòng liền có chút hoài nghi, "Người nghĩ lại, người này năm đó là bọ sóng phòng khiêu vũ phục vụ sinh."

Vạn hiểu điệp cẩn thận hồi tưởng sau nói, "Bọ sóng phòng khiêu vũ mỗi một cái phục vụ sinh ta đều nhận thức, thật sự không có một cái kêu kha tuấn sơn người, đến là..... Nguyễn cường thủ hạ có cái họ Kha, chính là cụ thể kêu cái gì tên, ta cũng không biết."

Lúc này văn tuyết từng ở di động lục soát ra kha tuấn sơn ảnh chụp cấp vạn hiểu điệp xem, nàng chỉ nhìn thoáng qua liền nói, "Hắn chính là Nguyễn cường thủ hạ cái kia họ Kha!"

"Vậy kỳ quái, kia cái này kha tuấn sơn vì cái gì muốn nói lừa gạt ta đâu?" Từ lỗi khó hiểu nói.

Văn tuyết từng nghĩ nghĩ nói, "Ta phỏng chừng hắn là tướng từ nơi này lừa gạt đồng tình, rồi mới làm cho người đem này lâu bán cho hắn."

Từ lỗi nghe xong lại lắc đầu nói, "Không đúng, khẳng định không phải như thế đơn giản, hắn ra giá cả ta lên mạng tra xét, thật sự đã là đồng hành nghiệp ra tối cao, cho dù hắn không bịa đặt cái này nói dối, ta cũng sẽ đem nhà lâu bán cho hắn, nhưng vì cái gì còn muốn nói dối đâu?"

"Trừ phi hắn là có cái gì cần thiết muốn đem nơi này mua không thể lý do!" Văn tuyết từng một ngữ nói toạc ra thiên cơ.

Lúc này từ lỗi nhìn một chút thời gian, lập tức liền phải đến 12 điểm, vì thế hắn liền hỏi vạn hiểu điệp cảm giác như thế nào? Có thể hay không từ Lý văn đình trong thân thể ra tới?

Vạn hiểu điệp thử thử, vẫn là không được, đột nhiên, nàng lổ tai lệch về một bên nói, "Ta cảm giác lầu ba tốt nhất giống có cái gì thanh âm."

Từ lối cùng văn tuyết từng nghe xong sững sốt, không có khả năng a, cái này địa phương ở cái này thời gian trừ bỏ hai người bọn họ cái này ngốc áo choàng sẽ đến, người khác ai còn sẽ đến a!

Vì thế bọn họ hai người liền muốn đi lên nhìn xem, mà phía trước vạn hiểu điệp vẫn luôn bị trói buộc ở lầu một, nơi nào cũng không thể đi, hiện tại bởi vì thượng Lý văn đình thân, nàng cũng có thể thượng lầu ba.

Khi bọn họ ba cái cùng nhau đi đến lầu ba khi, phát hiện thanh âm là từ lầu ba tận cùng bên trong ghế lô truyền ra tới, chính là càng đi đi, vạn hiểu điệp sắc mặt liền càng khó xem, từ lối phát hiện sau liền vội hỏi nàng đây là xảy ra chuyện gì?

Vạn hiểu điệp lắc đầu nói, "Ta cũng không biết, ta cảm giác này cuối cùng một cái ghế lô làm ta cảm thấy sợ hãi, nhưng ta không biết loại cảm giác này vì sao mà đến."

"Bằng không, người trước tiên ở nơi này chờ, ta cùng tuyết từng đi vào trước nhìn xem?" Từ lối đề nghị nói.

Vạn hiểu điệp trong lòng không thoải mái cảm giác đặc biệt mãnh liệt, cuối cùng cũng chỉ hảo đồng ý.

Dương từ lối chậm rãi tới gần cái kia ghế lô khi, có thể rõ ràng nghe được bên trong thanh âm, như là dùng tay ở đánh mặt tường thanh âm, mà khi bọn họ đem chậm rãi đẩy ra ghế lô môn khi, cái kia thanh âm lại đột nhiên im bật.

Văn tuyết từng dùng di động chiếu sáng lên nhi, cùng từ lối cùng nhau cẩn thận đi vào, cái này ghế lô bố cục cùng mặt khác ghế lô không quá lớn cái gì khác nhau, chính là cho người ta cảm giác lại có chút kỳ quái, chính là trong lúc nhất thời cũng không nói lên được là nơi nào có vấn đề.

Từ lỗ dùng tay gõ một chút mặt tường, thanh âm nghe tới liền cùng vừa rồi bọn họ nghe được thanh âm không sai biệt lắm, vì thế từ lỗ liền tiếp tục đánh chung quanh mặt tường.

Đột nhiên, đờng hấn gõ đến sô pha mặt sau một chỗ mặt tường khi, truyền ra thanh âm thực lỗ trống, rõ ràng bên trong là rỗng ruột, chính hấn muốn kêu văn tuyết từng lại đây nhìn lên, vừa rồi cái kia thanh âm lại bỗng nhiên vang lên, chỉ là lần này bọn họ đều nghe thực rõ ràng, thanh âm này rõ ràng là từ vách tường nội sườn đánh ra tới!

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Nửa Đêm Tiếng Ca (Sáu)

Thình lình xảy ra tiếng vang, kinh từ lỗ thân mình hướng sau một lui, thiếu chút nữa ném tới trên mặt đất, văn tuyết từng càng là vẻ mặt kinh hãi nhìn phát ra âm thanh kia mặt tường. Siêu mau ổn định đổi mới tiêu thuyết,

"Bên trong có người?" Từ lỗ có chút không thể tin tưởng nói.

Chính là văn tuyết từng lại liên tục sau lui nói, "Người cảm thấy bên trong có khả năng là người sống sao? Đại ca, này tường ít nhất cũng là hai mươi năm trước xây!"

Hai người lẫn nhau nhìn thoáng qua, rồi mới liền xoay người tìm đồ vật, chính là lại không có một kiện có thể hủy đi tường công cụ, lúc này văn tuyết từng nói, "Ta trong xe có búa cùng thiết 杵", từ lỗ vừa nghe liền nói, "Mau đi lấy tới!"

Văn tuyết từng biểu tình có chút do dự nói, "Người thật muốn đem nơi này tạc khai sao?"

Từ lỗ nhìn thoáng qua mặt tường chắc chắn nói, "Đúng vậy, nhất định phải tạc khai, nơi này có lẽ chính là kha tuấn sơn nhất định phải mua cũ lâu lý do."

Văn tuyết từng gật gật đầu, xoay người chạy xuống lầu đi lấy công cụ, mà từ lỗ tắc đem lỗ tai dán ở trên tường nhỏ giọng nói, "Người rốt cuộc là ai?"

Vạn hiểu điệp xem văn tuyết từng vội vội vàng vàng chạy xuống lầu, nàng liền chậm rãi đi tới ghé lô cửa, chính là mới vừa vừa đi đến liền cảm giác chính mình đau đầu giống muốn nứt ra rồi giống nhau.

Từ lối nghe được thanh âm quay đầu nhìn lại, phát hiện vạn hiểu điệp chính thống khổ ôm đầu, thân mình tả hữu loạng choạng, hẳn một cái bước xa qua đi đỡ nàng, "Xảy ra chuyện gì? Không phải làm người ở bên ngoài đợi sao? Như thế nào vào được?"

"Ta cảm giác được nơi này..... Hảo, giống như cùng ta chết có quan hệ....." Vạn hiểu điệp dứt quãng nói.

Từ lối trong lòng đương nhiên sau biết này cùng nàng chết có quan hệ, hẳn tin tưởng kha tuấn sơn nói trung có thực sự có giả, mà thật sự kia một bộ phận tự nhiên chính là vạn hiểu điệp tại nơi đây bị luân gian sự tình.

Hẳn thật sự không đành lòng làm vạn hiểu điệp nhớ tới những cái đó thống khổ chuyện cũ, chính là vận mệnh chú định nàng lại có thể cảm giác được nơi này có thanh âm, chỉ sợ tường..... Cũng cùng nàng nhất định có cái gì sâu xa.

Không một hồi văn tuyết từng liền thở hỗn hển chạy trở về, hẳn vừa thấy vạn hiểu điệp tình huống liền hỏi từ lối, "Nàng đây là xảy ra chuyện gì?"

Từ lối biểu tình ngưng trọng nói, "Sợ là nếu muốn khởi cái gì thống khổ sự tình....."

Bọn họ hai người đem vạn hiểu điệp trước an trí ở ghé lô trên sô pha, rồi mới liền bắt đầu động thủ tạc tường! Từ lối bọn họ lộ ra tường giấy vừa thấy, phát hiện này tường hẳn là không phải cái gì thợ ngoã xây, bởi vì thủ công đặc biệt thô ráp.

Văn tuyết từng dùng búa thử dùng sức tạc một chút, trên tường liền có một khối gạch móp méo đi vào, ngay sau đó một cỗ khó nghe hương vị từ tường phùng truyền ra tới, huân hai người liền tặc sau lui.

Từ lối cố nén mùi hôi, dùng di động hướng bên trong chiếu đi, này vừa thấy không quan trọng, chỉ thấy một khối nửa hong gió thi thể dựa nghiêng trên bên trong.

Mà cùng lúc đó ng ồi ở trên sô pha vạn hiểu điệp thế nhưng "Đằng!" Một chút từ trên sô pha đứng lên, dọa từ lối bọn họ hai người nhảy dựng, chỉ thấy vạn hiểu điệp chậm rãi hướng đi cái kia cửa động, tưởng duỗi tay lại không dám bộ dáng, làm người nhìn thực đau lòng.

Một lát sau, nàng mới chậm rãi nói, "Đem này đó gạch đầu gỗ rút, bên trong người là Thảm lãng....."

"Cái gì?" Từ lối cùng vãn tuyết từng chấn động, vội dùng tay đem bên cạnh gạch lấy ra, quả nhiên bên trong là một khối thân hình cao lớn nam tính thi thể, tuy rằng thi thể làn da sớm lấy hong gió, chính là từ khuôn mặt thượng còn có thể nhìn ra, người này cùng tuyên truy ền đơn thượng Thảm lãng có vài phần tương tự.

Vãn tuyết từng vẻ mặt nghi hoặc nói, "Hắn, hắn như thế nào sẽ chết ở chỗ này?"

"Ta nhớ ra rồi..... Ta cái gì đầu nghĩ tới....." Vạn hiểu điệp ở mặt sau lẩm bẫm nói.

Từ lối vừa nghe sau lưng thanh âm không đúng, hắn vừa quay đầu lại liền thấy Lý vãn đình đã đổ trên mặt đất, mà vạn hiểu điệp quý h ần đang đứng ở nàng bên cạnh, chỉ là nàng nhìn qua phi thường không bình thường, chung quanh dòng khí cũng tựa hồ bắt đầu nổi lên biến hóa.

Liền ở bọn họ hai cái đầu ở chú ý vạn hiểu điệp quý h ần khi, đột nhiên một thanh âm ở cửa vang lên, "Vẫn là cho các người phát hiện, một đám không biết trời cao đất dày gia hỏa....."

Hai người quay đầu nhìn lại, cửa người thế nhưng là kha tuấn sơn, chỉ là chút khi hắn biểu tình có chút dữ tợn, trong tay còn cầm một phen không biết là thật là giả màu đen sùng lục.

"Kha tiên sinh, người chính là Đại lão bản, đây là làm cái gì a?" Văn tuyết từng nói chuyện phân tán hẳn lực chú ý.

Kha tuấn sơn một trận cười lạnh nói, "Ta vốn định ra giá cao đem nơi này mua, rồi mới lặng lẽ xử lý thi thể này, chính là không nghĩ tới vẫn là cho các người phát hiện, chẳng lẽ các người chưa từng nghe qua tò mò hại chết miêu sao?"

Mà lúc này vạn hiểu điệp chính hung hăng nhìn chằm chằm kha tuấn sơn nhìn, nàng trên mặt bởi vì phẫn nộ mà che kín gân xanh, mắt thấy liễn phải là bạo tẩu trạng thái, chính là kha tuấn sơn hiển nhiên là nhìn không thấy vạn hiểu điệp, học được ý dào dạt nói, "Chỉ cần giết các người, ta liễn có thể tỉnh hạ mua này phá lâu tiễn!"

"Chẳng lẽ Thâm lăng là người giết?" Từ lỗi không sợ chết hỏi.

Văn tuyết từng vừa nghe dọa một thân mồ hôi lạnh, vội nói, "Như thế nào khả năng? Kha tiên sinh là trùm địa ốc, như thế nào sẽ sát một cái phòng khiêu vũ tiểu ca sĩ đâu?"

Không nghĩ tới kha tuấn sơn lại nói, "Người không phải ta một người giết, dù sao các người cũng chết chắc, hiện tại nói cho các người hai cái cũng không sao, làm cho các người đương cái minh bạch quý! Kỳ thật năm đó luân gian vạn hiểu điệp chính là ta cùng Nguyễn cường, ta đã sớm coi trọng vạn hiểu điệp, chẳng qua Nguyễn anh ngọc có chuyện, nói đó là nàng cây rụng tiễn, không động đây đến, bằng không nàng đã sớm là của ta, có thể đến phiên Thâm lăng cái này tiểu bạch kiêu? Sau tới bọn họ tới tìm Nguyễn anh ngọc ngả bài, chọc giận nàng, khiến cho nàng đệ Nguyễn cường thu thập vạn hiểu điệp cái này tiểu tiện hóa! Kết quả Thâm lăng ở tìm chúng ta tính toán sổ sách thời điểm bị Nguyễn cường sai tay cấp đánh chết, vì thế ta liễn cấp Nguyễn cường ra cái chủ ý, chính là đem Thâm lăng phong ở cái này ghế lô tường, bảo đảm thân không biết quý không hay, nhưng không nghĩ tới vạn hiểu điệp nữ nhân này như thế tử tâm nhân, Thâm lăng mất tích sau nàng thế nhưng liễn tự sát, Nguyễn anh ngọc ở biết được nàng đệ đệ giết Thâm lăng sau cũng biến điên điên nhảy nhót, chúng ta sợ nàng nhất thời nói bậy nói bạ lại đem sự tình nói ra, liễn đem

nàng đưa đến bệnh viện tâm thần, mấy năm nay nàng ở nơi đó phí dụng vẫn luôn là ta ở ra, mà Nguyễn cường ở lúc sau không bao lâu liền cấp công an bắt, phán cái không hện, còn hảo hấn chưa nói ra Thẩm lãng sự tình, bằng không khẳng định là tử hình! Ta hiện tại đã không phải năm đó tên côn đồ, này đó hắc lịch sử chỉ có thể vĩnh viễn biến mất, cũng xứng đáng các người xui xẻo, hảo, thời gian cũng không còn sớm, nên đưa các người thượng ta!"

Kha tuấn sơn nói xong liền phải nổ súng đánh chết từ lỗi cùng văn tuyết tùng, đột nhiên, hấn mắt trợn lên nhìn bọn họ sau lưng, bên trong tràn ngập sợ hãi, như là nhìn đến cái gì chính mình như thế nào cũng không tiếp thu được khủng bố sự tình giống nhau.

Từ lỗi bọn họ cũng chậm rãi quay đầu nhìn lại, tiếp theo hai người đầu lộ cộc một tiếng nuốt một ngụm nước miếng, chỉ thấy vừa rồi còn ở tường trong động thi thể thế nhưng chậm rãi từ bên trong đứng lên, thân thể hấn chính cứng đờ đi phía trước từng bước một đi tới.

Từ lỗi cùng văn tuyết tùng vừa thấy lập tức lui qua một bên, đây là cái gì tình huống, xác chết vùng dậy? Chính là đây đầu là thầy khô a!

Chỉ thấy kia cô thi thể đầu tiên là đi tới vạn hiểu điệp bên người, chậm rãi vươn tay nhẹ nhàng vuốt ve nàng mặt một chút nói, "Hiểu điệp, người như thế nào như thế gốc? Vì cái gì không hảo hảo tồn tại?"

Vạn hiểu điệp khốc lóc nói, "Người lúc ấy mất tích, ta cho rằng người không cần ta, không có người ta căn bản sống không nổi, với này như thế thống khổ sống ở trên đời này, còn không bằng đã chết hảo....."

Thẩm lãng trong mắt tràn đầy trù mên nói, "Đồngốc, ta như thế nào khả năng không cần người, ta chỉ là bị nhốt ở chỗ này hơn hai mươi năm, không có biện pháp đi ra ngoài tìm người, mỗi khi ta nghe được người tiếng ca vang lên khi, ta tâm tựa như đao cắt giống nhau đau....."

Lúc này kha tuấn sơn dọa tưởng ra bên ngoài chạy, lại thấy Thẩm lãng nhẹ nhàng vung lên hấn kia khô khốc cánh tay, kha tuấn sơn liền một chút bay lên, rồi mới hung hăng đánh vào trên tường.

Thẩm lãng lạnh lùng nói, "Ta ước chừng ở chỗ này đợi hơn hai mươi năm, rốt cuộc làm ta chờ đến người, kha tuấn sơn..... Người cho rằng người sửa lại tên liền không ai biết người trước kia làm những cái đó xấu xa sự sao? Hôm nay chúng ta liền lão trưởng tân trưởng cùng nhau tính đi....."

Thẩm lãng sau khi nói xong liền nhìn về phía từ lỗi cùng văn tuyết tùng nói, "Cảm ơn các người phóng ta ra tới, hiện tại các người mang lên các người bằng hữu đi thôi, ta không nghĩ đem các người liên lụy tiến vào."

Từ lỗi vừa nghe lập tức liền cùng văn tuyết tùng giá Lý văn đình ra ghế lô, kha tuấn sơn vừa thấy bọn họ phải đi, liền cũng chậm rãi bò hướng về phía cửa, trong miệng còn đối bọn họ kêu, "Đẫn ta đi, ta đem ta sở hữu tiền đầu cho các người....."

Nhưng hắn nói còn chưa nói xong, ghế lô môn liền vô tình đóng lại!

Từ lỗi cùng văn tuyết tùng nơi nào còn dám ở lâu, ra cũ lâu, lái xe liền chạy nhanh rời đi! Ở bọn họ lên xe thời điểm còn nghe được kha tuấn sơn từng tiếng kêu thảm thiết.....

Lúc sau mấy ngày, từ lỗi cùng văn tuyết tùng vẫn luôn thấp thỏm bất an nhìn tin tức, muốn nhìn một chút tin tức thượng nói chưa nói kha tuấn sơn sống hay chết, kết quả nhưng vẫn đều không có tin tức.

Thẳng đến sau đã tới thời gian rất lâu, thứ nhất trên mạng tin tức nói, bốn thị trứ danh xí nghiệp gia kha tuấn sơn hướng "Hy vọng công trình" hiến cho chính mình toàn bộ thân gia sau xuất ngoại định cư.

Từ lỗi cùng văn tuyết tùng hai người từ đây sau này liền không còn có gặp qua kha tuấn sơn, không biết hắn là đã chết vẫn là tồn tại.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Bốn Thủy Thôn (Một)

Hoa tử cùng miêu khải đi ở nông thôn thu thổ sản vùng núi, kết quả tiến vùng núi xe liền phá hủy ở nửa đường thượng, này đường núi thật là xa không thôn gần không cửa hàng, nhất nhưng khí chính là di động còn không có tín hiệu!

Trong xe mang thủy cùng ăn không nhiều lắm, hơn nữa buổi tối trong núi nhiệt độ không khí thấp, này nếu là hai người ở trong xe quá một đêm, thế nào cũng phải đông lạnh bị bệnh không thể!

Tuy rằng hoa tử tại đây con đường thượng chạy vô số lần, khá vậy là lần đầu tiên gặp được loại tình huống này, hiện tại cũng chỉ có thể hai mắt một sờ soạng.

Hai người ở trong xe chấp vá ăn điểm bánh mì cùng giảm bông, rất cuộc trong bụng có thực nhi, buổi tối cũng liền không như vậy lạnh.

Miêu khải nhìn minh mang núi lớn nói, "Hoa tử, như vậy không được, hiện tại sắc trời càng ngày càng chậm, chỉ sợ rất khó lại có ô tô từ nơi này đi ngang qua, nếu không hai ta đi phía trước đi một chút, nhìn xem có thể hay không gặp được nhân gia?"

Nhưng hoa tử lại lo lắng nói, "Này quốc lộ ta không biết chạy bao nhiêu lần, nhưng chưa từng ở phụ cận nhìn thấy quá cái gì nhân gia, chúng ta như thế đi xuống đi, đến lúc đó thiên tối sẫm, liền hiện tại trong núi hôm nay nhi, hai anh em ta nếu là không ở trong xe qua đêm, vậy khẳng định đến đông lạnh hỏng rồi, hơn nữa ta còn nghe nói, này phụ cận trong núi nhưng có linh miêu a, kia đồ vật nhưng cắn người!"

Miêu khải rụt rụt cổ nói, "Kia làm sao bây giờ? Này đại buổi tối ở trong xe qua đêm cũng rất dọa người có được không!"

Hai người đang nói đâu, miêu khải vừa quay đầu lại liền nhìn đến lộ bên trái thế nhưng có một cái người dẫm ra tới đường nhỏ, hấn vội dùng ngón tay cấp hoa tử nói, "Xem, chỗ đó có một cái đường nhỏ! Khẳng định là người dẫm ra tới."

Hoa tử đi qua đi vừa thấy, thật đúng là có đi ều đường nhỏ, hắn nhìn thoáng qua đ ồng h ònói, "Hiện tại ly thái dương xuống núi còn có không đến hai cái giờ, chúng ta hai cái lấy thượng đ ồ vật theo này đường nhỏ đi phía trước đi một giờ, nếu vẫn là nhìn không tới bất luận nhà nào, chúng ta liền đường cũ phản h ồi ở trong xe qua đêm."

Vì thế hai người lấy thượng thức ăn nước uống, khóa kỹ xe sau, liền theo đường nhỏ hướng rừng cây chỗ sâu trong đi đến.....

Này đường nhỏ vừa thấy chính là có người hàng năm ở mặt trên hành tẩu sở dĩ dám bước ra tới, hơn nữa lộ thực hẹp, chỉ có thể dung hạ một người thông qua, vì thế hoa tử cùng miêu khải liền một trước một sau ở đi ở này rừng rậm đường nhỏ thượng.

Tuy rằng thái dương còn không có lạc sơn, chính là đi ở này n ồng đậm trong rừng cây, ánh sáng cũng là phá lệ tối tăm, mắt thấy một giờ thời gian liền phải tới rồi, chính là bọn họ lại không có nhìn thấy một bóng người, rơi vào đường cùng, hai người đành phải đường cũ phản h ồi.

Lúc này thái dương đã sắp xuống núi, bọn họ hai người đi qua tại đây lâm ẩm đường nhỏ thượng, ai cũng không nói chuyện, trong lúc nhất thời an tĩnh có chút người, cuối cùng miêu khải thật sự nhịn không được, "Hoa tử, nói điếm cái gì đi, như thế an tĩnh đi xuống đi quá tra tấn người!"

Hoa tử nghĩ nghĩ nói, "Ta cấp nói ta thu thổ sản vùng núi khi nghe tới chuyện xưa đi, ta nghe bán cho ta thổ sản vùng núi đ ồng hương nói, ở gần đây có cái kêu bốn thủy thôn địa phương, thời trẻ thời điếm cũng là con cháu thịnh vượng một cái thôn, sau tới không biết xảy ra chuyện gì, trong một đêm trong thôn người tất cả đ ều biến mất! Cụ nói năm đó là cái đi khắp hang cùng ngõ hẻm người bán hàng rong cái thứ nhất phát hiện bốn thủy thôn người hắn đ ều không thấy, lúc ấy liền cấp dọa điên rồi! Về nhà sau gặp người liền nói, bốn thủy thôn thôn dân đ ều biến thành lệ quỷ, muốn ra tới ăn thịt người! Sau tới khác thôn ở bốn thủy thôn có thân thích, liền tự phát tổ chức một đám người tới bốn trong nước nhìn xem, kết quả phát hiện trong thôn quả nhiên một người đ ều không có, chính là lại không

giống như là ra cửa thăm người thân, bởi vì có không ít nhân gia có còn bãi không ăn xong đờ ăn đâu!"

Hoa tử giảng đến này liền không nói, miêu khái vội hỏi hắn, "Rồi mới đâu, những cái đó thôn dân tìm được rồi sao?"

Hoa tử nhún nhún vai nói, "Không rồi mới, ta nghe đến đó cái kia đờ hương có chuyện liền đi trước!"

Miêu khái lập tức "Thiệt....." Một tiếng!

Hai người lại đi rồi một hồi, hoa tử liền cảm giác không quá thích hợp nhi, lúc này thái dương đã sớm lạc sơn, hắn nhìn thoáng qua chính mình đờng hồ, bọn họ từ trở về phản đến bây giờ đâu đi rồi mau hai cái giờ, nhưng lại vẫn là không có nhìn đến chính mình xe.

Lúc này bốn phía đã thực đen, hoa tử đờng hồ là mang kim chỉ nam công năng, bọn họ cũng là vẫn luôn hướng tới ô tô đỗ phương hướng đi, phương hướng khẳng định sẽ không sai, chính là nếu ẩn lộ trình tính hắn là đã sớm tới rồi nha!

"Miêu khái, ta và người nói sự kiện, người nhưng đừng sợ!"

Miêu khái sửng sốt, "Gì sự?"

"Chúng ta khả năng lạc đường!"

"Cái gì? Không có khả năng đi, này dọc theo đường đi cũng không có cái ngã rẽ, chúng ta như thế nào đi liền như thế nào hồi, sao có thể lạc đường đâu?" Miêu khái không tin nói.

Hoa tử đứng ở tại chỗ hướng bốn phía nhìn lại, gió núi thổi lá cây sạt rung động, hắn thở dài nói: "Theo lý thuyết này đích xác không có khả năng, chính là hiện thực là chúng ta thật sự lạc đường!"

Miêu khái trong lòng cái này hồi hận a, vừa rồi liền không nên đưa ra đi tìm cái gì phụ cận nhân gia, hiện tại hảo, nếu là tại đây tối lửa tắt đèn địa

phương qua đêm, không đông chết cũng đến hù chết!

Hai người lại tiếp tục đi phía trước đi r ồi trong chốc lát, đều cảm thấy có chút tinh bì lực tấn, đột nhiên, hoa tử hét to một tiếng nói, "Phía trước có ánh đèn!"

Miêu khải vừa nghe lập tức hướng hấn nói phương hướng nhìn lại, quả nhiên có chút tinh tinh điểm điểm ánh đèn ở cách đó không xa chớp động.....

Bọn họ lập tức hưng phấn tri ều ánh sáng chạy tới, chạy vội chạy vội li ền tới tới r ồi một mảnh thôn xóm, bởi vì trời tối, bọn họ lại đi quá cấp, căn bản không thấy rõ cửa thôn lập một khối mộc thẻ bài thượng viết mấy cái chữ to -- bốn thủy thôn.

Ánh đèn là từ tiền thôn cách đó không xa một hộ đại viện tử lộ ra tới, hoa tử bọn họ hai cái đi đến viện môn khẩu vừa thấy, thế nhưng đại môn bốn sườn mở rộng ra, mà bọn họ nhìn đến ánh sáng còn lại là trong viện trên mặt đất bãi bảy trần đèn d ầu.

"Này bảy trần đèn vị trí bãi hảo kì quái a, nhìn như không có quy luật, chính là kỳ thật lại là có quy luật, người xem giống không giống bắc đầu thất tinh vị trí?" Miêu khải nghi hoặc nói.

Hoa tử nhìn thoáng qua nói, "Ta cũng mặc kệ này đèn có hay không cái gì quy luật, chúng ta vẫn là trước tìm cái ngủ địa phương muốn thật sự một ít." Nói xong hấn li ền đối với trong viện hô to, "Xin hỏi có hay không người ở a? Có người sao? Chúng ta là đi ngang qua, muốn mượn chỗ ở một đêm!"

Chính là hoa tử hô nửa ngày cũng không gặp nửa bóng người, hấn li ền nhắc chân muốn chạy đi vào, lại bị miêu khải một phen giữ chặt nói, "Từ từ hoa tử, chúng ta như thế tùy tiện đi vào không tốt lắm đâu, người lại kêu vài câu!"

Hoa tử ngẫm lại cũng là, vì thế li ền lại đối với trong viện hô vài tiếng, bỗng nhiên, trong viện truyền đến một tiếng ho khan thanh, một vị đ ầy đ ầu

đầu bạc lão nhân tay cầm một trần đèn đầu đi ra.

Lão nhân bước đi rã rời đi tới cửa, hắn nhìn đến Hoa Bắc cùng miêu khải hai người sau, liền nghi hoặc hỏi, "Các người..... Như thế nào đi vào nơi này?"

Hoa tử ngược ngừng nói, "Chúng ta xe phá hủy ở phụ cận, tưởng ở ngài nơi này ở nhờ một đêm, chúng ta sẽ cho ngài ở nhờ phí!"

Lão nhân nghe xong xua xua tay nói, "Không cần đưa tiền, có thể đi vào nơi này chính là duyên phận, chính là có câu nói ta phải nói ở phía trước, ở nhờ có thể, nhưng buổi tối các người không thể loạn đi, chỉ có thể đái trong phòng ngủ, sáng mai liền chạy nhanh rời đi, nơi này không phải các người hẳn là tới địa phương!"

Hai người vừa nghe đầu cảm kích nói thẳng cảm ơn.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Bốn Thủy Thôn (Nhị)

Lão nhân lãnh bọn họ đi tòa nhà tây sương phòng, đẩy cửa ra sau đối bọn họ nói, "Nơi này thời gian rất lâu không có người ở, hương vị khả năng không tốt lắm, các người liền tạm chấp nhận một đêm đi!"

Hoa tử lập tức nói, "Không có việc gì, chúng ta có cái chỗ ngủ ấi ngủ là đến nơi, ngài lão nghỉ ngơi đi thôi!"

Lão nhân gật gật đầu liền xoay người rời đi, bọn họ hai cái đóng cửa cho kỹ cửa sổ sau nhìn thoáng qua cái này trong phòng, quả nhiên hương vị có điếm đại, có thể là bởi vì phòng ở quá già r ấi, hơn nữa nơi này thế nhưng còn không có mở điện!

Còn hảo hai người vừa r ấi xuống xe khi đầu tùy tay cầm chính mình túi ngủ, bằng không hiện tại liền phải cái trên giường đất cũng không biết nhiều ít năm chần bông, hoa tử nằm ở chính mình túi ngủ trông được trên đầu phòng lương nói, "Miêu khải, ta cho người nói có quan hệ phòng lương chuyện xưa a?"

"Khủng bố chuyện xưa?"

"Ân, như thế nào? Có nghe hay không?"

Miêu khải đem đầu lay động nói, "Không muốn nghe."

Hoa tử không nghĩ tới miêu khải thế nhưng còn có không muốn nghe chuyện xưa thời điểm, liền nghi hoặc hỏi, "Vì sao? Người không phải thích nhất làm ta cho người giảng này đó dọa người tiểu chuyện xưa sao?"

Miêu khải uốn éo mặt nói, "Ca, nơi này đã đủ khủng bố, người còn giảng khủng bố chuyện xưa, còn có để người ngủ! Không nghe xong, mau ngủ đi!"

Hoa tử tự thảo mất mặt, đành phải cũng cầm miệng ngủ, ai ngờ ngủ đến nửa đêm, hoa tử đã bị một trận tiếng bước chân cấp đánh thức, hấn cẩn thận vừa nghe, giống như có thật nhiều người có viện qua lại đi lại, nhưng lại không ai nói chuyện.

Vì thế hoa tử liền nhẹ nhàng đẩy tỉnh miêu khải nói, "Người nghe, trong viện có phải hay không có người?"

Miêu khải đang ngủ say đâu, liền trở về hấn một câu, "Này không vô nghĩa sao? Người trụ nhân gia sân, còn không được nhân gia trong viện có người a!"

Nhưng hoa tử lại không thuận theo không buông tha nói, "Người nghe a, người này cũng quá nhiều đi!"

Miêu khải một cái giật mình cũng thanh tỉnh lại đây, hấn vãn tai vừa nghe, quả nhiên cảm giác ngoài cửa có rất nhiều người ở qua lại đi lại, hấn nhìn thoáng qua hoa tử nói, "Môn cảm thượng sao?"

Hoa tử gật gật đầu nói, "Này người yên tâm, ta xem cái kia đỉnh môn còn rất thô đâu!"

Miêu Khải vừa nghe cứ yên tâm nói, "VẬY KHÔNG CÓ VIỆC GÌ, CHÚNG TA NGỦ ĐI!"

Nhưng Hoa Tử lại nói, "NGƯỜI TÂM CŨNG QUÁ LỚN, VẠN NHẤT BỌN HỌ NGƯỜI TRONG THÔN THÍCH GIẾT NGƯỜI CƯỚP CỦA ĐÂU? VẬY LÀ CẦN THẬN MỘT CHÚT HẢO, KHÔNG BIẾT VÙNG KHỈ HO CÒ GÁY RA ĐIỀU DÂN SAO?"

Làm hẩn như thế vừa nói, miêu Khải cũng ngủ không được, hai người liề ghé vào túi ngủ đại khí cũng không dám suyễn nghe lén, nhưng càng nghe cảm giác càng không đúng, hai người trung muốn thuộc Hoa Tử lá gan đại, hẩn đầu tiên là động tác uyển chuyển nhẹ nhàng hạ giường đất, rồi mới chậm rãi đi tới cửa sổ trước, từ cửa sổ phùng ra bên ngoài như vậy vừa thấy..... Rồi mới lập tức liề sắc mặt vàng như nển bò lại túi ngủ.

"Như thế nào? Nhìn đến cái gì?" Miêu Khải tò mò hỏi.

"Cái gì đều không có....." Hoa Tử hàm hàm hồ hồ nói.

Miêu Khải vừa nghe liề càng tò mò, "Cái gì đều không có người dọa thành như vậy?"

Hoa Tử khớp hàm thẳng run lên nói, "Chính là cái gì đều không có mới sợ hãi....."

Miêu Khải bỗng nhiên minh bạch Hoa Tử ý tứ, rõ ràng nghe được rất nhiều người tiếng bước chân, chính là bên ngoài lại nửa bóng người đều không có, kia chẳng phải là gặp quỷ? Như thế tưởng tượng hai người lập tức ai cũng ngủ không được, liề một đám mắt to trừng mắt nhỏ nhìn phòng lương tới rồi hừng đông, bọn họ lúc này mới kiên trì không được đã ngủ.

Hoa Tử là cái thứ nhất tỉnh lại, này năm gần đây hẩn hàng năm bên ngoài chạy, khiến cho hẩn đồng hồ sinh học thực chuẩn, mặc kệ hẩn ngày hôm qua ngủ nhiều vẫn, vừa đến 7 điểm chuẩn tỉnh,

Tỉnh lại sau hẩn còn có loại không biết thân ở nơi nào ảo giác, hẩn nhìn nhìn bên người miêu Khải, lại nhìn nhìn này rách nát nhà ở, lúc này mới

nhớ tới chính mình là tá túc ở nhà của người khác.

Hắn đẩy đẩy miêu khái nói, "Ăn cơm!"

Miêu khái vừa nghe liền lập tức bò lên nói, "Cơm sáng ăn gì?"

Hoa tử nhin không được ha ha cười không ngừng nói, "Ăn không khí! Người cũng không nhìn xem chính mình ở đâu đâu?"

Miêu khái lúc này mới nhớ tới bọn họ ngày hôm qua gặp được sốt ruột sự tới, thẳng oán giận nói, "Liền này ra tới cũng thật đủ xui xẻo, khẳng định là không thấy hoàng lịch liền ra cửa!"

Hoa tử cũng nhin không được trêu chọc hắn nói, "Đúng vậy, ngày thường ta cũng không có như thế xui xẻo, còn không phải mang theo người mới như thế xui xẻo....."

"Nói hươu nói vượn, ta nhưng từ nhỏ chính là may mắn tiêu vương tử!" Miêu khái không phục nói.

Hoa tử làm cái tướng phun biểu tình nói, "Hành, đi thôi may mắn tiêu vương tử, chúng ta ra tìm xem, xem có hay không ăn!"

Vì thế hai người liền ra tây sương phòng, trên mặt đất bày tràn đèn dầu cũng đã sớm đã châm hết, hoa tử nhớ rõ lão nhân là từ đông trong phòng đi ra, vì thế liền tiến lên gõ gõ môn nói, "Đại gia, ngài nổi lên sao? Chúng ta muốn tìm điếm ăn!"

Chính là bọn họ đợi nửa ngày, lại không thấy bên trong có cái gì động tĩnh, vì thế hoa tử lại dùng sức gõ vài cái lên cửa, nhưng không nghĩ tới môn lại bị gõ khai, bọn họ hai cái hướng trong môn vừa thấy tức khắc liền dọa nước tiểu! Chỉ thấy cái này đông sương phòng thành linh bày một ngục sơn son đại quan tài!

Hai người dọa liên tục sau lui, miêu khái càng là quay đầu liền chạy, hoảng loạn trung còn một chân đá ngã lăn trên mặt đất một tràn đèn dầu.....

Hoa tử kỳ thật cũng dọa không nhẹ, nhưng hắn còn an ủi miêu khái nói, "Không có việc gì, có thể là trùng hợp, chúng ta quê quán cũng đây hứa hẹn lão nhân chuẩn bị quan tài thói quen, người ngày hôm qua cũng nhìn đến cái kia lão nhân đều lão thành cái dạng gì! Chúng ta lại đi nhà người khác nhìn xem, có thể hay không mua điểm ăn đồ vật."

Vì thế bọn họ hai người liền ở trong thôn mọi nơi đi dạo, xem có thể hay không gặp được cái gì thôn dân, chính là đi r ễ nửa ngày đừng nói là người, ngay cả chỉ gà vịt ngỗng cũng chưa gặp được nửa chỉ, hơn nữa thôn này còn dị thường an tĩnh, liền cái khúc khúc ếch xanh tiếng kêu đều không có.

Bọn họ ở trong thôn chuyển động nửa ngày thật sự là không gặp được người, miêu khái liền nghĩ gõ gõ cửa tìm người được, này cũng không có gì ngưng ngừng, dù sao đều sẽ cho bọn hắn yên.

Nhưng kết quả bọn họ hợp với gõ mấy nhà người, đều là đại môn nhắm chặt, không hề người ra tới ứng bọn họ, thật vất vả gặp cái đại môn không quan nhân gia, bọn họ đi vào đi vừa thấy, viện lá cây đều sắp có một thước dày, này cũng không biết nhiều ít năm không ai quét, trong phòng càng tất cả đều là tro bụi, như thế nào xem cũng không giống có người trụ nhân gia!

Vì thế bọn họ lại tìm đệ nhị gia đại môn khai nhân gia, kết quả đi vào vừa thấy cũng là giống nhau, đột nhiên một cái khung bố ý niệm ở hoa tử trong lòng sinh ra, thôn này sẽ không căn bản là không ai đi!

Hoa tử đem ý nghĩ của chính mình cùng miêu khái vừa nói, miêu khái cứ việc nói thẳng: "Không có khả năng, trước không nói ngày hôm qua tiếng bước chân có phải hay không có người, ngày hôm qua lão nhân khẳng định là thật thật người đi, tuy rằng hắn trong phòng bãi cái quan tài, kia cũng không thể thuyết minh hắn là quỷ không phải!"

Hoa tử tưởng tượng cũng là, hắn nhìn thoáng qua thời gian liền đối miêu khái nói, "Ta xem chúng ta vẫn là trước tìm xe đi, có lẽ có thể đáp cái xe về trước thành phố đâu?"

Còn hảo hai người trên người còn có chút thức ăn nước uống, vốn định không đến vạn bất đắc dĩ không thể ăn, hiện tại không có ăn liền đi không nổi, bọn họ hai người cũng chỉ hảo ăn trước hết trên người cuối cùng đồ ăn.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Bốn Thủy Thôn (Tam)

Hoa tử cùng miêu khải hai người ăn sạch trên người cuối cùng đồ ăn sau, liền chuẩn bị bắt đầu xuất phát hướng tối hôm qua dừng xe phương hướng đi rồi, chính là bọn họ ở trong thôn chuyển động nửa ngày lại như thế nào cũng nghĩ không ra cửa thôn là ở đâu cái phương hướng rồi.

Hai người liền toàn bằng ấn tượng ở trong thôn qua lại hạt chuyển động, cũng kỳ quái, bọn họ phân biệt đi rồi trong thôn đông nam tây bắc bốn cái phương hướng, lại không có một phương hướng có ra thôn lộ!

Cái này làm cho bọn họ không khỏi nhớ tới ngày hôm qua lão nhân nói "Buổi tối không thể loạn đi" câu nói kia, chính là hiện tại là ban ngày a, hoa tử nhìn nhìn trên đầu đại thái dương, nếu lại như thế đi xuống đi, mắt thấy liền lại muốn tới giữa trưa, buổi sáng ăn về điểm này đồ vật cũng tiêu hóa không sai biệt lắm.

Miêu khải đổi mới oán giận nói, "Sớm biết rằng liền không cùng người tới chịu này phân tội, trường như thế đại còn không có ai quá đói đâu, hiện tại rốt cuộc có thể cảm nhận được Phi Châu dân chạy nạn khổ, sau này ăn cơm kiên quyết không thể lãng phí một cái lương thực!"

Hoa tử trừng mắt một cái nói: "Người nói như thế nói nhiều không đói bụng sao?"

Miêu khải vừa định hỏi hai câu, nhưng tưởng tượng đến nói chuyện cũng lãng phí thể lực, liền đem miệng nhắm lại an tĩnh đi đường!

Nhưng không đi hai bước hoa tử liền đứng lại, mắt nhìn thoáng qua bốn phía nói, "Không được, không thể lại như thế đi xuống đi! Chúng ta còn muốn trước tìm được tối hôm qua cái kia lão nhân gia mới được!"

Miêu khải tức giận nói, "Ai không biết muốn trước tìm được cái kia lão nhân gia a, nhưng người nói chúng ta đâu tại đây thôn nhi chuyên vài vòng? Tuy nói ngày hôm qua tới thời điểm trời đã tối rồi, nhưng ta còn là nhớ rõ lão nhân gia đại môn trường gì dạng, ta dám khẳng định nói, chúng ta từ ra lão nhân gia đại môn, liền không lại đi ngang qua nhà hắn!"

Hoa tử biết miêu khải nói một chút cũng không sai, hắn cũng nhớ rõ đêm qua bọn họ tiến thôn không đi bao xa liền thấy được lão nhân gia, cho nên chỉ cần tìm được cái kia sơn liền khẳng định có thể ra thôn, bọn họ hiện tại cũng hối hận, buổi sáng vì sao không ra môn liền trực tiếp ra thôn đâu, nếu không bọn họ hiện tại cũng sẽ không bị lạc ở cái này kỳ quái trong thôn.

"Đừng đi rồi!" Hoa tử đột nhiên hô to một tiếng, dọa miêu khải thân mình một đốn, "Lại xảy ra chuyện gì?"

Hoa tử tìm cái cọc cây đặt móng gối xuống nói, "Chúng ta như thế đi khẳng định không được, gối xuống đi, chờ trời tối là có thể tìm được cái kia sơn!"

Miêu khải ngẫm lại cũng là, ngày hôm qua bọn họ chính là ở trong đêm tối gặp được mấy cái đèn dầu ánh sáng mới tìm được nơi này, xem ra với này như thế hạt chuyên, còn không bằng chờ trời tối đâu, chỉ là..... Nghĩ đến đây, miêu khải trong bụng truyền đến "Lộc cọc..... Lộc cọc" thanh âm.

Hắn lập tức ngưng ngưng nói, "Này, này như thế nào lại đói bụng đâu?"

Hoa tử cũng xoa xoa chính mình bụng nói, "Ta cũng đã sớm đói bụng, buổi sáng ăn đồ vật vốn là không nhiều lắm, lại thêm hai ta ở chỗ này một hồi loạn đi, khẳng định đã sớm tiêu hóa không có." Nói xong hắn mắt liền khắp nơi loạn xem, như là ở tìm cái gì.....

Miêu khải vừa thấy liền khó hiểu hỏi, "Người tìm cái gì đâu?"

Hoa tử cũng không để ý đến hắn, vẫn là vẫn luôn khắp nơi tìm cái gì, đột nhiên, hoa tử cao hứng nói, "Có!"

Chỉ thấy hần ba bước cũng làm hai bước đi vào một viên dưới tàng cây, rồi mới đắc ý dào dạt nói, "Xem, người đoán ta tìm được cái gì!"

Miêu khải đi đến dưới tàng cây vừa thấy, nguyên lai đây là một viên cây táo a! Hần tùy tay hái được một viên đặt ở miệng, đừng nói, thật đúng là ngọt, vì thế hần liền trêu chọc nói, "Xem ra người ta hai người muốn học kia Tuyệt Tình Cốc chủ cừu thiên xích!"

Hoa tử cười cười nói, "Chúng ta hiện tại cùng nàng tình cảnh cũng không kém bao nhiêu!"

Vì thế hai người liền vội động thủ trích quả táo ăn, đừng nhìn này cây táo không chớp mắt, chính là mặt trên kết quả táo rồi lại đại lại ngọt, miêu khải vừa ăn còn biên hỏi, "Hoa tử, người như thế nào sẽ biết có thể ở trong thôn tìm được cây táo đâu?"

Hoa tử đắc ý nói, "Ta phiến khu ta tới nhiều, giống nhau trong thôn đều sẽ có người ở nhà mình trước cửa loại mấy khóa cây táo, có thể bán liền bán, không có người mua liền phơi khô chính mình gia ăn!"

Miêu khải ăn ăn, đột nhiên hỏi hoa tử, "Hoa tử, người nói cái này địa phương không phải là người nói bốn thủy thôn đi?"

Hoa tử sắc mặt biến đổi nói, "Không có khả năng! Kia chỉ là cái truyền thuyết, chân thật độ cũng không cao."

"Kia nhưng không nhất định, có thật nhiều truyền thuyết đều không phải tin đồn vô căn cứ, đều là đã từng phát sinh quá cái gì sự tình, mới bị người đời sau lại bịa đặt thượng một ít nội dung!" Miêu khải phản bác nói.

Nhưng hoa tử lại biểu tình ngưng trọng nói, "Có lẽ đi, chỉ mong nơi này không phải....."

Kế tiếp bọn họ hai người liền vẫn luôn ngồi ở cây táo hạ nói chuyện phiếm, đói bụng khát liền ăn trên cây táo..... Thời gian quá thực mau, khi bọn họ lại xem thái dương khi, phát hiện nó đã liền mau tây trâm.

Đương cuối cùng một tia nắng mặt trời biến mất ở phía tây đỉnh núi thượng khi, hoa tử cùng miêu khả bốn phía liền chậm rãi đen xuống dưới, bọn họ cũng không mở ra di động chiếu sáng lên, bởi vì di động điện vốn là không nhiều lắm, còn muốn lưu tại có tín hiệu thời điểm sử dụng đâu!

Thực mau, bọn họ hai người hai mắt là có thể thích ứng trước mắt hắc ám, màn đêm hạ thôn nhỏ, nhìn qua càng thêm quý dị người, lần này bọn họ cũng không có mù quáng loạn đi, mà là đứng ở trong bóng đêm vẫn luôn chờ đợi.....

Rốt cuộc, ở bọn họ tả phía trước, có một mảnh mỏng manh ánh đèn lúc sáng lúc tối, hẳn là ngày hôm qua ánh đèn không sai được, vì thế hoa tử cùng miêu khả liền nhanh hơn bước chân hướng ánh sáng chỗ đi.

Khi bọn hắn đi vào ngày hôm qua cái kia sân trước khi, đại môn vẫn là làm theo bốn sườn mở rộng ra, mà ngày hôm qua lão nhân này sẽ đang ở một trần một trần đem bảy trần đèn dầu phân biệt thấp sáng.

Lão nhân nghe được thanh âm ngừng đầu nhìn nhìn, rồi mới lại tiếp tục thả hạ sự tình, giống như một chút cũng không ngoài ý muốn bọn họ sẽ trở về giống nhau.

Hoa tử cùng miêu khả lần này học ngoan, cũng không dám tùy tiện đi lên quấy rầy, mà là kiên nhẫn chờ lão nhân đem bảy trần đèn dầu toàn bộ thấp sáng này sau, hoa tử mới ra tiếng nói, "Đại gia, ngưng ngưng, chúng ta....."

Nhưng hắn nói còn chưa nói xong, liền nghe được lão nhân triêu bọn họ vậy vậy tay nói, "Đói bụng đi? Tiên tiến tới ăn một chút gì....." Nói xong liền xoay người vào nhà.

Hoa tử cùng miêu khả vừa thấy căn nhà kia, trong lòng nhiều ít đều có chút do dự, bởi vì ban ngày thời điểm bọn họ rõ ràng thấy được bên trong dừng lại sơn sơn quan tài.....

Tuy nói do dự, chính là cuối cùng hai người vẫn là đi theo lão nhân đi vào, vừa vào cửa liền thấy được kia khẩu chói mắt quan tài, lão nhân nhìn

bọn họ liếc mắt một cái nói, "Đừng sợ, cái này là tằm, còn chưa chết người dùng quá đâu."

Hoa tử có chút ngỡ ngàng ngừng cười cười nói, "Thực xin lỗi a đại gia, chúng ta ban ngày không nên chạy loạn!"

Lão nhân cũng chưa nói cái gì, mà là trực tiếp lúc đi buồng trong mang sang tới một ít nấu chín cùi bắp tới, rồi mới đối bọn họ nói, "Ta này cũng không có những thứ khác, các người liền tạm chấp nhận ăn chút đi, sáng mai ta đưa các người đi ra ngoài....."

Hai người vừa thấy này nóng hần hập cùi bắp, nước mắt thiếu chút nữa không xuống dưới, lập tức ăn ngấu nghiến ăn lên!

Hoa tử vừa ăn vừa hỏi, "Đại gia, nơi này là cái gì địa phương, vì cái gì trong thôn một người cũng không có a? Chúng ta buổi sáng không tìm thấy ngài, liền muốn đi nhà người khác tìm điểm ăn, kết quả liền như thế nào liền tìm không đến trở về lộ!"

Chương 06 Cái Chuyện Xưa Bốn Thủy Thôn (Bốn)

Lão nhân khái khái chính mình nở điều hôi nói, "Nơi này bốn thủy thôn. Xem tiểu thuyết đến"

"Cái gì, không thể nào, thật là có thôn này!" Đang ở ăn bắp miêu khải về mặt giật mình nói.

Lão nhân cần lấy nở điều ghé vào đèn dầu trước cấp chính mình điểm một nãi thuốc lá sợi, rồi mới chậm rãi nói, "Nơi này đích xác không phải các người hẳn là tới địa phương, chính là nếu tới, chỉ cần không làm bậy, cũng không có gì đại sự, các người một hồi ăn no liền hồi tây trong phòng ngủ đi, buổi tối nghe được cái gì thanh âm cũng không cần ra tới là được, sáng mai ta liền đưa các người ra thôn."

Hoa tử nhớ tới chính mình nghe cái kia truyền thuyết, liền đối lão nhân nói, "Đại gia, nơi này vì cái gì không có người?"

Lão nhân thở dài một hơi nói, "Tiểu hài nhi không nương, nói ra thì rất dài..... Người muốn nghe ta cũng có thể nói cho các người, chính là ta sợ các người nghe xong sẽ sợ hãi....."

Hoa tử còn chưa nói lời nói, miêu khả liên cướp nói, "Không có việc gì đại gia, người liên giảng cho ta nghe nghe đi, dù sao này đêm còn trường đâu?"

Lão nhân nhìn thoáng qua hoa tử nói, "Người thật muốn nghe?"

Hoa tử gật gật đầu nói, "Ta cũng muốn biết nơi này vì cái gì như thế kỳ quái....."

Lão nhân nhìn chớp động đèn dầi, dùng sức toát một ngụm tẩu thuốc, rồi mới chậm rãi cho bọn hắn nói về nơi này năm đó phát sinh sự tình.....

Nơi này sở dĩ kêu bốn thủy thôn, là bởi vì ở năm đó trong thôn, có bốn điểu sơn gian dòng suối nhỏ lưu kinh thôn này, cho nên được gọi là bốn thủy thôn, năm ấy là 1932 năm, Hán gian mang theo Nhật Bản quỷ tử tới trong thôn chinh lương thực.

Chúng ta nơi này là vùng núi, thổ địa vốn dĩ liên không nhiều lắm, các gia các hộ đều không có dư thừa lương thực nộp lên, nếu cho bọn họ, người trong thôn phải đều đói chết, vì thế trong thôn ngay lúc đó mấy cái có chủ kiến người trẻ tuổi một thương lượng, liên quyết định đem các gia các hộ lương thực tàng đến trong núi đi, Nhật Bản người không có bốn thôn người dẫn đường khẳng định tìm không thấy!

Vì thế ngày hôm sau trong thôn dân chúng liên bắt đầu hướng trên núi vận lương thực cùng súc vật, vốn dĩ bởi vì chúng ta thôn địa lý điểu kiện, người ngoài căn bản tìm không thấy tàng lương thực địa phương, chính là cố tình trong thôn có hai hộ nhân gia, ở ngay lúc này đương Hán gian!

Này hai hộ người một nhà họ Tống, đừng một nhà họ Ngô, vốn là nhi nữ thông gia, này Ngô gia tiểu tử ở vẫn luôn ở tỉnh thành đi học, liên chờ hắn một tốt nghiệp liên cùng Tống gia nữ nhi thành thân, ngày đó lãnh Nhật Bản người tới Hán gian là này Ngô gia tiểu tử biểu ca.

Hán gian biểu ca đối bọn họ Ngô gia nói, "Có hẳn ở Nhật Bản người sẽ không thu nhà bọn họ lương thực, chính là nếu Nhật Bản người một cái lương thực đều thu không đến, kia hậu quả chỉ sợ sẽ phi thường nghiêm trọng, làm không hảo liềi sẽ đờ thôn! Đến lúc đó chỉ sợ Ngô gia cũng không thể may mắn thoát khỏi!"

Vì thế là Ngô gia liềi tìm tới rừi chính mình "Thông gia" Tống gia, hai nhà người một thương lượng, vì tự bảo vệ mình liềi đem người trong thôn tàng lương thực địa phương nói ra, bọn họ còn tự mình mang theo Nhật Bản người tìm đi.

Kết quả Nhật Bản người tìm được nơi đó sau, liềi đem giấu ở nơi đó lương thực tất cả đều đoạt đi rừi, còn đem vận lương thực đi trong núi thôn dân tất cả đều chạy về trong thôn, bọn họ ở thôn phía tây đất trống đào một cái hố to, đem trong thôn sở hữu trảng đình tất cả đều đuồi vào hố to.

Liềi ở mọi người còn không rõ chuyện như thế nào thời điểm, Nhật Bản người liềi dùng súng máy đem sở hữu nam nhân đều nổ súng đã chết, cũng làm Hán gian phiên dịch nói cho dư lại thôn dân, nhất định phải hảo hảo trông trọt, kháng giao lương thực kết cục chính là như vậy!

Hố ngoại dư lại tất cả đều là một ít lão nhân, phụ nữ cùng hài tử, mấy ngày nay bồn sở dĩ không có giết bọn họ, chính là làm cho bọn họ tiếp theo loại lương thực nộp lên! Mà Ngô gia cùng Tống gia bởi vì tố giác có công, năm nay lương thực liềi không dùng tới giao.

Cũng làm Ngô gia đại biểu tử đương trong thôn bảo trưởng, phụ trách giám sát mỗi năm chinh lương công tác..... Nhật Bản người đi lúc gần đi còn đem hố to điềi bình, cũng cảnh cáo thôn dân, ai cũng không được cấp những người này nhật xác!

Nhật Bản người là đi rừi, chính là trong thôn đêm đó liềi có chuyện, những cái đó vốn dĩ chết đi các nam nhân, sôi nổi ở ban đêm về đến nhà, liềi cùng người bình thường giống nhau, chính là hùng đông gà một kêu, những người này lại sôi nổi từ trong nhà ra tới, biến mất ở thôn tây đầu đất trống.....

Liên tiếp mấy ngày đầu là như thế này, này nhưng sợ hãi Ngô Tống hai nhà, bởi vì là bọn họ mật báo mới có thể làm những người này chết thảm, bọn họ thật sự sợ này đó oan hồn tiến đến khóa mệnh, vì thế liên tục từ tỉnh thành mời tới một vị phong thủy đại sư.

Phong thủy đại sư đi vào bốn thủy thôn sau, vẫn luôn nhíu chặt mày không nói một lời, cuối cùng đương hấn đi vào chôn người chết đất trống khi, càng là liên tục lắc đầu nói, "Tạo nghiệt a! Tạo nghiệt a!"

Cuối cùng ở phong thủy đại sư chỉ thị hạ, Ngô Tống hai nhà bỏ vốn ở kia khởi đất trống thượng cái nổi lên một tòa Quan đế miếu, dùng để trấn áp phía dưới sở chôn oan hồn! Nói cũng kỳ quái, từ khi này Quan đế miếu tu hảo, quả nhiên liên không còn có xuất hiện phía trước đáng sợ sự tình.

Mà trong thôn đã chết nam nhân các nữ nhân cũng đều sôi nổi rời đi nơi này, hướng quan nội chạy nạn đi. Lúc sau bốn thủy thôn lại chuyển đến không ít tân thôn dân, đây đều là Nhật Bản người từ địa phương khác chạy tới nơi này, vì chính là làm cho bọn họ cấp Nhật Bản nhân chủng lương thực.....

Sau đến lúc nháo lên tới rồi giải phóng sau 1977 năm mùa hè, vận động bắt đầu sau, một đám hồng tiêu tướng đi vào bốn thủy thôn, đem trong thôn Quan đế miếu cấp tạp nát như, rồi mới lập tức giải tán.....

Lúc ấy bốn thủy trong thôn đại đa số nhân gia đều là Ngô họ cùng họ Tống, ở chính là còn có số ít ngoại lai họ, năm đó biết chuyện này người cũng đều chết không sai biệt lắm, không ai biết này thôn thượng Quan đế miếu là không thể tạp.

Quan đế miếu bị tạp vào lúc ban đêm, trong thôn cầu giống như là thương lượng hảo giống nhau, cùng nhau tru lên, mặc kệ chủ nhân như thế nào đánh cũng không chịu đình, có chút cao tuổi lão nhân trong lòng liên bắt đầu bồn chồn, chỉ sợ này bốn thủy thôn muốn ra đại sự, chính là năm đó ở kia cổ vận động dưới tác dụng, không ai dám nói cái gì có quan hệ phong kiến mê tín nói!

Cho nên đại gia cũng liề n sớm đóng cửa ngủ, hy vọng có cái gì tai hoạ cũng không c ần tìm được chính mình trên đ ầu.....

Mấy ngày sau, hương thượng chợ khai, chính là mọi người kỳ quái phát hiện, bốn thủy thôn thế nhưng không ai tới họp chợ, vì thế một cái ngày thường thường đi bốn thủy thôn người bán hàng rong liề n khiêng đòn gánh đi bốn thủy thôn.

Kết quả vào lúc ban đêm vị kia người bán hàng rong về nhà sau liề n điên r ồi, không ai biết hẳn ở bốn trong nước thấy được cái gì cấp dọa thành như vậy, chính là hẳn lại thấy người liề n nói bốn thủy thôn người đ ầu biến thành lệ quỷ!

Sau tới phụ cận một ít trong thôn ở bốn thủy thôn có thân thích nhân gia, liề n tự phát tổ chức một ít người tới bốn thủy thôn nhìn xem tình huống, nhưng tiến thôn bọn họ liề n phát hiện, thôn này người thế nhưng đ ầu không thấy, có trong nhà còn có không ăn xong đ ồ ăn b ả ở trên bàn, khả nhân lại không thấy tung tích!

Việc này kinh động địa phương chính phủ, chính là bọn họ phái công an tới tra sau, cũng tra không ra cái 1.2.3 tới, cuối cùng cũng cũng chỉ có thể không giải quyết được gì! Chính là ở dân chúng trong lòng, bốn thủy thôn liề n thành xa g ần nổi tiếng không thôn! **!

Lão nhân giảng đến nơi đây khi, hoa tử lại nghi hoặc hỏi, "Kia ngài lão nhân gia vì cái gì sẽ ở cái này trong thôn mặt đ ầu?"

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Bốn Thủy Thôn (Năm)

Lão nhân thở dài nói, "Ta là bốn thủy trong thôn duy nhất một cái dư lại người sống, kia một năm ta bởi vì dinh dưỡng bất lương được bệnh lao phổi, bởi vì là bệnh truyề n nhiễm, cho nên vẫn luôn ở huyện thành bệnh viện cách ly trị liệu, sau tới ta bệnh hảo sau h ồi thôn vừa thấy, toàn thôn người đ ầu không thể hiểu được không thấy, bao g ồm cha ta, ta nương, còn có ta muội tử....."

"Kia đâu như thế chút năm, ngài vì cái gì còn đợi ở chỗ này đâu?" Hoa tử khó hiểu hỏi.

Lão nhân cười khờ nói, "Người nhà của ta đâu ở chỗ này, ta còn có thể đi đến chạy đi đâu đâu?"

Hoa tử cùng miêu khải cơm nước xong sau, lão nhân liền thúc giục bọn họ mau về phòng ngủ đi, cũng lần nữa dặn dò, buổi tối nghe được cái gì thanh âm cũng không cho ra cửa phòng.....

Thôn này cổ quái bọn họ ban ngày đã sớm đã lĩnh giáo rồi, hiện tại chính là làm cho bọn họ ra tới, bọn họ cũng không dám ra tới!

Chính là nghe xong lão nhân giảng bốn thủy thôn sự sau, bọn họ hai người không cấm cân nhắc lên, miêu khải nhỏ giọng hỏi hoa tử, "Người nói này trong thôn người đâu biến mất đi nơi nào đâu?"

Hoa tử lắc đầu nói, "Này ai nói rõ ràng a, chính là ta luôn có loại cảm giác, những người này hẳn là không có rời đi này trong thôn....."

Hắn nói còn chưa nói xong, liền lại nghe được trong viện có tất tất tác tác tiếng bước chân, lần này miêu khải chậm rãi đi vào phía trước cửa sổ, duỗi đầu từ cửa sổ phùng hướng ra phía ngoài nhìn xung quanh, hẳn này vừa thấy dưới, thế nhưng dọa đặt mộng ngẩng ở trên mặt đất!

Hoa tử vừa thấy miêu khải dọa thành như vậy, vội vàng cũng đi vào cửa sổ trước hướng ra phía ngoài nhìn lại, chỉ thấy tối tăm ánh đèn hạ, một ít quần áo rách rưới mọi người chính một đám từ đại môn đi vào tới, rồi mới những người này vây quanh bảy trăm đèn dầu không ngừng xoay quanh, lúc sau lại lục tục từ đại môn đi ra, như vậy vòng đi vòng lại, cũng không biết có bao nhiêu người như vậy đi vào đi ra!

Hơn nữa nhất dọa người chính là, đương những người này đi đến đèn dầu ánh sáng có thể đạt được chỗ khi, hoa tử cùng miêu khải là có thể rõ ràng thấy, bọn họ trung gian có người sớm đã làn da khô quắt, toàn thân thối rữa, nào có nửa phần người dạng! Càng có cực giả còn có chỉ còn một

bộ khung xương đỉnh một thân rách nát bất kham do quần áo tại hành tẩu.....

Hoa tử cùng miêu khải nơi nào thấy loại này trần trượng, một đám thiếu chút nữa không dọa nước tiểu, bọn họ mắt thấy những người này ra ra vào vào đi không sai biệt lắm, miêu khải liền run run rầy rầy đối hoa tử nói, "Ta xem chúng ta vẫn là hiện tại liền ra thôn đi, nơi này tất cả đều là quý a!"

Hoa tử gật đầu đồng ý, hai người lập tức thu thập thứ tốt liền lặng lẽ ra tây phòng môn, kết quả vừa đến trong viện, liền nghe được một thanh âm lạnh lùng nói, "Không phải đã nói với các người không được loạn đi sao?"

Hoa tử bọn họ hai cái vừa quay đầu lại, liền thấy lão nhân xanh mét cái mặt đứng ở đông phòng cửa, hẳn vừa thấy hoa tử hai người sắc mặt trắng bệch, hẳn cũng là ngẩn ra, rồi mới đối bọn họ vẫy vẫy tay nói, mau đến ta trong phòng tới, tiếp theo sóng lập tức liền phải tới!

Lão nhân nói âm vừa ra, bọn họ liền nghe được ngoài cửa tiếng bước chân, hoa tử cùng miêu khải cũng không dám chậm trễ, nhanh chóng chạy tới lão nhân trong phòng, lão nhân nhanh chóng đóng cửa lại, rồi mới thổi tắt trong phòng đèn dầu.....

"Những người này....." Miêu khải vừa muốn nói chuyện, lão nhân liền dùng tay làm cái cái ra dấu im lặng, hai người liền đành phải lặng lẽ cầm miệng, bên ngoài vài thứ kia tới tới đi một chút vẫn luôn liên tục đến phía đông đỉnh núi xuất hiện mặt trời sau, mới hoàn toàn không tới.

Lúc này lão nhân sắc mặt khó coi hỏi, "Các người có phải hay không ăn qua trong thôn đồ vật?"

Hoa tử vẻ mặt xấu hổ nói, "Ngày hôm qua giữa trưa chúng ta quá đói bụng, liền ăn trong thôn cây táo thượng mấy cái táo....."

Lão nhân vừa nghe liền nóng nảy, "Các người có biết không này trong thôn đồ vật không thể ăn! Ta cho các người ăn bắp đều là ta chính mình ở

thôn ngoại loại, ngày hôm qua sớm ta chính là đi thôn ngoại cho các người bẻ bắp đi!"

Hai người vừa thấy lão nhân ngữ khí như thế cấp, xem ra chính mình có khả năng là gặp rắc rối, miêu khái càng là thấp thỏm bất an hỏi lão nhân, "Chúng ta ăn sẽ như thế nào?"

Lão nhân nhìn bọn họ liếc mắt một cái, rồi mới lạnh lùng nói, "Sẽ biến tựa như các người vừa rồi nhìn đến những người đó giống nhau, đời đời kiếp kiếp bị nhốt ở cái này trong thôn....."

Hai người vừa nghe liền tròn tròn mắt, vội duỗi tay đi moi cỗ hòm, tưởng đem ngày hôm qua ăn quả táo đầu nhỏ ra, chính là bọn họ moi nửa ngày, lại cái gì cũng phun không ra.

Lão nhân vừa thấy bọn họ sợ hãi bộ dáng, liền đối bọn họ nói, "Như vậy vô dụng, hiện tại còn hảo vài thứ kia còn không có nhìn đến các người, hẳn là còn có thể cứu chữa!"

"Thật sự?" Hoa tử hưng phấn hỏi.

Lão nhân gật gù đầu nói, "Kỳ thật cái này bốn thủy thôn ở ban ngày là không ai có thể lần xông tới, có thể đi vào tới người đầu là ở ban đêm bị lạc ở trong núi lỗ nhân, ta sợ dĩ đến bây giờ còn thủ tại chỗ này, chính là vì giúp đỡ các người như vậy đánh bậy đánh bạ đi vào tới người đi ra ngoài!"

"Những người đó là thôn dân?" Miêu khái cẩn thận hỏi.

Lão nhân thống khổ gật gù đầu, "Vài thập niên trước, những người này trong một đêm biến mất, khi ta khi trở về, lúc ban đầu cũng cùng cái kia người bán hàng rong giống nhau bị dọa không nhẹ, bởi vì ta phát hiện vừa đến buổi tối, biến mất thôn dân liền sẽ lục tục về nhà, nên làm gì làm gì, cha mẹ ta cùng ta muội cũng đã trở lại, nhưng vừa đến ban ngày bọn họ liền lại biến mất không thấy, như vậy ngày giằng co mấy ngày, ta dần dần phát hiện những người này ở buổi tối khi trở về, trên người bắt đầu có xú vị truyền ra tới, lúc sau bọn họ bộ dáng liền càng ngày càng khủng bố, liền ở ta mau chịu không nổi tưởng rời đi thời điểm, lại phát hiện chính mình

ban ngày căn bản đi không ra thôn này! Mà ban đêm thế nhưng có loại muốn cùng bọn họ cùng nhau trở lại trong đất xúc động! Còn dễ làm khi có cái người xa lạ đi ngang qua nơi đây, hắn nói chính mình là phong thủy tiên sinh, cũng nói cho ta nói: Ta đã trung thi độc quá sâu, muốn t ần tại đi ra ngoài đã không có khả năng, nếu lưu tại trong thôn còn khả năng có một đường sinh cơ, vì thế hắn sẽ dạy ta dùng bảy trăm đèn dầu bái hạ hôm nay cương Bắc Đẩu trận, mỗi đêm trận này đều có thể tiêu ma rớt một ít chết h ần đối chính mình phía trước thân thể chấp nhất, giả lấy thời gian, bọn họ oán khí li ền sẽ chậm rãi tiêu vong,, làm này đó hủ bại thân thể bụi v ề bụi đất v ề đất....."

"Kia vì cái gì chúng ta không thể ăn trong thôn đ ồ vật đâu?" Miêu khái nghi hoặc hỏi.

Lão nhân than nhẹ một tiếng nói, "Trong thôn trường ra đ ồ ăn, tất cả đều là này đó chết h ần oán khí, các người ăn sau này, tự nhiên là có thể nhìn đến này đó chết h ần, ta đã từng nhìn đến có một cái lừa hữu, ở ăn trên cây trái cây sau, li ền biến cùng những cái đó chết h ần giống nhau, ở hùng đông thời điểm cùng nhau biến mất ở thôn tây đầu đất trống!"

Hoa tử vừa nghe li ền sốt ruột hỏi, "Chúng ta đây làm sao bây giờ?"

Lão nhân nhẹ nhàng vỗ vỗ bờ vai của hắn nói, "Còn hảo bọn họ cũng không có nhìn đến các người, một h ồi thiên lại lượng một ít, ta li ền đem các người đưa tới cửa thôn đi....."

Buổi sáng 5 giờ rưỡi, lão nhân lãnh hoa tử cùng miêu khái chậm rãi đi ra thôn, hắn đối hoa tử bọn họ hai người nói, "Ta đưa các người đến cửa thôn sau, các người li ền đi phía trước đi 100 bước, trong lúc thiết không thể quay đầu lại xem, bằng không li ền thật là đi không ra đi!"

Hai người sôi nổi gật đầu.....

Không một h ồi, lão nhân li ền đem bọn họ đưa tới cửa thôn chỗ, chỉ thấy nơi đó quả nhiên lập một cái thẻ bài, mặt trên viết ba cái chữ to, bốn thủy thôn! Cửa thôn có một mảnh bấp mà, này khẳng định chính là lão nhân

đồ ăn, lão nhân ở bọn họ đi phía trước lại dận dò một lần, không đến 100 bước không được quay đầu lại!

Hai người gật gật đầu sau, liền biên đếm đếm, biên nhanh chóng về phía trước đi đến...1...2, 98, 99, 100! Khi bọn hắn đi đến 100 bước khi, miêu khái liền hỏi hoa tử, "Hiện tại có thể quay đầu lại sao?"

Hoa tử nghĩ nghĩ nói, "Vẫn là nhiều đi vài bước rồi nói sau!"

Vì thế hai người liền nhiều đi rồi vài bước lúc sau, mới dám quay đầu lại xem, chính là vừa thấy dưới lại phát hiện, sau lưng bốn thủy thôn đã sớm khẽ thât không thấy.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Tìm Thi Người (Một)

Ta kêu trương tiến bảo, ta cũng không biết cha mẹ ta vì sao cho ta nổi lên như thế cái tục thâu tên, bất quá cùng tử tử của ta chiêu tài so sánh với, tên của ta liền hiện đại khí thượng cấp bậc nhiều.

Sau tới ta mới hiểu được, bởi vì mỗi lần đến ăn tết thời điểm, các đại nhân đều thích cao giọng kêu ra chúng ta tử đệ hai tên, "Chiêu tài -- tiến bảo, lại đây!" Rồi mới đại khí cho chúng ta một người một cái đại hồng bao, xem ra chiêu tài tiến bảo ngạnh nhi, nguyên lai ở chỗ này a.

Từ nhỏ ta liền có cái muốn làm nhà khoa học mộng tưởng, chính là mộng tưởng chung quy vẫn là mộng tưởng, chính cái gọi là mộng tưởng thực đây đặng, hiện thực thực cốt cảm, cao trung còn không có tốt nghiệp, ta liền bỏ học ở nhà.

Dương nhiên, tất cả mọi người đều không cần hiểu lầm a, ta cũng không phải bởi vì gia đình điều kiện không tốt, cha mẹ bệnh nặng linh tinh đủ loại mà không đi học, ta không niệm lý do đối ngoại nhân tới nói khả năng có chút kỳ ba, chính là đối chính chúng ta người nhà tới nói lại có chút kinh tủng.

Nhớ rõ sự tình bắt đầu là ở một cái mùa xuân buổi chiều, chúng ta trường học tổ chức toàn thể cao nhị học sinh, đi bắc công viên học tập Lô Phong làm tốt sự, cũng chính là nghĩa vụ quét tước vệ sinh.

Ta cùng ta tốt nhất "Bạn bè tốt" Triệu Thạch đầu (đại danh kêu Triệu lỗi) cùng nhau ở núi giả sau một bên đùa giỡn, một bên giả mù sa mưa lao động, đột nhiên, một loại chưa bao giờ có quá cảm giác quanh quần ở trong lòng, loại cảm giác này làm ta trong lúc nhất thời lại có chút thở không nổi tới.

Thạch Đầu xem ta thẳng trợn trắng mắt, dọa vội lại đây đem ta đỡ lấy, "Tiến bảo, tiến bảo người đây là sao?"

Ta dựa vào hán trên người đạo nửa ngày khí nhi, chính là trong lòng khác thường vẫn là vút đi không được, đầu cũng ở ngay lúc này âm âm vang lên, ta có thể rõ ràng cảm giác được một người liền nằm ở chúng ta vừa rồi chơi đùa đại đá xanh phía dưới, đó là một người nam nhân, hán ăn mặc một thân hôi lam giao nhau quần áo lao động, tay cùng chân đều bị dây thừng bó.

Đáng sợ nhất chính là, ta cảm giác được tử vong hơi thở, cũng không biết là tâm khó chịu vẫn là dạ dày khó chịu, ta miệng một trương, liền đem giữa trưa ăn đánh mì nước kho thịt đầu cấp phun ra.

Thạch Đầu xem ta hình dáng như là mau không được, chạy nhanh lớn tiếng gọi tới lão sư, ngày đó mang đội chính là chủ nhiệm lớp khúc lão sư, một vị 50 hơn tuổi lão thái thái, nàng xem ta bộ dáng cũng là thực giật mình, bất quá vẫn là đi lên một chút liền đề lại ta huyết Nhân Trung.

Không biết là nàng ấn đúng rồi chỗ ngứa, vẫn là ta bắt đầu thích ứng cái loại cảm giác này, ta không hề tưởng phun ra, vì thế ta từ từ ngứa ở công viên ghé dài thượng.

Khúc lão sư thực quan tâm hỏi ta: "Tiến bảo, người cảm giác như thế nào a? Còn có nghĩ phun ra?"

Ta lắc đầu nói: "Không có việc gì, ta vừa rời khả năng vận động có chút lớn, nghĩ một hồi thì tốt rồi."

Chính là khúc lão sư vẫn là có điểm không yên tâm, vì thế khiến cho Thạch Đầu vẫn luôn bối ta, nếu còn không được khiến cho hắn đưa ta về nhà.

Ta nhìn khúc lão sư lại đi vội vàng tổ chức đồng học lao động đi, sẽ nhỏ giọng đối Thạch Đầu nói: "Thạch Đầu, ta cùng người nói sự kiện, người nhưng đừng sợ."

Thạch Đầu kỳ quái nhìn ta liếc mắt một cái nói: "Nói bái, người đầu có thể biết đến sự, ta còn có thể sợ hãi."

Nhìn hắn không cho là đúng bộ dáng, ta thật không biết nên như thế nào cùng hắn mở miệng, chính là năm đó ta, duy nhất bằng hữu cũng chỉ có Thạch Đầu một cái mà thôi.

Ta do dự luôn mãi, mới chậm rãi đối hắn nói: "Thạch Đầu, người thấy núi giả mặt sau kia khối đại đá xanh sao?"

Hắn nhìn thoáng qua ta nói kia khối đại đá xanh nói: "Thấy được a, xảy ra chuyện gì, này đại đá xanh bên trong có bảo bối?"

Ta bình tĩnh nhìn hắn, rồi mới chậm rãi lắc đầu nói: "Nơi đó mặt có cái người chết."

"Đừng nói bậy, người đương đó là tôn con khỉ đâu? Còn ở Thạch Đầu!"

Nhìn hắn vẻ mặt không tin bộ dáng, ta nhất thời cũng thực vô ngữ, nếu là hắn đột nhiên như thế đối ta nói, ta khả năng cũng sẽ không tin tưởng, tính, nếu hắn không tin, ta nói cũng là nói vô ích.

Buổi tối về nhà sau ta liền bắt đầu khởi xưởng thiêu tới, tỷ tỷ vừa thấy ta đốt tới 42 độ, dọa chạy nhanh liền cấp ba mẹ gọi điện thoại, này nhị vị lúc này đang ở hàng xóm gia chơi mạt chược đâu!

Bọn họ trở về vừa thấy ta thiêu đích xác thật có chút nghiêm trọng, liền không nói hai lời lập tức đưa đến bệnh viện, tới rồi bệnh viện ta liền bắt đầu nói mê sảng, cụ chiêu tài sau tới cùng ta nói, ta lúc ấy lời nói đem ở đây bác sĩ, hộ sĩ, còn có ta ba ta mẹ đều dọa không nhẹ, chính là cụ thể nói gì, nàng cũng không biết, bởi vì nàng lưu tại trong nhà giữ nhà.

Vẫn là sau tới nàng nghe lén ba mẹ nói chuyện mới biết được, ta lúc ấy nói chút thực dọa người mê sảng, cũng đúng là bởi vì này đó mê sảng, cảnh sát ở bắc công viên đại đá xanh hạ đào ra một khối tử thi, khối này tử thi đúng là mất tích hơn một tháng công viên quản lý chỗ chủ nhiệm -- uông biển rộng.

Cảnh sát ở uông biển rộng thi thể thượng tìm được một trương biên lai mượn đồ, là một cái kê tên tử sở nhà thầu hướng hần mượn 50 vạn nguyên, sau kinh thẩm tra, cái này tên tử sở vì thành bao bắc công viên xây dựng công trình, liền mượn sức uông biển rộng, hứa hẹn sự thành lúc sau cho hần 50 vạn thù lao, cũng cho hần viết một trương 50 vạn biên lai mượn đồ.

Ai ngờ sau tới công trình tuy rằng kế tiếp, chính là trung gian ra hai lần sự cố, cái này làm cho tên tử sở cũng không tránh thượng quá nhiều tiền, nếu lại đem 50 vạn cho uông biển rộng, kia hần lần này bạch chơi không nói, còn phải bồi tiền, cho nên tên tử sở liền tưởng quyết nợ.

Chính là uông biển rộng nhưng không ăn hần này một bộ, nói là nếu không trả tiền, liền cần này trương giấy vay nợ là tòa án khởi tố, cùng lắm thì một phách hai tán.

Bị buộc đổ mắt tên tử sở, liền sấn một ngày buổi tối bắc công viên không ai hết sức, giết uông biển rộng, hần biết ngày hôm sau liền vận tới một khối đại đá xanh, là chuẩn bị đặt ở nhân tạo núi giả mặt sau, vì thế ngay cả đêm đem uông biển rộng thi thể chôn ở ngày hôm sau phóng đại đá xanh vị trí phía dưới.

Kết quả ngày hôm sau cùng hần đoán trước giống nhau, đại đá xanh vững vàng ngổ ở uông biển rộng thi thể mặt trên, nếu không phải ta tới như thế vừa ra, chỉ sợ công viên không hủy đi, thi thể khó hiện.

Từ kia sau này, đồng học đầu bắt đầu cố ý vô tình trốn tránh ta, ngay cả cùng ta tốt nhất Thạch Đầu cũng không thể nào cùng ta chơi, lúc ấy ta cũng không biết đây là vì cái gì, tháng đến sau tới có một lần, ta đi bà ngoại gia chơi, nghe được cách vách Vương bà nội gia vẫn luôn có người kêu cửa, ta đi ra ngoài vừa thấy, nguyên lai là Vương bà nội nhi tử, bọn họ về nhà nhìn xem Vương bà nội, lại môn từ bên trong khóa trái, chính là lại như thế nào cũng kêu không mở cửa.

Ta cũng là tò mò đi lên trước, vừa định cũng giúp đỡ kêu Vương bà nội mở cửa, bỗng nhiên, cái loại cảm giác này lại lần nữa xuất hiện, lòng ta biết, đây là tử vong hơi thở, ta minh bạch Vương bà nội vì cái gì không mở cửa, bởi vì nàng sớm tại ba ngày trước liền chết ở trong nhà.

Trải qua chuyện này sau, ta biến không yêu ra cửa, không nghĩ đi học, bởi vì ta sợ hãi cái loại cảm giác này lại lần nữa xuất hiện, cứ như vậy, ta thôi học, đối ngoại phía chính phủ cách nói là: Bởi vì thân thể nguyên nhân, cần ở trong nhà tĩnh dưỡng.

Kia đoạn thời gian, ta vẫn luôn cũng không dám ra cửa, sợ vừa ra khỏi cửa liền gặp được ai ai ai treo ở ta trước mặt, cũng may thiên không vong ta, liền ở ta nhất nhất mê mang thời điểm, ta gặp ta sinh mệnh một vị quý nhân.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Tìm Thi Người (Nhị)

Ta ở Đông Bắc quê quán có một vị bà con xa biểu thúc, hẳn nghe nói chuyện của ta sau, khiến cho ta mẹ đem ta đưa đến hẳn nơi đó nghỉ ngơi một thời gian, vừa mới bắt đầu ta còn không nghĩ đi, ngẫm lại ta cái này ở trong thành thị lớn lên hài tử, như thế nào vui đi nông thôn sinh hoạt đâu?

Chính là cuối cùng thật sự là không chịu nổi lão mẹ nó lải nhải, đành phải đôi tay đầu hàng, thượng khai hướng Đông Bắc xe lửa.

Ta cũng không biết có mấy năm không nghĩ quá loại này lục da xe, vẫn là lúc còn rất nhỏ cùng lão mẹ đi bà ngoại gia thời điểm nghĩ quá, hiện tại lại là động xe, lại là cao thiết, không nghĩ tới ở tổ quốc nhất phía bắc, thế nhưng còn có thể nghĩ trên như thế hoài cựu lục da xe.

Ta cũng không biết xe lửa đã đi bao lâu rồi, tóm lại xe lửa cái gì thời điểm không hướng trước đi rồi, ta liền cái gì thời điểm xuống xe, ai làm ta muốn đi địa phương là tổ quốc nhất bắc đèo đầu, biểu thức gia ở Hắc Long Giang tỉnh núi Đại Hưng An khu, không ở trên xe ngoa cái "Ba ngày hai đêm" khẳng định là đến không được.

Này mắt thấy xe lửa cũng đi rồi mau hai ngày, nhìn dáng vẻ ly biểu thức gia cũng không tính xa, nhưng ai biết liền xe lửa vừa qua khỏi một cái kêu "Nộn giang" giờ địa phương, ta phát hiện ở lên xe lửa khách, có một cái cổ quái nam nhân, hắn mới vừa vừa lên tới, lòng ta chính là căng thẳng, cái loại này quen thuộc cảm giác lại tới nữa.

Người nam nhân này trên người ăn mặc một kiện lại cũ lại dơ quân áo khoác, hắn sau lưng cũng một cái siêu đại ba lô, trên tay còn cầm một cái nhìn qua thực trọng hình lam plastic túi, nhìn hắn từng bước một đi hướng chính mình, ta lỗ chân lông thuận gian đều khép kín.

Ta biết đây là cái gì hơi thở, này đối với ta tới nói chính là tử vong hơi thở, chẳng lẽ người này là người chết? Không đúng, ta gắt gao nhìn chăm chăm hắn trong tay để cái kia hình lam plastic túi, phương diện này, có vấn đề.....

Nam nhân thao một ngụm dày đặc Tứ Xuyên lên tiếng ta bên người người: "Đại ca, cái này chỗ ngửi có hay không người rảnh?"

Ta bên người vị kia thúc thúc nhìn hắn một cái nói: "Không có, người này trong túi trang gì? Sao như thế đại vị đâu?"

Nam nhân hậm hực cười nói: "Không gì, liền mang theo điểm chúng ta Tứ Xuyên thịt khô, ở bên này mua không được nga." Nam nhân vừa nói vừa cầm trong tay hình lam plastic túi hết sức nhét vào chỗ ngửi hạ.

Ta có chút hoảng hốt, thậm chí có chút ghê tởm, thịt khô? Này rõ ràng là một khối nhân loại hài cốt! Ta tưởng ta sau này đều sẽ không lại muốn ăn thịt khô loại đồ vật này.

Nhìn trước mắt nam nhân, trong lòng ta còn thủy miên man suy nghĩ lên, hẳn là ai? Biến thái giết người phạm? Vì cái gì muốn mang theo một khối thi thể lên xe? Quá nhiều quá nhiều vấn đề ở đầu của ta trung quanh quần.

Đầu tiên ta có thể rõ ràng cảm giác được, đây là một khối nữ nhân hài cốt, tuy rằng ta mắt nhìn không thấy, chính là ta có thể cảm giác được nằng trước khi chết bộ dáng.

Đây là một cái điển hình nông thôn phụ nữ, hẳn là đã chết rất nhiều năm, nằng sinh thời bộ dáng cũng không xinh đẹp, nhưng là hẳn là cái cần lao nữ nhân, đáng tiếc mệnh không tốt, ở sinh hài tử thời điểm khó sinh đã chết.

Tuy rằng ngay lúc đó ta, cũng không có quá nhiều pháp luật thường thức, khá vậy biết này xem như bình thường tử vong, cũng không phải cái gì mưu sát, kia người nam nhân này lại vì cái gì bối thi lên xe đâu?

Chẳng lẽ đây là hẳn lão bà? Không không không, khẳng định không phải, nữ nhân này hẳn là đã chết có vài thập niên, nằng chết thời điểm hẳn là hơn ba mươi tuổi, mà người nam nhân này nhiều nhất cũng liền 40 tuổi, tính tính đâu có thể đương mẹ nó.

Ta tưởng nếu ta có thể sờ đến kia phó hài cốt, có lẽ sẽ được đến càng nhiều tin tức, chính là ngấm lại liền dọa người, ta mới không cần đi sờ như vậy đen đủi đồ vật đâu!

Lúc này ta dạ dày lại bắt đầu sông cuộn biển gằm lên, đây là cái loại này "Cảm giác" xuất hiện sau này lưu lại "Sau di chứng", chỉ cần một cảm giác được mấy thứ này tồn tại, ta dạ dày liền bắt đầu ghê tởm tưởng phun lên.

Ta chạy nhanh đứng dậy đi WC, nhưng tiến WC lại phun không ra, liền đành phải hậm hực đi ra, mới vừa vừa ra WC, đã bị nhân viên tàu gọi lại "Tiểu tử, mau hãy chỗ ngồi đi lên, trong chốc lát nhân viên bảo vệ muốn tới tra phiếu!"

Ta gật gật đầu đi trở về chỗ ngồi, mới vừa ngồi xuống, liền nghe được đằng trước quả nhiên bắt đầu tra phiếu, nhân viên bảo vệ từng loạt từng loạt chỗ ngồi tra, ta mắt thấy đối diện cái kia Tứ Xuyên nam nhân sắc mặt có chút khó coi.

Người khác có lẽ không biết vì cái gì, chính là ta biết, hắc hắc định là sợ hãi nhân viên bảo vệ tra hắc hành lý, nhưng loại chuyện này cũng không dám nói, xe lửa thượng như thế nhiều người, nhân viên bảo vệ là sẽ không mỗi người hành lý đều tra một lần, hắc hắc định là nhằm vào một ít diện mạo khả nghi phần tử tới tra.

Thực bất hạnh, người nam nhân này liền trúng thưởng, chỉ thấy nhân viên bảo vệ rất có lễ phép đối hắc nói: "Đồng chí, cái này plastic túi là người sao?"

Nam nhân có chút hoảng loạn gật gật đầu nói: "Ngạch..... Đúng vậy, cảnh sát đồng chí, phương diện này đều là một ít chúng ta quê quán thị khô, không phải cái gì hàng cấm."

Nhân viên bảo vệ nhưng không ăn hắc này bộ, nhưng vẫn là khách khí đối hắc nói: "Nga, vậy thỉnh ngài mở ra cho chúng ta xem một cái đi,"

Nam nhân có chút không tình nguyện nói: "Này..... Cảnh sát đồng chí, ta thật vất vả mới nhét vào đi, không tốt lắm lấy ra tới, nếu không người nhìn xem này trên kệ để hành lý ba lô hành sao?"

Nhân viên bảo vệ xem nam nhân luôn là tỏ đầy hữu cảm, trong lòng biết phương diện này hắc hắc định có vấn đề, liền ngữ khí có chút cường ngạnh nói: "Đồng chí, nếu người không phối hợp công tác của ta, kia ngưng ngừng, thỉnh người cùng chúng ta đi một chuyến đi!"

Nói xong, hắc sau lưng lại tiến lên hai gã nhân viên bảo vệ, chuẩn bị thể nam nhân lấy ra cái kia plastic túi, nam nhân càng thêm hoảng loạn, thế nhưng tưởng duỗi tay đoạt lại plastic túi.

Ta biết thượng diễn liền phải trình diễn, vội không ngừng từ nay về sau né tránh.

Quả nhiên, liền tại đây lôi kéo một xả hết sức, vốn là cũ nát hững lam plastic túi, thứ lạp một tiếng xé rách cái miệng to, trong lúc nhất thời trong xe thế nhưng biến thực an tĩnh, chính là tùy theo mà đến chính là phụ cận lũ khách kinh thanh thét chói tai, "A..... Người chết!"

Ta không cần xem đâu biết, thịt khô cùng người xương cốt vẫn là có rất lớn khác nhau.

Nhân viên bảo vệ nhóm cũng đâu không phải ăn chay, không nói hai lời liền đem Tứ Xuyên nam nhân ấn ở trên mặt đất, nam nhân một sốt ruột liền vẫn luôn ra bên ngoài khoan khoái Tứ Xuyên lời nói, đừng nói này mấy cái thuần Đông Bắc đàn ông nhân viên bảo vệ nghe không hiểu, ta cái này Hà Bắc người cũng nghe cái hi hồ đờ.

Nhìn nam nhân bị mang lên cồng tay mang đi, cái này thùng xe lũ khách nhưng tạc oa, chuyện này không biết còn hảo, đã biết ai trong lòng không cách ứng? Đặc biệt là cùng Tứ Xuyên nam nhân ngỗ một loạt hai người, trong lòng miễn bàn nhiều sợ hãi, liền tiếp liền ào làm nhân viên tàu cho bọn hắn đi đâu cái chỗ ngỗ.

Nhưng nhân viên tàu liền trả lời đầu lười trả lời bọn họ, đem bọn họ đi đâu đi, kia đem ai đi đâu lại đây đâu? Đầu năm nay, ngỗ xe lửa có cái tòa liền không tỗ, muốn cái gì xe đạp?

Sau tới ta mới biết được, cái này Tứ Xuyên nam nhân là chuyên môn đầu cơ trực lợi thi thể cho người ta xứng âm hôn, hắn một cái hộ khách vừa mới đã chết nhi tử, tổng cảm thấy nhi tử một người ở dưới cô đơn, liền tưởng cấp nhi tử tìm cái nữ tử xứng âm hôn, chính là tìm thật lâu đâu không có thích hợp, sau tới cũng là nhờ người tìm được rồi cái này Tứ Xuyên nam nhân, nghe nói hắn có thể tìm được nữ thi tới xứng âm hôn, vì thế liền cho hắn hai ngàn đồng tiền tiền đặt cọc, chờ sự thành sau, lại cấp 5 vạn, đương nhiên, đây đâu là ta biểu thúc sau tới nói cho ta.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Tìm Thi Người (Tam)

Việc này quá sau, trong lòng ta còn đang suy nghĩ, nếu là chủ gia biết cái này Tứ Xuyên nam nhân ngàn dặm xa xôi cho bọn hắn bồi trở về là

một cái mau 80 lão thái thái làm con dâu, bọn họ có thể hay không khí học máu a?

Biểu thức bọn họ thôn kêu Giả gia truân, đương nhiên không phải tất cả mọi người họ giả, chỉ là lúc trước sớm nhất tới nơi này khai hoang người họ giả, bởi vậy được gọi là.

Giả gia truân cũng không tính đại, toàn thôn trên dưới liền cũng trên dưới một trăm tới khẩu người, ta biểu thức gia trụ thôn đông đầu, trong nhà có tam mẫu nhĩ ầu mà, biểu thẩm (thân sh n) tử không tốt, vẫn luôn ở nhà nghỉ ngơi, nhà này gia ngoại sống a, đầu là biểu thức một người bận việc.

Bất quá cũng may biểu thức ở cái này trong thôn xem như có chút danh tiếng (âm y n) dương tiên sinh, tuy nói tránh không được cái gì đ ồng ti ền lớn, chính là ăn mặc còn không phải vấn đề, cho nên li ền tính nhĩ ầu ta cái này ăn không, trong nhà cũng sẽ không nhĩ ầu khăn trương.

Biểu thẩm là cái (nhiệt r) tình Đông Bắc nữ nhân, ta khi còn nhỏ nàng tới Bắc Kinh xem bệnh khi, ta li ền gặp qua nàng, nàng ở ta thơ ấu trong trí nhớ, xem như cái xinh đẹp nữ nhân.

Chính là hiện tại..... Nhi ều năm bệnh tật, làm nàng vốn dĩ sáng ngời mắt biến đã sớm vẫn đục không rõ, năm đó tuấn tiểu mặt sủng cũng bởi vì được vật tác dụng mà sưng vù béo phì, chính là duy nhất không có biến chính là nàng đ ải nhân (nhiệt r) tình kính nhi.

Vừa thấy ta vào nhà li ền vội lôi kéo tay của ta nói: "Mau làm biểu thẩm nhìn xem, chúng ta tiến bảo mấy năm nay biến hóa lớn không lớn?"

Nhìn nàng không ở mỹ lệ khuôn mặt, ta vành mắt có chút đỏ lên, nhưng biểu thẩm lại vui tươi hơn hử nói: "Tiểu tử ngốc, ngươi xem biểu thẩm có phải hay không già r ồi, không trước kia đẹp?"

Ta vội hết sức lắc đầu nói: "Không có, biểu thẩm còn giống như trước đây xinh đẹp!"

Biểu thức nghe ta nói xong, chiếu đầu của ta liền bắn cái đầu nhảy, "Miệng toàn nói phét, người biểu thăm muốn còn cùng năm đó giống nhau, kia không thành lão yêu tinh?"

Ta xoa đầu nói: "Người mới là yêu tinh đâu!"

Biểu thăm cười làm ta thượng bàn ăn, ta vừa thấy,! Đây một bàn đồ ăn, có dưa chua thộn bạch (thịt ru), heo (thịt ru) hần miến, còn có ta nhất (ái i) bánh trôi hấp nhân đậu! Vì thế ta liền ném ra quai hàm khai ăn.

Biểu thức xem ta này ăn giống, thích đến không được, liền tiếp nói: "Tiến bảo, dốc hết sức tạo! Tới biểu thức gia, ăn (thịt ru) tuyệt đối quản đủ!"

Ta vừa ăn biên hàm hồn nói: "Yên tâm đi biểu thức, ta khẳng định dốc hết sức tạo!"

Có lẽ là bởi vì biểu thức biểu thăm không hài tử nguyên nhân, cho nên bọn họ đặc biệt thích ta, biểu thăm (thân sh n) thể không tốt, vẫn luôn hoài không thượng, sau tới nhận nuôi một cái nam hài, chính là trường đến ba tuổi khi liền chết non, sau tới biểu thức cấp chính mình tính một quả sau, hẳn liền rốt cuộc không đề hài tử tra nhi

Nhưng sau tới ở một lần uống say sau, mới nghe hắn nói: "Ta cả đời này, chú định mệnh trung không con, liền tính nghịch thiên mà làm, đến cuối cùng vẫn như cũ là giỏ tre mức nước công dã tràng, tính, chỉ cần lan tử (ta biểu thăm kêu trương quế lan) nàng (thân sh n) tử có thể hảo lên, liền chúng ta hai người quá cũng giống nhau."

Ta tới thời điểm vừa lúc là tam cửu thiên, Đông Bắc nông thôn lúc này từng nhà đều ở nhà miêu đông, biểu thức gia kia tam mẫu nhi đều chỗ ng ỗ cũng liền đủ cái đồ ăn, trong nhà một đầu đại hắc heo không đến ăn tết không thể giết, cho nên ngày thường nếu muốn ăn (thịt ru), phải cùng biểu thức cùng nhau lên núi đánh món ăn thôn quê.

Biểu thức tuổi trẻ thời điểm, mỗi năm mùa đông đầu có thể ở trong núi (bộ t o) mấy chỉ áo choàng, hiện tại quốc gia tuyên truyền nói áo choàng

cũng là quốc gia bảo hộ động vật, không thể ở trong núi hạ (bộ t o) nhi (bộ t o), hấn li ên đành phải ở mùa đông thời điểm chuẩn bị gà rừng thả hoang cái gì cấp biểu thăm đánh bữa ăn ngon.

Hôm nay sáng sớm biểu thúc li ên mang theo thượng ta vào sơn, ta từ trong nhà tới khi chỉ xuyên một cái mao tới, biểu thăm lại cố ý cho ta tân làm một cái tân quần bông, dùng nàng nói, "Ở Đông Bắc không có quần bông nhưng quá không được đông!" Vì thế hôm nay buổi sáng ta li ên ăn mặc biểu thăm cho ta mới làm quần bông, ấm áp cùng cùng cùng biểu thúc lên núi.

Vừa đến trên núi, ta đã bị trước mắt một mảnh tuyết trắng cấp chấn kinh r ối, chỉ thấy n ồng đậm cây tùng trong rừng, tất cả đều là thật dày tuyết đọng, ta một chân dẫm đi xuống thế nhưng tới r ối ta ùi cản nhi! Còn hảo biểu thúc vì ta làm một đôi giản dị tuyết giày, có thể nhẹ nhàng đi ở tuyết trên mặt.....

Biểu thúc nói cho ta, tuy rằng hiện tại trong núi tuyết đọng rất dày, chính là nếu không dưới tuyết khi, bất luận cái gì động vật ở tuyết thượng hành tẩu đều sẽ lưu lại dấu vết, bất quá hấn hiện tại đã sớm không cần súng săn đánh, chỉ có thể tiếp theo chút đơn giản (bộ t o) nhi, đương thiên hạ, ngày hôm sau tới xem, nếu thật một không cẩn thận (bộ t o) trụ cái gì đại hình con m ồi, biểu thúc thông thường đều là cho phóng sinh!

Hôm nay ta cùng biểu thúc muốn đi ba cái địa phương xem xét, hấn hạ (bộ t o) nhi chính mình trong lòng đều hiểu rõ, mỗi ngày đều sẽ đi xem xét, không giống trong thôn người khác, loạn hạ (bộ t o) nhi, r ối mới chính mình đều đã quên ở nơi nào, như vậy có thật nhi êu đại hình động vật li ên sẽ bị loại này (bộ t o) nhi (bộ t o) trụ sau sống sờ sờ đói chết!

Chúng ta hai người ở trong núi đi r ối đại khái hơn một giờ sau, li ên nghe biểu thúc đột nhiên làm ta nằm sấp xuống, ta người này luôn luôn nhất gan, còn tưởng rằng gặp được cái gì mãnh thú đâu? Kết quả ta nằm sấp xuống đợi nửa ngày, li ên thấy biểu thúc từ nơi không xa xách h ối một con màu xám thả hoang tới!

Hắn vẻ mặt đắc ý nói, "Tiến bảo, ta buổi tối ăn thịt kho tàu thỏ hoang (thịt r u)!"

Ta nghe xong tự nhiên cao hứng, trong miệng còn không tự giác nuốt một chút nước miếng.

Biểu thức đem thỏ hoang treo ở trên eo, rồi mới một tay đem ta từ tuyết địa thượng túm lên, "Đi! Đi hạ cái (bộ t o) nhi nhìn xem....."

Vì thế ta cùng biểu thức lại ở tuyết địa thượng cố hết sức đi rồi nửa giờ mới tìm được một cái khác hạ (bộ t o) nhi địa phương, đáng tiếc cái này (bộ t o) nhi thượng cái gì đều không có, biểu thức lại cẩn thận kiểm tra rồi một chút, đích xác không có động vật chui vào đi qua, lần này chúng ta đành phải hậm hực rời đi, hướng cái thứ ba (bộ t o) nhi đi đến.

Biểu thức xem ta nhiều ít có chút thất vọng, liền hoa lap hoa lap (chính là sờ ý tứ) ta đầu nói, "Không có việc gì, đây là thường có sự, đôi khi sẽ mấy ngày liền (bộ t o) nhi gì đều không có, hôm nay có cái thỏ hoang đã không rồi!"

Khi nói chuyện chúng ta tới rồi loại kém ba cái (bộ t o) nhi địa phương, không đợi ta thấy rõ ràng (bộ t o) nhi có hay không đồ vật, liền nghe biểu thức nhỏ giọng đối ta nói, "Tiến bảo, người đái ở chỗ này trước đừng nhúc nhích, ta qua đi nhìn xem, cái này (bộ t o) đồ vật có cổ quái....."

Ta nghe xong tâm nhiều ít có chút sợ hãi, chính là lại đặc biệt tò mò, vì thế liền không nghe biểu thức nói, chậm rãi hướng về hắn đi qua đi phương hướng qua đi.

Liền ở đi mau đến hắn trước mặt khi, đột nhiên thấy biểu thức động tác kỳ quái ngẩng xồm dưới đất thượng, như là ở cùng ai nói chuyện, chính là bởi vì hắn là đưa lưng về phía ta, cho nên nhìn không thấy (bộ t o) tử rốt cuộc (bộ t o) cái gì.

Theo ta càng đi càng tiến, biểu thức nghe được ta thanh âm, liền chậm rãi quay đầu lại nhìn ta, biểu tình không thể nói cổ quái.....

"Biểu thức....."

Liền ở ta vừa kêu hấn một tiếng khi, liền thấy từ hấn (thân sh n) hạ vút ra một cái hỏa hồng sắc tiêu động vật, nó động tác kỳ mau, ở ta còn không có thấy rõ ràng khi, ngay lập tức biến mất ở trong rừng cây!

Ta vẻ mặt áy náy nói, "Có phải hay không ta đem con mồi dọa chạy?"

Biểu thức lắc đầu nói, "Không phải, là ta thả chạy!"

"Cái gì? Vì cái gì a?" Ta khó hiểu hỏi.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Tìm Thi Người (Bốn)

Biểu thức nhìn nhìn, rồi mới cười cười nói, "Kia đồ vật thịt không thể ăn, là tao, đến là da giá trị chút tiền, chính là ta xem nó quá đẹp, đánh chết đáng tiếc."

Ta bị biểu thức nói như lọt vào trong sương mù, liền sốt ruột hỏi, "Biểu thức..... Người liền trực tiếp nói cho ta đó là cái cái gì đồ vật được!"

Biểu thức cười thần bí nói, "Hỏa hồng....."

Vì thế xuống núi này dọc theo đường đi, ta tâm liền vẫn luôn bị vừa rồi từ ta trước mắt chợt lóe mà qua mỹ lệ sinh linh sở khiến vấp phải, ngay lúc đó ta cũng không biết, nhiều năm sau ta còn sẽ cùng "Nó" không hẹn mà gặp (bốn chuyện xưa trung tạm không thuyết minh).

Biểu thức cũng không có mang theo ta đường cũ phản hồi, bởi vì như vậy liền quá lãng phí thời gian, chúng ta là từ nam sườn núi thượng sơn, mà khi trở về lại là từ bắc sườn núi hạ sơn, trên đường sẽ đi ngang qua một cái sơn khe, tuy rằng hiện tại trong núi nhiệt độ không khí ít nhất cũng là dưới 0 hơn ba mươi độ, chính là này sơn khe lại hàng năm không đông lạnh.

Biểu thức mỗi ngày đều sẽ ở chỗ này đánh thượng một da túi tiền thủy, về nhà vì biểu phẩm giao được, bởi vì hấn tin tưởng nơi này suối nước

nhất thuần tịnh.....

Liền ở hẳn đi sơn bên dòng suối mức nước khi, ta đột nhiên cảm giác trong đầu "Oanh" một tiếng, tiếp theo dạ dày liền đặc biệt ghê tởm, không một hồi mồ hôi lạnh liền chảy xuống dưới, biểu thức còn ở hướng da trong túi tưới nước, căn bản không có chú ý tới ta bên này nhi.

Ta dùng tay vịn ở một cây cây tùng, làm chính mình hoãn một hơi, rồi mới nhắm mắt cảm giác phụ cận hết thấy, đây là một mảnh ít có sơn gian đất trống, thật dày tuyết đọng bao trùm đại địa, căn bản thấy không rõ phía dưới che dấu tội ác!

Rốt cuộc, ta ánh mắt tỏa định ở một mảnh nhìn như bình thường tuyết bao thượng, rồi mới ta hít sâu một hơi, chậm rãi hướng đi nơi đó.

Biểu thức đánh xong thủy quay đầu nhìn lại, phát hiện ta thế nhưng ở hướng về một cái khác phương hướng đi đến, vì thế hẳn đã kêu ta một tiếng.

"Tiến bảo!"

Chính là ta lại một chút phản ứng cũng không có, vẫn là bước đi tập tễnh đi phía trước đi tới..... Biểu thức rốt cuộc phát hiện ta có chút không thích hợp nhi, hẳn lập tức đi nhanh chạy hướng ta, chính là ăn mặc tuyết giày tướng ở tuyết địa thượng chạy mau là kiện thực chuyện khó khăn, chờ hẳn đuổi theo ta, ta cũng dừng bước chân, đứng ở cái kia tuyết bao bên cạnh.....

Biểu thức thở hắt hắt đuổi theo nói, "Tiến bảo, ta kêu người người sao không trả lời ta đâu?"

Ta quay đầu nhìn thoáng qua biểu thức, yêu cầu phi sở đáp nói, "Cái này mặt có cái nữ nhân....."

Biểu thức nghe xong sắc mặt biến đổi, chuyện của ta hẳn là biết đến, nhưng dù vậy, đương hẳn lần đầu tiên nhìn đến ta đặc thù kỹ năng khi, vẫn là phi thường khiếp sợ.

Một lát sau hắn mới sâu kín hỏi, "Cái dạng gì nữ nhân?"

Ta nhắm mắt cảm giác tuyết hạ nữ nhân nói, "Nữ nhân này ăn mặc một kiện lông đỏ trứng sắc áo trên, tuổi cũng ở liền 30 tả hữu tuổi nhi, tay nàng thượng còn mang một con màu vàng vòng tay, xem tính chất không giống kim, càng như là đồng!"

Biểu thức sắc mặt ngưng trọng nhìn ta, "Có phải hay không cùng 5 mao ti liên xu nhan sắc rất giống?"

Ta gật gật đầu, rồi mới chậm rãi bắt tay đặt ở tuyết địa thượng, nữ nhân sinh thời ký ức nháy mắt dưng mãnh vào ta trong óc, giống như là phóng điện ảnh giống nhau.....

Ta rõ ràng thấy được nàng tử vong nháy mắt, nàng là bị một người nam nhân dùng Thạch Đầu tạp chết, nam nhân chân có chút vấn đề, đi đường lắc qua lắc lại, chính là sức lực lại rất lớn, nữ nhân đã từng phản kháng quá, chính là biểu hiện không khởi cái gì tác dụng.

Biểu thức nghe ta nói nam nhân kia chân có vấn đề sau, liền bật thốt lên nói ra một người tên, "La người què....."

"La người què là ai?" Ta nghi hoặc hỏi.

Biểu thức cũng không có lập tức trả lời ta, hơn nữa đi đến bên cạnh một cây cây tùng trước, dùng sức bẻ hạ mấy cây thô nhánh cây đặt ở tuyết bao phía trên, rồi mới đối ta nói, "Đi! Về trước gia lại nói."

Đọc theo đường đi biểu thức liền cho ta nói trong thôn ở năm trước phát sinh một sự kiện, nguyên lai cái kia la người què là cái dưỡng ong người, hắn mỗi năm xuân mùa hạ đều từ nơi khác tới nơi này dưỡng ong, tới rồi mùa thu liền lôi kéo thùng nuôi ong hướng càn hòa hoãn phía nam đi, hàng năm như thế.....

Bởi vì hắn chân là què, cho nên mọi người vẫn luôn kêu hắn la người què, ai ngờ liền ở năm trước, hắn đột nhiên lãnh đã trở lại ba mươi tả hữu

tuổi tiểu tức phụ, người lớn lên còn khá xinh đẹp, này nhưng làm thôn thượng mấy cái quang côn mắt thềm không được!

Đặc biệt là một cái kêu Ngô lão tam người, hẳn là chuyên môn cho người ta đánh trang sức, năm trước trong thôn đặc biệt lưu hành dùng tạm tân 5 giác ti ền ti ền xu đánh vòng tay, thật nhiều đại cô nương tiểu tức phụ mua không nổi kim vòng tay, li ền muốn đánh cái đ ồng vòng tay mang, các nàng phần lớn đều là tìm Ngô lão tam cấp đánh, chính là việc này chỉ có thể vụng trộm tới, bởi vì phá hư nhân dân tệ lưu thông cũng là trái pháp luật, cho nên người ngoài Ngô lão tam chưa bao giờ cấp đánh.

Chính là có một ngày, mọi người phát hiện la người què xinh đẹp tức phụ trên tay thế nhưng mang theo một cái chói lợi đ ồng vòng tay, tiếp theo trong thôn li ền có người nói láo nói toét nói, "Này khẳng định là Ngô lão tam xem nhân gia lớn lên đẹp, mới phá lệ cho nàng một cái nơi khác hộ đánh!"

Lời này truyền đến truyền đi li ền truyền tới la người què lỗ tai, bởi vì việc này hẳn không thiếu đánh hẳn tức phụ, nhưng hẳn tức phụ chính là không thừa nhận cùng Ngô lão tam có gian tình, sau tới việc này cũng li ền không giải quyết được gì.

Chính là chậm rãi mọi người phát hiện, phía trước tới trong thôn bán mật ong đều là la người què tử tức phụ, nhưng hiện tại lại biến thành la người què! Có người đi hẳn trụ địa phương bán mật ong khi cũng không có nhìn đến hẳn tức phụ.

Li ền ở mọi người đều kỳ quái la người què tức phụ người đi nơi nào khi, hẳn lại ở một ngày ban đêm, lôi kéo sở hữu thùng nuôi ong rời đi, còn là có người nhìn đến, la người què là một người rời đi trong thôn!

Biểu thức nói, lúc ấy tất cả mọi người đều cho rằng la người què là sợ Ngô lão tam lại đến thông đ ồng hẳn tức phụ, cho nên mới trước làm hẳn tức phụ đi r ỡ, lúc sau ngày một thường, ai cũng li ền không đem chuyện này để ở trong lòng, không thành tưởng nữ nhân này thế nhưng đã chết! Vẫn là làm la người què cấp hại chết!

Về đến nhà sau biểu thúc đã kêu thượng trong thôn mấy cái người trẻ tuổi, cùng nhau đi tắt quay trở về vừa rồi cái kia sơn bên dòng suối không gian, lần này biểu thúc cũng không kêu ta cùng đi, mà làm ta cùng biểu thăm cùng nhau lưu tại trong nhà.

Biểu thúc bọn họ vài người ở tuyết hạ đào ra thi thể sau, lần hồi thôn báo cảnh, lúc sau nghe biểu thúc nói cho ta, cảnh sát hiện trường thăm dò kết quả cùng ta nói cũng không sai biệt lắm, đánh chết nữ nhân Thạch Đầu lần ở cách đó không xa ném, chỉ là bởi vì mặt trên tuyết đọng quá dày, rửa sạch lên phí một phen công phu.

Mà cái kia giết người la người què cũng ở hai tháng sau, ở Hồ Bắc Kinh Châu sa lưới, việc này biểu thúc vẫn luôn đối ngoại nói là chính hấn trong lúc vô ý phát hiện ở, về chuyện của ta thì, hấn đối người khác nửa cái tự cũng chưa đề, lần biểu thăm cũng không biết.

Chính là lúc sau thôn thượng vẫn là nghe đồn, nói là nữ quý hướng biểu thúc cái này phong thủy đi trước cứu trợ, giúp nàng trầm oan đến tuyết, mỗi lần biểu thúc nghe thế loại nghe đồn, hấn cũng chỉ là cười cười, cũng không nhiều lời nửa câu.

Mau ăn tết thời điểm, biểu thăm đệ đệ tới trong nhà, hấn tưởng thỉnh biểu thúc vì hấn đoán một quẻ, nhìn xem ăn tết sau ra cửa đi bên nào.....

Nguyên lai biểu thăm cái này đệ đệ mấy năm trước cưới quá một phòng tức phụ, sau tới hấn cùng tức phụ cùng đi Quảng Đông làm công, kết quả ở một lần hai vợ chồng cãi nhau khi, cái này đệ tức phụ lần tức giận chạy đi ra ngoài.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Tìm Thi Người (Năm)

Biểu thăm đệ đệ lúc ấy đang ở nổi nóng, lần không có trước tiên đuổi theo ra đi, mà khi hấn hối hận đi ra ngoài truy khi, lại đã sớm đã không có hấn tức phụ ảnh nhi.

Vốn dĩ hấn cho rằng tức phụ hết giận sau lần sẽ về nhà, chính là không nghĩ tới từ đây sau này, hấn lần không còn có gặp qua chính mình tức phụ!

Mấy năm nay hấn đầu tiên là đi nhạc mẫu trong nhà tìm, chính là nhạc mẫu cả nhà căn bản không biết nữ nhi mất tích sự tình, rồi mới hấn lại trần trọc trở lại chính mình quê quán, nhưng vẫn như cũ không có nửa điểm âm tín.

Từ đây biểu thẩm đệ đệ liên bắt đầu dài dòng tìm thê chi lộ, chỉ cần nghe nói nơi nào có giống tức phụ nữ nhân xuất hiện, hấn mặc kệ rất xa đầu sẽ đi tìm, chính là mỗi lần đầu là thất vọng trở về.

Kỳ thật người trong nhà đầu khuyên hấn từ bỏ được, có này công phu nhi còn không bằng lại tìm cái nữ nhân hảo hảo sinh hoạt đâu! Chính là biểu thẩm đệ đệ lại không đồng ý, bởi vì hấn như thế nào cũng tưởng không rõ, hai vợ chồng chính là quấy câu miệng, nàng là có thể một câu không nói rời đi?

Hấn đến bây giờ đã phát triển trở thành, chỉ cần ra cửa khiến cho hấn tử phu cấp trước cấp chính mình tính một quẻ, rồi mới lại quyết định hướng phương hướng nào đi tìm.....

Chính là năm nay ta biểu thúc cũng không có cho hấn xem bói, mà là khuyên hấn trước hảo hảo ở nhà quá cái năm, lại như thế tìm đi xuống cũng không phải biện pháp, chính là biểu thẩm đệ đệ lại không nghe, chỉ là một lòng một dạ muốn cho hấn tử phu cho hấn tính.

Bọn họ nói thời điểm, ta phát hiện biểu thẩm đệ đệ trong tay vẫn luôn cầm một cái bố bao, vì thế ta liên tò mò hỏi, "Cửu, người này trong tay lấy gì a?"

Biểu thẩm đệ đệ nghe ta như thế vừa hỏi, mắt liên đỏ, "Đây là Anh Tử thích nhất một cái tiền bao, nàng lúc đi chờ cái gì cũng chưa lấy!" Nói xong liên đánh làm bố bao làm ta xem.

Quả nhiên là một cái màu hồng phấn bóp da, trừ bỏ mấy chục đồng tiền nhiều ngoại, thế nhưng còn có một trương thân phận chứng, một cái thật muốn rời nhà trốn đi người như thế nào sẽ không mang theo thân phận chứng đâu?

Đột nhiên, ta rất cường liệt muốn đi sờ sờ cái kia trên bao ý tưởng, vì thế liền đối biểu thăm đệ đệ nói, "Cứu, khó cho ta xem cái này trên bao sao?"

Biểu thăm đệ đệ sửng sốt, còn là đem trên bao đưa cho ta, ta tiếp nhận tới mở ra vừa thấy, thân phận chứng thượng nữ nhân kêu trương thúy anh.....

Đột nhiên, ta trong lòng căng thẳng, tiếp theo ta trong đầu liền xuất hiện nữ nhân này một mình đi ở trong đêm tối hình ảnh, nàng vừa đi vừa dùng tay xoa trên mặt nước mắt, biểu tình thực thương tâm.

Lúc này một chiếc màu đen Audi ô tô từ nơi không xa xiêu xiêu vẹo vẹo khai lại đây, nó tốc độ phi thường mau, chờ nữ nhân cảm giác được xe thời điểm đã gần ngay trước mắt, tiếp theo liền thấy nữ nhân thân mình trực tiếp bay lên, rồi mới thật mạnh đánh vào ven đường vòng bảo hộ thượng.....

Biểu thăm đệ đệ xem ta trên bao vẻ mặt mờ mịt, hẳn liền tưởng đây đây ta, hỏi ta xảy ra chuyện gì? Chính là hẳn mới vừa đuổi ra tay lại bị biểu thúc kéo lại, rồi mới ý bảo làm hẳn đang đợi một hồi.

Mà lúc này ta chính nhìn đến màu đen Audi ô tô thượng đi xuống tới một cái đây người mùi rượu nam nhân, hẳn đầu tiên là đi đến nữ nhân bên người, dùng chân đá đá nữ nhân, phát hiện nữ nhân không có bất luận cái gì phản ứng sau, liền đem mở ra ô tô sau bị rương, đem nữ nhân ôm thả đi vào, rồi mới lái xe nhanh chóng rời đi.

Cũng không biết ô tô khai bao lâu, mà lúc này nữ nhân cũng chưa chết, nàng ở sau bị rương tỉnh lại, nàng dùng sức tưởng đá văng sau bị rương cái nắp, chính là lại bởi vì bị thương sử không ra sức lực tới.

Rốt cuộc xe ngừng lại, đây người mùi rượu nam nhân mở ra sau bị rương, đương hẳn phát hiện nữ nhân thế nhưng không chết khi, lại một chút cao hứng cũng không có, nữ nhân cầu hẳn đưa chính mình đi bệnh viện, chính là nam nhân thờ ơ, hẳn một phen túm khởi không có năng lực phản kháng nữ nhân, rồi mới đem nàng đẩy mạnh một cái đại hố đất, rồi

mới nam nhân thế nhưng thượng một đài máy ủi đất, hẳn chỉ dùng hơn mười giây thời gian liền đem hố đất đi yên bình!

Chờ ta phục hồi tinh thần lại khi, liền thấy trong phòng ba người đều trừng mắt chữ nhìn ta, biểu thức từ trong tay ta cầm đi Anh Tử liền bao, rồi mới thử tính nói, "Như thế nào? Người mợ còn có thể tìm trở về sao?"

Ta nhìn thoáng qua biểu thức, do dự mà không biết nên như thế nào trả lời hẳn vấn đề này, bởi vì ta không biết "Trở về" cái này định nghĩa là cái gì, là tồn tại trở về vẫn là đã chết trở về đâu?

Biểu thâm đệ đệ xem ta tưởng nói lại không nói bộ dáng, liền có chút sốt ruột, "Tiến bảo, ta biết người cũng cùng tỷ phụ học tập phong thủy đâu, người nếu là nhìn ra cái gì, liền trực tiếp cùng ta nói, ta chịu được....."

Nghe hẳn như thế vừa nói, ta đến thật sự không dám nói, liền đành phải lắc đầu nói, "Ta có thể nhìn ra cái gì a, người vẫn là hỏi ta biểu thức đi!"

Đêm đó biểu thức trước sau không có cấp biểu thâm đệ đệ khai thượng quẻ, sau tới ngủ trước, biểu thức trộm hỏi ta, rốt cuộc thấy được cái gì, ta xem biểu thâm cùng nàng đệ đệ đầu ngủ, liền đem vừa rồi chính mình cảm giác đến sự tình tất cả đều cùng biểu thức nói.

Biểu thức nghe xong liền hỏi ta, có thể hay không biết Anh Tử thi thể cụ thể chôn ở nơi nào sao? Ta lắc đầu nói, "Ta căn bản không biết đó là cái cái nào thành thị, liền tính là biết là cái nào thành thị, ta cũng không có khả năng biết thi thể cụ thể vị trí....."

Biểu thức gật gật đầu, "Là có chút làm khó dễ người, kỳ thật ta đã sớm nghĩ tới Anh Tử có thể là đã chết, chính là nhưng vẫn không dám đem cái này đoán rằng cùng người thím nàng đệ đệ nói, hiện tại tuy rằng ở người nơi này chứng thực, chính là vẫn là khó mà nói xuất khẩu."

"Lúc ấy hẳn không có báo nguy sao?" Ta khó hiểu hỏi.

Biểu thức lắc đầu nói, "Không có, bọn họ khi đó mới vừa đi trong thành thị làm công, cái gì cũng đều không hiểu, hơn nữa hẳn còn tưởng rằng Anh

Tử ở cùng chính mình âu khí, cho nên liền vẫn luôn không báo nguy....."

Một đêm vô miên, ta lặp đi lặp lại hồi tưởng vừa rồi trong đầu một màn, bởi vì ta thật sự rất muốn giúp thím đệ đệ tìm được lão bà, chính là ta cũng là thật sự không biết chôn thi thể địa phương là nơi nào.

Sáng sớm hôm sau, thím đệ đệ liền chuẩn bị rời đi, bởi vì hẳn phải về nhà thu thập đồ vật chuẩn bị ra cửa, biểu thúc tưởng nói cho hẳn rồi lại không biết như thế nào mở miệng, mà ta trải qua một đêm hồi tưởng cũng được đến một chuỗi rõ ràng bảng số xe.

Nhiều năm sau đúng là thông qua này tổ bảng số xe, làm ta trên đường kính kia tòa thành thị khi, liếc mắt một cái liền nhận ra mai táng Anh Tử thi thể địa phương, tìm được rồi cái kia đâm chết Anh Tử người, chỉ tiếc lúc ấy thím đệ đệ đã sớm bởi vì hậm hực thành tật qua đời.

Cũng là thông qua chuyện này, ta đã biết tri thức cùng kiến thức tâm quan trọng, bằng không ta uổng có bản lĩnh lại không thể phát huy này lớn nhất tác dụng, vì thế ta ở chuyển qua năm ba tháng phân, dứt khoát kiên quyết cấp lão ba gọi điện thoại, nói ta phải đi về đi học.....

Mỗi người ở học sinh thời đại đều hỏi qua chính mình, tương lai tưởng trở thành một cái cái dạng gì người, phía trước vấn đề này đối với ta tới nói quá trống rỗng, tuy rằng hiện tại ta còn là nói không rõ lắm chính mình tưởng trở thành cái dạng gì người, nhưng là ta lại biết chính mình hiện tại hẳn là đi phương hướng.

Trở lại trường học sau, ta không ở giống phía trước giống nhau đem học tập trở thành gánh nặng cùng nhiệm vụ, ta biết ta muốn cho chính mình biến càng cường đại hơn, mới có thể khống chế chính mình loại này đặc thù kỹ năng!

Bởi vì ta thay đổi, chấn kinh rồi quen thuộc sự phụ của ta cùng đồng học, vì thế trong trường học chậm rãi truyền lưu như thế một cái phiên bản chuyện xưa: Trương tiến bảo bởi vì không nghĩ đi học bị cha mẹ đưa đến Hắc Long Giang núi Đại Hưng An chặn dê, cuối cùng bởi vì chịu không

nổi gian khổ sinh hoạt mà quyết tâm sửa đổi lỗi lầm, hạ quyết tâm trở lại trường học nỗ lực cầu học, hảo thoát khỏi trở về chốn mê vận mệnh.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

"Ách..... Câu chuyện này ta sẽ ở lúc sau đơn độc lại viết một quyển sách làm nó sau tục bộ phận, nếu có yêu thích bằng hữu nhớ rõ chú ý nha.....(——)"

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Thị Huyết Ác Ma (Một)

Lửa nóng thái dương như lò nướng giống nhau nướng nướng tào dòng nước mưa hạ này phương thổ địa, mệnh mang sa mạc không người khu một mảnh hoang vắng, nơi xa trên mặt đất hơi hơi phản ánh sáng, ngẫu nhiên còn có mấy chỉ không biết danh kỳ quái tiểu động vật từ hẩn bên chân bò quá.

Tào vũ liếm liếm chính mình môi khô khốc, có tâm cần lấy ấm nước ở uống thượng một ngụm, chính là nhẹ nhàng nhoáng lên, bên trong truyền đến xông xao thanh âm chính biểu thị ấm nước dư lại thủy không nhiều lắm, vì thế hẩn lại chậm rãi buông xuống ấm nước, này một ngụm thủy, không đến thân thể cực hạn không thể uống.

Đây là hẩn tiến vào không người khu ngày thứ ba, trên người mang thức ăn nước uống vừa lúc cho tới hôm nay dùng hết, làm một người thâm niên bên ngoài vận động người yêu thích, đối với chính mình sở mang tiếp viện dự toán không đủ, là cái trí mạng sai lầm.

Nếu ở hôm nay buổi tối hẩn còn tìm không đến tiếp viện nói, như vậy ngày mai sẽ là cái gian nan ngày, kỳ thật con đường này hẩn cũng không lần đầu tiên đi, cũng biết ngã vào con đường này thượng lửa hữu không tính thiếu, nhưng hẩn vẫn là kiên trì muốn chính mình một người đi lên một lần.

Bởi vì thượng một lần tào vũ là dẫn đầu, hẩn nhất định phải nhìn chung mọi người cùng sự, cũng bởi vậy có mấy cái địa phương cuối cùng đầu

bởi vì đủ loại nguyên nhân không đi thành, này hoặc nhìu hoặc ít làm hấn trong lòng có chút tiếc nuối, cho nên lần này hấn mới một mình tiến đến.

Tuy rằng không có bất luận cái gì ràng buộc cảm giác thật tốt quá, chính là này cũng đại đại gia tăng rồi đi ra ngoài nguy hiểm, nếu ở trời tối phía trước hấn còn tìm không bất luận cái gì tiếp viện, như vậy tào vũ cũng chỉ có thể thực thi b kế hoạch.

Cái gọi là b kế hoạch chính là đối bụng kiên trì phản hồi thượng một cái ngã rẽ, từ nơi đó ở đi bộ đi lên non nửa thiên, là có thể gặp được một cái tỉnh nói, ở nơi đó khẳng định liền sẽ gặp được lui tới chiếc xe, chính là như vậy cũng liền biểu thị tào vũ lần này đi bộ..... Kết thúc.

Đang ở hấn rồi rầm muốn hay không tiếp tục đi xuống đi khi, đột nhiên nhìn đến phía trước thế nhưng có một chỗ gạch mộc phòng, nóc nhà ống khói còn mạo hiểm lượn lờ khói bếp, nhìn dáng vẻ bên trong khẳng định có người! Tào vũ lập tức hưng phấn đi qua.....

Tào vũ đến gần vừa thấy, phát hiện ở gạch mộc phòng phía trước chính ng ồi xồm một người nam nhân, hấn cúi đầu trừu trong tay mặc hợp yên (cùng loại với Đông Bắc thuốc lá sợi), hơn nữa này đại nhiệt thiên, nam nhân thế nhưng ăn mặc một kiện màu đen áo da, cái này làm cho tào vũ rất khó phán đoán người này có phải hay không dân tộc Hán.

"Đông hương, ta là đi ngang qua lừa hũu, có thể hay không hướng người thảo nước miếng uống?" Tào vũ lễ phép hỏi.

Nam nhân ngẩng đầu nhìn nhìn tào vũ, rồi mới thế nhưng đối hấn cười cười, chỉ là này tươi cười lại quỷ dị làm tào vũ cảm giác khắp cả người phát lạnh, lập tức có loại tưởng rời đi xúc động, nhưng là lý trí nói cho hấn, đây là phạm vi trăm dặm duy nhất một chỗ nhân gia, nếu hiện tại không ở nơi này đem ấm nước chứa đây nói, kia hấn liền thật sự chỉ có thực hành b kế hoạch mệnh.

Vì thế tào vũ liền đành phải triêu nam nhân hơi hơi mỉm cười, rồi mới lại đem lời nói mới rồi lặp lại nói một lần, lần này trên mặt đất ng ồi xồm

nam nhân tựa hồ nghe đã hiểu, hẩn đứng dậy đối tào vũ vẫy tay, rồi mới đi hướng trong phòng.....

Tào vũ vội theo đi vào, đây là cái giản dị gạch mộc phòng, bên trong ánh sáng thực ám, bởi vì sở hữu quang trừ bỏ từ môn bắn vào tới ngoại, cũng chỉ có sau trên tường một cái lại cao lại tiêu nhân cửa sổ, trong phòng bày biện cũng rất đơn giản, trừ bỏ giường đất, bệ bếp, lu nước cùng một trương phá cái bàn, hai thanh phá ghế ở ngoài, cái gì đều không có.

Nam nhân ý bảo tào vũ trước ng ồi xuống, rồi mới chính mình xoay người đi bếp thượng lấy ra một ít đồ vật đũa ở trên bàn, "Ăn..... Đi."

Tuy nam nhân chỉ nói hai chữ, chính là tào vũ vẫn là nghe ra người này khẳng định là dân tộc Hán người, chỉ là hẩn là không quá yêu nói chuyện, hẩn xem nam nhân đặt lên bàn đồ ăn lại là một ít bắp cùng khoai lang đỏ, xem ra nam nhân ngày quá cũng thực kham khổ a.

Tào vũ nói thanh cảm ơn, hẩn vừa định ăn, li ền nghe nam nhân đối hẩn nói, "Người ăn trước, ta..... Đi phụ cận giếng ng ầm đánh chút thủy trở về." Nói xa li ền xoay người đi ra ngoài.

Nam nhân đi sau tào vũ li ền không khách khí ăn lên, hẩn vừa ăn biên quan sát đến trong phòng hoàn cảnh là, từ hẩn vừa rồi vừa tiến đến khi, hẩn đã nghe tới rồi một cỗ nói không nên lời hương vị tới, bất quá này cũng có khả năng là nam nhân trừ cái loại này mặc hợp yên hương vị.

Tào vũ không một h ồi li ền ăn xong rồi, chính là nam nhân nhưng vẫn không trở về, có lẽ là bởi vì quá mệt mỏi, hẩn thế nhưng ghé vào trên bàn ngủ rồi, chính là hẩn mới vừa ngủ không một h ồi, li ền cảm giác có người ở đây chính mình.

Hẩn trọn mắt vừa thấy, phát hiện trước mắt một cái cùng chính mình ăn mặc không sai biệt lắm xa lạ nam nhân, tào vũ lúc ban đầu còn tưởng rằng là cùng chính mình giống nhau tới thảo nước uống, vì thế hẩn li ền xoa xoa mắt nói, "Người hảo, chủ nhân nơi này đi múc nước....."

Chính là người nọ lại vẻ mặt nôn nóng nói, "Mau rời đi nơi này!"

Tào vũ đầu tiên là sừng sốt, chính là ngay sau đó hắn liền nhìn đến nam nhân sau lưng còn đứng mấy cái lừa hữu trang điếm người, chỉ là bọn hắn cùng trước mắt nam nhân giống nhau sốt ruột, sôi nổi đang nói, "Đi mau, lại không đi liền chậm, cái kia quái vật lập tức liền phải đã trở lại! Đi mau!"

"Các người..... Cái gì ý tứ a?" Tào vũ khó hiểu hỏi, hắn đứng lên vừa định lại nói điếm cái gì, liền thấy vừa rồi mức nước nam nhân xuất hiện ở vài người sau lưng, vẻ mặt quý dị cười.....

Tiếp theo tào vũ liền lừa dối một chút tỉnh lại, nguyên lai chính mình là ngủ một giấc mộng a, chính là trong mộng vài người lại quá chân thật, thế cho nên tào vũ hiện tại còn rõ ràng nhớ rõ mấy người kia trường giống.

Hắn nhìn nhìn ngoài phòng mắt, nam nhân kia mức nước còn không có trở về, chính là vừa rồi quý dị cảnh trong mơ thế nhưng làm tào vũ lòng có chút hốt hoảng, hắn một khắc cũng không nghĩ ở chỗ này nhiều dài, đứng dậy liền chạy ra gạch mộc phòng, rồi mới cũng không quay đầu lại cùng hướng tỉnh nói phương hướng chạy tới!

Tào vũ vẫn luôn chạy thật lâu, thẳng đến hắn trong lòng cái loại này hoảng loạn chậm rãi biến mất sau, hắn ở ngừng lại, còn hảo vừa rồi hắn ăn một ít đồ vật, bằng không lúc này khẳng định chạy hôn mê.

Tào vũ đối chính mình vì cái gì sẽ đột nhiên từ bỏ lần này đi bộ nguyên nhân, chính hắn cũng nói không rõ, hắn chỉ biết là ở vừa rồi kia một khắc chính mình cần thiết rời đi nơi đó.....

Kế tiếp hắn lại đi rồi không đến bốn cái giờ, rốt cuộc trước khi trời tối thấy được cái kia tỉnh nói, hơn nữa phi thường may mắn đáp tới rồi một chiếc kéo dương xe vận tải.

Lúc sau tào vũ liền tới đến phụ cận huyện thành, tìm gia tiểu khách sạn ở một đêm, sáng sớm hôm sau an vị xe tuyến trở về lộ mộc tề.

Mấy ngày sau, tào vũ bằng hữu biết hắn về nhà, liền gọi điện thoại kêu hắn ra tới uống rượu tụ một tụ, làm hắn nói nói này dọc theo đường đi trải

qua, chính là không biết vì cái gì, đối với cái kia kỳ quái nam nhân hẳn lại chỉ tự chưa đê

Tào vũ ở trong bữa tiệc nghe một cái bằng hữu nói, mấy năm nay ở tào vũ vừa mới đi qua con đường kia tuyến thượng, kỳ thật có không ít lừa hữu mất tích trước sau lạc đường, bọn họ đều là đơn độc một người đi kia phiến không người khu đi bộ, chính là lại từ đây nhân gian chung phát r ỡ!

Tào vũ nghe xong lúc sau, thế nhưng ma xui quỷ khiến nghĩ tới chính mình trong mộng mấy người kia, chính là ngay lúc đó hẳn cũng không đem này đó cùng cái kia cỗ quái nam nhân liên tưởng đến cùng nhau, quá sau cũng li ền chậm rãi phai nhạt chuyện này.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Thị Huyết Ác Ma (Nhị)

Thẳng đến mấy ngày sau, lần đó rượu cục thượng một cái bằng hữu la cường tìm được r ỡ chính mình, nói là tưởng cùng tào vũ hai người đi chung lại đi một lần kia phiến không người khu, cái này la cường cùng tào vũ là cao trung đ ồng học, hẳn cũng là thị Cục Công An một người hình cảnh.

Bởi vì hai người rất quen thuộc, cho nên tào vũ cũng không nghĩ nhiều, lập tức li ền đáp ứng r ỡ, chỉ là hẳn đưa ra nhanh nhất cũng muốn một cái tu ần sau này mới xuất phát, bởi vì có lần trước thất bại giáo huấn, hẳn lần này cần nhiều chuẩn bị một ít tiếp viện mới được.

Một vòng sau tào vũ cùng la cường đúng hẹn xuất phát, lần này hai người đầu tiên là lái xe đi vào cách này phiến sa mạc than g ần nhất một cái tiểu huyện thành, r ỡ mới đem xe ngừng ở một cái thu phí bãi đỗ xe, r ỡ mới hai người li ền đi bộ đi trước tào vũ phía trước đi kia phiến sa mạc không người khu.....

Này dọc theo đường đi, la cường không ngừng dùng trong tay đơn phản chụp ảnh, mà tào vũ lại càng quan tâm chính là tình hình giao thông cùng thời tiết, bọn họ ngẫu nhiên nói chuyện phiếm vài câu, chính là phần lớn thời điểm đều là các có tâm sự.

La cường tưởng cái gì tào vũ không biết, chính là hấn trong lòng nhưng vẫn đối phía trước gặp được cái kia cổ quái nam nhân ký ức hầy còn mới mẻ, còn có phía trước xuất hiện ở hấn trong mộng những cái đó xa lạ lừa hữu nhóm.....

Ngày đầu tiên lộ trình hết thấy còn tính thuận lợi, buổi tối thời điểm bọn họ tìm cái tránh gió gò đất bên nghỉ ngơi, la cường đáp lều trại, tào vũ thì tại vì hai người chuẩn bị cơm chiêu, tuy rằng hiện tại là tháng sáu phân, chính là nơi này buổi tối vẫn là thực lãnh, cho nên tào vũ liền trước dâng lên một đồng hỏa, gần nhất có thể sưởi ấm, thứ hai cũng có thể xua đuổi dã thú.

Bởi vì ở trên sa mạc thủy là khan hiếm tài nguyên, cho nên bọn họ mang đồ ăn đầu là khai túi tức thực, như vậy đã bớt việc lại không cần lại mang một ít đồ làm bếp lên đường, hai người đơn giản ăn qua cơm chiêu sau an vị ở đồng lửa trước sưởi ấm.

Tào vũ nhìn keng keng rung động đồng lửa, suy nghĩ lại về tới ngày đó gặp được cái kia cổ quái nam nhân tình cảnh, không biết vì cái gì, hấn luôn là cảm giác nam nhân kia tươi cười có chút người, la cường xem hấn có tâm sự, liền tùy miệng hỏi hấn, "Xảy ra chuyện gì? Ta xem người này dọc theo đường đi tâm sự nặng nề?"

Tào vũ cười nói, "Không có việc gì, chính là có một số việc nhi còn không có suy nghĩ cẩn thận, đúng rồi, người lần này vì sao nếu muốn tới nơi này thám hiểm, ta nhớ rõ phía trước vài lần ta ước người, người chính là vẫn luôn không tới a?"

La cường thở dài một hơi, rồi mới chậm rãi nằm ngửa trên mặt đất nhìn bầu trời đầy sao nói, "Ta phía trước bận quá, làm sao có thời giờ tới bên ngoài chuyển, đến là người, vẫn luôn như thế nhẹ nhàng, xem ra tác gia này hành rất kiểm tiển a!"

Tào vũ vội xua xua tay nói, "Thôi đi, ta tránh kia chính là tiển mồi hôi nước mắt, thật sự nếu không cấp chính mình tìm điểm yêu thích đi đầu tiết một chút, ta đây thế nào cũng phải điên rồi không thể."

"Đúng rồi, người lần trước đi này ta tuyến có hay không gặp được cái gì đặc biệt sự tình?"

Tào vũ sửng sốt, "Đặc biệt sự tình? Người chỉ phương diện kia?"

La cường nhún nhún vai nói, "Tỷ như có hay không gặp được cái gì kỳ quái người a! Hoặ là cái gì kỳ quái sự đâu?"

Bị hấn như thế vừa hỏi, tào vũ lập tức liền nghĩ tới cái kia cổ quái nam nhân, vì thế hấn liền đem lần trước gặp được nam nhân kia tình cảnh cùng la cường nói một lần, tuy rằng việc này từ đầu tới đuôi nghe đi lên cảm giác thực bình thường, hấn không thể bởi vì vì một giấc mộng liền hoài nghi người khác là người xấu, chính là tào vũ biết chính mình lúc ấy trong lòng cảm giác không lừa được chính mình, nam nhân kia nhất định có vấn đề.

La cường nghe xong hấn giảng thuật sau, cũng lâm vào trầm tư giữa.....

Lúc sau hai cái trò chuyện trò chuyện liền đầu cảm giác có chút mệt nhọc, vì thế hai người liền cùng chui vào lều trại ngủ..... Tào vũ thường xuyên ở bên ngoài thám hiểm, đã sớm dưỡng thành nằm xuống liền ngủ thói quen.

Chính là la cường không được, tuy rằng hai người ngủ ở cái này nhỏ lều trại cảm giác thượng thực an toàn, chính là la cường vẫn là vẫn luôn dựng lỗ tai nghe bên ngoài động tĩnh, chỉ cần có cái gió thổi cỏ lay, hấn liền sẽ đề nhất khi bạo khởi.

Thời gian thực mau liền đến sau nửa đêm, cho dù giống la cường như vậy cảnh giác người cũng chậm rãi có buồn ngủ, đã có thể ở hấn lập tức liền phải ngủ khi, đột nhiên nghe được lều trại bên ngoài truyền đến cùng loại bước chân thanh âm.

La cường một cái giật mình liền thanh tỉnh lại đây, như thế chậm sẽ là ai tại đây không người khu đi lại? Hấn tay không tự giác sờ đến bên hông súng lục.....

Tuy tiếng bước chân tới gần, la cường cảm giác chính mình khẩn trương lòng bàn tay đều ra mồ hôi, liền ở hẳn nghe được bên ngoài người cách bọn họ ngủ lâu trại cũng liền có không đến ba mét thời điểm, người kia đột nhiên dừng bước chân, rồi mới chậm rãi hướng một cái khác phương hướng đi rồi.

La cường thính lực cực hảo, tuy tiếng bước chân càng lúc càng xa, hẳn mới chậm rãi đem tâm buông xuống, chính là tùy theo mà đến lại là một cái đáng sợ vấn đề, hẳn là ai? Vì cái gì sẽ ở cái này thời gian còn ở bên ngoài đi lại?

Nếu là mặt khác đi bộ thám hiểm lừa hũ, ở gặp được cùng chính mình vừa đi dạng ở trên đường người, như thế nào khả năng không tới lên tiếng kêu gọi đâu? Người nọ tiếng bước chân đình chỉ, hiển nhiên là bởi vì phát hiện bọn họ lâu trại.....

Sáng sớm hôm sau, tào vũ là bị la cường tiếng ngáy đánh thức, hẳn rõ ràng nhớ rõ ngày hôm qua hẳn ngủ khi không nghe được la cường khò khè a, như thế nào tới rồi buổi sáng lại tiếng vang rung trời? Hẳn nào biết đâu rằng, la cường là hừng đông mới chân chính ngủ.

Tào vũ lôi kéo khai lâu trại, phát hiện bên ngoài thế nhưng hạ mưa nhỏ, này ở hoang vắng sa mạc than là không thường thấy, cũng đúng là bởi vì này không hện mà gặp mưa nhỏ, có thể cho hai người lại ngủ nhiều một hồi lười giác.

La cường tỉnh thời điểm, phát hiện bên người tào vũ đã sớm đi lên, hẳn vừa thấy thời gian liền có chút ngưng ngưng, chính mình thế nhưng một giấc ngủ tới rồi buổi sáng 11 giờ, vì thế hẳn lập tức liền bò lên. Hẳn vừa ra lâu trại liền phát hiện bên ngoài mà là ướt, mà tào vũ đang ở dùng ý đồ đem đêm qua tất đọng lửa lại lần nữa điểm.

"Người như thế nào không còn sớm điểm đánh thức ta?" La cường ngưng ngưng nói.

Tào vũ nghe được thanh âm ngẩng đầu nhìn về phía hẳn nói, "Vừa rồi vẫn luôn đang mưa, ta đánh thức người cũng đi không được, còn không

bằng làm người ngủ tiếp một hồi đầu, chỉ có nghĩ ngơi tốt, ban ngày mới có sức lực tiếp tục đi a!"

Vũ sau trên sa mạc có loại đặc biệt bùn đất hương vị, chính là theo thái dương dần dần lên cao, buổi sáng hạ về điếm này mưa nhỏ, nháy mắt liền tất cả đều chung phát r ồ!

Hai người ăn điếm bánh nén khô sau liền lại bắt đầu tiếp tục đi trước, hai ngày sau hết thấy bình thường, la cường vẫn như cũ ở mỗi đêm ngủ khi vẫn duy trì hẳn chức nghiệp miễn cảm tính.

Hôm nay giữa trưa, tào vũ vừa đi vừa quan sát chung quanh hoàn cảnh, hẳn trong lòng biết không sai biệt lắm liền sắp đi ngang qua lần trước kia gian gạch mộc phòng, vì thế hẳn liền đối la cường nói, "Ta phía trước cùng người nói cái kia cỗ quái nam nhân phòng ở nên ở phía trước cách đó không xa!"

La cường nghe xong liền móc ra chính mình đơn ống kính viễn vọng hướng tào vũ nói phương hướng nhìn thoáng qua, quả nhiên, một gian lại lùn lại phá gạch mộc phòng ánh vào trong mắt hẳn, từ cái này khoảng cách xem, bọn họ cũng liền lại đi cái hơn mười phút là có thể tới r ồ.

Tào vũ cũng lấy ra kính viễn vọng ở phòng ở bốn phía nhìn, "Lần trước nam nhân kia nói này phụ cận có cái giếng ngầm, chúng ta cũng có thể tìm một chút, r ồ mới cấp chính mình bổ chút dùng để uống thủy."

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Thị Huyết Ác Ma (Tam)

"Cái gì là giếng ngầm?" La cường vẫn là lần đầu tiên nghe thấy cái này danh từ, hẳn vẻ mặt cứu biết dục xem hỏi tào vũ.

Tào vũ gãi gãi đầu nói, "Kỳ thật giếng ngầm chính là một loại cỗ xưa giếng nước, có rất nhiều năm lịch sử, cụ thể nguyên lý ta cũng nói không rõ lắm, dù sao chính là lợi dụng nước ngầm xu thế kiến tạo, ở trên sa mạc đặc biệt thực dụng, loại này khảm giếng nguyên vẹn thể hiện lao động nhân dân trí tuệ."

Khi nói chuyện hai người đã muốn chạy tới gạch mộc trước phòng, bởi vì lần trước chính mình không đánh một tiếng tiếp đón liền chạy, tào vũ lần này lại đến nhiều ít có chút xấu hổ, vì thế hắn liền rất lễ phép đối với trong phòng kêu, "Đại ca! Người có ở đây không? Ta là lần trước tới cái kia lừa hử!"

Tào vũ hô nửa ngày, bên trong cũng không có người đáp ứng, la cường giữ chặt hắn nói, "Đừng hô, bên trong hẳn là không có người." Hắn nói xong liền đẩy cửa đi vào.

La cường tiến phòng, đã nghe tới rồi một cỗ ập vào trước mặt mũi máu tươi, hắn ra quá rất nhiều huyết tinh hung án hiện trường, loại này hương vị lại quen thuộc bất quá. Tuy rằng hiện tại trong phòng ánh sáng thực ám, chính là hắn vẫn như cũ có thể thấy mặt tường cùng trên mặt đất những cái đó loang lổ nâu đen sắc vết bẩn.

Tào vũ lại lần nữa đi vào tới khi, vẫn là cảm giác cả người không được tự nhiên, trong phòng bài trí cùng phía trước giống nhau, không có cái gì biến hóa, hắn sờ soạng một chút bệ bếp, là lạnh, xem ra nam nhân kia hẳn là không ở nhà.

Bởi vì là lần thứ hai tới, tào vũ liền không lại quá nhiều chú ý cái khác, hơn nữa mỗi một ng ồi ở Tiểu Trác thượng nghị ngơi, đến là la cường, ở trong phòng một hồi phiên phiên nơi này, một hồi động động nơi nào, giống như đối cái này địa phương tràn ngập lòng hiếu kỳ giống nhau.

"Người loạn phiên cái gì đâu? Cái này địa phương liền cái khóa đầu đầu không có, trong phòng còn có thể có cái gì đáng giá đồ vật sao?" Tào vũ nói giỡn nói.

Nhưng la cường lại vẻ mặt nghiêm túc nói, "Người trước tiên ở trong phòng đợi, ta đi phòng ở mặt sau nhìn xem....."

Tào vũ nhìn la cường bóng dáng, trong lòng cảm giác một trận nghi hoặc, gia hỏa này thật là ra tới chơi? Hắn bất đắc dĩ lắc lắc đầu, rồi mới đem chính mình mỗi một thân mình dựa vào trên bàn.

Không một hồi hẳn liền cảm giác một trận buồn ngủ đánh úp lại, bởi vì biết la cường ở bên ngoài, cho nên tào vũ liền an tâm nghỉ ngơi một hồi.

Chính là tào vũ mới vừa một ngủ, liền cảm giác chính mình chung quanh đứng đầy người, hẳn mơ mơ màng màng mở mắt ra vừa thấy, quả nhiên lại là kia liền trước trong mộng đám kia người.....

"Như thế nào lại là các người?" Tào vũ nghĩ thầm, ta sẽ không lại đang nằm mơ đi!

Cần đầu nam nhân sắc mặt bạch dọa người, hẳn vẫn là vẻ mặt đáng vẻ lo lắng, "Người như thế nào lại đã trở lại? Cái kia ác ma mau trở lại, người đi mau!" Nói xong liền dùng lực đẩy tào vũ một chút.

Tào vũ cảm giác chính mình thân mình nhoáng lên, rồi mới đầu liền từ hẳn trong tay chảy xuống tới rồi trên mặt bàn, một chút liền khải đến mũi hẳn, cái này đau hẳn nước mắt chảy ròng. Xem ra chính mình vừa rồi lại nằm mơ, ai ngờ hẳn vừa định hoạt động một chút xương cốt, liền cảm giác bên người có người đang xem chính mình.

Mới đầu hẳn còn tưởng rằng là la cường đã trở lại đâu, chính là trong nháy mắt tào vũ cảm giác không đúng chỗ nào, nếu là la cường đang xem chính mình, kia hẳn ánh mắt cũng có chút quá cực nóng đi! Vì thế hẳn liền chậm rãi quay đầu vừa thấy, thế nhưng là cái kia cổ quái nam nhân đã trở lại.....

"Đại..... Đại ca, người đã trở lại, ta....." Tào vũ nói đến một nửa liền phát hiện, người nam nhân này đối diện chính mình quý dị cười, hẳn hai mắt cũng đang ở chậm rãi biến huyết giống nhau hừng.

Tào vũ trong lòng cả kinh, thầm nghĩ: Đây là cái gì cái tình huống, chẳng lẽ gia hỏa này thực sự có vấn đề? Nghĩ vậy hẳn xoay người liền nghĩ ra đi tìm la cường, rốt cuộc hẳn là cái cảnh sát, chính mình đã ở hẳn bên người nhiều ít có thể an toàn một ít.

Có thể liền ở hẳn xoay người muốn chạy khi, lại bị nam nhân kia một phen bóp lấy yết hầu, một câu cũng kêu không ra, chỉ có thể trơ mắt nhìn

hắn đem chính mình thân mình chậm rãi nhắc lên.

Nam nhân sức lực cực đại, tào vũ chậm rãi cảm giác chính mình trước mắt có chút biến thành màu đen, tiếp theo nam nhân liền một tay đem hắn ném xuống đất, rồi mới chậm rãi bỏ đi trên người áo da.....

Nguyên lai hắn bên trong ăn mặc một kiện vết máu loang lổ xung phong y, kiểu dáng cùng nhan sắc tào vũ đều nhìn có chút quen mắt, đột nhiên, hắn một chút nhớ tới này không phải hai lần nhập chính mình trong mộng cái kia lừa hữu quần áo sao?

"Khụ khụ.....," tào vũ dùng sức ho khan vài cái mới suyễn quá khí tới, rồi mới suy yếu nói, "Đại ca..... Người muốn làm sao? Cứu mạng! Cứu mạng a....."

Nam nhân nhìn thấy cái này tào vũ còn kêu cứu mạng có phải hay không có điểm buổi tối, hắn mắt hung ác nhìn chăm chăm tào vũ cổ, rồi mới chậm rãi hướng hắn đi đến.....

La cường ở gạch mộc phòng mặt sau quan sát nửa ngày, vừa mới bắt đầu cũng không có phát hiện cái gì khả nghi địa phương, liền ở hắn vừa định xoay người trở về khi, lại thấy phòng sau một khối thổ tầng có chút vấn đề

Này phiến trên mặt đất thổ tầng rõ ràng cùng bên cạnh có điểu bất đồng, la cường thử dùng chân dẫm dẫm, có chút mềm xốp. Vì thế hắn liền từ trên người lấy ra tùy thân mang theo chùy thủ, ở trong đất dùng sức đào vài cái, thế nhưng cảm giác thổ phía dưới chôn cái gì đồ vật!

Vì thế hắn liền tiếp theo dùng sức xuống phía dưới đào đi, bởi vì chùy thủ quá ngắn, cho nên hắn phí nửa ngày kính nhi mới đào hơn mười cm, bởi vì thổ chất thực mềm xốp, sau tới hắn dứt khoát dùng tay tới đào.

Không một hồi, trong đất liền xuất hiện một con người chân..... La cường trong lòng cả kinh, liền nhanh hơn đào thổ tốc độ, hơn mười phút sau, hắn liền từ trong đất đào ra một khối thành niên nam tử thi thể!

Đang ở hẳn chuẩn bị tiếp tục tiếp theo đào khi, đột nhiên nghe được phía trước truyền đến tào vũ hộ cứu thanh, la cường lập tức chạy về gạch mộc trong phòng!

Tào vũ bị nam nhân gắt gao đè ở dưới thân, vô luận hẳn như thế nào giãy giụa đều không làm nên chuyện gì, chỉ thấy nam nhân kia trừng mắt một đôi huyết hồng mắt, trong miệng lộ ra cùng loại với động vật giống nhau răng nanh.....

Hắn vẫn như cũ đối với tào vũ đang cười, nhưng loại này tươi cười lại làm tào vũ cảm giác được tuyệt vọng, mắt thấy nam nhân miệng liền phải cắn được chính mình cổ, tào vũ tay chính hoảng loạn ở bên hông một sò, thế nhưng sò đến chính mình ấm nước, nghìn cân treo sợi tóc hết sức, tào vũ đem kim loại ấm nước nhét vào nam nhân trong miệng.

Chỉ nghe "Sát!" Một tiếng, tào vũ ấm nước đã bị nam nhân cấp cắn ra mấy cái động, bên trong thủy nháy mắt chảy ra, nam nhân có chút tức muốn học máu đem ấm nước từ trong miệng lấy ra tới, rồi mới hơi dùng một chút lực liền cấp niết bẹp!

Rồi mới xoay tay lại liền cho tào vũ một cái đại cái tát, lập tức đánh hẳn hai mắt mạo sao Kim, nam nhân thấy tào vũ không còn có đánh trả chi lực sau, liền một chút kéo qua tào vũ cổ, há mồm liền cắn..... Tào vũ tưởng thẳng hô, xong rồi xong rồi! Mạng ta xong rồi!

Ai ngờ liền tại đây thời khắc mấu chốt, nam nhân thân mình đột nhiên một đốn, tiếp liền một chút oai tới rồi một bên đi, tào vũ mặt làm nam nhân một cái tát liền cấp trừu sừng lên nửa bên, hẳn chỉ có thể dùng một con mắt chữ định chữ vừa thấy, la cường trong tay cầm một Thạch Đầu, chính khí thở hỗn hển ở nơi nào.

"Ta dựa! Cường tử ngươi nhưng tính ra!" Tào vũ vẻ mặt sau sợ nói.

La cường lập tức đi qua đi xem xét hẳn thương thế, "Như thế nào? Nơi nào bị thương?"

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Thị Huyết Ác Ma (Bốn)

"Không có việc gì, khiến cho gia hỏa này trừu một cái tát, lần này cũng thật đủ tàn nhẫn, ta này chỉ mất đầu....." Tào vũ nói một nửa mắt liền thẳng, hắn vội dùng ngón tay hướng về phía la cường (thân sh n) sau.

Nhưng vào lúc này, la cường liền cảm giác não sau sinh phong, còn hảo hắn (thân sh n) sau cũng không tệ lắm, lập tức một cái lóe (thân sh n) né tránh này trí mạng một kích, hắn sau đó liền bên hông móc ra súng lục, đối với nam nhân lạnh lùng nói, "Đừng nhúc nhích, ta là cảnh sát! Lại đụng đến ta liền nổ súng!"

Chính là nam nhân lại đối la cường trong tay thương (súng) nhìn như không thấy giống nhau tiếp tục hướng hắn đánh tới, thời điểm mấu chốt la cường đã không có thời gian nổ súng cảnh báo, hắn giơ tay một thương (súng) liền đánh tới nam nhân đầu gối.

Ai ngờ nam nhân tựa như không có cảm giác đau giống nhau tiếp tục về phía trước di động tới, ((bức b)b) với bất đắc dĩ la cường lại khai đệ nhị thương (súng), đánh vào nam nhân đùi một trên đùi, nhưng này một thương (súng) cũng chỉ là trì hoãn hắn động tác, lại vẫn là không có làm hắn dừng lại.....

Mắt thấy nam nhân liền phải bỏ vào chính mình (thân sh n) thương, la cường trong mắt sát khí chợt lóe, lại triền hắn (ngực xi ng) khẩu (bắn sh) một thương (súng)! Cái này hắn là đánh trúng hắn yếu hại, nam nhân lập tức ngã xuống đất không dậy nổi.

La cường sau đó liền lấy ra vệ tinh điện thoại, đem chính mình vị trí tọa độ nói cho đối phương, vì phòng ngừa này trên mặt đất người lại lần nữa bạo khởi, la cường vẫn là dùng tùy (thân sh n) mang còng tay đem hắn cấp khảo thượng.

Tào vũ sừng một con mắt chữ nói, "Người lần này cùng ta cùng nhau ra tới rồi cuộc là làm cái gì tới?"

La cường cũng có chút hư thoát ng ỡ ở trên ghế nói, "Kỳ thật mấy năm gần đây, vẫn luôn đều có bên ngoài nhà thám hiểm mất tích án kiện, chúng ta căn cứ mất tích nhân viên thân thuộc sở cung cấp tư liệu, phát hiện bọn

họ phần lớn có hai cái cộng đồng đặc điểm. Đầu tiên bọn họ đều là một mình một cái lên đường, tiếp theo chính là bọn họ lựa chọn lộ tuyến cũng đại khái tương đồng, chính là chúng ta đi này, cho nên lần trước cùng nhau ăn cơm khi nghe nói người phía trước đi qua một lần, vì thế ta nghĩ cùng người lại đi một lần, nhìn xem có thể không tra được cái gì hữu dụng manh mối."

Tào vũ nghe xong có chút khó chịu nói, "Vậy người không nói sớm! Phải biết rằng cùng người làm một trận như thế nguy hiểm sự, ta cũng hao mang chút vũ khí cái gì, người xem ta ấm nước! Gia hỏa này là cái cái gì quái vật a! Sức lực như thế đại!"

La cường cũng lắc đầu tỏ vẻ không biết, hết thầy còn phải đợi pháp y cùng kỹ trình nhân viên tới lại nói.....

Hai cái giờ sau, một liệt trận đội từ nơi xa lôi cuốn cuộn cát vàng mà đến, trong đó còn có một đài xe cứu thương. Cứu hộ nhân viên kiểm tra rồi một chút trên mặt đất trúng đạn nam nhân, phát hiện hắn còn có tồn tại, vì thế liền quyết định trước đem đưa đến cách nơi này gần nhất huyện thành cứu giúp.

La cường cùng hắn đồng sự ở gạch mộc phòng sau tổng cộng đào cũng 27 cụ bất đồng trình độ hủ thi, trong đó nhất phía dưới hai cụ sớm đã hóa thành bạch cốt, có thể thấy được thời gian lâu xa.

Tào vũ nhìn đến này đó thi thể cũng là một trận sau sự, lần trước nếu không phải chính mình chạy nhanh, chỉ sợ này hắn cũng đã sớm nằm ở cái này hố đất, hắn lại xem trên cùng một khối chưa hoàn toàn hư thối thi thể, xem khuôn mặt lại là trong mộng cái kia lần nữa nhắc nhở chính mình có nguy hiểm nam nhân.

Bởi vì tào vũ mặt sưng phù có chút nghiêm trọng, la cường liền an bài hắn ngồi xe đi trước, đương xe chậm rãi đi trước khi, tào vũ lại nhin không được quay đầu lại nhìn thoáng qua, lại đột nhiên kinh thấy một đám cảnh sát công chính đứng mấy cái lừa hữu ở hướng chính mình phất tay cáo biệt, cần đầu thành linh chính là chính mình trong mộng cái kia hảo tâm cảnh cáo chính mình đi mau lừa hữu!

Ngày hôm sau, la cường đem trong tay sự tình xử lý xong sau, liền vội vàng đi vào huyện thành bệnh viện, bởi vì hấn kia thương (súng) cũng không có đánh vào trái tim thượng, hơn nữa cứu giúp còn tính đúng lúc, cho nên cái kia khùng bố nam nhân cuối cùng là bảo vệ một cái mệnh.

Tuy rằng hấn bị trọng thương, chính là vì an toàn suy xét, trông coi cảnh sát vẫn là đem hấn tay chân đều khảo ở bệnh (giường chu ng) thượng, la cường đi vào phòng bệnh khi, nam nhân đã sớm tỉnh, chính là từ hấn tỉnh lại đến bây giờ lại một câu cũng không nói.

Xem bộ dạng người nam nhân này tuổi tác hấn là ở ba mươi tuổi trên dưới, (thân sh n) tài cao lớn thả cường tráng, làn da ngăm đen tỏa sáng, vừa thấy chính là hàng năm ở (ngày r) quang hạ bạo phơi tạo thành.

"Người kêu cái gì tên? Vì cái gì muốn giết chết những cái đó đi bộ lừa hũu?" La cường đại thanh chất vấn nói.

Chính là nam nhân nhưng vẫn cúi đầu, một chút phản ứng đều không có. Lúc này la cường di động vang lên, hấn lấy ra tới vừa thấy, nguyên lai là Triệu pháp y đánh tới điện thoại.

Hấn ở trong điện thoại nói, bởi vì thi thể số lượng quá nhiều, hấn ở trong khoảng thời gian ngắn không thể toàn bộ giải phẫu, bất quá trong đó có hai cụ ** thời gian ngắn nhất hai cụ, hấn đã hoàn thành, báo cáo trước truyền tới la cường di động thượng, làm hấn trước xem một cái.

La cường click mở pháp y truyền đến hồ sơ cẩn thận đọc, này hai cỗ thi thể từ mặt ngoài xem, toàn (thân sh n) trên dưới trừ cỗ chỗ có một cái tiểu miệng vết thương ngoại, địa phương khác không có bất luận cái gì tổn hại.

Bọn họ nội tạng cùng cốt cách cũng là hoàn hảo, dạ dày đồ ăn trung hoà bọn họ trong máu cũng không có cái gì độc vật phản ứng, cho nên duy nhất khả năng đến chết nguyên nhân chính là mất máu quá nhiều mà chết.

Mất máu quá nhiều? La cường nhớ tới kỹ trình tổ đờng sự ở gạch mộc trong phòng xét nghiệm ra đại lượng nhân loại vết máu, kinh dna kiểm tra

đo lường, cũng không thuộc về cùng người, xem hiện trường hiện huyết lượng, xuất huyết giả còn sống khả năng rất nhỏ.

Hơn nữa la cường lần đầu tiên nhìn thấy nam nhân khi, hấn động tác chính là ở căn hướng tào vũ cổ chỗ, chẳng lẽ hấn tưởng uống máu? Nghĩ đến đây, la cường liền đối (thân sh n) biên đờng sự nhỏ giọng nói nói mấy câu.

Cái kia đờng sự đầu tiên là sửng sốt, sau đó liền gật đầu đi ra ngoài, 20 phút sau, vị kia đi ra ngoài đờng sự lại đã trở lại, mà lúc này hấn trong tay tắc nhiều một ly màu đỏ chất lỏng.

Cùng lúc đó, bệnh (giường chu ng) thượng nam nhân đột nhiên có phản ứng, hấn đột nhiên giơ tay nhìn về phía cái kia đờng sự trong tay màu đỏ chất lỏng, hấn hai mắt bắt đầu chậm rãi biến đỏ.....

"Cấp..... Ta....." Nam nhân thanh âm có chút nghẹn ngào.

La cường vung tay lên, ý bảo cái kia đờng sự đem trong tay cái ly cho hấn, nam nhân nhận được tới cơ khát đưa đến bên miệng, chính là hấn chỉ nghe hạ, liền dừng động tác, nghi hoặc xem la cường nói, "Đây là cái gì huyết?"

La hơn cười chế nhạo nói, "Heo huyết....."

Nam nhân mắt càng đỏ, hấn cuờng táo đem trong tay cái ly ném tới trên mặt đất, tay chân mạnh mẽ gãy giữa, bệnh (giường chu ng) thượng thiết chế tay vịn đầu làm hấn cấp tím cong!

"Ta muốn người huyết! Cho ta uống người huyết!" Nam nhân lớn tiếng kêu to,

Còn hảo hấn tay chân đầu bị khóa, bằng không liền hấn này sức lực, chỉ sợ ở đây người cùng nhau thượng cũng chế không được hấn!

"Hảo hảo trả lời ta vấn đề, ta liền cho người uống người huyết!" La cường lạnh lùng nói.

Nam nhân tựa hồ cũng minh bạch chính mình tình cảnh hiện tại, hăng hăng trừng mắt la cường, rồi mới gật gật đầu nói, "Hỏi đi!"

La cường tuy rằng trong lòng có quá nhiều vấn đề, nhưng hắn lại không nghĩ một vấn đề một vấn đề hỏi, vì thế hắn đối nam nhân nói, "Người đem phát sinh ở người (thân sh n) thượng sự tình từ đầu đến cuối nói một lần!"

Nam nhân chậm rãi nhắm mắt lại, dùng hắc kia có chút trúc trắc tiếng phổ thông, cấp la cường giảng ra chính mình (thân sh n) thế.....

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Thị Huyết Ác Ma (Năm)

Nam nhân họ hám, không có đại danh, từ nhỏ người trong nhà đã kêu hám hám oa tử. Ở hám mười ba tuổi năm ấy một buổi tối, hám thấy được một màn đủ để thay đổi hám cả đời hình ảnh.

Ngày đó buổi tối bầu trời truyên đến từng trận tiếng sấm liên tục, hám oa tử ngủ đến nửa đêm làm tiếng sấm cấp bừng tỉnh, hám có chút sợ hãi ngẩng dậy, lại đột nhiên nghe được chính mình gia trong viện có chút kỳ quái tiếng vang.

Hám tìm thanh âm đi ra cửa phòng vừa thấy, liền thấy phụ thân hám chính đưa lưng về phía hám quỳ rạp trên mặt đất.

"Ba....." Hám oa tử nhỏ giọng hô phụ thân hám một tiếng.

Lúc này một cái tia chớp phách quá, chiếu sáng cái này trong bóng đêm tiểu viện tử, hám oa tử ba ba cũng vừa lúc ở lúc này quay đầu lại nhìn về phía hám.

Hám oa tử lập tức bị trước mắt một màn này sợ ngây người, chỉ thấy phụ thân hám chính về mặt một (thân sh n) huyết, mà hám (thân sh n) hạ đang nằm mẫn (thân sh n) là huyết mẫu thân.....

Hám oa tử ba ba quay đầu lại nhìn đến nhi tử đứng ở chính mình (thân sh n) sau, trên mặt hám biểu tình ở không ngừng biến hóa, có bi phẫn, có hồ thẹn, mà càng có rất nhiều một loại không thể nê hà **!

Ngày đó buổi tối, hắn cùng phụ thân cùng nhau trộm mai táng mẫu thân, ngay lúc đó hám oa tử không rõ vì cái gì ba ba muốn giết chết mẹ mẹ, tuy rằng hắn ngoài miệng không nói, chính là hắn là trong lòng là tàn nhẫn hắn ba ba.

Cũng đúng là từ ngày đó bắt đầu, hám oa tử nói liền càng ngày càng ít, lúc sau (ngày r) tử, phụ thân luôn là thường xuyên ra cửa, vừa đi chính là mười ngày nửa tháng, hai cha con chỉ gian nói cũng càng ngày càng ít.

Sau tới trong thôn liền bắt đầu chậm rãi truyền lưu, ở gần đây có cái giết người ác ma, chuyên sát một mình một người ra cửa người qua đường, hơn nữa có chút thi thể bị phát hiện khi, toàn (thân sh n) máu đều mau hút khô r ồi!

Dương hám oa tử liền đầu tiên nghe thấy cái này sự tình khi, hắn một chút liền nghĩ đến cái kia đêm đông tố, hắn ba ba đề ở mẹ mẹ (thân sh n) thượng tình cảnh, chẳng lẽ này hết thảy đều là chính mình phụ thân dạng làm?

Theo trong lòng nghi vấn càng ngày càng nhiều, hám oa tử rốt cuộc nhịn không được ở một ngày buổi sáng, lạng lẽ đi theo phụ thân hắn (thân sh n) sau cùng nhau ra thôn. Hám oa tử phụ thân đi thực cấp, căn bản không có phát hiện (thân sh n) sau nhi tử, mà (thân sh n) sau hám oa tử rốt cuộc người tiểu bước chân cũng tiểu, dần dần liền có chút theo không kịp hắn ba ba.

Dương hắn chạy một (thân sh n) là hãn mới đuổi theo phụ thân khi, lại nhìn đến hắn đang ở đem một người nam nhân cổ giáo phá uống máu đầu! Phụ thân nghe được thanh âm quay đầu nhìn lại, phát hiện lại là chính mình nhi tử ở theo dõi chính mình, hắn nhất thời thất thần thủ hạ lực đạo liền biến nhẹ.

Cái kia chết khiếp nam nhân đột nhiên bạo khởi, liền mạng chạy trốn, lúc này hám oa tử mới nhận ra, cái kia chạy trốn nam nhân lại là bọn họ một cái trong thôn người, cái này phụ tử hai người đều không thể h ồi trong thôn.

Rơi vào đường cùng, phụ thân liền đem hám oa tử đưa tới kia phiến không người trên sa mạc, thân thủ vì hắn che lại một chỗ giản dị gạch mộc phòng, an trí hảo nhi tử sau hắn vẫn là thường xuyên lâu lâu ra bên ngoài chạy, chính là mỗi lần đều sẽ cấp nhi tử mang về tới mấy ngày đồ ăn.

Chính là có một ngày, phụ thân đi sau liền không còn có đã trở lại, hám oa tử biết hắn đã chết, bằng không hắn là sẽ không đem chính mình ném xuống mạc kê, cũng từ ngày đó bắt đầu, hắn liền bắt đầu chính mình nuôi sống chính mình! Năm ấy hắn vừa lúc 16 tuổi.

Vì sinh tồn, hắn thường xuyên đi phụ cận huyện thành cho người ta làm linh hoạt, tuy rằng tránh không được mấy cái tiền, chính là nuôi sống chính mình khẳng định không thành vấn đề, nhưng có một lần ở về nhà trên đường, hắn gặp một người nam nhân ngã xuống ven đường, hắn đi biên đi như thế nào đây cũng đây không tỉnh người kia.

Liền ở hắn chuẩn bị tưởng ly khi, lại đột nhiên nghĩ đến mấy năm trước cái kia đêm đông tối, hắn trong lòng đột nhiên biến thực xao động, hắn càng muốn biết phụ thân vì cái gì sẽ như vậy?

Hắn nhìn nam nhân cổ chỗ nhảy lên mạch máu, một loại khó có thể ức chế xúc động từ trong lòng sinh ra. Cũng là từ lúc ấy khởi, hám oa tử liền biết chính mình cùng phụ thân là giống nhau người, hắn cũng đối người huyết có loại hết sức biến thái khát vọng, một khi ném thử liền (dục y) bĩ không thể.....

Lúc sau hắn liền bắt đầu đem ma trảo đuổi hướng về phía một mình một người đi bộ lừa hũu, cướp bóc giết người uống máu, mấy năm nay chính hắn cũng nhớ không rõ rốt cuộc giết chết bao nhiêu người, gạch mộc phòng mặt sau chôn chỉ là một bộ phận nhỏ, mà dư lại một đại bộ phận tất cả đều làm hắn vứt bỏ ở hoang vu dân cư sa mạc than.

Đối với máu khát vọng đã làm linh hồn của hắn biến tê liệt, tuy rằng ở hắn ở sâu trong nội tâm vẫn là hy vọng chính mình có thể biến thành một người bình thường, chính là hắn cũng biết đây là không có khả năng.

Ở không uống huyết thời điểm, hấn liền bắt đầu cấp một ít tổ chức thành đoàn thể tới lừa hữu làm dẫn đường, như vậy đã có thể tránh chút sinh hoạt phí, lại có thể biết nơi nào sẽ có đơn độc đi ra ngoài lừa hữu lui tới.

La cường đem hấn sở hữu nói đầu sửa sang lại ra tới sau báo trở về trong cục, bởi vì án này đặc thù (tính x ng), phía trên còn cố ý phái chuyên gia tới làm kỹ càng tỉ mỉ đi điều tra.

Một tháng sau, la cường ước tào vũ ra tới ăn cơm, cũng là vì tạ hấn lần trước mang chính mình tiến sa mạc than sự tình.

"Cường tử, kia án tử như thế nào? Phá sao? Như thế nào cũng không gặp tin tức thượng nói a nha?" Tào vũ tò mò hỏi.

La cường hai tay một quán nói, "Án này hiện tại bảo mật cấp bậc đề cao, chúng ta đã không có quyền hạn đi điều tra, cho nên có quan hệ án tử toàn bộ hồ sơ chúng ta toàn bộ đều nộp lên."

Tào vũ vừa nghe liền rất thất vọng nói, "A! Ta còn tưởng rằng lần này có thể trở thành một cái chấn động một thời đại án đầu? Bạch làm ta hưng phấn một phen, đúng rồi, gia hỏa kia có phải hay không quý hút máu a?"

La cường đang ở uống bia, nghe xong tào vũ nói thiếu chút nữa không một ngụm rượu sặc chính mình, "Cái gì quý hút máu? Nghe ai nói vậy, hấn là có bệnh, một loại di truyền (tính x ng) bệnh tật, cùng loại với chúng, nhưng là lại bất đồng, là một loại hiện tại y học thượng còn không có chứng thực chứng bệnh, phụ thân hấn liền có loại này bệnh, cũng bởi vậy giết rất nhiều người."

"Phụ thân hấn cũng như vậy? Kia nhà bọn họ nhưng đủ xui xẻo! Đúng rồi, có thể hay không cho ta xem phía trước mấy khởi mất tích án trung lừa hữu ảnh chụp?" Tào vũ nói.

La cường nghĩ nghĩ nói, "Theo lý thuyết này đó là không thể cho người xem, chính là xem ở cái này án tử có thể phá, người kẻ công đến vĩ phần thượng, ta nhưng phá lệ cho người xem xem, đi ra ngoài nhưng đừng cùng

người ngoài nói!" Hấn nói xong liền lấy ra di động, click mở bên trong tư liệu đưa cho tào vũ xem.

Tào vũ tiếp nhận tới vừa thấy, đầu mấy cái có chút quen mắt, trong đó một cái kêu vương lỗi nam nhân đúng là hai lần đi vào giấc mộng cấp chính mình báo nguy nam nhân, hấn đem điện thoại còn cấp la cường nói, "Người này kỹ càng tỉ mỉ tư liệu có thể hay không cho ta xem?"

La cường vừa thấy liền nói, "Này không phải ta ngày đó đào ra đệ nhất cỗ thi thể sao? Người nhận thức hấn?"

Tào vũ trong lúc nhất thời cũng không biết nên như thế nào trả lời, liền đây nói cái này vương lỗi là chính mình một cái thật nhiều năm không gặp bằng hữu, không nghĩ vừa thấy mặt liền biết hấn ngộ hại, hấn rất muốn đi xem hấn người nhà.....

La cường nghĩ nghĩ, rồi mới dùng di động gọi điện thoại, không một hồi hấn liền thu được một cái tin nhắn, mặt trên chính là vương lỗi người trong nhà tình huống cùng hấn địa chỉ. Hấn đem này tin tức chuyển phát cho tào vũ.

Tào hạt mưa khai vừa thấy, lập tức cảm kích nói, "Cảm tạ, cường tử!"

Tào vũ không biết có thể vì cái này đã cứu chính mình hai lần nam nhân làm điểm cái gì, hấn nghĩ tới nghĩ lui cảm thấy duy nhất có thể làm chính là lấy vương lỗi bằng hữu (thân thân) phân, đi xem hấn người trong nhà.

La cường đem án tử giao ra đi sau, hấn liền rốt cuộc không nghe được quá cái kia thị huyết nam nhân bất luận cái gì một chút tin tức, chính là hấn trong lòng biết, người nam nhân này khẳng định sẽ không như vậy biến mất.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Tử Vong Phòng Học (Một)

"Phóng ta đi ra ngoài..... Có hay không người a? Mau phóng ta đi ra ngoài!"

Đen nhánh trong phòng học, một cái dáng người hơi béo nữ sinh, biên khóc biên chụp phải phòng học cửa phòng, chính là trói chặt cửa phòng tùy ý nàng như thế nào khóc kêu cũng không có người tới cấp nàng mở cửa.....

Phòng học ngoại thang lầi chỗ ngoặt chỗ, bốn cái nữ sinh hi hi ha ha cười, nhưng trong đó một cái lại có chút lo lắng nói, "Ánh tuyết, chúng ta liềi như thế rời đi được chưa a? Ta nhưng nghe nói đường mộng kỳ trái tim không tốt, có thể hay không xảy ra chuyện a?"

Phương ánh tuyết mắt trừng nói, "Có thể ra cái gì sự tình! Nàng ngày thường cùng Lâm Đại Ngọc dường như người thật đúng là tin a, kia đầi là trang! Liềi nàng kia béo hình dáng? So chúng ta ai không chắc nịch? Ở trong trường học trang đáng thương, nàng cũng không chiếu chiếu gương chính mình có hay không Lâm Đại Ngọc dáng người!"

Dư lại hai nữ sinh nghe xong phương ánh tuyết nói, đầi cười trước ngưỡng sau hợp nói, "Chính là..... Béo cùng heo giống nhau, phi mỗi ngày trang nũng nịu, nhìn đầi là ghê tởm người!"

"Chính là a, Phỉ Phỉ, người đừng hạt lo lắng! Nghe ánh tuyết chuẩn không sai!"

Lý Phỉ Phỉ sầi lo nhìn thoáng qua phòng học, rầi mới cùng các nàng ba cái cùng nhau xuống lầi, đi ra khu dạy học.....

Thứ hai buổi sáng, đầi tháng ba nhị ban lớp trưởng trương trương khải sáng sớm liềi tới tới rầi trường học, bởi vì hôm nay là hần trực nhật, cho nên hần muốn so ngày thường tới muốn sớm một ít, mà khi hần dùng chìa khóa mở ra phòng học cửa phòng, cảm giác môn sau giống như có cái gì đầi vật chống đỡ, hần có chút cố sức đẩy ra phòng học môn, hướng sau vừa thấy, lập tức dọa ra một thân mồ hôi lạnh!

Chỉ thấy trước hai thàng tân chuyển tới nữ sinh đường mộng kỳ chính tư thế quỵ dị nửa ghé vào môn sau, nàg làn da có chút xanh tím, đôi tay mười ngón cùng phòng học môn sau tất cả đều là khô cạn vết máu.....

"Đường mộng kỳ....." Trương khả thử kêu kêu nàg tên, chính là nàg lại một chút phản ứng cũng không có, lúc này một cái đáng sợ ý niệm ở trương khả trong lòng sinh ra, đường mộng kỳ..... Không phải là đã chết đi!

Nghĩ đến đây trương khả bắt tay duỗi tới rồi đường mộng kỳ cái mũi tiếp theo thăm, nơi nào còn có nửa điểm hơi thở.....

Đầu tháng ba nhị ban chủ nhiệm lớp hồ lão sư vừa mới đi vào văn phòng, nàg buông bao da mở ra máy tính, muốn nhìn một chút hôm nay có nào tiết môn phụ có thể đi đầu thành tiếng Anh, đột nhiên liền nghe được hành lang truyền đến một tiếng tê tâm liệt phế kêu thảm thiết!

Hồ lão sư cả kinh, lập tức từ trong văn phòng chạy ra tới, thấy chính tới đi học bọn học sinh sôi nổi từ trong phòng học kinh hoảng ra bên ngoài chạy, hấn lập tức bắt lấy một người đệ tử hỏi, "Xảy ra chuyện gì? Hoảng thành như vậy?"

Cái kia học sinh vừa thấy là chủ nhiệm lớp, liền khóc lóc nói, "Hồ lão sư, đường mộng kỳ chết ở trong phòng học!"

"Cái gì!" Hồ lão sư thật sự không thể tin được chính mình lỗ tai, nàg lập tức chạy như bay tiến phòng học, quả nhiên thấy được đường mộng kỳ đã sớm cứng đờ thi thể.

Phương ánh tuyết cùng Lý Phỉ Phỉ vừa đến trường học, liền nhìn đến hai chiếc xe cảnh sát ngừng ở khu dạy học trước, trong trường học đại đa số học sinh cũng đều tụ tập ở bên ngoài, các nàg liếc mắt một cái liền nhìn đến trong đám người sắc mặt tái nhợt liểu tĩnh cùng bào song nhi.....

"Xảy ra chuyện gì? Các người sắc mặt vì cái gì như thế khó coi?" Phương ánh tuyết hỏi các nàg.

Liễu tĩnh nhìn nhìn tả hữu rồi mới, nhỏ giọng đôi nàng nói, "Đường mộng kỳ đã chết....."

"Không có khả năng!" Phương ánh tuyết vẻ mặt không tin nói.

Bào song nhi phụ họa nói: "Thật sự..... Cảnh sát đầu tới, hiện tại đang cùng hiệu trưởng liễn ở bên trong đâu!"

Phương ánh tuyết sắc mặt biến đổi, lạnh giọng cảnh cáo mặt khác ba người, "Thứ sáu sự tình ai cũng không cho nói đi ra ngoài, biết sao!"

Ba người sôi nổi gật đầu.

Hai tháng trước.....

Đường mộng kỳ bởi vì cha mẹ công tác quan hệ, không thể không chuyển trường tới rồi cái này tân trong trường học. Nơi này là một khu nhà ký túc chế trung học, mà bên trong đại đa số học sinh gia trưởng, đầu bởi vì đủ loại nguyên nhân không có thời gian làm bạn chính mình con cái, liễn đành phải đem bọn họ đưa đến cái này nửa quân sự hóa quản lý trong trường học đi học.

Chính là đường mộng kỳ cùng khác đồng học so sánh với có điểm không giống nhau, nàng từ nhỏ liễn có bẩm sinh tính bệnh tim, ở năm tuổi thời điểm còn động quá một lần khai ngực giải phẫu, tuy rằng lần đó xem như bảo vệ mạng nhỏ, chính là thân thể nhưng vẫn đầu rất kém cỏi, hơn nữa từ nhỏ đến lớn vẫn luôn là ấmsắc thuốc.

Lúc ban đầu cha mẹ nàng vẫn là thực lo lắng đường mộng kỳ một người đi ký túc trường học được chưa? Chính là đường mộng kỳ biết cha mẹ cũng có bọn họ khó xử, vì thế nàng liễn vỗ ngực bảo đảm nói, chính mình khẳng định không thành vấn đề!

Chuyên giáo sau cha mẹ cũng tìm được rồi trường học lão sư, thuyết minh đường mộng kỳ tình huống thân thể, lão sư cũng hứa hẹn sẽ không làm nàng tham gia bất luận cái gì quá liễn vận động. Ngay từ đầu mấy ngày hết thấy đầu còn có thể, bởi vì lão sư đặc thù chiếu cố, đường mộng

kỳ có thể không dùng tới thể dục khóa, không cần tham gia trường học tập thể lao động, thậm chí không cần trực nhật.

Kỳ thật chủ nhiệm lớp cũng là sợ đường mộng kỳ ở trường học trong lúc ra trạng huống, cho nên liên tục khả năng bài trừ rớt bên người nàng hết thấy tai hoạ ngầm. Nhưng đúng là nàng này nhất cử động rã lại mai phục một cái khác lớn hơn nữa tai hoạ ngầm.....

Đầu tháng ba nhị ban có cái ban hoa kêu phương ánh tuyết, người lớn lên xinh đẹp, học tập lại hảo, là toàn ban nam sinh trong lòng nữ thần, nhưng từ đường mộng kỳ chuyển trường lại đây sau, phương ánh tuyết liên phát hiện chính mình ở trong ban địa vị lại có chút biến hóa.

Đầu tiên là ở học tập thượng, đường mộng kỳ chuyển tới sau lần đầu tiên hiểu rõ khảo thí liên lấy cao hơn phương ánh tuyết 20 phân tổng thành tích khảo toàn ban đệ nhất! Hơn nữa nàng bản thân thân thể nguyên nhân, trong ban nam sinh đều đối nàng thực chiếu cố, cái này làm cho phương ánh tuyết cảm giác chính mình ở trong ban địa vị nguyên nhân chính là vì đường mộng kỳ xuất hiện mà dần dần rơi chậm lại.

Chiều hôm nay thể dục khóa tan học, đường mộng kỳ cùng bình thường giống nhau đi vào WC nữ thượng WC, kết quả vừa ra khi nghênh diện đụng vào cái đồng học, nàng liên thanh nói xin lỗi, nhưng lại nghe được đối phương một trương miệng liên khắc nghiêm nói, "Nha, ta không phải chúng ta ban đường mộng kỳ, đi đường như thế nào không thượng mắt đâu?"

Đường mộng kỳ ngẩng đầu vừa thấy, nguyên lai là cùng lớp phương ánh tuyết, nàng sau lưng còn đi theo Lý Phỉ Phỉ, liễu tĩnh cùng bào song nhi ba người, nàng một đám biểu tình cười nhạo nhìn chính mình, đường mộng kỳ không phải ái gây chuyện sinh sự người, vội ngượng ngừng nói, "Thực xin lỗi phương ánh tuyết, ta vừa rã không phải cố ý!"

Bào song nhi "Thiệt" một tiếng nói, "Thế nào, người còn muốn cố ý đâm lại đây a? Ta xem người này lực đạo cũng không giống có bệnh người a, phì cùng heo giống nhau, không phải là trạng bệnh đi!"

Đường mộng kỳ đỏ lên mặt nói, "Ta từ nhỏ trái tim liền không tốt, này lại không phải cái gì chuyện tốt, vì cái gì muốn trang?"

Liều tĩnh lại chầm biếm nói, "Kia ai biết được? Vì bác đờng tình bá!"

"Ngươi!" Đường mộng kỳ khí có chút vô ngữ.

Lúc này lại nghe Lý Phỉ Phỉ kinh hô một tiếng, "Ánh tuyết, ngươi xem ngươi quần áo như thế nào làm, khẳng định là làm đường mộng kỳ cấp đâm, đường mộng kỳ! Trên người của ngươi như thế nào như thế dơ a? Ngươi biết ánh tuyết quần áo có bao nhiêu quý sao? Ngươi hiện tại cấp biến thành như vậy, ngươi bỡ khởi sao?"

Đường mộng kỳ có chút phát ngốc, nàng nhìn thoáng qua phương ánh tuyết áo trên, mặt trên đích xác một có phiến không biết là cái gì vết bẩn, "Đối..... Thực xin lỗi, ta thật không biết là như thế nào làm!"

Nhưng Lý Phỉ Phỉ vẫn là không khỏi phân trần giữ chặt đường mộng kỳ nói, "Ánh tuyết này quần áo ba ngàn nhiều khối đầu! Bỡ tiền!"

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Tử Vong Phòng Học (Nhị)

Đường mộng kỳ vừa nghe liền trọn tròn mắt, như thế quý! Chính mình nào có như vậy nhiều tiền a! Liền có chút sốt ruột nói, "Như thế nhiều tiền! Ta trên người không có như thế nhiều tiền....., ta có thể hay không ra tiền cho ngươi giặt?"

"Tưởng mỹ ngươi! Hiện tại không có tiền không quan trọng, ngươi có thể tiền trả phân kỳ a! Đúng hay không ánh tuyết?" Lý Phỉ Phỉ vẻ mặt cười xấu xa liền. Xem tiểu thuyết đến

Phương ánh tuyết gật gật đầu nói, "Nếu ngươi lập tức còn không dậy nổi như thế nhiều nói, cũng có thể tiền trả phân kỳ, hiện tại trên người có bao nhiêu?"

Đường mộng kỳ đào đào áo trên túi tiền, bên trong chỉ có 54 đờng tiền, phương ánh tuyết một phen đoạt lấy tới đếm đếm, rồi mới ném trở về

đồng tiên nói, "Lần này trước còn 50, coi như đệ nhất kỳ!" Nói xong liền xoay người ra WC, lưu lại đường mộng kỳ một người sắc mặt tái nhợt đứng ở nơi đó.

Phương ánh tuyết mấy cái ra WC nữ sau, bả song nhi liền đặc ý nói, "Các người xem đường mộng kỳ cái kia gốc dạng, học tập hảo có cái rắm dùng, chỉ số thông minh như thế nào như thế thấp, hơi chút hù dọa vài câu liền đưa tiên!"

Phương ánh tuyết vẻ mặt cười lạnh nói, "Cũng không biết nàng này đệ nhất là như thế nào khảo ra tới, đi! Ta mời khách, chúng ta ăn kem đi....."

Đường mộng kỳ trở lại ký túc xá sau, sắc mặt bạch dọa người, cùng nàng một cái ký túc xá Lữ tử hàm thấy nàng vội hỏi, "Mộng kỳ, người có phải hay không nơi nào không thoải mái a? Như thế nào sắc mặt như thế khó coi?"

Đường mộng kỳ nghĩ đến lâm tới trường học trước, mù mù liền nửa dặn dò chính mình muốn cùng đồng học làm tốt quan hệ, vì thế nàng đành phải miễn cưỡng bả trừ một cái tươi cười nói, "Không có việc gì, khả năng vừa rồi đi có điểm mau, ta nghỉ ngơi một hồi liền không có việc gì."

Lữ tử hàm thấy đường mộng kỳ như thế nói, cứ yên tâm nói, "Vậy người phải hảo hảo nghỉ ngơi một hồi, nếu người buổi tối cảm giác không thoải mái nhất định phải kêu chúng ta, chúng ta là một cái ký túc xá, có việc liền nói, ngàn vạn khách khí!"

Đường mộng kỳ nghe xong mỉm cười gật gật đầu, tưởng thầm nghĩ, giống phương ánh tuyết các nàng mấy cái kia không hảo ở chung người vẫn là số ít, chính mình này mấy cái bạn cùng phòng người liền phi thường hảo, biết nàng trái tim không tốt, cho nên vẫn luôn đều thực chiều cố nàng, chính là đường mộng kỳ cũng biết không thể vẫn luôn làm người chiều cố chính mình, cho nên nàng cũng thường xuyên cướp làm một ít khả năng cho phép sự tình.

Ngày hôm sau giữa trưa ở nhà ăn mứt cơm, đường mộng kỳ vừa thấy phía trước vài người là phương ánh tuyết các nàng mấy cái, vì thế liền vội

vọt đến cuối cùng mặt, nàng không nghĩ lại đi trên chọc này mấy cái không nói lý nha đâu.

Chính là không nghĩ tới đường mộng kỳ càng là muốn tránh các nàng vài người, liền càng là trốn không thoát, nguyên lai chờ đường mộng kỳ đánh xong cơm sau mới phát hiện, toàn bộ nhà ăn chỉ có phương ánh tuyết các nàng kia bàn có vị trí, đường mộng kỳ đang do dự muốn hay không đem đồ ăn lấy về ký túc xá ăn khi, liền nghe được bào song nhi vẻ mặt diễn ngược triền nàng hô to, "Mộng kỳ! Đây có vị trí!"

Cái này đường mộng kỳ cũng không hảo không đi, nhưng không nghĩ tới nàng mới vừa ngẩng xuống hạ, Lý Phỉ Phỉ liền nói, "Trên người mang tiển sao? Có phải hay không nên còn nhị kỳ?"

Đường mộng kỳ sắc mặt trắng nhợt, "Ta trên người tiển ngày hôm qua đâu cho các người, ta hiện tại chỉ còn lại có cơm tiển trong card!"

"Như thế lớn tiếng âm làm cái gì! Chúng ta lại không phải kẻ điếc! Người thiếu ánh tuyết tiển còn có lý!" Liễu tĩnh vẻ mặt trách cứ nói.

Các nàng đối thoại đưa tới lân bàn đồng học ghé mắt, phương ánh tuyết không vui nói, "Người nếu không chê mất mặt liền lại đại điểm vừa nói! Có phải hay không người đem ta quần áo làm dơ? Tưởng lại tưởng sao?"

Đường mộng kỳ mặt lúc đỏ lúc trắng, nàng một người như thế nào cũng nói bất quá bốn người miệng, vì thế nàng đành phải nhút nhát sợ sệt nói, "Cuối tuấn..... Cuối tuấn một ta trở về sau trả lại người tiển, ta hiện tại thật sự không có tiển!"

Phương ánh tuyết vài người cơm nước xong sau liền lạnh mặt rời đi, dư lại đường mộng kỳ một người như thế nào cũng ăn không vô nữa, nàng không phải không nghĩ tới đi vào tân trường học sẽ bị lão sinh khi dễ, chính là nàng như thế nào cũng không nghĩ tới sẽ khi dễ như thế nghiêm trọng!

Buổi tối trở lại ký túc xá, nàng do dự mà muốn hay không cấp trong nhà gọi điện thoại nói nói chính mình tình cảnh, chính là nàng tưởng tượng đến cha mẹ lo lắng ánh mắt, nàng lại đánh mất cái này ý niệm.

Vì thế như vậy ngày vẫn luôn giảng cơ hơn một tháng, đường mộng kỳ tiền tiền hậu hậu cũng cho phương ánh tuyết mấy trăm đống tiền, chính là các nàng vẫn là không chịu bỏ qua, rơi vào đường cùng, đường mộng kỳ liền đành phải tìm được rồi chủ nhiệm lớp hồ lão sư.

Đương nàng đem chính mình tao ngộ cùng hồ lão sư nói sau này, người sau phi thường kinh ngạc, nàng không thể tin được chính mình trong ban mũi nhọn sinh phương ánh tuyết sẽ hướng mới tới chuyển giáo sinh đòi tiền, nàng nhớ rõ phương ánh tuyết gia đình đi đầu kiện thực hảo a! Như thế nào sẽ làm ra chuyện như vậy đâu?

Trưa hôm đó, hồ lão sư liền đem phương ánh tuyết gọi vào văn phòng, cũng hướng nàng dò hỏi đường mộng kỳ hướng chính mình phản ứng sự tình có phải hay không thật sự? Phương ánh tuyết không nghĩ tới đường mộng kỳ có thể bảm báo chủ nhiệm lớp nơi đó, trong lúc nhất thời không biết như thế nào trả lời, nàng nghẹn nửa ngày mới nói, "Hồ lão sư, ta không phải cố ý muốn đường mộng kỳ tiền, mà là bởi vì nàng lộng hồng rồi ta quần áo mới, ta làm nàng bĩ thường cũng coi như hợp lý a!"

Hồ lão sư sừng sốt, xem ra đòi tiền sự tình là sự thật, bởi vì suy xét đến phương ánh tuyết vẫn luôn là trong ban mũi nhọn sinh, nàng cũng chỉ hảo ngữ khí uyển chuyển nói, "Ánh tuyết, các người hiện tại vẫn là học sinh, muốn đem tâm tư đều đặt ở học tập thượng, nếu đường mộng kỳ thật sự lộng hồng rồi người quần áo, vậy làm mục mục người liền sau tới khai gia trưởng sẽ thời điểm đem quần áo hóa đơn mang đến, ta giao cho đường mộng kỳ mục mục, làm nàng chiếu giới bĩ thường!"

Phương ánh tuyết vừa nghe sắc mặt liền thay đổi, vội sửa miệng nói, "Không cần, chuyện này là ta không xử lý tốt, ta sẽ cùng đường mộng kỳ xin lỗi, nàng đã bĩ thường ta một bộ phận tiền, dư lại liền tính!"

Hồ lão sư nghe phương ánh tuyết nói như vậy, nàng cũng không hảo lại nói cái gì, liền phóng nàng đi trở về, phương ánh tuyết đỏ lên một khuôn mặt, từ trong văn phòng ra tới, vừa lúc gặp được liễu tĩnh cùng bào song nhi từ trong phòng học ra tới, các nàng vuông ánh tuyết sắc mặt rất khó xem, liền đi tới hỏi nàng, "Xảy ra chuyện gì ánh tuyết, ra cái gì sự?"

Phương ánh tuyết vẻ mặt phẫn hận nói, "Đường mộng kỳ thế nhưng nói cho h òlão sư, nói ta quản nàng đòi ti ền! Thật chưa thấy qua nàng như vậy, còn hướng lão sư cáo trạng, còn tưởng rằng chính mình ở nhà trẻ sao?"

"Cái gì! Nàng cũng quá không biết xấu hổ! Ánh tuyết người đừng nóng giận, chúng ta tương lai còn dài, sau này có rất nhiều cơ hội thu thập nàng....." Liễu tĩnh lạnh lùng nói.

Đường mộng kỳ phát hiện, từ nàng cùng h òlão sư nói phương ánh tuyết khi dễ chính mình sự tình sau, các nàng quả nhiên thu liễm không ít, mặc kệ là ở trường học vẫn là ở trong ký túc xá đều sẽ không chủ động trêu chọc nàng, kỳ thật nàng chỉ nghĩ hảo hảo học tập, bởi vì rốt cuộc lập tức li ền phải trung khảo, mà cái này trường học cũng chỉ bất quá là lâm thời quá độ, nàng chỉ nghĩ thuận lợi thi đậu cao trung.

Thứ sáu chiều hôm nay, đường mộng kỳ mới vừa thu thập thứ tốt chuẩn bị h òi ký túc xá khi, đột nhiên nghe được phòng học cửa có người kêu chính mình, nàng ngẩng đầu vừa thấy thế nhưng là Lý Phỉ Phỉ.

"Đường mộng kỳ, h òlão sư làm ta nói cho người, tan học sau ở phòng học chờ nàng, nàng có việc cùng người nói!"

Đường mộng kỳ sửng sốt, "H òlão sư? Nàng nói cái gì sự sao?"

Chương 05 Cái Chuyện Xưa Tử Vong Phòng Học (Tam)

Lý Phỉ Phỉ trắng nàng liếc mắt một cái nói, "Ta nào biết đâu rằng, chính người hỏi h òlão sư đi!" Nói xong li ền xoay người ly phòng học, còn tùy tay đóng lại phòng học cửa phòng. "

Đường mộng kỳ không có biện pháp, đành phải một người trước lưu tại trong phòng học chờ h òlão sư, chính là thời gian một phân một giây quá khứ, mắt thấy bên ngoài li ền phải đen, mà h òlão sư tắc vẫn luôn không có tới, lúc này đường mộng kỳ nhiều ít có chút sợ hãi, vì thế nàng muốn đi trong văn phòng tìm xem h òlão sư.

Kết quả đương nàng đẩy phòng học môn khi mới phát hiện, môn đã sớm từ bên ngoài khóa thượng, "Bên ngoài có người sao? Có thể hay không giúp ta khai một chút môn?" Đường mộng kỳ bất lực kêu, chính là lại căn bản không có người đáp lại nàng.

Hôm nay là thứ sáu, trong trường học sư sinh thời gian này đã sớm hẳn là về nhà, đường mộng kỳ lúc này mới suy nghĩ cẩn thận chính mình có khả năng là bị lừa, lúc này nàng nhớ tới nếu trông cửa đại gia nhìn đến trong phòng học còn đèn sáng, liền khẳng định sẽ đến phòng học tắt đèn, vì thế nàng liền sờ đến trên tường chốt mở, kết quả nhấn một cái dưới lại phát hiện không điện.....

Nguyên lai lúc này phương ánh tuyết vài người ở phòng học ngoại đã sớm đem công tắc nguồn điện kéo xuống dưới, vì chính là phòng ngừa đường mộng kỳ dùng đèn điện hướng ra phía ngoài mặt cầu cứu! Đường mộng kỳ lúc này bởi vì trong lòng sợ hãi, cho nên nhiều ít cảm giác được chính mình trái tim có chút không thoải mái, chính là đến bây giờ nàng vẫn là nguyện ý tin tưởng phương ánh tuyết sẽ chủ động phóng nàng đi ra ngoài.

Chính là thời gian dài nàng trái tim liền có chút chịu không nổi, bởi vì mỗi ngày thời gian này nàng đều phải uống thuốc tới khổng chế bệnh tình, chính là hiện tại được lại không ở nàng trên người. Vì thế đường mộng kỳ đành phải chậm rãi đi đến môn sau, dùng ra toàn thân sức lực biên gõ cửa, biên lớn tiếng kêu, "Phóng ta đi ra ngoài..... Có hay không người a? Mau phóng ta đi ra ngoài!"

Chính là phòng học ngoại phương ánh tuyết vài người lại bất vi sở động, tuy rằng Lý Phỉ Phỉ nhiều ít có chút lo lắng có thể hay không ra cái gì chuyện này, chính là cuối cùng vẫn là cùng vài người khác cùng nhau lãnh mạc rời đi.

Đen nhánh trong phòng học, đường mộng kỳ một người vô lực nửa ghé vào môn sau biên, ngực bị đè nén làm nàng có chút suyễn không được khí, bốn phía hắc ám lúc này đã không phải uy hiếp lớn nhất, nàng biết chính

mình phát bệnh, nếu không thể đúng lúc đi bệnh viện, như vậy chờ đợi nàng cũng chỉ có tử vong.....

Rạng sáng 1 giờ nửa, đường mộng kỳ dùng cuộc đời cuối cùng một chút khí lực duỗi tay đi gõ cửa, bởi vì dùng sức quá mạnh, nàng mười cái móng tay đều đã moi xuất huyết, chính là khát vọng tột cùng tại nàng vẫn là không ngừng chụp phải phòng học môn.

Rạng sáng 1 giờ năm mươi phân, đường mộng kỳ tim đập đình chỉ.....

Bởi vì ngày hôm sau là cuối tuần, cho nên mãi cho đến thứ hai, đường mộng kỳ thi thể mới bị đến lớp trưởng trường khám phát hiện, mà cái này cuối tuần cũng vừa lúc duỗi kịp đường mộng kỳ cha mẹ đi nơi khác đi công tác, cho nên căn bản không có người phát hiện nàng không có về nhà.

Pháp y thi kiểm báo cáo thương biểu hiện, đường mộng kỳ là chết vào bệnh tim, chính là đến nỗi là ai đem nàng khóa ở phòng học liên liên không được biết nữa. Trường học bởi vì chuyện này bình thường đường mộng kỳ cha mẹ một tuyệt bút tài năng, chính là bọn họ bởi vậy mất đi nữ nhi sở chịu thương tổn lại vĩnh viễn khó vượt phẳng.

Chuyện này bởi vì trường học bình thường mà hạ màn, mà đường mộng kỳ bị người khóa ở phòng học sự kiện, cũng bị trường học coi như một kiện ngoài ý muốn sự kiện tới xử lý. Chính là có bốn người trong lòng nhưng vẫn lo sợ bất an.....

Hôm nay buổi tối, phương ánh tuyết ở trong ký túc xá trong lúc vô ý thấy được chính mình kia kiện bị đường mộng kỳ làm dơ quần áo, nàng trong lòng tức khắc liên liên có một loại dị dạng cảm giác, kỳ thật này quần áo cũng không phải đường mộng kỳ làm dơ, nàng chỉ là tìm cái lấy có hướng đường mộng kỳ đòi tiền mà thôi.

Hiện tại đường mộng kỳ đã chết, cái này quần áo ở phương ánh tuyết trong mắt lại vô cùng chói mắt, vì thế nàng liên liên tùy tay cầm lấy quần áo từ cửa sổ ném đi ra ngoài, chính là vài phút sau, phương ánh tuyết đột nhiên nghe được ký túc xá ngoài có người gõ cửa, nàng mở cửa vừa thấy lại phát hiện bên ngoài một bóng người đều không có, liên liên ở nàng chuẩn bị đóng

cửa lại khi lại đột nhiên nhìn đến ngoài cửa trên mặt đất phóng kia kiện nàng vừa mới ném văng ra qu`ân áo.

Phương ánh tuyết sừng sốt, chẳng lẽ là có người cho nàng đưa v`ết tới? Vì thế nàng li`ền tả hữu nhìn nhìn, chính là an tĩnh hành lang một bóng người đâu không có, phương ánh tuyết th`âm nghĩ, là ai cùng chính mình khai loại này vui đùa? Biết này qu`ân áo thuộc v`ề biết đến người cũng không nhiều, ngày đó nàng mới vừa mặc vào li`ền cấp làm dơ, sau tới lại dùng cái này làm lấy có làm ti`ền đường mộng kỳ, cho nên nàng li`ền vẫn luôn đâu không có lại xuyên qua.

Không phải là Lý Phỉ Phỉ các nàng mấy cái trung ai đi? Chính là li`ền tính là còn trở v`ề cũng không cần ném ở cửa a, phương ánh tuyết nghĩ vậy li`ền xoay người từ trong ký túc xá lấy ra một cái màu đen rác rưởi túi, đem qu`ân áo rút vào bên trong, r`ồi mới ra ký túc xá sau, li`ền đem rác rưởi túi ném vào trường học thùng rác, nàng không tin l`ần này qu`ân áo còn có thể chính mình chạy v`ết tới!

Buổi chiều đi học khi, phương ánh tuyết tới tương đối sớm, nàng vừa đi tiến phòng học môn li`ền nhìn đến một người nữ sinh chính công đối diện khẩu ng`õ ở chính mình vị trí, phương ánh tuyết người này có thói ở sạch, đặc biệt không thích người khác ng`õ chính mình chỗ ng`õ, vì thế nàng đi qua đi thực không khách khí nói, "Ai làm người ng`õ ở ta nơi này?"

Ai ngờ cái kia nữ sinh quay đầu lại siêu nàng cười cười nói, "Phương ánh tuyết, ta tới trả lại người ti`ền!"

Phương ánh tuyết vừa thấy nữ sinh bộ dáng, tức khắc dọa liên tục sau lui lại mấy bước, lúc này lớp trưởng trương khải vừa lúc cũng tiến vào, h`ắn vừa thấy phương ánh tuyết vẫn luôn hướng sau lui, mắt thấy li`ền phải đụng vào chính mình, li`ền lớn tiếng nói, "Ai! Mặt sau có người!"

Phương ánh tuyết nghe được thanh âm quay đầu nhìn lại là lớp trưởng, lập tức sắc mặt khó coi nói, "Trương..... Trương khải."

Trương Khải ngày thường liền không quá thích cái này phương ánh tuyết, luôn là cho người ta cảm giác đặc biệt ngạo mạn, giống như trong ban là cái nam sinh nhiều liếc nhìn nàng một cái chính là thích nàng dường như, hiện tại xem nàng về mặt kinh hoàng, hắn liền không khách khí nói, "Xảy ra chuyện gì? Gặp quỷ sao!"

Phương ánh tuyết quay đầu lại lại nhìn về phía chính mình vị trí, chỉ thấy mặt trên nào còn có cái gì người nào! Lúc này mặt khác đồng học cũng lục tục đi vào phòng học, phương ánh tuyết đành phải làm bộ giống như người không có việc gì ngẩng đầu trở lại chính mình trên chỗ ngồi.

Buổi chiều đệ nhất tiết sách giáo khoa tới là thể dục khóa, chính là lại bị hồ lão sư muốn tới giảng tiếng Anh bài thi, phương ánh tuyết chính nghe xong nhập thần, đột nhiên cảm giác chính mình án thư dường giống như có cái gì đồ vật, nàng cúi đầu vừa thấy, thế nhưng là một cái màu đen rác rưởi túi!

Phương ánh tuyết một chút liền sợ ngây người, không phải là kia kiện quần áo chính mình lại trở về đi, vì thế nàng chậm rãi mở ra màu đen rác rưởi túi, chỉ thấy rõ ràng bị chính mình đã ném quần áo lại chính mình chạy trở về.

"A!" Phương ánh tuyết bởi vì kinh hoàng, lớn tiếng kêu lên.

Hồ lão sư chính giảng đến cao hứng, đột nhiên bị phương ánh tuyết tiếng kêu đánh gãy, vì thế nàng thực không cao hứng nói, "Xảy ra chuyện gì, có cái gì đại kinh tiểu quái?"

Lúc này phương ánh tuyết mới phát hiện trong phòng học tất cả mọi người đang nhìn chính mình, vì thế nàng liền đỏ mặt xấu hổ nói, "Thực xin lỗi, vừa rồi có cái ong mật ở dừng ở ta trên bàn!"

Vì không chậm trễ đồng học thời gian, hồ lão sư không có lại nói khác, mà là tiếp tục cho đại gia giảng bài thi, chính là này sẽ phương ánh tuyết lại không có bất luận cái gì tâm tư nghe xong, nàng sở hữu lực chú ý đều tập trung ở án thư dường cái kia quỷ dị màu đen rác rưởi túi thượng.....

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Tử Vong Phòng Học (Bốn)

Tan học sau h òlão sư đem phương ánh tuyết gọi vào trong văn phòng, "Ánh tuyết, vừa r ồi đi học khi người chuyện như thế nào? Ta phát hiện mấy ngày này người đi học thời điểm lực chú ý thường xuyên không thể tập trung, g ần nhất trong nhà có cái gì sự tình sao?"

Phương ánh tuyết mỉm cười lắc đầu nói, "Không có việc gì a h òlão sư, khả năng này mấy ta thân thể không quá thoải mái, cho nên đi học thời điểm có chút thất th ần, ta sau này sẽ chú ý."

Từ h òlão sư văn phòng ra tới sau, phương ánh tuyết nghĩ tới chính mình án thư đường kia kiện quần áo, nhất định là có người làm trò đùa dai, nếu làm nàng bắt được nhất định phải chết! Nghĩ đến đây phương ánh tuyết liền v ề tới trong phòng học, nàng mắt lạnh nhìn trong ban mặt đ ồng học, một đám giống như đ ầu có hi ềm nghi.....

Lý Phỉ Phỉ vuông ánh tuyết trở v ề phòng học liền đi qua nói, "Lão sư tìm người có cái gì sự sao? Không phải là....."

"Câm miệng!" Phương ánh tuyết lạnh giọng nói.

Lý Phỉ Phỉ cũng biết tự mình nói sai, lập tức lặng lẽ không nói. Đường mộng kỳ thành vài người chi gian không thể đ ề cấm kỵ, chính là không đ ề cập tới không phải là không có phát sinh quá.

Liều tĩn mấy ngày nay vẫn luôn có chút hoảng hốt, nàng luôn là cảm giác đi học thời điểm chính mình bên tay trái có người nhìn chăm chăm chính mình xem, mà khi nàng quay đầu xem qua đi thời điểm lại phát hiện cái kia vị trí trống trơn.

Từ đường mộng kỳ xảy ra chuyện lúc sau, cái này chỗ ng ồi liền vẫn luôn không đặt, h òlão sư cũng không biết nên đem ai an bài ở chỗ này, mắt thấy sáu tháng cuối năm liền phải trung khảo, nếu không có tân chuyển tới học sinh, kia vị trí này hẳn là cũng sẽ không lại ng ồi người khác.

Chính là không biết vì cái gì, liễu tĩnh chính là cảm giác có người ng ồi ở cái kia vị trí thượng nhìn chính mình. Lịch sử khóa thượng, lão sư đang ở mặt trên giảng nước miếng tung bay, liễu tĩnh đột nhiên cảm giác một đạo âm ngoan ánh mắt bắn về phía nàng, lần này nàng cũng không có lập tức quay đầu lại xem, mà là dùng chính mình trên người tiểu gương hướng sau một chiếu.....

Lập tức dọa nàng thân mình cứng đờ, chỉ thấy nguyên bản không trên chỗ ng ồi lúc này đang ng ồi một cái cúi đầu nữ sinh, nàng tóc tán loạn, làn da phát thanh, r ồi tại thân thể hai sườn đôi tay thượng còn tràn đầy huyết ô.

Liễu tĩnh có chút cứng đờ quay đầu đi, li ền thấy cái kia vị trí thượng nơi nào có cái gì người? Chính là đương nàng lại một lần nhìn về phía trong tay tiểu kính khi, vừa r ồi cái kia quý dị nữ sinh thành linh li ền ở trong đó, lúc này nàng phát hiện cái kia nữ sinh đầu thế nhưng một chút nâng lên, r ồi mới chậm rãi nhìn về phía chính mình.....

Đây là liễu tĩnh đời này gặp qua đáng sợ nhất mắt, huyết hồng trong hai mắt tràn ngập cừu hận, là đường mộng kỳ?! Như thế nào khả năng? Một cái đã chết người như thế nào sẽ ng ồi ở chính mình sau lưng? Liễu tĩnh lúc này nhìn về phía phương ánh tuyết phương hướng, thấy nàng cũng không có cái gì dị thường.

Phương ánh tuyết vô thế nhưng gian quay đầu lại khi phát hiện liễu tĩnh chính hoảng sợ nhìn chính mình, trong mắt tràn đầy sợ hãi, phương ánh tuyết dùng ánh mắt dò hỏi nàng xảy ra chuyện gì, chính là liễu tĩnh lại một chút phản ứng cũng không có, rơi vào đường cùng phương ánh tuyết đành phải làm ng ồi cùng bàn giúp nàng truy ền cái tờ giấy nhỏ cấp liễu tĩnh, hỏi nàng xảy ra chuyện gì?

Liễu tĩnh nhận được tờ giấy sau, nhìn thoáng qua li ền ở mặt trên nhanh chóng viết xuống mấy chữ, r ồi mới lại truy ền trở về, phương ánh tuyết mở ra tờ giấy vừa thấy, mặt trên thế nhưng viết: Đường mộng kỳ đã trở lại!

Phương ánh tuyết xem sau lập tức đem tờ giấy xé cái dập nát, r ồi mới không hề nhìn về phía liễu tĩnh, nàng trong lòng phi thường phẫn nộ, người

này cũng quá đui mù, lúc này còn nói bậy cái gì đường mộng kỳ đã trở lại?!

Liễu tĩnh vuông ánh tuyết không để ý tới chính mình, vì thế nàng đành phải lo lắng đề phòng ai tới rồi tan học, chính là mới vừa một chút khóa phương ánh tuyết liền bao sách vở đi ra ngoài, xem đâu không xem liễu tĩnh liếc mắt một cái.

Sau tới lớp học đờng học chậm rãi phát hiện, phương ánh tuyết, Lý Phi Phi nàng bốn người, vốn dĩ tốt cùng một người dường như, chính là lại không biết từ cái gì thời điểm khởi, dần dần lẫn nhau xa cách lên.

Vốn dĩ này ở trong trường học cũng không xem như cái gì chuyện này, sơ trung trường học, hôm nay người cùng ta chơi, ngày mai ta lại cùng nàng, này đâu thực bình thường, chính là thăng đến đã xảy ra kia vài món sự sau, đại gia mới biết được sự tình không phải như thế đơn giản.....

Mấy ngày nay phương ánh tuyết vẫn luôn trốn tránh liễu tĩnh, nàng phát hiện nha đầu này mấy ngày này càng ngày càng không bình thường, đầu tiên là ở lớp học thượng nói cái gì "Đường mộng kỳ đã trở lại!", Tiếp theo luôn là thần kinh hèn nhèn chính mình, làm không hảo kia kiện ném không xong quần áo cũng cùng nàng thoát không được quan hệ!

Ai ngờ buổi sáng hôm nay vật lý khóa, vật lý lão sư đang ở mặt trên giảng bài, hấn ở bảng đen thượng viết ra một đạo đại đề sau, hỏi ở dưới đờng học, "Có vị nào đờng học sẽ làm đề này, đây là một đạo cả nước vật lý đại tái đề, đại gia có thể đi lên làm làm thử xem sao."

Vật lý lão sư vừa dứt lời, đại gia liền thấy ngày thường cũng không tích cực chủ động liễu tĩnh lần này thế nhưng chủ động đứng lên, vật lý lão sư cũng có chút giật mình, vừa định khen liễu tĩnh một câu, liền cảm giác đứa nhỏ này không quá thích hợp nhi!

Chỉ thấy liễu tĩnh cũng không có đi vào bảng đen trước, mà là thăng tấp hướng đi phòng học cửa sổ, liền ở đại gia không rõ ràng lắm nàng muốn làm cái gì thời điểm, liễu tĩnh thế nhưng đẩy ra cửa sổ, nhảy xuống.....

Vài giây sau, trong phòng học phát ra từng đợt kinh thanh thét chói tai, thật nhiều nữ đồng học đều bị dọa khóc, chuyện tốt nam sinh đi đến cửa sổ xuống phía dưới nhìn lại, cũng là kinh nửa ngày nói không ra lời.

Vật lý lão sư phản ứng còn tính nhanh chóng, hấn trước tiên chạy đến dưới lầu, bởi vì phòng học ở 5 lầu, mà khu dạy học ngoại lại không có bất luận cái gì che đậy, cho nên liễu tĩnh cơ hồ là thẳng tắp đầu to triều hạ rút đi xuống.

Nàng đầu là trước hết chầm đất, giống như một cái rách nát dưa hấu giống nhau chia năm xẻ bảy, vật lý lão sư năm nay cũng mau năm mươi tuổi người, chính là hấn vừa đến dưới lầu nhìn đến như thế thảm thiết trường hợp, cũng nhịn không được quay đầu lại phun ra lên.

Chủ Nhiệm Giáo Dục cùng hiệu trưởng nghe tin cũng chạy tới, vừa thấy người khẳng định là không cứu, bọn họ cũng không có đánh 120, mà là trực tiếp đánh 110.

Cảnh sát tới vừa thấy, người đã đương trường tử vong, toàn ban đồng học hơn nữa lão sư đều chứng kiến liễu tĩnh nhảy lầu trong nháy mắt, chính là ai cũng nói không rõ nàng vì cái gì muốn nhảy lầu, trừ bỏ phương ánh tuyết.....

Kỳ thật liễu tĩnh nhảy lầu khi đã từng quay đầu lại nhìn sau lưng liếc mắt một cái, nàng xem không phải người khác, đúng là phương ánh tuyết! Mà đồng thời phương ánh tuyết cũng nhìn đến liễu tĩnh trên người nằm bò một cái tóc dài nữ sinh!

Cùng ngày bởi vì bọn học sinh đã chịu kinh hách, đầu tháng ba nhị ban học sinh các gia trưởng sôi nổi tiếp đi rồi chính mình bọn nhỏ, phương ánh tuyết càng là một phút đồng hồ cũng không nghĩ ở trong trường học đái.

Sau khi về đến nhà, cha mẹ xem nàng tinh thần rất kém cỏi, liền hỏi nàng có phải hay không thân thể nơi nào không thoải mái, phương ánh tuyết lắc đầu nói chính mình không có việc gì, chính là chính nàng biết nàng là bị dọa.

Buổi tối ngủ, phương ánh tuyết nấn nỉ ỉ ôi làm mụ mụ b ồi chính mình ngủ, phương mụ mụ tưởng tượng cho tới hôm nay trong trường học phát sinh sự tình, li ền đ ồng ý.

Ai ngờ ngủ đến nửa đêm, phương ánh tuyết đột nhiên tỉnh lại, nàng mãnh liệt cảm giác được giờ này khắc này trong phòng mặt còn có khác người, vì thế nàng li ền rất sợ hãi đẩy đẩy đưa lưng về phía chính mình mụ mụ, tiếp theo nàng li ền nhìn đến vẫn luôn nằm ở bên người nàng mụ mụ chậm rãi quay đầu, r ồi mới đối với nàng quý dị cười nói, "Sớm muộn gì đến phiên người....."

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Tử Vong Phòng Học (Năm)

Phương ánh tuyết vừa thấy này nơi nào vẫn là chính mình mẹ ời, này rõ ràng là ban ngày nhảy l ầu ngã chết liễu tỉnh a!

"A!" Phương ánh tuyết một tiếng thét chói tai từ trên giường ng ồi dậy, phương mụ mụ cũng bị nữ nhi khiếp sợ!

"Xảy ra chuyện gì Tiểu Tuyết, có phải hay không làm ác mộng?"
Phương mụ mụ quan tâm hỏi.

Chính là phương ánh tuyết lại vẻ mặt hoài nghi nhìn chính mình mụ mụ nói, "Người là ai, đừng đụng ta! Người là ai?"

Phương mụ mụ thấy nữ nhi có chút thần chí không rõ, nàng giơ tay li ền cho nữ nhi một bạt tai, phương ánh tuyết lập tức li ền thanh tỉnh lại đây, nàng có chút mê mang nhìn chính mình lão mẹ, r ồi mới khóc lóc nói, "Mẹ..... Ta vừa r ồi mơ thấy liễu tỉnh!"

Phương mụ mụ vội lâu quá nữ nhi nói, "Hảo hảo, đừng suy nghĩ bậy bạ, có mẹ ở đâu, đừng sợ....."

Phương ánh tuyết vẫn là nhin không được h ồi tưởng vừa r ồi chính mình cái kia mộng, hết thấy đầu chân thật dọa người, liễu tỉnh chết khẳng định cùng đường mộng kỳ sự tình có quan hệ, nàng ở trong mộng nói "Sớm muộn gì đến phiên người" là cái gì ý tứ?

Chẳng lẽ nàng cũng muốn cho chính mình cùng liễu tĩnh giống nhau chết? Phương ánh tuyết nghĩ đến đây liền có loại không nghĩ đi trường học xúc động, vì thế nàng liền cùng phương mục mục nói dối nói chính mình hôm nay đầu đặc biệt đau, tưởng ở nhà nghỉ ngơi hai ngày.

Phương mục mục nhìn ra nữ nhi khả năng không phải đau đầu như thế đơn giản, chính là nàng lại không có nói toạc, mà là đáp ứng nữ nhi sẽ tự mình cấp hồ lão sư gọi điện thoại xin nghỉ. Phương mục mục bản thân chính là một người phi thường ưu tú bác sĩ tâm lý, chính là nếu người bệnh là chính mình thân nhân nói, nàng thông thường sẽ tìm mặt khác đồng sự tới xử lý, vì thế nàng liền bắt thông chính mình đạo sư điện thoại.....

Bào song nhi cùng Lý Phi Phi vốn định vừa lên học liền tìm phương ánh tuyết thương lượng, chính là không nghĩ tới ngày hôm sau phương ánh tuyết thế nhưng không có tới đi học, các nàng hai người đều thực sợ hãi, không biết liễu tĩnh vì cái gì sẽ nhảy lầu, chính là các nàng trong lòng luôn là cảm giác việc này cùng đường mộng kỳ chết có quan hệ.

Bào song nhi từ nhỏ cha mẹ ly dị, hơn nữa đều từng người hợp thành tân gia đình, cho nên nàng vẫn luôn là đi theo bà nội sinh hoạt, mừng một thời điểm bà nội thân thể một ngày không bằng một ngày, cuối cùng ba ba đành phải đem nàng đưa đến này sở ký túc chế trường học.

Cha mẹ nàng là ở chính mình tiểu học ba năm cấp thời điểm ly hôn, cụ thể tình huống nàng cũng không hiểu biết, chính là ly hôn đạo hỏa tác là bởi vì nàng. Nhớ rõ năm ấy nàng vừa mới học tiểu học lớp 3, một ngày mỹ thuật lão sư lấy tới một hộp năm màu sắc phấn viết, nhan sắc đặc biệt đẹp!

Bào song nhi trong nhà một khối ba ba cấp chính mình làm tiểu hắc bản, chỉ cần không có việc gì nàng liền sẽ ở tiểu hắc bản trước bắt chước chính mình lão sư đi học, chính là vẫn luôn bất hạnh không có phấn viết, nàng mỗi lần đều là dùng bên ngoài nhặt được tiểu gạch nhi đương phấn viết.

Cho nên ngày đó mỹ thuật lão sư lên lớp xong, đem phấn viết quên ở phòng học thời điểm, bào song nhi liền không có nhịn xuống, tiến lên đem một hộp phấn viết bỏ vào cặp sách, chính là lúc này vừa vận mỹ thuật lão

sư phản hồi tới lấy phấn viết, nàng liếc mắt một cái liếc nhìn đến bào song nhi đang ở hướng cặp sách trang kia hộp phấn viết!

Chính là mỹ thuật lão sư cũng không có lúc ấy vạch trần nàng, mà là vẫn luôn đứng ở phòng học bên ngoài chờ bào song nhi, rồi mới đem nàng lãnh trở về văn phòng, tiếp theo cho nàng cha mẹ gọi điện thoại, làm cho bọn họ tới trường học một chuyến.....

Sau khi về đến nhà, cha mẹ cũng không có quá nhiều trách móc nặng nề bào song nhi, chính là vào lúc ban đêm nàng ngủ thời điểm, lại nghe tới rồi cha mẹ đang ở vì chính mình sự sảo túi bụi, lúc sau không quá mấy ngày bọn họ liếc ly hôn.

Cho nên mãi cho đến hiện tại, bào song nhi đều cho rằng là bởi vì chính mình năm đó phạm vào cái này sai lầm mới đưa đến ba mẹ ly hôn, đây cũng là nàng thơ ấu một đạo vĩnh viễn mặt không đi màu xám ký ức.

Thứ tư buổi chiều, đã lâu không có cặp trong ban đi học mỹ thuật lão sư đột nhiên đi vào trong phòng học, tay nàng cầm một hộp nhan sắc phi thường xinh đẹp phấn màu, đây mặt tươi cười đi vào phòng học.

"Các bạn học, này tiết khóa các người học mỹ thuật thời có việc, không thể tới thượng, ta liền trước cho đại gia lên lớp mỹ thuật khóa, cho các người thay đổi đầu óc, thả lỏng một chút."

Trong ban đồng học vừa nghe không dùng tới tiếng Anh khóa, tự nhiên cao hứng không được, một đám đều hứng thú bưng bưng nghe mỹ thuật lão sư giảng khóa, chính là có một người lại không có tâm tư nghe giảng bài, bởi vì nàng toàn bộ lực chú ý đều bị trên bục giảng kia hộp phấn màu hấp dẫn!

Lúc này một thanh âm ở nàng bên tai vang lên, "Người là cái ăn trộm! Còn nhớ rõ kia hộp phấn màu sao? Người là ăn trộm!"

Bào song nhi sửng sốt, vội nhìn về phía nàng bốn phía, chính là tất cả mọi người đều ở nghiêm túc nghe lão sư giảng bài, căn bản không có một người nhìn về phía nàng bên này. Đây một tiết khóa bào song nhi cũng

chưa dám lại nâng nhìn về phía bực giảng, bởi vì kia hộp phấn màu ở nàng trong mắt thật sự có chút quá chói mắt!

Buổi chiều đệ nhị tiết là thể dục khóa, này một vòng hai đường thể dục khóa, những cái đó chủ khoa lão sư thông thường sẽ không đoạt, bởi vì rất cuộc hiện tại học sinh lượng vận động vốn dĩ liền ít đi. Chính là Lý Phỉ Phỉ lại phát hiện, bào song nhi thế nhưng không có tới đi học!

Thể dục lão sư đi học khi giống nhau sẽ không điếm danh, cho nên cũng không rõ ràng có này đó học sinh không có tới, Lý Phỉ Phỉ tuy rằng nhìn ra tới bào song nhi không có tới, nhưng nàng tự nhiên là sẽ không chủ động nói ra, vạn nhất là bào song nhi lâm thời có cái gì sự đâu?

Thể dục khóa kết thúc sau, Lý Phỉ Phỉ cùng mấy nữ sinh cùng nhau trở lại trong phòng học, các nàng phát hiện bào song nhi đang ng ồi ở trong phòng học ăn cái gì đồ vật, hơn nữa giống như ăn thực cấp. Lúc này một cái ngày thường cùng bào song nhi quan hệ cũng không tốt nữ sinh liền châm chọc nói, "Nha, ta nói bào song nhi, người không học thể dục chính là bởi vì ở phòng học trộm đồ vật ăn a!"

Nếu là ở ngày thường, lấy bào song nhi tính tình đã sớm cãi lại mắng nàng, chính là hôm nay nàng lại cực kỳ an tĩnh, thế nhưng cũng không quay đầu lại tiếp tục ăn trong tay đồ vật, Lý Phỉ Phỉ cảm giác sự tình có chút không đúng, liền đi đến nàng trước mặt vừa thấy, lập tức chấn động, chỉ thấy bào song nhi chính ăn ngẫu nhiên đồ vật đúng là thượng tiết mỹ thuật khóa lão sư dùng phấn màu!

"Song nhi! Người làm cái gì đâu? Mau nhỡ ra! Thứ này không thể ăn!" Lý Phỉ Phỉ vừa nói vừa đi ngăn lại bào song nhi động tác, chính là nàng lời kéo dưới mới phát hiện, bào song nhi lúc này sức lực cực kỳ quái đại, chính mình căn bản kéo không nhúc nhích.

Vì thế nàng lập tức xoay người đối mới vừa cái kia nữ sinh nói, "Mau đi kêu hồ lão sư!"

Cái kia nữ sinh cũng một chút phục hồi tinh thần lại, xoay người liền hướng văn phòng chạy! Hồ lão sư này sẽ đang ở trong văn phòng xem giáo

án, đột nhiên nhìn thấy chính mình trong ban một cái nữ học sinh về mặt kinh hoảng chạy vào nói, "H òlão sư! Mau đi phòng học, bào song nhi đã xảy ra chuyện!"

Chờ đến h òlão sư vô cùng lo lắng đuổi tới trong phòng học khi, li ên thấy bào song nhi chính nghẹn đ ãy mặt đỏ bừng, lại vẫn là không ngừng ở hướng trong miệng tắc phấn viết ăn! Lý Phỉ Phỉ tuy rằng thực nỗ lực tưởng giữ chặt nàng, chính là bất đắc dĩ nàng sức lực không có bào song nhi đ ại.

H òlão sư lập tức lại đ ẩy đôi tay bắt lấy bào song nhi tay, chính là nàng lại dùng sức một tránh đem h òlão sư vọt đến một bên, lúc này trong ban mấy cái sức lực đ ại nam sinh cũng lại đ ẩy hỗ trợ đ ề lại bào song nhi, còn là đ ầu bị nàng cấp tránh ra!

Cuối cùng thể dục lão sư nghe tin tới r ãi khi, trong tay c ãm một tiết cú sốc thẳng, cùng mấy cái nam sinh cùng nhau đem bào song nhi cột vào ghế trên.

Chương Đ ệ Cái Chuyện Xưa Tử Vong Phòng Học (Sáu)

Bào song nhi người tuy rằng trối lại, chính là miệng nàng phấn bút lại còn ở, bất luận h òlão sư như thế nào bẻ, bào song nhi chính là không há m òm, mắt thấy li ên phải nghẹn nàng mau không khí.

Lúc này giáo y từ bên ngoài chạy tiến vào, trong tay c ãm một châm thuốc an th ãn, đi lên li ên cấp bào song nhi tới một châm, không một h ãi thân thể của nàng li ên chậm rãi m ãm xuống dưới, lúc này h òlão sư cũng bẻ ra nàng miệng, bên trong tràn đ ãy tất cả đ ầu là phấn bút đ ầu, nàng đành phải xuống tay đi moi.

Tuy rằng trong miệng phấn bút đ ầu đ ầu moi ra tới, chính là h òlão sư vẫn là lo lắng bào song nhi thực quản hòa khí quản khả năng còn có, vì thể nàng li ên bắt đánh 120 cấp cứu điện thoại.

Bào song nhi bị đ ưa đến bệnh viện sau, bác sĩ từ nàng thực quản hòa khí quản lại tìm ra không ít phấn bút đ ầu, người tuy rằng xem như cứu xuống

dưới, chính là bởi vì đại não thiếu dưỡng thời gian hiệu trưởng, bào song nhi đã lâm vào chi ều sâu hôn mê trạng thái.

Nàng ly hôn cha mẹ cũng ầu chạy tới trường học, bọn họ vừa nghe đến bào song nhi là bởi vì ăn một hộp màu sắc rực rỡ phấn bút mới có thể biến thành như vậy, hai người ầu khổ sở khóc ra tới.

Phương ánh tuyết biết được tin tức này sau liền cùng mẹ mẹ cùng đi bệnh viện xem bào song nhi, vừa đi tiến phòng bệnh, phương ánh tuyết liền nhìn đến bào song nhi nhắm chặt hai mắt nằm ở trên giường, nàng thương tâm ng ồi ở trước giường bệnh, nhiên nhiên nhẹ nhàng kéo bào song nhi trong chăn lộ ra tay phải nói, "Song nhi, người đây là xảy ra chuyện gì? Liễn tĩn đã xảy ra chuyện, người cũng đã xảy ra chuyện! Chẳng lẽ thật là bởi vì kia sự kiện sao?"

Trên giường bào song nhi không có bất luận cái gì phản ứng, phương ánh tuyết vành mắt có chút đỏ lên, vừa định lại nói điếm cái gì, lại đột nhiên cảm giác bào song nhi tay đột nhiên dùng sức nắm chặt chính mình, nàng trong lòng cả kinh, vội ngừng ầu nhìn về phía trên giường bệnh bào song nhi, nhưng người sau nhậm nhiên không có bất luận cái gì phản ứng.

Nhưng phương ánh tuyết lại cảm giác chính mình tay làm bào song nhi trào sinh đau, nàng có chút hoảng hốt tưởng rút về tới, lại như thế nào cũng trừu bất động, lúc này nàng trong lúc vô ý xốc lên chân, lại phát hiện bào song nhi có tay phải đang ở truy ền dịch, kia này chỉ bắt lấy chính mình tay phải lại là ai ầu?

Lúc này lại xem này chỉ tay phải, phương ánh tuyết không khỏi trong lòng cả kinh, chỉ thấy này tay gân xanh tất hiện, xúc cảm lãnh lạnh, như thế nào xem cũng không giống như là người sống tay, phương ánh tuyết lập tức dọa quay ầu lại hô một tiếng, "Mẹ!"

Phương mẹ mẹ lúc này đang ở cùng bào song nhi mẫu thân đang nói chuyện, đột nhiên nghe được nữ nhi thực kinh hoảng kêu chính mình một tiếng, nàng lập tức đi vào vừa thấy, phát hiện nữ nhi chính nửa ghé vào bào song nhi bên người, sắc mặt trắng bệch dọa người.....

"Xảy ra chuyện gì Tiểu Tuyết?" Phương mù mù nôn nóng hỏi.

Phương ánh tuyết vừa định nói chính mình tay bị quỷ cấp bắt được, chính là lại cảm giác lực lượng trong tay nháy mắt biến mất, chờ nàng lại quá nhìn lại, liền thấy kia chỉ quỷ dị nhân thủ nhanh chóng súc trong chần.

Trong lúc nhất thời phương ánh tuyết cũng không biết nên như thế nào trả lời nàng mù mù, vì thế nàng nhe răng nửa ngày mới nói, "Không có việc gì, ta vừa r ồi giống như cảm giác song nhi mắt giật mình, chính là lại vừa thấy r ồi lại giống như không có động."

Ra bệnh viện sau, phương ánh tuyết về mặt kinh hoảng đối nàng mù mù nói, "Mẹ, ta tưởng chuyển trường, bằng không ta một ngày học cũng thượng không nổi nữa!"

Phương mù mù về mặt nghiêm túc nói, "Tiểu Tuyết, người có phải hay không có cái gì sự gạt chúng ta, vì cái gì từ liểu tĩnh xảy ra chuyện sau, người liền biến thực sợ hãi? Hải tử, phạm sai lầm không quan trọng, sợ chính là có sai không thay đổi....."

Phương ánh tuyết ánh mắt trốn tránh nói, "Ta không biết người đang nói cái gì, tóm lại ta không nghĩ ở h ồi kia đi đi học! Nếu các người không cho ta chuyển trường, ta liền không niệm!" Nói xong nàng liền xoay người đi trước.

Từ đường mộng kỳ ở trong trường học xảy ra chuyện sau, trường học liền ở các tầng lầu phòng học cùng hành lang trang bị máy theo dõi, hôm nay, Chủ Nhiệm Giáo Dục ở chính mình trong văn phòng xem xét liểu tĩnh cùng bào song nhi xảy ra chuyện thời điểm video, phía trước đường mộng kỳ chuyện này liền bởi vì nói không rõ người là như thế nào sẽ bị khóa ở phòng học, cho nên trường học liền đành phải b ồi thường một tuyết bút tiền, hiện có cái này video, bọn họ là nhất định phải đem đem trách nhiệm họa rõ ràng.

Kết quả Chủ Nhiệm Giáo Dục nhìn nhìn lại phát hiện, không biết là video xảy ra vấn đề, vẫn là máy theo dõi xảy ra vấn đề, tóm lại hẳn phát

hiện ở trong video, liễu tĩnh cùng bào song nhi sau lưng đều có một đoàn như ẩn như hiện hắc khí!

Chủ Nhiệm Giáo Dục xoa xoa mắt, chính là trong video hắc khí còn ở, vì thế hắn liền dọa chạy nhanh tắt đi video.....

Một cái trong phòng học liền tiếp ra tam khởi học sinh thương vong sự cố, này không thể không khiến cho trường học lãnh đạo coi trọng, hiệu trưởng đang xem xong rồi Chủ Nhiệm Giáo Dục chia hắn video văn kiện sau, liền tuyệt bút vung lên, đem đầu tháng ba nhị ban dọn tới rồi lại ba một gian không trí trong phòng học mặt.

Lý Phỉ Phỉ ở đã trải qua liễu tĩnh nháy mắt, bào song nhi hôn mê, phương ánh tuyết chuyển trường sau, nàng mỗi ngày đều quá lo lắng đề phòng, sợ một cái không cẩn thận liền sẽ dẫm vào các nàng vết xe đổ!

Nàng cũng rất muốn giống phương ánh tuyết giống nhau chuyển trường đi khác trường học đi học, chính là nàng gia đình đi đâu kiện giống nhau, có thể tới cái này trường học đi học vẫn là nàng cha mẹ thác quan hệ mới tiến vào. Vì thế nàng liền đành phải mỗi ngày đều đếm ngày quá, hy vọng nhanh lên trung khảo, hảo rời đi cái này địa phương quỷ quái!

Hôm nay tan học, Lý Phỉ Phỉ cùng bình thường giống nhau chuẩn bị hồi ký tức xá, nhưng nàng mới ra phòng học lại đột nhiên nghe được hồ lão sư ở nàng sau lưng nói, "Lý Phỉ Phỉ! Người cùng ta đi nguyên lai trong phòng học lấy điếm đồ vật."

Lý Phỉ Phỉ nghe xong trong lòng cả kinh, biểu tình liền có chút do dự, chính là hồ lão sư lại không cho nàng cơ hội này, lôi kéo nàng liền hướng trên lầu đi, Lý Phỉ Phỉ tuy rằng sợ hãi, chính là vẫn là chính mình an ủi chính mình nói, hồ lão sư dù sao cũng là chính mình chủ nhiệm lớp, cùng nàng đi hẳn là sẽ không có cái gì nguy hiểm đi!

Vừa đi tiến nguyên lai lầu phòng học, Lý Phỉ Phỉ trong lòng nhiều ít liền có chút phát mao, nàng tưởng nhanh lên lấy xong đồ vật sớm chút rời đi, liền đối hồ lão sư, "Hồ lão sư, chúng ta tới bắt cái gì đồ vật? Ở nơi nào đâu?"

Hôm nay hồ lão sư biểu tình có chút chất phác, nàng giơ tay một ngón tay bắng đen bên cạnh một cái thiết cuốn quỳ nói, "Ở nơi đó, người mở cửa là có thể thấy được."

Vì thế Lý Phỉ Phỉ liền vội đi qua đi tìm mở cửa vừa thấy, kết quả phát hiện bên trong lại là trống không, nàng có chút kỳ quái quay đầu lại hỏi, "Hồ lão sư, nơi này cái gì đâu....."

Lý Phỉ Phỉ nói nói một nửa liền ngây ngẩn cả người, chỉ thấy chính mình sau lưng nơi nào có cái gì hồ lão sư a? Nàng trong lòng căng thẳng, thanh âm thấp thỏm nói, "Hồ lão sư? Người đừng làm ta sợ..... Hồ lão sư!"

Lúc này Lý Phỉ Phỉ mới ý thức được vừa rồi cùng chính mình tới nữ nhân kia có khả năng không phải hồ lão sư, vì thế nàng lập tức hướng cửa chạy tới, kết quả nàng lôi kéo then cửa tay lại phát hiện môn bị khóa lại.

Lý Phỉ Phỉ lập tức kinh hoảng kêu to, "Cứu mạng a! Bên ngoài có hay không người? Cứu mạng....."

Đột nhiên Lý Phỉ Phỉ cảm giác cái này tình cảnh có chút giống như đã từng quen biết, cái này làm cho nàng không khỏi đánh rùng mình một cái, lúc trước đường mộng kỳ cũng là như thế này bị nhốt ở chỗ này.

Ngày hôm sau sớm tự học, hồ lão sư đi vào trong ban đi học khi phát hiện Lý Phỉ Phỉ thế nhưng không có tới đi học, vì thế làm hỏi cùng nàng một cái ký túc xá đồng học, kết quả được đến đáp án là nàng ngày hôm qua liền không ở trong ký túc xá ngủ.

Hồ lão sư trong lòng đột nhiên có loại cảm giác bất an, nàng trước tiên tìm được rồi Chủ Nhiệm Giáo Dục, làm hẳn đi đầu lấy đêm qua Lý Phỉ Phỉ cuối cùng một tiết khóa tan học sau video, kết quả bọn họ phát hiện Lý Phỉ Phỉ tan học sau cũng không có xuống lầu nữa ký túc xá, mà là đi thực cấp đi trên lầu, chính là trên lầu trong video lại không có thân ảnh của nàng, chẳng lẽ nàng biến mất ở lầu ba cùng lầu bốn chi gian?

Nghĩ đến đây hai người liền lẫn nhau nhìn thoáng qua, rồi mới lập tức hướng kia gian không trí phòng học chạy tới, đương Chủ Nhiệm Giáo Dục mở ra kia gian phòng học môn khi, lập tức ngốc ở đương trường, sau đó tiến vào hồ lão sư càng là phát ra một tiếng thê lương thét chói tai.....

Chỉ thấy một đôi người chân chính lung lay treo ở phòng học quạt điện thượng, mà này hai chân chủ nhân đứng là ngày hôm qua một đêm chưa về Lý Phi Phi!

Mỗ trứ danh tâm lý học gia trong văn phòng, phương ánh tuyết hai mắt vô thần ng ồi ở trên sofa, một vị thầy đầu đầu bạc lão tiên sinh chính cho nàng làm một ít cơ bản kiểm tra, rồi mới ngừng đầu hỏi phương mù mù, "Nàng xuất hiện dị thường biểu hiện có bao nhiêu lâu rồi?"

Phương mù mù nghĩ nghĩ nói, "Mau nửa tháng."

Lão nhân lắc đầu nói, "Chính người vẫn là cái bác sĩ tâm lý đâu, chính mình nữ nhi ra vấn đề như thế nào mới phát hiện? Từ nàng đủ loại dấu hiệu đi lên xem, rất có khả năng là lúc đầu bệnh tâm thần phân liệt, hiện tại chỉ có thể nhập viện hệ thống trị liệu....."

Vì thế phương mù mù liền cùng lão nhân cùng nhau thương lượng trị liệu cụ thể phương án, chính là bọn họ lại không có nhìn đến, lúc này phương ánh tuyết bên người ng ồi một cái cùng nàng tuổi xấp xỉ nữ sinh, chính vẻ mặt oán hận nhìn phương ánh tuyết, rồi mới quý dị cười nói, "Ta sẽ vĩnh viễn đi theo người..... Ha hả..... Ha hả....."

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Cổ Họa Chuyện Lại (Một)

Một khu nhà tư nhân tranh chữ nhà bảo tàng, hai cái hắc y nam nhân vừa mới phát hiện trường theo dõi thiết bị, nơi này là bản địa trứ danh xí nghiệp gia trang thiếu ngôn tư nhân nhà bảo tàng, bên trong sưu tập đều là hắc như thế nhiều năm tử mị cát chứa, tùy tiện một kiện đều là giá trị liên thành, hai người hắc y nam nhân tiến vào sau liền bắt đầu bốn phía thu quát danh nhân tranh chữ.

Trong đó một cái hỏi một cái khác nói: "Ca, vài thứ thật như thế đáng giá?"

Bị kêu ca nam nhân mọi nơi nhìn nhìn nơi này nói, "Tùy tiện một kiện liền đủ người tìm tức phụ mua mười cái bao! Một hũ thủ hạ nhẹ điếm, mấy thứ này tinh quý, lộng hồng rỗi liền không đáng giá như vậy nhiều tiền!"

Với hai người liền bắt đầu đem trên tường một ít tranh chữ chậm rãi thu hũ, đột nhiên, một bức quất ở một chỗ ẩn nấp góc họa hấp dẫn bọn họ chú ý. Họa trung là vị nửa thân trần **** đường triêu mỹ nhân, mỹ điếm động lòng người đứng ở một thân cây hạ, tay nàng trung cầm một chi ngọc tiêu, ánh mắt mê ly thối.....

Tuy rằng là bức họa, chính là mặc kệ hiểu hay không họa người chỉ cần xem một cái, liền sẽ vì này hướng về

"Ca, này họa đàn bà cũng thật đẹp, tằm tắc mau đuổi kịp hiện tại ảnh chụp, người xem kia đáng người, ta xem này họa khẳng định đáng giá!" Nói xong liền tưởng đuổi tay đi lấy.

Một cái khác hắc y nhân đang ở gần thân đoạn trang này phúc cổ họa, họa trung nữ nhân đẹp thì đẹp đó, chính là lại đầu bị lộ ra một cổ yêu điếm tà khí, lại xem nữ tử sau lưng trên đại thụ, phảng phất có vô số vong hồn đang ở mặt trên đong đưa.....

Hắn đang muốn nói này họa có vấn đề, chúng ta trước đừng nhúc nhích, đã có thể thấy hắn đệ đệ đã vươn đi trích vẽ, vì thế hắn liền vội kêu lên: "Đừng nhúc nhích....."

Chính là hắn nói vẫn là chậm một bước, liền thấy hắn đệ đệ tay mới vừa một đụng tới trên tường cổ họa, liền thân mình một đốn, cương ở tại chỗ.

"Lão nhị? Lão nhị!" Nam nhân nhẹ giọng gọi, chính là nhà hắn lão nhị lại một chút phản ứng cũng không có, bất đắc dĩ, hắn đành phải dùng tay đi

đầy đầy đê đê, ai ngờ hần mới vừa một đụng tới đê đê thân mình, liền cảm giác hần trên người lại băng lại lãnh, như là chết giống nhau.

Nam nhân lập tức luống cuống, hần nhanh chóng đem đê đê thân mình hướng phía chính mình một bẻ, chỉ thấy hần đê đê này sẽ nơi nào còn có nửa điểm người sống bộ dáng, vẻ mặt hôi thanh không nói, mắt sớm không có nửa điểm thần thái. Hán hoàng trọng sắc tư khuynh quốc, ngự vũ nhiều năm cầu không được. Dương gia có nữ sơ trưởng thành, dưỡng ở khuê phòng người chưa thức.

Thiên sinh lệ chất nan tự khí, một sớm tuyên ở quân vương sườn. Quay đầu mỉm cười bách mị sinh, lục cung phấn đại vô nhan sắc.

"Lão nhị! Lão nhị....." Mặc cho hần như thế nào kêu nhà mình đê đê trước sau vẫn không nhúc nhích, lúc này đột nhiên truyền đến một trận linh hoạt kỳ ảo du dương tiếng tiêu, nam nhân lập tức cả người đánh một cái lãnh trạm.

Lúc này một cái âm nhu giọng nữ, ở tiếng tiêu chậm rãi ngâm xướng: Hán hoàng trọng sắc tư khuynh thành, ngộ vũ nhiều năm cứu không được, Dương gia có nữ sơ trưởng thành, dưỡng ở khuê phòng người chưa thức, thiên sinh lệ chất nan tự khí, một sớm tuyên ở quân vương sườn, quay đầu mỉm cười bách mị sinh, lục cung phấn đại vô nhan sắc.....

Nam nhân ngây ngốc nhìn trên tường họa, liền thấy bên trong tóc đẹp phảng phất sống nhất nhất nhẹ nhàng đi ra, nàng vẻ mặt mị hoặc đi đến nam nhân trước mặt, cười khanh khách nói, "Ta mỹ sao....."

Nam nhân ánh mắt lỗ trống gật gật đầu nói: "Mỹ....."

Sáng sớm tinh mơ nhi, trang thiếu ngôn liền nhận được chính mình tư nhân nhà bảo tàng quản lý viên điện thoại, nói nhà bảo tàng bị trộm! Hần lập tức cấp chính mình lão chiến hữu, thị Cục Công An phó cục trưởng mã quốc minh gọi điện thoại.

Chờ đến trang thiếu ngôn đuổi tới chính mình tư nhân nhà bảo tàng khi, phát hiện sớm đã có hai đài xe cảnh sát ngừng ở trước cửa, xem ra chính

mình lão chiến hữu vẫn là rất có hiệu suất sao.

Trang thiếu ngôn vừa đi tiến liền nhìn đến bên trong một mảnh hỗn độn, thật nhiều âu yếm tranh chữ đều đã bị người từ trên tường tháo xuống, xem hấn hảo không đau lòng.

Lúc này một cái dáng người thon dài nam nhân từ góc tường chỗ đứng lên, hấn trên tay chính mang bao tay ở hiện trường lấy được bằng chứng, trang thiếu ngôn nhận thức người nam nhân này, hấn đúng là mã quốc minh đặc lực can tướng, thị Cục Công An hình cảnh đội đại đội trưởng Tần Hải.

Trang thiếu ngôn lập tức mỉm cười chủ động vươn tay nói, "Nha, không nghĩ tới mã cục trưởng sẽ phái người như thế cái đại thần thăm tới, ta thật là có chút thụ sủng nhược kinh a!"

Tần Hải vươn một bàn tay khách khí nói, "Trang tổng khách khí, không biết hay không kiểm kê quá thiếu cái gì đồ cất giữ?"

"Nói cũng kỳ quái, nơi này quản lý viên vừa rồi sơ lược thống kê hạ, cũng không có thiếu cái gì đồ vật, chính là nơi này phòng trộm hệ thống lại tất cả đều bị phá hủy, ta cũng tưởng không rõ, cái này tặc này mất công tiến vào, lại cái gì cũng không có lấy đi?" Kỳ thật ở tới trên đường trang thiếu ngôn thủ hạ liền ở trong điện thoại cùng hấn báo bị qua, đồ vật một kiện cũng không ném, chỉ là hết thấy bị người từ trên tường lấy xuống dưới.

Tần Hải gật gật đầu nói, "Từ hiện trường dấu chân cùng bên ngoài đường cái thượng theo dõi xem, hấn là có hai gã nghi phạm, bọn họ thủ pháp lão đạo phá hủy nơi này sở hữu phòng trộm hệ thống sau tiến vào, nhưng vấn đề là bọn họ vì cái gì sẽ đem này đó đồ cất giữ từ trên tường gỡ xuống sau lại phóng tất cả đều không lấy đi, này không phù hợp lẽ thường."

Trang thiếu ngôn cũng là vẻ mặt nghi hoặc nói, "Đây cũng là ta tưởng không rõ địa phương, bất quá hiện tại còn hảo vạn hạnh là cái gì cũng

không ném, bằng không nơi này thiếu một kiện đầu phải ta mạng già! Chỉ mong này tặc không cần lại đến một lần lâu....."

Tần Hải đem trong tay vở hợp lại nói, "Trang tổng yên tâm, tuy rằng án này trước mắt còn không có cái gì hữu dụng manh mối, bất quá chúng ta vẫn là sẽ toàn lực theo vào!"

Trang thiếu ngôn lập tức vẻ mặt cảm kích nói, "Vậy thật cảm ơn!"

Tần Hải cũng khách khí nói, "Không có việc gì, đây là chúng ta nên làm!"

Trang thiếu ngôn nhìn theo Tần Hải rời đi sau, liềן vội vội vàng vàng vè tới quán, quản lý viên Ngô Giang đã đi tới, "Trang tổng."

"Kia bức họa không có việc gì đi?" Trang thiếu ngôn vội vàng hỏi.

Ngô Giang lập tức trả lời nói, "Trang tổng ngài yên tâm, họa còn ở trên tường, không có bất luận cái gì động quá dấu vết....."

"Yên tâm!" Trang thiếu ngôn đột nhiên thực tức giận nói: "Lần này là may mắn không có ném bất cứ thứ gì, người không phải nói nơi này phòng trộm hệ thống là quốc nội nhất lưu sao? Vì cái gì không như thế bất kham một kích? Ta nói cho người, không có lần sau, bằng không người liềן cho ta lập tức cút đi!"

Ngô Giang mặt xám mày tro rời đi sau, trang thiếu ngôn trong lòng tức giận mới tiêu một chút, hấn đi vào kia phúc 《 mỹ nhân ngâm 》 trước, vẻ mặt si mê nói, "Còn hảo người không có việc gì, ngày mai ta liềן đem người nhận được trong nhà đi, nơi này quá không an toàn!"

Tần Hải trở lại trong cục sau liềן đem án tử tình huống cùng mã cục trưởng nói một lần, người sau nghe nói không ném cái gì đồ vật, liềן dặn dò Tần Hải lưu ý điểm là được. Ra cục trưởng văn phòng, Tần Hải ở trên máy tính đi đầu ra tối hôm qua có trong hồ sơ phát hiện ở bên ngoài mấy cái camera theo dõi, phát hiện ở rặng sáng 2 điểm tả hữu đích xác có hai cái

hắc y nam nhân đi vào hiện trường vụ án, cũng đúng là ở cái này thời gian nhà bảo tàng phòng trộm hệ thống đã bị phá hủy.

Chính là kỳ liền kỳ ở, bốn phía sở hữu theo dõi đều chỉ có hai người đi vào hình ảnh, lại không có hai người ra tới hình ảnh, chẳng lẽ hai người còn có thể chui xuống đất không thành? Còn có chính là, người thường nói tặc không đi không, bọn họ hai cái rõ ràng đã đắc thủ, lại cái gì cũng chưa lấy? Vì cái gì?

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Cổ Họa Chuyện Lại (Nhị)

Cái này Tần Hải có chút nghĩ trăm lần cũng không ra, một cái án tử thế nhưng có hai cái như thế không hợp lý địa phương, khác thường tức vì yêu, xem ra án này không có mặt ngoài như vậy đơn giản.....

Vào lúc ban đêm trang thiếu ngôn đem kia phúc 《 mỹ nhân ngâm 》 mang về trong nhà, treo ở thư phòng, nhớ tới này bức họa lai lịch, hẳn nhiên ít còn có chút thốn thức, đó là một tháng trước, hẳn cùng một cái bằng hữu đi Bắc Hải chơi.

Trên đường kính một cái đờ cổ trong tiệm, trang thiếu ngôn liếc mắt một cái liền nhìn thượng trong tiệm một bức cổ họa, này họa lạc khoản kêu 《 mỹ nhân ngâm 》 , là cái đường triêu mỹ nhân đứng ở dưới tàng cây thối tiêu.

Chỉ tiếc khoản thượng không có làm đề tự cùng con dấu, cho nên không biết là xuất từ đường triêu cái nào đại gia bút tích, chính là xem giấy chất, màu đen, còn có phong cách, lấy trang thiếu ngôn tầm dâm danh nhân tranh chữ nhiên năm kinh nghiệm, này bức họa khẳng định là đường triêu thời gian họa tác.

Vì thế hẳn liền ra tiển muốn mua, chính là không nghĩ tới chủ tiệm thế nhưng vẻ mặt khó xử nói, "Này họa không phải ta, tiên sinh nếu thật muốn mua liền phải lại nhiên chờ thượng mấy ngày, chờ ta bằng hữu từ nơi khác trở về rồi mới mới có thể biết hẳn có hay không tâm bán ra."

Trang thiếu ngôn là cái yêu thích tranh người, vì được đến cô họa, chờ trước kẻ hèn mấy ngày lại tính cái gì đâu? Vì thế hẳn liền cùng chính mình bằng hữu ở mấy ngày sau lại đi một lần kia gia đình cửa hàng.

Không nghĩ tới lần này lại là bạch chạy một chuyến, nguyên lai họa đã sớm bị chủ nhân sở trường, cũng tỏ vẻ chính mình không có bán ra này họa tính toán. Cái này làm cho trang thiếu ngôn tâm một trận thất vọng, bất quá còn hảo chủ tiệm cũng rất là ngưỡng ngùng, liền chủ động cho hẳn họa chủ địa chỉ, nói nếu hẳn thật sự đặc biệt tưởng mua, liền chính mình đi tìm họa chủ nhân đi thương lượng là được.

Dựa theo đồ cổ chủ tiệm cấp địa chỉ, trang thiếu ngôn ở một chỗ vùng ngoại thành trong viện tìm được rồi họa chủ nhân, lại là một vị đầy đủ đầu đầu bạc lão phụ, nàng hỏi rõ trang thiếu ngôn ý đồ đến sau, lại đem đầu điều cùng trông bởi giống nhau, "Này họa ta không thể bán cho người, chỉ có gặp được có nàng duyên người ta mới có thể bán ra, nếu không chỉ sợ người chính là được đến nàng, cũng không phúc tiêu thụ....."

Ngay lúc đó trang thiếu ngôn còn không rõ này lão phụ ý tứ trong lời nói, chính là hẳn lại một lòng muốn cầu được này bức họa, cũng không có suy xét như vậy nhiều, nhưng bất luận hẳn đem giá chạy đến nhiều đó, lão tuyệt phụ nhân chính là không đồng ý mua họa.

Bất đắc dĩ cái này trang thiếu ngôn đành phải tìm người tra xét tra cái này lão phụ nhân là người phương nào, kết quả một tra cái này mới phát hiện, cái này lão thái thái cũng là mấy năm trước mới dọn lại đây, phía trước là từ đâu tới, là cái gì người căn bản không ai biết, bất quá nghe nói nàng hàng xóm nói nàng có một cái tôn tử ở nơi khác công tác.

Vì thế trang thiếu ngôn liền trăm phương nghìn kế nghe được nàng tôn tử, hướng hẳn ra rất cao giá cả, còn hứa hẹn ra tiền cho hẳn khai công ty, chỉ cần hẳn về nhà khuyên hẳn bà nội đem họa bán cho hẳn là đến nơi.

Quả nhiên, cái này bà nội vẫn là rất đau chính mình cái này tôn tử, rất cuộc đồng ý đem họa bán cho trang thiếu ngôn, chính là ở hẳn tới lấy họa khi, lão phụ nhân lại nói một câu làm hẳn nghe không hiểu nói.

"Người trẻ tuổi, có chút đờ vật cho dù cường cầu tới, cũng chưa chắc sẽ là người muốn kết quả....."

Chính là trang thiếu ngôn lúc ấy chính đắm chìm ở được đến cổ họa vui sướng giữa, căn bản không có thời gian suy nghĩ lời này trung hàm nghĩa, cho dù đến bây giờ, hẳn cũng chỉ là cảm thán này họa đến tới không dễ, còn hảo không có bị mất.

Trang thiếu ngôn thê tử Lý lệ bình mấy năm nay vẫn luôn thực không thích hẳn làm này đó cất chứa, tuy rằng nói chính mình lão công từ lúc bắt đầu chơi đờ cô liền còn không có đánh xem qua, chính là nàng lại từ đáy lòng không thích này đó người chết đờ vật.

Hôm nay nàng xem trang thiếu ngôn đem một bức cổ họa coi nếu thần minh treo ở thư phòng, chính là nàng một này họa trong lòng liền có một loại dị dạng cảm giác, nói thật, tuy rằng này họa thượng mỹ nhân minh diễm động lòng người, chính là Lý lệ bình lại đánh tâm nhãn không thích.

Từ trang thiếu ngôn tới bắt đầu chơi tranh chữ khởi, nàng cũng đi theo dài quá không ít kiến thức, chính là này họa trung nữ tử lại không giống thông thường cổ họa trung như vậy thanh tú thoát tục, ngược lại có chút quá mức yêu diễm!

Đường họa phong cách nàng là biết đến, chính là thật không gặp nào phúc nữ tử có như thế đẹp, một tá mắt tựa như có thể xuyên thấu qua cổ họa, nhìn đến ngàn năm trước nữ tử giống nhau.

Cũng đúng là từ kia bức họa treo ở thư phòng khởi, trang thiếu ngôn liền bắt đầu mỗi đêm đều ở tại thư phòng, tuy rằng Lý lệ bình biết chính mình lão công là cái họa si, chính là si mê thành như vậy vẫn là liền đầu, chính là nàng tổng không thể cùng một bức họa tranh phong ghen đi!

Hôm nay buổi tối, trang thiếu ngôn ở bên ngoài xã giao, nhu cầu cấp bách một phần văn kiện phó bản, vì thế hẳn khiến cho tài xế tiểu Lý đi trong nhà thư phòng mang tới. Lý lệ bình nhận được hẳn điện thoại sau liền đem hẳn lãnh vào thư phòng.

Lúc này vừa lúc phòng khách điện thoại vang lên, vì thế hảo liền đối tài xế tiểu Lý nói, "Người biết tìm đi, hẳn đồ vật ta giống nhau đều bất động!" Nói xong liền xoay người đi tiếp điện thoại.

Ai ngờ chờ nàng tiếp xong điện thoại lại về thư phòng khi mới phát hiện, tiểu Lý thế nhưng đã sớm đi rồi, lúc ấy Lý thiếu bình trong lòng không có chút không cao hứng, nghĩ thầm cái này tiểu Lý hiện tại như thế nào càng ngày càng không quy củ đâu? Đi cũng không biết lên tiếng kêu gọi!

Kết quả không quá một hồi trang thiếu ngôn liền đem điện thoại đánh tới trong nhà, hỏi tiểu Lý có hay không lấy đi văn kiện, Lý thiếu bình đành phải ăn ngay nói thật, "Hẳn là lấy đi rồi đi, ta tiếp cái điện thoại công phu tiểu Lý liền đi rồi, một tiếng tiếp đón cũng không đánh."

Chính là trang thiếu ngôn lại cấp tiểu Lý gọi điện thoại khi, lại như thế nào cũng đánh không thông! Rơi vào đường cùng sự tình đành phải đẩy ở ngày mai ở làm, đêm đó hẳn tức muốn học máu trở về nhà, chính là tiến thư phòng lại thấy đến chính mình muốn kia phân văn kiện liền đặt ở cái bàn.....

Này không khỏi làm hẳn tâm sinh nghi hoặc, cái này tài xế tiểu Lý cũng không phải đi theo một ngày hai ngày, ngày thường làm việc không có như thế hấp tấp a, cho dù trong nhà có cái gì sự, hẳn cũng không nên không nói một tiếng liền đi a!

Mấy ngày kế tiếp, trang thiếu ngôn liền vẫn luôn chưa thấy qua cái này tiểu Lý, chỉ tới có một ngày người nhà của hẳn tìm được rồi công ty, trang thiếu ngôn thế mới biết, tiểu Lý ở ngày đó sau liền mất tích.

Vì thế trang thiếu giảng hòa tiểu Lý người nhà cùng đi Cục Công An báo nguy, Tần Hải mấy ngày nay đang ở vì mấy ngày hôm trước trang thiếu ngôn tư nhân nhà bảo tàng trộm cướp án phát sài, hẳn vừa thấy trang thiếu ngôn tới Cục Công An, liền cho rằng hẳn là vì án này tới, kết quả vừa hỏi mới biết được, lại là vì một cái mất tích dân cư án.

Tần Hải nghe xong trang thiếu giảng hòa tiểu người của Lý gia miêu tả, trong lòng liền bắt đầu tự hỏi, cái này tiểu Lý năm nay 29 tuổi, trong nhà có phụ có mẫu có thể có tử, đi theo trang thiếu ngôn cũng có năm sáu năm, ngày thường mặc kệ là từ gia cũng không là đờng sự trong miệng, đâu có nói qua hẳn có chút cái gì bất lương ham mê.

Hơn nữa xuất nhập thời gian thực cố định, nếu không trở về nhà, liền chịu là cùng lão bản trang thiếu ngôn ở bên nhau, vì thế Tần Hải liền đi đầu lấy cùng ngày trang thiếu ngôn bọn họ ăn cơm khách sạn theo dõi, phát hiện tiểu Lý là buổi tối 12 điểm 10 ra khách sạn, rồi mới lái xe đi trước trang thiếu ngôn biệt thự.

Biệt thự ngoại theo dõi biểu hiện tiểu Lý xe là 12 điểm 30 đến trang thiếu ngôn biệt thự, hẳn là hẳn thể tử Lý thiếu lệ cấp môn, bởi vì biệt thự bản thân không có theo dõi, cho nên cũng chỉ có thể chờ đến tiểu Lý ra tới mới biết được lúc sau hẳn đi nơi nào.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Cổ Họa Chuyện Lại (Tam)

Tần Hải phát hiện video theo dõi biểu hiện, thẳng đến sau nửa đêm trang thiếu ngôn trở về, cũng chưa nhìn thấy tiểu Lý từ biệt thự ra tới..... Chẳng lẽ hẳn sẽ hư không tiêu thất ở trang thiếu ngôn biệt thự? Vẫn là tiểu Lý căn bản là không có đi ra này đóng biệt thự đâu?

Trưa hôm đó Tần Hải liền tới tới rồi trang thiếu ngôn biệt thự, muốn nhìn xem tiểu Lý cuối cùng đi địa phương -- thư phòng. Chính là hẳn vừa đi đi vào ánh mắt đầu tiên, liền thấy được trên tường kia bức họa.

"Trang tổng, này họa..... Có phải hay không.....?" Tần Hải nghi hoặc hỏi.

Trang thiếu ngôn gật gật đầu nói, "Àn, chính là phía trước ở nhà bảo tàng kia phúc, ta thật sự bảo bối khẩn nhi, lại sợ lại có ăn trộm thăm, cho nên liền đem nó mang về trong nhà."

Tần Hải nghe xong lại liền nữa cẩn thận đoan trang này bức họa, hẳn cũng không thích này đó nhi tranh chữ, tự nhiên cũng liền không hiểu lắm,

tuy rằng hẳn phân không ra đây là cái nào tri ều đại họa, chính là này họa lại cho hẳn một loại thực đặc biệt cảm giác.

"Trang tổng, này họa là ngài cái gì thời điểm cất chứa?" T ần Hải hỏi.

Trang thiếu ngôn nghĩ nghĩ nói, "Không lâu sau, cũng li ền một cái nhi ều có phía trước đi, cũng là cơ duyên xảo hợp dưới gặp, vì được đến nó cũng coi như là phí chút tinh lực, cho nên phá lệ khẩn trương."

T ần Hải nghe xong li ền không lại nói khác, chỉ là nhìn họa tr ầm tư thật lâu sau, r ồi mới li ền cáo từ rời đi. Trở lại trong cục sau, T ần Hải đem hai việc liên hệ ở bên nhau, hai cái hiện trường vụ án xuất hiện cùng phức cổ họa, ba cái mất tích nhân viên đều cùng trang thiếu ngôn có quan hệ, này đó chẳng lẽ thật là trùng hợp sao?

Còn có này ba người mất tích phương thức, cơ h ồ chính là hư không tiêu thất! T ần Hải đương như thế nhi ều năm cảnh sát không phải chưa thấy qua một ít tà môn sự tình, chính là giống l ần này như thế quý dị vẫn là đầu một h ồi.

Hẳn c ần này trương cổ họa ảnh chụp bái phỏng rất nhi ều người thạo nghề, chính là bọn họ đều nói hay không này họa là xuất từ người nào tay, càng không rõ ràng lắm này họa trung nữ tử là ai.....

Từ biết được tiểu Lý mất tích sau, Lý lệ bình mỗi l ần đi vào lão công thư phòng đều có chút không rét mà run, có mấy l ần nàng đều cùng lão công thương lượng, có thể hay không đem này bức họa trước thu h ồi tới, không c ần như thế treo ở bên ngoài.

Chính là mỗi l ần trang thiếu ngôn đều một ngum từ chối nàng nói, "Người hiểu cái gì, thứ tốt chính là hẳn là bãi ở bên ngoài!"

Chính là ngày một lâu, Lý lệ bình dần dần phát hiện chính mình lão công trang thiếu ngôn tựa h ồ nơi nào có chút không thích hợp! Trước kia trang thiếu ngôn cá tính sáng sủa, có cái gì nói cái gì, hơn nữa cũng không tức giận lung tung.

Chính là hiện tại hấn động bất động liên bởi vì một ít việc nhỏ mắng Lý lệ bình vô dụng, hơn nữa từ tiêu Lý mất tích sau, trang thiếu ngôn đầu đã thay đổi ba cái tài xế, tới một cái làm hấn cấp mắng đi một cái!

Trước kia hấn về nhà thời điểm đầu sẽ chủ động cùng Lý lệ bình tâm sự trong công ty sự tình, chính là hiện tại..... Chỉ cần một hồi gia, chuẩn là lập tức liên chui vào thư phòng, cả đêm cũng không ra. Có một lần Lý lệ bình lạng lẽ ghé vào trên cửa, muốn nghe xem lão công ở bên trong làm cái gì đâu?

Kết quả liên nghe được trang thiếu ngôn một người ở thư phòng lần đầu tiên lần đầu, "Yên tâm, nơi này thực an toàn, không bao giờ sẽ có người tới đánh người chủ ý!"

Lý lệ yên ổn nghe liên từ kẹt cửa nhi hướng trong vừa thấy, phát hiện trang thiếu ngôn đối diện kia phúc cổ họa đang nói chuyện!

Nàng trong lòng thầm nghĩ, chẳng lẽ lão công trúng tà, này họa đã cùng ba người mất tích có quan hệ, vô luận không bao lâu không thể làm lão công trở thành cái tiếp theo, vì thế ngày hôm sau buổi sáng, Lý lệ bình liên sẵn lão công đi ra cửa công ty thời điểm, một người lạng lẽ đi vào thư phòng.....

Cho dù là ban ngày, Lý lệ bình đứng ở họa trước vẫn là cảm giác trong lòng có chút sợ hãi, họa trung mỹ nhân vẫn là như vậy yêu diễm động lòng người, bên cạnh cây đại thụ kia cành lá tươi tốt, mặt trên tựa hồ tiếp theo cái gì đồ vật ở đón gió phấp phới.

Đột nhiên, Lý lệ bình mắt một chút trừng lão đại, nàng cũng là lần đầu tiên như vậy gần gũi xem này bức họa, lại phát hiện này trên cây đồ vật như thế nào như thế giống từng viên người chết đầu!

Đặc biệt là ở Lý lệ bình nhìn kỹ dưới, thế nhưng còn có một người là chính mình nhận thức người -- tài xế tiêu Lý! Quả nhiên là phúc yêu họa, Lý lệ đế ngang khắc liên tưởng duỗi tay đem họa tháo xuống, lại đột nhiên nghe được thân một thanh âm lạnh lùng nói, "Người ở làm cái gì?"

Lý lệ bình trong lòng cả kinh, thanh âm này rõ ràng là chính mình lão công trang thiếu ngôn nào! Vì thế nàng quay đầu lại vừa thấy, rồi mới có chút kinh hoảng nói, "Này họa có vấn đề, người không thể lại đem nó treo ở trên tường! Này họa.....!"

Lý lệ bình nói còn chưa nói xong, liền thấy trang thiếu ngôn tiến lên một tay đem nàng đẩy đến một bên nói, "Sau này không được đến thư phòng tới!"

Lý lệ bình nghe xong sửng sốt, nàng trăm triệu không nghĩ tới, chính mình lão công sẽ bởi vì một bức họa như thế đối chính mình, năm đó cùng nhau gây dựng sự nghiệp khi nàng cùng trang thiếu ngôn không thiếu chịu khổ, chính là nàng chưa từng có oán giận quá một câu, sau tới trang thiếu ngôn phát đạt, nàng liền lui về gia đình, đối trong công ty sự cũng không hỏi đến, an tâm làm tốt hẳn trang thiếu ngôn thế tử, nàng càng là một câu câu oán hận đều không có!

Nhưng hôm nay..... Vì này một bức lai lịch không rõ cổ họa, cùng chính mình bên nhau mười mấy năm trọng phụ lại như thế đối đãi chính mình! Nghĩ đến đây Lý lệ bình là lại tức lại bi, nàng không nói hai lời xoay người liền trở về phòng ngủ, không một hồi liền xách theo chính mình hành lý đi ra.

Trang thiếu ngôn lúc này đang ở phòng khách ngồi, hẳn cũng đang ở nghĩ lại chính mình vừa rồi hành động, vì cái gì muốn cùng lão bà phát như thế đại hỏa, chính mình gần nhất tính tình càng lúc càng lớn, trong công ty người ngoài có chịu không nổi đều chạy lấy người! Chính là chính mình người nhà đâu? Có phải hay không cũng sẽ bởi vậy rời đi chính mình?

Đang nghĩ ngợi tới đâu, hẳn liền xem Lý lệ bình dẫn theo rương hành lý đi ra, hẳn lập tức tiến lên vị trụ nàng nói, "Người đây là muốn đi đâu?"

Lý lệ bình ngẩng đầu nhìn hẳn một cái nói, "Ta không muốn cùng kia bức họa ở một cái trong phòng đợi, từ người được đến này bức họa sau, không phải vô cớ chiêu tặc chính là tài xế mất tích, ta thật sợ ta ở tiếp tục như thế đãi đi xuống, cũng không biết ngày nào đó liền vô thanh vô tức

biến mất! Mấy ngày nay ta tới trước long cảnh căn hộ kia trụ, chờ người suy nghĩ cẩn thận lại liên hệ ta, đến lúc đó là quá là tán, người xem làm đi!"

Nhìn cùng chính mình sinh hoạt nhiều năm lão bà nói đi là đi, trang thiếu ngôn trong lòng nhiều ít có kết buồn bã mất mát, chính là đương hấn nhìn liếc mắt một cái thư phòng môn khi, trong lòng khói mù nháy mắt biến mất! Vì thế trang thiếu ngôn lập tức đứng dậy đi thư phòng.....

Trong công ty công nhân phát hiện chính mình lão bản trang thiếu ngôn, đã thật lâu không có tới trong công ty đi làm, có cái gì đại sự tiêu tình đều là hấn trợ lý đem văn kiện lấy về gia cho hấn xử lý, tuy rằng trong công ty vận tác có thể miễn cưỡng duy trì, chính là công trạng lại một ngày không bằng một ngày.

Sau tới công ty mấy cái đại cổ đông thật sự là nhìn không được, liền liên hợp lại đi tìm Lý lệ bình, lại phát hiện hai người sớm đã ở riêng, nhưng bởi vì nàng cũng là công ty đại cổ đông, cho nên đành phải cùng đại gia cùng đi biệt thự tìm trang thiếu ngôn.

Bởi vì đã lâu không có trở về nơi này, Lý lệ bình vẫn là lễ phép ấn vang lên chuông cửa, chính là lại nửa ngày cũng không thấy có người tới mở cửa, rơi vào đường cùng nàng đành phải lấy ra chìa khóa tới khai.

Chương 06 Cái Chuyện Xưa Cỗ Họa Chuyện Lại (Bốn)

Lý lệ bình mở cửa sau, bên trong liền có một cỗ dày đặc toan hủ hương vị truyền ra, huân môn cái vài người có chút cay mắt, này cũng không biết bao lâu không có mở cửa mở cửa sổ thông gió!

Nàng đi vào tới sau phát hiện bên trong ánh sáng thực ám, sở hữu bức màn đều là lôi kéo, vì thế Lý lệ bình lại theo thứ tự đem trong phòng cửa sổ đều mở ra, hảo hảo tán một tán này trong phòng khó nghe hương vị.....

Mặt khác mấy cái cổ đông đều che lại cái mũi đứng ở một bên, chờ Lý lệ bình đem sở hữu cửa sổ đều mở ra sau, mới một đám sắc mặt khó coi ngẩng ở trên sofa.

Lúc này một bóng hình từ lâu hai thư phòng đi ra, vài người vừa mới bắt đầu đều nhận ra tới là trang thiếu ngôn, chỉ thấy hấn sắc mặt vàng như nến, dáng người gầy ốm, trong mắt che kín tơ máu.

Tuy rằng phòng khách ngày đầu cỗ đông đều là hấn nhiều năm lão hữu, chính là lúc này hấn, trên mặt lại không có nửa điểm vui sướng, phản đến nhìn qua biểu tình có chút sinh khí, chỉ thấy hấn phi thường không khách khí đối những người này nói: "Các người như thế nào tới!?"

Lý tĩnh là công ty tài vụ chủ quản, càng là trong công ty số một đại cỗ đông, nàng bởi vì sinh khí trên mặt đỏ lên nói: "Trang thiếu ngôn, người còn có thể hay không hảo hảo làm, nếu người không nghĩ làm công ty, liền đem người trong tay cỗ phần nhường ra tới, làm có lòng có lực người đi làm, người liền đi thủ người những cái đó phá tranh chữ quá cả đời đi, lệ bình người cũng không hề chậm trễ nàng, ly hôn sau chúng ta sẽ giúp nàng lại hảo cái càng tốt!"

Nếu là giống nhau nam nhân nghe xong lời này khẳng định nhiều ít sẽ có chút phản ứng, chính là trang thiếu ngôn lại thờ ơ, hấn xem đều không xem Lý lệ yên ổn mắt, chỉ là xoay người từ trên bàn lấy ra phân văn kiện đối nàng nói, "Đây là ly hôn hiệp nghị, ta đã là thêm hảo!"

Lý lệ bình nghe xong trong lòng chính là căng thẳng, không nghĩ tới hấn như thế dễ dàng liền đồng ý! Một người trong lòng thương tâm trình độ tới nhất định đỉnh điểm khi, liền sẽ biến thành hết hy vọng, vì thế Lý lệ bình phi thường bình tĩnh từ trong bao lấy ra một bút chuẩn bị ký tên.

Đột nhiên, bên người một người nam nhân kéo lại Lý lệ bình, hấn không phải người khác, đúng là trang thiếu ngôn tốt nhất bằng hữu trương kiểm, hấn một phen giữ chặt Lý lệ bình nói, "Từ từ, người không cảm thấy thiếu ngôn biến hóa quá lớn sao? Nàng có chút quá không bình thường, ta không tin hấn là như thế vô tình người!"

Những người khác nghe hấn như thế nói, cũng đều cau mày nhìn về phía trang thiếu ngôn, chỉ thấy ngày xưa khí phách hăng hái trang thiếu ngôn đã sớm không biết tung tích, hiện tại chỉ còn lại có một khối giống như cái xác không hồn thể xác.

Trang thiếu ngôn phát hiện tất cả mọi người đang xem chính mình, đột nhiên cảm giác trong lòng phi thường bức bối, "Các người có phải hay không đặc biệt nhàn, trong công ty không có việc gì sao? Toàn bộ đều rút xéo cho ta!" Nói xong liền phi thường thô bạo đem tất cả mọi người đẩy đi ra ngoài.

Đại gia ra cửa sau, trương kiểm đối Lý lệ bình nói, "Ta cùng thiếu ngôn nhận thức như thế nhiều năm, trước nay chưa thấy qua hắn hiện tại cái dạng này, chỉ sợ kia họa thật là có vấn đề, lúc trước ta ánh mắt đầu tiên nhìn đến họa khi liền cảm giác trong lòng quái quái, ta cũng khuyên quá thiếu ngôn không cần mua này bức họa, chính là hắn chính là không nghe....."

Lý lệ bình dù sao cũng là cái nữ nhân, lúc này cũng đã không có chủ ý, "Kia làm sao bây giờ? Lại như thế đi xuống thiếu ngôn khẳng định liền sẽ cùng tiểu Lý giống nhau!"

Trương kiểm nghe xong sừng sốt nói, "Cái gì tiểu Lý, thiếu ngôn phía trước tài xê? Hắn không phải mất tích sao? Chẳng lẽ cũng cùng này phúc cổ họa có quan hệ?"

Lý lệ mặt bằng sắc khẩn trương nói, "Ta giống như ở kia họa nhìn đến tiểu Lý bóng dáng! Ta tưởng nói cho thiếu ngôn, chính là hắn vừa thấy ta động kia họa liền cùng ta nóng nảy!"

Trương kiểm xem Lý lệ bình sốt ruột bộ dáng, liền an ủi hảo thuyết, "Lệ bình, người trước đừng lo lắng, ta có vị bằng hữu là cái rất có danh khí huyền học đại sư, ta thỉnh hắn đến xem thiếu ngôn, khẳng định không có việc gì! Chúng ta này đó đều là hắn nhiều năm lão bằng hữu, sẽ không lúc này mặc kệ hắn!"

Lý lệ bình nghe xong lập tức cảm kích khóc ra tới, "Còn hảo có các người, ta bằng không ta một người thật không biết nên làm sao bây giờ!"

Vì thế ngày hôm sau buổi tối, trương kiểm liền mang theo một vị người mặc một thân màu trắng đường trang trung niên nam nhân đi vào biệt thự,

hắn cũng không có làm Lý lệ bình tới, chỉ là hướng nàng muốn biệt thự chìa khóa, rồi mới sấn bóng đêm lặng lẽ ẩn vào trong phòng.

Trung niên nam nhân vừa đi tiến biệt thự, đầu tiên liền lên lầu hai, rồi mới quay đầu lại ý bảo trương kiếm ở dưới lầu chờ hắn, chính mình một người lặng lẽ lên rồi. Vài phút sau, trung niên nam nhân liền vội vàng từ trên lầu xuống dưới, rồi mới đối trương kiếm nói, "Đi, trở về lại nói!" Hai người ra trang thiếu ngôn gia sau liền lên xe vội vàng rời đi.

Ở trương kiếm ở vào vùng ngoại thành trong sân, hắn vì trung niên nam nhân đỡ một ly tốt nhất Bích Loa Xuân, rồi mới lo lắng sốt ruột nói, "Như thế nào? Liêu ca, ta bằng hữu là cái gì cái tình huống?"

Họ Liêu trung niên nhân nhẹ nhàng uống lên trà nói, "Hắn thư phòng họa đích xác có vấn đề, người biết nó lai lịch sao?"

Trương kiếm gật gật đầu nói, "Biết, là một lần hai chúng ta đi Bắc Hải thời điểm nhìn trúng, thiếu ngôn vì mua được tay còn tiêu pha chút trắc trở đâu!"

"Này họa xuất xứ còn muốn tinh tế châm chước mới được, người ngày mai mang đi tìm xem này họa nguyên lai chủ nhân!"

Trương kiếm nghe xong lập tức gật đầu nói, "Hành, không thành vấn đề"

Ngày hôm sau trương kiếm mang theo Liêu đại sư liền đi cái kia lão phụ trong nhà, vẫn là cái kia nông gia tiểu viện, vẫn là cái kia không chớp mắt lão phụ nhân, chính là đương nàng nhìn đến trương kiếm cùng Liêu đại sư đẩy cửa đi vào khi, thật giống như đã sớm biết bọn họ sẽ đến giống nhau.

Mỉm cười làm cho bọn họ trước ngẩng ở trong viện, chính mình vào nhà cho bọn hắn đỡ hai hũ trà ra tới, rồi mới đối trương kiếm nói: "Cái kia người trẻ tuổi hiện tại như thế nào?"

Trương kiểm trong lòng cả kinh, xem ra này lão phụ quả nhiên cái gì đều biết, vì thế hẳn liề lời nói thật thật nói, "Phi thường không tốt, kia vẽ đến để là cái gì yêu quái? Vì cái gì sẽ như thế tà môn?"

Lão phụ nhìn thoáng qua Liêu đại sư, rồi mới cười cười nói, "Lúc trước ta không bán này họa cho các người, liề sợ sẽ hại các người, chính là người cái kia bằng hữu cố tình không nghe, cho rằng này họa là cái gì tuyệt thế hảo họa, còn làm ta tôn tử tới khuyên ta, ta liề như thế một cái tôn tử, thật sự vận bất quá hẳn, mới đành phải bán cho các người."

Liêu đại sư lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Lão tử tử, xin hỏi này họa ra sao lai lịch, vì sao sẽ ở trong tay của người đâu?"

Lão nữ cười khở nói, "Này họa là thời Đường cổ họa không giả, chính là mặt trên lại có quá nhiều oán niệm tụ tập, này họa vốn là nhà của chúng ta truyề chi vật, giữa chuyện xưa nếu các người muốn nghe, ta có thể cùng các người nói nói....."

Liêu đại sư làm thỉnh thủ thế, lão phụ nhân liề bắt đầu cấp hai người chậm rãi nói về này họa lai lịch.....

Đường hướng lên trời bảo 14 năm, An Lộc Sơn binh biến, Dương Quý Phi chết ở mã ngôi sườn núi, lúc sau có vị bất nhập lưu thư sinh bởi vì khuynh mộ với Dương Quý Phi sắc đẹp, liề vẽ này phứ 《 Quý Phi thời khiếu đồ 》 .

Vốn dĩ cũng không phải cái gì đại sự, chính là bởi vì họa chính là đã chết Dương Quý Phi, cho nên cái này thư sinh vừa không dám đề tữ, cũng không dám lạc khoản, chính là bởi vì họa quá vì rất thật, làm rất nhiều dự tính trong lòng bất chính người vừa thấy đến liề sẽ sắc tâm đại động.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Cổ Họa Chuyện Lạ (Năm)

Lúc sau này họa cũng không biết trần trọc trải qua bao nhiêu người tay, chậm rãi họa trung mỹ nhân liề có oán khí, tuy rằng nàng có Dương Quý Phi mỹ mạo, lại bất hạnh chỉ là này trên giấy người.

Ai ngờ thế nhưng ở 300 trăm năm sau, này họa dừng ở một cái tâm thuật bất chính đạo sĩ trong tay, hấn thi pháp làm họa trung nữ tử thành tinh, trợ này tu luyện âm dương song tu.

Lúc ấy có thật nhiều tâm thuật bất chính người nhìn thấy họa trung nữ tử đều bị câu tiến họa trung, thành đạo sĩ luyện đan thuốc dẫn, theo tích lũy tháng ngày, này họa trung nữ yêu ở hấp thu vô số nam nhân tinh khí sau chung thành khí hần, cuối cùng thế nhưng đem đạo sĩ cũng hít vào họa trung, chiết hấn thượng trăm năm tu vi.

Lúc sau lại qua mấy trăm năm, liền ở họa trung nữ yêu ly tu luyện thành người chỉ kém một bước khi, gặp lão phụ tổ tiên tổ tiên, hấn là Lưu Bá Ôn quan môn đệ tử, đương hấn gặp được này họa trung nữ yêu khi phát hiện, nàng không biết hấp thu nhiều ít nam tử tinh huyết mới có thể tu luyện đến này một bước, một khi làm nàng thành công, kia chỉ sợ chính là thương sinh một hần họa kiếp!

Vì thế hấn liền cùng nữ yêu suốt đấu ba ngày ba đêm pháp, trong đó có mấy lần đều suýt nữa đấu bại, cuối cùng hấn hao hết suốt đời tu vi mới đưa nữ yêu vĩnh viễn vây với này họa trung, ở hấn lâm chung trước đem họa truyền với người đời sau, cũng dặn dò bọn họ nhất định phải thích đáng bảo quản, không thể hạ xuống người ngoài tay.

Với này bức họa đã bị nhiều thế hệ tương truyền, hơn nữa tiêu trừ họa trung lệ khí, bọn họ còn cấp này họa một lần nữa nổi lên tên -- 《 mỹ nhân ngâm 》

Mà này phúc trái qua dài dòng năm tháng sau, rốt cuộc truyền tới lão phụ trong tay, mười năm họa kiếp khi, nàng vì bảo họa này họa, đem nàng chôn sâu ở nhà mình hậu viện trung, từ đây nơi đó liền không có một ngọn cỏ.

Sau tới cải cách mở ra sau, các nàng kia chỗ nhà cũ muốn động dùi, nàng biết họa cần thiết muốn từ dưới nền đất lấy ra, đương nàng đem họa từ trong đất đào ra khi, thế nhưng ngạc nhiên phát hiện, này họa còn cùng vài thập niên trước mai phục khi giống nhau, không có bất luận cái gì mốc meo trùng chú dấu hiệu.

Cũng không biết là không phải này họa cướp đi các nàng gia vận thế, mấy năm nay nàng trong nhà ti ền ti ền hậu hậu đã chết 8 vị thân nhân, cuối cùng chỉ còn lại có các nàng tổ tôn hai người sống nương tựa lẫn nhau.

Tôn tử tốt nghiệp đại học sau một lòng tưởng chính mình làm điếm cái gì, chính là vài lần gây dựng sự nghiệp thất bại đều làm hắn có chút nản lòng thoái chí, sau tới hắn trong lúc vô ý phát hiện, nguyên lai chính mình trong nhà thế nhưng một bức đường tri ều cổ họa, vì thế hắn liền sấn mụ nội nó không chú ý, trộm bắt được đồ cổ trong tiệm định giá.

Cũng đúng là như thế mới có thể bị trang thiếu ngôn liếc mắt một cái coi trọng, lúc sau lão phụ phát hiện sau. Lập tức mệnh tôn tử thu hồi cổ họa, chính là không nghĩ tới trang thiếu ngôn như vậy kiên trì không dứt tới cầu họa, mặc kệ lão phụ như thế nào cự tuyệt hắn đều không buông tay.

Lão phụ tưởng tượng đến gia tộc của chính mình đời đời không có kết cục tốt cũng tất cả đều là bởi vì này bức họa, mà chính mình cũng chỉ dư lại như thế một cái tôn tử, với này ô m họa xuống mồ, không bằng thành toàn tôn tử khát vọng, vì thế nàng hạ quyết tâm liền đồng ý trang thiếu ngôn đi ều kiện.

Liêu đại sư nghe sau vẻ mặt kính ý nói, "Lão tử tử, mấy năm nay khổ các ngươi gia tộc! Việc này tuy rằng là bởi vì ta vị kia bằng hữu chấp mê bất ngộ khiến cho, chính là này họa đã cắn nuốt ba đi ều mạng người, lại mặc kệ chỉ sợ lại muốn thành khí h ầu!"

Lão phụ vừa nghe cũng là sắc mặt biến đổi, "Ba đi ều tánh mạng! Như thế nào như vậy, ta vốn định này họa ở nhà họa người trong mắt khẳng định bảo bối khấn, sẽ không nhẹ ý triển lãm với người trước..... Như thế nào sẽ như vậy?"

Trương kiếm nghe xong thở dài nói, "Thiếu ngôn có cái tư nhân tranh chữ nhà bảo tàng, hắn thích đem chính mình thu tới tranh chữ đặt ở nơi đó trưng bày."

Lão nữ cũng là hối hận không được, liên tục nói, "Này nên làm thế nào cho phải a!"

Ai ngờ Liêu đại sư lại an ủi nàng nói, "Lão tử tử không cần tự trách, nếu đã biết này họa lai lịch, ta liền đâu có biện pháp đối phó nàng....." Nói xong hắn nhìn thoáng qua sắc trời, rồi mới xoay người đối Trương kiếm nói, "Đi, đêm nay giờ Tý chính là người bằng hữu đoạn hồn là lúc, chúng ta cần thiết tại đây phía trước đuổi tới!"

Vì thế hai người vội vàng chạy vè trang thiếu ngôn biệt thự, tuy rằng bọn họ đã nhanh chóng trở về đuổi, chính là tới biệt thự khi sắc trời vẫn là đen.

Liêu đại sư không có lập tức đi vào biệt thự, mà là ở bên ngoài quan sát một hồi, hắn phát hiện tuy rằng biệt thự một chút ánh sáng cũng không có, chính là hắn vẫn là có thể cảm nhận được trang thiếu ngôn một chút hơi thở.

"Như thế nào? Liêu đại sư?" Trương kiếm nôn nóng hỏi.

Liêu đại sư đối hắn làm cái cái ra dấu im lặng, rồi mới dẫn đầu đi vào biệt thự..... Trương kiếm vừa thấy cũng lập tức theo đi lên.

Vừa đi tiến biệt thự, bên trong có cỗ nói không nên lời khó nghe hương vị, Liêu đại sư nhíu một chút mày nói, "Đây là đạo thuật thải dương bổ âm thuật, xem ra này nữ yêu lúc trước cùng kia yêu đạo không thiếu học bản lĩnh, một hồi đi vào nghe ta chỉ huy, vạn sự đừng hoảng hốt! Biết sao?"

Trương kiếm nghe vậy thật mạnh gật gật đầu.

Liền bọn họ vừa muốn chuẩn bị thượng lầu hai khi, đột nhiên nghe được lầu hai cửa thư phòng chính mình mở ra, chỉ thấy cốt sấu như sài trang thiếu ngôn chính hai mắt mê ly từ môn trung đi ra, hắn tựa hồ cũng không có phát giác Liêu đại sư cùng Trương kiếm, mà là lập tức đi xuống lầu, đi trong phòng bếp.

Hai người chỉ thấy hắn thân mình chất phác đi vào phòng bếp, từ tủ lạnh lấy ra khối sinh thịt bò, rồi mới vừa đi vừa đem thịt hướng trong miệng tặc! Nhìn trang thiếu ngôn máy móc tính nhai thịt tươi, khóe miệng

càng là có một chút máu loãng chảy ra, xem trương kiểm thiếu chút nữa không đương trường liễn phun ra!

Vừa thấy ở bên cạnh nhìn Liêu đại sư, rồi mới trong tay nhiều ra một cây ngân châm, một châm liễn trát ở trang thiếu ngôn sau trên cổ phong phủ huyết thượng, trang thiếu ngôn lập tức yên lặng bất động!

Rồi mới hần từ tùy thân bố bao trung lấy ra một tiểu bó tở hống, đúng rồi trương kiểm nói, "Người dùng này đó tở hống một mặt, đem hần hai tay ngón giữa cột vào cùng nhau, rồi mới người túm chặt một chỗ khác, một hồi mặc kệ hần như thế nào cần người, người đâu không cần buông tay!"

Trương kiểm nghi hoặc nhìn này tinh tế người phát tở hống, hần có điểm không xác định này có thể trói chặt 1 mẽ 80 trang thiếu ngôn.

Liêu đại sư chưa từng có nhiều cùng hần giải thích, mà một cái lắc mình lên lần hai. Trương kiểm cũng chỉ hảo chiếu hần nói cột chắc sau, thấp thỏm bất an túm chặt thẳng so đừng một đầu.

Liêu đại sư vừa đi tiến thư phòng liễn cảm giác bên trong khí tràng không đúng, mà trên tường kia bức họa thế nhưng không biết so lần trước nhìn đến lớn nhiều ít lần, họa trung nữ tử đã cùng chân nhân không sai biệt lắm cao.

Nàng tựa hồ có thể cảm giác được có người tiến vào, vừa rồi còn đặt ở trong tay ngọc tiêu, này sẽ đã đặt ở bên miệng, nhẹ nhàng thổi lên.....

Này tiếng huyết gió nghe Liêu đại sư tâm thần vừa động, hần lập tức miệng niệm tâm kinh, làm chính mình định ra tâm thần, tưởng thần nghĩ, này họa yêu quả nhiên lợi hại!

Lúc này họa trung trên cây những cái đó vong hồn chính một đám giã giữa suy nghĩ từ họa nhảy ra, chính là bất đắc dĩ nhánh cây quán quanh, bọn họ chỉ có thể thống khổ giã giữa.

Liêu đại sư vừa thấy tình cảnh này, liền từ trên người gỡ xuống một lọ màu đỏ sậm chất lỏng, hung hăng triều họa thượng một bát, họa trung nữ tử lập tức thống khổ rên rỉ, tại đây đồng thời dưới lầu trang thiếu ngôn tựa hồ cũng cảm giác đã chịu trên lầu biến hóa, hấn lập tức muốn tránh thoát tờ hồng chạy lên lầu đi.

Chính là một tránh dưới lại cảm giác chính mình ngón giữa kim đâm giống nhau đau, hơn nữa này đau thế nhưng sẽ phóng xạ đến toàn thân, cái này làm cho hấn lập tức không dám lộn xộn lên.....

Trương kiếm không nghĩ tới này tình thế tờ hồng uy lực thế nhưng như thế tử đại! Trang thiếu ngôn vừa thấy chính mình nhất thời tránh không thoát, liền mở miệng cầu trương kiếm nói, "Anh em, mau thả ta, ta thật sự quá khó tiếp thu rồi!"

Trương kiếm xem trang thiếu ngôn đáng thương, trong lòng nhiều ít có chút mềm lòng, nhưng hấn tưởng tượng đến Liêu đại sư công đạo, liền lập tức lãnh hạ tâm địa nói, "Thiếu ngôn, ngươi chờ một chút, chúng ta cũng là vì ngươi hảo!"

Trang thiếu ngôn vừa thấy trương kiếm cũng không ăn hấn này bộ, liền chửi ầm lên lên: "Ngươi cái vô tình vô nghĩa đồ vật, năm đó chúng ta là như thế nào quen biết ngươi đã quên? Như thế nhiều năm giao tình ngươi như bây giờ đối ta!"

Trương kiếm gia hỏa này trở mặt như thế mau, cũng chỉ tức giận đem mắt một bết không hề để ý đến hấn!

Mà lúc này trên lầu thư phòng, Liêu đại sư cũng đang cùng nữ yêu giằng co không dưới, tuy rằng nàng trúng chó đen huyết pháp lực giảm mạnh, nhưng Liêu đại sư cũng chỉ có thể cùng nàng đánh cái ngang tay.

Liêu đại sư biết còn như vậy đi xuống khẳng định không được, vì thế liền tâm sinh một kế, hấn đối với cô họa há mồm liền nói, "Này họa đẹp thì đẹp đó, đáng tiếc lại không kịp Dương Quý Phi tam thành mỹ mạo, tuy có một bộ Quý Phi dung mạo, lại vô nửa điểm Quý Phi khí chất, cùng thanh lâu trung nữ tử không có gì khác nhau....."

Lời này vừa nói ra, họa trung nữ tử dung mạo đột nhiên biến vô cùng dữ tợn, bốn phía tiếng tiêu nghe tới cũng càng thêm quỷ dị quái đản.

Liêu đại sư tâm niệm vừa động, biết thời cơ tới rồi, hần lập tức từ trên người lấy ra một quả đen nhánh tỏa sáng đờng tiên ném với họa trung, đờng tiên rơi xuống đất ở ngoài liễn khơi dậy tinh tinh điểm điểm hoả tinh, hỏa đến bắn đến trên cây lập tức dẫn đốt nhánh cây, mặt trên những cái đó oan hồn nháy mắt hôi phi yên diệt.

Không có này đó oan hồn thêm vào, họa trung nữ tử lập tức không có vừa rồi khí thế, thế nhưng hai mắt rung rung nhìn Liêu đại sư, chính là Liêu đại sư lại không ăn nàng này một bộ, hần lấy ra đã sớm chuẩn bị tốt chu sa bút ở mặt trên vẽ một đạo cổ quái phù văn, lúc sau liễn đem biến thành bình thường lớn nhỏ cỡ họa cuốn lên.

Chờ hần lại trở lại lâu một khi, liễn thấy trang thiếu ngôn sớm đã tê liệt ngã xuống trên mặt đất, hần tiến lên gỡ xuống ngân châm sau, trang thiếu ngôn thế nhưng há mồm học ra rất nhiều lại tanh lại xú hắc thủy.

Liêu đại sư nhìn đến sau liễn cười đối trương kiếm nói, "Được rồi! Hần hiện tại thân mình đã sớm làm nữ yêu đào không, cho nên muốn tĩnh tâm dưỡng thương một đoạn thời gian liễn không có đáng ngại!"

Trương kiếm nghe sau, liên tục đối Liêu đại sư nói lời cảm tạ.

Lúc sau trang thiếu ngôn liễn bán đi hần cất chứa sở hữu tranh chữ, an tâm cùng Lý lệ bình sinh hoạt!

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Đĩa Tiên Kinh Mộng (Một)

Tiểu nam năm nay sáu tháng cuối năm liễn phải trung khảo, học tập áp lực phi thường đại, nàng mù mù một lòng muốn cho nàng thi đậu tỉnh trọng điểm cao trung, chính là tiểu nam thành tích lại luôn là nửa vời.

Vì có thể đề cao năng học tập thành tích, mục ở cái này kỳ nghỉ, một hơi cho báo ba cái huấn luyện ban, cái này làm cho nàng có chút khổ không nói nổi, rốt cuộc chờ tới rồi khai giảng, nàng thế nhưng có loại giải thoát cảm giác.

Tiểu nam trường học cái này học kỳ sẽ đi đầu chỉnh học sinh ký túc xá, bởi vì suy xét đến đầu tháng ba học sinh thành thượng liên gặp phải trung khảo, cho nên liên đem nguyên bản ở tại liên bốn đầu tháng ba học sinh đi đầu tới rồi liên hai tới, như vậy liên có thể giảm bớt bọn họ trên dưới lâu thời gian.

Phía trước liên hai có rất nhiều phòng đầu là không trí, cứ như vậy liên lại liên nữa bắt đầu dùng đổi thành ký túc xá.

Tiểu nam cùng bạn cùng phòng bị phân tới rồi hành lang nhất bên trong một gian, 207 hào ký túc xá, tân dọn tiến vào ngày đầu tiên tất cả mọi người đều thực hưng phấn, rốt cuộc trong ký túc xá sở hữu giường đệm trường học cũng cấp đổi thành hoàn toàn mới!

Lý yên càng là ở tân giường đệm thượng nhảy tới nhảy lui nói, "Tân giường chính là hảo, không bao giờ sẽ nghiêng người liên chi chi rung động!"

Tiểu nam cao hứng cũng không phải bởi vì đổi tân ký túc xá, mà là bởi vì không bao giờ dùng đi tham gia mục mục những cái đó ma quỷ lớp học bổ túc! Buổi tối 9 điểm 20, trong ký túc xá đúng giờ tắt đèn.

Tiểu nam thượng phô học tập uỷ viên vương tiểu châu, nàng hảo tâm nhắc nhở các nàng mấy cái nói, "Mấy ngày buổi sáng khả năng sẽ tiếng Anh hiểu rõ khảo thí!"

Này nàng người vừa nghe lập tức đầu có chút hồng mất, hiện tại trong ký túc xá cũng tắt đèn, lại muốn nhìn thư cũng không được!

Lưu thiên thiên oán giận nói, "Lúc này mới khai giảng mấy ngày a, lại đột nhiên hiểu rõ khảo thí, còn có để người sống!"

Tiểu nam tưởng tượng đến hiểu rõ khảo thí khẳng định sẽ cùng với lúc sau gia trưởng hội, đây mới là làm nàng đau đầu sự tình đâu!

Lúc này Lý quyên đột nhiên biểu tình thần bí đối đại gia nói, ta biết một cái phương pháp có thể biết ngày mai hiểu rõ khảo thí khảo kia một môn!

Mấy người đầu là sửng sốt, tiểu nam không tin nói, "Cái gì phương pháp, không phải là ngày mai buổi sáng đi trong văn phòng trộm bài thi đi! Ngày cũng khó khăn hệ số quá lớn, hơn nữa cho dù lúc ấy thật sự trộm được, cũng không có cái gì cơ hội nhìn!"

Chỉ thấy Lý quyên lắc đầu nói, "Không phải ngày mai buổi sáng, là hiện tại là có thể biết!"

Mấy người đầu tỏ vẻ không tin, vì thế Lý quyên liền từ chính mình gói đầu phía dưới lấy ra một cái tiểu bõ bao, mở ra vừa thấy thế nhưng là một trương tràn ngập tự giấy cùng một cái tiểu sứ bàn.

Vương tiểu chiêu mắt sắc, vừa thấy liền nhận ra đây là cái gì đồ vật tới, "Đĩa tiên? Người còn tin cái này?"

Lý quyên đẩy đẩy mắt kính nói, "Thử xem bái, nói không chừng thật đúng là sẽ linh đâu?"

Tiểu nam nhìn nhìn trong ký túc xá ánh sáng nói, "Ngày tối lửa tắt đèn, như thế nào chơi a!"

Lý quyên cười cười nói, "Không cần bật đèn, chỉ cần mở ra một phiến cửa sổ là được....."

Vừa mới bắt đầu Lưu thiên thiên là không nghĩ chơi, chính là thỉnh đĩa tiên ít nhất cũng yêu cầu bốn người, vì thế nàng cũng chỉ hảo cố mà làm tới thấu cá nhân số.

Tiểu nam bởi vì ly cửa sổ gần nhất, cho nên Lý quyên khiến cho nàng đi đem cửa sổ mở ra, hiện tại là ba tháng thiên, bên ngoài nhiệt độ không

khí còn rất thấp, nàng mở ra cửa sổ sau liền cảm giác một trận gió lạnh thổi vào tới, lạnh nàng lập tức rung mình một cái!

Lúc này nàng đột nhiên nhìn đến dưới lầu bên con đường nhỏ ghế đá thượng thế nhưng ng ỡ một người nữ sinh, nàng cúi đầu, không biết đang nhìn cái gì.....

"Tiểu nam? Người mở ra cửa sổ liền nhanh lên lại đây a, đừng chậm trễ thời gian, hiện tại đầu mau 11 giờ! Làm khó coi ký túc xá lão sư không mau muốn tới kiểm tra phòng!" Lý quyên nhỏ giọng nói.

Tiểu nam quay đầu lại nói thanh, "Tới!" Nhưng chờ nàng lại nhìn về phía dưới lầu, phát hiện ghế đá thượng đã sớm không có người!

Nàng khi trở về, các nàng mấy cái đã sớm đem đồ vật đầu chuẩn bị tốt, vì thế mỗi người đầu vươn căn ngón giữa đặt ở tiểu cái đĩa mặt trên.

Liền nghe Lý quyên lẩm bẫm lẩm bẫm nói, "Đĩa tiên đĩa tiên người là của ta kiếp trước, ta là người kiếp này, như tục tiên duyên....."

Tiểu nam nghe Lý quyên cũng không biết tới tới lui lui nói bao nhiêu lần, liền ở nàng sắp ngủ ỡ thời điểm, trong tay tiểu cái đĩa đột nhiên nhẹ nhàng giạt mình!

Cho nên có lập tức đầu một cái giật mình thanh tỉnh lại đây, chỉ nghe Lý quyên đặc ý nói, "Không phải ta ở động a, là cái đĩa chính mình ở động!"

Tức khắc, một loại mao mao cảm giác ở vài người trung gian quanh quần, Lý quyên cái thứ nhất mở miệng hỏi vấn đề

"Đĩa tiên a đĩa tiên, chúng ta ở đây người đầu là nam nhân vẫn là nữ nhân!"

Nàng vừa dứt lời, liền thấy tiểu cá nhân đầu ngón tay hạ tiểu cái đĩa lập tức động lên, ỡ mới trên giấy nhanh chóng tìm, gần nhất mặt trên hồng mũi tên chỉ ở nữ tự mặt trên.

Vài người trong lòng một trận kích động, lần này nên vương tiểu chiêu hỏi, chỉ nghe nàng hưng phấn nói, "Lớp trưởng trưởng khái cùng lớp bên cạnh Ngô Mẫn có phải hay không cặp với nhau?"

Tiểu sứ đĩa lập tức ở bốn người chỉ gian bay nhanh chuyển động, cuối cùng dừng lại ở "Là" tự mặt trên!

Kế tiếp nên là tiểu nam, nàng không có như vậy nhiều bát quái vấn đề, chỉ muốn biết ngày mai hiểu rõ là khảo kia một khoa, vì thế nàng liền đối với sứ đĩa nói, "Ngày mai hiểu rõ khảo là khảo toán học sao?"

Tiểu sứ đĩa trên giấy xoay nửa ngày, chỉ hướng về phía "Không phải" hai chữ, Lưu thiên thiên hỏi tiếp, "Đó là tiếng Anh sao?"

Tiểu sứ đĩa lần này lại không nhúc nhích, mà là trực tiếp liền ngừng ở là mặt trên, đại gia đợi nửa ngày, Lý quyên mới một phách ót nói, "Đĩa tiên ý tứ là 'là' a, ngày mai chính là khảo tiếng Anh!"

Hỏi ra tất cả mọi người đều muốn hỏi vấn đề sau, Lý quyên liền chuẩn bị bắt đầu tiên đi đĩa tiên, đã có thể ở nàng vừa muốn niệm khẩu quyết thời điểm, đột nhiên nghe được ngoài cửa truyền đến một trận tiếng bước chân, nhìn dáng vẻ hẳn là xem ký túc xá lão sư tới.

Vài người hoảng hốt, liền không chờ Lý quyên niệm xong đầu đĩa tiên khẩu quyết sau liền rải tay, rồi mới từng người về tới trên giường nhanh chóng nằm hảo, tra ký túc xá lão sư thông thường đều sẽ không đi vào trong ký túc xá, mà là thông qua trên cửa sổ nhỏ hướng bên trong xem một cái, liền biết học sinh có hay không hảo hảo ngủ.

Chờ tra ký túc xá lão sư đi sau, tiểu nam cùng vương tiểu chiêu đều ngủ rồi, chỉ có vừa rồi cuối cùng buông ra tay Lý quyên trong lòng thế nhưng có ần ần bất an, nàng cảm giác không có niệm xong khẩu quyết liền buông ra tay hình như là không nên, chính là cụ thể vì cái gì nàng cũng không biết, dù sao hiện tại đầu buông ra!

Ngày hôm sau buổi sáng bốn người khởi đầu rất sớm, các nàng cùng nhau ôn tập tiếng Anh khai giảng mấy ngày nay lão sư giảng trọng

điểm.....

Quả nhiên, buổi sáng đệ nhất tiết khóa, giáo viên tiếng Anh liền âm mặt, cầm một xấp bài thi đi vào phòng học, trong ban mọi người vừa thấy lão sư bài thi, đầu phát ra "A?" Một tiếng, trừ bỏ tiểu nam các nàng bốn cái.

Vài người không chút hoang mang bắt đầu giải bài thi, mặt trên có thật nhiều đề thi đều là các nàng hôm nay buổi sáng ôn tập trọng điểm, vài người đều ở trong lòng âm thầm may mắn, còn hảo hỉ đĩa tiên hôm nay khảo cái gì, bằng không cũng sẽ cùng người khác một tương đương tràng há hốc mồm!

Tan học sau, bốn người cùng đi WC, vương tiểu chiêu càng hưng phấn dọc theo đường đi nháy nhót nói, "Chúng ta buổi tối thử lại, ta còn muốn hỏi điểm khác!"

Không nghĩ tới lần này Lý quỳên thế nhưng có chút do dự nói, "Còn tới a..... Nếu không chờ lần sau hiểu rõ khảo rồi nói sau!"

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Đĩa Tiên Kinh Mộng (Nhị)

Vào lúc ban đêm Lý quỳên không có kinh trụ này nàng ba người nấn nỉ ỉ ôi, buổi tối tắt đèn sau vẫn là lại lấy ra thỉnh đĩa tiên công cụ, nếu thượng một lần các nàng là vì hiểu rõ khảo thí, kia lúc này đây chính là chỉ do tìm kiếm cái lạ.

Tiểu nam vẫn là phụ trách đi mở cửa sổ, ai ngờ nàng vừa đứng đến cửa sổ liền phát hiện, ngày hôm qua thấy cái kia nữ sinh thế nhưng lại xuất hiện ở ghế đá thượng! Liền ở nàng nghi hoặc nhìn phía dưới khi, cái kia nữ sinh lại đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía các nàng cửa sổ, dọa tiểu nam lập tức lùi về trong ký túc xá.

"Xảy ra chuyện gì?" Vương tiểu chiêu vừa quay đầu lại vừa lúc nhìn đến tiểu nam đem thân mình nhanh chóng súc bụng trong.

Tiểu nam sắc mặt có chút khản trương nói: "Phía dưới có cái kỳ quái nữ sinh, tạc khai ta liền nhìn đến nàng vẫn luôn ngồi ở bên ngoài, hôm nay nàng lại tới nữa!"

Mặt khác ba người vừa nghe lập tức đều chạy đến cửa sổ vừa thấy, kết quả phía dưới ghế đá thượng lại cái gì đều không có!

Lưu thiên thiên oán giận nói, "Nào có a? Tiểu nam, người có phải hay không hoa mắt?"

Tiểu nam cũng nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ, quả nhiên không thấy, chính là nàng biết chính mình khẳng định không có hoa mắt, cái kia nữ sinh nhất định có cố quái!

Lúc sau vài người thu thập hảo tâm tình sau, liền chuẩn bị bắt đầu thỉnh đĩa tiên, lần này khẩu quyết là vương tiêu chiêu niệm, chỉ thấy nàng nhắm mắt vẻ mặt thành kính nói, "Đĩa tiên đĩa tiên người là của ta kiếp trước, ta là người kiếp này, như tục tĩu duyên....."

Theo nàng lặp lại niệm động khẩu quyết, bốn người đều ngón tay thượng tiêu sứ bàn bắt đầu một chút chuyển động lên, bởi vì vương tiêu chiêu là thỉnh tiên người, cho nên cái thứ nhất vấn đề từ nàng bắt đầu.

"Đĩa tiên đĩa tiên, người là nam nhân vẫn là nữ nhân?"

Tiểu sứ bàn trên giấy chuyển động hai vòng sau chỉ hướng về phía "Nữ" tự.

Cái thứ hai đặt câu hỏi chính là Lý quyên, "Đĩa tiên đĩa tiên, người có phải hay không cố đại người?"

Tiểu sứ bàn lần này trực tiếp chỉ ở "Không" tự thượng.

Tiểu nam vừa thấy đến phiên chính mình, nàng bật thốt lên liền hỏi, "Người có phải hay không ta vừa rời từ cửa sổ nhìn đến cái kia nữ sinh?"

Nàng hỏi xong câu này sau, mặt khác ba người đều tròn tròn mắt, các nàng không nghĩ tới tiểu nam sẽ hỏi như thế trắng ra.

Mà cùng lúc đó, trên giấy tiêu sứ bàn đột nhiên rất nhỏ chấn động một chút, nhiên thẳng tắp chỉ hướng về phía "Là"!

Vài người lập tức tròn tròn mắt, cuối cùng một cái đặt câu hỏi là Lưu thiên thiên, cái này học bá kỳ thật vẫn luôn không tin cái gì đĩa tiên bút tiên, lần trước tiếng Anh hiểu rõ khảo thí sự nàng cũng cảm thấy chỉ do trùng hợp thôi.

Cho nên nàng cuối cùng một vấn đề cũng không có như vậy đi tâm, chỉ là theo phía trước mấy người vấn đề tiếp tục hỏi đi xuống, "Người là cái gì thời điểm chết?"

Vấn đề này vừa ra khỏi miệng, này nàng vài người đều hít ngược một hơi khí lạnh, cùng lúc đó trên giấy tiêu sứ bàn đột nhiên bạo tẩu, không ngừng tại chỗ xoay quanh, liền ở vài người dọa liền phải buông tay khi, liền thấy tiêu sứ bàn mũi tên thế nhưng chậm rãi chỉ hướng về phía mấy cái con số.

2-0-0-8-6-2-0

Tiểu nam thấp giọng niệm ra tới, "2008 năm 6 nguyệt 20 ngày?"

Đương đĩa tiên cấp ra cái này chuẩn xác ngày sau, vài người trong lòng đều có chút hoảng, Lý quyên đổi mới ý bảo tiểu chiêu mau niệm khẩu quyết đưa quá đĩa tiên.....

Lúc này ngoài cửa sổ ánh đèn chợt lóe, tiểu nam không tự chủ quay đầu nhìn lại, lại ở cửa sổ pha lê ảnh ngược nhìn đến, các nàng bên người thế nhưng đứng một cái tóc dài nữ sinh!

Thình lình xảy ra kinh hách, làm tiểu nam kêu sợ hãi một tiếng sau, bản năng súc ngón tay.

"Người làm cái gì nha! Không tiễn đi đĩa tiên phía trước không thể buông tay!" Lý quyên tức giận nói.

Tiểu nam sắc mặt tái nhợt chỉ chỉ trên cửa sổ pha lê, lại nửa ngày cũng chưa nói ra lời nói tới, có lẽ chính mình lần này mới là hoa mắt đi, rốt cuộc chỉ là chột lóa mà qua.

Hiện tại tiểu sứ bàn thượng còn dư lại ba người ngón tay, chính là tiểu sứ bàn lại còn ở thông thả động, này lần thuyết minh đĩa tiên còn chưa đi, vì thế tiểu chiêu lập tức niệm động đưa tiên khẩu quyết, thẳng đến tiểu sứ bàn vẫn không nhúc nhích mới thôi.

Tiến đi đĩa tiên sau vài người đều cảm giác trong lòng có chút quái quái, mỗi người trong lòng đều có nói ra bất an cảm giác, đặc biệt là tiểu nam, nàng cả đêm cơ hồ đều không có như thế nào ngủ, vẫn luôn suy nghĩ chính mình ở pha lê thượng nhìn đến cái kia bóng dáng.....

Sáng sớm hôm sau, cũng không biết có phải hay không tâm lý tác dụng, vài người đều cảm giác thân thể của mình thực mỗi mệt, không giống vừa mới tỉnh ngủ cảm giác.

Giữa trưa thời điểm, tiểu nam một người trộm lưu đến giáo ngoại một tiệm net lên mạng, nàng ở trên mạng tra xét tra trường học mấy năm gian phát sinh quá đại sự, đặc biệt là 2008 tiên hậu.

Kết quả một tra dưới mới phát hiện, nguyên lai ở 2008 còn có thực sự có một cái nữ học thượng ở trong trường học thất cổ tự sát!

Trên mạng nói, cái kia nữ sinh kêu Thẩm mộng, là lúc ấy đầu tháng ba nhất ban một người bình thường học sinh, nàng ở 2008 năm 6 nguyệt 20 ngày hôm nay treo cổ ở trường học Tây Bắc giác một chỗ vành đai xanh trên đại thụ.

Trên mạng còn mang thêm một trương Thẩm mộng thất cổ chỗ ảnh chụp, tiểu nam như thế nào xem như thế nào cảm giác này còn không phải là các nàng ngoài cửa sổ kia phiến xanh hoá sao?

Lúc ấy trong trường học đ ồng học đôi nàng chết có ba loại suy đoán, một là bởi vì học tập áp lực quá lớn, mà Thẩm mộng thành tích ở ngay lúc đó trong ban cũng chỉ có thể xem như trung thượng đ ẳng.

Nhị là bởi vì cảm tình, cho là có cái chuyển giáo sinh cùng nàng vẫn luôn đi thực ly, sau tới lại có người nhìn đến cái kia chuyển giáo sinh lại cùng khác nữ sinh ở bên nhau, cho nên lúc ấy đại gia cũng đ ều là hoài nghi Thẩm mộng có thể hay không chịu không nổi thất tình đã kích tự sát.

Cái thứ ba khả năng chính là vườn trường khi dễ, cụ nói nàng đã từng không biết bởi vì cái gì, từng bị năm sáu cái nữ sinh đ ỗ ở trường học của, trước mặt mọi người phiến mấy cái cái tát.

Dương nhiên đây đ ều là các võng hữu chính mình phân tích, hiện tại duy nhất có thể xác định chính là, Thẩm mộng thật là tự sát, chính là nàng ở tự sát trước lại không có lưu lại bất luận cái gì đôi câu vài lời.

Vào lúc ban đêm trở lại trong ký túc xá, tiểu nam không dám trực tiếp đối với các nàng nói chính mình phát hiện sự tình, chỉ là thực nghiêm túc đối nói cho các nàng, chính mình sau này đ ều sẽ không lại chơi đĩa tiên, còn gọi các nàng cũng không cần chơi!

Không nghĩ tới Lý quyền nghe xong cũng tỏ vẻ chính mình sau này cũng không chơi, thỉnh đĩa tiên đ ồ vật cũng đã còn cấp bằng hữu. Nhưng tiểu nam lại phát hiện Lý quyền đang nói lời này khi biểu tình có chút cổ quái, tựa hồ có cái gì dấu điểm.....

9 điểm 20 đúng giờ tắt đèn sau, bốn cái nữ sinh nằm ở trên giường nói chuyện phiếm, Lưu thiên thiên đối đại gia nói, "Kỳ thật ta rất sớm li ền nghe nói qua trường học ở mấy năm trước đã từng có một người nữ sinh tự sát đã chết, lúc sau còn quay chung quanh việc này truy ền lưu rất nhi ều khủng bố truy ền thuyết, chính là ta vừa nghe chính là biết là giả."

Tiểu chiêu nghe xong lập tức bất an nói, "Chúng ta đây ngày hôm qua mời đến đĩa tiên có thể hay không chính là cái kia nữ sinh a?"

"Ta xem không chuẩn chính là!" Lưu thiên thiên xấu xa nói.

Chính là Lý quyên lại đột nhiên đánh gãy các nàng hai đối thoại nói, "Đừng nói bậy được không? Chúng ta thỉnh hai lần đĩa tiên đầu nửa đường có người rời đi, đây là thỉnh đĩa tiên tối kỵ! Có một số việc thật không phải có thể đùa giỡn nói bậy lời nói!"

Các nàng nhìn Lý quyên có chút sinh khí, liền một đám đầu ngậm miệng lại không lên tiếng.

Ngủ đến nửa đêm, tiểu nam lên thượng WC, ai ngờ nàng mới vừa vừa ra khỏi cửa liền nhìn đến Lý quyên thế nhưng đi ở nàng phía trước, vì thế tiểu nam liền chạy chậm suy nghĩ đuổi theo nàng, không nghĩ tới Lý quyên đi còn rất nhanh, một chút liền queo vào trong WC.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Đĩa Tiên Kinh Mộng (Tam)

Tiểu nam đi vào xí vừa thấy, trong đó một cái ô vuông môn là đóng lại, xem ra là Lý quyên ở bên trong, vì thế nàng đi vào bên cạnh một cái ô vuông, biên chơi di động biên hỏi Lý quyên, "Quyên Nhi, người có phải hay không biết cái gì sự không cùng chúng ta nói a!"

Chính là cách vách Lý quyên lại không có trả lời nàng, chỉ là không ngừng ở phiên thư, tiểu nam vừa thấy liền WC hiện tại này ánh sáng Lý quyên còn có thể thấy được thư? Nàng cũng thật là phục, vì thế liền ở chuẩn bị rời đi khi đối Lý quyên nói, "Nơi này ánh sáng quá mờ, như thế đọc sách quá phí mắt, mau trở về ngủ đi!"

Tiểu nam trở lại ký túc xá sau, vừa định trở lại trên giường ngủ, lại đột nhiên phát hiện Lý quyên thế nhưng liền ở chính nàng trên giường ngủ đâu, kia vừa rồi người kia lại là ai? Xem bóng dáng khẳng định là Lý quyên a!

Nàng có chút trọng nhị hòa thượng sờ không được đâu, đang chuẩn bị lên giường, lại đột nhiên nghe được ký túc xá cửa mở, Lý quyên cúi đầu từ bên ngoài đi đến, tiểu nam lập tức cảm giác chính mình toàn thân lông tơ đều dựng lên. 【 \ hoàng \ đối mới mau mời tìm tòi iau】

Chỉ thấy cái kia Lý quyên động tác thuần thực lên giường sau, thế nhưng cũng nằm ở trên giường, hai cái Lý quyên nháy mắt hợp thành một cái.

Tiểu nam cũng không biết chính mình là như thế nào bò lại trên giường, chờ nàng phục hồi tinh thần lại khi cũng đã dùng chân chặt chẽ bưng kín đầu, chính là vừa rồi quý dị một màn quá dọa người, làm nàng thật lâu không thể đi vào giấc ngủ, vì cái gì sẽ có hai cái Lý quyên?

Lúc này nàng từ chăn khe hở nhìn về phía Lý quyên trên giường, nàng thế nhưng còn vẫn duy trì cái tư thế vẫn không nhúc nhích, phỏng phát không có hô hấp người chết giống nhau!

Nghĩ đến đây nàng lập tức liền đem đầu mông lên, rồi mới đại khí cũng không dám suyễn ai tới rồi hùng đông, thẳng đến nghe được người có rời giường rửa mặt, nàng mới chậm rãi ngủ.....

Tiểu nam chính ngủ hương đầu, đột nhiên cảm giác có người ở kêu chính mình, "Tiểu nam! Mau tỉnh lại..... Tiểu nam!"

Nàng trợn mắt vừa thấy nguyên lai là Lưu thiện thiện, vì thế nàng liền dùng tay xoa xoa mắt nói, "Xảy ra chuyện gì?"

Lưu thiện thiện nhất phiến bạch nhãn nói, "Xảy ra chuyện gì? Người nhìn xem hiện tại vài giờ, người còn thượng không đi học?"

Tiểu nam nhìn thoáng qua thời gian, rồi mới một cái giật mình bò lên, "Ta đi! Sớm tự học lập tức liền bắt đầu! Người như thế nào mới kêu ta a!"

"Người còn không biết xấu hổ nói a, đêm qua người có phải hay không đi ăn trộm gà? Người nói này sáng sớm thượng ai không kêu lên người rời giường, nhưng ngài lão nhân gia lại một chút phản ứng đầu không có!" Lưu thiện thiện cập vì khó chịu nói, "Nếu không phải xem hôm nay sớm tự học là chủ nhiệm lớp tới thượng, ta thật lười trở về kêu người, nhanh lên! Đừng làm hại ta cũng đến trễ!"

Tiếp theo này một đường phía trên, liền nhìn đến hai nữ sinh, một cái túm một cái khác ở vườn trường chạy như điên, mà một cái khác nhưng vẫn ở nỗ lực trát biện tử.....

Hai người cơ hồ là dẫm tiếng chuông đi vào phòng học, còn hảo hôm nay chủ nhiệm lớp không có sớm tới phòng học, bằng không chuẩn ai phê bình!

Các nàng hai cái đây người là hãn mới vừa ng ẩ ở trên chỗ ng ẩ, liền thấy chủ nhiệm lớp dẫm nàng kia 11 centimet giày cao gót đi đến, nàng đầu tiên là đứng ở trên bục giảng hướng phía dưới nhìn nhìn, nhiên đây đây nàng kia độ cao cận thị hậu mắt kính nói, "Sau này các người buổi sáng đầu nắm chặt điểm thời gian, đừng hoảng hốt hoảng loạn trương chạy lung tung!"

Tiểu nam cùng Lưu thiện thiện vừa nghe, thiếu chút nữa dọa cắn đầu lưỡi, liền ở các nàng cho rằng chính mình bị lão sư nhìn đến khi, lại nghe chủ nhiệm lớp nói, "Ta vừa r ẩ ở văn phòng cửa sổ ra bên ngoài vừa thấy, cũng không biết là cái kia ban hai cái học sinh, một đường chạy như điên vào khu dạy học, kia tốc độ có thể cùng Bolt một l ần!"

Phía dưới học sinh nghe xong cười vang, chủ nhiệm lớp còn tưởng rằng đại gia đang cười nàng câu này chê cười, không nghĩ tới là đang cười kia hai cái học sinh chính là tiểu nam cùng Lưu thiện thiện.....

Giữa trưa tan học, hai người bị trong ban đ ồng học chê cười một đường, trở lại ký túc xá Lưu thiện thiện còn tức giận bất bình nói, "Ta chiêu ai chọc ai!"

Tiểu nam vừa nghe lập tức lấy lòng nói, "Ta sai! Ta sai! Đầu là ta sai! Ta hướng lãnh đạo bảo đảm, l ần sau khẳng định chạy lại nhanh lên!"

Bởi vì Lưu thiện thiện là trong ban học tập uỷ viên, cho nên cùng ký túc xá vài người li ền diễn xưng nàng vì lãnh đạo.

Lưu thiện thiện vừa nghe lập tức lạnh giọng nói, "Còn tưởng có tiếp theo!"

Tiểu nam lập tức xua xua tay nói, "Không dám không dám, bảo đảm không có tiếp theo!" Chính là tưởng tượng đến chính mình đêm qua nhìn đến tình cảnh, nàng liệ̀n không tự giác nhìn về phía Lý quyên, nhưng vừa thấy dưới mới phát hiện, ngày thường ái nói ái cười Lý quyên, hôm nay lại lời nói rất ít, nếu không phải tiểu nam cố tình đi quan sát nàng, liệ̀n cơ hồ không cảm giác được nàng tộ̀n tại giống nhau.

Nghĩ vậy, tiểu nam lại đột nhiên đối Lý quyên nói, "Quyên Nhi, người hôm nay xảy ra chuyện gì? Có phải hay không có cái gì tâm sự a?"

Nghe nàng như thế vừa nói, tiểu chiêu cũng phụ họa nói: "Chính là a, ngày thường liệ̀n người lời nói nhiều nhất, nhưng ta xem hôm nay người một ngày cũng không như thế nào nói chuyện? Xảy ra chuyện gì? Có cái gì sự còn không thể cùng chúng ta mấy cái nói?"

Lý quyên nghe được có người kêu chính mình, đầu tiên là thân mình cứng đờ, rồi mới chậm rãi ngừng đầu bài trừ một cái mỉm cười nói, "Không có việc gì, ta chính là đêm qua không có ngủ hảo....."

Tiểu nam nghe xong trong lòng càng là nghi hoặc, ngày hôm qua nàng ở trên giường vẫn không nhúc nhích, nơi nào giống không ngủ tốt hình dáng a! Lúc này tiểu chiêu từ trong bao lấy ra một ít đồ ăn vặt đặt ở trên bàn, "Tới, các người tới nếm thử, đây là ta mới từ trên mạng bán quả hạch, nhìn xem ăn ngon không....."

Vài người vừa nghe liệ̀n cao hứng lại đây ăn lên, tiểu chiêu lão ba khai một nhà nội y nhà xưởng, là vài người trung thổ hào, cho nên nàng thường xuyên thỉnh đại gia ăn đồ ăn vặt, tiểu nam lại đây liếc mắt một cái liệ̀n nhìn đến chính mình yêu nhất ăn điều lò đậu phộng, ai ngờ nàng vừa định đi lấy, lại thấy đến Lý quyên không chút nghĩ ngợi liệ̀n cầm lấy tới ăn!

Tiểu nam lập tức liệ̀n xem tròn tròn mắt, nàng liệ̀n như vậy thẳng ngọng ngác nhìn Lý quyên, người sau phát hiện nàng đang xem chính mình, liệ̀n đem trong tay đậu phộng đưa cho nàng nói, "Người muốn ăn? Cho người!"

Tiểu nam có chút đờ đẫn tiếp nhận đậu phộng, rồi mới đối Lý quyên nói, "Người không sao chứ!"

Lý quyên có chút không thể hiểu được nói, "Không có việc gì a? Ta có thể có cái gì sự?"

Tiểu nam nhìn nhìn trong tay đậu phộng, không lại nói cái gì.....

Tắt đèn phía trước đại gia liền đem sở hữu đồ ăn vặt đầu tiêu diệt hết, liền ở tiểu chiêu chuẩn bị xuống giường đi tắt đèn khi, nàng đột nhiên kêu sợ hãi một tiếng nói, "Quyên Nhi! Người mặt xảy ra chuyện gì?"

Vài người quay đầu nhìn lại, vừa rồi còn hảo hảo Lý quyên, này sẽ trên mặt lại nổi lên từng mảnh từng mảnh hồng bệnh sởi!

Lưu thiên thiên cũng từ trên giường xuống dưới nhìn nhìn Lý quyên mặt nói, "Quyên Nhi, người có phải hay không ăn đậu phộng!"

Lý quyên có chút mờ mịt nói, "A? Ta..... Ta vừa rồi không chú ý..... Có thể là ăn đi!"

Tiểu chiêu lập tức ở trong ngăn kéo nhảy ra dị ứng được nói, "Người có phải hay không điên rồi! Chính mình đậu phộng dị ứng không biết sao? Lần trước cái kia bánh có nhân như vậy một chút đậu phộng khiến cho người ba ngày ba đêm không mặt mũi gặp người! Người như thế nào liền không dài trí nhớ đâu?"

Lý quyên biểu tình cố quái nói, "Ta..... Ta cấp đã quên!"

Tiểu nam nhìn chăm chăm vào Lý quyên nhìn, nàng tâm nghi vấn đang từ từ biến đại, một cái biết chính mình ăn đậu phộng dị ứng người như thế nào khả năng đã quên đâu? Hơn nữa vừa rồi nàng còn nhắc nhở Lý quyên một chút, chính là nàng lại một chút phản ứng đầu không có, này chỉ có thể thuyết minh, nàng căn bản không biết chính mình đậu phộng dị ứng!

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Đĩa Tiên Kinh Mộng (Bốn)

Lý quyên vẫn là ở ngày hôm sau đi bệnh viện, bởi vì nàng toàn thân trên dưới đầu nổi lên từng mảnh từng mảnh hồng bệnh sởi, cuối cùng đành phải đi truyền dịch!

Cuối tuần, trong ký túc xá người đầu tiên về nhà, tiểu nam bởi vì phải đợi mẹ mẹ tới đón, cho nên nàng thứ sáu muốn ở trong ký túc xá ở một đêm thượng, nhưng khác nàng giết mình chính là Lý quyên thế nhưng cũng không có đi!

Lý quyên thấy tiểu nam nhìn chăm chăm chính mình, liền ánh mắt có chút trốn tránh nói, "Ta..... Trong nhà cái này cuối tuần không ai, cho nên ta liền..... Liền không trở về!"

Tiểu nam nghi hoặc nhìn nàng, nếu là ở ngày thường, Lý quyên khẳng định về nhà nhất tích cực một cái, vì thế nàng do dự ở luôn mãi, rốt cuộc hỏi ra câu kia vẫn luôn quanh quẩn ở nàng trong lòng nói, "Người là ai?"

Lý quyên thẫn sắc cứng lại, rồi mới cười khan vài tiếng nói, "Ta? Ta còn có thể là ai? Ta chính là ta a!"

Tiểu nam lại lắc đầu nói, "Người là người? Hảo, vậy người nói cho người trước học kỳ cuối kỳ khảo thí tiếng Anh khảo thí như thế nào?"

"Ta không nhớ rõ....." Lý quyên biểu tình đặc biệt mất tự nhiên nói.

"Vậy người trong nhà kim mao kêu cái gì tên?"

"Kêu hoan..... Hoan, đối kêu hoan hoan."

"Nhà người căn bản là không nuôi chó!"

Lý quyên nghe xong đột nhiên biểu tình dữ tợn nói, "Ta cảnh cáo người, bớt lo chuyện người!"

Tiểu nam bị nàng biểu tình hoảng sợ, chính là lại vẫn là tráng lá gan nói, "Người trừ phi không nói lời nào, bằng không chỉ cần nhận thức Lý quyên người thực mau là có thể phát hiện người có vấn đề, bởi vì người trừ bỏ nàng tên ngoại, cái gì cũng không biết!"

Lần này Lý quyên cũng không có phản bác nàng, mà lặng lẽ ngồi ở trên giường, đầu rũ rất thấp, vẫn luôn cũng không nói lời nào..... Hết lâu

lúc sau, nàng mới thấp giọng nói, "Ta không có ác ý..... Ngày đó là các người đem ta đưa tới, chính là bởi vì các người trên đường bắt tay buông ra, cho nên ta vẫn luôn liề n không đi thành, chỉ có thể b ờ h ờ ở các người ký túc xá phụ cận....."

Tiểu nam hai mắt trợn lên nói, "Người là cái kia đĩa tiên?"

Lý quyên "Ân" một chút thanh, r ấ mới đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía tiểu nam, chỉ thấy nàng hai mắt trắng bệch, căn bản nhìn không thấy đ ờng tử!

Đọa tiểu nam thân mình từ nay về sau một lui, thiếu chút nữa đặt mông ng ấ dưới đất.....

"Người..... Người muốn làm sao?" Tiểu nam run giọng hỏi.

Lý quyên nhún nhún vai nói, "Ta chỉ là làm người nhìn xem chân chính ta....."

"Không c ần! Ta không có hứng thú!" Tiểu nam một ngụm từ chối nàng.

Lý quyên xem tiểu nam vừa kinh vừa sợ nhìn chính mình, lại có chút ủy khuất nói, "Ta không phải cố ý muốn thương vị đ ờng học này thân, chỉ là các người vài người trung nàng dương khí yếu nhất..... Lúc trước ta chỉ là ham chơi thử thử, chính là không nghĩ tới ta lại như thế nào cũng ra không được! Bởi vì đã lâu đ ều không có người cùng ta nói chuyện, cho nên ta liề n tưởng lòng tham lại nhi ều đ ải mấy ngày."

Tiểu nam thấy nàng biểu tình đáng thương, liề n hỏi nàng: "Người là vẫn luôn ở chúng ta ngoài cửa sổ đọc sách cái kia nữ sinh?"

Lý quyên gật gật đầu nói, "Ta vẫn luôn đ ều ở nơi đó ng ấ, cũng không biết ng ấ đã bao lâu, chưa từng có người có thể nhìn đến ta, trừ bỏ người....."

Tiểu nam nghe xong nghĩ th ần, chính mình nhưng đủ suy, gặp quý một liề n không được, còn thấy hai liề n! Hiện tại phải nghĩ biện pháp cứu Lý

quyên mới được, vì thế tiểu nam liền đối nàng nói, "Người kêu cái gì tên?"

Lý quyên do dự một chút, mới chậm rãi nói, "Ta kêu Thẩm mộng....."

"Thật là người!" Tiểu nam có chút giật mình nói.

Thẩm mộng sững sốt, "Người nhận thức ta?"

Tiểu nam lắc đầu nói, "Ta chỉ là nghe nói qua người..... Sự tình."

Thẩm mộng quay đầu lại nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ nói, "2008 năm 6 nguyệt 20 ngày, ta liền treo cổ ở cây đại thụ kia thượng....."

Tiểu nam nghe xong thân mình nhịn không được rung mình một cái, "Người vẫn luôn ở chỗ này?"

Thẩm mộng gật gật đầu nói, "Ta cũng không biết chính mình vì cái gì không thể rời đi, mấy năm nay ta vẫn luôn bồng bồng ở gần đây, chính là chưa từng có người nào có thể thấy ta, trừ bỏ..... Người. Kỳ thật ta thương Lý quyên thân cũng chỉ là muốn đi tập giáo địa phương khác chuyển vừa chuyển, nhìn xem có thể hay không tìm được nàng....."

Tiểu nam cảm thấy Thẩm mộng sở dĩ vẫn luôn không đi, khẳng định còn có cái gì nguyện vọng không thực hiện, nếu có thể giúp nàng hoàn thành nguyện vọng này, có lẽ nàng là có thể chân chính rời đi.

Vì thế nàng thật cẩn thận hỏi, "Người trong miệng nàng là ai?"

Thẩm mộng bị nàng như thế vừa hỏi, trên mặt thế nhưng sẽ có tia ý cười nói, "Nàng là lúc ấy mới tới thực tập lão sư, kêu Chu Đình Đình."

Tiểu nam nghe thấy cái này tên cảm giác có chút quen tai, nhưng là khẳng định không phải bổn giáo lão sư, trường học mỗi năm đều sẽ có mới tới thực tập lão sư, chính là thực tập kỳ một kết thúc liền hễ từng người trường học, hơn nữa đây đều là bảy tám năm trước sự tình, muốn tìm đến nàng hẳn là không dễ dàng.

Chính là tiểu nam lại vẫn là tò mò hỏi, "Người tìm nàng làm cái gì? Chẳng lẽ người chết cùng nàng có quan hệ? Người muốn tìm nàng báo thù!"

Không nghĩ tới Thẩm mộng lại liên tục xoa tay nói, "Không đúng không đúng, ta, ta chỉ là muốn nhìn một chút nàng quá có được không mà thôi....."

"Người thật muốn tìm được nàng?" Tiểu nam không xác định hỏi.

Thẩm mộng thật mạnh gật gật đầu nói, "Chỉ cần có thể tìm được nàng, ta liền lập tức rời đi Lý quyên thân thể, ta như thế nhiều năm vẫn luôn đều tưởng tái kiến nàng một mặt, chính là ta ở chỗ này bỡ ngỡ như thế lâu, lại trước sau không tái kiến quá nàng."

Tiểu nam nghĩ nghĩ nói, "Ta có thể giúp người đi tìm nàng, chính là người muốn đem các người chi gian sự tình giảng cho ta nghe, bằng không chỉ bằng một cái tên, thật sự rất khó tìm!"

Thẩm mộng biểu tình phi thường do dự, chính là tưởng tượng đến chính mình đã là cái quý, còn sợ cái gì đâu? Vì thế nàng liền đối tiểu nam nói về chính mình năm đó tự sát chân chính nguyên nhân.....

Năm ấy ta mới vừa thượng đầu tháng ba, bởi vì lập tức muốn gặp phải trung khảo, cho nên học tập áp lực đặc biệt đại, ta học tập thành tích vẫn luôn thường thường, cũng không dám hy vọng xa vời có thể thi đậu cái gì điểm giữa cao trung, chính là cha mẹ lại thường thường ở ta bên tai lái nhải, "Chỉ cần người có thể thi đậu, đập nãi bán sắt cũng muốn cung người đi đọc!"

Chính là lúc ấy ta căn bản cái gì cũng học không đi vào, lão sư ở mặt trên giảng bài, ta thì tại phía dưới hèn du vũ trụ, cứ như vậy, ta thành tích vẫn luôn đi xuống, cuối cùng liền trong đó chờ đợi không đứng được.

Chủ nhiệm lớp bởi vì việc này cũng không thiếu tìm ta gia trưởng, chính là ngay lúc đó ta chính là trần không dưới tâm tư học tập, thẳng đến

có một ngày, trong ban tới một vị còn không có tốt nghiệp thực tập lão sư, kêu Chu Đình Đình, nàng tới đại hưu nghỉ sinh giáo viên tiếng Anh khóa.

Bởi vì là nàng tuổi cùng chúng ta cũng kém không được vài tuổi, hơn nữa nàng tính cách thực rộng rãi, cho nên không mấy ngày liền cùng chúng ta đánh thành một mảnh.

Lúc ấy ta tiếng Anh phi thường kém, vừa lên khóa liền muốn đánh buồn ngủ, chính là thượng nàng khóa ta lại một chút cũng không đáng vậy, đúng là bởi vì nàng sinh động thú vị dạy học phương pháp làm ta đối tiếng Anh môn học ngày dần dần sinh ra hứng thú.

Nhưng ta ngay lúc đó tiếng Anh cơ sở thật sự rất kém cỏi, vì thế nàng liền chủ động đưa ra cho ta khai tiêu tảo, mỗi ngày tan học sau ta đều đi nàng trong ký túc xá học bù, đôi khi vì có thể làm ta thích thượng tiếng Anh, nàng còn mang theo ta mường nhánh xem ngoại quốc tảng lớn, tới rèn luyện ta ngữ cảnh cùng ngữ cảm.

Sau tới ta liền càng ngày càng thường xuyên hướng nàng trong ký túc xá chạy, từ vừa mới bắt đầu chỉ nói tiếng Anh, đến cuối cùng không có gì giấu nhau, ta đem chính mình đối tượng lai mê mang một cỗ não tất cả đều nói cho nàng, nàng giống như là một cái đại tỷ tỷ giống nhau, cho ta nói rất nhiều người sinh đạo lý.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Đĩa Tiên Kinh Mộng (Năm)

Kia đoạn thời gian ta quá thật sự thực vui vẻ, ta khắc phục chính mình tự ti tâm lý, minh bạch, đi học, khảo thí, lấy được hảo thành tích chân chính ý nghĩa nơi.....

Chính là sau tới ta dần dần phát hiện, mỗi lần khi ta cùng nàng có một ít thân mật động tác khi, ta liền sẽ cảm giác da mặt nóng lên, tim đập gia tốc, một lần làm ta cho rằng chính mình là nhiễm bệnh!

Liền ở ta chính mê mang thời điểm, đã xảy ra một việc làm ta có chút trở tay không kịp. Ngày đó giữa trưa ta cùng bình thường giống nhau đi đờ

ăn mứt cốm, kết quả ở xếp hàng thời điểm không nhỏ đụng vào phía trước một cái nam đũa học.

Cái này nam sinh kêu trương lỗi, là chúng ta lớp bên cạnh thể dục uyển viên, bởi vì là ta đâm người khác, cho nên liền chủ động cùng hắn xin lỗi, trương lỗi cũng cười nói, "Không có gì cùng lắm thì."

Ta vốn dĩ cho rằng này chỉ là một chuyện nhỏ, liền không có đem nó để ở trong lòng, chính là từ đây lúc sau, trương lỗi liền thường xuyên làm ta ngã ã cùng bàn cho ta mang tờ giấy, ước ta cùng đi nhà ăn ăn cốm.

Lúc ấy ta cũng không có ý thức được hắn là muốn đuổi theo ta, thẳng đến bị mấy nữ sinh đỡ ở trường học cửa, còn không thể hiểu được bị phiền mấy cái cái tát sau, ta mới biết được trương lỗi đối một cái thích hắn nữ sinh nói, hắn thích ta.

Ta bị đánh sự tình thực mau liền truyền khắp toàn giáo, trương lỗi trước tiên chạy tới tìm ta xin lỗi, còn hướng ta thổ lộ, chính là ta lại lạnh nhạt đối hắn nói, "Thực xin lỗi, chúng ta vĩnh viễn chỉ có thể làm bằng hữu."

Bởi vì ngay lúc đó ta rất cuộc minh bạch thích một người là như thế nào cảm giác, chính là người kia cũng không phải trương lỗi. Nhưng ta còn là hắn là cảm tạ hắn, nếu không có hắn xuất hiện, ta còn ở mê mang trung không biết làm sao đâu!

Rất cuộc..... Ở một ngày ngộ sau, ta lấy hết can đảm đi tới chu lão sư trong ký túc xá, ta tưởng nói cho nàng, ta vẫn luôn thích người là nàng! Ai ngờ vừa đến nàng ký túc xá cửa khi, lại nghe đến nàng ở bên trong gọi điện thoại.

"Ngô tử, mộng gợn nhất thành tích có đi đâu đê cao, ân, đối, không cần cảm tạ, ta vẫn luôn cũng đều lấy nàng đương muội muội giống nhau đối đãi, yên tâm đi Ngô tử, còn có..... Ta bạn trai kia sự kiện như thế nào? Thật sự! Thật tốt quá! Thật cảm ơn người Ngô tử!"

Nghe đến đó ta cảm giác chính mình cả người lạnh băng, nếu ta không đoán sai nói, Chu Đình Đình trong miệng Ngô tử liền hẳn là ta mẹ, nàng ở

công thương trong cục công tác, cho nên luôn là có người cứu nàng làm việc.

Nhưng ta như thế nào cũng không nghĩ tới ta cũng sẽ trở thành quyên lực giao dịch phẩm, trong nháy mắt ta thế giới quan sụp đổ, phía trước hết thảy ta cho rằng những thứ tốt đẹp hiện tại đều biến xấu xí vô cùng, một loại bị lừa gạt sỉ nhục cảm quanh quẩn ở trong lòng ta.

Là ta không bình thường vẫn là bọn họ không bình thường? Trước một giây đồng hồ ta còn tưởng rằng chính mình ở trong sương mù tìm được một tia ánh sáng, chính là này ánh sáng nháy mắt biến mất thời điểm, bốn phía lại so với phía trước còn muốn hắc.....

Ta vô pháp đối mặt chính mình, càng vô pháp lại đối mặt nàng, lúc ấy ta lựa chọn là xoay người chậm rãi rời đi, ngày đó buổi tối, ta một người ở trong trường học tới tới lui lui đi tới, giống đang tìm kiếm cái gì, buồn cười chính là ngay cả ta chính mình cũng không biết chính mình lúc ấy ở tìm cái gì.

Hiện tại ngẫm lại, hẳn là ở tìm sống sót lý do đi! Trước kia luôn là đem cái chết tưởng thực đáng sợ, chính là khi ta chân chính đi lựa chọn khi, lại là như vậy đơn giản, có lẽ mỗi cái tự sát người, ở chết sau đều khả năng sẽ hối hận đi!

Chính là ngay lúc đó ta chính là chui vào cái kia góc chết, như thế nào cũng đi không ra, hiện tại ngẫm lại, nếu lúc ấy ta có thể ngẫm lại cha mẹ ta mất đi ta sẽ là bộ dáng gì, có lẽ ta liền sẽ không tự sát.....

Tiểu nam nghe xong Thẩm mộng tự thuật sau, trong lòng nhiều ít cũng có chút tiểu xúc động, tuy rằng nàng không thể lý giải một cái nữ hài vì cái gì sẽ yêu một cái khác nữ hài, nhưng là nàng nguyện ý tưởng tin kia khẳng định đã từng là Thẩm mộng trong lòng tốt đẹp nhất đồ vật.

Vì thế tiểu nam nghĩ nghĩ nói, "Ta có thể giúp người tìm xem cái này Chu Đình Đình, nếu nàng còn ở bản địa nói."

Thẩm mộng vẻ mặt cảm kích nói, "Cảm ơn..... Chính là ta ngày mai có thể hay không trước mượn thân thể này đi xem cha mẹ ta?"

Tiểu nam có chút do dự, chính là đương nàng nhìn đến Thẩm mộng tràn đầy chờ mong mắt khi, nàng vẫn là gật đầu đồng ý, vì thế tiểu nam liền cấp làm Thẩm mộng dùng Lý quyên miệng lưỡi cho nàng cha mẹ gọi điện thoại nói, cái này cuối tuần sẽ ở tiểu nam gia ôn tập công khóa; mà tiểu nam tắc cấp phụ mẫu của chính mình gọi điện thoại nói, chính mình muốn đi Lý quyên gia ôn tập công khóa.

Như vậy hai người liền có thể sẵn hai ngày này thời gian đi đem Thẩm mộng này hai cái tâm nguyện tận lực thực hiện.....

Ngủ trước tiểu nam còn lần nữa dặn dò Thẩm mộng, "Người đừng ở làm ta sợ!"

Thẩm mộng xấu hổ cười cười nói, "Sẽ không, yên tâm."

Sáng sớm hôm sau, tiểu nam cùng Thẩm mộng cùng nhau ra trường học, đi trước Thẩm mộng 8 năm không có hễ quá gia. Ngày dọc theo đường đi Thẩm mộng tuy rằng không nói gì, chính là tiểu nam có thể thấy được nàng trong mắt ưu thương.

605 xe buýt chung điểm trạm chính là Thẩm mộng gia, nơi đó có một mảnh thực cũ xưa tiểu khu, tường ngoài nhan sắc có chút u ám loang lổ.

Thẩm mộng quen cửa quen ngõ đi vào trong đó một tòa lầu trước, nhưng nàng lại có chút gờn hươg tình khiếp, không biết nên như thế nào đối mặt phụ mẫu của chính mình. Tiểu nam nhìn ra nàng tâm tư, liền đối nàng nói, "Người so với ta đại 8 tuổi, năm ấy ta 7 tuổi, ta liền nói là người bạn qua thư từ, chỉ thông qua một lần tin, sau tới liền không có tin tức, hiện giờ ta tới nơi này đi học, liền ấn tin thượng địa chỉ tìm tới."

Thẩm mộng tuy rằng này cảm thấy cái lấy có chút gượng ép, chính là tổng so không có muốn hảo, vì thế nàng lấy hết can đảm đi tới nàng rời đi 8 năm trước gia môn, nhẹ nhàng gõ gõ cửa phòng, chính là bên trong nửa ngày đầu không có phản ứng.

Tiểu nam xem nàng gõ quá ôn nhu, liền chính mình duỗi tay "Bạch bạch" chụp hai tiếng, kết quả Thẩm mộng gia cửa phòng không khai, lại đem cách vách cửa phòng cấp gõ khai, chỉ thấy một cái 50 hơn tuổi phụ nữ trung niên đi ra, nghi hoặc hỏi, "Các người hai cái tìm ai?"

Tiểu nam một chút liền ngây ngẩn cả người, nàng đang do dự muốn hay không nói tìm Thẩm mộng thời điểm, lại nghe Thẩm mộng nói, "Ta tìm trương lam."

Phụ nữ trung niên vừa nghe là tìm trương lam, nàng mày nhăn lại nói, "Trương lam đã sớm dọn!"

"Cái gì?" Thẩm mộng vừa nghe liền mắt choáng váng, không biết nên làm sao bây giờ.

Tiểu nam chạy nhanh hỏi, "Cái gì thời gian dọn đi?"

Phụ nữ trung niên hồ nghi nhìn các nàng liếc mắt một cái nói, "Các người cùng nàng là cái gì quan hệ?"

"Chúng ta..... Chúng ta là trương a di đã từng giúp đỡ quá học sinh, hiện tại thượng trung học, nghĩ đến cảm tạ nàng." Tiểu nam thuận miệng một biên nói.

Phụ nữ trung niên vừa nghe liền thở dài một hơi nói, "Lam tử cũng là người tốt không có hảo báo, từ nàng nữ nhi xảy ra chuyện sau, nàng liền trước sau đều đi không ra cái kia bóng ma, sau tới không có biện pháp liền đành phải dọn đi rồi, có lẽ đổi cái hoàn cảnh liền sẽ không lại nhớ đến tiểu." "

Thẩm mộng cố nén khóe mắt mắt hỏi nàng, "Vậy người có biết hay không nàng tân địa chỉ..... Chúng ta muốn đi xem nàng."

Phụ nữ trung niên nghĩ nghĩ nói, "Các người chờ." Không một hồi nàng liền từ trong phòng lấy ra một trương giấy nói, "Đây là nhà nàng tân địa chỉ, đi xem nàng cũng hảo, chính là ngàn vạn đừng hỏi nàng nữ nhi sự tình."

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Đĩa Tiên Kinh Mộng (Sáu)

Hai người đồng thời gật gật đầu, rồi mới đang chuẩn bị cáo từ, Thẩm mộng ở xoay người khi đối phụ nữ trung niên nói câu, "Mã dì, người bảo trọng thân thể."

Phụ nữ trung niên sửng sốt, nàng không có đã nói với cái này tiểu cô nương chính mình họ Mã a! Mà khi nàng lại tưởng tế hỏi khi, phát hiện hai người đã sớm đi xa.

Ra tiểu khu, Thẩm mộng một chút liền ngẩng xồm trên mặt đất khóc lớn lên, nàng đôi tay gắt gao nắm chặt kia trương viết địa chỉ giấy, tiểu nam thật sợ nàng một kích động đem địa chỉ làm hoa, vì thế vội một phen đoạt lấy địa chỉ nói, "Người đừng khổ sở, ta tin tưởng mù mù người hiện tại hẳn là quá thực hạnh phúc....."

"Thật sự sao?" Thẩm mộng tràn đầy kỳ vọng hỏi.

Tiểu nam mỉm cười gật gật đầu.

Dựa theo trên giấy địa chỉ, các nàng tìm được rồi một cái kê ngọc cảnh viên tiểu khu, bên trong hoàn cảnh thực hảo, cho đã mất tất cả đều là màu xanh biếc, mọi người đi bên trong lần cảm sáng khoái, liền ở tiểu nam chính một đống một đống đấm hào khi, lại đột nhiên bị Thẩm mộng kéo lại.

Tiểu nam đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo nàng liền nhìn đến Thẩm mộng mắt thẳng lẳng lẳng nhìn một chỗ trên quảng trường nhỏ một nữ nhân cùng một cái hài tử.

Đó là một cái bốn năm tuổi nữ hài, lớn lên thật xinh đẹp, nàng vươn non nớt tay nhỏ, đuổi theo nữ nhân nói, "Mụ mụ..... Mụ mụ, ôm một cái....."

Chỉ là kia nữ nhân thoạt nhìn có chút già nua, không giống hài tử mới như thế tiểu nhân tuổi. Tiểu nam lại nhìn về phía Thẩm mộng, phát hiện nàng đã sớm nước mắt rơi như mưa.

Qua hồi lâu, nàng mới chậm rãi hỏi, "Nàng là mục mục người?"

Thẩm mộng không nói chuyện, lại khẽ gật đầu.

"Chúng ta qua đi cùng nàng lên tiếng kêu gọi đi!" Tiểu nam lôi kéo Thẩm mộng liền nghĩ tới đi.

Lại bị Thẩm mộng một phen ném ra, tiểu nam sững sốt, "Xảy ra chuyện gì?"

Thẩm mộng chậm rãi nhắm lại mắt nói, "Không cần qua đi quấy rầy nàng, nàng hiện tại thực hạnh phúc, ta sợ nàng nhìn đến chúng ta qua đi, sẽ nghĩ đến ta....."

Tiểu nam không có miễn cưỡng nàng, hai người cứ như vậy yên lặng ở nơi đó đứng hơn một giờ, thẳng đến nữ nhân có chút mệt mỏi, liền mang theo tiểu nữ hài về nhà.

Thẩm mộng thật dài thở phào nhẹ nhõm nói, "Rốt cuộc số tuổi lớn, hiện tại lại đến mang như thế tiểu nhân hài tử, khẳng định muốn mệt một chút."

Tiểu nam nhìn nàng một cái nói, rồi mới cười nói: "Chính là nàng hạnh phúc a! Đây mới là quan trọng nhất!"

Trở lại ký túc xá sau, Thẩm mộng đem Chu Đình Đình một ít tư liệu viết ở trên giấy, hảo phương tiện tiểu nam tìm kiếm.

Chu Đình Đình, nữ, người địa phương, 1986 năm người sống, 2005-2008 năm đi học ở Yến Kinh đại học Sư Phạm tiếng Anh hệ. Thẩm mộng mơ hồ nhớ rõ, Chu Đình Đình nói qua chính mình gia ở nam thành xã khu.

Ngày hôm sau hai người liền cùng nhau đi vào ở vào thành nam nam thành xã khu, cái này xã khu không tính tiêu, muốn tìm một người rất khó, cũng may tiểu nam có cái biểu tỳ ở cái này xã khu công tác, nàng đem Chu Đình Đình tư liệu cho nàng, làm nàng giúp đỡ tra tra cái này xã khu có hay không như thế một cái kêu Chu Đình Đình người.

Kết quả một tra không quan trọng, trong cái tiêu khu này thế nhưng có 15 cá nhân kêu Chu Đình Đình, chính là bài trừ tuổi thượng không phụ họa, liền dư lại một cái, biểu tở đi ầu ra cái này Chu Đình Đình ảnh chụp, Thẩm mộng liếc mắt một cái liền nhận ra là nàng!

Chính là không nghĩ tới tiêu nam cũng nhận ra tới, nàng có chút giật mình nói, "Này không phải ta thượng cái kia lớp học bổ túc lão sư sao?"

Thẩm mộng sững sốt, "Người nhận thức nàng?"

Tiêu nam gật gật đầu nói, "Trước kỳ nghỉ ta mẹ cho ta báo mấy cái lớp học bổ túc, nàng chính là trong đó một cái tiếng Anh lớp học bổ túc học bổ túc lão sư, khó trách ta mới vừa nghe thấy cái này tên khi, cảm giác có chút quen tai đâu!"

Thẩm mộng có chút kích động nói: "Mau mang ta đi tìm nàng!"

Tiêu nam do dự nói: "Người thật xác định là nàng, cái này chu lão sư cùng người trong miệng vị kia Chu Đình Đình thật sự một chút cũng không giống nhau! Nàng học bù phương thức thực cứng nhắc, đối học sinh cũng thực lãnh đạm, mỗi lần hướng nàng thỉnh giáo vấn đề khi, nàng đầu là có nề nếp trả lời, dư thừa nói một câu cũng không nói."

Thẩm mộng vừa nghe cũng có chút không xác định, như vậy tính cách thật sự không giống như là nàng, chính là xem trường giống chính là nàng a!

Nếu đã tra được, mặc kệ người này hiện tại biến thành bộ dáng gì, Thẩm mộng cho rằng chính mình chung quy hẳn là đi gặp.

Vì thế tiêu nam liền làm bộ chính mình mang theo trong ban đồng học tới cố vấn báo lớp học bổ túc sự tình, đương các nàng đẩy ra Chu Đình Đình cửa văn phòng khi, Thẩm mộng liếc mắt một cái liền nhận ra nàng, chính là cảm giác cũng đã vật tựa người phi.

Chu Đình Đình thực khách khí làm hai người ng ỡ xuống, sau đó từ sau lưng lấy ra hai bình đều đặn đưa cho các nàng nói: "Hiện tại bên ngoài

thiên nhiệt, uống điếm đờuống giải giải khát..... Người đã là tiêu nam giới thiệu lại đây, như vậy nơi này tương quan thu phí người cũng nên hiểu biết, chúng ta nơi này thầy giáo lực lượng rất mạnh, chỉ cần người dụng tâm học, chúng ta có thể bảo đảm làm người thành tích đỏi tới trung đẳng thiên thượng....."

"Người là Yến Kinh tốt nghiệp đại học đi?" Thẩm mộng đột nhiên đánh gãy Chu Đình Đình nói.

Người sau cũng là sừng sốt, nàng không nghĩ tới một cái đầu tháng ba học sinh đi lên liền hỏi chính mình vấn đề này, nhưng là nàng vẫn là thực chức nghiệp hóa nói, "Đúng vậy, ta tốt nghiệp với Yến Kinh đại học Sư Phạm, tiếng Anh hệ, cho nên ta năng lực người không cần nghi ngờ."

"Vì cái gì không có đi trong trường học dạy học, mà là đi vào như thế cái lớp học bổ túc cho người ta học bổ túc đâu?" Thẩm mộng đột ngột hỏi ra cái thứ hai vấn đề

Liền tính Chu Đình Đình ở trì độ, cũng có thể cảm giác ra trước mắt cái này nữ hài không đơn giản, chính là nàng cùng học sinh cũng đánh như thế nhiều năm giao tế, cái dạng gì học sinh chưa thấy qua, chính mình là sẽ không bị trước mắt cái này nữ sinh cấp hỏi trụ.

Vì thế nàng chính sắc nói, "Dạy học và giáo dục có rất nhiều loại phương thức, ở chính quy trong trường học có thể làm công tác, ở chỗ này cũng có thể, thậm chí còn so các nàng làm càng tốt, cho nên....."

"Cho nên liền người từ bỏ người nhiều năm mộng tưởng, đi vào nơi này cấp học sinh bổ học bù, còn dương dương tự đắc nói, đây cũng là dạy học và giáo dục?" Thẩm mộng lại một lần đánh gãy Chu Đình Đình nói.

Lần này Chu Đình Đình trầm mặc, nàng sắc mặt biến thật không đẹp, tiêu nam kẹp ở hai người trung gian có chút xấu hổ, đang ở nàng không biết nói cái gì tới đi đầu tiết không khí khi, lại nghe đến Chu Đình Đình chậm rãi nói: "Người là ai?"

Thẩm mộng thẫn sắc ngần ra, rồi mới sâu kín nói: "Ta là người một vị cố nhân..... Muội muội."

"Ai?"

"Thẩm mộng."

Chu Đình Đình sắc mặt nháy mắt biến tái nhợt vô cùng, tay nàng có chút run rẩy tháo xuống mắt kính nói: "Ta không biết người đang nói cái gì, nàng..... Chỉ là ta đã từng một vị học sinh, chưa nói tới..... Chưa nói tới cái gì cố nhân."

Thẩm mộng nghe xong nàng lời nói, khoe miệng vừa kéo, lạnh lùng nói, "Người liền không muốn biết nàng vì cái gì sẽ tự sát sao?"

Lần này Chu Đình Đình trên mặt biểu tình rõ ràng so vừa rồi muốn thối khở một ít, "Vì cái gì? Đây cũng là ta vẫn luôn tưởng không rõ....."

"Nàng đối với người cảm tình người biết không?" Thẩm mộng hờ hững vánh mắt nói.

Chu Đình Đình nghe xong đột nhiên ngừng đầu nói: "Người rốt cuộc là ai?!"

Thẩm mộng không tỏ ý kiến nói: "Ta là thế nàng hướng người muốn cái đáp án."

Chu Đình Đình hai mắt rưng rưng nói: "Như thế nhiều năm, ta cũng muốn cái đáp án, có phải hay không lúc trước ta thật sự sai rồi? Là ta cho nàng quá nhiều sai lầm ám chỉ, mới đưa đến sự tình phát triển đến này một bước? Tuy rằng ngay lúc đó sở hữu tình cảm đều là chân thật, chính là ta làm một cái lão sư, không thể đem chính mình tình cảm cùng dạy học và giáo dục nói nhập làm một. Khi ta phát hiện nàng đối ta có vượt qua sự sinh chi gian tình cảm khi, ta liền biết sự tình chính hướng ta không thể không chế phương hướng phát triển, ngay lúc đó ta chỉ có thể làm ra như vậy lựa chọn, chính là không nghĩ tới nàng thế nhưng sẽ tự sát....."

Chu Đình Đình nói tới đây sớm đã khóc không thành tiếng.

Thẩm mộng chậm rãi đứng lên, đưa cho nàng một trương khăn giấy nói: "Nàng cũng hy vọng người có thể làm h ữ chính người, rốt cuộc các người đã từng là như vậy tốt đẹp....."

Liền ở các nàng chuẩn bị rời đi Chu Đình Đình vẫn phòng khi, lại nghe đến nàng đột nhiên từ ghế trên đứng lên, khóc lóc nói thanh, "Thực xin lỗi....."

Ra lớp học bỏ túc sau, Thẩm mộng đi ở ven đường thượng, mà tiểu nam tắc vẫn luôn yên lặng đi theo nàng mặt sau. Nàng đi r ữ một đoạn đường sau, đột nhiên xoay người hỏi tiểu nam, "Người có phải hay không cảm thấy ta chết thực không đáng giá?"

Tiểu nam sắc mặt cứng đờ, không biết nên sao trả lời, đang ở nàng cảm thấy có chút xấu hổ thời điểm, Thẩm mộng lại cười nói, "Cùng người nói giỡn đâu, chúng ta h ữ trường học đi!"

Hai người đi đến ký túc xá hạ, Thẩm mộng đột nhiên đứng lại không đi r ữ, tiểu nam sững sốt, quay đầu lại hỏi, "Xảy ra chuyện gì?"

Thẩm mộng mỉm cười nói: "Tiểu nam, cảm ơn người, ta phải đi..... Nhớ kỹ, sau này không cần lại chơi đĩa tiên."

Ngày hôm sau buổi sáng, Lý quyên từ trên giường tỉnh lại, nàng cảm giác thân thể của mình phi thường mỏi mệt, lại còn có không thể hiểu được mất đi một vòng ký ức.

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Dưới Giường Có Người (Một)

Khương hải cái này nghĩ đông cùng ba ba mẹ mẹ cùng nhau h ữ Đông Bắc quê quán ăn tết, bởi vì ba ba mẹ mẹ rất sớm liền ra tới công tác, cho nên hẳn tuy rằng là cái Đông Bắc người, lại là ở Hà Bắc sinh ra lớn lên.

Ba ba quê quán ở Hắc Long Giang, một cái nghe đi lên liền phi thường lãnh địa phương. Khương hải khi còn nhỏ cũng cùng cha mẹ trở về vài lần, lúc ấy cảm giác quê quán phòng ở lại phá lại lãnh, ngủ giường đất một đầu lãnh một đầu nhiệt.

Mà lần này trở về liền không giống nhau, nghe mẹ mẹ nói, bà nội gia che lại tân phòng, thúc thúc cùng tân lão thẩm đang chuẩn bị ở tân phòng kết hôn đâu, hiện tại liền chờ chúng ta đi trở về!

Mấy ngày sau khương hải bọn họ một nhà ba người ngồi gần 20 tiếng đồng hồ xe lửa, mới vừa tới mục đích địa, Hắc Long Giang tỉnh tuy hóa.

Vừa xuống xe bọn họ liền nhìn đến thúc thúc đã sớm ở ra trạm khâu chờ, khương hải nhảy dựng lên kêu to, "Lão thúc! Ta tại đây đâu!"

Thúc thúc lập tức cao hứng tiến lên tiếp nhận bọn họ trên tay hành lý nói, "Mệt muốn chết rồi đi, trở về ăn một chút gì phải hảo hảo ngủ một giấc."

Khương hải thúc thúc khương đại vĩ là cái không tốt lời nói nông thôn thanh niên, bởi vì người quá thành thật, cho nên đầu 30 mới định ra cửa này thích hợp việc hôn nhân, nhà gái gia không có hướng mặt khác cô nương như vậy một trương miệng liền phải mười vạn tám vạn lễ hỏi, các nàng nhà mẹ đẻ yêu cầu duy nhất chính là muốn cho Khương gia đem phòng ở sửa chữa một chút.

Vì thế bà nội liền hướng thân thích nhóm chấp vá lung tung một chút, ba ba lại lấy ra chính mình một ít gửi ngân hàng, rốt cục là đem tân phòng cái đi lên. Vì việc này mẹ mẹ không thiếu oán trách lão ba, bởi vì ta gia hiện tại trụ phòng ở còn có cho vay còn không có trả hết đâu!

Chính là ba ba lại nói, "Ta tổng không thể nhìn ta thân huynh đệ liền kém chút tiền ấy liền cưới không thượng tức phụ đi!"

Khương hải mẹ mẹ hôm không phải cái không nói lý người, chính là mọi nhà đều có một quyển khó niệm kinh nhi a!

Khương đại vĩ ngày thường trừ bỏ tr ờng tr ợt ở ngoài, còn dưỡng một ít con thỏ tr ợt cấp trong nhà, h ể hôm nay chính là mở ra ngày thường đưa con thỏ đại tam luân xe tới đón khương hải bọn họ, này mùa đông khắc nghiệt, ng ẩ ở xe ba bánh mặt sau, tô h ồng sắc mặt càng ngày càng khó coi lên.....

Còn hảo không lâu sau, li ền đến khương hải bà nội bọn họ trụ cái kia làng, tiến cửa thôn khương hải li ền nhìn đến bà nội thật xa li ền ra tới nghênh bọn họ!

Khương chí xa nhìn chính mình lão mẫu thân bước đi tập tễnh bộ dáng, nhìn qua so l ần trước gặp mặt lại già nua rất nhi ều, h ể trong lòng th ể nhưng mạc danh đau xót.

Tô h ồng vừa thấy bà bà này ngày mùa đông còn ra cửa tiếp bọn họ, trong lòng cũng có chút không đành lòng, như thế đại số tuổi, này bên ngoài một mảng vừa tr ợt, lại qu ặng ng ả, đến lúc đó thì mất nhi ều hơn được, vì thế nàng vội xuống xe một phen đỡ lấy chính mình bà bà nói: "Mẹ! Này đại trời lạnh, người không ở nhà hảo hảo chờ, ra tới tiếp gì a?"

Chính là khương hải bà nội lại cười nói, "Ta tưởng tượng đến các người lập tức li ền phải đã trở lại, ở nhà li ền có điểm ng ẩ không yên!"

Khương hải cũng đi đến bà nội bên người cùng mù mù cùng nhau đỡ bà nội, "Bà nội! Tưởng không tưởng ta?"

Lão thái thái vừa thấy chính mình đại tôn tử, li ền cao hứng nói: "Tưởng! Ta li ền tưởng ta đại tôn tử một người!"

Vài người vừa nói vừa cười đi vào một cái mới tinh sân trước, khương đại vĩ chỉ chỉ cái này sân đối khương chí xa nói: "Ca! Đây là nhà chúng ta tân phòng."

Khương chí xa ng ẩ đầu vừa thấy, màu sơn sơn đại môn còn tản ra một cỗ tử sơn hương vị, hiển nhiên là vừa sơn không mấy ngày. Đi vào trong viện vừa thấy, bên trong thu thập sạch sẽ lưu loát, mấy gian gạch đỏ xây thành tân phòng, thật là có như vậy điểm vui mừng kính nhi.

Khương hải bà nội thủ tiết nhiều năm, rốt cuộc đem hai cái nhi tử đầu lồi kéo lớn, hiện tại chỉ cần này tiểu nhi tử một kết hôn, nàng cũng coi như đối khởi chết đi lão nhân.

Bà nội lôi kéo khương hải tay đi vào phía đông nhà ở nhà ngang nói: "Cái này nhà ở là bà nội chuyên môn vì người lưu, bà nội biết người không thích ngủ giường sười, cho nên khiến cho thôn thượng thợ mộc cho người đánh trượng giường, ng ấ ng ấ xem, thoải mái không?"

Khương hải nhìn nhìn kia trương cực kỳ đơn giản giường gỗ, mặt trên đệm chăn vừa thấy chính là hoàn toàn mới, hẳn hướng trên giường ng ấ xuống, tuy rằng không kịp trong nhà giường mềm, chính là cùng giường sười so sánh với, này quả thực chính là vip đãi ngộ.

"Cảm ơn bà nội! Vẫn là bà nội rất tốt với ta." Khương hải làm nũng nói.

Khương hải vừa đi tiến này trong phòng, liền cảm giác nơi này so phía trước phòng ở rõ ràng cao, cũng sáng sủa, chính là không biết vì cái gì, luôn là cảm giác không có phía trước nhà cũ ở thoải mái, tuy rằng phía trước phòng ở lại phá lại cũ.....

Buổi tối ăn cơm khi, khương hải bà nội đối khương chí xa nói: "Lão nhị ngày định rồi, là ta tìm trong thôn Lý tam cô xem, chính là tháng này 16. Năm nay ăn tết, nhà chúng ta liền lại thêm một ngụm người."

Tô hồng cười nói: "Nói không chừng sang năm liền lại thêm một ngụm đâu?"

Bà nội nghe xong lập tức nhạc trên mặt nếp gấp đầu khai.

Buổi tối ngủ khi, bà nội nhất định phải khương chí xa cùng tô hồng ngủ đông phòng, ở Đông Bắc giống nhau đầu chú ý "Đông đại tây tiểu", chính là trưởng bối muốn ngủ ở đông phòng, mà tiểu bối tác ngủ ở tây phòng.

Chính là hiện tại tây phòng là con thứ hai khương đại vĩ hôn phòng, lại làm đại nhi tử cùng con dâu ngủ đi vào không thích hợp, mà tây phòng nhà

ngang chỉ có gập lại điệp giường, căn bản ngủ không dưới hai người.

Vì thế lão thái thái liền nhất định làm cho bọn họ ngủ ở chính mình kia phòng, chính là khương chí xa trong lòng như thế nào cũng không đành lòng làm chính mình lão nương một người ngủ kia trương gấp giường, cuối cùng đẩy tới đẩy đi, liền đành phải tồ hống cùng lão thái thái ngủ một phòng, mà khương chí xa chính mình ngủ ở tây phòng nhà ngang.

Khương hải cái này hơn mười tuổi choai choai tiểu tử đến là ngủ nào ở đâu có thể, chính là lão thái thái sáng sớm thương liền vì nàng đại tôn tử thu thập hảo phòng, hẳn không được sợ sẽ bị thương bà nội tâm.

Đọc theo đường đi lữ đờ một nhọc làm khương hải mỗi một không thôi, theo lý thuyết hẳn hẳn là một dính gối đầu liền ngủ, chính là không biết vì cái gì, hẳn lại mất ngủ. Hiện tại là mùa đông, phòng ở cửa sổ không thể thường mở ra, có lẽ là bởi vì thông gió không tốt, này trong phòng còn có một cỗ tử vừa mới trát phấn phòng ở vôi vị.

Nhưng này cũng đảo không đến mức huân hẳn ngủ không yên, nhưng lại luôn là cảm giác nơi nào không thoải mái, hẳn cứ như vậy ở trên giường lật qua tới đảo quá khứ ngủ không được, cũng không biết qua bao lâu, liền ở khương hải sắp ngủ rồi thời điểm, đột nhiên một tiếng rõ ràng ho khan thanh ở trên giường vang lên!

Khương hải một cái giật mình ngẩng dậy, hẳn cảm giác chính mình vừa rồi giống như nghe được một tiếng ho khan thanh?

Lúc này ngoài cửa sổ ánh trăng xuyên thấu qua pha lê chiếu vào phòng, cho dù không cần bật đèn, cũng có thể thấy rõ trong phòng toàn cảnh, chính là nơi này trừ bỏ vài lần trắng bạch ngoài tường, không còn có khác bài trí, nếu có khác người khương hải cũng nên liếc mắt một cái nhìn đến a!

Khương hải dựng lỗ tai cẩn thận nghe xong một hồi, kết quả cái gì thanh âm đều không có, hẳn ở trong lòng thầm nghĩ, chẳng lẽ là chính mình nghe lầm? Hoặc là hẳn đang nằm mơ cũng nói không chừng.....

Nghĩ đến đây hẳn liền một đầu ngã vào trên giường, tiếp tục số cừ, liền ở hẳn chính mơ màng sắp ngủ thời điểm, đột nhiên, "Khụ khụ....." Lại một tiếng rõ ràng ho khan tiếng vang lên.

Lần này khương hải nghe một rõ ràng, thanh âm này hẳn là cái nam nhân ở ho khan.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Dưới Giường Có Người (Nhị)

Hiện tại trong nhà trừ bỏ chính mình cũng chỉ có ba ba cùng lão thúc hai cái nam, chính là bọn họ đầu ngủ ở đối diện tây phòng a, trung gian còn cách một gian chính phòng, liền tính là bọn họ trung một người ho khan, chính mình cũng sẽ không nghe như thế rõ ràng a!

Bị kia hai tiếng ho khan thanh nháo, khương hải cơ hồ một đêm không ngủ, buổi sáng lên thời điểm so mới vừa hạ xe lửa kia sẽ còn mệt! Bà nội nhìn khương hải đỉnh hai cái đại đại quầng thâm mắt từ trong phòng ra tới, liền về mặt đau lòng nói: "Đại tôn nhi, người đây là xảy ra chuyện gì? Đêm qua không ngủ hảo sao?"

Khương hải xoa xoa mắt nói: "Ân, tổng ngủ không yên ổn, lại còn có nghe được một người nam nhân ho khan thanh âm."

Không nghĩ tới hẳn nói âm vừa ra, bà nội trong tay cháo chén liền " một tiếng rơi trên trên bàn. Đang ở rửa mặt hôm nghe được thanh âm đã đi tới nói: "Mẹ, người không sao chứ?"

Bà nội tràn đầy là nếp gấp trên mặt, miễn cưỡng bài trừ một cái tươi cười nói: "Không có việc gì, người già rồi chính là không còn dùng được, một cái chén đầu bắt không được."

Nhưng khương hải lại hồ nghi nhìn bà nội, vừa rồi rõ ràng là chính mình nói đến trong phòng có cái nam nhân ho khan thanh âm khi, bà nội tay run lên, chén mới rót ở trên bàn.

Ăn xong cơm sáng sau thúc thúc muốn đi chợ thượng mua chút hàng tết, hỏi khương hải có nghĩ đi, hẳn chính nhàn nhàn chán, liền cao hứng

nói, "Hành a, người từ từ, ta cùng ta mẹ nói một tiếng."

Tô h ồng nghe nói khương hải muốn cùng chú em đi họp chợ, liền dặn dò hẳn nói: "Người nhiều xuyên điếm, người lão thúc trên xe quá lãnh!"

Khương hải có lệ một câu sau, liền c ần áo lông vũ chuẩn bị ra cửa, kết quả tới r ồi cửa, bà nội thế nhưng cười ha hả đứng ở nơi đó nói: "Đại tôn nhi, tới, bà nội cho người điếm ti ền, người c ần ở tập nhi thượng mua điếm ăn ngon!"

Khương hải vừa thấy bà nội nhét vào chính mình trong tay một trương 50 lục phiếu, hẳn vừa định nói không c ần, liền nghe bà nội nhỏ giọng nói: "Mau phóng hảo, đừng làm cho người ba mẹ nhìn đến....."

Khương hải nghe xong trong lòng ấm áp, liền gật đầu nhận lấy.

Đọc theo đường đi khương hải tay vẫn luôn đặt ở trong túi, bởi vì nơi đó phóng một trương bị bà nội che nhiệt 50 đ ồng ti ền.

Đông Bắc thiên nhi, này một chút xem như nhất lãnh, tuy rằng không có trong truy ền thuyết đi tiêu có thể lập trụ, nói ra nước miếng có thể kết băng trình độ đi, chính là ng ồi ở lão thúc sửng b ờng xe ba bánh thượng, không một h ồi khương hải mũ cùng khăn quàng cổ thượng liền tất cả đều là bạch sương.

Liền tính là nghênh diện đi tới chính là người thân cha đều không nhất định có thể nhận ra tới, nhưng khương hải lại phát hiện, hôm nay như thế lãnh thiên, lão thúc lại chỉ dẫn theo một cái nhĩ bao cùng một cái rất tao bao khăn quàng cổ, tuy rằng mặt đông lạnh đỏ bừng, chính là trong miệng lại còn hử tiêu khúc, xem ra hôm nay không chỉ mua hàng tết này một cái hạng nhiệm vụ a!

Quả nhiên, mới vừa ở chợ thượng xoay trong chốc lát, liền thấy đối diện đi tới một cái dáng người có chút thiên béo nữ nhân, nàng vừa thấy đến lão thúc liền đem trên mặt khẩu trang rút, trên mặt cười cùng đóa hoa dường như.

Lão thúc một phen kéo qua hẳn nói: "Tiểu hải, kêu lão thăm!"

Khương hải ngây ngô cười nói: "Lão thăm!"

Nữ nhân vẻ mặt thẹn thùng nói: "Đừng nghe người lão thúc, hạt kêu gì? Còn không có lãnh chứng đâu!"

Nữ nhân kêu khổng mai, gia là cách vách truân, bởi vì trong nhà nghèo, sơ trung tốt nghiệp sau liền vẫn luôn ở bên ngoài làm công thợ cấp trong nhà, thẳng đến năm trước nhà nàng rớt cuộc tránh đủ rồi nhi tử lễ hỏi tiển, nhưng lúc này khổng mai cũng lập tức 30, cái này số tuổi ở nông thôn nhưng không hảo tìm nhà chồng.

Sau tới nhà nàng thác bà mối tam tìm hai tìm, liền tìm tới rồi cũng đang ở nhờ người làm mai khương đại vĩ. Hai người đi đầu kiện tương đương, vừa thấy mặt liền nhìn trúng! Khổng gia biết nhà mình nữ nhi số tuổi có điểm lớn, cho nên không có không biết xấu hổ lại muốn cái gì lễ hỏi, có thể tưởng tượng đến nữ nhi gả qua đi muốn ngủ như vậy phá nhà cũ, liền đờn một cái ở bản địa tới nói không tính quá mức yêu cầu, đó chính là sửa chữa tân phòng.

Hiện tại phòng ở cũng cái hảo, liền chờ đem chuyện này một làm, liền hiểu rõ hai nhà lão nhân một cục tâm sự.

Chợ thượng, hai người liền nghiêm nhiên một đôi phu thê giống nhau mua này mua kia, lão thúc mua một bộ ở khương hải nhĩn thổ không thể lại thổ âu phục, chính là tân lão thăm nhìn lại nói thẳng: Người lão thúc ăn mặc thật soái!

Khương hải cảm giác đi theo bọn họ hai người mặt sau thật sự không có gì ý tứ, liền cùng lão thúc nói, chính mình đi bên cạnh đi dạo! Lão thúc gật gật đầu nói: "Hành, đi thôi, chính là đừng đi quá xa!"

Khương hải đáp ứng rồi một tiếng liền hướng bên cạnh đi đến, hẳn nhìn này đây đất đông lạnh hóa, nhiều ít có chút mát thềm, thời trẻ thời điểm bởi vì không có tủ lạnh, cho nên Đông Bắc người bảo tởn mới mẻ rau quả biện pháp chính là một cái, đông lạnh!

Tuy rằng hiện tại mọi nhà đều có tủ lạnh, chính là mọi người lại vẫn như cũ thích ăn cái này hương vị. Tại đây chợ thượng phóng nhãn vừa nhìn, tất cả đều là đông lạnh lê, đông lạnh quả hồng, đông lạnh chỉ quả, còn có đủ loại kiểu dáng kem.

Khương Hải Chính xem hoàn cảnh, đột nhiên cảm giác được người đang xem chính mình, hắn vừa chuyển đầu, rồi lại không thấy được ai ở nhìn chăm chăm chính mình xem nào?! Đang ở hắn kỳ quái thời điểm, liền nghe được một người ở hắn sau lưng nhỏ giọng nói: "Đó chính là Khương gia trong thành trở về thôn tử."

Một cái khác thanh âm nói: "Chính là năm nay xây nhà xảy ra chuyện cái kia Khương gia?"

Khương Hải Chính nghe đến đây trong lòng trầm xuống, chính mình gia thật là mới vừa xây nhà a, xem ra nói chính là bọn họ gia, vì thế hắn đột nhiên vừa quay đầu lại, muốn nhìn một chút là ai đang nói nhà bọn họ sự.

Kết quả liền nhìn đến hai cái hơn bốn mươi tuổi trung niên nữ nhân, bị Khương Hải Chính đột nhiên quay đầu lại hoảng sợ, rồi mới liền tao mi đập mắt xoay người đi rồi.

Trên đường trở về, lão thúc muốn trước đem tân lão thăm đưa về nhà, rồi mới chúng ta ở lại về nhà, cho nên Khương Hải Chính vẫn luôn không có cơ hội hỏi lão thúc, chờ đến tân lão thăm xuống xe tiến viện sau, Khương Hải Chính sẽ nhỏ giọng đối Khương Đại Vĩ nói: "Lão thúc, nhà chúng ta xây nhà thời điểm có phải hay không ra cái gì sự tình?"

Khương Đại Vĩ sắc mặt biến đổi, hắn nhìn nhìn tả hữu không ai, lập tức liền mở ra xe ba bánh rời đi không mai nhà nàng cái này làng. Vừa ra làng, lão thúc liền hỏi ta: "Tiểu Hải, người lời này là nghe ai nói?"

"Vừa rồi ở tập thượng nghe hai cái không quen biết nữ nhân nói." Khương Hải Chính ăn ngay nói thật nói.

Khương Đại Vĩ nghe xong rõ ràng nhẹ nhàng thở ra nói: "Đừng nghe các nàng nói vậy, nhà ta phòng ở cái hẻm đâu, đừng nghe những cái đó lão

nương nhóm ở nơi đó loạn nói láo nói toét!"

Về đến nhà sau khương hải liền đem việc này cấp quên đến não sau đi, tiến phòng đã nghe tới rồi một cỗ tử mùi thịt vị, thềm khương cửa biển thủy chảy ròn, hấn vội chạy đến trong phòng bếp tìm, nhìn xem là cái gì thịt như thế hương.....

Bà nội này sẽ đang cùng hấn mù mù cùng nhau ở trong phòng bếp bận việc đầu, vừa thấy khương hải tiến vào, liền gấp chiếc đĩa thịt uy đến trong miệng của hấn nói: "Tới nếm thử thịt hần không hần lạn chẳng?"

Khương hải ăn một lần trong miệng thịt, cảm giác lại nộn lại nhai rất ngon, vừa không như là gà vịt ngỗng loại này cặm thịt, cũng không giống thường ăn thịt heo, ăn ngon hấn thiếu chút nữa không biết chính mình họ gì.

"Ăn quá ngon, bà nội đây là cái gì thịt a!" Khương bờ biển ăn biên hỏi.

Bà nội cười ha hả nói: "Đây là người lão thúc dưỡng con thỏ thịt, thích ăn liền ăn nhiều một chút!"

Chầu này cơm ăn xong tới, căng khương hải thẳng hoạt kéo cái bụng, trong miệng còn không dừng nhắc mãi: "Thịt kho tàu thịt thỏ chính là ăn ngon!"

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Dưới Giường Có Người (Tam)

Bà nội vừa thấy khương hải vẻ mặt thỏa mãn biểu tình, liền cười hỏi hấn: "Đại tôn nhi, ăn no sao?"

Khương hải dùng sức gật đầu nói: "Bà nội ta thật ăn no, hiện tại ta trong bụng liền nhiều một cái mẽ địa phương đều không có!"

Bà nội xem hấn thật là chững, liền vươn tay đặt ở hấn cái bụng thượng giúp hấn xoa bụng tiêu thực. Khương chí đi xa lại đây vừa thấy chính mình lão nương đang ở cấp chính mình nhi tử xoa bụng, liền buồn cười nói:

"Tiểu hải, người có thể hay không có điểm tiền đò, người kia bụng thuê tới? Tiểu tâm ăn hồng r ấ!"

Nhưng Khương lão thái thái lại trừng mắt nhìn đại nhi tử liếc mắt một cái nói: "Các người ở nhà đ ầu ăn tam bữa cơm, thỉnh linh một chút đi theo chúng ta đổi thành hai bữa cơm, tiểu hải khẳng định sẽ đói a!"

Khương hải vừa nghe liền nước mắt ào ào nói: "Chính là chính là, vẫn là bà nội đau lòng ta....."

Lời tuy nhiên như thế nói, chính là khương hải biết chính mình vẫn là chống. Quả nhiên ngủ đến nửa đêm, hấn đã bị nghẹn tỉnh, xem ra "Hoàng Thượng muốn xuất cung".

Nông thôn buổi tối đ ầu ngủ sớm, đặc biệt còn ở là mùa đông, trời tối đặc biệt sớm, hơn nữa trong TV tiết mục cũng không có cái gì ý tứ, cho nên đại đa số người ở ngay lúc này đ ầu ở trên giường đất ngủ.

Khương hải nghẹn không được, đành phải khoác kiện áo bông liền ra cửa phòng, kỳ thật khương hải không xem như cái làm ra vẻ người, đối nông thôn sinh hoạt cũng không chê, duy nhất làm hấn có chút khó tiếp thu chính là cái này hạn xí, bất quá còn hảo, hiện tại là mùa đông, hương vị cũng không có như vậy trọng.

Hấn đi vào một h ồ dơi non lấp biển, ra tới khi lập tức liền cảm giác toàn thân đ ầu thông thấu, đang ở mới vừa đi đến chính mình kia phòng phía trước cửa sổ khi, đột nhiên nhìn đến chính mình ngủ kia trương dưới giường giống như vượn một cái đ ồ vật tới.

Khương hải lập tức chạy vào trong phòng, mở ra đèn vừa thấy, lại cái gì đ ầu không có, lúc này hấn nhìn về phía kia ánh đèn chiếu không tới dưới giường, bên trong đen như mực, cái gì cũng thấy không rõ, vừa r ấ kia đ ồ vật là rõ ràng chính là từ dưới giường ra tới, chẳng lẽ hiện tại cái này mùa còn có xà?

Lúc này hấn thấy được đứng ở môn sau kia đem cái chổi, nam hài tử lá gan chính là đại, hấn không chút suy nghĩ liền cầm lấy kia đem cái chổi

đuổi tới rồi dưới giường một đống loạn quét.

Kết quả phát hiện bên trong trống trơn, cái gì đâu không có, đang lúc hấn chuẩn bị đem cái chổi rút ra phóng tới môn sau khi, đột nhiên cảm giác chính mình thân mình trầm xuống, hấn cúi đầu vừa thấy, thế nhưng có một con trắng bệch nhân thủ chính gắt gao chộp vào cái chổi một khác trên đầu!

"A....."

Tô hờng đang ngủ say, đột nhiên nghe được một tiếng kêu to, nằng nề đây sừng sốt hai giây sau liền lập tức ý thức được đây là nhi tử thanh âm, nằng lập tức xuống đất xuyên giày, hướng nhi tử trụ trong phòng chạy.

Vừa ra khỏi cửa khâu liền nhìn đến khương chí xa cũng khoác quần áo ra tới, nằng lập tức nôn nóng nói: "Người cũng nghe tới rồi, là tiểu hải thanh âm!"

Bọn họ phu thê hai người chạy tiến khương hải trụ cái kia phòng khi, vừa lúc nhìn đến khương hải chính vẻ mặt hoảng sợ súc ở phòng một góc, trên mặt đất lại ném một cái quét rác dùng cái chổi.

Tô hờng vừa thấy như thế lãnh thiên, nhi tử thế nhưng nề dưới đất, nằng liền tưởng đuổi tay đem hấn kéo tới, chính là lôi kéo lại cảm giác khương hải thân mình run như run rẩy, nằng trong lòng cũng là cả kinh, là cái gì sự tình có thể đem chính mình cái này không sợ trời không sợ đất nhi tử dọa thành như vậy?

"Tiểu hải! Tiểu hải mau đứng lên, ta là mẹ mẹ!" Tô hờng nôn nóng kêu.

Nghe được mẹ mẹ thanh âm, khương hải mới chậm rãi ngừng đầu, nhìn đến trước mắt người thật là phụ mẫu của chính mình, hấn thanh âm phát run nói một câu, "Trên giường có người....." Tiếp theo liền hai mắt vừa lật, hôn mê bất tỉnh!

"Tiểu hải! Tiểu hải!"

Lúc này Khương lão thái thái cùng khương đại vĩ cũng chạy tới, vừa thấy tình cảnh này, khương đại vĩ liền chạy nhanh đi tìm truân nhi thầy lang Phan đại gia đi.

Phan đại gia tuổi trẻ thời điểm là huyện trạm phòng dịch một người thú y, sau tới lại tự học trung y, sau văn kiện đến cách thời điểm bởi vì thế một vị bị oan lão cán bộ xem bệnh, cũng cấp đánh thành ****, hạ phóng đến cái này địa phương.

Sau văn kiện đến cách kết thúc sau, tuy rằng cho hắn bình phản, chính là hắn nhưng vẫn lưu tại cái này truân nhi, đương nổi lên thầy lang, này phụ cận từng nhà ai phải có cái đau đầu nhức óc, hắn đều có thể xem.

Phan đại gia bị suốt đêm tỉnh lại đây, hắn lột ra khương hải mắt nhìn nhìn hắn trên dưới mí mắt, rồi mới về mặt ngưng trọng nói: "Cho ta tìm căn trong nhà dùng kim may áo tới!"

Bà nội nghe xong vội không ngừng tìm tới một cây chính mình ngày thường thêu thùa may vá việc tế châm, Phan đại gia tiếp nhận tới sau dùng bật lửa thiêu thiêu, rồi mới nhắm ngay khương hải huyết Nhân Trung nhẹ nhàng một chút.

Liền thấy khương hải huyết Nhân Trung vị trí thượng xuất hiện một cái điểm đỏ, Phan đại gia dùng sức một tễ, bài trừ huyết lại có chút biến thành màu đen, theo máu đen bài trừ, khương hải hừ một tiếng tỉnh lại.

Hắn nhìn nhìn bốn phía người, trừ bỏ một cái lão nhân chính mình không quen biết ngoài, dư lại chính là chính mình ba ba, mẹ mẹ, bà nội, lão thúc. Hắn có chút mơ hồ rồi dậy nói: "Các người xảy ra chuyện gì? Vì cái gì đều vây quanh ta xem?"

Tô hồng vừa định hỏi nhi tử vừa rồi nhìn đến cái gì, lại thấy Phan đại gia hướng nàng vẫy vẫy tay, ý bảo nàng trước đừng hỏi chuyện vừa rồi, rồi mới hắn ngẩng ở xuống dưới nhìn khương hải nói: "Tiểu hải, người chiêu nay ăn cái gì cơm?"

Khương hải gãi gãi đầu nói: "Gạo cơm cùng thịt kho tàu thịt thỏ!"

"Khăng định ăn không ít đi?" Phan đại gia hỏi.

Khương hải mặt đỏ lên nói: "Là có điếm ăn nhiều!"

Phan đại gia gật gật đầu nói: "Àn, vậy đúng rồi, người có chút tiêu hóa bất lương, không có gì đại sự, ngủ một giấc thì tốt rồi." Nói xong hắn nhìn nhìn này trong phòng, rồi mới ý bảo các đại nhân trước ra tới, làm khương hải tiếp tục ngủ.

Đi vào gian ngoài, bà nội vẻ mặt sốt ruột hỏi: "Lão Phan đại ca, ta đại tôn tử là chuyện như thế nào a! Sao như thế dọa người đâu?"

Tô hồng lúc này cấp Phan đại gia đỡ một chén nước nói: "Phan đại gia, ngài uống trước nước miếng."

Phan đại gia tiếp nhận ly nước uống một ngụm nói: "Tiêu hải là làm cái gì đồ vật cấp vọt, hiện tại còn nhìn không ra tới, ngày mai nhìn xem đi, nếu hắn luôn mệt rũ rời muốn ngủ, đó chính là dọa, đến lúc đó ta lại đến cho hắn gọi hồn."

Khương đại vĩ tiến đi Phan đại gia sau, biểu tình cổ quái nhìn thoáng qua chính mình lão nương, nhưng Khương lão thái thái lại trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, hắn liếc nhìn vội vàng về phòng ngủ đi.

Nhi tử của ai ai đau lòng, tô hồng tắc vẫn luôn thủ khương hải, cơ hồ một đêm không chớp mắt, mà khương hải cũng vẫn luôn ngủ không phải thực kiên định, luôn là sẽ nói một ít nghe không rõ ràng lắm nói mới.

Ngày hôm sau buổi sáng, tô hồng cường túm khương hải rời giường ăn cái cơm, nhưng mới vừa ăn không mấy khẩu, khương hải liếc nhìn ào quá mệt nhọc, tưởng trở về ngủ. Khương lão thái thái vừa thấy liếc nhìn chạy nhanh làm khương đại vĩ đi thỉnh Phan đại gia.

Phan đại gia tới sau này vẫn là trước lộ ra khương hải mặt nhìn nhìn hắn mí mắt, rồi mới xoay người làm tô hồng đi trong phòng bếp lấy tới một cái xào rau cái muống. Tô hồng vừa nghe liếc nhìn xoay người đi trong phòng bếp cần cái lớn nhất cái cái muống tới, Phan đại gia nhìn nàng một

cái nói: "Lão đại tức phụ, người cần cái muống đứng ở cửa phòng khâu, biên gõ cửa khung biên kêu khương hải về nhà ăn cơm! Thanh âm muốn lớn hơn một chút....."

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Dưới Giường Có Người (Bốn)

Tô hồng tuy nói có điểm không tin những việc này nhi, còn là chiếu Phan đại gia nói làm, vì thế nàng liền biểu tình biệt nữ đi vào cửa, dùng cái muống gõ gõ khung cửa, rồi mới lớn tiếng kêu: "Khương hải, về nhà ăn!"

Chỉ này một tiếng, liền thấy vẫn luôn hôn mê khương hải một cái giật mình ngẩng dậy, hấn nửa mở mắt, hiển nhiên vẫn là có chút không ngủ tỉnh.....

Phan đại gia thấy thế liền đối tô hồng nói: "Tiếp tục kêu!"

Vì thế tô hồng liền đứng ở cửa một tiếng tiếp một tiếng hô lên, mà khương hải tắc càng ngày càng thanh tỉnh, đến cuối cùng còn đáp ứng rồi một tiếng, "Ai! Tới!"

Nghe được khương hải một đáp ứng, Phan đại gia lập tức cao hứng nói: "Lão đại tức phụ, không cần hô, tiểu hải không có việc gì!"

Tô hồng lúc này mới nôn nóng trở lại khương hải trong phòng vừa thấy, nhi tử quả nhiên thanh tỉnh không ít, nàng lập tức đối Phan đại gia cái này thây lang lau mắt mà nhìn.

Khương hải ngẩng lên liền thấy được mansion ở người, để cho hấn hô kinh chính là lại gặp được tối hôm qua thượng cái kia lão nhân, chỉ thấy Phan đại gia cười đối khương hải nói: "Như thế nào? Còn cảm giác vậy không mệt nhọc?"

Khương hải lắc đầu nói: "Không phải thực mệt nhọc."

Phan đại gia gật gù đầu nói: "Vậy là tốt rồi, vậy người còn nhớ rõ đêm qua phát sinh cái gì sự sao?"

Khương hải về mặt nghi hoặc nói: "Phát sinh cái gì sự? Ta ngày hôm qua ăn no căng, sớm liền ngủ hạ."

Phan đại gia nhìn nhìn Khương lão thái thái nói: "Tiểu hải không nhớ rõ liền tính, mấy ngày nay các người buổi tối nhiều chú ý điem, ta xem các người đông phòng này gian nhà ngang có chút vấn đề, chính là rốt cuộc là cái gì vấn đề, ta hiện tại còn nói không được."

Khương đại vĩ tiến đi Phan đại gia sau, nhìn chính mình lão nương liếc mắt một cái, ý bảo nàng tới một chút chính mình tây phòng.

Khương lão thái thái do dự một chút, vẫn là đi vào, lúc này khương chí xa đang cùng tông nhìn khương hải, hỏi hấn có hay không cảm giác nơi nào không thoải mái đâu.

Khương lão thái thái vừa đi tiến vào, liền nhìn đến con thứ hai về mặt khuôn mặt u sầu ngồi ở trên giường đất, hấn nghe được thanh âm ngãng đầu vừa thấy chính mình lão nương vào được, liền lo âu nói: "Nương, này làm sao đâu? Hiện tại tiểu hải này đờng tử thân cũng áp không được, tam cô nói cũng không linh a!"

Khương lão thái thái trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái nói: "Hoảng gì! Việc này không thể để cho người khác biết, bao gồm người đại ca đại tẩu! Như thế nào cũng muốn chờ người đem hôn sự xong xuôi lại nói, hiện tại chỉ có thể kéo."

Nhưng khương đại vĩ lại về mặt hoài nghi nói: "Nương, thật có thể bám trụ sao? Ngày hôm qua ban ngày ta cùng tiểu hải đi họp chợ, hấn liền nghe trong thôn lão nương nhóm nói nhà ta phòng ở ra quá sự, còn ở không mai các nàng làng hỏi ta, lúc ấy dọa ta lập tức liền lái xe đi rã, ở trên đường ta đem hấn cấp có lệ đi qua, kết quả buổi tối vẫn là đã xảy ra chuyện."

Khương lão thái thái thở dài nói: "Không kéo làm sao? Không kéo người tức phụ liền không có! Nếu là làm lão Khổng gia biết nhà chúng ta nháo quỷ, còn có thể đem khuê nữ gả cho người? Người đừng làm mộng tưởng hão huyền! Nghe ta, hôm nay buổi tối làm tiểu hải cùng người ngủ, coi như cho người áp giường!"

Ngoài phòng đầu, tô hồng về mặt oán giận nói: "Nông thôn chính là chuyện này nhieu, người nói đây là cái gì sự a? Ngủ một giấc còn có thể làm sợ, người nói này nếu là ở nhà có thể sao? Còn hảo không rơi xuống cái gì tật xấu, bằng không sau ta xem người làm sao bây giờ?"

Khương chí xa cũng tức giận nói: "Được, người liền ít đi nói vài câu đi, hiện tại tiểu hải không phải không có việc gì sao? Đừng làm cho lão nhị cùng mẹ nghe được....."

Tô hồng nghe xong, liền sắc mặt khó coi ngậm miệng.

Vào lúc ban đêm, Khương lão thái thái đưa ra làm khương hải cùng hần lão thúc cùng nhau ngủ, coi như cho bọn hần tân phòng áp giường, tô hồng nghe xong nhieu ít an tâm một ít, bằng không nàng còn không yên tâm làm nhữ tử chính mình ngủ đâu!

Khương lão thái thái vốn định, này sẽ không có người trụ cái kia trong phòng hần là không có việc gì đi! Ai ngờ nửa đêm vẫn là đã xảy ra chuyện!

Lúc này gặp quỷ không phải khương hải, hơn nữa hần mù mù tô hồng.

Tô hồng ngày thường không có đi tiểu đêm thói quen, chính là hôm nay cơn chiêu có điểm hàm, vì thế nàng liền uống nhieu mấy ngụm nước, kết quả ngủ đến nửa đêm liền cấp nghẹn tỉnh.

Thời tiết này Đông Bắc, buổi tối đặc biệt lạnh, vì thế nàng liền tùy tay xả bà bà áo bông khoác ở trên người. Chờ nàng từ WC ra tới khi, vừa lúc đi ngang qua tiểu hải phía trước ngủ kia phòng cửa sổ hạ.

Trong lúc vô tình, nàng cảm giác bên trong giống như có người ảnh, lúc ấy nàng liền cảm giác có chút kỳ quái, này đại buổi tối ai đi kia phòng? Nghĩ đến đây nàng liền đẩy cửa đi vào.

Bởi vì tiểu hải không ở này phòng ngủ, cho nên buổi tối liền chưa cho này nhà ở sưởi ấm, tô hồng vừa đi đi vào liền cảm giác trong phòng âm lạnh âm lạnh, giống như so ngoài phòng còn lạnh!

"Ai a! Như thế chậm còn không ngủ được?" Tô h ồng có chút trách cứ hỏi.

Người nọ vừa quay đầu lại lại là khương hải, nàng đối tô h ồng nói: "Khương đại nương, ta cho người gia làm việc, người sao không cho ti ền công đâu?"

Tô h ồng thình lình nghe nhi tử không đầu không đuôi nói như thế một câu, li ền nghi hoặc nói: "Tiểu hải, người nói bậy cái gì đâu? Ta là mẹ người! Còn khương đại nương....." Nói đến này tô h ồng cũng là sửng sốt, nàng nhìn về phía chính mình trên người cái này quần áo, bất chính là chính mình bà bà khương đại nương sao!

Lúc này tiểu hải lại quay đầu lại nhìn về phía dưới giường, r ồi mới vươn một bàn tay, cứng đờ dưới giường nói: "Mẹ, dưới giường có người!"

Cái này tô h ồng nhưng không bình tĩnh, nàng lập tức li ền cảm giác chính mình trên người lông tơ đầu dựng ngược lên, nghĩ đến đêm qua tiểu hải li ền phạm quá một lần bệnh, hiện tại h ắn cái dạng này rõ ràng là bị quỷ ám a!

Lúc này nàng mắt chậm rãi nhìn về phía khương hải ngón tay địa phương..... Đột nhiên, một trắng bệch trắng bệch người chỉ từ dưới giường duỗi ra tới!

"A!" Tô h ồng một tiếng chói tai thét chói tai cắt qua yên tĩnh đêm tối.

Cả nhà lại lại lần nữa rời giường đi tới này trong phòng, khương chí xa vẫn là cái thứ nhất chạy tới, h ắn một chạy vào nhà li ền trợn tròn mắt, chỉ thấy bốn h ắn là ngủ ở đệ đệ trong phòng nhi tử chính đoan đoan chính chính nằm tại đây phòng nhi trên giường, mà chính mình lão bà chính hai mắt nhắm nghiền, miệng nhi phát thanh té xỉu ở trên mặt đất.

Lại nói khương đại vĩ, li ền ở h ắn đang ngủ say khi, đột nhiên nghe được một tiếng nữ nhân tiếng thét chói tai, dọa h ắn một cái giật mình an vị

lên, hẳn tỉnh lại cái thứ nhất phản ứng chính là tiểu hải có phải hay không lại đã xảy ra chuyện?

Kết quả hẳn một sờ chính mình bên người nhi, nơi nào còn có đại cháu trai ảnh nhi! Khương đại vĩ trong lòng trầm xuống, trong lòng biết không tốt, vội quấn áo cũng không khoác một kiện chạy ra chính mình phòng.

Khương chí xa cùng khương đại Viagra hai, đầu tiên là đem trên mặt đất tô hồng nâng đưa đến lão thái thái đông phòng, rồi mới lại trở về nâng khương hải, chờ đem bọn họ mẫu tử đầu nâng đến lão thái thái kia trong phòng trên giường đất khi, hai người đầu mệt một thân là hẳn.

Mà Khương lão thái thái tắc về mặt kính hải nhìn này hết thảy, chờ mấy đứa con trai dàn xếp hảo bọn họ nương hai nhi sau, nàng lập tức đối con thứ hai nói: "Đại vĩ, mau đi thỉnh người Phan đại gia!"

Không bao lâu, Phan đại gia lại ở đêm qua cái kia canh giờ bị mời vào Khương gia.

Nhưng hẳn tiến phòng nhìn đến trên giường đất nằm hai người, lập tức nhíu mày nói: "Như thế nào lão đại tức phụ cũng hôn mê!" Nói xong hẳn liền thượng xem xét một phen sau, rồi mới thở dài nhẹ nhõm một hơi nói, "Không có việc gì, lão đại tức phụ là bị dọa vụng, chí xa, người mau cho người tức phụ ấn huyết nhân trung!"

Khương chí xa nghe xong lập tức thượng thủ đi véo, chỉ nghe tô hồng hừ một tiếng, liền sâu kín chuyển tỉnh, nàng vừa mở mắt liền nhìn đến là chính mình thượng phụ, liền lập tức khóc ra tới, "Tiểu hải bị quỷ ám! Dưới giường..... Dưới giường có quỷ!"

Chương 05 Cái Chuyện Xưa Dưới Giường Có Người (Năm)

Đại gia vừa thấy tô hồng tỉnh lại, liền biết nàng không có việc gì, cho nên có lại đứng nhìn về phía khương hải, hiển nhiên tình huống của hẳn tương đối nghiêm trọng một chút.

Phan đại gia tiến lên mở ra khung hải mí mắt, nhìn nhìn trên dưới mí mắt, phát hiện bên trong đầu có một cây dựng hòng tơ máu, Phan đại gia nhìn không cấm sắc mặt biến đổi nói: "Mau đi lấy điếm chính phòng ngoài cửa sổ thờ tới!"

Khương đại vĩ nghe xong sững sốt, nghĩ thầm muốn kia đồ vật làm gì? Khương lão thái thái vừa thấy hai cái nhĩ tử đầu ngực trạm, nàng đành phải tùy tay cầm lấy cửa sổ thượng một cái ly nước, chạy đến bên ngoài chính phòng trên cửa sổ moi điếm thờ ở ly nước.

Khương lão thái thái đem thờ đưa cho Phan đại gia nói: "Lão Phan đại ca, này đó có đủ hay không?"

Phan đại gia nhìn thoáng qua, gật gật đầu nói: "Dùng ôn khai thủy giải khai, cấp tiểu hải rót hết! Này thờ hàng năm chịu thái dương chiếu, dương khí nặng nhất!"

Khương chí xa nghe xong nghĩ thầm, còn hảo này sẽ tô hòng còn có chút mơ hồ, nếu là nàng cũng hảo hảo, khẳng định sẽ không đồng ý làm nhĩ tử uống thờ!

Nói cũng kỳ quái, này một ly hỗn hợp cửa sổ thờ thủy cấp khung hải rót hạ sau, chỉ nghe hần ho khan một tiếng sau liền tỉnh lại. Khương lão thái thái vừa thấy chính mình đại tôn tử tỉnh, liền vội tiến lên cho hần thuận thuận khí nói: "Tiểu hải, người cảm giác như thế nào a?"

Khương hải nhìn nhìn những người này, lại có chút mờ mịt nói: "Ta như thế nào chạy bà nội này trong phòng tới? Ta không phải ở lão thúc kia trong phòng ngủ sao?"

Phan đại gia nhìn nhìn khung hải, rồi mới thở dài liền từ trên người lấy ra một phen thực tinh xảo tiểu cái chổi, mặt trên dùng đồ thẩm bố quần lấy, hần cầm tiểu cái chổi ở khung hải trên đầu qua lại xoay quanh, rồi mới trong miệng còn lẩm bầm lẩm bầm nói một ít ai đều nghe không hiểu nói.

Hắn cứ như vậy ước chừng nhắc mãi hơn mười phút, rồi mới duỗi tay xoa xoa khương hải cái trán nói: "Hảo, không có việc gì! Tiêu hải, người hảo hảo ngẫm lại, người đem qua phát sinh cái gì sự?"

Khương hải nghĩ nghĩ, rồi mới liền sắc mặt hoảng sợ nói: "Ta dưới giường có người! Ta nhìn đến một bàn tay vươn tới bắt ta cái chổi....."

Cả nhà vừa nghe lập tức đều thay đổi sắc, đặc biệt là bà nội cùng thúc thúc, bọn họ sắc mặt đặc biệt khó coi! Tô hồng càng là thanh âm phát run nói: "Ta cũng nhìn đến trên giường có người! Hắn còn quản ta kêu khương đại nương, nói ta chưa cho hắn kết tiển công!"

Phan đại gia vừa nghe tô hồng nói, lại xem Khương lão thái thái cùng khương đại vĩ này nương hai biểu tình liền trong lòng hiểu rõ, vì thế hắn liền nghiêm túc đối khương đại vĩ nói: "Đại vĩ, nói nói nhà người xây nhà khi ra sự đi!"

Kỳ thật việc này bốn thôn người đều có đi đầu nghe thấy, Phan đại gia tự nhiên cũng là biết cái một vài, chính là cụ thể tình huống vẫn là bọn họ Khương gia nương hai rõ ràng,

Nguyên lai Khương gia ở sửa chữa phòng ở thời điểm ra quá sự, còn đã chết một người, chính là người này chết kỳ quặc, thi thể đến bây giờ còn ở thành phố bệnh viện đình thi gian phóng đâu!

Còn nhớ rõ ngày đó mới vừa lập hạ, Khương gia ở bên ngoài mượn mấy cái nơi khác công nhân đi ly này ba mươi km một cái sa xưởng đi kéo hạt cát, vốn dĩ hết thủy đều rất thuận lợi, công nhân nhóm đem hạt cát tá ở Khương gia sau, Khương lão thái thái liền cho bọn hắn kết tiển công đi rồi, chính là lúc ấy kết tiển công khi, Khương lão thái thái lại phát hiện kiện kỳ quái sự.

Lúc ấy nàng rõ ràng mượn 5 cái công nhân tới kéo hạt cát, kết quả trở về tá hạt cát khi lại thiếu một người, vì thế nàng liền hỏi mặt khác công nhân, như thế nào thiếu một người? Mấy người kia cũng đều có chút không thể hiểu được, bởi vì những người này đều là nơi khác tới làm

công, cho nên lẫn nhau gian cũng đều không quen biết, bọn họ liền cho rằng người kia lâm thời có việc đi rồi đâu!

Việc này vốn dĩ liền không xem như chuyện này, hạt cát cũng kéo trở về, thiếu một cái công nhân liền ít đi kết một phần tiền bái, cho nên Khương lão thái thái liền đem việc này cấp quên đến nào sau đi.

Ngày hôm sau nàng tới cấp làm việc thợ ngoã đưa cơm, trong lúc vô ý nhìn đến sa đôi thượng lộ ra một đoạn màu xanh đen bõ mắt, Khương lão thái thái liền đi qua đi dùng tay túm túm, thế nhưng không có túm động, vì thế nàng đã kêu tới con thứ hai khương đại vĩ, làm hắn đem thứ này từ sa đôi túm ra tới, tỉnh một hồi bá hạt cát khi phiền toái.

Kết quả khương đại vĩ dùng sức một túm, thế nhưng từ sa đôi túm ra một cái người chết tới! Khương lão thái thái trí nhớ hảo, liếc mắt một cái liền nhận ra cái kia người chết đúng là thiếu cái kia công nhân, lúc ấy ở nhà hắn làm việc mấy cái thợ ngoã cũng đều dọa mắt choáng váng, sôi nổi đều nói không làm!

Còn hảo Khương lão thái thái khuyên can mãi mới lại đồng ý làm, chính là nhiều ít đến thêm chút tiền, bởi vì quá đen đủi! Không có biện pháp, vì có thể mau chóng cái hảo con thứ hai hôn phòng, Khương lão thái thái cắn răng một cái nói: "Thành, thêm tiền!"

Này dù sao cũng là đi đầu mạng người, Khương lão thái thái cũng không dám chính mình xử lý rốt thi thể, khiến cho đại đội đăng báo cảnh, cảnh sát tới sau, đơn giản thăm dò một chút hiện trường, lúc sau liền nhận định người này cũng không phải chết ở chỗ này, vì thế bọn họ lại đi sa xưởng.

Sau tới ở sa xưởng đi đầu lấy theo dõi vừa thấy, nguyên lai người này ở làm việc khi bởi vì không có kinh nghiệm, không cẩn thận làm đổ sa đôi chôn thượng, mà này đó hạt cát đều là từ xe nâng sạn thượng xe, cho nên liền ma xui quỷ khiến đem thi thể kéo lại.

Án tử là phá, chính là này thi thể là ai, gia ở nơi nào căn bản không ai biết, vì thế đành phải đem kia nam nhân thi thể vẫn luôn để ở Cục Công An chỉ định đình thi gian.

Theo lý thuyết này hạt cát ra người chết, nếu chú ý nhân gia khẳng định liền không cần, chính là Khương gia vốn dĩ liền không có gì tiền, hơn nữa lại cấp xây nhà thợ ngoã thêm tiền, nhân gia mới bằng lòng tiếp tục làm việc, cho nên bọn họ thật lấy ra dư thừa tiền lại mua một xe hạt cát.

Cứ như vậy, phòng ở cuối cùng là cái hảo, chính là bọn họ mới vừa trụ đi vào ngày đầu tiên, Khương lão thái thái ngủ đến nửa đêm, liền nghe được đồng phòng kia gian nhà ngang có tiếng vang, chính là nàng đi vào bật đèn vừa thấy lại cái gì đầu không có.

Rốt cuộc Khương lão thái thái ăn như thế nhiều năm mẽ, nàng lập tức liền nghĩ đến có thể là cái kia ma quỷ ở làm yêu, vì thế ngày hôm sau liền đi thôn thượng Lý tam cô gia, nàng là trong thôn nổi danh nhị thầ.

Lý tam cô vừa nghe Khương lão thái thái nói xong, liền vẻ mặt chính sắc nói: "Cái kia ma quỷ chết oan, hiện tại không bắt được tiền, thi thể lại hử không được gia, cho nên mới làm âm i. Như vậy, chờ nhà người đại tôn tử trở về sau, làm hẩn ngủ kia phòng, choai choai tiểu tử hỏa lực tráng, lại là đồng tử thân, khẳng định có thể ngăn chặn cái kia ma quỷ."

Vì thế Khương lão thái thái lúc này mới cố ý an bài khương hải ở tại kia gian nhà ngang, chính là không nghĩ tới khương hải vẫn là đã xảy ra chuyện, hiện tại Khương lão thái thái ruột đầu hối thanh!

Tô hồng vừa nghe bà bà thế nhưng làm chính mình nhi tử ngủ nháo quỷ nhà ở, lúc ấy mặt liền kéo xuống dưới, "Mẹ! Tiểu hải không phải người tôn tử sao? Kia Lý tam cô nói gì người đầu tin? Nàng nếu là làm người muốn tiểu hải mệnh là có thể bảo toàn gia, người có phải hay không cũng đồng ý a?"

Khương lão thái thái tự biết đuối lý, liền một câu cũng không nói thẳng thở dài! Khương chí xa tuy rằng biết lão nương lần này thật sự làm sai, chính là nàng dù sao cũng là chính mình thân mụ, vì thế liền lạnh giọng đối tô hồng nói: "Đầu lúc này, nói này đó còn hữu dụng sao? Vẫn là ngấm lại như thế nào giải quyết tiểu hải sự đi!"

Tô mặt đỏ một bạch, rồi mới cắn cắn môi, liền một câu cũng không nói.

Khương chí xa về mặt khăn c ầu đôi Phan đại gia nói: "Phan đại gia, ngài xem ta nhi tử chuyện như thế nào a? Loại tình huống này nên làm sao bây giờ a?"

Phan đại gia thở dài nói: "Ở này đó sự thượng, ta cũng là lược hiểu da lông, không thể so kia Lý tam cô biết đến nhi ều, người vẫn là đi trước mời đến Lý tam cô, chúng ta hai người thương lượng một chút nhìn kỹ hẳn nói đi!"

Vì thế khương đại vĩ lại suốt đêm đi mời tới Lý tam cô, nàng cũng là về mặt ngưng ngưng nói: "Ai nha, lão tử tử, ta cũng không biết nhà người này ma quỷ như thế hung! Như vậy, ta trước nhìn xem là chuyện như thế nào."

Vì thế Lý tam cô khiến cho khương đại vĩ đi trong phòng bếp mang sang một chén nước trong, một chi chiếc đũa cùng một phen dao phay. Rồi mới nàng đem chiếc đũa lập với bát nước bên trong nói: "Chính là khoảng thời gian trước chết ở Khương gia sa đôi trung đại huynh đệ?" Nói xong lúc sau nàng li ền buông ra đũa chiếc đũa tay.

Mà kia căn đ ầu gỗ chiếc đũa thế nhưng thẳng tắp lập với bát nước bên trong! Dọa Khương gia người các sắc mặt như tro tàn, mà Lý tam cô lúc này c ần trong tay dao phay dùng sức b ỏ v ề phía một chiếc đũa, chỉ nghe một tiếng, hoá tinh chết khởi, chấn tam cô hở khẩu xuất huyết, dao phay cũng băng nhận, nhưng kia một chiếc đũa lại li ền một cái ấn đ ầu không có.

Lý tam cô nứt miệng nói: "Này ma quỷ oán khí quá nặng, một nhà là có tâm nguyện chưa xong."

Phan đại gia nghe đến đây li ền nghĩ đến hẳn đôi tô h ồng lời nói, xem ra là muốn ti ền công a! Vì thế hẳn li ền đem vừa r ấ tô h ồng vừa r ấ gặp được sự tình lại nói một l ần.

Lý tam cô nghĩ nghĩ nói: "Lão tử tử, người thiếu hẳn nhi ều ít ti ền công?"

Khương quá nghĩ nghĩ nói: "Không có nhi ều ít, 100 đ ồng ti ền."

"Hào, ngày mai người đi mua 100 đồng tiền hoá vàng mã, không thể nhiều cũng không thể thiếu, ngày mai buổi tối vừa vào đêm người liễn ở đông phòng nhà ngang thiêu."

Ngày hôm sau Khương lão thái thái liễn ấn Lý tam cô nói, đi chợ thượng mua 100 đồng tiền hoá vàng mã, bán tiền giấy người dọa nháy dựng, nếu trong nhà không làm tang sự là không có người mua như thế nhiều hoá vàng mã.

Khương đại vĩ dùng hần xe ba bánh kéo hơn phân nửa xe, vào lúc ban đêm bọn họ vài người ở tây trong phòng vẫn luôn đốt tới sau nửa đêm, mới đem này đó tiền giấy cấp thiêu xong rồi.

Lúc sau Khương gia trong nhà liễn không còn có phát sinh việc lạ, chỉ là việc này quá sau ngày hôm sau, tông liễn cùng nhĩ tử mua vé xe lửa trở về nhà, đừng nói ăn tết, ngay cả khương đại vĩ hôn lễ cũng không có tham gia.

Khương chí xa biết chính mình tức phụ tính tình, bướng bỉnh lên ai cũng không hảo sử! Sau tới hợp với mấy năm, tông đều không có mang theo khương hải trở lại nơi này ăn tết.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Quỷ Thần Giao Dịch (Một)

Diêu Bối Bối đã từng là đài truyền hình một nhiệt bá tiết mục 《 giải trí keng keng keng 》 MC nữ, năm ấy nàng 23 tuổi, vừa mới tốt nghiệp đại học đã bị phân tới rồi Đài truyền hình thành phố.

Trẻ tuổi, xinh đẹp bên ngoài một chút liễn trở thành đài truyền hình tân sủng, mà 《 giải trí keng keng keng 》 cũng là vì nàng lượng thân chế tạo một tiết mục. Ngay lúc đó phố lớn ngõ nhỏ cơ hồ không có người không quen biết Diêu Bối Bối!

Nhiên người, mấy năm sau, theo đài truyền hình không ngừng có tân nhân dũng mãnh vào, Diêu Bối Bối địa vị liễn đại không bằng trước, hơn

nữa mấy năm nay nàng cũng không biết xảy ra chuyện gì, đáng người một ngày so với một ngày béo, cuối cùng làm cho 《 giải trí keng keng keng 》 ratings càng ngày càng thấp, cuối cùng đài truyền hình chỉ có thể đình bá.

Mà Diêu Bối Bối tắc bị đài truyền hình hạ phóng đến một đêm khuya tiết mục, phụ trách mỗi ngày cùng người xem nói tái kiến. Dù vậy, Diêu Bối Bối vẫn là rất muốn trở lại một đường tiết mục, cho dù không phải nhiệt bá cũng đúng.

Nhưng là đài truyền hình chủ yếu lãnh đạo nhóm lại không ai lý nàng cái này tra, càng có tiết mục đạo diễn trực tiếp xong xuôi đối nàng nói: "Đừng làm mộng tưởng hảo huyền, người hiện tại béo thành đô dạng, không làm người hạ cương v ề nhà li ền không t ả, còn không biết đủ, thực sự có này tinh thần đầu li ền đi giảm giảm béo, gì đến nỗi làm thành hiện tại cái dạng này!"

Diêu Bối Bối nghe khí mặt đỏ lên, lại một câu phản bác nói cũng nói không nên lời. Đây đó tiết mục đạo diễn đầu thực thế lực, lúc trước nàng h ồng thời điểm li ền Bối Bối trước Bối Bối sau, nhưng hiện tại..... Li ền tính ở đài truyền hình hành lang nghênh diện gặp gỡ đầu không lấy con mắt xem nàng!

Tuy rằng vẫn luôn đầu biết này chén cơm không thể ăn, chính là vô tình đến loại tình trạng này vẫn là nàng như thế nào cũng không nghĩ tới, vì thế nàng vì có thể trở về một đường tiết mục, li ền một hơi báo yoga giảm béo ban, Pura đề giảm béo ban, tập thể hình giảm béo ban cùng có dưỡng vận động giảm béo ban.

Bởi vì Diêu Bối Bối tiết mục đầu là ở buổi tối thu, cho nên mỗi ngày buổi chiều nàng đầu phải đi kiến thân trung tâm giảm béo, chính là mấy tháng xuống dưới, nàng không những không có g ầy xuống dưới, thế nhưng còn béo mấy cân!

Cuối cùng Diêu Bối Bối tổng kết một chút chính mình giảm béo thất bại nguyên nhân, chính là tuy rằng bước ra chân, chính là nàng lại không có quản im miệng. Bất đắc dĩ nàng lại bắt đầu đã thống khổ lại dài dòng ăn uống đi đầu độ giảm béo, nhưng hiệu quả vẫn là cực nhỏ.

Hôm nay buổi tối nửa đêm, Diêu Bối Bối thu xong tiết mục sau chuẩn bị tan tãn. Đương nàng đang chuẩn bị đi bãi đỗ xe lấy xe khi, đột nhiên cảm giác thân giống như có người đi theo chính mình, vì thế nàng liền nhanh hơn bước chân hướng chính mình xe phương hướng đi đến.

Liền ở nàng lập tức phải đi đến chính mình xe trước khi, đột nhiên có người từ mặt sau bưng kín nàng miệng, đem nàng kéo vào sau thang lầu gian.

Cái này địa phương ngày thường trừ bỏ quét tước vệ sinh bảo khiết đại tỷ, là không có những người khác tới, chính là hiện tại thời gian này bảo khiết đại tỷ đã sớm tan tãn.

Diêu Bối Bối ở không có bị kéo vào nơi này khi còn liền mạng phản kháng, chính là sau lưng nhân lực khí thật sự quá lớn, nàng chỉ có thể trợ mắt nhìn chính mình bị kéo đi vào..... Lúc sau nàng liền không hề phản kháng, bởi vì hiện tại vẫn là bảo mệnh quan trọng nhất.

"Đại ca, người đừng thương tổn ta, ta là đài truyền hình người chủ trì, nếu người đem sự tình nháo lớn đối ai đều không tốt, ta trên người có chút tiền, người cần đi nhanh đi!" Diêu Bối Bối nhút nhát sợ sệt nói.

Không nghĩ tới cái này bọn cướp lại cười ha hả nói: "Ta không nghĩ đòi tiền, ta biết người là ai, hôm nay ta liền tưởng kiếp cái sắc, chỉ cần người ngoan ngoãn không phản kháng, ta tuyệt đối sẽ không thương tổn người!"

Diêu Bối Bối nghe xong trong lòng chính là trầm xuống, chính mình mấy năm trước bởi vì công tác vội, vẫn luôn không có suy xét cảm tình vấn đề, hiện tại rốt cuộc có thời gian suy xét, lại không có người suy xét nàng.

Một cái không có giao quá bạn trai nữ nhân nếu là làm người xấu cấp cường gian, kia chính mình sau này còn như thế nào gả chồng a! Chính là kia trước mắt nếu chính mình phản kháng, có lẽ sẽ gặp được tệ hơn cảnh ngộ, cho nên vì bảo mệnh xem ra nàng chỉ có chịu đựng.

Chính là không nghĩ tới, đương bọn cướp xé mở Diêu Bối Bối quần áo sau, lập tức vẻ mặt chán ghét nói: "Ta đi, người hiện tại như thế nào như thế phi, nháy mắt khiến cho lão tử dập tắt lửa, được, ta hôm nay liền làm hỡi người tốt đi, đem trên người của người tiều đầu cho ta!"

Đương Diêu Bối Bối cả người nhũn ra đi trở về chính mình trong xe khi, nàng mới hỡi phục tinh thần lại, chính mình vừa rồi thật sự bị cướp bóc, chính là tưởng tượng đến cái kia bọn cướp xem chính mình ánh mắt, nàng khổ sở ghé vào tay lái thượng khóc rống lên.....

Cũng không biết chính mình khóc bao lâu, đương nàng ngừng đầu chuẩn bị lau trên mặt nước mắt về nhà khi, đột nhiên phát hiện trên ghế phụ thế nhưng ngỡi cái nữ nhân! Nữ nhân này trường giống thực bình thường, chính là nàng dáng người lại tương đương nóng bỏng.

Nhất kinh từng chính là, Diêu Bối Bối rõ ràng nhớ rõ chính mình lên xe chuyện thứ nhất chính là đem cửa xe khóa kỹ, kia nữ nhân này lại là như thế nào tiến vào đâu?

"Người? Người là ai?" Diêu Bối Bối sợ hãi nói.

Nữ nhân cười cười nói: "Ta là người thần."

Diêu Bối Bối nghe xong cười gượng nói: "Ta chưa bao giờ tin tưởng trên đời này có thần! Người mau xuống xe, bằng không ta muốn báo nguy!"

Nữ nhân nhún nhún vai nói: "Hảo a, vừa lúc đem vừa rồi người làm người đánh cướp sự tình cũng cùng nhau báo nguy."

Diêu Bối Bối sắc mặt biến đổi, xem ra cái nữ nhân ở vừa rồi liền ở cái này bãi đỗ xe, chính là nàng nếu thấy được vì cái gì không báo nguy? Chẳng lẽ nàng cùng người kia là một đám? Trong lúc nhất thời Diêu Bối Bối trong đầu hiện lên trăm ngàn loại khả năng.

Nữ nhân kia thấy Diêu Bối Bối này giờ không nói gì, liền mỉm cười nói: "Yên tâm, ta cùng vừa rồi cái kia nam nhân thú không phải một

đường, ta là tới giúp người. Nếu người lựa chọn hiện tại báo nguy cũng có thể, ta dám cam đoan ngày mai nam nhân kia liền sẽ bị cảnh sát bắt được, đến lúc đó toàn thị nhân dân liền sẽ biết có cái đã từng thực hiện nữ chủ bá, hiện tại phải liền bọn cướp đầu ghét bỏ....."

Diêu Bối Bối vừa nghe liền ôm đầu hô to: "Đừng nói nữa! Đừng nói nữa! Ta cầu xin người đừng nói nữa!"

Nữ nhân nhìn Diêu Bối Bối thân thể liếc mắt một cái, rồi mới sâu kín nói: "Ta có thể giúp người có được ta hiện tại đáng người, hơn nữa bảo đảm người không cần ăn uống đi đâu, muốn ăn nhiều ít đều được."

Diêu Bối Bối chậm rãi ngừng đầu, nàng hồ nghi nhìn trước mắt nữ nhân này liếc mắt một cái, nàng đáng người là thực hảo, chính là thành nàng như vậy? Khẳng định là gạt người! Nữ nhân này nhất định là cái nào thâm mỹ viện thác.

Chính là nữ nhân lại giống như có thể biết được nàng suy nghĩ cái gì giống nhau, cười khanh khách đối nàng nói: "Ta không thu một phân tiền, chỉ cần người cùng ta làm một giao dịch, ta có thể bảo đảm người nhất định sẽ gặp đến ta cái này đáng người, không sai chút nào."

Diêu Bối Bối mày nhăn lại nói: "Cái gì giao dịch?"

Nữ nhân vừa nghe nàng động tâm, tựa như biến ma thuật giống nhau từ sau lưng lấy ra một phần hiệp nghị, đưa cho Diêu Bối Bối.

Diêu Bối Bối tiếp nhận tới vừa thấy, chính phía trên mấy cái chữ to, quý thể giao dịch. Nội dung đại đến chính là có thể bảo đảm nàng ở trong khoảng thời gian ngắn gặp đến tiêu chuẩn đáng người, thể trọng tinh chuẩn đến 45 kg, trên dưới một khắc không kém. Mà Diêu Bối Bối yêu cầu trả giá đại giới chính là linh hồn của chính mình.

Nhìn đến nơi này sau, Diêu Bối Bối cái thứ nhất phản ứng là tả hữu nhìn xem, này không phải là chính mình công tác đài truyền hình vì đề cao ratings, mà tổ chức một chính người tiết mục đi! Chính là nàng tả hữu nhìn

nhìn, cũng không có phát hiện có cái gì hư hư thực thực máy quay phim đồ vật nha!

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Quỷ Thần Giao Dịch (Nhị)

"Này không phải chính người tiết mục, tự nhiên không có máy quay phim a!" Nữ nhân khẳng định nói.

Diêu Bối Bối nghe xong lại tiếp tục tiếp theo xem đi xuống, nếu nàng thể trọng xuất hiện hòa hợp giống như trên sở đờra 45 kg không phù hợp, chẳng sợ chỉ kém một khắc, hiệp nghị đều sẽ mất đi hiệu lực, đến lúc đó linh hồn của nàng tự nhiên liền sẽ trả lại.

Lúc này Diêu Bối Bối lại có một cái nghi vấn, "Người không có linh hồn sẽ như thế nào, sẽ chết sao? Nếu sẽ chết, ta muốn này nóng bỏng đáng người lại có cái gì sử dụng đâu?"

"Yên tâm, người sẽ sống hảo hảo, linh hồn đối với người tới nói, kỳ thật là cái không có bao lớn giá trị đồ vật, đã không có nó, người sẽ sống càng tự do, càng tiêu sái."

Diêu Bối Bối nghĩ nghĩ nói: "Ta chỉ cần ký cái này hiệp nghị là được?"

Nữ nhân gật gật đầu nói: "Liền như thế đơn giản....."

Diêu Bối Bối sau khi về đến nhà, nghĩ đến vừa rồi ở bãi đỗ xe từng màn, tựa như phóng điện ảnh giống nhau ở trong óc qua một lần. Chính là nàng luôn là cảm giác như vậy không chân thật, bất quá cũng không cái gọi là!

Bởi vì cho dù bị lừa, nàng cũng sẽ không tổn thất cái gì, bởi vì vừa rồi hiệp nghị thượng nàng chỉ ký tên của mình, cái gì dấu tay a, thân phận chứng hào a đều không có, nếu là muốn lợi dụng nàng ký tên lừa tiền khẳng định là vô dụng! Vì thế nàng liền toàn cho là một hồi trò đùa dai thôi.

Ngày hôm sau buổi sáng, Diêu Bối Bối rời giường sau chỉ uống lên một chén nhỏ yến mạch cháo, đây là nàng mỗi ngày buổi sáng tất ăn cơm cơm. Hơn nữa nàng có cái thói quen, chính là cơm sáng sau cần thiết muốn xưng một lần thể trọng.

Kết quả nàng thượng cân phát hiện..... Chính mình thể nhưng gầy 3 kg! Đây quá không thể tưởng tượng! Mấy ngày nay nàng vẫn là cùng bình thường giống nhau vận động giảm béo, chính là phía trước lại một chút hiệu quả đều không có, hiện giờ lại một chút nhẹ 3 kg thể trọng.

Thình lình, nàng liền nhớ tới đêm qua cái quý đệ nữ nhân cùng nàng cấp chính mình thêm kia phân cỗ quái hiệp nghị, chẳng lẽ thật sự thành công hiệu?

Vì nghiệm chứng không phải chính mình gia điện tử xưng xảy ra vấn đề, nàng buổi chiều đi giảm béo trung tâm lại xưng một lần, kết quả giống nhau, không sai chút nào.....

Diêu Bối Bối lập tức liền mắt choáng váng, chẳng lẽ đêm qua cái kia hiệp nghị thật đúng là có tác dụng? Lúc này nàng tập thể hình giáo luyện đã đi tới, vừa thấy nàng thể trọng cũng tương đương giạt mình!

Nàng cũng có chút tiêu kích động nói: "Bối Bối tỷ, người thành công! Người thể trọng tốt cuộc đi xuống dưới!"

Vì thế hai người liền ôm ở cùng nhau cao hứng nở nụ cười.....

Cũng là từ ngày đó bắt đầu, Diêu Bối Bối thể trọng liền lấy mỗi ngày tam công cân tốc độ tăng tấp giảm xuống, kinh thật nhiều cùng nhau giảm béo phì hữu tăng hướng nàng hỏi thăm, nàng có phải hay không ăn cái gì đặc hiệu giảm béo dược!

Nhưng mỗi lần Diêu Bối Bối đều trả lời thực phía chính phủ, "Ta? Cái gì dược cũng không ăn, chỉ là vẫn luôn kiên trì vận động, tin tưởng ta, chỉ cần người kiên trì trụ, sớm muộn gì đều sẽ gầy xuống dưới!" Nàng không hổ là làm chủ trì, nói hươu nói vượn lên một bộ một bộ.

Cứ như vậy, đài truyền hình đ ồng sự d ần d ần phát hiện Diêu Bối Bối thế nhưng một ngày so với một ngày xinh đẹp, thậm chí so nàng vừa tới đài truyền hình lúc ấy còn xinh đẹp, lúc trước trên người nàng mỹ là thanh xuân xinh đẹp, mà hiện tại tất có loại thành thực nữ nhân mỹ lực.

Đặc biệt là đài truyền hình mấy cái cao tầng, mỗi lần nhìn đến Diêu Bối Bối mắt đ ầu thẳng, vì thế liền vì nàng lượng thân chế tạo một hoàng kim thời gian bá ra tiết mục, kêu 《 nhiệt điểm mặt đối mặt 》 , chủ yếu là thỉnh một ít không biết cái gọi là chuyên gia tới bình luận một chút hiện tại đương thời tương đối hấp dẫn người trông mắt nhiệt điểm.

Tiết mục này một phát sóng, ở bản địa một chút cũng không thua gì trung ương đài truyền hình tiêu điểm thăm hỏi. Mà Diêu Bối Bối tất lại một lần trở thành toàn thị thậm chí toàn tỉnh chạm tay là bóng trứ danh người chủ trì.

Mà cùng thời gian nàng đào hoa vận cũng bắt đ ầu nhi ều lên, không ít danh môn công tử, độc thân kim cương vương lão ngũ đ ều đối nàng triển khai nhiệt liệt thế công, mà nàng cũng thích thú. Ai ngờ không bao lâu, nàng liền biết mất đi linh hồn sau này sẽ có cái dạng gì tác dụng phụ.....

Này đó theo đuổi nàng người không ngừng trường giống trung thượng, hơn nữa gia thế cùng thân gia đ ều không t ối, khá vậy không biết vì cái gì, chính là một cái làm nàng động tâm đ ều không có. Nàng tuy rằng chưa từng có chính thức bạn trai, chính là thiếu nữ hoài xuân luôn là từng có, tự nhiên biết cái gì là động tâm, cái gì là thích, chính là này đó "Người trung nhân tài kiệt xuất", nàng lại một cái cũng không thích.

Vừa mới bắt đ ầu Diêu Bối Bối còn không có cảm thấy cái gì, nhưng có một lần, nàng một vị thân thích bệnh thế, cái này thân thích đối nàng đặc biệt hảo, nàng cảm thấy chính mình hẳn là thực thương tâm, chính là lễ tang ngày đó, nàng lại một chút cảm giác cũng không có.

Người khác khóc thực thương tâm, chính là nàng lại một giọt nước mắt cũng t ể không ra, vì không cho người khác nói chính mình máu lạnh, nàng đành phải trang thực bi thống bộ dáng, chính là nàng biết chính mình nội tâm không hề cảm giác.

Dần dần, nàng tựa hồ minh bạch chính mình vì cái gì sẽ như vậy, bởi vì nàng đã không có linh hồn, liền vô pháp cảm giác được nhân thế gian chân tình ấm lạnh. Vô tình vô ái cũng là một loại khác thống khổ..... Nó tuy rằng không cần thừa nhận mất đi ái nhân cùng thân nhân thống khổ, lại cũng cảm thụ không đến tình yêu hòa thân tình sở mang đến hạnh phúc cảm cùng thỏa mãn cảm.

Chính là làm nàng trăm triệu không nghĩ tới chính là, càng đáng sợ sự tình còn ở mặt sau đâu!

Hôm nay buổi tối, nàng cùng một vị tân nhận thức phú nhị đại cùng nhau ăn bữa tối, cái này phú nhị đại kêu trương tiến bảo, vừa nghe danh liền biết là cái nhà giàu mới nổi nhĩ tử. Hắc lão tử là Sơn Tây than đá lão bản, lúc sau đổi nghề tới bản địa đầu tư địa ốc.

Hắc lão tử tuy rằng không văn hóa, chính là hắc lại đem chính mình nhĩ tử vẫn luôn cung tới rồi Columbia đại học, còn cần quốc tế tài chính học cùng tài chính thị trường học song thạc sĩ học vị, trở về sau lập tức liền kế thừa lão cha công ty.

Hải về thêm phú nhị đại, bản thân lại lớn lên rất soái, như vậy nam nhân ai không yêu? Chính là nàng Diêu Bối Bối liền không yêu! Nàng luôn là đối tượng tiến bảo hờ hững, hôm nay thỉnh nàng ăn cơm vẫn là thác đài truyền hình cao tầng tương mời, lúc này mới cho hắc thiên đại mặt mũi.

Vì cấp Diêu Bối Bối lưu lại tốt đẹp ấn tượng, trương tiến bảo còn bao hạ chĩnh gia tiệm cơm Tây, cũng tự mình đi đài truyền hình tiếp nàng tan tằm.

Diêu Bối Bối vừa ra đài truyền hình liền thấy được trương tiến bảo, nàng nhú mày, rồi mới lễ phép nói: "Trương tổng hiếu khách khí a, còn tự mình tới đón ta."

Trương tiến bảo mỉm cười nói: "Có thể tiếp đãi nhân tan tằm cũng là một loại hưởng thụ a!"

Diêu Bối Bối cười khẽ một tiếng, vừa định nói chút cái gì, lại đột nhiên nhìn đến cách đó không xa có cái nữ nhân vẫn luôn nhìn trương tiến bảo, nữ nhân này lớn lên cực kỳ đẹp, chỉ tiếc sắc mặt quá tái nhợt, một chút huyết sắc đều không có.

Nàng hai mắt u oán nhìn trương tiến bảo, hẳn là cùng hắn liên quan thâm hậu.....

Chính là Diêu Bối Bối đã sớm là cái bát điện linh lung nữ nhân, nàng thấy trương tiến bảo làm bộ không thấy được, nàng tự nhiên sẽ không nói phá, vì thế hai người liền lái xe sử hướng về phía nhà ăn phương hướng.

Đã có thể ở xe chạy một chặng đường sau, Diêu Bối Bối đột nhiên phát hiện, nữ nhân kia thế nhưng ngồi ở xe mặt sau, nàng trong lòng lạc một chút, lập tức minh bạch sau lưng chính là cái gì đồ vật.

Vì thế nàng liền có chút sợ hãi không dám hướng sau xem, chính là cố ý trong lúc vô tình, vẫn là có thể thông qua xe chuyển xe kính nhìn đến sau tòa thượng nữ quý.....

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Quý Thần Giao Dịch (Tam)

Diêu Bối Bối không nghĩ tới chính mình đã không có linh hồn còn có thể cảm giác được sợ hãi, nhưng nàng cố ý vô tình hướng sau nhìn lên, thế nhưng một chút cùng kia nữ quý nhìn nhau liếc mắt một cái, nữ quý biểu tình cũng có chút kinh ngạc, xem ra nàng cũng không nghĩ tới Diêu Bối Bối có thể nhìn đến chính mình.

Vì thế này một người một quý liền mắt to đối đôi mắt nhỏ cho nhau nhìn tới rồi nhà ăn, xuống xe sau nữ quý vẫn như cũ đi theo trương tiến bảo, vừa thấy chính là cái đúng là âm hồn bất tán oan quý.

Đột nhiên Diêu Bối Bối đối cái này nữ quý thân thể rất tò mò, nàng nếu đi theo trương tiến bảo, kia nàng chết khẳng định chính là cùng hắn chặt chẽ tương quan lâu, vì thế Diêu Bối Bối liền làm bộ tùy miệng vừa hỏi nói: "Nghe nói Trương tổng hiện tại vẫn là độc thân? Chính là giống ngài như

vậy có thân phận, lớn lên soái nam nhân như thế nào khả năng không có nữ nhân thích đâu? Nhất định có một đồng bạn gái cũ đi?"

Trương tiến bảo nghe xong thần sắc tối sầm lại nói: "Kỳ thật nhiều năm trước ta có một cái yêu nhau nhiều năm bạn gái....." Hắn này một câu mới ra khẩu, liền thấy hắn sau lưng nữ quý lập tức biểu tình có chút vắn vẹo, dường như phần nội tâm rồi cực điểm giống nhau.

Diêu Bối Bối một bộ nguyệt nghe kỹ càng biểu tình nghe, vì thế trương tiến bảo tiếp tục nói: "Tình cảm của chúng ta thực hảo, hơn nữa lập tức liền chuẩn bị kết hôn, chính là không biết là cái gì nguyên nhân, nàng thế nhưng được bệnh trầm cảm, ta mang theo nàng ở nước Mỹ nhìn rất nhiều bác sĩ, chính là đều không có cái gì hiệu quả trị liệu. Sau tới bệnh tình của nàng tăng thêm, ta phát hiện nàng bắt đầu có phí hoài bản thân mình ý niệm, có mấy lần đầu là ta ngăn trở nàng tiếp tục thương tổn chính mình. Nhưng có một lần vẫn là chậm một bước..... Ngày đó ta đi cho nàng lấy thuốc, kết quả ở trở về thời điểm ra tai nạn xe cộ, người tuy rằng không có việc gì, chính là nước Mỹ tai nạn xe cộ xử lý lên cũng thực phiên toái. Chờ ta đem trong tay sở hữu sự tình đều xử lý xong sau, mới nhớ tới đã qua đi hơn ba giờ, vì thế ta liền chạy nhanh hướng gia đuổi! Kết quả..... Chờ ta đến lúc này nàng đã tắt thở đã lâu!" Nói tới đây, hắn còn động tình rót vài giọt nước mắt.

Ai ngờ ở hắn sau lưng này giờ không nói gì nữ quý, lại đột nhiên âm sùng sùng đối Diêu Bối Bối đặt câu hỏi: "Người tin tưởng hắn nói sao?"

Diêu Bối Bối cười cười nói, "Không tin....."

Trương tiến bảo không nghe rõ Diêu Bối Bối nói cái gì, liền nghi hoặc hỏi: "Người vừa rồi nói cái gì?"

Diêu Bối Bối thở dài nói: "Ta nói đáng tiếc, như thế tốt một đoạn cảm tình."

Lúc này phục vụ sinh vừa lúc bắt đầu tiến lên đồ ăn, vừa lúc hóa giải Diêu Bối Bối trong lòng nhỏ nhỏ xấu hổ.

Mà kia nữ quý tắc bắt đầu đối Diêu Bối Bối kể rõ khởi chính mình chân chính nguyên nhân chết, "Ta là hấn hại chết, năm đó hấn ở nước Mỹ thiếu vay nặng lãi, nhưng lại không dám hưởng chính mình lão tử đòi tiền, cho nên liền cho ta mua ketch xu bảo hiểm, rồi mới bắt đầu cho ta dùng một ít kháng táo cùng dược vật, làm ta càng ngày càng u buồn, cuối cùng mới có thể chán đời tự sát."

Diêu Bối Bối nghe xong không dấu vết gật gật đầu, mà lúc này Trương tiến bảo đang ở đối diện nói bốc nói phét thổi phồng chính mình ở nước Mỹ đi học khi một chút sự tình.

Đột nhiên, Diêu Bối Bối sâu kín hỏi: "Trương tổng, người tin tưởng trên đời này có quý sao?"

Trương tiến bảo cũng là sừng sốt, hấn không nghĩ tới Diêu Bối Bối sẽ đem đề tài một chút xả đến phương diện này, trong lúc nhất thời không biết như thế nào trả lời.

Diêu Bối Bối thấy hấn không nói lời nào, liền cười cười nói: "Kỳ thật ta cũng từng xem qua bác sĩ tâm lý, cùng hấn chiêu sâu tham thảo một chút quý thứ này, cuối cùng đến ra kết luận là: Quý kỳ thật liền ở mọi người trong lòng, chỉ có trong lòng có quý nhân tài có thể nhìn đến quý, nhớ rõ ta khi còn nhỏ không cẩn thận giết chết một con chim nhỏ, sau tới ở rất nhiều năm sau, ta còn vẫn như cũ có thể ở trong mộng nhìn thấy kia chỉ điều, người nói đây là không phải kia con chim nhỏ quý hần đâu?"

Trương tiến bảo dù sao cũng là Columbia tốt nghiệp, chỉ thấy hấn cười khan vài tiếng nói: "Kia đơn giản là chính người tâm ma thôi, không cần để ở trong lòng."

Diêu Bối Bối không tỏ ý kiên gật gật đầu, rồi mới đột nhiên hỏi hấn: "Vậy người gặp qua quý sao?"

Lần này Trương tiến bảo sắc mặt biến rất khó nhìn, xem ra Diêu Bối Bối là hỏi đúng rồi, hấn khẳng định là gặp qua sau lưng nữ quý, chỉ là không phải lúc nào cũng đều có thể nhìn thấy thôi

Từ lần đó sau này, cái này phú nhị đại liền không còn có ước quá Diêu Bối Bối.

Việc này lúc sau, Diêu Bối Bối nguyên tưởng lần này gặp quý khách định là bởi vì trương tiến bảo nguyên nhân, chính là nàng trăm triệu không nghĩ tới, này chỉ là cái bắt đầu.....

Hôm nay nàng lái xe trải qua một cái ngày thường thường đi lộ tuyến, ai ngờ phía trước thế nhưng bởi vì tai nạn xe cộ tạo thành đại kẹt xe! Diêu Bối Bối ở trên đường bị nhốt hơn một giờ.

Nàng ở trong xe đãi thật sự nhàm chán, liền tưởng xuống xe hoạt động một chút gân cốt. Ai ngờ mới vừa vừa xuống xe, liền thấy ven đường đứng một cái trung niên nam nhân, Diêu Bối Bối vừa mới bắt đầu còn tưởng rằng là cùng chính mình giống nhau đỗ ở trên đường, xuống xe hoạt động gân cốt tài xế đâu, cho nên cũng liền không có quá nhiều chú ý.

Chính là nam nhân kia hiển nhiên là nhận ra Diêu Bối Bối, còn nhiệt tình đi lên chào hỏi! "Người hảo, Diêu tiểu thư, không nghĩ tới ngài cũng sẽ bị nhốt tại đây con đường thượng!"

Diêu Bối Bối có chút xấu hổ cười cười nói: "Ta cũng không nghĩ tới phía trước sẽ xuất hiện ngoài ý muốn, cũng không biết tài xế như thế nào?"

Trung niên nam nhân biểu tình cỡ quái nói: "Còn có thể như thế nào? Đã chết bái, như vậy trọng hóa đê ở hẳn trên xe, khẳng định là không sống nổi!"

Diêu Bối Bối nghe sau vẻ mặt tiếc hận, "Sinh mệnh quá yếu ớt, luôn là lấy chúng ta tưởng tượng không đến phương thức rồi đi....."

Nam nhân lúc này quay đầu nhìn về phía cách đó không xa một khu nhà tiểu học nói: "Nữ nhi của ta liền ở nơi đó đi học, ta vốn dĩ muốn đi tiếp nàng, xem ra hôm nay muốn nói lỡ!"

Diêu Bối nghe xong nghi hoặc nói: "Sẽ không, nhiều nhất chỉ là vãn đi một hồi, hiện hài tử cái gì đâu hiểu, người đem sự tình cùng nàng vừa nói, nàng liền sẽ lý giải."

Nam nhân lúc này quay đầu lại nhìn về phía Diêu Bối Bối nói: "Nữ nhi của ta thực thích người, ta đã từng đáp ứng nàng, sẽ mang nàng đi xem ngài lục tiết mục, không biết yêu cầu này có tính không quá mức?"

Diêu Bối Bối sửng sốt, nàng không nghĩ tới người nam nhân này sẽ như thế nói, chính là nghĩ lại tưởng tượng, này chỉ là một cái hài tử nguyện vọng, liền tính giúp nàng thực hiện cũng chưa chắc không thể a! Vì thế nàng liền cười nói: "Có thể a, ta cho người một trương danh thiếp, ta mỗi ngày buổi tối đầu sẽ thu tiết mục, đến lúc đó người liền mang người nữ nhi tới xem đi." Nói xong nàng liền từ trong bao lấy ra một trương danh thiếp đưa cho trung niên nam nhân.

Nam nhân đặc biệt cao hứng tiếp nhận danh thiếp, rồi mới liên thanh nói lời cảm tạ.....

Chuyện này vốn dĩ qua đã vượt qua, Diêu Bối Bối cũng không có để ở trong lòng, không nghĩ tới mấy ngày hậu quả nhiên có người mang theo một cái tiểu nữ hài đi vào đài truyền hình, lấy ra Diêu Bối Bối danh thiếp nói, Diêu Bối Bối đã từng đáp ứng các nàng có thể tới xem tiết mục thu.

Đương Diêu Bối Bối nhìn thấy tiểu nữ hài khi, lại kinh ngạc phát hiện, là nàng mù mù mang nàng tới, hơn nữa hai người cánh tay thượng đều quấn lấy màu đen hiệu bố..... Diêu Bối Bối vừa thấy trong lòng chính là trầm xuống.

Nàng có chút không xác định hỏi: "Hài tử ba ba như thế nào không có tới?"

Tiểu nữ hài hồng mắt nhìn về phía nàng mù mù, cái kia trung niên nữ nhân hít hít cái mũi nói: "Nàng ba ba ở 9 hào ngày đó ra tai nạn xe cộ qua đời..... Chúng ta ở sửa sang lại hẩn di vật khi phát hiện ngài danh thiếp, liền nghĩ đến nhất định là hẩn cùng người nói nữ nhi của ta nguyện vọng,

ngài mới có thể cho hẳn một trương danh thiệp, cho nên hôm nay chúng ta liệ̀n mạo muội tiến đến."

Chương Đệ Cậ̉i Chuyện Xưa Quỷ Thậ̀n Giao Dịch (Bốn)

"Tháng này 9 hào?" Diêu Bối Bối vẻ mặt nghi hoặc hỏi.

Trung niên nữ nhân thương tâm gậ̣t gậ̣t đậ̀u, "Ấn, hẳn vốn là đi tiếp nữ nhi tan học, không nghĩ tới gặp tai nạn xe cộ, bị một chiếc lật nghiêng xe vận tải đè ở phía dưới, người lúc ấy liệ̀n không được!"

Diêu Bối Bối thật dài thở phào nhẹ nhõm, xem ra chính mình ngày đó lại gặp quỷ! Nàng là cái nhất thủ hứa hẹn người, hưởng chi vẫn là đáp ứng rậ́t quỷ sự tình, vì thế nàng khiến cho trợ lý an bài các nàng mẹ con vào studio.

Tiết mục thu kết thúc sau, Diêu Bối Bối còn đưa cho các nàng một trương ký tên chiếu, nàng hỏi cái kia tiểu nữ hài, vì cái gì sẽ thích nàng? Tiểu nữ hài tắc thiên chân nói: "Ta trưởng thành cũng muốn làm người chủ trì!"

Diêu Bối Bối cười cười, rậ́t mới sờ sờ nàng đậ̀u nói: "Vậ̣y người từ giờ trở đi liệ̀n phải nỗ lực học tập, bởi vì này một hàng nhưng không hảo làm, chỉ có người cường đại rậ́t chính mình, mới có thể ở một ngày kia trở thành một người ưu tú người chủ trì!"

Nữ hài cái hiểu cái không gậ̣t gậ̣t đậ̀u.

Diêu Bối Bối tự mình đưa các nàng ra đài truyệ̀n hình, nhìn các nàng thượng xe taxi, chờ xe chậm rãi khởi động khi, các nàng hai mẹ con cùng nhau quay đậ̀u lại hướng Diêu Bối Bối xua tay nói tái kiến, nhưng nàng không ngờ nhìn thấy, cái kia trung niên nam nhân đang ngộ́c ở các nàng mẹ con bên người, vẻ mặt mỉm cười nhìn chính mình.....

Lúc sau Diêu Bối Bối liệ̀n bắt đậ̀u một lậ̀n lại một lậ̀n gặp quỷ, cuối cùng phát triển đến tùy thời tùy chỗ đậ̀u có khả năng nhìn đến quỷ, làm nàng có chút khổ không nói nổi, tuy rằng nàng sẽ không giống người bình

thường giống nhau sợ không được, chính là cũng không phải sở hữu quý
đầu là bình thường người hình dáng, khẳng định có chút nhi thân thể không
kiện toàn quý h ần xuất hiện ở nàng trước mặt, cái này làm cho nàng càng
ngày càng không n ền này phi ền.

Rốt cuộc có một ngày, Diêu Bối Bối thật sự nhịn không được, nàng li ền
ở nửa đêm đi chính mình lúc ban đầu gặp được cái kia th ần bí nữ nhân
dừng xe vị thượng, lớn tiếng kêu to, làm nữ nhân kia mau ra đây, chính
mình có hỏi sự tình hỏi nàng!

Không bao lâu, nữ nhân kia thế nhưng thật sự từ bóng ma đi ra, nàng
cười khanh khách nói: "Xảy ra chuyện gì? Người thế trọng bảo trì tốt
không?"

Diêu Bối Bối đặc biệt khó chịu nói: "Người cái này hiệp nghị thượng
cũng không có nói ra bán linh h ần còn có thể lúc nào cũng gặp quý a?"

Nữ nhân ha hả cười to nói: "Đã không có linh h ần người, cùng người
chết không có cái gì quá lớn phân biệt, người hiện tại trừ bỏ có được một
khối hoàn mỹ thể xác ngoại, dư lại li ền cùng những cái đó quý không có gì
bất đ ồng, cho nên người tự nhiên có thể nhìn đến bọn họ, này thực bình
thường. Nếu người không muốn cùng bọn họ nhắc lên cái gì liên quan, ta
đây li ền nói cho người một cái đơn giản nhất biện pháp, đó chính là không
c ần đi xem bọn họ mắt, chỉ có như vậy, bọn họ mới không biết người có
thể nhìn đến bọn họ, như vậy đại gia tự nhiên li ền sẽ tường an không có
việc gì."

Diêu Bối Bối nghe sau, li ền lập tức nằm liệt ô tô ghế dựa thượng, có
sức lực vô lực nói: "Ta hiện tại có thể hay không thu h ồi cái kia hiệp nghị?"

Nữ nhân đầu tiên là mỉm cười nhìn xem Diêu Bối Bối, r ồi mới trên mặt
nàng tươi cười chậm rãi biến mất, thay một bộ âm lãnh sắc mặt nói:
"Không có khả năng, chỉ c ần người ký cái này hiệp nghị, kia nó chính là
chung thân hữu hiệu, trừ phi người thế trọng có biến hóa, nếu không này
hiệp nghị li ền vĩnh viễn hữu hiệu, chẳng sợ người đã chết, người linh h ần
đầu sẽ là của ta!"

Nghe nữ nhân nói xong này một phen lời nói, Diêu Bối Bối trên người đã sớm bị m òhôi lạnh sũng nước. Vì hoàn mỹ đáng người, chính mình rốt cuộc trả giá cái dạng gì đại giới a?

Lúc sau ngày, Diêu Bối Bối vẫn là mặt ngoài phong cảnh vô hạn, chính là nội tâm lại vô cùng hư không.....

Hôm nay đài truyền hình tới một vị hiện tại đương thời thực h òng nam ca sĩ Thiệu kiệt, hẳn tới tham gia một talk show. Cái này tiết mục vốn dĩ không phải Diêu Bối Bối chủ trì, ai ngờ cái kia tiết mục người chủ trì bởi vì ăn sai đ ò vật, trên mặt dị ứng, thật sự không thể lục tiết mục! Không có biện pháp li ên đành phải làm Diêu Bối Bối tới cứu tràng.

Này vốn dĩ cũng không xem như chuyện này, chính là đương nàng nhìn thấy Thiệu kiệt khi, trong lòng thế nhưng vừa động, nàng đã sớm không biết cái gì là tâm động cảm giác, chính là vừa thấy đến trước mắt người nam nhân này, Diêu Bối Bối li ên có một loại thực đặc biệt cảm giác.

Nàng từ Thiệu kiệt trong mắt nhìn ra, hẳn hẳn là cùng chính mình giống nhau cũng có loại cảm giác này, này thật là quá kỳ quái, hai cái chưa bao giờ có đã gặp mặt người thế nhưng có loại nói không nên lời quen thuộc cảm.

Tiết mục thu kết thúc sau, Thiệu kiệt chủ động mời Diêu Bối Bối ăn cơm chi ầu, Diêu Bối Bối vui vẻ đáp ứng r ồi. Này bữa cơm cũng không phải đi cái gì quý báu nhà ăn, mà là đi một cái lộ thiên loát xuyên đại hộp số.

Bởi vì Thiệu kiệt ở không thành danh phía trước cùng nơi này lão bản là bạn tốt, cho nên hôm nay que nướng phân lượng đặc biệt đủ, hai người vừa nói vừa cười ăn que nướng, bất tri bất giác li ên vẫn luôn cho tới đêm khuya.

Nguyên lai cái này Thiệu kiệt ở lúc ban đ ầu cũng là đặc biệt không dễ dàng, vốn dĩ cũng là thiếu niên đặc chí, vừa xuất đạo li ên thành danh. Chính là không nghĩ tới ở hẳn 27 tuổi năm ấy bởi vì h ầu tật mà đ ò giọng nói, từ đây li ên chưa gượng dậy nổi.

Sau tới còn cũng may nhiều năm sau gặp một vị danh y, trị hết hẳn giọng nói, lúc này mới làm hẳn lại có thể đứng ở trên sân khấu ca hát, chính là ở hẳn thất ý kia mấy năm, cũng coi như là ném hết nhân tình ấm lạnh.

Diêu Bối Bối vừa nghe đâu bị cảm khái chính mình cảnh ngộ cùng hẳn sở kém không có mấy, vì thế nàng liền cũng đem chính mình mấy năm nay tao ngộ cùng Thiệu Kiệt nói một lần, hai người càng nhiều vài phần thương thức lẫn nhau.

Vào lúc ban đêm Diêu Bối Bối về nhà sau, trong lòng vẫn luôn phập phồng không chừng, nàng bình tĩnh phân tích chính mình đối Thiệu Kiệt cảm giác, nếu không phải chính mình đã không có linh hồn, nàng tin tưởng chính mình hẳn là đã sớm yêu Thiệu Kiệt!

Chính là hiện tại chính mình vô tình vô ái, tuy rằng khó được gặp được chính mình như thế thương thức nam nhân, nhưng Diêu Bối Bối lại không dám tùy tiện về phía trước đi kia một bước, bởi vì nàng sợ chính mình sẽ xúc phạm tới Thiệu Kiệt.....

Nói cũng kỳ quái, Diêu Bối Bối không đề cập tới hai cái quan hệ là về tình cảm có thể tha thứ, chính là không nghĩ tới Thiệu Kiệt thế nhưng cũng không đề cập tới, hai cái quan hệ một ngày so với một ngày thân mật, lại trước sau không đối lẫn nhau nói ra câu nói kia.

Vừa mới bắt đầu Diêu Bối Bối còn tưởng rằng đây là Thiệu Kiệt lạt mềm buộc chặt, chính là nàng dần dần phát hiện, người nam nhân này tựa hồ cùng chính mình giống nhau, giống như cũng không cảm giác được **** là vật gì?!

Hôm nay là Diêu Bối Bối sinh nhật, Thiệu Kiệt tử mỉ vì nàng chuẩn bị một bữa sinh nhật yến hội, Diêu Bối Bối vốn tưởng rằng hẳn sẽ ở trong yến hội hưởng chính mình thổ lộ, chính là hẳn lại không có.

Đêm đó đưa nàng về nhà khi, Diêu Bối Bối liền trực tiếp xông xuôi hỏi hẳn, đối chính mình là cái gì cảm giác?

Thiệu Kiệt đầu tiên là sững sốt, tiếp theo thật mạnh thở dài nói: "Nếu ta nói ta đối tình yêu tình thân không có cảm giác, người tin tưởng sao?"

Diêu Bối Bối cũng không có lập tức trả lời hắn, mà là bình tĩnh nhìn Thiệu Kiệt mắt, phân tích hắn hay không đang nói dối.

Thiệu Kiệt thấy Diêu Bối Bối không lên tiếng, cho rằng bị thương nòng tâm, liền vội đối nàng nói: "Tuy rằng ta đối tình yêu không có cảm giác, chính là người với ta mà nói là cái đặc thù tồn tại, ta biết nếu ta còn cùng phía trước giống nhau có thể cảm giác **** nói, ta đây nhất định sẽ thật sâu yêu người!"

Diêu Bối Bối lúc này mới chậm rãi nói: "Người hay không cùng cái gì kỳ quái nữ nhân thêm quá cái gì cố quái hiệp nghị?"

Lời này vừa nói ra, Thiệu Kiệt mặt mũi trắng bệch, hắn trừng mắt Diêu Bối Bối nhìn nửa mới thiên nói: "Chẳng lẽ người..... Cũng thêm quá kia phân hiệp nghị?"

Chương 06 Cái Chuyện Xưa Quỷ Thần Giao Dịch (Năm)

Diêu Bối Bối không nghĩ tới nguyên lai Thiệu Kiệt cũng cùng chính mình giống nhau, ký cái kia làm chính mình hối hận không thôi hiệp nghị. Nguyên lai hắn lúc trước giọng nói không hảo khi cảm xúc hạ xuống, cho nên liền ăn uống quá độ làm cho thân thể béo phì.

Chính là chữa khỏi giọng nói sau thể trọng nhưng vẫn giảm không xuống dưới, đang ở hắn buồn rầu thời điểm, lại ngoài ý muốn gặp cái thân thể thực tốt thần bí nữ tử. Cũng đưa ra có thể giúp hắn nhanh chóng ném rớt này một thân thịt mỡ, mà đại giới còn lại là muốn Thiệu Kiệt xuất bán linh hồn của chính mình.

Lúc ấy hắn cùng Diêu Bối Bối giống nhau, cũng không biết bán đứng linh hồn hậu quả, nhưng hiện tại biết cũng đã chậm.....

Hai người chính phát sầu không biết nên làm sao bây giờ khi, Diêu Bối Bối đột nhiên trong lòng linh quang chợt lóe, nàng nhớ rõ kia phân trong

hiệp nghị giải thích bọn họ thể trọng không thể siêu tiêu, nếu không hiệp nghị liên sẽ mất đi hiệu lực, như vậy nếu bọn họ thành công từng phi có phải hay không liên có thể chuộc lại linh hồn của chính mình?

Vì thế từ ngày đó bắt đầu, hai người liên mỗi ngày đều ăn rất nhiều đồ ăn, trước kia cái gì không thể ăn, hiện tại liên ăn cái gì, nhưng xem như hảo hảo quá một đêm miệng nghiện, chính là bọn họ như vậy điên cuồng từng một cái chu phi, kết quả vừa lên cân, 1 khắc cũng không có trường!

Hai người bọn họ lập tức liên mắt choáng váng, theo lý thuyết ý nghĩ là chính xác a, chính là hiển nhiên phương pháp không đối.....

Hôm nay đài truyền hình phải làm một show thực tế, mời mấy cái hiện tại thực hỏa danh tinh cùng nhau tham gia, đích đến là một tòa hải đảo thượng tự nhân nghỉ phép phòng, làm mấy cái minh tinh chính mình động thủ nấu cơm, tự lực cánh sinh vượt qua ba ngày hai đêm.

Tinh minh đội hình tự nhiên là có Thiệu kiệt, hẳn nhất định phải sẵn hiện tại nhiều tránh chút liên, vì chính là sau này một khi chuộc lại linh hồn sau dáng người biến dạng, liên rời khỏi giới giải trí, quá người thường sinh hoạt.

Nhưng Thiệu kiệt không nghĩ tới liên này tiết mục MC nữ lại là Diêu Bối Bối, nàng cũng là nhận nhiệm vụ lúc lâm nguy tới, vốn dĩ nàng đã cùng đài truyền hình nói tốt muốn nghỉ ngơi một tháng, nàng dùng tốt tới toàn thân tâm từng phi.

Chính là lãnh đạo nói tiết mục này đã sớm định rồi, như thế nào cũng đến thu xong này kỳ tiết mục mới có thể phê nàng giả. Vì thế Diêu Bối Bối không có biện pháp, đành phải cũng đi theo thượng tiêu đảo.

Nhưng vừa đến trên đảo, Diêu Bối Bối liên cảm giác trên đảo này hơi thở không quá thích hợp nhi, tuy nói là tòa tự nhân tiêu đảo, chính là trên đảo vẫn là có một ít nguyên trụ đảo dân, chính là bọn họ một đám đều xanh xao vàng vọt, làm nàng trong lúc nhất thời phân không rõ những người này trung, cái nào là người? Cái nào là quý.....

Mà Diêu Bối Bối cùng Thiệu Kiệt quan hệ ở đài truyền hình từ lâu là không có công khai bí mật, người ở bên ngoài xem ra, bọn họ hai cái đã sớm là tình lý quan hệ. Cho nên ở phòng an bài thượng liên cố ý chiếu cố bọn họ hai người, làm cho bọn họ trụ cách vách.

Nhưng mới vừa vào trụ liên có một minh tinh ngoài ý muốn ngã bệnh, vốn cũng không là cái gì nghiêm trọng bệnh, chỉ là bởi vì cảm lạnh bị cảm, chính là phía trước vì tiết mục hiệu quả, mọi người ở thượng đảo trước đầu giao ra di động, vốn định trên đảo có thể có điện thoại, chính là không nghĩ tới duy nhất điện thoại ba ngày trước còn hư rớt.

Này liên cấp vốn dĩ nhẹ nhàng hành trình, bịt kín một tầng bóng ma.....

Bị bệnh minh tinh là cái tam tuyến tiêu diễn viên, vì lần này chân nhân tú không biết phí nhiều ít tinh lực mới tránh vào tay, cho nên nàng cũng chỉ có thể cắn răng kiên trì.

Diêu Bối Bối cùng Thiệu Kiệt sức ăn vẫn là rất lớn, đầu thiếu chút nữa sợ hãi tiết tổ đầu bếp.

Tiết mục đạo diễn cũng nhiều lần nhắc nhở bọn họ không cần lại như thế ăn? Chính là Diêu Bối Bối lại vẻ mặt không kiên nhẫn hỏi: "Người thấy ta béo sao?" Đạo diễn nghe xong sững sốt, rồi mới lắc đầu nói: "Kia đến không có!"

Diêu Bối Bối nghe hấn như thế vừa nói liên lập tức trừng hấn một cái nói: "Vậy ít nói nhảm!"

Cái này tiết mục đạo diễn phía trước không thiếu cấp Diêu Bối Bối khí chịu, từ Diêu Bối Bối Đông Sơn tái khởi sau, liên không có đã cho hấn hoà nhã! Vì thế hấn liên thường xuyên đối người khác nói Bối Bối tính tình một ngày so với một ngày lớn, thật là đại bài a!

Lời này sau tới truyền tới Diêu Bối Bối lỗ tai, Diêu Bối Bối liên ở thượng tiết mục khác khi lớn hơn nữa bài, làm hấn một cái đầu hai cái đại, sau tới đành phải là thỉnh cao tầng tới làm người đi đầu giải, mới làm tiết mục thuận lợi chụp xong.

Ngày đầu tiên tiết mục thuận lợi chụp xong rồi, tiết mục tổ đoàn người đầu có chút mệt mỏi trở về chỗ ở. Chính là mới vừa vừa lên lầu Diêu Bối Bối liền nhìn đến, chính mình cái kia phòng trên cửa thế nhưng treo một trương người mặt!

Còn hảo nàng còn tính trấn định, chỉ là quay đầu lại nhìn nhợt nhạt thoáng qua Thiệu Kiệt, từ vẻ mặt của hắn trung có thể thấy được, hiển nhiên hắn cũng có thể nhìn đến.

Tuy rằng không phải lần đầu tiên ở chính mình chỗ ở nhìn thấy quý, chính là Diêu Bối Bối trong lòng nhiều ít vẫn là có chút biệt nữ. Thiệu Kiệt xem Diêu Bối Bối sắc mặt khó coi, sẽ nhỏ giọng đối nàng nói: "Không có việc gì, buổi tối tới ta trong phòng ngủ....."

Diêu Bối Bối mặt đỏ lên, chính là lại không có nói không đi.

Sáng sớm hôm sau, cái kia có bệnh tiêu diễn viên tựa hồ bệnh càng trọng, nếu hôm nay nàng không chụp, kia tiết mục tổ hoặc là ngày hôm qua chụp toàn bộ trở thành phế thải; hoặc chính là toàn tổ nhân viên nghỉ ngơi chờ nàng hảo lại chụp.

Nhưng này hai cái đầu không phải cái gì tốt lựa chọn..... Diêu Bối Bối ngày hôm qua thấy nàng đã không có gì sự, sao ngủ một giấc sau đến lại tăng thêm đau? Nghĩ đến đây nàng liền đi cái kia tiêu diễn viên trong phòng đi thăm nàng.

Ai ngờ Diêu Bối Bối ở nàng trước cửa phòng gõ nửa ngày, nàng mới định một đôi quàng thâm mắt mở ra môn. Vừa thấy là Diêu Bối Bối liền vội đem nàng mời vào trong phòng. Kết quả Diêu Bối Bối tiến phòng liền hoảng sợ, chỉ thấy tiêu diễn viên sau lưng thượng không biết cái gì thời điểm thế nhưng nằm bò một cái đầy mặt thối rửa nữ nhân!

Xem kia nữ nhân vẻ mặt oán độc, định là cái oan chết nữ quý, chính là đêm qua Diêu Bối Bối ở nàng trên người cái gì cũng không thấy được đâu? Như thế nào hôm nay liền quý thượng thân đâu?

"Bối Bối tỷ, người như thế nào tới?" Tiêu diễn viên cười theo nói.

Diêu Bối Bối cũng cười cười nói: "Ta nghe nói bệnh lại trọng, cho nên liền tới nhìn xem người..... Được đâu ăn sao?"

Tiểu diễn viên có chút ngượng ngùng nói: "Ăn, thật là ngượng ngùng, bởi vì ta chậm trễ quay chụp tiến trình."

Diêu Bối Bối vỗ vỗ nàng bả vai nói: "Không có việc gì, ai còn không có cái sinh bệnh thời điểm đâu? Người an tâm dưỡng bệnh đi, áp lực tâm lý đừng quá đại, bằng không sẽ ảnh hưởng kháng phục."

Tiểu diễn viên hồng mắt gật gật đầu, "Không nghĩ tới lúc này thế nhưng sẽ là ngài tới an ủi ta, vừa rồi mới đạo diễn còn gọi điện thoại mắng ta, cái gì thời điểm bệnh không tốt, một hai phải ở ngay lúc này....."

Diêu Bối Bối hừ lạnh một tiếng nói: "Hắn vốn dĩ chính là cái đôi mắt danh lợi đồ vật, không cần sợ hắn!"

Tiểu diễn viên cười khờ nói: "Ta một tân nhân, có thể không sợ ai a? Bất quá có ngài những lời này, lòng ta dễ chịu nhiều."

Diêu Bối Bối ra tiểu diễn viên phòng sau, liền trở về Thiệu Kiệt trong phòng, nàng đem vừa rồi nhìn đến tình cảnh cùng hắn nói một lần.

Thiệu Kiệt trầm mặc một hồi nói: "Xem ra cái này trên đảo nhỏ không mấy cái sạch sẽ địa phương, người cứ yên tâm ở ta nơi này trụ hạ đi, ta thật sự không yên tâm người một người trụ. Nếu chúng ta giống như bọn họ cái gì đều nhìn không thấy còn hảo, người không biết không sợ, nhưng vấn đề là người ta toàn năng nhìn đến, cùng với như thế sợ hãi một người trụ, còn không bằng ở bên nhau đâu."

Diêu Bối Bối hí mắt cười cười, cái gì cũng chưa nói.....

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Quỷ Thần Giao Dịch (Sáu)

Kết quả chuyển thiên sáng sớm, thế nhưng lại có mấy người ngã bệnh, những người này bệnh trạng đều cùng tiểu diễn viên không sai biệt lắm, đại

gia lập tức liền luống cuống lên, đầu sôi nổi hoài nghi là bệnh truyền nhiễm, đem này vài người cách ly lên.

Chính là Diêu Bối Bối cùng Thiệu Kiệt vừa thấy này vài người liền biết, bọn họ đều là làm quỷ quần lên, đầu không phải là là cái gì thực chất thương chứng bệnh. Vì thế nàng đã kêu tới cái này tiểu đảo người phụ trách trương chủ nhiệm, đơn giản hiểu biết một chút cái này tiểu đảo tình huống.

Chính là hẳn cũng là cái gà mờ, đối trên đảo sự cũng là biết đến cái biết cái không, còn hảo hẳn nói bản địa có cái độc thân lão nhân vẫn luôn ở tại đảo phía tây, hẳn là nơi này sinh trưởng ở địa phương đảo dân, cho nên có thể hỏi hỏi hẳn.

Vì thế Diêu Bối Bối cùng Thiệu Kiệt liền tìm tới rồi vị kia lão nhân, khi bọn hắn thuyết minh ý đồ đến khi, lão nhân liền cho bọn hắn hai cái nói này đảo ở trước giải phóng một chút sự tình.

Nguyên lai năm đó, trên đảo này thôn dân sinh hoạt thực bình tĩnh, bởi vì rời xa phần hoa nội địa, cho nên cơ hồ không có đã chịu cái gì chiến tranh quấy nhiễu. Chính là ngày vui ngắn chẳng tày gang, có một năm, một cái kêu Lý quân thiên nam nhân bởi vì ở bên ngoài làm buôn bán thất bại, cho nên liền mang theo gia quyến về tới trên đảo.

Vốn dĩ này cũng không có gì, rốt cuộc hẳn là trên đảo đi ra ngoài người, hẳn không hảo trở về cũng không có người ta nói gì! Chính là không quá mấy ngày hẳn lão bà phải một loại quái bệnh, toàn thân làn da thối rữa, nhìn qua đặc biệt dọa người.

Tuy rằng nơi này đảo dân đều biết nàng bị bệnh, chính là lại không biết nàng đến chính là cái gì bệnh. Sau tới lại qua mấy tháng, liền có người nghe nói Lý quân thiên một đôi nhi nữ cũng được cái này bệnh, đại gia còn đầu cho rằng đây là di truyền bệnh!

Lại sau tới, chỉ cần cùng hẳn kia song nhi nữ tiếp xúc quá hài tử đều lục tục được loại này quái bệnh. Cũng là từ lúc này khởi, mọi người mới biết được nữ nhân kia đến bệnh sẽ lây bệnh!

Sau tới trên đảo nhà giàu liền từ đảo ngoại tỉnh lang trung tới, kết quả cái kia đại phu thượng đảo vừa thấy, lập tức liền quay đầu đi trở về, một phút đồng hồ cũng không ngừng nhai, lúc gần đi hẳn ở trên thuyền nói một câu nói, "Này bệnh ta trị không được, người khác cũng trị không được, chớ có muốn ra đảo, nếu không chắc chắn đưa tới họa sát thân!"

Lúc trước mọi người còn không quá minh bạch cái này lang trung ý tứ trong lời nói, chỉ đương hẳn là nói chuyện giật gân, không cho mọi người ra cửa tìm thầy trị bệnh, vì thế sau tới bọn họ lại ra đảo vài lần đi tìm thầy trị bệnh.

Kết quả bất hạnh bị cái kia lang trung ngôn trúng, những cái đó tìm thầy trị bệnh người mang về tới bác sĩ, nhưng cũng mang về tới quân đội, này đó trong quân đội Tây y mặc chính tới cấp người bệnh kiểm tra sau, liền cái gì cũng thật tốt đi rồi.

Lúc sau những cái đó quân nhân liền đem trên đảo người chia làm mấy loại, có bệnh, không bệnh, cùng hư hư thực thực có bệnh. Phân hảo sau, bọn họ liền mang đi những cái đó chẩn đoán chính xác có bệnh, lúc sau tới lại đến mang đi rồi những cái đó hư hư thực thực có bệnh.

Từ đây này đó liền người không còn có trở về quá, bởi vì bọn họ đều bị đuổi tới hậu sơn bắn chết! Rồi mới bọn họ đem thi thể ngay tại chỗ vùi lấp, chính là dư lại người, lại lục tục xuất hiện người lây nhiễm.

Mà lúc này trên đảo những cái đó quân nhân lại sớm lấy rời đi, này đó cảm nhiễm người bệnh không thể ra đảo, chỉ có thể ở trên đảo tự sinh tự diệt.

Sau tới giải phóng sau, quân giải phóng nhân dân Trung Quốc thượng đảo.....

Đến đây khi trên đảo dư lại không nhiều lắm thôn dân mới biết được, năm đó bọn họ đến bệnh kêu bệnh hủ, bởi vì ngay lúc đó chữa bệnh đi đầu kiện cùng đối cái này bệnh sợ hãi mới đưa đến đại lượng tàn sát bệnh hoạn thảm kịch phát sinh.

Sau tới này thượng đảo cũng bị người kêu "Bệnh hải đảo"! Thượng thế kỷ 80 niên đại mặt, quốc gia tính toán khai phá cái này đảo nhỏ, chính là thượng đảo sau phát hiện nơi này đi đầu kiện đặc biệt ác liệt, căn bản không thích hợp cư trú, cho nên liền từ bỏ.

Sau tới lại qua rất nhiều năm, cái này trên đảo cơ hồ liền không có cái gì cư dân. Nhưng không nghĩ tới lại bị một cái đi đầu sản thương nhìn trúng, lấy rất thấp liêm giá cả làm chính trị phủ trong tay đặt mua, ở mặt trên che lại hiện tại này đó kiến trúc, cung du khách tới chơi.

Diêu Bối Bối nghe lão nhân nói xong sau mới hiểu được, nơi này vì cái gì sẽ như vậy nhiều oan hồn, nguyên lai bọn họ đều là vài thập niên trước bệnh hải người bệnh..... Xem ra liền này tiết mục tài trợ thương sở dĩ đi đầu liền cấp tiết mục, đơn giản chính là muốn đánh quảng cáo, xem ra nơi này sinh ý cũng không tốt a!

Ngẫm lại cũng là, như thế nào khả năng hải đảo? Như thế nhiều oan hồn ở chỗ này du đảng, liền tính người bình thường nhìn không tới, chính là trường kỳ chịu âm khí sở quấy nhiễu cũng sẽ sinh bệnh. Vì thế Diêu Bối Bối liền ở điện thoại tu hảo sau, cấp đài truyền hình cao tầng gọi điện thoại, muốn cho bọn họ liên hệ một chút cái này tài trợ thương.

Đài truyền hình đối với giống Diêu Bối Bối như vậy nữ nhân tưởng kết bạn phú thương ý tưởng, vẫn là thực duy trì, bọn họ đem Diêu Bối Bối ý tứ chuyển đạt cấp cái kia phú thương sau, hắc đêm đó liền thượng đảo.

Chính là Diêu Bối Bối nhìn thấy hắc sau lại đi thẳng vào vấn đề nói: "Người trên đảo oan quỷ quá nhiều, cho nên mới sẽ không chiêu khách nhân, người vẫn là tìm cái hiểu công việc cao nhân đến xem đi!"

Lời này vừa nói ra, tên kia người giàu có lập tức thay đổi sắc, Diêu Bối Bối nói nơi này phía trước một ít lịch sử cấp phú thương nghe, hắc nghe sau ngay cả đêm rời đi tiểu đảo đi tìm cao nhân đi!

Chính là Thiệu kiệt lại nhìn ra người này là sợ hãi, cho nên không dám ở chỗ này qua đêm thôi.

Ngày hôm sau phú thương quả nhiên mang theo đoàn người, mệnh mông cuồn cuộn về tới trên đảo, này đó đại sư nhóm ở trên đảo suốt lẫn lộn một ngày thời gian mới xong việc.

Nói cũng kỳ quái, vào lúc ban đêm những cái đó có bệnh các đờng sự liền lục tục hảo lên, tiết mục cũng thực mau liền thu hoàn thành!

Sau tới ở một lần tiệc rượu thượng, Diêu Bối Bối lại gặp vị kia phú thương, cụ chính hấn giảng, thỉnh cao nhân tới xem sau, quả nhiên sinh ý biến hảo! Hấn còn vẫn luôn nói muốn tìm cơ hội cảm tạ Diêu Bối Bối đâu.

Từ Diêu Bối Bối cùng Thiệu kiệt từ trên đảo trở về sau, liền vẫn luôn hành tung thực thần bí, hôm nay hai người đều ăn mặc một thân màu đen tình lữ trang, mang theo mũ lưới trai, rất điệu thấp ở đêm khuya 12 điểm đi tới đài truyền hình ngầm bãi đỗ xe.

Bọn họ cử chỉ thần bí đối với không khí nói nửa ngày, liền thấy bóng ma trung đi ra một vị dáng người nóng bỏng nữ nhân. Dương nàng nhìn đến Diêu Bối Bối là cùng Thiệu kiệt cùng nhau tới thời điểm, biểu hiện có chút ngoài ý muốn.

"Các người thế nhưng nhận thức? Còn có thể chia sẻ lẫn nhau bí mật, xem ra quan hệ không bình thường nào!" Nữ nhân châm chọc nói.

Diêu Bối Bối cũng cười lạnh nói: "Ta hiệp nghị hấn là trở thành phê thải! Bởi vì chúng ta thế trọng tất cả đều có biến hóa, đã không phải sơ hiệp nghị thượng quy định cái kia thế trọng!"

Nữ nhân sắc mặt biến đổi nói: "Không có khả năng! Các người thế trọng là vĩnh viễn sẽ không thay đổi!"

"Người không tin? Hảo, ta cần cân điện tử tới, ta có thể chứng minh cho người xem!" Nói xong nàng liền từ ba lô lấy ra một đài nhân thể cân điện tử đặt ở trên mặt đất.

Dương nàng đứng ở mặt trên khi, cân điện tử thượng biểu hiện con số vì 50 kg.....

Diêu Bối Bối vừa thấy liễn đặc ý nói: "Xem, ta trọng 5 kg, dựa theo hiệp nghị quy định, chúng ta chỉ gian hiệp nghị trở thành phế thải!"

Tiếp theo Thiệu kiệt cũng đứng ở cân thượng, mặt trên con số là 64, 7 kg, hấn thở dài nói: "Tuy rằng ta là biến nhẹ, chính là cũng cùng hiệp nghị thượng 65 kg kém một chút, như thế nào, có phải hay không chúng ta cũng trở thành phế thải?"

Nữ nhân không thể tin tưởng liên tục lắc đầu nói: "Chuyện này không có khả năng! Chuyện này không có khả năng!"

Diêu Bối Bối cười ngâm ngâm nói: "Có cái gì không có khả năng, ta mang thai, chính mình thể trọng thượng sẽ bay lên!"

Thiệu kiệt cũng cười nói: "Ta chỉ có thể để cho người khác mang thai, lại không bản lĩnh làm chính mình cũng mang thai, cho nên liễn đành phải cắt cái ruột thừa....."

Nữ nhân nghe xong đột nhiên sắc mặt dữ tợn nói: "Các người? Các người....." Ai ngờ nàng lời nói còn chưa nói xong, liễn toàn thân bị lửa cháy vây quanh, cuối cùng hóa thành tro phi biến mất ở trong không khí.....

Diêu Bối Bối cùng Thiệu kiệt nhìn nhau liếc mắt một cái, rồi mới nói: "Chúng ta linh hồn có phải hay không lấy vệt tới?"

Thiệu kiệt khẽ hôn cái trán của nàng nói: "Người nói đi?"

Một tháng sau, bốn thị trứ danh nữ chủ bá cùng đương hồng ca sĩ Thiệu kiệt ở đảo Bali tổ chức một lần thế kỷ hôn lễ.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Tử Thành (Một)

Kiêu Phi mới từ nơi khác trở về, một thân mỗi mệt hơn nửa đêm qua say rượu làm hấn đau đầu đầu không thôi.

Hắn có cái không lớn không nhỏ kiến trúc công ty, hàng năm tiếp một ít loại nhỏ công trình. Nay hành kiểm ti ền không ít, chính là lại luôn là có thiếu trưởng không còn, hơn nữa này đó lão lại còn đ ều là đại gia, người l ần này bởi vì đ ươi khoản đ ắc tội hắn, có lẽ l ần sau li ền không có người việc! Dù sao chính phủ công trình bao cho ai không phải bao a?

Hắn l ần này phong tr ần mệt m ỏi chạy đ ến nơi khác, còn không phải là vì đòi ti ền! Bất quá còn hảo, kết quả là làm người vừa ý. Đó là năm kia hắn ở tháp thành tiếp một cái việc, là cho một nhà song ngữ nhà trẻ trái plastic đ ường băng.

Này sống đ ều làm xong hai năm, công trình khoản lại chậm chạp nếu không tới, vì hơn mười vạn, hắn cơ h ồ mỗi năm đ ều sẽ đi tháp thành hai ba l ần. Thẳng đ ến năm nay, phía trước viên thất ngôn đi r ồi, mới tới chính là trung niên nữ nhân, dễ nói chuyện.

Ki ều Phi đi li ền t ỷ trưởng t ỷ đ ạon hống nàng, hơn nữa cái này viên trường cũng là cái phân rõ phải trái người, thật là bọn họ nhà trẻ thiếu Ki ều Phi công ty ti ền không còn, nàng lập tức tuyệt bút vung lên li ền đ ệm tự ký! Vì thế Ki ều Phi còn cố ý nhận nữ nhân này đ ương làm t ỷ, toàn lúc này lấy sau lại đ ến tháp thành có thể có cái người quen.

Hắn mở ra chính mình tràn đ ầy bụi đất xe việt dã, ở cao tốc trên đ ường chạy như bay, Ki ều Phi biết chính mình có chút mệt m ỏi, cho nên hắn tưởng sấn trời tối trước v ề đ ến nhà, r ồi mới hảo hảo ngủ một giấc.

Con đ ường này tuyến Ki ều Phi thực không thể lại chín, hắn biết ở tiến vào nội thành thời đi ểm sẽ con đ ường một cái đ ơn hướng đ ường h ầm, mỗi l ần đi ngang qua nơi này khi đ ều không khỏi làm hắn toàn thân không đ ược tự nhiên.

Nguyên lai ở mấy năm trước, nơi này đã xảy ra cùng nhau đ ặc biệt kinh tủng án mạng. Một cái xe taxi tài xế ở buổi tối trái qua nơi này khi, đ ột nhìn đ ến phía trước có cái xe máy vẫn luôn đ ề nặng chính mình xe chạy.

Lúc ấy ánh sáng thực ám, cái này tài xế cũng chỉ có thể nhìn đ ến cái này xe máy sau đ ền xe. Kết quả ở tiến vào đ ường h ầm sau, tài xế li ền

tưởng sấn lúc này vượt qua phía trước xe máy. Chính là không nghĩ tới đương hấn cùng xe máy song song đi trước khi, tài xế đột nhiên thấy cái này xe máy thượng nam nhân thế nhưng không có đầu!

Đọa hấn lập tức liền một chân dẫm phanh lại, chính là cái kia xe máy lại biến mất ở đường hần cuối chỗ..... Cái này xe taxi tài xế lúc ấy bị dọa không nhẹ, hơn nữa lập tức liền báo cảnh, kết quả cảnh sát tới sau lại cái gì cũng không có tìm được.

Lúc ấy cảnh sát còn tưởng rằng này tài xế có phải hay không hoa mắt, liền không để trong lòng. Kết quả sau nửa đêm lại có người báo nguy, nói là chính mình ở đường hần lái xe, đột nhiên có người đầu bay đến chính mình trước trên kính chắn gió!

Chính là chờ hấn xuống xe tìm lại cái gì đầu tìm không thấy, nhưng là pha lê thượng vết máu lại rõ ràng có thể thấy được.....

Chuyện này lúc ấy nháo đặc biệt hung, thế cho nên mấy năm thời gian nội, bản địa xe đầu sẽ không ở buổi tối khai tiến cái kia đường hần, cho nên Kiêu Phi cũng đầu tận lực ở ban ngày đi cái kia đường hần.

Hôm nay cũng giống nhau, vì có thể trước khi trời tối về đến nhà, càng vì có thể ở ban ngày con đường cái kia đường hần, Kiêu Phi đem xe khai bay nhanh.

Rốt cuộc, cái kia đường hần liền ở trước mắt, hấn thâm hô một hơi, đem xe cực nhanh sử đi vào.

Tiến đường hần, Kiêu Phi nhìn đến chính mình xe tiển hậu có mấy chiếc bình thường chạy ô tô, hết thấy nhìn qua đầu thực bình thường. Lấy hấn lái xe tốc độ, trong tình huống bình thường chỉ cần bốn năm phút đồng hồ là có thể xuyên qua đường hần.

Chính là hôm nay hấn mở ra mở ra, lại cảm giác có điểm không thích hợp nhi, giống như hôm nay quá đường hần thời gian có điểm trường, chính là xuất khẩu gần đây ở trước mắt, hấn cũng không nghĩ nhi, một lòng tưởng từ phía trước cái kia xuất khẩu sử lý đi ra ngoài.

Lúc này, hẳn ô tô chung quanh sớm đã không có mặt khác xe tư gia, chính là bởi vì hẳn một lòng nhìn xuất khẩu, cho nên cũng không có chú ý tới những chi tiết này.....

Rốt cuộc, Kiêu Phi xe sử ra cái kia dài lâu đường hầm, nhưng vừa ra tới hẳn liên kinh ngạc phát hiện, hôm nay thành phố xe thật đúng là thiếu, thời gian này là giờ cao điểm buổi chiều, ở ngày thường này trên đường khẳng định là xe mẫn vì hoạn, nhưng hiện tại cơ hồ chính là một chiếc đầu không có!

Kỳ thật chính là một chiếc ô tô đầu không có, chỉ là hẳn không có nhìn kỹ, đặc biệt là trải qua mấy cái ngày thường nhất đồ ngã tư đường khi, đừng nói là xe, ngay cả mỗi ngày đầu ở đường cái trung gian ăn hôi cảnh sát thúc thúc hôm nay đầu không ở, chỉ còn lại có đèn xanh đèn đỏ vẫn luôn ở thủ vững cương vị.

Đến đây khi Kiêu Phi mới phát hiện, từ vừa rồi ra đường hầm sau, thật đúng là một chiếc xe, một bóng người cũng không thấy được a! Hẳn nghi hoặc đem xe tốc độ chậm lại, muốn tìm đến như vậy một cái hai cái người đi đường, chính là trống trơn trên đường phố lại an tĩnh dọa người, phẳng phất trên thế giới này chỉ còn lại có chính hẳn giống nhau.

Lúc này sắc trời dần dần tối sầm xuống dưới, trong thành thị đèn rực rỡ mới lên. Kiêu Phi lái xe tử sử vào chính mình sở trụ cư dân trong tiểu khu..... Ở hẳn trải qua cửa bảo vệ cửa thất khi, chỉ thấy một cái bảo an chính cúi đầu đứng ở bảo vệ cửa trong phòng.

Kiêu Phi tâm nháy mắt thả xuống dưới, tiểu khu bảo an còn ở, vậy chứng minh hết thảy bình thường, vì thế hẳn liên đem an tâm đem xe ngừng ở nhà mình dưới lầu, chuẩn bị mở cửa lên lầu.

Nhà hẳn ở tại 7 lầu, không có điện lầu, lúc trước muốn này phòng ở cũng là bất đắc dĩ cử chỉ, đây là một cái thiếu hẳn công trình khoản khai phá thương cho, bởi vì hẳn không tiền mặt còn cấp Kiêu Phi, đành phải lấy cái này không đủ 60 mét vuông tiểu gác mái tới gán nợ.

Lúc ấy Ki ều Phi còn đặc biệt không tình nguyện muốn này phòng ở, bởi vì nó tầng lầu cao, diện tích tiêu, tới tay cũng không hảo ra tay. Chính là vị kia khai phá thương lại lần nữa tỏ vẻ, đòi tiền không có, muốn phòng một bộ!

Vì thế Ki ều Phi đành phải miễn cưỡng muốn này phòng, sau tới bởi vì đoạn đường cũng không tệ lắm, cho nên Ki ều Phi liền chính mình ở đi vào.

Hắn định hảo xe sau, đang chuẩn bị lên lầu, đột nhiên nghe được phía trước 50 mét tả hữu tiểu khu vành đai xanh thượng, đang có vài người ng ồi vây quanh trên mặt đất không biết làm cái gì đâu? Ki ều Phi cũng không phải cái lòng hiếu kỳ trọng người, hơn nữa hắn thật sự đặc biệt mệt, vì thế hắn liền mở cửa vào trong lầu.

Còn dễ làm khi hắn không đi qua đi xem náo nhiệt, bằng không khẳng định sẽ bị dọa nước tiểu.....

Ki ều Phi một hơi bò tới r ồi 7 lầu, dùng chìa khóa mở cửa đi vào sau liền đặt mông ng ồi ở trên sofa! Hắn thật là quá mệt mỏi, này mấy xem tuy rằng tiền là tránh không ít, chính là thân thể hắn lại một năm không bằng một năm!

Nếu lại như thế mệt đi xuống, hắn thật sợ chính mình ngày nào đó tựa như trong tin tức những người đó giống nhau, không biết cái gì thời điểm liền chết đột ngột.

Ki ều Phi nhìn thoáng qua thời gian, buổi tối 9 điểm nửa, hắn cần lấy đi động tưởng cấp bạn gái gọi điện thoại. Hắn bạn gái kêu đoạn quỳnh, là một khu nhà tiểu học âm nhạc lão sư, mỗi ngày nhẹ nhàng không được, một năm còn có hai cái đại giả, một phóng chính là hai tháng.

Ki ều Phi thường thường tưởng, chính mình đi học khi vì cái gì không khảo trường sư phạm cái này chuyên nghiệp đâu? Nếu không hiện tại có phải hay không cũng thực nhẹ nhàng? Không cần như thế không biết ngày đêm làm!

Chính là đoạn quỳnh điện thoại vang lên nửa ngày cũng không ai tiếp, Kiều Phi buồn bức tưởng, nàng sẽ không như thế đã sớm ngủ đi? Vì thế hẳn lại thử bát thông một lần, kết quả vẫn là giống nhau không ai tiếp.

Kiều Phi khai mấy cái giờ xe, thật sự là quá mệt mỏi, vì thế hẳn liền tắm rửa một cái, rồi mới trở lại phòng ngủ chuẩn bị ngủ, chính là đương hẳn chuẩn bị kéo lên bức màn khi, lại trong lúc vô tình nhìn đến dưới lầu thế nhưng có thật nhiều người ở kết bè kết đội mà đi tới đi lui.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Tử Thành (Nhị)

Kiều Phi lúc ấy hẳn còn tưởng rằng là nhảy quảng trường vũ bác gái đâu, rốt cuộc lúc này cũng không tính vãn..... Chỉ là các nàng này vũ đạo tư thế nhiều ít có điểm kỳ quái.

Sáng sớm hôm sau, Kiều Phi bị chính mình bụng lộc lộc lộc tiếng kêu cấp đánh thức. Hẳn bò dậy vừa thấy thời gian, đầu buổi chiều 3 điểm nhiều, khó trách chính mình sẽ đói đâu! Một giấc này ngủ, giống như có một thế kỷ như thế trường.

Ai ngờ hẳn mở ra tủ lạnh vừa thấy, bên trong cái gì ăn đều không có, tức khắc một cỗ chua xót cảm giác từ trong lòng dâng lên. Nhân gia nói bạn gái, chính mình cũng nói bạn gái; nhân gia bạn gái biết lãnh biết nhiệt, chính mình nữ bằng ấm lạnh tự biết.

Chính là không có biện pháp, ai làm hẳn thích đâu? Rơi vào đường cùng hẳn đành phải mặc quần áo xuống lầu, đi tiểu khu ngoại thị trường bán vài thứ no bụng đi. Ra cửa trước Kiều Phi vẫn là cấp đoạn quỳnh lại gọi điện thoại, lần này trực tiếp liên thủ cơ đầu tắt máy.

Vừa ra lầu môn, Kiều Phi mày nhăn lại, ngày hôm qua khi trở về sắc trời đã tối sẫm, hẳn không nhìn kỹ, lúc này lại xem, lại phát hiện tiểu khu mặt đất như thế nào như thế dơ a?!

Trên mặt đất rác rưởi từng đống, còn thành công phiến thành phiến nâu thẫm dấu vết, nhìn qua tựa như huyết giống nhau ghê tởm. Kiều Phi lắc

lắc đầu, trong lòng thẩn nghĩ, năm nay bất động sản phí đùng nghĩ làm ta lại giao một phen tiền!

Ra tiểu khu, đường cái thượng an tĩnh dọa người, này tiểu khu đoạn đường không t ỏi, ngày thường người đến người đi, chính là hôm nay lại cùng bình thường ngựa xe như nước cảnh tượng có thiên vòng chi đùng.....

Toàn bộ trên đường một mảnh tĩnh mịch, đùng nói là xe, một cây người mao đầu không có! Kì ầu Phi đột nhiên cảm giác trong lòng một sắt, thẩn nghĩ đây là cái gì cái tình huống? Người đầu đi đâu vậy?

Lúc này hấn đi tới một nhà ngày thường thường đi 24 giờ siêu thị, phát hiện cửa hàng môn đại sưởng, bên trong kệ để hàng đầu bị người đẩy ngã! Đèn điện còn sáng lên, có bởi vì tiếp xúc bất lương còn chọt lóc chọt lóc.

Kì ầu Phi cái thứ nhất phản ứng là siêu thị bị cướp bóc! Nhưng hấn vừa quay đầu lại xem, lại thấy qu ầy thu ngân ngăn kéo bốn sưởng mở rộng ra, bên trong h ồng h ồng trăm nguyên tiền lớn an tĩnh nằm ở bên trong. Nếu thật là cướp bóc, như thế nào sẽ phóng tiền mặt không lấy, phản đến là đoạt siêu thị đồ vật đâu?

Liền ở hấn không biết có nên hay không hướng bên trong lúc đi, đột nhiên nghe được siêu thị tận cùng bên trong truy ền ra đất một tiếng, dọa Kì ầu Phi nhảy dựng, hấn lập tức lớn tiếng nói: "Ai? Cái gì người ở bên trong?"

Chính là hấn như thế một kêu bên trong phản đến là an tĩnh! Cái này làm cho Kì ầu Phi trong lòng tr ầm xuống, chẳng lẽ bọn cướp còn ở bên trong? Hấn vội tả hữu nhìn nhìn, muốn tìm một cái tiện tay phòng ngự công cụ.

Chính là tìm nửa ngày lại chỉ tìm được r ỏi cái vợt điện chụp muỗi.....

Liền ở Kì ầu Phi trong lòng hốt hoảng, đang lo lắng chạy vẫn là không chạy thời điểm, chỉ thấy một con cực đại đầu chó từ một cái ngã xuống đất

giá để hàng mặt sau duỗi ra tới, nó trong miệng chính ngậm ở căn thịt viên nhều giảm bông, bên miệng chảy nước dãi chính tí tách chảy.

Kiêu Phi từ nhỏ liền sợ cầu, bởi vì hắn học tiểu học thời điếm làm một con thỏ chó cắn quá, cho nên mãi cho đến hiện tại đều có bóng ma. Hắn vừa thấy đến là điểu như thế đại cầu, liền dọa thế nhưng đặt mộng ng ỡ ở trên mặt đất.

Kia chỉ đại cầu cũng là sừng sốt, vẻ mặt khinh thường từ hóa hạ tử mặt sau đi ra. Kiêu Phi vừa thấy, nguyên lai là trong tiểu khu thường thường gặp được kia chỉ đại kim mao! Hắn còn nhớ rõ tên của nó kêu kim bảo, là một con bị phiến rớt công cầu.

"Kim bảo?" Kiêu Phi nhỏ giọng kêu tên của nó, quả nhiên, kim mao khuyển chậm rãi đã đi tới, còn buông xuống nó trong miệng giảm bông.

Kiêu Phi tuy rằng rất sợ cầu, chính là hắn vẫn là biết này cầu thực dụ ngoạn, vì thế hắn liền ng ỡ xồm xuống dưới nhẹ nhàng sờ sờ đầu của nó nói: "Chủ nhân của người đâu? Như thế nào chính mình chạy ra? Chẳng lẽ không sợ làm người tóm được đi ăn?"

Kim bảo tựa hồ không nghe hiểu hắn nói, chính là nhưng vẫn vui vẻ phe phẩy cái đuôi. Kiêu Phi nhìn thoáng qua kim bảo ngậm giảm bông, nghĩ đến chính mình trong bụng còn không có thực đâu! Vì thế hắn liền đối với bên trong hô to: "Có người sao? Lão bản? Có hay không người ở a?"

Chính là hắn hô nửa ngày cũng không thấy có người ra tới, rơi vào đường cùng, hắn đành phải từ trên mặt đất hàng hóa trung lấy ra chính mình muốn mua đồ vật, rồi mới đem tiền tính hảo sau đặt ở trên quầy thu ngân.

Kiêu Phi cầm đồ vật đi ra siêu thị, không nghĩ tới kim bảo thế nhưng ngậm kia ba cái giảm bông theo đi lên. Kiêu Phi vội đối nó nói: "Mau đi tìm người chủ nhân đi, đừng đi theo ta!"

Chính là kim bảo lại lắc lắc cái đuôi tiếp tục đi theo..... Kiêu Phi không có biện pháp, liền đành phải nghĩ trước đem kim bảo đưa về gia đi.

Nếu hắn nhớ không lầm, kim bảo gia ở cách vách đơn nguyên 501 thất. Chính là đương hắn ấn vang lên dưới lầu chuông cửa khi, nhưng không ai trả lời.

Kiêu Phi tức khắc cảm giác kỳ quái, như thế nào đi đến nơi nào đâu không có người đâu? Hắn cúi đầu nhìn thoáng qua kim bảo, phát hiện nó chính tội nghiệp đối nhìn chính mình, vì thế Kiêu Phi nhất thời mềm lòng liền đem nó mang theo trở về.

Bởi vì hắn thật sự sợ như thế đại chỉ cầu chính mình ở bên ngoài qua đêm không an toàn, rốt cuộc hiện tại ăn cầu người quá nhiều.

Kiêu Phi đem nó lãnh vào cửa sau, nó liền ngoan ngoãn ghé vào cửa đệm thượng, vẻ mặt do dự biểu tình, như là suy nghĩ cái gì tâm sự giống nhau. Kiêu Phi cười cười liền đi trong phòng bếp cấp chính mình chuẩn bị cơm chiều.

Chờ hắn đem nấu tốt mì gói từ trong phòng bếp mang sang tới khi, lại phát hiện kim bảo đã sớm đem chính mình ngâm trở về kia ba cái giảm bông ăn chỉ còn lại có ngoại da, chính là nó vẫn là liếm miệng nhìn Kiêu Phi.

Kiêu Phi vội xoay người nói: "Ta còn không có ăn no đâu! Chờ ta ăn no, ta lại cho ngươi tìm điểm đồ vật ăn!"

Kim bảo như là nghe hiểu giống nhau, lại ngoan ngoãn ghé vào ngậm. Kiêu Phi ăn xong sau, nhìn đến trong chén còn có chút canh, vì thế hắn liền đem trong phòng bếp một cái thìa mù nhào nhào mình ở canh bên trong, đút cho kim bảo ăn.

Tiêu gia hỏa này đến là không kén ăn, ăn hương thực. Một người một cầu đầu ăn no sau, bọn họ liền cùng nhau ngồi ở trên sofa xem TV. Kiêu Phi suy xét cho tới hôm nay có kim bảo ở, hắn còn cần ý tuyển một bộ vừa mới ra tới mới nhất phim hoạt hình 《băng hà thế kỷ 5》.

Liền ở hắn chính nhìn đến * bộ phận, vốn dĩ an an tĩnh tĩnh kim bảo, đột nhiên hướng về phía cửa sổ phương hướng, lớn tiếng phệ lên. Rốt

cuộc không phải chính mình cầu, đột nhiên như thế kêu lên, còn thực sự dọa Kiều Phi nhảy dựng.

Tiếp theo hẳn liền phát hiện, kim bảo là ở căn dưới lầu cái gì đó vật. Vì thế hẳn liền đem bức màn vị khai một cái phùng, từ cửa sổ hướng dưới lầu nhìn lại, kết quả lại thấy được đêm qua đám kia đáng múa quái dị quảng trường vũ các bác gái.

Chỉ thấy các nàng một đám cúi đầu, thân mình hữu khí vô lực qua lại dạo chơi. Bởi vì ngay lúc đó cửa sổ là mở ra, cho nên dưới lầu người giống như nghe được kim bảo tiếng kêu, thế nhưng đồng thời tất cả đều ngẩng đầu lên.....

Dưới lầu ánh sáng không phải rất sáng, Kiều Phi thấy không rõ các nàng biểu tình, chính là có mấy cái đứng ở đèn đường phụ cận vài người, hẳn chính là thật thật thấy rõ ràng bọn họ bộ dáng!

Này vừa thấy không quan trọng, thiếu chút nữa liền không đem hẳn dọa nước tiểu, chỉ thấy mấy người kia, một đám sắc mặt xám trắng, trên mặt tất cả đều là thương, có một cái gia hỏa tròn mắt đầu treo ở hốc mắt bên ngoài!

Này đó không người không quý đồ vật nghe được kim bảo tiếng kêu sau, tựa như dấm công tắc điện giống nhau tưởng hướng trong lâu tiến, chính là bọn họ lại giống sẽ không mở cửa giống nhau, chỉ biết không ngừng dùng thân thể tông cửa.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Tử Thành (Tam)

Kiều Phi chính là lại không kiến thức cũng biết phía dưới những người này có vấn đề, hẳn dọa lập tức đóng lại cửa sổ, rồi mới kéo chặt bức màn. Kim bảo nhìn đến bức màn kéo lên sau, cũng đành chỉ phệ kêu, phát ra có chút sợ hãi hừ hừ thanh.....

Đây là cái gì tình huống? Kiều Phi cảm lấy di động bá 110. Chính là đợi nửa ngày lại nghe bên trong ngôn ngữ nhắc nhở nói vô pháp chuyển

được? Hắn lại thử bấm thông bất động sản văn phòng điện thoại, chính là nhưng không ai tiếp nghe.

Lúc này, Kiều Phi mới đột nhiên ý thức được, từ chính mình trở về đến bây giờ, liền không có gặp được quá một cái có thể cùng hắn bình thường câu thông người. Lúc này hắn theo bản năng nhìn thoáng qua kim bảo, chỉ thấy nó trong mắt tràn ngập sợ hãi.

Vì thế Kiều Phi chậm rãi ngẩng đầu xồm tới nói: "Chủ nhân của người đâu? Vì cái gì sẽ đem một người ném ở bên ngoài?" Những lời này nghe đi lên như là đang hỏi kim bảo, mà trên thực tế lại là đang hỏi chính hắn.

Dưới lầu những cái đó quái nhân còn ở không ngừng dùng thân thể đụng phải phòng trộm môn, bất quá Kiều Phi đến không lo lắng bọn họ sẽ giữ cửa phá khai, chỉ là trong lòng có một loại rất cường liệt cô độc cảm, phảng phất trên thế giới này chỉ có hắn một người giống nhau.

"....."

Thình lình xảy ra tiếng đập cửa một chút kinh Kiều Phi cùng kim bảo đồng thời tạc mao nhi, kim bảo trong miệng phát ra hừ hừ gằn nhẹ, như là sợ hãi, nhưng càng như là cảnh cáo.

Kiều Phi lúc này mới nghĩ đến cửa phòng hắn chỉ là tùy tay một quan, cũng không có hảo hảo khóa trái, vì thế hắn lập tức nhanh chóng chạy tới cửa, tưởng môn khóa trái thượng, rồi mới hắn liền từ trên cửa mắt mèo ra bên ngoài vừa thấy.....

Tức khắc dọa mồ hôi lạnh chảy ròng, chỉ thấy đối diện hàng xóm chính vẻ mặt là huyết dùng đầu đụng phải Kiều Phi gia môn, nhất dọa người chính là hắn tả nửa người thế nhưng không biết bị cái gì đồ vật cấp cần rớt.

Kiều Phi cái thứ nhất phản ứng là đối diện hàng xóm ở hướng chính mình cầu cứu, chính là hắn vừa thấy kim bảo phản ứng, liền cảm thấy sự tình khả năng không như thế đơn giản. Giống như ngoài cửa hàng xóm

cùng dưới lều những người này trạng thái nhìn qua không sai biệt lắm, bọn họ một đám giống như là điện ảnh cương thi!

Tưởng này đến Kiêu Phi tắt đi trong phòng đèn, rồi mới mang theo kim bảo trở về phòng ngủ, đi tới một cái tượng đối nhỏ hẹp trong không gian sau, kim bảo liền an tĩnh xuống dưới. Kiêu Phi muốn cho nó ngủ ở trên mặt đất, chính là người này lại một chút đến trước hán trên giường, rất có cùng quân cộng gối ý tứ.

Kiêu Phi kỳ thật đặc biệt sợ cầu, chính là không biết vì cái gì, hán đối kim bảo lại không giống nhau, có lẽ là cộng hoạn nạn duyên có đi! Lại xem kim bảo nằm ở trên giường tư thế, vừa thấy ngày thường ở nhà cũng là như thế ngủ.

Nghĩ đến đây, Kiêu Phi trong lòng chính là trâm xuống, một cái có thể làm cầu cầu thượng chính mình trên giường ngủ chủ nhân, khẳng định là thực ái nó, kia lại như thế nào sẽ làm nó bên ngoài trôi giạt khắp nơi đâu? Chỉ sợ kim bảo chủ nhân cũng là dữ nhiều lành ít!

Một đêm vô mộng, Kiêu Phi tỉnh lại khi nhìn đến một trương cực đại có cầu mặt gầy ngay trước mắt.....

"A!" Hán dọa lập tức thân mình hướng sau một trốn, rồi mới hoảng hốt nửa ngày mới nhớ tới, đây là ngày hôm qua ở trong tiểu khu thu lưu một cái đại kim mao -- kim bảo. Kim bảo nhìn đến Kiêu Phi phản ứng tựa hồ có chút không vui, một mình một người nhảy đến dưới giường ghé vào trên mặt đất.

Kiêu Phi có chút ngượng ngùng đối nó nói: "Kim bảo, ta vừa rồi không ngủ tỉnh."

Kim bảo trừng mắt vô tội mắt nhìn hán, nhiên nhiên râm rì, như là đói bụng, lại như là tưởng thượng WC.....

Kiêu Phi ra phòng ngủ đi trước tới rồi phía trước cửa sổ xuống phía dưới nhìn xung quanh, nhìn xem trên lều đám kia đồ vật còn ở đây không.

Kết quả nhìn thoáng qua phát hiện, dưới lầu trống không, vì thế hắn liền mang theo kim bảo chuẩn bị xuống lầu.

Chính là vừa đến trước cửa phòng, Kiều Phi liền nhớ tới đêm qua ngoài cửa gia hỏa, hắn đành phải lại từ mắt mèo hướng ra phía ngoài nhìn nhìn, vẫn là cái gì đều không có. Vì thế hắn cứ yên tâm ra cửa, mang theo kim bảo đi bên ngoài kiếm ăn.

Đi vào trong tiểu khu, trên mặt đất một mảnh hỗn độn, chính là lại nửa bóng người đều không có, trong lúc nhất thời Kiều Phi có loại ảo giác, này rốt cuộc có phải hay không chính mình sinh hoạt nhiều năm thành thị a?

Bọn họ một người một câu lại đi tới tiểu khu ngoại kia gia siêu thị, bên trong còn cùng ngày hôm qua giống nhau, ngay cả hắn ngày hôm qua đặt ở trên quầy thu ngân tiền còn hảo hảo bãi ở nơi nào, căn bản không ai động quá.

Lần này Kiều Phi cũng không khách khí, đẩy mua sắm xe từ trên mặt đất trên kệ để hàng nhật tràn đầy một đống mì gói cùng giảm bông, giữ tươi quýt trái cây cùng rau dưa có chút có thể ăn, có chút đã sớm hỏng rồi, hắn nhật nhật còn có thể ăn chuẩn bị lấy đi.....

Đã có thể ở hắn chuẩn bị mở ra giữ tươi quýt khi, đột nhiên nhìn đến bên trong giống như có chỉ nhân thủ, này thực sự dọa hắn giật mình! Nhìn kỹ lại là chỉ đứt tay, xem nhan sắc hắn là có mấy ngày rồi.

Nhìn đến này chỉ đứt tay sau, Kiều Phi lập tức đánh mất muốn ăn giữ tươi quýt đồ ăn ý niệm! Hắn thật mạnh thở dài, tiếp tục trên mặt đất nhật mấy bình trái cây đồ hộp cùng cơm trưa thịt, bởi vì hắn cũng không biết loại tình huống này sẽ liên tục bao lâu, nhiều dự trữ một ít đồ ăn hắn là không có chỗ hỏng.

Lúc này kim bảo đối với một chỗ kệ để hàng vượng vượng thẳng kêu, cái này làm cho Kiều Phi căng chặt thần kinh đột nhiên run lên, hắn vội xoay người sao khởi một cây bóng chày côn, rồi mới chậm rãi đi qua..... Kết quả đi qua đi mới phát hiện, kim bảo là đối với một đại bao cầu lương

ở kêu, tiểu gia hỏa này là ở nhắc nhở Kiêu Phi, không cần chỉ lấy chính mình đỡ ăn!

Kiêu Phi không nghĩ tới này cầu có như thế thông minh, liền cười đờ ra một túi cầu lương đặt ở mua sắm trên xe. Đương hấn đem toàn bộ mua sắm xe chứa đầy sau, liền tính toán hướng gia đi, chính là hấn mới vừa đi đến dưới lầu, liền thấy được chính mình ô tô.

Bỗng nhiên hấn linh quang một hiện, chính mình vì cái gì không lái xe rời đi thành thị này đâu? Bên ngoài khẳng định biết nơi này là xảy ra chuyện gì? Vì thế hấn nói làm liền làm, đỡ ăn cũng không cần bắt được trên lầu, trực tiếp liền đặt ở trong xe.

Tiếp theo hấn lại lên lầu thượng cần chút có thể tại dã ngoại nhóm lửa nấu cơm đỡ dùng nhà bếp, lúc sau liền cùng kim bảo cùng nhau lên xe. Kiêu Phi nhìn thoáng qua chính mình trên xe đồng hồ xăng, còn hảo hôm trước khi trở về đi ngang qua trạm xăng đâu bỏ thêm chút du, hấn là có thể chạy cái hai ba trăm km.

Này dọc theo đường đi vẫn là cùng Kiêu Phi hôm trước khi trở về không sai biệt lắm, không xe không ai. Hấn khai một đoạn lộ trình sau liền xuống xe bò tới rẫy xe trên đỉnh, dùng kính viễn vọng hướng mọi nơi nhìn lại, chính là bốn phía an tĩnh dọa người, quả thực chính là một mảnh tĩnh mịch.

Đột nhiên, một cái di động vật thể xuất hiện ở hấn kính viễn vọng, khoảng cách thực xong, hấn là cái nam nhân, hấn giống như ở dùng sức đâm vào cái gì đồ vật. Kiêu Phi lập tức liền đem xe hướng nam nhân kia phương hướng khai đi.

Không biết vì cái gì, đương hấn rốt cuộc nhìn thấy một cái giống như bình thường người khi, trong lòng thế nhưng có chút tiểu hưng phấn.....

Chính là hấn ven đường tìm nửa ngày, lại không có nhìn thấy vừa rẫy người kia, hấn chính kỳ quái người này đi nơi nào đâu? Liền cảm giác chính mình xe như là cao tuổi lão nhân đột nhiên thở hổn hển một chút, rẫy mới liền tắt lửa!

Kiêu Phi trong lòng trăn trở, thời gian này xe hỏng rồi, không phải muốn hấn thân mệnh sao? Nếu hấn mang theo kim bảo đi bộ về nhà, như thế nào cũng muốn đi lên cái 2 tiếng đồng hồ, vạn nhất ở trên đường gặp được đêm qua vài thứ kia làm sao?

Chính là cũng không thể không đi a, cái này địa phương hấn một chút cũng không quen thuộc, vạn nhất cái có chuyện, liên cái trốn tránh địa phương đều không có.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Tử Thành (Bốn)

Kiêu Phi hiện tại đặc biệt hối hận, vừa rồi vì cái gì muốn đi tìm cái kia người xa lạ đâu? Nếu không hiện tại có lẽ đã sớm ra khỏi thành? Hiện tại hảo, xe cũng hỏng rồi, khẳng định là ra không được thành!

Hấn xuống xe đối với kim bảo vẫy tay nói: "Ngượng ngùng, chúng ta còn phải đi trở về đi....."

Đang ở hấn tính toán cùng kim bảo cùng nhau đi trở về đi khi, đột nhiên không trung biến sắc, mắt thấy từ phía bắc bay tới thành phiến mây đen, không trung nhanh chóng tối sầm xuống dưới, tiếp theo liên đã xảy ra khủng bố một màn, chỉ thấy có rất nhiều người oai bẩy vạn tám từ một ít hắc ám trong một góc đi ra.

Bọn họ một đám đều động tác chậm chạp hướng tới Kiêu Phi cùng kim bảo đã đi tới, kim bảo trong miệng phát ra cảnh cáo tiếng kêu, chính là những người đó lại giống căn bản nghe không thấy giống nhau, tiếp tục đi hướng bọn họ.

Kiêu Phi vừa thấy như thế nhiều người một chút từ bốn phương tám hướng hướng chính mình vọt tới, hấn lập tức kêu một tiếng, "Kim bảo, chạy mau!"

Còn hảo những người này tốc độ không tính mau, làm Kiêu Phi có thời gian mang theo kim bảo từ bọn họ khe hở chạy vừa qua đi! Ở trải qua những người này bên người khi, Kiêu Phi nhìn đến bọn họ một đám xanh

cả mặt, thân thể cứng đờ, có càng là giống điện ảnh cương thi giống nhau tứ chi không được đậy đủ.

Này đó không thể xưng là người đồ vật vẫn luôn tại thân hậu theo đuổi không bỏ, Kiêu Phi bởi vì không quen thuộc tình hình giao thông, liền cùng kim bảo hoảng không chọn lộ chạy tới một chỗ đại lâu góc chết.

Mà những cái đó quái vật tác theo sát này sau đã đi tới! Sau lưng là lầu một 17 tầng cao tầng, đừng nói mang theo kim bảo, chính là Kiêu Phi chính mình cũng không có khả năng bò lên trên đi! Bên người kim bảo chỉ có thể không ngừng phệ kêu tưởng dọa lui những cái đó quái vật.

Nhưng những cái đó quái vật căn bản không sợ kim bảo, một đám chất phác nhào hướng bọn họ, mắt thấy liền phải đến phụ cận..... Liền ở Kiêu Phi cùng kim bảo không chỗ nhưng trốn thời điểm, đột nhiên nghe được sau lưng truyền đến một trận mở cửa thanh âm.

Kiêu Phi quay đầu nhìn lại, nguyên lai sau lưng là một chỗ đại lâu hậu môn, lúc này môn đang từ bên trong mở ra, một cái cao gầy nam nhân từ bên trong đi ra, hướng hần vẫy tay nói: "Nhanh lên tiến vào!"

Kiêu Phi nơi nào còn dám do dự, hét to một tiếng: "Kim bảo!" Liền hướng trong môn chạy tới, kết quả kim bảo so với hần chạy còn nhanh, lại vẫn sớm một bước chạy khi trong môn.

Tiến đến trong lâu, ánh sáng đột nhiên trở tối, Kiêu Phi xoay người đóng cửa lại sau, liền cảm giác trước mắt cái gì cũng thấy không rõ lắm, liền ở hần có chút hoảng loạn thời điểm, liền nghe được một người nam nhân đối hần nói: "Nơi này cũng không an toàn, mau cùng ta đi!"

Lúc này hần mắt nhiều ít đã có thể thích ứng nơi này hắc ám, liền thấy vừa rồi nam nhân kia dẫn đầu chạy ở phía trước, Kiêu Phi lập tức liền muốn gọi thượng kim bảo đi mau, chính là hần một cúi đầu phát hiện, kim bảo đã sớm trước chính mình một bước theo sau!

Này đóng đại lâu là một tòa trung tâm thương nghiệp, lầu một là một nhà đại hình chuỗi siêu thị, trên lầu bảy tầng tất cả đều một nhà kêu yến

xuân lâu bách hóa thương trường, ở hướng lên trên chính là một ít công ty office building.

Kiêu Phi đi theo nam nhân một hơi chạy tới lầu một siêu thị tận cùng bên trong một gian kho hàng, hắn đi vào liền cảm thấy nơi này khẳng định là an toàn nhất, liền hậu chỉ có một phiến môn không nói, còn tràn đầy đều là siêu thị đồ ăn vặt, mà gói giấm bông càng không cần phải nói.

Cái này làm cho Kiêu Phi lập tức liền có gia có thừa lương cảm giác.....

Lúc này hắn mới thấy rõ ràng trước mắt người nam nhân này trường giống, đó là một trương trắng nõn sạch sẽ mặt, mắt rất lớn, chính là nhưng vẫn nửa mở, vóc dáng so Kiêu Phi cao nửa cái đầu, một thân bên ngoài vận động giả trang phần, trên mặt treo cười như không cười biểu tình.

Kiêu Phi chủ động vươn tay nói: "Người hảo, ta kêu Kiêu Phi."

Nam nhân đối hắn gật gật đầu nói: "Người hảo, ta kêu điệp hoan, người như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này?"

Kiêu Phi cào cào đầu nói: "Đừng nói nữa, ta vốn dĩ nghĩ ra thành, kết quả nhìn đến bên này có người, liền tưởng lôi kéo hắn cùng nhau chạy đi, chính là không nghĩ tới xe một chạy đến nơi này liền hỏng rồi!"

"Người hiện tại là ra không được, nơi này làm kết giới phong kín!"
Diệp hoan lạnh lùng nói.

Kiêu Phi vừa nghe liền nghi hoặc hỏi: "Kết giới? Vậy người khẳng định biết bên ngoài những người đó là chuyện như thế nào đi?"

Diệp hoan thở dài nói: "Những cái đó nhi đã không phải người!"

"Cái gì? Như thế nào sẽ như vậy? Chính phủ mặc kệ sao?" Kiêu Phi giật mình nói.

Diệp hoan nghe xong nhìn về phía Kiêu Phi nói: "Bọn họ không có mặc kệ, mà là phái ta tới....."

Ki ầu Phi vội truy vấn nói: "Người là cảnh sát?"

Không nghĩ tới điệp hoan thế nhưng lặc đầu nói: "Ta là thanh khiết công ty."

Cái này Ki ầu Phi càng hỏi càng h ồ đ ờ!

Cuối cùng cái này kêu điệp hoan nam nhân cho hắn nói chính sự tình khởi nguyên.....

Nguyên lai cái này điệp hoan nam nhân trong miệng nói "Thanh khiết công ty" không phải bình thường ý nghĩa thượng thanh khiết công ty, mà là chuyên môn phụ trách xử lý một ít th ần quái sự kiện. Đương nhiên, đầu là có thù lao.

Sự phát ngày đó hắn đang ở trong tòa nhà này làm "Thanh khiết" công tác, bởi vì hắn công tác thời gian giống nhau đầu ở buổi tối, cho nên ngày đó buổi tối toàn trên lầu hạ một người đầu không có, vì phương tiện hắn công tác, li ền lầu một bảo an đầu thả bọn họ nghỉ ngơi.

Chính là không nghĩ tới đương điệp hoan đem trong tay công tác làm xong sau, đang chuẩn bị rời đi đại lâu khi, lại đột nhiên nhìn đến đại lâu bên ngoài tụ tập rất nhiều người, bọn họ hành động chậm chạp, động tác cứng đờ, vừa thấy li ền không phải người bình thường.

Có một cái càng là nhìn đến điệp hoan sau li ền lập tức nhào lên tới há m ồm li ền cắn, còn hảo điệp hoan phản ứng mau, nhẹ nhàng vọt đến một bên, nhưng hắn liếc mắt một cái li ền nhận ra những người này là "Thi quỷ".

Bởi vì thi quỷ số lượng quá lớn, hắn cũng chỉ hảo trước rút về đại lâu. Sau tới hắn trợ thủ liên hệ hắn nói, có vị thành phố lãnh đạo liên hệ đến bọn họ, muốn làm điệp hoan tiếp một cái án tử, chính là cùng bên ngoài thi quỷ có quan hệ.....

Nguyên lai ở hơn một tháng trước, ở bốn thị một chỗ kiến trúc công trường thượng, đang ở thi công công nhân nhóm dưới mặt đất trong lúc vô

ý, đào ra một ngum không biết là năm nào tháng nào thạch quan.

Lúc ấy bọn họ li ền báo cảnh, sau tới kinh khảo cổ nhân viên giám định, này khâu thạch quan là Minh tri ều quan tài. Bọn họ ở khai quan sau phát hiện bên trong nữ thi bảo t ền tốt đẹp, trên người qu ần áo còn có thể nhìn ra bản thân nhan sắc.

Chính là đang lúc tất cả mọi người say mê với đối với thạch quan lịch sử giá trị, chuẩn bị chỗ sâu trong nghiên cứu khi, không nghĩ tới có một cái vừa tới viện nghiên cứu không mấy ngày tân nhân ở sửa sang lại quan trung nữ thi khi, thế nhưng bị cái gì đ ồ vật đâm thủng làn da.

Tuy rằng nàng ở trước tiên làm tiêu độc xử lý, chính là vào lúc ban đêm nàng vẫn là phát sốt, nàng đ ồng sự li ền lập tức đem nàng đưa vào bệnh viện, bác sĩ vì nàng làm các hạng kiểm tra, phát hiện nàng máu đang ở bị một loại không biết tên virus cảm nhiễm.

Bởi vì không rõ ràng lắm loại này virus hay không lây bệnh, cho nên nàng đã bị trực tiếp đưa đến cách ly phòng bệnh. Nhưng là làm mọi người trăm triệu không nghĩ tới chính là, nàng thế nhưng ở sau nửa đêm đột nhiên phát cu ồng, còn cắn bị thương mấy cái trực ban hộ sĩ.

Ngay sau đó này đó hộ sĩ li ền xuất hiện cùng nàng giống nhau bệnh trạng, virus ở các nàng trên người khuếch tán càng mau, không đến một giờ các nàng cũng phát cu ồng khắp nơi cắn người! Chờ cảnh sát lúc chạy tới, toàn bộ bệnh viện đã biến thành nhân gian luyện ngục.....

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Tử Thành (Năm)

Diệp hoan lúc ấy cũng không biết cụ thể có bao nhiêu người bị cảm nhiễm, chính là từ bọn họ đủ loại biểu hiện thượng xem, hẳn là trúng thi độc, toàn bộ đ ều biến thành không có linh h ần hoạt tử nhân!

Loại này thi quỷ có cái đặc điểm, chính là trời sinh sợ quang, cho nên ban ngày sẽ không nhẹ ý hiện thân, thông thường đ ều là tránh ở ánh sáng chiếu xạ không đến trong một góc, một khi màn đêm buông xuống, bọn họ li ền sẽ ra tới kiếm ăn, mà bọn họ đ ồ ăn chính là người sống huyết nhục.

Bởi vì lúc ấy đại lâu ngoại thi thể quý số lượng khổng lồ, cho nên điệp hoan liễn vẫn luôn bị nhốt ở đại lâu bên trong, thẳng đến ngày hôm sau hừng đông, hấn mới đi ra đại lâu, chính là lại phát hiện cả tòa thành thị đã biến thành một tòa tử thành.....

Diệp hoan bát đánh trợ thủ điện thoại, lại phát hiện như thế nào cũng đánh không thông, một loại điếm xấu dự cảm ở trong lòng sinh ra, có lẽ toàn thành cư dân đều biến thành thi quý.....

Hấn vì không cho tình thế tiến thêm một bước chuyển biến xấu, liễn ở toàn bộ thành thị xuất khẩu thiết trí kết giới, như vậy trong thành thi quý liễn ra không được, mà ngoài thành những cái đó không hiểu rõ người cũng vào không được, nhưng là Kiêu Phi rất có khả năng chính là ở hấn thiết kết giới phía trước hã trong thành.

Kiêu Phi vừa nghe chính mình cũng thật đủ điểm bối! Nếu không phải như vậy đuổi, hấn khẳng định liễn vào không được thành, cũng không đến mức làm đến bây giờ như thế nguy hiểm nông nổi! Vì thế hấn cái này hồi hận a! Kia sốt ruột làm gì?

Diệp hoan xem hấn vẻ mặt khổ bức dạng, liễn cười đối hấn nói: "Người gặp được ta chính là không có việc gì, ta sẽ bảo hộ người!"

Lời này Kiêu Phi như thế nào nghe đi lên quái quái đâu? Cảm giác hình như là nam nhân đối nữ nhân nói đi? Cũng không biết nói vì cái gì, nghe hấn như thế vừa nói, Kiêu Phi thật đúng là cảm giác nhiều ít an tâm một ít, đi theo cái thiên sư khẳng định không sợ cương thi!

Lúc này vẫn luôn ngẩng dưới đất kim bảo bắt đầu rầm rì lên, mà Kiêu Phi bụng cũng lồi thời lộc cộc cộc thẳng kêu, xem ra này một người một cầu đầu đã đói bụng.

Kiêu Phi không hảo ý nói: "Ta cùng nó đầu nửa ngày không ăn cái gì!"

Diệp cười vui cười, cũng không nói chuyện, chỉ là quay đầu từ sau lưng lấy tới hai chén bao mặt cùng mấy cây giảm bông, rã mới đưa cho Kiêu

Phi nói: "Ta cũng đói bụng, chính là nơi này không có nước sôi, người cùng ta tới....."

Vì thế bọn họ liền mang theo kim bảo cùng nhau đi tới lầu một siêu thị, điệp hoan tựa như ở chính mình gia tử lạnh lấy đồ ăn giống nhau tự nhiên đêra một thùng 5 thăng thuần tinh thủy, quay đầu lại đối Kiều Phi nói: "Người còn muốn ăn cái gì liền chính mình lấy, chúng ta muốn đi lầu hai siêu gia điện khu, nơi đó có nĩa."

Kiều Phi nhìn nhìn trên kệ để hàng đồ ăn vặt, hẳn liền tùy tiện cầm một ít có thể bổ sung thể lực, lúc này kim bảo giống ở nhắc nhở hẳn giống nhau kêu một tiếng, Kiều Phi lại cho nó cầm hai cái cầu đồ hộp, nó nhìn đến sau này lập tức nước miếng chảy ròng.....

Cứ như vậy, hai người tùy tiện cầm lấy, liền chứa đầy hai cái mua sắm rỗ, tới rồi lầu hai sau, điệp hoan liền động thủ bắt đầu nấu cơm, chỉ thấy hẳn đem vừa rồi lấy một ít nguyên liệu nấu ăn toàn bộ đặt ở một cái điện cái lẩu, Kiều Phi vội hỏi, "Người đây là làm cái gì? Quái đồ ăn?"

Diệp hoan cười thần bí nói: "Đây là ta sở trường hảo đồ ăn, một hũ người nếm thử, bảo đảm người ăn ngon cắn được đầu lưỡi!"

Kiều Phi không cho là đúng nhún nhún vai, rồi mới liền an tĩnh nhìn hẳn tiếp tục hướng trong nĩa tiếp đón nguyên liệu nấu ăn, đừng nói, một hũ công phu liền hương phiêu bốn phía! Thèm Kiều Phi nuốt vài lần nước miếng.

Mà một bên kim bảo càng là liền cầu đồ hộp đều không ăn, vẫn luôn trừng mắt đôi mắt nhỏ chữ nhìn nĩa hơi đồ vật.....

Diệp hoan xem hai người bọn họ bộ dáng liền buồn cười nói: "Như thế nào? Ta nấu đồ vật hương đi? Cái này kêu bộ đội cái lẩu, ta lão tử là cái Hàn kịch mê, cho nên đối Hàn Quốc liệu lý cũng rất có nghiên cứu, đây là nàng dạy ta một đạo dùng để bảo mệnh liệu lý, cũng chính là ở ta mau chết đói, lại không có người cho ta nấu cơm thời điểm, chính mình dùng để bảo mệnh!"

Kiêu Phi nghe xong cười ha ha nói: "Người tử cũng thật đạu, có cơ hội nhất định phải nhận thức nhận thức....."

Kế tiếp này tràn đầy một nỗi mỹ thực, đã bị bọn họ hai người cộng thêm một cái cầu cấp ăn sạch! Nhưng đang ở bọn họ chưa đã thềm thời điểm, chỉ nghe thấy bên ngoài lại truyền đến một mảnh ồn ào thanh âm.

Diệp hoan nhìn thoáng qua Kiêu Phi nói: "Xem ra trời đã tối rồi!"

Lúc này Kiêu Phi lại đột nhiên nhớ tới, chính mình vừa rồi bị tập kích khi bên ngoài vẫn là ban ngày a? Vì thế hắn liền đem chính mình nghi vấn đối Diệp hoan nói, chính là Diệp hoan lại nói: "Lúc ấy bầu trời tràn đầy mây đen, ánh sáng phi thường ám, hơn nữa lúc ấy đúng là một ngày giữa âm khí nặng nhất thời điểm, cho nên những cái đó tránh ở trong bóng tối thi quỷ tài dám ra đây, bằng không bọn họ ngày thường ở ban ngày là khẳng định không dám ra tới, nếu không liền sẽ hôi phi yên diệt!"

Kiêu Phi nghe xong Diệp hoan như thế nói, liền nghĩ đến một cái biện pháp, hắn đối Diệp hoan nói: "Nếu chúng ta nghĩ cách đem này đó thi quỷ dẫn tới một cái lộ thiên địa phương đóng lại, kia ngày hôm sau bọn họ không phải đều hôi phi yên diệt sao?"

Diệp hoan gật gật đầu nói: "Biện pháp này ta không phải không nghĩ tới, chính là đệ nhất ta một người khẳng định làm không được, đệ nhị này yêu cầu một cái mồi, đệ tam chính là còn không có tìm được thích hợp địa điểm."

Kiêu Phi ngẫm lại cũng là, cái này mồi nhưng không dễ làm, vừa rồi chính mình nhìn đến những cái đó thi quỷ khẳng định chỉ là một bộ phận nhỏ, nếu hàng ngàn hàng vạn thi quỷ cùng nhau xuất hiện, phỏng chừng chính là Như Lai Phật tổ cũng cứu không được chính mình!

Phương pháp này tuy rằng được không, nhưng là thực thi lên khó khăn quá lớn! Vì thế hai người trong lúc nhất thời đều trầm mặc không nói.

Qua sau một lúc lâu, Diệp hoan mới sâu kín nói: "Ta có thể trước không cần như vậy lòng tham, một lần liền phải đem toàn thành thi quỷ đều vây

khốn, chúng ta có thể trước tìm mấy cái làm làm thực nghiệm, nếu biện pháp này được không, chúng ta lại đại phê lượng tới, thẳng đến trong thành sở hữu thi quý đầu tiêu diệt sạch sẽ....."

Vì thế bọn họ hai người nói làm liền làm! Nếu muốn bắt được thi quý liền phải trước có một cái dụ bắt hẳn đại lồng sắt tử, hơn nữa phải có hai cái môn, như vậy mới có thể làm mới trước chui vào tới, rồi mới lại từ một cái khác môn chui ra đi, rồi mới liền hậu cùng nhau đóng cửa là có thể bắt lấy thi quý! Chính là vấn đề là thượng chạy đi đâu tìm như vậy hẳn chắc lồng sắt tử đâu?

Đột nhiên, Kiêu Phi trong lòng linh quang một hiện, hẳn nhớ rõ chính mình ở vườn bách thú giống như nhìn đến quá như vậy lồng sắt, là dùng để quan gấu đen.

Vì thế hai người ở sáng sớm hôm sau, liền lái xe, lôi kéo kim bảo đi bốn thị duy nhất vườn bách thú. Kết quả bọn họ tiến vườn, liền nghe được các loại các con vật kêu thảm thiết, nguyên lai chúng nó đã vài thiên không có ăn cái gì.

Kiêu Phi vừa thấy chúng nó đáng thương thực, vì thế hẳn liền đem một ít thực thảo động vật từ lồng sắt phóng ra, làm chúng nó chính mình trong vườn ăn chút hoa hoa thảo thảo, đến nỗi những cái đó mãnh thú, hẳn liền từ chỗ nuôi viên công tác gian lấy ra rất nhiều đông lạnh thịt gà, như vậy hẳn là có thể cho chúng nó ai quá mấy ngày.

Đang ở Kiêu Phi tình yêu tràn lan uy động vật khi, điệp hoan liền ở quan gấu đen lồng sắt bên chuyển động, quả nhiên làm hẳn tìm được bọn họ muốn cái loại này đại lồng sắt tử!

Hết thấy ổn thỏa sau, bọn họ liền đem cái này lồng sắt kéo lại, đặt ở đại lâu bên ngoài trên quảng trường, cái này địa phương tương đối trống trải, nếu thực sự có cái gì sự tình, chạy lên cũng phương tiện một ít.....

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Tử Thành (Sáu)

Hai người kế hoạch là: Trước từ điệp hoan đi ra ngoài dẫn dắt rời đi sở hữu thi quý chú ý sau, Kiêu Phi thì tại mặt sau nghĩ cách hấp dẫn hai ba cái thi quý lại đây, đem này dẫn vào đại lòng sắt trung, Kiêu Phi sẽ ở thi quý nhập lung sau liền từ hậu môn chạy ra, cũng đem hậu môn khóa lại, mà điệp hoan lúc này lại chạy về đến trước môn chỗ, đem trước khoá cửa thượng, rồi mới hai người ở bên nhau rút lui.

Cái này kế hoạch chỗ khó ở chỗ, đầu tiên Kiêu Phi có thể hay không chỉ dẫn hễ số ít thi quý, nếu đưa tới chính là một đống lớn làm sao bây giờ? Tiếp theo là điệp hoan có thể hay không ở trong khoảng thời gian ngắn thành công thoát khỏi đại lượng thi quý tới quan trước môn, nếu này hai điểm trung bất luận cái gì một chút làm không được, kế hoạch liền sẽ thất bại.....

Thực mau liền liền đen xuống dưới, hai người ăn cơm xong sau, liền đem kim bảo khóa ở kho hàng, lần này hành động rất nguy hiểm, bọn họ không thể mang nó cùng đi, hai người ra cửa khi kim bảo kêu rất lớn thanh, xem ra là phi thường không muốn một người đi ở chỗ này.

Vì an toàn khởi kiến, điệp hoan cho Kiêu Phi một đạo bảo mệnh hoàng phù, dán lên sau những cái đó thi quý liền sẽ đối hắn làm như không thấy, chính là lại chỉ có thể duy cãm 4 phút.

Hết thấy ổn thoả sau điệp hoan liền mang theo Kiêu Phi đi sân thượng, bọn họ ở mặt trên quan sát một hễ, tìm được rồi một cái thi quý rất ít xuất khẩu, hai người động tác nhẹ nhàng chậm chạp từ cái này xuất khẩu ra tới, sợ một cái không cẩn thận đưa tới liền ở cách đó không xa lắc lư thi quý nhóm.....

Dựa theo kế hoạch, điệp hoan đem Kiêu Phi an trí ở một cái ẩn nấp địa phương sau, liền chính mình đi trước hấp dẫn sở hữu thi quý, chỉ thấy hắn cực nhanh chạy vội đến quảng trường trung ương, la lên một tiếng!

Thi quý đối thanh âm phi thường mẫn cảm, nghe được quảng trường trung ương có thanh âm sau, liền đều chậm rãi xoay người bên điệp hoan phương hướng nhào tới.....

Diệp hoan đương nhiên sẽ không đứng ở nơi đó bất động, hần bước chân linh hoạt chu toàn ở này đó thi quý giữa, nỗ lực làm cho bọn họ không đụng tới thân thể của mình, cũng nhanh chóng hướng đông chạy tới.

Vẫn luôn tránh ở một bên Kiêu Phi nhìn đến sở hữu thi quý đầu đi theo diệp hoan chạy, hần mới thật cẩn thận từ trong một góc ra tới, rón ra rón rén đi vào rất nhiều thi quý sau lưng, trong tay của hần cầm một cây ăn mì gói vệ sinh chiếc đũa, lạng lẽ thọc thọc đứng ở cuối cùng một cái thi quý.

Kiêu Phi nhưng không nghĩ dùng tay đi chạm vào hần, ai biết có hay không độc a? Cái kia thi quý cảm giác có người chạm vào chính mình, liền chậm rãi quay đầu lại, đương hần nhìn đến sau lưng Kiêu Phi sau, liền lập tức thay đổi phương hướng đuổi theo lại đây.

Kiêu Phi vừa thấy nào còn dám dừng lại, lập tức liền giờ chân hướng lồng sắt tử phương hướng chạy tới, cái này thi quý xoay người thời điểm kinh động hần bên cạnh mấy cái thi quý, thấy mặt sau có người, bọn họ liền cũng cùng nhau đuổi theo lại đây.

Kiêu Phi chạy chính hoan, chính là hần đột nhiên nhớ tới này đó thi quý động tác có chút chậm, vì thế hần liền tưởng quay đầu lại xem bọn hần có hay không đuổi theo, kết quả vừa quay đầu lại liền ra một thân mồ hôi lạnh.

Nguyên lai vốn định chỉ có mấy cái thi quý đi theo hần, chính là không nghĩ tới này đó thi quý đối thanh âm phi thường mẫn cảm, bọn họ thực mau liền nghe được sau lưng Kiêu Phi tiếng bước chân, phần phật một chút lại đuổi kịp mười mấy, bất quá còn hảo chính là bọn họ tốc độ bất đồng, cũng không có cùng thời gian đuổi theo hần.....

Mắt thấy lồng sắt tử liền ở trước mắt, chính là Kiêu Phi bởi vì tốc độ quá nhanh, thế nhưng lập tức bỏ lỡ lồng sắt tử nhập khẩu. Còn hảo hần một cái phanh lại lại vòng trở về, nhanh chóng từ nhập khẩu chui vào.

Sau lưng mấy cái thi quý cũng theo sát này sau chui vào lồng sắt, còn hảo Kiêu Phi là làm kiến trúc xuất thân, thân thủ còn tính nhanh nhẹn, hần

đuổi ở thi quở bắt lấy hấn phía trước li ền từ một cái khác xuất khẩu chui ra tới, cũng xoay người khóa lại l ồng sắt môn.

Nhưng lúc này lại chậm chạp không thấy diệp hoan lại đây, xem ra hấn bên kia là gặp được phi ền toái, nghĩ đến đây, Ki ều Phi cắn răng một cái, li ền đem diệp hoan cho hấn bảo mệnh kia nói hoàng phù dán ở ốt thượng.

Nháy mắt những cái đó thi quở li ền nhìn không tới hấn, vì không cho đã tiến lung thi quở chạy đi, hấn li ền nhanh chóng chạy tới trước môn, đóng lại vốn nên diệp hoan tới quan kia nói l ồng sắt môn.

Đóng lại lưỡng đạo môn sau, Ki ều Phi lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, chính là tưởng tượng đến diệp hoan còn không có trở về, hấn trong lòng li ền có chút thấp thỏm bất an, vì thế hấn li ền sấn hoàng phù còn không có mất đi hiệu lực vài phút, nhanh chóng chạy hướng về phía diệp hoan phương hướng.

Chính là bên kia thi quở quá nhi ều! Ki ều Phi căn bản nhìn không tới diệp hoan ở nơi nào, đang ở hấn cấp m ờ hôi đây đ ầu khi, đột nhiên cảm giác sau lưng có người ở kéo chính mình, Ki ều Phi trong lòng cả kinh, xoay tay lại chính là một quy ền, kết quả chỉ nghe sau lưng một tiếng kêu rên.

Ki ều Phi quay đ ầu nhìn lại, phát hiện đánh trúng người thế nhưng là diệp hoan, vì thế hấn vội tưởng nói xin lỗi! Kết quả diệp hoan một phen bưng kín hấn miệng nhỏ giọng nói: "Mau, trở về chạy, ta kia đạo phù li ền mau mất đi hiệu lực!"

Vì thế hai người li ền cũng không quay đ ầu lại hướng đại lâu nhập khẩu chạy tới! Li ền ở bọn họ mau đến thời điểm, bọn họ hai cái trên người bùa giấy đ ầu đã mất đi hiệu lực, những cái đó thi quở nhóm lập tức li ền hướng bọn họ bên này đuổi theo lại đây.

Còn thật lớn lâu nhập khẩu g ần đây ở trước mắt, mặt sau thi quở khẳng định sẽ không như thế mau đuổi theo đi lên, đã có thể ở bọn họ chuẩn bị mở cửa đi vào thời điểm, đột nhiên từ bên cạnh phác lại đây một cái thi quở, há m ồm li ền phải cắn Ki ều Phi.

Còn hảo điệp hoan mắt cấp chân mau, một chân liền đá vào Kì ầu Phi trên vai, hấn thân mình một oai, vừa lúc tránh thoát trí mạng một ngục.....

Hai người thở hổn hển chạy tiến lâu sau, còn đầu là vẻ mặt kinh hồn chưa định, Kì ầu Phi lúc này mới cảm giác được chính mình bả vai đau quá, hấn vừa định oán giận điệp hoan vừa r ồi kia chân quá độc ác! Chính là vừa nhấc đầu liền nhìn đến điệp hoan một con gấu trúc mắt, liền đành phải méo miệng, cái gì cũng không nói.

Trở lại kho hàng khi, kim bảo đang trông mong chờ bọn họ đâu, có lẽ là cho rằng bọn họ sẽ cùng chính mình chủ nhân giống nhau vừa đi không trở về, cho nên vừa r ồi nó mới có thể kêu như thế lợi hại, hiện tại nhìn đến Kì ầu Phi cùng điệp hoan hai người đã trở lại, lập tức cao hứng rung đùi đắc ý.

Kì ầu Phi đặt mộng ng ồi ở trên mặt đất, kim bảo lập tức nhào lên tới vui vẻ liếm hấn, chính là chờ hấn cùng kim bảo chơi một hồi khi mới phát hiện, điệp hoan không biết đi chỗ nào? Hấn vẫn luôn cảm thấy điệp hoan người này thần thần bí bí, cho nên tới vô ảnh đi vô tung cũng bình thường.....

Vì thế hấn liền bắt đầu thu thật thu thật, tưởng đem mấy cái mì gói cái rương đáp ở bên nhau, tốt xấu có thể đương trương giường ngủ, liền ở hấn chính bò lên bò xuống qua lại lẩn lộn khi, liền thấy điệp hoan ôm một đồng đ ồ vật đi đến.

Hấn đem đ ồ vật hướng trên mặt đất một phóng, r ồi mới từ trên người ba lô ở lấy ra một lọ phun sương mù t ền nói: "Cấp, một hồi chính người hướng trên vai phun một phun, ta kia một chân lực độ lòng ta biết....."

Kì ầu Phi nghe xong trong lòng nóng lên, r ồi mới liền xoay người đi nước sôi hồ lấy ra một con gà trứng nói: "Cấp, người đem mắt đập một đập đi, ngày mai là có thể tiêu sưng lên!" Hấn nói đột nhiên xong sau, hai người liền nhìn nhau cười.

Diệp hoan từ trên mặt đất một đồng đ ồ vật lấy ra một cái túi ngủ đưa cho Kì ầu Phi, nguyên lai vừa r ồi hấn là đi siêu thị lấy hai đi đầu túi ngủ, rất

cuộc ai cũng không biết muốn ở chỗ này trụ nhĩ ầu ít thiên, cái này đại lâu chính là một cái siêu thị, vì cái gì không cho hai người buổi tối trụ tốt một chút đâu?

Cũng chính là hấn một người lấy không được, nếu không diệp hoan li ền dọn hai trương giường xếp đã trở lại!

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Tử Thành (Bảy)

Ki ầu Phi không nghĩ tới diệp hoan sẽ lấy tới túi ngủ, này quả thực chính là tuyết trung đưa than a! Lúc này lại quay đầu lại nhìn xem chính mình cái kia đơn sơ tiểu giường, thật là không có so sánh thì không có thương tổn.....

Hấn không nghĩ tới diệp hoan sẽ như thế cẩn thận, ngay cả một thân là mao kim bảo còn có một cái thảm lông đai ngộ đâu!

Bởi vì vừa r ồi lại dọa lại mệt, hai người thật có chút mệt mỏi, bọn họ đơn giản ăn điểm đồ ăn, li ền chui vào túi ngủ ngủ. Cũng không biết ngủ bao lâu, Ki ầu Phi li ền cảm giác có người ở đây chính mình, hấn nỗ lực mở mắt ra vừa thấy, không phải người khác, đúng là diệp hoan.

"Đi, cùng ta đi sơn thượng, lập tức li ền phải trời đã sáng!" Diệp hoan nói xong li ền xoay người đi trước.

Ki ầu Phi vội bò dậy mặc vào kiện quần áo li ền theo đi lên, vẫn luôn đang ngủ kim bảo cũng lập tức tỉnh lại, mơ mơ màng màng đi theo Ki ầu Phi chạy ra tới.

Đương diệp hoan đẩy ra đi thông sơn thượng cửa sắt khi, một đạo kim hoàng sắc quang bắn vào, hai người đều không hẹn mà cùng nửa híp mắt chữ, thích ứng này nói mặt trời mọc nắng sớm.

Diệp hoan tắc nhanh chóng đi tới sơn thượng bên cạnh xuống phía dưới nhìn xung quanh, chỉ thấy dưới lâu đại l ồng sắt mấy cái thi quý chính toàn thân run rẩy, như là ở thừa nhận thật lớn thống khổ giống nhau.....

Lúc này Kiêu Phi cũng đã đi tới, hần ánh mắt đầu tiên nhìn đến phía dưới thi quý khi, trong lòng không khỏi chấn động, bọn họ quả nhiên như điệp hoan theo như lời giống nhau, đang từ từ hóa thành tro tàn, biến mất ở sáng sớm dương quang.

"Thành!" Kiêu Phi cao hứng nói.

Chính là điệp hoan lại bất vi sở động nói: "Bắt lấy mấy cái thi quý cũng không khó, chính là nếu muốn bắt lấy càng nhiều, cũng chỉ sợ không có như vậy dễ dàng, chúng ta còn nếu muốn cái vạn toàn chi sách mới được!"

Hai người từ sân thượng trở về sau, liền vẫn luôn trầm mặc không nói, như là đều ở tự hỏi như thế nào mới có thể bắt lấy càng nhiều thi quý.....

Cuối cùng vẫn là Kiêu Phi trước đánh vỡ cục diện bế tắc nói: "Chúng ta như thế nghĩ tưởng khẳng định không phải biện pháp, không bằng đi bên ngoài đi dạo xem, có lẽ là có thể nghĩ đến tốt biện pháp đâu?"

Diệp hoan gật đầu đồng ý, vì thế hai người liền mang theo kim bảo cùng nhau ra đại lâu, hôm nay là ngày nắng, tin tưởng không có một cái thi quý dám ra đây phơi nắng.

Bọn họ mở ra điệp hoan da xe tải, ở trong thành khắp nơi chuyển động, Kiêu Phi không khỏi cảm khái nơi này ngày xưa phồn hoa, mà hiện giờ lại không có dân cư.....

Đọc theo đường đi điệp hoan cơ hồ không như thế nào nói chuyện, hần vẫn luôn ở quan sát bên ngoài hoàn cảnh, xem nơi nào có thích hợp dụ bắt thi quý địa phương, mà Kiêu Phi tắc vẫn luôn đi đi nói cái không ngừng.

Một lát sau, Kiêu Phi xem chính mình nói nửa ngày, cũng là không thú vị, liền hỏi điệp hoan: "Người như thế nào sẽ làm này một hàng, là trời sinh liền sẽ thu quý vẫn là cùng sư phụ học?"

Diệp hoan lúc này mới phục hồi tinh thần lại nói: "Gia tộc bọn ta là huyền học thế gia, nhà của chúng ta sở hữu nam tính trưởng bối đều là làm một hàng."

"Như thế nguỵ x a! Vậy người là từ nhiều bắt đầu có thể độc lập ra tới công tác?" Kiều Phi tò mò nói.

Diệp hoan dừng một chút nói: "Từ ta trở thành trong nhà cuối cùng một cái truyền nhân bắt đầu....."

Kiều Phi sửng sốt, trong lòng thầm nghĩ: Cuối cùng một cái truyền nhân, chẳng lẽ nói nhà hắn những người khác đều đã chết? Nghĩ đến đây hắn liền có chút ngưng ngừng nói: "Thực xin lỗi a, ta không nên loạn hỏi."

Diệp hoan lắc đầu nói: "Không có việc gì, không có gì không dám nói với người khác. Gia tộc của ta có cái nguy hiểm rửa, chính là thành niên nam tử đều sống không quá 40, ta cũng sẽ không ngoại lệ, ta phụ thân ở ta 15 tuổi thời điểm qua đời, ta mấy cái thúc thúc sớm hơn, bọn họ đều còn không có tới cập có chính mình con nối dõi, cho nên ta từ bọn họ qua đời sau trừ bỏ làm nghề cũ ngoại, dư lại nhiệm vụ chính là nối dõi tông đường!"

Kiều Phi vừa nghe liền cười nói: "Vậy người sinh mấy cái nhi tử? Dù sao hiện tại cũng có thể muốn nhị thai, đến lúc đó người lại báo cái cái gì dân tộc thiếu số linh tinh, liền có thể sinh thêm nhiều mấy cái."

Không tưởng diệp hoan lại nói: "Một cái đầu không có....."

Kiều Phi trừng lớn mắt nhìn diệp hoan nửa ngày nói: "Người người lớn lên cũng rất soái a, này một hàng tuy rằng ít lưu ý, chính là ta tưởng người thu vào nhất định xa xỉ..... Có tiền, lớn lên lại soái còn tìm không đến lão bà?"

Chính là diệp hoan lại nghiêm trang nói: "Ta chưa nói muốn tìm lão bà, chỉ nghĩ tìm cái nữ nhân sinh hài tử, còn phải cần thiết là dương năm dương nguyệt dương khi nữ tử mới được!"

Kiều Phi nghe xong cảm thiếu chút nữa không rơi trên mặt đất, "Vậy người đừng nghĩ, hiện tại nữ nhân người không cho nhân gia danh phận, nhân gia bằng cái gì giúp người sinh hài tử? Người cho rằng chính mình là thế giới nhà giàu số một đâu?"

Diệp hoan nhún nhún vai, không có h ồi h ắn nói.

Lúc này Ki ều Phi lại hỏi tiếp, "Cái gì là dương năm dương nguyệt dương khi a?"

Diệp cười vui cười nói: "Cùng người giải thích người cũng không hiểu, tóm lại chính là ta vẫn luôn không có gặp được như vậy một người xuất hiện, nếu ta tùy tiện tìm cái kết hôn sinh con, vậy hại người hại mình, sinh hạ con nối dõi cũng đâu không thể sống sót....."

Ki ều Phi thề l ưỡi nói: "Như thế nghiêm trọng!"

Diệp hoan cũng bất đắc dĩ gật gật đầu.

Nói chuyện này công phu bọn họ xe đi ngang qua một chỗ lộ thiên sân thể dục, diệp hoan liền đem xe ngừng lại, h ắn xuống xe sau liền bò lên trên xe đ ỉnh, rồi mới dùng kính viễn vọng quan sát đến toàn bộ sân thể dục địa hình.

Lúc này Ki ều Phi cũng bò đi lên nói: "Như thế nào, cái này địa phương thích hợp?"

Diệp hoan đem trong tay kính viễn vọng đưa cho h ắn nói: "Cái này sân thể dục có bốn cái xuất khẩu, hai đại hai tiểu, nếu chúng ta ở buổi tối thời điểm đem đại lượng thi quý dẫn tới sân thể dục trung, rồi mới đem này bốn cái xuất khẩu toàn bộ đóng cửa, như vậy này đó thi quý liền sẽ bị nhốt ở bên trong, ngày hôm sau thái dương dâng lên tới thời điểm, là có thể dùng một lần giải quyết sở hữu thi quý!"

Chính là Ki ều Phi lập tức liền nghĩ đến một vấn đề, như thế nào mới có thể đem toàn thành thi quý đều hấp dẫn đâu?

H ắn đem cái này nghi vấn nói cho diệp hoan sau, diệp hoan nghĩ nghĩ nói: "Thi quý đối thanh âm thực mẫn cảm, hiện tại thành thị này ban đêm đầu là phi thường yên tĩnh, nếu chúng ta ở sân thể dục dùng âm hưởng thiết bị ở buổi tối đại phóng âm nhạc nói, là có thể hấp dẫn đến sở hữu nghe được thanh âm thi quý....."

Kiêu Phi nghe xong sau này lại nói: "Chính là thân thể dục âm hưởng thiết bị đều là ở bốn phía, chỉ sợ thi quỷ nhóm sẽ không hưởng thân dục trong tiếng tâm đi, mà là vẫn luôn bầy hầy ở bốn phía."

Vì có thể tiến bộ quan sát thân thể dục tình huống, bọn họ đem xe chạy đến thân thể dục trước, Kiêu Phi đến trước đại môn vừa thấy, phát hiện thể nhưng là khóa! Hắn quay đầu lại đối diện hoan nói: "Khóa cửa thượng, ta đi phòng an ninh tìm xem xem, có lẽ có thể tìm được chìa khóa!"

Chính là đương Kiêu Phi vào phòng an ninh sau, ở bên trong tìm nửa ngày mới phát hiện, căn bản không có chìa khóa bóng dáng, chỉ sợ liên này đó chìa khóa có khả năng là treo ở bảo an trên người, mà bảo an càng có khả năng đã sớm biến thành thi quỷ!

Cái này nhưng sâu hồng rồi Kiêu Phi, không có chìa khóa vừa rồi sợ hữu kế hoạch đều đến ngâm nước nóng! Liên ở hắn cấp ở trước cửa thang chuyển động khi, lại thấy điệp hoan đi đến trước đại môn nhìn thoáng qua nói: "Đây là không phải dùng chìa khóa khai, hắn là có cái gì khiến từ xa cái gì, người đừng vội, ta lại đi vào xem một cái....." Nói xong hắn lại đi vào phòng an ninh.

Không một hồi, liên nghe được thân thể dục đại môn phát ra đất một tiếng, rồi mới chậm rãi hướng một bên co rút lại, cho đến đại môn toàn bộ mở ra.....

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Tử Thành (Tám)

Kiêu Phi vừa thấy đại môn mở rộng ra, liên lập tức cùng kim bảo cùng nhau chạy đi vào, tiểu gia hỏa này vừa thấy đến như thế đại một mảnh xanh hoá càng là cao hứng nhảy nhót lung tung! Hắn hai cái tại đây trông trải thân thể dục dùng sức chạy nửa ngày.

Diệp hoan tắc đem xe khai tiến vào, nhẹ nhàng đuổi theo hai cái ngọc chạy một người một cầu.....

Cuối cùng vẫn là Kiêu Phi cái thứ nhất không có thể lực, hắn một chút nằm ngã trên mặt đất, từng ngum từng ngum thở hổn hển, kim bảo đến là

không như thế nào cảm giác mệt, còn tưởng cùng Kiêu Phi lại chạy một hồi!

Diệp hoan từ xe xuống dưới, giống xem gốc tử giống nhau nhìn bọn họ, Kiêu Phi vừa thấy diệp hoan có chút diễn ngược đôi mắt nhỏ, hần liền lập tức ngưng ngưng từ trên mặt đất ngẩng dậy, rồi mới gãi gãi đầu nói: "Ta xem kim bảo rất cao hứng, mới, mới cùng nó chạy trong chốc lát....."

Diệp cười vui cười, không nói chuyện, rồi mới như suy tư gì nhìn sâu thể đục bên trong. Sau một lúc lâu sau mới sâu kín nói: "Chúng ta nguyên lai kế hoạch khả năng đến có chút biến động....."

Kiêu Phi sửng sốt, vội hỏi: "Có cái gì biến hóa? Không cần âm hưởng?"

"Âm hưởng còn phải dùng, chỉ là còn cần một cái mồi." Diệp hoan nhàn nhạt nói.

Kiêu Phi nghe xong trong lòng trầm xuống, còn muốn mồi? Kia không nói chính là chính mình sao? Hần đành phải vẻ mặt khổ bức hỏi: "Sẽ không lại là ta đi?"

Diệp hoan đến không sao cả nói: "Nếu người có thể đứng lúc đóng lại đại môn, ta cũng có thể làm mồi dụ....."

Nghĩ đến đóng cửa cùng đương mồi này hai nhiệm vụ, vẫn là người sau thoán an toàn một chút. Vì thế hần liền hỏi diệp hoan, "Cái này mồi muốn như thế nào cái đương pháp?"

Diệp hoan nghĩ nghĩ nói: "Rất đơn giản, chính là đem ngày hôm qua trao thi quý lồng sắt tử, nghĩ cách treo ở sân thể đục trung ương, rồi mới người toàn ở bên trong đem lồng sắt khóa kỹ, liền ở bên trong nghỉ ngơi một đêm, ngày hôm sau buổi sáng thái dương một dâng lên tới, thi quý liền dùng một lần thu phục!"

Nhưng Kiêu Phi lại bĩu môi nói: "Ta như thế nào cảm giác người là ở lừa dối ta a?"

Diệp hoan thực nghiêm túc nói: "Ta nhìn một chút cái kia lồng sắt, ngày hôm qua mấy cái thi quý từ bên trong mãnh chàng, chính là lại một chút việc đều không có, này liền chứng minh cái này trang hùng lồng sắt thực rắn chắc, người tránh ở bên trong cũng giống nhau thực an toàn."

Tuy rằng diệp hoan nói có chút đạo lý, chính là Kiêu Phi còn có chút không yên tâm, tưởng tượng đến hàng ngàn hàng vạn thi quý liền ở chính mình dưới chân, bọn họ một người giành trước giết sau muốn ăn chính mình thịt, uống chính mình huyết, cái này trường hợp ngấm lại liền sợ hãi.....

Diệp hoan nhìn ra hẳn có chút do dự, liền đuổi tay vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: "Không có việc gì, đừng sợ! Có ta ở đây đâu, ta sẽ bảo hộ người!"

Kiêu Phi nghe xong mặt già đỏ lên nói: "Ai sợ! Đến lúc đó người đừng đóng lại không tới cửa là được!"

Ngày hôm sau sáng sớm, Kiêu Phi cùng diệp hoan liền cùng nhau tới bố trí hiện trường, vì lớn nhất hạn độ bảo đảm Kiêu Phi an toàn, diệp hoan từ một cái công trường khai một chiếc to lớn cần cầu, đến lúc đó liền đem đại lồng sắt tử cao cao treo ở giữa không trung.

Chính là hắn trong lòng cũng có một việc đánh giá không chuẩn, chính là này đó thi quý ngàn vạn không cần sẽ leo cây.....

Bởi vì muốn ở đại lồng sắt tử quá một đêm, cho nên Kiêu Phi cố ý trở lại đại lâu thương trường tìm mấy cái lồng bị, hiện tại buổi tối nhiệt độ không khí chỉ có bảy tám độ, nếu không làm tốt giữ ấm thì thật có thể đông chết người, hơn nữa vẫn là ở một cái tứ phía gió lùa lung.

Hết thấy đều chuẩn bị tốt sau, Kiêu Phi liền đứng ở lồng sắt bên cạnh nhìn bên trong, cái này lồng sắt thật sự siêu cấp đại, hơn nữa mỗi cái thép trung gian đều có lưới sắt, thi quý khẳng định sẽ không đem đầu hoặc là bàn tay tiến vào.

Vì cấp chính mình thêm can đảm, Kiêu Phi mãnh liệt yêu cầu kim bảo cũng cùng chính mình cùng nhau ở trong lồng đợi. Diệp hoan suy nghĩ một

chút, liền gật đầu đồng ý.

Vì thế Kiêu Phi liền đem chăn, ăn, thủy, còn có thương trường lấy ra psp máy chơi game, toàn bộ mang vào lồng sắt, ở tiến lung trước, hẳn còn về mặt u oán nhìn điệp hoan liếc mắt một cái.....

Diệp hoan hướng hẳn gật gật đầu liền khởi động cần câu, đem trang có Kiêu Phi cùng kim bảo đại lồng sắt điều tới rồi cách mặt đất 15 mét độ cao, tiếp theo hẳn liền nhổ xuống cần câu chìa khóa, rồi mới đi sâu thể dục tổng điểu khiển, mở ra toàn trường âm hưởng thiết bị, hơn nữa đem thanh âm chạy đến lớn nhất!

Kiêu Phi vốn dĩ mới vừa bị treo lên đi, trong lòng liền hư hư, đột nhiên âm nhạc vang lên, thật thật thiếu chút nữa đem hẳn dọa nước tiểu, khí hẳn lớn tiếng mắng điệp hoan một câu, dù sao hẳn cũng nghe không đến!

Diệp hoan đem hết thủy đầu thu phục sau liền trốn vào xe đê, tĩnh chờ thái dương xuống núi.....

Kiêu Phi vị trí này thị giác thực hảo, hẳn súc ở trong chăn nhìn nơi xa hoàng hôn, toàn bộ không trung một mảnh kim hoàng, nếu không phải kế tiếp nhiệm vụ quá mức hung hiểm, hẳn thật đúng là cảm thấy như vậy nhìn xem mặt trời lặn cũng là một kiện rất tốt đẹp sự tình.

Kim bảo không chịu cùng hẳn cùng nhau đái ở trong chăn, có lẽ là bởi vì nó toàn thân đều là mao, cho nên không sợ lãnh đi!

Mắt thái dương chính một chút một chút rơi xuống, hắc ám chậm rãi bao phủ toàn bộ đại địa, nhân loại đối với hắc ám có sinh ra đã có sẵn sợ hãi, bởi vì thấy không rõ, cho nên mới sợ hãi.

Đinh tai nhức óc âm nhạc ở trong đêm tối truyền tựa hồ xa hơn một ít, không vài phút Kiêu Phi liền nhìn đến từ nơi xa vọt tới một đợt lại một đợt bóng người. Hẳn nhiên hy vọng những người này có thể là người bình thường, bọn họ tới sâu thể dục là vì xem mờ mờ ngôi sao ca nhạc buổi biểu diễn.....

Xe đẽ diệp hoan rốt cuộc thấy được hôm nay vai chính nhóm, bọn họ chính một đám bước đi tập tễnh dững hướng về phía sân thể dục bên trong. Mà lòng sắt Kiêu Phi lúc này cũng đứng lên, hẳn phải làm hảo tự mình hiện tại nhiệm vụ, chính là hấp dẫn thi quý nhóm chú ý, làm cho bọn họ không ngừng dững hướng sân thể dục.

Bên người kim bảo cũng thực tấn trách, nó không ngừng phê kêu, này so Kiêu Phi tiếng kêu hữu dụng nhiều, những cái đó ngày thường chỉ biết cúi đầu thi quý, hiện giờ đầu ngẩng đầu lên, duỗi hai tay, nhìn lên Kiêu Phi.

Bọn họ bộ dáng một cái so một cái khùng bố, có mặt còn bị người tấp tới một nửa, tứ chi không được đầy đủ càng không cần phải nói, Kiêu Phi nhìn thoáng qua chính mình đưa tới lòng sắt đồ ăn vặt, lập tức liền không có muốn ăn.....

Đến nỗi kim bảo, nó nhiều ít có chút sợ hãi, thân mình gắt gao dựa hướng Kiêu Phi, trong miệng phát ra cảnh cáo hừ hừ thanh. Kiêu Phi nhìn ra kim bảo sợ hãi, hẳn liền có chút hối hận mang nó tới, cũng không biết có thể hay không dọa hư nó.

Vì thế Kiêu Phi liền nhẹ nhàng ôm kim bảo, rồi mới dùng tay không ngừng nhẹ hoạt nó sau lưng, miệng còn ở nó bên tai nói: "Đừng sợ kim bảo, có ta ở đây đâu, đừng sợ! Diệp hoan còn ở bên ngoài đâu, hẳn sẽ bảo hộ chúng ta."

Những lời này mặt ngoài là đang an ủi kim bảo, chính là thực tế là lại là đang an ủi chính hắn, cái này trường hợp quá chấn động, phía dưới càng ngày càng nhiều thi quý chậm rãi dững mãnh vào sân thể dục.

Lúc này ở xe đẽ diệp hoan vẫn luôn kiên nhẫn chờ đợi, thẳng đến rốt cuộc nhìn không tới có thi quý từ chính mình trước mặt trải qua.

Lúc này hẳn chậm rãi từ xe đẽ đem thân mình dò ra một chút, rồi mới mọi nơi quan sát đến còn không có thi quý tới rồi. Xác định không có sau hẳn mới từ xe đẽ ra tới.

Chỉ thấy hắn bước chân uyển chuyển nhẹ nhàng đi đến phòng an ninh, chậm rãi ng ỡ xồm xuống dưới, hắn muốn lại chờ một lát, nhìn xem còn có thể hay không có khác thi quý tới r ỡ.....

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Tử Thành (Chín)

Sân thể đục bốn cái nhập khẩu điệp hoan chỉ khai lớn nhất một chỗ, vì li ền có thể tiết kiệm một ít đóng cửa thời gian. Lúc này hắn chính nửa ng ỡ xồm phòng an ninh, cẩn thận quan sát đến bên ngoài tình huống.

Đại l ồng sắt tử Ki ều Phi cũng không hảo quá, phía dưới hàng ngàn hàng vạn thi quý nhi ều đều mau xếp thành sơn, bọn họ một người tiếp một người ch ồng ở cùng nhau, nhất phía dưới một ít thi quý đã bị dẫm thành bánh nhân thịt.....

Ki ều Phi nhìn thiếu chút nữa không phun ra! Chính là càng làm cho hắn lo lắng chính là, mấy thứ này nếu là thật sự bò lên tới, cũng không biết cái này c ần cầu có thể hay không căng trụ?

Phòng an ninh điệp hoan lúc này cũng chính lo lắng điếm này, hắn nhúu chặt mày, nhìn đại l ồng sắt tử Ki ều Phi, nếu l ồng sắt thật sự rơi xuống, lấy hiện tại phía dưới thi quý số lượng, chỉ sợ không dùng được vài phút l ồng sắt li ền sẽ bị áp tan.

Đến lúc đó chỉ sợ chính là đại la th ần tiên cũng cứu không được Ki ều Phi, điệp hoan nghĩ vậy nhi, li ền chậm rãi ấn hạ đóng cửa đi ều khiễn từ xa, vì không kinh động bên trong thi quý, hắn tận lực đem tốc độ thả chậm, một chút đóng lại đại môn.

Nhìn đến đại môn rốt cuộc đóng lại, l ồng sắt Ki ều Phi trong lòng chính là căng thẳng, điệp hoan nhiệm vụ hoàn thành, hiện tại cũng chỉ dư lại chờ hừng đông, hắn ở trong lòng c ầu nguyện ngàn dặm đừng cho l ồng sắt rơi xuống mới hảo a!

Lúc này điệp hoan lặng lẽ lưu vào chủ đi ều khiễn, hắn đem âm hưởng thanh âm chậm rãi đi ều nhỏ. L ồng sắt Ki ều Phi một chút li ền thấy được

diệp hoan nơi vị trí, hẳn trong lòng thế nhưng một chút cảm giác được nói không nên lời an tâm.

Giống như chỉ có diệp hoan còn ở, chính mình liền nhất định sẽ an toàn.....

Theo âm nhạc thu nhỏ, phía dưới những cái đó thi quý cũng biến an tĩnh lại, Kìêu Phi sớm liền chui vào trong chắn mặt, mà vừa rồi chết sống không cái chắn kim bảo lúc này cũng chui tiến vào.

Chỉ là nó trong miệng còn không dừng hừ hừ, Kìêu Phi đành phải nỗ lực trấn an nó..... Lúc này bên ngoài nhiệt độ không khí rất thấp, nếu không phải kim bảo tại bên người sưởi ấm, chỉ sợ mấy cái lông bị cũng khởi không được cái gì tác dụng!

Lòng sắt phía dưới những cái đó thi quý, từ Kìêu Phi chui vào trong chắn sau, cũng bắt đầu chậm rãi an tĩnh lại, một đám cúi đầu ở sân thể dục du đảng, liền hiện tại tình cảnh này, nếu không điếm định lực người, khẳng định đương trường dọa nước tiểu!

Lúc này Kìêu Phi di động truyền đến ong ong chấn động thanh, hẳn cảm lấy tới vừa thấy, nguyên lai là diệp hoan phát tới tin nhắn, mở ra vừa thấy thế nhưng chỉ có hai chữ: Lạnh không?

"Có điếm." Kìêu Phi nhanh chóng trở về hai chữ.

Không quá vài giây chập, di động lại chuyển tới "Ong....." Một tiếng, Kìêu Phi mở ra vừa thấy, vẫn là hai chữ, "Kiên trì."

Kìêu Phi mắt vừa lật, trong lòng mắng thầm: "Kiên trì người muội a!"

Liền ở hai người người tới ta đi phát tin nhắn hốt động khi, sân thể dục thế nhưng quát lên gió to, cái này treo ở mặt trên Kìêu Phi trong lòng lập tức lại huyền lên! Kim bảo càng là không tiễn đờ toàn thân run cái không ngừng.

Theo đại l ồng sắt tử lác lư biên độ tăng lớn, phía dưới thi quý nhóm lại bắt đầu xao động lên, bọn họ một đám đầu giống tiêm máu gà giống nhau, một cái dẫm một cái hướng lên trên bò, này nhưng sợ hãi Kì ừ Phi, li ền ở hần kinh hoảng thất thố thời điểm, li ền nghe được di động tin nhắn vang lên.

Hần mở ra vừa thấy, nguyên lai là điệp hoan làm hần lui lại tin nhắn: Một h ồi ta đi hấp dẫn phía dưới thi quý chú ý, người nhân cơ hội mở ra l ồng sắt khóa, chính mình nghĩ biện pháp theo c ần cầu bò xuống dưới, r ồi mới chạy đến phía bắc cái kia vận động viên vào bàn cửa nhỏ, ta nhìn, cái kia môn là mở ra, người đi vào sau lập tức khóa trái thượng, ở bên trong trốn đến hừng đông.....

Kì ừ Phi nhìn tin nhắn chính là một trận ngán ngủi kinh ngạc, điệp hoan đây là phải dùng hần đi hấp dẫn thi quý tới cứu chính mình, kia hần có thể thoát thân sao? Còn có kim bảo làm sao bây giờ? Hiện tại Kì ừ Phi mới hối hận không nên mang nó tới.

Chính là điệp hoan cũng không có cho hần quá nhi ều suy xét thời gian, chỉ thấy hần từ chủ đi ều khiến ra tới sau li ền lập tức đi tới thính phòng thượng, một cái thờ người ra li ền bò lên trên trên cùng phòng vũ l ầu, r ồi mới đối với Kì ừ Phi ẩn thân l ồng sắt hô to một tiếng: "Uy! Kì ừ Phi, chính là hiện tại, mau mở khóa ra tới!"

Phía dưới những cái đó thi quý vừa nghe, li ền đầu lập tức xoay người, r ồi mới ô ương ô ương hướng hần dừng đi, bởi vì rốt cuộc cùng l ồng sắt so sánh với, thi quý nhóm càng thích điệp hoan cái này sống sờ sờ người!

Kì ừ Phi nghe được điệp hoan thanh âm sau, li ền chậm rãi hướng l ồng sắt khâu bò đi, chỉ là l ồng sắt ở gió to lay động, gia tăng hần bò sát khó khăn, chờ hần thật vất vả bò tới r ồi, l ồng sắt hạ thi quý cũng đi kếm không phải.

Vì thế hần nhanh chóng mở ra lung môn bò tới r ồi c ần cầu cẳng tay thượng, r ồi mới một chút đi xuống, kim bảo vừa thấy Kì ừ Phi ra l ồng sắt, cũng là sửng sốt, thế nhưng không có gọi bậy, chỉ là ngốc ngốc nhìn hần động tác.

Kiêu Phi rơi xuống đất sau, lập tức đi tới căn cầu phòng điếu khiễn, tưởng đem lồng sắt buông xuống một chút, nhưng hắn lại phát hiện không có chìa khóa, nói vậy khẳng định là bị điệp hoan cầm đi, hắn trong lòng cái này cấp a, chính là Kiêu Phi biết, càng là lúc này càng phải bình tĩnh.

Kiêu Phi trước kia có cái bằng hữu chính là khai điều xe, hắn có cái thói quen chính là thích đem một khác đem dự phòng chìa khóa cũng giấu ở phòng điếu khiễn, vì thế Kiêu Phi liền hít sâu một hơi, tại đây tiểu hẹp hòi trong không gian tìm kiếm.....

Quả nhiên làm hắn ở đệm phía dưới tìm được rồi dự phòng chìa khóa! Kiêu Phi lập tức khởi động căn cầu, rồi mới chậm rãi buông xuống đại lồng sắt, chính là bởi vì thanh âm có chút đại, Kiêu Phi không dám động tác quá lớn, chỉ là một chút một chút đem đại lồng sắt phóng tới cách mặt đất năm sáu mét độ cao, hắn tin tưởng cái này khoảng cách kim bảo là có thể nhảy xuống!

Vì thế Kiêu Phi liền xem chuẩn thời cơ, đi tới lồng sắt phía dưới, đối với mặt trên kim bảo vẫy vẫy tay, nhưng cái này tiểu gia hỏa lại tưởng nhảy lại không dám nhảy, ở mặt trên cấp xoay quanh.....

Lúc này Kiêu Phi nhớ tới bọn họ vừa tiến đến khi kim bảo cùng chính mình cùng nhau chạy vội cảnh tượng, vì thế hắn liền làm ra muốn chạy tư thế, quả nhiên kim bảo vừa thấy Kiêu Phi muốn chạy, nó thế nhưng một chút đã quên trong lòng sợ hãi, từ lồng sắt nhảy xuống.

Mà lúc này bị điệp hoan hấp dẫn thi quý nhóm, đang dùng lực túm kia vốn là không tính rắn chắc phòng vũ lều.....

Đột nhiên, đứng ở cuối cùng mặt một ít thi quý nghe được sau lưng thanh âm, bọn họ quay đầu lại thấy được đang muốn chạy Kiêu Phi cùng kim bảo, liền lập tức xoay người hướng bọn họ đánh tới!

Kiêu Phi lúc này còn nào dám do dự, lập tức giơ chân hướng điệp hoan nói cái kia cửa nhỏ chạy tới, kim bảo vừa thấy Kiêu Phi chạy, nó cũng theo sát này sau. Kiêu Phi cảm giác đây là chính mình trường như thế đại, chạy nhanh nhất một lần!

Chính là mặt sau theo kịp thi quý lại càng ngày càng nhiều, Kiêu Phi cảm giác chính mình lại không chạy đến liễn phải phun ra. Rốt cuộc..... Hắn tay sờ đến kia phiến môn bắt tay, hắn đột nhiên dùng sức kéo ra, rồi mới làm kim bảo tiên tiến, chờ hắn đóng cửa lại kia một khắc, liễn nghe được bên ngoài thật lớn tông cửa thanh âm, nếu hắn vẫn một bước, chỉ sợ này sẽ đã làm thi quý cản!

Kiêu Phi một trên mặt đất nôn khan nửa ngày mới hoãn quá khí tới, hắn đem lỗ tai dán ở trên cửa, muốn nghe xem bên ngoài thanh âm, chính là lại chỉ có thể nghe được một mảnh ồn ào thanh.

Hắn lập tức lấy ra tay cấp điệp hoan đã phát cái tin nhắn, "Người như thế nào? Có thể hay không thoát thân!"

Một lát sau điệp hoan mới trở về lại đây, "Thành thành thật thật ở nơi đó đợi cho hừng đông!"

Nhìn đến này tin tức, Kiêu Phi nhiều ít an tâm một ít, nói vậy điệp hoan chính mình hắn là có biện pháp thoát thân đi!

Vì thế Kiêu Phi liễn cùng kim bảo liễn tại đây lại hắc tiêu hẹp trong thông đạo dài một đêm. Sáng sớm, đương một tia ánh mặt trời từ kẹt cửa lộ ra khi, Kiêu Phi biết thái dương dâng lên tới!

Hắn từ bên trong đem cửa mở ra, chậm rãi đi ra ngoài, bốn phía trong không khí tràn ngập một cỗ than cốc hương vị, nguyên bản xanh hoá biến thành màu xám trắng, Kiêu Phi vừa nhắc đầu, liễn thấy tối hôm qua thượng điệp hoan trốn tránh cái kia phòng vũ liễn đã sớm sụp.

Thấy như vậy một màn, Kiêu Phi trong lòng trầm xuống. Hắn lập tức hướng thính phòng chạy tới, vừa chạy vừa kêu: "Diệp hoan! Diệp hoan! Người ở đâu! Diệp hoan!"

Chính là hắn tìm nửa ngày, trừ bỏ đầy đất tro tàn ở ngoài, cái gì đều không có.....

Kiêu Phi trong lòng một trận khỗ sở, hần ng ỡ xồm trên mặt đất hơn nửa ngày, thẳng đến cảm giác được kim bảo ở liếm chính mình mới h ỡ phục tinh th ần lại.

Hần ổn ổn tâm th ần, r ỡ mới mở ra diệp hoan xe, chở kim bảo hướng ra khỏi thành phương hướng đi đến.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Đùng Hỏi Ta Là Ai (Một)

Ngụy tranh một người đứng ở đình thi gian trước cửa, hần có chút do dự có nên hay không đi vào. Hần hôm nay tới là vì xác nhận bên trong một khối nữ thi có phải hay không chính mình thê tử -- Liễu H ồng.

Hần cùng thê tử kết hôn 7 năm, ha hả, vừa mới đến 7 năm chi ngựa, Liễu H ồng li ền ở một lần cuộc du lịch ngoài ý muốn bỏ mình.

Tục ngữ nói, thẳng quan phát tài chết lão bà! Có thể nói Ngụy tranh tất cả đều chiếm toàn, năm trước vừa mới đ ềra huyện ủy thường ủy cùng huyện ủy tổ chức bộ bộ trưởng, hần là từ trước tới nay toàn huyện đảm nhiệm cái này chức vụ tuổi trẻ nhất một cái cán bộ.

Công tác mấy năm nay màu xám thu vào cũng không ít, đã sớm đủ hần an an ổn ổn quá hạ nửa đời, duy nhất tiếc nuối chính là bọn họ phu thê cảm tình không tốt lắm, không nghĩ tới ông trời đối hần thật đúng là không tậ a, c ầu nhân đắc nhân!

7 năm trước Liễu H ồng cùng hần kết hôn thời điểm, hần còn cái gì cũng không phải, vì có thể thi đậu nhân viên công vụ, cả ngày không biết ngày đêm ở nhà đọc sách. Bởi vì hần một lòng tưởng tiến thê chế nội, Liễu H ồng li ền đành phải khởi động cái này gia.

Lúc trước Liễu H ồng cha mẹ là một trăm không muốn chính mình nữ nhi gả cho Ngụy tranh, hần cho là không phòng không công tác, người lớn lên còn rất giống nhau, Liễu H ồng mẹ mẹ thường nói có phải hay không hần cấp chính mình nữ nhi hạ hàng đ ầu, sao là có thể coi trọng hần?

Tuy rằng cha mẹ mọi cách cản trở, chính là lại cũng ngăn không được nàng ái Ngụy tranh một lòng, những cái đó năm ngày quá khổ, chính là hai người cảm tình thực hảo. Sau tới Ngụy tranh rốt cuộc ở lần thứ ba quốc thi đậu, thi được huyện chính phủ, trở thành chính phủ văn phòng một người khoa viên.

Từ đây Ngụy tranh con đường làm quan liền tính là xuôi gió xuôi nước, chính là dề dề, hẳn cùng Liễu Hồng quan hệ lại bắt đầu chậm rãi lãnh đạm. Tuy rằng hiện tại có xe có phòng, sinh hoạt vô ưu, nhưng là hai người chi gian nói lại càng ngày càng ít.

Hơn nữa Ngụy tranh chức vụ càng ngày càng cao, bên ngoài xã giao liền càng ngày càng nhiều, Ngụy tranh hoặc chính là không trở về nhà, hoặc một hồi gia chính là uống say không còn biết gì.

Vốn dĩ hai người vẫn luôn đều muốn cái hài tử, bởi vì đều mấy năm đi đầu kiện không cho phép, cho nên Liễu Hồng liền vẫn luôn không muốn. Hiện tại cái gì đều có, nhưng nàng đến bệnh viện một tra, ống dẫn trứng lại đổ!

Dược không ăn ít, tội không thiếu chịu, chính là nhưng vẫn hoài không thượng..... Thời gian dài, hai người chi gian liền càng lúc càng mờ nhạt.

Một năm trước đơn vị thượng từ nơi khác tân khảo tới một cái nữ hài kêu đễng mai, người lớn lên xinh đẹp không nói, quan trọng nhất chính là nàng còn thực trẻ tuổi. Lần đầu tiên báo danh liền thật sâu hấp dẫn Ngụy tranh ánh mắt.

Đễng mai người tuy rằng tuổi trẻ, chính là lại am hiểu sâu nam nữ chi đạo, nàng liếc mắt một cái liền nhìn ra chính mình cái này tân lãnh đạo đối chính mình có ý tứ.

Chơi thủ đoạn làm quan hệ này đó nhi sự ở trong mắt nàng đều là tiêu nhi khoa, chỉ cần nàng nguyện ý, một giây thu phục cái này lãnh đạo!

Quả nhiên, hai người vô dụng thượng một năm thời gian liền thông đễng đến cùng đi, hơn nữa đễng mai ở Ngụy tranh bằng hữu trước mặt,

nghiêm nhiên một bộ nhĩ tẩu tư thế. Phàm là cùng Ngụy tranh có điểm ích lợi lui tới, đâu biết bọn họ quan hệ, có đôi khi nếu muốn tìm Ngụy tranh làm việc, còn không bằng trực tiếp tìm nhĩ tẩu hảo sử.

Chính là liền tính khắp thiên hạ người đâu đã biết, Liễu Hồng lại còn không biết. Nàng là một cái an tĩnh thiện lương nữ nhân, tuy rằng nàng cũng biết chính mình cùng Ngụy tranh chi gian ra điểm vấn đề, chính là nàng lại chưa bao giờ có nghĩ tới Ngụy tranh sẽ phản bội chính mình, cho nên nàng liền càng sẽ không nghĩ đến, chính mình có một ngày sẽ chết ở chính mình thâm ái nam nhân trong tay.....

Sự tình phát sinh mười một tiểu nghỉ dài hạn, Ngụy tranh đơn vị tổ chức tự trả tiền du lịch, có người nhà tự nhiên muốn mang lên người nhà. Vì thế Liễu Hồng liền cùng Ngụy tranh cùng nhau tham gia lần này hoạt động.

Bách phong cùng Ngụy tranh là cao trung đồng học, mấy năm nay vẫn luôn ở làm kiến trúc công trình, mấy năm nay hẳn không có thiếu thông qua Ngụy tranh bắt được công trình, cho nên lần này du lịch, hẳn liền xung phong nhận việc phải cho đại gia cung cấp xe buýt.

Vì thế này một xe người liền mệnh mông cuồn cuộn khai hướng vùng ngoại thành một chỗ nghỉ phép khu, nơi đó hoàn cảnh tuyệt đẹp, có sơn có thủy, là cái thả lỏng tâm tình hảo địa phương.

Nếu là toàn đơn vị người đâu tới, đồng mai tự nhiên cũng muốn tới, chỉ là này dọc theo đường đi nàng vẫn luôn lôi kéo cái mặt. Không có biện pháp, nhân gia chính phòng tới, tiểu tam chỉ có thoái vị phân.

Chính là nàng trong lòng lại toan không được, nhân gia ra tới chơi đâu là mặt trời lên cao, chỉ có nàng nhưng vẫn mưa dầm liên miên.

Ngụy tranh đã sớm nhìn ra tới nàng không cao hứng, chính là hẳn cũng không thể làm quá mức, rốt cuộc hẳn đi đến hôm nay vị trí này không dễ dàng, khẳng định không thể ở nam nữ quan hệ này lật thuyền trong mương!

Hôm nay trừ bỏ bách phong ở ngoài, Ngụy tranh còn có một cái kêu ông chính bằng hữu cũng theo tới cùng nhau chơi, cái này ông đang cùng Ngụy tranh quan hệ càng là chặt chẽ thực..... Ông chính còn đã từng lấy cá nhân danh nghĩa cấp đơn vị quyền quá bàn làm việc ghé đầu.

Này hai người đều biết Ngụy tranh cùng đồng mai quan hệ, tự nhiên liền dọc theo đường đi đến cấp cái này tiêu tẩu tử khoan giải sầu. Chỉ nghe bách phong nhỏ giọng đối nàng nói: "Lão Ngụy trong lòng có ai người còn không biết? Hắn hiện tại cái này chức vị không thể ly hôn, bằng không đã sớm cưới người!"

Ông chính cũng phụ họa nói: "Chính là a, người so nàng tuổi trẻ, so nàng công tác hảo, so nàng lớn lên hảo, cùng nàng so người nào chỗ nào đều hảo, duy nhất không đủ là chậm mấy năm nhận thức lão Ngụy! Chính là người biết được nói đây là bất luận kẻ nào cũng không thay đổi được sự tình, cho nên lão Ngụy ở hôm nay trường hợp này thượng chỉ có thể mang nàng ra tới, người nào chỗ nào đều so nàng hảo, tự nhiên cũng muốn so nàng rộng lượng, người nói đi?"

Này dọc theo đường đi, này hai người liền một trước một sau cùng đồng mai tâm sự, chờ tới rồi nghỉ phép khu, nàng mặt cũng nhiều ít tình một ít.....

Lần này đi ra ngoài, bọn họ kế hoạch là chơi hai ngày hai đêm, rồi mới ngày thứ ba trở về phần. Biết bọn họ muốn tới, nghỉ phép khu người phụ trách sớm liền ở cổng lớn nghênh đón bọn họ xe buýt.

Vì phương tiện bọn họ đi ra ngoài, còn cho bọn họ trang bị một người chuyên nghiệp hướng dẫn du lịch, phụ trách dọc theo đường đi giảng giải.

Cái này nghỉ phép khu có mấy cái tương đối nổi danh cảnh điểm, trong đó nổi tiếng nhất chính là tình nhân phong thượng "Đỉnh ước nhai", truyền thuyết có thể đi đến mặt trên tình lý cuối cùng đều sẽ hữu tình nhân chung thành quyến chúc.

Liêu Hồng nghe xong hưng phấn đối Ngụy tranh nói: "Chúng ta ngày mai đi đỉnh ước nhai?"

Không nghĩ tới Ngụy tranh lại nói: "Đi cái gì đi a, chúng ta không đâu đã là thân thuộc sao? Có kia công phu còn không bằng đi câu cá đâu!"

Liễu Hồng nghe xong sau này liền không có nhắc lại đi tình nhân phong sự tình.

Lời này làm sau lưng Đổng mai nghe được, nàng trong lòng lập tức nở hoa, vì thế liền đánh lên muốn đi đánh ước nhai chú ý.

Cơm chiều sau, tất cả mọi người từng người trở về chính mình phòng, Ngụy tranh sẵn Liễu Hồng ở tắm rửa, liền lấy ra tay di động cùng Đổng mai ở WeChat đi đầu khởi tình tới.....

Đổng mai liền mượn cơ hội đưa ra muốn cùng Ngụy tranh đi một lần đánh ước nhai, Ngụy tranh nghĩ nghĩ thế nhưng đồng ý. Mà lúc này đang ở tắm rửa Liễu Hồng lại hoàn toàn không biết, chính mình lão công đang suy nghĩ cùng nữ nhân khác chung thành thân thuộc.

Ngày hôm sau buổi chiều, chơi một buổi sáng phiêu lưu tất cả mọi người đều có chút mệt mỏi, vì thế nghỉ phép khu người phụ trách liền kiến nghị sở hữu khách nữ đều đi một cái kêu "Nữ nhân hà" suối nước nóng trung tâm, nơi này chỉ đối nữ tính mở ra, bên trong có thể phao suối nước nóng, mát xa cùng tốt dung.

Chương 06 Cái Chuyện Xưa Đùng Hỏi Ta Là Ai (Nhị)

Kỳ thật đây là Ngụy tranh trước tiên chịu ý nghỉ phép khu người phụ trách đề cử, này một (bộ t o) lưu trình xuống dưới như thế nào cũng muốn hai cái giờ, đến lúc đó hẳn đã sớm cùng Đổng mai từ "Định tình nhai" trên dưới tới!

Rốt cuộc thoát khỏi Liễu Hồng sau, Ngụy tranh liền khí phách hăng hái đi tới chân núi cùng Đổng mai hội hợp. Hai người gặp mặt sau nhìn nhau cười, rồi mới tiện tay kéo tay cùng nhau đi lên tình người phong.

Di thông "Định tình nhai" đường nhỏ thâm thúy dài lâu, hai người vừa nói vừa cười đi ở mặt trên.

"Lão Ngụy, người (ái i) ta sao?" Đ ông mai rải (ki ầu jì o) hỏi.

Ngụy tranh nhẹ nhàng ôm ch ần nàng đ ầu vai nói: "Mai, ta có thể khẳng định nói cho người, người là ta cả đời này nhất (ái i) nữ nhân, trừ bỏ hôn nhân, ta cái gì đ ều có thể cho người, bao g ồm ta mệnh....."

Đ ông mai trong lòng một (nhiệt r), li ền nhào vào Ngụy tranh trong lòng ngực, "Có người những lời này ta li ền thấy đủ! Đi, chúng ta thượng định tình nhai....." Nói xong li ền (ki ầu jì o) cười lôi kéo Ngụy tranh hướng trên núi đi đến.

Tuy rằng nơi này kêu tình người phong, chính là trên thực tế cũng không tính cao, mà mặt trên cái gọi là "Định tình nhai" cũng chỉ là một chỗ đoạn nhai, phía dưới chính là bọn họ buổi sáng chơi phiêu lưu cái kia sông nhỏ.

Cho nên Ngụy tranh cùng đ ông mai hai người cũng li ền dùng nửa giờ thời gian li ền bò tới r ồi định tình nhai. Nơi này có thể hay không định tình không nói đến, chính là cảnh sắc lại là cực mỹ! Dưới chân núi một chỗ chỗ cảnh điểm g ần ngay trước mắt, làm Ngụy tranh có loại "Sẽ đương lãng tuyệt đỉnh, vừa xem mọi núi nhỏ" cảm giác.

Cảnh đẹp ở phía trước, giai nhân làm bạn, con đường làm quan thần ((đ ăng d ng)d ng), nhân sinh như ý. Hiện tại Ngụy tranh có thể nói là muốn gió được gió, muốn mưa được mưa! H ắn có chút tình không tự (cấm j n) nâng lên đ ông mai khuôn mặt nhỏ, thâm tình hôn đi xuống.....

Hai người quên tình (nhiệt r) hôn, trong lòng ngực tuổi trẻ (thân sh n) thể phảng phất cũng làm Ngụy tranh v ề tới mấy năm trước, lúc ấy Liễu H ồng cũng là như vậy hỏa (nhiệt r), chính là hiện tại.....

Đ ông mai rõ ràng cảm giác được Ngụy tranh (thân sh n) từ một đ ốn, vì thế nàng ngẩng đ ầu ngọt nị nói: "Xảy ra chuyện gì? Ở trước mặt ta không được người tưởng nữ nhân khác!"

Ngụy tranh nghe xong hơi hơi mỉm cười nói: "Ta hiện tại lòng tràn đ ầy mãn trong đ ầu tất cả đ ều là người, như thế nào khả năng còn phóng hạ này

nàng nữ nhân?" Nói xong hấn lại thật mạnh hôn lên đi.

Hai người đang có nùng tình mật ý là lúc, căn bản không có chú ý tới ở cách đó không xa đường nhỏ thượng, đứng một cái biểu tình cứng đờ nữ nhân. Nàng không phải người khác, đúng là Ngụy tranh thê tử Liễu H ồng.

Nàng h ồng (thân sh n) lạnh băng nhìn cách đó không xa một nam một nữ, trước mắt một màn này làm cái này nàng trong nội tâm cứng rắn nhất một bức tường sụp đổ.....

Ngụy tranh chính chìm đắm trong đ ồng mai hỏa (nhiệt r) bên trong, đột nhiên, hấn cảm giác (thân sh n) sau có nói lạnh băng ánh mắt thẳng tắp (bản sh) hướng chính mình, hấn ngừng lại, chậm rãi quay đầu lại vừa thấy, tiếp theo trong lòng chính là tr ầm xuống.

Xuất phát từ bản năng, Ngụy tranh một phen li ền đẩy ra trong lòng ngực đ ồng mai. Đ ồng mai đột nhiên bị hấn đẩy ra, lại có chút không biết làm sao nhìn về phía Ngụy tranh, nhưng lại phát hiện sắc mặt của hấn trắng bệch.

Đ ồng mai theo hấn ánh mắt nhìn lại..... Chỉ thấy Ngụy tranh lão bà Liễu H ồng đang đứng ở cách đó không xa nhìn bọn họ hai người.

Liễu H ồng ánh mắt lãnh đến xương, nàng đi bước một đi tới Ngụy tranh trước mặt, lạnh lùng nói: "Hai người các ngươi người là cái gì thời gian bắt đầu?"

Ngụy tranh nhất thời nghẹn lời, âm ừ nửa ngày mới nói: "Lão bà, người nghe ta giải thích....."

Liễu H ồng cũng không có cho hấn nói tiếp cơ hội, mà một cái chuyển (thân sh n) li ền cho đ ồng mai một bạt tai! Đ ồng mai trên mặt bị đánh nóng rất đau, chính là lúc này nàng biết chính mình chỉ có thể yếu thế, vì thế li ền nhút nhát sợ sệt nói: "Tỷ, ta cùng lão Ngụy là thiết tình tương (ái i)..... Thực xin lỗi..... Chúng ta....."

Nhưng nàng lời nói còn chưa nói xong, Liễu Hồng liền lại một bạt tai phiến lại đây! Lần này đánh lại giòn lại vang, đừng mai lập tức liền có điếm ngốc.

Liễu Hồng vẻ mặt khinh thường nói: "Tuổi còn trẻ, cái dạng gì hảo nam nhân tìm không ra? Vì cái gì muốn nhớ thương người khác nam nhân? Đối với cái này so người đại như thế nhiều nam nhân người (ái i) hẳn cái gì? Đơn giản (ái i) hẳn trong tay về điếm này quyên thế thôi, nếu người buổi sáng mấy năm gặp được hẳn, ta phỏng chừng người đâu sẽ không con mắt nhìn hẳn..... Vì ích lợi ra mua chính mình, người nói người cùng một con gà có cái gì khác nhau?"

Đừng mai còn chưa từng có bị người như thế mắng quá, trên mặt nhiều ít có chút không nhịn được, "Tỷ, lời nói không thể như thế nói, ta thừa nhận là chúng ta thực xin lỗi người, chính là hôm nay người đánh đánh, mắng mắng, chúng ta cũng liền thanh toán xong, sau này ta cùng lão Ngụy sự tình người cũng ít quản, kỳ thật người hẳn là cảm kích ta mới đúng, ta nhưng cho tới bây giờ không có cùng lão Ngụy đưa ra làm hẳn cùng người ly hôn. Người biết vì cái gì sao? Bởi vì ta đáng thương người, nếu ở người tuổi này ly hôn, chẳng khác nào cái gì đâu không có. Thử hỏi hiện ai còn sẽ cưới một cái lại lão lại cũ nữ nhân? Người nói có phải hay không a, ha hả....."

Nhìn đến đừng mai như thế bừa bãi, Liễu Hồng khí trào một cái đã bắt được nàng tóc, rồi mới dùng sức xé rách, đừng mai tự nhiên cũng không phải một cái đèn cạn dầu, lại nói nơi này bốn bề vắng lặng, Ngụy tranh giúp ai còn không nhất định đâu! Vì thế nàng liền một bên kêu thảm một bên cũng đi xô đẩy Liễu Hồng.

Đứng ở một bên Ngụy tranh nhìn đến hai người thế nhưng đánh lên, đành phải tiến lên đem các nàng kéo ra, chính là không nghĩ tới ngày thường đâu tay trái gà không chặt hai người, lúc này lại sức lực cực đại, giống như đầu hận không thể bóp chết đối phương giống nhau.

Liền ở các nàng tới sẽ lôi kéo thời điểm, đột nhiên hai người dưới chân vừa trượt, thế nhưng cùng nhau đi xuống rớt đi..... Còn hảo Ngụy tranh

nhanh tay, đôi tay đồng thời kéo lại hai người, chính là nếu hấn tưởng đem hai người cùng nhau kéo lên lại là không có khả năng.

Nếu lại như thế háo đi xuống, chỉ sợ chính hấn cũng sẽ ngã xuống. Mà lúc này Liễu Hồng lại vẻ mặt quyết tuyệt nói: "Vì cái gì? Vì cái gì? Chẳng lẽ chính là bởi vì ta sinh không ra hài tử sao?"

Ngụy tranh vừa thấy Liễu Hồng ở ngay lúc này còn ở đây dựa việc này, không khỏi trong lòng một phiến, trong tay kính nhi liễn nhẹ chút, Liễu Hồng (thân sh n) tử liễn theo tự (thân sh n) đến lượng đi xuống đi.....

Mà một bên đồng mai càng là dọa thẳng khóc rờn nói: "Lão Ngụy..... Mau cứu ta đi lên, ta sợ....."

Chờ Ngụy tranh phản ứng lại đây khi, Liễu Hồng đã rút tới rỗi đoạn nhai phía dưới trong sông. Mà đồng mai lại ở hấn trong lòng ngực khóc hoa lê dính hạt mưa.....

Xuống núi sau Ngụy tranh trước tiên báo cảnh, nghỉ phép khu nhân viên công tác vừa nghe là Ngụy tranh phu nhân trượt chân trượt nhai, cũng đều toàn thể xuất động, vào núi tìm kiếm.

Bởi vì đoạn nhai hạ chính là bọn họ phiêu lưu cái kia hà, vì thế cứu viện nhân viên liễn duyên hà tìm kiếm Liễu Hồng rơi xuống. Chính là liên tiếp tìm mấy ngày, lại cái gì đều không có tìm được, duy nhất có thể xác định chính là Liễu Hồng thật là từ đoạn nhai thượng rút đi xuống, bởi vì mọi người ở vách đá thượng tìm được rỗi nàng vẫn luôn mang vòng cổ.

Này vốn là một lần vui sướng lữ hành, kết quả bởi vì Liễu Hồng trượt nhai mà cấp mọi người trong lòng bịt kín một mảnh (âm y n) ảnh.....

Sở hữu cứu viện nhân viên vẫn luôn ở nhai hạ cùng nước sông lưu kinh ven đường tìm suốt bảy ngày, cuối cùng bởi vì cái gì cũng chưa tìm được, đành phải tạm thời đình chỉ sưu tầm.

Ngụy tranh ở vẻ mặt bi thống trung, về tới công tác cương vị thượng, đại gia trong lòng đều minh bạch, vị này Ngụy phu nhân chỉ sợ là dĩ nhiên

lành ít!

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Đùng Hối Ta Là Ai (Tam)

Cho nên đơn vị các đùng sự, từ đây sau này liềh không có người ở Ngụy tranh trước mặt nhắc tới Liễu H ồng sự.....

Người khác không dám đề, chính hấn cũng không đề cập tới, chuyện này thật giống như trước nay không phát sinh quá giống nhau.

Đối với ngày đó xảy ra chuyện nguyên nhân, Ngụy tranh là như thế này nói: "Lúc ấy bởi vì ta thể lực không được, vì thế ở bò đến đỉnh ước nhai sau, ta liềh một người ng ửi dưới đất nghỉ ngơi, mà Liễu H ồng tắc đến bên vách núi xem phía dưới cảnh sắc, sự tình phát sau quá đột nhiên, ta cũng không thấy rõ nàng là như thế nào liềh ngã xuống! Lúc ấy ta nghe được nàng kêu một tiếng, vì thế ta liềh lập tức hướng nàng vị trí chạy, kết quả vẫn là chậm một bước, liềh mắt thấy nàng rớt đi xuống....."

Ngụy tranh lúc ấy nói than thở khóc lóc, mà đối với đùng mai hấn lại chỉ tự chưa đề. Cho nên người ngoài căn bản không biết Liễu H ồng xảy ra chuyện khi, vừa lúc đánh võ Ngụy tranh cùng đùng mai ở yêu đương vụng trộm.

Nhưng là có hai người là biết chuyện này, bọn họ chính là bách phong cùng uông chính, bởi vì đúng là bọn họ ở cùng ngày lên núi tiếp đi r ửi đùng mai, liềh ở đại gia tất cả đ ều ở đoạn nhai hạ tìm kiếm Liễu H ồng thời điểm.....

Lúc ấy bọn họ hai người đang ở một chỗ ẩn nấp tiêu ngư đường câu cá, đột nhiên nhận được Ngụy tranh điện thoại sau liềh vô cùng lo lắng chạy tới trên núi, chờ bọn họ đem đùng mai tiếp được sơn sau mới biết được, Liễu H ồng trụ nhai! Hai người lập tức trong lòng hiểu rõ mà không nói ra, xem ra sự tình nguyên nhân gây ra khẳng định là gian tình làm Liễu H ồng đánh võ!

Chính là đến nỗi Liễu H ồng là như thế nào ngã xuống, bọn họ ai cũng không hỏi, đùng mai tự nhiên cũng sẽ không nói! Nàng trong lòng tuy rằng

sợ hãi, chính là càng nhiều lại là mừng thầm, liên cái kia độ cao, phía dưới vẫn là tốc độ chảy thực cấp một cái hà, Liễu Hồng khẳng định là không sống nổi!

Đông mai nguyên tưởng chính mình còn muốn lại ngao mấy năm mới có thể phù chính, chính là không nghĩ tới Liễu Hồng cái này gốc nữ nhân lại như thế mau liên thành toàn nàng, còn có Ngụy tranh..... Trước kia không phát hiện, người nam nhân này như thế nào như thế tàn nhẫn a! Đông mai thực may mắn chính mình không phải hán nguyên phối, bằng không không chừng sẽ là như thế nào cái kết cục đâu?

Sự tình qua đi hơn một tháng sau, hôm nay Ngụy tranh đang ở tỉnh mở họp. Di động đột nhiên chấn động một chút, hán mở ra vừa thấy, lập tức kinh ra một thân mồ hôi lạnh, như thế nào sẽ là cái này dãy số.....

Hội nghị kết thúc sau, Ngụy tranh thất thán ngồi trên xe, hán lại một lần không quá khẳng định cầm lấy di động, rồi mới nhẹ nhàng click mở vừa rồi cái kia tin nhắn, bên trong chỉ có bốn chữ, "Ta đã trở về"

Này vốn là một cái nhìn như bình thường tin nhắn, chính là phát này tin nhắn dãy số lại là hán Ngụy tranh lại quen thuộc bất quá, đúng là một tháng trước mất tích từ Liễu Hồng số di động!

Trở lại trong huyện sau, văn phòng chủ nhiệm đột nhiên mở ra điện thoại tới, nói là Cục Công An đang chỉ tới đơn vị, biết được Ngụy tranh đi tỉnh mở họp sau, khiến cho bọn họ chuyển cáo Ngụy tranh, làm hán trở về sau đi một chuyến trong cục.

Ngụy tranh nghe xong trong lòng căng thẳng, chỉ sợ là Liễu Hồng khả năng có tin tức! Vì thế sáng sớm hôm sau, Ngụy tranh liên tục tiếp đi huyện Cục Công An, bọn họ nói cho Ngụy tranh, có hai vị vào núi thái nắm bác gái ở một mảnh nước lặn bên hồ thượng phát hiện một khối nữ nhân thi thể, từ các nàng miêu tả hình dáng đặc thù thượng xem, rất giống là Liễu Hồng.

Chính là kỳ quái nhất chính là, đương cảnh sát cùng cứu viện đội đuổi tới bác gái phát hiện thi thể giờ địa phương, lại cái gì cũng không tìm

được, chính là kia hai cái bác gái lại chỉ ở thề nói: "Các nàng khẳng định không có hoa mắt!"

Như vậy vấn đề tới, nếu bọn họ không có tìm lần địa phương nói, chẳng lẽ thi thể còn có thể chính mình đi r ã? Bởi vì suy xét đến Ngụy tranh chức vụ quan hệ, cho nên Cục Công An phá án nhân viên li ền trước tiên thông tri hẳn.

Cứ như vậy Ngụy tranh li ền đành phải lại đi một lần nghỉ phép khu, dù sao cũng là chính mình lão bà, tuy rằng biết nàng khẳng định là không sống nổi, chính là mặt mũi thượng hẳn còn muốn biểu hiện thương tâm muốn chết mới được.

Ngụy tranh ở trong điện thoại đối đ ồng mai nói hẳn muốn lại đi một chuyến nghỉ phép khu, Liễu H ồng thi thể có khả năng tìm được r ã, vô luận như thế nào vẫn là muốn đem nàng sau sự liệu lý tốt.

Đ ồng mai nghe xong cũng chưa nói cái gì, rốt cuộc người đ ầu đã chết, sớm xử lý sớm an tâm, hơn nữa bọn họ hiện tại hai cái người đã sớm ở tại cùng nhau, chỉ kém một giấy hôn thư.

Hiện tại chỉ có tìm được Liễu H ồng thi thể, Ngụy tranh mới có thể khôi phục tự do chi thân, như vậy bọn họ chỉ gian duy nhất một khối chướng ngại vật cũng dọn khai.....

Li ền ở Ngụy tranh chạy tới nghỉ phép khu khi, đ ồng mai lại thu được cái xa lạ dây số phát tới tin nhắn, bên trong chỉ có bốn chữ: "Ta đã trở về"

Đ ồng mai sửng sốt, ngay sau đó nàng li ền tưởng có người phát sai tin tức.

Ngụy tranh trưa hôm đó li ền chạy tới nghỉ phép khu, chính là chính gặp được mới từ trong núi ra tới cứu hộ nhân viên, bọn họ ngày này vẫn là không thu hoạch được gì. Ngụy tranh còn tự mình thấy thấy kia hai vị phát hiện thi thể bác gái.

Trong đó một vị rõ ràng nhớ rõ, cái kia nữ thi thượng thân ăn mặc một kiện màu xanh ngọc vận động phục, hạ thân là điêu màu đen vận động quần, tóc dài, đáng tiếc mặt khả năng làm nhánh cây hoa lạn, nhìn không ra trông như thế nào.

Ngụy tranh vừa nghe, trong lòng Thạch Đầu liền rơi xuống đất, này thân xuyên trăm phần trăm là Liễu Hồng không thể nghi ngờ. Hiện tại sở dĩ không tìm được thi thể, có khả năng là không tìm đối địa phương, cũng có khả năng là thi thể bị cái gì dã thú cấp ăn!

Tóm lại đã chết liền hảo, hần hần là có thể đi đến công an khai tử vong chứng minh rồi, hơn nữa bọn họ hộ tịch nơi trường đến công an cũng là hần lão đến học, điểm này sự vẫn là dễ làm.

Tưởng tượng đến chính mình lập tức liền phải cưới đến mai, Ngụy tranh trong lòng chính là một trận kích động.....

Đến mai tan tằm sau thu được Ngụy tranh tin tức, "Có thể xác định đã tử vong."

Nàng nhìn sau này cũng rất cuộc có thể buông tâm, vì thế liền hừ tiêu khúc lái xe về nhà. Chính là không nghĩ tới đi đến một cái chuyển biến giao lộ khi, đối diện đột nhiên có chiếc xe lóe một chút xa quang đèn, liền ở nàng chớp mắt trước trong nháy mắt, thế nhưng nhìn đến xe sau tòa ngẩng một nữ nhân!

Đến mai trong lòng cả kinh, lập tức đem xe ngừng ở ven đường, rồi mới chậm rãi quay đầu lại, tình hình phát hiện biến mất thật lâu Liễu Hồng thế nhưng ngẩng ở mặt sau.

Đến mai thân mình một đống, hoảng sợ nói: "Người..... Như thế nào là người? Người không phải..... Không phải đã....." Nàng bị trước mắt một màn dọa nói đầu nói không rõ.

Sau tòa Liễu Hồng hơi hơi mỉm cười nói: "Ta đã nói cho người, ta - hừ - tới -....."

".....!"Đột nhiên nghe được một trận gõ cửa sổ xe thanh âm.

Đông mai bị bất thành linh tiếng vang thiếu chút nữa cấp dọa nước tiểu, nhưng nàng ngẩng đầu vừa thấy, nguyên lai là danh cảnh sát đứng ở bên ngoài, vì thế Đông mai liền lập tức mở ra cửa sổ xe.

Tên kia giao cảnh vừa thấy đến Đông mai, lập tức khách khí nói: "Người hảo, xin hỏi người gặp được cái gì sự tình sao? Nơi này là không thể dừng xe."

Đông mai vừa thấy cảnh sát trong lòng lập tức nhiều một phần cảm giác an toàn, nàng chỉ chỉ mặt sau, vừa định nói cái gì, chính là lại phát hiện sau tòa thượng cái gì đều không có, cuối cùng nàng đành phải xấu hổ nói: "Thực xin lỗi cảnh sát Đông chí, vừa rồi trong xe phi vào được một con ong mật, ta một sợ hãi liền đem xe ngừng lại."

Giao cảnh vừa nghe liền hảo tâm đối nàng nói: "Người có thể đem bốn cái cửa sổ đều mở ra, như vậy người một lái xe, nó liền sẽ bay ra đi."

BÁCH QUỲ TỊCH

Lạc Lâm Lang
dtv-ebook.com

8

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Đùng Hời Ta Là Ai (Bốn)

Đùng mai vội cảm tạ giao cảnh sau, liền hoảng loạn lái xe rời đi. Chính là này dọc theo đường đi nàng vẫn là không ngừng quay đầu lại, sợ một cái không cẩn thận lại gặp được Liễu Hồng xuất hiện ở sau tòa thượng.

Về đến nhà sau, đùng mai lập tức liền cấp Ngụy tranh gọi điện thoại, chính là đối phương vẫn luôn vô pháp chuyển được, nghĩ đến cũng là, cái kia nghỉ phép khu tín hiệu vẫn luôn là không tốt lắm.

Đùng mai nghĩ đến vừa rồi một màn, trong lòng không cấm rung mình, xem ra chính mình mấy ngày này vẫn luôn nghĩ Liễu Hồng sự tình, thế nhưng bắt đầu sinh ra ảo giác. Vì thế nàng liền mở ra chạy bộ cơ, tưởng hảo hảo vận động một chút, làm cho chính mình đại não phóng không, không cần ở cả ngày miên man suy nghĩ.

Nàng hảo dáng người cũng không phải trời sinh, thượng cao trung thời điểm nàng liền bởi vì thân thể mập mạp mà nhận hết đùng học cười nhạo. Sau tới thi đậu đại học sau, đùng mai liền lợi dụng một cái nghỉ hè thời gian, hoa số tiền lớn báo cái giảm béo ban.

Chờ đến tân sinh báo danh thời điểm, nàng liền tới rồi cái hoa lệ xoay người, từ đây liền không có người biết nàng phía trước là cái béo nữ! Chính là cũng đúng là bởi vì nguyên nhân này, mấy năm nay nàng vẫn luôn đều giữ lại đêm chạy thói quen.

Sau tới bởi vì trên mạng liên tiếp xuất hiện nữ sinh ở đêm chạy khi bị hại tin tức, nàng liền mua một đôi chạy bộ cơ ở nhà chạy.....

Đang lúc đang mai biên nghe âm nhạc biên chạy bộ khi, đột nhiên cảm giác bên cạnh đứng một người, nàng quay đầu nhìn lại, thế nhưng là Liễu Hồng! Cũng chính là này chợt lóe thần công phu, đang mai một chút quên mất, chính mình còn đứng ở đang ở vận hành chạy bộ cơ thượng, nàng dưới chân dừng lại, thân mình liền đột nhiên hướng sau đảo đi!

"Một tiếng, đang mai đầu nặng nề khải ở trên mặt đất, tiếp theo trước mắt tối sầm, liền cái gì cũng không biết.

Bách phong cùng Ngụy tranh nhận thức rất nhiều năm, bọn họ vốn chính là cao trung đang học, sau tới lại có một ít ích lợi thượng lui tới, tự nhiên liền thành không có gì giấu nhau bạn bè tốt. Hắn là nhìn Ngụy tranh cùng Liễu Hồng từ quen biết đến yêu nhau, rồi mới đi bước một đi đến hiện tại.

Hắn cũng từng cảm khái quá Liễu Hồng kỳ thật là cái hảo nữ nhân, chỉ là xem người bản lĩnh không được. Chính là rốt cuộc Ngụy tranh mới chính mình lão hữu, cho nên cho dù hắn làm ra cái gì xuất quỷ sự tình, bách phong vẫn là muốn giúp đỡ hắn yếm hộ.

Kỳ thật ngày đó từ nghỉ phép khu trở về sau, hắn cùng uông chính liền ở ngấm liêu quá, bọn họ cũng hoài nghi Liễu Hồng chết không có như vậy đơn giản. Chính là hoài nghi về hoài nghi, nhiều năm giao tình hơn nữa hiện tại Ngụy tranh địa vị, bọn họ như thế nào khả năng nói toạc?

Hôm nay buổi tối, bách phong đang ở bên ngoài cùng bằng hữu cùng nhau ăn cơm, đột nhiên nhận được một cái xa lạ hào phát tới tin nhắn, hắn mở ra vừa thấy, lập tức mày nhăn lại, nguyên lai tin nhắn thượng chỉ có bốn chữ, "Ta đã trở về"

Bách phong là cái người làm ăn, đối với cái này xa lạ dây số hắn đầu tiên nghĩ đến chính là, có thể hay không là cái nào sinh ý thượng bằng hữu đã đổi mới hào? Vì thế hắn liền lập tức trở về một câu, "Ngài là ai?"

Chính là không nghĩ tới cái này xa lạ dây số lại trở về một câu: "Đừng hỏi ta là ai....."

Cái này làm cho bách phong càng thêm tò mò người này rốt cuộc là ai? Vì thế liền lại hỏi một câu: "Người rốt cuộc là ai?"

Lần này hẳn đợi nửa ngày, cái kia dây số không còn có hồi quá tin tức.

Này vốn là một chuyện nhỏ, giống bách phong như vậy cả ngày vội trước vội sau Đại lão bản tự nhiên sẽ không để trong lòng, vì thế hẳn buông đi động tiếp tục cùng bằng hữu hàn huyên.

Buổi tối xã giao xong việc sau, bách phong nhiều ít có chút uống cao, vì thế hẳn tài xế liền trực tiếp đem hẳn đưa về gia. Hẳn lão bà thường tuệ cũng là cái tuổi trẻ mạo mĩ nữ nhân, bất quá nàng gả cho bách phong thời điểm chính là chính phòng, bởi vì bách phong tuổi trẻ thời điểm phong lưu thành tánh, cho nên không muốn sớm kết hôn.

Sau đi tới nhất định tuổi tác, cũng coi như sự nghiệp có chút thành tựu, hẳn liền cưới hiện tại cái này so với chính mình tiêu * tuổi lão bà thường tuệ.

Thường tuệ vừa thấy bách phong lại uống say về nhà, trong lòng chính là một trận chán ghét. Vì thế khiến cho tài xế đem hẳn đỡ tới rồi trong khách phòng, rồi mới chính mình trở về phòng ngủ.

Bách phong uống xong rượu, ngủ đến nửa đêm cảm giác giọng nói ứa ra yên, khát không được, vì thế hẳn liền bò dậy tìm nước uống, chính là ngẩng lên hoảng hốt nửa ngày mới nhận ra, nguyên lai chính mình là ở trong nhà trong khách phòng.

Vì thế đành phải bất đắc dĩ phe phẩy đầu, đi phòng bếp tìm nước uống. Chính là đương hẳn từ trong phòng bếp uống xong thủy ra tới khi, lại đột nhiên nhìn thấy thường tuệ một người ngồi ở trên sofa vẫn không nhúc nhích.

"Lão bà? Người một người ngồi ở chỗ này làm gì đâu?" Bách phong vẻ mặt nghi hoặc nói.

Chính là trên sô pha người cũng không có đáp hần, thậm chí liền động đầu không có động một chút. Lúc này, một cái khác thanh âm đột nhiên từ phòng ngủ cửa truyền đến, "Lão công, người cùng ai nói chuyện đâu?"

Bách phong quay đầu nhìn lại, tức khắc toàn thân lạnh băng đến xương, một cái khác thường tuệ thế nhưng liền đứng ở phòng ngủ trước cửa, kia trên sô pha nữ nhân lại là ai?

Thường tuệ nghe được phòng khách có thanh âm, liền biết là bách phong khát nước lên tìm nước uống, vì thế nàng liền lên xem hần, chính là không nghĩ tới vừa ra phòng ngủ liền nhìn đến bách phong một người đối với phòng khách sô pha lẩn bần lẩn bần.

Vì thế thường tuệ đã kêu hần một tiếng, không nghĩ tới bách phong đột nhiên sắc mặt trắng bệch chỉ vào sô pha hỏi: "Người là ai? Vì cái gì sẽ ở nhà ta?"

Thường tuệ lập tức bật đèn nhìn về phía sô pha, chính là mặt trên nơi nào có cái gì người a?

Ánh đèn sáng lên nháy mắt, bách phong nhận ra trên sô pha nữ nhân, bờ môi của hần có chút phát run nói: "Tẩu tử..... Người không phải....."

Bách phong nói tới đây, đột nhiên màu trắng trắng bệch, cái trán đổ mồ hôi, hần đầu tiên là dùng tay bưng kín chính mình ngực, rồi mới thân mình một chút oai ngã trên mặt đất.....

Thường tuệ vừa thấy lão công nói nói lại đột nhiên ngã quỵ trên mặt đất, liền lập tức chạy tới, chính là lúc này bách phong đã lâm vào hôn mê bên trong.

Bách phong cứ như vậy đã chết, thường tuệ đem hần đưa đến bệnh viện người đòi sau liền không được. Bác sĩ bước đầu kiểm tra hần là đột phát cơ tim nhĩ máu, tuy rằng nhân viên y tế cứu giúp hơn nửa giờ, chính là vẫn như cũ không có từ Diêm Vương gia trong tay đem người cướp về.

Sự tình phát sinh quá đột nhiên, thẳng đến ngày hôm sau buổi tối, bách phong thân hữu mới biết được tin tức này. Chính là có một người đang nghe đến tin tức này sau, thế nhưng bị dọa đêm không thể ngủ, người này chính là uông chính.

Nguyên lai liên ở bách phong xảy ra chuyện vào lúc ban đêm, uông chính nhận được một cái xa lạ dây số phát tới tin nhắn, bên trong chỉ có một câu, "Ta đã trở về"

Uông đang muốn cũng không tưởng liên trở về một câu, "Người ai a?"

Liên ở hần chờ đối phương hồi tin nhắn thời điểm, lại đột nhiên nhận được bách phong điện thoại. Hần ở trong điện thoại thanh âm nghe đi lên quái quái, chính là uông đúng lúc cũng không có phát hiện điểm này, hần chỉ là tò mò này đầu sau nửa đêm, bách phong tới điện thoại có thể có cái gì sự?

Kết quả bách phong ở trong điện thoại lại đối hần nói: "Nàng đã trở lại....."

Này liên làm uông chính một chút liên liên tưởng đến vừa rồi cái kia xa lạ dây số phát tới tin nhắn, hần trong lòng đột nhiên có loại không tốt cảm giác.

"Ai đã trở lại?"

"Đừng hỏi nàng là ai? Nàng vạn đừng hỏi!" Bách phong đột nhiên thanh âm thê lương nói.

Uông đang bị hần đột nhiên tới như thế một câu cấp hoảng sợ, vì thế hần tức giận nói: "Người có phải hay không lại uông cao, người ở đâu đâu? Dùng không cần ta đi tiếp người?"

Chính là hần nói mới vừa vừa hỏi xong, bách phong liên treo điện thoại.....

Chương 06 Cái Chuyện Xưa Đừng Hỏi Ta Là Ai (Năm)

Ông đang từ nhận được bách phong cái này không thể hiểu được điện thoại sau, trong lòng liền vẫn luôn có chút hốt hoảng, sau tới hẳn lại thử hồi ba vài lần, chính là nhưng vẫn vô pháp bắt thông.

Hắn vốn định ngày hôm sau tự mình đi tìm bách phong, không nghĩ tới sáng sớm đã bị công ty sự tình vướng, kết quả chờ hẳn đem trong công ty sự tình xử lý xong sau, liền nghe được bách phong ngày hôm qua đột phát bệnh tật chết ở y tin tức.

Ông chính cái thứ nhất phản ứng là cái này là tin tức giả, vì thế hẳn vội đi bách phong trong nhà xác minh tình huống, kết quả vừa vào cửa liền nhìn đến thường tuệ vẻ mặt bi thương ngổ ở phòng khách, hảo bao nhiêu bạn bè thân thích vây quanh ở nòng bốn phía.

Ông chính thấy như vậy một màn, trong lòng chính là trầm xuống, xem ra tin tức thật là thật sự! Hắn tưởng tượng đến đêm qua chính mình còn nhận được bách phong điện thoại, liền không tin nói: "Như thế nào khả năng? Ngày hôm qua không còn hảo hảo sao? Hắn buổi tối trả lại cho ta gọi điện thoại đâu! Như thế nào người lại đột nhiên không có đâu?"

Thường tuệ khóc lóc nói, "Hắn ngày hôm qua uống nhiều quá trở về, vốn dĩ ngủ hảo hảo, không nghĩ tới nửa đêm thời điểm ta liền nghe được hắn ở phòng khách cùng ai đang nói chuyện, nhưng ta đi ra ngoài vừa thấy, phòng khách nơi nào có cái gì người khác a, liền hẳn một người lẩn bần lẩn bần nói: Người là ai? Người là ai..... Tiếp theo, hẳn liền một chút ngã xuống trên mặt đất, ta vừa thấy không hảo liền chạy nhanh đánh 120, chính là tới rồi bệnh viện sau, người vẫn là không có cứu giúp lại đây....." Nói xong, nòng lại thương tâm khóc lên.

Lúc này ông chính đột nhiên nhớ tới một vấn đề, vì thế hẳn liền hỏi thường tuệ: "Đây là vài giờ chuyện này?"

Thường tuệ nghĩ nghĩ nói: "Cụ thể là vài giờ ta cũng nhớ không rõ, chính là người không thời điểm là rạng sáng 2 điểm 15....."

Ông chính nghe xong, trong lòng liền lạc một chút, hẳn vội từ trên người lấy ra di động đi đâu ra trò chuyện ký lục vừa thấy, mặt trên biểu hiện

bách phong gọi điện thoại tới thời gian đúng là rạng sáng 2 điểm 15!

Lúc sau mấy ngày, uông chính vẫn luôn trần trọc bất an, hẳn luôn là suy nghĩ bách phong trong điện thoại lời nói, chính là câu nói kia không đầu không đuôi, rốt cuộc là ai đã trở lại? Hẳn đến bây giờ cũng không suy nghĩ cẩn thận.

Mấy ngày không liên hệ Ngụy tranh vừa rồi đột nhiên gọi điện thoại tới, nói là buổi tối tưởng tụ tụ, phỏng chừng là nghe nói bách phong sự tình.

Hai người đi vào phía trước bọn họ ba người thường thường tiểu tụ nhà ăn, mới vừa ngẩng xuống hạ uông chính liền nói: "Như thế nào? Tàu tử tìm được rồi sao?"

Ngụy tranh lắc đầu nói: "Vẫn là cái gì cũng chưa tìm được, chính là đã có thể nhận định tử vong. Bách phong là chuyện như thế nào? Ngày thường cũng không nghe nói hẳn trái tim không hảo a?"

Uông chính thở dài nói: "Ai nói không phải a! Đột nhiên liền như thế không có, chính là có một việc ta vẫn luôn cũng chưa suy nghĩ cẩn thận, hẳn đi thời điểm thế nhưng cho ta gọi điện thoại, nói cái gì ngàn vạn đừng hỏi hẳn là ai! Những lời này ta vẫn luôn nghĩ tới hiện tại đều tưởng không rõ là cái gì ý tứ. Vừa lúc ngày đó buổi tối ta liền thu được một cái kỳ quái tin nhắn, nói cái gì ta đã trở về! Ta hỏi người là ai a? Nhưng người họ nhưng vẫn không có hỏi ta."

Ngụy tranh vừa nghe liền nói, "Người đem cái kia tin nhắn cho ta xem....."

Vì thế uông chính liền đem cái kia tin nhắn mở ra sau, đưa cho Ngụy tranh.

Ngụy tranh tiếp nhận tới vừa thấy, đột nhiên biểu tình biến có chút kỳ quái, rồi mới liền đem điện thoại còn cho hẳn nói: "Có khả năng là phát sai rồi, đầu năm nay bệnh tâm thần có rất nhiều."

Uông chính cười cười nói: "Cũng là, đúng rồi, người cùng tiểu tẩu tử lúc này có thể danh chính ngôn thuận ở bên nhau, cái gì thời điểm làm việc a?"

Ngụy tranh vừa nghe liền lắc đầu nói: "Việc này không thể cấp, rốt cuộc ta hiện tại là lãnh đạo, như thế nào cũng đến chờ đại gia chậm rãi phải nhặt một trận lại nói, hơn nữa Liễu Hồng tử vong chứng minh còn không có khai đầu!"

"Tìm lão Tống a, người cùng hắn không phải cũng là đồng học sao?" Uông vừa lúc tâm nhắc nhở nói.

Ngụy tranh gật gật đầu, là đến tìm hắn giúp đỡ, quá mấy ngày rồi nói sau, ta trong tay sự còn một đống lớn không có xử lý đâu, ta hôm nay vừa trở về, đến bây giờ còn không có thấy đồng mai một mặt đâu.

Nhưng uông chính lại không tin nói: "Như thế nào khả năng không gặp mặt, các người không phải ở một cái đơn vị sao?"

Nhưng Ngụy tranh lại cũng vẻ mặt khó hiểu nói: "Đúng vậy, nhưng nàng hôm nay hướng đơn vị xin nghỉ, ta cho nàng gọi điện thoại hỏi nàng xảy ra chuyện gì? Nhưng nàng lại nói có điểm không thoải mái, tưởng nghỉ ngơi một ngày, người cũng biết, nữ nhân chính là việc nhiều....."

Hai người vào lúc ban đêm vẫn luôn cho tới đã khuya, chia tay sau Ngụy tranh một người ngồi ở trong xe, hẳn tưởng uông đang cùng hắn nói cái kia tin nhắn.

Phát cái kia tin nhắn số di động, Ngụy tranh lại quen thuộc bất quá.....

Liễu Hồng là cái trường tình người, di động của nàng hào từ bắt đầu dùng liền vẫn luôn không có đổi quá, bởi vì cái này hào là Ngụy tranh thể nàng tuyên, sau bốn vị số vừa lúc vẫn là nàng sinh ra thời đại.

Cho nên Ngụy tranh liền tính đến chết cũng sẽ không nhớ lầm, chính là này như thế nào khả năng đâu? Liễu Hồng xảy ra chuyện sau di động của nàng liền cùng nàng cùng nhau biến mất, lại như thế nào sẽ phát tin nhắn

tới đâu? Nói nữa, hẳn biết Liễu H ồng căn bản không có uông chính số di động a?

Phía trước hẳn thu được Liễu H ồng quý dị tin nhắn sau, còn ảo tưởng nếu không phải có người nhặt được các nòng di động, cho nên trở lại tới làm trò đùa dai! Nhưng hiện tại xem ra, loại này khả năng tính cơ h ồ bằng không.

Đối với là Liễu H ồng, Ngụy tranh không phải không có áy náy, ngày đó ngay từ đầu hẳn thật sự tưởng đem nòng kéo lên, chính là vừa thấy đến nòng cặp kia hùng hổ dọa người mắt, hẳn li ền không có dũng khí đem nòng kéo lên.

Đôi khi sống hay chết chi gian li ền sợ do dự, thường thường chính là kia một tia do dự, li ền sẽ quyết định một người sống hay chết.....

Ngụy tranh lái xe v ề tới hẳn cùng đ ồng mai cùng nhau trụ trong phòng, ai ngờ một mở cửa, phát hiện bên trong thế nhưng không bật đèn. Hẳn nhìn thoáng qua thời gian, mới không đến 10 điểm, đ ồng mai không giống Liễu H ồng, nòng luôn luôn không có ngủ sớm thói quen a!

"Lão bà? Hôm nay như thế nào ngủ như thế sớm a?" Ngụy tranh đi vào phòng ngủ sau, thân mật kêu đ ồng mai.

Chính là trên giường đ ồng mai lại một chút phản ứng cũng không có, muốn ở ngày thường, nữ nhân này đã sớm bỏ nhào vào Ngụy tranh trong lòng ngực làm nũng.

Ngụy tranh thật dài thở dài, như thế nào nữ nhân đầu là một cái đức hạnh, chẳng lẽ chỉ có tình nhân quan hệ mới có thể làm tình yêu vĩnh viễn không mất ôn? Nghĩ đến đây Ngụy tranh bất đắc dĩ cười cười.

Ngủ đến nửa đêm, Ngụy tranh đột nhiên tỉnh lại, hẳn nhìn nhìn phòng này, phát hiện thế nhưng trong lúc nhất thời nhớ không nổi chính mình ngủ ở chỗ nào. Hoảng hốt một h ỉ sau, hẳn mới nhớ tới, nơi này là hẳn cùng đ ồng mai tân gia.

Tưởng nơi này, Ngụy tranh một bên đầu, quả nhiên nhìn đến bên người nằm chính mình tiểu tình nhân đờng mai, vì thế hắn liền đuổi qua tay nhẹ nhàng sờ sờ nàng mặt.....

Mà khi Ngụy tranh lộ ra ngoài cửa sổ ánh trăng thấy rõ bên người người khi, tình linh phát hiện nằm ở chính mình bên người nữ nhân lại là Liễu Hồng!

"A!" Ngụy tranh lập tức la lên một tiếng từ trên giường ngẩng dậy.

Lúc này bên người nữ nhân cũng chậm rãi ngẩng dậy, vẻ mặt buồn ngủ nói: "Xảy ra chuyện gì? Lúc kinh lúc rống?"

Nghe được thanh âm, Ngụy tranh mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, này không phải đờng mai lại là ai? Xem ra chính mình mấy ngày nay thật là quá mệt mỏi!

Đờng mai vừa thấy Ngụy tranh sắc mặt không đúng, liền vội xuống giường cho hắn đỡ chén nước nói: "Lão công, người cũng không tuổi trẻ, sau này vẫn là uống ít như thế nhiều quán bar!"

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Đùng Hỏi Ta Là Ai (Sáu)

Ngụy tranh đột nhiên cảm thấy đờng mai nói lời này như thế nào như thế quen tai, phảng phất phía trước Liễu Hồng không chỉ một lần nói qua. Vì thế hắn liền có chút không kiên nhẫn nói: "Như thế nào người cũng nói lời này, nếu ta muốn nghe lời này, liền cùng Liễu Hồng qua, hà tất tìm người!"

Lời này một ngụm, Ngụy tranh liền hối hận, chính là bất đắc dĩ nói ra đi nói, chính là bất đi ra ngoài thủy, như thế nào có thể thu hồi?

Nhưng Ngụy tranh không nghĩ tới, đờng mai thế nhưng không có phản bác, nếu là nàng ngày thường tính tình, khẳng định sẽ nháo phiên thiên. Chỉ thấy đờng mai chậm rãi đứng lên, bình tĩnh nhìn Ngụy tranh liếc mắt một cái nói: "Nguyên lai người là muốn một cái đối với người chẳng quan tâm lão bà."

Ngụy tranh vừa thấy đ̣ng mai bộ dáng, ḥn là sinh khí, chính là nếu là ở ngày thường, nàng sinh khí thông thường sẽ đại xảo đại xảo, sao có thể nói như thế vài câu âm dương quái khí lời nói li ền xong việc?

Cái này làm cho ḥn có một loại ảo giác, phảng phất trước mắt nữ nhân không phải đ̣ng mai, càng như là Liễu H ồng..... Nhưng Ngụy tranh lại tưởng tượng, này như thế nào khả năng đâu? Liễu H ồng li ền thi thể cũng chưa tìm được? Chẳng lẽ vẫn là quỷ h ồn đã trở lại?

Nghĩ đến đây Ngụy tranh trong lòng chính là rùng mình, nửa đêm chớ nói quỷ, chính là tưởng cũng không được! Chính là đôi khi, thường thường chính là người càng không nghĩ suy nghĩ li ền càng sẽ đi tưởng, Ngụy tranh đêm nay thượng đ̣u là ác mộng liên tục, trong mộng Liễu H ồng không ngừng đối ḥn nói: Vì cái gì đối với ta như vậy? Vì cái gì?

Ngày hôm sau buổi sáng, Ngụy tranh mơ h ồ từ trên giường ng ẩ dậy. Đột nhiên, ḥn nghe thấy được một cỗ quen thuộc cơm hương, vốn đang về mặt bu ồn ngủ Ngụy tranh, đột nhiên mở to mắt, m ồ hôi lạnh li ền tỳ theo chảy xuống.

Cái này hương vị ḥn lại quen thuộc bất quá, ở ḥn cùng Liễu H ồng kết hôn lúc đ̣u, nàng mỗi ngày đ̣u sẽ cấp Ngụy tranh làm một phần dinh dưỡng bữa sáng. Ngụy tranh thích nhất chính là nàng làm chân giò hun khói chiên trứng.

Kia mấy năm là Ngụy tranh khó nhất ngày, duy nhất ấm áp chính là Liễu H ồng đối ḥn ái, cho nên có chút ký ức cho dù ḥn không yêu liễu đỏ, cũng đ̣u là đến chết đ̣u khó quên.....

Ngụy tranh thân mình cứng đờ từ trên giường xuống dưới, chậm rãi đi đến trong phòng bếp, chỉ thấy một đạo hình bóng quen thuộc đang ở trong phòng bếp bận rộn. Ḥn trong lòng đột nhiên căng thẳng, tiếp theo li ền cảm giác sống lưng lạnh cả người, chẳng lẽ thật sự Liễu H ồng trở về tìm ḥn báo thù?

Lúc này trong phòng bếp thân ảnh quay đ̣u lại cười nói: "Lão công? Người tỉnh! Mau tới ăn bữa sáng, ta cho người làm chân giò hun khói

chiên trứng....."

Ngụy tranh một trận hoảng hốt, nghênh diện đi tới nữ nhân rõ ràng chính là đờng mai, chính là kia một phình cười lại tựa như Liễu Hồng tái sinh!

Ngụy tranh thật sự chịu không nổi đờng mai hiện tại cho hắn cảm giác, đành phải ứng phó ăn một lát, liền hoảng loạn ra gia môn, chính là hắn mới vừa khởi động xe liền nhận được Cục Công An điện thoại, thông tri hắn Liễu Hồng thì thể tìm được rồi!

Uông chính mấy ngày nay vẫn luôn du tẩu ở bản địa các đại chùa miếu thấp hương bá Phật! Chính là hắn phía sau cái loại này lạnh cả người cảm giác nhưng vẫn không có biến mất. Từ bách phong đã chết sau này, hắn ngày cũng hoàn toàn không hảo quá, luôn là sống ở trong lòng run sợ giữa.

Cái kia xa lạ dây số tuy rằng không còn có phát đã tới tin nhắn, chính là lại làm uông chính không có lúc nào là không phải sống ở khủng hoảng giữa. Vì có thể biết rõ ràng cái này dây số rốt cuộc là của ai, hắn tìm được rồi một vị ở di động công ty công tác bằng hữu.

Kết quả cái này bằng hữu tra tới cơ chủ thân phận, làm uông chính đại kinh thất sắc, thế nhưng là Ngụy tranh mất tích lão bà Liễu Hồng! Uông chính tức khắc liền có loại bị lừa cảm giác, ngày đó Ngụy tranh rõ ràng xem qua cái dây số, hắn không có khả năng không biết đây là Liễu Hồng số di động, chính là hắn lại một chữ cũng chưa đề.....

Đối với chính mình cái này nhiều năm bạn tốt, uông chính chỉ có thể ở trong lòng vẽ một cái đại đại dấu chấm hỏi? Vì biết rõ ràng sự tình là chuyện như thế nào, hắn liền cấp Ngụy tranh gọi điện thoại, chính là lại không cách nào chuyển được.

Vì thế hắn lại tìm được rồi Ngụy tranh đơn vị, kết quả hắn đành sự nói cho uông chính, Ngụy tranh đi Cục Công An, Liễu Hồng thì thể tìm được rồi.

Uông chính nghe xong trong lòng lạnh vèo vèo, Liễu H ồng thật sự đã chết, kia lại là ai dùng di động của nàng hào cấp chính mình phát tin nhắn đâu? Nghĩ đến đây, uông chính liền dùng di động báo thông Liễu H ồng số di động.....

Bên trong yên lặng vài giây sau, thế nhưng thông! Uông đang cảm giác chính mình trái tim đều phải nhảy đến cổ họng! Lúc này trong điện thoại truyền ra một người nam nhân thanh âm: "Uy....."

Uông chính sửng sốt, thanh âm này? Như thế nào như thế quen tai! Hình như là bách phong!

"Uy..... Người, người là ai?" Uông chính thanh âm phát run nói.

Cái kia thanh âm đột nhiên vô cùng quý dị nói: "Đừng hỏi ta là ai....." Điện thoại tùy theo cắt đứt.

Là bách phong! Khẳng định không sai được, thanh âm này uông shota quen thuộc! Chính là như thế nào khả năng đâu? Hẳn mấy ngày hôm trước vừa mới tham gia bách phong lễ tang a! Nghĩ đến bách phong chết, uông chính đột nhiên minh bạch này cũng có thể cùng Liễu H ồng có quan hệ, hẳn..... Là bị hù chết!

Cực độ sợ hãi uông chính cơ hồ là chạy về chính mình trên xe, hẳn lao lực khởi động xe chuẩn bị đi tìm Ngụy tranh. Liễu H ồng rõ ràng là hẳn hại chết, vì cái gì muốn chính mình chôn cùng!

Nhưng đang lúc xe chạy đến một chỗ cầu vượt khi, uông chính đột nhiên phát hiện sau lưng trên chỗ ngồi có người, hẳn đột nhiên vừa quay đầu lại phát hiện thế nhưng là vừa chết không lâu bách phong, hẳn liền như vậy an tĩnh ngồi ở mặt sau.

Lúc này uông chính mồ hôi lạnh chảy ròng, hẳn nỗ lực làm chính mình bình tĩnh trở lại, không ngừng đối chính mình nói đây đều là ảo giác. Chính là sau lưng bách phong lại triêu hẳn quý dị cười nói: "Ta đã nói cho người, đừng hỏi nàng là ai!"

Trung tâm thành phố một chỗ cầi vượt, ở hôm nay giữa trưa đã xảy ra cùng nhau ô tô trụ kiềi sự kiện, mỗ công ty lão tổng Uông mỗ, giá sử chính mình xe tư gia cao tốc nhằm phía dưới cầi, ô tô sau đó nổ mạnh, Uông mỗ đương trường tử vong.....

Đình thi gian ngoài cửa, Ngụy tranh do dự mà có vào hay không đi. Hắi hôm nay nhận được thông tri, làm hắi tới nhận thi, chính là vừa rỗi nghe được cảnh sát nói, thế nhưng làm hắi cảm giắc cả người lạnh lẽo, một chút sức lực đầi không có.

Cuối cùng, Ngụy tranh vẫn là chậm rãi đắi cửa ra đi vào. Đi vào hắi liềi biết, bên trong người khắi định là Liễi Hầi, đó là một loại cảm giắc, một loại chỉ có ở nhiềi năm phu thê chi gian mới có cảm giắc.

Nhân viên công tác kéo ra bọc thi túi khóa kéo, Ngụy tranh thấy được một trương huyết nhục mơ hầi mặt. Hắi dạ dày một trận cuồi cuộn, chính là hắi cuối cùng vẫn là nhậi xuống không phun.

Thi kiểm báo cáo nói Liễi Hầi là chết vào xuất huyết bên trong, cũng chính là ngã chết, chính là pháp y ở thi kiểm khi phát hiện một chuyện, hắi cho rằng cầi thiết cáo Ngụy tranh.

Liễi Hầi ở chết phía trước..... Đắi mang thai.

Đương Ngụy tranh nghe thấy cái này tin tức sau, giống như ngày mùa đông bị người đầi đầi một chậu nước lạnh tưới hạ, hắi từ đầi lạnh đến chân. Nếu hắi sớm biết rằng.....

Này có lẽ chính là hắi báo ứng đi!

Cảnh sát đem Liễi Hầi trên người một ít di vật trả lại cho Ngụy tranh, cũng không có cái gì quá nhiềi đầi vật, chỉ có một quả nhắi cùng một cái di độn.

Ngụy tranh biểu tình hoảng hốt về tới gia, ở vào cửa trước, hắi đem Liễi Hầi nhắi cùng di độn cùng nhau ném vào dưới liềi thùng rác.

Vừa vào cửa hần liền nhìn đến đờng mai chính nấu cơm, nàng quay đầu lại mỉm cười nói: "Đã trở lại lão công! Cơm lập tức liền hảo, người đi rửa rửa tay chuẩn bị ăn cơm đi!"

Ngụy tranh nghe xong sửng sốt, đờng dạng lời nói, Liễu Hồng không biết nói bao nhiêu lần..... Chính là trước mắt người rõ ràng chính là đờng mai a! Đương Ngụy tranh đi vào trước bàn cơm khi, hần thành linh phát hiện đờng mai trên tay thế nhưng mang chính mình vừa mới ném xuống nhẫn!

"Thứ này từ đâu ra!" Ngụy tranh kinh hãi chỉ vào đờng mai trên tay nhẫn hỏi.

Đờng mai sửng sốt, rồi mới nâng lên tay sâu kín nói: "Này không phải chúng ta kết hôn thời điểm mua sao?"

Ngụy tranh đơn vị đờng sự mấy ngày này phát hiện hần tinh thần đặc biệt không tốt, tuy rằng mỗi ngày đều tới đi làm, chính là lại luôn là một bộ mặt hần mất vía bộ dáng. Bất quá đại gia cũng đều có thể lý giải, rất cuộc vừa mới mới tìm được thể tử thể.

Ngụy tranh loại trạng thái này đúng là bình thường, nhưng đờng mai liền có chút không thích hợp nhi, nàng từ ngày đó không thoải mái xin nghỉ sau, liền vẫn luôn không có tới đi làm. Văn phòng chủ nhiệm vài lần cho nàng gọi điện thoại đều là vô pháp chuyển được.....

Thẳng đến có một ngày, Ngụy tranh một cái hàng xóm ở trải qua hần gia môn khẩu khi, vừa lúc gặp được Ngụy tranh ra cửa, hần trong lúc vô ý từ Ngụy tranh chưa đóng lại kẹt cửa nhìn thấy nhà hần phòng khách trên sofa thế nhưng nằm ngửa một khối nữ thi!

Vì thế cái này kinh hách quá độ hàng xóm lập tức báo cảnh, cảnh sát tới sau mở cửa vừa thấy, trên sofa nữ thi đúng là mấy ngày không có đi làm đờng mai.

Huyện tổ chức bộ bộ trưởng Ngụy tranh ở một ngày buổi chiều bị cảnh sát ở đơn vị mang đi, bởi vì hần bị nghi ngờ có liên quan giết hại chính

mình một người nữ cấp dưới đ`ng mai.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Âm Binh Mượn Đường (Một)

Thải h`ng cùng trương lỗi rất cuộc ở kết hôn thứ năm cái năm đ`u, mua một bộ thuộc về chính mình phòng ở, tuy rằng cũng không phải toàn khoản. Phòng ở ở vào vùng ngoại thành tân khai một cái lâu bàn, kêu "Phong hoa thịnh thế" tiểu khu.

Phía trước hai vợ chồng vẫn luôn đ`u sống nhờ ở mẹ vợ gia, cùng lão nhân ở cùng một chỗ có quá nhiều không có phương tiện không nói, thải h`ng mù mù vẫn là cái nói năng chua ngoa, động bất động liền quở trách con rể vô dụng, nuôi sống không dậy nổi lão bà hài nhi.

Cho nên mấy năm nay ngày quá chính là ồn ào nhốn nháo, gập ghềnh.....

Hiện giờ hai người rất cuộc mua chính mình phòng ở, vì thế bọn họ liền ở bắt được chìa khóa ngày hôm sau liền từ thải h`ng nhà mẹ đẻ dọn ra tới.

Này căn hộ ở một tháng trước còn không ở bọn họ danh nghĩa, là trương lỗi lão bản em vợ phòng ở, bởi vì là bộ bản mẫu gian, cho nên bên trong đã sớm trang hoàng hảo. Khá vậy không biết vì cái gì, lão bản em vợ ở dọn đi vào mấy ngày sau, lại đột nhiên nói muốn bán phòng.

Vì thế hẩn tử phụ, trương lỗi lão bản Triệu như hải liền giúp đỡ liên hệ ra bên ngoài ra tay, hơn nữa giá là thị trường 8 chiết. Trương lỗi biết sau lập tức liền động tâm, hẩn lập tức tìm được Triệu như hải nói, có thể hay không đem phòng ở cho hẩn lưu mấy ngày, hẩn về nhà thương lượng thương lượng.

Lão bản Triệu như hải vừa nghe trương lỗi có tưởng mua phòng ý tứ, liền một ngụm đáp ứng có thể giúp hẩn lưu một cái tuần!

Trương lỗi về nhà sau liền bắt đầu làm lão bà thái hồng công tác, ở hẳn liệt kê từng cái đủ loại cùng lão nhân ở cùng một chỗ không hảo sau, thái hồng rốt cuộc đồng ý cho vay mua này căn hộ.

Hắn cùng thái hồng lần đầu tiên xem phòng khi, bị trước mắt này đồng cao tầng cấp chấn trụ! Đây thế nhưng là một đồng hình nhà cao tầng. Mà bọn họ phòng ở vị trí vừa lúc ở vào kia nói hoành thượng.

Bọn họ ai cũng không nghĩ tới phòng ốc vị trí thế nhưng như thế đặc biệt, chính là vào phòng vừa thấy, bên trong tu lại rất xa hoa, nếu là phiêu thô phòng chính mình tới trang, đơn trang hoành một khối 20 vạn cũng hạ không tới!

Thái hồng trong lòng cái này mỹ a, xem ra bọn họ lần này thật sự nhất được đại tiện nghi!

Đây là một hộ 110 mét vuông phòng ở, gia cụ gia điện đầy đủ mọi thứ, cơ hồ chính là giỏ xách chỗ trụ. Thái hồng không nghĩ tới chính mình có một ngày cũng sẽ trụ thượng như thế tốt phòng ở, trong lòng miễn bàn cao hứng cỡ nào!

Bởi vì này phòng ở vị trí đặc thù, cho nên nhà bọn họ trên dưới đều không có hàng xóm, như vậy cũng liền ít đi một ít không cần thiết phiền toái, càng không cần lo lắng trên lầu sẽ lậu thủy!

Trụ đi vào đệ nhất văn, hai người đều thực hưng phấn, còn cố ý khai một lọ rượu vang đồ chúc mừng. Bởi vì phía trước cùng thái hồng cha mẹ ở cùng một chỗ, cho nên ở chuyện phòng the thượng khó tránh khỏi có chút kiêng kỵ.

Hiện tại hảo, không có trên dưới hàng xóm, cùng tả hữu hàng xóm còn đều cách một cái hành lang, cho nên bọn họ nháo ra bao lớn động tĩnh cũng chưa người đi bất động sản khiếu nại! Hai người điên tới rồi đã khuya mới ngủ, nhưng ngủ đến nửa đêm, thái hồng đột nhiên cảm giác trên người thực lạnh.....

Nàng một cái giật mình tỉnh lại mới phát hiện, chính mình thế nhưng ngủ ở phòng khách trên sofa! Phòng khách không có bật đèn, chính là TV lại là mở ra, bá không biết là cái kia thời đại chụp lão phiến tử.

Bởi vì chính mình uống xong rượu, cho nên thái hồng cũng làm không rõ ràng lắm chính mình là cái gì thời điểm ngủ ở phòng khách, vì thế nàng liền dùng điếu khiến từ xa đóng điện thoại, chuẩn bị trở lại phòng ngủ ngủ.

Nhưng nàng mới vừa quay người lại, TV lại chính mình mở ra! Thái hồng sửng sốt, rồi mới chậm rãi quay đầu lại, chỉ thấy trong TV đã sớm tắt cả đèn là bông tuyết, màn hình chợt lóe chợt lóe dị thường quỷ dị.....

Thái hồng dọa xoay người liền chạy về phòng ngủ, lúc này trương lỗi chính ngủ hương, khò khè càng là đánh rung trời vang. Thái hồng lên giường dùng sức đẩy tỉnh hẳn nói: "Lão công, phòng khách TV có vấn đề!"

Trương lỗi một cái xoay người không kiên nhẫn nói: "TV có thể có cái gì vấn đề?? Người có phải hay không uống say?"

Thái hồng vừa thấy lão công không để ý tới nàng, liền đành phải trốn rồi tiến trong ổ chăn. Nàng trong lòng về điểm này nhi dọn nhà nhà mới vui sướng đảo qua mà quang, nàng hoảng sợ nhìn trần nhà, trong lòng có loại mạc danh sợ hãi cảm.

Ngày hôm sau, trương lỗi sáng sớm rời giường liền xem thái hồng định một đôi gấu trúc mắt thấy chính mình, hẳn vội quan tâm hỏi: "Xảy ra chuyện gì tức phụ? Người đêm qua không ngủ hảo?"

Thái hồng tiện hậu tả hữu lắc lắc nàng có chút lên men cố nói: "Ta không phải không ngủ hảo, là căn bản là không ngủ! Người đêm qua ngủ cùng heo giống nhau, cũng không biết đã xảy ra nhiều dọa người sự!"

Vì thế thái hồng liền đêm qua sự tình cùng trương lỗi nói một lần, kết quả trương lỗi nghe sau liền cười nói: "Tức phụ, ta dám trăm phần trăm khẳng định, người đêm qua uống nhiều quá! Đừng từng ngày chính mình dọa chính mình được chưa!"

Xem trương lổ không tin, thái h ồng cũng li ền không lại nói cái gì, nàng cũng nháo không rõ chính mình đêm qua có phải hay không bởi vì uống cao mới có thể nhớ l ần.

Hai vợ ch ồng ăn qua cơm sáng li ền đ ầu dọn dẹp một chút đi làm đi, kết quả bọn họ chân trước đóng cửa đi r ồi, chân sau phòng khách TV li ền tạch một chút chính mình mở ra.....

Thái h ồng chính mình ở một khu nhà tiểu học bên ngoài mở một cái tiểu bàn ăn, giữa trưa tiếp mười mấy hài tử trở về ăn cơm, r ồi mới lại làm cho bọn họ ngủ trưa một h ồi. Nàng muốn một vị đại tỷ giữa trưa nấu cơm, mà nàng chủ yếu phụ trách mua đ ồ ăn cùng đón đưa hài tử.

Hôm nay giữa trưa nàng cùng bình thường giống nhau đi trường học cửa tiếp kia mười mấy hài tử, điếm danh nhân t ề sau, thái h ồng đang chuẩn bị mang theo bọn họ trở về đi. Đột nhiên trong đó một cái tuổi nhỏ nhất nam hài đối nàng nói: "Thái h ồng lão sư, người vì cái gì muốn đem tiểu tỷ tỷ đặt ở trên cỗ a?"

Bởi vì cái này tiểu nam hài là vừa r ồi học tiểu học, cho nên hắn nói chuyện luôn là có chút lời mở đ ầu không đáp sau ngữ, cho nên thái h ồng cũng không có để ở trong lòng, chỉ là nhẹ nhàng sờ sờ hắn cười đ ầu nói: "Người có phải hay không đói choáng váng? Hôm nay giữa trưa có xương sườn ăn, một h ồi ăn nhi ều một chút....."

Nhưng tiểu nam hài lại rất nghiêm túc nói: "Không có, rõ ràng chính là có cái tiểu tỷ tỷ cười ở người trên cỗ!"

L ần này thái h ồng rõ ràng minh bạch nghe rõ tiểu nam hài lời nói, nàng trong lòng lạc một chút, nói chưa dứt lời, hắn như thế vừa nói thái h ồng thế nhưng cảm giác chính mình cỗ lại toan lại mệt, thật đúng là như là có cái tiểu hài tử đè ở mặt trên giống nhau!

Thái h ồng ngày này đ ầu quá hốt hoảng, tất cả đ ều là bởi vì cái kia tiểu nam hài câu nói kia. Buổi tối sau khi về đến nhà, li ền tức giận cùng trương lổ đã phát một h ồi tính tình!

Trương lỗi hỏi rõ nguyên nhân sau, liền ôn tồn hỏi nàng nói: "Đừng nghe kia tiểu tử nói bậy, người khẳng định là bởi vì quá vất vả mệt, tới, lão công cho người xoa xoa thì tốt rồi!"

Thải hồng gật gật đầu liền ghé vào trương lỗi trên đùi, đừng nói, nàng lão công niết còn rất thoải mái, không một hồi cỡ liền không cảm giác được toan. Trương lỗi xem thái hồng vẻ mặt hưởng thụ biểu tình, vì thế hẳn liền chậm rãi hôn ở nàng trên cổ.....

Cũng không biết vì cái gì, trương lỗi từ dọn tiến tân gia sau hứng thú liền đặc biệt tăng vọt, tổng tưởng cùng thái hồng làm điểm ái làm sự tình. Thái hồng hôm nay vốn dĩ rất mệt, chính là nàng lại không nghĩ cự tuyệt lão công, vì thế liền miễn cưỡng ứng phó một chút.

Kết quả mới vừa tiến hành đến một nửa, đột nhiên nghe được phòng khách truyền đến một tiếng vang lớn! Dem hai người thật thật khiếp sợ, đặc biệt trương lỗi, hẳn càng là nổi trận lôi đình, lúc này bị dọa nhảy dựng, làm không hảo sẽ lưu lại bóng ma!

Chương 10 Cái Chuyện Xưa Âm Bình Mượn Đường (Nhị)

Trương lỗi đang ở cùng thái hồng thân thiết thời điểm, đột nhiên nghe được phòng khách truyền đến một tiếng vang lớn, quét hai người hứng thú. Vì thế hẳn nổi giận đùng đùng đi vào phòng khách vừa thấy, nguyên là phòng khách ngăn tử thương khung ảnh rơi xuống đất.....

Cái này thủy tinh khung ảnh là bọn họ kết hôn thời điểm chụp, hiện tại quăng ngã hi toái, trương lỗi trong lòng chính là một trận khổ sở. Thái hồng lúc này đi tới vừa thấy, cũng là có chút thương cảm xoay người tìm cái chổi thu thập.

Trương lỗi xoay người nhìn thoáng qua không có đóng lại bức màn, từng trận gió nhẹ từ giữa thổi qua, hẳn đành phải bất đắc dĩ nói: "Cái này khung ảnh cũng rất trầm, như thế nào là có thể làm gió thổi xuống dưới đâu?"

Thải h ồng không nói chuyện, chỉ là yên lặng đóng cửa sổ. Hai người đem trên mặt đất thu thập sạch sẽ sau, li ền chuẩn bị h ồi phòng ngủ ngủ, trước khi đi thải h ồng h ồi nhìn thoáng qua phòng khách, trong lòng thế nhưng có loại ần ần bất an.....

Tuy rằng hai người đều cảm giác tương đối mất hứng, chính là đêm nay cuối cùng là bình an không có việc gì, một giấc ngủ đến hừng đông. Thải h ồng ngày thứ 2 đều dậy sớm cấp trương lỗi làm bữa sáng, chính là hôm nay nàng rời giường sau lại cảm giác thân mình nặng nề, nói không nên lời không thoải mái.

Nàng đi vào trong WC vừa mới chuẩn bị rửa mặt, li ền nhìn đến chính mình trên cổ xuất hiện một khối ú thanh. Nàng nỗ lực h ồi tưởng một chút, ngày hôm qua lão công cũng không có hôn chính mình cổ a? Đây khối đ ồ vật là như thế nào tới?

Từ WC ra tới sau, vừa lúc gặp được lão công đang chuẩn bị xuống l ầu chạy bộ, nàng li ền lập tức làm bộ tức giận nói: "Hừ, xem người làm chuyện tốt!"

Trương lỗi sáng sớm thượng bị tức phụ đột nhiên một như thế một câu cấp lộng ngực, vì thế vẻ mặt cười làm lạnh nói: "Xảy ra chuyện gì tức phụ, ta lại như thế nào chọc người?"

Thải h ồng vẻ mặt then thùng chỉ vào chính mình cổ nói: "Xem người đem qua làm chuyện tốt, một h ồi đi ra ngoài đi làm nhi ều khó coi a!"

Trương lỗi sửng sốt, hẳn thật đúng là không nhớ rõ chính mình vẫn tạc có hạ như thế trọng khẩu a! Nhưng lúc này nếu không thừa nhận là chính mình làm, thải h ồng nhất định sẽ thực tức giận, ai! Nhưng này thật không phải hẳn làm a?!

Cuối cùng trương lỗi đành phải trước cam chịu là chính mình làm, hẳn đi ra ngoài chạy bộ này dọc theo đường đi đều suy nghĩ chuyện này, chính là lại như thế nào cũng nghĩ không ra đáp án tới.

Buổi sáng vừa đến công ty, các đồng sự liền đầu sôi nổi chúc mừng trương lỗi dọn nhà chi hỉ, chính là trương lỗi lại phát hiện, có một người biểu tình có chút cổ quái. Người này là công ty người hiền lành vương lợi bình, làm người đôn hậu thành thật, ngày thường ai cũng không dám đắc tội.

Giữa trưa đại gia cùng nhau đi ra ngoài ăn cơm thời điểm, trương lỗi liền cố ý làm hấn bên người nói: "Vương ca, người xem ta này phòng ở mua như thế nào? Có phải hay không đặc biệt tiện nghi?"

Vương lợi ngay ngắn ở cúi đầu ăn cơm, hấn không nghĩ tới trương lỗi sẽ ở chính mình bên người ng ẩ xuống, vì thế liền có chút nói lấp nói: "Rất..... Khá tốt a." Hấn sau khi nói xong liền lại hỏi một câu: "Người buổi tối ngủ thời điểm không nghe được cái gì thanh âm đi?"

Trương lỗi lắc đầu nói: "Không có a! Có thể có cái gì thanh âm? Trên dưới tả hữu đều không có hàng xóm....."

"Vậy là tốt rồi..... Vậy là tốt rồi." Vương lợi bình nghe xong liền bu ồm đầu ăn cơm, không bao giờ nhiều lời một câu.

Nhưng trương lỗi không phải ngốc tử, hấn rõ ràng nghe ra vương lợi bình nói có chuyện, xem ra chính mình còn phải tìm cơ hội cùng hấn đơn độc tâm sự mới được!

Mấy ngày nay bão cu ồng phong "Hoa sen" sẽ ở bản địa đổ bộ, vì thế toàn thị cư dân đều bắt đầu làm hảo chống thiên tai chuẩn bị, đặc biệt là các trung tiểu học, vì tránh cho học sinh ở trên dưới học trên đường xuất hiện sự cố, cho nên toàn bộ nghỉ học ba ngày.

Vì thế thái h ồng chỉ bằng bạch thả ba ngày giả, nàng vừa lúc liền thừa dịp mấy ngày đêm trong nhà hảo hảo thu thập một chút, rốt cuộc này phòng ở không phải chính mình trang, cho nên nàng muốn một lần nữa quét tước một lần mới được.

Lúc này bên ngoài thiên âm dọa người, thái h ồng cấp trương lỗi gọi điện thoại hỏi hấn cái gì thời điểm tan t ần. Nhưng trương lỗi bên kia đã hạ

mưa to, toàn công ty người đầu bị vây ở trong văn phòng, phòng chừng đến quá một hồi vũ điểm nhỏ thời điểm mới có thể trở về đi.....

Thải hồng một người ngồi ở trống rỗng phòng khách, bên ngoài mưa sa gió giạt, đầu mưa lớn điểm thích lý lách cách đánh vào trên cửa sổ. Nàng biết lão công khả năng sẽ không thực mau trở lại, vì thế liền chuẩn bị đi trước trong phòng bếp đem cơm làm tốt.

Kết quả nàng mới vừa vừa đi đến phòng bếp khi, trong nhà đèn liền diệt, xem ra có khả năng là gió to đem nơi nào tuyến lộ cấp quát hồng rồi. Bất đắc dĩ thải hồng đành phải trước điểm nổi lên một cây màu trắng ngọn nến.

Các nàng này tiểu khu nước máy đầu là yêu cầu máy bơm nước bơm đi lên, cho nên không có điện liền ý nghĩa cũng không có thủy. Cơm là làm không được, nhưng thải hồng sờ sờ chính mình ục ục bụng, liền đành phải đi trong ngăn tủ tìm điểm đồ ăn vặt ăn.

Chính là nàng mới vừa quay người lại, liền nhìn đến một bóng người từ trước mặt lối đi nhỏ chợt lóe mà qua, vào thư phòng.....

Thải hồng trong lòng cả kinh, vừa rồi là chính mình hoa mắt sao? Như thế nào sẽ có người ở nhà đầu? Nhưng nàng cũng không có lập tức đi thư phòng có phải hay không có người, hơn nữa trước bất đánh trương lối điện thoại, đáng tiếc lúc này trương lối điện thoại đã vô pháp chuyển được!

Thải hồng định định tâm thần, xem ra chỉ có thể dựa vào chính mình! Vì thế nàng tùy tay cầm lấy trong nhà một cây gỗ đặc bóng chày côn, rồi mới chậm rãi triêu thư phòng đi đến.....

Đương nàng dùng sức đẩy ra thư phòng môn khi, bên trong một mảnh đen nhánh. Thải hồng đánh bạo kêu lên: "Ai ở bên trong?"

Chính là trong bóng tối dị thường yên tĩnh, không có nửa điểm phản ứng. Đến là bên ngoài, gió to lôi cuốn mưa to dùng sức chụp phủi cửa sổ, đến lúc này thải hồng mới cảm giác được chính mình gia vị trí là như thế không bình dân nhi!

Thải hồng trong tay ngọn nến phát ra thắp nhuộm ánh sáng nhạt, chỉ có thể chiếu sáng lên nàng chung quanh một mét không đến địa phương. Nàng một tay cầm ngọn nến một tay cầm bóng chày còn, một chút hoạt động bước chân.

Trong bóng tối tựa hồ thật sự có cái gì đó vật, chính là thải hồng cơ hồ đem thư phòng sở hữu góc đầu tìm cái biến, xác thật cái gì đều không có a. Thải hồng thật dài ra một hơi, xem ra thật là chính mình thẩn kinh quá nhạy cảm.

Đã có thể nàng xoay người chuẩn bị rời đi khi, sau lưng cửa phòng " một tiếng, bị người mạnh mẽ đóng lại! Thải hồng đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo liền dọa hét lên một tiếng, "A....."

Phòng cửa sổ rõ ràng là đóng lại, nhưng thải hồng lại đột nhiên cảm giác một trận âm phong thổi qua, nàng trong tay ngọn nến nháy mắt liền dập tắt!

Kinh hoảng thất thố thải hồng trong bóng đêm một trận sò loạn, rốt cuộc tìm được rồi cửa phòng, chính là nàng dùng hết toàn thân sức lực cũng mở không ra.

Trương Lỗi một thân là thủy đi vào thang máy, còn hảo lão đồng học vừa lúc tiện đường mang lên hần, bằng không còn không biết vài giờ mới có thể về nhà đâu! Hần vừa đến cửa nhà, liền nghe được thải hồng ở trong phòng thét chói tai thanh âm.

Vì thế trương Lỗi lập tức liền móc ra chìa khóa mở cửa, hần chạy đi vào vừa thấy, bên trong thế nhưng đen ngòm, hần quen cửa quen nẻo sò mở cửa đầu đèn chốt mở sau, phát hiện thải hồng thanh âm là từ thư phòng truyền đến.

Trương Lỗi nhanh chóng chạy đến thư phòng trước cửa dùng sức đẩy, kết quả phát hiện môn như thế nào cũng đẩy không khai, hần đành phải trước an ủi thải hồng nói: "Tức phụ! Ta đã trở về, người đừng sợ! Tức phụ!"

Trong môn thái h ồng nghe được lão công thanh âm sau, ngược lại càng thêm sốt ruột, nàng ở bên trong li ền mạng tưởng đem cửa mở ra, chính là tiếc rằng này một đạo bình thường không thể lại bình thường cửa gỗ lại sao cũng mở không ra!

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Âm Binh Mượn Đường (Tam)

Trương lỗi lúc này cũng cấp ra một thân đồ m òhôi, hấn nghĩ nghĩ li ền đối thái h ồng nói: "Tức phụ người trốn xa một chút....."

Thái h ồng nghe xong lập tức vọt đến biên, chỉ nghe "!" Một tiếng, trương lỗi một chân li ền đá văng thư phòng môn.

Trương lỗi vừa tiến đến li ền trước mở ra trên tường đại đèn chốt mở, thư phòng nháy mắt li ền biến sáng trưng, thái h ồng nhìn đến trương lỗi sau, lập tức khóc lóc nhào vào hấn trong lòng ngực, "Lão công, vừa r ấ làm ta sợ muốn chết, trong phòng này có người!"

Trương lỗi nhẹ nhàng vỗ nàng sau lưng nói: "Đương nhiên là có người, người ta không phải người sao?"

Thái h ồng phe phẩy đầu nói: "Đương nhiên không phải người cùng ta, là người xa lạ! Vừa r ấ ta xem một bóng người chợt lóe li ền vào thư phòng, chính là ta đi vào sau lại cái gì đều không có!"

Trương lỗi nghe xong nàng lời nói sau, li ền đem trong phòng trong ngoài ngoài đều nhìn cái biến, nơi nào có cái gì bóng người a! Trương lỗi nhớ tới vừa r ấ vừa vào cửa trong nhà một mảnh đen nhánh, hấn li ền hỏi thái h ồng: "Này lại trời mưa lại quát phong, người như thế nào không bật đèn đâu?"

Thái h ồng nghe xong sửng sốt nói: "Ta đến là tưởng bật đèn, nhưng vừa r ấ đột nhiên đình điện!"

Trương lỗi nhìn nàng một cái nói: "Không phải đâu! Từ ta tiến tiêu khu li ền mọi nhà đều là đèn đuốc sáng trưng a, cũng không đình điện nào, lại nói ta còn là ng ấ thang máy đi lên đâu?"

"Như thế nào khả năng? Rõ ràng chính là đình điện!" Thái hồng nói xong quay đầu lại một lóng tay thư phòng ngọn nến nói: "Người xem, ta điếm ngọn nến còn ở nơi đó đâu! Lão công, ta vừa rồi thật sự nhìn đến có một bóng người đi vào thư phòng."

Trương lỗi bất đắc dĩ cười cười nói: "Lão bà, loại này thời tiết, ta liề không cần chính mình hù dọa chính mình hảo không....." Hấn nói một nửa, đột nhiên ngơ ngác nhìn trên mặt đất.

Thái hồng theo hấn ánh mắt nhìn lại, tức khắc sắc mặt tái nhợt.....

Chỉ thấy phòng khách trên mặt đất có rất nhiều bùn dấu chân, như là có mười mấy người cùng nhau ở nhà đi tới đi lui. Thái hồng nhút nhát sợ sệt hỏi hấn: "Lão công, này đó dấu chân là người dẫm sao?"

Trương lỗi lần này cũng không biết nên như thế nào trả lời, chính mình rõ ràng mở cửa liề thẳng đến thư phòng, làm sao có thời giờ ở phòng khách chuyển động. Hấn nhìn trên mặt đất này đó bùn dấu chân, tựa hồ thật sự vẫn luôn kéo dài đến thư phòng.

Bọn họ hai vợ chồng theo dấu chân lại về tới thư phòng, quả nhiên thư phòng cũng có đầy đất bùn dấu chân, này đó dấu chân tựa hồ ở vây quanh cái gì xoay quanh.....

Nhìn đến trước mắt một màn này, thái hồng thanh âm phát run nói: "Bọn họ là ở vây quanh ta..... Xoay quanh, ta..... Vừa rồi chính là đứng ở nơi đó....."

Thái hồng ở phòng ngủ thu thập hành lý, nàng nói cái gì cũng không nghĩ tại đây đóng trong phòng ở! Chính là trương lỗi lại rốt cuộc không nghĩ trở lại mẹ vợ trong nhà đi ở, hấn không tin cái gì quỷ thần, liề tính thực sự có quỷ thần cũng so mẹ vợ sắc mặt đẹp.

Vì thế trương lỗi liề tưởng trước ổn định lão bà, "Tức phụ, người sẽ không thật muốn ở ngay lúc này hễ ta mẹ gia đi? Người nhìn xem bên ngoài, hiện tại bên ngoài đang ở quất bão cuồng phong! Người khác đều tránh ở trong nhà không ra đi, chúng ta còn muốn ra bên ngoài chạy, này

nếu là bầu trời thổi qua tới cái gì đó vạt tạt đến trên đầu, vậy thật sự cần thí triều lạnh!"

Thải hồng nghe hẳn như thế vừa nói, liền dừng trong tay động tác, chính mình lão công nói không phải không có đạo lý, hiện tại bên ngoài thật sự không thích hợp ra cửa, chính là tưởng tượng đến trong phòng này khả năng nháo quỷ, nàng liền cảm giác cả người đều không được tự nhiên.....

Trương lỗi xem thải hồng vẻ mặt sợ hãi biểu tình, liền một phen lâu quá nàng nói: "Tức phụ, người đừng sợ, này không có ta đâu sao? Ta và người đi ở bên nhau người không sợ cái gì? Ta cũng không tin, trên đời này thật là có quỷ!"

Thải hồng lòng tràn đầy thấp thỏm nhẹ nhàng dựa vào trương lỗi đầu vai: "Lão công, ta thật sự sợ hãi....."

"Đừng sợ..... Hôm nay chúng ta đi ngủ sớm một chút. Người chính là có chút thần kinh suy nhược, đem giấc bổ túc thì tốt rồi." Trương lỗi an ủi nói.

Thải hồng nghe xong gật gật đầu, liền mặt cũng không tẩy liền nằm xuống ngủ.

Trương lỗi thở dài, vẻ mặt nghi hoặc nhìn ngoài cửa sổ.

Nửa đêm, thải hồng bỗng dưng bừng tỉnh, quanh thân hàn khí làm nàng một chút liền thanh tỉnh lại đây. Nàng ngẩng dậy vừa thấy, chính mình nơi nào là ở phòng ngủ trên giường? Đây rõ ràng là phòng khách trên sàn nhà!

Thải hồng kinh hãi từ trên mặt đất bò lên, xuyên thấu qua ngoài cửa sổ ánh trăng, nàng nhìn đến trên sofa thế nhưng ngẩng một người. Nàng có chút không xác định kêu một tiếng: "Lão công..... Là người sao?"

Nhưng trên sofa người kia cũng không có trả lời, thải hồng tức khắc liền cảm giác được một loại xa lạ hơi thở, người này không phải trương lỗi!

"A..... Lão công!"

Trương lỗi mắt chính hương, đột nhiên nghe được thái hồng tiếng hét chói tai từ phòng khách truyền đến, hấn một chút liền từ trên giường chạy trốn đi xuống, quang chân chạy tới phòng khách.

"Xảy ra chuyện gì?" Trương lỗi vẻ mặt kinh hoảng hỏi.

Thái hồng lúc này đã sớm dọa nói không ra lời, trương lỗi lập tức mở ra khách đèn đại đèn, liền thấy thái hồng sắc mặt trắng bệch ngã dưới đất, hấn vội qua đi đem nàng ôm lên.

Thái hồng ở trương lỗi trong lòng ngực hoãn nửa ngày mới chậm rãi nói ra lời nói tới, chỉ nghe biên khóc biên nói: "Lão công..... Cái này phòng ở thật sự có vấn đề, chúng ta không thể ở!" Tiếp theo nàng liền đem chính mình vừa rồi tao ngộ cùng trương lỗi nói một lần.

Trương lỗi nghe xong cũng có chút không thể tin được, chính là hấn biết thái hồng là sẽ không nói lừa gạt hấn. Hấn đem thái hồng ôm trở về phòng ngủ sau, hoãn nửa ngày nàng mới chậm rãi ngủ. Nhưng trương lỗi nhưng vẫn nghĩ thái hồng lời nói mới rồi, cái này làm cho hấn thật lâu không thể đi vào giấc ngủ.

Có lẽ..... Thái hồng là mộng du cũng không nhất định a! Nghĩ vậy thì, trương lỗi liền tùy tay cầm lấy thái hồng treo ở đầu giường một cái khăn lụa, hấn đem hai cái đôi tay nhẹ nhàng cột vào cùng nhau, như vậy chỉ cần thái hồng thân mình vừa động, hấn là có thể biết.

Dem hết thấy đầu thu phục sau, trương lỗi an tâm ngủ..... Nhưng không nghĩ tới hấn mới vừa một ngủ, liền cảm giác chính mình tay bị người đột nhiên lôi kéo! Hấn lập tức mở bừng mắt nhắm, liền thấy thái hồng đang từ từ từ trên giường ngẩng dậy, nhìn dáng vẻ là chuẩn bị xuống giường.

Trương lỗi cũng không có ra tiếng kinh động nàng, mà là cũng cùng nàng cùng nhau xuống giường, hấn đến muốn nhìn thái hồng có phải hay không ở mộng du.....

Vì thế hai người liền một trước một sau ra phòng ngủ, thái hồng trước đi tới phòng khách, tiếp theo nàng mở ra TV, đi đâu tới rồi một cái trường kỳ truyền phát tin lão phiến tử kênh, rồi mới chậm rãi ngồi ở trên sofa.

Trương Lỗi vừa thấy, này trong TV bá phiến tử so với hắn cùng thái hồng đều lão, liền tính thái hồng ở mộng du trung cũng không thể khẩu vị biến hóa như thế đại đi? Vì thực nghiệm một chút nàng, trương lỗi liền cầm lấy đi đâu khiến từ xa đem kênh xoay.

Kết quả hắn mới vừa vừa chuyển đài, liền nghe thái hồng lạnh lùng nói: "Không được đổi đài!"

Trương Lỗi bị thái hồng đột nhiên một tiếng dọa toàn thân lông tóc dựng đứng, này nói chuyện thanh âm nơi nào là thái hồng, rõ ràng chính là cái nam nhân thanh âm a! Trương Lỗi dọa "Tạch" một chút liền từ trên sofa đứng lên!

"Người..... Người là ai?" Trương Lỗi thanh âm nghẹn ngào nói.

Thái hồng mặt chậm rãi chuyển hướng hắn, rồi mới hắc hắc cười nói: "Các người dám ở ở chỗ này, ta xem các người là chán sống!"

Trương Lỗi sống này hơn ba mươi năm, cũng không có gặp qua loại này trường hợp, hắn run run rẩy rẩy từ trên người lấy ra một cái Ngọc Quan Âm nói: "Người nhanh lên rời đi lão bà của ta thân thể! Bằng không ta liền không khách khí! Nhanh lên đi!"

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Âm Bình Mượn Đường (Bốn)

Trương Lỗi nói âm rơi xuống, thái hồng liền té xỉu ở trên sofa, cũng không biết là không phải hắn này Long Hồ Sơn cầu tới khai quang ngọc bội thật sự linh nghiệm, vẫn là cái này quỷ chính mình đi rồi.

Hắn lập tức tiến lên đem thái hồng ôm lên, nhẹ giọng kêu nàng, "Tức phụ? Tỉnh tỉnh? Tức phụ....."

Thải h ồng có chút mê mang mở mắt ra, "Lão công? Này..... Đây là xảy ra chuyện gì? Ta như thế nào sẽ ở phòng khách?"

"Không có việc gì không có việc gì, đừng sợ, người chỉ có bởi vì bị kinh hách, cho nên mộng du!" Trương lỗi sợ dọa hư thải h ồng, hơn nữa không có cáo nàng tình hình thực tế. Hấn nhìn thoáng qua bên ngoài, lăn lộn cả đêm, mắt thấy li ền phải trời đã sáng!

L ần này trương lỗi đem cái kia Ngọc Quan Âm trực tiếp treo ở thải h ồng trên cổ, làm nàng an tâm ngủ, hấn sẽ vẫn luôn canh giữ ở bên người nàng, rốt cuộc hai người tính ngủ hai giờ an ổn giấc.....

Buổi sáng lên sau, thải h ồng tinh thần đặc biệt không tốt, chính là bất đắc dĩ đây là chính mình sinh ý, người không đi làm kia mười mấy hài tử li ền không ai đón đưa! Nhìn thải h ồng như thế vất vả, trương lỗi trong lòng đặc biệt đau lòng.

Tưởng tượng đến đầu chính mình nhất ý cô hành mua căn nhà này, hiện tại ngấm lại, thiên hạ nào có bạch rớt bánh có nhân sự đâu? Nghĩ vậy nhi, hấn li ền hện trong công ty người hi ền lành vương lợi bình.

Trương lỗi từ hấn ngày đó biểu tình là có thể nhìn ra, hấn khẳng định là biết điếm cái gì, chỉ là không dám nói thẳng thôi.

Buổi tối tan t ầm sau, trương lỗi làm thải h ồng trước tiên ở tiểu bàn ăn chờ chính mình, hấn có một số việc, xong xuôi li ền đi tiếp nàng về nhà. Thải h ồng tưởng tượng đến nếu làm chính mình trở lại cái kia cái gọi là "Trong nhà", nàng thà rằng đ ồng lư ở tại tiểu bàn ăn.

Trương lỗi ở ly công ty không xa một gian tiệm cơm nhỏ thỉnh vương lợi bình ăn cơm, vừa mới bắt đầu ở trên bàn cơm còn có chút câu nệ, chính là cũng không chịu nổi trương lỗi liên tiếp mời rượu, hai ly rượu vàng xuống bụng sau, vương lợi bình nói li ền bắt đầu nhiều lên.

Hấn cùng trương lỗi đại tở chính mình nước đắng, nói chính mình ở công ty tư lịch già nhất, chính là đãi ngộ lại không bằng một cái mới tới

không mấy ngày tiêu nha đầu, còn không phải là nàng khuôn mặt đẹp một chút, trước ngực như vậy mấy lượng thịt sao?

Trương Lỗi cũng thỉnh thoảng ở bên cạnh cố vũ nói: "Chính là a, vương ca, không phải ta nói, cũng không biết Triệu luôn là như thế nào tướng, người cũng là cùng hấn cùng nhau đánh thiên hạ nguyên lão, như thế nào có thể như thế đối với người đâu?"

Vương Lợi bình cười lạnh một tiếng nói: "Này đối ta liề không t ấ!
Tiểu tử ta nói cho người, đừng nhìn Triệu như hải ngày thường người năm người sáu, kỳ thật hư đâu? Hôm nay nơi này cũng không cùng có người ngoài, ca ca liề nói cho người sự kiện nhi, chính người đã biết phải, cũng đừng nói ta nói!"

Trương Lỗi nghe xong giật mình, xem ra gia hỏa này thật đúng là biết điếm cái gì, vì thế hấn liề cười theo nói: "Vương ca người nói, ta biết người người này tâm hảo, ta bảo đảm không nói là người nói cho ta!"

Nghe được trương Lỗi như thế nói sau, vương Lợi bình liề đánh thượng rượu cách, r ấ mới tiếp theo nói: "Người biết Triệu như hải cậu em vợ vì sao ở người kia phòng ở mấy ngày liề chuyển nhà?"

Trương Lỗi lắc đầu, trang làm vẻ mặt cái gì cũng không biết bộ dáng. Vương Lợi bình cầm lấy chén rượu uống một ngụm nói: "Kia phòng ở nháo quỷ, căn bản không thể trụ người!"

Trương Lỗi nghe xong nghĩ thầ, quả nhiên như chút, ta liề nói khai hạ không có miễn phí cơm trưa sao! Nghĩ vậy hấn lại đối vương Lợi bình nói: "Nháo quỷ? Thiệt hay giả, người như thế nào biết đến?"

Nguyên lai ngày đó cuối tuầ, vương Lợi bình bị Triệu như hải gọi tới tăng ca, đang ở hấn biên làm việc biên ở trong lòng mắng Triệu như hải không phải cái đồ vật thời điếm, liề thấy hấn cậu em vợ Lý siêu vẻ mặt kinh hoảng chạy tiến vào!

Tiểu tử này tiến hành liề hô to gọi nhỏ nói: "Tỷ phu, cái kia phòng ở nháo quỷ! Ta cũng không dám ở, người chạy nhanh giúp ta qua tay đi!"

Triệu như hải vừa nghe sắc mặt liền biến a! Tức giận mắng: "Người nói hươu nói vượn cái gì đâu?" Nói xong liền lập tức đóng cửa văn phòng. Nhưng vương lợi bình là ai a, hẳn thích nhất chính là nghe lên đừng nói chuyện.

Vì thế hẳn liền tới tới rồi công ty sao chép thất, hẳn biết nơi này cách âm không tốt, chỉ cần ở chỗ này, nhất định nghe được cách vách Triệu như hải cùng hẳn cậu em vợ đang nói cái gì!

Này vừa nghe không quan trọng, thực sự đem hẳn hoảng sợ! Chỉ nghe Lý siêu kia tiều tử khóc lóc cấp Triệu như hải nói: "Tỷ phu, này phòng ở ta thật không thể ở, bên trong nháo quỷ! Người nói người có phải hay không biết này phòng ở có vấn đề mới cho ta trụ? Người chờ, ta quay đầu lại liền nói cho ta tỷ đi!"

Lại nghe Triệu như hải thanh âm có chút nôn nóng nói: "Người dám! Tiều tử thú, ta quản người ăn quản người trụ, người nói muốn kết hôn ta lập tức bỏ tiền cho người mua phòng, thân cha cũng bất quá như thế đi! Người này tiều không lương tâm! Kia phòng ở là ta vàng thật bạc trắng mua, nếu sớm biết rằng vấn đề, ta làm gì mua nó a!"

Lý siêu vừa nghe hẳn tỷ phu nói cũng có chút đạo lý, liền năn nỉ nói: "Tỷ phu, người liền cho ta đổi một bộ đi! Này phòng ở thật không thể lại ở!"

Sau tới vương lợi bình nghe được bọn họ mở cửa thanh âm, liền dọa vội từ sao chép trong phòng ra tới, làm bộ vừa mới từ WC ra tới. Nhưng không nghĩ tới Triệu như hải lại đem hẳn gọi vào trong văn phòng, làm hẳn ở công ty trên dưới tuyên bố tin tức, giúp hẳn ra tay một bộ phòng ở, giá cả so thị trường ưu đãi, bên trong vẫn là nội thất hoàn thiện.

Lúc này mới có sau tới trương lỗi mua phòng sự tình.....

Trương lỗi nghe xong trong lòng cái này hối hận a! Nếu không phải chính mình tham tiện nghi, nơi nào hôm nay những việc này? Hiện tại phòng ở cũng mua, nếu lại tưởng hướng bán đứng, chỉ sợ phải bứt tiền ra tay.

Bất đắc dĩ, trương lỗi cùng thái hồng lại dọn về phòng phụ nhà mẹ đẻ trụ, nhưng không nghĩ tới lần này trở về, mẹ vợ cũng không có cấp trương lỗi sắc mặt xem, chỉ là làm trương lỗi đem kia phòng ở trụ không thành nguyên nhân, tiển tiển hậu hậu nói một lần. Rồi mới liển đối hắn nói: "Người trước đem phòng ở phóng tới nhà second-hand thị trường bán bán rồi nói sau!"

Không nghĩ tới lần này mẹ vợ như thế thông tình đạt lý, trương lỗi liển vội đem phòng ở treo biển hành nghề bán ra. Chính là nói cũng kỳ quái, này trong phòng nháo quỷ sự hẳn là không vài người biết, chính là thật nhiều tưởng mua phòng người vừa nghe nói này phòng ở vị trí, liển đầu đánh lui trống lớn!

Ngày cứ như vậy qua hơn hai tháng, hôm nay trương lỗi tan tâm sau đột nhiên phát hiện trong nhà tới một vị lão thái thái, cùng chính mình mẹ vợ không sai biệt lắm đại. Thái hồng làm trương lỗi kêu thôi đi, nói nàng là nhạc mẫu nhiều năm tử phụ, vẫn luôn ở tại Thiên Tân, lần này là đặc biệt tới xem thái hồng nàng mẹ nó.

Cái này thôi đi trên dưới đánh giá trương lỗi liếc mắt một cái nói: "Tiểu Trương, xem người khí sắc, gần nhất có phải hay không mọi việc không thuận a!"

Trương lỗi nghe xong liển cười khổ mà nói: "Đúng vậy thôi đi, từ ta mua căn hộ kia sau này, chính mình không thể trụ không nói, hướng bán đứng cũng bán không xong. Chúng ta hai vợ chồng toàn bộ tích tụ đều ném ở bên trong! Tưởng tượng đến này phòng ở là chúng ta lão bản bán cho ta, ta liển hận hàm răng trắng ngựa, khả năng lại không thể đem hắn làm sao bây giờ? Trừ phi ta tưởng từ chức không làm!"

Nhưng thôi đi lại cười cười nói: "Đi, mang ta đi nhìn xem người phòng ở lại nói....."

Trương lỗi nghe xong sửng sốt, liển nhìn về phía chính mình nhạc mẫu.

Nhạc mẫu lại cười nói: "Người thôi đi là ta thỉnh cho người cấp thu thập phòng ở, đi thôi, chúng ta cùng đi người mua phá trong phòng nhìn

xem!"

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Âm Bình Mượn Đường (Năm)

Trên đường thái h ồng nhỏ giọng nói cho trương lỗi, cái này thôi dì cũng không phải là cái người bình thường, nàng là chuyên môn cho người ta xem tòa nhà phong thủy, âm dương đ ầu xem, ở Thiên Tân danh khí rất lớn. Nếu không phải xem ở cùng thái h ồng mù mù nhiều năm giao tình thượng, sao có thể chạy như thế ở xa tới xem tòa nhà a!

Đoàn người tiến tiểu khu, cái này thôi dì cũng không có vội vã lên lầu xem phòng ở, mà ở trong tiểu khu mọi nơi chuyển động. Sau một lúc lâu sau nàng mới chậm rãi nói: "Hảo một chỗ tàng phong tụ khí lâu bàn, đi, lên lầu đi xem một chút....."

Vừa ra cửa thang máy, thôi dì khiến cho cho nên có đ ầu đứng ở hành lang, nàng hướng trương lỗi muốn tới chìa khóa, chính mình mở cửa đi vào trước. Qua hơn mười phút sau, thôi dì lúc này mới mở cửa làm cho bọn họ tất cả đ ầu đi vào.

Trương lỗi đi vào liền cảm giác cùng phía trước cảm giác không quá giống nhau, cả ngày cái trong phòng cảm giác sáng sủa rất nhiều, không có phía trước cái loại này âm trầm trầm cảm giác. Vì thế hắn liền đ ối hỏi thôi dì: "Này trong phòng cảm giác cùng phía trước không quá giống nhau? Ngài có phải hay không đem bên trong quý đ ầu đ ổi đi!"

Thôi dì lác lác đ ầu nói: "Này chỉ là tạm thời, muốn cho cái này trong phòng biến sạch sẽ nhưng không có như vậy dễ dàng! Vị trí này là toàn bộ tiểu khu tụ tài vị, có thể hấp thụ toàn bộ trong tiểu khu tài vận. Chính là nơi này lại không thích hợp người sống trụ, người sống chấn người chết nói, người nói này người sống có thể hảo quá sao? Hơn nữa cái này cục bố cũng thật đại a! Không phải giống nhau cao thủ có thể bố ra cục. Chính là lão bà tử cũng nhẹ ý không dám ném thử."

Thái h ồng mẹ vừa nghe liền sốt ruột nói: "Lão tử tử, vậy người ý tứ là tòa nhà này cục phá không đ ược?"

Thôi dì thở dài nói: "Ngạnh phá khẳng định là không được! Nơi này phong thủy cho dù phá hẳn cục, cũng không thể lại trụ người sống."

"Vì cái gì không thể ở?" Trương lỗi khó hiểu hỏi.

Thôi dì tùy tay cầm lấy trên bàn trà một cái vở, nàng ở bên trong xé ra tới một trương giấy xuống dưới, rồi mới dùng bút ở mặt trên vài nét bút liền họa ra này đóng đại lâu ngoài hình tới, rồi mới chỉ vào trung gian vị trí nói: "Đây là phòng ở vị trí, này lâu kiến thành như vậy, chính là sinh sôi phía trước nơi này **** nhắc tới giữa không trung. Chắc là khai phá lâu bàn thời điểm tìm cao nhân xem qua, phát hiện này khối trên mặt đất có âm binh mượn đường, vì không ảnh hưởng đang ở lâu bàn xây dựng, bọn họ liền thỉnh cao nhân đem vốn có **** nâng lên, cho nên nhà người này phòng ở vị trí vừa lúc chính là quý hèn lên đường ****, này cũng chính là vì cái gì toàn bộ trong tiêu khu chỉ có một đóng lâu là như thế kiến nguyên nhân?!"

Nghe nàng như thế vừa nói, cả nhà lập tức tất cả đều mắt choáng váng, kia này phòng ở chẳng phải là chú định sẽ nện ở chính mình trong tay?

Thải hồng mẹ càng là cấp liên tục nói: "Này nhưng làm sao bây giờ..... Này nhưng làm sao bây giờ nào!"

Thôi dì xem trương lỗi nhac mẫu sốt ruột, liền vội nói: "Lão muội tử, người cũng không cần quá lo lắng, ta nếu tới, sẽ có biện pháp giúp các người, này phòng ở nếu không thể trụ người sống, kia chúng ta liền đổi cái phòng ở."

Trương lỗi vừa nghe liền cười khở mà nói: "Đổi một bộ? Liền này bộ đã là chúng ta toàn bộ tiếp tục, hiện tại còn ở cung nguyệt cung đâu! Ta lấy cái gì lại đổi một bộ a?"

Không nghĩ tới này thôi dì lại định liệu trước nói: "Liền dùng này căn hộ đi đổi một bộ hảo phòng....."

Cái này tất cả mọi người nghe hờ hờ, này phòng ở bán đầu bán không ra đi, ai sẽ nguyện ý lấy chính mình hảo phòng ở tới đổi a?

Chỉ thấy thôi dì cười thần bí, rồi mới đối với trương lỗi bên tai tiêu thanh âm nói vài câu, trương lỗi nghe xong liền tiếp gật đầu, cuối cùng thế nhưng vẻ mặt cảm kích chi sắc.....

Ngày hôm sau thôi dì liền bay trở về Thiên Tân, bất quá đi phía trước đem điện thoại để lại cho trương lỗi, nói có việc liền cho nàng gọi điện thoại.

Từ thôi dì đi sau, trương lỗi liền bắt đầu hỏi thăm cái này lâu bàn sớm nhất khai phá thương là ai. Đây sau khi nghe ngóng không quan trọng, nguyên lai cái này khai phá thương đúng là bọn họ công ty vẫn luôn hợp tác đại hộ khách quách trăm xuyên.

Buổi sáng hôm nay, trương lỗi dựa theo thôi dì nói cho chính mình biện pháp trực tiếp tìm được rồi quách trăm xuyên trong công ty. Đi vào đã bị cửa bảo an ngăn cản, "Người, nói chính là người, người tìm ai a, liền trực tiếp hướng bên trong đi?"

Trương lỗi nghe vậy đứng lại sau, liền khách khí nói: "Ta tìm quách trăm xuyên quách tổng."

Không nghĩ tới cái kia bảo an thế nhưng cười nói: "Chúng ta nơi này một ngày có 80 cá nhân đều nói chính mình là tìm quách tổng, nếu ta đầu bỏ vào đi, ta không làm không làm!"

Trương lỗi hừ lạnh một tiếng nói: "Người nói cho quách trăm xuyên, ta là phong hoa thịnh thế b tòa 1102 thất nghiệp chủ, hẳn tự nhiên sau hội kiến ta. Nếu người không muốn truyền đạt cũng có thể, chính là hậu quả chỉ sợ người gánh vác không dậy nổi!"

Bảo an cũng là sửng sốt, ngày thường tới tìm quách trăm xuyên người ta nói lời nói đều là khách khách khí khí, hôm nay vẫn là lần đầu gặp được như thế hoành chủ nhân, vì thế hẳn trong lòng cũng không có để, vạn nhất là cái nào chính phủ đơn vị lãnh đạo tới cải trang vi hành cái gì, chính mình đã có thể muốn xúi quẩy!

Nghĩ vậy hắn liền lập tức bõ gương mặt tươi cười nói: "Hảo hảo hảo, ngài chờ một lát, ta đây liền cấp quách tổng gọi điện thoại....."

Quách trăm xuyên tiêu bí thư tiếp điện thoại, vừa nghe cũng là không hiểu ra sao, nhưng nghe bảo an nói cái này khẩu khí thực cứng, nàng cũng chỉ hảo trực tiếp xin chỉ thị quách trăm xuyên.

Quả nhiên, quách trăm xuyên vừa nghe khiến cho bí thư đem vị kia tiên sinh "Thỉnh" nói đi.

Quách trăm xuyên là bản địa lớn nhất địa ốc khai phá thương, cũng là Triệu như hải trong công ty lớn nhất hộ khách, khó trách cái này cáo già thế nhưng sẽ người cầm ăn hoàng liên, mắc mưu cũng không đi tìm. Chính là hắn không thể bởi vì chính mình mắc mưu liền hồ chính mình cấp dưới đi? Nghĩ đến đây trương lỗi trong lòng cái này hận a!

Lúc này một cái thân thể siêu cấp nóng bỏng mỹ nữ hướng tới trương lỗi chậm rãi đi tới, rồi mới cười ngâm ngâm nói: "Ngài hảo, quách tổng thỉnh ngài đến hắn văn phòng gặp mặt."

Tiến quách trăm xuyên văn phòng, trương lỗi liền biết hắn này bản địa nói phú đầu sủi cáo cũng không phải là thối, liền quang cái văn phòng liền so với chính mình gia đều đại!

Quách trăm xuyên nhìn từ trên xuống dưới đi vào tới người thanh niên này, nếu dám trực tiếp tới tìm hắn, nói vậy phía sau cũng là có cao nhân chỉ điểm, vì thế hắn liền cười nói: "Người trẻ tuổi, người tìm ta có cái gì sự tình sao?"

Trương lỗi vừa thấy cái này quách trăm xuyên một chút cũng không khách khí a, trà cũng không có một ly không nói, đi lên liền trực tiếp hỏi, hiển nhiên là không có đem chính mình đương chuyện xảy ra.

Vì thế hắn liền không chút hoang mang ngẩng xuống, rồi mới mỉm cười nói: "Quách tổng, nếu ngài trăm công ngàn việc, ta cũng liền không nhiều lắm chậm trễ ngài thời gian, ta lần này tới mục đích khiến cho ngài cho ta đổi phòng." Trương lỗi trực tiếp xong xuôi nói.

Quách trăm xuyên nghe xong cũng là sửng sốt, nhưng hẳn dù sao cũng là ở thương trong biển chìm nổi nhiều năm, ngay sau đó liền đối với Trương lỗi nói: "Nếu là phòng ốc chất lượng vấn đề, người có thể đi tìm công ty bất động sản, ta hiện tại đã đem phương diện này vấn đề toàn toàn ủy thác cho bọn hắn."

"Úc? Kia nếu là phong thủy vấn đề đâu?" Trương lỗi lạnh lùng nói.

Quách trăm xuyên vẻ mặt nghiêm lại, vội phân phó mỹ nữ bí thư đi cấp trương lỗi pha trà, bọn họ muốn từ từ nói chuyện.....

Trương lỗi cười cười, bình tĩnh uống một ngụm trà rồi mới chậm rãi nói: "Quách tổng, này phòng ở đối với người tới nói có bao nhiêu đến muốn, người trong lòng hẳn là hiểu rõ. Ta nếu có thể tìm được người, cũng tự nhiên là biết này trong đó huyền cơ, người có thể không cho ta đổi phòng ở, cùng lắm thì một phách hai tán, rốt cuộc phòng ở hiện tại là của ta, ta tưởng đem nó biến thành cái dạng gì, là có thể biến thành cái dạng gì, nếu đến lúc đó phá ngài tài vận, ngài cũng đừng trách ta."

Quách trăm xuyên cười lạnh nói: "Như thế nào? Nếu ta không cho người đổi phòng người liền cùng ta đưa cái cá chết lưới rách?"

Trương lỗi biết quách trăm xuyên không phải cái đèn cạn dầu, nếu thật đến kia một bước, hẳn khẳng định cũng sẽ không hảo quá, vì thế hắn liền thần ngôn nói: "Quách tổng, một đồng phòng ở đối với tới ngài nói chẳng qua là chín trâu mất sợi lông, mà đối với ta tới nói lại muốn phấn đấu cả đời mới có thể có được, dùng người cả đời tâm huyết đến lượt ta cả đời tâm huyết, ta cảm thấy không tính mệt!"

Từ quách trăm xuyên văn phòng ra tới sau, trương lỗi một thân mồ hôi lạnh, nhưng hẳn biết, chính mình phòng ở rốt cuộc có rơi xuống.

Không quá mấy ngày, trương lỗi cùng thái hồng liền dọn vào một bộ 180 mét vuông phức thức, mà kia bộ "Âm binh mượn đường" phòng ở, tuy rằng còn ở hẳn danh nghĩa, nhưng vẫn đầu không, không còn có người trụ đi vào!

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Mẩu Tử Liên Tâm (Một)

"Tí tách..... Tí tách....." Từng giọt màu đỏ chắt lỏng đang từ một nữ nhân lạnh băng mũi chân nhỏ giọt.

"A....." Đêm khuya tiêu sơn thôn, một tiếng chói tai thét chói tai đánh vỡ đêm yên lặng. Một người nam nhân hoang mang rối loạn chạy tới một hộ sân trước, dùng sức vỗ nhà này đại môn.

Không bao lâu, liền thấy trong viện dựa phía đông trong phòng sáng lên ánh đèn, một cái trung niên nam nhân khoác quần áo đi ra, "Ai a? Sao đêm nay còn tới gõ cửa, báo tang a!"

"Tam thúc! Tam thúc mau mở cửa!"

Trung niên nam nhân nghe thanh âm này trong lòng cả kinh, nguyên lai ngoài cửa không phải người khác, đang ở hần thân cháu trai mãn bạc, vì thế vội đi đến cổng lớn đem cửa mở ra vừa thấy, chỉ thấy mãn bạc sắc mặt trắng bệch, môi phát tím, vừa thấy chính là dọa.

"Mãn bạc, này đại buổi tối, người không ở nhà ngủ ra gì sự?"

"Tam thúc..... Tam thúc, thư lan nàng..... Nàng" mãn bạc lắp bắp nói.

Trung niên nam nhân vừa nghe liền sốt ruột hỏi: "Thư lan nàng xảy ra chuyện gì? Người đến là mau nói a!"

"Thư lan nàng..... Thất cố!"

"Cái gì!" Trung niên nam nhân hai mắt trợn lên, qua sau một lúc lâu mới chậm rãi nói: "Đứa bé kia người ném sao?"

Mãn bạc thần sắc biến đổi, rồi mới nói lắp nói: "Ta..... Ta xem còn có thể bán mấy cái tiền..... Liền, liền không bỏ được ném!"

"Hồ đồ! Ta không phải nói kia hài tử có vấn đề sao?" Trung niên nam nhân tức muốn học máu nói.

Trời còn chưa sáng, ngư tâm thôn thư ký cùng mấy cái cán bộ liền cùng nhau đi tới măn bạc gia, bọn họ một đám đầu từ trong ổ chẵn bị người lôi ra tới, mỗi người đầu là đầy mặt buồn ngủ. Bọn họ vài người đầu đứng ở viện ngoại, không ai tưởng đi vào, nghe nói thất cổ chết nữ nhân nhất đen đũi, cho nên không có người tưởng dính cái này đen đũi.....

Chính là hiện tại đã chết người, không đi vào khẳng định là không được, vì thế thư ký cùng lôi kéo trong thôn kế toán cùng nhau đi vào. Kết quả mới vừa đi không vài giây hai người liền đầu về mặt trắng bệch chạy ra tới.

Thư ký cố nén ghê tởm đối phụ nữ chủ nhiệm hoa sen thầm nói: "Mau đi đại đội thượng gọi điện thoại báo nguy! Đây không phải tự sát!" Nói xong hắn còn về mặt tức giận hỏi măn bạc: "Bên trong phòng lương thượng nữ nhân thật là người tức phụ?"

Măn bạc về mặt hoảng sợ nói: "Là thư lan không sai."

Thư ký bàn tay vung lên nói: "Trước đem măn bạc trói lại, chờ cảnh sát tới lại nói!"

Mấy cái đi lên phần phật liền đem măn bạc bó thành một cái bánh chưng, hắn về mặt không biết làm sao kêu to: "Vì sao trói ta! Ta tức phụ đầu thất cổ các người còn cợt lấy ta! Là ý gì a!"

Thư ký đối với hắn mông chính là một chân nói: "Kêu cái gì kêu? Bên trong đàn bà đầu thành như vậy nhi người còn có thể nhận ra là tức phụ, người khẳng định là người giết! Người cái giết người hung thủ còn dám tại đây cùng ta hô to gọi nhỏ!"

Lúc này măn bạc tam thúc cũng tới, hắn vừa thấy cháu trai làm người cấp trói lại, liền tiến lên hỏi cái này là sao hồi sự a?

Thư ký làm chính hắn vào nhà xem, măn bạc tam thúc chậm rãi đẩy cửa vừa thấy, lập tức cảm giác dạ dày một trận quay cuồng, thiếu chút nữa liền ngay tại chỗ phun ra! Chỉ thấy trong phòng phòng lương thượng góc một cái phi đầu tán phát nữ nhân, chính là vừa thấy liền không phải tự sát chết,

bởi vì nàng da mặt bị người cắt xuống dưới, máu loãng theo lạnh băng thì thể vẫn luôn chảy đ̣ây đ̄ất.....

Trần Cục Công An phó cục trưởng trương tân khái, hấn cùng thủ hạ đ̄ã ở cái này tiêu sơn thôn đ̄ãi mau ba vòng! Ai đ̄ều không thể tưởng đ̄ược ở như vậy một cái nho nhỏ ngư tư tâm trong thôn thể nhưng liên tiếp đ̄ã xảy ra tam khởi án mạng!

Bất đ̄ồng người chết, lại chết vào trương đ̄ồng thủ pháp. Đây là trương tân khái từ cảnh nhi ều năm qua lần đ̄ầu tiên gặp đ̄ược như thể khó giải quyết đại án. Người chết đ̄ều là thôn này thôn dân, thả đ̄ều có nhất định thân thích quan hệ.

Cái thứ nhất người chết kêu trương thư lan, là cái hơn ba mươi tuổi nông thôn phụ nữ, trương tân khái vừa đ̄ến hiện trường khi cũng bị hại người cách chết kinh sợ, hiện trường trương đ̄ương huyết tinh, nữ người chết là ở bị treo cổ lúc sau lại bị người lột đi da mặt, hung đ̄ồ thủ pháp trương đ̄ương tàn nhẫn.

Bởi vì người trong thôn hoài nghi nàng là bị trượng phu của nàng ngư tư măn bạc giết hại, vì thế ở cảnh sát không tới phía trước, người trong thôn li ền đem ngư tư măn bạc không chế đi lên.

Trương tân khái mang theo người vừa đ̄ến trong thôn phải biết này một tình huống, vì thế hấn lập tức khiến cho tả siêu đi trước nhìn xem cái này ngư tư măn bạc là chuyện như thế nào, chính mình tắc cùng kỹ thuật nhân viên cùng nhau thăm dò hiện trường.

Trải qua một loạt hiện trường lấy đ̄ược bằng chứng, kỹ thuật viên phát hiện một kiện không thể tưởng tượng sự tình, ở thi thể phụ cận thể nhưng một quả dấu chân đ̄ều không có lấy ra đ̄ến. Đây là không cực không hợp lý, bởi vì ở thi thể quanh thân đ̄ã không có hung thủ dấu chân, cũng không có người bị hại dấu chân?

Này quá trái với vật lý định luật! Chẳng lẽ nữ nhân này còn có thể bị trống rỗng treo lên đi? Đang ở trương tân khái trăm tư không đ̄ược giải thời điểm, đột nhiên nghe thấy tả siêu thở hỗn hển chạy tiến vào.

"Trương cục, mau..... Mau đi đi thôi! Ngưu mãn bạc cũng thất cô đã chết!"

"Cái gì!" Trương tân khải tạch một chút liền đứng lên, rồi mới cùng tả siêu cùng nhau chạy hướng về phía đóng lại ngưu mãn bạc trong phòng.

Bọn họ vừa đến phòng trước, liền nhìn đến thôn thư về mặt kinh hoảng có đứng ở trước cửa, hấn nhìn thấy trương tân khải sau vội nói: "Cảnh sát đừng chí, chúng ta đem mãn bạc cột lấy đặt ở này trong phòng, sao sẽ treo cô ở trong phòng đâu?"

Trương tân khải trước hướng hấn xua xua tay, rồi mới liền cùng tả siêu vào hiện trường. Nhưng mới vừa đi vào tả siêu chính là sửng sốt, rồi mới hấn chậm rãi dùng ngón tay treo ở phòng lương thượng ngưu mãn bạc nói: "Hấn..... Trương cục, ta vừa rồi phát hiện thi thể thời điểm hấn da mặt còn ở a!"

Trương tân khải nhìn còn ở nhỏ giọt vết máu, gát gao nhú một chút mảy, tiểu tả đã đi theo hấn rất nhiều năm, hấn tin tưởng tiểu tả sẽ không nhìn lầm, kia cái này hung thủ tốc độ cũng không tránh khỏi quá nhanh, tới vô ảnh đi vô tung, loại này thủ pháp càng cùng loại với tôn giáo thức báo thù.....

Hấn ra nhà ở, gọi tới thôn thư ký nói: "Ngưu mãn bạc sinh thời có hay không nói qua cái gì lời nói?"

Thư ký về mặt hoảng loạn hồi ức nửa ngày mới nói lắp nói: "Hấn..... Hấn nói chính mình là oan uổng! Nói..... Nói hấn phát hiện hấn tức phụ thất cô khi, mặt còn ở....."

Trương tân khải nghe xong trong lòng trầm xuống, này không phải cùng tiểu tả nói giống nhau sao? Hấn nhìn chung quanh một chút chung quanh mọi người, chẳng lẽ hung thủ liền ở trong đó? Là báo thù? Vẫn là tình sát? Xem ra bọn họ những người này một chốc là trở về không được.

Kỳ thật ở tới thôn này phía trước, trương tân khải đối nơi này vẫn là có đi đầu hiểu biết. Cái này ngưu mãn bạc thôn ở sớm chút năm là xa gần nổi tiếng

bọn buôn người thôn, toàn thôn tráng lao động đều đi nơi khác làm quái hải tử nghề nghiệp.

Cũng có rất nhiều người bởi vậy làm giàu, cuối cùng làm cho toàn bộ người trong thôn đều đem nhà mình thổ địa hoang phế, đi ra ngoài lừa bán hải tử. Sau đảm đương địa chính phủ cùng công an cơ quan liên thủ xoá sạch mấy cái gia tộc thức phạm tội thể đoàn, mới làm thôn này trích rớt "Bọn buôn người" thôn ô danh.

Chính là cái này nghề rớt cuộc này muốn so hoàng thổ trong đất bào thực tránh nhiều, cũng tránh mau! Cho nên trong thôn vẫn là có không ít người ở ngầm trộm làm này thiếu đạo đức chuyện này.

Trương tân khái trầm tư một hồi, khiến cho tiểu tả đi trong thôn đi điều tra, nhìn xem ngư mẫn ngân lượng khẩu tử trong khoảng thời gian này có hay không tham dự lừa bán dân cư phạm tội hoạt động, hẳn hoài nghi hai người kia chết, rất có khả năng cùng những việc này có quan hệ.....

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Mẫu Tử Liên Tâm (Nhị)

Trương tân khái liên tiếp hơn mười ngày, đều cùng đồng sự cùng nhau ở ngư tâm trong thôn đi điều tra ngư mẫn ngân lượng khẩu tử hay không cùng ai có cái gì ân oán. Nhưng cụ đa số thôn dân giảng, này hai vợ chồng ngày thường đều là ở bên ngoài làm công, ngẫu nhiên tết nhất lễ lạc mới trở về, cho nên cùng người trong thôn cơ hồ không có gì giao thoa.

Muốn nói khả nghi chỗ nào, chính là toàn thôn người đều biết mẫn bạc tức phụ không thể sinh, chính là trước một đoạn thời gian lại thấy bọn họ lãnh một cái bốn năm tuổi nam hài. Cái kia nam hài lớn lên mi thanh mục tú, khẳng định không phải mẫn bạc cùng thư lan hải tử.

Đang ở mọi người đều tò mò thời điểm, đứa nhỏ này lại không thấy! Cho nên thật nhiều người đều hoài nghi đây là bọn họ hai vợ chồng từ nơi khác quái tới hải tử.....

Ở trước kia, loại tình huống này ở cái này trong thôn đều là bình thường sự, tuy rằng hiện tại đều biết lừa bán dân cư là trái pháp luật phạm

tội, chính là cũng không có người sẽ đi chủ động tố giác bọn họ. Hơn nữa thôn này đại bộ phận nhân gia đều họ ngư, cơ hồ đều là thân thích bộ thân thích.

Trương tân khải từ thư ký trong miệng biết được, cùng mãn bạc gia đi gần nhất là hẳn thân tam thúc ngư căn sinh, người trong thôn đều kêu hẳn căn sinh thúc. Đã có thể ở trương tân khải bọn họ chuẩn bị đi tìm cái này ngư căn sinh hiểu biết tình huống khi, hung án lại lần nữa phát sinh.....

Bởi vì ban ngày mọi nhà đều đi yếu địa đi làm việc, cho nên trương tân khải bọn họ liền chuẩn bị cơm chiều sau lại đi ngư căn sinh gia hiểu biết tình huống. Chính là ai ngờ đương hẳn cùng tả siêu đi vào ngư căn sinh gia sân trước khi, lại thấy bên trong cái gì ánh sáng đều không có.

Này một phản thường hiện tượng khiến cho trương tân khải cảnh giác, thời gian này thái dương đã sớm lạc sơn, tuy nói dân quê tương đối tiết kiệm, cũng ngủ rất sớm, chính là thời gian này liền tắt đèn ngủ cũng không tránh khỏi có chút quá sớm đi!

Vì thế hẳn khiến cho tả siêu đi trước gõ cửa, ai ngờ tả siêu mới vừa dùng một chút lực gõ cửa, lại phát hiện đại môn căn bản không có khóa lại, bị hẳn hơi dùng một chút lực liền cấp đẩy ra!

Hai cái lẫn nhau nhìn thoáng qua, liền đều móc ra trên người xúng thương (súng), rồi mới chậm rãi đi vào.....

Trong viện gà vịt ngỗng còn đều ở lo chính mình ăn thực nhi, tuy rằng trong viện nhìn không ra có cái gì khác thường địa phương, chính là trong phòng không những một chút lửa đèn đều không có, còn an tĩnh dọa người!

Đương nhiên này cũng không bài trừ thôn này có đêm không cần đóng cửa thói quen, cho nên trương tân khải đối với nhà ở hô một tiếng, "Trong nhà có người sao? Chúng ta là Cục Công An!"

Này một tiếng nhi kêu không tính thấp, nếu trong nhà có người, là khẳng định có thể nghe được. Nghĩ đến đây, trương tân khải trong lòng trầm xuống, một loại điềm xấu cảm giác từ đáy lòng dâng lên.

Sau đó hắn liền ý bảo tả siêu đi bên cửa sổ thượng nhìn xem trong phòng cái gì tình huống, kết quả tả siêu chỉ là hơi chút trụ thoáng nhìn, lập tức sắc mặt đại biến! Hắn lập tức quay đầu lại đối trương tân khái nói: "Trương cục, trong phòng có tình huống....."

Hai người vọt vào đi khi, liền thấy được một đôi người chân treo ở giữa không trung! Trương tân khái lập tức mở ra đèn pin chiếu sáng, chỉ thấy một cái trung niên nam nhân treo cổ ở trong phòng phòng lương bên trên! Nhìn thấu hắn là ngư căn sinh.

Đột nhiên, góc tường truyền đến một trận tất tất tác tác thanh âm, trương tân khái một tiếng hét to! "Ai!"

Lúc này một cái năm mươi hơn tuổi nữ nhân chậm rãi từ trên mặt đất ngẩng đầu, xem biểu tình hắn là bị thương! Trương tân khái lập tức chạy tới vừa thấy, nữ nhân này đầu không biết bị cái gì đánh vỡ, chính tha thiết ra bên ngoài đổ máu.

"Tiểu tả, lại đây đáp bắt tay!" Trương tân khái hô.

Tả vượt qua tới từ trương tân khái trong tay tiếp nhận nữ nhân, hướng trên lưng một bồi, rồi mới đối trương tân khái nói: "Trương cục, ta trước đem nàng đưa đến trong thôn vệ sinh trong sở, rồi mới đã kêu người lại đây!" Nói xong liền công nữ nhân rời đi.

Tiểu tả rời đi sau, trương tân khái dùng đèn pin chiếu hướng thi thể, đột nhiên, hắn kinh dị phát hiện thi thể da mặt đang ở một chút bị bong ra từng mảng, vừa rồi rõ ràng vẫn là hoàn hảo, hắn còn có thể nhận ra thi thể bộ dạng, chính là hiện tại cũng đã hoàn toàn thay đổi!

Huyết theo thi thể chậm rãi chảy xuống dưới, không trong chốc lát trên mặt đất liền chảy một tảng lớn máu loãng. Trương tân khái trợn mắt há hốc mồm nhìn một màn này, hắn là cái thuyết vô thần giả, cũng không dễ dàng tưởng tin quỷ thần, nhưng hiện giờ, chính mình tận mắt nhìn thấy đến này hết thảy, lại nên như thế nào giải thích đâu?

Đang ở hẳn lâm vào trầm tư đương khâu, pháp y cùng mặt khác hai cái kỹ thuật viên cùng nhau tới, bọn họ chuẩn bị muốn thăm dò hiện trường. Trương tân khái vừa thấy có người tiếp nhận sau, hẳn liền lập tức chạy tới vệ sinh trong sở, đi xem cái kia bị thương phụ nữ trung niên.

Thôn này nhi vệ sinh trong sở chỉ có một hộ sĩ, chỉ có thể đơn giản khai điểm thuốc trị cảm hoặc là điều cái nước muối cái gì, nàng cũng là lần đầu tiên thu trị ngoại thương người bệnh, cho nên có chút luống cuống tay chân.

Bất quá còn hảo thương không tính trọng, chỉ là hơi chút sát phá điểm da nhi, chỉ cần đơn giản tiêu độc liền thành. Nữ nhân này không phải người khác, đúng là ngư cơ sinh lão bà, tất cả mọi người đều kêu nàng căn sinh thăm.

Trương tân khái xem nàng thần trí khôi phục không sai biệt lắm, liền bắt đầu dò hỏi nàng đêm nay phát sinh sự tình, chính là không nghĩ tới căn sinh thăm một mở miệng liền nói trong nhà có quỷ, căn sinh, mẫn bạc cùng thư lan đều là bị quỷ hại chết!

Thư ký cũng ở một bên nghe, vừa thấy căn sinh thăm bắt đầu nói bậy, liền mắng nàng đui mù, đều đã chết ba người còn dám nói bậy!

Nhưng trương tân khái lại ngăn lại trụ hẳn tiếp tục nói chuyện, rồi mới làm người khác viên đều đi ra ngoài, chỉ để lại tả siêu vì chính mình làm ghi chép. Xem tất cả mọi người đều đi ra ngoài, căn sinh thăm nhiều ít ổn định một chút cảm xúc, trương tân khái còn tự mình vì nàng đổ một ly nước ấm, làm nàng áp áp kinh.

Một lát sau trương tân khái mới ngữ khí nhẹ nhàng nói: "Căn sinh thăm, hiện tại nơi này không có người khác, người muốn đem người biết đến sự tình cùng chúng ta nói rõ ràng, như vậy mới có thể tẩy thoát người hiềm nghi."

Căn sinh thăm nghe xong vội nói: "Người không phải ta giết, ta như thế nào sẽ giết ta chính mình lão nhân đâu? Là đứa bé kia, đứa bé kia là quỷ!!"

"Hảo, ta tin tưởng người, nhưng người muốn đem sự tình tiề tiề hậu hậu cùng ta nói một lần, từ ta tới phán đoán người nói chính là thật là giả, nếu người có nửa câu lời nói dối, ta đây cũng không giúp được người!" Trương tân khải vẻ mặt nghiêm túc nói.

Căn sinh thăm vội cùng đảo tởi giống nhau gặt đầu nói: "Lãnh đạo yên tâm, ta bảo đảm đem ta biết đến toàn nói ra! Việc này đến từ đứa bé kia nói lên....."

Một năm trước có cái thôn bên lão quang côn tìm được ta cùng căn sinh, nói là tưởng mua đứa con trai vì chính mình dưỡng lão tổng chung, lúc ấy liền lấy ra một vạn đồng tiề tiề đặt cọc. Chúng ta hai vợ chồng già vốn dĩ không tính toán tiếp này việc, chính là tưởng tượng đến nhi tử ở bên ngoài đi học phải dùng tiề, chúng ta liền cần rằng một cái tiếp được này sinh ý.

Căn sinh cùng cái kia lão quang côn đưa ra, sự thành lúc sau lại cấp bốn vạn, cái kia lão quang côn một ngum liền đáp ứng rồi. Vì thế chúng ta liền liên hệ đang ở bên ngoài làm công mẫn ngân lượng khẩu tử, đem sự tình cùng bọn họ vừa nói, cũng hứa hẹn sẽ cho bọn họ hai vạn khối tiề trà nước.

Mãn bạc cùng thư lan này hai khẩu nội tâm sống, không mấy ngày còn liền thật chỉnh hữ một cái tiểu nam hài tới, lớn lên mi thanh mục tú rất là đẹp. Có thể liền ở chúng ta vào lúc ban đêm cho hắn tắm rửa thời điểm phát hiện, đứa nhỏ này trên bụng thế nhưng có điểu rất dài đao sẹo!

Ta cùng căn sinh vừa thấy đây là cái bệnh hài tử, chỉ sợ cái kia lão quang côn khả năng sẽ không cần, nhưng đã quả đã trở lại, liền đành phải trước đem hài tử cho hắn, nếu hắn nhìn ra tới lại nói.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Mẫu Tử Liên Tâm (Tam)

Kết quả cái kia lão quang côn đem hài tử tiếp đi sau không mấy ngày liền lại cấp đưa về tới, nói gì cũng không cần! Còn nói nếu không cho hắn đổi cái khỏe mạnh nhi tử, liền lập tức lui tiề.

Không có biện pháp, chúng ta liền đành phải trước đem hài tử đưa đến mả bạc nuôi trong nhà mấy ngày, rồi mới lại tìm cái nhà dưới tiện nghi chút mua đi ra ngoài. Không nghĩ tới đứa nhỏ này tiếp trở về sau liền bắt đầu không thích hợp nhi!

Chúng ta lần đầu tiên nhìn thấy đứa nhỏ này khi, hẳn vẫn là có thể nói. Chính là từ lão quang còn đem hẳn đưa về tới sau, hẳn liền một tiếng không chi, chỉ biết là ăn cơm ngủ, dư lại gì cũng sẽ không.

Mãn ngân lượng khấu tử vì lại quải một cái nam hài, liền lại vừa đi mấy trăm km ngoại tỉnh thành, cho nên đứa nhỏ này liền đành phải tạm thời đặt ở nhà của chúng ta mấy ngày. Nói cũng kỳ quái, đứa nhỏ này gần nhất, nhà ta dưỡng mười mấy năm đại hoàng cầu liền vẫn luôn cuồng khiếu cái không ngừng.

Hơn nữa hẳn đến nhà của chúng ta liền mở miệng nói chuyện, chính là hẳn nói câu đầu tiên nói lại là: "Ta không thích nhà người cậu....."

Chúng ta lúc ấy ai cũng không có để ý hẳn một cái bốn năm tuổi hài tử lời nói, không nghĩ tới vào lúc ban đêm, nhà ta đại hoàng cầu vừa vào đêm liền bắt đầu phát ra bi bi thương thương hừ tiếng kêu. Ta còn đi ra ngoài nhìn vài lần, phát hiện nó vẫn luôn cuộn tròn ở ổ chó, cả người phát run, như thế nào kêu cũng không ra.

Sáng sớm hôm sau, đại hoàng cầu đã chết, chờ chúng ta phát hiện khi nó đầu ngạnh, nó thế nhưng là dùng xuyên nó dây thừng đem chính mình sống sờ sờ lặc chết! Chúng ta chôn cầu khi, đứa bé kia liền vẫn luôn đứng ở bên cạnh nhìn, cái này làm cho ta lập tức liền nhớ tới hẳn ngày hôm qua lời nói, ta đột nhiên liền có loại sống lưng lạnh cả người cảm giác.

Sau tới ta liền đem ý nghĩ của chính mình cùng ta lão nhân nói, vừa mới bắt đầu hẳn còn mắng ta nói bậy. Kết quả vào lúc ban đêm, đứa nhỏ này lại náo loạn vừa ra nhi, thiếu chút nữa không đem chúng ta lá gan cấp dọa phá!

Ngày đó cơm chiều sau, kia hài tử đột nhiên biến đặc sinh động, vừa nói vừa cười. Vừa rồi bắt đầu chúng ta còn tưởng rằng hẳn là ở cùng

chúng ta nói chuyện, chính là sau tới chúng ta lại phát hiện hấn thế nhưng là đối với không khí đang nói chuyện.

Căn sinh cũng là sắc mặt biến đổi, vội mắng to hấn thiếu ở chỗ này cùng chúng ta giả thần giả quỷ! Nhưng hấn nói âm vừa ra, trong nhà đèn điện liền chợt lóe chợt lóe, kia hài tử không khóc phản cười, hấn nói cho chúng ta biết, "Ta mù mù tới? Nàng sẽ đem các người này đó người xấu tất cả đều giết chết!"

Ta cùng lão nhân dọa lập tức liền từ trong phòng chạy ra tới, rồi mới khóa cửa lại liền đi trong thôn "Nhị thần" Lý thâm gia. Chính là khi chúng ta mới vừa chạy đến Lý thâm gia khi, liền thấy nàng đang ở cửa đóng cửa, nhìn thấy chúng ta nàng cũng không thèm nhìn tới, lập tức đóng lại đại môn, bất luận chúng ta như thế nào gõ cũng không chịu mở cửa!

Nhà của chúng ta cùng Lý thâm ngày thường đi cũng rất gần, theo lý thuyết không thể như thế đối chúng ta nào, vì thế ta lúc ấy liền sốt ruột hô to: "Hấn Lý thâm, người nhanh lên mở cửa a! Ta tìm người có việc!"

Chỉ nghe Lý thâm ở môn sau nhỏ giọng nói: "Căn sinh thâm, người đừng hô, các người sau lưng có cái gì đi theo, ta không thể cho các người mở cửa, có việc ngày mai ban ngày rồi nói sau!"

Ta lúc ấy vừa nghe liền dọa choáng váng, tuy rằng không có quay đầu lại, lại cảm giác cổ mặt sau vèo vèo ứa ra gió lạnh. Liền ở ta vừa định nhắc nhở căn sinh chớ có quay đầu lại khi, cũng đã không còn kịp rồi!

Còn lúc này nghe môn sau Lý thâm nói, nhanh lên giảo phá đầu lưới tiêm, đem huyết tri đầu mặt sau phun ra đi! Ta nghe xong liền hạ quyết tâm, dùng sức cắn một chút đầu lưới tiêm, chỉ cảm thấy một trận xuyên tim đau sau, trong miệng liền cảm giác được một cỗ hàm vị.

Ta biết chính mình lúc này nếu không phun ra đi này khẩu huyết, chỉ sợ ta lão nhân liền xong rồi, vì thế ta cũng nhắm chặt mắt, quay đầu lại liền đem trong miệng một ngụm lão huyết phun đi ra ngoài..... Tuy rằng ta không dám trợn mắt, lại nghe đến một tiếng thê lương tiếng kêu thảm thiết, tiếp theo liền nghe ta bên người căn sinh hừ một tiếng.

Ta trợn mắt vừa thấy, phát hiện hán đã ngã xuống trên mặt đất.....

Lúc này Lý thăm gia đại môn cũng khai, nàng trước tả hữu nhìn nhìn, rồi mới mới giúp ta đem lão nhân nâng đi vào. Chờ chúng ta hai người đem căn sinh nâng vào nhà sau, hai người đã sớm mệt một thân là hãn.

Lúc này Lý thăm dùng bát to từ lu nước múc một chén nước, rồi mới uống một hớp lớn liền tới tới rồi căn sinh trước mặt, dùng sức phun ở hán trên mặt, đừng nói, này một ngụm thủy thật đúng là nổi lên tác dụng, chỉ thấy ta lão nhân kia vừa rồi còn bất tỉnh nhân sự, này sẽ liền sâu kín chuyển tỉnh.

Ta vội nâng dậy hán tới hỏi: "Lão nhân, người cảm giác như thế nào a? Có hay không nơi nào không thoải mái?"

Căn sinh có chút mê mang nhìn ta nói: "Ta vừa rồi là xảy ra chuyện gì? Như thế nào một chút cũng nhớ không nổi đâu?"

Lý thăm lúc này mới ở một bên sâu kín nói: "Vừa rồi người làm quý mê! Ta hôm nay buổi chiều cấp chính mình tính một quẻ, nói là buổi tối sẽ có một kiếp, vì thế ăn xong cơm chiều liền chuẩn bị đóng cửa tránh kiếp. Nhưng không nghĩ tới vừa nhắc mắt liền nhìn đến các người hai khẩu tới, nhưng ta hướng các người sau lưng vừa thấy....." Lý thăm nói tới đây sắc mặt liền biến dị thường khó coi.

Ta vội hỏi nàng: "Người ở chúng ta thân nhìn đến cái gì?"

Lý thăm lúc này đột nhiên ngừng đầu nhìn ta nói: "Ta ở các người sau lưng thấy được một cái hồng y nữ quý, nhìn thấu không giống như là người địa phương, chính là nàng về mặt lệ khí đi theo các người sau lưng, người nói ta nơi nào còn dám cho các người mở cửa a!"

Căn sinh về mặt khó hiểu nói: "Hồng y nữ quý? Chúng ta không có trêu chọc quá cái gì hồng y nữ quý a?"

Ta nghe xong trong lòng lại là trầm xuống, biết cái này nữ quý khẳng định cùng kia hài tử thoát không được quan hệ! Mãn bạc bọn họ hai khẩu là

như thế nào quái tới hài tử chúng ta trước nay không hỏi qua, chính là nói vậy không phải là hảo tới, như thế rất tốt, ti ền không tránh đến còn rước lấy một con lệ quý!

Nhưng việc này ta cũng không dám cùng Lý thâm nói rõ, vì thế ta li ền hướng căn sinh sử cái ánh mắt, r ồi mới đối Lý thâm nói, "Hắn Lý thâm, người nhìn xem chúng ta làm sao a? Nếu không người giúp ta tưởng cái biện pháp đi!"

Không nghĩ tới Lý thâm đem đầu uốn éo nói: "Các người làm kia dơ sự đừng cho là ta không biết, ta cũng không thể thế các người chùi dít!"

Ta vừa nghe li ền luống cuống, vội năn nỉ nàng nói: "Hắn Lý thâm, người xem chúng ta mấy năm nay giao tình, người lần này nói cái gì cũng không thể mặc kệ a!"

Lý thâm nghĩ nghĩ, tốt nhất đành phải thở dài nói: "Kia ngày mai r ồi nói sau! Người hôm nay buổi tối nghĩ kỹ r ồi, việc này nếu bất hòa ta nói rõ ràng chân tướng, mơ tưởng ta giúp người, hiện tại quá muộn, ngày mai ban ngày r ồi nói sau!"

Vừa thấy nàng đã hạ lệnh trục khách, chúng ta cũng chỉ hảo trước rời đi, chính là gia lại tạm thời không dám trở về, may mà lúc trước mẫn bạc đi thời điểm đem chìa khóa giao cho chúng ta, vì thế vào lúc ban đêm ta li ền đi mẫn bạc trong nhà ở.

Sáng sớm hôm sau, ta cùng căn còn sống là lo lắng đ ề phòng về nhà, khi chúng ta mở cửa sau, li ền nhìn đến kia hài tử thẳng ngo ặc ng ưỡ ở trong phòng, còn cùng đêm qua chúng ta đi thời điểm một cái tư thế.....

Ta tiến lên nhút nhát sợ sệt hỏi: "Người đói không?"

Kia hài tử li ền lại khôi phục phía trước trạng thái, chỉ là đối ta gật gật đầu, vì thế ta vội đi ra ngoài cho hắn nấu cơm ăn, hiện tại tình huống không rõ, tổng không thể đem đứa nhỏ này cấp đói chết a!

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Mẫu Tử Liên Tâm (Bốn)

Đem trong nhà hết thầy đầu an bài hảo sau, ta liền cùng căn sinh lại khóa lại môn ra tới. Lần này Lý thăm đến là không có đem chúng ta cựa chi ngoài cửa, chính là từ nàng sắc mặt thượng xem, tựa hồ cũng là không quá hoan nghênh.....

Ta tiến phòng liền cười làm lành nói: "Hắn Lý thăm, lần này cần phải đa tạ người, nếu không có người ở, chúng ta thật đúng là không biết nên làm sao bây giờ đâu!"

Lý thăm mặt trầm xuống nói: "Trước đừng cho ta tăng bốc, trước đem sự tình tỉ mỉ tỉ mỉ hậu hậu cùng ta nói rõ ràng, bằng không đừng nói giúp người, không liên lụy ta liền không tở!"

Ta vội thọc thọc ta lão nhân, hẳn lúc này mới đem sự tình tỉ mỉ tỉ mỉ hậu hậu, triệt để giống nhau tất cả đều nói ra.

Lý thăm nghe xong thẳng toát cao răng tử nói: "Người nhìn xem các người làm đầu là chút cái gì thiếu đạo đức sự a! Quả nhân gia hài tử kiếp sau là muốn đoạn tử tuyệt tôn!"

Kỳ thật làm việc này ta vốn là chột dạ, làm nàng như thế vừa nói liền càng sợ hãi, đảo không phải sợ ngỗ xồm ngực giam, vạn nhất nếu là thật giống nàng nói giống nhau, sau này báo ứng đến con cháu trên người nhưng làm sao bây giờ a?

Vì thế ta liền vội đối nàng nói: "Hắn Lý thăm, người nhưng nhất định phải giúp ta phá phá việc này a!"

Lý thăm bất đắc dĩ nói: "Ngày hôm qua ta chỉ ngắm liếc mắt một cái, liền nhìn ra các người sau lưng nữ quý không phải cái thiện tra, đứa nhỏ này khẳng định lai lịch bất phàm, người nói các người lá gan cũng thật đại, này thời đại còn dám đi ra ngoài quả hài tử! Hiện tại nói lại nhiều cũng là nhàn, hết thầy vẫn là chờ ta thấy kia hài tử rồi nói sau!"

Đương Lý thăm cùng chúng ta cùng nhau về nhà sau, nàng trước làm chúng ta đem cửa mở ra sau, chính mình đi vào, qua sau một lúc lâu mới từ

bên trong kêu chúng ta đi vào! Ta cùng căn sinh đành phải nơm nớp lo sợ đi vào.

Chỉ thấy Lý thâm sắc mặt đặc biệt khó coi, mà kia hài tử này sẽ lại nằm ở trên giường ngủ rồi. Nàng thấy chúng ta tiến vào sau, liền tùy tay vén lên kia hài tử quần áo nói: "Người xem đứa nhỏ này trên người vết sẹo sao? Chắc là đã từng đã làm rất lớn giải phẫu, cùng loại với nội tạng nhờ trình cái loại này. Các người chiêu thượng cái kia nữ quý là hấn mục mục, tiểu tử này trên người liền có nàng mục mục huyết nhục, cho nên đương nàng đã chết sau này mới có thể tìm được con trai của nàng, cũng là có thể tìm được các người! Cái này kêu mẫu tử sát, nếu làm ta ngạnh phá, ta nhưng phá không được."

Ta cùng căn sinh vừa nghe liền luống cuống, vội nôn nóng đối nàng nói: "Đừng a hấn Lý thâm, nếu người có thể nhìn ra tới, liền khẳng định có biện pháp phá, lúc này chúng ta toàn nghe người! Chỉ cần người có thể để cho cái này nữ quý đừng ở đi theo chúng ta là đến nơi!"

Lý thâm xem chúng ta thái độ còn tính thành khẩn, cũng liền sắc mặt hòa hoãn đối chúng ta nói: "Này quý như thế hung, chủ yếu là cũng là vì nàng nhi tử cho các người cấp quả, các người mau đem mãn bạc kia hai vợ chồng kêu trở về, làm cho bọn họ bắt tay hài tử đưa về lúc trước quả hấn nơi đó Cục Công An, đứa nhỏ này ở địa phương khẳng định đã sớm tìm phiên thiên, các người chỉ cần cấp đưa trở về liền khẳng định có thể tìm được người nhà của hấn, như vậy cái kia lệ quý cũng liền sẽ không lại quẩn lầy các người!"

Lý thâm đi sau, ta liền cấp mãn ngân lượng khâu tử gọi điện thoại, làm cho bọn họ nhanh lên trở về một chuyến! Trong điện thoại ta cũng chưa nói ra cái gì sự, ta sợ này hai tên gia hỏa vừa nghe trong nhà nháo quý lại không trở lại, dù sao trước đem bọn họ lừa trở về rồi nói sau!

Nói cũng kỳ quái, tự cấp mãn bạc bọn họ gọi điện thoại lúc sau, kia hài tử liền mấy ngày cũng không tái phạm tà tính. Sau tới mãn bạc trở về sau, ta liền đem sự tình cùng bọn họ nói, làm cho bọn họ mau đem đứa nhỏ này đâu ra đưa về nào đi!

Bọn họ vừa nghe cũng là vẻ mặt kinh hãi, vì thế ngày hôm sau liền đính phiếu mang theo hài tử đi rồi. Chúng ta vốn định việc này liền tính xong rồi, chính là không nghĩ tới mần bạc bọn họ hai vợ chồng lần này đi mấy ngày liền đã trở lại!

Căn sinh hỏi bọn hắn vì sao trở về như thế mau, bọn họ lại nói sợ công an tìm tới, cho nên sớm liền trở về. Ta tưởng tượng cũng là, đứa nhỏ này đưa trở về sau này khẳng định sẽ có công an đi điều tra, bọn họ chạy về tới cũng đối đầu!

Chính là không nghĩ tới việc này mới qua mấy ngày, mần bạc tức phụ liền có chuyện! Chết đặc biệt thảm, ta cùng căn sinh lập tức liền nghĩ đến có thể là bởi vì đứa bé kia! Vì thế liền ép hỏi mần bạc có phải hay không không có đem hài tử ném? Mà là lại bán cho người khác!

Vừa kinh vừa sợ mần bạc mới đối chúng ta nói tình hình thực tế, nguyên lai ngày đó bọn họ đính cưỡng vé vốn không phải đem kia hài tử đưa trở về, hơn nữa lại liên hệ một hộ mua hài tử nhà dưới, bọn họ là tính toán đem kia hài tử đưa đến kia gia đi.

Vốn dĩ hết thấy đâu thực thuận lợi, bọn họ đem hài tử buông sau thu tiền liền đi rồi, chính là không nghĩ tới trở về mới không mấy ngày, kia hài tử thế nhưng chính mình đã trở lại! Lúc ấy bọn họ hai vợ chồng đều dọa không nhẹ, thư lan càng là làm mần bạc đem hài tử trực tiếp ném vào trong núi uy lang!

Nhưng chờ mần bạc đem hài tử ném vào trong núi lại khi trở về, thư lan liền thất cố! Ta cùng lão nhân biết việc này nháo lớn, liền đành phải gọi tới trong thôn cán bộ. Chính là ai cũng không nghĩ tới, chờ thư ký bọn họ gần nhất, thư lan mặt thế nhưng bị người lột đi!

Ta là không dám vào đi xem, liền trực tiếp lôi kéo căn sinh đã trở lại, làm hắn không cần lại trộn lẫn hợp, bằng không khẳng định còn sẽ chọc phải cái kia nữ quỷ. Thư ký bởi vì thư lan da mặt bị lột, liền một mực chắc chắn mần bạc là hung thủ, chúng ta biết việc này nói không rõ, nếu lại trộn lẫn hợp đi vào, kia quả hài tử sợ sớm muộn gì đến lời.....

Ta lão nhân từ trước đến nay lá gan liền tiêu, thư lan chết vốn là đem hấn dọa không nhẹ, chính là không bao lâu liền lại nghe nói mần bạc cũng đã chết, vẫn là cùng thư lan cách chết giống nhau như đúc!

Chúng ta nghe xong liền càng sợ hãi, cho nên các người tới trong thôn đi đầu tra, chúng ta cũng chẳng quan tâm, chỉ cầu cái kia nữ quý đừng tới tìm tới chúng ta.....

Trương tân khải nghe đến đó đột nhiên đứng lên nói: "Cái gì? Người là nói có một cái hài tử cho các người cấp ném trong núi? Là bao lâu thời gian phía trước sự!"

Căn sinh thẫm vừa nghe trương tân khải như thế hỏi, liền thân mình run lên nói: "Có sáu bảy thiên....."

Trương tân khải nghe xong khí thẳng cắn răng cắn! Hấn lập tức quay đầu lại đối tả siêu nói: "Mau, đi ra ngoài gọi người, tổ chức lên núi cứu hộ!" Tả siêu nghe xong lập tức liền chạy đi ra ngoài.

Trương tân khải lúc này mới chậm rãi đối căn sinh thẫm nói: "Tiếp theo nói nói người bạn già là chuyện như thế nào?"

Nhắc tới đến ngư căn sinh, căn sinh thẫm biểu tình chính là cứng đờ, tựa hồ nhớ tới cái gì đáng sợ tới cực điểm sự tình giống nhau, vì thế nàng tiếp tục nhớ lại căn sinh thúc chết.....

Chúng ta biết được mần bạc sự tình sau, liền đi tìm Lý thẫm, chính là nàng lần này lại nói cái gì cũng không chịu giúp chúng ta, còn làm chúng ta dừng lại đi tìm nàng, bằng không liền nàng cũng là tự thân khó bảo toàn!

Không có biện pháp, chúng ta đành phải thiên tới sầm liền quản gia môn trời chặt, hy vọng cái kia nữ quý không cần lại tìm tới môn tới. Kết quả sợ cái gì liền tới cái gì, ngày mới hắc, chúng ta liền nghe được bên ngoài có người gõ cửa.

Chính là chúng ta nào dám đi ra ngoài hỏi là ai, liền cũng không dám lên tiếng trốn ở trong phòng. Sau tới tiếng đập cửa đột nhiên ngừng, chúng

ta còn tưởng rằng này liền không có việc gì đâu? Ai ngờ đến, đột nhiên liền nghe được sấm đại môn "Kèo kẹt....." Một tiếng bị người đẩy ra!

Ta ở cửa sổ nường ánh trăng ra bên ngoài vừa thấy, chỉ thấy một cái thân ảnh nho nhỏ xuất hiện ở trong viện. Ta liếc mắt một cái liền nhận ra là kia hài tử! Thiếu chút nữa liền không kêu ra tiếng, còn hảo căn sinh một phen bùng kín ta miệng.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Mẫu Tử Liên Tâm (Năm)

Lúc này căn sinh nhỏ giọng hỏi ta: "Người như thế nào không khóa môn?"

Nhưng ta chính mình biết, khóa kỹ đại môn sau ta lại kiểm tra rồi mấy lần. Chính là lúc này cũng không phải nói cái này lúc! Ta nghĩ đến ngày đó Lý thẩm nàng dạy ta cứu mạng biện pháp, liền nghĩ lại căn một chút đầu lưỡi bảo mệnh!

Mà khi ta cắn chót lưỡi huyết sau, quay đầu lại lại tìm không thấy căn sinh! Bởi vì trong miệng có huyết, cho nên ta không dám mở miệng nói chuyện, chính là rồi lại sốt ruột muốn tìm đến nhà ta lão nhân!

Liền ở ta không biết làm sao thời điểm, đột nhiên nghe được sau lưng có kỳ quái tiếng vang, ta quay đầu nhìn lại, phát hiện căn sinh chính treo ở nhà ta phòng lương thượng, khó chịu đặt chân..... Ta vừa thấy liền vội chạy tới muốn đi đem hẩn cứu tới.

Ai ngờ liền ở ta lập tức liền phải sờ đến hẩn thời điểm, đột nhiên cảm giác chính mình cổ họng căng thẳng, cổ liền hướng sau ngưỡng qua đi! Ta biết này khẳng định là cái kia nữ quỷ muốn đem ta cũng treo ở phòng lương thượng, vì thế liền đem nghẹn ở trong miệng cái này khẩu huyết phun đi ra ngoài!

Tức khắc ta liền cảm giác cổ buông lỏng, vừa rồi cái loại này thượng không tới khí cảm giác cũng nháy mắt biến mất! Lúc này ta sợ hãi cực kỳ, căn bản không có tâm tư lại đi cứu nhà ta lão nhân, chỉ nghĩ có thể nhanh lên đi ra ngoài chạy trốn đi.

Chính là liền ở ta ra bên ngoài chạy khi lại không thấy rõ dưới chân, cũng không biết là bị cái gì đè vật vướng một chút, cả người liền đi phía trước nhào tới, rồi mới theo ta cảm giác trước mắt tối sầm, tiếp theo liền cái gì cũng không biết!

Trương tân khải nghe căn sinh thâm đem sự tình ngọn nguồn tất cả đều nói một lần sau, tuy rằng hắn không quá tin tưởng việc này là quỷ hồn báo thù, chính là có một số việc hắn lại nhất thời tưởng không rõ. Hiện tại hắn nhất lo lắng vẫn là trong núi đũa bé kia, một cái vài tuổi hài tử một mình ở trong núi đũa như thế nhiều ngày, chỉ sợ là dữ nhiều lành ít!

Vì thế hắn cần lấy điện thoại gọi tới đồng sự, đem căn sinh thâm mang đi, cho dù này tam khởi giết người án cùng nàng không có quan hệ, chính là lừa bán dân cư nàng khẳng định là trốn không thoát!

Trải qua mấy ngày sưu tầm, cảnh sát vẫn như cũ không có ở trong núi tìm được cái kia thần bí tiểu nam hài. Liền ở sở người có chuẩn bị từ bỏ thời điểm, hắn thế nhưng chính mình tìm được rồi trương tân khải.

Hôm nay là chuyên án tổ ở ngư tâm thôn cuối cùng một ngày, tuy rằng cảnh sát không có tìm được chân chính giết người hung thủ, chính là lại phá hoạch cùng nhau lừa bán dân cư án kiện. Duy nhất nhường cho đau lòng chính là hài tử cũng không có tìm được.

Căn cứ căn sinh thâm sở cung cấp manh mối, trương tân khải thực mau liền liên hệ tới rồi tiểu nam hài bị quái địa điểm Cục Công An, bọn họ nơi đó ở phía trước đích xác bị mất một cái 5 tuổi nửa nam hài, tên gọi Lý quân thiên.

Chính là khác người tiếc nuối chính là, hắn mẫu thân ở sự phát sau một tháng tả hữu thời gian tự sát thân vong. Kỳ thật đứa nhỏ này vận mệnh thực đáng thương, hắn sinh ra thời điểm gan liền có nghiêm trọng khuyết tật.

Bởi vì quá tiểu vô pháp làm gan nhỏ tròng giải phẫu, sau tới thật vất vả trường tới rồi ba tuổi, thành công nhỏ tròng hắn mù mù gan. Chính là ai cũng không nghĩ tới, liền ở tất cả mọi người đều cho rằng đứa nhỏ này rất cuộc có thể khỏe mạnh vui sướng trưởng thành khi, lại bởi vì hắn mù mù

một cái nhỏ nhỏ sai lầm, bị bọn buôn người bắt cóc! Sau tới hấn mù mù có lẽ là chịu đựng không được cái này đả kích liền lựa chọn tự sát.

Đương trương tân khải cùng hấn các đ`ông sự hiểu biết đến này đó tình huống sau, đầu bị vì này cảm thấy tiếc hận. Đã có thể ở đại gia đang ở thu thập hành lý, chuẩn bị ngày hôm sau phản thành thời điểm, lại đột nhiên nghe được ngoài cửa có hài tử tiếng khóc.....

Vừa mới bắt đầu bọn họ còn tưởng rằng là trong thôn tiểu hài tử, chính là nghe xong nửa ngày lại không thấy có cái gì người đi hống đưa nhỏ này, xuất phát từ tò mò trương tân khải liền cùng tả siêu cùng nhau đi ra ngoài nhìn xem.

Kết quả này vừa thấy không quan trọng, chỉ thấy một cái cả người là bần tiểu nam hài đang ng ồi ở trên mặt đất khóc lớn! Trương tân khải đột nhiên có loại mãnh liệt cảm giác, đưa nhỏ này chính là Lý quân thiên.

Vì thế hấn liền thử tính kêu hấn một tiếng: "Lý quân thiên?"

Nam hài đột nhiên đình chỉ khóc thút thít, nâng lên tràn đầy nước mắt cùng bần đất khuôn mặt nhỏ, bình tĩnh nhìn trương tân khải nói: "Người như thế nào biết ta kêu cái gì, ta ở cái này địa phương không có cùng người khác đ`ề qua tên của ta!"

Trương tân khải nghe xong trong lòng một trận hưng phấn, hấn cũng mặc kệ tiểu nam hài trên người có bao nhiêu dơ, một tay đem hấn ôm lên nói: "Ta là cảnh sát thúc thúc, chính là chuyên môn tới cứu người!"

Nam hài bán tín bán nghi nói: "Vậy người có thương (súng) sao? Cảnh sát thúc thúc đ`ều có thương (súng)!"

Trương tân khải tâm giác bu ồm cười, chính là tưởng tượng đến đưa nhỏ này là bị người quải tới, khẳng định sẽ đổi nơi này người nhiều vài phần cảnh giác. Nghĩ vậy hấn liền đem áo trên một vén lên, lộ ra chính mình xúng thương (súng) nói: "Xem, này còn không phải là cảnh sát thúc thúc thương (súng) sao? Thứ này là dùng để chuyên đánh quải tiểu hài tử người xấu!"

Lý Thiên Quân ngờ ngác nhìn trương tân khả thương (súng) một hồi, rồi mới lại lớn tiếng khóc lên, hần biên khóc biên nói: "Cảnh sát thúc thúc, người như thế nào mới đến a!"

Bị tiểu gia hỏa như thế vừa hỏi, trương tân khả thế nhưng cũng không ngôn mà chững đờ. Đúng vậy, chính mình như thế nào mới đến a? Nếu sở hữu lừa bán dân cư án kiện đâu có thể ở lúc ban đầu hoàng kim 24 tiểu nội tìm được, có lẽ liền không có như vậy nhiều bi kịch đã xảy ra.....

Ngày nọ, thị nhà ga biển người tấp nập. Một cái hơn ba mươi tuổi hắc y nữ nhân một tay nắm một cái tiểu nam hài; một tay lôi kéo tay hãm rương, cố hết sức hướng công soát vé đi đến.

Lúc này sau lưng một cái nhiệt tâm nông thôn nữ nhân đối nàng nói: "Người này quá nhiều, dễ dàng tễ đến hài tử, tới! Ta giúp người ôm hần."

Hắc y nữ nhân vừa rồi thủy là cự tuyệt, "Không cần, này nhiều người ngừng a! Không cần."

Chính là cái kia nông thôn nữ nhân lại một tay đem tiểu nam hài bế lên nói: "Không có việc gì, ta cũng không lấy gì đồ vật, liền này nơi người nhiều, qua đi liền hảo, mau! Đến người!"

Hắc y nữ nhân vừa nghe, liền vội đem trong tay vé xe trình cho kiểm phiếu nhân viên, chính là đương nàng kiểm hảo phiếu lại quay người lại khi, lại phát hiện sau lưng nông thôn nữ nhân cùng chính mình nhi tử tất cả đều không thấy!

Lúc này nàng mới ý thức được chính mình có thể là gặp bọn buôn người! Vì thế nàng lập tức từ công soát vé chạy ra tới, rồi mới ở phòng đợi qua lại tìm kiếm, chính là bất đắc dĩ nơi này thật sự là người quá nhiều!

Vì thế nàng lại vội vội vàng vàng chạy đến bên ngoài, đột nhiên, nàng liếc mắt một cái liền thấy được vừa rồi cái kia "Hảo tâm" nữ nhân, lúc này nàng trong lòng ngược ôm bất chính là chính mình nhi tử sao?

Vì thế hắc y nữ nhân nổi điên vọt đi lên! Tê tâm liệt phế kêu: "Đem nhi tử trả lại cho ta! Đem nhi tử trả lại cho ta!"

Chung quanh rất nhiều người chỉ là thờ ơ lạnh nhạt, không một cái thương thủ đi ngăn cản! Lúc này một chiếc Minibus ở cách đó không xa ngừng lại, một cái hắc tráng nam nhân từ phía trên đi xuống tới, giơ tay liền cho hắc y nữ nhân một bạt tai, trong miệng còn hùng hùng hổ hổ nói: "Xú ****! Trộm người liền tính, còn đem ta nhi tử cũng cấp mang đi! Người có xấu hổ hay không!"

Hắc y nữ nhân bị này một bạt tai đánh có chút ngậy người, liền ở cái này đương khẩu, nam nhân kia lôi kéo cái kia nông thôn nữ nhân liền thượng Minibus, hắc y nữ nhân lại vẫn là gắt gao đi túm bọn họ, trong miệng hữu khí vô lực kêu: "Trả ta nhi tử, ta không quen biết bọn họ!"

Chính là bất đắc dĩ, bàng quan người không ai nguyện ý tới quản cái này nhân sự, chẳng sợ chỉ là tiến lên hỏi nhiều một câu.....

Cuối cùng hắc y nữ nhân bị cái kia hắc tráng nam từ hung hăng đẩy ở trên mặt đất, hôn mê qua đi.

Một tháng sau, sông đào bảo vệ thành biên.

Một cái biểu tình tiều tụy nữ nhân đi ở duyên hà bờ biển. Này một tháng nàng đã trải qua nhân sinh đủ loại trắc trở, nhi tử ném, lão công cũng cùng chính mình ly hôn.

Nàng thật sự đem chính mình có thể nghĩ đến biện pháp đều thử qua, lại vẫn là tìm không chính mình bị quả nhi tử. Liền ở nàng một người thất hôn lạc phách đi ở trên đường khi, đột nhiên nghe được thân có cái thanh âm nói: "Nếu muốn tìm hồi con của người cũng không khó....."

Nữ nhân nghe xong mãnh vừa quay đầu lại, phát hiện là cái ven đường đoán mệnh lão thái thái.

Mới đầu nàng chỉ là cho rằng lại là một cái tướng lừa nàng tiều bà cốt, chính là không nghĩ tới cái này lão thái thái thế nhưng cho nàng ra một cái

có thể mau chóng tìm v ề nhi tử biện pháp. Chính là đại giới chính là nàng mệnh.....

Nữ nhân không chút nghĩ ngợi liền đồng ý! Nàng dựa theo đoán mệnh lão thái thái giáo nàng biện pháp tự sát đã chết, lâm thời trước nàng một lần lại một lần nghĩ bắt cóc nàng hài tử một nam một nữ, nàng biết, cho dù bọn họ hóa thành tro, chính mình cũng có thể nhận ra bọn họ.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Bắt Mộng Vong (Một)

Hồ điệp là một người tiểu thuyết internet tay bút, bởi vì công tác nguyên nhân nàng phải thường xuyên thức đêm, dần dà liền có mất ngủ tật xấu. Đầu phát nga thân trong khoảng thời gian này nàng chẳng những mất ngủ, có khi thật vất vả ngủ rồi còn ác mộng liên tục.

Tuy rằng nàng tiểu thuyết chủ đề chính là khủng bố tiểu thuyết, chính là hôm nay thiên làm ác mộng cũng đủ nàng chịu được!

Hôm nay nàng một người đi dạo phố, đi tới đi tới đã bị ven đường vây quanh một đám người hấp dẫn. Đi vào đám người vừa thấy, nguyên lai là cái lão bà bà ở bên trong bày hàng bán đồ vật.

Hồ điệp xem lão bà bà sạp thượng đồ vật kỳ kỳ quái quái, có thật nhiều đồ vật hồ điệp thấy đều không có gặp qua. Nhưng trong đó có giống nhau nàng lại là nhận thức, đó chính là cái người Anh-điền phát minh "Bắt mộng vong"!

Đó là một cái dùng lông chim, thuộc da cùng một ít ngư gân tuyến bện giống chuông gió giống nhau đồ vật. Cụ nói có thể bắt được mỹ lệ cảnh trong mơ, tiêu tán nhân tâm trung ác mộng. Đây chẳng phải là hồ điệp hiện tại nhất yêu cầu sao?

"Bà bà, cái này bắt mộng vong như thế nào bán?" Hồ điệp khách khí hỏi.

Lão bà bà nâng lên kia vẫn đục hai mắt, trên dưới đánh giá hồ điệp vài lần nói: "Nha đầu, người biết đây là làm cái gì dùng sao?"

Hồ điệp gật gật đầu nói: "Biết, là làm người có thể có cái mộng đẹp đồ vật."

Nhưng lão bà bà lại lắc đầu nói: "Không đúng, đây là có thể bắt giữ cảnh trong mơ đồ vật, nếu người thường xuyên làm ác mộng, nó liền có thể đem người sở hữu ác mộng vây ở trong đó, thứ này có chút năm đầu, người xác định muốn?"

"Đương nhiên, ta thực thích. Bao nhiêu tiền?" Hồ điệp khẳng định nói.

Lão bà bà xua xua tay nói: "Nếu người thật muốn muốn, ta có thể tiện nghi chút bán cho người, chính là người nhớ kỹ, thứ này ngàn vạn không cần lộng hồng rỗi, bằng không bên trong ác mộng liền sẽ tất cả đều chạy ra....."

Hồ điệp nghe xong sửng sốt, nàng không nghĩ tới cái này lão bà bà còn nói rất mơ hồ, chính là đương nàng nghe được lão bà bà báo giá cả sau, liền không nói hai lời đem cái này nhìn qua thực thần bí bắt mộng võng mua.

Hồ điệp về nhà sau liền đem nó treo lên, đừng nói, thứ này một treo ở đầu giường, thật là có một loại Bắc Mĩ người Anh-điêng bộ lạc cảm giác. Vào lúc ban đêm, hồ điệp sớm liền ngủ hạ.

Cũng không biết là bởi vì có cái này bắt mộng võng nguyên nhân, vẫn là ngày đó nàng ngủ sớm, dù sao một đêm vô mộng, ngủ vô cùng thơm ngọt. Sáng sớm hôm sau, nàng liền tinh thần gấp trăm lần lên công tác.

Hồ điệp cảm giác chính mình đã lâu không có như thế tốt giấc ngủ chất lượng, nàng ngẩng đầu nhìn thoáng qua cái kia bắt mộng võng, chẳng lẽ thật là nó ở khởi tác dụng?

Công tác một buổi sáng hồ điệp nhiều ít có chút mệt, nàng lay động một chút chính mình có chút cứng đờ xương cổ, liền muốn đi tủ lạnh tìm

chút ăn. Lúc này đột nhiên nghe được dưới lầu có chút âm ỹ thanh âm, nàng từ trên cửa sổ đi xuống vừa thấy, thế nhưng có chiếc xe cảnh sát ngừng ở phía dưới.

Bởi vì thói quen nghề nghiệp, hồ điệp đối những việc này đều tương đối tò mò, vì thế nàng tựa như một cái thâm niên phóng viên giống nhau, cần bao lần xuống lầu. Kết quả nàng mới vừa đi đến lầu hai liền phát hiện, nguyên lai xảy ra chuyện chính là cùng nàng một cái đơn nguyên 202 thất.

202 cửa đứng rất nhiều hàng xóm, hồ điệp cũng chỉ có thể ở cửa hướng bên trong nhìn xung quanh. Ngày hộ nhân gia nàng không phải rất quen thuộc, chỉ là biết nam chính là cái cơ quan đơn vị tiểu nhân viên công vụ, mà nữ hình như là cái nào tiểu học lão sư.

Đang ở hồ điệp ở cửa cùng đại gia cùng nhau hướng bên trong nhìn xung quanh, xem có thể hay không nghe được chút cái gì khi, liền thấy hai cảnh sát từ bên trong nâng ra một cái cồng tơi, nhìn dáng vẻ mặt trên hẳn là cái người chết.

Cái này xem nào nhiệt người lập tức liền rần một chút tản ra, chỉ còn lại có hồ điệp một người ngây ngốc đứng ở nơi đó. Đương cảnh sát nâng cồng từ bên người nàng đi ngang qua khi, nàng liếc mắt một cái liền thấy được cồng vươn một bàn tay.

Đó là một nữ nhân tay, bởi vì ngón tay thượng đốm lệt sơn móng tay. Đương nữ nhân này tay từ cồng rút ra tới khi, hồ điệp trong đầu đột nhiên hiện lên một cái hình ảnh.

Hình ảnh mơ hồ không rõ, hình như là có người chính cần một cái cái gì đồ vật lạc ở một nữ nhân cổ. Hình ảnh lại chợt lóe, lần này hồ điệp thấy rõ ràng, đây chẳng phải là lầu hai nữ chủ nhân sao? Chỉ thấy nàng đang ở liều mạng giữa giữa, nhưng cuối cùng vẫn là bị người cấp lạc chết ở trong nhà.

Này đó không nổi liền hình ảnh không ngừng ở hồ điệp trong đầu thoáng hiện, giống như là điện ảnh báo trước phiến giống nhau. Đang ở

nàng hoảng hốt gian, cảnh sát đã phong tỏa hiện trường, rồi mới mang theo sở hữu vật chứng rời đi.

Lúc này lâu ba Lưu thăm đối đại gia nói: "Thấy không? Ta nghe nói lâu hai cái kia nữ lão sư làm người cấp giết chết ở trong phòng! Hình như là bị lặc chết!"

Lưu thăm đối diện Triệu thúc lại lắc đầu nói: "Đừng nói bừa, ta xem chính là cấp trực tiếp bóp chết! Đừng nhìn cái kia nữ lão sư ngày thường nhìn qua rất đứng đắn, chính là có một lần ta liền nhìn đến có cái xa lạ nam nhân đưa nàng về nhà, tiếp theo hai vợ chồng liền sảo lên!"

"Nha! Kia chẳng lẽ là nàng lão công giết?" Lần một Vương bà nội cũng đi lên xem náo nhiệt.

Nhưng Lưu thăm lại khẳng định nói: "Không thể, ta xem nàng lão công rất thành thật người, nói nữa, ta chính là biết hắn mấy ngày trước đi công tác! Căn bản không ở nhà."

Này đàn bát quái hàng xóm nhóm liền người một câu ta một câu ở chỗ này nói lung tung, hồ điệp nhưng không có thời gian đang nghe bọn họ ở chỗ này nói hươu nói vượn, vì thế liền xoay người lên lầu.

Về đến nhà sau, nàng còn đang suy nghĩ phía trước chính mình trong đầu xuất hiện đoạn ngắn, là chính mình ảo giác? Vẫn là thần quái siêu thuyết viết nhiều, cũng có thể thông linh?

Lúc này hồ điệp trong lúc vô tình nhìn thoáng qua chính mình cánh tay, lại phát hiện ở chính mình cánh tay thượng thế nhưng có một đạo hoa ngân, xem ánh mắt không giống như là tân hoa thương, chung quanh làn da đều có chút sưng đỏ nhiễm trùng.

Hồ điệp vừa thấy, liền vội lấy ra ngoại dụng thuốc mỡ cấp chính mình bôi thượng, chính là chính mình cái gì thời điểm đem chính mình hoa thương lại như thế nào cũng nhớ không rõ.

Hôm nay lại là biên tập thúc giục bản thảo ngày, hồ điệp nhìn thoáng qua chính mình hôm nay thành quả, xem ra buổi tối lại muốn tăng ca thêm giờ mới được! Vì thế nàng liền đơn giản ăn chút gì liền bắt đầu đốt đèn ngao du chiến đấu hăng hái.

Cũng không biết nàng viết đến vài giờ, thẳng đến hồ điệp nghe được phòng ngủ truyền đến xôn xao thanh âm, nàng cũng là cả kinh, rồi mới liền lập tức chạy tới phòng ngủ.

Hồ điệp chính mình một người trụ thói quen, cho nên buổi tối có chút cái gì thanh âm, nàng vẫn là có thể lý trí ứng đối. Đương đến đi vào phòng ngủ vừa thấy, chỉ thấy treo ở đầu giường bắt mộng võng thế nhưng rơi xuống đất.

Xem ra là chính mình thô tâm đại ý không có quan cửa sổ, lúc này mới làm gió to cấp thổi xuống dưới. Hồ điệp thật cẩn thận từ trên mặt đất nhặt lên bắt mộng võng, kết quả phát hiện trong đó một cây ngư gân tuyến chặt đứt.

Lúc này hồ điệp nghĩ tới cái kia lão bà bà nói, trong lòng nhiều ít có chút thấp thỏm bất an. Nhưng nàng lại cẩn thận vừa thấy, phát hiện chỉ là hồng rồi một chút, chỉ cần đem hai căn mặt võ tiếp thượng là đến nơi, hẳn là không có gì vấn đề lớn, nghĩ đến đây hồ điệp liền động thủ đem bắt mộng võng đoạn rút địa phương cấp tiếp thượng!

Nàng còn xem như tâm linh thủ xảo, tu bổ quá bắt mộng võng cùng phía trước không có quá nhiều bất đồng, không biết nó làm hồng người khẳng định là nhìn không ra tới.

Hồ điệp đặc ý nhìn chính mình tay nghề, rồi mới lại đem này treo ở đầu giường.....

Chương 06 Cái Chuyện Xưa Bắt Mộng Võng (Nhị)

Hồ điệp một người đứng ở tiểu khu xanh hoá trung, nàng biết chính mình đang đợi một người. Chính là chờ chính là ai lại có chút nhớ không rõ! Nàng có chút mê mang nhìn nơi xa đi tới một nam một nữ.

Tức khắc trong lòng có loại nói không nên lời bi phẫn, một thanh âm ở nàng trong lòng nói: "Vì cái gì? Ta chẳng lẽ đối hử không tốt sao? Vì cái gì?!"

Trong lòng ủy khuất cùng đau lòng làm hồ điệp khổ sở vô pháp hô hấp, nhưng nàng lại không rõ vì cái gì sẽ như vậy, chính mình rõ ràng không quen biết người nam nhân này là ai a? Đến nỗi nữ nhân kia, hồ điệp là nhận thức.

Kia bất chính là lần hai cái kia nữ lão sư sao? Nàng không phải đã chết sao? Nghĩ đến đây hồ điệp liền lặng lẽ theo đi lên.....

Hồ điệp mắt thấy nam nhân kia cùng nữ lão sư cùng nhau vào 202, nàng trong lòng lại là một trận không ngọn nguần hận. Chính mình đây là xảy ra chuyện gì? Người khác hòng hạnh xuất tường chính mình vì cái gì như thế khổ sở?

Cũng không biết hồ điệp ở ngoài cửa đứng bao lâu, thẳng đến nam nhân ra cửa rời đi sau, nàng mới thẳng ngơ ngác đứng ở 202 trước cửa, liền thấy vừa rồi còn khóa trái cửa phòng, lúc này thế nhưng chính mình từ bên trong mở ra!

Hồ điệp lạnh lùng cười, rồi mới nhẹ nhàng đẩy cửa đi vào. Bởi vì phòng ốc cách cục đều không sai biệt lắm, cho nên hồ điệp liền quen cửa quen nẻo đi tới phòng ngủ.

Lúc này liền nghe phòng ngủ truyền đến một cái lười biếng thanh âm, "Thân ái, như thế nào còn không có đi a?"

Hồ điệp đi vào phòng ngủ, thấy một cái nửa thân trần nữ nhân nằm nghiêng ở trên giường. Nàng tiến lên dùng trong tay tế thẳng một chút liền thít chặt nữ nhân kia cổ! Sự phát đột nhiên, nữ nhân liền kêu đều không có tới cập kêu một tiếng, chỉ là không ngừng dùng hết toàn lực tránh thoát.

Bất đắc dĩ yết hầu bị lạc, nữ nhân chỉ có thể phí công khắp nơi loạn thảo! Nhưng không một hử công phu liền vẫn không nhúc nhích! Hồ điệp

nhìn nhìn chính mình cánh tay, thế nhưng bị nữ nhân vừa rồi vô ý thức loạn trào cấp trào bị thương.

Chính mình thế nhưng giết người! Hồ điệp bị trước mắt một màn kinh ra một thân mồ hôi lạnh, đang ở nàng không biết làm sao thời điểm, mạch một chút mở bừng mắt chữ! Nguyên lai này hết thấy chỉ là một giấc mộng.....

Nàng kéo mỗi một thân mình từ trên giường xuống dưới, kết quả chân mới vừa một chạm đất, lập tức liền cảm giác đầu choáng váng não trướng, như là căn bản không ngủ quá giống nhau. Loại cảm giác này cũng không xa lạ, chỉ cần nàng một thức đêm tăng ca liền sẽ cái dạng này.

Vì thế nàng liền đuổi cái đại đại lười eo, rồi mới chuẩn bị tìm điểm đồ vật đương cơm sáng ăn. Mà khi nàng trải qua trước gương khi, đột nhiên nhìn đến chính mình trên tay thương, một chút khiến cho nàng nhớ tới đêm qua cái kia mộng.

Cái này miệng vết thương thế nhưng cùng trong mộng giống nhau như đúc, chỉ là khác nhau ở chỗ miệng vết thương là ngày hôm qua ban ngày cũng đã xuất hiện, mà mộng lại là đêm qua mới làm.

Hồ điệp thở dài, xem ra chính mình thật là khủng bố tiểu thuyết viết nhiều, thế nhưng nhìn đến chính mình miệng vết thương là có thể liên tưởng ra một cái giết người ác mộng tới! Nàng cũng là hết chỗ nói rồi.

Bất quá đêm qua mơ thấy có thể trở thành nàng tiếp theo bộ tiểu thuyết tư liệu sống, nghĩ đến đây, hồ điệp liền đềbút đem tới hôm qua cái kia khủng bố ác mộng viết ra tới, lấy bị sau dùng.

Mấy ngày nay trong tiểu khu đặc biệt náo nhiệt, hồ điệp mỗi lần đi đi ra cửa siêu thị thời điểm, đều có thể nhìn đến cảnh sát ở trong tiểu khu mặt sò chế giễu tra. Bọn họ chủ yếu là đi điều tra 202 gái chưa chồng nghiệp chủ nhân tế quan hệ.

Nhưng nói cũng kỳ, cái này 202 cùng trong tiểu khu bằng gì một nhà đều không có một cái thực lạc, nhiều nhất liền biết nữ chính là lão sư, nam

chính là cơ quan nhân viên công vụ.

Mấy ngày nay nam thật là đi công tác, biết được thế tử xảy ra chuyện sau cũng là nhanh chóng đuổi trở về. Chính là cụ nói cảnh sát hiện trường thăm dò, người quen làm án khả năng tính cực đại!

Cửa sổ đầu là hoàn hảo, trong phòng cũng không có một chút đánh nhau dấu vết, nhất khả nghi chính là trong nhà tài vụ một chút cũng ít. Hung thủ tựa như một cái u linh giống nhau lặng yên không một tiếng động giết người, lại lặng yên không một tiếng động rời đi.

Chuyện này bị trong tiểu khu các bác gái truyền vô cùng kì diệu, càng có cực giả nói đây là quỷ hồn giết người! Hồ điệp nghe xong cũng bất quá là cười cho qua chuyện, tuy rằng nàng là viết quỷ chuyện xưa, chính là lại là cái rõ đầu rõ đuôi thuyết vô thần giả, cũng không tin tưởng quỷ thần.

Buổi tối ngủ trước, hồ điệp nhìn đầu giường bắt mộng vọng phát ngốc, nàng thực hoài nghi có phải hay không bởi vì thứ này làm hỏng, cho nên nàng đêm qua mới có thể làm cái kia không vào giấc mộng đâu?

Nghĩ vậy thì, nàng liền nghĩ lại cấp cái này bắt mộng vọng một cái cơ hội, nếu đêm nay chính mình còn ngủ không tốt, kia ngày mai liền đem này phá mộng ném đi!

Không nghĩ tới, hồ điệp thế nhưng một đêm vô mộng ngủ đến hừng đông. Đương di động chuông hồ báo thức vang lên khi, nàng mới sâu kín chuyển tỉnh. Đêm nay ngủ quá thơm! Có lẽ cái này bắt mộng vọng vẫn là dùng, cũng không có bởi vì chính mình phía trước vô tâm chi thất cấp làm hư rớt.

Mà khi nàng đi vào trong WC chuẩn bị rửa mặt đánh răng khi, đột nhiên từ trong gương nhìn đến chính mình đây mặt vết máu! Hồ điệp cúi đầu vừa thấy, trước ngực cũng có vài giọt vết máu, hơn nữa tất cả đầu khô cạn.

Nàng vội dùng tay lau một phen cái mũi, kết quả cái gì cũng không có, xem tình huống hẳn là nửa đêm thời điểm cái mũi xuất huyết, vì thế nàng đành phải mở ra vòi nước đem trên mặt huyết toàn bộ tẩy rớt.

Xem ra chính mình mấy ngày này có chút thượng hoả, hẳn là ăn chút hạ sốt đờ vật!

Ban ngày hồ điệp cùng trách nhiệm chủ biên ở bên ngoài nói chuyện hạ bộ tiểu thuyết ký hợp đồng sự tình, xong việc sau nàng liền một người trở về đi, nhưng mới vừa đi đến tiểu khu cửa liền thấy hai chiếc xe cảnh sát khai đi vào, chẳng lẽ 202 án tử phá?

Hồ điệp luôn luôn là nhịn không được chính mình lòng hiếu kỳ, vì thế liền triêu xe cảnh sát chạy phương hướng theo qua đi.....

Kết quả xe cảnh sát cũng không phải khai hướng về phía lần trước án phát 202, mà trực tiếp khai đi trong tiểu khu duy nhất một mảnh khu biệt thự. Nơi đó ở vào tiểu khu mảnh đất trung tâm, bên trong tọa lạc 6 ống ba tầng tiểu biệt thự.

Xe cảnh sát chạy đến trong đó một ống bên ngừng lại, mà nơi đó đã sớm vây đầy xem náo nhiệt tiểu khu cư dân. Hồ điệp thật vất vả mới tiến lên đi, liền nghe một vị bác gái nhỏ giọng nói: "Ta đầu ở chỗ này xem đã nửa ngày, vẫn là ta nói cho người giúp việc báo cảnh đâu!"

Nguyên lai này biệt thự thuê người giúp việc mỗi ngày buổi sáng đầu sẽ đúng giờ tới quét tước, này biệt thự phòng trộm môn là mật mã khóa, cho nên người giúp việc chỉ cần đưa vào cỗ chủ cấp mật mã liền có thể tiến vào.

Hôm nay buổi sáng 10 điểm, người giúp việc cùng thường lui tới giống nhau xuất hiện ở biệt thự trước, mà khi nàng mở ra phòng trộm môn khi, lại thấy cửa hiên đến phòng khách dọc theo đường đi tất cả đều là vết máu! Lúc ấy nàng cũng dọa choáng váng! Nhưng lại không dám tùy tiện báo nguy, vì thế nàng liền chậm rãi đi vào.

Theo một đường vết máu, người giúp việc đi tới lầu hai phòng ngủ, mà vết máu càng là một đường kéo dài đến trên giường. Nàng chậm rãi xốc lên chăn vừa thấy, lập tức kinh nói không ra lời.....

Chỉ thấy nhà này nam chủ nhân tròng mắt chữ nằm ngửa ở trên giường, hấn hạ thân là một mảnh huyết nhục mơ hồ, xem tình huống không biết đã chết thời gian dài bao lâu!

Chấn kinh quá độ người giúp việc một đường nghiêng ngả lão đảo chạy ra biệt thự, vừa lúc gặp được vừa rồi vị kia bác gái, nàng lúc này mới kêu to: "Ra mạng người! Ra mạng người!"

Cảnh sát tiếp cảnh sau nhanh chóng phong tỏa hiện trường, chính là lại không có nói vào tay bất luận cái gì hữu dụng manh mối.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Bất Mộng Vong (Tam)

Này hộ nhân gia nam nhân kêu uông khải, trước một trận vừa mới tang thể, hấn cũng là một nhà hậu cần công ty lão tổng, gia cảnh tương đương giàu có.

Hiện trường trừ bỏ người bị hại cùng người giúp việc dấu chân ngoại, không có kẻ thứ ba. Hơn nữa cửa sổ cũng đều không có bất luận cái gì bị phá hư dấu vết. Pháp y bước đầu cho rằng uông khải là chết vào mất máu quá nhiều.

Chính là nhất quỷ dị chính là, từ hiện trường vết máu thượng xem, hấn lúc ấy hấn là chạy xuống lầu muốn đi cầu cứu, chính là đi tới cửa lại bị người kéo trở về, rồi mới liền hiện ra vì hiện tại cái này "Đại" tư thế chết ở trên giường.....

Hồ điệp có chút mê mang đứng ở trong đám người, cái này khu biệt thự là nàng lần đầu tiên tới, chính là lại có một loại giống như đã từng quen biết quen thuộc cảm, cái này làm cho nàng rất là hoang mang.

Lúc này cảnh sát nâng ra người bị hại thi thể, hồ điệp xem sau trong lòng rung mình, tiếp theo nàng trước mắt liền xuất hiện một người nam nhân dùng tay che lại hạ thể, bước đi tập tễnh chạy ở phía trước, chói mắt máu tươi chảy đầy đất đều là.....

Hồ điệp một cái giật mình phục hồi tinh thần lại, lúc này xem náo nhiệt người đầu đi không sai biệt lắm, nhưng hồ điệp trong lòng lại loạn cực kỳ, nàng nhớ rõ lần trước 202 xảy ra chuyện thời điểm chính mình cũng từng có quá như vậy cảm giác.

Đây là chuyện như thế nào? Vừa rồi hình ảnh chân thật tựa như chính mình liền tại hiện trường vụ án giống nhau! Hồ điệp lắc lắc đầu, tưởng thoát khỏi cái loại này choáng váng cảm giác, chính là lại giống như không có cái gì dùng.

Sau khi về đến nhà, nàng vì chính mình thả một hồ nước ấm, tưởng tắm nước nóng, mà cái loại này không thoải mái cảm giác cũng nháy mắt biến mất! Ngâm mình ở nước ấm làm nàng suy nghĩ rõ ràng không ít, vừa rồi những cái đó kinh tủng hình ảnh tuy nói chỉ là chợt lóe mà qua, lại ở nàng trong lòng để lại khó có thể ma diệt chấn động.

Vốn dĩ nàng hôm nay buổi tối còn tưởng thêm cái ca đêm, chính là hiện tại xem ra vẫn là đi ngủ sớm một chút đi! Lau khô trên người thủy sau, hồ điệp liền chui vào trong ổ chăn, nàng đầu mới vừa một dính gối đầu liền ngủ rồi.....

Mơ mơ màng màng gian, hồ điệp cảm giác chính mình đứng ở hôm nay xảy ra chuyện kia đóng biệt thự trước, nàng cũng không biết chính mình vì cái gì sẽ đến nơi này, phảng phất chính mình thân mình không chịu đại não khống chế giống nhau.

Loại này tiêu tam tầng biệt thự giá nhà thực quý, hồ điệp từng không ngừng một lần ảo tưởng, tương lai chính mình nào bộ tiêu thuyết có thể đại mua, nàng nhất định phải mua trong đó một đống. Hiện giờ nàng liền đứng ở biệt thự cửa, lại cảm giác phương diện này vô cùng quỷ dị.

Lúc này biệt thự môn vô thanh vô tức khai, hồ điệp nhấc chân đi vào. Trang hoàng quả nhiên cùng nàng trong tưởng tượng giống nhau hết sức xa hoa, vừa thấy chính là cái thổ hào phòng ở!

Hồ điệp quen cửa quen nẻo đi tới phòng bếp, ở dụng cụ cắt gọt giá thượng tùy tay vừa kéo, liền lấy ra một phen sắc bén dịch cốt đao tới!

Nàng tay cầm dao nhọn chậm rãi triền lều hai phòng ngủ đi đến, ai ngờ ở trái qua phòng khách một mặt đại trước gương khi, hồ điệp đột nhiên xuyên thấu qua ngoài cửa sổ ánh trăng, nhìn đến trong gương người thế nhưng không phải chính mình bộ dạng, mà là một cái sắc mặt trắng bệch xa lạ nữ nhân.....

Kính trước thân ảnh chỉ là chợt lóe mà qua, hồ điệp không hề có do dự hướng đi lều hai phòng ngủ. Đương nàng đứng ở nam nhân kia bên người khi, nam nhân còn ở chiêu sâu ngủ say bên trong.

Hồ điệp nhìn đến chính mình chậm rãi giơ lên trong tay dịch cốt đao, chỉ thấy hàn quang chợt lóe, nàng liền cảm giác một cỗ ấm áp chất lỏng bắn tới rỗ trên mặt, tiếp theo liền nghe được một người nam nhân tê tâm liệt phế tiếng kêu thảm thiết.

Huyết nháy mắt chảy một giường, nhiễm hồng tuyết trắng khăn trải giường, nam nhân ở trên giường giãy giụa vài giây sau, liền đứng dậy hướng dưới lều chạy tới. Hồ điệp cười lạnh một tiếng liền đuổi theo, đem đang muốn mở cửa nam nhân một phen túm ngã xuống đất.

Nam nhân nhìn thoáng qua hồ điệp, rồi mới hoảng sợ nói: "Người? Như thế nào là người! Người không phải..... Cứu..... Mệnh! Cứu....."

Hồ điệp không có cho hắn quá nhiều kêu cứu cơ hội, mà là túm nam nhân đầu tóc đem này lôi trở lại lều hai phòng ngủ. Nàng sức lực đột nhiên biến rất lớn, nhẹ nhàng vung liền đem nam nhân ném trở về trên giường.

Nam nhân hai mắt tròn tròn, đau nước mắt chảy ròng, hắn thân thể không ngừng run rẩy, hạ thân huyết chính tha thiết ra bên ngoài chảy..... Ngăn cũng ngăn không được.

"Lão..... Lão....." Nam nhân dùng hết cuối cùng sức lực cũng không ra nói một câu hoàn chỉnh nói, chỉ thấy hắn tóc thiên, đồng tử liền khuếch tán.

Lúc này hồ điệp trong lòng vừa kinh vừa sợ, chính là thân thể lại không chịu chính mình khống chế đi tới lều một phòng khách. Liền ở nàng lại

một lần trải qua kia mặt gương thời điểm, đột nhiên nhìn đến trong gương cái kia đây người là huyết xa lạ nữ nhân, chính nhìn chăm chăm chính mình quỷ dị cười.....

"A!" Hồ điệp đây người đổ mồ hôi từ trên giường ngẩng dậy, nàng dùng sức thở phì phò, toàn thân run cái không ngừng. Chính mình đây là xảy ra chuyện gì! Sao sẽ lại mơ thấy giết người hiện trường đâu?

Một hồi lâu nàng mới ổn định tâm thần, rồi mới chậm rãi đi xuống giường sau, rửa mặt, chính là lại trở lại trên giường thời điểm lại không có nửa điểm buồn ngủ.

Hồ điệp ở trên giường lăn qua lộn lại, mãi đầu óc đâu là vừa mới cái kia ác mộng, cuối cùng thật sự không có biện pháp, nàng đành phải mở ra máy tính, tra một tra hôm nay biệt thự giết người án người bị hại là ai.

Kết quả một tra không quan trọng, nàng phát hiện cái này uông khải chính là bản địa nổi danh phú hào, hẳn ảnh chụp ở trên mạng tùy tiện một lục soát liền một đống. Nhưng là nhất khác hồ điệp kinh hãi chính là, cái này chính mình chưa bao giờ có gặp qua uông khải, đúng là vừa rồi trong mộng bị chính mình giết chết nam nhân!

Lần này hồ điệp có chút sợ hãi, nếu lần trước cái kia ác mộng là bởi vì chính mình ngày có chút suy nghĩ mới có thể đem có đi đầu mộng, kia lần này liền khẳng định không phải, bởi vì nàng thấy đầu không có gặp qua cái này uông khải, nàng lại như thế nào sẽ bằng bạch vô có mơ thấy hẳn đâu?

Trên mạng về uông khải đường viên hoa tin tức rất nhiều, trong đó nhất oanh động chính là khoảng thời gian trước có quan hệ với hãn thê tử tự sát sự kiện.

Nguyên lai cái này uông khải ở mấy năm trước cũng bất quá là cái kẻ nghèo hèn, hãn thê tử đi đến tuyệt lúc ấy trong nhà đi đầu kiện thực hảo, lại một lòng yêu uông khải cái này cái gì đầu không có nam nhân. Vì tình yêu, nàng cùng trong nhà đoạn tuyệt lui tới, quyết tâm phải gả cho uông khải cái này tiểu tử nghèo.

Sau tới, đi ền tuyệt trong nhà vẫn là bỏ vốn giúp uông khả khai gian công ty, bởi vì bọn họ thật sự không nghĩ chính mình nữ nhi đi theo hẳn chịu khổ chịu tội. Còn hảo uông khả tuy rằng cái gì gia sản đâu không có, lại rất có đầu óc! Không mấy năm thời gian hẳn li ền từ một nhà tiểu công ty lão bản phát triển cho tới bây giờ này đó sản nghiệp.

Theo lý thuyết hiện tại ngày hảo quá, đi ền tuyệt lại là ở hẳn nhất thời điểm khó khăn gả cho hẳn, hiện giờ hai người kia cảm tình hẳn là thực hảo mới đúng. Chính là lại không biết vì cái gì, đi ền tuyệt ở phía trước đoạn thời gian đột nhiên ở trong nhà tự sát đã chết!

Đi ền tuyệt người nhà vì thế còn đại động can qua đem uông khả cáo thượng toà án, nói là hẳn hại chết chính mình nữ nhi. Chính là trải qua công an cơ quan đi ều tra, đi ền tuyệt thật là tự sát chết. Chính là nàng cụ thể vì cái gì, li ền không được biết r ồi.

Nhưng là cụ trên phố truy ền lưu, là bởi vì uông khả ở bên ngoài tìm tiểu tam, sau tới bị đi ền tuyệt phát hiện sau, nàng nhất thời không tiếp thu được chính mình như thế toàn tâm toàn ý đi ái một người nam nhân, thế nhưng sẽ phản bội chính mình, trong lúc vạn niệm câu hồi ướng được tự sát.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Bất Mộng Vỡng (Bốn)

Đúng là bởi vì cái này nghe đồn làm đi ền tuyệt nhà mẹ đẻ vẫn luôn cho rằng, đi ền tuyệt chết cùng uông khả thoát không được quan hệ. Nhưng bất đắc dĩ chính là, hiện tại uông khả cũng không phải là mấy năm trước tiểu tử nghèo, bọn họ Đi ền gia muốn động hẳn là căn bản không có khả năng!

Hồ điệp xem xong trên mạng này đó bát quái tin tức sau, sửng sốt hồi lâu, lúc sau nàng li ền lại ở trên mạng lục soát đi ền tuyệt ảnh chụp, đáng tiếc đi ền tuyệt làm người phi thường điệu thấp, cho nên trên mạng ảnh chụp rất ít, ngẫu nhiên có mấy trương cũng đều không phải chính mặt.....

Nhưng chính là này mấy trương không phải chính mặt ảnh chụp, lại làm hồ điệp trong lòng cả kinh! Tuy rằng nàng cũng không có nhìn đến đi ền tuyệt bộ dáng, nhưng là hồ điệp trong lòng biết, chính mình trong mộng cái

kia quỷ dị nữ nhân chính là diên tuyết! Mà chính mình trong mộng tình cảnh rất có khả năng chính là uông khả bị giết trải qua.

Nghĩ đến đây, hồ điệp tuy rằng thực sợ hãi, nhưng nàng vẫn là đê bút đem cái thứ hai ác mộng ký lục xuống dưới, bởi vì nàng có loại dự cảm, sự tình còn không có kết thúc.

Cảnh sát này đầu cũng là sứt đầu mẻ trán, cùng cái trong tiểu khu đã xảy ra hai khởi huyết án, lại đầu một chút có giá trị manh mối đầu không có. Bởi vì uông khả là bản địa danh nhân, cho nên xã hội chú ý độ rất cao, đã có mấy nhà báo chí gọi điện thoại dò hỏi vụ án tiến triển như thế nào!

Cuối cùng không có biện pháp, cảnh sát đành phải treo giải thưởng 5 vạn, hy vọng có cảm kích người có thể cung cấp hữu dụng manh mối trợ giúp phá án.....

Tục ngữ nói có tiền có thể sử quỷ đẩy ma, này treo giải thưởng vừa ra, quả nhiên có không ít người gọi điện thoại chủ động cung cấp manh mối, đáng tiếc đầu là chút không có gì giá trị tin tức, trừ bỏ một cái.

Hôm nay buổi tối, Cục Công An hình cảnh đại đội trong văn phòng vang lên một trận chói tai tiếng chuông, đang ở trực ban tiểu Lưu đang ngủ say. Hắn có chút mê hoặc tiếp khởi điện thoại nói: "Người hảo, nơi này hình cảnh đại đội....."

Chỉ nghe điện thoại kia đầu truy vấn đến một nữ nhân thanh âm nói: "Người hảo, ta có thể cung cấp các người một cái về uông khả bị giết án manh mối."

Tiểu Lưu mấy ngày nay nhận được loại này điện thoại đã không dưới mấy trăm cái, vì thế hắn liền quán tính cầm lấy bút, rồi mới hình thức hóa nói: "Tốt, ta hiện tại đang ở ký lục, người có thể nói."

Tiếp theo trong điện thoại nữ nhân liền nói cho tiểu Lưu một cái quan trọng manh mối, làm hắn nháy mắt buồn ngủ toàn vô.

Cúp điện thoại sau, tiểu Lưu liền sắc mặt khẩn trương chạy tới đội trưởng văn phòng gõ cửa. Bọn họ đại đội trưởng Lý Cường cũng là vẻ mặt vây dung tới mở cửa, vừa thấy là tiểu Lưu liền mắng: "Nếu là không có đến muốn manh mối xem ta như thế nào thu thập người!"

Tiểu Lưu lại hưng phấn nói: "Có a! Đội trưởng, ta rốt cuộc nhận được một cái hữu dụng manh mối! Vừa rồi có cái nữ nhân đánh tới nặc danh điện thoại nói, uông khải kỳ thật là cùng mấy ngày hôm trước cùng tiểu khu, 202 giết người án cái kia bị hại nữ lão sư là tình nhân quan hệ!"

Lý Cường nghe cũng là một trận kinh ngạc, đây chính là hần trăm triệu không nghĩ tới. Nhưng nguyên nhân chính là vì vừa rồi điện thoại là nặc danh đánh tới, cho nên sự tình thật giả còn chờ xác minh.

Có phương hướng sau này, tra hai người sinh thời quan hệ vẫn là rất đơn giản. Cảnh sát ở điện tín công ty đi đều lấy hai người sinh thời trò chuyện ký lục, phát hiện này hai cái mặt ngoài không có bất luận cái gì giao thoa người, thế nhưng mỗi ngày đều có một hai cái giờ trò chuyện khi trường.

Sau tới cảnh sát lại ở bất động sản theo dõi phát hiện uông khải ở sinh thời đi qua vài lần 202! Đầu là ở 202 nam chủ nhân không ở nhà thời điểm đi. Lúc này 202 nam chủ nhân Tần lỗi liền lập tức thành nhất có động cơ giết người người bị tình nghi.

Chính là cảnh sát ở kế tiếp đi điều tra Tần lỗi khi lại phát hiện, hần cũng không có gây án thời gian, đệ nhất khởi giết người án phát sinh sau thời điểm, người khác ở nơi khác đi công tác; mà đệ nhị khởi giết người án phát sinh khi, tiểu khu video biểu hiện hần tan tâm về nhà sau đến ngày hôm sau buổi sáng vẫn luôn liền không ra cửa.

Mà hảo hảo bất hảo chính là, ngày đó buổi tối khu biệt thự theo dõi tất cả đều xuất hiện trực trực, bốn căn cái gì cũng không lục xuống dưới..... Này liền làm cảnh sát có chút khó khăn, duy nhất một cái có gây án động cơ người rồi lại không có khả năng là giết người hung thủ, kia lại là ai đem hai cái có gian tình người giết đầu?

Ở lần thứ hai xem xét theo dõi thời điểm cảnh sát trong lúc vô ý phát hiện, ở 202 giết người án phát sinh đêm đó, ông Khải đã từng đi qua 202 nơi kia đứng trong lâu.

Nữ lão sư là chết vào máy móc tính hít thở không thông, nhưng là nàng ở sinh thời từng cùng người phát sinh quá **** phía trước không có đem hai cái án tử liên hệ ở bên nhau đi điều tra, hiện tại có cái này trọng đại manh mối sau, kỹ thuật nhân viên lại lần nữa giám định, kết quả phát hiện cùng 202 nữ lão sư phát sinh quan hệ người đứng là ông Khải.

Chính là từ nữ lão sư tử vong thời gian thượng suy đoán, ở ông Khải rời đi thời điểm nữ lão sư còn chưa chết, này liền chứng minh người cũng không phải ông Khải giết! Nhưng hung thủ lại là ai đâu?

Cái này làm cho cảnh sát đi điều tra lại một lần lâm vào ngõ cụt.....

Hồ điệp mấy ngày nay luôn là cảm giác lo lắng đê phòng, nàng trong lòng vẫn luôn có cái dự cảm bất hảo, chỉ sợ này hai khởi giết người án đều có khả năng cùng chính mình có quan hệ, cho nên nàng luôn là cố ý vô tình hỏi thăm có quan hệ này hai cái án tử tiến triển.

Nàng có cái cao trung đồng học kêu Lưu chí huy, hiện tại là thị Cục Công An một người thực tập cảnh sát, hồ điệp liền lấy thu thập tư liệu sống danh nghĩa hướng hấn hỏi thăm này hai cái án tử tình huống.

Lưu chí huy kỳ thật cũng không có nhiều ít liêu là có thể báo cấp hồ điệp, chính là bởi vì Lưu chí huy đi học thời điểm liền thích nàng, lần này hồ điệp thật vất vả chủ động tìm được chính mình, như thế nào không cũng có thể làm nàng thất vọng không phải.

Hai người liền ước ở ly hồ điệp gia không xa một tiệm cà phê, dù sao cũng là mấy năm không gặp lão đồng học, hồ điệp cũng ngượng ngùng đi lên liền thăm vấn tình, vì thế bọn họ liền cùng nhau hứa ước một ít năm đó ở bên nhau đi học thú sự.

Kỳ thật năm đó hồ điệp đối cái này Lưu chí huy nhiều ít cũng có chút ý tứ, có thể sau tới vào đại học sau đại gia liền ai đi đường nấy, đừng nói là

cao trung khi tình yêu, chính là đại học bốn năm, cũng sẽ bởi vì tốt nghiệp mà mỗi người một ngã.

Hồ điệp trò chuyện trò chuyện liền đem đề tài dẫn trở về kia hai cái án tử, chính là Lưu chí huy biết nói một ít tình huống hồ điệp cũng biết, cho nên nhiều ít làm nàng có chút thất vọng. Cuối cùng Lưu chí huy không đành lòng làm nàng thất vọng, vẫn là mạo hiểm trái với kỷ luật nguy hiểm nói cho nàng về vòng khảo cùng 202 nữ lão sư quan hệ.

Hồ điệp nghe sau cũng là đồng dạng khiếp sợ, cứ như vậy tựa hồ liền đem rất nhiều sự tình liên hệ đi lên, lúc này nàng nhìn thoáng qua Lưu chí huy, cố ý vô tình nói: "Ông khảo là như thế nào chết?"

Không nghĩ tới Lưu chí huy thế nhưng mặt già đỏ lên nói: "Hạ..... Phía dưới làm người cấp cắt!"

Đang ở uống cà phê hồ điệp mẫn một chút liền sặc, Lưu chí huy còn tưởng rằng hồ điệp là bởi vì nghe được ông khảo là như thế cái cách chết mới có như thế đại phản ứng, chính là chỉ có hồ điệp chính mình biết, nàng sợ dĩ như vậy là bởi vì ông khảo nguyên nhân chết thế nhưng cùng chính mình cảnh trong mơ giống nhau như đúc, xem ra cái kia khác chính mình bất an dự cảm có thể là thật sự.....

Cùng Lưu chí huy chia tay sau, hắn đưa ra muốn đưa hồ điệp về nhà, chính là tưởng tượng đến nơi này ly chính mình gia rất gần, nàng liền uyển chuyển từ chối hắn hảo ý, rốt cuộc hiện tại bởi vì án tử sự tình, hắn cũng thực mỗi một, cho nên hồ điệp liền không nghĩ lại phiến toái hắn!

Bởi vì thời gian còn không tính vãn, cho nên ven đường ra tới tản bộ người cũng không ít, vì thế hồ điệp liền một người chậm rãi đi trở về tiểu khu.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Bất Mộng Vong (Năm)

Mà khi hồ điệp đi vào tiểu khu sau, nàng liền cảm giác người chung quanh biến thực thừa thốt, cuối cùng to như vậy trong tiểu khu, giống như cũng chỉ dư lại nàng một người giống nhau. Lúc này hồ điệp ngẩng đầu

nhìn thoáng qua trên đầu ánh trăng, lại phát hiện đêm nay ánh trăng phá lệ lượng.

Nàng bởi vì trong lòng sợ hãi, dưới chân liền không tự giác nhanh hơn bước chân, nàng giày cao gót thời điểm ở yên tĩnh tiêu khu dị thường chói tai.

Đột nhiên, hồ điệp nghe được sau lưng giống như có tiếng bước chân, chính là đương nàng dừng lại cẩn thận nghe thời điểm, tiếng bước chân lại đột nhiên biến mất. Nàng thật dài ra một hơi, có lẽ là chính mình thần kinh quá nhạy cảm! Vì thế nàng lại bước nhanh hướng chính mình gia phương hướng đi đến.....

Nhưng đi chưa được mấy bước, nàng lại nghe được sau lưng truyền đến từng đợt tiếng bước chân, tựa hồ tiết tấu cùng chính mình giống nhau. Hồ điệp đi hẳn liền đi, hồ điệp đình hẳn liền đình.

Hồ điệp trái tim đầu mau nhảy đến cổ họng, nàng mặc kệ sau lưng có hay không cái gì tiếng bước chân, lập tức lấy ra trăm mét tiến lên tốc độ hướng gia chạy! Đương nàng đến đơn nguyên môn thời điểm, trong lúc vô ý từ trên cửa pha lê thượng nhìn thấy sau lưng đi theo một nam một nữ, chỉ là bọn hắn động tác cứng đờ cổ quái.

Hồ điệp nhìn kỹ, lại là đã sớm đã chết uông khái cùng nữ lão sư! Bọn họ tứ chi quái dị uốn lượn, như con nhện bốn chân triền mà bò sát, chính là động tác lại cực kỳ mau! Hồ điệp chỉ do dự vài giây, bọn họ liền lập tức đuổi theo.

Hồ điệp nơi nào còn dám do dự, nàng vội mở cửa liền hướng trên lầu chạy, vừa vặn sau hai tên gia hỏa lại đúng là âm hồn bất tán gát gao đi theo, mắt thấy sau lưng nữ quỷ phải bắt trụ hồ điệp mắt cá chân!

Còn hảo nàng giành trước một bước mở ra cửa phòng, chạy đi vào! Hồ điệp vào nhà sau dọa giày cũng không thoát liền chạy về phòng ngủ, rồi mới tránh ở trong ổ chăn đại khí cũng không dám suyễn, an tĩnh nghe ngoài cửa thanh âm.

Mà lúc này, ngoài cửa hai cái quỹ h ồ n không phải không nghĩ tiến vào, chỉ là h ồ điệp trong nhà có bọn họ sợ hãi đ ồ vật thôi.....

Cũng không biết qua bao lâu thời gian, h ồ điệp mơ mơ màng màng trung thế nhưng ngủ r ồi, hoảng hốt gian có cái nữ nhân đối nàg nói, đừng sợ! Ta sẽ không làm cho bọn họ thương tổn người.....

Một đêm vô mộng, h ồ điệp tỉnh lại khi sáng sớm li ền sáng r ồi, nàg nhìn thoáng qua thời gian, phát hiện chính mình thế nhưng một giấc ngủ tới r ồi buổi sáng 11 giờ.

Lúc này nàg bụng không biết cố gắng lộc cộc một tiếng, hiển nhiên đã đối trước tâm dấn sau lưng. H ồ điệp vội xuống giường muốn tìm điểm ăn, kết quả vừa thấy chính mình trên chân còn ăn mặc giầy?

Nàg cả người đánh cái giạt mình, một chút li ền nhớ tới đêm qua sự tình, ngày hôm qua chính mình thật sự đâm quỹ! H ồ điệp tưởng không rõ chính mình đây là xảy ra chuyện gì? Mấy ngày nay vì cái gì sẽ tiếp nhị liên tam gặp được tà môn sự tình đâu?

Mấu chốt nhất chính là, nàg như thế nào cũng không nghĩ ra này đó nhi phá sự vì cái gì sẽ cùng chính mình nhắc lên quan hệ? Một cái không quen thuộc hàng xóm cùng một cái chưa bao giờ có gặp qua thổ hào, chính mình vì cái gì sẽ mơ thấy bọn họ chết đâu?

Đang ở h ồ điệp nghĩ trăm l ần cũng không ra thời điểm, nàg mắt một chút li ền quét tới r ồi đ ầu giường bắt mộng v ớng, đột nhiên, nàg một chút li ền suy nghĩ cẩn thận một chút sự tình, nếu chính mình không có nhớ l ần nói, từ nàg đem thứ này lấy v ề gia sau, chính mình li ền bắt đ ầu cùng này đó lung tung rồi loạn sự tình nhắc lên quan hệ! Đối, nhất định là thứ này nguyên nhân!

Nghĩ đến đây, h ồ điệp tùy tay li ền đem bắt mộng v ớng kéo xuống, r ồi mới mở ra cửa sổ li ền ném đi ra ngoài..... Có lẽ như vậy li ền không có việc gì đi! Mà khi nàg từ trong phòng bếp bung mì gói trở lại phòng ngủ khi, một chút li ền ngốc ở đ ương trường, chỉ thấy vừa r ồi rõ ràng bị chính

mình ném văng ra bắt mộng vãng, này sẽ chính hảo hảo treo ở đầu giường.....

Hồ điệp dọa thiếu chút nữa cầm trong tay mì gói ném xuống đất, nàng ước chừng nhìn chăm chăm kia đồ vật nhìn mười phút, cuối cùng mới từ bỏ muốn lại ném một lần ý tưởng. Nàng nỗ lực làm chính mình bình tĩnh lại, bởi vì nàng phải hảo hảo loát một loát trong khoảng thời gian này phát sinh sự tình.

Tuy rằng nàng thực sợ hãi thứ này, chính là lý trí lại nói cho nàng, thứ này tự thiếu đến bây giờ còn không có thương tổn quá nàng, tuy rằng phía trước chết hai người khẳng định cùng nó có quan hệ.

Hồ điệp nghĩ đến đây liền đem bắt mộng vãng trang tới tay đê túi, nàng chuẩn bị đi ra cửa tìm bán cho nàng thứ này lão bà bà!

Xem kia lão thái thái thần thần bí bí, khẳng định biết thứ này là chuyện như thế nào. Kết quả đương nàng một người đi tới ngày đó gặp được lão bà bà giờ địa phương, lại phát hiện nơi đó là cái xe buýt công cộng trạm, nào có cái gì hàng vỉa hè nhi a?

Hồ điệp trong lòng nghi hoặc tưởng, chẳng lẽ này lão bà bà chính là vì đem thứ này bán cho ta? Lúc sau liền biến mất không thấy? Kia này cũng quá xa đi!

Đang ở nàng khắp nơi loạn chuyển lại tìm không thấy người khi, liền nghe nàng sau lưng có cái già nua thanh âm nói: "Cô nương, người ở tìm ta sao?"

Hồ điệp nghe vậy quay đầu nhìn lại, lập tức cao hứng chạy qua đi nói: "Bà bà, người nhưng làm ta hảo tìm, thứ này ta từ bỏ, còn cho người, ta cũng không cần người lui tí!"

Lão bà bà gật gật đầu nói: "Hảo a, vậy người đem đồ vật cho ta xem....."

Hồ điệp vội đem trong tay túi đưa cho nàng, lão bà bà tiếp nhận tới vừa thấy, liền lắc đầu nói: "Này bắt mộng vãng phá, người liền tính lui trở về, kia vãng đồ vật cũng sẽ vẫn luôn đi theo người."

"Này vãng cái gì đồ vật?" Hồ điệp vẻ mặt kinh sợ nói.

Lão bà bà thở dài nói: "Nàng vốn không phải tà linh, ta xem nàng cũng là cái người đáng thương, liền đem nàng thu vào vãng trung, chính là có lẽ là vận mệnh chú định nghiệt duyên đi, hại chết nàng nữ nhân thế nhưng liền ở tại nhà người dưới lầu, có lẽ là không người lựa chọn nàng, mà là nàng lựa chọn người."

Hồ điệp nghe một đầu mờ mịt, "Ta mặc kệ là ai lựa chọn ai, thứ này ta hiện tại từ bỏ!"

Lão bà bà nghe xong hơi hơi mỉm cười nói: "Vây người có thể tưởng tượng hảo, nàng từng lợi dụng người giết chết kia hai cái hại chết nàng cầu nam nữ, chính là hiện tại bọn họ hiện tại đã biến thành lệ quỷ, nếu không phải nàng ở bên cạnh người, chỉ sợ kia hai chỉ lệ quỷ là sẽ không bỏ qua người!"

Hồ điệp vẻ mặt do dự, nàng cũng không biết chính mình có nên hay không lại tin tưởng cái này lão bà bà nói. Nhưng chờ nàng lại vừa nhắc đầu, lại phát hiện lão bà bà đã sớm không thấy.

Rời vào đường cùng, hồ điệp đành phải lại đem bắt mộng vãng mang về nhà này. Ngẫm lại đêm qua nàng gặp được kinh hồn một màn, có lẽ thật là bởi vì có thứ này ở, cho nên kia hai cái quái vật mới không dám tiến vào.

Buổi tối, hồ điệp giữ cửa cửa sổ đầu khóa kỹ sau, bình tĩnh nhìn đầu giường cái kia bắt mộng vãng, nàng cũng không biết chính mình hiện tại như thế làm là đúng hay là sai.....

Hồ điệp nhìn nhìn, trước mắt liền bắt đầu mơ hồ lên..... Đang ở nàng vừa mới ngủ hết sức, liền nghe được có người ở nhẹ giọng kêu chính mình, "Hồ điệp? Hồ điệp....."

Nàng mơ hồ tròn mắt vừa thấy, này không phải trong mộng cái kia xa lạ nữ nhân sao? Nàng lập tức dọa cả người cứng đờ, lòng bàn chân nhũn ra.

Cái kia xa lạ nữ nhân vừa thấy hồ điệp thực sợ hãi chính mình, liền cười khổ nói: "Yên tâm, ta sẽ không thương tổn ngươi, ta là điên tuyết, ngươi đã từng ở trên mạng tra quá ta tư liệu."

Hồ điệp nghe xong sững sốt nói: "Ngươi như thế nào biết?"

Nữ nhân cười cười nói: "Kỳ thật ta vẫn luôn đều ở cạnh ngươi, chính là ngươi lại nhìn không tới ta, chỉ có ở trong mộng ta mới có thể cùng ngươi nói chuyện."

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Bất Mộng Vong (Sáu)

"Kia hai người là người giết?" Hồ điệp cẩn thận hỏi.

Nhưng nữ nhân kia lại đối nàng nói: "Chuẩn xác mà nói, hẳn là chúng ta hai người giết, bất quá ngươi yên tâm, ta đã hủy diệt ngươi ở hiện trường sở hữu dấu vết, không ai biết ngươi tồn tại!"

Hồ điệp vừa nghe liền ngẩn ngơ yên ở trên giường, chính mình như thế nào bằng bạch vô cố liền thành giết người phạm vào? Nhưng hiện tại việc đã đến nước này, liền tính chính mình đi cùng cảnh sát nói, là quý thượng chính mình thân đi giết người. Nhưng lời này đừng nói cảnh sát, ngay cả hồ điệp chính mình cũng không tin!

Vì thế hồ điệp thật mạnh thở dài nói: "Ta hiện tại chính là nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch, ta liền không rõ, ngươi vì cái gì muốn tự sát? Có cái gì thù hận không thể làm chính mình tồn tại giải quyết, phản muốn chết sau biến thành quỷ đi báo thù?"

Điên tuyết bị nàng hỏi biểu tình cứng lại, rồi mới oán hận nói: "Ta không phải tự sát chết, mà là bị uông khải cái này súc sinh hại chết!"

Hồ điệp sững sốt, lâm bẫm nói: "Như thế nào sẽ như vậy?"

Điền tuyệt cười khở một tiếng, chậm rãi nói ra chính mình tự sát chi mê.....

Mấy năm trước, ta ở một lần nhân tài giao lưu hội thượng nhận thức ông khải. Lúc ấy hắn tuổi trẻ đầy hứa hẹn, chỉ là gia cảnh không tốt, tốt nghiệp đại học sau liền vẫn luôn bên ngoài phiêu bạt.

Ngay lúc đó ta ở một nhà ngoại xí nhân sự bộ công tác, ở mấy vạn người giao lưu hội thượng, ta liếc mắt một cái liền nhìn trúng hắn. Kỳ thật lúc ấy hắn lý lịch là không đủ tư cách vào chúng ta công ty, là ta hướng về phía trước đầu người bảo đảm mới đưa hắn chiêu tiến vào.

Bởi vì người là ta chiêu vào được, cho nên phía trên khiến cho ta phụ trách dẫn hắn, mấy tháng sớm chiều ở chung, ta phát hiện này hắn là cái rất có tiến tới tâm người trẻ tuổi, hơn nữa làm việc phi thường cẩn thận.

Ở như vậy một cái đại già tụ tập ngoại xí, hắn mặc kệ đối ai đều là không kiêu ngạo không siểm nịnh, gương mặt tươi cười đón chào..... Chính là dần dần ta liền phát hiện, hắn cũng không có mặt ngoài như vậy vui sướng.

Hắn là trong nhà trưởng tử, dưới thân còn có cái muội muội. Cha mẹ hắn thân thể luôn luôn không tốt, muội muội lại ở vào đại học, cho nên hắn chính là trong nhà duy nhất kinh tế nơi phát ra. Công ty có mấy lần tập thể liên hoan hắn đều thoái thác có việc không đi, nhưng ta biết hắn là luyện tiết tiêu tiền.

Chậm rãi, ta phát giác chính mình càng ngày càng lại chẳng hắn cảm thụ, xem không được hắn chịu khổ chịu tội, sau tới liền hướng hắn thổ lộ chính mình tâm ý, nhưng lúc ban đầu hắn là cự tuyệt.....

Chúng ta hai người gia cảnh chênh lệch quá lớn, hắn căn bản sẽ không tìm một cái ta như vậy nữ nhân kết hôn. Chính là ta cũng không có từ bỏ, hắn không đồng ý ta cũng không bắt buộc, chỉ là một bên ở công tác thượng yên lặng duy trì hắn; bên kia ở sinh hoạt thượng không lộ dấu vết chiếu cố hắn.

Cuối cùng hẳn vẫn là tiếp nhận r ồi ta, chúng ta đối chính mình người sống làm một phen quy hoạch, chúng ta có thể không dựa trong nhà, bằng chính mình năng lực đi ra ngoài gây dựng sự nghiệp.

Nhưng nhà ta đối ý nghĩ của ta lại một chút cũng không duy trì! Thậm chí đưa ra nếu cùng hẳn ở bên nhau, trong nhà li ền phải cùng ta đoạn tuyệt quan hệ, nhưng dù vậy cũng không có ngăn trở ta yêu hẳn quyết tâm!

Chúng ta song song từ trong công ty từ chức, ra tới gây dựng sự nghiệp. Chúng ta hôn lễ, không có thân hữu chúc phúc, thậm chí nói kia đều không xem như một h ồi hôn lễ..... Nhưng khi đó chúng ta thật sự thực hạnh phúc.

Sau tới cha mẹ ta xem chúng ta đã kết hôn, cũng chỉ có thể tiếp nhận r ồi sự thật này, ta ba còn ra ti ền làm chúng ta đi gây dựng sự nghiệp. Ông khả là cái người thông minh, sở thiếu chỉ là một cái kỳ ngộ, vô dụng mấy năm chúng ta li ền cùng nhau sáng lập hiện tại gia nghiệp, hẳn cũng từ năm đó tiêu tử nghèo lác mình biến hoá thành bản địa số một phú thương.

Theo lý thuyết, hôm nay chúng ta bỗng hẳn là thực hạnh phúc, chính là sự thật lại không phải như thế! Khi chúng ta cái gì đều có được lúc sau, ta lại phát hiện hẳn biến càng ngày càng xa lạ, căn bản không phải ta lúc ban đầu nhận thức người kia.

Có mấy lần ta đều hướng hẳn đưa ra muốn cái tiêu hài tử, chính là hẳn lại luôn là đầy nói: Hai người thế giới không hảo sao? Chờ mấy năm r ồi nói sau, chúng ta còn đều tuổi trẻ. Vừa mới bắt đầu ta còn tin là thật, có thể dần dần ta li ền phát hiện, ta cùng hẳn nơi nào còn có cái gì hai người thế giới?

Hẳn luôn là lấy các loại lấy có không trở về nhà ăn cơm, có khi thậm chí đêm không về ngủ. Đối ta thái độ cũng là càng ngày càng lãnh đạm, sau tới có một lần ta phát hiện hẳn áo trên túi thế nhưng trang hai cái áo mưa!

Kỳ thật đối với loại sự tình này, ta là từ nhỏ nhìn đến lớn, ta bậc cha chú nhóm cũng không ít ở bên ngoài bao dưỡng tình nhân. Chính là ta trăm triệu không nghĩ tới việc này sẽ dừng ở ta trên đầu!

Vì thế ta liền thỉnh một cái chuyên tra tiểu tam thám tử tư đi đi đâu tra hấn, xem hấn rốt cuộc có cái gì sự tình gạt ta. Kết quả một tra mới biết được sự tình nguyên so với ta tưởng muốn phức tạp nhiều. Ta càng là biết vậy chẳng làm, vì cái gì không có nghe cha mẹ nói.

Nguyên lai uông khải ở nhận thức ta phía trước liền có một cái yêu nhau rất nhiều năm bạn gái, hấn vì có thể cùng ta kết hôn liền quảng nàng. Chính là hấn lại vẫn như cũ ái nữ nhân kia, cho tới bây giờ hấn sự nghiệp thành công, liền tưởng lại tìm được năm đó mối tình đầu.

Nữ nhân kia bối cảnh ta cũng tra rành mạch, nàng hiện tại là một người tiểu học lão sư, ở bị uông khải quảng sau này gả cho một cái nhân viên công vụ quá thực an ổn ngày.

Hiện tại uông khải lại quay đầu lại tìm tới nàng, hai người thực mau liền châm lại tình xưa. Thẳng đến lúc ấy ta mới hiểu được, ta ái như thế nhiều năm nam nhân nguyên lai căn không yêu ta! Ta nàng chẳng qua là hấn thành công trên đường đá kê chân thôi.....

Trong lúc vạn niệm câu hỏi ta đưa ra ly hôn, cũng hướng toà án xin tài sản bảo đảm giá trị tiền gửi. Bởi vì hấn sở hữu tài sản đều ở là chúng ta hôn sau mới có được, cho nên cần thiết phân ta một nửa.

Ta vốn tưởng rằng hấn sẽ rất thống khoái ký tên, chính là không thành tưởng hấn đối tiền tài chấp nhất đã tới rồi khác người đáng sợ nông nổi. Hấn một mặt hống ta không ly hôn, một khác mặt liền dự mưu như thế nào diệt trừ ta.

Ngày đó nữ nhân kia tự mình tìm tới môn cùng ta ngã bài, nói nàng sẽ không rời đi uông khải. Lòng ta giác buồn cười, là nam nhân kia không chịu ly hôn lại không phải ta? Nàng đi sau liền cảm giác không đúng chỗ nào, nhưng lại nhất thời tưởng không rõ.

Thẳng đến buổi tối thời điểm uông khải đã trở lại, hấn nói chính mình đã cùng nữ nhân kia hoàn toàn chặt đứt, muốn khai bình rượu vang đỏ chúc mừng. Lúc ấy ta cũng không có nghĩ nhiều, liền uống xong hấn truyền đạt rượu vang đỏ. Chính là không nghĩ tới này rượu thế nhưng có độc.....

Nữ nhân kia tới tìm ta chỉ là vì làm ta chết thoát nhìn càng như là tự sát. Ta chết lúc sau h ồ n phách li ền vẫn luôn phiêu đảng ở biệt thự chung quanh thật lâu không thể rời đi, sau tới còn hảo gặp cái kia lão bà bà đáng thương ta, đem ta thu vào bắt mộng võng trung.

Sau tới ngày đó bắt mộng võng bị người mua đi sau, ta phát hiện người thế nhưng ở tại cái kia bản nữ nhân trên l ầu, lúc này mới động báo thù ý niệm.

H ồ điệp nghe đi ền tuyệt sau khi nói xong, cũng rất là đáng thương nàng tao ngộ, rốt cuộc nàng chỉ là cái si tình nữ nhân mà thôi. Nhưng tưởng tượng đến chính mình hiện tại chọc phải đ ồ vật tất cả đ ều là nhân nàng dựng lên, tức khắc li ền cảm thấy nàng lại đáng thương lại đáng giận.

"Kia hiện tại làm sao bây giờ? Kia hai tên gia hỏa hiện tại bất hòa người giống nhau sao? Bọn họ là hai cái quý, nhưng người mới là một cái a!" H ồ điệp lo lắng nói.

Nhưng đi ền tuyệt lại cười lạnh một tiếng nói: "Bọn họ người không c ần lo lắng, ta đ ều có biện pháp thu thập bọn họ, chỉ là ta này phía trước, ta còn muốn có một việc muốn làm, người có thể giúp ta sao?"

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Bắt Mộng Võng (Bảy)

H ồ điệp nghe đi ền tuyệt còn yêu c ầu chính mình làm việc, li ền đem đ ầu điều cùng trống bỏi giống nhau nói: "Không phải lại làm ta giúp người tìm ai báo thù đi! L ần này ta nhưng không làm!"

Đi ền tuyệt vừa thấy h ồ điệp cự tuyệt như thế dứt khoát, li ền về mặt c ầu xin nói: "Không, ta chỉ nghĩ có thể đi trông thấy cha mẹ ta, ta thật sự biết vậy chẳng làm, hiện tại hại chính mình còn hại bọn họ....."

H ồ điệp cũng là về mặt khó khăn nói: "Ta như thế nào giúp người a, tổng không thể lấy này bắt mộng võng r ồi mới đối với người cha mẹ nói: Thúc thúc a di, các người nữ nhi tại đây võng. Kia bọn họ không được báo nguy bắt ta a?"

"Yên tâm, ta đâu có biện pháp, chỉ cần người đồng ý, ngày mai buổi tối người bình thường lên giường ngủ là đến nơi, ta đã thấy cha mẹ một mặt, cũng liền chấm dứt chính mình cuối cùng một cái tâm nguyện." Điên tuyệt động tình nói.

Hồ điệp biết, nếu chính mình không giúp nàng cái này vội, nàng vẫn là một chốc một lát đi không thành. Tính, thấy một mặt liền thấy một mặt đi! Vì thế nàng liền gật đầu đồng ý.

Ngày hôm sau buổi tối, nàng liền sớm đổi hảo quần áo rồi mới lên giường ngủ. Lúc này một trận âm phong thổi qua, đầu giường bắt mọng võng hơi hơi đong đưa, điên tuyệt âm hồn vô sinh vô tức đi vào trước giường.....

Hồ điệp có ý thức thời điểm phát hiện chính mình đã đi tới một cái xa lạ trong tiểu khu. Nàng nhìn đến chính mình quen cửa quen ngõ đi vào tới rồi một đồng biệt thự trước cửa, nhẹ nhàng gõ một chút cửa phòng.

Môn theo tiếng mà khai, một cái năm mươi hơn tuổi nữ nhân từ bên trong hô đầu ra hỏi: "Người tìm ai?"

"Mai dì đi, ta là Tiểu Tuyết hảo bằng hữu. Hôm nay đến xem thúc thúc a di thân thể như thế nào."

Cái kia bị nàng xưng là mai dì phụ nhân cũng là sửng sốt, rồi mới lập tức liền thỉnh đem hồ điệp thỉnh đi vào. Lúc này phòng khách trên sofa đứng lên một cái trung niên nam nhân nói: "Mai tỷ, là ai a?"

Mai dì vành mắt đỏ lên nói: "Là Tiểu Tuyết bằng hữu, đến xem các người."

Trung niên nam nhân tháo xuống mắt kính, nhìn từ trên xuống dưới hồ điệp, rồi mới hồ nghi nói: "Người là Tiểu Tuyết bằng hữu, ta như thế nào chưa từng có nghe nàng nhắc tới quá người."

Hồ điệp cười cười nói: "Điên thúc thúc, ta cùng Tiểu Tuyết giao tình rất sâu, không phải một câu hai câu có thể nói minh bạch, ta hôm nay tới

một là nhìn xem các người nhị lão thân thể như thế nào, nhị là tới làm Tiểu Tuyết sinh thời dặn dò ta thế nào làm sự tình."

Điền tuyết ba ba điếm gật đầu một cái nói: "Mời ngài đi, mặc kệ như thế nào, từ Tiểu Tuyết xảy ra chuyện sau, người vẫn là cái thứ nhất tới xem chúng ta hai vợ chồng già người, hướng điếm này chúng ta cũng nên cảm giác người."

Hồ điệp mọi nơi nhìn nhìn hỏi: "A di đâu? Nàng như thế nào không ở?"

"Nga, nàng hôm nay có chút không thoải mái, ở trên lầu năm đâu." Điền tuyết ba ba nói xong liền đối mai dì nói: "Người đi lên đem nàng kêu xuống dưới, liền nói Tiểu Tuyết bằng hữu tới xem chúng ta."

Mai dì gật đầu, rồi mới xoay người lên lầu. Không một hồi, liền thấy một vị đầy mặt thấn sắc có bệnh trung niên nữ nhân từ dưới lầu đi xuống tới. Nàng vừa thấy đến hồ điệp biểu tình hòa điền tuyết ba ba không sai biệt lắm, hiển nhiên đều là nghi hoặc nữ nhi từ đâu ra như vậy một vị bạn tốt.

"A di người hảo, ta kêu hồ điệp, là điền tuyết hảo bằng hữu." Hồ điệp mỉm cười nói.

Điền tuyết mù mù gật đầu, chậm rãi ngài gần nhất nói: "Nữ nhi của ta sinh thời có rất nhiều hảo bằng hữu, chính là từ nàng xảy ra chuyện sau, ta liền không gặp một cái tới xem chúng ta, tuy rằng ta chưa từng gặp qua người, chính là người lại có thể ở ngay lúc này còn tới xem chúng ta hai vợ chồng già, chúng ta thực cảm kích."

Hồ điệp nghe xong trong lòng một trận chẳng lẽ quá, nàng biết đây là điền tuyết cảm thụ. Lúc này hồ điệp liền nghe chính mình nói: "Thức thức a di, các người lấy ra giấy bút tới, ta lần này tới chủ yếu vì hoàn thành điền tuyết sinh thời di nguyện."

Điền tuyết cha mẹ nghe xong sửng sốt, nhưng ngay sau đó liền lập tức đem giấy bút tìm ra tới, rồi mới đưa cho hồ điệp.

Hồ điệp thấy chính mình đẽ bút liền ở giấy viết một đồng con số cùng một cái địa chỉ, rồi mới ngẩng đầu đối bọn họ nói: "Đây là cái ngân hàng kết sắt địa chỉ cùng mật mã, bên trong phóng mấy trương thẻ ngân hàng, kia đều là uông khai tiêu kim khố, mật mã ta cũng viết xuống, điên tuyết làm ta đem này đó cho các người, làm các người sau này sinh hoạt bảo đảm, nàng nói chính mình cũng chỉ có thể tiển tới tận hiếu."

Điên tuyết mù mù nghe xong khố sở thẳng khóc, điên tuyết ba ba an ủi nàng vài câu sau, liền đối hồ điệp nói: "Cảm ơn người, ở nữ nhi của ta không còn nữa lúc sau còn có thể tuân thủ ước định, này không phải người bình thường có thể làm được. Đáng tiếc này không phải chúng ta muốn, nếu có thể..... Chúng ta tình nguyện dùng này đó tiển còn hữ nữ nhi của ta mệnh."

Rời đi điên tuyết gia có sau, hồ điệp một cái đi ở đường cái thượng. Nàng không biết điên tuyết còn chuẩn bị đi nơi nào, chỉ có thể theo nàng cùng nhau như thế lang thang không có mục tiêu tiếp tục đi tới. Lúc này phía trước khai lại đây một chiếc xe taxi, hồ điệp vẫy tay ngăn cản xuống dưới.

Lên xe sau, hồ điệp nghe thấy chính mình đối tài xế nói ra trong nhà địa chỉ, nàng trong lòng nhiều ít an tâm một ít. Chính là xe chạy không một hữ, phía trước lại đột nhiên lao tới một chiếc màu đỏ xe thể thao, xe taxi trốn tránh không kịp trực tiếp đụng phải đi lên.

Sự tình phát sinh ở quá nhanh, hồ điệp chưa kịp làm bất luận cái gì phản ứng, liền hôn mê bất tỉnh. Chờ nàng tỉnh lại sau liền phát hiện chính mình nằm ở bệnh viện. Bác sĩ nói cho hồ điệp, nàng ngẫ xe taxi ra tai nạn xe cộ, nàng cùng cái kia xe taxi tài xế đều chỉ bị một chút vết thương nhẹ.

Bởi vì không có gì đại sự, hồ điệp vào lúc ban đêm liền về nhà. Tiến tiêu khu đại môn, hồ điệp liền nhớ tới ngày đó buổi tối gặp được hai chỉ ác quỷ, trong lòng chính là từng đợt khẩn trương.

Đột nhiên có cái thanh âm ở nàng bên tai nhẹ giọng nói: "Đừng sợ, có ta ở đây đâu, người lên lầu đem bắt mộng võng gỡ xuống tới, ở lấy thượng

một cái bật lửa, rồi mới xuống dưới lầu tới, ta đâu có biện pháp đem bọn họ hai cái tiện nhân thu được võng trung."

Hồ điệp làm cái hít sâu, rồi mới bước nhanh đi trở về chính mình trong nhà. Vào nhà sau nàng lấy ra bắt mộng võng liền trực tiếp ra cửa, đi tới dưới lầu.

Kết quả nàng vừa đến dưới lầu liền thấy cảm giác một trận âm phong thổi qua, hồ điệp vừa nhắc đầu liền nhìn đến cách đó không xa trên mặt đất nằm bò hai người không người quý không quý đồ vật. Bọn họ nhìn đến hồ điệp sau tựa như điên rồi giống nhau bò lại đây. Hồ điệp dọa nhắm mắt sau lui, chính là lại nghe đến điên tuyệt ở bên tai nói, "Trạm hảo, bọn họ quá không tới."

Nàng cùng vừa dứt lời liền thấy một đạo bạch quang bắn đi ra ngoài, trực tiếp đánh tới hai cái quái vật trên người, bọn họ quái kêu một tiếng sau, liền cùng bạch quang cùng nhau lại bay trở về bắt mộng võng trung.

Hồ điệp ngây ngốc ở nơi đó, không biết kế tiếp nên làm sao bây giờ? Lúc này điên tuyệt thanh âm lại lần nữa vang lên, "Đi bên ngoài ngã tư đường, đem này bắt mộng võng thiêu!"

Hồ điệp nghe xong lập tức chạy đến tiểu khu bên ngoài ngã tư đường ngoài, nhưng nàng vừa mới chuẩn bị đốt lửa, lại đột nhiên nghĩ tới một vấn đề.

"Ta đem này võng thiêu người sẽ như thế nào?"

"Ta sẽ cùng bọn họ cùng nhau hôi phi yên diệt." Điên tuyệt đạm nhiên nói.

Hồ điệp sửng sốt một chút, không biết có nên hay không điếm cái này phát hỏa.

Điên tuyệt cảm giác được nàng do dự, liền ôn nhu mà đối nàng nói: "Không có việc gì, ta tâm nguyện đã xong, ta có thể cùng này hai cái tiện

nhân cùng nhau biến mất cũng là chuyện tốt, nhanh lên hỏa đi, ta vậy không được bọn họ bao lâu!"

"Đằng!" Một tiếng, hồ điệp bậc lửa bắt mộng vọng, ở không có bất luận cái gì chất dẫn cháy tề dưới tình huống nó thế nhưng lóe u lam sắc ánh lửa.

Mấy ngày sau, giao cảnh đại đội thông tri hồ điệp đi một lần bọn họ nơi đó làm một lần ghi chép. Chờ nàng đi mới biết được, ngày đó buổi tối tai nạn xe cộ kỳ thật đâm chết một nữ nhân, chính là kia chiếc hồng xe thể thao xe chủ uông dung.

Bởi vì là nàng vượt đèn đỏ trước đây, cho nên xe taxi tài xế không cần phụ trách. Chính là đương hồ điệp nhìn đến người chết tên khi lại mày nhãn lại, nữ nhân này tên hảo quen tai.

Buổi tối về nhà sau nàng lên mạng một tra mới biết được, cái kia nữ người chết thế nhưng là uông khả thân muội muội. Hồ điệp thật dài than khẩu khí, cuối cùng nàng cũng nháo không rõ đây là trùng hợp đâu? Vẫn là đi ền tuyệt báo thù đâu?

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Quỷ Che Mắt (Một)

Đây là ta trường ta sao đại lần thứ hai hễ nông thôn quê quán, lần đầu tiên là thượng sơ nhị thời điểm. Năm ấy là bởi vì ta bà nội qua đời, mà lần này trở về là bởi vì bà nội muốn dời mồ.

Ta quê quán ở Hắc Long Giang nông thôn, các gia gia bà nội đều là trong đất bào thực nông dân. Sau đi tới ta ba này bối, hẳn cùng thúc thúc không muốn cả đời oa ở nông thôn, liền tất cả đều ra tới tham gia quân ngũ.

Sau tới ta ba chuyển nghề sau liền ở trong thành nhận thức ta mù mù, hai người kết hôn sau ta ba liền thuận lý thành chương lưu tại trong thành. Sau tới mù mù lại nhờ người đem thúc thúc quan hệ đi đầu tới rồi trong thành, như vậy nhà của chúng ta từ đây liền có hai cái thành thị hộ khẩu.

Tuy rằng hiện tại hộ khẩu đã không có thành thị cùng nông thôn phân biệt, chính là ở cái kia còn muốn đi lính phiêu niên đại, trong thành hộ khẩu liên hiện phi thường quan trọng. Người có thành trấn hộ khẩu mới có thể có đũa; mới có thể là có công tác.

Lại sau tới cả nước trên dưới hủy bỏ dựa phiếu gạo ăn cơm quy định, dân quê mới có thể lục tục đi vào thành thị làm công kiếm tiền.

Ta cùng thúc thúc trong nhà muội muội Tiểu Tuyết đều là "Sinh trưởng ở địa phương" người thành phố, ở 14 tuổi phía trước đối với nông thôn quê quán sở hữu ấn tượng tất cả đều đến từ cha mẹ.

Ta bà nội có 9 cái hài tử, năm nam bốn nữ. Ta ba đứng hàng lão tứ, thúc thúc đứng hàng lão ngũ. Gia gia qua đời sớm, ta đối hẳn không có cái gì ấn tượng, chính là nghe mẹ mẹ nói, ta sinh ra thời điểm hẳn tới trong thành xem qua ta, ta còn kéo một hẳn quần phân.....

Lúc sau bà nội liên vẫn luôn sinh hoạt ở nông thôn, chỉ ở ta cùng muội muội 8, 9 tuổi thời điểm đã tới trong thành. Kia cũng là bà nội duy nhất một lần tới trong thành trụ, này một trụ chính là hai năm, ta cùng muội muội đối bà nội cho nên nhận tri đều đến từ kia hai năm.

Cũng không biết là bởi vì không thói quen trong thành sinh hoạt, vẫn là bà nội cho rằng nông thôn ngày càng tự tại, tóm lại mặc kệ ba ba cùng thúc thúc như thế nào khuyên cũng chưa dùng, nàng vẫn là nghĩa vô phản cố trở về nông thôn.

Có thật nhiều thứ ta đều suy nghĩ, nếu bà nội vẫn luôn lưu tại trong thành, có lẽ còn có thể sống lâu mấy năm.....

Ta thượng sơ nhị năm ấy nghỉ đông, trong nhà nhận được đại gia nhóm đánh tới điện thoại, nói bà nội không được. Tin tức này tới quá đột nhiên, làm chúng ta một chút chuẩn bị tâm lý đều không có.

Vì thế chúng ta cùng thúc thúc cả nhà liên ở đại niên 29 bước lên khai hướng quê quán xe lửa, kia cũng là ta trường như thế đại lần đầu tiên ở xe

lửa thượng ăn tết. Lúc ấy còn không có "Xuân vận" cái này từ, bởi vì lúc ấy ra cửa làm công người rất ít.

Ta còn nhớ rõ ngày đó buổi tối toàn bộ trong xe đều trống không, trừ bỏ chúng ta hai nhà ngoại một cái hành khách đều không có. Rõ ràng là mua ghế ng ồi cứng, lại lẳng là đuồi kíp giường nằm đ ăi ng ộ.

Có lẽ là kia một năm cuối cùng một chuyến đoàn tàu duyên cớ, ta phát hiện đoàn tàu mỗi đến vừa đứng, nhà ga phía dưới li ền sẽ vang lên một trận pháo thanh, thật đúng là thực sự có đốt lửa trên xe ăn tết cảm giác.

Chính là đương sau tới ta biết vì cái gì muốn đốt pháo khi, trong lòng vẫn là từng đợt sợ hãi.....

Lúc ấy xe lửa tới r ồi một cái kêu "Bốn bình" nhà ga, tiếp theo li ền đi lên hai cái qu ần áo tả tơi hai vợ ch ồng già. Bọn họ lên xe nhìn đến chúng ta này toàn gia cũng là tương đương kinh ngạc, bởi vì ở năm ấy nguyệt, không mấy người sẽ ở cái thời điểm còn ở xe lửa thượng.

Bởi vì trên xe cũng không có người khác, cho nên đại gia li ền lẫn nhau lễ phép gật gật đ ầu. Bởi vì dọc theo đường đi quá nhàm chán, vì thế ta ba cùng ta thúc li ền cùng này hai vợ ch ồng già hàn huyên lên.

Nguyên lai bọn họ này hai vợ ch ồng già không có con cái, tuổi trẻ thời điểm còn hảo thuyết, có thể chính mình tr ồng tọt chính mình ăn. Chính là hiện tại già r ồi, chỉ có đi ra ngoài đến một ít thành phố lớn xin cơm sống qua.

Hiện tại ăn tết, bọn họ tưởng ng ồi này cuối cùng một chuyến xe liệt về nhà, còn có thể tỉnh cái vé xe ti ền. Ta ba ba vừa nghe li ền tò mò hỏi: "Tỉnh cái phiếu ti ền? Sao tỉnh a, chẳng lẽ vẫn là nửa giá phiếu?"

Lão nhân lắc đ ầu r ồi mới th ần bí cười nói: "Các người người thành phố tự nhiên không biết nơi này biện pháp, ta và các người nói, chỉ cần là này đêm 30 còn ở trên đường chạy đoàn tàu, người li ền không cần mua phiếu!"

Ta ba cùng thúc thúc nhìn nhau liếc mắt một cái, rồi mới đầu nhìn về phía lão nhân, xem hắn có cái gì bên dưới. Lão nhân cũng không khách khí, chỉ thấy hắn thanh thanh giọng nói nói: "Chẳng lẽ các người không phát hiện, lên xe sau trước nay không kiểm quá phiếu?"

Bị hắn như thế vừa hỏi, chúng ta lúc này mới phát hiện, đúng vậy, ngày thường ngồi xe lửa như thế nào cũng đến kiểm thượng một lần hai lần, có thể lần này thế nhưng một lần cũng không kiểm, đừng nói kiểm phiếu, chính là nhân viên tàu chúng ta cũng không thấy được một cái a!

Lão nhân tiếp theo nói: "Kỳ thật lần này xe người sống không mấy cái ngồi, cho nên nhân viên tàu mới giống nhau đầu không vui tới kiểm phiếu. Chúng ta hai vợ chồng già chỉ cần mua hai trương sân ga phiếu lên xe là đến nơi, căn bản không cần mua toàn phiếu."

Nghe hắn như thế vừa nói chúng ta cả nhà liếc càng kinh ngạc, ta thúc thúc càng là dò hỏi tới cùng nói: "Cái gì kêu người sống không có mấy cái ngồi?"

Lão nhân cười cười nói: "Đây là đường sắt bên trong cũng không ngoại truyện một cái quy củ, chính là mỗi đầ bên ngoài chết lớn lớn bé bé oan hồn, bọn họ đều phải làm lần này xe về nhà, nếu người là nhân viên tàu, người sẽ mạo hiểm đâm quỵ nguy hiểm ra tới kiểm phiếu sao? Các người không phát hiện này quá một cái nhà ga là có thể nghe được một trận pháo thanh, đây cũng là nhắc nhở những cái đó qua đường quỵ hồn đừng hạ sai xe."

Bị lão nhân như thế vừa nói, trong lòng ta một trận hoảng nghi, vội mọi nơi nhìn xem có phải hay không có cái gì không bình thường người xuất hiện. Kết quả nhìn nửa ngày, nơi nào còn có khác người a!

Sau tới ba ba cùng thúc thúc nhóm lại hàn huyên điếm khác, thời gian thực mau liếc đến sau nửa đêm, ta thật sự là đỉnh không được liếc ngủ. Cũng không biết ta ngủ bao lâu, đột nhiên cảm giác trên người một cái giật mình liếc tỉnh lại.

Lúc này trong xe ánh sáng đã khuya, ta mơ hồ có thể nhìn đến có người ảnh ở ta bên người đi qua. Lúc này một trận nước tiểu ý đồ ta đánh úp lại, ta vội đứng dậy chạy tới WC.

Kết quả khi ta đẩy WC môn phát hiện lại là khóa, lúc này liền nghe bên trong có cái thanh âm rầu rĩ nói: "Có người!"

Ta hoảng sợ, vội vọt đến một bên đi chờ. Có thể chờ mãi chờ mãi bên trong người cũng không ra, vốn dĩ ta còn có thể đi sau trong xe thượng WC, chính là từ nghe xong cái kia lão nhân giảng chuyện xưa sau, ta cũng không dám đi.

Liền ở ta cấp không được thời điểm, đột nhiên nghe được nhân viên tàu phòng nghỉ môn mở ra, đi ra một cái nam nhân viên tàu, tuổi cũng liền hai mươi mấy tuổi đi, người lớn lên còn khá xinh đẹp.

Hắn ra tới sau nhìn đến ta cũng là sửng sốt, rồi mới chỉ chỉ WC môn hỏi ta: "Có người?"

Ta tốt xấu cũng là cái đậu khấu niên hoa nữ sinh, vừa nghe hắn như thế hỏi, liền mặt đỏ "Àn" một tiếng.

Nhân viên tàu nghe xong thì thầm trong miệng nói: "Liền như thế vài người thượng WC còn dùng xếp hàng, thật là việc lạ!" Nói xong liền nhìn ta liếc mắt một cái nói: "Đi sau thùng xe, khẳng định không ai."

Ta nhìn thoáng qua phía trước trống không thùng xe, vẻ mặt do dự. Hắn giống như nhìn ra tới ta không dám đi, liền cười đối ta nói: "Sợ hãi?"

Ta khẽ cắn một chút môi, không mặt mũi thừa nhận. Vì thế hắn liền đối ta vẫy tay nói, "Đi thôi, ta cũng phải đi." Ta vừa nghe liền lập tức theo đi lên.

Chương 06 Cái Chuyện Xưa Quỷ Che Mắt (Nhị)

Nói thật, ta thật không hảo ý cùng cái xa lạ nam nhân cùng đi WC, chính là lúc ấy ta thật là cấp a, nhưng không nghĩ tới khi chúng ta xuyên qua

trống không thùng xe đi vào cái thứ hai WC khi, đây môn vẫn là có người!

Hắn cũng là sừng sốt, r ồi mới xấu hổ nhìn ta. Phỏng chừng hắn cùng ta giống nhau, cũng là ngủ đến nửa đêm làm nước tiểu cấp nghẹn tỉnh, lúc này mới tới WC! Chúng ta hai cái này bị thôi vận mệnh a.

Vốn dĩ trong xe li ền lãnh, người nói ở một cái lãnh muốn chết địa phương trong bụng còn nghẹn ngậm nước tiểu là cái gì tư vị?

Ta đầu cấp có chút không đứng được, chỉ có thể cười gượng vài tiếng đáp lại hắn. Hắn đột nhiên li ền có chút kiên nhẫn gõ gõ cửa nói: "Có hay không người!"

Nhưng một gõ dưới bên trong lại không có nửa điểm phản ứng, hắn nghi hoặc nhìn ta liếc mắt một cái, r ồi mới đang chuẩn bị đào chìa khóa mở cửa khi, lại nghe bên trong sâu kín truy ền đến một tiếng: "Có người....."

Này một tiếng nhi nhưng đủ dọa người, căn bản nghe không ra là nam hay là nữ, toàn bộ chính là một hồng r ồi phá nhị h ồ phát ra thanh âm giống nhau. Nghe ta là cả người thẳng khởi nổi da gà, ta tội nghiệp nhìn hắn một cái, không biết nên làm sao bây giờ mới hảo.

Hắn cũng là cắn răng một cái đối ta nói: "Đi! Đi tiếp theo tiết, ta cũng không tin, mỗi người đầu có người?"

Vì thế ta li ền đi theo cái này soái soái nhân viên tàu tiếp tục chạy tới tiếp theo tiết thùng xe WC. Tới r ồi cái này WC hắn cũng không có khách khí, đi lên li ền lấy chìa khóa muốn mở cửa, ta lúc ấy thật đúng là sợ vừa mở ra môn li ền nhìn đến có người ng ồi xồm bên trong, li ền vội đem đầu chuyển hướng v ề phía một bên.

Rốt cuộc li ền này bên trong không có người, hắn nhìn ta liếc mắt một cái nói: "Người đi trước đi! Ta không vội."

Ta xem hắn chột dạ biểu tình li ền biết, hắn cũng cấp không được. Nhưng lúc này cũng không phải khách khí lúc, ta vội ma lưu chui đi vào,

giải quyết xong xuôi vụ chi cấp.

Nhưng chờ ta ra tới khi lại phát hiện cái kia nhân viên tàu thế nhưng không còn nữa! Ta mọi nơi nhìn nhìn, nửa bóng người đâu không có. Vẫn là lần đầu tiên một người đái tại đây sao trống vắng trong xe, trong lòng không khỏi có chút hoảng hốt.

Lúc ấy ta cái thứ nhất phản ứng chính là hấn khẳng định là chờ không kịp liền đi tiếp theo cái, nhưng ta là hiện tại liền hỏi chính mình thùng xe đâu? Còn chờ hấn một lát đâu?

Đang ở do dự thời điểm, liền nghe được ta sau lưng có tiếng bước chân, ta tưởng cái kia nhân viên tàu trở về đâu, liền cao hứng quay đầu lại nhìn lại..... Kết quả phát hiện sau lưng một người đâu không có!

Ta cảm giác chính mình sống lưng từng đợt lạnh cả người, toàn thân lỗ chân lông đều mở ra, nơi nào còn có nhân tâm chờ cái kia soái ca! Lập tức cất bước liền hướng nguyên lai thùng xe chạy tới.....

Bởi vì mỗi cái thùng xe đâu là trống không, cho nên ta dọc theo đường đi chạy thực mau. Chính là chạy vội chạy vội ta liền cảm giác không quá đúng! Như thế nào còn không đến a! Ta rõ ràng nhớ rõ chỉ đi rồi hai cái thùng xe, chính là ta cảm giác chính mình một hơi đâu chạy bốn năm cái.

Này hơn phân nửa đêm, tại đây sao cái trống vắng tối tăm đoàn tàu sương, trừ bỏ xe lửa phát ra có tiết tấu chạy thanh ngoại, mặt khác cái gì thanh âm đâu không có. Lúc ấy ta lại hại lại kinh, thật hối hận không có đánh thức lão mẹ cùng nhau tới.

Chính là hiện tại hối hận cũng đã chậm, tưởng tượng đến cái kia lão nhân lời nói, ta liền cảm sau cổ âm phong từng trận..... Đột nhiên, ly ta không xong một cái WC môn đang từ từ mở ra, phát ra chói tai "Kèo kẹt" thanh.

Ta lúc ấy liền dọa choáng váng, trực tiếp liền dưới chân nhũn ra, một bước cũng mại bất động! Đang ở ta sợ hãi đến không được thời điểm, liền

thấy vừa rồi cái kia soái soái nhân viên tàu về mặt nhẹ nhàng từ bên trong đi ra.

Kết quả hẳn vừa quay đầu lại lại bị ta cấp hoảng sợ "Ai u ta má ơi! Nha đầu, người tưởng hù chết ta a!"

Ta mặt đỏ lên, không biết nói cái gì hảo, chỉ có thể ậm ừ mà nói: "Ta..... Kia cái gì..... Ta trở về đi rồi mấy tiết thùng xe, nhưng lại vẫn luôn không tìm được người nhà của ta."

Hắn cũng là sừng sốt, rồi mới hỏi ta, "Người từ nào lại đây?"

Ta sắc mặt tái nhợt chỉ chỉ sau lưng nói: "Bên kia."

Hắn lập tức trợn trắng mắt nói: "Người chuyển hướng về phía, người từ nay về sau mặt đi mới có thể đi trở về nguyên lai thùng xe."

Ta vừa nghe trong lòng cũng không khỏi cả kinh, chính mình phương hướng cảm luôn luôn thực hảo, như thế nào khả năng chuyển hướng? Nhưng lúc này nếu không cần chuyển hướng tới giải thích vậy thật sự quá tà môn!

Vì thế ta liền thành thành thật thật đi theo hẳn mặt sau đi tới, quả nhiên không một hồi liền về tới nguyên lai trong xe. Ta đi thời điểm bọn họ tất cả tại ngủ, ta đã trở về bọn họ còn không có tỉnh, xem ra liền tính ta thật sự đi lạc bọn họ cũng chỉ có thể vào ngày mai hừng đông mới phát hiện.

Cảm tạ soái soái nhân viên tàu sau, ta liền về tới chính mình vị trí thượng nằm xuống một giấc ngủ đến hừng đông. Sáng sớm hôm sau, ta đang ngủ say, liền nghe được ta ba nói, đem phiếu đầu lấy ra tới, một hồi nhân viên tàu khả năng muốn kiểm phiếu.

Ta mơ mơ màng màng ngủ dậy sau, lại thấy một cái trung niên nữ nhân viên tàu chính triêu chúng ta cả nhà đi tới. Lúc này ta liền vội quay đầu đi xem qua nói hi bên kia hai vợ chồng già, bọn họ không phải nói không kiểm phiếu sao? Hiện tại kiểm phiếu, bọn họ không ngốc mắt?

Kết quả vừa thấy dưới mới phát hiện, kia đôi lão nhân lão thái thái thế nhưng không thấy!

"Có lẽ bọn họ xuống xe đi!" Ta ở trong lòng an ủi chính mình nói.

Lúc này nữ nhân viên tàu từng cái nhìn chúng ta trong tay vé xe, đương nàng đi đến ta bên người khi, ta liền thuận miệng vừa hỏi. "A di, ngày hôm qua cái kia nhân viên tàu ca ca đâu?"

Cái kia nữ nhân viên tàu sững sốt, rồi mới cố quái mà nhìn ta liếc mắt một cái nói: "Từ đâu ra nhân viên tàu ca ca, chúng ta lần này xe trừ bỏ nhân viên bảo vệ cùng tài xế tất cả đều là nữ!"

Nữ nhân viên tàu đi sau, ta còn ngốc ở nơi đó, ta mọi lúc này xem ta biểu tình quái dị, liền đây ta một chút nói: "Tỷ, người xảy ra chuyện gì?"

Ta vội phục hồi tinh thần lại nói: "Không có việc gì, có điểm đói bụng!"

Nhưng mọi lại vẻ mặt không tin nói: "Lừa ai a, xem người kia vẻ mặt hoa si dạng liền biết người ngày hôm qua nhìn đến soái ca! Có phải hay không?"

Ta vẻ mặt kinh từng nhìn cái này so với ta nhỏ hai tuổi mọi mọi thật đúng là cái tinh, này đều có thể nhìn ra tới! Rồi mới liền giờ tay triêu nàng đều một trận khò khè, khí nàng oa oa kêu to.....

Ăn qua cơm sáng sau, chúng ta tới mục đích địa. Rốt cuộc có thể làm đến nơi đến chốn, không cần cả ngày rung rinh. Vừa ra sân ga, ta liền nhìn đến ta nhị đại gia cùng tam đại ba tới đón chúng ta.

Bởi vì nhà ga ly bà nội gia làng còn rất xa, lại còn có không có xe tuyến, vì thế chúng ta đành phải bao một cái hắc Minibus hướng bà nội gia đi. Vốn dĩ này xe là kéo không dưới chúng ta như thế nhiều người, chính là bởi vì ta cùng mọi mọi lớn lên gầy, cho nên chỉ có thể tính nửa cái người, này dọc theo đường đi đều là ngẩng ở hành lý thượng.

Ra khỏi thành sau này lộ sẽ không dễ chạy, đôi ta cơ hồ chính là một đường nứt miệng đến. Vừa xuống xe ta liền cảm giác một trận choáng váng, rồi cuộc mới từ xe lửa trên dưới tới, tiếp theo liền lại cấp nhét vào Minibus, chúng ta không có say xe thật đúng là ý vào tuổi trẻ a!

Bà nội gia nơi cái này làng mọi nhà đều đã đắp lên gạch đỏ nhà ngói khang trang, chính là khi chúng ta đến bà nội gia khi, lại thấy nàng còn ở tại một cái tam gian gạch mộc trong phòng. Nông thôn phòng ở đều là tọa bắc triêu nam, trung gian là phòng bếp, hai bên đồ vật phòng là phòng ngủ.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Quỷ Che Mắt (Tam)

Còn hảo tiến phòng liền cảm giác bên trong ấm áp, Nhị nương đang ở phòng bếp đại tảo dưới đài nhóm lửa nấu cơm, vừa thấy chúng ta tới lập tức liền cao hứng mà đứng lên nói: "Xe lửa thượng lạnh hay không, mau vào phòng thượng giường đất ấm áp ấm áp."

Nói nàng liền đem chúng ta lãnh vào bà nội ngủ đông trong phòng. Lúc này đông phòng trên giường đất đang ngủ đại nương cùng tam nương, các nàng đang ở đối bà nội nói lão tứ lão ngũ mã liền đến! Làm nàng yên tâm linh tinh nói.

Ta cùng muội muội trước hết đi vào bà nội trong phòng, nhìn đến trên giường đất nằm bà nội, trong lòng ta tức khắc một trận chua xót. Ngẫm lại phía trước bà nội bộ dáng, vóc dáng không cao, có chút lưng còng, lão thái thái xem như thiên béo.

Chính là hiện giờ thiên đâu, nàng nằm nghiêng ở giường sưởi thượng, híp mắt chữ đang ngủ, sắc mặt nhìn qua thực u ám, đã không có phía trước hồng nhuận.

Nghe ba ba bọn họ nói bà nội đến chính là thời kì cuối dạ dày ung thư, phát hiện thời điểm đã không có trị liệu giá trị, phản đến đồ tăng thống khổ, không bằng về nhà chờ.....

Năm ấy nguyệt thật nhiều lão nhân đều là như thế này đi, thúc thúc cùng ba ba đề nghị tưởng đem bà nội đưa đến trong huyện bệnh viện, chính

là bà nội lại nói cái gì cũng không chịu đi. Nàng chỉ đối thúc thúc nói, muốn ăn khâu quả nhỏ.

Thúc thúc không nói hai lời liền đi ra cửa mua, chính là ở mười mấy năm trước, lại là mùa đông khắc nghiệt, nơi nào mua được đến quả nhỏ? Sau tới lão ba ba cùng thúc thúc ở huyện thành phân biệt chạy rất nhiều địa phương mới mua được một chuỗi quả nhỏ.

Nhưng lấy về tới bà nội cũng không có ăn mấy cái liền ăn không vào. Đến chúng ta trở về ngày đó, nàng đã ba ngày không ăn bất cứ thứ gì. Hiện tại nàng chín mươi toàn đến đông đủ, bà nội cũng không sai biệt lắm nên dẫu hết đèn tắt.

Vào lúc ban đêm bà nội liền đi rồi, chúng ta mấy tiểu bối bị sớm tối cố đến nhị đại gia gia trụ đi. Nhị nương sợ chúng ta ngủ không quen giường sưởi, cho nên cố ý cho chúng ta pho thật dày một tầng chăn bông.

Ngủ đến nửa đêm thời điểm, ta đột nhiên cảm giác giường đất rơi xuống đúng cá nhân, ta mơ mơ màng màng giường mắt vừa thấy, lại là ta bà nội, ta vội bò lên nói: "Nãi, người như thế nào lại đây?"

Bà nội chỉ là đối ta cười cười, nhưng vẫn không nói chuyện. Liền ở ta chính không biết làm sao thời điểm, đột nhiên nghe được ta mẹ ở kêu ta, "Vi vi, nhanh lên rời giường, người bà nội không được!"

Ta cùng muội muội một chút liền từ trên giường đất bò lên, mơ màng hồ đồ bắt đầu mặc quần áo. Lúc ấy bên ngoài trời còn chưa sáng, thời gian này là một ngày nhất lạnh thời điểm, chúng ta mấy tiểu bối từ nhiệt trong ổ chăn bò ra tới sau, vừa ra khỏi cửa liền tất cả đều đa run run một chân thâm một chân thiên hướng bà nội trụ phòng ở đi đến.

Canh giờ này mọi nơi tĩnh dọa người, chỉ có chúng ta đoàn người đi ở trên đường, đương giày đạp lên tuyết địa thượng khi, liền sẽ phát ra tới sạt sạt thanh âm..... Ở trải qua thôn tây đầu một cây đại thụ khi, ta vô thế nhưng trung quay đầu lại nhìn thoáng qua, thế nhưng phát hiện dưới tàng cây đứng một nữ nhân, lúc ấy cảm giác không đứng chỗ nào, chính là nhất thời lại không thể nói tới không đứng chỗ nào.

Chờ chúng ta đi đến bà nội trước gia môn, Nhị nương tam nương đã sớm ở cửa chờ chúng ta. Các nàng trên người đờ tang đã ăn mặc hảo, hiện tại trong tay lấy khăn định cho chúng ta chuẩn bị. Chờ chúng ta này đó đòi cháu đem đờ tang mặc tốt sau, liền phải mang chúng ta mấy cái tiến linh lều dập đầu.

Mới vừa tiến linh lều, ta liền phát hiện bà nội còn trên mặt đất dừng lại, cũng không có để vào quan tài. Mọi người nhất thời lạnh mồm lạnh miệng mà đối ta nói: "Nãi như thế nào nằm trên mặt đất, nàng không lạnh sao?"

Lúc ấy nàng cùng ta giống nhau đều là lần đầu tiên đối mặt tử vong, cho nên đều có chút không biết làm sao. Còn hảo lúc này Nhị nương đi tới nói: "Các người bà nội mới vừa đối hảo quần áo, một hồi mới có thể nhập quan. Các người đều về phòng đợi đi, này bên ngoài quá lạnh."

Chúng ta mấy cái như hoạch đại xá chạy vào phòng. Nói thật, lúc ấy chúng ta cũng không thể chân chính lý giải tử vong cái này từ, cho nên lúc ấy cũng không có cảm giác được quá nhiều bi thương. Rốt cuộc đều là hài tử, không một hồi liền đùa giỡn lên.

Bởi vì ta ba bọn họ huynh đệ tử muội ở tuổi thượng kém cụ, hơn nữa cha mẹ ta cùng thúc thúc thăm thăm muốn hài tử đều tương đối trẻ, cho nên những cái đó cô cô đại gia gia hài tử đều so với chúng ta đại, càng có mấy cái ca ca tử tử hài tử đều cùng chúng ta không sai biệt lắm lớn.

Sở từ trở lại quê quán sau, ở tuổi không sai biệt lắm hài tử trung, ta cùng mọi người bối phận lớn nhất, những cái đó hài tử không phải quản chúng ta kêu tiểu cô, chính là kêu tiểu dì.

Thiên thực mau liền sáng, cả nhà ăn qua cơm sáng sau, liền bắt đầu bố trí linh lều. Dựa theo nông thôn đưa tang cách nói, bà nội muốn ở nhà quan một ngày. Ta cùng mọi người bởi vì bối phận đại, cho nên tổng không tránh được một ít chạy chân việc.

Chính là chúng ta rốt cuộc nơi nào cũng bất quá quen thuộc, theo ý ta tới, nhà này gia phòng ở cái đều là một cái dạng, thực dễ dàng ở làng lạc

đường. Vì thế nhị cô liền đem hấn đại tôn tử Ngô hải chỉ cho chúng ta đường tiểu dẫn đường, cùng chúng ta cùng nhau chạy chân.

Ngô hải tuy rằng ngoài miệng muốn xen vào ta cùng muội muội kêu tiểu di, chính là tuổi thượng lại chỉ so ta tiểu một tuổi, so với ta muội muội đại một tuổi. Cho nên tuy rằng chúng ta là lần đầu tiên gặp mặt, chính là thực mau liền cho tới cùng đi.

Ngô hải đối chúng ta nói một ít nông thôn sự tình, chúng ta tắc đối hấn nói là một ít trong thành sự tình, hấn trả lại cho ta nói cái này làng một ít cấm kỵ.

Tỷ như thôn tây đầu cây đại thụ kia hạ, buổi tối thời điểm các gia tiểu hài tử đều không thể ở dưới chơi, bởi vì rất nhiều năm trước kia cây thất cổ chết quá một nữ nhân.

Nghe hấn như thế vừa nói, trong lòng ta liền lạc một chút, ta rất cuộc nhớ tới buổi sáng nhìn đến nữ nhân kia không đúng chỗ nào! Ngày mùa đông khắc nghiệt, nữ nhân kia như thế nào còn ăn mặc một thân áo đơn đứng ở dưới tàng cây a!

Vì thế ta vội truy vấn Ngô hải, "Nữ nhân kia trông như thế nào a?"

Ngô hải nghe xong liền về mặt kinh tủng nói: "Má ơi! Đầu đã chết vài thập niên, ta chỗ nào có thể biết được nàng trông như thế nào a! Bất quá chúng ta chính là từ nhỏ chính là nghe nàng chuyện xưa lớn lên."

Vì thế Ngô hải liền sinh động như thật cho chúng ta nói về cái này "Lưu quả phụ" truyền thuyết.....

Kia hấn là hai ba mươi năm trước chuyện này, cái này Lưu quả phụ tên thật kêu cái gì hiện tại đã không có người đã biết, chỉ biết là nàng nhà chông họ Lưu. Nghe nói cái này Lưu quả phụ lúc ấy chính là xa gần nổi tiếng tiểu quả phụ, trong thôn thật nhiều quang côn đầu vẫn luôn ở đánh nàng chú ý.

Nhưng này Lưu quả phụ lại có cái vô cùng hung hãn ác bà bà, từ nhi tử Lưu kim bảo đã chết sau này, nàng liền vẫn luôn đối cái này con dâu không tốt, cả ngày mắng nàng là cái ngôi sao chổi, khắc đã chết chính mình nhi tử, còn động bất động liền đánh nàng.

Lưu quả phụ là cái thành thật nữ nhân, nam nhân đã chết sau này cũng chỉ có thể ở nhà chồng hầu hạ bà bà. Sau tới nghe nói nàng tại hạ mà làm việc thời điểm làm trong thôn tên du thủ du thực cấp cường gian, nàng bà liền mượn này muốn đem nàng đuổi ra khỏi nhà.

Ở cái kia thời đại, nếu loại sự tình này dừng ở một nữ nhân trên người, kia tuyệt đối là tai họa ngập đầu. Vì thế Lưu quả phụ liền ở một cái nguyệt hắc phong cao ban đêm treo cổ ở làng phía tây trên đại thụ.

Nghe nói sau tới Lưu quả phụ bà bà ở một ngày buổi tối đi ngang qua cây đại thụ kia thời điểm, thấy được chính mình con dâu quý hôn, kết quả đương trường liền cấp hù chết!

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Quý Che Mắt (Bốn)

Mấy năm nay chỉ cần trong nhà tiểu hài tử không nghe lời, đại nhân liền sẽ đối hài tử nói: "Lại không nghe lời, khiến cho Lưu quả phụ đem ngươi bắt đi!" Tiểu hài tử nghe lập tức không khóc không náo loạn.

Nghe xong Ngô hải nói xong này chuyện xưa sau, ta lập tức cảm giác sau cổ vèo vèo mạo gió lạnh. Chính mình không phải là gặp quý đi? Ngô hải vừa thấy sắc mặt của ta liền biết ta thật sự sợ hãi, vì thế hắn liền cười ha ha nói: "Tiểu dì, xem ngươi này tiểu lá gan, kia đâu là hù dọa tiểu hài tử!"

Ta lười để ý đến hắn, tổng không thể cùng hắn nói chính mình thật sự ở đại thụ hạ nhìn thấy quý đi! Vì thế ta liền trừng hắn một cái nói: "Cười đi cười đi, tiểu tâm cười chết ngươi!" Buổi tối thời điểm các đại nhân đều phải lưu tại linh lâu túc trực bên linh cửu, chúng ta mấy tiểu bối lưu tại nơi đó cũng là thêm phiền, đã bị tất cả đầu tống cổ hủ Nhị nương gia. Bởi vì ta cùng Ngô hải vẫn luôn ở gấp giấy tiền, cho nên thẳng đến trời tối mới hướng Nhị nương gia đi.

Ở nông thôn, đặc biệt là mùa đông buổi tối, bên ngoài khẳng định là một cái quỷ ảnh đầu không có, trừ phi là giống ta gia như vậy có việc hiểu hỉ mới ra đến đi lại. Ta cùng Ngô hải hai người đi ở tuyết địa thượng, chung quanh một mảnh tĩnh mịch.

"Người ra cái thanh được chưa? Như thế đi xuống đi không người sao?" Ta bất mãn nói.

Ngô hải nhún nhún vai nói: "Nói người lá gan tiểu người còn không phục, đừng nói ta không nói cho người, phía trước lập tức liền phải đến kia khóa có quỷ thất cổ đại thụ!"

Vốn dĩ ta liền vẫn luôn lão nghĩ buổi sáng nhìn đến cái kia quỷ dị nữ nhân, vừa mới mới đã quên trong chốc lát, bị hấn như thế vừa nhắc nhở ta lại lập tức nghĩ tới. Tức khắc cảm giác cả người phát mao.....

Vì thế ta liền tức giận nói: "Người gia hỏa này, làm người ra cái thanh người liền nói cái này, lão nhân thường nói, đi đêm lộ khi mặc đề quỷ!"

Ngô hải nghe xong cười ha ha nói: "Vậy người còn đề?"

Ta khí trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái liền chính mình đi phía trước đi đến.....

Hấn vừa thấy ta thật sinh khí ngay cả vội đuổi theo đối ta nói: "Tiểu dì! Từ từ ta a! Chính người một người đi đêm lộ không sợ hãi a!"

Nghe hấn như thế vừa nói ta mới chậm rãi đứng ở tại chỗ, rồi mới đối hấn nói: "Đừng ở dạng cái mũi lên mặt!"

"Ai!" Ngô hải lần này đáp ứng đến rất thống khoái, vì thế chúng ta liền mau chân hướng đi Nhị nương gia.

Chính là đi tới đi tới, ta liền cảm giác không quá thích hợp nhi, dựa theo buổi sáng lộ trình, chúng ta tốc độ đã sớm hấn là tới rồi, chính là như thế nào vẫn là nhìn không tới Nhị nương gia kia đóng phòng nhi đâu?

Vì thế ta liền quay đầu hỏi Ngô hải: "Này lộ có phải hay không không đúng a? Như thế nào còn chưa tới đâu?"

Nhưng vừa hỏi đầu ta liền tròn tròn mắt, chỉ thấy sau lưng nơi nào còn có Ngô hải người đâu? Trong lòng ta lừa dối một chút, rồi mới liền đối với bốn phía hô to: "Ngô hải! Người đi ra cho ta, ta là người tiêu di, nếu người cùng ta khai như thế nhằm chán vui đùa, ta liền vĩnh viễn không để ý tới người!"

Chính là Ngô hải cũng không có giống ta trong tưởng tượng giống nhau, cười hì hì chạy ra cười nhạo ta lá gan tiêu. Ta thanh âm phảng phất ở trống vắng trong sơn cốc giống nhau quanh quẩn.....

Lòng ta cả kinh, lập tức mang theo khóc nước nở nói: "Ngô hải! Người cái vương bát đản, người chết chạy đi đâu!" Lần này ta cũng không đợi có người trả lời ta, xoay người liền trở về chạy, cái này địa phương thật là đáng sợ!

Cũng không biết chạy bao lâu, thẳng đến ta mệt mau tắt thở thời điểm, đột nhiên phát ra từ mình thế nhưng lại chạy về phía tây cây đại thụ kia bên, lúc này ta dưới chân mềm nhũn, liền đặt mộng ngẩng ở tuyết địa!

Lúc ấy ta mới 14 tuổi, thật sự sợ hãi cực kỳ, nhưng càng không dám hướng dưới tàng cây xem, cổ càng cằn lòng không đậu chuyển qua.....

Đó là ta đời này gặp qua nhất khủng bố quỷ dị hình ảnh, chỉ thấy cây đại thụ kia hạ thế nhưng đứng một cái phi đầu tán phát nữ nhân, tuy rằng nàng không có trong truyền thuyết quỷ thất cổ lỗ dài đầu, chính là một trương trắng bệch vô cùng đại mặt xem ta là da đầu tê dại.

Lòng ta nghĩ nhanh lên chạy, chính là dưới chân lại một bước cũng hoạt động không được. Cái kia nữ quỷ đối ta quỷ dị cười, rồi mới chậm rãi hướng ta đã đi tới, trong miệng nhẹ giọng nói: "Tới a..... Đến tử tử nơi này tới a....."

Lòng ta cái này khí a, "Người lại không phải soái ca, ta tới cái rắm a! Tới người bà nội cái chân! Bà nội? Đối, bà nội! Bà nội cứu mạng!" Ta

nhắm mắt ở trong lòng kêu to bà nội cứu ta.....

Chờ ta lại vừa mở mắt, nơi nào còn có cái gì nữ quý a! Lúc này ta chân cũng có thể đi đường, ta lập tức cũng không ngừng đầu lên liền trở về chạy. Kết quả không chạy vài bước liền một đầu đụng vào cá nhân, này đem ta dọa, vừa rồi liền thiếu chút nữa bị dọa nước tiểu, hiện tại càng là kinh ba hồn bảy phách đầu mau ly thể.

Chính là khi ta thấy rõ đám ta người khi, ta liền tức giận mắng to nói: "Ngô hải, ngươi chết chạy đi đâu?"

Ngô hải cũng là vẻ mặt kinh hoàng nhìn về phía ta, rồi mới một phen giữ chặt ta nói: "Đi mau tiểu dì!"

Lần này chúng ta hai cái thực thuận lợi chạy tới Nhị nương gia, Tiểu Tuyết vừa thấy ta cùng Ngô hải sắc mặt trắng bệch tiến vào, liền nói giống nói: "Xem ngươi hai như vậy nhi, mặt sau có quý truy các ngươi?"

Ta vốn là khí không thuận, vì thế đi lên liền cho nàng một cái đầu bạng! Đạn oa oa thẳng kêu! "Tỷ! Ngươi làm gì a! Ta và các ngươi nói giống đâu?"

Chính là nàng xem chúng ta hai cái không một cái cho nàng hoà nhã, ý nhiên kinh ngạc nói: "Không thể nào, thật đúng là làm ta nói trúng rồi?"

Lúc này ta mới đem khí nhi đạo đầu, rồi mới xoay người cho Ngô hải một cái đầu bạng nói: "Ngươi a! Vừa rồi chạy chạy đi đâu! Làm ta sợ muốn chết biết không?"

Kết quả Ngô hải cũng là vẻ mặt ủy khuất nói: "Tiểu dì, vừa rồi ta cũng sợ hãi được không?" Tiếp theo hắn liền đem chính mình vừa rồi tao ngộ sự tình cùng chúng ta nói một lần.....

Nguyên lai vừa rồi hắn vẫn luôn đi ở ta sau, ta cảnh cáo hắn không cần nhắc lại quý sau, hắn vừa mới đáp ứng xong, kết quả vừa nhắc đầu, liền phát hiện ta không thấy! Vì thế hắn liền tỉ tỉ hậu hậu tìm cả buổi cũng không thấy được ta bóng dáng.

Cuối cùng thật sự là không có biện pháp, hắn đành phải quay trở lại gọi người lại trở về tìm. Kết quả đương nhiên trở về đi rồi một đoạn đường sau liền phát hiện, chính mình thế nhưng lại một lần vòng trở về! Nhưng Ngô hải dù sao cũng là cái nam hài tử, lá gan khẳng định muốn lớn hơn một chút, hắn cũng không tin tà lại chạy một vòng, kết quả vẫn là giống nhau.

Lúc này hắn liền nhớ tới mục đích của ta thì cô đã từng đối hắn nói qua, nếu ở đi đêm lộ thì điểm bị lạc ở một cái phi thường quen thuộc trên đường, vậy khẳng định là gặp được "Quý che mắt". Nhanh nhất biện pháp giải quyết chính là đối với chính mình phía trước rải ngấm nước tiểu, đặc biệt là đồng tử nước tiểu, lập tức là có thể tìm được về nhà lộ.

Đừng nói chiêu này thật đúng là dùng được, cuối cùng Ngô hải chính là dùng chiêu này mới tìm được ta. Ta lúc này đã sớm toàn khi nóng hổi trong ổ chăn, ngày hôm qua ta còn ồn ào: Không ngủ đâu giường đất, đâu giường đất quá nặng! Nhưng trải qua vừa rồi kia một phen lăn lộn, ta lại cảm giác toàn thân đều lãnh không được, một hai phải ở tại đâu giường đất sẽ không.

Ngô hải giờ tay sờ soạng một chút ta cái trán nói: "Hồng rồi, người có thể là dọa, người đêm nay ngủ đâu giường đất cũng hảo, phát đồ mồ hôi có lẽ ngày mai liền không có việc gì." Nói xong hắn lại xoay người đi trên bếp thiêu một hồ nước sôi, rồi mới vì ta vọt chén nước gừng ngọt uống.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Quý Che Mắt (Năm)

Tam quá nữ đối ta cười cười, rồi mới kêu ta đi đến nàng bên người. 【\hoàng\ đối mới mau mời tìm tòi iau】 ta quay đầu lại nhìn thoáng qua ta lão mẹ, nàng sử ánh mắt làm ta qua đi. Kỳ thật lúc ấy ta thật đúng là rất sợ hãi cái này lão thái thái, đừng nhìn nàng lão đâu mau trừu trừu, chính là cặp kia mắt lại tặc lượng tặc lượng! Nhìn hoảng nhi.....

Ngô hải trước nói hắn tối hôm qua thượng tao ngộ cùng xử lý biện pháp, tam quá nữ cười nói: "Nam hài hỏa lực tráng, gặp được quý che mắt chỉ cần ngấm đồng tử nước tiểu liền không có việc gì. Nhưng nữ hài thu âm, chỉ sợ dơ đồ vật chính là lúc ấy đuổi kịp nha đầu này."

Bởi vì này hiện tại là mùa đông, cho nên chợ thượng phần lớn lấy đông lạnh hóa là chủ, ngẫu nhiên cũng có mấy cái mua quần áo quần hàng ở bên trong thét to. Ta cùng Tiểu Tuyết là lần đầu tiên nhìn đến đầy đất đông lạnh lê, đông lạnh quả hồng, đông lạnh hoa hồng.....

Vì thế hai chúng ta cái liền gấp không chờ nổi làm ba mẹ nhóm mua trở về nếm thử, đừng nói còn khá tốt ăn! Đặc biệt là kia đông lạnh quả hồng, kia kêu một cái ngọt nào! Sau tới có mấy lần ta ở Hà Bắc nhìn thấy mới mẻ thụ quả hồng liền mua trở về đông cứng ở tủ lạnh, chính là lại như thế nào cũng ăn không ra năm đó hương vị tới.

Ngày quá thực mau, đảo mắt liền đến bà nội muốn thiêu "Đầu thất" ngày. Chúng ta cả nhà già trẻ lại cùng nhau mệnh mệnh cuồn cuộn đi tới Thẩm gia phần mộ tổ tiên, vì bà nội thiêu này "Đầu thất" đệ nhất đao giấy.

Bởi vì ba ba cùng thúc thúc không thể hàng năm trở về tế bái, cho nên chúng ta hai nhà liền giấy thiêu nhiều nhất, như là một lần muốn đem mấy năm đầu thiêu thượng giống nhau. Lúc này ta phát hiện Nhị nương tự cấp bà nội hoá vàng mã đúng thời, còn cấp một cái khác một phần cũng hoá vàng mã.

Bởi vì bên này thì không có lập bia thói quen, cho nên chúng ta cũng không biết cái này cô phần chôn chính là ai. Sau tới nghe ta ba ba nói, đó là bọn họ đại gia gia một cái cô cô, chết thời điểm còn không có xuất giá. Nàng có một năm ra cửa ngõ xe lửa thời điểm không biết bị cái gì đồ vật vọt, thế nhưng mở ra đang ở chạy đoàn tàu môn nhảy xuống.

Chờ đến người nhà đến nàng thời điểm, người đã là không sống nổi, nhưng khi đó nông thôn quy củ là không có thành hôn nữ tử đã chết là không thể tiến phần mộ tổ tiên, nhưng lúc ấy nàng người trong nhà thật sự rất đau cái này nữ nhi. Tưởng tượng đến nàng vốn là chết tha hương, lại không thể nhập phần mộ tổ tiên nên nhiều lắm a!

Cuối cùng cũng liền không quản như vậy nhiều, liền đem nàng táng ở ly chúng ta Thẩm gia phần mộ tổ tiên nhất dựa ngoại địa phương, cuối cùng là xuống mồ vì an đi!

Buổi tối chúng ta mấy cái hài tử đều bị chạy về Nhị nương gia, bọn họ các đại nhân vẫn là ngủ ở bà nội gia, vừa lúc hai cái phô giường sưởi, nam ngủ một phòng nữ ngủ một khác trong phòng.

Chúng ta này đầu mấy tiểu bối nhóm cãi nhau ăn ăn uống uống, chơi mệt mỗi liền toàn trong ổ chăn ngủ. Nhưng ai cũng không nghĩ tới bọn họ ở tại bà nội gia các đại nhân phản đến là đã xảy ra chuyện.....

Ngày hôm sau buổi sáng chúng ta ngủ tới rồi mặt trời lên cao nhưng không ai tới kêu chúng ta đi ăn cơm, cuối cùng rơi vào đường cùng liền đành phải chính mình rời giường đi các đại nhân bên kia ăn cơm. Kết quả khi chúng ta này đó hài tử đi đến bà nội nhà cũ thời điểm, liền thấy một cái cả người treo đủ mọi màu sắc mảnh vải tử nữ nhân, tay cầm một cái mặt tất cả đều là lục lạc trống con chính vừa múa vừa hát đầu!

Ta cùng muội muội tức khắc liền dọa choáng váng! Còn hảo bọn họ mấy cái bản địa hài tử đều biết đây là đang làm gì. Chỉ thấy Ngô hải một phen giữ chặt chúng ta hai cái nói: "Tiểu di, đại thần ở trong sân thỉnh tiên nhi đâu? Chúng ta đợi lát nữa ở vào đi thôi!"

Ta duỗi đầu nhìn thoáng qua, khí thế quái dọa người, chính là hẳn không nói ta cũng không quá tưởng đi vào. Vì thế chúng ta mấy cái liền ở đứng bên ngoài nghe xong một hồi, chỉ nghe cái kia đại thần nhi xưng còn quái dễ nghe, có điểm giống Đông Bắc hai người chuyển giọng.

Cũng không biết xưng bao lâu, tóm lại là đối chúng ta mấy cái hài tử đều có điểm trước tâm dán sau lưng nàng mới xưng xong. Tiếp theo đại thần nhi đã bị mời vào phòng thành, chúng ta mấy cái mới có thể vào nhà đi.

Lão ba lão mẹ vừa thấy chúng ta gần nhất, cũng là một cách đầu nói: "Nha! Như thế nào đem mấy người bọn họ cấp đã quên!" Rồi mới về mặt xin lỗi nói: "Đói lắm đi? Trước lại đây ăn cơm."

Một đống cơm no xuống bụng sau chúng ta mới phát hiện, lão ba lão mẹ bọn họ một đám đầu sắc mặt khó coi, như là cả đêm không ngủ giống nhau.

Tế hởi dưới mới biết được, nguyên lai bọn họ này đó đại nhân thật đúng là cả đêm không ngủ.

Nguyên lai ngày hôm qua chúng ta đi sau, bọn họ cũng bất quá tính toán ngủ, với ở tây phòng liền chi hai bàn mặt chược chơi. Bởi vì đêm qua là bà nội "Đầu thất", cũng chính là hễ hễ đêm, trong nhà cấp bà nội ở nàng nguyên lai trụ đông trong phòng bày một ít rượu và thức ăn, rồi mới mọi người liền đều là trốn vào tây trong phòng chơi mặt chược.

Kết quả vừa đến 12 điểm, tam nương liền nghĩ ra đi đi ngoài, nhưng nàng lại không dám một người đi, liền phi túm đang ở cao hứng tam đại gia cùng đi. Kết quả tự nhiên không cần phải nói, ta tam đại gia mắng nàng hai câu, cũng không có cùng nàng cùng đi.

Tam nương vừa giận liền chính mình giận dỗi đi ra ngoài! Chính là người đi hơn một giờ cũng không gặp trở về. Lúc này tam đại gia mới có chút luống cuống, hẳn vội đánh xuống tay điện đi ra ngoài tìm người, chính là nhà xí căn bản không có người!

Cái này mọi người trong lòng liền đều là trăn xuống, tam nương nhất gan, sẽ không một cái ở bên ngoài chạy loạn, hơn nữa nàng vẫn là sợ người trung thể chất yếu nhất một cái, cũng là dễ dàng nhất chiêu quỷ một cái.

Kết quả đại gia ở trong viện viện ngoài tìm một vòng cũng không gặp tam nương bóng người, liền ở thúc thúc sốt ruột khâu uống, về phòng uống nước thời điểm, đột nhiên phát hiện bà nội trong phòng có thanh âm.

Vì thế thúc thúc liền thêm can đảm từ từ kẹt cửa vừa thấy, lập tức dọa một thân mồ hôi lạnh, chỉ thấy tam nương chính một người ngẩng ở bà nội phía trước ngủ trên giường đất, một ngụm đồ ăn một ngụm rượu ăn đâu!

Thúc thúc vừa thấy tam nương ánh mắt đăm đăm, liền chính mình nàng lại chiêu thượng đồ vật. Vì thế hẳn cũng không dám trước kinh động nàng, chỉ là rón ra rón rén ra phòng, rồi mới đem tất cả mọi người kêu trở về làm cho bọn họ chính mình xem!

Đại gia trở về hướng kệt cửa vừa thấy, cũng là tất cả đầu tròn tròn mắt. Đại nương đề nghị đi tiếp tam cô nãi, chính là vừa thấy thời gian chỉ sợ lão thái thái đã sớm ngủ hạ. Cuối cùng vẫn là tam đại gia đi vào, nhỏ giọng đối với tam nương nói: "Người làm gì đâu?" Hấn cũng không dám giống ngày thường như vậy rống nằng.

Chỉ thấy tam nương chậm rãi buông trong tay chén rượu, rồi mới xem đầu không không thấy hấn liếc mắt một cái nói: "Lão tam nột! Người tức phụ thân thể yếu đuối, người sau này đối nằng hảo điếm!"

Tam đại gia vừa nghe khẩu khí này lập tức liền dọa quỳ! "Mẹ! Ngài đã trở lại!"

Tam nương gật gật đầu hỏi: "Bọn nhỏ đâu?"

Tam đại gia vội đáp trả: "Nơi này ngủ không dưới, đầu ở Nhị ca gia trụ đi."

Tam nương thở dài nói: "Vốn đang muốn nhìn một chút cháu trai cháu gái đâu, kết quả còn chưa ngủ ở bên này!"

Tam đại gia vội nói: "Kia làm ta bọn họ đi gọi tới?"

Tam nương xua xua tay nói: "Tính, đầu như thế buổi tối lại làm sợ bọn họ, đặc biệt là lão tứ lão ngũ gia hai cái nha đầu, trong thành trở về, chưa thấy qua những việc này, không gọi! Người làm cho bọn họ đầu tiến vào bả bả ta đi!"

Vì thế ở bên ngoài nghe lén này một đồng lớn người liền lại đầu phần phạt đi đến, đại gia liền đầu ngẩng vây quanh ở tam nương bên người bả nằng tán gẫu. Theo ta lão mẹ nói, lúc ấy tam nương trạng thái cùng bà nội quả thực quá giống! Liền nằng này nhiều năm lão đảng viên đầu không thể không tin tưởng, đó chính là bà nội đã trở lại.

Cứ như vậy, mọi người liền như thế vẫn luôn bả tam nương lao tới rồi hừng đông. Gà gáy ba lần sau, tam nương chậm rãi ngủ rồi. Nhưng tà môn

sự, này một ngủ đã kêu không tỉnh! Cuối cùng mọi người cũng không có cách, vẫn là mời tới tam cô nãi.

Tam cô nãi tới vừa thấy li ên nói: "Ta chỉ là cái nhị th ần, lão tam tức phụ sự đến thỉnh đại th ần nhi tới!" Vì thế nhị đại gia cùng tam đại gia li ên vô cùng lo lắng mở ra máy kéo đi ly nơi này ba dặm mà một cái khác làng mời tới đại th ần nhi, lúc này mới có chúng ta vừa mới bắt đầu nhìn đến kia một màn.....

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Quỷ Che Mắt (Bảy)

Sau tới nghe tam cô nãi nói, "Lão tam tức phụ là đi đưa nhà người lão thái thái, này sẽ li ên ở trở v ề trên đường, đại th ần nhi vừa mới cho nàng đem h ần kêu trở v ề, quá một h ồi nên không có việc gì!"

Quả nhiên, không một h ồi tam nương li ên tỉnh. Nàng trước hết nhìn thoáng qua tam đại gia, rồi mới li ên khóc nói: "Mẹ nói, người nếu lại đổi không ta hảo, khiến cho ta nói cho nàng, nàng tới thu thập người!"

Tam đại gia nghe xong đành phải vẻ mặt xấu hổ cười cười, từ kia sự kiện sau này, tam đại gia thật đúng là đổi tam nương khá hơn nhi ều!

Ngày hôm sau buổi chi ều, chúng ta cùng thúc thúc cả nhà li ên ng ồi lên v ề nhà xe lửa, vụng vụng h ồ h ồ trở v ề phần. Lần này xe lửa người trên còn rất nhi ều, rốt cuộc không giường nằm cấp đ ể ngủ.

Từ lần đó trở v ề lúc sau, ta li ên không còn có h ồi quá qu ể quán. Thời gian nh ỏang lên đã vượt qua mười mấy năm, ta cũng trưởng thành 27 tuổi gái l ữ thì.

Mấy ngày hôm trước trong nhà mặt đột nhiên nhận được qu ể quán điện thoại, nói là hiện tại phần mộ tổ tiên bên cạnh có đi ều sông lớn, trải qua này mười mấy năm nước sông cọ rửa, bờ sông ly nhà của chúng ta phần mộ tổ tiên càng ngày càng g ần.

Li ên sợ năm nay nước mưa một đại li ên cấp y êm. Cho nên năm nay li ên đặc thế nhưng tìm phong thủy tiên sinh nhìn nhìn, nói tháng sau 16 là

cái ngày lành, nghi dờn m ồ.

Ở nông thôn, chỉ cần là gã đi ra ngoài cô nương gặp được loại chuyện này là không cần trở về. Chính là tiếc rằng ta hiện tại liên cái bạn trai đều không có, cho nên phải cần thiết trở về.

Ta cũng chưa gã đâu ta muội liên càng không cần phải nói, vì thế chúng ta hai nhà người lại ngàn dặm xa xôi về tới xa cách mười mấy năm quê quán.....

Lần này chúng ta trở về thời điểm chính trực mười một hoàng kim chu, cho nên trên mạng vé xe lửa đặc biệt khó dính. Ta cùng Tiểu Tuyết khởi canh năm bỏ nửa đêm mới dính thượng 6 trương giường nằm phiêu, mà năm đó những cái đó xe lửa sơn màu xanh đã sớm bị đổi mới, duy độc bất biến chính là ven đường lộ tuyến.

Con người của ta vẫn luôn có cái tật xấu, chính là làm xe lửa ngủ không yên. Người khác đều ngủ đến hô hô, ta lại chỉ có thể trừng mắt chờ đi động. Rạng sáng hai điểm nhiều thời điểm, ta lên đi tranh WC. Vừa trở về liên nhìn đến một cái nhân viên tàu đưa lưng về phía ta ngồi ở lối đi nhỏ gặp ghế.

Khi ta từ hấn bên người lúc đi, hấn vừa lúc quay đầu lại nhìn về phía ta, rồi mới đối ta mỉm cười gật gật đầu. Ta vừa thấy bộ dáng của hấn, nháy mắt mặt liên đỏ, cái này nhân viên tàu lớn lên cũng thật nima đẹp!

Trước không nói ngữ quan có bao nhiêu anh tuấn, liên xem hấn kia gầy gầy cao cao bộ dáng, liên cho người ta một loại thanh thanh sáng sáng cảm giác. Ta có chút hoảng loạn hướng hấn gật đầu, rồi mới liên mặt đỏ chạy về trên giường.

Nằm ở trên giường sau ta trái tim còn thỉnh thỉnh mà nhảy cái không ngừng..... Hoãn một hồi, ta liên cảm giác vừa rồi cái kia nhân viên tàu có chút quen mắt, giống như phía trước cái gì thời điểm gặp qua hấn. Còn có hấn kia thân chế phục cũng không đúng, hấn là rất nhiều năm trước hình thức!

Đột nhiên, ta đột nhiên cả kinh! Là hắn? Sẽ là hắn sao? Ta cực không xác định tri ều hắn ng ồi vị trí nhìn thoáng qua, phát hiện hắn vẫn là vẫn không nhúc nhích ng ồi ở chỗ kia. Nghĩ vậy nhi ta cắn răng một cái an vị lên! Mười mấy năm trước hắn không có thương tổn quá ta, ta tin tưởng hôm nay hắn cũng sẽ không.

Vì thế ta thật cẩn thận xuống giường, chậm rãi đi tới hắn bên người. Lúc này hắn ngẩng đầu kinh ngạc nhìn ta liếc mắt một cái, r ồi mới cười nói: "Như thế nào? Có việc nhi sao?"

"Chúng ta có phải hay không thấy biên?" Ta cẩn thận hỏi.

Hắn khẽ cau mày suy nghĩ một h ồi nói: "Là người? Đầu trường như thế lớn, thời gian quá thật là nhanh....."

Ta không nghĩ tới hắn còn có thể nhớ rõ ta, li ền cười nói: "Người còn có thể nhận ra ta tới?"

Hắn gật gật đầu nói: "Bởi vì ở chỗ này có thể nhìn thấy ta người không nhi ều lắm, mấy năm nay ta cũng chỉ gặp được quá người một cái, người..... Không sợ hãi ta sao?"

Ta nghe xong sùng sốt, li ền bật thốt lên li ền nói: "Kia như thế nhi ều năm người đến nhi ều cô độc a?"

Hắn biểu tình cứng lại, r ồi mới "Ha hả" cười vài tiếng, "Thói quen thì tốt r ồi."

Ta tr ần mặc một h ồi tiếp theo đối hắn nói: "Người vì cái gì không đi đâu?"

Hắn bất đắc dĩ lắc đầu nói: "Ta cũng không biết chính mình vì cái gì đi không được."

"Vậy người kêu cái gì tên? Có thể nói cho ta sao?"

Hắn suy nghĩ một hồi nói: "Kỳ thật người tốt nhất đừng hỏi tên của ta, để tránh đã biết sẽ có quá nhiều ràng buộc..... Rốt cuộc người ta người quý thù đờ."

Ta gật gật đầu, rồi mới ngẩng xuống nói, "Dù sao ta hôm nay buổi tối cũng ngủ không được, không bằng người cho ta nói một chút người là như thế nào..... Lưu tại này?"

Hắn bình tĩnh nhìn ta liếc mắt một cái, rồi mới bất đắc dĩ cười nói: "Hảo đi, nếu người ngủ không được, ta đây liền cho người nói chuyện của ta, dù sao cũng đã lâu không ai cùng ta nói chuyện."

Vì thế hắn liền cho ta nói giảng hắn sinh thời một chút sự tình: "Đối với phía trước sự tình, ta đã nhớ không rõ lắm. Chỉ nhớ rõ ta là một cái vừa mới tham gia công tác không mấy tháng đường sắt nhân viên tàu, hơn nữa vẫn là tiếp ta phụ thân ban.

Cao trung tốt nghiệp sau này ta khảo hai lần đại học đầu thi rớt, nếu trong nhà đi điều kiện cho phép ta thật sự rất muốn lại khảo một lần, chính là không có biện pháp, ta ba thân thể một ngày không bằng một ngày, mắt thấy liền không thể lại cùng xe.

Nếu ta lại học lại một năm liền không cơ hội tiếp hắn ban, rốt cuộc ở đường sắt thượng công tác cũng coi như là cái bát sắt, cho nên ta cuối cùng liền tiếp ta ba ban, lên làm một người nhân viên tàu.

Kỳ thật năm ấy ánh mắt đầu tiên nhìn đến người thời điểm ta cũng rất giật mình, đó là ta vừa mới chết không bao lâu thời điểm, còn không bằng hiện tại như thế xem khai. Ta phát hiện người có thể nhìn đến ta sau liền tưởng cùng người nói một chút lời nói.

Chính là ta lại lo lắng người nếu có thể nhìn đến ta, tự nhiên cũng có thể nhìn đến những thứ khác, cho nên liền vẫn luôn đi theo người. Hơn nữa lúc ấy trong WC đầu không phải người! Còn có kia đối hai vợ chồng già cũng là một đôi số khổ cô hồn dã quỷ.

Phòng chừng là các người cả nhà ngay lúc đó thời vận quá thấp, cho nên mới sẽ gặp được chúng ta này đó chết đi vong linh"

Ta nghe xong lúc ấy liền ngây ngẩn cả người, nguyên lai kia đối hai vợ chồng già cũng có vấn đề, khó trách sau ngày qua sáng liền tìm không đến bọn họ đâu!

Tiếp theo hẳn theo ta hàn huyên rất nhiều chuyện của hẳn, chính là hẳn lại trước sau không có nói quá chính mình là như thế nào chết. Dùng hẳn nói nói, nhớ không rõ. Nhưng ta biết hẳn là không nghĩ để, quý cùng người giống nhau, đều có như vậy một hai kiện chính mình không nghĩ đối người khác để chuyện thương tâm nhi.

Thẳng đến thái dương từ phía đông chậm rãi bắn ra một đạo kim quang sau, hẳn mới cùng ta cáo biệt, rồi mới một chút biến sáng choang. Bởi vì khi còn nhỏ gặp qua quý, cho nên hiện tại ta mới có thể như thế thông dong đối mặt cái này soái soái nhân viên tàu.

Xe đến trạm sau, là đại đại gia gia đại tôn tử Thẩm thành tới đón chúng ta. Năm đó cái kia chảy nước mũi tiểu nam hài, hiện giờ đã trưởng thành đại tiểu hỏa tử. Hẳn mở ra một chiếc nhà mình Minibus đem chúng ta tiếp thượng, rồi mới khai trở về cái kia ta ở trong mộng trở về quá vô số lần thôn nhỏ.

Ở trên đường ta dùng di động lục soát một chút này đường sắt tuyến nhi đã từng ra quá cái gì sự cố, kết quả gì đại sự cũng không có, đã không ra quá quý cũng không có lật qua xe. Thẳng đến một cái 18 năm trước tin tức nháy vào ta mi mắt trung.....

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Quý Che Mắt (Tám)

18 năm trước một buổi tối, hai gã đào phạm cầm súng thoán mất mưu khi này đường bộ thượng một liệt xe lửa. ٭٭٭ bọn họ tuyên bố muốn bắt cóc này liệt xe lửa đi Russia, nhân viên tàu vệ quốc mình vì bảo hộ hành khách cùng đoàn tàu an toàn cùng kẻ bắt cóc anh dũng vật lộn, cuối cùng cùng nhân viên bảo vệ cùng nhau chế phục này hai gã kẻ bắt cóc, đáng tiếc vệ quốc mình lại bất hạnh trúng đạn bỏ mình, hy sinh khi năm ấy 20 tuổi.

Ta nhìn thoáng qua trên mạng duy nhất một trương vệ quốc minh ảnh chụp, tuy rằng rất mơ hồ, chính là ta vẫn như cũ có thể nhận ra đó chính là hắn.....

Ta cũng không biết hắn vì cái gì còn sẽ lưu tại cái kia đường bộ thượng, có lẽ chỉ là bởi vì sinh thời một cố chấp niệm đi! Nghĩ đến hắn kia cô tịch cô đơn ánh mắt, trong lòng ta không khỏi một trận tiếc hận.

Tiến làng sau ta phát hiện nơi này có thực rõ ràng biến hóa, mười mấy năm trước đường đất đã sửa chữa lại thành mỡ lá lộ, phía trước gạch đỏ nhà ngói cũng đều dán lên mosaic, nhìn qua phong cách tây khá hơn nhiều.

Chúng ta trực tiếp đi chính là tam đại gia gia, bởi vì lúc này vừa lúc là thu hoạch vụ thu mùa, cho nên trên bàn cơm đồ ăn phong phú đến cực điểm. Ta cùng Tiểu Tuyết thực thích ăn thuần khiết Đông Bắc đồ ăn, năm đó khi trở về chờ bởi vì là mùa đông, cho nên chúng ta ăn nhiều nhất chính là dưa chua hần miến cùng bánh trôi hấp nhân đậu.

Mà hiện giờ lại xem này trên bàn, thật tự không cần phải nói, nhưng này mới vừa xuống dưới bấp màu sắc kim hoàng, nghe đi lên thật là thơm ngọt ngon miệng, thêm ta cùng Tiểu Tuyết nước miếng chảy ròng. Một đống ăn uống thỏa thích lúc sau, lập tức cưỡng chế đi dời lữ đờm mỗi một.

Nghe nói chúng ta về quê, năm đó những cái đó đi theo ta cùng Tiểu Tuyết mông mịt sau chạy bọn nhỏ đều đến xem chúng ta. Nhưng vừa thấy dưới mới phát hiện, năm đó này đó quản chúng ta kêu tiểu cô tiểu dì hài tử, hiện giờ đều đương cha đương mẹ! Bọn họ có còn lãnh chính mình hài tử tới, làm cho bọn họ kêu ta cùng Tiểu Tuyết cô nãi cùng dì nãi! Cái này làm cho ta cùng Tiểu Tuyết trên mặt một trận xấu hổ.....

Đặc biệt là Ngô hải, khi ta lại lần nữa nhìn thấy hắn khi thật sự thiếu chút nữa không nhận ra tới! Trước mắt cái này cao cao trắng trắng nam nhân thật là năm đó cái kia thiếu niên? Hắn nhìn đến chúng ta cũng là cười hắc hắc nói: "Tiểu dì, như thế nào? Nhận không ra?"

Nghĩ đến năm đó hắn tuổi tác nhẹ nhàng liền biết như thế nào chiều cổ nữ sinh, nói vậy hiện tại cũng là lão bà nhi tử nhiệt đầu giường đất đi! Vì

thế ta liền tùy miệng vừa hỏi: "Người tức phụ đâu? Không cùng nhau tới làm ta chúng ta nhận thức nhận thức?"

"Ly." Ngô hải nhẹ nhàng băng quơ nói.

Ta cùng Tiêu Tuyết đầu là sừng sốt, không khí lập tức biến có chút xấu hổ. Vì thế ta đành phải cười gượng vài tiếng nói: "Vì sao?"

Ngô hải nhún nhún vai nói: "Quá không đến một khối đi bái....."

Ta tức khắc vô ngữ, vì thế đành phải nói sang chuyện khác nói: "Người hiện tại làm gì đâu?"

Lần này hẳn biểu tình nghiêm túc nói: "Lái taxi xe, trong huyện tuần nhi hai đầu chạy. Nếu không phải ta xe ng ã không dưới, ta liền đi tiếp các người, chờ này đầu nhi sự vội xong r ã, ta liền kéo các người đi đập chứa nước cá đi!"

"Hảo!" Ta cùng Tiêu Tuyết cao hứng đáp ứng r ã.

Lần này dời m ò là kiện đại sự, bởi vì hẳn đề cập đến vài hộ nhân gia. Tuy rằng tất cả mọi người đều là họ Thẩm, chính là bởi vì này khối phần mộ tổ tiên niên đại đã lâu, cho nên có thật nhiều thân thích đã sớm không tới hướng.

Này vốn không phải chúng ta Thẩm gia ban đầu phần mộ tổ tiên, phía trước phần mộ tổ tiên táng chúng ta thái gia gia cùng thái thái gia hai đời người. Bởi vì thổ địa hữu hạn, sở từ ông nội của ta này bối người bắt đầu liền đem phần mộ tổ tiên dời tới r ã hiện tại này khối trong đất.

Năm đó tuyển mà thời điểm chính là tìm cao nhân xem qua, phong thủy thượng chú ý: Sơn quản người lớn, thủy quản tài. Lúc ấy vị kia cao nhân cũng nói qua, táng tại nơi đây, Thẩm gia con cháu tất sẽ ra mấy cái người thành phố.

Quả nhiên, ta ba cùng ta thúc vậy không cần phải nói, nghe nói ta ba ba mấy cái đường ca trung còn có ở Bắc Kinh làm chính trị. Cho nên lần này

dời m ò đối mỗi nhà đ ầu rất quan trọng!

Nhưng mọi việc đ ầu là có vận số, một khi nơi này vận số hết li ền phải mau chóng đem phần mộ tổ tiên dời đi. Nhưng là hiện tại mộ địa cùng sớm chút năm không giống nhau, lúc ấy mọi nhà đ ầu có thổ địa, thật sự không được li ền đem nhà mình phần mộ tổ tiên dời đến chính mình gia trong đất cũng giống nhau.

Nhưng hiện giờ thổ địa đ ầu bị lưu chuyển, nông dân trong tay mà cũng không nhiều lắm, phía trước rất nhiều mộ địa đ ầu ở quốc gia thống nhất quy hoạch trung dời tới r ấ công cộng mộ viên. Cho nên lại muốn tìm một miếng đất làm nhà mình phần mộ tổ tiên, đó là khó càng thêm khó.

Cứ như vậy cũng chỉ có thể cá nhân cố cá nhân, ai lão tử ai dời đi.....

Vì thế các gia các hộ Thẩm họ con cháu đ ầu thỉnh chính mình phong thủy tiên sinh, ta ba kia mấy cái ở Bắc Kinh làm quan đường ca nhóm càng là trực tiếp từ Bắc Kinh mời tới một vị cao nhân xem phong thủy.

Như vậy mấy nhà phong thủy tiên sinh ở bên nhau một thương nghị, li ền đem ngày định ở ngày một buổi sáng. Giống dời m ò loại việc lớn này, ta cùng Tiểu Tuyết là khẳng định giúp không được gì, chỉ là làm hậu thế con cháu cần thiết muốn tham gia thôi.

Nhưng chính là ở chuẩn bị dời m ò trước một ngày buổi tối, ra một kiện tà môn sự tình.

Ngày đó buổi tối chúng ta ngủ rất sớm, bởi vì biết ngày hôm sau khẳng định muốn suốt lẫn lộn một ngày, cho nên ăn qua cơm chiều sau li ền đ ầu ngủ. Nhưng ta không có ngủ sớm thói quen, này thành linh ngủ như thế sớm, ta nơi nào có thể ngủ? Với li ền tránh ở trong ổ chăn dùng di động chơi trò chơi.

Nhưng chơi chơi ta li ền nghe thấy ngoài phòng đ ầu có người ở khóc.....

Vì thế ta liền dựng lỗ tai cẩn thận nghe, kia tiếng khóc đặc biệt người! Ta vội đẩy tỉnh bên người Tiểu Tuyết nói: "Người nghe? Đây là cái gì động nhĩ tĩnh?"

Tiểu Tuyết vừa mới ngủ đã bị ta cấp đẩy tỉnh, ngay từ đầu nàng cũng bị thanh âm này hoảng sợ! Nhưng nghe xong một hồi nàng liền nói: "Tỷ? Người có thể hay không đừng như thế không thường thức? Đây không phải miêu ** sao?"

Làm nàng như thế vừa nói, ta cũng cảm giác là có điểm như là lão miêu *** vì thế liền an hạ tâm nằm xuống tiếp theo chơi đi động.

Nhưng một lát sau, ta liền cảm giác khẳng định không đúng, này rõ ràng chính là cái nữ nhân ở khóc, hơn nữa giống như biên khóc còn biên nói chút cái gì.....

Có lẽ là bởi vì gặp qua vệ quốc minh duyên cố, ta lá gan hiện tại cũng lớn thật nhiều! Thế nhưng không chút nghĩ ngợi liền khoác quần áo xuống đất.

Khi ta đi vào cửa sổ đi trước ngoài nhìn lên, liền thấy một cái thân hình gầy ốm nữ nhân ngồi ở trong viện cái kia vút đi thạch cối xay thương thương tâm khóc thút thít..... Tức khắc ta toàn thân máu liền cứng lại rồi! Đây nima khẳng định không phải người a?

Người bình thường nào có đại buổi tối chạy đến nhà người khác trong viện khóc? Nhưng nghe nàng khóc như thế đáng thương, hẳn là có cái gì chuyện thương tâm đi. Vì thế ta liền tráng lá gan ra phòng, mà khi ta vừa đi đến trong viện khi, nàng lập tức liền không khóc!

Rồi mới chậm rãi quay đầu lại nhìn ta liếc mắt một cái, chỉ kia liếc mắt một cái liền đem ta cấp dọa sợ, cũng không dám nữa đi phía trước đi rồi.

Kia nữ quỷ lớn lên cũng không dọa người, trừ bỏ sắc mặt tái nhợt một chút, mặt khác cùng người sống vô dị. Hơn nữa ta xem nàng trường giống lại có loại giống như đã từng quen biết quen thuộc cảm, chính là ta có thể

khẳng định ta không có gặp qua nàng. Chỉ là nàng có ánh mắt có chút quá u oán, như là có thiên đại ủy khuất nói không nên lời giống nhau.

Ta cho rằng nàng sẽ nói chút cái gì, nhưng nàng chỉ là thực u oán nhìn ta liếc mắt một cái sau liền biến mất không thấy. Nay liền chứng minh nàng đối ta không có nửa phần ác thế nhưng, có lẽ chỉ là không nghĩ tới ta có thể thấy nàng thôi.

Lúc sau trở lại trong ổ chăn, ta còn là vô pháp quên mất nàng kia u oán ánh mắt, giống ở muốn nói với ta chút cái gì giống nhau.....

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Quỷ Che Mắt (Chín)

Ngày hôm sau buổi sáng bốn điểm, cả nhà liền đều bò dậy ăn cơm sáng... Ta bởi vì ngủ vắng, tự nhiên liền định một đôi gấu trúc mắt khởi giường. Sở dĩ muốn khởi như thế sớm, là bởi vì hôm nay sở hữu Thẩm gia người đầu phải tại đây hội họp, rồi mới lại cùng nhau đi trước phần mộ tổ tiên.

Bởi vì phong thủy thượng chú ý "Quá ngộ" không dời mồ, cho nên phong thủy tiên sinh nhóm thương định hôm nay buổi sáng 6 giờ chính đúng giờ xuất phát. Kết quả liền ở tất cả mọi người lên xe chuẩn bị lên đường thời điểm, ngừng ở đằng trước một chiếc lực công nghệ xe tải lớn, thế nhưng như thế nào cũng đánh không cháy!

Bởi vì đầu sợ chậm trễ dời mồ giờ lành, cho nên tất cả mọi người đều cấp không được. Chính là con đường này thực hẹp, nếu phía trước xe tải không khai đi, kia mặt sau bất luận cái gì một chiếc xe đầu dừng nghĩ khai đi.

Mấy cái phong thủy tiên sinh mặt sắc đều có chút khó coi, bọn họ tựa hồ nhìn ra cái gì, nhưng lại giống không chắc cho nên ai cũng không dám trước nói. Cuối cùng vẫn là vị kia đến từ Bắc Kinh cao nhân ở xa liền tiên hậu sau đạo qua một vòng sau, hỏi nhà của chúng ta người: "Liên này dời kia khối mồ nhưng có vô chủ cô phần?"

Chúng ta họ Thẩm tất cả mọi người là lẳng, rồi mới liền người nhìn xem ta, ta nhìn xem người lắ đầ. Đột nhiên Nhị nương một phách đầ nói: "Có cái cô cô, chết thời điếm không có xuất giá, cho nên liền táng ở miếng đất kia biên nhi thượng, này tính sao?"

Nghe nàng như thế vừa nói, ta ba ba bọn họ này đầng lừa nhi huynh đê mấy cái mới nhớ tới, đích xác có như thế một cái cô cô. Cái này khiến cho sở hữu Thẩm gia người đầu khó khăn! Phía trước mấy năm nay ở viếng mồ mã hoá vàng mã thời điếm, có tâm người liền sẽ cho nàng thiêu thượng một đao tiền giấy, vô tâm người đầ sớm không nhớ rõ nàng là ai.

Nhưng hiện giờ không giống nhau, đây là dòi mồ, đầ cập đến 'hoa' tiền mua mồ sự, nàng là ông nội của ta nhóm tử muội, nhưng bọn họ nhi tử lại có cái nào nguyện ý cấp cái này chưa thấy qua mặt cô cô 'hoa' tiền mua mồ đầ?

Vị kia Bắc Kinh phong thủy tiên sinh véo chỉ tính một hầ nói: "Các người vị này cô cô vốn là chết oan, hiện tại lại muốn không chỗ an thân, tự nhiên liền tìm thượng các người. Việc này không giải quyết, chỉ sợ chính là dòi mồ cũng không đầ được sống yên ổn."

Cái này tất cả mọi người mắt choáng váng, hiện tại người, xe tất cả đầ 'hoa' tiền tìm hảo, nếu hôm nay thật dòi không thành, vậy còn không chừng muốn đầ đến cái gì thời điếm đầ? Rồi cuộc không phải tùy tiện ngày nào đó đầ có thể dòi!

Vì thế ta ba bọn họ này bối nhi mấy cái đầng huynh đê nhóm liền thượng lượng một chút, xem có thể hay không trước đem vị này cô cô mồ khởi ra tới, rồi mới tìm cái kỹ viện (liền cung tiên gia địa phương) trước cung thượng, lúc sau lại thượng nghị nàng cuối cùng nơi đi.

Bọn họ thượng lượng hảo sau liền đem ý tưởng cùng cái kia Bắc Kinh phong thủy tiên sinh nói, hẳn nghĩ nghĩ, liền gặt gặt đầ đi vào xe tải trước, thiêu một trương hoàng phù, rồi mới biên thiêu biên nói nàng này đó rất nhi nhóm quyết đầ, hỏi nàng có đầng ý hay không.

Nói cũng kỳ! Này nói hoàng phù một thiêu xong, vừa rồi còn như thế nào cũng đánh không cháy xe tải nháy mắt khởi động. Chỉ thấy vị kia Bắc Kinh phong thủy tiên sinh liền cười ha hả loát râu dê nói: "Xem ra các người vị này cô cô thực dễ nói chuyện, nàng cũng không nghĩ quá làm khó để các người. Bất quá các người nhớ rõ, đáp ứng quý sự tình là nhất định phải làm được."

Tiếp theo đoàn người đoàn xe liền minh mông 'đăng' 'đăng' đi trước Thâm gia phần mộ tổ tiên.....

Kế tiếp sự tình liền còn tính thuận lợi, chúng ta Thâm gia tổng cộng ở bản địa thỉnh 6 vị nhật cốt sư, hẳn là không sai biệt lắm đem bản địa làm này hành tất cả đều mời tới. Trước khởi mỗ, sau nhật cốt, rồi mới mọi người liền từng người mang theo chính mình gia mời đến phong thủy tiên sinh đi nhà mình tân tuyển mỗ.

Ta cùng Tiểu Tuyết đầu trốn đứng xa xa nhìn, đến không phải chúng ta không dám qua đi, mà là phong thủy tiên sinh cố ý 'giao' 'đại', giống chúng ta loại này không xuất giá cô nương 'âm' khí trọng, tốt nhất không cần quá dựa trước, để tránh bị 'âm' khí vọt thương thân.

Chờ sở hữu nghi thức đầu kết thúc sau, gia gia 'nãi' 'nãi' di cốt bị để vào một ngum mới tinh sơn son hai người hợp táng quan nội. Hạ táng sau mọi người tiến lên dập đầu, hoá vàng mã.....

Buổi tối trở lại tam nhà mẹ đẻ sau, chúng ta toàn thể người đầu mệt không được! Phần lớn đầu là ăn khẩu cơm liền thượng giường đất ngủ. Hôm nay Bắc Kinh kia vài vị đường thư một lần 'tính' 'đào' 5 năm tỉên dùng cho đem vị kia cô 'nãi' 'nãi' cung ở bản địa kỹ viện.

Bởi vì hôm nay thật sự quá mệt mỏi, cho nên cô 'nãi' 'nãi' sự tình còn phải chọn ngày ở lại làm. Mà nàng di cốt tắc bị cất vào một ngum rất nhỏ hắc quan, đặt ở tam nhà mẹ đẻ một cái không trí nhà kho.

Tam nương lá gan tiểu, cũng biết như vậy tổ tiên không thể đắc tội, vì thế nàng liền cần chút thức ăn bái ở nhà kho 'môn' trước. Mặc kệ vị này

cô ' nãi " nãi ' có thể ăn được hay không thượng, cũng coi như là tấn một phần hiếu tâm.

Thực mau mọi người liền đều tiến vào mộng đẹp, ta hôm nay cũng ' rất ' mệt, không một h ỏi cũng ngủ. Nhưng ngủ ngủ ta đột nhiên cảm giác được có người lại kêu ta: "Vi vi..... Vi vi....."

Ta đứng dậy nhìn thoáng qua người bên cạnh, một đám đầu ngủ cùng lộn chết giống nhau, không ai kêu ta a! Hoảng hốt gian ta liền đi ra khỏi phòng, nhìn đến cách đó không xa thạch cối xay ng ửi một cái ' nữ ' người.

Trong lòng ta tức khắc đánh một cái ' kích ' linh, trong miệng nhỏ giọng kêu một tiếng: "Cô ' nãi " nãi '....."

' nữ ' người quay đầu lại đối ta hơi hơi mỉm cười nói: "Ta muốn ăn cái nấu ' gà ' trứng, người có thể đưa cho ta sao?"

Ta sửng sốt, lúc này mới nghĩ đến buổi tối chúng ta đích xác ăn nấu ' gà ' trứng, hơn nữa trong phòng bếp hẳn là còn có dư lại. Vì thế ta liền xoay người đi trong phòng bếp lấy ra hai cái nấu ' gà ' trứng đưa cho nàng.

Cô ' nãi " nãi ' tiếp nhận ' gà ' trứng dùng sức nghe thấy nửa ngày, mới cười đối ta nói: "Ta đầu mấy chục không ăn qua ' gà ' trứng, cảm ơn người."

Lúc này ta mới tinh tế đánh giá vị này cô ' nãi " nãi ', lớn lên còn ' rất ' đẹp, ở sinh thời quyết định là cái mỹ nhân phôi!

Ta xem nàng cũng là đáng thương, liền đối nàng nói: "Cô ' nãi " nãi ' người yên tâm, ta ba ba bọn họ sẽ không mặc kệ người."

Cô ' nãi " nãi ' nghe xong thấp thỏm bất an nói: "Ta cũng biết bọn họ không có nghĩa vụ quản chuyện của ta nhi, chính là ta thật sự là không có cách nào, mới tìm bọn họ. Năm đó ta có thể vào phần mộ tổ tiên đã là vạn hạnh, cho nên hiện giờ ta cũng không hy vọng xa vời tiến Thâm gia m ồ, chỉ cần có thể có cái chỗ an thân là được."

"Yên tâm, nhất định sẽ..... Cô ' nãi " nãi ' , năm đó người vì cái gì sẽ từ xe lửa thượng nhảy xuống đi a?" Ta tò mò nói.

Nàng thẫn kinh cứng lại, rồi mới sâu kín nói: "Năm đó chuyện này, ta ai cũng không trách, chỉ đổ thừa chính mình mệnh quá khổ....."

Nguyên lai năm đó cô ' nãi " nãi ' nhà mẹ đẻ cho nàng định r ồi một ' môn ' việc hôn nhân, ở các phương diện điều kiện cùng nàng đều ' rất ' xứng. Chính là nam ' nữ ' việc ai cũng nói không rõ, li ền tính mọi người nhìn xứng đôi, nhưng bọn họ hai cái chính là không cảm giác cũng là uổng phí!

Trước không nói này nhà trai hỉ không mừng ta vị này cô ' nãi " nãi ' , nhưng ta vị này cô ' nãi " nãi ' lại trăm phần trăm khẳng định chính mình không thích hẳn! Bởi vì việc này nàng không thiếu cùng trong nhà nháo, chính là việc hôn nhân là hai nhà đại nhân định hảo, sao có thể nói lui li ền lui đâu?

Vừa vặn, lúc này thôn lên đây một cái nơi khác người bán hàng rong, người lớn lên Tuấn nhi, miệng còn ngọt, đem này phụ cận mấy cái làng đại cô nương tiểu tức ' phụ ' một đám hồng mặt mày hơn hở, chỉ cần vừa nghe đến thứ này lang thét to thanh li ền tất cả đều từ trong nhà chạy ra tới, kia thể một chút cũng không thể so hiện tại fans nhóm truy minh tinh kính nhi kém!

Đáng tiếc thứ này lang tử là nếu thủy ba ngàn, hẳn chỉ lấy một gáo, cố tình li ền nhìn trúng ta vị này cô ' nãi " nãi '

Năm ấy nàng mới 16, trong nhà sớm định ra là ăn tết trước li ền đem định ra hôn sự làm! Chính là ai cũng không nghĩ tới nàng thế nhưng cùng cái kia người bán hàng rong tử ' tư ' chạy vội!

Bọn họ ng ồi trên nam đi xe lửa, nhưng cô ' nãi " nãi ' người nhà cũng không phải đèn cạn dầu, cuối cùng cũng đuổi sát này sau lên xe. (92tt. Li ền ái vãng)

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Quý Che Mắt (Mười)

Kỳ thật cái này người bán hàng rong cũng không phải thiệt tình thích cô ' nãi " nãi ' , hẳn chỉ là tưởng đem nàng lừa đến phía nam mua cấp địa phương quang côn đương tức ' phụ ' . Tiểu thuyết ㄟ 【 \ hoàng \ đổi mới mau mời tìm tòi iau】 ,. Cho nên đương hẳn phát hiện cô ' nãi " nãi ' người nhà cũng đuổi theo xe sau, li ên biết chính mình khẳng định là mang không đi nàng, vì thế li ên sấn nàng chưa chuẩn bị thời điểm chính mình xuống xe.

Chờ cô ' nãi " nãi ' phát hiện khi, cũng tựa hồ minh bạch chính mình bị lừa, đương nàng nhìn đến chính mình người nhà cũng ở trên xe khi li ên đồng ý cùng bọn họ cùng nhau trở về. Chính là li ên ở trên đường trở về, nàng vẫn là vẫn luôn tưởng không rõ người bán hàng rong vì cái gì không thích chính mình, chính mình lại vì cái gì sẽ mất mù nhìn l'âm người?

Đặc biệt là đương nàng nghĩ đến về đến nhà sau này, l'áng gi'êng l'áng gi'êng đều biết chính mình cùng một người nam nhân cùng nhau ' tư ' bên quá, sau này ngày thật là vô pháp qua. Vì thế lúc ấy nàng li ên càng muốn tâm càng hẹp, thế nhưng ma xui quỷ khiến mở ra đang ở chạy đoàn tàu ' môn ' nhảy xuống.....

Đã biết cô ' nãi " nãi ' chuyện xưa sau, trong lòng ta một trận tiếc hận. Rất tốt niên hoa vì một cái kẻ lừa đảo đột nhiên im bật.

Ngày hôm sau ba ba bọn họ huynh đệ mấy cái li ên đi tìm cái "Kỹ viện", đem cô ' nãi " nãi ' di cốt gởi lại ở nơi đó. Đương nhiên cũng không phải, nhưng cứ như vậy thanh minh vu lan hoá vàng mã tự không cần phải nói, mỗi phùng mừng một mười lăm còn có người cấp thấp hương thượng cống.

Cô ' nãi " nãi ' sự tình giải quyết sau, chúng ta li ên đính hảo đường về vé xe. Mà Ngô hải cũng đứng hện lái xe lôi kéo ta cùng Tiểu Tuyết đi phụ cận một cái đập chứa nước câu cá.

Đừng nói, hẳn kỹ thuật còn một sai, vừa thấy li ên biết là cái tài xế già, không một h'ũ công phu li ên câu thượng năm sáu đi'ều hơn mười centimet lớn lên cá trích. Vì thế chúng ta li ên ngay tại chỗ nhóm lửa, chuẩn bị cá nướng.

"Cái này địa phương người thường xuyên tới sao?" Ta cười hỏi Ngô hải.

Không nghĩ tới hẳn lại lúc đầu nói: "Ta cũng là lần đầu tiên tới, phía trước xem một cái bằng hữu ở bằng hữu trong giới phát ảnh chụp, liền vẫn luôn muốn đi tới. Đây bất chính hảo các người tới sao, chúng ta nơi này cũng không có khác cái gì hảo ngoạn địa phương, liền nghĩ mang các người tới chỗ này chơi chơi."

Cá là Tiểu Tuyết nướng, nàng nấu nướng kỹ thuật còn tính không tể tích, ta thường khen nàng nhất định là Lam Tường kỹ giáo tốt nghiệp. Chúng ta ba cái ăn mới mẻ cá nướng, cái kia hương vị thật là nói không nên lời tươi ngon.

Thời gian đảo mắt liền đến buổi chiều bốn điểm nhiều, thái dương đã mau xuống núi, vì thế chúng ta ba cái liền minh kim thu bình, đem sau tới câu đi lên cá trang ở plastic thùng chuẩn bị lấy về đi cho bọn hẳn thường thường tiên nhi.

Chờ chúng ta đem tất cả đồ vật đều thu thập hảo chuẩn bị trở về phản khi, thiên ' sắc ' đã sẫm tối! Bất quá bởi vì trong bụng có thực khi, cho nên chúng ta cũng không quá sốt ruột, rốt cuộc trời tối chạy đêm lộ vẫn là chậm một chút khai an toàn.

Kết quả khi chúng ta đi phía trước khai có hơn mười phút lộ trình sau, lại đột nhiên nhìn đến phía trước như thế nào hình như là vừa mới rời đi kia phiến đập chứa nước đâu? Chúng ta ba cái xuống xe vừa thấy, bất chính là cái kia đập chứa nước sao?

Ta quay đầu lại hỏi Ngô hải, "Con đường này người phía trước chạy quá sao?"

Ngô hải thực khẳng định nói: "Đây đập chứa nước tuy rằng ta là lần đầu tiên tới, chính là phía trước ta đi ngang qua rất nhiều hể a! Không có khả năng đi nhầm lộ!"

Lòng ta có loại dự cảm bất hảo, sẽ không lại gặp được cái gì tà ' môn ' sự tình, vì thế ta làm cho bọn họ hai đầu lên xe, lại đi một lần thử xem xem, lần này ta mở ra di động hướng dẫn.....

Làm lại phát ra sau, di động hướng dẫn thượng biểu hiện phương hướng cùng lộ tuyến đều là chính xác, như thế đi xuống đi khẳng định có thể tới gia. Đã có thể ở ta vừa mới chuẩn bị buông một lòng thời điểm, liễn thấy hướng dẫn thượng tiêu mũi tên thế nhưng đột nhiên một chút liễn thay đổi phương hướng, biểu hiện đang ở trở về đi!

Ta vẻ mặt kinh tủng hỏi Ngô hải: "Người quay đầu?"

Ngô hải sửng sốt, "Không có a, sẽ không tin người hỏi Thẩm tuyết tiêu đi!"

Lúc này ng ỡ ở ghế phụ Tiểu Tuyết gật gật đầu nói: "Tỷ, chúng ta vẫn luôn đầu ở đi phía trước đi, chưa từng gặp được lối rẽ, không có quay đầu cơ hội a!"

Liễn chúng ta ba cái hai mặt nhìn nhau thời gian, phía trước rung rinh xuất hiện một trận sương trắng, tiếp theo chúng ta liễn nhìn đến phía trước lại một lần xuất hiện cái kia đập chứa nước. Ngô hải nghĩ nghĩ liễn nói: "Chúng ta khả năng gặp được kia đồ vật! Làm hẩn che mắt, các người đợi lát nữa, ta xuống xe cho hẩn tới phao ' nước tiêu ', khi còn nhỏ chiều này trăm thí bách linh!"

Ngô hải nói xong liễn đi xuống xe, r ỡ mới đưa lưng về phía chúng ta hướng chính phía trước rải ngâm ' nước tiêu ', lúc sau liễn nhanh chóng lên xe đem xe khai đi r ỡ.

Tiểu Tuyết bất an hỏi: "Chiều này hảo sử sao?"

Ngô hải gật gật đầu nói: "Khi còn nhỏ dùng quá, còn hành, chỉ là hiện tại cũng không biết....."

Tiểu Tuyết vừa nghe vội hỏi: "Vì sao?"

Lần này đến không cần Ngô hải trả lời, ta liền thế hẳn nói: "Bởi vì sớm không phải đồng tử ' nước tiểu ' bái....."

Ngô hải cười hì hì nói: "Vẫn là tiểu di hiểu biết ta."

Xe về phía trước khai không bao lâu, đập chứa nước lại một lần xuất hiện. Chúng ta biết lại như thế tiếp tục đi xuống đi khẳng định không phải biện pháp, liền đem xe từ từ tới ngừng ở ven đường, hy vọng có thể gặp được đi ngang qua xe đem chúng ta mang đi ra ngoài.

Nhưng nói cũng kỳ quái, ngày thường con đường này thượng thường xuyên có không ít xe vận tải đi ngang qua, nhưng hôm nay chúng ta khai này một đường đầu không có gặp được nửa cái xe, phỏng chừng có thể gặp được đi ngang qua xe hy vọng phi thường xa vời.

Lúc này Ngô đệ lấy ra di động chuẩn bị gọi điện thoại cầu cứu, chính là vừa thấy dưới mới phát hiện, căn bản không có tín hiệu. Ta cùng Tiểu Tuyệt cũng đem chính mình di động lấy ra tới vừa thấy, cũng là giống nhau, nửa cách tín hiệu đầu không có!

Kết quả càng tà ' môn ' sự tình còn ở mặt sau, di động tuy rằng không có tín hiệu, nhưng chúng ta ba người di động lại đồng thời nhận được phụ cận có wifi tín hiệu! Này thật đúng là quá tà ' môn '! Cái này địa phương phạm vi mấy km đầu không có cá nhân gia, từ đâu ra wifi tín hiệu a!

Ngô hải lúc này còn không biết sao xui xẻo nhìn thoáng qua phụ cận người, kết quả phát hiện có cái ly chúng ta 200 mét địa phương có cái kêu "Thủy long vương" người. Lần này Ngô hải cũng dọa không nhẹ, hẳn vội ngẩng đầu mọi nơi nhìn lại.....

"Leng keng....." Chúng ta ba người di động đồng thời thu được thêm bạn tốt nhắc nhở, mở ra vừa thấy, mặt trên biểu hiện đúng là cái này "Thủy long vương" thêm chúng ta.

Ta cùng Tiểu Tuyệt nhưng không có cái này lá gan tử đi thêm cái này "Thủy long vương" vì bạn tốt, Ngô hải nghĩ nghĩ, liền cắn răng một cái hơn nữa hẳn vì bạn tốt. Kết quả mới vừa một hơn nữa, cái này "Thủy long

vương" liền phát tới một cái tin tức, mặt trên chỉ có bốn chữ: "Đem cá lưu lại!"

Ngô hải nhìn sau này, lập tức liền đem xe sau bị rương cá xách ra tới ném trở về đập chứa nước, rồi mới đổi ta cùng Tiểu Tuyết nói: "Lên xe, đi mau!"

Lần này chúng ta ba người dọa ai cũng lại nói cái gì, một đường vô ngữ, có thể đi một đoạn đường sau phát hiện, phía trước lại một lần xuất hiện cái kia đập chứa nước.....

Tức khắc ba người đều mắt choáng váng, như thế nào lại đã trở lại, không phải đem cá còn cho hấn sao? Lúc này Ngô hải di động lại thu được một cái tin nhắn, mặt trên vẫn là câu nói kia: "Đem cá lưu lại!"

Ngô hải cũng không dám về tin tức, chỉ là đem điện thoại cho ta cùng Tiểu Tuyết nhìn mắt, hiển nhiên lần này không biết nên làm sao bây giờ! Liền ở chúng ta ba cái không rõ cá đều còn cho hấn, vì cái gì vẫn là không cho chúng ta rời đi thời điểm, ta đột nhiên nghĩ đến, chúng ta chỉ ăn xong cá có phải hay không cũng muốn lưu lại?

Ta đem ý nghĩ của ta vừa nói, bọn họ hai cái so với ta phản ứng còn nhanh, nhanh chóng chạy xuống xe đối với đập chứa nước liền bắt đầu moi giọng nói, không vài cái liền đều moi phun ra! Ta vừa thấy cũng chỉ có thể như vậy. Thúc giục phun là kiện rất khó chịu sự tình, tuy rằng ta đem trong bụng đồ vật tất cả đều phun ra, nhưng lại vẫn là cảm giác từng trận ghê tởm!

Lúc này chúng ta ba cái đều là vẻ mặt tái nhợt về tới trên xe, chậm rãi đem xe lại lần nữa khởi động. Lần này chúng ta rốt cuộc rời đi cái kia đập chứa nước.....

Sau khi về đến nhà, Ngô hải nhanh chóng cất bỏ "Thủy long vương" cái này bạn tốt. Hơn nữa chúng ta ba người ai cũng không có đối người trong nhà nhắc tới việc này, bởi vì chúng ta đều sợ không được, chuyện này từ đây sau này liền trở thành chúng ta ba nhân tâm trung vĩnh viễn không dám nhắc lại cấm kỵ!

《 bốn chuyện xưa xong 》 (92tt. Liền ái vãng)

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Thường Xuyên Qua Lại (Một)

Thường Bảo Bình gần nhất đặc biệt xui xẻo, làm cái gì cái gì không thuận, làm cái gì cái gì không được! Chính là để cho hắn đau đầu lại là chính mình trước bạn gái An Dung.

Hắn vốn định hai người như thế nào cũng coi như là hoà bình chia tay, nhưng trăm triệu không nghĩ tới An Dung thế nhưng nhảy lầu tự sát! Trước khi chết còn lưu lại di thư nói là Thường Bảo Bình quăng chính mình, nàng sống không còn gì luyến tiếc mới nhảy lầu.

Cái này làm cho Thường Bảo Bình cảm giác quá oan uổng! Rõ ràng là nàng nói đại gia tính cách không hợp, miễn cưỡng ở bên nhau cũng là thống khổ, cho nên lúc này mới chia tay, như thế nào liền thành là chính mình vứt bỏ nàng đâu?

Vốn dĩ sao, nam nữ chia tay là kiện thực bình thường sự tình, như thế nào lại đột nhiên bay lên đến muốn chết muốn sống nông nổi đâu? Thường Bảo Bình không nghĩ ra, An Dung người nhà cũng không nghĩ ra, chính mình nữ nhân nơi nào không tốt, cái này Thường Bảo Bình thế nhưng đối nàng bội tình bạc nghĩa.....

Nhưng đối mặt An Dung người nhà chỉ trích, Thường Bảo Bình không lời gì để nói, bởi vì hắn thật sự ngượng ngùng nói ra, chính mình liền An Dung cái miệng nhỏ cũng chưa thân quá.

Người thường nói vật cực tất phản, Thường Bảo Bình cảm thấy chính mình hiện tại thật sự đủ xui xẻo, kế tiếp ngày sở hữu sự tình hắn là chậm rãi biến hảo đi? Chính là hắn nơi nào nghĩ đến, không có nhất xui xẻo, chỉ có càng xui xẻo!

Hôm nay buổi tối Thường Bảo Bình cùng bình thường giống nhau tan tằm về nhà, chính là đi tới đi tới hắn liền cảm giác sau lưng có người đi theo chính mình. Thường Bảo Bình thói quen tính quay đầu lại nhìn thoáng

qua, phát hiện ly chính mình không đến 50 mét địa phương quả nhiên đứng một cái hắc y nam nhân.

Thường Bảo Bình cũng chỉ là thực tùy ý nhìn thoáng qua sau liền tiếp tục đi hắc lộ, bởi vì này cũng thực bình thường a! Này đường cái lại không phải nhà hắc, hắc có thể đi người khác tự nhiên cũng có thể đi. Hơn nữa hắc một không tài nhị không sắc, gặp được bọn cướp cũng không có gì sợ quá.

Vì thế hắc liền hướng phía trước biên tiếp tục đi rồi đi, chính là không đi một hắc liền cảm giác, sau lưng tiếng bước chân còn ở, như là vẫn luôn ở đi theo chính mình giống nhau? Lần này hắc để lại cái nội tâm, ở phía trước ngã rẽ thời điểm đột nhiên quải khi một cái ngõ nhỏ, hắc cũng không tin mắt sau người còn có thể đi theo chính mình đi?

Ngõ nhỏ lối vào có gia tiểu mua cửa hàng, Thường Bảo Bình kỳ thật là chui vào nơi đó. Hắc ở bên trong mua bao yên, đưa liền sau liền xoay người ra tới.

Ra tới khi hắc còn nhỏ tâm cẩn thận nhìn về phía tả hữu nhìn thoáng qua, nửa bóng người đầu không có, vì thế hắc liền tự giấu tướng chính mình có lẽ là thần kinh quá nhạy cảm.

Sau khi về đến nhà, Thường Bảo Bình mở ra tủ lạnh vừa thấy, bên trong chỉ còn lại có một người trứng gà, hắc bất đắc dĩ thở dài tưởng, chính mình hiện tại nhiều nhất chỉ có thể kêu sinh tằm, căn bản chưa nói tới cái gì sinh hoạt.....

Một cái trứng gà cũng là thịt a! Vì thế Thường Bảo Bình liền nổ súng cấp chính mình nấu một bao mì gói, rồi mới đem chỉ có một cái trứng gà đánh vào bên trong.

Ăn cơm xong sau, hắc tưởng đem ngày mai phải làm công tác xem một chút, rồi mới quy hoạch một chút từ nào sự kiện xuống tay. Kết quả hắc mới vừa mở ra máy tính, liền nghe "Bang!" Một tiếng, trong nhà thế nhưng đình điện!

Lúc này Thường Bảo Bình mới nhớ tới, điện tap đã sớm không điện, bọn họ vốn định mấy ngày nay bớt thời giờ đi giao đầu? Kết quả làm An Dung sự tình một nháo, chính mình liệ̀n cái gì đậ̀u cấp quên mất.

Thật là người muốn xui xẻo uống nước lạnh cũng tắc nha, không có biện pháp, Thường Bảo Bình đành phải vượt hắc đi tìm chính mình đi động. Chính là đương hấn mới vừa đi đến phòng khách thời điểm, đột nhiên cảm giác được hắc ám phòng khách không đúng chỗ nào, như thế nào sẽ có người ng ậ́i ở trên sô pha mặt?!

Này đột nhiên biến cố dọa Thường Bảo Bình một cú sốc, hấn cái thứ nhất phản ứng là trong nhà tiến tặc! Nhưng nhà này đã sớm là nghèo rớt m ệ̀ng toi, tặc tới đậ̀u đến xem hấn đáng thương, cho hấn lưu một chút 100 đ ậ̀ng tiệ̀n điện phí tiệ̀n. Hấn phỏng chừng gia hỏa này khặ́ng định là trước tiên không có dậ̃m hảo điểm nhi.

Người kia liệ̀n như vậy an tĩnh ng ậ́i ở trên sô pha, Thường Bảo Bình căn bản thấy không rõ hấn bộ dạng, nhưng làm hấn kỳ quái chính là, nếu không phải chính mình vừa lúc nhìn đến hấn, thật đúng là không cảm giác được này trong phòng thế nhưng nhiệ̀u ra một người, hấn giống như đậ̀u nghe không được người này tiếng hít thở.....

"Huynh đệ, nhà ta cũng không có tiệ̀n, người lo pha trà trên bàn có cái tiệ̀n bao, bên trong liệ̀n có năm mươi nhiệ̀u đ ậ̀ng tiệ̀n, coi như người tiệ̀n đi lại, ngưng ngưng a!" Thường Bảo Bình thấp thỏm nói.

Nhưng người kia vẫn là vẫn không nhúc nhích ng ậ́i ở chỗ kia, một chút phản ứng cũng không có. Cái này Thường Bảo Bình có chút ngộ́c, chẳng lẽ người này không cần tiệ̀n? Không phải là buôn bán nhân thể khí quan tổ chức đi!

Liệ̀n ở hấn miên man suy nghĩ thời điểm, liệ̀n thấy người kia đột nhiên đứng lên triệ̀u Thường Bảo Bình đi tới, này cần phải đem hấn dọa nước tiểu, vội liên tục sau lui nói: "Anh em, ta chuyện gì cũng từ từ, người hiện tại đi r ậ́i ta khặ́ng định không báo nguy!"

Nhưng người kia vẫn là một câu cũng bất quá nói, lập tức hướng hẳn đi tới. Liền ở Thường Bảo Bình cho rằng chính mình lần này chết chắc thời điểm, liền thấy người kia từ trên người móc ra một cái di động, đánh tiếp lượng sau chiếu hướng về phía Thường Bảo Bình mặt, một trận chói mắt cường quang hoảng hẳn không mở ra được mắt.

"Tên họ." Nam nhân lạnh lùng nói.

Thường Bảo Bình sửng sốt, chẳng lẽ hiện tại cướp bóc còn muốn tra thân phận chúng? Chính là hẳn lúc này cũng không dám do dự, vội trả lời nói: "Thường Bảo Bình"

"Sinh ra ngày!" Nam nhân hỏi tiếp.

Thường Bảo Bình càng hồ đồ, gia hỏa này không phải là cảnh sát đi! Cảnh sát liền có thể tư sấm dân trạch? Tuy rằng hẳn trong lòng nơi này sao tưởng, chính là ngoài miệng lại thành thật trả lời.

"1987 năm 12 nguyệt 15"

Nam nhân nghe xong khẽ cười một tiếng nói: "Đó chính là người, chạy ta đi thôi phụ lòng hán."

what? Cái gì cái tình huống? Đầu năm nay cảnh sát cũng phụ trách tra soát phụ lòng hán? Nhưng cho dù là cũng bất quá có thể loạn tra a? Thường Bảo Bình thiết tình cảm thấy chính mình làm một cái công dân hợp pháp quyền lợi đã chịu xâm phạm, vì thế dùng sức lắc đầu nói: "Người ai a? Ta không đi theo người? Người có bắt lệnh sao?"

Vốn đã kinh nhẹ xoay người phải đi nam nhân lại chậm rãi đứng lại, hẳn quay đầu lại một nắm Thường Bảo Bình cổ áo nói: "Đi thôi, không phải do người!"

Hắn nói âm rì xuống, Thường Bảo Bình liền cảm giác chính mình thân mình một phiêu, dưới chân liền không chịu khống chế cùng hẳn đi phía trước đi.

Nhưng hắn trong miệng vẫn là lớn tiếng nói: "Sĩ khả sát bất khả nhục, liề tính là người là cảnh sát ta cũng không sợ người!"

Nam nhân nghe xong phản đến cười ha ha nói: "Ai nói cho người ta là cảnh sát? Ta nhiều nhất liề tính là cái ăn công lương."

Thường Bảo Bình bị cái này thầ bí nam nhân một đường tùm tởi r ấ dưới lầi, tuy rằng hắn trong miệng vẫn luôn dùng cao quăng tám thanh âm la to, chính là lại không một cái hàng xóm chịu trượng nghĩa ra tay cứu giúp! Đây thật khác hắn nhin không được cảm khái thối đời nóng lạnh a!

Nhưng mới vừa đi đến dưới lầi hắn liề nhìn đến tiểu khu bảo an đang ở tuầ tra, hắn trong lòng thầ nghĩ: Cái này được cứu r ấ! Vì thế hắn liề gân cổ lên hô to: "Bảo an đại ca! Cứu mạng a!"

Chính là cái kia bảo an tựa như không thấy được hắn giống nhau, từ hắn cùng nam nhân kia trước người đi qua, nếu cái này bảo an không phải thật nhìn đến không thấy, kia Thường Bảo Bình khẳng định đến cho hắn phong cái Oscar ảnh đế cái gì.

Lúc này nam nhân kia lại cực không kiên nhẫn nói: "Nói nhỏ chút âm, chấn lỗ tai đầu đau, ta nếu là người cũng đừng lãng phí cái kia sức lực kêu, bởi vì hắn căn bản nhìn không tới người!"

Thường Bảo Bình nghe xong chính là sửng sốt, hắn ngây ngốc nhìn nam nhân kia, dùng hắn có hữu hạn chỉ số thông minh ở phân tích lời này là cái gì ý tứ.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Thường Xuyên Qua Lại (Nhị)

Mà tại đây đờng thời Thường Bảo Bình mới tính chân chính thấy rõ người nam nhân này bộ dáng, xem thân cao so với hắn cao cũng tiểu một đầi, kia như thế nào cũng đến 185 trở lên. Xem bộ dạng lớn lên cũng thực đoan chính, không giống như là cái gì ăn trộm ăn cắp hắn là có bộ dáng.

Gia hỏa này một thân hắc y hơn nữa về mặt "Người sống chó gầ" biểu tình, vừa thấy liề biết không dễ chọc.

Thường Bảo Bình vẫn luôn cân nhắc vừa rồi lời hắn nói, cái gì kêu hắn căn bản nhìn không thấy người? Chẳng lẽ vừa rồi cái kia bảo an đại ca là cái người mù? Kia cũng không thể a, có cái nào bất động sản sẽ thỉnh cái người mù đương bảo an!

Lúc này nam nhân kia đã nắm Thường Bảo Bình đi ra rất xa, hơn nữa tốc độ mau kinh người, giống như là ngựa ở ô tô giống nhau mau. Đột nhiên một vấn đề nảy tới Thường Bảo Bình trong đầu, vừa rồi bọn họ là từ môn ra tới sao? Hắn như thế nào không có nhìn đến người nam nhân này mở cửa động tác đâu?

Vấn đề này một khi nghĩ lại, hắn trên đầu mồ hôi lạnh liền toát ra tới.....

"Đại ca, người rốt cuộc là ai a? Chính là chết cũng muốn làm ta chết cái mình bạch a!" Thường Bảo Bình mang theo khóc nước mắt nói.

Nam nhân lúc này quay đầu lại nhìn hắn một cái, rồi mới thả chậm dưới chân tốc độ đối hắn nói: "Ta họ phạm, người có thể kêu ta bát gia."

"Phạm..... Bát gia, người xem hai ta ngày xưa nhóm thù ngày gần đây vô hận, ngài bắt ta làm gì a?"

Phạm bát gia sâu kín nói: "Địa phủ có một cọc kiện tụng chờ người đâu?"

Cái này Thường Bảo Bình giãy giụa liền lợi hại hơn, hắn không nghe lầm đi? Địa phủ? Đây từ đâu ra bệnh tâm thần a! Nhưng bất đắc dĩ Thường Bảo Bình như thế nào dùng sức lại luôn là vô pháp từ phạm bát gia trong tay tránh thoát ra tới.

Chờ Thường Bảo Bình lại vừa nhắc đầu liền phát hiện, bọn họ đã ra nội thành. Hắn ở trong lòng một trận cảm khái, liền tốc độ này đầu mau đuổi kịp cao thiết.....

Ra nội thành sau nam nhân kia liền nắm Thường Bảo Bình hướng vùng ngoại thành Nam Sơn thượng đi, Thường Bảo Bình lúc này vẻ mặt hoảng

sợ nói: "Bát gia, người sẽ không tính toán đem ta đưa tới vùng ngoại thành rồi mới giết người diệt khẩu đi! Ta là oan uổng, phía trước..... Phía trước là huyệt..... Nhai....."

Hắn nói còn chưa nói xong đã bị vị này phạm bát gia từ trên núi ném đi xuống, tiếp theo hắn liếc trước mắt tối sầm hôn mê bất tỉnh, Thường Bảo Bình ở rớt xuống huyệt nhai kia một khắc trong lòng còn đang suy nghĩ, lần này xong rồi, ta khẳng định là không sống nổi.

Cũng không biết lại đây bao lâu, Thường Bảo Bình cảm giác chính mình nằm ở một cái âm khí dày đặc địa phương. Hắn bởi vì sợ hãi vừa mở mắt liếc nhìn đến cái gì khủng bố hình ảnh, cho nên cho dù tỉnh cũng vẫn luôn giả bộ bất tỉnh.

Lúc này liếc nghe một người nam nhân thanh âm nói: "Lão bát, người xuống tay cũng quá nặng! Gia hỏa này như thế nào còn không có tỉnh đâu? Phán quan cùng cái kia oan hồn còn chờ đâu!"

Mà một cái khác quen thuộc thanh âm sâu kín nói: "Vẫn chưa tỉnh lại liếc tính, trực tiếp làm thịt cũng bớt việc!"

Thường Bảo Bình vừa nghe vội vàng ngồi dậy, làm bộ choáng váng đầu nói: "Ta đây là mà nơi nào a! Ta đâu như thế nào như thế đâu a!"

Phạm bát gia mặt đột nhiên tiến đến hắn trước mặt nói: "Ta lại không ném tới đầu của người, người đau đầu cái gì a! Lại trang ta liếc thật đánh người đau đầu!"

Thường Bảo Bình lập tức từ trên mặt đất đứng lên nói: "Bát gia, ha ha..... Ta không có việc gì." Lúc này hắn mới phát hiện phạm bát gia bên người còn đứng cái thân bạch y nam nhân, xem tướng mạo so này phạm bát gia hảo ở chung nhĩ ừ.

Chỉ thấy người nam nhân này tươi cười thân thiết nói: "Người là Thường Bảo Bình?"

Thường Bảo Bình ngây ngốc gật gật đầu.

Bạch y nam nhân một phách nói: "Được, nếu người đứng rồi liền đi thôi, chúng ta đi phán quan trước mặt đối chất."

Thường Bảo Bình vừa nghe liền không làm! Vội nói: "Cái gì phán quan, không nên là thẩm phán sao?"

Bạch y nam nhân ha hả cười nói: "Thường Bảo Bình, chúng ta không phải cái gì cảnh sát, chúng ta là âm ty Hắc Bạch Vô Thường, hôm nay câu người hôm phách tiến đến là bởi vì oan hôm an vinh đem người bầm bóa âm ty, nói người bội tình bạc nghĩa, mới hại nàng nhất thời luẩn quẩn trong lòng tự sát chết. Một hôm người liền phải đi phán quan trước mặt cùng nàng đối chất, người..... Nghe hiểu chưa?"

"Ý gì? Người là nói ta đã chết? Các người cũng không đi điều tra một chút chân thật tình huống liền đem ta cấp giết chết?" Thường Bảo Bình có chút kích động nói.

Bạch y nam nhân nhún nhún vai nói: "Một hôm tới rồi phán quan trước mặt hết thấy sẽ tự sáng tỏ....."

Thường Bảo Bình cái này hoàn toàn trọn tròn mắt, hấn thật mạnh thở dài, xem ra chính mình vận đen vẫn là không tới đâu a!

Lúc này hấn mới đánh giá một chút bốn phía, chỉ thấy nơi này quỷ khí dày đặc, thật đúng là không giống như là cái gì người sống dải địa phương.

Rơi vào đường cùng, hấn cũng chỉ hảo cùng này hai cái cỗ quái nam nhân đi đến cái kia cái gì phán quan trước mặt đối chất. Thường Bảo Bình ở hai cái vô thường dẫn dắt hạ đi qua một cái tràn đầy sương mù đường nhỏ, rồi mới đi vào một phiến thật lớn đồng thau trước cửa đứng lại.

Thường Bảo Bình vừa thấy cửa này đến nhiều trăn a! Ai có thể đánh khai a! Nhưng không nghĩ tới phạm bát gia dùng tay nhẹ nhàng đẩy, đồng thau môn liền chậm rãi mở ra.

Hấn hướng bên trong vừa thấy, không gian đại dọa người, cái này đại điện cần phải so thời cổ hoàng đế Kim Loan Điện lớn hơn.

Thường Bảo Bình đi liền đi liền cảm giác nơi này trừ bỏ uy nghiêm chính là âm trầm, không có một chút kim bích huy hoàng cảm giác. Lúc này đại diện ở giữa làm một cái vô cùng uy nghiêm lão giả, hần nhìn Thường Bảo Bình liếc mắt một cái nói: "Phía dưới trạm chính là Thường Bảo Bình?"

Thường Bảo Bình bị lão giả to lớn vang dội thanh âm hoảng sợ, vội gật đầu nói: "Là..... Ta là."

Lão giả dùng tay một lóng tay, một cái bạch y nữ tử liền đứng ở Thường Bảo Bình bên cạnh. Thường Bảo Bình vừa thấy nữ nhân này còn không phải là mấy ngày trước chết An Dung sao? Hần lập tức dọa nuốt một chút nước miếng nói: "Dung Dung....."

An Dung u oán nhìn Thường Bảo Bình liếc mắt một cái, rồi mới ngẩng đầu nói: "Phán quan đại nhân, người này chính là cái kia phụ lòng hán Thường Bảo Bình."

Phía trên phán quan gật gật đầu nói: "Hảo, Thường Bảo Bình ta tới hỏi người, bên cạnh người trạm chính là người bạn gái An Dung."

Thường Bảo Bình đầu tiên là gật gật đầu, rồi mới lại lắc lắc đầu nói: "Chuẩn xác mà nói là bạn gái cũ."

Phán quan mắt trừng, cả giận nói: "Lớn mật, tới rồi bổn phán quan phía trước còn dám nói dối! Nếu không phải người vứt bỏ nàng, nàng lại như thế nào sẽ tự sát đâu?"

Thường Bảo Bình vẻ mặt oan uổng nói: "Phán quan đại nhân, ta như thế nào liền nói dối?" Nói xong liền xoay người đối An Dung nói: "Dung Dung, chúng ta phía trước có phải hay không chia tay, có phải hay không người đưa ra chia tay, nói chúng ta tính cách không thích hợp?"

An Dung nước mắt nháy mắt liền chảy xuống dưới, "Ta và người chia tay người liền đồng ý? Đây chỉ có thể chứng minh người phía trước căn bản không yêu ta?"

Thường Bảo Bình về mặt hồng mắt nói: "Ta không yêu người? Ta không yêu người ta làm gì suốt đũa theo người ba năm? Tại đây ba năm ta mỗi ngày buổi sáng đều không gián đoạn vì người đưa tình yêu bữa sáng, nếu không yêu người ta từ đâu ra động lực kiên trì này ba năm?"

An Dung miệng một đầu nói: "Vậy người cùng ta hảo sau này vì cái gì không tiền? Chẳng lẽ được đến sau liền không biết quý trọng sao?"

"Đại tỷ, kia không phải người chuyển nhà sao! Ta trụ địa phương ly người trụ địa phương hoàn toàn là hai cái phương hướng, người trụ địa phương cùng ta công ty lại là hai cái phương hướng, ta đại buổi sáng chạy mười km lộ đi cho người đưa bữa sáng, nhiên lại chạy hơn mười km đi làm, ta đây còn có ngủ hay không giấc!"

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Thường Xuyên Qua Lại (Tam)

Phán quan ở mặt trên nghe phía dưới hai người người một câu ta một câu nói, tức khắc có chút vô ngữ, hiện đại người cảm tình xem vì cái gì sẽ biến thành cái dạng này? Bạch y vô thường nghe cũng đều mau không nín được cười.

Hắn cùng phạm bát gia bởi vì thường xuyên ở âm dương hai giới đi lại, tự nhiên là biết hiện đại nữ nhân tình yêu xem, chính là trước mắt cái này An Dung cũng quá có thể làm, trong óc có phải hay không nước vào nha?

Cuối cùng mặt trên phán quan thật sự là nghe không nổi nữa, này rõ ràng là oan uổng Thường Bảo Bình, chính là hiện tại linh hồn nhỏ bé đều câu tới, lại đưa trở về khả năng liền có chút đã quá muộn. Bởi vì âm ty một ngày, âm phủ một tháng.....

Lúc này bạch y vô thường đi lên trước nói: "Tiết phán, không bằng như vậy tốt không? Ta trong khoảng thời gian này muốn đi mặt trên tiến tu, liền dư lại lão bát một người, có chút nhân thủ không đủ, không bằng làm Thường Bảo Bình trước đi theo lão bát đánh cái xuống tay, cũng có thể chậm rãi chờ có thích hợp hắn trở về dương gian cơ hội."

Phán quan suy nghĩ một hồi, rồi mới gật gật đầu nói: "VẬY NHƯ VẬY ĐI! Oan hồn An Dung vu cáo người tốt, phán người ở âm ty phục dịch 5 năm mới có thể đem đầu thai. Thường Bảo Bình người cùng Hắc Bạch Vô Thường đi thôi....." Phán quan nói xong liền chậm rãi nhắm lại mắt, không nói chuyện nữa.

Thường Bảo Bình vừa định lại nói điếm cái gì, lại bị phạm lão bắt nhắc tới liền cấp mang ra ngoài cửa lớn, hấn còn về mặt không cam lòng nói: "Các người cái này kêu không làm tròn trách nhiệm biết không? Các người hỏi qua ta đồng ý không đồng ý sao? Còn có? Cái gì kêu trở về dương gian cơ hội?"

Bạch Vô Thường cười hì hì nói: "Nói trắng ra là chính là người trước đi theo nhà ta lão bắt đánh một đoạn thời gian việc vặt, chờ đã có cái loại này linh hồn nhỏ bé bị câu đi rồi, nhưng thân thể còn không có hoại tử chủ nhân, người liền có thể sống thêm lại đây!"

"Ta đây phía trước thân thể vì sao không thể dùng?" Thường Bảo Bình căm giận nói.

Lúc này phạm bát gia sâu kín nói: "Âm ty một ngày, dương gian một tháng, người đã đến rồi cũng có bốn năm cái giờ, chỉ sợ người thi thể đã sớm xú không thể dùng."

"Các người!" Thường Bảo Bình khí nửa ngày nói không ra lời, chính mình phía trước cái kia thân thể tuy rằng thực bình thường, nhưng tốt xấu cũng theo chính mình mau 30 năm, này nói không cần liền từ bỏ, hấn thật sự không tiếp thu được.

Vì làm Thường Bảo Bình hết hy vọng, Hắc Bạch Vô Thường còn mang theo Thường Bảo Bình về đến nhà nhìn thoáng qua.

Kết quả trở về vừa thấy, tuy rằng hấn thi thể không có rơi vào có mùi thúi kết cục, nhưng ở hấn đã chết ngày thứ tư đã bị hoả táng!

Thường Bảo Bình trong lòng cái này khí a! Thật không biết là ai làm việc như thế có hiệu suất! Hấn nào biết đâu rằng, bởi vì cảnh sát vẫn luôn

không có liên hệ người nhà của hắn, cho nên chỉ có thể trước hoả táng, rồi mới liêng đem hắn tro cốt tạm thời gửi lại ở nhà tang lễ.

Đối với chính mình cái này kết cục, Thường Bảo Bình có chút khóc không ra nước mắt. Bạch Vô Thường còn một bộ cười hì hì sắc mặt đối hắn nói: "Hảo, đừng lại thương cảm, ta nhưng nói cho người, nếu người làm hảo, ta có thể bảo đảm cho người đánh cái có tiền có thể tân thân thể!"

Thường Bảo Bình nghe xong mắt sáng ngời nói: "Lời này thật sự?"

Bạch Vô Thường lần này đến thực nghiêm túc nói: "Thật sự, ta Tạ Tất An cái gì thời điểm nói chuyện không giữ lời! Đúng rồi, còn không có chính thức giới thiệu một chút hai chúng ta đâu! Ta kêu Tạ Tất An, người có thể kêu ta thất gia. Hắn kêu phạm vô cứu, chúng ta chính là mọi người thường nói Hắc Bạch Vô Thường."

Thường Bảo Bình nghe xong đánh giá cẩn thận một chút trước mắt hai người kia, rồi mới lần lần lần lần nói: "Các người trường giống cùng trong truyền thuyết không quá giống nhau a!"

Bạch Vô Thường nghe sau ha hả cười sau, rồi mới lấy ra trên người di động nói: "Người nhìn xem đây là chúng ta phía trước ảnh chụp....."

Thường Bảo Bình tiếp nhận tới vừa thấy, ai u ta má ơi! Thiếu chút nữa không dọa hắn đem điện thoại cấp ném! Chỉ thấy di động bên trong Hắc Bạch Vô Thường, một cái mặt hắc như than, vẻ mặt hung tướng; mà một cái khác tuy rằng đầy mặt tươi cười, nhưng một cái huyết hồng đầu lưỡi lại vươn tới nửa thước dài hơn.

Tạ thất gia cười hì hì nói: "Đây là chúng ta phía trước bộ dáng, như thế nào? Chúng ta hiện tại có phải hay không soái nhi?"

Thường Bảo Bình gật gật đầu nói: "Kia chính là không phải soái một chút, chính là các người như thế nào biến thành này thành soái a!"

Lúc này phạm bát gia sâu kín nói: "Chúng ta ca hai đi một chuyến Hàn Quốc."

Thường Bảo Bình nghe xong tức khắc vô ngữ, như thế nào hiện tại âm phủ hiện tại cũng lưu hành chính dung! Tạ thất gia xem Thường Bảo Bình không nói lời nào, còn tưởng rằng hắn cũng muốn đi chính dung đâu? Liên hảo tâm vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: "Người hiện tại chính không chính không có gì quá lớn tác dụng, đến lúc đó ta cấp cái lại soái lại có tiền thân thể không phải được rồi!"

Thường Bảo Bình nhìn nhìn hắn, rồi mới cười gượng gật gật đầu.

Lúc sau, Thường Bảo Bình liền trở thành phạm bát gia thủ hạ một người không ở biên chế quý sai, tới bổ khuyết Tạ Thất An không ở trong khoảng thời gian này nhân thủ không đủ vấn đề

Phía trước bọn họ hai người đều là có phần công, Hắc Vô Thường phạm vô cứu thuần âm, chuyên môn phụ trách câu nữ tử hần phách; mà Bạch Vô Thường Tạ Thất An tính thuần dương, hắn tắc chuyên môn câu nam tử hần phách.

Hiện tại Tạ Thất An lâm thời đi tiến tu, mà Thường Bảo Bình lại là tay mới, cần thiết đến có người mang mới được, cho nên phạm vô cứu chỉ có thể mang theo hắn nam nữ thông ăn!

Lại lần nữa trở lại dương gian, Thường Bảo Bình xem sở hữu sự tình đều giống như có chút bất đồng. Phía trước hắn là người, chỉ có thể nhìn đến trên đời người. Nhưng hôm nay hắn là quý sai, trừ bỏ có thể nhìn thấy người ở ngoài, còn có thể nhìn đến phiêu đảng tại đây trên đời quý hần.

Nhưng này đột nhiên thân phận chuyển biến làm hắn nhiều ít có chút không quá thích ứng, vốn dĩ sao, người sống ra cửa khi mặc kệ nghèo phú, cũng muốn ăn mặc thể diện một ít. Chính là này đó phiêu đảng trên đời thượng quý tắc bất đồng, bình thường tử vong còn tốt một chút, có chút ngoài ý muốn chết, bọn họ hần phách không phải chỉ còn lại có nửa cái đầu, chính là thiếu cánh tay gãy chân! Cũng chính là Thường Bảo Bình đã là cái người chết, bằng không khẳng định sẽ lại bị hù chết một hồi.

Hơn nữa hắn còn phát hiện một vấn đề, nguyên lai trên đời này quý cũng thật nhiều, giống như trên địa cầu có bao nhiêu người, trên đời liền

có bao nhiêu quý giống nhau. Có một lần hẳn hỏi phạm vô cứu: "Bát gia, này dương gian như thế nhiều quý, liền chúng ta hai câu lại đây sao?"

Nhưng phạm vô cứu lại trừng mắt nhìn hẳn liếc mắt một cái nói: "Người dương người bát gia là làm cu li sao? Này đó hẳn phách đều phải chính mình đi âm ty báo danh, chúng ta câu không phải đại gian đại ác người, chính là lưu tại thế gian không đi, còn làm hại một phương lệ quý."

Thường Bảo Bình nghe xong lúc này mới minh bạch, cảm tình chính mình cùng hẳn đi câu đều là Boss a! Tiểu ngư tiểu tôm còn không câu? Nghĩ đến đây hẳn liền lại hỏi phạm vô cứu: "Bát gia, chúng ta đây có thể hay không có cái gì nguy hiểm a?"

Phạm vô cứu nhìn hẳn một cái nói: "Nếu là ta khẳng định không có việc gì, người sao..... Liền khó nói, nếu thật làm cái nào lệ quý đem người ăn, kia làm không hảo người liền hẳn phi phách tán! Đến lúc đó chính là đại la thần tiên cũng không thể nào cứu được người."

"A! Kia làm sao a?" Thường Bảo Bình vừa nghe liền có chút hoảng loạn.

Phạm vô cứu vừa thấy Thường Bảo Bình nhát gan bộ dáng, trong lòng liền giác buồn cười, có thể bởi vì hẳn trời sinh một bộ hung tướng, cho nên trên mặt vẫn là cái gì biểu tình cũng không có nói: "Yên tâm, có ta ở đây như thế nào khả năng làm người xảy ra chuyện đâu?"

Đừng nói, cũng bất quá biết vì cái gì, xem phạm vô cứu ngày thường đều là lạnh một khuôn mặt, một trương miệng chuẩn không lời hay, có thể nghe hẳn như thế vừa nói, Thường Bảo Bình thật đúng là cảm thấy an tâm không ít!

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Thường Xuyên Qua Lại (Bốn)

Lúc sau phạm vô cứu liền mang theo Thường Bảo Bình tiếp hẳn trở thành quý sai cái thứ nhất công tác, chính là đi câu một cái địa ốc khai thương hẳn. Gia hỏa này kêu Triệu Tứ Hải, thời trẻ là làm nhà thầu lập nghiệp, sau tới tránh tiển liền bắt đầu làm địa ốc.

Triệu Tứ Hải gia hỏa này tâm quá hắc! Cái phòng ở đầu là một ít bã đậu công trình, ngày thường không tai không khó thời điểm, phòng ở trụ cũng còn có thể, chính là một khi phát sinh động đất liền sẽ phòng đảo phòng sụp.

Một năm kia hắn bỏ vốn khai phá một cái lâu bàn trung, một đồng 7 tầng cao cư dân lâu, ở một lần động đất trung sập, 15 người gặp nạn. Chính là bởi vì động đất thuộc về không thể đối kháng thiên tai, cho nên căn bản không có người phát hiện kỳ thật là nhà lâu chất lượng không hợp cách mới có thể phát sinh này khởi bị kịch.

Sau tới này đó chết đi oan hồn liền bẩm báo Diêm Vương điện, cho nên phán quan mới làm phạm vô cứu mang theo Thường Bảo Bình tới câu hồn phách của hắn trở về chịu thẩm!

Triệu Tứ Hải gia ở tại một đồng đỉnh núi biệt thự, từ xa nhìn lại xa hoa vô cùng. Đáng tiếc bởi vì rời xa phần hoa nội thành, cảm giác nhiều ít thiếu như vậy điểm nhân khí nhi. Thường Bảo Bình bởi vì vừa mới trở thành quý, cho nên còn không quá thích ứng chính mình thân thân phận. Khi bọn hắn đi vào Triệu Tứ Hải gia khi, hắn luôn có một loại tư sấm dân trạch cảm giác.....

Phạm vô cứu xem hắn kia lén lút bộ dáng, liền dùng lực ở hắn trên móng đá một chân. Thường Bảo Bình ở không có chuẩn bị tâm lý dưới tình huống bị này một chân, liền cả người bay đi ra ngoài, động tác khó coi ngã ở Triệu Tứ Hải gia phòng khách.

"Ai u! Bát gia, người làm gì nha! Đau chết mất!" Thường Bảo Bình về mặt oán giận nói.

Phạm vô cứu nhìn hắn một cái nói: "Người hiện tại là quý sai, lại không phải tiểu tặc, không ai có thể thấy được người, không cần trốn đông trốn tây!"

Thường Bảo Bình xoa xoa chính mình móng nói: "Đã biết, lần sau sẽ không." Chính là hắn trong lòng lại một trận trong lòng có ý kiến nói, "Không thể hảo hảo nói a, một hai phải dùng chân đá!"

Lúc này đi ở phía trước phạm vô cứu lại đột nhiên xoay người, rồi mới sâu kín nói: "Chân so miệng dùng tốt." Nói xong liền xoay người về phía trước đi đến.

Này nhưng dọa Thường Bảo Bình không nhẹ, hấn ý tưởng nhưng chỉ là ở trong lòng nghĩ nghĩ, ngoài miệng nhưng một chữ cũng chưa nói, nhưng này phạm vô cứu lại hình như là có thể nghe được chính mình như thế nào tưởng giống nhau, chẳng lẽ hấn còn sẽ thuật đọc tâm? Xem ra chính mình sau này cũng không thể trong lòng loạn suy nghĩ, bằng không không biết cái gì liền đắc tội vị này hắc gia gia!

Lúc này Triệu Tứ Hải biệt thự chỉ có hấn một người, Thường Bảo Bình cùng phạm vô cứu đi đến hấn nơi thư phòng lại không có nhìn đến bóng người. Chính là vừa rồi phạm vô cứu rõ ràng nói Triệu Tứ Hải một người ở nhà a?

Đang ở Thường Bảo Bình mọi nơi tìm kiếm khi, liền thấy thư phòng thứ nhất mặt tường kê chuyện quỳ thế nhưng chậm rãi ở di động, không một hồi liền hiện ra ra một đạo ám môn tới, một cái dáng người mập mập nam nhân cố sức từ bên trong chui ra tới.

Nhìn dáng vẻ cái này mập mập nên là Triệu Tứ Hải, hấn rất có khả năng là từ chính mình tàng tiển trong mật thất ra tới. Chỉ thấy Triệu Tứ Hải ra tới sau, xoay người di chuyển giá sách thượng một quyển bìa cứng từ hải, tiếp theo giá sách lại chậm rãi về tới nguyên lai vị trí, không biết tình người căn bản nhìn không ra tới sách này quỳ lại là một đạo mật thất môn.

Đã có thể ở Thường Bảo Bình cho rằng Triệu Tứ Hải xem không bọn họ thời điểm, liền thấy Triệu Tứ Hải đột từ trong ngăn kéo lấy ra một phen tinh xảo tay nhỏ thương (súng) nói: "Các người là cái gì người, dám đến nhà ta trộm đồ vật? Biệt thự ngoại theo dõi đã sớm đem người chụp được tới, này sẽ phỏng chừng cảnh sát phỏng chừng đã ở trên đường!"

Phạm vô cứu lạnh lùng cười nói: "Nga? Phải không? Vậy người đại có thể mở ra máy tính nhìn xem, người theo dõi vừa rồi hay không lục tới rồi chúng ta a!"

Triệu Tứ Hải xem phạm vô cứu về mặt bình tĩnh, liền vội mở ra máy tính vừa thấy, quả nhiên báo nguy hệ thống căn bản không có khởi động, theo dõi cũng không có chụp đến bất cứ người đi vào biệt thự.....

"Các người..... Các người là cái gì người?" Triệu Tứ Hải lúc này mới cảm giác được sợ hãi.

Chính là phạm vô cứu nhưng không có thời gian cùng hắn vô nghĩa, hắn xoay người đưa cho Thường Bảo Bình một cây thực đặc biệt xích sắt, rồi mới đối hắn nói: "Đây là khóa hần liên, người đem nó tròng lên muốn khóa người trên cổ dùng sức lôi kéo là có thể đem này hần phách câu ra....."

Thường Bảo Bình tiếp nhận khóa hần liên sau, liền triền Triệu Tứ Hải đi đến. Kết quả đương hắn mới vừa đi đến Triệu Tứ Hải trước người khi, đột nhiên cảm giác một đạo kim quang chói mắt, tiếp theo đã bị thật mạnh bắn đi ra ngoài.

Lần này Thường Bảo Bình quăng ngã nhưng không nhẹ, hắn trên mặt đất nôn khan nửa ngày mới nhớ tới chính mình là quý, căn bản cái gì cũng phun không ra.

Triệu Tứ Hải thấy cười ha ha nói: "Chỉ bằng các người này đó tiểu quý cũng dám gần ta thân? Ta trên người chính là có Long Hồ Sơn thiên sư phong ấn! Ha ha ha....."

Phạm vô cứu đi đến Thường Bảo Bình bên người nhìn thoáng qua, rồi mới lắc lắc đầu nói: "Thật là một chút dùng cũng không có!" Nói xong hắn liền đứng lên, tự mình triền Triệu Tứ Hải đi qua.

Triệu Tứ Hải về mặt đặc ý nhìn phạm vô cứu, chính là dần dần, hắn tươi cười liền đọng lại ở trên mặt. Chỉ thấy phạm vô cứu căn bản không uổng cái gì mấy may sức lực liền đem khóa hần liên tròng lên Triệu Tứ Hải trên cổ.

"Người..... Người..... Là cái gì đò vật?" Triệu Tứ Hải run giọng hỏi.

"Vô thường lấy mạng, lệ quý câu hồn, ta phạm vô cứu tưởng câu hồn liền không có một lần thất thủ, người đả thương ta quý sai cũng không cái gọi là, chẳng qua là ở người chững chắt tội nghiệt trung lại thêm một bút thôi, biết người vì cái gì có thể nhìn đến chúng ta sao? Bởi vì người ngày chết đã đến....." Phạm vô cứu sau khi nói xong ngửa mặt lên trời hét dài, rồi mới hơi dùng một chút lực, Triệu Tứ Hải hồn phách liền lấy ly thể.

Thường Bảo Bình lúc này rõ ràng nhìn đến, Triệu Tứ Hải thân thể thượng có cái đồ vật theo tiếng mà nứt, rồi mới rơi xuống đất.....

Phạm vô cứu nhặt lên tới vừa thấy, rồi mới cười lạnh nói, "Ta còn cho là Long Hồ Sơn chỗ nào vị thiên sư phong ấn đâu, nguyên lai chẳng qua là cái vân tự bối tiêu đạo mà thôi."

Lúc này Thường Bảo Bình cũng từ trên mặt đất đứng lên, hấn khắp khiêng hướng đi phạm vô cứu nói: "Bát gia, gia hỏa này trên người có cái gì đồ vật như thế lợi hại, cái này quăng ngã ta đau đã chết!"

Phạm vô cứu nhìn Thường Bảo Bình liếc mắt một cái nói: "Vốn không phải cái gì lợi hại đồ vật, chỉ vì người đương quý thời gian còn thấp, hơn nữa trong lòng không hề lệ khí, cho nên người khẳng định không phải kia đồ vật đối thủ."

"A! Kia sau này tái ngộ đến loại tình huống này nên làm sao bây giờ?" Thường Bảo Bình sợ hãi nói.

Phạm vô cứu không nói chuyện, chỉ là lôi kéo Triệu Tứ Hải hồn phách xoay người liền đi rồi, Thường Bảo Bình không có biện pháp đành phải vội không ngừng theo đi lên.

Trở lại âm ty sau, phạm vô cứu liền đem Triệu Quốc hải hồn phách giao cho phán quan, bọn họ hai cái nhiệm vụ cũng liền hoàn thành. Lúc này Thường Bảo Bình đang ở trên mặt đất tự hỏi vấn đề, hấn còn đang suy nghĩ vừa rồi chính mình bị văng ra sự tình.

Lúc này phạm vô cứu đi đến Thường Bảo Bình bên người, một tay đem toàn từ trên mặt đất nắm khởi, rồi mới đưa cho hấn một cái màu đỏ Trung

Quốc tiết nói: "Đem cái này cột vào trên cổ tay, có thể khóa h ần thủ phách, lần sau tái ngộ đến loại này có linh lực phong ấn li ền sẽ không tái xuất hiện hôm nay loại tình huống này."

Thường Bảo Bình vừa nghe lập tức mặt mày hớn hở tiếp nhận tới cột vào trên tay, rồi mới lấy lòng nói: "Cảm ơn bát gia..... Tiêu nhân sau này nhất định hảo hảo công tác, mỗi ngày hướng về phía trước!"

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Thường Xuyên Qua Lại (Năm)

Phạm vô cứu giống xem ngu ngốc giống nhau nhìn Thường Bảo Bình nói: "Đi thôi, phán quan vừa mới cho chúng ta một cái việc, lần này khả năng có chút khó khăn, đến lúc đó chính người cần thận một chút."

Thường Bảo Bình nghe xong khó tránh khỏi trong lòng một trận thấp thỏm, chính là đương hấn nhìn thoáng qua phạm vô cứu khi, lại cảm thấy cho dù có chút khó khăn, chỉ cần có hấn ở hấn là li ền không có gì vấn đề lớn đi!

Thường Bảo Bình rung rinh đi theo phạm vô cứu mặt sau đi tới, tuy rằng chính mình đương quý cũng có đoạn thời gian, còn là không quá thói quen "Quý" đi đường phương thức -- cũng không làm đến nơi đến chốn.

Nhưng hấn phát hiện phạm vô cứu đi lộ lại là nói năng có khí phách, bằng không lúc trước hấn cũng sẽ không phát hiện cái này hắc diện thần đi theo chính mình sau lưng. Có một lần hấn đã từng thực đứng đắn hỏi qua phạm vô cứu một lần, vì cái gì hấn không cần bay đi?

Kết quả tên kia về mặt nghiêm túc nói: "Bởi vì ta tương đối trọng....."

Thường Bảo Bình nghe xong tức khắc vô ngữ.

Lần này việc là ở một nhà duyên phố cửa hàng bán lẻ, cái này phòng ở phía trước vốn là thuộc về nông thôn một chỗ nhà trệt, sau tới theo thành thị phát hiện, mà quanh thân lại cái nổi lên không ít xa hoa tiểu khu, cho nên nhà này phòng chủ li ền đem phía trước người gác cổng đổi thành một cái cửa hàng bán lẻ phòng đối ngoại cho thuê.

Phía trước phòng chủ đem cái này cửa hàng bán lẻ thuê cho một nhà Đông Bắc tới trung niên vợ chồng khai tiểu siêu thị, này hai vợ chồng làm người nhiệt tình, cho nên sinh ý cũng tương đối rục rĩ. Sau tới này phòng chủ liền nhìn đỏ mắt, một hai phải không thuê cho nhân gia chính mình làm.

Này chủ nhà trước không nói hẳn nhân phẩm có hay không vấn đề, nhưng hẳn thời trẻ từng có bệnh tâm thần sử, chỉ nói hẳn tinh thần không bình thường này hạng nhất, tả lãnh hữu xá cũng không ai dám tới hẳn nơi này mua đồ vật.

Cho nên hẳn tuy rằng nói ra, nhưng là hẳn lão mẫu thân cùng thê tử đều không đồng ý, việc này sau tới liền như thế tính, Đông Bắc hai vợ chồng liền tiếp theo làm bọn họ tiểu siêu thị.

Nhưng mấy năm sau, này chủ nhà gia nhi tử được một hồi bệnh nặng, yêu cầu đổi gan. **** tuy rằng có, chính là giải phẫu phí cũng là một bút không nhỏ chi tiêu, trong nhà một chốc một lát cũng thấu không ra.

Hướng thân thích mượn hẳn lại tương không khai cái này miệng, vì thế liền cần rằng một cái tưởng đem hướng cho thuê cửa hàng bán lẻ tính cả mặt sau chính phòng cấp bán, dù sao bọn họ ở nội thành còn có một bộ phòng ở, cho dù bán nơi này cũng không lo không chỗ ở, vì thế bọn họ liền nói trước hết nghĩ tới rồi thuê hẳn phòng ở Đông Bắc hai vợ chồng.

Này hai vợ chồng người thật sự, hơn nữa mấy năm nay khai siêu thị xác thật cũng tránh chút tiền, vì thế liền đồng ý chủ nhà nói cái kia giá cả, hơn nữa xem ở bọn họ hài tử có bị bệnh thiếu tiền phân thương, bọn họ một phen tiền giới cũng không còn.

Hai nhà nói thỏa sau, Đông Bắc hai vợ chồng liền đem tiền thuê nhà cho cái này nam chủ nhà, hơn nữa cũng xử lý sang tên thủ tục. Nhưng ai cũng không nghĩ tới, đương chủ nhà đem tiền đều gom đủ chuẩn bị cấp nhi tử giải phẫu khi, bác sĩ gọi điện thoại tới nói phía trước là khám sai, bọn họ nhi tử chỉ là Ất hình bệnh viêm gan, căn bản không cần đến đổi gan như thế nghiêm trọng nông nổi.

Này vốn là hẳn là kiện cao hứng sự tình, chính là này chủ nhà bản thân chính là tinh thần không bình thường chủ nhân, lúc này hẳn liên cảm thấy chính mình phòng ở bán mệt, một hai phải làm nhân gia hai vợ chồng đem phòng ở cấp lui về tới.

Người này gia đương nhiên không làm! Thiên hạ nào có như vậy đạo lý, người thiếu tiền thời điểm đem phòng ở bán cho người khác, chờ nhân gia tiền giúp người qua điểm máu chốt, người lại muốn đổi ý?

Sau tới việc này liên nháo tới rồi tòa án thượng, vốn dĩ này chủ nhà hẳn là đánh không thắng này cọc kiện tụng, chính là ai biết nhà bọn họ lấy ra cái này nam chủ nhà có bệnh tâm thần sử chứng minh, nói hẳn thêm tự giống nhau không có hiệu quả.

Kết quả Đông Bắc hai vợ chồng liên thua kiện! Không có biện pháp, phòng ở chỉ có thể trả lại cho nguyên chủ nhà. Bởi vì ai cũng cùng một cái bệnh tâm thần háo không dậy nổi, có này công phu còn không bằng lại tìm cái cửa hàng bán lẻ từ lúc cổ khác khai trương đâu!

Kỳ thật bọn họ hai vợ chồng đem phòng ở mua tới sau, này nam liên đem hẳn mẹ vợ từ Đông Bắc tiếp nhận tới ở. Nhưng không nghĩ tới lão thái thái mới vừa trụ không hai tháng, liên phải chuyển nhà, gác ai nhi ai cũng sinh khí.

Vì thế này lão thái thái ở chuyển nhà cùng ngày, coi như sở hữu xem náo nhiệt người đối với cái kia nam chủ nhà nói nói mấy câu: "Kẻ điên, làm người người có thể tinh thần không bình thường, chính là không thể nhân phẩm không bình thường. Này phòng ở ta còn cho người, ai làm người là kẻ điên đâu? Nhưng là người nhưng cần thận một chút ở, tiểu tâm cửa nát nhà tan....."

Cuối cùng kia bốn chữ lão thái thái cố ý kéo trường âm, ở đây tả lãnh hữu xá nhưng toàn nghe được, không một cái không cảm thấy trong lòng hoảng nghi.

Nhưng khi đó đại gia đơn giản đều cho rằng đây là lão thái thái nói vài câu khí lời nói, vì chính là cách ứng một chút bọn họ nhà này không đức

hạnh người. Chính là ai cũng không nghĩ tới, mấy ngày lúc sau cái này nam chủ nhà bệnh tâm thần liền phạm vào! Hắn dùng dao phay chém chết chính mình lão mẹ, chém bị thương chính mình nhi tử, duy độc không có đối chính mình tức phụ xuống tay.

Bởi vì hắn hoạn có bệnh tâm thần, tự nhiên không cần phó cái gì pháp luật trách nhiệm. Chính là con của hắn tuy rằng không có bị chém chết, lại thương thực trọng, đơn ở bệnh viện cứu giúp một đêm liền hoa 7 vạn nhìu!

Nếu muốn tiếp tục mặt sau trị liệu không có bốn năm mươi vạn căn bản hạ không tới, chủ nhà tức phụ khắp nơi cầu gia gia cáo bà nội vay tiền. Chính là bởi vì phía trước nhà bọn họ ra như thế một tử sự, ai cũng không dám lại đem tiền mượn cho bọn hắn, vạn nhất đến lúc đó bọn họ lại đem kẻ điên đẩy ra không nhận trưởng, bọn họ tìm ai nhi nói rõ lí lẽ đi a!

Lại nói cái kia có điên bệnh chủ nhà, hắn là một hời minh bạch một hời hờ đồ, hắn không cho rằng chính mình việc này làm không đúng, cảm thấy tất cả mọi người muốn hại hắn giống nhau. Tinh thần không người tốt giống nhau đều sợ kích thích, có lẽ là bởi vì lão thái thái kia vài câu lời nói nặng mới phạm điên bệnh, chính là hiện tại nói cái gì cũng đã chậm!

Lão nương đã chết, nhi tử bị thương, còn không có tiền trị liệu, làm không hảo liền rơi xuống cái tàn tật, cuối cùng hắn nhất thời luẩn quẩn trong lòng liền đem chính mình treo cổ ở cái kia phòng ở trong viện. Chính là hắn này vừa chết, đến là đem con của hắn sinh lộ cấp phá hỏng.

Hắn thuê tử vốn định bán đi phòng ở cấp nhi tử trị thương, chính là hắn vừa chết tại đây trong phòng, ai còn dám mua này phòng ở? Mà trong thành kia bộ nhà lầu hộ hình tiêu, vị trí hẻo lánh, căn bản là bán không bao nhiêu tiền!

Với này chủ nhà quý hời trước khi chết cảm thấy ghen khuất, chết sau càng cảm thấy đến ghen khuất, hơn nữa hắn vốn chính là bệnh tâm thần, vì thế liền thay đổi một cái lệ khí đặc biệt trọng lệ quý!

Thường Bảo Bình một hơi xem xong rồi cái này lệ quỷ bối cảnh tư liệu sau, cũng không khỏi lú lủi, trên đời này thật là có chính mình thiếu đạo đức cuối cùng còn có thể đem chính mình tức chết người?! Hắn thật đúng là muốn gặp đây là cái cái dạng gì chủ nhân.

Dương Thường Bảo Bình đi theo phạm vô cứu đứng ở căn nhà kia trước cửa, hắn dùng chính mình này không thể nào lợi hại quỷ mắt là có thể nhìn ra phòng ở phía trên từng đợt hắc khí, vừa thấy bên trong liền biết khẳng định có cái gì đại hung đồ vật.

"Bát gia, chúng ta hiện tại đi vào?" Cảnh thận hỏi.

Phạm vô cứu gật gật đầu nói: "Người tiên tiến, rồi mới thử đem hắn dẫn tới sân ngoại lai....."

Thường Bảo Bình nghe xong trong lòng rung mình, chính mình tiên tiến? Hắn có chút do dự nhìn phạm vô cứu liếc mắt một cái, biểu tình rõ ràng là sợ hãi. Phạm vô cứu mắt trừng nói: "Người sợ cái rắm a, có bát gia ở bên ngoài che chở người, liền lớn mật đi vào, bằng không sau này như thế nào mới có thể rèn luyện ra tới! Ta Thất ca trong khoảng thời gian ngắn còn chưa về ta nhưng không nghĩ mỗi ngày đi theo người cái phế vật cùng nhau câu hồn!"

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Thường Xuyên Qua Lại (Sáu)

Thường Bảo Bình nghe xong đành phải tráng lá gan, chuẩn bị hướng đại môn toàn.....

Đột nhiên, một đạo kim quang bắn về phía Thường Bảo Bình, làm hắn thấy hoa mắt liền cấp bắn ra tới. Hắn mộng một ai chỗ ngẩng để bụng liền bắt đầu mắng to! Người cái hắc than đầu phạm vô cứu, này không lừa lão tử sao? Cấp lão tử cái phá dây thừng còn nói có thể khóa hồn? Khóa cái rắm!

Thường Bảo Bình bị văng ra sau, liền nghe trên cửa một thanh âm thô thanh thô khí nói: "Lớn mật tiêu quỷ, dám tư nhập người trạch!"

Phạm vô cứu cũng là sửng sốt, hấn lại cẩn thận nhìn thoáng qua đại môn, phát hiện mặt trên nguyên lai dán hai cái môn thần. Vì thế hấn tiến lên vừa chấp tay nói: "Âm kém làm việc! Thỉnh hai vị môn thần hành cái phương tiện!"

"Môn thần?" Thường Bảo Bình giật mình nói, hấn không nghĩ tới trên thế giới này thật là có môn thần thứ này.

Phạm vô cứu nói âm rơi xuống, trên cửa có kim quang liền biến mất. Đây liền chứng minh môn thần đã đồng ý bọn họ đi vào. Hấn vừa quay đầu lại xem Thường Bảo Bình còn ngốc đứng ở nơi đó, liền nhắc chân cho Thường Bảo Bình một chân đem hấn đá vào trong viện.

Thường Bảo Bình ở không hề chuẩn bị tâm lý dưới liền bắn vào trong viện.....

Đây là một cái thực bình thường nông gia tiểu viện, trừ bỏ bên ngoài cửa hàng bán lẻ phòng tu tương đối phong cách tây bên ngoài, trong viện bố cục vẫn là thực đơn sơ. Vừa r ỉ ở viện bên ngoài nhìn đến hắc khí ở trong viện lại tựa hồ không như vậy rõ ràng.

Tuy rằng mặt ngoài trong viện một mảnh tường hòa, nhưng Thường Bảo Bình lại không dám thiếu cảnh giác, sợ một cái không cẩn thận tái giống như lần trước giống nhau nhường một chút quỷ cấp tấu!

Đột nhiên, Thường Bảo Bình cảm giác chính mình sau não sinh phong, như là có cái gì đồ vật triêu chính mình bay tới. Còn hảo Thường Bảo Bình trốn mau, thân mình thực nhẹ nhàng vọt đến một bên. Chỉ nghe lang một thanh âm vang lên, cùng lúc đó liền thấy trong phòng đèn sáng lên, một nữ nhân nhút nhát sợ sệt hỏi: "Ai?"

Thường Bảo Bình trong lòng cả kinh, hấn không nghĩ tới trong phòng còn có người ở trụ. Lại xem vừa r ỉ tạp hướng chính mình đồ vật lại là một cái Tiểu Trác! Hấn vội mọi nơi xem xét, lại nữa cái quỷ ảnh đầu không có, thật không biết cái kia kẻ điên quỷ hồn trốn ở đâu r ỉ.

Lúc này li ền nghe trong phòng nữ nhân có chút bi thiết nói: "Hắn ba, người cũng đừng nao loạn, ta cùng nhi tử ngày còn muốn tiếp theo quá đâu! Chẳng lẽ người thật muốn làm chúng ta cũng đi xuống b ả người sao?" Nói xong trong phòng đèn chợt một chút li ền diệt.

Mà ngoài cửa phạm vô cứu lúc này chờ cũng có chút không kiên nhẫn, nếu là chính mình đi vào, phòng chùng này sẽ đều đem kia ác quỷ câu ra tới. Nhưng hắn nghĩ lại tưởng tượng, Thường Bảo Bình người này nếu không nhiều lắm điếm rèn luyện cơ hội, kia sau này việc chẳng phải là đều phải chính mình làm sao? Nghĩ đến đây hắn chịu đựng không nhúc nhích, tĩnh xem này biến.....

Này đều Thường Bảo Bình ở trong sân đi bộ nửa ngày, li ền kém tiến cái kia nữ ngữ kia phòng, nào có cái gì lệ khí thực trọng ác quỷ a! Bất quá vừa r ả cái kia Tiểu Trác ném thực sự kỳ quặc.

Phạm vô cứu đã từng đối hắn nói qua, giống nhau quỷ h ền là lấy không dậy nổi dương gian đồ vật. Trừ phi là một ít oán khí rất nặng quỷ, nhưng bọn họ nhiều nhất cũng chính là thổi cái âm phong, khai cái cửa sổ cái gì. Có thể c ần lấy đồ vật tạp người quỷ, kia nhưng quyết định không đơn giản.

Li ền ở Thường Bảo Bình chính miên man suy nghĩ thời điểm, chỉ nghe hắn sau lưng một cái tr ần thấp thanh âm nói: "Người ở nhà ta làm gì?"

Thường Bảo Bình nghe xong chính là cả người run lên, li ền thanh âm này, so với kia mặt đen phạm vô cứu còn dọa người đâu! Hắn chậm rãi xoay người, li ền thấy một cái tướng ngũ đoản trung niên quái thúc thúc đứng ở chính mình sau lưng.

Tuy rằng hắn tướng mạo nhìn qua thực bình thường, chính là li ền hắn kia thẳng lẳng lẳng ánh mắt, vừa thấy li ền biết t ần tại thời điểm li ền không bình thường, li ền càng miễn bàn chết sau biến thành quỷ! Thường Bảo Bình vội linh cơ vừa động nói: "Đại ca, ta là đến xem nơi này phòng ở như thế nào? Ta tưởng thuê phía trước cửa hàng bán lẻ."

Kẻ điên quỷ mày nhăn lại, rồi mới biểu tình cổ quái nói: "Quý cũng tưởng thuê ta phòng ở?"

Thường Bảo Bình nghe xong thẫn thờ, này cũng không điên a! Lúc này hắn nhớ tới phạm vô cứu làm hắn đem cái này quý kẻ điên dẫn tới viện ngoại đi, vì thế Thường Bảo Bình liền đối hắn nói: "Như thế nào đại ca, ta liền phải là tưởng thuê này phòng ở, ta cũng bất hòa người nói láo, liền người này phòng ở, người sống không có dám thuê, cũng chỉ có ta dám thuê, người có phải hay không lãnh ta đi xem phía trước cửa hàng bán lẻ phòng a!"

Không nghĩ tới này quý kẻ điên căn bản không ăn hắn này một bộ nói: "Chính người đi xem đi, lại không phải vào không được!"

Thường Bảo Bình cười gượng vài tiếng nói: "Kia không hảo đi, vừa rồi là ta có mắt không thấy Thái Sơn, không biết ngài ở nhà, cho nên mới tùy tiện đi đến. Hiện tại ngài đều đứng ở nơi này, như thế nào cũng được chủ nhân lãnh ta đi vào mới được a!"

Quý kẻ điên nhìn Thường Bảo Bình liếc mắt một cái, cũng không có đi phía trước đi một bước. Thường Bảo Bình biết lúc này hảo ngôn khuyển bảo là không được, vì thế hắn liền đem mặt lôi kéo nói: "Như thế nào? Đừng cho mặt lại không cần được không? Liền người thanh danh này, cho dù là tởn tại thời điểm cũng không có người dám muốn người phòng ở. Hiện tại người tuy rằng đã chết, nhưng ai biết người nhi tử có thể hay không di truyền người điên bệnh, cùng người giống nhau đều là người điên đâu?"

Tuy rằng hiện tại Thường Bảo Bình nói cao hứng, chính là mắt thấy này trong viện hắc khí càng ngày càng nặng, xem ra này quý kẻ điên bị hắn mấy câu nói đó khí không nhẹ! Mắt thấy liền phải bão nổi.....

Thường Bảo Bình cũng không phải ngốc tử, hắn đã sớm một chút hướng cổng lớn hoạt động bước chân, nếu hắn thật sự nhào hướng chính mình, cũng chuyển biến tốt đẹp thân liền chạy không phải?

Lúc này ngoài cửa phạm vô cứu chính nhìn trên cửa lớn dán môn thần nhập thần, tựa hồ nghĩ đến một vấn đề. Đang ở hẳn suy nghĩ cẩn thận thời điểm liền thấy sân trên không hắc khí ngưng kết càng ngày càng nặng, nhìn xem Thường Bảo Bình cái này ngu ngốc thật đem cái kia đồ vật chọc mao!

Trong viện Thường Bảo Bình càng nói càng hăng hái, hẳn xem quỷ kẻ điên mau bị chính mình tức chết rồi, liền xoay người muốn chạy, ai ngờ mới vừa quay người lại liền thấy chính mình sau lưng còn có một bóng hình.

Thường Bảo Bình xem kia thân ảnh có chút câu lũ thân hình, hẳn lúc này mới nhớ tới nơi này còn đã chết một cái lão thái thái, chính là bị quỷ kẻ điên giết! Hiện tại hẳn đường đi đã bị lấp kín, thật là trước có lang sau có hổ a!

Thường Bảo Bình lúc này hối hận đến cực điểm, hẳn như thế nào cũng không nghĩ tới tình báo thế nhưng không chuẩn! Nơi nào là một con lệ quỷ? Rõ ràng chính là hai chỉ! Sớm biết rằng hẳn là đánh chết cũng sẽ không tiến vào.....

Hắn liền hậu ước lượng hạ, cảm giác cái này che ở trước cửa lão quỷ dễ đối phó một ít, vì thế hẳn liền căng da đầu đối lão quỷ nói: "Lão thái thái, ta là âm ty quỷ sai, người dám chặn ta lộ sao?"

Không nghĩ tới này lão quỷ lại hắc hắc cười quái dị nói: "Người cái nhỏ nhỏ quỷ sai tính cái rắm, chúng ta mẫu tử chính là không đi, chính là Diêm Vương phán quan tới chúng ta cũng là không sợ!"

Thường Bảo Bình xem này lão quỷ khẩu khí cường ngạnh, vì thế hẳn liền đối với ngoài cửa lớn lớn tiếng hô: "Nghe được không? Bọn họ nói, chính là Diêm Vương phán quan tới cũng không sợ, liền càng không nói người cái này vô thường!"

Nhưng hẳn nói ám vừa ra, lão quỷ liền sắc mặt biến đổi nói: "Không tốt, bên ngoài có vô thường, nhi tử, mau ăn này quỷ sai!"

Thường Bảo Bình vừa nghe, ta má ơi! Ăn ai? Này chết lão thái thái trong miệng nói quý sai sẽ không chính là chính hấn đi! Vì thế xoay người liền tưởng hướng nữ nhân ngủ trong phòng chạy, kết quả lại bị một trận siêu cường hấp lực cấp hút trở về

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Thường Xuyên Qua Lại (Bảy)

Chờ Thường Bảo Bình hiểu được khi, đã ở cái kia quý kẻ điên trong tay!

Liền thấy kia quý kẻ điên một tay bắt lấy Thường Bảo Bình, một cái tay khác lại đi xé mở miệng mình! Hấn kia vốn là khó coi miệng lập tức bị xé thành hà mã giống nhau đại miệng.....

Mắt thấy Thường Bảo Bình liền phải bị quý kẻ điên nhét vào miệng rộng, hấn vội la lên một tiếng: "Bát gia, cứu ta!"

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, liền thấy một đạo hắc phong nháy mắt ở trong viện quát lên một cái lốc xoáy, chờ hắc phong quá sau, Thường Bảo Bình đã bình an dừng ở phạm vô cứu trong tay.....

Cũng chính là Thường Bảo Bình lúc này là cái quý, bằng không hấn đã sớm cấp dọa nước tiểu! Lại xem phạm vô cứu, hấn ném xuống Thường Bảo Bình sau liền đôi tay các chấp nhất căn xích sắt ném trong viện hai chỉ lệ quý! Bọn họ như là sợ hãi phạm vô cứu trong tay xích sắt dường như, mãnh liệt vắn vẹo thân mình muốn tránh thoát khai.

Chính là này khóa hần liên nếu đã tròng lên, liền đoạn vô tránh thoát khai khả năng! Mặc cho bọn họ như thế nào tránh, cũng là không chỗ nhưng chạy thoát. Cuối cùng cũng chỉ hảo từ bỏ chống cự, ngoan ngoãn đi theo Thường Bảo Bình cùng phạm vô cứu đi.

Thường Bảo Bình lúc này có loại sống sót sau tai nạn cảm giác, vừa rồi nguy hiểm thật a! Thiếu chút nữa khiến cho cái kia quý kẻ điên cấp ăn.

Phạm vô cứu nắm hai cái quý đi ra đại môn khi đối Thường Bảo Bình nói: "Này hai cái quý ban đầu kỳ thật cũng là bị nhốt ở nơi này, ẩn bình

thường tới nói, trong nhà có tang sự là không thể dán môn thần, cũng có thể hấn tức phụ một lòng chỉ vội vàng cứu chính mình thì tử, cho nên liền không có để bụng những việc này, lúc này mới đem này hai mẹ con vây ở trong viện, sinh sôi vây thành lệ quý."

Lúc gần đi phạm vô cứu còn không có quên cảm tạ trước cửa hai vị môn thần, rốt cuộc đại gia sau này giao tiếp sự tình còn nhiều lắm đâu, thêm một cái bằng hữu nhiều một cái lộ không phải.....

Trở lại âm ty sau, Thường Bảo Bình còn trộm đi nghe xong phán quan thẩm kết án này. Cái kia quý kẻ điên vẫn luôn nói chính mình là bị người làm hại, hấn căn bản sẽ không đi sát chính mình lão nương. Nhưng loại chuyện này, cũng không phải người dứt khoát vừa nói là có thể làm số.

Nói nữa, hấn còn không biết là ai ngờ hại hấn, bởi vì ở hấn trong mắt, trừ bỏ chính mình người nhà bên ngoài liền tất cả đều có khả năng là hại chính mình người! Cuối cùng phán quan vừa thấy gia hỏa này nói chuyện lộn xộn, cho dù đầu thai cũng vẫn là người điên, không bằng đem in đến súc sinh nói đi tính! Thường Bảo Bình trở về sau liền đem chính mình thăm đến tin tức nói cho phạm vô cứu.

Nhưng phạm vô cứu lại rất đạm nhiên nói: "Gia hỏa kia liền trước đầu thai thời điểm liền thiếu hỉ, nhạc, ưu tam phách, cho nên chú định là cái tinh thần không bình thường người. Loại người này ở dương gian thực dễ dàng làm ra một ít vi phạm người bản tính sự tình. Cho nên phán quan thông thường phát hiện một cái liền đưa đến súc sinh nói một cái, đỡ phải bọn họ làm hại nhân gian."

Thường Bảo Bình cái hiểu cái không gật gật đầu nói: "Bát gia, kia bọn họ vì cái gì sẽ thiếu hụt mấy phách đâu?"

Phạm vô cứu nhìn Thường Bảo Bình liếc mắt một cái, rồi mới giờ chân đá hấn mộng một chân nói: "Này liền không phải người có thể nhọc lòng!"

Thường Bảo Bình xoa xoa mộng nói thầm nói: "Không nói liền không nói bái, đá ta làm gì a?"

Lúc sau mấy cái công tác làm Thường Bảo Bình nghiệp vụ năng lực đề cao không ít, đã có thể ở phạm vô cứu không nhúng tay dưới tình huống câu nhân h ồ n phách, đương nhiên trước đề là ngộ không đến Boss dưới tình huống.

Mà Tạ Tất An tiến tu còn cần một ít thời gian mới có thể kết thúc, cho nên Thường Bảo Bình vẫn là đến hảo hảo thủ vững chính mình cái này cương vị.....

Hôm nay, Thường Bảo Bình cùng phạm vô cứu đi câu một cái vô lương lang băm trở về, nhiệm vụ đã hoàn thành sau bọn họ đang chuẩn bị phản hồi khi, lại thấy cái kia lang băm trong nhà có sợi mạc danh tanh tưởi.

Thường Bảo Bình tự nhiên không biết này hương vị xuất xứ, chính là phạm vô cứu lại một chút đã nghe ra đây là thi xú hương vị..... Vì thế hẳn liền nghi hoặc ở trong phòng qua lại chuyển động, nhưng lại trước sau không có phát hiện có thi thể tồn tại.

"Bát gia? Nơi này có cái gì không đúng sao?" Thường Bảo Bình khiêm tốn thỉnh giáo.

Phạm vô cứu nhìn hẳn một cái nói: "Mùi vị có điểm không đúng, rõ ràng có hủ thi hương vị lại không thấy thi thể này thuyết minh cái gì?"

Thường Bảo Bình nghĩ nghĩ nói: "Thuyết minh nơi này phía trước xuất hiện quá một khối hủ thi, chính là sau tới biến mất."

Phạm vô cứu gật gật đầu nói: "Đạo lý là như thế cái đạo lý, chính là người đừng quên, đây là cái kia lang băm trong nhà, một người bình thường sẽ đem một khối hư thối thi thể đặt ở trong nhà sao?" Nói xong hẳn liền xoay người đi vào kia bị khóa trụ lang băm h ồ n phách trước hỏi, "Người ở nhà gửi quá thi thể?"

Lúc này cái này lang băm đã sớm dọa không được, nơi nào còn dám nói dối, vội vàng lắc đầu nói: "Không có! Không có! Ta là cái bác sĩ, chỉ cấp người sống xem bệnh, không xem người chết!"

Phạm vô cứu nghe xong cũng không lại nói khác, liền cùng Thường Bảo Bình cùng nhau trước đem cái này hần phách đưa về âm ty. Chính là dọc theo đường đi Thường Bảo Bình xem phạm vô cứu vẫn luôn hình như là ở tự hỏi cái gì, khả năng còn cùng chuyện vừa rồi có quan hệ.

Trở lại âm ty sau, bọn họ đem lang băm hần phách giao cho phán quan sau liền chuẩn bị rời đi, chính là không nghĩ tới lại bị Tiết phán quan gọi lại, bởi vì phán quan phát hiện nhất âm ty ra một kiện kỳ quái sự tình, chính là có không ít quý sai đầu hướng hẳn phản ánh, gần nhất trong khoảng thời gian này, bình thường tới âm ty báo danh hần phách chợt giảm bớt, đây là một cái cực không thể lý hiện tượng.

Bởi vì dương gian bất luận sinh cùng chết đều là có định số, vĩnh viễn đều là bình hoành, một khi cái này bình hoành bị đánh vỡ, vậy ý nghĩa dương gian phải có đại phiền toái! Mà hiện giờ cái này bình hoành liền đang ở một chút bị đánh vỡ.

Cho nên phán quan liền tính toán làm phạm vô cứu đi dương gian hảo hảo đi điều tra một phen.....

Nửa đêm, mỗi vùng ngoại thành một mảnh đất trống, một người nam nhân tư thái cổ quái ngẩng đầu xỏm một cây cây nhỏ hạ. Nghe thanh âm như là ở ăn cái gì đồ vật, nhưng một cái bình thường người ăn cái gì sẽ không như thế đại thanh âm, liền cùng quý chết đói đầu thai giống nhau.

Cách đó không xa một cây trên đại thụ, Thường Bảo Bình cùng phạm vô cứu chính vẫn không nhúc nhích phân biệt ngẩng đầu xỏm hai căn nhánh cây thượng, không chuyển mắt nhìn cái kia đang ở cuồn ăn cái gì nam nhân.

"Bát gia..... Thứ này là người hay quỷ a?" Thường Bảo Bình nhỏ giọng nói.

Không nghĩ tới phạm vô cứu thế nhưng lắc đầu nói: "Trước mắt ta cũng không rõ ràng lắm hẳn thuộc tính....."

Thường Bảo Bình nghe xong trông mắt thiếu chút nữa không rơi xuống, hẳn chính là đệ nhất nghe được phạm vô cứu nói chính mình cũng

không rõ ràng lắm những lời này, xem ra phía trước gia hỏa kia không bình thường nào!

Lúc này dưới tàng cây nam nhân rốt cuộc dừng trong tay động tác, rồi mới thân mình lung lay đứng lên. Liền ở hẳn xoay người khoảng cách, Thường Bảo Bình liếc mắt một cái liền thấy được hẳn vừa rồi ăn chính là cái gì đồ vật.

Tức khắc một trận ghê tởm cảm giác nảy lên trong lòng, cũng chính là Thường Bảo Bình hẳn hiện tại đã không phải người, bằng không thế nào cũng phải đương trường phun ra không thể!

Chỉ thấy một khối tàn khuyết không được đầy đủ hủ thi chính quý dị nằm dưới tàng cây, mà vừa rồi nam nhân kia hưởng dụng nửa ngày mỹ thực thế nhưng là một khối hủ thi! Quá nima ghê tởm người!

Thường Bảo Bình thấy phạm vô cứu không nhúc nhích địa phương, kia chính mình cũng tự nhiên cũng không thể động, vạn nhất rút dây động rừng một hồi khẳng định không thể thiếu làm phạm vô cứu một đốn quả trách.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Thường Xuyên Qua Lại (Tám)

Nam nhân kia từ dưới tàng cây đứng lên sau liền động tác chậm chạp chuẩn bị rời đi, Thường Bảo Bình mắt thấy lại không đi lên trao hẳn, người này liền chạy! Chính là phạm vô cứu lại giống như căn bản không nóng nảy giống nhau, chỉ là dùng mắt gắt gao nhìn chăm chăm cái kia cỗ quái nam nhân bóng dáng nhìn.

"Bát gia, chúng ta truy không truy a?" Thường Bảo Bình thật cẩn thận hỏi.

Phạm vô cứu nửa ngày mới trở về một câu: "Không truy, chúng ta đem mai lại đến....."

Thường Bảo Bình vừa nghe liền giật mình hỏi: "Không đuổi theo? Kia chúng ta là về trước âm ty?"

Phạm vô cứu đột nhiên thàn cổ quái nói: "Không trở về, chúng ta mấy ngày nay vẫn luôn lưu tại dương gian."

Thường Bảo Bình trong lòng một mỹ, có loại chuyện tốt này, kia ban ngày thời điểm có phải hay không liền có thể khắp nơi đi dạo! Vì thế hắn cười hì hì nói: "Kia ban ngày..... Làm sao bây giờ?"

Không nghĩ tới luôn luôn ít khi nói cười phạm vô cứu thế nhưng cười thàn bí nói: "Chúng ta mượn cái thân thể dùng dùng một chút."

Lúc ấy Thường Bảo Bình còn không quá minh bạch phạm vô cứu ý tứ là cái gì, mà khi hắn đi theo phạm vô cứu đi tới một gian phòng thời gian khách sạn khi, một loại dự cảm bất hảo từ trong lòng sinh ra.....

Quả nhiên cái này phạm vô cứu không an cái gì hảo tâm, chỉ thấy hắn lãnh Thường Bảo Bình đi vào khách sạn đại sảnh khi, liền thấy một nam một nữ đang ở dùng thân phận chứng khai phòng. Nam cao lớn thô kệch tướng mạo đáng khinh, nữ quần áo bại lộ nùng trang điểm mặt, tóm lại hai người vừa thấy liền chính là cái gì người đứng đắn.

Ngay sau đó Thường Bảo Bình liền cùng phạm vô cứu theo đuôi này một nam một nữ vào phòng, Thường Bảo Bình lúc ấy liền tròn tròn mắt, hắn không nghĩ tới phạm vô cứu còn có này yêu thích? Thích xem người khác kia gì? Nhưng lại xem này hai người diện mạo, khẩu vị của hắn cũng quá nặng một ít đi!

Phạm vô cứu xem Thường Bảo Bình vẫn luôn ngốc đứng, liền nhắc chân cho hắn mộng một chân nói: "Ngây ngốc làm gì? Người còn muốn nhìn bọn họ xong xuôi sự a?"

Thường Bảo Bình cũng là sửng sốt, rồi mới trong miệng nhỏ giọng nói thàn: "Không phải người muốn xem nhân gia làm việc sao? Làm gì đá ta a!"

Không nghĩ tới hắn mới vừa nói xong trên mộng liền lại ăn một chân, chỉ nghe phạm vô cứu trừng mắt chử nói: "Tưởng cái gì đâu? Người cho rằng ta là kẻ người xem việc này?"

"A, không phải sao?" Thường Bảo Bình vẻ mặt vô tội nói.

Phạm vô cứu cái này khi a, vì thế hẳn liền tức giận nói: "Ta là mang người tới mượn thân thể! Nhìn đến cái kia nữ sao? Một hồi người thượng nàng thân!"

"Vì cái gì là ta thượng nữ nhân thân? Còn có? Như thế nào thượng nhân thân a?" Thường Bảo Bình không phục nói.

Phạm vô cứu vẻ mặt cười lạnh nói: "Người không thượng nữ nhân thân, chẳng lẽ làm bát gia ta thượng?"

Thường Bảo Bình nghe xong lập tức liền không có tính tình, nhưng hẳn thật sự sẽ không thượng nhân thân, này không phải chỉ có lệ quỷ mới có thể làm sự sao?

Phạm vô cứu xem hẳn vẻ mặt tiểu bạch biểu tình, liền phe phẩy đầu nói: "Người trên người có tam đem chân hỏa, cho nên thông thường dưới tình huống chỉ cần tam đem chân hỏa bất diệt, âm hồn rất khó thượng người khác thân. Đương nhiên cũng có bất thông thường tình huống, đó chính là người này thời vận thấp hoặc là bất tự nhẹ. Này một nam một nữ, một cái là khách làng chơi, một cái là tiểu thư, bọn họ thân thượng đương khí đều phi thường nhược, cho nên tốt nhất thượng thân, ta trước thượng, người xem trọng, cùng ta học tới!"

Phạm vô cứu nói xong liền đi tới nam nhân kia sau lưng, đối với hẳn bên tai nhẹ nhàng một thổi, nam nhân liền rất có tự nhiên quay đầu lại, tiếp theo Thường Bảo Bình liền nhìn đến nam nhân một bên trên vai xuất hiện một đoàn hắc khí, mà cùng lúc đó phạm vô cứu đem thân mình một dán, liền thượng nam nhân kia thân.

Này một bộ động tác quen thuộc đến cực điểm, vừa thấy phía trước liền không thiếu như thế làm! Nam tử thân mình đầu tiên là cứng đờ, tiếp theo liền quay đầu lôi kéo một trương xú mặt đối với Thường Bảo Bình nói: "Thấy rõ ràng sao? Một hồi nữ ra tới người liền như thế làm!"

Thường Bảo Bình gật gật đầu, lúc này cái kia nữ từ trong WC đi ra, vẻ mặt vũ mị đi tới phạm vô cứu trước mặt nói: "Buru ca, sốt ruột chờ đi!"

Phạm vô cứu mày nhăn lại, tiếp theo dùng tay đem nữ nhân sau lưng đối hướng về phía Thường Bảo Bình. Nữ nhân một tiếng cười duyên nói: "Ha hả..... Xem người gấp gáp hình dáng?"

Thường Bảo Bình ổn ổn tâm thần, rồi mới hô một hơi, liền đối với nữ nhân bên tai thổi một hơi. Chính là không nghĩ tới nữ nhân cũng không có quay đầu lại, lại đà thanh đà khí nói: "Ai u..... Buru ca, người cũng thật hư....."

Cái này Thường Bảo Bình cũng mắt choáng váng, không biết kế tiếp nên làm sao bây giờ? Phạm vô cứu xem hắn kia bốn hình dáng khí thẳng trợn trắng mắt, rơi vào đường cùng, hắn đành phải ra tay thật mạnh vỗ vào nữ nhân một bên bả vai.

Liên này chụp không nhẹ, nữ nhân kinh hô một tiếng: "A! Ca, người làm đau ta!"

Nhưng nàng cảm giác chính mình cái này khách quen hôm nay có chút khác thường, nếu là ngày thường đã sớm đã lên giường đại chiến ba trăm hiệp, chính là hôm nay hắn mắt nhắm vẫn nhìn chính mình sau lưng. Hơn nữa càng kỳ quái chính là hắn thế nhưng còn đối với sau lưng không khí nói: "Ta đâu cho người chụp diệt, người còn không thượng, chờ gì đâu?"

Sau lưng Thường Bảo Bình vừa nghe liền nhắm mắt hướng lên trên hướng, hắn chỉ cảm thấy lừa dối một chút, liền tiến vào một cái nóng hần hập ở trong thân thể. Chờ hắn lại mở mắt ra vừa thấy, chính mình đã thượng cái kia tiểu thư thân.

"Bát gia, ta đây là thành công thượng thân?" Thường Bảo Bình vẻ mặt hưng phấn nói.

Phạm vô cứu thật vô tâm tư xem hắn kia ngu ngốc hình dáng, liền xoay người nằm ở trên giường. Thường Bảo Bình ở chết phía trước vẫn là xử nam một quả, cho nên vẫn luôn liền đối nữ nhân thân thể đặc tò mò.

Vừa lúc hôm nay loại này ngàn năm một thuở cơ hội, hấn lại như thế nào sẽ bỏ qua đâu? Vì thế hấn liền duỗi tay sờ sờ "Chính mình" ngực, rồi mới về mặt nụ cười dâm đãng nói: "Ta đi, phân lượng còn rất trầnn!"

Phạm vô cứu mắt lạnh nhìn hấn nói: "Thiết..... Bên trong đầu là keo, có thể không trầnn sao?"

Vốn đang hứng thú bưng bưng Thường Bảo Bình vừa nghe, lập tức có chút hết muốn ăn, thật sự quá phá hư nữ nhân ở chính mình trong lòng hình tượng. Vì thế Thường Bảo Bình cũng không hề chơi chính mình trước ngực này bốn lượng thịt. Chính là mới lên nhân thân cảm giác vẫn là không tở tích, hấn lại có loại nghĩ ra đi đi dạo xúc động.

Thường Bảo Bình giương mắt nhìn về phía phạm vô cứu, vị này chủ tử đang ở nhắm mắt dưỡng thần, vì thế hấn liền nịnh nọt nói: "Bát gia, nếu không chúng ta đi ra ngoài đi dạo? Ta mang người đi ăn ngon, như thế nào?"

Phạm vô cứu mí mắt hơi mở nói: "Mời ta ăn cái gì? Người có tiền?"

Thường Bảo Bình cười hắc hắc, rồi mới quay đầu cầm lấy tiêu thư bao da nói: "Ta không có, nàng có a!"

"Kia chính là bán da thịt tránh tới tiền, người cũng không biết xấu hổ hoa?" Phạm vô cứu sâu kín nói.

Thường Bảo Bình tươi cười một chút liền cương ở trên mặt, đúng vậy, chính mình như thế nào liền không nghĩ tới đâu? Nay khẳng định không thể hoa a! Vì thế hấn lại đánh lên khách làng chơi tiền bao chủ ý, mà khi hấn tay mới vừa vói qua khi, lại bị phạm vô cứu đánh trở về.....

"Tám..... Bát gia, người này vừa thấy chính là cái sắc quý, hoa hấn tiền hấn là không có việc gì đi?" Thường Bảo Bình về mặt bở cười nói.

Nhưng phạm vô cứu lại vẫn là lắc đầu nói: "Người cũng đừng động này oai cân não, hôm nay buổi tối hai ta nào cũng không đi, liền ở chỗ này ngủ, ngày mai ban ngày còn có chuyện muốn làm đâu!"

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Thường Xuyên Qua Lại (Chín)

Thường Bảo Bình không nghĩ tới hẳn trở về nhân gian cái thứ nhất buổi tối, thế nhưng cùng phạm vô cứu cùng trương giường ngủ tới rồi hừng đông! Dậy sớm khi hẳn chiếu gương vừa thấy, phát hiện cái này tiểu thư trên mặt trang đầu hoa. Nếu như vậy ra cửa, khẳng định sẽ bị người trở thành kẻ điên.

Vì thế hẳn đành phải ở trong phòng vệ sinh dùng xà phòng đem nàng mặt một lần nữa giặt sạch một lần, nhưng tẩy quá sau Thường Bảo Bình phát hiện, cái này nữ kỳ thật lớn lên còn Mãn Thanh thuần, chỉ là bị kia vẻ mặt đại nùng trang che đậy hết thủy bản chất.

Hai người dùng khách làng chơi tiện kết quả trưởng sau, liền cùng nhau rời đi cái này điểm thời gian khách sạn. Thường Bảo Bình đã lâu không có ở ban ngày đi ở thành thị đường cái thượng, cho nên hẳn về mặt hưng phấn! Chính là đi tới đi tới liền cảm giác không ít người ở bên mục nhìn chính mình.....

Đang ở hẳn buồn bực là chuyện như thế nào thời điểm, đột nhiên từ ven đường một cái tủ kính nhìn thấy chính mình thân ảnh, ta trời ạ! Thường Bảo Bình ở trong lòng một tiếng kêu sợ hãi.

Nguyên lai không thể so không biết một số dọa nhảy dựng! Chỉ thấy người chung quanh đều ăn mặc mùa thu quần áo, mà chính mình trên người lại chỉ có một đai đeo ngực cùng một cái siêu ngắn nhỏ váy. Khó trách này dọc theo đường đi luôn có người nhìn chăm chăm chính mình xem đâu, là xuyên có điểm mát mẻ!

Lúc này đi ở phía trước phạm vô cứu phát hiện Thường Bảo Bình chính nhìn chăm chăm tủ kính chính mình xem cái không dứt, liền tức giận nói: "Người là mấy đời chưa thấy qua nữ nhân nào? Còn không mau đi!"

Thường Bảo Bình thật sự không nghĩ tiếp tục như thế mát mẻ đi ở trên đường cái, vì thế liền trông mắt chuyển động, rồi mới đã thanh đà khí đối với phạm vô cứu nói: "Lão công, nhân gia tưởng tiến nơi này mua kiện quần áo, được không sao?"

Phạm vô cứu cũng không nghĩ tới Thường Bảo Bình sẽ đến như thế một tiếng, lập tức nổi da gà rớt đ̣ây đ̄ất, vừa định chán ghét mắng hấn vài câu, li ền gặp qua trên đường người đi đường đ̄ầu hướng hấn đ̄ầu tới kỳ quái ánh mắt.....

Rơi vào đường cùng hấn đành phải lôi kéo Thường Bảo Bình vào kia gia trang phục cửa hàng, cho hấn mua thân hình thức đ̄ơn giản vận đ̄ộng phục mặc vào. Đ̄ừng nói, như thế một tá giả li ền đem trên người những cái đồ h ồng tr ần hơi thở quét sạch sẽ, vì thế kế tiếp bọn họ nên đi bàn bạc chính sự.

Thị nhân dân bệnh viện mấy ngày nay đã xảy ra một kiện việc lạ, đ̄ó chính là đình thi gian lâu lâu li ền sẽ ném một khối thi thể. Vừa mới bắt đ̄ầu ném đ̄ầu là một ít ngoài ý muốn tử vong lại không người nhận lãnh thi thể, này đ̄ó còn tính hảo thuyết, chính là sau tới một ít vừa mới đã chết không hai ngày, người nhà còn không có tới xử lý hoả táng thủ tục thi thể cũng bắt đ̄ầu bị mất!

Cái này đã có thể đến không đ̄ược, thử hỏi cái kia người nhà sẽ thiện b ấi cam h ư? Bắt đ̄ầu viện mới là một sự nh ịn chín sự lạnh luôn là b ồ i ti ền xong việc, nhưng lại không chịu nổi luôn là như thế ném a? Nói ra đi nghe xong đ̄ầu người, đ̄ừng càng miễn bàn ở bệnh viện công tác nhân viên y tế.

Sau tới viện phương cân nhắc một chút vẫn là báo cảnh, nhưng cảnh sát tới vừa thấy, cũng là cái gì cũng tra không ra. Bởi vì viện phương lúc trước vì tỉnh mấy cái ti ền, li ền không có đình thi gian nơi đ̄ó trang theo dõi, nhưng chủ yếu bọn họ cũng không nghĩ tới sẽ có người trộm xác a!

Bệnh viện vừa thấy dưới loại tình huống này không trang theo dõi cũng không đ̄ược, li ền đành phải tăng ca thêm giờ đem theo dõi trang hảo. Kết quả vào lúc ban đ̄êm li ền ở theo dõi phát hiện dị thường tình huống.....

Đó là sau nửa đ̄êm 2 điểm nhi ều thời điểm, đ̄ột nhiên có cái th ần bí nam nhân bước đi tập tễnh đi vào tới r ồi bệnh viện nhà xác trước cửa. Mà lúc này giá trị ban nhân viên có lẽ là bởi vì quá mệt nhọc, cho nên đang ở ngủ g ật.

Mà nam nhân kia tắc thực nhẹ nhàng vòng qua đang ngủ say giá trị ban nhân viên, rồi mới chậm rãi đẩy ra đình thi gian môn đi vào..... Ba phút không đến, nam nhân kia liền lại đi ra, chỉ là lúc này hấn trên người liền nhều một cái màu đen bọc thi túi, bên trong biểu hiện là cụ cứng đờ tử thi.

Chính là nói cũng kỳ quái, khi bọn hấn ở đi đâu lấy y bên ngoài sở hữu theo dõi khi, lại như thế nào cũng tìm không ra người nam nhân này là như thế nào rời đi! Nay liền cấp tìm kiếm thi thể từng bỏ thêm không nhỏ khó khăn.

Cùng lúc đó, Thường Bảo Bình cùng phạm vô cứu cũng đứng ở bệnh viện trước cửa, nhìn bệnh viện người đến người đi phát ngốc. Lúc này Thường Bảo Bình nhỏ giọng nói: "Bát gia, chúng ta muốn ở chỗ này đứng ở cái gì thời điểm a? Không đi vào sao?"

Lúc này phạm vô cứu mới hồi phục tinh thần lại nói: "Đi, vào đi thôi....." Nói xong liền chính mình trước mặt chân đi vào, Thường Bảo Bình thấy thế vội không ngừng đuổi theo.

Tiến bệnh viện Thường Bảo Bình là có thể rõ ràng cảm giác được nơi này âm khí đúng, cũng liền hiện tại là ban ngày, những cái đó hồn phách sẽ không nhẹ ý hiện thân. Hấn đến bây giờ cũng không rõ phạm vô cứu mang chính mình tới chỗ này làm gì.

Nhưng làm hấn trăm triệu không nghĩ tới chính là, phạm vô cứu lại lôi kéo Thường Bảo Bình đi treo cái phụ khoa phòng khám bệnh! Lãng là làm hấn đi vào làm kiểm tra. Chờ hấn đỏ lên mặt từ bên trong ra tới khi, liền về mặt xấu hổ và giận dữ nói: "Bát gia! Bên trong bác sĩ nói nữ nhân này phụ kiện có chứng viêm, kiến nghị nằm viện."

Phạm vô cứu gật gật đầu nói: "Hảo, vậy nằm viện đi,"

"Gì! Bát gia, người có thể hay không đừng đùa ta?" Thường Bảo Bình có chút tiêu kích động nói.

Phạm vô cứu trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái nói: "Làm người trụ người liền trụ, phế cái gì lời nói!"

Thường Bảo Bình lập tức lặng lẽ không dám lên tiếng! Hẳn biết cái này hắc gia gia không dễ chọc, trụ lì ền trụ đi! Toàn đương cấp cái này tiêu thụ miễn phí chữa bệnh.

Vì thế Thường Bảo Bình cứ như vậy tao mi đạp mắt ở tại phụ khoa phòng bệnh, mà phạm vô cứu tắc giả mạo hẳn lão công nơi này b ữ hộ. Tuy rằng Thường Bảo Bình không biết này phạm vô cứu cụ thể kế hoạch là cái gì, bất quá khẳng định là cùng tối hôm qua nhìn thấy cái kia ăn người chết gia hỏa có quan hệ!

Cơm chi ầu thời điểm, cùng phòng bệnh nữ bạn chung phòng bệnh nhóm ầu có trợng phu cấp đưa cơm, Thường Bảo Bình không nghĩ tới phạm vô cứu thế nhưng cũng từ bên ngoài dẫn theo đ ờ ăn đi đến. Vì thế hẳn li ền giả mô giả dạng kêu một tiếng: "Lão công, người đã tới, nhân gia ầu mau chết đói!"

Phạm vô cứu làm hẳn này thanh lão công kêu nổi da gà rớt đ ầy đất, hẳn vội giơ tay đem một cái đại màn th ầu nhét vào Thường Bảo Bình trong miệng, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Đói bụng li ền nhanh lên ăn đi!"

Kết quả đang ở hai người "Ve vãn đánh yêu" thời điểm, có cái xuyên màu xám áo khoác sam nam nhân đi đến giả, hẳn trên mặt không có bất luận cái gì biểu tình, lập tức đi đến phòng bệnh tận cùng bên trong một trương mép giường, r ữ mới đối với mặt trên nữ nhân nói: "Đ ờ ăn ta lấy tới, người trước sấn nhiệt ăn, nếu không ăn không hết, ta ngày mai buổi sáng lại lấy v ề đi." Nói xong hẳn buông đ ờ ăn li ền lại cũng không quay ầu lại đi ra ngoài.

Người nam nhân này xuất hiện, lập tức khiến cho Thường Bảo Bình cùng phạm vô cứu chú ý, bọn họ ầu có thể cảm giác được hẳn trên người dày đặc * chi khí. Loại này * chi khí là thường nhân nghe không đến, chỉ có trường kỳ cùng thi thể tiếp xúc nhân thân thượng mới có.

Vì thế phạm vô cứu cấp Thường Bảo Bình sử thượng ánh mắt, r ữ mới chính mình li ền cũng ra phòng bệnh, Thường Bảo Bình biết phạm vô cứu khẳng định là theo dõi nam nhân kia đi. Nhưng hiện tại sắc trời còn sớm,

hắn cần thiết đến chờ một lát trời tối mới có thể đi ra ngoài tìm phạm vô cứu.

Rốt cuộc, bên ngoài trời tối, bệnh viện lớn lớn bé bé hên phách cũng đầu hiện thân, trà trộn ở đám người giữa. Này đó hên phách có bi, có giận, chính là càng nhiều lại là mê mang, bọn họ tựa hồ còn chưa tin chính mình liền như thế đã chết giống nhau.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Thường Xuyên Qua Lại (Mười)

Thường Bảo Bình xem thời cơ thành thực, liền thật cẩn thận đi ra phòng bệnh, rồi mới ở không bị hộ sĩ phát hiện dưới tình huống trộm chuồn ra phụ khoa phòng bệnh.

Này vẫn là hắn trở thành quỷ sai sau này lần đầu tiên cùng phạm vô cứu tách ra đâu! Phía trước bất luận nhận được cái dạng gì nhiệm vụ đều là bọn họ cùng nhau, cho dù có đôi khi phạm vô cứu vì rèn luyện Thường Bảo Bình, làm hắn một người đi câu hên, nhưng hơn phân nửa cũng là đứng cách hắn không xa địa phương.

Mà hiện giờ, Thường Bảo Bình một mình đứng ở bệnh viện trong hoa viên, hắn thử vài lần dùng ý niệm đi triệu hoán phạm vô cứu, chính là nhưng vẫn không có được đến hắn đáp lại. Cái này làm cho hắn không khỏi có chút lo lắng, cái này hắc than đâu sẽ không ra cái gì sự đi!

Nhưng hắn nghĩ lại lại tưởng tượng, phạm vô cứu là ai a? Hắn là Hắc Vô Thường, nếu gặp được hắn đâu đánh không lại đồ vật, chính mình đi cũng là mua một tặng một hóa.....

Đột nhiên, liền ở Thường Bảo Bình thấp thỏm bất an thời điểm, hắn đột nhiên cảm giác được một tia phạm vô cứu đáp lại. Ngâm bãi đỗ xe! Thường Bảo Bình nhanh chóng hướng bệnh viện ngâm bãi đỗ xe chạy tới!

Thời gian này ngâm bãi đỗ xe một mảnh tĩnh mịch, nhưng liền cái trông cửa bảo an cũng không có liền có chút không thể nào nói nổi. Thường Bảo Bình thật cẩn thận hướng bên trong đi đến, bỗng nhiên, phía trước trên mặt đất giống như có cái đồ vật, xem hình dạng thế nhưng như là cá nhân đùi!

Thường Bảo Bình chạy quá chi vừa thấy, quả nhiên chính là một cái khối nhân thể phần còn lại của chân tay đã bị cụt, lại còn có không chỉ này một khối, Thường Bảo Bình càng trụ bên trong đi liền càng nhiều, nơi này quả thực thành nhân gian luyện ngục.

Theo Thường Bảo Bình càng đi càng đi, trước mắt hẳn thành linh xuất hiện mấy cái đang ở đây dựa ở bên nhau nam nhân, mà giữa cái kia cả người là huyết nam nhân không phải phạm vô cứu lại là ai?

"Này nhưng làm sao bây giờ? Kia xem vài người thân thủ chính mình chịu không phải đối thủ, làm sao bây giờ?" Thường Bảo Bình ở trong lòng thầm nghĩ.

Đột nhiên, hẳn nghĩ đến chính mình hiện tại mặt ngoài vẫn là cá nhân, là có thể đánh 110 báo nguy! Vì thế Thường Bảo Bình ngay lập tức chạy về bốn ứng có bảo an giá trị ban thất, rồi mới dùng bên trong điện thoại báo cảnh.

Vài phút sau, hai chiếc xe cảnh sát liền gào thét sử vào ngấm bãi đỗ xe, mà kia mấy cái vẫn luôn cùng phạm vô cứu đánh vào cùng nhau người thể nhưng động tác cực nhanh từ một cái khác xuất khẩu chạy!

Thường Bảo Bình thấy thế vội tiến lên một phen đỡ đây người là huyết phạm vô cứu nói: "Bát gia, người không sao chứ?"

Phạm vô cứu cố hết sức lắc đầu nói: "Đi mau, đừng làm cho cảnh sát đụng vào chúng ta, chúng ta loại này âm kém không thể tiến cảnh sát cục, nơi đó dương khí quá nặng."

Thường Bảo Bình nghe xong liền xông lên phạm vô cứu cố hết sức từ sau thang lầu chạy đi ra ngoài.....

Đêm khuya đường cái thượng, một cái ăn mặc bệnh nhân phục thả dáng người gầy yếu nữ nhân chính xông một cái cao lớn thô kệch trung niên quái thúc thúc một đường chạy như điên. Nếu không phải thời gian này trên đường căn bản không có cái gì người đi đường, phỏng chừng ngày mai Thường Bảo Bình cùng phạm vô cứu phải lên đầu đề hot search bảng.

"Bát gia, người cảm giác như thế nào? Chúng ta hồi âm ty sao?"
Thường Bảo Bình thở hỗn hển nói.

Phạm vô cứu vô lực lắc lắc đầu nói: "Ta hiện tại nếu rời đi người nam nhân này, hẳn nhất định phải chết..... Chúng ta đi trước ngoài thành nghĩa địa công cộng trốn một chút, ta phải kêu..... Kêu ta Thất ca trở về."

Cứ như vậy Thường Bảo Bình cõng phạm vô cứu một đường chạy tới ngoài thành một chỗ mộ viên, thời gian này, khẳng định không có người sống dám đến nơi này. Hắn đem phạm vô cứu chậm rãi đặt ở một chỗ cung người nghỉ ngơi ghế dài thượng, rồi mới xoa xoa đầu đầu hắn nói: "Này nữ cũng mau làm ta cấp mệt phế đi, không biết chờ ta rời đi sau nàng sẽ như thế nào."

Lúc này phạm vô cứu có chút cố hết sức từ trên người lấy ra một con màu trắng hạc giấy, rồi mới dùng sức một thổi, hạc giấy liền chính mình lóe kim quang bay đi.

Thường Bảo Bình xem trọn mắt há hốc miệng nói: "Bát gia, đây là cái gì bảo bối a? Còn có thể chính mình phi....."

"Đây là ta cùng Thất ca truyền lại tin tức dùng hạc giấy, không đến vạn bất đắc dĩ, sẽ không nệ ý sử dụng....." Phạm vô cứu nói xong câu đó liền chậm rãi nhắm mắt lại, không biết là hôn vẫn là ngủ.

Thường Bảo Bình lúc này mới cảm giác nơi này âm khí dày đặc, cách đó không xa thế nhưng thỉnh thoảng chớp động một ít tinh tinh điểm điểm quỷ hỏa..... Hắn ở trong lòng không ngừng mặc niệm: Chớ sợ chớ sợ, ta là quỷ, ta là quỷ.

Ước chừng qua một nén nhang thời gian, liền thấy vừa rồi bay đi hạc giấy lại bay trở về, nó lảo đảo lắc lư bay đến phạm vô cứu trước người liền hóa thành một mặt tro tàn theo gió phiêu tán.

"Là ai đem ta Bát đệ thương thành như vậy?" Một cái quen thuộc thanh âm ở Thường Bảo Bình sau lưng vang lên.

Hắn trong lòng vui vẻ, quay đầu nhìn lại quả nhiên là Bạch Vô Thường Tạ Tất An. Với hắn tựa như nhìn thấy thân cha giống nhau kích động nói: "Thất gia! Thật là người a! Thất gia người đã tới!"

Tạ Tất An xem Thường Bảo Bình một phen nước mũi một phen nước mắt bộ dáng, liền không kiên nhẫn nói: "Hảo hảo, ta đều tới người còn khóc cái gì a, làm ta trước nhìn xem lão bát thương đi!"

Liền thấy Tạ Tất An trước từ trên người lấy ra một quả hắc đan đưa vào phạm vô cứu trong miệng, rồi mới nắm lên hắn tay phải cắt một hõ mạch, tiếp theo mới sâu kín nói: "Ăn xong ta này viên bảo hõn đan, lão bát thương định không có việc gì, chính là này thân thể chỉ sợ là không được!"

"A! Kia này khách làng chơi nhưng đủ xui xẻo!" Thường Bảo Bình bất đắc dĩ nói.

Tạ Tất An đến không sao cả nói: "Này cũng không có gì cùng lắm thì, gia hỏa này cũng liền còn có ba năm dương thọ, cùng lắm thì hắn liền sau đầu thai ta giúp hắn tìm hảo nhân gia còn hắn này ba năm. Nói một chút đi, lão bát là như thế nào thương thành như vậy?"

Vì thế Thường Bảo Bình liền đem bọn họ đi vào dương gian tiền tiền hậu hậu sở hữu sự tình, toàn bộ cùng Tạ Tất An nói một lần.

Bạch Vô Thường Tạ Tất An nghe xong sau lạnh lùng cười nói: "Thực thi quỷ! Ta cũng có chút năm đầu chưa thấy qua loại đò vật này, xem ra hắn đã có không ít đòng loại, thật sự nếu không xuống tay diệt bọn hắn, chỉ sợ hậu hoạn vô cùng....."

Sáng sớm hôm sau, phạm vô cứu quả nhiên khôi phục bình thường, chính là vì ban ngày làm việc phương tiện một ít, cho nên chúng ta vẫn là yêu cầu mượn này hai khối thịt thân dùng một chút. Bởi vì khách làng chơi đã treo, cho nên Hắc Bạch Vô Thường hai huynh đệ liền cùng nhau thương lượng thân, liền đỡ phải lại tìm một cái thân thể tới.

Căn cứ bọn họ ngày hôm qua phát hiện, cái kia nữ bạn chung phòng bệnh lão công khẳng định có vấn đề, vì thế Thường Bảo Bình liền trở lại

phòng bệnh làm bộ cùng nàng nói chuyện phiếm, tưởng bộ lấy nhà nàng địa chỉ.

Thường Bảo Bình hồi bệnh viện sau tự nhiên không thể thiếu bị hộ sĩ một đống thoả mạ, ai làm hắn nửa đêm trộm đi đâu? Sau tới Thường Bảo Bình cùng nữ nhân kia nói chuyện phiếm khi mới biết được, kỳ thật nhà bọn họ là nông thôn, lần này cũng là vì nàng được cỗ tử cung ung thư mới bắt đắ dĩ vào thành xem bệnh.

Bọn họ chính trò chuyện đâu, liền thấy nữ nhân trượng phu tới cấp nữ nhân đưa cơm. Hắn vẫn là đem đồ ăn một phóng liền đi, quyết không đã làm nhiều dừng lại. Thường Bảo Bình vừa thấy nam nhân rời đi sau, hắn liền cùng Hắc Bạch Vô Thường cùng nhau theo đi lên.

Gia hỏa này nhìn qua đi đường không tính mau, chính là cước trình lại tương đương lợi hại, nếu không có Hắc Bạch Vô Thường ở, chỉ bằng Thường Bảo Bình một cái liền cùng đầu theo không kịp!

Không một hồi, bọn họ liền đi theo nam nhân đi tới vùng ngoại thành một chỗ rách nát xưởng xi-măng, cái này địa phương phía trước bởi vì ô nhiễm môi trường cho nên bị quan ngừng.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Ta Biết Năm Ấy Mùa Thu Người Làm Cái Gì (Một)

Kia sự kiện đã qua đi ba năm, chính là Lôi Vũ vẫn như cũ vô pháp từ ngay lúc đó bóng ma trung đi ra. Mấy năm nay hắn cũng không còn có tham gia quá bất luận cái gì tình thế bên ngoài đi bộ, cùng bọn họ chi gian cũng hết thầy chặt đứt lui tới.....

Hôm nay giữa trưa, Lôi Vũ ở trong tiệm đột nhiên thu được một phần chuyển phát nhanh, thế nhưng là một cái cả nước phi thường nổi danh đi bộ câu lạc bộ chia hắn thư mời. Lôi Vũ nhớ rõ mấy năm trước hắn đã từng đặc biệt muốn tham gia cái này câu lạc bộ, đáng tiếc lúc ấy bởi vì cùng các loại nguyện nhân không có có thể như nguyện.

Hiện giờ hắn đã từ bỏ đi bộ, lại thế nhưng thu được thư mời, này thật là ông trời cùng hắn khai một cái đại vui đùa. Lúc này nhân viên cửa hàng từ bên ngoài mua cơm trưa trở về, hỏi hắn ăn không ăn không bò kho.

Không nghĩ tới Lôi Vũ mặt nháy mắt thay đổi sắc nói: "Không cần, ta ăn chay."

Nhân viên cửa hàng nghe sau xấu hổ cười cười chưa nói cái gì.....

Buổi tối về nhà, Lôi Vũ cảm kia trương hắn đã từng tha thiết ước mơ thư mời phát ngọc, hắn không phải không nghĩ đi tham gia, chỉ là tưởng tượng đến mấy năm trước kia sự kiện, hắn liền cảm thấy kinh hồn táng đả.

Vì việc này hắn còn đặc thế nhưng đi Bắc Kinh nhìn bác sĩ tâm lý, chính là cuối cùng vẫn là vô pháp khắc phục chính mình nội tâm bóng ma, nếu ông trời lại cho hắn một lần cơ hội lựa chọn, hắn thà rằng chết cũng sẽ không lại làm như vậy.

Lôi Vũ ở ô lỗ mộc tềphần hoa đoạn đường thượng khai gia bạc sức cửa hàng, mặt tiền cửa hàng không lớn, đầu mấy năm trong tiệm lợi nhuận còn xem như thực khả quan. Chính là mấy năm nay cũng không biết là bởi vì tiền khó tránh cho nên mọi người không thế nào ái tiêu phí, vẫn là hắn kinh doanh thượng xảy ra vấn đề, tóm lại là sinh ý một ngày không bằng không thiên.

Trong tiệm ra trừ bỏ hắn chính là một cái đi theo hắn thật nhiều năm nhân viên cửa hàng tiểu Lưu, theo lý thuyết lấy hiện tại trong tiệm tình huống, đã sớm không nên nhân viên cửa hàng, chính là mấy năm trước hắn ở bên ngoài điên chơi đoạn thời gian đó, vẫn luôn là cái này nhân viên cửa hàng giúp hắn xem cửa hàng. Cho nên Lôi Vũ liền vẫn luôn đối chính mình nói, trừ phi cái này cửa hàng chính mình không làm, nếu không hắn nhất định không thể làm tiểu Lưu đi.

Kia trương thư mời thượng nói lần này đi bộ là có lão bản tài trợ, chẳng những hết thủy phí dụng toàn miễn, hơn nữa chỉ cần ấn quy định lộ tuyến đi hoàn toàn trình, mỗi cái tham với giả sẽ có 10 vạn nguyên tiền thưởng.

Này đối Lôi Vũ tới nói là cái không nhỏ dụ hoặc, bởi vì hắn hiện tại cũng đã không phải mấy năm trước cái kia phóng đảng không kềm chế được, khắp nơi lưu lạc nam nhân. Cùng chi gian như vậy sinh hoạt so sánh với hắn càng khát vọng an ổn ngày.

Có lẽ này thật là chính mình xoay người một cái cơ hội đâu? Nghĩ đến đây Lôi Vũ quyết định tham gia lần này đi bộ hoạt động.

Mấy ngày sau, Lôi Vũ dựa theo thư mời thượng địa chỉ đi tới Tân Cương xương cát một cái tiểu huyện thành. Hoạt động chủ sự phương đã sớm đem báo danh địa điểm định ở một nhà Nam Sơn thượng dân túc.

Bởi vì thư mời thượng chú danh hết thấy vật phẩm đều có chủ sự phương đề cử, cho nên Lôi Vũ này dọc theo đường đi liền quần áo nhẹ giản hành, chỉ dẫn theo một ít chính mình chuẩn bị đồ vật.

"Lôi Vũ?"

Vừa mới hạ xe taxi Lôi Vũ liền nghe được sau lưng có người kêu tên của mình, hắn quay đầu nhìn lại cũng là sửng sốt, "Chu nghiên? Như thế nào..... Người cũng tới?"

Chỉ thấy một cái dáng người mạn diệu nữ tử cười ngâm ngâm đứng ở dân túc cửa đối hắn nói: "Bọn họ quả nhiên mời người."

Lôi Vũ không nghĩ tới ở chỗ này còn sẽ gặp được chu nghiên, trong lúc nhất thời có chút không được tự nhiên.

"Đừng thất thần, mau vào đi kê khai danh biểu đi!"

Lôi Vũ xấu hổ gật gật đầu, rồi mới đẩy cửa đi vào. Kết quả nghênh diện liền thấy được mấy cái hắn nhất không nghĩ nhìn thấy gương mặt.....

"Lôi Vũ, người quả nhiên tới! Vừa rồi chủ sự phương nói cũng mời người, chúng ta còn đều không tin đâu!" Nói chuyện chính là một cái mang theo hắc khung mắt nam nhân, Lôi Vũ nhớ rõ hắn kêu la đào.

Lôi Vũ nhất thời không phục hồi tinh thần lại, nhìn trước mắt những người này, suy nghĩ của hắn phải phát một chút liềm vệt tới ba năm trước đây.....

"Chào mọi người, ta kêu Lôi Vũ, các người có thể kêu ta thuyền trưởng, thật cao hứng lần này có thể cùng các người đồng hành, chúng ta tất cả mọi người đều tự giới thiệu một chút đi!"

Một cái xinh đẹp nữ nhân mỉm cười nói: "Ta kêu chu nghiên, là cái mặt bằng người mẫu, thật cao hứng nhận thức đại gia!"

Mấy nam nhân đều nhin không được vui cười nói: "Nha! Đại mỹ nữ a! Kia chúng ta này dọc theo đường đi thật đúng là có nhãn phúc."

Lôi Vũ nghe xong liềm lớn tiếng nói: "Lần đầu tiên nhận thức đừng dọa nhân gia, tiếp theo tới a, đều giới thiệu một chút chính mình."

Lúc này một cái then thùng nam sinh đầy đầy chính mình hắc khung mắt nói: "Chào mọi người, ta kêu la đào, là làm it."

Hắn sau khi nói xong liềm lại có một cái đáng yêu nữ sinh đứng dậy đối đại gia nói: "Các người hảo, ta kêu miêu thanh." Tiếp theo nàng kéo một chút hắn bên người một cái u bu Ồn nam sinh nói: "Đây là bạn trai kêu mẽ hải minh, thật cao hứng nhận thức đại gia."

Bọn họ sau khi nói xong, liềm có hai nữ nhân mặt có chút ửng đỏ đứng lên nói: "Ta kêu Diêu mẫn." Một cái khác nói: "Ta kêu phương trân. Chúng ta là biểu tỷ muội!"

Các nàng nói âm vừa ra, bên cạnh ng Ồ hai cái nam nhân liềm đứng lên, cười hì hì nói: "Quá xảo, chúng ta cũng là anh em bà con, ta kêu mao chí cường, hắn là ta biểu ca khương hải."

Đại gia tự giới thiệu xong tất sau, liềm cùng nhau vừa nói vừa cười liêu nổi lên thiên tới.

"Lôi Vũ? Lôi Vũ! Người tưởng cái gì đâu? Nhanh lên tới kê khai danh biểu a!" Chu nghiên lôi kéo vẫn luôn sừng sờ Lôi Vũ.

Lôi Vũ vội đem suy nghĩ từ hồi ức trung kéo lại nói: "Nga, hảo, này liền tới."

Báo danh biểu thượng yêu cầu tham gia lần này đi bộ người muốn đem chính mình kỹ càng tỉ mỉ tư liệu đều đi kèm hảo, bởi vì chủ sự mới là bọn họ mỗi người đều mua sắm kịch xù nhân thân bảo hiểm.

Lúc này chủ sự phương nhân viên công tác ra tới cho đại gia phân phối phòng, rồi mới đơn giản nói một chút lần này lộ tuyến.

"Các vị bằng hữu, đại gia yên lặng một chút, chúng ta lần này lộ tuyến đầu là từ hồ đò vách tường huyện thành xuất phát, trạm thứ nhất đến hồ đò vách tường trước nhi mương, rồi mới chính là bạch dương mương mở than, bạch dương mương lòng chảo, bạch dương mương đật phản, tiếp theo là đài phổ hi đình Mác hà, kho lạc a đặc đẳng đật phản, mà đặc lan tháp hà, mông đặc khai tăng đật phản, khách nạp ca y đặc đật phản —, nhân quách nhạc mương, ha kéo ha đê đật phản, tìm mỏ đại bản doanh, 218 quốc lộ, cuối cùng vừa đứng là ba luân đài. Ngày mai sớm sẽ có đội y vì đại gia kiểm tra thân thể, nếu hết thầy đều bình thường chúng ta liền giữa trưa xuất phát!"

Con đường này tuyến vừa báo ra, Lôi Vũ bọn họ mấy cái đều là sừng sốt, chu nghiên cùng phương trên các nàng mấy nữ sinh càng là sắc mặt tái nhợt dọa người. Nhân viên công tác hơn nữa không chú ý tới bọn họ đi thường, phản đến là lần nữa dặn dò bọn họ hôm nay buổi tối sớm chút nghỉ ngơi.

Lôi Vũ cùng la đào bị phân tới rồi một phòng, hai người bọn họ cái tựa hồ cũng không có gì lời nói nhưng nói, cho nên tiến phòng liền từng người rửa mặt ngủ xuống dưới.

Lôi Vũ cảm giác chính mình thân mình trọng như ngàn cân, hấn tằm mắt cũng có chút mơ hồ không rõ, cho dù là như thế này..... Hấn bước chân lại một khắc đều không có dừng lại quá. Lúc này hấn nhìn thoáng qua

di động thượng độ cao so với mặt biển độ cao vì 3860 m, rồi mới hẳn duỗi tay dùng sức bóp mũi cỡ một hơi tới giảm bớt ù tai hiện tượng.

Hoảng hốt gian, hẳn giống như thấy được cách đó không xa mã ni đôi, vì thế hẳn lại bước đi tập tễnh đi phía trước đi đến..... Đột nhiên, một cái quen thuộc thanh âm ở sau lưng kêu tên của hẳn, "Thuyền trưởng? Người đối sao?"

Chương 06 Cái Chuyện Xưa Ta Biết Năm Ấy Mùa Thu Người Làm Cái Gì (Nhị)

Lôi Vũ (thân sh n) tử cứng đờ, thanh âm này..... Không, không phải là nàng, như thế nào có thể là nàng đâu?

Lôi Vũ cảm giác chính mình da đầu tê rần, một loại thâm nhập cốt tủy sợ hãi cảm chậm rãi bò lên trên hẳn trong lòng. Là nàng sao? Thanh âm này rõ ràng chính là nàng!

"Thuyền trưởng, người đối sao? Ta nơi này có (thịt r u)....." Cái kia quỷ dị thanh âm lại lần nữa vang lên.

Lôi Vũ lúc này thế nhưng ma xui quỷ khiến cảm giác được chính mình dị thường đối khát khó nhịn, hẳn rất cuộc nhịn không được hời qua đầu, liền thấy một cái mẫn (thân sh n) là huyết nữ nhân, chính cần một con nhân thủ đặt ở trong miệng cắn một ngụm nói: "Tới, ăn một ngụm đi, ta biết người đối bụng....."

"A....." Lôi Vũ một (thân sh n) là hẳn từ (giường chu ng) thượng bưng tỉnh, vừa rồi ác mộng chân thật dọa người, cái này ác mộng kỳ thật chính là vẫn luôn bối rối hẳn tâm ma, vứt đi không được, lại vô pháp quên mất.

Lôi Vũ này một tiếng đem cùng phòng la đào dọa không nhẹ, vội đánh sáng đèn nói: "Xảy ra chuyện gì Lôi Vũ, ra cái gì sự?" Đương hẳn mang lên mắt nhìn về phía Lôi Vũ khi, lúc này mới minh bạch nguyên lai Lôi Vũ vừa rồi là làm ác mộng.

La đào đỡ đỡ mắt kính nói: "Làm ác mộng đi? Kỳ thật có mộng nhưng làm cũng là tốt. Ba năm..... Ta chưa từng có mơ thấy quá bọn họ....."

"Đừng nói nữa, không cần nhắc lại kia sự kiện, vĩnh viễn không cần....." Lôi Vũ lẩm bẩm nói.

La đào thở dài nói: "Vậy được rồi, người cũng đi ngủ sớm một chút đi!"

Một đêm vô miên, Lôi Vũ cùng la đào tựa hồ ngủ đều không được tốt lắm. Ăn qua bữa sáng sau đội y vì mọi người kiểm tra rồi từng người (thân sh n) thể trạng hướng, trước mắt tới nói còn đều không rồi, (thân sh n) thể trạng hướng đều tương đối tốt đẹp.

Bọn họ đi con đường này tuyến kêu "Lang tháp chi lộ", toàn bộ hành trình 160 nghìn km, hơn nữa một đường gian nguy, nếu không có cực hảo thể lực căn bản không có khả năng đi hoàn toàn trình. Vì có thể bảo đảm toàn thể đội viên đều có thể bình an tới, cho nên ở xuất phát trước nếu phát hiện có thể lực không được liền phải đứng lúc rời khỏi, để tránh chậm trễ cả đội hành trình.

Lần này "Lang tháp chi lộ" toàn thể đội viên tổng cộng 28 người, trong đó bao gồm hai cái chuyên nghiệp dẫn đầu, một cái địa phương dẫn đường, còn một nổi danh chức nghiệp y sư làm y đội một đường đi theo. Cho nên này dọc theo đường đi an toàn vấn đề hẳn là không lớn, nhưng là mọi việc đều có cái vạn nhất, cho nên chủ sự mới vừa rồi sẽ vì mọi người mua bảo hiểm kịch xù người (thân sh n) ngoài ý muốn hiểm.

Giữa trưa 12 điểm, toàn thể nhân viên đúng giờ xuất phát, dẫn đầu đem này 28 người tổng cộng chia làm bốn tiểu tổ, đệ tiểu tổ 7 danh đội viên. Này 7 cá nhân chính là một cái chỉnh thể, bọn họ muốn cộng đồng ăn ở cùng một chỗ, hơn nữa lẫn nhau trợ giúp.

Này 7 cá nhân (thân sh n) thượng yêu cầu chia sẻ 70 kg phụ trọng, trong đó bao gồm lều trại, túi ngủ, thủy, đồ ăn cùng đồ dùng nhà bếp. Cũng chính là mỗi người 10 kg tải hữu, nhưng là bởi vì suy xét đến nam nữ có khác, cho nên nam sinh tương đối tới nói muốn bớt trọng một chút.

Chính là vô xảo không thành thư chính là Lôi Vũ sở hữu tiêu tổ thành viên vừa lúc chính là hẳn nhất không nghĩ trở thành một tổ: Chu nghiên, la đào, Diêu mẫn, mao chí cường, phương trân vẫn là khương đào.

Bọn họ trạm thứ nhất tới chính là hô đờ vách tường trước nhi nương, "Hô đờ vách tường" ha Sax ngữ trung ý tứ là "Tinh linh lui tới địa phương". Hô đờ vách tường hà nơi khởi nguyên là đầu ngu ồn phong, nó xỏ xuyên qua hô đờ vách tường toàn huyện, cuối cùng chảy vào diện tích rộng lớn cổ người ban thông cổ đặc sa mạc.

Một đoạn này lộ trình không tính khó đi, hơn nữa ven đường cảnh sắc thực mỹ, đặc biệt là trước nhi nương cảnh khu hoa rừng cây, bởi vì chính trực mùa thu, thành phiến kim hoàng sắc lá cây thoát nhìn phá lệ mê người.

Dẫn đầu nói cho đại gia, mọi người muốn ở trời tối phía trước đuổi tới bạch dương nương lòng chảo cắm trại, chính là ai cũng không nghĩ tới kế tiếp lộ càng ngày càng khó đi, hơn nữa đội viên nhân số nhiều, thả thể lực có tốt có xấu, như vậy một đường đi xuống tới liền so nguyên lai kế hoạch dùng khi muốn lớn lên nhiều.

Cuối cùng bọn họ đành phải giữa đường tìm cái tránh gió địa phương cắm trại, Lôi Vũ bọn họ tiêu tổ tổng cộng mang theo ba cái hai người lều trại, bởi vì chu nghiên các nàng ba nữ sinh (thân sh n) tài đầu thực thon thả, cho nên các nàng liền ở một lều trại qua đêm.

Dư lại chính là la đào cùng Lôi Vũ đỉnh đầu, mao chí cường cùng khương hải đỉnh đầu. Chờ xác định hảo cắm trại mà sau, các nam sinh liền phụ trách đáp lều trại, mà các nữ sinh tắc bắt đầu thăng hỏa chuẩn bị cơm chiêu.

Lần này mang ra tới đồ ăn đầu là chủ sự phương chọn mua, chủ chính là một ít bánh mì, giấm bông, túi linh tinh đồ vật. Lại chính là một ít bổ sung thể lực đồ ăn vặt, tỷ như chocolate cùng đậu phộng mấy thứ này.

Lôi Vũ bọn họ cái này 7 người tiêu tổ thành viên đều là lẫn nhau quen biết, chính là cố tình lại là nhất không sống nhưng nói một tổ, tất cả mọi

người đầu là cúi đầu ăn cái gì, không một người nguyện ý đánh vỡ cái này xấu hổ không khí.

Lúc này liền nghe thấy khác tiểu tổ thành viên gian vừa nói vừa cười, càng có đầu bắt đầu thổi Harmonica ca hát! Ba năm trước đây bọn họ làm sao không phải như thế a! Chính là hiện tại lại rất cuộc h ỗ không đến ba năm trước đây tâm cảnh.

Lúc này liền nghe bên cạnh tiểu tổ một cái thành viên nói: "Các người nghe nói qua này đường bộ ở ba năm trước đây ra sự cố sao?"

Mặt khác thành viên phần lớn đầu là vẻ mặt mờ mịt lắc đầu, nhưng trong đó cái kia đội y lại gật gật đầu nói: "Ta nghe nói qua, nghe nói lúc ấy mất tích hai người đến bây giờ đầu không có tìm được?"

Mọi người nghe xong đầu là một mảnh ồ lên, bọn họ đầu rất tò mò rất cuộc là năm đó rất cuộc đã xảy ra cái gì sự tình.

Liền nghe vừa rồi nhắc tới việc này tên kia đội viên thanh thanh giọng nói: "Nghe nói cái kia 9 người tiểu đội lúc trước đi cũng là con đường này tuyến, sau tới không biết bởi vì cái gì nguyên nhân có hai gã đội viên thế nhưng ở nửa đường lạc đường. Dư lại 7 cá nhân ở trong núi tìm mất tích đội viên khi lại đi nhầm lộ, kết quả toàn thể bị lạc ở núi lớn. Những người này sau tới ở đoạn thủy cạn lương thực tình huống hạ vẫn như cũ kiên trì 32 thiên, cuối cùng bị một cái địa chất đội cấp cứu. Bọn họ được cứu trợ sau liền lập tức hướng lúc ấy chính phủ cứu cứu, kết quả địa phương chính phủ phái đại lượng võ cảnh cùng phòng cháy viên, còn xuất động một chiếc phi cơ trực thăng lại vẫn như cũ tìm không thấy kia hai cái mất tích đội viên."

Lôi Vũ bọn họ vài người nghe sau mặt biến đầu rất khó xem, nhưng lại một đám đầu làm bộ không nghe thấy giống nhau cúi đầu ăn.

Lúc này Lôi Vũ trộm nhìn về phía này vài người, nói vậy những người này cũng đầu là cùng chính mình giống nhau, là xem tại đây 10 vạn đồng tiền tiền thưởng phân thưởng mới đến, bằng không bọn họ phỏng chừng cũng sẽ không lại bước lên này kinh h ỗ chi lộ.

7 cá nhân đều ăn uống no đủ sau liền không sai biệt lắm 8 điểm nữa, lúc này bên ngoài sắc trời cũng đã bắt đầu tối sầm lên, theo thái dương tây trăn, bên ngoài nhiệt độ không khí bắt đầu giảm xuống. Vì thế tất cả mọi người đều về tới lều trại trung, chui vào chính mình túi ngủ chuẩn bị ngủ.

Hôm nay ngày đầu tiên lộ trình tất cả mọi người đều cảm giác rất mệt, không một hồi liền nghe được lều trại tiếng ngáy như sấm, hết đợt này đến đợt khác.

Lôi Vũ mấy năm nay giấc ngủ vẫn luôn không tốt, hơi chút có chút thanh âm liền ngủ không yên. Chính là hôm nay có lẽ là quá mệt mỏi, hẳn mới vừa chui vào túi ngủ không một hồi liền ngủ rã.

Nhưng ngủ ngủ hẳn đột nhiên cảm giác lều trại bên ngoài có người ở đi lại, lại còn có không phải một người, như là hai ba cái bộ dáng. Lúc ấy hẳn cái thứ nhất phản ứng là đại khái là kia ba nữ nhân lên đi WC đi.

Hẳn có lẽ là thật sự mệt mỏi, vì thế cũng liền không như thế nào để ý tiếp theo ngủ..... Chưa xong còn tiếp.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Ta Biết Năm Trước Mùa Thu Người Làm Cái Gì (Tam)

Ngày hôm sau buổi sáng, Lôi Vũ tỉnh lại sau liền kéo ra lều trại khóa kéo, tức khắc một cỗ khí lạnh liền chạy trốn tiến vào, lập tức khiến cho Lôi Vũ biến thành tỉnh không ít. Hẳn khởi (thân sh n) đi vào phụ cận sông nhỏ rửa mặt, thuận tiện đánh một thùng nước sông chuẩn bị nấu cơm dùng.

Lạnh băng đến xương nước sông lập tức liền đuổi đi Lôi Vũ sở hữu buồn ngủ, làm hẳn cảm giác thoải mái thanh tân vô cùng. Chờ Lôi Vũ trở lại cắm trại mà khi liền nhìn đến chu nghiên các nàng cũng tỉnh, ngày hôm qua cơm chiều là mấy nữ sinh làm, Lôi Vũ cũng không hảo ý luôn làm nhân gia nấu cơm, vì thế hẳn liền bắt đầu thặng lửa đốt thủy.

Hẳn chuẩn bị cho đại gia nấu một nồi mì sợi, này đại buổi sáng nếu có thể ăn thượng một chén (nhiệt r)(nhiệt r) hồ hồ mì sợi, khẳng định ấm (thân sh n) ấm lòng. Ai ngờ đang ở Lôi Vũ vội vàng thặng hỏa thời điểm,

liền nghe được chu nghiên ở lều trại "Di" một tiếng, tiếp theo liền thấy nàng cùng phương trân vẻ mặt kinh hoảng ra lều trại.

Lôi Vũ vừa thấy các nàng biểu tình liền biết khả năng đã xảy ra chuyện, liền vội hỏi: "Xảy ra chuyện gì?"

Chu nghiên cùng phương trân sắc mặt đều rất khó xem, đặc biệt là phương trân, chỉ thấy nàng môi phát run nói: "Tiểu mẫn..... Nàng không thấy!"

Lôi Vũ nghe xong trong lòng trầm xuống nói: "Không thấy? Cái gì thời điểm sự, có thể hay không là đi thượng WC?"

Phương trân lắc đầu nói: "Chúng ta vừa rời khỏi (giường chu ng) thời điểm phát hiện nàng không ở lều trại, ta đuổi tay một sờ nàng túi ngủ, bên trong cũng là lạnh, hẳn là rời đi thời gian rất lâu."

Lôi Vũ tiểu tổ Diêu mẫn không thấy, cùng nàng một cái lều trại chu nghiên cùng phương trân nhớ rõ nàng ở nửa đêm thời điểm đi ra ngoài quá một lần, chính là sau tới hai người đều ngủ rồi, cho nên cũng không biết Diêu mẫn là cái gì thời điểm trở về, vẫn là căn bản là không có trở về cũng nói không chừng.

Lúc ban đầu tiểu tổ vài người ở cắm trại mà phụ cận tìm một vòng, chính là lại không có Diêu mẫn bất luận cái gì tung tích. Bởi vì đội viên lạc đường khả đại khả tiểu, cuối cùng Lôi Vũ không có biện pháp chỉ có thể cùng dẫn đầu nói chuyện này.

Lần này hai cái dẫn đầu Vương Bách Xuyên cùng Lưu tiểu tuệ là một đôi phu thê, làm chức nghiệp dẫn đầu rất nhiều năm, có phong phú dã ngoại sinh tồn kinh nghiệm. Khi bọn hắn biết được có vị nữ đội viên mất tích sau lập tức liền chiêu tập toàn thể đội viên, bố trí một cái kỹ càng tỉ mỉ mưu tằm kế hoạch.

Vẫn là dựa theo phía trước phân tổ, làm bốn cái tiểu tổ thành viên hướng đông nam tây bắc bốn cái bất đồng phương hướng mưu tằm, suy xét đến mất tích chính là cái nữ đội viên, hẳn là thể lực hữu hạn, sợ sẽ không

đi ra quá xa. Bốn tổ người hướng bốn cái phương hướng sưu tầm 3 tiếng đồng hồ, bất luận tìm được cùng không tức khắc trở về phần, mà Lô Vũ này tổ người tắc bị phân đến hướng tiếp tục hướng bắc sưu tầm.

Tương đồng lộ tuyến tương đồng phương hướng, tuy rằng dư lại 6 cá nhân ai cũng không nghĩ hướng cái kia phương hướng sưu tầm, chính là rồi lại nói không nên lời không nghĩ lý do tới. Bất đắc dĩ lúc sau hẳn đành phải mang theo thức ăn nước uống hướng bắc đi đến.....

Mà mặt khác tam tổ người mỗi tổ đều sẽ lưu lại một người phụ trách trông coi cắm trại mà, để tránh có người cùng động vật phá hư nơi này lều trại cùng đồ dùng nhà bếp. s

Bốn tổ người ở ăn qua cơm sáng sau liền phân biệt xuất phát, Lô Vũ trong lòng liền vẫn luôn thấp thỏm bất an, hẳn hiện tại là cái này tiêu tổ tổ trưởng, sở hữu tình huống tựa hồ lại về tới ba năm trước đây cái kia mùa thu.....

Năm đó bọn họ một hàng 9 người ở xuất phát trước, mỗi người trong lòng đều hoài một khang đối đầu ngu ồn phong sùng kính chi tình xuất phát, chính là bọn họ ai cũng không có tưởng này lại thành bọn họ ác mộng chi lũ!

Lô Vũ là 9 người trung dã ngoại sinh tồn kinh nghiệm phong phú nhất một cái, cho nên hẳn liền danh chính ngôn thuận bị mọi người đề cử vì dẫn đầu. Vốn dĩ hết thảy đều thực thuận lợi, tuy rằng dưới chân lộ cũng không tốt đi, nhưng đại gia tâm tình vẫn là thực không tồi.

Đã có thể ở ngày hôm sau vượt qua bạch dương nương lòng chảo thời điểm, nữ đội viên miêu thanh không cẩn thận dưới chân dẫm không cả người liền rớt vào trong sông, nàng bạn trai mẽ hải minh phấn không màng (thân sh n) hạ hà cứu thượng miêu thanh.

Hai người đi lên sau đều toàn (thân sh n) đều ướt đẫm, lấy hiện tại dã ngoại cái này nhiệt độ không khí, cần thiết lập tức đem (thân sh n) thượng quần áo nướng làm. Vì thế Lô Vũ liền lập tức cùng la đào cùng nhau nhặt chút khô nhánh cây tưởng dâng lên một cái đồng lửa, chính là bởi vì này

đó nhánh cây quá trĩu, bọn họ hai người phí thật lớn kính nhi mới đem hỏa điếm.

Dur lại người cho bọn hắn hai cái chi nôi lên lều trại, làm cho bọn họ trước đem ướt đầm quần áo cởi ra, rồi mới trước chui vào túi ngủ sưởi ấm. Bọn họ ở bên ngoài giúp đỡ bọn họ đem quần áo nướng làm.

Tuy rằng đại gia cùng nhau giúp đỡ bọn họ hai cái nhanh chóng sưởi ấm, chính là buổi tối thời điểm miêu thanh vẫn là bắt đầu phát sốt. Mễ hải minh tình huống cũng không tốt lắm, nhưng là muốn so miêu thanh cường một ít.

Lúc ấy làm dẫn đầu Lôi Vũ ở trung cầu đại gia ý kiến sau, quyết định sáng mai xem bọn hắn hai cái tình huống như thế nào, nếu miêu thanh bọn họ tình huống tiếp tục chuyển biến xấu đi xuống đại gia cũng chỉ có thể trở về đi rồi.

Miêu thanh cùng mễ hải minh ăn qua thuốc hạ sốt sau, tựa hồ có chút chuyển biến tốt đẹp, chu nghiên lại đem bọn họ đã bị hong khô quần áo cũng cho bọn hắn cái ở túi ngủ ngoại, hy vọng có thể cho bọn họ buổi tối ấm áp một ít.

Một đêm kia đại gia ngủ đều thực không yên ổn, bởi vì đều ở lo lắng miêu thanh cùng mễ hải minh (thân sh n) thể năng không thể khiêng được. Rốt cuộc đại gia tới một lần không dễ dàng, nếu liền như thế trở về nói, kia mỗi người khẳng định đều sẽ cảm giác phi thường tiếc nuối.

Sáng sớm hôm sau, miêu thanh thiêu thế nhưng lui, cả người tinh thần cũng không tệ lắm! Mễ hải minh tựa hồ cũng không có cái gì đại sự. Lôi Vũ còn lặp lại hướng bọn họ hai người xác định (thân sh n) thể năng không thể hành? Nếu không được chúng ta liền lập tức phản trình.

Nhưng miêu thanh lại rất khẳng định tỏ vẻ chính mình (thân sh n) thể năng không có vấn đề, ngày hôm qua phát sốt hoàn toàn là bởi vì cảm lạnh sở đến, hiện giờ thiêu cũng lui, khẳng định có thể đi hoàn toàn trình.

Đại gia vừa thấy nhân gia miêu thanh chính mình đầu như thế nói, người khác cũng không hảo lại nói chút cái gì. Vì thế đại gia liền đem sở hữu đồ vật đầu sửa sang lại hảo, chuẩn bị tiếp tục về phía trước xuất phát.....

Mà khi đại gia đi rồi mấy cái giờ lúc sau lại phát hiện, thời tiết so dự đoán muốn ác liệt nhiều. Đặc biệt là khi bọn hắn đi đến bạch dương nương đạt phản khi bầu trời thế nhưng bắt đầu hạ Tiểu Tuyết, nhiệt độ không khí một chút liền giảm xuống gần 10 độ.

Tuy rằng tất cả mọi người làm tốt gặp được hư thời tiết chuẩn bị, chính là khi bọn hắn chân chính đối mặt khi lại hiện lực bất tòng tâm. Dần dần..... Bông tuyết càng phiêu càng lớn, gió lạnh lời cuốn tảng lớn tảng lớn bông tuyết thổi mọi người mắt đầu không mở ra được.

Lôi Vũ vừa thấy loại này tình huống hạ không thể lại tiếp tục đi phía trước đi rồi, vì thế liền liền vừa đi vừa hướng mọi nơi nhìn xung quanh, rốt cuộc ở một chỗ vách đá hạ phát hiện một cái không tính đại sơn động, có thể cung đại gia tránh né phong tuyết.

Bởi vì đỉnh phong tuyết đi trước, cho nên mỗi người đầu có chút mệt mỏi bất kham, đại gia tiến sơn động liền một (thí p) cỗ ngựa ở trên mặt đất. Còn hảo cái này trong sơn động còn tính khô mát, bên trong còn có chút cỏ khô, phỏng chừng là chuyển tràng dân chăn nuôi dùng để làm thời tránh né phong tuyết cái cắm trại mà.

Lôi Vũ làm tất cả mọi người kiểm kê một chút chính mình (thân sh n) thượng đồ ăn, bởi vì từ ngày hôm qua đến bây giờ đã chậm trễ tiểu một ngày hành trình, trước mắt này đột nhiên hạ khởi bão tuyết còn không biết cái gì thời điểm có thể đình đầu! Cho nên mỗi người đồ ăn đầu phải tỉnh ăn, để ngừa còn không có đi đến chung điểm đại gia liền cạn lương thực. Chưa xong còn tiếp.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Ta Biết Năm Trước Mùa Thu Người Làm Cái Gì (Bốn)

Lúc này mẽ hải minh phát hiện miêu thanh sắc mặt đặc biệt tái nhợt, liền lo lắng hỏi: "Tiểu thanh, người xảy ra chuyện gì? Sắc mặt như thế nào như thế không hảo a?"

Miêu thanh lắc đầu nhỏ giọng nói: "Ta không có việc gì, có thể là vừa rồi làm gió to thổi đầu có chút đau, người nhỏ giọng điềm, đừng như thế đại kinh tiểu quái có được không."

Mẽ hải minh sợ miêu thanh sinh khí, cũng liền không lại nói cái gì. Lúc này bên ngoài tuyết càng rơi xuống càng lớn, Lôi Vũ vẻ mặt khuôn mặt u sầu nhìn ngoài động đại tuyết, chỉ sợ ngày mai còn sẽ có càng nhiều không tưởng được nan đề đang chờ bọn họ đâu.....

"Lôi Vũ? Lôi Vũ?"

Chu nghiên nhẹ giọng kêu có chút thất thần Lôi Vũ, đem suy nghĩ của hắn một chút lại từ ba năm trước đây lôi trở lại trong hiện thực.

Lôi Vũ phục hồi tinh thần lại mới nhớ tới, bọn họ đây là đi tìm đêm qua đi lạc Diêu mẫn. Hắn nhớ rõ cái kia nha đầu lá gan không lớn, như thế nào sẽ hảo hảo sẽ ở hơn phân nửa ban đêm đi lạc đâu?

Ban đầu hắn từng hoài nghi Diêu mẫn có phải hay không ở buổi tối đi WC thời điềm rớt vào phụ cận nào đó khe rãnh quặng ngã hôn mê, chính là hắn đem phụ cận có thể giấu đi một người gặp khó khăn sẽ đầu tìm cái biến, căn bản một chút có người đi qua dấu vết đầu không có.

Tuy rằng Lôi Vũ cũng không phải cái gì truy tung chuyên gia, chính là cơ bản thường thức vẫn phải có, nhưng hắn lại ở cắm trại mà phụ cận căn bản không tìm được Diêu mẫn nhậm bảo tung tích, chẳng lẽ nàng còn có thể hư không tiêu thất a?

Đột nhiên, Lôi Vũ nghĩ đến một sự kiện tình. Đêm qua hắn nhớ rõ chính mình nghe thấy quá có mấy người đã từng đi ngang qua hắn cùng la đà ngủ lều trại, vì thế hắn liền hỏi (thân sh n) hỏi chu nghiên, "Đêm qua Diêu mẫn là vài giờ đi WC?"

(thân sh n) sau chu nghiên nghĩ nghĩ nói: "Hắn là hai giờ đồng hồ tả hữu đi! Cự thể thời gian ta cũng nhớ không rõ."

Lôi Vũ nghe xong gật gật đầu lại hỏi tiếp nàng: "Là nàng một người đi vẫn là có khác người đi theo nàng cùng đi."

Lần này trả lời chính là phương trần, "Hắn là một người đi, mặt khác tiêu tổ thành viên nàng cũng không thân, hắn là sẽ không cùng các nàng ai cùng đi. Hơn nữa ta lúc ấy còn hỏi nàng dùng không cần ta b ả, chính là nàng lại nói không cần. Ta lúc ấy còn đang suy nghĩ, Diêu mẫn cái gì thời điểm lá gan biến đại, chính là không nghĩ tới nàng thế nhưng sẽ lạc đường."

Lôi Vũ ở trong lòng vẽ một cái đại đại dấu chấm hỏi, kia tối hôm qua thượng hắn nghe được thanh âm lại là ai đâu? Kia rõ ràng không chỉ một người a? Nhất định là có người b ả Diêu mẫn nàng mới dám ở đại buổi tối chính mình đi WC, hơn nữa cùng nàng cùng nhau còn không chỉ một người.....

Dựa theo dẫn đầu kế hoạch, này bốn cái tiêu tổ phải hướng bốn cái bất đồng phương hướng sưu tầm ba cái giờ, nếu không có phát hiện mất tích đội viên, thời gian vừa đến cũng muốn đường cũ phản hồi. Lôi Vũ nhìn thoáng qua thời gian, không sai biệt lắm đã đi r ả mau ba cái nửa giờ. Hắn đang do dự muốn hay không hiện tại li ền trở về lúc đi, đột nhiên nghe được mao chí cường nói: "Mau xem, phía trước có cá nhân!"

Mọi người trong lòng vui vẻ, mà khi bọn họ thấy rõ phía trước người khi, đều không khỏi có chút thất vọng, bởi vì xem (thân sh n) hình kia rõ ràng là cái nam nhân.

Chỉ thấy nam nhân kia một (thân sh n) là thổ, vừa thấy li ền biết hắn này một đường đi li ền rất gian khổ. Đương hắn nhìn đến Lôi Vũ bọn họ vài người khi, cũng là cao hứng phát phát tay.

Lôi Vũ bọn họ vội đi qua hướng đi hắn dò hỏi có hay không nhìn đến một cái nữ hài, cũng đem di động Diêu mẫn ảnh chụp đi ều ra tới cho hắn

xem. Nam nhân thực cẩn thận nhìn một hồi nói: "Ta phía trước đến là gặp quá mấy đội người, chính là không có gặp qua cái này nữ sinh."

Tất cả mọi người là vẻ mặt thất vọng, hơn nữa Lôi Vũ hiện tại muốn gặp phải một cái trọng đại lựa chọn, là tiếp tục đi phía trước, vẫn là đường cũ phản hồi.....

Lúc này nam nhân kia hỏi Lôi Vũ bọn họ có phải hay không muốn tiếp tục đi phía trước đi, Lôi Vũ nghe xong lắc đầu nói: "Chúng ta là ra tới tìm người, hiện tại cần thiết đường cũ phản hồi bạch dương nương cắm trại mà. Hơn nữa chúng ta lúc ban đầu rời đi thời điểm là nói tốt đi phía trước đi ba cái giờ, bất luận hay không tìm được lạc đường đội viên, chúng ta đều phải đường cũ phản hồi. Hiện tại chúng ta đã siêu mau một giờ, thật sự nếu không trở về đi, bọn họ nên sốt ruột chờ."

Nam nhân nghe xong liền cười nói: "Ta biết một cái lối tắt, có thể ở hai giờ tả hữu phản hồi người nói bạch dương nương."

Lôi Vũ nghe xong có chút động tâm, bởi vì như vậy liền có thể đem vừa rồi vượt qua thời gian đuổi đi đã trở lại! Hiện tại vấn đề là nếu không dựa theo kế hoạch tới, không biết cuối cùng có thể hay không ảnh hưởng đến tiền thưởng phát, rốt cuộc đây mới là đại gia nhất quan tâm vấn đề

Vì thế hẳn liền cùng vài người khác đơn giản thương lượng một chút, liền đồng ý làm người nam nhân này mang theo bọn họ đi đường nhỏ đem thời gian cướp về

Cứ như vậy Lôi Vũ bọn họ 6 cá nhân liền đi theo nam nhân kia quẹo vào một cái gặp gheh đường nhỏ thượng. Nam nhân nói chính mình kêu "Thổ lang", đương nhiên đây là cái danh hiệu. Lôi Vũ phía trước cũng là dùng "Thuyền trưởng" cái này danh hiệu, chính là từ ba năm trước đây, hẳn sẽ không bao giờ nữa muốn nghe đến người khác kêu chính mình cái tên kia.

Đương Lôi Vũ nghe được "Thổ lang" tên này khi, hẳn cảm giác dị thường quen thuộc, chính là lại như thế nào cũng nghĩ không ra là ở nơi nào nghe qua cái tên.

Thổ lang mang theo mọi người đi lên một cái phi thường gặp gờn đường nhỏ, hẳn đối Lôi Vũ nói đây là một cái dân chăn nuôi chuyên trảng đường nhỏ. Nơi khác người rất ít biết, chỉ cần dọc theo này đường nhỏ đi xuống đi, không dùng được hai giờ liền sẽ trở lại bạch dương nương.

Lôi Vũ ở cùng thổ lang nói chuyện phiếm thời điểm, phát hiện người này dã ngoại cứu sống kinh nghiệm phi thường phong phú, một chút cũng không thua gì bọn họ lần này hai cái dẫn đầu. Bất quá ngẫm lại cũng là, nếu không có chút thật bản lĩnh, nào dám một người độc sấm lang tháp!

Đi tới đi tới, Lôi Vũ liền cảm giác nơi này địa hình nhìn qua rất quen thuộc, này như thế nào như thế như là ba năm trước đây bọn họ bị lạc thời điểm gặp qua kia khu vực đâu? Nghĩ vậy thì hẳn liền nhìn về phía những người khác, quả nhiên một đám sắc mặt đều không thế nào đẹp, không biết là bởi vì mệt, vẫn là bởi vì cùng hẳn giống nhau nhận ra nơi này địa hình.

Đột nhiên, đi tốt đàng trước mặt thổ lang quay đầu lại đối Lôi Vũ nói: "Con đường này là ta ba năm trước đây khai phá, lúc ấy ta bị một hũ bão tuyết thổi bị lạc phương hướng, kết quả đánh bậy đánh bạ đi tới con đường này thượng....."

Lôi thủ nghe xong hần (thân sh n) cứng đờ, hẳn ở trong lòng thầm nghĩ: Ba năm trước đây cái này thổ lang cũng đã tới nơi này? Kia hẳn có thể hay không..... Không có khả năng, lúc ấy bọn họ phụ cận căn bản một bóng người cũng không có.

Nghĩ đến đây Lôi Vũ cười khan vài tiếng nói: "Ba năm trước đây? Người là mấy tháng phân tới gặp bão tuyết?"

Thổ lang nghĩ nghĩ nói: "Hẳn là 9 cuối tháng, 10 đầu tháng đi, liền cùng hiện tại thời điểm không sai biệt lắm."

Lôi Vũ nghe xong trong lòng một trận khác thường, này dọc theo đường đi hẳn trong lòng liền luôn là bất ổn, hẳn cảm giác cái này thổ lang nơi nào quái quái, hẳn thậm chí bắt đầu có này hoài nghi cái này thổ lang có thể hay không đem bọn họ những người này mang về cắm trại mà đi.

Liền ở hẳn có chút thấp thỏm lo âu thời điểm, liền thấy phía trước thỏ lang đột nhiên đứng ở tại chỗ, rồi mới quay đầu lại đối mọi người nói: "Chúng ta tại chỗ nghỉ ngơi một hồi, ăn một chút gì đi!"

Đại gia cũng là thật sự mệt mỏi, liền từng người dỡ xuống ba lô, bắt đầu nhảy ra một ít ăn tối. Lúc này thỏ lang từ chính mình ba lô trung lấy ra một cái giấy dầu bao, rồi mới mở ra sau trình đến Lôi Vũ trước mặt nói: "Hong gió (thịt ru), muốn hay không tới một khối?"

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Ta Biết Năm Ấy Mùa Thu Người Làm Cái Gì (Năm)

Lôi Vũ chỉ nhìn thoáng qua, dạ dày chính là một trận sông cuộn biển gầm, hẳn quay đầu chạy đến một bên bắt đầu phun ra lên. Những người khác xem Lôi Vũ phun thành cái dạng này, cũng đều một đám sắc mặt trắng bệch nhìn thỏ lang trong tay hong gió (thịt ru).....

Lôi Vũ phun xong sau sắc mặt khó coi nói: "Ngượng ngùng a anh em, ta bởi vì (thân sh n) thể nguyên nhân, mấy năm nay vẫn luôn là ở ăn chay."

Thỏ lang cười cười nói: "Ăn chay? Kia thật đúng là đáng tiếc, này không ăn (thịt ru) chính là thiếu rất nhiều người sinh lạc thú a!" Nói xong hẳn lại xem sở người có đầu thên tình cổ quái, cũng liền không lại nói cái gì, tiếp theo canh chừng làm (thịt ru) đặt ở trong miệng một ngụm tiếp một ngụm ăn lên.

Chờ tất cả mọi người ăn uống no đủ sau, thỏ lang đứng lên vỗ vỗ (thân sh n) thượng thỏ nói: "Đi thôi, chúng ta không sai biệt lắm nên xuất phát, bằng không trời tối trước liền vô pháp tới các người cắm trại địa."

Vì thế mọi người liền lại tiếp theo một mảng vừa trượt đi phía trước đi, rốt cuộc bọn họ ở chỉ vẫn dẫn đầu quy định thời gian 30 phút thời gian nội chạy về cắm trại mà, đại gia trong lúc nhất thời đều rất bội phục cái này ngẫu nhiên gặp được "Thỏ lang".

Chính là mọi người cao hứng kính nhi còn không có quá nửa phút, đại gia liền phát hiện cái này cắm trại trong đất căn bản không có người, xem

ra bọn họ này một tổ thế nhưng là trở về sớm nhất một tổ, làm hại bọn họ lo lắng vô ích.

Chính là Lôi Vũ lại không có như thế lạc quan, hắn ở cắm trại mà tiện tiện tìm một vòng nói: "Không thích hợp nhi a! Không phải hắn là có ba người lưu tại doanh địa nơi này giữ nhà sao? Vì cái gì hiện tại một người đầu không có đâu?"

Chu nghiên nghe xong cũng nói: "Đúng vậy! Ta vừa rồi cũng cảm giác không đúng chỗ nào nhi, ba người kia đâu? Bọn họ đi nơi nào?"

"Có thể hay không là bọn họ không chờ đến chúng ta chính mình đi trước?" Phương trần lo lắng hỏi.

Mao chí cường nghe lại lắc đầu nói: "Khả định sẽ không, bọn họ lều trại đầu ở, mặc kệ bọn họ là tiếp tục đi phía trước vẫn là quay đầu phản hồi, khả định không thể không mang theo chính mình lều trại đi."

Lôi Vũ trong lòng cũng đồng ý mao chí cường nói, bọn họ không có khả năng không đợi chính mình này vài người liền rời đi, nhất định là nơi nào xảy ra vấn đề? Hiện tại sắc trời đã tối, chỉ có thể trước tiên ở nơi này nghỉ ngơi một đêm nói nữa.

Chu nghiên, phương trần hai nữ sinh chuẩn bị bắt đầu nấu cơm, cái kia thổ lang thì tại một bên giúp đỡ thắp lửa. Lôi Vũ nhìn cái này đột nhiên toát ra tới thổ lang, trong lòng điếm khả nghi mọc thành cụm. Người này tên hắn thật sự nghe đặc biệt quen thuộc, nhưng chính là như thế nào cũng nghĩ không ra ở nơi nào gặp qua.....

Ăn cơm xong sau thời gian còn sớm, tất cả mọi người đều ngồi ở hỏa biên sưởi ấm. Thổ lang xem tất cả mọi người đều mặc không lên tiếng, liền cười nói: "Ta cho các người nói chuyện xưa đi, dù sao hiện tại nhàn rồi cũng là nhàn rồi."

La đào nghe xong cao hứng nói: "Hảo a, mau cho chúng ta nói một chút người mấy năm nay đi bộ sờ trải qua một ít hảo ngoạn sự đi!"

Thổ lang nhìn mọi người liếc mắt một cái nói: "Đây là cái chân thật chuyện xưa, nhưng là đáng được ăn mừng chính là cũng không phải ta chính mình thân (thân sh n) trải qua chuyện xưa. Sự tình phát sinh ở 1972 năm, Uruguay một chi nghiệp dư bóng bầu dục đội đang đi tới trí lực thủ đô Santiago tham gia một hội bóng bầu dục thi đấu khi, đương phi cơ bay đến núi Andes mạch phụ cận thời điểm, đột nhiên cảm giác khung máy móc bắt đầu xóc nảy, cũng dần dần lệch khỏi quỹ đạo nguyên lai đường hàng không. Bởi vì ngay lúc đó núi Andes mạch tầng mây dày đặc, cuối cùng làm cho phi cơ đâm sơn. Giải thể sau phi cơ trước nửa bộ phận từ sơn thể thượng chảy xuống, cuối cùng ngừng ở thật dày tuyết đọng thượng. Lúc ấy trên phi cơ có 45 danh hành khách, trong đó 12 người đương trường tử vong. Nhưng này cũng không phải đáng sợ nhất, dư lại 33 danh người sống sót ở tuyết sơn thượng đau khổ giữa 80 thiên, cuối cùng chỉ có 16 nhân sinh còn. Chính là các người biết không? Tại đây 80 thiên lý, bọn họ muốn đổi mặt nạn ền nhưng không chỉ giá lạnh cùng tuyết lở, còn có nhất đến mệnh chính là cạn lương thực..... Các người đoán xem cuối cùng này 16 người là dựa vào cái gì kiên trì 80 thiên?"

La đào cùng khương hải hai người sôi nổi suy đoán bọn họ là ăn chính là lão thử, thảo căn, vỏ cây linh tinh, chính là thổ lang lại đầu lắc đầu nói không phải.

Chỉ có Lôi Vũ thực an tĩnh, hắn cũng không có giống những người khác giống nhau tò mò muốn biết đáp án, bởi vì câu chuyện này hắn nghe nói qua, tự nhiên liền biết những người này là dựa vào ăn cái gì còn sống.

Thổ lang thấy Lôi Vũ vẫn luôn không nói chuyện, vì thế hắn đột nhiên đối Lôi Vũ nói: "Người biết bọn họ ăn đồ ăn là cái gì?"

Lôi Vũ không nghĩ tới thổ lang sẽ đột nhiên hỏi đến chính mình, nhất thời có chút thất thần nhìn thổ lang. Hắn cảm giác người này tuyệt đối vấn đề, mà hắn xuất hiện cũng không phải giống mặt ngoài là ngẫu nhiên gặp được như thế đơn giản.

Tất cả mọi người nhìn về phía Lôi Vũ, tựa hồ đang chờ hắn trong miệng đáp án. Hắn dừng một chút, rồi mới sâu kín nói: "Bọn họ ăn chính là

người (thị r u)."

Mọi người sắc mặt biến đổi, như là bị ãng thời ãm tới r ấ ãu chân giống nhau.

Thổ lang cười ha ha nói: "Vẫn là người kiến thức rộng rãi, người nói người này (thị r u) là cái cái gì tư vị ãu?"

Chu nghiên cùng phương trãn lúc này sắc mặt bạch ão người, các nàng thật sự không muốn nghe ãi xuống, li ề n khởi (thân sh n) nói: "Chúng ta có chút mệt mỏi, ãi về trước ngủ, các người liêu ãi!"

Vài người khác xem chu nghiên các nàng hai nữ sinh h ấ l ầ u trại, cũng ãu sôi nổi khởi (thân sh n) trở về ngủ. Lúc này li ề n dư lại Lôi Vũ cùng thổ lang hai người, trong lúc nhất thời không khí biến thực vi diệu.

"Người là ai?" Lôi Vũ ánh mắt sắc bén ãi thổ lang nói.

Thổ lang ha hả cười nói: "Ta không phải ã nói sao? Ta kêu thổ lang."

Lôi Vũ lắc ãu nói: "Không, ta nói người chân thật tên."

Lúc này ãng lửa "Bang" một tiếng tuôn ra một cái hỏa hoa, ánh hai người trên mặt h ồ ng xán xán. Thổ lang nửa (mẽ m) mắt nói: "Người thật muốn biết tên của ta? Ta sợ người ã biết hồi hận....."

Lôi Vũ nghe xong trong lòng căng thẳng, hãn bình tĩnh nhìn về phía thổ lang nói: "Nếu ta nhất ãnh phải phải biết rằng ãu?"

Chỉ thấy vừa r ấ còn ãy mặt ý cười thổ lang ãột nhiên sắc mặt tr ầ n xuống, r ấ mới sâu kín nói: "Hảo a, nếu người nói cho ta năm ấy mùa thu các người mấy cái ở chỗ này làm cái gì? Ta li ề n nói cho người ta tên....."

Lôi Vũ bị hãn thành linh tới như thế một câu kinh ra một (thân sh n) mồ hôi lạnh, hãn cuống quít ãng lên, ba bước cũng làm hai bước chạy về chính mình l ầ u trại.

La đào vừa mới chui vào túi ngủ, liền thấy Lôi Vũ vẻ mặt hoảng loạn chạy trở về. "Xảy ra chuyện gì người, sắc mặt như thế nào như thế khó coi?" Hấn kỳ quái hỏi.

Lôi Vũ định định tâm thần nói: "Cái kia thổ lang khả năng có vấn đề."

La đào sửng sốt, "Cái gì vấn đề?"

Lôi Vũ liếc hấn một cái nói: "Người chẳng lẽ không hiểu kỳ hấn vì cái gì sẽ cho chúng ta giảng cái kia tai nạn trên không chuyện xưa sao?"

La đào nghe xong sắc mặt trầm xuống nói: "Người cái gì ý tứ?"

Lôi Vũ nhìn lều trại bên ngoài ánh lửa chiếu ra thổ lang bóng dáng nói: "Hấn vừa rồi hỏi ta, chúng ta năm ấy mùa thu ở chỗ này làm cái gì....."

"Cái gì! Chẳng lẽ cái này thổ lang biết cái gì?" La đào khiếp sợ nói.

Lôi Vũ vẻ mặt ngưng trọng nói: "Khó mà nói, chờ hấn ngủ người đi đem mao chí cường cùng khương hải kê lên, chúng ta mấy cái nam trước thương lượng một chút đi."

La đào gật gật đầu nói, "Hành, liền như thế làm!"

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Ta Biết Năm Ấy Mùa Thu Người Làm Cái Gì (Sáu)

Vì thế hai người liền thấp thỏm bất an ở lều trại đợi nửa ngày, mới nghe được thổ lang khởi (thân sh n) trở về lều trại. Lúc này la đào nhỏ giọng nói: "Ta đi kê mao chí cường cùng khương hải lại đây." Nói xong liền chui ra lều trại.

Lôi Vũ một mình một người ở lều trại đợi một hồi, lại chậm chạp không thấy la đào bọn họ trở về. Vì thế hấn đành phải trước nằm ở túi ngủ nỗ lực ở trong đầu tư tằm, muốn nhìn một chút có thể hay không nhớ tới thổ lang tên này là ở cái gì thời điểm nghe nói.

Mơ mơ màng màng gian Lôi Vũ nghe được lều trại ngoại giống như có người đi lại, hấn vội khởi (thân sh n) ra lều trại, chỉ thấy một cái (thân sh n) ảnh chợt lóe mà qua, xem bóng dáng đặc biệt như là la đà.

Lôi Vũ vội đuổi theo, chính là bởi vì sợ hãi kinh động lều trại thổ lang, cho nên hấn cũng không có lớn tiếng kêu la đà. Chính là hấn lại tưởng không rõ chính mình rõ ràng làm hấn đi kêu mao chí cường cùng khương hải, nhưng hấn vì cái gì sẽ một người ở bên ngoài đi tới đi lui đâu?

Hấn ở mặt sau đuổi theo một hồi, liền nhìn đến la đà đi đến phía trước một cái đại thạch đầu trước ngừng lại. Đột nhiên, Lôi Vũ nhìn đến đại thạch đầu thượng xuất hiện một nữ nhân, xem (thân sh n) hình đặc biệt như là Diêu mẫn!

Lôi Vũ vội chạy tiến lên nói: "Diêu mẫn, ngươi một người chạy chạy đi đâu? Ngươi có biết không....." Hấn nói chưa nói xong liền lập tức ngừng hẳn cả người, bởi vì hấn nhìn đến nữ nhân kia cũng không phải Diêu mẫn, mà là ba năm trước đây mất tích miêu thanh!

Mạch, Lôi Vũ một (thân sh n) là hấn từ túi ngủ ngủ dậy, nguyên lai lại là một giấc mộng, hấn đã vô số lần mơ thấy quá miêu thanh! Có lẽ chỉ có đến hấn chết ngày đó chính mình mới có thể chân chính giải thoát đi!

Hấn dùng quần áo xoa xoa trên đầu hấn, rồi mới nhìn thoáng qua đi động thượng biểu hiện thời gian, buổi sáng 6 giờ 30. Hấn lầm bầm nói: "Thiên đầu sáng." Đột nhiên, hấn nhớ tới một vấn đề, la đà người đâu?

Đêm qua hấn không phải đi kêu mao chí cường cùng khương hải sao? Như thế nào chính hấn thế nhưng vừa đi không trở về đâu? Nghĩ đến đây, Lôi Vũ vội khởi (thân sh n) mặc tốt quần áo ra lều trại.

Lều trại ngoại nhiệt độ không khí rất thấp, Lôi Vũ vừa ra đi liền nhịn không được đánh cái rùng mình. Hấn đi đến mao chí cường cùng khương hải lều trại trước nhỏ giọng nói: "Khương hải? Chí cường? Các người tỉnh sao?"

"Chi lập" một tiếng, lều trại khóa kéo kéo ra, mao chí cường mơ mơ màng màng vươn đầu tới nói, "Lôi Vũ? Như thế nào như thế đã sớm đi lên?"

Lôi Vũ tả hữu nhìn nhìn, liền miêu eo chui vào bọn họ hai người lều trại. Đây vốn chính là cái hai người lều trại, đột nhiên muốn lại chen vào tới một cái người, bên trong không gian lập tức nhỏ không ít.

Lôi Vũ đi vào sau sẽ nhỏ giọng hỏi: "Đêm qua la đào đã tới sao?"

Hai người đầu là sừng sốt nói, "Không có a, chúng ta trở về liền vẫn luôn đang ngủ, thẳng đến vừa rồi nghe được người kêu hai chúng ta, lúc này mới tỉnh a? La đào tới tìm chúng ta làm gì?"

Lôi Vũ nghe xong trong lòng trầm xuống, rồi mới sắc mặt khó coi nói: "La đào đêm qua ra lều trại tới tìm các người hai người, kết quả liền cả đêm cũng chưa trở về."

"Đại buổi tối, hẳn tìm chúng ta làm cái gì?" Khương hải khó hiểu nói.

Vì thế Lôi Vũ liền đem đêm qua chính mình cùng la đào nói sự tình lại cùng bọn họ hai người nói một lần, bọn họ hai cái nghe xong cũng tất cả đều mắt choáng váng, không nghĩ tới đêm qua đã xảy ra như thế nhiều sự tình.

"Nếu cái này thổ lang có vấn đề kia la đào có thể hay không là bị hắn cấp giết?" Mao chí cường sợ hãi nói.

Khương hải nhỏ giọng nói: "Việc này khó mà nói, ta tin tưởng đối với ba năm trước đây sự tình, ngay lúc đó mỗi người trở về sau đều sẽ không đối bất luận kẻ nào đem một chữ, chính là vì cái gì thổ lang sẽ biết đâu?"

Mao chí cường uể oải hai tay ôm đầu nói: "Liên này cần sớm biết rằng là đi con đường này tuyến, nói cái gì ta cũng sẽ không lại đến! Ta thật sự không nghĩ lặp lại ba năm trước đây ác mộng!"

"Trước đừng hoảng hốt! Có lẽ là ta suy nghĩ nhiều, chính là hiện tại la đà lại mất tích! Nếu chỉ có Diêu mẫn mất tích có lẽ này chỉ là cái ngoài ý muốn, chính là trở lên la đà, chuyện đó tình hình không có như vậy đơn giản." Lôi Vũ như suy tư gì nói.

Mao chí cường nghĩ nghĩ nói: "Kia chúng ta muốn hay không trước tìm chu nghiên cùng phương trên hai người thương lượng một chút, rốt cuộc ba năm trước đây các nàng cũng tham với kia sự kiện."

Lôi Vũ gật gật đầu nói: "Nói khẳng định là muốn nói, nhưng là muốn xem thời cơ, ngàn vạn không cần kinh động thổ lang, đến lúc đó chúng ta liền tùy cơ ứng biến đi!"

Ba người thương lượng hảo sau liền cùng nhau ra lều trại, kết quả vừa lúc gặp được thổ lang đang ở thẳng hỏa, ai cũng không biết hẳn là cái gì thời gian lên.

"Cùng ta một cái lều trại cái kia la đà không thấy!" Lôi Vũ sâu kín nói, muốn nhìn một chút thổ lang có cái gì phản ứng.

Chỉ thấy thổ lang mắt cũng chưa nâng một chút nói: "Không thể nào? Vậy các người không phải đã lạc đường hai cái đội viên?"

Lôi Vũ ngữ khí cứng đờ nói: "Hơn nữa phía trước Diêu mẫn thật là có hai người lạc đường. Nếu chờ mặt khác tam đội người trở về sau vẫn như cũ tìm không thấy người, chúng ta cũng chỉ có thể sử dụng bọn họ trong tay vệ tinh điện thoại báo nguy."

Thổ lang đem nãi đặt ở bậc lửa đóng lửa thượng sau, mắt mê ly nhìn về phía bốn phía nói: "Người biết không? Một năm giữa cũng không biết có bao nhiêu đi bộ lửa hữu bị lạc tại đây phiến thiên bí thổ địa thượng, chính là lại có mấy cái có thể tìm hỡi đâu?? Không phải ta bát người nước lạnh, vô luận là hôm trước tạc thượng lạc đường nữ đội viên vẫn là đêm qua không thấy nam đội viên, chỉ sợ đầu là dữ nhiều lành ít lâu!"

"Người nói cái gì đâu?" Một cái thanh thúy thanh âm nổi giận nói.

Lôi Vũ quay đầu nhìn lại là vừa r ồi lên chu nghiên, nàng sắc mặt khó coi nói: "Đêm qua ai lại không thấy?"

"La đào." Lôi Vũ bất đắc dĩ nói.

Chu nghiên vẻ mặt nghiêm lại, tiếp theo nàng li ền đi đến thổ lang trước mặt nói: "Có lẽ người một người độc lai độc vãng thói quen, có thể không để bụng người khác chết sống, chính là bọn họ là chúng ta đội viên, chúng ta đều hy vọng bọn họ có thể bình an không có việc gì, cho nên hy vọng người không cần lại nói bọn họ cũng chưa v ề loại này lời nói."

Thổ lang cười cười, r ồi mới giơ lên đôi tay nói: "Hảo hảo hảo! Thật sự xin lỗi, ta thu h ồi lời nói mới r ồi, ta thật không nghĩ tới các người mấy cái thế nhưng như thế để ý đ ồng bạn chết sống a!" Nói đến "Đ ồng bạn chết sống" mấy chữ này khi, thổ lang đặc biệt tăng thêm ngữ khí.

Vài người sắc mặt nháy mắt đầu biến rất khó xem.....

"Người rốt cuộc là ai?" Luôn luôn nhát gan mao chí cường đột nhiên quát lên một tiếng lớn.

Chính là thổ lang lại lạnh lùng cười nói: "Ta sao? Không phải đã nói với các người, ta kêu thổ lang sao, đương nhiên ta còn là biết các người mấy cái trong lòng bí mật người nga, ta biết ba năm trước đây cái kia mùa thu, các người đều làm cái gì. Nếu muốn người không biết, trừ phi..... Ách....." Hắn nói nói một nửa li ền biểu tình cứng đờ, r ồi mới ngã xuống trên mặt đất.

Lôi Vũ sửng sốt, chỉ thấy khương hải thế nhưng tay cầm một cái to bằng miệng chén mộc bồng hung hăng đập vào thổ lang trên đầu!

"Khương hải, người, người làm gì?" Phương trần vẻ mặt kinh hoảng nói.

Khương hải khước miệng phát run nói: "Ba năm trước đây sự hắn cái gì đều biết, hắn nếu là bất tử, chúng ta mọi người li ền đều xong đời!"

Vài người tức khắc tất cả đầu trần mặc.....

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Ta Biết Năm Ấy Mùa Thu Người Làm Cái Gì (Bảy)

Lúc này chu nghiên đi qua, thăm dò xét thổ lang hơi thở sau, chậm rãi lắc đầu nói: "Hắn đã chết, hiện tại làm sao bây giờ?"

Lôi Vũ nghĩ nghĩ nói: "Ta nhớ rõ ngày hôm qua ta ở tìm Diêu mẫn thời điếm, đã từng nhìn đến phía tây có cái rất sâu thổ mương, đem hắn ném ở nơi đó hẳn là một chốc một lát không ai phát hiện, nếu tương lai có người phát hiện hắn thi thể, kia hẳn cũng là ngoài ý muốn trượt chân ngã xuống thâm mương ngã chết, dù sao cũng không có người biết hắn gặp được quá chúng ta mấy cái."

Bọn họ mấy cái nghe xong Lôi Vũ nói liền đầu gật đầu đồng ý, vì thế Lôi Vũ cùng khương hải hai người liền nâng thổ lang thi thể ném vào cái kia thâm mương.

Lôi Vũ cùng khương hải khi trở về liền nhìn đến chu nghiên bọn họ ba cái ngây ngốc nhìn đống lửa, không nói một lời. Bọn họ lần này ra tới là 7 cá nhân, hiện giờ liền dư lại 5 cái. Lại còn có cùng đại bộ đội tách ra, cũng không biết bọn họ hiện tại sợ tình huống như thế nào?

"Lôi Vũ, người nói bọn họ kia ba cái tiêu tổ có thể hay không ra cái gì sự?" Chu nghiên bất an nói.

Lôi Vũ lắc đầu nói: "Hắn là sẽ không, liền tính xảy ra chuyện cũng sẽ không ba cái tổ đồng thời xảy ra chuyện a? Khẳng định là có cái gì sự tình trì hoãn."

Bọn họ hai người đang nói đâu, liền thấy cách đó không xa chậm rãi đi tới một đám người. Bọn họ mấy cái tất cả đầu đứng lên hướng nơi xa nhìn lại, phát hiện nguyên lai là kia ba cái tiêu đội người đã trở lại. Chính là bọn họ (thân sh n) lên mặt thượng lại tất cả đầu là bùn, như là mới vừa ở trên mặt đất đánh quá lăn giống nhau!

Vài người lẫn nhau nhìn thoáng qua, tựa hồ đối phía trước phát sinh sự tình có loại không cần phải nói xuất khẩu ăn ý, chuyện này lại sẽ trở thành vài người tâm ** cùng bí mật

Lôi Vũ đi phía trước đi r ồi vài bước đi nghênh bọn họ, cao hứng nói: "Các người trong khoảng thời gian này đi nơi nào? Như thế nào làm này một (thân sh n) thồ?"

Dẫn đầu Vương Bách Xuyên nói: "Chúng ta tam tổ nhân viên ngày hôm qua trở về thời điểm, đột nhiên gặp được một cái người địa phương tới cứu trợ, nói là bọn họ thôn đã xảy ra núi đất sạt lở, có thật nhiều thôn dân liền đề ở nhà mình trong phòng. Hắn thỉnh cứu chúng ta ở cứu viện nhân viên không tới phía trước chạy đến cứu người. Vì thế chúng ta mọi người liền cùng nhau đi theo thôn này dân đi. Lúc ấy ta còn cho các người ở l ều trại thượng để lại tờ giấy, người không phát hiện?"

Lôi Vũ lắc đầu nói: "Không có a! Bất quá ta cũng đoán được khẳng định là có việc tình trì hoãn, bằng không sau các người khẳng định sẽ không nói đi thì đi. Còn có chuyện đến nói cho người"

Vương Bách Xuyên vừa thấy Lôi Vũ sắc mặt ngưng trọng, thế nhưng làm hắn có loại dự cảm bất hảo, "Nói đi, lại ra cái gì sự?"

"Chúng ta tiêu tổ la đào cũng lạc đường?"

"Cái gì? Như thế nào sẽ lại không thấy một người? Đây là cái gì thời gian chuyện này?" Vương Bách Xuyên vẻ mặt khiếp sợ biểu tình.

"Đêm qua." Lôi Vũ nói.

Vương Bách Xuyên thở dài nói: "Chủ sự phương lần này mời đầu là chút tay mới sao? Như thế nào sẽ liên tiếp đi lạc đâu?"

Lôi Vũ không có trực tiếp trả lời hắn, mà là bất đắc dĩ nói: "Các người trước nghỉ ngơi một chút, chúng ta mấy cái cho các người nấu cơm, khẳng định đầu mệt muốn chết r ồi đi!"

Vương Bách Xuyên gật gật đầu nói: "Thực sự có điểm mệt mỏi, tình huống so với chúng ta tưởng muốn phức tạp, sau tới cho dù cứu viện nhân viên tới, chúng ta vẫn là đến lưu lại hỗ trợ. Liền này còn đào suốt cả đêm, mới đem sở người có đầu cứu ra tới!"

Lúc này Lôi Vũ phát hiện đội ngũ có mấy cái xuyên chế phục người xa lạ, vì thế hắn liền hỏi Vương Bách Xuyên: "Đây vài người là ai a?"

Vương Bách Xuyên quay đầu lại nhìn thoáng qua nói: "Nga, bọn họ đầu là bản địa cứu viện người nội, bởi vì chúng ta không phải giúp bọn họ sao, bọn họ nghe nói chúng ta đội thương đi lạc một người, liền cùng lại đây tính toán giúp đỡ chúng ta cùng nhau tìm, rốt cuộc bọn họ đối nơi này địa hình tương đối quen thuộc không phải."

Lôi Vũ ngẫm lại cũng là, vì thế liền đối bọn họ nói: "Vậy các người trước nghỉ ngơi một hồi, chúng ta cấp trước cho các người nấu cơm."

Cơm làm tốt sau, mọi người liền vừa ăn cơm vừa nói chuyện phiếm, không khí phi thường hảo. Nghe kia mấy cái tới hỗ trợ người địa phương nói, bọn họ kỳ thật tham với quá vài lần hỗ trợ sưu tầm lạc đường lừa hữu sự tình, kinh nghiệm vẫn là thực phong phú, cho nên lần này bọn họ vẫn là rất có tin tưởng có thể giúp đỡ vội.

Lúc này liền nghe dẫn đầu Vương Bách Xuyên nói: "Kia 6 năm sưu tầm thổ lang lần đó các người tham gia sao?"

Lôi Vũ nghe xong thần kinh căng thẳng, hắn rành mạch nghe được Vương Bách Xuyên nhắc tới "Thổ lang" hai chữ. Vì thế hắn làm bộ lơ đãng nói: "Thổ lang? Rất quen thuộc tên a!"

Vương Bách Xuyên cười cười nói: "Mấy năm trước thực nổi danh một cái đi bộ (ái i) hảo giả, hắn tên thật kêu Lạc kiến hoa, này người tổng đã biết đi!"

Nghe hắn như thế vừa nói, Lôi Vũ lúc này mới nhớ tới chính mình ở nơi nào nghe qua thổ lang tên này! Kia bất chính là 6 năm trước mất tích

Lạc kiến hoa sao? Khó trách chính mình nghe quen tai, hiện tại hẳn mới nhớ tới thổ lang chính là Lạc kiến hoa!

"Kia sau tới tìm được rồi sao?" Lôi Vũ nói.

Vương Bách Xuyên lắc đầu nói: "Không có, sống không thấy người, chết không thấy xác. Bởi vì hẳn thường xuyên một người độc lai độc vãng, cho nên ở vô pháp xác định này đi bộ lộ tuyến tình huống hạ, thật sự quá khó tìm, quả thực chính là biển rộng tìm kim!"

"Kia như thế nhiều năm liền không có một chút manh mối sao?" Chu Nghiên xen mồm nói.

Vương Bách Xuyên thở dài nói: "Không có, lúc ấy cho chúng ta duy nhất manh mối chính là hẳn ăn mặc quần áo là kiện xanh trắng đan xen hướng áo gió, bởi một cái màu kaki túi vải buồm, mặt trên thêu thổ lang hai chữ. Kỳ thật ở hậu kỳ người nhà của hẳn đã đối hẳn còn sống không báo bất luận cái gì kỳ vọng, chỉ là hy vọng có thể tìm về hẳn di thể, chính là bất luận là tự phát vẫn là có tổ chức, tóm lại linh tinh vụn vặt thêm lên cứu hộ nhân viên có mấy trăm người, nhưng suốt tìm hơn một tháng, lại cái gì cũng không có tìm được"

Vương Bách Xuyên còn cùng những người đó trò chuyện thổ lang năm đó một ít việc tích, nhưng hẳn lại không có chú ý tới Lôi Vũ bọn họ này vài người sắc mặt lại càng ngày càng khó coi. Bởi vì Vương Bách Xuyên sở miêu tả Lạc kiến hoa ăn mặc thế nhưng cùng bọn họ gặp được "Thổ lang" giống nhau như đúc!

Là bọn họ đâm quẻ vẫn là thổ lang căn bản không có chết? Lôi Vũ đầu có một loại xúc động, muốn đi người nọ thâm mương nhìn một cái cái kia quẻ thần khó lường "Thổ lang" còn ở đây không!

Ăn cơm xong sau, kia mấy cái người địa phương đề nghị muốn trước tiên ở phụ cận sưu tầm một chút. Bởi vì này một mảnh địa hình thực phức tạp, có thật nhiều lần đầu đi người rất có khả năng sẽ rớt đến một ít thâm mương.

Vì thế này hơn ba mươi người liệ̀n hướng các phương hướng tiến hành r ệ̃ một lần thăm thức tìm tòi, Lôi Vũ bọn họ mấy cái trong lòng cũng vẫn luôn thấp thỏm bất an, như vậy đi xuống khặ́ng định sẽ phát hiện bọn họ ném ở cái kia thâm mương thi thể!

Quả nhiên, không một h ệ̃ liệ̀n nghe được cái kia người địa phương kêu to nói: "Mau tới đây, nơi này có tình huống!"

Vì thế tất cả mọi người nhanh chóng hướng bọn họ cái kia phương hướng chạy qua đi. Lúc này chu nghiên bọn họ mấy cái nhìn về phía Lôi Vũ, tưởng dò hỏi hấn nên làm sao bây giờ? Lôi Vũ tắc tắc đầu nhỏ giọng nói: "Đại gia bình tĩnh một chút, gia hỏa kia nhiều nhất cũng chính là cái trượt chân ngã chết, khặ́ng định cùng chúng ta không quan hệ!"

Vài người đầu gật gật đầu, r ệ̃ mới cùng nhau hướng cái kia phương hướng chạy tới chưa xong còn tiếp.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Ta Biết Năm Ấy Mùa Thu Người Làm Cái Gì (Tám)

Đương Lôi Vũ đi đến trước mặt khi, hấn nhìn đến phía trước những người đó trên mặt đầu là vẻ mặt kinh hãi, như là thấy được cái gì đáng sợ đ ộ̀ vật giống nhau. Hấn biết những người này phát hiện "Thổ lang" thi thể, vì thế hấn chậm rãi đẩy ra che ở hấn phía trước người đi vào.

Lôi Vũ đem đầu hướng thâm mương nhìn lại khi, thế nhưng cũng là sững sờ ở đương trường. Đây..... Như thế nào khả năng? Chu nghiên bọn họ đi r ệ̃ chậm một chút, chen vào tới khi nhìn đến Lôi Vũ vẻ mặt kinh ngạc, liệ̀n đầu sôi nổi nhìn về phía thổ mương, kết quả sắc mặt không thể so Lôi Vũ hảo đi nơi nào.

Chỉ thấy cái kia có sáu bảy mẹ̃ thâm hẹp dài thâm mương, thế nhưng có tam cỗ thi thể. Chính là bất đ ợ̀ng chỗ là, trong đó một khối hấn là có chút năm đầu, kia kiện lam màu trắng hướng áo gió chỉ còn lại có một bộ bạch cốt.

Còn có hai cỗ thi thể đầu là mặt triêu hạ nằm bò, tuy rằng thấy không rõ bọn họ mặt, chính là xem kia hai người trên tay than chì sắc làn da, thực dễ dàng là có thể nhìn ra bọn họ đã là thi thể.

Phượng trân đứng ở mương thượng nhìn một hồi, rồi mới lầm bầm nói: "Tiểu mẫn, phía dưới người là tiểu mẫn cùng la đào! Bọn họ như thế nào sẽ chết ở phía dưới đâu! Đây là chuyện như thế nào?"

Lôi Vũ cùng khương hải là vài người trung nhất khiếp sợ, bởi vì hôm nay buổi sáng bọn họ ném thi thể thời điểm, cái này thâm mương chính là cái gì đầu không có. Còn có cái kia "Thổ lang", bọn họ buổi sáng ném xuống vẫn là một khối mới mẻ thi thể, như thế nào buổi chiều liền biến thành chông chát bạch cốt đâu?

Một cái lại một cái mê đoàn chích ngựa mà đến, duy nhất có thể nói thông chỉ có thể là bọn họ này vài người gặp quỷ!

"Báo nguy đi! Cái này hiện trường chúng ta không thể động!" Vương Bách Xuyên sâu kín nói.

Một cái khác dẫn đầu Lưu tiểu tuệ từ ba lô lấy ra vệ tinh điện thoại, báo thông địa phương Cục Công An điện thoại. Chính là bởi vì nơi này không có quốc lộ, cho nên cảnh sát ở trong khoảng thời gian ngắn còn vô pháp lập tức tới.

Những người này đầu gối đứng ở thâm mương bên cạnh không biết làm sao, đồng đội di thể liền ở dưới, nhưng bọn họ lại cái gì cũng làm không được.

Lúc này Vương Bách Xuyên vẻ mặt nghi hoặc nói: "La đào là ngày hôm qua nửa đêm không thấy?"

Lôi Vũ gật gật đầu nói: "Hắn đi ra ngoài thượng WC, rồi mới liền một đêm không hồi, khi ta buổi sáng tỉnh lại khi phát hiện hắn không thấy sau này liền cùng chí cường còn có khương hải ở phụ cận tìm tìm, chính là không nghĩ tới hắn cùng Diêu mẫn sẽ rớt ở cái này mương."

"La đào rất có khả năng là bởi vì phát hiện mương Diêu mẫn, rồi mới muốn đi cứu nàng kết quả chính mình cũng rớt đi xuống. Đến nỗi Diêu mẫn tắc rất có khả năng là phát hiện mương kia cụ bạch cốt, nhất thời sợ hãi rớt đi xuống." Lưu tiểu tuệ phân tích nói.

Đại gia cũng cảm thấy cái này phỏng đoán khả năng (tính x ng) cực đại. Chính là Lôi Vũ cùng khương hải trong lòng biết, đây là không có khả năng, bởi vì liền ở mấy cái giờ phía trước cái này thâm mương còn cái gì đâu không có đâu!

Thiên thực mau liền đen xuống dưới, tới hỗ trợ tìm người kia mấy cái người địa phương bởi vì người đã tìm được, cho nên bọn họ cũng liền về nhà.

Lôi Vũ bọn họ mấy cái ng ồi ở đông lửa trước sưởi ấm, một đám đầu biểu tình ngưng trọng, bọn họ nội tâm đều có một loại sợ hãi thật sâu cảm, chỉ sợ sự tình còn không có kết thúc.

Lúc này phương trần nhỏ giọng nói: "Chúng ta ở chỗ này ở hai cái buổi tối liền đã chết hai người người, kia hôm nay buổi tối có thể hay không....."

"Đừng nói bậy!" Chu nghiên đánh gãy phương trần nói. Nhưng đúng là bởi vì nàng trong lòng cũng là như thế tưởng, cho nên mới sẽ sợ hãi bị phương trần một ngữ thành sấm.

Thực mau rất nhiều người đều lục tục trở lại chính mình lều trại ngủ, cuối cùng chỉ còn lại có Lôi Vũ bọn họ vài người. Lúc này bên ngoài nhiệt độ không khí càng ngày càng thấp, lấy hiện tại bên ngoài nhiệt độ không khí, nếu không tiến lều trại ngủ là thực dễ dàng đông lạnh hư.

Cuối cùng Lôi Vũ làm cho bọn họ đều trở về ngủ đi, chỉ là liền nữa dặn dò bọn họ mấy cái, buổi tối không có việc gì tốt nhất đừng ra tới, nếu thật sự nghĩ ra được thượng WC cũng muốn hai cái cùng nhau.

Lúc này chu nghiên lo lắng nói: "Vậy người làm sao bây giờ? Hiện tại người là một người ngủ!"

Lôi Vũ nghe xong miễn cưỡng bài trừ một cái tươi cười nói: "Yên tâm, ta buổi tối cũng không đi ra ngoài." Nói xong hẳn liề n chuyển (thân sh n) toàn trở về chính mình lầ trạ i.

Lôi Vũ tin tưởng đêm nay bọn họ mấy cái ai cũng sẽ không ngủ ngon, hẳn bắt đầu một lầ n nữa xem kỹ chuyện này, hẳn thậm chí bắt đầu hoài nghi lầ n này hoạt động chủ sự phương sẽ mời bọn họ vài người cùng nhau tới, nhất định có cái gì bọn họ không thể tưởng được (âm y n) mưu. Đây liề n giống một trương vô hình bàn tay to, đem ba năm trước đây tham với kia sự kiện vài người hết thầy chạy về tới r ấ nơi này.

Ba năm trước đây cái kia phong tuyết đan xen ban đêm là Lôi Vũ cả đời ác mộng bắt đầu.....

Lúc ấy bọn họ 9 cá nhân bởi vì bão tuyết bị nhốt trong động, (thân sh n) thượng đ ồ ăn đã còn thừa không có mấy. Điểm chết người chính là phía trước bởi vì rớt đến trong sông cảm lạnh miêu thanh, ở sau nửa đêm thế nhưng lại bắt đầu khởi xưởng thiêu tới.

Phía trước thuốc hạ sốt đã ăn xong r ấ, miêu thanh tình huống lại so với thượng một lầ n muốn nghiêm trọng nhi ều, đ ầu đã bắt đầu thiêu nói thẳng mê sảng!

"Không thể lại đợi, chúng ta trời đã sáng nhất định phải đi! Bằng không tiêu thanh liề n có nguy hiểm!" Mễ hải minh sốt ruột nói.

Lôi Vũ lúc ấy cũng thực sốt ruột, chính là hẳn nhìn thoáng qua bên ngoài trắng xóa thế giới nói: "Chính là nếu hừng đông sau tuyết còn không dừng đâu? Tại đây loại khí hậu hạ tiếp tục đi xuống đi chúng ta rất có khả năng sẽ lạc đường!"

Mễ hải minh nghe xong lại phản bác nói: "Chính là nếu chúng ta không thử thử một lầ n nói, miêu thanh liề n thật sự chết chắc r ấ, nàng hiện tại đã xuất hiện mất nước hiện tượng!"

Diêu mẫn nghe xong lại khắc nghiệt nói: "Lúc trước hỏi nàng (thân sh n) thể được chưa, không được liề n trở về đi. Chính là nàng cố tình mạnh

miệng nói chính mình có thể hành, hiện tại hảo, không đi bao xa liền lại bắt đầu phát sốt, này không hại người hại mình sao?"

Lúc này chu nghiên lôi kéo Diêu mẫn nói: "Người cũng ít nói hai câu đi, đầu lúc này nói này đó còn hữu dụng sao? Chúng ta vẫn là chạy nhanh thương lượng một chút, trời đã sáng nếu tuyết vẫn là không ngừng, chúng ta đi vẫn là không đi?"

Cuối cùng vẫn là Lôi Vũ đánh nhịp nói: "Hùng đông sau nếu tuyết còn không dừng, chúng ta cũng đến đi! Hiện tại miêu thanh đốt thành cái dạng này, lại ở chỗ này tiếp tục háo đi xuống nòng khẳng định sẽ có sinh mệnh nguy hiểm. Hơn nữa chúng ta đã ăn không nhiều lắm, cho dù không có miêu thanh vẫn đề chúng ta cũng không thể ở chỗ này vẫn luôn như thế đi xuống! Hiện tại đã khuya, đại gia vẫn là sớm một chút nghỉ ngơi, ngày mai một ngày khẳng định rất mệt, vì ngày mai nhiều tích góp một ít thể lực đi!"

Sáng sớm hôm sau, bão tuyết quả nhiên không có đình, vì thế tất cả mọi người chờ xuất phát. Miêu thanh cũng là một hồi minh bạch một hồi hồ đồ, căn bản không có biện pháp chính mình đi. Lôi Vũ vừa thấy loại này tình huống, liền liền dùng miêu thanh túi ngủ làm một cái giản dị cang.

Rồi mới mấy cái nam sinh thay phiên nâng nòng đi phía trước đi, như vậy còn có thể tiết kiệm một ít thể lực. Chính là sở hữu lộ đầu đã bị thật dày tuyết đọng sở vùi lấp, căn bản thấy không rõ lắm nên đi cái kia phương hướng đi.

Cuối cùng cũng chỉ có thể dựa vào cảm giác đi trước, chỉ hy vọng có thể gặp được một hai cái người địa phương có thể đem bọn họ những người này mang ra này phiến không người khu.....

Chính là bọn họ càng đi tâm càng lạnh, cũng không biết có phải hay không bọn họ phương hướng lầm, như thế nào cảm giác này bốn phía địa hình cùng nguyên kế hoạch đi con đường kia kém quá nhiều đâu?

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Ta Biết Năm Ấy Mùa Thu Người Làm Cái Gì (Chín)

Rốt cuộc..... Cho nên người đầu đi không đặng, vì thế bọn họ liền tìm một cái cản gió tiêu sườn núi hạ nghỉ ngơi, hơn nữa ăn luôn bọn họ (thân sh n) thượng cuối cùng đờ vật. Mà lúc này miêu thanh cũng đã bắt đầu hôn mê bất tỉnh, mẽ hải minh tưởng cho nàng rót chút nước uống, chính là lại như thế nào cũng cạy không ra nàng miệng.

Mẽ hải minh lúc này mới phát hiện miêu thanh khả năng mau không được! Hấn thanh âm run rẩy nói: "Tiểu thanh? Người tỉnh tỉnh, người đừng làm ta sợ được không?"

Lôi Vũ cùng chu nghiên nghe được mẽ hải minh thanh âm không đúng, liền vội đã đi tới nhìn xem ra cái gì sự. Kết quả đương chu nghiên dùng tay dò xét một chút miêu thanh hơi thở khi, thế nhưng "A" một tiếng kêu sợ hãi.

"Xảy ra chuyện gì?" Lôi Vũ lo lắng hỏi.

Chu nghiên vẻ mặt xanh mét nói: "Nàng..... Nàng đã chết!"

"Cái gì?"

"Không có khả năng!"

Mọi người trong lòng đều là cả kinh, bọn họ đều ở mồm năm miệng mười phát biểu chính mình khiếp sợ.

Lôi Vũ là cái hành động quái, hấn luôn luôn không tin người khác trong miệng lời nói. Vì thế hấn tự mình đi tới miêu thanh (thân sh n) biên, duỗi tay đi sờ nàng phần cổ động mạch. Quả nhiên, miêu thanh đã không có mạch đập.

Tất cả mọi người đều nhìn về phía Lôi Vũ, hy vọng hấn có thể cho ra một cái tất cả mọi người muốn nghe đến đáp án: Miêu thanh chỉ là hôn mê. Chính là Lôi Vũ lại sắc mặt ngưng trọng lắc đầu nói: "Nàng đã không có hô hấp."

Lúc này tuyết dần dần ngừng lại, hiện tại Lôi Vũ gặp phải một nan đề là nên như thế nào xử lý miêu thanh thi thể. Nếu liền như thế ném ở chỗ này khẳng định không được, chính là ở hiện tại loại này tình huống hạ mạnh mẽ mang đi thi thể cũng có chút không có khả năng.

Vì thế hắn ở trung cầu đại gia ý kiến sau, quyết định trước đem miêu thanh thi thể đặt ở nơi này, chờ bọn họ trở về cầu cứu sau lại quay lại tìm tìm. Vì không cho dã thú gặm thực năng thi thể, tất cả mọi người tự phát đi nhặt chút Thạch Đầu, rồi mới đem miêu thanh thi thể phóng túi ngủ bên trong, lại đem Thạch Đầu đặt ở mặt trên.

Làm như vậy gần nhất có thể không cho động vật ăn miêu thanh thi thể, thứ hai cũng phương tiện ở trở về sưu tầm thời điểm hảo có cái dấu hiệu.....

Chờ đem này hết thấy đều làm tốt sau, mọi người liền chuẩn bị rời đi. Chính là trừ bỏ một người, đó chính là mẹ hải minh. Hắn là duy nhất một cái phản đối đem miêu thanh thi thể như vậy xử lý người.

Hắn cũng biết đây là trước mắt chính xác nhất lựa chọn, chính là ở cảm tình thượng hắn thật sự rất khó tiếp thu. Cuối cùng vẫn là chu nghiên khuyên hắn nửa ngày, hắn mới về mặt bi thương cùng đại gia cùng nhau rời đi.

Dưới chân lộ bởi vì hạ tuyết biến càng thêm lầy lội bất kham, mọi người cơ hồ đều là đi một bước hoạt một bước. Chính là nhất khác người cảm thấy sợ hãi chính là, tại đây mệnh mang một mảnh tuyết trắng trung, ai cũng phân không rõ đại gia nên đi cái kia phương hướng đi, hơn nữa tất cả mọi người vừa mệt vừa đói.....

Đột nhiên, đi tuốt đàng trước mặt la ão lớn tiếng nói: "Các người xem phía trước cái kia là cái gì?"

Đại gia theo hắn ngón tay phương hướng nhìn lại, chỉ thấy ở một mảnh tuyết trắng bao trùm trên mặt đất thế nhưng có một đống Thạch Đầu đột ngột xuất hiện ở nơi đó.

"Như thế nào khả năng?" Chu nghiên lâm bẫm nói.

Lôi Vũ cũng phát hiện không thích hợp nhi địa phương, kia một đống Thạch Đầu như thế nào như thế như là vừa rồi đại gia đôi ở miêu thanh thi thể Thạch Đầu đâu?

Mẽ hải thanh thoát tốc chạy tới Thạch Đầu đôi trước vừa thấy, lập tức sững sờ ở đương trường.

Lôi Vũ lúc này còn tính bình tĩnh, hẩn nhìn một chút bốn phía hoàn cảnh, rồi mới đối mọi người nói: "Xem ra chúng ta là lạc đường, bởi vì chúng ta vòng một vòng lại đi trở về tới."

Chu nghiên nhìn miêu thanh thi thể sâu kín nói: "Nếu không phải nàng ở nằm, có lẽ chúng ta còn không biết chính mình đã lạc đường đâu!"

Nhát gan Diêu mẫn lúc này về mặt kính tung nói: "Có thể hay không là miêu thanh không nghĩ làm chúng ta đem nàng một người ném ở chỗ này, cho nên mới không cho chúng ta đi ra ngoài a!"

"Nói bậy cái gì!" Phương trần lạnh giọng đánh gãy nàng lời nói.

Lôi Vũ vừa thấy đại gia lúc này một tác vuông đầu rối loạn, vì thế hẩn đành phải mở miệng an ủi nói: "Đại gia không cần loạn, hiện tại còn chưa tới sơn cùng thủy tận thời điểm, lấy dĩ vãng kinh nghiệm, này đây đất khu dân chăn nuôi tại hạ quá mức tràn tuyệt khi đầu sẽ mang theo chính mình súc vật chuyển tràn. Ta cảm thấy chúng ta gặp được bọn họ khả năng (tính x ng) cực đại!"

Có hẩn này vài câu thuốc an thần, đại gia thực mau liền bình tĩnh xuống dưới. Có rất nhiều thời điểm người ở cực không bình tĩnh trạng thái hạ là sẽ làm ra phán đoán sai lầm. Nếu ở bình thường còn chưa tính, chính là hiện giờ bọn họ những người này nhưng chịu không nổi bất luận cái gì một sai lầm, quản chi nó lại tiêu cũng có khả năng là trí mạng.

La đào nhìn thoáng qua này bốn phía cơ hồ không sai biệt lắm địa hình đối Lôi Vũ nói: "Hiện tại làm sao bây giờ? Là tiếp tục đi vẫn là tại chỗ chờ

đợi cứu viện?"

Lôi Vũ nghĩ nghĩ, vẻ mặt khó xử nói: "Tiếp tục đi xuống đi có khả năng sẽ đi ra ngoài, cũng có khả năng chỉ là lãng phí đại gia thể lực. Chính là nếu liệ̀n tại chỗ chờ đợi cứu viện, chúng ta ăn cái gì?"

Này thật là cái hiện thực vấn đề, thủy còn hảo thuyết, khát liệ̀n ăn khẩu tuyết liệ̀n giải quyết, chính là đ̣ờ ăn thật là một đỉnh điểm cũng đã không có! Không có ăn, bọn họ lại có thể đi ra rất xa đâu?

Lúc này Lôi Vũ nhớ tới phía trước sơn động, nơi đó là cái có thể che đây phong tuyết hảo địa phương, hơn nữa gặp được chuyển tràng dân chăn nuôi khả năng (tính x ng) cực đại! Vì thế hặ́n liệ̀n cùng đại gia thương lượng một chút, trước tiên lui thủ đến cái kia trong sơn động.

Liệ̀n tính ngộ không đến chuyển tràng dân chăn nuôi, bọn họ cũng có thể ở nơi đó đốt lửa chờ đợi cứu viện. Bởi vì bọn họ ở xuất phát trước đ̣ầu cùng địa phương tương quan cơ cấu báo bị quá, nếu bọn họ không có ấn quy định (ngày r) kỳ trở về, khẳng định sẽ có người tới cứu hộ bọn họ.

Mấy ngày kế tiếp, đại gia quá phi thường gian nan, bọn họ tìm khắp sở hữu có thể ăn đ̣ờ vật, cuối cùng đành phải ở tuyết hạ đào ra một ít thảo căn cùng con giun ăn. Nhưng như thế nhiệ̀u người căn bản ăn không đủ no.

Liệ̀n ở đại gia đã muốn tuyệt vọng thời điểm, la đào nghĩ ra một cái biện pháp có thể cho mọi người tạm thời bảo mệnh. Nhưng hặ́n cái này ý tưởng vừa nói, lại bị mọi người phản đối.

Nhưng theo đại gia càng ngày càng đói khát, chậm rãi liệ̀n có người bắt đ̣ầu dao động lên.....

Một trận kỳ quái thanh âm bùng tỉnh lậ̀u trại Lôi Vũ, hặ́n cẩn thận vừa nghe, như là có người triệ̀u chính mình lậ̀u trại đã đi tới. Lôi Vũ tức khắc cảm giác toàn (thân sh n) căng chặt, hặ́n tùy tay rút ra ba lô thượng lên núi hạo, chậm rãi nắm trong tay.

Theo thanh âm tới gần, Lôi Vũ tâm mau nhảy tới chỗ họ. Nghe tiếng bước chân hẳn là cái nam nhân, hẳn ở mấy cái lầu trại trung đi tới đi lui, như là ở tìm cái gì giống nhau.

"Ai a? Như thế chậm còn không ngủ được?" Lôi Vũ đột nhiên đối với lầu trại ngoài hô một tiếng.

"Lôi Vũ, ta ở tìm chí cường cùng khương hải lầu trại, như thế nào không có a!" Ngoại một thanh âm sâu kín nói.

Lôi Vũ trong lòng lạc một chút, thanh âm này như thế nào như thế như là đã chết la đào đâu? Hẳn không dám lại đối bên ngoài người ta nói lời nói, mà người kia tựa hồ cũng không ngừng lại, vẫn là không ngừng ở bên ngoài đi tới đi lui tiếp tục tìm.....

Sáng sớm hôm sau, Lôi Vũ sớm liền dậy, hoặc là có thể nói hẳn từ đêm qua tỉnh liền không có ngủ tiếp quá! Ngày hôm qua người kia thanh âm hẳn sẽ không nghe lầm, khẳng định là la đào. Nhưng la đào không phải hẳn là ở phía tây cái kia thâm mương sao?

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Ta Biết Năm Ấy Mùa Thu Người Làm Cái Gì (Mười)

Bản địa công an cơ quan ở buổi sáng 10 điểm nhiều thời điểm, đánh xe chạy tới nơi này. Bọn họ đầu tiên là ở hiện trường lấy được bằng chứng, rồi mới đem tam cỗ thi thể từ thâm mương điều đi lên.

Trải qua pháp y bước đầu giám định, kia cụ bạch cốt hóa thi thể thuộc về một cái thành niên nam (tính x ng). Từ thi thể bạch cốt hóa trình độ cùng chung quanh thổ dưỡng phân tích, thi thể này ít nhất hẳn là ba năm trước đây. Hơn nữa thông qua hẳn (thân sh n) thượng quần áo tới xem, rất có khả năng chính là ba năm trước đây mùa thu ở gần đây mất tích đi bộ (ái i) hào giả Lạc kiến hoa, cũng chính là "Thổ lang".

Mà Điều mẫn cùng la đào thi thể lại không có bất luận cái gì ngoại thương, kỹ càng tỉ mỉ nguyên nhân chết còn phải đợi trở về giải phẫu sau mới có thể rõ ràng. Mấy cái hình trình nhân viên đang ở cấp Lôi Vũ bọn

họ vài người làm ghi chép, hiểu biết lúc ấy này hai gã người chết lạc đường quá trình.

Tất cả mọi người đều rất phối hợp, đương nhiên nói phiên bản đều là trước đó thương lượng tốt. Chỉ là khương hải khả năng có chút chấn kinh quá độ, vẫn luôn đều lâm bầm nói: "Như thế nào khả năng? Bọn họ vì cái gì sẽ chết? Thỗ lang như thế nào sẽ biến thành bạch cốt đầu?"

Lôi Vũ sợ hãi nói lộ cái gì, liền đem hắn tóm tới rồi một bên nói: "Người điên rồi! Nói bừa cái gì đầu?"

"Ta không phải nói bừa! Người không cảm thấy chúng ta lần này trở về chính là vì cấp miêu thanh cùng mẽ hải minh đến mạng sao?" Khương hải gần như điên cuồng nói.

Vì ngăn cản khương hải tiếp tục nói tiếp, Lôi Vũ giơ tay cho hắn một bạt tai nói: "Người có thể hay không thanh tỉnh một chút, người muốn đến mạng là chuyện của người, đừng lôi kéo chúng ta được chưa!"

Khương hải một chút liền an tĩnh xuống dưới, hắn dùng tay chà xát chính mình mặt nói: "Ta xem chúng ta hiện tại vẫn là mau chóng trở về đi, ở chỗ này sớm hay muộn đều sẽ xảy ra chuyện!"

Lôi Vũ vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: "Xem tình huống đi, chúng ta mấy cái không thể quá khác thường, cần thiết đi theo đại bộ đội đi, nếu mặt khác tam tổ người đều trở về đi, chúng ta liền đi, bằng không người lấy cái gì lý do rời khỏi? Còn có, người chẳng lẽ không nghĩ muốn kia 10 vạn đồng tiền sao?"

Nhưng khương hải nghe xong lại cười lạnh một tiếng nói: "Lôi Vũ, đều lúc này người còn đang suy nghĩ kia 10 vạn đồng tiền sao? Có lẽ này chỉ là bấy rập từng khối (nãi n i) sữa đặc thôi....." Nói xong hắn liền chuyển (thân sh n) về tới đám người giữa.

Lôi Vũ trong lòng thực không cam lòng, nếu lần này không có bắt được 10 vạn khối tiền thưởng, kia chính mình không phải đến không một chuyến sao?

Lúc này cảnh sát bên kia công tác đã làm không sai biệt lắm, bọn họ đem thi thể đặt ở trên xe chuẩn bị kéo về địa phương tiến hành giải phẫu. Tất cả mọi người nhìn theo kéo thi thể xe rời đi.

Đột nhiên, Lôi Vũ xem kia chiếc lôi kéo thổ lang cốt hài xe sau ng ồi trên, đang ng ồi một cái mặt mang mỉm cười nam nhân, đang ở hướng bọn họ phất tay cáo biệt, người nọ không phải thổ lang lại là ai đâu?

Lôi Vũ sắc mặt tái nhợt nhìn về phía (thân sh n) biên vài người, hiển nhiên từ bọn họ kinh hãi biểu tình trung có thể thấy được, bọn họ cũng cùng chính mình giống nhau thấy được đ ồng dạng khủng bố một màn.....

Cảnh sát đi sau, dẫn đầu Vương Bách Xuyên đem mọi người gọi vào cùng nhau thương lượng, là tiếp tục đi phía trước đi vẫn là hiện tại li ền đường về trở về Hấn vừa rồi cùng chủ sự phương thông qua vệ tinh điện thoại, nếu đại gia tiếp tục đi phía trước đi hoàn toàn trình, ti ền thưởng như cũ.

"Kia tiếp viện làm sao bây giờ? Hiện tại đại gia đ ồ ăn hấn là không nhiều lắm đi?" Lôi Vũ lo lắng hỏi, hấn muốn dùng lấy có này làm mọi người trở về đi.

Chính là Vương Bách Xuyên lại nói: "Cái này không cần lo lắng, chúng ta khả năng đi chúng ta ngày hôm qua trợ giúp quá cái kia trong thôn đi mua một ít đ ồ ăn, bọn họ hấn là sẽ không cự tuyệt."

Vì thế Vương Bách Xuyên li ền mang theo Lôi Vũ mấy cái nam đội viên cùng nhau về tới cái kia thôn nhỏ tìm kiếm tiếp viện, dư lại người li ền tại chỗ nghỉ ngơi chờ đợi.....

Thôn dân nhìn đến Vương Bách Xuyên trở về sau, rất là (nhiệt r) tình tiếp đãi bọn họ. Nghe bọn họ thuyết minh ý đ ồ đến sau, càng là làm trong thôn phụ nữ nhóm tặng ca thêm giờ nướng một trăm trương bánh ra tới làm cho bọn họ mang lên, còn nói cái gì cũng không thu ti ền. Cuối cùng Vương Bách Xuyên sấn loạn đem 200 nguyên ti ền nhét vào thôn trưởng quần áo trong túi, bọn họ lúc này mới an tâm về tới cắm trại mà.

Trải qua cả đêm nghỉ ngơi chinh đốn, sáng sớm hôm sau tất cả mọi người đều tinh thần no đủ xuất phát, đương nhiên trừ bỏ Lôi Vũ bọn họ vài người..... Bọn họ một đám đều đầy cõi lòng tâm sự đi ở trên đường, đặc biệt là Khương hải. Luôn là thường thường quay đầu lại nhìn lại, như là có người đi theo hẩn giống nhau.

Đi r ấ không bao lâu, dưới chân lộ bắt đầu càng ngày càng khó đi. Ở vượt qua băng đạt phản thời điểm có thể nói căn bản là không có lộ, tất cả mọi người là dẫm đầy đất đá sỏi đi trước, hơi không lưu ý li ền sẽ uy chân.

Cứ như vậy tất cả mọi người đều phi thường cẩn thận đi phía trước đi tới, thẳng đến buổi chiều bốn điểm nhi ều thời điểm, Lôi Vũ ngẩng đầu vừa thấy, li ền mỗi ngày biên bay tới từng mảnh mây đen, xem ra muốn thời tiết thay đổi. Vương Bách Xuyên nhìn thoáng qua không trung đối Lôi Vũ nói: "Phía trước tìm một chỗ nghỉ ngơi một chút, r ấ mới nhìn xem thời tiết lại làm tính toán đi!"

Lôi Vũ gật gật đầu, r ấ mới quay đầu lại nhìn về phía chu nghiên bọn họ mấy cái nói: "Chúng ta ở phía trước nghỉ ngơi một h ấ."

Nhưng Khương hải lại đột nhiên ánh mắt kinh hãi nói: "Phía trước..... Phía trước còn không phải là cái kia động sao?"

Làm hẩn như thế vừa nói Lôi Vũ lúc này mới phát hiện, phía trước quả nhiên chính là ba năm trước đây bọn họ cùng nhau tránh né phong tuyết cái kia sơn động. Đây là trùng hợp vẫn là số mệnh đâu?

"Chúng ta không thể qua đi! Nơi đó có....." Khương hải nói nói một nửa đã bị Lôi Vũ một phen bùng kín miệng.

Chu nghiên vừa thấy Khương hải trạng thái cũng cảm giác có chút không bình thường, li ền làm bộ là ở nói giỡn giống nhau lại đây cùng Lôi Vũ cùng nhau lôi kéo hẩn.

Lôi Vũ nhỏ giọng đối chu nghiên nói: "Hẩn hiện tại thực không thích hợp nhi, thật sự nếu không nghĩ cách chỉ sợ kia sự kiện thực mau li ền sẽ lòi!"

Chu nghiên nghĩ nghĩ nói: "Ta (thân sh n) thượng có yên ổn, có thể ức chế lo âu, nếu không cho hấn ăn trước điếm?"

Lôi Vũ nghĩ nghĩ nói: "Hảo đi, đừng cho quá lớn liều thuốc."

Chu nghiên gật gật đầu, liềm hời (thân sh n) từ trong bao lấy ra một cái tiểu bạch bình, rồi mới từ giữa lấy ra hai mảnh, đưa cho khương hải nói: "Ăn nó, người hiện tại quá lo âu."

Không nghĩ tới khương hải hỏi cũng không hỏi, cầm lấy tới liềm đặt ở trong miệng ăn.

Lúc này Vương Bách Xuyên chỉ vào cái kia sơn động đối đại gia nói: "Hôm nay buổi tối chúng ta liềm trước tiên ở nơi này cắm trại, nhìn xem ngày mai thời tiết lại nói như thế nào đi!"

Đại gia vừa nghe liềm tất cả đầu bắt đầu dựng trại đóng quân, chuẩn bị nồi lửa nấu cơm. Lôi Vũ cùng mao chí cường trước đem khương hải trụ kia đỉnh liềm trại đáp hảo, rồi mới đem khương hải an trí đến bên trong, bởi vì hấn mới vừa ăn qua yên ổn, này sẽ được kính nhi lên đây, khiến cho hấn đi trước ngủ.

Ăn cơm xong sau, mao chí cường có chút do dự đối Lôi Vũ nói: "Hôm nay buổi tối ta có thể hay không cùng người một cái liềm trại, ta có chút sợ hãi khương hải."

Chính là Lôi Vũ lại lắc đầu nói: "Hấn hiện tại loại này tình huống căn bản không thể một người ngủ, như vậy đi, hôm nay người ngủ ta liềm trại, ta đi cùng hấn ngủ một đêm."

Hai người chính thương lượng đâu, liềm nghe phương trần một tiếng thét kinh hãi! Đại gia cuống quít đuổi qua đi vừa thấy, nguyên lai là chính nàng tiểu tâm rút đến một cái hố đất.

Đang ở đại gia lưỡng cuống tay chân đem nàng kéo lên khi, ai cũng không chú ý tới vẫn luôn ngủ ở liềm trại khương hải thế nhưng chính mình

đi lên. Chỉ là hấn ánh mắt lúc này nói không nên lời chất phác, như là cái không có linh hồn rồi gỗ giống nhau đi hướng một rừng cây trung.....

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Ta Biết Năm Ấy Mùa Thu Người Làm Cái Gì (Mười Một)

Lôi Vũ này đầu nhi mới vừa đem phương trăn từ nương lôi ra tới, kia đầu nhi liền nghe được chu nghiên nói: "Không hảo, khương hải không thấy?"

Lôi Vũ cả kinh, vội chạy tới khương hải lâu trại vừa thấy, quả nhiên người đi bồng không.....

"Sao mặt h ấ sự?" Lôi Vũ nhỏ giọng hỏi..

Chu nghiên sốt ruột nói: "Ta vừa r ấ đi theo đại gia mặt sau, đột nhiên nhìn đến có một người tri ầu bên kia lâm phương hướng đi đến. Ta xem bóng dáng đặc biệt như là khương hải, nhưng tướng tượng này cũng không thể a, hấn ăn yên ổn lúc này ngủ sớm. Vì thế liền muốn đi hấn lâu trại xem một cái, kết quả liền phát hiện người khác không thấy."

Lôi Vũ trong lòng cái này cấp a, tên kia hiện tại ăn được mơ mơ màng màng, lại ra điếm cái gì sự, nhưng hấn hiện tại lại không dám trắng trợn táo bạo đi ra ngoài tìm. Vì thế hấn liền đối chu nghiên nói: "Một h ấ bọn họ đầu h ấ lâu trại ngủ lúc sau, chúng ta vài người cùng nhau đi ra ngoài tìm!"

Cứ như vậy, bọn họ mấy cái rốt cuộc chờ đến cuối cùng một cái đội viên h ấ lâu trại sau, liền lấy hảo thủ điện mặc tốt quần áo, hướng khương hải Lôi Vũ vừa r ấ biến mất phương hướng tìm đi.

Này phiến cánh rừng không lớn, bên trong đầu là một cây khỏa đỉnh bạt cây bạch dương, chính là thụ cùng thụ chi gian nói không nên lời kỹ càng. Bọn họ mới vừa đi khi trong rừng khi, bầu trời liền bắt đầu phiêu bông tuyết. Vài người ở trong rừng tìm hơn mười phút sau, liền nhìn đến ở đông đảo cây bạch dương trung, lại có một cây trường oai hoa thụ. Nó mặt trên thành linh treo một người nam nhân, đúng là biến mất không lâu khương hải!

Phương Trân dọa vừa muốn thét chói tai đã bị chu nghiên một phen bưng kín miệng, rồi mới liền nghe nàng nhỏ giọng nói: "Trước đừng kêu, đừng kinh động những người đó, chúng ta đi trước nhìn xem là chuyện như thế nào....."

Vì thế Lôi Vũ cùng Mao Chí Cường chậm rãi đến gần cây lệch tán kia..... Chỉ thấy khung cảnh bị chính hắc dây lưng treo ở căn thô tráng chạc cây thượng, cổ hắc quỷ dị oai thành 90 độ. Trên mặt làn da bởi vì thiếu dưỡng biến thành than chì sắc, còn có cặp kia đến chết đều không có nhắm lại mắt bên trong che kín tơ máu.

"Như thế nào sẽ như vậy? Hắc không phải ăn được sao?" Chu nghiên lầm bầm nói.

Lúc này mắt sắc Lôi Vũ liếc mắt một cái liền thấy được trên mặt đất một trương giấy trắng, hắc nhật lên tới vừa thấy, mặt trên lại là dùng huyết viết hai câu lời nói: "Ta đi cấp miêu thanh cùng mẽ hải minh đến mạng, các người một cái cũng chạy không được....."

Phương Trân nhìn khung cảnh tờ giấy dọa không nhẹ, nàng không nói hai lời liền phải hiện tại lập tức về nhà. Chu nghiên làm nàng bình tĩnh một chút, chính là nàng đi kích động nói: "Đừng cùng ta nói bình tĩnh, lại bình tĩnh bình tĩnh chúng ta liền toàn đã chết! Các người không đi ta đi, hiện tại trở về đi còn tới cấp!"

Vài người lồi lồi kéo kéo về tới cắm trại mà, phương Trân vẫn là kiên trì phải đi về, nàng một phút đồng hồ cũng không nghỉ ở chỗ này nhiều dài! Chính là Lôi Vũ cùng chu nghiên lại không như thế tưởng, bọn họ biết sự tình không có như thế đơn giản.....

Đột nhiên, Mao Chí Cường đối mọi người làm một hư thanh động tác, rồi mới dùng ngón tay chỉ cắm trại mà mấy cái lều trại nhỏ giọng nói: "Các người không cảm thấy nơi này quá an tĩnh sao?"

Làm hắc như thế vừa nói Lôi Vũ mới phát hiện, cái này ngủ hai mươi mấy người người cắm trại trong đất thật sự có chút an tĩnh không bình

thường. Thế nhưng không một người đánh hô nghiên rằng? Đây là tuyệt đối không có khả năng!

Bọn họ vài người tại đây mười mấy lều trại trung qua lại đi qua, phát hiện trừ bỏ đồng lửa truyền đến đâu gỗ phách lạp lách cách thiêu đốt thanh ngoại, liền cái gì cũng đã không có. Chu nghiên cẩn thận kéo ra một cái lều trại khóa kéo hướng trong vừa thấy, lập tức kinh ngạc nói: "Không ai?"

Lôi Vũ nghe xong lập tức nhanh chóng kéo ra hẳn bên người hai cái lều trại vừa thấy, thế nhưng cũng là rỗng tuếch.....

"Người đâu? Người đâu thượng đi đâu vậy?" Mao chí cường có chút điên cuồng kéo ra mỗi một lều trại khóa kéo, chính là bên trong lại đều là trống không.

Phương trâm càng là sợ hãi nói: "Bọn họ có phải hay không phát hiện cái gì, cho nên đem chúng ta ném ở chỗ này đi rồi?"

"Không có khả năng! Bọn họ ba lô cùng túi ngủ đều còn ở, bọn họ là không có khả năng đem này đó tư nhân vật phẩm lưu lại nơi này!" Lôi Vũ thực mau liền phủ định nàng nói hứa.

Chu nghiên đột nhiên sắc mặt biến đổi, như là nghĩ tới cái gì giống nhau vọt vào mấy cái lều trại xem xét, cuối cùng sắc mặt khó coi nói: "Đồ ăn..... Toàn đã không có!"

Dư lại ba người nghe nàng như thế vừa nói, cũng đều trở về tìm một lều, quả nhiên cái gì ăn đều không có!

Lúc này bầu trời bông tuyết càng lúc càng lớn, cũng như ba năm trước đây giống nhau, đại tuyết bùng xuống.....

Bốn người tìm được rồi chính mình lều trại, rồi mới hai người đỉnh đầu chui đi vào. Đêm nay thượng thật sự khó qua, đến sau tới bọn họ lại đi khác lều trại lấy mấy cái túi ngủ tới sưởi ấm. Nhưng dù vậy, vẫn là lãnh không được. Cuối cùng đại gia đành phải dựa lưng vào nhau, rồi mới đem túi ngủ tất cả đều vây quanh ở trên người ngủ rồi.

Một giấc này Lôi Vũ phảng phất ngủ đã lâu, đương hấn ngủ tới khi liền trời đã sáng rồi, hấn nhìn thoáng qua ngủ say chí điện cường liền đứng dậy ra lều trại.

Bên ngoài thế giới một mảnh tuyết trắng, có rất nhiều đỉnh lều trại đều bị ngày hôm qua đại tuyết cấp áp sụp. Hấn đi vào doanh địa bên cạnh một thân cây hạ, giải quyết sinh lý vấn đề. Nhưng chờ hấn vừa rồi vừa nhấc đầu liền thấy trong rừng cây trạm một người!

Bất thành linh biến hóa dọa Lôi Vũ nhảy dựng, hấn định chữ vừa thấy, người kia thế nhưng là mẽ hải minh! Chỉ thấy hấn trên người còn ăn mặc ba năm trước đây quần áo, chính quý dị nhìn chính mình..... Lôi Vũ trong lòng hoảng hốt, dưới chân vừa trượt liền ném tới ở trên mặt đất. Chờ hấn bò dậy khi lại phát hiện trong rừng cây nào còn có cái gì người đâu?

Vì thế hấn liền hoang mang rối loạn chạy trở về, đánh thức mặt khác ba người nói: "Mau đứng lên! Chúng ta trở về đi! Hiện tại liền đi!"

Ba người xem vẻ mặt của hấn cũng bị dọa không nhẹ, vội thu thập đồ vật chuẩn bị cùng nhau trở về đi.....

Chu nghiên nhìn thoáng qua âm u không trung nói: "Chúng ta không có đồ ăn làm sao bây giờ?"

"Trước trở về đi một đoạn rồi nói sau! Dù sao không thể lại đi phía trước đi rồi! Ta biết như thế nào đi cái kia thôn, chúng ta đi nơi đó mua một ít ăn!" Lôi Vũ quyết tuyệt nói.

Vài người vội vội vàng vàng rời đi tràn đầy không lều trại cắm trại mà, đi thời điểm Lôi Vũ quay đầu lại nhìn thoáng qua kia đỉnh đầu đỉnh không lều trại, trong lòng sợ hãi cảm bắt đầu chậm rãi biến đại.....

Lôi Vũ lãnh bọn họ dựa theo chính mình trong trí nhớ lộ tuyến hướng kia thôn nhỏ đi đến, chính là nửa hấn là một giờ là có thể tới rồi lộ trình, bọn họ ước chừng đi rồi ba cái giờ lại nhậm nhiên không có nhìn thấy thôn bóng dáng.

"Lôi Vũ, người xác định con đường này tuyến là chính xác?" Mao chí cường bất an nói.

Lôi Vũ cau mày nhìn bốn phía địa hình, hiện tại hẳn cũng không phải như vậy khẳng định.

Bỗng nhiên, Lôi Vũ đột nhiên phát hiện liền ở phía trước trắng xoá tuyết địa thượng, thế nhưng xuất hiện từng khối đủ mọi màu sắc đồ vật, hẳn nhìn kỹ nguyên lai là đỉnh đầu đỉnh lâu trại!

Hắn lập tức hưng phấn nói: "Các người xem, phía trước có người ở cắm trại! Chúng ta được cứu rồi!"

Mặt khác ba người vừa thấy đầu là đây mặt vui mừng, lập tức bước nhanh chạy đi đâu đi. Chính là chạy vội chạy vội bọn họ liền cảm giác không quá thích hợp nhi! Nơi này như thế nào nhìn qua như thế giống bọn họ phía trước vừa mới rời đi cắm trại mà đâu?

Lôi Vũ cũng là càng chạy tâm càng lạnh..... Chỉ tới hẳn thấy được cái kia sơn động sau liền hoàn toàn trọn tròn mắt! Bọn họ rõ ràng là hướng thôn phương hướng đi, như thế nào sẽ vòng đi vòng lại lại về tới nơi này đâu?

"Không có khả năng! Chuyện này không có khả năng! Người mắt có thể làm lỗi, nhưng kim chỉ nam không thể làm lỗi a! Khẳng định là miêu thanh cùng mẽ hải minh không cho chúng ta rời đi! Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ nào!" Mao chí cường thấy như vậy một màn sau liền hoàn toàn hồng mắt, hẳn thậm chí quý gối tuyết địa thượng không ngừng đập đầu, muốn cho miêu thanh cùng mẽ hải minh buông tha chính mình.....

Lôi Vũ nhìn đến mao chí cường như vậy, hẳn trong lòng cuối cùng một đạo phòng tuyến cũng sụp đổ! Trước mắt trừ bỏ tuyệt vọng chính là tuyệt vọng..... Tựa như ba năm trước đây giống nhau!

Lôi Vũ nhớ rất rõ ràng, ngày đó buổi sáng mọi người đã đói không được! Thật sự nếu không ăn cơm liền thật sự sẽ bị sống sờ sờ đói chết. La

đào lại một lần đưa ra chính mình phía trước nói cái kia biện pháp, đó chính là ăn đã chết miêu thanh!

Lúc này đã không có phía trước như vậy nhiều phản đối thanh âm, trừ bỏ một người, đó chính là mẽ hải minh. Hắn là vô luận như thế nào cũng không tiếp thu được muốn dựa ăn luôn miêu thanh sống sót biện pháp này.....

Đói đỏ mắt la đào nhưng quân không được như thế nhiều, hắn một phen đẩy ra mẽ hải minh liền triền miêu thanh thi thể đi đến. Chính là mẽ hải minh lại vẫn là kiên trì không dứt lời kéo hắn, như vậy hai cái liền tư đánh lên!

Đại gia mắt thấy bọn họ hai cái càng đánh càng hung, liền sôi nổi đi lên tưởng đem bọn họ hai người kéo ra. Đã có thể ở bọn họ đem hai người kéo ra thời điểm, la đào đã đem trên người chủ thủ đâm vào mẽ hải minh ngực thượng.

Lôi Vũ tiến lên vừa thấy, mẽ hải minh hai mắt tròn tròn, một bộ chết không nhắm mắt biểu tình.

"Ta không phải cố ý, ta chỉ là muốn cho đại gia sống sót....." La đào nhìn đến mẽ hải minh đã chết, cũng là vẻ mặt hối hận nói.

Đúng vậy, hắn câu này đích xác xúc động mọi người tiếng lòng, bọn họ chỉ là muốn sống đi xuống..... Vì thế từ kia một khắc khởi, ở đây mọi người liền cùng nổi lên cái lời thề, hôm nay phát sinh sự tình đem vĩnh viễn trở thành bí mật, thẳng đến mọi người xuống mồ cũng không thể nói ra đi!

Kỳ thật kế tiếp phát sinh sự tình mới là những người này vĩnh viễn cũng không muốn nhắc tới sự tình, vì có thể sống sót, bọn họ ăn luôn miêu thanh trên người thịt.

Bởi vì nhiệt độ không khí quá thấp, địa biểu thổ đã đông lạnh thượng, nếu muốn đem mẽ hải minh cùng miêu thanh vùi lấp liền thành một nan đề. Cuối cùng vẫn là Diêu mẫn phát hiện trong sơn động thổ tầng là mềm,

thực dễ dàng đào khai, vì thế bọn họ liền đem sở hữu tội nghiệt chôn ở cái kia trong sơn động.....

Ba năm sau hôm nay, Lôi Vũ bọn họ mấy cái lâm vào đống dạng khốn cảnh, chính là bọn họ lại rất cuộc không có ba năm trước đây như vậy mãnh liệt cứu sống **.

"Chúng ta lần này đi không ra đi đi?" Chu nghiên dựa vào dưới tàng cây hữu khí vô lực nói.

Lôi Vũ xem một cái đã sớm tắt thở phương trên cùng mao chí cường nói: "Có lẽ khi chúng ta lại lần nữa bước lên con đường này thời điểm, cũng đã chú định kết cục như vậy..... Có lẽ là miêu thanh, mẽ hải minh cùng những cái đó đem sinh mệnh lưu tại nơi đây mọi người, bọn họ không hy vọng chúng ta liền như thế mang theo một thân tội nghiệt tồn tại....."

Năm thứ hai mùa xuân, hai gã đi bộ người yêu thích ở một cái hẻm lách trong sơn động phát hiện mấy thán trước lạc đường vài tên đi bộ người yêu thích di thể. Nghe nói này vài tên đi bộ người yêu thích là đột nhiên cùng đống hành lừa hữu tách ra, lúc ấy cùng đi đống đội ở địa phương suốt tìm tòi một vòng, lại không hề thu hoạch, cuối cùng chỉ có thể toàn đội đường về.

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Yêu Sai Người (Một)

Giang Thạc mấy ngày nay đặc biệt cao hứng, bởi vì hắn thu được một trương cao trung trường học cũ kỷ niệm ngày thành lập trường thiệp mời. Kỳ thật có thể thu được này trương thiệp mời vẫn là làm hắn (rất t ng) thế nhưng ngoại, bởi vì Giang Thạc cùng khác đống học không giống nhau, tuy rằng hắn ở chỗ này niệm hai năm rưỡi, nhưng hắn cũng không phải này sở cao trung tốt nghiệp, bởi vì hắn lúc ấy chính là cái gọi là "Thi đại học di dân".

Đó là Giang Thạc cao tam học kỳ 1 thời điểm, bởi vì hắn thành tích thật sự không lý tưởng, cha mẹ suy xét đến hắn lúc ấy phỏng chừng muốn chạy

cái tam bốn đầu khó. Vì thế bọn họ liền hao tổn tâm huyết liên hệ tới r ấ xa ở Tân Cương Thạch Hà tử cô cô, thác nàng đem Giang Thạc hộ khẩu chuyển tới nhà nàng danh nghĩa, r ấ mới làm Giang Thạc đi Tân Cương tham gia thi đại học.

Cha mẹ một mảnh khổ tâm còn xem như thành Giang Thạc, làm hẳn lấy tổng phân 425 thành tích thi đậu Hà Bắc mỗi đại học máy tính hệ, bốn năm tốt nghiệp đại học sau hẳn thành công trở thành một người "it nam".

Kỳ thật Giang Thạc đối chính mình thượng hai năm rưỡi cao trung vẫn là phi thường lưu luyện, bởi vì nơi đó có hẳn đã từng mỗi tình đầu thời gian.....

Kỷ niệm ngày thành lập trường (ngày r) tử đỉnh ở 8 nguyệt 27(ngày r), ngày đó vừa lúc cũng là kỳ nghỉ kết thúc phần giáo (ngày r). Trường học lãnh đạo nhóm dụng ý cũng là làm này đó đang ở chịu khổ tâm tâm học sinh nhóm nhìn một cái, này đó đã tốt nghiệp sư ca các sư tử hỗn như thế nào.

Giang Thạc từ cao tam năm ấy chuyển trường đi r ấ sau này, liền vẫn luôn không có h ấ quá quê quán. Tốt nghiệp sau hẳn liền đi Thượng Hải, tuy rằng hẳn vẫn luôn tưởng trở về nhìn xem, chính là bởi vì cha mẹ đã sớm không ở quê quán, cho nên hẳn vẫn luôn không có cơ hội trở về, lần này hẳn vừa lúc có thể sẵn cơ hội này ở quê quán nhiều chơi mấy ngày.

Đương Giang Thạc lại lần nữa đi vào này quen thuộc vườn trường khi, hẳn phát hiện nơi này thế nhưng không có cái gì thay đổi, bọn học sinh hiện tại ăn mặc giáo phục ra nhan sắc bất đồng ở ngoài, kiều dáng còn cùng bọn họ lúc ấy giống nhau thôi.

Đương nhiên trường học thô ((thao c o)c o) tràng biến mất, thay thế là nhan sắc diễm lệ plastic đường băng. Hôm nay hẳn cố ý trước tiên đi tới trong trường học, bởi vì hẳn tưởng hảo hảo ở ((thao c o)c o) trong sân chuyển vừa chuyển, hảo h ấ ức một chút chính mình ngây ngô mỗi tình đầu.

Nhắc tới Giang Thạc mỗi tình đầu, liền không thể không đề một chút chuyện xưa nữ chính. Nàng kêu Cố Tiểu Bạch, là lúc ấy trong trường học nổi danh hoa hậu giảng đường. Nàng cùng Giang Thạc (ái i) tình vẫn là ở cao nhị thời điểm bởi vì một lần anh hùng cứu mỹ nhân bắt đầu.

Đó là cao nhị học kỳ 1, Giang Thạc phát hiện có một cái diện mạo đi kèm mỹ nữ sinh chuyên tới bọn họ lớp học, tên gọi Cố Tiểu Bạch. Hôm nay giữa trưa, hắn giống ngày thường giống nhau đi phòng học đi học, chính là liền ở hắn trải qua ((thao c o)c o) tròng một góc khi, đột nhiên nghe được mấy nam sinh cười thực không có hảo ý.

Giang Thạc cũng chỉ là tò mò quay đầu lại nhìn thoáng qua, phát hiện nguyên lai là cao tam mấy cái nổi danh hư học sinh đang ở vây quanh tân chuyên tới Cố Tiểu nói vô ích cái gì. Giang Thạc xem nàng vẻ mặt xấu hổ và giận dữ, khẳng định là bị này mấy cái gia hỏa cấp chấn ở nơi này.

Dừng nhìn Giang Thạc học tập không có gì đặc biệt, chính là hắn thượng cao trung thời điểm nhưng tuyệt đối là cái hèn không tiếc. Cao một thời điểm liền dám một mình đấu cao tam học trưởng, lại còn có đánh thắng! Vì hắn đánh nhau sự tình bọn họ cha mẹ không thiếu hướng trường học chạy. Cũng may hắn có cái ở giáo ủy công tác thúc thúc, cho nên mỗi lần đánh nhau hắn cuối cùng đều lấy viết cái kiểm tra rồi sự.

Cứ như vậy trong trường học liền thật không ai dám cùng hắn tạc đâm, bởi vì đánh lại đánh không lại hắn, bị hắn đánh một đốn, hắn cũng liền viết cái kiểm tra đo lường trình độ. Này hướng nào đầu nhi tính đầu không thích hợp, cho nên dần dần hắn liền thành trong trường học một bá.

Chính là Giang Thạc có một chút hảo, chính là hắn cũng không khi dễ người. Chỉ cần người khác không tìm chuyện của hắn, hắn cũng cũng không tìm người khác sự! Nhưng hôm nay việc này hắn không thể mặc kệ, trước không nói này Cố Tiểu Bạch lớn lên đẹp hay không, rốt cuộc hai người hiện tại cũng là cùng lớp đồng học a!

Một cái nam sinh nhìn đến chính mình ban nữ sinh người làm ngoại ban khi dễ cũng không dám lên tiếng, kia không phải quá nạo sao?

Vì thế hẳn liền ba bước cũng làm hai bước đi ra phía trước, lớn tiếng nói: "Cố Tiểu bạch! Làm gì đâu? Chủ nhiệm lớp gọi người đó!"

Như hoạch đại xá Cố Tiểu bạch lập tức liền từ vài người trung tể ra tới, rồi mới một đường chạy chậm trở về phòng học. Kia mấy cái cao tam học sinh vẻ mặt khó chịu nhìn về phía Giang Thạc, mà khi bọn họ thấy rõ người đến là Giang Thạc khi, trong đó một cái sẽ nhỏ giọng nói: "Là cái này tiểu hỗn đản! Đi thôi đi thôi! Cùng hẳn giống nhau chúng ta không đáng"

Mấy cái cao tam học sinh tuy rằng trong lòng cực kỳ khó chịu, còn là mất hứng tản ra.

Giang Thạc hướng trên mặt đất phun ra một ngụm nước miếng nói: "Phế vật điếm tâm!" Rồi mới liền chuyển (thân sh n) trở về phòng học.

Buổi chiều đệ nhị tiết khóa tan học khi, trong ban đồng học đầu đến ((thao c o)c o) trong sân đi chơi. Giang Thạc cũng nhớ tới (thân sh n) đi ra ngoài hoạt động hoạt động, lúc này liền nghe (thân sh n) sau một thanh âm sợ hãi nói: "Giang Thạc....."

Giang Thạc quay đầu nhìn lại, nguyên lai là Cố Tiểu bạch đỏ lên mặt đứng ở chính mình (thân sh n) sau.

"Giang Thạc..... Vừa rồi..... Cảm ơn người." Cố Tiểu bạch thật vất vả nói ra một câu hoàn chỉnh nói sau liền chuyển (thân sh n) chạy đi ra ngoài.

Nhìn Cố Tiểu bạch chạy ra đi (thân sh n) ảnh, Giang Thạc đáy lòng dâng lên một loại dị dạng cảm giác, hiện tại ngẫm lại hẳn là chính là tình đầu sơ khai đi!

Lúc sau mỗi ngày đi học tan học, Giang Thạc đầu sẽ lấy bảo hộ Cố Tiểu bạch danh nghĩa cùng nàng cùng nhau đi. Cái này làm cho hảo chút mơ ước Cố Tiểu bạch mỹ mạo các nam sinh mỗi người đỏ mắt không được! Nhưng lại không thể nê hà.....

Thời gian đảo mắt liền đến cao tam học kỳ 1, hai người cảm tình đã thăng hoa đến một ngày không thấy như cách tam thu nông nổi. Chính là đột nhiên có một ngày, Giang Thạc cha mẹ cho hắn tuyên bố một cái thánh chỉ, đó chính là làm hắn đi xa ở Tân Cương cô cô gia thượng xong này cuối cùng nửa năm cao trung.

Giang Thạc trong lòng đương nhiên không muốn, hiện tại đi rồi Cố Tiểu Bạch làm sao bây giờ? Chính là cánh tay vặn bắt quá đỗi, này Tân Cương là không đi không được. Cuối cùng Giang Thạc liền cùng Cố Tiểu Bạch ước định, hai người nhất định phải thi đậu cùng sở đại học, như vậy liền có thể tiếp tục ở bên nhau.

Tuy rằng Giang Thạc đối hiện tại sinh hoạt địa phương có vô hạn quyền luyện, nhưng hắn vẫn là đăng thượng tây đi đoàn tàu, đi tới cái kia xa lạ thần bí Tân Cương.

Giang Thạc cô cô gia ở Tân Cương Thạch Hà tử thị, bởi vì nơi này là binh đoàn chuyên có, cho nên nơi này cũng không có hắn trong tưởng tượng như vậy khắp nơi đều có dân tộc Duy Ngô Nhĩ huynh đệ, phản chi đến người Hán tương đối nhiều.

Đương nhiên hắn chuyển tới kia sở cao trung vẫn là có không ít dân tộc thiếu số học sinh, chính là đại gia nói đầu là tiếng phổ thông, cái này làm cho Giang Thạc cũng không có cảm giác được này cùng quê quán có cái gì bất đồng, trừ bỏ không có Cố Tiểu Bạch.....

Hắn vừa đến Tân Cương kia mấy tháng, hắn cùng Cố Tiểu Bạch vẫn là liên hệ thực thường xuyên, sau tới theo thi đại học tới gần, bọn họ chỉ gian lại đột nhiên gián đoạn liên hệ. Đương nhiên này đối với Giang Thạc tới nói đã không sao cả, bởi vì bọn họ sớm đã ước định hảo muốn khảo nào một khu nhà đại học, cho nên hiện tại dư lại chính là vì có thể sớm (ngày r) nhìn thấy Cố Tiểu Bạch mà nỗ lực.

Thi đại học kết thúc sau, Giang Thạc vẫn luôn đầu tư cấp Cố Tiểu Bạch viết thư, chính là lại một phong hồi âm cũng không có, này khác hắn phi thường buồn rầu. Sau tới thành tích xuống dưới, hắn thật sự thi đậu cùng Cố Tiểu Bạch ước định đại học.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Yêu Sai Người (Nhị)

Đã có thể ở hấn về mặt hưng phấn đuổi tới đại học tân sinh báo danh chỗ khi, lại phát hiện căn bản không có Cố Tiểu bạch tên.....

Chẳng lẽ là nàng không thi đậu? Vì có thể hiểu biết đến Cố Tiểu bạch tình huống hiện tại, Giang Thạc liền thác lúc ấy còn ở quê quán cha mẹ, làm cho bọn họ giúp đỡ hỏi thăm một chút Cố Tiểu bạch khảo đến nào sở đại học. Chính là không nghĩ tới cha mẹ lại lời nói lập loè, này phản đến làm Giang Thạc tâm sinh nghi lự.

Cuối cùng ở hấn luôn mãi truy vấn hạ mới biết được, nguyên lai Cố Tiểu bạch ở Giang Thạc đi lúc sau liền cùng một cái khác nam sinh hảo, cho nên mới vẫn luôn không có liên hệ hấn. Lão ba càng là tận tình khuyên bảo khuyên Giang Thạc hảo hảo niệm thư, chờ sau này tốt nghiệp, cái dạng gì bạn gái tìm không thấy?

Cái này đã kích chọi đối Giang Thạc tới nói có điểm đại, đại học bốn năm lãng nhè là một cái nữ sắc cũng không gờn. Hấn cũng từng hận quá Cố Tiểu bạch, chính là theo tuổi từng trưởng, hấn cũng chậm rãi tưởng khai. Rốt cuộc lúc ấy tất cả mọi người đều tiêu, như thế nào khả năng bởi vì một cái hứa hẹn liền cả đời tương đầu đầu?

Cho nên từ kia sau này, cha mẹ hấn ở hấn trước mặt liền không còn có nhắc tới quá Cố Tiểu bạch người này. Ngay cả sau tới cùng hấn liên hệ thượng mấy cái cao trung thời kỳ bạn bè tốt cũng không có người ở trước mặt hấn quá người này.

Nhưng càng không đề cập tới, Cố Tiểu bạch ở Giang Thạc trong lòng ấn tượng liền càng sâu. Hiện tại có cơ hội tái kiến một mặt, Giang Thạc như thế nào có thể không kích động đầu? Chính là lại kích động kia cũng là ở trong lòng, mặt ngoài hấn vẫn là một bộ vân đạm phong khinh bộ dáng.

Giang Thạc hôm nay cố ý tới sớm một ít, cho nên sân thể dục thượng còn không có cái gì người tới, chỉ có mấy cái tính trẻ con cao trung sinh chính bố trí cửa đăng ký chỗ.

Bọn họ nhìn đến Giang Thạc liền cười hướng hắn vẫy tay nói: "Học trưởng, người tới cũng thật sớm, mau đến nơi đây tới đăng ký....."

Giang Thạc chậm rãi đi qua vừa thấy, nơi này làm cùng tân sinh đăng ký giống nhau, muốn đi lên tên họ, tuổi, lớp cùng kỹ càng tỉ mỉ địa chỉ. Vì thế hắn khó hiểu hỏi: "Còn muốn đi lên địa chỉ?"

Một cái cao tam nữ học sinh đẩy mặt ửng đỏ nói: "Bởi vì lúc sau sẽ có kỷ niệm ngày thành lập trường hoạt động đĩa CD gửi cho các người, cho nên yêu cầu người địa chỉ."

Giang Thạc gật gật đầu không hỏi lại khác, đã có thể ở hắn cúi đầu viết địa chỉ thời điểm, đột nhiên nghe được thân có cái nam nhân ở kê chính mình: "Giang Thạc? Người tới nhưng đủ sớm a!"

Giang Thạc quay đầu nhìn lại, lại là chính mình cao trung bạn bè tốt thường tới! Vì thế hắn liền cười lớn cùng thường tới cái nhiệt tình ôm.....

"Tiểu tử thú, mấy năm nay hỗn như thế nào?" Giang Thạc vừa nói vừa không nhẹ không nặng cho thường tới đầu vai một quyên.

Thường tới xoa xoa tay nói: "Không được không được, ta hỗn nhưng không bằng người, người đầu chạy Đại Thượng Hải đi! Ta cùng người nói, vừa mới bắt đầu nhận được thiệp mời khi ta đầu ngược ngược tới, nếu không phải tưởng có thể tái kiến thấy lão đồng học, ta cũng thật không mặt mũi tới nơi này rêu rao!"

Giang Thạc cười cười nói: "Xem người nói, còn Đại Thượng Hải! Lời nói thật cùng người nói đi, ta hiện tại đầu hối hận đi Thượng Hải, bên kia thật là quá khó lẫn lộn, sớm biết rằng còn không bằng lưu tại quê quán, không chuẩn lúc này đã sớm lão bà hài tử nhiệt đầu giường đất đâu? Người hiện tại như thế nào? Kết hôn đi?"

Thường tới gãi gãi đầu nói: "Năm trước kết, tức phụ hiện tại đã 6 tháng!"

Giang Thạc vừa nghe lại cho thường tới một quy ền nói: "Hành a! Người cũng thật không đủ ý tứ, kết hôn ầu không cho ta biết một tiếng!"

"Kia không phải biết người vôi sao!" Thường tới lời nói lập loè nói.

"Đúng r ấ, hỏi người chuyện này, người g ần nhất có hay không Cố Tiểu bạch tin tức?" Giang Thạc không hảo ý đi lên li ền hỏi chuyện của nàng, hàn huyên vài câu rốt cuộc nhin không được hỏi ra hẳn nhất muốn hỏi sự tình.

Nhưng không nghĩ tới thường tới đột nhiên sắc mặt biến thực cổ quái nói: "Nàng..... Cái kia..... Người, người như thế nào nhớ tới hỏi nàng?"

Giang Thạc vừa định trả lời, lại đột nhiên cảm giác chính mình bả vai tr ần xuống, quay ầu nhìn lại phát hiện là một cái khác bạn bè tốt Thẩm siêu! Ba người vui cười nói vài câu, tựa h ồ li ền đem vừa r ấ muốn hỏi sự cấp xóa đi qua.

Mà thường tới biểu tình rõ ràng là thờ dài nhẹ nhõm một hơi bộ dáng.....

Lúc này sân thể dục người trên d ần d ần nhi ều lên, càng ngày càng nhi ều lão ờng học xuất hiện ở Giang Thạc trước mặt, chính là lại chậm chạp không thấy cái kia hẳn trong lòng nhất tưởng niệm nhân nhi.

Lúc này một chiếc màu đen Cayenne thực rêu rao ngừng ở trường học công lớn, lập tức li ền hấp dẫn không ít người hâm mộ ánh mắt. Chỉ thấy một cái dáng người hơi béo nam nhân xuống xe, r ấ mới khí định th ần nhàn hướng đi ăng ký chỗ.

Giang Thạc xem người này tuổi cùng chính mình không sai biệt lắm ại, chính là hẳn suy nghĩ nửa ngày cũng không nghĩ lên cùng chính mình một lần ờng học trung có như thế một vị thổ hào.

"Tiểu tử này là ai? Cũng là chúng ta lần này?" Giang Thạc nghi hoặc hỏi thường tới.

Liền nghe thường tới "Hừ" một tiếng nói: "Hắn người đầu đã quên? Chúng ta kia giới kia mấy cái học lại sinh, nhớ tới không?"

Giang Thạc một phách đầu nói: "Nga! Nghĩ tới!"

Hắn nhớ rõ gia hỏa này kêu trương tử hạo, năm đó đỗ Cố Tiếu bạch vài người trung liền có hắn nhất hào. Lúc ấy trong ban cầm vào tới mấy cái thượng một lần học lại sinh, trương tử hạo chính là bọn họ lão đại.

Lúc này mặt khác hai chiếc xe cũng ngừng ở cổng lớn trước, từ phía trên nhảy xuống mấy cái quần áo ngắn nắp nam nhân, bọn họ vừa nói vừa cười đi hướng trương tử hạo. Lần này không cần thường tới nhắc nhở, này mấy cái bất chính là trương tử hạo năm đó tùy tùng sao?

Trung gian tối cao nhất tráng kêu tiêu vĩ, hắn sau lưng cái kia gậy không kéo kiêu một thuyền, Giang Thạc nhớ rõ bọn họ hai cái năm đó cùng trương tử hạo quan hệ tốt nhất!

Bên cạnh Thâm siêu nhìn đến này vài người liền oán hận nói: "Đầu năm nay chỉ cần có tiền, súc sinh cũng có thể sinh một lần nữa làm người!"

Thường tới nghe vội lôi kéo Thâm siêu quần áo ý bảo hắn không cần nói nữa, Thâm siêu sắc mặt cổ quái nhìn Giang Thạc liếc mắt một cái, liền không hề nói cái gì. Mà Giang Thạc bởi vì còn ở trong đám người sư tử đầu Cố Tiếu bạch thân ảnh, cho nên căn bản không có chú ý tới thường tới cùng Thâm siêu khác thường.

"Kia hai vị học trưởng, lại đây đăng ký địa chỉ!" Một người nữ sinh hướng thường tới cùng Thâm siêu nhiệt tình vẫy vẫy tay.

Giang Thạc cười đẩy bọn họ hai cái một phen nói: "Mau đi đi! Hai vị học trưởng!" Nói xong chính hắn thì tại người này đàn ở qua lại chuyển động, nhìn xem có thể hay không nhìn thấy Cố Tiếu bạch.

"Giang Thạc! Nghe nói người tại Thượng Hải hẳn không tở!" Một thanh âm đặc ý dào dạt nói.

Giang Thạc tuy rằng không có lập tức quay đầu lại, chính là nghe thanh âm hẳn đã biết là ai ở kêu hẳn. Vì thế hẳn quay đầu lại cười nói: "Ta? Ta không được, hỗn ở hảo cũng là cho người khác làm công, sao có thể cùng Trương tổng người so đâu?"

Trương tử hạo vẻ mặt khinh miệt nói: "Này đến cũng là, bất quá người yên tâm, nếu người ngày nào đó tại Thượng Hải hỗn không nổi nữa, liền trở về tìm ta, ta khẳng định sẽ không bạc đãi người!"

Giang Thạc không lại nhiều cùng hẳn vô nghĩa, chỉ là đạm đạm cười, liền xoay người rời đi.

Đã có thể ở Giang Thạc vừa định tìm cái không ai địa phương nghĩ một hồi hít thở không khí khi, liền nghe một cái ôn nhu thanh âm ở cách đó không xa vang lên: "Giang Thạc?"

Giang Thạc nghe xong trong lòng vui vẻ, vội quay đầu lại nhìn lại, chỉ thấy cái kia chính mình ngày đêm mơ tưởng nữ nhân, chính bản thân một thân màu trắng váy liền áo, vẻ mặt ý cười đứng ở một cây lão dưới tàng cây.

Chương 05 Cái Chuyện Xưa Yêu Sai Người (Tam)

Giang Thạc đã từng vô số ảo tưởng tái kiến Cố Tiểu bạch tình cảnh, hôm nay vừa thấy, giống như là ở trong mộng giống nhau.....

Hẳn trong lòng nhịn không được một trận nhộn nhạo, loại cảm giác này hẳn đã thật nhiều năm chưa từng có. Lúc trước Cố Tiểu bạch ruộng bỏ bọn họ lời thề sau, Giang Thạc liền vẫn luôn không thể lại tiếp thu mặt khác nữ nhân ái mộ, hoặc là nói không còn có một nữ nhân có thể làm hẳn Giang Thạc động tâm.

Hôm nay tái kiến Cố Tiểu bạch, Giang Thạc rốt cuộc minh bạch chính mình mấy năm nay chờ đợi quá đáng giá, nàng vẫn là như vậy xinh đẹp, tựa hồ thời gian ở nàng trên mặt không có lưu lại bất luận cái gì dấu vết, nàng lại vẫn như cao tam năm ấy giống nhau thanh xuân xinh đẹp.

"Tiểu bạch..... Ta tìm người đã lâu."

"Ta biết, cho nên ta tới tìm người....."

Tuy rằng chỉ là đơn giản hai câu lời nói, lại nói ra hai người đối lẫn nhau tưởng niệm.

"Năm đó sự..... Người còn trách ta sao?" Cố Tiểu bạch sâu kín nói.

Giang Thạc đăm đăm cười nói: "Năm đó chúng ta đều còn trẻ, có rất nhiều sự cũng không phải người ta có thể tả hữu, tựa như ta cần thiết muốn đi Tân Cương tham gia thi đại học giống nhau, nếu có thể lựa chọn ta khẳng định là sẽ không đi."

Cố Tiểu bạch thở dài nói: "Nhưng dù sao cũng là ta không có thực hiện lời hứa, người trách ta cũng là hẳn là."

Giang Thạc đem đôi tay nhẹ nhàng đặt ở Cố Tiểu bạch đầu vai, rồi mới bình tĩnh nhìn nàng nói: "Quá khứ khiến cho hẳn qua đi đi! Năm đó cũng trách ta đi Tân Cương, nếu ta không rời đi, kia hết thủy liền đều sẽ không đã xảy ra, không phải sao? Cho nên chúng ta ai cũng không cần rối rắm đi qua!"

Cố Tiểu mặt trắng sắc có chút tái nhợt, chính là nàng vẫn là mỉm cười gật gật đầu nói: "Hảo, có người những lời này ta liền an tâm rồi. Người..... Hiện tại quá hảo sao?"

Giang Thạc cười cười nói: "Ta hiện tại tại Thượng Hải một nhà ngoại xí làm phần mềm nghiên cứu phát minh, đãi ngộ cũng không tệ lắm, cha mẹ ta cũng đều nhận được Thượng Hải đi, chỉ là bọn hẳn vẫn luôn thúc giục ta tìm cái nữ nhân thành gia. Chính là....." Nói tới đây Giang Thạc cho đã mất tâm tình nhìn về phía Cố Tiểu bạch.

Cố Tiểu mặt trắng đỏ lên nói: "Chính là cái gì a? Chẳng lẽ người hiện tại vẫn là độc thân?"

"Ân, trong lòng ta vẫn luôn phóng không đ ồng nhất cá nhân." Giang Thạc về mặt thành khẩn nói.

"Đ ồng gốc....." Cố Tiểu bạch nhỏ giọng nói th ần.

Hai người cứ như vậy yên lặng đi ở trường học cũ sân thể dục thượng, tuy rằng lẫn nhau trong lòng có thiên ngôn vạn ngữ muốn cùng đối phương giảng, chính là lời nói đến bên miệng r ồi lại nói không nên lời. Cuối cùng vẫn là Cố Tiểu bạch đánh vỡ cái này cục diện bế tắc nói: "Người lần này trở về đ ể đ ể mấy ngày?"

"Một vòng đi! Ta cùng công ty thỉnh một vòng nghỉ đ ồng." Giang Thạc ăn ngay nói thật nói.

Cố Tiểu bạch nghĩ nghĩ nói: "Vậy người trụ làm sao? Ta nghe nói nhà người phòng ở sớm bán!"

Giang Thạc gật gật đ ầu nói: "Này người không cần lo lắng, tuy nói phòng ở là sớm bán, nhưng ta thúc thúc còn ở nơi này a, ta mấy ngày nay trụ nhà bọn họ. Người đ ầu? Người hiện tại như thế nào? Có hay không bạn trai?"

Cố Tiểu bạch biểu tình cứng lại, r ồi mới đ ạm nhiên nói: "Kỳ thật có chút thời đ ể đ ể nếu tìm không thấy một cái yêu nhau người, chính mình một người sinh hoạt cũng khá tốt."

Giang Thạc nghe xong trong lòng chấn đ ộng, Cố Tiểu bạch lời này ý tứ không phải nói rõ nói chính mình còn đ ộc thân sao? Vì thế h ắn lập tức mỹ tư tư nói: "Kia lưu cái liên hệ phương thức b ả i, chúng ta thấy một mặt cũng không đ ể d ằng!"

Cố Tiểu bạch hướng h ắn đi ền mỹ cười nói: "Hành a, người thêm ta một cái số WeChat đi!"

Lúc này nàng đ ột nhiên như là nhớ tới cái gì giống nhau, xoay người li ền hướng khu dạy học đi, vừa đi vừa nói chuyện, người hiện tại l ắc l ắc

phụ cận người, trước hơn nữa ta, ta còn có chút việc, một hồi liền thêm người!

Giang Thạc thật sự ngưng ngưng không cho nhân gia đi, vì thế liền vội lấy ra di động điều một chút phụ cận người, quả nhiên phát hiện Cố Tiểu bạch đang ở bên trong, vì thế hẳn liền vui vẻ tặng thêm nàng vì bạn tốt.

Nhìn Cố Tiểu bạch đi xa bóng dáng, Giang Thạc trong lòng nhiều ít có chút buồn bã mất mát, cũng không muốn cái số di động, nếu nàng không hơn nữa chính mình nên làm sao bây giờ đâu? Đang ở hẳn ảo não thời điểm, đột nhiên nhớ tới đăng ký chỗ khẳng định có nàng điện thoại cùng địa chỉ, vì thế Giang Thạc liền mau chân đi hướng đăng ký chỗ.....

Dương hẳn đi vào đăng ký chỗ khi, thế nhưng gặp được lúc trước dạy hẳn toán học lão sư Triệu mai. "Triệu lão sư? Ngài hiện tại thân thể như thế nào?"

Triệu lão sư ngẩng đầu nhìn nửa ngày, mới cười nói: "Này không phải Giang Thạc sao? Các người này giới biến hóa thật đại, một đám ta đều mau nhận không ra!"

Giang Thạc có chút ngưng ngưng gãi gãi đầu nói: "Ngài hiện tại còn ở mang cao tam tốt nghiệp ban sao?"

Triệu lão sư gật gật đầu nói: "Đúng vậy, vẫn là mang tốt nghiệp ban, bất quá cũng mang không được mấy ngày rồi, sang năm sáu tháng cuối năm ta liền phải về hưu."

"Ngài đều phải về hưu? Thời gian quá thật là nhanh....." Giang Thạc cảm khái nói.

Lúc này Giang Thạc liền tùy tay cầm lấy trên bàn đăng ký biểu, muốn tìm một chút Cố Tiểu bạch điện thoại, chính là tìm kiếm nửa ngày lại không tìm được, chẳng lẽ nàng còn không có đăng ký đâu?

Nghĩ đến đây hẳn liền làm bộ lơ đãng hỏi Triệu mai, "Triệu lão sư, chúng ta này giới học sinh tất cả đều thành sao?"

Triệu mai nghe xong thực khảng định nói: "Đương nhiên, danh sách đầu là ta nghĩ, chỉ là không biết có hay không người thu được thiệp mời lại không có tới....."

"Cũng có cái này khả năng, rốt cuộc chúng ta hiện tại đầu có từng người sinh sống, thật không thể tới kia cũng khảng định là có chuyện tới không thành." Giang Thạc nói.

Triệu mai như suy tư gì gật gật đầu, tiếp theo nàng lại đối Giang Thạc nói: "Đúng rồi, một hồi ở đại hội nghị thất có tiệc tối, nhớ rõ tới xem!"

Giang Thạc cười nói, "Hảo!"

Cáo biệt Triệu lão sư sau, Giang Thạc một mình một cái đi trở về khu dạy học. Gần nhất tưởng nhớ lại một chút chính mình năm đó đi học phòng học, thứ hai là muốn nhìn một chút có thể hay không gặp được Cố Tiểu bạch.

"Leng keng....." Giang Thạc di động vang lên.

Hắn lấy ra tới vừa thấy, nguyên lai là Cố Tiểu bạch hơn nữa hắn WeChat, lại còn có cho hắn để lại ngôn: "Giang Thạc, ta có chuyện phải đi trước, chúng ta hôm nào lại liên hệ....."

Giang Thạc trong lòng một trận tiếc nuối, chính là nghĩ lại tưởng tượng, dù sao người đầu hơn nữa, gặp lại cũng là chuyện sớm hay muộn. Hiện tại Cố Tiểu bạch vừa đi, hắn cũng không có tâm tư đi xem cái gì kỷ niệm ngày thành lập trường tiệc tối, vì thế Giang Thạc liền xoay người ra trường học hướng thúc thúc gia đi đến.

Đêm khuya 12 điểm, một chiếc màu đen Cayenne chạy nhanh ở yên tĩnh đường cái thượng, trong xe trưng tử hạo chính nghe âm nhạc hử tiểu khúc. Hắn hôm nay đi tham gia kỷ niệm ngày thành lập trường sau trở về trong lòng rất tốt, đặc biệt là nhìn đến những cái đó năm đó so với chính mình cường người hiện tại hỗn tất cả đầu không bằng chính mình, trong lòng miễn bàn nhiều sáng!

Lúc này một trận chuông điện thoại tiếng vang lên, hắn giơ tay click mở xe tái điện thoại: "Uy, tìm ai?"

"Hạo tử là ta, như thế nào, hôm nay kỷ niệm ngày thành lập trường có hay không ý tứ?" Một cái giọng nói tiêm tể nam nhân nói.

"Thái cường? Tiểu tử ngươi hôm nay như thế nào không trở về?" Trương tử hạo nói.

Thái cường âm ừ nửa ngày nói: "Ta..... Cái kia..... Không phải, không phải có việc sao, cho nên liên không h ồi thành."

Trương tử hạo hừ một tiếng nói: "Có cái rắc sự, ta xem ngươi chính là sợ hãi không dám trở về! Ta đầu nói, năm đó sự tình đã sớm không có việc gì, ngươi xem ngươi kia suy hình dáng! Đã bao nhiêu năm còn sợ hãi?"

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Yêu Sai Ngươi (Bốn)

Thái cường cười khan vài tiếng nói: "Ta và ngươi có thể so sánh sao? Ta nhưng không có ngươi như vậy lợi hại lão tử. Năm đó nếu không phải ta tuổi tiểu, phỏng chừng đã sớm phán!"

Hai cái chính liêu hăng say nhi, đột nhiên một cái bóng trắng từ xa ti ền hiện lên, trương tử hạo một cái phanh gấp ngừng lại, chính là hắn vẫn là cảm giác giống như đụng vào cái gì đ ồ vật.....

Trương tử hạo vội cúp Thái cường điện thoại, rồi mới có chút chột dạ đi xuống xe, mà khi hắn đến xa ti ền xem xét khi lại phát hiện cái gì cũng không có. Chính là vừa rồi rõ ràng như là đụng vào cái gì a? Hắn lại về mặt nghi hoặc vây quanh xe xoay hai vòng sau mới an tâm lên xe.

Tà môn lập! Vừa rồi chẳng lẽ là chính mình hoa mắt? Trương tử hạo trong lòng thầm nghĩ. Tuy rằng hắn trong lòng như thế tưởng, còn là bản năng đem tốc độ xe hàng xuống dưới. Lúc này phía trước bị hắn vượt qua mấy chiếc xe bay nhanh từ hắn xe bên bay vọt qua đi.....

Chói mắt ánh đèn một lần lại một lần từ hậu phương bắn về phía sau coi kính thượng, hoảng trương tử hạo hoa cả mắt. Hấn tức giận mắng một câu phở sau, liền phát động xe đuổi theo.

Đã có thể ở hấn tăng lớn chân ga chuẩn bị đuổi theo trước cái kia mấy cái hoảng hấn nhị hóa khi, lại đột nhiên từ sau coi kính nhìn đến xe sau tòa ng ỡ một nữ nhân! Trương tử hạo trong lòng hoảng hốt, xe liền trượt nhằm phía nền đường phía dưới.

Bất quá còn hảo trương tử hạo là tài xế già, hấn vừa thấy xe liền phải lao ra đường cái, liền mãnh đánh tay lái, lúc này mới làm xe lại về tới nguyên lai quỹ đạo thượng.

Nhưng lúc này hấn đã kinh ra một thân mồ hôi lạnh, vừa rồi thật là quá nguy hiểm, thiếu chút nữa liền xe hủy người vong!

Trương tử hạo cái thứ nhất phản ứng là vừa mới hấn xuống xe xem xét thời điểm có người lên xe, nghĩ đến đây hấn đem xe ngừng ở ven đường, rồi mới từ chỗ ng ỡ phía dưới lấy ra một cây ném côn hung hăng tri ều xe sau tòa đánh qua đi.

Kết quả vung lên dưới lại phát hiện sau tòa thượng cái gì người cũng không có! Chính là hấn vừa rồi thật sự nhìn đến mặt sau ng ỡ một nữ nhân.....

Đang ở hấn trong lòng phát mao thời điểm, đột nhiên một trận vội vàng di động tiếng chuông vang lên! Dọa trương tử hạo thiếu chút nữa không từ xe thượng nhảy đi xuống. Hấn phi thường khó chịu tiếp lên điện thoại nói: "Tìm ai?"

"Lão đ ồng học, mấy năm nay quá nhưng hảo đi?" Một nữ nhân ở trong điện thoại ôn nhu nói.

Trương tử hạo cảm giác thanh âm này có chút quen tai, lại nhất thời nhớ không nổi vị nào nữ đ ồng học. "Người là....."

"Như thế nào? Ta thanh âm người đầu nghe không hiểu? Hai ta cũng không phải là giống nhau quan hệ người đầu có thể quên, người thật đúng là quý nhân hay quên sự a!" Nữ nhân thanh âm u oán nói.

Chính là trương tử hạo thật liền nhớ không nổi là chính mình cái nào nữ đồng học sẽ có như thế dễ nghe thanh âm, nhưng thanh âm này lại như thế quen tai..... Đột nhiên, trương tử hạo trong lòng một cái giật mình, thanh âm này không phải là nàng đi? Không có khả năng! Ngày đêm hôm khuya khoắc nhưng đừng cho chính mình ngột ngạt.

Nữ nhân nghe trương tử hạo nửa ngày không lên tiếng, liền khanh khách cười một tiếng nói: "Có phải hay không nghĩ tới? Kỳ thật năm đó nhà các người có tiển có thể, muốn đuổi theo ta liền nói a! Hà tất muốn hại ta tánh mạng đâu!" Nữ nhân nói nói thanh âm liền thay đổi đi đâu, phảng phất là địa ngục trở về ác quỷ giống nhau.....

Trương tử hạo dọa một chút liền cúp điện thoại, rồi mới chạy nhanh khởi động xe, hấn một phút đồng hồ cũng không nghĩ ở lưu tại cái này quý địa phương. Ai ngờ hấn hoảng loạn trung từ nay về sau coi kính vừa thấy, phát hiện sau tòa thượng thành linh ngỗ một cái phi đầu tán phát nữ nhân.

"Người..... Người....." Trương tử hạo cảm giác da đầu tê rần, thế nhưng nói không nên lời một câu hoàn chỉnh nói tới.

Chỉ thấy nữ nhân kia trên người màu trắng váy liền áo sớm đã bị huyết nhiễm hồng, "Lão đồng học, ta xinh đẹp sao? Người năm đó không phải yêu nhất xem ta gương mặt này sao?" Nữ nhân nói xong liền đem cổ đuổi tới rồi hàng phía trước ghé dựa thượng.

Trương tử hạo lúc này đã sớm dọa tam hồn ném bảy phách, một chân đem chân ga trở thành phanh lại dẫm đi xuống.....

Giang Thạc buổi tối trở lại thúc thúc gia sau liền vẫn luôn thất thần. Thúc thúc xem hấn từ trường học trở về sau này liền cùng ném hồn giống nhau, liền hỏi hấn ở trường học phát sinh cái gì sự?

Hắn cười cười nói: "Lại không phải năm đó đi học thời điểm, có thể phát sinh cái gì sự a, chẳng qua hôm nay ở trường học thời điểm có chút cảm khái thôi, thời gian thứ này lưu thật là nhanh, vừa lo lắng chúng ta liền trưởng thành!"

Thúc thúc cũng cười ha ha nói: "Cũng không phải là! Nhớ rõ ta năm đó động bất động liền phải dẫn theo đồ vật đi các người hiệu trưởng gia, vì người đánh nhau chuyện này chùi đấy!"

Thúc rất hai vừa nói vừa cười cho tới đã khuya, liền ở Giang Thạc chuẩn bị trở về phòng ngủ thời điểm, lại nghe tới tay cơ đột nhiên vang lên một chút. Giang Thạc biết đây là có người ở WeChat thượng cho hắn gửi tin tức, hắn trong lòng căng thẳng, nghĩ thầm có thể hay không là Cố Tiêu bạch đâu?

Vì thế hắn click mở WeChat vừa thấy, quả nhiên là Cố Tiêu đầu bạc tới tin tức: "Ngủ rồi sao?"

Giang Thạc lập tức hưng phấn trở về một câu, "Còn không có....."

Một lát sau Cố Tiêu bạch trở về một cái nói: "Ngày mai người có rảnh sao? Hôm nay có việc ta trước tiên đi rồi, cho nên muốn ngày mai lại đi trường học chuyển vừa chuyển."

"Có rảnh! Đương nhiên là có không! Kia ngày mai buổi sáng 10 điểm, chúng ta trường học cửa thấy?"

"Hảo, không gặp không về....."

"Ân, nói tốt, không gặp không về!"

Giang Thạc buông điện thoại sau trong lòng một trận kích động, tưởng tượng đến ngày mai liền lại có thể nhìn thấy Cố Tiêu trắng, lại có chút hưng phấn ngủ không yên.

Ngày hôm sau buổi sáng 10 điểm, Giang Thạc khí phách hăng hái đi tới trường học cửa. Nhưng đợi nửa ngày lại không thấy Cố Tiêu bạch thân

ảnh, đang ở hần nôn nóng chờ đợi thời điểm liền nhận được Cố Tiểu bạch tin tức, nguyên lai nàng đã sớm tới rồi, hiện tại đã vào khu dạy học.

Giang Thạc vội vàng cũng tưởng đi vào tìm Cố Tiểu bạch, lại bị trông cửa bảo an cấp ngăn cản.

"Ai! Người tìm ai a? Trường học không thể tùy tiện vào!" Bảo an vẻ mặt bất thiện nói.

Giang Thạc đầu tiên là sửng sốt, rồi mới liền khách khí nói: "Nga, người hảo, ta là cái này trường học tốt nghiệp, ngày hôm qua ta còn tới tham gia kỷ niệm ngày thành lập trường đâu?"

Bảo an vừa nghe liền đem đầu lay động nói: "Ngày hôm qua là kỷ niệm ngày thành lập trường mở ra ngày, vốn dĩ liền có thể tùy tiện vào, hôm nay không được!"

Giang Thạc nghe xong liền nói: "Bảo an đại ca, ta đây đi trong trường học tìm người được chưa? Ta một cái lão đồng học mới vừa đi vào."

Không nghĩ tới như thế vừa nói cái kia bảo an càng không vui! "Không có khả năng, hôm nay buổi sáng trừ bỏ bốn giáo lão sư ta một cái đầu không có bỏ vào đi qua!"

Cái này Giang Thạc thật có chút sốt ruột? Hần không nghĩ tới cái này bảo an như thế không thông tình đạt lý. Cuối cùng thật sự không chịu, hần liền đem Triệu lão sư dọn ra tới.

"Kia nhìn xem sư phụ của ta tổng được rồi đi? Nàng họ Triệu, kêu Triệu mai, là giáo toán học, nàng năm nay mang chính là tốt nghiệp ban."

Bảo an vừa nghe Giang Thạc nói muốn tìm Triệu Mai lão sư liền vẻ mặt nghiêm lại, rồi mới nhỏ giọng nói: "Người tìm Triệu mai Triệu lão sư?"

Giang Thạc điềm điềm nói: "A, đúng vậy! Ta là nàng năm đó mang quá học sinh. Hiện tại có thể đi vào đi?"

Bảo an sắc mặt khó coi nói: "Tiểu tử, ngươi khẳng định là mới trở về nơi này không mới vừa mấy ngày đi?"

Giang Thạc vẻ mặt mờ mịt nói: "Đúng vậy! Xảy ra chuyện gì?"

Chương 05 Cái Chuyện Xưa Yêu Sai Người (Năm)

Bảo an thở dài, rồi mới xoay người lấy ra một cái xuất nhập đăng ký biểu nói: "Xem ở ngươi là tới tìm Triệu lão sư phân thưởng ta có thể cho ngươi đi vào đi đạo, chính là Triệu lão sư ngươi thật là thấy không trừ."

Giang Thạc nghe cái kia bảo an như thế vừa nói, liền khó hiểu hỏi: "Vì cái gì?"

Bảo an nhìn thoáng qua nơi xa khu dạy học nói: "Tháng trước 5 hào, Triệu lão sư buổi tối lưu tại trong văn phòng cấp học sinh ấn bài thi, kết quả đột phát bệnh tim. Chính là lúc ấy cái kia khu dạy học liền nàg một người, cho nên không có thể đúng lúc phát hiện. Chờ ngày hôm sau buổi sáng mặt khác lão sư tới sau này mới phát hiện, Triệu lão sư đã lạnh....."

"Cái gì? Người nói chính là Triệu Mai lão sư? Cái kia vẫn luôn mang tốt nghiệp ban giáo toán học Triệu lão sư?"

"Không sai được, chúng ta cái này trường học tổng cộng liền hai cái họ Triệu lão sư, một cái là nam, vẫn là giáo thể dục, ngươi nói ta như thế nào có thể liền đâu?" Bảo an khẳng định nói.

Nhưng Giang Thạc quả thực không thể tin tưởng chính mình lỗ tai, Triệu lão sư tháng trước liền đã chết? Kia chính mình ngày hôm qua thấy cái kia Triệu lão sư lại là ai? Chẳng lẽ là chính mình nhớ liền người danh, gọi sai lão sư? Chính là nàg lúc ấy cũng chưa nói chính mình không phải Triệu mai a!

Bảo an xem Giang Thạc sắc mặt khó coi, liền vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: "Được, xem ở ngươi là tới xem Triệu lão sư phân thưởng, ngươi đăng ký một chút liền vào xem đi."

Ra phòng an ninh Giang Thạc vẫn là có chút không phục hồi tinh thần lại, Triệu lão sư đã chết? Vì xác minh chính mình ngày hôm qua gặp được chính là cái ô long sự kiện, hấn quyết định đi trước cao tam trong văn phòng tìm xem xem.

Kết quả đương hấn đi vào cao tam tổ văn phòng vừa thấy, quả nhiên không có chính mình nhận thức lão sư. Lúc này một người tuổi trẻ nữ lão sư tiến lên dò hỏi Giang Thạc: "Người tìm ai?"

"Ta muốn tìm hiện tại mang tốt nghiệp ban lão sư." Giang Thạc nói.

Nữ lão sư nhún nhún vai nói: "Hiện tại cao tam tổ có 4 cái ban, người tìm cái nào ban chủ nhiệm lớp đâu?"

Giang Thạc nghĩ nghĩ nói: "Ta muốn tìm một vị 50 hơn tuổi nữ lão sư, là giáo toán học."

Không nghĩ tới nữ lão sư vẻ mặt khó xử nói: "Ngượng ngùng, chúng ta cao tam ban tổ chủ nhiệm lớp trừ bỏ ta dư lại ba cái đều là nam lão sư."

"Tiểu Lưu, hấn nói có phải hay không Triệu lão sư a?" Lúc này trong văn phòng một cái nam lão sư hảo tâm nhắc nhở.

Cái kia nữ lão sư vừa nghe liền sắc mặt cổ quái nói: "Đúng vậy, chúng ta nơi này phía trước đích xác có vị 50 hơn tuổi giáo viên già, chính là hơn một tháng trước nàng nhân bệnh qua đời, nàng kêu Triệu mai, người tìm có phải hay không nàng a?"

Giang Thạc cũng không biết nên nói là còn có phải hay không, do dự nửa ngày mới nói: "Xin hỏi các người nơi này có hay không Triệu lão sư ảnh chụp?"

"Có a? Liền ở vừa lên thang lầu tuyên truyền lan thượng, ta có thể lãnh người đi xem....." Nữ lão sư nhiệt tình nói.

Đương Giang Thạc nhìn đến tuyên truyền lan Triệu Mai lão sư ảnh chụp khi, hấn biết chính mình không có nhận sai, mặc dù là hiện tại hấn còn

có thể liếc mắt một cái nhận ra cái nào là nàng.

Lúc này liễn nghe nữ lão sư vẻ mặt tiếc hận nói: "Kỳ thật nếu lúc ấy Triệu lão sư thân có người, nàng khẳng định liễn sẽ không đã xảy ra chuyện, chúng ta tất cả mọi người đều rất vì nàng khổ sở."

Giang Thạc hoảng hốt một hồi mới sâu kín đối nữ lão sư nói: "Ta năm đó toán học thành tích đặc biệt không tốt, hồi hồi không đạt tiêu chuẩn. Triệu lão sư luôn là đem ta gọi vào trong văn phòng khai tiêu tảo học bù, nhưng mỗi lần ta đều đặc biệt không tình nguyện....."

Nữ lão sư cũng cảm khái nói: "Đúng vậy, ở dạy học thượng chúng ta này đó trẻ tuổi lão sư thật muốn cùng Triệu lão sư hảo hảo học học, nhưng ai cũng không nghĩ tới nàng liễn như thế đi rồi."

"Cảm ơn người, ta có thể hay không ở chỗ này chuyển vừa chuyển, bởi vì nơi này có quá nhiều trước kia hồi ức!" Giang Thạc thương cảm nói.

Nữ lão sư gật gật đầu nói: "Đương nhiên có thể, người chậm rãi xem đi." Nói xong liễn xoay người trở về văn phòng.

Giang Thạc lại nhìn thoáng qua trên tường Triệu mai hắc bạch ảnh chụp, một cái nghi vấn ở hấn trong lòng sinh ra, chẳng lẽ ngày hôm qua hấn thấy thật là Triệu lão sư quý hần? Có lẽ Triệu lão sư cũng chỉ là muốn nhìn một chút chính mình năm đó đã dạy học sinh đi!

"Leng keng....." Lúc này Giang Thạc di động vang lên. Hấn cầm lấy tới vừa thấy là Cố Tiểu đầu bạc tới.

"Giang Thạc, ta ở đại hội nghị thất chờ người....."

Giang Thạc xem sau liễn thở dài một cái, rồi mới chậm rãi hướng đi đại hội nghị thất.

Hấn nhớ rõ cái này đại hội nghị thất môn một năm 365 thiên lý sẽ có 360 thiên đều là cái khoá giữ cửa, chính là hôm nay đương hấn nhẹ nhàng đẩy, môn liễn khai.

Hắn thăm dò vừa thấy, Cố Tiểu làm không ở đảo nói đệ tam bài một cái trên chỗ ng ấ. Hắn nhớ rõ cái kia vị trí, bởi vì phía trước trường học làm hoạt động thời điểm bọn họ hai cái đầu là ng ấ ở chỗ kia.

"Tiểu bạch?" Giang Thạc nhẹ giọng gọi.

Cố Tiểu bạch quay đầu lại tri ều hắn cười cười nói: "Ta chờ người đã nửa ngày, như thế nào mới đến đâu?"

Giang Thạc biểu tình có chút trầm trọng nói: "Triệu lão sư sự tình người đã biết sao?"

Cố Tiểu trắng gật đầu nói: "Đã biết, không nghĩ tới nàng sẽ đi như thế sớm....."

"Tiểu bạch, người tin tưởng trên thế giới này có quỷ sao?" Giang Thạc đột nhiên hỏi như thế một câu.

Cố Tiểu bạch sửng sốt, r ấ mới nhận nhận nói: "Vì cái gì như thế hỏi?"

Giang Thạc cũng không biết nên như thế nào trả lời nàng, rốt cuộc loại chuyện này không phải mỗi người đều sẽ tin tưởng. Vì thế hắn li ền cười cười nói: "Không có gì, ta chỉ là cảm khái có chút người cùng sự chỉ có ở bọn họ không còn nữa sau này mới biết được bọn họ ở thời điểm có bao nhiêu hảo, hối hận phía trước vì cái gì không có hảo hảo quý trọng....."

Cố Tiểu bạch đạm nhiên cười nói: "Kỳ thật quỷ thứ này hẳn là sống ở mọi người trong lòng đi, cách ngôn thường nói trong lòng có quỷ chính là đạo lý này. Bất luận trong lòng có ái vẫn là hờ thẹn, đều có khả năng trở thành vĩnh viễn tâm ma, đây mới là mọi người trong lòng quỷ."

Cố Tiểu bạch buổi nói chuyện làm Giang Thạc trong lòng tựa hồ dễ chịu một chút, trước mắt Cố Tiểu bạch tuy rằng vẻ ngoài chiếu so nhiều năm trước không có quá lớn biến hóa. Chính là cấp Giang Thạc cảm giác r ấ lại như vậy bất đ ồng, phảng phất nàng chưa từng có bị này thế tục sở ô nhiễm quá giống nhau.

"Mấy năm nay người quá có khỏe không?" Giang Thạc nói.

Cố Tiêu bạch khẽ thở dài một tiếng nói: "Không có gì hảo cùng không tốt, thời gian đối với ta tới không có bất luận cái gì ý nghĩa, đến là có thể tái ngộ đến người, có thể xem như ta mấy năm nay vui vẻ nhất sự tình."

Giang Thạc nghe nàng như thế nói liền biết mấy năm nay nàng quá cũng không phải thực hảo, nếu quá không tốt, tự nhiên liền không nghĩ lại lần nữa bị nhắc tới. Hắn không để bụng Cố Tiêu bạch phía trước đã trải qua cái gì, hắn để ý chính là chính mình sau này sinh hoạt có thể hay không xuất hiện Cố Tiêu bạch.

Vì thế Giang Thạc liền đối nàng nói: "Người có nghĩ tới Thượng Hải? Nơi đó tuy rằng áp lực lớn hơn một chút, chính là ngôi cao cũng lớn hơn nữa, khẳng định có chính người thích sự tình có thể làm."

Cố Tiêu bạch bình tĩnh nhìn về phía Giang Thạc, rồi mới ha hả cười nói: "Nếu ta còn là năm đó ta, khẳng định sẽ nghĩa vô phản cố đi theo người! Đáng tiếc trên thế giới không có nếu....."

"Người ở chỗ này còn có cái gì vướng bận sao? Nếu là người cha mẹ ta có thể đem bọn họ cũng tiếp nhận đi, Thượng Hải khí hậu còn có thể, cha mẹ ta ở nơi đó trụ còn rất thói quen." Giang Thạc thành khẩn nói.

Chương 06 Cái Chuyện Xưa Yêu Sai Người (Sáu)

Không nghĩ tới Giang Thạc sau khi nói xong, Cố Tiêu bạch thế nhưng lắc đầu nói: "Không phải bọn họ vấn đề là ta chính mình..... Ta còn có chút sự tình không có giải quyết hảo, ta không thể liền như thế rời đi....."

Giang Thạc nghe xong cũng liền không lại nói cái gì, chỉ là đem đê tài chuyển tới địa phương khác đi.

Giang Thạc cùng Cố Tiêu bạch tách ra sau, vẫn luôn suy nghĩ nàng lời nói. Hiện tại Cố Tiêu bạch nhưng không thể so từ trước, nàng cấp Giang Thạc cảm giác vẫn luôn thực thần bí, hai người ở bên nhau hàn huyên như

thế lâu, hẳn thế nhưng còn không biết Cố Tiêu bạch hiện tại tình trạng là cái gì.

Mỗi lần hẳn suy nghĩ nhiều giải một ít năng hiện tại sinh hoạt khi, liên sẽ bị năng đem lời nói tách ra.

Giang Thạc về nhà sau liên nhận được thường tới điện thoại, nói muốn ước hẳn buổi tối ra tới ăn một bữa cơm, đại gia tự một tự. Ngẫm lại cũng là, rốt cuộc tất cả mọi người đều là từ nhỏ đến lớn bằng hữu. Hẳn cũng là khó được trở về một chuyến, như thế nào có thể bất hòa lão hữu ăn một bữa cơm đâu?

Vì thế hẳn lại cấp Thẩm siêu gọi điện thoại, kêu lên hẳn cùng nhau đến bọn họ trước kia thường xuyên đi ăn cơm tiệm cơm nhỏ.

Buổi tối Giang Thạc đến tiệm cơm nhỏ khi, bọn họ hai cái đã sớm tới rồi. Lão bản nhận ra bọn họ là năm đó kia mấy cái thường xuyên tới ăn cơm đào tiêu tử, liên nhiệt tình chiêu đãi bọn họ, còn đưa bọn họ hai cái rau trộn.

"Ta nói Giang Thạc, người cũng quá không nghĩa khí! Mấy năm nay cũng không nói trở về nhìn xem chúng ta, như thế nào? Thành thành phố lớn người liên xem thường chúng ta này đó phát tiêu?" Thẩm siêu nói giỡn nói.

Giang Thạc nghe xong liên cười đấm hẳn một quyền nói: "Đánh rắm! Ta như thế nào khả năng đã quên các người, chỉ là..... Có một số việc nhi ta cũng là đến bây giờ mới đã thấy ra."

Hai người nghe xong Giang Thạc nói sau, sắc mặt đều biến có chút ngưng trọng, thường tới bắt khởi chén rượu nói: "Tới! Chúng ta hôm nay chỉ nói cao hứng sự! Lúc trước tuổi trẻ xem không khai, hiện giờ ta nhi nhưng đều là các lão gia, quay đầu lại nghĩ lại cũng không có gì cùng lắm thì, đến đây đi, đi một cái!"

Ba người cộng đồng làm một ly bia sau, thường tới đón cái điện thoại, xem vẻ mặt của hẳn như là nghe được cái gì làm hẳn thực khiếp sợ sự tình

giống nhau.

"Xảy ra chuyện gì?" Giang Thạc quan tâm hỏi.

Thường tới quải điện thoại nói: "Chúng ta có cái lão đ ồng học ngày hôm qua ra tai nạn xe cộ!"

"Ai a?" Thâm siêu thất th ần hỏi.

"Trương tử hạo!"

Thâm siêu nghe xong giật mình nói: "Không thể nào! Ngày hôm qua chúng ta không phải còn gặp qua h ắn sao?"

Thường tới g ật g ật đ ầu nói: "H ắn là đ ệm qua ra sự, cũng không biết là uống rượu uống cao, vẫn là chuyện như thế nào, dù sao nói là chính h ắn lái xe đ ụng vào một cây thượng sau lại phiên tới r ồi n ền đ ường phía dưới, người lúc ấy li ền không đ ược. Sự phát thời đi ểm là ở buổi tối, sau ngày qua sáng sau này mới bị đi ngang qua xe phát hiện báo cảnh."

Thâm siêu h ừ lạnh một tiếng nói: "Làm h ắn cu ồng, ngày hôm qua xem h ắn như vậy li ền thiếu trừu, hiện tại hảo, làm Diêm Vương gia thu đi r ồi đi!"

Thường tới nhỏ giọng đ ối Thâm siêu nói: "Tốt, đ ại buổi tối đ ừng nói h ắn, quái người!"

Ba người lại hàn huyên một h ồi, ở giữa Giang Thạc rất muốn từ h ắn trong miệng hỏi thăm một chút Cố Tiều bạch sự tình, chính là lại luôn là không có cơ hội, cuối cùng cũng li ền đánh mất cái này ý niệm.

Kết quả ba người uống uống li ền uống cao, đ ặc biệt là Giang Thạc cơ h ồ say không thể đi r ồi. Bọn họ giữa chỉ có Thâm siêu tử lượng tốt nhất, nhưng h ắn cũng một chút bối bất đ ộng hai cái con ma men a! Vì thế h ắn li ền ở phụ cận một nhà khách sạn cấp này hai tên gia hỏa khai gian phòng, làm cho bọn họ ở bên trong ngủ cả đ êm.

Tiêu vĩ mấy ngày nay hỗn còn tính không t ã! Tuy rằng hắn không có trương tử hạo cái kia có quy ền thế lão tử, nhưng hắn cũng dựa vào chính mình một tay một chân tránh hạ hiện giờ gia nghiệp, một nhà tập thể hình hội quán.

Bởi vì từ nhỏ li ền đam mê vận động, cho nên tiêu vĩ vẫn luôn ều tưởng khai một nhà chính mình phòng tập thể thao, hiện tại nguyện vọng này cũng coi như là trở thành sự thật, đã có thể ở hắn đối chính mình sinh hoạt cảm giác còn rất mỹ thời điểm, lại đột nhiên ở đêm qua nhận được lão ồng học trương tử hạo điện thoại.

Hắn ở điện thoại ngữ khí rất kỳ quái, lặp lại nói một câu, "Người là cái tiếp theo, người là tiếp theo cái....."

Tiêu vĩ lúc ấy cái thứ nhất phản ứng chính là trương tử hạo hắn uống nhiều quá, bởi vì bọn họ ban ngày ở bên nhau ăn cơm thời điểm trương tử hạo li ền không uống ít rượu, không chuẩn hắn buổi tối lại đuổi mặt khác tràng nhi đâu?

Này vốn là kiện việc nhỏ, tiêu vĩ căn bản không ể ở trong lòng. Chính là ngày hôm sau buổi sáng hắn lại nhận được lỗi một thuy ền điện thoại nói, trương tử hạo đêm qua ra tai nạn xe cộ đã chết! Này li ền làm tiêu vĩ trong lòng có chút phát mao, đêm qua trương tử hạo còn cho hắn gọi điện thoại đâu? Như thế nào li ền đã chết đâu?

Còn có hắn câu nói kia, "Tiếp theo cái chính là người" là cái gì ý tứ? Kỳ thật tiêu vĩ ở mấy năm trước cùng trương tử hạo quan hệ vẫn là phi thường tốt, chính là từ kia sự kiện lúc sau, bọn họ li ền dần dần xa cách. Li ền tính là ngẫu nhiên cũng đánh gọi điện thoại, nhưng quan hệ vẫn là đại không được như xưa.

Ngày thường thời điểm, tiêu vĩ mỗi ngày buổi tối ều sẽ ở chính mình tập thể hình hội sở tập thể hình, lúc sau tắm rửa một cái li ền về nhà. Nhưng vừa r ã nghe nói trương tử hạo sự tình hắn cũng không có cái gì tâm tình tập thể hình, li ền tới tới r ã chính hắn tư nhân trong phòng tắm thả một lu nước ấm tưởng tắm một cái.

Hắn nằm vào ấm áp trong nước, trong lòng nháy mắt liền cảm giác thoải mái nhiều. Tuy rằng tưởng tử hạo câu nói kia vẫn là vẫn luôn ở hắn bên tai quanh quẩn..... Hắn không phải không có vì năm đó cùng bọn họ cùng nhau làm hạ hoang đường sự hối hận quá, chính là việc đã đến nước này, hối hận lại có cái gì sử dụng đâu?

Nghĩ đến đây hắn nhắm mắt đem thân mình đột nhiên súc vào trong nước, tưởng ở trong nước được đến một ít tâm linh yên lặng..... Đột nhiên, hắn cảm giác bốn phía thủy ôn có chút dị thường, tựa hồ lãnh thực mau.

Hắn mãnh vừa mở mắt lại thấy chính bên nước tắm tất cả đều là huyết hồng huyết hồng, tựa như chính mình chính ngâm ở một chậu máu tươi giống nhau. Hắn trong lòng cả kinh, liền tưởng từ trong nước ngẩng dậy. Nhưng hắn lại đột nhiên cảm giác được một con lạnh lẽo đến xương nhân thủ hung hăng bóp chính mình cổ, làm hắn như thế nào cũng hoạt động không được!

Tiêu vĩ tay chân không ngừng vỗ thủy, muốn cho chính mình có thể ngẩng dậy. Chính là kia chỉ bóp chặt hắn tay lực lượng cực đại, mặc cho hắn như thế nào giãy giụa đều không làm nên chuyện gì. Bên tắm bên cạnh xà phòng cùng khăn lông cũng đều làm tiêu vĩ cấp đạp rớt.

Hắn trong lòng hiện tại sợ hãi cấp, nhưng càng là sợ hãi, thủy liền càng đi hắn miệng mũi rớt. Liền ở hắn cảm giác chính mình sắp không được thời điểm, mạch một chút, bóp chặt hắn cổ cái tay kia biến mất.

Tiêu vĩ mượn cơ hội này đột nhiên ngẩng dậy, rồi mới từng ngậm từng ngậm thở phì phò, một loại chưa từng có quá sống sót sau tai nạn cảm làm tiêu vĩ trong lòng thở dài nhẹ nhõm một hơi.....

Hắn mỗi một từ bên tắm đứng lên, rồi mới quay đầu lại nhìn thoáng qua bên tắm thủy, thanh triệt trong suốt, không có nửa điểm nhan sắc. Tiêu vĩ không nghĩ tới chính mình như thế đại khổ người, tắm một cái còn có thể làm như thế chặt vật, chẳng lẽ vừa rồi chính mình không cẩn thận ở trong nước ngủ rồi? Rồi mới liền bóng đèn?

Hắn thở dài một hơi, rồi mới liền tưởng xoay người tìm đi đâu sạch sẽ khăn lông, kết quả dưới chân dẫm tới rồi vừa rồi rơi trên mặt đất và phòng, đột nhiên vừa trượt, đầu của hắn liền thật mạnh khai ở bên tấm bên cạnh, tiếp theo thân mình vừa lật lại một lần ngã vào bên tấm.....

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Yêu Sai Người (Bảy)

Huyết nháy mắt nhiễm hồng bên tấm thủy, tiêu vĩ đâm lần này lực đạo không nhẹ, làm hắn lập tức liền hôn mê qua đi, mà hắn mặt còn lại là đảo khẩu ở trong nước, người lập tức liền không có tri giác.....

Một trận âm phong thổi qua, một cái người mặc màu trắng váy liền áo nữ nhân xuất hiện ở tiêu vĩ tư nhân trong phòng tắm.; 【 \ hoàng \ đổi mới mau mời tìm tòi iau】 nàng mặt vô biểu tình nhìn đã chết chìm tiêu vĩ, tiếp theo ánh mắt biến trần ngập hận ý.....

Giang Thạc cảm giác chính mình cả người khô nóng, hắn mơ mơ màng màng ngẩng dậy sau cảm giác bốn phía có chút xa lạ. Cẩn thận quan sát một hồi phát hiện đây là một nhà khách sạn, hơn nữa bên cạnh cái kia trên giường còn nằm tiếng ngáy như sấm thường tới.

Hắn quơ quơ chính mình có chút cứng đờ cổ, rồi mới duỗi tay cầm lấy di động mở ra vừa thấy, phát hiện di động có một cái Cố Tiểu đầu bạc tới tin tức, "Giang Thạc, ngày mai buổi tối ta muốn gặp ngươi, cùng ngươi nói một chút sự tình....."

Giang Thạc vừa thấy đây là Cố Tiểu bạch đêm qua phát tới, vì thế liền vội trở về một cái: "Hảo, ngươi nói ở cái gì địa phương gặp mặt?"

Một lát sau Cố Tiểu bạch hồi nói: "Vẫn là ở trường học đi, buổi tối 9 điểm trường học cửa, không gặp không về....."

Tuy rằng Giang Thạc rất kỳ quái vì cái gì Cố Tiểu bạch mỗi lần đều ước ở trường học gặp mặt, nhưng hắn vẫn là cao hứng nói, không gặp không về

Thường tới lúc này cũng tỉnh lại, đầu của hắn có chút đau, ng ẩ dậy vừa thấy Giang Thạc vẻ mặt ý cười nhìn di động, liền nói giỡn nói: "Xem người kia vẻ mặt **** nhi, có phải hay không hện cái gì người a?"

Giang Thạc cười hắc hắc nói: "Nữ thần!"

Thường tới vừa nghe liền tới tinh thần, "Nha! Nữ thần? Người ở chỗ này còn có thể ước đến nữ thần? Ta không tin!"

Giang Thạc vừa nghe liền không vui, "Ta xảy ra chuyện gì? Muốn diện mạo có diện mạo, muốn dáng người có thân hình!"

Thường tới vẫn là biên cười biên lắc đầu nói: "Không tin, nếu không người nói một chút cái này nữ thần là ai? Ở chỗ này người nhận thức người ta khẳng định cũng nhận thức! Nói nói làm ta cũng hâm mộ hâm mộ....."

Giang Thạc cười thần bí nói: "Đừng nói, người thật đúng là nhận thức, nàng là..... Cố Tiểu bạch."

Thường tới trên mặt tươi cười một chút liền cứng lại rồi, hắn mày nhăn lại nói: "Cái gì? Người lặp lại lần nữa người ước chính là ai?"

Giang Thạc đi vào trước gương biên sửa sang lại kiểu tóc biên nói: "Cố Tiểu bạch a? Người không nhớ rõ, chính là ta cao trung mỗi tình đầu a!"

Thường tới vẻ mặt nghiêm túc sờ soạng Giang Thạc cái trán một chút nói: "Anh em, người phát sốt đi?"

Giang Thạc nhẹ nhàng xoa sạch hắn tay nói: "Sờ loạn cái gì? Người mới phát sốt đâu?"

"Không phải, người không phát sốt nói cái gì mê sảng a?" Thường tới vẻ mặt lo lắng hỏi.

Giang Thạc lúc này nhìn ra thường tới cũng không cùng chính mình nói giỡn, hắn sắc mặt trầm xuống nói: "Người cái gì ý tứ?"

Thường tới nuốt một ngụm nước miếng nói: "Người là muốn đi cấp Cố Tiều bạch tảo mộ?"

Giang Thạc vừa nghe sắc mặt liền biến rất khó xem, hấn ngữ khí thực không cao hứng nói: "Người nói cái gì đâu? Người mới tảo mộ đâu? Ta cùng người nói thường tới, chúng ta đều là lão đồng học, không thể như thế nói giỡn biết không?"

Thường tới gât gao nhìn chăm chăm Giang Thạc nhìn nửa ngày, rồi mới liên tục lắc đầu nói: "Ta xem người bệnh không nhẹ, như thế nhiều năm còn quên không được nàng? Nhưng nàng người đã không còn nữa, người có thể hay không thanh tỉnh một chút?"

Giang Thạc càng nghe càng hồ đồ, "Không phải, người đem nói mình bạch, cái gì người không còn nữa? Ai không còn nữa?"

Thường tới vừa thấy Giang Thạc kia chấp mê bất ngộ bộ dáng, liền cấp đem đôi tay ấn ở trên vai hấn nói: "Còn có thể có ai? Cố Tiều bạch a? Năm đó người ba mẹ làm ơn chúng ta không cần đem chuyện của nàng nói cho, nói là trước hoãn một chút, sợ người nhất thời thừa nhận không được. Chính là hiện tại đầu qua đi như thế nhiều năm, người không thể còn đi không ra a! Anh em, ta chính là thật vì người hảo!"

"Anh em, người đem ta cấp làm gốc, ta xảy ra chuyện gì? Còn không phải là ước cái Cố Tiều bạch sao? Là, năm đó nàng là cùng người khác hảo, chính là kia sẽ chúng ta không đều còn nhẹ năm sao? Ai ở lựa chọn thời điểm sẽ không ra cái sai đâu? Hiện tại có thể tái kiến nàng ta đã thực thấy đủ! Thật sự?" Giang Thạc nói.

Thường tới cấp đầu mau đem chính mình đầu tóc kéo hết, cuối cùng hấn đành phải lớn tiếng nói: "Nhưng vấn đề là Cố Tiều bạch nàng đã chết! Nàng đã chết người có hiểu hay không? Liền tính người nhiều ái nàng các người cũng không có khả năng ở bên nhau!"

Thường tới tiếng nói vừa dứt, Giang Thạc một chút liền choáng váng, hấn sững sốt nửa ngày mới sâu kín hỏi: "Người nói ai đã chết?"

Thường tới chính sắc nói: "Ta nói Cố Tiểu bạch đã chết, năm đó người đi rồi sau này không bao lâu nàng liền đã chết! Là người cha mẹ cố ý gọi điện thoại làm ơn ta cùng Thẩm siêu không cần đem chuyện này nói cho người, nói là sợ ảnh hưởng đến người việc học. Chính là ta không nghĩ tới người đến bây giờ còn chưa đi ra kia đoạn cảm tình bóng ma!"

"Không có khả năng, ta hôm qua mới gặp qua nàng!" Giang Thạc biểu tình vắn vẹo nói.

"Người!" Thường tới cũng khí nhất thời nói không ra lời, cuối cùng hấn móc di động ra bát thông Thẩm siêu điện thoại, làm hấn lập tức tới một chút khách sạn, có chuyện cùng hấn giằng co.

Không một hồi Thẩm siêu liền môi môi đầy đầu chạy tiến vào, "Các người làm cái gì đâu? Còn giằng co? Nói đi, có cái gì sự làm như thế nghiêm trọng?"

Thường tới cũng bất hòa hấn vô nghĩa, một phen giữ chặt Thẩm siêu nói: "Siêu nhi, Cố Tiểu bạch đã chết có mấy năm?"

Thẩm siêu đầu tiên là sửng sốt, rồi mới nhỏ giọng nói: "Người không có việc gì để cái này làm gì?"

"Ta không để cập tới hấn liền mau si ngốc! Ta có thể không để cập tới sao?" Thường tới kích động nói.

Thẩm siêu gãi gãi đầu nói: "Nàng là cao tam học kỳ sau ra sự, ly hiện tại như thế nào cũng đến bảy tám năm đi!"

Giang Thạc vẻ mặt hoảng sợ nhìn chính mình này hai cái phát tiều, hấn vẫn luôn ở trong lòng phân tích đây là cái trò đùa dai. Chính là để cái này phân thượng nếu bọn họ còn ở lừa chính mình, kia sau này khẳng định làm không thành bằng hữu.

Vì thế hấn xoay người cầm lấy chính mình di động nói: "Các người xem, đây là hai ngày này ta cùng Cố Tiểu bạch WeChat!"

Thường tới đoạt lấy tới vừa thấy cũng là mắt choáng váng, hấn nhìn thoáng qua Thẩm siêu nói: "Là ai dùng Cố Tiểu đến không nói giống?" Nói xong hấn lại quay đầu hỏi Giang Thạc, "Cái này WeChat là ai cho người?"

Lần này Giang Thạc cũng có chút không kiên nhẫn, "Có thể là ai cho ta, khẳng định là Cố Tiểu bạch a!"

Thường tới lần này cũng không nói, đến là Thẩm khởi đem cái kia số WeChat thượng biểu hiện số di động đi đầu ra tới một bát, di động liền có ngôn ngữ nhắc nhở nói đây là cái không hào, thỉnh đi đầu tra rõ sau lại bát.

Thẩm siêu còn xem như ba người trung tương đối bình tĩnh một người, hấn loát loát chính mình suy nghĩ nói: "Giang Thạc, Cố Tiểu bạch sự tình chúng ta lần này đừng học đầu biết, ta cùng thường tới sẽ không lấy chuyện này nói giống, hơn nữa kia sự kiện ở năm đó chính là thực oanh động. Người không biết là bởi vì người cha mẹ cố ý gạt người, mà người lại vẫn luôn không có trở về, mới có thể không biết chân tướng là cái gì. Nếu người hôm nay thật là lần đầu tiên nghe nói chuyện này, ta cũng có thể lý giải người khẳng định nhất thời không tiếp thu được. Như vậy, ta có thể đem chúng ta biết đến năm đó về Cố Tiểu bạch sự tình nói cho người, tin hay không người có thể chính mình đi chứng thực, được không? Người trước bình tĩnh lại nghe ta nói."

Giang Thạc thở dài một cái, nhiên nhiên chậm rãi ngẩng ở trên giường nói: "Hảo, ta liền nghe một chút các người có thể nói ra cái gì tới."

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Yêu Sai Người (Tám)

Vì thế Thẩm siêu liền đem năm đó phát sinh ở Cố Tiểu bạch trên người sự tình, từ đầu đến cuối nói một lần.....

Nhớ rõ đó là người chuyển đi cái thứ hai học kỳ, ngay lúc đó học tập áp lực đặc biệt đại, chúng ta cơ hồ mỗi ngày đều chỉ ngủ ba bốn giờ giấc, liền vì thi đại học có thể tiến lên một hũ. `ウ

Chính là có một ngày buổi sáng, ta cùng thường bỏ ra ký túc xá liền nhìn đến hai chiếc xe cảnh sát ngừng ở trường học trước đại môn, lại còn

có có không ít cảnh sát ở đường cái đối diện vành đai xanh tới tới lui lui.

Nghe sớm tới đồng học nói, hôm nay buổi sáng 6 giờ nhiều thời điểm, trường học bảo an ở đối diện vành đai xanh phát hiện một khối nữ thi, nhìn thấu hẳn là bốn giáo học sinh.

Ta cùng thường đảm đương khi còn tò mò thực, sẽ là ai nửa đêm chết có vành đai xanh đâu? Chính là bởi vì hiện trường không cho tiến, vì thế chúng ta cũng chỉ hảo về trước trong phòng học thượng sớm tự học.

Nhưng thẳng đến chủ nhiệm lớp Triệu lão sư đi vào trong ban thượng đệ nhất tiết giờ dạy học, chúng ta mới phát hiện Cố Tiểu bạch chỗ ngồi vẫn luôn là không. Hơn nữa Triệu lão sư biểu tình thực mất tự nhiên, hiển nhiên là có cái gì sự tình làm nàng vẫn luôn thất thần.

Kết quả đệ nhất tiết khóa tan học sau trong trường học truyền điên rồ, nói ngoài cổng trường vành đai xanh nữ thi chính là Cố Tiểu bạch! Lúc ấy trong ban đồng học đều đặc biệt khiếp sợ, đều cảm thấy này khẳng định là lần!

Chính là đại gia liên cùng nhau tìm được rồ Triệu lão sư nơi đó, không nghĩ tới Triệu lão sư vành mắt đỏ lên nói: "Các bạn học, đều trở về đi học đi, chuyện này cảnh sát sẽ đi điều tra....."

Ta cùng thường đảm đương khi đặc biệt áy náy, bởi vì trong lúc nhất thời căn bản liên hệ không thượng người, hiện tại Cố Tiểu bạch ra loại chuyện này, thật không biết tái kiến người khi nên như thế nào cùng người công đạo.

Ta về nhà sau liên cho ta ở an cục biểu ca gọi điện thoại, hướng hẳn hiểu biết Cố Tiểu bạch án tử rốt cuộc là chuyện như thế nào?

Biểu ca vừa mới bắt đầu còn không vui nói, bởi vì hẳn cũng sợ án tử còn không có phá liên truyền ra đi không tốt. Nhưng sau tới không chịu nổi ta năn nỉ ỉ ôi, cuối cùng rốt cuộc nhả ra.....

Cố Tiểu bạch là thi thể là bị trường học cùng ngày trực ban bảo an phát hiện, hẳn trước tiên báo cảnh, chờ cảnh sát tới vừa thấy, chính là một cái tai nạn xe cộ gây chuyện chạy trốn hiện trường. Chính là Cố Tiểu bạch thi kiểm báo cáo lại biểu hiện nàng ở bị xe đâm chết phía trước đã từng bị người cưỡng gian quá, hơn nữa trong cơ thể **dna kiểm tra đo lường còn không ngừng một người.

Cái này làm cho án tử một chút liền biến phức tạp hóa, không phải đơn giản một cái tai nạn xe cộ chạy trốn là có thể định tính. Biểu ca bọn họ hiện tại cũng là một cái đầu hai cái đại, bởi vì từ hiện tại nắm giữ manh mối thượng xem, căn bản một chút manh mối đầu không có.

Mà chúng ta cái này thị trấn người cũng bởi vì Cố Tiểu bạch án tử biến hoảng sợ không chịu nổi một ngày, có nữ nhi gia đình đầu sớm muộn gì đón đưa, không dám làm nữ nhi một người ở bên ngoài lưu lại! Loại tình huống này thẳng đến án tử bị cáo phá sau mới kết thúc.....

Chính là cảnh sát cục lại chỉ đối ngoại tuyên bố án kiện cáo phá, chính là lại chậm chạp không nói nghi phạm ai. Ta cuối cùng vẫn là tìm được rồi ta biểu ca, hẳn tuy rằng đồng ý có thể nói cho ta án tử tình huống, nhưng là lại lần nữa dặn dò ta không thể đối ngoại nói ra đi.

Biểu ca nói, án này là mấy cái ở giáo học sinh làm, bởi vì đầu không có thành niên, cho nên cũng chỉ là bồi tiề xong việc. Cũng là lúc ấy ta mới biết được Cố Tiểu bạch chân chính nguyên nhân chết.....

Ngày đó một chút tiết tự học buổi tối, Cố Tiểu bạch cùng bình thường giống nhau chuẩn bị hũ trong ký túc xá ăn cơm, chính là nàng mới ra phòng học liền nghe được có người kêu nàng tên.

Nàng quay đầu nhìn lại là trong ban học lại sinh Thái cường, "Cố Tiểu bạch, Triệu lão sư làm người ở sân thể dục thượng đẳng nàng một hũ, nàng nói tìm người có chuyện." Thái cường nói xong liền xoay người đi rồi.

Cố Tiểu bạch lúc ấy cũng không nghĩ nhiều, công cặp sách liền tới tới rồi sân thể dục bóng rổ giá hạ ngẩng gần nhất chờ Triệu lão sư. Chính là

nàng vẫn luôn chờ tới r ồi trời tối, cũng không thấy Triệu lão sư tới, vì thế nàng li ền đành phải đứng lên tưởng v ề trước trong ký túc xá lại nói.

Ai ngờ mới vừa đi hai bước li ền cảm giác phía trước xuất hiện vài bóng người, nàng ngẩng đầu vừa thấy lại là trong ban mấy cái học lại sinh, trương tử hạo, tiêu vĩ, lỗ một thuy ền cùng vừa r ồi kêu nàng Thái cường.

Cố Tiểu mặt trắng sắc biến đổi, nàng vội cúi đầu muốn né tránh bọn họ mấy cái. Nhưng trương tử hạo lại một phen giữ nàng lại!

"Làm cái gì? Người buông ra!" Cố Tiểu bạch vẻ mặt kinh hoảng nói.

Trương tử hạo vẻ mặt nụ cười thâm đ ăng nói: "Như thế nào? Người tiểu bạn trai đâu? Như thế nào không gặp hẳn nhảy ra bảo hộ người?"

Lỗ một thuy ền cười hì hì nói: "Người đã quên! Nàng tiểu bạn trai đi Tân Cương dọn gạch!" Sau khi nói xong vài người cười ha ha lên.

Cố Tiểu bạch nhớ rõ này vài người ở học kỳ 1 thời điểm li ền đồ quá chính mình, lúc ấy bởi vì có Giang Thạc giúp nàng giải vây, chính là hiện tại..... Nàng nhìn thoáng qua bốn phía, một bóng người đầu không có.

"Người buông tay! Bằng không ta kêu người!" Cố Tiểu bạch lạnh giọng nói.

Chính là bọn họ mấy cái lại một chút cũng không sợ, tiêu vĩ cao hơn tới li ền cho Cố Tiểu bạch một bạt tai, r ồi mới hung hăng nói: "Lại kêu ta li ền đem miệng của người phùng thượng!"

Tiếp theo hắn li ền từ trên người lấy ra một cái khăn lông dùng sức lấp kín Cố Tiểu bạch miệng, Cố Tiểu bạch vẻ mặt hoảng sợ nhìn trước mắt này vài người, dọa cả người phát run.....

Cứ như vậy, trương tử hạo bọn họ mấy cái đem không có năng lực phản kháng Cố Tiểu bạch kéo đến khu dạy học mặt sau, nơi đó có một mảnh rừng cây nhỏ.

Trương tử hạo đi lên liền bắt đầu xé rách Cổ Tiếu bạch quần áo, dọa Cổ Tiếu bạch liền mạng phẫn kháng, chính là trương tử hạo lại thật mạnh cho nàng hai cái cái tát, đánh Cổ Tiếu bạch lập tức hôn mê qua đi.

Tiếp theo trương tử hạo này mấy cái sức sinh liền đem Cổ Tiếu bạch cấp **, chờ Cổ Tiếu bạch tỉnh sau này liền vẫn luôn gây ngốc sức trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích. Lúc này trương tử hạo trong tay cầm di động đối nàng nói: "Xú ****, chúng ta ca mấy cái chính là cho người chụp ****, việc này nếu người dám đối người khác nói lên, chúng ta liền đem chút ảnh chụp chiếu vào trường học sân thể dục thượng!"

Vài người đi sau, Cổ Tiếu bạch thật lâu không có từ trên mặt đất đứng lên, cũng không biết nàng trên mặt đất ng ồi bao lâu, thẳng đến sau tới nàng đem quần áo của mình từng cái ăn mặc hảo sau, liền chậm rãi tri ều trường học đại môn đi đến.....

Theo lúc ấy chạy trốn tài xế nói, hắn ở trải qua trường học cửa khi, đột nhiên nhìn đến một cái nữ hài nổi điên giống nhau nhằm phía chính mình xe. Bởi vì tốc độ xe quá nhanh, nữ hài một chút đã bị đâm bay tới r ồi vành đai xanh.

Lúc ấy hắn cũng không biết là thật đâm người vẫn là hoa mắt, hơn nữa bốn phía cũng không ai nhìn đến, vì thế hắn cứ ngỡ một cái liền lái xe đi r ồi.

Sau tới việc này xã hội ảnh hưởng quá lớn, cái này tài xế một sợ hãi liền đi Cục Công An tự thú. Cảnh sát sau tới thông qua Cổ Tiếu co chữ mảnh nội tàn lưu *** thực mau liền tòa định trương tử hạo bọn họ vài người.

Chính là bởi vì bọn họ vài người có trong hồ sơ phát khi đầu không có thành niên, hơn nữa bọn họ hành vi cũng không phải Cổ Tiếu bạch trực tiếp đến chết nguyên nhân, cho nên cuối cùng mấy nhà một hiệp thương liền b ả ti ền xong việc.

Cổ Tiếu bạch gia đình đi ều kiện giống nhau, nàng phía dưới còn một cái thượng sơ trung đệ đệ, cố gia ba mẹ tuy rằng lại tức lại giận, chính là

tưởng tượng đến nữ nhi đã không còn nữa, không bằng nhiều muốn chút tiền làm bình thường.....

Vì thế này vài người cứ như vậy đào thoát pháp luật chế tài, sau tới thế nhưng còn tham gia thi đại học thượng đại học!

Đương Thâm siêu đem này hết thảy sau khi nói xong, Giang Thạc ngốc ngốc sửng sốt đã lâu, Thâm siêu cùng thường tới vẫn luôn sao này bình hấn, thẳng đến Thâm siêu điện thoại vang lên.....

Thâm siêu tiếp lên vừa thấy nguyên lai là biểu ca đánh tới, hấn ở trong điện thoại đối Thâm siêu nói: "Siêu nhi, cùng người nói chuyện này, người lại đã chết một cái đồng học."

Thâm siêu vừa nghe vội hỏi, "Lần này là ai? Như thế nào chết?"

"Tiêu vĩ, chính mình ở trong phòng tắm trượt chân sau khải hôn mê, rồi mới chết chìm ở bồn tắm, hấn cùng trương tử hạo đều là cái kia án tử người bị tình nghi." Biểu ca nói.

Thâm siêu treo điện thoại sau, liền đem biểu ca ở trong điện thoại nói sự tình nói cho Giang Thạc cùng thường tới.

Thường tới vừa nghe liền giật mình nói: "Đã chết hai người? Có thể hay không là có nhân vi Cố Tiểu bạch báo thù a?"

Thâm siêu lắc đầu nói: "Hấn là sẽ không, ta biểu ca nói nguyên nhân chết không có khả nghi, đều là ngoài ý muốn tử vong."

Thường tới nghĩ nghĩ nói: "Giang Thạc, cái kia ước người người khẳng định có vấn đề, ta khuyên người vẫn là đừng đi nữa đi!"

Nhưng Giang Thạc lại lắc đầu nói: "Sẽ không, bởi vì ước ta người chính là Cố Tiểu bạch!"

Thường tới cùng thường siêu nhìn nhau liếc mắt một cái, rồi mới đều là hai mặt nhìn nhau.

Giang Thạc rất bình tĩnh nói: "Các người tin tưởng ta, ta không có điên! Ta cảm thấy chính mình hẳn là gặp được Cố Tiểu Bạch quý h ần. Hơn nữa phía trước ở kỷ niệm ngày thành lập trường ngày đó ta còn gặp được Triệu Mai lão sư, còn cùng nàng hàn huyên vài câu, chính là ngày hôm sau ta mới biết được nàng đã sớm qua đời."

"Nếu không buổi tối chúng ta hai cái b ả người cùng đi?" Thường tới lo lắng nói.

Giang Thạc lắc đầu nói: "Không cần, ta không nghĩ đem các người cũng liên lụy tiến vào, hơn nữa ta cũng tin tưởng Cố Tiểu Bạch đối ta không có ác ý....."

Lời tuy như thế nói, chính là Thẩm siêu cùng thường tới vẫn là không yên tâm Giang Thạc một người đi, vì thế bọn họ liền quyết định cùng Giang Thạc cùng đi, chẳng qua bọn họ không đi vào, mà ở trường học môn chờ hẳn ra tới, nếu thực sự có cái gì không thích hợp nhi địa phương cũng có thể đi vào cứu hẳn.

Vào lúc ban đêm, Thẩm siêu cùng thường tới liền nhìn theo Giang Thạc vào trường học.

Giang Thạc đi vào trường học sau liền cấp Cố Tiểu Bạch tin tức nói: "Ta tới, người ở nơi nào?"

Vài giây sau, Cố Tiểu Bạch h ồi phục nói: "Ta ở đại hội nghị thất....."

Đại hội nghị trong phòng, Bạch y thiếu nữ an tĩnh ngồi ở đếm ngược đệ tam bài một cái trên chỗ ngồi. Lúc này một cái trung niên nữ nhân xuất hiện ở nàng bên người nói: "Tiểu Bạch? Người có phải hay không đối Giang Thạc cũng có oán hận?"

Bạch y thiếu nữ ngừng đầu đạm nhiên cười nói: "Ngài suy nghĩ nhiều, ta chỉ là tưởng ở hết thầy đầu kết thúc lúc sau tái kiến hẳn một mặt thôi."

Trung niên nữ nhân dừng một chút, rồi mới đột nhiên ngừng đầu nhìn về phía cửa nói: "Hắn tới....."

Nàng vừa dứt lời, liền nghe được đại hội nghị thất môn bị kéo kẹt một tiếng đẩy ra.

Cố Tiêu bạch quay đầu nhìn lại, liền thấy Giang Thạc mặt mang mỉm cười đi đến.

"Tiêu bạch, người tới đã bao lâu?" Giang Thạc đi đến Cố Tiêu bạch bên người ngẩng xuống sau, ôn nhu nói.

Cố Tiêu bạch cười cười nói: "Ta vẫn luôn ở chỗ này chờ người..... Chưa từng có rời đi quá."

Giang Thạc nghe xong sững sốt, rồi mới vẻ mặt bi thương nói: "Năm đó sự xem ra là sự thật....."

"Ân, tuy rằng ta cũng không muốn tin tưởng đó là thật sự?" Cố Tiêu bạch nhàn nhạt nói.

Giang Thạc nhẹ nhàng hô một hơi, rồi mới ổn định một chút chính mình cảm xúc nói: "Thực xin lỗi..... Ta về trễ. Ta vẫn luôn đầu cho rằng người..... Còn hảo hảo."

Cố Tiêu bạch cười lắc đầu nói: "Ta không trách người, kỳ thật khi ta ở kỷ niệm ngày thành lập trường ngày đó gặp được người thời điểm, ta liền minh bạch người không biết chuyện của ta, kỳ thật lúc ấy ta thật sự thật cao hứng người không biết, bởi vì ta cũng không nghĩ làm người vì ta thương tâm..... Rốt cuộc này đã là vô pháp thay đổi sự thật."

"Ta có thể giúp người cái gì sao?" Giang Thạc hờn vành mắt nói.

Cố Tiêu bạch vẫn là lắc đầu, "Không cần, người có thể lại đến thấy ta..... Với ta mà nói đã là đủ rồi. Đến nỗi ta kêu người tới là bởi vì ta phát hiện người trong khoảng thời gian này thời vận quá thấp, cho nên mới sẽ nhìn thấy ta cùng Triệu lão sư, gần nhất người tốt nhất tiêu tâm một chút."

Giang Thạc không sao cả nói: "Đại không nhỏ chính là cái chết bái! Đã không có người ta cũng không biết sau này ngày hẳn là như thế nào

quá....."

Cố Tiêu bạch nghe xong thực nghiêm túc nói: "Ta nhận thức Giang Thạc là cái dám làm dám chịu, không sợ trời không sợ đất nam hài, ở hôm nay phía trước người ngày như thế nào quá, sau này nên tiếp theo như thế nào quá! Duy nhất bất đồng chính là người nội tâm được đến giải thoát, không cần ở vì năm đó hai ta kia đoạn cảm tình mà rối rắm!"

Giang Thạc có chút kích động một phen ôm nàng nói: "Người biết không tiêu bạch? Ta hiện tại đặc biệt hận ta chính mình, nếu năm đó ta chết sống không đi Tân Cương, có lẽ hiện tại người ta liền không phải là như vậy một cái kết cục!"

Cố Tiêu bạch ngẩng đầu chậm rãi hôn lên Giang Thạc môi..... Sau một lúc lâu sau nàng mới nhẹ nhàng vỗ vỗ hấn sau lưng nói: "Hảo..... Sau này người sẽ gặp được một cái so với ta tốt cô nương, người hiện tại cần phải làm là buông tay. Mà ta hôm nay gặp qua người lúc sau cũng liền chấm dứt tâm nguyện, cũng là thời điểm nên rời đi."

"Người muốn đi đâu nhi?" Giang Thạc vừa nghe liền sốt ruột hỏi.

Cố Tiêu bạch tránh đi hấn mắt nói: "Đương nhiên là đi mọi người cuối cùng đều sẽ đi địa phương, người cũng sẽ đi, chẳng qua không phải hiện tại thôi."

"Ta..... Ta không nghĩ làm người đi....." Giang Thạc lẩm bẩm nói.

Cố Tiêu bạch đạm nhiên cười nói: "Đừng nói ngốc lời nói, người sau này phải hảo hảo t ần tại, liền tính..... Là thay ta t ần tại đi! Thời gian không sai biệt lắm, ta phải đi, người cũng mau đi ra đi, bằng không Thẩm siêu cùng thường tới bọn họ nên sốt ruột chờ."

Giang Thạc nước mắt chậm rãi chảy xuống dưới nói: "Ta có thể hay không nhìn người đi?"

"Thực xin lỗi, ta không nghĩ làm người xem ta đi, này ta là cuối cùng một cái nguyện vọng, người có thể đáp ứng ta sao?" Cố Tiêu bạch ôn nhu

nói.

Giang Thạc biểu tình cứng lại, rồi mới chắt phác gật gật đầu, rồi mới xoay người chậm rãi đi ra đại hội nghị thất.....

"Vì hấn người làm như vậy đáng giá sao? Người đem dương thọ cho hấn, người chính là muốn ở chỗ này lại nghỉ ngơi vài thập niên!" Trung niên nữ nhân lại lần nữa xuất hiện.

Cố Tiêu bạch cười cười nói: "Không sao cả, chẳng qua là lại nhiều dương vài thập niên quý thôi, ta sớm đã thành thói quen, chính là ta thật sự không đành lòng hấn cũng biến cùng ta giống nhau....."

Cổng trường khâu, thường tới cùng Thẩm siêu đã sớm chờ nóng nảy, đang ở do dự muốn hay không đi vào tìm Giang Thạc khi, liền thấy hấn sắc mặt đỏ dẫn đi ra.

"Xảy ra chuyện gì? Vì cái gì cái này biểu tình?" Thường tới cấp hỏi.

Giang Thạc ngẩng đầu nhìn bọn họ liếc mắt một cái nói: "Nàng đi rồi, nàng đợi như thế nhiều năm chính là vì thấy ta một mặt, hiện tại nguyện vọng đạt thành, nàng liền đi rồi....."

Thẩm siêu vỗ vỗ bờ vai của hấn nói: "Hảo anh em, không có gì cùng lắm thì, trở về hảo hảo ngủ một giấc liền không có việc gì!"

Giang Thạc gật gật đầu, liền không lại nói cái gì.....

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Yêu Sai Người (Chín)

Mấy ngày sau Cục Công An nhận được cùng nhau mất tích dân cư báo nguy, nhưng lần này vớt vớt vừa không là hài tử lại không phải nữ sinh viên, mà một cái thành niên nam nhân. Tiêu thuyết ㄣ

Nam nhân kêu lố một thuyề, là ở tới bản địa tham gia một lần kỷ niệm ngày thành lập trường hoạt động sau mất tích, người nhà qua một vòng

thời gian mới phát hiện người vẫn luôn liên hệ không thường, sau tới một tra hẩn di động, cuối cùng một chiếc điện thoại chính là ở bản địa đánh ra.

Chính là cảnh sát trải qua nhiều mặt bài tra sau phát hiện, cái này lỗ một thuy ền ở kỷ niệm ngày thành lập trường kết thúc sau liên cùng lão đồng học trường tử hạo cùng tiêu vĩ cùng nhau ăn cơm. Nhưng trước mắt hai người kia đều đã ngoài ý muốn tử vong, cho nên căn bản không thể nào tra khởi.

Giang Thạc trở lại Thượng Hải sau liên tham gia một lần công ty tổ chức kiểm tra sức khoẻ, kết quả phát hiện hẩn gan thường có một cái bóng đen yêu cầu phúc tra, này nhưng sợ hãi Giang Thạc cha mẹ!

Chính là trải qua phúc tra sau bác sĩ đối Giang Thạc nói: "Người gan bộ bóng ma phía trước là cái u nang, bất quá hiện tại người không cần lo lắng, bởi vì cái này u nang đã vô hoá, sau này hảo hảo bảo dưỡng thân thể là đến nơi."

Bác sĩ nói làm Giang Thạc nghĩ tới Cố Tiểu bạch phía trước đối hẩn cảnh cáo, nguyên lai đây là nàng theo như lời thời vận kém a!

Thái cường mấy ngày nay vẫn luôn thất th ần, trường tử hạo cùng tiêu vĩ chết không thể hiểu được, lỗ một thuy ền cũng mất tích mấy ngày rồi, hẩn luôn là cảm giác này một loạt sự tình đều là cùng năm đó Cố Tiểu bạch chết có quan hệ!

Chính mình là năm đó vài người trung nhỏ nhất giống nhau, cho nên lúc ấy cũng là thường xuyên đi theo bọn họ mộng sau đầu làm này làm kia. Kỳ thật năm đó hẩn hơn nữa không tham với cường gian Cố Tiểu bạch, chính là người lại là hẩn cấp lừa trụ.

Tuy rằng hiện tại đã rất nhiều năm qua đi, nhưng mỗi khi nghĩ đến cái kia buổi tối phát sinh sự tình, hẩn vẫn là một thân m ờ hôi lạnh.....

Thái cường ngay từ đầu là không dám đi, chính là trường tử hạo luôn lấy lời nói dối hẩn, nói hẩn cái gì người nhất gan, không đàn ông, không loại linh tinh nói, bị hẩn như thế một kích Thái cường liên bị lừa.

Ban đầu Thái cường còn tưởng rằng này chẳng qua là một cái trò đùa dai, nhưng đương hấn nhìn đến trương tử hạo bọn họ mấy cái muốn cưỡng gian Cố Tiểu bạch khi, hấn cũng dọa choáng váng! Nhưng lúc ấy hấn cũng không có dũng khí đứng ra ngăn cản, chỉ có thể trơ mắt nhìn sự tình hướng không thể không chế phương hướng phát hiện.....

Đương hết thấy đầu kết thúc sau, Thái cường liền phát hiện Cố Tiểu bạch ánh mắt có chút không đúng, hấn đã từng tưởng ý đồ đi cùng nàng nói điếm cái gì, lại bị trương tử hạo bọn họ cấp lời đi.

Bọn họ vài người từ trường học tường viện nhảy ra sau, liền ở bên ngoài tiệm cơm ăn chút que nướng, còn uống lên mấy chai bia. Xong việc sau đang lúc bọn họ chuẩn bị hồi trường học ký túc xá khi liền thấy Cố Tiểu bạch một người từ đại môn đi ra!

Lúc ấy Cố Tiểu xem thường thần thẳng lẳng lẳng, lỗ một thuyền lo lắng nàng đi báo nguy, liền đề nghị đại gia chờ một lát lại trở về nhìn xem Cố Tiểu bạch muốn làm gì.

Chính là ai cũng không nghĩ tới Cố Tiểu bạch là hướng tới đang ở chạy ô tô chạy qua đi! Sự tình phát sinh quá nhanh, chờ bọn họ phản ứng lại đây thời điểm người đã bị đâm bay tới rồi vành đai xanh.

Thái cường có thể xem ra tới, Cố Tiểu bạch là quyết tâm không muốn sống nữa, nàng ở chạy hướng ô tô khi một chút do dự đầu không có. Cái này họa sấm lớn, vài người đều luống cuống, rốt cuộc bọn họ lúc ấy cũng chỉ là mấy cái không thành niên cao trung sinh.

Tiêu vĩ tráng lá gan đi tới Cố Tiểu bạch bên người vừa thấy, phát hiện nàng còn có khẩu khí. Liền cùng chạy về tới đối trương tử hạo nói: "Người còn chưa có chết? Hiện tại làm sao bây giờ?"

Trương tử hạo trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái nói: "Kia có thể làm sao bây giờ? Đi a! Chẳng lẽ người còn tưởng đem nàng đưa bệnh viện đi a! Dù sao nàng cũng là làm ô tô đâm, cùng chúng ta không có nửa mao tiền quan hệ, nhanh lên đi!"

Vì thế vài người liêu ở trương tử hạo thúc giục liêu tới nam sinh ký túc xá.....

Đó là Thái cường liêu đầu tiên biết cái gì là tử vong, ngày hôm qua còn tung tăng nhảy nhót một cái nữ hài, liêu bởi vì chính mình một cái trò đùa dai, hôm nay liêu biến thành một khối lạnh băng thi thể.

Trương tử hạo ngày hôm sau càng là uy hiếp Thái cường nói: "Người là người lừa tới, nếu người dám nói đi ra ngoài một chữ, chúng ta liêu nói người cũng tham với cường gian!"

Thái cường vốn là nhất gan, hơn nữa hiện tại còn đã chết người, hấn liêu càng là cái gì cũng không dám nói. Chính là không nghĩ tới cảnh sát lại rất mau liêu tìm tới rồi hấn! Vừa mới bắt đầu hấn còn cái gì đều không nói, sau tới một người cùng hấn lão ba không sai biệt lắm số tuổi hình cảnh đối hấn nói: "Tiểu tử, ta biết người không có tham với cường gian, người hiện tại còn không có thành niên, hết thấy đều còn có lại tới một liêu cơ hội, chỉ cần người đem sự tình chân tướng nói ra."

Vì thế Thái cường đã bị liêu dọa lại hống nói ra đem đó sự tình, sự sau hấn biết cái kia hình cảnh cũng không có lừa chính mình, hấn thật sự bởi vì vị thành niên mà miễn với khởi tố, chính là bọn họ cả nhà cũng không có khả năng lại đái ở chỗ này.

Vì thế thi đại học lúc sau hấn liêu đi rồi một khu nhà tam bồn gà rừng trường học, cả nhà cũng đi theo hấn qua loa dọn đi rồi.

Mấy năm nay, mỗi khi mơ thấy năm đó Cố Tiêu bạch nhìn về phía chính mình ánh mắt, Thái cường luôn là sẽ ở trong mộng bừng tỉnh, rồi mới liêu cả đêm đều rất cuộc ngủ không yên!

Khoảng thời gian trước hấn nhận được trường học phát tới kỷ niệm ngày thành lập trường thư mời sau, suy nghĩ mấy ngày..... Cuối cùng vẫn là không có dũng khí trở về Hiện tại xem ra chính mình không có trở về là chính xác, cũng không biết trương tử hạo bọn họ mấy cái chết đến để có phải hay không ngoài ý muốn.....

Bởi vì rốt cuộc này cũng quá xảo! Nào có một cái án tử người bị tình nghi liên tiếp bởi vì ngoài ý muốn tử vong? Năm đó tham với giả trung chỉ có chính mình còn sống, vì thế Thái cường liền cả ngày hết hoảng, liền sợ ngày nào đó một cái không cẩn thận, báo ứng đến liền dừng ở chính mình trên đầu.

Hôm nay buổi tối tan tằm, Thái cường cùng bình thường giống nhau chuẩn bị về nhà ăn cơm. Đột nhiên nhận được một cái xa lạ tin tức nói là hắc lão đầu học, tưởng ước hắc ăn một bữa cơm. Thái cường bản năng cảm giác được một loại nguy hiểm, vì thế không chút nghĩ ngợi liền đem cái kia tin tức cấp cắt bỏ.

Chính là liền ở hắc sắp về đến nhà khi, rồi lại một lần thu được tương đồng tin tức. Thái cường thật sự không nghĩ đi gặp cái gì lão đầu học, vì thế liền trở về một cái, người là ai?

Kết quả không nghĩ tới đối phương lại hỏi nói: "Ta là trương tử hạo."

Thái cường tức khắc cảm giác da đầu tê rần, chính là lý trí làm hắc bình tĩnh lại, này có lẽ là cái nào biết nội tình lão đầu học làm trò đùa dai. Vì thế hắc liền lý cũng bất quá lý trở về nhà.

Ăn qua cơm chiều sau, Thái cường di động lại vang lên, hắc click mở một ngày, mặt trên viết, ta ở dưới lâu chờ người.....

Thái cường thân mình chấn động, hắc vội chạy tới cửa sổ xuống phía dưới nhìn lại, chỉ thấy dưới lầu xanh đậm sắc cảnh quan đèn bên quả nhiên đứng một người nam nhân, cũng chính ngẩng đầu nhìn về phía hắc!

"A!" Thái cường kêu sợ hãi một tiếng ngã ngửa trên mặt đất, rồi mới liền dọa toàn thân phát run, trong miệng không ngừng nói: "Không biết, ta cái gì cũng không biết, đừng tới tìm, đừng tới tìm ta!"

Ngày hôm sau Thái cường người nhà đem hắc đưa vào bệnh viện, kinh kiểm tra Thái cường bởi vì kinh hạ quá độ, điên rồi.....

Trường học trong khoảng thời gian này ra một kiện việc lạ, đó chính là khu dạy học thả ra thủy luôn là có sợi mùì lạ. Còn hảo cái này thủy học sinh không uống, chỉ là dùng để quét tước vệ sinh dùng.

Sau tới hương vị lại một ngày so với một ngày đại, vì thế sau cần chủ nhiệm liên phái hai gã giáo công đi lên xem xét. Kết quả đương giáo công mở ra tầng cao nhất kết nước cái nắp khi, thỉnh linh phát hiện bên trong lại có cụ đã xác không rửa hóa nam tính thi thể.....

Sau kinh cảnh sát đi điều tra, thi thể này đúng là mất tích mấy tháng rồi một thuyề.

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Độ Cái Chuyện Xưa Trên Bản Đồ Không Có Trấn Nhỏ (Một)

Kỷ Phong mang theo tân hôn thê tử cùng nhau du lịch tự túc hưởng tuần trăng mật, bọn họ hai người xuyên châu quá tỉnh đi qua một cái lại một cái phong cảnh duyên dáng trấn nhỏ.

Hắn cùng thê tử Mỹ Lan có thể xem như lóe hôn, nhận thức không đến một tháng liên tia chớp yêu nhau kết hôn! Kỷ Phong cảm thấy Mỹ Lan chính là chính mình dùng cả đời chờ đợi nữ nhân, nếu bỏ qua, sau này sợ sẽ không tái ngộ tới rồi.

Mà Mỹ Lan càng là đối Kỷ Phong mê luyến không được! Bọn họ ánh mắt đầu tiên gặp mặt thời điểm liên có loại chỉ hận gặp nhau quá muộn cảm giác.

Kỷ Phong là một người dã ngoại nhiếp ảnh gia, chuyên môn vì một ít trang web cùng tạp chí quay chụp ảnh chụp, cho nên Mỹ Lan liên cũng muốn nhìn một chút hắn sở quay chụp những cái đó cảnh đẹp. Hai người ăn nhip với nhau, liên quyết định lấy vừa đi vừa chụp phương thức vượt qua một cái đặc biệt tuần trăng mật.

Hôm nay bọn họ đang định đi một tòa phương bắc trấn nhỏ Tây Lâm Cát, ẩn trên bản đồ sở chỉ, bọn họ dọc theo quốc lộ lại hướng bắc đi bảy

mười nhì ều km không sai biệt lắm li ền đến.

Này dọc theo đường đi dãy núi vờn quanh, phong cảnh đặc biệt mỹ. Ngay cả không như thế nào nhiếp ảnh Mỹ Lan, đ ều nhin không được dùng đi động chụp mấy tấm đẹp ảnh chụp. Bởi vì hiện tại chính trực đ ều thu, trên núi bạch hoa lá cây tử đ ều thất bại, xa xa nhìn lại, kim hoàng kim hoàng, thực sự có điểm ánh sáng mặt trời kim sơn cảm giác.....

Kỷ Phong này một đường cũng là biên xem bản đ ồbiên đi theo hướng dẫn đi, cho nên hẳn cũng không quá lo lắng sẽ đi nh ần lộ. Giữa trưa thời điểm hẳn ở quốc lộ phụ cận tìm một cái sông nhỏ, r ồi mới bắt đ ều thắng hỏa nấu cơm.

Bọn họ mấy ngày nay vẫn luôn đ ều tại dã ngoại, nếu buổi tối thời điểm đ ỏi không đến tiếp theo cái trấn trên, kia hẳn tốt đẹp lan li ền ở tại trong xe. Đương nhiên bọn họ cũng mang l ầu trại, nếu buổi tối nhiệt độ không khí thích hợp, bọn họ cũng sẽ ở tại bên ngoài.

Mấy ngày nay hai người quá đặc biệt lãng mạn, Kỷ Phong tốt đẹp lan cũng đ ều cảm giác bọn họ cái này tu ần trăng mật quá phi thường đặc biệt.

Ăn qua cơm trưa sau bọn họ ở trên xe tiểu ngủ một h ồi, dưỡng đủ tinh thần sau li ền chuẩn bị tiếp tục lên đường. Mà khi xe ở rừng rậm quốc lộ thượng hành sử một h ồi sau, đột nhiên ở bọn họ bên tay phải xuất hiện một khác đ ều lối rẽ.

Mỹ Lan đặc biệt tò mò hỏi Kỷ Phong: "Lão công, người xem một chút trên bản đ ồcon đường kia thông hướng nơi nào?"

Kỷ Phong dừng lại xe mở ra bản đ ồnhìn một h ồi nói: "Kỳ quái, trên bản đ ồkhông có con đường này, có thể là một cái đi không thông lộ đi!"

"Không có khả năng, này lộ như thế khoan, xe đ ều có thể khai đi vào, như thế nào khả năng đi không thông đâu?" Mỹ Lan chỉ vào con đường kia nói.

Kỷ Phong lại trên bản đồ thượng tìm một hõ, cuối cùng được đến kết luận là trên bản đồ xác thật không có con đường này. Chính là Mỹ Lan lại một lòng muốn đi xem con đường này thông hướng nơi nào, vì thế nàng liền làm nũng đối Kỷ Phong nói: "Lão công, chúng ta đi con đường này được không?"

Kỷ Phong nhìn thoáng qua Mỹ Lan nói: "Lão bà, không nghĩ tới người lòng hiếu kỳ so với ta còn đại? Hảo đi, dù sao thời gian còn sớm, chúng ta liền hướng bên này đi lên nửa giờ, nhìn xem có thể thông đến nơi nào!"

Mỹ Lan nghe xong hoan hô một tiếng nói: "Quá tuyệt vời, lão công ta yêu người muốn chết!"

Vì thế Kỷ Phong liền đem xe khai vào này lối rẽ thượng, chính là khi bọn hắn xe khai quá hạn, ai cũng không có phát hiện ven đường trong bụi cỏ đảo một cái thẻ bài, thượng thành linh viết "Cấm đi vào" bốn cái chữ to!

Bọn họ xe đi phía trước khai một hõ liền phát hiện, con đường này thượng cỏ dại lớn lên rất cao, hiển nhiên đã thật lâu không có ô tô từ nơi này kinh biên. Kỷ Phong vẫn luôn nhìn hướng dẫn, chính là từ khi bọn họ quẹo vào con đường này sau, hướng dẫn liền chết giống nhau yên tĩnh, một câu nhắc nhở đều không có.

Liền ở hai người sắp mất đi hứng thú trở về đi thời điểm, Mỹ Lan đột nhiên hét lên một tiếng: "Lão công mau xem, phía trước hình như là một cái trấn nhỏ!"

Kỷ Phong theo Mỹ Lan ngón tay phương hướng nhìn lại, quả nhiên ở cách đó không xa cuối đường thượng xuất hiện một ít nhà dân.

Xe một khai tiến trấn nhỏ, một khối cự đại khẩu hiệu thẻ bài liền đứng ở ven đường, mặt trên viết "An toàn sinh sản, mỗi người có trách! Tiêu trừ tai hoạ ngầm, phòng bị chưa xảy ra!"

"Nơi này lâm trường sao?" Mỹ Lan hỏi.

Kỷ Phong lắc đầu nói: "Khó mà nói, có thể là lâm trường, cũng có thể là cái gì nhà xưởng."

Mỹ Lan nghe xong liếc mọi nơi nhìn lại, phát hiện nơi này nhà dân đều thực cũ nát, có trên cửa sổ liếc pha lê đều không có. Mọi nhà trước cửa cỏ dại sớm đều trường đến một người tới cao, nhìn qua đặc biệt hoang vắng.....

"Lão công, ta như thế nào cảm giác nơi này không có người trụ đâu?" Mỹ Lan bất an nói.

Kỷ Phong đem xe ngừng ở ven đường thượng, rồi mới đi xuống xe mọi nơi nhìn nói, "Đây mấy nhà hẳn là không có người trụ, chúng ta lại đi phía trước đi một hồi nhìn xem, nếu vẫn là không có người, chúng ta liếc trở về phản đi!"

Kết quả bọn họ đem xe đi phía trước khai một hồi liếc phát hiện, phương diện này vẫn là rất đại, có trường học, rạp chiếu phim, bưu cục, đèn công an..... Chính là toàn bộ không có người.

Mỹ Lan còn đi vào một nhà trang phục cửa hàng, bên trong treo đây kiểu dáng cổ xưa quần áo, hơn nữa mặt trên còn lạc đây tro bụi. Nàng nhìn thoáng qua trên tường lịch treo tường, mặt trên là 1992 năm 3 tháng.

"Lão công, nơi này hảo kì quái a? Vì cái gì một người đều không có đâu?" Mỹ Lan kỳ quái hỏi.

Cử phong nghe xong liếc nói: "Thượng thế kỷ * mười năm đại thời điểm, ở như vậy khu rừng, sẽ có một ít quốc doanh xí nghiệp, tỷ như giống lâm trường, máy móc xưởng linh tinh. Bởi vì nhà máy đại, cho nên công nhân hơn nữa người nhà cùng con cái dân cư không sai biệt lắm liếc cùng một tòa trấn nhỏ giống nhau nhiều, cho nên khẳng định phải có một ít tất yếu công cộng phương tiện. Sau tới khả năng bởi vì kinh tế kinh tế đình trệ linh tinh một ít nguyên nhân cho nên triệt xưởng, như vậy liếc sẽ xuất hiện giống như vậy một ít không có người trụ hoang vắng trấn nhỏ."

Mỹ Lan tuy rằng cảm thấy Kỳ Phong nói có đạo lý, chính là nàng vẫn là đưa ra chính mình nghi ngờ, "Kia vì cái gì nơi này đồ vật lại không có bị người lấy đi đâu? Tỷ như ta vừa rồi đi vào kia gia trang phục cửa hàng, bên trong tất cả đều là một ít lão khoản quần áo, liền tính lúc ấy mọi người đều dời đến địa phương khác đi, chính là bọn họ như thế nào sẽ không lấy đi này đó lúc ấy hẳn là còn giá trị một ít tiền đồ vật đâu?"

Làm Mỹ Lan như thế vừa nói, Kỳ Phong cũng bị hỏi ở, loại tình huống này hẳn cũng là lần đầu tiên gặp được, xem ra trấn nhỏ này thật là có chút cổ quái địa phương.....

Tiếp theo bọn họ lại đi vào mấy nhà dân trạch, phát hiện trong nhà nồi chén gáo bồn đầy đủ mọi thứ, tủ lạnh TV cũng cái gì cần có đều có. Mấy thứ này ở hiện tại tuy rằng không đáng giá tiền, chính là ở lúc ấy nhất định là thực hút hàng thương phẩm, này hộ nhân gia dọn đi thời điểm như thế nào khả năng không lấy đi đâu?

Kỳ Phong tùy tay kéo ra một cái đầu gỗ ngăn kéo, bên trong đen thui một đồng đồ vật. Hắn dùng tay đem mặt trên hôi phất đi sau, liếc mắt một cái liền nhìn ra kia thế nhưng là một cái màu lam số hộ khẩu. Hắn mở ra nhìn một cái, bên trong là một cái tam khẩu nhà.

Chủ hộ kêu Thẩm kiến quốc, thê tử kêu liễu mai, bọn họ có một cái nữ nhi kêu Thẩm tuyết. Hộ khẩu bốn ép xuống một xấp đồ vật, Kỳ Phong bằng xúc cảm, cảm giác như là..... Nhân dân tệ. Hắn lấy ra tới phui phui mặt trên hậu hôi, quả nhiên là một xấp lam hôi nhiên trăm nguyên tiền lớn!

Mỹ Lan cũng trước tiên bị Kỳ Phong trong tay đồ vật hấp dẫn, nàng đem mấy thứ này tiếp nhận tới vừa thấy, liền vẻ mặt hồ nghi nói: "Nếu gia nhân này là bình thường dưới tình huống dọn đi, bọn họ có thể sau không lấy gia điện, không lấy đồ dùng nhà bếp. Nhưng là tuyệt đối không có lý do gì không lấy đi hộ khẩu bốn cùng tiền mặt a?"

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Trên Bản Đồ Không Có Trấn Nhỏ (Nhị)

Kỳ Phong cũng cảm thấy Mỹ Lan nói có đạo lý, nơi này thật là có chút cổ quái. To như vậy trấn nhỏ một cái cư dân đều không có, mỗi nhà mỗi hộ

tựa hồ đầu đi thực vội vàng, liền một ít quý trọng tài vật đầu không có lấy đi, này đích xác thực không hợp lý.....

Mỹ Lan muốn đi cách vách hàng xóm gia nhìn xem, vì thế nàng liền đối Kỷ Phong nói: "Lão công, ta đi bên cạnh kia gia trong phòng nhìn xem, người tới hay không?"

Kỷ Phong còn ở trầm tư, liền thuận miệng đáp một câu, "Người đi trước, ta nhìn nhìn lại, một hồi liền qua đi tìm người."

Mỹ Lan gật gật đầu liền đi ra ngoài, Kỷ Phong xem Mỹ Lan đi ra ngoài sau, liền đối nàng hô một câu nói: "Chính mình cẩn thận một chút!"

"Đã biết!" Mỹ Lan lớn tiếng trả lời nói.

Kỷ Phong lại tiếp theo ở cái này trong phòng quan sát một hồi, hẳn phát hiện cái này tam khẩu chi sinh hoạt điều kiện còn tính không tồi, chính là hẳn lại luôn là cảm giác trong phòng thiếu điếm cái gì. Hẳn tả hữu nhìn nhìn, một chút liền nghĩ tới, này trong phòng mặt vì cái gì không có ảnh chụp đâu?

Hắn nhớ rõ cái kia niên đại mọi người đều đặc biệt thích tẩy ảnh chụp a? Vì thế hẳn liền ở trong phòng mấy cái trong ngăn tủ tìm kiếm một chút, quả nhiên có một cái màu đỏ đại tập ảnh. Chính là mở ra vừa thấy, bên trong lại là trống không, một trương ảnh chụp cũng không có?!

Kỷ Phong chưa từ bỏ ý định lại tìm tìm, thật đúng là không có. Liền ở hẳn đặc biệt hoang mang thời điểm, đột nhiên phát hiện cái này tập ảnh ngoại da thượng tựa hồ có cái tường kép, hẳn lật ra sau phát hiện bên trong có một trương có chút phát hoàng màu sắc rực rỡ ảnh chụp.....

Ảnh chụp bên trong là cái tam khẩu nhà, hiển nhiên chính là hộ khẩu bốn thượng kia tam khẩu người. Chính là đương Kỷ Phong nhìn đến ảnh chụp thể tử khi, lại một chút sợ ngây người! Nữ nhân này như thế nào lớn lên tốt đẹp lan giống nhau như đúc? Chẳng lẽ thiên hạ còn có như thế trùng hợp sự tình?

Ảnh chụp góc phải bên dưới có một hàng con số, hẳn là camera biểu hiện thời gian, 1990 năm 3 nguyệt 3(ngày r). Kỳ Phong đem ảnh chụp lật qua tới sau tới viết một hàng chữ nhỏ: "(ái i) nữ 7 một tuổi sinh (ngày r)."

Lúc này liền nghe Mỹ Lan ở bên ngoài lớn tiếng nói: "Kỳ Phong? Người đã khỏe không có a?"

Kỳ Phong nghe xong lập tức đem kia bức ảnh tùy tay cất vào trong túi.....

Lúc này Mỹ Lan thanh âm truyền tiến vào: "Lão công? Người nhanh lên a!"

Kỳ Phong đáp ứng rồi một tiếng liền đi ra ngoài.

Hắn tìm thanh âm đi tới Mỹ Lan nơi phòng ở, phát hiện nơi này cũng là một hộ bình thường nhân gia. So sánh với dưới hiển nhiên không có Thẩm kiến quốc gia cảnh giàu có, trong phòng trừ bỏ một đài TV ở ngoài liền không có mặt khác gia dụng đồ điện.

Chính là cái này trong phòng lại có một cái cày cỗ quái tình huống, chính là trên bàn cơm còn bãi chén đĩa, hơn nữa bên trong còn đen tuyền, hẳn là không có ăn xong đồ ăn, chẳng qua hiện tại đã sớm ** thành tra.

Kỳ Phong nhìn này bàn đồ ăn, trong lòng một trận nghi hoặc, là cái dạng gì sự tình sẽ làm đang ở ăn cơm nhân mã thượng liền đi, lại còn có vừa đi không trở về cho tới bây giờ đâu? Hắn đơn giản mở ra nhà này mấy cái ngăn kéo nhìn một chút, bên trong có một ít thực tư nhân đồ vật, nếu là bình thường chuyển nhà là khẳng định sẽ lấy đi.

Lúc này Mỹ Lan đột nhiên vẻ mặt kinh hãi nói: "Lão công, cái này địa phương (rất t ng) dọa người, chúng ta..... Vẫn là đi thôi!"

Kỳ Phong cười cười nói: "Như thế nào? Đây liền sợ hãi? Người lòng hiếu kỳ đâu?"

Mỹ Lan mặt đỏ lên, trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái nói: "Chán ghét....."

Bọn họ đi ra phòng ở sau, Kỳ Phong nhìn thoáng qua sắc trời nói: "Lão bà, ta xem hôm nay muốn trời mưa, chúng ta hôm nay vẫn là ở chỗ này nghỉ ngơi một đêm đi! Bằng không ở khu rừng trời mưa lên đường là thực không an toàn."

Mỹ Lan cau mày nói: "A? Lưu lại nơi này qua đêm? Ta sợ hãi....."

"Sợ cái gì a? Không phải có ta đâu sao!" Kỳ Phong tự tin tràn đầy nói.

Kỳ Phong nhìn nhìn bốn phía, liền lựa chọn Thẩm kiến quốc gia đêm túc, rốt cuộc nơi này đi đâu kiện còn xem như không tở. Chỉ là đêm chẵn đã sớm không thể dùng, bọn họ đơn giản thu thật một chút sau, liền đem chính mình túi ngủ bắt được giường sưởi thượng.

Hiện tại bên ngoài còn độ ấm không tính thấp, cho nên buồng trong bên trong không cần sưởi ấm, bọn họ chỉ là đem chính mình mang đến đồ dùng nhà bếp bắt được trong phòng bếp lò thượng nấu cơm. Bọn họ hai người nấu một ít mì sợi, dùng chính là chính mình mang đến thủy, thủy quản thủy Kỳ Phong thử thả một chút, thả ra đầu là màu đỏ thủy, khẳng định không thể dùng.

Trong phòng cái gì đầu có, chính là không có điện, trời tối thời điểm bọn họ liền lấy ra bản thân mang đến nạp điện đèn bàn chiếu sáng. Ăn cơm xong sau, hai người liền sớm ngủ, bọn họ nghĩ ngày mai sớm một chút khởi (giường chu ng) xuất phát, hảo đuổi ở giữa trưa tới Tây Lâm Cát trấn.

Chính là Kỳ Phong lại như thế nào cũng ngủ không được, hấn lẩn qua lộn lại nghĩ chính mình trong túi ảnh chụp. Nữ nhân kia thật sự tốt đẹp lan rất giống! Chính là Mỹ Lan họ Lưu, nàng ba ba mẹ mẹ hấn cũng là gặp qua, như thế nào cũng cùng này ba người xả không thượng cái gì quan hệ a. Hơn nữa Mỹ Lan lúc ấy cũng xem qua cái kia sổ hộ khẩu, nếu nàng thực sự có như thế cái thân thích nàng hấn là sẽ có đi đầu phản ứng, chính là hiển nhiên không phải.

Cứ như vậy, hắn cũng không biết vẫn luôn như thế miên man suy nghĩ đến vài giờ. Đang ở hắn mơ mơ màng màng liền mau ngủ thối đi, đột nhiên nghe được bên ngoài truyền đến một tiếng vang lớn, chấn trên cửa sổ pha lê đầu ầm ầm vang lên.

Mỹ Lan càng là dọa một chút liền từ đầu giường đất thượng nhảy dựng lên, rồi mới trừng mắt hoảng sợ mắt to nói: "Có phải hay không động đất? Vẫn là nơi nào nổ mạnh!"

Kỷ Phong cũng nhanh chóng đi tới phía trước cửa sổ hướng ra phía ngoài nhìn xung quanh, hắn nhìn đến thị trấn phía bắc lóe hai lần bạch quang, nhìn dáng vẻ nơi đó chính là phát ra vang lớn địa phương..... Hắn nhìn thoáng qua đồng hồ, rạng sáng 2 điểm 45 phân.

"Chuyện như thế nào?" Mỹ Lan bất an hỏi.

Kỷ Phong lắc đầu nói: "Không biết, bất quá nghe thanh âm như là nổ mạnh thanh âm....."

Mỹ Lan nhìn thoáng qua Kỷ Phong nói: "Chẳng lẽ có người hiện tại tại sạn?"

"Hắn là sẽ không a, trừ phi cái này trấn trên có người....." Kỷ Phong khẳng định nói.

Mỹ Lan nghe xong hắn nói, (thân sh n) tử tình không tự (cấm j n) run lên một chút, như thế chậm, tại đây sao một cái đã sớm vút đi trấn nhỏ thượng, sẽ có cái gì người ở bạo phá đâu?

Cho dù Mỹ Lan ngày thường lá gan lại đại, lúc này cũng khó tránh khỏi cảm giác được sợ hãi. Nàng nhỏ giọng đối Kỷ Phong nói: "Lão công, nếu không chúng ta hiện tại liền đi thôi?"

Kỷ Phong lại lắc đầu nói: "Không được, nếu thật là cái gì người xấu ở làm chuyện xấu thì, chúng ta hiện tại đi bất chính hảo cùng bọn họ đụng phải? Người ta tránh ở này không ai trụ trong phòng, xe ta cũng đình thực ỉn nắp, nếu chúng ta không phát ra cái gì thanh âm, bọn họ hẳn là một chốc

một lát còn phát hiện không được người ta. Tin tưởng lão bà của ta, lúc này an tĩnh trốn ở chỗ này an toàn nhất. Chờ buổi sáng thiên sáng ngời, chúng ta liền lập tức rời đi."

Mỹ Lan nghe xong cũng chỉ hảo gật đầu nói: "Vậy được rồi!"

Vì thế hai người liền toàn trở về tụi ngủ, chính là lại đầu như thế nào cũng ngủ không được.....

"Lão bà, người có hay không cái gì nữ (tính x ng) thân thích kêu liễu mai?" Kỷ Phong đột nhiên nhỏ giọng hỏi Mỹ Lan.

Mỹ Lan đầu tiên là sửng sốt, rồi mới lắc lắc đầu nói: "Liều cái này họ rất ít thấy, ta hẳn là không có như thế cái thân thích, hơn nữa ta cũng không có nghe ta mẹ mẹ nói qua."

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Trên Bản Đồ Không Có Trấn Nhỏ (Nhị)

Kỷ Phong cũng cảm thấy Mỹ Lan nói có đạo lý, nơi này thật là có chút cổ quái. To như vậy trấn nhỏ một cái cư dân đầu không có, mỗi nhà mỗi hộ tựa hồ đầu đi thực vội vàng, liền một ít quý trọng tài vật đầu không có lấy đi, này đích xác thực không hợp lý.....

Mỹ Lan muốn đi cách vách hàng xóm gia nhìn xem, vì thế nàng liền đối Kỷ Phong nói: "Lão công, ta đi bên cạnh kia gia trong phòng nhìn xem, người tới hay không?"

Kỷ Phong còn ở trầm tư, liền thuận miệng đáp một câu, "Người đi trước, ta nhìn nhìn lại, một hồi liền qua đi tìm người."

Mỹ Lan gật gật đầu liền đi ra ngoài, Kỷ Phong xem Mỹ Lan đi ra ngoài sau, liền đối nàng hô một câu nói: "Chính mình cẩn thận một chút!"

"Đã biết!" Mỹ Lan lớn tiếng trả lời nói.

Kỷ Phong lại tiếp theo ở cái này trong phòng quan sát một hồi, hẳn phát hiện cái này tam khẩu chi sinh hoạt đầu kiện còn tính không tồi, chính là

hắn lại luôn là cảm giác trong phòng thiếu điếm cái gì. Hắn tả hữu nhìn nhìn, một chút liệ̀n nghĩ tới, này trong phòng mặt vì cái gì không có ảnh chụp đâu?

Hắn nhớ rõ cái kia niên đại mọi người đều đặc biệt thích tấy ảnh chụp a? Vì thế hắn liệ̀n ở trong phòng mấy cái trong ngăn tủ tìm kiếm một chút, quả nhiên có một cái màu đỏ đại tập ảnh. Chính là mở ra vừa thấy, bên trong lại là trống không, một trương ảnh chụp cũng không có?!

Kỷ Phong chưa từ bỏ ý định lại tìm tìm, thật đúng là không có. Liệ̀n ở hắn đặc biệt hoang mang thời điếm, đột nhiên phát hiện cái này tập ảnh ngoại da thượng tựa hồ có cái tường kếp, hắn lột ra sau phát hiện bên trong có một trương có chút phát hoàng màu sắc rực rỡ ảnh chụp.....

Ảnh chụp bên trong là cái tam khẩu nhà, hiển nhiên chính là hộ khẩu bốn thượng kia tam khẩu người. Chính là đương Kỷ Phong nhìn đến ảnh chụp thê tử khi, lại một chút sợ ngây người! Nữ nhân này như thế nào lớn lên tốt đẹp lan giống nhau như đúc? Chẳng lẽ thiên hạ còn có như thế trùng hợp sự tình?

Ảnh chụp góc phải bên dưới có một hàng con số, hẳn là camera biểu hiện thời gian, 1990 năm 3 nguyệt 3(ngày r). Kỷ Phong đem ảnh chụp lật qua tới sau tới viết một hàng chữ nhỏ: "(ái i) nữ 7 một tuổi sinh (ngày r)."

Lúc này liệ̀n nghe Mỹ Lan ở bên ngoài lớn tiếng nói: "Kỷ Phong? Người đã khỏe không có a?"

Kỷ Phong nghe xong lập tức đem kia bức ảnh tùy tay cất vào trong túi.....

Lúc này Mỹ Lan thanh âm truyệ̀n tiến vào: "Lão công? Người nhanh lên a!"

Kỷ Phong đáp ứng r ồi một tiếng liệ̀n đi ra ngoài.

Hắn tìm thanh âm đi tới Mỹ Lan nơi phòng ở, phát hiện nơi này cũng là một hộ bình thường nhân gia. So sánh với dưới hiển nhiên không có Thẩm

kiến quốc gia cảnh giàu có, trong phòng trừ bỏ một đài TV ở ngoài liền không có mặt khác gia dụng đồ điện.

Chính là cái này trong phòng lại có một cái cang cổ quái tình huống, chính là trên bàn cơm còn bãi chén đĩa, hơn nữa bên trong còn đèn tuyền, hẳn là không có ăn xong đồ ăn, chẳng qua hiện tại đã sớm ** thành tra.

Kỷ Phong nhìn này bàn đồ ăn, trong lòng một trận nghi hoặc, là cái dạng gì sự tình sẽ làm đang ở ăn cơm nhân mã thượng liền đi, lại còn có vừa đi không trở về cho tới bây giờ đâu? Hẳn đơn giản mở ra nhà này mấy cái ngăn kéo nhìn một chút, bên trong có một ít thực tư nhân đồ vật, nếu là bình thường chuyển nhà là khẳng định sẽ lấy đi.

Lúc này Mỹ Lan đột nhiên về mặt kính hãi nói: "Lão công, cái này địa phương (rất t ng) dọa người, chúng ta..... Vẫn là đi thôi!"

Kỷ Phong cười cười nói: "Như thế nào? Đây liền sợ hãi? Người lòng hiếu kỳ đâu?"

Mỹ Lan mặt đỏ lên, trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái nói: "Chán ghét....."

Bọn họ đi ra phòng ở sau, Kỷ Phong nhìn thoáng qua sắc trời nói: "Lão bà, ta xem hôm nay muốn trời mưa, chúng ta hôm nay vẫn là ở chỗ này nghỉ ngơi một đêm đi! Bằng không ở khu rừng trời mưa lên đường là thực không an toàn."

Mỹ Lan cau mày nói: "A? Lưu lại nơi này qua đêm? Ta sợ hãi....."

"Sợ cái gì a? Không phải có ta đâu sao!" Kỷ Phong tự tin tràn đầy nói.

Kỷ Phong nhìn nhìn bốn phía, liền lựa chọn Thẩm kiến quốc gia đêm túc, rốt cuộc nơi này đi đâu kiện còn xem như không t ỉ. Chỉ là đêm chẵn đã sớm không thể dùng, bọn họ đơn giản thu thật một chút sau, liền đem chính mình túi ngủ bắt được giường sưởi thượng.

Hiện tại bên ngoài còn độ ẩm không tính thấp, cho nên bu òng trong bên trong không cần sưởi ấm, bọn họ chỉ là đem chính mình mang đến đ ò dùng nhà bếp bắt được trong phòng bếp lò thượng nấu cơm. Bọn họ hai người nấu một ít mì sợi, dùng chính là chính mình mang đến thủy, thủy quản thủy Kỳ Phong thử thả một chút, thả ra đ ù là màu đỏ thủy, khẳng định không thể dùng.

Trong phòng cái gì đ ù có, chính là không có điện, trời tối thời điểm bọn họ li ên lấy ra bản thân mang đến nạp điện đèn bàn chiếu sáng. Ăn cơm xong sau, hai người li ên sớm ngủ, bọn họ nghĩ ngày mai dậy sớm một chút xuất phát, hảo đ ù ở giữa trưa tới Tây Lâm Cát trấn.

Chính là Kỳ Phong lại như thế nào cũng ngủ không được, hấn lẩn qua lộn lại nghĩ chính mình trong túi ảnh chụp. Nữ nhân kia thật sự tốt đẹp lan rất giống! Chính là Mỹ Lan họ Lưu, nàng ba ba mẹ mẹ hấn cũng là gặp qua, như thế nào cũng cùng này ba người xả không thượng cái gì quan hệ a. Hơn nữa Mỹ Lan lúc ấy cũng xem qua cái kia sổ hộ khẩu, nếu nàng thực sự có như thế cái thân thích nàng hấn là sẽ có đ ù phản ứng, chính là hiển nhiên không phải.

Cứ như vậy, hấn cũng không biết vẫn luôn như thế miên man suy nghĩ đến vài giờ. Đang ở hấn mơ mơ màng màng li ên mau ngủ thời điểm, đột nhiên nghe được bên ngoài truyền đến một tiếng vang lớn, chấn trên cửa sổ pha lê đ ù âm âm vang lên.

Mỹ Lan càng là dọa một chút li ên từ đ ù giường đất thượng nhảy dựng lên, r ã mới trừng mắt hoảng sợ mắt to nói: "Có phải hay không động đất? Vẫn là nơi nào nổ mạnh!"

Kỳ Phong cũng nhanh chóng đi tới phía trước cửa sổ hướng ra phía ngoài nhìn xung quanh, hấn nhìn đến thị trấn phía bắc lóe hai lần bạch quang, nhìn dáng vẻ nơi đó chính là phát ra vang lớn địa phương..... Hấn nhìn thoáng qua đ ùng h ò, rạng sáng 2 điểm 45 phân.

"Chuyện như thế nào?" Mỹ Lan bất an hỏi.

Kỷ Phong lắc đầu nói: "Không biết, bất quá nghe thanh âm như là nổ mạnh thanh âm....."

Mỹ Lan nhìn thoáng qua Kỷ Phong nói: "Chẳng lẽ có người hiện tại tạc sơn?"

"Hẳn là sẽ không a, trừ phi cái này trần trên có người....." Kỷ Phong khẳng định nói.

Mỹ Lan nghe xong hẳn nói, thân mình không tự chủ run lên một chút, như thế chậm, tại đây sao một cái đã sớm vút đi trần nhỏ thượng, sẽ có cái gì người ở bạo phá đâu?

Cho dù Mỹ Lan ngày thường lá gan lại đại, lúc này cũng khó tránh khỏi cảm giác được sợ hãi. Nàng nhỏ giọng đối Kỷ Phong nói: "Lão công, nếu không chúng ta hiện tại liền đi thôi?"

Kỷ Phong lại lắc đầu nói: "Không được, nếu thật là cái gì người xấu ở làm chuyện xấu nhi, chúng ta hiện tại đi bất chính hảo cùng bọn họ đụng phải? Người ta tránh ở này không ai trụ trong phòng, xe ta cũng đành thực ẩn nấp, nếu chúng ta không phát ra cái gì thanh âm, bọn họ hẳn là một chốc một lát còn phát hiện không được người ta. Tin tưởng lão bà của ta, lúc này an tĩnh trốn ở chỗ này an toàn nhất. Chờ buổi sáng thiên sáng ngời, chúng ta liền lập tức rời đi."

Mỹ Lan nghe xong cũng chỉ hảo gật đầu nói: "Vậy được rồi!"

Vì thế hai người liền toàn trở về tui ngủ, chính là lại đầu như thế nào cũng ngủ không được.....

"Lão bà, người có hay không cái gì nữ tính thân thích kêu Liễu Mai?" Kỷ Phong đột nhiên nhỏ giọng hỏi Mỹ Lan.

Mỹ Lan đầu tiên là sửng sốt, rồi mới lắc đầu nói: "Liễu cái này họ rất ít thấy, ta hẳn là không có như thế cái thân thích, hơn nữa ta cũng không có nghe ta mụ mụ nói qua."

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Trên Bản Đồ Không Có Trấn Nhỏ (Tam)

Kỷ Phong nhìn thoáng qua Mỹ Lan, cảm giác nàng hẳn là không có ở nói dối, chính là kia bức ảnh nhân vi cái gì như thế giống Mỹ Lan, hoặc là có thể nói quả thực chính là giống nhau như đúc!

Hắn cũng không tin tưởng trên đời có giống nhau như đúc hai người, cho dù là song bào thai. Chính là hiển nhiên kia có chút ố vàng ảnh chụp hẳn là rất nhiều năm trước chiết, nàng lại như thế nào sẽ tốt đẹp lan là song bào thai đâu?

Một đêm vô miên, Kỷ Phong tốt đẹp lan cơ hồ là mở to mắt đến hừng đông. Bọn họ lên sau chuyện thứ nhất chính là đem đồ vật chạy nhanh sửa sang lại hảo, thả lại trong xe, rồi mới đơn giản ăn một ít lương khô.

Đang ở hai người ăn cái gì thời điểm, Kỷ Phong trong lúc vô ý liếc liếc mắt một cái trên tường quả điện tử chung, thời gian vừa lúc ngừng ở 2 điểm 45 phân. Cái này làm cho Kỷ Phong một chút liền nhớ tới đêm qua vang lớn.

Là trùng hợp sao? Kỷ Phong ở trong lòng nghi hoặc nghĩ. Lúc này hẳn nhớ lại chính mình giống như ở bên cạnh kia gia trên tường cũng thấy đến quá loại này điện tử chung, thời gian giống như cũng là vừa lúc ngừng ở 2 điểm 45 phân.

Nghi đến đây hẳn liền đứng dậy đi cách vách, vào nhà vừa thấy quả nhiên phát hiện nhà này điện tử chung thời gian vừa lúc ngừng ở 2 điểm 45 phân.

"Xảy ra chuyện gì?" Mỹ Lan thấy Kỷ Phong một câu cũng không nói liền chạy tới cách vách hàng xóm gia, vì thế nàng cũng theo lại đây.

Kỷ Phong chỉ chỉ trên tường điện tử chung nói: "Người xem này điện tử chung đình chỉ thời gian, thế nhưng cùng chúng ta trụ kia gia tương đồng."

Mỹ Lan nghi hoặc nhìn thoáng qua nói: "Trùng hợp đi?"

Kỷ Phong nghe xong cũng là vẻ mặt mờ mịt, sẽ có như thế xảo sự tình sao? Chính là hắn lập tức liền phát hiện này khả năng không phải cái gì trùng hợp, bởi vì nhà này trên bàn trà phóng một cái nghi đờng đờng hồ báo thức, mặt trên thời gian cũng là ngừng ở 2 điểm 45 phân.....

"Không phải trùng hợp, nếu ta không có đoán sai nói, nơi này mỗi nhà mỗi hộ năm đó đang ở sử dụng đờng hồ hẳn là đều ngừng ở 2 điểm 45 phân." Kỷ Phong sâu kín nói.

"Này như thế nào khả năng?" Mỹ Lan vẻ mặt không tin nói.

Kỷ Phong không lại nói cái gì, bởi vì mắt thấy vì thật, cùng với ở chỗ này đoán lung tung, không bằng chính mình đi mấy nhà nhìn một cái. Kết quả hẳn tốt đẹp lan lại liên tiếp đi r ỡ tam gia đều phát hiện bất luận là trên tường quả vẫn là trên bàn bày biện, thậm chí là đầu giường thượng phóng đờng hồ, mặt trên biểu hiện sở hữu thời gian toàn bộ đều ngừng ở 2 điểm 45 phân.....

Này hết thấy đều trùng hợp quá quý dị, chẳng lẽ sẽ là cùng đêm qua vang lớn có quan hệ? Kỷ Phong như thế tưởng tượng trong lòng liền có chút nhút nhát, một loại không tốt nói dự cảm ở trong lòng sinh ra, xem ra bọn họ vẫn là nhanh chóng rời đi hảo, hắn khả năng không có cái kia dừng khí tới đi đầu tra cái kia vang lớn rốt cuộc là cái gì đâu?

"Chúng ta hiện tại liền đi thôi! Ta luôn là cảm giác lưu lại nơi này không an toàn." Mỹ Lan thấp thỏm nói.

Kỷ Phong lần này đến là tán đờng Mỹ Lan ý tưởng, vì thế bọn họ liền nhanh chóng đi tới dừng xe địa phương, chuẩn bị lái xe rời đi. Chính là ai ngờ đương Kỷ Phong ai bị khởi động xe thời điểm, lại phát hiện xe đánh nửa ngày hỏa chính là vô pháp khởi động.

Hắn nhìn kỹ một chút đờng hồ đo, phát hiện thế nhưng không du? Chuyện này không có khả năng a? Bọn họ là ở ngày hôm qua trải qua trạm xăng dầu khi thêm mẫn du, như thế nào mới chạy không đến 50 km liền không du đâu?

Vì thế hắn xuống xe xem xét, phát hiện bình xăng không biết làm cái gì đờ vật cấp khái một cái lỗ nhỏ, du đã sớm từ cái này lỗ nhỏ hờ ánh sáng!

Mỹ Lan ở trong xe đợi một hồi, liền thấy Kỳ Phong sắc mặt khó coi kéo ra cửa xe nói: "Bình xăng ngày hôm qua không biết cái gì thời điếm lậu, hiện tại bên trong một giọt du đều không có."

"A! Kia làm sao bây giờ?" Mỹ Lan vẻ mặt kinh hoảng nói.

Kỳ Phong lấy ra di động nhìn thoáng qua nói: "Còn hảo, nơi này di động có tín hiệu, hiện tại cũng chỉ có thể trước liên hệ một chút Tây Lâm Cát bằng hữu, làm cho bọn họ lại đây đem chúng ta xe kéo đi trở về"

Điện thoại đã thông sau, bằng hữu sáng khoái đáp ứng rồi, cũng làm Kỳ Phong đem địa chỉ ở WeChat thượng chia hắn. Chính là đương Kỳ Phong mở ra di động bản đồ khi, phát hiện chính mình nơi vị trí thượng thế nhưng là trống rỗng!

Cuối cùng Kỳ Phong thật sự không có biện pháp, liền đành phải ngạnh đã phát qua đi, hy vọng bằng hữu có thể tìm được bọn họ vị trí. Rồi mới hắn còn đem chính mình nơi cái này hoang phế trấn nhỏ đơn giản miêu tả một chút, hắn tin tưởng nơi này người địa phương hắn là nhiều ít biết một ít cái này địa phương đi.

Chính là không nghĩ tới bằng hữu thực mau trở về một câu, "Đó là cái gì địa phương, ta như thế nào không biết?"

Kỳ Phong nhìn nhìn nơi này một ít khẩu hiệu cùng một ít đơn vị tên, hắn cảm giác nơi này hắn là cái vứt đi quốc có mỏ than. Hắn đem ý tưởng chia bằng hữu sau, đối phương nửa ngày cũng không hồi một câu.

Liền ở hắn mau chờ không kiên nhẫn tưởng hồi cái điện thoại thời điếm, liền thấy bằng hữu thế nhưng cho hắn đánh tới điện thoại.

"Kỳ Phong, người nói nơi đó ta tìm người hỏi thăm một chút, nơi đó có điếm không quá thừa, trong điện thoại một câu nửa câu cũng nói không rõ. Như vậy, các người trước không cần loạn đi, liền ở trên xe chờ ta, ta hiện

tại li ền tìm người mang ta qua đi." Bằng hữu đi lên li ền ngữ khí thực cấp nói một đống.

Kỷ Phong vừa nghe bằng hữu đ ầu nói muốn tới, li ền đem tâm đặt ở trong bụng nói, "Hành, chúng ta đây li ền ở trong xe chờ người, nếu người vào trấn nhỏ li ền cho ta gọi điện thoại."

Quả rớt bằng hữu điện thoại sau, Kỷ Phong đem bằng hữu đối chính mình lờn nói nói cho Mỹ Lan, làm nàng không cần lo lắng, phỏng chừng không dùng đ ược hai cái giờ bọn họ là có thể tới rồi, bởi vì nơi này ly Tây Lâm Cát hãn là không xa.

Chính là hai cái giờ thực mau li ền đi qua, bằng hữu lại chậm chạp không có xuất hiện, Kỷ Phong lại nóng vội cho hãn bằng hữu gọi điện thoại. Kết quả nửa ngày mới chuyển đ ược, đối phương nói bởi vì ra trấn trên đ ường ra một vụ tai nạn giao thông, đem lộ đ ỗ thực kín mít, bọn họ hiện tại tạm thời quá không tới. Phỏng chừng chờ trên đ ường đ ồ vật đ ầu thanh đi rồi, như thế nào cũng đến buổi chiều, cho nên làm Kỷ Phong bọn họ đừng quá nóng vội, cũng không cần chạy loạn, li ền ở một chỗ đ ợi.

Cúp điện thoại sau Kỷ Phong vừa thấy thời gian, lập tức li ền phải đến giữa trưa, bọn họ đành phải về trước đến cái kia Thẩm kiến quốc gia thắng hỏa nấu cơm. Dù sao bằng hữu bọn họ một chốc một lát cũng tới không đ ược.

Mỹ Lan tuy rằng đặc biệt không vui trở lại nơi này, chính là kia cũng so đ ải ở trên xe hảo, rốt cuộc nơi này mệt mỏi có giường, đối bụng có bếp. Ăn cơm xong sau, Mỹ Lan li ền cuộn tròn ở đ ệm qua ngủ giường sưởi thượng, dựa vào thời gian.

Mà Kỷ Phong tắc nhàm chán đ ồng nhìn xem, tây nhìn xem. Đột nhiên, hãn ở một cái khác trong phòng phát hiện một quyển nhà này tiểu nữ nhi Thẩm tuyết nhật ký. Hãn tạm tha có hứng thú mở ra nhìn lên, dù sao hiện tại cũng không có cái gì sự nhưng làm.

Đây là một cái ngoại da là giấy cứng xác làm sổ nhật ký, mặt trên đ ồ án là anime Nhật Bản phiên Thánh Đấu Sĩ tinh thi. Kỷ Phong mở ra đ ệ nhất

trang, phát hiện bên trong chữ viết thực quyên tú, nhớ rõ cũng đều là một ít hàng ngày phát sinh việc nhỏ.

Chính là đương Kỷ Phong nhìn vài tờ sau liền phát hiện, cái này Thẩm tuyết ở cuối cùng mấy thiên nhật ký ký lục một kiện trấn trên phát sinh việc lạ.....

1992 năm 10 nguyệt 17 ngày cuối tuần bốn tình

Đêm qua ta ngủ đến nửa đêm làm một tiếng vang lớn bừng tỉnh, ta hỏi ba ba mẹ mẹ ra cái gì sự, bọn họ nói có thể là quặng thượng đã xảy ra chuyện. Ba ba là đánh xuống tay điện ra môn, bởi vì hắn là đảng viên, có vấn đề muốn xông vào phía trước. Chính là mẹ mẹ lại rất lo lắng, bởi vì hắn đệ đệ ta tiểu cứu cứu hôm nay là ca đêm.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Trên Bản Đồ Không Có Trấn Nhỏ (Bốn)

Thiên tài nhất giây trụ, b 丌 thị f.

1992 năm 10 nguyệt 18 ngày thứ sáu âm

Tiểu cứu cứu bình an đã trở lại, nguyên lai ngày hôm qua hắn cũng không có hạ 30. Chính là nghe hắn nói, giếng phía dưới một nhọc vài người, đều là nơi khác cố tới lâm thời công, hiện tại không biết nên làm sao bây giờ đâu?

1992 năm 10 nguyệt 21 ngày thứ hai âm

Ba ba trở về sau cùng mẹ mẹ nói, giếng hạ mấy cái lâm thời công cứu không được, bọn họ tính toán phong cái kia quặng đạo. Nhưng mẹ mẹ lại nói bọn họ có khả năng còn sống, liền như thế thấy chết mà không cứu thật sự được không? Ba ba nghe xong cái gì cũng chưa nói, nhưng là ta biết hắn thực không ca hứng.

Kỷ Phong nhìn đến nơi này mới biết được, nguyên lai nơi này đã từng phát sinh quá cùng nhau quặng khó, hơn nữa có mấy cái thợ mỏ bị nhốt ở

giếng hạ mỗ đi ầu quặng đạo. Chẳng lẽ đây là nơi này không có người
nguyên nhân? Nghĩ đến đây hẳn tiếp tục nhìn đi xuống.

1992 năm 10 nguyệt 31 ngày thứ bảy âm

Đêm qua hai điểm 45 phân thời điểm ta bị một tiếng vang lớn bùng
tĩnh, nghe tới li ền cùng hơn mười ngày trước cái kia tiếng vang không sai
biệt lắm. Ba ba vẫn là trước tiên ra gia môn, hẳn muốn đi quặng thượng
nhìn xem ra cái gì sự tình. Mà mẹ mẹ còn lại là vẻ mặt hoảng sợ xem ôm ta
nói: "Đừng sợ..... Nhắm mắt lại ngủ."

1992 năm 11 nguyệt 1 ngày cuối tuần thiên âm

Đêm qua hai điểm 45 phân, ta lại một lần bị cái kia vang lớn bùng tĩnh.
Ba ba mẹ mẹ biểu tình so ngày hôm qua càng vì hoảng sợ, ba ba lại muốn
đi ra cửa nhìn xem, kết quả bị mẹ mẹ một phen kéo, không được hẳn ra
cửa, cuối cùng ba ba đành phải lưu tại trong nhà.

1992 năm 11 nguyệt 9 ngày thứ hai âm

Cái kia thanh âm đã giăng co một cái tuần, chúng ta nơi này mỗi người
đều có thể nghe được, chính là nhưng không ai dám đề một chữ. Ta hảo
bằng hữu Trịnh khoan thai cũng nghe tới rồi, chính là nàng ba ba mẹ mẹ
không cho nàng nói, bởi vì chúng ta hai cái là bạn tốt, cho nên ở không ai
thời điểm trộm thảo luận quá, chính là ai cũng không biết kia thanh vang
lớn là chuyện như thế nào.....

Nhật ký viết đến nơi đây li ền đột nhiên im bật, phía dưới lại không viết
một chữ. Nơi này không ngừng một lần nhắc tới buổi tối vang lớn..... Xem
ra cái kia thanh âm lần đầu tiên xuất hiện hẳn là ở phát sinh quặng khó
ngày đó.

Kỷ Phong nghĩ đến đây, trong lòng một trận phát khẩn, xem ra bọn họ
nghe được cái kia thanh âm hẳn là chính là Thẩm tuyết ở nhật ký nhắc tới
thanh âm. Có lẽ trấn nhỏ người trên là thật sự chịu không nổi thanh âm này
mới toàn thể dọn đi, chính là bọn họ không khỏi cũng đi quá vội vàng một
ít đi?

"Lão công? Vài giờ, người bằng hữu bọn họ như thế nào còn chưa tới đâu?" Vẫn luôn nửa ngủ nửa tỉnh Mỹ Lan đột nhiên tỉnh lại nói.

Kỷ Phong nhìn thoáng qua thời gian nói: "Lập tức mau 5 điểm, xem ra bọn họ hôm nay có thể là quá không tới, ta trước chuẩn bị cơm chiều đi, như thế bị đói chờ cũng không phải hời sợ." Nói xong hắn liền buông xuống sổ nhật ký đi thẳng hỏa.

Không nghĩ tới Mỹ Lan lại một chút bị cái kia sổ nhật ký hấp dẫn ở, nàng ngờ ngác nhìn cái này sổ nhật ký phát ngốc, nửa ngày cũng không nói lời nào. Kỷ Phong đem nhà bếp dâng lên tới sau mới phát hiện Mỹ Lan có chút không thích hợp.

"Lão bà? Người tưởng cái gì? Không cần sợ, không phải còn có ta đâu sao?" Kỷ Phong an ủi nàng nói.

Chính là Mỹ Lan thông thả chậm rãi lấy cái này sổ nhật ký nói: "Ta như thế nào nhớ rõ ta khi còn nhỏ từng có như thế một cái giống nhau như đúc vở đâu?"

Kỷ Phong nghe xong sửng sốt nói: "Là sao? Vậy người còn có nhớ hay không người cái kia vốn là mặt trên viết cái gì?"

Mỹ Lan mờ mịt lắc đầu nói: "Quái lạ quái ở ta căn bản không nhớ rõ vở dùng để nhớ chút cái gì....."

Kỷ Phong sờ sờ nàng đầu nói: "Hảo, đừng suy nghĩ vội vàng, đầu là khi còn nhỏ sự, sao có thể nhớ rõ như thế rõ ràng đâu?"

Mỹ Lan nhìn thoáng qua bên ngoài dần dần trở tối thiên nhiên, vẻ mặt ủ rũ nói: "Kỳ thật ở ta thượng mừng một năm ấy bệnh nặng một hồi, bệnh hảo sau ta liền đã quên phía trước sự tình. Cho nên hiện tại ta, chỉ có thể nhớ rõ khởi thượng sơ trung sau này sự tình....."

Kỷ Phong nghe Mỹ Lan như thế vừa nói, hắn trong lòng liền lạc một chút, hắn do dự muốn hay không đem trong túi ảnh chụp đưa cho Mỹ Lan

xem, cái kia cùng nàng lớn lên giống nhau nữ nhân khẳng định cùng nàng có cái gì quan hệ mật thiết.

"Mỹ Lan, có chuyện tình ta và người nói người nhưng đừng sợ....." Kỷ Phong thật cẩn thận nói.

Mỹ Lan sửng sốt, "Cái gì sợ tình?"

Kỷ Phong đem trong túi ảnh chụp móc ra tới đưa cho Mỹ Lan, nàng tiếp nhận tới vừa thấy cũng là mắt choáng váng, cái này nữ vì cái gì cùng chính mình lớn lên như thế giống? Nàng như là mê muội giống nhau gắt gao nhìn chăm chăm ảnh chụp.

Đột nhiên, Mỹ Lan cảm giác chính mình đầu mạo danh đau lên, nàng nhịn không được dùng tay đi dấm đầu, dọa Kỷ Phong vội ôm chặt lấy nàng. Tiếp theo Mỹ Lan trước mắt tối sầm liền hôn mê bất tỉnh.....

"Mỹ Lan! Mỹ Lan!" Kỷ gió lớn thanh kêu Mỹ Lan tên, chính là nàng lại một chút phản ứng cũng không có.....

Kỷ Phong cuối cùng đành phải lại tắt thông bằng hữu điện thoại, chính là không vang vài cái di động màn hình đen, hắn kiểm tra rồi một chút phát hiện nguyên lai là không điện. Lúc này sắc trời đã toàn đen, hắn cũng chỉ hảo gắt gao ôm Mỹ Lan, ở chỗ này lại ngủ lại một đêm.

Cũng không biết qua bao lâu, Mỹ Lan sâu kín tỉnh lại, đương nàng thấy rõ trước mắt cảnh vật khi, trong mắt tràn đầy hoảng sợ.....

"Ta như thế nào sẽ trở lại nơi này? Ta như thế nào sẽ trở lại nơi này?"

Kỷ Phong vội ôm nàng nói: "Đừng sợ..... Chúng ta ở chờ bằng hữu, người đã quên? Bọn họ sẽ đến tiếp chúng ta."

Chính là Mỹ Lan vẫn là thực kích động nói: "Không, người không biết, không thể ở chỗ này qua đêm, nơi này có quỷ! Nơi này..... Có quỷ."

"Mỹ Lan! Người bình tĩnh một chút, chúng ta ngày hôm qua đã ở chỗ này ở một đêm, người đã quên sao?"

"Đã quên? Ha hả..... Ta hẳn là quên, ta không nên nhớ tới!" Mỹ Lan vẻ mặt cười khổ nói.

"Cái gì ý tứ? Người nhớ tới cái gì?" Kỳ Phong khẩn trương hỏi.

Mỹ Lan biểu tình khẩn trương nói: "Ta chỉ là nhớ rõ một ít đoạn ngắn, lại không có biện pháp liên tiếp lên, nhưng là có một chút thực minh xác, đó chính là ta ở 12 tuổi phía trước là sinh hoạt ở chỗ này."

"Nơi này?"

"Đúng vậy, nơi này, lúc ấy ta còn gọi Thâm tuyết..... Ảnh chụp cùng ta lớn lên giống nhau nữ nhân là ta mù mù, nàng cùng ta ba ba đều là mỏ than công nhân viên chức. 24 năm trước..... Đã xảy ra một kiện đáng sợ sự tình, rồi mới liên hoàn toàn thay đổi vận mệnh của ta." Mỹ Lan kinh sợ nói.

"24 năm trước....." Kỳ Phong vừa nghe không phải đúng là nhật ký đình chỉ thời gian đoạn sao?

"Có phải hay không bởi vì một loại thanh âm?" Kỳ Phong thử hỏi.

Chính là Mỹ Lan lại thân mình một đốn, rồi mới mở to mắt nói: "Chính là bởi vì cái kia thanh âm, cùng đêm qua giống nhau vang lớn!" người dùng di động thỉnh xem m đọc, càng chất lượng tốt đọc thể nghiệm.

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Trên Bản Đồ Không Có Trấn Nhỏ (Năm)

Đang ở Kỳ Phong nỗ lực giúp đỡ Mỹ Lan hồi ức thơ ấu chuyện cũ khi, tình hình xảy ra vang lớn đánh gãy bọn họ.....

Mỹ Lan càng là kinh hoảng ôm đầu, hét lên lên! Kỳ Phong một phen ôm Mỹ Lan, không ngừng an ủi nàng, muốn cho nàng bình tĩnh lại. Mỹ Lan ở hẳn trong lòng ngực chầm rãi trấn định xuống dưới, nàng nhìn thoáng qua

cái này trong phòng, rồi mới kinh hãi nói: "Ngàn vạn không cần bật đèn..... Không thể bật đèn....."

"Không cần bật đèn? Bật đèn sẽ như thế nào?" Kỳ Phong khó hiểu hỏi.

Mỹ Lan thân thể bởi vì sợ hãi biến thực cứng đờ, nàng nơm nớp lo sợ nói: "Ta nhớ ra rồi, ta cái gì đều nghĩ tới..... Trấn nhỡ này người trên căn bản không có dọn đi, ta..... Chính là nơi này người sống sót duy nhất!"

Mỹ Lan cứ như vậy đứt quãng trong bóng đêm cấp Kỳ Phong nói về năm đó phát sinh kia kiện đáng sợ sự tình.....

Ta nhớ rõ năm đó sự tình phát sinh thực đột nhiên, sở hữu mầm tai họa đều là bởi vì trấn trên người thấy chết mà không cứu. Ta nghe mụ mụ nói, vậy ở giếng hạ sáu cái thợ mỏ đều là lâm thời công, không ai biết bọn họ quê quán ở nơi nào.

Bọn họ đi vào quặng thượng làm việc chỉ cầu tam cơm một đêm, cho nên quặng thượng lãnh đạo đều không có đăng ký bọn họ thân phận chứng. Hiện tại xảy ra sự tình, quặng thượng lãnh đạo sợ gánh vác trách nhiệm liên ngành nói này sáu cá nhân khẳng định không hy vọng! Với này hưng sư động chúng đem thi thể tìm được, rồi mới mọi người cả năm tiền thưởng ngâm nước nóng, còn không bằng liên như thế tính, dù sao bọn họ ở chỗ này căn bản không có thân phận, làm không hảo đều là một ít đang lần trốn phạm.

Lãnh đạo nhóm đều như thế nói, phía dưới công nhân viên chức tự nhiên một đám đều nói năng thận trọng, các đại nhân càng tất cả đều về nhà cảnh cáo chính mình hài tử không cần ở bên ngoài nói bậy lời nói. Chính là ai cũng không nghĩ tới, báo ứng tới như vậy mau!

Liên ở tất cả mọi người đều sắp phai nhạt chuyện này thời điểm, ác mộng lại lặng lẽ bắt đầu rồi..... Vừa rồi bắt đầu luôn là ở rạng sáng 2 điểm 45 phân từ khu mỏ phương hướng truy đến vang lớn. Chính là đương mọi người đi xem xét lại phát hiện giếng mỏ cái gì sự đều không có, mà vang lớn ngọn nguồn lại như thế nào cũng tìm không thấy.

Kế tiếp mỗi ngày rạng sáng 2 điểm 45 phân mọi người đều sẽ nghe được kia thanh vang lớn, sau tới trấn trên mọi người mới nhớ tới, kia chẳng phải là lần trước giếng mở thượng phát sinh gas nổ mạnh thời gian điểm sao? Còn có kia thanh vang lớn, bất chính cùng ngày đó buổi tối giống nhau sao?

Dần dần, mọi người trong lòng bắt đầu càng ngày càng sợ hãi, chính là lại căn bản tìm không thấy cái gì biện pháp giải quyết. Kia thanh vang lớn vẫn là mỗi ngày đều sẽ vang lên, thẳng đến một tuần lúc sau một ngày buổi tối.....

Bởi vì cái kia thanh âm ở mỗi ngày rạng sáng 2 điểm 45 phân đều vang lên, cho nên nhà của chúng ta đã sẽ không tái giống như phía trước giống nhau lên xem xét, chính là vào ngày hôm đó buổi tối tiếng vang quá sau, chúng ta lại nghe tới rồi một trận tất tất tác tác thanh âm.

Lúc ấy ba ba nhớ tới nhìn xem, lại bị mù mù ngăn cản, trước kia có cái gì sự tình đều là mù mù nghe ba ba, chính là lần này ba ba lại nghe mù mù nói.....

Ngày hôm sau buổi sáng ta đi đi học, phát hiện ta hảo bằng hữu Trịnh khoan thai không có giống bình tiến giống nhau tới kêu ta cùng nhau đi học. Kết quả khi ta đuổi tới trường học sau phát hiện, không chỉ Trịnh khoan thai không đi học, trong ban thật nhiều đồng học đều không có đi học, thậm chí ngay cả chúng ta chủ nhiệm lớp đều không có tới!

Bởi vì có rất nhiều đồng học cùng lão sư đều không có đi trường học, hiệu trưởng đành phải trước nghỉ học một ngày. Chính là khi bọn hắn tìm được này đó không có tới nhân gia khi lại phát hiện, trong nhà không có một bóng người. Chính là bọn họ ngày thường xuyên y phục cùng giày còn đều ở, trên giường đất chần còn không có điệp thượng, cảm giác chính là cả nhà hư không tiêu thất giống nhau.

Loại tình huống này một ngày so với một ngày nghiêm trọng, mất tích dân cư cũng càng ngày càng nhiều..... Trấn trên trấn công an căn bản cái gì cũng tra không ra, cuối cùng ngay cả trưởng trấn công an cả nhà cũng mất tích!

Có chút người thử liên hệ khu, chính là điện thoại lại như thế nào cũng đánh không thông. Dư lại người càng ngày càng sợ hãi, đại gia một thương lượng nếu không liền đi trước nơi khác thân thích gia trốn một trốn đi! Nhưng cái này ý niệm mới vừa vừa ra, bên ngoài liền bắt đầu hạ đại tuyết, trong một đêm toàn bộ trấn nhỏ liền đại tuyết niêm phong cửa.

Ngày hôm sau buổi sáng ta ra cửa vừa thấy, tuyết vẫn là sau không ngừng, hơn nữa tầm nhìn đặc biệt thấp, dưới tình huống như vậy căn bản không có biện pháp ra cửa! Nhưng này cũng không phải đáng sợ nhất, bởi vì ta vô tình giữa thấy được cách vách hàng xóm gia trước cửa tuyết trắng thượng, thế nhưng có từng mảnh màu đen đờ vật.....

Ta gọi tới ba ba mụ mụ, bọn họ tiến lên vừa thấy phát hiện đó là màu đen vụn than! Mà hàng xóm cả nhà cũng cùng mặt khác mất tích nhân gia giống nhau, cả nhà đều không thấy! Tiếp theo chúng ta liền phát hiện, chỉ cần là ở đêm qua mất tích nhân gia trước cửa, tất cả đều sẽ có từng mảnh màu đen dấu vết.

Mọi người đi theo này đó dấu vết vẫn luôn đi tới cái kia phía trước bị phong kín quặng đạo trước, phát hiện cái kia quặng đạo không biết cái gì thời điểm mở ra, hơn nữa quặng đạo bên trong còn che kín rậm rạp dấu chân.....

Ba ba trở về đối chúng ta nói, mất tích người rất có khả năng liền ở cái kia quặng đạo, hẳn tính toán tổ chức dư lại nam công nhân viên chức hạ giếng đi cứu người! Tuy rằng mụ mụ chết sống đều không đờng ý, chính là ba ba lần này cũng không có nghe nàng lời nói.

Nữ nhân cùng bọn nhỏ đều đi tới giếng mỏ trước, nhìn theo các nàng trượng phu cùng phụ thân hạ giếng cứu người. Lần trước bởi vì bọn họ ích kỷ hại chết kia mấy cái bọn có thể sống sót lâm thời công, mà lúc này đây bọn họ quyết định hạ giếng cứu người!

Chính là sự tình cũng không bởi vì bọn họ lần này "Mạo hiểm cứu người" mà hướng tới tốt phương hướng phát triển.....

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Trên Bản Đồ Không Có Trấn Nhỏ (Sáu)

Đó là ta cuối cùng một lần nhìn thấy ba ba, hẳn cùng những người khác cùng nhau hạ giếng sau liền không còn có đi lên. Chúng ta ở giếng mở khẩu vẫn luôn chờ tới rồi trời tối, lại trước sau không thấy có người đi lên.

Cuối cùng bọn nhỏ đầu đói bụng, các nữ nhân đành phải mang theo chính mình hài tử về nhà ăn cơm. Mụ mụ đem ta mang về nhà sau vẫn là không yên tâm ba ba, vì thế nàng liền cho ta một cái bánh mì, làm ta ở nhà chờ, nàng muốn lại đi miệng giếng nhìn xem. Nhìn mụ mụ rời đi, trong lòng ta thế nhưng có loại nàng vĩnh viễn cũng chưa về cảm giác.....

Ăn qua bánh mì sau, ta liền có chút mệt nhọc, vì thế liền tranh ở trên giường đất ngủ rồi! Cũng không biết ngủ bao lâu, ta đã bị vang lớn bùng tỉnh. Ta ngủ dậy vừa thấy, phát hiện trong phòng thực hắc, ta hô vài tiếng mụ mụ, chính là nàng lại còn không có trở về.

Lúc ấy ta sợ cực kỳ, vì thế ta liền tới tới rồi cửa sổ đi trước ngoài nhìn lại, chỉ thấy những cái đèn sáng nhân gia đều có người lục tục đi ra. Bọn họ một đám biểu tình đại ra, đều bước máy móc bước chân đi phía trước đi, chỉ cần là bọn họ đi qua trên mặt đất, màu trắng tuyết địa thượng đều sẽ lưu lại từng mảnh màu đen dấu vết.....

Ta dùng tay chặt chẽ che lại miệng, không dám phát ra một chút thanh âm, thẳng đến bên ngoài biến dị thường an tĩnh sau ta phát hiện, quần của mình đã ướt.

Quá độ kinh hách ta thực mau liền lại ở cửa sổ nên tảng hạ đã ngủ, khi ta lại lần nữa tỉnh lại khi, trời đã sáng.....

Ta vội vàng đi ra phòng ở, muốn đi tìm ta mụ mụ. Chính là bên ngoài thế giới một mảnh tĩnh mịch, an tĩnh một tia thanh âm đều không có. Ta nhìn trên mặt đất thành phiến màu đen ẩn ký đều là đi thông giếng mở, vì thế ta cũng hướng chạy đi đâu đi.

Chờ ta chạy tới phát giếng mở trước lại phát hiện nơi này cái gì đều không có, chỉ có kia đen như mực vụn than cùng những cái đó hỗn độn dấu chân..... Ngay lúc đó ta bản năng chuyển (thân sh n) liền chạy, ta biết sở hữu nguy hiểm đều đến từ cái kia giếng mở.

Ta dùng sức ở trên đường phố chạy vội, chính là lại không có tìm được một bóng người, cuối cùng ta không có cách nào, đành phải lựa chọn rời đi nơi này. Tuy rằng ta không biết chính mình muốn đi đâu, chính là ta biết ở thời gian kia đã đến phía trước, ta không thể lại lưu lại nơi này!

Ngay lúc đó tuyết tuy rằng ngừng, có thể lộ lại phi thường khó đi, hợp với hai ngày bạo tuyết, trấn ngoại quốc lộ tuyết đọng đã không qua ta đồi. Chính là ta biết ta không thể dừng lại, chỉ có thể đi phía trước đi, mặc kệ có thể đi ra rất xa, cũng không thể lại lưu lại nơi này.....

Rốt cuộc, ta dùng hết toàn (thân sh n) lực lượng.....

Ngay lúc đó ta lại đói lại mệt, mắt cũng bắt đầu chậm rãi có chút mơ hồ lên. Liền ở ta sắp không được thời điểm, ta thấy được phía trước giống như chạy tới một con động vật.

Ta biết chúng ta nơi này cánh rừng là không có lang, cho nên lúc ấy ta đoán chạy tới hẳn là một cái đại cầu. Có cầu nên có người, lúc ấy trong lòng ta buông lỏng, tiếp theo liền trước mắt tối sầm, hôn mê bất tỉnh.

Chờ đến ta lại lần nữa tỉnh lại thời điểm, ta liền cái gì cũng không nhớ rõ. Sau tới ta bị ta hiện tại cha mẹ nhận nuôi sau, bọn họ chỉ nói cho ta, bởi vì năm đó ta sinh một hồi bệnh nặng, liền đã quên phía trước sự tình.

Kỷ Phong nghe Mỹ Lan nói xong sau một trận thẫn thức, hẳn không nghĩ tới Mỹ Lan còn có một đoạn như thế khúc chiết (thân sh n) thế, càng không nghĩ tới cái này địa phương nguyên so với chính mình tưởng tượng đáng sợ.....

Ngày hôm sau ngày mới lượng, Kỷ Phong liền nghe được có ô tô bóp còi thanh âm. Bọn họ đi ra phòng ở vừa thấy, nguyên lai là hẳn bằng hữu thường lỗi khai một chiếc da xe tải tới, bởi vì không biết bọn họ ở đâu một cái gian trong phòng, cho nên liền đành phải không ngừng ấn loa tới khiến cho bọn họ chú ý.

Thường lỗi vừa thấy Kỷ Phong tốt đẹp lan liền vẻ mặt sau sợ nói: "Ta nói anh em, các người hai vợ chồng là như thế nào chạy đến nơi đây tới?"

Người có biết hay không ngày hôm qua ta đâu mau vội muốn chết!"

Kỷ Phong vẻ mặt xin lỗi nói: "Đừng nói nữa, trước rời đi nơi này rồi nói sau!"

Vì thế thường lỗi liền đem dùng dây thừng đem Kỷ Phong xe quải hảo, rồi mới bọn họ tất cả đều thượng thường lỗi mở ra da xe tải, thường lỗi xem bọn họ hai người vẻ mặt mỗi một, liền lo lắng hỏi: "Các người hai cái không có gì sự đi? Không ta là nói, nơi này các người cũng dám tới? Nơi này chính là ta khi còn nhỏ nhất sợ hãi nhắc tới địa phương!"

"Người khi còn nhỏ liền biết cái này địa phương?" Kỷ Phong hảo kì quái nói.

Thường lỗi gật gật đầu nói: "Cũng không phải là, cái này địa phương vốn là cái quốc có mỏ than, sau tới bởi vì kinh tế kinh tế đình trệ vẫn luôn lỗ lỗ. Ta nhớ rõ đó là ta thượng lớp 6 thời điểm, nghe nói nơi này người không biết vì cái gì, trong một đêm tất cả đều biến mất không thấy! Khu Cục Công An đầu người tới tới đi đầu tra, cũng không có tra ra cái nguyên có tới, cuối cùng chỉ có thể không giải quyết được gì."

"Lập tức mất tích như thế nhiều người, liền như thế mặc kệ?" Kỷ Phong khó hiểu hỏi.

Thường lỗi quay đầu lại nhìn hấn một cái nói: "Sau tới nghe nói lại tới nữa một tổ người đi vào đi đầu tra, chính là kia nhóm người trở về sau, khu liền tới người đem nơi này cấp phong, nói cái gì có bệnh truyền nhiễm, chính là chúng ta đầu biết bọn họ là gạt người! Sau tới nghe có chút lúc ấy cấp đi đầu tra tổ dẫn đường người trở về nói, cái kia đi đầu tra tổ trung có một vị rất lợi hại phong thuỷ đại sư, hấn nói những cái đó mất tích người kỳ thật liền ở giếng mỏ, chỉ là bọn hấn hiện tại đầu đã không phải người, hơn nữa cái này địa phương càng không thể lại làm người sống ở!"

"Kia lúc sau nơi này liền không có người lại đến qua?" Kỷ Phong hỏi.

Thường lỗi cười cười nói: "Ai còn dám tới a? Chúng ta kia sẽ thường lấy câu chuyện này hù dọa những cái đó không nghe lời tiểu hài tử nói, nếu

người không nghe lời, ta liền cho người ném quẻ trấn hắc giếng mở đi!
Đặc biệt hảo sử, lại bướng bỉnh tiểu hài tử cũng lập tức biến nghe lời!"

Đương xe chậm rãi rời xa cái này hoang vắng trấn nhỏ khi, Kỷ Phong
gắt gao ôm Mỹ Lan, hẳn biết từ đây lúc sau Mỹ Lan ác mộng, chung sẽ kết
thúc.....

《 bốn chuyện xưa xong 》

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Trăm Quỷ Lâm Môn (Một)

Âm lịch 7 nguyệt 14 hôm nay, Đường Phỉ Phỉ cùng bình thường giống
nhau ngày 609 thứ xe buýt tan tành đêm về nhà. Mà khi nàng đang chuẩn bị
xuống xe thời điểm lại phát hiện, ở nàng phía trước trên chỗ ngồi phóng
một quyển 8 thành tân thư.

Bởi vì Đường Phỉ Phỉ là ở hiệu sách công tác, cho nên nàng vẫn luôn
đối sách báo thực miễn cảm, vì thế nàng liền thuận tay cầm lên. Đây là một
quyển thực bình thường 32 khai sách báo, nó bìa mặt là sắc điệu rất thấp,
lấy Đường Phỉ Phỉ kinh nghiệm tới xem, này khẳng định là một quyển
khủng bố tiểu thuyết.

Quả nhiên, đương nàng đem thư chính diện lật qua tới vừa thấy khi,
phát hiện thư phía bên phải thành hình viết ba cái đỏ như máu chữ to -- 《
》 ! Đường Phỉ Phỉ nhìn lướt qua thư tác giả kêu Lạc ngọc đẹp, nàng ở
trong lòng ngỡ hỡi tưởng chính mình ở hiệu sách giống như không có nhìn
đến quá cái này tác giả viết thư.

Nàng ngẩng đầu nhìn thoáng qua chung quanh, phát hiện trên xe người
đã hạ không sai biệt lắm, duy nhất một cái còn không có xuống xe hành
khách là cái đây mặt nếp nhăn bà cố nội. Đường Phỉ Phỉ nhìn thoáng qua
quyển sách này, như thế nào cũng không có khả năng là cái này bà cố nội
xem đi?

Lúc này xe buýt đến chung điểm dừng, vì thế Đường Phỉ Phỉ liền cầm
quyển sách này đi xuống tới. Nàng vốn có nghĩ thầm đuổi theo cái kia bà
cố nội hỏi một chút, sách này có phải hay không nàng, chính là vừa chuyển

mặt liền thấy cái kia bà cố nội liền đi hướng tiểu khu đối diện kia phiến khu lều trại.

Đường Phỉ Phỉ nhìn bên kia tối om, liền không dám đi phía trước mạo động chính mình bước chân..... Tính, nàng ở trong lòng thầm nghĩ, liền này bà cố nội, phỏng chừng liền tính nàng mang theo kính viễn thị đâu thấy không rõ phong bì thượng ba chữ, cho nên sách này khẳng định không phải nàng.

Nghĩ đến đây nàng liền đem thư tùy tay bỏ vào trong bao, rồi mới triền nhà mình trong tiểu khu đi đến. Đường Phỉ Phỉ gia ở tại cái này ở vào vùng ngoại thành tân khai phá công nghiệp trong vườn, tuy rằng nơi này kêu công nghiệp viên, nhưng lại đều là khai phá nơi ở tiểu khu, hơn nữa Đường Phỉ Phỉ gia liền ở trong đó một cái kêu đông hoàn trấn nhỏ trong tiểu khu.

Cái này đông hoàn trấn nhỏ có hai cái ra vào môn, một cái là tiểu khu cửa chính, một cái khác là tiểu khu cửa hông. Mà cái này cửa hông còn lại là ly Đường Phỉ Phỉ gia gần nhất một cái cửa ra vào, nàng cùng bình thường giống nhau sẽ đi cái này không có đèn đường chiếu sáng lên cửa hông.

Hôm nay đêm phá lệ hắc, ánh trăng cũng không biết tránh ở nào khối đám mây lười biếng. Đã không có ánh trăng chiếu sáng lên, Đường Phỉ Phỉ mỗi một bước đều đi kinh hồn táng đảm. Kỳ thật trong khoảng thời gian này nơi này cũng không thái bình, có không ít tan tành vênh nhà nữ hài bị người cướp nói! Giựt tiền vẫn là việc nhỏ, nghe nói có hai cái bộ dáng lớn lên đẹp đều làm người cướp sắc!

Cách đó không xa trong bóng đêm, hai cái đầu đội cs khăn trùm đầu nam nhân chính trốn ở góc phòng. Bọn họ đã sớm nhìn đến Đường Phỉ Phỉ từ nơi xa đã đi tới, trong lòng chính cao hứng hôm nay buổi tối lại là diễm phúc không cạn.....

Ai ngờ chờ Đường Phỉ Phỉ đi đến phụ cận khi, bọn họ hai người lẳng là ai cũng không dám động địa phương, chỉ có thể trơ mắt nhìn Đường Phỉ Phỉ đi tới lâu trước, rồi mới ấn mặt mã vào hàng hiên.

"Mẹ nó, hôm nay điếm thật bối, thật vất vả chờ tới rồi một con dê béo, bên người còn đi theo như vậy nhiều người!" Trong đó một cái cao gầy nam nhân oán giận nói.

Một cái khác như suy tư gì nhìn chăm chăm Đường Phỉ Phỉ bóng dáng nhìn nửa ngày nói: "Không quá thích hợp nhi, ta rõ ràng là xem nàng một người đi xuống xe buýt, như thế nào nháy mắt bên người liền nhiều như thế nhiều người đâu?"

Đường Phỉ Phỉ một mở cửa, liền cảm giác một cỗ âm phong từ sau lưng thổi qua, nàng ngẩng đầu nhìn thoáng qua đối diện huyền quan gương, vừa lúc chiếu thấy nàng mỗi một thân ảnh. Nàng vào cửa sau liền đem kia quyển sách tùy tay đặt ở tủ giày thượng, rồi mới nhìn trước mắt cái này an tĩnh phòng, trong lòng chính là một trận khổ sở.

Cha mẹ nàng ở ba năm trước đây bởi vì một tai nạn trên không toàn bộ ly thể, tuy rằng công ty bảo hiểm bồi nàng một tuyệt bút tiền, chính là nếu tiền có thể đổi mệnh nói, nàng thà rằng dùng này đó tiền mua hồi ba mẹ mệnh, kia chính mình liền không cần như thế cô đơn một người sinh hoạt!

Đường Phỉ Phỉ trở lại phòng ngủ thay đổi một thân quần áo ở nhà, rồi mới đi vào phòng bếp tủ lạnh lấy ra một cái trứng gà, một túi mì gói, đây là nàng mỗi ngày bữa tối. Hồi tưởng khởi cha mẹ ở thời điểm, nàng mỗi lần hạ vãn ban thời điểm trong nhà đều là cháo nóng nhiệt đờn, chỗ nào giống hiện tại.....

Thở dài sau, nàng liền nổ súng nấu nước chuẩn bị nấu mì. Lúc này Đường Phỉ Phỉ mới nhớ tới vừa rồi ở xe buýt thượng nhặt được kia quyển sách, vì thế nàng liền chán đến chết cần lấy tới phiên một tờ.

Cái thứ nhất chuyện xưa kêu tranh sơn dầu, Đường Phỉ Phỉ xem thực nhập thần, nàng vừa nhìn vừa chờ thủy khai, kết quả liền cấp đã quên! Trong rồi thủy chính một chút thiêu làm nàng còn không biết.

"Thủy muốn thiêu làm!"

Chính xem nhập thần Đường Phỉ Phỉ đột nhiên nghe được có người nói như thế một câu, nàng đầu tiên là sửng sốt, rồi mới liến một chút nhớ tới bếp thượng còn ng ửi thủy đậu, liến vội chạy tới vừa thấy, trong n ửi thủy thật sự thiêu làm!

Đường Phỉ Phỉ tắt đi hỏa sau, hoảng sợ nhìn về phía phòng khách, trong nhà sẽ không có người khác đi? Nghĩ đến đây nàng liến xoay người từ đao giá thượng rút ra một phen dịch cốt đao, rồi mới chậm rãi hướng đi phòng khách.....

Đừng nói, hôm nay trong nhà cảm giác thật là có chút kỳ quái, tuy rằng cái này phòng ở Đường Phỉ Phỉ đã chính mình ở mau ba năm, chính là hôm nay nàng lại lần đầu tiên cảm giác được sợ hãi.

"Ai? Vừa rồi là ai đang nói chuyện?" Đường Phỉ Phỉ lạnh giọng hỏi, nhưng kia cũng chỉ bất quá là nàng cấp chính mình thêm can đảm thôi.

Chính là trong phòng lại là một mảnh tĩnh mịch, trừ bỏ nàng nơi nào còn có cái gì người khác? Xem ra là trong nhà quá an tĩnh, mới làm nàng đột nhiên miên man suy nghĩ. Vì thế Đường Phỉ Phỉ liến mở ra TV, đi ầu ra một cái nhất não nhiệt kênh tới nghe thanh âm, rồi mới chính mình lại quay trở về trong phòng bếp tiếp tục nấu nước nấu mì.

Ai ngờ nàng mới vừa quay người lại vào phòng bếp, TV kênh liến tự động đổi thành phim truyền hình kênh.....

Đường Phỉ Phỉ bưng nấu tốt mặt đi tới phòng khách trên bàn trà, vừa mới chuẩn bị ăn uống thỏa thích thời điểm, lại lập tức ng ẩng ng ẩng cả người! Nàng rõ ràng nhớ rõ vừa rồi trong TV chính truyền phát tin chính là một cái phi thường não nhiệt gameshow, chính là lúc này như thế nào biến thành nông thôn tình yêu?

Từ lão mẹ lão ba không còn nữa sau này, Đường Phỉ Phỉ liến rất thiếu lại xem này bộ phim truyền hình. Bởi vì phía trước xem thời điểm đều là ba người cùng nhau xem, chính là hiện tại lại chỉ còn lại có nàng một cái lẻ loi, lúc này từ lại xem cái này tấm ảnh khó tránh khỏi liến sẽ nghĩ đến bọn họ.

Có chút thời điểm người càng là tưởng niệm liền càng là lảng tránh, Đường Phỉ Phỉ lập tức liền cầm lấy đi đâu khiến từ xa thay đổi đài. Nàng lúc ấy chỉ có một ý niệm, chẳng sợ chính là xem động vật thế giới cũng so xem cái này trong lòng dễ chịu.

Ăn cơm xong sau này, Đường Phỉ Phỉ liền đơn giản thu thập một chút, liền chuẩn bị lên giường ngủ. Ở lâm tiến phòng ngủ thời điểm, nàng liếc mắt một cái liền thấy được trên bàn trà kia bốn 《 》, vì thế nàng liền tùy tay đem thư lấy vào phòng ngủ, tính toán xem trong chốc lát lại đi ngủ.....

Đường Phỉ Phỉ nằm ở trên giường tiếp tục xem vừa rồi cái kia không có xem xong chuyện xưa, kết quả xem không năm phút đồng hồ lại đột nhiên nghe được có người ở gõ nhà nàng cửa phòng. Đường Phỉ Phỉ một cái giật mình ngẩng dậy, nàng nhìn thoáng qua thời gian, buổi tối 9 điểm nửa, thời gian này sẽ là ai tới gõ cửa đâu?

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Trăm Quỷ Lâm Môn (Nhị)

Bởi vì nàng là chính mình một người sống một mình, cho nên giống loại tình huống này, Đường Phỉ Phỉ thông thường là sẽ không cấp bất luận kẻ nào mở cửa. Chính là nàng vẫn là ma xui quỷ khiến đi tới cửa, rồi mới thông qua con đường ra bên ngoài nhìn lại..... Chính là bên ngoài đen ngòm, cái gì cũng thấy không rõ lắm.

"Thịch thịch thịch....." Lại là ba tiếng dồn dập tiếng đập cửa, ngoài cửa thanh khống đèn theo tiếng mà lạng. Chính là Đường Phỉ Phỉ lại thấy ngoài cửa một bóng người đâu không có, nàng trong lòng không khỏi căng thẳng, tiếp theo liền cảm giác sau cổ lạnh cả người.

Nàng không chỉ một lần ở trên mạng nhìn đến có chút vào nhà cướp bóc phạm tội phạm tử, chính là lợi dụng phương pháp này lừa trong phòng người chủ động mở cửa, rồi mới bọn họ ở thực thi phạm tội. Lúc này chính mình nhất định phải nhiều hơn một vạn lần cẩn thận, chính là Thiên Vương lão tử tới, nàng cũng sẽ không cho mở cửa, huống chi ngoài cửa còn không có người đâu?

Nghe xong một hồi, bên ngoài một mảnh yên tĩnh, không giống có người ở bên ngoài cảm giác. Đường Phỉ Phỉ thở dài nhẹ nhõm một hơi sau, lại kiểm tra rồi một lần trong nhà sở hữu cửa sổ hay không đều khóa kỹ, rồi mới liên vệt tới phòng ngủ.

Vừa mới có vài phần buồn ngủ bị như thế một dọa, tức khắc buồn ngủ toàn vô, nàng nhìn thoáng qua thời gian, mới không đến 10 điểm, vì thế nàng lại tùy tay cầm lấy kia bốn tiếp tục nhìn lên.

Nhìn một hồi Đường Phỉ Phỉ di động liên vang lên, nàng cầm lấy tới vừa thấy, nguyên lai là tầng lầu chủ nhiệm lệ lệ điện thoại.

"Uy, lệ lệ, xảy ra chuyện gì?" Đường Phỉ Phỉ nói.

Trong điện thoại truyền đến một cái nhỏ giọng thanh âm nói: "Phỉ Phỉ, ngày mai buổi sáng tăng ca tá giáo tài, đừng đã tới chậm, vẫn là trực tiếp đi nhà kho!"

Đường Phỉ Phỉ vừa nghe liên oán giận nói: "Không phải đâu, lại tới? Ngày mai ta thật vất vả có thể ngủ cái sớm giấc, thật là xui xẻo....."

Lệ lệ cười nói: "Ngủ cái gì sớm giấc a? Coi như dậy sớm rèn luyện, ngày mai buổi sáng ta thỉnh người ăn bánh rán giò cháo quẩy!"

"Người cũng thật hào phóng, hảo đi, ngày mai thấy." Đường Phỉ Phỉ nói giống nói.

Cúp lệ lệ điện thoại sau, Đường Phỉ Phỉ đành phải buông xuống quyển sách trên tay, xem ra lúc này chính mình thật sự nếu không ngủ, chỉ sợ ngày mai buổi sáng khẳng định sẽ thống khổ vạn phần.....

Vì thế Đường Phỉ Phỉ liên giờ tay tắt đèn, nằm ở trên giường áp ủ hy vọng có thể đi ngủ sớm một chút, không trong chốc lát nàng liên hô hấp đều đều ngủ rồi.

"Kéo kẹt....." Phòng ngủ môn thế nhưng chậm rãi chính mình mở ra, trên mặt đất mềm mại thảm thượng xuất hiện hai cái ao hãm dấu chân dấu

vết, chính là lại nhìn không tới mặt trên đứng người. Dấu chân đi bước một đến gần rồi Đường Phỉ Phỉ, cuối cùng chậm rãi ngã ở mép giường.

Đường Phỉ Phỉ không có nhận thấy được một chút trong phòng đi thường, nàng một cái xoay người đem chân đá tới rồi một bên. Lúc này liền thấy chân một góc đột nhiên bị một cỗ ngoại lực nhắc tới, rồi mới lại chậm rãi cái trở về Đường Phỉ Phỉ trên người, động tác một hơi hợp thành, như là trước kia không biết làm như vậy nhiều ít hồi giống nhau.

Ngày hôm sau 6 giờ, di động đồng hồ báo thức đem đang ngủ say Đường Phỉ Phỉ từ trong mộng đẹp đánh thức, nàng gần như phát điên tắt đi đồng hồ báo thức, rồi mới bất đắc dĩ bò lên. Kỳ thật giống nàng như vậy tuổi còn trẻ, ngân hàng gửi ngân hàng cũng đã qua trăm vạn, nếu đổi thành người khác có lẽ đã sớm không làm cái này khiến người mệt mỏi công tác. Chính là nàng không, nàng vẫn là mỗi ngày nghiêm túc làm cái này tránh không nhiều lắm công tác.....

Này hết thấy đâu bởi vì nàng trong lòng quá cô đơn, nàng không muốn thay đổi hiện tại hết thấy hiện trạng, ba mẹ đi thời điểm trong nhà cái dạng gì, nàng liền nỗ lực vẫn duy trì nguyên dạng, không thể có một chút thay đổi, một chút cũng không được.

Kỳ thật Đường Phỉ Phỉ cũng biết chính mình hiện tại loại này hành vi là có chút bệnh trạng, chính là nàng không sao cả, bệnh trạng liền bệnh trạng đi, dù sao cũng không có thương tổn đến người khác.

Đơn giản rửa mặt sau, Đường Phỉ Phỉ liền vội vàng ngã trên 609 thứ xe buýt hướng đơn vị nhà kho đuổi. Ra cửa khi nàng cũng không biết vì cái gì, thế nhưng đem ngày hôm qua kia bồn quý chuyện xưa đặt ở trong bao mặt mang ra cửa.

Đi vào đơn vị nhà kho khi, trừ bỏ lệ lệ còn không có những người khác tới. Nàng cười đem trong tay nóng hần hấp bánh rán giò cháo quẩy đưa cho Đường Phỉ Phỉ nói: "Mau thừa dịp nhiệt ăn trước, một hồi liền có sức lực làm việc!"

Đường Phỉ Phỉ trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, rồi mới không có khách khí nhận lấy, mồm to ăn lên, ăn một lát sau mới nhớ tới hỏi lệ lệ, "Người ăn sao? Muốn hay không cũng tới một ngụm?"

Lệ lệ đánh nhẹ nàng một chút nói: "Nhanh ăn đi, đừng giả mù sa mưa!"

Hai người vừa nói vừa cười chờ mặt khác đừng sự một đám đã đến, rồi mới liền bắt đầu từ một chiếc siêu đại thùng đựng hàng đem năm nay tân học kỳ sơ trung giáo tài một bao bao dỡ xuống.

Kỳ thật cái này công tác nam sinh làm đầu cố hết sức, trước kia nhà sách Tân Hoa vẫn là quốc doanh thời điểm có không ít nam công nhân viên chức. Chính là hiện tại hết thấy đầu nhận thù đi ra ngoài, bắt tất không còn nữa tồn tại, cho nên liền không có mấy cái nam sinh còn vui tại đây một hàng làm.

Hiện tại dư lại tới đầu là một ít tính tình không đường hoàng nữ hán tử nhóm, các nàng cấn nữ nhân tiển lương, làm nam nhân cùng nữ nhân việc.....

Này đó nữ hán tử nhóm vừa làm vừa cười, tựa hồ tâm tình cũng không tệ lắm, tràn đầy một xe giáo tài vô dụng thượng hai cái giờ liền tất cả đầu tá xong rồi. Rốt cuộc này cũng coi như là cao cường độ thể lực sống, chỉ thấy vừa mới còn sinh long hoạt hổ một đám nữ hài nhi, lúc này cũng đầu ngẩng dưới đất động cũng không nghĩ động.

Đường Phỉ Phỉ cũng không có giống các nàng giống nhau ngẩng nghỉ ngơi, mà là đứng dậy từ trong bao lấy ra một cây giảm bông, đi tới nhà kho đại viện bên ngoài. Nơi đó buộc một cái lại hắc lại trắng đại cầu, mỗi lần chỉ cần Đường Phỉ Phỉ tới nơi này, liền sẽ lấy đồ vật cho nó ăn.

Cho nên này cầu ngày thường đối ai đều là hung hung, duy độc đối Đường Phỉ Phỉ là rung đùi đắc ý. Chính là hôm nay đương Đường Phỉ Phỉ mới vừa đi gần nó khi, đại cầu liền phát ra trầm thấp hừ hừ thanh.....

Đường Phỉ Phỉ biết đó là nó ở cảnh cáo chính mình ý tứ, vì thế liền đứng ở tại chỗ, không có tùy tiện đi phía trước đi.

"Đại hắc? Là ta a? Người không quen biết ta sao?" Đường Phỉ Phỉ ôn nhu nói.

Chính là không nghĩ tới đại hắc không những không có cảm kích, phản đến càng thêm làm tr ần trọng thêm kêu lớn lên, dọa Đường Phỉ Phỉ nhảy dựng.

"Phỉ Phỉ! Người ly nó xa một chút, đừng làm cho nó cắn!" Hiệu sách tài xế dương hải hảo tâm nói.

Đường Phỉ Phỉ quay đầu lại cười cười nói: "Không có việc gì dương ca, ta không hướng trước đi r ồi, chính là gia hỏa này hôm nay là xảy ra chuyện gì? Trước kia nó không như vậy a?" Nói xong nàng liền lưu luyến mỗi bước đi rời đi cầu lung.

Đại chó đen nhìn Đường Phỉ Phỉ rời đi bóng dáng, phát ra tr ần thấp than khóc.....

Trở lại đơn vị sau, Đường Phỉ Phỉ đi phòng thay quần áo đem đồ lao động đổi hảo, tiếp theo liền từ trong bao lấy ra kia bốn 《 》, nàng bốn lấy tưởng cấp lệ lệ, làm nàng nhìn xem nàng tổ có hay không này bốn tiểu thuyết.

Kết quả lệ lệ chỉ nhìn thoáng qua nói, "Không có, bất quá cái này tác giả ta phía trước nghe qua..... Trên mạng giống như nói hẳn mất tích, cho nên tiểu thuyết liền chậm chạp không có xuất bản."

"Thiệt hay giả?" Đường Phỉ Phỉ vẻ mặt không tin nói.

Không nghĩ tới lệ lệ vẻ mặt nghiêm túc nói: "Thật sự! Không tin chính người lên mạng tra a? Quyển sách này vừa thấy chính là bản lậu, người từ nơi nào làm tới?"

Đường Phỉ Phỉ bắt tay một quán nói: "Nhật."

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Trăm Quỷ Lâm Môn (Tam)

"Nhật? Kia vẫn là mau ném đi? Hôm nay chính là 7 nguyệt 15! Đừng tái ngộ đến cái gì tà môn sự tình!" Lệ lệ cố ý hù dọa nàng nói.

Đường Phỉ Phỉ vẻ mặt khinh thường nói: "Không phải đâu? Người còn như thế mê tín?"

Nhưng lệ lệ lại nói: "Người biết cái gì, có một số việc là tà rằng tin này có, không thể tin này vô tri nói sao?"

Đường Phỉ Phỉ cười cười không lại nói khác.....

Hôm nay là thứ tư, hiệu sách khách nhân hẳn là sẽ không quá nhiều, chính là Đường Phỉ Phỉ sửa sang lại một h ỡ kệ sách sau mới phát hiện, nàng thủ hạ hai cái tổ viên thế nhưng không có tới.

Lúc này lệ lệ ôm một ch ồng thư trải qua nàng bên người, nàng vội hỏi nói: "Lệ lệ, tiểu Lưu cùng Tống nguyên cùng người xin nghỉ sao?"

Lệ lệ sửng sốt nói: "Không có a? Các nàng không có tới sao? Không phải, ta buổi sáng ở nhà kho còn nhìn đến các nàng đâu?"

Đường Phỉ Phỉ nhún nhún vai nói: "Chính là hiện tại các nàng thật là không có tới a?"

Lệ lệ buông quyển sách trên tay, xoay người đi mặt sau trong văn phòng cấp này hai nha đầu gọi điện thoại. Đường Phỉ Phỉ cũng rất kỳ quái, nàng này hai cái tổ viên người đầu thực thành thật, nếu có chuyện muốn xin nghỉ là khẳng định sẽ trước tiên cùng nàng chào hỏi, sẽ không giống hiện tại giống nhau vô thanh vô tức li ền không tới.

Vài phần loại sau lệ lệ đi ra văn phòng, bất đắc dĩ đối Đường Phỉ Phỉ nói: "Điện thoại đánh không thông, đầu là không ở phục vụ khu, này hai người là nháo gì đâu?"

Đường Phỉ Phỉ trong lòng mơ h ồ có loại dự cảm bất hảo, chính là nhất thời lại không thể nói tới là cái gì.....

Buổi sáng thực mau lịền đi qua, hiệu sách thế nhưng một người khách nhân cũng không có đi tiến vào.

Lệ lệ vẻ mặt oán giận nói: "Xong rồi, lịền loại tình huống này, ta xem cuối tháng lại không hoàn thành nhiệm vụ!"

Đường Phỉ Phỉ nghi hoặc nhìn bên ngoài đường cái thượng, lịền nửa bóng người đâu không có, này không khỏi làm nàng trong lòng thẫn nghĩ, hôm nay đây là xảy ra chuyện gì?

Đang ở nàng trầm tư thời điểm, đột nhiên nghe được sau lưng có cái thanh âm truyền đến: "Phỉ Phỉ....." Thanh âm thực lỗ trống, không biết là ai ở kêu chính mình.

Đường Phỉ Phỉ quay đầu lại nhìn lại, phát hiện sau lưng trừ bỏ từng hàng kệ sách ngoài lịền cái gì đâu không có.

"Xảy ra chuyện gì?" Lệ lệ thấy thẫn sắc của nàng có dị lịền quan tâm hỏi.

Đường Phỉ Phỉ lắc đầu nói: "Không có gì, vừa rồi ta giống như nghe được có người kêu tên của ta....."

Lệ lệ ha hả cười nói: "Người sinh ra ảo giác đi? Người sau lưng trừ bỏ thư lịền vẫn là thư!"

Đường Phỉ Phỉ dè dè chính mình huyết Thái Dương nói: "Hôm nay không biết xảy ra chuyện gì, luôn là cảm giác quái quái....." Nói xong nàng lịền nhìn về phía trong tiệm mặt khác mấy cái đờng sự.

Thu khoản dài giả tử vẻ mặt tử khí trầm trầm, điện tử tổ mã lệ càng là sắc mặt xanh mét. Xem hai người bọn nàng này sắc mặt nhi sẽ không lại cãi nhau đi? Chính là sáng sớm thượng chính mình đâu ở a, không gặp các nàng vì cái gì sự tình cãi nhau a?

Lúc này nàng lại xoay người nhìn về phía làm công tổ, tiểu tôn đang ở sửa sang lại chính mình tổ văn phòng phẩm, coi trọng khởi thực bình

thường.....

Đường Phỉ Phỉ thở dài, cảm giác thật sự không có gì ý tứ, liền tưởng thượng lầu hai đi đi dạo, nàng nhớ rõ hôm nay lầu hai thu khoản đài là đồ na ở trực ban, chính mình không bằng đi tìm nàng liêu mười đồng tiền thiên nhi, cũng so ở chỗ này nhàn đơi cường! Vì thế nàng liền cùng lệ lệ công đạo vài câu sau liền lên lầu.

Chính là không nghĩ tới Đường Phỉ Phỉ mới vừa thượng đến lầu hai liền phát hiện, nơi này so lầu một còn quanh quẽ, chẳng những không có khách hàng, ngay cả cái hiệu sách công nhân đều không có. Mà vốn nên là đồ na trực ban lầu hai thu khoản trên đài lại là trống trơn, một cây mao đều không có.....

Đồ na cái này nha đều phiến tử, khẳng định lại thượng nơi nào lười biếng? Nghĩ đến đây Đường Phỉ Phỉ liền lớn tiếng nói: "Thu khoản đài người đâu? Có khách hàng muốn tính tiền!"

Nàng thanh âm không tính đại, chính là tại đây trống vắng lầu hai thượng lại hiện phá lệ chói tai, thậm chí giống như đều có tiếng vang! Nhưng nàng hô qua lúc sau lầu hai vẫn là một mảnh an tĩnh, không ai ra tới nhìn xem.

"Này cũng quá kỳ quái? Người đều chỗ nào vậy?" Đường Phỉ Phỉ nhỏ giọng lầm bầm.

Đường Phỉ Phỉ người này ngày thường liền không chịu ng ả yên, nếu chính mình tổ không việc nhưng làm liền sẽ lên lầu tới tìm người nói chuyện phiếm, cho nên cùng lầu hai mỗi người đều rất quen thuộc. Đương nàng nhìn đến lầu hai không có người xem tổ khi, liền không khỏi lo lắng nếu là làm giám đốc thấy, những người này cuối tháng tiền thưởng liền ngâm nước nóng.

"Đại Lý tử? Đan đan?" Nàng hô hai cái hôm nay hẳn là thượng sớm ban đồng sự, chính là lại không có một cái ra tới ứng nàng.

Nhìn đến tình cảnh này, Đường Phỉ Phỉ trong lòng chính là căng thẳng, không thích hợp! Khổng định là nơi nào ra vấn đề Nghĩ vậy nhi nàng liề xoay người đi xuống lầu.

"Lệ lệ? Lầu hai hôm nay như thế nào một người đầu không có a?" Đường Phỉ Phỉ nhìn thấy lệ lệ liề tới rồi như thế một câu.

Đang ở sửa sang lại kệ sách lệ lệ quay đầu lại nói: "Người có phải hay không choáng váng? Lầu một đầu một người khách nhân đầu không có đâu, liề càng đừng nói lầu hai?"

Đường Phỉ Phỉ vừa nghe liề biết lệ lệ liề nàng ý tứ trong lời nói, vì thế nàng vội nói: "Không phải? Ta nói lầu hai một cái xem tổ đầu không có!"

"Không có khả năng? Thời gian này đoạn khổng định là đại Lý tử cùng đan đan ở a? Hơn nữa thu khoản đài còn có đồ na đâu!" Lệ lệ chắc chắn nói.

Đường Phỉ Phỉ có chút nóng nảy, "Thật sự, không tin chính người đi lên nhìn xem?"

Lệ lệ nghe xong liề xoay người lên lầu, không một hồi liề vội vã đi xuống tới nói: "Này thật là quái sự? Một đám đầu không đi làm làm gì đi? Buổi sáng các nàng rõ ràng đầu ở a?"

Đường Phỉ Phỉ hồi tưởng một chút nói: "Đúng vậy? Hôm nay buổi sáng toàn thể đồng sự hẳn là đầu tới, ta cũng không thấy có ai không có tới a? Những cái đó vẫn ban về nhà, chính là sớm ban hẳn là tới đi làm a?"

Lệ lệ cấp cũng không trở về văn phòng gọi điện thoại, nàng liề trực tiếp liề ở bán tràng móc ra chính mình di động đánh cấp những cái đó không có tới đi làm người đánh lên điện thoại tới, kết quả một đám đầu là vô pháp chuyển được.....

"Như thế nào? Đánh có thể sao?" Đường Phỉ Phỉ hỏi.

Lệ lệ lắc đầu nói: "Việc lạ, thế nhưng tất cả đều không đả thông!"

Đường Phỉ Phỉ vẻ mặt lo lắng nói: "Nếu các nàng vẫn luôn không tới, kia chúng ta buổi chiều bốn điểm còn có thể tan tằm sao?"

Lệ lệ trắng nàng liếc mắt một cái nói: "Người nói đi? Đừng nói chúng ta hạ không thành ban, chính là thượng văn ban cũng muốn trước tiên tới đi làm!"

Đường Phỉ Phỉ thật mạnh thở dài một hơi đi hướng lầu một thu khoản đài, "Giả tử, lầu hai người như thế nào đều không có đi làm a?"

Giả tử nghe xong giật mình nói: "Cũng chưa tới? Ta đây xem các nàng là không nghĩ làm đi? Cũng là, ta nhi này tránh quá ít, nếu ta không phải ở chỗ này dựa tuổi chờ về hưu cũng đã sớm không làm!"

Lúc này điện tử tổ mã lệ nói tiếp nói: "Lão giả thái thái, người lời này nếu là làm giám đốc nghe thấy được, ta xem người cũng đừng nghĩ làm đến về hưu!"

"Nghe thấy liền nghe thấy, ta cũng không tin nàng có thể bởi vì việc này liền khai trừ rồi ta!" Giả tử vừa nói vừa trừng mắt nhìn mã lệ liếc mắt một cái.

Chương Đệ Cửu Chuyện Xưa Trăm Quỷ Lâm Môn (Bốn)

Đường Phỉ Phỉ biết giả tử cùng mã lệ luôn luôn không hợp, liền vội mở miệng đem câu chuyện tiếp nhận tới nói: "Kia chỗ nào có thể a? Chính là hôm nay nhân thủ thật sự không đủ, nhị vị tử tử coi như giúp đỡ đi! Chúng ta hiện tại nhưng đều là một người đình hai người dùng!" Hai người nghe xong lập tức ai cũng không lên tiếng.

Lúc này đột nhiên có vị khách nhân đẩy cửa đi đến, đây chính là hôm nay đệ nhất vị khách nhân, hiệu sách có cái bất thành văn quy củ, chính là chỉ cần khai trương, kia sau này liền hảo thuyết. Chính là cái này khách nhân vào nhà sau cũng không có đối nào quyển sách cảm thấy hứng thú, ngược lại là ở mấy cái kệ sách chi gian qua lại đi tới đi lui.

"Ngài hảo, xin hỏi ngài yêu cầu điếm cái gì?" Đường Phỉ Phỉ lễ phép tiến lên tiếp đón.

Cái kia khách cái nhìn nàng một cái, rồi mới nghi hoặc nói: "Người không phải nơi này người, vì cái gì lại ở chỗ này?"

Đường Phỉ Phỉ bị cái này khách nhân nói sững sốt, nhưng nàng vẫn là khách khí nói: "Ngượng ngùng, ta chính là nơi này công nhân viên chức, người tưởng mua điếm cái gì?"

Không nghĩ tới cái kia khách nhân lần này chỉ là vẫn luôn lắc đầu, rồi mới xoay người lên lần hai. Đường Phỉ Phỉ vừa thấy khách nhân thượng lần hai, liền tưởng lập tức theo sau, bởi vì nàng biết lần hai không có công nhân xem tổ.

Chính là lại bị lệ lệ một phen giữ chặt nói: "Phỉ Phỉ, người ở lần một hãy chờ xem! Ta cùng hắn đi lên, người này phỏng chừng cũng chính là hạt chuyển động, nhìn xem lần sẽ đi!"

Đường Phỉ Phỉ gật gật đầu, liền nhìn bọn họ hai cái lên lần.....

"Người hảo, xin hỏi nơi này có có quan hệ với âm trạch phong thủy thư sao?" Một thanh âm ôn nhu vang lên.

Đường Phỉ Phỉ quay đầu nhìn lại, thế nhưng là một vị hơn ba mươi tuổi, diện mạo trung thượng nam nhân. Nàng vội mặt đỏ nói: "Đây..... Bên này thỉnh."

Nam nhân đi theo Đường Phỉ Phỉ đi tới một chỗ tràn đầy phong thủy học loại thư tịch cái giá bên, hắn nhìn thoáng qua kệ sách thượng thư, mỉm cười nói: "Cảm ơn, ta chính mình nhìn xem....."

Đường Phỉ Phỉ gật gật đầu liền xoay người rời đi, chính là không biết vì cái gì, nàng tâm nhưng vẫn thỉnh thoảng cái không ngừng. Đường Phỉ Phỉ ở trong lòng âm thầm cười nhạo một phen, người nam nhân này là đẹp, chính là chính mình cũng không cần hoa si đến loại trình độ này đi?

Lúc này lệ lệ từ lầu hai đi xuống tới, Đường Phỉ Phỉ vừa thấy nàng là chính mình xuống dưới, liền tùy miệng hỏi: "Người kia muốn mua cái gì?"

Chính là lệ lệ lại lắc đầu nói: "Đừng nói nữa, ta cùng hắn đi lên sau, một cái xoay người liền không tìm thấy hắn, ta ước chừng ở lầu hai xoay ba vòng cũng không gặp người, hắn là xuống dưới đi? Người nhìn đến hắn sao?"

Đường Phỉ Phỉ cẩn thận hồi tưởng một chút vừa rồi tình cảnh, nàng không gặp có cái gì người từ lầu hai xuống dưới a, trừ phi là vừa mới lãnh một vị khách nhân tìm thư thời điểm bỏ lỡ cũng không nhất định.

"Ta cũng không chú ý, mới vừa có vị khách nhân tìm phong thủy học thư, ta liền lãnh hắn đi tìm, cái kia khách nhân có thể là thời gian kia rời đi đi?" Đường Phỉ Phỉ nói.

Lệ lệ thở dài nói: "Thật vất vả tới một vị khách nhân, còn muốn cho hắn cấp chúng ta khai trương đâu? Kết quả còn trốn thoát rồi!"

Đường Phỉ Phỉ nghe xong liền ha hả cười nói: "Xem người nói, giống như chúng ta nơi này là hắc điểm giống nhau....."

Mà vừa rồi vị kia xem âm trạch phong thủy khách nhân, lúc này cầm thư đi tới cấp khách hàng cung cấp ghế trên ngai xuống, đang ở chuyên tâm đọc trong tay thư. Đường Phỉ Phỉ vô tâm quấy rầy, liền tới tới cửa hướng trên đường cái nhìn xung quanh, này không xem còn hảo, vừa thấy liền hoảng sợ!

Chỉ thấy vừa rồi còn hảo hảo đường cái, lúc này không biết là nổi lên cái gì ỗ thiêu thân, thế nhưng hạ sương mù, trừ bỏ cửa hàng trước cửa một mét tả hữu khoảng cách có thể thấy rõ ở ngoài, này cùng liền cái gì cũng thấy không rõ lắm.

Lệ lệ xem Đường Phỉ Phỉ vẻ mặt ăn biểu tình, liền nói giỡn nói: "Xảy ra chuyện gì? Nhìn đến đại minh tinh? Kích động thành như vậy?"

"Không phải, các người xem bên ngoài, thật lớn sương mù a?" Đường Phỉ Phỉ nói.

Giả tử cùng mã lệ nghe xong Đường Phỉ Phỉ nói cũng đều hướng ra phía ngoài mặt nhìn lại, đều bị kinh ngạc thực. Tuy rằng nơi này khí hậu cũng ngẫu nhiên sẽ sương mù bay, chính là kia giống nhau đều là ở sáng sớm thời điểm mới khởi, thái dương dâng lên sau sương mù thông thường đều sẽ thực mau tan đi, chính là hiện tại bên ngoài sương mù hiển nhiên một chốc tán không được.....

"Như thế đại sương mù, xe buýt còn có thể đi sao?" Mã lệ vẻ mặt lo lắng nói.

Giả tử nói tiếp nói: "Khó mà nói, lái xe đèn một chút khai bái, nhưng là tầm nhìn như thế thấp, khả năng định rất nguy hiểm."

"Này cái gì quý thời tiết a? Một người khách nhân đều không có, còn không cho người tan tầm không thành?" Lệ lệ vẻ mặt oán giận nói.

Mà Đường Phỉ Phỉ tắc vẻ mặt sầm lo nhìn bên ngoài, nàng trong lòng bất an càng lúc càng lớn.....

Sương mù trung, một người mặc màu vàng váy liền áo tiểu nữ hài đi đến, tay nàng cầm một cái củ nát búp bê vải, xem kiểu dáng giống như rất nhiều năm trước bộ dáng.

Lệ lệ vừa thấy cái này tiểu nữ hài là chính mình đi vào tới, vì thế liền cười đối nàng nói: "Tiểu bằng hữu, người như thế nào chính mình tới, có hay không đại nhân bắt người cùng nhau a?"

Tiểu nữ hài lạnh nhạt nhìn nàng một cái nói: "Ta chính mình một người tới." Nói xong liền ở nhi đồng sách báo ngôi cao thượng cầm lấy một quyển tập tranh, rồi mới ngẩng ở ghế trên nhìn lên.

Lệ lệ đối Đường Phỉ Phỉ nhún vai nói: "Hiện tại hài tử cũng thật **."

Chính là Đường Phỉ Phỉ lại có chút giật mình nhìn cái này tiểu nữ hài, nàng như thế nào sẽ cùng chính mình đem qua mới vừa xem xong một cái chuyện xưa nhân vật như thế giống đâu? Đang ở nàng nghi hoặc khó hiểu thời gian, liền thấy cái kia tiểu nữ hài thế nhưng đột nhiên ngừng đầu, đối nàng quỷ dị cười.....

Đường Phỉ Phỉ trong lòng lập tức lạc một chút, theo lý thuyết như thế một cái thiên chân vô tà tiểu nữ hài đối với chính mình cười, hẳn là kiện rất tốt đẹp sự tình, chính là vì cái gì chính mình sẽ cảm giác da đầu tê dại đâu?

Lúc này vừa mới còn đang xem âm trạch phong thủy nam nhân đã đi tới, nhỏ giọng đối Đường Phỉ Phỉ nói: "Kia quyển sách có phải hay không ở người nơi đó?"

Đường Phỉ Phỉ sửng sốt, bị hắn đột nhiên nhảy ra những lời này cấp làm ngốc, nàng có chút kỳ quái nói:: "Cái gì thư? Nơi này..... Không đâu là thư sao?"

Nam nhân lắc đầu nói: "Ta nói chính là người đem qua nhật được kia bốn có phải hay không bị người đưa tới nơi này?"

Đường Phỉ Phỉ nghe xong càng thêm kinh ngạc, nàng vẻ mặt nghi hoặc nhìn trước mắt người nam nhân này, hẳn như thế nào biết chính mình đem qua nhật được một quyển sách, chẳng lẽ hẳn là thư nguyên chủ nhân?

Nghĩ đến đây Đường Phỉ Phỉ liền nói: "Kia quyển sách là của người? Ngượng ngùng, thư là ta ngày hôm qua ở xe buýt thượng nhật được."

Nam tử lắc đầu nói: "Thư không phải ta, chính là thời gian mau tới rồi, trong sách đồ vật liền phải toàn ra tới!"

Chương 06 Cái Chuyện Xưa Trăm Quỷ Lâm Môn (Năm)

Đường Phỉ Phỉ bị trước mắt người nam nhân này nói không hiểu ra sao, "Trong sách đồ vật? Trong sách có cái gì đồ vật?"

"Trong sách có....." Nam nhân nói vừa mới nói một nửa, liền nghe thấy hiệu sách đại môn bị người đẩy ra, một nữ tử thân xuyên một bộ hồng y đi đến, tay nàng trung cầm một phen cùng nàng quần áo nhan sắc cực kỳ tương tự ô che.

Nữ nhân trên người nhan sắc ở Đường Phỉ Phỉ trong mắt đặc biệt chói mắt, tuy rằng bên ngoài có chút hạ sương mù, chính là như thế nào cũng không cần phải bung dù ra cửa đi? Mà tại đây đồng thời bên người nàng nam nhân kia thế nhưng nhỏ giọng lầm bầm một câu, "Vân nương....."

Hồng y nữ nhân hơi rũ khóe mắt, không có xem nơi này bất luận kẻ nào liếc mắt một cái. Nàng liền như vậy an tĩnh đi đến, chính là nàng mỗi đi một bước dưới chân đều xuất hiện một cái dấu chân nước, phẳng phất nàng giống như thật là từ trong mưa đi vào tới giống nhau.

Đường Phỉ Phỉ vừa định tiến lên đi tiếp đón nàng, lại bị nam nhân kia một phen giữ chặt nói: "Không cần qua đi!"

"Vì cái gì?" Đường Phỉ Phỉ vẻ mặt kỳ quái hỏi.

Nam nhân nhỏ giọng nói: "Người chẳng lẽ nhìn không ra tới, nơi này những người khác đều nhìn đến cái này hồng y nữ nhân sao?"

Bị hấn như thế vừa nói Đường Phỉ Phỉ mới phát hiện, đúng vậy! Nữ nhân này ăn mặc cùng đóng phim dường như, nếu nếu là ở ngày thường, liền cửa giả tử đều đến cùng xem điện ảnh giống nhau dùng di động chụp ảnh, liền càng đừng nói lệ lệ như vậy xem náo nhiệt không nhân sự người.

Chính là lúc này xem các nàng hai người biểu tình đều thực bình thường, hồng y nữ nhân xuất hiện tựa hồ không có khiến cho các nàng chú ý.

"Lệ lệ, vừa rồi có cái bung dù khách nhân tiến vào, người thấy sao?" Đường Phỉ Phỉ thử hỏi.

Lệ lệ đang xem một quyển giải trí tạp chí, nàng nghe được Đường Phỉ Phỉ nói sau liền buông trong tay tạp chí mọi nơi nhìn nhìn nói: "Nơi nào có

cái gì lấy dù khách nhân? Loại này thời tiết lấy dù ra cửa, thật là cái thần tiên....." Nói xong lại tiếp tục xem nàng bát quái tin tức, mà lúc này cái kia nữ tử áo đỏ đang từ từ đi qua lệ lệ bên cạnh.....

Đường Phỉ Phỉ trong lòng trầm xuống, lệ lệ quả nhiên là nhìn không thấy, xem nữ nhân này ăn mặc, sống thoát thoát chính là từ Liêu Trai đi ra nữ quý a! Nghĩ đến đây Đường Phỉ Phỉ không cảm giác cả người lông tơ đều dựng lên.

Nam nhân kia xem Đường Phỉ Phỉ biểu tình có chút sợ hãi, vì thế liền đối nàng nói: "Người cũng không cần quá sợ hãi, nàng là kia thư trung một cái nữ quý kêu vân nương, chắc là bị người trong tay đưa tới. Hôm nay là 7 ngày rằm, thư trung trăm quý nếu tưởng chuyển thế phải đem chính mình kia đoạn chuyện xưa ở trong sách xé đi mới được. Người mau đi lấy kia thư tới, đem nàng kia vài tờ xé đi còn nàng là đến nơi!"

Đường Phỉ Phỉ nghe xong bán tín bán nghi, còn là trở lại thay quần áo gian đem kia quyển sách đem ra. Nàng thật sự không nghĩ tới nhất được như thế một quyển phá thư sẽ đưa tới như thế nhiều sự tình, sớm biết rằng liền không chiếm!

Chờ nàng trở ra khi liền nhìn đến nam nhân kia chính cúi đầu cùng cái kia hồng y nữ nhân đang nói chuyện, Đường Phỉ Phỉ trong lòng một trận hoài nghi, này nam nhân lại là ai? Hẳn vì cái gì sẽ biết như thế nhiều về sách này sự tình đâu?

Lúc này nam nhân thấy Đường Phỉ Phỉ cầm thư đã đi tới, liền không ở nói chuyện. Đường Phỉ Phỉ đem thư ném tới hồng y nữ nhân bên người ngồi cao thượng nói: "Này chính quyển sách ta đều cho người, người cần đi nhanh đi!"

Chính là Đường Phỉ Phỉ không nghĩ tới cái kia hồng y nữ nhân liền thư xem cũng chưa xem một cái, chỉ nghe nàng đạm nhiên nói: "Thời điểm chưa tới..... Còn thiếu một cái."

Đường Phỉ Phỉ nghi hoặc nhìn về phía nam nhân, nam nhân cầm lấy thư nhìn thoáng qua rồi mới giải thích nói: "Nàng ý tứ là nói, thư trung quý

còn thiếu một cái, chỉ có này cuối cùng một cái quý đến đông đủ, nàng mới có thể từ thư trung lấy đi chính mình kia một chương, nếu không lấy cũng là bạch lấy, là không có tác dụng."

"Thiếu một cái quý? Sách này đâu kết cục như thế nào sẽ thiếu một cái quý đâu?" Đường Phỉ Phỉ khó hiểu nói.

Nam nhân bình tĩnh nhìn Đường Phỉ Phỉ nói: "Thứ một trăm cái chuyện xưa trung thiếu một cái quý, nàng còn chưa tới tề....."

Đường Phỉ Phỉ nghe xong cảnh giác nhìn nam nhân nói: "Người lại là ai? Vì cái gì sẽ biết như thế nhỉ?"

Nam nhân ánh mắt lập loè nói: "Ta..... Ta chính là quyền sách này tác giả Lạc ngọc đẹp."

"Người là quyền sách này tác giả? Kia sách này vì cái gì sẽ có như thế nhỉ? Quý? Sách này chuyện xưa không đâu là hư cấu sao?" Đường Phỉ Phỉ hỏi.

Nam nhân lắc đầu nói: "Cũng không phải, trong quyền sách này mỗi một cái chuyện xưa đâu là thật sự....."

Đường Phỉ Phỉ cười khan vài tiếng, không biết nên như thế nào phản bác hẳn, rốt cuộc cái này nữ quý liền đứng ở chính mình trước mặt. Lúc này nàng thật sự hy vọng này hết thấy đâu là đồng sự cùng chính mình khai một cái vui đùa, chính là xem các nàng một đám nghiêm túc biểu tình, nếu này hết thấy đâu là giả, kia các nàng khẳng định đâu có thể nhập vây Oscar!

Lúc này lại có mấy cái cả trai lẫn gái lục tục đi đến, Đường Phỉ Phỉ vừa thấy dưới lập tức khắp cả người phát lạnh, xem này vài người bộ dạng nói bọn họ là người sống khẳng định không ai tin tưởng.

Đường Phỉ Phỉ bản năng hướng vừa rồi cái kia tự xưng là tiểu thuyết tác giả Lạc ngọc đẹp bên người nhích lại gần, lúc này Lạc ngọc đẹp hơi hơi mỉm cười, rồi mới vỗ nhẹ Đường Phỉ Phỉ bả vai nói: "Không cần sợ, bọn

họ hiện tại đầu còn đang chờ đợi kia cuối cùng một cái quý xuất hiện, cho nên sẽ không đi thương tổn người khác."

Đường Phỉ Phỉ nghe xong trong lòng nhĩ ầu ít an tâm một chút, chính là nàng vẫn là không dám ly này đó thoát nhìn không giống người gia hỏa thân cận quá, rốt cuộc người quý thù đ ờ. Tưởng tượng đến này đó quý cũng không biết muốn ở chỗ này chờ bao lâu, Đường Phỉ Phỉ trong lòng li ền một trận kêu khổ không ngừng.....

Thời gian trôi qua từng phút từng giây, hiệu sách quý lại càng tụ càng nhĩ ầu, đến cuối cùng Đường Phỉ Phỉ đầu mau không có điểm đặt chân địa phương. Vì thế nàng đành phải c ần lấy kia bốn , đi đến điện tử tổ trên qu ầy hàng ng ỗ xuống, tiếp tục chờ cái kia đến trễ đệ 100 cái quý h ần.....

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Trăm Quý Lâm Môn (Sáu)

Đường Phỉ Phỉ đêm qua chỉ nhìn thư trung cái thứ nhất chuyện xưa, nếu hiện tại có thời gian, nàng không bằng tiếp tục đem dư lại xem xong, có lẽ là có thể biết này một người tiếp một người đi vào hiệu sách quý đầu là vì cái gì.

Này bốn là từ một trăm quý chuyện xưa hợp thành, mỗi cái chuyện xưa đầu là một cái độc lập đơn nguyên, tình tiết thượng không có cái gì liên hệ. Thực mau, Đường Phỉ Phỉ li ền ở đệ 18 cái chuyện xưa đọc được vân nương.

Chuyện xưa trung vân nương cũng là một cái đáng thương nữ nhân, vì chính mình thâm ái nam nhân hy sinh như vậy nhĩ ầu, nếu chính mình thật sự có thể giúp được nàng, Đường Phỉ Phỉ là nguyện ý giúp nàng chuyển thế làm người.

Nghĩ đến đây nàng lại tiếp tục đi xuống xem, đột nhiên, một ý niệm ở nàng trong đầu thoáng hiện, chính mình vì cái gì không nhìn xem này thứ một trăm cái quý chuyện xưa đâu? Như vậy cũng có thể sớm chút biết ai mới là này muợn tới thứ một trăm cái quý h ần a?

Chính là không biết vì cái gì, Đường Phỉ Phỉ tay nhưng vẫn chậm chạp không có mở ra này cuối cùng một cái chuyện xưa, nàng trong lòng tựa hồ có nào đó bất an, sợ hãi một khi đáp án công bố, chính mình liền sẽ lâm vào nào đó làm người vô pháp làm ơn khốn cảnh bên trong.....

Đang ở nàng do dự thời điểm, đột nhiên một cái quen thuộc thanh âm lại lần nữa truyền đến, "Phỉ Phỉ....."

Nàng quay đầu nhìn lại, cũng không có nhìn đến ai ở kêu tên của mình, mà cùng lúc đó hiệu sách môn lại một lần bị người đẩy ra. Lần này đi vào tới là một người mặc vận động phục bình thường nữ khách nhân, nàng đầu tiên là dùng mắt ở trong tiệm nhìn một vòng, rồi mới liền thẳng tắp bước Đường Phỉ Phỉ đã đi tới.

"Người kêu Đường Phỉ Phỉ?" Nữ khách nhân nôn nóng hỏi.

Đường Phỉ Phỉ gật gù đầu nói: "Đúng vậy? Người tìm ta có cái gì sự sao?"

Nữ khách nhân tả hữu nhìn nhìn, rồi mới nhỏ giọng nói: "Ta là tác giả Lạc ngọc đẹp, ta có chuyện tình cùng người nói....."

"Cái gì?" Đường Phỉ Phỉ bởi vì kinh ngạc, thanh âm một chút cao tám độ.

Đạo cái này tự xưng Lạc ngọc đẹp nữ nhân cố cố rút lại liền tưởng xoay người rời đi. Còn hảo Đường Phỉ Phỉ một phen kéo nàng, rồi mới nhỏ giọng nói: "Người đừng đi, đem nói rõ ràng, người như thế nào sẽ là Lạc ngọc đẹp đâu? Vừa rồi đã có người tự xưng chính mình là Lạc ngọc đẹp!"

Nữ khách nhân nghe sau vẻ mặt nghiêm lại nói: "Ta không biết là ai giả mạo ta, chính là ta có thể trăm phần trăm phụ trách nói cho người, gia hỏa kia không chừng không phải người....."

"Vậy người như thế nào chứng minh người là người đâu?" Đường Phỉ Phỉ hỏi lại đến.

Nữ khách nhân nhún nhún vai nói: "Rất đơn giản a? Người sờ sờ ta, ta là nhiệt!" Nói xong nàng liền bắt tay duỗi lại đây, Đường Phỉ Phỉ một sờ, quả nhiên cùng chính mình tay giống nhau có độ ấm.

Xem ra cái này nữ khách nhân là cái người sống, Đường Phỉ Phỉ tâm lúc này mới buông xuống một chút, mặc kệ nữ nhân này có phải hay không Lạc ngọc đẹp, chính là ít nhất nàng là người không phải quỷ a! Cái này nữ bản Lạc ngọc đẹp thấy Đường Phỉ Phỉ nhiều ít có chút tin tưởng nàng, sẽ nhỏ giọng đối nàng nói: "Người mau mở ra đệ 100 cái chuyện xưa nhìn xem, xem sau người liền minh bạch trước mắt hết thủy."

Đường Phỉ Phỉ nghe sau liền chậm rãi đem trong tay phiên tới rồi cuối cùng một cái chuyện xưa, chính là nàng chỉ nhìn thoáng qua liền toàn thân mồ hôi lạnh chảy ròng, này cuối cùng một cái chuyện xưa rõ ràng viết chính là chính mình a! Sở hữu tình tiết đều từ chính mình nhặt được này bốn bắt đầu.....

Thư trung tình tiết cùng chính mình sở trải qua quá trình giống nhau như đúc, liền một ít chi tiết nhỏ đều không có bất luận cái gì khác biệt. Đường Phỉ Phỉ ngẩng đầu hoảng sợ nhìn về phía nữ bản Lạc ngọc đẹp, chính là người sau lại ý bảo nàng tiếp tục xem đi xuống.

Có lẽ chỉ có chính mình đem toàn bộ chuyện xưa xem xong, mới có thể chân chính hiểu biết chính mình tình cảnh hiện tại.

Thời gian phẳng phất bị người làm chú ngữ, mỗi một phân quá đều thực thông thả. Đường Phỉ Phỉ dùng bằng sinh nhanh nhất đọc tốc độ đọc xong cái này thay đổi nàng vận mệnh chuyện xưa.

Nguyên lai..... Nàng Đường Phỉ Phỉ chính là này cuối cùng một cái quỷ hồn, này đó càng tụ càng nhiều quỷ hồn đều là đang chờ chính mình chết sau, bọn họ mới có thể chuyển thế làm người. Nếu thư thượng nói đều là thật sự, kia chính mình hiện tại hẳn là chỉ là một bộ phận linh thể, mà thân thể của mình lúc này đang ở bệnh viện cấp cứu đâu!

Đường Phỉ Phỉ lại nhìn về phía lệ lệ, giả tử, mã lệ, chẳng lẽ các nàng đều đã chết? Nguyên lai thư trung tình tiết là, khi bọn hắn sở hữu hiệu sách

công nhân ở từ nhà kho lái xe hướng hiệu sách đi thời điểm, cùng một chiếc đang ở tốc độ cao nhất chạy xe vận tải nghênh diện chạm vào nhau, bọn họ ng ồi phúc đặc sương xe nháy mắt lật nghiêng, r ồi mới đ ụng vào ven đường một cái trên đại thụ ngừng lại.

Trên xe có mấy cái đ ồng sự đương trường li ền đã chết, mà Đường Phỉ Phỉ tắc bởi vì trọng thương vẫn luôn ở bệnh viện phòng cấp cứu cứu giúp.....

"Vì cái gì sẽ như vậy? Vì cái gì?" Đường Phỉ Phỉ g ắt gao lôi kéo Lạc ngọc đẹp hỏi.

Lạc ngọc đẹp ăn đau nói: "Ta cũng không có biện pháp! Lúc trước vì có thể viết ra tốt quý chuyện xưa, ta li ền khắp nơi đi thu thập chân thật trường hợp tới viết, chính là trăm triệu không nghĩ tới, này đó chuyện xưa trung quý h ần lại bởi vậy bị nhốt ở thư trung. Sau tới li ền ở ta cấu tứ cuối cùng một cái chuyện xưa thời điểm, đáng sợ sự tình đã xảy ra....."

Lạc ngọc đẹp ở cấu tứ cuối cùng cái chuyện xưa thời điểm, li ền bắt đ ầu càng ngày càng thường xuyên gặp quý. Lúc ban đ ầu nàng còn vui với đ ệm này hết thảy trở thành thu thập tư liệu sống đ ồkinh, chính là nàng chậm rãi lại phát hiện, này đó h ần phách nhóm tựa h ồmuốn nàng mệnh, có mấy l ần đ ầu ở mê hoặc nàng, đ ệm chính mình viết thành cuối cùng một cái chuyện xưa vai chính.....

Chương Đệ Cái Chuyện Xưa Trăm Quý Lâm Môn (Bảy)

Mấy phen trắc trở sau, Lạc ngọc đẹp rốt cuộc biết mấy thứ này chân thật mục đích. Nguyên lai chỉ có chờ đ ến nàng đ ệm này cuối cùng một cái chuyện xưa viết xong sau, gom đủ này một trăm h ần phách này 《 》 mới tính viết thành.

Mà chỉ có viết thành này 《 》 lúc sau, lại đ ệm mỗi cái quý h ần nơi chương từ thư trung xé rớt, như vậy này đó h ần phách mới có thể có thể giải thoát, bọn họ mới có thể tiếp tục chuyển thế làm người.

Chính là ở viết này cuối cùng một cái chuyện xưa thời điếm, Lạc ngọc đẹp thật sự không có cái gì chân thật tư liệu sống nhưng viết, vì thế nàng liền chính mình hư cấu một cái. Chính là hư cấu chuyện xưa liền không thể thành hoàn thành chân chính "Mặt quý tịch", kia này đó quý tự nhiên cũng vô pháp chuyển thế đầu thai, cũng chỉ có thể mỗi ngày dây dưa Lạc ngọc đẹp.

Còn hảo nàng ở thu thập này đó chuyện xưa tư liệu sống thời điếm nhận thức một vị chân chính âm dương đại sư bạch sư phụ, Lạc ngọc đẹp tìm được hắn sau đem chính mình tình cảnh cùng hắn vừa nói, hắn thế nhưng cũng là vẻ mặt ngưng nghị nói: "Này cuối cùng một cái chuyện xưa cần thiết có cái người sống điền mệnh, là người đưa bọn họ vào ở trong sách, bọn họ tự nhiên sẽ tìm tới người."

Lạc ngọc đẹp vừa nghe liền nóng nảy, "Kia làm sao bây giờ a? Ta lúc trước thật không nghĩ tới sự tình sẽ là cái dạng này, bạch sư phụ, ngài có thể hay không cứu cứu ta?"

Bạch sư phụ trầm tư một lát sau nói: "Biện pháp đến là có một cái, chỉ là có chút nham hiểm, nếu người không muốn chết, nhất định phải tìm cái thế người chết người. Người có thể đem quyển sách này ném ở xe buýt hoặc là xe lửa linh tinh phương tiện giao thông thượng, chỉ có thời vận cực thấp nhân tài có thể nhặt được. Loại người này bản thân liền sẽ trải qua một lần sinh tử đại kiếp nạn, thế người chặn tai cũng chính là thuận tiện. Chính là người nếu muốn hảo, người này một khi thế người chặn tai, người dương thọ tự nhiên sẽ chiết cho hắn tạ thế một bộ phận!"

Lạc ngọc đẹp nghĩ thầm, chiết dương thọ cũng so hiện tại chết hiệu quả nhiều, vì thế nàng liền đồng ý bạch sư phụ biện pháp này..... Kế tiếp liền đã xảy ra Đường Phỉ Phỉ ở xe buýt thượng nhặt thư kia một màn, cho nên Đường Phỉ Phỉ chính là cái kia thời vận thấp xui xẻo trứng!

Đường Phỉ Phỉ nghe xong Lạc ngọc đẹp tự thuật sau, vẻ mặt xanh mét, nếu chính mình liền như thế đã chết, kia phụ mẫu của chính mình nên làm sao bây giờ? Bọn họ hơn sáu mươi tuổi cũng chỉ có nàng như thế một cái con gái một, lúc tuổi già tang nữ bọn họ có thể chịu được sao?

"Ta có phải hay không nhất định phải chết?" Đường Phỉ Phỉ báo một đường kỳ vọng hỏi.

Lạc ngọc đẹp cũng không biết nên như thế nào trả lời nàng, chính là trước mắt tình huống hẳn là cũng chỉ có thể như thế đi! Đường Phỉ Phỉ xem nàng không có trả lời chính mình, xem ra đáp án đại gia trong lòng đều hiểu rõ, với này hiện tại thủ này đó một lòng hy vọng chính mình chết đi quý h ần, nàng còn không bằng đi gặp phụ mẫu của chính mình.....

Nghĩ đến đây Đường Phỉ Phỉ đứng dậy liền chuẩn bị đi ra hiệu sách, kết quả đương nàng đẩy cửa ra hướng trốn đi khi đã bị một trận gió lạnh thổi mở to không mắt, chờ nàng chảy nước mắt mở mắt ra khi lại phát hiện, chính mình thế nhưng lại v ề tới hiệu sách.

"Đây là như thế nào chuyện xảy ra?" Đường Phỉ Phỉ vẻ mặt hoảng sợ nói.

Lạc ngọc đẹp nói: "Người hiện tại còn bị nhốt ở hiệu sách giữa, này đó oan h ần sẽ không nhẹ ý làm người rời đi!"

Đường Phỉ Phỉ nghe xong trong lòng căng thẳng, vốn định có thể trông thấy ba mẹ cuối cùng một mặt kỳ vọng cũng thất bại.

"Phỉ Phỉ..... Phỉ Phỉ....." Lúc này cái kia quen thuộc thanh âm lại một lần truy ền tới Đường Phỉ Phỉ trong tai, lần này nàng nghe rõ, đây là mẹ mẹ ở kêu chính mình, nhất định là nàng ở trước giường bệnh đau khổ thủ chính mình, hy vọng Đường Phỉ Phỉ nhanh lên tỉnh lại.

Nghĩ vậy một màn, Đường Phỉ Phỉ nhin không được khóc ra tới, nếu chính mình thật sự đã chết, ba ba mẹ mẹ khẳng định sẽ phi thường thương tâm khổ sở. Lúc này Đường Phỉ Phỉ trong lòng chậm rãi sinh ra hận ý, vì cái gì chính mình một cái không chút nào tương quan người sẽ cuốn tiến quyền sách này phân tranh trung?

Đang ở Đường Phỉ Phỉ tư tặc lâm vào một mảnh hỗn loạn hết sức, phía trước cái kia giả mạo Lạc ngọc đẹp nam nhân đi hướng Đường Phỉ Phỉ, mà

khi hấn nhìn đến chân chính Lạc ngọc đẹp khi đột nhiên sắc mặt biến đổi nói: "Là người? Người vì cái gì sẽ đến nơi này?"

Lạc ngọc đẹp lạnh lùng nói: "Ta đương nhiên là tới giúp người, Triệu Cửu tranh, nếu người còn tưởng chuyển trở thành người, liền chạy nhanh chút cho ta xa một chút!"

Cái này bị kêu Triệu Cửu tranh nam nhân lập tức hậm hực rời đi.

Mà lúc này theo Đường Phỉ Phỉ trong lòng hận ý tăng thêm, hiệu sách bốn phía quỷ hồn bắt đầu xông xao đi lên, mà lúc này Lạc ngọc đẹp khoe miệng thế nhưng không mục đích bản thân hơi hơi lơ lên.....

Lập tức..... Liền thiếu chút nữa điếm, Lạc ngọc đẹp ở trong lòng thẩn nghĩ, bởi vì theo Đường Phỉ Phỉ oán khí tăng thêm, liền phải thật thành viết thành!

Nguyên lai phía trước nàng kia phiên lý do thoái thác đều là lừa Đường Phỉ Phỉ, này bốn thật là thiếu cuối cùng một cái hồn phách, chính là cái này hồn phách cần thiết đến là oán khí thực trọng quỷ tài hành. Chính là mặc kệ Lạc ngọc đẹp như thế nào nghĩ cách đều là vô pháp tìm được một cái cuối cùng áp trực oan quỷ, cuối cùng nàng nghĩ tới nghĩ lui quyết định chính mình sáng tạo cái!

Theo Đường Phỉ Phỉ oán khí tăng thêm, kia bốn biến càng ngày càng nhiệt, mà bốn phía hồn phách cũng biến xao động dị thường.....

"Thành! Ha ha ha..... Rất cuộc thành!" Lạc ngọc đẹp gần như điên cuồng nói.

Lúc này chỉ thấy bốn phía sở hữu hồn phách, bao gồm Đường Phỉ Phỉ đều cùng nhau bị hút vào thư trung, Lạc ngọc đẹp nàng rất cuộc thành công!

Nguyên lai này hết thấy đều là nàng tỉ mỉ thiết kế một cái cục, thư trung này đó hồn phách đều bị nàng nói dối sở lừa gạt, nàng cuối cùng mục đích chính là đem trăm quỷ vây ở thư trung, vĩnh sinh vĩnh thế không được rời

đi! Như vậy nàng này bốn tiêu thuyết là có thể trở thành chân chính "Kinh thế hãi tục" chi làm.

Nếu có một ngày người nhìn thấy quyển sách này, nhớ kỹ, ngàn vạn không cần mở ra cuối cùng một cái chuyện xưa.....

《 toàn thư xong 》